

THE
HOLY BIBLE,
CONTAINING THE
OLD AND NEW TESTAMENTS:

TRANSLATED INTO THE BURMESE
FROM
THE ORIGINAL TONGUES

By Rev. A. JUDSON, D. D.

.....
3RD EDITION—5000.
.....

RANGOON:

PUBLISHED BY THE AMERICAN BAPTIST MISSIONARY UNION:

AT THEIR MISSION PRESS.

F. D. PHINNEY, SUPT.

1891.

ဟေဗြီး ဟေဗြေသပါဠိတော်မှ မြို့သာသနာအဖြစ်၊ ထရုဟုစသန်

အနက်ဖြန့်ပို့ပေးသော

ဓမ္မ ဟောင်းကျမ်းနှင့် ဓမ္မ သစ်ကျမ်း

ထင်္ဂဟုသော

ထာဝရထုရား၏

သ မ္မာ ကျမ်း ။

ရန်ကုန်မြို့

ဆရာမိန့်ညီဆိုင်ရိုးသောအပေါက်ထားသောပြုအထင်း၍

ပို့ပေးတိုက်မှာရောင်းရန်ရှိသည်။

၁၈၉၁

ဝေဟောင်းကျပ်း ၃၆ ကျပ်းတို့၏အမည်နာမများ

ကန္တာရီးကျပ်း	က	၀	ဝေသနာကျပ်း	ဂေ	၆၆၂
ထွတ်မြောက်ရာကျပ်း	ထွ	၆၀	ရွှေထရုန်သိခြင်း	သီ	၇၀၂
ဝတ်ပြုရာကျပ်း	ဝတ်	၀၀၀	ထေရှာထစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထေရှာ	၇၀၇
ထောထည်ရာကျပ်း	တော	၀၇၃	ယေရမိစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထေ	၇၇၀
တရားထောရာကျပ်း	တရား	၀၆၃	ထေရမိမြည်တမ်းကော	မြည်	၈၇၀
ကောစုဗ္ဗဇာ	ထောစု	၂၃၆	ထေရကောထစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထေရ	၈၇၆
ပာရာသုကြီးမာမာ	သုကြီး	၂၆၇	မိယေထစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	မိ	၉၀၇
စုဘဝတ္ထု	စု	၂၆၂	ထောဂေထစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထော	၉၂၂
စန္ဒာနပဒေသနာ	ခ ရာ	၂၉၆	ထောထစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထောထ	၉၃၂
စန္ဒရာဇဝင်ရတီသင်္ခေါင်း	၂ ရာ	၃၃၆	စာရုတ်စနာဂဏ္ဍိကျပ်း	စာ	၉၃၆
စန္ဒရာဇဝင်တတိယသင်္ခေါင်း	၃ ရာ	၃၆၇	ဩဗမိစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ဩ	၉၇၃
စန္ဒရာဇဝင်တတိယသင်္ခေါင်း	၄ ရာ	၄၀၇	ထောနဝတ္ထု	ထောန	၉၇၇
ရာဇဝင်ရှုပဒေသနာ	၅ ရာ	၄၃၀	မိက္ခာစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	မိ	၉၇၆
ရာဇဝင်ရှုပဒေသနာ	၆ ရာ	၄၇၀	နာဟုံစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	နာ	၉၈၂
စေရုဗ္ဗဇာ	စေ	၅၀၀	ထဗက္ကုတ်စနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထဗ	၉၈၇
နေထမိဗ္ဗဇာ	နေ	၅၂၀	စေရုစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	စေ	၉၈၇
ထောထဝတ္ထု	ထော	၆၃၇	ထရုစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	ထရု	၉၉၀
ထောထဝတ္ထု	ထောထ	၆၇၆	စာရမိစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	စာ	၉၉၂
ထာထ်ကျပ်း	ထာ	၇၇၀	မာထမိစနာဂဏ္ဍိကျပ်း	မာထ	၉၇၆
ထုတ္တံကျပ်း	ထု	၆၆၇			

ကမ္ဘာဦးကုန်း။

GENESIS.

- ၁။ အစောစဉ်၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်၌ နှင့် မြေကြီးကို ခန့်ဆင်း၊ တော်မူ၏။ မြေကြီးသည် အဆင်း၊ သဏ္ဌာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်သော မြစ်၊ နက်နဲရာအရပ်ကို ဖောင်မိတ်ခုံးထွန်း၍ ဘုရားသခင်၏ မိညည်တော်သည် ရေစုတ်နှာ မြင်ပေါ်မှာထွတ်ရှားတော်မူ၏။
- ၂။ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ အထင်းမြစ်စေတုမ
- ၃။ မိန့်တော်မူ၍ အထင်းမြစ်လေ၏။- ထိုအထင်းကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ အထင်းနှင့်
- ၄။ ဖောင်မိတ်ကို ပိုင်းခြား ခွဲထား၊ တော်မူ၏။- အထင်းကိုနေတူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ဖောင်မိတ်ကိုညည်တူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်ထုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည်ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
- ၅။ တစ်နံ ဘုရားသခင်က၊ ရေအထက်၌ မိုဃ်၊ ချက်နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ရေအင်းခြားနားစေ
- ၆။ ထုအမိန့်တော်မူသဖြင့်၊- မိုဃ်၊ ချက်နှာကြက်ကို ဘုရားသခင်ခန့်ဆင်း၊ တော်မူ၍၊ မိုဃ်၊ ချက်နှာကြက်အောက်၌ရှိသော ရေနှင့်၊ မိုဃ်၊ ချက်နှာကြက်အပေါ်၌ရှိသောရေကို ပိုင်းခြားတော်
- ၇။ မူသည်အထိုင်းဖြစ်လေ၏။- မိုဃ်၊ ချက်နှာကြက်ထိုသည်၊ မိုဃ်၊ ကောင်းကင်ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်ထုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည်ရက်ထုတ်ရက်ဖြစ်လေ၏။
- ၈။ တစ်နံ ဘုရားသခင်က၊ မိုဃ်၊ ကောင်းကင်အောက်၌ရှိသော ရေစုတ်စေ၊ ကုန်းပေါ်စေထု
- ၉။ အမိန့်တော်မူသည်အထိုင်း ဖြစ်လေ၏။- ကုန်း၊ ထိုမြေတူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေစုတ်ရာ ကိုဝပ်ထယ်တူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်ထုတ်တော်မူ၍၊ ထို အမှု အရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။
- ၁၀။ တစ်နံ ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် မြတ်ပင်ကို၎င်း၊ ခပါးထီးကို မြစ်စေသော ခပါးပင် ကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာ မျိုးစေ့ပါလျှက် ထစ်သီးမျိုးကို မြစ်အထောအစပ်ကို၎င်း ပေါက်စေထုအမိန့်တော်

- ၁။ မှီသည်အထိုင်းဖြစ်လေ၏။- မြေသည်မြတ်ပင်ကို၎င်း၊ ခပါးထီးမျိုးကို မြစ်စေသော ခပါးပင်ကို၎င်း၊ မိမိ၌မျိုးစေ့ပါလျှက် ထစ်သီးမျိုးကို မြစ်စေ
- ၂။ သောအစပ်ကို၎င်း ပေါက်စေ၏။- ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည်တတိယနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
- ၃။ တစ်နံ ဘုရားသခင်က၊ နေနှင့် ညညိုကို ပိုင်းခြား စေ ဖြစ်၊ ငှါ မိုဃ်၊ ကောင်းကင် ချက်နှာကြက်၌ အထင်းအိမ်တည်စေ၊ မိုဃ်၊ တကယ့်အား မြန်းချက်သောအချိန်၊ နေရက်အပိုင်း၊ အခြား
- ၄။ နှစ်အပိုင်း၊ အခြားမျိုးဖြစ်စေ၊- မိုဃ်၊ ကောင်းကင် ချက်နှာကြက်၌ တည်၍ မြေကြီးထင်းစရာ အထင်းအိမ်ဖြစ်စေ၊ အမိန့်တော်မူသည်အထိုင်း ဖြစ်လေ၏။
- ၅။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အထင်းအိမ်ကြီးနှစ်ထုံးတည်းဟူသော၊ နေကို အုပ်မိုးရသော အကြီးထထုံး၊ ညညိုကို အုပ်မိုးရသော အငယ်ထထုံးနှင့် တကွ ကြယ်စုအား ထိုကို ခန့်ဆင်း၊ တော်မူပြီး
- ၆။ လျှင်၊ မြေကြီး၌ ထင်းအခြင်းငှါ၎င်း၊ နေနှင့် ညညို
- ၇။ ကို အုပ်မိုး၍ အထင်းနှင့် ဖောင်မိတ်ကို ပိုင်းခြားစေ ဖြစ်၊ ငှါ၎င်း၊ မိုဃ်၊ ကောင်းကင် ချက်နှာကြက်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူ၏။ ထို အမှု အရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၍၊
- ၈။ ညဦးနှင့် နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
- ၉။ တစ်နံ ဘုရားသခင်က၊ အသက်၅၅၅၅ ထွတ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ထိုကို ရေသင့်စွာ၊ ပြားစွာ စွေးစွာ၊ စေ၊ ငှက်ထိုသည်၊ မြေပေါ်မိုဃ်၊ ကောင်းကင် ချက်နှာကြက်မြင်ဝတ် ပုံစေထု
- ၁၀။ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသို့လျှင် ရေသည် တိရစ္ဆာန်အမျိုးအလိုက် စွာ၊ ပြားစွာ၊ စွေးစွာ၊ ငါးကြီးအစရှိသော၊ အသက်၅၅၅၅ ထွတ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း ထိုကို၎င်း၊ ငှက်တတ်သော ငှက်မျိုး အပေါင်း ထိုကို၎င်း ဘုရားသခင် ခန့်ဆင်း၍၊ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်
- ၁၁။ မူ၏။- ဘုရားသခင်ကလည်း၊ စွာ၊ ပြားစွာ၊ စွေးစွာ

စွာကြံစေဘူး၊ ပင်ထယ်စေရတာကို ပြည့်စေကြ
 စေဘူး၊ ငှက်ထိုက်တည်း၊ မြေပေါ်၌ ရွာခြားသော
 တည်း၊ ထိုက်မိသွားတို့ကို ကောင်းကြီးပေး
 ၂၇ တော်မူ၍- ညဦးစွာနိဗ္ဗာန်သည် ပညာမရရန်
 ဖြစ်လေ၏။
 ၂၈ တစ်ခုခုရားသခင်က၊ မြေသည်အသက်ရှင်
 သောထွေဝါမျိုး၊ တည်းတူသော သားသည်
 ထိုက်၍၊ ထွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို၍၊
 ထားရဲ့မျိုးတို့ကို၍၊ ရွာရွာ၊ ဇေယျ စာမိန့်တော်
 ၂၉ မှီသည်အထိမ်းဖြစ်လေ၏။- ထိုသို့ဘုရားသခင်
 သည် သားရဲ့မျိုး၊ သားသည်မျိုး၊ မြေ ပေါ်မှာ
 ထွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့၊ အပေါင်းတို့ကို
 ၃၀ နှိပ်စား၍၊ ထိုအမှုစရာ ကောင်းသည်ကိုမြင်
 တော်မူ၏။
 ၃၁ တစ်ခုခုရားသခင်က၊ ငါတို့ဝံသဏ္ဌာန်နှင့်တ
 ညီ တသဏ္ဌာန်တည်း၊ ထိုက်ဝံနိဗ္ဗာန်ကြီး၊ သူ
 သည်ပင်ထယ်ငါးတို့ကို၍၊ မိုက်ကောင်းကင်
 ၃၂ ငှက်တို့ကို၍၊ သားသည်တို့ကို၍၊ မြေတပြင်
 လုံးနှင့် တကွ၊ မြေပေါ်မှာထွားတတ်သော တိ
 ရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၍၊ အုပ်စု၊ ဇေယျ စာမိန့်
 ၃၃ တော်မူ၍- ထို သို့ ဘုရား သခင် သည် မိမိ ဝံ
 သဏ္ဌာန်နှင့်တညီလူကိုနိဗ္ဗာန်တော်မူ၏၊ ဘုရား
 သခင်ကံဝံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်တညီလူယောကျ်ား၊
 ၃၄ ထုမိမ္မကိုနိဗ္ဗာန်၊ ပြီးလျှင်၊ အရှင်၊ ထို၊ မှားပြား
 ရွာရွာ၊ ကြံစေဘူး၊ မြေကြီးကို ပြည့်စေ၍ နိုင်
 ကြံစေဘူး၊ ပင်ထယ်ငါးတို့ကို၍၊ မိုက်ကောင်း
 ၃၅ ကင် ငှက်တို့ ကို၍၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာ
 ထွေဝံရွာ၊ တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို
 ၃၆ အုပ်စု၊ ကြံစေဘူးထုမိန့်တော်မူ၍၊ သူတို့ကို
 ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၃၇ ဘုရားသခင်ကထည်း၊ ကြည့်ရှုစေဘူး၊ မြေတ
 ပြင်လုံး၌ ဧပါးသီးကို ဖြစ်စေသော ဧပါးပင်အ
 မျိုးမျိုးတို့ကို၍၊ မျိုးစေ့ကို ဖြစ်စေသော အသီး
 ၃၈ နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို၍၊
 ၃၉ ဆင်ထို ဓားစရာတို့ငါးပေး၏- မြေသား၊ မိုက်
 ကောင်းကင်ငှက်၊ အသက်ရှင်၍မြေပေါ်မှာထွား
 တတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့ ဓားစရာ
 ၄၀ တို့၊ မြက်ပင် အမျိုးမျိုးတို့ကိုငါးပေး ၏ထု၊ မိန့်
 တော်မူသည်အထိမ်းဖြစ်လေ၏။- ဘုရားသခင်
 သည် မိမိနိဗ္ဗာန်သမ္မာသောစရာတို့ကိုကြည့်
 ၄၁ ရှုလျှင်၊ အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍၊
 ညဦးစွာနိဗ္ဗာန်သည်အပ္ပမရရန်ဖြစ်လေ၏။

• ထိုသို့ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့်တကွ၊ ခပ်ထိမ်း
 သော တန်ဆာ ထိုသည် ပြီးစီးလျှင် မှီကြမ်း-
 ၂ သတ္တမနေ့ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်
 နိဗ္ဗာန်သောအမှုကို ထက်သောတော်မူခဲ့ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်သောအမှု စာမိစရာတို့
 ၃ တော်မူ၏- ထိုသတ္တမနေ့ကိုဘုရားသခင်သည်
 ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်း၊ စေတော်မူ၏။ အ
 ၄ ကြောင်းမူကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပြုပွင်တော်မူသောအ
 မှုစရာ အလုံးစုံ ထိုသည် ပြီးစီးသောကြောင့်၊
 ထိုနေ့ရက်၌ ညိပ်ဝံရွာနေတော်မူ၏။
 ၅ ဤအကြောင်းစရာကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရား
 သခင်သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုနိဗ္ဗာန်
 ၆ တော် မူ သောနေ့၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည့်ကောင်း
 ကင်နှင့်မြေကြီး၏မူလအထွေထွေပေတည်း။- မြေ
 ၇ ၌ ထယ် ယာ ဖြိုးပင် မပေါက်မှီ၊ ထယ် ထာ၌
 ဧပါးပင် မကြီး ပွားမှီ၊ အပင် မှီသမျှတို့ကို နိ
 ၈ ဗ္ဗာန်တော်မူ၏။ ထို အခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား
 သခင်သည် မြေပေါ်၌ မိုက်ကို ရွာစေတော်မ
 ၉ မူသေး၊ မြေ၌လုပ်သောလူတည်း၊ မရှိသေးသည့်
 ၁၀ ဖြစ်၍- မြေမှာမိုက်၊ အငွေ့ထွက်သဖြင့်၊ မြေတ
 ပြင်လုံးကိုမိုစေလေ၏။
 ၁၁ ထိုနောက်၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် သည်
 မြေမှန်မြင့်လူကိုနိဗ္ဗာန်တော်မူ၍၊ သူ၏ နှာခေါင်းထဲ
 ၁၂ သို့ဒိဝ အသက်ကို မှတ်တော် မူလျှင်၊ ထူသည်
 အသက်ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်လေ၏။
 • ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် သည်ထည်း အ
 ၁၃ ရွှေစက်နှာ၊ ဖောင်အရပ်၌ ဥယျာဉ်ကို မိုက်ဖျိုး
 ပြီးလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်တော်မူသောလူကို ထိုဥယျာဉ်
 ၁၄ ၌နေရာချတော်မူ၏- ထိုမြေထဲကအဆင်းလွှဲ၍၊
 ဓားဘွယ်ကောင်းသောအပင်အမျိုးမျိုးကို ထာ
 ၁၅ ဝရအရှင်ဘုရားသခင် ပေါက် စေတော်မူ၏။ ထို
 ဥယျာဉ်အထယ်၌အသက်ပင်တစ်မျိုးစီအဆင်း
 ၁၆ မကောင်းကိုသိကျွမ်းရာအပင်လည်းရှိ၏။
 ၁၇ ထိုဥယျာဉ်ကိုမိုစေလိုသောငှါမြစ်တမြစ်သို့
 ဖောင်အရပ်ထဲကစီးထွက်သဖြင့်၊ ဥယျာဉ်ပြင်မှာ
 ၁၈ ထေးမြာကွဲ၍မြစ်မထေးသွယ်ဖြစ်လေ၏။- ပစ္စ
 မမြစ်ကား၊ မိန့်နုအပင်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ရွာ
 ၁၉ သော ထာဝရ ပြည်နား၊ တရွာကံ လုံးကို မီး
 ၂၀ သွားလေ၏။- ထို ပြည်မှာ မြစ်သော ရွာထည်
 ကောင်းလှ၏။ ပင်ထယ်သစ်စားနှင့်ရွာကံကံ

သင်စား၊ စေတယ်သူပြောသနည်း။ မစားရလျှင်
 ငါပညတ်သော အပင်၏ အသီးကို စားပြီသော
 ၁၂ ထိုမေးတော်မူ၏။ လူကထည်း။ ကျွန်တော်နှစ်ယောက်
 ပေးတော်မူသောမိမိသည် ထိုအပင်၏အသီးကို
 ပေး၍ ကျွန်တော်စားမိပါသည်လျှောက်လေ
 ၁၃ ၏။- ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကထည်း။ သင်
 သည်စေတယ်သို့ ပြုပြီးသနည်းလျှင် မိမိစားပေး
 တော်မူလျှင်၊ မိမိက၊ မြေသည် ကျွန်တော်မ ကို
 ထွဋ်စား၍၊ ကျွန်တော်မသည်စားမိ ပါပြီလျှောက်လေ၏။
 ၁၄ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်မြေကိုခေါ်၍
 သင်သည်အိမ်မှုကိုပြုသောကြောင့်၊ သားယဉ်၊
 သားရဲ အပေါင်း၊ ထိုထက် ကျိန်ခြင်းကိုခံရ ၏။
 ၁၅ သင်သည် ဝမ်း၊ ဖြင့် သွား၍ မြေမှုန့်ကို တသက်
 ၁၆ လုံးစားရမည်။- သင်နှင့်မိမိကို၎င်း၊ သင်၏အမျိုး
 အနွယ်နှင့်မိမိ၏အမျိုးအနွယ်ကို၎င်း၊ ငါသည်
 ရန်သူ၊ ခွဲစေမည်။ သူသည်သင်၏ခေါင်းကိုကြိတ်
 လိမ့်မည်။ သင်သည်သူ၏ခံ့ခောင်းကိုကြိတ်လိမ့်
 မည်လျှင်တော်မူ၏။
 ၁၇ မိမိကိုထည်း။ သင်၏ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းဝေ
 စနာကို ငါအတွက် ချွေးပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာ
 ဝေစနာကိုခံ၍ သားရွားရမည်။ ကိုယ်ခင်ပွန်း
 ၏အလိုသို့လိုက်၍၊ သူ၏အလိုသို့လိုက်၍၊ သင်သည်ခံ
 ၁၈ ရမည်လျှင်တော်မူ၏။- သောကျားကိုထည်း။
 ထိုအပင်၏အသီးကို မစားရလျှင် ငါပညတ်သော
 ထည်း။ သင်သည်မယား၏ကားကိုနားထောင်
 ၍စားမိသောကြောင့်၊ မြေသည် သင်၏အတွက်
 ကျိန်ခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏ အသီးကို တ
 ၁၉ သက်ပတ်လုံးပင်ပန်းစွာစားရမည်။- ဆူးပင်အ
 မျိုးမျိုးကိုထည်း။ သင်အမြဲမြေပေါက်စေမည်။
 ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကထည်း။ သင်သည်မြေ
 မှုန့်ခြင်း၍၊ မြေမှုန့်သို့ပြန်ရမည်လျှင်တော်မူ၏။
 ၂၀ ထိုအခါလူသည်မိမိမယားကို၊ ဝေစမည်ဖြင့်
 မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အသက်
 ရှင်သောသူအပေါင်း၊ ထို၏အမိမြစ်သတည်း။
 ၂၁ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် သည်ထည်း။ လူ
 သင်မယားကို သားရဲဖြင့် ဝတ်လို့ကို လုပ်၍
 ဝတ်၍၊ စေတော်မူ၏။

ထည့်ငါထိုတွင်တပါးပါးကို ချီမြစ်၍၊ ကောင်းမ
 ကောင်းကို ထိတတ်၏။ သရဖူသုသည် ထာဝရ
 အသက်ကို ရခြင်းငှါ၊ ထက်ကို ဆန့် ထွက် အ
 သက်ပင်၏အသီးကိုယူ၍ မစားသင့်လျှင်တော်
 ၂၂ မူ၍။- လူသည်မိမိထွက်သောမြေ၌ လုပ်ရမည်
 အကြောင်း။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်၊
 ၂၃ ဝေငြိမည်ထဲကထွက်ထိုက်တော်မူ၏။- ထိုသို့
 လူကို နှင်ထုတ်ပြီလျှင်၊ အသက်ပင် ၏ကို
 စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ မီးစက်ထက်နက် နှင့်တ
 ကွ ခေရမိမိ ထိုကို ဥသည် အရွှေတက်၌ ထား
 တော်မူ၏။
 ၄
 ၁ ထိုနောက်၊ လူအားသည်မယားဝေနှင့်ဆက်
 ဆံသဖြင့်၊ ဝေသင်္ဂြိုဟ်သောစွဲလူ၍၊ ဘာအနက်
 ၂ ဆိုလေ၏။- တဝန်သုညီ အာဗေထကို ရွာခြင်
 လေ၏။ အာဗေထကားသိုးထိန်းခြင်း၊ ကာအန
 ၃ ကားထယ်လုပ်သောသူဖြစ်၏။- အမြိုန်နေသော
 အခါ၊ ကာအနသည်ထာဝရဘုရားထံပူဇော်သ
 ၄ ကာသို့၊ မြေအသီးကို စောင့်ခံ၏။- အာဗေထ
 သည်ထည်း။ မိမိသိုးစုတွင် အဦးရွာသောသား
 အနွယ်နှင့်၊ သိုးစုကိုဆောင်ခံ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်အာဗေထနှင့် သူ၏ပူဇော်သကားကို ပမာ
 ၅ အပြုတော်မူ၏။- ကာအနနှင့်သူ၏ပူဇော်သကား
 ကိုပမာအပြုတော်မူ၊ ထိုကြောင့်ကာအနသည်
 အတွက်မိတ်ဆိုး၍ ချက်နှာပွက်လေ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း။ သင်သည်စေတယ်ကြောင့်မိတ်
 ဆိုးသနည်း။ အသက်ကြောင့် ချက်နှာ ပွက်သ
 ၆ နည်း။- သင်သည်ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင်အခွင့်မ
 ရသော၊ ကောင်းမွန်စွာမပြုလျှင်၊ အပြစ်မြေသော
 သင်ကောင်းသည်တံခါးနားမှာဝတ်လျက်ရှိ၏။ သူ
 သည် သင်၏အလိုသို့ လိုက်၍၊ သင်သည် သူကို
 အလိုသို့ရ၏။ ထိုကားအနကိုမိမိတော်မူ၏။
 ၇ ကာအနကထည်း။ ထယ်သို့သွားကြကုန်စို့လူ
 ညီအာဗေထကို ခေါ်၍၊ ထယ်သို့ ရောက်သော
 အခါ၊ ညီအာဗေထကိုရန်ဝက်ပြု၍ ထတ်လေ
 ၈ ၏။ ထာဝရဘုရားကထည်း။ သင့်ညီအာဗေထ
 သည်အသက်မှာ မှီသနည်းလျှင်၊ ကာအနကိုမေး
 တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ညီ
 ကိုစောင့်ရှောက်သောသူ ဖြစ်ပါသောလျှောက်
 ၉ ဆို၏။- ဘုရားသခင်ကထည်း။ သင့်ညီအာဗေထ
 ထိုပြုပြီးသနည်း။ သင့်ညီအာဗေထ အသံသည်

၈၈ ခြေထဲကငါ့တော်တော်ထွက်ပြီသည်တကား-
 ၈၉ သို့ဖြစ်၍သင့်ညီနော်ကော့ကို ခံယူခြင်းငှါ၊ မိမိ
 ၉၀ ပခမ်းကိုခွင့်သော ခြေကြီး၏ ကျိန်ခြင်းကို သင်
 ၉၁ ထည် ခံရသောကြောင့်- ထာဝရဓမ္မ ခြေ၌ထုပ်
 ၉၂ သောအခါ ပကတိအထိုင်းအထိုးအနှံ့ကိုမရရ၊
 ၉၃ ခြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်သည်
 ၉၄ ရံသောသူဖြစ်ရလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏-ကာ
 ၉၅ ဣနုကထည်း၊ အထွန်ပုံ အပြစ်သည် မပြေနိုင်
 ၉၆ အောင်ကြီးပါသလော- အကွန်ပုံကို ခြေကြီး
 ၉၇ ပြင်မှ ထရေ့ရှင်ထုတ်တော်မူပြီ၊ ဣဝံသာဘော်ကို
 ၉၈ ထည်းမမြင်ရ၊ ခြေကြီး ပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊
 ၉၉ အရပ်ရပ်သည်ရံသောသူဖြစ်ပါရမည်၊ လောသ
 ၁၀၀ ဣသော သူထိုသည် အကွန်ပုံကို ထပ်ပါ လိမ့်
 ၁၀၁ စည်ထု၊ ထာဝရဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏- ထာ
 ၁၀၂ ဝရဘုရားကထည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကာဇနုကိုသတ်
 ၁၀၃ သောသူ မည်သည်ကား၊ ခုနစ်ဆသော အပြစ်
 ၁၀၄ ဇာတ်ကို ခံရလိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ ပြီလျှင်၊
 ၁၀၅ ထာဇနုကို လောသောသူ တန့်တထောက် ဣမ
 ၁၀၆ ထတ်ခေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသင်္ဃိသုဉ်းအမှတ်
 ၁၀၇ ပေးတော်မူ၏၊
 ၁၀၈ ထာဇနုသည်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်
 ၁၀၉ ထွား၍၊ ခေမိပြည်အရှေ့၊ နေရာပြည်တွင်နေသော
 ၁၁၀ ဇာတ်-ထိုအခါကာဇနုသည်မိမိမယားနှင့်ဆက်ဆံ
 ၁၁၁ ထခြင်းသူသည်ပရိသနန္တရူပ၍၊ သားအရောက်
 ၁၁၂ ထိုဇွားမြင်လေ၏၊ ကာဇနုသည်ထည်း၊ မြို့ကို
 ၁၁၃ ထည်၍၊ မိမိသား၏ အမည်အလိုက်၊ ထိုမြို့ကို
 ၁၁၄ ခရောက်မြို့ထု သရုတ် လေ၏- ခရောက် သား
 ၁၁၅ ကားဇုရ်၊ ဇုရ်သားကား၊ မထုလေထ၊ မထု
 ၁၁၆ လေထသားကား၊ မသုဉ်ထ၊ မသုဉ်ထသားကား၊
 ၁၁၇ ထာမတ်တည်း၊
 ၁၁၈ ထာမတ်သည်၊ အားနှင့်မိမိအမည်ရှိသော
 ၁၁၉ မိစ္ဆန္တထောက်နှင့်အိမ်ထောင်မက်ပြီ၍- အာမ
 ၁၂၀ ထည်သားထာမတ်ကို ဇွားမြင်လေ၏၊ ထိုသား
 ၁၂၁ ကား၊ တဲ၌နေသောသူ၊ သိုးဇွားသေဥ်ထိုကိုဇွား
 ၁၂၂ သောသူထို၏အမေရာမြင်လေသတည်း- ထုမ
 ၁၂၃ ထအမည်ရှိသော ညီမကား၊ ဇောင်းမျိုး၊ နှစ်ရာ
 ၁၂၄ မျိုးထိုကို တီးမှုတ်တတ်သောသူ အပေါင်းထို၏
 ၁၂၅ အမေရာမြင်လေသတည်း- မိမိထည်ထည်း၊
 ၁၂၆ ထာမတ်ထုမထ ကာဇနုကိုဇွားမြင်လေ၏၊ ထုသဥ်
 ၁၂၇ ပန်းတည်းထမား၊ ပန်းပဲထမား၊ အပေါင်းထို၏
 ၁၂၈ အရာမြင်လေ၏၊ ထုမထ ကာဇနု ၏နှစ်မကား၊
 ၁၂၉ အုမ အမည်ရှိ၏- ထာမတ်ကထည်း၊ အာမနှင့်

မိမိ၊ ငါ့ပြောထံကို မှတ်ကြလော့၊ ထာမတ်
 ထားထို၊ ငါ့ကားကို နားထောင်ကြလော့၊ ငါ့ကို
 ထိမိတ်သော ထုထထောက် ထည်းထုထော၊
 ငါ့ လှည်း ဆဲသော ထုထို ထထောက်ကို ငါ
 ၁၂၀ ကတ်ခွဲပြီ- ထာဇနုသဥ်ခုနစ်ဆသောတရားကို
 ၁၂၁ ရလျှင်၊ အကယ်၍ ထာမတ်သည်၊ အဆခုနစ်
 ၁၂၂ ဆယ် ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလိမ့်မည်ထုမိမိ
 ၁၂၃ မထားထိုကို ပြောဆို၏၊
 ၁၂၄ အာမသည်ထည်း၊ မိမိမယားနှင့် အဆဆယ်
 ၁၂၅ ဆံပြန်လျှင်၊ မထားသည်သားကို ဇွားမြင်၍၊ နှစ်
 ၁၂၆ ထာသောအမည်မြင့်မှည့်လေ၏၊ အကြောင်းမူ
 ၁၂၇ ကား၊ ကာဇနုသတ်သော အာမထထကိုထိစား၊
 ၁၂၈ တပါးသောအန္တယ်ကို၊ အကွန်ပုံအမို့သုရားသ
 ၁၂၉ ခင်ခန့်ထား တော်မူပြီထု ဆိုသတည်း- နှစ်ထ
 ၁၃၀ ထည်ထည်းသားကိုရ၍ ခန္တတ်ဟူသောအမည်
 ၁၃၁ မြင့်မှည့်လေ၏၊ ထိုကထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၁၃၂ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ကိုးကွယ်ပြုကြလေ၏

၁

၁၃၃ အာမ၏သားအမည်မြို့ထက်စာရင်းတူမူကား၊
 ၁၃၄ ထုကို ခန့်ဆင်း၊ တော်မူသော ကာ ထ နှ့်၊ မိမိဝံ
 ၁၃၅ သဏ္ဌာန်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ခန့်ဆင်းတော်မူ
 ၁၃၆ ၏- ထု ထောဟ်သား၊ ထု မိစ္ဆ ကို ခန့် ဆင်း ၍၊
 ၁၃၇ ကောင်းကြီး၊ ပေးတော်မူ၏၊ ခန့်ဆင်းထောရေ၌
 ၁၃၈ ထည်း၊ သူထိုကိုအာမအမည်မြင့်မှည့်တော်မူ၏၊
 ၁၃၉ အာမသည် အသက်တရာသုံးဆယ် ရှိသော၊
 ၁၄၀ မိမိဝံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီ တသဏ္ဌာန်တည်းသား
 ၁၄၁ ကိုမြင်ရ၍၊ နှစ်ထအမည်မြင့်မှည့်လေ၏- ခန္တထ
 ၁၄၂ ကိုဇွားမြင်သောနောက်၊ အာမသည် အနှစ်ရှစ်ရာ
 ၁၄၃ အသက်ရှင်၍၊ ထားသို့ဈေးကိုမြင်လေ၏- အာ
 ၁၄၄ မ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာသုံးဆယ် နေ
 ၁၄၅ ထော်သေလေ၏၊
 ၁၄၆ နှစ်သည် အသက် တရာ ငါးနှစ် ရှိသော်၊
 ၁၄၇ ထားခန္တတ်ကိုမြင်လေ၏- ခန္တတ်ဇွားမြင်သော
 ၁၄၈ နောက်၊ နှစ်သည် အနှစ်ရှစ်ရာ ခုနစ် နှစ် အ
 ၁၄၉ သက်ရှင်၍၊ ထားသို့ဈေးကိုမြင်လေ၏- နှစ်ထ
 ၁၅၀ ထည်အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာ တဆယ်နှစ်နှစ်
 ၁၅၁ နေသော်သေလေ၏၊
 ၁၅၂ ခန္တတ်သည်အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော်၊ ထား
 ၁၅၃ ကာဇနုကို မြင်လေ၏- ကာဇနု နှ့် ဇွားမြင်
 ၁၅၄ သောနောက်၊ ခန္တတ်သည်အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်
 ၁၅၅ ငါးနှစ်အသက်ရင်၍၊ ထားသို့ဈေးကိုမြင်လေ

- ၁၁ စီး- ခုတ်သည် အထက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာ ငါးနှစ်စေ့သော် လောလေ၏။
- ၁၂ ထာရုန်သည်။ အထက်ခုနစ်ဆယ် ဖြိုသော်။
- ၁၃ သားမတောထေထကို မြင်လေ၏။-မတောထေထရွာမြင်သောနောက်၊ ကာရုန်သည်အနှစ်ရှစ်ရာထေးဆယ် အထက်ရှင်၍၊ သားထိုးဈားကို
- ၁၄ မြင်လေ၏။- ကာရုန်သည်အထက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်စေ့သော်လောလေ၏။
- ၁၅ မတော ထေထသည်။ အထက် ခြောက်ဆယ် ငါးနှစ် ဖြိုသော်။ သားထာရုန်ကို မြင်လေ၏။
- ၁၆ ထာရုန် ရွာမြင်သောနောက်၊ မတော ထေထသည်။အနှစ်ရှစ်ရာသုံးဆယ်အထက်ရှင်၍သား
- ၁၇ ထိုးဈားကို မြင်လေ၏။- မတောထေထသည် အထက်နှစ်ပေါင်းရှစ်ရာကိုးဆယ် ငါးနှစ်စေ့သော် လောလေ၏။
- ၁၈ ထာရုန်သည်။ အထက်တရာ ခြောက်ဆယ်
- ၁၉ နှစ်ရှစ်ဖြိုသော်။ သားရောက်ကိုမြင်လေ၏။- ရောက်ရွာမြင်သောနောက်၊ ထာရုန်သည် အနှစ်ရှစ်ရာ အထက်ရှင်၍၊ သားထိုးဈားကို မြင်
- ၂၀ လေ၏။- ထာရုန်သည်အထက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်စေ့သော် လောလေ၏။
- ၂၁ စောက်သည်အထက်ခြောက်ဆယ် ငါးနှစ်
- ၂၂ ဖြိုသော်။သားမထုရှထကို မြင်လေ၏။-မထုရှထရွာမြင်သောနောက်၊ စောက်သည်အနှစ်သုံးရာပတ်ထိုး ဘုရား ထခင်နှင့် အထူ သွားထာ၍၊
- ၂၃ သားထိုးဈားကို မြင်လေ၏။- စောက်အထက်နှစ်ပေါင်း သုံးရာ ခြောက်ဆယ် ငါးနှစ်တည်း။-
- ၂၄ စောက်သင့် ဘုရားသခင်နှင့်အထူသွားထာ၍၊ နောက်တခန့် သူသည်မမြီး၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သိမ်းထူတော်မူသောကြောင့်တည်း။
- ၂၅ မထုရှထသည် အထက်တရာ ရှစ်ဆယ်ခုနှစ်
- ၂၆ နှစ်ဖြိုသော်။ သားထာမတ်ကို မြင်လေ၏။- ထာမတ်ရွာမြင်သောနောက်၊မထုရှထသည်အနှစ်ခုနှစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်အထက်ရှင်၍၊သားထိုးဈားကို မြင်လေ၏။- မထုရှထသည်အထက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်ကိုးနှစ် စေ့သော်လောလေ၏။
- ၂၇ ထာမတ်သည်အထက်တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်
- ၂၈ ဖြိုသော်သားကိုမြင်၍၊- ဤသူသည်ကား၊ထာဝရဘုရားကိုနိတော်မူသောမြေ၌ထုပ်၍၊ပင်ပန်းရွာခံရသော ငါထိုစား ထက်သာ စေသောသူ ဖြစ်ထိန်မည်ဟူ၍၊သက်ရောက်သောသောမည်

- ၁၁ မြင့် ၅၅၅၅၅၅၅၅- နားရွာမြင်သောနောက်၊ ထာမတ်သည် အနှစ်ငါးရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်အထက်ရှင်၍၊ သားထိုးဈားကိုမြင်လေ၏။- ထာမတ်သည်အထက်နှစ်ပေါင်းခုနှစ်ရာရှစ်ဆယ်
- ၁၂ ခုနှစ်နှစ် စေ့သော် လောလေ၏။- နားရွာသည်အထက်ငါးရာမြီ၏၊ နားရွာသားကား၊ရှေ့မ၊ထာမ၊ထာမတ်တည်း။

၆

- ၁ မြေကြီးဇုန်နှာပေါ်မှာထူထိုသည် ဈားမြား
- ၂ ဤထိုးဈားကိုထည်း၊ရကြသောအခါ၊- ဘုရားထခင်၏ သားထိုသည် ထူထိုးထို ထကြောင်းကို မြင်၍၊ကိုယ်မိတ်၌သည်အတိုင်းနိမိတ်ကြမ်း-
- ၃ ထာဝရ ဘုရားကထည်း။ ငမိညည်သည် ထူထိုထွင်အစည် မထုရှရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထူထိုသည်အသားဖြစ်၏၊ သူ၏ အသက်တန်းသည်
- ၄ ထည်း။အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်စေ့မိန့်တော်
- ၅ မူ၏။-ထိုကာလ၌၊မြေကြီးပေါ်မှာကိုယ်ကြီးမားသောသူအမျှ မိကြမ်းထိုနောက်၌ထည်း၊ဘုရားထခင်၏ သားထိုသည် ထူထိုးထို နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသော သားထိုသည်၊ အားကြီးသောသူ၊ ရှေးထာထမ္မာ၍၊ကျော်စောသောသူဖြစ်ကြ၏။
- ၆ မြေကြီးပေါ်မှာလူအပြစ်ကြီး၍၊ သူ၏မိတ်နှစ်ထိုးအကြံအစည်၌သမ္မာထိုသည် အစည်မပြတ် ဆိုးညစ်ခြင်းသက်သက် ဖြိုကြောင်းကို၊ ဘုရား
- ၇ ထခင်သိမြင်တော်မူလျှင်၊-မြေကြီးပေါ်မှာထူကို ခန့်ဆင်း၊ တော်မူသည်ကို နောင်တရ၍၊ နှစ်ထိုး
- ၈ တော်ပူပန်ထွက်၍တော်မူ၏။-ထာဝရဘုရားကထည်း။ ငါ့ခန့်ဆင်းသောလူကိုငှင်၊လူမှစ၍သားဈား၊ ထွားတတ်သော တိရိစ္ဆာန်များ၊ မိုဏ်း၊ ကောင်းကင် ငှက်များကို မြေကြီးဇုန်နှာမှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်၊ သူတို့ကို ခန့်ဆင်းသောကြောင့် ငါနောင်တရသည်ထု မိန့်တော်မူ
- ၉ စီး- နားမူကား၊ထာဝရဘုရားမိတ်တော်နှင့် ထွေသောသူဖြစ်သတည်း။
- ၁၀ နားမထုပုတ္တိဟူမူကား၊နားသေည်မြောင့်မတ်သောသူ၊ မိမိအမျိုး၌နိမိတ်သောသူ ဖြစ်၏။
- ၁၁ ဘုရားသခင်နှင့်အထူသွားထာ၍၊-နားသေည်၊ ရှေ့မ၊ထာမ၊ ထာမတ်တည်း၊တူသော၊သားသိုး
- ၁၂ ထောက်ကိုမြင်လေ၏။- ထိုအခါမြေကြီးသည်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ပုပ်ပေလျက်ရှိ၏၊ မြေကြီး
- ၁၃ သည် အစွေအမှနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။- ဘုရားထခင်သည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှုသောအခါ၊ပုပ်စင်

ထွက် မှီသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူ
ထားမြေကြီးပေါ်မှာလူအပေါင်းသို့ထည့်သော်
ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။

- ၈၆ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည်၊ နာမတော် မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထက္ကဝါ အပေါင်းသို့ အ
စဉ်သည် ငရုတ်ဖောက်တွင် ပေါ်ကာပြီ။ သူတို့
ကြောင့်မြေကြီးသည်အစွေအစွေနှင့် ပြည့်စုံလေ
၏။ အကယ်စင်စစ်မြေကြီးနှင့်တကွ သူတို့ကိုပါ
- ၈၇ ချွတ်ဆီးမည်း- ဂေါရသစ်သားမြင့်၊ ထင်္က
တို့ကိုယ်သို့တည်ထုပ်ထွေး၊ အထဲ၌တည်း အ
စဉ်းဈားကိုထုပ်ထွေး၊ ပြင်၊ ပတ်တည်
- ၈၈ ထိုထင်းရှူးအေးနှင့် ထုပ်ထွေး- ထုပ်ရမည်ပုံ
တူစွာကား၊ သင်္ကေတအထူးအထောင်သုံးရာ၊ အ
နိမိတ်အောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အထောင်ထိုးဆယ်
- ၈၉ မှီခေရမည်- အပေါ်၌တည်း၊ အမိုးကို ထုပ်ရ
မည်၊ ထိုအမိုးအပေါ်အထက်ချွတ်၌၊ ထိပ်အုပ်
အနိမိတ်အထောင် အကျယ်မှီခေရမည်၊ သင်္ကေတ
အထဲ၌တည်း၊ ထိပ်အုပ်ထုပ်ရမည်၊ အောက်
ဆင့်၊ အထက်ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံးဆင့်ကို
- ၉၀ တည်းမှီခေရမည်- အထက်ရှင်သောထက္ကဝါ
အပေါင်းသို့ကို၊ ကောင်းကင် အောက်၌ ကိုယ်
ထိုင်ပတ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ မြေကြီးကို ရေထွန်း၊ မိုးခေ
ထမြင့်၊ မြေပေါ်မှာ မှီသမျှ ထိုထည် ထေရကြ
- ၉၁ စည်း- ထင်္ကမူကား၊ ပေမီညည်ကိုငါတည်ခေ
စည်းသင်သည်၊ ထား၊ စထား၊ ရွှေ၊ မဇ္ဈာန်နှင့်တ
- ၉၂ ထူး၊ သင်္ကေတသို့ဝင်ရမည်- အထက်ရှင်သော
တိရိစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးထဲက၊ အထီး၊ အမ၊ အနို့ထို့
ကိုထုတ်၊ ထင်္ကနှင့် အထူး အထက် ချွတ်သော ခေ
- ၉၃ ခြင်းငှါ၊ သင်္ကေတသို့သွင်းရမည်- ငှက်တည်း
အမျိုး၊ အလိုက်၊ သားတည်း၊ အမျိုး၊ အလိုက်၊
တွား တတ်သော တိရိစ္ဆာန် အပေါင်း တည်း
အမျိုး၊ အလိုက်၊ အထီး၊ အမ၊ အနို့ထို့သည် အ
ထက် ချွတ်သော ခေ ခြင်းငှါ၊ ထင်္ကထဲသို့ ထာကြ
ထိန်မည်း- ကိုယ်ခံစားစရာအမျိုး၊ တိရိစ္ဆာန်ထို့
ခံစားစရာအမျိုး၊ ခံစားစရာသော အခံစားအမျိုးမျိုးကို
ထု၍ ထိုထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင် မှာထား
- ၉၄ နှုတ်မူ၏- မှာထားတော်မူသည်အထိမ်းတည်း
အောင်မြင်လေ၏။

၇

- ၉၅ ထိုနောက်၊ ထာဝရဘုရား သခင်သည် နာမ
တော်မိန့်တော်မူပြန် ထည်ကား၊ ဤကား
အမျိုးတွင် ထင်္ကမူနှင့် မြှောင့်မတ်ကြောင်း

ထိုငါးသိမြင်သင့်ခြင်း၌၊ ထင်္ကထိန်ထုထိန်ထား
အပေါင်းသို့ နှင့် တကွ၊ သင်္ကေတ သို့ ခေကြ
၊ ထေး- မြေကြီးပေါ်မှာတိရိစ္ဆာန်အမျိုးအစွယ်
ဆတ်၌ အခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သောသားအမျိုး
တမျိုး၊ ထမျိုးတွင် အထီး၊ အမ၊ ခုနစ်နိမိတ်၊ အစဉ်
ကြယ်သော သားအမျိုး၊ တမျိုး၊ တမျိုးတွင်တည်း
၊ အထီး၊ အမ၊ ခုနစ်နိမိတ်- မိုက်၊ ကောင်းကင် ငှက်၊
သမျိုး၊ တမျိုးတွင်တည်း၊ အထီး၊ အမ၊ ခုနစ်နိမိတ်၊ အ
၊ သီး၊ အသီးသို့ကိုသိမ်းထုပ်ရမည်- အကြောင်းမူ
ထား၊ သရေမှစ၍ ခုနစ်ရက်နေ့လျှင်၊ အရက်ထေး
ဆတ်ပတ်ထုံးမြေကြီးပေါ်သို့မိုက်၊ ရွာခေမည်း
ငါးခန့်ဆင်းသော ထက္ကဝါ အပေါင်းသို့ကို၊ မြေ
ကြီးချွတ်၌ပေါ်၌ ငါပတ်ရှင်မည်ဟု၊ ထာဝရ
၊ ဘုရားမှာထားတော်မူ၏- မှာထားတော်မူသည်
၊ အထိမ်းတည်းအောင်မြင်လေ၏- မြေကြီးကို
ထွန်းမိုးသောအခါ၊ နာမတော် အသက်မြောက်
၊ ရာမှီထတည်း- ရေထွန်းမိုးခြင်းထေးကြောင့်
နာမတည်မိမိထား၊ စထား၊ ရွှေ၊ မဇ္ဈာန်နှင့်တ
၊ ထူး၊ သင်္ကေတသို့ဝင်၍- ဘုရားသခင်မှာထား
တော်မူသည်အထိမ်း၊ စင်ကြယ်သောသား၊ အစဉ်
ကြယ်သောသား၊ ငှက်ဈားနှင့် မြေပေါ်မှာထွေး
၊ တတ်သောတိရိစ္ဆာန်ဈားအထဲက- အထီး၊ အမ
အနို့ထို့သည်၊ နာမတော်အထူးသင်္ကေတထိစစ်
ကြ၏။

- ၉၆ ခုနစ်ရက်နေ့သောအခါ၊ ထွန်းမိုးအစီသော
- ၉၇ ရေထည်မြေပေါ်၌ပေါ်ကာ- နာမတော်
မြောက်ရာနေသောနှစ်၊ ရက်ထဲက၊ ဆတ်ခုနစ်
ရက်နေ့တွင်၊ ကြီးစွာသောနတ်နိဗ္ဗာ ရေ-ပါယ်
ရေတွင်းထိန်အထီး၊ အတွား မှီသမျှကို ပတ်ရှင်း
၍၊ မိုက်၊ ကောင်းကင်မြန်ဝဇ္ဇာကို ဝှင့်သခြင်း-
၉၈ အရက် ထေးဆတ် ပတ်ထုံး မြေကြီးပေါ်မှာ
၉၉ မိုက်၊ ရွာလေ၏- ထိုနေ့ရက်တွင်၊ နာမတော်မိမိ
စထားမှစ၍၊ ရွှေ၊ ထား၊ ထာဝရတည်း၊ ထူး
သော၊ နာမတော် သုံးသောထိ၊ ရွှေ၊ စသုံး
၉၉ သောထိုထည်၊ သင်္ကေတသို့ဝင်ကြ၏- ထား
ရဲမျိုး၊ ထား၊ ထည်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော
၉၉ တိရိစ္ဆာန်မျိုး၊ ပုံတတ်သောကြယ်ငှက်မျိုး- အ
ထက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး၊ အပေါင်းသို့
အထဲက၊ အထီး၊ အမ၊ အနို့ထို့သည်၊ နာမတော်
၉၉ ထူးသင်္ကေတသို့ဝင်ကြလေ၏- ထိုသို့နာမတော်
ဘုရားသခင် မှာထား တော်မူသည် အထိမ်း
ဝင်သော တိရိစ္ဆာန် ထိုထည်၊ ခေ ထိန်အထူး

တိရိစ္ဆာန်တို့အထဲက၊ အထီးအမနဲ့လျက်ဝင်ကြ
၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထည်း၊ နောဒကိုအထဲ
မှာပိတ်ထားတော်မူ၏။

- ၈၇ ရေတွင်းမိုး ဖြင်းသည်။ အရက် ထေးဆတ်
ပတ်လုံး၊ မြေကြီးပေါ်မှာအစဉ်အတိုင်းတိုးတက်
၍သင်္ဘောကိုမြေမှခွာလျက် ဆောင်ယူလေ၏။
- ၈၈ တစ်နံ ရေသည်အားကြီး၍၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ
အထွန်တိုးတက်သဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ရေဗျတ်
- ၈၉ နှာပေါ်၌စောလျက်နေလေ၏။ နောက်တစ်နံရေ
သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အထွန် အားကြီး သဖြင့်၊
မိုဃ်း ကောင်းကင် အောက်၌၊ မှီသမျှသော
- ၉၀ တောင်ကြီး အပေါင်း တို့သည် မြို့ပုံကြမ်း- ရေ
မြို့ပုံသောတောင်တို့အထက်၌ထွမ်းတက်သော
ရေသည်ဆယ်ငါးတောင်မြီသတည်း။
- ၉၁ မြေပေါ်မှာထွပ်ရှားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုး
တည်းဟူသောငှက်၊ သားသည်၊ သားရဲ၊ မြေ
ပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
- ၉၂ နှင့်၊ ထူအပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။- အ
ထက် ချလျက်ကုန်ပေါ်မှာရှိသောသမျှ တို့သည်
- ၉၃ သေကြကုန်၏။- မြေဗျတ်နှာပေါ်၌ မှီသောလူ
ဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ တွားတတ်သော အရာဖြစ်
စေ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်
- ၉၄ သောအရာရှိသမျှတို့ကို၊ မြေကြီးပေါ်က ပယ်
ရှင်းတော်မူ၍၊ ငှက်စီး ကွယ်ပျောက် ဖြင်း သို့
ရောက်ကြကုန်၏။ နောဒမှစ၍ နောဒနှင့်အတူ
- ၉၅ အသောသဲ၌ မှီသော လူတို့သာ ကျန်ကြွင်း ကြ
လေ၏။- ရေသည်ထည်းမြေကြီးပေါ်မှာ၊ ရက်
ပေါင်း တရာ ဦးဆယ် ပတ် လုံး အားကြီးစွာ
တည်လေ၏။

၈

- ဘုရားသခင်သည်၊ နောဒမှစ၍အသက်ရှင်
သမျှသောသတ္တဝါ၊ နောဒနှင့်အတူသင်္ဘောသဲ
၌မှီသော တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို အောင်းစေ
၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာထေထားစေတော်မူသဖြင့်ရေ
- ၉၆ ညီမိလေ၏။- နက်နဲရာရေပေါက်ရေတွင်းဈာ၊
မိုဃ်း ကောင်းကင် ပြွန်ဝ ဈာ၊ ကို ဆိုပိတ် ၍၊
- ၉၇ မိုဃ်းကို စေတော်မူ၏။- ရေသည်ထည်းမြေ
ပေါ်မှာအစဉ်အတိုင်းစီးသွား၍၊ အရက်တရာ
- ၉၈ ငါးဆယ် စေသောအခါ လုတ်လျော့ လေ၏။-
၉၉ သတ္တမထ၊ ဆယ်စုနှစ်ရက် နေ့တွင်၊ သင်္ဘော
သည်အာရရတ်အမည်ရှိသော တောင်ပေါ်မှာ
- ၁၀ ရှိလေ၏။- အသမထတိုင်အောင် ရေသည်အ

စည်မပြတ် လုတ်လျော့၍၊ ထိုထောင့်၊ တရုတ်
နေ့တွင်တောင်ထိပ်တို့သည်ပေါ်ကြ၏။

- ၈ ထိုမှ အရက် ထေးဆတ် ကြာလျှင်၊ နောဒ
သည် သင်္ဘောသဲ၌ လုပ်နဲ့သော ပြတင်း ပေါက်
- ၉ ကိုခွင့်၍၊ ကျီးအတကောင်ကိုထွတ်လေ၏။- ထို
ကျီးအ သည် မြေပေါ်မှာ ရေမခန်း မမြောက်မှီ
- ၁၀ ထိုင်အောင်း သွားလာလျက် နေလေ၏။- တစ်နံ
မြေဗျတ်နှာ ပေါ်မှာ ရေကုန်သည် မကုန်သည်
- ၁၁ ကို သိခြင်းငှါ၊ မြူးတကောင်ကို ထွတ်ပြန် လေ
၏။- မြေတပြင်လုံး၌ ရေရှိသောသော့ ကြောင့်၊
- ၁၂ မြို့သည်မြေမြင့်နင်း၍ အမောမြေဓရာကိုမထွေ
သဖြင့်၊ နောဒမြီရာသင်္ဘောသို့ ပြန်လာလေ၏။
- ၁၃ နောဒသည်ထည်း၊ ထက်ကိုဆန့်၍၊ မြူးကိုကိုင်
ယူပြီးလျှင်၊ မိမိနေရာ သင်္ဘော သဲသို့ သွင်းလေ
- ၁၄ ၏။- တစ်နံစုနှစ်ရက်နေပြီးမှ ထိုမြူးကိုသင်္ဘော
- ၁၅ သဲကထွတ်ပြန်၏။- ညဦးအချိန်၌မြူးသည့်နောဒ
ထဲသို့ပြန်လာ၍၊ မိမိဆိတ်လူသောသံလွင် ခွတ်
- ၁၆ ကိုမိမိခွတ်သီးဖြင့်ဆောင်နဲ့သော့ကြောင့်၊- မြေ
ကြီးပေါ်မှာရေကုန် ကြောင်းကိုနောဒထိလေ၏။
- ၁၇ တစ်နံ စုနှစ်ရက်နေပြီးမှ ထိုမြူးကိုထွတ်ပြန်၏။
နောက်တစ်နံမြူးသည်မပြန်မလာနေ၏။
- ၁၈ အနှစ်မြောက်ရာတစ်ပဌမထဆန်းတရက်
နေ့တွင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရေခန်းမြောက်သည်ရှိ
- ၁၉ သော်၊ နောဒသည် သင်္ဘောမိုးကို ပယ်ဗျတ်၍
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ မြေဗျတ်နှာသွေမြောက်စမှီ
- ၂၀ သည်ကိုမြင်၏။- ရုတ်တရက်နှစ်ဆယ်စုနှစ်ရက်
နေ့တွင်မြေကြီးသွေမြောက်လေ၏။
- ၂၁ ဘုရားသခင်ကထည်း၊ သင်သည်၊ သား၊
မယား၊ ရွှေမတို့နှင့်အတူ၊ သင်္ဘောသဲကထွက်
- ၂၂ ဆင်းလေသုံး- သင် ထံမှ အသက်ရှင်သော တိ
ရိစ္ဆာန်၊ ငှက်ဈာ၊ သားဈာ၊ မြေပေါ်၌ တွား
- ၂၃ တတ်သောတိရိစ္ဆာန်များတို့သည်၊ မြေပေါ်မှာ
သားကိုစွေး၍အထွန်တိုး ဝွား ဈာ၊ ပြားမည်အ
- ၂၄ ကြောင်း၊ ထိုတိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကိုကိုယ်နှင့်အ
တူလုတ်ဆောင် လေသုလု၊ နောဒကို မိမိတော်မူ
- ၂၅ ၏။- ထိုအခါနောဒမှစ၍၊ သား၊ မယား၊ ရွှေမ
- ၂၆ တို့သည် ထွက်ဆင်း ကြ၏။- သားဈာ၊ တွား
တတ်သောတိရိစ္ဆာန်ဈာ၊ ငှက်ဈာ၊ မြေပေါ်မှာ
- ၂၇ ထွပ်ရှားတတ်သမျှ သောအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့
သည်ထည်း၊ သင်္ဘောသဲကထွက်ဆင်းကြ၏။
- ၂၈ နောဒသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားအဖို့အစီ
ပတ္တင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်သောသား၊ စင်

မိမိစေ၍၊ စေတီ စေတုန်းစည်း၍သည်ကိုးကြ
 ၁၇ သူတို့သည်မြင်သို့ရက်နှာပြင်သောကြောင့်၊
 မိမိစေ၍ စေတီစေတုန်းစည်း၍သည်ကို မမြင်
 ၂၇ ရှေး- နေဝေသည်စစ်မှန်ခြင်းပျောက်၍ နှိုးသော
 ၂၈ စေတီ၊ မိမိ၌သားငယ်ပြုသည်ကိုထိလျှင်း- ခါနာန်
 သည်ကိုနှိပ်ခြင်းကိုခံပါစေ၊ စစ်ကိုထိုက်ကျန်သို့၌
 ၂၉ ကျန်ဖြစ်ပါစေဟုဆို၏- တစ်နေ့မှစ၍ဘုရားသ
 ခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသ
 ၂၉ တည်း။ ခါနာန်သည်ရှေ့မဏိကျန်ဖြစ်ပါစေ- ဘု
 ရားသခင်သည် သာဓကကိုကျယ်စေတော်မူသ
 မြင့်၊ ရှေ့မဏိတို့တွင်နေပါစေ၊ ခါနာန်မူကား၊
 သူ၏ကျန်ဖြစ်ပါစေဟုဆိုလေ၏။
 ၂၀ နေဝေသည် ရေတွင်းမိုးသောနောက်၊ စေတီ
 ၂၁ သုံးဘု ငါးဆယ်စသက်ရှင်၍- စသက်ပေါင်း
 ကိုးရာငါးဆယ်စေ့သော်စေတီစေတုန်းရောက်လေ၏။

၁၀

- ရေတွင်းမိုးသောနောက်၊ နေဝေသားရှေ့မ၊ တာ
မ၊ သာဓကတို့မှစသက်သော သားစည်မြေ၊
- ၂ ဆက်တို့ကိုဆိုပေစိုး- သာဓက၏ သားကား၊
ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဖဲ၊ သာဝန်၊ တုမထ၊ ဗေ
၃ ရှက်၊ ထိရတ်တည်း- ဂေါမာသားကား၊ စာရှ
၄ ကေတု၊ မိုဝတ်၊ တော်ဂမတည်း- ယာဝန်သား
ကား၊ ဝေလိရှာ၊ တာရှ၊ ကိတ္တိမ်၊ ဝေါဝန်တည်း-
• ဤသူတို့သည် ထူထောင်ပြီး တကျွန်းတနွိုင်ငံမြေ
နယ်တို့ကို၊ တာသာစသီးစသီး၊ စေတီစေတုန်း
စသီး စသီး မှီသည် စေတီစေတုန်း စေတုန်း
• ဝေကြမ်း- တာမသားကား၊ ကုရှ၊ မိစမိမ်၊ ဖုတ၊
၅ ခါနာန်တည်း- ကုရှသားကား၊ သေထ၊ တာပိထ၊
သာတတ၊ ရာဂမ၊ သက္ကေခါတည်း၊ ရာဂမသား
• ကား၊ ရှေ့ထ၊ ဝေဝန်တည်း- ကုရှသည်သားနိမ်
ရော့ကိုတည်းရသေး၏၊ ထိုသားသည်မြေကြီး
• ပေါ်မှာစေတီစေတုန်းနှင့်သောသုဖြစ်၏- ထာဝရဘု
ရားရှေ့မှာစေတီကြီးသောစေတီဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့်
• စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရားရှေ့နိမ်ရော့၊ စားကြီး
• စေတီ၊ ပြုထုပ်သည်ထိုထုပ် ဆိုထတည်း- သူ
၏နိမ်စေတီ ကား၊ မှီနာပြည်၌ ဗာ ဗုထုန် မြို့၊
• စေတီမြို့၊ စေတီမြို့၊ ကာထရေမြို့တည်း- ထို
ပြင်မှတာရှေ့မြို့ပြည်သို့သွား၍နိမ့်ဝေမြို့ရေထာ
• တုတ်မြို့၊ ကာထမြို့ကို၎င်း- နိမ့်ဝေမြို့နှင့်၊ ကာ
ထမြို့စပ်ကြားမှာကြီးစွာသောမြို့တည်းဟူသော
ရေသင်မြို့ကို၎င်းတည်ဆောက်လေ၏။
• မိစမိမ်သားကား၊ ထုမိမ်လူ၊ စာနမိမ်လူ၊ ထ

- ၀၇ တာမိမ်လူ၊ နက္ခတ္တ၊ ထိမ်လူ- ဟိသရုထိမ်လူ၊ ကာ
ထထုထိမ်လူ၊ ကက္ခော၊ ထိမ်လူတည်း။ ကာထထု
ထိမ်လူ၊ ထိမ်လူ၊ ကမိလိတ္တလူဖြစ်သတည်း။
- ၀၈ ခါနာန်သား၊ စကြီးကား၊ မိရုန်၊ ထို နောက်
- ၁၈ ဟေထ၊- ထိုနောက်ဟေဗုထိလူ၊ စာမော၊ ထိလူ၊ မိ
- ၀၇၊ ၀၈ ရဂါမြို့လူ၊- ထိမိလူ၊ စာကိလူ၊ ထိမိလူ၊- စာ
ဝမိလူ၊ စာမော၊ ထိလူ၊ တာမထိလူတည်း။ ထိုနောက်
ခါနာန်စေတီသား၊ စသီးစသီးတို့သည် နှံ့ပြား
- ၀၈ ကြလေ၏- ခါနာန် စေတီသား နေရာပြည်နယ်
သည်မိရုန်မြို့မှစ၍၊ ဂါမမြို့တိုင်စောင့်၎င်း၊
တစ်သောသံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ စာမောမြို့၊ စေ
တီမြို့ကိုသွန်၍ ထာရှမြို့တိုင်စောင့်၎င်း၊ မှီသ
၂၀ တည်း။- ဤသူတို့သည် သီးခြားသော စေတီစေ
တုန်း၊ သီးခြားသောတာသာစလိုက်၊ စေတီပြည်
ပြည် စေတီစေတုန်းနှင့် နေသော တာမသားရှေ့
ဖြစ်သတည်း။
- ၂၀ သာဓကညီ၊ ဟေဗြီလူစေတီစေတုန်းတို့၏စေတီ၊ ရှေ့
- ၂၂ မသည်တည်း သားရှေ့ကို မြင် လေ၏- ရှေ့မ
သားကား၊ ဝေထ၊ စာရှရ၊ စာမော၊ ထုမ၊ စာရံ
- ၂၃ တည်း- စာရံသားကား၊ ဥဇာ၊ ထုထ၊ ဂေထာ၊
- ၂၄ မာရှတည်း- စာမော၊ စာမော၊ သားရှာထ၊ ရှာထသား
- ၂၅ ဟေဗာတည်း- ဟေဗာသည်တည်း သားနှစ်
ယောက်ကို မြင်လေ၏၊ သား တယောက်ကား၊
ဇာထက်စေတီမြို့၊ စေတီကြောင်းမူကား၊ ထုထက်
ထက်၌ မြေကြီးကို နှံ့ဝေ ကြမ်း၊ သူ၏ညီ ကား၊
- ၂၆ ထုထွန် စေတုန်းမြို့- ထုထွန်သားကား၊ စာ
- ၂၇ ထမောစေတီ၊ ရှေ့ထပ်၊ တာဇာမာဝတ်၊ ထေရ၊- ထ
- ၂၈ ဝေါရံ၊ ဥဇာထ၊ မိကထ၊- ဩဗထ၊ စာမိမေထ၊
- ၂၉ ရှေ့ထ၊- ဩဗရ၊ ထပိထ၊ သောဗမိ၊ ဤသူစေတီစေတုန်း
- ၃၀ ထိုသည်ထုထွန်သားဖြစ်သတည်း- သူတို့နေရာ
မူကား၊ မေရှမြို့မှသည်စေတီရှက်နှာ၌ သောဗာ
- ၃၁ တောင်တိုင်စောင့် မှီသတည်း- ဤသူတို့သည်
သီးခြားသောစေတီစေတုန်း၊ သီးခြားသောတာ
သာစလိုက်၊ စေတီပြည်ပြည်စေတီစေတုန်းတို့နှင့်နေ
သောရှေ့မသားရှေ့ဖြစ်သတည်း။
- ၃၂ ဤရှေ့ကား၊ မိမိထူထောင်စေတီစေတုန်း၊ စေတီ
စေတုန်းမှတ်သားသောနေဝေသား၊ သောစည်မြို့၊
ဆက်စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည်ရေတွင်း
မိုးသောနောက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သီးခြားသော
တိုင်ပြည်တို့ကိုတည်ဆောက်ကြလေ၏။

၁၁

• မြေကြီးသားစေတီစေတုန်းတို့သည်တာသာတရှိ၊

၂ ပြည်ဆိုသွားလေသွား-ငါသည်သင့်ကိုလူမျိုးကြီး
 မြစ်စေမည်။ ငါကောင်းကြီးပေး၍သင်၏နာမကို
 ကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည် ကောင်း ကြီး ခံရ
 ၃ သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။-သင့်ကိုကောင်းကြီးပေး
 သောသူကိုငါကောင်းကြီးပေးမည်။သင့်ကိုကျိန်
 ဆဲသော သူကို ငါကျိန် ဆဲမည်။ သင်အားဖြင့်
 လည်း လူမျိုး အပေါင်း ထိုသည် ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
 ၄ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊
 အာဗြံထွက်သွား၍ ထောတလည်း ထိုက်လေ
 ၏။အာဗြံသည်ခါရန်မြို့မှထွက်သွားသောအခါ၊
 ၅ အသက် ၇၅နှစ်သက် ငါးနှစ်ရှိ၏။- အာဗြံသည်
 မယားစာရဲ၊ အစ်ကိုသား ထောတနှင့်၊ ဥဇ္ဈာရ
 တတ်သမျှကို၎င်း၊ခါရန်မြို့၌ရသော လူသိုက်၎င်း
 လူပြီးလျှင်၊ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှါထွက်
 သွား၍၊ထိုပြည်သို့ရောက်ကြ၏။
 ၆ အာဗြံသည် ထိုပြည်ကိုရှောက်သွား၍ မှီခင်
 အရပ်၊မောရေသမိတ်ပင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထို
 အခါ၊ ခါနာန် အမျိုးသား ထိုသည် ထိုပြည်၌ရှိ
 ၇ ကြ၏။- ထာဝရ ဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်
 ရှား၍၊ဤပြည်ကိုသင်၏ အမျိုးအနွယ်အားငါ
 ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထင်ရှားတော်
 မူသော ထာဝရ ဘုရားထိုး၊ ထိုအရပ်၌၊ ယပ်
 ပတ္တင်ကိုတည်လေ၏။
 ၈ ထိုအရပ်မှသွားပြန်၍၊ ဗေသလမြို့ အရှေ့၌
 မှီသောတောင်သို့ပြောင်းသဖြင့်၊ဗေသလမြို့အ
 ရှေ့၊ အာဇူ မြို့ အနောက် စပ်ကြား၊ မှာ တဲကို
 ဆောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားထိုး ယပ် ပတ္တင်ကို
 တည်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို
 ၉ ပဌနာ ပြု၏။- အာဗြံ သည် ခရီး သွားလျက်၊
 ပြောင်းလျက်၊တောင်ရှက် နှာသို့ရောက်လေ၏။
 ၁၀ ထိုနောက်၊ခါနာန်ပြင်၌အစားခေါင်းပါးခြင်း
 ဖြစ်၏။ အထွန်အစားခေါင်းပါး သောကြောင့်၊
 အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခို ခြင်းငှါ
 ၁၁ သွားလေ၏။- အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်နီးသောအခါ၊
 မိမိမယားစာရဲကို၊ သင်သည် အဆင်းလှသော
 မိစ္ဆာမြစ်သည်ကို ငါ့သိ၏။- အဲဂုတ္တု ၃ သို့သည်
 သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ ဤမိစ္ဆာသည် သူ၏မယား
 ၁၂ ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ့ကို သတ်၍ သင့်ကို အ
 ၁၃ သက် ချမ်းသာ ပေးလိမ့်မည်။- ထိုဖြစ်၍ သင်
 ထည် နှစ်မ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပါလေသွား ထို့
 ပြောလျှင်သင်အတွက်ငါကောင်းစားလိမ့်မည်။

သင်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ငါအသက်ချမ်းသာရ
 လိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁၄ အာဗြံသည် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက်သော
 အခါ၊သူ၏မယားသည်အထွန်အဆင်းလှသည့်
 ၁၅ ကိုအဲဂုတ္တုလူသိုက်သည့်မြင်ကြ၏။- ဇာရောဘုရင်
 ၏မူးတော်မတ်တော်ထိုလည်းမြင်၍၊ရှေ့တော်၌
 ၁၆ ချီးမွမ်းပြီးလျှင်၊နန်းတော်သို့သွင်းရကြ၏။- ဇာ
 ရောဘုရင်သည်ထိုမိစ္ဆာအတွက်အာဗြံ၌ကျေးဇူး
 ပြုသဖြင့်၊သူသည်သိုး၊နွား၊ မြွေ၊ မြွေ၊ ကျွန်
 ၁၇ ယောက်ျား၊ ကျွန် မိစ္ဆာ၊ ကုလားတို့ကို ချားနှင့်
 ကြွယ်ဝ၏။-ထာဝရဘုရားသည်၊အာဗြံ၏မယား
 စာရဲအတွက်ကြောင့်၊ ဇာရောဘုရင်မှစ၍ နန်း
 ၁၈ တော်သားထိုးကို၊ ကြီးသောတေးဝါ ခံ ဖြင့်ဆု
 တော်မူ၏။-ဇာရောဘုရင်သည်လည်းအာဗြံကို
 ၁၉ ခေါ်၍၊ သင်သည်ငါ၌ပြုသောအမှုကားအတတ်
 သို့နည်း၊သူသည်သင်၏မယားဖြစ်ကြောင်းကို၊
 ၂၀ ငါအား အတတ် ကြောင့် မပြော သနည်း။- ငါ
 သည်သူကိုသိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူသည်နှစ်
 မဖြစ်သည်ဟုအတတ်ကြောင့်ဆိုသနည်း။သင်
 ၏မယားကိုယခုယူ၍သွားလေသွားဟုအမိန့်ရှိ၏။-
 ထိုသို့အာဗြံ အမှုကို စီရင်၍၊ မိမိလူသိုက်အား မှာ
 ထားသဖြင့်၊ သူသည် အာဗြံ၌ မှီသမျှသော
 ဥဇ္ဈာနှင့်တကွ၊ ထိုးမောင်နှံ ထိုကို ထွတ်ထိုက်
 ကြ၏။

၁၃

၁ အာဗြံထိုးမောင်နှံ ထိုသည်လည်း၊ ထောတ
 နှင့်တကွ မိမိထို၌ မှီသမျှသော ဥဇ္ဈာကို ထူ၍၊
 ၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသဖြင့်၊ ခါနာန်ပြည်
 တောင်ပိုင်းသို့ ရောက်ကြ၏။- ထိုအခါ အာဗြံ
 ၃ သည်၊ သိုး၊ နွားစသည်ထိုကို၎င်း၊ ရွှေငွေကို၎င်း
 ၄ အထွန်ရတတ်၏။- တခန့် တောင်ပိုင်းမှ ခရီး
 သွား၍၊ဗေသလနယ်အတွင်း၊ဗေသလမြို့၊ အာ
 ၅ ဇူ မြို့စပ်ကြား၌၊ အထက်ကတဲကိုဆောက်၍၊-
 ၆ ယပ်ပတ္တင်ကိုတည်ခဲ့ဘူးသောအရပ်သို့ရောက်
 ပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်တွင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ
 ၇ တော်ကိုပဌနာပြု၏။-အာဗြံနှင့်အတူထိုက်သာ
 သောထောတသည်လည်း၊သိုး၊နွား၊ချားနှင့်တဲ
 ၈ အများရှိသဖြင့်၊- ထိုလူနှစ်ဦးထိုသည်အတူနေ
 ၉ ခြင်းငှါထိုမြေဆုံ၌၊ဥဇ္ဈာများလွန်း၍၊ သူထို
 ၁၀ သည်တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။- အာဗြံ၏ နွား
 ကျောင်းသာ၊ ထောတ၏နွားကျောင်းသားထို
 သည်လည်းပိုက်ရန်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ၊ခါနာန်

အမျိုးသား၊ ခေရမိအမျိုးသားဆိုသည်၊ ထိုပြင်
 • နှိုင်းကြသတည်း။- အာဇီကထည်း၊ ငါဆိုထပ်
 ညီအစ်ကို၊ ခြင်္သေ့၊ ငါနှင့်သင်နှင့်၊ ငန္ဒာ၊
 ကျောင်းထားထိုနှင့်၊ ထင်နှားကျောင်းထားထို
 • နှိုင်း၊ မိုက်ရန်မရှိပါစေနှင့်- မြေတပြင်ထုံးသပြ
 ထင်ရွှေမှာ မှီသည် မထုတ်ထား၊ ငါနှင့် ခွာဇ်
 နေပါ ထော့၊ ထင် ထည်ထက်ဝဲ ထက် ဆို သွား
 လျှင်၊ ငါသည်ထက်သက် ဆို သွားမည်း ထင်
 ထည်ထက်သက် ဆို သွားလျှင်၊ ငါသည်ထက်
 • ဝဲထက် ဆို သွားမည်ထုဆို၏- ထိုကာထအခါ၊
 ထောင့် မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကို ထာဝရ ဘုရား
 နှုတ်၏၊ ထောင့် မူမှီ၊ ဇောရ မြို့ဆို သွားထော
 ထမ်း၊ ထောင့်ခြင်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်၌
 ရေဈေး၊ ထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်တော်ကဲ့သို့
 ၎င်း၊ အဓိကပြည်ကဲ့သို့ ခြင်္သေ့သည်ကို၊ ထော
 • တ နှောင့်ကြည့်၍ မြင်လျှင်- ထောင့် ချိုင့် တ
 ရွှေထံ ထုံးကို ရွှေဈေး၊ အရွှေ ဆို ပြောင်း၊
 သွားသဖြင့်၊ အရှင်၊ ခြင်္သေ့တဦးနှင့်တဦးကဲ့ ပြား
 • ကြမ်း- အာဇီကထပ် ခါနာန်ပြည့်စုံနေထမ်းသော
 တဇူကား၊ မြင်ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ထိုတွင် နေ၍၊
 • သောရုံမြို့နားမှာထဲကို ဆောင်ထမ်း- သောရုံ
 မြို့သားထိုသည် ဆိုးသောသူ၊ ထာဝရဘုရားရှင်
 ၌၊ အညွန့်အပြစ်ဈားသောသူ မြင်ကြသတည်း။
 • သောတ ထည် အာဇီနှင့် ခွာဇ် သွားပြီးမှ၊
 ထာဝရ ဘုရားသည် အာဇီကို ခေါ်၍၊ ထင်မှီ
 သော အရပ် က တောင်၊ မြောက်၊ အ ရွှေ၊ အ
 • နောက်ဆိုရှောင့်ကြည့်ထော့- ထင်မြင်သောမြေ
 ထပြင်ထုံးကို၊ ထင်နှင့် ထင်၏ အမျိုး အနှယ်
 အား၊ ငါသည်ကထာထေရ်အဖြစ် ပေးမည်-
 • ထင်၏ အမျိုးအနှယ်ကို မြေမှန်ကဲ့သို့ ငါဈား
 ပြားစေမည်၊ ဆိုခြင်း၌ ထုသည် မြေမှန်ကိုရေ
 ထွက် နှိုင်းလျှင်၊ ထင်၏ အမျိုး အနှယ် ကို ရေ
 • ထွက် နှိုင်းကြလိမ့်မည်- ထင်ထင်မြေကို၊ အ
 ထွား အားမြင့်၎င်း၊ အနံ အား မြင့်၎င်း ရှောက်
 ထွားရသားထင်အားငါပေးမည်ထုမိန့်တော်မူ
 • ၏- တဝန် အာဇီသည် ထဲကို ပြောင်း၍၊ ထေ
 မြ၊ နိမ္မိ၊ ခံရေ ထပ်တော်သို့ ရောက်မှ နေရာ
 ထွက်၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ ယဇ်ပတ္တင်ကို တည်
 ထေ၏။

၀၇

• ထိုစော အခါ၊ မြို့နာ မင်း ကြီး၊ အံရ ဝေ စ၊
 ထော့အမင်းကြီး၊ အာရုတ်၊ ရတ် မင်းကြီး၊ ခေ

ဝေါရ ထော့မာ၊ ဂေါ အိမ် မင်းကြီး၊ တိထေထို
 • သည်- သောရုံမင်းကြီးမေရ၊ ဂေါမောရ မင်း
 ကြီးမိရရှ၊ အာမောမင်းကြီးမြို့နာ၊ ဇေထိုင်မင်း
 ကြီးရွှေမထာ၊ မေထာမင်းကြီးထိုနှင့်စစ်ထိုက်
 ကြမ်းမေထပြည်ကား၊ ဇောရအမည်ထည်၊ မြို့
 • ထတဦး- ထိုပြည်မှီသောထိုသည်၊ သောရုံထိုင်
 မြင်သော မိမိရုံရှင်တွင် နီးစပ်လျက် မြို့ကြမ်း-
 • တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်ထုံး ခေဝေါရထော့မာ မင်း
 ကြီးထံကျန်ခံပြီးလျှင်၊ တဆယ်သုံးနှစ်မြောက်
 • သောအခါ ဝုန်ကန်ကြမ်း- တဆယ် ထေးနှစ်
 မြောက်လျှင်၊ ခေဝေါရထော့မာမင်းသည်၊ မိမိ
 ထက်က နေသော မင်းကြီးထိုနှင့်တကွ ထာဇ်၊
 အာဇီတရုတ်ကန်ခံမြို့၌၊ ရေမိမိထုဈားကို၎င်း၊
 ထာမမြို့၌ ရေမိမိထုဈားကို၎င်း၊ ကိရယထိပ် မြို့၌
 • ၌မိမိထုဈားကို၎င်း- မိရတောင်ပေါ်မှာဟော
 မိထုဈားကို၎င်းထုကြိတ်၊ တောနားမှာမှီသော
 • ဝေပါရန်မြို့ ထိုင်အောင်ထိုက် ကြမ်း- တဝန်
 ပြန် ထာဇ်၊ ကာဝေဈ ပြည်၊ အင်မိဈပတ်မြို့ဆို
 ရောက်ပြီးလျှင်၊ အာမထက်ပြည်မှီသောကို၎င်း၊
 ထာဝရ ဘုရားမှာမြို့၌ နေသော၊ အာမောမိထုဈား
 • ကို၎င်းထုကြိတ်- ထိုအခါသောရုံမင်းကြီး၊
 ဂေါမောရမင်းကြီး၊ အာမောမင်းကြီး၊ ဇေထိုင်
 မင်းကြီး၊ ဇောရတည်းဟူသောမေထာမင်းကြီး
 ထိုသည်မှီထွက်၍၊ မိမိရုံရှင်၌စစ်မြင်ကြမ်း-
 • ထိုသို့ထေမင်းကြီးခေဝေါရထော့မာ၊ ဂေါအိမ်
 မင်းကြီးတိထေ၊ မြို့နာမင်းကြီးအံရဝေထ၊ ထော
 ထာမင်းကြီး၊ အာရုတ်တည်းဟူသော၊ မင်းကြီး
 ထေပါးနှင့်၊ မင်းကြီး ငါးပါးထိုသည် စစ်မြင်
 • ကြမ်း- မိမိရုံရှင်၌ရေထို အကျိအစွဲနှင့် ပြည်
 သောတွင်းဈားမြို့သောရုံမင်းကြီး၊ ဂေါမောရ
 မင်းကြီးထိုသည်ပြေ၍ ထိုတွင်းဈား၌ ကျထေ
 ၏၊ ကြွင်းသောသူထိုသည်တောင်ဆိုပြေးကြမ်း
 • -အောင်သော မင်းထိုသည်၊ သောရုံမြို့နှင့်ဂေါ
 မောရမြို့၌ မှီသောသောဥဇ္ဈာနှင့် မြို့မိဇ္ဈာမှီသော
 • ထိုကိုထု၍ သွား၊ ကြမ်း- သောရုံမြို့၌ နေသော
 အာဇီအစ်ကိုသား၊ သောတနှင့် သုဇ်ဥဇ္ဈာထိုကို
 ထည်၊ သိမ်းယူ၍ သွား၏။
 • ထိုထေးမှထွက်၍ ပြေးသောသူ တထောက်
 ထည်၊ ယေဇ်ထုအာဇီနှင့်မိဇ္ဈာတယဇ္ဇသော
 သူ၊ ဝေဇ္ဇကောထနှင့်အာနောဇ် အစ်ကိုအာမော
 မိထုခံရေထထိတ်တောနားမှာ နေသောအာဇီ
 ထံသို့ ရောက်၍၊ သိမ်း၊ ကြားပြော ထေ၏။

အန္တိသတ္တိ၊ သုတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်
 ထည်မြစ်ကြွေသဖြင့် သုတပါးထို၌ ကျွန်ုပ်တို့
 ၁၇ နှိပ်စက် ညည်းဆဲခြင်းကိုအနှစ်သေးရာပတ်ထိုး
 ၁၈ ခံရကြသိမ့်မည်ကို အမှန်သိမှတ်တော့- သူထို
 ကိုခေါင်းသောသူမျိုးကိုထည်းငါးရပ်မည်- ထို
 ၁၉ နောက်မှ သူထိုသည် ဈာနာသော ဥစ္စာ နှင့်
 ၂၀ ထွက်ကြွေသိမ့်မည်- သင်သည်ထိုးထားထိုက်
 ၂၁ ထို ညီဝတ်ဝတ်စွာ သွားရ သိမ့်မည်- အသက်ကြီး
 ၂၂ ရင့်လျှင် သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံရသိမ့်မည်- သူ
 ၂၃ မျိုးသေးကတ် ထွန်သောစေ၊ သူထိုသည် ဤ
 ပြည်၌ပြန်သောကြွေသိမ့်မည်- အာပေသမ္ပိတမျိုး
 ၂၄ သားထိုက်ရမည် ထပြန်သည်မစုံသင်ထားထု
 အာဗြဗာမိန်တော်မူ၏။

၂၅ တစန်ဒေဝင်၌မိုက်သောစေ၊ ခွဲထားသော
 အသား အထက်၌၊ မီးမှီး ထွက်သောမီးမှီး၊ မီး
 ၂၆ ထွန်းသင်းသောမီးခွက်ထည့်သင်ခွာခွာသွယ်
 ၂၇ သွားသေ၏- ထိုနေ့၌သာဝရဘုရားသည်အာဗြ
 ၂၈ နှင့်ဝပို့ညည်ပြုတော်မူလျှင်၊ ဆဲဂုဏ္ဏါမြစ်မှစ၍
 ၂၉ မြစ်ကြီးထည့်မဟူသော၊ ဥရုရတ်မြစ်တိုင်အောင်၊
 ၃၀ ဤပြည်ကို၎င်း- ကေန်ထူးထော့မိုက်ထူး ကာ အမာ
 ၃၁ နီထူး- ထိုထူးထူးမိုက်ထူး၊ ရေခဲမိုက်ထူး၊ အာပေ
 ၃၂ သီထူး၊ ဝါနီထူး၊ ဝါရဂါထူး၊ ထေမုထိ ထူထိုက်
 ၃၃ ၎င်း- သင်၏အမျိုး အန္တိသတ္တိ ငါ့အပံ့ပေးပြီ
 ထုမိန်တော်မူ၏။

၁၆

• အာဗြဗ် ဝေးသောစာရံ၌ သားရွားခြင်း မရှိသ
 မြင့်၊ ဆဲဂုဏ္ဏါပြည်သုတဂရုအမည်ရှိသောကျွန်
 ၁ နှစ်သောထက်၌သည်မြစ်၌- စာရံက၊ အကျွန်ုပ်
 ၂ အားထား ရွားရသောအခွင့်ကို သာဝရဘုရား
 ၃ ပေးတော် မူ- အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မယ်သို့ ဝင်ပါ
 ၄ ထော့သုတအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်တင်ပေးသော်
 ၅ ခြင်းရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ထုအာဗြဗ်အပြော
 ၆ ဆို၍၊ အာဗြဗ်သည်စာရံ၏စကားကိုနားထောင်
 ၇ စေ၏- ထိုသို့အာဗြဗ်သည်ခါနာနီပြည်၌သတ်
 ၈ နှစ်နေ့ပြီးမှ၊ အာဗြဗ်မထားစာရံသည် မိမိကျွန်
 ၉ ဆဲဂုဏ္ဏါပြည်သုတဂရုကိုထု၍၊ မိမိခင် ဝှန်း၊
 ၁၀ အာဗြဗ်ထိပ်၊ ပိုက်စေတို့အပိုင်ခွင့်အစား- အာဗြ
 ၁၁ ဖည်သည်ထော့သုတဂရုထံသို့ဝင်၍၊ တာဂရုသည်
 ၁၂ ပပိုသန္တ နှဲ့သေ၏။ တာဂရု ထည် မိမိ ထွင်
 ၁၃ ပပိုသန္တ နှဲ့နေကြောင်းကိုထိလျှင်၊ မိမိသခင်
 ၁၄ ကိုမထိမှန်ပြုသေ၏- စာရံကထည်း၊ အကျွန်ုပ်
 ၁၅ ခံရသောအပြစ်သည် ထိုထိုတော်စောင်းပေါ်၌

ထည်ရှိပါစေ၊ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မကို ကိုယ်တော်
 ၁ ရင်ခွင်၌အကျွန်ုပ်အပိုင်ခွင့်ပါပြီ၊ သူထည်ကိုထိ
 ၂ ပပိုသန္တ နှဲ့နေကြောင်းကိုထိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
 ၃ ကိုမထိမှန်ပြုပါသည်တကား၊ သာဝရဘုရား
 ၄ သည် အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော် အပူကို မိရင်
 ၅ တော်စူပါစေသောထု၊ အာဗြဗ်အားဆိုသေ၏-
 ၆ အာဗြဗ်ကထည်း၊ သင်၏ကျွန်မထည့်သင်၏ထက်
 ၇ နှ့်မှီ၏၊ သူ၌ပြုစွပ်သမျှပြုပါသောထု စာရံအား
 ၈ ပြန်ပြောလျှင်၊ စာရံသည်ကျွန်မကိုထည်းဆဲထ
 ၉ ခြင်း၊ ကျွန်မသည်သခင်မယ်မှထွက်ပြေးသေ၏။

၁၀ သာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်စူရ
 ၁၁ မျိုးသို့သွားရာသောထမ်း၌ရှိသော စမ်းရုထွင်း
 ၁၂ နားမှာ ဟာဂရုကို ထွေလျှင်- စာရံထွန်မ ထာ
 ၁၃ ဝရ၊ အထက်ကထာသနည်း၊ အထက်အရပ်
 ၁၄ ထို သွားမည်နည်းထု မေးသော်၊ ကျွန်မထည်
 ၁၅ သခင်မ စာရံထံမှ ပြေးလာပါသည်ထု ဆိုသေ
 ၁၆ ၏- သာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန် ထ
 ၁၇ သည်း၊ သင်၏သခင်မယ်ထိုမြန်၍၊ သုန်သုန်မှီး
 ၁၈ ခြင်းကိုခံသောထု အမိန်ရှိ၏- တစန် သာဝရ
 ၁၉ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်၏အမျိုးအ
 ၂၀ နှဲ့ထံကိုမရေတွက် နှိုင်းအောင်၊ ငါအကျွန် ဈာ
 ၂၁ ပြားအပေပွဲဟူ၍၎င်း- သင်ထည့်ကိုထိဝန်အောင်
 ၂၂ ထည်မြစ်၌၊ သားသောကွားကို ရွားမြင် လိမ့်
 ၂၃ မည်၊ ထိုသားကို ဣန္ဒပေထ အမည်မြင့် ဖွည့်ရ
 ၂၄ မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သာဝရ ဘုရားထည်
 ၂၅ သင်၏ဆင်းရဲ ရုက္ခကို ကြားထိတော်မူပြီး- ထု
 ၂၆ ထည်ထုမှိုင်း မြစ်လိမ့်မည်၊ ထုအပေါင်း ထိုကို
 ၂၇ ရန်စက်ပြုလိမ့်မည်၊ သုကိုထည်း ထုအပေါင်း
 ၂၈ ထိုထည်ရန်စက်ပြုကြလိမ့်မည်၊ မိမိညီအစ်ကို
 ၂၉ အပေါင်းထိုက် အပါး၌ နေရလိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း
 ၃၀ မြိုက်ဆို သေ၏- ထိုသို့ မိမိမြိုက်တော် မူသော
 ၃၁ သာဝရ ဘုရားကို၊ အာတောဝေထရာ ထူးထေ
 ၃၂ အမည်မြင့်ခေါ်ဝေါ်၍၊ ငကိုမြင်တော်မူသောထု
 ၃၃ ကိုအရပ်၌ပင် ငါစူး မြင်ရသည် တကားထု
 ၃၄ တာဂရုဆိုသေ၏- ထိုအကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊
 ၃၅ ထိုရေတွင်းကို မေရထယံဇရာထု သရုတ်ကြွေ
 ၃၆ ကာစေ၍ မြို့နှင့် မေရထ မြို့၏ ခပ်ကြားမှာ ရှိသ
 ၃၇ တည်း။

၃၈ ထိုနောက်၊ တာဂရုထည်အာဗြဗ်အားထားကို
 ၃၉ ရွားမြင်၏၊ အာဗြဗ်သည်သာဝရထွင်မြင်သော
 ၄၀ သားကိုဣန္ဒပေထအမည်မြင့်ဖွည့်သေ၏- အာ
 ၄၁ ဗြဗ်သည် သား ဣန္ဒပေထကို သာဝရ ရွားမြင်

သောဇာတိ၊ အထက်ရှစ်ဆယ် ခြောက်နှစ် ဖြစ်
တည်း။

၁၃

- ၁. ထိုနောက်၊ အာဇာနည် အထက်ကိုးဆယ်ကိုး
နှစ်ရှိသောဇာတိ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အာဇာ
နာသ် ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည်အနန္တတန်ခိုး
ရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငရွှေမှာ ထွားထာ၍ နှစ်
ဆယ်ခြားရှိသော- ငါ၏ပရိညည်ကို ထင်ရှင်ငါ
ပြုမည်။ ထင်ကိုငါအထွန် ချားပြားစေမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ အာဇာနည်သည် ပြတ်ဝတ်လျှင်၊
၂. ဘုရားသခင်က- ငါပြုသောပရိညည်သည် ထင်
ရှင်ရှိ၏။ သင်သည် ထုရူး၊ အရှား၊ ထိုက် အစ ဖြစ်
ထိန်မည်။- နောက်တစ်ဆယ့်နှစ်လောက်ကို အာ
ဇာနည်အပေါ်ရ၊ သင်၏ အမည်ကို အာဗြဟံဟု
ခေါ်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထင်ကို
ချားရွာသောထုရူးထိုက်အစတော်မူ၍ နှစ်သား
၃. ပြီး- ငါသည် ထင်ကို အထွန် ဂွားချားစေမည်။
ထင် အားဖြင့် ထုရူး၊ ရှိုးထိုက်ကို ဖြစ်စေမည်။
ထင်၏အမျိုး အနွယ်ရှိသည်။ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရ
၄. ကြွယ်ဝမည်။- ငါသည် ထင်၏ဘုရား၊ ထင်နောက်
နှစ်သက်အမျိုး အနွယ်၏ဘုရား ဖြစ်မည်ဟု ထင်
ရှင်သင်၏အမျိုး အနွယ်အစည်အဆတ်ကို ငါ
၅. ပရိညည်ကို ထာဝရပရိညည် ဖြစ်စေမည်။- ထင်
သည် အစုစည်းသည် ဖြစ်၍ နေသော ပြည်တည်း
ထူသော၊ ဓါနာန်ပြည် တရွာထုံးကို၊ ထင်
အားငှင်၊ ထင် နောက်၌ ထင်၏အမျိုး အနွယ်
အားငှင်၊ အစည်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။ ထုရူး
ထုရူးသည် ငါ ဖြစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၆. တစ်ဘုရားသခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ ထင်ရှင်ထ
ထွင်သောထင်၌ ထင်၏အမျိုး အနွယ် အစည်အ
ဆတ်ထိုက်သည်၊ ငါ၏ပရိညည်ကို စောင့်ရှောက်
၇. ရကြမည်။- ထင်ရှင်ထွက်သောထင်၌ ထင်၏
အမျိုး အနွယ်သည်၊ ငရွှေမှာ စောင့်ရှောက်ရ
သော ငါ၏ပရိညည်ဟူမူကား၊ ထင်ထိုက်သော
ထောကျားထိုက်၊ အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာကို ခံရ
၈. မည်။- အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာသည်၊ ငါရှင်သင်
ထိုက်သော ပရိညည်၏ အကွေ့ကွေ့သတ်သော ဖြစ်
၉. ရထိန်မည်။- ထင်ထိုက်အမျိုး အစည်အဆတ်ထွ်
သားသောကျားထိုက်၊ ကိုယ်ထိန်၌ ရွာသော
ထုရူး၏။ ကိုယ်အမျိုး မထုတ်၊ ထပါး အမျိုး
အား၌ ဂွေရှင်ဝယ်သောထုရူး၏။ အထက်ရှစ်
ဆယ်ခြောက်လျှင်၊ အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာကို ခံရ

- ၁၀. မည်။- ကိုယ်ထိန်၌ ရွာသောထုရူးကိုယ်ဂွေရှင်
ဝယ်သောထုရူးသည်၊ အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာကို ခံ
ရမည်။ ပရိညည်သည်၊ ထင်ထိုက် အသား၌
၁၁. ထာဝရပရိညည် ဖြစ်ထိန်မည်။- အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာ
အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာကို ခံသော သား
သောကျားကို သူ၏အမျိုး ဖွယ်၌ ရှင်ရ၏ထိုက်
ထည် ပရိညည်ကို ချက်ထေ ပြုထု၊ အာဗြဟံ
အားမိန့်တော်မူ၏။
၁၂. တစ်ဘုရားသခင်က၊ ထင်၏အသားစာရဲ့ ထို
မူကား၊ စာရဲ့ ထုသော အမည် ဖြစ်မင်္ဂလာ၊ စာရဲ့
၁၃. ထုသော အမည် ဖြစ်မင်္ဂလာ၊- ထုကို ငါကောင်း
ကြီးပေး၍၊ ထုသော ဖြစ်သည်။ ထင်အားသား
ကိုပေးမည်။ အကယ်၍ စင်စစ်ထုကိုကောင်းကြီး
ပေး၍၊ ထုသည် ထုအမျိုးမျိုး ဖြစ်ထိန်မည်။ ထု၏
အမျိုးအနွယ်ရှိသည်။ အပြည်ပြည်သောရှင်
ဘုရင်ဖြစ်ရကြထိန်မည်ဟု၊ အာဗြဟံ အားမိန့်
၁၄. တော်မူ၏။- ထိုအခါ အာဗြဟံ ထည် ပြတ်ဝတ်
လျှင်၊ အထက်တရားရှိသောထုသည် သားကိုရ
ထိန်မည်သော၊ အထက်ကိုးဆယ်ရှိသောစာရဲ့
ထည်သားကို ရွာထိန်မည်သောထုရူးထိုက်၊
၁၅. မိတ်နှစ်လုံးထဲမှာ အသားစာရဲ့ ပြီးလျှင်- အရှေ့
ထည်၌ စောင့်ရှောက်၍ အထက်ရှင်ပါးစေသောထု
၁၆. ဘုရားသခင်ကို လျှောက်သော အခါ- ဘုရား
သခင်က၊ ထင်၏အသား စာရဲ့ထည် ထင်အား
သားကို ရွာထိန်မည်သောထုရူးထိုက်၊ အသား
အမည် ဖြစ်၍ ရမည်။ ထုရှင်၊ ထုနောက်မှ ထု
၏အမျိုးအနွယ်ရှိသည်။ ငါ၏ပရိညည်ကို ထာဝရ
၁၇. ပရိညည် ဖြစ်စေမည်။- အရှေ့ဘက်၊ မင်္ဂလာ
ထင်၏အသားကို ငါနားထောင် ၏။ ထုကို ငါ
ကောင်းကြီးပေး၏။ ထုအနွယ်ကို ထိုက် ရွာစေ၍
ထုကို အထွန် ချားပြား စေမည်။ ထုသည် စင်
သားထပ်နှစ်ပါး ထိုက်အစ ဖြစ်ထိန်မည်။ ကြီး
ထေရ်ထုရူး ဖြစ်စေ ဖြစ်ငှါ ထည်၊ ငါပြုမည်။
၁၈. သို့သော် ထင်၊ နောင်နှစ်၊ မြန်၊ ချက်ထေ အမျိုး
ထွင်၊ စာရဲ့ထည် ထင်အားရွာထုတ်သောသား
အသားကပ်၍၊ ငါ၏ပရိညည်ကို ငါသည် စေမည်ဟု
၁၉. မိန့်တော်မူ ပြီးလျှင်- မိန့်တော်မူထိန်
၂၀. ၍၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံထံမှ ထက်ကြွ
တော်မူ၏။
၂၁. အာဗြဟံထည်သည်၊ သားအရှေ့ဘက်မှ စ၍၊
ကိုယ်ထိန်၌ ရွာသောထုရူး၏။ ကိုယ်ဂွေ
ရှင်ဝယ်သောထုရူး၏။ ထည်ထုသော အ

မြတ်စွာနှင့်ဆိုင်သော ယောက်ျား၊ အပေါင်း
 ထိုကိုထုတ်၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသည် အ
 ၂၄ ပေးထမ်း- အာမြတ်သည်၊ ကိုယ်ထိုင် အရေ
 ၂၅ ချားလှီး၊ မင်္ဂလာကို ခံသောအခါ၊ အသက်ကို
 ၂၆ ဆတ်ကိုးနှစ်ရှိ၏- သားအရှုမေထသည်အရေ
 ၂၇ ချားလှီး၊ မင်္ဂလာကို ခံသော အခါ၊ အသက်တ
 ၂၈ ဆတ်သုံးနှစ်ရှိ၏- တရားရှင်းတွင်အာမြတ်နှင့်
 ၂၉ သား အရှု မေထသည် အရေ ချားလှီး၊ မင်္ဂလာ
 ၃၀ ကိုခံထမ်း- သူ၏အိမ်၌ဥစ္စာသောသူ၊ တပါး
 အမျိုးသား၌ သူ၏ငွေနှင့် ဝယ် သော သူ၊ သူ၏
 အိမ် နှင့် ဆိုင် သော ယောက်ျား၊ အပေါင်း ထို
 သည်၊ သူနှင့်အတူအရေချားလှီး၊ မင်္ဂလာကို ခံ
 ကြလေ၏။

၁၈

ထာဝရ ဘုရားသည် ခံရသမိတ်တောနား
 ၁၊ အာမြတ် အား ထင်ရှားတော် မူသည် အ
 ကြောင်းအရာဟုမူကား၊ နေပူသောအခါတွင်၊
 ၂၊ အာမြတ်သည် ထဲတံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်- မျှော်
 ကြည့်၍၊ မိမိရှေ့မှာ လူသုံးယောက် ရပ်နေကြ
 သည်ကို မြင်သောအခါ၊ ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ
 ၃၊ ထဲတံခါးဝမှပြေး၍ မြေသို့ဦးညွှတ်လျက်-အ
 ကျွန်ုပ်သခင်၊ ရှေ့တော်၌ အထွန်ပိသည် ချက်
 ၄၊ နှင်း- ရေအနည်းငယ်ကို ထူခဲ့ပါရစေ၊ ခြေကို
 ထေးပြီးလျှင် သစ်ပင်အောက်၌လျောင်းနေကြ
 ၅၊ ပါထေး၊- ခုန့်အနည်းငယ် ကိုထည်း၊ ယူခဲ့ပါ
 မည်၊ အမောအပန်းပြေသောအခါသွားကြပါ
 ၆၊ ထေး၊ ထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကို ခံစေခြင်း
 ၇၊ ငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်ရာသို့ရောက်ပါပြီဟုဆို
 ၈၊ ၏၊ ထိုသူတို့ကထည်း၊ ပြောသည်အတိုင်းပြုပါ
 ၉၊ ထေးဟုဆိုကြ၏- အာမြတ်သည်သည်၊ ထဲအ
 တွင်း၌ရှိသောစာရာသို့သို့အလျှင်အမြန် ဝင်ပြီး
 ၁၀၊ လျှင်၊ ဤစုန့်ညက်သုံးစတယ်ကို အသေးပွင့်၍
 ၁၁၊ နယ်ပါ၊ ပေါင်စုန့်ကိုထုပ်ပါဟုဆိုထေ၏- တ
 ဝန်နားစုသို့ ပြေး၍ နှုတ်ကောင်းစွာ သော
 ၁၂၊ နားသငယ်ကိုထူခဲ့၍၊ ထုထင်၌အပ်သဖြင့်မြန်
 ၁၃၊ မြန်ပွင့်ဆင်စေ၏- ထိုနောက်၊ နို့နှင့်နို့တမ်းကို
 ၁၄၊ ငှါ၊ ပွင့်ဆင်သောနားသငယ်ကိုငှါထုတ်၊ ထိုသူ
 ၁၅၊ ထိုရွှေ၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်အောက်၊ သူတို့
 ၁၆၊ အနားမှာ ရပ်နေ၍၊ သူတို့သည်စားကြ၏- ပြီး
 ၁၇၊ သောအခါ၊ သင်၏မယား၊ စာရာသည် အထယ်

မှာရှိသနည်းဟုမေးကြလျှင်၊ ထဲအတွင်း၌ပါ
 ၁၈၊ သည်ဟု မြန်မြော၏- ထိုသူတို့တွင် တပါးက
 ထည်း၊ ဥစ္စာ၊ မြန်မြောသောအခါ၊ ငါသည်သင့်ဆီ
 သို့ဆက်ဆက်ပြန်လာဦးမည်၊ ထိုအခါသင်၏မ
 ၁၉၊ ယား၊ စာရာသည်သားကိုရလိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏၊
 ထိုသို့ဆိုသောသူ၏နောက်၌ တံခါးဝအနားမှာ၊
 ၂၀၊ စာရာရှိသောကြောင့်ထိုစကားကိုကြား၏- ထို
 အခါ အာမြတ်နှင့်စာရာသည် အသက်အရွယ်
 ၂၁၊ ကြီးရင့်လှပြီး၊ စာရာသည်မိမိတို့ဥတုရောက်မြဲ
 ၂၂၊ ရှိသည်အတိုင်းမရောက်ပြီး- ထိုကြောင့် စာရာ
 က၊ ငါလည်းဆိုပြီး၊ သေခင်လည်းဆိုပြီး၊ သို့ဖြစ်၍
 ၂၃၊ ငါသည် ပျော်ရွှေ ခြင်း၊ ခြလိမ့်မည်သောဟု ဆို
 ၂၄၊ လျှက်၊ တိတ်ဆိတ်စွာရယ်ထေ၏- သင်၏မယား၊
 စာရာက၊ အကယ်၍ ငါသည်ဆိုပြီးမှ၊ သားကို
 ၂၅၊ ဥစ္စာလိမ့်မည်သောဟုဆိုလျက်၊ အသယ်ကြောင့်
 ၂၆၊ ရယ်သနည်း- ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သော
 အမှုတစ်ခုတစ်ခုရှိသလော၊ မြန်မြန်သောဥစ္စာ၊ မြန်
 ၂၇၊ ချောသောအခါ၊ သင့်ဆီသို့ ငါပြန်လာ၍၊ စာရာ
 သည်သားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသခင်
 ၂၈၊ အာမြတ်အား မိန့်တော်မူ၏- စာရာကလည်း၊
 ကျွန်ုပ်မ မရယ်ပါဟု၊ ကြောက်၍ ခြင်းထေ၏၊ မ
 ၂၉၊ ထုတ်ဖူး၊ သင်ရယ်ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၃၀၊ ထိုသူတို့သည် ထိုအရပ်ကထ၍ သောရံမြို့သို့
 ချက် နှာ ပြုလျက် သွားကြ၏၊ အာမြတ် သည်
 ၃၁၊ ထည်းသူတို့ကိုခိုခြင်းငှါလိုက်ထေ၏- ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ ငါပြုမည်အမှုကိုအာမြတ်အား
 ၃၂၊ မဖော်မပြဘဲ စွက်ထားရမည်သော- အာမြတ်
 သည်ကြီးမြတ်၍၊ တန်ဖိုးနှင့်ပြည့်စုံသောလူမျိုး
 ၃၃၊ ခြစ်လိမ့်မည်၊ လူမျိုးအပေါင်းထိုသည် လူအား
 ၃၄၊ မြင့်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရလိမ့်မည်- အ
 ကြောင်းမူကား၊ သူသည်မိမိနောက်၌ဖြစ်သော
 ၃၅၊ သားများ၊ အိမ်သူများတို့အားပညတ်မည်အရာ
 ကိုငါသိ၏၊ သူတို့သည်ထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၃၆၊ တရားသစ်သို့လိုက်၍၊ ထုတ်မှန်ခြောင့်မတ်စွာ
 ကျင့်ကြံလိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော်ရှိသည်အ
 ၃၇၊ တိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်အာမြတ်၌ပြုရသော
 ၃၈၊ အစွင့်ခြလိမ့်မည်ဟုအကြံတော်ရှိ၏- တဖန်ထာ
 ၃၉၊ ဝရဘုရားက၊ သောရံမြို့၊ ငါမောရမြို့၌ ကျေး
 ကြော်သော အသံသည် ကြီး၍၊ အထွန် အမြစ်
 ၄၀၊ ထေးသောကြောင့်- သူငါသွား၍ ငွေရွှေသို့
 ရောက်ခဲ့ပြီးသော ကျေးကြော်ခြင်း ရှိသည် အ
 ၄၁၊ တိုင်း၊ သူတို့သည်အမှန်ပြုသည်မပြုသည်ကိုငါ

ကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင် မပြုကြောင်းကို ငါ့ထံ
 ၂၂ မည်ယူမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူထိုသည်ထိုထရပ်မှ
 ရှက်နှာထွဋ်၍သောရုံ မြို့သို့သွားကြ၏။ အာမြ
 ထံ မူကား။ ထာဝရ ဘုရား ခေ တော်၌ ရပ်နေ
 ထွက်၍သေး၏။
 ၂၃ ထိုအခါ အာမြတံရုဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်
 ထည် ခြောင့်မတ်သောသူထိုကို၊ မတရားသော
 ၂၄ သူထိုနှင့်တကွ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်သော။- ထို
 မြို့တွင်ခြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ရှိလျှင်၊ ဖျက်
 ဆီးတော်မူမည်သော။ ခြောင့်မတ်သောသူငါး
 ဆယ်ပါသောမြို့ကို သူထိုအတွက် မနှစ်မြို့ဘဲ
 ၂၅ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်သော။- ထိုသို့ပြု၍ ခြောင့်
 မတ်သောသူထိုကို မတရားသောသူထိုနှင့်တကွ
 ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးပါ
 စေသတည်း။ မြောင့်မတ်သောသူထိုကိုမတရား
 သော သူထိုကဲ့သို့ ခံစေသော အမှုသည် ကိုယ်
 တော်နှင့် ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကိုမီ
 ရင်တော် မူသောသခင်သည်။ တရားသဖြင့် ပြု
 ၂၆ တော်မူမည်မထုတ်သောယုလျှောက်ဆို၏။- ထာ
 ဝရ ဘုရားကထည်း။ သောရုံမြို့၌ ခြောင့်မတ်
 သောသူငါးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ သူထိုအတွက်
 ထိုထရပ် လုံးကို ငါနှစ်မြို့မည်ယူ မိန့်တော်မူ
 ၂၇ ၏။- တဖန်အာမြတံက၊ အကျွန်ုပ်သည်မြေမှုန့်
 နှင့်ပြာသက်သက် ဖြစ်သော်ထည်း။ ဘုရားရှင်
 ၂၈ ကိုယရလျှောက်မည်ယုအားထုတ်ပါ၏။- ခြောင့်
 မတ်သောသူငါးဆယ်ထို့တွင် ငါးယောက်မပြည့်
 လျှင်၊ ထို ငါး ယောက် မပြည့် သော အတွက်
 ကြောင့်၊ ထိုမြို့လုံးကိုဖျက်ဆီးတော်မူမည်သော
 ထုမေးလျှောက်ပြန်သော်၊ ထိုမြို့၌လေးဆယ်ငါး
 နှစ်သက်ကို ငါတွေ့လျှင်၊ ငါမဖျက်ဆီးယူ မိန့်
 ၂၉ တော်မူ၏။- တဖန်တုံ၊ ထိုမြို့၌လေးဆယ်ကိုတွေ့
 ကောင်း တွေ့တော် မူလိမ့်မည်ယု လျှောက်ဆို
 ပြန်လျှင်၊ ထို လေးဆယ်၊ အတွက် ငါမပြုဘဲနေ
 ၃၀ မည်ယူမိန့်တော်မူ၏။- တဖန်တုံ၊ ထိုဘုရားရှင်၊
 ဗိတ်မြို့တော်မူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါရ
 စေ။ ထိုမြို့၌ လုံးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်
 မူလိမ့်မည်ယု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုမြို့၌လုံး
 ဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ ငါမပြုယူ မိန့်တော်မူ၏။-
 ၃၁ တဖန်တုံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားကိုယရ
 လျှောက်မည်ယု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌ နှစ်
 ဆယ်ကို တွေ့ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ယု
 လျှောက် ဆိုပြန်လျှင်၊ နှစ်ဆယ် အတွက် ငါမ

၃၂ ဖျက်ဆီးဘဲနေမည်ယူမိန့်တော်မူ၏။- ထိုဘုရား
 ရှင်၊ ဗိတ်မြို့တော်မူပါနှင့်၊ သည်တကြိမ်အကျွန်ုပ်
 လျှောက် ပါရစေဦး။ ထိုမြို့၌ တ ဆယ် ကို တွေ့
 ကောင်း တွေ့တော် မူလိမ့်မည်ယု လျှောက်ဆို
 ပြန်လျှင်၊ တဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေ
 ၃၃ မည်ယူမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည်၊ အာ
 မြတံနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းအမှု ကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကြံ
 သွားတော်မူ၏။ အာမြတံသည်တည်းမိမိနေရာ
 ထရပ်သို့ပြန်ထေ၏။

၁၉

၀ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးထိုသည် ညဦးစေ
 ရှိနှင့်သောရုံမြို့သို့ရောက်သ၏။ ထောတသည်
 မြို့တံခါးဝ၌ထိုင်လျက်သူထိုကိုမြင်လျှင်၊ ခရီးဦး
 ၁ ကြိုပြုခြင်းငါ့ထံ၊ မြေဦးညွှတ်ချလျက်၊- အ
 ကျွန်ုပ်သခင်ထို၊ ကိုယ်တော်ထိုကျွန်၏ အိမ်သို့
 ဝင်၍တညညလုံးနေကြပါ။ မြေကိုဆေးကြပါ။
 နံနက်စောစောထ၍ ကြသွားကြပါလော့ထုဆို
 ထေ၏။ ကောင်းကင်တမန်ထိုက၊ ငါထိုသည်မ
 ဝင်၊ တညညလုံး ထမ်း၌ နေတော့မည်ယု ဆို
 ၂ သော် ထည်း။- ကြပ်ကြပ် သွေးဆောင် သော
 ကြောင့်၊ တဖန်သောတ နေရာသို့ထွဋ်၍၊ သူ၏
 အိမ်သို့ဝင်ကြ၏။ ထောတထည်း၊ သူထိုအဖို့၌
 ထုပ်၍၊ တဆေးမပါသောစုန့်ကိုပေါင်းပြီးမှ၊ သူ
 ထိုသည်စားကြ၏။
 ၃ ထိုသူ ထို သည် မ အိပ်မိ၊ သောရုံ မြို့သား
 သောက်ျား အကြီး အငယ်၊ အရပ်ရပ်က သာ
 သော သူအပေါင်း ထိုသည် အိမ်ကို ပိုင်း၍၊-
 ၄ ထောတကို တစ်ခေါ်လျက်၊ ထနေ့ညမှာ သင့်
 အိမ်သို့ ဝင်သော လူထိုသည် အတယ်မှာ မှီသ
 နည်း၊ ထိုသူထိုနှင့်ငါထိုသည်ဆက်ဆံလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ငါထိုထံသို့ထွက်စေလော့ထုဆိုကြ၏။
 ၅ သောတသည်ထည်း၊ တံခါးပြင်မှာသူထိုထံသို့
 ထွက်၍၊ မိမိနောက်၌ တံခါးကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊-
 ၆ ညီအစ်ကိုထို၊ အခွေအမှုကို ချီမျှသောက်မပြု
 ၇ ကြပါနှင့်။- အကျွန်ုပ်၌ သောက်ျားနှင့်မဆက်
 ဆံသောသွီး နှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူထိုကို သင်
 ထိုထံသို့ ထုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးကြပါလော့။
 သူထို၌ပြုခွင့်သမျှ ပြုကြပါလော့။ ချီလူထို၌ အ
 လျှင်၊ မပြုကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူထို
 သည် အကျွန်ုပ် အိမ်မိုးအရပ်ကို မိုနေပါ၏ထု
 ၈ တောင်းပန်သော်ထည်း။- သူထိုက၊ ဆုတ်လော့
 ထုဆိုကြ၏။ တဖန်ကား၊ ထင်သည်တည်းမိခြင်း

၁၇ ငါ့ထိုအခါအမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မည်။ သူ
 ၁၈ နှင့်အိပ်ကြမည့်အခါကိုပြောဆို၏။ ထိုနေ့ညမှာ
 သူထိုသည်အခါကိုစုစုရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ ထို့
 အကြီးသည်ဝင်၍ အခန်းအိပ်ထေ၏။ သူအိပ်
 ကြောင်းကို၎င်း၊ ထကြောင်းကို၎င်း အခမထိုး-
 ၁၉ နတ်ခန့်နေ့တွင် အကြီးကထည်း။ မနေ့ညမှာငါ
 ထည်အခန်းအိပ်ထေပြီး၊ သန့်ညတခန့်သူကို
 စုစုရည်တိုက်ကြမည်။ သင်သည်ဝင်၍အခန်းအ
 ၂၀ မျိုးအနွယ်ကိုစောင့်မမြင်ငါ့။ သူနှင့်အိပ်ထေ
 ၂၁ ထည့်မကိုပြောဆို၏။ ထိုနေ့ည၌ထည်း။ သူထို
 ထည်အခန်းကိုစုစုရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ အငယ်
 ထည်ဝင်၍အခန်းအိပ်ထေ၏။ အိပ်ကြောင်းကို
 ၂၂ ၎င်း၊ ထကြောင်းကို၎င်းအခမထိုး- ထိုသို့သောတ
 စ်ထိုး နှစ်သောက် ထိုသည်။ မိမိ အခ အခါ ဖြင့်
 ၂၃ ပရိသေဒန္တနည်း။ ထို့အကြီးသည်သားကိုစွား
 ခြံမောတအမည်ဖြင့်မှည့်ထေ၏။ ထိုသူသည်သ
 ၂၄ နေ့တိုင်အောင် မှီသောမောတ အမျိုးသားထို၏
 ၂၅ အခမြစ် သတည်း။ ထို့အငယ် သည်ထည်း
 သားကိုစွား၍၊ ဗေဒနိ အမည်ဖြင့် မှည့်ထေ၏။
 ထိုသူသည် သန့်တိုင်အောင် မှီသော အရွန်
 အမျိုးသားထို၏အခမြစ်သတည်း။

၂၀

၁ တခန့် အာမြတ်သည် တောင်ပြည်သို့ ခရီး
 သွားသဖြင့်၊ ကာရေမြို့နှင့် ချရမြို့ စပ်ကြားမှာ
 ၂ နေ၍၊ ဂေရာမြို့၌တည်းခို၏။ ထိုအခါမိမိမယား
 စာရာသည် မိမိနှစ်မ ဖြစ်သည်ဟု၊ သူတပါးထို
 အားအာမြတ်သောကြောင့်၊ ဂေရာမင်းကြီး
 ၃ အဘိမထက်သည် မိမိသူကို စေတုတ်၍၊ စာရာ
 ၄ ကိုထူစေ၏။ ညညှစ်မရှိနှင့်အိပ်စက်အားဖြင့်
 ဘုရားသခင်သည်အဘိမထက်ဆီသို့ကြွလာ၍၊
 သင်သည်လူသေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
 ထူသောမိစ္ဆသည်လူမယားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ
 ၅ ၏။ အဘိမထက်သည်၊ ထိုမိစ္ဆနှင့်မပေါင်းစပ်
 သေးသင့်ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားရှင်၊ ခြောင့်မတ်သော
 ၆ သူမျိုးကိုကွပ်မျက်တော်မူမည်လော။ သူသည်
 ငနွန်မ ဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ်အား လောကွားဆို
 သည် မထုတ်ပါလော။ သူသည် ငမောင်ဖြစ်၏
 ၇ ဟု၊ မိစ္ဆသည်ဆိုသည်မထုတ်ပါလော။ ခြောင့်
 မတ်သောသဘောရှိ၍၊ သန့်ရှင်းသောထက်နှင့်
 ၈ ဤအမှုကိုအကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟုလျှောက်ဆို၏။
 ၉ ထိုအိပ်စက်၌ ဘုရားသခင် ကထည်း။ မှန်ပေ
 ၏။ သင်သည် ခြောင့်မတ်သော သဘောနှင့်ပြု

ထည် ကိုငါသိ၏။ သင်သည်ကို မမြင်မှားစေ
 မြင်းငါ့။ သင့်ကိုငါစီးတာ၊ ပြီး ထိုမြင်၍ထိုမိစ္ဆ
 ၁ နှင့်ပေါင်းစပ်ရသောအခွင့်ကိုငါမပေး။ ထာရ
 မှာ၊ သူ၏မယားကို ထုစား ပြန်ပေးလော့။ သူ
 သည် ပရေဝက်ဖြစ်၏။ သင့်အဖို့ ဆုတောင်း
 လျှင်၊ သင်သည်အသက်ခွမ်းသာ ရလိမ့်မည်။
 ပြန်၍မပေးဘဲနေလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ သင်နှင့်ဆိုင်
 သောသူအပေါင်းထိုသည် ဧကန်အမှန်သေမပြီ
 ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂ နတ်စောစောအဘိမထက်သည်ထ၍၊ မိမိ
 ထွန်အပေါင်းထိုကိုခေါ်ပြီးမှ၊ အမှုအရာအထုံး
 ၃ နှုတ်ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူထိုသည်အထွန်ကြောက်
 ကြ၏။ အာမြတ်ကိုထည်းအဘိမထက်ခေါ်၍၊
 ၄ သင်သည်ငါထို၌အထက်သို့ပြုသနည်း။ သင့်ကို
 ငါထိုသည် အထက်သို့ မြစ်မှားသောကြောင့်၊
 သင်သည်ငါ၌၎င်း၊ ငနိုင်း၌၎င်း၊ ကြီးစွာသောအ
 ၅ ပြစ်ကို ချောက်စေသနည်း။ သင်သည်မပြုအပ်
 သောအမှုကိုငါ၌ပြုပါသည်ကား၊ ဟု ဆိုထေ
 ၆ ၏။ တခန့်အဘိမထက်က၊ သင်သည်အထက်
 အမှုကို မြင်၍ ဤသို့ပြုသနည်းဟု အာမြတ်ကို
 ၇ မေးလျှင်၊ အာမြတ်က၊ ဤအရပ်သားထိုသည်
 ဘုရားသခင်ကို မကြောက်၊ အထွန်ပုံ၏မယား
 ၈ အတွက် အထွန်ပုံကို သတ်ကြလိမ့်မည်ဟု အ
 ၉ ကျွန်ုပ်တင်သောကြောင့်၊ ထိုသို့ပြုမိပါပြီ။ သို့
 သော်ထည်း သူသည်အကျွန်ုပ်နှစ်မ မှန်ပါ၏။
 ၁၀ အကျွန်ုပ်အခမ်းထိုးဖြစ်၏။ အခမ်းထိုးမထုတ်၊ အ
 ၁၁ ထွန်ပုံ မယားထည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားသခင်
 သည် အထွန်ပုံကိုအခမ်းထိပ်မှခေါ်၍ထည်းစေ
 တော်မူသောအခါ၊ အထွန်ပုံက၊ သင်သည်ငါ၌
 ၁၂ ပြုရသော ကျေးဇူး ဟူမူကား၊ ငါသည်သင်၏
 မောင်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ချောက်လေရာရာ၌ပြော
 ၁၃ ရမည်ဟု၊ မယားကိုမှားတားပါသင့်ထုပြန်ပြော
 ၁၄ ထေ၏။ ထိုအခါအဘိမထက်သည်၊ သိုးနှား၊
 ကျွန်သောကွား၊ တွန်မိစ္ဆကိုထု၍၊ အာမြတ်
 ၁၅ အားပေးထေ၏။ မယားစာရာကိုထည်းပြန်ပေး
 ၁၆ ၏။ အဘိမထက်ကထည်း၊ ငမြေသည်သင့်ရွှေ
 မှာရှိ၏။ အထိုရှိသည်အထိုင်းနေပါဟုအမိန့်မိ
 ၁၇ ၏။ စာရာကိုထည်း။ သင်နှင့်သင့်အပေါင်းအ
 ခပ်ထို အဖို့၊ ဇွတ်နှာခုံး၊ ရွားကို ဝယ်စရာထိုး၊
 သင်၏မောင်အား ငွေတထောင်ကို ငါပေးပြီဟု
 အမိန့်မိသဖြင့်၊ သူသည်ထည်း။ အရာရာ၌အဆုံး
 အမခံရ၏။

အကြောင်းကြောင့်အာမြတ်သည်တည်းကား
 ၂၂။ ထက်မင်းကိုအမြင်တင်စေ၏။ အဘိမထက်
 စင်းကတည်း။ ဤအမှုကိုအထက်သို့ပြန်သည်ကို
 ၂၃။ ငါးစင်း၊ ထင်သည်ကိုပေးပြော၊ ငါတည်းသို့
 ၂၄။ ထိုင်စေအံ့၊ အကြားရသောအခါ။ အာမြတ်သည်
 တည်းသို့။ ဤသို့ပြောလျှင်၊ အဘိမထက်
 ၂၅။ အားပေး၍၊ ထိုနှစ်ပါးသို့သည် ပရိညည်ပြုကြ
 ၂၆။ စံ၊- အာမြတ်သည်တည်း၊ သိုးသင်္ဃာတေ ခုနှစ်
 ၂၇။ ကောင်းကို သိုးနှင့် ခွဲထားစေ၏။ အဘိမ
 ထက်ကတည်း။ ခွဲထားသောဤသိုးသင်္ဃာတေ ခု
 ၂၈။ နှစ် ကောင်းကိုသည်၊ အထက်သို့ ခုညှိထု ပေး
 ၂၉။ ထော်၊- အာမြတ်ကားဤရေတွင်းကိုငါတူးပြီဟု၊
 ဤသိုးကတည်း ခုနှစ်ကောင်းကိုသည် ထက်၌
 ၃၀။ ထက်သေ ဖြစ်မည် အကြောင်း၊ ထိုသို့ကို ထင်
 ၃၁။ ထင်ထက်မှန်ထုရမည်ဟု ဆိုသောစံ၊- သို့ဖြစ်
 ၃၂။ ဤသို့အရပ်၌ထိုနှစ်ပါးသို့သည်ကွဲ၍ဆိုသော
 ကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကိုဗေရုဓမ္မထုတွင်ကြမ်း၊-
 ၃၃။ ထိုသို့ ဗေရုဓမ္မထုအရပ်၌ပရိညည်ပြုကြမ်း၊ အ
 ဘိမထက်နှင့် ဗိုလ်ရှာမင်း၊ မိကောသထိုသည်
 ၃၄။ ထက်မိလိတ္တိပြည်သို့ပြန်ကြမ်း၊
 ၃၅။ အာမြတ်သည်ဗေရုဓမ္မထုအရပ်၌မန်ကျည်း
 ပင်ကိုမိုက်၍၊ အစည်အမြဲ တည်တော် မူသော
 ၃၆။ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၃၇။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုစေ၏။ မိလိတ္တိပြည်မှာ
 ကာသရည်ကြာစွာတည်းနေထိုင်တည်း။

၂၂

ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်၊ အာမြတ်ကို
 ၃၈။ နှိပ်စားခြင်းငှါ၊ အာမြတ်ထုတော်တော်စုစု၊ အာမြတ်
 ၃၉။ ကံ၊ အကျွန်ုပ်မှီပါစံထုလျှောက်လျှင်၊- ထင်
 ထည်အလွန်ရှစ်သော၊ တသောက်တည်းသော
 ၄၀။ သား၊ အသက် ကို ထု၍၊ မောရိ ပြည်သို့ သွား
 ထောင့်၊ ငါမြတ်တော်သောတောင်ပေါ်မှာ၊ ထုကိုမီး
 ၄၁။ မြှောက်သင် ပြု၍ပူဇော်သောထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၂။ အာမြတ်သည်နက်စောစောထု၍၊ မြို့ကိုကုန်း
 ၄၃။ နှိုးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသားအုတ်နှင့်၊ ငယ်သား
 ၄၄။ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊ သင် မြို့စုရာသင်းကို ခွဲ
 ပြီးမှ၊ ထုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ထ
 ၄၅။ သွားစေ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ မျှော်
 ၄၆။ ကြည့်၍၊ ထိုအရပ်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊- ငယ်
 ၄၇။ သား၊ နှစ်ယောက်တို့သား၊ ထင်ထိုသည် ဤအ
 ၄၈။ ရပ်၌ပြန်၍အရပ်သို့သွား၍၊ ထိုအရပ်၌ပြန်၍၊ ကို

ပြုစံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ထင်ထိုသို့ထိုမြို့သားတို့သည်
 ၄၉။ ထုဆိုသောစံ၊- ထိုအခါသင် မြို့စုရာသင်းကိုထု၍၊
 ၅၀။ သား၊ အသက် အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ မီးနှင့်
 ၅၁။ သားကို မိမိထက်၌ကိုင်လျှင်၊ နှစ်ယောက်အ
 ၅၂။ တူသွားကြ၏။- သွားကြသည်တွင်၊ အသက်ထု
 အာမြတ်ကိုအထုတော်လျှင်၊ ထောင့်၊ ငါမြို့
 ၅၃။ စံထု အာမြတ်ထူးသောစံ၊ အသက်ကတည်း။
 ၅၄။ မီးပါစံ၊ ထင်သည်ပါစံ၊ ထင် မြို့စုရာသို့သိုးသ
 ၅၅။ 'ငယ်သည် အထက်မှာရှိသနည်း'ဟု ပေးလျှင်၊-
 ၅၆။ အာမြတ်က၊ ထောင့်၊ သင် မြို့စုရာသို့သိုးသင်္ဃာတေ
 ကိုဘုရား သခင်သည် မိမိထု၌ တင်ဆင်တော်မူ
 ၅၇။ လိမ့်မည်ဟု ဆိုသောစံ၊- ထိုသို့ နှစ်ယောက်အထု
 ၅၈။ သွား၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော အရပ်သို့
 ရောက် ကြသော အခါ၊ အာမြတ်သည်၊ သင်
 ၅၉။ ပတ္တင်ကိုတည်၍၊ ထင်ကိုခင်းပြီးလျှင်၊ သားအ
 ၆၀။ သက်ကိုချည်နှောင်၍၊ သင်ပတ္တင်၌ထင်ပေါ်
 ၆၁။ မှာ တင်ထား၏။ မိမိထက်ကို ဆန့်၍၊ သားကို
 ထက်မြင်းငှါ၊ သားကိုကိုင်ယူသောစံ၊
 ၆၂။ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
 က၊ အာမြတ်၊ အာမြတ်ဟု၊ ကောင်းကင်ပေါ်က
 ၆၃။ ခေါ်သောစံ၊ အာမြတ်က၊ အကျွန်ုပ် မှီပါစံထု
 ၆၄။ လျှောက်လျှင်၊- ထိုထုထင်ကိုပထမမိုက် နှင့်အ
 ၆၅။ လျှင်၊ ပြုနှင့်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်
 ၆၆။ နှံသည်ထုသရဇာတိ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထင်
 ၆၇။ စံသား၊ ထင်၌တသောက်တည်းသောသားကိုငါ
 ၆၈။ တောင်း၍၊ သင်သင်္ဃာတေပုဂ္ဂိုလ်၊ ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆၉။ ထိုအခါ အာမြတ်သည် မျှော်ကြည့်၍၊ မိမိ
 ၇၀။ နောက်မှာရှိစုတ်၌ မြို့ညီလျက် ရှိသော သိုးကို
 ၇၁။ မြင်သောစံ၊ ထိုသိုးကိုသွား၍ထုပြီးလျှင်၊ မိမိသား
 ကိုယ်စားမီး၊ မြို့စုရာသင်ပြု၍ပူဇော်သောစံ၊
 ၇၂။ ထိုအရပ်ကိုသေသောဝါယီရေထု၊ အာမြတ်
 ၇၃။ ထုစုတ် သောစံ၊ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ တောင်ပေါ်မှာ
 ၇၄။ ထာဝရ ဘုရား၊ တင်ဆင်တော် မူမည်ဟု၊ ထင်
 ၇၅။ ထိုင်စေအံ့ဆိုထုရှိသတည်း။
 ၇၆။ ထောင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၇၇။ ထည် ကောင်း ကင် ပေါ်က အာမြတ် ကို ခေါ်
 ၇၈။ လျက်၊- ထင်သည်ဤအမှုကိုပြု၍၊ သင်စံသား၊
 ၇၉။ ထင်၌ တသောက်တည်းသောသားကို၊ ထောင့်၊
 ၈၀။ မမြင်းသောကြောင့်၊- ငါသည်သင့်အားအစည်
 ၈၁။ အမြဲ ကောင်းကြီး ပေးမည်၊ သင်၏ အမျိုးအ
 ၈၂။ နွယ်ကိုထည်း၊ ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့သင်၊ သ
 ၈၃။ ရာဇာသို့သိုးကဲ့သို့သင်၊ အစည်အမြဲ၊ ရွာစွာအစ

မည်သောစံ အမျိုးစွာ ထိုသည် ရန်သူထိန်မြို့
 ၁၁ တံခါးစွားကိုအမိုးရထိန်မည်။-သင်၏အမျိုးစွာ
 ၁၂ ထိုသားဖြင့်ထူမျိုးစေပေါင်းထိုသည်ကောင်း
 ၁၃ ကြီးမတ်ထာကို ခံရကြထိန်မည်ထု၊ ငါ၏စကား
 ၁၄ ကိုထင်နားထောင်သောကြောင့်၊ ငါသည်ကိုယ်
 ၁၅ ကို ကိုယ်ထိုင်တည်၍ ကြိန်ဆို၏ထု၊ ထာဝရဘု
 ၁၆ ရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလေ၏။- ထိုအခါ
 ၁၇ အာမြတ်သည် ငယ်သားထို မှီရာဆိုပြန်၍၊ ထူ
 ၁၈ ထိုသည်ထ ပြီးလျှင်၊ ဗေရုရှေသအရပ်ဆိုလိုက်
 ၁၉ တွားကြမ်းထိုအရပ်၌အာမြတ်နေလေ၏။
 ၂၀ ထိုနောက်မှ၊ အာမြတ်ကြားသော ထိဘင်းစ
 ၂၁ ကားထူစုကား၊ သင်၏အစ်ကိုနာခေါ်မထား မိ
 ၂၂ ထခါသည်သားဈားကို ဂွားမြင်လေပြီ။- ထား
 ၂၃ အကြီးထူ၊ သုညီစု၊ အာရုံအစကောစွေထံ၊
 ၂၄ ဆေးထံ၊ တာဇော၊ ပိယဗါရှ၊ ဟိရထပ်၊ ဗေသွေ
 ၂၅ ထ တည်းဟူသော၊- သားရှင်သောက်ထို ကို
 ၂၆ အာမြတ်အစ်ကိုနာခေါ်မထားမိထခါဂွားမြင်
 ၂၇ လေ၏၊ ဗေသွေထကား၊ ရေမက္ကအစတည်း၊- ခု
 ၂၈ စာ အမည်ရှိသော နာခေါ်၏ မထားငယ် သည်
 ၂၉ ထည်း၊ လေထ၊ ဝါတ်၊ သတာရှ၊ ဗာခါထိုကိုဂွား
 ၃၀ မြင်လေ၏။

၂၃

၁ စာရာသည်၊ အထက်ထရာနှစ်ထပ်ရှစ်နှစ်
 ၂ မှို၏ထိုမှထောက် အထက်ကြီးသော်၊- ဗါနာန်
 ၃ ပြည်၊ လေမြန်မြို့တည်းဟူသော၊ ကိရထထာ
 ၄ တမြို့၌သေလေ၏။ အာမြတ်သည်ထည်း စာရာ
 ၅ ကြောင့်ညည်းတွားငိုကျွေးခြင်းငှါထာ၏။
 ၆ အာမြတ်သည် မိမိမထား အသေကောင်ရွှေ
 ၇ ကထ၍၊ လေထအမျိုးသားထိုအား၊- ငါသည်
 ၈ ထင်ထိုက်မှာဧည့်သည်အာဂန္တု မြစ်ပါ၏၊ ငါ၏
 ၉ မထားအသေကောင်ကို ဈက်ကွယ်မြှုပ်မည်အ
 ၁၀ ကြောင်း၊ သင်ထိုတွင်သင်းမျှင်းကို ငစား အ
 ၁၁ ခွင့်ပေးပါလော့ထုဆို၏။-လေထအမျိုးသားထို
 ၁၂ ထ၊ အကျွန်ုပ် သခင်၊ နားထောင်ပါ။ ကိုယ်
 ၁၃ တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်ထိုတွင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်
 ၁၄ ဆိုင်သောမင်း မြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ထိုက် သင်း
 ၁၅ မျှင်းဈားတွင်ခွေ၍၊ ကိုယ်တော်၏ မထားအ
 ၁၆ သေကောင်ကိုသင်းပြုဟိပါလော့ထု၊ ကိုယ်တော်
 ၁၇ ၏မထားအသေကောင်ကိုမသင်းပြုဟိ ခေခြင်း
 ၁၈ ငှါ၊ အကျွန်ုပ်ထိုတွင်အထက်သူမှမိမိသင်းမျှင်း
 ၁၉ ထိုမဖေထ မနေပါထု၊ အာမြတ်အားပြန်ပြော
 ၂၀ ပြန်၊ အာမြတ်သည်ထည်းထိုပြည်သားတည်း။

ဟူသော၊ လေထအမျိုးသားဈားရွှေဈာဦးညွတ်
 ၁ ဈာထွက်၊- ငါသည် ငါ၏မထားအသေကောင်ကို
 ၂ ဈက်ကွယ်မြှုပ်ခေခြင်းငှါ၊ ထင်ထိုအလို မှီလျှင်၊
 ၃ ငစကားကို နားထောင်ကြ ပါလော့ထု- သင်ထို
 ၄ တွင် ငါပိုင်လိုက်သောသင်းမျှင်း၊ မှီခေခြင်းငှါ၊
 ၅ စောထာသားစေရန်ထပ်၊ မိမိထထ်ပြင်အစွန်း
 ၆ ၌ရှိသော မဗွေထမြေတွင်းကို၊ အမိုးထိုက် ထရွှေ
 ၇ ဌနှင့် ငစား၊ ရောင်း ခေခြင်းငှါ၊ ငစေတွက်ထု
 ၈ ကိုတောင်းပန်ကြပါလော့ထု၊ နှုတ်အက်၍ပြော
 ၉ ဆို၏။-ထိုအခါစေရန်သည်၊ လေထအမျိုးသား
 ၁၀ ထိုတွင်ထိုင်ထွက်မှို၏၊ ဆိုပြန်၍မြို့တံခါးဆိုဝင်
 ၁၁ သောသူအပေါင်းတည်းဟူသော၊ လေထအမျိုး
 ၁၂ သားပရိသတ်၌၊ ထိုထိုအမျိုးသား စေရန်ထ၊
 ၁၃ ထိုဆို မထုတ်ပါ။- အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်
 ၁၄ စကားကို နားထောင်ပါ။ ထိုထထ်ပြင် ကိုငှင်၊
 ၁၅ ထထ်ပြင်၌ရှိသော မြေတွင်းကိုငှင်၊ ကိုယ်တော်
 ၁၆ အားအကျွန်ုပ် ပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမျိုးသား
 ၁၇ ဈားရွှေ၌၊ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။
 ၁၈ ကိုယ် တော်၏ မထား အသေ ကောင်ကို ထင်း
 ၁၉ ပြုဟိပါထု၊ အာမြတ်အားပြန်ပြောလေ၏။
 ၂၀ အာမြတ် သည်ထည်း၊ ထိုပြည်သားဈားရွှေ
 ၂၁ ဈာဦးညွတ်ဈာထွက်၊ အကယ်၍ ငစကားကိုနား
 ၂၂ ထောင်ပါ။- ထိုထထ်ပြင်အမိုးဌေကိုငါပေးမဦး
 ၂၃ ဌေကိုထုပါ၊ ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌၊ ငါ၏မထား
 ၂၄ အသေကောင်ကိုငါသင်းပြုဟိပါမည်ထု၊ ပြည်
 ၂၅ သားပရိသတ်ထိုရွှေမှာ၊ စေရန်စား၊ ပြောဆို
 ၂၆ ၏။- စေရန် ကထည်း၊ အကျွန်ုပ် သခင်၊ နား
 ၂၇ ထောင်ပါ။- ဆိုပြေသည် ဌေလေးပိသာအမိုး
 ၂၈ ထိုက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်၌အထထ်
 ၂၉ အတွက်ရှိသနည်း၊ ကိုယ်တော်၏မထားအသေ
 ၃၀ ကောင်ကိုသင်းပြုဟိပါလော့ထု၊ အာမြတ်အား
 ၃၁ ပြန်ပြော၏။-အာမြတ်သည်ထည်း၊ စေရန်စကား
 ၃၂ ကိုနားထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကုန်သည်သုံးထထ်
 ၃၃ သောဌေမျိုး၊ လေထအမျိုးသားပရိသတ်ရွှေ၊
 ၃၄ စေရန်အမိုးပြတ်သပြီအထိုင်း၊ ဌေလေးပိသာ
 ၃၅ ကိုမှိုန်၍၊ သုအားပေးလေ၏။- ထိုသို့ခေရရွှေ
 ၃၆ မှာ၊ မဗွေထ အရပ်၌ရှိသောစေရန်၏ထထ်ပြင်
 ၃၇ ထိုငှင်၊ ထထ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းနှင့် သစ်ပင်
 ၃၈ ဈား၊ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ပင်ဈားကိုငှင်၊- လေထ
 ၃၉ အမျိုးသား ပရိသတ်၌၊ မြို့တံခါးဆို ဝင်သော
 ၄၀ သူ အပေါင်းထိုရွှေမှာ၊ အာမြတ်ဥဒ္ဓာထိုထိုဈာ
 ၄၁ အပံပေးလေ၏။

၁၁ ထိုရောင်းမှ အာမြတ်သည်။ ခံရေမြို့ ရွှေဘို၊
 ၁၂ စေတနာ ထပ်မြင် မြေတွင်း၌၊ မထားစာရာကို
 ၁၃ ထမ်းမြတ်ရသေ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ခါနာန်ပြည်
 ၁၄ ဖေမြိုင်အရပ်ခြင်သတည်း။ ထိုထပ်မြင်နှင့်
 ၁၅ မြေတွင်းကို၊ အာမြတ်ပိုင်ထိုက်သောသင်း၊ မြင်း
 ၁၆ ခြင်္စေခြင်းငှါ၊ ထေထစေမျိုးသားထိုသည်ထိုရာ၊
 ၁၇ ရွာအပ်ပေးပြန်၏။

၂၄

• အာမြတ်သည်ဆို၍၊ အသထ အရွယ် ကြီး
 ၂ ရန်ထွဋ်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ အရာရာ၌သူကို
 ၂ ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီး-အာမြတ်သည်၊ မိမိ
 ၂ အိမ်သားထိုတွင်း၊ အသထကြီး၍သဏ္ဌာန်၊ ထုတ်
 ၂ သောသူကို ခေါ်လျှောက်၊- ထင်သည်၊ ငါနေသော
 ၂ ခါနာန် အမျိုးသွေး ထိုတွင်း၊ ငသားထို မယားကို
 ၂ အရွေးမထုတ်၊- ငြည်၊ ငအမျိုးသားရှင်းထိုက်
 ၂ ထိုတွင်း၍၊ ငသားအုတ်အစွဲမယားကို ထုရ
 ၂ ဖြေထု၊ ထင်၏ထက်ကို ငပေါင်စောက်၌ ထား
 ၂ ပြီးမှ၊ ကောင်းကင်မြေကြီးအရှင်ဘုရားသခင်၊
 ၂ ထာဝရ ဘုရားကို ထိုင်သည်၍၊ ငါ့ကိုဆိုစေပါ
 ၂ စည်ထုဆို၏။- ထွန်ကသည်၊ မိစ္ဆသည်အံ့ပြည်
 ၂ ထိုမထိုက်မထာလိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ထွက်ထာ
 ၂ သောပြည်သို့ကိုယ်တော်၏သားကို တမန်ကျွန်
 ၂ တော်ခေါ်သွားရပါမည်ထောထုမေးသောသား၊-
 ၂ အာမြတ်က၊ ထိုပြည်သို့သောကိုခေါ်၍ မသွား
 ၂ နှင်းသတိပြုထေ့၊- ငအစစ်အိမ်မှငှင်း၊ ငအမျိုး
 ၂ သားနေရာပြင်၌ငှင်းငှင်ကိုခေါ်၍၊ ထင်၏အမျိုးအ
 ၂ ရွယ်အားအံ့ပြည်ကိုငါပေးမည်ထု၊ ငအား နှာ
 ၂ ပိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆို တော်မူသော ကောင်း
 ၂ ကင်ဘုံရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား သည်၊
 ၂ မိမိ ကောင်းကင် တမန် ကို ထင်ရွှေ၌ စေ ထွတ်
 ၂ တော် စုထခြင်း၊ ထင်သည်ထိုပြည်မှ ငသားထို
 ၂ မယားကို ထုရထိန်မည်၊- မိစ္ဆသည်ထင်နှင့်အ
 ၂ ထုမထိုက်ထိုလျှင်၊ ထင်သည်၊ ထုငါပေးသော
 ၂ ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းထွတ်စေ၊ ငသားကို ထို
 ၂ ပြည်သို့ခေါ်၍ မသွားနှင့်ထုဆိုပြီးမှ၊- ကျွန်သည်
 ၂ ရာခင်အာမြတ်၏ ပေါင်စောက်၌ထက်ကိုထား
 ၂ ၍ထိုအမှု၌ကျိန်ဆိုသေ၏။
 ၂ ထိုထွန်သည်သည်၊ မိမိသခင်၏ ဥစ္စာ၌ထွာ
 ၂ ကိုမိရင်သောထုခြင်း၍၊ ထင်၏ကုသားထုတ်ရ
 ၂ ထဲက၊ ကုသားထုတ်ဆတ်မီးကိုထု၍ ထွားထ
 ၂ ခြင်း၊ စေ သော ပေါ်ထာမိထိုင်း၊ ရာ ခေါ်မြို့ ထို
 ၂ အောင်ထေ၏။- မိစ္ဆာအရပ်သောညဦးထံအ

မြိုင်၌၊ မြိုင်ရေတွင်းသားမှာထုသားထုတ်ထိုကို
 ၁၂ ဝတ်စေပြီးလျှင်၊- အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ အာမြတ်၏
 ၁၃ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ထုရေအကျွန်ုပ်အကြံ
 ၁၄ ကိုထမြောက်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်အာမြတ်
 ၁၅ ၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပါထု၊ အကျွန်ုပ်အုတ်သင်း
 ၁၆ ပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည်၊ အံ့ရေတွင်းသားမှာရပ်နေ
 ၁၇ ၍ထိုမြို့သူထိုထိုးထိုသည်၊ ရေခပ်ခြင်းငှါထာ
 ၁၈ ဩသည်တွင်း၊- အကြင် သထို ထိုးကို၊ ကျွန်ုပ်
 ၁၉ ထောက် ခြင်းငှါ ထင်၏ ရေ သူး ကို နှုပါ ထု ဆို
 ၂ သော်၊ သောက်ပါ၊ ထင်၏ ကုသားထုတ် ထိုကို
 ၂ ထည်း ရေထိုက်ပါမည်ထု၊ ပြန်ဆိုသော သထို
 ၂ ထိုးသည်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အုတ်ထို ခန့်
 ၂ ထားတော်မူသော သူ ခြင်္စေ ပါ စေသော၊ ထိုထို
 ၂ အားမြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၌ ကျေးဇူးပြု တော်
 ၂ မူကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ထု လျှောက်
 ၂ ဆို၏။
 ၂ ထိုသို့လျှောက် ဆို၍ ပြီးမှ၊ အာမြတ်၏ကို
 ၂ ရာခေါ်မယားမိထခါသား၊ မေထွတ်ထိုရေ
 ၂ မထွတ်ထု၊ ရေသူး ကို ထမ်း ထွက် ထွက် ထာ
 ၂ ထည်ကိုမြင်၏။- ထို သထို ထိုး သည်၊ အထွန်
 ၂ အဆင်းထွတ်၊ ထောက်ကျားနှင့် စောက်ဆံ ထေး
 ၂ သောကညာခြင်၏။ ရေတွင်းသို့ထင်း၍ ရေသူး
 ၂ ကိုရေနှင့် ခြည်ပြီးမှ တက်ထာ၏။- ကျွန်သည်
 ၂ ထည်း၊ ထိုမိစ္ဆနှင့်ထွေခြင်းငှါပြေး၍၊ ထင်၏ရေ
 ၂ သူး၌ရေအနည်းငယ်ကို ထောက်ပါရစေထု ဆို
 ၂ ထေသော်၊- မိစ္ဆက၊ ထောက်ပါထေ့ အရှင်ထု
 ၂ ဆိုထခြင်း၊ မိမိထက်ပေါ်မှာ၊ အထွန် အမြန်ရေ
 ၂ သူးကိုစွတ်၊ ရေကို ပေးထေ၏။- ရေကို ပေးပြီး
 ၂ လျှင်၊ ထင်၏ကုသားထုတ်ထိုသည်ထည်း၊ ဝဇ္ဇာ
 ၂ ထောက်စရာထို၊ ရေခပ်ပါစည်ထု ဆိုသည်အ
 ၂ ထိုင်း၊- အထွန်အမြန်သူး၌ မှီသောရေကို၊ ရေ
 ၂ ထိုက် ခွက်ထဲ၌ထောင်းပြီးလျှင်၊ တမန်ခပ်ခြင်း
 ၂ ငှါရေတွင်းသို့ပြေး၍၊ ကုသားထုတ်အံ့ရေခပ်
 ၂ ထေ၏။- ထောက်ကျားသည် ထိုမိစ္ဆကိုစုံကြော၍၊
 ၂ မိမိရောက်သောထော အမှုကိုထာဝရ ဘုရားပြု
 ၂ တော်မူသည်၊ မူသည်ကိုယ်ထို၍၊ ထိတ်ထိတ်
 ၂ ရွာနေထေ၏။- ထုသားထုတ်ဈားကို ရေထောက်
 ၂ စေပြီးသော ရောက်၊ ထောက်ကျားသည်၊ အမြန်
 ၂ ငါးဖူး၍သောဈာနာစွဲ၊ အကွပ်တဆတ်အမြန်
 ၂ မှီသောဈာသတ်ထောက်ထရ်ကိုထု ထိ၍၊- ထင်
 ၂ ထည် အထယ်ထု၏ ထိုးခြင်သနည်း၊ ကျွန်ုပ်ထို
 ၂ ပြောပါ၊ ထင်၏အစစ်၌ကျွန်ုပ်ထိုသည်ကို

၂၄ ရာဇဝတ်ရှိသောထု မေးလေသော်- မိစ္ဆာ၊
 ကျွန်ုပ်တို့သည် နာဂေါဏ် စသော မိစ္ဆာ ဂ္ဃာမြင်
 သော၊ မေတ္တထင် ထိုးမြင်သည် တူ၍ ၎င်း-
 ၂၅ ကျွန်ုပ်တို့၌ မြင်မြောက်စွာ၊ ဓားဘွယ်သောက်
 ထွယ်စွာနှင့်၊ တည်းခိုရာဇဝတ်တည်းရှိသည်
 ၂၆ တူ၍ ၎င်းဆိုလေ၏- ထိုစေခါထောကြားသည်
 ဦးညွှတ်စွာ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လျက်-
 ၂၇ ကရုဏာ၊ သန္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သခင်မှစုတ်
 ထိမ်းစတင်မစုသော၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင် အာဗြဟံ
 ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မဂ္ဂိယာ
 တော်စုစေ သတည်း၊ ထမ်း ၅၁ သွားလျက် မှီ
 ထောအကျွန်ုပ်ကို ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်
 တစ်စုံ ညီအစ်ကိုထိုက်စိမ့်သို့ ဝိုင်းဝန်းတော်မူ
 ၂၈ ပါသည်တကားလှမြင် ဆို၏- သထိုသို့သည်
 တည်ငြိမ်း၍ အစိမ်းအိမ်၌ ဤအရာများကို ကြား
 ပြောလေ၏။
 ၂၉ ရေမဂ္ဂ၌ ထာမန် အမည်ရှိသော မောင်တ
 ထောက်ရှိ၏။ ထာမန်သည် ထောကြား၍ ရာဇဝတ်
 ၃၀ တွင်းထိုးပြီး၏- ထုသည့် နှာဆွဲကို ၎င်း၊ နှစ်မထက်
 ၌ ထက်ကောက် ကို ၎င်း မြင်၍၊ ထိုထောကြား
 သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဤသို့ပြောသည်ဟု၊ နှစ်မရေမက္က
 ဆိုသောစကားကို ကြားသောအခါ၊ ရေတွင်း၌
 ၃၁ ထုထားထုတ် အနားမှာ ရပ်နေသော ထောကြား
 ၃၂ တံသို့ရောက်သောအခါ- ထာဝရဘုရားကောင်း
 ကြီး ပေးတော်မူသောသူ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝင်ပါ
 ထော၊ မြင်၍ အထက်ကြောင့် ရပ်နေ ထနည်း၊
 ၃၃ အိမ်ကို ၎င်း၊ ကုထားထုတ်စွာ နေရာဇဝတ်ကို
 ၃၄ ၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ပါ ပြီထုဆိုသဖြင့်- ထောကြားကို
 အိမ်သို့သွင်း၍ ကုထားထုတ်တို့တန်ဆာကို ခွယ်
 ပြီးမှ၊ သထိုသို့အာဗြဟံမြင်မြောက်နှင့် ဓားစရာကို ပေး
 ၃၅ ၏အထောက်အကြံ၊ ထိုထောသူထိုမြေဆေးထို
 ၃၆ ရေကိုလည်း ပေးလေ၏- သုဓမ္မစွာ ဓားစရာကို
 ထည့်သောအခါ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အမှု
 ကိုမပြောမှီမစားထိုပါထုဆိုလျှင်၊ ပြောပါထုဆို
 ၃၇ ၏- ထောကြားကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ကား အာဗြဟံ
 ၃၈ ၏ ကျွန်ုပ်တို့ပါ၏- ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့
 သခင်ကို အထွန်းကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊
 ၃၉ သူသည် ကြီးမြတ်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ၊ သိုးစု၊
 ၄၀ နွားစု၊ ကျွန်ုပ်တို့ကား ကျွန်ုပ်တို့မိစ္ဆာ၊ ကုထား
 ၄၁ ထုနှင့် ခြံစွာထိုကို ပေးတော်မူပြီ- ကျွန်ုပ်တို့
 စစ်မလားစာရာသည်၊ သခင်အထက်ဆိုသော
 အခါ၊ သုဓမ္မစွာကို ခြံစွာမြင်သဖြင့်၊ ထိုထော

အားဥစ္စာ ဖြစ်သောကို သခင်သည် အပ်ပေးပြီ-
 ၄၂ ကျွန်ုပ်တို့သခင်ကလည်း၊ သင်သည် ငါနေသော
 ခါနာန် အမျိုးသားထိုတွင်၊ ငသားထို မထားကို
 ၄၃ မရွေးဘဲ- ငအစစ်အိမ်၊ ငအမျိုးသားစွမ်းထို
 တံသို့သွား၍၊ ငသားထို၊ မထားကို ထုရမည်ထု
 ၄၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကျိန်ဆိုလေ၏- အကျွန်ုပ်ကလည်း၊
 မိစ္ဆာသည် မလိုက်လိုလျှင် အထက်သို့ နည်းထု
 ၄၅ သခင်ကို မေးလေသော်- သခင်က၊ အကြင်ထာ
 ဝရဘုရားသခင် ရှေးအစဉ် ငါသွားသော၊ ထိုဘု
 ရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင်နှင့်အတူ
 ၄၆ အတူတူ၍၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူ
 ထခြင်း၊ ငအမျိုးသားစွမ်း၊ ငအစစ်အိမ်ထဲက
 ၄၇ သော့ကို မထားကို ထုရမည်- ငအမျိုးသား
 စွမ်းထိုတံသို့ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် ငါပေး
 ၄၈ သော ကျိန် ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ၊ ထိုသူထို
 သည် မိစ္ဆာကို မပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါပေး
 ၄၉ သော ကျိန်ဆို ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေမည်ထု
 ၅၀ ပြော၏- ကျွန်ုပ်တို့သည် ထနေရေတွင်းသို့ရောက်
 ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်
 ၅၁ ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာသောအမှု
 ၅၂ ကို ထု ပြုစုတော်မူလျှင်- အကျွန်ုပ်တို့သည် ရေ
 တွင်းနားမှာ ရပ်နေ၍၊ ရေဝပ်ခြင်း၊ ငါထာသော
 ၅၃ ကြင်သို့ ကညာကို၊ ကျွန်ုပ်တို့သောက်သုံးသောရေ
 သုံး၌ ရေ အနည်း၊ ငယ်ကို ပေး ပါ ထု ထောင်း
 ၅၄ ထော်- ထောက်ပါးသင်၏ ကုထားထုတ်ထိုထို
 ထည်းရေဝပ်ပါမည်ထု၊ ပြန်ဆိုသောသို့ ကညာ
 ၅၅ သည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့သားထို၊ ခန့်ထားတော်
 မူသော မိစ္ဆာမြင်ပါ အသောထု လျှောက်ဆို၏-
 ၅၆ ထိုသို့မိတ်နှစ်လုံး၌ လျှောက်ဆို၍ မပြီးမှီ၊ ရေမက္က
 သည် ရေအားကို ထပ်လျက် ဆွတ်ထားသဖြင့်၊
 ၅၇ ရေတွင်းသို့ ဆင်း၍ ရေဝပ်သည်ထို ကျွန်ုပ်တို့
 လျှင်၊ ရေသောက်ပါရစေထု၊ သုကိုတောင်းလေ
 ၅၈ ထော်- သူသည် အထွန်းအမြန် ပန်းပေါ်က ရေ
 အားကို ခွဲလျက်၊ သောက်ပါထော့သင်၏ ကုထား
 ၅၉ ထုတ်ထိုကိုလည်း၊ ရေထိုက်ပါမည်ထု ဆိုသည်
 အထိုင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သောက်ရ၏၊ ကုထားထုတ်ထို
 ၆၀ ကိုလည်း၊ ရေထိုက် ထေ၏- ကျွန်ုပ်ကလည်း၊
 သင်သည် အထက်သို့ထိုးမြင်သနည်းထု မေး
 ၆၁ သော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိလခါ ဂ္ဃာမြင်သော
 နာဂေါဏ်သားမေတ္တထင်ထိုး မြင်သည်ထု ပြော
 ဆို၏၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ သူ၏စွက်နှာနှာဆွဲ
 ကို ၎င်း၊ သူ၏ထက်၌ ထက်ကောက်ထိုကို ၎င်းထည့်

၁၀ ပြီးလျှင်- ဦးညွတ်ချစ်၊ ကျွန်ုပ်သခင်စစ်ကိုန်
 မြေးကိုသခင်စစ်သားအဖြစ်ပေးခြင်းငှါ၊ မှန်သော
 ထမ်း၊ ခြံ ဝိုင်းဆောင် တော် ခုသော၊ ကျွန်ုပ် သ
 ခင် စာမြတ်စံ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
 ၁၁ ကောင်းကြီးပေး၍ ကိုးကွယ်လေ၏။ ထိုစဉ်
 သင်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်သခင်၌သစ္စာနှင့် ကျေးဇူး
 ပြုမည်၊ မပြုမည်ကိုပြောပါ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊
 ထာဝရသခင်၊ ခြံစေ၊ ထက်ဝဲ သမ်းခြံစေ၊ ထ
 ထမ်းထမ်းသို့လိုက်သွားပါမည်ဟုပြောဆို၏။
 ၁၂ ထာမန်နှင့် မေသုထ ထိုကလည်း၊ ဤစာမူ
 ထည်ထာဝရဘုရား၊ မိရင်တော်မူသော စာမူဖြစ်
 ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သင့်အားကောင်းမကောင်း၊
 ၁၃ ကိုမပြောနိုင်ပါ။- ရေဗက္ကသည် သင့်ရှေ့၌ရှိပါ
 ၏။ ထူသွားပါလော့၊ ထာဝရဘုရား၊ မိရင်တော်မူ
 ထည်စတိုင်း၊ သင်၏သခင်သား၏ မသားဖြစ်
 ၁၄ စေထုပြန်ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ စာမြ
 ထံကျန်သင့်ဦးညွတ်ချစ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုး
 ၁၅ ကွယ်ပြီးမှ၊- ငွေလား၊ ဣလား၊ စတတ်တန်
 ဆာဇာကို ထုတ်၍ ရေဗက္ကအားပေး၏။ သူ၏
 စေမိမောင်အားလည်း၊ အမိုးထိုက်သောလက်
 ၁၆ ဆောင်ကိုပေး၏။- သူနှင့်သူ၏ အဖော်အပေါင်း
 ထိုသည်၊ ခားသောက်၍ ညည့်ကိုလွန်စေပြီးမှ၊
 ၁၇ ပြန်ပါရအေထု ဆိုလေသော်၊- မောင်နှင့်အမိက၊
 မိစ္ဆာလေးသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထံမှာ၊ ဆယ်ရက်
 ၁၈ ခန့် လောက်နေပါစေဦး၊ နောက်မှ၊ သူကိုသွား
 ၁၉ ပါစေမည်ထုဆိုကြ၏။- ထိုသူကလည်း၊ ကျွန်ုပ်
 ကိုမစီးတားပါနှင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်
 ရောက်လာသောစာမူကိုပြုစု တော်မူပြီး၊ ကျွန်ုပ်
 ၂၀ ထည်သခင်ထံသို့ သွားရသောစခွင့်ကို ပေးပါ
 ၂၁ လော့ဟုဆိုလျှင်၊- သူတို့က၊ မိစ္ဆာလေးကိုခေါ်
 ၍၊ ထုထလိုကိုမေးပါဦးမည်ထုဆိုသည်နှင့်၊-
 ၂၂ ရေဗက္ကကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ဤလူနှင့်အတူယခု
 ထိုက်မည်ထောထုမေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်လိုက်
 ၂၃ ပါမည်ထုဆို၏။- သို့ဖြစ်၍၊ မိမိနှစ်မရေဗက္ကနှင့်
 သူ၏အထိန်းကိုငင်၊ စာမြတ်ကျွန်ုပ်နှင့်သူထို
 ၂၄ ကိုငင်ထွတ်ထိုက်ကြ၏။- ရေဗက္ကကိုလည်း၊ သင်
 ထည်ကျွန်ုပ်တို့၏နှစ်မဖြစ်၏။ အသောင်းအထိန်း
 ထိုက်အမိဖြစ်ပါစေသော၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်
 ထည် ရန်သူထိုက်တံခါး၊ ဈားကို အမိုးရ ပါစေ
 ၂၅ လော့ထုကောင်းကြီးပေးကြ၏။- ရေဗက္ကနှင့်သူ
 ၏ မိစ္ဆာလေး ထိုထည်ထုဆို၊ ထုထားအုတ်ကို မီး

ထုတ်၊ ထိုယောက်ျားနှင့်အတူထိုက်ကြ၏။ ထိုသို့
 စာမြတ်ကျွန်ုပ်သည် ရေဗက္ကကိုဆောင်ထူသွား
 လေ၏။
 ၂၆ ထိုအခါ တောင်ပြည်အတွင်း၌ နေသော ဣ
 ဇာတ်သည်၊ ဗေရလ ထံရောက်သမ်းခြင် ရောက်
 ၂၇ ထာသည် ဖြစ်၍၊- ညဦး၊ အချိန်၌ ဆင်ခြင်လို
 သောငှါ၊ တော အရပ်သို့ ထွက် သွား ၍၊ မျှော်
 ကြည့်လျှင်၊ ကုလားအုတ်ဈားလှာသည်ကိုမြင်
 ၂၈ လေ ၏။- ရေဗက္က သည်လည်း၊ မျှော် ကြည့်၍
 ဣဇာတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ ကုလားအုတ်အပေါ်
 ၂၉ မှစင်းပြီးလျှင်၊- ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ၊
 တော၌လာသော ထိုသူကား၊ အထယ်သူနည်း
 ထု၊ ကျွန်ုပ်ကိုမေးလေသော်၊ ကျွန်ုပ်က၊ ထိုသူသည်
 ကျွန်ုပ်သခင်ဖြစ်ပါ၏ထု၊ ပြောဆိုသော စကား
 ကိုကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည်ဈက်နာရုံးကိုထု၍
 ၃၀ ခုံးလေ၏။- ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ မိမိပြုလေသမျှထို
 ၃၁ ကို ဣဇာတ်အား ကြား ပြော ပြီးမှ၊- ဣဇာတ်
 သည် မိမိအမိဇာတ်ထံသို့ ရေဗက္ကကို ဆောင်
 ယူ၍ ခဲ့ပက်လေ၏။ ရေဗက္ကကို ခွပ်နှစ်မြို့သဖြင့်၊
 အမိသေသောစာမူ၌ သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်
 လေ၏။

၂၇

၃၂ တဖန် စာမြတ်သည်၊ ကေတုရအမည်ရှိသော
 ၃၃ မိစ္ဆာနှင့်ခံပက်၍၊- ထိုမိစ္ဆာသည်မိမိမိရံ၊ ထုတ်ရှုန်း၊
 မေဝန်း၊ မိချန်း၊ ဣဇာတ်၊ ဣဇာတ်ကို စွားခြင်လေ
 ၏။- ထုတ်ရှုန်းသားကား၊ ရှေ့သနှင့်ဝေဝန်ထည်၊
 ၃၄ ဝေဝန် သားကား၊ အာရှုမိလု၊ လေတုရှိမိလု၊
 လုမိမိလုတည်း။- မိချန်းသားကား၊ ဝေဝာ၊ ဝေ
 ၃၅ ဝေဝာ၊ ထာနုတ်၊ အတိဝ၊ ဝေဝါ တည်း။ ထိုသူအ
 ပေါင်း၊ ထိုကားကေတုရအနွယ်ဖြစ်ကြသတည်း။
 ၃၆ စာမြတ်သည်၊ မိမိ ဥဇ္ဈာရှိသမျှကို ဣဇာတ်
 ၃၇ အားပေးလေ၏။- မယားငယ်တို့၌ရသောအား
 ထိုအားလည်း၊ မိမိအသက်ရှင်စည်တွင်အုလပ်
 ဈားကိုဝေပေး၍၊ သားဣဇာတ်ထံမှ အရှေ့ပြင်
 သို့လွှတ်လိုက်လေ၏။
 ၃၈ ထိုနောက် စာမြတ်သည်အသက်ကြီးရင့်၍၊
 ထိုမင်းခြင်း၊ နေ့ရက်ကာလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် လ
 ကွ၊ အသက် ပေါင်း တရာ ခုနှစ်ဆယ် ငါးနှစ်ရှိ
 ၃၉ သော်၊- အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိထူ
 ၄၀ မျိုးစည်ဝေရာသို့ရောက်လေ၏။ သားဣဇာတ်
 နှင့် ဣဇာတ်အတူသည်၊ မံရုမြို့ရွာမှာ၊ ယိက္ခိဝ
 ၄၁ မျိုးသား၊ အေရသား ဗေရုန်၏ ထယ်ပြင် တွင်း

၁၀ မပွလမြေတွင်း၌ အဖကိုသင်းပြုဟိကြ၏-ဟေ
 သ အမျိုးသား ထိုသား အမျိုးပေး၍ အာဗြဟံ
 ဝယ်သောလယ်ပြင်၌ အာဗြဟံ နှင့်မယားစာရာ
 ထိုကိုသင်းပြုဟိကြသတည်း။

၁၁ အာဗြဟံသေသောနောက်၊ သားအဇာက်ကို
 ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ အဇာက်
 ၁၂ သည်ဗေရလယဲရောမြို့မှာနေသတည်း။- စာရာ
 ၏ နှစ်မ၊ အဲဂုတ္တု အမျိုးသား တာဂရရွာမြင်
 သော အာဗြဟံသားအရှမေလစ် သားစည်မြေး
 ၁၃ ဆက်တည်းဟူသော၊- မိမိအမျိုး အနှယ် အ
 ထိုက်၊ အရှမေလ သားဈားအမည် ဟူမူကား၊
 သားအကြီးနုဗာယုတ်၊ ထိုနောက်ကေဝါ၊ အာ
 ၁၄၊ ၁၅ ဗေလ၊ မိဗယ်၊- မိရှမ၊ ခုမာ၊ မာဇ၊-တာ ဝ်၊
 တေမ၊ ယေတုရ၊ နာမိရှ၊ ကေဗမာ တည်း။ ဟူ
 ၁၆ သော၊- အရှမေလသားတည်း။ ထိုသို့ အမည်ရှိ
 သောသူတို့သည်၊ မိမိမြို့၊ မိမိရဲတိုက်၊ အထိုက်၊
 အမျိုးမျိုးသောမင်းဆယ်နှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။-
 ၁၇ အရှမေလသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်
 မှီသော်၊ အသက်ချုပ်၍ သေသဖြင့်၊ မိမိလူမျိုး
 ၁၈ စည်းဝေး ရာသို့ ရောက်သေ၏- သူတို့သည်
 လည်း၊ အာရှမိပြည်သို့သွားရာလမ်း၊ တမိလမြို့
 မှစ၍၊ အဲဂုတ္တုမြည်အရှေ့၊ ခုရမြို့တိုင်အောင်နေ
 ကြ၏။ ထိုသို့ အရှမေလစ်နေရာသည်၊ မိမိညီအစ်
 ကို အပေါင်းအနား၌ ကွယ်သတည်း။

၁၉ အာဗြဟံသား အဇာက်၏ အဆက် အနှယ်
 ဟူမူကား၊ အာဗြဟံသားကား အဇာက်တည်း။-
 ၂၀ အဇာက်သည်၊ အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊
 ပါဗနာရံ အရပ်သူ၊ ခုရိအမျိုးဗေလသွလစ်သို့၊
 ခုရိလူ လာဗန်စ်နှစ်မ ရေဗက္ကနှင့် တိမ်ထောင်
 ၂၁ လေ၏- အဇာက်သည်၊ မိမိမယားရေဗက္ကမြို့
 သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊
 ထာဝရဘုရား နားထောင် တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏
 ၂၂ မယားသည် ပမိုသန္ဓေ ခွဲယူလေ၏- ဝမ်းအ
 တွင်း၌တည်သောသူငယ်တို့သည်၊ အခွင်းခွင်း
 တိုက်မိုက်ကြ၏။ အမိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ
 ၌အဆယ်အမှု ရောက်ပါလိမ့် မည်နည်းဟုဆို
 သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက် မြင်းငှါ
 ၂၃ သွားလေ၏- ထာဝရ ဘုရား ကလည်း၊ သင်၏
 ဝမ်းအတွင်း၌လူမျိုးနှစ်မျိုးရှိ၏။ သင်၏ဝမ်းထဲ
 ကခြားနားသော လူခုနှစ်စုကို ပွားရလိမ့်မည်။
 လူတမျိုးသည်အမျိုးထက် အားကြီးလိမ့်မည်၊
 အကြီးသည် အငယ်၌ ထွန်ခံရလိမ့်မည်ဟုမိန့်

၂၄ တော်မူ၏- ပွားမြှင့်စေသောအခါ၊ သူ၏ဝမ်း၌
 ၂၅ သားအရွာရှိသဖြင့်၊-အဦး၊ ပွားသောသားသည်၊
 အခွေ၊ ပါသော အဝတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ တကိုယ်
 ထုံးအဆင်းရှိ၏။ သူကိုသေသာဟူသော အမည်
 ၂၆ ဖြင့်မှည့်ကြ၏- ထိုနောက်မှသည်သည်၊ အစ်ကို
 သေသစ်ခနောင့်ကို ကိုင်လျက် ပွားလာ၏။ သူကို
 ကား၊ ထာကုပ်အမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ထိုသား
 ၂၇ အသက်မြောက်ဆယ်ရှိသတည်း။- သူငယ်တို့
 သည်ကြီး ပွား၍၊ သေသကားလိမ္မာသောတော
 သား ခုဆို၊ ဖြစ်လေ၏။ ထာကုပ်ကား၊ ထဲ၌နေ
 ၂၈ တတ်၍ မိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်၏- အဇာက်
 သည်၊ သေသပေးသောအခါသားကိုစားလေ့ရှိ
 သောကြောင့် သူကိုခွစ်၏။ ခေဗက္ကမူကား ထာ
 ကုပ်ကိုခွစ်၏။

၂၉ တနေ့သ၌၊ ထာကုပ်သည် ဓားစရာကို ချက်
 ပြုတ်စည်တွင်၊ သေသသည် တောမှလာ၍မော
 ၃၀ သောကြောင့်၊- ထာကုပ်အား၊ ထိုနီသောဓားစ
 ရာနှင့်ကိုကျွေးပါလော့၊ ငါမော့ပါသည်ဟုဆို
 လေ၏။ ထိုကြောင့်သူ၏နာမည်ကိုစံယု တွင်သ
 ၃၁ တည်း။- ထာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် သင်၏
 သားဦးစရာကို၊ အစားရောင်းပါဟု ဆိုလျှင်၊-
 ၃၂ သေသကား၊ ငါသေလုပြီး သားဦးစရာအားဖြင့်
 အဆယ်အကျိုး ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆို၏။-
 ၃၃ ထာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင်အစားကျိန်ဆိုခြင်း
 ကို ပြုပါဟု ဆိုသော်၊ သူသည်ကျိန်ဆို သဖြင့်၊
 ထာကုပ်အား မိမိသားဦး အရာကို ရောင်းလေ
 ၃၄ ၏- ထိုအခါထာကုပ်သည်၊ ခုန့်နှင့်ဝဲတင်းကို
 သေသအား ပေးသဖြင့်၊ သူသည် ဓားသောက်
 ပြီးမှထ၍ သွားသေ၏။ ထိုသို့သေသသည်၊ မိမိ
 နှင့်ဆိုင်သော သားဦး အရာကို မထီခွဲမြင် ပြုသ
 တည်း။

၂၆

၁ အာဗြဟံထက်ထက်ထို ပြည်၌ ဖြစ်ဘူးသော
 အစာ ခေါင်းပါးခြင်းမှတစ်ပါး၊ နောက်တဖန်အ
 စာခေါင်း ပါးခြင်း ရှိပြန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇာက်
 သည်ဖိလိစ္စ မင်းကြီးအဘိမသက် နေရာဂေရာ
 ၂ မြို့သို့သွားလေ၏- ထာဝရဘုရားသည်လည်းသူ
 အား ထင်ရှား၍၊ သင် သည် အဲဂုတ္တု မြည်သို့
 မသွားနှင့်၊ ငါပြောထုတ်သောပြည်၌နေလော့၊-
 ၃ ယခု၌ပြည်၌ တည်းခို၍ နေသော့၊ သင့်အား
 မှာ ငါနေ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်၊ အကြောင်း

စုကား၊ သင်နှင့်သင်၏ အမျိုး၊ အနွယ်အား ဤ
 ပြင်ပသို့သွားသောအခါ၊ သင်၏အစောဆုံး
 ယ်အားငါ့ကို ဆိုသောစကား မှီသည်အတိုင်း၊
 ၇ ငါပြန်မည်- သင်၏အမျိုး၊ အနွယ်ကို ကောင်း
 ကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ချားပြားပေးမည်။ သင်၏အမျိုး၊
 အနွယ် အားလည်း၊ ဤပြင်ပသို့သွားသောအခါ
 ပေးမည်။ သင်၏အမျိုး၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်း၊
 ထူမျိုးအပေါင်းကို သည်ကောင်းကြီးမက်သောကို
 ၈ ခံရကြလိမ့်မည်- အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံ
 သည် ဇနီးအားကို ချားထောင်၍၊ ငါ့မိခင်မှာထား
 သော ပညတ်တရား အမျိုးမျိုးကို စောင့်
 ရှောက်သတည်း။ ယုဒမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၊ ၁၀ ဧကန်သည် ဂေရာမြို့၌ နေစဉ်တွင်- မြို့သား
 ကို သည်သူ၏မယားအကြောင်းကို မေးသောအ
 ခါ၊ ရေမကွဲသည် ထွေသော အဆင်းအရောင်မှီ
 သောကြောင့်၊ ဤပြင်သားယောက်ျားကို သည်
 ထူအကြောင်းကြောင့် ငါ့သတ်ပညာယုဒမိန့်
 ၁၁ ချီးမြှင့်သည်။ သည်သူ၏မယားဖြင့် သည်သူ၏မယား
 ၁၂ နှစ်မပြန်သည်အထိ ချီးမြှင့်သည်။ ထိုမျှ၌ ကာလ
 အင်တန်ကြာနေပြီ။ မှတ်သေသည့်၊ ဧကန်သည်
 မိမိမယား ရေမကွဲနှင့် ကစားသည်ကို၊ မိလိတ္တီ
 မင်းကြီးအဘိမထက်သည် ပြတင်းပေါက်ဝက
 ၁၃ ကြည့်မြင်လျှင်- ဧကန်ကို ခေါ်၍၊ ထိုမိန့်
 ထည်၊ အကယ်စင်စစ်သင်၏မယားဖြစ်၏။ သို့ရာ
 တွင်၊ သူသည် နှစ်မပြန်ထူ၊ အဘယ်ကြောင့်
 သင် ပြောရသနည်း။ ယုဒမေးသော်၊ ဧကန်က၊
 သူအတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေမည်ကို မိန့်မိ
 ၁၄ သည်ယုလျှောက်ဆို၏- အဘိမထက် မင်းက
 ထည်း။ ငါ့ကို သင်ပြုသောအမှုကား အကယ်
 သို့နည်း၊ တန့်တယောက်သောသူသည် သင်၏မ
 ယားနှင့် အမှတ်တရ သင့်နေလျှင်၊ ငါ့ကိုခေါ်
 ပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည် တ
 ၁၅ ကားယုဆိုပြီ။ ဤသူလင်မယားကို ပြစ်မှား
 သောသူသည် အကယ်အသေခံရမည်ယု၊ မိမိ
 ထူအပေါင်းကို မှာထားသတည်း။
 ၁၆ ထိုပြင်၌ ဧကန်သည် မျိုးစေ့ကိုကြံ၍၊ တ
 နှစ်ခွဲတွင် အဆတရာသော အသီးအနှံကို ရ
 ထေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထည်း။ ကောင်းကြီး
 ၁၇ ပေးတော် မူသဖြင့်- သူသည် ကြီးပွား၍၊ အ
 ထွန် ခည်း။ မိမိ ကြီးသည်တိုင်အောင် ထိုးတက်
 ၁၈ ထွက်၊ မီးပွားစွာ ချားပြားစွာ ဖြစ်ထေ၏- ထို
 စုနွားစုနွား ကျွန်တို့နှင့် ပြည့်စုံကြယ်ဝ၏။

ထိုကြောင့်၊ မိလိတ္တီထူကို သည်သူကို ပြုကြ၏-
 ၁၉ အစောဆုံးထက်ထက်၌၊ အစောဆုံးထူထူး
 သောရေတွင်းမှီသွားသောအခါ၊ မြေနှင့်မြေထဲကြွင်း-
 ၂၀ အတိမထက် မင်းကထည်း။ သင်သည် ငါ့ကို
 ထက်တန်မိုးကြီး၏ငါ့ကိုယ်မှ ထွက်သွားသော
 ၂၁ ထူ၊ ဧကန်ကို အမိန့် မှီကော့ ကြောင့်- ဧ
 ကန်သည် ထိုမြို့မှ ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ဂေရာ
 မြို့၌ သဲကိုဆောက်၍ နေထေ၏။
 ၂၂ ထိုအခါ ဧကန်သည်၊ အစောဆုံးထူထူး
 ထိုထူး၍၊ အစောဆုံးသောနောက်၊ မိလိတ္တီထူကို
 သောရေတွင်းကို ထူးလောင်ပြန်၍၊ အထက်က
 အစောဆုံးထူသော အမည်ဖြင့် သရတ် ထေ၏-
 ၂၃ ဧကန် ကျွန်ုပ်ထိုထည်း၊ မြို့၌ သဲထူး၍ စစ်ရေ
 ၂၄ တွင်းကို ထွေ ကြ၏- ဂေရာ အမျိုး သား နွား
 ကျောင်းကို ကလည်း၊ ဤရေသည် ငါ့ကို ရေဖြစ်
 ထူ၊ ဧကန်၏ နွားကျောင်းကို နှင့်ထူရက်ပြော
 ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အခွင်းခွင်၊ ထူရက် ကြံ ထော့
 ကြောင့်၊ ထိုရေတွင်းကို အထက်အမည်ဖြင့် ဖွဲ့
 ၂၅ ထေ၏- နောက်တစ်နေ့ သောရေတွင်းကို
 ထူးပြန်ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို နည်းအတိုင်း ထူ
 သောကြောင့်၊ သိတန့်အမည်ဖြင့် ဖွဲ့ထေ၏-
 ၂၆ ထိုအရပ်မှ နေရာ ပြောင်း၍၊ အခြားသော ရေ
 တွင်းကို ထူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို အထက်ထူ
 စထူရက် သောကြောင့်၊ ငါ့ကို နေရာအစွန်ကို
 သရတာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီဖြစ်၍၊ ဤပြင်
 ၂၇ ၌ ငါ့ကို သည် မီးပွား ချားကြ လိမ့်မည်ထူ ဆို
 လျက်၊ ထိုရေတွင်းကို ရေထာဘုတ်အမည်ဖြင့်
 ဖွဲ့သတည်း။
 ၂၈ တစ်သို့ထူရပ်မှ နေရာအစွန်ထူရပ်သို့ ပြောင်း
 ၂၉ ထေ၏- ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားသည် သင်
 ချား၍၊ ငါသည် သင်၏အစောဆုံးထူထံ သူရား
 ဖြစ်၏။ မိမိန့်နှင့်၊ ငါသည် သင့်ထက်မှာ မှီ၏။
 ငါသည် ကောင်းကြီးပေးမည်၊ ငါ၏ကျွန်အာဗြ
 ဟံအတွက်၊ သင်၏အမျိုး၊ အနွယ်ကို ငါ့ချားပြား
 ၃၀ ပေးပိုင်ထုမိန့်တော်မူ၏- ထိုအရပ်၌ ယင်ပထွန်
 ကို တင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပစ္စနာ
 ပြု၏။ တကို ထည်း၊ တည်ဆောက်၍၊ ကျွန်ုပ်
 ထည်ရေတွင်းကို ထူးကြ၏။
 ၃၁ ထိုအခါ အဘိမထက် မင်းသည်၊ အဆွေအဖော်
 အထူအတံနှင့် မိုက်ချပ်မင်းမိကောထထူကို ခေါ်
 ၃၂ ၍၊ ဂေရာမြို့မှ ဧကန်မြို့သို့ သွား၏။ ဧကန်
 ကလည်း၊ သင်ကို သည်ကို မြင်လျှင် နှစ်ထူထံ

ထည်း၊သော၊ ဤမျှသော်လျှင်မြန်စွာလေ့ရ
 သော စကြောင်း ကား၊ စေတယ်သို့ နည်းထု၊
 ထားစားပေးလျှင်၊ အစစ်ဘုရားသခင်တာဝ
 ခုဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့ရာသို့ ဆောင်ပေးစေရ
 သောကြောင့်၊လျှင်မြန်စွာလေ့ရပါသည်ဟုမြန်
 ၂၀ ဆိုလေ၏။-ဣဇာကကလည်း၊သော၊သင်သည်
 သော၊သောမှန်သည် မမှန်သည်ကို သိလို၏၊
 ထင်ကိုငါစမ်းသပ်စေခြင်းငှါ၊ ငွေပါးသို့ရည်း
 ၂၁ ကပ်ပါ လော့ထုဆိုလျှင်၊- သာကုပ်သည် အစ
 တ်ပါးသို့ရည်းကပ်၏၊အစသည်စမ်းသပ်လျက်၊
 အထံကား သာကုပ်၏ အသံ၊ ထက်ထိုကား ဝ
 ၂၂ သော၏ထက်ဖြစ်ပေသည်ဟုဆိုလေ၏။- ထိုသို့
 ထု၏ထက်ထိုသည်သော၏ထက် ကဲ့သို့အစွာ
 ပါသောကြောင့်၊ သာကုပ်ဖြစ်မှန်းကိုအစမရိပ်
 ၂၃ ဖိသဖြင့်၊ကောင်းကြီးပေးလေ၏။- ထိုရာတွင်တ
 ခ်ကား၊သင်သည် သော၊သော စင်စစ်အမှန်
 ပင်ဖြစ်သောထုမေးမြန်လျှင်၊မှန်ပါသည်ဟု
 ၂၄ ဆို၏။- အစကလည်း၊ ငွေပါးသို့ သွင်းပုံပါး
 ငမိသည်သည် သင့်ကိုကောင်းကြီး ပေးမည်စ
 ကြောင်း၊ သော၊၏အစသားကိုငါစားစုံ့ဟုဆို
 လျှင်၊သာကုပ်သည်အစတံပါးသို့သွင်း၏၊အစ
 ၂၅ စားလေ၏၊ ဧပြီရည် ကိုလည်းပေး၏၊ အစ
 ၂၆ ကလေးထံ လေ၏။- ထိုနောက်၊ အစက၊ သော၊
 နည်းကပ်၍ကိုနမ်းပါသော့ဟုဆိုလျှင်၊ သာ
 ၂၇ ကုပ်သည်ရည်းကပ်၍အစကိုနမ်းလေ၏။-အစ
 ဣဇာက ကလည်း၊ သုအဝတ်၏ အနံ့ကို ခံ၍
 ကြည့်ပါ၊ သော၊၏ အနံ့သည်၊ ထာဝရဘုရား
 ကောင်းကြီး ပေးတော် မူသော၊ ထယ်၏အစွာ
 ၂၈ အပြိုင်နှင့်ထူ၏။-ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်
 မိုဃီးကောင်းကင်၏နှင်းကိုငင်၊ မြေကြီး၏ထိဥ
 ကိုငင်၊ဈာ၊စွာသောဆန်စပါး၊ဧပြီရည်ကိုငင်၊
 ၂၉ သင့်အား ပေးတော်မူသောတည်း။- သုတပါး
 ထိုသည်သင်၌ကျွန်ခံ၍၊ အပြည်ပြည်ထိုသည်
 ထင်ရှေ့မှာ၊ ဦးညွှတ်ရကြ ခေသတည်း။ သင်
 ထည်သင်၏ညီအစ်ကိုအိဉ်အရှင်ဖြစ်၍၊သင့်အ
 မိစ်သားထိုသည်သင့်ရှေ့မှာဦးညွှတ်ရကြခေသ
 တည်း။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူ အပေါင်းထို
 ထည်ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရကြခေသတည်း။ သင့်
 ကိုကောင်းကြီးပေးသောသူ အပေါင်းထိုသည်
 ကောင်းကြီးကိုခံရကြခေသတည်းဟု၊ ကောင်း
 ကြီးပေးလေ၏။

၃၀ သာကုပ်သည်၊ အစဣဇာက ပေးသော

ကောင်းကြီး မဂ်သာကို ခံ၍၊ အစတံမှ ထွက်
 သောသောဝေစ ချင်းတွင်၊ အစကိုသောသည့်
 ၃၀ စုဆို၊ပြုရာမှရောက်လာ၏။-သူသည်လည်းအ
 စတင်းလျှောက်ချက်၍၊ အစတံသို့ ဆောင်ပေးပြီး
 လျှင်၊အကျွန်ုပ်အစစ်ပိသည်သင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို
 ကောင်းကြီး ပေးမည်စကြောင်း၊ ထား၏အစ
 ၃၁ သားကိုထ၍ စားပါလော့ထု ဆိုလေ၏။- အစ
 ဣဇာကကလည်း၊ သင်သည်အစတံသုနည်း
 ထုမေးလျှင်၊အကျွန်ုပ်ကား၊သားအကြီးသော
 ဖြစ်ပါ၏ဟု ဆိုလေသော်၊ အစ ဣဇာကထည်
 ၃၂ အလွန် တုန်ထုပ်၍၊ အစတံ သုနည်း။- အစ
 သားကိုရ၍၊ ငွေသို့ဆောင်ပေးပြီးသောသူသည်
 အတယ်မှာရှိသနည်း။ သင်မရောက်မှီငါသည်
 အကုန်အစင်စားပြီး၍၊သူကိုကောင်းကြီးပေးမိ
 ပြီး သူသင့်ကောင်းကြီးမဂ်သာကိုကန်အမှန်
 ၃၃ ခံရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။- အစဆိုသောစကား
 ကိုသောကြားလျှင်၊ အလွန်မြင်းသော အထံ
 နှင့် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးလျက်၊ ဆိုအေး၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေး
 ၃၄ ပါလော့ထုဆိုလေသော်။- အစက၊သင့်ညီသင့်
 -လိမ္မာစွာထာ၍၊ သင်၏ကောင်းကြီးမဂ်သာကို
 ၃၅ ထူသွားပြီဟုဆိုလေ၏။-သောကလည်း၊သူကို
 သာကုပ်ဟူသောအမည်ဖြင့် လျှောက်ပတ်စွာ
 မှည့်ပါပြီ မထုတ်လော့၊ အကျွန်ုပ်ကို နှစ်ကြိမ်
 ထည့်စား၍နိုင်ပါပြီ၊ သားဦးအရိပ်အရာကိုအ
 ရင်ယူသွားပါပြီ၊ ယခုထည်းတဝန်အကျွန်ုပ်၏
 ကောင်းကြီး မဂ်သာကို ထူသွားပါပြီဟု၍ငင်၊
 အကျွန်ုပ်အဖို့ ကောင်းကြီးမဂ်သာ တပါး ကိုမျှ
 ၃၆ မမြင်၊ပါသသောဟု၍ငင်ဆိုလေ၏။- ဣဇာက
 ကလည်း၊ သုကိုသင်၏အရှင်ဖြစ်စေပြီ၊ ညီအစ်
 ကိုအပေါင်းထိုကို သွန်ကျန်ခံစေပြီ၊ ဆန်စပါး၊
 ဧပြီရည် နှင့် သုကို ထောက် မပြီ၊ သို့ဖြစ်၍
 သော၊ သင်၌အတယ်သို့ ပြုနိုင်တော့ စုံနည်း
 ၃၇ ထု၊ အသော အား မြန် ပြောလျှင်၊- သောအား
 ထိုအေး၊ ကောင်းကြီးမဂ်သာ တစုံတစုမျှ မရှိပါ
 သလော့၊ ဆိုအေး၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်း
 ကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ထုအစသောပြော
 ဆိုလျက်၊တဝန်အသံကိုလျှင်ငိုကြွေးလေ၏။-
 ၃၈ အစဣဇာကကလည်း၊ကြည့်ရှုပါ၊သင်၏အရာ
 သည် မြေကြီး၏ ထိဥနှင့် ငင်၊ အထက် မိုဃီး
 ၃၉ ကောင်းကင်၏နှင်းနှင့်ငင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။-သော
 ဖြင့် အသက်ကို ခွေးရထိမ့်မည်း၊ ညီအစ်ကိုနှင့်

ထိပ်စည်း နောက်တစ်ဆင့် အမိုးရသောအခါ၊ ထူထင်သော ထမ်းကို သင်္ကေတတပ်ဝင်းမှ ဖြိုဖတ်လိမ့်မည်ထင်၍ ဆိုသော်။

- ၅၈။ အသေသည် ထာကုပ် အားပေးသော ကောင်းကြီးမပိထားကြောင့်၊ သောသည့် သာကုပ်ကို အပြေးထား၍၊ အသေကြောင့်ညည်းတွားရသော နေ့ရက်ကထာ အမြန်နိုးပြီး ထိုအခါ ငြိမ်သာထုတ်ကို ငါသတ်မည်ထု၊ အကြံနှင့်ပြောသော်။
- ၅၉။ ထိုသို့သားကြီးသော ပြောသောစကားကို အမိရေမက္က ကြားလျှင်၊ ထားငယ်ထာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ ထင်စိတ်ကို သောသည့် သင့်ကို သတ်သဖြင့်၊ သင့်အမှု၌ မိတ်ပြေထိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ သော၊ အကားကို ခားသောငါ၊ အမောင်ထာမန်နေရာခါရန်မြို့သို့ထွက် ပြေးသွား ပါသော၊
- ၆၀။ ထင်စိတ်ကို မိတ်ပြေသည် ထိုင်အောင်၊ ထုတ်
- ၆၁။ ဖွာသော ဖွာသင့် နေပါသော၊ ထင်စိတ်ကို မိတ်ပြေ၍၊ ထင်သည်သို့ပြုသော အမှုတို့သုခေတ္တသောအခါ၊ ငါမှာထိုက်၍၊ ထိုအရပ်မှသင့်ကို ထောင်ခဲ့စေမည်၊ သော၊ နှစ်သောက်လုံးကို တနေ့တွင်ထွက်သော်ကြောင့် ငါ့ရှင်ရမည်နည်း
- ၆၂။ ထုဆိုသော်။- တစ်နေ့ရေမက္ကသည် အောက်ထံသို့သွား၍၊ ကွန်မသည် ထောသအမျိုးတို့သို့ကြောင့်၊ ကိုယ်အသက်ကို ညှိုးငွေ့ငွေ့၊ ဤပြည်ထုတို့ကဲ့သို့သောသူ၊ ဟောသအမျိုးတို့နှင့်သာ ထုတ်မိပ်သောငါထံ ပြုလျှင်၊ ကွန်မ အသက်ရှင်၍ အထက်ကျော့စူး ခြံပါထိမ့်မည် နည်းထုပြောဆိုသော်။

၂၀

- ၆၃။ ထိုအခါ အောက်သည် ထာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ ထင်သည်ခါနာန်အမျိုးတို့နှင့် အိမ်ထောင်ဝက်မပြုရ။- အမိမိအဝဗေသွထ အမျိုးသားနေရာပါခနာန်အရပ်သို့ထွက် သွားသော၊ သင့်ဦးရီးလားမန်စ် တို့တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဝက်ပြုသော၊- အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရားထောင်ဆည်ကောင်းကြီးပေး၍ ထိုးပွားသောမြင့်၊ ထင်သည် အမျိုးကြီး၊ ခြစ်မည်အကြောင်းနှင့်၊ ဇွား
- ၆၄။ ပြားစေတော်မူသောတည်း၊- အထက်ကအမြတ်အားပေးတော်မူ၍၊ ထင်သရဉ္ဇည်သည်ခြစ်ထွက်နေသော ဤပြည်ကို၊ ထင်အစွဲခံရမည်အကြောင်း၊ သင့်အားငှင်၊ သင်၏ အမျိုးသန္တယ်အားငှင်၊ အမြတ်ကောင်းကြီးမပိထားကိုပေးတော်မူသောသည်၊ အကောင်းကြီး ပေးထွက်

- ၆၅။ ဖွာသား၍ ထွက်ထိုင်လေ၏၊ ထိုသို့ ထာကုပ်နှင့် အသေအမိ၊ ရေမက္ကမောင်၊ ချစ်သူစေတောသားထာမန်နေရာပါခနာန်ပြည်သို့ ထာကုပ်သွားလေ၏။
- ၆၆။ ထိုသို့ အောက်သည် ထာကုပ်ကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ ပါခနာန်ပြည်၌ အိမ်ထောင်ဝက် ပြုစေခြင်း ငှါ ထွက် ထိုင်သော အကြောင်းကို ငှင်၊ ခါနာန်အမျိုးတို့နှင့် အိမ်ထောင်ဝက်မပြုရထု၊ ကောင်းကြီး ပေးသော အခါ ဖွာသား ကြောင်း
- ၆၇။ ကိုငှင်၊- သာကုပ်သည် မိစ္ဆာစကားကို ခားသော
- ၆၈။ ၍၊ ပါခနာန်ပြည်သို့သွားကြောင်းကို ငှင်၊- ခါနာန်အမျိုးတို့၊ ထို ကို အဝ အောက် မနှစ်သက်
- ၆၉။ ကြောင်းကို ငှင်၊ သောသိမြင်လျှင်၊- အရှမေထထံသို့သွား၍၊ အထက်မသားတို့မှာပါ၊ အာမြတ်သော၊ အရှမေသတို့၊ နာထုတ်နှစ်မ၊ မထာထတ်နှင့်တစ်အိမ်ထောင်ဝက် ပြုပြန်သော်။
- ၇၀။ ထာကုပ်သည် ဗေရဓေတ ရွာမှထွက်၍၊ ခါ
- ၇၁။ ရန်ပြည်သို့သွားသောစဉ်တွင်၊- တစုံတခုသော အရပ်သို့ ရောက်၍၊ မိုဃ်၊ ချုပ် သောကြောင့်၊ ညည်းကို ထွန်စေမည်အကြံ မှီသည်နှင့်၊ ထိုအရပ်၌ ကျောက်ကို ထု၍ ခေါင်း၊ တုံးသို့ ထားပြီး
- ၇၂။ လျှင်အိပ်လေ၏၊ မြင်ရသောတိစ္ဆာန်ဟူမူကား၊ မြေကြီးပေါ်၌ ထွက်ကား ထောင်လွှတ် အမြှားဆည်မိုဃ်ကောင်းကင်ထိုင်အောင် ခြိမ်းဘုရားထောင်ကောင်းကင်စာမန်ထိုသည်၊ ထိုထွက်ကား
- ၇၃။ မြင့် ဆင်းလျှင် တက်လျက်ရှိကြ၏၊- ထာဝရဘုရားသည် ထွက်ကားထက်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ ငါသည်သင်၏အဝဗေသွထ ပြတ်စာဘုရား၊ အောက်စာဘုရား တည်ဟူသော၊ ထာဝရဘုရားခြစ်၏၊ ထင် အိပ် သော မြေကို သင်နှင့် သင်၏ အမျိုး
- ၇၄။ အန္တယ်အား ငါလေးမည်၊- သင်၏ အမျိုး အန္တယ်သည် မြေမှန်ကဲ့သို့ များပြားလိမ့်မည်၊ အရှ၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ ထေးမှတ် နှာအရပ်သို့သို့ နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်၊ သင်နှင့်သင်၏ အမျိုးအန္တယ်အား မြင့်လူမျိုး၊ အပေါင်းတို့သည်
- ၇၅။ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်၊- ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏၊ သင်သွား ထေရာရာ၌ ငါစောင့်မမည်၊ ဤပြည်သို့ တစ်ဆင့်ထောင် ခြံမည်၊ ဂတိသားသည် အတိုင်းမပြည့်စုံမှီ၊ သင့်
- ၇၆။ ကို ငါမစွန့်ထု မိန့်တော်မူ၏၊- ထာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာ မှုနိုးလျှင်၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ဤအရပ်၌ ရှိတော်မူ၏၊ ရှိတော်မူ

၁။ ကြောင့်ကုဏ္ဍိယသီး- ဤစေ့ရပ်ကား၊ စေ့ထဲ၌ ထောင်ကြောင်းမတ်စွယ်ဖြစ်သည့် တကား၊ ဤစေ့ရပ်ကား၊ စေ့ကြားမထုတ်၊ ဘုရားဆောင်စ်သို့ မိတ်၌နံ၊ ကောင်းကင်တံခါးဝဖြစ်သည့်တကား ထု၊ ကြောင့်ခွံခြင်းသို့ရောက်၌ ဆို၏။

၁၁ နံနက် ဇောဇော ထာကုန်သည်တစ်ဦး၊ နေင်း၊
 စုံ့ဆောကျောင်းကို လူသိမြင့်၊ ဖုတ်တိုင်မြစ်
 လျှော်ထူထောင်ပြီးလျှင်၊ ကျောင်းထိပ်ဈာအောင်

• ပေါ်ဦးဆံကိုထောင်၊ထေး၏-ထိုစရပ်ကိုထပြီ။
 ဗေထထစမည်မြင့်မှည့်လေး၏၊ ထိုမြို့၏စမည်

၂၀ ထောင်းကား၊ ဥတ်ထုတ်ထုတ်ထုတ်၊- ထိုအခါ
ထာကုတ်ကား၊ ဘုရားသခင်သိင်္ဂီထက်၌ရှိသည်၊
ငါ့သုတ္တံ၊ နှစ်သစ်၊ ငါ့ကိုစောင့်ရှောက်စောင့်ရှောက်
စောင့်ရှောက်၊ ဝတ်စရာဝတ်ကို ပေးသနားတော်မူ

၂၀ လျှင်၎င်း- ငါထည်တဝန်ထဝန်ထိမ်းချိုမြင်ဝတ်
 နှာပြန်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသခင်ငါ၏ဘုရား
 မြင်တော်မူလျှင်၎င်း၊ မှတ်တိုင်ပြု၍ငါထူးထောင်
 သောဦးကျောက်သခင်ထည်း၊ ဘုရားသခင်၏မိတ်

၂၂ ခု ပြစ်ဒဏ်- ပေးသနား တော်မူသော ထို့ကို
ဆယ်စိတစွာပူဇော်ပါမည်ဟူ၍ သနားပြုလေ၏။

15

- တစ်နိမ့်တစ်ကုပ်ထည့်ခရို၊ သွား၊ ရှေ့ပြည်

အားထိုနေရာထစ်ထို့ ရောက်ပြီးလျှင်- မွှေး
 ဩဇာရှိ ထောင့် ရေတွင်း တခုကို မြင်၏။ ထို
 တွင်းရေမြင့် သိုးစုများကို ထိုက်တတ်သည် မြစ်
 ၏ တွင်းဖူးမှသိုးစုသုံးစု ထိပ်ထွက်၍ ရေ

၈. ထွင်းဝေါ်မှာကြီးစွာသောကျောက်ခြံ၏- ထိုး
ထိန်းစပေါင်းထိုသည့် ထိုထရပ်၌ စုဝေးသော
စာပါ၊ ခေတ္တတွင်း ဝဋ် ခုံးထုပ်သော ကျောက် ကို
ထိခိုက်ခြင်း၊ ထိုးစားကို ခေတ္တတွင်းပြီးလျှင်၊ ထို

ကျောင်းကို မိမိနေရာ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ တစ်
 ၁ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ သာကုပ္ပကထည်း၊ ငညီဝစ်
 ကိုတို့၊ ထင်ထိုသည်စာမယ်ခရပ်ကသာကြသ
 နည်းဟူပေးလျှင်၊ ငါတို့သည်ခါရန်မြို့ကသာကြ

● ထည်ဟုပြောဆိုထေ၏- ထမနံသကုလံ၊ နာ
 ခေါ်သာထမနံကို သိသောထူမေလျှင်၊ သိ

● စံယုပြန်ဆိုသော်- သူထည်မပါစံထောင့်ထုတ
စန်မေပြန်လျှင်၊ မာပါစံသုစံသို့၊ နာခေထထဉ္စိ
ထိုးဈာ၊ နှင့်တကွထာလိန့်မဉ္စိ ဟုဆိုကြသေး၏။

ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့စဉ်ခံစားရသော ဓားပြ
သော၏။ ထိုးထွက်နေသောနေ့စဉ် ယူဆသော၊
ရေထိုးပြီးလျှင်၊ သွေးခံစားရသော၊ ငါးစီးစေသော

- ဆိုးဝေဒနာ- ထူထိုက်သည်။ ထိုးထိခိုးစားပေါင်းစုဝေး၍၊ ရေတွင်းဝန်ခုံးထုပ်ထော့ ကျောင်းထိုက်၍ နှိပ်စွန့်ပြီးမှသာ၊ သိုးထွက်ကို ရေထိုက်ရမ်းထိုး။

ထုတ်၊ မတိုက်ရဘဲ ပြန်ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ တစ်နှစ်
တစ်နှစ် ဆက်ကြည့်လျှင်၊ ရာဇဝေသလည်း မိမိ
အခမ်း သိုးမျိုးကို ထိန်းရသည်ဖြစ်၍၊ သိုးမျိုးကို

ဆောင်ယူကတည်းက သာကုန်သည်၊ မိမိ၏ ချီး
ထာမန်၏သို့၊ ဘုရားရှင်၊ ထာမန်၏သို့၊
ကိုမြင်သောစာ၊ စာမီးသို့၊ ချီး၊ ချီး၊
ဆောင်သော ကျောက်ကို ထိုသို့၊ ချီး၊ ချီး၊

၁၁ ထာပနံစိသုံးထွေကိုရေထိုက်ထေဇိး-ထိုရောင်း၊
ထာကုပ်သည်ဘုရားထေကိုနမ်း၍၊ ကျွယ်ထောစ

၁။ ထံ၌ရှိသေးသော- မိမိသည် ဘုရားထံ အစဉ်း
ရေမထွက်သေးသေးသောကြောင့်၊ ကိုယ်ကြောင့်၊
ဘုရားထံသို့ပြန်၍ မိမိအားပြန်ကြားသော

၁၉ စီး- ထာဗန်သည် မိမိထူထာကုန်၏ ထိတင်း
ကားကိုကြားသောအခါ၊ ဩဆိုခြင်းငှါအလှူ
အမြန်သွား၍၊ ပိုက်ခက်ခင်းရှုပ်လှုပ်၊ မိမိ၏
သို့ဆောင်သွားအေ၏။ ထာကုန်သည်ထည်းမိမိ

၁၁။ အမှုအရာရှိသမ္ဘာကို ကြားပြောလျှင်- ထာမန်
ထာမကယ် ခင်ခင်သည် ငမေမျိုးအသားစင်
ခြင်စ်ထု ဆိုလေ၏။

၁၁။ ထာကုပ္ပံသည် တထေဋ်၊ ဣန္ဒြေ၊ အာရုံ၊
ဏ၊ ထင်သည်၊ တူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျိုးခံ
ကျွန်ခံရပါမည်သော၊ ခံလိုသောအရာကိုအား

၁၈ ပြောထောင့်ထုဆိုထေး၏- ထိုထောင့်ထုဖန်တီး
 ၁၉ နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ထကြီးကား၊ ထောင့်ထုမည်
 ၂၀ ရှိ၏။ ထငယ်ကား၊ နှုတ်ထောင့်ထုမည်ရှိ၏။ ထ

စာကား၊ ဇာတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ရာဇဝင်၊ ရုပ်ရှင်
ထည့် ကျော့၊ ဖြစ် စသော၊ စာပေ၊ ထည်း၊ ဖြစ်၊
••••• စာကုတ်သည့် ရာဇဝင်ကို နှစ်သေ့၊ နှစ်သေ့၊ ထည့်၊ ထည့်၊

၀၈။ ဌါ၊ ဖုရ် နှစ်ထောင်ခါမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ - ထာမဏိ
ထ၊ ထဌာ၊ သောသု၊ သော၊ လော၊ ထည်ထည်၊
တင်တင်၊ သော၊ သော၊ တင်တင်၊ တင်တင်၊ တင်တင်၊ တင်တင်၊

၁၀။ စေတနာတော်တို့သည် အသက်အရွယ်၊ ငါးနှစ်၊
 ၁၁။ စေတနာတော်တို့သည် အသက်အရွယ်၊ ငါးနှစ်၊
 ၁၂။ စေတနာတော်တို့သည် အသက်အရွယ်၊ ငါးနှစ်၊

သောနေ့ရက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်သတည်း။

၂၀။ သာကုဝံကထည်း။ မြိန်၊ ချက်သောထမြိန်စေ့
ပါမိ။ ကန်ဝံသယ်မယသ၊ နင်ဆက်ဆံမိတယ။

၂၂။ ဘေးပါထုထားမန်ထားဆိုလျှင်- ထားမန်ထည်

Original from

ထိုကုန်သွယ်နေသောသူစာပေါင်းကို စည်းဝေး
 ၁၂ စေ၍ ဂွေထုတ်ထေရ်- ညဦးသမ္ဗန်ဇောကံမှ၊ မိလ
 ၁၃ ပထမဉာဏ်ရှိသောသူနိမိတ်သို့လေသောသူထက် ဂွေ
 ၁၄ ထွက်၊ ထိုသို့ကိုဆောင်သွင်း၍၊ သာကုတ်သည်
 ၁၅ သူနှင့် ဆက်ဆံထေရ်- နံနက်သမ္ဗန်ဇောကံမှ
 ၁၆ သာကုတ်သည်ကြည့်ရှုသောစာ၊ လေထာခြစ်
 ၁၇ ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ထာမန်ထံသို့ ထွား၍
 ၁၈ ကျွန်ုပ်၌ ရှိသောစာမှာ၊ ထေရ်သို့ စည်း
 ၁၉ ထွန်းသည် ရာဇဝေထုကိုရခြင်း၊ ငါ့ ထေဝံရဗြဟ္မ
 ၂၀ ဆုတ်သော၊ ကျွန်ုပ်ကိုထေရ်ကြောင့်လှည့်စား
 ၂၁ ရသနည်းဟု ဆိုသော်- ထာမန်က၊ ငါ့ထိုမြည်၌
 ၂၂ ထိုးထွက်ကို မပေးစား၊ ငါ့ထေရ်ကို မပေးစား
 ၂၃ ရ- ရှုစွမ်းရယ် နေသောငှါဦးလော့၊ နောက်တ
 ၂၄ ခုရှုစွမ်းရယ်စေခံရသည်ထွက်၊ ရာဇဝေထုကို
 ၂၅ ထည်း ထင်စား ပေးစား၊ ဦးမည်ဟု ဆိုသည်ထ
 ၂၆ ထိုင်း- သာကုတ်ဝန်ခံ၍ ရှုစွမ်းရယ်စေခြင်း၊ ထာ
 ၂၇ မန်ထည်မိထတာထမဉ်ရှိသောကျွန်ုပ်ကိုထက်
 ၂၈ ခွဲထွက်၊ ထိုး ရာဇဝေထု ကို ပေး စား ထေရ်-
 ၂၉ သာကုတ်သည် ရာဇဝေထုထက်ဆံ၍၊ လေထာ
 ၃၀ ကို ရှုသည်ထက် သာ၍ ချစ်၊ ထာမန်ထံမှာ
 ၃၁ တာန်ရှုစွမ်းရယ်စေခံထေရ်
 ၃၂ ထေသာသည် ထရန်ခံရသည်ကို ထာဝရဘု
 ၃၃ ရား သိမြင်၍၊ သား ရွာ၊ ရသော စာရွှင်ကို ပေး
 ၃၄ တော်စု၏၊ ရာဇဝေထုကားမြို့၏- ထေသာသည်
 ၃၅ ဝဋ်ထန္တရထုထွက်၍၊ ထားကိုရွာမြင်၍ ရူပဓာ
 ၃၆ စည်ဖြင့်မှည့်ထေရ်၊ စေကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားသည် ငါ၏ထင်းရဲခံခြင်းကို ထရန်ကြည့်
 ၃၈ မြင်တော်မူပြီး၊ ထိုမြင်၍ ထရူထေရ်သည် ငါ့ကို
 ၃၉ ရှုစွမ်းရယ်စေသည်ဟု ဆိုသတည်း- တဝန်ပဋိသန္ဓေ
 ၄၀ ထုမြန်၍ သားကို ရွာမြင်သော်၊ ငါသည် ထ
 ၄၁ ရန်ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားသော
 ၄၂ ကြောင့်၊ ဤသားကို ထည်းပေးသနားတော်မူပြီ
 ၄၃ ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ရှိမောင်စာမည်ဖြင့်
 ၄၄ ဖွဲ့ညွှတ်ထေရ်- တာန်ပဋိသန္ဓေထုမြန်၍ သားကို
 ၄၅ ရွာမြင်သော်၊ ထေရ်သား သားသုံးယောက်ကို
 ၄၆ ငါ့ရွာမြင်သောကြောင့်၊ ထရူ တပါ သူထည်
 ၄၇ ငါ့နှင့် ပေါင်းစပ် လိမ့်မည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို
 ၄၈ ထေရ်စာမည်ဖြင့်ဖွဲ့ညွှတ်ထေရ်- တဝန်ပဋိသန္ဓေ
 ၄၉ ထုမြန်၍ သားကို ရွာမြင်သော်၊ ထာဝရဘုရား
 ၅၀ ကို ထရူငါ့ရှိ၊ ရှမ်းမည်ဟု ဆိုထည်ဖြစ်၍၊ ထို
 ၅၁ သားကို ထေရ်စာမည်ဖြင့်ဖွဲ့ညွှတ်ထေရ်၊ ထိုနောက်၊
 ၅၂ သားမြတ်၍ စွမ်းရယ်စေ၏

၃၀

ရာဇဝေထု သည် ထာ ကုတ် စား သား မ ရွာ
 ၁ ကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောစာ၊ ထေရ်မကိုမြို့
 ၂ ထော မိတ်မြို့၊ ထော၊ ထာကို ပေးပါ၊ ထိုမ
 ၃ ထုတ်ငါသေတော့ထံထု သာကုတ်ကိုဆိုထေရ်
 ၄ သာကုတ်ကထည်း၊ ငါသည်သင့်ထာသားရွာ
 ၅ ထောစာရွှင်ကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်
 ၆ ကိုယ်စားတော် ဖြစ်သောထု၊ ရာဇဝေထုကိုစ
 ၇ ခွက်ထွက်၍မြန်ဆို၏- ရာဇဝေထုကထည်း၊ ထ
 ၈ ကျွန်ုပ်၌ ကျွန်ုပ်မိထတာရှိပါ၏၊ ထုထံသို့ဝင်ပါ၊
 ၉ သူသည်ထရူနိမိတ်ပေါ်မှာသားရွာ၍၊ သူသား
 ၁၀ မြင့်ထရူနိမိတ်သည်တည်ဆောက်ခြင်းရှိပါလိမ့်
 ၁၁ မည်ဟု ဆိုလျက်- ကျွန်ုပ်မိထတာကို သာကုတ်
 ၁၂ စီမံသားဖြစ်စေခြင်းငှါစပ်၍၊ ထုထံသို့သာကုတ်
 ၁၃ ဝင်ထေရ်- မိထဟာသည်ပဋိသန္ဓေထု၊ သာ
 ၁၄ ကုတ်စားသားကိုရွာမြင်သည်ရှိသော်- ရာဇ
 ၁၅ ဝေထု၊ ဘုရားသခင်သည် ထေရ်၌ တရားစီရင်
 ၁၆ တော်မူပြီး၊ ငါ့ကားကိုကြား၍သားကို ပေးသ
 ၁၇ နားတော်မူပြီဟုဆိုသင့်နှင့်ထည်း၊ ထိုသားကိုဝန်
 ၁၈ စာမည်ဖြင့်မှည့်ထေရ်- တဝန်ရာဇဝေထု ကျွန်
 ၁၉ မိထဟာသည်ပဋိသန္ဓေ ထုမြန်၍၊ သာကုတ်
 ၂၀ စား ရှုကြိမ် မြောက်သော သား ကို ရွာမြင်
 ၂၁ သည်ရှိသော်- ရာဇဝေထုက၊ ငါသည်ငါ့စာမည်နှင့်
 ၂၂ ကြပ်ကြပ်လုံးထွေး၍ နိုင်ခဲ့ပြီဟုဆို၍၊ ထိုသား
 ၂၃ ကိုနုထေရ်စာမည်ဖြင့်မှည့်ထေရ်
 ၂၄ ထေသာသင့်သားမြတ်၍မရွာဘဲနေကြောင်း
 ၂၅ ကို မိမိသိမြင်သောစာ၊ မိမိကျွန်ုပ် မိထပကို
 ၂၆ ထု၍၊ သာကုတ်စီမံသားဖြစ်စေခြင်းငှါစပ်ထေ
 ၂၇ စ်- ထေသာ၏ကျွန်ုပ်မိထပ သည်ထည်း ထာ
 ၂၈ ကုတ်စား သားကို ရွာမြင်သည်ရှိသော်- ထေ
 ၂၉ သာက၊ ကောင်းကျိုးထာသည်ဟုဆို၍၊ ထိုသား
 ၃၀ ကိုဂန်စာမည်ဖြင့်မှည့်ထေရ်- တဝန်ထေသာ
 ၃၁ စ်ထွန်းမိထပသည် သာကုတ်စား ရှုကြိမ်
 ၃၂ မြောက်သောသားကို ရွာမြင်သည် ရှိသော်-
 ၃၃ ထေသာက၊ ငါ၌မိထာရှိ၏၊ လူသို့၊ ထိုသည်
 ၃၄ ငါ့ကိုမိထာရှိသောသူဟု၍ ခေါ်ကြ လိမ့်မည်
 ၃၅ ဟုဆိုသဖြင့်၊ ထိုသားကိုထာရွာစာမည်ဖြင့်မှည့်
 ၃၆ ထေရ်
 ၃၇ ထိုနောက်၊ ကျွန်ုပ်၏ကို စုသိမ်းသော ထရူနိ
 ၃၈ ကာထ၌၊ ရူပဓာသည်ထယ်မြင်သို့ထွက်သွားပြီး
 ၃၉ လျှင်၊ ထန္တရထေရ်ကိုထွက်၍၊ မိမိထေရ်ထေ
 ၄၀ ထံသို့ထောင်ခဲ့ထေရ်၊ ရာဇဝေထုကထည်း၊ သင်၏

သား ရဲရဲ သော စန္ဒ ဆေးသီး၊ စန္ဒါ ကို ပေးပါ
 ၈၈ ထော့ထု၊ ထေစာကို တောင်းလျှင်၊- ထေစာ
 က၊ ထင်သည် ထေကို ထု၍ စေတုတ်မမြီထင်သ
 ထော၊ သော၊ စန္ဒ ဆေးသီး၊ ကို ထည်း၊ ထု၍
 သေးသည် တကားထု ဆိုထေသော်၊ ရာဇေထ
 က၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်သား၏ စန္ဒဆေးသီး၊ အ
 တွက်၊ ထင်သည် ယနေ့ညည့်တွင် သင့်နှင့်တိပ်ရ
 ၈၉ မည်ထုဆို၏- ညဦးစေ့ခိုခို၌၊ ထယ်ပြင်မှသာ
 ကုပ် လာသောစခါ၊ လေစာသည် ခရီးဦးကြို
 ပြုခြင်းငှါ သွား၍၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်တံသို့ဝင်
 ရမည်၊ အကျွန်ုပ်၏ သားရဲသော စန္ဒဆေးသီး
 နှင့်သင့်ကို အကျွန်ုပ်ငှါသည် မှန်ပါ၏ထု ဆိုသ
 ၉၀ မြင့်၊ ထိုနေ့ညည့်တွင် သူနှင့်တိပ်ရထေ၏- လေ
 စာ စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူ
 သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ထာကုပ်စား၊
 ၉၁ ပညမသားကို ဂွားမြင်ထေသော်၊- ကျွန်ုပ်မကို
 လေစာပေးသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည်
 ထော၊ စေကို ပေးတော် မူပြီထု ဆို၍၊ ထိုသား၊
 ၉၂ ကိုအသခါ စေမည်ဖြင့်မှည့်ထေ၏- တဝန်ထေ
 စာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ သာကုပ်စား၊ စ
 ၉၃ ဂွမသားကို ဂွားမြင်ထေသော်၊- ဘုရားသခင်
 သည်၊ ကောင်းသောထက်ဖွဲ့ကို ပေးသနားတော်
 မူပြီ၊ ထေစာသားခြောက်ယောက်ကို ဂွား
 မြင်သောကြောင့်၊ ယခုငါနှင့် အမြဲနေလိမ့်မည်
 ထုဆို၍၊ ထိုသားကို ဇာဗုထုန်အမည်ဖြင့်မှည့်
 ၉၄ ထေ၏- ထိုနောက်မှ သို့ကို ဂွား၍ မိန့်စေမည်
 ဖြင့်မှည့်ထေ၏၊
 ၉၅ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ရာဇေထကိုစောင်း
 နေတော်မူ၏၊ သူ၏စကားကို နားထောင်၍၊ သား၊
 ၉၆ ဂွားသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊- သူသည်
 ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကို ဂွား မြင်လျှင်၊ ငါခံရ
 သောကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ထေကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည်
 ၉၇ ဖယ်တော် မူပြီဟူ၍၎င်း၊- ထာဝရဘုရားသည်
 ထေခြားသော သားကို ထပ်၍ ပေးတော် မူပါစေ
 သောဟူ၍၎င်း ဆိုလျက်၊ ထိုသားကို ယောသပ်
 အမည်ဖြင့်မှည့်ထေ၏၊
 ၉၈ ရာဇေထသည် ယောသပ်ကို ဂွားမြင်ပြီးသော
 နောက်၊ သာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေ
 ရင်း ပြည်သို့ သွားမည် ထေကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် ကို
 ၉၉ ထွတ်ပါထေသု၊- ထွန်ပိသည်အစေခံ၍ ရသော
 မယားနှင့်သားတို့ကို ထောင်ယူ၍ ၂၁ ရသော
 အခွင့်ကို ပေးပါထေသု၊ ကျွန်ုပ်အစေခံသည် အ

ကြောင်းကို အစေခံပါသည်ထု ထာဗန်စားဆို
 ၁၀၀ လျှင်၊- ထာဗန်က၊ သင်၏မိတ်နှင့်ထေပါစေးထာ
 ဝရ ဘုရားသည် သင်၏ ထေကြောင်းကြောင့် င
 စား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ကို ငါမိတ်မိ
 ၁၀၁ ပြီး- ငါပေးရမည်အစကို ပြောပါ၊ ငါပေးမည်
 ၁၀၂ ထုဆိုလေသော်၊- ကျွန်ုပ်သည်အစ၌ အထထီ
 သို့ အစေခံ သည်ကို၎င်း၊ အစ၏ တိမ့်ချွန်ထို
 သည် ကျွန်ုပ်၌ အထထီသို့ရှိနေသည်ကို၎င်းအစ
 ၁၀၃ ထိပါ၏၊- အထက်ကအစ၌ ဥဇ္ဈာနည်းကြမ်းထစု
 ထိုး ဂွား၍ ဂွားပြားလျက်ရှိ၏၊ ကျွန်ုပ် သွားထာ
 ထုပ် ကိုင်သောစားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်အ
 စစား ကောင်း ကြီး ပေးတော် မူပြီ၊ ယခု ဂွား၊
 ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိပ်သူ တိပ်သား တို့ကို အ
 ထထီသောစခါ ကျွန်ုပ်ပြုစုရပါစံနည်းထုဆို
 ၁၀၄ ထေ၏- ထာဗန်ကထည်း၊ အထထီအစကိုပေး
 ရမည်နည်းထုလေးပြန်လျှင်၊ သာကုပ်က၊ ထာ
 ကိုမျှမပေးပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်၌ ကျေးဇူးတရ ပြုထို
 လျှင်၊ အစ၏သိုးစု၊ မိတ်စုကို တဝန်ကျေးဇူး
 ၁၀၅ ဇောင့်ထိန်းပါဦးမည်၊- ထနေသိုးစု၊ မိတ်စုထ
 ရှောက် ထုံးကို ကျွန်ုပ် သွား၍၊ ပြောထံ ကျား
 သောမိတ်ဗျား၊ ပြုသော သိုးဗျား မှီသမျှထို့ကို
 ၁၀၆ နှုတ်နှုတ်ထုပါမည်၊ နောက်မှပြောထံကျား
 သောမိတ်၊ ပြုသောသိုးထို့သည် ကျွန်ုပ်၏ အစ
 ၁၀၇ ဖြစ်စေလေသု၊- သို့ဖြစ်၍ နောင်ကာလ၌ ကျွန်ုပ်၏
 အစသည်၊ အစရွှေသို့ရောက်သောစခါ၊ ကျွန်ုပ်
 ၏ခြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို ဇောင့်ရှောက်
 ပါလိမ့်မည်၊ မပြောကံမကျားသောမိတ်၊ မပြု
 သောဘိုးမှီသမျှထို့ကို၊ ကျွန်ုပ်မှီးသောအကောင်
 ၁၀၈ ဟူ၍ မှတ်စေ ထော့ထု ဆိုထေ၏- ထာဗန် က
 ထဉ်း၊ သင်ပြောတိုင်း ဖြစ်စေလေသုထုဝန်ခံ၍၊ ထို
 ၁၀၉ နေ့၌ပင်၊ ပြောကံကျားသောမိတ်ထီး၊ ပြောထံ
 ၁၁၀ ကျားသောမိတ်မ၊- အမြဲပါသောမိတ်မှီသမျှ
 ထို့နှင့်၊ အဆင်းပြုသောသိုးမှီသမျှထို့ကို နှေး၍၊
 ၁၁၁ မိမိသားထို့လက်သို့အပ်ပေးထေ၏- ကိုယ်နေ
 ရာအရပ်နှင့်၊ သာကုပ်နေရာအရပ်ကို သုံးရတ်ခ
 မိုးကျာစေခြင်းငှါ မီရင်သေး၏၊ သာကုပ်သည်
 ၁၁၂ ကြွင်း၊ သော ထာဗန်၏ သိုး မိတ် ဂွားကို ထိန်း
 လျက်နေရထေ၏၊
 ၁၁၃ ထိုအခါ ထာကုပ်သည်၊ မိမိသော ထိစနာ
 ပင်၊ ထုပင်၊ အာရရန်ပင် ထို့၏ အခက်တံဗွာ
 ဂွားကိုယူ၍၊ အမြဲ၊ အမိမိ၊ အတန်ထန် ပေါ်
 ၁၁၄ အောင်အစွံကို ထိုး ဂွါပြီးလျှင်၊ ရေသောက်ထာ

အသင်း၊ ဆိတ်စေတီးစေတီးတင်စေတင်စေ
 ဩဇာရှိသောသောသောသော၊ အစွဲရှိပြီး
 သော တံတိုင်းကို ရေသောက်ကျင်း၊ သောတံ
 ၁၀ သွတ်တိုင်း သိုးဆိတ်တိုင်းရှေ့မှာမိတ်ထားသေစီ-
 အပြောထံ အကျား သေတိုင်းကို ရွာ၊ ကြမ်း-
 ထာကုတ်သည်သိုး၊ ဆိတ်သင်းတိုင်းတည်းခွဲ
 ထား၊ ထာမန်သိုး၊ ဆိတ်စုတွင် အဆင်း
 ပြောကျားသောအကောင်၊ အဆင်းပြော
 အကောင် မှီသမှုကို ရှေ့မှာ သိုး ဆိတ် ရွာကို
 နှုတ်နှာမူစေ၊ မိမိတို့မိန့်ချာန်ရှာနှင့်ထာမန်
 ၁၁ စီတိုင်းချာန်ရှာကိုတည်း မရေမနော စေ၊
 ၁၂ ထာမန်သွားသေစီ- အားကြီးသောအကောင်
 ထိုတည်းတင်တင်သောအခါ၊ တံတိုင်းတွင်တင်
 ထင်စေခြင်းငှါ၊ ထာကုတ်သည်- ဘာရှားကိုရေ
 ထွင်း၊ ထိုထိုရှုတ်ရှုတ်တွင် သားတံတီး-
 ၁၃ အားတိုင်းသောအကောင်ထိုရှေ့မှာတံတိုင်းကို
 ခြေထောက်ထိုးကြောင့်အားတိုင်းသောအကောင်
 ထိုတည်း ထာမန်စံ ပဉ္စာမြစ်သေစီ၊ အားကြီး
 ၁၄ သောအကောင်ထိုရှုကား၊ ထာကုတ်စံပဉ္စာမြစ်
 စေ၊ ထိုသို့ထာကုတ်၌ စည်းမိတ်သိုးရှား၊
 သိုး၊ ဆိတ်၊ ထွန်သောတံတီးကွန်မိဇွ၊ ကုသား
 အုတ်၊ မြို့စုအားမြို့ကြမ်း

၃၁

• ထိုအခါထာမန်သားထိုက၊ ငါထိုစေစံပဉ္စာ
 မှီသမှုကိုထာကုတ်သည်ထုထွားသေပြီတကား၊
 ၁ ငါထို အစံ ပဉ္စာ အားမြင့်၊ သူ၌ ဤသည်သော
 စည်းမိတ်မှီသမှုသည်မြစ်သေပြီဟု ဆိုကြသည်
 ၂ ကိုထာကုတ်ကြား၍- ထာမန်စံရှုတ်နှာကိုကြည့်
 သောအခါ၊ ရွှေကဲကိုသို့မထုတ်၊ မြားနားသည်
 ၃ ကိုထိမြင်စံ- ထာဝရဘုရားကတည်း၊ ထင်စံ
 ထိုးသ နေသောပြည်၊ ထင်စံအမျိုးသားရှင်းတံ
 သို့ မြန်သွားသော၊ ငါသည်ထင်တတ်၌ မှီနေ
 ၄ မည်ထုထာကုတ်အားမိန့်တော်မူစံ- ထာကုတ်
 ထည်ထုကိုစေတုတ်၍၊ ရာဇဝေနှင့်သေအားကို၊
 ၅ သိုးစုမှီဘုရားသို့ပေါ်ပြီးလျှင်- ထင်ထို အစံ
 ရှုတ်နှာသည်ငါ၌ရွှေကဲကိုသို့မထုတ်၊ မြားနား
 ၆ ထည်ကိုငါထိမြင်စံ၊ ထိုသော်လည်း၊ အစံအဘု
 ၇ ရားသခင်သည်၊ ထင်တံမြို့တော်မူစံ- ထင်ထို
 အစံ အစုကို၊ ငါတတ်၌သမ္မုတိုင်း၊ ငါ
 ၈ စောင့် ထည်ကို ထင်ထိုထိကြံစံ- ထင်ထိုအစ
 ထည်ထည်ကိုထွတ်သေး၍၊ ငါရထိုက်သော

အစကို ဆတ်ကြိတ်ထဲပွဲပြီး သို့သော်လည်း၊ င
 ကိုညည်းစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အစွဲပေး
 • တော်မူ- သူက၊ ပြောသော အကောင်ထို
 ထည်၊ ထင်စံအစဖြစ်စေတု ဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်
 ၁ မှီသမှုကိုသည်၊ ပြောသော အကောင်ထိုကို
 ရွှေကြမ်း ကျားသောအကောင်ထိုသည်၊ ထင်စံ
 အစဖြစ်စေတု ဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်မှီသမှုကိုသည်
 ၂ ကျားသောအကောင်ထိုကိုရွှေကြမ်း- ထိုသို့ဘု
 ရားသခင်သည်၊ ထင်ထို အစံတိုင်းချာန်ထိုကို
 ၃ နှုတ်၍အားပေးတော်မူပြီး- ထိုတိုင်းချာန်ရှား
 ထိုသည်၊ ရှက်တင်ကြသောအခါ၊ ငါမျှင်ကြည့်
 ၄ ၍၊ တိုင်းချာန် • ထို နှင့် ပေါင်း ဖော်သော တို
 မိန့်ချာန်အသီးသို့သည်၊ အပြောတံကျားမှစ၍၊
 အထွေထွေသောအဆင်းမြို့ကြောင်းကိုထိစွတ်၌
 ၅ ငါမြင်ရစံ- ဘုရားသခင်စံကောင်ကောင်ထာမန်
 ကတည်း၊ ထာကုတ်က၊ အစွတ်၌ကိုပေါ်လျှင်၊
 ၆ အားပေးပုံပါမိလှ ငါထူးစံ- သူကတည်း၊ မျှင်
 ၇ ၍ကြည့်သောတိုင်းချာန်မှနှင့်ပေါင်း၊ ဖော်သော
 တိုင်းချာန်အသီးသို့သည်၊ အပြောတံအ
 ကျားမှစ၍၊ အထွေထွေသောအဆင်း မြို့ကြမ်း
 အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ထာမန်မြို့သမှုကို
 ၈ ငါမြင်စံ- ငါကား၊ ထင်သည် ရှုတ်ထိုင်ကို ဆီ
 ထောင်း၍၊ ငါ၌ထာမန်ရ၊ ဗေထထ အရံစံ
 ဘုရားမြစ်စံ၊ ထရုတ်၍၊ ဤအရံမှထွက်သဖြင့်၊
 ၉ သေမျိုးသား ရှင်းတို နေသော ပြည်သို့ မြန်သွား
 ထော့ထုအားမိန့်တော်မူစံထု၊ ထာကုတ်သည်
 ၁၀ ကြားပြောပြီးလျှင်- ရာဇဝေနှင့် သေအားထို
 က၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် ကိုယ်အစံ ထိပ်နှင့်အ
 ထတ်သို့ဆိုင် ထာမန်၊ အထယ်သို့ အစွဲခံရ
 ၁၁ သေးသနည်း- သူသည်ကျွန်ုပ်ထိုကို တကျွန်
 တနိုင်ငံသားကိုသို့မှတ်တတ်သင့်မထုတ်သော၊
 ၁၂ ကျွန်ုပ်ထိုကိုရောင်းအားပွဲပြီတကား- ကျွန်ုပ်ထို
 အစမှ ဘုရားသခင်ရုတ်ထိမ်းတော်မူသော စည်း
 မိတ်မှီသမှုသည်၊ ငါထိုပဉ္စာ၊ ငါထိုသားထိုးရှား
 ပဉ္စာမြစ်စံ၊ သို့မြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ရှာထားတော်
 ၁၃ မူထည်အထိုင်းလရတွင်ပြုပါထော့ထုမြန်ပြော
 ကြံစံ၊
 ၁၄ ထိုအခါထာကုတ်သည်ထွတ်၊ မိမိသားမသား
 ၁၅ ထို ကို ကု ထား အုတ် ပေါ်မှာ စီ စေ စံ- မိမိ
 တိုင်းချာန် တည်းဟူသော၊ ပါမနာရံအရံ၌ရ
 သောတိုင်းချာန်မှီသမှုကိုနှင့်၊ ရတတ်သမှုထော
 ပဉ္စာထိုကို ဆောင်ယူ၍၊ အစုအဝတ်နေရာပါ

၈၈ နာနိပြည်သို့ ခရီးသွား ထေဇ်- ထာဗန်သည်
 ထိုးခွေးကို ညှပ်ခြင်းငှါ၊ စခြားတပါးသို့ သွား
 မှိတ်တွင်းရာခေသသည်။ သူ၏တောရပ်ရပ်တို့
 ကို မိုးယူထေဇ်- ထာကုပ်သည် မိမိပြေးမည်
 စကြောင်းကို မကြား၊ မပြောဘဲ နေ၍၊ နှုမ့်လူ
 ဖြစ်သော ထာဗန်ကို ပရိယာယ် စားဖြင့် နိုင်
 ၈၉ ထေဇ်- ထိုသို့ မိမိဥစ္စာ ခြံသမျှ ပါလျက် ပြေး
 သွား၍၊ မြစ်တဝက်သို့ စလျှင် စမြန် ကူးပြီး
 လျှင်၊ မိသားစုတော်ကို ရှေ့မှလျှောက် ခရီးသွား
 ထေဇ်၊
 ၉၀ ထာကုပ် ပြေးကြောင်းကို၊ သုံးရက် မြောက်
 ၉၁ သောနေ့၌ ထာဗန်ကြားသိလျှင်၊- ညီအစ်ကိုတို့
 ကိုခေါ်၍၊ ခုနှစ်ရက် ခရီးလိုက်သဖြင့်၊ မိသား
 ၉၂ တောင်ပေါ်မှာ ခိုထေဇ်- ဘုရားသခင်သည် နှုမ့်
 ထူထာဗန်သို့ ညညှပ်စမြန် တွင်တိဗ္ဗကံ၌ ကြွ
 တော်မူ၍၊ ဆင်သည် ထာကုပ်စား ကောင်းမ
 ကောင်းကို မပြောနှင့်၊ သတ်ပြုလေ့ဟု မိန့်တော်
 ၉၃ မူ၏- ထိုစခါ ထာကုပ်သည် မိမိထဲကို မိသား
 တောင်ပေါ်မှာ ဆောက်နှင့် ပြီး ထာ ဗန် သည်
 ထိုက်၍ ခိုသောစခါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် တကွ၊
 ၉၄ ထိုတောင်ပေါ်မှာ ထဲကို ဆောက်ထေဇ်- ထာ
 ဗန်ကလည်း၊ ဆင်သည် စတယ်သို့ ပြုသနည်း၊
 စစ်တိုက်ရာ၌ ဖမ်းမိသော သူတို့ကို သိမ်းသွား
 ထကဲ့သို့၊ ကေလျညီစား၍၊ ငမိုးတို့ကို သိမ်း
 ၉၅ သွားထေဇ်တကား- ကေလျညီစား၍၊ စတယ်
 ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်ပြေး သနည်း၊ ငါ
 သည် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြု၍ သိခြင်းဆိုလျက်၊ ပတ်
 သာနှင့် စောင်းတီးလျက်၊ သင့်ကို ထွက်လိုက်
 စေခြင်းငှါ၊ စတယ်ကြောင့် ကေမကြားမပြော
 ၉၆ ဆဲနေသနည်း၊- ငသားသွေးတို့ကို ငါနမ်းစေခြင်း
 ငှါ၊ စတယ်ကြောင့် စခွင့်မပေးသနည်း၊ သင်
 ၉၇ သည် မိုက်စွာပြု ထေဇ်တကား- ထာဗန်ကို
 ငါညည်းဆဲ နှိုင်း၏၊ သို့သော်လည်း၊ မနေ့ညမှာ
 သင်၏စာကို ကွယ်သောဘုရားသခင်သည် ကြွ
 ထာ၍၊ ထာကုပ်စား ကောင်း၊ မကောင်းကို မ
 ပြောနှင့်၊ သတ်ပြုလေ့ဟု ငမိုး၊ မိန့်တော်မူ
 ၉၈ ၏- ထာဗန်၊ သင်သည် မိမိ တိပ် ကိုလွန်
 စောင်းမေ့သောကြောင့်၊ သွားရသည်ဟု စေ
 တော့၊ ငါ၏ဘုရားတို့ကို စတယ်ကြောင့် မိုးယူခဲ့
 ၉၉ ရသနည်းဟု ထာကုပ်ကို ဆို၏- ထာကုပ်က
 ထည်း၊ ဆင်သည် ကိုယ်သွေးတို့ကို စခွင့်သိမ်း
 ထူကောင်း၊ သိမ်းယူခံမိမိမည်ဟု၊ ကျွန်ုပ် မိုးရိပ်

၉၀ သော့ကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏- ထင်၏ဘုရားကို
 ကိုမူကား၊ စကြောင့်သွား လွှေလျှင်၊ ထိုသူကိုသေ
 စေသော၊ ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကိုများ ရွှေတွင်း၊ သင်
 ၉၁ စ်ဥစ္စာကို ပြည့် နှိပ်ယူပါသောတို့၊ ထာဗန်စား
 ပြန်ပြော၏၊ ရာခေသ မိုးကြောင်းကို ထာကုပ်
 ၉၂ မသိ- ထာဗန်သည် ထာကုပ်ထဲ၊ ထေဇ်ထဲ၊
 ကျွန်ုပ် နှစ်ယောက်တို့၏ ထဲ ထိုဝင်၍ ရှာသော်
 ထည်း၊ မတွေ့လျှင်၊ ထေဇ်ထဲထဲမှ ထွက်၍၊ ရာ
 ၉၃ ခေသထဲသို့ ဝင်ထေဇ်- ရာခေသသည်၊ ထိုရုပ်တု
 တို့ကိုယူ၍ ကုသားတုတ်ကုန်း၌၊ တန်ဆာထဲ
 သို့သွင်းထားပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာ ပေါ်မှာ ထိုင်
 ထွက်နေ၏၊ ထာဗန်သည် တထဲလုံးကို ရှာဖွေ၍
 ၉၄ မတွေ့လျှင်၊- ရာခေသက၊ ဝေဇ်ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်
 ထ နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ်မြဲတော်မမူပါနှင့်၊ မိမိတို့
 ၉၅ ၌ ဖြစ်မြဲသည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်ပါသည်
 ထု၊ စာမစားဆိုထေဇ်၊ ထိုသို့ ထာဗန်ထည် ရှာ
 ဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကို မတွေ့ရ၊
 ၉၆ ထိုစခါ ထာကုပ်သည် မိတ်ဆိုး၍ ထာဗန်ကို
 ဆုစွဲသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် စတယ်သို့ ဖြစ်
 ၉၇ ခွား၍၊ စတယ်စပြန်၍ သော့ကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်
 ကို ဤမျှထောက်မြင်၊ ထန်စွာ လိုက်ရသနည်း-
 ၉၈ ကျွန်ုပ်ဥစ္စာ ခြံသမျှကို ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏
 ဥစ္စာ ပရိကံတန်တုကို တွေ့မိလျှင်၊ သင်၏ညီ
 အစ်ကို၊ ကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့ ရွှေတွင်း၊ ဤစာရပ်၌
 ထားပါ၊ သူထိုသို့ ပြု၊ ငါတို့နှစ်ယောက်စပ်ကြား
 ၉၉ မှာ စီရင်ပါစေ- ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထံ၌ စာနှစ်နှစ်
 စာယိပ်ပတ်လုံး နေရာတွင်၊ သင်၏ဘိုး၊ မိတ်မ
 ထိုသည့် ဝမ်းပိုးမပျက်၊ မိတ်ထီး၊ ထိုးထီးတို့ကို
 ၉၀ ကျွန်ုပ်မစား- သားရဲ ကိုက်သတ်သောစကောင်
 ကိုသင့်ထံသို့ ကျွန်ုပ်မဆောင်ခဲ့၊ ကိုယ်စာနှစ်ခဲရ
 ၉၁ ၏၊ နေ့မှာပိုးသည် ဖြစ်စေ၊ ညမှာပိုးသည် ဖြစ်စေ၊
 ထင်သည် ကျွန်ုပ်တွင် စာစားတောင်းထေဇ်၊
 ၉၂ နေ့စာမှန်၌ ထည်း၊ နေပူကို၎င်း၊ ညညှပ်စမြန်၌
 ထည်း၊ နှင်းခဲကို၎င်း ခံရပြီ၊ စတယ်ပျက်ခြင်းကို
 ၉၃ ထည်း ခံရပြီ- ထိုသို့ ကျွန်ုပ်သည် စာနှစ်နှစ်
 စာယိပ်ပတ်လုံး၊ သင်၏တိပ်၌ နေ၍၊ သင်၏သွေးနှစ်
 ယောက် စတယ်ကြောင့် စာယိပ်စာနှစ်၊ သိုး
 မိတ်တို့ စတယ်ကြောင့် ခြောက်နှစ်စာစေခံရ
 ၉၄ ပြီ၊ သို့ရာတွင် သင်သည်၊ ကျွန်ုပ်စာကိုစာယိပ်
 ၉၅ ခြံလဲပြီတကား- ထာဗန်သည်၊ ကျွန်ုပ်စာစာ
 ရေးသခင်၊ စာပြတ်စာဘုရားသခင်၊ ဣဇာယာ၏
 ကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်ထက်၌ မရှိ

ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အထက်က၊ ဤသောခံခြင်း
 ကိုထက်ခွဲတောင်းဝေးနှင့်သာ ကူးပါ၏။ သရဇ္ဇ
 ၈၈ ကား၊ အပေါင်းအသင်းနှစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ ထို့ဖြစ်
 ဖြစ်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အစ်ကိုသောထက်မှ ကယ်
 ထွက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဆုတောင်းပါ၏။
 ၈၉ သူသည်ထာ၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုငင်း၊ ထားမထားထို
 ၉၀ ကိုငင်း၊ သတ်မည်ထုထွန်မိုးရိပ်ပါ၏။ ကိုယ်
 တော်က၊ ငါသည်သင့်အမှန်ကျေးဇူးပြု၍၊ မ
 ရေတွက်နိုင်သော ဈာန်ပြားသော သရဇ္ဇရာသီ
 ထုံးနှင့်အမျှ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါဖြစ်စေ
 ဝေဠု၊ မိမိတော်မူပါပြီထုတောင်းလျှောက်
 ထေ၏။
 ၉၁ ထိုအရပ်၌တည်တည်ပတ်ပတ်နေပြီးမှ၊ မိမိလက်
 မှီဥစ္စာစုထဲကအစ်ကိုသောထုတော်ထက်ဆောင်
 ၉၂ ဆတ်စရာအိုး၊ ဆိတ်မ နှစ်ရာ၊ ဆိတ်ထီး နှစ်
 ၉၃ ဆယ်၊ သိုးမနှစ်ရာ၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်၊ နို့ခွံသား
 ငယ်နှင့်တကွ၊ နို့ညှစ်ကုသားထုတ်မသုံးဆယ်၊
 ၉၄ နွားမ လေးဆယ်၊ နွားထီး တဆယ်၊ ခြံမ နှစ်
 ၉၅ ဆယ်နှင့်မြိကထေးတဆယ်တို့ကိုယူ၍၊ -အသီး
 အသီးတစုတခြားစီခွဲသန့်လျက်၊ ကျန်တို့ထက်
 သို့အပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည်ငွေမ္မာကူးသွား
 ဖြစ်၊ တစုနှင့်တစုကိုခရီးကွာစေလေ့သုထု၊ ထွန်တို့
 ၉၆ အား မှာထားလေ၏။ - ခြွေဦးစွာသွားသော သူ
 ကိုလည်း၊ ငမာကိုသောသည် သင့်ကိုတွေ့၍၊
 သင်ကား၊ အထယ်သုတ်လုပ်ခြင်းသနည်း၊ အထယ်
 အရပ်သို့ သွားသနည်း၊ သင့်ရှေ့မှာရှိသော တိ
 မိန္ဒာန်မှားကား၊ အထယ်သုတ်ဥစ္စာဖြစ်သနည်း
 ၉၇ ဟုမေးလျှင်၊ - ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်၏ဥစ္စာ
 ဖြစ်ပါ၏။ သင်သောသောသက်သလိုက်သော
 ထက်ဆောင် ဖြစ်ပါ၏။ သူသည်လည်း နောက်
 မှာရှိပါ၏ဟု၊ လျှောက်ရ မည်ထု မှာထားလေ
 ၉၈ ၏။ - ထိုနည်းတူ၊ ဂုဏိယသု၊ တတိယသုမှစ၍၊ အ
 စုစုတို့နှင့် လိုက်သော သူ အပေါင်း ကိုလည်း၊
 သင်တို့သည်သောနှင့်တွေ့လျှင်၊ ဤသို့လျှောက်
 ၉၉ ရမည်ဟူ၍ငင်း၊ - ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်သည်
 ထည်း၊ နောက်မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ ကြားလျှောက်ရ
 မည်ဟူ၍ငင်းမှားထားလေ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခုင
 ခြွေတွင်ထွက်သွားသောလက်ဆောင်ဖြင့်၊ သုတ်
 မိတ်ကိုငါခြေမည်၊ နောက်မှ ဗျက်နှာချင်း ဆိုင်
 ၁၀ တွေ သော အခါ၊ ငကိုလက်ခံ ကောင်း လက်ခံ
 ၁၁ လိမ့်မည်ဟုအကြံရှိသတည်း။ - ထိုသို့ယာကုပ်
 ရှေ့မှာလက်ဆောင်သည်အရင်ကူးသွား၍၊ သူ

ကိုယ်တိုင် ထိုညည့်၌ ထု အစုအဝေးနှင့် အထွ
 ၁၂ ဖိတ်၍ နေ၏။ - ညည့် မကုန်၍ ထ၍ မထား နှစ်
 ထောင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ထောင့်၊ သားထာထာနှင့်
 တသောက်တို့ကို ဆောင်ထု၍၊ ထမ္ဗုလ်ဇောင်း
 ရေတိမ် ရာအရပ်ကိုကူးလေ၏။
 ၁၃ ထိုသို့သူတို့ကိုထု၍ မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့် တကွ
 ၁၄ ခြောင်းတဝက်သို့ကူးစေ ပြီးမှ၊ - ယာကုပ်သည်
 တသောက်တဦးနေရစ်၍၊ လူတဦးသည်မိုဏ်း
 လင်းသည် တိုင်ဆောင်သူနှင့်လုံးလွှေလေ၏။
 ၁၅ ထိုသူသည် မိမိ မနိုင်မှန်းကို သိလျှင်၊ ယာကုပ်
 ပေါင်ချွန်ကိုထိုး၍၊ ထုံးထွေး၍တွင်ပေါင်ဆစ်
 ၁၆ ပြုတ် လေ၏။ - ထိုသူက ထည်း၊ ငကို ထွတ်ပါ၊
 မိုဏ်းထင်းဆဲ ရှိပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ် က၊
 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုကောင်းကြီးမပေး
 ၁၇ လျှင်၊ မသွားရဟုဆို၏။ - ထိုသူကထည်း၊ သင်၏
 အမည်ကား အထယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ ထာ
 ၁၈ ကုပ်ဖြစ်ပါသည်ဟုပြန်ဆို၏။ - နောင်၌သင်၏အ
 မည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ အသရေထထု
 ခေါ်ရမည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
 ၁၉ ဘုရားသခင်နှင့်ငင်း၊ ထုနှင့်ငင်း၊ မင်းကဲ့သို့မြိုင်၍
 ၂၀ နိုင်ငံပြုထုမိမိတော်မူ၏။ - ယာကုပ်ကထည်း၊
 နာမတော်ကားအထယ်သို့နည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား
 လော်ပြတော်မူပါဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ နာမ
 ကို အထယ် ကြောင့် မေး သနည်း ဟု ဆို၍၊ ထို
 ၂၁ အရပ်၌ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ - ထိုအရပ်
 ကိုလေညေထဟူ၍၊ ယာကုပ်သည်သရဇ္ဇံ ထေ
 ၂၂ ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ကို
 ဗျက်နှာ ချင်းဆိုင်၍ ဖူးမြင်ရသော် ထည်း၊ အ
 ၂၃ သက်ဗျမ်းသာ ပြီဟု ဆိုသတည်း။ - ပေဇ္ဇေထ
 အရပ်ကို ယာကုပ် လွန်သွား သော အခါ၊ နေ
 ၂၄ ထွက်မြိန်၍၊ သူသည်ထေဇ္ဇေသွားလေ၏။ - ထို
 သို့ ယာကုပ်၏ ပေါင်ချွန် အကြော ကြီးကို ထိုး
 တော်မူသောကြောင့်၊ အသရေလအမျိုးသားထို
 သည်၊ ပေါင်ချွန်၌ ရှိသော အကြောကြီးကို ထ
 နေတိုင်အောင် မစားခွင့်ရသောကြောင့်၊
 ၃၃
 ၀ ထိုအခါယာကုပ်သည်မှော်ကြည့်၍၊ အစ်ကို
 သောသည့်လူထေးရာပါလျက် ရှိသတည်းကို
 မြင်လျှင်၊ လေထော၊ ရာဇေထ၊ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
 ၁ တို့တွင်၊ သားဗျားတို့ကိုဝေပေးလေ၏။ - ကျွန်ုပ်
 နှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူတို့သားဗျားနှင့် ရွှေက
 နေစေ၍၊ လေထာနှင့်သုတ်သားတို့ကိုလေထာ၌

၎င်းရာဇဝေဒနာသောထပ်ကိုချောင်း၌ ၎င်းကား
 ၇ ထေရ်- ထုထိုးဓမ္မရာကိုယ်ထိုင်ထွန်ထွား၍၊ န
 ၈ နှစ်ကြိမ်ထိုင်စောင့်ဦးညွှတ်ပြတ်ဝပ်လျက်၊ ဝေဏ်
 ၉ ကိုထန်းသို့ ချည်းကပ်ထေရ်- ထိုဝေဝါသော
 ၁၀ ထည်ကြို ဆိုခြင်းငှါပြေးသွား၍၊ ထည်ရှင်းရှက်
 ၁၁ ထွက်၊ ပိုက် ဝတ် နမ်း၊ ချပ် ခြင်းကို ပြု၍၊ နှစ်
 ၁၂ ထောင်စတုံးကိုထိုင်ငိုကျွေးကြမ်း- ထိုနောက်၊
 ၁၃ ရွှေကြည်၍၊ မိစ္ဆရာ၊ သုဇယံဇာကို မြင်လျှင်၊
 ၁၄ ထင်၍ပါသော ဤသုထိုသည်၊ ဝေထယ်သူနည်း
 ၁၅ ထုမေးသော်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်စား၊ ဘုရား
 ၁၆ ထင်ပေးသနားတော်မူသော သုဇယံ မြစ်ကြွေပါ
 ၁၇ စီထု ပြန်ပြောပြီးမှ- ကျွန်မထိုသည်၊ မိမိထို
 ၁၈ သားဇာတိနှင့် ချည်းကပ်၍ ဦးညွှတ်ကြမ်း- ထို
 ၁၉ နောက်၊ ထေဓာသည် သုဇယံဇာနှင့် ချည်း
 ၂၀ ကပ်၍၊ ဦးညွှတ်ကြမ်း ထိုနောက်၊ ထောသပ်
 ၂၁ နှင့်ရာဇဝေထည် ချည်းကပ်၍ ဦးညွှတ် ခြင်းကို
 ၂၂ ပြုကြမ်း- ဝေသောကထည်း၊ ထွန်ပုံလှေသော ထို
 ၂၃ ချိန္နာန်စုစေပေါင်းထိုသည်၊ ဝေထယ်ထိုသောစ
 ၂၄ ရာနည်းထုမေးလျှင်၊ သခင်၏မိတ်တော်နှင့် ရွှေ
 ၂၅ စေခြင်းငှါ မြစ်ပါသည်ထုပြန်ပြော၏- ဝေသော
 ၂၆ ကထည်း၊ ငညို၊ ငါ၌ ထုံထောင့် စောင့်မှီ၏
 ၂၇ ထင်စဉ်ဥာထိုကိုထုထားဦးထေ့ထုဆို၏- သာ
 ၂၈ ထုတ်ကထည်း၊ ထိုသို့ မဆိုပါနှင့်၊ မိတ်တော်နှင့်
 ၂၉ ရွှေထည်မှန်လျှင်၊ ထွန်တော်ဆက်သောထက်
 ၃၀ စောင့်ကို ခံထုတော်မူပါ၊ ဘုရားသခင်၏ ချွတ်
 ၃၁ နှာတော်ကို ခူးမြင် ရသကဲ့သို့၊ ကိုယ် တော် ၏
 ၃၂ ချွတ်နှာကိုခူးမြင်ရပါ၏၊ မိတ်တော်သည်ထည်း
 ၃၃ နှုတ်ပေါင်း- ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်သော
 ၃၄ ထွန်တော်၏ မင်္ဂလာကို ခံယူတော်မူပါ၊ ဘုရား
 ၃၅ သခင် ထည်း၊ ထွန်တော်၌ ရှားစွာသော ထွေး
 ၃၆ စူးကို ပြုတော်မူပြီး ကျွန် တော်၌ ထုံ ထောင့်
 ၃၇ စောင့်မှီပါ၏ဟူ၍၊ ထိုက်တွန်း သော့ကြောင့်
 ၃၈ ခံထုထေ၏
 ၃၉ ဝေသောကထည်း၊ ခရီးသွားကြ၍၊ သင့်ဓမ္မရာ
 ၄၀ ထွန်ပုံသွားမည်ထုဆိုလျှင်၊ ထာကုပ်က၊ ထခင်
 ၄၁ ထိသဗ္ဗိတထိုင်း၊ ဤသုဇယံထိုသည်နှုဇယံပါ၏၊
 ၄၂ သားငယ် ပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊ နှူးမထိုသည်
 ၄၃ ထွန်တော်၌ပါပါ၏၊ ထနေ့ရှင်းတွင် ထနှင့်ထွန်
 ၄၄ လျှင်၊ မြီသဗ္ဗိတထိုသည်သေကြွေပါ ထိနည်း- ထို
 ၄၅ ကြောင့်သခင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဓမ္မရာ
 ၄၆ ကြံ့နှင့်တော်မူပါ၊ ထွန်တော်မူကား၊ ထွန်တော်
 ၄၇ ရောက်ခဲ့သော ထိချိန္နာန်ဇာ၊ သုဇယံ ဇာ၊

ထက်၌သဗ္ဗိတထိုင်း၊ ထခင်ဇာရာ မိရပြည်ထို
 ၁ ရောက်စောင့်၊ တခြည်းခြည်းပို့စောင့်ပါမည်
 ၂ ထု လျှောက်ထေရ်- ဝေသောကထည်း၊ ထိုမြစ်
 ၃ လျှင်ထွန်ပုံပါသောထုစေ၍ ထိုကိုညီ၌ ထားစွဲ
 ၄ ပါရ စေထုဆိုလျှင်၊ ထာကုပ်က၊ ဝေထယ် စေ
 ၅ ကြောင်း၊ မြီပါသနည်း၊ သခင်၏ မိတ်တော် နှင့်
 ၆ ရွှေပါစေထုပြန်ဆိုသော်၊- ဝေသောသည်ထိုနေ့
 ၇ ရှင်းတွင်မိရပြည်သို့ခရီးသွား၍ပြန်ထေ၏
 ၈ ထာကုပ်ထည်း၊ ထုကုတ်စေရပ်သို့ ခရီးထွေး
 ၉ ချ်၊ ကိုယ် နေထို ထိမ်ကိုငှင်၊ ထိချိန္နာန်ဇာနေ
 ၁၀ ထို ထင်း၊ ကုပ် ထို ကို ငှင်၊ စောင့်ထေရ်- ထို
 ၁၁ ကြောင့်ထိုစေရပ်ကို၊ ထုကုတ်ဟူ၍ တွင်ထေထ
 ၁၂ ထည်း
 ၁၃ ထိုနောက်မှ၊ ရှေ့ခင်မြို့သို့ ထေစွဲရောက်ထေ
 ၁၄ ၏ ပါချာရ်ပြည်မှ ပြန်သွား၍၊ ခါနာန်ပြည်ထို
 ၁၅ ရောက်သော ထမ်းခရီးတွင်၊ ထိုမြို့၌သတဉ်းထို
 ၁၆ မြို့ဓမ္မရာထဲကိုစောင့်ထေရ်- ထဲစောင့်ရာ
 ၁၇ မြေကွက်ကို ရှေ့ခင်၏ဝေ၊ တာမေန်သား
 ၁၈ ထိုတွင်၊ ငွေတပိဿာ ထမိုး ပေး၍ ဝယ်ရထ
 ၁၉ တည်း၊- ထိုစေရပ်၌ထည်းထပ်ပတ္တင်ကို တည်
 ၂၀ ပြီးလျှင်၊ ဝေထေ ထောဗ္ဗသရေထဟူ၍ ထစတ်
 ၂၁ ထေ၏

၃၄

၁ ထာကုပ်၏မသား၊ ထေဓာ ရွာမြိုင်သော
 ၂ ထွေးပိနသည်၊ ထိုပြည်၏ထေရ်၊ ထွေးထိုကိုစေကြပို့
 ၃ စေရ သွားရာတွင်၊- ထိုပြည်ကို ထမိုးရသော
 ၄ ထိပိထေရ်၊ တာမေန်မင်း၏ သားရှေ့ခင်သည်
 ၅ ပိနကိုမြင်လျှင်၊ ဟူသွား၍ ထိပ်စော်ပြုလျက်၊ ထု
 ၆ စေထရေကို ချွတ်ထေရ်- နောက်မှ ထုကိုနှစ်
 ၇ ထောမိတ်မကုန်၊ စေမြီနှစ်၍၊ မေတ္တာစကားနှင့်
 ၈ မြွှာ သောင်းလျှင် နေ၏- ဝေဇည်းတော် ထာ
 ၉ မေန် ထံသို့ ထည်း၊ ဝင်၍၊ ဤ မိစ္ဆကို စေ ထွန်ပုံ
 ၁၀ ကြွင်းထံမြစ်စေခြင်းငှါ၊ တောင်း၍ပေးတော်မူ
 ၁၁ ပါထုလျှောက်ဆို၏- ထာကုပ်သည်မိမိထွေးပိန
 ၁၂ ကို၊ ရှေ့ခင်မင်းသားချွတ်ရကြောင်းကိုကြားထိ
 ၁၃ သော်ထည်း၊ မိမိသားထိုသည် ထောစေရပ်မှာ
 ၁၄ ထိချိန္နာန်ထိုနှင့်စေထု၌သည်မြစ်၍၊ ထုထိုကိုငှ
 ၁၅ ထင်လျက်တိတ်ဆိတ်စွာနေထေရ်- ထိုနောက်၊
 ၁၆ ရှေ့ခင်ထေတာမေန်မင်းသည်ထာကုပ်နှင့်ချွတ်
 ၁၇ ဆက်ခြင်းငှါသွား၍- ထာကုပ်၏သားထိုသဗ္ဗိတ
 ၁၈ သိတင်း ကြားသောစေ၊ ထောစေရပ်မှ ပြန်
 ၁၉ ရောက်ကြ၏၊ ထိုမင်းသားသည်ထာကုပ်၏ထို

နှစ်ထိပ်မိန့်၊ ဣထရေထမဇ်း၌ မိတ်သောစ
 ၈၂ ခု၊ ခြေထပ်သော စရာကို ပြုမိ သော့ကြောင့်၊
 ထူထိုသည် မိတ်နာ၌ အထွန်စေ့ကွက် ထွက်ကြ
 ၈၃ စီး- ထာမော် မင်းသည် သူထိုနှင့် နှုတ်သက်
 ထွက်၊ ထေားရှေ့ဝင်သည်၊ ထင်ထိုသွီးကို စေ
 ထွန်စွပ်စားကြီးပါစီးထိမ်းမြားပေးစားကြပါ
 ၈၄ ထော့- ထင်ထိုသည် ငါထိုနှင့် အစွန်းချင်းထိမ်း
 မြားခြင်းကိုပြုထွက်၊ ထင်ထိုသွီးကို ပေးစားကြ
 ၈၅ ထော့- ငါထိုသွီးနှင့် ထည်းနံ့ဝတ်ကြထော့- ထင်
 ထိုထပ် ငါထိုနှင့် အထူနေ၍၊ ချီပြည်၌ အစီးစ
 ထားမမြ၊ နေရာ ခုထွက်၊ ဇောက်ကား ရောင်း
 ၈၆ စီး- ရှေ့ဝင်ကသည်၊ ထင်ထိုမိတ်နှင့် ထွေကြပါ
 ၈၇ စေး- ထောင်သမျှကို ပေးပါမည်- ကန်ထော့
 ဥဇ္ဇာမြစ်စေး ထက်ထောင် ပဏ္ဏာမြစ်စေး၊ နည်း
 ဈာမဆိုတောင်းသည်ထေ့ဝင်းပေးပါမည်၊ ချီ
 မိဇ္ဇာကိုသာ ငစားထိမ်း၊ မြားပေးစားကြပါထု၊
 မိဇ္ဇာစံစေနှင့် မောင်ထိုစားထိုထေ၏၊
 ၈၈ ထာကုပ်စံသားထိုသည်၊ နှစ်မပိနကို ရှေ့ဝင်
 မင်းသားရှုတ်စုသောစကြောင်းကိုဆင်ခြင်၍၊
 စင်းသားနှင့် အစ ထာမော်ကို ပရိယာယ်ခြင်
 ၈၉ ပြန်ပြောသည်မှာ- ထွန်ပုံထိုနှစ်မကို အရေဈား
 ထိုးမပ်ထာကို မခံသောသူစား မပေးစားရှိုင်း
 ပါ၊ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့စွတ်သောစကြောင်း
 ၉၀ မြစ်ပါစီး- ထင်ထိုသည် ထွန်ပုံထို ထာသာစ
 ထိုင်းရ၍၊ ထောက်ကားထိုင်းအရေဈားထိုးမပ်
 ထာကို ခံလျှင်၊ ထွန်ပုံ ထို ထည် ဝန်ခံ ကြပါ
 ၉၁ စည်း- ထိုပြု လျှင်၊ ထွန်ပုံ ထို ထိုးကို ထင်ထို
 စားပေးစား၍၊ ထင်ထိုစံသွီးနှင့် ထည်း နံ့ဝတ်
 ကြသဖြင့်၊ ထင်ထိုနှင့် အထူ နေထိုင်၍၊ တမျိုး
 ၉၂ ထည်းမြစ်ကြလိမ့်မည်- ထိုမထုတ်၊ ထွန်ပုံထို
 စကားကို နားမထောင်၊ အရေဈားထိုးမပ်ထာ
 ကိုမခံလျှင်၊ ထွန်ပုံထိုထိုးကို ထု၍ သွားမည်ထု
 ၉၃ ဆိုကြ၏- ထိုစကားကို ထာမော်မင်းနှင့် သား
 ၉၄ တော် ရှေ့ဝင်သည် နှစ်သတ်၍- ထိုမင်းသား
 ထည်း၊ ထာကုပ်စံ ထိုးကို ခွပ် စား ကြီး သော့
 ကြောင့်၎င်း၊ အစစ်အမျိုးသားစွမ်းအပေါင်းထို
 ထက်ထာစရ ခြံသော့ ကြောင့်၎င်း၊ ချက်စွမ်း
 ၉၅ ဝန်ခံထေ၏၊
 ၉၆ ထိုစေ၊ ထာမော်မင်းနှင့် ထာတော်ရှေ့ဝင်
 ထည်း၊ မိမိမြို့တံခါးသို့ သွား၍၊ မြို့သား ထိုနှင့်
 ၉၇ နှုတ်ထက်ထွက်- အစွမ်းထိုး၊ ချီ ထူထို ထည်

ငါထိုနှင့် ထင်ထင် ကြပြီး ငါထို ပြည်၌ နေ၍
 ဇောက်ကားရောင်းဝယ်မှုကိုပြုကြပါစေးငါထို
 ပြည်သည်သူထိုနေသောစောင်ကွယ်ပေ၏၊ ထူ
 ထိုသွီးဈားနှင့် ထိတ်ထောင့်ဝတ်ပြုကြမို့၊ ငါထို
 ထိုးဈားကို ထည်းသူထိုစားထိမ်းမြားပေးစား
 ၁၁ ကြမို့- ထိုရာတွင်သူထိုထည်အရေဈားထိုးမပ်
 ထာကို ခံထကဲ့သို့၊ ငါထိုတွင် ထောက်ကားထိုင်း
 အရေဈားထိုးမပ်ထာကို ခံစွာထာ၊ ထိုထူထိုထည်
 ငါထိုတွင်နေ၍ တမျိုးတည်းမြစ်စေးခြင်းငှါ၊ ဝန်
 ၁၂ ခံကြလိမ့်မည်- ထူထိုစံသွီးနားမှစ၍ တိမိဇ္ဇာန်
 ဈား၊ ဥဇ္ဇာဈားထိုထည် ငါထိုဥဇ္ဇာမြစ်ကြလိမ့်
 မည် မထုတ်ထော့၊ သူထိုထေ့ ထိုထိုက်ကြမို့၊
 ထိုပြုလျှင်သူထိုထည် ငါထိုတွင်နေကြလိမ့်မည်
 ၁၃ ထု- ထာမော်မင်းနှင့် ထားတော်ရှေ့ဝင် ပြော
 ထော့ စကားကို၊ မြို့တံခါးမှ ထွက် ထော့ထူစ
 ပေါင်းထိုသည်နားထောင်၍၊ ထောက်ကားမြို့ထရွ
 ထိုထည်အရေဈားထိုးမပ်ထာကို ခံကြ၏၊
 ၁၄ ထိုသို့ခံ၍ ထုရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အထွန်
 နာကြသောစေ၊ ထာကုပ်သား၊ ပိနစံမောင်မြို့
 မောင်နှင့်ထေပိ၊ ညီနောင် နှစ်ထောက်ထိုထည်၊
 ထား ထက် နက် ထံ ထောက် တစင်း၊ မိ နှုတ်င
 ထွက်၊ ထ ထိ ခ မှီ ထော ထို မြို့ ကို ထိုက် ၍၊
 ၁၅ ထောက်ကားအပေါင်း ထိုကို သတ်ထေ၏- ထာ
 မော်မင်းနှင့် ထားတော် ရှေ့ဝင်ကို ထည်းထား
 ထက်နက်မြင့်သတ်ပြီးလျှင်၊ ပိနကိုရှေ့ဝင်ထိပ်
 ၁၆ မှနှုတ်ထု၍ ပြန်သွားကြ၏- မိမိထိုနှစ်မရှုတ်စု
 မြင်းကို ခံရသော့ကြောင့်၊ တစန်ထာကုပ်သား
 ထိုထည်အထေသတ်ပြီးသောသူထိုစီသို့ သွား
 ၁၇ ပြန်၍၊ မြို့ကိုထုရက်စွက်စီးသဖြင့်- သူထိုထိုး
 စိတ်၊ နား၊ မြို့မှစ၍၊ မြို့၌ရှိသမျှ၊ ထယ်၌ရှိသမျှ
 ၁၈ သောဥဇ္ဇာကို၎င်း- သူထိုသားမယားသူထေ့စ
 ပေါင်း ကို၎င်း ထိမ်းထု၍၊ ထိပ်ထို၌ မှီ သမျှကို
 ၁၉ ထည်းထုရက်စွက်စီးကြ၏- ထိုစေပါထာကုပ်
 က၊ ထင်ထိုထည် ငကိုထည်းစကြပြီတကား၊
 စါနနိထု၊ အရေဇိထုထည်းယူသော၊ ချီပြည်သား
 ထိုထည်ငကို ခွံစွာစောင်ပြုကြပြီတကား၊ ငါ
 ထို၌ ထူအရေအတွက်စားနည်းသော့ကြောင့်၊
 သူထိုထည်စုဝေး၍ ငကိုထိုက်ထက်သဖြင့်၊ ငါ
 နှင့် ငထိပ်သူထိပ်သားထိုကို စွက်စီးကြလိမ့်
 မည်ထု၊ မှီမောင်နှင့်ထေပိထိုစားဆိုထေထေ-
 ၂၀ သူထိုက၊ ငါထိုနှစ်မကိုပြည်တန်ဆာကဲ့သို့စွတ်
 ခံပြုရမည်ထာထုပြန်ဆို၏

၁၇ သူ၏အရာ၌မောရဓရပ်သား၊ ဇေရုဏ်သား
 ၁၈ ထောဗပ်သည် မင်းပြုထေရ်- ထောဗပ် မင်း
 ၁၉ သေ၍ သူ၏အရာ၌တောမိဇရပ်သားထု၌တည်
 ၂၀ မင်းပြုထေရ်- ထု၌မင်းသေ၍၊ မောထလွင်ပြင်
 ၂၁ မိဒန်တူထိုကို ထု၌သောသု၊ မေဓ်သား
 ၂၂ တာဝန်တည်၊ ထု၌မင်းပြုထေရ်၊ မြို့တော်
 ၂၃ ကား၊ ထာပိတိမြို့တည်း၊- တာဝန်မင်းသေ၍၊
 ၂၄ သူ၏ အရာ၌ မာသရက် အရပ် သား ဓာမထ
 ၂၅ သည် မင်းပြုထေရ်- ဓာမထမင်းသေ၍၊ သူ၏
 ၂၆ အရာ၌မြန်နားမှာ နေသောရတောဘုတ်အရပ်
 ၂၇ သား၊ ရွှေထသည်မင်းပြုထေရ်- ရွှေထမင်း
 ၂၈ သေ၍ သူ၏အရာ၌၊ ထာဝဓဗာသားဗာထထာ
 ၂၉ နန်သည် မင်းပြုထေရ်- ထာဝဓဗာသား ဗာ
 ၃၀ ထထာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တာဝါသည်
 ၃၁ မင်း ပြုထေရ်၊ မြို့တော် ကား၊ ပေါ မြို့ တည်း၊
 ၃၂ ရွှေထသား ထော်ကား၊ မေဇတပ် ထိုး မာတ
 ၃၃ ရက်၏ ထိုး မေဇတပ်မေဇတည်း၊
 ၃၄ ဧသောမှမင်းထက်၌မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေ
 ၃၅ ရာအရပ်၊ ခံရသောသွားဓာမထလိုက်၊ မိုက်ထုပ်
 ၃၆ သောသုဟူကား၊ မိုက်ထိမာ၊ မိုက်ထာထဝ၊
 ၃၇ မိုက်ထေသတ်၊- မိုက်ထေသတ်ဗာမ၊ မိုက်
 ၃၈ ထာ၊ မိုက်ပိနွန်- မိုက်ကေနတ်၊ မိုက်တေမန်၊
 ၃၉ မိုက်ပိဇဇာ၊- မိုက်မာဂဇာထ၊ မိုက်အုရ်တည်း၊
 ၄၀ ဤသူထိုသည်မိမိနေရာအရပ်၊ မိမိပိုင်သောပြင်
 ၄၁ ဌ်၊ ဧရုံမိုက်ရှားမြစ်သတည်း၊ ဧသောသည်ဧရုံ
 ၄၂ အမျိုးသားထို၏အစပြစ်သတည်း၊

၃၇

၁ ထာကုပ်သည်မိမိအစတည်းမိရာခါနာနိပြင်
 ၂ ဌ်နေရ်- ထာကုပ်အမျိုး အနွယ်၏ အထုဗွတ္တိ
 ၃ ရှား တူ နု ကား၊ ထောသပ် သည် အသက် တ
 ၄ ထက်ရနှစ်နှစ်ရှိ၍၊ အစ်ကိုထိုနှင့်အတူ သိုးဆိတ်
 ၅ ရှားကိုထိန်းသေ၏၊ အစစ်မသားမိထတာနှင့်
 ၆ မိထပစ်သားထိုနှင့်အတူနေ၍၊ သူထိုအပြစ်ကို
 ၇ အစထားကြားပြောတတ်၏- အသရေလသည်
 ၈ အထက်ကြီးစည် အခါ သား ထောသပ်ကို ရ
 ၉ သောကြောင့်၊ အကြာသောသားအပေါင်းထိုကို
 ၁၀ နှစ် ထည်ထက် ထောသပ်ကို သာ၍ နှစ်၏၊ အ
 ၁၁ စမ်းအရောင်ထူးကြားသောအင်္ကျီကို ဂျှပ်၍ပေး
 ၁၂ ၏- အစသည်မိသားအပေါင်းထိုတွင်းထော
 ၁၃ သပ်ကိုသာ၍နှစ်ကြောင်းကို၊ အစ်ကိုထိုသည်
 ၁၄ ထိမြင်သောအခါ၊ ထုကိုရန်၍၊ မေတ္တာစကား
 ၁၅ ကိုထုထားပေး၍၊

၁ ထောသပ်သည် အိန္ဒြိယကိုမြင်၍၊ အစ်ကို
 ၂ ထိုအားပြန်ပြောသဖြင့်၊ သူထိုသည်သာ၍ရန်၊
 ၃ ကြမ်း- အိန္ဒြိယကိုအထက်သို့ ပြန်ပြောသနည်း၊
 ၄ တူ နု ကား၊ ကျွန်ုပ် မြင်ရသော အိန္ဒြိယကို နား
 ၅ ထောင် ကြပါသော- ကျွန်ုပ် ထိုသည်ထက်၌
 ၆ ကောက်ထိုင်းကို နည်း၍နေကြသည်တွင်း၊ ကျွန်ုပ်
 ၇ ကောက်ထိုင်းသည်ထက် မတ်တတ် နေသဖြင့်၊
 ၈ သင်ထို၏ကောက်ထိုင်းထိုသပ်ပိုင်း၌ရပ်ထွက်၊
 ၉ ကျွန်ုပ် ကောက်ထိုင်းကို မှီမိုးကြသည်ထု ပြော
 ၁၀ ဆိုလေ၏- အစ်ကိုထိုကလည်း၊ သင်သည်ငါထို
 ၁၁ ဌ်မင်းပြုရလိမ့်မည်သော၊ ငါထိုကိုအမိုးရလိမ့်
 ၁၂ မည်သော ထုပြန်ဆို၍၊ သူ၏အိန္ဒြိယနှင့် သူ၏
 ၁၃ ကားအကြောင်းကြောင့်သာ၍ရန်၊ ကြမ်း၊
 ၁၄ ထောသပ် အိန္ဒြိယကိုမြင်ပြန်၍ အစ်ကိုထိုအား
 ၁၅ အကြားသောအိန္ဒြိယကိုကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ၊ နေ ထ
 ၁၆ နှင့်တကွ၊ ကြယ်ဆယ်တလုံးထိုသည်၊ ကျွန်ုပ်ထို
 ၁၇ မှီမိုးကြည်ထု ကြားပြောလေ၏- ထိုသို့အစနှင့်
 ၁၈ အစ်ကိုထိုအား ကြားပြောသောအခါ၊ အစက၊
 ၁၉ သင်မြင်သောအိန္ဒြိယသည်အထက်သို့နည်းငါ
 ၂၀ နှင့်သင်၏အိန္ဒြိယသင်၏အစ်ကိုထိုသည်ထက်ထို
 ၂၁ စင်စစ်လာ၍ဦးညွတ်ရှုရမည်သောဟူ၍၊ ထုကို
 ၂၂ ဆုလေ၏- အစ်ကိုထိုသည်သူကိုမြို့စုကြီးအ
 ၂၃ စသည်ထိုအရာကိုမှတ်လေ၏၊
 ၂၄ အစ်ကိုထိုသည် အစစ် သိုးဆိတ်ရှားကို ရွှေ
 ၂၅ ဆံမြို့မှာ ထိန်းမြင်းငှါသွားကြ၏- အသရေလ
 ၂၆ သည် ထောသပ်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ အစ်ကိုထို
 ၂၇ သည် သိုး ဆိတ် ရှား ကို ရှေ့ခင် မြို့မှာ ထိန်းကြ
 ၂၈ သပ်မထုတ်လော့၊ ထာပါးသင့်ကိုသူထိုမှီရာသို့
 ၂၉ ငါစေထွတ်မည်ထုခေါ်လှောင်၊ ကျွန်ုပ်ငါသည်ထု
 ၃၀ ဆိုသော်၊- အစကသွားပါ၊ အစ်ကိုထိုသည်နှစ်
 ၃၁ သာသလော၊ သိုးဆိတ်ထိုသည်ကောင်းမွန်စွာ
 ၃၂ မှီထလောဟူ၍ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊ အေး၊ ထိတင်း
 ၃၃ ကြားပြော ပါထုမှာထိုက်ထွက်၊ ထေပြန်၍နှင့်
 ၃၄ ဖြစ်သဖြင့်၊ သူသည်ရှေ့ခင်မြို့သို့ရောက်
 ၃၅ လေ၏- တော၌ထွဋ်လည်စည်တွင်း၊ အနီ တ
 ၃၆ စောက်သောသူနှင့်အတူ၊ ထိုသူက၊ သင်သည်
 ၃၇ သာကိုရှာသနည်းလေမေးလျှင်၊- အစ်ကိုထိုအား
 ၃၈ ရှာ၏၊ အထက်မှာထိန်းကြသည်ကိုပြောပါထုဆို
 ၃၉ သော်၊- ထိုသူက၊ ဤအရပ်မှထွက် ထွားပြီ၊ ဖေါ
 ၄၀ သန်မြို့သို့ သွားကြ၍ထု သူထိုပြောသံကိုကျွန်ုပ်
 ၄၁ ကြားခဲ့ပြီထုဆို၏၊ ထောသပ်သည်လည်းအစ်
 ၄၂ ကိုထိုကိုထိုက်ရှာ၍ဖေါသန်မြို့မှာလေလေ၏၊

၈၈။ အနီးသို့မရောက်မှီအဝေး၌ရှိစဉ်ပင်၊ အစ်ကို
 ထိုသည်မြင်လျှင်၊ ထတ်ခြင်းငှါထိုင်ပင်ထွက်၊-
 ၈၉။။ ကြည့်လော့၊ အိမ်ထဲထရာထာပြီး-ကိုကြ၊
 သူကိုသတ်၍ တန့်တရသောတွင်းထဲသို့ ချုပ်
 ကြမိုး၊ ဆိုးသောသား၊ ခဲတန့်တရကံ၊ ငယ်စ
 ပြောကြမိုး၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏အိမ်ထဲသို့
 အထယ်သို့နေရာကျမည်ကိုကြည့်ကြမိုး၊ အ
 ၉၀။ နှင်းကွင်း ပြောဆို ကြ၏- ထိုစကား ကို ခုမင်
 ကြား-လျှင်၊ ထိုကို မသတ်ဘဲ နေကြ မှီထု ဆို
 လျှက်၊ သူထိုထက်မှထောသပ်ကို နှုတ်လေ၏-
 ၉၁။ အဝန်ခုမင်က၊ သူ၏အသွေးကိုမသွန်းကြ နှင်း
 ကိုယ် လက်နှင်း မပြုဘဲ၊ တော၌ ချီမည် သော
 တွင်းထဲသို့ ချကြမိုးထု၊ သူထိုထက်မှယောသပ်
 ကိုနှုတ်ထု၍၊ အဝန်အဝန်အပ်မည်အကြံရှိသည့်
 နှင်းဆိုလေ၏။
 ၉၂။ ထောသပ်သည်အစ်ကိုထိုထံသို့ရောက်သော
 အခါ၊ သူဝတ်သောအင်္ကျီ၊ အဆင်းထူးခြားသော
 ၉၃။ အင်္ကျီကို ရွတ်ပြီးမှ၊- သူကိုကိုယ်ယူ၍ တွင်းထဲ
 သို့ချကြ၏၊ ထိုတွင်း၌ရေမရှိ၊ ရွှေငြောက်သော
 ၉၄။ တွင်းမြစ်သဏ္ဍည်း- ထိုနောက်၊ အခါအခါခြင်း
 ငှါထိုင်ကြစည်၊ ရှောင်ကြည့်၍၊ အရှုမေထအမျိုး
 သားအစုအဝေးထဲဝင်ကပ်ပြည်မှထာ၍ နံသာ
 မျိုး၊ ဗာထစ်စေး၊ ခုရန်စေး၊ ရွာကိုကုလားထုတ်
 ပေါ် နှိမ့်အောင်လျှက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ခရီး
 ၉၅။ သွားကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊- ယခုက၊ ငါထိုသည့်
 ညီကိုထား၍ ဆေးကြောင်းကို ဝှက်ထားလျှင်၊
 ၉၆။ အထယ်ကျေးဇူး ခြံသနည်း- ကိုင်ကြ၊ ကိုယ်
 ထိုင်မညည်းထဲဘဲ၊ အရှုမေထလူတို့အားရောင်း
 ထိုက်ကြမိုး၊ သူသည်ထိုညီ၊ ထိုအမျိုးမြစ်ထဲ
 အစ်ကို ထိုအား ဆိုသည်ရှိသော်၊ ညီ အစ်
 ၉၇။ ကို ထိုသည် ဝန်ခံ ကြ၏- ထိုအခါ၊ မိနုန်အ
 မျိုးဆားကုန်သည် ထိုသည် ခရီးသွားကြစည်
 တွင်း၊ အစ်ကိုထိုသည့်ယောသပ်ကိုတွင်းထဲကစွဲ
 တင်ပြီးလျှင်၊ ငွေအကျပ်နှစ်ထယ်အပိုးနှင့်၊ အ
 ၉၈။ ရှုမေထလူတို့အားရောင်း၍၊ ထိုသူထိုသည့်ယော
 သပ်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ဆောင်သွားကြ၏၊
 ၉၉။ ခုမင်သည်လည်း တွင်းသို့သွား၍၊ တွင်းထဲ
 မှာယောသပ်မရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်
 ကိုဆွဲဆုတ်လျက်၊- ညီတို့ရှိရာသို့ သွား၍၊ သူ
 လယ်မရှိပါကကား၊ ငါသည်အထယ်သို့ သွားရ
 ၁၀၀။ ပါမည်နည်းဟုဆိုလေ၏- သူထိုသည်ထည်း၊
 ထောသပ်အင်္ကျီကိုထု၍၊ ဆိတ်သလေကိုသတ်

၉၁။ ပြီးမှ၊ အင်္ကျီကိုအသွေး၌နှစ်လေ၏- ထိုနောက်
 ၉၂။ အဆင်းထူးခြားသော ထိုအင်္ကျီကိုလေးထိုက်
 ၍၊ အမျိုးသမီးသည်အထံသို့ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ချီ
 အင်္ကျီကို အတွန့်ပုံထို လှေပါပြီး သား၏အင်္ကျီ
 ယုတ်သည့်မယုတ်သည့်ကိုကြည့်ပါဟုဆိုလျှင်၊
 ၉၃။ ထိုအင်္ကျီကိုအမေမှတ်မိ၍၊ သော၊ အင်္ကျီမှန်၏
 သူကိုဆိုးသောသား၊ ခဲကိုက်စားပြီး၊ အကယ်၍
 လောသပ်ကိုအပိုင်းအပိုင်းကိုက်ဖြတ် ပါပြီက
 ၉၄။ ကားဟုဆိုလျက်၊- မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊
 လျှော်လောအဝတ်ကိုပတ်စဉ်းသဖြင့်၊ အင်တန်
 ကာထပတ်လုံး၊ သားကြောင့်မိတ်မသာညည်း
 ၉၅။ တွားလျက် နေလေ၏- သားသို့၊ အပေါင်းထို
 သည်၊ အဝတ်နှစ်သိပ်စေခြင်းငှါ၊ အိုးစားသော်
 ထည်း၊ သူသည်နှစ်သိပ်စေသောစကားကိုနားမ
 ထောင်ဘဲ၊ သော၊ ရှိရာ မရကောနှင့်သို့ မိတ်မ
 သာညည်းတွားလျက် ဆင်းသက်တော့မည်ထု
 ဆိုလေ၏၊ ထိုသို့ ယောသပ် အသေသည်၊ သား
 ကြောင့် ငိုကျွေး၊ မြည်တမ်းလျက် နေလေ၏-
 ၉၆။ ယောသပ် ကိုကား၊ မိနုန်လူထိုသည် အဲဂုတ္တု
 ပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဓာရောဘုရင်၏အမတ်
 ဖြစ်သော ကိုယ်ရံ တော်မှူး၊ ပေါ်ထိခတ်မှာ
 ရောင်းကြ၏။

၃၈

၈၈။ ထိုကာလအခါယူဝေသည်ညီအစ်ကိုနေရာမှ
 သွား၍၊ ယိရအမည်ရှိသောအရထံအမျိုးသား
 ၈၉။ ထံသို့ ဝင်လေ၏- ထိုအရပ်၌ ခူအာအမည်ရှိ
 သော၊ ခါနုန်အမျိုးသား၏ သို့ကို လှေမြင်၍၊
 ၉၀။ အိမ်ထောင်ဝက်ပြုလျက်၊- ထိုမိမိသည်ပရိသန္ဓေ
 လူ၍၊ သားကိုပွားမြင်၏၊ ထိုသားကိုရေအမည်
 ၉၁။ ဖြင့်မှည့်လေ၏- တဖန်ပရိသန္ဓေယူခြင်း၌ပွား
 မြင်သောသားကိုဩနုန်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏-
 ၉၂။ တဖန် ပရိသန္ဓေ ယူခြင်း၌ ပွားမြင်သော သား
 ကိုရှေ့ထ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏၊ ရှေ့ထ ပွား
 သောအခါ၊ အမည်ခေါ်မိမိမှာရှိသတည်း၊
 ၉၃။ ထိုနောက်မှယူဝေသည် မိမိသားကို၊ ရေကိုတာ
 ၉၄။ ဓာအမည်ရှိသောသမီးသို့၊ နှင်းရံပက်စေ၏- ထု
 စစ်သားကို၊ ရေသည် ထာဝရဘုရားရှင် ဆို၊
 သောသုမြင်၍၊ သူကိုထာဝရဘုရား ကွပ်စွက်
 ၉၅။ တော်မူ၏- ထိုအခါယူဝေသည်ဩနုန်ကိုခေါ်ပြီး
 လျှင်၊ သင်၏အစ်ကိုမယာ၊ ထံသို့ဝင်၍၊ သူနှင့်
 အိမ်ထောင်ဝက် ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကို အမျိုးကို
 ၉၆။ ဆက် နှယ်လော့ဟုဆို၏- ဩနုန်သည်သားကို

ရလျှင်မူကား၊ မိမိသားမမှတ်ရလေ၏။ အစ်ကို
 အားသားကို မပေးလိုဘဲ၊ အစ်ကိုမထားလဲသို့
 ဝင်သောအခါ၊ သုတ်ရည်ကို ထုတ်၍ နှစ်ထေ
 ၈၈ စီး- ထိုထမ္ဘာကိုသာဝရသူအားနှစ်သက်တော်မမူ
 သဘောကြောင့်၊ ဩနန်ကိုလည်းကွပ်မက်တော်
 ၈၉ မူ၏- သားငယ်ရှေ့လသည် အစ်ကိုထံသို့ ဆေးသ
 ကဲ့သို့သေမည်ဟု၊ ယူသေသည်မိုးရိပ်၍၊ မိမိငြိုး
 မထားမာကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သားရှေ့ထပကြီး၊ မှီ၊
 သင်သည်သင့်လမ်းတံတံ၌ ရသီးမပြု၍နေပါ
 ယူဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာသွား၍ မိမိအဝစ်
 တံတံ၌နေသေး၏။

၉၀ ကာလအင်တန်ကြာသေးသော်၊ ခူအာသွားဖြစ်
 သောယုဝမယားလည်းသေသေး၏။ ယူသည်
 နှစ်သိမ့်ပြီးမှ၊ မိမိသိုးမွေးညှပ်သောသုတ္တံ၊
 တိမနုတ်မြို့သို့ မိမိအသွေအရထံသို့၊ ဟိရနု
 ၉၁ အတူသွားသေး၏- မိမိယောက္ခမသည်သိုးမွေး
 ကိုညှပ်ခြင်းငှါ၊ တိမနုတ်မြို့သို့သွားကြောင်းကို
 ၉၂ တာမာကြားလျှင်- ရသီးမအဝတ်ကိုရွတ်၍၊
 ဓမ္မာနာရုံ၊ နှင့် ဓမ္မာနာရုံလျက်၊ ကိုယ်ကို
 လည်းချုံလျက်၊ တိမနုတ်မြို့သို့ သွားသော
 လမ်းအနား၊ ဝန်ပိမြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်နေသေး၏။
 အကြောင်းမူကား၊ ရှေ့လကြီးသော်လည်း၊ မိမိ
 နှင့် အိမ်ထောင်ဝတ်မပြုရဟု သိမြင်သော
 ၉၃ ကြောင့်တည်း- ယူသည်ထိုမိမိကို မြင်သော
 အခါ၊ သူသည် မိမိမှတ်နှာကိုရုံ၍ နေသော
 ကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်
 ၉၄ လျှက်- ထမ်းကိုလွှဲ၍ အနားသို့ရည်းပြီးလျှင်၊
 သင့်ထံသို့ ငါဝင်ရသောအခါ ကိုပေးပါသော
 ထုဆိုသေသော်၊ မိမိက၊ သင်သည် ကွန်မထံသို့
 ဝင်ထိုင်သောငှါ၊ အဆယ်ဆယ်ကိုပေးမည်နည်းဟု
 ၉၅ မေးလျှင်- ထုက၊ ဆိတ်သငယ်ကိုပေးလိုက်
 မည်ဟုဆိုသေး၏။ မိမိကလည်း၊ မပေးလိုက်မှီ
 တန်တရသောအရာကိုပေါင်ထားမည်သောဟု
 ၉၆ မေးလျှင်- ထုက၊ အဆယ်အရာကိုပေါင်စေရင်
 သနည်းဟု မြင်၍ပေးသေသော်၊ မိမိက၊ သင်၏
 တံဆိပ်၊ ဓမ္မာနာရုံ၊ ထက်စွဲတောင်ဝေးတို့ကိုပေါင်
 တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုဥစ္စာကိုအပ်၍မိမိ
 တံသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူသည်ပရိသေဒ္ဓါလူသေး၏-
 ၉၇ ထိုနောက်မှ၊ မိမိသည်သွား၍ ဓမ္မာနာရုံကို
 ရွတ်ပြီးလျှင်၊ ရသီးမအဝတ်ကိုဝတ်မြဲဝတ်မြဲ
 ၉၈ သေး၏- ထုသည်မိမိ၌ပေါင်သောဥစ္စာကိုငွေ၊
 ထုခြင်းငှါ၊ မိမိအသွေ၊ အရထံသို့သွားလျှင်

ဆိတ်သငယ်ကိုပေးလိုက်၏။ အရထံသို့သွား
 ၁၀ သည်ထိုမိမိကိုမတွေ့လျှင်- ဝန်ပိမြို့ တံခါးအ
 နားထိုင်နေသော ပြည်တန်ဆာမသည် အဆယ်
 ၁၁ နှာ မှီသနည်း ဟု၊ ထိုအရပ် သားတို့ကို ပေး
 သေသော်၊ အရပ် သားတို့က၊ ဤအရပ်၌
 ၁၂ ပြည်တန်ဆာမ မရှိဟုဆိုကြလျှင်- ထုထံသို့
 ပြန်၍ ကွန်ပိသည်ထိုမိမိကိုရှာ၍ပေးလေ၏။ အရပ်
 သားတို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ
 ၁၃ မရှိဟု ဆိုကြောင်းကို ပြောသေး၏- ထုက
 လည်း၊ ကွန်ပိသည် အရှက်မကွပ်မည် အ
 ကြောင်း၊ ယူပါသေး၏။ ကြည့်ပါ။ ဤဆိတ် သ
 ငယ်ကိုကွန်ပိပေးလိုက်၍၊ ထင်သည်မိမိကိုရှာ
 ၁၄ ၍မတွေ့ပါတကားဟုဆို၏။

၁၅ ထိုနောက်သုံးထောင်လွန်သည်မြို့သော်၊ သူတ
 ပါးက၊ သင်၏ငြိုးမတမာသည် ပြည်တန်ဆာ
 လုပ်၍၊ မတရားသောမေရန်ပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်ဝန်
 ဆောင်လျက် နေပြီတကားဟု၊ ယူအားပြော
 ဆိုလျှင်၊ ယူက၊ သူကိုထုတ်၍ မီး၌စေတုမီရင်
 ၁၆ သေး၏- ထုတော့အခါ၊ တာမာသည်တံဆိပ်၊
 ဓမ္မာနာရုံ၊ တောင်ဝေးတို့ကိုယောက္ခမထံသို့ပို့စေ
 ၍၊ ဤဥစ္စာကိုပိုင်သောသူအားဖြင့် ကွန်ပိသည်
 ပရိသေဒ္ဓါလူပြီ၊ ဤဥစ္စာကိုသည် အဆယ်သုတ်
 ၁၇ ဥစ္စာဖြစ်သည်ကို ကြည့်ပါသောဟု ရှာထိုက်
 ၁၈ ၍- ထိုဥစ္စာကိုယူမှတ်မိ၍၊ သူ၏အပြစ်တော်
 အပြစ်သာ၍ ကြီးပေ၏။ သူအားသားမွေးထ
 ကိုငါမပေးဘဲ၊ နေမိပြီဟုပြောဆို၏။ နောက်
 တစ်ခုကိုမရည်းမကပ်ဘဲနေ၏။

၁၉ ထိုနောက်တာမာသည် သားရွာ၊ မြို့ရောက်
 ၂၀ လျှင်၊ ဝမ်းထဲတွင်သားနှစ်ယောက်ရှိ၏- ရွာ၊
 ဓမ္မာနာရုံ သားတယောက်သည် ထက်ကိုထုတ်
 ဆန့်၍၊ ဝမ်းဆွဲက ဤသူသည် အရင်ရွာ၊ နိမ့်
 မည်ဟုဆိုလျက်၊ ထက်ကိုကိုင်၍ နိသောကြီး
 ၂၁ နှင့်စည်းသေး၏- သို့သော်လည်းထိုသူသည်မိမိ
 ထက်ကို ရုပ်ပြန်၍၊ သူ၏ကို ရွာ၊ ထည်ကို
 ဝမ်းဆွဲက၊ သင်သည်အဆယ်ကြောင့် အနိုင်စ
 ထက်ပြုရသနည်း။ အနိုင်စထက်ပြုသောဤအ
 မူသည် သင်၌စေတုဆိုလျက်၊ သူကိုခရက်
 ၂၂ အမည်ဖြင့်မှည့်သေး၏- ထိုနောက် ၅ ထက်၌
 ကြိုးနိမ့်သောညီရွာ၍၊ သူကိုခရက် အမည်
 ဖြင့်မှည့်သတည်း။

သွား၍၊ အဲဒုတ္တုပြည်ဆိုရောက်သောစေ၊ အဲ
 ၇ ဒုတ္တုစေ၊ သား ဇာဇော ဘုရင် ၏ အမတ်မြစ်
 သော ကိုယ်ရံဘော်မှူးပေါ်တိဝတ်မှာ ရောင်း
 ၂ ကြမ်း- ထာဝရဘုရားသည်ထောသပ်သက်၌ရှိ
 တော်မူသဖြင့်၊ ထူသည်အကြံထမြောက်တတ်
 ၏။ အဲဒုတ္တုစေ၊ သားမိမိသခင်၏တံ၌ နေရ
 ၄ စေ၏- သူသက်၌ထာဝရဘုရားသိရှိတော်မူ
 ၍၊ ထူပြုသောရာရာ၌စောင့်စောင့်တော်မူကြောင်း၊
 ၅ ကိုသခင်သည်- သိမြင်၏- ထို ကြောင့် ထော
 ထပ်သည်ထောင်ရှေ့၌ ချက်နှာရ ၍ ခစားထွက်
 နေရ၏။ ထောင်သည်သည်- မိမိတပ်တွင် အိပ်
 အုပ်စရာနှင့် ခန့်ထား၍၊ ဥဇ္ဈာရှိသမျှကို အုပ်မိုး
 ၈ စေ၏- ထိုသို့အိပ်နှင့်ဥဇ္ဈာရှိသမျှကို အုပ်မိုး၊
 စေသည် ကာထမှ ခွဲ၍၊ ထာဝရ ဘုရား သည်
 ထောသပ်စေတော်မူ၏။ ထိုအဲဒုတ္တု သား ၏ အိပ်ကို
 ကောင်းကြီးပေးတော် မူ သဖြင့်၊ ပေး တော် မူ
 ထောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်။ စေတော်၊ မြင်၊
 ဥဇ္ဈာရှိသမျှ အပေါ်မှာ ထည်း သက် ရောက်
 ၈ စေ၏- ထောင်သည်မိမိ၌ရှိသမျှကို ထောသပ်
 ထပ်သို့အပ်၍၊ မိမိစားသောစာမှတပါး၊ အ
 မြားသောဥဇ္ဈာရှိမှန်းကိုမျှ မသိပေတတ်ဘဲ နေ၏။
 ထောသပ်သည်ပုံပြင်သည်ကျေ၍၊ အသွေးအ
 စက်သည်းထွေးသောသူဖြစ်၏။
 ၉ ထိုနောက်မှ သခင်၏မယားသည် ထောသပ်
 ကိုထပ်သောမိတ်ရှိ၍၊ ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါထူ
 ၁၀ ဆို၏- ထောသပ် ကထည်း၊ ထွန်တော်သခင်
 သည် အိပ် တော် ၌ မှိ သမျှသော ဥဇ္ဈာ ထိုကို
 ထွန်တော်ထက်သို့ အပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌ အ
 ၁၁ ထယ်ဥဇ္ဈာရှိမှန်းကိုမျှ မသိပေတတ်ပါ။ ဤအိပ်
 တွင်ထည်းကျွန်တော်ထက်သာ၍ ကြီးသောသူ
 မရှိပါ။ ကိုယ် မသား ဖြစ်သောသခင်မမှတပါး၊
 အထယ် အရာကိုမျှ ကျွန်တော်အား မမြင်တား
 မီးသို့ဖြစ်လျှင်၊ အမြင်ကြီးသောဤ သမ္မုကိုထွန်
 တော်ပြု၍၊ ဘုရားသခင်ကိုအထယ်သို့ပြင်မှား
 ရှိသနည်းထု၊ သခင်၏မယားကိုငြင်း၍ပြန်ဆို
 ၁၂ ၏- ထိုသို့သခင်မသည် နေ့ထိုင်းသွေး ထောင်
 ထောင်သည်။ ထောသပ်သည် သူ၏ စကားကို
 နားမထောင်၊ သူနှင့်အတူ အိပ်မြင်။ နေ့ခြင်းစ
 ၁၃ မှုကိုရှောင်စေ၏- တနေ့ သ၌ထောသပ်သည်
 အမှုဆောင်ခြင်းငှါအိပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ အိပ်သား
 ၁၄ ထောကံ၌၊ တယောက်မျှ မရှိသောသခါ- ထ
 ခင်မက၊ ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါထူဆိုလျှင်၊ ထော

ထပ်အဝတ်ကို ကိုင်ဆွဲလျှင်၊ ထောသပ် သည်
 မိမိ အဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေး၊ ထေ၏-
 ၁၅ ထိုသို့သခင်မထက်၌မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ပြင်သို့
 ထွက်ပြေးသည်ကို သခင်မထိမြင်သော စေ၏-
 ၁၆ အိမ်သားထေ ထိုအဲဒုတ္တုကိုခေါ်၍၊ သင်ထိုကြွေ
 ကြ၊ ငါ့သို့မရှိမသေပြုစေခြင်းငှါ၊ ဤထေဗြဟ္မ
 ကိုသခင် ထွင်းထား၊ ဗြဟ္မကား၊ ထူသည် ငါ့နှင့်
 အတူ အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်ထား၍၊ ငါသည် ကျွတ်
 ၁၈ ထော အသံနှင့် တော်တစ်ရမ်း- ကျယ်ကျယ်
 စောင့်တစ်သံကိုကြားလျှင်၊ ထူသည်မိမိအဝတ်
 ကိုစွန့်၍၊ ပြင်သို့ထွက်ပြေးသွားထို ဆို ပြီးလျှင်၊
 ၁၉ ထောင်ရောက်သည်ထိုင်အောင်ထိုအဝတ်ကို မိမိ
 ၂၀ ၌ထားစေ၏- ထောင်ရောက်သောစေ၊ ကိုယ်
 တော်ထွင်းထားသော ဗောဓိ ကျွန်သည် ကျွန်ုပ်
 ၂၁ ကို မရှိမသေ ပြု ခြင်းငှါ ဝင်ထားပါ၏- ထွန်
 ထည် ကျွတ်သောအသံနှင့် စောင့်တစ်သောစ
 ၂၂ ဝါ ထူသည် မိမိအဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်
 ပြေးပါသည်ဟူသောစကားဖြင့် ကြားပြောထေ
 ၂၃ ၏- ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည်ကျွန်ုပ်၌ ဤသို့မဲ့
 ဗြဟ္မ မထားပြောသောစကားကို ထင်ကြား
 ၂၄ လျှင်၊ ထောသပ်ကိုအစွတ်ထွက်၍၊- ခေါ်ပြီး
 ၂၅ ချွင်ဘုရင် ရှုတ်ထားသော ထူထိုနေရာတောင်
 ထဲမှာ ထောင် ထား သဖြင့်၊ ထော သပ် သည်
 ၂၆ ထောင်ထဲမှာနေရ၏- ထိုဘော်သည်း ထာဝရ
 ဘုရားသည် သူထက်၌ရှိ၍၊ ကယ်မသနားအောင်
 မူသဖြင့်၊ ထောင်မှူးထံချက်နှာရစေတော်မူ၏-
 ၂၇ ထို့ဖြစ်၍ ထောင်မှူးသည်၊ ထောင်၌ရှုတ်ထား
 သောသူအပေါင်းကိုထောသပ်ထက်သို့အပ်
 ၍၊ ထောင်ထဲတွင် ပြုသမျှသော အမှုကို လော
 ၂၈ သပ် စီရင်ရ ၏- ထို နောက် ထောင် မှူးသည်
 ထောင်အမှုကို ကိုယ်ထိုင်ပြန်၍မကြည့်စေရ၊
 အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ထော
 သပ် ထက်မှာရှိ၍၊ သူပြုသောရာရာ၌ စောင့်စေ
 တော်မူသတည်း။

၄၀

၁ ထို နောက်မှ အဲဒုတ္တု ချွင် ဘုရင်ထံ မထား
 တော်ဝန်နှင့်စားတော်ဝန်ထိုသည်၊ မိမိထိုစွဲ
 ၂ အဲဒုတ္တု ချွင်ဘုရင်ကိုပြင်မှားကြမ်း- ဇာဇောဘု
 ရင်သည်ထိုအမတ်နှစ်ယောက်ထည်းထူထေး
 ၃ ထေးထောင်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်ထိုကို အစွတ်
 ၄ ထွက်၍- ထောသပ်အရှုတ်ဝန်ရာထောင်ထည်း
 ထူထေး၊ ကိုယ်ရံထောင်မှူး၏အိပ်၌ ရှုတ်ထား

- ၄ တော်စုမ်း- ထိုထိရံတော် စူးစည် ထူထိုကို ထောထပ်၌ အပ်၍၊ ထောထပ်သည် ပြုစုရမ်း ထူထိုသည်၊ အပ်တန်ကာထအရှု ပီခံလျက် နေရကြမ်း
- ၅ ထိုထိုထောင်ထဲမှာအရှု ပီခံလျက်နေရသော ထဲတူ၍၊ ဖွင့်တုရင်စံ ထေားတော်ဝန်နှင့် ဇာတော်ဝန် နှစ်ထောက်ထိုသည်၊ အသီးအသီးမိမိ ထို ကိုယ်မိဆိုင်သော အနက်နှင့် ပြည့်စုံ သော ထိခွက်ကို၊ တညည့် ချမ်းတွင် တထောက် တ
- ၆ နည်းမိ ခြင်မက်ကြမ်း- နံနက်အချိန်ရောက်မှ၊ ထောထပ်သည်ထူထိုထိဝင်၍၊ ကြည့်ရှုသော အခါ၊ ထူထိုစွယ်နှာညှိုးငယ်လျက် မှီသည်ကို
- ၇ ခြင်လျှင်း- သင်ထိုသည်ထေးထယ်ကြောင့် စွယ်နှာ ညှိုးငယ်သနည်းလျှ၊ မိမိသခင်အိပ်၌ မိမိနှင့်အတူ အရှု ပီခံနေရသော ဓာရောမင်း၏
- ၈ အမတ်ထိုသားပေး၏- ထူထိုကသည်၊ ငါထို သဗ္ဗိတိန္ဒြေကိုမြင်ရပြီးအနက်ကိုဖတ် နိုင်သော ထူမရှိထူဆိုကြသော်၊ ထောထပ်က၊ ထိခွက်အနက်ဈားထို ဘုရားထခပ် ဆိုင်တော်မူသည် ဓထုတ်ထေး၊ သို့ဖြစ်၍ထင်ထိုထိခွက်ကို ကျွန်ုပ်
- ၉ အားကြားပြောပြပါလျှဆို၏- ထိုအခါလော တော်ဝန်သည်၊ မိမိထိခွက်ကို ထောထပ် အား ကြားပြောသည်ကား၊ ငါမြင်မက်သောထိခွက်
- ၁၀ တွင်၊ ငရွှာစာပွန်နွယ်ပင်ရှိ၏- ထိုပွန်နွယ် ပင်၌ အထက် သုံးထက်ရှိ၏၊ ထိုအထက် ကို၌ ပန်းပုံကဲ့သို့ရှိ၏၊ အပွင့်ထည့်၊ ပွင့်၏၊ အသီးမြတ်
- ၁၁ ထိုသည်၊ ဖွည့်သော စပွန်သီး၊ ခြင်ထေ၏- ဇာရောမင်း၏ ထေားတော်ကို ငါကိုယ်လျှက်၊ ထိုစပွန်သီးကိုထု၍ ထေားတော်၌လွှပ်ပြီးမှ၊ ထက်
- ၁၂ တော်တွင်ဆက်သည်ထုပြောဆို၏- ထောထပ် ကသည်၊ သင်၏ထိခွက် အနက် ဟူကား၊ စ
- ၁၃ ဖွန်နွယ်သုံးထက်ထိုသည်သုံးရက်ဖြစ်၏- သုံးရက် ထွန်မှ ဇာရောမင်းသည် သင်၏ ဥက္ကောင်းကို ရိုးမြှောက်၍၊ သင်၏အရာကို ပြန်ပေးတော်မူထမြင့်၊ သင်သည်အထက်ကထေားတော်ဝန် ဖြစ်၍၊ ပြုသုသည်နည်းထူ၊ တဝန်ထေားတော် ထိုဇာရောမင်း၏ ထက်တွင်ဆက်မြီဆက်ရထိခံ
- ၁၄ စည်း- ထင်သည်ချမ်းသာရသောအခါ၊ ကျွန်ုပ် ထိုအစောင်းစေ့၍ကျော့စူးပြုပါးထားဇာရောဘုရင်ကိုလျှောက်၍၊ ကျွန်ုပ်ကို ချီအိပ်မှ နှုတ်ထူ
- ၁၅ ပါး- အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကိုထေမြပြည်မှမိုး ထူခဲ့ကြ၏၊ ချီမြည်မှာထည်းကျွန်ုပ်၌အပြစ်မရှိ

- ထဲ၊ ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထား ကြသည်ထူ ဆုထေ၏
- ၁၆ ထိုထိခွက်အနက်ကောင်းသည်ကို ဇာတော် ဝန်ထိမြင်လျှင်၊ ငါသည်လည်းမြဲသောတောင်း ထုံးထုံးကို ကိုယ်တိုင် ခွက်နေသည်ကိုမြင်မက်
- ၁၇ ၏- အပေါ် တောင်းတွင်၊ ဇာရောမင်း၊ ဇာတော် ခေါ်ဆို ခွက်ပြီးသောစွယ်ဇာရောမင်း အမျိုးမျိုး ရှိ၍၊ ငှက်ထိုသည်လည်း၊ ငါခွက်သောတောင်း ထဲကနှုတ်၍ ဇာကြသည်လျှ၊ ထောထပ် အား
- ၁၈ ပြောဆို၏- ထောထပ်ကလည်း၊ သင်၏ထိခွက် အနက်ဟူမူကား၊ တောင်းသုံးလုံးသည်သုံးရက်
- ၁၉ ဖြစ်၏- သုံးရက်လွန်မှဇာရောမင်းသည်၊ သင်၏ ဥက္ကောင်းကိုကိုယ်နှင့် ရွာမြှောက်လျက်၊ ထစ်ပင်၌သွဲထားတော်မူ၍၊ ငှက်ထိုသည်သင်၏ထေားကို နှုတ်၍ ဇာကြထိခံမည်ထုပြန်ပြော၏
- ၂၀ ထိုနောက်၊ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ဇာရောမင်းရွာသောနေ့ရက်၌ နှစ်စည်ပွဲကိုခံ၍၊ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစည်တွင်၊ လောတော်ဝန်၏ဥက္ကောင်းနှင့်၊ ဇာတော်ဝန်၏ဥက္ကောင်းကို၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင် ဖော်
- ၂၁ တော်မူ၍- ထိခွက်အနက်ကို ထောထပ် ဖတ်သည်အတိုင်း၊ လောတော်ဝန်ကို၊ အထက်အရာ၌ တဖန်ခံ၍ ထားတော်မူထမြင့်၊ သူသည်လောတော်ကို ဇာရောမင်း၏လက်တွင် ဆက်မြီ
- ၂၂ ဆက်ရ၏- ဇာတော်ဝန်ကိုမူကား၊ ဆွဲထား
- ၂၃ တော်မူ၏- သို့သော်လည်း၊ ထေားတော် ဝန်သည် ထောထပ်ကိုမလေအောင်းစေ့ထဲ၊ စေ့ထွေး၍နေထေ၏

၄၁

- ၁ ထိုနောက်နှစ်နှစ်လွန်သောအခါ၊ ဇာရောမင်းသည် ထိခွက်ကို မြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည်
- ၂ မြစ်နား၌ရပ်နေ၏- အဆင်းထွန်ဝသောနွားစုနှစ်ကောင်ထိုသည် မြစ်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်နားရှာပေါက်သောမြက်ပင်ကို ဇာလျှက်နေကြ၏-
- ၃ ထိုနွားထိုနောက်မှအဆင်းမထွ၊ မိန့်သောနွားစုနှစ်ကောင်ထိုသည်မြစ်ထဲကထွက်၍၊ အရင်နွား
- ၄ ထိုအနား၌ကမ်းပေါ်မှာရပ်နေကြ၏- အဆင်းမထွ၊ မိန့်ဘော နွားထိုသည်၊ အဆင်းထွန်ဝသော နွားစုနှစ်ကောင်ထိုကို ကိုက်ဇာကြ၏
- ၅ ဇာရောမင်းလည်း ခိုးထေ၏- တဝန်ထိပ်ပြန်၍၊ ထိခွက်ကိုမြင်မက် ပြန်သည်ကား၊ အထုံးကြီး၍ ကောင်းသောပေါးစုနှစ်နှစ်ထိုသည်ပေါး

- ထပ်စည်း၌ ဖြစ်ကြ၏- ထိုနောက်မှ အလုံး
ထား၍၊ အရှေ့ထဲပြင်ရှက်သော စပါးရုန့်နှံ
- ထိုစည်းပေါက်ကြ၏- အလုံးထားသောစပါး
ရုန့်နှံထိုသည်၊ အလုံးကြီး၍ ကောင်းသော စ
ပါး ရုန့်နှံထိုကိုစားကြ၏၊ ဓာရောမင်းသည်း
မှီး၍အိစ္ဆာတ်ဖြစ်သည်ကိုသိထေ၏။
- နံနက်စာမရှိ ချောက်သောအခါ၊ ဓာရောမင်း
သည်မိတ်ပူနံ၍၊ အဂ္ဂုတ္တုဗေဒတတ်ပညာရှိ
အပေါင်း ထိုကို ခေါ်၍၊ အိစ္ဆာတ် တော် ကို ပြန်
ကြားတော်မူ၏၊ သို့သော်သည်း၊ ရှေ့တော်၌စာ
- နတ်ကိုဖတ်၍သောသူတယောက်မျှ မရှိ၊- ထို
အခါထောထောင်ဝန်က၊ ကျွန်တော်သည်တိုယ်
- အပြစ်ကိုလေ့လာသောစောင်းမူပါ၏- ဓာရောဘုရင်
သည် ကျွန်တော်နှင့် ဓားတော် ဝန်ကို အမှတ်
ထွက်၍၊ ကိုယ်ရံ တော် မှူး၊ အိမ်၌ ချုပ်ထား
- ထောင်မူသောအခါ၊- ကျွန်တော်တို့နှင်ယောက်
သည်၊ အသီးအသီးမိမိထိုကိုယ်မိဆိုင်သောအ
နက်နှင့် ပြည့်စုံသော အိမ်မှတ်ကို၊ တညညှင်၌
- တွင်မြင်မက်ကြပါ၏- ကျွန်တော်တို့၌ ကိုယ်ရံ
ထောင်မှူး၏ ကျွန်တော်မြဲလှထင် တယောက်ရှိ၏၊
ထိုသူအားကျွန်တော်တို့သည်ကြားပြော၍၊ သူ
သည်အိမ်မှတ်၏အနက်ကိုဖတ်ပါ၏၊ တယောက်
- မိမြင်မက်သည်အတိုင်းဖတ်ပါ၏- ဖတ်သည်
အတိုင်းသည်းမှန်ပါ၏၊ ကျွန်တော်သည်အရင်
အရာကိုရပြန်၍၊ ဓားတော်ဝန်မူကား၊ ဆွဲထား
ခြင်းကိုခံရပါသည်ဟုလျှောက်ထေ၏။
- ထိုအခါ ဓာရောမင်းသည် ထုကိုစေလွှတ်၍၊
ယောသပ်ကို ခေါ်တော်မူ၏၊ ယောသပ် သည်
ထောင် ထဲက အလျှင် အမြန် ထွက် ရ၍၊ မုတ်
မိတ်ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကိုဖြု ပြီးမှ၊ အထံ
- ထောင်သို့ ဝင်ရ၏- ဓာရော မင်းကသည်း၊ ငါ
သည်အိစ္ဆာတ်ကိုမြင်မက်ပြီ၊ အနက်ကိုအဘယ်
သူမှမဖတ်နိုင်၊ သင်သည်အိမ်မှတ်ကို နားထည်
သော ညာထံ နှင့် အနက် ဖတ်နိုင် သည်ကို ငါ
- ကြားရပြီဟုဆို၏- ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်
တော်သည်အလိုအလျှောက်မတတ်နိုင်ပါ၊ ဘု
ရား၊ သခင်သည် မရှိသောအခြေအနေကိုဖာရော
ဘုရင်အား ပေးတော်မူပါစေသောဟု လျှောက်
- ထေ၏- ဓာရောမင်းကလည်း၊ ငါမြင်မက်သည်
- ဌာ၊ မြင်နား၌ ငါရပ်နေ၏- အဆင်းလွှတ်ဝသော
နှားရုန့်နှံကောင်တို့သည်မြင်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်
နားမှာပေါက်သော မြစ်ပင်ကို စားလျက်နေကြ

- ။ ။ ။ ထိုနှားထိုနောက်မှ၊ အဆင်းမထွား မိမိဖြူ
သောနှား၊ ရုန့်နှံကောင်တို့သည် ထွက်လာကြ
၏၊ ထိုမျှထောက်အရပ်ဆိုးသောနှားထိုကိုစာ
ဂ္ဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင်၊ တခါမျှမမြင်ရ
- ၂၀ စုရ- အဆင်းမထွာ မိမိသော နှားထိုသည်း၊ ဝ
သောအရင်နှား၊ ရုန့်နှံကောင်တို့ကိုကိုယ်စားကြ
- ၂၀ ။ ။ ။ အားပြီးသောနောက်၊ ဓားမှန်းကိုအဆယ်
သူမျှမသိရ၊ အရင်ကဲ့သို့အရပ် ဆိုးသေး၏၊ ငါ
- ၂၂ ထည်းမှီး၏- တဝန်ငါမြင်မက်ပြန်သည်ထား၊
အလုံးကြီး၍ ကောင်းသောစပါး၊ ရုန့်နှံ ထိုသည်
- ၂၃ စပါးတပင်တည်း၌ဖြစ်ကြ၏- ထိုနောက်မှအိုး
နှမ်းလျက် အလုံးသေး၍၊ အရှေ့ထဲပြင်ရှက်
- ၂၄ သောစပါးရုန့်နှံ ထိုသည်ပေါက်ကြ၏- အလုံး
သေးသောစပါး၊ ရှံထိုသည်၊ ကောင်းသောစပါး
ရုန့်နှံ ထိုကို စားကြ၏၊ ထို အိမ်မှတ်ကို ဗေဒင်
တုတ် ထိုအား ငါ ကြားပြော၍၊ အနက်ကို အ
ထယ်သူမျှမဖတ်နိုင်ထု၊ ယောသပ်အား ပြော
ဆိုတော်မူ၏။
- ၂၅ ယောသပ်ကထည်း၊ ဓာရောဘုရင် မြင်ဖတ်
တော်မူသောအိမ်မှတ်ကား၊ တပါးတည်းဖြစ်ပါ
၏၊ ဘုရားသခင်မြဲထံတံ့သောအမှုကိုဓာရောဘု
- ၂၆ ရင်အားပြတော်မူပြီး- ကောင်းသောနှားရုန့်နှံ
ကောင်တို့သည်ရုန့်နှံနှစ်ခြစ်ပါ၏၊ ကောင်းသော
စပါးရုန့်နှံ ထိုသည်လည်း၊ ရုန့်နှံနှစ်ခြစ်ပါ၏။
- ၂၇ အိမ်မှတ်တော်ကားတပါးတည်းဖြစ်ပါ၏- ထိုနှား
ထိုနောက်ထွက်လာသောနှား၊ မိမိ၍ အရပ်ဆိုး
သောနှားရုန့်နှံကောင်တို့သည်၊ ရုန့်နှံနှစ်ခြစ်ပါ
၏၊ အရှေ့ထဲပြင်ရှက်သောစပါး၊ မှင်းရုန့်နှံ ထို
သည်လည်း၊ အစာခေါင်းပါးသောရုန့်နှံနှစ်ခြစ်
- ၂၈ ပါ၏- ဓာရောဘုရင်အား၊ ကျွန်တော်လျှောက်
လိုသော အရာ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်မြဲထံတံ့
- ၂၉ သောအမှုကိုဖာရောဘုရင်အားပြတော်မူ၏- အ
ဂ္ဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်၊ ဝပြောသောနှံ
- ၃၀ ရုန့်နှံနှစ်ခြစ်လိမ့်မည်- ထိုနောက်မှအစာခေါင်း၊
ပါးသောနှံရုန့်နှံနှစ်ပါးလာ၍၊ အဂ္ဂုတ္တုပြည်၌
အလုံးဝသောဝပြောခြင်းသည်တိမ်မြုပ်လျက်၊
အစာ ခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် တပြည်လုံးလျက်
- ၃၁ စီးလိမ့်မည်- အစာခေါင်းပါးခြင်းသည်အတ္တန်
အားကြီး သောခွကြောင့်၊ အရင် ဝပြော ခြင်း၏
- ၃၂ လက္ခဏာမထင်ရ- ဓာရောဘုရင်သည် ထပ်၍
အိမ်မှတ်မြင်ရသည်အရာမှာ၊ ထိုအမှုကိုဘုရားသ
ခင် မြဲမြဲခိုင်ခံ့စေ၍၊ အလျှင်အမြန် စီရင်တော်မူ

၈၈ ထိန်စဉ်-ထိုမြစ်၌စားရာဘုရင်သည်ညာထံ
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူကို ရွေးချယ်၍၊ အဲ
 ၈၉ ဂုဏ္ဏါပြည်ကို ဆုတ်မိုးစေတော်မူပါ။- ခန့်ထား
 တော်မူသော သူသည်လည်း၊ တပြည်လုံး၌ စေ
 ကြီးစေကြပ်ဆိုကို ခန့်ထား၍၊ ဝပြောသောနှစ်
 ၉၀ ခုနှစ် နှစ်ပတ်လုံး တပြည် လုံးတွင် ငါးမို့ တမို့
 ၉၁ ကောက်ယူကြပါစေ။- ထိုသူထိုသည်ဖြစ်သော
 သောမင်္ဂလာနှစ်ထိုတွင်၊ မိကျွေးသမျှကို စုစုံ
 ၉၂ ။ ဓာရာဘုရင်ထံတော်၌ပေးစွမ်းကို ဆည်း
 သူးကြပါစေ။ မြို့စွမ်းသည်၊ မိကျွေးကိုသိုထား
 ၉၃ ကြပါစေ။-ထိုမြစ်၌၊ အဲဂုဏ္ဏါပြည်၌စောခေါင်း
 ပါးသောနှစ်ခုနှစ်ခုစေတော်မူသောစာ၊ ပြည်သူ
 ပြည်သားစာစရာဆိုသိုထားထွက်၍နှင့်၍၊ စ
 ၉၄ စောခေါင်းပါးသောကာလတွင်ပြည်တော်မဏ္ဍယ်
 ရထု၊ ဓာရာမင်းစားလျှောက်လေ၏။
 ၉၅ -၈ ထိုသို့သောသပ် လျှောက်သောစကားကိုစာ
 ရေးမင်းစားရှိသော ကွန်တော်မျိုးစေပေါင်းထို
 ၉၆ သည်နှစ်သက်ကြ၍၊- ဓာရာမင်းက၊ ဘုရားသ
 ဝင်၏မိညည်းတော်ကိုရ၍၊ ဤကဲ့သို့သော သူကို
 စေတယ်မှာရှာ၍ ထွေမည်နည်းလေ၊ ကွန်တော်
 ၉၇ မျိုးထိုစားမိန့်တော်မူ၏-ယောသပ်စားသည်။
 ဘုရားသခင်သည် ဤစေမှု စေလုံးနဲ့ ထိုကို သင့်
 စားပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထင်ကဲ့သို့ ညာထံ
 ၉၈ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူမရှိ၊- ထင်သည်နန်း
 တော်ဆုတ်မြစ်ရမည်၊ ထင်၏စကားစေတိုင်းငါ၏
 ပြည်သားစေပေါင်းထိုကိုငါမိရင်စေမည်၊ ရာစ
 ပဏ္ဍင်စားမြင့်သာ၊ ငါသည်သင့်ထက်ကြီးမြတ်
 ၉၉ စည်ထူ မိန့်တော်မူ၏- တဝန်း၊ ကြည့်ပါ၊ အဲ
 ဂုဏ္ဏါပြည် တပြည်လုံးကိုသင်ဆုတ်မိုးစေခြင်းငှါ
 ငါ ခန့်ထားပြီလေ၊ ယောသပ် စား မိန့်တော် မူ
 ၁၀ ထူး၊- ထက်စွပ်တော်ကို ရွတ်၍၊ ယောသပ်
 ထက်၌ စွပ်စေတော်မူ၏၊ မိတ်ချော စေတော်ကို
 ထည့်ဝတ်စေ၍၊ ထည်ပင်း၌ရွှေလွယ်ကိုဆွဲပြီး
 ၁၁ လျှော်၊ မိုက်ထရထားတော်ကို မီးစေတော်မူ၏၊
 မြိတ်ဝတ်၍ နေကြထုသုန္ဒရားယစ်ကြ၏၊ ထိုသို့
 ၁၂ လျှော် အဲဂုဏ္ဏါပြည် တပြည်လုံးကို ဆုတ်မိုးစေ
 တော်မူ၏- ဓာရာမင်းကလည်း၊ ငါသည်ဓာ
 ရာဘုရင်မှန်၏၊ ထိုမြစ်၌သင်၏စွန့်မရှိလျှင်၊
 ၁၃ အဲဂုဏ္ဏါပြည်တစ်ရှောက်လုံးတွင်၊ စေတယ်သူရွာ
 မိမိထက်မြေကိုမကြံရထုမိန့်တော်မူ၏-ဓာရာ
 ၁၄ စင်သည်လည်း၊ ဇာသကာသဓာသ ထည်းလူ
 စား ထွေရာစွာနှင့် ထောထပ်ကို မှီးမြှောက်၍၊

ဩဇာမြစ် ယပ်ပရာယိတ် ပေါတိလေရစ် သို့၊
 ၁၅ အာသနတ်နှင့်နိဝေတော်မူ၏၊ ထိုသို့သော
 ထပ်သည် အဲဂုဏ္ဏါမြို့ဝင်ဆုတ်စရာနှင့်ထပ်တော်
 ကထွက်လေ၏။
 ၁၆ ယောသပ်သည် အဲဂုဏ္ဏါ ဌာနဘုရင် ဓာရာ
 မင်းထံ၌စေခွင့်ရသောစာ၊ စေသက်စေနှစ်သုံး
 ၁၇ စေသ်မြဲသတည်း၊ စေတော်က ထွက်၍၊ အဲ
 ၁၈ ဂုဏ္ဏါပြည် တရှောက် လုံးသို့ သွားလေ၏၊- ဝ
 ပြောသောနှစ်ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး၊ မြေစသီးစေ
 ၁၉ ထိုသည်စေထွန်မှားပြားကြ၏- ခုနှစ်နှစ် ပတ်
 လုံးအဲဂုဏ္ဏါ ပြည်တွင် မြဲသမျှသော မိကျွေးကိုစု
 ၂၀ စုံ၍၊ မြို့ထို၌ သိုထားလေ၏၊ မြို့ပတ် ဝန်းကျင်
 ထပ်တို့၌ ရသော မိကျွေးကို မြို့စသီးစေသီးထို
 ၂၁ တွင်သိုထားလေ၏- စပါးကိုကား၊ သမုဂ္ဂရာသီ
 လုံးနှင့်စေမှုစေထွန်မှားစွာစုတား၍၊ မရေတွက်
 ၂၂ မှီလောင် ရွာသောကြောင့် မရေတွက်ဘဲနေ
 ထတည်း။
 ၂၃ စော ခေါင်းပါး သောနှစ် မရောက်မှီ၊ ထော
 ထပ်သည်ဩဇာမြစ် ယပ်ပရာယိတ်ပေါတိလေ
 ၂၄ ရစ်သို့၊ အာသနတ်တွင်၊ သားနှစ်ယောက်ထိုကို
 ၂၅ မြင်ရ၏၊- သားဦးကိုကား၊ မနာရှေ့စေမည်မြင့်
 မှည့်လေ၏၊ စေကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသမျှသော
 ပင်ပန်းခြင်းနှင့်၊ ငစေစစ်တိပ်သားစေပေါင်းထို
 ၂၆ ကိုငါမေ့စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူပြီလေ
 ၂၇ ဆိုသတည်း၊- နောက်ရသောသားကိုကား၊ ဇ
 ဓမိပ်စေမည်မြင့်မှည့်လေ၏၊ စေကြောင်းမူကား၊
 ၂၈ ဘုရားသခင်သည် ငါစင်းရဲ ခံရသော ပြည်၌၊
 ငကို ပွားစွာစေလော်မူပြီလေဆိုသတည်း။
 ၂၉ ထိုနောက်၊ အဲဂုဏ္ဏါပြည်၌ဝပြောသောနှစ်ခု
 ၃၀ နှစ်နှစ်ကုန်လေ၏၊- ယောသပ် ပြောသည် စ
 တိုင်း၊ စောခေါင်းပါးသောနှစ်ထိုသည် ရောက်
 ၃၁ စမှီ၏၊ ထိုစခါသ်သိမ်းသော ပြည်တို့၌ စော
 ခေါင်းပါးခြင်း မြဲသော်လည်း၊ အဲဂုဏ္ဏါ ပြည်၌
 ၃၂ ထန်စပါး မြဲသေး၏၊- နောက် တဝန်း အဲဂုဏ္ဏါ
 ပြည်သူပြည်သားစေပေါင်းထိုသည် ဂွတ်သိပ်
 ၃၃ သောစာ၊ ဓားစရာကို ရပါမည်စေကြောင်း၊
 ဓာရာမင်းထံ၌ ကျွေးကြော်ကြ၏၊ ဓာရာမင်း
 ၃၄ ကလည်း၊ ယောသပ် ထံသို့ သွားကြ၊ သူမိရင်
 နှုတ်စေတိုင်းပြုကြလေ၊ အဲဂုဏ္ဏါပြည်သူ ပြည်
 ၃၅ သားစေပေါင်းထိုကို မိန့်တော်မူ၏- မြေပြင်စ
 ရှောက်လုံး၌စောခေါင်းပါးသောစာ၊ ထော
 ထပ်သည်စပါးကို မြဲသမျှ ထိုကိုစွင့်၍ အဲဂုဏ္ဏါ

ထုတို့အားရောင်းလေ၏ထိုစခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်
၌ အစည်စေတိုင်း၊ အစာခေါင်းပါး၊ ထတည်း၊-
၈၉ စပ်ထိမ်းသောပြည်တို့၌လည်း၊ အလွန် အစာ
ခေါင်းပါး သောကြောင့်၊ အသီး၊ အသီး၊ သော
ပြည်သာ၊ ထိုသည်၊ ခေါ်ကို ဝယ်ခြင်းငှါ၊ အဲ
ဂုတ္တုပြည်ထောသပ်ထံသို့လာရောက်ကြ၏။

၄၂

- အဲဂုတ္တုပြည်၌ ခေါ်မြို့ကြောင်းကို ထာကုတ်
ကြားသိလျှင်၊ သင်တို့သည်အထယ်ကြောင့် တ
ထောက်ကို တယောက် ကြည့် ရှု၍ နေကြ သ
- နည်း။- အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ခေါ်မြို့ကြောင်းကို ငါ
ကြားရပြီ၊ ငါတို့သည်မသေ၊ အသက်ရှင်မည်
အကြောင်း၊ ထိုပြည်သို့ သွား၍ ငါတို့ အမှုကို
ဝယ်ကြသောသူ၊ မိမိသာ၊ ထိုအားဆိုသည်အ
- ထိုင်း။- လောသပ်၏ အစ်ကို တကျိပ် ထိုသည်
ခေါ်ကိုဝယ်ခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ
- ၏။- လောသပ်၏ဥပယံမိန်ကိုကား၊ အစ်ကို
တို့နှင့်အတူ ထာကုတ်သည် မစေ မထွတ်၊ အ
ကြောင်း မူကား၊ သူ၌ သေးရောက် ကောင်း
ရောက်လိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်သတည်း။
- ထိုအခါ၊ ခါနာန်ပြည်၌အစာခေါင်းပါးသော
ကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသောသူတို့
တွင်၊ ဣသရေလသား၊ ထိုသည် ခေါ်ကိုဝယ်
- ခြင်းငှါ ထာကြ၏။- လောသပ်သည် နိုင်ငံအုပ်
မြစ်၌၊ ပြည်သားအပေါင်းတို့အားရောင်းသော
အမှုကို စီရင်လေ၏၊ လောသပ်အစ်ကို ထိုသည်
- ထာ၌သုဇ္ဈာ ဦးညွတ်၍ ကြ၏။- လောသပ်
သည် အစ်ကို တို့ကို မြင်လျှင် လိမ်း၊ သို့သော်
ထည်းမသိတန်ဆောင်၍၊ ကြမ်းတမ်းစွာပြော
လျှက်၊ သင်တို့သည်အထယ်ကထာကြသနည်း၊
ထုပေး၏၊ သူတို့ကလည်း၊ အစာကို ဝယ်ခြင်း
ငှါ၊ ခါနာန်ပြည်ကထာကြပါသည်ဟု လျှောက်
- ကြ၏။- လောသပ်သည်အစ်ကိုတို့ကို သိသော်
- ထည်း၊ သူတို့သင့်လောသပ်ကိုမသိကြ။-လော
သပ်သည် သူတို့ အကြောင်း နှင့်၊ မြင်ရ သော
အိန္ဒြေကိုတော်အမူလျက်၊ သင်တို့သည်သူ
တို့မြင်ကြ၏၊ ပြည်တော်၌ အားနည်းသောအ
ရပ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထာကြပြီဟု ဆိုလျှင်၊-
- သူတို့က၊ မထုတ်ပါသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
တို့သည် အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါသာ ထာကြပါ
- ၏။- ကျွန်တော်တို့သည်တယောက်တည်းသော
သူ၏အား မြင် ကြ ပါ ၏။ ခြောက်မတ် ထောသူ

- ၈၂ ထည်းမြင်ကြပါ၏၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်
သူလျှို့မထုတ်ပါထုလျှောက်ကြ၏။- လောသပ်
ကလည်း၊ မထုတ်ဘူး၊ ပြည်တော်၌အားနည်း
သောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါထာကြပြီဟု ဆို
- ၈၃ ပြန်၏။- သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်
ခါနာန်ပြည်၌၊ ထထောက် တည်း၊ သော သူ၏
သာ။ ညီအစ်ကိုတကျိပ်နှစ်ယောက်မြင်ကြပါ
၏၊ အငယ်ဆုံး၊ သောသူ ကား၊ အစနှင့် အထူ
သရဖိုရစ် ပါ၏၊ တယောက်ကား၊ မမြီပါထု
- ၈၄ လျှောက်ပြန်လျှင်၊- လောသပ်က၊ သင်တို့သည်
- ၈၅ သူလျှို့မြင်ကြ၏ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ- ထင်
တို့ကိုအထယ်သို့ စုံစမ်းရမည်နည်းဟုမူကား၊
အငယ်ဆုံးသောညီမထာလျှင်၊ ဓာဓာဓာရင်အ
ထက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်အ
- ၈၆ အရပ်မှမထွက်မသွားရ။- သင်တို့ကားမှန်သည့်
မှန်သည်ကို စုံစမ်း၍ သိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့တွင်
တယောက်သောသူကို စေလွှတ်၍ ညီကိုထောစီ
စုံစမ်းကြ၊ သောသူတို့ကို ထောင်ထဲမှာ ချထား
မည်၊ သို့မဟုတ်၊ ဓာဓာဓာရင်အထက်ရှင်ထောင်
မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်ထူ
- ၈၇ လျှို့မြင်ကြ၏ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊- ထင်ကိုအပေါင်းတို့
- ၈၈ ကို သုံးရက်ရှုပ်ထားလေ၏။- သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌လောသပ်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါ
သင့် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူမြင်၏
သို့ရှိ၍ သင်တို့သည်အသက်ခွပ်သောစေခြင်း
- ၈၉ ငှါမြို့သောအမှုဟူမူကား၊ သင်တို့သည်မြောက်
မတ်သောသူမှန်လျှင်၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင်
တစုံတယောက်ကိုထောင်တပ်၌အရှုပ်ထွက်
နေနေ ပြု လျှင်၊ ကြွင်းသောသူတို့မူကား၊ ထွားကြ
ထော့၊ တပ်သူတပ်သားတို့၌ အစာ ခေါင်းပါး
- ၉၀ သောကြောင့်၊ ခေါ်ကိုလူ၍ သွားကြထော့- အ
ငယ်ဆုံးသောညီကို ထေသို့ထောင်စွဲ ကြထော့
သို့မြို့လျှင်၊ သင်တို့ကားမှန်လိမ့်မည်၊ ထင်တို့
အသက်လည်း၊ ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်
အတိုင်း၊ သူတို့သည်မြို့ကြ၏။
- ၉၁ ထိုအခါ သူတို့သခင်၊ ဂုဏ်၊ ဆိုကြသည်ကား၊
အကယ်စင်စစ်ငါတို့သည်ညီ၏အမှု၌အမြင်ကြ
ကြ၏၊ သူသည်ငါတို့ကိုဘောင်းပန်ထောအခါ၊
သုမိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့သည်မြင်လျှင် နှင့်
နားမထောင်ဘဲနေကြ၏၊ ထိုကြောင့် ဤအမှုထည့်
ငါ တို့ အပေါ်မှာ သရဇာထံ ထာ ပြီဟု၊ အ
- ၉၂ လောသပ်ကိုတယောက်ပြောဆိုကြ၏။- ရှစ်လ

ထည်း။ သူငယ်ကိုမပြစ်မှားပါနှင့်ထုကျွန်ုပ်ဆိုသည်မထုတ်သော။ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြသောကြောင့်။ သူ၏အသွေးအတွက်သ

၂၇ ခုစစ်ခံရကြသဖြင့်ထုပြန်၍ဆို၏။- ထိုသို့မိမိတို့ပြောဆိုကြသောစကားကို သောသပ် နားထည်သည်ထု သူတို့ မထင်ကြ။ အကြောင်းမူကား။ သောသပ် သည် စကား ပြန်နှင့် သူတို့ကို ပြော

၂၈ တတ်သောကြောင့်တည်း။- ထိုအခါ။ သောသပ်သည်သူတို့ထံမှ ခဏခွာ၍ငိုလေ၏။ တဖန်ထာပြန်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်။ မှီမောင်ကိုသူတို့စု

၂၉ ထဲကယူ၍။ သူတို့၏အတွင်းနှုတ်သွင်းလေ၏။- ထိုနောက်။ သူတို့၏စကားကိုစပါးနှင့်ပြည့်စေ၍။ ညာထို ငွေကိုထည်း။ အသီးအသီး အိတ်တို့တွင် ပြန်ထည့်စေခြင်းငှါ။ လမ်းခရီး၌စားစရိတ်ကို ပေးစေခြင်းငှါ။ ငါ့ရင်စီရင်၍။ ထိုသို့လျှင်သူတို့၌

၃၀ လေ၏။- သူတို့သည်ထည်း။ မြို့များအပေါ်၌စပါး

၃၁ ကိုတင်၍ ထွက်သွားကြ၏။- စားခန်းသို့ရောက်သောအခါ။ တယောက်သောသူသည် မြို့ကိုအစာကျွေးခြင်းငှါ မိမိ၏အိတ်ကိုဖွင့်လျှင်။ အိတ်ထဲတွင်

၃၂ မှီသော ငွေကို မြင်လေ၏။- ညီအစ်ကို တို့အားထည်း။ ကျွန်ုပ် ငွေ ကို ပြန်ထားပြီး ကြည့် ပါ။ အိတ် ထဲမှာ မှီသည်ထု ဆိုသော်။ သူတို့သည် မိတ်နှစ်လုံးလျှော့၍ ကြောက် လန့်လျက်။ ငါတို့၌ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော ဤအမှုသည်။ အတယ်အမှုဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟုတယောက်ကိုတယောက်ဆိုကြ၏။

၃၃ ခါနာန်ပြည်။ အဓမ္မာကုပ်ထံသို့ရောက်လျှင်။ မိမိတို့၌ မြင်လေ သမျှ တို့ကို ကြားပြော သည်

၃၄ ကား။- ထိုပြည်ကိုအုပ်စိုးသောသူသည် ကြမ်းတမ်းစွာပြောလျက်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုပြည်၌သူ

၃၅ လျှို့ဝှက်သူတို့မှတ်လေ၏။- ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း။ ကျွန်တော်တို့သည် ခြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်ကြ

၃၆ ပါ၏။ သူလျှို့မထုတ်ပါ။- တဖန်တည်းသား။ ညီအစ်ကိုတို့အား တကွပ် နှစ်ယောက် ဖြစ်ကြ ပါ၏။ တယောက်ကားမရှိပါ။ အထွေထွေသောသူကား။ ခါနာန်ပြည်၌ အစနှင့်အတူ ယခုရှိရစ်ပါသည်

၃၇ ထု လျှောက်သော အခါ။- ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောသခင်က။ သင်တို့သည် ခြောင့်မတ်သောသူ မှန်သည်ကို အတယ်သို့ ငါသိနိုင်မည် နည်းဆိုသော်။ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင်တစ်ယောက်ကို ငယ်၌ ထားရစ် ကြလော့။ သင်တို့ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်။ အ

၃၈ စာကိုယူ၍သွားကြလော့။- အထွေထွေသောသူကိုငယ်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်။ သင်တို့သည် သူလျှို့မထုတ်။ ခြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်သည်ကိုငါသိလိမ့်မည်။ သင်တို့ညီ အစ်ကိုကိုထည်း။ ငါပြန်၍အပ်မည်။ သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ မောက်ကားရောင်းဝယ်ရကြ မည်ဟု။

၃၉ ဆိုကြောင်းကိုကြားပြောကြ ပြီးမှ။ မိမိတို့အိတ်များအထဲကစပါးကို ထုတ်သောအခါ။ အသီးအသီးဆိုင်သော ငွေထုပ်တို့သည် မိမိတို့အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုပ်များကို သူတို့နှင့် အစသည့်

၄၀ မြင်သောအခါကြောက် လန့်ကြ၏။- အဓမ္မာကုပ်ကလည်း။ သင်တို့သည်ငယ်တို့ကိုထုယူကြပြီးသောသပ်မရှိ။ မှီမောင်မရှိ။ ဗယ်မိန်ကိုထည်းယူသွား။ ချင်သည်တကား။ ဤအမှုအလုံးကိုတို့သည်ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဆက်ဖြစ်သည် တကား

၄၁ ထု သူတို့အားဆို၏။- ရုစင်ကလည်း။ ကျွန်ုပ်သည်ဗယ်မိန်ကို အထွေထွေ ပြန်၍ မဆောင်ခဲ့လျှင်။ ကျွန်ုပ်သား နှစ်ယောက် တို့ကို သတ်ပါလော့။ သူကိုကျွန်ုပ်ထင်၍အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တဖန် အထွေထွေပြန်၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု အဓမ္မာအား

၄၂ ဆို၏။- အဓမ္မာကလည်း။ သင်တို့နှင့်အတူငယ်တို့အားရ။ သူ၏ အစ်ကို သေ ပြီး သူသည် တယောက်တည်းကျန်ရစ်၏။ သင်တို့သွားရာလမ်းခရီးတွင်သူ၌ ထေးရောက်လျှင်။ သင်တို့သည် ငယ်ပင်မြို့ကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ။ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သတ် ရောက် စေ ကြ လိမ့်မည် ထု ဆိုလေ၏။

၄၃

၁ ခါနာန် ပြည်၌အလွန်အစာ ခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍။- အဓမ္မာပြည်မှဆောင်ခဲ့သောစပါးကို စားကုန်ပြီးမှ။ အဓမ္မာက။ တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာ အနည်းငယ် ကိုဝယ်ကြပါ ဦးဟုဆို၏။ ထု ကလည်း။ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြပ်ကြပ် ခြိမ်းခြောက်လျက်။ သင်တို့ညီ မပါ လျှင်

၂ ငဗျက်နှာကိုမမြင်ရဟုပြောထားပြီး။- ကျွန်ုပ်တို့ညီကိုထည့်လျှင်။ သွား၍ အဓမ္မာအဖို့ရာ ဝယ်ပါမည်။- ညီကိုမထည့်လျှင်မသွားပါ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူက။ သင်တို့ညီမပါလျှင်။ ငဗျက်နှာကိုမမြင်ရဟု ပြောထားပြီထု အဓမ္မာအား ပြန်ဆို

၃ လေ၏။- အဓမ္မာကလည်း။ သင်တို့၌ ညီမရှိမှန်းကို ထိုသူအားပြော၍ အတယ်ကြောင့်ကို

၄ ညည်းမဲကြယနည်းဟုဆိုသော်။- သူတို့က။ ထို

သူသည်ကျွန်ုပ်တို့၏အကြောင်းအရာ၊ အမျိုးအ
 နွယ်တို့ကို ကြပ်ကြပ်မေးလျက်၊ သင်တို့အစ
 အဆက်ရှင်သေးသလော၊ ညီမိသားသောထု
 မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏စကားသ
 ထောသို့လိုက်၍ပြန်ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကို
 ဆောင်ခဲ့ကြသောပြောမည်ကို၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ၈။ အမှန်သိရှိပါ သလောထုဆိုကြ၏- ယုဒက
 ထင်၊ သူငယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူထွက်ပါ။ သို့ပြု
 လျှင်၊ အမှန်ကျွန်ုပ်တို့နှင့်သူငယ်မှားတို့သည်
 မသေ၊ အသက် ရှင်မည် အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်
 ၉။ တို့ထံ၌သွားကြပါမည်- ကျွန်ုပ်တို့သည်သူ၏အာ
 မခံမြင်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်သူကိုတောင်းပါ။ သူ
 ကိုပြန်၍မဆောင်၊ အခမ္ဘာမှသာလျှင်၊ အ
 ၁၀။ စည်မပြတ် အပြစ်ကိုခံပါစေ- ဤမှထောက်မ
 ဝင့်၌လျှင်၊ အကယ်၍ ခုတိယအကြိမ်တွင်ပြန်
 ၁၁။ ရောက်ပါပြီဟု၊ အခမ္ဘာသရေထအားဆို၏- အ
 ခမ္ဘာသရေလကထည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ပြုကြ
 ထော့၊ ထိုသူအား ဆက်စရာသို့ သင်တို့ထိတ်ဝ
 တို့တွင်၊ ခါနာန်ပြည်၏အသီးမျိုးအကောင်းဆုံး
 တည်းဟူသော၊ ဗမာစံစေး အနည်းငယ်၊ ဂျား
 ရည် အနည်းငယ်၊ နံသာမျိုး၊ ဓုရန်စေး၊ သစ်
 ၁၂။ အယ်သီး၊ ဗာတံသီးတို့ကိုယူကြလော့- သင်
 တို့ထက်၌ငွေနှစ်ဆကိုလည်းယူကြလော့၊ ထိတ်
 ဝ တွင် ဆောင် ခဲ့ သော ငွေ ကို တဝန် ထက် ၌
 ဆောင်သွား ကြဦးလော့၊ ထိုအမှုသည် သတိ
 ၁၃။ ထင် သော အမှု ဖြစ်ဟန် မှီ၏- သင်တို့ ညီကို
 ထည်း ယူ၍၊ တဝန် ထိုသူ ထံသို့ ထသွား ကြ
 ၁၄။ လော့- ထိုသူသည်သင်တို့အစ်ကိုတယောက်
 နှင့်ဗယ်မိန်ကို ရွတ်လိုက် မည် အကြောင်း၊
 သင်တို့သည်သူ မိတ်နှင့်အတူရသော အငွေကို၊
 အနန္တတန်ဖိုးရှင်ဘုရားသခင် ပေးတော်မူပါစေ
 သော၊ သို့ရာတွင် ငါသည်သားဆုံးခြင်းကို ခံရ
 လျှင်ခံရတော့မည်ဟု၊ သားတို့အား ဆိုသည်
 ၁၅။ အတိုင်း- သူတို့သည် ထိုထက်ဆောင် ကိုငင်၊
 မိမိထက်၌ငွေနှစ်ဆကိုငင်၊ ဗယ်မိန်ကိုငင်၊ ယူ
 ၍ ထပြုလျှင်၊ အဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ယော
 သပ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။
 ၁၆။ သူတို့နှင့်အတူဗယ်မိန်ပါသည့်ကိုယော
 သပ်မြင်လျှင်၊ ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ဤသူတို့ကို
 ထိမ်သို့ခေါ်သွားလော့၊ အကောင်ဈားကိုသတ်
 ၍၊ ဇားစရာကိုရှင်ဆင်လော့၊ သူတို့သည်ငါနှင့်
 အတူခွန်းတည့်စာကို ဇားရကြလိမ့်မည်ဟုမှာ

၁၇။ ထားသည်အတိုင်း- ဝန်စာရေးပြု၍၊ သူတို့ကို
 ၁၈။ ယောသပ်ထိမ်သို့ခေါ်သွား၏- ယောသပ်ထိမ်
 ထိုခေါ်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည်ငါတို့ထိတ်
 ခွံယမန်ပြန်ပေးသောငွေကြောင့် ခေါ်သွင်းပြီး
 သူသည်အမှုရှာလိမ့်မည်၊ ငါတို့ကိုအပြစ်ပြုသ
 မြင့်ကွန်ခံစေ၍၊ ဗြိတိကိုထိမ်းလိမ့်မည်ဟု ဆို
 ၁၉။ ကြပြီးလျှင်- ယောသပ်ဝန်စာရေး အစိုးသို့
 ချဉ်းကပ်၍၊ ထိမ် တံ ခါး နားမှာ နှုတ်ဆက်
 ၂၀။ ထွက်- သခင်၊ ယမန်ကအကျွန်ုပ်တို့သည်အ
 ၂၁။ စာကိုဝယ်ခြင်းငှါအမှန်တာပါ၏- ဇားခန်းတို့
 ရောက်၍ထိတ်ဈားကိုပွင့်သောအခါ၊ ထုတိုင်း
 ဆိုင်သောငွေသည် အလျှင်မထွေ့ဘဲ ထိတ်ဝ
 တွင်ရှိပါ၏။ ထိုငွေကိုတဝန်ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီ-
 ၂၂။ သရေထည်းအစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ၊ အခြားသော
 ငွေကို ကိုယ်၌ ဆောင်ခဲ့ ကြပါ၏။ ထိုငွေကိုအ
 ကျွန်ုပ်တို့ ထိတ်ဈား၌ အထတ်သူ ထား ထည့်
 ၂၃။ ကိုမသိရှိပါဟု ဆိုကြသော်- ဝန်စာရေးက
 ချမ်းသာပါစေ၊ မမိုးရိပ်ကြနှင့်၊ သင်တို့ဘုရား
 သခင်၊ သင်တို့အစစ်ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့
 ထိတ်ဈား၌တည့်စာကို သနားတော်မူပြီးသင်တို့
 ငွေကိုငါခံရပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ မှီမောင်ကိုထုတ်၍
 ၂၄။ အပ်လိုက်လေ၏- ယောသပ်ထိမ်သို့ သွင်းပြီး
 မှ၊ ဝန်စာရေးသည်ရေကိုပေး၍ ခြေဆေးစေ၏။
 ၂၅။ ဗြိတိကိုထည်းတွေ့လေ၏- ခွန်းတည့်အမြန်၌
 ယောသပ် ထာလိမ့်မည်ဟု၊ သူတို့သည် မှော်
 ထင်၍ထက်ဆောင်ကို ပွင့်နှင့်ကြ၏။ ထိုထိမ်၌
 သူတို့သည် အစာကို ဇားရလိမ့်မည်ဟု၊ သူတို့
 သည်ကြားလေသတည်း။
 ၂၆။ ယောသပ်သည် ထိမ်သို့ ရောက်သော အခါ၊
 သူတို့သည် ကိုယ်၌ ပါသော ထက် ဆောင် ထို
 ထိမ်ထဲ ယောသပ်ထံသို့ သွင်း၍၊ သုရှေ့မှာပြီး
 ၂၇။ ညွတ်ရုံလျှက်နေကြ၏- ယောသပ်သည် နှုတ်
 ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့အစတည်းဟူသော၊ သင်
 တို့အရင်ပြောသောအသက်ကြီးသူသည်ကျွန်း
 မာပါ၏လော၊ အသက်ရှင်သေးသောထု စေး
 ၂၈။ လျှင်- သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်း၊ ကျွန်တော်တို့
 အဖသည် ကျွန်းမာပါ၏။ အသက်ရှင်ပါလေ၏
 ထုလျှောက်လျက်၊ ဦးညွတ်ရုံ၌ မှီရုံလျှက် ရှေ့
 ၂၉။ ကြ၏- ထိုအခါယောသပ်သည်မှော်ကြည့်၍မိ
 မိအမိ၏သား၊ မိမိညီရင်းဗယ်မိန်ကိုမြင်လျှင်၊
 ဤသူကား၊ သင်တို့အရင်ပြောသော သင်တို့ညီ
 မြင်သလောထု မေးလျက်၊ သင့်ကိုဘုရားအစင်

ကထိမသနာစောရပုပါဏေသော သောသေသိ
 ၄၀ ခြံ- ညီရင်းကိုမြင်ရ၍ ကြင် နာသော မိတ်ရှိ
 သောသေသိ- အထွတ်အမြတ်သောသေသိ- ငါ
 ရာစာရပ်ကို ရှာသဖြင့်၊ အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်၍ ငါ
 ၄၁ ထေ၏- တစ်ခုခုကို သစ်၍ အမြဲ ရှာ
 တည်းထွက်ပြင်သို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ခါးပွဲကိုဖြင့်
 ၄၂ ကြံထုစေမိန့်ခြင်း- သောသပ်အိုတပွဲ၊ အစ်ကိုထို
 ထိုတပွဲ၊ သောသပ်နှင့်စားသော အရုတ္တ၊ ထိုထို
 ထိုတပွဲ၊ အသီးအသီးထိုကိုဖြင့်ကြမ်း၊ အရုတ္တ၊
 ထိုထိုသည်ယေဗြိထိုနှင့်အတူမစားရ၊ ထိုထ
 ၄၃ မှုကိုအရုတ္တ၊ ထိုထိုသည် ခွဲတတ်ကြမ်း- ညီအစ်
 ကိုထိုထည်အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်စောင် အ
 ခွယ်အလိုက်၊ သောသပ်ရွှေမှာ ထိုင်နေ ကြမ်း
 ထိုထိုသည် အရှင်ရှင်ကြည့်၍သံသြခြင်းရှိကြ
 ၄၄ ၏- သောသပ်သည်ထည်း သူထိုစားရန်အဖို့၊
 အသီးအသီးထိုကိုမိမိထံမှပေးလိုက်၏၊ ဗယ်ာ
 မိန့်ရသောအဖို့သည် အစ်ကိုထို ရသော အဖို့
 ထက်ငါးဆများသတည်း၊ သူထိုသည်သောက်
 ခြံဇွန်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၄၄

• သောသပ်သည်ထည်းဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊
 ထိုသူထိုထိတ်စွာနှင့် မိကျွပ်ပါရှိသောအပြည့်
 ထည့်ထော့၊ ထိုထိုင်း ဆိုင်သော ငွေကို မိမိထို
 ၂ ထိတ်ဝတွင်ငင်း- ဝပါ၊ အဖိုးငွေနှင့်ငွေထေး
 ကို၊ အငယ်ဆုံးသောသူထိတ်ဝတွင်ငင်းထည့်
 ထေး ထော့ထု၊ မှာသည်အထိုင်း ဝန်စာရေးပြု
 ၃ ထေ၏- နံနက်မိုးစီးထင်းသောအခါ၊ ထိုသူထို
 ၄ ကိုဗြိဇ္ဇာနှင့်တကွ ထွက်လိုက်ထေ၏- မြို့ပြင်
 သို့ရောက်၍ မဝေးသေးသောအခါ၊ သောသပ်
 သည်ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ထိုသူထိုကိုမြန်မြန်
 လိုက်ထော့မှီသောအခါ၊ သင်ထိုသည်ကျေးဇူး
 ကို မကောင်း သော အမှုနှင့် အထယ် ကြောင့်
 ၅ ထပ်ကြသနည်း- သေခင်သောက်သောထေး
 မထုတ်ထေး၊ ထူးဆန်းသောညာဏ်ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သောထေးမထုတ်ထေးသစ်ထို့ပြုသော
 ၆ ဤ အမှုသည် မကောင်းပါ တကားထု ပြောဆို
 ထော့ထုမှာသည်အထိုင်း- ဝန်စာရေးလိုက်၍မှီ
 သောအခါပြောဆိုထေ၏၊ သူထိုကထည်း၊ ဤစ
 ကားကိုသံခင်သည် အထယ်ကြောင့်ပြောပါထ
 ၇ နည်း- ကိုယ်တော်ကျွန်ထိုနှင့်ထိုသို့သောအမှု
 • ဝေးပါစေထတည်း- ထမန်ကထိတ်ဝတွင်းထွေ
 သောငွေကို၊ ခါနာန်ပြည်မှကိုယ်တော်ထံသို့တ

ဝန်စာရေးပုပါဏ္ဍိ၊ ထိုမြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ထံသ
 ခင်အိမ်၌ အထွတ်အမြတ်သောသေသိ- မိုးရပါထုံ
 ၈ နည်း- ကိုယ်တော်ထံကျွန်ထိုထွင်မည်သို့သွေ
 လျှင်၊ ထိုသူကိုသေး- ကျွန်တော်ထိုသည်ထွေ၊
 ၉ သခင်ထံကျွန်ခံကြပါမည်ထုဆိုကြ၏- ဝန်စာ
 ရေးကထည်း၊ သင်ထို စကားအထိုင်း ဖြစ်စေ၊
 သို့သော်ထည်း၊ မည်သို့သွေလျှင်၊ ထိုသူသည်
 ၁၀ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ သင်ထိုမူကားအပြစ်လွတ်ကြစေ
 ၁၁ ထုဆိုသော်- ထိုသူအပေါင်းထိုသည်အသီးအ
 ၁၂ သီးမိမိထိုထိတ်စွာကိုမြေခွဲချွန်နှင့်ကြ၏- ဝန်
 စာရေးသည်ထည်း၊ အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်
 စောင်ရှာသဖြင့်၊ ဗယ်ာမိန့်ထိတ်၌ ထေးကို
 ၁၃ ရွှေ၏- ထိုအခါသူထိုသည်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်
 ခြံ၊ ထိုအခါမိမိမြေပေါ်မှာဝန်ကိုတင်ပြန်သဖြင့်မြို့
 သို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၄ ယုဒနှင့်ညီအစ်ကိုထိုသည်ယောသပ်အိမ်သို့
 ရောက်၍၊ သူသည်အိမ်၌ရှိသေးသဖြင့်၊ သုဇ္ဈ
 ၁၅ မှာပြပ်ဝပ်ထွက်နေကြ၏- သောသပ်ကထည်း၊
 သင်ထိုသည်အထယ်သို့ပြု ပြီးသနည်း၊ ငါ့ကိုသို့
 သောသောကျွန်းသည်ထူးဆန်းသောညာဏ်ရှိ
 ကြောင်းကို၊ သင်ထိုမယ်ကြသထောထုဆို၏-
 ၁၆ ထုကထည်း၊ ကျွန်တော် ထိုသည်သခင်အေး
 အထယ် စကားဖြင့် လျှောက်ရပါထုံနည်း၊ အ
 တယ်သို့ပြောရပါထုံနည်း၊ ဤအမှုနှင့်အထယ်
 သို့ထွတ်ရှင်ပါထုံနည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ထို၏
 အပြစ်ကို ဘုရားသခင်စစ်၍ ထွေတော်မူပြီး၊ အ
 ကြင်သို့ ဝေးသောတော်ကို ရွှေ၏၊ ထိုသူမှ စ၍
 ကျွန်တော်ထိုရှိသမျှသည် သခင်ထံကျွန် ဖြစ်ကြ
 ၁၇ ပါ၏ထုလျှောက်ထေသော်- သောသပ်က၊ ထို
 သို့ငါမပြုရ၊ အကြင်သူ၏ထက်၌ဝေးသောကိုရွှေ
 ၏၊ ထိုသူသည်ကျွန်ဖြစ်စေ၊ သင်ထိုမူကားအ
 ၁၈ စေသို့မြတ်ဝပ်စွာသွားကြလော့ထုမိရင်ထေ၏။
 ၁၉ ထိုအခါထုသည်ရည်းကပ်လျက်၊ သခင်ဘု
 ရား၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် စကားတစ်ခုနှင့်
 နားတော်လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ
 ပါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌အထွတ်ထွက်တော်မူပါ
 ၂၀ နှင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဓာရာဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်
 ၂၁ တော်မူ၏- သခင်ကထည်ထိုသည်အဖို့သထော
 ညီရှိသထောထု ကျွန်တော်ထိုအေးပေးတော်မူ
 လျှင်- ကျွန်တော်ထိုက၊ ကျွန်တော်ထိုအေး
 ထက်ကြီးသောသူဖြစ်ပါ၏၊ အေးထက်ကြီးမည်
 အခါရသောသားငယ်ထုသောက်မိပါ၏၊ သူ၏

အပ်ကိုသေပါပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ သောသားတို့တွင်၊
 သူတစ်ယောက်တည်းကွန်ရစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ
 ၏ အမည် သူကိုခွန်ပါ၏။ သခင်အား ပြန်
 ၂၈ လျှောက်သော်လည်း- ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူကို
 ငါကြည့်ရှုရအောင်ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု၊ ကိုယ်
 ၂၉ တော်ကွန်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ကွန်တော်တို့
 က၊ ထိုသူငယ်ကိုအစွန်မငွေခွန်ပါ။ အစွန်ခွန်
 လျှင်၊ အစသေပါလိမ့်မည်ဟုသခင်အားလျှောက်
 ၂၈ သော်သည်။- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ညီ မပါ
 လျှင်၊ သင်တို့သည်ဧကန်အာရုံအာရုံတန်ဖန်
 မြင်ရဟု၊ ကိုယ်တော်ကွန်တို့အား မိန့်တော်မူ
 ၂၉ ၏။- ထိုအခါကွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်
 ကွန်တည်းဟူသော၊ ကွန်တော်တို့ အမည်သို့
 ပြန်၍ရောက်သောအခါ၊ သခင်ကားတော်ကို
 ၂၈ အစအားပြန်ကြားပါ၏။- ကွန်တော်တို့အစက
 ထည်း၊ တန်ခိုးသွား၍ငါတို့အစရအစည်းငယ်
 ၂၈ ကိုဝယ်ကြပါဟုဆိုသောအခါ၊- ကွန်တော်တို့
 က၊ အကွန်တို့သည်သွားခွင့်ပါ။ ညီပါလျှင်
 သွားခွင့်ပါ၏။ ညီမပါလျှင်၊ ထိုသူ၏ဗျာဓိအာရုံ
 ၂၉ မြင်ရပါဟု ပြန်ပြောပါ၏။- ကိုယ်တော် ကွန်၊
 ကွန်တော် အစကထည်း၊ သင်တို့သိသည် အ
 တိုင်း၊ ငမယားသည်ငမယားသားနှစ်ယောက်ကို
 ၂၈ ခွား၏။- တယောက်ကား၊ ငမယားသွား၏။
 အကယ် ဝင်စစ်သူသည် အပိုင်း အပိုင်း ကိုက်
 ခြိတ်ခြင်းကို ခံရပါပြီတကား၊ ဟုငါဆိုရ၏။ ထို
 ၂၈ ကာထမှစ၍ သူကို ငါမမြင်ရ။- ဤသူကိုလည်း
 ငမယားသွား၍သူနှစ်ယောက်ရောက်လျှင်၊ သင်တို့
 သည်ငမပင်မြို့ကိုဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ၊ မရ
 အာ နိုင်သို့ သက်ရောက်စေကြ လိမ့်မည်ဟု၊
 ၂၈ ကွန်တော် တို့ အား ဆို ပါ၏။- သို့ ဖြစ်၍ ကွန်
 တော်သည်ကိုယ်တော်ကွန်၊ ကွန်တော်အမည်
 သို့ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်မပါလျှင်၊ အစစ်
 အသက်သည် သူငယ်၏ အသက်၌ ဖြိုလျက်ရှိ
 ၂၈ သောကြောင့်၊- သူငယ် မရှိသည်ကို မြင်သော
 အခါ၊ အစသေပါလိမ့်မည်၊ ကိုယ်တော်ကွန်တို့
 သည်၊ ကိုယ်တော်ကွန် တည်းဟူသော ကွန်
 တော်တို့အစ အမည်မြို့ကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တ
 ကွ၊ မရအာနိုင်သို့သက်ရောက်စေကြပါလိမ့်
 ၂၉ မည်။- ကိုယ်တော်ကွန်က၊ အကွန်တို့သည်တန်
 သူငယ်ကိုအမည်သို့ပြန်၍ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ အ
 စည်းမပြတ် အစနေမှာ အပြစ်ကို ခံပါစေဟုဆို
 သဖြင့်၊ အမည်မှာ သူငယ်၏အမည်ဖြစ်ပါ၏။-

၅၅ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကွန်သည်သူငယ်အတွက်
 နေရပ်၍၊ သခင်ထံတွင်ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ်
 ကိုကား၊ အပ်ကိုတို့နှင့်အတူသွားရသောအခွင့်
 ၅၉ ကိုပေးတော်မူပါ။- သူငယ်သည်ကွန်တော်၌
 ပါလျှင်၊ ကွန်တော် အမည်သို့အမည်သို့ ကွန်
 တော် သွားခွင့် ပါမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင်၊ ကွန်
 တော်အစ၌ ရောက်ထံတော်သောအခါ၊ ပါလိမ့်ကို
 ကွန်တော်မြင်ရပါလိမ့်မည်တကားဟု လျှောက်
 ထေ၏။

၄၄

• ထိုအခါ၊ သောသားသည် မိမိထံ၌ရှိသောသူ
 အပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ အမြဲကိုမချုပ်တည်းခွင့်
 သောကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့၊ ငမယားသွား
 ကြဟုထင်၍၊ မိမိအာရုံ အမြစ်ကို အပ်ကို ထို
 အားပြသောအခါ၊ အမြားသောသူတစ်ယောက်
 ၂၈ မှမရှိရ။- သူသည်လည်း ကွယ်သောအခါနှင့်
 တွေ့၏။ အဲဒါက လူတို့သည် နန်းတော် ထိုင်
 ၅၅ အောင် ကြား ကြ၏။- အပ်ကို ထို အား ထည့်
 ကွန်တို့သည်သောသားဖြစ်၏။ ကွန်တို့အစသည်
 အသက် နှစ်သောသလောဟု ဆို၏။ အပ်ကိုထို
 သည်ကား၊ ထိုပြန်၍မပြောနိုင်အောင်၊ သူရှေ့
 ၅၈ မှာမိန်းမပေးတော့လျက်နေကြ၏။- သောသား
 ကလည်း၊ ကွန်တို့အစအပေါင်းသို့လာကြပါစေ
 ဟုအပ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့သည်အစအ
 ပေါင်းသို့ရည်၊ လာကြ၏။ သူကလည်း၊ ကွန်တို့သည်
 အဲဒါက ပြည်သို့ ရောင်းလိုက်သောသင်တို့ညီ
 ၅၈ ဖြစ်ပါ၏။- သို့ရာတွင်သင်တို့သည်ကွန်တို့ကိုအ
 ရပ်သို့ ရောင်းလိုက်မိသောကြောင့်၊ မိတ်မညီ
 ငယ်ကြနှင့်၊ ကိုယ်ကိုအစကမထွက်ကြနှင့်၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားခင်သည် လူတို့အသက်
 ကိုစောင့်မစောင့်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ရှေ့မှာကွန်တို့ကို
 ၅၈ ထွတ်တော်မူပြီ။- မြေပေါ်မှာနှစ်နှစ်အခါခါ
 ပါ၊ ခဲ့ပြီ။ ထယ်ထုတ်ခြင်း၊ စပါးမိတ်ခြင်းကိုမပြု
 ၅၈ ရသောနှစ်ငါးနှစ်ရှိသေး၏။- ဘုရားသခင်သည်
 သင်တို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာ ကွန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ
 ၎င်းကြီးစွာသောကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်
 တို့ အသက် ကိုခွပ်သောစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့
 • ရှေ့မှာ ကွန်တို့ကိုလွှတ်တော်မူပြီ။- သို့ဖြစ်၍
 သင် တို့သည် ကွန်တို့ ကို ဤ အရပ်သို့ လွှတ်
 သည်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင် လွှတ်တော်မူသ
 တည်း။ ကွန်တို့ကိုဘုရားအရပ်အစောဆုံးသို့
 နန်းတော်တော် အရပ်သို့၊ အဲဒါက ပြည် ထုံး

ဥစ္စာဈာန်ကိုထည်းယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လွှား
 ၇ ကြမ်း- ယာကုပ်သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သား
 သွေးမြေးတဦးဟူသောအမျိုးအနွယ်အပေါင်း
 တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ဆောင်သွားလေ၏။
 ၈ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောအသရေလသား
 တို့၏အမည်ကား၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားများ၊
 ၉ သားဦး၊ ရုဗင်- ရုဗင်သား၊ ဟာဇူတ်၊ ဖာလု၊
 ၁၀ ဟေဇရုံ၊ ကာမီး- ရှိမောင်သား၊ ယေဇွေလ၊ ယာ
 မိန့်၊ ဩဟာ၊ ယာမိန့်၊ ဇောဟာ၊ ခါနန်အမျိုး
 ၁၁ မိမ္မစ်သားရှောထ- ထေမိသား၊ ဂေရုရှုံ၊ ကော
 ၁၂ ဟတ်၊ မေရာဗျ- ယုဒသား၊ ဂေရု၊ ဩနန်၊ ရှေထ၊
 ဖာရက်၊ ဇာရု၊ ထိုသူတို့တွင် ဂေရုနှင့် ဩနန်သည်
 ခါနန်ပြည်၌သေသတည်း။ ဖာရက်သား၊ ဟေ
 ၈၃ ဇရုံနှင့် ဟာဗုလ- အသခါသား၊ တောထ၊ ဖုဝါ၊
 ၈၄ ယောဘ၊ ရှိမရုန့်- ဇာဗုလုန့်သား၊ သရက်၊ ဝ
 ၈၅ လုန့်၊ ယာလေထ- ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ်မ
 ယားထေအသည် ပါဒနာရုံအရပ်၌ပွားသော
 သားတည်း။ သွေးဦးနှင့်တကွ၊ သားသွေးပေါင်း
 သုံးဆယ်သုံး။
 ၈၆ ဂပ်သား၊ ဂိဗျုန့်၊ ဟဂ္ဂိ၊ ချုန့်၊ ဇေဗုန့်၊ ဇေဗု၊ အ
 ၈၇ ရောဗီး၊ အရေလီး- အာရှာသား၊ ယိမနု၊ အရွာ၊
 အရွှီး၊ ဗေဗိယ၊ နှစ်မခေရတည်း။ ဗေဗိယသား၊
 ၈၈ ထာဗာနှင့် မာထ ချေလ- ဤသူတို့ကား၊ ထာ
 ဗန်သည် သွေးထေဇာအား၊ လက်ဖွဲ့သောယာ
 ကုပ်မယားဖိလစ္စပွားသောသားတည်း။ ပေါင်း
 တဆယ်ခြောက်။
 ၈၉ ယာကုပ်မယားရာဇေလသား၊ ယောသပ်နှင့်
 ၉၀ ဗယ်မိန့်- အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဩနန်မြို့၏ယင်ဝရော
 ဟိတ်ပေါက်ခေလသို့အာသနတ်တွင်ယောသပ်
 ၉၁ ရနှင့်သောသား၊ မနာရှေနှင့် ဗေဗိမိ- ဗယ်
 မိန့်သား၊ ဗေဗိယ၊ ဗေဗိ၊ အာရှဗေဗိ၊ ဂေရု၊ နေ
 ၉၂ မန့်၊ ဟေ၊ ရောရှု၊ မုမိမိ၊ ဟုမိမိ၊ အာရဗ- ဤသူ
 တို့ကား၊ ယာကုပ်မယား ရာဇေလ ပွားသော
 သားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်လေး။
 ၉၃ ၉၄ ဂပ်သား၊ ဟုဂ္ဂိမိ- ဒုဿလိသား၊ ယာဇေ
 ၉၅ လ၊ ဂုဒို၊ နေဇာ၊ ရှိလင်း- ဤသူတို့ကား၊ ဇာဗန်
 သည် သွေးရာဇေလအား လက်ဖွဲ့သော ယာကုပ်
 မယားဖိလစ္စဟာပွားသောသားတည်း။ ပေါင်း ၃
 ၉၆ နှစ်- ယာကုပ်မြွေမများကိုမဆိုဘဲ၊ ယာကုပ်မှ
 ဆင်းသက်၍ သူနှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား
 သောလူ ပေါင်းကား၊ မြောက်ဆယ် မြောက်
 ၉၇ လောက်တည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ရ

နှင့်သော သား နှစ်လောက် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲ
 ဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက်သော ယာကုပ်၏ အမျိုး
 သားပေါင်းကား ၃၆ နှစ်ဆယ်တည်း။
 ၁၈ ယောသပ်ထံသို့ဂေါရှင်ပြည်ကိုသွားအစပြင်း
 ၁၉ ငှါယုဒကိုအရင်ခေလွတ်မြို့မှ၊ ဂေါရှင်ပြည်သို့
 ရောက်ကြ၏။ လောသပ်သည်ရထားကိုပိုင်၍
 အဖအသရေလကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဂေါရှင်
 ပြည်သို့သွား၍၊ အဖခေလွတ်ကိုရောက်သော်၊ အဝတ်
 ၃၀ ထည်ပင်းကိုဖက်လျက်ကြာကြာငုံလေ၏။ အ
 သရေလကလည်း၊ ယခုငါသေပါစေသောသင်
 ၃၁ ၏ဗွတ်ကိုငါမြင်ရပြီ။ သင်သည်အသတ်ရှင်
 ၃၂ သေး၏ဟုယောသပ်အား ဆိုလေ၏။ ထောသပ်
 ကလည်း၊ ဖာဇရာမင်းထံသို့ကျွန်ုပ်သွားဦးမည်။
 ခါနန်ပြည်၌ နေသော ကျွန်တော် အစ်ကိုဈာ၊
 ၃၃ ကျွန်တော် အဖ၏အိမ်သား ဈာတို့သည် ကျွန်
 ၃၄ တော်ထံသို့ရောက်ကြပါပြီ။ ထိုသူတို့သည် သိုး
 ထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ပါ
 ၃၅ ၏။ သူတို့သိုးနွားမှစ၍ရှိသမျှတို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ
 ၃၆ ပါပြီဟုလျှောက်မည်။ နောက်တခါသင်တို့ကို
 ဖာရော မင်းခေါ်၍၊ သင်တို့သည် အဘယ် သို့
 လုပ်ဆောင်တတ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်-
 ၃၇ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် သိုးဘေး နှင့် တကွ၊
 ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ သိုး
 နွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ကြပါ၏ဟုလျှောက်
 ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ဂေါရှင်ပြည်မှနေသောအခွင့်
 ကိုရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းဖြစ်သောသူကိုအဲ
 ဂုတ္တု လူတို့သည် ရွှံ့ရှာတတ်ကြ၏ဟု၊ အစ်ကို
 ဈာ၊ အဖ၏အိမ်သားများတို့ကိုပြောဆို၏။

၄၇

၁ ထိုစကားအတိုင်းယောသပ်သည်ဖာရောမင်း
 ထံသို့သွား၍ ကျွန်တော်အဖနှင့်အစ်ကိုတို့သည်၊
 သိုးနွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုဆောင်လျက်၊ ခါနန်
 ပြည်က နောက်လတ်၍၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ ရှိကြပါ
 ၂ သည်ဟုလျှောက်သဖြင့်- အစ်ကိုစုထကဓမ္မ
 ၃ ၍၊ ငါယောသပ်တို့ကို အထံတော်သို့သွင်းလေ
 ၄ ၏။ ဖာရောမင်းကလည်း၊ ယင်တို့သည်အဘယ်
 သို့လုပ်ဆောင်လေ ရှိကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊
 ၅ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ သိုးဘေးနှင့်
 ၆ တကွ၊ သိုးထိန်းဖြစ်ကြပါ၏ဟု၍ငင်း- ခါနန်
 ပြည်၌ အလွန်အစွာခေါင်းပါး၍၊ သိုးနွားကျက်
 ၇ စားရာ မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့
 သည်ပြည်တော်၌လည်းရှိခြင်းငှါထားကြပါ၏။

ထိုခြံစံကိုယ်တော်ထွန်ထိုသည့် ဂေါရှင်ပြည်
 ၁ နှင့် နေရာမည်အကြောင်းအစွင့်ပေးတော်မူပါဟု
 ၂ ထင်၏အစွင့်အစကိုထိုသည်သင့်ထံသို့ရောက်
 ၃ ထာပြည်သည့်ခြံစံ- အဲဒုက္ခပြည်သည် ထင်
 ၄ ရွှေမှာရှိသောအစွင့်သင်၏အစကို ထိုကိုးအ
 ၅ တောင်းဆုံးသောအရပ်၊ ဂေါရှင် ပြည်နေရာမှ
 ၆ ထော့၊ သူထိုတွင်အစွမ်းသံကြံသောသူ အရှိ
 ၇ ထိုထိုထွေလျှင်၊ ငါ၏သိုးနှစ်၊ ထုတ်စေရန် ခန့်
 ၈ ထားထော့ထုထောထပ်စားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉ ထောသပ်သည် အထောကုပ်ကိုထွင်း၍၊ ဓာ
 ၁၀ ရောမင်းရွှေမှာထားသဖြင့်၊ ထာကုပ်သည် ဓာ
 ၁၁ ရောမင်းကိုကောင်းကြီးပေး၏- ဓာရောမင်းက၊
 ၁၂ ထင်သည်အသက်အတယ်ရှာထောက်မိပြီနည်း။
 ၁၃ ထု ထာကုပ်စားမေးလျှင်- ကျွန်တော်သည်
 ၁၄ အညံ့သည်သာဂန္ထာဖြစ်၍၊ ထွန်သောအထက်
 ၁၅ သည်အစွန်တရာလုံးဆတ်မိပါပြီ၊ ကျွန်တော်
 ၁၆ အထက် ရှင်သောနှစ်ပေါင်း နည်း၍ ဆုံးပါ၏။
 ၁၇ အညံ့သည်သာဂန္ထာဖြစ်သော ထိုးထေးထိုက်စ
 ၁၈ ထက် တန်းကိုမမှီပါဟု လျှောက်ဆို ပြီးလျှင်-
 ၁၉ ဓာရောမင်းကို ကောင်းကြီး ပေး၍၊ အထံတော်
 ၂၀ ထထွက်သွားလေ၏။
 ၂၁ ဓာရောမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်အထိ၊ ထော
 ၂၂ သပ်သည် အစွန် အစကိုထိုကို နေရာရှု၍၊ အဲ
 ၂၃ ဒုက္ခပြည်၌ အကောင်းဆုံးသောအရပ်၊ ရာမ
 ၂၄ ထက်မြေကိုအပိုင်ပေး၏- အစွန်အစကိုရှာ၊
 ၂၅ အစ၏အိမ်သားရှိသမျှထိုကိုအနည်းအစွာအ
 ၂၆ ထိုက်ကျွေးစွမ်း၏။
 ၂၇ အထွန် အစာခေါင်းပါး၍၊ တပြည်ထုံးစာအ
 ၂၈ ရာမရှိ သောကြောင့်၊ အဲဒုက္ခပြည်နှင့် ခါနာန်
 ၂၉ ပြည်သည် အစာလျော့စေ၏- ပြည်သာ၊ ဘိ
 ၃၀ ထောဓပါးအမိုး၊ အဲဒုက္ခပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌
 ၃၁ အညံ့သမျှသောငွေကို၊ ထောသပ်စုတ်သ်း၍ နန်း
 ၃၂ တော်သို့ ထွင်းထားလေ၏- အဲဒုက္ခပြည်၊ ခါ
 ၃၃ နာန်ပြည်၌ ငွေကုန်သောအခါ၊ အဲဒုက္ခပြည်ထု
 ၃၄ ခေါင်းထိုသည်ထောသပ်ထံသို့လာ၍၊ ဓာရော
 ၃၅ ကိုလေးသနားတော်မူပါ၊ ကျွန်တော်ထိုသည်ငွေ
 ၃၆ ကုန်သော်လည်း၊ ရွှေတော်၌ အထယ် ကြောင့်
 ၃၇ အစာရပါစုံနည်းဟုလျှောက်ကြသော်၊- ထော
 ၃၈ သပ်က ငွေကုန်လျှင်၊ တိမိန့်နာန်စွာကို ပေး
 ၃၉ ကြ၊ တိမိန့်နာန်အတွက်ဓပါးကိုပေးမည်ဟုဆို
 ၄၀ ထည်အထိုင်း၊ သူထိုသည်တိမိန့်နာန်ထိုကိုထု

နဲ့၍၊ ထောသပ်သည် မြင်း၊ သိုး၊ နွား၊ မြို့ ထိုစ
 တွက်ဓပါးကိုပေးသဖြင့်၊ ထိုနှစ်တွင်တိမိန့်နာန်
 မှီသမျှထိုစတွက်၊ ပြည်သာ၊ ရှာကိုကျွေးစွာ
 ၁၁ ၏- ထိုနှစ်ကုန်ပြီးမှ၊ စုတ်ထုနှစ်တွင် ထာကြ
 လျှင်၊ ကျွန်တော်ထိုငွေ ကုန်ကြောင်းကို သခင်
 ရွှေမှာ မထိပ်ရှက်ပါ၊ ကျွန်တော်ထို တိမိန့်နာန်
 ရှားကိုထည်း၊ သခင်ရပါပြီ၊ သခင်ရွှေမှာကျွန်
 တော်ထိုကို ထိုနှင့်မြေမှတပါး၊ အထယ်အရာရှာ
 ၁၂ မကျန်ပါ၊- ရွှေတော်၌အထယ်ကြောင့်သေ၍၊
 ပြည်တော် ပျက်ရ ပါစုံနည်း၊ အစာကို ပေး၍
 ကျွန်တော်ထိုနှင့်၊ ကျွန်တော်ထိုမြေကိုဝယ်ပါ၊
 ကျွန်တော်ထိုသည်မြေနှင့်တကွ၊ ဓာရောဘုရင်
 ၏ကျွန်ခံပါမည်၊ ကျွန်တော်ထိုသည်မသေ၊ အ
 ထက် ရှင်ခေါ်ငါ့ငါ့၊ ပြည်တော်သည် ထုမ
 ၏ထံ ညံ့ခေါ်ငါ့ငါ့၊ မျိုးစေ့ကို ပေးပါ ထု
 ၁၃ လျှောက် ကြသော်၊- ထောသပ်သည် အဲဒုက္ခ
 မြေရှိသမျှကိုဓာရောမင်းအိုဝယ်ထေ၏၊ အစာ
 ခေါင်းပါး၍၊ အဲဒုက္ခ လူထိုသည် မတတ်နိုင်
 သောကြောင့်၊ အသီး အသီး ပိုင်သော မြေ အ
 ကွက်ထိုကိုရောင်းကြသဖြင့်၊ မြေသည်အစွာ
 ၁၄ တော်ဖြစ်လေ၏- ထုထိုကိုကား၊ အဲဒုက္ခပြည်
 တ နှစ်မှ သည် တ နှစ်၊ တိုင်စောင် မြို့ ထို သို့
 ၁၅ ပြောင်းစေ၏- ယဇ်ပရောဟိတ်ထိုပိုင်သောမြေ
 ကိုကားမဝယ်၊ သူထိုသည် ဓာရောမင်း ကျွေး
 စွာသည်အထိုင်း၊ ကျွေးစွာသောအစာကိုဓာ
 ရကြ၏၊ ထိုကြောင့်မိမိထိုမြေကိုမရောင်းရကြ၊-
 ၁၆ ထောသပ်ကလည်း၊ သင်ထိုနှင့် သင်ထိုမြေကို
 ဓာရောမင်းအိုယနေ့ ငါဝယ်ပြီ၊ မျိုးစေ့ကိုထု၍
 ၁၇ ထယ်ထုတ်ကြလော့- အသီးသန့်ကိုရသောအ
 ခါ၊ ငါးဖို့တွင်တဖို့ကို ဓာရောမင်းထားသတ်ရ
 ကြမည်၊ ထေးဖို့ကိုကားသင်ထိုယူ၍နောက်ထ
 ဝန်မျိုးစေ့ကိုကြွကြွလော့၊ သင်ထိုဓာ၍၊ အိမ်
 ထားရှား၊ သူငယ်များထိုကိုကျွေးကြလော့ထု၊
 ၁၈ ပြည်သာထိုသားဆို၏- သူထိုကလည်း၊ ကိုယ်
 တော်သည့် ကျွန်တော်ထိုအသက်ကိုကယ်ပါပြီ၊
 ထနားသောမိတ်နှင့် ကြည့် ရွှေတော်မူပါ၊ ကျွန်
 တော်ထိုသည် ဓာရောဘုရင်၏ ကျွန်ခံရပါမည်ဟု
 ၁၉ လျှောက်ကြ၏- ထိုကြောင့် ဓာရောမင်း မပိုင်
 သောယဇ်ပရောဟိတ်ထိုမြေကိုထား၍၊ ဓာရော
 မင်းသည် ငါးဖို့တွင် တဖို့ကို ပိုင်တော်မူစေထု၊
 ထနေ့တိုင်စောင်အဲဒုက္ခပြည်၌တည်သောစွာ
 ထက်ကိုထောသပ်ဖီရင်၍ထားသထည်း။

- ၂၈ နှစ်ဆယ်သို့ နေသဖြင့်၊ ဥဇ္ဈာရတတ်၍ တိုးဝွား
- ၂၉ ချားပြားခြင်း-ယာကုတ်သည် ဆဲဂုဏ္ဏုပြည်၌
- ၃၀ ဆယ်စုနှစ်နှစ်ထောင်ရှင်၍၊ ထောက်နှစ်ပေါင်း
- ၃၁ ဆရာထေးဆယ်စုနှစ်နှစ်ရှိသည်။-ဣသရေ
- ထသည်သေရသောစမြိန်နိုးသော်၊ ထားယော
- ထပ်ကိုခေါ်၍၊ ငကိုသနားလျှင်၊ သင်၏ထက်ကို
- ငပေါင်စောက်၌ထားပါးသော၊ ကဓူတာသဇ္ဈာ
- နှင့်ထညီငါ၌ပြုပါ။ ဆဲဂုဏ္ဏုပြည်၌ ငကိုမသင်း
- ၃၂ ပြုဟ်ပါနှင့်- ငသည်ထိုးထေးနှင့်ထေ့ တိတ်
- တင်ပါ၏။ ဆဲဂုဏ္ဏုပြည်မှ ကိုဆောင်သွား၍၊ သူ
- ထိုသင်းရှိ ငနှင့်သင်းပြုဟ်ရမည်ဟု ဆို၏။ ယော
- ထပ်ကထည်း၊ ထေဆုံသည်ထေတိုင်းထေကွန်ပ
- ၃၃ ပြုပါမည်ဟု နှိပ်စက်၏။ ထေးကို နှိပ်ဆိုခြင်း
- ထိုပြုပါဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ကျန်ဆိုခြင်းကို ပြု၏။ ဣ
- ထရေထသည်ထည်း၊ စုတင်ခေါင်းရင်းပေါ်မှာ
- ထိုးကွယ်ထေး၏။

၄၈

- နောက်တစ်ယောသပ်သည့် ထေနာကြောင်း
- ထိုကြားသဖြင့်၊ ထားနှစ်ယောက်၊ မနာရှေ့နှင့်
- ၂ စေရိပ်ကိုယူ၍ သွား၏။ ထားယောသပ် လာ
- ကြောင်းကို ထာကုတ်သည် ကြားလျှင်၊ ထေး
- ၃ ထုတ်၍ စုတင်ပေါ်မှာထိုင်၏။ ထိုထေခါထာကုတ်
- ထေးထွေတန်ပိုးရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ ခါနာန်
- ပြည်ထုစမြို့၌ ထေး ထင်ရှား၍၊ ကောင်းကြီး
- ၄ ဖေးထော်မူလျက်၊- ငသည်သင့်ကို တိုးဝွား
- ချားပြားစေမည်၊ သင့်ကိုမှားစွာသောလူဖြစ်စေ
- မည်။ သင်၏ထမ်းထွေသည်သင့်နောက်မှ၊
- ၅ ချီပြည်ကို ထေဥယျာဉ် ပိုင်စေခြင်းငှါ ငါပေး
- ၆ မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။-သင်နေသောဆဲဂုဏ္ဏုပြည်
- သို့ငါမရောက်မှီ၊ ဆဲဂုဏ္ဏုပြည်၌သင်ရနှင့်သော
- ထားနှစ်ယောက်၊ စေရိပ်နှင့်မနာရှေ့တို့သည်ငါ
- ထားဖြစ်ရမည်။ ရုမင်နှင့်ရှိမောင်ကဲ့သို့ သေး
- ၇ ဖြစ်ရမည်။-နောက်မှသင်ရသောသားတို့သည်
- ထင်၏။ ဖြစ်၍မိမိထေခွင့်ရာတွင် မိမိထေကို
- ထိုထေမည်ဖြင့်သရတ်ရကြမည်။- ငါသည်ပါ
- နာရံသရပ်မှ ထာသည်ကာထ၊ ခါနာန်ပြည်၌
- ၈ ခရီးသွား၍၊ စေရတ်မြို့နှင့်နီးသောစခါ၊ သင့်
- ထေဆရာထေသည် ထေနားမှာသေရှာ၏။ သေ
- သောထရပ်၊ ဗတ်ထင်ထေမည်ရှိသောစေရတ်မြို့
- ထိုသွားသောထမ်း၌ ထင်းပြုယ် ထေသည်ဟု
- ထောထပ်ထေးဆို၏။

- တစ်ဦးဣသရေထသည် ထောထပ်ထေးထိုး
- ကိုကြည့်ရှု၍၊ ချီသူထိုကား၊ ထေထပ်ထွန်း
- ၉ မေးလျှင်- ထောထပ်က၊ ချီပြည်၌ ထေကွန်ပ
- ထေး ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော၊ ထေ
- ကွန်ပ၏သားဖြစ်ပါသည့် ထေထေးထိုးသော်၊
- ထေက၊ ထေသို့ ထာပါစေ ထေး၊ သူထိုကိုငါ
- ၁၀ ကောင်းကြီး၊ ပေး မည်ဟု ဆို၏။- ဣသရေထ
- သည်ထောက်ကြီး၍ ချက်မိပွဲသဖြင့်၊ မမြင်နိုင်
- သောကြောင့်၊ သားတို့ကို ထေးနိုးသို့ချည်းကပ်စေ
- ၁၁ ၍၊ ပိုက်ဝက် နမ်းရွပ် ထေ၏။- ဣသရေထက
- ထည်း၊ ငါသည်သင်၏မှက်နှာကို မြင်ရမည်
- ထုငါမထင်၊ ယခုတွင်သင်၏သားတို့ကိုပင်၊ ဘု
- ရားသခင်ပြတော်မူပြီဟုယောသပ်ထေးဆို၏။
- ၁၂ ယောသပ် သည်လည်း၊ ထားတို့ကို ထေစစ်စူး
- ၁၃ ကြားမှထုတ်၍၊ ထေရှေ့၌ဦးညွှတ်စုစစ်၏။-ထ
- စန်ယောသပ်သည်ထေးတို့ကိုယူ၍၊ စေရိပ်ကို
- ထက်ကွာထက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ဣသရေထထပ်
- လက်သို့ငှင်၊ မနာရှေ့ကိုထပ်ထေထက်နှင့် ကိုင်
- လျက်၊ ဣသရေထ ထက်ကွာထက်သို့ငှင် ချည်း
- ၁၄ ကပ်စစ်၏။ မနာရှေ့သည့် သားဦးဖြစ်သော်ထည့်
- ဣသရေထသည် မိမိထက်ထိုကိုဆန့်၍၊ ထိစွာ
- စွာပဲ့ပွင်လျက်၊ ထောက်ယော်သောသူ၊ စေရိပ်၏
- ခေါင်း ပေါ်မှာ ထက်ကွာထက်ကို တင်ပြီးလျှင်
- ၁၅ ထက်ထက်ကို မနာရှေ့၏ ခေါင်းပေါ်မှာတင်
- ၏။-ယောသပ်ကိုကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ထေ
- ထာမြတ်နှင့်ဣဇာက် ကိုးကွယ်သောဘုရားသ
- ခင်၊ ငကိုတထက်ထုံးယနေ့တိုင်စောင့် ကြွေး
- ၁၆ စွေးတော်မူသောဘုရားသခင်တဦးဟူသော-
- ၁၇ ငကို ခပ်သိမ်းသော ထေးစိတ် ထေထေထေ
- နှုတ်တော်မူသောကောင်းကင်ထမန်သည်၊ ချီ
- သူငယ်တို့ကို ကောင်းကြီး ဖေးထော် စုပါစေ
- သောသူတို့ကိုထေမည်ဖြင့်ငှင်၊ ထေထောမြတ်
- နှင့်ဣဇာက်၏ထေမည်ဖြင့်ငှင်၊ ထေမည်ဖြင့်ပါစေ
- သောသူတို့သည့်မြေကြီးပေါ်မှာထေထွန်ထိုးဝွား
- ၁၈ ချားပြားပါစေသောထွန်ဆို၏။- ထေထည်
- ထက်ကွာ ထက်ကို စေရိပ်၏ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်
- သည်ကိုယောသပ်မြင်လျှင်၊ ထေးမရသည်ဖြစ်
- ၁၉ ၍၊- မထုတ်ပါထေး၊ ချီသူသည်သားဦးဖြစ်ပါ
- ၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ထက်ကွာထက်ကို တင်ပါ
- ထုဆိုလျက်၊ ထေထက်ကို စေရိပ်၏ခေါင်းပေါ်
- က မနာရှေ့ခေါင်းပေါ်သို့ပြောင်းခြင်းငှါ စွဲထေ
- ၂၀ ၍ ။- ထေသည်ဖြင်း၍၊ ငါထိ၏ထေး၊ ငါထိ၏။

ထူသင့်ကြီးစွာသောထူရခြင်းထိမှစ၍ သို့သော်
 ထည်း၊ ထုညီသည်ထုထက်သာ၍ ကြီးသဖြင့်၊
 သူ၏ အမျိုးအနွယ်သည် ဈာနသော ထုအ
 ၂၀ စုရခြင်းလိမ့်မည်ထုဆို၏။- ထာဝန်ဘုရားသခင်
 ထည်သင့်ကိုစေရိပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဓနာရှေ့ကဲ့သို့၎င်း
 မြစ်စေတော်မူပါစေသောဟူ၍၊ ဣသရေလအ
 မျိုးသား ထိုသည် သင့်အားဖြင့်၊ ကောင်းကြီး
 ပေးကြလိမ့်မည်ထု၊ ထိုနေ့၌ သူတို့ကို ကောင်း
 ကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့ဓနာရှေ့မှစ၍စာရိပ်ကို
 ၂၁ နေရာဈာနတည်း။- ဣသရေလကထည်း၊ ငါ
 သေ တော့မည်၊ သို့သော်ထည်း၊ ဘုရားသခင်
 ထည်သင့်ထိုထက်၌ရှိ၍၊ ထင်ထိုက်ထိုးစေသော
 ၂၂ ရာပြည်သို့ထာဝန်စေတော်မူလိမ့်မည်။- ထို
 ဈာနပါးသင်၏အစ်ကိုထိုအာပေးသည်ထက်၊
 ထင်အား ထာ၍ ပေးသောအရာ တူမူကား၊ င
 ထား၊ ငလေးဖြင့်၊ အာဓောမိအမျိုးသားထက်မှ
 နှုတ်ထူသောအရာကို ထင်အား ငါပေးသည်
 ထုသောသတ်ကိုပြောဆို၏။

၄၉

• ထိုရာဇာ၏၊ ထာကပ်သည် မိမိသားတို့ကို
 ခေါ်၍၊ ထင်ထိုက်သည်စည်းဝေးကြသော၊ နောင်
 ထာထအခါ၊ သင်တို့၌ဖြစ်တတ်သော အမှုအ
 ၂ ရာဇာကို ငါထောပြောမည်။- ထာကပ်စံသား
 ထို၊ စည်းဝေး၍ ကြားကြသော၊ အစုအဝေးထ
 စံထာကို နားထောင်ကြသော၊
 • ဆိုစုမင်သင်ထင်သောဦး၊ ငအစွမ်းထက်၊
 ငစွန်အားအစုအဝေး၊ ဘုန်းအတွင်း၊ တန်ဖိုးအ
 ၃ ထွန်ခြင်း၊- သို့သော်ထည်း၊ ရေကဲ့သို့ ဂုဏ်ထ
 ထောထထော၌သည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ်ခြင်းသို့မ
 ရောက်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်အစစ်
 အစိတ်ရာကိုတက်၍ ညစ်ညူးစေ၏၊ ငစုထင်ထက်
 ထိုတက်ထေပြီတကား၊
 ၄ မှီပောင်နှင့်ထေမိသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်၏၊ အ
 ၅ စွေအမှုကိုကြံသည်ထထိုင်း၊ ပြီးစီးကြပြီး၊- ငမိ
 ညည်သည်သူတို့ ၏ဂုဏ်ခြင်းအမှုထဲသို့မဝင်
 ရ၊ ငဘုန်းသည်သူတို့စည်းဝေးရာနှင့်ထသင်းမ
 နှဲရ၊ သူတို့သည်အစုထွက်၍ထုထထက်ကို
 ထက်ကြပြီး၊ ကိုယ်အထိုသို့ထိုက်၍မြို့ကိုမြို့စွက်
 ၆ ကြပြီး- သူတို့မြင်းစွာထွက်သောအစုက၊ ကြမ်း
 တမ်းစွာသော စေသသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံပါ
 စေသော၊ ထာကပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအနွယ်
 သားတို့အစွန် သူတို့ကို ငါကဲ့သို့ပြန်ထွန်ပေမည်။

• ဆိုထု၊ ထင်သည် ညီအစ်ကိုထို ရှိုးစွမ်းရ
 ထောသုဖြစ်၏၊ ထင်ထက်ထည်သင်၏ရန်ထု
 ထည်ပင်းပေါ်မှာ မှီလိမ့်မည်၊ အစစ်ထားထို
 ၈ ထည်သင့်ရှေ့မှာဦးညွှတ်ချက်လိမ့်မည်။- ထု
 ထည်ရှင်သုပျိုဖြစ်၏၊ သား၊ ထင်သည်စစ်
 ထုကိုက်စားရာမှတက်ထာတတ်၏၊ ဝပ်ထုထ်
 နေ၏၊ ရှင်သုကဲ့သို့၎င်း၊ ရှင်သုမကဲ့သို့၎င်း၊ ဝပ်
 ထွားတတ်၏၊ အထယ်သူနှိုးသော်ဝံ့မည်နည်း။-
 ၁၀ မှီထောမရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရာဇထွတ်သည်
 ထုထံမှ၎င်း၊ မင်းအာဏာသည်သူ၏အ
 နွယ်ထံမှ ၎င်းမရေရ၊ မှီထော၌လူမျိုးထိုသည်
 ၁၁ စည်းကပ် ကြ လိမ့်မည်။- မိမိမြို့ကိုဗွေလွယ်
 ပင်၌၎င်း၊ မြကလေးကို အမြတ်ဆုံးသော ချွန်
 နွယ်ပင်၌၎င်း ချည်နှောင်၍၊ မိမိထဝတ် ဝုသိုး
 ဈာန်ကိုဗွေသီး၊ အသွေးတည်းဟူသော၊ ချွန်
 ၁၂ ရည်ဖြင့်လျှော်လိမ့်မည်။- သူ၏ဓုတ်မိသည် ခ
 ဖွန်ရည်နှင့်မှီလိမ့်မည်၊ သွားသည်ထည်း၊ နှုတ်
 မြို့လိမ့်မည်။
 ၁၃ ဇာဗုထုန်သည် ပင်ထယ်ကမ်းနားမှာ နေ၍၊
 ထထောဆိပ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သူ၏နယ်သည်မိရန်
 မြို့တိုင်အောင်ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။
 ၁၄ ဣသခါသည်တောင်ကြားမှာဝပ်လျက်အား
 ၁၅ ကြီးသောမြို့ဖြစ်၏၊- ဗြိဝပ်ရာအရပ် ကောင်း
 ၍၊ မြေသံယာသည်ကိုမြင်သဖြင့်၊ မိမိပရိပေ
 ဖာထမ်းသိုးကို ထင်ထမ်း၍၊ အစွန်ပေးသော
 ကျွန်ဖြစ်လေ၏။
 ၁၆ နန်သည်ဣသရေလအနွယ်တစ်စုတပါးကဲ့သို့၊
 ၁၇ မိမိထုတို့ကိုမိရင်လိမ့်မည်။- နန်သည်ထမ်း၌နေ
 သော မြွေ ဖြစ် လိမ့်မည်၊ ဗြင်းစီးသော သူကို
 နောက်သို့ ထဲစေခြင်းငှါ ထမ်းကြားမှာ နေ၍၊
 ၁၈ မြင်းမြေကို ကိုက်တတ်သော မြွေသိုးဖြစ်လိမ့်
 မည်။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ကျေးဇူးကို၊ အကျွန်ုပ်တို့မှောင်ထွက်နေပါပြီ၊
 ၁၉ ဝပ်မူကား၊ စစ်သူရဲထိုသည် သုကိုထိုက်ကြ
 ၍၊ သူသည်ပြန်တိုက်လိမ့်မည်။
 ၂၀ အာရှာ၌ ဖြစ်သော အစာသည် အရသာနှင့်
 ပြည့်စုံ၍၊ မင်း၏ ခဲရွယ် စားရွယ်ကို ထုတ်
 ပေးလိမ့်မည်။
 ၂၁ နာသလိသည်ထွသောအခတ်အထက်နှင့်ပြည့်
 စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်းသောသမိတ်ပင်ဖြစ်၏။
 ၂၂ သောသပ်သည် သန်သောမျိုးပင်၊ ရေတွင်း
 နားမှာသန်သောမျိုးပင်ဖြစ်၏။ အစုထံအစုထံ

ထိုသည့်ကုတ်ရုံးပေါ်မှာကျောသွားကြမ်း- လေး
 သမား ထိုသည် သူကို အပြီးထား၍၊ အထွန်
 ၂၄ ညည်း၊ ဆဲပြစ်ခတ်ကြမ်း- သို့သော်သည်၊ သူ၏
 လေးသည် အားမလျော့၊ သူကိုသော ထက်
 နက်ထိုသည်၊ သာကုတ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသော
 ၂၅ အသရေလစာမျိုး၏ကျောက်ဖြင့်၎င်း၊ သင့်ကိုမ
 စတော်မူသောသင့်အစစ်ဘုရားသခင်အားဖြင့်
 ၎င်း၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူသောအန္တ
 တန်ခိုးရှင်အားဖြင့်၎င်းမိုင်မာလျက်ရှိ၏၊ ထိုဘု
 ရားသည်အထက်မိုဏ်းကောင်းကင်၏မင်္ဂလာ၊
 အောက်နက်နဲသော အရပ်၏မင်္ဂလာ၊ သမ္မိတ်
 နှင့်ဆိုင်သော မင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့် ဆိုင်သောမင်္ဂ
 လာထိုဖြင့်၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ
 ၂၆ စေသော- သင်၏ အစပေးသော ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရတောင်တို့၌ ဖြစ်သော
 ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ထာဝရ ကုန်းတို့၌ နှစ်
 သက်စွယ်သော အရာတို့ထက်သာ၍ မြတ်၏၊
 ထိုမင်္ဂလာသည်ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ
 ကိုထိုတွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူ၏ခေါင်း
 ထိပ်ပေါ်မှာသက်ရောက်ပါစေသော၊
 ၂၇ ဗယံမိန့်သည် လူယူ ကိုက်စား တတ်သော
 တောရွေးဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဝမ်းရသောအရာကိုနံ
 နက်အမြန်၌ ကိုက်စား၍၊ လူယူသောအရာကို
 ထည်းညာအမြန်၌ဝေခွဲလိမ့်မည်လျှင်ဆို၏၊
 ၂၈ ဤသူတို့ကား၊ အသရေလစာမျိုးထယ်နှစ်မျိုး
 ဖြစ်၏၊ ဤစကားသည်ထည်းသူတို့အစွဲကြ်ဆို
 ၍၊ သူတို့အသီးအသီးခံရသောမင်္ဂလာရှိသည်
 အတိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသောစကားပေတည်း၊
 ၂၉ တစ်နိတုံ၊ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရ
 မည်းဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဝေရန်၏ထယ်ပြင်တွင်
 ရှိသောမြေတွင်း၌၊ အစေတို့နှင့်အတူငါ့ကိုသင်း
 ၃၀ ပြုတ်ကြပါ- ခါနာန်ပြည်မံရေမြို့ရွှေမှာ၊ မဂ္ဂ
 ထထယ်ပြင်၌ရှိသောထိုမြေတွင်းကို၊ အာမြတ်
 သည်ကိုယ်ပိုင်သောသင်းမျိုးအား၊ ထယ်ပြင်
 နှင့်တကွ ဟိတ္တိအမျိုးသားဝေရန်၌ ဝယ်လေ
 ၃၁ ပြီး-ထိုမြေတွင်း၌အာမြတ်နှင့်မယားစာရာကို
 သင်းပြုတ်ကြပြီး၊ အောက်နှင့် မယားရေဗက္က
 ကိုထည်းသင်းပြုတ်ကြပြီး၊ ထေအာကိုထည်း
 ၃၂ ငါသင်းပြုတ်ပြီး- ထိုမြေတွင်းရှိသောထိုထယ်
 ပြင်ကို၊ ဟေသအမျိုးသားရွှေမှာဝယ်သတည်း၊
 ၃၃ ဟုမှာသား၏- ထိုသို့ယာကုတ်သည်မိမိသားထို

ကိုအကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်၊ မိမိမြေထိုကို
 စုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ်၍
 မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်ထေ၏၊
 ၅၀
 ထိုအခါယောသပ်သည် အစစ်ချက်နှာပေါ်
 ၁ မှာခုံ၍၊ ငိုလျက်နမ်းလျက် နေ၏- အစစ်အ
 လောင်းကိုနံ့သာမျိုးနှင့်ပွင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ မိမိ
 ကျွန်ဆေးသမားတို့ကိုအမိန့်ရှိ၍၊ သူတို့သည်နံ့
 ၂ သာမျိုးနှင့် ပွင်ဆင်ကြ၏- နံ့သာမျိုးနှင့်ပွင်
 ဆင်သောအလောင်းကို၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
 ထား၍၊ အရက်လေးထယ်လွန်လျှင်၊ အဂ္ဂတ္တုလူ
 တို့သည် ယာကုတ်ကြောင့်၊ အရက်စုနစ်ထယ်
 ၃ ပတ်လုံးငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏- ငို
 ကျွေးမြည်တမ်းသော အရက်လွန်သော အခါ၊
 ယောသပ်သည်နန်းတော်သားအမျိုးတို့ကိုခေါ်
 ၍၊ သင်တို့ သည် ကျွန်ုပ် ကို စေတနာ မိတ်မိ
 ၄ လျှင်၊ ဗာရာဇာရင်ထံတော်သို့သွား၍၊- ကျွန်
 တော်အဝေက၊ ငါသေတော့မည်၊ ခါနာန်ပြည်၌
 ကိုယ်တို့ ငါတို့သားသော သင်းမျိုးတွင်း၌၊ င
 ကိုသင်းပြုတ် ရမည်ဟူ၍၊ ကျွန်တော်ကို ကျိန်
 ဆိုစေပါပြီး၊ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သွား၍၊ အစ
 ကိုသင်းပြုတ်ပြီးမှ၊ ပြန်လာပါမည်အကြောင်း
 ကို၊ အသနားတော် ခံပါ သည်ဟု၊ နားတော်
 ၅ လျှောက်ကြ ပါလေဟုဆို၏- ဗာရာဇာမင်းက
 လည်း၊ သင်၏အစ ကျိန်ဆိုစေသည် အတိုင်း
 သွား၍၊ သင်းပြုတ်ထော့ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၆ ယောသပ် သည် အစကို သင်းပြုတ်ခြင်းငှါ
 ထွက်သွား၍၊ ဗာရာဇာမင်း၏ကျွန်များတည်းဟူ
 သော၊ နန်းတော်အရာရှိ၊ အဂ္ဂတ္တုပြည်အရာရှိ
 ၇ အပေါင်းတို့နှင့်- ယောသပ်အိမ်သား၊ အစစ်ကို
 ထိုအိမ်သား၊ အစအိမ်သား၊ ရှိသမျှ ထိုသည်
 လိုက်ကြ၏၊ သူငယ်တို့နှင့်သိုးနွားများကိုသာ၊
 ၈ ဂေါရှင်ပြည်၌ကျန်ရစ်စေကြ၏- ထိုသို့လျှင်ရ
 ထားဈား၊ မြင်းစီး၊ သူရဲဈား တည်းဟူသော၊
 အထွန် များစွာသော အလုံးအရင်း ထိုသည်၊
 ၉ ယောသပ်နှင့်တကွလိုက်သွားကြ၏- ယော်စန်
 ဖြစ်နားမှာ အာတ၌ ကောက်နယ် တလင်းသို့
 ရောက်သောအခါ၊ အထွန်ကြီး စွာသောငိုကျွေး
 မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြပြန်၏- ယောသပ်သည်
 မိမိအစကြောင့်၊ စုနစ်ရက်ပတ်လုံးငိုကျွေးမြည်
 ၁၀ ဟမ်းခြင်းကိုပြုထေ၏- ထိုသို့အာတ၌ကောက်
 နယ်တလင်း၌ပြုသော၊ ငိုကျွေးခြင်းထမ်းခြင်း

ကိုးဆိုပြီသားခါနာန်ထူထိုသည့်မြင်လျှင်၊
 ၁။ ထူထူထူထိုသည့်မြင်၊ နာ ငိုထွေးမြည်တမ်းပါ
 ထည်တကားထူဆိုကြမ်း၊ ထိုကြောင့် သော်စန်
 မြင်နားရှာမှီသောထိုထရပ်ကို၊ အမေတမိမိရပ်
 ၂။ ထူ၍ ထရပ်ကြံထည်၊- ထာကုပ်သားထို
 ၃။ ထည်၊ အဝှာသားသည်ထေထိုင်းပြုကြမ်း၊- ခါ
 နာန်ပြင်သိုဆောင်သွား၍၊ အာမြတ်သည့်ကိုယ်
 ပိုင်သောသင်းရှိုင်းထို၊ ထိတ္တိအမျိုးသား၊ ၈၀
 ၄။ စုန်၌ ဝတ်သောပံချေ၍၊ မရွေ့ထထည်ပြင်
 ၅။ ထွင်မှီသောမြေထွင်း၌ထင်ပြုကြမ်း-သော
 ထပ်သည် အေကိုသင်းပြုတ်ပြီးလျှင်၊ အစ်ကို
 ချားစုစု၍၊ မထာထိုက်ထာသောထူအပေါင်းထို
 ၆။ စွန်ထကွ၊ အဲရတ္တ၊ ပြည်သိုပြန်ထေ၏။
 ၇။ ထောထပ်အစ်ကိုထိုသည် အေထေထည်ကို
 ထိမြင်လျှင်၊ ငါထိုကိုထောထပ်ထည့်အပြီးသား
 ကောင်းသားထိန်စည်းငါထိုသည်အထက်က၊
 ထုကိုညည်းဆဲသောကြောင့်၊ ငါထိုအားကေန
 အစွန်ပြန်ညည်းဆဲထိန်စည်းထူရိုးရိပ်ထွက်၊-
 ၈။ ထုထိုတမန်ကိုထွေထွတ်၍၊ ကိုယ်တော်အစ်ကို
 ၉။ ထိုသည် မကောင်းသော အစုကို ကိုယ်တော်
 အားပြုမိ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုပြန်ရှာသောအပြစ်
 ကို ထွတ်တော်စုပါထု၊ ကိုယ်တော်အားကြား
 လျှောက်ရမည်အကြောင်း၊ စည်းတော်မထေ
 ဖို့ ထွန်တော်ထိုကိုရှာထားခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ထရ
 ထွင် စည်းတော်ဆီ ဘုရားသခင် ကွန်ထိုက်အ
 ပြစ်ကိုထွတ်တော်စုပါထုလျှောက်ကြမ်း၊ ထိုသို့
 လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထောထပ်ထည် ရှုထ
 ၁၀။ ရည်ထွေထေ၏- အစ်ကိုထိုသည်ထည်၊ ဝင်၍
 ထောထပ်ရွှေရှာပြင်ဝပ်ထွက်၊ ထွန်တော်ထို

ထည် ကိုယ်တော်ဆီ ကွန် ပြစ်ကြံ ဝါသည့် ထု
 ၁။ လျှောက်ကြမ်း- သောသပ်ကထည်၊ မရိုးရိပ်
 ကြံ၌ကွန်ပိထည့်ဘုရားသခင်ကိုယ်စားပြစ်သ
 ၂။ ထော-ထင်ထိုသည်ထွန်ပိကိုညည်းဆဲမည်ကြံ
 ကြံထေထည်၊ ဘုရားသခင်ထည် သရေပြစ်
 ထည့်အထိုင်း၊ ထုရှားအထက်ရှပ်သောစပြစ်
 ၃။ ငါ အကူးရှား ပြုမည်ကြံတော်မူ၏- ထိုကြောင့်
 မရိုးရိပ် ကြံ၌၊ သင် ထို၌ ထု ငယ် ရှား ထို
 ကွန်ပိ ကွေးကွေးမည်ထုဆိုထွက်၊ ထုထိုကို၌
 ထိန်စေ၍မေတ္တာစကားကိုပြောထေ၏။
 ၄။ ထိုသို့သောသပ်သည်၊ မိမိအစစ်အမျိုးသား
 ထို၌၊ အဲရတ္တ၊ ပြည်၌နေ၍၊ အထက်တရာထ
 ၅။ ဆယ်ကိုပြီ၏- ဝေရိပ်ဆံမြေးကိုမြင်ရ၏၊ ခနာ
 ရှေ့ဆံသား၊ မာမိရစ်သားထိုးထိုကိုထည်၊ မိမိရိုး
 ပေါ်ရှာကွေးစားရ၏။
 ၆။ သောထပ်ကထည်၊ ကွန်ပိ ထေထော့စည်း
 အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ထင်ထိုကိုအ
 ကြည့် အစွဲ ကြံ ထာတော်မူမည်၊ အာမြတ်၊ အ
 ဇာတ်၊ ထာကုပ်ထိုအား ကျန်ဆိုတော်မူသော
 ပြည်သို့၊ ဤပြည်မှထောင်သွားတော် မူမည်ထု
 ၇။ အစ်ကို ထိုသား ဆို၏- တမန်တုံ၊ အကယ်စင်
 စစ် ဘုရားသခင်သည် ထင်ထိုကိုအကြည့်အစွဲ
 ကြံ ထာတော်မူမည်၊ ကွန်ပိ အရိုးထိုကို ဤအ
 ရပ်မှ ထုသွား ရမည်ဟူ၍၊ အသရေထ အမျိုး
 ၈။ သား ထိုကို ကျန်ဆို ထေ၏- ထိုသို့သောထပ်
 ထည် အထက်တရာ ထထယ် မှီသော် အနိစ္စ
 ရောက်ထေ၏၊ အသောင်းကိုကား၊ နံသာမျိုး၌
 ရွှင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ အဲရတ္တ၊ ပြည်၌ ထထား၌
 ထားကြထေ၏။

ရှင်မောဇ္ဇေစီရင်ရေးသားသောကန္တာရီ၊ ကွယ်၊ ပြီး၏။

ထွက်ပြောတ်ရာကွယ်။

E X O D U S

၁။ မိမိထို ထိန်သု ထိန်ထားပါထွက်၊ အေထာ
 ထုတ်၌အထု အဲရတ္တ၊ ပြည်သို့ရောက်ထာသော
 ၂။ အထာရထသားထိုက်အမည်ဟုမူကား၊-ရပ်၊
 ၃။ မှီစောင်း၊ ထေမိ၊ ထုမ- အု ထပါ၊ အာစုထုန်၊
 ၄။ အထီမိန်- ခန့်၊ နုထထီ၊ ဝမ်း၊ အာရှာထည်၊-
 ၅။

၁။ ထာကုပ် အမျိုးသား ပေါင်း ကား၊ ရှစ်ဆထီ
 တည်၊ ထောထပ်ထည် အဲရတ္တ၊ ပြည်၌ မိမိ
 ထတည်။
 ၂။ ထောထပ်၌အစ်ကိုချားစုစု၍၊ ထိုကထာထ
 ၃။ မျိုးသားအပေါင်းထိုသည်ထေကြကုန်၏- အ
 ထရေထအမျိုးသားထိုသည်ထာကိုရွာ၍ အ

ထွက်မြောက်ရာတွင်၊ အလွန်အားကြီး
 ၂ နှစ်တပြည်ထုံး၌ ပြားကြလေ၏။
 • ထိုနောက်မှ အရက္ခာပြည်၌ ယေဿပ်ကိုမသိ
 • သောရှင်ဘုရင်သစ်ပေါ်ထာ၏။ ထိုရှင်ဘုရင်က
 ထည်။ အသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ငါတို့
 ထက်သာ၍ ဈားကြ၏။ သာ၍ အားကြီးကြ၏။
 •• ထာကြ၊ သူတို့ကိုလိမ္မာစွာပြုကြစို့။ သို့မဟုတ်၊
 သူတို့သည် ဈားပြားကြလိမ့်မည်။ နောက်တခါ
 စစ်ပူဇော်လျှင်၊ ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ ဝင်စား
 ၍၊ ငါတို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲက ထွက်
 သွားကြလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိလူတို့အားဆိုလေ၏။
 •• ထိုကြောင့် အရက္ခာမင်းတို့သည်၊ ကြပ်တည်း
 စွာနှိပ်စက်သည်။ ဆဲခေခြင်းငှါ၊ အတုပ်အချပ်
 ခန့်ထားကြ၏။ အသရေလလူတို့သည်၊ တဏှာ
 တော်ဆို ထားတို့၊ ပိသုံမြို့နှင့် ရာမသက် မြို့ကို
 •• တည်ဆောက်ရကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ နှိပ်စက်
 ခြင်းကို ခံရသည်မတိုင်၊ ထိုးပွား ဈားပြား
 ထွက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့် အရက္ခာလူတို့သည်
 •• မိတ်ညစ်၍၊- အလွန်ကြမ်းတမ်းစွာသည်။ ဆဲ
 •• ကြ၏။- ထရွတ်နှင့်တုတ်တုပ်သော အမှုလယ်
 တုပ်သော အမှုအမျိုးမျိုး၌ ခံရသည်။ စွာခေမိုင်း၍၊
 အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းခေကြ၏။ ခေမိုင်းခေရာ
 ရာ၌လည်း၊ ခံရသည်။ စွာခေမိုင်းကြ၏။
 •• ခြံရံနှင့်ဝံသအမည်ရှိသော ဖေဗြီဝမ်းဆွဲ
 •• မတို့ကို၊ အရက္ခာရှင်ဘုရင်က၊- သင်တို့သည်
 ဖေဗြီမိစ္ဆာတို့အား ဝမ်းဆွဲလုပ်၍၊ ခွေးရာအရပ်
 ၌ ခေနှင့် နေသောအခါ၊ ယောက်ျားဖြစ်လျှင်သေ
 စေ၊ မိစ္ဆာဖြစ်လျှင် အသက်ရှင်စေဟု အမိန့်တော်
 •• ရှိ၏။ ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်
 နှစ်၍၊ အရက္ခာရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်မတိုင်၊
 မပြု၊ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ချမ်းသာလေးကြ
 •• ၏။ အရက္ခာရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့
 ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် အသက်ကြောင့် ဤသို့ပြု
 သနည်း။ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ကြောင့် အ
 သက်ချမ်းသာ ပေးသနည်းဟု ပေးစစ်သော်၊-
 •• ဝမ်းဆွဲမတို့က၊ ဖေဗြီမိစ္ဆာတို့သည်၊ အရက္ခာမိစ္ဆာ
 ကဲ့သို့မဟုတ်၊ သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲ
 •• မမေ့ရဘဲ ဘုရားကို စွားတတ်ကြ၏ဟု ပြန်
 •• လျှောက်လေ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
 ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုလူအ
 မျိုးသည်လည်း ဈားပြား၍၊ အလွန်အားကြီး
 •• ကြလေ၏။- ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကို

ကြောက် နှံ့သောကြောင့်၊ သူတို့ ထိခံသူထိခံ
 ၂၂ သားဈားကို ပြုစုထောင်မူ၏။ ဓာရာဘုရင်က
 ထည်။ အသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊ စွားမြင်
 သော သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို မြစ်ထဲ
 သို့ချပ်စေ၊ မိစ္ဆာကိုမူကား၊ အသက်ရှင်စေဟု
 မိမိလူအပေါင်းတို့ကို ဈာထားတော်မူ၏။
 ၂
 • ထိုကာလ၌ ထေဝီအမျိုးသားတလောက်လည်း၊
 ၂ ထေဝီအမျိုးသားနှင့် ထိခံထောင်ခံရပြီ၍၊- မိစ္ဆာ
 ထည် ပဋိ သန္ဓေ ထူသဖြင့်၊ သား ယော ကျား
 ကို စွားမြင်လေ၏။ ထိုသားသည် အဆင်း၊ ထွ
 ကြောင်းကို အမိမြင်လျှင်၊ လုံးထပ်တံးစွတ်
 ၃ ထားလေ၏။- နောက်တခါ နှုတ်၍ မထားနိုင်
 သောအခါ၊ ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့် ရင်သောဝူဝယ်
 ကိုလှူ၍၊ ရေညှိနှင့်သစ်ခေ၊ ဖြင့်လူးပြီးလျှင်၊ ဝူ
 ခက်ထဲတွင် သူငယ်ကို ထည့်၍၊ မြစ်ကမ်းနား
 ၄ ကိုင်းတော၌ ထားလေ၏။ သူငယ်အစ်မထည်း
 အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ၊ အဝေး၌
 ၅ ရပ်နေလေ၏။- ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်သည်၊
 ရေမျိုးခြင်းငှါ ဆင်းလာ၍၊ ကျွန်မတို့နှင့် မြစ်
 ကမ်းနား၌ လွှဲလည်စည်၊ ကိုင်းတော၌ ဝူဝယ်ကို
 မြင်၍၊ ထောင်ယူခေခြင်းငှါ ကျွန်မ ထေထောင်
 ၆ ကိုခေလွတ်လေ၏။ ပုသက်ဝုံးကို နှင့်သောအခါ၊
 ငိုလျက်နေသော သူငယ်ကိုမြင်၍၊ ဆနားသော
 မိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူငယ်သည် ဖေဗြီအမျိုးဖြစ်
 ၇ လိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးသော်၊- သူငယ်၏အစ်မက၊
 ကိုယ်တော် အတွက်၊ သူငယ်ကို ထိန်း၊ ရသော
 ဖေဗြီအထိန်းကို၊ ကျွန်မသွား၍ ခေါ်ရပါမည်
 ထောဟု၊ ဓာရာဘုရင်၏ သို့၊ တော်အား မေး
 • လျှောက်၍၊- မင်းသို့က သွားလော့ဟု အစွန်
 ပေးလျှင်၊ မိစ္ဆာငယ်သွား၍ သူငယ်၏အမိကိုခေါ်
 လေ၏။
 • ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်က၊ ဤသူငယ်ကို ထူ
 သွား၍ ငိုထိန်းလော့၊ အခကို ငါပေးမည်ဟု
 ဈာထားသည်မတိုင်၊ ထိုမိစ္ဆာသည် သူငယ်ကို
 •• လူသွား၍ ထိန်းလေ၏။ သူငယ်ကြီး စွားသော
 အခါ၊ ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်ထံသို့ ပို့စောန်
 ၍၊ မင်းသို့သည် သားအရာ၌ ခန့်ထားလျှက်၊
 မောရှေအမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊
 ရေထဲက ငါနှုတ်ယူသည်ဟု ဆိုသတည်း။
 •• မောရှေသည် ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးကား
 ရှင်၊ ထိုမြို့ရာသို့သွား၍၊ သူတို့ အမှုထမ်းအသေ

အခြားအရာကိုကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသား
 တေမြဲလူတသောက်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူငယ်သည်
 ၁၂ ကိုမြင်လျှင်-ပတ်တည်ကြည့်၍၊ အထယ်ထူ
 ၁၃ ချီသည်ကို ထိသောအခါ၊ အဲဂုတ္တု လူကို
 ထိတတ်၍၊ သဲသံ၌မြှုပ်ထားလေ၏။ နတ်ခန့်နေ၌
 ထွက်ပြန်သော်၊ တေမြဲထူရှင်သောက်ထိုသည်
 အရှင်၊ ရှင်သတ်ကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထင်သပ်
 ထင်စံ အပေါင်း အစော်ကို၊ အထယ်ကြောင့်
 မှိတ် သနည်းထု၊ ဗြည်း၊ ဆဲသောထူအား အ
 ၁၄ ထည်မှီသော်၊- ထိုထူက၊ အထယ်ထူသည်သင့်
 ထိုငါထိုအပေါ်မှာ၊ အထဲအစူး ထရားဘုကြီး
 အဆုတ်ခန့်ထားသနည်း၊ အဲဂုတ္တုလူကိုထိသ
 ထဲ့သို့၊ ငကိုထိသထောထုပြန်ဆို၏။ ထိုအ
 ၁၅ ခါ၊ မောရှေသည်မိမိမြဲသောအစွဲ ထင်ရှားပြီထု
 ထိ၍ကြောက်လေ၏။ ထိုထိတင်းကိုခရေထု
 ရင် ကြားသောအခါ၊ မောရှေကို ထိတင်းငှါ
 ၁၆ ရွာကြံလေ၏။ မောရှေသည် ဓားရာထုရင်ထဲမှ
 ထွက်ငြေး၍၊ မိဒုန်မြင့်သို့ရောက်လျှင်၊ ရေတွင်း
 နားမှာထိုင်၍နားလေ၏။
 ၁၇ ထိုအခါ၊ မိဒုန်ထက်ပရောထိတ်စိုးညီအစ်
 ခုနှစ်ယောက်ထိုသည်၊ မိမိထိုအခါသိုးစိတ်
 ၁၈ ဈာန်ကို ရေထိုက်ခြင်းငှါထာ၍ ရေခပ်ပြီးလျှင်၊
 ၁၉ ရေသောက် ခွက်ထို၍သောင်းကြ၏။ သိုးထိန်း
 အမျှ ထိုထပ်ထား၍သိုးစိတ်ဈာန်ကိုမောင်းကြ
 ၂၀ ၏ထိုအခါမောရှေသည်ထာ၍၊ ထိုမိဒုန်ထိုထိတ်၌
 ၂၁ နေထွက်၊ သိုးစိတ်ဈာန်ကိုရေထိုက်လေ၏။- ထို
 မိဒုန်ထိုသည် အစေ့ထယ်သို့ ရောက်ကြသော်၊
 ၂၂ အစက၊ အထယ်ကြောင့် ထနေ့ အထွတ်အမြန်
 ၂၃ ရောက်သော ရကြသနည်းထုလေလေ၏။- ထူထို
 ထဲသည်၊ အဲဂုတ္တု လူတသောက်သည်၊ အ
 ၂၄ ထွန်ပုံထိုကို သိုးထိန်းထိုထိတ်မှ ကယ်နှုတ်၍၊
 ရေထိုသမ္ဘာကို ခပ်သမြင့်၊ သိုးစိတ်ဈာန်ကိုရေ
 ၂၅ ထိုက်ပါသည်ထု မြန်မြောက်၊- အစကလည်း၊
 ထို သူသည် အထယ်မှာ မှီ သနည်း၊ အထယ်
 ၂၆ ကြောင့်သူကိုမြင်ထားနဲ့သနည်း၊ အစာစားစေ
 ၂၇ မြင်းငှါသူကိုခေါ်ခွေထုဆိုလေ၏။- မောရှေ
 ထည် ထိုသူ ထံမှာနေ၍ ပျော်ရွှေထမြင့်၊ ထိုးမိ
 ပေါရကိုမောရှေအားထိန်းမြားပေးစားလေ၏။-
 ၂၈ ထိုမိဒုန်အသောသားကို ဂေရုန်အမည်ဖြင့်ရှင်
 ၏အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်တကျွန်းတနိုင်ငံ
 ၂၉ နှင့်စည်သည်အာဂုန္တုမြစ်ရပြီထုဆိုသတည်း၊
 ၃၀ ကာလအစသန်ကြာပြီးမှအဲဂုတ္တု၍သုရင်

အမိဒုန်ရောက်လေ၏။ အထူးထူအမျိုးသားထို
 ထည်း၊ အစေ့ကျွန်းရသောကြောင့်၊ ညည်းတွား
 ၃၁ ငိုလျှော့ကြ၏။ ထိုသို့အစေ့ကျွန်းခံ၍ငိုလျှော့သော
 အထိသပ်၊ ဘုရားထင်တော်သို့တက်ရောက်
 ၃၂ လေ၏။- ထူထိုညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအထိ
 ထိုဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်၊ အာမြတ်၊ အ
 ၃၃ ဇာတ်၊ ထာကုတ်နှင့်မြင့်သားသော ပရိညည်းကို
 ၃၄ အောင်းစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်ထပ်မံ
 အထူးထူ အမျိုးသားထိုကို ကြည့်ရှု၍၊ ထူထို
 အမှုကိုဆင်ခြင်တော်မူ၏။
 ၃
 ၃၅ မောရှေသည်၊ မိမိယောထွေမိဒုန်ထက်ပရော
 ထိတ်လေထရောက်သိုးစိတ်ဈာန်ကိုထိန်းစည်း
 ထောင့်နာထိတ်သို့ဆောင်သွား၍၊ ထောရပ်
 ၃၆ အစည်မှီသောဘုရားထင်တော်သို့ရောက်
 ၃၇ လေ၏။- ထိုအခါ၊ ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ထ
 ခန့်သပ် မြဲထဲကထွက်သောမီးလျှံ၌တင်ရှား၏။
 ၃၈ မောရှေသည်ကြည့်သောအခါ၊ မီးထောင်၍မြို့
 ၃၉ ကျွန်းသံမှီသည်ကိုမြင်လျှင်၊- အထယ်ကြောင့်
 ၄၀ မြို့ကျွန်းသံမှီသနည်း၊ ဤထူးဆန်းသောရူပါရုံ
 ၄၁ ကို ငါသွား၍ ကြည့်ရှုမည်ထုဆို၏။- မောရှေ
 ထွား၍ကြည့်ရှုကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမြင်
 တော်မူလျှင်၊ မောရှေ၊ မောရှေထု မြဲထဲကခေါ်
 ၄၂ တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ အထွန်မြို့ပါထု
 ၄၃ လျှောက်လေ၏။- ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ဧည့်
 ၄၄ နှင်းသစ်စံမြန်းကိုရွတ်ထော့၊ ထင်ရှင်းသော
 အရပ်ကား၊ သန့်ရှင်းသော မြေမြစ်သည် တူ၍
 ၄၅ ၎င်း၊ ငါသည် ထင်အစစ်ဘုရား၊ အာမြတ်စံ
 ဘုရား၊ အဇာတ်စံဘုရား၊ ထာကုတ်စံဘုရားမြစ်
 ထည် တူ၍ ၎င်း၊ မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည်
 ဘုရားထင်ကို မကြည့်နဲ့၊ မိမိဈာန်ကိုစုံ
 ထွတ်နေ၏။
 ၄၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုမြည်၍
 သော ငါ၏ထူထိုခံရသော ဗြည်းဆဲခြင်းကို ငါ
 ၄၇ နေ့နေမြင်ခဲ့ပြီ၊ ထူထိုကိုမေပိုင်းသော ထင်ထို
 ကြောင့်၊ ထူထိုမြည်တမ်းသောအထိကိုထည်း၊
 ၄၈ ငါကြားခဲ့ပြီ၊ ထူထိုနာကြည်းခြင်းဝေဖန်ကိုငါ
 ၄၉ ထိ၏။- ထူထိုကို အဲဂုတ္တုမြည်၊ အဲဂုတ္တု လူထို
 ထိတ်မှကယ်နှုတ်၍၊ ဓါနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာ
 ၅၀ မောရိလူ၊ ဓေရမိလူ၊ ဟိမိလူ၊ ယေဗုသိလူထိုနေ
 ရာ၊ နှိုနှိုင်းပွားရင်မီးတတ်သောပြင်သို့ ပို့ဆောင်
 ၅၁ မြင်းငှါငါထင်းထာပြီး- ထရတွင်လည်း၊ အထူးထူ

အခြေကိုတိုင်ခမ်းတော့ထု မိန့်တော်မူသည်။
 ထိုင်း၊ မောဓမ္မသည် ထက်ကိုဆန့်၍ ခမ်းမိသ
 ၈ မြင့်၊ ထု၏ထက်၌ တံတံမြစ်ပြန်ထေ၏- ထိုမြ
 လျှင်သူထိုထိုထေးစွာ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြ
 ထံ၏ ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓကံ၏ ဘုရား၊ ထာကုပိ၏
 ဘုရားတည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရားသည်ထင်
 အားထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူထိုသည်
 ထိုကြွလိပ်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉ ထံဝန်ထာဝရဘုရားက၊ ထင်၏ထက်ကိုသင်
 စီရင်ခွင့်သို့ထွင်းတော့ထု မိန့်တော်မူသည်။
 ထိုင်း၊ ထက်ကိုရင်ခွင့်သို့ထွင်း၍ ထုတ်ပြန်သော
 အခါ၊ ထက်သည် မိုက်၊ ခွင့် အသင်း၊ ကဲ့သို့ နှ
 ၁၀ ထေ၏- ထဝန် ထင်၏ထက်ကို သင့်ရင်ခွင့် သို့
 ထွင်းဦးတော့ထု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုင်း၊ ထ
 ဝန်ထက်ကိုရင်ခွင့်သို့ထွင်း၍ ထုတ်ပြန်သော
 ၁၁ ခါ၊ ပထမထိသော၊ မြစ်ပြန်ထေ၏- ထိုသူ ထို
 ထည်သင့်ကိုမထုံ၊ ပဌမနိမိတ်သတ်ထေကိုနား
 ထောင်လျှင်၊ နောက်မြစ်သောနိမိတ်သတ်ထေ
 ၁၂ ကိုထုံကြွလိပ်မည်- ထိုမထုတ်၊ ထိုနိမိတ်နှစ်
 ပါးကိုမထုံ၊ ထင်၏ကော့ကိုနားမထောင်လျှင်၊
 ထင်သည် မြစ်ရေအမျှ ကိုထု၍၊ ကုန်းပေါ်မှာ
 ထွန်းတော့၊ ထိုထိုမြစ်ထဲက ထူသော ရေသည်
 ထွန်းပေါ်မှာထေထွေးမြစ်လိပ်မည်ထု မိန့်တော်
 ၁၃ မူ၏။
 ၁၄ မောဓမ္မကထည်း၊ ထိုဘုရားရှင်၊ အကွန်ဝ
 ထည်နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကထည်းမရှိပါ၊
 ကိုယ်တော်ထွန်အား မိန့်တော်မူသော အခါ၌
 ပင်မရှိပါ၊ နှုတ်ထေးသောသူ၊ ကောဓန္တရ
 ၁၅ ပြော ထတ်သောသူဖြစ်ပါ၏ထု၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၆ အားလျှောက်ဆို၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊
 ထု၏နှုတ်ကို အထယ်ထု ဝန်ဆင်း၊ ထာရည်း၊
 ကောဓသောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ ဣဝါမြင်
 ၁၇ ထောသူ၊ မမြင်သော ထုထိုကို အထယ်ထု ဝန်
 ဆင်းထာရည်း၊ ထာဝရဘုရားဝန်ဆင်းသည်မ
 ၁၈ ထုတ်ထော- ထိုမြစ်၌ထရသွားတော့၊ ထင်၏
 နှုတ်၌ငါမြှင့်၊ ထင်သည်အထယ်ထိုပြောရမည်
 ၁၉ ကိုထွန်သင်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏- မောဓမ္မက
 ထည်း၊ ထိုဘုရားရှင်၊ အထိုတော်ရှိသောသူ၏
 ထက် ထွင်းပေ ထိုထံတော် မူပါထု လျှောက်
 ၂၀ တော်- ထာဝရဘုရားသည် မောဓမ္မအား၊ အ
 ဣတ်တော်ထွက်၍၊ ထေမိထူစာရန်ထည်ထင်
 ၏ထင်ကိုမြင်ထည့်၊ ထုထိုထေထေထည့်ထောင်။

စွန်စွာ ပြောတတ် ထည်ကို ငါသိ၏၊ သူ ထည်
 ထည်းသင့်ကို ခရီးဦးကြိုမြင်းငှါ သရဏာ၏၊
 ၁၁ စော့ မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် လိပ်မည်-
 ၁၂ သင် သည် သူနှင့် ကေား ပြော၍၊ သူပြောရာ
 ကေားကိုပေးရမည်-သင်၏နှုတ်၌ငှင်းသူ၏နှုတ်
 ၁၃ ၌ငှင်းငါမြှင့်၊ သင်ထိုသည်အထယ်ထိုမြို့ရမည်
 ၁၄ ကိုသွန်သင်မည်- သူသည်လည်းလူတို့ရှေ့မှာ
 ထင်၏ ကေားပြန်ထု၍၊ သင်၏နှုတ်ကိုယ်ပေး
 ၁၅ မြစ်လိပ်မည်၊ သင်သည်လည်း၊ သူ၏ဘုရားသ
 ၁၆ ခင်ကိုယ်ပေးမြစ်လိပ်မည်- သင်သည်၊ နိမိတ်
 ထုတ်သောထိုကိုပြုလုပ်သော ဤထုတ်ကိုထည်း၊
 ထင်၏ထက်၌ ကိုင်ရမည်ထု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ မောဓမ္မသည်လည်းထောကွမထေသရောက်
 ထိုမြန်သွား၍၊ အရတ္တ၊ ပြည်၌ရှိသောကွန်ဝံထ
 ၁၈ ဖျိုးသားချင်းတို့သည်၊ အသက်ရှင်သေးသော
 ထုကြည့်ရှုမြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာသို့ကွန်ဝံသွားရ
 ၁၉ ထောထွင်းကိုပေးပါတော့ထုဆိုသော်၊ ထေထ
 ရောက်၊ ဗြဟ္မဝင်စွာ သွားတော့ထု မြန်ဆို ထေ
 ၂၀ ၏- ထာရဝဘုရားကထည်း၊ အရတ္တ၊ ပြည်သို့
 မြန်သွားတော့၊ သင်၏အသက်ကို ရှာသောသူ
 ၂၁ အပေါင်းတို့သည်သေကြပြီထု၊ မိန့်ပြည်၌မော
 ၂၂ ဓမ္မအားမိန့်တော်မူ၏- ထိုအခါ၊ မောဓမ္မသည်
 မထားနှင့် သားနှစ်ယောက်ထိုကိုထု၍ မြကိုပီး
 ၂၃ စေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ထုတ်တော်ကိုထက်စွ
 ၂၄ ထုတ်၊ အရတ္တ၊ ပြည်သို့ မြန်ထေ၏- ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ သင်သည် အရတ္တ၊ ပြည်သို့
 ၂၅ ထွား၍ ရောက်လျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်သော ထုံ
 ထွတ်သောအမှုအလုံးစုံကို ဗာရာဏသီရင်ရွှေ
 ၂၆ မှာပြေတော့၊ ထိုသို့ပြေသော်လည်း၊ သူ၏နှစ်ထုံးကို
 ငါမိုင်မစေ၍၊ သူသည် အသရေထုထုကို မ
 ၂၇ ထွတ်ဘဲလိပ်မည်- ဗာရာဏသီရင်ကိုထည်း၊
 ထာဝရဘုရားက အသရေထုသင်သော၊ မြစ်၏
 ၂၈ သောဦး မြစ်၏- သောသည် သောဝတ်ပြု
 သောထွင်းမြို့စေမြင်းငှါလွှတ်သော့မထွတ်ဘူး
 ၂၉ ထုမြင်းလျှင်၊ သင်၏သား၊ သင်၏သားဦးကိုပင်
 ငါကွပ်ဗုတ်မည်ထု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်
 ၃၀ ဆိုလော့ထု၊ မောဓမ္မအားမှာထားတော်မူ၏။
 ၃၁ ခရီးသွားစည်တွင်း၊ ခားခန်းရပ်၌ထာဝရ
 ဘုရားသည်မောဓမ္မကိုထွေ၍ ကွပ်ဗုတ်မြင်းငှါ
 ၃၂ ရွာကြိုတော်မူ၏- ထိုအခါ၊ မိန့်ပါရသည်ထား
 ကိုထု၍၊ သား၏ အရေစွန်းကို ထိုးဖြတ်ပြီးမှ၊
 ၃၃ ထင်၏ မြေရပ်၌ပြတ်ဝတ်ထုတ်၊ အထက်စီစစ်

ထိုသည့်တုတ်ရိုးပေါ်မှာကျော်သွားကြမ်း- လေး
 သမား ထိုသည် သူကို အပြုံးထား၍၊ အလွန်
 ၂၄ ညည်း၊ ခဲပြစ်ခတ်ကြမ်း- သို့သော်သည်၊ သူ၏
 လေးသည် အားမလျော့၊ သူကိုသော လက်
 နက်ထိုသည်၊ သာကုတ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသော
 ၂၅ အသရေလအမျိုး၏ကျောက်ဖြင့်၎င်း၊ သင့်ကိုမ
 စတော်မူသောသင့်အစစ်ဘုရားသခင်အားဖြင့်
 ၎င်း၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူသောအန္တ
 တန်ခိုးရှင်အားဖြင့်၎င်းမိမိမာလျက်ရှိ၏၊ ထိုဘု
 ရားသည်အထက်မိုဏ်းကောင်းကင်၏မင်္ဂလာ၊
 အောက်နက်နိသော အရပ်၏မင်္ဂလာ၊ သမ္မိတ်
 နှင့်ဆိုင်သော မင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့် ဆိုင်သောမင်္ဂ
 လာထိုဖြင့်၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ
 ၂၆ စေသော- သင်၏ အစပေးသော ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရတောင်ထိုး၌ ဖြစ်သော
 ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ထာဝရ ကုန်းထိုး၌ နှစ်
 သက်ဂွယ်သော အရာထိုထက်သာ၍ မြတ်၏၊
 ထိုမင်္ဂလာသည်ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်
 ကိုထိုတွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူ၏ခေါင်း
 ထိပ်ပေါ်မှာသက်ရောက်ပါစေသော၊
 ၂၇ ဗယံမိန့်သည် လူယူ ကိုက်စား တတ်သော
 တောရွေးဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဝမ်းရသောအရာကိုနဲ့
 နက်အမြန်၌ ကိုက်စား၍၊ လူယူသောအရာကို
 ထည်းညာအမြန်၌ဝေဝနိမ့်မည်လျက်ဆို၏၊
 ၂၈ ဤသူထိုကား၊ အသရေလအမျိုး၊ ထယ်နှစ်မျိုး
 ဖြစ်၏၊ ဤစကားသည်ထည်းသူထိုအမြွက်ဆို
 ၍၊ သူထိုအသီးအသီးခံရသောမင်္ဂလာရှိသည်
 အတိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသောစကားပေတည်း၊
 ၂၉ တန်တိုး၊ လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရ
 မည်းဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဝေရုန်၏ထယ်ပြင်တွင်
 မှီသောမြေတွင်း၌၊ အစေ့ထိုးနှင့်အတူကိုသင်း
 ၃၀ ပြုတ်ကြပါ- ခါနာန်ပြည်ခံရေမြို့ရွှေမှာ၊ မပွေ
 ထထယ်ပြင်၌မှီသောထိုမြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံ
 သည် ကိုယ်ပိုင်သောသင်းရှိုင်းအိုး၊ ထယ်ပြင်
 နှင့်တကွ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဝေရုန်၌ ဝယ်လေ
 ၃၁ ပြီး- ထိုမြေတွင်း၌အာဗြဟံနှင့်မယားစာရာကို
 သင်းပြုတ်ကြပြီး၊ အောက်နှင့် မယားရေဗက္က
 ကိုထည်း၊ သင်းပြုတ်ကြပြီး၊ ထေအာကိုထည်း
 ၃၂ ငါသင်းပြုတ်ပြီး- ထိုမြေတွင်းမှီသောထိုထယ်
 ပြင်ကို၊ ဟေသအမျိုးသားရွှေမှာဝယ်သတည်း
 ၃၃ လူမှာထား၏- ထိုသို့သာကုပ်သည်မိမိသားထို

ကိုအကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်၊ မိမိမြေထိုကို
 စုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ်၍
 မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်ထေ၏၊
 ၅၀
 ထိုအခါယောသပ်သည် အစစ်ဓာတ်နှာပေါ်
 ၁ မှာ၍၊ ဗိုလျက်နမ်းလျက် နေ၏- အစစ်အ
 လောင်းကိုနဲ့သာမျိုးနှင့်ပွင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ မိမိ
 ကျွန်ဆေးသမားထိုကိုအမိန့်ရှိ၍၊ သူထိုသည်နဲ့
 ၂ သာမျိုးနှင့် ပွင်ဆင်ကြ၏- နဲ့သာမျိုးနှင့်ပွင်
 ဆင်သောအလောင်းကို၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
 ထား၍၊ အရက်ထေးထယ်လွန်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူ
 ထိုသည် ယာကုပ်ကြောင့်၊ အရက်ရနှစ်ဆယ်
 ၃ ပတ်လုံးငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏- ငို
 ကျွေးမြည်တမ်းသော နေ့ရက်လွန်သော အခါ၊
 ယောသပ်သည်နန်းတော်သားအမျိုးထိုကိုခေါ်
 ၍၊ သင်ထို သည် ကျွန်ုပ် ကို စေတနာ မိတ်ရှိ
 ၄ လျှင်၊ ဓာရာဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍- ကျွန်
 တော်အဖက၊ ငါသောတော့မည်၊ ခါနာန်ပြည်၌
 ကိုယ်သို့ ငါတူးသွားသော သင်းရှိုင်းတွင်း၌၊
 ကိုသင်းပြုတ် ရမည်ဟူ၍၊ ကျွန်တော်ကို ကျိန်
 ဆိုစေပါပြီး၊ ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သွား၍၊ အစ
 ကိုသင်းပြုတ်ပြီးမှ၊ ပြန်လာပါမည်အကြောင်း
 ကို၊ အသနားတော် ခံပါ သည်ဟု၊ နားတော်
 ၅ လျှောက်ကြ ပါလေ့ဟုဆို၏- ဓာရာမင်းက
 လည်း၊ သင်၏အစ ကျိန်ဆိုစေသည် အတိုင်း
 သွား၍၊ သင်းပြုတ်ထေ့ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၆ ယောသပ် သည် အစကို သင်းပြုတ်ခြင်းငှါ
 ထွက်သွား၍၊ ဓာရာမင်း၏ကျွန်များတည်းဟူ
 သော၊ နန်းတော်အရာရှိ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အရာရှိ
 ၇ အပေါင်းထိုနှင့်- ယောသပ်၏မိသား၊ အစ်ကို
 ထိုကပ်သား၊ အစကပ်သား၊ မှီသမျှ ထိုသည်
 လိုက်ကြ၏၊ သူငယ်ထိုနှင့်သိုးနှားများကိုသာ၊
 ၈ ဂေါရှင်ပြည်၌ကျန်ရစ်စေကြ၏- ထိုသို့လျှင်ရ
 ထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲများ တည်း ဟူသော၊
 အလွန် များစွာသော အလုံးအရင်း ထိုသည်၊
 ၉ ယောသပ်နှင့်တကွလိုက် သွားကြ၏- ယောသပ်
 မြစ်နားမှာ အာတန် ကောက်နယ် တလင်းသို့
 ရောက်သောအခါ၊ အလွန်ကြီးစွာသောငိုကျွေး
 မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြပြန်၏၊ ယောသပ်သည်
 မိမိအစကြောင့်၊ ရနှစ်ရက်ပတ်လုံးငိုကျွေးမြည်
 ၁၀ တမ်းခြင်းကိုပြုထေ၏- ထိုသို့အာတန်ကောက်
 နယ်တလင်း၌ပြုသော၊ ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်း

သည် ကိုယ်ထော်စံ ကွန် ပြင်ကြပါသည်။ ထို
 ၁၁ လျှောက်ကြမ်း- သောသပ်ကသည်။ ဝမ်းချမ်း
 ကြံ့ခိုင်၊ ကွန်ပတ်ပညာရင်းသစ်ကိုယ်စားပြန်သ
 ၂၀ သော-သင်ထိုသည်ကွန်ပတ်ကိုလည်းဆဲမည်ကြ
 ကြသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ထမ္မာပြန်
 ထည့်စေသည်။ ထိုစွာ၊ စေတနာရှိသောစွာဖြင့်
 ၂၁ ငါ လျှောက်- ပြုမည်ကြတော်မူ၏- ထိုကြောင့်
 ဝမ်းချမ်း ကြံ့ခိုင် သင် ထိုခွင့် ထုငယ် စွာကို
 ကွန်ပတ် ကျွေးမွေးမည်ထုဆိုလျှင်၊ ထိုထိုခွင့်
 ထိခံစေခြင်းမပြုဘဲကားကိုပြောထေ၏။
 ၂၂ ထိုထိုသောသပ်သည်၊ မိမိစေတနာရှိသော
 ထိုခွင့်၊ ဆဲဂုဏ်ပြည့်စုံရန်၊ စေတနာတရတ
 ၂၃ စာကိုမှီ၏- ဝမ်းချမ်းမြေ့ကိုပြင်ရ၏၊ နာ
 ရှေ့သား၊ မာမိရန်သားထိုးထိုကိုလည်းမိမိ
 ပေါ်မှာမွေးစားရ၏။
 ၂၄ သောသပ်ကသည်၊ ကွန်ပတ်ထေထော့စဉ်
 စကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ထင်ထိုကိုစ
 ကြည့်စေ၍ ကြွယ်ဝတော်မူမည်၊ စာပြတ်၊ ခု
 စာသ်၊ သာကုပ်ထိုသော ကျန်ဆိုတော်မူသော
 ပြည်သို့၊ ဤပြည်မှဆောင်သွားတော် မူမည်ထု
 ၂၅ စစ်ကို ထိုသော ဆို၏- တာန်တုံ၊ စကယ်စင်
 စစ် ဘုရားသခင်သည် ထင်ထိုကိုစကြည့်စေ၍
 ကြွယ်ဝတော်မူမည်၊ ကွန်ပတ် ဝမ်းထိုကို ဤစ
 ရပ်မှ ထုသွား ရမည်ဟူ၍၊ ခုထရေထ စေ၏
 ၂၆ သားထိုကို ကျန်ဆို စေ၏- ထိုထိုသောသပ်
 သည် စေသက်တရ ထစာသ် မှီသော် စေ၏
 ရောက်ထေ၏၊ စေသောင်းကိုကားနဲ့သာမျိုးခွင့်
 ဖွင့်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ဆဲဂုဏ် ပြည့်စုံ ထသားခွင့်
 သားကြထေ၏။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောကဏ္ဍာဦးကွပ်၊ ပြီး၏။

ထွက်ပြောရန်ရုက္ခသတ်မှတ်ချက်များ

EXON 8

၁။ ယာကုပီ ယဗျိုသော ပေါင်း ကား၊ ဂုဏ်ထူး
ထည်၊ ထောသစ်ထည် ဆဲဗုတ္တ၊ ဗြိဟ္မိန္ဒ မိန့်
ထထည်။

၂။ ထောသပ် နှင့်ထင်ကို နှားမှစ၍ ထိုကားထဲ
၃။ ဗျိုသောထပေါင်းထိုထည်ထေဗြကုန်စီး- န
ထထေထထဗျိုသောထိုထည်ထထကိုဥာဏ် အ

ထွန်ထိုးစွာစွာပြားသဖြင့်၊ အလွန်အားကြီး
 ၂ ဖြစ်တည်ထိုး၌ပြားကြလေ၏။

- ထိုနောက်မှအရက္ခာပြည်၌ယေသုသိမ္မာကိုမသိ
- ဆောရှင်ဘုရင်သစ်ပေါ်ထာ၏-ထိုရှင်ဘုရင်က
 ထည်၊ အသရေလစမျိုးသားတို့သည်၊ ငါတို့
 ထက်သာ၍စွားကြ၏၊ သာ၍အားကြီးကြ၏-
- ထာကြ၊ သူတို့ကိုလိမ္မာစွာပြုကြစို့၊ သို့မဟုတ်၊
 သူတို့သည်စွားပြားကြလိမ့်မည်၊ နောက်တခါ
 စစ်ပူဇော်ကလျှင်၊ ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ဝင်စား
 ၍၊ ငါတို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲကထွက်
 သွားကြလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိလူတို့အားဆိုလေ၏-
- ထိုကြောင့် အရက္ခာမင်းတို့သည်၊ ကြပ်တည်း
 စွာနှိပ်စက်သည်၊ ဆဲလေခြင်းငှါ၊ အတုပ်အချုပ်
 ခန့်ထားကြ၏၊ အသရေလလူတို့သည်၊ အဏ္ဏာ
 တော်သို့ ထားတို့၊ မိသုံမြို့နှင့် ရာမသက် မြို့ကို
- တည်ဆောက်ရကြ၏-သို့သော်လည်း၊ နှိပ်စက်
 ခြင်းကို ခံရသည်မတိုင်၊ တိုးပွားစွာပြား
 ထွက်ရှိကြ၏၊ သူတို့ကြောင့်အရက္ခာလူတို့သည်
- မိတ်ညစ်၍- အလွန်ကြမ်းတမ်းစွာသည်၊ ဆဲ
 ကြ၏- သစ္စာနှင့်ထုတ်ထုပ်သောအမှု၊ လယ်
 ထုပ်သောအမှုအမျိုးမျိုး၌ ခဲယဉ်းစွာခေါ်ဝေါ်၍၊
 အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းလေကြ၏၊ ခေါ်ဝေါ်စေရာ
 ရာ၌လည်း၊ ခဲယဉ်းစွာခေါ်ဝေါ်ကြ၏၊
- ခြံရံနှင့်ဝံသောအမည်ရှိသော ဖေဗြဝမ်းဆွဲ
- မတို့ကို၊ အရက္ခာရှင်ဘုရင်က- သင်တို့သည်
 ဖေဗြမိမ္မာတို့အားဝမ်းဆွဲထုပ်၍၊ ငွေရာအရပ်
 ၌ခေါ်ဝေါ်သောအခါ၊ ယောက်ျားဖြစ်လျှင်သေ
 စေ၊ မိမိဖြစ်လျှင်အသက်ရှင်စေဟု အမိန့်တော်
- ရှိ၏-ဝမ်းဆွဲမတို့သည်ဘုရားသခင်ကို ကြောက်
 နှစ်၍၊ အရက္ခာရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်မတိုင်၊
 မပြု၊ ယောက်ျားတို့ကိုအသက်စွမ်းသာပေးကြ
- ၏-အရက္ခာရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့
 ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်အသက်ကြောင့်ဤသို့ပြု
 ထားသည်၊ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ကြောင့်အ
 သက်စွမ်းသာ ပေးသနည်းဟု ပေးစေသော်-
- ဝမ်းဆွဲမတို့က၊ ဖေဗြမိမ္မာတို့သည်၊ အရက္ခာမိမ္မာ
 ကဲ့သို့မဟုတ်၊ သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲ
 မမရောက်မှီ ထားကို စွားတတ် ကြ၏ ဟု ပြန်
- လျှောက်လေ၏- ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်
 ဝမ်းဆွဲမတို့ကို တွေးစူးပြုတော်မူ၏၊ ထိုထုထွန်း
 ထည်ထည်စွာပြား၍၊ အလွန်အားကြီး
- ကြလေ၏- ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကို

ကြောက် နှစ်သောကြောင့်၊ သူတို့ ထိမ်သုတ်၏
 ၂၊ သားစွားကို ပြုစုထောင်မူ၏- ဓာရာဘုရင်က
 ထည်၊ အသရေလစမျိုးသားတို့တွင်၊ စွားမြင်
 သော သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကိုမြင်ထဲ
 သို့ချုပ်နှောင်၊ မိမိကိုမူကား၊ အသက်ရှင်စေဟု
 မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုစွာထားတော်မူ၏။

၂

- ထိုကလ၌ထေဝီအမျိုးသားတထောင်သတ္တိ၊
- ၂၊ ထေဝီအမျိုးသားနှင့် ထိမ်ထောင်စေပြု၍- မိမိ
 သည် ပဋိ သန္ဓေ ထူသဖြင့်၊ သား ယောက်ျား
 ကို စွားမြင်လေ၏၊ ထိုသားသည် အဆင်း၊ ထွ
 ကြောင်းကိုအမိမြင်လျှင်၊ သုံးထပ်တံတိုးစွတ်
- ၃၊ ထားလေ၏- နောက်တခါ နှစ်၍ မထား၌
 သောအခါ၊ ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့်ရတ်သောဝုခတ်
 ကိုလှူ၍၊ ရေညှိနှင့်သစ်ခေါ်ဖြင့်လှူပြီးလျှင်၊ ဝု
 ခက်ထဲတွင် သူငယ်ကို ထည့်၍၊ မြစ်ကမ်းနား
- ၄၊ ကိုင်းတော၌ထားလေ၏- သူငယ်အစ်မထည်၊
 အဘယ်သို့မြစ်မည်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါ၊ အဝေး၌
- ၅၊ ရပ်နေလေ၏- ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်သည်၊
 ရေမျိုးခြင်းငှါ ဆင်းထာ၍၊ ထွန်မတို့နှင့်မြစ်
 ကမ်းနား၌လှည့်လည်၍၊ ကိုင်းတော၌ဝုခတ်ကို
 မြင်၍၊ ထောင်သူခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါထွန်မထထောက်
- ၆၊ ကိုခေါ်ဝေါ်လေ၏-ပုခက်ခုံးကိုရှင်သောအခါ၊
 ငိုလျက်နေသော သူငယ်ကိုမြင်၍၊ ထနားသော
 မိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူငယ်သည် ဖေဗြအမျိုးဖြစ်
- ၇၊ လိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးသော်၊ သူငယ်၏အစ်မက၊
 ကိုယ်တော် အတွက်၊ သူငယ်ကို ထိန်း၊ ရသော
 ဖေဗြအထိန်းကို၊ ကျွန်ုပ်သွား၍ခေါ်ရပါမည်
 ထောဟု၊ ဓာရာဘုရင်၏ သို့ တော်ထား စေ
- လျှောက်၍- မင်းသို့က သွားလော့ဟု အရွှင်
 ပေးလျှင်၊ မိမိငယ်သွား၍ သူငယ်၏အမိကိုခေါ်
 လေ၏
- ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်က၊ ဤသူငယ်ကို ထူ
 သွား၍ ငိုထိန်းလော့၊ အခကိုငါပေးမည်ဟု
 စွာထားသည်မတိုင်၊ ထိုမိမိသည် သူငယ်ကို
- ထူသွား၍ထိန်းလေ၏- သူငယ်ကြီး စွားသော
 အခါ၊ ဓာရာဘုရင်၏သို့တော်ထံသို့ ပို့စေခံ
 ၍၊ မင်းသို့သည်သားအရာ၌ ခန့်ထားလျှက်၊
 မောရှေအမည်ဖြင့်မှည့်၏၊ အကြောင်းမူကား၊
 ရေထဲကငါနှုတ်ယူသည်ဟုဆိုသတည်း။
- မောရှေသည်ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးသား
 နှစ်ထိုမြို့ရာသို့သွား၍၊ သူတို့ အမှုထမ်းအထဲ

အခြားကိုကိုင်စမ်းသောသူ မိန့်တော်မူသည်အ
 ထိုင်း၊ မောဓမ္မသည် ထက်ကိုဆန့်၍ ခမ်းမိထ
 ၈ မြင့်၊ ထုတ်ထက်၌ ဖွဲ့တံမြစ်ပြန်လေ၏- ထိုမြို့
 လျှင်သူထိုထိုးထားရ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဇာ
 ထိန် ဘုရား၊ ဣဇာတ် ခံ ဘုရား၊ ထာကုတ် ခံ
 ဘုရားတည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရားသည်ထင်
 အားထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူ ထိုသို့
 ထိုကြွလိပ်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၉ တံခန်ထာဝရဘုရားက၊ ထင်၏ထက်ကိုသင်
 ခံရင်ခွင်သို့သွင်းသောသူ မိန့်တော်မူသည်အ
 ထိုင်း၊ ထက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သော
 အခါ၊ ထက်သည် မိုက်၊ ခွင့် အဆင်း၊ ကဲ့သို့ နှု
 ၁၀ ထေ၏- တခန် ထင်၏ထက်ကို ထင်ရင်ခွင် သို့
 သွင်းသောသူ မိန့်တော်မူသည်အထိုင်း၊ တ
 ခန်ထက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သောအ
 ၁၁ ခါ၊ ပထမထိသော၊ မြစ်ပြန်လေ၏- ထိုသူ ထို
 ထည်သင့်ကိုမထုံ၊ ပဌမနိမိတ်သတ်သေကိုနား
 အထောင်လျှင်၊ နောက်မြစ်သောနိမိတ်သတ်သေ
 ၁၂ ကိုထုံကြွလိပ်မည်- ထိုမထုတ်၊ ထိုနိမိတ်နှစ်
 ပါးကိုမထုံ၊ ထင်၏ကော၊ ထိုနားမထောင်လျှင်၊
 ထင်သည် မြစ်ရေအမျှ ကိုထု၍၊ ကုန်းပေါ်မှာ
 ထွန်းသော၊ ထိုသို့မြစ်ထဲက ထူသော ရေသည်
 ထွန်းပေါ်မှာအထွေးမြစ်လိပ်မည်ဟု မိန့်တော်
 မူ၏၊
 ၁၃ မောဓမ္မကထည်း၊ ထိုဘုရားရှင်၊ အကွန်ဝ
 သည်နှုတ်ထွက်မရှိပါ၊ အထက်ကထည်း၊ မရှိပါ၊
 ကိုယ်တော်ထွန်အား မိန့်တော်မူသော အခါ၌
 ပင်မရှိပါ၊ နှုတ်ထွေးသောသူ၊ ကော၊ နှေးနှေး
 ပြော တတ်သောသူဖြစ်ပါ၏ထူး၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၄ အားလျှောက်ဆို၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊
 ထုတ်နှုတ်ကို အထက်ထု ခန့်ဆင်း၊ ထာဝရ၊ န
 ကော၊ အသောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ ဣတ်မြစ်
 သောသူ၊ မမြင်သော သူထိုကို အထက်ထု ခန့်
 ဆင်းသနည်း၊ ထာဝရဘုရားခန့်ဆင်းသည်မ
 ၁၅ ထုတ်သော- ထိုမြစ်၌ ထရသွားသော၊ ထင်၏
 နှုတ်၌ငါမြို့၍၊ ထင်သည်အထက်ထိုပြောရမည်
 ၁၆ ကိုထွန်သင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- မောဓမ္မက
 ထည်း၊ ထိုဘုရားရှင်၊ အထိုတော်ရှိသောသူ၏
 ထက် တွင် ပေး ထိုက် တော် မူပါဟု လျှောက်
 ၁၇ တော်- ထာဝရဘုရားသည် မောဓမ္မအား၊ အ
 ဣတ်တော်ထုတ်၍၊ အထိထုတော်ရန်သည်ထင်
 ၍အပ်ကိုမြင်မည်ဟုလျှောက်တော်မူသောအခါ၊

စွန်စွာ ပြောတတ် ထည်ကို ငါသိ၏၊ သူ ထည်
 ထည်းသင့်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သရဏာ၏၊
 ၁၈ အော မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် လိပ်မည်-
 ၁၉ ထင် သည် သူနှင့် ကော၊ ပြော၍၊ သူပြောရာ
 ကော၊ ကိုပေးရမည်- သင်၏နှုတ်၌ငှင်းသုတ်နှုတ်
 ၂၀ နှိပ်ငင်ငါမြို့၍၊ သင်သို့သည်အထက်ထိုမြို့ရမည်
 ၂၁ ကိုသွန်သင်မည်- သူသည်လည်းလူထိုရှေ့မှာ
 ထင်၏ ကော၊ ပြန်လုပ်၍၊ သင်၏နှုတ်ကိုယ်ပေး
 မြစ်လိပ်မည်၊ သင်သည်လည်း၊ သူ၏ဘုရားသ
 ၂၂ ခင်ကိုယ်ပေးမြစ်လိပ်မည်- ထင်သည်၊ နိမိတ်
 ထက်သေထိုကိုပြုလေတံသော ဤထိုက်ကိုလည်း၊
 ထင်၏ထက်၌ ကိုင်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၃ မောဓမ္မသည်လည်းသောကဗုဒ္ဓထေသရာထံ
 ထိုမြန်သွား၍၊ အရတ္တ၊ ပြည်၌ရှိသောကွန်ဝံထ
 ချီးသားချင်းတို့သည်၊ အသက်ရှင်သေးသောထော
 ထုကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သူထိုမြို့ရာသို့ကွန်ဝံသွားရ
 သောအခွင့်ကိုပေးပါသောသူထိုဆင်းသောထေ
 ၂၄ ရောက၊ ဗြိဟိဝံစွာ သွားလော့ဟု ပြန်ဆို လေ
 ၂၅ ၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊ အရတ္တ၊ ပြည်သို့
 မြန်သွားလော့၊ သင်၏အသက်ကို ရှာသောသူ
 အပေါင်းတို့သည်သေကြပြီဟု၊ မိန့်ပြည်၌မော
 ၂၆ ဓမ္မအားမိန့်တော်မူ၏- ထိုအခါ၊ မောဓမ္မသည်
 မထားနှင့် သားနှစ်ယောက်တို့ကိုထု၍ မြို့ကို၊
 ၂၇ စေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ထိုက်တော်ကိုထက်စွဲ
 ၂၈ ထုတ်၊ အရတ္တ၊ ပြည်သို့ မြန်လေ၏- ထာဝရ
 ဘုရား ကထည်း၊ သင်သည် အရတ္တ၊ ပြည်သို့
 သွား၍ ရောက်လျှင်၊ ထင်၌ ငါထပ်သော ထုံ
 ထွက်သောအမှုအလုံးစုံကို ဓာရောတုရင်ရှေ့
 ၂၉ မှာပြသော၊ ထိုသို့ပြသော်လည်း၊ သူ၏နှစ်ထုံးကို
 ငါမိုင်းမစေ၍၊ သူသည် အသရေလလူတို့ကို မ
 ၃၀ ထွတ်ဘဲလိပ်မည်- ဓာရော တုရင်ကိုလည်း၊
 ထာဝရဘုရားက အသရေလသည်သော၊ မြစ်၏၊
 ၃၁ သော၊ ပြီး မြစ်၏- သော၊ သည် သော၊ ဝတ်ပြု
 သောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါလွှတ်လော့၊ မထွတ်သူ၊
 ထုခြင်းလျှင်၊ သင်၏သား၊ သင်၏သားပြီးကိုပင်
 ၃၂ ငါကွပ်ဗျတ်မည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်
 ဆိုလော့ဟု၊ မောဓမ္မအားမှာထားတော်မူ၏၊
 ၃၃ ခရီးသွားစည်တွင်၊ ဓားခန်း၊ ဇရပ်၌ထာဝရ
 ဘုရားသည်မောဓမ္မကိုထွေ၍ ကွပ်ဗျတ်ခြင်းငှါ
 ၃၄ ရှာကြံတော်မူ၏- ထိုအခါ၊ မိမိပါရသည်ထား
 ကိုထု၍၊ ထား၏ အရေရားကို ထိုးဖြတ်ပြီးမှ၊
 ထင်၏ မြေရင်၌ပြတ်ဝတ်ထုတ်၊ အထက်ခံစစ်

- ဆင်သည်အကျွန်ုပ်တို့အသွေးနှင့်ရှည်သောထင်
- ၁၀ မြစ်သည်ထုဆို၏- ထိုစခါ မောရှေကို ထွတ်
တော်မူ၏။ မယားကလည်း။ အရေစွာတို့မပိ
ထားကြောင့်။ ဆင်သည်အကျွန်ုပ်တို့ အသွေးနှင့်
ရှည်သောထင်မြစ်ထုဆိုသတည်း။
  - ၁၁ ထာဝရ ဘုရားကလည်း။ မောရှေကိုခရီးဦး
ထြိုမြင်းငှါ တောသို့ သွားသောအခါ။ အာရုန်
အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း။ အာရုန် သည်
သွားလျှင်။ ဘုရားသခင်၏တောင်ပေါ်၌မောရှေ
  - ၁၀ ကိုလျှော့၍နမ်းခြင်းကိုပြု၏။-မောရှေသည်လည်း။
မိမိကို စေတုတ်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရား၏
စကားတော်အလုံးစုံကိုကိုး၍။ ဖာထားတော်မူ
သောအခါ နိမိတ်သက်သေ ထိုကိုး၍။ အာရုန်
အားကြားပြောတော်မူ၏။
  - ၁၁ ထိုသို့သော နှစ်ပါးတို့ သည်သွား၍။ အသ
ရေထဲ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေး
  - ၁၀ စေပြောလျှင်။- အာရုန်သည်။ မောရှေအားထာဝ
ရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားတော် အလုံးစုံ
ကိုပြန်ပြော၍။ ထိုသို့ရှေ့မှ နိမိတ်သက်သေ
  - ၁၀ ထိုကိုးပြုလေ၏။-ထိုသူတို့သည်ထုံကြမ်းထာ
ဝရဘုရားသည်။ အသရေထဲအမျိုးသားတို့ကိုစေ
ကြည့် အရှေ့ ကြွတော်မူသည် ကိုး၍။ သူတို့ခံရ
သော ဆင်းရဲခြင်းကို မှတ်တော်မူသည်ကိုး၍
ကြားသောအခါ။ ဦးညွတ်ဥဒ်ကိုးကွယ်ကြ၏။
- ၁
- ထိုနောက်မှ။ မောရှေနှင့်အာရုန်သည်ခရော
ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍။ အသရေထဲအမျိုးသားဘုရားသ
ခင် ယာဝရကလားက။ ငါ၏လူတို့သည် တော၌
နေသောအခါ မြင်းငှါထွတ်ရမည်ထု။ မိန့်တော်မူ
ကြောင်းကိုလျှောက်၏။-ခရောမင်းကလည်း။
ထာဝရဘုရား၏ စကားကိုနားထောင်၍။ အသ
ရေထဲအမျိုးသားတို့ကို ငါထွတ်စေခြင်းငှါ။ ထို
ဘုရားကားအသက်သုနည်း။ ထာဝရဘုရားကို
ငါမသိ။ အသရေထဲအမျိုးသားတို့ကို ငါမလွှတ်
  - ထုဆိုလေ၏။-သူတို့ကလည်း။ ဟေ မြို့လူတို့၏ဘု
ရားသခင်သည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် လွှတ်တော်မူ
ပြီး တောသို့သုံးရက်ခရီးသွား၍။ ကျွန်တော်တို့
ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ရ
သောအခါကိုပေးတော်မူပါ။ ထိုမဟုတ်။ ကာသ
နာလေ။ ထားထားတန်တရဖြစ်။ ကျွန်တော်တို့
ကိုမိမိ၏ခံစားတော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို
  - ၁၁ စီ-အရုတ္တုဖြစ်တရားကလည်း။ မောရှေနှင့်အာ

- ရုန်။ ဆင်သို့သင့်၍ထူစွာတို့ကိုစေတော်မူကြောင့်
အထုပ် ပြတ်စေသနည်း။ အမှတော်ကို သွား၍
- ၁ ဆောင်ရွက်ကြထုမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရသည်။
မြို့တော်၌ထိုထုဆိုသည်ထူစွာကြမ်း။ အမှတ
တမ်းစေခြင်းငှါဆင်သို့သည်အရှင်ပေးကြသည်
- ၁၁ အကားထုခရောဘုရင်ဆို၍။-ထိုနေ့ရက်တွင်။
အထုပ်အရှုပ်။ အကြပ်။ အဆော်ထိုကို မြီး
- ၁၁ လျှင်။- အထုပ် ထုပ်ခရောထို ကောက်မီးကို ထုထို
အား အရှင်ပေးသကဲ့သို့ မပေးနှင့်။ ထုထိုသည်
- ကောက်မီးကို ကိုယ်ထိုရှာထုကြစေ။- အထုပ်ကို
ထား။ အရေအတွက်အားဖြင့် အရှင်ကဲ့သို့ထုပ်
စေရမည်။ အလျှင်။ မလျော့နှင့်။ သူထိုသည်
ရှင်းမိကြ၏။ ထိုကြောင့်။ သွား၍ ငါတို့ဘုရားသ
ခင်အားယဇ်ပူဇော်ကြမည်ထု လျှောက်ကြော် တတ်
- ၁၁ ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍စဉ်းကြပ်လျှင်ထုပ်အကြီးပင်
ပန်းစေကြ။ ထုဆို၏။ ကောင်းကိုနားမထောင်စေနှင့်
- ၁၀ ထု မိန့်တော်မူ၏။- အထုပ် အရှုပ် အကြပ်အ
ဆော်ထိုသည်ထွတ်၍။ ခရောဘုရင်ကကောက်
- ၁၀ မီးကိုငါမပေး။-ကောက်မီးကိုလျှော့၍ခရောအထုပ်
၌ရှာကြ။ သို့သော်ထည်ထုပ်ခရောထုပ်အထုပ်အ
လျှင်။ မလျော့ဘုရား။ အမိန့်တော် မှီ သည်ထု ထု
- ၁၁ ထိုအား ပြန်ကြားကြ၏။- သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည်
ကောက်မီး အတွက် အမှိုက်ကို ရှာထုခြင်းငှါ။
အရုတ္တုပြည် တရှောက်ထုံးတွင် အရပ်ရပ်ထွေ
- ၁၁ ပြားကြ၏။- အထုပ်အရှုပ်သော သူတို့ က လည်း။
ကောက်မီးကိုရသည်။ ကာသ၌ နေထိုင်လုပ်ရ
သည်အတိုင်း။ ပြီးသောအခါထုပ်ထုထုထုထုထုထု
- ၁၁ ဆော်ကြ၏။- ခရောမင်း၏ အထုပ်အရှုပ် ထို
ထည်ခန့်ထားသော အသရေထဲအမျိုး အကြပ်
အဆော်ထိုကို။ ဆင်သို့သည်အရှင်ကထုပ်သည်
အတိုင်း။ ယနေ့နှင့်မနေ့၌အထုပ်ထုပ်ခရောထုပ်
ကို။ အထုပ်ကြောင့် မပြီးစီးစေကြသနည်းထု
- ၁၁ ခပ်စိမ့်မိကြ၏။-ထိုစခါ။ အသရေထဲအမျိုးအ
ကြပ် အဆော်ထိုသည်။ ခရောမင်းထံသို့သွား
၍။ ကိုယ်တော်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ထို။ အ
- ၁၁ ထပ်ကြောင့်၍ သို့မိရင်တော်မူသနည်း။-ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့ထို။ ကောက်မီးကိုမပေး။ အထုပ်
အရှုပ်သော သူတို့ကလည်း။ အထုပ်ကိုထုပ်ထုပ်ထုပ်
ဆိုသဖြင့်။ ကျွန်တော်ထိုသည်အမှိုက်ခံရကြပါ
၏။ ကိုယ်တော်ထုထို၌ကာ အပြစ်ရှိပါသည်ထု
- ၁၁ အော်တစ်ကြိမ်။- ခရောဘုရင်ကလည်း။ ဆင်
ထိုထည်ရှင်းမိသည်။ ထုထိုသည်။ ထိုကြောင့်

- ငါ့ထိုက်ညီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားအားထင်ပူ
- ၈၈ ဇော်ကြီးထိုက်ညီထိုက်တတ်ကြ၏- ထိုသော့
ကြောင့် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ကောင်းမွန်စွာ
ပေးရ။ သို့သော်လည်း၊ ဆုတ်ကို ပေးပြီပေးရ
မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၈၉ ထိုသို့ နေ့ထိုင်းထုတ်ရသော ဆုတ် အရေ အ
တွက်၌ အလွှာမလျော့ရထုမိန့်တော်မူသည့်
ဖြစ်၍၊ အသရေထမရှိ၊ အကြပ် အဆော် ထို
သည်၊ မိမိထိုက်ညီအမှုကြီး ရောက်ကြောင်းကိုယ်
- ၉၀ မြင်ကြ၏- ဇာရောမင်းထံမှထွက်သွားကြသည်၊
ထမ်း၌ ခေါ်သွင်းရသောမောရှေနှင့် အာရုန်
- ၉၁ ကိုလေ့လျှင်း- ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ကို
ကြည့်ရှု၍ မိမိရင်တော်မူပါစေသော၊ အကြောင်း
မူကား၊ ဇာရော မင်းနှင့် အမှုတော် ထမ်း အ
ပေါင်းထိုက်ညီ၊ ငါတို့ကို ခွဲခွာစေခြင်းငှါ၊ ငါ
တို့ကို သတ်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်
- ၉၂ ထိုသည်ပြုကြပြီကားထုဆိုကြ၏- မောရှေ
သည်ထင်ပြီး၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွား၍၊
ဆိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤထုမျိုးကိုအ
တတ်ကြောင့် ဗြည်းဆဲတော်မူသနည်း၊ အ
ထွက်ကို အတတ်ကြောင့် အတွတ်တော်မူသ
- ၉၃ နည်း- အထွက်သည် ကိုယ်တော် အခွင့်နှင့်
မြှောက်ခြင်းငှါ၊ ဇာရောမင်းထံသို့ ဝင်သည်နေ့မှ
စ၍၊ သူသည်ဤထုမျိုးကိုဗြည်းဆဲပါပြီ၊ ကိုယ်
တော်သည် ကိုယ်တော်၏ ထုတို့ကို၊ အလွှာ
ထပ်ထွက်တော်မူပါထုလျှောက်၏။

၆

- ၈၄ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ငါသည်ဇာရောမင်း
၌အတတ်သို့ပြုမည်ကို သင်သည်ထာဝရ ထံထိန်
မည်း၊ သူသည်ကြီးစွာသောတန်ခိုးကိုလေ့မြင်
၍၊ ငါ၏ထုတို့ကိုထွက်ရထိန်မည်း၊ ကြီးစွာသော
တန်ခိုးကို လေ့မြင်၍၊ သူတို့ကိုမိမိပြည်မှ နှင်ရ
ထိန်မည်ထု၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
- ၈၅ ဇာရိုန် သုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဈာပိတ်
ထားတော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား
- ၈၆ မြင်၏- ငါသည်အာမြတ်၊ အဇာတ်၊ သာတုတ်
ထိုက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ ဘုရားသခင်နာမနှင့်
ထင်ရှားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားနာမအား
- ၈၇ မြင့်သူထိုက်ညီကိုယ်ထံ၌- သူထိုက်ညီအရပ်
ရပ်ထည်၍၊ ဧည့်သည်ရောက်ပြည်၊ ခါနာန်ပြည်
ထိုက် သူထိုက်အားပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့နှင့်ငါပြုသော
- ၈၈ ဝိညာဉ်ကိုငါထည့်ပေးပြီ- အဲဒုတ္တုလူထိုက်ညီ

- အသေထွက်ခံသော အသရေထမရှိသောထိုက်
၍ဗြည်းတော့၊ မြည်တမ်းခြင်းအသံကိုငါကြား
- ၈၉ ရပြီး၊ ဝေပိညာဉ်ကိုထည့်၊ ငါအောင်၊ ခေမီး- ထို
ကြောင့် အသရေထမရှိသောထိုက်၊ ပြောရ
သော စကားဟူမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား
မြင်၏။ ငါသည်ထည့်သင်တို့ကိုအဲဒုတ္တုလူထိုက်
ထက်မှထွက်၍၊ သူတို့၏ ဗြည်းဆဲခြင်း၊ ထဲက
နှုတ်ထုမည်၊ ထက်ဆန်ခြင်း၊ ကြီးစွာသောအသံ
၉၀ ခတ်ခြင်းအားမြင့်၊ သင်တို့ကိုငါရှေးမည်း- ငါ
၏ထုမျိုး မြင်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ငါသိမ်းထု
မည်း၊ ငါသည်ထည့်သင်တို့၏ဘုရားသခင်မြင်
မည်း၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဲဒုတ္တုလူထိုက်ထက်
မှထွက်သော၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ
ဘုရားမြင်ကြောင်းကိုသင်တို့ထံကြွေထိန်မည်း-
- ၉၁ ငါသည်ထည့်၊ အာမြတ်၊ အဇာတ်၊ သာတုတ်ထိုက်
အား ပေးမည်ထု၊ ကျန်ဆိုသော ပြည်သို့ ငါပို့
အောင်၍၊ အရှေ့ ခံရာသို့ ပေးမည်း၊ ငါသည်
- ၉၂ ထာဝရ ဘုရားမြင်ထု မိန့်တော်မူ၏- ထိုသို့
မောရှေသည် အသရေထမရှိသော ထိုက်၊
ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သူထိုက်ညီအထွက်မိတ်ပစ်
ပန်း၍၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ဗြည်းဆဲခြင်းကို ခံရ
သောကြောင့်၊ မောရှေစကားကို နားမထောင်
ထဲရေကြ၏။
- ၉၃ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ အဲဒုတ္တုရှင်ဘုရင်
- ၉၄ ဇာရောမင်းထံသို့ဝင်၍၊ သူသည်အသရေထမ
ရှိသောထိုက် မိမိပြည်မှထွက်ရမည်အကြောင်း
- ၉၅ ပြောထော့ထု၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏- မော
ရှေကထည်း၊ အသရေထမရှိသောထိုက်ညီအ
ထွက်ပုံ ပြောသောစကားကို နားမထောင်ဘဲ နေ
သည့်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားထိုးခြင်းကိုခံသောနှုတ်
နှင့် ပြောတတ်သော အထွက်၏ စကားကို ဇာ
ရောမင်းသည် အတတ်သို့ နားမထောင် ပါမည်
နည်းထု၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှလျှောက်ဆို၏-
- ၉၆ ထိုရာတွင် မောရှေနှင့်အာရုန်သည် အသရေထ
မရှိသောထိုက် အဲဒုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရ
မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကို
ခေါ်၍၊ အသရေထမရှိသောထိုက်သို့ဝင်၊ အဲ
ဒုတ္တုရှင်ဘုရင်ဇာရောမင်းထံသို့ဝင်အခမ်းစွာ
ထားတော်မူ၏။
- ၉၇ အသရေထမရှိသောထိုက်၊ သူကြီးထိုက်အမည်
ထုမူကား၊ အသရေထ ထားဦး၊ ရမင်း၏ ထား
ထား၊ အာနှုတ်၊ အာထု၊ ထေရုန်၊ ကာမိထည်း။

၁၁ ချီသူထိုသည် ဂုဏ်ထူး၊ စန္ဒယ်ဖြစ်၏- မြို့
မောင်၏သားကား၊ သေစွယ်၊ သာမိန်၊ ဩတစ်၊
သာမိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်ထူး၊ သိုးမိဗ္ဗန်သား
ရှောထတည်း။ ချီသူထိုသည် မြို့မောင် ထူး၊
၁၂ စန္ဒယ်ဖြစ်၏- ထေဝိ သား၊ ထေရေထူး၊ ထ
လိုက်ဟူမူကား၊ ဂေရု၊ ကောဟတ်၊ မေရာမိ
တည်း။ ထေဝိထသက်သည် စန္ဒန် တရာသုံး
၁၃ ဆယ် ခုနှစ်နှစ် မှီသတည်း။- ဂေရုသား ထ
ေရေ ထူး၊ ထလိုက် ဟူမူကား၊ လိမန်နှင့် မြိမိ
၁၄ တည်း။- ကောဟတ်သားကား၊ ထာမရံ၊ ဣဇ
ထာ၊ ဟေမြန်၊ ဩဇေထတည်း။ ကောဟတ်
ထသက်သည် စန္ဒန် တရာသုံးဆယ် သုံးနှစ်မှီ
၁၅ သတည်း။- မေရာမိသားကား၊ မဟာလိနှင့် ခုမြီ
တည်း။ ချီသူထိုသည် ထေဝိ ထေရေထူး၊ ထ
၁၆ သီးထသီးဖြစ်သတည်း။- ထာမရံသည့် မိမိထရီး
ယောဓေမက်နှင့် စုံစက်၍၊ သူသည် ထာရန်နှင့်
မောရှေ ကိုငင်၊ သူထိုထစ်မ မိမိထံ ကိုငင် ဂွား
ထေ၏။ ထာမရံထသက်သည် စန္ဒန် တရာသုံး
၁၇ ဆယ် ခုနှစ်နှစ် မှီသတည်း။- ဣဇဟာသားကား၊
၁၈ ကောရ၊ နေဝက်၊ ဖိခမိတည်း။- ဩဇေထသား
၁၉ ကား၊ မိရှေလ၊ ဇေဇဇာဝန်၊ သိသမိတည်း။- ထာ
ရန်သည် ထမိနပ်သို့၊ နာရန်နှစ်မလိ၍ တနှင့်
စုံစက်၍၊ သူသည် နာပေါ်၊ ထဘိယု၊ ဇေဇဇာ၊ ဣ
၂၀ သမာ ထိုကို ဂွား ထေ၏။- ကောရ သားကား၊
ထထိရ၊ ဇေကောနု၊ အရာသပ်တည်း။ ချီသူထို
၂၁ သည် ကောရထေရေထူး၊ ဖြစ်သတည်း။- ထာ
ရန်သား ဇေဇဇာသည် ပုဏ္ဏေလသို့ တသောက်
နှင့် စုံစက်၍၊ သူသည် မိနပ်တက်ကို ဂွားထေ၏။
ချီသူထိုသည် ထေဝိထူး၊ ထသီးထသီးထို၏
၂၂ ထေရေထူး၊ သုကြီးဖြစ်ကြသတည်း။- ထာဝရ
ဘုရားကား၊ ဣသရေထထူး၊ သား၊ မိုလ်ပါ ထိုကို
ဆဲရုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ထေ့ဟု၊ မိန့်တော်
၂၃ မူသောဇကားကို ခံသောသူ၊- ဣသရေထထူး၊
သားထိုကို ဆဲရုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊
ဆဲရုတ္တုပြည်ဘုရင် ဓာဇာမင်းထံ၌ လျှောက်ရ
သော သူထိုသည်၊ ထိုထာရန်နှင့် မောရှေ ဖြစ်
သတည်း။
၂၄ ဆဲရုတ္တုပြည်မှာ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဓော
ရှေထား ဂျာမိတ် ထားတော်မူသော နေ့ရက် ၌
၂၅ လည်း။- ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှာ
ထိုက်ထဟူထိုကို၊ ဆဲရုတ္တုပြည်ဘုရင် ဓာဇာမင်း၊
ထား၊ ပြန်ပြောရမည်ဟု၊ မောရှေထားထာဝရ

၂၆ ဘုရား မိန့်တော် မူ၏။- မောရှေ ထထည်း။ ထ
ကွန်ဝံသဉ် ထေရေထူးထိုးခြင်းကို မခံသောနှုတ်
မှီထည် ဖြစ်၍၊ ဓာဇာဘုရင်ထည် ထ ကွန်ဝံ
ဇကားကို ထထထို နားထောင် ပါလိမ့် ဝည်း
နည်းဟု၊ ထာဝရဘုရားရှေ ဓာဇာလျှောက်ဆို၏။
၇
• ထာဝရဘုရားထည်း။ ထိုဖြစ်၍ ထန်ကို ဓာ
ဇာဘုရင်၏ဘုရားထေရ်၌ ငါခန့်ထား၏။ ထင်၏
ထစ်ကို ထာရန်သည်၊ သင်၏ ပဓာနကို ဖြစ်ရ
၈ လိမ့်မည်။- ငါမိန့်တော်မူထဟူထိုကို ထင်ထည်
ပြန်ပြောရမည်။ ဓာဇာဘုရင်ထည် ဣသရေထ
ထူး၊ သားထိုကို မိမိပြည်မှ ထွက်ထိုက်ရမည်
ထကြောင်းကို၊ ထင်၏ထစ်ကို ထာရန်သည် ထု
၉ ထံ၌ လျှောက်မည်။- ငါထည်ထည်း။ ဓာဇာ
မင်း၏ နှစ်ထုံးကို မိုလ်ဗာဓေ၍၊ ဆဲရုတ္တုပြည်၌
ငါ၏မိတ်ထ ကွထာ၊ ထံ့စွတ်သောထထိုကို
၁၀ ဂျားပြားဓမ္မည်း။ ထိုထော်ထည်း။ ဓာဇာမင်း၊
ထည် သင်ထိုဇကားကို နားမထောင်ထံ နေလိမ့်
မည်။ ငါထည်ထည်း။ ထေက်ကို ဆဲရုတ္တုပြည်
ထေပေါ် နှာတင်၍၊ ကြီးရှာသော ခါထံထေခြင်း
ထားခြင်း၊ ငါ၏မိုလ်ပါဗျား၊ ငါ၏ထုထုထေထ
ထူး၊ သားထိုကို ဆဲရုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
၁၁ မည်။ ထိုထို ဆဲရုတ္တုပြည်ထေပေါ် နှာထေက်ကို
ဆန့်၍၊ ဣသရေထ ထူး၊ သားထိုကို သူထိုထ
ထဲမှ နှုတ်ဆောင်သောထေ၊ ငါထည်ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဆဲရုတ္တုထုထိုထည်ထို
ကြလိမ့်မည်ဟု၊ မောရှေထား၊ မိန့်တော်မူ၏။-
၁၂ မောရှေနှင့် ထာရန်ထိုသည် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူထဟူထိုင်းပြုကြ၏။- ဓာဇာဘုရင်ထံ
၁၃ ၌ လျှောက်ကြသောထေ၊ ဓာဇာမင်းထသက်
သည် စန္ဒန် နှစ်ထယ်မှီ၏။ ထာရန်၏ ထသက်
သည် စန္ဒန် နှစ်ထယ် သုံးနှစ်မှီ၏။
• တခန့် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် ထာ
၁၄ ရန်ထိုထား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား။- ဓာဇာဘု
ရင်က၊ ထင်ထိုထေ့က ထူးထန်းထော တန်မိုး
ကို ပြလေ့ဟု ဆိုလျှင်၊ ထင်၏ထိုက်ထိုထု၍ ရှေ
တော်၌ ဗုလေ့ဟု၊ ထာရန်ထားပြောထေ့၊ ထို
တသည်ထည်း။ ရှေ့ဖြစ်လိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။- မောရှေနှင့် ထာရန်ထည် ဓာဇာဘုရင်ထံ
ထိုဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူထထိုင်း
ပြုသဖြင့်၊ ထာရန်သည် ဓာဇာဘုရင်ရှေ့၊ ထု၏
၁၆ ကွန်ဗျားရှေ့မှာ ထိုက်ကို ဖြစ်ဖြစ်ထေ၏။- ထို

အစါ ဓာရာဘုရင်သည်၊ ပညာရှိစွာ၊ ပြဿ
 တတ်သောသူများကိုကိုး၍၊ အရတ္တ၊ အဓိ၊
 ဝိဇ္ဇာစာရာထိုသည်၊ ဝိဇ္ဇာစာတတ်သောမြင့်ထို
 ၈၂ အထူးမြင့်- မိမိထိုကိုင်သော ဟိတဇ္ဈာန်ကိုစွဲ
 ဖြစ်မြင်ကြသော်၊ ထိုသော်သည်၊ အာရုံစိတ်
 ၈၃ တံသည်၊ သူထိုစိတ်ဇ္ဈာန်ကိုမျှသော်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ဓာရာဘု
 ရင်သည်နှစ်ထုံးမိုင်မာ၍၊ ထူထိုစိတ်ကောင်းကိုနား
 မထောင်ဘဲနေ၏။

၈၄ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ဓာရာဘုရင်သည်
 နှစ်ထုံးမိုင်မာ၍၊ အထူးထူထိုကိုမထွတ်တံ
 ၈၅ နေ၏- နံနက်အစရှိ၍ဓာရာဘုရင်ထံသို့ ထွား
 ထောင့်၊ သူသည်ရေဆိပ်သို့သွားလေ့မည်၊ သူမ
 ရောက်မှီသင်သင်မြင်ကမ်းနားမှာရပ်နေထောင့်၊
 ဖြစ်မြင်သော ဟိတကိုထည်း၊ ထက်ထွင် ကိုင်
 ၈၆ ထောင့်- ထေမြီ အဓိ၊ ထားထိုစိတ် ဘုရားသခင်၊
 ထာဝရဘုရားက၊ ထေထိုသည်တောင့် ငစား
 ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူထိုကိုထွတ်ထောင့်ထွတ်
 အစိန်တော်ပါသော ကျွန်ုပ်ကို၊ ကိုယ်တော်ထံ
 သို့ စေလွှတ်တော်မူပြီ၊ ကိုယ်တော်သည် ထရ
 ထိုင်စောင်နားမထောင်ဘဲနေပါသည့်တကား-

၈၇ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ကြောင်းကို၊ သင်သည် အထက်သို့ သိရမည်
 နည်းတူစွာကား၊ ငါကိုင်သော ဟိတနှင့် မြင်ရ
 ကိုမိုက်၍၊ ထိုရေသည်အသွေး ဖြစ်လိမ့်မည်-
 ၈၈ မြင်၍ရှိသောငါထိုသည်သေကြလိမ့်မည်၊ မြင်
 ရေသည်းလိမ့်မည်၊ အရတ္တ၊ ထူထိုသည်ကည်း
 မြင်ရေကို ခွံကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို ပြန်ပြော
 ထောင့်ထောင့်မော့စွာအားမိန့်တော်မူ၏။

၈၉ တစန်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မော့စွာကို မိန့်
 တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုံစိတ်၊ သင်၏ဟိ
 တကိုထည်း၊ အရတ္တ၊ ပြည်၍ရှိသော နှောင်းရေ၊
 မြင်ရေ၊ ဆိုင်အင်းရေ၊ ကန်ရေ၊ တွင်းရေရှိသမျှ
 အပေါ်မှာထက်ကိုဆန်ထောင့်၊ ထိုရေရှိသမျှထို
 သည် အသွေး ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အရတ္တ၊ ပြည်တ
 ရှောင်ထုံး၊ သစ်ရွတ်၊ ကြောက်ထိုး၍မကြွင်း၊
 အသွေးရှိလိမ့်မည်အကြောင်းကိုပြောထောင့်ထောင့်

၉၀ မိန့်တော်မူ၏- မော့စွာနှင့်အာရုံစိတ်သည်၊ ထာဝ
 ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အထိ၊ ပြု၍၊ အာရုံစိတ်
 သည်ဓာရာဘုရင်ရွှေ၊ သူ၏ကျွန်ကားရွှေမှာထို
 ထံကိုစွဲ၍မြင်ရေကိုမိုက်သဖြင့်၊ မြင်ရေရှိသမျှ

၉၁ သည်အသွေးဖြစ်သော်- မြင်၍ရှိသော ငါထို

ထည်ထည်း၊ ထေကြွ၍၊ မြင်ရေ၊ ထောင့်ထောင့်၊
 အရတ္တ၊ ထူထိုသည်မြင်ရေကိုမထောင်၍အကြောင်း
 အရတ္တ၊ ပြည်တရှောင်ထုံး၍ အသွေး နှံပြား
 ၉၂ ထွတ်မြင်သော်- အရတ္တ၊ အဓိ၊ သား၊ ဝိဇ္ဇာစာ
 ရာထိုသည်၊ ဝိဇ္ဇာစာတတ်သောမြင့်ထိုအထူးမြင့်
 ကြီး၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အထိ၊
 ဓာရာဘုရင်သည် နှစ်ထုံးမိုင်မာ၍၊ ထူထိုစိတ်
 ၉၃ စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏- နန်းတော်သို့
 ထွက်ထည်ပြန်သွား၍၊ ထိုအမှုကိုနှစ်ထုံးမထွင်း
 ၉၄ ဘဲနေထေ၏- ထိုအစါ၊ အရတ္တ၊ ထူထိုသည်မြင်
 ရေကို မထောင်၍သောထောင့်ထောင့်၊ သောက်ရေ
 ၉၅ ကိုရခြင်းငှါမြင်နားမှာထွင်းထွေးကြ၏- ထာဝ
 ရဘုရားသည်မြင်ကိုစိတ်ခတ်၍၊ နှစ်ရက်ကို
 ထွန်စေတော်မူ၏။

၉၆

၉၇ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ သင်သည်ဓာရာဘု
 ရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ငါ၏ထူထိုသည် ငစားဝတ်ပြု
 ၉၈ မည်အကြောင်း၊ သူထိုကိုထွတ်ထောင့်- မထွတ်
 သွားထွင်းထွင်း၊ သင်၏ပြည် တရှောင်ထုံးကို
 ၉၉ ဓားထိုမြင့်စိတ်ခတ်၍ပည်-မြင်သည်ထည်း၊
 နှားစွာသော ဓားထိုကိုစွား၍၊ သူထိုသည်သင်
 စိတ်ခတ်၍၊ ထိပ်ခန်း၍သင်၊ ထိပ်ရေပေါ်၍သင်၊
 သင်၏ကျွန်ထိုထိပ်၍သင်၊ သင်၏ထူထိုအပေါ်၍
 ၁၀၀ သင်၊ သင်၏မိမိ၍သင်၊ မုန့်နယ်သောရွက်၍သင်
 ၁၀၁ တက်ကြလိမ့်မည်- သင်မှစ၍သင်၏ထူထိုသင်၏
 ကျွန်ရှိသမျှထိုအပေါ်၍ တက်ကြလိမ့်မည်ထာ
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းကို
 ကြားပြောထောင့်ထောင့်၊ မော့စွာအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၀၂ တစန် ထာဝရဘုရားသည် မော့စွာအားမိန့်
 တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုံစိတ်သည်နှောင်းရေ၊
 မြင်ရေ၊ ဆိုင်အင်းရေထိုအပေါ်၍ဟိတကိုကိုင်
 ထွတ်၊ ထက်ကိုဆန်၍အရတ္တ၊ ပြည်အပေါ်သို့
 ဓားစွားကို တက်စေခြင်းငှါ ပြောထောင့်ထောင့် မိန့်
 ၁၀၃ တော်မူ၏- အာရုံစိတ်သည်အရတ္တ၊ ပြည်၍ရှိသော
 ရေအပေါ်မှာထက်ကိုဆန်သဖြင့်၊ ဓားထိုသည်
 တက်၍ အရတ္တ၊ ပြည်တရှောင်ထုံးကိုစွဲထွင်း
 ၁၀၄ ကြ၏- ဝိဇ္ဇာစာရာ ထိုသည်ထည်း၊ ဝိဇ္ဇာ စာ
 တတ်သောမြင့်ထိုအထူးမြင့်၊ ဓားထိုကိုအရတ္တ၊
 ပြည်အပေါ်သို့ဆောင်ကြ၏။

၁၀၅ ထိုအစါဓာရာမင်္ဂသည်၊ မော့စွာနှင့်အာရုံစိတ်
 ကိုကိုး၍၊ ထာဝရဘုရားသည်ဓားထိုကိုငါနှင့်
 ထူထိုထံမှ ပယ်ရှားတော်မူမည် အကြောင်း

ရာထွက်ဝေးဝေးထွားရကြောင်းသိထားပန်
 ၁၈ ထောင့်ထုမိန့်တော်မူ၏- ဗမာ့ရှေ့ကတည်း။ ထောင့်ထုမိန့် ထည် ကိုယ်တော် ထံမှ ထွက် ထွား ချီး ထင်ရဲ ထိုထည် ဝေးရာဘုရင် နှင့်၊ ထွက်ကျွန်ဈား၊ ထူဈားထံမှ၊ နက်ခန်းနေ ထွားမည် ထကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား ကို တောင်းပန် ပါမည်။ ထိုရာ နှစ်ဇယရေထုထွက်သည် ထာဝရဘုရားထံ၊ ထင်ပေရေရမည်ထကြောင်း၊ နောက်ထပ် စီးထား ချီး၊ ထွက် ဘေး တော် စေ့ ပါ နှင့် ထု
 ၁၉ လျှောက် ပြီးလျှင်- ဝေးရာ ဘုရင် ထံမှ ထွက် ထွားချီး၊ ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်ထေ၏-
 ၂၀ ထာဝရ ဘုရားသည်တည်း။ ဗမာ့ရှေ့ကားကို နားထောင် ချီး၊ ထင်ရဲ ထိုကိုဝေးရာဘုရင် နှင့် ထွက် ကျွန်ဈား၊ ထူဈားထံမှတကောင်ရှုမကွန်စေ
 ၂၁ မြင်းငှါ ပထိ ခွားတော်မူ၏- ထိုထင်ခါနီးထည်း။ ဝေးရာဘုရင်ထံ နှစ်ထုံးမိုင်စာပြန် ချီး၊ ဇယရေ ထထုထွက်ကိုမထွတ်ထဲနေထေ၏။

၉

၁ ထာဝရ ဘုရားကတည်း။ ထင်သည် ဝေးရာ ဘုရင်ထံသို့ဝင် ချီး၊ ငါ၏ထုထွက်ထည်စောဝတ်
 ၂ ပြုစုပေးကြောင်း၊ သူထိုကိုထွတ်ထေး-မထွတ်
 ၃ ဘုရားထု ပြင်း ချီးထား လျှင်- ထာဝရ ဘုရား၏ထက်ထော်သည်၊ ထယ်ပြင်၌ရှိသော ထိမိန့်၊ မြင်း၊ မြို့၊ ကုသားထုတ်၊ ထိုမှ နှားထို ထပေါ်၌ရောက် ချီး၊ ထထွန်ပြင်းစွာသော ရော
 ၄ ဝါနွယ်စုံမည်း- ထာဝရဘုရားသည်၊ ဇယရေ ထထုထွက် ထိမိန့်၊ နှင့်၊ ထဲရုတ္တုလူထိုက် ထိ မိန့်၊ ကို ပြားနားသေခြင်း၊ ဇယရေထ ထ ချီးထား ပိုင်သော ထိမိန့်၊ တကောင်ရှု
 ၅ သေရ- နက်ခန်းနေ၊ ထဲရုတ္တုပြည်၌ထိုထမှကို ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူမည်ထု၊ နှင့်သော ထ မြန်ကိုမြန်၊ နက်ထော်မူပြီထု၊ ထေမြို့ထုထွက်ဘု ရားထံထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူမည် ထ ကြောင်းကိုပြောထေးထုပေးစေထားမိန့်တော်
 ၆ စု၏- နက်ခန်းနေ ထိုထမှကို ပြုတော်မူထခြင်း၊ ထဲရုတ္တုလူထိုက် ထိမိန့်၊ ထထွန်၊ ထထေထထုထွက် ထိမိန့်၊ တကောင်ရှု
 ၇ သေး- ဝေးရာ ဘုရင်သည် ထုကို စေထွတ် ချီး၊ ဇယရေထထထွက်သားထိုက်ထိမိန့်၊ တကောင်ရှု စသေကြောင်းကိုထိရ၏၊ ထိုထော်ထည်း၊ နှစ် ထုံးမိုင်စာပြန် ချီး၊ ဇယရေထထုထွက်ကိုမထွတ်ထဲ နေထေ၏။

ထာဝရ ဘုရားကတည်း။ စီးမိုထဲက ပြားကို ထက်နှင့်ထု၊ ဗမာ့ရှေ့သည်ဝေးရာဘုရင်ရှေ့၌
 ၈ မို၏ကောင်းကင်သို့ပြင်ထွင်းစေ-ထိုပြာထည် ထဲရုတ္တုပြည် တရွာထံထုံး၌ ပြားသော ထ ချီးပြင်း၊ ပြည်တရွာထံထုံးထွင်း၊ ထုနှင့်ထိ မိန့်၊ ကို နှင့်၊ ထဲထဲကွက်ပြည့်သောထနားထိုး ပြင်ထိမည်ထု၊ မော့ရှေ့နှင့်ထာရန်ထိုထေးမိန့်
 ၉ တော်မူသည်ကတည်း။- သူထိုသည်မီးမိုထဲက ပြားကို ထု၊ ဝေးရာ ဘုရင် ရှေ့မှ ရပ်ထွက်၊ မော့ရှေ့ထည်မို၏ကောင်းကင်သို့ပြင်ထွင်းသ မြင်း၊ ထိုပြာသည်ထုနှင့် ထိမိန့်၊ ကို နှင့် ထဲထဲ
 ၁၀ ကွက်ပြည့်သောထနားထိုး ပြင်ထေ၏- ပိန္နာထ ရာထိုသည်ထနားထိုးကြောင့်၊ မော့ရှေ့ရှေ့မရပ် စေရန်၊ ထိုထနားထိုးသည်ပိန္နာထရာထို၌ငင်၊
 ၁၁ ထဲရုတ္တုလူထပေါင်းထို၌ငင်စွာတည်း။- ထာ ဝရဘုရားသည် ဝေးရာဘုရင် နှစ်ထုံးကို ပိုင် မာစေတန်မူသင့်ပြင်း၊ မော့ရှေ့ထေးမိန့်တော် မူသည်ထထိုင်း၊ သူထိုကားကိုနားမထောင်ထ နေထေ၏။
 ၁၂ တခန်းထာဝရဘုရားက၊ နက်ခန်းစောစောထ ချီး၊ ဝေးရာ ဘုရင်ရှေ့မှ ရပ်ထွက်၊ ထေမြို့ထုထွက် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏ထုထည် စောဝတ်ပြုမည်ထကြောင်း၊ သွားရသောထ
 ၁၃ နှင့်ကိုပေးထေး- သို့မထုတ်၊ ထရကတထထခါ ထင်စံနှစ်ထုံး၌ငင်၊ သင်၏ကျွန်ဈား၊ ထူဈား၌ ငင်၊ ငါ၏သေးဝါထံ ထထုံးကိုကို သင့်ရောက် စေမည်၊ မြေကြီးတရွာထံထုံး၌ ငါကဲ့သို့သော ထု မရှိကြောင်းကို သင်သည် ထိရထိမည်-
 ၁၄ ထက်ကိုငါထန် ချီး၊ သင်နှင့်သင်ထုထွက်ကိုက တနာခြင်းပါ ထံခတ်မည်၊ သင့်ကိုထည်းမြေကြီး
 ၁၅ ပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်- ထကထံစင် စင်တန်မိုးကိုသင်၌ငါပြုခြင်းငှါငင်၊ ငနာမကို မြေကြီးတပြင်ထုံးထွင်းကွင်းစောစောခြင်းငှါငင်၊
 ၁၆ ထင့်ကိုငါမြီးမြှောက်ခဲ့ပြီ- သင်သည်ငါ၏ထုထွက်ကိုမထွတ်ဘဲ၊ သူထိုကိုစော်ကားသေးသထေး-
 ၁၇ ထည့်စုထေး- ထဲရုတ္တုပြည်တည်သည်ကတ ထမှထု ထရ တိုင်ထောင် မရွာဘူးသော၊ ထထွန် ကြီးစွာသောမို၏ထီးထီး၊ ရွာခြင်းကို၊ နက်ခန်းနေ
 ၁၈ ဤထမိန့်၌ ငါပြင်စေမည်- ထိုကြောင့်ထရစ ထွတ် ချီး၊ ထယ်ပြင်၌ရှိသောထိမိန့်၊ ကို နှင့်၊ မြို့ထေ ထမှ ထိုကို ထိမ်း ထုထေး- ထိမ်းသို့ စ ဆောင်လျှင်၊ ထယ်ပြင်၌ထွေးသောထုထွက်

တိရစ္ဆာန်တို့ စားပါမှာ မိန်းသီးကုတ်၊ သုတို့

- ၂၀ ထု၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏- ထာဝရဘုရား၏စွတ်ကပတ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောစာရာဘုရင်၏ကျန်တို့သည်၊ မိမိကျန်နှင့်မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို၊ အိမ်သို့ပြေးစေကြ၏- ထာဝရဘုရား၏စွတ်ကပတ်တော်ကို ပမာဏမပြုသော သုတို့သည်၊ မိမိကျန်၊ မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကိုထပ်ပြင်၌ထားကြ၏။

- ၂၁ ထာဝရဘုရားကထည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌လူတို့စားပါမှာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့စားပါမှာ၊ ထပ်ပြင်၌ရှိသောသမ္မာသောစပင်များစားပါမှာ၊ မိုက်သီး၊ ရွာစေခြင်းငှါ၊ သစ်သီးလက်ကို မိုက်ကောင်းကင်သို့ဆင့်သော

- ၂၂ ထု၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏- မောရှေသည် မိမိလှံတံကိုမိုက်ကောင်းကင်သို့ဆင့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုက်ကြိုးနှင့် မိုက်သီးကိုထွတ်တော်မူ၏။ မီးသည်လည်းမြေပေါ်မှာ ပြေးထေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌

- ၂၃ မိုက်သီး ရွာစေတော်မူသဖြင့်- အဲဂုတ္တုပြည်တည်ထောင်သည် ကာလမှစ၍၊ တခါမှစ၍ ဘူးသောမိုက်သီး၊ မီးနှင့်ရေ၍ ထွန်ပြင်း

- ၂၄ ထန်ရွာသော မိုက်သီး၊ ဖြစ်လေ၏- အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌၊ လယ်ပြင်မှာရှိသောသောလူနှင့်တိရစ္ဆာန်များ၊ မြက်ပင်များ၊ သစ်ပင်များ
- ၂၅ တို့ကိုမိုက်သီးထိလေ၏- သို့ရာတွင်အသရေထမရှိသော၊ နေရာ ဂေါရှင်ပြည်၌၊ မိုက်သီးမကျစေရ။

- ၂၆ ထိုထခါစာရာဘုရင်သည်လူကိုစေထွတ်၍၊ မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဤအမှု၌ငါဖြစ်မှာ၊ ခြံ၊ ထာဝရဘုရားသည်မြှင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့်ငါ၏လူတို့သည် ထပြစ်များပါ၏-

- ၂၇ တန်ပါပြီ။ အားကြီးသောမိုက်ကြိုးနှင့်မိုက်သီးစပ်စေကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်ပါ။ သင်တို့ကိုငါမဆီးမတား၊ ထလှောင်စေခြင်း

- ၂၈ ထွတ်မည်ဟုဆိုလေ၏- မောရှေကထည်း။ မြို့ကဏ္ဍနပ်ထွက်သွားသောထခါ၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ထွန်ပိတ်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စေမိုးရတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိစေခြင်းငှါ၊ မိုက်ကြိုးစပ်မည်။ မိုက်သီးသည်၊ မကျစေရ။
- ၂၉ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏

ကျန်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရားထံသို့စေကြောင်းကို၊ ကျန်တို့ထံပါးသို့

- ၃၀ ထုလျှောက်ဆို၏- မိုက်ဆန်ပင်၊ ရသောပင်ကို မိုက်သီးထိ၏။ ရသောပင်သည်စားသောနှင့်
- ၃၁ ပြည့်နဲ့ပြီးမိုက်ဆန်ပင်ထဲသို့စားသောမှည့်ပြီး- ဇနီးပါ။ ကောက်စပါးပင်ကိုကားမထိ။ ထိုစပင်
- ၃၂ တို့သည် မပေါက်ကြသေး- မောရှေသည်စာရာဘုရင်ထံမှထွက်၍၊ မြို့ပြင်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ထက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ထခြင်း၊ မိုက်ကြိုးနှင့် မိုက်သီးစပ်လေ၏။ မြေပေါ်၌လည်း မိုက်မရွာ- ထိုသို့မိုက်မရွာ၍၊ မိုက်သီးနှင့် မိုက်ကြိုးစပ်သည်ကို စာရာဘုရင်မြင်လျှင်၊ တစုံဖြစ်မှာ၍၊ ကျန်များနှင့်
- ၃၃ တကွနှစ်လုံးပိုင်မာလျှင်နေ၏- ထိုသို့စာရာဘုရင်သည်နှစ်လုံးပိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေ၌ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ထိုင်း၊ အသရေထမရှိသော၊ ထိုကို မထွတ်ထဲ ရေပြန်သတည်း။

၁၀.

- ၃၄ တစုံထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်စာရာဘုရင်ထံသို့ ဝင်သော၊ ငါသည် ဤမိတ်တို့ကိုသု
- ၃၅ ရွှေ၌ပြခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ငါမြင်သောအမှု၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တွင် ငါမြင်သော မိမိတို့ကို၊ သစ်သားမြေတို့အား ကြားပြောသဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ထိုထိစေခြင်းငှါ၊ သူ၏နှစ်လုံး၊ သူ၏ကျန်တို့နှစ်လုံးကို ငါပိုင်မာစေပြီဟု၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏-
- ၃၆ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည်၊ စာရာဘုရင်ထံသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထေမြို့လူတို့၏ ဘုရားထံသို့ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ရွှေမှာ ကိုယ်တို့ကိုယ်မရှိခဲ့ဘူး၊ ထထယ်မှကထပတ်ထုံးနေလိမ့်မည်နည်း။ ငါ၏ လူတို့သည်စားဝတ်ပြုမည် စေကြောင်း၊ သွား၊ ရသော စွန့်ကို ပေး
- ၃၇ လေး- သို့မဟုတ်၊ ငါ၏လူတို့ကို မထွတ်ထဲနေလျှင်၊ ကြည့်ရှုသော၊ ဂျင်းကောင်တို့ကို သစ်
- ၃၈ ပြည်သို့ နက်ဝန် ငါဆောင်ပေးမည်- မြေမထင်ပေါ် နိုင်စောင်သူတို့သည်၊ မြေဓာတ်နှာကိုခိုးထွမ်းကြလိမ့်မည်။ မိုက်သီးမဖျက်၊ သင်တို့၌ ကျန်ကြွင်းသော သမ္မာကို၊ သင်တို့စေ့မြေ၌ ပေါက် သမ္မာသော စပင်တို့ကို ခားကြလိမ့်မည်-
- ၃၉ သစ်သီးထေးထိုးသည်မြေပေါ်မှာ ဖြစ်သည်ကာလမှစ၍၊ ထနေထိုင်စေသောမမြင်ဘူး

အစွဲတို့၊ ထပ်မံမိမိစွာ၊ ထပ်မံကျွန်ုပ်တို့မိမိ
 စွာ၊ အဲဒုတ္တုထုစေပေါင်းထိုက်မိမိစွာတို့ကို
 မြည့် ဩထိန်ဇေယျာ ဆိုပြီးလျှင်၊ ထုည့်၍ ခာ
 ဇောဘုရင်ထံမှထွက်သွားလေ၏။

- ၇ ခာဇောဘုရင်၏ကျွန်ုပ်တို့လည်း၊ ဤထုထည်
 ငါတို့ကို အထက်တက်ထပ်ပတ်ထုံး နှောင့်နှယ်
 ဝါထိန်ဇေယျာ၊ ထိုထုထည်ထုထိုက်ဘုရား
 ထံမှ ထာဝရ ဘုရားအား ဝတ်ပြု ဇေယျာ
 ဩောင်း၊ အရှင်ပေးတော်မူပါ။ အဲဒုတ္တု မြည်
 တွက်ဩောင်းကို ထိတော်မူလေ၊ ထေထာထု
- ၈ လျှောက်ဩလျှင်၊ မောဇ္ဈေ နှင့်အာရုန်ကိုထပ်
 ခာဇောဘုရင်ထံသို့သွင်းပြန်၍၊ ထင်ထိုက်ဘုရား
 ထံမှ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွား
 ဩလေ၊ ထိုရာတွင် သွားရသော ထုထိုက်သည်
- ၉ အထက်သုနည်းထုပေးလျှင်၊- မောဇ္ဈေက၊ အ
 တွန်ပုံထိုက်သည်၊ ထုထိုက်၊ သုထိုက်၊ ထားထိုက်၊ ထိုက်၊
 နွားပါထွက်သွားပါဇေယျာ၊ အကြောင်းမူကား၊
 ထာဝရ ဘုရားအရှေ့တော်၌ ခွဲခံရပါမည်ထု ပြန်
- ၁၀ ဆိုလေသော်၊- ခာဇောမင်းက၊ သင်ထိုက်နှင့်ထုထိုက်
 စွာကို ငါထွက်သည်အထိ၊ ထာဝရဘုရား
 ထည်ထင်ထိုက်မိလေသော၊ ထထိုက်၊ မကောင်း
- ၁၁ ထောအကြံကို ဩဩသည်တကား၊- ထိုထိုက်
 မြစ်ရား၊ အရှင်တောင်အလျှောက်သည် အထိုက်၊
 ထောကံအားမြစ်သောထုထိုက်ထာသွား၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားအားဝတ်ပြုဩထုမိန့်တော်မူထုမြင့်၊ ထု
 ထိုက်အထံတော်မှနှင်ဩလေ၏။
- ၁၂ ထာဝရ ဘုရားကထည်၊ ဂျင်းထိုက်သည် အဲ
 ဒုတ္တုမြည်သို့ ရောက်သော၍ မိုဏ်းသီးမဖွယ်၊
 မြေပေါ်မှာ ကျန်ရစ်သော အပင် မိုသမျှ ထိုက်
 ခားစေခြင်းငှါ၊ အဲဒုတ္တုမြည်အေး ၇ ရာထက်
 ကိုဆန့်ထေ့ထု၊ မောဇ္ဈေအားမိန့်တော်မူသည်
- ၁၃ အထိုက်၊- မောဇ္ဈေသည် မိမိသံတံကို အဲဒုတ္တု
 မြည်အပေါ်မှာ ဆန့်ထုမြင့်၊ ထိုနေ့နှင့်ထိုညည
 ပတ် ထုံး၊ အရှေ့ထေကို မြေပေါ်မှာ ထာဝရ
 ဘုရား ထာဝရတော်မူ၍၊ နံနက်ရောက်မှ အရှေ့
- ၁၄ ထေထည်ဂျင်းထိုက်ကိုဆောင်လေ၏၊- ထိုဂျင်း
 ထိုက်သည် အဲဒုတ္တုမြည်ထုံးကိုထွင်းမိ၍၊ ပြည်
 နယ်မိမိထံသို့သွားအပေါ်မှာနားသဖြင့်၊ အထွန်
 ချားမြားခြင်းထိုထိုထောဂျင်းထိုက်သည်ရှေးက
- ၁၅ ခြစ်စလူး၊ နောက်၌ထည်၊ မမြင်ရထုံး၊- မြေ
 ခြစ်သည်ထိုက်အောင်မြေထပြင်ထုံးကိုထုံးထု
 ခြံ၊ ထပြည်ထုံးထွက်မြတ်ဝင်၍ထမျှ၊ မိုဏ်းသီး

နှင့်ထွက်လေထင်ထီး၍ထမျှကို လေးဩထမြင့်၊
 အဲဒုတ္တုမြည် ထရှောက်ထုံးထွက် ထပ်ပတ်မြတ်
 ပတ်ထိုက်မိမိလေထာထရာထန်ထဗျာမကျန်ရစ်။

- ၁၆ ထိုအခါ ခာဇောဘုရင်သည် မောဇ္ဈေနှင့်အာ
 ရုန်ကိုအလျှင်အမြန်ခေါ်၍၊ ထင်ထိုက်ဘုရားထံ
 မှ ထာဝရဘုရားကိုသွင်း၊ ထင်ထိုက်သွင်း ငါမြစ်
- ၁၇ ရှားပါပြီ၊- ထိုမြစ်၌ထပ်တင်အပြစ်ကိုထည်၊
 မပါလေ၊ ထင်ထိုက်ဘုရားထံမှထာဝရဘုရား
 ထည်၊ ဤထေထေးထရာကိုထာ ငါရှာပတ်ရှားပါ
 ဇေယျာ၊ အကြောင်း၊ ထောင်း၊ ပန်ပါထု ဆိုထည် မှီ
- ၁၈ ထောင်း၊- မောဇ္ဈေထည်အထံတော်မှထွက်၍၊ အာ
- ၁၉ ဝရ ဘုရားကို ထောင်းပန် စေ၏၊- ထာဝရ
 ဘုရားသည်၊ အားကြီးသော အနောက် ထေကို
 ထွတ်တော်မူထုမြင့်၊ ထိုထေထည် ဂျင်းထိုက်
 အောင်သွား၍ စင်ပင်ထထိုက်၌ ချပ်စေ၏။ အဲ
 ဒုတ္တုမြည်ထရှောက်ထုံး၌ ဂျင်းထေကောင်ရှာ
- ၂၀ ကျန်ရစ်၊- ထိုထေထည်၊ ထာဝရဘုရားထည်
 ခာဇောဘုရင်၏ နှစ်ထုံးကိုမိုင်ခာဇောထေထော် မူထု
 မြင့်၊ ထုထည် အထေရထု အမျိုးသားထိုက်
 ထွတ်ထေးပြန်လေ၏။
- ၂၁ ထေန် ထာဝရ ဘုရားက၊ အဲဒုတ္တုမြည် ထ
 ရှောက်ထုံး၌၊ ရှောင်မိုက်ထာမညမထုထီး၊ စေ၏
 ထပ်၍ ထေရသော ရှောင်မိုက် မြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ထင်ထိုက်ထိုက်မိုဏ်းကောင်းကင်ထိုက်ဆန့်ထေ့
- ၂၂ ထု၊ မောဇ္ဈေအားမိန့်တော်မူသည်အထိ၊- မော
 ဇ္ဈေသည်မိမိထထိုက်ကိုမိုဏ်းကောင်းကင်ထိုက်ဆန့်
 ခြံ၊ အဲဒုတ္တုမြည်ထရှောက်ထုံး၌ထထပ်ထော
 ရှောင်မိုက်ထည်၊ ထုံးရထပ်ပတ်ထုံးမြစ်လေ၏။
- ၂၃ ထိုအခါ တထေထက်ကိုတထေထပ်မမြင်၌လျှင်
 ထုံးရထပ်ပတ်ထုံးအထထိုက်သမျှ မိမိနေရာမှမထရ
 ဩ၊ ထိုရာတွင်အထရထထေမျိုးသားအပေါင်း
 ထိုထည်၊ မိမိထိုနေရာ၌ထထင်းကိုရဩ၏။
- ၂၄ ထိုအခါ ခာဇောဘုရင်သည် မောဇ္ဈေနှင့်အာ
 ရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်း
 ငှါသွားဩလေ၊ ထိုရာတွင် ထိုး နွား ချားကို
 ထား၍ဩစေ၊ ထုထိုက်ချားကိုခေါ် ဩလေထုမိန့်
- ၂၅ တော်မူ၏၊- မောဇ္ဈေကထည်၊ ကျွန်ုပ်ထိုဘုရား
 ထံမှ ထာဝရဘုရားအား ထပ်ပူဇော်ခရာထိုက်၊
 ထပ်ကောင်ချား၊ မီး၌ရပူဇော်သကာချားကို
- ၂၆ ကိုထိတော် ပေးရမည်၊- ကျွန်ုပ်ထိုထည် ထို
 မိန့်ချားကိုထောင်သွားရမည်၊ ထကောင်ရှာ
 မထွန်ရစ်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထုထိုက်ထထ

ကျွန်ုပ်တို့ထုတ်သောစင် ထာဝရဘုရားအားဝတ်
 ပြုစရာကို ခွဲထုတ်မည်။ ထာဝရဘုရားအား
 ထပ်မံမည်သောစင်ကောင်နှင့် ဝတ်ပြုရမည်ကို၊
 ထိုစင်ရပ်သို့မရောက်မှီမတ်ပါထုဆိုထေသော်။

- ၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ဓာရာဘုရင်၏ နှစ်လုံးကို
 မိုင်မာစေတော်မူထမြင့်၊ ထူသည်အသရေထစ
- ၂၀ ဖျိုးသားတို့ကိုမထွတ်၊- မောရှေကိုထည်း။ ဝတ်
 ၅ထွက်သွားသော၊ နောက်တစ်ခန်းစွတ်နှာကို
 မမြင်စေသော် ထတိပြုထော၊ ငရုတ်နှာကို မြင်
- ၂၀ သောနေ၌ သမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊- မောရှေ
 ကထည်း။ မိန့်တော်မူစွတ်သည်လျှောက်ပတ်ပါ
 ၏၊ ငရုတ်နှာတော်ကို နောက်တစ်ခန်း မမြင်ပါထု
 လျှောက်ဆို၏။

၁၁

- ထိုစခါ ထာဝရဘုရားက၊ ဓာရာ ဘုရင်နှင့်
 ဇေရုဏ္ဍာပြင်အပေါ်မှာ ထေးတပါးကိုငါရောက်
 စေဦးမည်။ ထိုနောက်သင်တို့ကိုထွတ်လိပ်မည်။
 ထွတ်သော စခါ၌ ထည်း။ ထကယ်၌ သင်တို့
- ၂ ကို ထမြင်နတ် နှင့် လိပ်မည်။- အသရေထထု
 ထောက်သော၊ ထိပ်နီးခွင်းယောက်သွင်း၌၎င်း၊
 မိစ္ဆထည်ထိပ်နီးခွင်းမိစ္ဆ၌၎င်း၊ ငွေတန်ဆာ၊
 တန်ဆာ၊ ထဝတ်တန်ဆာတို့ကိုတောင်းစေခြင်း
 ငှါ၊ ထုဈားထိုစားပြောထော့ထု၊ မောရှေအား
- မိန့်တော်မူ၏၊- သူတို့တောင်းသည်ထိုင်း၊ ဇေ
 ဂုဏ္ဏုထုထိုသည် ပေးခွင့်သော စေတနာမိတ်ကို
 ထာဝရဘုရား၊ မြင်စေတော်မူ၏၊ မောရှေသည်
 ထည်း။ ဇေဂုဏ္ဏု ပြည်တွင် ဓာရာ ဘုရင်၏
 ထွန်ဈား၊ ထုဈားခွေ၌ ကြီးစွာသော အသရေ
 မှီထေ၏။
- ၂ ထိုစခါမောရှေက၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ သန်းခေါင်စံမြန်၌ဇေဂုဏ္ဏုပြည်
- ထထယ်သို့ငါထွက်သွားမည်။- နန်းထိုင်သော
 ဓာရာဘုရင်၏ သားဦးမှစ၍၊ ကြိတ်ဆုံနောက်
 ၌ ထိုင်သော ကျွန်ုပ်၏ သားဦးတိုင်စောင်၊ ဇေ
 ဂုဏ္ဏု ပြည်၌ မြဲသမျှသော သားဦး တို့နှင့်၊ တိ
 မိဇ္ဈန်တိုင်သားဦးမြဲသမျှတို့သည်သေကြလိမ့်
- မည်၊- ဇေဂုဏ္ဏုပြည်တရှောက်ထုံးတွင်၊ ရှေး
 ကထ၌ပခြစ်စေ၊ နောင်ကထ၌လည်းမခြစ်
 ထတုံသော ကြီးစွာသောငိုကျွေးခြင်းခြစ်ရလိမ့်
- ၂ မည်၊- ထိုထုထွင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဇေဂုဏ္ဏု
 ထုထိုနှင့် အသရေထထုထိုကို ခြားနားစေတော်
 မူကြောင်းထိုထင်ထိုထိစေခြင်းငှါ၊ အသရေထ

ထုထန်တထောက်ကိုရွေးထကောင်စွာထိန်းရ
 • ထုမိန့်တော်မူ၏၊- ကိုယ်တော်၏ထွန်မြင်သော
 ဤထုထပေါင်းထိုသည်ထည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ထိုထာ
 ၌၊ မြတ်ဝပ်ထွက်ထွက်ထွားပါးကိုယ်တော်နှင့်
 ကိုယ်တော်နောက်၌ ထိုထောထုထပေါင်းထို
 ထွက်သွားကြပါထုပြောဆိုပြီးမှ၊ ကျွန်ုပ်တို့ထွက်
 ထွားပါမည် ဟု လျှောက်ဆို ထမြင့်၊ စေ ငရုတ်
 ထွက်၌ဓာရာဘုရင်ထံမှထွက်ထွားထေ၏။

- ထာဝရဘုရားကထည်း။ ထုံထွတ်သောထမူ
 တော်ထိုသည် ဇေဂုဏ္ဏုပြည်၌ဈားပြားမည်ထ
 ကြောင်း။ ဓာရာဘုရင်သည်သင်ထို၏ကောင်းကို
 နားမထောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်ထု၊ မောရှေ အား
- မိန့်တော်မူသည်ထိုင်း၊- မောရှေနှင့် အာဇုန်
 ထိုသည်ဓာရာဘုရင်ခွေဈား၊ ဤထုံထွတ်သော
 ထမူ ထထုံးနံ့ ထိုကို ပြုသော် ထည်း။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဓာရာဘုရင်၏နှစ်လုံးကိုမိုင်မာစေ
 တော်မူသဖြင့်၊ အသရေထထစ ဖျိုးသားတို့ကို
 ပြည်တော်မှ ထွက်သွားရသောစခွင့်ကို စပေး
 ဘဲနေသတည်း။

၁၂

- ထာဝရဘုရားသည်ဇေဂုဏ္ဏုပြည်၌၊ မောရှေ
 နှင့်အာဇုန်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ဤ
 ထသည် သင်တို့၌ထဦးတည်းထုသောနှစ်စည်
- ၂ တွင်ပဌမထခြစ်ရမည်။- သင်တို့သည်အသရေထ
 ထဖျိုးပမိသတ်ထပေါင်းတို့ကို ဈာတာရသော
 ကောင်းဟုမူကား။ ဤထထယ်ရက်နေ၌သင်တို့မြဲ
 သမျှသည်၊ မိမိထိပ်ထောင်ထသီးထသီးထထိုင်း
 တထိပ်ထောင်လျှင် သိုးထထယ် တကောင်မီထု
- ၂ ရမည်။- ထိပ်ထောင်ထယ်၌သိုးသထယ်တကောင်
 နှင့်မတန်လျှင်၊ နီးစပ်သောထိပ်နီးခွင်း နှင့်စပ်
 စက်၌၊ ထုမည်မှ၌သည်ထု ရေထွက်ပြီးလျှင်၊
 တကောင်ကို ဓားထောက် ထော ထုဈား ကို
 ထောက်၌၊ သိုးသထယ်တကောင်ကိုထုရမည်။-
 သိုးသထယ်ခြစ်စေ၊ ထိတ်သထယ်ခြစ်စေ၊ သင်တို့
 ထုသောထကောင်သည်ထခြစ်မပါ၊ ထခါမထ၌
- သောထထီး၊ ခြစ်ရမည်။- ထိုသိုးသထယ် ထိုကို၊
 ထိုထထယ်ထေးရက်တိုင်ထောင်စောင့်ထားပြီး
 ၅၊ ညဦးထမြန်၌၊ အသရေထထဖျိုးထစည်းထ
 ဝေး ပမိသတ် ထပေါင်း ထိုထည် ထတ်ရကြ
- ၂ မည်။- သိုးသထယ်၏ထထားကိုဓားရသောထိပ်
 ၏တံခါးထုနှင့် တံခါးထိုင် နှစ်စက်၌၊ သိုးသ
 • ထထ်ထထွေးကိုထု၌ထိုးရမည်။- ထထားကို

မီးနှင့်ကင်ပြီးမှ၊ ထိုညည့်ရှင်းတွင်တဆေးမပါ
သောရန်၊ ခါးသောထင်ထီးတင်း၊ ရွက်နှင့်စား
၈ ရမည်း- အသားမိမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်မြှုပ်
သည်ဖြစ်စေမစားရ၊ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အ
သည်း၊ နှစ်ထုံးသည် ထိုနှင့်တကွ၊ မီးကင်ပြီး
၉ မှစားရမည်း- နံနက်တိုင်စောင့် ထိုအသားကို
မကြွင်းစေရ၊ အနည်းငယ် ကြွင်းလျှင်၊ မီးနှင့်
၁၀ မြို့ရမည်း- အထယ်သို့ စားရမည်နည်း ဟု မူ
ထား၊ ခါးစည်းကို စည်းလျှက်၊ မြေနင်းကို မီး
လျှက်၊ တောင်ငူကို ကိုင်လျှက်၊ အလျှင်အမြန်
စား ရမည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါ ဖြစ်သ
၁၁ ဘည်း- အကြောင်းမူကား၊ သန့်ညည်တွင်
အေဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည်ထုတ်ခွင်းခပ်သွား၍၊
အေဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော လူထိုက်သားဦးစွာနှင့်၊
တိရိစ္ဆာန် ထိုက် သား ဦးစွာ၊ အပေါင်း၊ ထိုကို
ခါ၏ခတ်၍၊ အေဂုတ္တုပြည်၏ ဘုရားထိုကို တ
ရားစီရင်မည်း၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏-
၁၂ ထိုးသငယ်၏အသွေးသည် သင်ထို့နေရာအိမ်၌၊
သင်ထို့၏ ထက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်၍၊ ထို အ
သွေးကို ငါမြင်သော အခါ၊ သင်ထို့ကို ငါထွန်
သွားမည်းထိုသို့အေဂုတ္တုပြည်ကိုငါသည်ဖါ၏
ခတ်သောအခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသောဥပါတ်သည်
၁၃ သင်ထို့ကို မသင့်မရောက်ရ- ဤနေ့ရက်သည်
ထည်း၊ သင်ထို့အောင်းမေ့ရာသို့ဖြစ်၍၊ သင်
ထို့၏အမျိုးအစည်အဆက်မပြတ်၊ ဤနေ့ရက်၌
ထာဝရဘုရားအား ဝဲ့ခံရကြမည်း၊ ပညတ်တော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဝဲ့ကိုအစဉ်အမြဲခံရကြမည်း-
၁၄ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမပါသောရန်ကို စား
ရမည်း၊ ပဌမနေ့ရက်၌ တဆေးကို အိမ်စွာမှ
ပယ် ရမည်း၊ ပဌမနေ့မှစ၍ ခုနှစ်ရက်နေ့ တိုင်
စောင့်၊ တဆေး ပါသောရန်ကို စားသော သူ
မည်သည်ကား၊ အသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်း
၁၅ ခြင်းကို ခံရမည်း- ပဌမနေ့၌ ၎င်း၊ ခုနှစ်ရက်
နေ့၌ ၎င်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်း၊ ထိုနေ့
ရက်၌ လူတိုင်းစားခြင်း၊ ကိစ္စနှင့်ဆိုင်သော အ
လုပ်အဆောင်မှတပါးအခြားသောအလုပ်ကိုမ
၁၆ လုပ် မဆောင်ရ- ထိုအစုပွဲကို ခံရသောအ
ကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သင်ထို့ဗိုလ်
မြေစွာကို၊ အေဂုတ္တုပြည်ထဲက ငါနွှတ်ဆောင်
သည် ဖြစ်၍၊ ထို အကြောင်း ကြောင့် ပညတ်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်ထို့၏အမျိုးအစည်အ
ဆက်မပြတ်၊ ထို နေ့ရက်ကို အမြဲ စောင့်ရ ကြ

၁၈ မည်း- ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးမှစ၍၊
နှစ်ဆယ်တရက်နေ့ ညဦးတိုင်စောင့်၊ သင်ထို့
သည် တဆေးမပါသောရန်ကို စားရကြမည်း-
၁၉ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး သင်ထို့အိမ်စွာ၌ တဆေးမ
ရှိရ၊ တဆေးပါသောရန်ကို စားသောသူ မည်
သည်ကား၊ အကျွန်းတနိုင်းသားဖြစ်စေ၊ ပြည်
သားဖြစ်စေ၊ အသရေလအမျိုးပရိသတ်မှပယ်
၂၀ ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်း- သင်ထို့နေရာ အရပ်ရပ်
သို့၌ တဆေးပါသောရန်ကိုမစားရ၊ တဆေးမ
ပါသောရန်ကိုသာစားရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
၂၁ ထိုအခါ မောရှေသည် အသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူအပေါင်းသို့ကိုခေါ်၍၊ သင်ထို့သည်
အိမ်ထောင်များ၊ အသီးအသီး ကိုယ်မိ ကိုယ်မိ
သိုး သငယ် ထို့ကိုထု၍၊ ပသခါဝဲ့သို့ သတ်ကြ
၂၂ ထောင့်- ထုထောင့်ပင်ညွန့်တစည်းကိုထု၍၊ အင်
တုံ၌ထည့်သော အသွေးထဲမှာ နှစ်ပြီးလျှင်၊ တံ
ခါးလုပ် တံခါးတိုင်နှစ်ဝက်ထို့ကို ထိုးသတ်ကြ
လော့၊ ထိုနောက်မှန်နက်တိုင်စောင့်အထယ်သူ
၂၃ ဖျာမိမိအိမ် တံခါးပြင်သို့မထွက် မသွားရ- အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်အေဂုတ္တုလူ
ထို့ကို ခါ၏ခတ်ခွင်းငှါ၊ ထုတ်ခွင်းခတ် သွား
တော်မူမည်၊ တံခါးလုပ်နှင့်တံခါးတိုင်နှစ်ဝက်၌
ရှိသောအသွေးကိုမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
သည်တံခါးကိုထွန်သွားတော်မူမည်း၊ ဖျက်ဆီး
သောသူသည်သင်ထို့ကိုခါ၏ခတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်
၂၄ ထဲသို့ဝင်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူ- သင်
ထို့နှင့်သင်ထို့၏သားစွာ၌ပညတ်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ဤအမှုကိုအစဉ်အမြဲစောင့်ရကြမည်း-
၂၅ ဂတိတော် မှီသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားပေး
တော်မူလတံသောပြည်သို့၊ သင်ထို့သည်ရောက်
၂၆ ကြသောအခါ၊ ဤဝတ်ကိုပြုရမည်း- သင်ထို့၏
သားမြေးထိုက်၊ ဤဝတ်ကိုပြု၍၊ အထယ်သို့ဆို
၂၇ ထိုသနည်း၊ ယမေးမြန်းကြလျှင်- ထာဝရဘုရား
သည် အေဂုတ္တုလူထို့ကိုခါ၏ခတ်၍၊ ငါထို့အိမ်
စွာကိုဈမ်းသပေးတော်မူသောအခါ၊ အေဂုတ္တု
ပြည်၌ အသရေလအမျိုးသားထိုက်အိမ် စွာကို
ထွန်သွားတော်မူသော၊ ထာဝရဘုရား၏ပသခါ
ယစ် ဖြစ်သတည်းဟု၊ ပြန်ပြောရကြမည်ဟု
မောရှေဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသူထို့သည်ဦးညွတ်စွာ
၂၈ ကိုးကွယ်ကြ၏- ထိုသို့ မောရှေနှင့်အာရုန် ထို့
ကိုထာဝရဘုရားမှတားတော်မူသည်အတိုင်း၊
အသရေလအမျိုးသားထို့သည်ပြုကြ၏။

၂၈ ထန်းစင်စင်စင်၊ ထာဝရဘုရားသည်နန်း
 ထိုင်ထားစာရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍၊ ထောင်
 ထဲမှာစေ့ဝပ်ခံရသောသူ၏သားဦးထိုင်စေ၏။
 ၂၉ အဲဒါ့အပြင်သားဦးရှိသမျှကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်
 ထိုက် သားဦးရှိသမျှကို၎င်း စါတ်စိတ်တော် မူ
 ၃၀ စီး- ထိုညည့်တွင်း၊ စေရောဘုရင်နှင့် သူ၏ထွန်
 ချား၊ အဲဒါ့အပြင်လူတို့သည်ထကြ၍၊ စေသ
 ကောင် ကင်း၊ သော၊ အိမ် တ အိမ်မှ မမြီသော
 ၃၁ ကြောင့်၊ အဲဒါ့အပြင် ကြီးစွာသော မိုးထွေး
 ၃၂ မြင်းမြင်းထမ်း- ထိုညည့်ခင်းတွင်မော့ရှေ့နှင့်
 အာရုံကိုခေါ်တော်မူလျှင်၊ သင်ထိုမှစ၍ အသ
 ရေထ အမျိုးသားထိုး၊ ထ၍ ငလျှံထဲက ထွက်
 ထွားကြသော၊ သင်ထိုတောင်းသည်အတိုင်း၊
 ထာဝရ ဘုရားအားသွား၍ ဝတ်ပြုကြသော၊-
 ၃၃ ထင်ထိုတောင်းသည်အတိုင်း၊ သိုးခွားများကို
 ထု၍ သွားကြသော၊ ငကိုလည်းကောင်း၊ ကြီး
 ၃၄ ပေးကြသောထု မိန့်တော်မူ၏- အဲဒါ့အပြင်
 ကလည်း၊ ငါထိုမှသမ္မာသည်စေသကောင်ဖြစ်
 ကြပြီထုဆိုလျက်၊ အသရေထလူထိုအဲဒါ့အပြင်
 ၃၅ မြည်ထဲက၊ အလှူအမြှေး တွတ်မြင်းငါ ကြပ်
 ၃၆ ကြပ်နှိုးဆော်ကြ၏- ထိုလူထိုသည် တဆေးမ
 ရောသေးသော ခုန့်မိမ်းကိုယူ၍၊ ခုန့်နတ်သော
 ၃၇ ခုန့်ထိုကိုလည်းအဝတ်နှင့်တကွထုပ်၍ထမ်း၊
 ၃၈ ကြ၏- မော့ရှေ့မီရင်သည်အတိုင်း၊ အသရေထ
 အမျိုးသားထိုသည်ငွေတန်ဆာ၊ အွတ်တန်ဆာ၊ အ
 ၃၉ ဝတ် တန်ဆာများကို အဲဒါ့အပြင် ထောင်း
 ၄၀ ကြ၏- တောင်းသည် အတိုင်းလည်း၊ ပေးရင်
 သောစေတနာမိတ်ကို၊ အဲဒါ့အပြင်လူထိုအားထာ
 ဝရဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ အဲဒါ့အပြင်
 ၄၁ ဥဇ္ဈာများကိုစုထုကြ၏၊
 ၄၂ အသရေထအမျိုးသားမိမိနှင့်သူငယ်ကိုမဆို
 ထဲ၊ သောကွားအရေအတွက် အားဖြင့်မြောက်
 ၄၃ ထိန်းခန့်မှ ဖြစ်သောသူထိုသည်၊ ရာမသက် မြို့မှ
 ၄၄ ထွက်၍ သုဂုတ်အရပ်သို့ခရီးသွားကြ၏- အ
 ၄၅ မျိုးမျိုးသောလူအများထိုသည်လည်း၊ သိုးခွား
 အစရှိသော ချားစွာသောတိရစ္ဆာန်ထိုနှင့်တကွ
 ၄၆ ထိုက်ကြ၏- တဆေးမရောဘဲအဲဒါ့အပြင်မှ
 ဆောင် ခဲ့သော ခုန့်မိမ်းကိုယူ၍၊ တဆေးမပါ
 သောခုန့်ကိုစုတ်ရကြ၏အကြောင်းမူကား၊ အဲ
 ၄၇ ဒါ့အပြင် မနွဲ့မဝနှင့် အနှင်ခံရသောကြောင့်၊
 ကိုယ်စားစရာကိုမပွင့်မှီကြ၊
 ၄၈ အသရေထအမျိုးသားထိုသည်အဲဒါ့အပြင်

၄၉ နှစ်ပေါင်းထေးရာ သုံးဆယ် ဖြစ်သကဲ့သို့၊- အ
 ၅၀ နှစ်ထေးရာသုံးဆယ်စေ့သောနေ့ရက်တွင်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏မိတ်ခြေစေပါင်းထိုသည်၊ အဲဒါ့အပြင်
 ၅၁ မြည်မှထွက်သွားကြ၏- အဲဒါ့အပြင်မှနှုတ်
 ဆောင်တော် မူသော အတွက် ကြောင့်၊ ထိုနေ့
 ၅၂ ညည့်ကို အထူးသဖြင့် ထာဝရ ဘုရားနှင့် စောင့်
 စောင့်ကောင်း၏၊ အသရေထအမျိုးသားထိုက် အ
 ၅၃ မျိုးအစည်အဆတ်မပြတ်၊ စောင့်ရသောထာဝ
 ရဘုရား၏ညည့်ကား၊ ဤသည်ညည့်ပေမည်။
 ၅၄ ပထဝီပွဲတရားဟုမူကား၊ တပါးအမျိုးသား
 ၅၅ မစားရ- သို့ရာတွင်ငွေနှင့်ဝတ်သောကျွန်သည်၊
 ၅၆ အရေဖျားတိုးမိတ်ထာကိုခံပြီးလျှင်စားရ၏- တ
 ၅၇ ကျွန်းတံနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ အစောင့်သောကျွန်
 ၅၈ ဖြစ်စေ၊ မစားရ- ဗာဟိတ်တည်း၌ ကကောင်
 ကိုစားရ၏၊ အသားကို အိမ်ပြင်သို့ ထုမသွား
 ၅၉ ရ၊ အရိုးကိုလည်းမချိုးရ- အသရေထအမျိုး
 ၆၀ သား ပရိသတ် အပေါင်းထိုသည် ထိုပွဲကို ခံ
 ၆၁ ရ ကြမည်- သင်ထိုထံမှာ တည်းမီသော တ
 ၆၂ ပါးအမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ ပထ
 ၆၃ ခါပွဲကို ခံမြင်းငါ အထိုမှလျှင်၊ သူ၌ ဖြစ်သော
 ၆၄ သောကွား အပေါင်း ထိုသည်၊ အရေဖျားတိုး
 ၆၅ မိတ်ထာကို ခံကြစေ၊ သို့ပြီးမှ ထိုသူသည် မြည်
 ၆၆ သားကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ခုန့်၌ထိုပွဲသို့
 ၆၇ ဝင်စေ၊ အရေဖျားတိုး မိတ်ထာကို မခံသောသူ
 ၆၈ မည်သည်ကား၊ ထိုပွဲ၌ဝင်၍မစားရ- အမျိုး
 ၆၉ သား ချင်း ဖြစ်သောသူ၊ သင်ထိုတွင် ထည်းမီ
 သောတပါး အမျိုးသား ဖြစ်သောသူထိုသည်၊
 ၇၀ တပါးတည်းသောတရားနှင့်ဆိုင်ကြ၏ထုထာ
 ဝရဘုရားသည် မော့ရှေ့နှင့် အာရုံနိဗ္ဗိ ပညတ်
 ၇၁ ထား တော်မူ၏- ထိုသို့ မော့ရှေ့နှင့် အာရုံနိဗ္ဗိ
 ထာဝရ ဘုရား ပညတ် ထားတော် မူသည် အ
 ၇၂ တိုင်း၊ အသရေထအမျိုးသားအပေါင်းထိုသည်
 ၇၃ ပြုကြ၏- ထိုနေ့ရက်တွင် ထာဝရဘုရားသည်၊
 အသရေထအမျိုးသားမိတ်ခြေထိုက်၊ အဲဒါ့အပြင်
 ၇၄ မြည်မှဆောင်သွားတော်မူပြီးလျှင်၊
 ၇၅

၁၃

၇၆ မော့ရှေ့ကိုခေါ်၍၊ အသရေထအမျိုးသားထို
 ၇၇ ထွက်၊ အစိုးစွားသောသူလူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်
 ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းထိုကိုအစရှိသန့်ရှင်း
 စေသော ငဥဇ္ဈာဖြစ်ကြသည်ထုမိန့်တော်မူ၏
 ၇၈ မော့ရှေ့ကလည်း၊ သင်ထိုသည်ကျွန်ုပ်တို့

ဆဲးကွက်ခြင်းမှ ထွက်သွားသော ဦးနေရက်ကို
 အောင်စေ့ ကြံစေ့၊ ထာဝရ ဘုရား သည်
 အားကြီးသော ထက်တော်ဖြင့်၊ သင်တို့ကို ထို
 ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီး၊ တဆေးပါသော
 ၁ နှစ်ကိုမစားရ။- အဓိပ္ပာယ်၊ သန့်ရှင်းပင်သင်တို့
 ၂ သည် ထွက်လာကြပြီး- သင်တို့အား ပေးခြင်း၊
 ၃ ငှါ၊ ထိုအခါမှစ၍ ထာဝရဘုရားကို နှိပ်စက်
 စုစည်းခြင်း၊ ခါနီးလူ၊ ထိုအခါမှစ၍ ထာဝရဘုရား
 ထိမိလူ၊ ထေဗုထိလူတို့ နေရာတည်းဟူသော၊
 နှိပ်စက်မှုရပ် ခံသောပြည်သို့ ပို့ဆောင်တော်
 မူပြီးမှ၊ ထေဗုထိလူသင်တို့သည် ဤဝတ်ကိုပြု
 ၄ ရကြမည်။- နှစ်ရက် ပတ်လုံး တဆေးမပါ
 သောနှစ်ကို စားပြီးမှ၊ နှစ်ရက်ခြောက်သော
 နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရားထံမှ ခွဲခံရကြမည်။-
 ၅ ထဆေး မပါသောနှစ်ကို စားရသောနှစ်ရက်
 ပတ်လုံး၊ သင်တို့၌ တဆေးကို မထွေ မမြင်ရ၊
 သင်တို့နေသော ထရပ်ရပ်တို့၌လည်း၊ မထွေမ
 ၆ မြင်ရ။- ငါတို့သည် ဆဲးကွက်ခြင်းမှ ထွက်သော
 ကာလ၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူး၊
 ထောင်ကြောင့် ဤသို့ရ၏ဟု၊ ထိုနေ့၌ သားမြေး
 ၇ ထိုအား ကြားပြောရမည်။- ထာဝရ ဘုရား၏
 စာများ သည်၊ သင်၏ နှုတ်၌ တည် မည် အ
 ကြောင်း၊ ဤစရာသည် သင်၏ လက်၌ လက္ခ
 ၈ ထာသက်သေ၊ သင်၏ဗျက်မိကြားမှာ အောင်း
 နေ့စဉ် ရှိရမည်။ အားကြီးသော ထက်တော်
 ဖြင့် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို ဆဲးကွက်ခြင်း
 ၉ နှုတ် ဆောင် တော် မူပြီး- ထိုကြောင့် မိရင်
 တော်မူသော ဦးထုံးကို၊ မိမိအမြန်၌ နှစ်စဉ်
 အတိုင်း စောင့်ရှောက်မည်။
 ၁၀ သင်တို့၌ ၎င်း၊ သိုးထောင့်၌ ၎င်း၊ ကျန်ဆိုင်တော်မူ
 သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို
 ၁၁ ဆောင်၍၊ ထိုပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသောအ
 ၁၂ ခါး- သင်တို့၌ ထိုစဉ်၊ ဂွေးသော သားထပေါင်းတို့
 ၁၃ နှင့်၊ သင်တို့၌ မှီသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးထ
 ပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားထံမှ ထုတ်ပေးခြင်း၊
 ၁၄ နှုတ်ခွင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ မှီသမှုတို့သည်၊ ထာဝ
 ၁၅ ရဘုရား၏ ဥဒ္ဓါရဏ်ရကြမည်။- ဗြဟ္မစဉ်၊ ဂွေး
 သော ဗြဟ္မစဉ်ကို၊ ထိုသို့ နှင့် ဂွေးရမည်။
 ၁၆ မဂ္ဂ၊ လိုလျှင်၊ ဗြဟ္မစဉ် ထည်ပင်းကို မျိုးရ
 မည်လူသားတို့တွင် သားဦးထပေါင်းကို ဂွေးရ
 ၁၇ မည်။- နောင်ကာလ၌ သင်၏ သားကလည်း၊ အ
 ထွေ ထိုသို့ ယူပေးခြင်း ရှိလျှင်၊ သင်ကလည်း၊

ကျွန်ုပ်တို့ ဆဲးကွက် ခြင်းမှ၊ ထာဝရ ဘုရား
 သည် အားကြီးသော ထက်တော်ဖြင့်၊ ငါတို့ကို
 ၁၈ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။- စာရာဘုရင်သည်၊ ငါ
 တို့ကို စာလွယ်တကူ မထွတ်ခဲနေသောအခါ၊
 ဆဲးကွက်ခြင်း၌ လှမြင်စေ၊ တိရစ္ဆာန် မြင်စေ၊
 သားဦး ထပေါင်း တို့ကို ထာဝရ ဘုရား ကွပ်
 ၁၉ ချက် တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထိုစဉ်၊ ဂွေးသော
 တိရစ္ဆာန်ထက်၊ မှီသမှုတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား
 အား၊ သက်ပူ ဖော်ရမည်။ ကိုယ်သား တို့တွင်
 ၂၀ သားဦးကို ဂွေးရမည်ဟု မြန်ဆိုင်ရမည်။- ဤစ
 ရာသည်လည်း၊ သင်၏ လက္ခဏာ သက်သေ၊
 သင်၏ဗျက်မိကြားမှာ သားကွပ်မြင်ရမည်။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီး
 သော ထက်တော်ဖြင့်၊ ငါတို့ကို ဆဲးကွက်ခြင်းမှ
 နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီးလျှင်၊ လူများတို့အား ပြော
 ဆိုထေ၏
 ၂၁ ဣသရေလလူတို့ကို စာရာဘုရင်ထွေစသော
 နောက်၊ မိလိတ္တိ ပြည်ကို ရှောက် သော ထမ်း
 သည်ဖြင့် သော်လည်း၊ ထိုထမ်းဖြင့် ဘုရား
 သခင် ဆောင် တော်မူမူ၊ အကြောင်း မူကား၊
 သူတို့သည် စစ်မှုကို ထွေမြင်သော အခါ မိတ်
 ၂၂ ဖြစ်၍၊ ဆဲးကွက်ခြင်း၌ မြန်ကောင်း မြန်ကြ
 ၂၃ လိမ့်မည်ဟု သိတော်မူ၏။- ထိုကြောင့် ဘုရား
 သခင်သည်၊ သူတို့ကို ခံပင် ထယ်နား၊ တော
 ထမ်းဖြင့်ပိုင်း၍ ဆောင်တော်မူ၏။ ဣသရေလ
 ၂၄ အမျိုးသား တို့သည်၊ ခင်းကျင်းသော တပ်အ
 စည်အတိုင်း၊ ဆဲးကွက်ခြင်းမှ ထွက်သွားကြ၏။-
 ၂၅ အထက်ကာလ၌ ယောသပ်က၊ အကယ်စင်စစ်
 ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည်အစွာ ကြွ
 ထာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်တို့တို့ကို ဤထရပ်မှ
 ၂၆ ယူသွားရမည်ဟူ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့
 ကို ကြပ်ကြပ်ကျိန်ဆိုင်စေသောကြောင့်၊ သူ၏အ
 ၂၇ မျိုးတို့ကို မောရှေသည် မိမိ၌ ယူဆောင်လေ၏။
 ၂၈ တဖန်၊ သူတို့သည် သုကုတ်ထရပ်မှ ထွက်
 သွား၍ တောအနား၊ ဝေဗ်မြို့၌ စားခန်းချကြ၏။-
 ၂၉ သူတို့သည် နေ့ည သွားနိုင်သော၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် နေ့ည ကား၊ ထမ်းပြဘို မိုင်းတိပ်
 ၃၀ တိုင်အား မြင့်၎င်း ညည့်၌ ကား၊ အထင်းပေးဘို
 မိုင်းတိုင်အား မြင့်၎င်း၊ သူတို့၏ ကြွတော်မူ၏။-
 ၃၁ နေ့စဉ် မိုင်းတိပ်တိုင်၊ ညည့်စဉ် မိုင်း
 တိုင်ကို၊ သူတို့၏ မှုဟု သိမ်းတော်မူမူ၊

၁၄

- ထာဝရဘုရားကတည်း- ဣသရေလအမျိုး
- ၂ ထားရှိသည်တည်း၊ ပိတယ်ရုတ်မြို့နား၊ မိဂ
- ဒေါတမြို့နှင့် ပင်လယ်စပ်ကြား၊ ဗာဏဇေန်
- မြို့ရွာမှာတပ်စုစေခြင်းငှါ ဟုတ်လေ့၊ ထိုမြို့
- ရွာ၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်စုရကြမည်-
- အကြောင်းမူကား၊ ဝာဇောဘုရင်က၊ ဣသရေ
- လအမျိုး၊ သားထိုသည် ကျည်းကျပ် ရာသီ
- ရောက်ကြပြီး တောထမ်း မိတ်လျက် မှီစီ ထု
- ၄ ဆိုလိမ့်မည်- ငါသည်တည်း၊ ဝာဇောဘုရင်၏
- နှစ်ထုံးကို မှီမာစေ၍၊ သူသည် ဣသရေလလူ
- ထိုကိုလိုက်လိမ့်မည်၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား
- မြစ်ကြောင်းကို၊ အရုတ္တု လူထိုသည် ထိစေ
- ခြင်းငှါ၊ ထိုမင်းနှင့် သူ၏စစ်သူရဲ အထုံးအရင်း
- အားဖြင့်၊ ဘုန်း၊ ပွင့်လိမ့်မည်လှ၊ မောရှေအား
- မိန့်တော် မူသည် အထိုင်း၊ ထိုသူ ထိုသည်ပြု
- ကြ၏။
- ထိုလူထိုတွက်ပြေးကြောင်းကို၊ အရုတ္တု၌
- တုရင်အားကြားလျှောက်သဖြင့်၊ သူမှစ၍ ကျွန်
- ဇားထို သည် မနာထို သောမိတ် ပေါက် ပြန်
- လျှင်၊ ငါထိုသည်အံ့သြ၍၊ ဣသရေလလူထို
- ထိုငါထိုခေါ်ရမှ အထယ်ကြောင့် တွက်ရ
- ထနည်း ထု ပြောဆို ကြ၏- ထိုအခါ ဝာဇော
- ဘုရင်သည်၊ ရထားတော်ကို ဖွင့်၍၊ မိမိထူစ
- ၁ ပေါင်း ထိုကို ခေါ်ထေ၏- ရွေးသော ရထား
- မြောက်ရာ၊ အရုတ္တု မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်းနှင့်
- တကွ၊ မိုက်မင်းအသီးအသီးထိုကို ခေါ်လူထေ
- ၏- ထာဝရဘုရားသည်၊ ဝာဇောဘုရင်၏နှစ်
- ထုံးကို မှီမာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသ
- ရေလအမျိုးသားထိုကို လိုက်ထေ၏၊ အံ့သော်
- တည်း၊ ဣသရေလလူထိုသည် ဝါကြားသော
- အမြင်း အရာနှင့် တွက်သွားကြ၏- ထိုသို့ဝာ
- ဇောဘုရင်၏မြင်းတော်၊ ရထားတော်၊ မြင်းစီးသူ
- ရဲ မိုက်ပါ၊ အရုတ္တုလူအပေါင်းထိုသည် လိုက်
- ၍၊ ပိတယ် ရုတ် မြို့နား၊ ဗာဏဇေန် မြို့ရွာ၌
- ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်စုလျှက်နေသော ဣ
- သရေလလူထိုကို မှီကြ၏။
- ဝာဇောဘုရင်သည် ချည်းထားသောအခါ၊ ဣ
- သရေလအမျိုးသားထိုသည် မျှော်ကြည့်၍၊ အ
- ရုတ္တုလူထို စစ်ရိုထားကြောင်းကို မြင်လျှင်၊ အ
- ထွန်ကြောက်တန်၍ ထာဝရ ဘုရားအားစော
- တစ်ကြိမ်- မောရှေကိုတည်း၊ အရုတ္တုမြည်

- ရွတ်သံ၊ ၏- မရှိတော့ကြောင့်၊ အံ့သော၌ အထ
- စေခြင်းငှါ၊ ငါထိုကိုဆောင်ခဲ့တော့၊ ငါထိုထို
- အံ့သြ၍၊ အရုတ္တုမြည်မှ အထထံ ကြောင့်
- ၁ ဆောင်ခဲ့တနည်း- ငါထိုသည် အရုတ္တုလူထို
- ထံ၌ အစေ့အနွှဲ ခံနေလျက် မှီကြပါစေလှ၊ အ
- ရုတ္တုမြည်၌ ငါထိုပြောရာတွင်၊ အံ့သမှုကိုရည်
- စောင်၍ ပြောသည်မထုတ်တော့၊ ငါထိုသည်အံ့
- တော၌ သေရသည်တည်း၊ အရုတ္တုလူထိုထံ၌ အ
- စေ့အနွှဲ ခံလျှင်၊ သာဓ်ကောင်းသည်လှ ဆိုကြ
- ၁၁ ၏- မောရှေကတည်း၊ မမိုးမိတ်ကြံ့ခွန်း၊ မြစ်ဝတ်
- ရွာရပ်နေကြ၊ ထာဝရဘုရားသင့်၊ သေပြတော်
- မူသော ကယ်တင် ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလေ့၊
- ထင်ထိုသည်လေးမြင်သော အရုတ္တုလူထိုကို၊
- ၁၂ နောက် တခန့် အလျှင်း မမြင်ရကြ- ထင် ထို
- ထင်၌ ထာဝရ ဘုရားသည် စစ်ထိုက်ထော်မူ
- လိမ့် မည်၊ ထင်ထို သည် မြစ်ဝတ်ရွာနေရ ကြ
- ၁၃ မည်လှ၊ လူဇားထိုအားဆို၏- ထာ ဝရဘုရား
- ကတည်း၊ အထထံကြောင့် ငါထို အော်တစ်ထ
- နည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ထိုသည် တက်
- ၁၄ သွားစေခြင်းငှါ ဟုတ်လေ့- သင်မူကား၊ ထို
- တံကို မှီပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ တက်ကိုဆန့်
- ၍ ပင်လယ်ရေကို ခွဲလေ့၊ ဣသရေလ အမျိုး
- သားထိုသည် ပင်လယ်အထယ်၌ မြေပေါ်မှာ
- ၁၅ ရှောင် သွားရ ကြမည်- ငါသည်တည်း၊ အ
- ရုတ္တုလူထို၏နှစ်ထုံးကို မှီမာစေသဖြင့်၊ သူထို
- သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်၊ ဝာဇောဘုရင် နှင့်သူ၏
- မိုက်မြေ၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ ဇားအားဖြင့်
- ၁၆ ဘုန်း၊ ပွင့်လိမ့်မည်- ထိုသို့ဝာဇော ဘုရင်နှင့်
- သူ၏ရထားဇား၊ မြင်းစီး သူရဲဇားအားဖြင့် င
- ဘုန်း ပွင့်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား
- မြစ်ကြောင်းကို၊ အရုတ္တု လူထိုသည် ထိရကြ
- လိမ့်မည်လှ၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၇ ထိုအခါ ဣသရေလ ထပ်ရွှေမှာ သွားသော
- ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် နောက်
- ၌ လိုက်သဖြင့်၊ မိုက်- တိမ်ထိုင်သည် သူထိုရွှေ
- ၁၈ ကရွှေ၍ နောက်၌ ရပ်နေထေ၏- ထိုသို့အရုတ္တု
- တပ်နှင့် ဣသရေလ တပ် စပ်ကြားထို ရောက်
- လျှင်၊ အရုတ္တုလူထို၌ မိုက်သော မိုက်-တိမ်
- မြစ်၍၊ ဣသရေလ လူထိုအား အထင်းကိုပေး
- လျက်နေသဖြင့်၊ တညညလုံး တပ်တဦးနှင့်တ
- ၁၉ ဦးမရွည်း၌ ရပ်- မောရှေသည် ပင်လယ်ပေါ်
- မှာ တက်ကို ဆန့်၍၊ ထာဝရ ဘုရားထံ၌ အ

ပြီးတော်မူသော၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတတ်ဘုရား၊
 ၈၂ ထုပါသနည်း- အကော ယက်တော်ကို ဆန့်
 ၈၃ တော်မူသဖြင့်၊ ထုထိုကိုပြေမြှုပ်ထေ၏- ၈၅
 တော်မူသောထုမျိုးကိုကရုဏာတော်စားဖြင့်
 ဦးဆောင်တော်မူ၏။ ထန်ရှင်းသော နေတော်မူ
 ရာထို၊ ထန်မှီးတော်စားဖြင့် ထမ်းပြတော်မူ
 ၈၇ ၏- ထုမျိုးထိုသည် ထိတင်းကြား၍ ကြောက်
 ထန်ကြ လိမ့်မည်။ ပါထေတ္တိန ပြည်သူ ပြည်
 ထား ထိုသည်၊ ပုပန်ခြင်းထို ရောက်ကြ လိမ့်
 ၈၈ စည်း- ဧဒုံပိုက်ထိုသည်မိန့်မောတွေဝေခြင်း၊
 မေဝထ ထုရဲထိုသည် တုန်ထွပ် ခြင်း၊ ဝါနာန်
 ပြည်ထား အပေါင်းထိုသည် မိတ်ပျက်ခြင်းထို
 ၈၉ ရောက်ကြလိမ့်မည်- ထိုထာဝရဘုရား ကိုယ်
 ထော်၏ထုထိုသည် ထွန်သွားသောအခါ၊ ၉၀
 တော်မူသောကိုယ်တော်၏ထုထိုသည် ထွန်သွား
 သောအခါ၊ ထိုထုထုမျိုးမျိုးထိုသည် ကြောက်
 ထောမိတ်၊ ထိတ်ထန်သောမိတ် ထားကြီး ၍၊
 ထတ် နို့၊ တော် တန်မှီး ကြောင့်၊ သူထို ထည်
 ၉၁ ကျောက်ကဲ့ထို ငြိမ်ငြိမ် နေကြလိမ့်မည်- ထို
 ထာဝရဘုရား၊ အရှေ့ခံတော်မူရာတောင်တဦး
 ထူသော၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာထိုဖန်ဆင်းတော်
 မူသော အရပ် ထဲသို့၊ ကိုယ်တော် ၏ ထုထိုကို
 ထွင်းတော် မူလိမ့်မည်၊ ထို ထာဝရဘုရား၊
 ထတ်တော်နှင့် တည်တော်မူသောသန့်ရှင်းရာ
 ၉၂ ရွာနတ်တော်နှင့်ရာဇာတော်မူလိမ့်မည်- ထာဝရ
 ဘုရားထည်ကထာထစည်အမြဲစိုးစံတော်မူစေ
 ၉၃ ထထည်၊ယုသိခြင်းဆိုကြလေ၏- အကြောင်း
 စူကာ၊ ဓာရာဘုရင်၏မြင်းဈာ၊ ရဟားဈာ၊
 မြင်းစီးသူရဲဈာ၊ ထိုသည်ပင်ထယ်ထဲသို့ဝင်၍၊
 ထာဝရဘုရားသည် သူထိုအပေါ်မှာပင်ထယ်
 ရေကို ထွမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ အသရေထထမျိုး
 ထားထိုမူကား၊ ပင်ထယ်ထထယ်၌မြေပေါ်မှာ
 ရှောင်သွားကြ၏။
 ၉၄ အာရုန်၏အစပ်မြင်သော ဟေရုဒကပ်မ မိမိထံ
 ထည်ပတ်သာကိုကိုင်၍၊ မိမိထပေါင်းထိုသည်
 ပတ်သာတီးလျက်ကလျက် လိုက်သွားကြ၏-
 ၉၅ မိမိထကထည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်း ဂွင့်
 ထွက်သောဝံ့ကိုခံတော်မူထည်ခြင်၍၊ ကိုယ်
 တော်စား သိခြင်းဆိုကြလေကု၊ မြင်းနှင့်မြင်း
 စီးသူရဲကိုပင်ထယ်ထဲသို့ထွင်းတော်မူပြီထု၊
 ထုထိုနှင့်အသံမြိုင်၍ဆိုလေ၏။
 ၉၆ ထိုနောက် မောရှေသည် အသရေထ ထုထို

ကို၊အိုပင်ထယ်မှဆောင်သွား၍၊ထုထိုထည်စူ
 ရတောသို့ရောက်ကြ၏၊ထိုထော၌ယိုးရက်ခရီး၊
 ၉၇ သွား၍၊ ရေကိုမလွှေ မရကြ- မာရအရပ်သို့
 ရောက်သော အခါ၊ မာရရေထည် ဝါးထော
 ကြောင့်မသောက်နိုင်ကြ၊ ထိုကြောင့်ထိုအရပ်
 ၉၈ ကိုမာရထု သရတ်ကြ သတည်း- ထုဈာထို
 ထည် မောရှေကို အပြစ် တင်၍၊ မြည်တမ်း
 ထွက်၊ အထယ်သို့ သောက်ရပါမည်နည်းထု
 ၉၉ ဆိုကြ၏- မောရှေသည် ထာဝရ ဘုရားစား
 အော်တစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ထပ်ပင်တ
 ပင်ကို ပြတော်မူ၏၊ ထိုအပင်ကိုရေထဲသို့ ချပြီး
 လျှင်၊ရေသည်မျှိုထေ၏၊ ထိုအရပ်၌သူထိုကိုနဲ့
 ၁၀၀ ခမ်း၍၊စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်ကား- ထင်ထို
 ထည် သင်ထို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
 စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍၊ နှစ်ထက်တော်မူ
 သော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်ငှါ၊ ပညတ်တရား
 တော်အထိုသို့လိုက်၍၊ စီရင်တော်မူဇွတ်ထိုကို
 စောင့်ရှောက်လျှင်ငှါ၊ ငါထည်အဲဂုတ္တုထုထို၌
 စွဲစေသော၊ ရောဂါတစ်ခုတရုကိုမျှသင်ထို၌မစွဲ
 ၁၀၁ စေ၊ ငါထည်သင်ထို၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေသော
 ၁၀၂ ထာဝရဘုရား မြစ်သည်ယုမိန့် တော်မူ၏- ထို
 နောက်မှရေတွင်းသယ်နှစ်တွင်း၊ နွန့်ပလွံပင်စု
 နှစ်သယ်နှင့် ပြည့်စုံရာလေမ်ရွာသို့ရောက်၍၊
 ထိုအရပ်တွင်ရေရှိရာအနားမှာထပ်ခွကြ၏။

၁၆

၁ တခန့် အသရေထ ထမျိုးသားပရိယတ် အ
 ပေါင်းထိုသည်၊ ဧလိပ် အရပ်မှထွက်၍ ခရီး
 သွားကြ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက် သွားသော
 နောက်၊ရုတိယလထယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ဧလိပ်
 အရပ်နှင့်သိနာတောင်စပ်ကြားမှာသိန့်ထောသို့
 ၂ ရောက်ကြ၏-ထိုတော၌အသရေထထမျိုးသား
 ၃ ပရိယတ်အပေါင်းထိုက၊ ငါထိုသည်အဲဂုတ္တု၊
 ပြည်၌အဲသားဇွတ်သောထိုးကင်းနားမှာထိုင်
 ၄ ၍၊ဝတ္ထာစားရသောအခါ၊ထာဝရဘုရား၏ထက်
 တော်ဖြင့်သေလျှင် သာ၍ ကောင်း၏။ ထစုစု
 ကား၊ဤစည်းဝေးလျက်ရှိသောလူအပေါင်းထို
 ၅ ကို၊ ဇတ်စွတ်ခြင်းစားဖြင့်ထတ်ထိုသောငှါ၊ဤ
 ဇောအရပ်သို့ဆောင်ခွဲပြီကားထု၊ မောရှေ
 ၆ နှင့်အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်း ထွက်
 ဆိုကြ၏။
 ၇ ထိုအခါထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုထော့၊ ငါ
 သည် သင်ထိုအဖို့ မိုက်၊ ကောင်း၊ ထင်က နုန့်

မိုင်းကို ရွာစေမည်လူတို့သည်နေ့တိုင်းထွက်
 ၁၁ တနေ့စားထောက်စောင်သိမ်းယူရကြမည်။
 ငါ၏တရားစာတိုင်းကျင့်မည်ထော၊မကျင့်ထော
 ၁၂ သူတို့သို့သောစားမြင့်သူတို့ကိုငါနှိမ်မည်။
 ၁၃ နေ့တိုင်း သိမ်းယူသော စာရာ ထက်၊ ခြောက်
 ၁၄ ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ဆကို သိမ်းယူ၍ ပွင့်
 ၁၅ ရကြမည်ဟု၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- မော
 ၁၆ ရှေ့ နှင့် အာရုန် တို့က သည်း၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၁၇ သည် သင် တို့ကို အရုတ္တ၊ ပြည်မှ နှုတ် သောင်
 ၁၈ တော်မူသည်ဟု၊ ထနေ့ ညဦးယံ၌သင်တို့သိကြ
 ၁၉ ထိမ့်မည်။- နံနက်ယံ၌ထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၂၀ ဘုန်းတော်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား
 ၂၁ ကို အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်းကြသော အသံ
 ၂၂ ကို ကြားတော်မူပြီး၊ ငါတို့ကို အပြစ် တင်လျက်
 ၂၃ မြည်တမ်း စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် အထယ် သို့
 ၂၄ သောသူဖြစ်သနည်းဟု၊ အသေရေထ အမျိုးသား
 ၂၅ အပေါင်းတို့အားဆိုလေ၏။- တဖန်လည်းပေ
 ၂၆ ရှေ့က၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ညဦးယံ၌၊ သင်တို့
 ၂၇ စားစရာအစဲသားကို၎င်း၊ နံနက်ယံ၌ဝလောက်
 ၂၈ အောင် ခုန့်ကို၎င်း ပေးတော်မူသောအခါ၊ ဤ
 ၂၉ ကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အပြစ်တင်
 ၃၀ လျက် မြည် တမ်း ကြသော အသံ ကို၊ ထာဝရ
 ၃၁ ဘုရားကြားတော်မူပြီး၊ ငါတို့သည်အထယ်သို့
 ၃၂ သောသူဖြစ်သနည်း၊ သင်တို့သည် အပြစ်တင်
 ၃၃ လျက်၊ မြည်တမ်းကြသောစကားသည်၊ ငါတို့
 ၃၄ ကိုမထိမိမိ။ ထာဝရဘုရားကို ထိမိက်သည်
 ၃၅ ဟုဆိုလေ၏။- တဖန်သင်တို့သည် အပြစ် တင်
 ၃၆ လျက်၊မြည်တမ်းသောအသံကို၊ထာဝရဘုရား
 ၃၇ ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထံတော်သို့ချည်း
 ၃၈ ကပ် ကြသော့ဟု၊ အသေရေထ အမျိုး သား ပ
 ၃၉ မိသတ်အပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုလေ့ဟု၊အာ
 ၄၀ ရုန်ကိုမှာထားသည်အတိုင်း၊- အာရုန်သည်အ
 ၄၁ သေရေထအမျိုးသားပမိသတ်အပေါင်းတို့အား
 ၄၂ ဆင့်ဆိုသောအခါ၊ သူတို့သည် တောသို့ ရွှေ
 ၄၃ ကြည့်၍၊ မိုင်းတိမ်၌ ထင်ရှားသော ထာဝရ
 ၄၄ ဘုရား၏ ဘုန်း တော်ကို မြင်ရ ကြ၏။- ထာဝရ
 ၄၅ ဘုရားကလည်း၊အသေရေထအမျိုးသားတို့သည်
 ၄၆ အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို ငါ
 ၄၇ ကြားရပြီး- ညဦးယံ၌ သင်တို့သည် အစဲသား
 ၄၈ ကိုစားရကြလိမ့်မည်။ နံနက်ယံ၌ထည်း၊ခုန့်နှင့်
 ၄၉ ဝရကြလိမ့်မည်။ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ၅၀ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြ လိမ့်မည်

ဟု၊ သူတို့ကို ပြော ထော့ဟု၊ မောရှေအား မိန့်
 ၅၁ တော်မူ၏။
 ၅၂ ညဦးယံ၌၎င်း၊ငှက်တို့သည်တပ်ကို အနှံ့အပြား
 ၅၃ တက်လာကြ၏။နံနက်ယံ၌လည်းတပ်ပတ်ထ၌
 ၅၄ အရပ်ရပ်တွင်နှင်းကျလျက်ရှိ၏။- နှင်းတက်ပြီး
 ၅၅ သောအခါ၊ နှင်းခဲကဲ့သို့သေးသေးလုံးလုံးအရာ
 ၅၆ သည်၊ မြေဗျက်နှာပေါ်မှာရှိရပ်စေ၏။- ထိုအ
 ၅၇ ရာကိုအသေရေထအမျိုးသားတို့သည် မြင်သော
 ၅၈ အခါ၊အတယ်အရာနည်း၊အသေရေထသော့ကြောင့်၊
 ၅၉ တယောက်ကိုတယောက်မေးကြ၏။ မောရှေက
 ၆၀ ထည်း၊ဤအရာသည်သင်တို့စားစရာတို့၊ ထာဝ
 ၆၁ ရဘုရားပေးသနားတော်မူသောခုန့်ဖြစ်၏။- လူ
 ၆၂ တိုင်းမိမိထဲ၌ရှိသောသူအရေအတွက်နှင့်အညီ၊
 ၆၃ လူအသီးအသီးစားလောက်အောင်တယောက်
 ၆၄ တည်းသိမ်းယူကြသော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၆၅ မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။- အသေ
 ၆၆ ရေထ အမျိုးသားတို့သည်ထိုသို့ပြု၍၊ အနည်း
 ၆၇ အများအလိုက် သိမ်းယူကြ၏။- ဩဇာတောင်း
 ၆၈ နှင့်မြင်ကြသောအခါ၊ ဈာန်ဈာန်ရသောသူမပို၊
 ၆၉ နည်းနည်းရသောသူမလို၊ အသီးအသီးတို့သည်
 ၇၀ စားလောက်အောင်သိမ်းယူကြ၏။- မောရှေက
 ၇၁ ထည်း၊ နံနက်တိုင်အောင်အထယ်သူမျှမကျန်
 ၇၂ စေနှင့်ဟုဆိုသော်လည်း၊- အမျှတို့သည်မော
 ၇၃ ရှေ့ကားကိုနားမထောင်ဘဲ၊နံနက်တိုင်အောင်
 ၇၄ ကျန်စေသဖြင့်၊ ပိုးဖြစ်၍နံ့လေသော်၊ မောရှေ
 ၇၅ သည်အမှတ်ထွက်၏။- ထိုသူအသီးအသီး တို့
 ၇၆ သည်၊နေ့တိုင်းမိမိတို့စားလောက်သမျှကိုသိမ်း
 ၇၇ ယူကြ၏။နေပူသောအခါအရေဖြစ်လေ၏။
 ၇၈ မြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ခုန့်နှစ်ဆ
 ၇၉ တည်းဟူသော တယောက် နှစ်ဩဇာ သိမ်းရ
 ၈၀ ကြ၏၊ ထိုအကြောင်း ကို ပမိသတ် အုပ်စု
 ၈၁ ပေါင်းတို့သည်မောရှေအားကြားပြောလေ၏။-
 ၈၂ သူကလည်း၊ နက်မန့်နေသည် ထာဝရဘုရား
 ၈၃ ရှေ့၌ သန့်ရှင်းသောဥဌာန်၊ ဖြစ်ဝပ်စွာနေ
 ၈၄ ရသောနေ့ဖြစ်၏။ခုန့်ကိုပေါင်းချုပ်သည်အတိုင်း
 ၈၅ ပေါင်းကြသော့၊ ပြတ်ချင်သည်အတိုင်း ပြတ်
 ၈၆ ကြသော့၊ကျန်သောအရာကိုနံနက်တိုင်အောင်
 ၈၇ စောင့်၍ ထိုထားကြသော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၈၈ မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။- မော
 ၈၉ ရှေ့မှာထားသည်အတိုင်း၊ နံနက်တိုင်အောင်သို့
 ၉၀ ထားကြ၏။ နံ့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏၊ ပိုးလည်း
 ၉၁ မရှိ။-မောရှေကလည်း၊ ကျန်သောအရာကိုသ

ညောင်သောကြာ၊ သူတို့သည်ကျောက်ကို ထု၍မောရှေကိုထိုင်စေပြီးလျှင်၊ အာရုန်နှင့်ထုရုတို့သည် တယောက်တစက်နေ၍၊ သူ၏လက်ကိုမကြမ်း၊ သို့ဖြစ်၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင်၊

၁၇ သူ၏ ထက်တို့သည် အမြဲ နေလေ၏။- ယောရှုသည်လည်း အာမလက်မင်းနှင့် လူများတို့ကို၊

၁၈ ထား ထက်နက်ဖြင့် လုပ်ကြံလေ၏။- ထာဝရဘုရားကထည်း။ ဤအမှုကို စောင်းဝေရာသို့ စာရေးထား၍၊ ယောရှုအား ဝတ်ခွတ်လေ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ အာမလက်၏အမှတ်ရှိသမျှကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု၊

၁၉ မောရှေ အား မိန့်တော် မူ၏။- မောရှေ သည် ထည်း။ ထစ် ပတ္တင်ကို တည်၍၊ ထေဟောဝါ

၂၀ နိဿိထု သမုတ်လေ၏။- အကြောင်း မူကား၊ အာမလက် အမျိုး၏လက်သည် ထာဝရဘုရား၏ရာဇပတ္တင်တော်၏ရန်ခက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ကာထအစည် အထက်၊ အာမလက်အမျိုးကိုစစ်တိုက်တော် မူလိမ့်မည် ဟုဆိုသတည်း။

၁၈

• ဘုရားသခင်သည်မောရှေမှစ၍၊ ကိုယ်တော်၏ထုအသရေထ အမျိုးအဖွဲ့ ပြုတော်မူသမျှကို ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အသရေထ အမျိုးကို အဲရုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ၎င်း၊ မိဒုန်ယစ်ပရေဟိတ်ဖြစ်သောမောရှေ၏ ထောကွမ၊ ထေသရော ကြားသည် မှီဆော်၊

၂၁ မောရှေထွတ်ခဲ့သောမယားနှင့်၊- သူ၏သားနှစ်ယောက်ကိုထု၍ သွားလေ၏။ သားတယောက်ကား၊ဂေရုန်အမည်ရှိ၏၊အကြောင်းမူကား၊ငါသည်တကွန်းတနိုင်ငံ၌ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်

၂ ရပြီဟု အစဉ် သတည်း။- သား တယောက်ကား၊ဂေလျူအမည်ရှိ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အားတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို မစ၍၊ ဓာရာဘုရင်၏ ထားမှကယ်ထွတ်တော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။- မောရှေ၏ထောကွမထေသရောသည်မောရှေမယားနှင့်သားတို့ကိုထု၍၊ တော၌ဘုရားသခင်၏တောင်တော်နား၊ မောရှေတပ်

၃ ဓရာအရပ်သို့ရောက်လာလျှင်၊- ကိုယ်တော်၏ ထောကွမ ထေ သရော နှင့်၊ ကိုယ် တော်၏ မယား၊သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်လာပါပြီဟု၊ မောရှေအားကြားပြော

၄ သော်၊-မောရှေသည်ထောကွမကိုခရီးဦးဖြင့်

မြင်းငှါ ထွက်၍၊ ဦးစွ နှင်းစွပ်ထွက်၊ ကွန်းသောကြောင်းကိုတယောက်နှင့်တယောက်မေးမြန်း

• လျက်၊တဲသို့ဝင်ကြ၏။-ထာဝရဘုရားသည် အသရေထ အမျိုးအတွက်၊ ဓာရာဘုရင်နှင့် အဲရုတ္တုလူတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို၎င်း၊ ထမ်းခရီးတွင်ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခ အလုံးစုံကို၎င်း၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ထာဝရဘုရား ကယ်ထွတ်ဟောစုကြောင်းကို၎င်း၊မောရှေသည်ယောကွမအား

၅ ကြားပြောလေ၏။- ထာဝရဘုရားသည် အသရေထအမျိုးကိုအဲရုတ္တုလူတို့ထက်မှကယ်နှုတ်၍၊ပြုတော်မူသောကြော၊ဇူးကြောင့် ထေသရော

၆ သည်ဝမ်းမြောက်လျက်၊- အဲရုတ္တုလူတို့ထက်မှ၎င်း၊ ဓာရာ ဘုရင်လက်မှ၎င်း၊ သင့်ကိုကယ်နှုတ် တော်မူ ထသော၊ လူများ တို့ကို အဲရုတ္တုလူတို့ထက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ မှီတော် မူစေ သတည်း။

၇ ထာဝရ ဘုရားသည်အခြားသောဘုရား မှီသမျှတို့ ထက်၊ သာ၍ ငြိမ်းမြတ်တော် မူကြောင်းကို ယခုငါသိ၏၊အကြောင်းမူကား၊လူတို့သည်မာနထောင်လွှားသောအမှုအရာတွင်၊ထာဝရဘုရား

၈ မှီတော်မူ၏ဟုဆိုပြီးမှ၊- မောရှေ၏ယောကွမ ထေသရောသည်၊ မီးရှို့ရာယစ်နှင့် ဘုရားသခင်အဖွဲ့ယစ်များကိုထောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်အသရေထ အမျိုး အသက်ကြီးသူ အပေါင်း တို့သည်၊မောရှေ၏ယောကွမနှင့်အတူ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အစာစားမြင်းငှါလာကြ၏။

၉ နက်ခန့်နေ၌မောရှေသည်၊ လူများကိုတရားစီရင်မြင်းငှါထိုင်လေ၏၊ နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်အောင်၊ လူများတို့သည်၊ မောရှေရှေ့မှအကြံ

၁၀ ၏။- မောရှေသည် လူများတို့အား ပြုသမျှကို ယောကွမ မြင်လျှင်၊ ဤလူများတို့အားပြုသော အမှုအဘယ်သို့နည်း။ သင်သည် တယောက်တဦးထိုင်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည်နံနက်မှစ၍ညဦးတိုင်အောင်၊သင့်ရှေ့မှအဘယ်ကြောင့်

၁၁ နေရ ကြသနည်းဟုဆို၏။- မောရှေကထည်း။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အယူတော်ကို ခံလို၍၊ ကွန်ပိတ်သို့ ထာသောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်

၁၂ ၏။- သူတို့သည်အမှုရှိလျှင်ကွန်ပိတ်သို့လာ၍၊ သူတို့၏အမှုကိုကွန်ပိတ်ဆို၊ မြတ်ရ၏၊ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားများကိုသင်ရှုရုံထု ယောကွမ

၁၃ အားပြောလျှင်၊-ထောကွမက၊သင်ပြုသောအ

၁၄ မှုသည် မတော်မသင့်ဖြစ်၏။- သင့်မှစ၍သင်၌

ပါသော ဤလူများကိုသည်။ အမှန်အား လျှော့
 ကြလိမ့်မည်။ ဤအမှုသည်သင့် အထွန်းထေး
 စီး၊ တသောက်တည်း၊ မတတ်နိုင်သောအမှုဖြစ်
 ၀၉ စီး- ငါ့ကားကို နားထောင်လော့၊ ငါ့အကြံ
 ပေးမည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ သင့်ထက်
 ခွဲခြားမူလိမ့်မည်။ သင်သည်ဘုရားသခင်နှင့်
 ဆိုင်သော အမှု၌၊ လူများထံ အမှုကို စောင့်
 လျက်၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဝင်၍ လျှောက်
 ၂၀ ရမည်။ သူတို့အားလည်း၊ ပညတ်တရားတော်
 ရွာကို သင်ရ ရမည်။ သူတို့သွားရာထမ်း၊ ပြု
 ၂၁ ရသော အမှုကိုလည်း ပြုရမည်။ ထိုမှတပါး၊
 ဘုရား သခင်ကို ကြောက် ခွံလျက်၊ သဒ္ဓါ နှင့်
 ပြည့်စုံ လျက်၊ ထောတကို ခွံရှာလျက်၊ တတ်
 စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို၊ လူအပေါင်းတို့ထဲက
 ရွေးကောက်၍ တထောင်တုပ်၊ တရာတုပ်၊ ငါး
 ဆယ် တုပ်၊ တဆယ် တုပ် အရာ၌ ခန့်ထား ရ
 ၂၂ မည်။ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အမြန်၌ လူ
 များတို့ကို တရားစီရင်ကြစေ၊ ကြီးသောအမှု၌
 သင်၏အယူကို ခံကြစေ၊ ငယ်သောအမှုကို အ
 လိုလိုစီရင်ကြစေ၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သူတို့သည်ပိုင်း
 ညီ၍ အမှုထမ်းသဖြင့်၊ သင်သည်သက်သာလိမ့်
 ၂၃ မည်။ ထိုသို့ ဘုရားသခင် အခွင့်နှင့် ပြုလျှင်၊
 သင်သည်ပိုင်းလိမ့်မည်။ ဤလူအပေါင်းတို့သည်
 မိမိနေရာပြည့်သို့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလိမ့်မည်
 ၂၄ ဟုပြောဆို၏။ မောရှေသည်လည်း၊ ယောက္ခမ
 ၏ ကားကို နားထောင်၍၊ ကားမှသည် အ
 ၂၅ တိုင်း ပြုလျက်၊ တတ် စွမ်းနိုင်သော သူတို့ကို
 ဣသရေလအမျိုးထဲက ရွေးကောက်၍၊ လူတ
 ထောင်တုပ်၊ တရာတုပ်၊ ငါးဆယ်တုပ်၊ တဆယ်
 တုပ်၊ အသီးအသီးခေါင်းအရာ၌ ခန့်ထားလေ
 ၂၆ ၏။ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အမြန်၌၊
 လူတို့ကို တရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သော အမှု၌
 မောရှေ၏ အယူကို ခံကြ၏။ လွယ်သော အမှုကို
 ၂၇ အလိုလိုစီရင်ကြ၏။ ထိုနောက်၊ မောရှေသည်
 ယောက္ခမ သွားရသော အခွင့်ကို ပေး၍၊ သူ
 သည်မိမိနေရာသို့သွားလေ၏။

၁၉

• ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ အဲဂုတ္တု
 ပြည်မှထွက်သွားသောနောက်၊ တတိယလတ
 ၂ ရက်နေ့၌ သိနာတောသို့ရောက်ကြ၏။ ရေမိမိပ်
 အရပ်က ထွက်သွားပြီးမှ၊ သိနာတောသို့ရောက်
 ၃ ၍၊ ထိုတော၌တောင်ရွှေမှာ တပ်ခွဲကြ၏။ မော

ရှေသည် ဘုရားသခင် စံတော်သို့ တထွား
 လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထောင်ပေါ်က ခေါ်
 တော်မူ၍၊ ထင်ထည်သာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလ
 ၄ သားတို့အား ပြန်ပြောရသော အမိန့်တော်တူစွာ
 ကား၊- ငါသည် အဲဂုတ္တု လူတို့၌ ပြုသော အ
 ကြောင်း၊ ထင်ထိုက် အာထင်စာ အတောင် ဖြင့်
 ထမ်း၍၊ ကိုယ်တို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကို၊
 ၈ ထင်ထိုက်သိမြင်ရကြပြီ။ ထိုကြောင့်အစုအဝှမ်း
 သင်တို့သည် ငါ့ကားကို အမှန် နားထောင်၍၊
 ပေဋိညည်းကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ အခြားသော
 လူမျိုးတကာ တို့ထက်၊ သင်တို့သည် ငါ့ပိုင်
 ထိုက်သောအစွာတော်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ခြေ
 ၉ ကြီးမြဲသောသည်ငါ၏ဥဒ္ဓါဖြစ်၏။ သင်တို့သည်
 လည်း၊ မင်းစည်းစိမ် မှီသော သင်္ဂပရေထိတ်
 မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
 သောအမိန့်တော်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 အားဆင့်ဆိုလေ့တူမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ မောရှေသည် ပြန်လာ၍၊ လူတို့အထဲ
 ကြီးသူတို့ကို ခေါ်ပြီး လျှင်၊ ထာဝရဘုရားမှာ
 ထားတော် မူသော ကား အလုံးစုံတို့ကို ပြန်
 ၁၃ ပြောလေ၏။ လူအပေါင်းတို့ကလည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသောအရာတို့ကိုအကွပ်အမဲ့သိမြင်
 ပါမည်ဟု၊ တညီတညွတ်တည်း ပြန်ပြောကြ၏။
 ၁၄ မောရှေသည်လည်း၊ သူတို့၏ကားကို၊ ထာဝရ
 ၁၅ ဘုရားအား ပြန် လျှောက် လေ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့၊ သင်နှင့်ငါပြော
 သောအခါ၊ လူများတို့သည်ကြား၍၊ အစဉ်အ
 ၁၆ ဖြဲသင့်ကိုယုံမည်အကြောင်း၊ မိုက်၊ တိမ်ထိုက်၌
 သင့်ထံသို့ ငါလာမည်ဟု၊ မောရှေအားမိန့်တော်
 မူ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကား
 ၁၇ တော်ကို၊ လူများတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။
 ၁၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့မှီရာသို့သွား၍၊
 ၁၉ သန့်ရှင်းနက်နဲ၌ သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေလော့၊
 ၂၀ သူတို့အဝတ်ကိုလျှော်စေ၍၊- သုံးရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ အသင့်မြဲနေစေလော့၊ အကြောင်းစူ
 ကား၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ထာဝရဘုရား
 သည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့
 ၂၁ စင်းသက်တော်မူမည်။ လူတို့မကျော်ရသော
 အဆီးအကားတို့ကို တောင်ပတ်ထဲ၌စီရင်၍၊
 ထင်ထိုက်သောတောင်ပေါ်သို့ပို့မည်။ တောင်မြေ
 ရင်းကိုမထိရစေ၊ ထိုမြေကြယ်အစွာ
 တောင်ကိုထိမိသောသူ မည်မည်ကား၊ နောက်

၁၁ အစွန့်အသစ်ခေး- ထိုသူကိုထက်နှင့် ဗထိရ၊
 အကယ်စင်စစ် ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်ရမည်။ ထိုမ
 ထုတ်နှင့်ထိုမုပည်းလှပြစ်ခေး၊ တိမိန္ဒာန်ပြစ်
 ခေး၊ အသက်မရှင်ရ။ တံပိုးသည်ကြာကြာမြည်
 သောအခါ၊ ထူရှားထိုသည်တောင်သို့သာရကြ
 ၁၂ စည်ထု၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏- မောရှေ
 သည်တောင်ပေါ်မှ၊ ထူထိုမြို့ရာသို့ဆင်းသက်၍၊
 သူထိုကို သန့်ရှင်းစေ၏။ သူထိုသည်မိမိအဝတ်
 ၁၃ ချွားကိုလျှော်ကြမ်း-မောရှေကသည်။ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌အသင့်မြို့စေကြတော့မဟာ
 ကိုမစုည်းကြနှင့်ထူထိုအားဆိုထေ၏။
 ၁၄ သုံးရက် မြောက် သောနေ့၊ နံနက် အမြန်၌
 တောင်ပေါ်မှာမိုဏ်းမြန်းခြင်း၊ လျှော်ပြင်ခြင်း
 နှင့်တကွ၊ မိုဏ်း ထိပ်ထိုက်ထွန်းမိုး၍၊ ငြီး
 သောအထဲနှင့်တံပိုးမြည်သဖြင့်၊ တပ်၌ရှိသော
 ၁၅ ထူအပေါင်းထို့တည်တုန်ထွပ်ကြမ်း- မောရှေ
 သည်တည်းဘုရားသခင်နှင့်ထွေစေခြင်းငှါ၊ ထူ
 ချွားထိုကိုတပ်ထဲကဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူထိုသည်
 ၁၆ တောင်မြေရင်းအောက်၌ရပ်နေကြ၏- ထာဝရ
 ဘုရားသည် မီးမြင့် ထွန်းလျက်၊ ထိနာတောင်
 ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော် မူသောကြောင့်၊ တ
 တောင်ထုံးမီးမိုးထွက်ထေ၏။ မီးမိုးသည်တည်း
 မီးမိုက် မီးမိုးကဲ့သို့တက်၍၊ တတောင်ထုံးမြင်း
 ၁၇ စွာထွပ်သေ၏- တံပိုးမြည်သံသည်ကြာကြာ
 မြည်လျက်၊ အသံတိုး၍ကြီးသောအခါ၊ မောရှေ
 သည်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်သင့်ကောင်းသံနှင့်ထူး
 ၂၀ တော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရားသည်တည်း ထိနာ
 တောင်ထိပ် ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍၊ မောရှေကို
 တောင်ထိပ် ပေါ်သို့ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မောရှေ
 ၂၁ သည်တက်ထေ၏- ထာဝရဘုရား ကသည်။
 ထူထိုသည် ကြည့်၍ ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား တံ
 ထို ကျော်ဝင်၍၊ အချွားထိုသည် သေကြ ထိန်
 စည်ထု၊ မိုးမိန်စရာရှိသောကြောင့် ဆင်း၍သ
 ၂၂ တိပေးတော့- ထာဝရဘုရားတံသို့ ချည်းကပ်
 သော ထပ်ပရေထိတ်ထိုသည်ဆည်း၊ ကိုယ်
 ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုမထုတ်ထာဝရ
 ဘုရားသည်မိမိတော်တော်မူမည်ထု၊ မောရှေ
 ၂၃ အား မိန့်တော်မူ၏- မောရှေကသည်။ ထူထို
 သည် ထိနာတောင်သို့ မတက်နိုင်ကြပါ။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ မကျော်ရသော အဆီး အကာ
 ထိုကို အောင်ပတ်သည်၌မရင်၍၊ သန့်ရှင်းစေ
 သောထူ ဘုရားတော် မူ၍ထု၊ ထာဝရဘုရား

၂၄ အား ပြန်လျှောက်ထေ၏- ထာဝရ ဘုရားက
 ထပ်၊ ဆင်းထွားထွားထက်နှင့်အာရုံနိယာလျှင်
 ထက်ရမည်။ ထပ်ပရေထိတ်ချွားထူချွားထို
 သည်ထာဝရဘုရားတံသို့တက်ခြင်းငှါ၊ မကျော်
 မဝင်စေနှင့်၊ သို့မထုတ်ထူထိုကိုမိမိတော်
 ၂၅ စုမည်ထူမိန့်တော်မူ၏- မောရှေသည်ထည်းကွ
 ချွားထိုမြို့ရာသို့ဆင်း၍ကြားပြောထေ၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောစကား၊
 ၂ ချွားတူမူကား၊- ငါသည်ထင်ကိုထွန်ခံရသ
 ၃ ခုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့ ပြီးသော၊
 ၄ ထင်စံ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားခြစ်၏- ငါမှ
 ၅ တပါး၊ အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်၊-
 ၆ အထက် မိုဏ်းကောင်ကင်၌ ငှပ်၊ အောက်ထ
 ၇ ရပ်မြေကြီးပေါ်၌ငှပ်၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌
 ၈ ငှပ်ရှိသောအရာနှင့်ဝံသဏ္ဌာန်ထူစေ၏။ ခုတ်
 ၉ ထုဆင်းတုကိုကိုယ်အစွဲမထုတ်နှင့်၊- ဦးမချွပ်
 ၁၀ မပြုနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်စံဘုရားသခင်၊
 ၁၁ ငါထာဝရဘုရားသည် သင်၌အပြစ်ရှိသည်ထု
 ၁၂ ထုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါကို ခုန်သောသူထိုစံအ
 ၁၃ ချိုးအစည်အဆက်၊ ဖာတ်သအဆက်၊ ခုတ်ထွ
 ၁၄ အဆက်ထိုင်စေသ်၊ အမေ့စံအပြစ်ကိုသာထို
 ၁၅ ခံ၌ ဆပ်ပေး မိရင်သော ဘုရား၊ ငါကို ခုန်၍ င
 ၁၆ ပညတ်ထိုကို ကျင့်သောသူထိုစံ အချိုးအစည်
 ၁၇ အဆက်အသော်အသောင့်၊ တိုင်စေသ်၊ ကရ
 ၁၈ အာကို ပြသောဘုရားခြစ်၏- ထင်စံဘုရားသ
 ၁၉ ခင် ထာဝရဘုရားစံ နာမတော်ကို၊ ခုသာနှင့်
 ၂၀ ဆိုင်၍မမြွက်မဆိုနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ နာမ
 ၂၁ တော်ကိုခုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုသောသူကိုအ
 ၂၂ ပြစ်စေ၍ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူ- ဥရုယ်
 ၂၃ နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကိုအောင်း
 ၂၄ စေတော့- မြောက်ရက်ပတ်ထုံး အလုပ်မျိုးကို
 ၂၅ ကြိုးစား၍ထုတ်ဆောင်တော့- ထက္ကပနေ့ရက်
 ၂၆ သည်သင်စံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမဲ့ဥရုယ်
 ၂၇ နေ့ခြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ ထင်စံ သားထို့၊
 ၂၈ ထွန်ယောက်အားမိစွ၊ တိမိန္ဒာန်၊ သင်စံတံ၏အ
 ၂၉ တွင်း၌နေသောစည်သည်အာဂဏ္ဌ သဗ္ဗိလထုတ်
 ၃၀ စထုတ်ရ၊- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၃၁ သည်မိုဏ်းကောင်ကင်၊ မြေကြီး၊ သရဌာ၊ အ
 ၃၂ ရပ်ရပ်၌ရှိသမျှထိုကို၊ မြောက်ရက်တွင်ခန့်ထင်း
 ၃၃ ၍၊ ထက္ကပနေ့ရက်၌မြဝပ်ဝံစွာနေတော်မူ၏ထို
 ၃၄ ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်၊ ထက္ကပနေ့ရက်ကို

၁၁ ကောင်းကြီးပေး၍၊ သိန္နီ၌၊ စေတော်မူ၏။ ထင်
 စိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူ
 ထောပြည်၌၊ ထင်စိထောက် တာရှည်မည်။
 ၁၂ ကြောင်း၊ ထင်စိမိတကိမ္မိထေဇ္ဇာပြုထေဇ္ဇာ၊ လူထ
 ၁၃ ထက်ကို မထတ်နှင့်၊- ထုပသားကို မပြစ်မှား
 ၁၄ နှင့်၊- ထုဥဇ္ဇာကိုမ ပိုးနှင့်၊- ကိုယ်နှင့်စပ်
 ဆိုင်သောသုတမ္မာကို မမှန်သောသက်သေကိုမ
 ၁၅ ခံနှင့်၊- ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသုတမ္မာကို တပ်
 မက် ထိုခွင်သောမိတ် မရှိစေနှင့်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်
 ဆိုင်သော သုတမ္မာ၊ သုတမ္မာနိယောက္ခာ
 မိစ္ဆာ၊ ခြံမှစ၍၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသုတမ္မာ
 ဥဇ္ဇာထိတရုကို ဖွားတပ်မက်ထိုခွင်သောမိတ်မ
 ရှိစေနှင့်ထုမိန်တော်မူ၏။
 ၁၆ ထု စေပေါင်း ထိုသည် မိမိ၏ခြင်း၊ လှုပ်
 ပြတ်ခြင်း၊ တံပိုးသံမြည်ခြင်း၊ တောင်ထဲကမီး
 မိုးထွက်ခြင်း၊ စေကြောင်းအရာတို့ကို မြင်သော
 ၁၇ စေ၊ ကြောက် သောကြောင့် ရွှေ၍ စေဝေး၌
 ၁၈ ရပ်နေကြ၏။- မောဇ္ဇေ ကိုလည်း၊ စက္ကနိပ်တို့
 စား ကိုယ်တော် မိန်တော်မူပါ၊ စက္ကနိပ်တို့
 ထည် နား ထောင် ပါမည်၊ စက္ကနိပ် တို့ စား
 ဘုရားသခင်မိန်တော်မူပါစေနှင့်၊ စက္ကနိပ်တို့
 သည်သေမည်ကို မိုးမိပ်ပါသည်ဟု လျှောက်
 ၂၀ ဆိုကြ၏။- မောဇ္ဇေကလည်း၊ မမိုးမိပ်ကြနှင့်၊
 ဆင်တို့ကို နှိပ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည်ပြစ်
 မှားခြင်းနှင့် လွတ်မည်စေကြောင်း ကိုယ်တော်
 ကိုကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွလာ
 ၂၁ တော်မူပြီဟု၊ လူများတို့စား ပြောဆို၏။- လူ
 များတို့သည် ထည်းစေဝေး၌ ရပ်နေကြ၏။ မော
 ဇ္ဇေကား၊ ဘုရား သခင် ရှိတော် မူရာ ထူထပ်
 ၂၂ သောမှောင်မိုက်သို့ ချည်းကပ်လေ၏။- ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း၊ အသရေလစမျိုးသားတို့စား
 ပြန်ပြော ရသော စကား ဟုမူကား၊ ငါသည်
 ကောင်းကင်ဘုံမှသင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြောင်း၊
 ၂၃ ကို၊ သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ၊- ကျေးကွယ်
 သောစက္ကနိပ်ကိုယ်သုံးဘုံ ငွေဘုရား၊ ဓမ္မဘုရားကို
 ၂၄ မထုပ်ရ၊- ငွေစွဲ မြေယာ ပတ္ထင်ကို တည်ရ
 မည်၊ ထိုပတ္ထင်ပေါ်မှာ သင်၏မီး၊ မှိုသောယာ၊
 မိဿဟာယ လက်တည်း ဟူသော၊ သင်၏သိုး
 ၂၅ နွားတို့ကို ယာပူဇော်ရမည်၊ ငွေနှင့်ရှိ၍၊ င
 နာမကို ကျေးကွယ်ရာထရပ်သံသိမ်းဘုံ၌၊ သင့်ဆီ
 ၂၆ သို့ငါကြွ ထာ၍ ကောင်းကြီး ပေးမည်၊- သင်
 ထည်ကျောက်သစ်ပတ္ထင်ကို ငွေစွဲတည်လျှင်၊

စေသော ကြောက်ကု မထည်ရ၊ ထံတန် စာ
 ပါ၍တည်သောသစ်ပတ္ထင်သည် ညစ်ညူးခြင်း
 ၂၇ မှီ၏။- သင်၌ ရှစ်ရာ စေကြောင်း မထင်မပေါ်
 စေခြင်းငှါ၊ သစ်ပတ္ထင်ပေါ်သို့ ထွေကားမြင့် မ
 တက်ရထုမိန်တော်မူ၏။
 ၂၈
 ၂၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အသရေ
 လစမျိုးသားတို့၌ မိရင်ရသော ဓမ္မထက်ထုစု
 ၃၀ ကား၊- ထေမြီ စေမျိုး မြင်သော ကျွန်ကို ဝယ်
 လျှင်၊ ပြောက်နှစ်သာ စေကျွန် ခံစေရမည်၊
 သတ္တမနှစ်ရောက်သော်၊ ကိုယ်မိုးကိုမတောင်း
 ၃၁ ခဲထွတ်ရမည်၊- ကျွန်ခံကတယောက်တည်း
 ခံလျှင်၊ တထောက်တည်းထွက်ရမည်၊ ထင်စ
 ၃၂ သားနှစ်ယောက်ခံလျှင်၊ မသားနှစ်တကွထွက်
 ၃၃ စေရမည်၊- ထိုမထုတ် သခင်ပေးစားသောမ
 ထားရှိ၍၊ ထိုမသားသည်သားတို့ကို ဂွာမြှင်
 လျှင်၊ မယားနှင့်သားတို့ကိုသခင်ပိုင်ရမည်၊
 ၃၄ ထွန်မူကား၊ တထောက်တည်း ထွက်ရမည်၊-
 ၃၅ သို့မထုတ်ကျွန်က၊ ထွန်တော်သခင်နှင့်၊ မသား
 သားတို့ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏၊ မထွက်မ
 သွားလိုပါဟု စတည့်စေလင်း ပြောဆိုလျှင်၊-
 ၃၆ သခင်သည် ဘုရားသခင် ရွှေတော်သို့ငှင်၊ ထိပ်
 တံခါးတိုင်သို့ငှင်၊ ထောင်ထူ၍၊ နားရွက်ကိုစူး
 မြင့် လောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျွန်သည် စေည် စေမြီ
 ကျွန်ခံရမည်။
 ၃၇ စေသည်တို့ကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါရောင်းလျှင်
 ထိုမိမ္မသည်ထွန်ယောက္ခာကဲ့သို့လွတ်ရသည်
 ၃၈ မထုတ်၊- သခင်သည် ထိုမိမ္မကို သိမ်းထူ၍ မ
 ကြိုက်လျှင်၊ ရွေးစေခြင်းငှါ စေခွင့်ပေးရမည်၊
 ၃၉ သူကိုလှည့် ပြားမိသော ကြောင့်၊ တပါးစေမျိုး
 ၄၀ သားတို့သို့ ရောင်းချပိုင်သော စေခွင့်မရှိ၊- မိမိ
 သား၌ ပေးစား လျှင်မူကား၊ သိုးကဲ့သို့ ပြုစုရ
 ၄၁ မည်၊- အခြားမိမ္မကိုသိမ်းပြန်လျှင်၊ အရင်သိမ်း
 သောမိမ္မ၏အဝတ်စားနှင့်၊ မသားဝတ်ကိုမ
 ၄၂ လျှော့ရ၊- ထိုသုံးပါးကိုမပြုလျှင်၊ ကိုယ်မိုးကိုမ
 တောင်းခဲထွတ်ရမည်
 ၄၃ လူကို အသေ သတ် သော သူသည်၊ အသေ
 ၄၄ သတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်၊- အသေသတ်မည်
 အကြံမရှိဘဲ သူ၏လက်၌လူအသက်ကိုဘုရား
 သခင်အပ်တော် မူလျှင်၊ ပြေးရသော အရပ်ကို
 ၄၅ ငါခန့်ထားမည်၊- ထိပ်မိုးချင်းကို သတ်မည်စ
 ကြံ၍ စေနိုင် ထိုက်သော အကြံကား၊ ထေဇ္ဇာ

ဝတ္ထဝိသုဒ္ဓိ ဗိုလ် သော် ထည်း၊ ဆွေထွန် သတ်ရ
 ၁၁ မည်း- မိထကို အသေသတ်သောသူသည်၊ အ
 ၁၂ သေသတ် ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်း- လူကို မိုး
 သောသူသည်၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ သူ၏ထက်
 ၁၃ ဦးရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရ
 ၁၄ မည်း- မိထကို ကျိန်ဆဲသောသူသည်၊ အသေ
 ၁၅ သတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်း- လူ့ခွင့်၊ ခိုက်ရန်ပြု
 ခြ်၊ တလောက်သည် ကျောက်ခဲနှင့် ထုသည်ဖြစ်
 ၁၆ စေ၊ ထက်သီးနှင့် ထိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အပိုက်ခံရ
 သောသူသည် မသေသော်လည်း၊ ထိပ်ရာ၌ တုံးလုံး
 ၁၇ နေရလျှင်၎င်း- တပန်တရံတောင်ဝေးနှင့် သွား
 လျှင်၎င်း၊ မိုက်သောသူကို အပြစ်ထွတ်ရမည်း- သို့
 ရာတွင် နာသောသူသည် အလုပ်ထွက်ရသည်အ
 ၂၀ တွက်၊ အနာပျောက်စေခြင်း၊ ငှါကုသရသည်အ
 ၂၁ တွက်၊ ငွေကိုလျှော်ရမည်း- သခင်သည် ကျွန်
 ယောက်ျား၊ ကျွန်မိစ္ဆကို ဒုတ်နှင့်ပိုက်၍ ထိုကျွန်
 သေလျှင်၊ သခင်သည် ထေးသောစိတ်ကို ခံရ
 ၂၂ မည်း- သို့ရာတွင် ကျွန်သည် တရက်နှစ်ရက်နာ
 ခြ်မသေဘဲနေလျှင်၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကို ပိုင်
 သောကြောင့်၊ စိတ်နှင့်ထွတ်ရမည်း၊
 ၂၃ လူ့ခွင့်၊ ခိုက်ရန် ပြုကြ၍၊ ကိုယ်ဝန် သောင်
 သောမိစ္ဆကို ထိခိုက်သဖြင့်၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အ
 ခြားသော အနာမဖြစ်လျှင်၊ မိစ္ဆလင်စီရင်သည်
 အထိုင်း၊ စိတ်ခံရမည်း၊ မင်းစီရင်သည် အထိုင်း
 ထည်း၊ ငွေကိုလျှော်ရမည်း- အခြားသော အနာ
 ဖြစ်လျှင်၊ အသက် အတွက် အသက်ကို၎င်း၊
 ၂၄ ချစ်မိ အတွက် ချစ်မိ ကို၎င်း၊ သွားအတွက်
 သွားကို၎င်း၊ ထက်အတွက် ထက်ကို၎င်း၊ ခြေအ
 ၂၅ တွက်ခြေကို၎င်း- မီးလောင်ခြင်း၊ အတွက် မီး
 ထောင်းခြင်းကို၎င်း၊ ချွန်ခြင်းအတွက် ချွန်ခြင်းကို
 ၂၆ ၎င်း၊ စိတ်ချက်ရာအတွက် စိတ်ချက်ရာကို၎င်း
 ၂၇ ခံရမည်း- သခင်သည် ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိစ္ဆ
 စံချက်မိကို ထွက်အောင်မိုက်လျှင်၊ ချက်မိပျက်
 ၂၈ သည် အတွက် ထွတ် ရမည်း- ထိုအတူ ကျွန်
 ယောက်ျား၊ ကျွန်မိစ္ဆသွားကို ကျိုးအောင် မိုက်
 လျှင်၊ သွား၊ ကျိုးသည် အတွက် ထွတ်ရမည်း၊
 ၂၉ နွားသည် လူယောက်ျား၊ မိစ္ဆကို ခွေ၍ လူသေ
 လျှင်၊ ဝေဇဇဇိသို့ နွားကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်၍ သတ်
 ရမည်း၊ အသားကို ထည်း၊ ပစားရ၊ နွားရှင်ကို
 ၃၀ ကား၊ အပြစ်ထွတ်ရမည်း- ၎င်းနည်း၊ နွားသည်
 အထက်က ခွေဘူး၍၊ ခွေကြောင်းကို နွားရှင်
 ကြားထိထွက်၊ ပရည်မချောင်အထွတ်ထား၍၊

နွားသည် သောကြား၊ မိစ္ဆကို သတ်မိလျှင်၊ ထို
 နွားကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်သတ်ရမည်း၊ နွားရှင်
 ၃၁ ကို ထည်း၊ အသေသတ်ရမည်း- သို့မဟုတ်၊ ငွေ
 လျှော်စေလှစီရင်လျှင်၊ စီရင်သည် အထိုင်း၊ မိမိ
 ၃၂ အသက် ခွေးရန် အဖိုးကို လျှော်ရမည်း- သူတ
 ပါး၏ သားသို့၊ ကို ခွေလျှင်၊ စီရင်သည် အထိုင်း၊
 ၃၃ ခံရမည်း- ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိစ္ဆကို ခွေလျှင်
 ခုကား၊ နွားရှင်သည် ကျွန်ရှင်အား ငွေအကျပ်
 သုံး ဆယ် ကို လျှော် ရမည်း၊ နွား ကို ထည်း၊
 ၃၄ ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်သတ်ရမည်း- လူသည် တွင်း
 ကို ခွင့်၍ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ တွင်းကို တူး၍ ပ
 မိတ်ဘဲ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ သူတပါး၏ ခြင်း၊ နွား
 ၃၅ သည်၊ ထိုတွင်း၌ ကျလျှင်- တွင်းရှင်သည် ခြင်း၊
 နွား အဖိုးကို လျှော်၍ အသေ ကောင်ကို ထုရ
 ၃၆ မည်း- အကြင်သူ၏ နွားသည်၊ သူတပါး၏ နွား
 ကို အသေခွေလျှင်၊ နွားရှင် နှစ်ဦးတို့သည်၊ အ
 သက်ရှင်သော နွားကို ရောင်း၍ အဖိုးကို ဝေထူ
 ရမည်း၊ သေသော နွားကို ထည်း၊ ဝေထူရမည်း-
 ၃၇ ၎င်းနည်း၊ နွားသည် အထက်က ခွေဘူးကြောင်း၊
 ကို၊ နွားရှင် သိလျက် နှင့် မချည် မနှောင် အ
 လွတ်ထားလျှင်၊ နွားသေကောင်ကို ကိုယ်တိုင်
 ယူရမည်း၊ ထိုနွားတကောင်အတွက် တကောင်
 ကို အမှန်လျှော်ရမည်း၊

၂၂

၃၈ လူသည် သူ၊ နွားကို မိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊
 ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နွားတကောင်အတွက် နွား
 ၃၉ ငါးကောင် ကို၎င်း၊ သိုးတကောင် အတွက် သိုး
 ၄၀ ထေးကောင်ကို၎င်း၊ ပြန်ပေးရမည်း- သူမိုးသည်
 တိမ်ကို ထွင်းပောက်စည်၊ သူတပါးအထွေ၍ သေ
 အောင်သတ်သော်လည်း၊ သေစားမသေစေရ-
 ၄၁ သို့သော်လည်း၊ နေထွက်လျှင်၊ သေစားသေစေရ
 မည်း၊ အကြောင်း မူ ကား၊ ပြန် ပေး စရာ အ
 ၄၂ ကြောင်းရှိ၏၊ ဥဇ္ဇာအတွက် မရှိလျှင်၊ မိုးသည်
 ၄၃ ဥဇ္ဇာအတွက် ကိုယ်ကို ရောင်းရ မည်း- သူမိုး
 ထက်၌ မိုးသော နွား၊ သိုးကို အသက်ရှင်လျှက်
 အမှန်အထွေလျှင်၊ နှစ်ဆပြန်ပေးရမည်း၊
 ၄၄ သုထယ်၊ သုဗျဉ် ဥသည်ကို ဓားစေ သော်
 ၄၅ ၎င်း၊ မိမိတိမိန္ဒာန်ကို သုထယ်၌ ထိန်းကျောင်း
 သော်၎င်း၊ မိမိထယ်၊ မိမိဗျဉ် ဥသည်ထဲက အ
 ၄၆ ကောင်းထုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်း- မီး၌
 သော အခါ မြက်ပင် ကြောင့် အစည် အထိုင်း
 ရှောင်၍ ထောင်လွှတ်၊ ကောက်လျှိုင်း၊ ခေါ်

ပင်၊ ထထံ၌ မှီသောစရာကို ထောင်လွှင်၊
မီးမှီသောသူသည်စမှန်လျော်ရမည်။

၇ လူတဦးသည်တိမ်နိုးခင်းတဦး၌၊ ဣဌေစေ
မှီသောဥစ္စာတစ်ခုတခုကိုထပ်နှံ၍၊ ထပ်နှံသော

သူ၏တိမ်မှ သူမိုး၊ ခိုးသွားလျှင်၊ သူမိုးကိုထွေမိ
သောစခါ နှစ်ဆလျော်စေ၊- သူမိုးကို မထွေ

လျှင်၊ တိမ်ရှင်သည် မိမိတိမ်နိုးခင်း ဥစ္စာကိုယူ
သယောမယူသောဟု၊ ဘုရားသခင် ရွှေတော်၌

၈ စစ်ခံရမည်၊- သုဥစ္စာကိုပြန်မှားသည် စမှ
မှား၊ နှား၊ မြ၊ သိုး၊ စဝတ်စေ့မှီသော၊ ရှောက်

သောဥစ္စာ တစ်ခုတခုကိုထွေ၍၊ ဤဥစ္စာကား၊ ငါ
၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟုတစ်ခုတယောက်ဆိုလျှင်၊ စမှ

သည်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင် ရွှေတော်၌
စစ်ခံရ၍၊ တရား၊ ရှုံးသော သူသည် နှစ်ဆ

၉ လျော်ရမည်၊- လူသည်တိမ်နိုးခင်း ထထံ၌ မြ၊
နှား၊ သိုးစေ့မှီသော တိမ်နိုးခင်းတစ်ခုတခုကိုထပ်

နှံ၍၊ ထိုတိမ်နိုးခင်းသေသော်၎င်း၊ ထိုခိုက်၌ နာ
သော်၎င်း၊ သက်သေမရှိဘဲ သူတပါးမောင်း၍

၁၀ သွားသော်၎င်း၊- ထပ်နှံသောသူသည်၊ ငတ်မိ
နိုးခင်း၏ ဥစ္စာကိုငါမယူဟု၊ နှစ်ဦးသဘောတူ

ထွက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ထက်ခွန်ခံရလျှင်၊
ဥစ္စာရှင်သည် ဝန်ခံရမည်၊ ထပ်နှံသူသည်မ

၁၁ လျော်ရ၊- သို့ရာတွင်သူတပါးခိုးသွားလျှင်၊ စ
နှံသူသည်ဥစ္စာရှင်အားပြန်ပေးရမည်၊- သား

၁၂ ချေကိုက်လျှင် သက်သေအံ့၊ စသေကောင်ကိုပြ
စေးပြနိုင်လျှင်လျော်မခံရ၊- လူသည်တိမ်နိုး

၁၃ ခင်း၌ တစ်ခုတခုကို ငှား၍၊ ဥစ္စာရှင် မပါဘဲ သေ
သော်၎င်း၊ ထိုခိုက်၌ နာသော်၎င်း၊ စမှန်လျော်ရ

၁၄ မည်၊- ဥစ္စာရှင် ပါလျှင်၊ ငှားသော သူသည်မ
လျော်ရ၊- အခွင့်ငှားလျှင်မူကား၊ ဥစ္စာရှင်သည်

၁၀ တပြည်တနိုင်ငံသားဖြစ်သော စည်ထည်ကို
မနှောင့် ခွက် မညည်းဆဲရ၊ ထင်ထို သည် ဆဲ

၁၁ ဂုဏ်ပြည်၌စည်ထည်ဖြစ်ကြသူ၊- မိမိမရှိ
သော သူငယ်နှင့် ခုဆိုးမကို သင်ထိုထည် စ

၁၂ နှောင့်ခွက်ရ၊- နှောင့်ခွက်ခြင်း တစ်ခုတခုကိုပြ
၍၊ သူတို့သည်ငစားစားနည်းငယ် စော်တစ်

၁၃ လျှင်၊ ငါသည်ထိုစသံကိုစမှန်ကြား၍၊- ငါစ
ဇွတ်ခြင်းစွာထွက်လျက်၊ သင်ထိုကိုထားစေး

၁၄ ဖြင့် ကွပ်ဇွက် မည်၊ သင်ထို မထားစွာသည်
ထည်း၊ ခုဆိုးမဖြစ်၍၊ သားသွေးစွာသည်ထည်း၊

၁၅ မိမိမရှိသောသူငယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊
၁၆ လူဖြစ်သောဆင်းရဲသား၊ တိမ်နိုးခင်းကား

၁၇ သင်သည်ငွေကို နှေးလျှင်၊ စတိုးစားသောသူ
၁၈ ကဲ့သို့သွန်မပြု၊ စတိုးကိုမတောင်းရ၊- ဟိန္ဒူ

၁၉ ခုခင်းသည် မိမိစောင်ကိုထင်၌ ပေါင်ထား၊
၂၀ မိုဏ်း မရှုပ်မှီ ပြန်ပေးရမည်၊- စကောင်းမှု

၂၁ ကား၊ စခြားသောချစ်ရာမရှိ၊ ကိုယ်ချစ်ထိုဖြစ်
၏သူသည်စထယ်သို့တိမ်နိုးခင်းသနည်း၊ ငစား

၂၂ စော်တစ်လျှင်၊ ငါကြားမည်၊ ငါသည်သနား
သောသဘောရှိ၏၊

၂၃ ဘုရားသခင်ကိုထွန်ကျွတ်၍မပြောရ၊ ထင်၏
၂၄ စပျိုးကို ထုပ်မိုးသောမင်းကိုမကျိန်ဆဲရ၊- စ

၂၅ ဦးမှည့်သောစသီး၊ စဦးညှစ်သောစရည်ကိုမ
ထိမ်မရှက်ဘဲဆက်ကပ်ရမည်၊ စဦးစွာသော

၂၆ သား ယောက်ျားကိုထည်း၊ ငစားဆက်ကပ်ရ
၂၇ မည်၊- ထိုနည်းတူ သိုးနှားထိုကိုပြုရမည်၊ စနှစ်

၂၈ ရက်ပတ်လုံးသိုးနှားသငယ်ကို စမှန်စေထူ
နေစေ၍၊ စမွှေမနေရောက်မှ ငစားဆက်ကပ်ရ

၂၉ မည်၊- သင်ထိုသည်ငစံ၌သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်
ရကြမည်၊ တော၌သားချေကိုက်သောစစ်ထား

၂၃

၃၀ သင်သည်မှားသောသိတင်းကားကိုမကြား
မပြောရ၊ မတရားသောသူတို့နှင့် ဝိုင်းညီ၍၊ စ

၃၁ မှန်သောသက် သေကိုမခံရ၊- လူစွာသနားသို့
လိုက်၍မတရားသဖြင့်မပြုရ၊ တရားစေ့သည်

၃၂ စမှမှားကြီးသောသူထက်၌နေ၍၊ တရားထမ်း
၃၃ မှလွှဲစေခြင်းငှါမပြောရ၊- ဆင်းရဲသောသူထက်

၃၄ ၌လည်း မနွှဲကွက်ရ၊- သင်သည် ရန်သူ၏ မြင်း
နှားလမ်း၊ လွှဲသည်ကိုထွေမြင်လျှင်၊ စမှန်ပြန်သို့

၃၅ ရမည်၊- သင့်ကို မုန်းသော သူ၏မြီထည်၊ မိမိ
ဆောင်ခွက်သောဝန်စောက်မှာထဲနေထည်ကို

ရွတ်မြတ်လျှင်၊ နေမင်းရဲ့ နိဗ္ဗာန်သော အစွန်ပိုင်း၊
 ၁ ညီ၍ နေရမည်- ထင်၍ ဆင်း၊ ရဲ့သော သုတည်
 ထာရားထွေသောစာ၊ သုကိုမထာရားသဖြင့်မမီ
 ၂ ရင်ရ- နထုတ်မစွန်သော အမှုကို ရှောင်ရမည်၊
 အပြစ် ခံ၍သောသူ၊ မြောင့်မတ် သောသူကို
 ကွပ်စွက်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်မထာရား
 ၃ သောသူကို အပြစ်မထွတ်- ထင်သည် တမိုးမ
 စားရ၊ တမိုးသည် ပညာရှိထိုက်စွက်မိကို ကွယ်
 ခေ၍၊ မြောင့်မတ်သောသူထိုက်စကားကို ထွေ
 ၄ တတ်၏- တကွန်းထပ်နိုင်သော၊ ဖြစ်သောဧည့်
 ထည်ကို နှလုံးဆဲရ၊ ထင်ထို ထည် ဆဲရအံ့၊
 ဖြစ်၍ ဧည့်သည်ဖြစ်ခဲ့ သူသောကြောင့်၊ ဧည့်
 ထည်၏မိတ်သဘောကို ထိကြ၏၊
 ၅ ခြောက်နှစ် ပတ်ထုံး ထယ်ထုတ်၍ အသီးကို
 ၆ ဆိမ်းရမည်- သတ္တမနှစ်တွင် ထယ်ကိုမထုတ်သဲ
 အထွတ်သားရမည်၊ ထိုမြူလျှင် ဆင်းရဲသော အ
 မျိုးသားချင်း၊ ထိုသည်၊ ခားရသော အရွှင်မြူလိမ့်
 ဧည့်ကြွင်းသော အရာကို ထည်း၊ မြေတိမ်နွှာန်
 ထိုထည်စားရကြလိမ့်မည်၊ ထိုနည်းသူ၊ နှစ်ဥ
 ထည်၊ ထံ ထွင် ဥထည် ကိုထည်း၊ မြူမည်-
 ၇ ခြောက်ရက်ပတ်ထုံးအထုပ်ထုပ်ရမည်၊ သတ္တမ
 ရေရက်၌ ဖြစ်ဝတ် ရှားရမည်၊ ထိုမြူလျှင် ထင်
 နွှားမြို့ထိုသည်၊ ဖြစ်ဝတ်ရှား ရေရသော အရွှင်မြူ
 လိမ့်မည်၊ ထင်၏ငယ်သားစွာ၊ ဧည့်ထည်စွာ၊
 ၈ ထိုထည်း၊ ထက်သာရကြလိမ့်မည်- ငါပညတ်
 ထာရ်ထို၍ ထက်မြူကြသော၊ အမြဲသောဘုရား
 စီနာမကို မမြွတ် မထိုနှင့်၊ ထင်၏ နှုတ်ထဲ က
 မြွတ်ထံကို၊ ထုတပါးမကြားစေနှင့်၊
 ၉ ထ နှစ် ထွင် သုံး ကြိမ် ငမေ ခွဲ ခွဲရမည်-
 ၁၀ ငါ နှာထားခဲ့ ပြီးသည်ထင်၊ အမိမထ မြန်း
 စွတ်သော ရေရက်အမြိန်၌ အလှပ ခွဲကိုခံ၍၊ န
 နှစ်ရက်ပတ်ထုံး၊ တဆေးခဲ့သော နှစ်ကို ခားရ
 မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုထွင်သင်သည်
 ဆဲရအံ့၊ ဖြစ်က ထွတ်သောတည်း၊ ထိုခွဲကိုခံ
 ဧဠိငယ်ထို အထယ်ထုတကက်ခွဲ၊ ပပေါ်မထာ
 ၁၁ ရ- ထယ်ထုတ်၍ အသီးအနှံကို ထိမ်းမိသည်
 ကာထ၊ ထိမ်း၊ ခွဲကိုငှင်၊ ထယ်ထုတ်၍ အသီးအနှံ
 ကိုထိုထားသည်ကာထ၊ နှစ်ထဲသောစာ၊ ထို
 ၁၂ ထား ခွဲကိုငှင် ခံရမည်- ထင်ထိုထွင်သောကွား
 အစောမ်းထိုသည်၊ ထွင်လျှင်သုံးကြိမ်၊ ထာဝရ
 အစွန် သုရားဆောင်ရွက်သော၌ စွက်နှာ ဖြစ်ကြ
 ၁၃ ဧည့်- ထေရ်အောင်၏အထွေကို၊ တဆေးပါ

ထောရနဲ့ နှင့် နေရာ၌ ပူဇော်ရ- ထေရ်ကောင်
 ၁၄ ဆီဥကို နတ်ထိုဝ်းစောင်းကြွင်းအရ- ထင်၏
 မြေ၌အပိုး၊ သီးသောအသီး၊ အနှံ အကောင်းထုံး
 ကို၊ ထင်၏ သုရားထောင် ထာဝရဘုရား၏ ထိပ်
 တော်ထဲထိုဆောင်သွင်းရမည်၊ မိတ်သဘောကို
 အစွန်ရည်နှင့် မြွတ်မစွတ်ရ၊
 ၁၅ ကြည့်၍ ထော့၊ ထမ်း၊ ခရီး၌ ထင်ကို ခေတ်
 ရှောင်၍၊ ငါထွင်ဆင်နှင့်သော အရပ်သို့ ပို့စေ
 မြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို ထင်ရွှေ၌ ငါစေ
 ၁၆ ထွတ်၏- ထိုတမန်ကို မြို့သေခွာမြူထော့၊ ထော့
 တော်ကို နားထောင်ထော့၊ အာဏာ တော်ကို
 အဆန်နှင့်၊ ထင်ထို ဖြစ်စားသော အပြစ်ကို သူ
 ၁၇ သည်မထွတ်၊ နားမသည်သု၌ တည်မြဲ၏- အ
 ထယ်စင်စစ်ထင်သည် သုကောင်းကို နားထောင်
 ၍၊ ငါပညတ်သမ္မာအထိုင်း၊ မြူလျှင်၊ ထင်၏ရန်သူ
 ထိုကို ငါသည်ရန်ခတ်မြူမည်၊ ထင်ကို ဆီးတား
 ၁၈ သောသူထိုကို ထည်း၊ ငါဆီးတားမည်- ငမေမန်
 ထည် ထင်ရွှေ၌ထွား၍၊ ထင်ကို အာဇာနည်ထွေး၊
 ထိကြိထွေး၊ နေရမိထွေး၊ ခါးခိုထွေး၊ ပိရဂါမြို့ထွေး၊ ထိပိ
 ထွေး၊ ထာဗုထိုထိုမြို့ထွေး၊ ထောင့်သွင်း၍၊ သူထို
 ၁၉ ကို ပယ်ရှင်းမည်- သူထိုဘုရားစွာကို ဦးမစွာ၊
 ဝတ်မမြူရ၊ သူထိုထာထာအထိုင်မကျင့်ရ၊ သူ
 ထိုကို အကုန်အစင်ရှောင်သွေ့၍၊ နှုတ်ထွင်းတု
 ၂၀ စွာကိုထည်း၊ ရှင်းရှင်းမြို့စွတ်ရမည်- ထင်ထို
 စီဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်မြူရမည်၊
 ထင်၏ ရန် ကိုငှင်၊ ရေကိုငှင်၊ ကောင်းကြီးပေး
 တော်မူမည်၊ အနာရောဂါကိုထည်း၊ ထင်၏စေ
 ၂၁ ထဲက နှုတ်ထု ပယ်ရှား တော်မူမည်- ထင်၏
 ဖြည်ထွင်ကိုယ်ဝန်စွက်သောထာဝရ၊ မြို့သော
 ထာဝရ၊ နှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်၊ ထင်၏ထောက်
 ၂၂ တန်းကို ငါခံလင်စေမည်- ငါကြောက်တတ်
 သောထောကို ထင်ရွှေထိုငါစေထွတ်၍၊ ထင်
 နေရာထောရုထောရုအရပ်၌၊ ဝယ်ထိမ်းသောသူမျိုး
 ကို ငါစွတ်ဆီးမည်၊ ထင်၏ရန်သူအပေါင်းထိုကို
 ၂၃ နှောင့်ထိုထွင်စေမည်- ဌားထူစွာကို ထပ်
 ထင်ရွှေထိုငါစေထွတ်၍၊ သူထိုထပ်ထိပိထွေး၊ ခါး
 ခိုထွေး၊ ထိကြိထွေးကို ထင်ရွှေနှာနှာထုတ်ကြလိမ့်
 ၂၄ မည်- ထိုထူစွာကို တနှစ်ခွဲတွင် ထင်ရွှေနှာ
 ငါမနှစ်ထုတ်၊ ထိုမြူလျှင် ဖြည်ထည်ထုမိတ်ညံ
 ၍၊ ထားရဲသည် ထင်တထေ၌ စွာပြား လိမ့်
 ၂၅ မည်- ထင်သည်ထိုး၊ ဂွာ၍တဖြည့်ထိုးကို စင်
 စားသည့်ထိုဝ်းစောင်း၊ သူထိုကို ထင်ရွှေနှာမြို့

၁၁ မြည်းငါ့နှင်ထုတ်မည်- ထင်းစုရာနယ်စပ်၌
 ၁၂ အခြားကို၊ ဧဝံဟံထယ်မှထည်မိလိက္ခိဟံထယ်
 ၁၃ ထိုင်စောင်၎င်း၊ ဘောဓတပဉ္စမြစ်ထိုင်စောင်၎င်း
 ၁၄ ငါ့စွတ်သားမည်း၊ ထိုစေ့ရံသား၊ ဈားကို ထင်း
 ၁၅ ထက်ထို ငါ့စပ်၌၊ ထင်ထည် နှင်ထုတ် ရလိမ့်
 ၁၆ မည်- ထုထိုနှင်၎င်း၊ ထုထို ထုသား ဈားနှင်၎င်း၊
 ၁၇ ထင်ထည်မိ သာသနာမ ဖွဲ့ရ- သင်သည်ကို
 ၁၈ ခြင်္ဖားစေခြင်းငှါ၊ ထုထိုသည်ပြုမည်ကို မိုးရိမ်
 ၁၉ စရာ၌သေခွကြောင့်၊ ထုထိုသည်ထင်ပြည်၌မနေ
 ၂၀ ရကြ၊ ထင်သည်သူတို့ဘုရားကိုဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိ
 ၂၁ မိ၌ ထေရာစင်ကြောင်း၊ စေ့နှံခြင်လိမ့်မည်ဟု၊
 ၂၂ ဗမာဓမ္မသားမိန့်တော်မူ၏။

۱۹

[illegible]

ပြန်လျက်၊ ဤအသွေးကဒေ၊ ဤတမူအစောင့်အရှောက်
သင်တို့၌ ထာဝရဘုရား ဝန်ခံထားမှုအသွေး ဝမ်း
ဉာဏ်အသွေး၊ ပြန်သည့်အသွေးအစောင့်အရှောက်။

- ထိုထဝါပေး၍၊ အာရုံ၊ ခာယံ၊ ဝဘိတု၊ အစရှိသော၊ အသရေထမဦး၊ အထက်ကြီးသူ ခုနှစ်
- ကျိပ် ထိုသည် တတိယ- အသရေထမဦး၊ ခာယံ၊ ဝဘိတု၊ အစရှိသော၊ အသရေထမဦး၊ အထက်ကြီးသူ ခုနှစ်
- သာ ကျောက်မြင့် ပြီးသော ကျောက်ခင်းကဲ့သို့၊ သိုလှင်းကြည်ထင်သော ကောင်းကင်ဈာန်ကဲ့သို့
- သင်ထင်ထေး- အသရေထမဦး၊ အာရုံ၊ ခာယံ၊ ဝဘိတု၊ အစရှိသော၊ အသရေထမဦး၊ အထက်ကြီးသူ ခုနှစ်

၁။ ထာဝရဘုရားကထည်း။ ငါမို့ရာဆောင်ပေါ်
ထို့တက်၍ နေထေး၊ လူများ ထိုအား ထွန်သင်
မို့ရာ၊ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားသော
ပညတ်တရားများကိုသင်၍ ငါအပ်ပေးမည်ဟု၊
၂။ မောရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊- မောရှေသည်
မိမိထက်ထောက်ယောဉ်းစွာနေထူထ၍၊ ဘုရား
၃။ ထခင်စံတောင်တော်ပေါ်သို့ တက်သွား၏၊- အ
ထက်ကြီးသူထို အားထည်း။ ငါထိုမထာမို့ ထိုင်
အောင်၍ အရပ်၌ နေကြထေး၊ အာရုံစွဲစွဲထူ
ရသည်သင်ထို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည်သူမ
ဆို၊ အမှုအခင်းရှိလျှင်၊ သူထိုထံသို့ သွားစေထူ
ရာထားလေ၏။

၀၁ မောဇ္ဈေသည တောင်တော်ပေါ်သို့ ထက်၍၊
 မိုဃ်၊ တိမ်သည် တောင်တော်ကို ထွင်းမိုး၏-
 ၀၂ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင်
 ပေါ်မှာထိ၍၊ မိုဃ်၊ တိမ်သည် ပြောက်ရက်ပတ်
 လုံး၊ ထွင်းမိုး၏၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ မိုဃ်၊ တိမ်စ
 ထဲက၊ စသံတော်ထွက်၍၊ မောဇ္ဈေကိုခေါ်တော်
 ၀၃ မူ၏- ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တောင်
 ထိပ်ပေါ်မှာ ထောင်သောမီးကဲ့သို့ ထင်၍၊ ဣသ
 ၀၄ ရေထစမျိုးသားထိုသည်မြင်ရကြ၏- မောဇ္ဈ
 သည် မိုဃ်၊ တိမ်စထဲသို့ ဝင်သဖြင့် တောင်ပေါ်
 သို့ ရောက် ၍၊ စရက် ထေး၊ ဓာတ် ပတ် လုံး
 တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။

12

၁။ ထာဝရ ဘုရားကထည်း။ ဣသရေယ စာရို၊
၊ သားရှိသည်၊ ငစား၊ ထတ်ဆောင် ပဏ္ဏာ ကို
ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုထားကြည်
ညီသောစောနာ မိတ်နှင့် ငစားသူ ထည့်သော

၈ ထူထိုက်၊ ထင်သည်အထွက်ခံရမည်- ခံရသော
 ၉ အထွေထွေကား၊ အ၊ ငွေ၊ ငြေ၊ ဝါ- ပြာသောအ
 ထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နိသောအထည်၊
 ၁၀ မိတ်ချော၊ မိတ်စွေး- အနိဆိုးသောသိုးရေတ
 ၁၁ ထာရှုသားရေ၊ အကာရှုသစ်သား- လိမ်းရန်
 ဆီဖော်ဘို၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းရွှေဖော်ဘိုရာ၊
 ၁၂ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာမီး- ရှဟံကျောက်၊ ထမ်း
 ပရောထိတ်သင်တိုင်း၊ နှင့်ရင်ခွဲ၌ စီစရာကျောက်
 ၁၃ မြတ်တည်းဟူသောအထွက်ခံရမည်- ငါ့မည်
 ထင်ထိုက်တွင် ကိုန်းဝတ်ရာဘိုသန့်ရှင်းရာဌာနကို
 ၁၄ ထုပ်ကြေး- ငါပြသမှုသော တဲတော်ဝံ၊ ထဲ
 တော်တန်ဆာဝံနှင့်အညီထုပ်ရမည်၊
 ၁၅ အလျှားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊
 ဧကန်တတောင်ထွာ မှီသော သစ်တာကို၊ အ
 ကာရှုသားနှင့်ထုပ်၍၊ သစ်တာအတွင်း အပြင်
 ၁၆ ကိုအောင်နှင့်ခွမ်းခံရမည်- သစ်တာအပေါ်နား
 ပတ် ထည်၌ ကွပ်သော အတန်ဆာ ကိုထည်၊
 ၁၇ ထုပ်ရမည်- အထေးကွင်းကိုသွန်း၍၊ သစ်တာ
 ထေး ထောင့်၌ တရုတ် နှာ နှစ်ကွင်း မိတ်ပုံရ
 ၁၈ မည်- အကာရှုသားထမ်းသိုးကိုထုပ်၍အနှင့်
 ၁၉ ခွမ်းခံပြီးမှ- သစ်တာထမ်းစရာဘို တပက်တ
 ၂၀ နှစ်အကွင်းထဲသို့လျှိုထားရမည်- ထိုထမ်းသိုး
 ကိုထည်၊ သစ်တာအကွင်းထဲကမ နှုတ်၊ အမည်
 ၂၁ မှီခေရမည်- ငါပေးသော သက်သေခံချက်ကို၊
 ထိုသစ်တာထဲမှာထားရမည်၊
 ၂၂ အလျှားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာမှီ
 သော သစ်တာ အဝံ့ ကို ထည်၊ အနှင့်ထုပ်ရ
 ၂၃ မည်- အခေရမိမ့်နှစ်ပါးကိုထည်၊ သစ်တာအ
 ခုံးတွင်၊ အလျှား တပက် တချက်၌ ထုပ်ရ
 ၂၄ မည်- ထိုခေရမိမ့်နှစ်ပါးကို သစ်တာခုံးကိုယ်
 ထဲကထုတ်၍၊ သစ်တာခုံးအပေါ်၌ တပက်တ
 ၂၅ ပါးမီ ထုပ်ပြီးလျှင်- ခေရမိမ့်နှစ်ပါး ထိုသည်
 ချက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သစ်တာခုံးကိုရှုလျက်၊ မိမိ
 အတောင်ကို မြန်၍ သစ်တာခုံးကို ခိုးရမည်-
 ၂၆ သစ်တာအခုံးကို သစ်တာပေါ်မှာတင်ရမည်၊
 ငါပေး သော သက်သေခံချက် ကိုလည်း၊ သစ်
 ၂၇ ထာထဲမှာထားရမည်- ထိုအရပ်၌ ငါသည်သင်
 နှင့်အညီ၊ သက်သေခံချက် ထားသောသစ်တာ
 ခုံးအပေါ်၊ ခေရမိမ့်နှစ်ပါးစပ်ကြားမှာသင်နှင့်
 နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ အသရေလ အမျိုးသားတို့၌
 ထင်ဆိုရာသမျှကိုမီရမည်၊
 ၂၈ အလျှားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တ

တောင်ထွာ မှီသော ဧကန်ကို ထည်၊ အကစ၍
 ၂၉ ထားနှင့်ထုပ်၍- အောင်နှင့်ခွမ်းခံရမည်၊ ဧကန်
 အပေါ်နားပတ်ထည်၌ ကွပ်သော အတန်ဆာကို
 ၃၀ ၎င်း- အနံထက်တဝါး မှီသော ခါးပန်းကို၎င်း၊
 ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်ထည်၌ ကွပ်သော အတန်
 ဆာကို၎င်းထုပ်ရမည်- အထေးကွင်းကိုထည်၊
 ထုပ်၍၊ ခြေထောက်ထေးရအထက်၊ ဧကန်ထေး
 ၃၁ ထောင့်၌ တပ်ရမည်- ထိုအကွင်းတို့သည်ခါး
 ပန်းပေါ်မှာရှိ၍၊ ဧကန်ထမ်းစရာထမ်းသိုးစရာ
 ၃၂ မြစ်ရမည်- ဧကန်ထမ်းစရာအကာရှုသားထမ်း
 ၃၃ သိုးကို ထုပ်၍အနှင့်ခွမ်းခံရမည်- ဧကန်နှင့်
 ဆိုင်သောထင်ပန်း၊ ဂွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာ
 ၃၄ ထားဈားကိုထည်၊ အောင်နှင့်ထုပ်ရမည်- ငရွှေ၊
 ဧကန်ပေါ်မှာရှေ့တော်ရန်ကိုအစဉ်တင်ရမည်၊
 ၃၅ မီးခုံကိုထည်၊ အောင်နှင့်ထုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစ
 မှီသော အထက်ဈား၊ ဂွက်ဈား၊ ဘူးသီးဈား၊
 ၃၆ ကြာပွင့်ဈားတို့ကို တပတ်တည်းထုပ်ရမည်- မီး
 ခုံတိုင်တပက် တချက် သုံးထက် မီထွက်၍၊ အ
 ၃၇ ထက်ခြောက် ထက်ရှိရမည်- မီးခုံတိုင်ထဲက
 ထွက်သော အထက်သုံးလက်တွင်၊ တထက်တ
 ထက်၌၊ ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံ
 ၃၈ တူသော ဂွက်သုံးဂွက် ရှိရမည်- မီးခုံတိုင်၌
 ထည်၊ ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံ
 ၃၉ တူသော ဂွက်လေးဂွက်ရှိရမည်- မီးခုံတိုင်ထဲ
 ကထွက်သော အထက် ခြောက်ထက် မှီသည်
 အတိုင်၊ အထက်နှစ်ပက်အောက်၌ထည်၊ ဘူး၊
 ၄၀ သီးတလုံးမီ ရှိရမည်- ဘူးဈား၊ အထက်ဈား
 တို့ကို တကိုယ် တပတ်တည်း မြစ်ခေ၍၊ မီးခုံတ
 ၄၁ ကိုယ်လုံးကိုအောင်နှင့်ထုပ်ရမည်- မီးဂွက်
 ရှစ်လုံး ကိုထည်၊ ထုပ်ရမည်၊ ဧကန်ကိုထည်၊
 ၄၂ ခေခြင်းငှါ ထိုမီးဂွက်ကို ထွန်းရမည်- မီးညှပ်
 နှင့် မီးညှပ်ခံစရာ ဂွက်တို့သည် ထည်၊ အောင်
 ၄၃ မြစ်ရမည်- မီးခုံနှင့်မီးခုံတန်ဆာမှီသမျှတို့ကို၊
 ၄၄ အောင်အဂွက်တဆယ်နှင့်ထုပ်ရမည်- တောင်
 ပေါ်မှာသင့်အားပြခဲ့ပြီးသောဝံနှင့် ညီလျော်စွာ
 ထုပ်ခြင်းငှါသတိပြုရမည်၊

၂၆

၈ တနည်း ကား၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်း
 သော အထည်၊ နိသော အထည် မြင့်ပြီးသော
 ခေရမိမ့်အရပ်နှင့်ချယ်ယှက်သော၊ မိတ်ချောက
 ထားကာ ထယ်ထည်ဖြင့်၊ ထဲတော်ကို ထုပ်ရ
 ၉ မည်- ကုသားကသည့်အလျှားနှစ်ဆယ်ရှစ်

• ထောင့်၊ အနံ့ထေးထောင်ခြင်း၊ ကုသားကားစွန်း
 ၇ အထွေးအနံ့ထွေးမည်- ကုသားကားငါးထည်
 ၈ မိတ်စပ်တည်း ချုပ်ရမည်- ကုသားကား တ
 ထည်ပြင်ထက်မှာ၊ ကုသားကားနားစွန်းဆက်၍
 ရာ၍၊ ကွင်းရှားကို ပြာသောထည်နှင့်ထုပ်ရ
 မည်၊ အခြားသောကုသားကားပြင်ထက်မှာ၊ ကု
 သားကားနားစွန်း ဆက်၍ရာ၍ ထည်း ထိုထွေး
 ထုပ်ရမည်- ကုသားကားတထည်၌ ကွင်းငါး
 ဆယ်ကို၎င်း၊ အခြားသော ကုသားကား အနား
 ဆက်၍ရာ၍ ကွင်းငါးဆယ် ကို၎င်း၊ ကွင်းစွန်း
 ၈ ဆိုင်မိအောင်ထုပ်ရမည်- အရှောင်ငါးဆယ်
 ကိုထည်းထုပ်၍၊ ထိုအရှောင်ခြင်းကုသားကား
 ရှားကို ပူးတွဲသဖြင့်၊ ထဲတော် တဆောင်တည်း
 ဖြစ်ရမည်၊
 ၁ ထဲတော်စုံထုပ်ဆို အခြားသောကုသားကား
 • ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်ရွေးနှင့်ထုပ်ရမည်- ကု
 သားကားသည့်အထွေးအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံ
 ထေးအောင်ခြင်း၊ ကုသားကားဆယ်တထည်ထို
 ၉ ထည်အထွေးအနံ့စွန်းထုပ်ရမည်- ကုသားကား
 ငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်း၊ ချုပ်
 ၍၊ အရွယ်ကုသားကားကို ထဲတော်ဦး၌ ခေါက်
 ၁၀ ထားရမည်- ကုသားကားများဆက်၍ရာ၍၊ ပြင်
 ထက်ကနေသောကုသားကားတထည် အနားမှာ၊
 ကွင်း ငါးဆယ်ကို၎င်း၊ ဆက်၍သော အခြားကု
 သားကားအနားမှာ၊ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းထုပ်ရ
 ၁၁ မည်- ကြေးဝါးချောင်းငါးဆယ်ကိုထည်းထုပ်
 ၍၊ ကွင်းထို့၌လျှိုပြီးလျှင်၊ အပေါ်ထဲတပိုင်းနှင့်
 ထဲပိုင်း ပူးတွဲသဖြင့်၊ ထဲတဆောင်တည်းဖြစ်ရ
 ၁၂ မည်- ထိုအပေါ်ထဲ၌ ပိုသော ကုသားကားတ
 ဝတ်ကိုကား၊ ထဲတော်နောက်ဖေးမှာ တွဲလွဲတွဲ
 ၁၃ ထားရမည်- အပေါ်ထဲ၌ပိုသောကုသားကားအ
 ထွေး နှစ်တောင်ထွင်း၊ ထဲတော်စုံထုပ်ဆို၊ တ
 ခက်တချက် တတောင်မီ တွဲလွဲတွဲထားရမည်-
 ၁၄ အပေါ်ထဲစုံထုပ်ဆိုအနီဆိုးသောသိုးရေကို၎င်း၊
 ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တထောင့်သားရေကို၎င်းထုပ်
 ရမည်၊
 ၁၅ ထဲတော်ကရန်ထောင်ထားရသောအကား
 ၁၆ ဖြည့်ပြား ထိုကိုထည်းထုပ်ရမည်- ဖြည့်ပြား
 ထည်အထွေးဆယ်တောင်၊ အနံ့တတောင်ထွေး
 ၁၇ ရှိရမည်- ထိုဖြည့်ပြားရှိသမျှထို့၌၊ ခြေထောက်
 ၁၈ နှစ်စုံတတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုပ်ရမည်- ထဲ
 တော်တောင်ထက်၌ကရန် ဖြည့်ပြားနှစ်ဆယ်

• ကို ထုပ်ရမည်- ထိုဖြည့်ပြားနှစ်ဆယ်ထွင်းအ
 ပြားတပြားအောင်၌ ခြေထောက်နှစ်စုံစုံ ခွပ်
 စရာဆို၊ ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကိုထုပ်ရမည်-
 ၂၀ ထိုအထွေး ထဲတော်ခြောက်ထက်၌၊ ကရန်ဖြည့်
 ၂၁ ပြား နှစ်ဆယ်ရှိရမည်- ထိုဖြည့်ပြား၌ထည်း
 ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်စုံစုံရှိရမည်-
 ၂၂ ထဲတော် အနောက် ထက်၌၊ ကရန်ဖြည့် ပြား
 ၂၃ ခြောက်ပြားကို၎င်း၊ ထောင့်တခက်တချက်၌၊
 ၂၄ ကရန်ဖြည့်ပြားနှစ်ပြားကို၎င်းထုပ်ရမည်- အ
 ထက်၌၎င်း၊ အောက်၌၎င်း၊ ကွင်းကိုထပ်၍စေ့စပ်
 ထူက်၊ ထောင့်နှစ်စုံကိုပြီးစေရမည်- ဖြည့်ပြား
 နှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ်ဆယ်ခြောက်စုံ၊ တပြားနှစ်
 ၂၅ စုံစုံရှိရမည်- ထဲတော်၌ ကရသောဖြည့်ပြား
 ကိုလျှိုစရာဆို၊ အကားရှားကန်ထန် ကွင်းထို
 ၂၆ ကို တခက် ငါးချောင်းမီ ထုပ်ရမည်- ထဲတော်
 နောက်ဖေး၌ ကရသော ဖြည့်ပြားကိုလျှိုစရာ
 ဆို၊ ကန်ထန်ကွင်း ငါးချောင်း ကိုထည်း ထုပ်ရ
 ၂၇ မည်- အထယ်ကန်ထန်ကွင်းကိုထောင့်တခက်
 ၂၈ တချက်၌ဆုံးစေရမည်- ဖြည့်ပြားထိုကိုအရှင်
 နှစ်ခပ်ရမည်၊ ကန်ထန်ကွင်းလျှိုဆိုရာ အရှင်
 ကိုထည်း ထုပ်၍၊ ကန်ထန် ကွင်းထိုကိုအရှင်
 ၂၉ နှစ်ခပ်ရမည်- တောင်ပေါ်မှာသင့်အားပြသော
 ပုံနှင့်အညီ၊ ထဲတော်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊
 ၃၀ တနည်း ကား ပြာသော အထည်၊ မောင်း
 သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောမြင့်
 ပြီး၍၊ ခေရမိပ်အရပ်နှင့် ချယ်ထွယ်သော ထု
 ၃၁ ထားကားတထည်ကိုချုပ်ရမည်- အရှင်သောအ
 ကားရှားထိုင်ထေးထိုင်အပေါ်မှာ၊ ထိုကုသား
 ကားကိုဆွဲထားရမည်၊ ထိုထိုင်ထိုသည်အတိုင်း
 နှင့်၎င်း၊ ငွေခြေစွပ်လေးစုံနှင့်၎င်းပြည့်စုံရမည်-
 ၃၂ သက်သေခံချက်ထားသောသစ်တာကို၊ ကုသား
 ကားအတွင်းသို့သွင်းစရာဆို၊ ထိုကုသားကားကို
 အရှင်ချောင်းမြင့်ဆွဲကာ၍၊ ထင်္ဂာအရပ်၊ ထင်္ဂာထ
 ကျံအရပ် နှစ်ပါးစပ်ကြား၌၊ အပိုင်းအခြားဖြစ်
 ၃၃ ရမည်- ထင်္ဂာထကျံအရပ်၌ သက်သေခံချက်
 သစ်တာအပေါ်မှာ၊ သစ်တာအစုံကိုတင်ထားရ
 ၃၄ မည်- ကုသားကားပြင်မှာစားပွဲကိုထားရမည်၊
 ထဲတော် တောင် ထက် နားမှာ မီး နံ ကို ၎င်း၊
 ခြောက်ထက်နားမှာစားပွဲကို၎င်း၊ တခက်နှင့်တ
 ခက် ဆိုင်မိအောင်ထားရမည်၊
 ၃၅ ထဲတော်တံခါးဝ၌ကရန်၊ ပြာသောအထည်၊
 မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော

မြင့်မြတ်စွာထံသို့ကုသကုသကုသတည်း
 ၁၇ ကိုလုပ်ရမည်- ထိုကုသကုသကို ခြွတ်ဖို့နှင့်
 မြည့်နိုင်သောကုသကို ခြွတ်ငါးထိုင်ကိုလုပ်၍၊ ခြွတ်
 နှင့်ခွမ်းရမည်- ကြေးဝါးမြေခွပ်ငါးစုံကိုလည်း
 ထွန်းရမည်။

၂၇

- ထနည်းကား၊ ထလျှားငါးတောင်၊ စနံငါး
 တောင်မြို့စတုရန်းထေးထောင့်ဖြစ်သောသစ်
 ပတ္တင်ကို၊ ထကာရှဿာနှင့်လုပ်ရမည်၊ ထမြင့်
- ၂ ထည်း သုံးတောင်မြီရမည်- ထပ်ပတ္တင်ထေး
 ထောင့်ထပေါ်မှာ၊ ဦးမြီထေးချောင်းကိုထကာ
 ရှဿာနှင့်လုပ်၍၊ ကြေးဝါးနှင့် ခွမ်းရမည်-
- ပြာခံစရာမျိုးနှင့်တကွထူး ခွင်းပြား၊ စင်တုံး၊ စ
 ခဲသားမြိတ်၊ ထပ်ပန်းစေ့မြီသော၊ ထပ်ပတ္တင်
 နှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာ မြီသမျှကို၊ ကြေးဝါ
- ၃ နှင့်လုပ်ရမည်- ကြေးဝါးဆန်ခါးကိုငင်၊ ဆန်ခါ
 ထေးထောင့် ထပေါ်မှာ ကြေးဝါးလေးကွင်း ကို
- ငင်လုပ်ပြီးလျှင်- ထပ်ပတ္တင်ခါးပန်းစောက်၊
- ထထယ်၌ထားရမည်- ထပ်ပတ္တင်ထပ်စရာ
 ထကာ ရှဿာ ထမ်းထိုးထိုက်လုပ်၍၊ ကြေးဝါ
- ၄ နှင့်ခွမ်းရ ပြီးမှ- ထပ်ပတ္တင်ကို ထမ်းစရာထို
 တထက် တချက် ကွင်း ချား၌ ထွို ထား ရမည်-
- တောင် ပေါ်မှာ ထင်စား ပြသည်ထထိုင်၊ ထို
 ထပ်ပတ္တင်ကို ထပေါ်စောက် ထင်းထင်း ဖြစ်
 စေခြင်းငှါ၊ ဖြည့်ပြားနှင့်လုပ်ရမည်။
- ထတော် ဝင်း ကာရန် စုကာ၊ ထလျှား ထ
 ထောင်တရာမြီသောပိတ်ချောနှင့်၊ တောင်ထယ်
- ၁၁ ခွံထုသကုသကို လုပ်ရမည်- ထိုကုသကုသ
 ထိုထိုင်နှစ်ဆယ်၊ ထိုင်မြေခွပ်နှစ်ဆယ်ကိုကြေး
 ဝါနှင့်လုပ်၍ထိုင်တံ၊ ထိုင်တန်းထိုက်ငွေဖြင့်
- ၁၂ ပြီးစေရမည်- ထိုနည်းတူ၊ မြောက်ထက်၌ကာ
 ရန်ထလျှားထတောင်တရာမြီသောကုသကုသ
 နှင့်တကွ ငွေတံ၊ ငွေတန်း ပါသော ကြေးဝါ
 ထိုင် နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါ မြေခွပ် နှစ်ဆယ် မြီရ
- ၁၃ စည်း- ဝင်းထနောက်ထယ် စနံ၌ကာရန်၊ ထ
 လျှားထတောင် ငါးဆယ်မြီသော ကုသကုသ
 နှင့် တကွ ထိုင် တ ဆယ်၊ မြေခွပ် တဆယ် မြီရ
- ၁၄ စည်း- ဝင်းထရွှေထက်၌ထည်းစနံ ထတောင်
- ၁၅ ငါးဆယ် မြီရမည်- တံခါးက တခတ်တချက်၌
 ကာရန်၊ ထလျှား ဆယ်ငါး တောင် မြီသောကု
- ၁၆ ထာကုသနှင့်တကွ ထိုင် သုံးထိုင်- မြေခွပ်ထုံး
- ၁၇ ချီရမည်- ဝင်းထခါးစဉ်ထာရန်၊ ပြာသော

ထထည်းမောင်းသောထထည်း၊ နီထောထထည်း၊
 ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍၊ ခွယ်ထွယ်သော ကုသကု
 ကာထတောင်နှစ်ဆယ် နှင့်တကွ ထိုင်လေးတိုင်
 ၁၈ မြေခွပ်ထေးရမြီရမည်- ဝင်းပတ်ထည်၌တိုင်မြီ
 သမျှထိုသည့်ငွေတံ၊ ငွေတန်း၊ ကြေးဝါမြေခွပ်
 ၁၉ နှင့်မြည့်ရမည်- ဝင်းထည်ထလျှားထတောင်
 ထရာ၊ စနံ ငါးဆယ်၊ ထမြင့်ငါးတောင် မြီ၍၊
 ၂၀ ပိတ်ချောနှင့်ကြေးဝါမြေခွပ်ဖြင့်ပြီးရမည်- ထ
 စုတော်ထမ်းထို ထတော် ထသုံးထထောင် မြီသ
 မျှကိုငင်၊ တံတော်တံသင်၊ ဝင်းနှင့်ဆိုင်သောတံ
 ထင်မြီသမျှကိုငင်၊ ကြေးဝါနှင့်လုပ်ရမည်။
- ၂၀ ပရိထာတ်စည်းဝေးရာ ထတော်တွင်း၊ ထက်
 သေခံစွက်ထားရာထရပ်ကို ကာသောကုသကု
 ကာပြင်မှာ၊ မီးနံ၌ထစည်းမပြတ် မီးထွန်းစရာ
 ထိုသံထွင်းသီးကိုထောင်း၍ ယူသောသံထွင်းထီ
 စစ်ကို၊ ဣသရေလထမျိုးသားထိုသည်ထောင်ခွဲ
- ၂၀ ရကြမည် ထကြောင်း၊ ဆင့်ဆိုသော- အာရုန်
 နှင့်သုဇ်သားထိုသည်၊ ညဦးမှသည်နံ့နက်ထိုင်
 စောင်း၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ထိုထမှုကိုမိ
 ရင်ရမည်၊ ဣသရေလ ထမျိုးထိုသည်၊ သားထ
 စည်ထထက် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သ
 တည်း။

၂၈

- ထင်၏ အစ၊ ပုဏ္ဏာရန်သည်၊ ငရွှေမှာထပ်ပ
 ရောထိတ်ထမှုကိုဆောင်ရမည်ထကြောင်း၊ သူ
 နှင့်သုဇ် သားထည်းဟူသောနာမဝိ၊ အဘိထု၊
 လောဇာ၊ ဣသမာထိုက်၊ ဣသရေလထမျိုးသား
 ထိုထထကရွှေခွယ်၍၊ သင့်စောက်၌ဝန်ထား
 ထော- သင်၏ထစ်ကိုအာရုန်၌ ဘုန်းထသရေ
 ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသော ထဝတ်ကို
- ၁ ထုတ်၍ပေးရမည်- အာရုန်သည်ငရွှေမှာထပ်
 ပရောထိတ်ထမှုကိုဆောင်ရွက်ရသောစွန့်၍
 ၍၊ ထုကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ၊ ငါးပေး သော
 ညာထံကို ရသောပညာ မြီထပေါင်း ထိုသည်၊
 ထိုထဝတ်ကို လုပ်ရမည်ထကြောင်းမှာထားရ
- ၂ မဇီ- ထုတ်ရသောထဝတ်ဟူစုကာ၊ ရင်ခုံးထင်
 ထိုင်း၊ ဝတ်ထု၊ ခွယ်ထွယ်သောထင်၊ ပေါင်း၊
 ခါးပန်းတည်းဟူသော၊ သင်၏ထစ်ကိုအာရုန်
 နှင့်သုဇ် သားထို သည်၊ ငရွှေမှာ ထပ်ပရော
 ထိတ်ထမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည် ထကြောင်း၊
- ၃ ထန့်ရှင်းသောထဝတ်ကိုလုပ်ခြင်းငှါ- အာရုန်
 ပြာသော ထထည်း၊ မောင်းသော ထထည်း၊ နီ

- ၁၀ နှင့်ပေါင်းရွှေ့၍တည်ထားရမည်- အာရုန်သည် ထိုသင်းကွပ်ကိုအစွဲမဲ့ဆင်သဖြင့်၊ အသရေထစ ဖြိုးသားထိုက်သန့်ရှင်းသော အလှူပါးနှင့် ဆိုင် ဖြစ်သန့်ရှင်းသောအရာတို့၌ ပါသောအ မြင်ကိုဆောင်ရမည်။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရား ၏မိတ်တော်နှင့်တွေ့မြင်၍၊ အာရုန်၏အစွဲမဲ့အ
- ၁၁ ဧည့်ဆင်ရမည်- မိတ်တော်အကျိုးကိုလည်းလုပ် ခဲ့သော်လည်းမရပါ။ ပေါင်းကိုလည်းမိတ်တော် နှင့်လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်း ခွယ်ထွယ် သောအလှူနှင့်ပြီးစေရမည်။
- ၁၂ အာရုန်၏ သားတို့ ဘုန်းအသရေကိုထင်ပေါ် စေခြင်းငှါ၊ အကျိုး၊ ခါးပန်း၊ ဦးထုပ်စွားကိုလုပ်
- ၁၃ ပေးရမည်- ထိုသို့သင်၏အစွဲမဲ့အာရုန်နှင့်သု၏ သားတို့ကို ဝတ်ဆင်စေပြီးမှ၊ သူတို့သည်အရှေ့ ဘက်သို့ပထမထွက်သောအခါမှစ၍ နှစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အသွားကြောင်း၊ သူတို့ကို ဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့် အရာ၌
- ၁၄ ခန့်ထား၍ သန့်ရှင်းစေရမည်- သူတို့၌ရှင်စ ရာအကြောင်း၊ မထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ခါးမှ ပေါင်းသို့ထိ၊ မိတ်ပေါင်းတို့ကို ချုပ်၍ ပေးရ
- ၁၅ ဧည့်- အာရုန်နှင့်သု၏သားတို့သည်ပရိသတ် ဧည့်ဝေးရာ ထဲတော်ထဲသို့ဝင်သော်ငှါ၊ သန့် ရှင်းရာအရပ်၌သန့် ယဇ်ပထမအနားသို့ရောက် ကပ်သော်ငှါ၊ အပြင်ရောက်၍မသေစေခြင်းငှါ ထိုသို့ဝတ်ရမည်။ အာရုန်မှစ၍ သု၏အမျိုးအ ဧည့် အဆက် ထိုသည်။ ခေတ်ရသော ပညတ် တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၉

- သူတို့သည်အရှေ့၌ ယဇ်ပထမထွက်သောအခါမှစ၍ နှစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အသွားကြောင်း၊ သူတို့ကို ဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့် အရာ၌
- ၁ တဆေးမပါသောကျွန်း၊ တဆေးမပါဘဲဆီနှင့် လုပ်သောကျွန်းရပ်၌၊ တဆေးမပါဘဲဆီနှင့်လူး
- ၂ သော ကျွန်းရပ်၌တည်ထိုင်ရမည်- ထိုကျွန်း ရွာကို တောင်တလုံးထဲ၌ထည့်ပြီးမှ၊ နွားတ ကောင်၊ သိုးနှစ်ကောင် နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရ
- ၃ ဧည့်- အာရုန်နှင့်သု၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ် ဧည့်ဝေးရာ တံခါး နားသို့ ခေါ်ခွင့် ရှေ့ရ
- ၄ ဧည့်- အဝတ်တန်ဆာစွားကိုလည်းအကျိုးဝတ် ထုံး၊ သင်ထိုင်း၊ ရင်ခုံးနှင့်အာရုန်ကိုဝတ်စေ၍၊ ထူးဆန်းသော သင်ထိုင်း၊ ရင်ခုံးနှင့် ဧည့်ရ
- ၅ ဧည့်- သု၏ခေါင်းပေါ်မှာ ပေါင်းကို ထင်၍၊

- ပေါင်း၌ သန့်ရှင်းသော ထင်းကွပ်ကို တပ်ရ
- ၁ မည်- ထိုအခါ လိမ်းရာ ဆီကိုလည်း၊ သု၏ ခေါင်းပေါ်၌လောင်းသဖြင့်သုကိုလိမ်းရမည်-
- သု၏သားတို့ကိုလည်းခေါ်ခွင့်၊ အကျိုးဝတ်စေ
- ၂ ရမည်- ခါးပန်းကိုလည်းခည်း၍၊ ဦးထုပ်ကို လည်းဆောင်းစေပြီးလျှင်၊ သူတို့သည်ထာဝရ ပညတ်တော်ထဲတိုင်၊ ယဇ်ပထမထွက်သောအခါမှစ၍ ဆိုင်ရမည်။ ထိုသို့အာရုန်နှင့် သု၏သားတို့ကို၊ ယဇ်ပထမထွက်သောအခါမှစ၍ ထားရမည်။
- ၃ ထိုနောက်၊ နွားထီးတကောင်ကိုပရိသတ်ဧည့် ဝေးရာထဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်သု ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကိုနွားခေါင်းပေါ်မှာ
- ၄ တင်ရကြမည်- ပရိသတ်ဧည့်ဝေးရာထဲတော် တံခါးနားမှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ထိုနွား
- ၅ ကိုသတ်ရမည်- အသွေးကိုယူ၍ယဇ်ပထမဦး ဖြို၍လက်သို့နှင့် ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအ သွေးကိုယဇ်ပထမဦးဖြို၍ရင်းနား၌ သွန်းရမည်-
- ၆ အထွေကိုလည်းသောဆီ၌သမ္ပာ၊ အသည်းပေါ်၌မူ သောအစား၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက် ကပ် ဆီဥ ကိုယူ၍၊ ယဇ်ပထမပေါ်မှာ မီးခွိုရ
- ၇ မည်- နွား၏အသား၊ အရေ၊ နှုတ်ကိုကား၊ တပ် ပြင်မှာမီးခွိုရမည်။ အပြင်မြေရာယဇ်ဖြစ်၏။
- ၈ သိုးထီးတကောင်ကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့် သု၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်း
- ၉ ပေါ်မှာတင်ရမည်- ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင်အ သွေးကိုယူ၍၊ ယဇ်ပထမပေါ်မှာပတ်ထည့်
- ၁၀ နှစ်ဖြန်းရမည်- သိုးကိုလည်းအပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍၊ ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့်မြေတို့ကို ဆေးကြော ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းနှင့်သားတစ်များကိုစုထား၍-
- ၁၁ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပထမပေါ်မှာမီးခွိုရ မည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးခွိုသောယဇ်ဖြစ်၏။ ထာဝရ ဘုရား အားမီးဖြင့် ဆက်ကပ် ၍၊ ဓမ္မာ ကြွင်းသောပူဇော်သကာဖြစ်၏။
- ၁၂ အပြောသောသိုးကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့် သု၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်
- ၁၃ ဘာတင်ရမည်- ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင်အသွေး ကိုယူ၍၊ အာရုန်၏ထက်ခွာနားထည့်၍သု၏ သားတို့၏ထက်ခွာနားထည့်၍သု၏ထက်ခွာ ထက်မ၌သင်၊ ထက်ခွာမြေ၌သင်ထည့်၍၊ ထက်
- ၁၄ ပထမပေါ်ပတ်ထည့်၍ဖြန်းရမည်- ထက် ပထမပေါ်မှာရှိသောအသွေးနှင့် လိမ်းရာထိ ကိုယူ၍၊ အာရုန်နှင့် သု၏ အဝတ်၌သင်၊ သု၏

ထိုသို့သောအခါမှစ၍ အဝတ်စွပ်ပြန်သဖြင့်၊ အာ
 ၂၂ ခုန့်မှစ၍ ထားရား၊ အဝတ်စွပ်ထိုးထည်ထန်
 ရှင်းကြွယ်မည်-ထိုသို့သောအခါမှစ၍ အာ
 ရာသီပြန်သောကြောင့်၊ ဆီဝါ၊ အခြား အထူးကို
 ခုံးသောဆီဝါ၊ အထည်ပေါ်၌ မှီသော အထူး
 ကြွယ်ကပ်စွပ်စွပ်ကြွယ်ကပ်ကိုခုံးသော
 ၂၃ ဆီဝါ၊ ထက်ပန်း- ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ထားသော၊ တဆေးခွဲခုန်တောင်းထဲက ခုန်တ
 ထိုး၊ ဆီခွပ်ထုပ်သောခုန်ပြားတပြား၊ ခုန်ကြွပ်
 ၂၄ တထုပ်ကို ထု၍- အာရုံနိဗ္ဗာန်၊ ထုတ်သောထို
 ထည်၌ ထိုအရာကို ထားပြီးလျှင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ရှိစွဲ၍၊ ရှိသောပူဇော်သ
 ၂၅ ကာပြုရမည်- ထိုအရာကိုသုတိထက်ရှင်ထု
 ခြံထာဝရဘုရားရှေ့တော်တင် ရွေးကြိုသော
 အနုပြစ်ခေါ်ပြင်းငှါ၊ ထက်ပတ္တင်၌မီး၊ မြို့ရယ်
 အပေါ်မှာမြို့ရမည်၊ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်
 ၂၆ ပြုသောပူဇော်သကာပြစ်၏- အာရုံနိဗ္ဗာန်
 ခန့်ထားရာ ထိုး၏ ရပ်ပတ်ကို ထု၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိသောထု၍၊ ရှိသောပူ
 ၂၇ ဇော်သကာပြုပြီးမှ၊ ထိုး၏ရပ်ပတ်ထည်သင်၏
 ၂၈ အပိုပြစ်ရမည်- ထိုသို့အာရုံနိဗ္ဗာန်သောထိုး၏
 ရာသီခန့်ထားရာထိုးထဲက၊ ရှိသောပူဇော်သ
 ကာပြု၍၊ ရှိသောရပ်ပတ်ကို၎င်း၊ ရှိမြောက်
 သောပူဇော်သကာပြု၍၊ ရှိမြောက်သောပန်း
 ၂၉ ကို၎င်း သန့်ရှင်းစေပြီးမှ- ထိုရပ်ပတ်၊ ပန်းထိုး
 ထည်ထာဝရပညတ်တော်အထိုင်း၊ အသရေထ
 အမျိုးသားလှသောအာရုံနိဗ္ဗာန်ထိုး၊ သုတိထိုး
 ၃၀ ထိုး၍ ပြစ်ရမည်- အသရေထ အမျိုးသား ပြု
 သောမိဿယာယထက်ထဲက၊ ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ရှိမြောက်၍၊ ရှိမြောက်ရာပူဇော်သ
 ကာပြစ်၏၊
 ၃၁ အာရုံနိဗ္ဗာန်သန့်ရှင်းသော အဝတ်တန်ဆာကို၊
 သုတိထိုးထည်အစွပ်သဖြင့်၊ ဆီလိမ်းခြင်း
 မင်္ဂလာနှင့် ယပ်ပရေယိတ်အရာ၌၊ ခန့်ထား
 ၃၂ သောအခါ၊ ဝတ်ဆင်ရမည်- အာရုံနိဗ္ဗာန်ကိုယ်စား
 ယပ် ပရေယိတ် ထုပ်သော သားသည်၊ သန့်
 ရှင်းရာ ဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင် ခြင်းငှါ၊
 ပရိယတ် ခြင်းစားရာထဲတော်သို့ဝင်သောအ
 ၃၃ ခါ၊ ခုန့်ရပ်ပတ်လုံးဝတ်ဆင်ရမည်၊
 ၃၄ အရာ၌ ခန့်ထားရာထိုး၏ အသားကို ထု၍၊
 ၃၅ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ပြုတ်ပြီးမှ- အာရုံနိဗ္ဗာန်သုတိ
 ထားထိုးထု၍၊ ထိုအသား ကို၎င်းတောင်းထဲ၌

မှီသော ခုန်ကို၎င်း၊ ပရိယတ် ခြင်းစားရာထဲ
 ၃၆ တော် တံခါး နားမှာ စာချကြ မည်- ထုတို့ကို
 ထန်ရှင်းစေ၍၊ အရာ၌ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ အ
 ပြစ်မြေရာမင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအရာကို
 ကို၊သုတိထည်စားရကြမည်-ထိုအရာကိုထည်
 ထန်ရှင်းသောကြောင့်၊မဆိုင်သောသုတိစားရ-
 ၃၇ အရာ၌ ခန့်ထားရာနှင့်ဆိုင်သော အစဲထားပြစ်
 စေ၊ ခုန်ပြစ်စေ၊ နံနက်ထိုင်သော ကျန်ကြွင်း
 လျှင်၊ထိုအကြွင်းကိုမီး၊မြို့ရမည်၊ ထန်ရှင်းသော
 ၃၈ ကြောင့်၊ အထယ် ထု၍ မစားရ- ထိုသို့ ငါ
 ပညတ်ထု၍အထိုင်း၊ အာရုံနိဗ္ဗာန်၊ သုတိထိုးထိုး
 အားပြု၍၊ ထက်ပရေယိတ် အရာ၌ ခန့်ထား
 ၃၉ ခြင်းမင်္ဂလာကို၊ ခုန့်ရပ်ပတ်လုံး ဆောင်ရ
 မည်-ထိုမှတစ်ပါး၊ အပြစ်မြေခြင်းအထိုးငှါ၊လေ
 ထိုင်းနှုတ်တော်ကောင်ကိုပူဇော်၍၊အပြစ်မြေ
 ရာယပ်ပြုရမည်၊ ထိုသို့ထက်ပတ္တင်ထိုး အပြစ်
 ၄၀ မြေခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ပတ္တင်ကို ခြင်းထဲ အရ
 မည်-ထိုသို့သော၊သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊သန့်ရှင်းစေ
 ၄၁ ရမည်- ခုန့်ရပ်ပတ်လုံး ထက် ပတ္တင်ထိုး အ
 ပြစ် မြေခြင်းကို ပြု၍ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ အထွန်
 သန့်ရှင်းသောထက်ပတ္တင်မြစ်၍၊ ထိုပတ္တင်နှင့်
 ထွေသောသောအရာကိုထည်၊သန့်ရှင်းသောအ
 ရာမြစ်ရမည်၊
 ၄၂ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရသောအရာတူစွ
 ကား၊ အခါမထည်သောသိုးသငယ် နှစ်ထောင်
 ၄၃ ကိုထု၍- လေထိုင်းအစည်းမပြတ် နံနက်ထိုင်ထ
 ကောင်၊ညဦးယံ၌ တကောင်ကိုပူဇော်ရမည်-
 ၄၄ သိုးသငယ်တကောင်ကို ပူဇော်သောအခါ၊ ထံ
 ထွင်းသိုးကို ထောင်း၍၊ ရသောသံလွှင်ဆီ သိုး
 ထောစာနှင့်ရောသော ခုန်ညက်တညွတ်ကို၎င်း၊
 ထွန်းသောင်းရာပူဇော်သကာထိုးပျစ်ရည်သိုး
 ထောစာ ကို၎င်း၊ သိုးသငယ်နှင့်အတူ ပူဇော်ရ
 ၄၅ မည်- အခြားသောသိုးသငယ် ကိုညဦးယံ၌ပူ
 ဇော်သောအခါ၊ နံနက်ထိုင် ထောစာညီပူဇော်
 ထကာ၊ သွန်းသောင်းရာပူဇော်သကာပါထည်
 နည်းတူပါထုတ်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်
 ၄၆ ဆက်ကပ်၍၊ရွေးကြိုသောပူဇော်သကာပြုရ
 ၄၇ မည်- ထိုသို့ ထင်ထို သားစည် မြီးဆတ် ထို
 ထည်၊ ထင်နှင့်ငါ ထွေ၍ နှုတ်ဆတ်ရာ အရပ်၊
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပရိယတ်ခြင်းစား
 ရာထဲတော် တံခါးနားမှာ၊ အစည်းမပြတ် မီး၊မြို့
 ၄၈ သောထက်ကိုပူဇော်ရကြမည်- ထိုအရာ၌အ

သရေထ ထမီးသား ထိုနှင့် ငါးထွေ့၍၊ ဘေးနီး
 ၅၅ ထော်ထားမြင့်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေမည်- ငွေ
 နှံ့ထက် ပဓာနထိတ်စေမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ၊
 ၅၆ အာရုံနှင့်သုခသားတို့ကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်း
 စားရာထဲတော်ကို၎င်း၊ ထက်ပတ္တင်ကို၎င်း၊ ငါ
 ၅၇ သန့်ရှင်းစေမည်- ဣသရေထ ထမီးသားထို
 ၅၈ ထွင်ငါးရေ၍၊ သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်- ငါသည်
 သူတို့ထွင်နေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုမဲဂုတ္တုပြည်ထဲ
 က၊ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သောသူတို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့ထံ
 ကြွယ်စုံမည်- ငါသည်သူတို့ဘုရားသခင်ထာဝ
 ရဘုရားဖြစ်၏ထူးမောရှေ့သားမိန့်တော်မူ၏။

၃၀

• ထနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီး၌ရောထက်
 ၂ ပတ္တင်ထို အကာ ခွထားနှင့် လုပ်ရမည်- ထို
 ပတ္တင်သည်ထေရျားတထောင်၊ အနံ့တထောင်၊
 ၃ ဓတုရန်း၊ ထေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိ
 ရမည်။ ဦးမြို့တို့ကိုထည်းအကာခွထားမြင့်ပြီး
 ၄ ရေရမည်- ပတ္တင်ထိပ်၊ နံရံ ဦးမြို့ တို့ကို အစင်
 နှင့်ခွမ်းခံ၍၊ အပေါ်နားပတ်သည်၌ ကွပ်သော
 ၅ အှုတန်ဆာ ကိုထည်းလုပ်ရမည်- အှုတန်ဆာ
 အောက်၊ ပတ္တင် တစက် တခုထဲထောင့်၌၊ အှု
 ကွင်းနှစ်ကွင်းကိုထုတ်၍၊ ပတ္တင်ထမ်းခရာထမ်း
 ၆ ထီးခရာဖြစ်ရမည်- ထမ်းထီးတို့ကို အကာခွ
 ၇ ထားနှင့်လုပ်၍၊ အှုနှင့်ခွမ်းခံရမည်- ငါသည်
 ထင်နှင့် ထွေ့ရာထရပ်၊ ဆက်သေခံရုံထဲ ထား
 သောသစ်တာကို၊ ကာသောကုလားကာရွေ၌ထို
 ၈ ပတ္တင်ကိုထားရမည်- အာရုံနံ့သဉ်နံ့တိုင်း
 မီးရွက် တို့ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ထိုပတ္တင်ပေါ်မှာ
 ၉ ရွေးသောနံ့သာပေါင်းကို မြို့ရမည်- ညဦးထံ၌
 ထည်းမီးရွက်တို့ကို ထွန်းသောအခါ၊ ထိုပတ္တင်
 ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မြို့ရမည်။ ထိုသို့သင်ထို
 ထားစဉ်မြေးဆက်ထိုသည် ထာဝရဘုရားရွှေ
 တော်၌ အစည်အမြဲ ပြုရသော နံ့သာ ပေါင်း မြို့
 ၁၀ ဖြစ်ခြင်းတည်း- ထိုပတ္တင်ပေါ်မှာ ထူးခြား
 သောနံ့သာပေါင်းကိုမမြို့ရ၊ မီးမြို့သောသစ်ကို
 ဓပြုရသောအညီပူဇော်သကာကိုထည့်၊ မပြုရ၊
 ၁၁ ထွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာကိုထည့်၊ မပြုရ-
 ၁၂ အာရုံနံ့သဉ် တနှစ် တခါ အပြစ် ဖြေရာ ထက်
 ကောင် အသွေးကိုထု၍၊ ထိုပတ္တင်၏ ဦးမြို့ထံ၌
 အပြစ်ဖြေခြင်းမရှိသောကြောင့်ပြုရမည်- သင်ထိုသား
 ၁၃ နည်းမြေးဆက်ထိုသည်၊ တနှစ်တခါထိုထိုပြုရ

ကြမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား အဆွန်သန့်ရှင်း
 သောသစ်ပတ္တင်ဖြစ်သတည်း။
 ၁၄ ထန့်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ့အားမိန့်
 ၁၅ တော်မူသည်ကား- ဣသရေထ ထမီးသားထို
 ကိုရေတွက်၍စာရင်းလူသောအခါ၊ ထေးထွတ်
 မည်အကြောင်း၊ မြို့သမ္ဘာထိုသည် အသီးအထီး
 မိမိ အသက်ရွေးရန် အထိုးကို၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၁၆ အားဆက်ကပ်ရမည်- ရေတွက်၍ စာရင်းဝင်
 သော သူ အပေါင်း၊ ထိုသည် အကျပ် တော် အ
 ထိုက်၊ ငွေအကျပ်တဝက်မီထာဝရ ဘုရားအား
 ဆက်ကပ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရုနှစ်ဆယ်
 ၁၇ ဖြစ်သတည်း- အသက်နှစ်ဆယ်၅၀၀၀၊ ပိုထွန်
 သောသူအပေါင်းထိုသည်စာရင်းဝင်၍၊ ထိုသို့
 သောပူဇော်သကာကို၊ ထာဝရဘုရားအားပြုရ
 ၁၈ မည်- ကိုယ်အသက်ကို ရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားအားပူဇော်သကာကိုပြုသောအခါ၊ ငွေ
 ရတတ်သော သူတို့သည်မပို၊ ဆင်ခဲသော သူ
 တို့သည် မရေ့တ၊ ထိုသို့ အကျပ် တဝက်မီ
 ၁၉ ပေရမည်- ဣသရေထ ထမီးသားတို့ကိုမရွေး
 ငွေကိုထု၍၊ သူတို့အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါ၊ ထာ
 ဝရဘုရားရွှေတော်၌ ဣသရေထ ထမီးသားထို
 ၂၀ စံသက်သေ ဖြစ်ရမည် အကြောင်း၊ ပရိသတ်
 စည်းဝေးရာထဲတော်ခရီးထဲအစို့အထိုးငှါ၊ ထား
 ရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ တန့်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ့အားမိန့်
 ၂၂ တော်မူသည်ကား- အာရုံနံ့နှင့် သုခသား ထို
 ထက်မြေထားရာထို၊ ကြေးဝါမြေထောက်ပါ
 သော ကြေးဝါ အင်တုံကို လုပ်၍၊ ပရိသတ်
 ၂၃ စည်းဝေးရာ ထဲတော်နှင့်၊ ထက်ပတ္တင်စံကြား
 ၂၄ နှံ့ထားရမည်- သူတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေး
 ၂၅ ရာထဲတော်တို့ဝင်သော်၎င်း၊ အမှုတော်ကိုထပ်၊
 ၂၆ နှံ့ထာဝရ ဘုရား အား မီးမြို့သော ထက်ကို ပူ
 ဇော်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပတ္တင် အနားသို့ ချည်းကပ်
 ၂၇ သော် ၎င်း- သေ ထေးနှင့် ကင်း လွတ်မည် က
 ကြောင်း၊ မိမိထိုထက်မြေကိုထေးရမည်။ ထိုသို့
 သူတို့နှင့် သူတို့ထမီးအနှံ့ထံ အစည် အဆက်
 ထိုသည်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း၊
 ၂၈ ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၉ တန့်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ့အားမိန့်
 ၃၀ တော်မူပြန်သည်ကား- ထင်သည် မြတ်သော
 နံ့သာမျိုးကို အကျပ်တော်နှင့် မြှိုထုတ်၊ စင်
 ကြယ်သော ရုရန်အေးအကျပ်အေးရာ၊ ရွှေအသား

ထပ်ကြိတ်၊ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ ရွှေသောကြာ နှစ်ရာ
 ၂၇ ငါးဆယ်၊- ထပ်ကြိတ်၊ တမျိုးငါးရာ၊ ထပ်သွင်ဆီ
 ၂၈ ထပ်သွင်ကို ထု၍၊- ဆေး၊ ထမင်း၊ ထောက်နှင့် ဓ
 စတင်းဆီကို ဖော်တတ်သည့် အတိုင်း၊ လိမ်းရန်
 ဆီတည်းဟူသော၊ ထန်ရှင်းသော နို့ထာဆီကို
 ၂၉ ဖော်ပြီးမှ၊- ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်နှင့်
 ၂၉ ထက်သေခံဉာဏ်သစ်တာကို၎င်း၊ ဓား၊ ဝှဲနှင့်ဓား
 ဝှဲတန်ဆာ၌ သမ္မာကို၎င်း၊ မီးခုံနှင့်၊ မီးခုံတန်ဆာ
 ၂၀ ကို၎င်း၊ နို့သောပေါင်း၊ မြို့သော ပတ္တင်း၊- မီးမြှူရာ
 ထက် ပူဇော်သော ပတ္တင်းနှင့်၊ ပတ္တင်းတန်ဆာ၌
 သမ္မာကို၎င်း၊ ထင်တုံနှင့် ထင်တုံ ခြေထောက်ကို
 ၂၁ ၎င်း၊ ထိုနို့သောဆီနှင့် လိမ်းသဖြင့်၊- ထိုထရာထို
 ကို ထည့်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့သန့်ရှင်း
 စေရမည်၊ ထိုထရာထိုနှင့် ထွေသမ္မာသောထရာ
 ၃၀ ထည်၊ သန့်ရှင်းသောထရာခြစ်ရမည်၊- ဓာတုနှင့်
 သူ၏သားထိုကိုလိမ်း၍၊ သူထိုသည်ငွေခွဲ
 ထက် ပရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်စေ ခြင်း ငှါ၊
 ၃၀ ထက်ပရောဟိတ်အမှု၌ ခန့်ထားရမည်၊- ဣသ
 ရေထ ထမျိုးသားထိုစား၊ ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊
 ထင်ထိုသားစည်းခြင်းဆက်စပ်ပါးတို့၌ ဤဆီ
 ထည်၊ ထေမ္မိသန့်ရှင်းသော လိမ်းရန်ဆီခြစ်ရ
 ၃၁ စည်း၊- လူ၏ကိုယ်ပေါ်မှာမထေသင်းရ၊ ထိုဆီကို
 ဖော်သည်နည်းတူ၊ ထခြားသောဆီကိုမဖော်ရ၊
 သန့်ရှင်းသည်ခြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသည်ထုသင်ထို
 ၃၂ ထည် ခွတ်ရမည်၊- ထိုဆီနှင့် တူသော ဖော်
 သောသူ၊ မဆိုင်သောလူ၌ လိမ်းသောသူ မည်
 သည်ကား၊ မိမိထမျိုးမပယ်ရင်းခြင်းကိုခံမည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၃၃ တခန့်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောဓဋ္ဌစားဖန်
 တော်မူသည်ကား၊ ရွှေသောနို့သော မျိုးတည်း
 ဟူသော နတ်စေ၊ ရွှေသောငါးခွံ၊ ဂါထမန်
 ၃၄ စေ၊ စင်သောလောမန်စေ၊ ထိုကို ထည့်သမ္မာရှိန်
 ၃၄ ဟူ၍၊- ဆေးသွား၊ ထောက်နှင့် နှာဆေးကို ဖော်
 တတ်သည် နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်းစင်
 ၃၅ ကြယ်သောနို့သောပေါင်းကို ဖော်ရမည်၊- ထမျိုး
 ကိုထည်၊ ညက်ညက်ထောင်းပြီးမှ၊ ငါးသည့်သင်
 နှင့်ထွေရာ ထရပ်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ထဲ
 ၃၆ တော်၌သက်သေခံဉာဏ်ရွှေမှာထားရမည်၊ ထင်
 ၃၆ ထိုတွင် ထည့်သန့်ရှင်းရမည်၊- ထိုသို့သောနို့
 ထာပေါင်းကို ဖော်သည်နည်းတူ၊ ထခြားသော
 နို့ထာပေါင်းကို ကိုယ်သုံးအို့ မဖော်ရ၊ ထင်ထို
 ၃၇ ထွင် ထာဝရဘုရားထံ မိ သန့်ရှင်း ရမည်၊- ထ

ကြင်ထုထည်မိမိရွှေစရာထိုထို ထာပေါင်းနှင့်ထု
 စောင်ခေါ်၏၊ ထိုထုထည်မိမိထမျိုးမှ၊ ပယ်သော
 ခြင်းကိုခံရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊

၃၁

• ထခန့်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောဓဋ္ဌစားဖန်
 ၂ တော် ခုပြန်သည်ကား၊- နားစတင်ထော့၊ ငါ
 ထည်ထုစေမျိုးသား ထုရစ်သားခြင်သော၊ ဥ
 မျစ်သား ဗေဒထေထကို ထမည်ဖြင့်ခန့်ထား
 ၃-၈ စီး- ထုထည် ထွေငွေကြေးငါးကို ထုပိသော အ
 တတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍ မိသောထတတ်၊ ထပ်
 ထားကို ထုထုပိသော ထတတ်နှင့်၊ ထမျိုးမျိုး
 သော ထထုပိကို ထူးဆန်းစွာ ထုပိတတ်မည် အ
 ကြောင်း၊ ညာထံ ပညာနှင့်တကွ၊ ထိပ်ထထထီ
 ထမျိုးမျိုး ထိုကို ငါပေး၍၊ ဘုရားသခင်စိမိညဉ္ဇ
 ၈ တော်နှင့် ပြည့်စုံစေ၏၊- ဘုနှင့်ထထ ခန့်ထမျိုး
 ထား ထဟိသမထစ်သား၊ ထထောထုထ ထို
 ထည်၊ ငါခန့်ထား၏၊ ငါထည်သင့်စားမှာထား
 ထမျိုးထိုကို၊ လိစွာသော ထုထပေါင်း ထိုထည်
 ထုပိတတ်မည် အကြောင်း၊ သူထိုနှစ်ထုံးထဲသို့
 ညာထံ ပညာကို ငါသွင်းထားပြီး၊- ထိုသူထိုသည့်
 ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ထဲတော်၊ ထထသေ ခံ
 ချက်သစ်တား၊ သစ်တားထပေါ်မှာထင်သောထစ်
 • တာထခန့်၊ ထဲတော်တန်ဆာ၌သမ္မာကို၎င်း၊- ဓား
 ဝှဲနှင့်ဓား၊ ဝှဲတန်ဆာကို၎င်း၊ စင်ကြယ်သောမီးခုံ
 နှင့် မီးခုံတန်ဆာ၌ သမ္မာကို၎င်း၊ နို့သောပေါင်း၊ မြို့
 ၈ သောပတ္တင်း၊- မီးမြှူရာထက် ပူဇော်သောပတ္တင်း
 တန်ဆာ ၌သမ္မာကို၎င်း၊ ထင်တုံနှင့် ထင်ထိုခြေ
 ၁၀ ထောက်ကို ၎င်း၊- ထပူတော် ကို ထမ်းစရာ အ
 တတ်၊ ထက်ပရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအ
 ဓါ၊ ထက်ပရောဟိတ်အာရုံနှင့်သူ၏သားတတ်
 ၁၀ ထို၊ သန့်ရှင်းသောထတတ်ကို၎င်း၊- လိမ်းစရာဆီ
 နှင့်သန့်ရှင်းရာ၌ နှံ့ ထုံးအို့နို့ထာပေါင်း ရွှေ
 ကို၎င်း၊ ငါမှာထားသမ္မာထထိုင်း ထုပိရကြမည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၂ တခန့် ထာဝရဘုရားက၊ သင်ထည်ဣသရေ
 ၁၂ ထ ထမျိုးသားထိုစား၊ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- ငါ
 ထည့်သင်ထိုကိုသန့်ရှင်းစေသောထာဝရဘုရား
 ခြင်ကြောင်းကိုသင်ထိုသိစေခြင်းငှါ၊ ငါနှင့်သင်
 ထိုစံ ထားစည်းခြင်းဆက်စပ်ကြာ၍၊ ထကွထာ
 ထက်သေခြင်အို့ရာ၊ ဥဇုသ်နေ့ ကိုစင်စစ်စောင့်
 ၁၃ ရကြမည်၊- ဥဇုသ်နေ့ထည် ထင်ထိုစား၊ ထန်
 ရှင်းသောကြောင့်၊ ထိုနေ့ထိုစောင့်ရကြမည်၊ ဥ

ပုသ်နေ့ကိုရှုက်သောသူတို့င်း၊ အသေခံရမည်၊
 ထိုနေ့၌အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား၊ မိမိ
 ၁၁ အမျိုးမှပတ်၍၊ မြင်းကို ခံရမည်၊- ခြောက်
 ရက် ပတ်ထုံး၊ အလုပ် လုပ်ရ မည်၊ ထက္ကမ နေ
 သည်ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း၍ပြစ်ရသော
 ၂၀ ပုသ်နေ့ဖြစ်၏၊ ပုသ်နေ့၌အလုပ်လုပ်သောသူ
 မည်သည်ကား၊ ဧကန်အမှန်အသေခံရမည်၊-
 ၃၀ သို့ဖြစ်၍အသေရသောအမျိုးသားအစည်အဆက်
 ထိုသည်၊ ထာဝရပရိညည် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပု
 သ်နေ့ရက် အစည်အတိုင်၊ ပုသ်ခေတ်ရကြ
 ၄၀ မည်၊- ထိုသို့စောင့်လျှင်၊ ငါနှင့်အသေရသောအ
 မျိုးသား၊ စပ်ကြား၌၊ ထာဝရထက္ကမာ သက်
 သေဖြစ်လိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိမိ၏ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို၊
 ၅၀ ခြောက်ရက်တွင်ဖန်ဆင်း၍၊ ထက္ကမ နေ့ရက်၌
 ဖြစ်ပတ်စွာနေထွက်အားဖြည့်တော်မူသည်ဟု၊
 ၆၀ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏၊- ထိုသို့ဘုရားသခင်
 သည် သိနာ တောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေနှင့် နှုတ်
 ဆက်တော်မူသည်အဆုံး၌၊ ထက်ညှိုးတော်နှင့်
 ၇၀ အက္ကရာ တင်သော၊ သက်သေ ခံချက် ကျောက်
 ပြားနှစ်ပြားကိုပေးတော်မူ၏။

၃၂

• မောရှေသည်တောင်ပေါ်မှာ၊ ကြာမြင့်စွာရှိနေ
 ကြောင်းကို လူများသိသည်သိမြင်သောအခါ၊
 ၁၀ အာရုန်ထံသို့စဉ်းဝေးကြ၍၊ ထပါ၊ ငါတို့ရွှေမှာ
 သွားရသောဘုရားတို့ကို၊ ငါတို့အဖို့လုပ်ပါ၊ ငါ
 တို့ကိုအရုဏ္ဏပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောထိုမော
 ၂၀ ရှေ့၌၊ အထက်သို့မြင်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု
 ပြောဆိုကြ၏၊- အာရုန်ကလည်း၊ သင်တို့မသား
 သားတို့၊ ဈာန်နာဉ်ဆင်သော၊ ဈာန်တောင်း
 ၃၀ ဈာန်ကိုခွတ်၍၊ ငတ်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလေဟုဆိုလျှင်၊-
 ၄၀ လူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နား၌ ဆင်သောဈာ
 န်တောင်းဈာန်ကိုခွတ်၍၊ အာရုန်ထံသို့ဆောင်
 ၅၀ ခဲ့ကြ၏၊- အာရုန်သည်လည်းထက်ခံ၍၊ နွား
 သငယ်ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ ကညစ်နှင့်ရေးသား
 ၆၀ ပြီးလျှင်သွန်းထမ်း၊ လူများတို့ကလည်း၊ ထိုအ
 သေရသောအမျိုး၊ ချီဘုရားသည်သင့်ကိုအရုဏ္ဏ
 ၇၀ ပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော၊ သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်
 မူသည်ဟုဆိုကြ၏၊- အာရုန်သည်ထိုအမှုကိုသိ
 ၈၀ မြင်လျှင်၊ ရုပ်တုရွှေမှာ သက်ပတ္တင်ကိုတည်၍၊
 ၉၀ နက်ခန်းနေသည့် ထာဝရဘုရားအပေါ်ပုံခံရသော
 နေ့ဖြစ်သည်ဟု၊ ထပ်ကိုတည်၍ ကျော်ညာစေ

၈၀ ။ ။- နက်ခန်းနံ နက်စောစော ထူထိုသည်တစ်၊
 ၈၁ မီးမျှတသက်၊ မိသားစာသ ထက်တို့ကိုပူဇော်
 ပြီးမှ၊ စားသောက်လျက်ထိုင်နေကြ၏၊ နောက်
 ၈၂ တခန်းကရန်မြူးထူးခြင်းငှါတကြ၏၊
 ၈၃ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဆင်းသွားသော
 ၈၄ အရုဏ္ဏပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏
 ၈၅ တူတို့သည်ခေတ်ပြန်ကြပြီ၊- ငါမှာသားသော
 ၈၆ သမီးမှ အလျှင်အမြန်ထွဲသွား၍၊ နွားသငယ်
 ၈၇ ရုပ်ကိုသွန်းပြီးလျှင်၊ ထိုအသေရသောအမျိုး၊ ချီ
 ၈၈ ဘုရားသည်သင့်ကိုအရုဏ္ဏပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 ၈၉ ခဲ့သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျှက်၊ ရုပ်တု
 ၉၀ ရွှေမှာ သက်ပူဇော် ကိုးကွယ်ကြပြီ ဟူ၍ငင်း၊-
 ၉၁ ချီလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ၊ ထည်ပင်းမိုင်မာ
 ၉၂ သောအမျိုးဖြစ်၏၊ သို့ဖြစ်၍ ငေါ်ရှိစေတော့၊
 ၉၃ ငါသည်အရှက်မြင်းစွာထွက်၍၊ သူတို့ကိုရှုက်
 ၉၄ ဆီးမည်၊ သင့်ကိုကား၊ ကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေ
 ၉၅ မည်ဟူ၍ငင်း၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏၊- မော
 ၉၆ ရှေ့ ကလည်း၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
 ၉၇ သည်မဟာတန်ခိုး၊ အားကြီးသောလက်နှင့်အ
 ၉၈ ရုဏ္ဏပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သော၊ ကိုယ်တော်၏
 ၉၉ တူတို့ကို၊ အထက် ကြောင့် အရှက် ပြင်း စွာ
 ၁၀၀ ထွက်တော်မူသနည်း၊- အရုဏ္ဏလူတို့ကလည်း၊
 ၁၀၁ ဘုရားသခင်သည် မကောင်းသော အကြံရှိသ
 ၁၀၂ မြင့်၊ သူတို့ကိုတောတောင်ဈား၌သတ်၍၊ မြေ
 ၁၀၃ ကြီးပေါ်က လုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း၊ အထို ငှါ
 ၁၀၄ သား၊ နှုတ်ဆောင်လေသည်ဟု၊ အထက်ကြောင့်
 ၁၀၅ ဆိုလွယ် အကြောင်းရှိရပါမည်နည်း၊ မြင်းစွာ
 ၁၀၆ သော အရှက်တော်ကို ပယ်တော် မူပါ၊ ကိုယ်
 ၁၀၇ တော်၏လူတို့၌ ချီသို့အပြစ်ပေးမည်အကြံကို၊
 ၁၀၈ နောင်တရတော်မူပါ၊- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့
 ၁၀၉ အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ငါ
 ၁၁၀ ဈားပြား စေမည်၊ ငါပြောခဲ့သော ချီမြေရှိသမျှ
 ၁၁၁ ကို၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးသဖြင့်၊
 ၁၁၂ သူတို့သည် အစည်အမြဲအစွေခံရကြလိမ့်မည်
 ၁၁၃ ဟု၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူ
 ၁၁၄ သော စကားကိုခံခဲ့ပြီးသော၊ ကိုယ်တော်၏အွန်
 ၁၁၅ အာဗြဟံ၊ အဇာတ်၊ အသေရသော တို့ကို အောင်း
 ၁၁၆ ခေတော်မူပါဟု၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၁၁၇ ရွှေတော်၌ တောင်းပန်ထမ်း၊- ထာဝရဘုရား
 ၁၁၈ သည်၊ မိမိလူတို့အား အပြစ် ပေးမည်အကြံကို
 ၁၁၉ နောင်တရတော်မူ၏၊
 ၁၂၀ မောရှေသည်သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား

နှစ်ခြားကို ကိုင်ထူထွက်၊ ထွဋ်၍တောင်ပေါ်
 ကောင်းသောသေစီး၊ ထိုကျောက်ပြား နှစ်စုတ်
 ၈။ နှာ၌မေတ္တရာတင်ထွက်၍၊-ထိုကျောက်ပြား
 ထိုသည်၊ ဘုရားသခင် ဝန်ထမ်းတော် စုသော
 ကျောက် ပြား၊ စာသည် ထည်း၊ ဘုရားသခင်
 ၉။ မေတ္တရာတင်တော်မူသောစာပြစ်သတည်း၊-ထူ
 ချားကျွေးကြော်သံကို ထောစူသဉ်ကြားလျှင်၊
 ထာဝံ၌ စစ်တိုက်သံကို ကြားပါသည်ထုမောရှေ့
 ၁၀။ အားဆို၏- မောရှေ့ကလည်း၊ ငါကြားသော
 အထံသည်စောင်၍ကျွေးကြော်သံမဟုတ်၊ နှံး
 ၍ပိုကျွေးသံထည်း မဟုတ်၊ သိခြင်း၊ ဆိုသံမြစ်
 ၁၁။ ထာသည်ထု ပြန်ပြော၏- တပ်အနီးသို့ရောက်
 သော အခါ၊ နွားသငယ် ကိုငှင်၊ ကရန် ခြင်းကို
 ငှင် မြင်လျှင်၊ မောရှေ့သည် အစုတ်ထွက်သ
 မြင် ကျောက် ပြားကို ခုတ်၊ တောင်မြေရင်း၌
 ၁၂။ ပျံ့စုံ၏-လူထိုထုပ်သော နွားသငယ် ကိုလည်း
 ထုတ်စေရည်ကြို၏၊ ညက်ညက်မြေပြီးမှ ရေပေါ်
 ဖျာအုတ်၊ အသရေထမမျိုးသားကို သောက်
 ၁၃။ စေ၏- အာရုန်ကို လည်း ခေါ်၍၊ သင်သည်သူ
 ထို၌ဦးဆောင် ကြီးသောအပြစ်ကို ရောက်
 စေခြင်းငှါ၊ သူထိုသည်သင်၌ အထယ်သို့ ပြုသ
 ၁၄။ နည်းထုမေးလျှင်၊- အာရုန်က၊ သခင်၊ အမှတ်
 မထွက်ပါနှင့်၊ ဦးလူထိုသည် မကောင်းသောအ
 ကြံရှိကြောင်းကို၊ ကိုယ်တော်ထိပါ၏- သူထို
 ကလည်း၊ ငါထိုရွှေမှာ သွားရသော ဘုရား ထို
 ထို၊ ငါထိုအပိုလုပ်ပါ၊ ငါထိုကိုအေဂ္ဂါပြည်မှ
 နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ထိုမောရှေ့၌ အထယ်သို့
 မြစ်သည် ကို ငါထို မထိပါထု၊ အကွန်ပံ အား
 ၁၅။ ပြောဆိုကြလျှင်၊- အကွန်ပံက၊ အမှီသော သူ
 သည် ရွတ်စေထု ဆိုသည်နှင့် အညီ၊ သူထိုပေး
 သောအကြံကို အကွန်ပံသည် မီးထဲ၌ထည့်လျှင်၊
 ဦးနွားသငယ် ထွက် ထာ ပါ သည်ထု ပြန် ပြော
 ၁၆။ ၏- ထိုသို့အာရုန်သည် လူများကိုရန်သူထိုရွှေ
 ရှောက်၌၊ အဝတ်တန်ဆာကိုရွတ်စေသည်မြစ်
 ၍၊ အဝတ်တန်ဆာအရည်၊ ခည်း၌ကြကြောင်း
 ၁၇။ ကိုမောရှေ့မြင်သောအခါ၊-တပ်တံခါးဝမှာရပ်
 ထွက်၊ ထာဝရဘုရားထက်၌ အထယ်သူနေထ
 နည်း၊ ငယ်သို့ ထာစေထု ဆိုလျှင်၊ ထေဝိအမျိုး
 ထားအပေါင်းထိုသည်သူထံ၌ ခည်းဝေးကြ၏-
 ၁၈။ မောရှေ့ကလည်း၊ ထုတိုင်း၊ ထား လွယ် ထွက်
 တပ်တစုတ်နှာတံခါးမှ၊ တစုတ်နှာတံခါးတိုင်
 စောက် ထု တိုင်းစပ်သွား၍၊ အသီးအသီးမိမိ

ညီအစ်ကို၊ မိမိအပေါင်းအစား၊ မိမိအိမ်နီးချင်း
 ကိုသတ်စေထု၊ အသရေထမမျိုး၊ နာရားသခင်
 ၁၉။ ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်ရှိတော်မူသည်ထု၊- မော
 ရှေ့ စီရင် သည် အတိုင်း၊ ထေဝိ အမျိုး၊ ထား ထို
 သည်မြဲ၍၊ ထိုနွေထုထုသော်လည်းကောင်း၊ သေ
 ၂၀။ ကြ၏- တစ်နာမောရှေ့က၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ထနေ့ ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ သ
 ထိုသည်အသီးအသီးကိုယ်ထား၊ ကိုယ်ညီအ
 ကိုကိုယ်မိုက်သော အားဖြင့်၊ သင်ထိုသည် သ
 နေ့ကိုယ်ကို ခြီးမြှောက် ကြပြီထုဆိုထေ၏၊
 ၂၁။ နက်ဝန်နေ၌ ထည်း၊ သင်ထိုမြစ်မှားသောအ
 ပြစ်ကြီးထွက်၊ ထရမှာထာဝရဘုရားအထံတော်
 ထိုငါတက်သွား၍၊ သင်ထိုအပြစ်မြေ နှိုင်းလျှင်
 မြေစေခြင်းငှါ ပြုမည်ထု၊ မောရှေ့သည် လူများ
 ၂၂။ ထိုအားဆိုပြီးမှ၊- ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့
 ပြန်သွား၍၊ ဆိုဘုရားသခင်၊ ဦးလူထိုသည်မြစ်
 မှား သော အပြစ် ကြီး ထု ပါ ၏၊ မိမိထို အပို အ
 ၂၃။ ဘုရားကို ထုပ်ပါပြီး၊- ထိုသော် ထည်းသူထို အ
 ပြစ်ကို ထွတ်မြင်းငှါ အထိုတော်ရှိလျှင်၊ ထွတ်
 တော်မူပါ၊ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူ
 သောစာရင်း၌၊ အကွန်ပံနာမကို ရှေ့တော်မူပါ၊
 အထွန်ပံ တောင်း ပန်ပါ၏ထုလျှောက် လျှင်၊-
 ၂၄။ ထာဝရဘုရားက၊ အကြင်သူသည် ငါကိုမြစ်မှား၊
 ၂၅။ ၏၊ ထိုသူ၏ နာမကို ငါစာရင်း၌ ငါရှေ့မည်း- သို့
 မြစ်၌ ငါမှာထားသော အရပ်ထို၊ သူထိုကို ထရ
 သွား၍ရှိ ဆောင် ထေ့၊ ငါတမန်သည် သင့်ရွှေ
 မှာသွားလိမ့်မည်း၊ သို့သော်ထည်း၊ ငါထည်ဘ
 ကြည့်အရှု ကြွသာ သောအခါ၊ သူထို၌ အပြစ်
 ၂၆။ ပေးလျက်ကြွထာမည်ထုမိန့်တော်မူ၏- အာရု
 န်နှင့်လူများထို ထည်း၊ နွားသငယ် ကို ထုပ် ကြ
 သောကြောင့်၊ သူထိုကို ခါးထံတော်မူ၏၊

၃၃

၁။ တစ် ထာဝရဘုရားက၊ သင်မှစ၍အေဂ္ဂါ
 ပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူထို၊ ဦးအရပ်
 မှထွက်၍၊ သင်၏ အမျိုး၊ အနှုတ် အား ငါပေး
 မည်ထု၊ အာမြတ်၊ အသက်၊ ထာထုဝံ၌ ငါထိုန့်
 ၂။ ဆိုသောပြည်သို့ သွားကြထေ့၊- ကောင်းကင်
 တမန်ကိုလည်း သင်ထိုရွှေသို့ ငါစေထွတ်၍၊ သူ
 သည်ခါနီးထု၊ အာမောရီထု၊ ဟိတ္တီထု၊ ဇေရုရ
 ၃။ ထု၊ ဟိရီထု၊ ယေဗုသိထုထိုကို နှင်ထုတ်၍၊- ခွ
 နှင့်ပျာရည်မီးသောပြည်သို့၊ သင်ထိုထိုရှိသော
 လိမ့်မည်း၊ သင်ထိုနှင်ထုထုငါကိုယ်ထိုင်စေသော

ထင်ထိုသည် ထည်ပန်းမိုင်မာသော ထူမျိုး ဖြစ်
 ထောင့်ကြောင့်၊ ထမ်း၌သွားစည်း၊ ထင်ထိုကိုငါ
 ဇွတ် ဆီး မည် မိုးရိမ် ရေမှီ ထည်ထူး မော့ရှေ့
 ၇ အေးမိန့်တော်မူ၏- ထိုမကောင်းသောထိတမ်း
 ကိုထူရှား ထိုသည် ကြားသော အခါ၊ ပိုကျွေး
 ဖြည့်တမ်းလျှောက်၊ အထက်သုဇ္ဈာန်ဆာမဆင်
 ၈ ထဲနေကြ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
 က၊ ထင်သည်အထိအရထအမျိုးသားကို ဆင့်ဆို
 ရမည်မှာ၊ ထင်ထိုသည် ထည်ပန်းမိုင်မာသော
 အမျိုးဖြစ်ကြ၏၊ ထင်ထိုအထက်၌ ဇွတ်ခွင်းငါ
 ပေါ်သောဇွတ် ဇွတ်ဆီးမည်၊ ထိုကြောင့်ထင်ထို၌
 အထက်သို့ငါပြုရမည်ကို ငါ့ထံမြင်းငါ့၊ ထင်ထို
 ထန်ဆာရှားကိုဇွတ်ကြထောင့်ထူး မော့ရှေ့အား
 ၉ မိန့်တော်မူနှင့် သတည်း- အထွေအရထအမျိုး
 သားထိုသည်ထောင့်ရပ်တောင်မြေရင်း၌၊ မိမိထို
 ထန်ဆာရှားကိုဇွတ်ကြ၏၊
 ၁၀ မော့ရှေ့သည်ထဲတော်ကိုထူ၍၊ ထပ်ပြင်၌ဝပ်
 ဝေးဝေးသောကံပြီးလျှင်၊ ပရိယာယ်စည်းဝေး
 ရာ ထဲထူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာ
 ထောင့်ထူအပေါင်းထိုသည်၊ ထပ်ပြင်၌ မှီထော
 ပရိယာယ် စည်းဝေးရာ ထဲတော်သို့ ထွက် သွား
 ၁၁ ကြ၏- မော့ရှေ့သည် ထဲတော်သို့ ထွက်သွား
 ထောင့်ခါ၊ ထူအပေါင်းထိုသည်ထူ၍ အသီးအ
 သီးမိမိထို ထဲတံခါးဝ၌ရပ်လျှောက်၊ ထဲတော်အ
 ထဲထို မော့ရှေ့ဝင်သည် ထိုင်အောင် ကြည့်၍
 ၁၂ ထွက်နေကြ၏- မော့ရှေ့သည်ထဲတော်အထဲသို့
 ဝင်ပြီးမှ၊ မိုက်တံခါးထိုင်ဆင်းထက်၍ ထဲတော်
 ထဲခါးဝ၌ရပ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မော့
 ၁၃ ရှေ့နှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏- တဲတော်တံခါးဝ
 ၌မိုက်တံခါးထိုင်ရပ်နေထည်ကို မြင်လျှင်၊ ထူ
 အပေါင်းထိုသည်ထူ၍၊ အသီးအသီးမိမိထိုထဲ
 ၁၄ တံခါးဝ၌ကိုးကွယ်ကြ၏- ထာဝရဘုရားသည်၊
 အထွေခင်ပွန်း ခွင်းကို နှုတ်ဆက် ထက်သည်
 နည်းထူ၊ မော့ရှေ့နှင့် ဇွတ်နှာခွင်း ဆိုင်၍ နှုတ်
 ဆက်တော်မူ၏မော့ရှေ့သည် တပ်ထဲသို့ပြန်ဝင်
 သော အခါ၊ သူ၏ထက်ထောက်၊ နှုတ်၏သား
 ထောင့်မည်သောထူထင် ထည်၊ ထဲတော်မှစ
 ထွက်ထဲနေ၏၊
 ၁၅ မော့ရှေ့ထည်၊ ဤထူထိုကိုမှီတောင်ထောင့်
 ထူကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်ထွင်း၊ အထွေနှုတ်
 နှုတ်ထူ အထက်ထူကို အထွေတော်မူသည်
 ထိုအထွေနှုတ်မထိရ၊ သို့တော်ထည်ကိုယ်တော်

ထ၊ ထင်ကိုထင်၏ နာမမြင့် ငါ့ထိမ်း၊ ထင်သည်
 ခြေ၌ဇွတ်နှာရပြီထူး အထွေနှုတ်အေးမိန့်တော်
 ၁၆ မူပြီ- သို့ဖြစ်၍အထွေနှုတ်ထည်ခြေတော်၌ ဇွတ်
 နှာရလျှင်၊ ဇွတ်နှာရကြောင်းကိုအထွေနှုတ်ထိပါ
 မပြီအကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ထမ်းကိုပြတော်မူ
 ပါ၊ ဤထူထိုသည်ကိုယ်တော်၏ထူဖြစ်ကြောင်း
 ကိုဆင်ခြင်တော်မူပါ၊ အထွေနှုတ်တောင်းပန်ပါ
 ၁၇ စီထူ၊ ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏- ငါ
 ကိုယ်ထိုင်သွား၍၊ ပြင်ဝပ်ခြင်းဇွတ်သောကိုပေး
 ၁၈ မည်ထူမိန့်တော်မူ၏- တဖန်မော့ရှေ့က၊ ကိုယ်
 တော်ထိုင်မသွားလျှင်၊ အထွေနှုတ်ထိုကိုဤအရပ်
 ၁၉ ၅၅တော်မူပါနှင့်- အထွေနှုတ်နှင့်ကိုယ်တော်၏
 ထူ ထိုသည် ခြေ တော် ၌ ဇွတ် နှာ ရ သော အ
 ကြောင်း၊ ထည်၊ အထက် သို့ ထင်ရှား ပါမည်
 နည်း၊ အထွေနှုတ် ထိုနှင့် ကြားသွားတော် မူသော
 အားဖြင့်သာ၊ ထင်ရှားပါမည်မထုတ်သော၊ ထို
 သို့အထွေနှုတ်နှင့် ကိုယ်တော်၏ထူထိုသည်၊ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာ မှီသမျှသောထူထိုနှင့် ကြားနာရပါ
 ၂၀ မည်ထူ လျှောက်ဆိုလျှင်- ထာဝရဘုရားက၊
 ထင်လျှောက်ထပ်ထိုင်၊ ငါပြုမည်ထင်သည်
 ခြေ၌ ဇွတ်နှာရပြီ၊ သင့်ကိုသင်၏နာမမြင့် ငါ
 ၂၁ ထိမ်းထူ၊ မော့ရှေ့အေးမိန့်တော်မူ၏- တဖန်ထူ၊
 ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို အထွေနှုတ်အား ပြတော်
 မူပါ၊ အထွေနှုတ် တောင်းပန် ပါ၏ထူ လျှောက်
 ၂၂ လျှင်- ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏ကောင်းစွန်ခြင်းမှီ
 သမျှကို၊ သင့်ခြေ၌ငါရှောက်သွားစေမည်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုထည်၊ သင့်ခြေ၌ငါ
 ထွေးကြော်မည်၊ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသော
 သူကို ကျေးဇူးပြုမည်၊ ထနားလိုသော သူကို
 ၂၃ ထည်းသနားမည်- သို့ရာတွင် ထင်သည်ဇွတ်
 နှာကို မမြင်နိုင်ရ၊ ဇွတ်နှာကိုမြင်လျှင်၊ အ
 ထက်ရှင်ရသောထူ တန့်တယောက်မျှမရှိတူ၍
 ၂၄ ၎င်း- ငါအနားမှာ နေရာတရရှိ၏၊ ထင် ထည်
 ၂၅ ကျောက်ပေါ်မှာ ရပ်ရမည်- ဘုန်း ရှောက်
 သွားသော အခါ၊ သင့်ကို ကျောက် ကြား၌ ငါ
 သွင်းထား၍၊ ငါကြွသွားသည်အခါ၊ သင့်ကို
 ၂၆ ထောက်နှင့် ခုံးထုပ်မည်- ထောက်ကို ထိစီရုပ်
 သောအခါ၊ ငါကြွကိုသာ မြင်ရမည်၊ ဇွတ်
 နှာကိုမမြင်ရဟူ၍ငြင်းမိန့်တော်မူ၏၊
 ၃၄
 ၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြား
 နှစ်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို

စုတ်ထောင့်သင်ဗျူစုံသောစေရင်ကျောက်ပြား၌
 ၁ ကော၊ ပါသည်စေတိုင်း၊ နှောက်ကျောက်ပြား
 ၂ ပေါ်မှာ ငါရေးထားမည်၊- နက်ခနဲနက်ဆင်
 သည် စေသင့်နေထွက်၊ ထိနာတောင် ပေါ်သို့
 ထက်၍၊ တောင်ထိပ်၌ ငရွှေမှာ ကိုယ်ကိုပြ
 ၃ ထောင့်၊- သင်နှင့်စေတူစေထယ်သူမျှမတင်ရ၊
 တောင်တပြင်လုံး၌ ထိုကို မထင်ရှားစေနှင့်၊
 တောင်မြေရင်း၌သိုးခွားထိုကိုကွက်စားရာမပြ
 စေနှင့်ထူးမောရှေ့စားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်စေတိုင်း၊ စေ
 ရင်ကျောက်ပြားနှင့်တူသောကျောက်ပြားနှစ်
 ပြားကိုစုတ်ပြီးမှ၊ မောရှေ့သည်နံနက်စောစော
 ထက်၊ ထိုကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုကိုင်ထွက်၊ သိ
 ၅ နာတောင်ပေါ်သို့တက်ထေ၏၊- ထာဝရဘုရား
 သည် မိုဗီးတပ်မြင့်ဆင်းသက်၍၊ ထိုစေရပ်၌
 မောရှေ့ စေနားမှာရပ်ထွက်၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၆ နာမတော်ကို ကျွေးကြော်တော်မူ၏၊- ထာဝရ
 ဘုရားသည် မောရှေ့ရှေ့၌ ကြွသွားတော်မူ
 ထွက်၊ ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ နှစ်သနား
 မြင်းမေတ္တာ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မိတ်ရှည်
 မြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်ကြွယ်
 ၇ ဝတော်မူထသော၊- စေထောင်စေသောင်း၊ ဈာ
 သောသူထိုစား၊ သနားခြင်းကျေးဇူးတရားကို
 စောင့်တော်မူထသော၊ စေဝဗ္ဗကျင့်ခြင်း၊ တရား
 တော်ကို ထွန်ကျူးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းစေခြစ်ထို
 ကိုဖြေလွှတ်ငြိမ်းသပ်သည်၊ ငရွှင်း၌၊ သက်သက်
 ဖြေလွှတ်တော်မူထသော၊ သားစည်မြေးဆက်၊
 တတိယဆက်၊ စတုတ္ထဆက်တိုင်စေတိုင်၊
 စေတို့၏အပြစ်ကိုသားထို၌ဆပ်ပေးစီရင်တော်
 မူသောဘုရားသခင်ထူးကျော်တော်မူ၏၊-
 ၈ မောရှေ့သည် စေလျှင်စေမြန် ဦးညွှတ်ချစ် ကိုး
 ၉ ကွယ်ထွက်၊- ထိုဘုရားရှင်၊ စေကျွန်ုပ်သည်ရှေ့
 တော်၌မှန်နှာရလျှင်၊ စေကျွန်ုပ်စေရှင်သည်စေ
 ကျွန်ုပ် ထိုနှင့်စေတူ ကြွတော်မူပါစေသော၊ စေ
 ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏၊ ဤလူမျိုးသည်၊ ထည်
 ပင်း၊ မိုင်မာသောစေမျိုး၊ မြင်သော်ထည်း၊ စေ
 ကျွန်ုပ်ထိုမြစ်မှားမိသော ၃၈၆ က်စေမြစ်ဈားကို
 ထွတ်၍၊ စေကျွန်ုပ်ထိုကိုကိုယ်တော်စေစွစွာ
 ၁၀ ထိုသိမ်းထူတော်မူပါထုလျှောက်လျှင်၊- ထာဝ
 ရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုထောင့်၊ ငါပမိညည်မြစ်၊
 မြေကြီးပေါ်မှာ ထူမျိုး၌မပြုစေလှသော ထုံစွယ်
 သောစေမှုထိုကို၊ သင်၏ထူမျိုးရှေ့မှာငါပြုမည်၊

သင်ထိုစေမျိုး ငါထာဝရဘုရား ပြုရသော စေမှု
 သဉ္ဇိ၊ ကြောက်မက်စွတ်သောစေမှုမြင်ကြောင်း၊
 ကို၊ သင်ပေါင်းစော်သော ထူစေပေါင်းထိုသည်
 ၁၁ မြင်ရ ကြလိမ့်မည်၊- ထာဝရဘုရားသောစ
 ကားကိုမှတ်ထောင့်၊ ထင်ရှေ့မှာစောမောမိထူး၊ ဓါ
 နုနိထူး၊ ထိုထွက်လူ၊ စေရမိထူး၊ ထိုထွက်လူ၊ စေရမိထူး
 ၁၂ ထိုကို ငါနှင်ထုတ်မည်၊- ထင်သည် စေမှုသွား
 သော ပြည်သူပြည်သားထိုနှင့် မိသားစာထစွ
 သဖြင့်၊ ထင်စေထတ်၌ ထိုက်မိ၍ ထဲစရာ စေ
 ကြောင်းမမြင်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သထိ
 ၁၃ ပြုထောင့်၊- သူထိုထက်ပထွင်ဈားကို ဈာတ်စီရ
 မည်၊ သူထိုရပ်တည်း၊ တရားကိုမျိုးစုံရမည်၊
 ၁၄ သူထို စောရှုရပ်ဈားကိုစုတ်ထွင်းရမည်၊- စေ
 မြားသောဘုရားကိုသင်ထည်မကိုးကွယ်ရ၊ စေ
 မြစ်၌ထုံထွတ် စေမည်၌သော ထာဝရ ဘုရား
 သည်၊ စေမြစ်၌သည်ထုံ ထုံထွတ်သော ဘုရား
 ၁၅ သခင်မြစ်တော်မူ၏၊- သင်သဉ္ဇိထိုပြည်သူပြည်
 သားထိုနှင့်မိသားစာထစွသဖြင့်၊ သူထိုသည်၊
 မိမိထိုဘုရားနှင့်မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုဘုရား
 ထိုစားသက်ပူဇော်သောစေ၊ သင်ကိုစော်၍
 သင်သည်ထိုသက်ကောင်ကိုစားမည်ထု၍ငှင်၊
 ၁၆ သင်သည်သူထိုထိုးဈားကိုထု၍၊ ကိုယ်သားထို
 နှင့် ထိမ်းမြား ပေးစားသဖြင့်၊ ထိုထိုးထိုသည်
 မိမိထိုဘုရားနှင့်မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ သင်၏
 သားထိုကိုထို ဘုရားထိုနှင့်မှားယွင်းစေမည်ထု
 ၁၇ ခြံငှင် မိုးရိပ် စေခြင်း၊- သင်သည် ကိုယ်စေမျိုး
 ထွန်းသောဘုရားထိုကိုမထုတ်ရ၊
 ၁၈ သင်သည် စေမိမထွ် စေရက္ခ၊ ပြည်မှ ထွက်
 သောကြောင့်၊ ငါပညတ်သည်စေတိုင်း၊ စေမိမ
 ထထွင်ရနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ တဆေးစုံရန်ကိုစား
 ၁၉ ခြံ စေရမပွဲကိုခံရမည်၊- ထားဦးစေပေါင်းထို
 ထည်ငွေစွာမြင်ကြ၏၊ သင်၏တိမိန္ဒာန်ထိုထွင်
 ထည်း၊ ခွားမြင်စေ၊ သိုးမြင်စေ၊ ထားဦးစေပေါင်း
 ထိုသည်ငွေစွာမြင်ကြ၏၊ သို့ရာတွင်၊ မြိထားဦး
 ၂၀ ကိုသိုသငယ်နှင့်ငွေထူရမည်၊- မငွေထိုထွင်း
 မြိသငယ်ထည်ပင်းကိုမျိုးရမည်၊ သင်၏သား
 ဦးစေပေါင်းထိုကိုရှေးရမည်၊ ငတ်သို့စေထတ်
 ၂၀ သူမျှ လက်ဥည်း၊ မပေါ်မထာရ၊- ကြောက်ရတ်
 ပတ်လုံး၊ စေထုပ်ထုပ်ရမည်၊ ထက္ကမရေရတ်၌
 ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရမည်၊ ထတ်ထုတ်ရာကထာ၊ စေ
 သီးစေ၌သိမ်းရာကထာမြစ်တော်ထည်း၊ ထက္က
 ၂၂ စေရတ်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်၊- ထို့စေ၊ ကို

ပစ္စုပ္ပန်၌ ငြိမ်းဝါစာနိဒါးတမ်းတိုးထန်ဆာမြို့
 ၈၇ ဆန္ဒ၊ စေတနာနှင့် ဖြေထောက်ကို၎င်း၊ - ထဲတော်
 ဝမ်းကုသားကား၊ ထိုင်း၊ ဖြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝကား
 ၈၈ စရာကုသားကား ကို၎င်း၊ - ထဲတော်တံသင်း၊ ဝင်း
 ၈၉ တံထပ်ကြိုး၊ ချားကို၎င်း၊ - သန့်ရှင်းရာရွာနဲ့ အ
 မူတော်ကိုထမ်း၊ စရာကုသ်တံ၊ ထက်ပရောဟိတ်
 အမှုကိုဆောင်သောအခါ၊ ယင်းပရောဟိတ်အာ
 ရန်နှင့် သူ၏သားဝတ်၍၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်
 ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသမျှအ
 ထိုင်းထုတ်ရကြမည်ဟုဆင့်ဆို၏။

၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိယတ် အပေါင်း
 ၂၁ ထိုသည့်၊ မောရှေထံမှ ထွက်သွားကြ၍၊ - မိမိမိတ်
 နှစ်ထုံး၊ နှိုးဆော်သောသူ၊ ကြည်ညိုသော စေတ
 နာမိတ်သောသူ၊ မှီသောသူအပေါင်း၊ ထိုသည်၊
 ပရိယတ်စည်းဝေးရာထဲတော်လုပ်ဖို့၎င်း၊ အမှု
 တော်ထမ်း၊ စရာကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို
 ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကိုဆောင်
 ၂၂ ထွက်လာကြ၏။ - ကြည်ညိုသော စေတနာမိတ်
 မှီသောသောကွာ၊ မိမိထိုသည်၊ လက်ကောက်၊
 နားတောင်း၊ ထက်စွပ်၊ နှာခေါင်းဘူး၊ အတန်
 ဆာမြို့သမျှကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ လှူသောသူအသီး
 အသီး၊ ထိုသည်၊ ထာဝရဘုရားအား အမှုကိုလှူ
 ၂၃ ကြ၏။ - ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊
 နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်ငွေ့၊ အနီဆိုး
 သောသိုးရေ၊ တတားရှသားရေ၊ မှီသောသူ
 ၂၄ ထိုင်းဆောင်ခဲ့၏။ - ငွေနှင့်ကြေးဝါကို လှူသော
 သူတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား အား လှူထေ၏။ အမှု
 တော်နှင့်ရှည်သောအလုပ်လုပ်စရာကို၊ အကာ
 ရှသစ်သားမှီသောသူတိုင်း၊ ထည်း၊ ဆောင်ခဲ့လေ
 ၂၅ ၏။ - ရက်ကန်းတတ်သောမိမိအပေါင်း၊ ထိုသည်၊
 ကိုယ်ထက်နှင့်ရက်၍၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်း
 သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောရက်
 ၂၆ အမှုကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ - မိမိညာဏ် နှိုးဆော်
 သောမိမိ အပေါင်း၊ ထိုသည်၊ ဆိတ်ငွေ့ကိုရက်
 ၂၇ ကြ၏။ - သူကြီးထိုသည်ထည်း၊ ရှဟံကျောက်၊
 ယင်းပရောဟိတ်သင်ထိုင်း၊ နှင့်ရင် ဖွဲ့၌ စီစရာ
 ၂၈ ကျောက်ကို၎င်း၊ - မီးထွန်းစရာကို၊ လိပ်ရန်ဆီ
 ဖော်ကို၊ မီးမြှောက်သောပေါင်း၊ မွေး ဖော်ကိုရန်
 ၂၉ သာမျိုးနှင့်ဆီကို၎င်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။ - ထိုသို့ထာဝ
 ရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူ
 သောအလုပ်အမျိုးမျိုး မှီသမျှအဖို့၊ ဣသရေလ
 အမျိုးသားထိုထွင်း၊ ကြည်ညိုသောစေတနာမိတ်

နှိုးဆော်သောသောကွာ၊ မိမိအပေါင်း၊ ထိုသည်၊
 ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသောမိတ်နှင့် လှူ
 ကြ၏။

၃၀ တစ်ခါမောရှေက၊ နားထောင်ကြလော့၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည် ထူးအမျိုးသား ထုရ၏ သားဖြစ်
 သော၊ ဥရိန်သား၊ ဗေဇလေထကိုအမည်ပြင့်ခန့်
 ၃၁-၃၂ ထားတော်မူပြီး၊ - သူသည်အရှင်ငွေကြေးဝါကို
 ထုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍မီသော
 အတတ်၊ သစ်သားကိုထုထုပ်သောအတတ်နှင့်၊
 အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို၊ ထူးဆန်းစွာ ထု
 တတ်မည်အကြောင်း၊ ညာဏ်ပညာနှင့်တကွ၊
 ထိပ္ပံအတတ်၊ အမျိုးမျိုးကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်
 ၃၃ ၏မိညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပြီး၊ - သူနှင့်
 ၃၄ ခန့်အမျိုးသား အယိသမက်၏သားအထောထွာ
 ထသည်၊ သူတပါးအား အတတ် ထင်လေ၊ မှီ
 ၃၅ မည်အကြောင်း၊ ညာဏ်ကိုပေးတော်မူပြီး၊ - ထို
 သူထိုသည်ထုထုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်း
 ပြားသော ထက် သွား၏ အလုပ်၊ ပြာသောအ
 ထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊
 ပိတ်ချောကိုချယ်ထွယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊
 ရက်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ အနည်းနည်းထု
 တတ်သော သူ၏အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာ ကြံစည်
 တတ်သောသူ၏အလုပ် အမျိုးမျိုး မှီသမျှကို
 လုပ်တတ်မည် အကြောင်း၊ ညာဏ် ပညာ နှင့်
 ပြည့်စုံစေတော်မူပြီး

၃၆

၃၇ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
 ထိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာရွာနဲ့ အမှုတော်ဆောင်စရာ
 ထို၊ အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို လုပ်တတ်သော
 ညာဏ်ပညာကို၊ ထာဝရဘုရားပေးသွင်းတော်
 မူသောပညာမှီအပေါင်း၊ ထိုနှင့်တကွ၊ ဗေဇလေ
 ထ၊ အယောလှူသောထိုသည် အလုပ်လုပ်ကြလိမ့်
 မည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုးသားထိုအားဆင့်ဆို
 ထေ၏။

၃၈ ဘန် မောရှေသည်၊ ဗေဇလေထ၊ အထော
 ထွာကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော
 ညာဏ် သဘောကိုရ၍၊ အလုပ်လုပ်ရင်းသော
 စေတနာမိတ်မှီသောပညာမှီအပေါင်း၊ ထိုကို၎င်း
 ၃၉ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ - သန့်ရှင်းရာရွာနဲ့ အမှုတော်
 ထမ်းရန်တန်ဆာကိုထုထုပ်စီစဉ်၊ ဣ
 သရေလအမျိုးသားထိုဆောင်ခဲ့သော အမှုမှီသ
 မျှကို၊ ထိုသူထိုသည်မောရှေထံတော်၌ကြွင်းကြွင်း

ထားကာထိုက်ရှိနှင့်ပြည့်စုံသော ဆီမိဝါး ထိုင်
ကိုငင်ထုပ်၍၊ ထိုင်ထိပ်နှင့် ထိုင်တန်းထို့ကို၊ အ
နှင့်ခွမ်းပံ လေ၏၊ ကြေးဝါးခြေစွပ် ငါးစုထည်၊
မြို့၏။

၃၇

- ထာဝရဗေဒထေထသည်၊ အလျှားနှစ်တောင်
ထွား၊ အနံ တတောင်ထွား၊ ခောက်တတောင်ထွား
မြို့သော သစ်တာကို အကောရှသားနှင့် ထုပ်၍၊-
၂ သစ်တာ အတွင်းပြင်ကို အစင်နှင့်ခွမ်းပံလေ၏၊
သစ်တာ အပေါ်နားပတ်လည်၌၊ ကွပ်သောအ
၃ တန်ဆာကိုထည်ထုပ်လေ၏၊-အလေးကွင်းကို
ထွန်း၍၊ သစ်တာ ထေးသောင့်၌တချက်နှာနှစ်
၄ ကွင်းမီတပ်လေ၏၊- အကောရှသားထမ်းထိုးကို
၅ ထုပ်၍၊ အစင်နှင့်ခွမ်းပံပြီးမှ၊- သစ်တာထမ်းစရာ
ထိုး၊ တဖက်တချက်အကွင်း၌လျှိုထားလေ၏၊
၆ အလျှားနှစ်တောင်ထွား၊ အနံတတောင်ထွားမြို့
သောသစ်တာအစုံကိုထည်၊ အစင်နှင့်ထုပ်လေ
၇ ၏၊- အစင်ခွမ်းပံနှစ်ပါးကို ထည်၊ သစ်တာအ
စုံတွင်၊ အလျှား တဖက် တချက်၌ ထုပ်လေ
၈ ၏၊- ထိုထိုးခွမ်းပံနှစ်ပါးကို၊ သစ်တာစုံကိုယ်
ထဲကထုတ်၍၊ သစ်တာစုံအပေါ်၌၊ တဖက်တ
၉ ပါးမီ ထုပ်ပြီးလျှင်၊- ခေရမိမ် နှစ်ပါးထိုးသည်
ဈာန်တန်ဆာ၊ ဆိုင်၍၊ သစ်တာစုံကိုလျှောက်၊ မိမိ
အထောင်ကိုမြို့၍၊ သစ်တာစုံကိုမိုးလျှောက်မြို့၏၊
၁၀ အလျှား နှစ်တောင်၊ အနံ တတောင်၊ အမြင့်
အထောင်ထွားမြို့သောစား၊ ပွဲကိုထည်၊ အကောရှ
၁၁ ထားနှင့်ထုပ်၍၊- အစင်နှင့်ခွမ်းပံလေ၏၊-စားပွဲ
အပေါ်နားပတ်လည်၌၊ ကွပ်သော အတန်ဆာ
၁၂ ကိုငင်၊-အနံတတက်ဝါးမြို့သောခါးပန်းကိုငင်၊
ခါးပန်း အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သော အ
၁၃ တန်ဆာကိုငင် ထုပ်လေ၏၊- အလေးကွင်း ကို
ထည်သွန်း၍၊ ကြေးထောက်လေးခုထောက်၊ စား
၁၄ ပွဲလေးထောင့်၌တပ်လေ၏၊-ထိုအကွင်းထိုးသည်
ခါးပန်း၊ ပေါ်မှာမြို့၍၊ စားပွဲထမ်းစရာထမ်းထိုး
၁၅ စရာ ဖြစ်၏၊- စားပွဲ ထမ်းစရာ အကောရှသား
၁၆ ထမ်းထိုးကိုထုပ်၍၊ အစင်နှင့်ခွမ်းပံလေ၏၊- စားပွဲ
တန်ဆာတည်၊ တူသောထင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊
ထောင်း၊ စရာ ဝေသာ၊ မှားကိုထည်၊ အစင် နှင့်
ထုပ်လေ၏၊
၁၇ မီးခုံကိုထည်အစင်နှင့်ထုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အ
မြို့သော အထက်မှား၊ ရွတ်မှား၊ သူးသီးမှား၊
၁၈ ကြာပွင့်မှားထို့ကိုတဖက်အထည်ထုပ်လေ၏၊-မီးခုံ

- ထိုင် ထထက် တချို့ထို့ ထုံးထက်မီ ထွက်၍၊ အ
၁၉ ထက်မြောက်ထက်မြို့၏၊- မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သော အ
ထောအထက်သုံးထက်ထွက်၊ တထက်တထက်
၂၀ ခွံမှား၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ မာတ်သီးနှင့် ဝုံထူ
သောရွက်သုံးရွက်မြို့၏၊-မီးခုံတိုင်၌ထည်သူး
ကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ မာတ်သီးနှင့် ဝုံထူသောရွက်
၂၁ စားရွက်မြို့၏၊- မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သော အ
ထက်မြောက်ထက် မြို့သည်အထိုင်း၊ အထက်
နှစ်ဖက် အောက်၌ ထည်၊ သူးသီး၊ တထုံးမီ မြို့
၂၂ ၏၊- သူးမှား၊ အထက်မှားထို့ကို၊ တကိုယ်ထ
စပ်ထည်၊ ဖြစ်စေ၍၊ မီးခုံတကိုယ်ထုံးကိုအစင်
၂၃ နှင့် ထုပ်လေ၏၊- မီးရွက်ချွန်ထုံး၊ မီးညှပ်
နှင့်မီးညှပ်ခံစရာရွက်မှားကိုထည်၊ အစင်နှင့်
၂၄ ထုပ် လေ၏၊- မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ မြို့သမျှထို့
ကို၊ အစင်အရွက်တဖက်နှင့်ထုပ်သထည်၊
၂၅ တနည်းကား၊ နံထာပေါင်းကိုမီးခွံစရာထပ်
ပတ္တင်ကိုအကောရှသားနှင့်ထုပ်လေ၏၊ ထိုပတ္တင်
ထည် အလျှားတထောင်၊ အနံတထောင်၊ စရာ
ရန်းထေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အမြင့်နှစ်တောင်မြို့လေ
၂၆ ၏၊ ဦးမြို့ထို့ကိုထည်၊ အကောရှသားမြင့်ပြီးစေ
၂၇ ၏၊- ပတ္တင်ထိပ်၊ နံ၊ ဦးမြို့ထို့ကိုအစင်နှင့်ခွမ်း
ပံ၍၊ အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သော အတန်
၂၈ ဆာကိုထုပ်လေ၏၊-အတန်ဆာအောက်၊ ပတ္တင်
တဖက် တချက်ထောင့်၌ အကွင်း နှစ်ကွင်း ထို့
ထုပ်၍၊ ပတ္တင်ထမ်းစရာထမ်းထိုးစရာဖြစ်၏၊-
၂၉ ထမ်းထိုးထို့ကို အကောရှသားနှင့်ထုပ်၍၊ အစင်
၃၀ ခွမ်းပံ လေ၏၊- အေးထစား အတတ်နှင့် အေး
ပေါင်းကို ခေင် တတ်သည် အထိုင်း၊ သန့်ရှင်း
သောလိမ်းရန် နံသာ ဆီကိုငင်၊ နံသာ ချိုးနှင့်
ခေင်သော မီးခွံရာ နံသာ ပေါင်း ခေင်ကိုငင်ထုပ်
လေ၏။

၃၈

- တနည်းကား၊ အလျှား ငါးထောင်၊ အနံ ငါး
တောင်မြို့၍၊ စရာရန်းထေးထောင့် ဖြစ်သော၊ မီး
ခွံရာထပ်ပတ္တင်ကိုအကောရှသားနှင့် ထုပ်လေ
၂၁ ၏၊ အမြင့်ထည်သုံးတောင်မြို့၏၊- ထပ်ပတ္တင်
ထေးထောင့် အပေါ်မှာ၊ ဦးမြို့ ထေးရောင်းကို
အကောရှသားနှင့်ထုပ်၍၊ ကြေးဝါးနှင့်ခွမ်းပံလေ
၃၂ ၏၊- ထိုးနှင့် တကွ ထူးရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အစေ
ထားမြို့တ်၊ ထင်ပန်း အစမြို့သော၊ ထပ်ပတ္တင်
နှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာ မြို့သမျှ ထို့ကို၊ ကြေးဝါး
၃၃ နှင့်ထုပ်လေ၏၊-ကြေးဝါးတန်ခါးကိုထုပ်၍၊ ထပ်

ပြာသော် အထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီ
 ၂ သော အထည်နှင့် ထုပ်လေ၏။ ပြာသော အ
 ထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊
 မိတ်ချောနှင့်ထပ်ပရေယိတ်ထင်ထိုင်းကိုထုပ်
 ၃ ရာတွင်း၊ အကြီးအကြီးအကြီး၊ အကြီးကိုထိုးပြီး
 ၄ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီ
 သောအထည်၊ မိတ်ချောကိုထုပ်ထုန်းစွာ အ
 ၅ ပြာသောထိုးထေးသိုင်းကြီးနှစ်ပင်ကိုထုပ်၍၊
 ထင်ထိုင်း အပေါ်နားခြင်း တွဲမိ ခြင်းငှါ၊ ထ
 ၆ ခက်တချက်ကိုထွဲချုပ်လေ၏။ ထာဝရဘုရား
 ထည်၊ မောရှေအား ဖွာထားတော် မူသည် အ
 ထိုင်း၊ သင်ထိုင်းအပေါ်နား၌၊ ထူးဆန်းသောရင်
 ခည်းကိုထည်၊ သင်ထိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့အနှစ်ငှါ၊
 ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော
 ၈ အထည်၊ မိတ်ချောကိုနှင့်ငင်ထုပ်လေ၏။ ခုတ်
 ကျောက် နှစ်လုံးကို လွှေး၍၊ တံဆိပ် ပေါ်မှာ
 အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ အသရေထစမျိုးစံနာမည်
 ထိုကိုအက္ခရာတင်ပြီးမှ၊ ကျောက်ထိုး၍ထည်
 ၉ လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖွာ
 ထားတော် မူသည်အထိုင်း၊ အသရေထ စမျိုး
 ထားထိုကိုလောင်းစံထိုရာ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံး
 ကိုထင်ထိုင်းသိုင်းကြီး အပေါ်မှာတပ်လေ၏။
 ၁၀ အနှစ်ငှါ၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
 အထည်၊ နီသောအထည်၊ မိတ်ချောနှင့်ငှါ၊ သင်
 ထိုင်းကိုထုပ်သည်နည်းတူ၊ ရင်စုံကိုထူးဆန်း
 ၁၁ စွာထုပ်လေ၏။ ရင်စုံနှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အ
 လျှားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းထေးထောင့်
 ၁၂ ဖြစ်၏။ ထိုရင်စုံနှစ်ကျောက်မြတ်ကိုထေးတန်း
 မီထေး၊ ပဉ္စမထေးတန်းကား၊ ကျောက်နီ၊ ဥထ
 ၁၃ ခရာ၊ ပတ္တမြား၊- ရတီယထေးတန်းကား၊ မြ၊ နီ
 ၁၄ ထာ၊ မိန်း- တတိယထေးတန်းကား၊ ဂြါ၊ ကိန္နရီ၊
 ၁၅ မဟူရာ၊ ဂေါမိတ်- စတုတ္ထထေးတန်းကား၊ ဓူရ်
 ခွဲ၊ ကြောင့်၊ နဂါးသွေဖြစ်၍၊ အသီးအသီးထိုကို
 ၁၆ အှုထိုး၍မီလေ၏။ အသရေထစမျိုးတဆယ်နှစ်
 မျိုးရှိသည်အထိုင်းတံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်
 သကဲ့သို့၊ ထိုကျောက်ထိုး ထိုတဆယ် နှစ်ပါး
 သောနာမည် အသီးအသီးထိုကို တင်လျက်
 ကျောက် ထလုံးလျှင်၊ နာမည် တပါး မီပါ
 ၁၇-၁၈ စ်- ရင်စုံအပေါ်ထောင့်နှစ်ရပ်၌၊ အနှစ်ကွင်း
 ကိုငှါ၊ အကြောက်ထိုး နှစ်လုံးကို ငှါ၊ ကျပ်
 ထောအကြီးနှစ်ပင်ကိုငင်ထုပ်ပြီးမှ၊ ထိုအနှစ်ကွင်း
 ၌တပ်၍၊ သင်ထိုင်းသိုင်းကြီးအပေါ်မှာရှိသော

၁၉ ကျောက်ထိုးထိုးတွဲလေ၏။-တခန့်အနှစ်ကွင်း၊
 ကိုထုပ်၍၊ ထင်ထိုင်းအောက်နားမှာရှိသော၊ ရင်
 ၂၀ စုံအောက်ထောင့်နှစ်ရပ်၌ တပ်လေ၏။- အပြာ၊
 သောအနှစ်ကွင်းကိုထည်ထုပ်၍၊ သင်ထိုင်းအ
 ခွေထက် အောက်နားနှင့်၊ ထူးဆန်းသော ရင်
 ခည်းအပေါ်နားဆက်မှီရာတွင်၊ ထင်ထိုင်းကိုတ
 ၂၁ ခက် တချက်၌ တပ် လေ၏။- ရင်စုံ၊ အနှစ်ကွင်း၊
 ကို၊ သင်ထိုင်း၊ အနှစ်ကွင်း နှင့်တွဲ၍၊ ပြာသော
 ကြီးမြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ထာဝရ ဘုရားသည်၊
 မောရှေအားဖွာထားတော်မူသည်အထိုင်း၊ ရင်
 စုံသည်ထူးဆန်းသောရင်ခည်းအပေါ်မှာဆွဲ၍၊
 ထင်ထိုင်းနှင့်မကွာဘဲအမြဲနေလေ၏။
 ၂၂ ထိုမှတပါး၊ ပြာသောအထည်ကို ရက်ပြီးမှ၊
 ထင်ထိုင်းနှင့် ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို၊ ထိုအထည်
 ၂၃ နှင့်သာထုပ်လေ၏။- ဝတ်လုံ၌ ထည်စွပ်ပါ၍၊
 ထည်စွပ်ကို မစုတ်ခွဲခြင်းငှါ၊ သံချပ်ထည်စွပ်
 ၂၄ ကွပ်သကဲ့သို့ ကွပ်လေ၏။- ပြာသော အထည်၊
 မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ မိတ်ချော
 ၂၅ နှင့်ထုပ်သောသထံသီးဈားကိုငှါ၊-အစင်စဉ်း
 ထည်၊ ဈားကိုငှါ၊ ဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်
 ၂၆ ထည်၌၊-သထံသီးတလုံး၊ စည်းထည်၊ တလုံး
 မီခြားလျက်၊ အစည်အထိုင်း ဆွဲထားသဖြင့်၊
 ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖွာထားတော်
 မူသည် အထိုင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရသော
 ဝတ်လုံကိုထုပ်၍ပြီးသော်၊
 ၂၇ တခန့် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဖွာ
 ထားတော် မူသည် အထိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏
 ထားထိုအဖို့ ရက်သောမိတ်ချောအကြီး ဈားကို
 ၂၈ ငှါ- မိတ်ချော ပေါင်းကိုငှါ၊ တင့်တယ်သော
 မိတ်ချောဦးထုပ်ဈားကိုငှါ၊ မိတ်ချောပေါင်းဘီ
 ၂၉ ဈားကိုငှါ၊ ချယ်ထွယ်သောမိတ်ချော၊ အထည်
 ပြာ၊ အထည်မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသောခါး
 ၃၀ ပန်းကိုငှါ ထုပ်လေ၏။- မောရှေအား ထာဝရ
 ဘုရား ဖွာထားတော်မူသည်အထိုင်း၊ သန့်ရှင်း
 သော သင်းကျပ်ပြားကိုထည်အစင်နှင့်ထုပ်၍၊
 တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရ
 ဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းထူထောင်ရာတင်၍၊-
 ၃၁ ပြာသောကြီးနှင့်ပေါင်းအပေါ်နား၌ရည်ထား
 လေ၏။
 ၃၂ ထိုသို့ မောရှေ အားထာဝရ ဘုရား ဖွာထား
 တော်မူသည်အထိုင်း၊ အသရေထ စမျိုးထား
 ထိုသည်ပြု၍၊ ပရိုသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်

၃၈ အထုပ်မြီသမ္ဘာကို ပြီးမီးကြမ်း- ထိုခေါ်သူသရေ
 ၃၉ ထမဗျိုးသား၊ ထိုသည်၊ ထဲတော်နှင့်အပေါ် ထဲမှ
 ၄၀ ခုတ်၊ ရွှေချောင်း၊ ဖုတ်ပြား၊ ကန်ထန်ကျင်း၊ ထိုင်း၊
 ၄၁ မြေစွပ်တည်းဟူသောထဲတော်တန်ဆာမြီသမ္ဘာ
 ၄၂ ကိုင်း- အနီဆိုးသော သိုးရေအမိုး၊ တထာရှ
 ၄၃ သားရေ အမိုး၊ ကွယ် ကာရာ အတွင်း ကုသား
 ၄၄ ကာကိုင်း- သက်သေခံဇုတ်သစ်တာနှင့်သုတ်
 ၄၅ ထမ်းထိုး သုတ်အစုံကိုင်း- ဓားပွဲမှစ၍ဓားပွဲ
 ၄၆ တန်ဆာ နှင့် နှေတော် ရန်ကိုင်း- ခင်ကြယ်
 ၄၇ သောမီးစုံမှစ၍၊ ဖွင့်ဆင်ရသောမီး၊ ခွက်ဈား၊ မီး
 ၄၈ နံတန်ဆာမြီသမ္ဘာနှင့်၊ မီးထွန်းရာ ဆီကိုင်း-
 ၄၉ ရွှေသစ် ပတ္တင်၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မီး မြို့ရာ နံသာ
 ၅၀ ပေါင်းရွေး၊ ထဲတော်တံခါးဝကားရာ ကုသား
 ၅၁ ကာကိုင်း- ကြေးဝါထပ်ပတ္တင်၊ ကြေးဝါဆန်
 ၅၂ ဝါ၊ ပတ္တင်ထမ်းသိုးအစရှိသောတန်ဆာမြီသမ္ဘာ
 ၅၃ ကိုင်း၊ အင်တုံနှင့်သုတ်မြေထောက်ကိုင်း- ဝင်း
 ၅၄ ထုသားကား၊ ဝင်းထိုင်း၊ မြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝကား
 ၅၅ ရာ ကုသားကားကြီးဈား၊ တံသင် ဈားကိုင်း၊
 ၅၆ ထဲတော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ရာတန်
 ၅၇ ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်တန်ဆာမြီ
 ၅၈ သမ္ဘာကိုင်း- သန့်ရှင်းရာရွာနှင့်၊ အမှုတော်ကို
 ၅၉ ဆောင်သောအခါဝတ်ရသောအဝတ်၊ ယပ်ပ
 ၆၀ ရောယိတ် အမှုကို ဆောင်သော အခါ၊ ယပ်ပ
 ၆၁ ရောယိတ်အာရုံနိဝတ်၌သန့်ရှင်းသောအဝတ်၊
 ၆၂ သုတ်သားဝတ်ရသောအဝတ်ကိုင်း- ထာဝရ
 ၆၃ ဘုရားသည်မောဓမ္မဇာ၊ မှာထားတော်မူသည်
 ၆၄ အထိုင်း၊ ပြီးမီးအောင်ထုပ်ပြီးမှ၊ မောဓမ္မထံသို့
 ၆၅ အောင်ခဲ့ကြမ်း- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
 ၆၆ သည်အထိုင်း၊ အထုပ်မြီသမ္ဘာကို ပြီးမီးအစပြင်း
 ၆၇ ငှါ၊ ထုပ်ကြောင်းကို မောဓမ္မသိမြင်သောအခါ၊
 ၆၈ သူထိုကိုကောင်းကြီးပေးအပ်၏။

၄၀

• တန်ဆာဝရဘုရားသည်၊ မောဓမ္မဇာ၊ မိန့်
 ၁ တော်မူသည်ကား- အင်သည်ပဌမထ၊ ပဌမဇေ
 ၂ ဌ်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်ကိုဆောင်ရ
 ၃ မည်- ဝဲတော်အကဲ၌၊ သက်သေခံဇုတ် သစ်
 ၄ တာကို သွင်းထား၍၊ အတွင်း ကုသားကား မြင့်
 ၅ ကွယ်ကာရမည်- ဓားပွဲကိုထည်းသွင်း၍၊ ဓား
 ၆ ပွဲပေါ်မှာ ဖွင့်ဆင်ရသမ္ဘာကို ဖွင့်ဆင်ရမည်၊
 ၇ မီးနံကိုထည်းသွင်း၍၊ မီး၊ ခွက်ထိုကို ထွန်းရ
 ၈ မည်- နံသာ ပေါင်း မြို့ရာ ရွှေပတ္တင်ကို၊ သက်
 ၉ သေခံဇုတ်တန်ဆာရာ၌ ထည့်ထား၍၊ ထဲတော်

တံခါးဝကားထာကုသားကားကို ဆွဲကာရမည်-
 ၁ ယပ်ကောင် မြို့ရာ ပတ္တင်ကိုထည်း၊ ပရိသတ်
 ၂ စည်းဝေးရာ ထဲတော် တံခါးရွေ၌ တည်ထားရ
 ၃ မည်- အင်တုံကိုထည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
 ၄ ထဲတော်နှင့်၊ ယပ်ပတ္တင်ပေါ်ပြားမှာတည်ထား
 ၅ ခ်၊ အင်တုံ၌ရေကိုထည့်ရမည်- ထဲတော်ပတ်
 ၆ ထည် ဝင်းကိုထုတ်၊ ဝင်းတံခါးဝကားသော ကု
 ၇ သားကားကို ဆွဲကာရမည်- လိမ်းရန်ဆီကို ထု
 ၈ ခ်၊ ထဲတော်နှင့်ထဲတော်၌မြီသမ္ဘာကိုလိမ်းသ
 ၉ မြင့်၊ ထဲတော်နှင့်ထဲတော်တန်ဆာမြီသမ္ဘာကို
 ၁၀ ထန်ရှင်းအေးရမည်၊ ထိုသို့ထဲတော်သင့်သန့်ရှင်း
 ၁၁ ရထိမည်- ယပ်ကောင် မြို့ရာပတ္တင်နှင့်တန်
 ၁၂ ဆာ မြီသမ္ဘာကိုလိမ်း၍၊ သန့်ရှင်းအေး သဖြင့်၊
 ၁၃ ထိုပတ္တင် သည် အထွန် ထန်ရှင်း သော ပတ္တင်
 ၁၄ ဖြစ်ရမည်- အင်တုံနှင့် ဖြေထောက်ကိုထည်း
 ၁၅ လိမ်း၍၊ သန့်ရှင်းအေးရမည်- အာရုံနှင့်သုတ်
 ၁၆ သားကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနားသို့
 ၁၇ ခေါ်ခဲ့၍ရေမျိုးရမည်- အာရုံသည် ငရွေ၌၊
 ၁၈ ယပ်ပရောယိတ် အမှုကို ထောင် ခွက် မည်အ
 ၁၉ ကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်နှင့်ဝတ်စေ၍၊
 ၂၀ ဆီလိမ်းသဖြင့်သန့်ရှင်းအေးရမည်- သုတ်သား
 ၂၁ ထို သည် ထည်း၊ ငရွေ၌ ယပ် ပရောယိတ်အ
 ၂၂ မှုကိုဆောင် ခွက်မည်အကြောင်း၊ သူထိုကိုခေါ်
 ၂၃ ခဲ့၍၊ အင်တုံဝတ်စေလျက်၊ သူထိုအပေါ်ဆီလိမ်း
 ၂၄ သ ကဲ့သို့၊ သူထိုကိုဆီလိမ်းရမည်- အကယ်စင်
 ၂၅ စင်သူထိုဆီလိမ်းခြင်းဘိသိတ်သည်၊ သားစည်
 ၂၆ ခြေးဆတ်ပတ်လုံး၊ ထာဝရယပ်ပရောယိတ်အ
 ၂၇ ရာဖြစ်သတည်းလျှ- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၂၈ သမျှအထိုင်းမောဓမ္မပြုလေ၏။
 ၂၉ သက္ကရာဇ်နှစ်ဇ၊ ပဌမထ၊ ပဌမဇေ၌ မောဓမ္မ
 ၃၀ သည် ထဲ တော် ကို ဆောက် ယေ ၏- ထာဝရ
 ၃၁ ဘုရားမှာထားတော်မူသင့် အထိုင်း၊ မြေစွပ်ဈား
 ၃၂ ကိုနေရာရ၍၊ ဖုတ်ပြားဈားကို ထောင်ပြီးလျှင်၊
 ၃၃ ကန်ထန် ကွင်း ဈား ကိုလျှီ၍၊ ထိုင်း ထိုကို ထူထေ
 ၃၄ ၏- ဝဲတော်အပေါ်မှာထဲကိုမြန်မိုး၍၊ ထိုထဲအ
 ၃၅ ပေါ်မှာထည်းအထပ်ထပ်မိုးပြန်လေ၏- ထာဝ
 ၃၆ ရဘုရား မှာထားတော် မူသည်အထိုင်း၊ သက်
 ၃၇ သေခံဇုတ်ကိုသစ်တာထဲမှာသွင်းထား၍၊ သစ်
 ၃၈ တာကွင်း ထို ၌ ထမ်း ထိုး ကို လျှီ ၍၊ သစ်တာ
 ၃၉ ပေါ်အစုံကိုတင်ပြီးမှ- သစ်တာကိုထဲအစပ်၌
 ၄၀ သွင်း၍၊ ကွယ်ကာရာ အတွင်း ကုသားကားကို
 ၄၁ ကာသား သဖြင့်၊ သက်သေခံဇုတ် အစုံအစ ကို

၂၂ ကွယ်ကာလေး- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း၊ ဓားဝှဲကိုလည်းပမိသတ်စဉ်း
ဝေးရာထဲတော်အတွင်း၊ မြောက်ထက်နားက
၂၃ ထားကာပြင်မှာထား၍- ဓားဝှဲပေါ်မှာထာဝရ
၂၄ ဘုရားရှေ့တော်၌ရန်ကိုရှင်ထင်ထေ၏- ထာဝ
ရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးခုံကို
လည်းပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်အတွင်း၊
၂၅ တောင်ထက်နားဓားဝှဲဆိုင်ရာတွင်ထား၍- ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးခွက်များကို ထွန်းထေ
၂၆ ၏- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
ဣပတ္တင်ကိုလည်း ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲ
၂၇ တော်အတွင်း၊ ကွယ်ကာပြင်မှာထား၍- ထို
ပတ္တင်ပေါ်၌ ခွေးသားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ထေ
၂၈ ၏- ထဲတော်တံခါးဝ၌ထည်း၊ ကွယ်ကာကို
၂၉ ဆွဲကာလေး- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပတ္တင်ကိုလည်း၊
ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်တံခါးရှေ့မှာ
ကာ၍၊ ထိုပတ္တင်ပေါ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို၎င်း၊
ထောဇည်ပူဇော်သကာကို၎င်း ပူဇော်လေ၏-
၃၀ အင်တုံကိုလည်း၊ ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲ၌
ယဇ်ပတ္တင်ပေါ်ကြားမှာထား၍၊ ဆေးဓရာရေကို
၃၁ အင်တုံ၌ထည့်ထေ၏- ထာဝရဘုရားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရေအာရုံ- စဉ်း။

သုန် ထားထိုသည် ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲ
၃၂ တော်အထဲသို့ဝင်သော်၎င်း- ထက်ပတ္တင်အစား
ထိုစည်းကပ်သော်၎င်း၊ ထက်မြေထိုကိုဆေးရ
၃၃ ကြ၏- ထဲတော်၌ ယဇ်ပတ္တင်ပတ်ထည်ဝင်း
ကိုထွေ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသော ကွယ်ကာ
ကိုဆွဲထေ၏၊ ထိုသို့မောရှေ့ထည် အထုပ်ကိုပြီး
မီးသေတည်း။
၃၄ ထိုအခါ မိုဃ်းတိမ်သည်၊ ပမိသတ်စဉ်း
ဝေးရာထဲတော်ကိုထွန်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်သည်ထဲတော်ကိုမြည့်ထေ၏- ထိုသို့
မိုဃ်းတိမ်သည်၊ ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲ
တော်အပေါ်၌ နေထော့ကြောင့်၊ မောရှေ့သည်
အထဲသို့ မဝင်ရ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်
၃၅ သည်၊ ထဲတော်ကိုမြည့်ထွက်နေ၏- ဣသရေ
လအမျိုးသားထိုသည် ခရီးသွားထေရာရာတွင်း၊
မိုဃ်းတိမ်သည်၊ ထဲတော်အပေါ်မှကွာမြောက်
၃၆ သောအခါ၊ ခရီးသွားကြ၏- မိုဃ်းတိမ်မကွာမ
မြောက်လျှင်၊ မကွာမမြောက်မှီနေ့ထိုင်စောင့်၊
၃၇ ခရီးသွားထဲ နေကြ၏- ခရီးသွား ထေရာရာ
၃၈ တွင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းထိုရှေ့
မှောက်၌၊ ထာဝရဘုရား၏မိုဃ်းတိမ်သည်နေ့
အခါ ထဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေ၏၊ ညည့်အ
ခါ မီးလျှံမြင်လျှက်၊ တည်နေထေထည့်။

ရှင်မောရှေ့စီရင်ရေးထားသောထွက်မြောက်ရာကွမ်းပြီး၏။

ဝတ်ပြုရာကွမ်း။

LEVITICUS

• ထာဝရဘုရားသည် ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာ
ထဲတော်ထဲက၊ အသံကို ထွင်းလျှက် မောရှေ့ကို
ပေါ်တော်မူ၍၊- သင်သည် ဣသရေလ အမျိုး
သားထိုကိုဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ထိုတွင်တန့်တ
ယောက်သော သူသည်၊ ထာဝရဘုရားအားပူ
ဇော်သကာကိုပြုလိုလျှင်၊ ထည်သောတိမိန္နာန်
တည်းဟူသော၊ နွား၊ ထိုး၊ ခိတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍
ဆက်ရမည်။

• နွားကိုမီးရှို့ရာ ထက်မြေထိုလျှင်၊ အပြင်ပေါ
သောအထီးကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏
တော်၌ထွေမြင်းငှါ၊ ပမိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲ
၁ တော်တံခါး၊ အနားမှာ ဆက်ရမည်၊- ပူဇော်
ထောနွား၏ခေါင်းပေါ်မှာမီးမိလက်ကိုတပ်ရထ
မြင့်၊ သုန်အပြင်ကိုမြေမည်အကြောင်း၊ ထက်
၂ တော်မူမည်၊- ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုနွား
ကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုံနံ့သာ၊ ယဇ်ပရ
ထိတ်ထိုထည်အထွေကို ထု၍၊ ပမိသတ်စဉ်း

ဝေးရာထဲတော် တံခါးစာနား၊ ထက်ပတ္တင် အ
 ၈ ပေါ်၌ပတ်သည် မြန်းရမည်- ပူဇော်သောသူ
 သည်၊ ထိုအကောင်၏ အရေကိုချွတ်၍၊ အပိုင်း
 ၇ ပိုင်းဖြတ်ရမည်- အာရုံနစ်သား၊ ထက်ပရော
 ထိတ်တို့သည်၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးကိုထည့်
 ၈ ၍၊ မီးပေါ်မှာထင်းကို ခင်းပြီးမှ- ထင်းပေါ်မှာ
 ၉ ခေါင်း၊ ဆီဥ၊ သားတစ်ဈားကို တင်ရမည်- ခြေ
 ထောက်နှင့်အဆူအစရှိသည်တို့ကို၊ ရေနှင့်အ
 ရင်ဆေးရမည်၊ ထက်ပရောထိတ်သည်၊ ထိုထက်
 တကောင်ထုံးကို၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးနှိုရ
 မည်၊ မီးနှိုရာထက်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရား
 အားမီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ ရွှေကြိုင်သောပူဇော်
 သကာဖြစ်သတည်း။

၁၀ သိုး၊ ဆိတ်ကိုမီးနှိုရာထက်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်
 ၁၁ မပါသောအထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ ထက်ပတ္တင်မြောက်ဆက် နား မှာ
 သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုံနစ်သား၊ ထက်ပရောထိတ်
 တို့သည်၊ အသွေးကိုထက်ပတ္တင်အပေါ်၌ပတ်
 ၁၂ ထည့်မြန်းရမည်- ပူဇော်သောသူသည်အပိုင်း
 ပိုင်းဖြတ်၍၊ ခေါင်းနှင့်ဆီဥကိုစုထားပြီးလျှင်၊
 ထက်ပရော ထိတ်သည်၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်၌ရှိ
 ၁၃ သောထင်းမီးအပေါ်မှာခင်းရမည်- ခြေထောက်
 နှင့်အဆူ အစရှိသည်တို့ကို၊ ရေနှင့်အရင်ဆေး
 ရမည်၊ ထက်ပရောထိတ်သည်၊ တကောင်ထုံးကို
 ဆောင်ခဲ့၍၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာမီးနှိုရမည်၊ မီး
 နှိုသောထက်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား
 မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ ရွှေကြိုင်သော ပူဇော် သ
 ကာဖြစ်သတည်း။

၁၄ ထာဝရ ဘုရားအား ငှက်ကိုမီးနှိုရာထက် ပြု
 လိုလျှင်၊ မိုဖြစ်စေ၊ မြူးကလေးဖြစ်စေ၊ ဆောင်ခဲ့
 ၁၅ ၍ဆက်ရမည်- ထက်ပရောထိတ်သည်၊ ထက်
 ပတ္တင်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ခေါင်းကို လိပ်ဖြတ် ပြီး
 လျှင်၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးနှိုရမည်၊ အသွေး
 ၁၆ ကိုထက်ပတ္တင်နားမှာညှစ်ရမည်- စာထုပ်မှစ
 ၍စာထုပ်၌ရှိသောအရာကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပြာစု
 ထားရာအရပ်၊ ထက်ပတ္တင် အရှေ့တက် နား၌
 ၁၇ ဖြစ်ထား ရမည်- အတောင်ပါ လျှက်၊ ငှက်
 ကောင်ကိုခွင့်၍၊ ထက်ပရောထိတ်သည်၊ ထက်
 ပတ္တင်ပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာ မီးနှိုရ
 မည်၊ မီးနှိုသော ထက်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရ
 ဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ ရွှေကြိုင်သော
 ပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။

၂
 ၁ ထာဝရဘုရားအား တောဇဉ်ပူဇော်သကာ
 ပြုလိုလျှင်၊ ခုန့်ညက်ကိုဆက်ရမည်၊ ခုန့်ညက်
 အပေါ်မှာဆီကိုထောင်း၍၊ ထောဗန်ကိုထည့်
 ၂ ထည့်ပြီးမှ- အာရုံနစ်သား၊ ထက်ပရောထိတ်
 ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထက်ပရော ထိတ်သည် ခုန့်
 ညက်တထက်ဆွန်း၊ ဆီအစရှိ၊ ထောဗန်၌သမ္ဘာ
 ကိုထူ၍၊ ထိုအတွက်အတာကို၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်
 မှာမီးနှိုရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ဆက်
 ကပ်၍၊ ရွှေကြိုင်သောပူ ဇော် သကာ ဖြစ်သ
 ၃ တည်း။ ကျန်ကြွင်းသောတောဇဉ် ပူဇော်သ
 ကာမူကား၊ အာရုံန့်နှင့်သုဇ်သားတို့အဖို့ဖြစ်ရ
 မည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်
 သကာ ထဲက၊ အထွန်သန် ရှင်းသော အရာ
 ဖြစ်၏။

၄ မီးပို၌စုတ်သောခုန့်ကို၊ တောဇဉ်ပူဇော်သ
 ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီနှင့်ခုန့်ညက်ဖြင့်ထုပ်သော၊
 တဆေးပဲခုန့်ပြားသော်၎င်း၊ ဆီလူးသောတဆေး
 ၅ ခဲခုန့်ကြွပ် သော်၎င်း ဖြစ်ရမည်- သံပြားပူနှင့်
 လုပ်သောခုန့်ကို၊ တောဇဉ်ပူဇော်သကာပြုလို
 လျှင်၊ ဆီရော၍တဆေးမပါသောခုန့်ညက်နှင့်
 ၆ ထုပ်ရမည်- ထိုခုန့်ကိုမျိုးပဲ၍ ဆီကိုထောင်းရ
 မည်။ တောဇဉ် ပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။-
 ၇ ဆိုးကင်းနှင့် ကျော်သော ခုန့်ကို၊ တောဇဉ် ပူ
 ဇော်သကာ ပြုလိုလျှင်၊ ဆီရောသော ခုန့်ညက်
 နှင့်ထုပ်ရမည်။

၈ ထိုတောဇဉ်ပူဇော်သကာ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊
 ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထက်
 ပရောထိတ်အားဆက်ပြီးမှ၊ သူသည်ထက်ပတ္တင်
 ၉ သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်- ထိုတောဇဉ်ပူဇော်သကာ
 ထဲက၊ အတွက် အတာ ကို နှိုက် ထူ၍၊ ထက်
 ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးနှိုရမည်။ ထာဝရ ဘုရား အား
 မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ ရွှေကြိုင်သော ပူဇော်သ
 ၁၀ ကာဖြစ်သတည်း။ ကျန်ကြွင်းသောတောဇဉ်
 ပူဇော်သကာမူကား၊ အာရုံန့်နှင့်သုဇ်သားတို့
 အဖို့ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြု
 သောပူဇော်သကာထဲက၊ အထွန်သန်ရှင်းသော
 ၁၁ အရာဖြစ်၏- ထာဝရဘုရားအား ဆက်သော
 တောဇဉ်ပူဇော်သကာ၌တဆေးမပါရ။ ထာဝ
 ရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာပြုသောအခါ၊
 တဆေးကိုမီးနှိုရ၊ ဖွားရည်ကိုထည့်မနှိုရ-
 ၁၂ အဦးထီးသော အသီးအနှံ ကို ပူဇော်သောအခါ

၅၁။ တစ်ဆင့်နှင့် ဖွားရည်ကို၊ ထာဝရ ဘုရား
 အား ယဇ်ရ ထော် ထည်။ ဧည့် ကြိုက်ရာ ဘုံ
 ၈၈။ ထက်ပျော်ပေါ်မှာမီးမရှိရ-ထောဇာညီပုဇော်
 ထက်ပျော်ပေါ်မှာမီးမရှိရ-ထောဇာညီပုဇော်
 ၈၉။ ထာဝရဘုရားထံသို့ ဆက်သွယ်ရမည်။ သင်ပြ
 ထောဇာညီပုဇော်ထက်ပျော်။ သင်၏ဘုရား
 ၉၀။ ထာဝရဘုရားထံသို့ ဆက်သွယ်ရမည်။ ထာဝရ
 သီးသော အသီးအနှံကို၊ ထာဝရ ဘုရား အား
 ထောဇာညီပုဇော် ထက်ပျော်လိုလျှင်၊ ခါးနှံကို
 ထာဝရဘုရားထံသို့ ဆက်သွယ်ရမည်။ ခါးနှံကို
 ၉၁။ ပွတ်ယူပြီးမှ- ဆက်သွယ်ရမည်။ ထောဇာညီပုဇော်
 တင်လျက်၊ ပုဇော် သကာကို ပြုရမည်။ ထော
 ၉၂။ ဇာညီပုဇော်သကာဖြစ်သတည်း။- ပွတ်ယူသော
 ခါးနှံကို၊ ဆက်သွယ်ရမည်။ ထောဇာညီပုဇော်
 တင်လျက်၊ ထောဇာညီပုဇော် သကာ အတွက်
 အတာကို၊ ထာဝရဘုရားထံသို့ ဆက်သွယ်ရမည်။
 ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပုဇော် သ
 ကာဖြစ်သတည်း။

၃

၈။ နှားကိုမိသောထာဝရသက်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်
 မပါ သော အထီးအမ၊ တကောင်ကောင် ကို၊
 ၂။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။- ပုဇော်
 သောနှား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ၊ မိမိလက်ကို တင်၍၊
 ပရိသတ် ဧည့်ဝေးရာ တဲတော်တံခါး နားမှာ
 ဆက်ပြီးလျှင်၊ အာရုံနစ်သား၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ထိုသည်။ အသွေးကို ထက်ပတ္တင်ပေါ်၌ပတ်
 ၈၉။ ထည်မြန်းရမည်။- အထူးကိုးသောဆီဥ၊- အ
 ထူးနှင့် ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ ခါးအတွင်းနား၌ မှီ
 သောကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊
 ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ၊ အသည်းပေါ်၌ မှီသော
 အမျှော့ကို၊ မိသောယဇ်ပရောဟိတ် ထဲက
 ယူ၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပုဇော်
 ၉၀။ သကာကိုဆက်ပြီးမှ- အာရုံနစ်သားထိုသည်။
 ယဇ် ပတ္တင် ပေါ်၌ မှီသော ထင်းမီးပေါ်မှာ
 တင်သော ယဇ်ကောင်နှင့် အထူး မီးရှိရမည်။
 ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက် ကပ် ၍၊ ဧည့်
 ကြိုက်သောပုဇော်သကာဖြစ်သတည်း။
 ၉၁။ ထာဝရဘုရားအားသိုး၊ ဆိတ်ကို၊ မိသော
 ထာဝရသက်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးအမ
 ၉၂။ တကောင်ကောင်ကို ဆက်ရမည်။- ထိုအထိ
 ကိုပုဇော် လိုလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌
 ၉၃။ ဆက်ပြီးမှ- ပုဇော်သော ထို၏ခေါင်းပေါ်မှာ
 မိမိလက်ကို တင်၍၊ ပရိသတ် ဧည့်ဝေးရာထဲ

၈။ တော်ရှေ့မှာ ဆက်ပြီးလျှင်၊ အာရုံနစ် သား ထို
 ထည်အသွေးကို ထက်ပတ္တင်ပေါ်၌ ပတ်ထည်
 ၉။ မြန်းရမည်။ အကောင်ဆီဥ၊ ကြောရိုးကတ်တိ
 ဖြတ်သောအမြီးမှီသမျှ၊ အထူးကိုးသောဆီဥ၊
 ၉၀။ အထူးနှင့် ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊- ခါးအတွင်းနား
 ၌မှီသော ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်
 ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ၊ အသည်းပေါ်၌ မှီ
 သော အမျှော့ကို၊ မိသောယဇ်ပရောဟိတ် ထဲက
 ယူ၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပု
 ၉၁။ ဇော်သကာကိုဆက်ပြီးမှ- ယဇ် ပရောဟိတ်
 ထည်ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးရှိရမည်။ ထာဝရ
 ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပုဇော် သကာ အစာ
 အာတာရဖြစ်သတည်း။
 ၉၂။ ဆိတ်ကို ပုဇော် လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့
 ၉၃။ တော်၌ ဆက်ပြီးမှ- ဆိတ်ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ
 လက်ကိုတင်၍၊ ပရိသတ်ဧည့်ဝေးရာထဲတော်
 ရှေ့မှာဆက်ပြီးလျှင်၊ အာရုံနစ်သားထိုသည်အ
 သွေးကို ထက်ပတ္တင်ပေါ်၌ပတ်ထည်မြန်းရ
 ၉၄။ မည်။- အထူးကိုးသောဆီဥ၊ အထူးနှင့် ဆိုင်သ
 ၉၅။ မျှသောဆီဥ၊-ခါးအတွင်းနား၌မှီသောကျောက်
 ကပ် နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်
 နှင့်တကွ၊ အသည်းပေါ်၌ မှီသောအမျှော့ကို၊
 မိမိ ပုဇော်သကာ ထဲကယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရား
 အား မီးဖြင့်ပြုသော ပုဇော်သကာကို ဆက်ပြီး
 ၉၆။ မှ-ယဇ်ပရောဟိတ်သည်၊ ထက်ပတ္တင်ပေါ်မှာ
 မီးရှိရမည်။ ဧည့်ကြိုက်ရာ ဘုံမှီးဖြင့်ပြုသောပုဇော်
 သကာ အစာအာတာရဖြစ်သတည်း။ ဆီဥမှီသ
 ၉၇။ မျှကို၊ ထာဝရဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။- သင်ထိုအ
 နှို၊ အစည်အဆက် ထိုသည်။ နေထေ ရာရာ၌
 ဆီဥကို မစားရ၊ အသွေးကို မစားရထူး၊ ထာဝရ
 ပညတ်တော်ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄

၈။ တပန် မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 ၂။ သည် ဣသရေလ အမျိုးသားထိုအား ဆင့်ဆိုရ
 မည်မှာ၊ တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်
 တော်ကို သွန်ကျူးခြင်းမှာ၍၊ မပြုအပ်သောအ
 ၉။ မှုကို ပြုမိ သည်အရာတွင်၊- တိထိတ် ခံသော
 ထက်ပရောဟိတ်သည်၊ ထုရှားကိုအပြစ်ထဲသို့
 လွှဲသောခံ၍၊ ကိုယ်ထိုင်ခြင်းမှာလျှင်၊ ထိုအ
 ပြစ်အတွက်၊ အပြစ်မြေရာထက်ထိုအပြစ်မပါ၊
 ၉။ အသက်ပျံ့သော နှားထိုးကို၊- ပရိသတ်ဧည့်
 ဝေးရာ ထဲတော်တံခါး နား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့

ထောင်ထိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအားဆက်ရ
မည်။ ထိုအခါ နွား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိထက်ကို
ထင်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နွားကို ဆက်ရ
မည်။ ဘိဏ္ဍိတ်ခံသော လက်ပရေဟိတ်သည်၊
နွား၏ အသွေးကို ထု၍၊ ပရိယတ်စည်းဝေးရာ
ထဲတော်ထိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိထက်ကြီးကို
အသွေး၌ နှစ်၍၊ အနွှမ်းရာ ဌာနတော် ကုသား
ထား၍၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်
မြန်ရမည်။- တစ်နိ လက်ပရေဟိတ်သည်၊
ပရိယတ်စည်းဝေးရာထဲတော်အတွင်း၊ ထာဝ
ရဘုရား ရှေ့တော်မှာရှိသော နံ့သာပေါင်းစုံ
ကို မီး၌ ရာ ပထွင် ဦးမြို့ ထို၌ နွား အသွေး ကို
ထည့်၍၊ ကြွင်းသော အသွေးကို၊ ပရိယတ်စည်း
ဝေးရာ ထဲတော် တံခါး၌ မှီသော၊ မီး၌ ရာ
လက်ပထွင် ဖြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။- မိဿ
ထာဝရလက် ပြုသော နွား၏ ဆီဥကို ထုသကဲ့သို့၊
အပြစ်ဖြေရာ လက်ပြုသော နွားအစုကို ခုံးသော
ဆီဥ၊ အစု နှင့် ဆိုင် ထမ္ဘာသော ဆီဥ၊ ခါးအ
တွင်းနား၌ မှီသော ကျောက်ကပ် နှစ် ခု နှင့်
ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ် နှင့် တကွ၊ အ
ဆည်း ပေါ်၌ မှီသော အစု၊ တည်း ဟူသော၊
နွားဆီဥသမ္ဘာကို ထု၍၊ မီး၌ ရာ လက်ပထွင်ပေါ်
မှာ မှီရမည်။- နွား၏ ခေါင်း၊ ဖြေထောက်၊ အစု၊
အစု နှစ်ခု တကွ၊ အစု၊ အထာသမ္ဘာတည်းဟူ
သော၊- နွားတကောင်တို့ကို၊ တပ်ပြင်မှာ ပြာ
သွန်ထားရာ ခင်းလင်းသော အရပ်သို့ ထုသွား
၍၊ လင်း၊ အပေါ်၌ မီး၌ ရမည်၊ ပြာသွန်၍ တား
ရာအရပ်၌ မီး၌ ရမည်။
အထရေထ အမျိုးသား၊ ပရိယတ် အပေါင်း၊
ထိုသည်တရားကို မထိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို မရိပ်မိ
ထဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို ထွန်ကျူး
ပြန်မှား၍၊ မပြုစပ်သော အမှုကို ပြု မိသဖြင့် အ
ပြစ်ရောက်လျှင်၊- ထိုသို့ ပြန်မှားမိသော အပြစ်
ကို သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပရိယတ်
ထိုသည့်၊ အသက်ရှိသော နွားတို့ကို၊ ပရိယတ်
စည်းဝေးရာထဲတော်၌ သို့၊ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရ
မည်။- ပရိယတ်တွင် အသက်ကြီးသော သူထို
သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ မိမိထိုက်ကို
နွားခေါင်းပေါ်မှာ ထင်၍၊ ထိုနွားကို ရှေ့တော်၌
ဆက်ရကြမည်။- ဘိဏ္ဍိတ်ခံသော လက်ပရေ
ဟိတ်သည်၊ နွားအသွေးကို ပရိယတ်စည်းဝေး
ရာထဲတော်ထိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊- မိမိထက်ကြီး

ကို အသွေး၌ နှစ်၍၊ ကုသားကား၍၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌၊ ခုနစ်ကြိမ် မြန်ရမည်။- တစ်နိ
လက်ပရေဟိတ်သည်၊ ပရိယတ်စည်းဝေးရာ
ထဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော် မှာ
မှီသော ပထွင် ဦးမြို့ ထို၌၊ အသွေးကို ထည့်၍၊
ကြွင်းသော အသွေးကို၊ ပရိယတ်စည်းဝေးရာ
ထဲတော်တံခါး၌ မှီသော၊ မီး၌ ရာ လက်ပထွင်
ဖြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။- နွားဆီဥသမ္ဘာကို
ထု၍၊ လက်ပထွင်ပေါ်မှာ မီး၌ ရမည်။- အပြစ်
ဖြေရာ လက်ပြုသော နွားကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုနည်း
တူ၍ နွားကို ပြုသဖြင့်၊ လက်ပရေဟိတ်သည်
ထုစားထို အမှုအပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူထို
အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။- ထိုနောက်မှာ၊ နွား ကို
တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အရင် နွားကို မီး၌
ထကဲ့သို့ မှီရမည်၊ ပရိယတ်အမှု အပြစ်ဖြေရာ
လက် ပြစ်သတည်း။
မင်းသည်လည်း တရားကို မထိ၊ မိမိဘုရားအ
ခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို ထွန်ကျူး
ပြန်မှား၍၊ မပြုစပ်သော အမှုကို ပြု မိသဖြင့် အ
ပြစ်ရောက်လျှင်၊- မိမိပြန်မှားမိသော အပြစ်ကို
သိသောအခါ၊ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အ
တို့ကို၊ ပူဇော်သကာသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။- ဆိတ်
ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ ထက် ကို တင် ၍၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ မီး၌ ရာ လက်ကောင် သတ်ရာ
အရပ်တွင် သတ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ လက် ပြစ်
သတည်း။- လက်ပရေဟိတ်သည်၊ ထိုအပြစ်
ဖြေရာ လက်၏ အသွေးကို ထက်ကြီး နှင့် ထု၍၊ မီး
၌ ရာ လက်ပထွင် ဦးမြို့ ထို၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်း
သော အသွေးကို ထိုပထွင် ဖြေရင်းနား၌ သွန်ရ
မည်။- မိဿထာဝရ လက်ကောင် ဆီဥကို ပြုသ
ကဲ့သို့၊ ဆီဥသမ္ဘာကို လက်ပထွင်ပေါ်မှာ မီး၌ ရ
မည်၊ ထိုသို့ လက်ပရေဟိတ်သည် မင်း၏ အပြစ်
အတွက်၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏ အပြစ်
လွတ်လိမ့်မည်။
မင်းရဲသားတို့ တသေသေသည် တရားကို
မထိ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော် ကို ထွန်
ကျူး ပြန်မှား၍၊ မပြုစပ်သော အမှုကို ပြု မိသ
ဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊- မိမိပြန်မှားမိသော အ
ပြစ်ကို သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်
သကာသို့၊ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ် အစ
ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။- အပြစ်ဖြေရာ လက် ပြုသော
ဆိတ်ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိထက်ကို တင်၍၊ မီး၌

ရာသင်္ကောသကိသတိရာဇာရပ်၌၊ ထိုစိတ်ကို

၈၀ ထတ်ရမည်- ယင်းပရောဟိတသည် အသွေးကိုထိတ် ညှိုးနှင့်ယူ၍၊ မီး၌ရာ ယင်းပစ္စင်ဦးမြို့အိ၌ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကိုယင်း

၈၁ ပစ္စင်မြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်- မိဿဗာယယသင်္ကောသဗိဇ္ဇာကိုယူသကဲ့သို့၊ ဗိဇ္ဇာသမ္ဘာကိုထု၍၊ ထာဝရဘုရားအားမြှင့်စရာသို့ယင်းပစ္စင်ပေါ်မှာ မီး၌ရမည်။ ထိုသို့ ယင်းပရောဟိတသည်၊ ထိုသုဇ္ဈိမပြင်မြေရင်းကိုမြို့လျှင်၊

၈၂ သူ၏ အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်- သိုးသငယ်ကိုအပြစ်မြေရာယပ်မြို့လိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအစ

၈၃ ကိုဆောင်ခဲ့ရမည်- အပြစ်မြေရာယပ်မြို့သောသိုးခေါင်းပေါ်မှာ မိမိထက်ကိုတင်၍၊ မီး၌ရာသင်္ကောသကိသတိရာဇာရပ်၌၊ အပြစ်မြေရာ

၈၄ ယင်းမြစ်ခေါင်း၌၊ သတ်ရမည်- ယင်းပရောဟိတသည်၊ ထိုယင်းကောင် အသွေးကို ထိတ်ညှိုးနှင့်ယူ၍၊ မီး၌ရာ ယင်းပစ္စင်ဦးမြို့အိ၌ထည့်ပြီးမှ၊ မြန်းသောအသွေးကိုထိုပစ္စင်မြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်- မိဿဗာယယသင်္ကောသသိုးသငယ် ဗိဇ္ဇာကို မြို့သကဲ့သို့၊ ဗိဇ္ဇာသမ္ဘာကိုထု၍၊ ထာဝရဘုရားအားမြှင့်ပူဇော်သကာနှင့်အတူ၊ ယင်းပစ္စင်ပေါ်မှာမီး၌ရမည်။ ထိုသို့ယင်းပရောဟိတသည်၊ ထိုသုဇ္ဈိမမြစ်ခေါင်းသောအပြစ်အတွက် အပြစ်မြေရင်းကိုမြို့လျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၁

၈၅ တန့်တသောက်သောသူသည်၊ အမှုကိုမြင်ထည့်ခြင်း၊ ထိသည့်ခြင်း၊ ကိန်ဆိုသောစကားကိုကြား၍၊ သက်သေဖြစ်လျက်နှင့်၊ ပြန်မပြောဘဲ နေသဖြင့် မြစ်မှား၍၊ မိမိရမိကစ

၈၆ မြစ်ကို ခံရသော်၎င်း- တန့်တသောက်သောသူသည် မစင်ကြယ်သော သား၊ သား၊ ထည်၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏ အသေကောင်အဖြစ်သော၊ မစင်ကြယ်သောအရာတန့်တရကိုစမှတ်တစုံထိမိသဖြင့်၊ မစင်ကြယ် ရာသို့ ရောက်၍အပြစ် မြို့သော်၎င်း- လူ၌ ကပ်သော၊ မစင်ကြယ်သော အရာတန့်တရကို ထည့်၊ မထိဘဲထိမိ၍၊ နောက်တစုံသိလျှင်၊ အပြစ် မြို့ရာသို့

၈၇ ရောက်သော်၎င်း- တန့်တသောက်သောသူသည် ကောင်းသောအမှု၊ မကောင်းသောအမှုကို မြို့မည်ထု၊ အကျိုးအပြစ်ကိုမသိဘဲ၊ ကိန်ဆိုလျက် အရှာပြု၍ နောက်တစုံသိလျှင်၊ အရင်ကိန်ဆို

ထုတ် အရှာပြု ထေရာရာ၌ အပြစ် တန့် တရ

၈၈ ရောက်သော်၎င်း- ထိုသို့သော အပြစ်တန့်တရ ရောက်လျှင်၊ ထိုအပြစ်ကိုစော်မြဲ ထောင်းပန်ရ

၈၉ စည်း- မြစ်မှားမိသော အပြစ်အတွက်၊ အပြစ်မြေရာ ယင်းမြစ်ခေါင်း၌၊ သိုးသငယ် မြစ်ခေါ်စိတ်သငယ် မြစ်ခေါ်၊ အမ တကောင် ကောင်တည်းဟူသော၊ ရမိမိတ်မြေရာသင်္ကောသကိသတိရာဇာရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ထင်ပရောဟိတသည် ထိုသို့ အပြစ်အတွက် အပြစ်မြေရင်းကိုမြို့ရမည်။

၉၀ ထိုးထင်သောကို မတတ် မှီငြိမ်းလျှင်၊ မြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက်၊ အပြစ်မြေရာ ယင်းသို့တကောင်၊ မီး၌ရာ ယင်းထိုတကောင်၊ မိမိနှင့်ကောင်၊ သို့မထုတ်၊ မြို့ကထေး နှစ်ကောင်ကို

၉၁ ထာဝရဘုရားအထံတော်- ယင်းပရောဟိတ၏ ရွှေသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယင်းပရောဟိတသည် အပြစ် မြေရာ ယင်းကောင် ကို အရပ် ပူဇော်လျက်၊ ခေါင်းကိုထိမိ၍ မြတ်ရမည်။ ထိုသို့

၉၂ ရှင်းရှင်း မနွှေး- ထိုအပြစ်မြေရာ ယင်းကောင် အသွေးကို ယင်းပစ္စင်နံရံ၌မြန်း၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယင်းပစ္စင် မြေရင်းနားမှာ ဩဇာရမည်။ အပြစ်မြေရာ ယင်းမြစ်ထဲတည်း- ရတီထ၌ကောင်ကို၊ ပညတ်တရား အထိုင်း၊ မီး၌ရာ ယင်း ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ ယင်း ပရောဟိတသည်၊ ထိုသုဇ္ဈိမမှား မိသော အပြစ် အတွက်၊ အပြစ် မြေရင်းကို မြို့လျှင်၊ သူ၏ အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

၉၃ မိမိနှစ်ကောင် မြစ်ခေါ်၊ မြို့ကထေး နှစ်ကောင် မြစ်ခေါ်၊ တရုတ်ကိုမတတ် မှီငြိမ်းလျှင်၊ မြစ်မှားမိသောသူသည်၊ အပြစ်မြေရာယပ် အရာ၌ နံရံညွတ်ထည့်မိကောင်နှင့် ဆတ်ရမည်။ အပြစ်မြေရာ ယင်းမြစ်သေ၌ကြောင့်၊ စိတ်ပထောင်းရသော

၉၄ မန့်ကိုမတင်ရ- ယင်းပရောဟိတသည် ဆိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယင်းပရောဟိတသည် နံရံညွတ်ထဆတ်ဆွန်း၊ တည်းဟူသော၊ ပူဇော်သကာ အတွက် အတာကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးမြှင့်မြို့သောပူဇော်သကာနှင့်အတူ ယင်းပစ္စင်ပေါ်မှာမီး၌ရမည်။ အပြစ်မြေရာ ယင်းမြစ်သ

၉၅ တည်း- ထိုသို့ ယင်းပရောဟိတသည်၊ ထိုသုဇ္ဈိမမှားမိသောအပြစ်တန့်တရအတွက်၊ အပြစ်မြေရင်းကို မြို့လျှင်၊ သူ၏ အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာသို့၊ အောက်မြို့ပူဇော်သကာ

ကဲ့သို့၊ ထင်ပရေထိတ်စေမိခြင်းသည်ထူး၊ မော
ရွှေစားမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၁ တစ်သံသရာဘုရားသည်၊ မောရွှေစားမိန့်
- ၁၂ တော်မူသည်ကား၊- တစ်သံသရာဘုရားသည် သူ
- ထည် တရားကို မသိ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ဆိုင်
- သောစရာထို၌ ထွန်ကျား ဖြစ်မှားမိလျှင်၊ ထို
- ဖြစ်မှားခြင်းအတွက်၊ ခုနစ်မြေရာယင်တည်း၊
- ဟူသော၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးကို၎င်း၊ အ
- ထွတ်တော် အထိုက် ခြံတွက် ခြံ မှိန်သော အ
- ထွတ်ငွေကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့
- ၁၃ ဆောင်ခဲ့ရမည်၊- ထိုသို့ဘုရားနှင့် ဆိုင်သောစရာ
- ၁၄ ခြံဖြစ်မှားမိရာကိုပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ငါးစုတစုကို
- ထည်းထပ်၍၊ ထင်ပရေထိတ်သောပေးရမည်၊
- ထင် ပရေထိတ်သည်ထည်း၊ ခုနစ်မြေရာ
- ထင် ခြံသော သိုးစားခြင်း၊ ထိုသူအဖို့အပြစ်
- ခြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်ထွတ်ထိခံမည်၊
- ၁၅ တစ်သံသရာဘုရားသည်၊ ထာဝရဘုရား
- ၁၆ ဝတ္ထုတော်မူသောအမှု တစ်တစုကိုပြု၍ ခြံ
- မှား မိလျှင်၊ ကိုယ် ခြံမှား မှန်းကို မသိ သော်
- ထည်း၊ အပြစ်ရောက်၍၊ ထိုအပြစ်ကိုခံရမည်၊-
- ၁၇ ခုနစ်မြေ ရာယင် ကို ပြုခြင်း၎င်း၊ ခြံ တွက်
- သော အထွတ် ငွေ နှင့် တကွ၊ အပြစ်မပါသော
- သိုးထီးကို ဆောင်ခဲ့ရမည်၊ တရားကိုမသိ၊ ခြံ
- မှား မိသော်ထည်း၊ ကိုယ် ခြံမှားမှန်းကို မသိ
- သောသူအဖို့ ထင်ပရေထိတ်သည်အပြစ်ခြေ
- ခြင်းကိုပြုလျှင်၊ ထိုသူ၏အပြစ်ထွတ်ထိခံမည်၊-
- ၁၈ ခုနစ်မြေသောထင် ခြံသတည်း၊ အကယ်
- ၁၉ စင်စစ်၊ ထိုသူအဖို့ ထာဝရဘုရားကို ခြံမှားရာ
- ရောက်သတည်း၊ ထိုမိန့်တော်မူ၏။

၆

- ၂၀ တစ်သံသရာဘုရားသည်၊ မောရွှေစားမိန့်
- ၂၁ တော်မူသည်ကား၊- တစ်သံသရာဘုရားသည် သူ
- ထည်သုတပါးအပ် နှံသောဥဉ္စာအတွက်၊ ပေါင်
- ထားသော ဥဉ္စာအတွက်၊ မိမိနှင့် ခပ်ဆိုင်သော
- ထူသော ခုသားကားကို ပြောသော်၎င်း၊ ထုဥဉ္စာ
- ကို အနိုင်အထက် ထူသော်၎င်း၊ မိမိနှင့်ခပ်ဆိုင်
- ၂၂ သောသူကို ထည့်စားသော်၎င်း၊ ပျောက်သော
- ဥဉ္စာကို ထွေသောစာ၊ ခုသားကားကို ပြော၍
- မထုတ်မမှန်ဘဲ ထိုနိမ့်ဆိုင်သော်၎င်း၊ ထိုသို့သောခုနစ်
- မြို့တစ်တစုကို ပြု၍၊ ထာဝရဘုရားကို ခြံမှား
- ၂၃ မိလျှင်၊ ထိုသူသည် ခြံမှား၍ အပြစ်ရောက်သော
- ဥဉ္စာ၊ အနိုင်အထက် ထူသောဥဉ္စာ၊ ထည့်စား၍

- ၂၄ ရသောဥဉ္စာ၊ ထုတပါးအပ် နှံသောဥဉ္စာ၊ ရောက်
- ၂၅ ခြံထွေသောဥဉ္စာ၊- မထုတ်မမှန်ဘဲ ထိုနိမ့်ဆိုင်
- သောဥဉ္စာ အဖိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍၊
- ၂၆ ခုနစ်မြေသော ထင် ပရေသောဥဉ္စာ၊ ဥဉ္စာ
- ၂၇ ခုနစ်မြေသော ပေးရမည်၊- ခုနစ်မြေရာယင်ကို
- ပြုခြင်း၎င်း၊ ခြံတွက်သောအထွတ်ငွေ နှင့် တကွ၊
- ၂၈ ခုနစ်မြေရာယင်တည်း၊ ဟူသော၊ အပြစ်မပါ
- သောသိုးထီးကို၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်၊ ထင်
- ၂၉ ပရေထိတ်ခြေသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်၊- ထင်ပရေ
- ထိတ်သည်ထိုသူအဖို့၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့
- ၃၀ အပြစ် ခြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်သော
- အပြစ်ထွတ်ထိခံမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၁ တစ် မောရွှေစား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
- ၃၂ သည် အာရန်နှင့် သူ၏ သားထိုစား ဆင့်ဆိုရ
- သောမီးနှိုရာယင်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူသော
- ထင်ကောင်းကို ထင်ပရေ ထင်၊ မီး ပေါ်မှာ
- တညည့် ထုံး နံနက် ထိုင်သော မှီခေ၍၊ ထင်
- ၃၃ ပရေထိတ်သည်အစည်ထောင်ရမည်၊- ထင်ပ
- ရေထိတ်သည်ထိုထင်အဖို့၊ မိတ်ပေါင်း ဘီကိုဝတ်
- ထွက်၊ ထင်ပရေ ပေါ်မှာ ကျွမ်းသောသော
- ၃၄ မီးနှိုရာယင်ပြာကို ကျိုး၍၊ ပရေသားမှာထား
- ရမည်၊- တစ်စုံ အဝတ်ကိုထဲ၍၊ ထိုပြာကိုတပ်
- ၃၅ ပြင်၍ ခြင်းလင်းသောအရပ်သို့ ထူသွားရမည်၊-
- ၃၆ ထင် ပရေ . မီးသည် မသေဘဲ အစည်ထောင်ရ
- မည်၊ ထင်ပရေထိတ်သည် နံနက်ထိုင်ထင်၊
- ၃၇ မီးထည့်၍၊ ထင်ပေါ်မှာမီးနှိုရာယင်ကိုခင်းရ
- မည်၊ ထိုပရေ ပေါ်မှာထည်း၊ မိသ ထာထ
- ၃၈ ထင်ထိဥကိုမီးနှိုရမည်၊- ထင်ပရေ မီးသည်
- ၃၉ အလျှင်မသေဘဲ၊ အစည်မပြတ်ထောင်ရမည်၊
- ၄၀ သော ဇဉ် ပူဇော် သကာ တရားဟူသော
- ၄၁ အာရန်သားထိုသည်ထိုပူဇော်သကာကိုထာ
- ဝရဘုရားအထံတော်၊ ထင်ပရေခြေမှာ ပူဇော်
- ၄၂ သောစာ၊- သောဇဉ်ပူဇော်သကာ ခုန့်ညက်
- တထက်ဆွန်း၊ ထိစေ့၊ ထောမန်မြို့သမ္ဘာတည်း
- ၄၃ ဟူသော၊ ပူဇော်သကာအတွက် အတာကိုထု၍၊
- ၄၄ ထာဝရ ဘုရားသား ငွေ ဖြိုင် ရာသို့ ထင်
- ၄၅ ပရေပေါ်မှာမီးနှိုရမည်၊- ကြွင်းသော အရာ
- ထိုကို၊ အာရန်နှင့်သူ၏သားထိုသည်၊ ပရေထိတ်
- ၄၆ စည်းဝေးရာ ထဲတော်ဝင်း အတွင်းတွင်၊ သန့်
- ၄၇ နှင်းရာဌာန၌ တသေးမပါဘဲ စားရမည်၊- ထို
- ခုန့်ညက်ကို တသေးထည့်၍ ခုန့်မထုတ်ရ၊ မီး
- ခြင်းသောပြုသော ပူဇော်သကာထဲက၊ ထိုခုန့်

ညက်ကို သူတို့အဖို့မြင်စေခြင်းငှါငါပေးပြီ။ အပြစ်မြေရာထမ်း၊ ရုစမိတ်မြေရာထမ်းကဲ့သို့ အ

၁၀ ထွန်သန့်ရှင်းပေ၏။-အာရုန်၏သားယောကျာ်းအပေါင်းတို့သည်ခားရကြမည်။ မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သကာကိုကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည်သန့်ရှင်းရကြမည်ထု၊ထင်ထိုအမျိုးအစည်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော်မြစ်ထတည်း၊ယုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တစ်နိဗ္ဗာန်သောဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်

၁၂ တော်မူသည်ကား၊- အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် တိထိတ်ခံသောနေ့မှစ၍၊ ထာဝရတောဇညိပူဇော်သကာမြင်စေခြင်းငှါ၊ ရုန့်ညက်တကြွေကို၊ နံနက် တဝတ်၊ ည တဝတ်၊ ထာဝရ

၁၃ ဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။- ထိုရုန့်ညက်ကိုမိတ်ထည့်၍ သံပြားပူနှင့်ရုန့်ထုပ်ပြီးမှ၊ ဆောင်ခဲ့၍မျိုးဝဲသဖြင့်ထောဇညိပူဇော်သကာအကျိုးအစွဲတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအားရှေးကြင်စရာအိုပူ

၁၄ ဇော်ရမည်။- အာရုန်အရာ၌တိထိတ်ခံသောသားသည်ထည်း။ ထိုပူဇော်သကာကိုပြုရမည်၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ ထာဝရပညတ်တော်မြစ်သ

၁၅ တည်း။- ယင်းပရောဖိတ်အတွက် ပြုသောထောဇညိပူဇော်သကာ၌သမ္ဘာကိုအကုန်အစဉ်မီးရှို့ရမည်။အလျှင်းမစားရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တစ်နိဗ္ဗာန်မောရှေအားထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ

၁၇ သည်မှာ၊- သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရသော၊ အပြစ်မြေရာထမ်းပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ မီးရှို့ရာယင်းကောင်သတ်ရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ၊ အပြစ်မြေရာထမ်းကိုသတ်ရမည်။အထွန်သန့်ရှင်းပေ

၁၈ ၏။-အပြစ်မြေရာထမ်းပူဇော်သောယင်းပရောဖိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်ဝင်းအ

၁၉ တွင်းတွင်း၊သန့်ရှင်းရာဌာန၌ခားရမည်။- ထိုအသားကိုထိသမျှသည်သန့်ရှင်း၏။ အသွေးခြန့်သမျှသော အဝတ်တို့ကို၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌

၂၀ လျှော်ရမည်။- ထိုအသားပြုတ်သောမြေထိုးကိုခွဲရမည်။ ကြေးဝါထိုးမြင်လျှင်၊ ဝွတ်၍ရေနှင့်ဆေးရမည်။- ယင်းပရောဖိတ်ယောကျာ်းအပေါင်းတို့သည်ခားရကြမည်။ အထွန်သန့်ရှင်း

၂၁ ပေ၏။- အပြစ်မြေရာထမ်းအသွေးကို၊သန့်ရှင်းရာဌာန၌အပြစ်မြေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်အတွင်းသို့ဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုယင်းအသားကိုမစားရ။မီးရှို့ရမည်။

၇

• ရုစမိတ်မြေသော ထမ်းပူဇော်ခြင်းတရားဟူ

၂ ရကား၊ အထွန်သန့်ရှင်းပေ၏။- မီးရှို့ရာထမ်းကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၌ ရုစမိတ် မြေသောထမ်းကောင်ကိုသတ်၍၊ အသွေးကိုထမ်းပတ္တင်

၃ အပေါ်၌ပတ်ထည့်ခြင်းရမည်။-အကြီးနှင့်တကွ

၄ အဖျက်ကိုမီးသောဆီဥ၊-ငါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက် ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက် ကပ် ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမွှေး တည်၊တူသော၊ ဆီဥ၌သမ္ဘာကို ထု၍

၅ ဆတ်လျှင်း၊-ထမ်းပရောဖိတ်သည်ထမ်းပတ္တင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သကာပြုရမည်။ ရုစမိတ်မြေရာထမ်းမြစ်

၆ သတည်း။- အသား ကို၊ ယင်းပရောဖိတ်ထောကျားအပေါင်းတို့သည်၊သန့်ရှင်းရာဌာန၌ခားရကြမည်။အထွန်သန့်ရှင်းပေ၏။-အပြစ်မြေရာထမ်း၊ရုစမိတ်မြေရာထမ်း၏တရားတပါးတည်းဖြစ်၍၊ရုစမိတ်အပြစ်မြေရာထမ်းကိုပြုသော

• ထမ်း ပရောဖိတ်သည်ထုရမည်။- ထုထန်တယောက်ပြုသော မီးရှို့ရာထမ်းကို ပူဇော်သောထမ်းပရောဖိတ်သည်၊ မိမိပူဇော်သော ထမ်း

၇ ကောင် အရေကိုယူရမည်။- မီးမိန့်စုတ်သောထောဇညိပူဇော်သကာ၊ ထိုးကင်း၊ သံပြားပူနှင့်ထုပ်သောအရာ၌သမ္ဘာကိုပူဇော်သော ထမ်း

၈ ပရောဖိတ် သည်ထုရမည်။- မိတ်ထည့်ထည့်မြစ်စေ၊မထည့်သည်မြစ်စေ၊ ထောဇညိပူဇော်သကာ၌သမ္ဘာကို၊ အာရုန်၏ သား အပေါင်းတို့သည်ထည့်ထည့်အမျှယူရကြမည်။

၉ ထာဝရဘုရားအားပြုရသော၊ မိတ္တထာထ

၁၀ ယင်း ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊- ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဖို့ရာပူဇော်လျှင်၊ ကျေးဇူးအောင်ဝန်ခံရာထမ်းနှင့်တကွ၊ ဆီရောသော တဆေးခဲရုန့်ပြား၊ ဆီနှင့်ထုပ်သော တဆေးခဲရုန့်ကြွပ်၊ ဆီရောသော ရုန့်ညက်နှင့်ထုပ်၍ ကျော်သော ရုန့်

၁၁ ပြားတို့ကိုပူဇော်ရမည်။- ထိုရုန့်ပြားမှတစ်ပါး၊ မိသထာထပူဇော်သကာနှင့်ဆိုင်သော၊ ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာ ယင်းနှင့် တကွ၊ တဆေးပါ

၁၂ သော ရုန့်ကိုထည်း ပူဇော် ရမည်။- ပူဇော်သကာ၌သမ္ဘာအထဲကရုန့်တလုံးကို ထာဝရဘုရားအားမြှောက်သောပူဇော်သကာပြု၍၊ ထိုရုန့်ကို၊ မိသထာထယင်းအသွေးခြန့်သော ထမ်း

၁၃ ပရောဖိတ်ယူရမည်။- ကျေးဇူးအောင်ဝန်ခံဖို့

ရာပူဇော်သော မိတ္တတထာထ ယဏ် အသားကို၊
ပူဇော်သောနေ့ရှင်းတွင်စားရမည်။ နံနက်ထိုင်
စောင့်မကြွင်းစေရ။

၁၁။ ထို့မတုတ်၊သစ္စာပြု၍ ယဏ်ပူဇော်သည်ဖြစ်
စေ၊ထိုက်ထိုက်လျှောက်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊
ပူဇော်သော နေ့ရှင်းတွင်၊ ယဏ်အသားကို စား
၍၊ အကြွင်းကို ထည်း နက်ခနဲနေ့ စားရမည်။-

၁၂။ ကြွင်းသောသောစသားကိုထည်း၊သန်ဝက်နေ့၌

၁၃။ မီးရှို့ရမည်။-မိတ္တတထာယဏ်အသားအနည်း
ငယ်ကို၊ ထန်ဝက် နေ့၌ စားမိလျှင်၊ မိတ်တော်
နှင့်မထွေး ပူဇော်သောသူသည် အကျိုးကိုမရ၊
ရွံ့ရှာငွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။စားသောသူသည်ကိုယ်

၁၄။ အပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။-မစင်ကြယ်သောစရာ
နှင့်ထိမိသောယဏ်အသားကိုမစားရ။ မီးရှို့ရမည်။
စင်ကြယ်သော သူထိုသောလျှင် ထိုယဏ်အသားကို

၁၅။ စားရကြမည်။- ထာဝရဘုရားနှင့် ဆိုင်သော
မိတ္တတထာထ ယဏ်အသားကို၊ အကြင်သူသည်မ
စင်ကြယ်သောအပြစ်ရှိလျက်နှင့်စားမိ၏။ ထိုသူ

၁၆။ ကို၊ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။- အကြင်သူ
သည်ထည်း၊ လှည့်စင်ကြယ်သောစရာ၊ မစင်
ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သော ပိုး၊ ခွအစရှိ
သော၊ မစင်ကြယ်သောစရာ တန့်တခုကို ထိမိ
၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဆိုင်သော မိတ္တ တထာထ
ယဏ်အသားကိုစား၏။ ထိုသူကို၊ သူ၏အမျိုးမှပယ်
ရှင်းရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇။ ၁၈။ တမန်မော့ရှေ့စားထာဝရဘုရားက၊-သင်
သည် အသရေထအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
စည်မှာ၊ သင်ထိုသည်သိုး၊ ဆိတ်၊ ခွား၊ ဆီဥကို

၁၉။ အလျှင်းမစားရ။- အလိုလိုသောတိမိန္ဒာန်
ဆီဥ၊ သားရဲထိုက်၍ သေသော တိမိန္ဒာန်ဆီဥ
ကို အခြားတို့ထိုးရသော်ထည်း၊ အလျှင်းမစား။

၂၀။ ရ။-အကြင်သူထည်း၊ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူ
ဇော်သကာ ပြုသော တိမိန္ဒာန် ဆီဥကိုစား၏။

၂၁။ ထိုသူကို၊ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။- သင်
ထိုသည်နေထေရာရာ၌ ငှက်သွေး၊ သားသွေးမှ

၂၂။ ခွတ်၊ အသွေး မည်မျှကို မစားရ။- အကြင်သူ
ထည်း၊တန့်တခုသောအသွေးကို စား၏။ ထိုသူကို၊
သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃။ ၂၄။ တမန်မော့ရှေ့စားထာဝရဘုရားက၊-သင်
သည် အသရေထ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
စည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားအားမိတ္တတထာထယဏ်
အသားပူဇော်သောသူသည်၊ မိတ္တပူဇော်သောယဏ်

အသားက၊ ထာဝရဘုရားအားဆက်ဖို့ရာအောင်
၂၅။ ခဲ့ရမည်။- ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရင်ပတ်ကို
စွဲ၍၊ စွဲ၍သောပူဇော်သကာပြုစေခြင်းငှါ၊
ရင်ပတ်နှင့်ဆီဥတည်း၊ဟူသော၊ မီးဖြင့်ထာဝရ
ဘုရားအား ပူဇော် သော စရာကို ကိုယ် ထိုင်

၂၆။ ဆောင်ခဲ့ရမည်။-ယဏ်ပရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥ
ကို ယဏ်ပထွင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ရင်ပတ်ကိုစား

၂၇။ ရန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ယူရကြမည်။- မိတ္တ
တထာထ ယဏ်ထဲက လက်ွာပန်းကို၊ ခြေမြှောက်
သော ပူဇော်သကာတို့ ယဏ်ပရောဟိတ် အား

၂၈။ ပေးရမည်။-မိတ္တတထာထယဏ်အသွေးနှင့်ဆီဥ
ကို၊ အာရုံခံသားတို့တွင်ပူဇော်သောသူသည်၊

၂၉။ ထက်ွာပန်းကိုမိမိအဖို့ယူရမည်။-အသရေထအ
မျိုးသားတို့ပြုသောမိတ္တတထာထယဏ်အသွေးထဲက
စွဲ၍သောရင်ပတ်၊ ခြေမြှောက်သော ပန်းကိုငါ
ခွတ်ယူ၍၊ အသရေထအမျိုးသားတို့တွင်ယဏ်
ပရောဟိတ်အာရုံခံနှင့်သူ၏သားတို့အားထာဝ
ရ ပညတ်တော်အားဖြင့်ငါပေးပြီဟု မိန့်တော်

၃၀။ မူ၏။-ထိုသို့အာရုံခံနှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ယဏ်ပရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊သူတို့ကိုခန့်ထား
သောနေ့၌ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော
ပူဇော် သကာများထဲက၊ သူတို့ ခံရသော အဖို့

၃၁။ ဖြစ်၏။- အသရေထ အမျိုးသားတို့ထက်မှ ထို
သို့သော အဖို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို
တိသိတ်ပေးတော် မူသောနေ့၌ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူ၏။ သူတို့အမျိုး အစည်အဆက်

၃၂။ စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။-ဤနွေကား၊

၃၃။ အသရေထ အမျိုးသား တို့သည်၊ သိနာတော၌
ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သကာ ပြုရမည် အ
ကြောင်း၊ မှာထားတော် မူသော နေ့၌ သိနာ
တောင် ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မော့ရှေ့
အားပေးတော်မူသောမီးရှို့ရာယဏ်တရား၊တော
ဇာညီပူဇော်သကာတရား၊ အပြစ်ဖြေရာယဏ်တ
ရား၊ ဂုဏ်ရိက်ဖြေရာ ယဏ်တရား၊ အရာ၌ ခန့်
ထားရာ ယဏ်တရား၊ မိတ္တတထာထ ယဏ်တရား
ဖြစ်သတည်းထုမိန့်တော်မူ၏။

၈

၃၄။ တမန် ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်သည် အာရုံခံ
၃၅။ နှင့်သူ၏သားများ၊အဝတ်စား၊ လိပ်ရန်ဆီ၊အ
ပြစ်ဖြေရာယဏ်ဖို့ ခွားထီး၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊
၃၆။ အဆေးခွံ ရန်တူကောင်ကိုထု၍- ပရိသတ်

စည်းဝေးရာထဲထောင်တံခါးရွှေသို့၊ ပရိသတ်စ
 ပေါင်းကိုစဉ်းဝေးစေထော့ထု၊ မောဓ္ဌေစားမိန့်
 ၇ တော်မူသည်ထတိုင်း၊-မောဓ္ဌေဂြုဋ်၊ ပရိသတ်
 ထိုသည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်တံခါး
 ၈ ရွှေစာစဉ်းဝေးကြမ်း၊- မောဓ္ဌေကထည်၊ ဤသို့
 ထာဝရ ဘုရားမှာထားတော်မူပြီထု၊ ပရိသတ်
 ၉ ထိုစားပြောဆိုလျက်၊- ထာဝရဘုရားမှာထား
 တော်မူသည်ထတိုင်း၊ ထာရုန်နှင့်သုဇာသားထို
 ၁၀ ကို ခေါ်ခွဲရေရှိုး၊ ပြီးလျှင်၊- ထာရုန်ကို ထက်ရှိ
 ဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကိုစဉ်းစေလေ၏၊ ဝတ်လုံနှင့်
 သင်တိုင်းကိုလည်း ချုံစေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်
 ၁၁ တိုင်းခါးစည်းဖြင့်စည်းလေ၏၊-ရင်ဝိုင်းကိုလည်း
 ဆင်စေ၍၊ ရင်ဝိုင်းထဲ၌ဥရိပ်နှင့်သုမိပ်ကိုသွင်း
 ၁၂ ထားလေ၏၊- သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာပေါင်းကိုတင်
 ၍၊ သန့်ရှင်းသောဣသင်းကျပ်ပြားကို၊ ပေါင်း
 ၁၃ ရွှေ၌တပ်လေ၏၊- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 မူသည်ထတိုင်း၊ မောဓ္ဌေသည်လိပ်၊ ရန်ဆီကိုယူ
 ၍၊ ထဲတော်နှင့်ထဲတော်တန်ဆာ၌သဗ္ဗကိုလိပ်၊
 ၁၄ သဖြင့်သန့်ရှင်းစေ၏၊-ထိုဆီကိုယပ်ပတ္တင်ပေါ်
 မှာစုန်ကြိပ်ဖြန်း၍၊ ယပ်ပတ္တင်တန်ဆာ၌သ
 ဗ္ဗကို၎င်း၊ ဆင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကို၎င်း၊ သန့်
 ၁၅ ရှင်းစေခြင်းငှါလိပ်လေ၏၊-လိပ်ရန်ဆီကိုစာ
 ရုန်ခေါင်းပေါ်မှာထောင်း၍၊ သုကိုသန့်ရှင်းစေ
 ၁၆ ခြင်းငှါလိပ်လေ၏၊- ထာရုန်သားထိုကိုလည်း
 ထက်ရှိဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကိုစည်းစေလျက်၊ ဦး
 ထုပ်ကိုဆောင်းစေလေ၏၊
 ၁၇ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်ထတိုင်း၊
 ထပြန်ခြေရာ ယပ်သို့ ခွားထီးကို ဆောင်ခဲ့၍၊
 ၁၈ ထာရုန်နှင့် သုဇာသား ထိုသည်၊ မိမိထိုလက်ကို
 ခွားခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြမ်း၊ ခွားကိုသတ်၍၊
 မောဓ္ဌေသည် ယပ်ပတ္တင်ပတ်ထည် ဦးမြို့ထို့၌
 အသွေးကို၊ ထက် ညှိုး နှင့်ယူ၍ ထည့်သဖြင့်၊
 ယပ်ပတ္တင်ကို စင်ကြယ် စေပြီးမှ၊ ကြွင်းသော
 အသွေးကို၊ ယပ်ပတ္တင်ခြေရင်းနား၌သွန်၍၊ ထို
 ယပ်ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထပြန်ခြေခြင်းကို ပြုမည်ထ
 ၁၉ ကြောင်း သန့်ရှင်းစေ၏၊- ထထူကိုဝုံးသောဆီဥ
 ၌သဗ္ဗ၊ ထသဦးပေါ်၌ရှိသောအမွှေး၊ ကျောက်ကပ်
 နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥကိုယူ၍၊ ယပ်
 ၂၀ ပတ္တင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏၊- အရေ၊ အသား၊
 ချော့နှင့် တကွ၊ ခွားကောင်ကို၊ တပ်ပြင်မှာရှို့
 ရ၏၊
 ၂၁ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်ထတိုင်း၊

မီးရှို့ရာထပ်ပြုသောထိုးထီးကိုထည်းဆောင်ခဲ့
 ၍၊ ထာရုန်နှင့်သုဇာသားထိုသည်၊ မိမိထိုလက်
 ၂၂ ကိုထိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြမ်း၊- ထိုးကိုထတ်
 ပြီးလျှင်၊ မောဓ္ဌေသည်အသွေးကို၊ ယပ်ပတ္တင်
 ၂၃ အပေါ်၌ပတ်ထည်ဖြန်းလေ၏၊- ထိုးကိုထည်း၊
 အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းမှစ၍သားတစ်
 ၂၄ ချားနှင့်ဆီဥကို မီးရှို့လေ၏၊- ဝမ်းထဲ၌ရှိသော
 အရာနှင့်ခြေထိုကိုထေးကြော၍၊ သိုးတင်သော
 လုံးကိုယပ်ပတ္တင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏၊ ရွှေးကြိုင်
 ရာဘိုမီးရှို့သောထပ်ပြန်ထတည်း၊ မီးဖြင့်ထာ
 ဝရ ဘုရားအား ပြုသောပူဇော် ထကာ ဖြစ်ထ
 တည်း၊
 ၂၅ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်ထတိုင်း၊
 ထပြားသော ထိုး၊ ထရာ၌ ခန့်ထားရာ ထိုးကို
 ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာရုန်နှင့်သုဇာသားထိုသည်၊ မိမိ
 ၂၆ ထိုထက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြမ်း၊- သိုး
 ကိုသတ်ပြီးမှ၊ မောဓ္ဌေသည် အသွေးကိုယူ၍၊ ဘ
 ရုန်၏ ထက်ဘာသာ၊ ဖွည်၌၎င်း၊ ထက်ဘာ ထက်စ၌
 ၂၇ ၎င်း၊ ထက်ဘာခြေမ၌၎င်းထည့်လေ၏၊- ထာရုန်၏
 သား ထိုကိုထည့်၊ ခေါ်ခဲ့၍၊ ထထို ထက်ဘာသာ
 ဖွည်၊ ထက်ဘာလက်မ၊ ထက်ဘာခြေမထို့၌အသွေး
 ကိုထည့်ပြီးမှ၊ ယပ်ပတ္တင်အပေါ်၌ ပတ်ထည်
 ၂၈ ဖြန်းလေ၏၊- ဆီဥ၊ ထပြား၊ ထထူကိုဝုံးသောဆီ
 ဥ၊ ထသဦးပေါ်၌ရှိသောအမွှေး၊ ကျောက်ကပ်
 နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကိုဝုံးသောဆီဥ၊ ထက်ဘာ
 ၂၉ ပန်း၊- ထာဝရဘုရားရွှေထောင်၌ ထားသောထ
 ဆေးစုံ ခန့်တောင်းထဲက၊ တဆေးစုံခန့်ထထိုး
 ဆီနှင့်လုပ်သောရန်ပြားတပြား၊ ရန်ကြိပ်တဇာတ်
 ကိုယူ၍၊ ရန်ချားကိုဆီဥနှင့်ထက်ဘာ ပန်းပေါ်မှာ
 ၃၀ ထည့်ပြီးလျှင်၊- ထာရုန်၏ထက်၊ သုဇာသားထို
 ထက်၌၊ ထိုထရာထိုကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌ရှိသောသဖြင့်၊ ရှိသောပူဇော်ထကာ
 ၃၁ ပြုလေ၏၊- ထိုထရာထိုကို၊ သုဇာထက်မှခံယူ၍၊
 ယပ်ပတ္တင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာထပ်နှင့်ထည့်လေ
 ၍၊ ရွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိ၍၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ
 ယပ်ဖြစ်သတည်း၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်
 ၃၂ ပြုသောပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း၊- ထိုနောက်၊
 မောဓ္ဌေသည် ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရား
 ရွှေတော်၌ရှိသောသဖြင့်၊ ရှိသောပူဇော်ထကာ
 ပြုလေ၏၊ အရာ၌ခန့်ထားရာထိုး၏ရင်ပတ်ထည့်၊
 ၃၃ မောဓ္ဌေသံသဗ္ဗဖြစ်သတည်း၊- အဝန်သင် ဝတ္ထု
 ပေါ်မှာရှိသော အသွေးနှင့် လိပ်ရန်ဆီကို ထူ

၅။ အာရုံနှင့်သွယ်ဆောင်၍ သူ၏သားထံ
 နှင့်သူ၏ဆက်ခံခြင်းသဖြင့်၊ အာရုံနှင့်
 ထားရှား၊ ဆက်ခံသူ၏ကိုယ်နှင့်အတူ
 ၈။ စောစောသည်၊ အာရုံနှင့်သွယ်ဆောင်သူ၏
 ထည်း၊ ထိုသို့သွယ်ဆောင်ရာ၊ ပရိသတ်စဉ်းစား
 ရာထဲတော်တော်ပါးမှာ၊ ရှာပြန်ကြလေသည်။ ထာဝ
 ရဘုရားက၊ အာရုံနှင့်သွယ်ဆောင်သူသည်၊ ထိုဆ
 သားကို ခားရကြမည်ထု၊ စောစောသားတော်
 စုသည်ထိုင်း၊ ထိုဆသားကို၎င်း၊ အာရုံနှင့်
 ထားရာ ရန်ဆောင်၍ မှီသောရန်ကို၎င်း၊ ထိုဆ
 ၉။ ရပ်၍ စားကြလေသည်။- ကျန်ကြွင်းသော ဆသား
 ၁၀။ နှင့်ရန်ကို မီးရှို့ရမည်။- ထင်တိုက်ဆရာ၌ ခန့်
 ထားရာ ကာလ ခုနစ် ရက် မစေ့မှီ၊ ပရိသတ်
 စဉ်းစားရာထဲတော်တော်ပါး၌၊ ပြင်ဆင်ထွက်ကြ၊
 ၁၁။ ကိုဆောင်ရကြမည်။- ထင်သွယ်သည့်ထိုင်း၊ ထင်
 ထိုဆ၌ အပြစ်ဖြေ ဖြစ်ကို ပြုမည်အကြောင်း၊
 ၁၂။ ထာဝရ ဘုရားမှာထားတော်မူပြီး၊ ထိုကြောင့်
 ထင်တိုက်သည်။ ဆေးတေးနှင့်ကင်းလွတ် ဖြစ်၍၊
 ၁၃။ ပရိသတ်စဉ်းစားရာ ထဲတော်တော်ပါး မှာ၊ ရှာ
 ခုနစ်ရက်ပတ်ထုံး၊ နေ့ညညီမပြတ်ခံ၍၊ ထာဝ
 ရဘုရားထံတော်ကို စောင့်ကြမည်၊ ထိုသို့
 အာရုံထားတော်မူပြီထုဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊
 ၁၄။ စောစောသားဖြစ်ကာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
 ထည့်ထိုင်း၊ အာရုံနှင့် သွယ်ဆောင်သူသည်ပြု
 ကြ၏။

၉

အဋ္ဌမနေ၌ စောစောသည်၊ အာရုံနှင့် သွယ်
 ဆားရှား၊ အသရေထမရှိ၊ အဆက်ကြီးသူများ
 ၁။ ထိုကိုပေါ်၍၊-အာရုံသွယ်ဆောင်သည်အပြစ်ဖြေ
 ရာသက်ရှိ၊ အပြစ်ပေါ်သော နွားထင်တ
 ကောင်း၊ မီးရှို့ရာ သက်ရှိ၊ အပြစ်ပေါ်သောသိုး
 ထီးတကောင်ကိုထု၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၂။ ၌ပူဇော်လေသည်။-အသရေထမရှိ၊ သားထိုဆား
 ထည်း၊ ထင်တိုက်သည်အပြစ်ဖြေရာသက်ရှိထိတ်
 ထင်တကောင်း၊ မီးရှို့ရာသက်ရှိ အပြစ်ပေါ်၊
 ၃။ အစားထည်သော နွားထင်တကောင်း၊ ထိုး
 ၄။ ထင်တကောင်း- ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူ
 ဇော်သောမိတ္တ ထာသက်သက်ရှိ နွားထီးတ
 ကောင်း၊ ထိုးထီးတကောင်း၊ ဆီနှင့်ရောသော
 ဆောဇဉ်ပူဇော်သကာကိုထုကြလေသည်။ ထင်
 ထာဝရဘုရားထံ၊ ထင်တိုက်ဆာထင်ရှားတော်

၁။ စောစောသားထောင့်ထုဆိုထေရ်- စောစော
 ထားသောဆရာတို့ကို၊ ပရိသတ်စဉ်းစားရာ
 ထဲတော် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ ပြီးမှ၊ ပရိသတ် အ
 ပေါင်းတို့သည် ချည်းကပ်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၂။ တော်၌ရပ်နေကြ၏။-စောစောကထည်း၊ ထင်တို
 ကည်း၊ ထာဝရဘုရား၊ မိမိတော်မူသည်ထိုင်း၊
 ၃။ ဤသို့ပြုကြ၍၊ ထာဝရဘုရား၊ မိမိတော်မူသည်
 ၄။ ထင်တိုက်ဆာ ထင်ရှားမည် ထု၍၎င်း၊- အာရုံ
 ဆာထည်း၊ ထင်သည် သက်ပညာသို့ သွား၍၊
 ၅။ ထာဝရဘုရား၊ ရှာထားတော်မူသည် ထိုင်း၊
 ၆။ ထင်ဆဲ အပြစ်ဖြေ ရာသက်၊ မီးရှို့ရာ သက်ကိုပူ
 ဇော်သဖြင့်၊ ထင်နှင့်ထုရှားအတွက်၊ အပြစ်ဖြေ
 ဖြစ်ကို ပြုလေသည်။ ထင်သောသောပူဇော်
 ထကာကိုထည်း၊ ပူဇော်၍၊ သူတို့အတွက်၊ အ
 ပြစ်ဖြေဖြစ်ကို ပြုလေသည်ဟု၍၎င်းဆိုထေရ်၊
 ၇။ အာရုံသည်ထည်း၊ သက်ပညာသို့သွား၍၊
 ၈။ မိမိနှင့်ဆိုင်သောအပြစ်ဖြေရာသက် နွားသထိတ်
 ၉။ ကိုသတ်လေ၏။-သွယ်ဆောင်သူသည်၊ အသွေးကို
 ထုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အာရုံသည် မိမိထက်ထိုး
 ကိုအသွေးနှင့်နှိုင်း၊ သက်ပညာ၌၊ မြို့တို့သည်
 ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အသွေးကို သက်ပညာ၌
 ၁၀။ ရင်းနှား၍သွန်လေ၏။-အပြစ်ဖြေရာသက်ကောင်
 ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်း၊ ပေါ်၌ မှီသော
 အသွေးကိုသက်ပညာပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။ ထိုသို့
 ထာဝရဘုရားသည် မောဓဋ္ဌသားမှာထားတော်
 ၁၁။ မူ၏။- အသားနှင့်အရေကိုတပ်ပြင်ရာမီးရှို့ထေ
 ၁၂။ ရ်၏။- မီးရှို့ရာ သက်ကောင်ကိုထည်း၊ သတ်၍၊ သူ
 သွယ်ဆောင်သူသည် အသွေးကို ဆက်ပြီးလျှင်၊ သူ
 ထည်သက်ပညာအပေါ်ပတ်ထည်၌ ဖြန့်လေ
 ၁၃။ ရ်၏။- သူတို့သည်မီးရှို့ရာ သက်ကောင်သားတစ်
 ချားနှင့်ခေါင်းကိုဆက်၍၊ သူသည်သက်ပညာ
 ၁၄။ ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။- ဝမ်းထဲ၌ရှိသောဆရာများ
 နှင့်ဖြေတို့ကိုဆေးကြော၍၊ သက်ပညာပေါ်မှာ
 မီးရှို့ရာသက်နှင့်အတူရှို့လေ၏။
 ၁၅။ သူများပူဇော်သကာကိုထည်းဆောင်ခဲ့၍ ထု
 ရှား အပြစ်ဖြေရာ သက်ဖြစ်သော ဆိတ်ကို ထု
 ထတ်ပြီးလျှင်၊ ရှေ့သည်အထူး၊ အပြစ်အတွက်ပူ
 ၁၆။ ဇော်လေ၏။- မီးရှို့ရာ သက်ကောင်ကိုထည်း၊
 ၁၇။ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်လေ၏။- ထော
 ဇဉ် ပူဇော်သကာကိုထည်းဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊
 တထက်ဆွန်းကိုထု၍၊ သက်ပညာ၌နံ့နံ့မီးရှို့
 ၁၈။ ရာသက်မှာမီးရှို့လေ၏။- ထုရှားအတွက်။

ကိုပြုသဖြင့်၊ ထိုသည့်အထွေးထွန်ခြင်းအပြစ်မှ
 • ထန်ရှင်း၊ ရလိမ့်မည်။- ထိုအထွေးကို မတတ်
 နိုင်လျှင်၊ မိမိတို့ကောင်းခြင်း၊ မြို့ကလေးနှင့်
 ကောင်းခြင်း၊ မိမိတို့ကောင်းတတ်ကောင်း၊ အပြစ်
 ဖြစ်ရာထက်တို့ကောင်းကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ယင်းပ
 ရောဟိတ်သည်၊ ထိုအဖို့အပြစ်ဖြစ်ခြင်းကိုပြုသ
 ဖြင့်၊ သူသည်ထန်ရှင်းရလိမ့်မည်၊ ဤအနွှား
 သားသောကွား၊ သားမိစ္ဆကို ဂွားမြင်သောအမိ
 နှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်
 မူ၏။

၁၃

• တစ်နိကာယဝရသုတ်၊ ဖောဓ္မနှင့်အာ
 ၂ ရန်အာမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ထိုသည်ကိုယ်
 အရေ၌ အစားဖြစ်စေ၊ ယားနာဖြစ်စေ၊ နွေကွက်
 ဖြစ်စေ၊ နွေသောထကွဏ္ဍာပေါ်လျှင်၊ ထိုသူကို
 ထက် ပရောဟိတ် အာရုံနိ ယံသို့ဖြစ်စေ၊ သူ၏
 သား ထက်ပရောဟိတ် တနိကယောက် ယံသို့
 ၄ ဖြစ်စေ၊ ခေါ်ခံရမည်။- ယင်းပရောဟိတ်သည်၊
 ထိုသူ၏အရေ၌ပေါ်သောအနာကိုကြည့်ရှုသော
 အခါ၊ အနာ၌ရှိသောအစွမ်းသည် မြို့လျှင်၎င်း၊
 အနာသည် အရေအောက်၌ စွဲတန်ရှိလျှင်၎င်း၊
 နွေကွက်၏၊ ယင်းပရောဟိတ်သည်ထိုသူကိုကြည့်
 • ရှုပြီးမှ၊ မစင်ကြယ်ထုစီရင်ရမည်။- ကိုယ်အ
 ရေ၌ ရှိသော နွေကွက် သည် မြို့လျှင်၎င်း၊ အရေ
 အောက်၌စွဲဟန်မရှိ၊ အစွမ်းမရှိလျှင်၎င်း၊ ယင်း
 ပရောဟိတ်သည်၊ အနာ ရှိသော သူကို ခုနှစ်
 • ရက် ပတ်ထုံး ချုပ်ထားရမည်။- သတ္တမနေ့၌
 ထက် ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ အနာသည်
 အရေ၌ မတိုးမလျော့နေလျှင်၊ တစ်နိရုဒ္ဓရက်
 • ပတ်ထုံးချုပ်ထားရမည်။- တစ်နိသတ္တမနေ့၌
 ကြည့်ရှု၍၊ အနာသည်အရေ၌မတိုးပွား၊ ခပ်
 မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟု၊
 ယင်းပရောဟိတ် စီရင်ရမည်၊ ယားနာသက်
 သက်ဖြစ်၏၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍စင်ကြယ်ရ
 ၇ ၏၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ယင်းပရောဟိတ်သည်
 ကြည့်ရှု ပြီးမှ၊ နောက်တစ်နိ ယားနာ တိုးပွား
 ဖြန်လျှင်၊ ယင်းပရောဟိတ် ကြည့်ရှု ဖြန်၍၊-
 ယားနာတိုးပွားသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူ
 သည်မစင်ကြယ်ထုစီရင်ရမည်၊ နွေကွက်၏။
 • နွေကွက်သောသူကို၊ ယင်းပရောဟိတ် ယံသို့
 • ခေါ်ခံရမည်။-ယင်းပရောဟိတ်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ
 ၌အသောအစွမ်းနှင့်တကွအစွမ်းသည်မြို့လျှင်၎င်း၊

• အစွမ်း အသားမို့ မြို့လျှင်၎င်း၊- ကိုယ် အရေ၌
 ထောင်သောနွေကွက်၏၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်
 ထု၊ ယင်းပရောဟိတ်စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်၊
 • သူသည်မစင်ကြယ်ထုနေရမည်။- နွေကွက်သည်အ
 ရေ၌ တိုးပွား၍၊ အနာစွဲသောသူတကိုယ်လုံး၊
 ခေါင်းထိပ်မှသည်ခြေဝတ်ထိုင်စေသော်၊ ယင်းပ
 ရောဟိတ် ကြည့်ရှု ထေ ရာရာ၌ နွေကွက် ပြား
 • လျှင်၊- ထိုသူတကိုယ်လုံးအနာစွဲပြားသောသူ
 သည်စင်ကြယ်၏ဟု၊ ယင်းပရောဟိတ်ဆင်ခြင်
 ၍စီရင်ရမည်၊ တကိုယ်လုံးမြို့သည်ဖြစ်၍၊ စင်
 • ကြယ်၏၊- သို့မဟုတ်၊ အသားမို့ပေါ်လျှင်၊ မစင်
 • ကြယ်၊- ယင်းပရောဟိတ်သည် အသားမို့ကို
 ကြည့်ရှု၍ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ထုစီရင်ရမည်၊
 အသား မို့ သည် မစင် ကြယ်၊ နွေကွက် ဖြစ်
 • ၏၊- အသား မို့ သည် ပြားနား၍ မြို့ပြန်လျှင်၊
 • ယင်းပရောဟိတ်ထံသို့တစ်နိကာယရမည်။- ယင်း
 ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ အနာ မြို့ပြန်သည်
 ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအနာရှိသောသူ စင်ကြယ်၏ဟု၊
 ယင်း ပရောဟိတ် စီရင်ရသဖြင့် သူသည် စီ
 ကြယ်၏။
 • ကိုယ်အရေ၌ အနာမိမိ၊ ဖြစ်၍ရှောက်ပြီးမှ၊-
 • အနာရှုတ်၌ မြို့သောအစွမ်းဖြစ်စေ၊ မြို့ရှိသော အ
 နွေကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်ထားသည်ကို၊ ယင်းပရော
 ၂၀ ဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊- အရေအောက်၌စွဲတန်
 ရှိ၍ အစွမ်းမြို့လျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ထု၊
 ယင်း ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်၊ အနာမိမိထဲက
 ၂၀ ထွက်သောနွေကွက်၏၊- ယင်းပရောဟိတ်သည်
 ကြည့်ရှုသောအခါ၊ မြို့သောအစွမ်းမရှိ၊ အရေ
 အောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ယင်းပ
 ရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူကို ခုနှစ်ရက်ပတ်ထုံးချုပ်
 ၂၂ ထားရမည်။- အရေ၌တိုး ပွားလျှင်၊ ထိုသူသည်
 မစင် ကြယ်ထု၊ ယင်းပရောဟိတ် စီရင်ရမည်၊
 ၂၃ နွေကွက်၏၊- သို့မဟုတ်၊ နွေကွက်မရွေးမတိုးပွား
 လျှင်၊ အနာမိမိ၊ ရွတ်ဖြစ်၏၊ ထိုသူစင်ကြယ်၏
 ထုစီရင်ရမည်။
 ၂၄ အရေအသား၌ မီးထောင်နာရှိ၍၊ မီးထောင်
 ၂၅ နာ အသားမို့၌ မြို့ရှိသောနွေကွက်ရှိလျှင်၊- ယင်း
 ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုရမည်၊ နွေကွက်အစွမ်း
 မြို့၌ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၊ မီးထောင်
 နာထဲက ထွက်သောနွေကွက်၏၊ ထိုသူသည်မစင်
 ကြယ်ထု၊ ယင်းပရောဟိတ်စီရင်ရမည်၊ နွေကွက်
 ၂၆ ရှိ၏၊- ယင်းပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုသောအ

ခါးနုကွက်၌ရှိသောစေ့စွမ်းမရှိ၊ အရေအသက်
 ၁၂ မစွဲမတ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ သက်ပရာဟိတ်
 သည် ထိုသူကို ခုနှစ်ရက် ပတ်လုံး၊ ဧပြီလထူး၊ ခု
 ၁၃ မည်း၊-သတ္တမနေ့၌သက်ပရာဟိတ်သည်ကြည့်
 ချစ်၊ နုကွက်သည်အရေ၌တိုးပွားလျှင်၊ ထိုသူ
 ၁၄ သည်မစင်ကြယ်ထူး၊ သက်ပရာဟိတ် စီရင်ရ
 ၁၅ မည်းနုနာဖြစ်၏- ထိုမထုတ်၊ နုကွက်မရွေး၊ အ
 ရေ၌ မတိုး ပွား၊ ခပ် မည်းမည်း ဖြစ်လျှင်၊ မီး
 ထောင်နာထူးဖြစ်၏၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်၏
 ထူး၊ သက်ပရာဟိတ် စီရင်ရမည်း၊ မီးထောင်
 သောစနာရွတ်သက်သက်ဖြစ်၏၊
 ၁၆ သောကျားမိစ္ဆသည်သည်၊ ခေါင်း၌ ဖြစ်စေ၊
 ၁၇ မေး၌ဖြစ်စေ၊ အနာပေါက်၍၊- သက်ပရာဟိတ်
 သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအသက်၌ နှု
 ထန်နှင့်တကွအစွမ်းဝါဝါပါးပါးရှိလျှင်၊ ထိုသူ
 မစင် ကြယ်ထူး၊ သက်ပရာဟိတ် စီရင်ရမည်း၊
 ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ ဗောက်နုနာဖြစ်
 ၁၈ စ်၊-ထိုအနာကိုသက်ပရာဟိတ်သည်ကြည့်ရှု
 သောအခါ၊ အရေ အသက်၌ ခွဲဟန်မရှိ၊ နက်
 သောအစွမ်းထည်မရှိလျှင်၊ ထိုအနာပေါက်သော
 သူကို၊ သက်ပရာဟိတ်သည်ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး
 ၁၉ ဧပြီလထူး၊ ရမည်း၊-သတ္တမနေ့၊ သက်ပရာဟိတ်
 သည်ကြည့်ရှုရမည်၊ အနာမတိုးပွား၊ ပါးသော
 အစွမ်းမရှိ၊ အရေ အသက်၌ ခွဲဟန်ထည်းမရှိ
 ၂၀ လျှင်၊- ထိုသူ၏အစွမ်းကိုမိတ်ရမည်း၊ အနာအ
 စွမ်းကိုကား၊ မမိတ်ရ၊ တဖန် ခုနှစ်ရက် ပတ်
 ၂၁ လုံး၊ ဧပြီလထူး၊ ရမည်း၊- သတ္တမနေ့၌သက်ပရာ
 ဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ၌အနာမတိုးပွား၊
 အရေအသက်၌မရွေး၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်
 ၏ထူး၊ သက်ပရာဟိတ်စီရင်ရမည်း၊ မိမိအဝတ်
 ၂၂ ကိုလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏- စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊
 ၂၃ နောက်တဖန်ဗောက်နုနာတိုးပွားလျှင်၊- သက်
 ပရာဟိတ်သည်ကြည့်ရှုပြန်၍၊ အနာတိုးပွား
 သည်မှန်လျှင်၊ သက်ပရာဟိတ်သည်ဝါသော
 ၂၄ အစွမ်းကိုမရှာရ၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်၊- သို့မ
 ထုတ်၊ ဗောက်နုနာသည်ရပ်နေဟန်ရှိ၍၊ နက်
 သောအစွမ်းပေါက်လျှင်၊ အနာပျောက်၍ထိုသူ
 သည်မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ သက်ပရာဟိတ်
 က၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်၏ထူးစီရင်ရမည်း၊
 ၂၅ သောကျားမိစ္ဆသည်သည်၊ ကိုယ်အရေ၌
 ၂၆ သောနုကွက်ရှိ၍၊-သက်ပရာဟိတ်သည်ကြည့်
 ရှုသောအခါ ခွဲသောအဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ၌

ပေါက်သောဆွမ်းဖြစ်၏၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်
 ၂၇ စ်၊- ဆံပင် ကွက်သောသူသည်၊ ခေါင်းပြောင်
 ၂၈ ထော်ထည်းမစင်ကြယ်၏- နုကွက်သော
 သူသည်၊ နုကွက်ပြောင်ထော်ထည်းမစင်ကြယ်၏-
 ၂၉ ပြောင်သောခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြောင်သောနုကွက်
 ဖြစ်စေ၊ မြဲနီသောအနာပေါက်လျှင်၊ ထိုပြောင်
 ၃၀ ရာ၌ ပေါက်သောနုနာဖြစ်၏- ထိုအခါသက်ပ
 ရာဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်အရေ၌နုနာ
 ထင်သကဲ့သို့၊ ပြောင်ရာ၌ပေါက်သောအနာ၏
 ၃၁ အစွမ်းမြဲနီလျှင်၊- ထိုသူသည်မစင်ကြယ်၊ ထူ
 ဖြစ်၏၊ ခေါင်း၌ အနာပေါက်သောကြောင့်၊ အ
 လျှင်၊ မစင်ကြယ်ထူး၊ သက်ပရာဟိတ် စီရင်ရ
 ၃၂ မည်း၊- နုနာခွဲသောသူသည်စုတ်သောအဝတ်
 ကိုဝတ်ရမည်း၊ ခေါင်းကိုမဝတ်၊ အထက်နှုတ်ခမ်း
 ကိုဝတ်လျှက်၊ မစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်ထူး တစ်
 ၃၃ ကြော်ရမည်း၊- ထိုအနာခွဲသည်ကာထပတ်ထုံး၊
 သူသည်ညစ်ညူး၏၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ အ
 ယောက်တည်း၊ နေရမည်း၊ ထူးနေရာသည် ထပ်
 ပြင်မှာရှိရမည်း၊
 ၃၄ ရင်နည်း၊ နုနာခွဲသောအဝတ်သည်၊ မိတ်အ
 ၃၅ ဝတ်ဖြစ်စေ၊ သိုးစွမ်းအဝတ်ဖြစ်စေ၊-ရက်ကန်း
 ပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်
 စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်
 ၃၆ စေ၊- အဝတ်၌ခွဲသောအနာ ဝတ်ခပ်မိမ်းမိမ်း၊
 ခပ် နီ နီ ရှိလျှင်၊ နုနာ ပြင်၍၊ သက်ပရာဟိတ်
 ၃၇ အားပြရမည်း၊- သက်ပရာဟိတ်သည် အနာခွဲ
 သောအဝတ်ကိုကြည့်ရှု၍၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး
 ၃၈ လုံး၊ ဧပြီလထူး၊ ရမည်း၊-သတ္တမနေ့ထပ်ကြည့်
 ရှု၍၊ အဝတ်၌အနာတိုးပွားလျှင်၊ ရက်ကန်း
 ပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်
 စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သော အရာဖြစ်စေ၊ မစင်
 ၃၉ ကြယ်၊ ဘေးတတ်သောနုနာခွဲပြီး၊-ထိုအဝတ်ကို
 မီးရှို့ရမည်း၊ ဘေးတတ်သောနုနာခွဲသော ရက်
 ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ မိတ်အဝတ်၊ သိုးစွမ်း
 အဝတ်၊ သားရေ အသုံး အဆောင်ကို မီးရှို့ရ
 ၄၀ မည်း၊- သက်ပရာဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ ရက်
 ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား အဝတ်၊ သားရေအ
 ၄၁ သုံးအဆောင်၌အနာမတိုးပွားလျှင်၊- အနာခွဲ
 သောအရာကို ဆေးလျှော် စေမည် အကြောင်း၊
 သက်ပရာဟိတ်စီရင်၍၊ ထပ်ခုနှစ်ရက် ပတ်
 ၄၂ လုံး၊ ထိုချုံ့စွာထားရမည်း၊- ဆေးလျှော် ပြီးမှ၊
 သက်ပရာဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍၊ အနာမ

ထိုးဝှားသော်သည်။ အဆင်းစဉ်းနားလျှာ...
 ၁၀ ခင်ကြယ်၏။ မြို့ရပ်မည်းအတွင်း၌ ဖြစ်စေ၊ မြင်၌
 ၁၁ ဖြစ်စေ၊ အေးမြခြင်းရှိ၏။ ဆေးလျှော် ပြီးမှ၊
 ထပ်ပင်ရေထိတ်သည်။ ဩဇာရှိ၍ အနာသည်
 ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ အဝတ်၊ သားရေ၊ ရက်
 ကန်းပင်၊ ရက်ကန်း၊ သားထဲက အနာကွက်ကို
 ၁၂ ဆုတ်နဲ့ရမည်။ နောက်တဖန်ထိုရက်ကန်းပင်၊
 ရက်ကန်း၊ သား အဝတ်၊ သားရေ အသုံး အ
 ဆောင်၌ အနာ ပေါ်ပြန်လျှင်၊ ထိုးဝှား တတ်
 သောအနာဖြစ်၏။ ထိုသို့အနာခွဲသော ဥဇ္ဈာကို
 ၁၃ မီးမြို့ရမည်။ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအ
 ဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်ဟူသမျှကိုဆေး
 လျှော်၍၊ အနာဓာတ်လျှင်၊ ရက်ထဲ အကြိမ်
 ၁၄ ဆေးလျှော်၍၊ ခင်ကြယ်ရ၏။ ချီန္တကား၊ ခင်
 ကြယ်သည်။ မခင်ကြယ်သည်ကို မီရင်စေခြင်း
 ၁၅ ဌာ၊ နွှာခွဲသောပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊
 ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ သားရေအသုံး
 အဆောင်ထို့၌ ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်း။
 ထုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁၀၂ တဖန်မော့ရှေ့အေးသာဝရဘုရားက- နွှာ
 ခွဲသောသူသည် ခင်ကြယ်စေသောနေ့၌ ထွန်ရ
 ၁၁ သော တရားဟူမူကား။ ထိုသူကို သတ်ပရေ
 ထိတ်တံသို့ခေါ်ခဲ့ပြီးမှ၊ သတ်ပရေထိတ်သည်၊
 ထပ် ပြင် သို့ ထွက်၍ ဩဇာရှိ သော အခါ၊ နွှာ
 ၁၂ ခွဲသောထံ သည်၌ရှိ လျှင်- ခင်ကြယ် စေခြင်း
 ကိုခံရသောထိုသူအဖို့၊ အသက်ရှင်၍ခင်ကြယ်
 ၁၃ သော ငှက် ခွန်ကောင်၊ အာရက် သစ်သား၊ နီ
 မောင်းသော ကြိုး၊ ယုံထုပ်ပင် ညွန့်ထိုက် မှာ
 ၁၄ ထိုက်၍- မီးသောရေကိုထည့်သောမြေထိုးထဲ
 ၁၅ ၌ ငှက် တကောင်ကို သတ်စေ ပြီးမှ- အာရက်
 သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ယုံထုပ်ပင်ညွန့်
 ၁၆ နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်သောငှက်ကို ယူ၍၊ ငှက်
 ၁၇ အမွှေး ရောပြီးသောရေ၌ ခွန်ပြီးလျှင်- နွှာခင်
 ကြယ်စေရသော ထူအပေါ်မှာ ရခွန်ကြိပ်တိုင်
 ၁၈ အောင်ပြန်၍၊ ထိုသူသည်ခင်ကြယ်၏ထုမိရင်
 ရမည်။ ထိုနောက်၊ အသက်ရှင်သော ငှက်ကို၊
 ၁၉ ထင်းထင်း သော အရပ်၌ ထွတ်ထိုက်ရမည်-
 ၂၀ ခင်ကြယ် စေရသော သူသည်၊ မိမိ အဝတ်ကို
 လျှော်၍၊ မိမိဆံပင်ကိုအကုန်အစင် မိတ်ပြီးမှ၊
 ၂၁ ခင်ကြယ် စေခြင်းငှါ ရေမြို့ရမည်။ ထိုနောက်၊
 ထပ် ထဲသို့ဝင်၍၊ မိမိထဲပြင်၌ ရ ခွန်ရတ်နေရာ

၁ မည်- အတ္တမနေ့၌မိမိဆံပင်၊ စုစိတ်၊ စုတစု
 ၂ ရွေးစေသောကိုယ်ရွေးမြဲထွက်ကို မိတ်၍၊ မိမိ
 ၃ အဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ၊ ရေမြို့၍ခင်ကြယ်ရ၏-
 ၄ အတ္တမနေ့၌ ထည်း၊ အပြင်မရှိ၊ အခါ စေသည်
 ၅ သော သိုး သငယ် အထီး ခွန်ကောင်၊ အမ တ
 ၆ ကောင်ကို၎င်း၊ ထောဇဉ်ပူဇော်သကာအို့၊ ဆီ
 ၇ ရောသော ရနံ့ညက်သုံးဩဇာနှင့် ဆီတထောဆ
 ၈ ကို၎င်း ယူပြီးလျှင်- ခင်ကြယ်စေသော သတ်ပ
 ၉ ရေထိတ်သည်၊ ခင်ကြယ်စေအပ်သောထူကို၊
 ၁၀ ပရိထာတ်စည်းဝေးရာထဲတော်တံခါးနား၊ ထာ
 ၁၁ ဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌၊ ထိုပူဇော်သကာနှင့် တ
 ၁၂ ကွဆက်ရမည်- သိုးသငယ်အထီး တကောင်
 ၁၃ ကိုယူပြီးလျှင်၊ ရခွန်ကြိပ်မြေရာသစ်အို့ပူဇော်၍၊
 ၁၄ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ မှီလွှဲသော ပူဇော်သ
 ၁၅ ကာအို့ဆီတထောဆနှင့်တကွ မှီလွှဲရမည်- ထို
 ၁၆ သိုးသငယ်ကို၊ အပြင်မြေရာသစ်ကောင်၊ မီးမြို့
 ၁၇ ရာသစ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၊ ထန်ခွန်းရာ
 ၁၈ ခွာနှင့်သတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အပြင်
 ၁၉ မြေရာ သစ်ကော့ကို ယတ်ပရေထိတ် ထုပိုင်
 ၂၀ ထက်အို့၊ ရခွန်ကြိပ်မြေရာ သစ်ကောင်ကို ထုပိုင်
 ၂၁ ၏၊ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏- သတ်ပရေထိတ်
 ၂၂ သည်ရခွန်ကြိပ်မြေရာသစ်ကောင်အစေ့အစွမ်း
 ၂၃ ကိုယူ၍၊ ခင်ကြယ်စေရသော သူ၏ထက်မှာ နား
 ၂၄ ဖျည်း၌၎င်း၊ ထက်သက်မ၊ ထက်သက်မြေမ၌၎င်း
 ၂၅ ထည့်ရမည်- ဆီအဖို့ကိုလည်းယူ၍၊ မိမိထက်
 ၂၆ ဝဲထက်ဝါး၌ ထောင်းပြီးလျှင်- ထိုဆီကို မိမိ
 ၂၇ ထက်သက်သို့ ညှိုးနှင့်ထိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၂၈ တော်၌ ရခွန်ကြိပ်တိုင်အောင်ပြန်ရမည်- မိမိ
 ၂၉ ထက်၌ ကြွင်းသောဆီကို၊ ခင်ကြယ်စေရသော
 ၃၀ သူ၏ ထက်မှာ နားဖျည်း၌၎င်း၊ ထက်သက်မ၊
 ၃၁ ထက်သက်မြေမ၌၎င်းသော၊ ရခွန်ကြိပ်မြေရာသစ်
 ၃၂ ကောင် အသွေးအပေါ်မှာ ထည့်ရမည်- မိမိ
 ၃၃ ထက်၌ ကြွင်းသေးသောဆီကို၊ ခင်ကြယ်စေရ
 ၃၄ သောသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာထောင်း၍၊ ထိုသူအဖို့
 ၃၅ ခြင်္သေ့မြေခြင်းကို၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြု
 ၃၆ ရမည်- ထိုမှတပါး၊ ခင်ကြယ်စေရသောသူအဖို့
 ၃၇ အပြင်မြေခြင်းငှါ၊ အပြင်မြေရာသစ်ကိုပူဇော်
 ၃၈ ၍၊ နောက်တဖန်မီးမြို့ရာသစ်ကောင်ကို သတ်ရ
 ၃၉ မည်- မီးမြို့ရာ သစ်ကောင် နှင့် ထောဇဉ် ပူ
 ၄၀ ဇော်သကာကို၊ သတ်ပလွင် ပေါ်မှာ ပူဇော်သ
 ၄၁ ခြင်း၊ ထိုထူအဖို့ အပြင်မြေခြင်းကိုပြု၍၊ ထူသည်
 ၄၂ သန့်ရှင်းရ၏။

၂၀ ထိုသူ ထည်ဆင်ရုံ၌၊ ဤမျှထောက်မထတ်
 နှိုင်းလျှင်၊ ရှိသွေ့၌မိမိအပြင်ခြေခြင်းကိုပြုစေရာတို့
 ရစေရန် ဖြေရာသစ် သိုးသငယ် တကောင်ကို
 ၄၆၊ ထောင့်ညို ပူဇော်သကာဘို့ ဆီရောသော
 ရနံ့ညှပ် တညှပ်နှင့် ဆီတထောဆကို ၄၆၊-
 ၂၂ တတ်နှိုင်းသမျှအတိုင်း၊ ပိုနှစ်ကောင်းသို့မဟုတ်၊
 ခြူးကလေးနှစ်ကောင်း၊ အပြင်ခြေရာသစ်ဘို့တ
 ကောင်း၊ မီးရှို့ရာသစ်ဘို့တကောင်းကို၄၆ယူ၍၊-
 ၂၃ မိမိစင်ကြယ်ခြင်း အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်တွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံ
 ခါးနား၊ ယင်းပရောဟိတ်ထံသို့ အဌမနေ၌
 ၂၄ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊-ယင်းပရောဟိတ်သည်၊ ရစေရန်
 အပြင်ခြေရာသစ်သိုးသငယ်နှင့်ဆီတထောဆ
 ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိသွေ့ရာပူ
 ၂၅ ဇော်သကာဘို့ ရှိသွေ့ရမည်၊- ထိုသိုးသငယ်ကို
 ထတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးကိုယူ၍၊ စင်ကြယ်စေရ
 သောသုတ်ထက်နားပျဉ်း၌၄၆၊ ထက်ထက်မ၊
 ၂၆ ထက်နားခြေမ၌၄၆ ထည့်ရမည်၊- ဆီအမျှ ကို
 ထည့်၊ မိမိထက်ထက်ဝါး၌လောင်းပြီးလျှင်၊-
 ၂၇ ထိုဆီကိုမိမိထက်ထက်ထိုးနှင့်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ရနံ့ကြိမ်တိုင်စေသော ခြင်းရမည်၊-
 ၂၈ မိမိထက်၌ ကြွင်းသောဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရ
 သောသုတ်ထက်နားပျဉ်း၌၄၆၊ ထက်ထက်
 မ၊ ထက်နားခြေမ၌၄၆ရှိသောရစေရန် ဖြေရာသစ်
 ၂၉ ကောင်အထွေးအပေါ်မှာ ထည့်၍၊-မိမိ၌ကြွင်း
 သောသောဆီကို ထိုလူခေါင်းပေါ်မှာ ထောင်း
 ၃၀ ဖြ၊ သုဏ္ဍိအပြင်ခြေခြင်းကို၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ ပြုရမည်၊- ထိုသူသည် တတ်နှိုင်းသမျှ
 အတိုင်း၊ ပိုနှစ်ကောင်းခြင်း၊ ခြူးကလေးနှစ်
 ၃၁ ကောင်းခြင်း၊- အပြင်ခြေရာသစ် ဘို့တ
 ကောင်း၊ ထောင့်ညိုပူဇော်သကာနှင့်တကွ၊ မီးရှို့
 ရာသစ်ဘို့ တကောင်းကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယင်းပ
 ရောဟိတ်သည်ပူဇော်လျက်၊ ထိုသူအဖို့အပြင်
 ခြေခြင်းကို၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြုရမည်၊-
 ၃၂ ဤရွှေကား၊ နွနာစွဲ၌ မိမိစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မ
 တတ်နှိုင်းစေသော ဆင်ရုံသောသုနှင့် ဆိုင်သော
 တရားခြင်သတည်းယုမိန့်ကော်မူ၏၊
 ၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့်အာရုန်အား
 ၃၄ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- သင်တို့ပိုင်ထိုက်ရာ၊ ငါ
 ပေးသောခါနာန်ပြည်သို့ ထင်ထိုက်ရာကံ ထော
 အခါ၊ ထင်ထိုက်ရာ ထိုပြည်တွင် အိမ်တန်ထ
 ၃၅ ရှိသောအခါ နွနာလျှင်၄၆၊-အိမ်၌သည်ယင်း

ပရောဟိတ်ထံသို့သွား၍၊ အကွန်ဝါအိမ်ကိုနွနာ
 ၃၆ နွနာနိမိတ်ပါစေရာ ပြောဆိုလျှင်၄၆၊- ထိုအိမ်၌
 ထောထိုက်သည်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်မည်ကို
 မိုးမိမိ၍၊ ယင်းပရောဟိတ်ထံ၌နွနာကိုအကြည်
 အစွပဝင်၍၊ မြသမျှကိုထုတ်စေခြင်းငှါ ဇီရင်ရ
 မည်၊ ထိုနောက်၊ ယင်းပရောဟိတ်သည် ထိုအိမ်
 ၃၇ ကိုအကြည့်အစွပဝင်၍၊- အနာကိုကြည့်ရှုသောအ
 ခါ၊ ကျောက်ထပ်ရုံ၌ရာသို့ ခပ်မိမိ၊ မိမိ၊ ခပ်
 နီနီ ခြင်၍ ကျောက်ထပ်ထဲ၌ အနာစွဲထန်ပြီ
 ၃၈ လျှင်၊-အိမ်တံခါးပြင်သို့ထွက်၍၊ ထိုအိမ်ကိုရ
 ၃၉ နှစ်ရက်ပတ်ထုံး ပိတ်ထားရမည်၊- ထောမနေ
 ၌ယင်းပရောဟိတ်သည်၊ အကြည့်အစွထာ၍၊
 ၄၀ ကျောက်ထပ်၌ အနာထိုးပွားလျှင်၊- အနာစွဲ
 သောကျောက်ထိုက်ကို နှုတ်ပယ်၍၊ မြှုပ်၊ မစင်
 ကြယ်သောအရပ်၌ပြင်ထားစေခြင်းငှါ၊ ယင်း
 ၄၁ ပရောဟိတ်ဇီရင်၍၊- ထိုအိမ်ကို၊ အတွင်းပတ်
 ထည်၌ ခြင်စေရမည်၊ ခြင်၍ ကျသော အစွန့်
 ကိုထည့်၊ မြှုပ်၊ မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ ထွန်
 ၄၂ ပြင်ရမည်၊-အရင်ကျောက်အစား၌အခြားသော
 ကျောက်ကိုယူ၍၊ ထည့်ပြီးလျှင်၊ အသစ်သော
 ၄၃ အပ်တောနှင့်စွမ်းခံရမည်၊- ထိုသို့ကျောက်ထိုက်
 နှုတ်ပယ်၍၊ အိမ်ကို ခြင်ခြင်း၊ အသစ် စွမ်းခံ
 ၄၄ ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ တန်ခိုးအနာစွဲပြန်လျှင်၊- ယင်းပ
 ရောဟိတ်လည်း၊ အကြည့်အစွထာ၍၊ ထိုအိမ်
 ၌အနာထိုးပွားသည်မှန်လျှင်၊ ခားတတ်သော
 နွနာ ခြင်၏၊ ထိုအိမ်ထည် မစင် ကြယ်သော
 ၄၅ ကြောင့်၊-ကျောက်၊ ထပ်သား၊ အပ်တောမြသမျှ
 ကိုဖြိုဖျက်၍၊ မြှုပ်၊ မစင်ကြယ်သောအရပ်သို့
 ၄၆ ထူသွားရမည်၊- ထိုမှထပ်၊ ထိုအိမ်ကို ပိတ်
 ထားသည်ကထပတ်ထုံး၊ အထဲသို့ဝင်မိသော
 ၄၇ သူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်၊- ထို
 အိမ်၌အိပ်သောသူ၊ ခားထောက်သောသူသည်၊
 မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်၊
 ၄၈ ယင်းပရောဟိတ်သည်၊ အကြည့်အစွထာ
 သောအခါ၊ အိမ်ကိုအသစ်စွမ်းခံပြီးမှ၊ အနာမ
 ဘိုးပွားလျှင်၊ အနာရှောက် ထော့ကြောင့်၊ ထို
 ၄၉ အိမ်သည်စင်ကြယ်စေရန်၄၆ရမည်၊- ထိုအိမ်
 ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ငှက်နှစ်ကောင်း၊ အာရပ်
 ထပ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ထူထုပ်ပင်ညှို့
 ၅၀ ဟိုကိုယူ၍၊- မီးသောရေကို ထည့်ထော့မြေထိုး
 ၅၁ ထဲ၌ငှက်တကောင်ကိုထပ်ပြီးမှ၊-အာရပ်ထပ်
 ထား၊ ထူထုပ်ပင်ညှို့၊ နီထော့ကြိုး၊ အထက်

ရှင်သောငှာတို့ကိုထုတ်၍၊ ငှာတို့ထွေး ရောသောရေ
 ၁၂ နှစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအိမ်ကိုစုနစ်ကြိမ်တိုင်စေရန်
 ၁၃ ဖြန့်ရမည်။-ထိုသို့ငှာသွေးစေခြင်းသို့ထိုး၍၊
 ၁၄ ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှ၊-အဆက်ရှင်သော
 ငှာတို့ကိုမြှူခြင်း၊ တင်းတင်းသော အရပ်၌ ထွတ်
 ထိုက်၍၊ ထိုအိမ်စေ့စပ်စေခြင်းကိုပြုလျှင်၊
 ၁၅-၁၆ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။- ဤရွှေကား၊စင်
 ကြယ်သည်၊မစင်ကြယ်သည်ကိုပိုင်းခြား၍သိ
 စေခြင်းငှါ၊ ဗောက် နွဲ့နာ စေခြင်းသော၊ နွဲ့နာစေ
 ဖျိုးဖျိုး၊ စေတတ်၌သောနွဲ့နာ၊ အိပ်၌သောနွဲ့
 နာ၊ အစူး၊ ထားနာ၊ နွဲ့ကွက်နှင့်ဆိုင်သောနွဲ့နာ
 ထားခြင်းသတည်းထုမိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁၀ ထမင်းမော့ရှေ့နှင့်စာရန်စားတာဝရဘုရား
 ၁၁ က၊-သင်တို့သည်၊အသရေထစေရန်၊သားတို့စား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယိနာ နွဲ့သော ယောက်ျား
 ၁၂ သည်မစင်ကြယ်၊-စေ့စပ်သည့်ဖြစ်စေ၊တခါ
 တထေရပ်သည် ဖြစ်စေ၊ ထို သူ သည် မစင်
 ၁၃ ကြယ်၊- အိပ်သမျှ၊ ထိုင်သမျှသောအိပ်ရာထိုင်
 ၁၄ ရာတို့သည်လည်းမစင်ကြယ်၊-သူ၏အိပ်ရာကို
 ထိသောသူ၊ သူထိုင်ရာစပေါ်မှာ ထိုင်သောသူ၊
 သူ၏ကိုယ်ကို ထိသောသူ၊ သူ၏တံထွေးထိမိ
 သောသူသည်၊မိမိစေတတ်ကိုလျှော်၍၊ ကိုယ်ကို
 ရေချိုးရမည်၊ ညဦးတိုင်စောင့်မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ၁၅ စ်၊- ယိနာနွဲ့သောသူ မီးသောကုန်း၌၊လည်းမ
 ၁၆ စင်ကြယ်၊- သုဇ္ဈာန်၌ရှိသော အရာကို ထိ
 သောသူသည်၊ ညဦး တိုင်စောင့် မစင်ကြယ်၊
 ထိုအရာတစ်ခုတစ်ရာကို စောင့်သောသူသည်၊ မိမိ
 စေတတ်ကိုလျှော်၍၊ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်၊ ည
 ၁၇ ဦးတိုင်စောင့်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။- ယိနာနွဲ့သော
 သူသည်၊လက်မဆေးဘဲ၊ သူတပါးကိုလက်နှင့်
 ထိလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိစေတတ်ကို လျှော်၍၊
 ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်၊ ညဦးတိုင်စောင့်မစင်
 ၁၈ ကြယ်ဖြစ်၏။- ယိနာနွဲ့သောသူသစ်သောမြေတန်
 ဆာကို နွဲ့ရမည်၊ သစ်သား တန် ဆာကို ရေနှင့်
 ၁၉ ဆေးရမည်။- ယိနာနွဲ့သောသူသည်စာနာပျောက်
 သောအခါ၊ ပျောက်သော နေ့ကစ၍ စုနစ်ရတ်
 ထွန်းမှ၊ မိမိစေတတ်ကို လျှော်၍၊ မီးသောရေနှင့်
 ၂၀ ကိုယ်ကို ဖျိုးသဖြင့် စင်ကြယ်ရ၏။- အဓမ္မပေနှင့်
 ထည်၊ ခိုနှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊ မြို့ကလေး နှစ်
 ကောင် ဖြစ်စေ၊ တရုတ်ကို၊ ထာဝရဘုရား ရွှေ
 စောင်၌ ပရိယတ် စည်းဝေးရာ တခါ၊နားထိုင်

စောင့်စေ၍၊ ထမ်းပေရာ ဟိတ်စားစေရမည်။-
 ၂၁ ထမ်းပေရာဟိတ်သည် အပြစ်ပြေရာ ထမ်းတို့တ
 ကောင်၊ မီးမြှူရာယဇ်တို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊
 ၂၂ ယိနာ နွဲ့သောသူအဖို့ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌
 ၂၃ အပြစ်ပြေခြင်းကိုပြုရမည်။- ယောက်ျားသည်
 သုတ်ရေထွက်လျှင်၊တကိုယ်လုံးရေချိုးရမည်၊
 ၂၄ ညဦးတိုင်စောင့်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။-သုတ်ရေထိ
 သောစေတတ်၊သားရေ၌သမျှတို့ကိုရေနှင့်လျှော်
 ရမည်၊ ညဦးတိုင်စောင့် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။-
 ၂၅ ယောက်ျားသည် မိစ္ဆနှင့် သံဝါသ ပြုလျှင်၊ နှစ်
 ထောက်စလုံးတို့သည်ရေချိုးရမည်၊ညဦးတိုင်
 စောင့်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
 ၂၆ မိစ္ဆသည်၊ဥတုရောက်လျှင်၊ စုနစ်ရတ်ပတ်လုံး
 ဥတုမစင်ကြယ်ရာ၌နေရမည်၊ သူကိုထိသောသူ
 ၂၇ သည်၊ညဦးတိုင်စောင့်မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။- ဥတု
 မစင်ကြယ်လျှက်အိပ်သမျှ၊ထိုင်သမျှတို့သည်မ
 ၂၈ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။- သူ၏အိပ်ရာ၊ သူ၏ထိုင်ရာကို
 ၂၉ ထိသောသူသည်၊ မိမိစေတတ်ကိုလျှော်၍၊ကိုယ်
 ကိုရေချိုးရမည်၊ ညဦးတိုင်စောင့်မစင်ကြယ်
 ၃၀ ဖြစ်၏။- သူ၏နေရာ ထိုင်ရာနှင့်လျှင်၊ ထိုနေရာ
 ထိုင်ရာကိုထိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်စောင့်မ
 ၃၁ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။-ဥတုရောက်သောမိစ္ဆနှင့်သံဝါ
 သပြုသော သူသည်၊ စုနစ်ရတ် ပတ်လုံး မစင်
 ကြယ်၊ အိပ်ရာ၌သမျှလည်းမစင်ကြယ် ဖြစ်၏။-
 ၃၂ ဥတုမစင် ကြယ်ရာကာလ လွန်မှ၊ သွေးယိုနာမ
 ပျောက်လျှင်၊စာနာမပျောက်မှီတိုင်စောင့်၊ဥတု
 မစင်ကြယ်လျှက် နေရာသကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ၃၃ ၏။- စာနာမပျောက်မှီတိုင်စောင့်၊သူ၏အိပ်ရာ၊
 ထည်ဥတု မစင် ကြယ် သော အိပ်ရာ ကဲ့သို့၎င်း၊
 ထိုင်ရာသည်လည်း ထိုကဲ့သို့၎င်း မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ၃၄ ကြ၏။- ထိုအရာတို့ကို ထိသောသူသည်လည်း
 မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ မိမိစေတတ်ကို လျှော်
 ၍၊ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်၊ ညဦးတိုင်စောင့်မ
 ၃၅ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။- ထိုမိစ္ဆသည်၊သွေးယိုနာပျောက်
 ၍၊ စုနစ်ရတ်လွန်လျှင်၊ စင်ကြယ်လိမ့်မည်။-
 ၃၆ အဓမ္မပေနှင့်ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မြို့ကလေးနှစ်
 ကောင်ဖြစ်စေ၊တရုတ်ကို ပရိယတ်စည်းဝေးရာ
 ထဲတော် တခါ၊ နား၊ ထမ်းပေရာဟိတ် ထံသို့
 ၃၇ ဆောင်စေရမည်။- ထမ်းပေရာဟိတ်သည်အပြစ်
 ပြေရာ ထမ်းတို့ တကောင်၊ မီးမြှူရာ ယဇ်တို့ တ
 ကောင်ကိုပူဇော်၍၊ဥတုမစင်ကြယ်သောမိစ္ဆ
 နှီး၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ အပြစ်ပြေခြင်းကို

၁၀ ပြုရမည်- ထိုသို့အသရေထမရှိသောအားကိုးသည့်၊ မိမိတို့တွင်ရှိသော သေတော်ကို ညစ်ညမ်းစေ၍၊ မိမိတို့မစင်ကြယ်ရာ၌မသေစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို
 ၁၁ မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်စေရမည်- ဦးနှစ်
 ကား၊ ယိနာစွဲသောသူ၊ သုတ်ရေတွတ်၍ ညစ်
 ၁၂ ညှေးသောသူ၊- ဥတုရောက်သောမိစ္ဆာ၊ သံဝါသပြု
 သောယောကျ်ားမိစ္ဆာ၊ မစင်ကြယ်သောမိစ္ဆာနှင့်
 ၁၃ ဝါသပြုသော ယောကျ်ား စောင့်ရသော တရား
 ဖြစ်သတည်း၊ ယုမိန်တော်မူ၏။

၁၆

- အာရုဏ်သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍ သေသော နောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား- သင်၏ အစ်ကိုအာရုဏ်သည်၊ သေသောနှင့် ကင်းလွတ်မည်ကြောင်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အထိ၊ အစ်တာအပေါ်မှာ တင်သောအရံကို ကွယ်ကာသော ကုသားကာ အတွင်းသို့၊ အခါဆဲသိမ်မွေ့စေခြင်းငှါ၊ ဆင့်ဆိုလော့၊ ငါသည် သစ်တာရုံးအပေါ်၊ မိုဗ်း
- ၁ တိမ်၌ ထင်ရှားမည်- အာရုဏ်သည်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အထိသို့ အထယ်သို့ ဝင်ရမည် နည်းဟုမူကား၊ အပြစ်ပြေရာယင်သည့် အသက်ပျံသော နှုတ်တကောင်၊ မီးရှို့ရာယင်သည့်
- ၂ ထီးတကောင်ပါရမည်- သန့်ရှင်းသော မိတ်ချောထက်၊ မိတ်ချောပေါင်းတို့ကိုဝတ်၍၊ မိတ်ချောခါးပန်းကိုစည်းရမည်၊ မိတ်ချောပေါင်းကို ထည်း ထောင်းရမည်၊ ထိုအဝတ် တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကိုယ်ကိုရေမျိုး
- ၃ ပြီးမှ၊ ဝတ်ဆင်ရမည်- အပြစ်ပြေရာ ယင်သည့် ဆိတ်သင်္ဃာန်နှစ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယင်သည့်တကောင်ကို၊ အသရေထမရှိသော၊ ပရိယတ်
- ၄ ထက်မှတ်ယူရမည်- အာရုဏ်သည်၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော၊ မိမိအပြစ်ပြေရာ ယင်သည့်၊ မိမိအပြစ်နှင့် မိမိအိမ်သူများအပြစ် အပြစ်ပြေခြင်း
- ၅ ကိုပြုရမည်- ဆိတ်နှစ်ကောင်ကို ထည်းလှူ၍၊ ပရိယတ်စည်းဝေးရာထဲတော်တံခါးနား၊ ထာ
- ၆ ဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်- အာရုဏ်သည် ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်ကို ထာဝရ ဘုရားအဖို့စာရေးတံတတ်၊ လွှတ်ထပ်လဟာအဖို့တတ်၊
- ၇ စာရေးတံ နှစ်တံလှူ၍- ထာဝရ ဘုရားအဖို့စာရေးတံ ကျသောဆိတ်ကို စောင့်ခဲ့၍၊ အပြစ်ပြေရာ
- ၈ ရာထစ်ကိုပူဇော်ရမည်- လွှတ်ထပ် ထာဝရ

- ၉ စာရေးတံ ထူထောင်ဆိတ်ကို၊ အထက်၌ ထွက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်၍၊ ထူထောင်ပေါ်မှာ အပြစ်ပြေခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ စောင့်လွှတ်ထပ်ထာဝရဘုရားထံသို့ လွှတ်ထပ်ရမည်၊
- ၁၀ အာရုဏ်သည်၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ပြေရာ ယင်သည့်၊ ကိုစောင့်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိအပြစ်နှင့်၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဖို့ အပြစ်ပြေခြင်းကို ပြု၍၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ပြေရာ ယင်သည့်၊ ကို
- ၁၁ ထုတ်ရမည်- ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော် ယင်ပတ္တင်မီးစွဲနှင့်ပြည့်သောထပ်ပန်းကို ကိုင်လွှတ်၊ ညက်စွာသော နံ့သာပေါင်း ရွေးစေမှုန်ကို၊ မိမိထက်၌ အပြည့်လှူ၍၊ ကုသားကာ အတွင်းသို့
- ၁၂ ဆောင်သွားရမည်- ထိုအခါလူသည်သေသောနှင့် ကင်းလွတ်မည်ကြောင်း၊ နံ့သာပေါင်းစေမိုးအငွေ့သည်၊ သက်သေခံစွာ အပေါ်မှာ၌ ထောသစ်တာအရံကို နှုန်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးပေါ်မှာ
- ၁၃ တင်ရမည်- နှုတ်အလွှေ အမျှ ကိုထည်း လှူ၍၊ အရှေ့ရက်နာထက်၊ အစ်တာရုံး အပေါ်၌ ထက်သို့၊ နှင့် ဖြန့်ရမည်၊ အစ်တာရုံး ရှေ့၌ ထည်း၊ ရှစ်ကြိမ်ထိုင်စောင့်ထက်သို့၊ နှင့်ဖြန့်ရမည်၊
- ၁၄ ထိုနောက်၊ ထူထောင်နှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ပြေရာ ယင်သည့်၊ ဆိတ်ကိုသတ်၍၊ အလွှေကို ကုသားကာ အတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့ ပြီးလျှင်၊ နှုတ်အလွှေကို ဖြန့်၊ သကဲ့သို့၊ အစ်တာရုံး အပေါ်၌ ထည်း၊ ရှေ့၌
- ၁၅ ၎င်းဖြန့်ရမည်- အသရေထမရှိသော၊ မစင်ကြယ်သော အပြစ် အမျိုးမျိုး ထိုကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အဖို့ အပြစ်ပြေခြင်းကို ပြုရမည်၊ ထိုသို့ အသရေထမရှိသော၊ မစင်ကြယ်သော အပြစ်ထဲမှာ နေရသော၊ ပရိယတ်စည်း
- ၁၆ ဝေးရာထဲတော်အဖို့ပြုရမည်- သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ အပြစ်ပြေခြင်းကို ပြုစေသောငှါ၊ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအပြစ်၊ မိမိအိမ်သူ အိမ်သားများအဖို့၊ အသရေထမရှိသော၊ ပရိယတ် အပေါင်းတို့ အပြစ် ပြေခြင်းကို ပြု၍၊ မထွက်မှီ တိုင်စောင့်၊ ပရိယတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်ထဲမှာ အထယ်
- ၁၇ လှူမူပေးရမည်- နောက်ထပ် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော် ယင်ပတ္တင်သို့ လွှတ်ထာ၍၊ ထိုပတ္တင်အဖို့ အပြစ်ပြေခြင်းကို ပြုစေသောငှါ၊ နှုတ်အလွှေ၊ ဆိတ်အလွှေကိုလှူ၍၊ ထပ်ပတ္တင် ပတ်

• ထည်စီးပြုဆို၍ ထည်ရမည်- ထပ်ထွပ် အ
ပေါ်၌ထည်။ ထိုထေးသွားကိုထက်ပြီး၌၌
ဖြတ်ထိုးဖောက်ပြန်၍၊ အထူးထူးထူးထူး
ထို၏ စင်ကြယ်ထော အပြစ်မှ စင်ကြယ်ထန်
၌ထေးရမည်။

၇၀   ထိုသို့သန့်ရှင်းရာဌာနထောင်စေမို့၊ ပရိသတ်
 စည်းဝေးရာထဲထောင်စေမို့၊ ထက်ပတ္တင်စေမို့၊
 ဖြစ်မြေခြင်းကို ပြီးစီးပြီ၊ အထက်ရှင်သော

၂၀ ဆိတ်ကို စောင့်ခဲ့ရမည်- စောင့်ရန်သည်။ စောင့် ဆဲ နှင်သော ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ ထပ်နှစ် ခတ်ကိုတင်လျှင်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ငြိမ်သောသောငြိမ် အမျိုးမျိုးရှိ သောတို့ကို ခေါ်ငြိမ်း၊ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ ထပ် ထားပြီးလျှင်၊ တော်လှောင်သောတူတွင်သောတို့

၂၂ အတ္ထုတ်ရမည်- ထူတို့ပေပြန် မြို့သံဃာကို၊ ထူမ
နေသောထရပ်သို့ ဆောင်သွားသော ထိုဆိတ်ကို

၂၈ တော၌ထွက်ထိုက်ရမည်-တစ်ဖန်စာရန်ထပြီ၊
 ဝရီထထတ် ဧည့်ဝေးရာ ထဲတော် ထဲသို့ ဝင်၍၊
 ထန်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲသို့ စာရင်ဝင်သောစာ
 စါ၊ဝတ်သောမိတ်ဈောစဝတ်ကိုရွတ်၍၊ ထိုစာ

၁၁ ဆုတောင်းရမည့်- ထန်ရှင်းရာခွာနှင့် ကိုယ်ကို
 ချေမှုန်းမိမိစေတံကိုဝတ်ပြီးမှ၊ ထမန်ထွက်
 ထာ၍၊ မိမိမီးမြှောက်ရ။ ထူရှားမီးမြှောက်ကို
 ပူဇော်သဖြင့်၊ မိမိစေ့နှင့်ထူရှားစေ့ဖြင့်ဖြင့်

၂။ ငြင်းဆိုပြုရမည့်-စာပြန်ဖြေရာယဉ်ကျောင်း

၉၇။ ထပ်မံပြောဆိုသော မိမိချစ်ရမည့်- လွတ်
တော်လှန်ရေးကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သူ
တို့သည် အားလုံးပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထိုသို့
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်သာ ကောင်းမွန်သော ရလဒ်
များကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာ

၂၃ ထင်ရှားရာမှတစ်ဆင့်အပြစ်ပြစ်ဒြမ်းကိုပြုစု
ထား၍ စောင့် သွင်း ထော၊ အသွေး နှင့် ဆိုင်
ထောအပြစ်ပြစ်ရာ ထင်ရှားကို၎င်း၊ အပြစ်ပြစ်
ရာထင်ရှားစိတ်ကို၎င်း၊ ထပ်ပြင်ထိုးထွား၍၊ အ

၂။ အရလေသား၊ ရှေးခွဲကိုမီး၊ မြို့ရပ်မင်း- မီး၊ မြို့သော
 သူထည်ထည်မီးမီးစေတော်ကိုလျှော်၍၊ တိုက်ကို
 ရေဖြိုးရပ်မင်း၊ ထိုနောက်မှ ထပ်ထဲသို့ ဝင်ရ
 မည်။

၂၈ ထင်ထို ထည် အစည် စောင့်ရသော ပညာထို
ထောင်တူကား၊ အမျိုးသား၊ ခြင်္စေ၊ ထင်ထို
တွင်တည် ရှေ့သော၊ တပါး၊ အမျိုးသား၊ ခြင်္စေ၊
ထည့်မထ၊ စာပိုရယ်၊ ရှေ့တွင်ကို အလှူအမူ

နာ ထုတ်၊ ခြံမြို့စွဲ၊ ရွှေသိုက်၊ အရပ်မြို့မဦး- စ

ကြောင်းစုထား၊ ဆင်ထိုဆည်း၊ ထာဓရ ထုရာဇ
ဓမ္မထောင့်၌ စေပြင်ရှိသောထိုနှင့် ကင်းစင်မည်စ
ကြောင်း၊ ထိုနေ့ရက်၌ သင်္ဂပရောထိတ်သည့်၊
ဆင်ထိုကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ စေပြင်မြေခြင်း

● ကိုပြုရမည်-ထိုနေ့ရက်သည်၊ ထာဝရပစ္စည်း
တော်စာတိုင်း၊ ထင်ထိုမြင်ဝပ်ရာဥပဿနာ၊ ဂါး

ဗ။ ခြံစွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်သတည်း။- အခမေရာ
 နှစ်သစ်ပေရာထိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အ
 ခင်ထမ်းပေရာထိတ်ထက်မှ၊ တိထိတ်နှင့် ထ
 ကွ၊ ထမ်းပေရာထိတ်အရာကို ခံသောသူသည်၊
 ထိုအပြစ် ခြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုသစ်ပေရာ
 ထိတ်သည်၊ ထင်ရှင်းသောမိတ်ချောအဝတ်ကို

၁၃ စတုတ္ထ-သင်္ခါ၌ ရာဇဂြိုဟ်တော်သို့ ပရိယတ်
ဧည့်ဝေးရာ ထဲသော်လည်း၊ သစ်ပညွှတ် သို့၊
သစ်ပရေဟိတ် ဈားသို့၊ ပရိယတ်သော်လည်း

၈၈ ထို့အပွဲ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြုရ မည်-- ဤခန္ဓာ
ကား၊ ဣသရေယကဗျိုးကား၊ ဤစစ်အပြစ်မှီကဗျာ
ထို့ကြောင့်၊ ကုဉ်ကဗျာ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြု
မည်အကြောင်း၊ ထင်ထိုသည် အစည်စောင့်ရ
ထော ပညတ်တော် ဖြစ်သ ကညိုးထု၊ အောဓ္မ
ကား၊ ကာဝရဘုရား၊ ဟာထားတော် ဗုဒ္ဓဉာဏ်
တိမ်း၊ အာရုံပြုထေ၏။

2

● ထမင်း မော့ရှုထား ထာဝရ ဘုရားထံ ဆင်

၂။ ထည်စာရန်နှင့် သူ၏သား၊ ဣသရေယထမရှိ။

၈ ထားရှိသော၊ စင်ဆိုရမည်မှာ၊- ဣသရေလအ
ရှိုးသားတစ်စုတစ်ယောက်သည်၊ ထိုး၊ ခေါက်၊ နှိုး
ကို တပ်ထဲမှာ ထပ်သည် မြစ်ခေါ်၊ တပ်ပြင်မှာ

၄။ ထပ်မံသည့်ခြင်းခေါ်- ထာဝရဘုရား၏ သံတော်
ရွှေတွင် ထာဝရ ဘုရားစော၊ ပူဇော်သဏ္ဌာန် ပြု
ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာသံတော်တံခါး
ထိုးမဆောင်ခဲ့လှူ၍၊ ထိုသူသည် စာသတ် ထတ်

ထော စပြစ် ဂြိုသည်ထု မှတ်ရ မည်၊ စေထက်
ထက် ထော ထိုသူကို၊ သူ၏ စေရို၊မှ ပယ်ရှင်းရ

• မည်- ဣထရေထစဗ္ဗိယားသို့သည်၊ တော၌
ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို၊ ပရိသတ်၊ မည်၊ ဝေးရာ
ထံတော်တံခါး၌တွင်၊ ထာဝရဗုဒ္ဓ၊ ထံတော်
မှ၊ ယဇ်ပဇာယိတ်၌သို့ စောင့်ခံ၍၊ ထာဝ

[illegible]

ရတုရား၏ထက်ပထွင်ပေါ်မှာ မြန်း၍၊ ဆီဥကို
 ထည်း၊ ထာဝရဘုရားအားရှင်ကြွင်းရာ၌၊
 ၁ ရပ်ည်- ထုတိုသည်အထက်က ခွားယွင်းသကဲ့
 သို့၊ နောက်တစ်နံပါတ် ဆိုးတို့အား ယစ်မပူဇော်
 ရူး၍ပညတ်သည်၊ သုတို့အမျိုးအစည် အထက်
 • ဝေခံရသော ပညတ်တော် မြစ်သတည်း- ဣ
 ထရေလ အမျိုးသားနှင့်၊ မြစ်ဝေး၊ ထင်တို့တွင်
 တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားမြစ်ဝေး၊ ဒီးဂျီ
 ငှာယစ် အစရှိသော၊ အခြားသောထက်တစ်တ
 • ခုကိုပူဇော်သောအခါ- ထာဝရဘုရားအားပူ
 ဇော်သကားပြုခြင်းငှါ၊ ပရိထာတ် ဝဉ်းဝေးရာ
 တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုး
 ဖုယ်ရှင်းရမည်ဟု၊ သုတို့အားဆင့်ဆိုရမည်၊
 •• ဣသရေလ အမျိုးသား ၅၀၅၅၊ သင်တို့တွင်
 တည်း နေသော တပါး အမျိုးသား တစ်တ
 သောက်သည်၊ အသွေးတမျိုးမျိုးကိုစားလျှင်၊
 ထိုသူကိုငါသည် မှန်နှာထား၍၊ သူ၏အမျိုးမှ
 •• ပယ်ရှင်းမည်- အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
 အသက် သည် အသွေး၌ တည်၏၊ သင်တို့ ပြု
 သော အပြစ်ကို ပြေစေ ခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကို
 သင်တို့အားယစ်ပထွင်ပေါ်မှာငါပေးပြီ၊ လူသ
 မြစ်ကို ခြေသော အရာကား၊ အသွေး မြစ် သ
 •• တည်း- ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အထက်သို့အ
 သွေးကိုမစားရ၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသောတ
 ပါးအမျိုးသားသည်၊ အသွေးကိုမစားရဟု၊ ဣ
 သရေလ အမျိုးသား တို့အား င အမိန့် တော်၌
 •• ခ်- ဣသရေလအမျိုးသားမှ၀၅၅၊ သင်တို့တွင်
 တည်း နေသော တပါး အမျိုးသား တစ်တ
 သောက်သည်၊ ခုဆိုးလုပ်၍ စားစရာတို့သား၊
 ငှက်ကိုစားမိလျှင်၊ အသွေးကို သွန်၍ ခြေနှင့်
 •• ခိုး ရမည်- အသွေး သည်၊ ခပ်သိမ်းသော
 ကိုယ်ခန္ဓာအသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏၊ ထို
 ကြောင့်သင်တို့သည်၊ တစ်တခုသောကိုယ်ခန္ဓာ
 ဝ်အသွေးကိုမစားရဟု၊ ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားအမိန့်တော်၌၊ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်
 ခန္ဓာအသက်သင့်အသွေး၌တည်သောကြောင့်၊
 အသွေးကို စားသော သူမည် သည်ကား၊ ပယ်
 •• ရှင်းပြင်းကို ခံရမည်- အလိုလို သေသော အ
 ကောင်း၊ သားရဲကိုကံ၍ သေသောအကောင်း
 အသားကို စားသောကိုယ်အမျိုးသား၊ တပါး
 အမျိုးသား မည်သည်ကား၊ စားလျှင်၊ မိမိအ
 ဝတ်ကိုလျှော့၍၊ ကိုယ်ကိုရေမျိုးရမည်၊ ညဦး

ထိုင်းအောင် ခေင်ကြွယ် မြစ်၏၊ ထိုအခါ၊ ခေ
 •• ကြွယ်မြင်းရှိ၏- အဝတ်ကိုမလျှော့၊ ရေမျိုး
 လျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုကိုယ်ခံရမည်ဟု၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည်ပညတ်တော်ရ၏၊
 ၁၀
 • တစ်နိ ပေး၍ ထား၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ ထင်
 •• ထင်၍သရေလ အမျိုးသားတို့သား အစုံဆိုရ
 ခေင်၅၁၊ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားထောင်ထာဝရ
 •• ဘုရား မြစ်၏- သင်တို့ နေ ဘူးသော အရတ္ထ၊
 ပြည်၏အကွင်းကို၎င်း၊ သင်တို့ကိုငါပို့သောထ
 တံသော ခါနာန်ပြည်၏ အကွင်းကို၎င်း၊ သင်တို့
 ထည်ပကွင်း၊ သုတို့ တရား ထမ်းသို့ ခေထိတ်ရ
 •• ကြီး- င မီရင်ကွက် မှိသည် အတိုင်း ကွင်း၍၊ င
 ပညတ် တရား ထမ်းသို့ လိုက် မြင်းငှါ ခောင့်
 ရှောင် ရကြမည်၊ ငါ သည် သင်တို့၏ ဘုရား
 •• အဝင်ထာဝရ ဘုရားမြစ်၏- ထိုကြောင့်ငမီရင်
 ထိုးစွဲကွက်တို့ကိုခေခေရှောင်ရကြမည်၊ ထိုအ
 ကွင်းကိုကွင်းသောသူသည်၊ ထိုအကွင်းအားမြင်
 အသက် ရှင်လိမ့်မည်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား
 မြစ်၏၊
 •• သင်တို့တွင် အထက်သို့အ ကိုယ်ပေါက်လော်
 တော်သော သူကိုမည်၍၊ ထံဝါးမပြုရ၊ ငါ
 •• သည်ထာဝရဘုရားမြစ်၏- ထင်၏အခွင့်သာ
 ဆိုင်သော၊ သင်၏ အမိကိုမမည်ရ၊ ကိုယ်အမိ
 •• မြစ်သောကြောင့်၊ သံဝါသမပြုရ- ကိုယ်အစစ်
 မယားမည်သည်ကိုမမည်ရ၊ အခွင့်သာဆိုင်
 •• ၏- တထိပ်တည်း၌ ရွေးရွာသည်ဖြစ်စေ၊ အ
 ခြားသောအရပ်၌ရွေးရွာသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏
 •• နှစ်မကို မမည်ရ- ကိုယ်ရင်အသွေးဖြစ်သော၊
 •• သင်၏ငြေးကိုမမည်ရ- အမိခြားသောထည်း
 •• တတည်းဖြစ်သောနှစ်မကိုမမည်ရ- သင့်အ
 စစ် ပေါက် လော်ရင်း မြစ်သော၊ အစစ် နှစ်မကို
 •• ၎င်း- သင့်အမိ၏ပေါက်လော်ရင်းဖြစ်သော၊ အမိ
 •• ၏ညီအစ်မကို၎င်း- အစစ်ညီအစ်မကိုနှင့်သာဆိုင်
 သော၊ မိကြီးမိငွေဖြစ်သော၊ အစစ်ညီအစ်မကို
 •• မယားကို၎င်း- သား၏မထား တည်းဟူသော
 •• ခြွေးမကို၎င်း- ညီအစ်မနှင့်သာ ဆိုင်သော၊ ညီ
 •• အစ်မကို၏မယားကို၎င်းမမည်ရ- ကိုယ်မထား
 ၏ပေါက် လော်ရင်းဖြစ်သော၊ မယား၏အမျိုး
 •• ထား၏ ခြွေးကိုမမည်ရ- မထားသော အမှု
 •• မြစ်၏- ကိုယ်မထားကိုနှင့်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ထု
 အသက်ရှင်ခွင့်တွင်၊ သူ၏ညီအစ်မကိုမထိမ်းရ

၁၁ ဥတုရောဏ်၌ မစင်ကြယ်သော မိစ္ဆာကိုလည်း
 ၂၀ မရည်ချေ- ကိုယ်ကို ညစ်ညူး လေ့ကျက်၊ သုမ
 ၂၁ ထားကို ခြေဖျားရ- သင်၏ သားသမီး ထိုကို၊
 မောထုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်ရ၊ သင်၏
 ဘုရားသခင် နာမတော်ကို မရွတ်မချရ၊ ငါသည်
 ၂၂ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- မိစ္ဆာနှင့် ပေါင်းပေါင်းသော
 သို့လောကွာခြင်းမပေါင်းလော့ရ၊ ရွှံ့ရွာစွယ်
 ၂၃ အမှုဖြစ်၏- ကိုယ်ကို ကိုယ်ညစ်ညူးစေ၍၊ တိ
 မိန္ဒာန်နှင့်ပေါင်းလော့ရ၊ မိစ္ဆာသည်လည်း၊ မိမိ
 နှင့်တိမိန္ဒာန်၏ ပေါင်းလော့ခြင်းကို မခံရ၊ ရွှံ့
 စွယ်သောရောနှောခြင်းဖြစ်၏၊
 ၂၄ ထိုသို့သော အမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်မ
 ညစ်ညူးလေ့ရ၊ သင်တို့ရွှေမှ ငါနှင့်ထုတ်သောလူ
 အမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုသို့သော အမှုကိုပြု၍ ညစ်
 ၂၅ ညူးကြ၏- သူတို့ပြည်သည်လည်း ညစ်ညူး၏၊
 ညစ်ညူးသော အပြစ်ကြောင့်၊ ငါဆုမွန်၊ ထိုပြည်
 ၂၆-၂၇ သင့်မိမိသားတို့ကို အေးအေးနီနီလိမ့်မည်- သင်
 ထိုစုကား၊ ငမီရင်ထိုး ခွဲခွဲကွဲကွဲတို့ကို စောင့်ရှောက်
 ရကြမည်၊ ထိုပြည်သည်၊ သင်တို့ရွှေနှင့်ရှိသောလူ
 အမျိုးမျိုးတို့ကို အေးအေးနီနီသကဲ့သို့၊ တစ်နည်း
 ညူးခြင်းကိုခံ၍၊ သင်တို့ကို မအေးအေးနီနီခြင်း၊
 ၂၈ ငါ့ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်တည်း၊
 နေသော တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ထိုသို့သော
 ရွှံ့ရွာစွယ်အမှုတို့ကိုမပြုရ၊ သင်တို့ရွှေနှင့်ရှိသော
 ပြည်သားတို့သည်၊ ထိုသို့သော ရွှံ့ရွာစွယ်အမှု
 တို့ကို ပြုသော အားဖြင့်၊ သူတို့ပြည်သည် ညစ်
 ၂၉ ညူးခြင်းရှိ၏- ထိုသို့သော ရွှံ့ရွာစွယ်အမှုတို့ကို
 ပြုသောသူသည်သည်ကား၊ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်
 ၃၀ ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရွှေနှင့်
 ပြုဘူးသော၊ ထိုရွှံ့ရွာစွယ် ထိုးစီးစေသော သင်
 တို့သည်ထိုက်၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်မညစ်ညူးစေ
 ခြင်းငှါ၊ ငပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်ရကြ
 မည်၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်၏ထုမိန့်တော်မူ၏၊

၁၉

၁ တစ်နေ့ မောရှေ အား ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်
 ၂ သင့်အထံရှိသော အမျိုးသား၊ ပရိုသတ်အပေါင်း
 တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ငါထာဝရဘုရားသည် ဆင့်ရှင်းသောကြောင့်၊
 ၃ သင်တို့သည် သင့်ရှင်းခြင်း၊ မှီကြလော့- ထု
 တိုင်းကိုယ်မိမိကို ရှိသောရမည်၊ ငွေငွေနှင့်ထို
 ကိုယ်တို့စောင့်ရမည်- ငါသည် သင်တို့၏ဘုရား၊

၄ သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- ရုပ်တုဆင်းတုကို
 ထည်းမချည်း၊ မကပ်ရ၊ ကိုယ်အပို သွန်းသော
 ဘုရားတို့ကိုမလုပ်ရ၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရား
 ၅ သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- မိသားစုအား
 ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျှင်၊ မိတ်တော်
 ၆ နှင့်အောင်ပူဇော်ရမည်- ပူဇော်သောနေ့
 နှင့် နက်ခန်းနေ့ ဓားရမည်၊ သင့်ဝတ် နေ့တိုင်
 ၇ အောင်ကျန်ကြွင်းလျှင် မီးရှို့ရမည်- သင့်ဝတ်
 နေ့တစ်နေ့တည်းလောက်ကိုမျှစားလျှင်၊ ရွှံ့ရွာစွယ်ဖြစ်
 ၈ ၏၊ မိတ်တော်နှင့်မအောင်- ဓားသော သူသည်၊
 ထာဝရဘုရား၏ သင့်ရှင်းသောအရာကို ရွတ်ချ
 သောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်၊ ထိုသူကို
 ၉ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်- ကိုယ်မြေ၌ ဖြစ်
 သောပေါးကို မိတ်သောအခါ၊ ထယ်ထောင့်တို့
 ကို အကုန် အစင် မမိတ်ရ၊ သိမ်းရာတွင် ကျန်
 ကြွင်းသော အရာကို၊ ပြန်၍ မကောက်မသိမ်း
 ၁၀ ရ- ကိုယ်ပျော်သီးကိုလည်း အကုန်အစင်မသိမ်း
 ရ၊ ကျန်ကြွင်းသော အသီးကို ပြန်၍ မဆွတ်ရ၊
 ထိုအသီးကို ဆင်းရဲ သောသူ၊ ဧည့်သည် အာ
 ၁၁ ဂန္ဓာအပို ချန်ကြွင်းရမည်၊ ငါသည် သင်တို့၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏၊
 ၁၂ သုဥဇ္ဈာကိုမခိုးရ၊ သူတပါးကိုမထွဋ်စားရ၊
 တယောက်ကို တယောက်မှသာစားကား၊ မပြော
 ၁၃ ရ- ငနာမကို တိုင်တည်၍၊ မထုတ် မမှန် ဆဲ
 ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ၊ သင်၏ဘုရားသခင် နာမ
 ကိုမရွတ်မချရ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏-
 ၁၄ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သုဥဇ္ဈာကို၊ မတရား
 ဆဖြင့်မသိမ်းရ၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ မယူရ၊ သူ
 ၁၅ ငါ့ခံထိုက်သောအခါ၊ တညညလုံး နံနက်တိုင်
 ၁၆ အောင်မထားရ- နားပင်းသောသူကို မကျိန်ဆဲ
 ရ၊ မှတ်မိမြင်သောသူရွှေမှာ ထိမိ၍ လဲစရာကို
 မထားရ၊ သင်၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့
 ၁၇ မည်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- တရားတွေ
 သည်အမှုမှာ မတရားသဖြင့် မစီရင်ရ၊ ဆင်းရဲ
 သောသူထက်၌ မပဲကွက်၊ ကြီးသောသူ၏ ဓုတ်
 ၁၈ နှာကို မထောက်ဘဲ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်း ကို
 တရားသဖြင့် စီရင်ရမည်- သုဥဇ္ဈာသေရ ဖွတ်
 သောသိတင်းကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုး
 သားချင်း တို့တွင် မထွဋ်လည်ရ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်
 ဆိုင်သော သူကို သေစေခြင်းငှါ မကြံစည်ရ၊ ငါ
 ၁၉ သည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏- သင်၏ညီအစ်ကို
 ကို၊ မိတ်ဆွေအပင်မရှိရ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော

သွန်သော အပြစ်ကို တတ်ထိုင်းမရှိစေဘဲ၊ သု
 ၈၈ ကိုယ်မှန်ဆရာမည်း-ထင်ထင်သောအခါသည့်၊
 သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍မ
 ထိုရ၊ အပြစ်မထားရ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ
 ကို၊ ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်၊ ငါသည်ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်၏။
 ၈၉ ငါ၏ ပညတ်တရားကို၊ သင်တို့သည်စောင့်ရ
 ကြမည်၊ အမျိုးခြားသောတိရစ္ဆာန်အထီးအမ
 ထိုကို မရှက်မတင်းစေရ၊ ခြားနားသောမျိုးစေ
 ကို ရောနှော၍ လယ်၌မကြွရ၊ ဝါနှင့် သိုးရွေး
 ၉၀ ရော၍ ရက်သော အဝတ်ကို မဝတ်ရ၊- ထိမ်း
 မြားဆောင်နှင်းလျက်၊ မရွေးမရွတ်သေးသော
 ကျွန်မိမိနှင့် သင့်နေသော သူသည်၊ ရိုက်နှက်
 မြင်းကိုခံရမည်၊ ထိုမိမိသည်သူကျွန်ဖြစ်သော
 ၉၁ ကြောင့်၊ သေပြစ်နှင့်လွတ်ရမည်၊- ယောက်ျား
 သည်လည်း၊ ခုခံရိုက်ခြေရာယင်သိုးထီးတ
 ကောင်ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်တံ
 စားနား၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရ
 ၉၂ မည်၊- ထိုယောက်ျား ပြုမိသော အပြစ်ကို ဖြေ
 မြင်းငါ၊ ခုခံရိုက်ခြေရာယင်သိုးကို၊ ယင်ပရော
 ဟိတ်သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာပူဇော်ရမည်၊
 ထိုယောက်ျားသည်၊ အပြစ်လွတ်မြင်းသို့ရောက်
 ၉၃ ထိမ့်မည်၊- သင်တို့သည် ငါပေးသော ပြည်သို့
 ရောက်၍၊ စားစပ်သော အပင်အမျိုးမျိုးကို
 မှိုက် ပြီးမှ၊ သုံးနှစ် ပတ်လုံး သီးသော အသီး
 ကို၊ အရေဖျားဖျိုးခြင်းကိုမခံသောအသီးဟူ၍
 ၉၄ မှတ်ရမည်၊ ထိုအသီးကို မစားရ၊- စတုတ္ထနှစ်
 တွင်သီးသော အသီးရှိသမျှ သည်သန့်ရှင်း၍၊
 ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို မှီမွမ်းမြဲရာ
 ၉၅ ဖြစ်ရမည်၊- ပဉ္စမနှစ်တွင် သီးသောအသီးကို
 စားရမည်၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ အပင်တို့သည်သာ၍
 သီးကြလိမ့်မည်၊ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ၉၆ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏၊- အသွေးပါသော အသေ
 ကောင်ကိုမစားရ၊ မကောင်းသော အတတ်ကိုမ
 ၉၇ ပြုရ၊ ကာလမဝင်ကိုမကြည့်ရ၊- ဥဇာဇာ၊
 အနားပတ်လည်၌သံပင်ကို ဝန်း၍မရိုက်ရ၊ ပါ၊
 ၉၈ မုန်းကိုလည်းမရိုက်ရ၊- သေသောသူအတွက်၊
 ကိုယ်အသားကို မရုတ်မရှုရ၊ သံပူမထိုးရ၊ ငါ
 ၉၉ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏၊- ကိုယ်သို့၊ ကိုယ်ပြည်
 တန်ဆာဖြစ်စေခြင်းငှါမရွတ်မစုရ၊ သို့ပြုလျှင်၊
 အပြည်လုံးသည် မတရားသော မေ့ရန်သို့လိုက်
 ၁၀၀ ခြံ၊ အမှတ်မမှန်ပြည်လိမ့်မည်၊- ဧဇရုတ်ရေ

ထိုကို စောင့်၍၊ သေနှိမ့်ရာ ဌာန-ထက်ကို မှီ
 ထေရမည်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏၊-
 ၁၀၁ ကိုယ်ကို ကိုယ်ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ နတ်ဝင်သူ
 ကိုမမြီဝဲရ၊ စုန်းလုပ်သူကို လည်း မရှာရွေး
 ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၁၀၂ ဖြစ်၏၊- ဆံပင်ပြုသောသူရှေ့မှာထရမည်၊ အ
 သက် ကြီးသောသူ၏ ချက်နှာကို မိုသေရမည်၊
 ထင်၏ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်၊ ငါ
 ၁၀၃ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏၊- သင်၏ပြည်၌တည်း၊
 ၁၀၄ နေသောဧည့်သည်ကိုမညည်းဆဲရ၊- ထင်နှင့်အ
 တူနေသော ဧည့်သည်ကို၊ ကိုယ်အမျိုးသားနှင့်၊
 ကဲ့သို့မှတ်ရမည်၊ ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်၊ ထင်
 တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည် ဖြစ်ကြဘူး
 ပြီ၊ ငါသည်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ၁၀၅ ဘုရားဖြစ်၏၊- တိုင်းထွေးသောအမှု၊ မှီနိထွယ်
 သောအမှု၊ မြင်တွက်သော အမှု၌ မတရားစွာမ
 ၁၀၆ ပြုရ၊- မှန်သောမှီနိ ခွင့်၊ မှန်သော အထေး၊ မှန်
 သောဗော၊ မှန်သော ဟိန်တို့ကိုသုံးရမည်၊ ငါ
 သည်၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
 သော၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၁၀၇ ၏၊- သင်တို့သည် ငရဲရင်ထိုးဖွဲ့ချက်အလုံးစုံတို့
 ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်၊ ငါသည် ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁ တပန် မောရှေအား၊ ထာဝရဘုရားက၊ အင်
 သည် အသရေထ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 ၂ မည်မှာ၊- အသရေထအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အသ
 ရေထအမျိုး၌တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား
 ဖြစ်စေ၊ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအားဆက်
 ကပ်သောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်
 ခံရမည်၊ ပြည်သာ၊ ထိုလည်း၊ စံနှင့်ဖြစ်ရကြ
 ၃ မည်၊- သေနှိမ့်ရာ ဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ
 လျက်၊ သေနှိမ့်ရာ သော နာမတော်ကို ချွတ်ခွ
 လျက်၊ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအားဆက်
 ကပ်သောသူကို၊ ငါသည်မှတ်နှာထား၍၊ သူ၏
 ၄ အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်၊- မိမိသားကိုမောလုတ်
 ဘုရားအား၊ ဆက်ကပ်သောသူကို၊ ပြည်ထား
 ၅ ထိုသည်အမှုမထား၊ မသတ်ဆဲနေလျှင်၊- ထိုသို့
 နေသောသူနှင့်သူ၏ တိမ်သုတိမ်သားတို့ကို၊ ငါ
 လည်မှတ်နှာထား၍၊ ထိုသူကိုရင်၊ သူနှင့်အတူ
 မောလုတ် ဘုရားထံ၌ မှားယွင်းသောသူတို့နှင့်၊
 ၆ သူတို့ အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်၊- ထမ်းဆွဲ၍ နှုတ်

ဝင်သော စုန်းသုတ်သုတေသနသို့လိုက်သော၊ ဘေး
 ဖွဲ့သောသုတေသန၊ ငါသည်ဗျတ်သွားသော၊ သူ၏
 ၁။ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်- သင်၏ ဘုရား သ
 ခင်၊ ငါထာဝရ ဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော
 ကြောင့်၊ သင်၏သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊
 ၂။ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြသော- ငရည်းနိဿယသို့
 ကို ကျင့်ဆောင်ရကြမည်၊ ငါသည် သင်၏ကို
 သန့်ရှင်းစေသောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
 ၃။ မိသကို ကျိန်ဆဲသော သူတိုင်း၊ အသေသတ်
 ဖြစ်ကို အမှန်ခံရမည်၊ မိသကို ကျိန်ဆဲသော
 ၄။ ကြောင့် အသေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏- ထုမသား
 ထိုပြစ်မှားသောသူသည်၊ ဘေးယွင်းသောမိစ္ဆာနှင့်
 တကွ၊ အသေသတ် ဖြစ်ကို အမှန် ခံရ မည်-
 ၅။ ကိုယ်အစစ် မထားနှင့် သင့်နေသောသူသည်၊
 အစနှင့်သာ ဆိုင်သော အရာကို ပြစ်မှား သော
 ကြောင့်၊ ထိုမိစ္ဆာနှင့်တကွ၊ အသေသတ်ဖြစ်ကို
 အမှန် ခံရမည်၊ သေထိုက်သော အပြစ် ရှိ၏-
 ၆။ သောက္ခာသော၊ ကိုယ်မြွေမနှင့်သင့်နေလျှင်၊
 ထိုသူနှင့်သောထိုက်သည်၊ ခွံ့ခွာ ခွယ်သောရာ
 နှော့ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ အသေသတ်ဖြစ်
 ကို အမှန်ခံရမည်၊ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏-
 ၇။ မိစ္ဆာနှင့် ပေါင်းစပ် ထက်သို၊ ယောက္ခာ ဖြစ်
 ပေါင်းစပ်လျှင်၊ ထိုသူနှင့်သောထိုက်သည်၊ ခွံ့
 ခွာ ခွယ်သောအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ အသေ
 သတ်ဖြစ်ကို အမှန်ခံရမည်၊ သေထိုက်သောအ
 ၈။ ပြစ် ရှိ၏- သောက္ခာ သည် ထိုး နှင့် အမိ ကို
 မထားပြုလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏၊ သင်
 ထိုတွင် မတရားသောအမှုမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူ
 ၉။ သုံးသောထိုက်ကို မီးရှို့ရမည်- သော ကျွေး
 သည်၊ တိရိစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းစပ်လျှင်၊ အသေ
 သတ်ဖြစ်ကို အမှန်ခံရမည်၊ ထိုတိရိစ္ဆာန် ကို
 ၁၀။ သည်၊ သတ်ရမည်- မိစ္ဆာ သည်သည်၊ မိမိနှင့်
 တိရိစ္ဆာန်၏ ပေါင်းစပ်ခြင်းကိုခံလျှင်၊ ထိုမိစ္ဆာ
 နှင့် တိရိစ္ဆာန်သည် အသေသတ်ဖြစ်ကို အမှန်
 ၁၁။ ခံရမည်၊ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏- သောက္ခာ
 သည်၊ အစစ်ထိုး၊ အမိန့်ထိုးဖြစ်သော၊ မိမိနှင့်
 နှင့်သင့်နေလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏၊ ထိုသူ
 ထိုသည်၊ အမျိုးသားစုင်းထိုးရွှေမှောင်ခွံပယ်
 ရှင်းခြင်းကိုခံ ရကြမည်၊ ထိုယောဟ်ာသည်၊
 နှစ်မနှင့်သင့်နေသောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကိုခံရ
 ၁၂။ မည်- ယောက္ခာသည်၊ ဥတု ရောက်သောမှီ
 သော မိစ္ဆာနှင့် သင့်နေ လျှင်၊ ထိုသူ ထိုသည် သ

သောထု၍ အတ္တမ္မာန်အရာကိုသင်ရှားစေသော
 ကြောင့်၊ သူထိုအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြ
 ၁၃။ မည်- အစစ်နှင့်၊ အမိန့်ညီစွာနှင့်သင့်နေရ
 ထိုထိုသောပေါက်စော်ရင်းနှင့် သင့်နေသောသူ
 ၁၄။ ထိုသည်၊ မိမိအပြစ်ကိုခံရကြမည်- အစစ်ညီ
 အစ်ကိုမထားနှင့်သင့်နေလျှင်၊ အစစ်ညီအစ်ကို
 နှင့်သာ ဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊
 ထိုသူထိုသည်၊ မိမိအပြစ်ကိုခံရသဖြင့်၊ တသတ်
 ၁၅။ ထုံး သားမရဘဲ နေရထိခိုက်မည်- ညီအစ်ကို
 မထားနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်
 ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာ ဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှား
 သောကြောင့်၊ ထိုသူထိုသည် သားမရဘဲ နေရ
 ထိခိုက်မည်၊
 ၁၆။ သင်၏ကို ငါသောသော၍ နေရာဇာသော ပြည်
 သည်မသောသော၍စေခြင်းငှါ၊ သင်၏သည်ငါမိ
 ၁၇။ ရင်ထိုးစွဲသောထိုက်ကိုကျင့်ဆောင်ရမည်- သင်
 ထိုရွှေငါနှင့်ထုတ်သောသူအမျိုးမျိုးထိုက်သော
 သာစေသောထိုက်ရ၊ သူထိုသည်ထိုထိုသော
 အမှုစပ်ထိမ်းထိုက်ပြုသောကြောင့်ငါခွံ့ခွာ၏-
 ၁၈။ သူထိုပြည် တည်းဟူသော၊ နှိုနှင့်ပွားရည်မီး
 သောပြည်ကို၊ သင်၏သည်အစွဲခံစေခြင်းငှါ၊
 ငါ အပိုင်ပေးမည်ထူး င အမိန့်ရောင်ရှိပြီ၊ ငါ
 သည် သင်၏ကိုအခြားသော အမျိုးနှင့်ခွဲထား
 သော၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ၁၉။ ၏-ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ခင်ကြယ်သောသား၊
 ခင်ကြယ်သောသား၊ ခင်ကြယ်သောငှက်၊ မ
 ခင်ကြယ်သောငှက်ထိုက်ပိုင်းခြားရမည်၊ ငါစွဲ
 ထား သည် အထိုင်း၊ မခင် ကြယ်သော သား၊
 ငှက်၊ မြေပေါ်မှာတွေးတတ်သောထိရိစ္ဆာန်ထ
 နံတရအားဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ခွံ့ခွာခွယ်မဖြစ်
 ၂၀။ စေရ- ငါထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊
 သင်၏ကိုငါအလိုရှိသဖြင့်၊ အခြားသောအမျိုး
 နှင့်ခွဲထားသောကြောင့်၊ င အမိန့်ရှင်းခြင်းရှိ
 ၂၁။ ရကြမည်- သောက္ခာ ဖြစ်စေ၊ မိစ္ဆာဖြစ်စေ၊ နတ်
 ဝင်သောသူ၊ စုန်းသုတ်သောသူသည်၊ အသေ
 သတ်ဖြစ်ကို အမှန်ခံရမည်၊ ထိုထိုသောသူထိုခံ
 နှင့်ပြစ်ရကြမည်၊ သူနှင့်သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ
 သည်ထုမိန့်တော်စု၏။

၂၁

၁။ တစဉ် မောရွှေစား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 သည်အာရုံစိုက်ထား၊ သင်ပရောထိတ်ထိုအား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျိုးသားစုင်း၊ သောက္ခာအ

ထွက်၊ သင်တို့ထွက် အထက်သို့ ညွှန်ပြပါ။
 ၂ မြို့ရိုး- ထိုရာတွင် ပေါက်ရောက်သော
 ၃ မိမိ၊ သားသမီး၊ ညီမောင်ကို- ထင်ပေသောက
 ညာ နှစ်မရင်း၊ အတွက်၊ ညွှန်ပြပါ။ မြင်းကို ခံရ
 ၄ သော အခွင့်ရှိ၏။- အမျိုးသားနှင့်၊ သူကြီးအ
 တွက်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချွတ်ချွတ် ညွှန်ပြပါ။ မြင်းမရှိ
 ၅ ရ- သတ်ပရောဟိတ်သည့် ဆံပင်ကို မပိုက်ရပါ။
 ၆ ရှေးကို မပိုက်ရ။ အသား၌ ခုတ်ရှင်းကို မပြု
 ၇ ရ- သူသည် မိမိဘုရားသခင် အဖို့ ထန်ရှင်းရ
 မည်။ မိမိဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မရှု
 ၈ ရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြသော ပူဇော်သ
 ကာ၊ မိမိ ဘုရားသခင်၏ အစာ အာဟာရကို ပူ
 ၉ ဇော်သောကြောင့်၊ သန်ရှင်းခြင်းရှိရမည်။- သူ
 သည် ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆာ၊ သီတဂွန်သောမိစ္ဆာ၊ ထင်
 ၁၀ နှင့် ကွာသော မိစ္ဆာနှင့် မနိဇ္ဇာရ၊ မိမိဘုရားသခင်
 ၁၁ အဖို့ သန်ရှင်း၏။- သင်၏ ဘုရားသခင် ဝဲ့တော်ကို
 ဆက်သော ကြောင့်၊ သူကို သန်ရှင်းစေ၍၊ သူ
 ၁၂ သည် သင့်အဖို့ သန်ရှင်းရမည်။ သင်တို့ကို သန်
 ၁၃ ရှင်းစေသော ငါထာဝရဘုရား သန်ရှင်း၏။- သတ်
 ပရောဟိတ် သိုးသည်၊ ပြည်တန်ဆာ ထုတ်၍၊
 ကိုယ်ကို ကိုယ် ချွတ်ချွတ်၊ မိမိအဖို့ ချွတ်ချွတ်
 ရှင်းရန်၊ ထိုသူကို မီး၌ ရှင်းမည်။
 ၁၄ မိမိအမျိုးသားနှင့်၊ ထိုတွင်၊ အဝတ်တန်ဆာ
 ဆင်လျက်၊ အရာ၌ ခန့်ထား၍ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ
 ဆီထောင်းခြင်း၊ ဘိသိတ်ကို ခံသော သတ်ပရော
 ၁၅ ဟိတ်မင်းသည်၊ မိမိခေါင်း၌ တန်ဆာကို မရှုတ်
 ၁၆ ရ။ မိမိအဝတ်ကို မဆုတ်ရ။- အသေကောင်ကို
 မရှုတ်ရ။ မိမိအတွက် ညွှန်ပြပါ။ မြင်းကို မခံရ။-
 ၁၇ သန်ရှင်းရာ ဌာနတော် ထဲက မထွက်ရ။ မိမိဘုရား
 သခင်၏ သန်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို မရှုတ်မရှုရ။
 ၁၈ အကြောင်းမူကား၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ဘိသိတ်
 ဆီနှင့် ဆိုင်သော သင်းကျပ်ကို ဆောင်းရသောသူ
 ၁၉ ဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။- သတ်ပ
 ရောဟိတ်မင်းသည်၊ အမျိုးကညာ နှင့်သာ နိဇ္ဇာ
 ၂၀ ရမည်။- ရဆို၊ လင်နှင့် ကွာသောမိစ္ဆာ၊ သီတ
 ဂွန်သောမိစ္ဆာ၊ ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆာနှင့် မနိဇ္ဇာရ၊
 ၂၁ မိမိအမျိုးသားနှင့်၊ အမျိုးကညာ နှင့်သာ နိဇ္ဇာရ
 ၂၂ မည်။- မိမိသားကို၊ အမျိုးသားနှင့်၊ ထိုတွင် မ
 ရှုတ်မရှုရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သတ်ပရော
 ၂၃ ဟိတ်မင်းကို သန်ရှင်းစေသည် ထုခိုက်တော်မူ၏။
 ၂၄ တန်ဖောင့်အား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 ၂၅ ထည်အစုံ နှင့် အားထုတ်ဆိုရမည်။- သင်၏အ

မျိုး အစည်အဆတ်တွင် ကိုယ်၌ အပြစ်ရှိသော
 သူသည်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ဝဲ့တော်ကို ဆက်ကပ်
 ၁၀၀ ထုံသောငှါ မရှုတ်မရှုရ။- ရှက်မိကန်သော
 သူ၊ ဖြေဆိုသောသူ၊ နှာခေါင်းပိသောသူ၊ အင်္ဂါ
 ၁၀၁ ပိုလွန်သောသူ၊- ထက်ကျိုးသောသူ၊ ဖြေကျိုး
 ၁၀၂ သောသူ၊- ကြော့ကုန်းသောသူ၊ ဝှေ့သောသူ၊ ရှက်
 မိနာသောသူ၊ ဝှေ့သောသူ၊ ထားနာစွဲသောသူ၊
 ၁၀၃ ဂွေးစေ့ ရှက်သော သူသည် မရှုတ်မရှုရ။-
 ၁၀၄ သတ်ပရောဟိတ်အစုံ နှင့် အမျိုးတွင်၊ ကိုယ်၌ အ
 ပြစ်ပါသော သူတို့ တယောက်စွာ၊ ထာဝရဘုရား
 အား မီးဖြင့် ပြသော ပူဇော်သကာကို ဆက်ကပ်
 ထုံသောငှါ မရှုတ်မရှုရ။ ကိုယ်၌ အပြစ်ပါ
 ၁၀၅ ထောင့်ကြောင့်၊ မိမိ ဘုရားသခင်၏ ခုန့်တော်ကို
 ၁၀၆ ဆက်ကပ် ထုံသောငှါ မရှုတ်မရှုရ။- သန်ရှင်း
 သော ခုန့် ဖြစ်၏။ အထွန်သန်ရှင်းသော ခုန့် ဖြစ်
 ၁၀၇ ၏။ မိမိဘုရားသခင်၏ ခုန့်တော်ကို ချော့ချည်း-
 ၁၀၈ ကိုယ်၌ အပြစ်ပါ ထောင့်ကြောင့်၊ ထန်ရှင်းရာ ဌာ
 နအရပ်ထို့ကို ချွတ်ချွတ် ကို မီးပိုက်၍၊ ကုသ
 ၁၀၉ ကာမာတွင်းထို့ ဝိဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂါပစ္စည်းကို မရှုတ်မ
 ကပ်ရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုအရပ်ထို့ကို
 ၁၁၀ သန်ရှင်းစေသည် ထု ခိုက်တော်မူ၏။- ဖောဓ္မ
 ၁၁၁ ထည်၊ အစုံနှင့် သူ၏သား၊ အသေရေထဲ အမျိုး
 သား အပေါင်းထို့ အားထုတ်ဆိုရ၏။

၂၂

၁ တန်ဆာထာဝရဘုရားသည်၊ ဖောဓ္မအား မိန့်
 ၂ တော်စုထည်ကား။- အစုံနှင့် သူ၏ သားထို့
 ထည်၊ အစုံ သန်ရှင်းစေသော အရာအားဖြင့်၊
 ၃ သန်ရှင်းသော ငါ၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မရှုတ်၊
 အသေရေထဲ အမျိုးသားထို့ သန်ရှင်းသော အရာ
 ၄ ချားနှင့်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ကွာလေရမည် အကြောင်း၊
 ဆင့်ဆိုလေ့။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။-
 ၅ ထာဝရဘုရားအဖို့ အသေရေထဲ အမျိုးသားသန်
 ရှင်းစေသဖြင့်၊ သန်ရှင်းခြင်းရှိသော အရာထို့ကို၊
 ကိုယ်ပင် ကြွယ်လျက် နှင့် ချွတ်ကပ်သော သတ်
 ၆ ပရောဟိတ်အမျိုးသားမည် သည်ကား၊ ငယ်စ
 ပယ်၌ ဖြစ်၊ မြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည် ထာဝရ
 ၇ ဘုရား ဖြစ်၏။- နှုနား ဟိနာစွဲသော အစုံ နှင့် အ
 မျိုးသား မည်သည် ကား၊ မစင်ကြယ်၍ ထိုင်
 ၈ အောင်၊ သန်ရှင်းသော အရာကို မခံရ။ အသေ
 ကောင်နှင့် ဆိုင်၍ မသန်ရှင်းသော အရာကို ထိ
 ၉ သောသူ၊ သုတ်ရေထွက်သောသူ၊ ညွှန်ပြပါ။ ညွှန်
 ၁၀ တွာတတ်သော တိရစ္ဆာန်ကို ထိသောသူ၊ ညွှန်

ညွှန်းခြင်းထပ်တူစွာ ညွှန်ညွှန်သောသူ၊ ထိုသို့
 ၈ သောသူကို ထိသောသော သူဆိုသည်။ ညဦး
 ထိုင်စောင့်မစင်ကြယ်ခြင်းထိခံရသည်။ ကိုယ်ကို
 ရေမချိုးသေးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသောစရာကို မ
 ၉ စားရ။- နေဝင်သောနောက်မှ၊ သန့်ရှင်းခြင်းသို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသော စရာသည်
 သူတို့စားစရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုနောက်မှစား
 ၁၀ ရကြမည်။- အထိုထိုသောသောစကောင်းသား
 ချစ်ကိုယ်၌ သောသော စကောင်းစားဖြင့် ကိုယ်
 ကိုညွှန်ညွှန်းစေ၍မစားရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၁၁ ဖြစ်၏။- သင် ပရောဟိတ် ဆိုသည်။ ငပညတ်
 တော်ကို ချက်သဖြင့်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ခံလျက်
 စေသရမည် အကြောင်း၊ ငပညတ် တရားကို
 စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်
 သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၏။
 ၁၂ တပါးအမျိုးသားသည်၊ သန့်ရှင်းသောစရာ
 ကိုမစားရ။ သင်ပရောဟိတ်၌ တည်းနေသော
 ၁၃ ဧည့်သည်မစားရ။ သူငါးထည်းမစားရ။- သင်
 ပရောဟိတ်သည် ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ၊
 သူ၏အိမ်၌ ငွေသောသူသည်၊ သူ၏စားကိုစား
 ၁၄ ရမည်။- သင်ပရောဟိတ်သို့သည်၊ တပါးအ
 မျိုးသား၏ မထား ဖြစ်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ပူ
 ၁၅ ဇော်သကာအရာကိုမစားရ။- သို့ရာတွင်၊ ထင်
 သောသော်ငှါ၊ ထင်နှင့်ကွာသော်ငှါ၊ သားမရှိဘဲ
 မိမိအထိမ်းသို့ဖြစ်၍၊ ငယ်စဉ်အခါ နေသကဲ့
 သို့နေပြန်လျှင်၊ အဝစ် အစာကိုစားရမည်။ တ
 ၁၆ ပါးအမျိုးသားမစားရ။- ထူသည်သန့်ရှင်းသော
 အရာကိုမသိဘဲစားမိလျှင်၊ စားမိသောအရာ၏
 အမျိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍၊ သင်ပရော
 ၁၇ ထိတ်စားပေးရမည်။- ဣသရေလအမျိုးသား
 ထိုသည် ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်၍၊ သန့်
 ၁၈ ရှင်းသောစရာကိုမပူတ်မချရ။- ထိုစရာကို
 ကိုစားမိ၍၊ ဖြစ်မှားသောအပြစ်ကိုမခံရ။ ငါ
 ထာဝရဘုရားသည်၊ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား၊ ဣသရေလအမျိုး
 ၂၀ သားအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုရမည်စွာ၊- ဣသ
 ရေလ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌
 တည်နေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သစ္စာဂ
 ၂၁ တိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သကာ၊ အထိုလို ပြုသော
 ပူဇော်သကာတည်းဟူသော၊ မီးမျှရသင်ကို

၂၂ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်လိုလျှင်၊- မိတ်တော်
 နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊ ခွား
 ၂၃ အထီးကိုပူဇော်ရမည်။- အပြစ်ပါသောအကောင်
 ကိုမပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်၊ မိတ်တော်နှင့်မတွေ့။-
 ၂၄ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သကာ၊ အထိုလိုပြု
 သောပူဇော်သကာသိုး၊ ဆိတ်၊ ခွားကို၊ ထာဝရ
 ဘုရားအား၊ သင်ပူဇော် လိုလျှင်၊ မိတ်တော်နှင့်
 တွေ့ခြင်းငှါ နှိပ်စပ်ရမည်။ အပြစ်တစုံတခုမျှမရှိ
 ၂၅ ရ။- ချက်မကန်းသောအပြစ်၊ အမိကျိုးသောအ
 ပြစ်၊ အင်္ဂါ၌ ထုံသောအပြစ်၊ ခြင်းစု၌သော အ
 ပြစ်၊ ဝဲနာ၊ သားနာ ခွဲသောအပြစ် တစုံတခုမျှ
 လျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားအား မပူဇော်ရ။ သင်
 ပတ္တင်ပေါ်မှာထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်
 ၂၆ သကာမပြုရ။- သို့ရာတွင်၊ အင်္ဂါ၌ခြင်း၌ ထုံ
 ခြင်း၊ အပြစ်ရှိသော သိုး၊ ဆိတ်၊ ခွားကိုအထိုလို
 ပူဇော် သကာသို့ ပူဇော်ရမည်။ သစ္စာဂတိနှင့်
 ၂၇ ဆိုင်၍ပူဇော်လျှင်၊ မိတ်တော်နှင့်မတွေ့။- ကြိတ်
 နယ်စုတ်ပြတ်ရာအနား၌သောအထီးကို၊ ထာဝ
 ရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ သင်တို့ပြည်၌ ထိုသို့
 ၂၈ သောအကောင်ကိုပူဇော်သကာမပြုရ။- ထိုသို့
 သောအကောင်ကိုတပါးအမျိုးသားထက်သော်
 လည်း၊ ဖျက်သော အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ သင်
 ထိုစံဘုရားသခင် ဝဲ့တော်သို့ မပူဇော်ရ။ ပူဇော်
 လျှင်၊ မိတ်တော်နှင့်မတွေ့ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
 ၃၀ တော်မူသည်ကား၊- သိုး၊ ဆိတ်၊ ခွားတို့သင့်ဇွေး
 ဇွားသောအခါ၊ ခုနှစ်ရက် အတွင်းတွင်၊ သား
 ငယ်ကိုအမိနှင့်မကွာစေရ။ အဌမနေမှစ၍ ထာ
 ဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော် သကာသို့ တော်
 ၃၁ သင့်၏။- ခွားဖြစ်စေ၊ သိုး၊ ဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သားအမိ
 ၃၂ နှစ်ကောင်ကိုတနေ့ခွင်တွင်မသတ်ရ။- ကျေးလူ
 တော် ဝန်ခံရာ သင်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူ
 ဇော်လိုလျှင်၊ မိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ပူဇော်
 ၃၃ ထေ့။- တနေ့ခွင်တွင်စားရမည်။ နက်မန်နေ
 တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၃၄ ဖြစ်၏။- သင်တို့သည် ငပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်
 ၃၅ ရကြမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။- သန့်
 ရှင်းသောငါ၏နာမတော်ကို မပူတ်မချရ။ ထာဝ
 ရဘုရား သန့်ရှင်းတော်မူသည်ဟု၊ ဣသရေလ
 ၃၆ အမျိုး သားတို့သည် ထင်မှတ် ရကြ မည်။- ငါ
 သည်၊ သင်တို့စံဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့
 ကိုထေရုကျပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ သန့်ရှင်းစေ

အေးသာဝရ ဘုရား ခြံစံး ငါသည် ထာဝရ ဘုရားခြံစံးသည်ထုမိန့်တော်မူ၏

၂၃

- ထမန် မောဓ္မစာသား ထာဝရ ဘုရားက၊ ထင်သည် ဣသရေလသမီးသားတို့သား ဆင့်ဆိုရ
- ၂ ခုစည်း- ထင်တို့သည် မိရင်ရသော ဓမ္မစည်း၊ ဝေးခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါထာဝရဘုရား၏ ဥ
- တော်ဇာယုဇကား- ခြောက်ရပ်ပတ်တိုးသ ထုပ်ထုပ်ရမည်၊ ထတ္ထပနေရက်သည်၊ ခြံဝပ် ခွားနေသောဥရုသ်နေ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု ရသောနေ့ ခြံစံး- ထိုနေ့၌ထင်တို့သည်ထေရ်ပေ ထုတ်ရကြ၊ ထင်တို့ နေရာထရပ်ရပ်၌ ထာဝရ ဘုရား၏ဥရုသ်နေ့ခြံစံး
- ၃ ထမိန်တန်ခွထင်တို့ကျော်ညာရသောဓမ္မစည်း၊ ဝေးခြင်းတည်းဟူသော၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဥ
- တော်ဇာယုဇကား- ပဌမထ၊ဆယ်ထေရက် နေ့ဥဦးထံ၌၊ထာဝရဘုရား၏ပထမ ဥခြံစံး-
- ရင်ထ၊ဆယ်ငါးရက်နေ့၌ထာဝရဘုရားထမ္ဘီသ စုစုပွဲကိုခံရကြမည်၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်တိုးသထေး
- ၄ နေ့ကိုခံရကြမည်- ဝဌနေ့၌ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကိုပြုရမည်၊ ထောက်ထေရ်ကိုမထုပ်ရ-
- ခုနှစ်ရက်ပတ်တိုး ထာဝရဘုရားသား မီးပြင်းပူ ဇော်သကာကိုပြုရမည်၊ ထတ္ထ နေ့၌ထည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်၊ ထောက်ထေရ် ကိုမထုပ်ရထုမိန့်တော်မူ၏
- ထမန် မောဓ္မစာသား ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်သည် ဣသရေလသမီးသား
- ထိုသားဆင့်ဆိုရမည်၎င်း-သင်တို့သည်ငါပေး သော ခြည်သို့ရောက်၍၊ ဝပါးကိုမိတ်သောစ ဓါ၊ စဦးမိတ်သောကောသလို့င်း၊ တစည်းကို၊
- သစ်ပရာယိတ်ထံသို့ဆောင်ခွဲရမည်-ထင်တို့ ထည် မိတ်တော်နှင့် လှေခြင်း၎င်း၊ သစ် ပရာ ယိတ်သည်၊ ဥရုသ်နေ့ ထွန်၍၊ နက်ပန်နေ့တွင် ထိုကောသလို့င်းကို၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌
- ၅ ခြံစံးရမည်- ကောသလို့င်းကို ခြံစံးသောနေ့၌ စေမပါမည်၊ စေပြစ်မပါသော သိုးသငယ် စ ထီးကို၊ ထာဝရဘုရားထမ္ဘီ မီးရှို့ရာသစ် ပြု၍ ပူ
- ဇော်ရမည်- ထိုသစ် နှင့် ဆိုင်သော ထော စည် ပူဇော်သကာကား၊ ထာဝရ ဘုရားသား ရွှေ၊ ဩဇာရာထို မီး ခြံ ပြုသော ပူဇော်သကာ ထည်းဟူသော၊ ဆီနှင့်ရေသော ခုန့်ညှပ်နှစ် ဩဇာခြံရမည်၊ ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာ

- ၁၇ ကား၊ဓမ္မရည်ထိုးသောစံးခြံရမည်-ထင်တို့ စံးဘုရားထပ် ထံထောင် ထို ပူဇော်သ ထ ထို ဆောင်ခွဲသောနေ့ ရောက်မှီ၌၊ ခုန့်၊ထင်တော်း မိမိ၊သော ဆယ်၊ စံး ကို မောဓ္မရ၊ သင်တို့နေ ရာ ထရပ်ရပ်၌ ထင်တို့ထမ္ဘီ၊ စေဉ်၊ စေဉ် စောင့်ရသောပညတ်တော်ခြံစံးထည်း။
- ၁၈ ခြံစံးရာ ပူဇော်သ ကာ ကောသလို့င်း ထို ဆောင်ခွဲသောနေ့၊ ဥရုသ်နေ့ ထမ္ဘီ နက်ပန်နေ့ ကစဉ်၊ ထံထင်၊ ခုနှစ် ထံထင်၊ နေ့ထောင် ရေ
- ၁၉ ထွက်ရမည်- ထတ္ထပဥရုသ်နေ့ထမ္ဘီနက်ပန် နေ့ထေ၊ထရက်ငါးဆယ် တိုင်တိုင်ရေတွက်ပြီး ထွက်၊ ထာဝရဘုရားသား ထောစည်ပူဇော်သ
- ၂၀ ကာထထင်ကိုဆက်ရကြမည်- ထာဝရဘုရား ထမ္ဘီ ထဦးသီးသောထသီး၊ ထထေးခြံစံးစောင်း ကြသောခုန့်ညှပ်နှစ်ဩဇာနှစ်ထုပ်သော၊ ခြံစံး ရာခုန့်နှစ်ထိုးကို၊ ထင်တို့ထံစံးထုတ်သောသို့
- ၂၁ ဤ-ထိုခုန့်နှစ်ထွက်စေမပါမည်၊ထပြုစေပြစ်မပါသော ထိုးသငယ် ခုနှစ်ကောင်၊ နှုးသငယ်ထထီး ထ ကောင်၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုဆက်၍၊ထောစည် ပူဇော်သကာ၊ ထွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာနှင့် တကွ၊ထာဝရဘုရားသားရွှေ၊ ဩဇာရာထို မီးခြံ ပြုသော ပူဇော်သကာထည်းဟူသော၊ မီးရှို့ရာ
- ၂၂ သစ်ကို၊ထာဝရဘုရားသားပူဇော်ရမည်- စ ခြံ ခြံရာ သစ်ကို၊ ဆိတ်ထငယ် ထကောင်ကို ငင်၊မိသထာသသစ်ကိုစေမပါမည်ထောထိုး
- ၂၃ ထငယ်နှစ်ကောင်ကိုငင်ပူဇော်၍- သစ်ပရာ ထိတ်သည်၊ ထဦးသီးသောထသီး၊ခုန့်နှစ်ထွက် ခြံစံးသဖြင့်၊ထိုးသငယ်နှစ်ကောင်ပါထွက်၊ထော ဝရဘုရားရွှေတော်၌ ခြံစံးရာပူဇော်သကာပြုရ မည်၊ ထိုထရာတို့သည်ထည်း၊သစ်ပရာထိတ် ထမ္ဘီ၊ ထာဝရဘုရားရွှေ၌သန့်ရှင်းသောထရာ
- ၂၄ ခြံစံးထည်း- ထိုနေ့၌ထည်း၊ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း ကိုမိရင်ရကြမည်၊ ထောက်ထေရ်ကိုမထုပ်ရ၊ ထင်တို့ နေရာထရပ်ရပ်၌ ထင်တို့ထမ္ဘီ၊စေဉ် ထထက်စောင့်ရသောပညတ်ခြံစံးထည်း။
- ၂၅ ကိုယ်ခြံစံးခြံသော စပါးကိုမိတ်သောစေမပါ ထထံထောင့်တို့ကိုထကုန်စေစပ်မိတ်ရ၊ ထိမ်း ရာတွင် ကျန် ကြွင်းသော စ ရာကို၊ ခြံစံး နှစ် စ ကောသလို့င်းရ၊ ထိုထရာကို ဆင်ရဲသောထူး ဧည့်သည် ထာဝရ၊ထမ္ဘီ ခုန့်ခြံစံးရမည်၊ ငါ ထည် ထင်တို့စံးဘုရားထပ် ထာဝရဘုရားခြံ စံးထည်ထုမိန့်တော်မူ၏

၂၃ တစ်နေ့ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 ဆည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 စည်မှာ၊-သင်တို့သည်သတ္တမလ၊ပဌမနေ့ရက်၌
 ၂၄ ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရကြမည်- ထောက်လှုပ်
 ကိုမလုပ်ရ၊ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြသော
 ပူဇော်သကာကိုဆက်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၅ တစ်နေ့ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
 ၂၆ တော်မူသည်ကား၊- သတ္တမလ၊ ပဌမနေ့သည်
 ထည့်၊ထပ်ပြင်ခြေရာနေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု
 ထောနေ့ဖြစ်၏၊ မြို့ခြံစွာကျင့်ရမည်၊ ထာဝရ
 ၂၇ ဘုရားအား မီးဖြင့် ပြသော ပူဇော် သကာ ကို
 ဆက်ကပ်ရမည်- ထိုနေ့၌ ထမယ်လှုပ်ကို
 ၂၈ ခွေတော်မူ၊ ထိုသို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၂၉ နေ့ဖြစ်၏-ထိုနေ့၌မြို့ခြံစွာမကျင့်သောသူမည်
 သည်ကား၊ မိမိ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရ
 ၃၀ စည်း- ထိုနေ့၌လှုပ်တန်တရကိုလုပ်သောသူ
 စည်သည်ကို၊ သူ၏အမျိုးမှငါပယ်ရှားဖျက်ဆီး
 ၃၁ မည်- ထမယ်လှုပ်ကိုမျှမလုပ်ရ၊သင်တို့နေ
 ၃၂ ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း၊- ထိုနေ့သည်
 ဖြစ်ဝတ်စွာနေရသောနေ့၊ မြို့ခြံစွာကျင့်ရသော
 ၃၃ နေ့ဖြစ်၏၊ပုဂံမနေ့ ညဦးမှစ၍နက်ဝန် ညဦးတိုင်
 စောင့်၊ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၄ တစ်နေ့ မောရှေ အား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 ဆည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 ၃၅ စည်မှာ၊-သင်တို့သည်သတ္တမလ၊ဆယ်ငါးရက်
 ၃၆ နေ့မှစ၍၊ နှစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအ
 ၃၇ ခွေသကေနေ့ကို ခံရကြမည်- ပဌမနေ့၌ ဓမ္မ
 စည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်၊ထလုပ်ကိုမလုပ်ရ၊-
 ၃၈ နှစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြု
 ထောပူဇော်သကာကိုဆက်ကပ်ရမည်၊ ဓမ္မမ
 ၃၉ နေ့၌လည်း၊ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍၊ထာဝရ
 ဘုရားအား မီးဖြင့် ပြသော ပူဇော် သကာကို
 ဆက်ကပ်ရမည်၊ထူးဆန်းသော စည်းဝေးခြင်း
 ၄၀ ဖြစ်၍၊ထောက်လှုပ်ကိုမလုပ်ရ၊-ဤရွှေကား၊
 ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့၊ ထာဝရဘုရားအား
 ဆက်ကပ်ရသောလှူဒါန၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်
 သောပူဇော်သကာ၊ ထလိုလိုပြသောပူဇော်သ
 ကာမှတစ်ပါး၊ နေ့ရက်အသီးအသီးတို့၌ ထာဝရ
 ဘုရားအားမီးဖြင့်ပြသောပူဇော်သကာမီးပျံ့ရာ

သစ်၊ ထောင့်ညီ ပူဇော်သကာ၊ ထစ် ပူဇော်
 ဖြင့်၊ ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာကို ပြုစေ
 ၄၁ မြင်းငါး ပီရင်ရသောဓမ္မစည်းဝေးခြင်း၊ထာဝရ
 ဘုရား၏ပွဲတော်များဖြစ်သတည်း၊-ထိုမှတစ်ပါး
 သင်တို့သည် မြေအသီးအနှံ ကို သိမ်းယူထော
 နောက်၊သတ္တမလ၊ဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍၊နှစ်
 ရက်ပတ်လုံးထာဝရဘုရားအား ပွဲခံရကြမည်၊
 ပဌမနေ့၌ ဓမ္မမနေ့၌ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်-
 ၄၂ ပဌမနေ့၌ ကောင်းမွန်သောသင်္ဃာတိ၊ နှစ်ပတ်
 စက်၊ မိုက်၊မပင် အစရှိသော၊ အရွတ် ဈာ
 သောအပင်၏ အကိုင်းအခက်တို့ကိုလှူ၍၊ သင်
 ထိုစံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နှစ်
 ၄၃ ရက်ပတ်လုံး၊နှစ်ထန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်- ထို
 ပွဲတော်ကိုတနှစ်တနှစ်လျှင်၊နှစ်ရက်ပတ်လုံး
 ထာဝရဘုရားအပွဲခံရကြမည်၊သင်တို့အမျိုးအ
 စည်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သ
 တည်း၊ ထိုပွဲတော်ကိုသတ္တမလ၌ခံရကြမည်-
 ၄၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆရာကျ ပြည်မှ
 ၄၅ နှုတ်ဆောင်သော အခါ၊ သင်ခက်တဲ့ နေ့
 ကြောင်းကို၊ သင်တို့အမျိုးအစည် အဆက်တို့
 သည်သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့သည်၊ သင်ခက်တဲ့နှစ်ရက်
 ပတ်လုံးနေရကြမည်၊ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည့်ဟု မိန့်တော်မူ၏-
 ၄၆ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်
 ဈာ ကို၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့အား ပြန်
 ကြားလေ၏။

၂၄

၂၄ တစ်နေ့ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
 ၂၅ တော်မူသည်ကား၊- ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲ
 တော်တွင်၊ သက်သေခံချက်ကုသားကပြင်မှာ
 မီးနှင့် အစည်ပြတ်မီးထွန်းရာသို့၊ သံလွင်သီး
 ကိုထောင်း၍ယူသောသံလွင်သီးစစ်ကို၊ ဣသရေ
 ၂၆ လ အမျိုးသား တို့သည်၊ သင့်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရ
 မည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုထော- အာရုန်သည်
 ထည်း၊ ညဦးမှသည်နက်တိုင်အောင် ထာဝရ
 ၂၇ ဘုရားရှေ့တော်၌၊ထိုအမှုကိုမီရင်ရမည်၊ သင်
 ထိုအမျိုး အစည်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်
 ၂၈ တော်ဖြစ်သတည်း၊- စင်ကြယ်သော မီးနှင့် မီး
 ရွတ်ဈာကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့
 တော်မှာ အစည်အမြှုပ်ဆင်ရမည်၊
 ၂၉ သင်သည်ရန်ညက်ကိုလှူ၍၊ ရန်တလုံးလျှင်

၈၈ ကိုငါမြို့စေမည်-ထိုသောသောပေါ်ယောင်၊
 ကိုစား၍မကုန်မှ၊ ပေါ်သစ်ပေါ်သောကြောင့်၊
 ၈၉ စေယောင်ကို ထုတ်ရ ကြမည်-ငါသည် စက်
 ဆုပ်ခွံရှာခြင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့တွင် ထဲတော်ကို
 ၉၀ ထည်မည်- သင်တို့တွင်ထည်၊ ထည်ထည်၍၊
 သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ်မည်၊ သင်တို့သည်
 ၉၁ ထည်း၊ ငါ၏ထုခြစ်ကြလိမ့်မည်- ဆဲဂုဏ္ဍုပြည်
 ၌ စေကောန် ခံရသော သင်တို့ကို ငါ ထွတ်၍၊
 နှုတ်ထောင်သောသင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်၏၊ သင်တို့၏ထမ်းတိုးကြီးကိုငါမြတ်
 ၍၊ သင်တို့ကိုတည်မတ်စေပြီ၊
 ၉၂ သင်တို့သည်၊ ဇေကားကိုနားမထောင်၊ ဤ
 ၉၃ ပညတ်စလုံးစုံကိုမစောင့်- ငမီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
 ဈာန်ကိုခွံရှာ၍၊ မထိမိမြင်မြဲလျက်၊ ပေညတ်
 ထရားကိုမကွင်း၊ ပေမိညည် သစ္စာကို ဖျက်
 ၉၄ လျှင်း-သင်တို့၌ငါပြုထတုံသော စမှုဟူမူကား၊
 သင်တို့၌ ဈက်မိဖျက်လျက်၊ မိတ်ပူပန်လျက်၌
 စေခြင်းငှါ၊ ထိတ်လန့်သော သဘော၊ တူထား၊
 ဈာန်ဘုရားကိုသင်တို့စေပေါ်မှာငါခန့်ထားမည်၊
 သင်တို့သည်မျိုးစေ့ကို ကြံသော်လည်း၊ စေလျှိုး
 မရှိ၊ ရန်သူတို့သည်စသီးစသ့်ကို စားကြလိမ့်
 ၉၅ မည်-သင်တို့ကိုငါဈက်နှာထား၍၊ ရန်သူရှေ့
 မှာဆုံးစေမည်၊ သင်တို့သည် ရန်သူ၏ ထုပ်ပိုး
 ခြင်းကိုခံရ၍၊ စာသယ် သူမျှ မလိုက် သော်
 ၉၆ ထည်း၊ ပြေးကြလိမ့်မည်- ထိုမျှထောက် ခံရ
 ထော်ထည်း၊ ဇေကားကို နားမထောင်ဘဲ နေ
 သေးလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနှစ်ဆသော
 ၉၇ ဓါတ်ကိုငါပေးဦးမည်-သင်တို့မာနစွယ်ကို
 ငါမျိုးမည်၊ မိုဏ်းကောင်းကင်ကိုသံကဲ့သို့ငင်၊
 မြေကြီးကိုကြေးဝါကဲ့သို့ငင်၊ ငါဖြစ်စေသဖြင့်-
 ၉၈ သင်တို့သည်စေ့ညှိုးနွမ်းကြီးစားအားထုတ်ကြ
 လိမ့်မည်၊ သင်တို့မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုမပေး၊
 ဥထည်စပင်တို့သည်စသီးမသီးကြ၊
 ၉၉ သင်တို့သည်၊ ဇေကားကို နား မထောင်၊
 ငကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်စ
 ထောက် ခုနှစ်ဆသော တေးကြီးကို ငါ သက်
 ၁၀၀ ရောက်စေမည်- သင်တို့၏ သားသမီးများကိုစွဲ
 သွား၍၊ သင်တို့၏ တိရိစ္ဆာန် များကို ဖျက်ဆီး
 လျက်၊ သင်တို့ကိုနင်းစေခြင်းငှါ၊ သားရဲများကို
 ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့ သွားရာထမ်းမတို့
 ၁၀၁ သည်၊ ထူမိတ်ညံ့ရာပြင်ကြလိမ့်မည်- ထိုသို့ခံ
 ရသော်စည်း၊ သင်တို့သည်သတိမရ၊ ငကိုသန့်

၁၀၂ ကျင်ထက်ပြုသေးလျှင်-ငါသည်ထည်းဆင်ထို
 ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်စု
 ၁၀၃ နှစ်ဆသော ဓါတ်ကိုပေးဦးမည်- ပေမိညည်
 ထက်၌နေ၍၊ တရားစီရင်ရသောထားတေးကို
 သင်တို့အပေါ်မှာငါသက်ရောက်စေမည်၊ သင်
 တို့သည် မြို့ထဲ၌ စုဝေးသော စေခါ၊ ကာထရာ
 တေးကို ငါစေလွှတ်၍၊ ရန်သူထက်သို့ရောက်
 ၁၀၄ စေမည်- သင်တို့၏စာစာယာရစေထောက်
 စပင်ကိုငါပယ်ရှားသောစေခါ၊ မိမိတကျိပ်ထို
 သည်သင်တို့၏ပုန်ကို၊ မိမိတပုန်စုတ်ပြီးမှ၊ ထို
 ပုန်ကိုချိန်ပေးသဖြင့်သင်တို့သည် ဝစ္စာမစားရ
 ၁၀၅ ကြီး- ထိုမျှထောက်ခံရသော်ထည်း၊ ဇေကားကို
 နားမထောင်၊ ငကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်-
 ၁၀၆ ငါသည်ထည်းစမှုကထွက်၍၊ သင်တို့ကိုဆန့်
 ကျင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်ခုနှစ်
 ဆသော ဓါတ်ကို ပေးဦး မည်- သင်တို့သည်
 ကိုယ် သားသမီး တို့၏ စသားကိုစားရ ကြလိမ့်
 ၁၀၇ မည်- သင်တို့မြင့်သောစရပ်များကိုငါမြို့ဖျက်
 ၍၊ ရုပ်တုဆင်းရာများကိုရုတ်ထည်းမည်၊ သင်
 တို့အသေကောင်များကို၊ ရုပ်တုဆင်းတုစသေ
 ကောင်စေပေါ်မှာပြစ်ချ၍၊ သင်တို့ကိုစက်ဆုပ်စွဲ
 ၁၀၈ ရှာမည်- သင်တို့မြို့များကိုငါဖျက်ဆီး၍၊ သန့်
 ရှင်းရာရွာနတ်တော်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊
 သင်တို့နံ့သာပေါင်းစေရွှေ၊ စေကြွေကိုငါပုတ်-
 ၁၀၉ တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောစမှု
 ကို၊ ထိုပြည်၌ နေသောသင်တို့၏ ရန်သူတို့သည်
 ၁၁၀ မြင်၍၊ မိန်းမောက္ခေဝေ ကြလိမ့်မည်- သာသ
 နာပလူတို့တွင်သင်တို့ကိုစရပ်ရပ်ငါကွဲပြားစေ
 ၍၊ ထားမိုးလျက်လိုက်မည်၊ သင်တို့ပြည်သည်
 ထည်၊ လူမိတ်ညံ့လျက်၊ မြို့သည်ထည်၊ ဖျက်စီး
 ၁၁၁ လျက်မှီလိမ့်မည်- ထိုသို့ သင်တို့သည် ရန်သူ
 မြည်၌နေ၍၊ ကိုယ်ပြည်သည်လူမိတ်ညံ့လျက်
 နေသောကာထပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ မိမိ
 ၁၁၂ ဝုသ်နေ့တို့၌ရွှေလျော်ရလိမ့်မည်- လူမိတ်ညံ့
 လျက် နေရသော ကာထပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်လိမ့်
 မည်၊ သင်တို့၌နေသောစေခါ၊ ဥဝုသ်နေ့ တို့၌ပြု
 ၁၁၃ သည်၊ ငြိမ်ဝပ်ရ- ရန်သူပြည်မှာကျန်ကြွင်း
 သောသင်တို့မိတ်နှစ်လုံးထဲသို့၊ ထိတ်လန့်သော
 သဘောကို ငါပေးသွင်းသဖြင့်၊ သစ်ရွက်ထွပ်သံ
 ကြောင့် သင်တို့သည် ကြောက်၍၊ ထားတေးစု
 ပြေးသကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်၊ စာသယ်သူမျှမ
 ၁၁၄ လိုက်သော် သည်၊ မဲကြလိမ့်မည်- စာသယ်

သုမ္ဘမထိုက်တဲ ထာအေး၍ပြေးသောသူကဲ့သို့၊
 တထောက် အပေါ်၌ တထောက် ထဲကြလိမ့်
 မည်။ ရန်သူခွေမှာရပ်နိုင်သောတန်ဖိုးမရှိရ။
 ၈၀ ရန်သူပြည်သည်။ သင်တို့ကိုမျှစား၍။ သာသနာ
 ၈၁ ပထုတို့တွင် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်း
 ထောသင်တို့သည်။ ရန်သူပြည်၌ ကိုယ်စေခြင်း၊
 တိုးသ တို့ စေခြင်းကို ခံလျက်။ ထိုးတစ်ခု တကွ
 စားလျော့ကြလိမ့်မည်။
 ၈၂ ထိုရာတွင်။ သူတို့သည်ကို ပြစ်မှား၍။ ငကို
 ၈၃ ဆန့်ကျင်ထက်ပြုသောကြောင့်။ ငါသည်သူတို့
 ကိုဆန့်ကျင်ထက်ပြု၍။ ရန်သူပြည်သို့ပို့ဆောင်
 သော အကြောင်းဈေးနှင့်တကွ။ ကိုယ်စေခြင်း၊
 ဘိုးထထိုစေခြင်းကို ဖော်ပြတောင်းပန်လျှင်
 ၈၄ ၎င်း။ အရေးဈေးကို မခံသော မိမိတို့နှစ်
 ထုံးကိုနှိပ်နှိပ်။ မိမိတို့ စေခြင်းကြောင့် ခံရသော
 ၈၅ ဓါတ်ကိုဝန်ခံလျှင်၎င်း။ ငါသည် သာကုတ်နှင့်
 ပြုသော ပမိုဉာဉ်။ အသက်နှင့် ပြုသော ပမို
 ဉာဉ်။ အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပမိုဉာဉ်ကို၎င်း။ ထို
 ၈၆ ပြည်ကို၎င်းငါစောင်းစေမည်။ ထိုပြည်သည်
 သူတို့ ထက်မှလွတ်၍။ သူတို့မရှိဘဲ လူမိတ်ည်
 လျှက်နေစည်တွင်။ မိမိပုဂံသို့သို့၌ ခွေလျှော်
 လိမ့်မည်။ သူတို့သည်မီရင်ထုံးစွဲခွက်ဈေးကို
 ၈၇ စွဲ၍။ မထိမဲ့မြင် ပြုသောစေခြင်းကြောင့်။ ခံရ
 ထောဓါတ်ကိုဝန်ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်။
 ရန်သူပြည်၌နေကြသောစားလှူတို့ကို၎င်း၍။
 ၈၈ ဈာန်ဆီး၍။ သူတို့နှင့် ငါပြုသော ပမိုဉာဉ်ကို
 ပယ်သည်တိုင်စောင်းသူတို့ကို ငါမစွန့်ခြင်း။ မစွဲ
 ၈၉ ချားငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၉၀ ဖြစ်၏။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ထံ
 သောငါ။ သာသနာပထုတို့ ဈာန်ဖောက်၌။ အ
 ၉၁ ဝတ္ထုပြည်၌ငါနှုတ်ဆောင်သောသူတို့တိုးစား
 နှင့် ငါပြုသော ပမိုဉာဉ်ကို။ သူတို့ စေတွက် ငါ
 စောင်းစေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ၉၂ သည်ထု မိန့်တော်မူ၏။ ချီရွှေကား ထာဝရ
 ဘုရားသည်။ သိနာတောင်ပေါ်၌ အသရေထ
 စေ၏။ သားထို အမိ ဗောဓေ ထက် ထွင်း။ ထား
 တော်မူသောမီရင်ထုံးစွဲခွက်ပညတ်တရားဖြစ်
 ထတည်း။

၂၇

• ထမန် ဗောဓေအား ထာဝရဘုရားက။ ထင်
 ထည့် အသရေထ စေ၏။ သားထိုအား ဆင့်ဆိုရ
 ၂ မည်၌။ ထူထည်ထရွာဂတိပြု၍ပူဇော်လျှင်။

ပူဇော်စပ်သောသူသည်။ ထင်စေမိုးပြတ်သည်
 စေတိုင်းထာဝရဘုရား၏ ထဏှာ တော် မြစ်ရ
 ၁ မည်။ ထင်သည်စေထယ်မျှ စေမိုးပြတ်ရမည်
 ရှဉ်းတူစုကား။ သောက္ခားကို အသက်နှစ်ဆယ်
 ၂ သည်။ ခြောက်ဆယ်တိုင်စောင်း။ အကျပ်တော်
 စေတိုက် ငွေအကျပ် ငါးဆယ်နှင့် စေမိုးပြတ်ရ
 ၃ မည်။ မိစ္ဆာမြစ်လျှင်။ ငွေအကျပ်သုံးဆယ်နှင့်စေ
 ၄ မိုးပြတ်ရမည်။ အသက်ငါးနှစ်မှသည်။ နှစ်ဆယ်
 ၅ တိုင်စောင်း။ သောက္ခားကို အကျပ် နှစ်ဆယ်။
 ၆ မိစ္ဆာကို အကျပ်တဆယ်နှင့် စေမိုးပြတ်ရမည်။
 ၇ အသက် တထမ္ဘာ သည်။ ငါး နှစ် တိုင်စောင်း။
 ၈ သောက္ခားကို ငွေငါးကျပ်။ မိစ္ဆာကို သုံးကျပ်နှင့်
 ၉ စေမိုးပြတ်ရမည်။ အသက်ခြောက်ဆယ်ထွန်
 ၁၀ လျှင်။ သောက္ခားကို ဆယ်ငါးကျပ်။ မိစ္ဆာကိုတ
 ၁၁ ဆယ်နှင့် စေမိုး ပြတ်ရမည်။ သင် စေမိုး ပြတ်
 သည်စေတိုင်းမတတ်နိုင်လျှင်။ သင်ပရောဟိတ်
 ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ သင်ပရောဟိတ် သည်။
 ၁၂ သဗ္ဗာဂတိ ပြုသောသူတတ်နိုင်သမျှ စေတိုင်း။
 စေမိုးပြတ်ရမည်။
 ၁၃ ထူသည် တိရိစ္ဆာန်ကို ထာဝရဘုရားအားပူ
 ဇော်လျှင်။ နေရောင်သမျှ သည် ဆန့်ရှင်းစေမည်။
 ၁၄ ကောင်းသည့်ဖြစ်စေ။ ညံ့သည်ဖြစ်စေ။ တကောင်
 စေတွက်။ တကောင်ကို မထဲရ။ ထဲထိုလျှင်။ နှစ်
 ၁၅ ကောင် စလုံး ဆန့်ရှင်းရမည်။ ထာဝရ ဘုရား
 အားပူဇော်စပ်။ မစင်ကြယ်သော တိရိစ္ဆာန်
 ၁၆ မြစ်လျှင်။ သင်ပရောဟိတ်အားမြစ်။ ကောင်း
 မကောင်းရှိသည်စေလျှောက်။ သင်ပရောဟိတ်
 ၁၇ စေမိုး ပြတ်ရမည်။ သင်ပရောဟိတ် ပြတ်သည်
 ၁၈ စေတိုင်း။ စေမိုးရှိရမည်။ ပူဇော်သောသူသည်
 ရွှေလိုလျှင်။ စေမိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုထပ်၍
 ပေးရမည်။
 ၁၉ ထူသည်မိမိ၏ကို။ ထာဝရဘုရားအမိသန်
 ရှင်း စေ လျှင်။ ကောင်း မကောင်း မှီသည် စေ
 လျှောက်။ သင်ပရောဟိတ်စေမိုးပြတ် ရမည်။
 ၂၀ သင်ပရောဟိတ်ပြတ်သည်စေတိုင်း။ စေမိုးရှိရ
 ၂၁ မည်။ ထိုတိမ်ကို သန်ရှင်းစေသောသူ ရွှေထို
 လျှင်။ ပြတ်သောစေမိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကိုပေး
 ၂၂ ခြံတိမ်ကိုထူရမည်။
 ၂၃ ထူသည် ကိုယ်ပိုင်သောထယ်ထာကို။ ထာ
 ဝရဘုရားအမိသန်ရှင်းစေလျှင်။ ပူဇော်၍အစု
 ကြရသည်စေတိုင်း။ စေမိုးပြတ်ရမည်။ မိစ္ဆာအစု
 ပေး၍ ကြရသော ထယ်ကို။ ဓမ္မ အကျပ် ငါး

၁၂ ဆယ်နှစ်အစိုးပြတ်ရမည်- ထုဘိထွန်၅၀၀၀
 ၁၃ မိမိ ထယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ပြတ်သည်။
 ၁၄ ထိုင်း၊ အစိုးမြို့ရမည်- ထုဘိထွန် ထွန်၅၀၀၀
 ထယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ နောင်ထုဘိထွန်၅၀
 အောင်ထိုသေးသော နှစ်ပေါင်းကို၊ ထပ်ပရ
 ထိတ် ရေတွက်၍ ပြတ်သော အစိုးရင်း ငွေကို
 ၁၅ လျှော့ရမည်- မိမိထယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူ
 သည်ရှေးလိုလျှင်၊ ပြတ်သောအစိုးရင်းနှင့်ငါးစု
 ၁၆ တစုံကိုပေး၍၊ ထယ်ကိုအပိုင်ထူရမည်- သို့မ
 ထုတ်၊ ထယ်ကိုမရွေးလို၊ အခြားသောသူအား
 ရောင်းမိလျှင်၊ နောက်တခန့်မရွေးရ- ထုဘိထွန်
 ၁၇ နှစ်တွင် ထို ထယ်သည် အမှု လွတ်သော အခါ၊
 ကျိန်ဆိုသောထယ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား
 သန့်ရှင်း၍၊ ထပ်ပရထိတ်စံဥစ္စာဖြစ်ရမည်-
 ၁၈ ထုသည်ကိုယ်ပိုင်ရင်းမထုတ်၊ ဝယ်သောထယ်
 ထာကို ထာဝရဘုရားအဖို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်-
 ၁၉ ထုဘိထွန် ထိုင်းအောင် ပြတ်သော အစိုးကို၊
 ထပ်ပရထိတ်ရေတွက်၍၊ ထာဝရဘုရားအ
 နှစ်သန့်ရှင်းစေသောနေ့၌၊ အစိုးပြတ်သောငွေကို
 ၂၀ ပေးရမည်- ထုဘိထွန်ရောက်သောအခါ၊ ထို
 ထယ်ကို အရင်ပိုင်၍ ရောင်းသောသူထံသို့
 ၂၁ ပြန်စေရမည်- အစိုးပြတ်သောရာရာ၌ အကွပ်
 တော်အထိတ်ပြတ်ရမည်၊ အထွပ်ကား၊ ဂေရ
 နှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။
 ၂၂ ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်သောတိရစ္ဆာန်အား
 ဦးကို၊ အထယ်သူမျှ မသန့်ရှင်းစေရ၊ ဒားခြင်

အေးသိုးဆိတ်ခြင်စေးထာဝရဘုရားစွာဖြစ်၏-
 ၂၃ မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ အစိုးပြတ်
 သည်အထိုင်းရွေး၍၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ပေးရ
 မည်၊ မရွေးလိုလျှင်၊ အစိုး ပြတ်သည်အထိုင်း
 ရောင်းရမည်။
 ၂၄ သို့ရာတွင်၊ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်
 ပိုင်ရင်းလယ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအား ကျိန်
 ဆို၍ ပူဇော်သမျှကိုမရောင်းမရွေးရ၊ ကျိန်ဆို
 ၍ပူဇော်သမျှထိုသည်၊ ထာဝရဘုရားအား အ
 ၂၅ ထွန် သန့်ရှင်းရမည်- ထုကိုပင်ကျိန်ဆို၍ ပူ
 ဇော်လျှင်၊ နောက်တခန့်မရွေးရ၊ သတ်ရမည်။
 ၂၆ စပါးဖြစ်စေ၊ သစ်သီးဖြစ်စေ၊ မြေက ဖြစ်သမျှ
 သော အသီးအနှံ ဆယ်စု တစုသည်၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ထာဝရတော်ဖြစ်၏၊ ထာဝရဘုရားအ
 ၂၇ နှစ်သန့်ရှင်းရမည်- ဆယ်စုတစုကိုရွေးလိုလျှင်၊
 အစိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ပေးရမည်-
 ၂၈ နှစ်ဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ကြိမ်ထုံးစောက်
 ခွံသွားသမျှသော အကောင်ဆယ်စု တစုသည်၊
 ၂၉ ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းရမည်- ကောင်းသ
 ထော၊ ညံ့သထောထုမပေးမစပ်ရ၊ တကောင်အ
 တွက်၊ တ ကောင် ကို မထဲရ၊ ထဲလို လျှင်၊ နှစ်
 ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်၊ အလျှင်း မရွေးရ
 ၃၀ ထု မိန့်တော်မူ၏- ဤရွှေကား၊ ထာဝရဘုရား
 သည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ အုသရေထ အမျိုး
 ထား ထို အဖို့၊ ဖောရွှေ၌ ထား တော်မူသော
 ပညတ်တော်ဈာန်ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေမိရင်စေးသောထာဝရဘုရား၏

တောထည်ရာကွမ်း

NUMBERS.

၁၂ အုသရေထအမျိုးအားထူသည်၊ အရတ္ထုပြင်
 ၁၃ ရေတွက်၍၊ ရုတိထွန်၊ ရုတိထထ၊ ပဌမနေ့၌ထို
 နာတောတွင်၊ ပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်မှာ
 ထာဝရဘုရားသည်၊ ဖောရွှေအား မိန့်တော်မူ
 ၁၄ သည်ကား- ထင်ရှားစွာရန်သည်၊ အုသရေထ
 ၁၅ အမျိုး အား ပရိဿတ် ထို တွင်၊ အထယ် နှစ်

ဆယ်ထွန်၍ စစ်ထိုက်ရှိုင်းသော ထောကွား အ
 ပေါင်းထိုကို၊ သူထိုအထွေအမျိုး အသီးအသီး
 အထိုက်၊ ဓာရင်းထူလျှက်၊ တပ်ပင်း ကျင်း၍
 ၁၆ ရေတွက်ထေ့- အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး၊
 တမျိုးတထောက်မီ၊ မိမိထို အထွေ အမျိုး၌သူ
 ကြီးဖြစ်သောသူထိုသည်၊ သင်ထိုနှင့်အတူ ထု
 ၁၇ ညီ၍ ထိုအမှုကိုဆောင်ရကြမည်- သင်ထိုနှင့်

- ၁၁ ဆယ်နှစ်ပါးရှိသည်။- ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို၊ အစောဆုံးအမျိုးအလိုက်ရေတွက်
- ၁၂ ဤဇာရင်းသည်ထိုင်း၊- ထောက်နှစ်ဆယ် ထွန် ဤ ခပ် ထိုက် နှိုင်းသော ထု ပေါင်း ကား၊ ခြောက်ထိန်း၊ သုံးဆယ့်ငါးရာ ငါးဆယ် မိသ တည်း။
- ၁၃ ကေမိသား သို့သည်၊ ထိုသို့ အမျိုး အလိုက်
- ၁၄ ဇာရင်း ဝေဒရသည် အစုမှာ၊- ထာဝရဘုရား
- ၁၅ ထည်မောစွအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊-ထေ မိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရော နှောဤ မရေတွက်ရ၊ ဇာရင်း ထဲ၌ မတွင်းရ၊-
- ၁၆ ကေမိသားတို့အားထက်သေခံရှက်ထဲတော်ကို ၎င်း၊ ထဲတော် တန်ဆာ မြီယဟူ၍ ၎င်း၊ တဲတော် နှင့် ဆိုင် သဟူ ထိုကို၎င်းအပ်၍၊ ထုတို့ ထည်ထဲ တော်နှင့် ထဲတော် တန်ဆာ အထုံးကို ဆောင် ရွတ်ရ ကြ မည်။ ထဲတော် ဖုကို ထည်း၊ ထမ်း ရ ကြမည်၊ တပ်ဉာဏ်အခါ၊ ထဲတော်ပတ်သည်
- ၁၇ ဤ၊ မိမိတို့ နေရာ ရှုရ ကြမည်၊- ထဲတော် ကိုထု ထွားမြှိုန်ရောက်သောအခါ၊ ကေမိသားတို့သည် ခုတ်ထိမ်းရမည်၊ နေရာရှုမြှိုန်ရောက်သောအခါ၊ ထူထောင်မြှိုန်ရမည်၊ ထေမိအမျိုးသားမှတ်ပါ။ အခြားသော အမျိုးသားသည် နည်းကပ်လျှင်၊
- ၁၈ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရမည်၊- ဣသရေလအ မျိုးသားတို့သည် ထပ် ချားသော အခါ၊ အထုံး၊ အ ရင်းတရောက်ထုံး၊ ထုထိုင်းမိမိ ဆိုင်သောတပ် တွင်း၊ မိမိ ဆိုင် သော အထံ နား ဖွာ မိမိ ထဲ ကို
- ၁၉ ဆောင်ရမည်၊- ဣသရေလအမျိုးသားစည်း ဝေးရာ ပရိသတ် အပေါ်မှာ၊ အရှက်တော်မ ထက်ရောက် မေခြင်းငှါ၊ ကေမိသား သို့သည်၊ ထက်ထေ ခံရှက် ထဲတော်ပတ်သည်၌ နေရာရှု ဤ၊ ထက်ထေခံရှက်ထဲတော်ကို ခေတ်ရှောက်ရ
- ၂၀ မည်ထု၊- မောစွအား ထာဝရဘုရားမှာထား တော်မူသည်အထိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား သို့သည်မြဲကြမ်း

- အရင်းသည် နေရာကျ၍၊ အစုမှတ်ထား နာရှုန် ထည်၊ ထုအမျိုးသားတို့တွင် မိုက်ထုပ်ရမည်၊-
- ၂၁ ထု ထုပ် ရသော အထုံး၊ အ ရင်း၊ အရေ အတွက် ကား၊ ခုနှစ်သောင်းထေးထောင် ခြောက်ရာရှိသ
- ၂၂ တည်း၊- ထုတပ်အနားမှာ၊ ဣသခါတပ်ဉာဏ်၊ နှုတ်သော သား နာသရေထ ထည်၊ ဣသ ခါ အမျိုး
- ၂၃ သားတို့တွင် မိုက်ထုပ် ရမည်၊- ထုထုပ်ရသော အထုံး၊ အရင်း၊ အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်း၊
- ၂၄ ထေးထောင် ထေးရာ မြီသတည်း၊- ထိုနောက်၊ ဇာဗု ထုန် တပ် ချ၍၊ ထေ ထုန် သား ဝေဟာ ထ ထည်၊ ဇာဗုထုန်အမျိုးသား တို့တွင်မိုက်ထုပ်ရ
- ၂၅ မည်၊- ထုထုပ်ရသော အထုံး၊ အရင်း၊ အရေအ တွက်ကား၊ ငါးသောင်း၊ ခုနှစ်သောင်း ထေးရာမြီ
- ၂၆ ထတည်း၊- ထုတပ်နှင့် ဆိုင်သော အထုံး၊ အ ရင်း၊ အရေ အတွက်ကား၊ တထိန်း၊ ရှစ်သောင်း ခြောက် ထောင် ထေး ရာ မြီသ ထည်။ ဤသို့ထို ထည်၊ တပ်ဦး၊ အရာ၌ရှိကြမည်။
- ၂၇ ထောင်ရှက် နှာ၌၊ ခုမင် တပ် အထုံး၊ အရင်း ထည်၊ ခုမင်အထံကိုထု၍၊ ရှေ့ရသောထေရရ ထည်၊ ခုမင်အမျိုးသားတို့တွင် မိုက်ထုပ်ရမည်၊-
- ၂၈ ထု ထုပ် ရသော အထုံး၊ အ ရင်း၊ အရေ အတွက် ကား၊ ထေးထောင်း ခြောက်ထောင် ငါးရာမြီသ
- ၂၉ တည်း၊- ခုမင်တပ်အနားမှာ မြီမောင်တပ်ချ၍၊ နှုတ်သော သား ရှေ့ထုရေထသည်၊ မြီမောင်အမျိုး
- ၃၀ သားတို့တွင် မိုက်ထုပ်ရမည်၊- ထုထုပ်ရသောအ ထုံး၊ အရင်း၊ အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းကိုး
- ၃၁ ထောင်သုံးရာရှိသတည်း၊- ထိုနောက် ဂဗိဇာတ်ချ ဤ၊ နွေထသား ဝေဟာသပ်သည်၊ ဂဗိအမျိုးသား တို့တွင်မိုက်ထုပ်ရမည်၊- ထုထုပ်ရသောအထုံး၊ အရင်း၊ အရေ အတွက် ကား၊ ထေးထောင်းငါး
- ၃၂ ထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ်ရှိသတည်း၊- ခုမင် တပ်နှင့်ဆိုင်သော အထုံး၊ အရင်း၊ အရေအတွက် ကား၊ တထိန်း၊ ငါးသောင်း၊ တထောင်ထေးရာငါး ဆယ်ရှိသတည်း။ ဤသို့ထိုထည်၊ ခုထိသ တပ် အရာ၌ရှိကြမည်။
- ၃၃ ထိုအခါ၊ တပ်မအထက်၌၊ ပရိသတ် ခဉ်း ဝေးရာထဲတော်နှင့်ထကွ၊ ကေမိတပ် မြီရမည်၊ သံဗုသည်အထိုင်း၊ ထုအသီးအသီး သို့သည်၊ မိမိနေရာ၌ မိမိဆိုင်သောအထံနှင့်အထူ ထိုက် ထွက်ရှိကြမည်။
- ၃၄ အနောက် ရှက်နှာ၌၊ ဝေမိပ်ထံကိုထု၍၊ အမိထွန်သား ရင်းသည်၊ ဝေမိပ်ထံကိုထု၍၊ အမိထွန်သား

ထေရ်မာသည့်၊ ဝေဓိမ်ထေရ်သားထိုတွင် ဗိုလ်
 ၈၈ လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်း အ
 ရေ အတွက် ကား၊ ထေးသောင်း ငါးရာ မြီသ
 ၂၀ တည်း- ဝေဓိမ်တပ် အနားမှာ မနာရှေ့တပ်
 ၂၀ မျိုးသား ထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရ
 သော အထုံးအရင်း အရေ အတွက် ကား၊ သုံး
 ၂၂ သောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ရာ မြီသ တည်း- ထို
 နောက် ဗဟိမိန် တပ်ချစ်၊ ဝေဓိမ်သား အဘိ
 ဖန်သည်၊ ဗဟိမိန် အမျိုးသားထိုတွင် ဗိုလ်
 ၂၃ လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်းအ
 ရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းငါးထောင် ထေး
 ၂၄ ရာမြီသတည်း- ဝေဓိမ်တပ်နှင့် ဆိုင်သော အ
 ထုံးအရင်း အရေ အတွက် ကား၊ တသိန်းနှစ်
 ထောင်တရာမြီသတည်း၊ ဤသူထိုသည်၊ တတိ
 ထတပ်အရာ၌ ရှိကြမည်၊
 ၂၅ တပ်ဈားမြောက်ဈက်နှာ၌၊ ဝန်တပ်အထုံးအ
 ရင်းသည်၊ ဝန်ထေရ်ကိုထုတ်၊ အမိရှေ့သား အ
 ထေးသောသည်၊ ဝန်အမျိုးသားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်
 ၂၆ ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်းအရေအ
 တွက်ကား၊ မြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ရနှစ်ရာ
 ၂၇ မြီသတည်း- ဝန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်
 ၂၈ ချစ်၊ ဩကရန်သားပါကောသသည်၊ အာရှာအမျိုး
 ၂၉ သားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော
 အထုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ထေးသောင်းတ
 ၃၀ ထောင် ငါးရာမြီသတည်း- ထိုနောက်၊ နုထာလိ
 ထပ်ချစ်၊ နေနံသားအထိရသည်၊ နုထာလိအမျိုး
 ၃၁ သားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော
 အထုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်း
 ၃၂ သုံးထောင် ထေးရာ မြီသ တည်း- ဝန်တပ်နှင့်
 ဆိုင်သောအထုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တ
 ထိန်း ငါးသောင်းရနှစ်ထောင် မြောက်ရာမြီသ
 တည်း၊ ဤသူထိုသည်၊ မိမိထိုထေရ် ပါလျက်၊
 နောက်ဆုံးတပ်အရာ၌ ရှိကြမည်၊
 ၃၃ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေ အမျိုး အလိုက် ရေ
 တွက်သော အသရေအမျိုးသား တပ်အထုံးအ
 ရင်းထူပါးကား၊ မြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါး
 ၃၄ ရာငါးထပ်မြီသတည်း- ထာဝရဘုရားသည်၊
 မောရှေ့အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထေ
 မိသားထိုကို၊ အသရေအမျိုးသားထိုနှင့်ရော
 ၃၅ နှော့၍မရေတွက်ရ- ထာဝရဘုရားသည်၊ မော
 ရှေ့အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အသရေ

ထေရ်မာသည့်၊ ဝေဓိမ်ထေရ်သားထိုတွင် ဗိုလ်
 ထေရ်မာသည့်၊ ဝေဓိမ်ထေရ်သားထိုတွင် ဗိုလ်
 ၈၈ လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်း အ
 ရေ အတွက် ကား၊ ထေးသောင်း ငါးရာ မြီသ
 ၂၀ တည်း- ဝေဓိမ်တပ် အနားမှာ မနာရှေ့တပ်
 ၂၀ မျိုးသား ထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရ
 သော အထုံးအရင်း အရေ အတွက် ကား၊ သုံး
 ၂၂ သောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ရာ မြီသ တည်း- ထို
 နောက် ဗဟိမိန် တပ်ချစ်၊ ဝေဓိမ်သား အဘိ
 ဖန်သည်၊ ဗဟိမိန် အမျိုးသားထိုတွင် ဗိုလ်
 ၂၃ လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်းအ
 ရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းငါးထောင် ထေး
 ၂၄ ရာမြီသတည်း- ဝေဓိမ်တပ်နှင့် ဆိုင်သော အ
 ထုံးအရင်း အရေ အတွက် ကား၊ တသိန်းနှစ်
 ထောင်တရာမြီသတည်း၊ ဤသူထိုသည်၊ တတိ
 ထတပ်အရာ၌ ရှိကြမည်၊
 ၂၅ တပ်ဈားမြောက်ဈက်နှာ၌၊ ဝန်တပ်အထုံးအ
 ရင်းသည်၊ ဝန်ထေရ်ကိုထုတ်၊ အမိရှေ့သား အ
 ထေးသောသည်၊ ဝန်အမျိုးသားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်
 ၂၆ ရမည်- သူတုပ်ရသော အထုံးအရင်းအရေအ
 တွက်ကား၊ မြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ရနှစ်ရာ
 ၂၇ မြီသတည်း- ဝန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်
 ၂၈ ချစ်၊ ဩကရန်သားပါကောသသည်၊ အာရှာအမျိုး
 ၂၉ သားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော
 အထုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ထေးသောင်းတ
 ၃၀ ထောင် ငါးရာမြီသတည်း- ထိုနောက်၊ နုထာလိ
 ထပ်ချစ်၊ နေနံသားအထိရသည်၊ နုထာလိအမျိုး
 ၃၁ သားထိုတွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်- သူတုပ်ရသော
 အထုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်း
 ၃၂ သုံးထောင် ထေးရာ မြီသ တည်း- ဝန်တပ်နှင့်
 ဆိုင်သောအထုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တ
 ထိန်း ငါးသောင်းရနှစ်ထောင် မြောက်ရာမြီသ
 တည်း၊ ဤသူထိုသည်၊ မိမိထိုထေရ် ပါလျက်၊
 နောက်ဆုံးတပ်အရာ၌ ရှိကြမည်၊
 ၃၃ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေ အမျိုး အလိုက် ရေ
 တွက်သော အသရေအမျိုးသား တပ်အထုံးအ
 ရင်းထူပါးကား၊ မြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါး
 ၃၄ ရာငါးထပ်မြီသတည်း- ထာဝရဘုရားသည်၊
 မောရှေ့အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထေ
 မိသားထိုကို၊ အသရေအမျိုးသားထိုနှင့်ရော
 ၃၅ နှော့၍မရေတွက်ရ- ထာဝရဘုရားသည်၊ မော
 ရှေ့အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အသရေ

- ၈၈ အကြောင်းမူကား၊ အရတ္တုပြည်၌ သားဦးစ
ပေါင်းထိုက် ငါသည် စိတ်ဝတ်သော အစ၊ အ
ဆရေထမဇ္ဈိ၊တွင်း၊ လှပြစ်စေ၊ တိမိ နှာန်ပြစ်
စေ၊ သားဦးစပေါင်းထိုက် ငါစွဲ ငါသန့်ရှင်း
စေထော့ကြောင့်၊ သားဦးစပေါင်းထိုက်အထူး
ထမြင့်ငါပိုင်ရ၏၊ ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်
သည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
- ၈၉ ထမန် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ထိနာထောင့်၊
- ၉၀ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထေဝိသား
ထိုတွင် အသက် တလကျော် မှီသော ယောက်ျား
အပေါင်းထိုက်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်
၉၁ ထော့ထု- ခွာထာတော်မူသည်အတိုင်း၊ မော
ရှေသည်ထေဝိသားထိုက်ရေတွက်လေ၏-လေ
ဝိသားထိုက် နာမည်ဟူမူကား၊ ဂေရုရှန်၊ကော
၉၂ ထတ်၊ မေရာမိ တည်း- မိမိအဆွေ အမျိုးအ
လိုက်ဂေရုရှန်သားထိုက် နာမည်ကား၊ လိမနိ
၉၃ နှင့်မြိမိတည်း- မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက်ကော
ထတ်သားထိုက်နာမည်ကား၊ အာမနု-အုဇတာ၊
၉၄ ထေမြုန်၊ ဩဇေထတည်း- မိမိအဆွေအမျိုး
အလိုက်မေရာမိသားထိုက်နာမည်ကား၊ မဟာ
လိနှင့်ရမိတည်း၊ ဤထုထိုသည်၊ မိမိထိုးထမ
မျိုးအလိုက်ရေတွက်သောထေဝိအမျိုးအနွယ်
ဖြစ်ကြ၏၊
- ၉၅ ဂေရုရှန်မှဆင်းသက်သော လိမနိအဆွေအ
မျိုး၊ မိမိအဆွေအမျိုးထိုသည်၊ ဂေရုရှန်အမျိုး၊
- ၉၆ အနွယ်ဖြစ်ကြ၏- ထိုအဆွေ အမျိုးထိုက်ရေ
တွက်၍ အသက်တလကျော်မှီသော ယောက်ျား
ပေါင်းကား၊ ဂုဗ္ဘင်သောင့် ငါးရာမြီသတည်း-၊
- ၉၇ ဂေရုရှန် အဆွေ အမျိုး ထိုသည်၊ ထဲတော်အ
၉၈ နောက်မှန်နှာ၌ နေရာဇာမည်- ဂေရုရှန်အ
ဆွေအမျိုးလူကြီးကား၊ ထေထသားအလျှာသပ်
၉၉ တည်း- ဂေရုရှန်သားထို အငန်းအတာ ဟူမူ
ကား၊ ပရိထာတ်စည်းဝေးရာထဲတော်၊ အပေါ်
ထဲ၊အပေါ်ထဲအစုံ၊ ပရိထာတ် စည်းဝေးရာထဲ
၉၁ တော်တံးဝဉ္စကသောကုလားကား-ထဲတော်
နှင့်ယပ်ပတ္တင်ပတ်သည်ဝင်းကုလားကား၊ဝင်း
တံးဝဉ္စကသောကုလားကား၊ ကြိုးစားအစ
မြီသည်ထိုက်ကြည့်ရှုရကြမည်၊
- ၉၂ ကောထတ်မှဆင်းသက်သော အာမနုအဆွေ
အမျိုး၊အုဇတာအဆွေအမျိုး၊ ထေမြုန်အဆွေ
အမျိုး၊ ဩဇေထအဆွေအမျိုးထိုသည်၊ ကော
၉၃ ထတ် အမျိုး အနွယ် ဖြစ်ကြ၏- ထဲတော်ထို

- စောင့်သောထု ထိုအဆွေအမျိုးထိုက်ရေတွက်
၍ အထက် တလ ကျော် မှီသော ယောက်ျား
ပေါင်းကား၊ ဂုဗ္ဘင်သောင့် ငါးရာမြီသတည်း၊
- ၉၄ ကောထတ် အဆွေ အမျိုး ထိုသည်၊ ထဲတော်
- ၉၅ တောင်မှန်နှာ၌ နေရာဇာမည်- ကောထတ်
အဆွေအမျိုး လူကြီးကား၊ ဩဇေထသားလေ
၉၆ ဇာနိတည်း- ထုထိုအငန်းအတာဟူမူကား၊
သစ်တာ၊ ဇာ၊ဂွဲ၊ ထပ်ပတ္တင်ဇာ၊ အမှတော်
ထပ်အရာ ထဲတော် တန်ဆာ ဇာ၊ အတွင်း ကု
ထားကား အစ မြီသည် ထိုက် ကြည့်ရှုရကြ
၉၇ မည်- ထပ်ပရောဟိတ် အာရုန် သား ထေ
ဇာသည်၊ ထေဝိ အဆွေ အမျိုး လူကြီး ထိုက်
အုပ်၍၊ ထဲတော်စောင့်သောထုထိုက် ကြည့်ရှု
ရင်ရမည်၊
- ၉၈ မေရာမိမှဆင်းသက်သောမဟာလိအဆွေအ
အမျိုး၊ဂုမိအဆွေအမျိုးထိုသည်၊မေရာမိအမျိုး၊
- ၉၉ အနွယ် ဖြစ်ကြ၏- ထိုအဆွေ အမျိုးထိုက်ရေ
တွက်၍ အသက်တလကျော်မှီသောယောက်ျား
ပေါင်းကား၊ ငြောက်သောင့် ဂုဗ္ဘင်ရာမြီသတည်း-၊
- ၁၀၀ မေရာမိ အဆွေအမျိုး လူကြီးကား၊ အတိယထ
သား ရေရေထတည်း၊ ဤထုထိုသည် ထဲတော်
- ၁၀၁ ခြောက်မှန်နှာ၌ နေရာဇာမည်-မေရာမိသား
ထိုအငန်း အတာဟူမူကား၊ ထဲတော်ဗုဉ်ခြား
ဇာ၊ကန်လန်ကွင်ဗျား၊တိုင်ဗျား၊ ခြေဥပ်ဗျား၊
ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာဗျားအဝှံမြီသည်
၁၀၂ ထိုက်ငင်း၊ဝင်းတိုင်ဗျား- ခြေစွပ်ဗျား၊ တံသင်
ဗျား၊ကြိုးဗျားထိုက်ငင်းကြည့်ရှုရကြမည်၊
- ၁၀၃ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍၊ အာရုန်၏ သားထို
သည်၊ အသရေထအမျိုးသားထိုအမျိုးသန့်ရှင်း
ရာဌာနတော်ကို စောင့်လျက်၊ ပရိထာတ်စည်း
ဝေးရာထဲတော်တလကျော်မှန်နှာ၌ နေရာဇာမည်
သုထိုအမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသုသည်ဗုဉ်း
၁၀၄ ကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်-ထာဝ
ရဘုရားမှာထာတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေ
သည်၊ ထေဝိသားထိုက် အဆွေအမျိုး အလိုက်
ရေ တွက် ၍၊ အထက် တလ ကျော် မှီ သော
ယောက်ျားပေါင်းကား၊ ဂုဗ္ဘင်သောင့်ဂုဗ္ဘင်သောင့်
မြီသတည်း၊
- ၁၀၅ တန်ဆာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ အသရေထ အမျိုးသားထို
တွင်း၊ အထက် တလ ကျော် မှီသော သား ဦး
ထောက်ကား အပေါင်းထိုက် ရေတွက်၍ ဇာရင်း

၇၀ ထူထောင့်- ဣသရေလအမျိုးသားဦး အပေါင်း
 ထိုအတွက်၊ ထေဝိသားထိုကို၎င်း၊ ဣသရေလအ
 မျိုးသားထို၌ ထိမိန္ဒာန်သားဦးအပေါင်းထိုအ
 တွက်၊ ထေဝိသားထို၌ မှီသောထိမိန္ဒာန်ဈားကို
 ၇၁ ၎င်း၊ အစွဲယူထောင့်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၇၂ သည်ထု- ဟာထားတော်မူသည် အထိုင်း၊ မော
 ရှေ့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားဦးအပေါင်းထို
 ၇၃ ကိုရေတွက်၍- အသက်တစ်ကျော် မှီသော
 သားဦး၊ ယောက္ခား၊ နာမည် ပေါင်းကား၊ နှစ်
 သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာစုနှစ်ဆယ်သုံးသောက်
 ၇၄ မှီသတည်း၊- ထမန်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ
 ၇၅ သားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ဣသရေလအမျိုး
 သားဦး အပေါင်းထိုအတွက် ထေဝိသားထိုကို
 ၇၆ ၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားထို၌ ထိမိန္ဒာန်ဈား
 အတွက်၊ ထေဝိသားထို၌ မှီသောထိမိန္ဒာန်ဈား
 ကို၎င်းယူထောင့်၊ ထေဝိသားထိုသည်၊ ငါ၏လူဖြစ်
 ၇၇ ရကြမည်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- ထေဝိ
 သားထိုထက်ပိုသော၊ ဣသရေလအမျိုးသားဦး
 နှစ်ရာစုနှစ်ဆယ်သုံးသောက်ထိုကို ရွေးရမည်
 ၇၈ အမှုမှာ- အကွပ်တော် အလိုက် ထုတကိုယ်
 လျှင်၊ ငါးကျပ်မိန့်ထူရမည်၊ အကွပ်ကား၊ ဂေရ
 ၇၉ နှစ်ဆယ် ဖြစ်သတည်း၊- ပိုသောသူထို ပေးရ
 သော အရွေးငွေကို၊ အာရုန်နှင့်သု၏ သားထို
 အာဇပရမည်ထု မိန့်တော်မူသည် အထိုင်း၊-
 ၈၀ ထေဝိသားထိုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားဦးထို
 ကိုလွှဲ၍၊ ပိုသောသော သားဦးထို၏ အရွေးငွေ
 ၈၁ ကို၊- မောရှေသည် အကွပ်တော်နှင့် မှီနီလျက်၊
 အခွက်တစ်ဆယ်သုံး၊ မိသော ခြောက်ဆယ် ငါး
 ၈၂ ကျပ်ကို ယူပြီး လျှင်၊- ထာဝရဘုရား ဟာထား
 တော်မူသောစကားတော်အထိုင်း၊ ထိုအရွေးငွေ
 ကိုအာရုန်နှင့်သု၏သားထိုအာဇပရထေ၏၊

၄

၈၃ တမန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့် အာ
 ၈၄ ရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ထေဝိအမျိုး၊
 ၈၅ ကောဟတ် အနွယ်သားထိုတွင်း၊ အသက်သုံး
 ဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
 ရာထဲတော် အမှုကို ဆောင်မြင်၍၊ အလုံး အ
 ၈၆ ရင်းဝင်သော သူအပေါင်းထိုကို၊ ထိုးအသေအ
 ၈၇ သမျှ၊ အလိုက် စာရင်းယူထောင့်- အသွန်သန့်
 ရှင်းသောအရာထိုနှင့် ဆိုင်၍၊ ပရိသတ် စည်း
 ၈၈ ဝေးရာ ထဲတော်၌ ကောဟတ် သားဈား၊ အောင်
 ၈၉ ချောက် ရသော အမှုဟူမူကား၊- တပ် မှီ မှီနီ

ချောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သု၏သားထိုအသွန်
 ထာ၍၊ အတွင်းကုသားကောကို ခြပြီးလျှင်၊ ထက်
 ၉၀ အသံဗျက်တစ်သားကို အုပ်ရမည်၊- ကုသားကော
 အပေါ်မှာထာဝရသား၊ ရေနှင့်အုပ်ပြန်၍၊ ထား
 ၉၁ ရေအပေါ်မှာထာဝရသား၊ ပြာသောအထည်ကိုခင်းပြီး
 ၉၂ ဟု၊ ထမ်းထိုးထိုကိုလျှိုထားရမည်၊- ရွှေတော်စုန်
 ၉၃ ခား၊ ပွဲပေါ်မှာ၊ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊ ထင်
 ၉၄ ပန်း၊ ဂွန်း၊ ထောင်း၊ အရာထောင့်၊ ဈားနှင့်တကွ၊ အ
 ၉၅ ခြံထည့်ရသော စုန်ကို တင်ပြီးမှ၊- ထိုအရာထို
 ကို၊ နိုသောအထည်နှင့် အုပ်ရမည်၊ ထမန်ထာ
 ၉၆ ဘာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြန်၍၊ ထမ်းထိုးထိုကိုလျှို
 ၉၇ ထားရမည်၊- မီးထွန်းရာမီးနံ၊ မီးဂွက်၊ မီးညှပ်၊
 ၉၈ မီးညှပ်ခရာဂွက်၊ ဆီထိုးအစရှိသည်ထိုကို၊ ပြာ
 ၉၉ သောအထည်နှင့်အုပ်ပြီးမှ၊- ထိုတန်ဆာမှီထမှု
 ထိုကို၊ တထာရှသားရေထိတ်ထဲ၌ သွင်းထား
 ၁၀၀ ၍၊ ထမ်းထိုးကိုတပ်ရမည်၊- အူထပ်ပတ္တင်ပေါ်
 မှာ၊ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊ တထာရှသား
 ၁၀၁ ရေနှင့်အုပ်ပြီးလျှင်၊ ထမ်းထိုးထိုကို လျှိုထားရ
 ၁၀၂ မည်၊- သန့်ရှင်းရာရွာနှင့် အမှုတော်ကို စောစီ
 ခွက်ရန် တန်ဆာ မှီထမှု ထိုကို၊ ပြာသော အ
 ၁၀၃ ထည်ထိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ တထာရှသားရေ
 ၁၀၄ ခြံနှင့်အုပ်ပြီးမှ၊ ထမ်းထိုးကို တပ်ရမည်၊- ထပ်
 ပတ္တင်မှပြာကိုပတ်ရှင်း၍၊ ပတ္တင်ပေါ်မှာမောင်း၊
 ၁၀၅ သော အထည်ကို ခင်းပြီးလျှင်၊- ထိုပတ္တင်နှင့်
 ဆိုင်သော အမှုတော် ထမ်းရန် တန်ဆာတည်း
 ၁၀၆ ဟူသော၊ ထင်ပန်း၊ အစ သား မြိတ်၊ ထူးရွမ်း
 ပြာ၊ အင်ထုံအစရှိသော၊ ထပ်ပတ္တင်တန်ဆာမှီ
 ထမှုထိုကိုတင်၍၊ တထာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြီး
 ၁၀၇ ဟု၊ ထမ်းထိုးထိုကိုလျှိုထားရမည်၊- ထိုထိုထပ်စွဲ
 မှီနီချောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သု၏သားထို
 ၁၀၈ သည်၊ သန့်ရှင်းရာရွာတော်နှင့်သန့်ရှင်းသော
 တန်ဆာမှီထမှုထိုကိုခုံးအုပ်သောနောက်၊ ကော
 ထတ်သားထိုသည်၊ ထမ်းမြင်းငှါ ချည်းကပ်ရ
 ၁၀၉ ကြမည်၊ သိုရာတွင်း၊ သူထိုသည် သေအေး နှင့်
 လွတ်မည်အကြောင်း၊ ထန့်ရှင်းသောအရာကို
 ၁၁၀ မကိုင်းရ၊ ဤရွှေကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲ
 တော်၌ ကော ဟတ် သားဈား၊ အောင် ခွက်ရ
 သောအမှုပေတည်း။
 ၁၁၁ လစ် ပရေဟိတ် အာရုန်သား၊ စောဇာန်
 အရာနှင့် ဆိုင်သောအမှုဟူမူကား၊ မီးထွန်းရာ
 ၁၁၂ ထိ၊ မီး၊ မြို့ရာနဲ့သာပေါင်းရွှေ၊ နေ့ရက်အစည်အ
 ထိုင်း၊ ဆက်ကပ် ရသော အောဇဉ် ပူဇော်သ

ကား ထိမ်းရန် ဆီ အစရှိသော၊ ထဲတော် နှင့် ထဲ
တော်တန်ဆာရှိသမျှကိုကိုး၊ သန့်ရှင်းရာမှာ
ခုတော်နှင့်သန့်ရှင်းသော တန်ဆာရှိသမျှကို
၎င်းကြည့်ရှုရမည်။

- ၈၁ ထမန်တာဝရ ဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့် အာ
- ၈၂ ဇုန်အား မိန့်တော် မူသည်ကား၊- ကောထတ်
- ၈၃ အဆွေ အမျိုးအနွယ်သားကို၊ လေဝိသားစု
- ၈၄ ထဲက မပယ်မမြတ် နှင်း၊ သူတို့သည် အလွန်
- ၈၅ သန့်ရှင်းသောအရာကိုရှု၍၊ ကပ်သောအခါ၊
- ၈၆ သေသေးလွတ်၍ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊
- ၈၇ အာဇုန်နှင့်သုန် သား၊ သို့သည် အရင်ဝင်၍၊ ထူ
- ၈၈ အသီးအသီး၊ ဧဝံရသောအမှု၊ ထမ်းရသော
- ၈၉ ဝန်ကိုကွဲ၍ရမည်၊- သို့ဘုတွင်၊ သန့်ရှင်းသော
- ၉၀ အရာကိုကိုး၊ အုပ်စည်အခါ၊ ကောထတ် သား
- ၉၁ တို့သည်သေသေးနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ အ
- ၉၂ ထဲသို့ဝင်၍မကြည့်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၉၃ တမန်တာဝရ ဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်
- ၉၄ တော်မူသည်ကား၊- ဂေရုရှန် အနွယ်သားတို့
- ၉၅ တွင်၊ အထက် သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ် မရှိ၊
- ၉၆ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်အမှုကို ဆောင်
- ၉၇ ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့
- ၉၈ ကို၊ ဘိုးအဆွေအမျိုး အလိုက် ဧဝံရသော
- ၉၉ ထောင့်၊- ဂေရုရှန်အဆွေအမျိုးတို့သည် ဧဝံရ
- ၁၀၀ သောအမှု၊ ထမ်းရသော ဝန် ဟူမူကား၊- အ
- ၁၀၁ တွင်းထဲတော်ကုသားကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
- ၁၀၂ ရာဇာတော်ကုသားကား၊ အပေါ်ထဲ၊ တတာရှ
- ၁၀၃ ထားရေအစုံ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်
- ၁၀၄ တံခါးဝ၌ကားသောကုသားကား၊- ထဲတော်နှင့်
- ၁၀၅ ထပ်ပတ္တင်ပတ်ထည်ဝင်းကုသားကား၊ ဝင်းတံ
- ၁၀၆ ခါးဝ၌ ကာသော ကုသားကား၊ ကြိုးမှားအစရှိ
- ၁၀၇ သည် တို့ကို၎င်း၊ ထိုအရာမှားနှင့် ဆိုင်၍ အမှု
- ၁၀၈ တော် ထမ်းရန်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း ထမ်း
- ၁၀၉ ခြွတ်ရကြမည်၊- ဂေရုရှန်သားများအမှုဧဝံရ
- ၁၁၀ ထေရာရာ၊ ဝန်ထမ်းလေရာရာ၌၊ အာဇုန်နှင့်သု
- ၁၁၁ န်သားတို့ နှုခွန် မီရင်သည်အတိုင်း၊ ဆောင်ရွက်
- ၁၁၂ ရကြမည်၊- ဤရွှေကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
- ၁၁၃ ထဲတော်၌၊ ဂေရုရှန် အဆွေ အမျိုး သား များ
- ၁၁၄ အောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း၊ ထပ်မပရာ
- ၁၁၅ ထိတ် အာဇုန်၏သား အသမာ သည်၊ သူတို့ကို
- ၁၁၆ အုပ်ရမည်။
- ၁၁၇ မေရာမိ သားတို့ တွင် ထည်၊ အထိတ် သုံး
- ၁၁၈ အထိတ်သွန်၌ ငါးဆယ်မရှိ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး

- ရာထဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း
- ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးအဆွေအ
- ၁၀၀ မျိုး အလိုက် ဧဝံရသော ထူထောင်သော
- ၁၀၁ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ ထဲတော်၌ဧဝံရသော
- ၁၀၂ အမှု၊ ထမ်းရသော ဝန်ဟူမူကား၊ ထဲတော်တွင်
- ၁၀၃ ပြား၊ ကန့်သန့်ကျင်၊ တိုင်းခြေစွပ်၊- ဝင်းတိုင်း
- ၁၀၄ ခြေစွပ်၊ တံသင်း၊ ကြိုးမှား တို့ကို၎င်း၊ ထို အရာ
- ၁၀၅ များနှင့်ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန်တန်ဆာရှိမှု
- ၁၀၆ တို့ကို၎င်းထမ်းရွက်ရကြမည်၊ သူတို့ထမ်းရွက်
- ၁၀၇ ရသောတန်ဆာတို့ကို အမည်မှတ်၍ ရေတွက်ရ
- ၁၀၈ မည်၊- ဤရွှေကား၊ ယပ်ပရာဟိတ် အာဇုန်၏
- ၁၀၉ သား အသမာအုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲ
- ၁၁၀ တော်၌၊ မေရာမိ အဆွေအမျိုးသားများ ဆောင်
- ၁၁၁ ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။
- ၁၁၂ မောရှေနှင့်အာဇုန်အစရှိသော၊ ပရိသတ်
- ၁၁၃ သူကြီး တို့သည်၊ ကောထတ် သားတို့တွင် အ
- ၁၁၄ သက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မရှိ၊ ပရိသတ်
- ၁၁၅ စည်းဝေးရာထဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အ
- ၁၁၆ လုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးအဆွေ
- ၁၁၇ အဆွေ အမျိုး အလိုက် ရေတွက်၍ ဧဝံရသော
- ၁၁၈ နှုခွန် ထူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင် ခုနှစ်ရာ ငါး
- ၁၁၉ ဆယ်ရှိသတည်း၊- ဤသူတို့သည်၊ မောရှေနှင့်အာ
- ၁၂၀ ဝရဘုရား၊ ဧဝံရသောတော်မူသည်အတိုင်း၊ မော
- ၁၂၁ ရှေနှင့်အာဇုန်သည်ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်း
- ၁၂၂ ဝေးရာ ထဲတော် အမှုကို ဆောင်ရွက် ရသော
- ၁၂၃ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။
- ၁၂၄ ဂေရုရှန် သားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ်
- ၁၂၅ လွန်၍ ငါးဆယ်မရှိ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာထဲ
- ၁၂၆ တော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်
- ၁၂၇ သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးအဆွေအမျိုးအ
- ၁၂၈ လိုက်ရေတွက်၍ ဧဝံရသော သွင်းသော ထူပေါင်း
- ၁၂၉ ကား၊ နှစ်ထောင် ခြောက်ရာ သုံး ဆယ် ရှိသ
- ၁၃၀ တည်း၊- ဤသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားမှသား
- ၁၃၁ တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာဇုန်သည်
- ၁၃၂ ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်အမှု
- ၁၃၃ ကို ဆောင်ရွက်ရသော ဂေရုရှန် အဆွေ အမျိုး
- ၁၃၄ သားပေတည်း။
- ၁၃၅ မေရာမိသားတို့တွင် အသက် သုံးဆယ်လွန်
- ၁၃၆ ၍ ငါးဆယ်မရှိ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
- ၁၃၇ အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း ဝင်သော
- ၁၃၈ သူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးအဆွေအမျိုးအလိုက်
- ၁၃၉ ရေတွက်၍ ဧဝံရသော သွင်းသော ထူပေါင်းကား၊

၁၁ ထုံးထောင်နှစ်ရာ ဖြစ်သည်။- ဤထူထိုက်သည်၊ မောဓန္တ ဘာဝရဘုရား၊ ဘာဝရဘုရားသည် အထိုင်း၊ မောဓန္တ ဘာဝရသည် ရေတွက် ထောပေရာမိလေသွေထမ်းသားပေတည်း။

၁၂-၁၃ ထိုသို့ နှင့် အညီ၊ ထေဝိသားထိုတွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မရှိ၊ ပရိသတ် ဧည့်အဝရာ ထဲတော်အမှုတော်ကိုစောင့်၍ ဝန် ဈာန်ကို ထမ်းခြင်းငှါ ဝင်သောသူ အပေါင်းထို ကို၊ ထိုးတလေထွေထမ်းလေထိုက်မောဓန္တ ဘာဝရ နှင့် အစရှိသော၊ အသရေထ ထမ်း သူကြီးထို သည်ရေတွက်၍ စာရင်းတွင်းသော လူပေါင်း ကား၊ နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှိ သတည်း။-

၁၄ မောဓန္တ ဘာဝရ ဘုရား၊ ဘာဝရ ဘုရား ပညတ်တော်မူတိုင်း၊ ထူထေးထေး၊ စောင့်ရ သောအမှု၊ အသီးအသီးထမ်းရသောဝန်ထိုကို ထောက်၍မောဓန္တရေတွက်သတည်း။

၅

• တစန်ဘာဝရဘုရားသည်၊ မောဓန္တအားမိန့် ၊ တော်မူသည်ကား၊- ငါနေသာတပ်ကို မညစ် ၊ ညှိုးစေခြင်းငှါ၊ အသရေထထမ်းသားထိုသည်၊ နှုတ်သောသူ၊ ယိနာစွဲသောသူ၊ အသေကောင်ထံ၌ မစင်ကြယ်သောသူ ယောက်ျား၊ မိစ္ဆာပေါင်းထို ကို၊ တပ်ပြင်မှာနေရာခွဲထားရမည် အကြောင်း၊

• ဆင့်ဆို ထေဉာဏ်- မောဓန္တ အား မိန့်တော် မူ သည်အထိုင်း၊ အသရေထ ထမ်းသားထိုသည် ပြုကြ၏။

• တစန် မောဓန္တအား ဘာဝရ ဘုရားက၊ သင် သည် အသရေထထမ်းသားထိုအားဆင့်ဆိုရ ၊ မည်မှာ- လူပြုတတ်သောရမ္မိန်ကိုပြု၍၊ ဘာ ဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသဖြင့်အပြစ်ရောက်သော ထောက်ျား၊ မိစ္ဆာသည်၊- ထိုအပြစ်ကို ဖော်ပြ၍ တောင်းပန်ရမည်၊ ပြစ်မှားသောအတွက်၊ ငါးရ ထရ ကိုထပ်၍၊ ပြစ်မှား ခံသောသူ အားပေးရ ၊ မည်၊- ထိုအပြစ်အတွက် ပေးသော ဥစ္စာကို ခံ ထိုက်သော ထမ်းသား၊ ချင်း မရှိလျှင်၊ ယင်းပ ရောထိတ်အဖို့၊ ဘာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်ရ မည်၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အပြစ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ် ပြေရာယူမည်၊ ထိုးတကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။

• ယင်းပရောထိတ် အား အသရေထ ထမ်း သား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသော အရာရှိ သမ္ပုတို့

• အညီ၊ ယင်းပရောထိတ်၏ ဥစ္စာခြစ်ရမည်၊- လူ ထိုင်းသန့်ရှင်းစေ၍ ယင်းပရောထိတ်အားလှူသ

မှုထိုက်သည်။ ယင်းပရောထိတ်၏ ဥစ္စာခြစ် ရမည်ထိုမိန့်တော်မူ၏။

• တစန် မောဓန္တအား ဘာဝရ ဘုရားက၊ သင် သည် အသရေထထမ်းသားထိုအားဆင့်ဆိုရ မည်မှာ၊- သင်မြဲသော မိစ္ဆာသည် အခြားတစ်ပါး သောထောက်ျားနှင့်မှားယွင်း၍ ထင်ကိုပြစ်မှား လျှင်ငှါ၊ မှားယွင်းမည်တွင် သူတစ်ပါး မထွေမိ၊ သက်သေမရှိ၊ သီထပွက်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို

• နှုတ်ထား၍ ထင်မသိလျှင်ငှါ၊ သီထပွက်သည် ခြစ်စေ၊ မပွက်သည် ခြစ်စေ၊ သင်သည်မထားကို

• မထုံလျှင်ငှါ၊- ထိုမိစ္ဆာပြုရသောပူဇော်သကာကို ရသောရန် တညှိပဲပါလျက်၊ သူကိုယင်းပရော ထိတ်ထံသို့ခေါ်သွားရမည်၊ ရန်ညက်ပေါ်မှာစီ ကိုမထောင်းရ၊ ထောဓန်ကိုမတင်ရ၊ မထားကိုမ ထုံခြင်းပူဇော်သကာ၊ အပြစ်ကို ဖော်တင်ရာပူ

• ဇော်သကာခြစ်၏- ယင်းပရောထိတ်သည်၊ ထို ပူဇော်သကာကိုထူ၍၊ ဘာဝရဘုရားရှေ့တော်

• ၌ထားရမည်၊- ယင်းပရောထိတ်သည်၊ ထန် ရှင်းသောရေကိုမြေထိုး၌ ထောင်းပြီးလျှင်၊ ထဲ တော်၌ မှီသော မြေမှုန့်ကိုထူ၍ ရေထဲမှာ ထည့်

• ရမည်၊- ထိုမိစ္ဆာကို ဘာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ခေါင်း၌ အချည်း၊ ခြင်းမြဲစေ၍၊ မထားကို မထုံ ခြင်း ပူဇော် သကာ တည်း၊ ထူ သော၊ သတိပေးရာပူဇော်သကာကို မိစ္ဆာထက်၌ ထည့်ရမည်၊ ကျိန်ခြင်းထေးကို ခြစ်စေသောရေ ခါးကို၊ ယင်းပရောထိတ် ကိုယ်ထိုင် ကိုင်ရ

• မည်၊- ထိုအခါယင်းပရောထိတ်သည်၊ ထိုမိစ္ဆာ ကိုအကျိန်တိုက်ထွက်၊ ထင်သည်ကိုယ်ခင် ဂွန်း မှတစ်ပါး၊ အခြားသော ထောက်ျားနှင့်မှားယွင်း ခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းထေးကို ခြစ်စေသော၊ ဤရေ ခါးနှင့် ကင်း လွတ် စေသ

• တည်း၊ ကိုယ်ခင် ပွန်းမှတစ်ပါး၊ အခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှား ယွင်း ၍ ညစ်ညူး ခြင်း မှီ

• လျှင်၊- ဘာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ပေါင်ကိုမိန့် စေ၍ ဝမ်းကို ထည်းရောင်စေသဖြင့်၊ သင့်ကို ကျိန်အပ်သောသူ၊ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ ထူဈာန် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ခံရသောသူ ခြစ်စေခြင်းငှါ မီရင်

• တော် မူစေသတည်း၊- ကျိန်ခြင်း ထေး ခြစ်စေ သော၊ ဤရေသည် သင်၏ ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ ဝမ်း ရောင်မြင်၊ ပေါင်မိန့်ခြင်းကို ခြစ်စေသတည်း၊ ထို ယင်းပရောထိတ်သည် ကျိန်ခြင်း၊ အကျိန်ထိုက် လျှင်၊ မိစ္ဆာက၊ အာမင်း၊ အာမင်းထုဝန်ခံရမည်။-

၂၃ သင်္ဃပရောဟိတ်သည်လည်း ထိုစက္ကန့်ကို
 ၂၄ ရေးမှတ်၍၊ တစုံရေခါးနှင့်ချေပြီးမှ၊ ကျိန်ခြင်း
 ထေး ဖြစ်စေသော ရေခါးကို၊ မိစ္ဆာသတ်တိုက်ရ
 မည်၊ ထိုရေသည်မိစ္ဆာသတ်တိုက်ခံ၍ ခါးလိပ်မည်၊
 ၂၅ ထိုသင်္ဃပရောဟိတ်သည်၊ မယားကိုမလို
 ခြင်းပူဇော်သကားကို၊ မိစ္ဆာသတ်မှယူ၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ စိုသွေလျက် ယဇ်ပတ္တင် ပေါ်
 ၂၆ မှာ ဆက်ပြီး လျှင်း- ခုန့်ညက် တထက် ဆွန်း
 တဦးဟူသော၊ ပူဇော်သကားထွက်စတာကို
 ယဇ်ပတ္တင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ထိုနောက်၊ စက္ကန့်
 ၂၇ ရေကိုမိစ္ဆာသတ်စေရမည်၊- ထိုမိစ္ဆာသည်လင်
 ကို ဖြစ်မှား၍ ညစ်ညူး ခြင်းရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်း
 ထေးဖြစ်စေသောရေကိုသောက်ပြီ မှ၊ သူထဲ
 ၂၈ ခြံရောင်၍ ခါးသဖြင့်၊ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်မိန်
 ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ထိုမိစ္ဆာသည်မိမိအမျိုး၌ ကျိန်
 ၂၉ အပ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်၊- သို့မဟုတ်၊ ထိုမိစ္ဆာ
 သည်မညစ်ညူး၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလျှင်၊ ထေးနှင့်
 ၃၀ လွှတ်၍၊ ပရိသန္ဓေဟူသောစွန့်၍ လိမ့်မည်၊-
 ၃၁ ဤရွှေကား၊ မိစ္ဆာသည်ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး၊ အ
 ခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း၍၊ ညစ်ညူး
 ၃၂ ခြင်းရှိသော်လည်း- ယောက်ျားသည်မယားကိုမ
 ယုံသော သဘော စွဲလမ်းသော်လည်း၊ စောင့်ရ
 သောတရားပေတည်း၊ ယောက်ျားသည်မယား
 ကိုမယုံ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားသောအ
 ၃၃ ခါးယဇ်ပရောဟိတ်သည်ဤတရားအတိုင်းစီရင်
 သဖြင့်၊-ယောက်ျားသည်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်
 ၃၄ ၍၊ မိစ္ဆာသည် မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်ဟုမိန့်တော်
 မူ၏။

၆

၆ တစုံ မောရေအား ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်
 ၆ ထည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 ၇ မည်မှာ၊-ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိစ္ဆာဖြစ်စေ၊ ထာဝရ
 ၈ ဘုရားအဖို့မိမိကိုခြားနားစေ၍၊ နာဇမိသစ္စာပြု
 ၉ ခြင်းငှါ၊ မိမိကိုမိမိခွဲထားသောအခါ၊-စပွန်ရည်
 ၁၀ နှင့်ယစ်မျိုးကိုရှောင်ရမည်၊ စပွန်ရည်ရည်နှင့်
 ၁၁ ယစ်မျိုး၊ ရည်ကိုလည်း မသောက်ရ၊ စပွန်သီး
 ၁၂ မြင့်လှုပ်သော အရည်ကို အလျှင်းမသောက်ရ၊
 ၁၃ စပွန်သီး၊ အမိမ်းအခြောက်ကိုလည်း မစားရ၊-
 ၁၄ ခြားနားလျက် နေသော ကာလပတ်လုံး၊ စပွန်
 ၁၅ သီးအဆန်၊ စပွန်သီးအစုံမှစ၍ စပွန်ပင်ကပြစ်
 ၁၆ သတ္တုကို မစားရ၊- ခြားနားခြင်း သစ္စာစောင့်
 ၁၇ သောကာလပတ်လုံး၊ ဦးဆံကိုမရိတ်ရ၊ ထာဝ

ရဘုရားအဖို့မိမိကို ခြားနားစေသော ကာလပ
 ၁၈ စေ့မှီတိုင်အောင်၊ သူသည်သန့်ရှင်းရသဖြင့်၊ မိမိ
 ၁၉ ဆံပင်ကို အလိုအလျှောက် ထိုးပွားစေရမည်၊-
 ၂၀ ထာဝရဘုရားအဖို့မိမိကိုခြားနားစေသော ကာ
 ၂၁ လပတ်လုံး၊ အသေကောင်ကို မချည်းမကပ်ရ၊-
 ၂၂ သူ၏ ဘုရားသခင်အဖို့သူ၏ ခေါင်းကို ခြားနား
 ၂၃ စေသောကြောင့်၊ မိတ၊ ညီထွက်ကို၊ နှစ်မသေ
 ၂၄ သော်လည်း၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ၊- ခြားနား
 ၂၅ လျက်နေသော ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၆ အဖို့ သန့်ရှင်း ရမည်၊- သူအနားမှာ တနံ့ တ
 ၂၇ ယောက် သော သူ သည် ချက်ချင်းသေ၍၊ သူ
 ၂၈ သည် ခြားနားစေသော ခေါင်းကို ညစ်ညူးစေ
 ၂၉ လျှင်၊ စင်ကြယ် စေသော နေ့တည်း ဟူသော၊
 ၃၀ သတ္တမနေ့၌ ဦးဆံကိုရိတ်ရမည်၊- အဓမ္မနေ့၌၊
 ၃၁ မိန့်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မြို့ကထေးနှစ်ကောင်ဖြစ်
 ၃၂ စေ၊ တခုခုကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
 ၃၃ တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သို့ ဆောင်ခွဲရ
 ၃၄ မည်၊- ယဇ်ပရောဟိတ်သည်လည်း၊ အပြစ်
 ၃၅ ဖြေရာယဇ်တို့ တကောင်း၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်တို့တ
 ၃၆ ကောင်ကိုပူဇော်၍၊ ထိုသို့အသေကောင်အား
 ၃၇ မြင့်ရောက်သောအပြစ်မြင့်ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ထို
 ၃၈ နေ့ချင်းတွင်သူ၏ခေါင်းကို သန့်ရှင်းစေရမည်၊-
 ၃၉ အရင် ခြား နား စေသော ကာလ ကို ထာဝရ
 ၄၀ ဘုရား အဖို့တစုံ ခြားနားစေ၍၊ အခါမလည်
 ၄၁ သော သိုးသငယ်တကောင်ကို၊ ခုန့်ရိတ်ဖြေရာ
 ၄၂ ယဇ်ပြု၍ပူဇော်ရမည်၊ အရင် ခြားနား ခြင်း
 ၄၃ ဖြစ်သောကြောင့်၊ လွန်သော ကာလ ဖျောက်ရ
 ၄၄ မည်၊
 ၄၅ ခြားနား၍ နေသော ကာလစေ့ပြီးမှ၊ နာဇမိ
 ၄၆ လူ စောင့်ရသော တရားဟူမူကား၊ သူသည်
 ၄၇ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါး ရှေ့သို့
 ၄၈ ထာ၍၊- မီးရှို့ရာယဇ်တို့အခါမလည်၊ အပြစ်မ
 ၄၉ ပါသော သိုးသငယ် အတီးတကောင်၊ အပြစ်
 ၅၀ ဖြေရာယဇ်တို့အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသောသိုး
 ၅၁ သငယ် အမ တကောင်၊ မိသဟာယယဇ်တို့
 ၅၂ အပြစ်မပါသောဆိတ်တကောင်၊- ဆီရောသော
 ၅၃ ခုန့်ညက်နှင့်လှုပ်သောခုန့်ပြား၊ ဆီလူးသောတ
 ၅၄ ဆေးခဲခုန့်ကြွပ်တဦးဟူသော၊ တဆေးခဲခုန့်တ
 ၅၅ တောင်း၊ တောဇဉ်ပူဇော်သကား၊ သွန်းထောင်း
 ၅၆ ရာပူဇော်သကားကို ထာဝရဘုရားအားဆက်ရ
 ၅၇ မည်၊-ထိုပူဇော်သကားများကို ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၅၈ သည်ထာဝရဘုရားတံတော်သို့သွင်း၍၊ အပြစ်

မြေရာထမ်း၊ မီးရှို့ရာထမ်းကို ပူဇော်ရမည်-
 ၈၇ တဆေးခဲရန်တတောင်း၊ နှင့်တကွ၊ မိသထာထ
 ထမ်းဆိတ်ကို၎င်း၊ ထောဇညိ ပူဇော် သကာ၊
 ထွန်းကောင်းရာ ပူဇော် သကာကို၎င်း၊ ထာဝရ
 ၈၈ ဘုရားအား ပူဇော်ရမည်- နာဇမိလူသည်၊
 ပရိထာတ်စည်းဝေးရာ၊ ထဲတော် တံခါးနားမှာ၊
 မိမိခြားနားသောဦးဆံကိုမိတ်၍၊ ထိုဆံကိုမိသ
 ထာသထမ်းအောက်၌ ရှိသောမီးထဲမှာထည့်ရ
 ၈၉ မည်- ခြားနားသောဦးဆံကိုမိတ်ပြီးမှ၊ ထမ်းပ
 ရောဟိတ်သည် ပြတ်သော ဆိတ်ပရံ၊ တဆေး၊
 တောင်း၊ ထဲကတဆေးခဲရန်ခြားတပြား၊ တဆေး
 ခဲရန်ကြွတ်တုတ်ကို ထု၍၊ နာဇမိလူလက်၌
 ၉၀ ထည့်ပြီးလျှင်- ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ရှိတဲ့
 ရာ ပူဇော် သကာကို ရှိတဲ့ရမည်၊ ထိုစရာထို
 ထည်၊ ရှိတဲ့ရာရပ်ပတ်၊ ရှိတဲ့ရာပရံ၊ နှင့်တကွ၊
 ထမ်းပရောဟိတ်ထဲသို့သန့်ရှင်းရမည်၊ ထိုနောက်
 ၉၁ နာဇမိလူသည်ဓမ္မရည်ကို သောက်ရသော
 ၉၂ စေ့၌ရှိ၏- ဤရွှေကား၊ သဗ္ဗာပြသော နာဇမိ
 လူသည်၊ စေလိုတလျှောက် တတ်နိုင်သမျှမှတ
 ဝါး၊ မိမိခြားနားခြင်း၊ စေတွက်၊ ထာဝရဘုရား
 အားဆက်ရသော ပူဇော်သကာနှင့် ဆိုင်သော
 တရားပေတည်း၊ သဗ္ဗာပြသည်စေတိုင်း၊ ခြား
 နားခြင်းတရားနှင့် စည်ပြရမည်ထု မိန့်တော်
 မူ၏
 ၉၃ တခန့်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 သည်အာရှနှင့်သုဇ်သားထိုအားဆင့်ဆိုရမည်
 ၉၄ ၅၁-သင်ထိုသည့်၊ အသရေလစေ့သားထိုအား
 ကောင်း၊ ကြီးပေး၍ မြှက်ရသော စကား ဟူမူ
 ၉၅ ကား၊- ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကောင်း
 ၉၆ ကြီးပေး၍စောင့်ပတ်စေမူပါစေသော- ထာဝရ
 ဘုရားသည်၊ သင်၌ ဓုတ်နှာတော် စေတင်းကို
 ထွတ်၍ ကရုဏာ ကျေးဇူး ပြတော် မူပါ စေ
 ၉၇ သော- ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုမျှော်ကြည့်
 ၉၈ ဖြစ်သောပေးတော်မူပါစေသောဟု- အသရေ
 လစေ့သားထို စေပေါ်မှာ ငနာမကိုမြှက်ဆို
 ၉၉ ဖြစ်တင်၍၊ ငါသည် ထိုသူတို့ကို ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏

၇

• မောရှေသည်၊ ထဲတော်ကို ထူထောင်၍၊ ထဲ
 တော်နှင့်ထဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ထမ်း
 ပတ္တင်နှင့် လမ်းပတ္တင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်း
 ဆီထိုး၍၊ ထန်ရှင်းစေခြင်းအမှုကိုထမ်းဆောင်

၊ ထောဇညိ- စာရဇေဝသောထူထိုထိုဆုတ်၍ အ
 ထရေထ စေ့၊ စေ့ထဲ စေ့ထီးစေ့ထီးတို့၌ မင်း
 မြင်သောသူ၊ စေ့ထူစေ့ထူ၊ ထူကြီးမင်းထိုသည်-
 ၁ မင်းတပ်၊ နွားထီးတကောင်၊ မင်းနှစ်ပါးစေ့
 ပါသောရထား၊ တစုမီး၊ ရထား၊ ခြောက်စု၊ နွား
 ဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို ထဲတော်ရွှေထိုဆောင်ခဲ့
 ၂ ဖြစ်၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သကာပြုကြ၏-
 ၃ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ သင်သည် ပရိထာတ်
 ၄ စည်းဝေးရာ ထဲတော်စေ့ဆောင် ရွတ်စရာထိုက်
 ထု၍၊ စေ့မှကိုဆောင်ရွက်ရသည်စေတိုင်း၊ စေ့ပိ
 ထားစေ့ထီးစေ့ထီးထိုအားပေးထော့ထုမိန့်တော်
 ၅ မူ၏- မောရှေသည်၊ ရထားနှင့်နွားထိုက်ထု၍၊
 ၆ ထေပိသားထိုအားပေးသဖြင့်၊- စေ့ဆောင်ရွက်
 စရာရှိသည်စေတိုင်း၊ လမ်းပရောဟိတ် အာရှနှင့်
 ၇ ထားအသမာဆုတ်သော ဝေရုန်နီ ထားထိုအားရ
 ၈ ထားနှစ်ခုနှင့်နွားထေးကောင်တို့ကို၎င်း၊- စေ့
 မိထားထိုအား ရထားထေးရနှင့်နွားနှစ်ကောင်
 ၉ တို့ကို၎င်းပေးထမ်း- သန့်ရှင်းရာဌာနတော်စေ့
 ကိုစောင့်ရသော ကောထတ်သားထိုသည်၊ မိမိ
 ထိုပရံ၌ထမ်း၊ ရွတ်ရသောကြောင့်၊ ထူထိုအား
 ရထားနှင့်နွားထိုက်ပေး
 ၁၀ ထမ်းပတ္တင်ကိုဆီထိုးသောရှေ့၊ စေ့မောရှေ
 ပြုစရာထို၊ ထမ်းပတ္တင်ရွှေမှာ၊ စေ့ခြားထော့ပူဇော်
 ၁၁ သကာကို ပြုကြ၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊
 ထမ်းပတ္တင်ကိုစေ့မောရှေပြုစရာထို၊ မင်းစေ့ထီး
 စေ့ထီး ထိုသည်၊ နေ့ရက်စေ့စေ့စေ့ထိုင်း၊ မိမိပူ
 ၁၂ ဇော်သကာကိုပြုရကြမည်ထု၊ မောရှေအားမိန့်
 ၁၃ တော်မူ၏- ထိုသို့နှင့်ထည့်၊ ပဌမရှေ့၌ ထူစေ့
 ၁၄ စေ့သကာဟူမူကား၊- ထော့တော် စေ့ထိုက်
 တပိသော သုံးဆယ်စေ့ရှိသောငွေစေ့ထို၊ ရ
 နှစ်ဆယ်စေ့ရှိသော ငွေထေး၊ ထောဇညိပူ
 ၁၅ ဇော်သကာကို ထိုစေ့ထို၊ ထောဇညိစေ့စေ့
 ၁၆ စေ့ညှို့ ထည့်သော ရန်ညှို့ထို- မီးရှို့ရာနီထာ
 ပေါင်း၊ နှင့်ပြည့်၍ ထော့တော်ဆယ်စေ့ရှိသော
 ၁၇ ရွှေငွန်း၊- မီးရှို့ရာ လမ်းကို စေ့ထက် ရှိသော နွား
 ထီးတကောင်၊ ထီးထီးတကောင်၊ စေ့မထည်
 ၁၈ သောထိုးသငယ်တကောင်၊- စေ့မြင်မြေရာထမ်း
 ၁၉ ထိုဆိတ်ထဲထဲ တကောင်၊- မိသထာထထမ်း
 ထို နွားနှစ်ကောင်၊ ထိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါး
 ကောင်၊ စေ့မထည်ထော့ထိုးသထေးငါးကောင်
 ထိုထို၊ စေ့မထည်ထော့ထိုးသထေးငါးကောင်

၁၀ ရုထိထရေ၌ရသခါစမျိုးတွင်မင်းမြင်သော၊
 ၁၁ နုစာသား နာသနေထ ဆက်သော ပူဇော်ထ
 ၁၂ ကာဟူမူကား။-အကျပ်တော်စေလိုက်တမိထား
 သုံးဆယ်စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့
 မြီမြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သကာ
 ၁၃ ဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အပြည့်
 ၁၄ ထည့်သောရန်ညက်၊- မီးမြှောက်သပေါင်းနှင့်
 ပြည့်စုံအကျပ်တဆယ်စေ့မြီသောရွှေငွေ၊-
 ၁၅ မီးမြှောက် ထက်ထို အသက် ဂျီသော နွားထီးတ
 ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
 ၁၆ သိုးသငယ်တကောင်၊- အပြစ်မြေရာ ထက်ထို
 ၁၇ မိတ်သငယ်တကောင်၊- မိထာဟာယ ထက်ထို
 နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊
 အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်ထိုကို၊
 နုစာသားနာသနေထသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၁၈ တတိယ ရေ၌ ဓာဓုထုန် အမျိုးတွင် မင်းမြင်
 သောစေထုန်သား၊ လျှောထဆက်သောပူဇော်
 ၁၉ သကာ ဟူမူကား။- အကျပ်တော် စေလိုက် တ
 မိထားသုံးဆယ်စေ့မြီသော ငွေစင်တုံ၊ နှစ်
 ဆယ်စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်
 သကာဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အ
 ၂၀ ပြည့်ထည့်သောရန်ညက်၊-မီးမြှောက်သပေါင်း
 နှင့်ပြည့်စုံ အကျပ်တဆယ် စေ့မြီသော ရွှေ
 ၂၁ ငွေ၊-မီးမြှောက်ထက်ထို အသက်ဂျီသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
 ၂၂ သိုးသငယ် တကောင်၊- အပြစ်မြေရာ ထက်ထို
 ၂၃ မိတ်သငယ် တကောင်၊- မိထာဟာယ ထက်ထို
 နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊
 အခါမလည်သော သိုးသငယ် ငါးကောင်ထိုကို၊
 စေထုန်သားလျှောသသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၂၄ စတုတ္ထရေ၌ရသခါစမျိုးတွင်မင်းမြင်သော၊ ရွှေ
 ဓရသား၊ ဇရိဇရဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူ
 ၂၅ ကား။- အကျပ်တော် စေလိုက် တမိထား သုံး
 ဆယ်စေ့မြီသော ငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့
 မြီမြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သကာ
 ၂၆ ဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အပြည့်ထည့်
 ၂၇ သောရန်ညက်၊- မီးမြှောက်သပေါင်းနှင့် ပြည့်
 ၂၈ စုံအကျပ်တဆယ် စေ့မြီသောရွှေငွေ၊- မီးမြှောက်
 ထက်ထို အသက်ဂျီသော နွားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
 ၂၉ ကောင်၊- အပြစ်မြေရာထက်ထို မိတ်သငယ်တ
 ၃၀ ကောင်၊- မိထာဟာယ ထက်ထို နွားနှစ်ကောင်၊
 သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
 သော သိုးသငယ်ငါးကောင်ထိုကို၊ ရွှေထသား
 လျှောသသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၃၁ သတ္တမရေ၌ ဇရိဇရအမျိုးတွင်မင်းမြင်သော၊
 အမိထုန်သား၊ ဇရိဇရ ဆက်သော ပူဇော် သ
 ၃၂ ကာဟူမူကား။-အကျပ်တော်စေလိုက်တမိထား
 သုံးဆယ်စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့
 မြီမြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သကာ
 ၃၃ ဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အပြည့်ထည့်
 ၃၄ သောရန်ညက်၊- မီးမြှောက်သပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၃၅ စုံအကျပ်တဆယ် စေ့မြီသောရွှေငွေ၊- မီးမြှောက်
 ထက်ထို အသက်ဂျီသော နွားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ

သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
 သော သိုးသငယ် ငါးကောင်ထိုကို၊ ရွှေဓရသား
 ဇရိဇရသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၃၆ ပဉ္စမရေ၌ မိမိအမျိုးတွင် မင်းမြင်သော၊
 ဓရိဇရသား၊ ရွှေဓရဆက်သော ပူဇော်သ
 ၃၇ ကာဟူမူကား။-အကျပ်တော်စေလိုက်တမိထား
 သုံးဆယ် စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့
 စေ့မြီသော ငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သ
 ကာဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အ
 ၃၈ ပြည့်ထည့်သောရန်ညက်၊-မီးမြှောက်သပေါင်း
 နှင့် ပြည့်စုံ အကျပ် တဆယ် စေ့မြီသော ရွှေ
 ၃၉ ငွေ၊-မီးမြှောက်ထက်ထိုအသက်ဂျီသော နွားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
 ၄၀ သိုးသငယ် တကောင်၊- အပြစ်မြေရာ ထက်ထို
 ၄၁ မိတ်သငယ်တကောင်၊- မိထာဟာယ ထက်ထို
 နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊
 အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်ထိုကို၊
 ဓရိဇရသားရွှေဓရသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၄၂ ဆဋ္ဌမရေ၌ ဂဓအမျိုးတွင်မင်းမြင်သော၊ ရွှေ
 လသားလျှောသဆက်သော ပူဇော်သကာဟူ
 ၄၃ မူကား။- အကျပ်တော်စေလိုက် တမိထား သုံး
 ဆယ်စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့မြီ
 မြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သကာဘို
 ထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အပြည့်ထည့်
 ၄၄ သောရန်ညက်၊-မီးမြှောက်သပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၄၅ စုံအကျပ်တဆယ်စေ့မြီသောရွှေငွေ၊- မီးမြှောက်
 ထက်ထိုအသက်ဂျီသော နွားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
 ၄၆ ကောင်၊- အပြစ်မြေရာထက်ထို မိတ်သငယ်တ
 ၄၇ ကောင်၊- မိထာဟာယ ထက်ထို နွားနှစ်ကောင်၊
 သိုးငါးကောင်၊ မိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
 သော သိုးသငယ်ငါးကောင်ထိုကို၊ ရွှေထသား
 လျှောသသည်ပူဇော်လေ၏။
 ၄၈ သတ္တမရေ၌ ဇရိဇရအမျိုးတွင်မင်းမြင်သော၊
 အမိထုန်သား၊ ဇရိဇရ ဆက်သော ပူဇော် သ
 ၄၉ ကာဟူမူကား။-အကျပ်တော်စေလိုက်တမိထား
 သုံးဆယ်စေ့မြီသောငွေစင်တုံ၊ နှစ်ဆယ်စေ့
 မြီမြီသောငွေစင်တုံ၊ ဘောဇညိ ပူဇော်သကာ
 ၅၀ ဘိုထိုစင်တုံ၊ ဝေသာ၌ မိနှင့်ရေ၌ အပြည့်ထည့်
 ၅၁ သောရန်ညက်၊- မီးမြှောက်သပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၅၂ စုံအကျပ်တဆယ် စေ့မြီသောရွှေငွေ၊- မီးမြှောက်
 ထက်ထို အသက်ဂျီသော နွားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ

သိုးထီးတကောင်၊ အခါမထည်သောသိုးသငယ်
 ၁၂ တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဉ်းကို ဆိတ်သငယ်
 ၁၃ တကောင်၊- မိသတယယဉ်းကို နှစ်
 ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါ
 မထည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်ကိုကို၊ အခါ
 ထုတ်သားဖော်စွာမာသည့်ပူဇော်လေ၏။
 ၁၄ အဋ္ဌမနေ၌ မနာရှေ့အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော၊
 ပေမာဇုသား၊ ဂါမလျှေထဆတ်သော ပူဇော်သ
 ၁၅ ကာဟူစကား၊- အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာ
 သုံးဆယ်အမြန်ရှိသောငွေစင်တုံ၊ ခုနှစ်ဆယ်အ
 မြန်ရှိသောငွေစင်တုံ၊ သောဇညိပူဇော်သကာ
 ကိုထိုဆင်တုံ၊ ဝေယျာဉ်ဆီနှင့်ရေချစ်အပြည့်ထည့်
 ၁၆ သောဇန့်ညတ်၊- မီးမြှောက်သောပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၁၇ အကျပ်တဆယ်အမြန်ရှိသောရွာစွန်း၊- မီးမြှောက်
 ထပ်ကိုအသက်ရှိသောနှားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမထည်သောသိုးသငယ်တ
 ၁၈ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဉ်းကို ဆိတ်သငယ်တ
 ၁၉ ကောင်၊- မိသတယယဉ်းကို နှစ်ကောင်၊
 သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမထည်
 သော သိုးသငယ် ငါးကောင်ကိုကို၊ ပေမာဇု
 သား၊ ဂါမလျှေထသည့်ပူဇော်လေ၏။
 ၂၀ နဝမနေ၌ ဗယ်ာမိန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
 ဂါဓေါနိသား၊ အခါမထည်သော ပူဇော်သကာ
 ၂၁ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံး
 ဆယ်အမြန်ရှိသောငွေစင်တုံ၊ ခုနှစ်ဆယ်အမြန်
 ရှိသောငွေစင်တုံ၊ သောဇညိ ပူဇော်သကာကို
 ထိုဆင်တုံ၊ ဝေယျာဉ်ဆီနှင့်ရေချစ် အပြည့်ထည့်
 ၂၂ သောဇန့်ညတ်၊- မီးမြှောက်သောပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၂၃ အကျပ်တဆယ်အမြန်ရှိသောရွာစွန်း၊- မီးမြှောက်
 ထပ်ကိုအသက်ရှိသောနှားထီးတကောင်၊ သိုး
 ထီးတကောင်၊ အခါမထည်သော သိုးသငယ်တ
 ၂၄ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဉ်းကို ဆိတ်သငယ်တ
 ၂၅ ကောင်၊- မိသတယယဉ်းကို နှစ်ကောင်၊
 သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါး ကောင်၊ အခါမထည်
 သောသိုးသငယ်ငါးကောင်ကိုကို၊ ဂါဓေါနိသား
 အခါမထည်ပူဇော်လေ၏။
 ၂၆ သောမနေ၌ ဝန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော၊ အခါမထည်
 သော အပေတဇာဆတ်သော ပူဇော်သကာဟူမူ
 ၂၇ ကား၊- အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်
 အမြန်ရှိသော ငွေစင်တုံ၊ ခုနှစ်ဆယ် အမြန်ရှိ
 သောငွေစင်တုံ၊ သောဇညိပူဇော်သကာကိုထို
 ဆင်တုံ၊ ဝေယျာဉ် ဆီနှင့် ရေချစ် အပြည့် ထည့်

၂၈ သော ဇန့်ညတ်၊- မီးမြှောက်သောပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၂၉ ဤအကျပ်တဆယ်အမြန်ရှိသောရွာစွန်း၊- မီးမြှောက်
 ရာယဉ်းကို အသက်ရှိသော နှားထီးတကောင်၊
 သိုးထီးတကောင်၊ အခါမထည်သောသိုးသငယ်
 ၃၀ တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဉ်းကို ဆိတ်သငယ်
 ၃၁ တကောင်၊- မိသတယယ ယဉ်းကို နှစ်
 ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမ
 ထည်သော သိုးသငယ် ငါးကောင်ကိုကို၊ အခါ
 ရှစ်သားအပေတဇာဆတ်သည့်ပူဇော်လေ၏။
 ၃၂ အာဓာသမနေ၌ အာဇာအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်
 သော၊ ဩကရန်သား၊ ပါရေထဆတ်သောပူဇော်
 ၃၃ သကာ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တ
 ပိဿာသုံးဆယ်အမြန်ရှိသော ငွေစင်တုံ၊ ခုနှစ်
 ဆယ်အမြန်ရှိသောငွေစင်တုံ၊ သောဇညိပူဇော်
 သကာကို ထိုဆင်တုံ၊ ဝေယျာဉ် ဆီနှင့်ရေချစ် အ
 ၃၄ ပြည့်ထည့်သောဇန့်ညတ်၊- မီးမြှောက်သောပေါင်း
 နှင့်ပြည့် ဤအကျပ်တဆယ် အမြန်ရှိသောရွာ
 ၃၅ စွန်း၊- မီးမြှောက်ထပ်ကိုအသက်ရှိသောနှားထီး
 တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမထည်သော
 ၃၆ သိုးသငယ် တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာ ထပ်ကို
 ၃၇ ဆိတ် သငယ် တကောင်၊- မိသတယယ ထပ်
 ကို နှစ်ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ်ငါး
 ကောင်၊ အခါ မထည် သော သိုး သ ငယ် ငါး
 ကောင် ကိုကို၊ ဩကရန်သား ပါရေ ထ သည်
 ပူဇော်လေ၏။
 ၃၈ ဤအာဓာသမနေ၌ နုဿာလိအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော၊
 ဇန့်သား၊ အခါမထည်သော ပူဇော်သကာဟူ
 ၃၉ မူကား၊- အကျပ်တော် အလိုက် တပိဿာသုံး
 ဆယ် အမြန်ရှိသော ငွေစင်တုံ၊ ခုနှစ် ဆယ်အ
 မြန်ရှိသောငွေစင်တုံ၊ သောဇညိပူဇော်သကာ
 ကိုထိုဆင်တုံ၊ ဝေယျာဉ်ဆီနှင့်ရေချစ် အပြည့်ထည့်
 ၄၀ သောဇန့်ညတ်၊- မီးမြှောက်သောပေါင်းနှင့်ပြည့်
 ၄၁ ဤအကျပ်တဆယ် အမြန်ရှိသောရွာစွန်း၊- မီးမြှောက်
 ရာယဉ်းကို အသက်ရှိသော နှားထီးတကောင်၊
 သိုးထီးတကောင်၊ အခါမထည်သောသိုးသငယ်
 ၄၂ တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဉ်းကို ဆိတ်သငယ်
 ၄၃ တကောင်၊- မိသတယယထပ်ကိုနှစ်ကောင်၊
 သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊ အခါမထည်
 သောသိုးသငယ်ငါးကောင်ကိုကို၊ ဇန့်သားအ
 ယ်ရထည်ပူဇော်လေ၏။
 ၄၄ ထိုသို့အသုံးစွဲရသောအမျိုးကိုမင်းဖြစ်သောသူကို
 ထည့်၊ ယဉ်ပတ္တင်ကိုဆီထူးသောနေ့၊ အဓမ္မာ

နာဂါရသတ်သောဌာနတို့ပေါင်းဆယ်
 ၁၂ နှစ်ထုံး ငွေထားပေါင်းဆယ်နှစ်ထုံး၊ ဤနှစ်
 ၁၂ ပေါင်း ဆယ်နှစ်ခင်းသည်။- ငွေထပ်တိုက်ထွက်
 ထား၊ တထုံးလျှင် တပိဿာသုံးဆယ်၊ ငွေ
 ထားထွက်ကား၊ တထုံးလျှင်နှစ်ဆယ်မီခြံ၊
 ၁၂ ငွေမီခြံပေါင်းကား၊ အကျပ်တော်ထိုက်၊ အ
 ၁၂ နှစ်နှစ်ဆယ်ထေးပိဿာသုံးသတည်း၊- မီးခွာ
 နှစ်ပေါင်းနှင့်ပြည့်သောနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်ခင်း
 ၁၂ အကျပ်တော်ထိုက်၊ ဆယ်ကျပ်
 မီခြံ၊ ဤမီခြံပေါင်းကား၊ တပိဿာနှစ်ဆယ်
 ၁၂ သတည်း၊- မီးခွာသတ်သောဌာနတို့ပေါင်းသ
 ကာနှင့်တကွနှစ်ပေါင်း၊ ဆယ်နှစ်ကောင်း၊ သို့
 ထီးဆယ်နှစ်ကောင်း၊ အခါမည်သော သိုးသ
 ထီးဆယ်နှစ်ကောင်း၊ အပြစ်မြေရာသတ်သတ်
 ၁၂ ထွက်ပေါင်း၊ ဆယ်နှစ်ကောင်း၊- မိသတတ်
 သတ်သတ်နှစ်ပေါင်း၊ နှစ်ဆယ်လေးကောင်း၊ ထို့
 ထီးမြောက်ဆယ်၊ ဆယ်ထီးမြောက်ဆယ်၊ အခါ
 မည်သော ထီးထွက် မြောက် ဆယ် သို့သ
 ၁၂ သတည်း၊ ဤနှစ်ကား၊ သတ်ပတ္တင်ကိုထိုးသော
 နောက်၊ အခါမည်သောဌာနတို့ဆက်သောပုဂ္ဂိုလ်သ
 ၁၂ ကာပေတည်း၊- မောဌာသတ် ဘုရားသခင်ကို
 လျှောက်ခြင်းငှါပရိသတ်စဉ်းဝေးရာထောက်
 ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ခေမိခံနှစ်ပါး၊ ကြားမှာ
 ဆယ်သောခံရက် သစ်တာ ပေါ်၌ တင် သော အ
 ၁၂ နှစ်ထွက်ကား၊ ဘုရား သခင်ခေါ်တော် မူရံကို
 မောဌာသတ်ကြား၍ထူးထွက်

၀

ထာဝရ ဘုရားကထည်း၊ သင်သည့် အာရုံ
 ၁၂ အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- မီးခွက် မှားကို ထွန်း
 သောအခါ၊ မီးခွက်နှစ်ထုံးတို့သင့်မီးခွံတဖန်
 ၁၂ တချက်၌ ထွန်းထင်းရမည်ထူး၊- မောဌာသတ်
 မှာထားတော်မူသည်ထိုင်း၊ အာရုံပြု၍မီးခွံ
 တဖန် တချက်၌ မီးခွက်မှားကို ထွန်းထွက်၊-
 ၁၂ မီးခွံစုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောဌာသတ်
 ပြတော်မူသောခုံနှင့်ထည်း၊ မီးခွံထိုင်မှစ၍ကြာ
 ၁၂ ဝှစ် ထိုင်သော၊ ဤမြင့် တဖန်တည်း ထုလုပ်
 သောမီးခွံဖြစ်သတည်း၊
 ၁၂ ထာဝရဘုရားသည် မောဌာသတ် မိန့်တော်မူ
 သည်ကား၊- ထေဝိသားတို့ကို၊ အသရေထထ
 ၁၂ မျိုးသားတို့ထဲကရွေးကောက်၍ နှစ်ကြယ်စေ
 ၁၂ ထော၊- ဝန်ကြယ်စေခြင်းငှါပြုရမည်သောအခါ
 ထား၊ ဝန်ကြယ်ခြင်းမရှိသောရေကိုသုတ္တံ ပေါ်

မှာမြန်း၍၊ သုတ္တံသည် တကိုယ်ထုံးကို အစွာ
 ၁၂ မိတ်ခြင်း၊ အဝတ် လျှော် ခြင်းကို ပြုသဖြင့် ဝန်
 ၁၂ ကြယ်စေရမည်၊- ဆီရောသောရန်ညက်တည်း
 ထူသော၊ ထောဓညီပုဇွန်သကာနှင့်တကွ၊ အ
 ၁၂ ဆယ်၍ သောဉ္ဇာ၊ ထီး တကောင်၊ အပြစ်မြေရာ
 သတ်သတ်သတ်၍သော ဉ္ဇာ၊ ထီး တကောင်ကို
 ၁၂ ထုပြီးလျှင်၊- ထေဝိသားတို့ကို၊ ပရိသတ်စဉ်း
 ၁၂ ဝေးရာ ထဲတော်ရွှေသို့ ခေါ်ခွဲ၍၊ အသရေထထ
 ၁၂ မျိုးသားပရိသတ် ထပေါင်းတို့ကို ဝန်ကြယ်စေ
 ၁၂ ပြီးမှာ၊- ထေဝိသားတို့ကို၊ ထာဝရ ဘုရား နှစ်
 တော်သို့ဆောင်ခွဲ၍၊ သုတ္တံခေါင်းပေါ်မှာအသ
 ၁၂ ရေထထမျိုးသားတို့သည်ထက်ကိုတင်သဖြင့်၊-
 ၁၂ သုတ္တံသည်ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုထမ်း
 စေခြင်းငှါ၊ အသရေထထမျိုးသားတို့ ပြုသောပု
 ၁၂ ဇော်သကာတည်း ဟူသော၊ ထေဝိသားတို့ကို
 ၁၂ အာရုံသည်ထာဝရဘုရားအားဆက်ရမည်၊-
 ၁၂ ထေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ဉ္ဇာခေါင်းပေါ်မှာ
 မိမိတို့ထက်ကိုတင်၍၊ သုတ္တံအစွဲအပြစ်မြေခြင်း
 ၁၂ ကို ပြုလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရားနှစ်ဉ္ဇာတ
 ကောင်ကိုအပြစ်မြေရာသတ်၊ တကောင်ကိုမီးခွံ
 ၁၂ ရာသတ်ပြု၍၊ ပုဇွန်ရကြမည်၊- ထေဝိသားတို့
 ၁၂ ကို၊ အာရုံနှင့်သုတ်သားတို့ရွှေမှာထား၍၊ ထာ
 ၁၂ ဝရဘုရားအား ပုဇွန်သကာ ပြုရမည်၊- ထိုသို့
 ၁၂ ထေဝိသားတို့ကို၊ အသရေထထမျိုးသားတို့နှင့်
 တခြားမိခွဲထား၍၊ သုတ္တံသည်ထထသဖြင့်လူ
 ၁၂ ခြံရကြလိမ့်မည်၊- ထိုနောက်မှ ထေဝိသားတို့
 ၁၂ သည်၊ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာ ထဲတော်အမှုကို
 စင် ကြယ် စေ၍၊ ပုဇွန် သကာ ပြုရသော အ
 ၁၂ ကြောင်း ဟူမူကား၊- အသရေထထမျိုး ထဲက
 သုတ္တံကို ရွေး ကောက်၍၊ ထော၊ အပိုင် ပေးရ
 ၁၂ မည်၊ အသရေထထမျိုးတွင်အစွဲ၊ ဉ္ဇာမြင်သော
 သားဦးမှူးထွက်၊ သုတ္တံကို ငါသိမ်းထွက်၊-
 ၁၂ အရတ္တုပြည်၌သားဦးထပေါင်းတို့ကိုငါသည်
 ၁၂ ဝါထံ ခတ်သောအခါ၊ အသရေထထမျိုးတွင်ထူ
 ခြံစေ၊ တိမိ နှစ်ခြံစေ၊ သားဦးထပေါင်းတို့
 ၁၂ ကိုကိုယ်အပိုင်နှင့်ရွေးစေသောကြောင့်၊ သားဦး
 ၁၂ ထပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရမည်၊- အ
 ၁၂ ဝန် အသရေထထမျိုးသားဦး ထပေါင်းတို့ အ
 ၁၂ ထွက်၊ ထေဝိသားတို့ကို ငါထွက်၊- သုတ္တံသည်
 ၁၂ ထည်း၊ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်၌အသ
 ၁၂ ရေထထမျိုးသား ဆောင်ရွက် ရသော အမှုကို

ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါရင်း၊ အထရေထအမျိုး
 သားတို့သည် ထန်ရှင်းရာ ရွာမှတော်တို့ ဗုဒ္ဓ
 ထပ်သောအခါ၊ ထေးပါးစွာ ထွက်မည်ဟု
 ကြောင်း၊ ဖြစ်နေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါရင်း၊ အ
 ထရေထအမျိုးထဲက ထေဝိသားတို့ကို၊ အာရုံ
 နှင့်သုခံ သား တို့အား နှုန့် ကြံပေးကမ်းသည်
 ၂၀ ထူး-ထေဝိသားအမှု၌၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗော
 ရှေ့အားရှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ဗောရှေ
 နှင့်အာရုံအစရှိသော၊ အထရေထအမျိုးသား၊
 ဝရိယထိရေပါးတို့သည် ထေဝိသားတို့ကို ပြု
 ၂၀ ကြံလျှင်-သူတို့သည် ဝင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်၍
 မိမိတို့ အဝတ်ကို လျှော်ကြမ်း၊ အာရုံသည်
 ထဦး-သူတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်၍၊
 သူတို့အဖို့ ဖြစ်နေခြင်းကို ပြုသဖြင့် ဝင်ကြယ်
 ၂၂ အထေရ်-ထိုရောက်မှ ထေဝိသားတို့သည်၊ အာ
 ရုံနှင့်သုခံသား၊ ဦးရွှေ၌၊ ပရိသတ် ခည်းဝေ၊
 ရာထတော် အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ကြ
 ၂၃ စ်၊ ထေဝိသားတို့အမှု၌ ထာဝရ ဘုရားသည်
 ဗောရှေအား ရှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လူ
 အပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၄ ထေရ် ထာဝရဘုရားသည် ဗောရှေအား မိန့်
 ၂၅ တော်မူသည်ကား- ထေဝိသားတို့သည်၊ အ
 သတ် နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်လွန်မှ၊ ပရိသတ်ခည်း
 ၂၆ စောရာထတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရ
 ၂၇ ကြမည်-အသတ်ငါးဆယ်လွန်မှ၊ အမှုလွတ်၍
 ရောက်အပ်မှ ဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပရိသတ်ခည်း
 ၂၈ စောရာထတော်၌ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ကူ
 ညီ၍ အထွဋ်ထွည့်စောင့်ရကြမည်၊ ထိုသို့ထေ
 ၂၉ ဝိသားများစောင့်ရသော အမှုကို မိရင်ရမည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၆

• ဆဲဝုတ္တုပြုစုထွက်၍ရတိထနှစ်၊ ပဌမထ၌
 ထိန်တောထွင်ထာဝရဘုရားသည် ဗောရှေအား
 ၂ မိန့်တော်မူသည်ကား- အထရေထ အမျိုးသား
 တို့သည်၊ မြိန်ကွက်သော ကာလအချိန်၌၊ ပထ
 ၃ ခါပွဲကိုခံရကြမည်- မိရင်ထုံး၊ ဖွဲ့သမှုသောထုံး
 ၄ စံအတိုင်း၊ မြိန်ကွက်သောကာလ အချိန်တည်း
 ထူသော၊ ထရေထ အဆယ်ထေးရက်နေ့ညဦးယံ
 ၅ နှစ်စောင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- အထရေထ
 ၆ အမျိုးသား တို့သည် ပထခါပွဲကို ခံရမည်ဟု
 ၇ ကြောင်း၊ ဗောရှေဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း- ထိန်
 ၈ တောထွင်ပဌမထ၊ အဆယ်ထေးရက် နေ့ညဦး

၉ ပထခါပွဲကိုခံရကြ၏၊ ဗောရှေအား ထာဝရ
 ဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အထရေထ
 အမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၁၀ ထိုနေ့၌ ပထခါပွဲကိုခံရမည်ဟုကြောင်း၊ ထု
 အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်
 သောလူ အမျိုးတို့သည်၊ ထိုနေ့၌ ဗောရှေနှင့် အာ
 ၁၁ ရုံနတ်သို့ ချည်းကပ်၍- အကျွန်ုပ်တို့သည် ထုအ
 သေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိပါ၏၊ မြိန်
 ၁၂ ကွက်သောအချိန်၌ အထရေထအမျိုးသားတို့နှင့်
 အတူ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သကာကို မပြု
 ၁၃ စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို မီးတားပါမညီလော
 ၁၄ ဟုမေးလျှောက်ကြ၏- ဗောရှေကလည်း- နေ့ကြ
 ၁၅ ဦးထောင့်သင်တို့အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 မူသောစကားကို ငါနားထောင်ဦးမည်ဟုပြန်ဆို
 ၁၆ ၏- ထိုအခါ ဗောရှေအား ထာဝရဘုရားက သင်
 သည် အထရေထ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 ၁၇ မည်မှာ- သင်တို့အမျိုးသားသည် အသေကောင်
 အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်ငှါ၊ ဝေသာစ
 ၁၈ ရပ်သို့ခရီးသွားသော်ငှါ၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ ပ
 ၁၉ သခါပွဲကိုခံရမည်- ရတိယထ၊ အဆယ်ထေး
 ရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ပွဲခံ၍၊ သိုးသင်္ဃယ်အသားကို
 တင်ဆေးမပါသော မုန့်၊ ခါးသောထင်းသီး၊ ထင်း
 ၂၁ ရွက်နှင့် ဓားရမည်- ထိုအသားကို နံနက်ထိုင်
 အောင်မကြွင်းစေရ၊ အမျိုးကိုလည်း မမျိုးရ၊ ပထ
 ၂၂ ခါပွဲနှင့် ဆိုင်သောအထုံး၊ အဖွဲ့ရှိသမျှတို့ကိုလိုက်
 ၂၃ ၍ ပွဲခံရသောအခွင့်ရှိ၏- ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ အ
 ခြားတပါးသို့ခရီးမသွားသောသူသည်၊ ပထခါပွဲ
 ကိုမခံဘဲလျှင်၊ ထိုသူကို သုခံအမျိုးမှပယ်ရှင်း
 ရမည်၊ မြိန်ကွက်သောအချိန်၌ ထိုသူသည်၊ ထာ
 ၂၄ ဝရဘုရားအဖို့ ပူဇော်သကာကို မဆောင်ခဲ့သော
 ၂၅ ကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်- သင်တို့ထံ ရှာ
 တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားသည်၊ ထာဝရ
 ဘုရား အဖို့ ပထခါပွဲကိုခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ မိ
 ရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ခံရသော ထုံးစံအတိုင်း ပွဲခံရမည်၊
 သင်တို့တွင်တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်
 သောသူ၊ အမျိုးသားနှင့် ဖြစ်သော သူတို့သည်၊
 ထုံးစံတပါးတည်းသာ ရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်
 မူ၏။

၂၆ ထဲတော်ကို ထူထောင်သောနေ့၌၊ မိုဏ်းကပ်
 သည်ထဲတော်ပေါ်မှာ တည်၍၊ ဆက်ဆံခံရက်
 ထဲတော်တို့မှ ထုလွှဲထေရ်ညဦးမှစ၍ နံနက်ကို
 ၂၇ စောင့်၊ ထဲတော်ပေါ်မှာ မီးသို့ဆင့်ထေရ်- ထို

ထိုအခါ၌ နေ့စဉ်၌ မိုဏ်းတိမ်ဝံ့အောင်
 ထွက်၊ ညအခါ၌ မီးကဲ့သို့ ထင်ထွက်၍ မြိမ်း-
 ၈၂ မိုဏ်းတိမ်သည် ထဲတော်အပေါ်မှ ကွာမြောက်
 သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီး
 သွားကြ၏။ မိုဏ်းတိမ်တင်လေရာရာ၌ ထည်း။
 ၈၃ ထဲတော်ကို ဆောင်ပြန်ကြ၏။- ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး
 သားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ ထဲတော်ကိုဆောင်
 ကြ၏။ မိုဏ်းတိမ်သည် ထဲတော်အပေါ်မှာတည်
 ရှေ့သောကာလပတ်လုံးသူတို့သည် ထဲ၌နေ
 ၈၄ ကြ၏။- မိုဏ်းတိမ်သည် ထဲတော်အပေါ်မှာနေ
 ရက်ကြာမြင့်စွာတည်နေသောအခါ၊ ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ၊ ထာဝရဘုရား
 ၈၅ ထဲတော်၌ ခေတ်နေကြ၏။- မိုဏ်းတိမ်သည် ထဲ
 တော်အပေါ်မှာနေရက်အနည်းငယ်မျှတည်နေ
 သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊
 သူတို့သည် ထဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားအမိန့်
 ၈၆ တော်အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွားကြ၏။- ညဦးလယ်
 ခုနစ်နံနက် အချိန်တိုင်အောင် မိုဏ်းတိမ်တည်
 ရှေ့၍၊ နံနက်အချိန်၌မြောက်သောအခါ၊ ခရီး
 သွားကြ၏။ နေ့ခြင်စေ၊ ညခြင်စေ၊ မိုဏ်းတိမ်
 ၈၇ မြောက်သောအခါ၊ ခရီးသွားကြ၏။- နှစ်ရက်ခြင်
 စေ၊ တစ်လခြင်စေ၊ တစ်နှစ်ခြင်စေ၊ မိုဏ်းတိမ်သည်
 ထဲတော်အပေါ်မှာတည်နေသောကာလပတ်
 လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွား
 ဘဲထဲ၌နေကြ၏။ တစ်နှစ် မိုဏ်းတိမ်မြောက်ပြန်
 ၈၈ သောအခါ၊ ခရီးသွားကြ၏။- ထာဝရဘုရားအ
 မိန့်တော်အတိုင်း ထဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 အမိန့်တော်အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွားကြ၏။
 ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်
 မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်၌
 ခေတ်နေကြ၏။

၁၀

• တစ်နှစ် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
 ၁ တော်မူသည်ကား- သင်သည် ပရိယတ်စည်း
 စောစောခြင်းငှါ၊ တပ်တို့ကို ခြံစောခြင်းငှါ၊ ၎င်း
 ဖွတ်ရသော ငွေတံပိုးနှစ်လုံးကို၊ တလုံးလျှင်ငွေ
 ၂ တလုံး၊ ခြံစောမတ်တံလုပ်ရမည်။- တံပိုးဖွတ်
 သောအခါ၊ ပရိယတ် အပေါင်း ထိုသည်၊ ပ
 ရိယတ်စည်းစောရာထဲတော်တံခါးရှေ့သင့်တံ
 ၃ နှစ်စည်းစောရကြမည်။- တံပိုးထလုံးတည်းကို

ဖွတ်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထုထပ်ထပ်ကို
 အုပ်သောမင်းတို့သည်၊ ထင်ထဲ၌စည်းစောရကြ
 ၄ မည်။- နှိုးဆော်သံနှင့် ဖွတ်သောအခါ၊ အရွေ
 ၅ တပ်တို့သည် ခြံ သွားရကြမည်။- ခုတ်ထအ
 ကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် ဖွတ်သောအခါ၊ တောဝ
 တပ်တို့သည် ခြံ သွားရကြမည်။ တတိယအ
 ကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် ဖွတ်သောအခါ၊ အနောက်
 တပ်တို့သည် ခြံသွားရကြမည်။ ဓရာဏ္ဍ အကြိမ်
 နှိုးဆော်သံနှင့် ဖွတ်သောအခါ၊ မြောက်တပ်
 တို့သည် ခြံသွားရကြမည်။ အစည်အတိုင်း ခြံ
 သွားစေ ခြင်းငှါ၊ နှိုးဆော်သံနှင့် ဖွတ်ရမည်။-
 ၆ ပရိယတ်စည်းစောစောခြင်းငှါ၊ နှိုးဆော်သံကို
 ၇ ပြုတံပိုးဖွတ်ရမည်။- အာရုဏ်သော၊ ထမီစ
 ရေထိတံတို့သည် ထိုတံပိုးကို ဖွတ်ရကြမည်။
 ၈ ထင်ထိုအမျိုး အစည်အဆက် ခေတ်ရသော
 ၉ ပညတ်ခြင်သတည်း။- သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည့်
 နှစ်နေသောအခါ၊ တိုက်သောသောရန်သူတို့ကိုစစ်
 ခြံလျှင်၊ နှိုးဆော်သံနှင့်တံပိုးဖွတ်ရမည်။ ထိုအ
 ၁၀ ခါသင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
 သင်တို့ကို အောင်စေ၍၊ ရန်သူထက်မှ ကယ်
 ၁၁ တင်တော်မူမည်။- သင်တို့သည် နှစ်လန်းခြင်း
 စဉ်ပြုသောနေ့၊ ဝွဲသထင်နေ့၊ ထမီစနေ့တို့၌၊
 သင်တို့ဘုရားသခင် အောင်စေ့တော်မူခဲ့ရာ၊
 သင်တို့မီးရှို့ရာထမီ၊ မိသထာထထမီပူဇော်
 ဆင်ကာဓားအပေါ်မှာ တံပိုးဖွတ်ရကြမည်။ ငါ
 သည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ခြံ
 သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ ခုတိယနှစ်၊ ခုတိယထ၊ အရက်နှစ်ဆယ်
 မြောက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုဏ်းတိမ်သည် ထထီ
 ၁၃ အခံဇွတ်ထဲတော်မှ ကွာမြောက်သည် ခြင်္စင်၊-
 ၁၄ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထီနာတောင်မှ
 ခရီးသွားကြ၏။ နောက်တစ်နှစ်မိုဏ်းတိမ်သည်
 ၁၅ ပါရန်တော၌တည်နေ၏။- ထိုသို့ထာဝရဘုရား
 သည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အ
 ၁၆ တိုင်း၊ ပဌမခရီးသွားခြင်းကိုပြုကြ၏။- ထုထပ်
 ၁၇ အစည်အတိုင်း၊ အလုံးအရင်းထိုသည်၊ အထံ
 ၁၈ နှင့်တကွရွှေဦးစွာ ခြံသွားကြ၏။ ထုထပ်ကို၊ အ
 ၁၉ မိန့်တော်သော နာမည်အုပ်ရ၏။- ဣသရိတပ်ကို၊
 ၂၀ ခုထာသားနာသနေထအုပ်ရ၏။- ဇာဗုထုန်တပ်
 ၂၁ ကို၊ ဖေထုန်သားလောထအုပ်ရ၏။- ထဲတော်
 ကို ပြုတ်စွန့်၊ ဝေရုဇုန်သား၊ ဖေရာဗိ သားတို့
 ၂၂ သင်္ဃိထဲတော်ကိုအစားထုတ်၍ သွားကြ၏။- ခုစင်

တပ်စုစည်စုထိုင်း၊ စုထုံးစုရင်း၊ ထိုထည်၊ စု
 ထံ၌တကွရှိသွားကြ၏။ စုမင်းတပ်ကို၊ ရွှေရေ
 ၈၈ ထားဝေလှေအုပ်ရမ်း၊ မြိမောင်တပ်ကို၊ နေရံ၌
 ၂၀ ထားရွှေထုရှေ့ထုအုပ်ရမ်း၊- ဂမ်းတပ်ကို၊ ရွှေထ
 ၂၀ ထားရွှေထုအုပ်ရမ်း၊- ကောထတံသားထို
 ထပ်၊ ထပ်၌ရှင်းရာရွာတန်ဆာထိုကိုထမ်းထွက်
 ရှိသွားကြ၏။ သူထိုမရောက်မှီစုရင်းသွားသော
 ၂၂ သူထိုထည်၊ ထဲတော်ကိုထုထောင်ရကြ၏။- ၈၈
 မိမိတပ်စုစည်စုထိုင်း၊ စုထုံးစုရင်း၊ ထိုထည်၊
 စုထံ၌တကွရှိသွားကြ၏။ ၈၈ မိမိတပ်ကို၊ စုမိ
 ၂၃ ထပ်သားဝေလှေမာအုပ်ရမ်း၊- မနာရွှေတပ်ကို၊
 ၂၃ ပေပါရေသားဂါ၊ လှေထုအုပ်ရမ်း၊- မထီပိန်
 ၂၃ တပ်ကို၊ မိမိခိုသားထုတပ်ရမ်း၊- နောက်
 ဆုံးတပ်တည်းဟူသော၊ ဝန်တပ်စုစည်စုထိုင်း၊
 စုထုံးစုရင်း၊ ထိုထည်၊ စုထံ၌တကွ ရှိသွား
 ကြ၏။ ဝန်တပ်ကိုထပ်၌သွား၊ စုတေဇာအုပ်ရ
 ၂၃ ၏၊- ထာရွာ တပ်ကို၊ ဩကရန်သား၊ ပါရှေ့ထ
 ၂၃ အုပ်ရမ်း၊- နထာထိတပ်ကို၊ နေနံသား၊ စုထီရ
 ၂၃ အုပ်ရမ်း၊- ထိုသို့အသရေထစုမျိုးသားထိုသည်
 ရှိသွားသောစု၊ တပ်ရွာ၊ စုစည်စုထိုင်းရှိ
 ခ်ရင်းသွားကြ၏။
 ၂၃ မောရွှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဂတိတော်
 စုထိုင်း၊ ငါထိုစား၊ မောတော်မူမည် စုရပ်သို့၊
 ငါထိုသည်ထစုရမ်းသွားကြ၏။ ငါထို၌စုထု
 ထိုက်၌ထာပါ၊ ငါထိုသည်ကျေးဇူးပြုပါမည်၊
 ထာဝရဘုရားသည်၊ အသရေထစုမျိုးသားထို
 ၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူမည် ဂတိရှိပါ၏ထု၊ မိမိ
 ထောကွမ မိရန်စုမျိုး၊ ရွှေထထား၊ ဟောဗတ်
 ၃၀ စားဆိုလျှင်၊- ဟောဗတ်က၊ ငါထိုထံမသွား
 ပါ၊ ငနေရင်းပြည်၊ ငထေထွထစုမျိုး၊ မှီရာသို့ပြန်
 ၃၀ သွား ပါမည်ထု၊ မောရွှေစား ဆို၏၊- မောရွှေ
 ကထည်း၊ ငါထိုကိုစွန့်ပြစ်၍မသွားပါနှင့်၊ သင်
 ထိသည်စုထိုင်း၊ ငါထိုသည်တော၌စားခန်း၊ ခု
 ၃၁ ရမည်းသင်သည်၊ ငါထိုကွပ်ပြင်ရပါ၏၊- ငါထို
 ၌စုထုထိုက်လျှင်၊ သာဝရဘုရား၊ ပြုတော်မူ
 သောကျေးဇူးတော်ကို၊ ငါထိုသည်ခံရသည်စု
 ထိုင်း၊ သင်၌ကျေးဇူးပြုပါမည်ထုဆိုလေ၏။
 ၃၃ အသရေထစုမျိုးသား ထိုသည်၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ တောင်တော်မှထွက်၍၊ သုံးရက်ကွာ
 သောခရီးကိုသွားကြ၏။ ထိုသုံးရက် ကွာသော
 ခရီးကို သွား ကြစည်၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ ပဋိ
 ဩဇာထံတာထည်၊ သူထိုစုခရီးခရီးကွာထ

၃၃ ရပ်ကို၌၊ သူထိုရွှေက သွားလေ၏၊- သူထို
 ထည်လေစုရမ်း၌တပ်ရှိ၍ သွားသောစု၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏မိမိ၊ တိမ်ထည် သူထို စုပေါ်၌
 ၃၃ စု၏၊- ထင်တာတော်သွားသောစု၊ စောရွှေ
 က၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်
 ၏ရန်သူထိုသည်လွန်ကြပါစေသော၊ ကိုယ်တော်
 ကိုရန်၊ သော သူထိုသည် ရွှေတော်မှ ပြေးကြပါ
 ၃၃ စေသောဟူ၍၎င်း၊- သင်တာတော်မသွားစုရပ်
 နေသောစု၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အသရေထစု
 မျိုးသား၊ ထထောင် စသောငါးမြို့ရာသို့ ပြန်လာ
 တော်မူပါဟူ၍၎င်းလျှောက်ဆိုလေ၏။
 ၃၃
 ၃၃ တန်လူဗျား ထိုသည်၊ စုလိုတော်မပြီသော
 မြည်တမ်းမြင်းကိုပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား
 ထည် သူထိုစုကားကို ကြား၍ စုထွက် ထွက်
 တော်မူ၏။ နှိုတော်မူသော မီးသည် သူထိုထွင်
 ထောင်၍၊ တပ်စုစုစုစုခန်း၌သောသူစုမျိုးထို
 ၃၃ ကိုသေစေလေ၏၊- သူဗျားထိုသည်မောရွှေစား
 ထော်ထင်၍၊ မောရွှေသည် ထာဝရဘုရားကိုစု
 ၃၃ တောင်းထဖြင့်မီးပြိမ်းလေ၏၊- ထာဝရဘုရား၏
 မီးသည် သူထိုထွင်ထောင်သောကြောင့်၊ ထိုစု
 ရပ်ကို၊ တမေရဟူသောစုမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။
 ၃၃ အသရေထစုမျိုးသားထို၌ရှေ့ရှေ့ထွက်
 ပါသော၊ တပါးစုမျိုးသားထိုသည် ထောင့်ထ
 သောပိတ်စွဲလမ်းကြမ်းအသရေထစုမျိုးသား
 ထိုသည်ထည်၊ တခန်းငိုထွေးလျက်၊ ငါထိုစား
 ရာသို့ သဲထားကို ထထထံသို့ ပေးလိမ့် မည်
 ၃၃ နည်း၊- အကုဏ္ဍပြည်၌ စုထိုစုလျှောက် စားရ
 သောငါးသား၊ သခွါးသီး၊ ဝရဲသီး၊ ကြက်ထွန်စု
 နီ၊ စုပြု၊ စုရင်း၊ စုမျိုးမျိုးထိုကို ထောင်းစေ၏၊-
 ၃၃ သရမှာ ငါထိုထသက်သည် ထား လျှော့ပြီ၊ ဤ
 မနုဗ္ဗတပါး၊ တစုံတရာကို မှုမပြင်ရထုဆိုကြ၏၊-
 ၃၃ မနုဗ္ဗသည်နံ့စေ့နှင့်တူ၍၊ ဗေထသင်စုကဲ့သို့
 ၃၃ စုထင်း၊ မြင်၏၊- လူဗျား ထိုသည် ထည် ထည်
 လျက်မနုဗ္ဗကိုစုသိမ်း၍၊ ဆုံ၌ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်း
 မြင်းကို ပြုပြီ၊ ထိုနှင့်ပြုတ်ကြ၏။ ရန်ခြားကို
 ထည်းထုကြ၏၊ စုရသာသည်၊ ရန်ထိကျော်စု
 ၃၃ ရသာနှင့်တူ၏၊- ခားခန်းကွာထရပ်၌ညည်းစု
 ခါးနှင့်စုထုမနုဗ္ဗကွတတ်၏။
 ၃၃ ထိုစုခါလူဗျား၊ ထသီး၊ ထသီးထိုသည်၊ မိမိထဲ
 တံခါးဝ၌ မိမိ တိပ်ထောင်နှင့် တကွ ငိုထွေးကြ
 သည်ကို၊ မောရွှေကြားရမ်း၊ ထာဝရဘုရားထည်

ခြင်းစွာအစွဲကတွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်
 ၁၁ ကိုမောရှေ သိမြင်လျှင်- ဤလူအပေါင်း၊ ထိုကို
 ထမ်းစေလျှင်၊ သူတို့ကိုကိုယ်တော်ကျန်အပေါ်မှာ
 တင်၍၊ အထယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲ
 တော်မူပါသည်။ အထယ်ကြောင့် ရွှေတော်၌
 ၁၂ ဓမ္မာနာမရဘဲနေရပါသည်။- သူတို့ထိုးထား
 ချား၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍၊ အ
 ထိန်းသည်၌ရှိသူငယ်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဤလူ
 တို့ကို မိုက်မြိုက်ဆောင် လေ့သူ၊ အကျွန်ုပ်
 အားမိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူအပေါင်း
 ၁၃ ထို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် ဝန်ဆောင်ပါသ
 ၁၄ ထောစ ခွားမြင်ပါသကဲ့သို့- ဤလူအပေါင်းထို့
 အားကျွေးရာသို့ အမဲသားကို၊ အကျွန်ုပ်သည်
 အထယ်မှာရရှိင်ပါစံနည်း၊ သူတို့က၊ အကျွန်ုပ်
 ၁၅ ထို့စားရာသို့ အမဲသားကို ပေးပါလျှင်၊ မိကျွေး
 လျှက် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းကြပါ၏။- ဤလူအ
 ပေါင်းထို့ကို၊ အကျွန်ုပ်တသောက်တည်းသာမ
 ဆောင်ရွက် နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသော ဝန်
 ၁၆ ထည်းလေး လွန်းပါ၏။- ထိုသို့အကျွန်ုပ်၌ ပြု
 တော်မူလျှင်၎င်း၊ ဝိတ်ထွေတော်မူလျှင်၎င်း၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို အလျှင် အမြန် သေစေတော်မူပါ။
 ကိုယ်ဆင်းရဲကို၊ ကိုယ်မသိမမြင်ပါစေနှင့်လျှင်၊
 ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆို၏။
 ၁၇ ထာဝရ ဘုရား ကထည်း။ သင် ကွမ်း ကွပ်
 သော ဣသရေလ အမျိုးသား၊ အသက်ကြီးသူစု
 ၁၈ နှစ် ကျိပ် ထို့ကို၊ ငရွှေမှာ စုဝေး ခေါ်ပြီး လျှင်၊
 ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ထဲတော်သို့ ခေါ် ခဲ့၍၊
 ၁၉ သင်နှင့် အတူ ရပ်နေ ကြလေသော- ငါသည်
 ထည်း။ ထိုအရပ်သို့ဆင်းသက်၍ သင်နှင့် နှုတ်
 ဆက်မည်။ သင့် အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောမိ
 ညည်းအမျိုးကိုငါလွှတ်သူထို့အပေါ်မှာတင်မည်။
 ဤလူထို့ကို၊ သင်တသောက်တည်းသာဆောင်
 ရွက်ရမည်မဟုတ်။ ထိုအသက်ကြီးသူထို့သည်
 ၂၀ မိုင်းညီ၍ ဆောင်ရွက် ရကြမည်။- သင်သည်
 ထည်း။ လူများထို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နက်
 ခန့်နေ့အဖို့ကိုယ်ကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြလေ့၊
 အမဲသားကိုစားရကြမည်။ သင်ထို့က၊ အထယ်
 သူသည် ငါထို့အား၊ အမဲသားကို ပေးလိမ့် မည်
 နည်း။ အရုတ္တုပြည်၌နည်း၊ ငါထို့သည်ဗျမ်း
 ထာဝရဘုရားကြံငြိလျှင်၊ မိကျွေးလျှက်ပြောဆိုသံကို
 ထာဝရဘုရားကြားသောကြောင့်၊ အမဲသားကို
 မေးတော်မူသဖြင့် သင်ထို့သည် ဝေးရကြမည်။

၁၁ တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ အရက်
 ၂၀ နှစ်ထယ်သာစားရကြမည်မဟုတ်။- သင်ထို့မှာ
 ခေါင်းထဲက အမဲသားတွက်၍၊ ရွံ့ရာဖြစ်သည်
 တိုင်အောင်၊ တထပတ်ထုံး စားရကြမည်။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ သင်ထို့တွင်ရှိတော်မူသောထာ
 ဝရဘုရားကို၊ သင်ထို့သည်မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊
 ငါထို့သည် အရုတ္တုပြည်မှ အထယ် ကြောင့်
 တွက် လာရကြသနည်းလျှင်၊ ရွှေတော်၌ မိကျွေး
 လျှက် ပြောဆို ကြပြီတကားလျှင်၊ မောရှေ အား
 ၂၀ မိန့်တော်မူ၏။- မောရှေ ကထည်း။ အကျွန်ုပ်နှင့်
 ဆိုင်သောလူသောကြားပေါင်း၊ မြောက်သိန်းမြို့
 ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်က၊ တထစားရာသို့
 သူတို့အားအမဲသားကိုငါပေးမည်လျှင် မိန့်တော်
 ၂၁ မူပါသည်တကား။- သူတို့ကို ဝ စွာကျွေးမြင်းငှါ၊
 သိုး၊ ဆိတ်နွားစုထို့ကိုသတ်ရပါမည်လော၊ သို့မ
 ဟုတ်၊ ဝ စွာကျွေးမြင်းငှါ ပင်ထယ် ငါး မြို့သရွာ
 ထို့ကို စုဝေး ရပါမည် လောလျှောက်လျှင်။-
 ၂၂ ထာဝရ ဘုရား က၊ ထာဝရ ဘုရား ထက် ထိုသ
 ထော၊ ငစကားတည်းမည်၊ မတည်းမည်ကို သင်
 သိလိမ့်မည်လျှင်၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ မောရှေသည်တွက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏စကား
 တော်ကို လူများထို့အား ဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊ အမျိုး
 သားအသက်ကြီးသူ စုနှစ်ကျိပ်ထို့ကို စုဝေးစေ
 ၂၄ ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်ပတ်ထည်၌
 ထားလေ၏။- ထာဝရဘုရားသိမိမိမိ၊ တိမ်မြင့်
 ဆင်းသက်၍၊ မောရှေနှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။
 မောရှေအပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောမိညည်းအမျိုး
 ကိုလူ၍၊ အသက်ကြီးသူ စုနှစ်ကျိပ်ထို့အပေါ်
 ၂၅ မှာတင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုမိညည်းသည်သူထို့အ
 ပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောအခါ၊ သူထို့သည်ပရော
 ၂၆ ဝက်ပြု၍ မပြတ် မမဲ ဟောကြ၏။- ထိုလူစု၌ပါ
 သောသူ၊ လေဝ်နှင့်မေဗ်ထို့သည် ဓာရင်းဝင်
 သော်လည်း၊ ထဲတော်သို့မသွားဘဲတပ်ထဲမှာနေ
 ရန်စည်တွင်၊ သူထို့အပေါ်မှာ ထိုမိညည်းကျိန်း
 ၂၇ ဝပ်သဖြင့်သူထို့သည်ဝပ်ပြီးပရောဝက်ပြု၍၊ တပ်
 ၂၈ ထဲမှာ ဟောကြ၏။- ထုလင် တသောက် သည်
 ထည်း။ မောရှေထံသို့ငြင်း၍၊ လေဝ်နှင့်မေဗ်
 ထို့သည် တပ်ထဲမှာ ပရောဝက်ပြု၍ ဟောပါ၏
 ၂၉ ထုလျှောက်လျှင်။- မောရှေ၏လက်ထောက်ဖြစ်
 သောထုလင် နှုတ်သားထောစူက၊ သခင်မောရှေ၊
 ၃၀ သူတို့ကို ဆီးတားတော်မူပါလျှင်ဆိုသော်။- မော
 ရှေက၊ သင်သည်ငစထွက်ပြုလှသောမိတ် မှီသ

ထော၊ ထာဝရဘုရား၏ထူးစေပါင်းကိုသိသည့် ပ
 ရောဇာတ် ဖြစ်ကြ ပါစေထော၊ ထာဝရ ဘုရား
 ထည်၊ ဝိညာဉ် တော်ကို ထုထို စ ပေါ်မှာ တစ်
 ၈၀ တော်မူပါ စေသောထု ဆိုပြီးမှ၊- ဣသရေလစ
 မျိုးသား၊ အထက်ကြီးသူ ထိုနှစ်ထု၊ တပ်ထဲ
 ထို့ပြန်သွားစေ၏။

၈၁ ထိုစခါထာဝရဘုရားသည်ထေကိုစေထွတ်
 ဖြစ်၊ ငှားစွားကို ပင်ထက်မှစောင့်ခဲ့သဖြင့်၊ တပ်
 ပတ်သည်၊ တရုတ်ခရီးမီထိုင်တိုင်ကွာသောစ
 ရပ်ထိုင်းမြေပေါ်မှာရှုရှင်တောင်ခန့်မျှစင်းစေ
 ၈၂ တော်မူ၏၊- ထုရှားသည်တနေ့ထုံး၊တညည်း
 ထုံး၊ နက်ခန့်လည်းကောင်းထုံးထင်၊ ငှားစွားကိုစု
 ထိမ်းကြ၏၊ နည်းနည်း၊ ထိမ်းသော သူသည်၊
 ဆယ်တော့ကို ထိမ်းရ၏၊ တပ်ပတ်သည် စ
 ၈၃ ရပ်ရပ်ခွဲခြားကြ၏၊- သို့ရာတွင်၊ငှားသားကို
 ထိုက်၍မဝါးမှီ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူထိုကို
 စေရှက်တော် ထွက်၍၊ အထွန် ပြင်သော ထေး
 ၈၄ နှင့်ပါးစိတ်တော်မူ၏၊- တောင့်တသောသူထို
 ကိုထင်းပြိုဟ်ရာထိုစေရပ်ကို၊ ကိမြုတ်ထထွတ်
 ၈၅ ထုသော အမည်ဖြင့် ဖွည့်စေ၏၊- ထုရှားထို
 ထည်၊ကိမြုတ်ထထွတ်စေရပ်မှထွက်ပြီးလျှင်၊
 ထာဝရစုတ်စေရပ်သို့ရောက်၍နေကြ၏။

၁၂

• မောရှေသည် ကုမ္မာဏ္ဍိယသား မိစ္ဆန္ဒနီဇာတ်
 ထည်ဖြစ်၍၊ ထိုမိစ္ဆန္ဒနှင့် မိမိထံနှင့်အာရုံ
 ၂ ထည်မောရှေကိုစေပြစ်တင်လျှက်၊- အကယ်၍
 ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဖြင့်သာ ဈာ
 ဖိတ်ပေးတော်မူသော၊ ငါထို အားဖြင့်ထည်၊
 ပေးတော် မမူသောထု ဆိုကြ၏၊ ထိုကားကို
 ၃ ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏၊- မောရှေသည်၊
 မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေသော ထူးစေပါင်းကိုထက်
 ၄ ထာ၌နှုတ်ထိပ်စွေသောသောထို၍၊- ထာဝ
 ရဘုရားကထည်၊ ထင်ထို သုံးယောက် ထည်
 ပမိထထတ် စည်းဝေးရာ ထဲတော်သို့ထွက်သွား
 ကြသောထု၊ မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိမိထံထိုအား
 ၅ စုတ်စုတ်၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သူထိုသည်ထွက်သွား
 ၆ ကြ၏၊-ထာဝရဘုရားသည်မိုက်၊တိမ်တိုင်ဖြင့်
 ထင်းသက်၍၊ ပမိထထတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
 ထံစားဝန် ရပ်လျက်၊ အာရုန်နှင့် မိမိထံကိုပေါ်
 ၇ တော်မူ၍၊သူထိုသည်ညည်ကပ်ကြ၏၊- ထာဝရ
 ဘုရား ကထည်၊ င ကောင်းကို နားထောင် ကြ
 စော့၊ထင်ထိုတွင်ပရောဇာတ်ရှိလျှင်၊ ငါထာဝရ

ဘုရားသည် ထိုထု၌ ထူးစောင့်အေးစွာပါရှိစေ
 ဖြင့်ကိုယ်ကိုမြဲမည်၊ ထိုမထုတို့၊ အိမ်စင်အေး
 ၈ ဖြင့် ဈာပိတ်ပေးမည်၊- အိမ်တော်တစ်စုံထံ၌
 ထည့်စောင့်သော၊ ကျွန်မောရှေသည် ထိုထို
 • ထုတ်၊-ထု၌ဈာပိတ်ပေးသောစခါ၊နက်ခန့်သော
 စကားအားဖြင့် မပေး၊ ကိုယ်ထိုင် ကိုယ်ကြိမ်
 ထင်ရှားစွာ ဈာပိတ်ပေးမည်၊ သူထည်ထာဝရ
 ဘုရား၏ဝံ့သဏ္ဌာန်ကိုထည်၊မြင်ရမည်၊ ထိုမြင်
 ဖြစ်သင်ထိုသည့် ကျွန်မောရှေကိုအထက်ကြောင့်
 ၉ အမြင် တင်ပုံသနည်း၊ထုမိန့်တော်မူလျက်၊- အ
 ဈာတ်တော် ထွက်၍၊ ထာဝရ ဘုရား ကြံ သွား
 ၁၀ တော် မူသဖြင့်၊- မိုက်၊တိမ်ထည် ထဲတော်စ
 ပေါ်မှာကွာသွား၏၊မိမိထံထည်ထည်၊ နှုနာနှုတ်
 မိုက်၊ပွင့်ကဲ့သို့မြဲစေ၏၊ အာရုန်ကြည့်၍၊ မိမိ
 ၁၁ ထံသို့သည်ကိုမြင်လျှင်၊- ထိုအကျွန်ုပ် ထစင်း၊အ
 ကျွန်ုပ်ထိုသည်မိုက်သောအမှုကိုမြဲမိ၍၊မြစ်ရှား
 သောအပြစ်ကိုအကျွန်ုပ်ထိုအပေါ်မှာတင်တော်
 ၁၂ မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏၊- ရွာစ
 ကပင် ကိုယ်အသားတဝက်ထွက်သော အထေး
 ကောင်ကဲ့သို့၊သူထည်မမြင်ပါစေနှင့်ထုထောင်း
 ၁၃ ပန်လျှင်၊- မောရှေက၊ ထိုဘုရားသခင်၊သူ၏စ
 နာကို ပြောလေတော်မူပါ၊၊အကျွန်ုပ်ထောင်း
 ပန်ပါ၏ထု၊ ထာဝရဘုရားအားတော်ထင်ထေ
 ၁၄ စ်၊-ထာဝရဘုရားကထည်၊ သူ၏အထည်ထု
 စ်ဈာတ်နှာကို တံထွေးနှင့်ထွေးနဲ့ရှာသွားလျှင်၊
 သူထည် ခုနှစ်ရက်ပတ်ထုံး၊အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံ
 ရမည်မထုတ်သော၊ ယခုတွင်သူကိုနှင်ထုတ်၍၊
 ခုနှစ်ရက်ပတ်ထုံးတပ်ပြင်မှာနေစေ၊ထိုနောက်မှ
 တပ်ထဲထို တာန်ဝင်စေထု၊ မောရှေအား မိန့်
 ၁၅ တော်မူသည်ထုတိုင်း၊- မိမိထံကို နှင်ထုတ်၍၊
 သူထည် ခုနှစ်ရက်ပတ်ထုံးတပ်ပြင်မှာနေရ၏၊
 မိမိထံအနာ မပြောကဲ့သို့ ထိုင်စောင့် ထုရှားထို
 ၁၆ ထည်ခရီးမသွား၊ထဲနေကြ၏၊- ထိုနောက်၊ထာ
 ဇရုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍၊ ပါရန် ထော၌ ထဲ
 စောက်ကြ၏။

၁၃

• တာန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်
 ၁ တော်မူသည်ကား၊- ဣသရေလစမျိုးသားထို
 အားငါပေးသောခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်း
 ၂ ငှါ၊ အမျိုးအနွယ်အထီးအသီးထဲက အထွေအ
 မျိုးသူကြီးဖြစ်သောသူ၊တမျိုးတထောက်ရှိစွာ
 ၃ ကောက်၍စေထွတ်ထော့ထု၊-ထာဝရဘုရား

ထားတော်မူသည့်အထိမ်း၊ မော့ရှေ့သည့်လူထို
 ကိုပါရန်တောကဏ္ဍဝတ်ထမ်း၊ လောကတော
 သူအပေါင်းထိုသည် အသရေထမမျိုး၌ အကဲ
 ၄ အစွဲ၊ ခြင်ကြမ်း-လူထိုအမည်ကား၊ ဂုဗင်အမျိုး၊
 ၅ ဇာတ္တု၊ ရသား၊ ဂ္ဂုဇာ- မြဲမောင်အမျိုး၊ တောမိ
 ၆ ထမ္မာသတ်- လူအမျိုး၊ ယေရုဇာသားကား
 ၇ ထမ်း- အသမာအမျိုး၊ ထောသတ် သား အဂါ
 ၈ ထီး- ဝေရိဓိအမျိုး၊ နှုန်သား၊ ဩဇ္ဈေ- ဗဟိဒ္ဓိ
 ၉ အမျိုး၊ ဘုရသား၊ ပါထတီး- ဇာ၊ ဘုရန် အမျိုး၊
 ၁၀ တောပိသား၊ ဂါဒေထီး- တောသတ်သားတွင် မ
 ၁၁ နာရှေ့အမျိုး၊ သုထိသား၊ ဂမ္ဘိ- ဝန်အမျိုး၊ ဂမေတ္တိ
 ၁၂ သားအမေတ္တိ- အာရှာအမျိုး၊ မိဂေတ္တိသား
 ၁၃ သေသုရ- နထာလိအမျိုး၊ ဝါဓိသား၊ နာဘီး-
 ၁၄ ဝန်အမျိုး၊ မာမိသား၊ ဂွေထ တည်း၊ ဟူသော၊-
 ၁၅ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း၊ ခေပြင်းငှါ မော့ရှေ့
 ထွက်သော သူထိုစံ အမည်တည်း၊ နှုန်သား
 ဩဇ္ဈေကို၊ ထောရှုတူသော အမည်ဖြင့်မော့ရှေ့
 ၅၅ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း၊ ခေပြင်းငှါ မော့ရှေ့
 ထွက်သော၊ သင်ထိုသည်တောင်စွတ်နှာထမ်း
 ဖြင့်သွား၍၊ တောင်မိုးပေါ်သို့တက်ကြလော့-
 ၆၀ ထိုပြည်သည်အထက်သို့သောပြင်ဖြစ်သနည်း၊
 ပြည်သားထိုသည်အားကြီးသလော၊ အားနည်း၊
 ၆၁ သလော၊ ဈားသလော၊ နည်းသလော- သူထို
 နေသောပြည်သည်ကောင်းသလော၊ မကောင်း
 ထော၊ သူထိုနေသောမြို့ရွာတို့သည်အထက်သို့
 နည်း၊ ထဲနှင့်နေကြသလော၊ မိုင်ခွဲသောမြို့နှင့်နေ
 ၇၀ ကြသလော- ထိုမြို့သည်ကောင်းသလော၊ မ
 ကောင်း သော၊ တော ဈား သလော၊ နည်း သ
 လောထု ကြည့်စု ကြလော့၊ ရဲရင့်သောမိတ် မှီ
 ကြလော့၊ သစ်သီးအမျိုးကိုထည်ယူခဲ့ကြလော့
 ထု မှာထိုက်ထမ်း၊ ထိုကာလ သည် ခပွန်သီး
 ၇၅ နေကာသဖြစ်သတည်း၊
 ၈၀ ထိုသူထိုသည်မိနောမာသွား၍၊ အာမတ်မြို့
 ထိုလောက် သောလမ်းနား၊ ရဟောထ မြို့ ထိုင်
 ၈၅ အောင်ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းကြမ်း- တောင်
 စွတ်နှာ၌ရှောက်သွား၍ အာနကအမျိုးသား၊
 အထိမန်း၊ ရှေ့၊ တာထဲနေသော ထေပြန်မြို့
 ထိုရောက်ကြမ်း၊ ဟေပြန်မြို့ကား၊ ထဲဂုဏ်ပြင်
 ၉၀ နှင့် ဇောနုမြို့တည်း၊ ဂုဏ်နှစ်ကတည်းသောမြို့
 ၉၅ ဖြစ်သတည်း- ရှေ့ကောထမျှင့်သို့ရောက်လျှင်၊
 အသီးတပြတ်ပါသော ခပွန်နှယ်ပင် အဝတ်ထ

ဝက်ကိုရုတ်၍၊ ထုနှစ်သောထံ ထိုထည်ထမ်း
 ထီးနှင့် ထမ်းကြမ်း၊ ထဲလဲသီး၊ ထောသော
 ၂၄ သီးဈားကိုထည်း၊ ထောင်ခွဲကြမ်း- အထရေထ
 အမျိုး၊ သား၊ စုတ် ထု သော ခပွန်သီး၊ မြတ် ကို
 ထောက်၍၊ ထိုမျှင့်ကိုရှေ့ကောထမျှင့်တူသော
 ၂၅ အမည်ဖြင့်၌သတည်း- အရက်ထေးထော်
 ထွန်မှ၊ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသော အပူပြီး၍
 ပြန်ထာကြမ်း၊
 ၂၆ မော့ရှေ့နှင့် အာရုန်၌စွတ်၊ အထရေထအမျိုး၊
 ထားပရိထက် အပေါင်းထိုနေရာပါရန်တော
 ကာရှေ့အရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ပရိထက်
 အပေါင်း ထိုအား ထိတမ်း ကြား၊ ပြော၍၊ ထို
 ၂၇ ပြည်၌ သီးသောအသီးကို ပြကြမ်း- မော့ရှေ့
 အား ထည်း၊ အကျွန်ုပ် ထိုသည် ကိုယ် ထော်
 လောကတောပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ၊ အကယ်
 စင်စစ်ထိုပြည်သည်၌ နှင့် ပျားရည်မီးသောပြင်
 ဖြစ်ပါ၏၊ ဤအသီးထိုကား၊ ထိုပြည်၌သီးသော
 ၂၈ အသီးဖြစ်ပါ၏- သို့အတွင်း၊ ပြည်သူပြည်သား
 ထိုသည် အားကြီးပါ၏၊ မိုင်ခွဲသော မြို့ကြီးနှင့်
 နေကြပါ၏၊ ထိုအာနက၊ အာနကအမျိုးသားထိုကို
 ၂၉ ထည်း၊ မြင်ရပါ၏- အာမထက် အမျိုးသားထို
 သည်တောင်ထက်၌၎င်း၊ ထိထိုထူးထေစုသို့ထူး
 အာမောရီလူထိုသည် တောင်မိုးပေါ်၌၎င်း၊ ခါ
 နာနီလူထိုသည်ပင်ထယ်နား၊ ယေရုဇာန်မြစ်နား
 ၃၀ ၌၎င်းနေကြပါသည်လျှောက်ဆိုကြမ်း- ကာ
 ထက်ကလည်း၊ ခွက်ခွင်း၊ မှီသွား၍၊ ထိုပြည်ကို
 ထိမ်းထုကြမ်း၊ အောင်နှံ ကောင်းသည်ထုဆို
 ၃၀ ၍၊ မော့ရှေ့ရှေ့ရာထုဈားထိုကိုပြစ်စမ်း- ထု
 နှင့်အတူလိုက်သွားသောသူထိုကား၊ ထိုပြင်သား
 ထိုကိုငါထိုမထိုက်နှိုင်း၊ သူထိုသည်၊ ငါထိုထက်
 ၃၂ သာ၍သားကြီးကြသည်ဟူ၍၎င်း- ငါထိုသွား
 ၍ စူးစမ်းသောပြည်သည် မိမိသားထိုကို ခွတ်
 ထီးတတ်၏၊ ငါထိုထေမြင်သော ပြည်သား အ
 ၃၃ ပေါင်းထိုသည် ထလွန်အရပ်မြင့်ကြမ်း- ကိုယ်
 ကြီးသော လူအမျိုးအနှယ်၊ အာနကအမျိုးအ
 နှယ် ဖြစ်၍၊ အလွန် ကြီးမားသော သူ ထိုကို
 ထည်း၊ မြင်ခဲ့ ကြပြီ၊ သူထိုရှေ့ရာ ငါထို ထည်း၊
 ကိုယ်အထင်အတိုင်း၊ နှံကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြမ်း၊
 သူထိုအထင်အတိုင်းထည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြသည့်
 ဟူ၍၎င်း၊ မိမိထိုစူးစမ်းသောပြည်ကို၊ အထရေ
 ထအမျိုးသားထိုအား မကောင်းသော ထိတမ်း
 ကိုကြားပြောကြလေ၏

၁၄

- ထိုအခါ ပရိသတ် အပေါင်း ထိုသည် အထံ ကိုသွင်း၍မြည်တမ်းသဖြင့်၊ တညည့်ထုံးငိုကျွေး
- ၂ ကြမ်း- ဣသ ရေထ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းထိုသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အခြံ တင်သော စကားနှင့် မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့ သည်အဲဂုတ္တုမြည်၌မသေပါလေ။ ဤတော၌မ
- ၃ သေပါလေ- ငါတို့သည်ထားဖြင့်သေ၍၊ သား မထားတို့သည် ရန်သူထက်သို့ ရောက်စေခြင်း ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အထယ်ကြောင့် ငါတို့ ကိုအိုစရပ်သို့ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း၊ အဲဂုတ္တု မြည်သို့ပြန်ကောင်းသည်မဟုတ်သောဟု၊ မော
- ၄ ရှေ့နှင့် အာရုန်အားဆိုပြီးမှ- တဖန်လူတစ်စုံတယောက်ကိုမျိုးမြှောက်၍၊ အဲဂုတ္တုမြည်သို့ပြန် ကြမ္မီဟု၊ တယောက်ကိုတယောက်ဆိုကြမ်း-
- ၅ အောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး သား ပရိသတ် အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပီ ပီ
- ၆ လျက်နေကြမ်း- ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းသောလူ စုထဲက နှုတ်သား ယောရှ၊ ယေဇုနာန် သား ကာလက်တို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်၍-
- ၇ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ခေါ် လျက်၊ ငါတို့ရှောက်သွား၍ စူးစမ်းသောပြည် သည်အထွန်တရာကောင်းသော ပြင်ဖြစ်ပါ၏-
- ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုနှစ်သက်လျှင်၊ နှို နှင့်ဈားရည်စီးသောထိုပြည်သို့ငါတို့ကိုဆောင်
- ၈ သွင်း၍၊ အပိုင်ပေးတော် မူလိမ့်မည်- ထာဝရ ဘုရားကို မဝန်ကန်ကြပါနှင့်၊ ထိုပြည်သူ ပြည် သားတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်၊ သူတို့သည်ငါတို့ စားစရာတို့ဖြစ်ကြ၏၊ သူတို့၌အမှီတကဲမရှိ၊ ထာ ဝရဘုရားသည် ငါတို့ထက်၌ရှိတော် မူ၏၊ သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်ဟုပြောဆိုကြ
- ၉ ယေသော်- ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်စေခြင်းငှါမီ ရင်ကြမ်း ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့ နှာ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ထဲတော်၌ ထင်ရှား ယေ၏-
- ၁၀ ထာဝရ ဘုရားက ထည်း၊ ဤလူမျိုး သည်အ ထယ်မှ ကာလ ပတ်လုံး ငါ့ကို မမြဲ မသေ့မြဲကြ လိမ့်မည်နည်း၊ သူတို့၌ ငါပြန်ပြီးသမျှ သောမှို မိတ် ထက္ခဏာ တို့ကို မြင်ရ သော် ထည်း၊ အ ထယ်မှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမယုံဆဲနေကြ လိမ့်

- ၁၂ မည်နည်း၊ သူတို့ကိုကာလနာစေးမြင့်ငါသဉ် မှီအိမ်ခတ်၍၊ သား၏အရာကိုနှုတ်မည်၊ သူတို့ ထက်သင့်ကိုသာ၍ စည်ပင်သောအမျိုး၊ သာ၍ တန်ဖိုးကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု၊ မောရှေ
- ၁၃ အားမိန့်တော်မူ၏- မောရှေကထည်း၊ ကိုယ် တော်သည် ဤလူမျိုးကို၊ တန်ဖိုးတော် အားဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ထဲက နှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ဤသီတင်းကို အဲဂုတ္တုလူ
- ၁၄ တို့သည် ကြားပြန်လျှင်- ဤပြည်၌နေသောသူ တို့အား သီတင်း ပြော ကြ လိမ့်မည်၊ ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ် တော် သည် ဤလူမျိုး၌ ရှိတော် မူကြောင်းကို ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ထင်ရှားတော် မူကြောင်းကို၎င်း၊ မိုစီး၊ တိမ်တော်သည် သူတို့ကို ထွန်းမိုး ကြောင်းကို ၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည် နေ့အချိန်၌ မိုစီး၊ တိမ် တိုင်၊ ညည့်အချိန်၌မိုးတိုင်ဖြင့် သူတို့ရှေ့ကကြ
- ၁၅ တော် မူကြောင်းကို ၎င်း ကြားရ ကြပြီး- ယခု မှာ၊ ဤလူမျိုးကို လူ တယောက် ကဲ့သို့ မှတ်၍၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်၊ သီတင်းတော်
- ၁၆ ကိုကြားဘူးသောလူအမျိုးမျိုးတို့က- ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုလူတို့အား ဤမည်သော ပြည် ကိုငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသော်ထည်း၊ ထိုပြည် သို့ သူတို့ ကို ဆောင် သွင်းခြင်းငှါ မတတ် နှိုင့် သောကြောင့်၊ တော၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးဟု
- ၁၇ ပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်- ကိုယ်တော်က၊ ထာဝ
- ၁၈ ရဘုရား သည် သည်းခံသော ထတော၊ သနား သော သတောနှင့် ပြည့် စုံတော်မူထသော၊ အ ဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုထွန်ကျွေးခြင်းအ ပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်ထည်း၊ အချည်းနှီး သက်သက် ဖြေလွှတ်တော် မမူထသော၊ လူအ စည်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင်၊ အထို၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ် ပေး မီ ရင် တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အထို၏အပြစ်ဘုရား
- ၁၉ ရှင် တန်ဖိုး တော် သည် ကြီးပါ မေသော- အဲ ဂုတ္တု မြည်က ထွက် သောရှေ့မှစ၍ ယခုတိုင် အောင်၊ ဤလူမျိုး၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူသည် နည်းတူ၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ၊ ယခုထည်းလွှတ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်း ပန် ပါ၏ဟု၊ ထာဝရ ဘုရားအား လျှောက် ဆို
- ၂၀ လျှင်- ထာဝရဘုရားက၊ သင်တောင်းပန်သည်
- ၂၁ အတိုင်း ငါလွှတ်၏- ငါအထက် ရှင်သည်ဖြစ်

၁၂ ဤ၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်မြေတပြင်
 ၁၂ ထိုမျှ၌မြေထိမိမည်- ဘုန်းတော်ကိုငင်း၊ အ
 ဝုတ္တုမြည်မှစ၍ ဤတော၌၊ ထူးဆန်းသောတန်
 မိုးတော်ကိုငင်းမြင်ရသောထူထပ်ပေါင်းတို့သည်၊
 ၁၃ ဇကောကိုနားမယောင်း၊ ဆယ်ကြိမ်တိုင်စောင်
 ၁၃ ငကို စုံစမ်းသောကြောင့်- သူတို့ ထိုးထား ထို
 အားငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို အကယ်စင်စစ်သူ
 ထိုသည် မမြင်ရကြ၊ ငကိုမမိမသေ ပြသောသူ
 ၁၄ တစုံတယောက်မျှမမြင်ရ- ငကျိန်ကထက်မူ
 ကား၊ ထူးခြားသော သဘောရှိ၍၊ ငနောက်သို့
 ထိုးထိုးထိုက်သောကြောင့်၊ သူသွားခဲ့ ပြီးသော
 ပြည်သို့သူကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့်၊ သူ၏သား
 ၁၅ မြေး ထိုသည် အရှေ့ခံ ရကြ လိမ့်မည်- အာမ
 ထက် အမျိုးသားနှင့် ခါနာန် အမျိုးသား ထို
 ထည် မျှင့်မှာနေကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်ထိုသည်
 နတ်စန်နှင့် ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓထည်၍၊ ဧဝံပင်လယ် ထမ်း
 မြင့်တောသို့သွားကြသောယုဒနတ်တော်မူ၏။
 ၁၆ ထမန် ထာဝရ ဘုရား သည် မောရှေနှင့် အာ
 ၁၇ ရန်အား စီရ်တော် မူသည်ကား- ငကို အပြစ်
 တင်၍ မြည်တမ်းသော၊ ဤပရိသတ် ဆိုးတို့ကို
 အထက်မှ ကာလပတ်ထုံး ငါသည် သည်းခံရ
 ထံနည်း၊ အသရေထမမျိုးသားထိုသည်၊ ငကို
 အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသော စကားတို့ကို ငါ
 ၁၈ ကြားရပြီး- သင်သည်သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်
 မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါအသက် ရှင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သင်ထိုသည်ငကို ကြားစေခြင်းငှါပြောကြ
 သော စကား အတိုင်း၊ သင်ထိုကို ငါပြု မည်-
 ၁၉ သင်ထိုကိုရေတွက်၍ ဇာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
 အသက် နှစ်ဆယ် လွန်သော သူ၊ င ကို အပြစ်
 တင်၍ မြည်တမ်းသောသူ အပေါင်းတို့ သည်
 သေ၍၊ ဤတော၌အသေကောင်ဖြစ်လျက်နေရစ်
 ၂၀ ကြလိမ့်မည်- ငါသည်ဤမည်သောပြည်၌သင်
 တို့ကိုနေရာဈာမည်ဟု၊ ငါကျိန်ဆို၏။ ထိုပြည်သို့
 ထေရုဇ္ဇာ၏သားကထက်၊ နှုတ်သားသောသူ
 ၂၁ ဖုတပါး၊ အထက်သူမျှမရောက်ရ- ရန်သူထူထူ
 ရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၊ သင်ထိုဆိုသောသူငယ်တို့
 ကိုငါဆောင်သွင်း၍၊ သင်ထိုပယ်သောပြည်ကို
 ၂၂ သူတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်- သင်ထိုမူကား၊
 ဤတော၌သေ၍၊ အသေကောင်ဖြစ်လျက်နေရစ်
 ၂၃ ရကြလိမ့်မည်- ဤတော၌သင်ထိုအသေကောင်
 များစွာကပ်ကပ်သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်သား
 ထိုးထိုသည် မိမိ မှားယွင်း ဖြင်း အပြစ်များကို

ဆောင်၍၊ ဤတော၌ အနှစ်သေးဆယ် ပတ်ထုံး
 ၂၄ ဗုဒ္ဓထည်ရကြလိမ့်မည်- ထိုပြည်ကိုစူးစမ်း
 ရာနေရက်ပေါင်း၊ အရက်ထေးဆယ်နှင့်အညီ၊
 တရက်ကိုတနှစ်ထား၍၊ အနှစ်သေးဆယ်ပတ်
 ထုံးကိုယ်အပြစ်ကိုဆောင်လျက်၊ ငါ့စွန့်ပြစ်ခြင်း
 ၂၅ ကိုယ်ရကြလိမ့်မည်- အကယ်စင်စစ်တောဝတ်
 နှစ်စည်းဝေးသော၊ ဤပရိသတ်ဆိုးအပေါင်းတို့
 ကိုထိုသို့ငါပြု၍၊ သူတို့သည်ဤတော၌သေကြေ
 ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ငါထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၆ မောရှေအေတ္တလိသောအခွင့်နှင့်ခါနာန်ပြည်
 ကိုစူးစမ်း၍ပြန်လာသောအခါ၊ ထိုပြည်ကိုကဲ့
 ခဲ့သဖြင့်ပရိသတ်အပေါင်းမြည်တမ်းစေခြင်း
 ၂၇ ငှါ ထိုက်တွန်း သော သူ- ခါနာန် ပြည် ကိုမ
 ကောင်း သော သိတင်း ကြား ပြောသော သူတို့
 သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကာထနာထေး
 ၂၈ နှင့်သေကြလေ၏- ထိုပြည်ကိုစူးစမ်း၍ သွား
 သောသူတို့တွင်၊ နှုတ်သားသောသူနှင့်ယေရုဇ္ဇာ
 ၂၉ ၏သားကထက်ထိုသော အသက်ဈမ်းသာရကြ
 ၃၀ ၏- မောရှေသည် အသရေထမမျိုးသားအ
 ပေါင်းတို့အားစကားတော်များကိုဆင့်ဆိုသော
 အခါ၊ လူများထိုသည် အထွန်ညည်းတွားလျက်
 နေကြ၏။
 ၃၁ နံနက်ဇောဇောထ၍ဘောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်
 ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်မြစ်မှားပြီး သို့သော်လည်း၊
 ထရုအသင့် ရှိပါ၏။ ထာဝရ ဘုရား ဂတိထား
 တော်မူ သော ပြည် သို့ သွားပါ မည်ဟု ဆိုကြ
 ၃၂ သော်- မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုအတတ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း၊ သင်
 ၃၃ တို့အကြံမထမြောက်ရ- မသွားကြနှင့်၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည်သင်တို့သက်၌ ရှိတော်မမူ၊ သွား
 ၃၄ လျှင်၊ ရန် သူရှေ့မှာ ခွံရကြလိမ့်မည်- အာမ
 ထက်အမျိုးသားနှင့်ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည်၊
 သင်ထိုမရောက်မှီရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်
 ထိုသည် ထား မြင့် ဆုံးကြ လိမ့်မည်၊ ထာဝရ
 ဘုရားထံတော်မှ ထွဲသွားသောကြောင့်၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည်သင်တို့တက်၌ နေတော်မမူဟုဆို
 ၃၅ သော်လည်း- သူတို့သည် မိုင်ခဲသောမိတ်နှင့်
 တောင်ထိပ် ထက်သို့ တဖန်တက်ကြ၏။ သူရာ
 တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည်သစ်တာတော်
 နှင့်တကွ၊ မောရှေ သည် တပ်ပြင်သို့ မထွက်မ
 ၃၆ သွားသဲနေလေ၏- ထိုအခါ၊ တောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်

ထော၊ ထိုစဉ်၊ ထာဝရဘုရား နွေ၊ ကောင်း
 တော်မူသောသူသည်၊ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်စေ
 ထို လေ ဝိသားထို၊ သင် ထိုသည် အမှုတော်ကို
 • စောင့်လွန်းကြသည်ထု ဆိုလေ၏- တစ်ခါမော
 ရှေ့က၊ ထို လေ ဝိ သားထို၊ နားထောင်ကြပါ
 • လော့-သင်ထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ တော်
 အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ပရိသတ် နွေမှာ ရပ်
 လျှောက်၊ သူထိုအမှုကိုတည်းစောင့်စေမည်အကြံ
 ရှိတော်မူသည်နှင့်၊ အသရေလေ၏၊ ဘုရား
 သခင်သည်၊ သင်ထိုကိုအနီး၊ အပါးသို့ခေါ်၍
 နေရာချခြင်းငှါ၊ အသရေလေ၏၊ ပရိသတ်နှင့်
 • ခွဲထား၍၊ သင့်ကိုငှါ၊ သင့်ညီ အစ်ကို ထေမီ
 သားအပေါင်းတို့ကိုငှါ၊ အနီးအပါးသို့နေရာချ
 တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို မထိမိမြင်ပြု၍၊
 ထင် ပဏာယိတ် အရာကိုလည်း ရှာကြသည်
 • တကား-ထိုကြောင့်၊ သင်နှင့်သင်၏ အပေါင်း
 အသင်းရှိသမျှထိုသည် ထာဝရဘုရားတံတော်၌
 စုဝေးကြပြီတကား၊ အာရုဏ်ကို အပြစ်တင်၍
 မြည်တမ်းရမည်အကြောင်း၊ သူသည်အထယ်
 သို့သော သူဖြစ်သနည်းထု၊ ကောရအားဆိုပြီး
 • ဟု၊-ကျောသား၊ ဝါသန့်နှင့် အဘိရံတို့ကိုခေါ်
 ခြင်းငှါလေ၏၊ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့မ
 • ထား-သင်သည် ဤ တော၌ငါတို့ကိုသတ်လို၍
 ရှိနှင့် ဖြစ်ရည် မီးသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော်
 လည်း၊ ငါတို့အပေါ်၌လုံးလုံးမင်းမပြုရလျှင်၊
 • စိတ်မပြေသေးသည်တကား-ထိုမှတပါး၊ ရှိနှင့်
 ဖြားရည် မီးသောပြည်သို့ ငါတို့ကို မဆောင်၊
 ထယ်ယာမှား၊ ဧပြန်ဥသည်မှားကိုမပေးဘဲ၊ ဤ
 လူတို့၏ ဇွတ်မိကို ခောက်ခွင် သလော၊ ငါတို့
 • သည် သင့်ထံသို့ မလာထု ပြန်ဆို၏- မောရှေ
 သည်အလွန်အမတ်ထွက်၍၊ ဤသူတို့ပူဇော်သ
 ကာကိုပမာဏပြုတော်မူပါနှင့်၊ သူတို့ဥစ္စာမြီ
 တကောင်ကိုမှအကျွန်ုပ်မသိမ်းပါ၊ သူတို့တွင်
 တယောက်ကိုမှမညှဉ်းဆဲပါထု၊ ထာဝရဘုရား၊
 • အားလျှောက်၍၊- ကောရအားလည်း၊ အာရုဏ်
 နှင့်သင်အစရှိသော သင်၏ အပေါင်း အသင်းရှိ
 သမျှ ထိုသည်၊ နက်ခနဲ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 • တော်၌ရှိကြလော့- လူအသီးအသီး၊ တို့သည်
 မိမိတို့လင်ပန်း၊ များကိုယူ၍၊ လောဗန်ကိုတင်
 ပြီးမှ၊ သင်နှင့် အာရုဏ် သည်လည်း မိမိတို့လင်
 ပန်းပါလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊ လင်ပန်းနှစ်
 ရာငါ၊ ထယ်ထိုကို ထာဝရဘုရား ရွှေတော်အံ့

• ဆောင်ခဲ့ကြလော့ထု ဆိုသည်အထိမ်း- ထိုလူ
 အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ
 ၍၊ မီးနှင့်သောဗန်ကိုတင်ပြီးမှ၊ မောရှေ၊ အာ
 ရုဏ်နှင့် အထု၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တံတော်
 တံခါးဝ၌ရပ်နေကြ၏၊
 • ကောရသည်လည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
 တံတော်တံခါးဝ၌၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို
 မောရှေနှင့်အာရုဏ်တံတော်၌စုဝေးစေပြီးမှ၊ ထာ
 ဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော် သည် ပရိသတ် အ
 • ပေါင်းတို့၌ တင်ရှားလေ၏- ထာဝရဘုရားက
 • လည်း၊ ဤပရိသတ်တို့နှင့် နှာ၍ တခြားမီးနေ
 လော့၊ ငါသည်သူတို့ကိုချစ်ခင်၊ ဇွတ်ဆီးမည်
 ထု၊ မောရှေနှင့်အာရုဏ်အား မိန့်တော်မူလျှင်-
 • သူတို့က၊ ပြပ်ဝပ်လျှောက်၊ ထို ဘုရားသခင်၊ ခပ်
 သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏အထက်မိညဉ်ဈားကို
 အမိုးရတော်မူသောဘုရားသခင်လူတယောက်
 ဖြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်အပေါင်း
 ထိုကို အမှတ် ထွက် တော် မူမည် လော ထု
 • လျှောက်ဆိုလေ၏- ထာဝရဘုရားကလည်း
 • ကောရ၊ ဝါသန့်၊ အဘိရံတို့၏ထံမှားကိုရှောင်၍
 နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလော့
 ထု၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည် အထိမ်း-
 • မောရှေထု၊ အသရေလေ၏၊ အသတ်ပြီး
 သူတို့နှင့် တကွ၊ ဝါသန့်၊ အဘိရံ နေရာသို့သွား
 • ပြီးမှ၊ ဤလူတို့တို့၏ နေရာထဲမှားကိုရှောင်၍
 နေကြပါလော့၊ သူတို့၏ ဥစ္စာ တစုံတရာကိုမှ
 ထိကြပါနှင့်၊ သို့မဟုတ်၊ သူတို့နှင့်အထု၊ သူတို့
 အပြစ်ကြောင့် ဇွတ်မီးခြင်းသို့ရောက် ကြ ထိခို
 • မည်ထု၊ ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလျှင်- ထု
 များထိုသည့် ကောရ၊ ဝါသန့်၊ အဘိရံတံတော်ဝန်း
 ကျင်၌ မနေဘဲရှောင်ထွဲ၍ လွှားကြသဖြင့်၊ ခါ
 သန့်၊ အဘိရံသည်၊ သားမယားအကလေးများ
 နှင့်တကွထွက်၍၊ မိမိတို့တံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ
 • ၏- မောရှေကလည်း၊ ဤအမှုအလုံးကိုငါ
 သည်အလိုလိုမပြု၊ ထာဝရဘုရား ခေါင်းတော်
 မူ၍ငါပြုသည်အကြောင်းကို၊ သင်ထိုသည် အ
 • ထယ်သို့သိရမည်နည်း ဟုမူကား- ခပ်ထိမ်း
 သောလူသတ္တဝါတို့ခံရသောသေခြင်း၊ ခပ်ထိမ်း
 သောလူသတ္တဝါတို့ခံရသောဆန္ဒခြင်းကိုသာဤ
 လူတို့ခံရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသခင်ကိုလေ့ထွက်
 • တော်မူ- ထိုမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားသည် အ
 သစ်ခန့်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြဲမြံသောဥစ္စာထွက်

အီထူကိုကိုင်း၊ ထူထိုနှင့်ဆိုင်ထွက်ကိုင်း ချိတ်၊
 ထူထို ထည် အသက် ခွင်ထွက် သေမင်း နိုင်ငံ
 ထို ဆင်းသွားလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၌ ပြစ်မှား
 ကြောင်းကို၊ သင်ထိုသည်သိနားထည်ရကြလိမ့်
 ၈၁ ဧည့်ထု-ပြောဆိုပြီးသည်အဆုံး၌၊ သူထိုနှင့်၊ ရာ
 ၈၂ မြေကြီးသည်ကွဲ၍- မိမိခံတွင်းကိုခွင့်သဖြင့်၊ သူ
 ထိုနှင့်သူထိုထိပ်စွားကိုင်း၊ ကောရနှင့်ဆိုင်သ
 ဖြစ်သော သူထိုနှင့် သူထိုဥဇ္ဈာ မှီသဖွ ကိုင်း ချိ
 ၈၃ ထေ၏- ထိုသူထိုသည်ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သ
 ဖြစ်သော သူထိုနှင့်တကွ၊ အသက်ခွင်ထွက်သေ
 မင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်၍၊ သူထိုအပေါ်မှာမြေ
 ဧပြန်သဖြင့်၊ သူထိုသည်ပရိသတ်မှပယ်၍၊
 ၈၄ မြင်းကိုခံရကြ၏- သူထိုအော်တစ်သံကို၊ ပတ်
 ဝန်းကွင်း၌ မှီသော ဣသရေလ အမျိုးသား ထို
 ထည်ကြားလျှင်၊ ငါ့ထိုကိုလည်း မြေမျှကောင်း
 ၈၅ ချိုလိမ့်မည်ထု မိုးမိမ့်လျက် ပြေးကြ၏- နံ့သာ
 ပေါင်းကို မီးနှိမ့်ပူဇော်သောသူနှစ်ရာငါးဆယ်
 ထိုကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်ကမီးထွက်
 ၍ ထောင်ထေ၏
 ၈၆ ထာဝရ ဘုရားက လည်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသော
 ၈၇ ထင်ပန်း ထိုကို မီးလောင်ရာ ထဲက ကောက်ယူ
 ၈၈ ၍မီးကို ပြစ်ချပြီးမှ- ကိုယ်အသက်ကို သေစေ
 မြင်းငှါ ပြစ်မှားသော သူထို၏ ထင်ပန်း ထိုမြင့်၊
 ထင် ပတ္တင်ကို ခုံးတုပ်စရာ ကြေးဝါ ပြားထိုကို
 ထုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ထင်ပရောဟိတ်အာရုန်
 ၏သားလောဇာကိုဆင့်ဆိုလေ့၊ ထာဝရဘုရား
 နွေတော်၌ပူဇော်သောကြောင့်၊ ထိုထင်ပန်းထို
 ထည် သန့်ရှင်း သည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး
 သားထိုအား နိမိတ်ဖြစ်ရကြမည်ထု၊ မောရှေ
 ၈၉ အား မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊- ထင် ပရော
 ထိတ် လောဇာသည်၊ မီးလောင် မြင်းကို ခံရ
 သော သူထို ပူဇော်သော ထင်ပန်းစွားကို ထူ၍၊
 ထင်ပတ္တင်ကို ခုံးတုပ်စရာ ကြေးဝါပြား ထိုကို
 ၉၀ ထုပ်လေ၏- ထိုသို့ အာရုန်အမျိုးပထုတ်၊ အ
 မြား တပါးသော အမျိုးသားသည်၊ ထာဝရ
 ဘုရားနွေတော်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးနှိမ့်ပူဇော်
 သော အားမြင့်၊ ကောရ နှင့် သူ၏ အပေါင်းအ
 ဆင်းကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာ တားတော်မူ
 သည်အတိုင်း၊ ထိုထင်ပန်း ထိုသည် ဣသရေလ
 အမျိုးသား ထိုအား သတိပေးရာ နိမိတ် ဖြစ်ရ
 ကြ၏

၉၁ နတ်ခန့်ရေ၌ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်
 အပေါင်းထိုက၊ သင်ထိုသည် ထာဝရ ဘုရား၏
 လူထိုကို သတ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ မောရှေနှင့်
 အာရုန်ထိုကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏-
 ၉၂ ပရိသတ်အပေါင်းထိုသည် မောရှေနှင့်အာရုန်
 တဇာတ်၌ စုဝေးကြသောအခါ၊ ပရိသတ်ဦး
 ဝေးရာထံတော်သို့ မှော်ကြည့်၍၊ မိုဏ်းတိမ်
 ထည်တဲတော်ကို လှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၉၃ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏- မောရှေနှင့်
 အာရုန်ထိုသည်ပရိသတ်ဦးဝေးရာထံတော်
 ၉၄ နွေသို့ညှိုးကပ်ကြ၏- ထာဝရဘုရားကလည်း၊
 ၉၅ ဤပရိသတ် ထိုကို ရှောင်၍ နေကြလေ့၊ ငါ
 သည်သူထိုကို ချက်ချင်းဖျက်ဆီးမည်ထု၊ မော
 ရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူထိုသည် ပြပ်ဝပ်
 ၉၆ လျက်နေကြ၏- မောရှေကလည်း၊ သင်သည်
 ထင်ပန်းကိုကိုင်း၍၊ ထင်ပတ္တင်ပေါ်ကမီးကိုလှူ
 ထည်ပြီးလျှင်၊ လောဇာကိုလည်း တင်လျက်၊
 ပရိသတ်မှီရာသို့ အလှောင် အမြန်သွား၍ အပြစ်
 မြေမြင်းကိုပြုလေ့၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က
 အမှတ်တော်ထွက်၍ အေးဥပါတ်ရောက်လျက်
 ၉၇ မှီပြီဟု၊- အာရုန်အား မှာထားသည် အတိုင်း၊
 အာရုန်သည်လူ၍ ပရိသတ်ထဲသို့ပြေးလေ၏၊
 ထိုအခါ လူထို၌ အေးဥပါတ် ရောက်မှီသည်
 မြင်၍၊ လောဇာကိုတင်သဖြင့် လူစွားထိုအဖို့အ
 ၉၈ မြစ်မြေမြင်းကိုပြု၏- အသတ်ရှင်သောသူသေ
 သောသူစပ်ကြားမှာရပ်နေ၍၊ အေးဥပါတ်ငြိမ်း
 ၉၉ လေ၏- ကောရ အမှုကြောင့် သေသောသူထိုကို
 ထား၍၊ ထိုအေးဥပါတ်ဖြင့်သေသောလူပေါင်း
 ကား၊ အသောင်း၊ လေး၊ ထောင် ရှစ်ရာ မှီသ
 ၁၀ တည်း၊- ထိုအေးဥပါတ် ငြိမ်း ပြီးမှ၊ အာရုန်
 သည်ပရိသတ် ဦးဝေးရာထံတော်တံခါးဝ၊
 မောရှေထံသို့ပြန်လာ၏

၁၇

၁ တဇာတ် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
 ၂ တော်မူသည်ကား၊- သင်သည် ဣသရေလအမျိုး
 သားထိုအားဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ ထိုအထွေအမျိုး
 အထိုက်၊ ဣသရေလထယ်နှစ်မျိုး၌မင်းပြုသော
 သူအသီးအသီး၊ ပေးရသော လှံတံ ဆယ်နှစ်
 နှောင်းထိုကိုယူ၍၊ လူတိုင်းအမည်ကို သုတ်တံ
 ၃ ပေါ်မှာရေးထားလေ့၊- လေဝိအမျိုး၏ လှံတံ
 ပေါ်မှာအာရုန်အမည်ကိုရေးထားလေ့၊ ထိုအ
 ထွေအမျိုးသူကြီးတဦးလျှင်၊ လှံတံတစ်နှောင်း

ရှင်းရာ ရွာနဲ့စားရမည်။ ထောတ်ကားထပ်ပါး
 ထိုသည်စားရသောစွန့်ခြင်းသင်ထိုစေသန့်
 ၈ ရှင်းပေ၏။ ထိုမှတပါး၊ အသရေထစမျိုးသား
 ထိုပူဇော်သော ခြံမြှောက်ရာပူဇော်သကား၊ ခြံ
 ထွဲရာ ပူဇော်သကားကို၊ သင်နှင့်သင်၏သား
 သို့သို့သား၊ ထာဝရ ပညတ်တရား၊ စားမြင့် ငါ
 ပေးပြီ သင့်အိမ်၌သန့်ရှင်းသောသူစပ်ပါးထို
 ၉ ထည့် စားရသော စွန့်ခြင်း- အသရေထစ
 မျိုးသားရွေး၍ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သော၊
 စကောင်းဆိုးသောစီ၊ စကောင်းဆိုးသော စ
 ရွပ်ရည်၊ စကောင်းဆိုးသောအံ့စပ်ပါးကိုသင်ထို
 ၁၀ စား ငါ ပေးပြီ။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
 ဆောင်ခဲ့သော၊ စဉ်းမှည့်သောသစ်သီးကိုထည်း၊
 သင်ဆိုင်ရမည်။ သင့်အိမ်၌သန့်ရှင်းသောသူစ
 ၁၁ ပေါင်း ထိုသည် စားရသောစွန့်ခြင်း- အသ
 ရေထစမျိုး၌ ကျန်ဆုံး၍ ပူဇော် သော ထိုကို
 ၁၂ ထည့်သင်ဆိုင်ရမည်။- စဉ်းရွာသောသား၊
 ထုမြင်စေ၊ ထိရိန္ဒာန်မြင်စေ၊ ထာဝရဘုရားထံ
 တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောထိုကို သင်ဆိုင် ရမည်။
 ၁၃ ရိန္ဒာန်၏ သားဦးကိုစေ့နှံရွေးရမည်။- ရွေးရ
 သောသားထိုကို၊ စသတ်တထလွန်မှ၊ သင်စ
 မိုးမြတ်သည့်ထိုင်း၊ ရေရနှစ်ထယ်နှင့်မျှသော
 ဟကျပ်တော် စေလိုက်၊ ငွေ ငါးကျပ်နှင့် ရွေးရ
 ၁၄ မည်။- နွားသားဦး၊ သိုးသားဦး၊ ဆိတ်သားဦး
 ထည့် သန့်ရှင်းသောကြောင့် မရွေးရ၊ သူ၏စ
 သွေးကိုသစ်ပထွင်ပေါ်မှာမြန်းရမည်။ ဆိတ်ကို
 ထည့်ထာဝရဘုရားထံမှစွေးကြိုင်သောစန့်မြ
 ၁၅ ခေ၍၊ မီးမြင့်ပူဇော်သကား ပြုရမည်။- စသား
 စုကား၊ ခြံထွဲရာ ပူဇော် သကား၏ ရင်ပတ် နှင့်
 ၁၆ ထက်ပန်းကဲ့သို့၊ သင့်အဖို့ မြင်ရမည်။- အသ
 ရေထစမျိုးသားထိုသည် သန့်ရှင်းခေ၍ ထာဝ
 ရဘုရားအားဆောင်ခဲ့သော ပူဇော်သကား၌သ
 ရှာထိုကို၊ သင်နှင့်သင်၏သားသို့သို့သား၊ ထာဝ
 ရပညတ်တရားအားမြင့်ငါပေးပြီ၊ သင်စေမိ
 သော၊ သင်၏အမျိုးစသွယ်နှင့်ဆိုင်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားရွှေတော်၌၊ စားနှင့်ရှည်သော ထာဝရ
 ပရိညည်မြင်သတည်းထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ထာရုန်အား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ အသရေထစမျိုးသားထို
 နေရာမြည်၌သင့်စေခွင့်ရာမြေ၊ သူထိုနှင့်ရေ၍
 ဝိုင်သော အဖို့မရှိရ၊ ငါထည့်ကား၊ သူထိုတွင်

၁၈ သင်ပိုင်သောအဖို့၊ သင့်စေခွင့်ရာမြင်၏။- ငထ
 ဝိသားထိုသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
 စေမှုကိုဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ သူထိုစေခွင့်
 ၁၉ စရာ၊ အသရေထစမျိုးသားထို၏ဥဇ္ဇာ စာထံမှ
 ၂၀ အဖို့ကိုငါပေးပြီ။- ထာရုန်စံ၊ အသရေထစမျိုး
 သားထိုသည် ကိုယ်စပ်မြင်ကိုး၌ သေသေးနှင့်
 မထွေစည်စေကြောင်း၊ ပရိသတ်တည်းဝေးရာ
 ၂၁ ထဲတော်အနီးစပ်ပါးသို့မရည်၊ မကပ်ရကြ၊ ထေ
 ဝိသားထိုသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
 စေမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ ကိုယ်စပ်မြင်ကိုကိုယ်ခံရ
 ကြမည်။ သူထိုသည် အသရေထစမျိုးသားထို
 နှင့်ရေ၍ စေခွေမခံရကြဟု၊ သင်ထိုအဖို့၊ အ
 ခဉ်စာထံစောင့်ရသောပညတ်မြင်သတည်း။-
 ၂၂ အသရေထစမျိုးသားထိုသည် ထာဝရဘုရား
 အားပူဇော်သကားပြုသော၊ ကိုယ်ဥဇ္ဇာစာထံမှ
 တဖို့ကို၊ ထေဝိသားစေခွင့်စရာသို့ငါပေးပြီ၊ ထို
 ကြောင့် သူထိုသည် အသရေထစမျိုးသားထို
 နှင့်ရေ၍ စေခွေမခံရဟု၊ ထေဝိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ ထာဝရ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
 သည် ထေဝိသား ထိုစား၊ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။-
 ၂၄ သင်ထိုစေခွင့်စရာ၊ ငါပေးသောအသရေထစ
 မျိုးသားထို၏ ဥဇ္ဇာစာထံမှတဖို့ကို သင်ထိုသည်
 ခံယူသောထေ၊ ထိုအဖို့ကိုသယ်ဖို့မပြုနှင့်၊ တဖို့
 ကို ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်သကား ပြုရ ကြ
 ၂၅ မည်။- ထိုပူဇော်သကားကို၊ ကောက်နယ်သလင်း
 ထဲကယူသောဆန်စပါးကဲ့သို့၎င်း၊ စပွန်သီးနယ်
 ရာကျင်းထဲကယူသောစပွန်ရည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်
 ၂၆ ထိုအဖို့မှတ်ရလိမ့်မည်။- ထိုသို့သင်ထိုသည်၊
 အသရေထစမျိုးသားထိုမှ ခံယူသော စာထံမှ
 တဖို့ထဲက၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကားပြု
 ၂၇ ရကြမည်။ ထိုပူဇော်သကားကိုထည်း၊ သစ်ပ
 ၂၈ ရောယိတ် ထာရုန်အားလျှောကြမည်။- သင်ထို
 ခံရသမျှသော အလှူထိုထဲက၊ စကောင်းဆိုး
 သောအဖို့၊ သန့်ရှင်းသောအဖို့ကို နှုတ်ယူ၍၊ ထာ
 ၂၉ ဝရဘုရားအား ပူဇော်သကားပြုရကြမည်။- သို့
 မြင်၍၊ သူထိုအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထေဝိသား
 ထိုသည်စကောင်းဆိုးသောအဖို့ကို နှုတ်ယူပူ
 ဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအဖို့ကို၊ ကောက်နယ်တ
 ထင်း၏ကျွေးစွမ်း၊ စပွန်သီးနယ်ရာကျင်း၏ကျွေး
 ၃၀ စွမ်းကဲ့သို့၊ မိမိထိုအဖို့မှတ်ရလိမ့်မည်။- ထိုကြွင်း
 သော အဖို့ကို၊ ကိုယ်တိုင်မှ စံ၍၊ အိမ်သူ အိမ်
 သားထိုသည် စားရသော အရပ်ရပ်၌ စားရ

သောစွာခွင့်ရှိ၏။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
၁၂၂ စွာစောင့်သောထွက်၊ ငါ့ဘောထည် ဖြစ်
၁၂၃ ၏- ဖကောင်၊ ဆုံးသောထွက်ကို နှုတ်ထုတ်
၁၂၄ ပြီး၊ ကြွင်းသောထွက် အားဖြင့် ထပ်မံရောက်
၁၂၅ စာအကြောင်းမရှိ၊ သေးငယ်စွာမထွက်မည်စ
၁၂၆ ခြာငါး၊ ဣသရေသထွက်သားတို့၏ သန့်ရှင်း
သော ဖရာတို့ကို မည်သည့် ဓမ္မရထု မိန့်တော်
မူ၏။

၁၉

• တစ်စုံတစ်ရာတရားသည် မောဂ္ဂနှင့်သာရန်
တို့ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ထုံး ဖွဲ့တော်မူ
၁ သောပညတ်တရားဟူမူကား၊- ထပ်မံမပါ၊ တ
၂ ခါမျှ ထမ်းဘိုးမတင်၊ ကွက်ကျားခြင်းမရှိ၊ ထ
၃ ဆုံးရှိသော နှာမပျိုကို၊ ဣသရေသထွက်သား
တို့သည် ဆောင်ခဲ့မည် အကြောင်း ဆင့်ဆိုလေ့၊-
၄ လက်ပရေယိတ် ဝေထာဇာသို့ ထပ်၍ တပ်ပြင်သို့
ဆောင် သွားပြီးမှ၊ သုရှေ့၌ ထခြားသူ သတ်ရ
၅ မည်၊- လက်ပရေယိတ် ဝေထာဇာသို့ ထသွေး
ကို ထပ်၍ ယူ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ထဲ
၆ တော်ရွေးစူးစူး၌ ခုနစ်ကြိမ် ဖြန်းရမည်၊- လက်ပ
ရေယိတ် ရွေးမှာ ထိုနှာမပျို၏ ထရေ၊ ထသား၊ ထ
၇ သွေး၊ နှေးနွှဲနှင့် တကွ တကောင်လုံးကို ထခြား
၈ သူသည် မီးရှို့ရမည်၊- လက်ပရေယိတ် သည်
ထည်းအကာရှသစ်သား၊ ထုသလုပ်ပင် ညွှန်နှင့်
နီမောင်းသောထထည်ကို ယူ၍၊ နှာမ မီးထောင်
၉ ရာထဲသို့ ပြန်ရမည်၊- ထိုနောက် မိမိစေတီကို
လျှော်၍ ကိုယ်ကို ထည်းရေချိုးပြီးမှ၊ တပ်ထဲ
သို့ဝင်၍ ညဦးတိုင်ဆောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်
• မည်၊- မီးရှို့သောသူသည် ထည်း၊ မိမိစေတီ
ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကို ထည်းရေချိုးပြီးမှ၊ ညဦး
၆ တိုင်ဆောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ စင်ကြယ်
သောသူတို့ တယောက်သည် နှာမ၏ ပြာကို
စုထိမ်း၍၊ တပ်ပြင်မှာ စင်ကြယ်သော ထရပ်
၇ ထားရမည်၊ ဣသရေသ ထွက်၊ ပရိသတ်
ထွက်၊ စင်ကြယ်သောထရေသို့၊ ထိုပြာကို ထို
ထားရမည်၊ ထပ်၍ ကင်းစင်စေရာသို့ ဖြစ်သ
၈ ထည်း၊- နှာမ၏ ပြာကို စုထိမ်းသောသူသည်
ထည်း၊ မိမိစေတီကိုလျှော်၍ ညဦးတိုင်ဆောင်
မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤအကား၊ ဣသရေ
သထွက်၊ သား၊ တည်းခိုသောတပါးထွက်၊ သား၊
ထိုသည်စေတီ ထမြီစောင့်ရသော ပညတ် ဖြစ်
ထတည်း။

• ထုသကောင်ကို ထိသောသူသည် ခုနစ်ရက်
၁၂၇ မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့် မည်၊- သုံးရက် မြောက်
သောနေ့၌ ထိုပြာနှင့် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ခု
နစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ စင်ကြယ်လိမ့်မည်၊
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်း
စေလျှင်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တိုင်ဆောင်
၁၂၈ မစင်ကြယ်ရ၊- ထုသကောင်ကို ထိ၍ ကိုယ်ကို
မသန့်ရှင်းသောသူသည်၊ ထာဝရဘုရား၏ထဲ
တော်ကို ညဉ့်သွားစေ၏၊ ထိုသူကို ဣသရေသထွက်
ထွက်၊ မှပယ်ရှင်းရမည်၊ စင်ကြယ်သောထရေ ဖြန်း
၁၂၉ ဖြင်းကို မခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏၊ စင်
ကြယ်ခြင်းသို့မရောက်သေး၊- ထဲ၌ ထုသကောင်၊
စောင့်ရသော တရားဟူမူကား၊ ထဲသို့ ဝင်သော
သူ၊ ထဲ၌ မှနေသောသူ ထပေါင်းတို့သည် ခုနစ်
၁၃၀ ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊- မစီး
သဲခွင့်ထားသော ထိုးမြီသမျှတို့သည် ထည်း၊ မ
၁၃၁ စင်ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊- သတ်၍ သေသော
သူ၊ နာ၍ သေသောသူ၊ ထုသထွက်၊ ထုသင်း
ချိုင်းကို ထပ်ပြင်၌ လျှော် ထိလျှင်၊ ခုနစ်ရက်
၁၃၂ ပတ်လုံး မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်၊- မစင်ကြယ်
သောသူတို့၊ ထပ်မံကင်းစင်စေရာ မီးရှို့သော နှာမ
မ၏ ပြာ ထရွှံ ကို ယူ၍၊ မီးသော ရေနှင့် ထထူ
၁၃၃ ထိုး၌ ထည့် ပြီးမှ၊- စင်ကြယ် သောသူ ထည်း၊
ထုသလုပ်ပင် ညွှန်ကို ရေခဲနှစ်၍ ထပေါ်မှာသင်း၊
တန်ဆာဓာ၊ ထဲ၌ ရှိသော ထုဓာပေါ်မှာသင်း၊
ထုသထွက်၊ သတ်၍ သေသောသူ၊ နာ၍ သေ
သောသူ၊ ထုသင်း၊ ချိုင်းကို ထိသောသူ ပေါ်မှာ
၁၃၄ သင်း၊ ထိုရေကို ဖြန်းရမည်၊- စင်ကြယ်သောသူ
သည် မစင်ကြယ်သောသူကို သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌ ဖြန်းရ
မည်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကို သန့်
ရှင်း စေလျှင်၊ မိမိစေတီကို လျှော်၍ ရေချိုး
၁၃၅ လျှင်၊ ညဦးထရွှံတွင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်၊- မစင်
ကြယ်သောသူသည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်း၊
ငှါမပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ကို ညဉ့်သွားစေသောကြောင့်၊ ပရိသတ်မှ
ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်၊ စင်ကြယ်သောထရေ
၁၃၆ ဖြန်း ဖြင်းကို မခံသောကြောင့်၊ မစင်ကြယ် ထဲ
နေ၏- ထမည်ထမြီစောင့်ရသော ပညတ်ထု
ကား၊ စင်ကြယ်သောထရေကို ဖြန်းသောသူသည်
မိမိစေတီကိုလျှော်ရမည်၊ ထိုရေကို ထိသောသူ
ထည်း၊ ညဦးတိုင်ဆောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်

၂၂ မည်- မစင်ကြယ်သောသူထိ သမ္ပာသောဓရာ
 သည်လည်း။ မစင်ကြယ်ခြင်းလိမ့်မည်။ ထိုဓရာ
 ကို ထိသောသူသည်။ ညဦးတိုင်စောင့် မစင်
 ကြယ်ခြင်းလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀

- သက္ကရာဇ်လေးဆယ်၊ ပဌမလ၌ ဣသရေလ
 အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ မိန့်
 တောသို့ နောက်၍၊ ကာရေဓရာရပ်၌ နေကြ၏။
 ထိုဓရာရပ်၌ မိမိသေ၍၊ သင်း၊ ပြိုဟ်လေ၏။
- ၂ ပရိသတ်တို့သောကဓရာရပ်၌သောကြောင့်၊
 မောရှေနှင့် အာရုန်တမက်၌ စုဝေးကြလျက်၊
- ထာဝရဘုရားရှေ့မှာငါတို့အစ်ကိုဈားသေသော
 ၄ အခါ၊ ငါတို့သည် မသေပါလော့- ငါတို့နှင့်ငါတို့
 တိမ့်နွမ်းနားကိုသေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
 ၅ ၏ ပရိသတ်ကို၊ ဤတောသို့ အသယ်ကြောင့်
- ဆောင်ခဲ့သနည်း။- ငါတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ ထွက်
 စေ၍၊ ဤသို့သော အရပ်သို့ အသယ်ကြောင့်
 ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဤအရပ်သည်၊ လယ်လုပ်စရာ
 မကောင်း၊ သင်္ဘောသမုန်းပင်၊ ဓပုဗ္ဗိယပင်၊ သ
 ၈ ယဲပင်မိုက်စရာမကောင်း၊ သောက်စရာရေမျှမ
- ရှိထုမောရှေကို အပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။- မောရှေ
 ၉ နှင့် အာရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှ ထွက်၍၊
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်တံခါးဝသို့သွား
 သဖြင့် ပြိပ်ဝပ်လျှက်နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏
- ၁၀ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။- ထာဝရဘုရား
 ၁၁ ကလည်း၊ လှံတံတော်ကို ကိုင်ယူ၍၊ သင်၏အစ်
 ကိုအာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်ဈားကို စုဝေးစေ
 သော၊ သူတို့ရှေ့မှာ ကျောက်ကို မှာထား လော့၊
 ကျောက်သည် မိမိရေကို ပေးလိမ့်မည်။ ထိုသို့
 သင်သည် ကျောက်ထဲက ရေကို ထွက် စေ၍၊
 ပရိသတ်ဈားနှင့် သူတို့တိမ့်နွမ်းနားတို့အား
- သောက်ဖို့ ရေကို ပေးရမည်ဟု၊- မောရှေအား
 မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လှံတံ
- တော်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်ကယူ၍၊- အာ
 ၁၂ ရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်တို့ကို ကျောက်ရှေ့မှာ စု
 ဝေးစေပြီးလျှင်၊ အခွင်းသူပုန်တို့၊ နားထောင်ကြ
 ထော့ငါတို့သည် သင်တို့အဖို့ ကျောက်ထဲက
- ရေကို ထွက်စေရမည် ထော့ဟု ဆိုလျက်၊- မိမိ
 ၁၃ ထက်ကိုဆန့်၍၊ ကျောက်ကို လှံတံနှင့် နှစ်ကြိမ်
 မှိတ်သဖြင့် ရေသည် ဈားစွာ ထွက်၍၊ လူ
 ပရိသတ်တို့နှင့် တိမ့်နွမ်းနားတို့သည် သောက်ရ
 ကြ၏။

- ၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျော်
 ထံကြည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကျော်
 မမို့မသေပြသောကြောင့်၊ ဤပရိသတ်တို့အား
 ၁၃ ငါ ပေးသော ပြည်သို့၊ သင်တို့သည် ဝိုင်းဆောင်
 သော အခွင့်ကို မရကြဟု၊ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့
- အားမိန့်တော်မူ၏။- ဣသရေလ အမျိုးသားတို့
 ထည်ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကွင်းသက် ပြုသော်
 ၁၄ ထည်း၊ သူတို့တွင် မိုသေ ထေးမြတ် ခြင်းကို ခံ
 တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုရေသည် မေရိထရေ
 ဖြစ်သတည်း။
- ၁၅ မောရှေသည်၊ ကာရေဓရာရပ်မှစ၍ ဘုရင်
 ထံသို့သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်ညီ
 ဣသရေလက၊ အကျွန်ုပ်တို့ထွေရသော အမှုအ
- ၁၆ လုံးစုံတည်း ဟူသော၊- အကျွန်ုပ်တို့ ထိုးထား
 သည် အဲဂုတ္တာ၊ ပြည်သို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှာ ကာလကြာမြင့်စွာနေသ
 ၁၇ ဖြင့်၊ အဲဂုတ္တာလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထိုး
- ထားဈားကို ညည်းဆဲကြောင်း၊- အကျွန်ုပ်တို့
 သည် ထာဝရဘုရားကို စောင့်ထင်သော အခါ၊
 ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်း
 ကို ကိုယ်တော် သိပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်တို့
 သည် ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံအစွန်အနား၊ ကာရေဓရာ
- ၁၈ အရပ်၌ ရှိကြပါ၏။- ကိုယ်တော်ပြည် အထက်
 ၌ ရှောက်၍ သွားပါရစေ၊ ထယ်ယာဈား၊ ဓပုဗ္ဗိ
 ဥယျာဉ် ဈားကို မနင်းပါ၊ တွင်းရေကို ထည်းမ
 သောက်ပါ၊ ကိုယ်တော် ပြည်နယ်ကို မထွန်ဖို့
 တိုင်အောင်၊ ထက်ျာသက်၊ ထက်၇ ထက်သို့မ
 ၁၉ ထွေ၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောင်လိုက်ပါမည်ဟု
 တောင်းပန်စေ၏။- စံရံကလည်း၊ သင်သည် င
- ပြည်အထက်၌ မရှောက်မသွားရ၊ ရှောင်သွား
 ၂၀ လျှင်၊ ထားထက်နက်နှင့် ဆီးတားမည်ထုပြန်
- ပြော၏။- ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊
 မင်းထမ်းသို့ သာရှောက်လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်
 တိုင်မှစ၍ တိမ့်နွမ်းနားတို့သည် ကိုယ်တော်ရေကို
 သောက်လျှင်၊ အဖိုးကို ပေးပါမည်၊ အခြားသော
 အမှုကို မပြုဘဲ၊ ခြေဖြင့် သွားရုံမျှသာ ပြုပါမည်
- ၂၁ ဟု ဆိုသော်လည်း၊- စံရံက၊ သင်သည် ရှောင်
 ခြံမသွားရဟု ဆိုလျက်၊ ဈားစွာသော မိုလ်ခြေ
 အလုံးအရင်းနှင့်တကွ၊ ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်
- ၂၂ ထာ၏။- ထိုသို့စံရံသည်၊ သူ၏ပြည်အထက်၌
 ရှောင်သွားသော အခွင့်ကို၊ ဣသရေလအား

ရေတွင်းကား၊ သံဃာမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား
 ထာဝရဗျာဏ်တရားတရား၊ ရေကိုငါပေးမည်
 ထူးမောရေအားမိန့်တော်မူရာ၌ရည်စောင့်သော
 ၈ ရေတွင်းဖြစ်သည်။- ထိုစခါအသရေထမ
 ၉ ဖြိုးက၊ ထိုတွင်းရေ၊ ထွက်လော့၊ အွက်အောင်
 ၁၀ သိမြင်းဆိုကြလော့၊- တရားမင်းမိရင်သည်စ
 ထိုင်း၊ မူးမတ်ထိုသည်ရေတွင်းကို တူးကြပြီလူ
 ၁၁ ထိုတွင်းထဲထမူထိုသည်၊ တောင်ဝေးထိုနှင့်
 ၁၂ ရေတွင်းကို တူးကြပြီလူသိမြင်းဆိုလေ၏၊- ထို
 တောမှ မဏ္ဍိက အရပ်သို့၎င်း၊ မဏ္ဍိက အရပ်မှ
 ၁၃ နုသာလျှေထ အရပ်သို့၎င်း၊ နုသာလျှေထအရပ်
 ၁၄ မှ ဓာတုတရား အရပ်သို့၎င်း၊ ဓာတုတရားမှ မော
 ထရိုင်းသို့၎င်း၊ ယေဒိရန်မြို့ကိုမှန်နှာပြုသောမိ
 သင်္ဂါတောင်ထိပ်သို့၎င်းသွားကြ၏။
 ၁၅ ထိုစခါအသရေထမဗျားသားထိုသည်၊ အာ
 ပောမိရှင်ဘုရင်ရှိထုန်မင်းထံသို့ သံတမန်ထိုကို
 ၁၆ လေ့တတ် ထွက်၊- အထွန်မှ ထိုသည် မင်းကြီး
 ပြည်ထောင်သံ၌ရှောက်၍ သွားပါရစေ၊ ထပ်ရာ
 သို့၎င်း၊ စဉ်စဉ်သည်သို့၎င်းမဝင်ပါ၊ တွင်းရေကို
 ထည်းမသောက်ပါ၊ မင်းကြီးပြည်က မလွန်မှီ
 ထိုင်စေခေါ်၊ မင်းထမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါ
 ၁၇ မည်ထူစေခွင့်တောင်းကြ၏၊- ထိုပြည်ထောင်
 သံ၌ ရှောက် သွားရသော အခွင့်ကို၊ ဦးထုန်မင်း
 ထည်အသရေထမဗျားသားထိုအားပေးစေ၊ မိမိ
 ထူထောင်ထိုကိုစုဝေးစေ၍၊ အသရေထမဗျား
 သားထိုကို သီးတားခြင်းငှါ၊ သူထိုရှိရာသောသို့
 ထွက်၍ သာထတ် မြို့သို့ ရောက် ပြီးလျှင်၊ စစ်
 ၁၈ ထိုက် လေ၏၊- ထိုမင်းကို၊ အသရေထမဗျား
 သားထိုသည်၊ ထားနှင့် ထုပ်ကြိတ်၊ အာ နှစ်
 နှောင်းမှသည်၊ ထမ္ဘာတံတောင်ထိုင်စေခေါ်၎င်း၊
 ထမ္ဘာတံထွန်းသောရေထိုင်စေခေါ်၎င်း၊ ထိုမင်း
 ပိုင်သော မြေကို သိမ်းယူ ကြ၏၊ ထမ္ဘာတံထွန်း
 ၁၉ သားနေရာမှ သိမ်းယူကား၊ အားကြီး၏၊- ထိုသို့အ
 သရေထမဗျားသားထိုသည်၊ ယေရှဘုန် မြို့မှစ
 ၂၀ ၍၊ အာမောမိထမဗျားသားနေသောမြို့ရှိသရွ
 ထိုကိုသိမ်းယူ၍နေကြ၏၊- ယေရှဘုန်မြို့ကား
 မောထပြည်ကို ထမိုးရသော အရင်ရှင်ဘုရင်
 ၂၁ နှင့်စစ်ထိုက်၍၊ အာနှစ်နှောင်းထိုင်စေခေါ်ပြည်
 ကိုထူထူသော၊ အာမောမိရှင်ဘုရင် ရှိထုန်မင်း
 ၂၂ နေသော မြို့ဖြစ် သတည်း၊- ထိုထကြောင်းကို
 ရည်စောင့်၍ထကာထရာထိုက၊ ယေရှဘုန်မြို့သို့
 သွား၍တစ်တစ်ကြည့်၊ ရှိထုန်ဘုရင်နေသော

၂၃ မြို့ကိုပွင့်စင်ကြည့်၊- ရှိထုန်ဘုရင် နေရာထေရှ
 ဘုန်မြို့မှ မီးလွှဲထွက်၍၊ မောထပြည်အာရမ္ဘီနှင့်
 တကွ၊ အာနှစ်နှောင်းနား၊ မြင့်သောအရပ်၌စ
 ၂၄ မိုးရသောမင်းထိုကိုထောင်ထေပြီး၊ ထိုမောထ
 ပြည်၊ အင်သည်ထမက်ထာမှီ၏၊ ထိုခေလူတပည့်
 ထို၊ အင်ထိုသည် အကျိုးခံကြပြီ၊ ပြေးရသော
 မိမိသားသို့ထိုကို၊ အာမောမိရှင်ဘုရင် ရှိထုန်
 လက်သို့ နောက်စေ ခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည်စ
 ၂၅ နှင့်ပေးပြီတကား၊- တစ်ငါထိုသည် အာမော
 မိသား၊ ထိုကို ထိုက်ပြန် သော့ကြောင့်၊ ထေရှ
 ဘုန်ပြည်သည်၊ မိဘုန်မြို့ထိုင်စေခေါ်ရှက်ထေ
 ပြီ၊ မောထ မြို့နှင့် နီးစပ်သော နာမမြို့ထိုစ
 ၂၆ စေခေါ်၊ သူထိုကိုလွတ်သင်ပယ်၍၊ ကြပြီထို
 ၂၇ ထတည်း၊- ထိုသို့ အသရေထမဗျား သားထို
 ၂၈ ထည်၊ အာမောမိပြည်၌ နေကြ၏၊- မောရှေ
 ထည်လည်း၊ ထာဝာမြို့ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ ထ
 ကိုစေထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ရှိသို့ထိုကိုသိမ်းယူ၍၊
 အရင်နေသော အာမောမိ ထမဗျားသားထိုကိုနှင့်
 ထုတ်ကြ၏။
 ၂၉ တစ်ခါအသရေထမဗျားသားထိုသည်ထွက်
 ၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏၊ ဗာရှန်နှင့်
 ဘုရင် ဩဃသည်၊ မိမိထူထောင်ထိုနှင့်၊ ဝေပြီ
 ၃၀ အရပ်မှ စစ်ထိုက်ခြင်းငှါရှိသွား၏၊- ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ သူကိုမကြောင့်နှင့်၊ ထူရှင်တ
 ကွလွန်လူထောင်ကို၎င်း၊ သူ၏မြေကို၎င်း၊ ထပ်
 ထက်၌ ငါထပ်ပေးပြီ၊ ထေရှဘုန် မြို့နေ၊ အာ
 မောမိရှင်ဘုရင်ရှိထုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဦးမင်းကို
 ထည်း ပြုရမည်လူ၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ
 ၃၁ ထည်ထထိုင်း၊- ထိုမင်းနှင့် သားဗျား၊ ထူဗျား
 ထောင်ထိုကို၊ တထောက်အာကြွင်း၊ ထုပ်ကြိ
 ၍ သူ၏ပြည်ကိုသိမ်းယူကြ၏။

၂၂

၃၂ တစ်ခါအသရေထမဗျားသားထိုသည် ခရီး
 သွား၍၊ မောထလွင်ပြင်၊ ယောင်စန်မြစ်နား၊ ယေ
 ၃၃ ရ်ခါမြို့တစက်၌တဲထောက်ကြ၏၊- အာမောမိ
 ထမဗျားသားထို၌ ပြုကြသော အမှုထလုံးစုံကို၊ မိ
 ၃၄ ဖော်သား ဗာထက်မင်း သိမြင်လျှင်၊- အသရေ
 ထမဗျားသားထိုသည် ဗျားပြားသော့ကြောင့်၊
 မောထပြည်သားထိုသည် အထွန်ကြောက်ရွံ့ကြ
 ၃၅ ၍၊- နွားသည်မြက်ပင်ကိုထွမ်း၍ ဓားထကဲ့သို့
 ဦးထလုံး အရင်းသည် ငါထိုပတ်ထည်၌ ရှိသမှု
 ကိုထွမ်း၍ ဓားထပ်မည်လူ၊ ပုပ္ဖာသောမိတ်ရှိ

ထွက်၊ မိချန် ပြည်သား စသက်ကြီးသူထိုစား ဆိုကြ၏။ ထိုစခါ မိခေ်သား ဗာထက်သည်၊

• မောတရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်နှင့်၊- ဖေ့ချန်ပြည်၌ စီးသောမြစ်၏ ထနားမှာ မှီသော၊ ပေသော်မြို့နေ ဗောရသားဗာထက်ကိုပေါ်ပင့်ခြင်းငှါ၊ ထံထမန် ထိုကို စေတွတ်၍၊ ထဲရတ္ထ၊ပြည်မှ ရောက်သော ထော ထုတမျိုးသည်၊ မြေဇွက်နှာကို ဝံးလွှမ်း

• ထွတ်အေးနား၌နေရာရကြပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ကြွယ်ဝပါ။ ချီလူမျိုးသည် ငထက် စား ကြီးသော ကြောင့်၊ သူထိုကို ငစေ့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူထိုကို ငါထိုက်၍ ငပြည်မှ နှင်ထုတ် နှိုင်းကောင်း နှင်ထုတ် နှိုင်းထိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသော သူသည်၊ ကောင်းကြီးမစီသာ ခံရသည် ကိုငှင်၊ ကိုယ်တော် ကျိန်ဆဲသောသူသည်၊ ကျိန်ဆဲစပ်သော သူဖြစ်သည်

• ကိုငှင် ငါထိသည်ထု ခွာလိုက်လေ၏။- မောတပြည်သားစသက်ကြီးသူထိုနှင့် မိချန်ပြည်သားစသက်ကြီးသူထိုသည်၊ ပြုစားခြင်းလက်ဆောင်ပါထွက် သွား၍၊ ဗာထက်ထံသို့ရောက်သောစခါ၊ ဗာထက်မင်းကောင်းကို ကြားလျှောက်လေ

• ၏- ဗာထက်က၊ ထနေ့ညမှာ ချီစရပ်၌ နေကြပါဦး။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်စတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မောတစရာမိထို

• ထည်ဗာထက်ထံမှာနေကြ၏။-ဘုရားသခင်သည် ဗာထက်မြီရာသို့ ထာ၍၊ သင်၌မိသော ချီလူထို

• ထည်စထယ်သူနည်းထု ပေးတော်မူလျှင်၊-ဗာထက်က၊ မောတရှင်ဘုရင်မိခေ်သားဗာထက်

• ထဦးကကျွန်ုပ်တို့သို့လူကိုစေတွတ်၍၊-ထဲရတ္ထ၊ပြည်မှ ရောက်သော ထော ထု စဉ္ဇာသည်၊ မြေဇွက်နှာကို ဝံးလွှမ်းထွက် နေကြပြီး သို့ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝပါ။ ချီလူမျိုးကို ငစေ့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူထိုကို ငါထိုက်၍ နှင်ထုတ် နှိုင်းကောင်း နှင်ထုတ် နှိုင်းထိမ့်မည်ဟု ပေါ်ပင့် ကြောင်းကို၊

• သုရားသခင်စားလျှောက် ဆို၏။- သုရားသခင်ကထည်၊ သင်သည်ချီလူထိုနှင့်စတူမလိုက်စသွားရ၊ ထိုလူမျိုးကို မကျိန်ဆဲရ၊ ကောင်းကြီးမစီသာကို ခံရသောလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု၊ ဗာထက်

• စား မိန့်ဘော်စု၏။- နံနက် ရောက်မှ၊ ဗာထက်ထည်ထ၍ သင်ထိုသည်ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်သွားကြပါစေ၊ သင်ထိုနှင့်စတူ ငါလိုက်ရသောစွန့်ကို၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူဟု၊ ဗာထက် မင်းစေတွတ်သောစရာမိထိုစား ပြန်ပြောသော

• ၏-ထိုစခါမောတပြည်စရာမိထိုထဦးဗာထက်မင်းထံသို့ပြန်သွား၍၊ ဗာထက်ထည်ထွန်တော်ထိုနှင့်စတူမလိုက်ထိုပါထုလျှောက်ကြ၏။

• တခန့်ဗာထက်မင်းသည်၊ စရင်ထက်စလေ့စတွတ်စားဖြင့် စွား၍၊ စရာစားဖြင့် ဘုန်းကြီးသော စူးမတ်ထိုကို စေတွတ် ပြန်သည်စ

• ထိုင်း၊- သူထိုထည်ဗာထက်ထံသို့ရောက်သ၍ မိခေ်သား ဗာထက်မင်းက၊ ကိုယ်တော်သည် ငထံသို့မထာမည်စကြောင်း၊စထယ်စစီးစ

• တားဈ မဒိပါစေ့နှင့်၊- ငါသည်ကိုယ်တော်ကို စထွန် ခြီးမြှောက်မည်။ ကိုယ်တော်တောင်းစဉ္ဇာကိုပေးမည်၊သို့ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝပါ။ ချီလူမျိုးကို၊ ငစေ့ကျိန်ဆဲပါထု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်

• ပြောကြ၏။- ဗာထက်ကထည်း၊ ဗာထက် မင်းသည်၊ ဤငွေနှင့်ပြည့်သောမိမိန့်တော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ထွန်ကျူး၍၊ စမှုစကြီးစငယ် တန့်တန့်ကိုမျှ ငါမပြုနိုင်။

• သို့ရာတွင်၊ထာဝရဘုရားသည်စထယ်သို့ထပ်၍ မိန့်တော်မူမည်ကို ငါထိမည်စကြောင်း၊ ထနေ့ညမှာချီစရပ်၌နေကြပါဦးဟု၊ဗာထက်မင်း

• ထွန်ထိုစား ပြန်ပြော၏။- ညစရိန်၌ ဘုရားသခင်သည် ဗာထက် မြီရာသို့ ထာ၍၊ ထိုလူထိုသည်သင့်ကိုခေါ်ခြင်းငှါထာလျှင်၊ သူထိုနှင့်စတူထ၍ လိုက်လော့၊ သို့ရာတွင်၊ ငါမှာထားစ

• ဈာထိုင်းသာပြုရမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။-နံနက်ရောက်မှ၊ ဗာထက်ထ၍ မြီကို ထုန်းနှီး တင်ပြီးလျှင်၊ မောတစရာမိထိုနှင့်စတူလိုက်လေ၏။

• ထိုသို့လိုက်သောကြောင့်၊ သုရားသခင်စဉ္ဇာထံတော်တွက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်စခန့်သည် သူကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ ထပ်၌ရပ်နေ၏။ ထိုစခါဗာထက်ထည်မြီကိုမီး၍၊ငယ်သား

• နှစ်ယောက်နှင့်သွားစည်တွင်၊- ထာဝရဘုရား၏ကောင်း ကင်တမန်သည် ထား ကို မိုးလွှတ်၊ ထပ်၌ရပ်နေသည်ကို မြီသည်မြင်လျှင်၊ ထမ်းထွဲ၍ထယ်သို့ ဝင်လေ၏။ဗာထက်ထည်း၊ မြီကို

• ထမ်းသို့ ပြန်စေခြင်းငှါ ခိုက်လေ၏။- ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်၊ စဉ္ဇာထည်စောင်ရန်းနှစ်စက်စပ်ကြားထပ်၌တခန့်ရပ်နေ

• ၏- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကိုမြီထည် မြင်ပြန်သော စခါ၊ စောင်ရန်းတစက်၌ ထို၍၊ဗာထက်၏မြေကိုမိလေ၏။ဗာထက်ထည်း၊

သူတို့ကိုးစေ့ကို ခြံစားခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
 အထိုက်အနာမိကောင်းဖြစ်စေလိုသည်။ ဗာ
 ၂၀ ထပ်သားဆိုလျှင်- ထေမြီရန်မြို့ကို ချက်ခွာပြု
 သော၊ ဗေဂုရု ထောင် ထိပ်သို့ ဆောင်သွားလေ
 ၂၀ ၏-ဗာထပ်ကထည်း၊ ဤစေ့ရပ်၌ စေ့မြီထပ်
 ပတ္ထင် ခုနှစ်ခုကို တည်ထော့၊ နွားထီး ခုနှစ်
 ကောင်းသိုးထီးခုနှစ်ကောင်တို့ကို ပွင့်ဆင်ထော့
 ၃၀ ထု ဗာထက်မင်းစားဆိုသည် အထိုင်း- ဗာ
 ထက် မင်းသည်မြို့၊ ထပ် ပတ္ထင်တရုတရုစေ
 ပေါ်မှာ၊ နွားတကောင်စီနှင့်သိုးတကောင်စီကို
 ပူဇော်လေ၏။

၂၄

• ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို
 ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူကြောင်း
 ကိုဗာထပ်သိမြင်လျှင်၊ ထူးဆန်းသော အတတ်
 တို့ ခွာခြင်းငှါ အရင်သွားသကဲ့သို့ မသွားဘဲ၊
 ၂ တောသို့ ချက်ခွာ ပြုလေ၏- သို့ရာတွင်၊ ဖျော်
 ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုး
 အနွယ်အလိုက်၊ အသီးအသီး တပ်စုလျှက်နေ
 ကြသည်ကို မြင်သော အခါ၊ ဘုရား သခင်၏ ပိ
 ညည်တော်သည် သူတို့ပေါ်မှာ သက်ရောက်တော်
 ၃ မူလျှင်- သူသည် ပရောဇတ် စကားစား ဖြင့်
 မြွတ်ဆိုလေသည်မှာ၊ ချက်မိပွင့်သောသူ၊ ဗော
 ၄ ရသားဗာထပ်စံစကား- ထဝင်ခြစ်၍ ချက်မိ
 ပွင့်လျှက် အနွယ်တန်ခိုးရှင်၏ ခူပါရုံကို မြင်၍၊
 ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏
 ၅ စကားဟူမူကား- ထိုထာကုပ်အမျိုး၊ သင်တို့၏
 ထဲဈား၊ ထိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့၏ဘုံမိတ်
 ၆ ဖြစ်သည်တကား- ကျယ်ဝန်းသော မျှင်ဈား၊
 မြင်နားမှာရှိသော ဥယျာဉ်ဈား၊ ထာဝရဘုရား
 မိတ်တော်မူသော အကျော်ပင်ဈား၊ ရေနားမှာ
 ပေါက်သော အာရပ်ပင်ဈားကဲ့သို့ မြင်ကြသည်
 ၇ တကား- ထိုအမျိုး၏ရေဝံ့၊ ထိုဈေးလိပ်မည်၊ သူ၏
 ရေပေါသော အရပ်၌ မျိုးစေ့ကျလိပ်မည်၊ သူ၏
 ရှင်ဘုရင်သည်၊ အာဂတ်မင်းထက် ဘုန်းကြီး၍၊
 နိုင်ငံတော်သည်၊ မြို့မြောက်သောနိုင်ငံဖြစ်လိပ်
 ၈ မည်- ဘုရားသခင်သည် အရုတ္တုပြည်၌ တော်
 ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး
 ထည်ကြံစားကြီးသကဲ့သို့၊ အားကြီး၏ရန်သူ
 ဖြစ်သောလူမျိုးတို့ကို ကိုယ်ဝါး၍၊ အရိုးတို့ကို
 မျိုးစုံ လိပ်မည်၊ မြားမြင် ထွက်ခွင်း ဝင်စောင့်

• စွင်းလိပ်မည်- ဝပ်လျှက် နေ၏၊ ချင်သွေကဲ့သို့
 ၄၆၊ ချင်သွေမကဲ့သို့ ၄၆ ဝပ်တွားလေ၏၊ အထက်
 သူ၏ဆောင်ပုံမည်နည်း၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေး
 ထောသုသည်၊ ကောင်းကြီးပင်ထာမြစ်၊ သင့်ကို
 ကျိန်ဆဲသောသူသည်၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရသည့်
 ထုမြွတ်ဆို၏။
 ၈၀ ထိုစေ့ခါ ဗာထက်မင်းသည်၊ ဗာထပ်ကို အ
 ချက်ထွက်၍ ထက်ရပ်တီးလျက်၊ ငါ၏ရန်သူတို့
 ကို ကျိန်ဆဲခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုငါငေါ်ခွဲ၏၊ ထပ်
 ထည်သုံးကြိမ်တိုင်စောင့် အကြွင်းခွဲကောင်း
 ၈၀ ကြီးပေးလေပြီတကား- ထိုကြောင့်၊ သင့်နေရာ
 ပြည်သို့ပြေးသွားလေသော၊ သင့်ကို ချီးမြှောက်မည်
 ထု၊ အထက်ကငါအကြံမြစ်၊ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် သင်၏ ဘုန်းကို မတိုးပွားစေခြင်းငှါ
 ၈၂ ဆီးတားလေပြီဟုဆို၏- ဗာထပ်ကထည်း၊ ဗာ
 ထက်မင်းသည် ဤ ငွေနှင့် ပြည့်သော မိမိ နန်း
 ၈၃ တော်ကို ပင်ပေးသော်လည်း- ထာဝရဘုရား၏
 ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၍ ကောင်းသော အမှု
 မကောင်းသော အမှုတစ်ခုတခုကို၊ ကိုယ်အလိုအ
 လျောက်ငါမပြုနိုင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သမျှကို ငါပြောပါမည်ဟု၊ မင်းကြီးစေလွှတ်
 သော သံတမန်တို့ စား ငါပြော နှင့်ပြီ၊ မဟုတ်
 ၈၄ ထော- ယခုမူကား၊ အစေ့အမျိုးတို့ ထံသို့
 ငါသွားတော့မည်၊ နားထောင်ပါ၊ နောင်ကာလ
 ၌ ဤလူမျိုးသည် မင်းကြီး၏လူမျိုး၌ အထွယ်သို့
 ပြုမည် အရာကို၊ မင်းကြီး စား ကြားပြောပါ
 ၈၅ မည်ဟု၊ ဗာထက်မင်းစား ပြန်ဆိုပြီးမှ- ပရော
 ဇတ်စကားသား ဖြင့်မြွတ်ဆိုလေသည်မှာ၊ ချက်
 မိ ပွင့်သောသူ၊ ဗောရသားဗာထပ်စံစကား-
 ၈၆ ထဝင်ခြစ်၍ မှက်မိ ပွင့်လျက်၊ အနွယ်တန်ခိုးရှင်
 ၏ ခူပါရုံကို မြင်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားပေး
 တော်မူသော ညာထံကိုရ၍၊ ဘုရားသခင် ၏
 အမိန့်တော်ကို ကြားသော သူ၏ စကား ဟူမူ
 ၈၇ ကား- ထိုအရာကို ငါမြင်၏၊ သို့သော်လည်း၊ ယခု
 မမြင်ရသေး၊ ထိုအရာကို ငါရှု၏၊ သို့သော်လည်း၊
 မြင်ရသောအချိန်မရှိသေး၊ ကြယ်တလုံးသည်
 ထာကုပ် အမျိုး၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ ရာဇလွတ်သည်
 ဣသရေလအမျိုး၌ ထင်ရှားလိပ်မည်၊ မောဆ
 ပြည်စွန်းတိုင်စောင့်ထိမိတ်၍၊ မပြင်မဝပ်ရန်၊
 ရင်းခတ် ပြုတတ်သော သူတစ်ပါးတို့ကို ဖျက်
 ၈၈ ဆီးလိပ်မည်- စေ့ပြည်ကို ထည်းသိပ်၊ လူလိပ်
 မည်၊ မိရတောင်သည်လည်း၊ ရန်သူလက်သို့

ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည်ရဲရင့်
 ၈ ခွာပြုလိမ့်မည်။- အစိုးရသောသူတပါးသည်၊
 ထာကုပ်အမျိုးထဲကထွက်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော
 ၉ ဩသျှုသားတို့ကို ဖျတ်ဆီးလိမ့်မည်။ ယုဒြုတ်ဆို
 ၁၀ ဇီး-တဖန်အာမထက်မြက်ကြည့်ရှု၍၊ ပရော
 ဖတ်ကားအားဖြင့်မြှောက်ဆိုပြန်သည်ကား။ အာ
 မထက်အမျိုးသည်လူမျိုးတကာတို့ထက်အထွဋ်
 ၁၁ မြစ်ဘူးသော်လည်း။ အဆုံး၌ရှင်းရှင်း၊ ဖျတ်မီး
 ၁၂ မြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ယုဒြုတ်ဆို၏။- တဖန်
 ကေန်အမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ပရောဖတ်
 ၁၃ ကားအားဖြင့် မြှောက်ဆိုပြန်သည်ကား။ သင်တို့
 နေရာသည် အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်မှာ အ
 ၁၄ ထိုက်ကိုလုပ်ကြပြီး- သို့သော်လည်း။ အာရှုရ
 မင်းသည်သိမ်းယူ၍ မသွားမှီထိုင်စေသင့်၊ ကေ
 ၁၅ န်အမျိုးသည် အဓမ္မကို ခံရလိမ့်မည်။ ယုဒြုတ်
 ၁၆ ဆို၏။-တဖန်ပရောဖတ်ကားအားဖြင့်မြှောက်ဆို
 ပြန်သည်ကား။ အလိုလေ့၊ ဤအမှုကိုဘုရားသ
 ၁၇ ခင်စီရင်တော်မူသောအခါ၊ အထက်သို့သည်အ
 ၁၈ သက်ရှမ်းသာရလိမ့်မည်နည်း။- သင်တို့တို့
 သည်လည်း မိတ္တိမပြည်မှလာ၍၊ အာရှုရပြည်
 ၁၉ ကို၎င်း၊ ဟေဗာပြည်ကို၎င်း နှောင့်ရှက်ကြလိမ့်
 မည်။ သူတို့သည်လည်းရှင်းရှင်း၊ ဖျတ်မီးကြလိမ့်
 ၂၀ မည်။ ယုဒြုတ်ဆိုပြီးမှ- ဗာလမ်သည်ထ၍ မိမိနေ
 ရာအရပ်သို့ ပြန် သွား၏။ ဗာလက် မင်းသည်
 ထည်းသွားလေ၏။

၂၅

• ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှိတ္တိမ်အရပ်
 ၂ နှံ့နေသောအခါ၊ အချို့တို့သည်မောတမိစ္ဆာတို့နှင့်
 မတရားသောမေဇုန်ကိုပြုကြ၏။- ထိုမိစ္ဆာတို့သည်
 မိမိတို့ဘုရားရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်ရာ၌သို့ ဣသရေ
 လတို့ကိုခေါ်သွားသဖြင့်၊ ယောက်ျားတို့သည်
 ၃ ယဇ် သားကို စား၍၊ ထိုဘုရားရှေ့မှာဦးချကြ
 ၄ ၏။- ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ဗာ
 လပေဂုရု ဘုရားကို ဆည်းကပ် သောကြောင့်၊
 ၅ ထာဝရဘုရားသည် အဓမ္မ ထွက်တော်မူ၏။-
 ၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်မြင်းခွာသော
 အဓမ္မတော်ကို ဣသရေလ အမျိုးမှ ထွေစေခြင်း
 ၇ ဌာ၊ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ မြစ်
 ၈ မှားသောသူတို့ကို၊ ဘုရားရှေ့မှာ ထင်ရှားစွာဆွဲ
 ၉ ထားလေ့အံ့။ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- မော
 ၁၀ ရှေသည် ဣသရေလမင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ဗာလပေ
 ၁၁ ဂုရုဘုရားကိုဆည်းကပ်သောသူတို့ကို၊ သင်တို့

အသီးအသီး ဆိုင်သည်အတိုင်း။ ကွပ်စွတ်ကြ
 ထောင့်ထုမှားထားလေ၏။

၈ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား တယောက်
 သည်၊ မောရှေရှေ့၌၎င်း၊ ပရိုထတ်စည်းဝေးရာ
 ၉ တဲတော်တံခါးနားမှာ ပိုကျောသော ဣသရေလ
 အမျိုး သား ပရိုထတ် အပေါင်းတို့ရှေ့၌၎င်း၊ မိ
 ၁၀ ချန်မိစ္ဆာကိုလည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့ထံသို့ဆောင်
 ၁၁ ခဲ့လေ၏။- ထိုအမှုကို၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်
 ၁၂ ၏သား၊ ဧထာ ဇာ၏သား၊ မိနုဟတ်သည် မြင်
 လျှင်၊ ပရိုထတ်ထံမှာထ၍ ၊ ကိုကိုင်းလျက်၊-
 ၁၃ ထိုဣသရေလ လူကို တဲအတွင်းသို့ ထိုက်ပြီးမှ၊
 ၁၄ ယောက်ျားကို ထုတ်ခွင့်၊ ခပ်အောင်၎င်း၊ မိဗ္ဗာကို
 ၁၅ ဝမ်းပေါက်အောင်၎င်းထိုးလေ၏။ ထိုသို့ပြုသော
 ၁၆ အားဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် အေး
 ၁၇ ခြိမ်းလေ၏။- ထိုအေးဖြင့် သေသော လူပေါင်း
 ၁၈ ကား၊ နှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိသတည်း။
 ၁၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်အဓမ္မထွက်
 ၂၀ ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မဖျတ်ဆီးမည်
 အကြောင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုန်၏သား၊ ဧ
 ၂၁ ထာဇာ၏သား၊ မိနုဟတ်သည်သူတို့တွင်အောက်
 ၂၂ ၌မိတ်အားကြီး၍၊ အဓမ္မကိုသူတို့မှထွဲပြီး-
 ၂၃ ဆိုမြစ်၍၊ သင်ပြောရသည်ကား၊ ငါ၏ရှမ်းသာ
 ၂၄ ပရိုဇာည် ကို သုဇာ၊ ငါပေး၏။- သူသည် မိမိ
 ၂၅ ဘုရားသခင်ထက်၌ မိတ်အားကြီး၍၊ ဣသရေ
 လအမျိုးသားတို့အဖို့အပြစ်ပြေခြင်းကိုပြုသော
 ၂၆ ကြောင့်၊ သူမှစ၍၊ သားစည်မြေးဆက်တို့သည်၊
 ၂၇ ထိုပရိုဇာည်တည်းဟူသော၊ ထာဝရယဇ်ပရော
 ၂၈ ဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော ပရိုဇာည်ကို ရပြီဟု၊
 ၂၉ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- မိချန်မိစ္ဆာနှင့်အသေ
 ၃၀ သတ်ခြင်းကို ခံရသော ဣသရေလလူ၏ အမည်
 ကား၊ ရှိမောင်အမျိုး၌ထင်ရှားသော၊ အဆွေအ
 ၃၁ မျိုးတွင် အကဲအမှု၊ သာလု ၏သား၊ ဇိမဒိ မြစ်
 ၃၂ သတည်း။- အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော မိချန်
 ၃၃ မိစ္ဆာအမည်ကား၊ မိချန်အမျိုး၌ထင်ရှားသော၊ အ
 ၃၄ ဆွေအမျိုးတွင်အကဲအမှု၊ ဇုရု၏သား၊ ကောဇာဘိ
 ၃၅ မြစ်သတည်း။
 ၃၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မိချန်အမျိုးသားတို့
 ၃၇ ကိုနှောင့်ရှက်၍လုပ်ကြံကြလေအံ့။- အကြောင်း
 မူကား၊ သူတို့သည်ပေဂုရုဘုရားအမှု၌၎င်း၊ ပေ
 ၃၈ ဂုရုဘုရားကြောင့်အေးရောက်သောရှေ့၌အသေ
 ၃၉ သတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့နှစ်ပါး၊ မိချန်မင်းသို့၊
 ၄၀ ကောဇာဘိအမှု၌၎င်း၊ သင်တို့ကိုပရိုဇာယဇ်ရာ

အားဖြင့်ထွဋ်စားနှောင့်နှက်ကြပြီလူ၊ ဖောရွှေ
အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

- ၁။ ထိုအားငြိမ်းသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားက-
- ၂။ အထက်နှစ်ဆယ်ထွန်၍ စစ်ထိုက် နှိုင်းသောအထ
- ရေထမရှိသောပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ထိုး
- သ အဆွေအမျိုး အလိုက်၊ ဓာရင်းယူကြလော့
- ထု၊ ဖောရွှေနှင့် ယဇ်ပရောထိတ် အထာဇာထို
- ၃။ အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊-သူတို့သည်မော
- ထထွင်ပြင်၊ ယော်စန် မြစ်နား၊ ထေရ်ခေါ်၍ တ
- ၄။ ဝတ်၌၊-အသက်နှစ်ဆယ်ထွန်သောသူတို့ကိုဓာ
- ရင်းယူရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုကြ၏။
- ၅။ အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအထရေထမ
- မျိုးသားတို့တွင်၊ အသရေထစ်သား၊ ဦးရူဗင်စ်
- သား၊ ဟူမူကား၊ ဟာ နှုတ်မှ ဆင်း သက်သော
- တော နှောမိအဆွေ အမျိုး၊ ဓာလုမှ ဆင်းသက်
- ၆။ သောဓာလွှေအဆွေအမျိုး၊-ဟေဇရုံမှဆင်းသက်
- သော ဟေဇရေန် အဆွေအမျိုး၊ ကာမိမှ ဆင်း
- ၇။ သက်သောကာမိတ်အဆွေအမျိုးတည်း၊- ဤသူ
- တို့သည် ရူဗင်အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ ဓာရင်းဝင်
- သောလူပေါင်းကား၊ ထေးသောင်းသုံးထောင်စု
- ၈။ နှစ်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း၊-ဓာလုစ်သားဧလျာ
- ထ၊ ဧလျာထစ်သားနေးဇွထ၊ ဓါထန်၊ အဘိရံ
- ၉။ တည်း၊- ဤ ဓါထန်၊ အဘိရံ တို့သည် အခြား
- မထုတ်၊ ကောရ အပေါင်း အသင်း သည် ထာ
- ဝရဘုရား နှင့် ဆန် ကွင်ထက် ပြုသော အခါ၊
- ပရိသတ်၌ ကျော်စော၍ ဖောရွှေနှင့်အာရုန်ကို
- ဆန်ကွင်ထက် ပြုသောစာသန်၊ အဘိရံ ဖြစ်ကြ
- ၁၀။ ၏- ဖြေကြီးသည်မိမိခံတွင်းကို ဂွင့်၍ သူတို့ကို
- ၎င်း၊ ကောရ ကို၎င်း မျှီသဖြင့်၊ ထိုအပေါင်း အ
- သင်းဝင်သူတို့သည်သေကြ၏၊ မီးသည်တည်း၊
- ထူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို အသက်ဆုံးစေ၏။ ထို
- သူတို့သည် သတိ ပေးသော သက်သေ ဖြစ်သ
- ၁၁။ တည်း၊- သို့ရာတွင်၊ ကောရစ်သားတို့သည်
- သေသေးနှင့်လွတ်ကြ၏။
- ၁၂။ ဘိုးထအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ မှီမောင်စ်သား
- ဟူမူကား၊ ထေဇွထမှဆင်းသက်သောထေဇွ
- ထိအဆွေအမျိုး၊ ယာမိန်မှဆင်းသက်သောထာ
- မိန်အဆွေအမျိုး၊ ထာမိန်မှဆင်းသက်သောထာ
- ၁၃။ မိန်အဆွေအမျိုး၊-ဇေရုဗာဆင်းသက်သောဇေရ
- ထိအဆွေအမျိုး၊ ရှောထမှဆင်းသက်သောရှော
- ၁၄။ ထိအဆွေအမျိုးတည်း၊- ဤသူတို့သည်မှီမောင်

အဆွေအမျိုးဖြစ်၍လူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်၊
နှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိသတည်း။

- ၁၅။ ဘိုးထအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ဂပ်စ်သားဟူမူ
- ကား၊ ဇေရုန်မှဆင်းသက်သောဇေရုန်အဆွေ
- အမျိုး၊ ထဂ္ဂိမှဆင်းသက်သောထဂ္ဂိတ်အဆွေအ
- မျိုး၊ ရှုန်မှဆင်းသက်သောရှုန်အဆွေအမျိုး၊-
- ၁၆။ ဩဇန်မှ ဆင်းသက်သော ဩဇန်အဆွေအ
- မျိုး၊ ဇေရုန်မှဆင်းသက်သောဇေရုန်အဆွေအမျိုး၊-
- ၁၇။ အာရုန်မှ ဆင်းသက်သော အာရုဗိအဆွေအ
- မျိုး၊ အရေဗိမှဆင်းသက်သော အရေဗိတ်အ
- ၁၈။ ဆွေအမျိုးတည်း၊- ဤသူတို့သည် ဂပ်စ်အဆွေအ
- မျိုးဖြစ်၍၊ ဓာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ထေး
- သောင်းငါးရာရှိသတည်း။
- ၁၉။ ထုဇစ်သားဟူမူကား၊ ခါနန်ပြုပြင်သောထော
- ၂၀။ ဝရနှင့်ဩနန်အခြံသော၊- ဘိုးထအဆွေအမျိုး
- အလိုက်၊ ဇေရုဗာဆင်းသက်သောဇေရုဗိအဆွေ
- အမျိုး၊ ဓာရုဗ်မှဆင်းသက်သောဓာရုဗိအဆွေ
- အမျိုး၊ ဇေရုဗာဆင်းသက်သောဇေရုဗိတ်အဆွေ
- ၂၁။ အမျိုးတည်း၊- ဓာရုဗ်စ်သား၊ ကောဇရုံမှဆင်း
- သက်သောဟေဇရေန်အဆွေအမျိုး၊ ထာဇုထ
- မှဆင်းသက်သောထာဇုဗိအဆွေအမျိုးတည်း၊-
- ၂၂။ ဤသူတို့သည် ထုဇစ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ ဓာရင်း
- ဝင်သော လူပေါင်းကား၊ စုနှစ်သောင်း ခြောက်
- ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။
- ၂၃။ ထိုးထအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ အသခါစ်သား
- ဟူမူကား၊ တောထမှဆင်းသက်သောတောထိ
- အဆွေ အမျိုး၊ ဇုဗိမှဆင်း သက်သောဇုဗိအ
- ၂၄။ ဆွေအမျိုး၊- ယာရုဗ်မှ ဆင်းသက်သော ယာရု
- ဗိအဆွေအမျိုး၊ မှီမရုန်မှဆင်းသက်သော မှီမ
- ၂၅။ ရောန်အဆွေအမျိုးတည်း၊- ဤသူတို့သည်အထ
- ဗိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ ဓာရင်းဝင်သောလူပေါင်း
- ကား၊ ခြောက်သောင်း၊ ထေးထောင်သုံးရာ ရှိသ
- တည်း။
- ၂၆။ ထိုးထ အဆွေ အမျိုး အလိုက်၊ ဇာဗုဇုန် ခ်
- သားဟူမူကား၊ သရုဗ်မှဆင်းသက်သောသရ
- ဗိအဆွေအမျိုး၊ ဇေရုန်မှဆင်းသက်သောဇေရ
- ၂၇။ ဗိအဆွေအမျိုး၊ ယာဇေလမှ ဆင်းသက်သော
- ယာဇေလိအဆွေအမျိုးတည်း၊-ဤသူတို့သည်
- ဇာဗုဇုန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ ဓာရင်းဝင်သော
- လူ ပေါင်း ကား၊ ခြောက် သောင်း ငါး ရာ ရှိ ထ
- တည်း။
- ၂၈။ ထိုးထအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ကောထစ်သား

၈၆ နှစ်၊ ထိမိန် အဆွေအမျိုး။ တေပြောမိအဆွေအ
 မျိုး၊ မာထိအဆွေအမျိုး။ ခုဒ္ဒိအဆွေအမျိုး။ ကော
 ရထိ အဆွေ အမျိုး။ ပါသတည်း။ ကောထတ်၏
 ၈၇ ထားကား။ အာမရံတည်း။- အာမရံ၏ မထား
 ကား။ အဲဂုတ္တုပြင်၌ထေရ်မထား။ ခြားခြင်သော
 ထေရ်၏ ထိုး၊ ယောခေမတ်တည်း။ ထိုမိစ္ဆသည်
 အာမရံ၏မယား၊ ဖြစ်၍၊ အာရုန်၊ မောရှေ၊ နှစ်မမိ
 ၈၈ မိလိထိုက်ကွား၊ ခြင်လေ၏။- အာရုန်၏သားကား။
 ၈၉ နာဗတ်၊ အဘိယု၊ ထောဇာ၊ အသမာတည်း။- နာ
 ဗတ်နှင့်အဘိယုထိုက်သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၌ ထူးခြားသောမီးကိုပူဇော်သောအခါ သေကြ
 ၉၀ န်၊- အသတ်တထလွန်၍ ဇာရင်ဝင်သောထေရ်
 သား၊ ယောက္ခား၊ ပေါင်းကား။ နှစ်သောင်းသုံး
 ထောင်ရှိသတည်း။ သူထိုက်သည်၊ အသရေထအ
 မျိုးသားထိုက်နှင့်အတူ အစွေမခံရသောကြောင့်၊
 ၉၁ ရောနှော၍ဇာရင်းမဝင်ကြ၊- ဤရွှေကား၊ မော
 ရှေ့နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်ထောဇာထိုက်သည်၊ မော
 ထလွင်ပြင်၊ ထော်ခန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တ
 ဇာရင်ဇာရင်းလူသောအသရေထအမျိုးသားပေ
 ၉၂ တည်း။- မောရှေနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်ထို
 က်သည်။ သိနာတော၌ အသရေထအမျိုးသားထို
 က် ဇာရင်းယူ၍၊ ထိုဇာရင်း၌ ဝင်သော သုတ
 ၉၃ ယောထ်ဗျာမပါ။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူထို
 က်သည်တော၌ အမှန်သောကြမည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူပြီး၊ ယေဇုနာန်သားကားထက်
 နှင့်နုနစ်သား၊ ထောဇုမှတပါး၊ အရင်းထုတ
 ထောထ်ဗျာမကြွင်းမကျန်ရ။

၂၇

• ထိုအခါထောသပ်၏သား၊ မနာရှေအဆွေအ
 မျိုး၌ပါလျက်၊ မနာရှေ၊ မာမိရ၊ ဂိထပ်၊ ယေဇေရ
 ထိုမှထင်းသက်သောအထောမင်၏သိုး၊ မာလာ၊
 ၁ နောဇာ၊ ဟောဂဇာ၊ မိထကား၊ တိရဇာ ထို
 က်သည်ထာ၍၊- ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်
 ထံခါးနား၊ မောရှေနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ် ထော
 ဇာမင်းများ၊ ပရိသတ်ဈားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
 ၂ ရပ်လျက်၊- အကျွန်ုပ် တို့၏ အခသည်တော၌
 သေပါ၏။ ထာဝရဘုရား တဖက်၌ စုဝေးသော
 အပေါင်းအသင်း၊ ကောရစ် အပေါင်းအသင်း
 ၌မပါ၊ မိမိအပြစ်ကြောင့် သေပါ၏။ သူ၌သား
 ၃ ယောက္ခားမရှိပါ။- ထိုသို့သားယောက္ခား မရှိ
 သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဖော်အမည်သည်
 အကျွန်ုပ် တို့ အဆွေ အမျိုး ၌ ပျောက်ရ ပါမည်

ထော၊ အကျွန်ုပ်တို့အဖော် ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အ
 တူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အဖော်အဆွေပေးပါလျှောက်
 ၁ ကြမ်း၊ သူတို့အမှုကိုမောရှေသည်ထာဝရဘုရား
 ၂ ရှေ့တော်၌ ထားလေ၏။- ထာဝရ ဘုရား က
 ၃ ထည်း၊ အထောမင်သိုးတို့၏စကားသည်လျှောက်
 ပတ်ပေ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အဖော် ညီအစ်
 ကိုတို့နှင့်အတူ အစွေခံရသောအခွင့်ကို၊ သူတို့
 အားပေးရမည်။ သူတို့အဖော်အစွေဥဉ္စာသည်၊
 • သူတို့ထက်သို့ရောက်စေရမည်။- သင်သည်အ
 သရေထအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
 ထူသည်သားယောက္ခားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏အ
 စွေဥဉ္စာကို၊ သူ၏သိုးထက်သို့ရောက်စေရမည်။-
 ၆ ထိုးမရှိလျှင်၊ သူ၏အစွေဥဉ္စာကို၊ သူ၏ညီအစ်ကို
 ၇ တို့အားပေးရမည်။- ညီအစ်ကိုမရှိလျှင်၊ အစွေ
 ၈ ဥဉ္စာကို၊ ထကြီးအထွေတို့အားပေးရမည်။- ထ
 ကြီးအထွေမရှိလျှင်၊ သူ၏အဆွေအမျိုး၌ရှိစေ
 ရင်းကွာ သော ပေါက်ဖော် အားပေး ဖြစ်၊ ထိုသူ
 သည်ပိုင်ရမည်။ ဤရွှေကား၊ ထာဝရဘုရားထံ၌
 မောရှေအား မှာထား၊ တော်မူသည်အတိုင်း၊ အ
 သရေထ အမျိုးသားတို့၌ မိရင်ထိုး၊ ခွဲချက် မြစ်
 စေလျှ၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဤအာဇာ
 မိတ်တောင်ပေါ်သို့ တက်ထော့၊ အသရေထအ
 မျိုး သားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ကြည့်စု
 ၁၀ ထော့၊- သို့ပြီးမှ၊ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်မိမိ
 ထူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားသကဲ့သို့၊ ထင်စည်
 ၁၁ ထပ်သွားရမည်။- အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ်
 ထိုသည်မိန့်တော်၊ ကာရှေအရပ်၊ ဗေရိထစ်၏
 ရေအနား၌ ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသောအခါ၊ ထင်
 ထိုသည်စကားကို ဆန့်ကျင်ထက်ပြု၍၊ ထူထို
 ရှေ့မှာ ငကိုမရိုမသေပြုသော အပြစ်ရှိသည်ထု၊
 ၁၂-၁၃ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- မောရှေကထည်း။
 ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တို့သည်အထိန်းမရှိ
 သောသိုးကဲ့သို့မဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ခပ်ထိမ်း
 သော သတ္တဝါတို့၏ အသက် မိညည်ကို အမိုးရ
 တော်မူသောဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည်း
 ၁၄ ဤ ပရိသတ်တို့ရှေ့၌ထွက်ဝင် နိုင်သောသူဖြစ်
 သို့ထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းသို့သွင်းခြင်းအမှုကိုတစ်
 နိုင်သောသူအစုံတယောက်ကို၊ သူတို့အပေါ်မှာ
 ၁၅ ခန့်ထားတော် မူပါစေသောထု၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၁၆ အားလျှောက်ထေ၏။- ထာဝရဘုရားကထည်း။
 မိညည်အစ်ကိုရအစွေခံရသောအခါ၊ ထောဇုကိုမိမိ

၈၈ ဤသင်္ဂဟသင်္ဂဟသုတ်ပေါ်မှာတင်ထောင့်သင်္ဂဟ
 ပရောဟိတံ ဝေသာဇာဓိ၊ ပရိယာသိတံပေါင်း
 ၂၀ ထိုရွှေ၌သုကိုထား၍ ဖာနုလောက- ဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏စကားကိုနား
 ထောင်မည်အကြောင်း၊ သင်္ဂဟသုတ်အထွေအ
 ၂၀-၂၁ ဤကို သုတပေါ်၌ တင်ထား ထောင့်- ထိုသု
 သည်သင်္ဂဟပရောဟိတံ ဝေသာဇာဓိဗျာရိယော
 အခါ၊ သင်္ဂဟပရောဟိတံသည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ဥပသိစီရင်ဆုံးဖြတ်သောတရားအတိုင်း၊
 သုတအတွက် မေးမြန်းရမည်၊ သူမိရင်သည် အ
 တိုင်း၊ သူနှင့်အတူ ဣသရေလ အမျိုးသား ပ
 ရိယာသိတံ အပေါင်းတို့သည် ထွက်ဝင်ရကြမည်
 ထု၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအား ဖာသား
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေပြုလျက်၊ ထောင့်
 ကိုခေါ်၍၊ သင်္ဂဟပရောဟိတံ ဝေသာဇာဓိ၊ ပ
 ၂၁ မိယာသိတံပေါင်းတို့ရွှေ၌ထားပြီးလျှင်- သုတ
 ပေါ်မှာသင်္ဂဟသုတ်တင်၍ ဖာနုလောက- ထိုသို့ထာဝ
 ရဘုရားသည်၊ မောရှေ အားဖြင့် ပညတ်ထား
 တော်မူ၏။

၂၀

• တစ်နိမောဓ အားထာဝရဘုရားက၊ သင်
 ၂ သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
 မည်မှာ၊ ငါ၏ပူဇော်သကာကို၎င်း၊ အေးဇွေး
 ကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါ မီးဖြင့် ပြုသောငါ၏
 အစာအာဟာရကို၎င်း၊ အမြှိုက်တန်ဖိုး၊ အစားပူ
 ၃ ဇော်ခြင်းငှါ သတ်ပြုရကြမည်- တစ်ဆင့်ဆို
 ရမည်မှာ၊ နေ့တိုင်းအစည်အမြဲ မီးရှို့ရာသင်္ဂဟသုတ်၊
 အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်
 ကောင်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်ရ
 ၄ မည်- နိနုတ်ယံ၌ သိုးသငယ်တကောင်၊ ညဦး
 • ယံ၌တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်- သံလွင်သီးကို
 ထောင်း၍၊ ရသော သံလွင်ဆီ သုံးထောဆ နှင့်
 ရောသော ခန့်ညက် တဩဝဲကို ထည်း ပူဇော်ရ
 ၆ မည်- ဤရွှေကာ၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာစီရင်
 တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ဗွေး
 ကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီးဖြင့် ပြုသောပူဇော်သကာ၊
 အစည် အမြဲ ပြုရသော မီးရှို့ရာသင်္ဂဟသုတ် ဖြစ်သ
 ၇ ထည်း- သိုးသငယ်တကောင်နှင့် အတူထွန်း
 ထောင်းရာပူဇော်သကာသို့၊ ပျော်ရည်သုံးထော
 ဆကိုပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌၊ သွန်းထောင်း
 ရာပူဇော်သကာသို့၊ ထာဝရဘုရားအား ထွန်း
 • ထောင်းရမည်- အခြားသောသိုးသငယ်ကို ည

ဦးထံ၌ပူဇော်သောအခါ၊ နိနုတ်ယံ၌ထောင့်ညီ
 ပူဇော်သကာ၊ ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာ
 ပါထည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားအဖို့
 ၈ ဗွေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍ မီးဖြင့် ပူဇော်
 • ထောင့်သင်္ဂဟကိုပြုရမည်- နေ့တိုင်းအစည်ပူဇော်
 ၉ ထောင့်မီးရှို့ရာသင်္ဂဟ၊ ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သ
 ကာဗ္ဗဟပါး၊ ဥပသိနေရက်၌ အခါမလည်၊ အ
 ပြစ်မပါသောသိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို၎င်း၊ ထွန်း
 ထောင်းရာပူဇော် သကာပါလျက်၊ ထောင့်ညီပူ
 ၁၀ ဇော်သကာသို့၊ ဖြောင့်သောခန့်ညက် နှစ်ဩဝဲ
 ကို၎င်းပူဇော်ရမည်၊
 ၁၁ ထဆန်း တရက်နေ့၌၊ အသတ်ပျိုသော နွား
 ထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်၊
 အပြစ်မပါသောသိုးသငယ် ခုနှစ်ကောင်တို့ကို၊
 ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာသင်္ဂဟကို၌ ပူဇော်ရ
 ၁၂ မည်- နွားတကောင်အဖို့၊ ဆီရောသော ခန့်ညက်
 သုံးဩဝဲ၊ သိုးတကောင်အဖို့၊ ဆီရောသော ခန့်
 ၁၃ ညက်နှစ်ဩဝဲ- ထိုးထင်ထိတကောင်အဖို့၊ ဆီ
 ရောသော ခန့်ညက် တဩဝဲမီ ထည်းတူသော၊
 ထောင့်ညီ ပူဇော်သကာ နှင့် တကွ၊ ထာဝရ
 ၁၄ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်၍ မီးရှို့ရာသင်္ဂဟကိုပြုရ
 ၁၅ မည်- ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာကိုထား၊
 နွားတကောင်နှင့်စပ်ရပြီဖြစ်သောသိုး၊ ထိုး
 တကောင်နှင့် ထေးထောင့်၊ ထိုးထင်ထိ တ
 ကောင်နှင့် သုံးထောဆကိုပူဇော်ရမည်၊ ထိုသို့၊
 ထတိုင်းအစည်မပြတ်၊ မီးရှို့ရာသင်္ဂဟကို ပူဇော်
 ၁၆ ရမည်- နေ့တိုင်းအစည် ပူဇော်သော မီးရှို့ရာ
 သင်္ဂဟ၊ ထွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာဗ္ဗဟပါး
 အပြစ်ဖြောင့်သင်္ဂဟသို့၊ ထာဝရဘုရားအား ဆီ
 ထင်ထိတကောင်ကိုထည်းပူဇော်ရမည်၊
 ၁၇ ပဌမထ၊ ထဆတ် ထေးရက် နေ့၌၊ ထာဝရ
 ၁၈ ဘုရား၏ပသခါပွဲဖြစ်၏- ၎င်းထ၊ ထဆတ်ငါး
 ရက်နေ့၌ ပွဲကိုခံရမည်၊ ခုနှစ်ရက် ပတ်တံးထ
 ၁၉ ဆေးဝဲရန်ကိုစားရကြမည်- ပဌမနေ့၌ဓမ္မစဉ်း
 ဝေးခြင်းကိုပြုရမည်၊ ထောက်အထုပ်ကိုမထုပ်
 ၂၀ ရ- ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့် ပြုသော သင်္ဂ
 တည်း တူသော၊ အသတ်ပျိုသော နွားထီးနှစ်
 ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်၊ အပြစ်မ
 ပါသော သိုးသငယ် ခုနှစ်ကောင်တို့ကို မီးရှို့ရာ
 ၂၀ သင်္ဂဟကို ပူဇော်ရမည်- နွားတကောင်လျှင်၊
 ဆီရောသော ခန့်ညက်သုံးဩဝဲ၊ သိုးတကောင်
 ၂၀ လျှင်၊ နှစ်ဩဝဲ- သိုးသင်္ဂဟ ခုနှစ်ကောင် နေ့

စောင်း၊တကောင်လျှင်၊တဩမဲစီနှင့်တောထည်
 ၂၂ ပူဇော်သကာပြုရမည်-၊ထပြန်ခြေခြင်းကိုပြုဆဲ
 ၂၃ ကိုထည်း ပူဇော်ရမည်-၊ နေ့ရက်အစဉ်၊နံနက်
 ၂၄ ထိုင်းပူဇော်သောမီး၊မြို့ရာယဉ်မှတပါး၊ထိုယဉ်
 ၂၅ ချားကို ထပ်၍ပူဇော်ရမည်-၊ ထိုသို့အစဉ်အမြဲ
 ပူဇော်သော မီး၊မြို့ရာယဉ်၊ သွန်းထောင်းရာ ပူ
 ဇော်သကာမှတပါး၊စုနှစ်ရက်ပတ်လုံးတနေ့တ
 နေ့လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ ဌေးကြိုင်သောအ
 နံ့နှင့်မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာအစာစာတာ
 ၂၆ ရကို ပူဇော်ရမည်-၊ ထက္ကမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မ
 စည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်၊ ထောက်အထုပ်ကို
 မထုပ်ရ၊
 ၂၇ ထိုမှတပါး၊ ထိတင်း၊ စုနှစ်ထိတင်း၊ နေ့ပြီးမှ၊
 တောထည် ပူဇော် သကာ အသစ် ကို၊ ထာဝရ
 ဘုရား ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ အပြီးသီး
 သော အသီးနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရ
 ၂၈ မည်-၊ ထောက် အထုပ်ကို မထုပ် ရ-၊ ထာဝရ
 ဘုရားအဖို့ ဌေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်မီး၊မြို့ရာယဉ်
 ထို့၊အသက်ရှိသော နွား၊ထီးနှစ်ကောင်၊သိုး၊ထီး
 တကောင်၊ အခါမထည်သော သိုးသငယ် စုနှစ်
 ၂၉ ဆောင်ထိုကို ပူဇော် ရမည်-၊ နွား တကောင်
 လျှင်၊ ဆီရောသော ခန့်ညက်သုံးဩမဲ၊ သိုးတ
 ၃၀ ကောင်လျှင်၊နှစ်ဩမဲ-၊သိုးသငယ် စုနှစ်ကောင်
 နေ့စောင်း၊ တကောင်လျှင်၊ တဩမဲစီနှင့်တော
 ၃၁ ထည် ပူဇော်သကာပြုရမည်-၊ ထပြန်ခြေခြင်း
 ထို ပြုဆဲသောငှါ၊ ဆိတ်သငယ် တကောင် ကို
 ၃၂ ထည်းပူဇော်ရမည်-၊ ထိုသို့အစဉ်အမြဲပူဇော်
 သောမီး၊မြို့ရာယဉ်၊ တောထည် ပူဇော်သကာမှ
 တပါး၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာနှင့် တကွ၊
 ထပြန်မပါသော ထက်ကောင် ချားထိုကို ထပ်၍
 ပူဇော်ရမည်၊

၂၉

၃၃ ထက္ကမထ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း
 ကိုပြုရမည်-၊ထောက်အထုပ်ကိုမထုပ်ရ၊ တံပိုး
 ၃၄ မှတ်ခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏-၊ထာဝရဘုရား
 အဖို့ဌေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီး၊မြို့ရာယဉ်ကို၊အ
 သက်ရှိသော နွား၊ထီး တကောင်၊ သိုး၊ထီးတ
 ကောင်၊ အခါမထည်၊ ထပြန်မပါသော သိုးသ
 ၃၅ ငယ်စုနှစ်ကောင်ထိုကိုပူဇော်ရမည်-၊ နွားတ
 ကောင်လျှင်၊ ဆီရောသော ခန့်ညက် သုံးဩမဲ၊
 ၃၆ သိုးတကောင်လျှင်၊နှစ်ဩမဲ-၊ သိုးသငယ်စုနှစ်

ကောင်နေ့စောင်း၊ တကောင်လျှင်၊တဩမဲစီနှင့်
 ၃၇ တောထည် ပူဇော်သကာပြုရမည်-၊ ထပြန်ခြေ
 ခြင်းကို ပြုဆဲသောငှါ၊ ထပြန်ခြေရာ ယဉ်ကို
 ဆိတ်သငယ် တကောင်ကိုထည်းပူဇော်ရမည်-၊
 ၃၈ ထိုသို့လုံးစံ၍သည်အထိ-၊ ထဆန်းနေ့မီး၊မြို့ရာ
 ယဉ်နှင့်သုဇ်တောထည်ပူဇော်သကာ၊ နေ့ထိုင်း
 ပြုသောမီး၊မြို့ရာယဉ်နှင့်သုဇ်တောထည်ပူဇော်
 သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး၊
 ထာဝရဘုရားအဖို့ ဌေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီး
 ဖြင့်ပြုသောယဉ်ပူဇော်သကာကိုပူဇော်ရမည်၊
 ၃၉ ၎င်းထ၊သမနေ့ရက်၌၊ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို
 ပြု၍မြီးခြံစွာကျင့်ရမည်၊ အထယ် အထုပ်ကိုမျှ
 ၄၀ မထုပ်ရ-၊ထိုနေ့၌၊ထာဝရဘုရားအဖို့၊ဌေးကြိုင်
 သောအနံ့နှင့် မီး၊မြို့ရာယဉ်ကို၊ အသက်ရှိသော
 နွား၊ထီး တကောင်၊ သိုး၊ထီးတကောင်၊ အခါမ
 ထည်၊ ထပြန်မပါသောသိုးသငယ်စုနှစ်ကောင်
 ၄၁ ထိုကို ပူဇော် ရမည်-၊ နွားတကောင်လျှင်၊ ဆီ
 ရောသောခန့်ညက်သုံးဩမဲ၊သိုးတကောင်လျှင်၊
 ၄၂ နှစ်ဩမဲ-၊သိုးသငယ်စုနှစ်ကောင်နေ့စောင်း၊တ
 ကောင်လျှင်၊ တဩမဲစီနှင့်တောထည် ပူဇော်သ
 ၄၃ ကာပြုရမည်-၊ထပြန်ခြေရာယဉ်ကိုထည်း၊ဆိတ်
 သငယ်တကောင်ကိုပူဇော်ရမည်၊ ထိုသို့ထပြန်
 ခြေခြင်းငှါ ထပြန်ခြေရာ ယဉ်၊ အစဉ်အမြဲပြု
 သော မီး၊မြို့ရာယဉ်၊ သုဇ်တောထည် ပူဇော်သ
 ကာ၊ သွန်းထောင်းရာ ပူဇော် သကာမှ တပါး၊
 ထပ်၍ပြုရမည်၊
 ၄၄ ၎င်းလ၊ တထယ်ငါးရက်နေ့၌၊ ဓမ္မစည်းဝေး
 ခြင်းကိုပြုရမည်၊ လောကီအထုပ်ကိုမထုပ်ဘဲ၊စု
 နှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ထာဝရဘုရားအဖို့ ဝံ့ခံရမည်-၊
 ၄၅ ပဌမနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဖို့၊ ဌေးကြိုင်သော
 အနံ့နှင့်မီးဖြင့်ပြုသောမီး၊မြို့ရာယဉ်ကို၊အသက်
 ရှိသော နွား၊ထီး ထယ်သုံးကောင်၊ သိုး၊ထီးနှစ်
 ကောင်၊ အခါမထည်၊ ထပြန်မပါသောသိုးသ
 ၄၆ ငယ်ထယ်လေးကောင်ထိုကိုပူဇော်ရမည်-၊ နွား
 ထယ်သုံးကောင်နေ့စောင်း၊ တကောင်လျှင်၊ ဆီ
 ရောသောခန့်ညက်သုံးဩမဲ၊သိုးနှစ်ကောင်နေ့
 ၄၇ စောင်း၊တကောင်လျှင်၊ နှစ်ဩမဲ-၊ သိုးသငယ်
 ထယ်လေးကောင်နေ့စောင်း၊တကောင်လျှင်၊တ
 ဩမဲစီနှင့် တောထည်ပူဇော် သကာပြုရမည်-၊
 ၄၈ ထပြန်ခြေရာယဉ်ကိုဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၊
 အစဉ်အမြဲပြုသောမီး၊မြို့ရာယဉ်နှင့်တောထည်ပူ
 ဇော်သကာ၊သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာမှတ

၈၂ ပါးထပ်၍ပူဇော်ရမည်-ရတီထရေ၌၊ ထထထ
 ၈၃ ဖြူသော နွားထီးထပ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်
 ၈၄ ကောင်၊ အခါမသည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသ
 ၈၅ ငယ်ထပ်ထေးကောင်ကို၎င်း၊-သိုး၊ နွား၊ သိုးသ
 ၈၆ ငယ်အနည်း၊ အဈာအထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသည် အ
 ၈၇ ထိုင်း၊ ထောဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်း
 ၈၈ ရာပူဇော်သကာကို၎င်း၊- အပြစ်မြေရာထပ်ကို
 ၈၉ ခိတ် ထထထ တကောင်ကို၎င်း၊ အစည်အမြဲပြ
 ၉၀ သောမီး၊ မြူရာထပ်နှင့်ထောဇညိပူဇော်သကာ၊
 ၉၁ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး၊ ထပ်၍
 ၉၂ ပူဇော်ရမည်-တတိယနေ့၌၊ နွားထီးထပ်တ
 ၉၃ ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမသည်၊ အပြစ်
 ၉၄ မပါသော သိုးသငယ်ထပ်ထေးကောင်ကို
 ၉၅ ၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်း၊ အဈာအ
 ၉၆ ထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသည်အထိုင်း၊ ထောဇညိပူဇော်
 ၉၇ သကာ၊ သွန်းထောင်းရာ ပူဇော်သကာကို၎င်း၊-
 ၉၈ အပြစ်မြေရာထပ်ကိုခိတ် တကောင်ကို၎င်း၊ အ
 ၉၉ စည်အမြဲပြသော မီးမြူရာထပ်နှင့်ထောဇညိပူ
 ၁၀ ဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာမှတ
 ၁၁ ပါးထပ်၍ပူဇော်ရမည်-ဓတုတ္ထနေ့၌၊ နွားထီး
 ၁၂ ထပ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမသည်၊
 ၁၃ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ထပ်ထေးကောင်
 ၁၄ ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်း၊ အဈာ
 ၁၅ အထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသည်အထိုင်း၊ ထောဇညိပူ
 ၁၆ ဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာကို
 ၁၇ ၎င်း၊- အပြစ်မြေရာထပ်ကို ခိတ် တကောင်ကို
 ၁၈ ၎င်း၊ အစည်အမြဲပြသောမီးမြူရာထပ်နှင့်ထော
 ၁၉ ဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သ
 ၂၀ ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်-ပဉ္စမနေ့၌၊
 ၂၁ နွားထီးကိုးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမ
 ၂၂ သည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ထပ်ထေး
 ၂၃ ကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်း
 ၂၄ အဈာ အထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသည်အထိုင်း၊ ထော
 ၂၅ ဇညိ ပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သ
 ၂၆ ကာကို၎င်း၊- အပြစ်မြေရာ ထပ်ကို ခိတ် ထ
 ၂၇ ထထထ တကောင်ကို၎င်း၊ အစည် အမြဲပြသောမီး
 ၂၈ မြူရာ ထပ်နှင့် ထောဇညိ ပူဇော် သကာ၊ သွန်း
 ၂၉ ထောင်း ရာ ပူဇော် သကာ မှ တပါး၊ ထပ် ၍ ပူ
 ၃၀ ဇော်ရမည်- ဆဋ္ဌမနေ့၌၊ နွားထီးရှစ်ကောင်၊
 ၃၁ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမသည်၊ အပြစ်မပါသော
 ၃၂ သိုးသငယ်ထပ်ထေးကောင်ကို၎င်း၊-သိုး၊ နွား၊
 ၃၃ သိုးသငယ်အနည်း၊ အဈာအထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသဖြ့်

အထိုင်း၊ ထောဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်း
 ၃၄ ရာပူဇော်သကာကို၎င်း၊- အပြစ်မြေရာထပ်ကို
 ၃၅ ခိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစည်အမြဲပြသောမီး
 ၃၆ မြူရာထပ်နှင့် ထောဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်း
 ၃၇ ထောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်
 ၃၈ ရမည်- သတ္တမနေ့၌၊ နွားထီးခုနှစ်ကောင်၊ သိုး
 ၃၉ ထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမသည်၊ အပြစ်မပါသော
 ၄၀ သိုးသငယ်ထပ်ထေးကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊
 ၄၁ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်း၊ အဈာအထိုက်၊ ထုံးစံမြဲ
 ၄၂ သည်အထိုင်း၊ ထောဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်း
 ၄၃ ထောင်းရာပူဇော်သကာကို၎င်း၊- အပြစ်မြေရာ
 ၄၄ ထပ်ကို ခိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစည် အမြဲပြ
 ၄၅ သောမီး၊ မြူရာထပ်နှင့်ထောဇညိ ပူဇော်သကာ၊
 ၄၆ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူ
 ၄၇ ဇော်ရမည်- ဆဋ္ဌမနေ့၌၊ ဓမ္မစည်းစဉ်းကြီးကို
 ၄၈ ပြုရမည်-ထောက်အထုပ်ကိုမထုပ်ရ- ထိုနေ့၌
 ၄၉ ထာဝရဘုရားအစိုး၊ ဓမ္မကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီး
 ၅၀ မြင့်ပြသောမီးမြူရာထပ်ကို၊ နွားထီးတကောင်၊
 ၅၁ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမသည်၊ အပြစ်မပါသော
 ၅၂ သိုးသငယ် ခုနှစ်ကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုး
 ၅၃ သငယ်အနည်း၊ အဈာအထိုက်၊ ထုံးစံမြဲသည်အ
 ၅၄ ထိုင်း၊ ထောဇညိပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်း
 ၅၅ ရာပူဇော် သကာကို၎င်း၊- အပြစ်မြေရာထပ်ကို
 ၅၆ ခိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစည်အမြဲပြသောမီး
 ၅၇ မြူရာထပ်နှင့် ထောဇညိ ပူဇော်သကာ၊ သွန်း
 ၅၈ ထောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်
 ၅၉ ရမည်- ထိုသို့ သဗ္ဗာဂတိမြီ၌ပြသောပူဇော်သ
 ၆၀ ကာ၊ အထိုလိုပြသောပူဇော်သကာ၊ မီးမြူရာပူ
 ၆၁ ဇော် သကာ၊ ထောဇညိ ပူဇော် သကာ၊ သွန်း
 ၆၂ ထောင်းရာ ပူဇော်သကာ၊ မိဿတာထပူဇော်
 ၆၃ သကာမှတပါး၊ မြှင့်တင်သော ဂွေထို့၌ ထာဝရ
 ၆၄ ဘုရားအားထပ်၍ ပူဇော်ရမည်ထု မိန့်တော်မူ
 ၆၅ စီ- ထိုသို့မောဓရေသည်၊ မိမိအားထာဝရဘုရား
 ၆၆ မှာထား တော် မူသမျှထိုကို၊ ဣသရေထ အမျိုး
 ၆၇ တားထိုအားဆင့် ဆိုလေ၏

၃၀

• ထမန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကား
 ကို မောဓရေသည်၊ ဣသရေထအမျိုးသားထို့တွင်
 အမျိုး၊ အနွယ် ထို၌ မင်းဖြစ်သော ထုထို အား
 ၂ ဆင့်ဆိုသည်ကား၊- ထုသောကျားသည်ထာဝ
 ရဘုရားအားသဗ္ဗာဂတိပြသော်၎င်း၊ ကိုယ်မိတ်
 မိညည်၌ရည်နှောင်၍ တွန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ

၅၅။ သင်္ဃပရောဟိတံဝေသာဇာ၊ ဣသရေထစ
 နှိုးသားပရိသတ်တို့ထံသို့သောင့်ခွဲကြ၏။
 ၅၆။ မောဇ္ဈနှင့် သင်္ဃပရောဟိတံဝေသာဇာမှစ၍၊
 ပရိသတ်တို့၌ မင်းစာပေါင်း တို့သည် ကြိုဆို
 ၅၇။ ခြင်းငှါ တပ်ခြင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။- မောဇ္ဈ
 ထည်၊ စစ်တိုက်ရာမှပြန်လာသောတပ်မှူးများ၊
 ၅၈။ မိုက် မင်းများ တို့ကို အဓမ္မကံ ထွက်၍၊- သင်တို့
 သည် မိစ္ဆာစာပေါင်း တို့ကို အဆယ် ကြောင့် စ
 ၅၉။ သက်ရှင်စေကြသနည်း။- ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်၊ ပေဂျာဘုရားအမှု၌ ထာဝရဘုရားကို
 ဖြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ ဤမိစ္ဆာတို့သည်၊ မာလမ်ပေး
 သော အကြံကို ထိုက်၍ ပြုကြသောကြောင့်၊
 ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်၌ စားရောက် လေ
 ၆၀။ သည်တကား၊- ထိုကြောင့်၊ သူငယ်ယောက်ျား
 စာပေါင်း ကို ၎င်း၊ ယောက်ျားနှင့် ဆက် ဆံဘူး
 သော မိစ္ဆာစာပေါင်း ကို၎င်း၊ သတ် ကြ လေ့၊-
 ၆၁။ ယောက်ျားနှင့် မဆက် ဆံဘူးသော မိစ္ဆာစာ
 ပေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့အဖို့ အသက်ချမ်းသာ ပေး
 ၆၂။ ကြလေ့၊- သင်တို့သည် ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးတပ်
 ခြင်္စာ နေကြမည်။ ထိုကို သတ်သောသူ၊ အ
 ဆေ ကောင်ကို ထိသောသူစာပေါင်းတို့၊ ကိုယ်
 ကို၎င်း၊ သိမ်းယူသောသူတို့ကို၎င်း၊ တတိယနေ့၊
 ၆၃။ သတ္တမ နေ့၌ စင်ကြယ်စေကြ လေ့၊- သင်တို့
 အဝတ်နှင့် သားရေတန်ဆာရှိသမျှ၊ ဆိတ်စွေး
 ဖြင့် ရက်သော အရာ၊ သစ်သားဖြင့် လုပ်သော
 အရာရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေကြလေ့ဟု မှာ
 ထားလေ၏။
 ၆၄။ သင်္ဃပရောဟိတံ ဝေသာဇာ သည်လည်း၊ စစ်
 တိုက် သွားသော စစ်သူရဲ တို့ကို ခေါ်၍၊ မော
 ဇ္ဈ၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်
 ၆၅။ တရားဟူကား၊- ဣ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကြေး
 ၆၆။ ခြုံ၊ ခဲအစရှိသော၊- မီးကို ခံနိုင်သော အရာရှိသမျှ
 တို့ကိုမီးအထယ်၌ သွားစေသဖြင့် စင်ကြယ်စေ
 ရမည်။ ထိုရာတွင်၊ စင်ကြယ် စေသော ရေဖြင့်
 ထည်း၊ စင်ကြယ်စေရမည်။ မီးမခံနိုင်သော အ
 ရာရှိသမျှတို့ကို ရေအထယ်၌ သွားစေရမည်။-
 ၆၇။ သတ္တမနေ့၌ မိမိအဝတ်ကို လျှော်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်
 ခြင်းရှိ၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်ရကြမည်ဟု မှာထား
 လေ၏။
 ၆၈။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့် သင်္ဃပရော
 ၆၉။ ဟိတံ ဝေသာဇာ၊- ပရိသတ် အဆွေ အမျိုးသူ
 ကြီးတို့သည်၊ ယခုထက်ရသိမ်းယူခဲ့သော ဥစ္စာ၊

၇၀။ ထူး၊ တိရိစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို ယူ၍၊- ထက်
 ဝက်ခွဲပြီးလျှင်၊ တဝက်ကို စစ်မှုထမ်း၍ အထိုက်
 သွားသောသူတို့အား၎င်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ်
 ၇၁။ အပေါင်းတို့အား၎င်း ဝေပေးလေ့၊- စစ်တိုက်
 သွားသောစစ်သူရဲတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား
 ပေးရသော အခွန်ကို ခွဲ၍ ထူး၊ နွား၊ မြို့၊ သိုး၊
 ကောင်ငါးရာတွင် တကောင်ကို ကောက်ယူပြီး
 ၇၂။ လျှင်၊- ငှက်တို့ ခံရသောထက်ဝက်အဖို့ထဲက နှုတ်
 ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ချီးမြှောက်ရာပူ
 ဇော်သကာပြုဖို့ရာ၊ သင်္ဃပရောဟိတံဝေသာဇာ
 ၇၃။ အားပေးရမည်။- ဣသရေလ အမျိုးသား ခံရ
 သောထက်ဝက်အဖို့ထဲကလည်း၊ ထူး၊ နွား၊ မြို့၊
 သိုးအစရှိသော တိရိစ္ဆာန် မျိုး အကောင် ငါး
 ဆယ်တို့တွင် တကောင်ကို ကောက်ယူ၍၊ ထာဝ
 ရဘုရား၏ တော်ကို စောင့်သောလေပိသားတို့
 ၇၄။ အားပေးရမည်ဟု၊- မောဇ္ဈအား ထာဝရဘုရား
 မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောဇ္ဈနှင့် သင်္ဃ
 ပရောဟိတံဝေသာဇာတို့သည် ပြုလေ၏။
 ၇၅။ စစ်သူရဲတို့သည် လက်ရသိမ်းယူခဲ့၍ ကျန်
 ကြွင်းသော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုးမြောက်သိန်း၊
 ၇၆။ ခုနှစ်သောင်း ငါးထောင်၊- နွား၊ ခုနှစ်သောင်း
 ၇၇။ နှစ်ထောင်၊- မြို့မြောက်သောင်း တထောင်၊-
 ၇၈။ ယောက်ျား နှင့် မဆက် ဆံ ဘူးသော မိစ္ဆာသုံး
 ၇၉။ သောင်း၊ ခုနှစ်ထောင် ရှိသတည်း။- စစ်တိုက်
 သွားသောသူတို့ခံရသော ထက်ဝက်အဖို့ကား၊
 သိုးသုံးသိန်း သုံးသောင်း၊ ခုနှစ်ထောင် ငါးရာ ရှိ
 ၈၀။ သည်ဖြစ်၍၊- ထာဝရဘုရားခံရသော အခွန်ကား၊
 သိုးမြောက်ရာ ခုနှစ်ဆယ် ငါးကောင်တည်း။-
 ၈၁။ နွားသုံးသောင်း မြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ နွားခုနှစ်
 ၈၂။ ဆယ်ခုနှစ်ကောင်တည်း။- မြို့သုံးသောင်း ငါးရာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်
 ၈၃။ ကား၊ မြို့မြောက်ဆယ်တကောင်တည်း။- ထူတ
 သောင်းမြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ ထူသုံးဆယ်နှစ်
 ၈၄။ ယောက်တည်း။- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 မူသည် အတိုင်း၊ မောဇ္ဈသည် ရှေ့တော်၌ ချီး
 မြှောက်ရာပူဇော်သကာပြုဖို့ရာ အခွန်ကို သင်္ဃ
 ၈၅။ ပရောဟိတံ ဝေသာဇာအား အပ်ပေးလေ၏။- တ
 ခန့်စစ်တိုက်သောသူတို့လက်မှ မောဇ္ဈထူ၍၊ ဣ
 ၈၆။ သရေလ အမျိုးသား၊- ပရိသတ်တို့ ခံရသော
 ထက်ဝက်အဖို့ကား၊ သိုးသုံးသိန်းသုံးသောင်း၊

၄၄ ခုနှစ်ထောင်ငါးရာ၊- နှာ၊ သုံးသောင်း ခြောက်
 ၄၅၊၄၆ ထောင်၊- မြီ သုံး သောင်း ငါး ရာ၊- လူ တ
 ၄၇ သောင်း ခြောက် ထောင် မှီသည် ဖြစ်၍၊- ဣသ
 ရေထမမျိုးသား ခံရသော ထက်ဝက် အဖို့ လူ
 တိမိန္ဒာန်အကောင် ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်
 ကို မောရှေ ကောက်ယူ ၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ တဲ
 တော်ကို စောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေး၏။
 ထိုသို့ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။
 ၄၈ လူတရားတထောင်ကို အုပ်သောတပ်မှူးများ၊
 မိုလ်ဗား တို့သည်လည်း၊ မောရှေထံသို့ ချဉ်း
 ၄၉ ကပ်၍၊- ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် အုပ်သောစစ်
 သူရဲတို့ကို စာရင်းယူပြန်၍၊ လူထယောက်မျှမ
 ၅၀ လျော့ပါး၊- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 အသက် အဖိုးကို ဖြေဆိုရာ၊ လူ အသီး အသီး ရ
 သောဣတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ ထက်ကောက်၊ ထက်
 စွပ်၊ နားတောင်း၊ နှာခေါင်းဆွဲဘူးတို့ကို ထာဝရ
 ၅၁ ဘုရား အား ပူဇော် ထွက် ဆောင် နဲ့ပါ ပြီ ထု
 ၅၂ လျှောက်ဆိုလျှင်၊- မောရှေနှင့် ယဗ်ပရောဟိတ်
 ဧထာဇာတို့သည်၊ ထိုဣတည်း ဟူသော လုပ်
 ၅၃ ပြီးသော တန်ဆာမှီသမျှတို့ကို ခံယူကြ၏၊- ထို
 ၅၄ သို့စစ်သူရဲ အသီး အသီး တို့ သည် မိမိတို့ အဖို့
 ယိမ်းယူ၍၊ တပ်မှူးများ၊ မိုလ်ဗားတို့သည် ထာ
 ဝရဘုရားအား ပူဇော်သော ဣဗိုန်ပေါင်းကား၊
 တရာခြောက်ဆယ် ခုနှစ်ပိဿာနှင့် အကျပ်ငါး
 ၅၅ ဆယ်မှီသတည်း၊- တပ်မှူးများ၊ မိုလ်ဗားပူဇော်
 သော ဣကို မောရှေနှင့် ယဗ်ပရောဟိတ်ဧထာ
 ဇာတို့သည်ယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
 ထာဝရဘုရားအစောင့်စောင့်တော်မူမည့် ရာပယ်ထက်
 စည်းဝေးရာထဲတော်၌ သွင်းထားကြ၏။

၃၂

၁ ခုဗင်အမျိုးသားနှင့် ဂ်အမျိုးသားတို့သည်၊
 အထွန်ဗားပြားသော တိမိန္ဒာန်တို့နှင့် ကြွယ်ဝ
 သည်ဖြစ်၍၊ ယာဇာပြည်၊ ဂိလ်ဂါဒ်ပြည်တို့၌ တိ
 မိန္ဒာန် ကျက်စား စရာသို့ ကောင်းသည်ကို မြင်
 ၂ ကြလျှင်၊- မောရှေနှင့် ယဗ်ပရောဟိတ် ဧထာ
 ဇာအစရှိသော၊ ပရိယာဇ်တို့တွင် မင်းများထံ
 ၃ သို့လာ၍၊- အတူတူ၊ ပိဘုန်း၊ ယာဇာ၊ နိမရ၊ ဟေ
 ဂ္ဂဘုန်း၊ ဧထာထေ၊ ရှေ့ဘဲ၊ နေဗော၊ ဗောနုတည်း၊
 ၄ ဟူသော၊- ဣသရေလပရိယာဇ်ရှေ့မှာ ထာဝရ
 ဘုရား လုပ်ကြံတော်မူသော ဤပြည်သည်၊ တိ
 မိန္ဒာန်နှင့်တော်လျှော်ပါး၏၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့
 ၅ ခံသည်။ တိမိန္ဒာန် ဗားပြားပါး၏၊ သို့ဖြစ်၍၊

ထွန်တော် တို့သည် ရှေ့တော်၌ ဖျက်နှာ ရလျှင်၊
 ဤပြည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ အား အပိုင်ပေး
 တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တော် ခန့်ခြစ်တတ်
 သို့ရှိစေသော်လည်း မမူပါနှင့်ထု လျှောက်ကြ၏၊-
 ၆ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ နေရစ်
 ၍၊ သင်တို့ညီအစ်ကို ဗားတို့သည် ခပ်ထိုက်သွား
 ၇ ရမည်သော၊- ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မကူးမ
 သွားမည် အကြောင်း၊ သူတို့မိတ်ကို အထက်
 ၈ ကြောင့် ဖျက်ကြသနည်း၊- ပြည်တော်ကို ကြည့်
 ရှုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အဖို့ ကာဗေဗာဗာ
 အရပ်က ငါးစေတုတ်သောအခါ၊ ထိုသို့ပြုကြ၏၊-
 ၉ ဧရှ ကောထ ချောင်းသို့ သွား၍၊ ပြည်တော်ကို
 ကြည့်မြင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မသွား
 ၁၀-၁၂ မည်အကြောင်း၊ သူတို့မိတ်ကို ဖျက်ကြ၏၊- ထို
 အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အမြတ်တော် ထွက်
 လျက်၊ အကယ်စင်စစ်အာမြတ်၊ ဣဇာတ်၊ ထာ
 ကုပ်တို့အား ငါးကျိန်ဆို၍ ပေးသောပြည်ကို၊ အဲ
 ၁၁ ရုတ္တရပြည်မှ ထွက်လာသောသူတို့တွင် အောက်
 အမျိုးယေဇုနာ၏သား ကာထက်နှင့် နွန်၏သား
 ယောရှုမှတစ်ပါး၊ အထက်သူမျှ နောက်သူထုံး
 ထုံးမလိုက်သောကြောင့်၊ အသက်နှစ်ဆယ်တွန်
 သောသူ တစ် ထောင်ထက်မျှ မမြင်ရ၊ ထိုသူနှစ်
 ၁၂ ယောက်သာ ထာဝရဘုရား နောက်သို့ ထုံးထုံး
 ၁၃ လိုက်ကြ ပြီထု ကျိန်ဆို တော်မူ၏၊- ထိုသို့ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုံးသော အမှုကို ပြုသောသူအ
 ပေါင်းတို့သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရ
 ဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အ
 ဖျက်ထွက်၍ အနှစ်သေးဆယ်ဝက်ထုံးတော်၌
 ၁၄ ထည့်သည်စေတော်မူ၏၊- အစုစုကား၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုသာ၍
 မြင်းစွာ အဖျက်တော်ထွက်စေမည်အကြောင်း၊
 သာ၍ ဆိုးသောသူတည်းဟူသော၊ သင်တို့သည်
 သဗီသို့ အဖ ဗား ကိုယ်စား ပေါ်ထကြ ပြီ တ
 ၁၅ ကား၊- သင်တို့သည် နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ
 ထွဲသွားကြလျှင်၊ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသား
 တို့ကို တော၌ စွန့်ခြစ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည်
 ဤလူမျိုးအပေါင်းကို ဖျက်ဆီး ကြလိမ့်မည်ထု၊
 ဂ်အမျိုးသား၊ ခုဗင်အမျိုး သားတို့ အားပြန်
 ပြော၏။
 ၁၆ ထိုသူတို့သည်၊ အဖိုးအပါးသို့ ပြောင်းကပ်၍၊

ကျွန်တော်ထိုသည်ကျွန်တော်ထိုထိမိ နှာန်ဈား
 ၈၂ ထူငယ်ဈားထူမို့မြို့ထိုကို၎င်း တည်ပါမည်။-ထို
 ရာတွင်း၊ ဣတရေလ ထမ်းသားထိုကို ထူထိုနေ
 ရာထူငယ်ထို မို့ မဆောင်မှီ တိုင်းစောင်း၊ ကျွန်
 တော်ထိုသည် ထက်နက်ကိုးလျက်၊ ထူထိုရှေ့
 ဈာထွားပါမည်။-ဤပြည်၌ကျွန်ကြွင်းသေးသော
 ထူ ထိုကြောင့်၊ ကျွန်တော်ထို သူငယ်ဈားသည်
 ၈၈ မိုင်ခံသောမြို့၌နေရပါမည်။- ဣသရေလထမ်း
 သားထေပေါင်းထိုသည် ထေစွန်ရသောမြေကိုမ
 ၈၉ ဝင်စားမှီတိုင်းစောင်း၊ ကျွန်တော်ထိုသည်ကိုယ်
 ၉၀ ဖိတ်သို့ မပြန် စောပါ။- ကျွန်တော် ထိုသည်
 ထောင်စံခြစ်တက်၌သူထိုနှင့်ထေ ထေစွန်ကိုမ
 တောင်းမခံပါ။ ထွန်တော်ထိုထေစွန်ရာ မြေသည်
 ထောင် စံ ခြစ် ထေရှေ့ ထက်၌ ကျပါ သည်ဟု
 ၉၁ လျှောက်ပြန်ကြ၏။- မောရှေကလည်း၊ သို့ဖြစ်
 ၌၊ သင်ထိုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထက်
 ၉၂ နက်ကိုးလျက်စစ်တိုက်သွားလျှင်၎င်း၊-ထာဝရ
 ဘုရားသည်ရန်သူထိုကိုရှေ့တော်မှနှင်ထုတ်၌၊
 ၉၃ ထိုပြည်ကိုစောင့်တော်မမူမှီတိုင်းစောင်း၊-သင်
 ထို၌သမ္မာသည် လက်နက်ကိုးလျက်၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့ တော်၌ ယောင်စံခြစ် တက်သို့ ကူး
 ထွားလျှင်၎င်း၊ထိုနေ့ကမှ၊ထာဝရဘုရားရှေ့၊ဣ
 သရေလ ထမ်း သား ရှေ့၌ အပြစ် ကင်းလွတ်
 လျက်၊ ဤပြည်သို့ပြန်လာ၌ထာဝရဘုရားထေ့စွင့်
 ၉၄ နှင့် ထေစွန်ရကြမည်။- ထိုသို့မပြုလျှင်မူကား၊
 ထင်ထိုသည် ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းမှီ
 သ၌ထေတိုင်း၊ထိုအပြစ်သည်သင်ထိုကိုလိုက်၌
 ၉၅ မှီလိမ့်မည်။- သူငယ်ဈားထူမို့မြို့ထိုကို၎င်း၊သိုး
 ဈားထူမို့ သိုးမြို့ ထိုကို၎င်း၊ တည်လုပ်ကြလော့၊
 ၉၆ သရေပြာသမ္မာထေတိုင်း၊ပြုကြထေ့ဟု ဆိုလျှင်၊-
 ၉၇ ဂ်ထမ်းသားနှင့်ရူဗင်ထမ်းသားထိုက၊ကိုယ်
 တော် ထွန်ထိုသည် သခင် မိန့်တော် မူသည် အ
 ၉၈ ထိုင်း ပြုပါမည်။- ကျွန်တော်ထိုမယားသားသူ
 ငယ်ဈားနှင့် သိုးဇွားအလုံးစုံထိုသည် ဤထေရပ်၊
 ၉၉ ဂိလပ်မြို့ထို၌ နေရပ်ရပါမည်။- ကိုယ်တော်ထွန်
 ထေပေါင်းထို မူကား၊ သခင် မိန့်တော်မူသည်ထေ
 ထိုင်း၊ လက်နက်ကိုးလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့
 ထောင်၌စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ကူးသွား ပါ မည်ဟု
 ၁၀ လျှောက် ထားကြ၏။- ထိုထေ့ကြောင့်၊ မောရှေ
 သည် ယစ် ပဇေဟိတ် စောဇာ၊ နှုန်စံ သား
 ယောရှုအစရှိသော၊ ဣသရေလထမ်းသား က

၁၁ ထေ့ ထမ်း သူကြီးဈားထိုကိုပေါ်၌၊-ဂ်ထမ်း
 ယားနှင့်ရူဗင်ထမ်းသားထိုသည်စစ်ထိုက်ခြင်း
 ၁၂ ငှါ၊ ထေသီးထေသီး ထက်နက် ကိုးလျက် ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ သင်ထိုနှင့်ထေယောင်စံခြစ်
 တက်သို့ ကူးသွား၌၊ သင်ထိုသည် ထိုပြည်ကို
 စောင့်ပြုလျှင်၊ ထိုထမ်းသား ထိုသား ဂိလပ်
 ၁၃ ပြည်ကိုထေပိုင်ပေးရကြမည်။-သို့မထုတ်၊သူထို
 သည် ထက်နက်ကိုးလျက် သင်ထိုနှင့် ထေ့ မ
 ကူးမသွားလျှင်၊ခါနာန်ပြည်၌သင်ထိုတွင်ကိုယ်
 ပိုင်ရာမြေကိုခံထူရကြမည်ဟု မှာထားထေ၏။-
 ၁၄ ဂ်ထမ်းသားနှင့်ရူဗင်ထမ်းသားထိုကထည်း၊
 ထာဝရဘုရားသ၌ ကိုယ်တော်ကျန်ထိုအာမိန့်
 တော်မူသည်ထေတိုင်း၊ ကျွန်တော်ထိုသည်ပြုကြ
 ၁၅ ပါမည်။- ယောင်စံခြစ်ထေရှေ့ထက်၌ ထေစွန်ရ
 ပါမည် ထေကြောင်း၊ ကျွန်တော်ထိုသည် ထက်
 နက်ကိုးလျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခါ
 နာန်ပြည်သို့ကူးသွားပါမည်ဟုပြန်လျှောက်ကြ
 ၁၆ ၏။-ထိုထေခါမောရှေသည်ထာမောမိရှင်ဘုရင်မှီ
 ထုန်စံနိုင်ခံဆိုင်သမ္မာ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်သြစာ၏
 နိုင်ခံဆိုင်သမ္မာသောနယ်မြေ၊ မြို့ရွာထိုကိုဂ်ထမ်း
 ၁၇ ၏သား၊ ရူဗင် ထမ်းသား၊ ယောသပ်စ် သား
 မနာရှေမှ ထင်းသတ်သော မနာရှေ ထမ်းသား
 တဝက်၌ထေပေးထေ၏။
 ၁၈ ဂ်ထမ်းသားထိုသည်ဗီဇုန်၊ အတရုတ်အာ
 ၁၉ ရေ၊- အာတရုတ် ရှောခန်၊ အာဇာ၊ ထူရှေ့
 ၂၀ ဟ၊- ဗက်မိဗရာ၊ဗေသာရန်မြို့ဈားကို၎င်း၊ ထို
 ၂၁ ခြံဈားကို၎င်းတည်လုပ်ကြ၏။-ရူဗင်ထမ်းသား
 ထိုသည်ထေရှာဇန်၊ ထောထေ၊ ကိရယသိမ်း၊-
 ၂၂ နေဗော၊ ဗာထမောန၊ မှီဗမမြို့ဈားကို ထေသစ်
 ၂၃ သောထမည်ဖြင့် သရုတ်၌ တည်ကြ၏။- မနာ
 ရှေ့ထင်းသက်သောမာမိရထမ်းသားထိုသည်၊
 ဂိလပ် မြို့သို့သွား၌ သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ ထေရန်မြို့
 ၂၄ သား အာမောမိရုထိုကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။- ဗော
 ရှေ့သည် ဂိလပ်မြို့ကို မနာရှေ၏သား မာမိရထေ
 ၂၅ ၏သားထိုထေးပေး၌၊သူထိုသည်နေကြ၏။-မ
 နာရှေထမ်းသား၊ ယာဇုရသည်ထည်းသွား၌၊
 ဂိလပ်ရွာဈားကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ထာဝုတ်ထာဇု
 ၂၆ ရ ထမည် ဖြင့် သရုတ် ထေ၏။- နောဗာထည်
 ထည်းသွား၌၊ ကေနုတ်မြို့ရွာထိုကိုသိမ်းယူပြီး
 မှ၊မိမိထမည်ဖြင့်နောဗာမြို့ထုသရုတ်ထေ၏။

ထွက်ထားသောအထွေထွေအမျိုးအားအထုံးအ
ရင်းထိုသည် ခရီးသွားခြင်း အကြောင်း အရာ
၂ ချားကို- ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် အထိုင်း
အစောင့် ၅ တ် ထား ဖြစ်၊ ထိုခရီး သွား ခြင်း အ
၃ ကြောင်းအရာပါသောစာရင်းဟူစကား- ပစ္စမ
ထ၊ အထက်ငါးရက်နှင့် ဘုမသက်မြို့မှ ထွက်
ထာကြမ်း၊ ပထမိပွဲကိုခံပြီးသောနောက်၊ နတ်
စန်နှင့် အထွေထွေအမျိုးအားထိုသည်အရတ္တ၊
ထူထောင်ပေါင်းထိုရွှေမှာ ဝါကြွားသော အခြင်းအ
၄ ရာနှင့် ထွက်ထာ ကြမ်း- အကြောင်း မူ ကား၊
ထာဝရဘုရား ဝါထံခတ်တော်မူသော ထားဦး
အပေါင်းကို အရတ္တ၊ထူထိုသည်သင်းပြိုဟ်ရ
ကြမ်း၊ ထူထိုက် ဘုရား ချား ကို ထည်။ ထာဝရ
၅ ဘုရားသည်တရားစီရင်တော်မူ၏- အထွေထွေ
အမျိုး အားထိုသည် ဘုမသက်မြို့မှ ပြောင်းဖြစ်၊
၆ ထူထုတ်အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- သုကုတ် အ
ရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊ တောစပ်နား၊ အသံမြို့၌ဓားခန်း
၇ ချကြမ်း- အသံမြို့မှ ပြောင်းဖြစ်၊ ဗာထဇေဇုန် မြို့
ရွှေမှာရှိသော ပိတယ်ရုတ်မြို့သို့ တဝန်ထည်ဖြစ်၊
၈ မိဂပေါထ မြို့ရွှေ၌ ဓားခန်း ချကြမ်း- ပိတယ်
ရုတ်မြို့မှပြောင်းဖြစ်၊ ပင်လယ်အထက်၌ရှောက်
ထွားသဖြင့် အသံတောသို့ရောက်ဖြစ်၊ ထိုတောထဲ
၉ ၌ယိုးရက် ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ မာရအရပ်၌ဓား
ခန်းချကြမ်း- မာရအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ရေတွင်း
အထဲ၌ခွင်းနှင့်စွန်ပယံပင်စုနှစ်အယ်ရှိသော
၁၀ အထိပ်ရွာသို့ရောက်ဖြစ်၊ ဓားခန်းချကြမ်း- အထိပ်
ရွာမှ ပြောင်းဖြစ်၊ အံပင်ထယ် နားမှာ ဓားခန်းချ
၁၁ ကြမ်း- အံပင်ထယ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊ သိန်တော၌
၁၂ ဓားခန်းချကြမ်း- သိန်တောမှပြောင်းဖြစ်၊ ဂေါဝ
၁၃ ကာအရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- ဂေါဝကာအရပ်မှ
ပြောင်း ဖြစ်၊ အာထုရှအရပ်၌ ဓားခန်း ချကြမ်း-
၁၄ အာထုရှအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ လူဗားသောကဇရာ
ရေခေါ်သော ရေမိမိမ် အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း-
၁၅ ရေမိမိမ် အရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊ သိနာတော၌ ဓား
ခန်းချကြမ်း- သိနာတောမှပြောင်းဖြစ်၊ ကိမြုတ်
၁၆ ထက္ကဝါ အရပ်၌ ဓားခန်း ချကြမ်း- ကိမြုတ်
ထက္ကဝါအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ထာဇရုတ်အရပ်၌
၁၇ ဓားခန်းချကြမ်း- ထာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊
၁၈ မိသမအရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- မိသမအရပ်မှ
ပြောင်းဖြစ်၊ မိရွန်ဇာရက်၌ ဓားခန်း ချကြမ်း-
၁၉ မိရွန်ဇာရက်အရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ လိဗနရွာ၌ဓား
ခန်းချကြမ်း- လိဗနရွာမှပြောင်းဖြစ်၊ မိသမ

၂၀ ရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- မိသမအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊
၂၁ ကောတလာသအရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- ကောတ
လာသ အရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ရှာဇာတောင်၌ ဓား
ခန်းချကြမ်း- ရှာဇာတောင်မှပြောင်းဖြစ်၊ ထာရဝ
၂၂ အရပ်၌ ဓား ခန်း ချကြမ်း- ထာရဝ အရပ်မှ
ပြောင်းဖြစ်၊ မက္ကထုတ်အရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း-
၂၃ မက္ကထုတ်အရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ တာထတ်အရပ်၌
၂၄ ဓားခန်းချကြမ်း- တာထတ်အရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊
၂၅ တာရအရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- တာရအရပ်မှ
ပြောင်းဖြစ်၊ မိသကာအရပ်၌ ဓားခန်း ချကြမ်း-
၂၆ မိသကာအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ထာရှမောနအရပ်၌
၂၇ ဓားခန်းချကြမ်း- ထာရှမောနအရပ်မှ ပြောင်း
၂၈ ဖြစ်၊ မောသရုတ်အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- မော
သရုတ်အရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊ ဗယ်ကန် အရပ်၌
၂၉ ဓားခန်းချကြမ်း- ဗယ်ကန်အရပ်မှ ပြောင်း ဖြစ်၊
၃၀ ထောရဂိဂ်ဂ်အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- ထော
ရဂိဂ်ဂ် အရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊ ယုတ္တသအရပ်၌
၃၁ ဓားခန်းချကြမ်း- ယုတ္တသအရပ်မှ ပြောင်းဖြစ်၊
၃၂ ဝေဠာန အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- ဝေဠာနအ
ရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ဝေယုန်ဂါဗာအရပ်၌ဓားခန်း
၃၃ ချကြမ်း- ဝေယုန်ဂါဗာအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ မိန
၃၄ တော၊ ကာဇေရှအရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- ကာဇေ
ရှအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ဝေံပြည်အနားမှာထောရ
၃၅ တောင်၌ ဓားခန်း ချကြမ်း- အထွေထွေ အမျိုး
အားထိုသည် အရတ္တ၊ပြည်မှထွက်သောနောက်၊
ထက္ကရာဇ်အေးအယ်၊ ပဉ္စမထ၊ ပစ္စမဇေရက်၌
ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်အထိုင်း၊ ထက်
ပရောဟိတ်အာရုန်သည်ဟောရတောင်ပေါ်သို့
၃၆ တက်၍ အနိစ္စ ရောက်ထေ၏- အာရုန် ထည်
ဟောရ တောင်ပေါ်မှာ အနိစ္စ ရောက်သော အ
ခါ၊ အသက်တရာနှစ်အယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း၊-
၃၇ ခါနာန်ပြည် တောင်ပိုင်း၌ နေသောခါနာန်ရှင်ဘု
ရင်အာရ်သည် အထွေထွေအမျိုးသား ရောက်
၃၈ ကြောင်းကို ကြားလေ၏- သူထိုသည်ထောရ
တောင်မှပြောင်းဖြစ်၊ ဇာလမောနအရပ်၌ဓားခန်း
၃၉ ချကြမ်း- ဇာလမောနအရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ ဝုန္တန်
၄၀ အရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- ဝုန္တန်အရပ်မှပြောင်း
၄၁ ဖြစ်၊ ဩဗုတ်အရပ်၌ဓားခန်းချကြမ်း- ဩဗုတ်အ
ရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ အဇာဗာမိမ်အရပ်၌ ဓားခန်း
၄၂ ချကြမ်း- အဇာဗာမိမ် အရပ်မှပြောင်းဖြစ်၊ မိဗုန်
၄၃ ဂ်အရပ်၌ ဓားခန်းချကြမ်း- မိဗုန်ဂ် အရပ်မှ
ပြောင်းဖြစ်၊ အာထရန် မိဗထသိမ်အရပ်၌ ဓား

၇၂ ခန်းစုကြမ်း- သောတဉ် ပိမထထိမ် အရပ်မှ
ပြောင်း၍၊ နေမော တောင် ရွှေတွင် အာမရိမ်
၇၃ တောင်မှိုင်းခန်းစုကြမ်း- အာမရိမ်တောင်
မှိုင်းပြောင်း၍၊ မောထလွင်ပြင်၊ ယောင်ခန့်မြစ်
၇၄ နား၊ ယေရိမိယတောင်မှိုင်းခန်းစုကြမ်း- ထို
ထိုမောထ လွင်ပြင်၊ ယောင် ခန့်မြစ်နားမှာ မတ်
ယေရှုရက်မြို့မှ အာမေထရိယိမ်မြို့ ထိုင်လောင်
ခန်းစုကြမ်း

၇၅ မောထလွင်ပြင်၊ ယောင်ခန့်မြစ်နား၊ ယေရိမိယ
မြို့တောင်မှိုင်းထာဝရဘုရားသည် မောရှေ့ကိုခေါ်
၇၆ ၍- သင်သည်အသရေထ အမျိုးသားထို အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ယောင်ခန့်မြစ်ကို
၇၇ ထူး၍ခါနားပြည်ထိုရောက်ကြသောအခါ- ထို
ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းထိုကို နှင်ထုတ်ရကြ
မည်၊ သူထိုရေးသောအရပ်၊ သွန်းသောရပ်တု
ဆင်းတု၍သတ္တထိုကို ဖျက်ရကြမည်၊ သူထိုထုတ်
၇၈ သောကုန်း၌သတ္တထိုကို မြို့စုကြမည်- ထိုပြည်
ထို သင်ထိုအား ငါအပိုင် ပေးသောကြောင့်၊ ထို
ပြည်သားထိုကို နှင်ထုတ်၍၊ သင်ထိုကိုယ်ထိုင်
၇၉ နေရကြမည်- သင်ထိုအေးအေးအမျိုးထို အား၊ ဓာ
ရေးတံခွန်ထိုမြေကိုဝေရမည်၊ ထုဗားလျှင်၊ မှား
သောမြေ၊ ထုနည်းလျှင်၊ နည်းသောမြေကိုပေးရ
မည်၊ အသီးအသီးထိုသည် ဓာရေးတံကျသည်
အထိုင်၊ ထိုးထအမျိုးအနှယ်အထိုက် အစွေခံ
၈၀ ရကြမည်- သင်ထိုသည်ထိုပြည်သူပြည်သား
ထိုကို အကုန်အစင်မနှင်ထုတ်လျှင်၊ ကျန်ကြွင်း
သောသူထိုသည်သင်ထိုဖျတ်မိ၌ အပ်ဗားကဲ့ထို
ရပ်၊ သင်ထိုနံထား၌ဆူးကဲ့ထိုငှင်မြစ်၍၊ သင်ထို
အသောပြည်မှာ သင်ထိုကို နှောင့်ရှက်ကြလိမ့်
၈၁ မည်- ထိုမှတပါး၊ သူထိုအားငါကြံစည်သည်
အထိုင်၊ သင်ထိုကိုငါပြုမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၈၂ တခန့် မောရှေ့အား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် အသရေထအမျိုးသားထိုအား ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊ သင်ထိုသည်ခါနားပြည်ထို ရောက်
ကြသောအခါ၊ သင်ထို အစွေခံရသော ခါနား
၈၃ ပြည်နယ် အပိုင်းအခြား တူစွာကား၊- တောင်
ဖျတ် နှာတွင် ဖိနုတောင်မှ စံပြည် အနား၌
ရှောင် လျှင်၊ သောရံ ထိုင် အရွှေ ခွန်း သည်
၈၄ တောင်ထက်အပိုင်းအခြားမြစ်ရမည်- တောင်
ထက်အပိုင်းအခြားသည်တောင်ဖျတ်နှာမှထည့်
၍၊ အာကရုဗိန် ကုန်းကိုရှောင်ထွက်၊ ဖိနုရှာ

ထိုးရက်ရမည်၊ ထိုရှာကပြန်၍၊ ကာရှေ့ဗာ
နာရှာ၊ ထာဝရရှာ၊ ထာဝရရှာကို ရှောင်
၈၅ သမြင့်- ထာဝရရှာမှပြန်၍၊ ဆဲဂျာ၊ ရှောဦး၊
၈၆ ကို ထိုက်ထွက် ပင်လယ်၌ ဆုံးရမည်- အ
နောက်ထက်၌ ပင်လယ်ကြီးသည် အနောက်အ
၈၇ ခိုင်း အခြား မြင်ရမည်- မြောက်ထက်အပိုင်း
အခြား ထည် ကြီးသော ပင်လယ်က ထွက်၍
၈၈ သောရ တောင်ကို ရွှေ ခွ သွား ပြီးလျှင်- ထို
၈၉ တောင်မှထာမတ်ထမ်းဝ၊ အေဖ်ရှာ၊ မိမြို့ရှာ
၉၀ ကိုရှောက်၍၊ ထာဝရရန်ရှာ၌ဆုံးရမည်- အ
ရွှေအပိုင်းအခြားသည်ထာဝရရန်ရှာမှထွက်
၉၁ ၍ ရှေ့ခံရှာသို့ရောက်ပြီးလျှင်- အနုနုရှာအရွှေ
၌ရှောက်၍၊ မိမိထာဝရသွားရမည်၊ ထိုရှာမှ
ထွက်၍ ဂဇဲသရက်ထိုင်အရွှေကမ်းကိုရှောက်
၉၂ သမြင့်- ယောင်ခန့်မြစ်ကိုထိုက်၍၊ သောရံ ထိုင်၌
ဆုံးရမည်၊ ချီရွှေကား၊ သင်ထိုအစွေခံရသော
ပြည် နယ် အပိုင်း အခြားမြစ် ထတည်းထု မိန့်
တော်မူ၏။

၉၃ မောရှေ့က သည်း၊ ချီရွှေကား၊ သင်ထိုသည်
ဓာရေးတံ ခွန် အစွေခံရသော ပြည်၊ ထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူသည်အထိုင်၊ အမျိုးကို၊
မျိုးနှင့်အမျိုးတဝက်၌ ဝေပေးရသော ပြည်မြစ်
၉၄ ထတည်း- ရမင်အမျိုးသား၊ ဂပ်အမျိုးသား၊ ဗ
၉၅ နာရှေ့အမျိုးသားတဝက်တည်းတူသော၊ အမျိုး
နှစ်မျိုးနှင့်တဝက်ထိုသည် မိမိထိုအစွေခံသော
မြေကိုယောင်ခန့်မြစ်အရွှေ၊ ယေရိမိယတောင်၊
နေထွက်ရာထက်၌ထိုးထအေးအမျိုးအထိုက်
ခံရကြပြီထု၊ အသရေထအမျိုးသားထိုအား မှာ
ထားထေ၏။

၉၆ တခန့် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ့အား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ အမျိုးသားတမျိုးလျှင်၊ မင်း
တပါးမိ ရွှေ၍၊ ထိုမင်း ထိုသည် သင် ပရော
၉၇ ထိတ်ထောဇာ၊ ခွန်သားသောခွတ်နှင့် ပိုင်း
ထွက်ခါနားပြည်ကိုဝေ၍၊ သင်ထိုအားအစွေ
၉၈ ပေးရ ကြမည်- ရွှေရသောမင်းထို၏ အစည်
ကား၊ ထုအမျိုးသားထဲက ထေရုနာသားကား
၉၉ ထက်- မှီမောင်အမျိုးသားထဲကအမိယုပ်သား
၉၉ ရှေ့ရွှေထီး- ဗလီမိန့်အမျိုးထဲကမိသထုန်သား
၉၉ ဖလိပ်- ခန့်အမျိုးကိုထုတ်မိုးသောသူ၊ ထောဝ
၉၉ လီသားထုကြီး- ယောသပ်သားထိုတွင် မနာရှေ့
အမျိုးကို ထုတ်မိုး သောသူ၊ ဖရပ် သား ထံထေ
၉၉ ထီး- အေရိမ် အမျိုးကိုထုတ်မိုးသောသူ၊ မှီမောင်

၂၈ သား ကေဠာက- ဇာဗုလုန် အမျိုးကို ဖုတ်မိုး
 ၂၉ သောသည့် ပါနတ်သား ဇေယျာန- ဣသဝါသ
 ၃၀ သား- ဇာဗုလုန်အမျိုးကို ဖုတ်မိုးသောသည့်၊ ဧဇာသော
 ၃၁ မိသား အတိယ- နယာလိ အမျိုး ကို ဖုတ်မိုး
 ၃၂ သောသည့်အမိထုတ်သားပေစေတထည်- ဤ
 သူထိုသည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ ဣသရေလ အမျိုး
 သားထိုသား အခွေ ခြေကို ဝေပေးစေခြင်း ငှါ၊
 ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ
 သတည်း။

၃၅

• မောသထွင်ခြင်း၊ သော်ခန့်ခြင်းနာ၊ သေမိခေါ
 ၂ မှတ်စု၍- သင်သည်ဣသရေလ အမျိုးသားထို
 သားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူထိုသည် အခွေခံသော
 ခြေ၌ ထေဝိသား ထိုနေရာထို မြို့ကိုကိုင်း၊ မြို့
 ၃ ပတ်သည် နယ်ထိုကိုင်း ပေရုကြမည်း- ထိုမြို့
 ထိုသည် ထေဝိသား နေရာထို ဖြစ်၍၊ မြို့ပတ်
 ထည်နယ်ထို၌ ထိုးနှား အစရှိသော တိရိစ္ဆာန်
 ၄ ချားနှင့် ဥဇ္ဈာချားကိုထားရမည်- ထေဝိသား
 ထိုအားပေးသောမြို့နယ်ထိုကို မြို့ပြင်ပတ်သည်
 ၅ ခြံအတောင်တထောင်ကျယ်စေရမည်- မြို့ပြင်၊
 အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ ခြောက်အရပ်ထား
 ချက်နှာ၌ နှစ်ထောင်မီ ထိုင်းထွာ၍၊ ထိုမြေ
 ထယ်ဗုတ်၌ မြို့တည်ရမည်၊ ဤမြေကားမြို့နယ်
 ၆ အထိုင်းအရှည်ဖြစ်ရသတည်း- ထေဝိသားထို
 သား ပေးသောမြို့ထိုတွင်၊ ထိုကိုထတ် သောသူ
 ထည်ပြေး၍ ဗိုဗိုရာမြို့ခြောက်မြို့ထိုကို ရွေးထား
 ရမည်၊ ထိုမြို့၅တပါး၊ အခြားသောမြို့ထားစာပိ
 ၇ နှစ်မြို့ထိုကို ပေးရမည်- ထိုသို့ ထေဝိ သား ထို
 သားပေးရသော မြို့ပေါင်းကား၊ နယ်နှင့်တကွ
 • ထေးထယ် ခြံမြို့ ဖြစ်သတည်း- ထိုမြို့ထိုကို၊ ဣ
 သရေလ အမျိုးသား ဝိုင်သော ခြေထဲက နှုတ်ရ
 မည်- ချားသောခြေကို ရသောသူသည် ချားသော
 မြို့နယ်သောခြေကို ရသောသူသည် နယ်သော
 မြို့ထိုကို ပေးရမည်၊ ထိုအသီးအသီးထိုသည် အ
 ခွေခံရသည်အတိုင်း၊ မိမိထိုမြို့ချားထဲက နှုတ်၍
 ထေဝိသားထိုသား ပေးရမည်၊
 • ထမန် မောရှေ သား ထာဝရဘုရားက၊ ထင်
 သည် ဣသရေလအမျိုးသားထိုသား ဆင့်ဆိုရ
 ၁၀ မည်မှာ- သင်ထိုသည် သော်ခန့်ခြင်းကို ကူး၍ ခေါ
 ၁၁ နာန်ပြည်ဆိုရော်ကြသောအခါ- ထိုအသတ်

ကို အမှတ်တံခွဲ ထတ်မိသောသူပြေး၍ ဗိုဗိုရာမြို့
 ၁၂ ထိုကို ရွေးထား ရမည်- ထိုမြို့ထို ကား၊ ထိုအ
 သတ်ကို ထတ်သောသူသည် ပရိထာတ် ရွှေသို့
 ရောက်၍၊ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံဘဲ ထိုင်စေောင်၊
 ထေဝား သေစေသောသူ၏ ထက်မှထွက်၍၊ ဗိုဗို
 ၁၃ ရာမြို့ ဖြစ်ရသတည်း- ထေဝိသားထိုသား ပေး
 ၁၄ သောမြို့ထိုတွင် သော်ခန့်ခြင်း အရှေ့ထက်၌ ဗိုဗို
 ရာမြို့သုံးမြို့၊ ခါနာန်ပြည်၌ ဗိုဗိုရာမြို့သုံးမြို့ ပေါင်း
 ၁၅ ခြောက်မြို့ထိုကို ရွေးထားရမည်- ထိုမြို့ခြောက်
 မြို့ထို ကား၊ ထို အသတ်ကို အမှတ်တံခွဲ ထတ်မိ
 သော ဣသရေလ အမျိုးသား၊ သင်ထိုတွင်တည်း
 မှီသော တပါး အမျိုးသား ထိုသည် ပြေး၍ ဗိုဗို
 ၁၆ ရာမြို့ ဖြစ်သတည်း- သို့ရာတွင်၊ ထိုအသတ်ကို
 ထေစေခြင်းငှါ၊ သံဇက်နတ်နှင့် မှီ က်လျှင်၊ ထို
 သတ် ဖြစ်၏- ထိုသတ်သည် အသေသတ် ဖြစ်ကို
 ၁၇ အစွန် ခံရမည်- ထိုအသတ်ကို ထေစေခြင်း ငှါ
 ကျောက်ခဲ နှင့် ဖြစ်လျှင်၊ ထိုသတ် ဖြစ်၏- အသေ
 ၁၈ ထတ် ဖြစ်ကို အစွန် ခံရမည်- ထို အသတ်ကို
 ထေစေ ခြင်းငှါ၊ ထင်သား ထက်နက်နှင့် မှီ က်
 လျှင်၊ ထိုသတ် ဖြစ်၏- အသေသတ် ဖြစ်ကို အမှတ်
 ၁၉ ခံရမည်- ထေစားသေစေသောသူသည် ထိုသတ်
 ၂၀ ကို ထွေသောအခါ၊ ကိုယ်ထိုင်သတ်ရမည်- သူ
 ထပါးကို အမြီးထား၍ တွန်းချသော်ငှါ၊ သေစေ
 ခြင်းငှါ ခြောင်းခြောင်း၍ တစ်တစ် ခုနှင့် ဖြစ်သော်
 ၂၁ ငှါ- သေစေခြင်း ငှါ ခုန့်သောမိတ်၌ ဖြစ်လတ်နှင့်
 မှီ က်သော်ငှါ၊ ထိုသို့ ပြုသော သူသည် ထိုသတ်
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ အသေသတ် ဖြစ်ကို အစွန် ခံ
 ရမည်၊ ထေစားသေစေသောသူသည် ထွေသော
 ၂၂ အခါ၊ သတ်ရမည်- သို့မဟုတ်၊ ခုန့်သောမိတ်မ
 မှီ က် အမှတ် တံခွဲ တွန်းချ သော် ငှါ၊ မချောင်း
 ၂၃ ခြောင်းတံတစ်တစ်ခုနှင့် ဖြစ်မိသော်ငှါ- သူ၏ရန်
 ထူမဟုတ်၊ ခုန့်သော မိတ်မမှီ၊ ထိုကို မမြင်ဘဲ
 ထွက်၊ သေစေောင် ကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်မိသော်
 ၂၄ ငှါ၊ ထစီရင်ထိုး၍ သည်အတိုင်း၊ ပရိထာတ်
 ထိုသည်သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေသော
 ၂၅ သူ၏ကြား၌ တရားစီရင်၍- သတ်သောသူကို
 ထေစား သေစေသောသူ၏ ထက်မှထွက်သဖြင့်၊
 အသတ်ကပြေး၍ ဗိုဗိုရာမြို့သို့ ပြန်သွယ်မည်၊
 ၂၆ ခန္ဓာဓိထေဝင်းခြင်းကို ခံရသော သင်ပရောဟိတ်
 ၂၇ မင်းမသေမှီ ထိုင်စေောင်၊ ထိုမြို့၌ နေရမည်- ထို
 အသတ်ကို ထတ်မိသော သူသည် ပြေး၍၊ ဗိုဗို
 ၂၈ သော မြို့နယ်ပြင်သို့ ထွက်သော်- သေစားသေ

ထီးရားဟောရာကျမ်း။

DEUTERONOMY.

၁

- တောကြီးလွင် ခြင်၊ ထောင်စုံ ခြင်နား၊ ထူးမြဲ
တထက်၊ ပါရန်မြို့၊ တောစေတမြို့၊ ထာမန်မြို့၊ ထာ
ဇရုတ်မြို့၊ ပါဇာတမြို့၊ ထိုထလယ်၌ မောရှေသည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား တောပြောသော
စကားစွာကို ပြန်ရထေသည်မှာ။
- ၂ ကာရှေဗာနာအရပ်သည်၊ မိရတောင်တစ်
မြင့် ထောရပ်အရပ်နှင့် ဆယ်တရက် ခရီးကွာ
ထတည်း။
- ၃-၄ မောရှေသည်၊ တေရှဘုန် မြို့၌နေသောစာ
မောရိရှင်ဘုရင်ရှိထုန်ကို၎င်း၊ ဖိဗြုဗြု၊ စာရှတ
ရုတ်မြို့၌နေသော ဗာရှန်ဘုရင်ညီမကို၎င်းထုတ်
ကြံပြီးမှ၊ ထက္ကရာဇ်လေးဆယ်ပြည့်၊ ကောရှသ
မထ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ မောတပြည့်၊ ယော်စန်မြစ်
နားမှာ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ နှင့်သမျှအ
ထိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၍
ထောပြောသောတရားစကားဟုမူကား။
- ၆ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ တော
ရပ် အရပ်၌ ငါတို့အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
သင်တို့သည် ကာလအမျှန်နေစေောင်း၊ ဤတောင်
၇ ၌နေကြပြီး- ထုည့်ထည်၍ ခရီးသွားကြထေ့၊
အာမောရိတောင်သို့၎င်း၊ ထိုတောင်နှင့် နီးသော
အရပ်၊ လွင်ခြင်၊ တောင်မိုး၊ မျိုင်းတောင်စွတ်စွာ၊
ဖင် ထယ် နား သို့၎င်း၊ ခါနာန် ပြည်၊ တေဗန္နန်
တောင်၊ ဥရုတ်မြစ်ကြီး တိုင်အောင်၎င်း လွှား
• ကြထေ့- ထိုပြည်ကိုသင်တို့ရွှေမှာငါထားပြီး
ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့အစ အာဗြဟံ၊ ဣ
ဇာတ်၊ ထာကုန်မှစ၍၊ လူတို့အမျိုးအနွယ်အား
ပေးမည်ဟု ကြိုဆိုတော်မူသောပြည်ကို ဝင်၍၊
အိမ်းယူကြထေ့ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၉ ထိုအခါသင်တို့ အားငါပြောသည်ကား၊ သင်
တို့ အမှုကို ငါတယောက်တည်း မထမ်း နှိုင်း-
• သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့ကိုမှားပြားစေတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်အရေ
အတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင် ကြယ်ကဲ့သို့သ
• ရှေ့ဖြစ်ကြ၏- သင်တို့အစဉ်အစ ဘုရား ထခင်

- ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဆစ်ဆတ်
အားဖြင့် မှားပြားစေတော်မူပါစေသော၊ ဂထိ
တော်ရှိသည်အထိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
၁၂ ပါစေသော- သင်တို့ပင်ပန်းခြင်း၊ အမှုဆောင်
ရွတ် ခြင်း၊ ရန်တွေ ခြင်း၊ ဝန်ကို ငါတယောက်
၁၃ တည်းအထယ်သို့ထမ်းနှိုင်းမည်နည်း- ညာဏီ
ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍အသရေရှိသောသူတို့ကိုသင်
တို့အမျိုးမှားထဲကရွေးပေးကြထေ့၊ သူတို့ကို
မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထား၊ မည်ဟု ပြောဆို လျှင်း-
၁၄ သင်တို့က၊ ကိုယ်တော် ပြောသည် အထိုင်း၊ ပြု
၁၅ ကောင်းပါသည်ဟု ပြန်ဆိုကြ၏- ထိုကြောင့်
သင်တို့ အမျိုးမှား၌ အသရေရှိသောလူ ကြီး၊
ပညာရှိတို့ကို ငါရွေးချယ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့တွင်
မင်းလုပ်ရသောသူတဦးဟူသော၊ ထုတထောင်
အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်၊
၁၆ အကြပ်အဆောင်အရာ၌ ခန့်ထား၏- တရားသူ
ကြီးတို့အားလည်း၊ သင်တို့ညီအစ်ကို၏ အမှုတို့
ကို နားထောင်၍၊ အမျိုးသားချင်း တရားအထွေ
သည်ဖြစ်စေ၊ တပါး အမျိုးသားနှင့် တွေ့သည်
၁၇ ဖြစ်စေ၊ တရားသဖြင့်စီရင်ကြထေ့- တရားအ
မှုကို စီရင်သောသခါ၊ အထယ်သူ၏ဓူတ်စွာကို
မထောက်ရ၊ လူငယ်ကောင်းကို လူကြီးကောင်းကဲ့
သို့ မှတ်ရမည်။ အထယ် လူကိုမျှ မကြောက်ရ၊
အကြောင်းမူကား၊ တရားအမှုကိုဘုရားသခင်
ပိုင်တော်မူသောကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင်မစီ
ရင်တတ်သောအမှုကိုငယ်မှာအထူးရမည်၊ ငါ
၁၈ ထည်း၊ နားထောင် မည်ဟု ခွာခဲ့၏- သင်တို့
ပြုရသမျှသော အမှုတို့ကိုထည်း၊ ထိုအခါ ငါ ခွာ
ထားခဲ့၏။
- ၁၉ ငါတို့သည် ထောရပ် အရပ်မှ ထွက် သော
နောက်၊ အာမောရိ တောင်သို့ လွှားသောထမ်း
နားမှာ ကြောက်မက်ရွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့တွေ့မြင်
သောတောကြီးအထယ်၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည် အထိုင်း၊
ရှောက်သွား၍၊ ကာရှေဗာနာအရပ်သို့ရောက်
၂၀ ကြ၏- ထိုအခါငါကထည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်

တဖန်ထွက်လာလျက်၊ ဂွားဗွားတို့၌လိုက်
သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုလိုက်၍၊ မိရစေရပ်၊ ဟော
၉၃ မာမြို့တိုင်စောင်ဖျက်ဆီးကြ၏- သင်တို့သည်
ထည်းပြန်သတိ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ငို
ကျွေးကြ၏၊ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့စကားကို
၉၄ ထာဝရဘုရားနားထောင်၊ နားယူတော်မမူ- ထို
ကြောင့် ကာလရှေ့စေရပ်၌ စေရင် နေသကဲ့သို့၊
ကြာမြင့်စွာနေပြန်ရကြ၏။

- တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ငစားမိန့်တော်မူ
ထည်စေတိုင်း၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဧရိပင်ထယ်
ထမ်းမြင့်တောသို့ခရီးသွားလျက်၊ မိရတောင်
၂ ကိုကြာမြင့်စွာ လှည့်လည်ကြ၏- ထာဝရ
ဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည်ကာလအခွန်ခွေ
အောင် ဤတောင်ကို လှည့်လည်ကြပြီ၊ တဖန်
၃ မြောက်ဗျက်နာသို့သွားကြဦးလော့- သင်သည်
လူဗားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ညီ
အစ်ကိုသောအမျိုးသားတို့နေသော မိရပြည်အ
နားမှာ၊ သင်တို့ရှောက်သွားသောအခါ၊ သူတို့
သည်ကြောက်ကြလိမ့်မည်၊ ထိုကြောင့်သတိပြု
၄ ကြလော့- သူတို့ကို အလျှင်းမပြုကြနှင့်၊ သူတို့
ပြည်ကို သင်တို့အားငါမပေး၊ မြေနင်းရာခန့်ကို
မျှမပေး၊ မိရတောင်ကို သောအားငါအပိုင်ပေး
၅ ပြီ- သင်တို့သည်စားဖို့ရာအစားကိုငှါ၊ သောက်
ဖို့ရာရေကိုငှါ သူတို့ထံ ငွေနှင့်ဝယ်ရကြမည်-
၆ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ၊ ဤ
တောကြီး၌သင်တို့လှည့်လည်သောအကြောင်း
အရာတို့ကိုသိတော်မူ၏၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်
ထုံး သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့နှင့်အတူမြဲတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၌
တာမျှမလိုထုဆင့်ဆိုရ၏။
- မိရပြည်မှာနေသော၊ ငါတို့ညီအစ်ကိုသော
အမျိုးသားတို့အနား၌ ရှောက်လျက် ထေပိမြို့၊
ဧလဖန်ဂါဗာမြို့မှ သွားသော လွင်ပြင်ထမ်းသို့
လိုက်ပြီးလျှင်၊ တဖန်လှည့်၍၊ မောတတောထမ်း
၇ မြင့်သွားကြ၏- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မော
တပြည်သားတို့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်၊ ခပ်မတိုက်
နှင့်၊ သူတို့ပြည်ကို သင့်အား ငါအပိုင်မပေး၊
အာရပြည်ကို လောတအမျိုးသားတို့အား ငါအ
၈ ပိုင်ပေးပြီ၊ ထိုငစားမိန့်တော်မူ၏- ရှေးကာလ
၉ မာမြို့တိုင်စောင်ဖျက်သို့ ကြွမြင့်မှားပြား

- သောလူ၊ ဧမိမိအမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်မှာ
၁၀ နေကြ၏- ထိုသူတို့သည်ထာဝရအမျိုးသားကဲ့
သို့၊ အလွန်ကြီးမားသောလူတို့အဝင်ဖြစ်သည်
ကို လူဗားထင်မှတ် ကြ၏၊ သို့ရာတွင်၊ မောတ
ပြည် သားတို့သည် ထိုသူတို့ကို ဧမိမိဟူ၍ ခေါ်
၁၁ ကြ၏- ရှေးကာလ၌ ဟောမိလူတို့သည်လည်း
မိရပြည်မှာနေကြ၏၊ ထိုသူတို့ကို သောအမျိုး
သားတို့သည်လက်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ သူတို့နေရာ
၌နေကြ၏၊ ထိုအတူ၊ ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေး
တော်မူသောပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၁၂ သည် ပြုရ ကြသည်၊- သရ ဟူ၍ ဇေရက်
ချောင်းကို ကူးကြသောသူ မိန့်တော်မူသည်စေ
တိုင်း၊ သင်တို့သည်ဇေရက်ချောင်းကို ကူးကြ
၁၃ ၏- ကာလရှေ့ဗာနာစေရပ်သို့အရင်ရောက်သော
ကာလမှစ၍၊ ဇေရက်ချောင်းကို ကူးသောကာ
လတိုင်အောင်၊ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်လွန်
သတည်း၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်
စေတိုင်း၊ အရင်စစ်သူရဲမျိုးအပေါင်းတို့သည်လူ
အလုံးအရင်း၊ ထဲကသေကြကွယ်ပျောက်ရကြ
၁၄ ၏- ထိုသူတို့မကွယ်မပျောက်မှီတိုင်အောင်၊ ထာ
ဝရဘုရား သည် သူတို့ကို အလုံးအရင်း ထဲက
ပယ်ရှားခြင်းငှါလက်တော်ကို ဆန့်တော်မူ၏။
၁၅ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လူစုထဲကသေကြ
ကွယ်ပျောက် ပြီမှ- ထာဝရ ဘုရားက၊ ဆင်
၁၆ သည်မောတပြည်၊ အာရနယ်အထယ်၌သနေ
၁၇ ရှောက်သွားရမည်- အဗ္ဗန်အမျိုးသားတို့အ
နီးသို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့ကိုမနှောင့်ရှက်
နှင့်၊ အလျှင်းမပြုနှင့်၊ အဗ္ဗန် အမျိုးသားနေ
သောပြည်ကိုသင့်အားငါအပိုင်မပေး၊ ထိုပြည်
ကိုလောတအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီ
၁၈ ထိုငစားမိန့်တော်မူ၏- ထိုပြည်ကိုလည်း၊ အ
လွန်ကြီးမားသော သူတို့၏ နေရာဖြစ်သည်လူ၊
လူဗားထင်မှတ်ကြ၏၊ ရှေးကာလ၌ ထိုသူသော
လူတို့သည်နေကြ၏၊ သူတို့ကိုအဗ္ဗန်ပြည်သား
၁၉ တို့သည် ဖရုဗွိမ်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏- ထိုလူမျိုး
၂၀ သည် အာနက် အမျိုးသား ကဲ့သို့ ကြီးမြင့် ဗွား
ပြားသောလူဖြစ်ကြ၏၊ သို့သော်လည်း၊ မိရပြည်
၌နေသောသောအမျိုးသားရှေ့မှာ ဟောမိလူ
တို့ကို ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူ
တို့နေရာ၌ သော အမျိုးသားတို့သည် သနေ
တိုင်အောင် နေကြသကဲ့သို့၊ အဗ္ဗန် အမျိုးသား
ရှေ့မှာ ဖရုဗွိမ်လူတို့ကိုလက်သင်ပယ်ရှင်းတော်

စုတမြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ အစွန်အစွယ်ထား ထို
 ၂၈ သည် နေကြမ်း- ထိုစေတု၊ တာဝန်ခံ မြို့စွန့်၊
 အစွန်မြို့တိုင်စောင် နေဘူးသော စာပိတ်ထူထို
 ကို၊ ကဏ္ဍာရမြို့မှထွက်သော ကဏ္ဍာရိပ်ထူ
 ထိုသည်စွက်ဆီး၍ သူတို့နေရာ၌ နေကြမ်း၊
 ၂၉ သင်ထိုသည်ထွက်၊ ခရီးသွားသဖြင့် အာနန္ဒာ
 မြစ်ကို ကူးကြသော၊ အာမောဓိစရိယ၊ ယေရှု
 ဘုန်းရှင်ဘုရင်ရှိထုန်းနှင့် သူ၏မြေကိုသင်ထိုထက်
 ဦးတီးပေးသော ကြောင့်၊ ထိုမြေကို သိမ်းပို၍၊
 ၃၀ ထိုမင်းကို စစ်တိုက် ကြသော၊- မိုဗ်၊ ကောင်း
 ကင်စောက်၌ရှိသမျှသောလူမျိုးတို့သည်သန့်
 သင် ထို ကို ကြောက် နှံ့ ထိတ် ထန် စ ခြံ့မည် စ
 ကြောင်းငါပြုမည်၊ သင်တို့၏သိတင်းကို ကြား
 ၍၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ မိုးရိပ်ကြောင့်ကြ ခြင်းသို့
 ၃၁ နောက်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏- ငါသည်
 လည်း၊ ကေတုတော်တော်၊ ယေရှုဘုန်းရှင်ဘုရင်
 ရှိထုန်းမင်းသံသတမန်တို့ကိုစေတုတ်လျက်၊
 ၃၂ မင်းကြီး နှံ့ ပြည်စုထယ်၌ ကျွန်ုပ်ရှောက်ထွား
 ပါရစေးမင်းလမ်းသို့သာထိုက်ပါမည်၊ ထက်
 ၃၃ သက်၊ ထက်ဝက်ထိုမထွေပါ- မိရပြည်၌နေ
 ၃၄ သောစေသောလူမျိုးသား၊ အာရပြည်၌နေသော
 မောတလူမျိုးသားတို့သည် ကျွန်ုပ်၌ပြုသကဲ့သို့
 ကျွန်ုပ်စားမြို့ရာစောကုရင်းသောကုရ်ရာရကို
 ၎င်းမင်းကြီးသည်ငွေနှင့်ရောင်းပါစေသော၊ ကျွန်ုပ်
 ထိုဘုရားသခင်သာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်သို့ ကျွန်ုပ် သည် ယော်စန် မြစ်ကို ကူး၍ မ
 ရောက်မှီတိုင်စောင် မင်းကြီး ပြည် စုထယ်၌
 မြေမြင့်သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟု၊ မိသောတာယ
 ၃၅ စကားနှင့်ပြောဆိုသော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ရှောက်
 ထွားရသော အစွန်ကို ယေရှု ဘုန်းရှင်ဘုရင်ရှိ
 ထုန်းမင်းသည်ပေး၊ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့
 ထင်ရှားသည် အထိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
 သာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို သင်ထိုထက်၌
 အပ်ခြင်းငှါ၊ ခက်ထန်သောမိတ်သဘော၊ မိုင်မာ
 ၃၆ သောနှစ်ထုံးကိုသုဉ်ပေးသွင်းတော်မူ၏- ထာဝ
 ရဘုရားကထည်း၊ ရှိထုန်းမင်းနှင့် သူ၏မြေကို
 သင့်အား ငါပေးပေပြန်၊ ထိုမြေကို အစွန်ခံထုံ
 သောငှါ၊ သိမ်းပို၍စေသော၊ အစားမိန့်တော်မူ
 ၃၇ ၏- ထိုစခါရှိထုန်းမင်းသည် သူ၏လူစေလင်း
 ထိုနှင့်တကွသာယာတိမြို့မှာငါတို့ကို ထိုက်ခြင်း၊
 ၃၈ ငှါ ထွက်သွား၏- ငါတို့ဘုရားသခင် သာဝရ
 ဘုရားသည် ထိုမင်းကို ငါတို့၌ အပ်တော် မူသ

မြင့်သူမှစ၍ထားစွာ၊ ထိုစွာအပေါင်းတို့ကိုငါ
 ၃၉ ထိုသည်ထုတ်ကြိုကြမ်း- ထိုစခါသူ၏ မြို့ရှိသမျှ
 ထိုကိုထိုက်ထုတ်၊ သောကွာမိဇ္ဇ သူငယ်တို့ကို
 တသောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ ရှင်းရှင်းစွာ
 ၄၀ ဆီးကြမ်း- တိရိစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရစွာ
 ၄၁ ချားကိုသာ ကိုယ်တို့ သိမ်းယူကြမ်း- အာနန္ဒာ
 မြစ်နား၌ရှိသောစာရော်မြို့မှစ၍၊ ဂိတိမြို့တိုင်
 စောင်၊ မြစ်နား၌ရှိသမျှသော မြို့တို့တွင်ငါတို့မ
 စောင်နိုင်သော မြို့တမြို့မျှမရှိ၊ ငါတို့ဘုရားသ
 ခင်သာဝရ ဘုရားသည် အလုံး စုံတို့ကို ငါတို့၌
 ၄၂ အပ်တော်မူ၏- သို့ရာတွင်၊ အစွန်အစွယ်သား
 နေသော မြေ၊ ယဗ္ဗုတ် မြစ်နှင့် ဆိုင်သော မြေ၊
 တောင်မိုးမြို့စုရှိသော၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သာ
 ဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူသော အရာတစုံတရာ
 ကိုမျှမဉာဉ်ရကြ၊
 ၂
 • ထိုစခါ ငါတို့သည်ထွက်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့
 ခရီးသွားကြမ်း၊ ဗာရှန်ရှင် ဘုရင် ကြံစည်သည်
 ထည်း၊ မိမိလူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဝဗြိစရတ်
 ၂ ချာစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ရှိသား- ထာဝရ ဘုရား
 ကထည်း၊ သုကိုမကြောက်နှင့်သုနှင့်တကွသူ၏
 လူစေလင်းတို့ကို၎င်း၊ သုမြေကို၎င်း၊ သင့်ထက်၌
 ငါအပ်ပေးမည်၊ ယေရှုဘုန်းမြို့နေအာမောဓိရှစ်
 ဘုရင်ရှိထုန်းကိုပြု သကဲ့သို့၊ ဤမင်းကိုထည်းပြု
 ၃ ရမည်ဟု၊ အစား မိန့်တော် မူ၏- ထိုသို့ငါတို့
 ဘုရားသခင်သာဝရ ဘုရားသည်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်
 ကြံစည်သူ၏ လူစေလင်းတို့ကို ငါတို့ထက်၌
 အပ်တော် မူသဖြင့်၊ တသောက် မျှမကြွင်းစေ
 ၄ ခြင်းငှါ ပြုကြိုကြမ်း- ထိုစခါ ငါတို့သည်မြို့
 မြောက်ထယ်နှင့်ပြည်စုံသော အာဂေါတထိုင်း၊
 ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ကြံစည်မင်းစံနိုင်ကို၊ တမြို့မျှမ
 ၅ ကြွင်းစေခြင်းငှါတိုက် ယူကြမ်း- ထိုမြို့ရှိသမျှတို့
 သည်၊ မြင့်သောမြို့မိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန်ထန်
 ကျင်များနှင့်မိုင်ခံသောမြို့ဖြစ်သတည်း၊ ထိုမှထ
 ပါ၊ ချားစွာသော ရွာတို့ကိုထည်း ထိုက်ထုတ်၊
 ၆ ရှင်းရှင်းစွာဆီးကြမ်း- ယေရှုဘုန်းရှင်ဘုရင်ရှိ
 ထုန်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်၌ ယောကွာမိဇ္ဇ
 ၇ သူငယ် တို့ ကို သုတ် သင် ပယ်ရှင်း ကြမ်း- ထိ
 ရိစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရစွာများ၊ ရှိသမျှတို့
 • ကိုကိုယ်တို့သိမ်းယူကြမ်း- ထိုစခါအာနန္ဒာမြစ်
 မှစ၍ယေရုမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ ယော်စန်မြစ်
 အရှေ့ထက်၌ရှိသောမြေကိုငါတို့သည်သိမ်းယူ

၁။ ဩဇာ- ထေရုစုနိစောဝေသကိုမိရန်ထူထိုက်သည်မိ
ရန်တူ၍၎င်း၊ စောမောရိထူထိုက်သည် ခန္ဓာရတူ၍
၂။ သင်္ခေါင်္ဂါဩဇာ- ရှိ၌ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်
မိလပ်ပြည်တစ်ရှောက်တုံး၊ ဩဇာမင်း၏နိုင်ငံစ
ဝင်း၊ ထာဝကမြို့၊ ဖြေမြို့တိုင်စောဝေသခန္ဓာရိပြည်
၃။ တစ်ရှောက်တုံးကို ထိမ်းယူကြ၏- စေတ္တန်ကြီး၊
ဇာသောထူရဗျ၊ စင်္ဃာလသောဗာဓာရိနှင့်တူ
ရန် ဩဇာတစ်ရှောက်တည်း၊ ထာကုန်ကြွင်း၏၊
ထူဇာတောင်စောမြင့်၊ စေတ္တာမင်းတောင်၊ စော
ထေးတောင်မြို့သော၊ ထူဇာသံဃတင်သည်စေတ္တန်
ပြည်ရမ္မတ်မြို့၌ရှိသည်မထုတ်သော၊
၄။ ထိုစေတီငါးထိုက်ထိမ်းယူသောမြေကို၊ စောဇ္ဇန်
မြစ်နားတွင်ရှိသောစောရေသ မြို့မှစ၍၊ မိလပ်
တောင်တဝိုက်တိုင်စောဝေသ၊ မြို့ဇာနှင့်တကွ စ
ဗင်စေရဗျ၊ သား၊ ဂင်စေရဗျ၊ သားထိုစောငါးပေး
၅။ ၏- မိလပ်တောင်တဝိုက်နှင့် ဩဇာမင်းစေရဗျ
ထောနိုင်ငံစဝင်း၊ စေတ္တန်ကြီးဇာသောထူရဗျ၊
နေရာတူ၍ခေါင်းငါးသောစောဂေါတတိုင်၊ ဗာ
ဇ္ဇန်ပြည်ထပ်ပြည်တုံးကို မနာဇ္ဇေစေရဗျ၊ သားတ
၆။ ဝတ်စောငါးပေး၏- မနာဇ္ဇေစေရဗျ၊ သားယာဇ္ဇ
ရသည်၊ စောဂေါတတိုင်းတတိုင်းတုံးကိုဂေဇ္ဇရ
ဇ္ဇာ၊ မာခါဇ္ဇာစေတီ ထိမ်းယူပြီးမှ၊ ထရေ တိုင်
စောဝေသမိမိစေမည်ကို ထိုက်၍၊ ဗာဇ္ဇန်ထာဝတ်
၇။ ထာဇ္ဇရ ပြည်ထူ ထရတ် ထေ၏- မိလပ်မြို့ကို
၈။ ထား၊ မာခါရစေရဗျ၊ သားထိုစောငါးပေး၏- စ
ဗင်စေရဗျ၊ သား၊ ဂင်စေရဗျ၊ သားထိုစောလည်း၊
မိလပ်မြို့မှစောဇ္ဇန်မြစ်တိုင်စောဝေသ၊ မြစ်ကွေ့သော
မြေနှင့် တကွ၊ စေတ္တန်ပြည်စေရဗျ၊ စေရဗျ၊ မြစ်
ထောထည့်တံမြစ်တိုင်စောဝေသ မြေတစ်ရှောက်တုံး
၉။ တိုင်၎င်း- တွင်ပြင်နှင့်တကွ ထောင်စဉ် မြစ်နား၊
ဝရံထရတ် စေရဗျမှ တွင်ပြင်နှင့်တိုင်စော
သောရံတိုင် စေရဗျ၊ ထာရတ်သိသဂါ မြို့တိုင်
စောဝေသမြေတစ်ရှောက်တုံးကို၎င်းငါးပေး၏၊
၁၀။ ထိုစေတီငါးက၊ ထင်ဟို၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ထုရားသည် ဦးမြေကို ထင်ထိုစော၊ စေရဗျ ပေး
ထောင်မှုပြီး ဘိုရာတွင်၊ စစ်ထိုက်တတ်သောသူ
စေပေါင်းထိုသည်ထက်နက်ကို ကိုင်၍၊ ထင်ထို
ညီစစ်ကို ဣသရေထ စေရဗျ၊ သားထိုစေရဗျကူး
၁၁။ ထွားရကြမည်- ထာဝရဘုရားသည် ထင်ထို
၁၂။ စောဇ္ဇာသောပေးထောင်မှုသည်နည်းတူ၊ ညီစစ်
ကိုထိုစောပေးထောင်မှုမှတိုင်စောဝေသ၎င်း၊ ထောင်
စဉ်မြစ်တစ်ကမ်း ထင်ထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရ

ဘုရားပေးတော်မူသော မြေကို ထူထိုက်သည်။
သိမ်းမထူမှီ ထိုင်စေသင် ၎င်း၊ ထင်ထိုက်မထား၊
ထားသုငယ်စွာ။ ထိရိန္ဒာန်စွာထိုက်သည်။ ပေး
သောမြေထိုက်နေရကြပေဦး။ သင်ထိုက်ထင်ထိရိန္ဒာန်
စွာစွာရှိသည်ကိုငါသိ၏။ ထမ္ပပြီးမှ၊ ငါပေးနှင့်
သည်။ ထေရ်၊ ထင်ထိုက်ထွာသည်။ ထေရ်၊ ထေရ်၊
ပိုင်ထိုက်သောမြေထိုက်ပြန်သရကြမည်ဟု။ ထင်
၂၈ ထိုစောငါ့စာထား၏။ ထိုစောငါ့စာထားကိုထပ်၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ချီစွင်
ဘုရင်နှစ်ပါး၌ ပြုတော်မူသော ထမ္ပ ထေရ်၊ စုံကို
ထင်သည်ကိုယ်ထိုင်မြင်ရပြီ။ ထိုစေတု၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်သင်ရောက်သမျှသောထိုင်း၊ နိုင်ငံထို
၂၉ ခွံပြုတော်မူထိမည်။- ထိုထူထိုက်ကိုမကြောက်
နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်
ထက်၌စစ်ကူတော်မူမည်ဟုငါမှာထားစေ၏။
၃၀ ထိုစောငါ့စာထားကိုငါတောင်းပန်သည်
၃၁ ကား။ ထိုစေခွင်ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်ထင်
ကိုယ်တော် ကျွန်စော၊ တန်မိုး၊ စောစွတော်တော်
ကို၎င်း၊ စောကြီးသောထက်တော်ကို၎င်းမြဲ
တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်မီရင်၌ တန်မိုးတော်ကို
ပြသည်။ ထေရ်၊ ကောင်းကင်မြေကြီးပေါ်မှာ
၃၂ ထက်မည်သော ဘုရား ပြုနိုင်ပါ သနည်း။-
ထေရ်၊ ထင်ထိုင်ထောင်ပန်မြစ် ထေရ်ထိုက် ထူး၍၊ ထို
ကောင်းစွန်သောပြည်နှင့်ထေရ် စွန် တောင်မှစ
၍၊ တင့်တယ်သောတောင်စွာ ကိုမြင်ရမည်။
ကြောင်း၊ ထေရ်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်
၃၃ ထေရ်ထည်း။- ထာဝရဘုရားသည် သင်ထိုက်
ထွတ်ငါ့ကို ထေရ်ထွတ်ထွတ်တော်မူသောကြောင့်၊
စောကားကို နားထောင်တော်မူ၊ ထာဝရဘုရား
ကထည်း။ တန်တော့၊ ချီထမ္ပနှင့် ဆိုင်သော
၃၄ စကားကိုနောက်တစ်ဖန်မလျှောက်နှင့်။- ပိတဂါ
တောင်ထိပ်ပေါ်ထိုက်ကံပြီ၊ လျှင်၊ ထေရ်၊ ထေရ်၊
နောက်၊ ထေရ်၊ မြောက်၊ ထေရ်၊ စွတ်စွာထိုက် ထွက်
၍၊ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုသော၊ ထေရ်ပန်မြစ်ကိုမ
၃၅ ထူးရ။- ထိုရာတွင်၊ ထော့ကိုစွာစွာထွက်ထားပေး
ထော့၊ မစသောက်ပင့်ထော့၊ ထူထည် ချီထူထိုက်
ရွှေမှာထွက်၍၊ သင်မြင်ရသော ပြည်ကို ထေရ်
၃၆ စေရမည်ဟု၊ ထော့မိန့်တော်မူ၏။- ထိုထိုက်ထိုက်
ထည်း၊ မက်ပေရုမြို့တစ်ဝိုက်၌ ရှိသောမြို့တွင်
နေရကြ၏။

သတ်၍၊ သင် ထို ထိုး ထေး ကိုးကွယ် သော
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော
 ပြည်ကိုဝင်စားမည် စေကြောင်း။ သင်ထိုကွင်း
 ရာထိုငါသွန်သင်သောစီရင်ထုံး၌ ချွတ်ထိုက်နား
 ၁ ထောင် ကြံလေ့၊- ငါ မှာထားသော စကား ၌
 သင်ထိုသည်စသစ်မသွင်းရ၊ စေလျှင်းမနှုတ်မ
 ပယ်ရ၊ ငါမှာထားသည့်စသိုင်း၊ သင်ထိုဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ထိုက်စောင့်
 ၂ ရှောင်ရကြမည်၊- ထာဝရဘုရားသည် ဗာလ
 ပေဂုဏ်ကြောင့် ပြုတော် မူသော စေမှုကို သင်ထို
 ထည် ကိုယ်ထိုင် မြင်ရ ကြပြီ၊ ဗာလပေဂုဏ်
 စည်း၊ ကပ်သော သူ စေပေါင်း ထိုက် သင်ထိုက်
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်ထို စေထဲ
 ၃ ကသုတ်သင်ပယ်၍ စောင့်မူပြီ၊- သင်ထိုဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား ၌ ခြိတ်သမျှသော သင်ထိုမှု
 ကား၊ သင်ထိုစောင့်စောင့် စေသတ်၍ ရ ကြ၏၊-
 ၄ သင်ထိုသည်သွား၍ ဝင်စားသောပြည်၌ ကွင်း
 ရာထို၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထား
 တော်မူသည် စေထိုင်း၊ စီရင်ထုံး၌ တော် မူချက်
 ၅ ထိုက်သင်ထိုစား ငါသွန်သင်ပြီး- သို့ဖြစ်၍ ထို
 ပညတ်တရားထိုက် ကွင်းစောင့်ကြလေ့၊ သို့ပြု
 ထွင်း၊ ထိုပညတ်တရား မှိ သ မှု ထိုက် ကြားရ
 သောထူး၊ ချားရှေ့မှာ၊ သင်ထိုက်ညာတ်ပညာ
 ထည်ထင်ရှားထိမ့်မည်၊ သူထိုက်လည်း၊ ဤကြီး
 မြတ်သောထူး၊ သည် စေကယ်စင်စစ် ညာတ်
 ပညာ နှင့် ပြည့်စုံသော ထူး၊ ဖြစ်၏ ယု ဆိုကြ
 ၆ ထိမ့်မည်၊- ငါထိုသည် ဆုတောင်းလေရာရာ၌၊
 ငါ ထိုဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကြည်၍ ပြုစု
 တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသည်နည်းထူး၊ စေ
 ခြားသော ဘုရားကြည်၍ ပြုစုသော ကျေးဇူးကို
 ၇ စေထယ်မည်သော ထူး၊ ကြီးခံရသည်၊- ငါ
 ထည်လေ့ သင်ထို၌ထားသောတရားစေပေါင်း
 နှင့်စေ့ခြောင့်မတ်သောစီရင် ထုံး၌ ချွတ်ထိုက်
 ၈ ရသော စေထယ်ထူး၊ ကြီး မှိ သနည်း၊- သင်ထို
 ထည်၊ ဟောရပ်စေရပ်မှာ၊ သင်ထိုက်ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြသောစေခါ၊
 ကိုယ်ထိုင် မြင် သော စေမှု စေရာ ထို ကို မစေမ
 လျော့နောက်တသက်လုံး နှစ်လုံးသွင်း၍ မပြု
 စေကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ် ပြုကြလေ့၊
 ကိုယ်မိတ် နှစ်လုံးကို ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက်
 ကြလေ့၊ ထိုစေရာထိုက်သားမြေးထိုစားလည်း၊
 ၉ ထွန်သင်ကြလေ့၊- ထိုစေရာထာဝရဘုရားက၊

ထုရားထိုက်ကိုယ်မှာစုဝေးစေသောသူထိုသည်
 ငြိကြီးပေါ်မှာ စေသတ်၍ သမျှသော ကာလ
 ပတ်ထုံးကို ကြောက်၍၊ သားမြေးထိုစား
 ထွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ စကားကို ကြားစေမည်
 ၁၀ ထု စေသား မိန့်တော် မူသည် စေထိုင်း၊- သင်ထို
 သည် စေခိုးတော်သို့ ချည်းကပ်၍၊ တောင်မြေ
 ရင်း၌ ရပ် နေ ကြ ၏၊ တောင်ထိပ်ထည် မိုက်၊
 ကောင်းကင် စေထယ် ၌ မီးထောင်ထွက်၊ မည်း
 သောစေထင်း၊ မိုက်၊ ကပ်ထိုက်၊ ထူထပ်သော
 ၁၁ မှောင်မိုက် နှင့် ပြည့်စုံလေ၏၊- ထာဝရ ဘုရား
 သည်ထည်း၊ မီးထဲကသင်ထိုစားမိန့်မြွက်တော်
 မူ၏၊ သင်ထိုသည်သဏ္ဌာန်တော်ကိုမမြင်ရဘဲ၊
 ၁၂ စကားတော်စေသက်သောကြားရကြ၏၊- သင်ထို
 ကွင်း ရာ ထို မှာ ထား တော် မူသော ပဋိညည်
 တရားတည်းဟူသော၊ ပညတ်တော်စေယ်ပါးထို
 ကိုမိန့်မြွက်၍၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်၌ရေး
 ၁၃ ထားတော် မူ၏၊- သင်ထိုသည် သွား၍ ဝင်စား
 သောပြည် ၌ ကွင်းရာထို၊ သင်ထိုစား ငါသွန်
 သင်ရသောစီရင်ထုံး၌ ချွတ်ထိုက်လည်း၊ ထိုစေ
 ခါ ထာဝရ ဘုရားသည် စေသား မှာထား တော်
 မူ၏၊
 ၁၄ ထောရပ်စေရပ်၌ ထာဝရ ဘုရားသည် စီးထဲ
 စေထင်ထိုစားမိန့်မြွက်တော်မူသောစေခါ၊ မည်
 ထည်စေထင်း သဏ္ဌာန်ကို မမြင်ရသည် ဖြစ်
 ၁၅ ၍၊- နောက်တစ်သင်ထိုသည် ထုထောကွား
 ၁၆ ထု မိစ္ဆ သဏ္ဌာန်၊- မြေကြီး ပေါ်မှာ မှိသော ထို
 မိန့်သဏ္ဌာန်၊ မိုက်ကောင်းကင် ၌ ဝှံ့တတ်
 ၁၇ သော ငှက် သဏ္ဌာန်၊- မြေပေါ်မှာ တွားတတ်
 သော ထိုမိန့် သဏ္ဌာန်၊ မြေခိုရာ ရေ၌နေ
 သော ငါးသဏ္ဌာန် မှိသော ရပ်တု ကို၊ သင်ထို
 ထည်ဖောက်ပြန်၍၊ ကိုယ်စေ့ မလုပ်ရမည်စေ
 ၁၈ ကြောင်း၊- မိုက်၊ ကောင်းကင်ကို မှော်၍၊ နေထ၊
 ကြယ်များ တည်းဟူသော၊ မိုက်၊ ကောင်းကင်
 တန်ဆာ မှိသမျှထိုက် မြင်သောစေခါ၊ သင်ထိုက်
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုက်၊ ကောင်း
 ကင် စေသတ်၌ မှိသမျှသောထူး၊ ထိုစားဝေငှ
 ပေးကမ်းတော်မူသော၊ ထိုတန်ဆာထိုက်ဝတ်ပြု
 ကိုးကွယ် စေခြင်းငှါ၊ သူတပါးထိုသည် သွေး
 စောင့်၍ မရ နှိုင်းမည် စေကြောင်း၊ ကိုယ်ကို
 ၁၉ ကိုယ်သတ်ပြုကြလေ့၊- သင်ထိုထည်လေ့
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရ ဘုရား စေစွခံတော် မူ
 သော ထူး၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်ထိုက်စေရဏ္ဏ၊

ပြည်ထဲစီးပိုင်းကွက်၌ ထူထောင်တော်မူပြီး
 ၂၀ ထိုစဉ်တမ်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အ
 တွယ်ကို အစွယ်တော်ထွက်၍၊ ငါသည်တော်
 ခန့်ခြင်ထမတ်သို့ မကူးရမည် အကြောင်းနှင့်
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်
 ၏ အခွင့်စရာကို ပေးတော်မူသော၊ ထိုပြည်
 မြတ်သို့ ဝင်စားရမည် အကြောင်း၊ ကျန်သို့
 ၂၁ တော်မူပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ဤပြည်၌ ငါသောရမည်၊
 ထော်ခန့်ခြင်ကိုမကူးရ၊ သင်၏သည်ကုန်၍၊ ထို
 ကောင်းစွန်းသောပြည်ကိုဝင်စားကြလိမ့်မည်-
 ၂၂ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်သင်
 ၏ ဦးထားတော်မူသော ပရိညည်တရားကို ဝေ
 ယော့၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 မြင်တားတော်မူသော အရာကို သိသောအခါ၌
 ထောရုပ်တုကိုမထုတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို
 ၂၃ ကိုယ်သတိပြုကြလော့- အကြောင်းမူကား၊
 သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
 ထောင်သောမိမိအပြစ်၌သည်ထုတ်လွယ်သော
 ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
 ၂၄ သင်၏သည် သားမြေးကို ရွာခြင်း၌၊ ထို
 ပြည်၌ ကြာမြင့်စွာနေပြီးမှ၊ ထမန်လောက်ပြန်
 သဖြင့်၊ သဏ္ဌာန်တစုံတရပ်သောရုပ်တုကိုထုတ်
 ၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အစွယ်
 တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ခြေတော်၌ရပ်စိုက်ကို
 ၂၅ ပြုလျှင်- ကောင်းကင်မြေကြီးကိုသင်၏တမတ်
 ၌ယနေ ငါတိုင်တည်သည်ကား၊ သင်၏သည်
 ထော်ခန့်ခြင်ကိုကူး၍ ဝင်စားသော ပြည်၌၊ န
 ကြာမမြင့်မှီ ဆက်ဆက် ရှောက်ရှုတ် ရကြလိမ့်
 မည်၊ ထိုပြည်၌တာရှည်စွာအသက်မရှင်ရ၊ ရှင်း
 ၂၆ ရှင်းရှုတ်စီးခြင်းသို့ချောက်ရကြလိမ့်မည်- ထာ
 ဝရဘုရားသည် ထည်း၊ သင်၏ကို တပါး အ
 ချိုးသား ထိုတွင် အရပ်ရပ် ကွဲပြားစေ၍၊ နှင့်
 ထုတ်တော်မူသောသားသနာပလူသို့တွင်သင်၏
 ၂၇ သည်နည်းနည်း ကျန်ကြွင်းရကြလိမ့်မည်- ထို
 အရပ်သို့၌ လူထက် မြင့်ထုတ်၍မမြင်နိုင်၊ မကြား
 နှိုင်း၊ မစားနိုင်၊ မနမ်းနိုင်သောသစ်သားဘုရား၊
 ကျောက်ဘုရားကို သင်၏သည်ဝတ်ပြုရကြ
 ၂၈ လိမ့်မည်- သို့သော်ထည်း၊ ထိုအရပ်သို့၌သင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို တမန်ရှာထို
 သောအခါ၊ မိမိနှစ်ထုံးအကြွင်းခွဲရှာလျှင်၊ ထွေ
 ၂၉ ရကြလိမ့်မည်- သင်၏သည် နောင်ကာလ၌
 ပျက်စီးခြင်းကိုခံရ၍၊ ဤအမှုအလုံးကိုသိနှင့်ထွေ

ကြိုသောအခါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ စကားတော်ကို
 ၃၀ နားထောင်လျှင်- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားသည် သနားတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်
 မူသောကြောင့်၊ သင်၏ကိုစွန့်ခြင်ရှက်စိုးတော်
 မူ၊ သင်၏ထိုးတေးထိုးစား ကျန်သို့ တော်မူ
 သောပရိညည်တရားကို ဝေယော့တော်မူ၊
 ၃၁ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူကို ခန့်
 ဆင်းတော်မူသောနေ့မှစ၍၊ သင်၏ပရိသတ်၊ လွန်
 လေပြီးသော ကာလပတ်လုံး၊ မိုက်၊ ကောင်း
 ကင်တမတ်မှ တမတ်တိုင်အောင်၊ မေးမြန်းကြ
 ထော့၊ ဤမှထောက်ကြီးသော အမှုဖြစ်ဘူးသ
 ထော့၊ ဤသို့သောအမှု၏ သိတင်းကို ကြား
 ၃၂ ဘူးသထော- ဘုရားသခင်သည် မိမိထဲက မိမိ
 မြှက်တော်စုသို့ သင်၏သည် ကြားသကဲ့သို့၊
 အခြားသောလူမျိုးသည်ကြား၍၊ အသက်ခွမ်း
 ၃၃ သာရဘူးသထော- သင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်၊ အဲဒုတ္တုပြည်မှာ သင်၏ရှုတ်
 ဧကန်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ နှိပ်စားခြင်း၊ နှိပ်စက်
 ထကွဏာနှင့် ဆုံးရှယ်သော အမှုကို ပြခြင်း၊
 စစ်မှုကို ဖောက်စေခြင်း၊ အားကြီးသော ထက်
 နှိပ်စက်ကို ဆန့်ခြင်း၊ ကြောက်မက်ရွယ်သောစု
 ပါနို့ကို ပြခြင်းအားဖြင့်၊ အခြားတပါးသော
 ဘုရားသည် သွား၍၊ လူတမျိုးထဲက တမျိုးကို
 ၃၄ မိမိအဖို့ နှုတ်လူ ဘူးသထော- ထာဝရဘုရား
 သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို ၎င်း၊
 ကိုယ်တော်မှ တပါး၊ အခြားသော ဘုရား ခန္ဓာ
 ကြောင်း ကို၎င်း၊ သင်၏သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုအ
 ၃၅ ခြင်းအရာကို သင်၏အားပြတော်မူပြီး- သင်
 ၏ကို သွန်သင်၍၊ ကောင်းကင်ထဲက စကား
 တော်သံကို ကြားစေတော်မူပြီး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
 ကြီးစွာသောမီးတော်ကိုလည်း ပြတော်မူ၍၊ သင်
 ၏သည်မိမိထဲကစကားတော်ကို ကြားရကြပြီး-
 ၃၆ သင်၏သိုးထေးချားကို ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊
 သူ၏အမျိုးအနွယ်ကိုရှေးကောက်တော်မူပြီး-
 ၃၇ သင်၏ထက်စားကြီး၍ ရွာပြာသော လူမျိုး
 ၏ကို သင်၏ရွှေနှင့်ထုတ်တော်မူ၍၊ သန့်ပင်
 ခြင်သကဲ့သို့ သူ၏မြေထဲသို့သင်၏ကို သွင်း၍၊
 အစွဲခံစေခြင်းငှါ၊ မထာတန်မိုးတော်အားဖြင့်
 အဲဒုတ္တုပြည်မှ ရွှေတော်၌ နှုတ်ဆောင်တော်မူ
 ၃၈ ပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အထက်
 ကောင်းကင်ပေါ်အောင်အရပ်ရပ်၊ ပေါ်မှာ

တုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ အခြား
 ၈၀ တပါးသော ဘုရား မရှိကြောင်းကို၎င်း ထင်ရှား
 ၈၁ ဖြစ်၍၊ နှစ်ထုံး၌ သွင်းမိကြသော- ထင်ထို နှင့်
 ထက္က သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာရခြင်း၎င်း၊
 ထင်ထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ
 သောပြည်၌ အသက်တာရှည်စေခြင်း၎င်း၊ ထ
 ၈၂ နေ့ငါမှာထားသော ပညတ် တရားတော် တို့ကို
 စောင့်ရှောက် ရကြမည်ထု၊ မောရှေသည်ထော
 ပြောထေ၏။

- ၈၃ ထိုစခါ တိမ်နိုးခြင်းကို အမြီးမထားဘဲ၊ အ
- ၈၄ ဖုတ်တဖဲ့သတ်မိသောသူသည် ပြေး၍၊ အသက်
- ၈၅ ချမ်းသာရသော မြို့သုံးမြို့တို့ကို ယော်ဝန်ခြစ်စ
- ၈၆ ချွေ၊ နေထွက်ရာ သက် ၌ မောရှေသည် ခွဲထား
- ၈၇ ထေ၏- ထိုမြို့တို့၏ အမည်ကား၊ ရုဗင် အမျိုး
- ၈၈ သားနေရာတောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂပ်အမျိုး
- ၈၉ သားနေရာ ရိထပ်ပြည်၌ ရာဇုတ်မြို့၊ မနာရှေ အ
- ၉၀ မျိုးသားနေရာဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့တည်း။
- ၉၁ ဤအေကား၊ မောရှေသည် အသရေထအမျိုး
- ၉၂ သားတို့၌ ထားသော တရား- သူတို့သည် အဲ
- ၉၃ ဂုတ္တပြည်မှ ထွက်သောနောက်၊ ထေရှာ့နိမြို့
- ၉၄ နေအာမောမိရှင်ဘုရင် မှီထုန်၏ နိုင်ငံ အတွင်း၊
- ၉၅ ယော်ဝန်ခြစ်စခေ့ထက်၊ ဗက်ပေဂျမြို့တဖက်
- ၉၆ ၌ရှိသော ရှိုင်တွင်း၊ မောရှေ ထော ပြော သော
- ၉၇ သက် ထေ ဧကား၊ မီရင် ထုံး ခွဲသော ဧကား
- ၉၈ တည်း။- မောရှေနှင့် အသရေထ အမျိုးသားတို့
- ၉၉ သည်အဲဂုတ္တပြည်မှ ထွက်ကြသောနောက်၊ ထို
- ၁၀၀ ရှင်ဘုရင်နှင့်- ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတည်းဟူ
- ၁၀၁ သော၊ ယော်ဝန်ခြစ်စခေ့၊ နေထွက်ရာသက်၌
- ၁၀၂ နေသောအာမောမိရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးကိုလုပ်ကြံ
- ၁၀၃ ၍၊ သူတို့ပြည်ကို- အာနုန်မြစ်နားမှာ ရှိသောအာ
- ၁၀၄ ရော်မြို့မှစ၍၊ ထေရုရန်တောင်တည်းဟူသော
- ၁၀၅ မိထုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊- ယော်ဝန်ခြစ်စ
- ၁၀၆ ခေ့ထက်၊ လွင်ပြင် နှင့် တက္က လွင်ပြင် နှင့် ဆိုင်
- ၁၀၇ သောဆိုင်နား၊ အာဇုတ် မိသဂါမြို့ တိုင်အောင်
- ၁၀၈ ၎င်းထိမ်းယူကြ၏။

၄

- ၁၀၉ တခန်းမောရှေသည် အသရေထအမျိုးသားအ
- ၁၁၀ ပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ထိုအသရေထ အမျိုးသား
- ၁၁၁ တို့၊ ထနေသင်တို့အား ငါ့ထောပြောသော မီရင်
- ၁၁၂ ထုံးခွဲချက်တို့ကို သင် ထိုသည် သွန်သင်၍ ကျင့်
- ၁၁၃ ခြင်းငှါသတိပြုမည် အကြောင်း နားထောင်ကြ
- ၁၁၄ သော- ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်

- ၁၁၅ ထောရပ်တောင်၌ ငါတို့နှင့်ပရိသတ်ပြုစောင့်မူ
- ၁၁၆ ၍၊- ထိုပရိသတ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည်
- ၁၁၇ ငါတို့ ထိုးထေး ချား နှင့် ထာ ပြုတော် မူသည်မ
- ၁၁၈ ထုတ်၊ ထနေပင်အသက်ရှင်၍၊ ဤအရပ်၌ရှိသ
- ၁၁၉ ဟူသောငါတို့နှင့်ပြုတော်မူ၏- ထာဝရဘုရား
- ၁၂၀ ထည်တောင်ပေါ်မှာစီးထဲက၊ သင်တို့နှင့် ချတ်
- ၁၂၁ နှာချင်းဆိုင်၍ မိန့်မြွက်တော်မူ၏- ထိုစခါသင်
- ၁၂၂ ထိုသည် မီးကို ကြောက် ၍၊ တောင် ပေါ်ထို မ
- ၁၂၃ ထက်ဝံသောကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏
- ၁၂၄ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား
- ၁၂၅ နှင့်သင်တို့မကြားမှာရပ်နေ၏- မိန့်မြွက်တော်
- ၁၂၆ မူသောဧကားဟူမူကား၊ ငါသည်သင့်ကိုကျွန်ခံ
- ၁၂၇ နေရာ အဲဂုတ္တပြည်မှ ကယ် နှုတ်ဆောင်ထွန်းပြီး
- ၁၂၈ သော၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏-
- ၁၂၉ ငါမှတပါး၊ အခြားသောဘုရား ကို မကိုးကွယ်
- ၁၃၀ နှင့်- အထက်မိုင်းကောင်းကင်၌၎င်း၊ အောက်
- ၁၃၁ အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ
- ၁၃၂ ၌၎င်းရှိသော အရာနှင့် ဝံသဏ္ဌာန်တူစွာ ခုပ်ထု
- ၁၃၃ ဆင်းတုကိုကိုယ်အဖို့မလုပ်နှင့်- ဦးမဇ္ဈာဝတ်မ
- ၁၃၄ ပြုနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်၊
- ၁၃၅ ငါ့ထာဝရ ဘုရားသည်သင် ၌ အပြစ်ရှိသည်ထု
- ၁၃၆ ထုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကိုရန်သောသူတို့၏အ
- ၁၃၇ မျိုးအစည်အဆတ်၊ တတိယအဆက်၊ ဧတုတ္တအ
- ၁၃၈ ဆက်တိုင်အောင် အေတို့၏ အပြစ်ကို ထားထို၌
- ၁၃၉ ဆပ်ပေးမီရင်သောဘုရား၊- ငါ့ကိုနှစ်၍ ငွေညွတ်
- ၁၄၀ ထိုကိုကျင့်သော သူတို့၏အမျိုး၊ အစည် အဆတ်
- ၁၄၁ အထောင်အသောင်းတိုင်အောင်၊ ကရုဏာကိုပြု
- ၁၄၂ သောဘုရားဖြစ်၏- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
- ၁၄၃ ဘုရား၏နာမတော်ကို ခုထားနှင့် ဆိုင်၍ မမြွက်စ
- ၁၄၄ ဆိုနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကိုခုထား
- ၁၄၅ နှင့်ဆိုင် ၍ မြွက်ဆိုသော သူကို အပြစ် မရှိထု၊
- ၁၄၆ ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မမူ- သင်၏ ဘုရားသ
- ၁၄၇ ခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည့်အထိုင်း၊
- ၁၄၈ ဥရုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကို
- ၁၄၉ စောင့်ထော- ခြောက်ရက်ပတ်ထုံးအလုပ်မျိုး
- ၁၅၀ ကိုကြိုးစား ၍ လုပ်ဆောင်ထော- သတ္တဇ နေ့
- ၁၅၁ ရက်သည်သင်၏ဘုရား၊ ထခင် ထာဝရဘုရား၏
- ၁၅၂ ဥရုသ်နေ့ဖြစ်၏၊ ထိုနေ့၌သင်မှစ၍ ထင်၏အား
- ၁၅၃ ထိုး၊ ကျွန်ယောကျာ်းမိစ္ဆန္ဒာမြီအေရှိသောထင်
- ၁၅၄ စိတ်မိ နှာနံ၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌နေသောဇဗ္ဗီ
- ၁၅၅ သည်အာဂန္တုသည်အလုပ်မလုပ်ရ၊ သင်သည်
- ၁၅၆ ပြိပ်ဝပ်စွာနေထော့သို့၊ သင်၏ကျွန်သောကျား

၁၁ မိစ္ဆာသတ္တိမြို့ဝတ်စွာနေကြမင်း-ထင်သည်
 ခဲရတ္တုပြည်၌ ထွန်းခံကြောင်းကို၎င်း၊ ထင်၏
 ထုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်ထားကြီးသော
 ထက်ရှိမေတင်ကိုဆန့်၍၊ ထုံပြည်မှထွက်၍
 အောင်တော်မူကြောင်းကို၎င်းလောင်းမေ့သော့၊
 ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ထင်သည်ဥဂုဏ်ဇနကို
 ဇောင့်ရမည်ထု၊ ထင်၏ဘုရားထင်သာဝရ
 ထုရားမှာထားတော်မူ၏။

၁။ ထင်စိဘုရားထံသို့ ထာဝရဘုရား ပေးသော
တော်မူသောပြည့်သင်သည် အထက်တစ်ခု
၍ ကောင်းစားရမည် အကြောင်း ထင်စိဘုရား
ထံသို့ ထာဝရဘုရား မှာ သော တော်မူသည့် အ

ဧက ထိုင်၊ ထင် နှိပ်ထက်ရှိသောစွာပြုသော- ထူထ

•• ထင်ကို မထင်နှင့်- သုမထားကို မပြင်မှား

ဇနီး- နှင်း- ထုဥဇ္ဈာကိုမမိုးနှင်း-ကိုယ်နှင်းစပ်ဆိုင်

ထောင့်ထုတ်ခွင့် မရရှိသော သက်သေ ကို မခံ
 ၂၈. နိုင်ငံတော်နှင့်အညီ နိုင်ငံခြားသားများ၏အကျိုးအမြတ်

[illegible]

၂၂ ထိုစကားထောင်ကိုသာဝရဘုရားထင်တောင်
ပေါ်မှာ မီး၊ မိုက်၊ ထိန်း၊ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်
ထဲကကြီးစွာသောအဖတ်နှင့် သင်ထိုးညှင်းဝေရာ
ဖမိသော အပေါင်းတို့အား မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
ထပ်၍ မိန့်မြွက်တော်မူ။ ထိုစကားတော်ကို
ထည့်ကျောက်ပြား၊ နှစ်ပြားပေါ်မှာရေး၍ငါ့

၂၉ အစီအစဉ်မူရင်း- သင်တို့သည်ဗျောင်မိုက်ထဲက
အထူးသံကိုကြား၍၊ တောင်ထိပ်သင့်ဗိုးထောင်
ထွက်၍သောအခါ၊ သင်တို့အမျိုးကလွယ်တူ၍
ဖမ်းခြစ်ရသောသူ၊ အထက်ကြီးသူတို့သည်ငယ်

၁၇ ထို့နည်းတူပင်၊-အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပြီး မီးထဲသေကားတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအခါတွင် တော်မူသော ထည်း၊ ထုသည် အသံတို့ ရင်သေးသည်ကို၊ ထ

၁၁ ရွှေစက္ကန့်ပုံဆိုသည့် သိမြင်ရပါပြီ။-စက္ကန့်ပုံ
ဆိုသည် ဆာဆာထံ ကြောင့် ယခုဆေး ရ ပါ မည်
နည်း။ ချီကြီးစွာသောမီးဖြင့်စက္ကန့်ပုံဆိုသည်
ဆိုးနွံ၊ ပါထိခိုက်မည်။ စက္ကန့်ပုံဆို သူရားထက်

ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသော အသစ်တော်ကို

၂။ စာနိကြာရလျှင်းဆာရပါထိမိမည်- စာထယ်
ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် မီးထဲကမိန့်
မြဲ ကံတော်မူသော စာသံ ကော်ကို စေကျွန်ုပ်တို့
ကြာရသကဲ့သို့ စာထယ်ထုသတ္တုသင်္ဂြိုဟ်ကြီး

၂၇၂ ဤ အသက်ရှင် သနည်း။-ကိုထိတော်သည့် အ
နီးအပါးသို့ရည်၊ သွား၍၊ အထွန်မိထိုဘုရားထ
ခင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကို နားထောင်
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ထို ဘုရားထခင် ထဲစံရ

တုရားသည်ကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူသောအခါ
ဆင့်ဆိုတော်မူပါ။ အထွန်းပုံထိုသည်နားထောင်
၂၀ ခြံပြပါမည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုသို့အောင်
ထောင် အောင်လောက်သော အောင်ကို အောင်

ဘုရားကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကထံ၌
ဤလူရှိသည်သင့်အား လျှောက်သောစကား
ထံကို ငါကြားရပြီ။ လျှောက်ထေ သမျှအောင်

မြေ၊ စာစည်အမက်တို့သည် ခွမ်းသောရမည်စ
ကြောင်း၊ ငကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ငါပညတ်သောတို့
ကိုစာစည်စောင့်ရှောက်ခွင့်သောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံ

၃၈ ကြပါစေသော- ထရုတ်သို့ ပြန်သွားကြလေ?

မိုးထိုးသူတို့အားပြောလေသေး- ထင်မှားမှုကား၊ ချွတ်
စေ့ရပ်၌င် အနားမှာရပ်နေထေး၊ သူတို့အား ငါ
အပိုင်ပေးသောပြည်၌သူတို့ကျင့်ဖို့ရာသင်ထည့်
သူတို့အား သွန်သင်ရသော စီရင်ထုံးစွဲဇာတ်၊
ပညတ်တရားအထုံးစံတို့ကို ငါမြွက်ဆိုမည်ထူး

၁၂။ သောမိန့်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏ဘုရား
ထံသင်ယာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသည့်စ
တိုင်း၊ သင်တို့သည် ကျင့်ဆုံးသောငှါ၊ စောင့်ရှောက်
ကြမည်၊ လက်ကိုင်၊ ထက်ဝက်ထက်သို့ မကြွေပ

၈၈ ရှောင်ရကြ၊-သင်ထိုဝင်စားလတုံသောမြည့်
သင်ထိုသည် သေသေး၊လူတိလုံက ချမ်းသာရ
၍၊အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊သင်ထို၏
ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူ
သောလမ်း၊အပေါင်းထို့၌ရှောက်သွားရကြ
မည်၊

6

• ထင်တို့နှင့်သဘာ၀မြေ၊တို့သည်သင့်တို့၏ဘုရား၊

၂။ ထခပ် ထာဝရ ဘုရားကို ကြွယ်၍၊ ငါးပါး
ထားသော ပညတ်တရား တော်ရှိသမျှ ထိုကိုတ
ထက် ထုံးစောင့်ရှောက် မည်စေ ကြောင်း၊ နှင့်
သင်တို့၏ စေတက်တာရှည်စေမည် စေကြောင်း၊

ဆောင် သွင်းလျှောက်၊ ထိကြိယ၊ ဂရုဂါ မှီလှ၊ ထာ
 ဗောဓိလှ၊ ခါနာနိလှ၊ ခေရုဂါလှ၊ တိပိလှ၊ ထေဗု
 ထိလှ၊ ထည်၊ တုသော၊ ထင်ထင်၊ ငြိမ်းမြိန်၊ ဈာ
 ပြာသော လူမျိုး၊ ခုနစ်မျိုး၊ ထိုကို ထင်ထင်က နှစ်
 ၂၊ ထုတ်၍၊- ထမင်းသင့်ထင်၌ အပ်တော်မူသော
 အခါ၊ သူထိုကိုထုတ်၍၌ အကုန်အစင်ထုတ်သင်
 ဖတ်၌၊ ရမည်း၊ သူထိုနှစ်မိသောထာဝသမ္ပရုဏ
 ဗုဒ္ဓာကိုမပြရ၊

• ထုထိုနှစ် နှစ်ထင်မြင်းကိုမပြရ၊ ထင်၏ ထိုးကို
 ထုတ်သောနှစ်၌၊ ထင်၏သားကို ထုတ်သိုးနှစ်၌
 ၃၊ ထိမ်းမြားပေးသောမြင်းကိုမပြရ၊- ထင်ကြောင်းမူ
 ကား၊ သူထိုကည်ထင်၏သားကို ငါ၌ မထည်း၊
 ထပ်မံမေ့၊ ထင်မြားထပါးသော သုတေသန၊ ဝတ်
 မြဲစေခြင်းငှါ၊ ထွေးဆောင်ကြလိမ့်မည်၊ ထိုထင်
 အစွတ် ထွတ်၍၊ ထင်ထိုကို ဇွက်ခွင်း၊ ဇွက်သီး၊

• တော်မူလိမ့်မည်၊- သို့ဖြစ်၍၊ သူထို၌ အထယ်
 ထိုမြဲရမည်၊ နည်းတူစွာကား၊ သူထိုထပ် ပတ္တ
 ဈာကို ဇွတ်ရမည်၊ ဗုဒ္ဓတရားကို မြဲစွာရမည်၊
 အာရှရပ်ဈာကို ဇွတ်လှည်းရမည်၊ ထိုသော
 ၄၊ ဂုဏ်ထင်တရားကို မီးမြှိုရမည်၊- ထင်ကြောင်း
 စုတား၊ ထင် သည် ထင်၏ သုတေသန၊ ထာဝရ
 သုတေသန၊ သိသိ၌သောအမျိုးဖြစ်၏၊ မြဲကြီး
 ပေါ်၌သိသောလူမျိုးထင်ထင်၏သုတေသန၊
 ဝတ်ထာဝရ သုတေသန၊ ပိုင်ထိုက်သော အမျိုးဖြစ်စေ
 ၅၊ မြင်းငှါ၊ ထင်ကိုရွေးချယ်တော်မူပြီး၊- ထင်သည်
 ထင်မြားသော လူမျိုး၊ ထင် ထာ၌ ဈာ၊ သော
 ကြောင့်၊ ထာဝရ သုတေသနသည် ထင်ကို ချစ်၍ ရွေး
 ချယ်တော် မူသည် မထွတ်၊ ထင် ထည် အမြား
 ၆၊ သောလူမျိုးတကာထိုထင်သာ၌ နည်း၏- ထာ
 ဝရသုတေသန သည် ထင်ကို ချစ် သော ကြောင့်၌၊
 ထင်၏ထိုးသားထိုအား ကျိန် ဆိုတော်မူသော အ
 ကျိန်ကိုမထွတ်ထိုသော ကြောင့်၌၊ ကျိန်ခံနေ
 ရှား၊ အဲဒုတ္တုပြည်ကို အမိုးရသောစာရောဘုရင်
 သက်မှ၊ အားကြီးသောထင်တော် နှစ် သင်္ဂကို
 ၇၊ ရွေးချယ်ဆောင်ထုခဲ့တော်မူပြီး၊- သို့ဖြစ်၍၊ ထင်
 ၏ သုတေသန၊ ထာဝရ သုတေသန သည် နှစ် သော
 သုတေသန၊ သောစောင့်သောသုတေသန၊ ကိုယ်တော်ကို
 ချစ်၍ ပညတ်အောင်ထိုကို စောင့်ရှောက်သောသူ
 ထို၏အမျိုး၊ အစဉ်အဆက် အစတောင် အသောင်း၊
 ထိုင်ဆောင် ပပိညည် ကောင်းတည် ၌ကစုအာ
 ၈၊ ကိုမြဲသောသုတေသန၊- ကိုယ်တော်ကို ခုနစ်သောသူ
 ထိုထို ဇွတ်သီးမြင်းငှါ၊ သူထိုဇွတ်မှောင်၌ အ

မြင်းပေးသော သုတေသန၊ မြင်းတော် စုကြောင်းကို သိ
 နှုတ်သော၊ ကိုယ်တော်ကို ခုနစ်သော သူထိုကို
 အား ခနာထ၊ သူထိုဇွတ်မှောင်၌ အမြင် ပေး
 ၉၊ တော်မူမည်၊- သို့ဖြစ်၍၊ ထင် ငါထားသော
 ရင်ထိုး၌ဇွတ်၊ ပညတ်တရားထိုကိုကျင့်ဆဲသော
 ငှါစောင့်ရှောက်ရမည်၊

၁၀၊ ထို ပညတ် ထိုကို ထင် ထည် ကျင့် ဆောင် ဆဲ
 သောငှါ နား ထောင် လျှင်၊ ထင်၏ သုတေသန၊ ထင်
 ထာဝရသုတေသန၊ သည် ထင်၏ထိုးသောထိုအား ကျိန်
 ဆိုတော်မူသောပပိညည်၌ ကစုအာတော်ကို
 ၁၁၊ စောင့်တော်မူမည်၊- ထင်ကိုချစ်ထင်မြင် ကောင်း
 ကြီးပေး ၌ ဈာ၊ ပြားစေတော်မူမည်၊ သင် အား
 ပေးမြင်းငှါ၊ ထင် ၏ ဘိုး ထေး ထိုအား ကျိန် ဆို
 တော်မူသောမြည်၌ ထင်ရွားမြင်သော ထားထို
 ကို၌၊ ထင်၏ မြဲအသီး၊ ဘု၊ ပပါး၊ ဝေဇရည်၊
 ထို၊ နွား၊ အမီး၊ အငှား၊ သိုး၊ ဂု ထိုကို၌ ကောင်း
 ၁၂၊ ကြီးပေးတော်မူမည်၊- ထင်သည် လူမျိုးတကာ
 ထိုထင် ထာ၌ ဆောင်ကြီးခံရသောသူ ဖြစ်၍၊
 သင်မြဲ သော အာဇာနည်၊ မိစ္ဆာသောထံမှ၊ တိ
 မိတ္တန်ထွင်၍ သော အထီးအစ တကောင်မျှပမိ
 ၁၃၊ ရ- ထာဝရသုတေသနသည်ထင်၊ အနာရောဂါ၌
 ထာဇာထိုကိုသင့်ထိကပတ်၌၊ ထင်ထိသော၊
 အဲဒုတ္တုပြည်၏ အနာထိုးကိုထင်၌ စွဲစေတော်မ
 စူးသင့်ကို ခုနစ်သောသူအပေါင်းထို၌ စွဲစေတော်
 ၁၄၊ မူမည်၊- ထင်၏သုတေသန၊ ထာဝရသုတေသနသည်
 ထင်၌ အပ်ပေးတော်မူသောလူမျိုးအပေါင်းကို
 ဇွတ်သီးရမည်၊ ထင်၏ဇွတ်မိထည် သူထိုကို မ
 ထနားရ၊ သူထိုသုတေသန၊ ဝတ်မပြုရ၊ ဝတ်ပြု
 လျှင်၊ ထိမိ၌ လဲစရာထင်ကြောင်း မြင်လိမ့်မည်၊
 ၁၅၊ ထိုလူမျိုးထိုသည်ထင်သာ၌ ဈာ၏၊ ငါသည်
 သူထိုကို အထယ်သို့ နှစ် ထုတ် နှိုင်းမည်၊ နည်းထု၊
 ၁၆၊ ထင်ထည် မိတ်ထဲမှာ အောင်စေလျက်၊- သူထို
 ကို မကြောက် ရ၊ ထင်၏ သုတေသန၊ ထင် ထာဝရ
 သုတေသန၊ သောစောင့် သုရင်၌ အဲဒုတ္တု ပြည်ထ
 ၁၇၊ မြည်ထုံး၌ ပြုတော်မူသော အမှုကို၌၊- ကိုယ်
 ထိုင်မြင်၌ ကြီး စွာသော စုံစမ်း မြင်း ထိုကို ဂရု
 ထင်၏ သုတေသန၊ ထာဝရသုတေသနသည် ထင်ထို
 နှုတ်ဆောင် ထော အခါ၊ ပြုတော်မူသော မိမိတ်
 ထထွ ထာထံ၌ ဂုဏ်ထင်သောသူထိုကို၌၊ အားကြီး
 သော ထင်၌၊ တော်ကို ဆန့်တော် မူမြင်းကို၌
 စေ့စေ့ဆောင်စေရမည်၊ ထိုနည်းထု၊ ထင်ကြောက်
 ထထိသောလူမျိုး၊ သောဇာထို၌ ထင်၏ သုတေသန

- ၂၀ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူမည်-ထိုစကားပါ။ကျွန်ုပ်တို့ကြွင်းခြံဝန်းရှောင်ထွက်နေသောသူတို့သည်မကွယ်မီမှီထိုင်စေရန်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဤတူရားကိုသူတို့တွင်စေတော်မူမည်။
- ၂၀ ထောရမည်- သူတို့ကြောင့် ထိတ်ထန်ခြင်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ တန်ခိုးကြီး၍ ကြောက်မက်စွယ်သောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။-သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ထံက စန္ဒေရန္တနှင့်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တောထားရဲတို့သည် သင့်တမင်၌ ချားပြားမည်တို့မိုးမိမ့်၍၊ သူတို့ကိုရှက်ရှင်းမပယ်မရှားသင့်။
- ၂၀ ထိုရာတွင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့ကို သင်၌ထပ်၍၊ သူတို့မကွယ်မီမှီထိုင်စေရန်၊ ကြီးစွာသောဇာတိတို့၏စီရင်တော်မူမည်။-သူတို့ရှင်ဘုရင်များကိုထည်းသင့်ထံ၌ထပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့အာမကိပင်ကောင်းကင်စောက်မှာပယ်ရှင်ရမည်။ သူတို့ကိုမကွယ်မီမှီထိုင်စေရန်၊ သင့်ရှေ့မှစတင်
- ၂၀ ထူရှ မရပ်မနေနိုင်ရ။- သူတို့ ထူသော ခုတ်တုဆင်းတုဘုရားများကို မီးရှို့ရမည်။ ခုတ်တုဆင်းတု၌ပါသောဓမ္မကိုမတပ်မက်ရ။ မသိမ်းမထူရ။ ထူလျှင်၊ အပြစ်ရောက်မည်ဟု မိုးမိမ့်စရာရှိ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်စက်
- ၂၀ ဆုတ်၌ရှာတော်မူ၏။- စက်ဆုတ်၌ရှာစွယ်သောအရာကို သင့်တိမ်ထဲသို့ မသွင်းရ။ သွင်းလျှင်၊ သင်သည် ထိုအရာကဲ့သို့၊ ကျိန်ဝပ်သော အရာဖြစ်မည်ဟု မိုးမိမ့်စရာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာကို သင်သည်အကြွင်းမဲ့စက်ဆုတ်၌ရှာရမည်။ ကျိန်ဝပ်သောအရာပင်ဖြစ်ပေ၏။

၀

- ထင်သည် အထက်၌ ခြားပြားစည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏တိုးတိုးထိုးထိုး ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ သွား၍ဝင်စားမည် အကြောင်း၊ သင်၏ ငါ့မှာသော ပညတ်အထုံး၊ စုံတို့ကို ကျင့်ဆောင်ထုံသောငှါသ
- ၂ တိပြုရမည်။-သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို နှိမ့်စွန့်မိမ့်၍၊ ပညတ်တော်မူတို့ကို ကျင့်ရှင်သောမိတ်၌သည်။ မရှိသည်ကိုသိမည်အကြောင်း၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော အနှစ်လေးဆယ်ပတ်တိုးသော၌ရှိ ဆောင်တော်မူသောထမ်း
- ၃ ခရီးတစ်ရှောက်တိုးကိုဆောင်စေရမည်။-ထိုသို့

- သင့်ကို နှိမ့်စွန့်၊ အငယ် အရွယ်ခံ အတော်မူသောအခါ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်မထိ၊ သင်၏ထိုးတေးမထိဘူးသောမန္တနှင့်ထွေးစွာတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ခုန့်အားဖြင့် သာ အထက်ကို စွဲရသည် မထုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူထမ္မာအားဖြင့် အသက်စွဲရသည်ကို သိစေတော်
- ၄ မူ၏။- လွန်ခဲ့ပြီးသော အနှစ်လေးဆယ်ပတ်တိုးသင်ဝတ်သောအဝတ်မယောင်းမနွှမ်း၊ သင့်မြေ
- ၅ ထပ်မပွန်းမရောင်း-အစသည်သားကိုဆုစွယ်ကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်ထိုသင့်အားဆုစွဲတော်မူသည့် ကိုမိတ်ထဲမှာအောင်း
- ၆ ခေရမည်။- သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသောထမ်းသို့လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပညတ်တော်
- ၇ ထိုကိုစောင့်ရှောက်ရမည်။-အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းသောပြည်၊ ရှိသေ၊ တောင်ထဲကပေါက်သောမြစ်၊ ချောင်း၊ ဓမ္မရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့်ပြည့်
- စုံသောပြည်-ကုန်း၊ ရေသား၊ ဓမ္မရေပင်၊ သင်္ဘောသင်္ခန်းပင်၊ သင်္ဘောနှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၊ သံလွင်
- ၈ ထို၊ ချားရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။- သာယာမထိုထဲဝစွာစားရသောပြည်၊ သံကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ တောင်ထဲကကြေးမိုကိုတူးရသောပြည်သို့
- ၉ သင့်ကို ဆောင်သွားတော်မူ၏။- ထိုကောင်းစွန့်သောပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဝစွာစားရသောအခါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ စုတိ ကျေးဇူးတော်ကို မျိုးစွမ်းရမည်။
- ၁၀ ထင်၏သင့်ဆိုသောမိန့်ထုံးစံတို့၊ ပညတ်ထရားတော်မူ ကို သင်သည် မစောင့်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစေလွှာသောအ
- ၁၁ မြစ်ကို သတိနှင့်ရှောင်လော့။- သင်သည် ဝစွာစား၍ ကောင်းသောတိမ်ကို ဆောက်ထွက်နေရ
- ၁၂ ခည်။-သင်၏သို့၊ နွား၊ ဣဋ္ဌေအစရှိသောဥစ္စာမျိုး
- ၁၃ ချားပြားစည်အခါ။- သင်သည့်မာနထောင်သွားခြင်းသို့ရောက်၍၊ အထက်ကျန်ခံနေရာထဲဝတ္ထုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင် ထုခဲ့တော်မူသော-
- ၁၄ မီးမြေ၊ ကင်းမြေ၊ ကောက်ချား၍၊ ရေမရှိ၊ အငယ်ခံရာ အရပ်၊ ကြောက်မက် စွယ်သော တောကြီးအထယ်၌ သင့်ကိုပို့ဆောင်၍ မိမိကျောက်ထဲ
- ၁၅ ကရေကို ထွက်စေတော်မူသော- သင့်ကိုနှိမ့်စွန့်မိမ့်၍၊ နောက်ဆုံး၌လျှော့ချ ပြုထိုသောငှါ

သင်၏ ထိုးထားစေတိုင်း သော စန္ဒ နှင့် ထောင့်
 ကျွေးစွဲသော စုသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
 ၁၂ ဝရ ဘုရားကို ခုခံလျှော့ ချ်- င တန်ခိုး၊ င ထတ်
 ထက်ထားခြင်း၊ ဤစည်းမိမိကို ငါရထက်ထည်
 ထု၊ မိတ်ထဲမှာ စောင်းစေခြင်းထပ်ကို ထတ်
 ၁၃ နှင့်ပြည်ရှောင်စေသော- သင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားကိုထာစောင်းစေရမည်၊ စေကြောင်း
 စုသော သင်၏ထိုးထားထိုစားကို နှိပ်ဆိုထားမှု
 ထောပပိညည်တရားတော်ကိုယနေ့ကဲ့သို့တည်
 စေ ထိုထောင့်၊ စည်းမိမိ ရထက်ထော စန္ဒမ်း
 ၁၄ ထက်ကို ဘုရားသခင် ပေး တော်စု၏- သင်၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည် ခု
 ထောင့် ထပ်ခြင်း၊ စေခြားတပါးသော ဘုရား ထိုကို
 ထည်းထပ်၍ ဝတ် ပြု ကိုးကွယ် လျှင်၊ ဂွမ်းမီး
 ဖြင်းထိုစေနှင့်ရောက်ထိခံမည်ထု၊ ထနေ့ငါထည်
 ၁၅ သင့်ထာဝင်၌သက်သေခံ၏- သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းတော်ကို နား မထောင်
 ထောင့် ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရွှေမှာ
 ဂွမ်းဆီးတော်မူသောထုမျိုးကွာ၊ ကဲ့သို့၊ ထိုနည်း
 ထု၊ သင်သည် ဂွမ်းမီးဖြင်းထိုရောက်ရထိခံမည်။

၉

• စိန်စုထရေထစေ၏၊ နားထောင်စေသော သင့်
 ထက်ထာဝင်ပြီး၍ ချားခြားသောထုမျိုးထိုကိုငှင်၊
 မိုဏ်းကောင်းကင် ကို ထိသော မြို့မိုး နှင့်ပြည်နဲ့
 ၂ ထောင့်ပြီးထိုကိုငှင်- စောနကထေရ် သားရွှေ
 ဖွာ စေထက်ထု ရပ်၌သနည်း၊ ဟူသော ကောင်း
 ထိုသင် ကြား၍၊ သင် ထိသော စောနက ထေရ်
 သားထည်း ဟူသော၊ ထောင့် ပြီး မြင့် သောထု
 မျိုးကို ငှင် ထိုထံထု ဖြင်းငှင်၊ ထရသော်စန် မြစ်
 ၃ ထာဝင်ထိုကူးထုပြီး- ထိုမြစ်၌၊ သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင့် ရွှေမှာ ကြွ ထပ်ခြင်း၊
 ထောင်ထောမီး ကဲ့သို့ မြစ်ထွက် သူထိုကိုဖွတ်
 စီး၍၊ သင့်ဗျက် ဖောင်း၌ နှိပ်ချတော် မူမည်စ
 ကြောင်းကို ထရ သ ထော ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်
 စုထည် ထထိုင်း၊ သင်သည်သူ ထိုထိုနှင်ထုတ်၍
 ၄ ထာဝင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင့် ရွှေမှာ ကြွ ထပ်ခြင်း၊
 ထောင်ထောမီး ကဲ့သို့ မြစ်ထွက် သူထိုကိုဖွတ်
 စီး၍၊ သင့်ဗျက် ဖောင်း၌ နှိပ်ချတော် မူမည်စ
 ကြောင်းကို ထရ သ ထော ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်
 စုထည် ထထိုင်း၊ သင်သည်သူ ထိုထိုနှင်ထုတ်၍
 ၅ စည်း- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူ
 ထိုကို သင့်ရွှေမှာ နှင်ထုတ်တော် မူသောနောက်၊
 ထင်ထာ၊ ထေထိုက် ကြောင့် ထာဝရ ဘုရားသည်
 ထေထွင်း၍၊ ဤပြည်ကိုထပ်ပေးတော်မူထည်
 ထု၍ ပစောင်းစေရ၊ ထိုထုမျိုးထိုစ်ပကောင်းစု
 ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူထိုကိုရွှေမှာနှင်

ထုတ်တော် မူထည်ထု၍ မိတ်ထဲမှာ စောင်းစေ
 • ရမည်- သင်ပြုသောထုထိုက်ကြောင့်ငှင်၊ မြောင့်
 မတ်ထာသထောကြောင့်ငှင်၊ ထိုပြည်ကိုထွား
 ၆ နှင့် ဝင် စားရ မည် မထုတ်၊ ထိုထုမျိုးထိုစ်
 စောင်းစုကြောင့်ငှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ထင်
 စ် စေ စောမြတ်၊ စုသော၊ ထာကုပီ ထိုစား
 ကျိန် ဆိုတော်မူသော စကားတော်ကိုထပ်စေထို
 ထောင့်ငှင်၊ သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရား
 ၇ ထည်ထုထိုကိုသင့်ရွှေမှာနှင်ထုတ်တော်မူ၏- ထို
 မြစ်၌၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်
 သင်၏ ထုထိုက် ကြောင့်၊ ထိုကောင်း စွန်ထော
 ပြည်ကို ပေး တော်မူထည်မထုတ်၊ သင်သည်
 ထည်ပင်းမိုင်မာသောထေရ်မြစ်၏
 ၈ သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကို စေတော်တော် ထွက်စေခြင်းငှင်၊ ထောင့် ပြုမိ
 ထည်ကိုမစေနှင့်၊ စောင်းစေထောင့်၊ သင်သည်
 စေတော်ပြည်ထဲက ထွက် ထော နေ့စဉ်၊ ဤစ
 ၉ ရပ်ထိုရောက်ထည်ထိုစောင်းထာဝရဘုရား
 ကိုကုန်ကန်ပြီး- ထောရပ်စေရပ်၌ထာဝရဘုရား
 ကိုစေတော်တော် ထွက် စေထပ်ခြင်း၊ သင့်ထို ဗျက်
 စီးထောထ် စောင်း စေတော် ထွက် တော်မူ၏-
 ၁၀ ထာဝရဘုရားသည်ထင်ထိုနှင်ရွှေထောပပိညည်
 တရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားထိုကိုခံ
 ထုခြင်းငှင်၊ စောင်းပေါ်ထိုငါထက်ထော စေ၊
 စေရက်ထေးထက်ပတ်ထိုးရန်ကိုမစား ရေကိုမ
 ၁၁ ထောထ်ထဲ၊ ထောင်ပေါ်မှာနေထေ၏- သင်ထို
 ထည် စည်းဝေး ကြသောနေ့၌ ထာဝရ ဘုရား
 ထည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက မြွတ်ဆိုတော်မူ
 ထောစကားတော်ထေရ်နံထိုကိုထက်ထွ်စတော်
 ၁၂ မြင့် ရေးထားသောကျောက်ပြား နှစ်ပြားထိုကို
 ထာဝရဘုရားသည်စောင်းထပ်ပေးတော်မူ၏-
 ၁၃ စေရက်ထေးထက် နေထောထေ၊ ထိုပပိညည်
 ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ထာဝရ ဘုရား ထည်
 ၁၄ စောင်း ပေး တော် မူ လျှင်၊- သင် ထည် ထပ်ထ
 ထွက် စေမြန် စင်းသွားထောင့်၊ စေတော်ပြည်မှာ
 သင်နှုတ်စောင်းနဲ့ထောထင်ထုထိုထင်စောက်
 ၁၅ ပြန်၍၊ ငါမှာထားသောထမ်းမှထေထွက်စေမြန်ထွ
 ချ်၊ ရုပ်ထုကိုသွန်းကြပြီထုမိန့်တော်မူ၏- ထစန်
 ထာဝရဘုရားက၊ ဤထုမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီး
 ၁၆ ထည်ပင်းမိုင်မာသောထေရ်မြစ်၏- ထိုမြစ်၌၊
 ဝကိုမိစေထောင့်၊ သူထိုကိုငါဖွတ်စီးမည်ထုထို
 နာမကိုထည်း ကောင်းကင် စောထီမှာ ငါစေ

စည်းစိမ်းကိုမူကား၊ ထိုထိုထက်စားကြီး၍ ချား
 ပြားသောစေ့မျိုးဖြစ်စေမည်ထု၊ ငမောမိန့်တော်
 ၈၈ စုစီး- ထိုစေ့ဝါငါသည်ပမိုဉ်ညည် ကျောက်ပြား
 နှစ်ပြားကိုကိုင်ထွက်၊ ထွဉ်၍ မီးသောင်သော
 ၈၉ တောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသော်၊ ထင်ထိုထည်ထင်
 ထိုတုရားသခင်သာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍၊ နှာ
 ထင်ထိုစုတ်ထုကို ထွန်းကြောင်းနှင့် ထာဝရ
 တုရားမှတော်တော်စုသော ထမ်းမှစေထွင်စေ
 မြန်သွေ့သွေးကြောင်းကိုငါသည်ကြည့်မြင်လျှင်၊
 ၉၀ ထင်နှစ်ခက်နှင့် ကိုင်သောကျောက်ပြားထိုကို
 ၉၁ စု၍၊ ထင်ထိုဗျက်မှောက်၌ ငါမျိုးစုံစီး- ထင်ထို
 ထည် ထာဝရဘုရားကို စေ့ကပ်တော်ထွက်စေ
 မြင်းငါ၊ ရွှေတော်၌ရစေ့မိတ်ကိုမြဲမိသောစပြစ်
 မှီထွေထိုကြောင့်၊ ငါသည်စေရင် မြဲသကဲ့သို့၊
 ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ပြပ်ဝပ်၍စေရင်ထေး
 စာပတ်ပတ်သုံးစုံကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ထဲ
 ၉၂ နေရစီး- စေကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ထင်ထိုကိုဗျက်စီးမြင်းငါစေထွန်းပြင်း၊ နှာထွက်
 သော စေ့ကပ်တော်စေ့မိတ်ကို ငါကြောက်စီး၊ ထို
 ရာထွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငမောကိုတစန်
 ၉၃ နားထောင်တော်စုစီး- ထာဝရဘုရားသည်ထင်၊
 စာရန်ကိုဗျက်စီးမြင်းငါစေထွန်းစေ့ကပ်ထွက်
 တော်စုသောကြောင့်၊ စာရန်စေ့မိတ်ကိုထည်းငါ
 ၉၄ ဆုတောင်းထမ်း- ထင်ထို စေ့မိတ်ထည်းထု
 သော၊ ထင်ထိုထုပ်သောနှာသင်ထိုကိုငါထုထ
 မြင့်စေရည်ကြံ၍၊ စေ့မိတ်မြင်စေင်ညက်ညက်
 ဖြေပြီးလျှင်၊ တောင်ထဲက ထွက်သော ရွှေငါး
 စေ့ပေါ်မှာစုပြစ်ထမ်း၊
 ၉၅ တပေရစေရပ်၊ မထာစေရပ်၊ ကြံ၍ထွက်
 ဝါစေရပ်၌ထည်း၊ ထင်ထိုထည် ထာဝရဘုရား
 ၉၆ ကိုစေ့ကပ်တော်ထွက်စေင်မြဲကြမ်း- ကာစေ
 ရှာမာနာစေရပ်၌ထည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထွား
 ၍ငါပေးသောပြည်ကိုထိမ်း၊ ယူကြသောထု၊
 ထင်ထိုကိုစေ့မိတ်တော်စုသောစေ့၊ ထင်ထို
 ထည်သင်ထိုစ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားစေ
 မိန့်တော်ကိုငြင်းဆန်ကြမ်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမထုံ၊
 ၉၇ ကောင်းတော်ကိုနားမထောင်ထဲနေကြမ်း- ငါထိ
 ကျွမ်းသောနေ့မှစ၍၊ ထင်ထိုသည်ထာဝရဘုရား
 ၉၈ ထိုစုန်ကန်ထွက်နေကြပြီး- ထာဝရဘုရားသည်
 ထင်ထိုကိုဗျက်စီး မည်ထု မိန့်တော်စုသော
 ကြောင့်၊ ငါသည်စေရင်ပြပ်ဝပ်သကဲ့သို့၊ စေရင်
 ၉၉ ထေးသယ်ပတ်သုံးပြပ်ဝပ်ထွက်နေရစီး- ထာ

ဝရဘုရားစား ထည်၊ ထိုစေ့စင် ဘုရားသခင်၊
 တန်မိုးတော် စားမြင့်ရွှေတော်မူ၍၊ စားကြီး
 သောထက်တော်နှင့်ထဲကွက်ပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 တော်စုသော၊ ကိုယ်တော်စ်စေ့စုစုစုပြစ်သော
 ၁၀၀ ဤထိုကိုဗျက်စီးတော်စုစုပါနှင့်- ကိုယ်
 တော်စ်ကျွန်စာပြတ်၊ ဣသက၊ သာကုတ်ထိုကို
 စောင်းမေ့တော်စုပါ၊ ဤထိုမျိုးသည်မိုင်မာ
 သောထောင့်၌၊ ပြစ်မှား၊ မိသောရစေ့မိတ်စေ
 ၁၀၁ ပြစ်ကိုမှတ်တော်စုစုပါနှင့်- ထိုမထုတ်၊ စေ
 ကျွန်ုပ်ထိုကိုနှုတ်ဆောင်တော်စုသော ပြည်
 သားထိုက၊ ထာဝရဘုရားသည်ဂတိသားသော
 ပြည်သို့ထုထိုကိုဆောင်ထွင်းမြင်းငါ၊ မတတ်
 နှိုင်းသောကြောင့်ငှင်၊ ထုထိုကိုရန်သောကြောင့်
 ငှင်၊ တော၌သတ်လိုသောငှါထုထွား၊ ပြီထု
 ၁၀၂ ဆိုကြပါထိုမည်တကား၊- ဤထိုထည်
 ကား၊ မထာတန်မိုးတော်နှင့်ထက်ရုံ၊ တော်ကို
 စန်သမြင့်နှုတ်ဆောင်တော်စုသော၊ ကိုယ်
 တော်စ် စေ့စုထုမြစ်ကြပါသည်ထု၊ ငါသည်
 စုတောင်းထမ်း

၁၁

• ထိုစေ့ဝါထာဝရဘုရားက၊ စေရင်ကျောက်ပြား
 နှစ်ပြားနည်းထု၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုစုတ်
 ဦးထောင့်၊ ငါမြဲရာသို့တက်သောထောင့်၊ သစ်တာ
 ၁ ကိုထည်းထုပ်ထောင့်- ထင်မျိုးစုံသော စေရင်
 ကျောက်ပြား၌စကားပါသည်မထိုင်း၊ နောက်
 ကျောက်ပြားပေါ်မှာငါရေးထားဦးမည်၊ ထင်
 ထည်ထိုကျောက်ပြားကိုသစ်တာထဲမှာထားရ
 ၂ စည်ထု၊ ငမောမိန့်တော်စုစီး- ငါသည်ထည်း၊
 စကားရှာသစ်သားမြင့်သစ်တာကိုထုပ်၍၊ စေရင်
 ကျောက်ပြားနည်းထု၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို
 စုတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပြားကိုကိုင်ထွက်၊ တောင်
 ၃ ပေါ်သို့တက်ထမ်း- ထင်ထိုစည်းဝေးသောစေ့
 ၌ထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်မှာစီးထဲကမိန့်
 မြက်တော်စုသောပညတ်တော်စာပတ်ပါးထိုကို၊
 စေရင်စာ၌ထာသည်စေထိုင်း၊ ထာဝရဘုရား
 ၄ ထည်ရေးထား၍ငမောပေးတော်စုစီး- ငါသည်
 ထည်း၊ ထွဉ်၍တောင်ပေါ်ကဆင်းသမြင့်၊ ထုတ်
 ပြီးသောသစ်တာထဲ၌ ထိုကျောက်ပြားကိုထား
 ၍ထာဝရဘုရားမှတော်စုသောထည်စေထိုင်း၊
 ၅ ထိုသစ်တာထဲ၌ယခုစိမ်း- ငါသည်တောင်ပေါ်
 မှာစေရင်နေသောကထာ၌စေ့ထု၊ စေရင်စေ၊
 စာပတ်ပတ်သုံးထောင့်နေပြန်၍၊ ထိုစေ့စင်ထည်း

၁၇ ဝမ်းဗိုက်ရည်၊ ဆီဆတ်စို့တွင် ပူဇော်သော
 တစ်၊ သိုး၊ နွားတွင် အစို့၊ ဂွေးသော သားငယ်၊
 တစ်၊ ဂတိနှင့် ဆိုင်သော ပူဇော်သကား၊ အထိုထို
 ပြုသော ပူဇော်သကား၊ ရိုးမြှောက်ရာ ပူဇော်သ
 ကားတစ်ခုကိုမျှ၊ ထင်ထိုသည် ကိုယ်နေရာစ
 ၁၈ ရပ်စွဲမစားရကြ၊- ထင်ထိုက် ဘုရားသခင်ထာဝ
 ရဘုရားရှေးကောက်တော်မူသောစရပ်၌၊ သင်
 ထိုက် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ကိုယ်
 ထိုင်မှစ၍၊ သားစို့၊ ကျွန်တော်ကွာ၊ မိမ္မ၊ တည်း
 မိုသောထေရ်သားထိုသည့်စားရကြမည်၊ ပြုထေ
 ရာရာ၌၊ သင်ထိုက်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၁၉ တော်မှာရှင်ထန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်၊- မြေကြီး
 ပေါ်မှာအသတ်ရှင်သမ္မာသောကထပတ်လုံး၊
 ထေရ်သားထိုကို မဝေလျော့ မည် အကြောင်း၊
 ၂၀ သတိပြုကြလော့၊- ထင်စံဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဂတိတော်၌ သည်အတိုင်း၊ သင်
 နေရာပြည်ကို ကွယ်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်
 ထည် အမဲသားကို စား ခွင့်သောမိတ်ရှိ၍၊ အမဲ
 သားကို ငါစားမည်ထုဆိုလျှင်၊ စားခွင့်တိုင်း၊ စား
 ၂၁ ရသောအခွင့်ရှိ၏၊- ထင်စံ ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေခဲ့ရာ ရှေး
 ကောက်တော်မူသောစရပ်သည် သင့်နေရာနှင့်
 ဝေးလွန်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ထိုးနှားကို၊ ငါမှာထားသည် အတိုင်း သတ်၍၊
 ထင်နေရာ အရပ်၌ စားခွင့်တိုင်း၊ စားရသော အ
 ၂၂ ခွင့်ရှိ၏၊ သမင်းရယ်ကိုစားသကဲ့သို့စားရမည်၊
 စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူထိုသည်
 ၂၃ ရောနှော၍ စားရသော အခွင့် ရှိကြ၏၊- သို့ရာ
 တွင်၊ အသွေးကိုမစားမည် အကြောင်း၊ သတိပြု
 လော့၊ အသက်သည် အသွေး၌တည်၏၊ အသား
 ၂၄ နှင့်တကွအသက်ကိုမစားရ၊- ထိုကြောင့်အသွေး
 ကိုမစားရ၊ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့၊ မြေပေါ်မှာသွန်
 ၂၅ ရမည်၊- သင်သည်၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်
 မူစွယ်သောအမှုကို ပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊
 သားမြေ၊ ထိုသည် ချစ်၊ သာဓုာနေရမည် အ
 ၂၆ ကြောင်း၊ အထွေးကိုရှောင်ရမည်၊- သင်၌သန့်
 ရှင်းသောပူဇော်သကား၊ သစ္စာဂတိ အတိုင်း၊ ပြု
 သောပူဇော်သကားထိုကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရား
 ရှေးကောက်တော်မူသောစရပ်သို့ သွားရမည်၊-
 ၂၇ အထားနှင့်အသွေးကိုရောနှော၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်
 ထိုကို၊ ထင်စံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်
 ပတ္တင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်၊ ယဇ်ကောင်အသွေး

ကို၊ ထင်စံဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ယဇ်
 ပတ္တင်ပေါ်မှာသွန်သောအကြောင်း၊ အထားကိုစားရ
 ၂၈ မည်၊- ထင်စံ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှစ်
 သက်မြတ်နိုးတော်မူစွယ်သောအမှုကိုပြုသဖြင့်၊
 ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားမြေ၊ အစည် အဆတ်ထို
 သည်ချစ်သောစွာ နေရမည်အကြောင်း၊ ငါမှာ
 ထားသမျှသောဤစကားထိုကိုစေ့စေ့နားထောင်
 ၂၉ ခြံစောင့်ရှောက်လော့၊- ထင်ထွေး၍ ဝင်စားထ
 တံသောပြည်၌ရှိသောလူမျိုးထိုကို၊ သင်စံဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာပတ်ရှင်း
 တော်မူသဖြင့်၊ သူထိုနေရာပြည်၌သင်သည်ဝင်
 ၃၀ ခြံနေသောအခါ၊- သူထိုသည်သင့်ရှေ့မှာတတ်မီး
 သောနေရာ၊ သူထိုအကွင့်အတိုင်း၊ သင်ကွင့်၍
 အပြစ် မရောက်မည် အကြောင်း၊ ထိုလူမျိုးထို
 သည် သူထိုဘုရားမှားကို အဆတ်သို့ဝတ်ပြုသ
 နည်း၊ ထို နည်းတူငါပြုမည်ထု၊ သူထိုဘုရားဝတ်
 ကို မလေးမြန်းမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 ၃၁ သတိပြုလော့၊- သူထိုပြုသကဲ့သို့၊ ထင်စံဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရား အား သင် မပြုရ၊ သူထို
 သည်၊ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရှိရှာတော်မူသ
 မှာထိုကို၊ သူထိုဘုရား၌ပြုကြပြီ၊ ကိုယ်သားစို့၊
 ၃၂ ကိုပင်သူထိုဘုရားအားဝတ်ပြု၍မီးရှို့ကြပြီ၊- ငါ
 မှာထားသမျှထိုကိုကွင့်စုံသောငါ့စောင့်ရှောက်
 လော့၊ ထပ်၍မလို၊ ရွတ်၍မလျော့အေး

၁၃

၁ သင်ထိုတွင်ပရောဇ်ပြုသောသူ၊ အိန္ဒြိယကို
 ၂ မြင်သောသူသည်ပေါ်လာ၍၊ သင်ထိုမထံသော၊
 အခြားတပါးသောဘုရားကိုဆည်းကပ်၍ ဝတ်
 ပြုကြမီထုပြောဆိုလျက်၊ နိမိတ်ထက္ခဏာ၊ ထုံ
 ရွယ်သောအမှုကိုပေး၍၊ လိုနိမိတ် ထက္ခဏာ၊
 ၃ ထုံရွယ်သောအမှုသည်ပြည်စုံသောထည်၏- ထို
 ပရောဇ်ပြုသောသူ၊ အိန္ဒြိယကိုမြင်သောသူထို
 စံကားကို နားမထောင်ရ၊ အကြောင်းမူသော
 သင်ထိုသည်၊ သင်ထိုက် ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို၊ မိတ်နှစ်လုံးအကြောင်းခွဲနှစ်သည်မနှစ်
 ထည်ကို၊ သင်ထိုက်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၄ ထည် စုံစမ်းတော်မူ၏၊- သင်ထိုက် ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်ရကြမည်၊
 ကြောက်ရွံသော မိတ်နှင့် ပညတ်တော် ထိုကို
 ၅ နှောင့်ရကြမည်၊ စကား တော်ကို နားထောင်
 လျက်ဝတ်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ဖို့ရ
 ၆ ကြမည်၊- ကျွန်ခံအရာအရကျွန်ပြည်မှသင်ထိုကို

ကယ်၍ တံဆောင် ထူ၍ တော်မူသော၊ ထင်ထိုက်
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဖွဲ့စေခြင်း၊
 ငှါ့၎င်း၊ ထင်ထိုက် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ထံ၌၊ ထင်ထိုက်လိက်ဓမ္မာတို့၊ မှာထားတော်မူ
 သော ဂမ်းမှ ထွက်စေခြင်း၊ ငှါ့၎င်း ယောဌော
 သောကြောင့်၊ ထိုပရောဇက်ပြုသူနှင့်တိဗ္ဗက်မြင်
 ထူထိုက်သည်စသောသတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်၊ ထို
 ထိုရခမ္မိတ်စပြစ်ကို သင်ထိုက်စသောကပယ်၍ ခံရ
 ကြမည်။

သင်၏ညီမကိုရင်း၊ သင်၏သားတို့၊ သင်၏
ရင်ခွင်၌နေသောမယား၊ ကိုယ်ကဲ့သို့မှတ်တတ်
သောမိစ္ဆာသင်ပွန်း၊ တနိတလောက်က၊ သွား
ကြစို့၊ သင်လည်းမသိ၊ သိုးသေးတို့လည်းမသိ

၁။ ဆော့၊စပြားတပါးသောဘုရား၊-သင့်ပတ်လည်
စနိုးစဝေ၍နေသောသူ၊မြေကြီး၊စွန်း၊တစက်မှ
ဆည်တစက်တိုင်စောင်း၊ကိုးကွယ်သောဘုရား၊
တိုဝတ်ပြု ကြန့်ယု၊ တိတ်ဆိတ်စွာသွေးစောင်း

- **လျှမ်း သင်သည်ဝန်ပခံရ၊ သူ၏စကားကိုနားမထောင်ရ၊ သူကိုမြင်သောအခါ၊ မသနားရ၊ နှစ်မြှောသဖြင့်စွက်၍မထားရဘဲ၊ သူကိုအမှန်သတ်**

● ရမည်း-သူသင့်စာဆောင်ကြမ်းကိုခံစိမ့်သော
ငှါဆင်သည်အစိုးပြုပြီးမှလူစာပေါင်းတို့သည်

• ပြုရကြမည်- ကွန်ဒိုနောဆီကွတ္တုပြည်မှသင်
ထိုကိုးကွတ်ဆောင်တော်မူသော၊ သင်ဇာဘုရားသ
ခပ် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ရွေးခြင်းငှါ ကြိ
စည်ဆေးနှင်းကြောင့်၊ ထိုသူကိုကျောက်စင်နှင့်မြင်၍

•• အလေးသတ်ရကြမည်။- ထိုသီတင်းကို၊ အသ
ရေထမမျိုးသားကပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ထို
ထို့သောစေတနာပူကိုသင်တို့တွင် ရောက်တဖန်
မပြုဝံ့ဘဲ၊ နေကြလိမ့်မည်။

၁။ စေတနာလူတို့သည် သင်တို့ စေတနာ ထွက်၍၊

● ဆင်တို့မသိသော၊ အခြားတပါးသောဘုရားထံ
 သွား၍ ဝတ်ပြုကြ၍ ယူပြောဆိုလျက်၊ သူတို့
 မြို့သူမြို့သားတို့ကိုသွေးဆောင်ကြောင်းကို၊ သင်
 ရာဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့ရာ
 တို့ပေးတော်မူသောမြတ်စွာတို့၌ သင်သည်သိ
 တင်းကြားလျှင်၊ ထိုအမှုကိုစေ့စေ့ပေးမြှင့်၊ စစ်

•• ကြောရမည်- သိတင်းကြားသည်မတိုင်းထင်
ရှားရှားကေန်မှန်၍၊ ထိုသို့သောစက်ဆန် ရွယ်

၁၁။ အမှုကိုသင်ထိုတွင်အမှန်ပြုမိလျှင်- ထိုမြို့သူမြို့
 ကားထိုကိုထားနှင့်ထုပ်ကြံရမည်-မြို့စု၌-မြို့
 မြို့သောလူနှင့်ထိမိအောင်အစားထိုးထိုကိုထားနှင့်

•• ရှင်းရှင်းဖွယ်ဆီးရမည်- ထုထုရာဇဉ္ဇာဒ္ဓိတဏှ
ကိုမြို့ထမ်းမထေထင်းစုဝံ့၍၊ ထိုမြို့စွန့်တဏှထု
ထုရာဇဉ္ဇာဒ္ဓိတဏှကို သင်္ဃဘုရားသခင်တာဇရ
ဘုရားသမီးမီးမြို့ရမည်၊ ထိုမြို့သည်စေ့စည်စေ့
စေ့ရှိက် ဝံ့ ဖြစ်ရမည်၊ နောက်ထပ် မထည်မ

၁၇ ဆောက်ရ။- ထာဝရဘုရားသည်စေတနာတော်
စေ့၍ ကိုခြင်းစေ၍၊ ထင်၏ ထိုစေ၊ ထိုစား
ဝတ်တော်ရှိသည့်စေတိုင်။ ထင်ကိုကယ်မထနား
တော် စုသ မြင့် ဈာ၊ ပြာ၊ စေတော် စုမည့် စ
ကြောင်း။ ကျန်စပ်သော ဥစ္စာထန်ထန်ကို

•• ထိမ်းမယူဘဲ၊ အထုံးစုံထို့ကိုစွန့်ပြစ်ရမည်။- အ
နေငါမှာထားသည်အထိုင်း၊ ထင်စိတ်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊
ပညတ်တော် အထုံးစုံထို့ကို ကျင့်သဖြင့်၊ ထင်စိတ်
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှစ်ထယ်တော်မှ
ရွယ်ပြုသော အခါ၊ ရှေးဂတိတော် အထိုင်းပြု
တော်မူမည်။

39

• ထင် ထို့ သည် သင် ထို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူ စေတယ် စသောကို မစုတ်မရှုရ။ ရုက်မှောင်ကြားမှာစ ဂွေ့ကိုမပိတ်ရ။-သင်ထို့သည်၊ သင်ထို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားထံမှ၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးပေါ်မှာမှီ သမျှသော လူမျိုး ထက်၊ ကိုယ် ဖောင် ပိုင်ထိုက် သောလူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်ထို့ကို ဂွေ့ဇူယီ

၁ တော် မှ ပြီး-စက်ဆုပ် ရှံရှာငွယ်သော ဇရုကို

၉ သင် တို့ မစားရဲ- ဘေးရန် သော တိရိစ္ဆာန် တို့ စု

● ကား၊ နွား၊ သို၊ ဆိတ်၊ - ဆမင်၊ ဧရယ်၊ ဆတ်၊ နို့၊

• မိမိနှင့် ဖခင်တို့အား ရွာကွဲပြား၍ စား
 နေကြရသော အခါမှစ၍ အသက် ၁၀ နှစ်

၂။ ပြန်သော သင်္ဂြိုဟ်ကို စာရသော စက္ကန့် ၅
၃။ စီး- သိတော်တော်၊ စားဖို ငြိမ်းတော့တာ၊ စာ

၁။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ နောက်ပြန်သောသား၊ နှာ
ကပ်သောသားတို့က မသားရသောသားက

မုကော၊ ကလာ၊ဇုတ်၊ စာရနထက်၊ ဇာဝှ်ထီ

သည်စာ၊ ဖြင့်သော်သည်။ ရာမကဲ့ပြာ၊ ဆေး

• ကြောင့်၊ သင်တို့နှစ်ယောက်ကြား - ဝက်သဉ္ဇိန္ဒာကဲ့

ပြာသာဒ်ထဲမှာ။ ၈၁။ မြို့ပြန်သောသူကြောင့်၊ သစ်

ထို၌ မစင်ကြယ်၊ စေသာကို မစားရ၊ စေသော

• ကောင်းကိုယ်ထဲ၌ပထမရ-ရ၌နေလာထိမိန့်

စကော သို့ထွင် စေသော်နှင့် စေပြော၊ မှု သော ထိ
မိ... မိ... မိ... မိ... မိ... မိ... မိ... မိ... မိ... မိ...

•• မိန္ဒာန်ကို သာ စားရ၏။- ထေဝပ် နှင့် ထေဗြေ၊
မရှိသော တိမိန္ဒာန်ကို စားရ။ ထင် ထိုင် မစပ်

- ၁၁ ကြယ်- ခင်ကြယ်သော ငှက်ထူ၏မျိုးကိုစားရ
- ၁၂ သောဓာနသွင်ရှိ၏- မစားရသောငှက်ဟူမူကား၊
- ၁၃ ရွှေထင်းတ၊ ပင်သယ်ထင်းတ၊ ထင်းထုန်း- ဝါထ၊
- ၁၄ ၁၅ ခွန်၊ လင်းတကြမ်းမျိုး၊- ကြီးမျိုးမြို့သဟူ၊- က
- ၁၆ ထားတုတ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဇ္ဈိ၊ သိမ်းမျိုး၊- မိ
- ၁၇ ကွတ်၊ ဖုတ်၊ ငှက်ကျား၊- ဝံပို၊ ဝံလို၊ ကြီးကြာ၊
- ၁၈ တောငန်း၊ ဖုံးဝပ်မျိုး၊ ဖုံးကုထား၊ ထင်းခွံ ၅၀
- ၁၉ ဤ- ထတောင် မြို့လျက် တွားတတ်သော တိ
- ၂၀ မိနွန် မြို့သဟူ ထိုသည် သင်ထို၌ မခင်ကြယ်
- ၂၁ ထည်ခြင်၍၊ ထသားကိုမစားရ- ခင်ကြယ်သော
- ငှက်ထူ၏မျိုးကိုစားရသောဓာနသွင်ရှိ၏
- ၂၂ ထလိုလိုသသောထကောင်ကိုမစားရ၊ သင်
- ထို၌တည်းမိုသောတပါးထူ၏သားစားစရာထို
- ပေးရမည်၊ သို့မဟုတ်၊ တထွန်းတနိုင်ငံသားထို
- စားရောင်းရမည်၊ သင်ထိုသည်သင်ထို၏ဘုရား
- သခင်ထာဝရဘုရားထံ၌ သန့်ရှင်းသော ထူ၏
- ခြင်ကြ၏၊ ဆိတ်သငယ်ကိုထမိ၍ရည်နှင့်မပြုတ်
- ၂၃ မဇ္ဈကရ- ထယ်သာ၌ တနှစ်တနှစ်တွင်သိမ်းရ
- သောဓာတ်ထူ၏ထယ်ထိုတို့ကိုထမိ၍စွဲထားရ
- ၂၄ မည်- သင်ထို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
- ထည်၊ နာမတော်ကိုတည်စေ၍ ရွေးကောက်
- တော်မူသောထရပ်၌ပါ၊ ဓမ္မရည်၊ ဆီမှစ၍၊
- ထိုး၊ နွားတွင်ထည့်၊ ရွာသော သားငယ်ထယ်ထို
- တို့ကိုရွေးတော်မူစားရကြမည်၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊
- သင်ထို၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုထစည်
- ကြောက် နှံ့ရမည် ထကြောင်း၊ သင်ရကြလိမ့်
- ၂၅ မည်- သင်ထို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
- ကောင်းကြီးပေးတော် မူသော ထဝါ၊ နာမတော်
- ကိုတည်စေ၍ ရွေးကောက်တော်မူသောထရပ်
- သည် ဝေးလွန်း၍ ခရီးရှည်လျှားသဖြင့်၊ ဥဇ္ဈာ
- ၂၆ ဆယ်ဖိုတဖိုကို ဆောင်၍ မသွားနိုင်လျှင်- ထို
- ဥဇ္ဈာကိုရောင်းပြီးမှ၊ ငွေကိုကိုင်လျက်၊ သင်ထို၏
- ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူ
- ၂၇ သောဓာရပ်သို့သွား၍- စားရုံသောမိတ်ထလို
- မြို့သည်ထတိုင်း၊ နွား၊ သိုး၊ ဓမ္မရည်၊ သေရည်
- ထစ၍သော စားရုံသဟူ ကိုဝယ်၍၊ သင် ထို၏
- ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူ
- ထိမ်းသားစားနှင့်တကွစားသောက်လျက်၊ ရွှင်
- ၂၈ ထန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်- ထိုရာတွင်၊ သင်ထို၌
- ထည်းမိုသောထဝါသားမူကား၊ သင်ထိုနှင့်ရော
- ၂၉ ဤ၊ ထမိမိ၊ ထစွကိုမခံရသောကြောင့်၊ သူကိုမ
- ၃၀ ခွန်မခြင်ရထို- တတိယနှစ်တွင် သိမ်းသောထ

- ၃၁ သီးဓာန ဆယ်ဖိုတဖိုမြို့သဟူကိုထုတ်၍၊ မြို့ထဲမှာ
- ၃၂ သိုထားရမည်- သင်ထိုနှင့်ရော၍၊ ထမိမိ၊ ထ
- စွကို မခံရသော ထဝါသား၊ သင်ထို ရောစ
- ရပ်၌ မိုသောတပါးထူ၏သား၊ မိထမမြို့သော
- သုငယ်၊ ခုဆို၊ မဇ္ဈာထိုသည်လျှင် ဝဇ္ဇာစားရ
- ၃၃ ကြ မည်- သို့ခြင်လျှင်၊ သင်ထို ၏ဘုရားသခင်
- ထာဝရ ဘုရား သည်၊ သင် ထို ပြုစေ ရာရာ၌
- ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်၊
- ၃၄
- ၃၅ ခုနှစ်နှစ်တပါးတွတ်ခြင်းကိုပြုရမည်- တွတ်
- ခြင်းတရား ဟူမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
- ထူစားဥဇ္ဈာကိုရောင်း၊ သောကြွေးနှင့်မည်သဉ်
- ကား၊ ထိုကြွေးကို တွတ်ရမည်၊ ထာဝရ ဘုရား
- တွတ်ခြင်းက သခြင်သောကြောင့်၊ ထိုကြွေးကို
- ၃၆ ထိမ်းမိုးရင်း၊ ညီစစ်ကိုစွမ်း၌ မတောင်းရ- ထ
- ကွန်းတနိုင်ငံသား၌တောင်းရသောဓာနသွင်ရှိ၏
- ညီစစ်ကို၌ မိုသောကိုယ်ဥဇ္ဈာကို မတောင်းထဲ
- ၃၇ တွတ်ရမည်- သင်၌ဆင်းရဲသားမရှိစေခြင်းငှါ
- ထိုသို့ပြုရမည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
- သည် ထစွခံ၍ရာထဝိုင်ပေးတော်မူသောပြည်
- ၃၈ ၌သင့်ကိုထွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်-
- ၃၉ ထနေငါမှာထားထဟူသော ဤပညတ်ထိုကိုထွန်
- မည်ထကြောင်း၊ ဧဝံ ရှောင်ကြဉ်၊ ထင်၏
- ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းတော်ကိုစေ
- ၄၀ ဇေနာ၊ ထောင်ထော- သင်၏ဘုရား သခင် ထာ
- ဝရဘုရားသည်၊ ဂတိ တော် မြို့သည် ထထိုင်း
- ကောင်းကြီးပေးတော်မူထခြင်း၊ သင်သည်ထူ၏
- ဇွားထိုစားရောင်းရသောဓာနသွင်ရှိလိမ့်မည်၊ သူ
- ထိုသည်သင့်စားရောင်းရသောဓာနသွင်မရှိရထင်
- ၄၁ ထည်ထူ၏ဇွားထိုကို ထမိမိပိုင်ရလိမ့်မည်၊ သူ
- ထိုသည်သင့်ကိုထမိမိပိုင်ရကြ- သင်၏ဘုရား
- သခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်တွင်၊
- မြို့တနဲ့တမြို့၌ ဆင်းရဲသော ညီစစ်ကို စွမ်းမြို့
- လျှင်၊ ထိုဆင်းရဲသောညီစစ်ကို၌သင်သည်ထ
- နားသောမိတ်ကိုမရှုပ်တည်းရ၊ ထက်ကိုထည့်
- ၄၂ မမိတ်ရ- သင်၏ထက်ကိုထုစေ၍ ကွတ်ကွတ်
- ရွင့်၍၊ သူ၏ဆင်းရဲရှောင်လှောင်စောင်ရွေး
- ၄၃ ငှါရမည်- သင့်မိတ်နှစ်ထုံး၌ ဆိုးညစ်သောထ
- ထောမြို့၍၊ ထထွမနှစ်တည်းဟူသော၊ တွတ်ရာ
- နှစ်နှီးပြီထုစောင်းစေလျက်၊ ထိုဆင်းရဲသောညီ
- စစ်ကိုမနာထိုသောမိတ်မြို့၍၊ ထာဗျာပပေးထ
- ရေလျှင်၊ သူသည် ထာဝရဘုရားစားတော်ထင်

သခင်ထာဝရဘုရားအဖို့၊ ခုနစ်သိတင်း၊ ပွဲကိုခံ၍
 သင် န်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး၊
 ပေးတော်မူ သည်အတိုင်း၊ အလိုလို ပြသောပု
 ၈၈ ဇော်သကာကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။- သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စေမိ
 ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်တွင်၊ သင်၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌၊ ကိုယ်
 ထိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကွန်ယောကျားမိမ္မ၊ သင့်
 နေရာ၌တည်းခိုသောလေဝိသား၊ ဧည့်သည်အာ
 ဂန္တ၊ မိဘ မရှိ သောသူ၊ ဗုဒ္ဓိမတို့သည် ရှင်
 ၈၉ ထန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။- သင်သည် အရက္ခ
 ပြည်၌ ကွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို စောင်းပေ၍၊ ဤ
 ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ရမည်။
 ၉၀ ဧပါးနှင့်ပွဲရည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်
 ၉၁ ပတ်ထုံးသကေနေ ပွဲကိုခံရကြမည်။- ထိုပွဲခံစဉ်၊
 ကိုယ်ထိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကွန်ယောကျားမိမ္မ၊
 သင့်နေရာ၌ တည်းခို သော လေဝိ သား၊ ဧည့်
 သည် အာ ဂန္တ၊ မိဘမရှိ သောသူ၊ ဗုဒ္ဓိမတို့
 ၉၂ သည် ရှင်ထန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။- ထာဝရ
 ဘုရားရှေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊ ခုနစ်
 ရက်ပတ်ထုံးသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား
 အဖို့၊ ဓမ္မပွဲကို ခံရမည်။ သင်၏ဘုရား သခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်၊ တိုးဝွားထေရာရာ၊ သင်လုပ်
 ဆောင်ထေ ရာရာ၌ ကောင်းကြီး၊ ပေးတော်မူ
 သောကြောင့်၊ အမှန်ရှင်လန်းခြင်းကို ပြုရမည်။
 ၉၃ အရပ်ပွဲခံရန်၊ ခုနစ်သိတင်း၊ ပွဲခံရန်၊ သကေ
 နေပွဲခံရန်တည်းဟူသော၊ တနှစ်တွင်သုံးကြိမ်
 မြှောက်စောင် သင်တို့ ယောက်ျား၊ အပေါင်းတို့
 သည်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေး
 ကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊ ရွှေတော်မှာဓမ္မက
 နှာပြရကြမည်။ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်
 တို့၊ အထယ်သူမှ ထက်ချည်း မပေါ်မထာရ။-
 ၉၄ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး
 ပေး တော်မူ သဖြင့်၊ လူအသီး၊ အသီး တို့သည်
 ၉၅ တတ်နိုင်သည်အတိုင်း၊ ဆက်ရကြမည်။- သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား ပေးတော်မူသောမြို့
 မှီသောတို့တွင်၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိတို့ကိုသင့်
 နေရာခရိုင်မှာ၌ အနှံ့အပြားခန့်ထားရမည်။ သူ
 တို့သည်၊ လူမျိုးတို့တွင်၊ တရားမှုကို တရားသဖြင့်
 ၉၆ စီရင်ရကြမည်။- သင်သည် တရားလမ်းမှမလွဲရ။
 ထူဓမ္မကန်ကိုမထောက်၊ တံငါးကိုမစားရ။ တံ
 ဖြူသည် ပညာရှိ ချက်မကို ကွယ်စေ တတ်၏။

မြောင့် မတ်သောသူ၏ စကားကို ကောက်ခံ
 ၁၀ တတ်၏။- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေး
 တော်မူသောပြည်ကို၊ သင်သည် အသက်ရှင်၍
 အရှေ့ခံမည် အကြောင်း၊ မြောင့်သော တရား
 ၁၁ လမ်းသို့သာ လိုက်ရမည်။- သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားအဖို့၊ သင်တည်သောလမ်းပတ္တင်
 အနားမှာ အတယ်သို့ သော အာရှရ ပင် ကိုမှီစ
 ၁၂ မိုက်ရ။- သင်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား
 ခုန့်တော် မူသော ရုပ်တု ဆင်းတု ကို မတည်
 မထားရ။

၁၇

၈၈ အပြစ်ပါသော သိုး၊ ခွား၊ ထုတ်သော ထက္က
 အာပါသော သိုး၊ ခွားကို၊ သင်၏ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပဿနာရ၊ ထိုသို့သော်
 ယဇ်ကိုသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 စက်ဆုပ် ရှိရှာတော်မူ၏။
 ၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 ၈၉ သော မြို့တို့တွင်၊ နေ၊ လ၊ ဗိုဇ်၊ ကောင်းကင်တန်
 ဆာအစရှိသော၊ ငါမြစ်တားသမ္ဘာအခြားတပါး
 သော ဘုရား တို့ကို နှုတ်၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သ
 မြင့်၊ သင် ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ပရိ
 ညည်ကို ထွန်ကျူး၍၊ ရွှေတော်၌ ခုခိုက်ကိုပြုမိ
 ၉ သောယောက်ျား မိမ္မရှိသည်ဟု၊- သင်သည် သိ
 တင်းကြား၍ ဓမ္မဓမ္မမြန်းသောအခါ၊ အသရေ
 ထအမျိုး၌ ထိုစက်ဆုပ် ရှိရှာဖွယ်သော အမှုကို
 ၉၀ ပြုမိ သည် မှန်လျှင်၊- ထိုခုခိုက်ကို ပြုမိသော
 ယောက်ျား မိမ္မကို မြှုတ်ခါး ဝသို့ ထုတ် ပြီးလျှင်၊
 ၉၁ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍ အသေသတ်ရမည်။- သက်
 သေခံ နှစ်ယောက် သုံးယောက် မှီလျှင်၊ သေ
 ထိုက်သောသူသည် အသေခံရမည်။ သက်သေခံ
 ၉၂ တယောက် တည်း မှီလျှင်၊ အသေမခံရ။- ထိုသူ
 ကို အသေသတ်မိမ့်သောငှါ၊ သက်သေခံတို့သည်
 အစိုးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။
 ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သင်တို့မှ ခုခိုက် ကို ယယ် ရကြ
 လိမ့်မည်။
 ၉၃ သင့်နေရာမြို့တွင် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအ
 မှု၊ တရားဓမ္မခြင်းအမှု၊ လူနှင့်ရိုက်ပတ်ခြင်းအ
 မှုတို့သည် မင်းရှေ့သို့ ရောက်၍ မစီရင်မဆုံးဖြတ်
 နိုင်လျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေး
 ၉၄ ကောက်တော်မူသောအရပ်သို့ သွား၍၊- ထိုကာ
 ထအခါ အရားသူကြီးလုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပရော
 ယိတ်၊ လေဝိ သားတို့ ရွှေမှာ အစီရင် ခံ ရမည်။

သူတို့သည်ထည်း၊ ဖီရင်ရှက်ကို ဖော်ပြရမည်-
 ၁၁ ထာဝရဘုရားရှေးကောင်းတော် မူသောစာရပ်
 ထား၊ ထိုသည် ဖော်ပြသော ဖီရင် ရှက် ထေရိုင်း၊
 ထင်သည်ပြုရမည်၊ သူတို့ထွန်သင်ထပ်ထေရိုင်း
 ၁၂ ပြုရခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်- သူတို့ဖော်ပြ
 သောစွာသတ် ဖီရင်ရှက်၊ ကြား ပြောသော ဆုံး
 မြတ်ရှက် မှီသည် ထေရိုင်း ပြုရ မည်၊ သူတို့ ပြု
 သောဖီရင်ရှက်မှတစ်ဆင့်၊ ထက်ဝဲထက် သို့
 ၁၃ မထွေး- သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားရှေး
 တော်၌ ထမ္မာတော် ကို စောင့် သော သင် ပရော
 ယိတ်၊ တရားသူကြီးကောင်းကို နားမထောင်ဘဲ၊
 ချေရန်စွာပြုသောသူကို စေတသတ်သဖြင့်၊ အသ
 ၁၄ ရေထ ထမ်းမှ ခုခံ မှိုက်ကို ပယ် ရမည်- ထိုထိ
 ထမ်း ကို ထု ခပ် သိမ်း၊ ထို သည် ကြား လျှင်၊
 ကြောက် နှံသော မိတ်မှီသဖြင့် နောက် တစုံရဲ့
 ရန်စွာမပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်၊
 ၁၅ ထင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 သောပြည်ကို သင် သည် ဝင်စား၍ နေသောစာ
 ဓါ၊ ဆင်ထာ၊ ပတ်ထည်၌နေသော၊ တပါးသော
 ထူရှိုး၊ စေပေါင်းထို နည်းတူ၊ ငါသည်ရှင် ဘုရင်
 စာရ၌ တစုံ တယောက်ကို မှီး မြှောက် မည်ထူ
 ၁၆ ဆိုလျှင်- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေး
 ကောင်းတော် မူသောသူ၊ ညီစစ်ကို ထမ်းသား
 ရှင်းကိုသာရှင် ဘုရင်စာရ၌ မှီးမြှောက်ရမည်၊
 ညီစစ်ကိုထမ်းသားရှင်းမယုတ်သောတပါးစာ
 ၁၇ ရှိုးသားကို မမှီးမြှောက်ရ- ထိုရှင်ဘုရင်သည်
 ကိုယ်ထံမှီစွာစွာသောမြင်းထိုကို မရွေးရ၊ မြင်း
 ရွားပြား ခေါင်း ငှါ၊ ထေရုတ္တု ပြည်သို့ လူကိုမ
 ပြန်စေရ၊ စေကြောင်းမူကား၊ ထိုထမ်း သို့မပြန်မ
 ၁၈ သွားရထူးထာဝရဘုရားထမ်းနှံတော်မှီ၏- သူ၏
 မိတ်နှံထုံးသင့် ခေါ်ပြန်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်
 မည်စေကြောင်း၊ ရွားစွာသောမယားထိုကိုမထူ
 ၁၉ ၂၀ ရ၊ အငွေကိုထပ်စွာစွာမထည်းစူးရ- ထို
 ရှင်ဘုရင်သည်သားစည်မြေ၊ ထက်နှင့်တကွ၊ အ
 သရေထထမ်း၌ စသတ်တာရှည်စွာမိုးခံခြင်း
 ထေရိုင်း၊ သူ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်နစ်၊ ဤ
 ပညတ်ထရားကောင်းတော် ထေရိုင်းနို့ထိုကိုကွန်
 စောင့်စောင့်ထွန်သင်မည်စေကြောင်း၊ သူ၏ညီ
 စစ်ကိုထိုကိုမထီခံမြင်ပြု၍ မာနထောင်လွှားသ
 မြင့်၊ တရားထုစီးမှ တကွာထက်၊ ထက်ဝဲထက်
 သို့မထွေမည် စေကြောင်း၊ နန်းတော်ပေါ်မှာထိုင်
 သော စာ၊ ထေရိသားထက် ပရောယိတ်၌မြို့

သော၊ ဤ စွေ ပညတ် ထရားစာ ကို ရေး ထူး ခြ်၊
 ထက်ဝဲ စာကို ထထက် ထုံးစောင့်ရှောက်ကြည့်
 စွတ်စွတ်ရမည်၊
 ၁၀
 ၁ ထေရိသားထက်ပရောယိတ်စေခြင်းသောထေ
 ရိသားထေပေါင်းထိုသည် အထရေထထမ်းထား
 ထိုနှင့်ရော၍၊ ထေရိပုဂ္ဂိုလ်၊ ထေရုပေခံရဘဲ၊ ထာဝရ
 ၂ ဘုရား၏စေတည်း၊ ဟူသော၊ မီးဖြင့်ပြုသောပု
 ၃ ဇော်ထကာထိုကို စားရကြမည်- ထိုကြောင့်၊
 သူတို့သည် ညီစစ်ကိုရှားနှင့်စတု ထေရုပေခံရ
 ကြ၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ထမ်းနှံတော်မှီသည်ထ
 ၄ ထိုင်း၊ သူတို့၏စေတည်းမှီ၏- သူတို့သည်
 ထက်ပူဇော်သောစာ၊ နှားခြစ်စေ၊ သုံးခြစ်စေ၊
 ထက်ပရောယိတ်ခံရသောထမ်း၊ ပန်းတစက်၊ ပါး
 ၅ နှစ်စက်၊ စေတု ရှားကိုငှင်း- ထေရိသိမ်းသောစ
 ၆ ပါး၊ စပွန်ရည်၊ ထို၊ သိုးရွေးကိုငှင်းလှရမည်- စ
 ကြောင်းမူကား၊ သူ့စွေသားစည်မြေ၊ ထက်ထို
 ထည်၊ ထာဝရဘုရားထေရ်နှင့်ထမ္မာတော်ကိုမ
 စည်ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ထင်၏ ထမ်း၊ စာသတ်စ
 ၈ ပေါင်းထိုတွင်၊ သူကိုရွေးကောက်တော်မူပြီး- အ
 သရေထမြို့ရွာတို့၌ တည်း၊ မိုသောလေရိသားတ
 စုံတယောက်သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေးကောင်း
 တော် မူသောစာရပ်ကို ကြည်ညိုသော မိတ်စား
 ၉ ကြို၍ ချေထံလာလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေးတော်
 နှံနေရာရ သော ညီစစ်ကို ထေရိသားထေပေါင်း
 ထိုနည်းတူ၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားစာ
 ၁၀ ရှင်နှင့် ထမ္မာတော်ကို ဆောင်ရွက် ရမည်- သူ၏
 ထေရုကို ရောင်း၍ ရသော ဥစ္စာမှတစ်ပါး၊ ထေရိ
 သားရွားထိုနှင့်စတုထညီထမ္မာခံရမည်၊
 ၁၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 သော ပြည်သို့ သင်သည် ဝင်စား သော စာ၊ ထို
 ပြည်၌နေသောလူရှိုးထိုပြုတတ်သောစက်ဆုပ်
 ၁၂ ရှိ၍၊ ရွယ်ထမ္မာထိုကို ပြုခြင်းငှါ မထင်ရ- ထင်
 ထိုတွင် မိမိသားသို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော် သောသူ၊
 မြစ်ထတံ့သော ထမ္မာကိုကိုယ် ညာထံ နှင့်ထော
 ပြောသောသူ၊ ကာထဗေဒင်ကိုကြည့်သောသူ၊ မ
 ၁၃ ကောင်းသော စတုတ်ကို ပြုရသောသူ- ပြုစား
 တတ်သောသူ၊ နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းသောသူ၊ မိစ္ဆာ
 စတုတ် ကို ပြုရသော သူ၊ လူသေကို မေးမြန်း
 ၁၄ သောသူတစုံတယောက်မျှမရှိရ- ထိုသို့ပြုတတ်
 သောသူထေပေါင်းထိုကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်

နှိမ့်နှာတော်မူ၏။ ထို စက်ဆုပ် နှိမ့်နှာငွယ်သောစ
 ဖုရားထို့ ကြောင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည် ထိုလူမျိုး ထိုကို သင့်ရွှေမှ နှင်ထုတ်
 ၈၅ တော်မူ၏။- သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
 ၈၆ ဝရဘုရားရွှေတော်၌၊ နံ့ထင်ခြင်းရှိရမည်။- သင်
 အမိုးရ ဆုံသော လူမျိုး ထို သည်၊ ကာထ မေဓင်
 ကိုကြည့်သောသူ၊ ဖြစ်သတံသောစမူ ကိုကိုယ်
 ညာထံ စားမြင့်ဟောပြောသော သူထို့စကား
 ကိုနားထောင်တတ်ကြ၏။ သင်စူကား၊ ထိုသို့ပြုရ
 စေတော်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 အခွင့်ပေးတော်မူမူ။
 ၈၈ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်
 ၏အမျိုး၊ ထား ချင်း ထိုအထဲ၌၊ ငါနှင့်တူသောပ
 ဧရာမင် တပါးကို သင့်အဖို့ ပေါ်ထွန်း၊ စေတော်
 စူမည်။ ထိုပရာမင်၏ စကားကို နားထောင်ရ
 ၈၉ မည်။- ထောရပ် အရပ်တွင် ဧည့်ဝေ၊ ကြသော
 ရှေ့ သင်က၊ နောက် တဝန် အကြွန်ပုံ ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အသံကိုမကြား
 ရပါစေနှင့်။ ထိုကြီးစွာသောမီးကို မမြင်ရပါစေ
 ၉၀ နှင့်၊ အကြွန်ပုံ သေ မည်ကို မိုးမိမိ ပါသည်ဟု၊
 သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ရွှေတော်၌
 ၉၁ တောင်းပန် သမျှ အထိုင်း၊- ထာဝရ ဘုရားက၊
 ၉၂ သူထို့စကားသည်လျှောက်ပတ်ပေ၏။- သူထို့အ
 မျိုးသားချင်းထို့ အထဲ၌ သင်နှင့်တူသော ပရာ
 မင်တပါးကို သူထို့အဖို့ ငါပေါ်ထွန်း၊ စေ၍၊ ထို
 ပရာမင်နှုတ်၌ ငါ စကားကို ငါအပ် သဖြင့် ငါ
 မှာထား၊ သမျှထို့ကို သူ ထို့အား၊ ဆင့်ဆို ရ လိမ့်
 ၉၃ မည်။- ထို ပရာမင် သည် ငါ အခွင့် နှင့်ဟော
 ပြောသော ငါစကားကို၊ အကြင်သူသည်နားမ
 ၉၄ ထောင်ဘဲနေဘဲ၊ ထိုသူကို ငါစစ်ကြောမည်။- ငါ
 မမှာထားဘဲ၊ ငါအခွင့်ကိုဆောင်၍ ရဲရင့်စွာထော
 ပြောသောပရာမင်၊ အခြားတပါးသောဘုရား
 အခွင့်နှင့်ဟောပြောသောပရာမင်သည်အသေ
 ထတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု၊ ငါအားမိန့်တော်မူ၏။-
 ၉၅ သင်ကထည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်၊
 မမူ သည်ကို ငါထိုသည် အတယ်သို့ ဆီနိုင် သ
 ၉၆ နည်း၊ ယခုအားတောလျှင်၊- ပရာမင်သည် ထာ
 ဝရဘုရား၏အခွင့်ကိုဆောင်၍ဟောပြောသည်
 အထိုင်း၊ အမှုမဖြစ်၊ ဟော ပြောသော စကား မ
 ပြည့်စုံ လျှင်၊ ထိုစကားကို ထာဝရ ဘုရား မိန့်
 တော်မူ၊ ပရာမင်သည်ရဲရင့်စွာဟောပြော
 ပြီးသူကိုမကြောက်ရ။

၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်
 မူသောပြည်၌နေသောလူမျိုးထို့ကို၊ သင်၏ဘုရား
 ထခင် ထာဝရ ဘုရား ပတ်မြတ် တော် စူသမြင့်၊
 ၂ သင်သည်သူထို့အရာ၌ဝင်စား၍၊ သူထို့မျိုး၊ သူထို့
 ၃ အိမ်၌ နေသော အခါ၊- သင် ၏ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်အပိုင်ပေးတော်မူသောထိုပြည်
 ၄ အတွင်း၌၊ မြို့သုံး မြို့ ထိုကိုနွှဲထားရမည်။- လူအ
 သက်ကိုသတ်မိသောသူအပေါင်း၊ ထိုသည်ထိုမြို့
 သို့ပြေး နှိပ်မည် အကြောင်း၊ သင့်အခွင့်စရာ ထို
 သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ပေး တော်မူ
 သော ပြည် ကို သုံး ပိုင်၊ ပိုင်၊ ၍၊ လမ်း၊ ခရီး ကို
 ၅ ထည်း၊ ပျင်ဆင်ရမည်။- လူအသက်ကိုသတ်မိ၍၊
 ၆ ကိုယ်အသက်စွမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ပြေး
 ရသောသူ၏ အမှုဟု မူကား၊ လူသည် ထင်းစုတ်
 ခြင်းငှါ၊ အလေးနှင့် တောသို့သွား၍၊ သစ်ပင်ကို
 စုတ်ထည်း ဧည့်အခါ၊ ဝုဆိန် သည် အမိုး ကွတ်
 ၇ ၍၊ အလေးကို ထိသောကြောင့်၊ မိမိ အလေးသေ
 အောင် ပြုမိ သော သူနှင့်တူ၍၊ ရန်ငြိုး ခွဲခြင်းမရှိ
 ၈ ဆဲ မိမိအလေးကို အမှတ် တစုံ သတ် မိ သောသူ
 သည်၊ ထိုမြို့ တန့် တမြို့သို့ ပြေး၍ အသက် စွမ်း၊
 ၉ သာ ရလိမ့် မည်။- သို့မဟုတ်၊ သေစား၊ သေစေ
 သောသူသည် မိတ်မာန် ထမည်အခါ၊ လူသတ်
 ကိုလိုက်လျက်၊ ခရီးဝေးသောကြောင့်ရှိ၍သတ်
 လိမ့်မည်၊ ထိုသို့မသတ်သင့်၊ အကြောင်းမူကား၊
 ၁၀ ထိုသူသည်မိမိအလေးကို ရန်ငြိုး ခွဲခြင်းမရှိသော
 ၁၁ ကြောင့်၊ အသေသတ် ခြင်း ကို မခံ ထိုက်။- ထို
 ကြောင့်မြို့သုံးမြို့ကိုနွှဲထားရမည်ဟု၊ ငါမှာထား၊
 ၁၂-၁၃ ၏။- ယနေ့ ငါ မှာထား၊ သမျှ သော ချီ ပညတ်
 တော် ထို့ကို ကျင့်စောင့်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောမိတ်နှင့် အစည်အမြီ
 ထမ်းတော် သို့ လိုက်လျှင် ၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ဘိုးအားထို့အား
 ပေးခြင်းငှါ၊ ဂတိထားသော ပြည်ရှိသမျှကိုသင့်
 အား ပေးတော် မူ၍၊ သင်၏ ဘိုးအား ထို့အား
 ကျိန်ဆိုသည်အထိုင်း၊ သင့်နေရာပြည်ကိုကွယ်
 ဝန်းစေတော် မူ လျှင် ၎င်း၊ သင် ၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရား သည် သင့် အခွင့် စရာ ထိုပေး
 တော်မူသောပြည်၌၊ အသေမခံ ထိုက်သော လူ
 သည် အ သေ ခံ၍၊ လူ အသက် ကို သတ်သော
 အပြစ်သည် သင့် အပေါ်မှာမရောက်မည် အ
 ကြောင်း၊ သရဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့သုံးမြို့တပါးအ

၁၀၀ ခြားသော မြို့ ထုံးမြို့ထိုက်ကို ထပ်၍ ခွဲထားရမည်။
 ၁၀၁ ထာဝရသား၊ မိမိစေတီကို ရန်မြို့ ခွဲသဖြင့်
 နှောင်းမြောင်း၌သေစေခံလိုက်သောသူသည်၊
 ထိုမြို့ တစ်တမြို့သို့ ပြေး၍ ရောက်သော် ထည်။-
 ၁၀၂ ထုနေရာမြို့၌ စသတ်ကြီး သူထို ထည် ထုကိုစေ
 တွတ်၍၊ ထိုထုကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သေစေခြင်းငှါ
 ထေစားသေစေသော သူ၏ ထက်၌ စပ် လိုက်ရ
 ၁၀၃ ကြမည်။- ထင်၏ဈာန်မိသည် သူကို မသနားရ။
 ထင်သည့်ဈာန်သားရမည်စေကြောင်း၊ ထုစသတ်
 ထက် ဖြင်း၊ စေခြင်းကို စုထရေထ စေမျိုး ၅ ပယ်
 ခွင်းရမည်။
 ၁၀၄ ထင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားထည်သင့်
 စားစေပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာ စေ့စွပ်ရာ
 မြေ၌၊ နွေ၊ ထု ထောင်း ထိုထည် မိုက်ထားနှင့်
 ၁၀၅ ထောထိပ်နီ၊ နှင်း၊ နီမြေမှတ်တိုင်ကိုမနှေရ။- ထု
 ထည် ပြုသောရ မိုက်၊ ပြစ်မှား၊ မိသော စေခြင်း
 ကိုစင်ကြောသောစေ၊ ထက်သေခံတဦးတည်း
 မှီလျှင်၊ ထု၏စကားမတည်ရ၊ ထက်သေခံ နှစ်ဦး။
 ထုံးဦး၊ ထား၊ မြင့် စကားမြီသမျှ ထိုထည် တည်ရ
 ၁၀၆ လိမ့်မည်။- မမှန်သော ထက် သေခံ တယောက်
 ထည်၊ ထုတပါး တစေ့၌၊ မမှန်သောထက်ထေ
 ၁၀၇ ကိုခံလျှင်၊- တရားလွှဲသောသူ နှစ်ယောက်ထို
 ထည် ထာဝရဘုရား၊ ရွှေတော်အိုင်း၊ ထိုကာထ
 ဌ်မြို့သော ထပ်ပရေထိတ်၊ တရားသူကြီးရွှေသို့
 ၁၀၈ ၎င်းထာ ထခြင်း၊- တရားသူကြီး ထိုထည် နေစေ
 စင်ကြော၍၊ ထိုထက်သေခံသောသူသည် မိမိစေ
 စေ တစေ့၌၊ မမှန်သော ထက် သေ ကို ခံပြီး
 ၁၀၉ လျှင်၊- မိမိစေတီ၌ ပြုမည် ထုထကြ မှီသည်စေ
 ထိုင်း၊ ထု၌ပြုရမည်၊ မိုက်စေခြင်းကိုသင်ထိုစေ
 ၁၁၀ ထဲကထိုသို့ ယထိရား ရမည်။- ကြွင်းသောသူထို
 ထည် ထည်း ထိုထိ တင်း ကို ကြား ၍ ကြောက်
 ထောကြောင့်၊ နောက်တစေ့ထိုသို့သောရ မိုက်
 ၁၁၁ ကိုမပြုတ် နေကြလိမ့်မည်။- ထင်၏ ဈာန်မိသည်
 စေသနားရ၊ စသတ် စေတွတ် စေထက် ကို ၎င်း၊
 ဈာန်မိ စေတွတ် ဈာန်မိ ကို ၎င်း၊ ထွား စေတွတ်
 ထွားကို ၎င်း၊ ထက်စေတွတ် ထက်ကို ၎င်း၊ ဖြေစ
 တွတ်မြေကို ၎င်း၊ စိတ်ပေးရမည်။

၂၀

• ထင်ထည် ရန် သူ ထိုက် စစ်ထိုက် ဖြင်း ငှါရှိ
 ထွားသော စေ၊ ထိုထက်ထက် ထာ၌ ဈာသော
 မြင်း၊ ရ ထား၊ ထု ထို ကို မြင်သော် ထည်။ မ
 ကြောက် နှင်းထင်ကို စေတုတ္တ၊ ပြဿိမ္မာတိသော

သော ထင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည့်
 ၁ ထင်ထက်၌ မှီတော်မူ၏။- စစ်ထိုက် မှန် နီသော
 ၂ စေ၊ ထပ်ပရေထိတ် ထိုထည် ချည်း၊ ၍- ထိုစု
 ထရေထ စေမျိုးသားတို့၊ ထာဝရ သင်တို့သည် စစ်
 ထိုက် ဖြင်း ငှါ ရန် သူ ထိုက် ချည်း၊ ကြပြီး သူထို
 ကြောင့် မိတ်ဈာန် ဖြင်း၊ ကြောက် နှင်း၊ တုန်
 ၃ ထုပ် ဖြင်း၊ ထိတ် ထ နှ် ဖြင်း မ မှီ ကြ နှင်း- စေ
 ကြောင်းမူကား၊ ထင်ထိုက် ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည် ရန်သူထိုက်စစ်ထိုက်၍၊ ထင်ထိုက်
 ကယ် တင် ဖြင်း၊ စေလိုငှါ၊ ထင်ထို နှင့် စေတုတ္တ
 တော်မူသည်ထု၊ ထုထိုစားပြောဆိုရကြမည်။-
 ၄ မိုက်ထိုက်ထင်၊ ထိပ်သစ်ကို ဆောက်၍၊ ဘုရား
 သခင်၌ မစပ်ရသော သော သူမြီလျှင်၊ မိမိ ထိပ်
 ထိုပြန်၍ စပ်ပါလေစေ၊ သို့မထုတ်၊ စစ်ထိုက်ရာ
 တွင် သေ၍၊ စေခြား သော သူသည် ထိုထိပ် ကို
 ၅ စပ်ထိပ်မည်ထု မို၊ မိုခရာ မှီ၏။- စွပ်စွပ်ထည်
 ကိုမိုက်၍၊ စွပ်သီးကို မစားရ သေးသော သူမြီ
 လျှင်၊ မိမိထိပ်သို့ပြန် သွားပါလေစေ၊ သို့မထုတ်၊
 စစ်ထိုက်ရာတွင်သေ၍၊ စေခြားသောသူသည်ထို
 စွပ်သီး ကို စားထိပ်မည်ထု မို၊ မိုခရာ မှီ၏။-
 ၆ မိစွ နှင့် လက်ထပ် ၍ မသိမ်း ရသော သော သူမြီ
 လျှင်၊ မိမိထိပ်သို့ပြန် သွားပါလေစေ၊ သို့မထုတ်၊
 စစ်ထိုက်ရာတွင်သေ၍၊ စေခြားသောသူသည်ထို
 မိစွကိုသိမ်းထိပ်မည်ထု မို၊ မိုခရာ မှီသည်ထု၊
 ၇ ထုဈားထိုစား ပြောရကြမည်။- တစန်ထည်။
 မိုက်ထိုက်၊ ကြောက် တတ် သော သ ထော မှီ ၍
 မိတ်ပျက် သောသူမြီလျှင်၊ မိမိထိပ်သို့ ပြန်သွား
 ပါလေစေ၊ သို့မထုတ်လျှင်၊ ထိုသူ မိတ်ပျက် ထ
 ကဲ့သို့၊ ထု၏ စေတီထိုထည် မိတ်ဈာန် ကြလိမ့်
 မည်ထု မို၊ မိုခရာ မှီသည်ထု၊ ထုဈား ထိုစား
 ၈ ပြောရ ကြမည်။- မိုက်ထိုထည် ထုဈား ထိုစား
 ထိုသို့ပြောပြီးမှ၊ ထပ်စု၊ ထိုထည် ထုဈားကိုစစ်
 မှီစေရကြမည်။
 ၉ ထင်သည် မြို့တစ်တမြို့ကို ထိုက်ခြင်းငှါချည်း
 သော စေ၊ စစ် ဖြင်း၊ မည် စ ကြောင်းကို ထစ်
 ၁၀ ကြော်ရမည်။- ထိုမြို့သည်စစ်ဖြစ်၊ ရာစကားပြေ
 ကိုပြန်ပြော၍၊ မြို့တစ်ကိုစွင့်ထားလျှင်၊ ထိုမြို့၌
 မှီသောသူစေပေါင်းထိုသည်သင့်စားစေ ခွန်ပေး
 ၁၁ ခြံ၊ ထင်ထုကို ထမ်းရ ကြမည်။- ထိုစေထုတ်
 စကားပြေပြောထင်ကိုစစ်ထိုက်လျှင်၊ ထိုမြို့
 ၁၂ ကိုပိုင်းထား ၍၊- ထင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားထည်သင့်ထက်၌စပ်စေတော်မူသောစေ၊

၁၀ အစဉ်ဆုံးသောသား၊ ခက်ထန်သောသဘော
ရှိ၍ မိမိကားကိုနားမထောင်သောသား၊ မိမိ
ထိုဆုခွင့်သော်လည်း ဆုခွင့်ခြင်းကိုမခံသောသားရှိ
၀၈ လျှင်-မိမိထိုသည်ထိုသားကိုဆွဲကိုင်၍၊ မြို့၌အ
သက်ကြီးသူထိုရှိရာ မြို့တံခါး ဝသို့ဆောင်ခဲ့ပြီး
၂၀ လျှင်-အကျွန်ုပ်ထိုသားသည် ဆိုးသောသူ၊ ခက်
ထန်သော သဘောရှိ၍၊ အကျွန်ုပ် ထို စကား ကို
နားမထောင်သောသူဖြစ်ပါ၏။ စားကျူး သော
သူ၊ သောက် ကျူးသော သူ ဖြစ်ပါ၏။ မြို့၌ အ
၂၀ သက်ကြီးသူထိုအားလျှောက် ဆိုရမည်- မြို့သား
ယောက်ျားအပေါင်းထိုသည်ထိုသားကိုကျောက်
ခဲနှင့်ပြစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ ထိုသို့သင်ထို
တွင် ၃၀ ရိုက် အပြစ် ကိုပယ် ရှား သဖြင့်၊ ဣ သ
ရေထ အမျိုးသား အပေါင်းထိုသည် ထိုသိတင်း
ကိုကြား၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။
၂၂ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိသော သူကို သစ်တိုင်
၂၃ ၌ဆွဲ၍ သတ်လျှင်- အသေကောင်ကိုသစ်တိုင်၌
တညည့်တုံးမထားရ။ ထိုနေ့တွင်တွင်မြေ၌ဆက်
ဆက်မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရ
သောသူသည်၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသော သူဖြစ်၏။
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အ
ခွင့်စရာကို ပေးတော်မူသော ပြည်သည် မည်
ညးစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ပြုရမည်။

၂၂

၀ သင့်ညီအစ်ကို၏သီးနှံသားသည်ထမ်းလွှဲသည်
ကိုကြည့်၍ မနေရ။ ညီအစ်ကို ထံသို့ ဆက်ဆက်
၂ ပြန်ပို့ရမည်။ ညီအစ်ကို ဝေးသော်ငှါ၊ သူကိုမ
သိသော်ငှါ၊ ထိုသီးနှံကိုကိုယ်တိုင်သို့ဆောင်
ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည်မရှား၊ သူ၌မအပ်ဖို့တိုင်
၃ ဆောင် ကိုယ်တိုင်သို့ ထားရမည်။ မြဲဖြစ်စေ၊ အ
ဝတ်ဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို၏ဥစ္စာတစ်ခုတည်းကို
၄ ချသင့်လျော်လျှင်၊ ကြည့်၍မနေဘဲ၊ ထိုအတူပြုရ
မည်။ ညီအစ်ကို၏ဥစ္စာသည်ထမ်းလွှဲလျက်
၅ ရှိသည်ကိုကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုနှင့်ဝိုင်း၍
ဆက်ဆက်မရမည်။
၆ မိမိသည်ယောက်ျား အဝတ်ကို မဝတ်ရ။
ယောက်ျားသည်လည်း မိမိအဝတ်ကို မဝတ်ရ။
ထိုသို့ဝတ်သောသူရှိသမျှကို သင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ် ရှိရှာတော်မူ
၇ ၏။ သစ်ပင်ပေါ်၊ မြေပေါ်မှာငှက်သိုက်၌ငှက်မ
သည်အဥရှား၊ သားငယ်ရှားကို ဝပ်လျက် နေ
သည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သားငယ်ထိုနှင့်အတူအမိကို

၁ မထူရ- သင်သည်ကောင်းစား၍ အသက်တာ
ရှည်မည်အကြောင်း၊ သားငယ်ထိုကို သိမ်းလူ
၀ လျှင်လည်း၊ အမိကိုထွတ်လိုက်ရမည်။ လူသိ
အိမ်မိုးပေါ်ကကျ၍၊ လူအသက်ကို သတ်သော
အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း၊ အိမ်အသစ်ကို
ဆောက်သော အခါ၊ အမိုး နားပတ် ထည်၌ အ
၈ ဆီးအတားကိုလုပ်ရမည်။ စတုရန်းသည်၌ခြား
နားသောမျိုးစေ့ ထိုကိုရောနှော၍မကြဲရ။ ထိုသို့
ကြဲလျှင်၊ မျိုးစေ့ အသီး၊ စပွန်ပင် အသီး နှစ်ပါး
၀၀ စလုံးပျက်လိမ့်မည်။ နွားနှင့်မြက်ကိုဝတ်၍လယ်
၀၀ မထွန်ရ။ ဝါ နှင့် သိုးမွေးကို ရောနှော၍ ရက်
သောအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ သင်ချိုသောအဝတ်
စွန်ထေးဖက်၌ပန်းပွားထိုကိုဆွဲရမည်။
၀၃ လူသည် မယားနှင့် အိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊
၀၄ တဖန်ထိုမိမိကိုရုန်း၍၊ ငါသည်ဤမိမိနှင့် အိမ်း
မြားဆက်ဆံသော အခါ၊ ကညာမစစ်ကြောင်း
ကို သိရပြီဟု၊ ထိုမိမိ၌ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းကို
၀၅ ပြု၍၊ သူအသရေကိုဖျက်လျှင်- ထိုမိမိ၏မိမိတို့
သည် ကညာ၏ လက္ခဏာ သက်သေကို ဆောင်
လျက်၊ မြို့အသက်ကြီးသူထိုရှိရာမြို့တံခါးဝသို့
၀၆ သွား၍၊ ထိုမိမိ၏အမက၊ အကျွန်ုပ်သို့ကိုဤလူ
၌အကျွန်ုပ် ပေးစားပါပြီ၊ သူသည် အကျွန်ုပ်သို့
၀၇ ကိုရုန်း၍၊ သင်၏သို့သင့်ကညာမစစ်ကြောင်း
ကိုငါတွေ့ပြီဟု ဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့ စရာ အကြောင်း
ကိုပြုပါ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဤသည် ကား၊ အကျွန်ုပ်
သို့၏ ကညာ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်ပါ၏ဟု၊
အသက်ကြီးသူ ထိုအားလျှောက် ဆို လျက်၊ ထို
၀၈ အဝတ်ကို သူထိုရွှေမှာ ထွန်၍ပြရမည်။ ထိုအ
ခါ မြို့အသက်ကြီး သူထိုသည် ထိုလူကိုယူ၍
၀၉ ရိုက်ပြီးမှ၊ ငွေတပိဿာကိုလျှော်စေ၍၊ မိမိ၏အ
မတား ပေးရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေ
လအမျိုးကညာ၏အသရေကိုထိုသူဖျက်လေပြီ၊
ထိုမိမိသည်သူ၏မယား ဖြစ်ရမည်။ တသက်လုံး
၂၀ ထိုမိမိနှင့် မကွာရ။ သို့မဟုတ်၊ သင် စကားမှန်
၂၀ ၍၊ ထိုမိမိ၌ ကညာ လက္ခဏာ သက်သေ မရှိ
လျှင်- မြို့သားယောက်ျားထိုသည် ထိုမိမိကိုအ
ဖိတ် တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ ပြီးလျှင်၊ ကျောက် ခဲ
နှင့်ပြစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သူသည်အဖိတ်၌မတရားသောမေ့စဉ်သို့
လိုက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မိုက်ခဲသော အမှု
ကိုပြုလေပြီ။ ထိုသို့သင်ထိုတွင် ၃၀ ရိုက် အပြစ်
ကိုပယ် ရှားရကြမည်။

၂၂ ထင်၍ ထော မိစ္ဆန္တံ အဗြာ၊ ထော ထောက္ကာ၊
 ထင် နေထည် ကို ထွေ မိလ္လာ၊ ထိုထောက္ကာ၊ နှင့်
 မိစ္ဆန္တံထောထိုသည့် အထေထတ် ခြင်းကိုခံရ
 မည်၊ ထိုထို ခု ချိုတ် အပြစ်ကို ဖုသရေထ အမျိုး
 ၂၃ ၅၀၀ ခုအထိ- အဗြာ ကညာကို ထောက္ကာ၊
 နှင့် ထိမ်း၊ ခြား ဆောင် နှင်း၊ ပြီးမှ၊ အဗြာ၊ ထော
 ထောက္ကာသည့် မြို့ထဲမှအထွေ ထင်နေလျှင်၊
 ၂၄ ထိုသူ နှစ် ထောထို ထို ကို မြို့ထဲ ဝါးဝ သို့ ထုတ်
 ဆောင် ပြီး လျှင်၊ ကျောက်ခဲ နှင့် ခြစ်၍ အထေ
 ထတ်ရကြမည်၊ မိစ္ဆသည့်မြို့ထဲမှအထွေထုတ်ပင်၊
 အောင်မထစ်ထော့ကြောင့်၎င်း၊ ထောက္ကာလည်း
 ထုမထားကို ချွတ်ရ သော့ကြောင့်၎င်း၊ ထိုသူနှစ်
 ထောထိုထည်အထေထတ်ခြင်းကို ခံရမည်၊
 ထိုသို့ ထင်ထိုထွေ ခု ချိုတ် အပြစ်ကို ပယ်ရှားရ
 ၂၅ ဩမည်း- အဗြာ ကို ထော ကျား နှင့် ထိမ်း၊ ခြား
 ဆောင် နှင်း၊ ပြီးမှ၊ အဗြာ၊ ထော ထော ကျား
 ထည် ထော နှ့်ထွေ၍၊ အပိုင် အထတ် ပြု လျှင်၊
 ထိုထောက္ကာ၊ အထောထတ်တည်းကိုထာအထေ
 ၂၆ ထတ်ရမည်- ထေထိုထ် ထော အပြစ် မရှိသော
 ၂၇ ထိုမိစ္ဆကို ထင် ထည် အထေထ် သို့ ချွတ် ပြုရ၊ အ
 ကြောင်းဗုဒ္ဓကား၊ ထောက္ကာသည့် ထိုမိစ္ဆကိုထော
 နှ့်ထွေ၍မိစ္ဆအောင်ထစ်ထောထည်၊ ထုထိုထော
 ထု မရှိသော့ ကြောင့်၊ ထို အမှု ထည် ထု ဖွင်း၊
 ထောထ်ကိုထေထောထ်ရန်ပြု၍ သတ်ထောအမှု
 ၂၈ နှင့်ထု၏- ထောက္ကာ၊ နှင့် မထိမ်း၊ ခြား မဆောင်
 နှင်း ထော ထော အဗြာ ကညာကို အဗြာ၊ ထော
 ထောက္ကာထည်ထွေ၍ ကိုင်ဆွဲထင်နေထည်ကို
 ၂၉ ထွေမိလ္လာ၊- ထိုထောက္ကာ၊ သည်မိစ္ဆ၏အစော
 ဂ္ဌငါးဆယ်ကိုလျှော်ရမည်၊ ထိုမိစ္ဆထည်ထည်း
 ထု၏ မထား ခြစ်ရမည်၊ ထုကို ချွတ်ရ သော့
 ၃၀ ကြောင့်၊ ထထတ်ထုံးမကွာရ- ထုထည်မိမိအစ
 နှင့်ထာဆိုင်ထောအစစ်မထားကိုမထိမ်း၊

၂၃

• ထောက္ကာ၏ အင်္ဂါ ထက္ခထာ ခန့်ထမ်း၊ မြို့
 ထဲ ထော ထော ကျား ထည် ထာ ဝရ ထုရား၏
 ၂ ပရိထာထ်တောင်၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ- နှောက်
 မယာ၊ ခြံ ရသော ထာထည် ထာဝရ ထုရား၏
 ပရိထာထ် တောင်၌ အပါ အဝင် မဖြစ်ရ၊ ဆယ်
 ၃ ဆယ် ခြောက် ထောင် မဝင် ရ- အဗြာ၊ အဗြာ၊
 ယား၊ မောသအမျိုးသားထည်ထည်း ထာဝရ
 ထုရား၏ပရိထာထ်တောင်၌ အပါအဝင် မဖြစ်ရ၊
 ထာထထင်ဗြာ၊ ဆယ် ထင်လျှောက်သော

၃ မဝင်ရ- အကြောင်းဗုဒ္ဓကား၊ ထင်ထည်ထဲရ အဗြာ၊
 ပြည်မှထွက်ထာထောအပါ၊ ထုထိုထည်ရန်နှင့်
 ရေကို ဆောင်၍ ခရီး၊ ဦးကြို မထာ ကြ၊ ထင် ကို
 ထိုနိမိတ် ခြင်းငှါ၊ မေသောပေါ တာမိပြည်ပေ
 ထော်မြို့၌ နေထော မောရ ထား၊ ဗာထစ်ကို ငှါ၊
 ၄ ကြမ်း- သို့ရာတွင်၊ ထင်၏ ဘုရား ထင် ထာဝရ
 ဘုရားထည်ဗာထစ်ကားကိုနားမထောင်းသင့်
 ကို နှစ်ထော့ ကြောင့် ထိုနိမိတ် ခြင်း ကို ထင်၌
 ၅ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ခြစ်စေတော်မူ၏- သင်သည့်
 ထုထို နှင်းသော၊ ထုထိုမည်း၊ မိမိကို ထထတ်ထုံး
 ၆ အမည် မပြုစုရ- ဝရံ အမျိုး သားကို ဗုဒ္ဓကား၊
 ခုနီးရသည့်သင်၏ထစ်ကိုခြစ်၏၊ အဗြာ၊
 အဗြာ၊ သား ကိုထည်း၊ မရင်းရ၊ သူ၏ပြည်၌ထင်
 ၇ သည်ကျွန်ုပ်ခံရအံ့- ထုထိုအမျိုးအနွယ်ထည်
 ထုံး ဆယ် ခြောက်မှ ထာ၊ ထာ ဝရ ဘုရား ၏
 ပရိထာထ်တောင်၌အပါအဝင် ခြစ်ရသောအစွင့်
 ၈ မှီ၏၊
 ၉ ရန်သူထိုကိုစစ်ထိုက်သွားထောအပါ၊ မတရား
 ၁၀ ထော အမှု မှီ ထ မှာ ကို နှောင် ထော့- ညည်း အ
 မြိန်၌ ရောက်တတ် သော၊ မစင် ကြယ် ထော အ
 ကြောင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သောထုထည်ထင်
 တို့တွင်ရှိလျှင်၊ ထုထည်တပ်ပြင်သို့ထွက်ရမည်၊
 ၁၁ တပ်ထဲသို့ မဝင်ရ- ခိုထိမ်းရှု ပ်ထော အပါ ရေ
 ၁၂ မျိုး၍၊ နေဝင် ပြီးမှ၊ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်- ထင်
 ကျွန်ကြီး နှင့် ဗုဒ္ဓကားထင် ထည် တပ် ပြင်၌ မှီရ
 ၁၃ မပြီ- တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ နှင့်ထောအပါ၊ ကိုယ်
 ၌ပါထောသစ်ထားထူးရှင်းနှင့်မြေ၌ ထုရမည်၊
 ၁၄ နောက်တဖန်ထွေ၍မစင်ကိုခိုးထုတ်ရမည်- အ
 ကြောင်းဗုဒ္ဓကား၊ ထင် ၏ ဘုရား ထင် ထာဝရ
 ထုရား ထည် ထင်ကို ကထ်တင်၍၊ ရန်သူထိုကို
 ထင်ထက်၌အပါခြင်းငှါ၊ သင်၏တပ်ထဲမှာထွား
 ထာထော် မူ၏၊ ထို ကြောင့်၊ ထင် အထဲ၌ မစင်
 ကြယ် ထော အရာ တန့် ထရကို ခြစ်၍၊ ထင်မှ
 နှောင်သွားတော်မမူမည်အကြောင်း၊ ထင်၏ထစ်
 ထည်ထင်၌ရှင်းရမည်၊
 ၁၅ မိမိထင်ထ်ကပြေး၍ထင်ထ်ထိုရောက်ထော
 ၁၆ ကျွန်ကိုထင်၌ မထင်ရ၊ ထိုကျွန်သည် အထို
 အလျှောက်နေရှင်သောအရပ်၊ ထင်နေရာမြို့တန့်
 ထမြို့၌ ထင်ထဲမှာနေရသောအစွင့်မှီ၏၊ ထုကိုမ
 ၁၇ ဩည်းဆဲရ- ဖုသရေထ အမျိုးသားထိုထွေ
 ထန်ထာ မရှိရ၊ ဖုသရေထ အမျိုး သား ထို ထွေ
 ထောက္ကာအထိုထို ထိုထ်ထင်ထော မိစ္ဆလ္လာ

၃၄- မြည်တန်ဆာ ထုတ်၍ ရထားငွေ၊ ငွေကို
ရောင်း၍ ရသောငွေကို ထည့်၍ ဂတိပြေစေခြင်းငှါ
ထင်၍ ဘုရားထံသို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်
သို့မဟုတ် ရှေးရိုးတော်ကို စစ်ဆေး၍ ခြံစွာ
တော်မူ၏။

၃၅- ထင်၍ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးမဟုတ်၊ ငွေ၊ စား
၃၆- ချား၊ အလုံးအရင်းကို မရဘဲ ငွေ၊ ရှေး-တပါး
အမျိုးသား၌ အမျိုးမဟုတ် ငွေ၊ ရှေးရိုး၊ သင်သွား
၃၇- ခြံဝင်စားသော မြေတွင် သင်မြေထေရ်ရာ၌၊ သင်
၃၈- ခြံဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီး
ပေးထားရမည် အကြောင်း၊ အမျိုး သားနှင့်
၃၉- အမျိုးမဟုတ် ငွေ၊ ရှေးရိုးကို ရှောင်ရမည်။

၄၀- ထင်၍ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဥစ္စာ
၄၁- ဂတိထားလျှင်၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲ မနေ
၄၂- ရသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသို့ ကေနိ
၄၃- အရှင်တောင်းတော်မူမည်၊ သင်သည် မပြုဘဲ မနေ
၄၄- လျှင်၊ အပြစ် ရောက် လိမ့်မည်။- ထည့် ဂတိ

၄၅- ထားထဲ မနေလျှင်၊ အပြစ် မရောက်။- သင် ထည့်
၄၆- ထင်၍ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်အ
၄၇- တိုက်အတွက် ထည့် ဂတိထား၍၊ ကိုယ်၌
၄၈- နှင့် မြှုပ်ဆိုသော စကားကို တည်စေ၍၊ ဂတိ၌
၄၉- ထည့်အတိုင်း မပြုရမည်။

၅၀- သင်သည် အိမ်နီးချင်း၏ ခွပ်ငဲ့ပုသိမ့်ကို ဝင်
၅၁- သောအခါ၊ အထိုအတွက် ခွပ်ငဲ့သီးကို ဝဇ္ဇာ
၅၂- စားရသော်လည်း၊ ခံဝိမ်းမယူရ။- အိမ်နီးချင်း၏
၅၃- ခေါ်ဝေါ်သောအခါ၊ ခေါ်ဝေါ်မှုကို ထင်
၅၄- နှင့် ထွက်ရသော်လည်း၊ တံစည်နှင့် မမိတ်ရ။

၂၄

၅၅- ထန် တထောင် သော သူသည် မထူး နှင့်
၅၆- အိမ်ခြံနား၌ ဆက်ဆံပြီးမှ၊ တန်ဖိုးအပြစ်တင်ရာ
၅၇- အကြောင်း၊ မှီ သောကြောင့်၊ မိတ် မထွေ လျှင်၊
၅၈- မြတ်စာကို ရေး၍၊ သူ၌ အပ် ပေး ထည့် ထွက်

၅၉- ထိုက် ရမည်။- ထို မိစ္ဆာသည် ထင် အိမ်မှ ထွက်
၆၀- ထွားသောအခါ၊ အခြားထေရ်ထုတ် မယားဖြစ်

၆၁- ရသောအခါ၊ မှီ၏။- နေထိုင်နေသော ထင်သည်
၆၂- ထည့် ထုတ် ရန်၊ လျှင်၊ မြတ်စာကို ရေး၍၊ သူ၌
၆၃- အပ်သဖြင့် ထွက်ထိုက်သည် ဖြစ်၏။ ထိုထင်သော

၆၄- ထည့် ဖြစ်၏။- အရင် ထွက် ထိုက် သော ထင်
၆၅- စောင်း ထည့် ညှစ် ညှစ် ဖြစ်၊ မှီသော ထို မိစ္ဆာကို
၆၆- နှုတ်ထုတ် နှုတ်ထုတ် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက်
၆၇- ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက်
၆၈- ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက်
၆၉- ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက်
၇၀- ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက် ထွက်ထွက်

ပေးတော်မူသော မြည်၌ အပြစ်မရောက်စေရ။
၇၁- အိမ်ထောင်စက် ပြုစုသောသူထံ၌ စစ်ထုတ်
၇၂- စစ်ဆေးရ။ ပင်းစစ်မှုကို မဆောင်ရွက် နှစ်ပတ်လုံး
၇၃- ကိုယ်အိမ်၌ အထွတ်အမြတ်၊ မထားကို ကျွေးမွေး
၇၄- ပြုရမည်။

၇၅- ကြိတ် ဆုံ အပေါ်ကျောက် ပြား ကို ဖြစ် စေ၊
၇၆- စောက် ကျောက်ပြားကို ဖြစ်စေ၊ အထွတ်သို့
၇၇- အပေါင်မထွက်၊ ထိုသို့ထွက်လျှင်၊ ထုထွက်ကို အ
၇၈- ပေါင်ထုထည် နှင့် ထွက်၊ ထုထည် မိမိအမျိုးသား
၇၉- ချင်း ဖြစ်သော အထွတ်ထွတ် အမျိုး သား ကို မှီ၍၊
၈၀- ထွက်ထွက် ထားသည် ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည် ဖြစ်
၈၁- စေ၊ ထိုသို့ မှီကို ထွက်မိလျှင် အထွတ် ထွတ် ရမည်။
၈၂- ထင် ထိုတွင် ရှေးရိုးအပြစ်ကို ထိုသို့ပတ်စွာ ရ
၈၃- ကြမည်။

၈၄- နှုတ်သောရောက်သောအခါ၊ အထွတ်ထွတ်
၈၅- ပရောထိုက် ထိုသွန်ထင်သော အထွတ်၊ ထွက်ပြု
၈၆- ခြံ နှုတ်စေ နှုတ်စေ နှုတ်စေ သော သူကို ငါမှာ
၈၇- ထားသည် အထွတ်၊ ကျင့် စောင့် ကြံသော- ထင်
၈၈- ထိုသည် အထွတ်၊ မြည်မှ ထွက်၍ ခရီး သွားကြ
၈၉- စည်တွင်၊ သင်ထိုက် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၉၀- ထည့်၊ မိမိအိမ်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို စောင့်၊
၉၁- နေကြသော။

၉၂- သင်သည် အမျိုးသားနှင့် တန်တန်ကို နှုတ်
၉၃- ငှါလျှင်၊ အပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို ထုခြင်းငှါ၊

၉၄- သုတိမ်ထဲသို့ မဝင်ရ။- သင်သည် အိမ်ပြင်မှာ ရပ်
၉၅- နေ၍၊ ထိုသို့သည် အပေါင် ထား သော ဥစ္စာကို

၉၆- ထင် မှီရာ အိမ် ပြင်သို့ စောင့် ခံရမည်။- ထိုသို့
၉၇- ထည့်ထင်၊ ရှေ့လျှင်၊ ပေါင်၌ ထားသော ဥစ္စာကို

၉၈- ပြန်မထွက်ဘဲ ထည့်ကို မထွက်စေရ။- သူသည် မိမိ
၉၉- အထွတ်ကို ဝတ်ချို့ ထွက် အိပ် လျှင်၊ သင့်ကို
၁၀၀- ကောင်း ကြီး ပေး မည် အကြောင်း၊ သူ ပေါင်၌
၁၀၁- ထားသော ဥစ္စာကို နေဝင်လျှင်၊ ဆက်ဆံပြန်
၁၀၂- အပ် ရမည်။ ထိုသို့ ပြုသော အမှု သည်၊ သင်၏
၁၀၃- ထုရား သခင် ထာဝရဘုရား နှုတ်တော်၌ ဖြောင့်

၁၀၄- စစ်သော အမှုဖြစ်လိမ့်မည်။- အမျိုး သား ချင်း
၁၀၅- ဖြစ်စေ၊ သင့်နေရာ မြို့ရွာသို့ တည်းခိုသော တ
၁၀၆- ပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူ

၁၀၇- ငှါကို မညည်းဆဲရ။- နေ့စဉ် မပြတ် သူအစကို
၁၀၈- ပေးရမည်။ မပေးဘဲ၊ နေ့စဉ် နေ့စဉ်၊ သူသည်
၁၀၉- ဆင်းရဲသောကြောင့်၊ ရထိုက်သောအစကို ထည့်
၁၁၀- မိတ်စွဲထမ်းထွက် မှီလိမ့်မည်။ မပေးဘဲနေလျှင်၊
၁၁၁- သူသည် သင့်ကို အပြစ်တင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို

ထော်တင်သဖြင့်သင်၌ အပြစ်ရောက်မည်ထုမိုး
ပိတ်ဝှာရှိ၏။

၈၈ သဝ သည် ထား၏ အပြစ် ကြောင့်၎င်း၊ ထား
သည်အစ၌ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အသေခံရသူ
ထိုင်း၊ မိမိ အပြစ်ကြောင့်သာ အသေခံရမည်။-

၈၉ ထရားထောပြင်း၊ ထော့မှ၊ ထပါးထမျိုးသာ၊ နှင့်မိ
ထမရှိသောသူကို အနှုံးမပေးရ၊ ခုဆိုးမထဝတ်

၉၀ ထိုအပေါင်းမထရ- သင်သည် အဲဂုတ္တု ပြည်၌
ထွန်ခံခဲ့တူးကြောင်းကို၎င်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကို ထိုပြည်မှ ရွေးနှုတ်
ထော်စုကြောင်း ကို၎င်း၊ ထောင်း၊ ငွေရမည်၊ ထို
ကြောင့်၌ ပညတ်ကို ငါထား၏။

၉၁ သင်သည်ကိုယ်ထက်၌ အသီးအနှံ ကို မိတ်
ထောအစ၊ ငွေထော့သောကောက်ထိုင်းကိုပြန်
၌မထူရ၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကို ကောင်း ကြီး ပေး
ထော်စုမည်အကြောင်း၊ ထိုကောက်ထိုင်းကိုတ
ပါး၊ အမျိုးသား၊ မိမိ မရှိသောသူ၊ ခုဆိုး မထမို့

၉၂ ထားရမည်- သင်၏ထံတွင်ထီးကို မှိုက်ခြေသော
အစ၊ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကို ပြန်၌ မမှိုက်မ
ခြေရ၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိမိမရှိသောသူ၊ ခုဆိုး

၉၃ မထမို့ထားရမည်- သင်၏ စက်ဝှေ့သည်၌ ဝှေ့
ထီးကို ဆွတ်ထူသောအစ၊ ပြန်၌ကောက်သိမ်း
ခြင်းကိုမပြုရ၊ ကျန်ကြွင်းသော အသီးသည် တ
ပါးအမျိုးသား၊ မိမိမရှိသောသူ၊ ခုဆိုး မထမို့

၉၄ ဖြစ်ရမည်- သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျန်ခံခဲ့
တူး ကြောင်းကို ထောင်းမေ့ရမည်၊ ထိုကြောင့်
၌ ပညတ်ကို ငါထား၏။

၂၅

၉၅ ထူရှင်း၊ ထော့မှ၊ မင်းထံ၌ အစီရင်ခံထွက်၊
မင်းရွှေဘူထရားထော့ကြသောအစ၊ မြောင့်မတ်
သောသူကို အပြစ်ထွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသော

၉၆ သူကို အနှုံးခံစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ စီရင်ရမည်- ဆိုး
သောသူသည် အမှိုက်ခံထိုက်လျှင်၊ တရားသူ
ကြီးသည်ကိုယ်စွတ်မှောက်၌ ထိုသူကိုချစ်၊ အပြစ်
နှင့်အထောက်မည်မျှသော ဝါထံချက်ဖြင့် မှိုက်

၉၇ အရမည်- သို့သော် ထည်း၊ စိတ်စွတ်ထေး
ထယ်ထယ် မလွန်စေရ၊ လွန်၌ ချားစွာသော
၊ထံ စွတ် ဖြင့် မှိုက်လျှင်၊ သင်၏ အမျိုးသား
ရှင်းသည်ထုတ်ညံ့သောသူဖြစ်တန်မည်ထုမိုး

၉၈ မိမိခရာရှိ၏- ဝေး၊ နင်း၊ နုတ်ထော့နှုတ်နှုတ်
ထိုမချုပ်တည်းရ။

၉၉ အထူနေသော ညီအစ်ကို ထိုထွင်း၊ အစုံထ
ထောက်သော ထူထည်ထား၊ ခရီးထံသေ ထွင်း၊
ထေးသောသူ၏မထားသည်အပြားကပါးသော
ထူမိမိ၊ နှင့် ခံစက်ခြင်းကို မပြုရ၊ ထု၏ထင်ညီ
ထည်ထူကိုသိမ်းထူထက်ထံ၌၊ ခရီး၌ ပြုစေ

၁၀၀ သော ဝတ်ကို ပြုရမည်- ဣသရေထ အမျိုး၌
အစ်ကိုအမည်ကိုမရှောင်စေခြင်းငှါ၊ ကာဦးရွာ
သောသားသည် သေသောသကြီး၊ အစီရင်ထရ

၁၀၁ ကိုခံရမည်- ညီသည်အစ်ကိုမထားကို မထူထို
လျှင်၊ မိမိထည်အထက်ကြီးသူထိုရှိရာ မြို့တံခါး
ဝထိုသွား၌၊ ကျန်မ၏ထင် ညီသည် အစ်ကိုအ
မည်ကို ဣသရေထအမျိုး၌ မတည်စေလိုပါးထူ

၁၀၂ ပြုစေ သော ဝတ်ကို မပြုလိုပါ ထူလျှောက်
လျှင်- မြို့၌အထက်ကြီးထူထိုသည်ထိုသူကိုခေါ်
၌မေးမြန်းရကြမည်၊ ထူကထည်း၊ ထိုမိမိကိုအ

၁၀၃ ကျန်မထူထိုပါထူဆို၌၊ မိုင်းမာစွာနေလျှင်- ထူ
၏မမီးသည် အသက်ကြီးသူကို ရွှေဘူထူမီး
ထိုရှည်၌၊ ထု၏ခြေနင်းကိုချွတ်ထွက်၊ ထု၏စွတ်
နှာ၌ တံထွေးထွေးထွက်၊ မိမိအစ်ကို ထိမ်းကိုစ

၁၀၄ ဆောက်ထိုသော သူ၌ ၌ထိုပြုသင့်သည်ထူ၊ ထူ
အားပြန်ပြောရမည်- နောက်မှ၊ ထိုသူကိုခြေနင်း
ရွတ်ရသော အမျိုးတူ၌၊ ဣသရေထ အမျိုး၌
ခေါ်ဝေါ်သရက်ရမည်။

၁၀၅ ထူရှင်း၊ မိုက်ရန် ပြုကြစည်တွင်း၊ တထောက်
ထောသူ၏မထား သည် အပါးထိုရှည်၌၊ မိမိ
ထင်ကိုကူညီလိုသောငှါ၊ မိုက်ရန် ပြုသောထူ၏

၁၀၆ ထော့ကွား၊ ထန်သာကို ကိုင်ဆွဲမိလျှင်- ထိုမိမိ
ထက်ကိုဖြတ်ရမည်၊ သင်၏စွတ်မိသည်ထူကိုဝ
၁၀၇ ထားရ- ထင်ထိတ်၌ကြီးသော အသေ၊ ထေ

၁၀၈ ထော့ထေးတည်းဟူသော၊ ခြားသောထော
၁၀၉ ထေးကိုမရှိစေရ- ထင်ထိတ်၌ခြားသောထောပြင်
၁၁၀ စရာထန်သော အကြီးအငယ်ကို မရှိစေရ- သင်

၁၁၁ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးထော်စုထော
ပြည်၌သင်၏အထက်ထာရှည်မည် အကြောင်း၊
မှန်ကန်သောထေး၊ မှန်ကန်သောခြင်စရာထန်

၁၁၂ သာ ချားကို ထာ သုံးရမည်- အထက် ဆိုခဲ့ပြီး
ထော့ထူကိုပြုသောသူအပေါင်းထို နှင့်မထရား
သဖြင့် ပြုသော ထူအပေါင်းထိုကို၊ သင်၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား၊ ခက်ဆုတ်၌ ရှာထော်စု၏

၁၁၃ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၌ ခရီးထွား
၁၁၄ သောအစ၊- သင်သည် သားကုန်၌ မော့ထွက်
နေစည်တွင်း၊ ထင်နောက်၌ ထိုက်ထော့ထူ၊ အေး

နည်းတော သူတို့ကို အာမ ထက် အမျိုးသားတို့
 သည်ထမ်းခံစားကြ၍ ထုပ်ကြွေကြောင်းကို ၎င်း၊
 ဘုရား သခင် ကို မကြောက် ခွဲကြောင်း ကို ၎င်း
 ၂၆ ဆောင်းပေထောင့်- သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည် သင့်အစွဲခံစားအံ့စရာအဖြစ်
 ပေးတော်မူသောပြည်၌၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေ
 သောရန်သူအပေါင်းတို့၏ ထက်မှ ကယ်ထွတ်
 ၍ နှစ်သက်ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာမထက်
 အမျိုးကိုဆောင်ခံစားရမည့်ခရီး၊ ငှါးကောင်း
 ကင်ကောက်၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည့် ထိုအ
 စွဲကိုမစေ့မညော့ရ။

၂၆

- ထင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်
 အစွဲခံစားအံ့စရာပေးတော်မူသောပြည်သို့သင်သည့်
 ၂ ဝင်စား၍ နေသော အခါ၊- သင်၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌အစိုးအီး
 သောအသီးအမျိုးမျိုးကိုလှူ၍ခြင်တောင်း၌ထည့်
 ပြီးမှသင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ
 တော် တည်စရာအဖြစ် နှေးကောက်တော်မူသော
 ၃ အရပ်သို့သွား၍၊- ထိုကားသို့ ယဉ်ပရောဟိတ်
 ထုပ်သော သူထံသို့ရည်လျှောက်၊ ထာဝရဘုရား
 ထည်စောပေးခြင်းငှါ၊ အိုးအေးတို့အား ကျိန်
 ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ အကွန်ပုံ ရောက်ပါပြီ
 ဟု၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား
 အားထနေ အကွန်ပုံ ဝန်ခံပါသည်ဟု၊ ယဉ်ပ
 ၄ ရောဟိတ် အား ပြော ဆိုရမည်၊- ထင် ပ ရော
 ဟိတ်သည်ထည်း၊ ခြင်တောင်းကို သင့်ထက်မှ
 ထူ၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဉ်
 ၅ ပတ္တင်ရွှေမှာ နှုတ်ထားရမည်၊- ထင်ကထည်း၊ အ
 ရပ်ရပ်သို့ထွက်လည်သောသူ၏အမျိုးသားသား၊
 အကွန်ပုံ အဝတ်ပြုစား၊ သူသည် အကွန်ပုံပြည်
 သို့သွား၍၊ လူအနည်းငယ်နှင့်တကွတည်း၊ ခိုခဉ်
 ထွင်း၊ ကြီးပား၊ ရွာ၊ ပြားသော လူမျိုး ဖြစ်ပါ၏၊-
 ၆ အကွန်ပုံ လူတို့သည် အကွန်ပုံ တို့ကို ညည်းဆဲ
 ၇ ခြိတ်ဝတ်၍၊ ကြပ်တည်းစွာ အကွန်ပုံစင်ကြမ်း- အိုး
 အေးတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရားကိုအောင်ဟံစွာ လျှောက်ကြသောအခါ၊
 ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊
 အကွန်ပုံတို့ ခံရသော ဣည်းဆဲ ခြိတ်ဝတ် ခြင်း၊
 ၈ ပင်ပန်းခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏၊- ထိုအခါ
 ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသော ထက်ရိုး
 စောက်ကိုဆန့်၍၊ ကြောက်မက်ရွယ်သောခိုဝိတ်

- ထက် ကာသံ့ရွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကွန်ပုံတို့
 ၉ ကိုအကွန်ပုံပြည်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊- နှိပ်စားရည်
 မီးသော၊ ဤပြည်သို့သို့ဆောင်၍ပေးသနားတော်
 ၁၀ မူ၏၊- ယခုမှာထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ပေး
 ထာဝရဘုရားပေးသောပြည်၌အစိုးအီးသောအသီး၊
 ကို အကွန်ပုံဆောင် ခဲ့ပါပြီ ဟု၊ သင်၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရ ဘုရားအား၊ လျှောက် ဆိုလျက်၊
 ထိုအသီးကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 ရွှေတော်၌ ထားရမည်၊ ရွှေတော်၌ ထည်း ကိုး
 ၁၁ ကွယ်ခြင်းကိုပြုရမည်၊- သင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရား ထည်း၊ သင်နှင့် သင်၏ ဟိပ်သူ ဟိပ်
 ထားတို့အား ပြုတော်မူ သမျှသော ကျေးဇူး၌၊
 သင် သည်း၊ သင်နှင့် အတူ ထည်း၊ မိသော ထေဝီ
 ထားမှစ၍၊ တပါးအမျိုး အားတို့နှင့် တကွလျှော်
 မွေခြင်းကိုပြုရမည်၊
 ၁၂ သုံးနှစ်တွင် ဆယ်ဖို့အမျိုးပေးရသော တတိယ
 နှစ်ရောက်သောအခါ၊ အစိုးအီး ပွား၍သမျှတို့ကို
 ဆယ်ဖို့ တဖို့ ကောက်ယူ၍၊ ထေဝီသား၊ တပါး
 အမျိုးသား၊ မိသမ၌သောသူ၊ ခုဆိုးမတို့ကိုသင့်
 ၁၃ နေရာ မြို့ရွာ၌ ဝစ္ဆာ ကျွေး နှေး ပြီးမှ၊- သင်၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အား၊ ကိုယ်တော်
 သည်အကွန်ပုံကိုမှာထားတော်မူသမျှအထိုင်း၊
 ထန်ရှင်းသော ဥစ္စာတို့ကို ဟိပ်မှထုတ်၍ ထေဝီ
 ထား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိသမ၌သောသူ၊ ခုဆိုး
 မတို့ အားပေး ပါပြီ၊ ပညတ်တော်တို့ကို မထွန်
 ၁၄ ကျူး၊ မစေ့လျှော့ပါ၊- မသောအမှုကိုဆောင်စည်
 အခါ၊ ထိုဥစ္စာကိုအကွန်ပုံပေးပါ၊ မစင်ကြယ်
 သောအသုံးအဆောင်တို့အနည်းငယ်ကိုမျှမယူ
 ပါ၊ သေသောသူတို့တဖို့အနည်းငယ်ကိုမျှမပေး
 ပါ၊ အကွန်ပုံ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏
 ၁၅ စကားတော်ကိုနားထောင်ပါပြီ၊ ကိုယ်တော်မှာ
 ထားတော်မူသမျှအထိုင်း၊ ပြုပါပြီ၊- ကိုယ်တော်
 ၏သန်ရှင်းသောနေရာကောင်းကင်ဘုံမှ ငွေကြည့်
 ၍၊ ကိုယ်တော်၏လူအသေရထအမျိုးကို ၎င်း၊ အိုး
 အေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အထိုင်း၊ အ
 ကွန်ပုံတို့အားပေးတော်မူသောပြည်၊ နှိပ်စား
 ရည်မီးသောပြည်ကို ၎င်းကောင်းကြီး ပေးတော်
 မူပါဟုလျှောက်ဆိုရမည်၊
 ၁၆ သရုပ်ရင်ထုံး၊ ဖွဲ့သမျှအထိုင်း၊ ကျင့်ရမည်ဟု၊
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်း၊ ခဲကျင့်စောင့်
 ၁၇ ရမည်၊- ထာဝရ ဘုရား သည် သင်၏ ဘုရား

သခင်မြစ်တော်စုထည်ထူ၍၎င်း၊ ထမ်းတော်ထို
 ထိုက်ပါမည်၊ မီရင်ထုံး ခွဲတော်မူသော ပညတ်
 တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်ပါမည်၊ ကောင်းတော်
 ကိုနားထောင် ပါမည် ထူ၍၎င်း သန့်သင်သည်
 ၁၀ ဝန်ခံပြီး- ထာဝရဘုရားသည်ထည်း၊ ဂတိထား
 တော်မူထမ္မာထိုင်း၊ ထင်သည်ပညတ်တော်မူ
 ထုံးနဲ့ ထိုကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ထေရ်ထ
 ၁၅ မြင့်ကိုယ်တော်၏ထူမျိုး၊ မြစ်သည်ထူ၍၎င်း- ခန့်
 ထင်းတော်မူသောထူမျိုး၊ တကားထိုထက် ထင်၏
 ဂုဏ် ထထရေ ကျော်စော ထိတ္တိ ကို ထွန် ကဲ စေ
 တော်မူမည်ထူ၍၎င်း ဂတိတော်မြဲသဂ်ထေရ်၊
 ထင်၏ဘုရားထခင် ထာဝရဘုရားထမ္မာထိုး၍၎င်း
 ထောထူမျိုး၊ မြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း သန့် ဝန်ခံတော်
 မူပြီထူး၊ ဣထရေထ ထေမျိုး၊ ထားထို ထား ထော
 ပြောထေ၏

၂၇

• ထခန့် မောဓ္ဓေ ထည်၊ ဣထရေထ ထေမျိုး၌ စေ
 ထက်ကြီးထူထိုနှင့်တကွ၊ ထူဈားထိုကိုမှာထား
 ထည်ကား၊ ထနေ့ငါထားထမ္မာထောပညတ်ထို
 ၂ ကိုစောင့်ရှောက်ကြထေသွား- ထင်သည်ထေခန့်
 မြစ်ကိုကူး၍၊ ထင်၏ဘုရားထခင်ထာဝရဘုရား
 ပေးတော်မူသောပြည်သို့ရောက်သောထခါ၊ ကြီး
 ထော ကျောက် ထိုကိုထူထောင်၍၊ ထင်ထေနှင့်
 ၃ စွမ်းခံရ မည်- ထိုး ထေး ထို ကိုး ကွယ် ထော
 ဘုရားထခင် ထာဝရဘုရားထည်၊ ဂတိတော်မြဲ
 ထည်ထေထိုင်း၊ ထင်ထေးပေးတော်မူသောပြည်၊
 ၄ မြို့နှင့်ရှားရည်မီးသောပြည်သို့ဝင်စားထံသော
 ငှါကူးသွားပြီးမှ၊ ဤတရားစကားတော်ထထုံးနဲ့
 ထို ကို ထို ကျောက် ပေါ်မှာ ရေး ထားရ မည်-
 ၅ ထေခန့်မြစ်ကိုကူးပြီးမှ၊ ထနေ့ငါမှာ ထားထော
 ကျောက်ထိုကို ဖေထ တောင်ပေါ်မှာ ထူထောင်
 ၆ ၍၊ ထင်ထေနှင့် စွမ်းခံရမည်- ထိုထရပ်၌ထဦး၊
 ၇ ထင် ၏ ဘုရား ထခင် ထာ ဝ ရ ဘုရား ထမ္မာ ထင်
 ပတ္ထင်ကိုကျောက်နှင့်တည်ရမည်၊ သံတန်ထာ
 ကိုမသုံးဆောင်ထဲ၊ မကွဲမပြတ်ဆောကျောက်ထို
 နှင့် ထည် ရမည်၊ ထင် ၏ ဘုရား ထခင် ထာ ဝ ရ
 ဘုရားထားမီး၊ မြို့ရသစ်ထိုကို ထိုပတ္ထင်ပေါ်မှာ
 ၈ ပူဇော်ရမည်- မိထထာထ ထင်ထိုကိုထည်း
 ပူဇော်၍၊ ထိုထရပ်တွင် စား ထောက် ထွက် ရှေ့
 ၉ တောင်၌ ှောင်ရွှေခြင်းကိုပြုရမည်- ထိုကျောက်
 ပေါ်မှာ၊ ဤတရားစကားတော်ထထုံးနဲ့ထိုကိုသေ
 ၁၀ ရွာရွာ ရေးထားရမည်ထုပြောဆိုကြ၏- ထခန့်

မောဓ္ဓေ နှင့် ထင် ပေးရာ ထိတ် ဈား၊ ထေပိထား
 ဈားထိုက၊ ထို ဣထ ရေထ ထေမျိုး၊ ထထိုနှင့် နား
 ထောင်ထေသွား၊ ထနေ့ ထင်သည် ထင်၏ ဘုရားထ
 ၁၀ ခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ထူမျိုး၊ မြစ်ထေပြီး- ထိုမြစ်
 ၍၊ ထင်၏ ဘုရားထခင် ထာဝရ ဘုရား၏ စကား
 တော်ကို နားထောင်ရမည်၊ ထနေ့ ငါထို ဆင့်ဆို
 ထောမီရင် ထုံး ခွဲတော် မူဈက် ထိုကို ကျပ်ရမည်
 ထူး၊ ဣထ ရေ ထ ထေမျိုး၊ ထား ထ ပေါင်း ထို ထား
 ပြောဆိုကြ၏၊
 ၁၁ ထခန့် မောဓ္ဓေထည် ထိုရေနှင့် ထူဈားထိုကိုမှာ
 ၁၂ ထားထည်မှာ- ထင်ထို ထည် ထေခန့် မြစ်ထို
 ထူးထော နောက်၊ ထူဈား၊ ထိုထေး ကောင်းကြီး
 ပေးခြင်းထထိုငှါ ဂေရုရိပ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရ
 ထော ထူထူစုကား၊ မှီမောင်၊ ထေပိ၊ ထေး၊ ဣထ
 ၁၃ ခါး ထေထထပ်၊ ဗဟိသိန်တည်း- ကျိန် မြင်းထေ
 ထိုငှါ၊ ဖေထတောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရထော ထူထူစု
 ထား၊ စုမင်၊ ဂင်၊ ထောရွာ၊ ထာမူထွန်၊ ခန့်၊ နထေ
 ၁၄ ထိတည်း- ထို ထခါ ထေပိ ထား ထို ထည် ကြီး
 ထောထေထံနှင့် ဣထရေထ ထေမျိုး၊ ထား ထပေါင်း
 ၁၅ ထိုထေး ထင်ကြော် ရ ထော စကား ထူစုထား-
 ထာဝရဘုရားစက်ဆုတ် နှံ့ရွာထောထေထူး၊ ထက်
 ထမားထက် နှင့်ထူလုပ်ထောရုပ်ထူး၊ ထွန်းထော
 ဆင်၊ တုကိုထုပ်၍၊ မထင်ရွာထောထေရပ်၌ထား
 ထောထူထည်ထမင်ထာ မှီစေထတည်းထူ ကျိန်
 ၁၆ ထွင်း၊ ထူထေပေါင်း ထိုက၊ ထာမင်ထူ ဝန်ခံ ရကြ
 မည်- မိထကိုမထီခွဲမြင်၍ထောထူထည်ထမင်
 ထာမှီစေထတည်းထူကျိန် ထွင်း၊ ထူထေပေါင်းထို
 ၁၇ က၊ ထာမင်ထူ ဝန်ခံရ ကြမည်- ထိခံ နီး နှင်း၏
 မြေမှတ် ထိုင်ကို ရွှေထော ထူထည် ထမင်ထာမှီ
 စေထ တည်းထူ ကျိန် ထွင်း၊ ထူထေပေါင်း ထိုထေး
 ၁၈ ထာမင်ထူ ဝန်ခံရကြမည်- ရွတ်မိမမြင်ထောထူ
 ကိုထမ်းထွဲစေထော ထူထည် ထမင်ထာ မှီစေထ
 တည်းထူကျိန် ထွင်း၊ ထူထေပေါင်းထိုက၊ ထာမင်
 ၁၉ ထူ ဝန်ခံ ရကြမည်- တရားထေခြင်း၊ ထေမှမှာထ
 ပါး ထေမျိုး၊ ထား၊ မိထ မှီထောထူး၊ စုထိုးမ ထိုစ
 တရားသဖြင့်ထ နှံ့၊ ပေးထောထူထည်ထမင်ထာ
 မှီစေထတည်းထူ ကျိန် ထွင်း၊ ထူထေပေါင်းထိုက၊
 ၂၀ ထာမင် ထူ ဝန်ခံ ရကြမည်- ထေ နှင့် ထာဆိုဝ်
 ထောထေထံမထား၊ နှင့် ပေါင်းလောင်ထောထူထည်
 ထမင်ထာ မှီ စေ ထ တည်း ထူ ကျိန် ထွင်း၊ ထူထေ
 ၂၁ ပေါင်းထိုက၊ ထာ မင် ထူ ဝန်ခံ ရကြ မည်- ထိ
 ပြုနာန်တန်ထမ်းနှင့် ပေါင်းလောင်ထောထူထည်

အမိထာ မြို့စေတီ ထည်ထူ ကျိန်လှောင်၊ ထူထောင်
 ၂၁ ပေါင်းထွက်၊ အာမင်ထူဝန်ခံရကြမည်၊- အမိ
 သို့၊ အမိထွက်၊ ထည်ထူသော၊ မိမိအမိမိ နှစ်
 နှစ် ပေါင်းတော်သောထည်ထူမိထာမြို့စေတီ
 ထည်ထူကျိန်လှောင်၊ ထူထောင်ပေါင်းထွက်၊ အာမင်
 ၂၂ ထူဝန်ခံရကြမည်၊- မထာမိမိနှစ်ပေါင်းတော်
 ထောင့်ထည်ထူမိထာမြို့စေတီထည်ထူ ကျိန်
 လှောင်၊ ထူထောင်ပေါင်းထွက်၊ အာမင်ထူဝန်ခံရကြ
 ၂၃ မည်၊- ထိပ်နှိုး နှင်းကိုမထင်မရှား မှိတ်သောသူ
 ထည်ထူမိထာမြို့စေတီထည်ထူ ကျိန်လှောင်၊
 ထူထောင်ပေါင်းထွက်၊ အာမင်ထူဝန်ခံရကြမည်၊-
 ၂၄ အပြစ်မရှိ သောသူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ
 အစကို ခံ ထူသော သူသည် အမိထာမြို့စေတီ
 ထည်ထူကျိန်လှောင်၊ ထူထောင်ပေါင်းထွက်၊ အာမင်
 ၂၅ ထူဝန်ခံရကြမည်၊- ဤပညတ်တရားစကားထို
 ထိုအပြစ်မရှားသောသူသည် အမိထာမြို့စေတီ
 ထည်ထူကျိန်လှောင်၊ ထူထောင်ပေါင်းထွက်၊ အာမင်
 ထူဝန်ခံရကြမည်။

၂၀

• ထနေ့ ငါဆင့်ဆို ထနေ့သော ပညတ်တော်ထို
 ဆိုထင်ထည်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသ
 နှစ် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နေ့စဉ်
 ထောင်လှောင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ထည်ထူမျိုးတကာထိုထက်၊ သင့်ကိုမျိုးမြှောက်
 ၂ တော်စုမည်၊- သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၏ စကားတော်ကို နားထောင်လှောင်၊ သင့်အပေါ်
 ဖွဲ့ထက်ရောက်ထံတော်သောကောင်းကြီးမိထာ
 ၃ ချားဟူ စကား၊- သင်သည် မြို့၌ မိထာမြို့ထိ
 ၄ မည်၊ တော၌ မိထာမြို့ထိမည်၊- သားသို့၊ အား
 ဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံ အားဖြင့်၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်
 ခြားသောသားငယ်အားဖြင့်၎င်း၊ သိုး၊ နွား၊ အမီး
 ၅ အရွားအားဖြင့်၎င်း မိထာမြို့ထိမည်၊- ဖြစ်
 တောင်း၎င်း၊ ခုန့်နယ်သောခွက်၎င်း မိထာ
 မြို့ထိမည်၊- မိမိထိပ်ထဲသို့ ဝင်သော အခါ မိ
 ၆ ထာမြို့ထိမည်၊- ဖြစ်ထိုထွက်သော အခါ မိ
 ၇ ထာမြို့ထိမည်၊- သင့်တံတော်၌ ထာဝရဘုရားသည်
 စာထိ ခံစေတော်မူမည်၊ သူထိုသည်တံတော်
 ထည်ထူဖြင့်သင့်မြို့ရာသို့ ထာသော်ထည်ထူ၊ ထမ်း
 • ခုန့်နယ်သောမြင့်သင့်မြို့ရာမြေကြွေသင့်မည်၊- သင်
 ၏ ထာဝရဘုရားထိုက်၎င်း၊ သင်မြို့စေတီရာ၌၎င်း၊
 ထာဝရဘုရားသည် သင့်အပေါ်မှာ မိထာ

ရောက်စေခြင်းငှါ မိမိတော်မူမည်၊ သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်၌ သင့်ကိုကောင်းကြီး မိထာပေးတော်
 • စုမည်၊- သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏ပညတ်တော်ထိုက်စောင့်၍ ထမ်းတော်
 ထိုထိုက်လှောင်၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုသည်ထာ
 တိုင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်မူ သင့်မြို့စေသော
 ၁၀ အမျိုးအစည်အပြစ်ဖြစ်စေတော်မူမည်၊- သင်
 သည်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ဖြင့်ပေါ်ပေါ်
 ထရတ်ခြင်းကို ခံရသည်ထူ၊ ထူမျိုးသပ်သိမ်းထို
 သည်သိမြင်၍၊ သင့်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်၊-
 ၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးခြင်းငှါ၊ တိုး
 ထေးထိုအားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ ဥဇ္ဈာ
 ပဉ္စမည်၊ သားသို့၊ တိရစ္ဆာန်အတိုးအပွား၊ မြေ
 အသီးအနှံ ချားကို ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်၊-
 ၁၂ ထာဝရဘုရားသည်၊ အမြန်တန်ဖွဲ့သင်၏ပြည်၌
 မိုက်၊ ခြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်မြို့စေရာရာ၌
 ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားထိုက်
 ထည်ထူသော မိုက်ကောင်းကင်ကို စွင့်တော်
 စုမည်၊ သင်သည် ထူမျိုး ချားထိုအား ချောငှါရ
 သော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်၊ သူထိုသည် သင့်အား
 ၁၃ ချောငှါရသောအခွင့်မရှိရ၊- ထာဝရဘုရားသတိ
 သင့်ကို အမြဲမမြင်စေဘဲ၊ ခေါင်းမြင်စေတော်မူ
 ထခြင်း၊ သင်သည်ထောက်၌ မနေရဘဲ၊ အပေါ်၌
 ထာနေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်၊ ထနေ့ ငါဆင့်
 ဆိုသော၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 ပညတ်တော်ထိုက်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ နားထောင်
 ၁၄ လှောင်၎င်း၊- ထနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော စကားတော်
 ထမ်းမှထွက်၍ ထက်တက်၊ ထက်တက်သို့
 ထွက်၊ အပြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ ထိုက်
 ၍ ဝတ်မပြုဘဲနေလှောင်၎င်း၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူး
 တော်ကို ခံရလိမ့်မည်၊
 ၁၅ ထနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏ရင်ထိုး၌ တော်မူထက် ထိုက်စို
 ထိုက်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ စကားတော်ကို နားမ
 ထောင်လှောင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်ထံတော်
 ၁၆ သောကျိန်ခြင်း အမိထာချားဟူစကား၊- သင်
 သည်မြို့၌ အမိထာမြို့ထိမည်၊ တော၌ အမိ
 ၁၇ ထာမြို့ထိမည်၊- ဖြစ်တောင်း၎င်း၊ ခုန့်နယ်
 ၁၈ သောခွက်၎င်း အမိထာမြို့ထိမည်၊- ထာ
 သိုး၊ အားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံ အားဖြင့်၎င်း၊
 သိုး၊ နွား၊ အမီး၊ အရွားအားဖြင့်၎င်း အမိထာမြို့

၈၈ ထိန်မည်- မိမိထိန်ထဲသို့ ဝင်သော အခါ အမတ်
 ၈၉ ထာမြီလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ အမတ်
 ၉၀ မြီလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ပြု မိသော
 ၉၁ စုစုမိတ် အပြစ်ကြောင့်၊ အထွင် အမြန် ပျက်စီး
 ၉၂ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ပြုထေရာ
 ၉၃ ရာ၌ ကျန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့
 ၉၄ ကိုသင့်အပေါ်မှာသက်ရောက်စေတော်မူမည်-
 ၉၅ ထင်သွား၍ ဝင်စားထတံသောပြည်မှသုတ်သင်
 ၉၆ ပတ်ရှင်း၊ တော် မမူမှီတိုင် အောင်၊ ကာထနာကို
 ၉၇ ထင်၌ စွဲစေတော် မူမည်- ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၈ သင့်ကို တူထား၊ ဖွားနား၊ ဝေခက်နား၊ ခရုရနာ
 ၉၉ ခြင်္သေ့၊ ထားထေး၊ ထေထိ၍ အပင် သေထေး၊
 ၁၀၀ အရည်ယို၍ အပင် သေသေးခြင်္သေ့ ဝါထိခတ်
 ၁၀၁ တော်မူ၍ သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ထို
 ၁၀၂ ထေးတို့သည် ထိုကံ ကြလိမ့်မည်- သင့် ခေါင်း
 ၁၀၃ ပေါ်မှာမိုဏ်း၊ ကောင်းကင်သည် ကြေးဝါးကိုသို့
 ၁၀၄ ၎င်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံ ကဲ့သို့ ၎င်း ခြစ်
 ၁၀၅ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေရာ
 ၁၀၆ ပြည်၌ ရွာသော မိုဏ်းရေကို မြေမှန်း၊ ဝံ့ခြစ်စေ
 ၁၀၇ တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊
 ၁၀၈ ထင်အပေါ်မှာကျရလိမ့်မည်- သင်၏ရန်သူရွှေ
 ၁၀၉ ဖွားထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဝါထိ ပေးတော်
 ၁၁၀ မူမည်၊ သင်သည်တလမ်းတည်းဖြင့်သူတို့မှီရာ
 ၁၁၁ တို့သွားသော်လည်း၊ ထမ်း စုစွမ်းသွယ် ဖြင့်သူ
 ၁၁၂ တို့ရွှေမှပြေး၍၊ မြေပေါ်မှာမြီသောအတိုင်းတိုင်း၊
 ၁၁၃ အပြည်ပြည်သို့ ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်- သင်
 ၁၁၄ ၏အသေကောင် သည် မိုဏ်းကောင်းကင် ငှက်၊
 ၁၁၅ တောသား၊ ခဲခားစုတို့ ခြစ်ရ လိမ့်မည်၊ ထိုတိ
 ၁၁၆ မိန့်တို့ကို အဆယ် သူမျှ မမောင်းရ- ထာ
 ၁၁၇ ဝရဘုရားသည်သင့်ကို ဖဲဂုဏ္ဍုလအနာမိမ့်၊ မြင်း
 ၁၁၈ ထမိုက်နား၊ ဝဲနား၊ မပျောက် နှိုင်းသော ထားနား
 ၁၁၉ ခြင်္သေ့ ဝါထိ ခတ် တော် မူမည်- ရွှေသော အနား၊
 ၁၂၀ ချက်မိ ကန်းသောအနား၊ မိန်းမော တွေဝေသော
 ၁၂၁ အနား ခြင်္သေ့ ဝါထိ ခတ် တော်မူ၍- ချက်မိ ကန်း
 ၁၂၂ သောသူသည် မှောင်မိုက်၌စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊
 ၁၂၃ ထင်သည်မှန်းတည့် အမြဲနိဗ္ဗာန်ပင်စမ်းသပ်ရလိမ့်
 ၁၂၄ မည်၊ သင်ပြုသောအမှု၌မအောင်ဘဲ၊ ညည်းဆဲ
 ၁၂၅ ခြင်း၊ ထုယူခြင်းကိုသာခံရလိမ့်မည်၊ အဆယ်သူ
 ၁၂၆ ချွေမကယ် တင် ရ- မိဖွားနှင့် ထက် ထပ် ပြီးသော်
 ၁၂၇ ထည်၊ အခြားသောသူသည်ပေါင်းစောင်ရလိမ့်
 ၁၂၈ မည်၊ ထိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း၊ ကိုယ်တိုင်မ
 ၁၂၉ နေရ၊ ဓမ္မာ ဥယျာဉ်ကို မိုက်သော်လည်း၊ ဓမ္မာ

၁၃၀ သီးကို မဆွတ် မထူရ- သင့် နွားကို သင့် ချွတ်
 ၁၃၁ မှောက်၌ ထက်၍ ဆေးသော်လည်း၊ သင့်ကိုယ်
 ၁၃၂ တိုင်မစားရ၊ သင့်မြို့ကို သင့်ရွှေမှောက်၌ အမှိုက်
 ၁၃၃ အထက်ထူသွားပြီးမှ၊ နောက်တခန့်ပြန်၍မဟေ
 ၁၃၄ ရ၊ သင့်သို့တို့ကို သင့်ရန်သူ၌ ထပ်သော အခါ၊
 ၁၃၅ ကယ် နှုတ်သောသူမပေါ်မမြီရ- သင့်သားတို့
 ၁၃၆ တို့သည် သူတပါးထက် သို့မရောက်၍၊ သင့်ချွတ်
 ၁၃၇ မိမိသည် တနေ့လုံး မျှော် ကြည့် ထွက် အားထုန်
 ၁၃၈ လိမ့်မည်၊ သင့်လက်သည် လည်း၊ ခွန်အားမရှိ
 ၁၃၉ ရ- သင်မသိ မကျွမ်းသော လူမျိုးသည် သင့်နေ
 ၁၄၀ ရာပြည်၏ အသီးအနှံ ကို၎င်း၊ သင်ထုပ်ဆောင်၍
 ၁၄၁ ရသော ဥဇ္ဈာကို ၎င်း စား လိမ့် မည်၊ သင်သည်
 ၁၄၂ ဩဇာမိမ့်ဝံ့စက်ခြင်းကိုသာ အစည်မပြတ်ခံရ
 ၁၄၃ လိမ့်မည်- ထိုသို့ကိုယ်တိုင်အောင်မြင်သော အမှု
 ၁၄၄ ကြောင့်၊ သင်သည်အဓွန့်ခြင်ရလိမ့်မည်- ထာ
 ၁၄၅ ဝရဘုရားသည် သင့် ဖူးနှင့် ခြေထောက် မထား
 ၁၄၆ ခြေဝါးမှ ခုတ် ဥဇ္ဈာင်း၊ ထိပ် တိုင် အောင်၊
 ၁၄၇ ပျောက်နှိုင်းသောအနာမိမ့်၊ ခြင်္သေ့ ဝါထိခတ်တော်
 ၁၄၈ မူမည်၊
 ၁၄၉ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်မြီးခြောက်သောရှင်
 ၁၅၀ ဘုရင်ကို၊ သင်နှင့်သင့်တိုးထားတို့ မထိမကျွမ်း
 ၁၅၁ သွားသောလူမျိုး မှီရာသို့ ဆောင်သွား၊ တော်မူထ
 ၁၅၂ ခြင်္သေ့၊ သင်သည် အခြားတပါးသော ဘုရား၊ ထစ်
 ၁၅၃ ထားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်
 ၁၅၄ မည်- ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆောင်သွား
 ၁၅၅ တော်မူသော အပြည် ပြည် တို့၌၊ သင်သည်စံ
 ၁၅၆ ဩဇာ ရာ၊ ဝံ့ခြင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ ရာ ခြစ် လိမ့် မည်-
 ၁၅၇ သင်သည် ဗုဒ္ဓ၊ ရွာသော မျိုး နေရာကို ထယ်သို့ ထူ
 ၁၅၈ သွား၍၊ ဂျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက် ခားသော
 ၁၅၉ ကြောင့်၊ နည်းသောစပါး ကို သိမ်းရလိမ့်မည်-
 ၁၆၀ ဓမ္မာ ဥယျာဉ်တို့ကို မိုက်၍ ပြုစုသော်လည်း၊ မိုး
 ၁၆၁ ဖွားကိုက်ခားသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင်ဓမ္မာသီး
 ၁၆၂ ကိုမဆွတ်ရ၊ ဓမ္မာရည်ကိုလည်း မသောက်ရ-
 ၁၆၃ သင့်နေရာအရပ်ရပ်၌ သံလွင်ပင်မြီသော်လည်း၊
 ၁၆၄ အသီးမမှည့်မှီ ကြွေ သောကြောင့်၊ သင် ထည့်
 ၁၆၅ သံလွင်ထဲနှင့် ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ- သားတို့ ထို
 ၁၆၆ ရွာမြင်သော်လည်း၊ သူတို့နှင့်မပျော် မရွှေရ-
 ၁၆၇ ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်- သင့်နေ
 ၁၆၈ ရာပြည်၌ သစ်ပင်ရှိသမျှ၊ မြေ အသီး အနှံ မှီသ
 ၁၆၉ မှုကို ဂျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက် ခား ကြ လိမ့်
 ၁၇၀ မည်- သင်နှင့်အထူ နေသောတပါးအမျိုးသား
 ၁၇၁ ထည်မြင့်ထွက်၊ သင့်အပေါ်သို့တက်လိမ့်မည်။

ဆင်စုကား၊ စောက်သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်-
 ၈၇ ထူသည် ထင်စား၊ နှော ငှါးသော စွန့် မှီလိမ့်
 စည်း၊ ဆင်စုကား၊ ထူးသား၊ နှော ငှါးသော စွန့်မ
 မှီရသည့်သင်္ခါ၊ ဖြစ်၍၊ ထင်သည် စေပြီးဖြစ်
 ၈၈ လိမ့်မည်- ထင် နှံ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 ထား တော် စု သော မိရင် ထုံးစွဲ ချစ် တရားကို
 စောင့် ရှောက်ခြင်း၊ ငှါ၊ ထင် ထည် စကား တော်
 ကို နား၊ မထောင် သော့ ကြောင့်၊ မထွက်စီးမှီတိုင်
 စောင့်၊ ဤ ကျန်ခြင်း၊ စေတီထာ မှီ သမ္ဘာထိုသည်
 ထင်္ဂစေတီမှာသက်သောလျက်၊ ထင်္ဂကိုလိုက်
 ၈၉ ဖြစ်တို့ထွက်မြဲကြလိမ့်မည်- ထင်္ဂစေတီ၌၎င်း၊ ထင်္ဂ
 စေတီ၊ စေတီထံ စေတီ၌၎င်း၊ စေတီမပြတ်မှီမိတ်
 ထကွကား၊ စေတီထံသော အမှုဖြစ်ကြလိမ့်မည်-
 ၉၀ ထင်သည် ဥ ခြာ ကြွယ်ဝသော စေတီ၊ ဝမ်းမြောက်
 နှစ်ထန်းသော မိတ်နှင့် သင်္ခါ ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရား၏ စေတီတော်ကို မထောင် မရွတ်သော့
 ၉၁ ကြောင့်- ထာဝရဘုရား၊ စေတီတော် စုသော
 ရန်သူ၏ စေတီကို၊ ထင်သည် ရွတ်ထိပ်ခြင်း၊ ရေ
 ငတ်ခြင်း၊ စေတီထံစေတီ၌၎င်း၊ နှင့်တကွ၊
 စေတီရာ၌ ဆင်းရဲ ခြာ စောင့်ရွတ် ရ လိမ့်မည်၊
 ထင်သည် မထွက်စီးမှီတိုင်စောင့်၊ သင်္ဂထည်ပင်း
 နှိတ်ထမ်းထိုးကိုတင်ထား တော်စုမည်-
 ၉၂ ဤ ထင်ထံ ရွတ်တတ်သကဲ့သို့ ထွက်မြဲသော ထူ
 ၉၃ ဖြစ်၊ ကြမ်းတမ်းသော ရွတ် နှာ နှင့်မြည့် နံ့ကျက်၊
 စေတီထံကြီးသူကို မမြဲသော၊ စေတီထံထံ သူကိုမ
 ထနား ထတ်သော ထူဖြစ်၊ ဝေးသော စေတီ၊
 မြေကြီးစွန်းမှ ထာဝရဘုရားထည် ခေါ်၍၊ ထင်္ဂ
 ၉၄ ကိုထိုက်စေတော် စု မည်- ထင်သည် မထွက်စီး
 မှီတိုင်စောင့်၊ ထိုရန်သူသည် သင်္ခါသို့၊ သင်္ဂထံ၊
 နှာထင်၊ မြေထမ်း၊ စေတီကို ဓားရလိမ့်မည်၊
 ထင်္ဂကိုမထွက်စီးမှီတိုင်စောင့်၊ ထင်္ဂစေတီ၊ စေတီ
 ရည်၊ ထီး၊ သီးနှား၊ စေတီကို သင်္ဂအပိုမထွက်
 ၉၅ မထားရ- သင်္ဂနေရာ ပြည် စေတီထို၌ သင်္ဂ ကိုး
 ဓားသော မြို့မိုး၊ မြင့်မြင့်သော မြို့မိုး၊ ထိုသည်မ
 ပြုမကွမှီတိုင်စောင့်၊ ထင်္ဂနေရာ မြို့ မှီ သမ္ဘာထိုကို
 ပိုင်းထားလိမ့်မည်၊ သင်္ခါဘုရားသခင် ထာဝရ
 ၉၆ ဘုရားပေးတော်စုသော ပြည်စေတီရပ်ထို၌၊ မြို့
 မှီသမ္ဘာထိုကို ထည်း၊ ပိုင်းထားလိမ့်မည်- ထိုသို့
 ပိုင်းထား၍၊ ရန်သူသည် ကျည်း ကျပ် စေသော
 ၉၇ စေတီ၊ ကိုယ်ရပ် သွေးထည်း၊ တူသော၊ သင်္ခါ
 ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ပေးတော် စုသော
 ထားထိုးထိုက် စေတီကို ထင်္ဂဓားရလိမ့်မည်-

၈၈ သင်္ဂနေရာ မြို့ထိုကိုရန်သူ ပိုင်းထား၍ ကျည်း ကျပ်
 ၈၉ စေ သော စေတီ၊ စေ ကျွန် နှံ၊ ထံ ထိပ် စေ သော
 ထောင့်သားသည်၊ ဓားစရာ စေ ကျွင်းမကျန် ကြွင်း
 ထောင့်ကြောင့်၊ မိမိသား ထိုးစံ စေတီကို ဓားရ
 ဆော်သည်၊ မိမိညီစစ်ကို၊ မိမိရင် နှင့်မြို့သော
 စေတီ၊ ကျန် ကြွင်းသော သားထိုး ထိုကိုမ
 နာလိုသော မိတ်မြို့၍၊ ထိုစေတီကို သူထိုစေ၊
 ၉၀ ဝေ မပေးထဲ ဓားလိမ့်မည်- သင်္ဂနေရာ မြို့ထိုကို
 ၉၁ ရန်သူ ပိုင်းထား၍ ကျည်း ကျပ်စေသော စေတီ၊ စေ
 ကျွန် နှံ၊ ထံ ထိပ် စေ သော မြို့၊ မြေကို မနင်း နံ့သော
 မိမိသည် ထည်း၊ ဓား စရာ စေ ကျွင်း မမြို့သော့
 ကြောင့်၊ မိမိရင် နှင့်မြို့သော ထင်း၊ မိမိသား ထိုး၊
 မိမိ ဝမ်းထဲက ထွက် သော စေတီ၊ မိမိ ရွာ မြို့
 သော သူငယ်ထိုကို မနာလိုသော မိတ်မြို့၍၊ မိမိသူ
 ၉၂ ငယ်ကို ထိတ်စိတ်ရွာ ဓားရ လိမ့်မည်- သင်္ခါ
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဘုန်းကြီး၍
 ကြောက်မက်ရွတ်သော နာမတော်ကို ကြောက်
 စေခြင်း၊ ငှါ၊ ဤ ကျမ်း၊ ဓာတ် ရေး ထား သော၊ ဤ
 စာရားတော် စကား ထေရ်၊ နံ့ထိုကို ထင်သည်မ
 ၉၃ ကျင့်မစောင့်ထဲ နေကျင်း- ထာဝရ ဘုရားသည်၊
 ထင်္ဂရသောစေတီ၊ သင်္ဂစေတီ၊ စေတီထံရသော
 ထေးထိုကို၊ စေတီသောစေတီ၊ စေတီ
 ကြီး၍ မြို့သောစေတီ၊ စေတီမြင့်၊ ဖြစ်မြို့သော
 ၉၄ ရောဂါဝေ နာမြစ်စေတော်စုမည်- ထိုမှတပါး၊
 ထင် ကြောက် တတ်သော အဝတ္ထုပြည်၏ စေတီ
 ရောဂါမြို့သမ္ဘာထိုကို၊ သင်္ဂစေတီမှာသက်ရောက်
 စေတော်စုသဖြင့်၊ ထင်္ဂထိုစေတီရောဂါထိုသည့်
 ၉၅ နှုတ် ကြလိမ့် မည်- ထိုမှ တ ပါး၊ ဤ ပညာရှိ
 ကျမ်းဓာတ်ရေး၍ မထားသော စေတီရောဂါသော
 ဥပါတ်မြို့သမ္ဘာထိုကို၊ ထင်သည် မထွက်စီးမှီတိုင်
 စောင့်၊ သင်္ဂ စေတီမှာ ထာဝရ ဘုရား ထတ်
 ၉၆ ရောက် စေတော် စုမည်- သင် ထည် စေတီ စေ
 တွတ်စား မြင့် မိုက်၊ ကောင်းကင် ကြွယ် ကဲ့သို့
 ချား ဆော်သည်၊ သင်္ခါ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ၉၇ ဘုရား ၏ စကား တော် ကို နား၊ မထောင် သော့
 ကြောင့်၊ နည်း၊ နည်း၊ မြစ်ရ လိမ့် မည်- သင်္ဂ ကို
 ကျေးဇူးပြု၍ ချားပြား စေသော စေတီ၊ ထာဝရ
 ၉၈ ဘုရားပေးတော်စုသော သည်နည်းထူ၊ ထာဝရ
 ကိုကျက်စား၍ စေတီ၊ နည်းစရာ စေတီ၊ ပေးတော်စု
 တော်စုသဖြင့်၊ ထင်္ဂသား၍ ဝင်ဓား ထေရ်သော
 ပြည်ထဲက၊ ထင်သည် ထုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း
 ၉၉ ထို ရောက် ရလိမ့် မည်- ထာဝရ ဘုရား သည်

ထည်း၊ ခြေကြီးစွန်းတဖက်မှသည်တဖက်တိုင်
 စောင်းလှူမျိုးမပေါင်းတို့တွင်သင့်ကိုထရပ်ရပ်
 ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်နှင့်သင့်အိုးအေး
 ထိုမသိဘူးသော၊ စံပြား၊ တပါး၊ သော ဘုရား၊
 သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုရ
 ၈။ လိမ့်မည်၊-ထိုလူမျိုးတို့တွင်သင်သည်သက်သာ
 ခြင်းမရှိဘူး၊ နေရာမကွာ၊ နှစ်လုံးတုန်လှုပ်ခြင်း၊
 ဓမ္မဗျာဓိတော်မူသော၊ ကုန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ စေ
 ကြောင်းကိုထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသဖြင့်၊
 ၉။ သင်သည်ထသက်ဆုံးလှသည်ဖြစ်၍၊ နေ့ ညညီ
 မပြတ် မိုးမိမ့်လျက်၊ သေသေးနှင့် လွတ်မည်မ
 ၁၀။ လွတ်မည်ကိုမသိဘဲလျက် နေရလိမ့်မည်၊-သင်
 စံ မိတ် နှစ်လုံး ထဲ မှာ ကြောက် နှံ့ ရ သောစ
 ကြောင်း၊ သင့် ဓမ္မ ဗျာဓိ နှင့် မြင် ရ သော စ ရာ
 ကြောင့်၊ နံနက်ထမိန့်၌သင်က၊ ညညီရှောက်ပါ
 စေဟူ၍၎င်း၊ ညညီထမိန့်၌နံနက်ရောက်ပါစေဟူ
 ၁၁။ ခြံငင်ဆုတောင်းရလိမ့်မည်၊- ထိုလမ်းကိုနောက်
 တစ်ဖန်သင်မမြင်ရလှမိန့်တော်မူသောလမ်းမြင့်၊
 ထာဝရဘုရားသည် တပန်သင်ကိုဆဲဂုဏ်ပြည်
 သို့သင်္ဘောနှင့်သို့ထောင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုပြည်
 တွင် ကျွန်သောကြား၊ ကျွန်မိစ္ဆ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊
 ရန်သူတို့၌ရောင်း ကြလိမ့်မည်၊ သို့ရာတွင်၊ စ
 ထထံသုမ္မာ သင့်ကို မဝယ်လိုဟု၊ ဣသရေလလူ
 ချားတို့ကိုထောပြောထေ၏။

၂၉

• ဤခန္ဓာကား၊ ဖောရပ်ထရပ်၌ ထာဝရဘုရား
 ထည် ဣသရေလလူမျိုး နှင့် ပြုတော် မူ သော
 ပရိညည်မှတပါး၊ မောတပြည်၌ မောခန္ဓာသည်
 ထိုလူမျိုးနှင့်ပရိညည် ပြုစေ ခြင်းငှါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားမှာထာဝရတော်မူသော ပရိညည် စကား
 ထော်မြစ်သတည်း။
 ၂။ တစ်ဖန် မောခန္ဓာသည် ဣသရေလလူမျိုး သား
 ထပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဆဲ
 ဂုဏ်ပြည်မှာ စာရောဘုရင်၌၎င်း၊ သူ၏ ထွန်စ
 ပေါင်းတို့၌၎င်း၊ သူ၏ပြည် တရှောက်လုံး၌၎င်း၊
 သင်တို့ ဓမ္မဗျာဓိတော်မူသော မှာ တည်း၊
 ၃။ ဟူသော၊- ကိုယ်ဓမ္မ ဗျာဓိ မြင်သော၊ ထွန်
 ကြိုးစွာသောစုံစမ်းခြင်းစေ၊ ထွန်ကြိုး သော
 မှီမိတ်ထကွ ကော၊ ထူးထန်းသော တန်ခိုး မှား
 ၄။ ကိုသင်တို့သည် မြင်ရကြပြီ၊- သို့သော်လည်း။
 ၅။ သည် နှိုင်းသော နှစ်လုံး၊ မြင် နှိုင်းသော မှက်
 မီးကြား နှိုင်းသော နား ထို့ကိုယနေ့တိုင်သော၊

• ထာဝရဘုရားသည်ပေးတော်မူသော၊- စံနှစ်
 ထေး၊ စာယ် ပတ် ထုံး၊ သင်တို့ ကို တော နှံ့ ငါ့
 စောင်းတော်မူပြီ၊ သင်တို့ထဝတ်သဉ်းမတောင်း
 မနှစ်၊ သင်တို့စီးသောခြေနှင့်၊ ထည်း၊ ပဌထီး-
 ၈။ သင်တို့သည်ရန်ကိုမစား၊ မျှော်ရည်နှင့်သေရည်
 ထေရက်ကို မသောက်ဘဲ နေသောကြောင့်၊ ထာ
 ဝရ ဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘုရားသ ခင် ဖြစ်
 ၉။ ကြောင်းကို သိရ၏၊- သင်တို့သည် ဤ ထရပ် သို့
 ရောက်သောစခါ၊ တေ့ဘုန်ရှင်ဘုရင်မှီထုန်း၊
 မာရှန်ရှင် ဘုရင် ဩဃာ တို့သည် ငါတို့ ကို စစ်
 တိုက်ခြင်းငှါထွက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့သည်သူတို့
 ၁၀။ ကို လုပ်ကြံ၍၊- သူတို့ ပြည်ကို သိမ်းယူ ပြီးမှ၊
 ရုဗင်လူမျိုး၊ ဂဏ်လူမျိုး၊ မနာရှေလူမျိုး တဝက်၌
 ၁၁။ ပေး ထေ၏၊- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့ ပြုစေ ရာရာ၌
 စောင်းနှိုင်းမည် စကြောင်း၊ ဤပရိညည်စကား
 တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ကျင့်ကြစေ။

••••• သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်
 နှင့်ယနေ့ ပြုတော်မူသောသဉ္ဇာကိုသင်သဉ်းခံ၍၊
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့် ပရိညည်
 ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကိုကိုယ်တော်စံ လူမျိုးထရာ
 နှံ့ယနေ့ခန့် ထားတော်မူစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထထက်
 ကမိန့်တော်မူ၍၊ သင်၏ထေထာမြတ်၊ ဣသရေလ၊
 ထာကုပ် တို့ထား၊ ကျန် ဆိုတော်မူသည်ထတိုင်း၊
 သင်၏ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူစေခြင်းငှါ၎င်း၊
 သင်တို့လူမျိုးထွန်ယံ၏အကဲအမှု၊ ထသက်ကြီး
 သူ၊ မင်းထရာမှီ၊ ဣသရေလလူမျိုး၊ သောကြား၊
 မိစ္ဆာ၊ သူငယ်၊ ထင်းစုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူ
 ၅၀။ မှတ် တပ်၌ မှီသမျှ ထော သူတို့ သည်၊ သင်တို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ယနေ့ရပ်
 ၅၁။ နေကြ၏၊-ထိုမှတပါး၊ ဤပရိညည်၊ ဤသဉ္ဇာကို
 ၅၂။ သင်တို့ နှင့်သာ ငါပြု သည် ထက် မက၊- ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ယနေ့ရပ်
 နေသောသူတို့နှင့်၎င်း၊ ငါတို့ထွန်ယနေ့မပါသော
 ၅၃။ သူတို့နှင့်၎င်းငါပြု၏၊- သင်တို့သည်ဆဲဂုဏ်ပြည်
 ၌ပေါင်းစော်သောသူ၊ ခရီးသွား၍လမ်း၌ ဘွေ
 ၅၄။ ကြံ သော လူမျိုးတို့ကို သင်တို့သိကြ၏၊-သူတို့၌
 မှီသော၊ စက်ဆုပ် ရှိခွာစွယ်သောသစ်သားရပ်
 တု၊ ကျောက်ရပ်တု၊ ရွှေရပ်တု၊ ငွေရပ်တုတို့ကို
 ၅၅။ မြင်ကြပြီ၊- ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံ
 တော်မှ ထွဲရှောင် ခွင့်သော သဘော မှီလျက်၊ ထို
 လူမျိုးတို့၏ဘုရားမှားထံသို့သွား၍ဝတ်ပြုထော
 ယောကြား၊ မိစ္ဆာ၊ ထေ့ထေ့၊ ထန် ထေ့ထေ့

ဆည်သင်တို့တွင်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ခါးစွာသော
 ၈။ ထည်သင်တို့တွင် ပေါက်မည်ဟူ၍၎င်း- ထိုသို့
 သောသုသညံအကျိန်ခြင်းစကားကိုကြားသော
 စခါ၊ မိတ်ပိုင်မာသည် အထိုင်၊ ငါကျင့်၍ ရေ
 တော်ခြင်းအပေါ်၌ထပ်မူခြင်းကိုထပ်ဆင့်သော်
 ထည်း၊ ချမ်းသာရမည်ထု မိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ကို
 ၁၀။ ခြိမ်း-ထိုသူကိုထာဝရဘုရားနှစ်မြှောက်တော်မူ၊
 အပြစ်ရှိသည်ထု ထင်လွယ်သောမိတ်၊ အဓမ္မ
 တော် အမြှန် မီးပိုး ထွက်၍၊ ဤကွမ်း၊ စာ၌ ရေး
 ထားသော အမေဇာသ ခြံသမျှ ထိုသည် ထိုသူအ
 ပေါ်မှာ တည်နေကြလိမ့်မည်၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၁၀။ နှံ့ချေတော်မူလိမ့်မည်၊- ဤပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌
 ရေးထားသော ပရိညဉ် အမေဇာသ ခြံသမျှထို
 နှင့်အညီ၊ ထိုသူကိုအသရေထအမျိုးအနွယ်အ
 ပေါင်းတို့ထဲက၊ ထာဝရ ဘုရားနှုတ်၍၊ အပြစ်
 ၁၁။ ပေးပို့ရာသွားတော်မူလိမ့်မည်၊- သုနေရာအ
 ၁၂။ ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၊ ဓါတ်ခတ်တော်မူသောအ
 နာရာဂါသေးဥပါတ်တို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား
 သည်ပေါသအဓမ္မတော်ထွက်၍၊ ဖောက်ဖျက်
 တော်မူသောသောပုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဝမာ
 ၁၃။ မြို့၊အေတိုင်မြို့တို့ဖြတ်ရကဲ့သို့၊တပြည်လုံးကို
 ကန်နှင့် မီးကျွမ်းထောင်သောဆားသက်သက်
 ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မကြုံ၊ အသီးအနှံမသီး၊ မြက်ပင်မ
 ပေါက်ကြောင်းကို၎င်း၊ သင်တို့နောက်မှာ ဖြစ်ထ
 တုံသော သင်တို့အမျိုးသား၊ ဝေးသောအရပ်မှ
 ထာသော တပါး အမျိုးသား ထိုသည် မြင်ကြ
 ၁၄။ သော အခါ၊- ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ အ
 ထယ်ကြောင့် ဤသို့ပြတော်မူသနည်း၊ ဤပြင်း
 စွာသော အဓမ္မတော်အမြှန်ကား၊ အထယ်သို့
 နည်းထု၊ ထု အမျိုးမျိုး ထိုသည် မေးမြန်းကြ
 ၁၅။ လျှင်း- သုတပါးတို့က၊ ထိုသူတို့၏ တိုးတေးတိုး
 ကိုး ကွယ် သော ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား
 ထည်သူတို့ကိုအရတ္တိပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော
 အခါ၊ သူတို့နှင့် နှံ့တော်မူသော ပရိညဉ်ကို
 ၁၆။ သူတို့သည် စွန့်ကြသောကြောင့်၎င်း၊- အထက်
 ကသူတို့မသိ၊ သူတို့အား အထယ်အရာကိုမျှ မ
 ပေးသော၊ အခြား တပါးသော ဘုရားတို့အား
 ၁၇။ ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ကြသောကြောင့်၎င်း၊- ဤမည်
 သော ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမေဇာသ ခြံ

ထမျှ ထိုကို၊ ဤပြည်၌ ထင်ရောက်အခြင်း၊ ဤ၊
 ထာဝရဘုရားသည် အဓမ္မတော်ထွက်သဖြင့်၊-
 ၁၀။ ပြင်းစွာ သော ပေါသ အဓမ္မတော် အမြှန်ကားကြီး
 ထွက်၊ သူတို့ပြည်ထဲက၊ သူတို့ကို နှုတ်ပယ်၍၊
 ထနေ့ ထိုင်စေသံ အခြား တပါးသော ပြည်သို့
 နှင် ထုတ်တော်မူ သည် ထု ပြန် ပြောကြ လိမ့်
 ၁၁။ မည်း-မထင်ရှား သော အရာ ထိုသည်၊ ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အငန်းအတာဖြစ်
 ကြ၏၊ ခေတ်ပြတော် မူသောအရာထိုသည်၊ကား
 ထအစည် မပြတ် ငါတို့နှင့် ငါတို့ သားသမီးဈာ
 ထို၏ အငန်း အတာ ဖြစ်၍၊ ဤပညတ်စာရာ
 စကား အလုံး နုံတို့ကို ခေါ်၍ ရှောက်ရမည် အ
 ကြောင်းတည်း။

၃၀

၀။ သင့်ရှေ့၌ ငါထား၍ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသမျှ
 သောအရာတည်းဟူသော၊ကောင်းကြီးမေဇာသ
 နှင့်ကျိန်ခြင်းအမေဇာသတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ
 ရောက်၍၊ သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား
 သည်သင့်ကိုနှင် ထုတ်တော်မူရာအပြင်ပြည်ထို
 ၁။ နှံ့ထိုအရာတို့ကိုစောင်းစေလျက်၊-သင်၏ဘုရား
 ထခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ထ
 နေ့ငါမှာ ထားသမျှအတိုင်း၊ သင်နှင့် သားသမီး
 ထိုသည်စကားတော်ကို မိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့
 ၂။ နားထောင်လျှင်၊- သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည်၊သင်ခံရသောသိမ်းသွားခြင်းအမှု
 ကိုကုန်စေမည်အကြောင်း၊သင့်ကိုသနားသဖြင့်
 တဖန်ပြန်လာ၍၊ အယက်ကအရပ်ရပ်နှင့်ထုတ်
 ရာအပြည်ပြည်တို့မှသိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်၊-
 ၃။ သင် ၏ လူ အမျိုး ထိုသည် မိုက်၊ ကောင်းကင်
 စောက်၊ အဝေး ဆုံးသော အရပ် သို့ နှင် ထုတ်
 ခြင်းကိုခံရသော်တည်း၊ ထိုအရပ်မှသင်၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရ ဘုရား သိမ်းယူဆောင် ခဲ့တော်မူ
 ၄။ လိမ့်မည်၊-တိုးတေးတိုးဝင်စားသောပြည်သို့တ
 ခန့်ဆောင်ခဲ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်ဝင်စားရ
 လိမ့်မည်၊ထိုအခါကျေးဇူးပြုတော်မူပြန်သဖြင့်၊
 ၅။ တိုးတေး ဈာ၊ ထိုထက် သင့် ကိုသာ၍ ဈာအစ
 ၆။ တော်မူလိမ့်မည်၊- သင်သည် အသက်ရှင်မည်
 အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား
 ကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့နှစ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်နှစ်
 ၇။ လုံးနှင့်သင့်အမျိုး ၏နှစ်လုံး အရေဈာကို တိုး
 ၈။ ပြတ်တော်မူလိမ့်မည်၊- သင်၏ရန်သူတည်းဟူ
 သော၊ သင့်ကိုရန်၊၍ဗြည်၊ဆဲသောသူတို့အပေါ်

၌ထည်၊ထထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောကျိန်ခြင်းအမိ
 ထာ၌ သမ္မာ ထိုကို သက်ရောက်စေတော်မူလိမ့်
 ၈ မည်-သင်သည်ပြန်လာလျက်၊ထာဝရဘုရား၏
 စကားတော်ကိုနားထောင်၍၊ သနေ့ငါမှာထား
 သမ္မာသောပညတ်တော်ထိုကိုစောင့်ရှောက်လိမ့်
 ၉ မည်- သင်သည် သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍၊ဥပညတ္တိ
 ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော စီရင်ထုံး ဖွဲ့တော်မူ
 ချက်ထိုကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့မိတ်နှစ်ထုံးအ
 ကြွင်း ခဲ့ပြန် သာလျှင်၊ သင်ပြုလေရာရာ၌
 စောင့်မည်အကြောင်းနှင့်၊ သင်၏သားသမီး၊တိ
 မိန္ဒာန်၊ အသီးအနှံ ထုံး ပွားများပြားမည်အ
 ကြောင်းကိုစီရင်၍၊ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူ
 လိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ထိုးတေး
 ထိုး၌အားရဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၌အားရ
 ဝမ်းမြောက်၍၊ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်
 မည်၊
 ၁၁ သနေ့ ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်
 သည်၊ သင်နားမထည်မှိုင်းသောတရားမထုတ်-
 ၁၂ သင်နှင့်ဝေးသည်မထုတ်၊ တရားတော်ကိုငါထို့
 သည့်နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
 ကောင်းကင်သို့ အတယ်သူတက်၍၊ ငါထို့ထံ
 ထို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟုမေးစေပြင်းငှါ၊
 ၁၃ ကောင်းကင်၌ရှိသည်မထုတ်- တရားတော်ကို
 ငါထို့သည် နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အ
 ကြောင်း၊ ပင်လယ်ကို အတယ်သူကူး၍၊ ငါထို့
 ထံထို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟုမေးစေခြင်းငှါ၊
 ၁၄ ပင်လယ်တဖက်၌ရှိသည်မထုတ်- တရားတော်
 သည် သင်စောင့်ရှောက်မှုရာ သင်နှင့် အလွန်နီး
 ၏၊ သင်၏ နှုတ်၌၌၌၊ သင်၏နှစ်လုံး၌၌၌-
 ၁၅ ကြည့်ပါတော့၊ အသက်ရှင်ခြင်း ချမ်းသာနှင့်
 သေခြင်းဆင်းရဲထို့ကို၊ သင့်ရွှေမှာသနေ့ငါထား
 ၁၆ ၏- သင်သည် အသက်ရှင်၍ ထိုး ပွား မည်အ
 ကြွင်းနှင့်၊ သင်ဝင်စားထတုံသောပြည်၌၊ သင်
 ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား သည်၊ သင့်ကို
 ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်သဖြင့်နောက်
 တော်သို့ လိုက်၍၊ စီရင်ထုံး ဖွဲ့တော်မူချက်၊
 ပညတ်တရားတော်ထိုကို စောင့်ရှောက်လော့
 ၁၇ ဟု၊ ငါမှာထား၏- သို့မထုတ်၊ သင့်နှစ်လုံးထွဲ
 သွားသဖြင့်၊ သင်သည်နားမထောင်ဘဲသူတပါး

သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ အခြားတပါးသော
 ၁၈ ဘုရားထို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်လျှင်- ထောင်စန်
 မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စား ထတုံသောပြည်၌ အသက်
 တာမရှည်၊ ထေန်စေ့နံ့ငှက်စီး ခြင်းသို့ရောက်
 ၁၉ လိမ့်မည်ဟု၊ သနေ့ငါသတိပေး၏- အသက်ရှင်
 ခြင်း၊ သေခြင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း
 ထို့ကို သင့်ရွှေ၌ငါထားသည်ဟု၊ သင့်တဖန်၌
 ကောင်းကင်မြေကြီးကိုငါထိုင်တည်၏၊
 ၂၀ ထို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့်သင့်အမျိုးအနွယ်သည်အ
 သက်ရှင်မည် အကြောင်း၊ နှင့်၎င်း၊ သင်၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရ ဘုရားကို ချစ်၍၊ စကားတော်ကို
 နားထောင်သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်း အကျိုး၊ အ
 သက်တာရှည်ခြင်းအကျိုး ကိုပေးတော်မူသော
 ကိုယ်တော်ကိုဆည်းကပ်ဖို့မည်အကြောင်းနှင့်
 ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ထိုးတေးအာမြ
 တ်၊ အူဇာန်၊ သာကုပ်ထို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူ
 သော ပြည်၌ နေမည်အကြောင်းနှင့်ရှည်သော
 အသက်တရားကို ရွေးယူထော့ထု၊ အသရေထ
 အမျိုးအားထောပြော၏၊

၃၁

၁ တစန်မောရှေသည့်သွား၍၊ အသရေထအမျိုး
 ထား အပေါင်းထိုအား ထောပြောသည် ကား၊-
 ၂ ငါသည် သနေ့ အသက်တရာ နှစ်ဆယ် ခေ့ပြီး
 သင်ထို့ ရွှေမှာ ထွက်ဝင် ခြင်းငှါ နောက်တစန်မ
 တတ်မှိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရား ကထည်၊ သင်သည်
 ၃ ယောင်စန်မြစ်ကိုမကူးရထမိန့်တော်မူပြီး- သင်ထို့
 ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင်ထို့ ရွှေ
 မှာကူး၍၊ ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးထို့ကိုဖျက်ဆီး
 တော်မူသဖြင့်၊ သူထို့ နေရာကို သင်ထို့ ဝင်စားရ
 ကြလိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊
 ထောရှည်သည် ထည်၊ သင်ထို့ရွှေမှာ ကူးရလိမ့်
 ၄ မည်- ထာဝရ ဘုရားသည် ထည်၊ အာမောရ
 ရှင်ဘုရင်ရှိ ယုန်နှင့် ဩစာထို့၌၎င်း၊ ဖျတ်ဆီး
 တော်မူသောသူထို့ ပြည်၌၎င်းပြုသကဲ့သို့၊ ထိုပြည်
 ၅ သား အမျိုးမျိုးထို့၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်- ထာ
 ဝရဘုရားသည်သူထို့ကိုသင်ထို့၌ အပ်တော်မူသ
 ဖြင့်၊ ငါမှာထားသမ္မာသော ပညတ်ထို့ အတိုင်း၊
 ၆ သူထို့၌ပြုရကြလိမ့်မည်- အားယူ၍၊ ရေခဲခြင်း
 ရှိကြလော့၊ မမီးမိမ့်ကြနှင့်၊ သူထို့ကိုမကြောက်
 ကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်ထို့ဘုရားသခင်
 ဖြစ်၍၊ သင်ထို့နှင့် အတူ ကိုယ်တိုင် ကြံတော်မူ
 မည်၊ သင်ထို့ကိုစွန့်တော်မူ၊ ပြစ်ထားတော်မူ

၁ ထုတောပြော၏- ထမန်ယောစူကိုငါ့၌၊ ထင်
ထင်တောထူ၍၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော၊ စေကြောင်းစူ
ထား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူထိုသောမေးခြင်း
၄၂၊ ထိုးထေး၊ ထိုသောကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်
ထိုးသင်သည် သူထိုနှင့်ထူသွား၍၊ အစွမ်းစေ
• ရမည်- ထင် ရွှေစာ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်
ထိုင်ကြွ၍၊ ထင်နှင့်မြဲတော် မူလိပ်မည်၊ ထင်ကို
စွန့်တော်မူ၊ ပြင်ထား၊ တော်မမူ၊ မမိုးမိပ်နှင့်၊
မိတ်မဏ္ဍပ်နှင့်ထု၊ ဣသရေလ အမျိုးသားစေ
ပေါင်း၊ ထိုရွှေစာပြောဆို၏။

၂ ဤပညတ်တရားကိုမောရှေသည်ရေးထား၍၊
ထာဝရဘုရား၏ပမိညဉ်သစ်တာတော်ကိုထမ်း
သောထေဝိသား၊ ထင်ပရောဟိတ်ဈား၊ ဣသရေ
လအမျိုး၊ အထက်ကြီးသူဈား၊ စေပေါင်း၊ ထိုညီထပ်
၃၃ ဤ- ခာထား၊ သည်ကား၊ ခုနှစ်နှစ်စေ၍၊ ကျွန်
ဈားကိုထွတ်ခြင်း၊ ငှါ မှိုင်းချက်သောနှစ်၊ သကေ
၃၄ နေ့ဝှံမှိုင်းရေထုတ်မှ- ထင်ထိုစ်ဘုရားသခင်တာ
ဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူလတံ့သောစရပ်
ထွက်၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊ စေပေါင်း၊ ထိုသည်
ရွှေတော်၌ ကိုယ်ကို ပြုခြင်း၊ ငှါ ထာကြသော အ
ခါ၊ ဤပညတ်တရားကို ထိုပမိထွတ် စေပေါင်း၊

၃၅ ထိုရွှေစာတံ့စွတ်ရမည်- ထောကွာ၊ မိစ္ဆာ၊ သူ
ငယ်ဈား၊ ထည်းမိုသောတပါ၊ အမျိုးသားဈား
ထိုသည် ကြား၍ နား၊ ထည်ထမြင့်၊ ထင် ထိုစ်
ဘုရားသခင်တာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ဤ
ပညတ်တရားစကားထေထုံး၊ နံထိုကိုစောင့်ရှောက်
စေခြင်း၊ ငှါ၊ ပမိထွတ်ထိုကိုစုဝေးစေကြသော၊

၃၆ ထိုထိုပြုလျှင်၊ နားမထည်သေးသော သူငယ်ထို
ထည် ကြား ထမြင့်၊ ထင်ထို ထည်ထော် ဖန်မြစ်
ထိုကူး၍ ဝင်စားထတံ့သောပြည်၌နေသည်ကား
ထထေထုံး၊ ထင်ထိုဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကိုကြောက်ရွံ့စေခြင်း၊ ငှါ၊ ထင်ကြလိပ်မည်ထုစာ
ထားထထည်း။

၃၇ ထာဝရဘုရား ထထည်း၊ ထင်ထည် ထောရ
ထောထမှိုင်းပြီး၊ ထောစူကိုခေါ်၍၊ ပမိထွတ်
စည်းဝေးရာထဲတော်သို့စုည့်ကပ်ထော၊ သူကို
ငါစာ ထားမည်ထု၊ မောရှေထား၊ မိန့်တော်မူ
ထည်ထထိုင်း၊ မောရှေနှင့်ယောစူထည်သွား၍၊
ပမိထွတ်စည်းဝေးရာထဲတော်သို့စုည့်ကပ်ကြ

၃၈ ၏- ထာဝရဘုရား ထည်ထဲတော် ထွင်မိုဃ်၊
ထိမ်ထိုင်၌ ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မိုဃ်၊ ထိမ်ထိုင်
ထည်ထဲတော် တံး၊ စေပေါ်မှာ ထည်နေ၏-

၃၉ ထမန်ယောစူထားထာဝရဘုရားက၊ ထင်ထည်
ထိုးထေး၊ ထိုနှင့်ထိပ်တော်သောထခါ၊ ဤလူမျိုး
ထည်ထ၍ ယခုသွားသော ပြည်၌နေသော၊ ထ
၄၀ ပါ၊ အမျိုးသားကိုးကွယ်သောဘုရားထိုနှင့်စား
ထွင်း၍၊ ငကိုစွန့်လျက်၊ ငါ့ဖွဲ့ထားသောပမိညဉ်
၄၁ တရားကို ဖျတ်လိပ်မည်- ထိုထခါ ငါထည်ထ
ဖျတ်တော်ထွက်၍၊ သူထိုကိုစွန့်မည်၊ သူထိုမှ
ဖျတ်စွာကို ထွဲထမြင့်၊ သူထိုသည် ဖျတ်မီး၍၊
သေးဝါထ်ရန်မာန် စေပေါင်း၊ ထိုနှင့်ထွေကြွကြ
လိပ်မည်၊ ထိုထခါသူထိုက၊ ငါထိုဘုရားထခပ်
ထင်ငါထိုထွင်မြဲတော်မမူသောကြောင့်၊ ဤထေး
ဝါထ် ထိုသည် ငါထို စေပေါ်မှာ နောက်ထည်

၄၂ ထုတ်ထောထု ဆိုကြလိပ်မည်- သူထိုသည်ထ
ခြားတပါးသောဘုရားထိုနောက်သို့ ထွဲသွား၍
ပြုသောစုစုမိုက်စေပေါင်း၊ ထိုကြောင့်၊ ထိုထမငါ
၄၃ ထင်ကိုယ်ဖျတ်စွာကိုကော်စေမှန်ထွဲမည်- ထစု
စွာစွဲသိခြင်းကိုရေးထားကြသော၊ ထိုသိခြင်း
ကို ဣသရေလအမျိုး၊ တဝက်၌ စေပို့ ထက်ထေ
မြစ်စေခြင်း၊ ငှါ၊ သူထို ထည် နှုတ်ကျက်ရစေ
၄၄ ထင်စေကြသော၊- စေကြောင်း၊ စူကား၊ သူထို
စ်တိုးသေး၊ ထိုထေး၊ ငါ ကျိန်ဆို၍၊ နှိုနှင့်စား
ရည်မီးသောပြည်သို့ သူထိုကို ငါထောင်ထွင်းသ
မြင့်၊ သူထိုသည်ဝစ္စာစားရ၍ သူမျိုးသောထခါ၊
ထခြားတပါးသောဘုရား ထိုထံသို့ ထွဲသွား၍
ဝတ်ပြုကြလိပ်မည်၊ ငကိုပုန်ကန်၍၊ ငပမိညဉ်
၄၅ တရားကို ဖျတ်ကြလိပ်မည်- သေးဝါထ် ရန်
မာန် စေပေါင်း၊ ထိုနှင့်ထွေကြွ သောထခါ၊ ထိုသိ
ခြင်းထည်သူထိုတမက်၌ သက်ထေခံလိပ်မည်၊
သူထိုထမျိုး၊ အနှယ်သည် နှုတ်ကျက်မမူလျော့
ရ၊ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါထောင်၍ မထွင်း
မှီ၊ ထစုပင်သူထို ကြံမည်သောထကြံစေည်ကို
၄၆ ငါထိမ်ထု မိန့်တော်မူ၏- မောရှေထည် ထည်၊
ထိုနေ့၌ဝစ္စာသိခြင်းကိုရေးထား၍၊ ဣသရေလအ
၄၇ မျိုးသားထိုထေး ထင်ထေ၏- တဝန်နှင့်စ်သား
ထောစူထေး၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထင်သည်ထေး
ထူ၍၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော၊ ငါကိုနိ ဆိုသော ပြည်
ထိုး၊ ဣသရေလအမျိုးသားထိုကိုထောင်ထွင်းရ
မည်၊ ငါထည်ထင်နှင့် ထထူ မြဲမည်ထုစာထား
တော်မူ၏။

၄၈ မောရှေထည့်၊ ဤပညတ်တရားစကားတော်ထ
၄၉ ထုံး၊ နံထိုကို ထကုန်စေခင် ရေးထား၊ ပြီးမှ- ထာ
ဝရဘုရား၏ပမိညဉ် ထင်တာတော်ကို ထမ်း

- ၂၈။ ထောထေမိသားထိုကိုခေါ်၍- ဤပညတ္တိကျမ်း၊ စာသည်ထင်ထို အမျိုးတဝက်၌ သက်သေပြစ်မည် အကြောင်း၊ ထိုစာကို ယူ၍၊ သင်တို့ဘုရားထခပ်ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညည် သစ်တာတော်
- ၂၉။ အနား ဇာတင် ထား ကြသော- သင်တို့ အမျိုး၊ သည်ဝန်ကန်တတ်သော သဘော၊ မိုင်မာ သော သယော မြို့ကြောင်းကို ငါသိ၏၊ ငါ အသက်ရှင်၍၊ ယင်ထိုတွင် နေစည် အခါ၊ ယနေ့ ပင် သင် တို့ သည် ထာဝရ ဘုရားကို ဝန်ကန် ကြပြီး ငါသော
- ၃၀။ သောနောက်၊ ထိုမျှမက ပြုကြလိမ့်မည်- သင်တို့ အမျိုး၊ အနွယ် အသက် ကြီး သူ၊ အရာ မှိ သူ အပေါင်းတို့ကို ငယ်မှာစုဝေးစေကြလော့၊ ဤကား ထိုကို သူတို့ အား ယောပြော၍၊ သူတို့တဝက်၌
- ၃၁။ ကောင်းကင် မြေကြီးကို ငါတိုင်တည် မည်- အကြောင်း မူကား၊ ငါ သေ သော နောက်၊ သင် တို့ သည် ထုံးထုံး ဖောက် ပြန်၍၊ ငါ မှာထား သော ထမ်းမှ ထွဲသွား ကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏၊ နောင် ကာလတွင်၊ ထာဝရ ဘုရား ရွှေတော်၌ ခုစေ့မိတ် ကို ပြု၍၊ ကိုယ်ထက် နှင့် ထုပ်ဆောင်သော အား မြင့်၊ အစွက် တော်ကို နှိုး ဆော် သော ကြောင့်၊ သင်တို့ သည် အေး ဥပါတ် နှင့် လှေကြွ ကြလိမ့် မည်ထုသတိပေးစေ၏။
- ၃၂။ မောဌသည် ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်း ထိုအား အကုန် အစင် မြွက် ဆို သော သိခြင်း၊ ကား၊ ထုမူကား။

၃၂

- ဆိုကောင်းကင်၊ နား ထောင် ထော့၊ ငါပြော မည်၊ ထိုမြေကြီး၊ ငါမြွက် ဆိုသော ကားကို ကြား
- ၂။ ထော့- ငသောနာ သည် မိုဗီး၊ ရေ ကဲ့သို့ စက် စက်ကူ၍၊ ငေကားသည် နှင်းကဲ့သို့ ခြည်၊ ညှင်း ရွာသတ်ရောက်လိမ့်မည်၊ နှုသောမျိုးပင်ပေါ်မှာ ရွာသော မိုဗီးကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြက် ပင်ပေါ်မှာ ရွာ၊
- ၃။ ပြားသော မိုဗီး၊ ရေကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်- ငါ သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ဖော်ပြသည့် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အာခူတော်
- ၄။ တော်ကို မိုး၊ ဝှင်းကြသော- ဘုရားသခင်သည် မူထအဖြစ် ဖြစ်၍၊ အမှုတော်သည် နံ့ထင်ပေ၏၊ မီရင်တော်မူသမျှ ထိုသည် တရား နှင့် ညီလျက်၊ သဉ္စာ ဇောင့် သော ဘုရား၊ အပြစ် ကင်း လွတ်၍ ထုတ်မှန်ခြောင့်မတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏-
- ၅။ သူတို့သည် ယိုယွင်း ကြပြီး ဘုရား သခင်၏ သား စေတု၊ အညစ် အကြေး ကပ် ကြ ၏၊ သ ယော

- ကောက်၍ ဖောက်ပြန်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏- ထို ပညာစုံသော လူမိုက်တို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေး ဇူးတော်ကို ဤသို့ သပ်မည်လော၊ ထာဝရ ဘုရား ထည့်သင့်ကို ဖြစ်စေသော အခါ၊ သင့်ကို နေ့စဉ်၊ နေရာ နှုသော သူ ဖြစ်တော်မူသည် မထုတ်လော-
- ၁။ ရှေး ကာလ ကို စောင်း၊ ဇေထော့၊ လွန် ထေ ပြီး သော နှစ် ပေါင်းစွာကို ဆင်ခြင်သော- သင့်အစ ကို ပေးမြန်းလျှင်၊ သူသည် ဖော်ပြလိမ့်မည်၊ အ သက်ကြီး သူတို့ကို မေး မြန်း လျှင်၊ သူတို့ သည်
- ပြောဆို ကြလိမ့်မည်- အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သည် အဝဏ် ဇာမျိုး အနွယ် ဖြစ်သော ထုမျိုးတို့ ကို မိုင်းခြား၍၊ အစွေမြေကို ဝေပေးသော အခါ၊ ဣ သရေလ အမျိုး သား တို့ အရေ အတွက် ကို ထောက်ရှု၍၊ လူမျိုးတို့ နေရာ အပိုင်း အခြားကို မီ
- ၂။ ရင်တော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရား ၏ အဖို့ကား၊ ထု မျိုးတော်တည်း၊ ယာကုပ် အမျိုးသည် အစွေခံ
- ၃။ တော်မူရာ ဖြစ် သတည်း- လူမိတ်ည် သော အရပ်၊ သားရဲ မြဲဉ်၍၊ လွတ်လပ်သော တောတွင် ပြင် ၌၊ ယာကုပ် ကို လှေတော်မူသော အခါ၊ ဝန်းရံထီး ကာခြင်း၊ သွန်သင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြု၍၊ ဇွတ်
- ၄။ ဆန်တော် ကဲ့ သို့ စောင့်တော် မူ ၏- ဣလင်းတ သည် အသိုက်ကို ငွေလျက်၊ သားငယ် ထို အပေါ် မှာ ထွပ် ရှားလျက်၊ အတောင် တို့ကို မြန်လျက်၊ သားငယ် တို့ကို ယူ၍ မိမိအတောင်တို့ မြင့်ဆောင်
- ၅။ ဆကဲ့သို့- ထာဝရ ဘုရား တပါး တည်းသာ လျှင်၊ ယာကုပ် ကို ဆောင်သွား တော်မူ၏၊ အခြားတ
- ၆။ ပါးသော ဘုရား မည်မျှမရှိ- မြေကြီးပေါ်မှာ မြင့် မြတ်သော အရပ်တို့၌ နေရာ နှုတော်မူသဖြင့်၊ သူ သည် မြေ အသီး အနှံ ကို ခား၍၊ ကျောက်ထဲက ဖွားရည်ကို ၎င်း၊ မီးပါးကျောက်ထဲက ဇီကို ၎င်း-
- ၇။ သိုးသငယ် ဆီဥ၊ ဗာရှန် အမျိုး၏ သိုး၊ ထီး၊ ဆိတ် ထီး၊ ဆီဥ၊ ဣဗပါး ကျောက် ကပ် ဆီဥ နှင့် ထကွ၊ နွား၊ နို့တမ်း နှင့် သိုး နို့ကို ၎င်း နို့သည် အကြောင်း မီ ရင်တော်မူ၍၊ သင်သည် ဧည့်သီး အသွေးစပ်ကို သောက်ရ၏။
- ၈။ သို့ရာတွင်၊ ထေရှုရန် သင့် ဆုဝတ်၊ ဖြေ နှင့် ကန် ထေ၏၊ ဆုဝလျက်၊ ထုတ်လျက်၊ ဆီဥ နှင့် ပြည့်စုံ လျက် နေသဖြင့်၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရား သခင် ကို ရွှံ့၍၊ ကယ်တင်ရာ ကျောက်ကို မထိစွဲ မြင်
- ၉။ ပြု လေ ၏- သူတို့ သည်၊ အခြား တ ပါး သော ဘုရား အား မြင့်မြင့်၊ စူးစူးကြမ်း၊ ရွံရှာ ခွယ်သော အမှု အရာ အား မြင့်မမြတ်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ

၁၇ ။-ဘုရားမထုတ်သောနတ်ဆို၊ မထိဘူးသော
 ၁၈ ဘုရား၊ ထိုးသေးထို့ မကြောက်ဘူးသောဘုရား
 ၁၉ သစ်ထိုစား ထပ်ပူဇော်ကြ၏- သင်မြင်ရာစု
 ထထမြင်ကို သင်မမှတ်မိ၊ သင့်ကို ခန့်ဆင်း
 ၂၀ တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်ဓမ္မလျော့ပြီး-
 ၂၁ ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားမြင်သောအခါ၊ အရှက်
 တော်ထွက်၍၊ သားထိုး၊ တော်ထိုကို စွန့်ပြစ်
 ၂၂ တော်မူလျက်၊- ငါသည်ကိုယ်ရှက်နာကို သူထို
 ၂၃ ဖွဲ့မည်၊ သူထိုသည်အထယ်ဆို ဆုံးမည်ကိုငါ
 ကြည့်မည်၊ ထထောင့်မာသောအမျိုး၊ ထဇ္ဇာမ
 ၂၄ မှီးသောသားထိုးမြင်ကြ၏- ဘုရားမထုတ်သော
 ထရာသားမြင့်၊ ငါသည် ပြုစုသော မိတ်မှီစေ
 မြင်းငှါ ပြုကြပြီး၊ ထဇ္ဇည်း၊ မှီးသော အရာသား
 မြင့်စေရှက်ကုမ္ပဏီဆောင်ကြပြီး၊ သိုမြင်၍၊ ဓရ
 ၂၅ သောထူမျိုး၊ ထားမြင့်သူထိုသည် ပြုစုသော
 မိတ်မှီစေမြင်းငှါငှါပညာမရှိသောလူမျိုး၊ ထား
 ၂၆ မြင့်မိတ်ဆို၊ စေမြင်းငှါငှါငါပြုမည်၊- ငါသည်
 အရှက်ထွက်၍ မိ၊ မှီသမြင့်၊ အနက်ဆုံးသောမ
 ရဏာနိုင်ငံဆို ထောင်လိပ်မည်၊ မြေနှင့် မြေစ
 သီး၊ အနှံကို ထွမ်းစေ၍၊ တောင်မြေရင်းထိုင်
 ၂၇ စောင်ထောင်လိပ်မည်၊- သူထိုအပေါ်မှာတေ၊
 ၂၈ ဥပါတ်ဈားကိုငါပို့မည်၊ ငါ့အားထိုကိုအကုန်အ
 ၂၉ စင်ပြစ်မည်၊- သူထိုသည် ခွတ်သိပ်မြင်း၊ အမြန်
 ကိုခံရ၍၊ ပူထောင်မြင်း၊ ထေး၊ မြင်းစွာသော
 ဈာတ်ဆီးမြင်းသေးစားမြင့်ဆို၊ ခွံ၊ ကြလိပ်မည်၊
 ထား၊ ရဲထိုက်သွားကိုငှါ၊ မြေ၌ကွပ်ထည်သော
 ၃၀ မြေစာမိတ်ကို ငှါ၊ သူထို၌ ငါစေလွှတ်မည်၊-
 ၃၁ ထိပ်ပြင်၌ထားထေး၊ ထိပ်စေလွှတ်၌ ကြောက်
 မက်စွယ်သောထေးသည်လူမျိုးနှင့်အမျိုးကိုငှါ၊
 ၃၂ မှီသုဇယ်နှင့်ဦးဆံမြေသောသူကိုငှါ ဈာတ်ဆီး
 ၃၃ လိပ်စည်း- ရန်သူ၏ မာန်မာနကို ငါမကြောက်
 ၃၄ လျှင်ငှါ၊ ရန်ဆက်ပြုသော သူထိုသည် ထောင်
 ထွားလျှာ၊ ဤအမှုအထုံးစံကို ထာဝရဘုရားစ
 မြှ၊ ဘုန်းကြီးသော ငါထိုထက်စိုး၊ ပြုပြုယုပြော
 မည်ကိုမိုးမိမိစရာမရှိလျှင်ငှါ၊ သူထိုကိုမြေကြီး
 ၃၅ စွန်းထိုင်စောင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍၊ အ
 ထယ်သူမျှပစောင်းစေစေမြင်းငှါပယ်ရှင်းစေ
 ၃၆ ထူ ငါအကြံ မှီ၏- အကြောင်း စုကား၊ သူထို
 ထည်ပညာသတိမရှိ၊ ဉာဏ်ကင်းသောလူမျိုး
 ၃၇ မြင်ကြ၏- ပညာကိုရ၍၊ ဤအမှုကိုနားလည်ကြ
 ပါစေသောအနက်ဆုံးကထာ၌ အထယ်သို့မြင်
 စည်ကိုဆင်ခြင်ကြပါစေသောထူ မိန့်တော်မူ၏၊

၃၈ ထူထိုမှီထို့ စရာကျောက်သည် သူထိုကို စ
 ရောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်သူထိုကိုအပ်စေ၏
 ၃၉ မဇ္ဈလှိုင်၊ လူတထောက်သည် ထူတထောင်ကို
 အထယ်သို့ နှင် နှင်မည် နည်း၊ ထူနှစ်ထောင်
 ၄၀ သည် ထူတထောင်းထို့ အထယ်သို့ ပြေးစေနှိုင်း
 မည်နည်း၊- ငါထို၏ ရန်သူဈား၊ မိရင် ဆုံးဖြတ်
 သော်သည်၊ သူထိုကျောက်သည် ငါထိုကျောက်
 ၄၁ နှင့်မတူ၊- သူထိုဓမ္မနွယ်ပင်သည်သောရဓမ္မ
 နွယ်ပင်မျိုး၊ ကေါမောရမြေ၌ပေါက်သောအပင်
 ၄၂ မျိုးမြင်၏၊ သူထိုဓမ္မနွယ်သီးသည် ခါးသောအပင်၏
 အသီးမြင်၍၊ ဓမ္မနွယ်သီးမြတ်ထိုသည် ခါးသောအ
 ၄၃ ရသာ၌ မြည့်စုံကြ၏- သူထိုဓမ္မရည်သည်
 နဂါးအဆိပ်၊ မြင်းထန်သော မြေဆိုးအဆိပ်စ
 ၄၄ တောက်မြင်၏- ဤအမှုသည် ငယ်မှာ သိုထား
 လျက်၊ ငထဏှာ ထိုက်၌ တံဆိပ်ခတ် လျက်မှီ
 ၄၅ သည် မထုတ် လော၊- အပြစ်တရားကို မိရင်ရ
 သော အစွင့်၊ အပြစ်နှင့် အကျောက် အပိပေးရ
 သောအစွင့်ကိုငါပိုင်၏၊ အမြန်တန်ခွ၊ သူထိုမြေ
 ၄၆ သည်ချော်လိပ်မည်၊ သူထို၌ ထေးရောက်သော
 အမြန်မှီးပြီး၊ သူထိုထွေကြိုရသော အမှုသည် အ
 ၄၇ လျှင် အမြန် နောက်ကလိပ် မည်၊- ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိမိလူထို အဓိတရား၊ မိရင်တော်စု
 မည်၊ ကိုယ်တော်၏ ကွန်သို့သည် တန်ခိုး၊ ကုန်
 ကြောင်း၊ အရှာပိခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူတ
 ၄၈ ထောက်မျှမရှိကြောင်းကိုမြင်သောအခါ၊ သူထို
 ၄၉ အမှုကြောင့် နောင်တရတော် စုလျက်၊- သူထို
 ဘုရား၊ သူထိုမှီထို့သောကျောက်သည် အထယ်
 ၅၀ ခွာ၍သနည်း၊- သူထိုပူဇော်သောဆီဥကိုစား၍၊
 သွန်း၊ လောင်းရာ ပူဇော်သကာ ဓမ္မရည်ကို
 သောက်သောသူထိုသည် အထယ်ခွာ၍သနည်း၊
 သူထိုသည်ထ၍၊ သင်ထိုကို ကွယ်ကောစောင့်မပါ
 ၅၁ ထေစေ၊- ငါသည်ကိုယ်တိုင်ထား၊ မြင့်ဘုရားမြင်
 ကြောင်းကိုငှါ၊ ငါမှတပါး၊ အခြားသောဘုရား
 ၅၂ မရှိကြောင်းကို ငှါ ကြည့်ရှုကြသေး၊ ငါသည်
 အသက်ကိုသေစေ၏၊ အသက်ကိုထည်း၊ ရှင်စေ
 ၅၃ ၏၊ ငါသည် အနာပေါ်စေမြင်းငှါ ဝါ၏ ခတ်၏၊
 အနာကိုထည်းပျောက်စေ၏၊ ငထက်မှအထထို
 ၅၄ သူမျှ မကယ်မနှုတ်နှိုင်း- ငါသည် အစည်အမြဲ
 အသက်ရှင်ပေ၏ထူး၊ ငထက်ကို ကောင်းကင်သို့
 ၅၅ ရှိ၍ ကျန်ဆို၏- ငါသည် ပြောင်လက်သောထား
 ကိုသွေး၍၊ ထေးမိရင်စပြုလျက်၊ ငရန်သူထို၌
 အပြစ်တရားကိုမိရင်မည်၊ ငကိုရန်းသောသူထို

ခံထိုက်သော အပြစ် အလျှောက် ငါ့ဆပ်လေ

၅၂ မည်း-ငြိမ်း၊ ထိုကို အသွေးနှင့် သစ်မှု၊ ခေမည်း၊ င
ထားသည် အသားကို ခားလိမ့်မည်။ သတ်သော
သူ၊ ထက်ရသောသူ ထို၏အသွေး၊ ရန်သူအကဲအ
မှု၊ ထို၏ ဥက္ကဋ္ဌာန်းကို ခားသောထံ လိမ့်မည်-

၅၃ ထပါ၊ အမျိုးသား၊ ထို၊ ထင်ထိုသည် ဘုရားသခင်
၏ထူး၊ နှင့် အတူဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မြဲကြသော၊
အကြောင်း စုကား၊ ကိုယ် တော်၏ ကျွန်ုပ် ကို
ထက်သော အပြစ်နှင့် အလျှောက် ခါးဆပ်လေ၊
ကိုယ်တော်၏ ရန်သူထံ၌ အပြစ်တရားကို မိရင်
တော်စုမည်-ပြည်တော် နှင့် မိမိလူမျိုး ကိုကယ်မ

၅၄ ထနား၊ တော်စုမည်ဟူသော၊- ချီသံခြင်း၊ ကောင်း
ထိုမော့ရှေ့သည်သာ၊ နှစ်သားယောစူနှင့်အ

၅၅ တူထူရှား၊ ထိုအားယောပြောမြှောက်ဆို၏- ထိုသို့
မော့ရှေ့သည်၊ ချီကောင်းအလုံး၊ နံ့ထိုကို အသရေ
ထမမျိုး၊ သား၊ အပေါင်း၊ ထိုအား အကုန် အစင်

၅၆ ထောပြော မြှောက်ဆို ပြီးလျှင်၊- သင်ထို အားထ
နေ့ ငါ ထက်သေ ခံသမျှသော ကောင်းထိုကို နှစ်
ထိုးသွင်းကြသော၊ သင်ထိုသားသိုးထိုသည်၊ ချီ
ပညတ်တရား၊ ကောင်းတော် အလုံး၊ နံ့ထိုကို ခေင်
ရှောက် ခေခြင်း၊ ငါ၊ သူထို အား ထပ် ထင်၍ ခွာ

၅၇ ထားရကြမည်- ချီအမှုသည် သာမည အမှုမ
ထုတ်သင်ထိုအသက်နှင့် ဆိုင်သော အမှုဖြစ်၏၊
ယောင်ဖန်ခြစ်ကို ကူး၍ ဝင်ခားထတံ့သောပြည်၌
ချီအမှုကို ခေင်ရှောက်လျှင်၊ ကိုယ်အသက်တာ
ရှည်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏၊

၅၈ ထိုနေ့ ခွင်းတွင် ထာဝရ ဘုရားက၊ ထေရ်ခေါ
မြို့ထစေ၏၊ မောဘပြည်အာမရိမ်တောင်မှီး၊ နေ

၅၉ မောတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်၍၊- အသရေထ
မမျိုး၊ သားထိုအား ငါအပိုင် လေးသော ခါနာန်

၆၀ ပြည်ကို ကြည့်ရှုသော၊- သင့်အင်ကို အာရန်သင့်
ထောရ တောင်ပေါ်မှာသေ၍၊ မိမိလူမျိုး၊ ခည်း
ဝေးရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ သင်သည် ထည်း၊
တက်သွားသော ချီတောင်ပေါ်မှာသေ၍၊ သင်၏

၆၁ ထူး၊ ခွင်းဝေးရာသို့ ရောက်သော၊- အကြောင်း
စုကား၊ သင်ထိုသည် နိဂုတော၊ ကာရေရှုခွာ၊ မေ
ရိသစမ်းရေ အနား၌၊ အသရေထ မမျိုးသား၊

၆၂ ထိုးရှုမှာ ကော် မရိမသေမြဲ၍ ဖြစ်မှားကြပြီး- ထို
ကြောင့် အသရေထ မမျိုးသား၊ ထိုအား ငါလေး
သောပြည်ကို၊ သင်သည် ကိုယ်စွက်မိနှင့် မြင်ရ
သော်ထည်း၊ ထိုပြည်သို့ မဝင်ခားရဟု၊ မော့ရှေ့
အား မိမိတော်မူ၏၊

• ထုရားထခင်၏ ထုမော့ရှေ့သည် မော့ရှိုး၊ အသ
ရေထမမျိုးထား- ထိုကို ကောင်းကြီး လေးသော
၂ မင်္ဂလာကောင်းဟူစကား၊- ထာဝရဘုရားသည်
ထိနာ တောင်ပေါ်က ကြွတော်မူ၏၊ မိရအရပ်မှ
ထိုထူးထိုအား နေထွက်တော်မူ၏၊ ပါရနီတောင်
-ပါးကရောင်ခြည်ထွန်း၊ ပတော်စူ၍၊ သန့်ရှင်း၊
သောသူ အထောင် အထောင်၊ ထိုနှင့် အတူ ကြွ
တော်မူ၍၊ ခန္ဓမီးသည် အသရေထ ထူးထူး၊
• ထာဝရထက်တော်မှ ထွက်ထေ၏- အထက်စင်
ခင်ထိုထူးကို ခွန်တော်မူ၏၊ မိမိသန့်ရှင်းထူး
ပေါင်းထိုသည့် အထက်တော်ပါးတွင် မြဲကြ၏၊ ထူးထို
သည် ဖြေတော်ရင်း၌ ပြတ်ဝပ်၍၊ ကောင်းတော်ထို
၃ ကိုနား၊ ကြထေ၏- ထာကုလ်အမျိုး၊ ပရိထာတ်
အရှေ့ခံရသော ခန္ဓမောရာကို လော့ရှေ့သည် ငါထို
၄ အားထား၏- အသရေထ မမျိုး၊ မင်းရှား နှင့်
တကွ၊ အမျိုး၊ အနှယ်ရှားထိုသည် ခည်းဝေး
သောအခါ၊ ထိုထူသည် ထေရ်ရန်အမျိုး၌ ရှင်သူ
ရင်ဖြစ်၏၊

၅ ခုမင် အမျိုးမထေ၊ အထက်၌ ရှင်ထူးထူးထို
၆ ထည် ရှားပါးသော၊- ထူးထူးထူးထိုကား၊ ဆို
ထာဝရဘုရား၊ ထူးကောင်းထိုနားထောင်၍၊
ထူးထူးသား၊ ခွင်းထိုမှီရာသို့ ဆောင်ခွဲတော်မူ
ပါ၊ မိမိထက်ထိုသည် မိမိ အနှိတန်ပါ ခေထော
ထူးထို ရန်သူထို ထက်မှ ထက် ထင် တော်စုပါ-

• ထေရ်အမျိုးကိုကား၊ သင်၏ သုမိန်နှင့် ဥရိမ်ထည့်
မထောအရပ်၌ သင်နံ့ခမ်း၍၊ မေရိသစမ်းရေအ
နားမှာ သင်ဆန့်ကျင်ထက်ပြုသော၊ သင်၏သန့်
၈ ရှင်းသု၌ မှီပါသော၊- ထိုသုထည် ကိုယ်မိထ
ဖြစ် သော်ထည်း၊ ငါမထွေ မမြင်ဟု ဆိုတတ်၏၊
ကိုယ် ညီ အစ်ကို ကိုထည်း၊ မမှတ်တတ်၊ ကိုထီ
သား၊ သိုး ကို ထည်း၊ မထီ တတ်၊ အကြောင်း စု
ကား၊ ကောင်းတော်ကို နားထောင်၍၊ ပရိညဉ်
၉ တရား တော်ကို ခေင် ရှောက် တတ်၏- ထူးထို
သည် မိရင်တော် စုရှက်ထိုကို သာကုလ် အမျိုး၌
ငင်းထရားတော်ကို အသရေထ မမျိုး၌ ငင်ထွန်း
ထင် ကြလိမ့်မည်၊ မီး၊ မှီရာနံ့သာ ပေါင်းကို ရှေ့
တော်၌ ငင်၊ တကိုယ်ထိုး၊ မီး၊ မှီရာထမ်းကို ထမ်း
ပတ္တင်တော်ပေါ်၌ ငင်တင်ထား၊ ကြလိမ့်မည်-
• ထိုထာဝရဘုရား၊ သူ၏ ဥရားကိုကောင်းကြီးလေး
၁၀ ၍၊ သုထုပဆောင်သော အမှုကို ထက်ခံ တော်စု
ပါးသုတဝေ၌ ထည်၊ ထူးထိုရန်သောသူထိုထည့်

နောင်တစ်ဖန်မထနိုင်လော့။ သူတို့ဝါးကိုမျိုး
တော်စုပါ။

၁၂ မတီဒိန်မထိုးကို ကား၊ ထာဝရဘုရားရှင်
တော်စုသောသူသည် အထံတော်ပါးတွင် ငိုချ
ရွာနေရလိမ့်မည်။ သူကိုမစဉ်းစားရဲဘူး။
ထုတ်ပစ်ကြားမှာ နေရာစုတော်စုလိမ့်မည်။

၁၃ ယောသပ်မထိုးကို ကား၊ ထိုမထိုး နေသော
ပြည်သည်အထက်မိမိ၊ ကောင်းကင်တက္က
သားမြင့်၎င်း၊ အောက်အရပ်၌ ဝုန်းကွယ်၍

၁၄ နတ်နဲ့သော ထရာသော မြင့်၎င်း၊ နေမြင်စေ
သော ထရာသော၊ လမြင်စေသော ထရာသောမြင့်

၁၅ ၎င်း၊- အထက်ကြီးသောတောင်ထိပ်၊ မြို့ပြသော
တောင်ထဲကထွက်သော ထရာသောမြင့်၎င်း၊

၁၆ မြေကြီးတက္ကသိုလ်ထင်ရှားသောမြင့်၎င်း၊ ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်စုရာ၌ မိမိထာဝရပါစေသော၊ မြို့
၌နေတော်စုသောသူ၏ကျေးဇူးတော်သည့်သော
ထပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိစစ်ကိုယ်တွင် အကြီးစက်
မြစ်သောသူ၏ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ ထက်ရောက်

၁၇ ပါစေသော၊- သူ၏ဘုန်းသည်ခွားသောထွက်
ထွန်းကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ဦးမြို့ထိုသည်ကြီး၊ ပြင်
ထိုငင်မြင်ကြမ်း၊ ထိုဦးမြို့ထိုနှင့်လူမထိုး၊ ထို
ကိုမြေကြီးစွန်း၊ ထိုင်သောတပျိုင်းနတ် ထိုင်ခတ်
ထိမ့်မည်၊ ထိုမိမိသမီးသားအသေသောသော၎င်း၊
စာသောမထိုးသော၊ အသေသောသောပေတည်း။

၁၈ ဇာဗုလုန်မထိုးကို ကား၊ ထိုဇာဗုလုန်မထိုး၊
ထွက်သွားရာမပွင့်ဝမ်းမြောက်သောမထိုး၊
ဝါးမထိုး၊ မိမိထဲ၌နေထွက်ဝမ်းမြောက်သော၊-
ထိုမထိုးထိုသည်လူများထိုကို တောင်တော်သို့
ဝေါ်၍၊ တောင်တော်၌တရားသဖြင့်ယဇ်ပူဇော်
ကြလိမ့်မည်၊ ပင်ထယ်စည်းမိမိ၊ သင့်၌ကံထား

၁၉ ထွက်၌သော ထရာသောကိုမိမိကြံလိမ့်မည်၊- ဝမ်း
မထိုးကိုကား၊ ဝမ်းမထိုးကိုကျယ်ဝန်းစေသော
သူသည်မိမိထာဝရတော်စုဝေသတည်း၊ ထိုမထိုး
ထည်ခွင်သွေကဲ့သို့နေ၍၊ လက်ရုံး၌ဦးထိပ်ကို

၂၀ ဆုတ်ပဲ့တတ်၏၊- ရှေ့ဦးရွာသော ထရာသောမိမိတ
မိမိရွေးထု၍၊ တရားပင်း၌စောထိုအရပ်၌သို့ချွံ
ရစ်လူများထို၏ အကဲမမူမြို့ထွက်လိုက်လာ
၍၊ ထာဝရဘုရား၏တရား၊ အသေရသမထိုး

၂၁ ဦးစရင်တော်စုသောထိုကို ပြုထေ၏၊- ဝန်မထိုး
ကိုကား၊ ဝန်မထိုးသည် ခွင်သွေသေလျှင်မြင့်၍၊

၂၂ မာရှန်ပြည်မှရန်လိမ့်မည်၊- နာသလိ မထိုးကို
ကား၊ ထိုနာသလိ မထိုး၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်

ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်စုသောမထိုး
ထာဝရ ပြည်စုံလျက်၊ အနောက်ပိုင်း၊ တောင်

၂၃ ပိုင်းကို ဝင်စားလေ့၊- ထာဝရ မထိုးကိုကား၊
ထာဝရမထိုး၊ သည်ထားသို့ကိုရ၍၊ မဂ်ဇာဗိပါ
စေသော၊ ညီအစ်ကိုရင်း၊ မိမိတို့နှင့် ထွေမြင်၊ မိမိ

၂၄ မြေကို ထိနှင့်မြင်၊ မိမိပါစေသော၊- သင်၏တံခါး
ကန်ထန်ကျင်ထိုသည်နှင့်ကြေးဝါဖြင့်ပြုကြ
လိမ့်မည်၊ သင်၏နေရက်ကာလ မြင်သည် အ
ထိုင်း၊ သင့်အစွမ်းသတ္တိမြင်လိမ့်မည်။

၂၅ သင့်ကို မြို့စုစုမြင်၊ ဘုန်း၊ အာဇာနည်တော်စု
ပြည်စုံလျက်၊ မိမိ၊ ကောင်းကင်ကို မီးတော်စု
သောယေရှုခရစ်မထိုး၊ ထိုဘုရားသခင်နှင့်ထွေထွေ

၂၆ သူမရှိ၊- ရှေ့ဦးရွာသော ဘုရားသခင်သည် ထင်
မို့လျှာ မြင်၍၊ မိမိ ထာဝရ ထက်ရုံးတော် မြင့်
သင့်ကို ထောက်မတော်မူ၏၊ ရန်သူတို့ကို ထင်
ရှေ့မှနှင့်ထုတ်၍၊ သူတို့ကိုချက်ဆီသောအစွမ်း

၂၇ ပေးတော်မူမည်၊- အသေရသမထိုးသည်ထွေ
လွတ်၍၊ တမျိုးတည်း၊ နေရလိမ့်မည်၊ ထာဝရ
အန္တယ်သည် စပါး၊ ရှစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပြည်၌နေရာကျ၍၊ မိမိ၊ ရှစ်ရည်ထည်၊ စက်

၂၈ စက် ကျလိမ့်မည်၊- ထို အသေရသမထိုး၊ ထင်
ထည်မဂ်ဇာဗိပါ၊ ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်
စုသောမထိုး၊ သင်နှင့် အသေရသမထိုးတည်း။
ထိုဘုရားသခင်သင့်ကို ကွယ်ကာသောပိုင်း၊ လှား၊
သင့်ကို ချီးမြှောက်သော ထားလက်နက် မြစ်
တော်မူ၏၊ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ရှေ့မှာနှံ့
၍၊ သင်သည်သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော အရပ်ထို့၌
နင်းရလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၃၄

• ထိုနောက်၊ မောရှေသည် မောသလွင်မြစ်မှ
သွား၍၊ ယေရိခေါမြို့ကပ်၊ နေဗဗာတောင်၊ မိ
သဂါထိပ်ပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဝန်မြို့တိုင်အောင်၊ မိမိပြည်တရှောက်
၂ လုံး၊- နာသလိပြည်တရှောက်လုံး၊ ဝေရိပ်ပြည်၊
မနာရှေပြည်နှင့်ဘာဗုလု၊ အဝေဆိုးသောပင်ထယ်
၃ တိုင်အောင်၊ ယေရှေ့ပြည်တရှောက်လုံး၊- တောင်
ပြည်နှင့်ဘာဗုလု၊ ဇောရဒါတိုင်အောင်၊ စွန်ပလုံမြို့
တည်း၊ ဟူသောယေရိခေါမြို့တည်သောမြို့နှင့်
၄ လွင်မြစ် တို့ကိုမြင်တော်မူ၏၊- ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ငါသည်ဘာမြတ်၊ အနောက်၊ ယာကုပ်ထို
သား၊ ဂျိန်ဆို၍ သင်၏မထိုး၊ အန္တယ်သား၊ ငါ
ပေးမည်ဟု ဂေါထိသောသောမြို့ကိုကြည့်လေ့။

- ထင်သည် ကိုယ်စွယ်မိန့်ခြင်းရသောသွင်းကို ငါပေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့မသွားရထုမိန့်တော်မူ၏။
- ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အထိမ်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည် မောထပြည်၊ ထိုထရပ်စ်အနီး ရောက်၏။ - မက်ဟေရုရမြို့တဝေး၊ မောထပြည်၊ တနီတရသောမျိုးနွယ်သင်း၊ ပြုတ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏သင်း၊ မျိုးကိုယ်
- ၇ ရှေ့တိုင်အောင် အထက် ထူရှု မသိရ။ - မောရှေသည် အနီး ရောက်သောအခါ၊ အထက်တရာ နှစ်ထပ်မြင့်၊ သူ၏ ဓမ္မဗျူဟာသား၊ ဂွန်အား
- ထည်းမလျော့သေး။ - အသရေထမမျိုးသားထို့ထည်မောရှေကို အောင်းဝေ၍၊ မောထတွင်ပြင် နှံ့အရက်သုံး၊ ထယ်ပတ်သုံး၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။
- မောရှေအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောလူရက်ကာထထွန်ပြီးမှ၊ နှုတ်သား ယောရှုသည်

အထက်ကမောရှေ၏ထက်တင်မိသောကိုခံရသဖြင့်၊ ပညာထထောနှင့် ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၍၊ အသရေထမမျိုးသားထို့ထည်ယောရှု၏စကားကိုနားထောင်ထွက်၊ မောရှေအားထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အထိမ်းပြုကြ၏။

၁၀-၁၂ ထာဝရဘုရားအလွတ်တော်မူ၍၊ အဲဒုတ္တုပြည်တွင်ခဏရာဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်ုပ်စွမ်း၊ ပြင်ထား၊ အပေါင်း၊ ထို၌ နှိမိတ် ထကွဏာ၊ ထုံ ရွယ်သောအမှုအထုံးစံတို့ကိုပြု၍၊ အသရေထမမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထို၌ မဟာ တန်ခိုးတော်နှင့် အထွန်ကြောက် မက်ရွယ်သော အမှု အရာစေတိုင်း၊ ထိုကို ပြုလေရာတွင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ စွယ်နှာတော်ကိုကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ်စူးမြင်ရသောပရောဖက် မောရှေကဲ့သို့၊ နောက် ထပ်အသရေထမမျိုး၌ သူနှင့်တူသော ပရောဖက်တစ်ပါး၊ ဟုမပေါ်မထွန်း။

ရှင်မောရှေမိရင်ရေးထားသောတရားထောရာကွမ်း၊ ပြီး၏။

ယောရှုမှတ်စာ

J O S H U A .

- ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန်မောရှေသည် အနီး ရောက်သောနောက်၊ မောရှေထက်ထောက်၊ နှုတ်သား၊ ထောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ - ငါ၏ ကျွန်မောရှေသည် အနီး ရောက်ထေပြီး သို့ဖြစ်၍၊ ထင်ရှင်သင်္ဃာတိယော ဤထုအပေါင်း၊ ထိုထပ်ထရုထ၍၊ လောင်းနီမြစ်တဝေးသို့ ကူးကြသောအသရေထမမျိုးသားထို့အား ငါပေးသောပြည့်
- ကိုဝင်စား ကြသော- မောရှေအား ငါ ဂတိမြို့ထပ်အထိမ်း၊ ထင်ထို နင်းသမ္မာသောမြေကို ထင်
- ထိုအားငါပေးမည်။ - တောကြီးမှစ၍၊ ထေမဇွန်တောင် တိုင်အောင် ငှင်း၊ ဥရုတ် မြစ်ကြီးမှစ၍၊ ထိတ္တိပြည် ထရှောက် ထုံး ပါ ထွက်၊ နေဝင်ရာထက်၊ ပင်ထယ် ကြီး ထိုင် အောင် ငှင်း၊ ထင်ထို
- နယ် အပိုင်း၊ အခြား မြစ်ရပ်မည်။ - ထင် အထက်

ထည်ထည်ကာထ ပတ်ထုံး၊ ထင်ရှေ့မှာအထက် သူရှု မခံမရပ် နှိုင်းရာ၊ မောရှေ နှင့်အတူ ငါမြို့သကဲ့သို့၊ သင်နှင့်အတူ ငါမြို့လိမ့်မည်။ ငါသည်သင့်

- ကိုမစွန့်၊ သင့်ကိုပြစ်၍မထား။ - အားထု၍ရဲရင့်ခြင်း မြဲသော၊ ထိုးအား ထိုအား ပေးမည်ထု၊ ငါကျန်ဆိုအောင် ပြည်ကို၊ သင်သည် ဤထိုအား
- ၁၀ ခြံ အစွဲပေးရမည်။ - သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏ ကျွန်မောရှေအားထားသော တရားအထိမ်း၊ ကျင့်စဉ်ထုခေတ်ရှောက် ခြင်းငှါအားထု၍၊ အထွန်ရဲရင့်ခြင်းမြဲသော၊ ကြံစည်ထေသမ္မာထို၌အောင်မည်အကြောင်း၊ ထို တရား၊ ထမ်း သို့ ထိုက် ထော့
- ထက်ကွာ ထက်၊ ထက် ၁၀ ထက် သို့ မထွဲ နှင့် - ထိုပညာကြံ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမ္မာ အထိမ်းကျင့်စည်ထုခေတ်ရှောက်ခြင်းအလိုငှါ၊ ကျမ်းစာကို မဝတ် မရွတ်တမနေ၊ နေ့ညည မမြတ် ကြည်ရွ

- ဓာတ်စွတ်ရမည်းသို့ပြုလျှင်၊ ထင်ထည် အကြွယ်
- ခြောက်၍ စောင်မြင် လိပ်မည်။- သင့်ကိုငါမှာ
- ထားသည်မထုတ်သော၊ ထားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိ
- ထော့မကြောက်နှင့်၊ မိတ်မပြုနှင့်၊ သွားထေ
- ရာရာ၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှိသည်
- ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ထိုစခါထောစူသည် မိုက်မင်းဈားတို့ကိုခေါ်
- ဤ၊-တပ် တရှေ့ကံ ထုံးသို့ သွားကြ လော့၊ သင်
- တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေးတော်
- မူသောပြည်ကိုဝင်စားခြင်းငှါ၊ သုံးရက်အတွင်း
- တွင် ဤထောင် ခန့်မြင် တစက် သို့ ကူးရ သော့
- ကြောင့်၊ မိကျွတ်ဈာန်ဆင်ရကြမည်ဟုကြောင်း၊
- ထူဈား ထို စား ဆင့်ဆို ကြ လော့ဟု မှာထား
- ထေ၏။
- ထာဝရထောစူသည် ဗုဒ္ဓစစ်အမျိုးသား၊ ဂင်စ
- မျိုးသား၊ ဓနုခေတ္တ အမျိုးသား တဝက်တို့ကိုခေါ်
- ဤ၊-ထာဝရဘုရား၏ထွန်ပေခေတ္တသည်၊ ထင်ထို
- စားမှာထားသော စကား တုမူကား၊ ထင်ထို၏
- ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤ
- ပြည်၌နေရာဇုတော်မူပြီး- သင်တို့သားမယား၊
- ထူငယ် ဈားနှင့် တိမ့်ညွှန် ဈား ထိုသည် ထောင်
- ခန့်မြင်အရှေ့တက်၊ ပေခေတ္တပေးသောပြည်၌နေ
- ရပ်ရကြမည်။- ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့စား
- နေရာဇုသည် အတိုင်း၊ ညီစစ်ကိုတို့စား နေရာ
- ဇုတော်မူမှီ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
- ပေးတော်မူသော ပြည်ကို ထူထိုသည် မထိမ်းမ
- ထူမှီတိုင်စောင့်၊ သင်တို့တွင်ခွန်စား၊ ကြီးသော
- စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ထက်နက်ကိုင်လျက်၊
- သင်တို့ညီစစ်ကိုဈားရှေ့မှာကူး၍ မစရကြမည်
- ထူ သော စကား ကို စောင်း ခေ ကြ လော့၊ ထို
- နောက်မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ထွန် ပေခေတ္တသည်
- ထောင်ခန့်မြင်၊ နေတွင်ရာထက်၌ပေး၍၊ သင်တို့
- ပိုင်သော ပြည်သို့ ပြန်၍ဝင် စား ရကြ မည် ထု
- ခြောက်ဆို၏။-ထိုသူတို့ကထည်း၊ ကိုယ်တော် မှာ
- ထားသော်မူသမျှကိုကျွန်တော်တို့ပြုပါမည်။
- ထွတ်တော်မူသမျှသောစရပ်သို့ သွားပါမည်။
- အရာရာတို့၌ မော့ရှေ့စစ် စကားကို နား ထောင်
- ထည်နည်းတူ၊ ကိုယ်တော်စကားကိုလည်း နား
- ထောင်ပါမည်။ ထို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရား
- ထခင် ထာဝရ ဘုရားသည် မော့ရှေ့နှင့် အတူမိ
- ထကဲ့ သို့၊ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ မှီတော်မူပါစေ
- သော့-ထာဝရတော်ကို အနိဗ္ဗိတံ၊ မှာထားတော်

- မူသမျှသောစကားကို နားမထောင်သောသူမည်
- သည်ကား၊ အထေသတ်ခြင်းကိုခံစေရမည်။ သို့
- ဖြစ်၍၊ စားယူတော် မူပါ၊ ရဲရင့်ခြင်း ရှိတော်မူ
- ပါထူးယောစူစားပြန်လျှောက်ကြ၏။
- ၂
- နှုတ်သား ထောစူသည် သူလျှိုနှစ်ထောက်
- ကိုမှီကိုင်မိမ့်မှ တိတ် ဆိတ်စွာ လော့တံလျှက်၊ ခါ
- နာနံပြည် ယေဝါ ခေါ် မြို့ကို သွား၍ ကြည့်ရှုကြ
- လော့ဟုမှာထားလိုက်သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
- သွားပြီးလျှင်၊ ရာဇဝံအမည် မြို့သော ပြည်တန်
- ၂ ဆာမိဗ္ဗ တိမ်သို့ ဝင်၍နေလေ၏။- ပြည်သား အ
- မျှို့တို့ကထည်း၊ ဤပြည်ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ၊ အသ
- ရေထ အမျိုးသား၊ အမျှို့တို့သည် သနပ်ညွှန်
- တွင်း သို့ ဝင်ပါ ပြီဟု ယေဝါခေါ် မင်း ကြံ၊ စား
- လျှောက် ကြာ၊ ကြသည် မြို့သော်၊- ယေဝါ ခေါ်
- မင်းကြီးသည် ဘုရားမိသား၊ သင့်ဆီသို့ရောက်လာ
- ဤ၊ သင့်တိမ်သို့ ဝင်သောသူတို့ကိုစပ်ထော့၊ သူ
- တို့သည် တပြည်လုံးကိုစူးစမ်းခြင်းငှါရောက်လာ
- ၃ ပြီဟုအမိန့်တော်နှင့်လော့တံလျှက်၊-ရာဇဝံသည်
- ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုငှက်ထား နှင့်ပြီးမှ၊ ထွန်
- စစ်သို့ ထူရောက်သည် မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင်၊ အ
- ထတ်အရပ်ကထာသည်ကိုမထိပါ။- ငိုဗီးချွတ်
- ဤ၊ တံခါးဝိတ်မြန် မြို့သောစခါ၊ သူတို့သည် ထွက်
- သွား ကြ ပါ ၏။ အထတ် အရပ် သို့ ထွက် သွား
- သည်ကို မထိပါ၊ အလှူအမြှေးလိုက်ကြလော့၊
- မြို့ကောင်း မြို့ပါးလိပ်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။- သို့ဆို
- သော်လည်း၊ ထိုသူတို့ကိုတိမ်အပေါ်သို့တက်စေ
- ဤ၊ အမျိုးပေါ်မှာမြန်ထားသောပိုက်ဆန်မြီးထဲ၌
- ၂ ငှက်ထား နှင့်ပြီး- မင်းလူထင်ထိုသည်ထောင်ခန့်
- မြင်ကူးရာထမ်းသို့လိုက်ကြ၏၊ မြို့ပြင်သို့ရောက်
- ကြပြီးမှ၊ မြို့တံခါးဈားကိုဝိတ်ကြ၏။
- သူလျှိုတို့သည် မတိမ်မှီ၊ မိဗ္ဗသည် သူတို့ မှီရာ
- တိမ်မှီ၊ ပေါ်သို့ တက်၍၊- ထာဝရ ဘုရားသည်
- ထင်ထိုစား ဤ ပြည်ကို ပေးတော်မူကြောင်းကို
- ၃ ၎င်း၊ သင်တို့ကို ငါတို့ ကြောက်ထန်စွာ ကြီး၍၊
- သင်တို့ ကြောင့် ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့
- ထည်စိတ်ဗျက်ကြောင်းကို ၎င်းကျွန်ုပ်မထိပါ၏။-
- သင်တို့သည် အေဂ္ဂတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောစ
- ခါ၊ ဧဝံ ပင် ထယ် ရေကို ထာဝရ ဘုရား ခန့်၊
- ခြောက်စေတော်မူကြောင်းကို ၎င်း၊ ယောင်ခန့်မြင်
- တပက်၌နေ၍၊ သင်တို့ ခွင်း၊ ခွင်း၊ ဖျက် ဆီးသော
- အာပေဝါရှင်ဘုရင် မှီယုန်နှင့် ကြွယ်ဝသော

ထိုသို့သော အမှုကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရကြ
 ၈၈ ပြီး- ထိုသိတင်းကို ကြားသော အခါ၊ အကျွန်ုပ်
 ထိုသည် မိတ် ဖွက် ခဲ့၊ သင်တို့ ကြောင့် တစ်တ
 လောက်သော သူ၌ ဖြစ်ရင်းသတ္တိ အလျှင်းမ
 ထွန် ကြွင်းပါ။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် အထက်
 ကောင်းကင် ဘုံ၌၎င်း၊ အောက်အရပ် မြေကြီး၌
 ၈၉ ၎င်း၊ အစိုးရသော ဘုရားသခင် ပြင်တော်မူ၏-
 ၉၀ ထိုဖြစ်၍ သင်တို့၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးဇူးပြုသော
 ကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ပေါက်ဖော် ထို၌
 ၉၁ ကျေးဇူးပြု၍- ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု၊ ညီအစ်မ၊ မောင်မ
 ခုတို့သော၊ သူတို့ နှင့် ဆိုင်သမျှသော သူတို့ကိုမ
 ထက်သဲ အသက်အသက်သော ပေးမည်ဟု၊ ထာဝရ
 ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုကြပါ။ မှန်သော
 အထွတ်သက်သေကိုလည်း ပေးခဲ့ကြပါဟုဆို
 ၉၂ လျှင်း- ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ငါတို့ အမှုကိုမ
 ဖော် မပြုလျှင်၊ သင့်အသက် အတွက် ငါတို့ အ
 ထက်သည် အာမခံ ဖြစ်စေတော့၊ ဤပြည်ကိုသာ
 ၉၃ ဝရဘုရား ပေးတော်မူသော အခါ၊ သင်၌ သစ္စာ
 ၉၄ အာဇာနည် ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏- ထိုမိစ္ဆ
 နေရာတိမ်သည် မြို့ရိုးနားမှာရှိသောကြောင့်၊ ထို
 သူတို့ကို ပြတင်းပေါက်က ကြို နှင့် လျှော့စု
 ၉၅ ထွက်- သင်တို့သည် လိုက်၍ ရှာသော သူတို့နှင့်
 ထွက်မည်အကြောင်း တောင်ပေါ်သို့ ပြေး၍ သုံး
 ရက်လုံး နေကြပါ။ ရှာသော သူတို့သည် ပြန်
 ၉၆ ထောင့်နောက်မှာ သွားကြပါဟု ဆိုလျှင်- ထိုသူ
 တို့က၊ သင်သည် ကျိန် ဆို စေသော အကျိန်
 ၉၇ ကြောင့်၊ ငါတို့၌ အပြစ်မရောက်ပါစေနှင့်- ဤ
 ပြည်သို့ ငါတို့ ချောက်သော အခါ၊ ယခုလျှော့
 စုသော ပြတင်းပေါက်၌၊ ဤကြိုးနီကို ချဉ်ထား၍၊
 ၉၈ ထင်မိသော သင့်မောင်များ နှင့် ပေါက်ဖော်များ အ
 ၉၉ ခေါင်းတို့ကို သင့်တိမ်၌ ခေါ်ထားရမည်- ထိုအ
 ခါ သင့်အိမ်ထဲက ထမ်းသို့ ထွက်သွားသော သူ
 မည်သည်ကား၊ သေလျှင်၊ သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်
 ၁၀၀ ခံစား၊ ငါတို့သည် အပြစ်လွတ်စေ၊ သင့်အိမ်၌ရှိ
 သော သူမည်သည်ကို အသေ သတ်လျှင်၊ သေ
 ၁၀၁ ပြစ်ကို ငါတို့သည် ခံစား- ငါတို့ အမှုကိုလည်း
 ထင်သင့်ဖော်ပြလျှင်၊ သင်ယခု ကျိန်ဆိုစေသော
 ၁၀၂ အကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်စေဟု ဆိုလျှင်- မိစ္ဆ
 က၊ သင်တို့ကား ရှိသင့်သတင်း ဖြစ်ပါစေတော့
 ထုဝန်ခံလျက်၊ လွတ်လိုက်၍ သူတို့သည် သွား
 ကြ၏။ မိစ္ဆာသစ်ထွက်၊ ထိုကြိုးနီကို ပြတင်းပေါက်

၁၁ ၌ ချဉ် ထားထေ၏- ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်
 သို့ ရောက်သော အခါ၊ ထိုသို့သော သူတို့
 မပြန်မှီတိုင်အောင်၊ သုံးရက်နေကြ၏။ ရှာသော
 သူတို့သည်လည်း၊ ထမ်းကရှောင်ထုံး ရှာ၍
 ၁၂ ရှေ့ကြီး- ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည် ထွက်၍၊
 တောင်ပေါ်ကဆင်းပြီးမှ၊ မြစ်ကို ကူးသဖြင့်၊ နှုန်
 ၁၃ စံထားသော ရွတ်သို့ ရောက်၍၊ မိမိတို့၌ ဖြစ်သမျှ
 ထိုကို ပြန်ကြားလျက်- အကယ်စင်စစ် ထာဝရ
 ဘုရားသည် ထိုပြည်တရွာထုံးကို ငါတို့ထက်
 သို့ အပ်တော်မူပြီ၊ ငါတို့ကြောင့် ပြည်သူ ပြည်
 သား အပေါင်းတို့သည် မိတ်ဖွတ်လျက် မှီကြပါ
 စံဟု၊ ယောဂုပ္ပတ္တိ အကျောက်ဆို၏။
 ၃
 ၁ ယောဂုပ္ပတ္တိ နတ်စာစာတော်၊ ဣသရေထ
 အမျိုးသား အပေါင်း၊ ထို နှင့် တကွ မှီကြပ် မြို့
 ပြောင်း၍၊ ထောင်စံမြစ်ကို မကူးမှီ၊ မြစ်နားတွင်
 ၂ စားခန်း ချကြ၏- သုံးရက်နေသော အခါ၊ တပ်စု
 ၃ ထိုသည် တပ်တရွာထုံးသို့ သွား၍- သင်တို့
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ပရိညည်သစ်ထာ
 ကို၎င်း၊ သစ်တာထမ်းသော သစ် ပရောဟိတ်
 လေမိသား တို့ကို၎င်း မြင်လျှင်၊ ထင်ထိုထည် နေ
 ၄ ရာပြောင်း၍ ထိုက်ရကြမည်- သစ်တာတော်
 နှင့် သင်တို့စပ်ကြားကို အတောင်နှစ်ထောင် ဖြား
 ခြံသိမ်းကွာစေရမည်၊ ထိုက်ရသော ထမ်းကို သိ
 မည်အကြောင်း၊ သစ်တာတော်အစိုး သို့မဟုတ်
 ထိုက်ရမည်၊ ဤထမ်းသို့ သင်တို့သည် တစ်စု
 မလိုက်ကြသေးဟု၊ လူအပေါင်းတို့ အား ဖွားထား
 ၅ ကြ၏- ယောဂုပ္ပတ္တိသည်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တို့
 ကိုယ်သန်ရှင်းစေကြစေ၊ အကြောင်းမူကား၊
 နတ်စံနေ၌ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ထိုစွယ်သော
 အမှုတို့ကို သင်တို့တွင် ပြုတော်မူမည်ဟု၊ လူအား
 ထိုအား ဖွားထားထေ၏။
 ၆ တစ်ယက် ပရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့
 ထည်ပရိညည် သစ်တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊ ထူ
 ရွားရွှေသို့ ကူးသွား ကြစေ၊ ထု၊ ယောဂု ခေါ်
 ထည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ပရိညည် သစ်တာတော်
 ၇ ကို ထမ်း၍၊ လူရွားရွှေသို့ သွားကြ၏- ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း၊ ယောဂုကိုခေါ်၍၊ ငါသည် မော
 ရှေ့နှင့် အတူရှိသကဲ့သို့၊ သင်နှင့် အတူရှိသည်ကို
 ဣသရေထအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြ
 မည်အကြောင်း၊ သူတို့စွက်ဖောက်၌ သန်ကိုထ
 ၈ နေ ငါမျိုးမြင့်မူမည်- ပရိညည် သစ်တာကို

ထမ်းထောထမ်းပရောထိတ်ထိုသည်၊ ထောင်နံ
 မြစ်ရေနားသို့ရောက်သောထမ်း၊ ထောင်နံမြစ်၌
 ရပ်နေရမည် အကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ထုမိန့်
 ၈ ထောင်မုခ်- ထောစူ ကထည်၊ ထာကြ ထော့၊
 ထပ် ထို ဘု ရား၊ ထခပ် ထာ ဝရ ဘုရား၊ စံ ဇကား
 ထောင်ကို နားထောင်ကြလော့ထု၊ ဣသရေထထ
 ၉ နှိုးသား၊ အပေါင်းထိုကိုပေါ်ထွက်၊- အသက်ရှင်
 တောင်စုသော ဘုရားထခပ်သ ဝိသင်ထိုတွင်ရှိ၍၊
 ထင်ထိုရွှေမှ ဝါနိဗ္ဗိလူ၊ ထိတ္တိလူ၊ ထိပိလူ၊ ရေ
 မိလူ၊ ပိရဂါမိလူ၊ အာမောဓိလူ၊ ထေဗုသိလူထို
 တိုစင်စင်ရှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကိုအ
 ၁၀ ထင်ထိုထိရမည် နည်း၊ တုမူကား၊- မြေကြီးတ
 မြင်ထုံးကိုအမိုးရတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊
 ဝဗ္ဗိည ညသစ်တာသည်ထင်ထိုရွှေမှာ၊ ထောင်နံ
 ၁၁ မြစ်ထဲသို့ ကူးထွားလိမ့်မည်၊- သို့ဖြစ်၍၊ ဣသ
 ရေထထမူ၊ ရွာ၊ ထဲက၊ ထမိုး၊ တထောက်မီ၊ ထု
 ထထယ် နှစ် ထောထ် ထိုကို ရွှေ၊ ကောက် ကြ
 ၁၂ သော့-မြေကြီး၊ ထမြင် ထုံးကို အမိုး ရ တော်မူ
 သောထရှင်ထာဝရ ဘုရား၊ သစ်တာ ထောင်ကို
 ထမ်းထောထမ်းပရောထိတ် မြေဝေါ၊ ထိုသည်၊
 ထောင်နံမြစ်ရေကိုနင်းသောစထရှင်၊ တွင်၊ မြစ်
 ညာရေသည်ဖြစ်၍၊ ခွံ့ကြွထွက် နေထိမ့်မည်
 ထုဆိုထေ၏၊
 ၁၃ ထုဈားထိုသည်ထောင်နံမြစ်ကို ကူးစုံသော
 ဌာ၊ ထဲထိုစပြောင်း၍၊ ပဋိညဝိသစ်တာကိုထမ်း
 ထောထမ်း ပရောထိတ် ထိုသည် ထုဈားရွှေမှာ
 ၁၄ ထွားထွက်၊- ထောင်နံမြစ်နားသို့ရောက်၍၊ မြေ
 ဝေါ၊ ထိုသည် လျှံသော ရေကို နင်းသော ထမ်း၊
 ဗပါးမိတ်ရာကထာသွ်ထိုမြစ်ရေသည်၊ ကမ်း၊ ထ
 ၁၅ ရှောင်ထုံးထိုလျှံထေမှိုသော်သည်၊- မြစ်ညာ
 ထမ်းထောထောရေသည် ထန့်ရပ်၍၊ ဝေ၊ သော
 ထရပ်၊ ဇာရထန် မြို့နားမှာရှိသော အာဝံ မြို့တိုင်
 အောင်ခွံ့ကြွထွက်နေ၏၊ လွင်ပြင် ထိုင်တည်း၊
 ထုသော၊ သောရ်၊ ထိုင်သို့မီးသွားသော ရေသည်
 ထည်၊ အကုန် အစင် ဖြတ်၍၊ ထုဈားထိုသည်
 ၁၆ ထေမိဒေါ မြို့သို့ ရွှေစူ ကူး ကြ ၏- ထုဈား ထ
 ပေါင်းထိုသည်ထောင်နံမြစ် ဟေထ်သို့မရောက်
 ဖြီထိုင် အောင်၊ ထာဝရ ဘုရား၊ ပဋိညည် သစ်
 ထာကိုထမ်းထောထမ်းပရောထိတ်ထိုသည်၊ မြစ်
 အထယ်တွင် မြေပေါ်၌ ဖြိုပြွန်နင်း၍၊ ဣသရေ
 ထထမူ၊ သား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည် မြေပေါ်၌
 ရှောင်သွားရကြ၏၊

၄
 ၁ ထုထပေါင်းထိုသည် တထောက်စူ မကြွင်း၊
 ထောင်နံမြစ်ကိုကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက-
 ၂ ထုဈားထိုတွင် တမျိုးတယောက်မီ၊ လူတထယ်
 ၃ နှစ်သောက်ကို ရွှေကောက်၍၊- ထုထို ထည့်
 ထောင်နံမြစ်ထထယ်၊ ထမ်းပရောထိတ် ထိုပြုပြီ
 စွာနင်းရာ၊ ဤအရပ်ထဲက ကျောက်တထယ်နှစ်
 လုံးကိုယူပြီး လျှင်း၊ ထမ်း၊ ထွား၍၊ ထနေ့ညည့်
 ၄ စားခန်း၊ ရုရာထရပ်၌ ထားရမည် အကြောင်း၊
 ဆင့်ဆိုလော့ထု၊ ထောစူထားမိန့်တော် မူ ထည့်
 ၅ ထတိုင်း၊- ထောစူသည်ခန့်ထားနှင့်သော ဣသ
 ရေထထမူ၊ တမျိုးတယောက်မီ၊ လူတထယ်နှစ်
 ၆ ထောက်ကိုပေါ်၍၊- ထင် ထို ဘုရားထခပ်ထာဝ
 ရဘုရား၊ သစ်တာ တော် ရွှေ၊ ထောင်နံ မြစ်ထ
 ထယ်သို့ကူးသွား၍၊ ဣသရေထထမူ၊ အရေထ
 ထွက်ထတိုင်း၊ လူတယောက် ထောက်တထုံးမီ
 ၇ ထု၍ ထမ်း သွား ကြ လော့- ထို့ရွှေလျှင်၊ ထထ်
 ထေကိုရကြလိမ့်မည်၊ နောင်ကထာသွ်သင်ထို၏
 ထားသို့ထိုက၊ ဤကျောက်ထိုသည်ထထယ်သို့
 ၈ ဆိုလိုသနည်းထုမေးမြန်းလျှင်၊- သင်ထိုက၊ ထာ
 ဝရဘုရား၊ သစ်တာတော်သည်ထောင်နံမြစ်ကို
 ကူးသောထမ်း၊ သစ်တာ တော် ရွှေမှာ မြစ်ရေ
 ပြတ်ထေသည်ထု ပြန်ပြောရကြမည်၊ ထိုသို့ဤ
 ကျောက်ထိုသည် ထစည် မပြတ် ဣသရေထထ
 ၉ ထုံးသားထောင်၊ ဇေဇရာသို့ မြစ်ကြလိမ့်မည်ထု၊
 ၁၀ ထောစူမှာ ထားသည်ထတိုင်း၊- ဣသရေထထ
 ထုံးသားထိုသည် ပြုကြ၏၊ ထာဝရ ဘုရားထည့်
 ထောစူ ထား မိန့်တော် မူသည်နှင့် ထည့်၊ ဣသ
 ရေထထမူ၊ အရေထထွက် ထတိုင်း၊ ထောင်နံ
 မြစ်ထဲက ကျောက် တထယ် နှစ်လုံးကိုယူပြီးမှ၊
 ၁၁ စားခန်း၊ ရုရာထရပ်သို့ထမ်း သွား၍ ထားကြ၏၊-
 ၁၂ တဖန်ထု၊ ပဋိညည်သစ်တာတော်ကိုထမ်းသော
 ထမ်းပရောထိတ်ထိုနင်းရာထရပ်၊ ထောင်နံမြစ်
 ထထယ်၌ ကျောက်တထယ် နှစ်လုံးကို ထောစူ
 ထည်မိုက်ထား၍၊ ထနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏၊
 ၁၃ ထောစူသည်၊ မောဓရမှာထားသည်ထတိုင်း၊
 ထုဈားထိုထား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူသမျှထိုကိုအကုန် အစင်ပြုသည်ထိုင်
 ထောင်၊ သစ်တာတော်ကိုထမ်းသောထမ်းပရော
 ထိတ် ထိုသည်၊ ထောင်နံ မြစ်ထထယ်၌ ရပ်နေ
 ကြ၏၊ ထုဈားထိုသည်ထည်းကြီးစား၍ ကူးကြ
 ၁၄ ၏-ထုဈား ထပေါင်းထိုသည် အကုန်အစင်ကူး

ကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ သင်တန်းတော်နှင့် တ
 ထွား၊ သင် ပရောဟိတ် ထိုသည် ထု ချား၊ ချတ်
 ၈၂ ဖောက်တွင်ထူးကြမ်း- ရူပင်စေ့၊ သား၊ ဂင်စ
 ချိုး၊ သား၊ မနာရှေ့စေ့၊ သား၊ ထဝတ်ထို သည်
 မောရှေ့မှာနဲ့သည်စေ့ထိုင်း၊ ထက်နက်ကိုစွဲကိုစိ
 ၈၃ နှိ၊ ဣသရေလစေ့၊ သား၊ ထိုရှေ့မှာကူးလွှား၊ ကြ
 နှိ- ထိုစေ့၊ သား၊ ထိုသည်စေ့ထွတ်စား
 မြင့် ထေးသောင်းခန့် ဟူ၍၊ စစ်တိုက် မြင်း၊ ငှါ
 ဂွင်ဆင်ထွက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယေရိ
 ၈၄ ခေါ်တွင်မြင်သိုကူးသွားကြမ်း- ထိုနေ့၌ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဣသရေလစေ့၊ သား၊ စပေါင်းထို
 ရှေ့မှာ၊ ထောခွကိုစွဲမြင့်တော်မူ၍၊ သူထိုသည်
 မောရှေ့ ကို ကြောက် နှိ ထ ကဲ့ သို့၊ ထောခွ ကို
 ထည်း၊ သူ၏စသက်တည်သည်ကောထပတ်ထိုး
 ကြောက် နှိကြမ်း၊
 ၈၅ ထစံထာဝရဘုရားက၊ သက်သေခံရက်သစ်
 ၈၆ ထာဝတော်ကို ထမ်းသော သင် ပရောဟိတ် ထို
 ထည်း၊ ထောင်စံ မြစ် ထဲက တက် ထာဝရမည် စ
 ကြောင်း၊ ဆင့်ဆို ထော့ထု မိန့် တော်မူသည် စ
 ၈၇ ထိုင်း- ထောင်စံ မြစ် ထဲက တက်ထာ ကြေထော့
 ထု၊ သင် ပရောဟိတ်ထိုစား၊ ထောခွသည်ဆင့်
 ၈၈ ဆိုထေ၏- ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညည် သင်တား
 ကို ထမ်းသော သင် ပရောဟိတ်ထိုသည်၊ ထောင်
 စံမြစ် စထေထဲက တက်ထာ၍၊ ခြေဝါးထို
 ထည်ကုန်းကိုနင်းမိကြသောစခါ၊ ထောင်စံမြစ်
 ရေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်ထာ၍၊ စရင် ကဲ့ သို့
 ထမ်းတရွှာထဲထိုးကိုလျှာလျက်နေ၏၊
 ၈၉ ဝဋ္ဌမထ၊ သာမနေ့ရက်တွင်၊ ထု ချားထိုသည်
 ထောင်စံမြစ်ထဲက တက်ထာ၍၊ ယေရိခေါမြို့စ
 ရှေ့ ထက်နားမှာ၊ ဂိထဂါထ စရပ်၌ တပ်ချကြ
 ၉၀ နှိ- ထောင်စံမြစ်ထဲက ထုတ်ထူသော ကျောက်
 ထထယ်နှစ်ထုံးကို၊ ထောခွသည် ဂိထဂါထစ
 ၉၁ ရပ်၌ မိုက် ထား၏- ဣသရေလ စေ့၊ သားထို
 စားထည်း၊ နောင် ကာထ၌ သင်ထို၏ ထားသွား
 ထိုက၊ ဤကျောက်ထိုသည်ထထယ် သို့ဆိုလိုသ
 ၉၂ နည်းထု၊ စေ့ထိုစား မေးမြန်းလျှင်း- သင်ထို
 ထ၊ ဣသရေလထုထိုသည်မြေပေါ်မှာရှောက်ထ
 ကဲ့သို့၊ ဤထောင်စံ မြစ်ကို ကူးထာ ကြသည်ထု၊
 ၉၃ ထားသွားထိုစား၊ ကြားပြောရကြမည်- ထာဝရ
 ၉၄ ဘုရားသည်တန်ခိုးကြီးတော်မူသင့်ကို မြေကြီး
 ထား စပေါင်းထိုသည် သိကြမည် စကြောင်း၊
 ၉၅ နှိ၊ ထင်ထို နှိဘုရား၊ ထစင် ထာဝရ ဘုရားကို

ထင်ထိုသည် စေ့ထိုစေ့ ကြောက် နှိစေ့ထိုစေ့
 ကြောင်း၊ ငါထို ထည် စေ့ ပင် ထယ်ကို ကူး နှိ၊
 ထမ်းတစင်သို့မရောက်မှီထိုင်စောင်း၊ သင်ထို၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထပ် ငါထိုရှေ့မှာပင်
 ထယ်ရေကို ခန်းမြောက် စေ့တော်မူသည်နည်း
 ထု၊ သင်ထိုသည်ထောင်စံမြစ်ကိုကူး၍၊ ကမ်းတ
 စင်သို့မရောက်မှီထိုင်စောင်း၊ သင်ထိုရှေ့မှာမြစ်
 ရေကိုခန်းမြောက် စေ့တော်မူသည်ထု၊ ထောခွ
 ရှာထားထေ၏၊

၅

၈ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလစေ့၊ သားထို
 ကူးစေ့မြင်းငှါ၊ ထောင်စံမြစ်ရေကို ခန်းမြောက်
 စေ့တော်မူသည်စကြောင်း၊ ကိုးထောင်စံမြစ်စ
 နောက်ထက် ၌ နေသော စာ မောရိ မင်းကြီးစ
 ပေါင်း၊ ပင်ထယ်နားမှာ နေသော ဝါ နန်းမင်းကြီး
 စပေါင်းထို သည် ကြား ထိသော စခါ၊ ရဲရင့်
 မြင်း၊ သတ္တိ စလျှင်းမကြွင်း၊ ဣသရေလ စေ့၊
 သားထိုကြောင့်မိတ်ဖျက်ကြမ်း၊
 ၉ ထိုစခါ ထာဝရဘုရားသည် ထောခွကိုခေါ်
 နှိ၊ ထင် ထည် ကျောက် ထား၊ ချားကို ထုတ် ပြီး
 လျှင်း၊ ဣသရေလစေ့၊ သားထိုစား၊ စရေဈား
 ထိုမစ်ထာ ကို ထစံ ပေးထော့ထု မိန့် တော်မူ
 ၉ ထည်စေ့ထိုင်း- ထောခွသည်ကျောက်ထားဈား
 ကိုထုတ်၍၊ ဝိထာရာထုတ် စရပ် ၌၊ ဣသရေလ
 စေ့၊ သားထိုစား၊ စရေဈားထိုး မစ်ထာကို
 ၉ ပေးထေ၏- ထိုသို့စရေဈားထိုးမစ်ထာကိုပေး
 ရသောစကြောင်းဟုမူကား၊ စေ့ရတ္တ၊ ပြည်မှ
 ထွက်ထာသောစစ်သူရဲထော့ကား၊ စပေါင်းထို
 ၉ ထည်တော၌ ထေ ကြမ်း- ထိုပြည်မှ ထွက် ထာ
 သောသူစပေါင်းထိုထပ် စရေဈားထိုးမစ်ထာ
 ကိုခံနှင့်ကြပြီးတော၌ ခရီးသွားရာတွင် ဈားမြင်
 ထောသူစပေါင်း ထို မူကား၊ စရေဈားထိုးမစ်
 ၉ ထာကိုခံရကြသေး၊- စေ့ရတ္တ၊ ပြည်မှထွက်ထာ
 သောစစ်သူရဲစပေါင်းထိုသည်၊ ထာဝရဘုရား
 ၏စကားတော်ကိုနားမထောင်ထဲနေ၍၊ မထေ
 ရှောက်မှီထိုင်စောင်း၊ ဣသရေလစေ့၊ သားထို
 ထည် စနှစ်ထေ၊ စထယ် ပတ်ထုံးတော၌ ဖြည့်
 ထည်ရကြမ်း၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါပေးမည်
 ထု၊ ထိုးသေးထိုစားကိုနိ ဆိုတော်မူထောမြင့်၊
 ၉ နှိနှင့်ဈားရည်မီးသောပြည်ကို၊ ထိုသူထိုထည်
 ၉ မြင်ရကြထု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏- ထုထိုကိုယ်စား
 မြစ်စေ့တော်မူသော၊ ထုထို၏ထားဈားထိုထည်၊

ရွှေမှာ၊ ထုဆိထတ်ပိုးရုနွှပ်ထုံးကို ဆောင် သော
 ထင်ပရေဟိတ်ရုနွှပ်ယောင်ကို သည်သွား၊ မြ
 ထွား၍တံပိုးပုတ်ကြမ်းထက်နက်ကိုင်ကို သည်
 ထုထိုး ရွှေမှာ သွား၍၊ ထင်ပရေဟိတ်ဓာတ် တံ
 ပိုးပုတ်ထွက် ထွားကြစည်၊ နောက်တပ်သား၊ ထို
 ထည်ထာဝရဘုရား၏ ယစ်တာတော်နောက်သို့
 ၈၇ ထိုက်ကြမ်း- ရတိယ နေ၌ မြို့ကို တကြိမ် ထည့်
 ပတ် ပြီး ၅၊ တပ် ထဲ သို့ ပြန် ထာ ကြမ်း ထို သို့
 ၈၈ ခြောက် ရက် ပတ်ထုံး ပြု ကြမ်း- သတ္တမ နေ့၊
 နက်စောစော၊ မိမိ၊ ထင်၊ စကထ၍၊ သရင်နည်း
 ထု၊ ရုနွှပ်ကြိမ်တိုင်ဆောင်မြို့ကို ထည့်ပတ်ကြမ်း
 ထိုနေ့၌ သာ ရုနွှပ်ကြိမ် တိုင်ဆောင် မြို့ကို ထည့်
 ၈၉ ပတ် ရကြမ်း- သတ္တမ ထကြိမ်တွင် ယစ် ပရေ
 ထိတ်ကို သည် တံပိုးပုတ်သောထဝါ၊ ယောဂ္ဂက၊
 ကျွေးကြော်ကြသော၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်
 ၉၀ ထိုသားမြို့ကိုပေးတော်မူမည်- မြို့နှင့်တကွ၊ မြို့၌
 ရှိသမျှကို ကျိန်၍၊ ထာဝရဘုရား၌ ဖပ်ရမည်၊
 ထိုရာတွင်၊ ပြည်တန်ဆာ ရာဝပ် ထည် ငါထိုးစေ
 ထွတ်သောတမန်ကို ဂုဏ်ထားသောကြောင့်၊
 ထုနှင့်တကွ၊ သူ၏အိမ်၌ ရှိသမျှ ထိုသားထောက်
 ၉၁ ချမ်းသာပေး ရမည်- သင် ထို သည် ကျိန် ဖပ်
 သော ထ ရာကို သတိနှင့် ရှောင် ကြသော၊ သို့မ
 ထုတ်၊ ထိုထရာကို ထိမ်းယူလျှင်၊ မိမိကို ကိုင်၊
 ဣသရေလ တပ် ကို ကိုင် ခံစေ၍၊ နှောင့်
 ၉၂ ရှက်မည် ကို မိုး၊ မိမိ စရာ ရှိမ်း- ရွှေ ငွေ ကို ကိုင်၊
 ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာရှိသမျှ ကို ကိုင်၊
 ထာဝရဘုရားထံသို့ ရှင်းစေ၍၊ ထာဝရဘုရား
 ထံသို့ သွင်းထား ရကြမည်ဟု၊ လူများ ထိုသား
 ထောခူသည် မှာထားလေ၏။
 ၉၃ ထို သို့နှင့် ထည့်တံပိုး ကို ပုတ်၍၊ ထုဓာတ် ထို
 ထည် ကျွေး ကြော် ကြမ်း တံပိုး သံကို ကြား၍၊
 ကျယ်သော ထံနှင့် ကျွေး ကြော် ကြသော ထ
 ဝါ၊ မြို့ရှိသည် ထကုန် ထစင် ပြုလဲ၍၊ လူများ ထ
 ပေါင်းထိုသည်မြို့ထဲသို့ တည်တည်ဝင်ပြီးလျှင်၊
 ၉၄ ထိမ်းယူကြမ်း- မြို့ထဲရှိသမျှသောယောကျာ်း၊
 မိစ္ဆ၊ ထကြ၊ ထ ငယ်၊ သိုး၊ နွား၊ မြ ရှိသမျှ ကို
 ၉၅ ထားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြမ်း- ထိုပြည်ကို စူး
 စမ်း သော လူနွှပ်ယောက် ထိုသား ယော ဂ္ဂ က၊
 ထင် ထိုသည် ကျိန်ဆိုသည် ထတိုင်၊ ပြည်တန်
 ဆာမိစ္ဆအိမ်သို့ သွား၍၊ သူနှင့်တကွ၊ သူ့ရှိသမျှ
 ထိုကို ဆောင်ပဲ့ ကြသော ထုမှာ လိုက်သည် ထ
 ၉၆ ထိုင်း- တံလျှို့ လုပ်သော ထုထင်ထိုသည် ဝင်၍၊

ရာဝပ်နှင့် ထုမိထ၊ ထုမောင်ဓာတ်၊ ထု၌ရှိသမျှကို
 ကိုင်၊ ထုပေါက်ဖော်ထပေါင်းကို ကိုင်၊ ထုတ်
 ဆောင် ပဲ့၍၊ ဣသ ရေ ထ တပ် ပြင် ဖာ ထား ပြီး
 ၁၇ လျှင်း- မြို့နှင့်တကွ၊ မြို့၌ရှိသမျှကို မီး၊ မြို့ကြမ်း
 သို့ရာတွင်၊ ရွှေငွေကို ကိုင်၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ၊ သံ
 တန်ဆာကို ကိုင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ထာဝရဘုရား
 ၁၈ ထဲသို့ သွင်းထားကြမ်း- ယောဂ္ဂ ထည်ထည်၊
 ပြည်တန်ဆာရာဝပ်နှင့်ထုပေါက်ဖော်၊ ထု၌ရှိသ
 မျှကို ထောက် ချမ်းသာပေး၍၊ ထုသည် ထုထ
 ရေထထမျိုးသားကိုတွင် ထနေထိုင်ဆောင်နေရ
 ထေ၏၊ ထကြောင်း၊ ဓူကား၊ ထေ မိခေါမြို့ကို စူး
 စမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယောဂ္ဂစေထွတ်သော ထမန်ကို
 ၁၉ ကို ထုထည်ဂုဏ်ထားသောကြောင့်တည်း- ထို
 ထဝါ ယောဂ္ဂက၊ ထကြင်ထုထည် ထ၍၊ ထေမြို့
 ခေါမြို့ကို တည်ပြန်၏၊ ထိုထုထည်ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌ ကျိန်ဖပ်သော ထုပြန်ပါစေ၊ ထုထဦး
 ထားဦး၊ ထက်ထက် ၌ မြို့မိုး၊ ထမြန်ကို ထည်၍၊
 ထားသော၊ ထက်ထက်၌ မြို့တံခါးကို ထောင်ပါ
 ၂၀ စေ ထု ကျိန် ဆို၏- ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ထည်
 ယောဂ္ဂနှင့် ထထုမြို့တော်မူ၍၊ ထု၏ထိမ်းထည်
 တပြည်လုံး၌ ပြာကောင်စောထေ၏။
 ၇
 ၁ ထိုရာတွင်၊ ထုထမျိုး၊ စေရ၊ စာမမိ၊ ထာမိ
 ထိုမှ ဆင်း သက် သော ထာဝရ ထည်၊ ကျိန်ထပ်
 သောထရာကို ထိမ်းယူ၍၊ ထိုထရာထား ပြင် ဣ
 သရေထ ထမျိုး ထား ထိုသည် ပြင်မှားသော ထ
 ပြင်ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထုထို၌
 ၂ ထရက် ထွက်တော်မူ၏- ယောဂ္ဂထည်ထည်၊
 ထေမိခေါမြို့မှ လူကို စေထွတ်၍၊ ထင်ထိုသည်
 ဗေသထ မြို့ထရွှေ၊ ဗေထဝင်မြို့ထနားမှာရှိသော
 ထာဇုမြို့သို့ သွား၍၊ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုကြသော
 ထုမှာထား ထည် ထတိုင်၊ ထုထိုထည် သွား၍၊
 ၃ ထာဇုမြို့ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊ ယောဂ္ဂထံသို့ ပြန်
 ထာ၍၊ ဤလူ ကို ထကုန် ထစင် စေသော၊ ပါစေ
 နှင့်၊ လူနွှပ်ထောင်၊ သုံးထောင် ထောက်သွား၍၊
 ထာဇုမြို့ကို လုပ်ကြံ ပါစေ၊ ထိုမြို့သို့ သွားရာတွင်၊
 ဤလူထပေါင်းကို မပင်ပန်း၊ ပါစေနှင့်၊ မြို့ထား
 ထိုသည် မဇ္ဈားပါ၊ လျှောက်ထည်နှင့် ထည့်-
 ၄ ထုသုံးထောင်ခန့် ရှိသွား၍၊ ထာဇုမြို့ထားထို
 ၅ ရွှေမှာပြေးရကြမ်း- ထာဇုမြို့ထားထို ထည် ထု
 သုံးသယ်မြောက်ယောက်ကို ထက်ကြမ်းမြို့
 တံခါးမှသည် ရွှေမရိပ်စရပ် ထိုင်စောစံထိုက်

၅၂၁။ ထိုစေရပ်၌ ဆင်းရာတွင် ထုပ်ကြံ ကြသော
 ၅၂၂။ ကြောင့်၊ ထူရှားထူစွာ မိတ်နှစ်ထုံးသည် အရည်
 ၅၂၃။ ကြံ၍၊ ရေကဲ့သို့ မြစ်ထမ်း- ထိုအခါ ယောစူ
 ၅၂၄။ သည် မိမိထဝတံကို ဆုတ်၍၊ အသရေထ အမျိုး
 ၅၂၅။ အသက်ကြီးသူတို့ နှင့်တကွ၊ မိမိတို့ခေါင်းပေါ်၌
 ၅၂၆။ မြေစွန်ကို တင်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ သစ်တာ
 ၅၂၇။ တော်ရွှေမှာ ညဦးတိုင်အောင် ဝတ်လျက် နေကြ
 ၅၂၈။ ၏-ယောစူကလည်း၊ အထွတ်ထွတ်ထာဝရဘုရား၊
 ၅၂၉။ ကိုယ်တော်သည် ဤလူအပေါင်းတို့ကိုသာမော
 ၅၃၀။ မိလူတို့ထက် ထို့အပို၍၊ ဖျတ်ဆီးစေခြင်းငှါ
 ၅၃၁။ ယောင်စုံမြစ်တဖက်သို့ အထွတ်ထွတ်ကြောင့် ဆောင်
 ၅၃၂။ ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ရောင့်ရဲ
 ၅၃၃။ သောမိတ်ရှိ၍၊ ယောင်စုံမြစ်အရှေ့တက်၌နေကြ
 ၅၃၄။ ပါစေသော- ထိုဘုရားရှင်၊ အသရေထ အမျိုး
 ၅၃၅။ သားတို့သည် ရန်သူတို့ ရွှေမှာ ကြောကို ဗျဉ်ရ
 ၅၃၆။ ကြသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထွတ်ထွတ်ပြော
 ၅၃၇။ ရပါမည်နည်း။- ခါနုန်ထူ အစရှိသော၊ ဤပြည်
 ၅၃၈။ သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ထိုထိတင်းကို
 ၅၃၉။ ကြားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပိုင်း၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၅၄၀။ ၏နာမည်ကို မြေကြီးမှပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်၊
 ၅၄၁။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သော နာမတော်အဖို့
 ၅၄၂။ အလိုငှါ အထွတ်ထွတ် ပြုတော်မူမည်နည်း ဟု
 ၅၄၃။ လျှောက်ဆို၏။
 ၅၄၄။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သေသော၊ အထွတ်
 ၅၄၅။ ကြောင့် ဝတ်၍ နေသနည်း။- အသရေထ အမျိုး
 ၅၄၆။ သည် မြစ်မှာ၊ ပြီးငါမှာထားသော ပရိညည်
 ၅၄၇။ တရားကို ဖျတ်စေပြီး၊ ကျိန်အပ်သော အရာကို
 ၅၄၈။ မိုးထု၍၊ ပရိယာယ် ပြုသဖြင့် မိမိဥစ္စာထဲမှာ
 ၅၄၉။ ထားစေပြီး- ထိုသို့ အသရေထ အမျိုးသားတို့
 ၅၅၀။ သည် ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်
 ၅၅၁။ သူတို့ရွှေမှာမခံရပ်နိုင်၊ ကြောကိုဗျဉ်ရကြ၏။
 ၅၅၂။ ကျိန်အပ်သောသူကို သင်တို့ အထက်က မပယ်မ
 ၅၅၃။ ရှင်းလျှင်၊ သင်တို့နှင့် အတူ ငါမနေ- ထ၍၊ ထူ
 ၅၅၄။ ရှားတို့ကို သန့်ရှင်းစေသော၊ နက်စန်နေ အဖို့
 ၅၅၅။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြဟု ဆင့်ဆိုသော၊
 ၅၅၆။ အသရေထ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၅၅၇။ မိန့်တော်မူသည့်ကား၊ ထိုအသရေထအမျိုး၊ ကျိန်
 ၅၅၈။ အပ်သောအရာသည် သင်တို့အထဲ၌ရှိ၏။ ထိုအ
 ၅၅၉။ ရာကိုသင်တို့အထက်က မပယ်မရှင်းမှီတိုင်အောင်၊
 ၅၆၀။ ရန်သူတို့ရွှေမှာမခံရပ်နိုင်ကြ- နက်စန်နံနက်
 ၅၆၁။ ၌သင်တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် ချည်းကပ်
 ၅၆၂။ ရကြမည်၊ ထာဝရဘုရားမှတ်တော် မူသောအ

မျိုးသည်၊ အသေအမျိုးအလိုက် ချည်းကပ်ရကြ
 ၅၆၃။ မည်၊ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသောအသေအ
 ၅၆၄။ မျိုးသည်၊ အိမ်ထောင်စုံနှင့် ချည်းကပ်ရကြမည်၊
 ၅၆၅။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော် မူသော အိမ်ထောင်
 ၅၆၆။ သည်လူအသီးအသီး ချည်းကပ်ရကြမည်- ကျိန်
 ၅၆၇။ အပ်သောအရာပါလျက်၊ မှတ်တော်မူသောသူမှ
 ၅၆၈။ စ၍၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ရကြမည်၊ အကြောင်း
 ၅၆၉။ စူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည်တရား
 ၅၇၀။ ကိုဖျက်၍၊ အသရေထ အမျိုး၌ အဝစ္စအမှုကို ပြု
 ၅၇၁။ ထေပြီဟု၊ ယောစူအား မိန့်တော်မူ၏။
 ၅၇၂။ နံနက်စောစောယောစူသည်ထ၍၊ အသရေထ
 ၅၇၃။ လူတို့ကို အမျိုးအနွယ်အလိုက် ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊
 ၅၇၄။ ယုဒ အမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏- ယုဒ အမျိုးကို
 ၅၇၅။ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဇေရုဇလေမ် အမျိုးကို မှတ်တော်
 ၅၇၆။ မူ၏။ ဇေရုဇလေမ် အမျိုး အိမ်ထောင်စုံအသီးအ
 ၅၇၇။ သီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဇာဗဗိ အိမ်ထောင်
 ၅၇၈။ ကိုမှတ်တော်မူ၏- ထိုအိမ်ထောင် လူအသီးအ
 ၅၇၉။ သီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယုဒအမျိုး၊ ဇေရုဇာ
 ၅၈၀။ ဗဗိ၊ ကာမိတို့မှ ဆင်းသက်သော အာခန်ကိုမှတ်
 ၅၈၁။ တော်မူ၏- ယောစူကလည်း၊ သော၊ အသရေထ
 ၅၈၂။ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း
 ၅၈၃။ ၍၊ ရွှေတော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဖော်ပြတောင်း
 ၅၈၄။ ပန်ပါလော့၊ သင်ပြုမိသောအမှုကို ငစားပြော
 ၅၈၅။ ပါလော့၊ ဂွတ်၍မထားပါနှင့်ဟု၊ အာခန်အား
 ၅၈၆။ ဆိုလျှင်၊- အာခန်က၊ ထုတ်ပါ၏။ အသရေထအ
 ၅၈၇။ မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကျွန်တော်
 ၅၈၈။ မြစ်မှာ၊ ပါပြီး၊ ကျွန်တော် ပြုမိသော အမှု ဟူမူ
 ၅၈၉။ ကား၊- ထုဟူသော ဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သောဗာဗု
 ၅၉၀။ လုန်ဝတ်ထုံ၊ ငွေနှစ်ပိဿာ၊ ရွှေတုံးအကျပ်ငါး
 ၅၉၁။ ထယ်ကို ကျွန်တော် မြင်သဖြင့်၊ တပ်မတ်၌ ဘိမ်း
 ၅၉၂။ ယူမိပါပြီ၊ ကျွန်တော်ထဲအတွင်း မြေ၌ မြုပ်လျက်
 ၅၉၃။ ငွေသည်အောက် ဆုံးရှိပါသည်ဟု၊ ယောစူအား
 ၅၉၄။ ပြန်လျှောက်စေ၏- ထိုအခါ ယောစူအတွတ်
 ၅၉၅။ သောသူတို့သည် ထဲသို့ပြေး၍၊ ထိုဥစ္စာသည်ထဲ
 ၅၉၆။ အတွင်း မြေ၌ မြုပ်လျက်၊ ငွေသည်အောက် ဆုံးရှိ
 ၅၉၇။ သည့်ကိုတွေ့သော၊- ထဲထဲက ထုတ်၍၊ ယောစူထံ
 ၅၉၈။ အသရေထ အမျိုးသား များရွှေသို့ ဆောင်သွား
 ၅၉၉။ သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ ထားကြ၏-
 ၆၀၀။ ယောစူနှင့် အသရေထအမျိုးသားအပေါင်း တို့
 ၆၀၁။ သည်၊ ဇေရုဇာ၊ အာခန်မှစ၍၊ ထိုငွေဝတ်ထုံ၊
 ၆၀၂။ ရွှေတုံး၊ သားသိုး၊ သိုးခွားပြီ၊ ထဲနှင့်တကွ၊ သူ၌
 ၆၀၃။ ရှိသမျှ တို့ကို အခေါ်မျှင့်သို့ ဆောင်သွားပြီး

၂၈ ဟု- ထောစူဠကံ၊ ငါ့ကိုကံထက်ကြောင့်နှာင့်
 နှာင့်ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို
 နှာင့်နှာင့်တော်မူမည်ထိုသဖြင့်၊ ဣသရေလ
 စာမီးသားစာပေါင်းထိုသည် ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်
 ကြမ်း ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြပြီးမှ၊ မီးမြှင့်ကြမ်း-
 ၂၉ ထုစပေါ်၌ဈားစွာသောကျောက်ထိုကိုပုံထား
 ကြ၍ထနေ ထိုင်စောင်မှိမ်းထာဝရဘုရားသင့်
 ထည်း၊ စာမတ်တော် စာမှိန်ကို ငြိမ်းစေတော်မူ
 ၏ထို စာမတ်ကို စာမတ်ပြု၍၊ ထို မြှင့်ကို ထနေ ထိုင်
 စောင်၊ စာမတ်မြှင့်ထုခေါ်ပေါ်ကြသတည်း။

၈

• တစ် နှာင့် ထာဝရ ဘုရား ကထည်း၊ သင် သည်မ
 ကြောက်နှင့်၊ မိတ်မပျက်နှင့်၊ သင်၌ ပါသောစစ်
 သူရဲစာပေါင်းထိုကို ခေါ်၍၊ စာမတ်မြှင့်ထုထား
 ထေး၊ စာမတ်မြှင့်ထုထားနှင့်သုတရား၊ သုမ္ဘိ၊ သုခြေ
 ၂ ကိုသင့်ထက်၌ ငါ့ စာမတ်မည်း- ထေရီ ခေါ် မြှင့်
 စမ်းကြီးစားပြုသကဲ့သို့၊ စာမတ်မြှင့်ထုထားနှင့်
 စာမတ်မြှင့်ထုထား၊ ထိုရာတွင်း ထုထားသောစွာ၊ ကိ
 မိန္ဒာန်ဈားကိုကိုယ်စာမတ်ထိုင်ရမည်၊ မြှင့်နောက်
 နှာကင်းတပ်ကိုထားရမည်ထု၊ ထောစူဠစား မိန့်
 ၃ တော်မူသည် စာမတ်- ထောစူဠနှင့် စစ်သူရဲ စာ
 ပေါင်းထိုသည်၊ စာမတ်မြှင့်ကို ထိုက်ခြင်းငှါထကြ
 ၏ထောစူဠသည် နှာစား ကြီးသော စစ်သူရဲသုံး
 ထောင်းထိုကို ရွေးကုတ်၍၊ ညည်းစာခါစေတွတ်
 ၄ ထွက်၊- သင်ထိုသည် ထိုမြှင့်ကို ထိုက်ခြင်းငှါ မြှင့်
 နောက်နှာကင်းထိုးထွက်နေကြထေး၊ မြှင့်နှင့်ဝေး
 ၅ ဝေးစွာ၌မသွားကြနှင့်၊ တည်တညွတ်တည်းစာ
 ၆ နှာင့် နေကြထေး- ငါနှင့်တကွ ငါ၌ ပါသောသူ
 ကံ၊ ငါးထိုသည်မြှင့်စာမတ်သို့ခုည်းကပ်မည်းသူ
 ထိုငါ့ညီ သမန်ကဲ့သို့ထိုက်ခြင်းငှါ ထွက်ထာကြ
 ကော၊ စာခါ၊ ငါ့ထိုသည် သုထို ခြေမှာ ပြေးရကြ
 ၇ ညည်း- သုထိုသည်ထိုက်ခြင်းငှါ မြှင့်ကထွက်
 ၍၊ မြှင့်ကွာမှန်းကို မသိသ စွာ၌ ထိုက်ကြလိမ့်
 မည်း၊ စာကြောင်းမူကား၊ သုထိုခြေမှာငါ့ထိုသင့်
 ပြေးသောစာခါ၊ သမန်ကဲ့သို့ငါ့ထိုခြေမှာပြေးကြ
 ၈ ပြီထု၊ သုထိုဆို ကြလိမ့်မည်း- ထို စာခါ သင်ထို
 သည် ကင်းထိုး ထွက် နေရာ စာရပ်မှထွက်၊ မြှင့်ကို
 ထိုက်လျှင်၊ သင်ထိုစာမတ်သင်ထာဝရဘုရား
 • ထည်သင်ထိုထက်၌ စာပတ်တော်မူမည်း- ထိုက်၍
 စောင်သောစာခါ၊ မြှင့်မီးမြှင့်ရကြမည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်စာမတ်၊ ပြုရကြမည်းထို
 သို့ငါစာမတ်ဆိုထပ်ထု၊ ထိုသုထိုစားမှာထားထေ

• ၏- ထောစူဠစေတွတ်ထည်စာမတ်ထိုသုထိုသင့်
 ကင်းထိုး ခြင်းငှါ ထွား၍၊ စေသထမြှင့်စာမတ်
 မြှင့်ထွားတွင်၊ စာမတ်မြှင့် စာမတ်ထက်မှာနေ
 ကြမ်း၊ ထောစူဠထည်ထိုညည်းတွင် ထုဈားထဲမှာ
 ၁၀ နေထေးစား- နံနက်စောစော ထ၍၊ ထုဈားထိုကို
 ရေတွက်ပြီးမှ၊ ဣသရေလ စာမတ်၊ စာမတ်ကြီး
 သုထို နှင့် စာမတ်၊ စာမတ်မြှင့်ထို ထွား၊ ရှိသွားထေ
 ၁၁ ၏- ထောစူဠပါသောစစ်သူရဲ စာပေါင်းထိုသည်
 ထိုက်၍၊ မြှင့်စာမတ်သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြှင့်မြောက်
 ထက်၌ တပ် ခုကြမ်း သုထို နှင့် မြှင့်ထွား မှာ
 ၁၂ မြှင့်ထရခြင်း- တစ် နှာင့် စာမတ်မြှင့်စာမတ်၊ ထိုမြှင့်
 နှင့်စေသထမြှင့်ထွားမှာ ကင်းထိုးစေခြင်းငှါ၊
 ၁၃ ထုငါးထောင်ခန့်မှာ ထားထေစား- ထိုသို့လျှင်၊ မြှင့်
 မြောက် ထက်မှာ မိုက်ခြေ စာပေါင်း၊ ခင်းကွင်း
 ထွက်၊ စာမတ်ထက်မှာထွားကင်းထိုးထွက်၊
 စာမတ်၊ စာမတ်၊ နေရာ ကျကြသော စာခါ၊ ထောစူ
 သည် ထိုညည်းတွင် မြှင့် စာမတ်သို့ ထွားထေ
 ၁၄ ၏- ထိုစာမတ်စာမတ်ထိုကိုစာမတ် မင်းကြီးထည်
 ခြင်လျှင်၊ မြှင့်သား ထောကွားထိုသည် စောစော
 ထ၍၊ စာမတ်စာမတ်မြှင့်ထွက်စာမတ်ပြီးမှ၊ မင်းကြီးထည်
 ထုစာပေါင်းထိုနှင့်တကွ၊ ဣသရေလစာမတ်၊ ထား
 ထိုကိုထိုက်ခြင်းငှါ၊ မြှင့်ကွက်သော စာမတ်မြှင့်လွင်
 ပြင်သို့ ရှိသွားထေစား၊ သို့ရာ တွင်၊ မြှင့်နောက်မှာ
 ၁၅ ကင်းတပ်မြှင့်မှန်းကို မသိ- ထောစူဠနှင့် ဣသရေ
 လ စာမတ်၊ သား စာပေါင်း ထို သည် နှံ့ထန်ပြု
 ၁၆ ထွက်၊ တော ထမ်း ခြင် ပြေး ကြမ်း- သုထိုကို
 ထိုက်ခြင်းငှါ၊ စာမတ်မင်းကြီးသည်၊ မြှင့်၌သော
 သောထောကွားထိုကို မြှင့်စာမတ်ပြီးလျှင်၊ မြှင့်သား
 ထိုသည်ထောစူဠကို ထိုက်၍၊ မြှင့်ကွာမှန်းမသိ၊
 ၁၇ စွာသွားကြမ်း- ဣသရေလ စာမတ်၊ သား ထိုကိုမ
 ထိုက်သဲ၊ စာမတ်မြှင့် စေသထမြှင့် ထောကွား
 တထောက်မှာ မနေ၊ မြှင့်ကိုထွပ်ထားထွက်၊ ဣသ
 ၁၈ ရေလ စာမတ်၊ သား ထိုကို ထိုက် ကြမ်း- ထာ ဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ သင်ကိုးသော ထိုကို စာမတ်မြှင့်
 ထိုစွယ်ထေး၊ ထိုမြှင့်ကိုသင့်ထက်သို့ ငါ့စာမတ်
 ထု၊ ထောစူဠစားမိန့်တော်မူသည်စာမတ်၊ ထော
 စူဠစာမတ်ကိုးသောထိုကို ထိုမြှင့်ထိုစွယ်ထေစား-
 ၁၉ စွယ်သောစာခါ၊ ကင်းတပ် သားထိုသည် ခုတ်
 ခုင်းထ၍၊ စာမတ် စာမတ် ပြေးထွက်၊ မြှင့်ထို
 ဝင်မိလျှင်၊ ကြီးစား၍ ထိမ်းယူပြီးမှ၊ မီးမြှင့်
 ၂၀ ၏- စာမတ် မြှင့်သား ထိုသည် ပြန် ကြည့်၍၊ မြှင့်
 ထောင်သောမီးစာမတ်ထည်မိုက်စာမတ်ကင်း

သို့တော်ထွက်၍ ထည်ကို ဖြင့်သော စေခါ၊ စ
 ထတ်စေရပ်ကို၍ ဖြေ၊ ဖြင်းငှါ မထတ်စွမ်း၌
 ဖြေသောသို့ဖြေသောသို့သည်လည်း၊ ထိုက်
 ၂၀ သောသို့ကို ဖြင့်ထွန်၍ ထိုက်ကြမ်း- ကင်း
 ထပ်သား ထိုသည် မြို့ကိုရ၍၊ မြို့၌ မီးပိုးတတ်
 ထွက်၍သည်ကို ထောစူနှင့် ဣသရေလ ထမ်း
 သားစေပေါင်းထိုသည်မြင်လျှင်၊ တဝန်ဖြင့်ထွည်
 ၂၂ ဖြ်၊ စာအု မြို့သားကို ထိုက်သတ် ကြမ်း- စ
 မြားသော သို့သည်လည်း မြို့ထဲက ထွက်၍
 ထိုက်သော? ကြောင့်၊ ဣသရေလ ထမ်းသား ထို
 စည် စာအု ထိုကို ညှပ်၍ ထိုက်သဖြင့်၊ တ
 စေတတ်ကို ဗု မထွတ်၊ မကျန် ကြွင်း ခေ ဖြင်းငှါ၊
 ၂၄ ထုတ်ကြိကြမ်း- စာအု မင်းကြီးကို စေခင်းစမ်း၍
 ၂၅ ထောစူထိုသောစင်ကြမ်း- ဣသရေလ ထမ်း
 သားထိုသည်လွင်မြင်၌ငှင်၊ ထိုက်ရှာရာတော၌
 ငှင်း၊ စာအု မြို့သား စေပေါင်း ထိုကိုထုတ် ကြိတ်၊
 ထားဖြင့်အကုန်စေခင်း သုတ်သင်ပြီးမှ၊ တဝန်မြို့
 ၂၈ သို့ဖြင့်ထွန်၊ ထားဖြင့်ထုတ်ကြိကြမ်း- ထိုနေ၌
 တသောင်း၊ စွပ်တောင် ခန့်မှ ဖြ်သော၊ စာ အုမြို့
 သား ထောက်၊ မိစ္ဆာစေပေါင်းထိုသည် သေကြ
 ၂၉ စ်- စာအုမြို့သို့သား၊ စေပေါင်းထိုကိုစေကုန်
 စေခင်းမထွက်စီးမှီတိုင်စေခင်း၊ ယောစူသည်လှ
 ၂၁ တိုင်သော ထက်ကို မသိမ်း၊ မရမ်း- သို့ရာတွင်၊
 ထာဝရဘုရားသည်ယောစူစား မှာထားတော်
 စုသောစကားစေတိုင်၊ တိမိညွန့်ဈားနှင့်ထက်
 ခုဉ္စာ ဈားကို၊ ဣသရေလ ထမ်းသားထို သည်
 ၂၃ ကိုယ်စေခိုက်စီးထွက်ကြမ်း- ယောစူသည်လည်း၊
 စာအု မြို့ကိုမီး၌၍၊ ယနေ့ တိုင်သော၊ ထာဝရ
 ၂၄ စွတ်စီးရာထွက်ပုံဖြစ်စေစ်- စာအု မင်းကြီး
 ကို ညဦး တိုင်စေခင်း၊ သစ်ပင်တွင် ဆွဲထား၍၊
 မိုက်၊ ချုပ်သော စေခါ၊ ယောစူ စီရင် သည်အ
 ထိုင်း၊ အသေကောင်ကို သစ်ပင်ကချပြီးလျှင်၊ မြို့
 တံခါးဝ၌ ဖြစ်ထား၍၊ အသေကောင် စေပေါ်၌
 ဈား စွာ သော ကြောက် ထိုကို စုပုံ ကြမ်း ထို
 ကြောက်ပုံသည်ယနေ့တိုင်စေခင်း၌စ်
 ၃၀ ထိုစေခါယောစူသည်၊ ဗေထ တောင် ပေါ်မှာ
 ဣသရေလထမ်း၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၃၁ အစွဲ၊ ယင်းပထွက်ကိုတပ်ထေစ်- ထာဝရဘုရား
 ၏ကျွန်မောစူသည်၊ ဣသရေလ ထမ်းသားထို
 ကိုမှာထား၍၊ မောစူ၏ ပညတ္တိ ကျမ်း၌ ရေး
 စုတ်ထွက်၍သည် စေတိုင်၊ သံတန် ထာ မပါမ
 သုံးသံ၊ မကွဲမပြတ် သော ကြောက်ထိုဖြင့် ယင်း

ပထွက်ကို တည်၍၊ ထာဝရ ဘုရားစေခို မီးမြို့ရာ
 ထမ်း၊ မိဿတာထ ထမ်း ထိုကို ပူဇော်ကြမ်း-
 ၃၂ ယောစူသည်လည်း၊ ထိုကြောက်ပေါ်၌ မောစူ၏
 ပညတ်တရားကို၊ ဣသရေလ ထမ်းသားထိုစေ
 ၃၃ မှာရေးကူးထေစ်- ဣသရေလ ထမ်းသားထို
 ကိုကောင်းကြီးပေးခြင်းစေလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ကျွန်မောစူမှာထားခဲ့သည်စေတိုင်၊ ဣသရေ
 လထမ်းစေသက်ကြီး၊ မိုက်မင်း၊ တရားသူကြီး၊
 ထမ်းသားစေပေါင်းထိုသည်၊ ထမ်းပရာထိတ်
 လေဝိသားထမ်းသောထာဝရဘုရား၏ပုဂ္ဂိုလ်
 ထစ်တာနစ်ဝက်၌ရပ်၍၊ ထမ်းသား စစ် နှင့်ထ
 ကျွန်းတိုင်ခင်းသားပါလျှက်၊ ရေရမ်းမိတောင်ပေါ်
 မှာထုတဝက်၊ ဗေထ တောင် ပေါ်မှာ တဝက်ထို
 ၃၄ သည်နေကြလျှင်၊- ပညတ္တိ ကျမ်း၌ ရေးထားထ
 မှာသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာစကားနှင့် ထိုနိခြင်း
 ထမ်းမင်္ဂလာစကားတည်း၊ ဟူ သော၊ တရားစကား
 ၃၅ စေထုံးစုံထိုကိုဝတ်ခွတ်ထေစ်- ယောစူသည်၊
 မောစူမှာထားသော စကား တစွန်းကို၍ မစွန်
 မထား၊ မိဗ္ဗ၊ သုဇယိ၊ တကျွန်း၊ ထိုင်ခင်း ထားပါ
 သောဣသရေလထမ်းသားပရိသတ်စေပေါင်း
 ထိုစေမှာစေကုန်စေခင်းဝတ်ခွတ်ထေစ်

၉

၁ ယော်စန်မြစ် အနောက်ထက်၊ တောင် ပေါ်၌
 ငှင်၊ မြို့၌ ထဲ၌ငှင်၊ ထေဗန္ဓန်တောင် တစတ်၊
 ထာပင်ယယ်ကမ်းတရွာထဲထဲ၌ငှင် နေသော
 ဟိတ္ထိ၊ သာမောဓိ၊ ခါနိ၊ ရေရမ်း၊ ယိဝိ၊ ယေဗုထိ
 ထမ်းမင်းကြီးစေပေါင်းထိုသည်သိတင်းကြား
 ၂ သောစေခါ၊- ယောစူနှင့် ဣသရေလထမ်းသား
 ထိုကို စစ် တိုက် ဖြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်ထည်း
 စည်းဝေးကြမ်း
 ၃ ဂါဗောင်မြို့သားထိုသည်ထေရ်ခေါမြို့၊ စာအု
 မြို့၌ယောစူပြုသော အမှုကို ကြားသောစေခါ၊-
 ၄ ပရိယာယ်ပြု၍၊ သံတမန်ထုတ်လျှက်၊ ဗြဟ္မာ
 တောင်းနှမ်းသောထိတ်ထိုကို ထင်၍၊ ထောင်း
 နှမ်းစုတ်ကွဲပာပွင်သော စုတ်ရည်သားရေသူ၊
 ၅ ထိုကိုယူကြမ်း- ဟောင်းနှမ်း ဓာတုသော ဖြေ
 နင်းကိုစီး၍၊ ဟောင်းနှမ်းသောစေခင်းကိုထမ်း
 ဝတ်ကြမ်း၊ အောက် ဖြ် မှီ တက်လျှက် ဖြ်သော
 ၆ မိက္ခာ ကိုသာ ဆောင် ခဲ့လျက်၊- ယောစူမြို့ရာ
 ထင်္ဂါလတပ်သို့ ရောက်ထာလျှင်၊ စေကုန်ထို
 သည်မိဿတာထာပွဲခြင်းငှါ၊ ဝေသောပြည်စ
 ထာကြံပါသည်ယု၊ ထောစူနှင့် ဣသရေလ ထ

၁။ ထိုစာပြောဆိုကြ၏။- ဣသရေလ အမျိုးသား
 ထိုကလည်း။ ထင် ထိုသည် ငါတို့ စကားမှာ နေ
 ထည်မနေသည်ကို မသိနိုင်။ အဘယ်သို့ မိသား
 ထာယ ဖွဲ့နိုင်သနည်း။ ဟိရီလူတို့အား ဆိုကြ
 ၂။ လျှင်။- သူတို့က။ အတွန်ပုံတို့သည် ကိုယ်တော်
 ကွန်ဖြစ်ပါ၏။ ယောဂ္ဂအား လျှောက်ဆိုကြ
 ၏။ ယောဂ္ဂကလည်း။ ထင်ထိုသည် အဘယ်သို့
 သောသနည်း။ အဘယ်အရပ်ကထာကြသနည်း။
 ၃။ ထုမေးလျှင်။- သူတို့က။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသ
 ဝင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကြောင့်။ ကိုယ်
 တော် ကွန် တို့သည် အလွန် ဝေးသော ပြည်က
 ထာပါပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကို၎င်း၊
 ၄။ အဲဂုတ္တုမြည်၌ မြှောက်မူသမျှကို၎င်း။- ယောင်ဝန်
 မြင်အရှေ့တက်၌ နေသော အာမောဓိ မင်းကြီး။
 တေဌဘုန်းရှင် ဘုရင်ရှိတုန်း။ အာဌတရုတ် မြို့မှာ
 နေသော ဗာရှန်ရှင် ဘုရင် ဩဃာတို့၌ မြှောက်မူ
 ၅။ ထမ္မာကို၎င်းကြားပါပြီ။- ထိုကြောင့်အတွန်ပုံတို့
 ၌အသက်ကြီးသောသူတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သား
 အပေါင်းတို့က။ လမ်းခရီးမိကျွတ်ယူ၍။ သူတို့
 ကိုခရီးစီးကြ ပြုရင်းငှါ သွားကြလေဘူး။ ငါတို့
 သည်သူတို့၏ကွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိသားစာယ
 ဖွဲ့ရပါမည် အကြောင်းကို လျှောက်လာကြ
 ၆။ ထေ့ထုမှာ ထိုက်ပါပြီ။- ကိုယ်တော်ထံသို့
 ရောက် အံ့သောငှါ ထွက်လာသောနေ့၌။ ခရီး
 မိကျွတ်ကိုယ်တိုင်မှ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ဤမုန့်
 သည်ပူဇွန်လျက်ရှိပါ၏။ ယခုကြည့်ပါ။ အောက်
 ၇။ လျှက်။- မှီတက်လျက်ရှိပါ၏။- စပွန်ရည်ပြည့်
 သော။ ဤသားရေဘူးတို့သည် အသစ် ဖြစ်သော်
 ကည်း။ ယခုကြည့်ပါ။ စုတ်ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤ
 အဝတ်။ ဤရေနှင့် ထိုသည်လည်း အလွန်ခရီး
 ဝေးသောကြောင့်။ ဟောင်းခွမ်းပါပြီဟု ပြန်
 ၈။ လျှောက်ကြ၏။- ဣသရေလလူတို့သည် ထာ
 ဝရဘုရားထံတော်၌ အစွန်မပန်ဘဲ ထိုသူတို့၏
 ၉။ မိကျွတ်စားကြ၏။- ယောဂ္ဂသည်လည်း။ သူတို့
 ကို စစ်မှုနှင့်လွှတ်စေ၍။ လာသက် ချမ်းသာစေမည်
 အကြောင်း။ မိသားစာယဖွဲ့၏။ ပရိသတ်မင်း
 တို့သည်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုကြ၏။
 ၁၀။ မိသားစာယဖွဲ့၍ သုံးရက်လွန်သောအခါ။ ထို
 သူတို့သည် တိမ်မှီးရှင်း ဖြစ်၍။ အနားမှာ နေ
 ကြောင်းကို အသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကြား။
 ၁၁။ သိလျှင်။- ခရီးသွား၍။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့
 ၌ထူထပ်မြို့ရွာသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့ကား။ မိ

ဗောင်မြို့၊ ခေမိရာမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ ကိရုထတ်ထာ
 ၁၂။ မိပ်မြို့တည်း။- ပရိသတ်အလံအစွမ်းတို့သည်။
 အသရေလအမျိုး၏ ဘုရားထံဝင် ထာဝရဘုရား
 ကိုတိုင်တည်၍။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့်။
 အသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကို မထုတ်
 ကြကြ။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အလံအစွမ်း
 ၁၃။ တို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။- အလံအစွမ်းတို့ကလည်း။
 ငါတို့သည် အသရေလအမျိုး၏ ဘုရားထံဝင်ထာ
 ဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု
 ၁၄။ သောကြောင့်။ သူတို့ကိုမထုတ်ပုတ်ရ။- သူတို့အား
 ကျိန်ဆိုမိသောကြောင့်။ အပြစ်စွဲစာရတ်မရှိ
 ကိုမီးမိပ်၍။ အသက်ချမ်းသာပေးသဖြင့်။ အ
 ၁၅။ စာသိသို့ မြို့ရပ်နည်းဟုမူကား။- အလံအစွမ်း
 ရှားဂတ်၌သည် အတိုင်း။ အသက်ချမ်းသာပေး
 ၍။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အဖို့ထင်းရုတ်သော
 ထု။ ရေခပ်သောသူဖြစ်စေရမည်။ ပရိသတ်
 ၁၆။ အပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောကြ၏။- ယောဂ္ဂသည်
 ထင်။ သူတို့ကိုခေါ်၍။ သင်တို့သည် ငါတို့အနား
 မှာနေလျက်ပင်။ ဝေးသောအရပ်ကထာပါပြီဟု
 ဆို၍။ ငါတို့ကိုအဘယ်ကြောင့် ထုည့်စာ။ ကြသ
 ၁၇။ နည်း။- ယခုမှာသင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောသူ
 ဖြစ်သဖြင့်။ ကွန်ခံ၍။ ငါ၏ဘုရားထံဝင် အိမ်
 တော်အဖို့ထင်းရုတ်ခြင်း။ ရေခပ်ခြင်းအမှုနှင့်တ
 ၁၈။ ယောက်မှပလွတ်ရဟုဆို၏။- သူတို့ကလည်း။ ဤ
 ပြည်တရွာကလုံးကိုသင်တို့အားပေး၍။ ပြည်
 သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရွှေမှပတ်
 ရှင်းခြင်းငှါ။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားထံဝင်ထာဝရ
 ဘုရားသည်မိမိကွန်မောရှေအားမှာထားဆော်
 မူကြောင်းကို။ ကိုယ်တော် ကွန် တို့သည်ဆက်
 ဆက် ကြားသိ၍။ သင်တို့လက်၌ အဆက်ဆုံး
 မည်ကိုအလွန်ကြောက်သောကြောင့်။ ဤအမှုကို
 ၁၉။ ပြုပါပြီ။- ယခုမှာကွန်တော်တို့သည်ကိုယ်လောက်
 ထက်တွင်ရှိပါ၏။ ကွန်တော်တို့၌ ပြုကောင်းပြု
 သင့်သည်။ မိတ်တော် ထင်သည်အတိုင်း ပြု
 တော်မူပါ။ ယောဂ္ဂအား ပြန်လျှောက်ကြ၏။-
 ၂၀။ ထိုသို့နှင့်အညီ။ ယောဂ္ဂသည် ပြု၍။ သူတို့ကိုအ
 သက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ။ အသရေလထုတို့
 ၂၁။ ထက်မှ ကယ်နှုတ်သဖြင့်။- ထာဝရဘုရားရှေး
 ကောက်တော်မူသော အရပ်၌ တည်သော အလံ
 ပညောင်တော်အဖို့နှင့်ပရိသတ်တော်အဖို့ထိုသူ
 တို့သည်အနေတိုင်အောင်ထင်းရုတ်၍။ ရေခပ်
 ရမည်အကြောင်း။ ထိုနေ့၌မိရင်သော်။

၁၀

- ထောရှုသည်ထေရ်မဂ္ဂါမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုပြု
ထက်သို၊ ထောရှု မြို့နှင့် မင်းကြီးကိုထိုက်ယူ၍
ရှင်းရှင်း ရွတ်စားကြောင်းကို၎င်း၊ ဂိဗဇာန်မြို့
သားထိုက်သည်၊ အသေရထ ထမိုးသား ထိုက်နှင့်
မိသထာယ ခွဲ၍ အတူနေကြောင်းကို၎င်း၊ ယေ
ရှုရှုထင် မင်းကြီး အစောင့်စောင့်သည် ကြား
သောစာပါ။ ဂိဗဇာန်မြို့သည်မြို့တော်ကဲ့သို့ကြီး
စွာသော မြို့၊ ထောရှု မြို့ထက် ကြီး၍၊ မြို့သား
ထောရှုအစောင့်စောင့်သည်၊ ရွတ်စားနှင့်ပြည့်
စုံသောကြောင့်၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြမ်း၊ ထိုစာ
ပါ ထေရ်ရှုထင်မင်းကြီး အစောင့်စောင့်သည်၊
ထေရ်မြန်မင်းကြီးဟောတံ၊ ယာရုတ်မင်းကြီးမိ
န့်၊ ထာမိရှုမင်းကြီးယာရှု၊ ဝေလုန်မင်းကြီးဝေ
• မိရုထိုက်သို့လေွတ်၍၊ ဂိဗဇာန်မြို့သည်ယောရှု
ရှုစွာ အသေရထထမိုးသားထိုက်နှင့်မိသထာယ
ခွဲသောကြောင့်၊ ထိုမြို့ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါထေသို့
ထာရှု၊ ငါနှင့်အတူကူညီကြပါဟုနှိုးဆော်သည်
• အထိုင်း- ထေရ်ရှုထင် မင်းကြီး၊ ဟေမြန်မင်း
ကြီး၊ ထာရုတ်မင်းကြီး၊ ထာမိရှု မင်းကြီး၊ ဝေ
လုန်မင်းကြီးတဦးဟူသော၊ ထာမောရမင်းကြီး
ငါးပါးထိုက်သည် စည်းဝေး၍၊ မိမိတို့ မိုလ်ပါစစ်
ထပ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွစစ်စိုက်၍၊ ဂိဗဇာန်မြို့ရှေ့
• ရွာတပ်ကဲ့သို့၊ စစ်တိုက်ကြမ်း၊ ဂိဗဇာန်မြို့သား
ထိုက်သည် ယောရှုမြို့ရာ မိထ ဂါထမြို့သို့ လေွတ်
၍၊ ကိုယ်တော်၏ ထွန် တို့ကို ကြည့်ရှုလျှက်နေ
တော်မူပါနှင့်၊ အလျှင် အမြန်ကြွ၍ မဇာနည်
ထင်းတော်မူပါ၊ တောင်ပေါ်မှာနေသော အ- မာ
ရီမင်းကြီး အပေါင်း ထိုက်သည်၊ ထွန်တော် တို့ကို
ထိုက်ခြင်းငှါစည်းဝေးကြပါပြီဟုလျှောက်ကြ
• စာ-ယောရှုသည်ထည်း၊ ဝေလုန်ကွပ်ထပ်သော
သူ၊ ရွတ်စားကြီးသောသူရဲ အပေါင်းတို့နှင့် တ
• ကွပ်မိထဂါထမြို့မှ တက်သွားထေစာ- ထာဝရ
ဘုရားကထည်း၊ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်၊ သင်၏
ထက်၌ ငါ အပ်မည်၊ သင့် ရှေ့မှာလူတစ် နှစ်
ထောက်မှာ မခံမရပ် ရှိနေရာ၊ ယောရှု အားမိန့်
• ထော်စုစာ-ယောရှုသည်မိထဂါထမြို့မှတည်
ထုံးရှိသွား၍၊ ရန်သူတို့ကိုအမှတ်တရတိုက်လာ
• ထမြင့်- ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုအသေရထ
ထမိုးသားရှေ့မှာရှုံးလေ၍၊ ဂိဗဇာန်မြို့ အနားမှာ
ကြီးစွာသောထုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်၍၊ ဗေ
သောရန်မြို့သို့သွားသောသမီး၌လိုက်လျှောက်၊ အ

- ကောမြို့၊ မက္ကဝါမြို့ တိုင်အောင် ထုပ်ကြံတော်
- စုစာ-ထိုသူတို့သည် အသေရထလူတို့ရှေ့မှာပြေး
၍၊ ဗေသောရန်မြို့သို့သင်းသွားရာတွင်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် မိုလ်၊ ကောင်းကင်မှ ကြီးစွာသော
မိုလ်၊ သီးကို၊ အကောမြို့တိုင်အောင် သူတို့အ
ပေါ်၌ဇွတ်စုတ်၊ သူတို့သည် အသေရထလူတို့
၏အားကြောင့်သေသည်ထက်မိုလ်၊ သီးကြောင့်
• ထာရှုသေကြမ်း- ထိုသို့ ထာမောရီ လူတို့ကိုအ
သေရထထမိုး သားတို့၌ အပ်တော်မူသောနေ
ရာ၊ ယောရှုသည်ထာဝရ ဘုရားကို ဆုတောင်း
ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့၊ သင်သည် ဂိဗဇာန်မြို့၌၎င်း၊ ထို
ထာသင်သည် အာယလုန်၌၎င်း၌ ငှါ ငြိမ်ဝပ်စွာ
နေလော့ဟု၊ အသေရထထမိုးသားဈာနရှေ့တွင်
• မြက်ဆီသည်အတိုင်း- အသေရထ လူတို့သည်
ရန်သူ တို့အား အပြစ်ဒါ၏ မပေးဘဲတိုင်အောင်၊
နေသည် ငြိမ် ဝပ်စွာ နေ၍၊ လသည် ရပ်ထေ၏
ယာရှု၏စာ၌ပါသည်ကား၊ မိုလ်၊ ကောင်းကင်
အထက်၌ နေသည်ရပ်နေ၏၊ ဝေမြို့ ဝေဆုံ သော
ငှါတနေ့လုံး အလျှင် မပြု ဟု ပါ သည် မဟုတ်
• လော- ထာဝရ ဘုရားသည် လူကောင်းကို နား
ထောင်၍၊ ထိုသို့သော နေ့တနေ့မျှ မပြစ် စေမူ၊
နောက်တဖန်ထည်းမပြစ်၊ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် အသေရထ ထမိုးထက်မှာ
• စစ်တိုက်တော်မူ၏- ထိုနေ့ကား၊ ယောရှုသည်၊
အသေရထ လူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မိထဂါထ
• တပ်သို့ပြန်သွား၏- မင်းကြီး ငါးပါး ထိုက်သည်
ပြေး၍၊ မက္ကဝါလှိုင်ခေါင်း၌ပုန်းလျှက်နေကြ၏-
• မက္ကဝါလှိုင်ခေါင်း၌ပုန်းလျှက်နေသောမင်းကြီး
ငါးပါးကို တွေ့ ပါ ပြီ ဟု၊ ယောရှုအား ကြား
• လျှောက်လျှင်- ယောရှုက၊ လှိုင်ခေါင်းဝ ပေါ်
မှာကြီး စွာသော ကျောက်တို့ကို လှိုင် ဝံ့၍၊ လူ
• စောင့်တို့ကို ထားကြလော့- သင်တို့ မူကား၊ မ
ဆိုင်းမထင့်၊ ရန်သူတို့ကို လိုက်၍ မှီသမျှသော
သူတို့ကိုကွပ်မက်ကြ၊ မြို့ထဲသို့ မဝင်စေကြနှင့်၊
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်သူတို့
ကိုသင်တို့ထက်၌ အပ်တော်မူပြီဟုမှာအားလေ
• စာ-ယောရှုနှင့်အသေရထလူတို့သည်ရန်သူတို့
ကိုကြီး စွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်
ပယ် ရှင်း ပြီးမှ၊ ကျန် ကြွင်းသော သူ အချို့တို့
• သည်၊ မိုလ်သော မြို့သို့ ဝင်၍ နေကြ၏- လူအ
ပေါင်းတို့သည် ယောရှုမြို့ရာ မက္ကဝါတပ်သို့ ပြစ်
ဝပ်စွာ ပြန် ထာကြ၏၊ အသေရထလူတို့တ

၂၂ ထောတ်ကိုထယ်သုမ္ဘာစပြစ်မတင်ရ- ယော
 ခုကထည်။ ထိုင်ခေါင်းကိုစွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုမင်း
 ကြီးငါးပါး ထိုကိုထိုင်ခေါင်း၊ ထဲက ထုတ် ခြံ၊
 ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြရာထိုက်သည် အတိုင်း။-
 ၂၃ သူထိုသည့်ပြင်၊ ယောခုတထင်မင်းကြီး၊ ယောမြန်
 မင်းကြီး၊ သာဓုတ် မင်းကြီး၊ သာမိဂ္ဂ မင်းကြီး၊
 ဝေထုန် မင်းကြီး ငါးပါးထိုကို ထိုင်ခေါင်းထဲက
 ၂၄ ဆောင်ခဲ့ခြင်း- ယောခုထံသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယော
 ခုသည် မိမိနှင့်အတူ စစ်ဦးသော မိုလ်မင်းတို့နှင့်
 ဣသရေထလူအပေါင်း၊ ထိုကိုခေါ်လျှင်၊ ခုည်း
 ထာကြ၊ ဤမင်းကြီးတို့ထံထည်ကုပ်အပေါ်၌မြေ
 ကိုတင်ကြဟု၊ မိုလ် မင်း ထို ထား ဆိုသည် အ
 ထိုင်း၊ သူထိုသည်ခုည်းထာခြံ၊ ထိုမင်းကြီးတို့၏
 ၂၅ ထည်ကုပ်အပေါ်၌ မြေကိုတင်ကြ၏- ယောခု
 ကထည်။ သစ်တို့တိုက်ရသောရန်သူ အပေါင်း
 တို့ကို၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဤကဲ့သို့ ပြုတော်မူ
 မည်ဖြစ်ခြင်း၊ မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြ
 နှင်း၊ ထားယူခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြသော ဘုရားဆိုပြီး
 ၂၆ မှ၊-ထိုမင်းကြီး တို့ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်ခြင်း၊ သစ်
 ပင်ငါးပင်တို့၌ ဆွဲထားလေ၏၊ ညဦးတိုင်အောင်
 ၂၇ သစ်ပင်၌ဆွဲထားပြီးမှ၊-နေဝင်မှိုန်ရောက်သော
 အခါ၊ ယောခု စီရင်သည် အတိုင်း၊ သစ်ပင်မှတူ
 ပြီးလျှင်၊ သူတို့ပုန်းလျက်နေရာလှိုင်ခေါင်း၌ပြစ်
 ထားခြင်း၊ ထိုင်ခေါင်းဝ ပေါ်မှာ ကြီး စွာသော
 ကျောက်တို့ကိုစုပုံကြ၏၊ ထိုကျောက်ပုံသည်ယ
 ဇူတိုင်အောင်ရှိ၏။
 ၂၈ ထိုနေ့၌ယောခုသည်မက္ကဒါမြို့ကိုတိုက်ယူခြင်း၊
 မြို့နှင့်မင်းကြီးကို ထားနှင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ မင်း
 ကြီးနှင့်တကွ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို၊ တယောက်
 မှာ မကျန် ကြွင်းရဘဲ၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးလေ၏၊
 ယေဒိခေါမင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့၊ မက္ကဒါမင်း
 ၂၉ ကြီးကိုပြုသတည်း။-ထိုနောက်၊ ယောခုသည်ဣ
 သရေထလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မက္ကဒါမြို့မှလွဲ
 ၃၀ ဗဒုံမြို့သို့ရှိသွား၍ တိုက်သဖြင့်-ထာဝရဘုရား
 သည် ထို မြို့နှင့် မင်းကြီးကို ဣသရေထလူတို့
 ထက်၌အပ်တော်မူ၍၊ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့
 ကို၊ တယောက် မှာ မကျန်ကြွင်းရဘဲ၊ ထားနှင့်
 လုပ်ကြံ၍၊ ယေဒိခေါမင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထို
 ၃၁ မင်းကြီးကိုပြုကြ၏-ယောခုသည်ဣသရေထလူ
 အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လိဗဒုံမြို့လာမိဂ္ဂမြို့သို့ရှိ
 ၃၂ သွား၍၊ တပ်ဉာဏ်တိုက်ကြ၏-ထာဝရဘုရား
 သည်ထိုမြို့ကို ဣသရေထလူတို့ထက်၌အပ်တော်

မူသဖြင့်၊ ဂုတိယနေ့၌ရ၍၊ လိဗဒုံမြို့ကိုပြုသကဲ့
 သို့ထိုမြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်
 ၃၃ လုပ်ကြံကြ၏- ထိုအခါဂေဇာမင်းကြီးထောရံ
 သည်၊ ထာမိဂ္ဂမြို့ကို ကူညီမည်ဟု ထာသော
 ကြောင့်၊ ယောခုသည် ထိုမင်းကြီးနှင့်သူ၏အ
 ပေါင်းတို့ကို တယောက် မှာ မကျန်ကြွင်းရဘဲ၊
 ၃၄ ရှင်းရှင်း လုပ်ကြံလေ၏- တဖန်ယောခုသည်၊
 ဣသရေထလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ထာမိဂ္ဂမြို့မှ
 ဝေထုန်မြို့သို့ရှိသွား၍၊ တပ်ဉာဏ် တိုက်ကြ
 ၃၅ ၏- ထိုနေ့၌ရှင်းရှင်းရ၍၊ ထာမိဂ္ဂမြို့ကိုပြုသကဲ့
 သို့ထိုမြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထား
 နှင့်လုပ်ကြံ၍၊ တဖန်ရှင်းရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး
 ၃၆ ကြ၏- တဖန်ယောခုသည်ဣသရေထလူ အ
 ပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဝေထုန်မြို့မှထောမြန်မြို့သို့ရှိ
 ၃၇ သွား၍ တိုက်ကြ၏- ရသောအခါ၊ ဝေထုန်မြို့
 ကိုပြုသကဲ့သို့ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကို၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့်
 ဆိုင်သော မြို့၌သမ္ဘာတို့ကို၎င်း၊ မြို့သူ မြို့သား အ
 ပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ တယောက်မှာမကျန်ကြွင်းရဘဲ၊
 ထားနှင့် လုပ်ကြံ၍၊ မြို့နှင့် မြို့သား အပေါင်းတို့
 ၃၈ ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏- တဖန်ယောခုသည်
 ဣသရေထလူ အပေါင်းတို့ နှင့်တကွ၊ ဝေဒိရ မြို့
 ၃၉ သို့ပြန်လာ၍ တိုက်ကြ၏- ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကို
 ၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့် ဆိုင်သောမြို့၌သမ္ဘာတို့ကို၎င်းရ၍၊
 ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို၊
 တယောက်မှာ မကျန်ကြွင်းရဘဲ၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်
 ဆီးလေ၏၊ ဟောမြန်မြို့၊ လိဗဒုံမြို့နှင့် မင်းကြီးကို
 ပြုသကဲ့သို့၊ ဝေဒိရမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသတည်း။-
 ၄၀ ထိုသို့ ဣသရေထလူအမျိုးစုံဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား မှာ ထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ ယောခု
 သည်တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မှက်စွာအရပ်၊
 ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်ရှိသမ္ဘာတို့နှင့်
 တကွ၊ မင်းကြီး အပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ ခြံ၊ အ
 သက်ရှင်သောသူတယောက်မှာ မကျန်ကြွင်းရဘဲ
 ၄၁ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးလေ၏- ကာရေခွာ ဘုရား
 ၌၊ ဂါဇာမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ ဂေါရှင်ပြည်တေရှာတ်
 လုံးနှင့်တကွ၊ ဂိဗဇာန်မြို့တိုင်အောင်၎င်းလုပ်ကြံ
 ၄၂ ခြံ- ဣသရေထလူအမျိုးစုံ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည်၊ ဣသရေထလူအမျိုးစုံတပ်မှစစ်တိုက်
 တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုပြည်မှားနှင့်တကွ၊ မင်း
 ကြီး အပေါင်းတို့ကို တခါတည်း အောင်လေ၏-
 ၄၃ ထိုနောက်၊ ယောခုသည်၊ ဣသရေထလူအပေါင်း
 တို့နှင့်တကွ၊ ဂိထဂါထဟပ်သို့ပြန်သွား၏။

၁၁

- ထိုသီတင်းကို ယာဇော်မင်းကြီး ထာသိန်သည် ကြားသောအခါ၊ မာရန်မင်းကြီးယောဗတ်၊ မြို့မင်းကြီး၊ ထာစူဝတ်မင်းကြီး၊ ထိုသို့
- ၎င်း-တောင်မှိုးမြောက်ထက်ထရပ်၊ ဂေါ်သရက်မြို့တောင်ထက်လွင်ပြင်ထရပ်၊ ရှိသဲထရပ်၊ လေးနက်ဓမ္မာရ်စာရ်ပြည်နယ်၌ရှိသောမင်း
- ကြီးစွာထံသို့၎င်း- ထေရဝေဒနာကံ၌နေသော ခါနိလူ၊ တောင်ပေါ်မှာနေသောစာမာရ်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဇေရိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ မိဂေါပိပြည်၊ ဟေရုရန်တောင်မြေရင်း၌ နေသောဟိမလူတို့ရှိ
- ရာသို့၎င်းသွတ်၍- ထိုမင်းကြီးစွာတို့သည်၊ ထေရဝေဒကံစာမာရ်မြင့်သရဗျာသဲလုံးနှင့်အစွာ အထွန်စွာစွာသော မိုလ်ပါစေပေါင်း၊ မြင်းစွာ၊ ရထား၊ စွားသပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်လာကြ
- ၏-ထိုမင်းကြီးဘပေါင်းတို့သ၌စဉ်းဝေးလျက်၊ အသရေလစာရ်ကို တိုက်ခြင်းငှါ ခြံထား၍၊ ပေရုံတိုင်နားမှာတဝုတည်းတပ်စုလျက်နေကြ၏-
- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်၊ ငါသည်နက်ခန်း၊ ယခုထမြန်၌ အသရေလစာရ်၊ ရှေးစွာ၊ ထိုသူစေပေါင်းတို့ကိုစသေစပ်မည်၊ မြင်းတိုင်မြေကြောကို ဖြတ်ရမည်၊ ရထားတို့ကို
- မီးရှို့ရမည်၊ ထောစူသားမိန့်တော်မူ၏- သောစူသည်လည်း၊ မိမိစစ်သူရဲစေပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ပေရုံတိုင်နားသို့အမှတ်တံခွန် ပေါ်၍ တိုက်
- ထေ၏- ထာဝရဘုရားသည်၊ သူတို့ကိုအသရေလစာရ်သားတို့လက်၌ ထပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကိုထုတ်ကြိတ်၊ ဖိရန်ရဗွာမြို့၊ မိသရလေးသမိမ်မြို့၊ ထေရဝေဒနာမိဂေါပိမြို့နှင့်တိုင်စောင် ဒုတ်၍၊ တယောက်ကိုမျှ မကွန်ကြွင်းဝေခြင်းငှါထုတ်
- ကြံကြ၏- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်ထေ၏၊ ယောစူသည် မြင်းတို့၏ မြေကြောကို
- ဖြတ်၍၊ ရထားတို့ကိုမီးရှို့ထေ၏- ထိုသခါယောစူသည်ပြန်၍၊ ယာဇော်မြို့ကို တိုက်ယူသဖြင့်၊ မင်းကြီးကို ထား၌ကွပ်ဓမ္မာရ်ထေ၏၊ ရှေးကာထ၌ ယာဇော်မြို့သည် ထိုပြည်မှားတို့ကို ထုတ်
- မိုးရသတည်း- ထိုမြို့သူမြို့သားစေပေါင်းတို့ကို ထား၌ကွပ်ဓမ္မာရ်သဖြင့်၊ တယောက်ကိုမျှ ထသတ်၍ဝေခြင်းငှါပထား၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊
- မြို့ကိုလည်းမီးရှို့လေ၏- ထာဝရဘုရား၏ကွန်ဟေရေမှာ ထားသည် ထေ၏၊ ထိုမင်းကြီးစွာ၊ အမိုးရသောမြို့ရှိသမျှ တို့နှင့်မင်းကြီးစေပေါင်း

- ထိုကို၊ ယောစူတိုက်ထုတ်၊ ထား၌ထုတ်ကြိတ်
- မြင့်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏- သို့ရာတွင်၊ ထာဇော်မြို့မှတပါး၊ တောင်ပေါ်၌ တည်သောမြို့တို့ကို အသရေလစာရ်ထိုသည်မီးပူမြို့၊ ထာဇော်
- မြို့တမြို့ကိုသာယောစူမီးရှို့သတည်း- ထိုမြို့စွား၌လက်ရဗွာနှင့်တိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို၊ အသရေလစာရ်ထိုသည်ကိုယ်စေ့ထိတ်၊ ထုကြမ်းထုတို့ကို မဖျက် ဆီးမှီ တိုင်စောင်၊ ရှိသမျှတို့ကို ထား၌ထုတ်ကြိတ်၊ တယောက်ကိုမျှမကွန်မကွန်
- ကြွင်းဝေကြ- ထာဝရဘုရားသည် မိမိကွန်ဟေရေကို မှာထား၊ တော်မူသည် ထေ၏၊ မောရေသည် ယောစူကို ထင်ဆိုး၏၊ ယောစူလည်း၊ သို့ပြုလေ၏၊ ထာဝရဘုရားသည် ဟေရေကိုမှာ ထားတော်မူသမျှသော အမှုတန်တရကိုထုတ်မထား၊
- ထိုသို့မိရထမ်းတွင်ရှိသော ထာထက်တောင်
- မှစ၍၊ ဟေရုရန်တောင်မြေရင်း၊ ထေမနန်မြို့၌ရှိသော ဗာထဂင် မြို့တိုင်စောင်၊ တောင်ပေါ်ထရပ်၊ တောင်ဓမ္မာရ်စာရ်၊ ဂေါ်ရှင်ပြည်၊ ရှိသဲစွား၊ လွင်ပြင်မှား၊ အသရေလတောင်၊ အသရေလ ရှိသဲနှင့်တကွ၊ ထိုပြည်ထဲလုံး နံကို ယောစူသည်သိမ်းယူ၍၊ မင်းကြီးစေပေါင်းတို့ကိုစောင်
- သဖြင့်၊ လုပ်ကြံကွပ်ဓမ္မာရ်ထေ၏- ထိုမင်းကြီးစေပေါင်းတို့ကို ကာလ ကြာမြင့်စွာ စစ်တိုက်ရမ်း-
- တိမိလူ၊ မိမောင်မြို့သားမှတပါး၊ အသရေလစာရ်သားတို့နှင့်မိသဟာယ ရွဲသောမြို့တမြို့မှစ၍၊ အခြားသော မြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်၍၊ အနိုင်
- သိမ်းယူ ရကြ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဟေရေကို မှာထားတော်မူသည်ထေ၏၊ ထိုလူမျိုးတို့ကိုကျော့စူးမပြု၊ အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေမည် အကြောင်း၊ သူတို့သည်အသရေလစာရ်သားတို့ကိုဆီး၍တိုက်ခံသည် တိုင်စောင်၊ သူတို့မိတ်နှင် လုံးဝိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားထလိုရှိတော်မူသတည်း-
- ထိုကာလစခါယောစူသည် ချီသွား၍၊ အာနကလူတို့ကို တောင်ပေါ်ထရပ်၊ ယေပြန်မြို့၊ ဗေမိရမြို့၊ အဝုပိမြို့၊ ယုတောင်၊ အသရေလ တောင်ရှိသမျှတို့မှ ပယ်ရှား၍၊ သူတို့ မြို့စွားနှင့်တကွ၊
- ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏- ဂါဇမြို့၊ ဂါသမြို့၊ ထာရတ်မြို့မှတပါး၊ အသရေလ တိုင်းနိုင်ငံတွင်ကျန်
- ကြွင်းသောအာနကလူ တယောက်မျှမရှိ- ထာဝရဘုရား သည် ဟေရေကို မိန့်တော်မူသမျှစ-

၁ ထော- ထော့၌ ခြံပြည်ကို အသရေထ ထမ်း
 ကိုးမျိုးနှင့် မနာရှေ့ ထမ်း၊ တဝက် ထို တား ထ
 ၂ စွေဝေန်ထော့- ရုဗင်ထမ်း၊ ဂ်သမ်း၊ မနာ
 ရှေ့ထမ်း၊ တဝက် ထိုသည် ယော်ဝန်မြစ် ထရွေ
 ထက်၊ မောရှေပေးသည်ထောင်း၊ မိမိထို့ထေ့
 ခြေကို ခံကြပြီထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျွန် မောရှေ ပေးသော ခြေ
 ဟူစကား၊ ထာဝန်မြစ်နား၌ ငြိသောထာရော်မြို့၊
 မြစ်ထေ့၌ ငြိသောမြို့ထို့နှင့်တကွ၊ မိဘုန်မြို့
 တိုင် လောင်း မေစသ လွင်ပြင် တရှောက် ထုံး၊-
 ၄ ထော့၌ ပြည်စွန်းထိုင်လောင်း၊ ယော့ဘုန်မြို့၌ မင်း
 ပြသောထာမောရ်ရှင်ဘုရင်မှီထုန်ထမ်းရသော
 ၅ မြို့၌ သမ္မာ- မိထပ်ပြည်၊ ဂေရုရ်ထု၊ မာခါသီထု
 နေသောပြည်၊ ယောရုန်တောင်ရှိသမ္မာ၊ သာထ
 ကပြည်တိုင်လောင်း ဗာရှန်ပြည် တရှောက်ထုံး၊-
 ၆ ထော့၌ ကြီးမား သော ထုထုံး၊ ထဲက ကျန် ကြွင်း
 သောသူ၊ ထော့တရုတ်မြို့၊ ဖြေမြို့၌ မင်းပြသော
 ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ကြံ့ထံ နိုင်ငံ တရှောက်ထုံးပါ
 ထတည်း၊ ထိုမင်းထို့ကို မောရှေသည်ထုပ်ကြံ့
 ၇ ပတ်ရှားထေ့- သို့ရာတွင်၊ အသရေထ ထုထို့
 သပ်ဂေရုရ်ထု၊ မာခါသီထုထို့ကို မနှင်ထုတ်ကြံ့
 ထိုထုထုံး ထိုသည်၊ ယနေ့တိုင်လောင်း အသရေ
 ထထမ်းသားထို့နှင့်ထေ့ထေ့ထမ်း။
 ၈ ထေဝိထမ်း၊ ထော့ထေ့ကို မပေး၊ အသရေထ
 ထမ်း၊ နာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထော့၊ မိ၊ ခြံ
 ပူဇော်သော ယဇ်ထိုသည်၊ ထေဝိတော်မှီထည်
 ထောင်း၊ သူထို့ထေ့မြစ်သတည်း။
 ၉ မောရှေသည်၊ ရုဗင်ထမ်း၊ သား ထေ့ထမ်း
 ထေးထေးထေးထေးထေး၊ ထေ့ပေးသောပြည်စွား
 ၁၀ တူစကား- ထာဝန်မြစ် နား ၌ ငြိသောထာရော်
 မြို့၊ မြစ်ထေ့၌ ငြိသောမြို့ထို့နှင့်တကွ၊ မေစ
 ၁၁ ယလွင်ပြင်တရှောက်ထုံး- ယော့ဘုန်မြို့နှင့်တ
 ကွလွင်ပြင်၌ ငြိသောမြို့၊ မိဘုန်မြို့၊ ဗာဗုတ်
 ၁၂ ဗာသမြို့၊ မတ်ဗာထမောင်မြို့- ယဟာဇ်မြို့၊ ကေ
 ၁၃ ဓမုတ်မြို့၊ မေစတ်မြို့- ကိရယသိပ်မြို့၊ မိဗမာမြို့၊
 ၁၄ ရှိနှင့်တွင်တောင်ပေါ်မှာ ငြိသော ဇာရက်ရှာဟာ
 ၁၅ မြို့- မတ်ပေရုရ်မြို့၊ ထာရုတ်ဗိသဂါမြို့၊ မတ်ယေ
 ၁၆ ငြိပုတ်မြို့- လွင်ပြင်၌ ငြိသောမြို့ထို့နှင့်တကွ၊
 ယော့ဘုန်မြို့၌ မင်းပြုရသော ထာမောရ် ရှင်ဘု
 ရင်မှီထုန်နိုင်ငံတရှောက်ထုံးကို ပေးသတည်း။
 ထိုရှင် ဘုရင် ကို၎င်း၊ ထိုရှင် ဘုရင် မှီး ခြောက်
 ခြံ၊ ထပ်ပြည် ရသောမိန့်မင်းကြီးငါးပါး၊ ငဝိ

ရေကင်း၊ ဇုရ၊ ထုရ၊ ရေထ ထို့ကို ၎င်း၊ မောရှေ
 ၁၇ သည်ထုပ်ကြံ့ထေ့- ပရာဇက်ထုပ်သောဗော
 ရသားဗာထပ်ကိုထည်း၊ ထေ့ခံရသောသူထို့
 နှင့် ချေ၊ အသရေထထုထို့သည်ထားနှင့်ကွပ်
 ၁၈ စုတ်ကြမ်း- ရုဗင် ထမ်းသား၊ နေရာ ထပ်ဝင်ထေ့
 ကြားကား၊ ထော်ဝန်မြစ်နှင့် မြစ်ကမ်းပါးတည်း၊
 ဤရွှေကား၊ ရုဗင်ထမ်း၊ သား ထေ့ထမ်း၊ ထေ့
 ထိုက်၊ ထေ့ခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။
 ၁၉ မောရှေသည် ဂ်သမ်း၊ သား ထေ့ထမ်း၊ ထေ့
 သီးထေးထေးထေးထေးထေး၊ ထေ့ပေးသောပြည်စွားဟူမူ
 ၂၀ ကား၊- ယာဇာဇ်မြို့မှစ၍၊ မိထပ်မြို့၌ သမ္မာထို့နှင့်တ
 ကွ၊ ရုဗာဇ်မြို့ရှင်၌ ငြိသောထာရော်မြို့တိုင်လောင်း၊
 ၂၁ ထော့၌ ပြည် ထဝက်- ယော့ဘုန် မြို့မှစ၍၊ ရာ
 မတ်မိဇပါမြို့၊ မေတောန်မိမြို့တိုင်လောင်း၎င်း၊ မ
 ထာန်မိမြို့မှစ၍၊ ငဝိရုရ်မြို့မှတိုင်လောင်း၎င်းပါ
 ၂၂ သောပြည်၊- ရှိနှင့်ထည်း၊ မေသာရ်မြို့၊ မက်ဗိမ
 ရ်မြို့၊ သုကုတ်မြို့၊ ဇာရုန်မြို့ထေ့မှီသော၊ ထော်ဝန်
 မြစ် ထေ့ထက်၊ ထော်ဝန် မြစ် ထပ်ဝင် ထေ့ထမ်း၊
 ဂနဲသရက်ထိုင်နားတိုင်လောင်း၊ ယော့ဘုန်ရှင်
 ဘုရင် မှီထုန် ပိုင်သော နိုင်ငံ ကျွန် ကြွင်း သမ္မာကို
 ၂၃ ပေး သတည်း၊- ဤရွှေကား၊ ဂ်သမ်း၊ သား ထေ့
 ထမ်း၊ ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ခံရသော မြို့ရွာ
 ပေတည်း။
 ၂၄ မောရှေသည် မနာရှေ့ ထမ်း၊ တဝက်ထော့ ထေ့
 ရှေ့ပေး၍၊ မနာရှေ့ထမ်း၊ သား တဝက်သည်၊ ထေ့
 ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ခံရသောပြည်စွားဟူ
 ၂၅ စကား၊- မထာန်မိမြို့မှစ၍၊ ဗာရှန်ပြည်တည်း
 ဟူ သော၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ကြံ့ထံ နိုင်ငံတ
 ရှောက်ထုံး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ပါသော၊ ယာဇာဇ်မြို့
 ၂၆ မြောက်ထယ် ကို ထေ့ခံရ သတည်း၊- ဂိလ်
 ပြည်တဝက်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ကြံ့ထံ နိုင်ငံထေ့ထမ်း၊
 ထော့တရုတ်မြို့နှင့် ဖြေမြို့ထို့ကို မနာရှေ့သား၊ မာ
 မိရစ်သားမြီးတဝက်၊ ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ထမ်း
 ၂၇ ပိုင်ရကြမ်း- ဤရွှေကား၊ မောရှေသည် ထော်ဝန်
 မြစ်ထေ့၊ ယေရုဇေါမြို့တဝက်၊ မော့ထလွင်ပြင်
 ၂၈ ၌ ထေ့ခံရသောပြည်စွားပေတည်း၊- ထေဝိ
 ထမ်း၊ သား ထေ့ထမ်း၊ ထေ့ထမ်း၊ အသရေထ ထမ်း၊
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ထေဝိတော်မှီ
 သည်ထောင်း၊ သူထို့ထေ့မြစ်တော်မူသတည်း။
 ၁၄

၁ ဘီဇာန်ပြည်၌ထည်း၊ ယဇ်ပရာဇက်ထေ့
 ၂ ဇာဇ်ဇ်သားထော့ထေ့ထေ့သော၊ အသရေထ

အလှူကုသိုလ်တို့၌ မင်းဖြစ်သော သူတို့သည် အ
 ရွေ့ဝေခံရ၏။ အသရေထမရှိသောတို့သည် အ
 ရွေ့ခံရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောဂြိုဟ်
 ဖြင့်သာ ထားတော် မူသည် အတိုင်း။ အသရေထ
 မရှိကိုးမျိုးနှင့် တတော်တို့သည် စာရေးတံမြှင့်
 အရွေ့ခံရကြ၏။ မောဂြိုဟ်၌ အသရေထမရှိ
 နှစ်မျိုးနှင့် တတော်တို့အား။ ယောင်စန်မြစ် အရှေ့
 ဆက်၌ အရွေ့ပေးနှင့် ပြီးလေဝိသားတို့ အား အ
 ရွေ့သော အမျိုးနှင့် ရေချစ် အရွေ့မပေး။- ယော
 သပ်အမျိုးသားတို့သည် မနာဂြိုဟ်အမျိုး၊ ဝေရိဗ
 အမျိုး၊ နှစ်မျိုးဖြစ်၍၊ လေဝိသားတို့နေရာမြို့၊
 သူတို့တိရိစ္ဆာန်နှင့် ဥစ္စာကို ထားစရာ မြို့နယ်မှ
 တပါး၊ အခြား သော မြေကို မပေး။- မောဂြို
 အား ထာဝရ ဘုရား မှာ ထား တော် မူသည် အ
 တိုင်း။ အသရေထမရှိသောတို့သည် မြှင့် မြေ
 ကို ဝေခံရကြ၏။

ထိုအခါ ယုဝေအမျိုးသား တို့သည်၊ ဂိထဂါလ
 မြို့၌ ယောဂုဏ်သို့ သွား၍၊ ကေနက် အမျိုး ယေ
 ဇနာဇ် သားကောထက်က၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ကာလေဗာနာအရပ်၌ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ်
 ကို ရည်စောင်၍ ဘုရားသခင်၏ လူမောဂြိုဟ်
 မိန့်တော်မူသောစကားကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။-
 ဤပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်
 မောဂြိုဟ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကာလေဗာနာအရပ်
 မှ လွှတ် သော အခါ၊ အကျွန်ုပ် သည် အသက်
 လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စိတ်ထင်
 သည်အတိုင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါ၏။- အ
 ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ သွားသော ညီအစ်ကိုတို့သည်၊
 လူများစိတ်ပျက်စရာကို ပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်
 သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 နောက်တော် သို့လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။ ထိုနေ့ရက်
 ၌ မောဂြိုဟ်၊ သင်သည် ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရားနောက်တော် သို့ လုံး လုံး လိုက်သော
 ကြောင့်၊ အကယ်၍ သင်နှင့် ပြီးသော မြေသည် အ
 စည်အဆက်သင်၏ အရွေ့၊ သင်၏ သားမြေးတို့၏
 အရွေ့ ဖြစ်ရ လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ဆိုလေ၏။- အသ
 ရေထမရှိသောတို့သည် တော၌ လှည့်လည်စည်အခါ၊
 ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုသို့ မောဂြိုဟ်မိန့်တော်
 မူသောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ အမိန့်တော်ရှိ
 သည် အတိုင်း၊ အနှစ်ထေး ဆယ် ငါး နှစ်ပတ်
 လုံး အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှင် ဇေတော်မူသဖြင့်၊
 ယနေ့မှာ အကျွန်ုပ်သည် အသက် ခြစ်ဆယ် ငါး

၁၁ နှစ်ရှိပါပြီ။- ထိုရာတွင်၊ မောဂြိုဟ် ဇေတော်ထော
 နေ၌ ရှိစား၊ မြို့စာကဲ့သို့၊ ထနေ၌ မြို့ပါ၏။ ထိုအ
 ခါတွင် ဝင်ခြင်း အမှု၊ စစ်ထိတ်ခြင်း အမှုကို
 ဆောင်ရွက်ခြင်း ငှါ တတ်စွမ်း နိုင်သကဲ့သို့၊ ထစု
 ၁၂ ထည်းကတ်စွမ်း နိုင်ပါ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ထိုနေ့၌
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော၊ ဤတောင်ကို အ
 ကျွန်ုပ်တို့ ယောပါ၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ အာနာ
 ထရှိကြောင်းကို ၎င်း၊ ကြီးပေးမိသော မြို့တို့နှင့်
 ပြည်စုံကြောင်းကို ၎င်း၊ ထိုနေ့၌ ကိုယ်တော်သိပြီ
 ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အ
 ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ မှီတော်မူလျှင်၊ အမိန့် တော်ရှိ
 သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ အ
 ကျွန်ုပ်တို့တတ်စွမ်း နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။-
 ၁၃ ထိုအခါ ယော ဂုဏ်သည် ကောင်းကြီးပေး၏။ ထေ
 မြန်ပြည်ကို လည်း၊ ယေဇနာဇ် သားကောထက်
 ၁၄ အရွေ့ခံရာသို့ အပ်ပေးလေ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ကေ
 နက်အမျိုး ယေဇနာဇ် သားကောထက်သည်၊ အ
 သရေထမရှိ၏။ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ ထေ
 မြန်ပြည်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကာထက်၏
 ၁၅ အရွေ့မြေဖြစ် သတည်း။- ထေမြန်မြို့သည် အ
 ထက်ကကိရယ သာအစပင်ရှိ၏။ အာဗသည့်
 အာနာအမျိုးသားတို့တွင် လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအ
 ခါတပြည်လုံး ငြိမ်းစေ၏။

၁၅

၁ ယုဝေအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံမြှင့်၊ အရွေ့
 အမျိုး အလိုက်၊ အရွေ့ခံရသော မြေ ဟူမူကား၊
 တောင်ဇွန်နှင့် ဝေရိဗလည်နှင့် နီးစပ်လျှက်၊
 တေမန် ပြည် နှစ်မှစ၍ ဖိနတော ဖြစ် သော၊-
 ၂ တောင်ဆက်သိုင်း၊ အခြားသည် သောရ်တိုင်၌
 ၃ တောင် အကျွန်ုပ်ထွက်၍၊- တောင်ဇွန်နှင့် နီးစပ်
 အကရဗိမ့်ကုန်းကို ရှောက်လျက်၊ ဖိန ရွာသို့
 ရောက်လေ၏။ တေမန်တောင်ဇွန်နှင့် နီးစပ်၊ ကာလေ
 ဗာနာရွာ၊ ယေဇနာဇ်ရွာ၊ အာဂါရွာ၊ ကာကော
 ၄ ရွာ၊- အဇနုန်ရွာကို ရှောက်သဖြင့် အရဏ္ဏ၊
 ၅ ချောင်းသို့ လိုက်၍၊ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။- အရွေ့
 ဆက်၌ သေ ခံတိုင်သည်၊ ယောင်စန်မြစ် ဝ ထိုင်
 နောင်၊ အရွှေ အပိုင်၊ အခြား ဖြစ် ၏။ မြောက်
 ဆက်အပိုင်၊ အခြားသည်၊ ယောင်စန်မြစ်သို့ ရောင်း
 ၆ ရာ၊ သောရ်တိုင် ကျွေမှ ထွက်၍၊- ဗေထသဂထ
 ရွာသို့ ၎င်း၊ ဗေသရာဗရွာ မြောက်ဘက်မှာ ရှောင်
 လျက်၊ စုပင်သာ၊ ဗောတန်၏ ကျောက်သို့ ၎င်း

၁။ ရောက် ငယ်စဉ်- အာပေါ်မြို့ ခြောက် ထက် ၅
ထွက်၍၊ ဝေဓိရရွာသို့၎င်း၊ မြစ်တောင်တက်၊ အ
ရုဗ္ဗိန် ကုန်းရွှေ နှံ့၍ သော ဂီထ ဂါထ မြို့သို့ ၎င်း
ရောက် ပြီးမှ၊ အဝိဇ္ဇမထိ ဆိုင်း၊ အရိသ ဂေထ
• ရွာထပ်သို့လိုက်လျက်၊- ထိ နှံ့သား၏မြို့နား၊
ထေရုရှထင်မြို့ ရာထေဗုထိ အရပ် တောင်တက်
နားမှာ ရွှေကံ၍၊ ထိ နှံ့မြို့၎င်းအနောက်၊ ရေဒိမ်
မြို့ခြောက်ထက်၌ရှိသော တောင်ပေါ်သို့တက်
• ထေဓိ- ထိုတောင်ပေါ်မှဆင်းပြန်၍၊ နေတော
စမ်းရေတွင်းကို ရွှေကံသဖြင့်၊ ဝေရုန်တောင်
နှင့် ဆိုင်သောမြို့ဈားသို့၎င်း၊ ကိရ သတ်တာရိပ်
• မြို့ရာ ဗာထာ မြို့သို့၎င်း၊ ဗာထာ မြို့အနောက်
ထက်နားမှာ ရွှေကံလျက်၊ မိရ တောင် သို့၎င်း၊
ဆေထုန်တောင်တဦးဟူသော၊ သာရိမ်တောင်
မြောက်တက်နားမှာရွှေကံလျက်၊ ဗက်ရှေမတ်
• မြို့၊ တိမနာ မြို့သို့၎င်း၊- ကြွန် မြို့ခြောက်ထက်
နား မှာ ရွှေကံလျက်၊ မြို့ကြွန်ရွာသို့၎င်း၊ ဗာထာ
ထောင်သို့၎င်း၊ ထာဗနေထ ရွာသို့၎င်း ရောက်၍၊
• ပင်ထယ်၌ ဆုံးထေဓိ- အနောက်တက်၌၊ ပင်
ထယ်ကြီးနှင့်ပင်ထယ်ကမ်းပါးသည့်၊ အနောက်
အပိုင်းအခြား ဖြစ်၏၊ ဤ ၂ ကား၊ ထုဝေမျိုး
ထား အဆွေ အမျိုး အလိုက် နေရာ ပြည်နယ် အ
ပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။
• ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အထိုင်း၊
သောဗ္ဗသည်ထုဝေမျိုးသား ထိုတွင်း၊ ထေရုနာ
၏သား၊ ကာထက်အစို့၊ ထေ ငြုန်မြို့တည်း၊ ထု
ထော၊ ထာနက အဝေ အာထစ် မြို့ကို ရှုပေးထေ
• ဓိ-ထိုမြို့ထဲက၊ ကာထက်သည့်အာနကသားသုံး
ထောင်၊ ရွှေရွှေ၊ အထိမန်၊ တာထမဲထို့ ကို နှင်
• ထုတ် သော နောက်၊- ကိရထ သော ဗာ အမည်
တောင်းရှိသော၊ ဝေဓိရမြို့သားတို့ရှိရာသို့အပ်
• ရှိလွှား၍၊- ထိရထသော ဗာမြို့ကို ထိုက်ထုထု
ကြံသောသူအား၊ ငါသည် ထိုး အာသေကို ပေး
• ဓားမည်ထု ဆိုလျှင်၊- ကာထက်ညီ၊ ကေဒုတ်စ်
သား ဩသံထေထသည် ထိုမြို့ကို ထိုက်ထု ခြံ၊
ကာထက်သည်၊ ထိုး အာသေ ကို ထု အားပေး
• ဓားထေဓိ- ထိုမိစ္ဆသည် ခရီးသွားဧည့် အခါ၊
ထယ်တကွက်ကိုအဝ၌ ထောင်းခြင်းငှါ ထင်နှင့်
ထိုင်ဝပ် ပြီးမှ၊ မြို့ပေါ်က ဆင်းထေဓိ၊ အဓက
ထက်က၊ အထယ်အလိုရှိသနည်းထုမေးလျှင်၊-
• ထိုးက၊ ကောင်းကြီးပေးအစွပ်ပါ၏ကိုယ်တော်
သည်တောင်စုတ်နှာအရပ်ကိုပေးပါပြီ၊ စမ်းရ

တွင်းထိုက်သည်၊ ပေးတော်မူပါဦးထု ထောင်း
သည်အထိုင်း၊ အဝေသည်အထက်စမ်းရေတွင်း
၂။ အောက် စမ်းရေတွင်း၊ ထိုက် ပေးထေဓိ- ဤအစွ
ကား၊ ထုဝေမျိုးသား၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရ
သောအခွင့်မြဲဖြစ်သတည်း။
၂။ ထုဝေမျိုးသားပိုင်သော မြို့ဈား၊ ထု ဗု ကား၊
ဧရိပြည်နှင့် နီးစပ်သော တောင်ပိုင်း၌ ကပ်စေ
၂။ ကမြို့၊ ဝေရုမြို့၊ သာဂုရမြို့၊- ကိနုမြို့၊ မိဗောနုမြို့၊
၂။ အာဝေါမြို့၊- ကေဝေရှမြို့၊ ထာဇော်မြို့၊ အထနု
၂။ ၂။ မြို့၊- မိဝေမြို့၊ တေထင်မြို့၊ ဗာထုတ်မြို့၊- ထာ
ဇော် မြို့သစ်၊ ထာ ဇော် မြို့တောင်းသည်၊ ထု
၂။ သော၊ ထေဇရန်မြို့၊- အာမန်မြို့၊ ရှေမမြို့၊ မောထ
၂။ ရမြို့၊- ထာဇာဂရွှေမြို့၊ ဟေရှရန်မြို့၊ ဗက်ပါထယ်
၂။ မြို့၊- ထာဇာရွာလမြို့၊ ဗေရရှေထမြို့၊ မိဇ္ဈောထ
၂။ ၂။ သာမြို့၊- ဗာထာမြို့၊ အထိမ်မြို့၊ အာဇင်မြို့၊- ဧ
ရေ လတောလန်မြို့၊ ခေသိထမြို့၊ ထောမာမြို့၊- မိက
၂။ ထတ်မြို့၊ မာဝပနာမြို့၊ သံသနာမြို့၊- ထေဇာထိ
မြို့၊ မြို့လယ်ပုံမြို့၊ အထိန်မြို့၊ မိဇ္ဈန်မြို့၊ ရွာနှင့်ထ
ကု မြို့ပေါင်းကား၊ သုံးထယ်ခြောက်မြို့တည်း။
၃။ မြို့၌ ထည်း ဝေတောထမြို့၊ ဇောရာမြို့၊ အာရှ
၃။ နာမြို့၊- အာနာမြို့၊ အာနိပ်မြို့၊ တာဝာမြို့၊ ဧန်မြို့၊-
၃။ သာဇုတ်မြို့၊ အရုတ်မြို့၊ ဇောခေါမြို့၊ အဇေကာ
၃။ မြို့၊- ရွာရိပ်မြို့၊ အမိသိပ်မြို့၊ ဂဓေရမြို့၊ ဂဓေရော
သိပ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား၊ ထယ်ငါးမြို့
၃။ တည်း။- ထိုမှ တပါး၊ ဇောနန်မြို့၊ ထာဂါရှမြို့၊ မိဂ
၃။ ထေဂန်မြို့၊- မိထန်မြို့၊ မိဇ္ဈပါမြို့၊ ထောကထေထ
၃။ မြို့၊- ထာမိရှ မြို့၊ မောဇကတ်မြို့၊ ကေထုန်မြို့၊-
၃။ ၃။ ကဗျန်မြို့၊ ထာပံမြို့၊ ကိဘလိတ်မြို့၊- ဂဓေဇုတ်
မြို့၊ ဗက်ခါရန်မြို့၊ နေပမြို့၊ မက္ကဝါမြို့၊ ရွာနှင့်ထ
၃။ ကွထယ်ခြောက်မြို့တည်း။- ထိုမှတပါး၊ ထိဗန
၃။ မြို့၊ သောမြို့၊ အာရှန်မြို့၊- ထိဗတမြို့၊ အာရှနာမြို့၊
၃။ နေဇိပ်မြို့၊- ကိလမြို့၊ အာဘာမိပ်မြို့၊ မရေရှမြို့၊ ရွာ
၃။ နှင့်တကွ ကိုးမြို့ တည်း။- ထိုမှတပါး၊ ကြွန်
၃။ နှင့်သူဆိုင်သော မြို့ရွာဈား၊- ကြွန်မြို့မှစ၍ပင်
ထယ် တိုင်အောင်၊ ထာဇုတ်မြို့နှင့် နီးစပ်သော
၃။ မြို့ရွာဈား၊- ထာဇုတ် မြို့နှင့် သူတိုင်သောမြို့ရွာ
ဈား၊ အာရှန်မြို့၊ ပင်ထယ်ကြီး၊ ပင်ထယ်ကမ်း
ပါးတိုင်အောင်၊ ဂါဇမြို့နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ ရွာ
၃။ ဈား၊- တောင်ပေါ်၌ ထည်း၊ ရှမိရမြို့၊ ထာဗိရမြို့၊
၃။ ဇောခေါမြို့၊- ဧန်မြို့၊ ဝေဓိရမြို့တည်းဟူသောကိ
၃။ ရထထာနု မြို့၊- ထာနုပုံမြို့၊ ဝေတမောမြို့၊ အာ
၃။ နိပ်မြို့၊- ဂေါရှင်မြို့၊ ထောထုန်မြို့၊ မိထောမြို့၊ ရွာ

၈၂ နှင့်တကွ ဆယ်တမြီတည်း- အာရပ်မြို့၊ ခုမာ
 ၈၃ မြို့၊ ချွန်မြို့- ထာနံမြို့၊ ဗက်သာရွာမြို့၊ အာဝက်
 ၈၄ မြို့- ထုလမြို့၊ ယေပြုန်မြို့တည်း၊ ဟူသော၊ ကိရ
 ထထာတမြို့၊ မိလောရမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ကိုးမြို့
 ၈၅ တည်း- မောင်မြို့၊ ကရမေလမြို့၊ မိမိမြို့၊ ထုတ္တ
 ၈၆ မြို့- ထေဇရေလမြို့၊ ထောကပ်မြို့၊ ဇာနောမြို့-
 ၈၇ ကဇုနမြို့၊ ဝိသာမြို့၊ တိမနုမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်
 ၈၈ မြီတည်း- ထာလထုထမြို့၊ ဗက်ရုရမြို့၊ ဂေဂေါ
 ၈၉ မြို့- မာရပ်မြို့၊ ဗေသနုတ်မြို့၊ ထေတေကုန်မြို့၊
 ၉၀ ရွာနှင့်တကွ ခြောက်မြီတည်း- ကိရယတ်ယာ
 မိပ်မြီတည်း၊ ဟူသော၊ ကိရယတ် ဗာလမြို့၊ ခုဗ္ဗာ
 ၉၁ မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ နှစ်မြီတည်း- တော၌တည်း
 ၉၂ ဗေသရာဗမြို့၊ ဝိဒ္ဓိန်မြို့၊ သေကာကမြို့- နိဗ္ဗန်
 မြို့၊ မေထက်မြို့၊ အင်္ဂါပိမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ခြောက်
 ၉၃ မြီတည်း- ထေရုဇ္ဈထင်မြို့၌ နေသော ယေဗုသိ
 ထုထိုကို ကား၊ ထုဇ အမျိုးသား ထိုသည် မနှင်
 ထုတ်နိုင်ဘဲ၊ သုထိုသည် သေရုထိုင်စောင်း၊ ထုဇ
 အမျိုးသား ထိုနှင့်ထေရု၊ ထေရုဇ္ဈထင်မြို့၌ နေကြ
 သတည်း။

၁၆

• ယောသတ် အမျိုးသား ထိုသည် ဇာရေးတံပြု
 ဖြစ်၊ အစွေခံရသော ခြေအပိုင်း၊ အခြားသည့် ယော်
 နန်ခြစ်နား၊ ယေမိခေါမြို့အရှေ့၊ ယေမိခေါဆိုင်
 ၂ ဖွတ်ကန်၊ တောထမ်းသို့ ထိုက်ထွက်၊ ဗေသထ
 ၃ တောင် တရှောက်ထုံး သွားသဖြင့်- ဗေသထ
 ၄ ထုဇမြို့သို့၎င်း၊ အာမိ အတရုတ် မြို့သို့၎င်း၊ အ
 နောက်မှတ် နှာ၌ယာထေတိမြို့သို့၎င်း၊ အောက်
 ၅ မတ်ထောရန်မြို့သို့၎င်း၊ ဂေဇာမြို့သို့၎င်း ရောက်
 ၆ ဖြစ်၊ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏- ထိုသို့ ယောသတ်၏
 ၇ သား မနာရှေနှင့် ဝေမိပ် ထိုသည် အစွေခံရ
 ကြ၏။
 • ဝေမိပ်အမျိုးသား ထိုသည်၊ အစွေအမျိုးအ
 ထိုက်၊ နေသော ခြေအပိုင်း၊ အခြားသည်၊ အရှေ့
 ထက်၌ အတရုတ်အမျိုးမှ အထက်ဗက်ထော
 ၈ ရန်မြို့သို့ထိုက်၊- ခြောက်မှတ် နှာ၌ပင်လယ်
 နား၊ မိတ်မေသမြို့သို့ ထွက်၏၊ တဝန်အရှေ့သို့
 ၉ မှတ် နှာပြု ဖြစ်၊ တာနုတ်မြို့ ယောမြို့အရှေ့မှာ
 ၁၀ ရှောင်ထွက်၊- ယနောဟ မြို့သို့၎င်း၊ ယနောဟ
 မြို့မှ အတရုတ် မြို့၊ နာရတ်မြို့၊ ယေမိခေါမြို့သို့
 • ၎င်းရောက်၊ ယော်မန်ခြစ်ဆုံးလေ၏- တာပွာ
 ၁၁ မြို့မှ အနောက်သို့ သွား၊ ကနုခြစ်သို့ ထိုက်
 • ထွက်၊ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏- ဤရှေ့ကား၊ မနာ

ရှေ့အမျိုးသား ထို အစွေခံရသော ခြေ၌၊ ဝေမိပ်
 အမျိုးသား ထို အစွေခံရသော မြို့များနှင့် တ
 ကွ၊ ဝေမိပ် အမျိုးသား အစွေအမျိုးအထိုက်၊
 ၁၂ အစွေခံရသော မြို့များဖြစ်သတည်း- ဂေဇာ
 မြို့၌နေသော ဘီ နနိ ထုထိုကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ထု
 ထိုသည် သေရုထိုင်စောင်း၊ ဝေမိပ် အမျိုးသား
 ထိုနှင့်ထေရုအခြေအစွန်ပေးရကြ၏။

၁၇

• ယောသတ်၏ သား ဦး မနာရှေအမျိုးသား ထို
 ထည်၊ ဇာရေးတံ ပြု၍ အစွေခံရသော ခြေထုဇ
 ကား၊ မနာရှေ၏သားတည်းဟူသော၊ ဝိထင်၏
 အမေ မာမိရ သည်စစ်သူရဲ ဖြစ်၍၊ ဝိထင်ပြည်နှင့်
 ၂ မာရှန်ပြည်ကိုရ၏- ယောသတ်၏သား၊ မနာရှေ
 ၏သား၊ ယောကျား၊ အခြားတည်းဟူသော၊ အ
 နှေဇာသား၊ ထေထက်သား၊ အထေရေထသား၊
 ၃ ရှေ့ခင်သား၊ ထေဇာသား၊ ရှမိသားထိုသည် အ
 စွေအမျိုး အထိုက် ဇာရေးတံ ပြု၍ ရကြသော
 ၄ ၏- သို့ရာတွင်၊ မနာရှေ၊ မာမိရ၊ ဝိထင်၊ ထေ
 ဇာ ထိုမှ ဆင်းသက်သော အထောစစ်၌ သား
 ယောကျားမရှိ၊ ထို့ဆက်သက်သာ ဖြစ်၊ ထု၏
 ၅ ထို့ထို အမည်ကား၊ မာထာ၊ နောဇာ၊ ထောဂ
 ၆ ထာ၊ မိထကား၊ ကိရဇာတည်း- ထိုမိခွထိုသည်
 ထက်ပရောဟိတ်ထောဇာ၊ နှုန်၏သားထောဇာ၊
 ၇ မင်းဇာ၊ ရှေ့သို့ ဥဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်ထိုပေါက်
 ဇော်နှင့်ထေရုအစွေခံရသော အစွေကို အကျွန်ုပ်
 ထိုသားပေးစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသင့်ဗေ
 ၈ ရှေ့ကို မှာထား၊ တော်မူပြီဟု လျှောက်၍၊ ထာဝ
 ရဘုရား မှာထား၊ တော်မူသည်အတိုင်း၊ သုထိုအ
 ၉ စစ်ဦးစစ်ကို နှင့်ထေရုအစွေခံရသော အစွေ
 ၁၀ ကိုသေ၏- ထိုသို့မနာရှေ၏သို့၊ ထိုသည်၊ သားထို
 ၁၁ နှင့်ထေရု အစွေကိုခံရ၍၊ မနာရှေ၏ သားအမျိုး
 ထိုသည် ဝိထင်ပြည်ကိုရသောကြောင့်၊ ထောင်စန်
 ၁၂ ခြစ်အရှေ့ထက် ဝိထင်ပြည်နှင့် မာရှန်ပြည်မှထ
 ပါ၊ မနာရှေအမျိုးသည် ဆယ်မြို့ကိုရသေး၏။
 ၁၃ မနာရှေခေါင် အပိုင်း၊ အခြားသည်၊ အာရှာခ
 ခေါင်မှ ရှေ့ခင်မြို့ ရှေ့တွင် ခြံသော မိတ်မေသ မြို့သို့
 ၁၄ သွား၍၊ ထက်သာထက်၌ အင်တာရွာမြို့သို့ထိုက်
 • လေ၏- တာပွာ မြို့နယ်ကို မနာရှေပိုင် ထောင်
 ထည်၊ မနာရှေခေါင်စွန်းမှာ ခြံသော တာပွာမြို့ကို
 ၁၅ ဝေမိပ်သားထိုသည် ပိုင်ကြ၏- တဝန်အပိုင်းအ
 ခြားသင့်ကနုခြစ်ထောင်သက်သို့ထိုက်၍၊ မနာ
 ရှေ့မြို့ထွင်ဝေမိပ်မြို့အမျိုးပါးသက်သတည်းဖြစ်

မြောက်ထက် မြေထည် နာဓဇ ဖြစ်ပြန်၍၊ ပင်
 ၈၈ ထက်၌ ဆုံးသော။- တောင်တက်၌ ဝေရိယံမြေ၊
 မြောက်ထက်၌ နာဓဇ ဖြစ်ပြန်လျက်၊ ပင်ထက်
 ထက်ကွက်၍ မြောက်ထက်၌ ထာဝရာဝရံ၊ ထာဝရ
 ၈၉ ထက်၌ အထာဝရံ ဖြစ်၏။- ထိုဝေရိယံ နာဓဇ
 နှစ်ရပ်သော မြေထည်သုံးပြည်တူစွာ၊ မတ်၌ မြေ
 နှစ်ရပ်သော နာဓဇ၊ အမတ် မြေနှစ်ရပ်သော နာဓဇ၊
 ၉၀ ရေနှစ်ရပ်သော နာဓဇ၊ ထင်္ဂါရ မြေနှစ်ရပ်သော
 နာဓဇ၊ တာနက် မြေနှစ်ရပ်သော နာဓဇ၊ မေဂါရ မြေ
 ၉၁ နှစ်ရပ်သော နာဓဇကို ရသေ့၏။- သို့ရာတွင်၊ နာ
 ဓဇ နှစ်ရပ်သော၊ ထိုသည် ထိုမြေကို ကိုယ်ဝယ်
 ထူ၍၊ ဝါနိဗ္ဗာန်ကို ထိုထိုထည် ထိုထူရပ်၌ ထူ၍
 ၉၂ ရေကြမ်း။- အထာဝရထူထိုထည်သော၊ ထို၊ နာ
 သောထာဝရ၊ ထိုဝါနိဗ္ဗာန်ကို ထိုထူရပ်၌ ထူ၍
 ထူထိုထည်ထူရပ်၌ ပေးပေးကြ၏။
 ၉၃ ထာဝရထူထိုထည်သော၊ ထိုကထည်း၊ ထာဝရ
 ထိုထည်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကောင်း
 ကြီး၊ မတ်ထာ ကို ခံရသဖြင့် ထူထိုထည်၊ ကြီး
 ထိုထိုထည်ထည်ထည်၊ ထာဝရထည်ကိုသာထ
 ထထိုထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၄ ပေးလျှောက် ကြ သော်၊- ထောဓဇက၊ ထင်ထို
 ထည် ထူထိုထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 မြောင်း လျှင်၊ တော ထူထိုထည်ထည်ထည်ထည်
 မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၅ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၆ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၇ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၈ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉၉ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၀၀ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်

ရာဘဲတော်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။ ထိုထိုထည်
 ၁ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၃ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၄ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၅ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၆ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၇ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၈ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၉ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၀ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၁ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၂ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၃ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၄ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၅ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၆ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၇ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၈ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၉ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၀ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၁ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၂ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၃ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၄ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၅ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၆ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၇ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၈ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၂၉ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၃၀ တည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်

၁၀၁ အထာဝရထူထိုထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၀၂ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်

၁၀၃ အထာဝရထူထိုထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်ထည်
 ၁၀၄ မြည်းရေမိမိမြည်းရေမိမိထည်ထည်ထည်ထည်ထည်

မြောက်ထက် နား၌၎င်း၊ အနောက်ထက် တောင်
 ၁၈ သီရိ၌၎င်း ရှောင် ထွက်၊ ဗေထ ဝင် တောထို့
 ၁၉ ထွက် ထွား၏- တစ်နံတောင်ဗျက် နှာသို့ ထွား
 ၂၀ ဤဗေထထုလုမိနား၌ရှောင်သဖြင့်၊ အောက်
 ၂၁ ဗတ်ထောရ နံမြို့တောင်ထက် မှာမြို့သောတောင်
 ၂၂ ဖြေရင်း၊ အတုရတ်အပြုမြို့သို့ ရောက်ပြီး လျှင်း-
 ၂၃ ထိုတောင်မှထွက်၍၊ ထိုင်တောင်ကွေ့ကိုပိုင်းထ
 ၂၄ မြင့်၊ ၃၅ အမျိုးသား၊ နေသော ကိရိယတ် ထာ
 ၂၅ မိမိမြို့သည်၊ ဟူသော၊ ကိရိယတ် ဗာလမြို့သို့
 ၂၆ ထွက်ထွား၏၊ ဤရွှေကား၊ အနောက်ထက် အ
 ၂၇ ပိုင်းအခြားတစ်- တောင်ထက် အပိုင်းအခြား
 ၂၈ ထည်၊ ကိရိယတ် ထာ မိမိ မြို့နားမှ အနောက်
 ၂၉ ထက် နား၌ နေသော ရေတွင်း သို့ ရောက် ပြီး
 ၃၀ လျှင်း- ထိ နှုတ် သား၏ ချိုင့် ရွှေမှာ၊ ရေမိမိ ချိုင့်
 ၃၁ မြောက်၌ရှိသော တောင်ဖြေရင်းသို့ထာ၍၊ ထေ
 ၃၂ စုတ်မြို့ တောင်ထက်၊ ထိ နှုတ် သို့၎င်း၊ အင်္ဂါ
 ၃၃ ဧကရွာသို့ ၎င်း- မြောက် ထက် နား၌ အင်္ဂါ
 ၃၄ ဗတ်ရွာသို့၎င်း၊ အရှေ့ပိုက်ကုန်းတဖက်၊ ဂေလိထုတ်
 ၃၅ ရွာသို့၎င်း၊ ရူပင်သားဗေထနံ၏ကျောက်သို့၎င်း
 ၃၆ ရောက်ထေ၏-တစ်နံအရာဗမြို့မြောက်ဗျက် နှာ
 ၃၇ ထထက်၊ ထွင်မြင်နားမှာရှောင်၍၊ အရာဗမြို့သို့
 ၃၈ ရောက်သဖြင့်၊-ဗတ်ထောဂလမြို့မြောက်ထက်
 ၃၉ နား နှာရှောင်၍၊ သောရံ ထိုင် မြောက် ကွေ့၊
 ၄၀ ထော်စန်မြစ်ဝ၌ထိုးထေ၏၊ ဤရွှေကား၊ တောင်
 ၄၁ ထက် အပိုင်း အခြား တည်း- သော် စန်မြစ်
 ၄၂ သည် အရှေ့ ထက် ပိုင်း ခြား လျက် ရှိ ၏၊ ဤ
 ၄၃ ရွှေကား၊ ဗဟိမိန်အမျိုးသားသို့သည်၊ အဆွေ
 ၄၄ အမျိုးအလိုက်၊ အစွဲခံရသော ဖြေနယ်မြစ်သ
 ၄၅ ထည်း။
 ၄၆ ဗဟိမိန် အမျိုးသား သို့သည်၊ အဆွေအမျိုး
 ၄၇ အလိုက်ရသော မြို့ဈားဟူမူကား၊ ယေမိခေါမြို့၊
 ၄၈ ဗေသောဂထမြို့၊ ဖေက္ခေဇာမြို့- ဗေသရာဗမြို့၊
 ၄၉ ဇေမရိပ်မြို့၊ ဗေသလမြို့- အာပိပ်ရိ၊ ပါရမြို့၊ ဩ
 ၅၀ ဇရာမြို့- သေဝဟာယောနဲမြို့၊ ဩဗန်မြို့၊ ဂါတမြို့၊
 ၅၁ ရွာနှင့်တကွ ထယ်နှင့်မြို့ တည်း- ထိုမှတပါး၊ ဂိ
 ၅၂ ဗောင်မြို့၊ ရာဗမြို့၊ ဗေရတ်မြို့- မိဇပါမြို့၊ ခေမိရ
 ၅၃ မြို့၊ မောဇမြို့- ရေကင်မြို့၊ အရပေထမြို့၊ တာရထ
 ၅၄ မြို့- ဇေထမြို့၊ ဝေပိ မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့တည်း
 ၅၅ ဟူသော ယေဗုသိမြို့၊ ဂိဗတ်မြို့၊ ကိရိယတ်မြို့၊ ရွာ
 ၅၆ နှင့်တကွ ထယ်ထေးမြို့တည်း၊ ဤရွှေကား၊ ဗဟိ
 ၅၇ မိန်အမျိုးသားသို့သည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံ
 ၅၈ ရသော အစွဲတည်း။

၁၉ ရတိယတကြိမ်စာရေးတံဂြုတ်၊ မြို့မောင်အမျိုး
 ၂၀ သားသို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ထုစအစွေ
 ၂၁ ဖြေအတွင်း၌ အစွဲခံရကြ၏- သူတို့အစွဲအခြေ၌
 ၂၂ ရှိသော မြို့ဈား ဟူမူကား၊ ဗေရ ရွှေထမြို့၊ ဗော
 ၂၃ ထပါမြို့- ဟာဇာရွာထမြို့၊ ဗာထာမြို့၊ အာဇင်
 ၂၄ မြို့- ဝေတောထပ်မြို့၊ ဗေထုထမြို့၊ တောမာမြို့-
 ၂၅ မိကထတ်မြို့၊ ဗတ်မာက ဗုတ်မြို့၊ ထာဇာသုထ
 ၂၆ မြို့- ဗတ်ထေ ဗောက်မြို့၊ ရှုရထင်မြို့၊ ရွာနှင့်ထ
 ၂၇ ကွထယ်သုံးမြို့ တည်း- ထိုမှတပါး၊ အင်မိဇ္ဈန်
 ၂၈ မြို့၊ တောခင်မြို့၊ ဝေသမြို့၊ အာရှန်မြို့၊ ရွာနှင့်ထကွ
 ၂၉ ထေးမြို့တည်း- ထိုမှတပါး၊ တောင်ဗျက် နှာ၌
 ၃၀ ဗာထတ် ဗေရရာ မတ်မြို့ ထိုင်အောင်၊ အထက်
 ၃၁ ဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့ ပတ်ဝန်းကျင် ရွာရှိသကဲ့ပါထ
 ၃၂ တည်း၊ ဤရွှေကား၊ မြို့မောင်အမျိုးသားသို့ထပ်၊
 ၃၃ အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အစွဲတည်း- မြို့
 ၃၄ မောင် အစွဲအခြေသည်၊ ထုစ အမျိုးသား ခံသော
 ၃၅ အစွဲ ထဲက နှုတ်ရ၏၊ ထုစ အမျိုးသားသို့ အစွဲ
 ၃၆ သည် ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အစွဲအခြေ
 ၃၇ အတွင်း၌ မြို့မောင်အမျိုးသားသို့သည် အစွဲခံရ
 ၃၈ ကြ၏။
 ၃၉ တတိယတကြိမ်စာရေးတံဂြုတ်၊ သာဗုထုန်အ
 ၄၀ မျိုးသားသို့သည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်အစွဲခံ
 ၄၁ ရကြ၏၊ သူတို့အစွဲအခြေအပိုင်းအခြားသည်စာ
 ၄၂ မိမိမြို့မှထွက်၍- အနောက်သို့ ထွားထွက်မရာ
 ၄၃ ထမြို့၊ ဝဗ္ဗရှက်မြို့သို့၎င်း၊ တောကန်မြို့ ရွှေမှာ မြို့
 ၄၄ သော မြစ်သို့၎င်း ရှိထေ၏- တစ်နံ ဓာမိန်မြို့မှနေ
 ၄၅ ထွက်ရာ အရှေ့ဗျက် နှာသို့ ထည်သဖြင့်၊ မိသ
 ၄၆ ထုတ္တာဗေဒ်မြို့၊ ဝါဗရတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊
 ၄၇ ယာဇ္ဇာမြို့သို့ တက်ထေ၏- ထိုမြို့မှစ၍၊ အရှေ့
 ၄၈ ထက်နားမှာ ထိုက်လျက်၊ ဂိတ္တထေဇာမြို့၊ ဟိတ္တ
 ၄၉ ကာမိန်မြို့၊ မိဇ္ဈန်ဗေသောရနေသာမြို့သို့ရောက်
 ၅၀ ထေ၏- မြောက်ထက်၌လည်း ပိုင်းသဖြင့်၊ ထနု
 ၅၁ သုန်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ထိထေထ ချိုင့်၌ ထိုးထေ
 ၅၂ ၏- ထိုမှတပါး၊ ကတ္တတ်မြို့၊ နုထာထာထမြို့၊ ဖြိဗ
 ၅၃ ရန်မြို့၊ အထေမြို့၊ ဗတ်ထင်မြို့တည်းဟူသော၊ ရွာ
 ၅၄ နှင့်တကွ ထယ်နှင့်မြို့ရှိသတည်း- ဤရွှေကား၊
 ၅၅ မြို့ရွာပါလျက် သာဗုထုန်အမျိုးသားသို့ထပ်၊ အ
 ၅၆ ဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အစွဲတည်း။
 ၅၇ စတုတ္ထတကြိမ်စာရေးတံဂြုတ်၊ အထဝါအမျိုး
 ၅၈ သားသို့သည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် အစွဲခံရ
 ၅၉ ကြ၏- သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ထေဇရေထ

၁၈ မြို့၊ ခေသုထုတ်မြို့၊ ရှာနံမြို့၊-တာဝရိဝံမြို့၊ မြို့ထုန်
 ၂၀ မြို့၊ အာနုဟာရတ်မြို့၊-ရခွတ်မြို့၊ ကိစ္ဆန်မြို့၊ တာ
 ၂၁ ဗတ်မြို့၊-ရေမက်မြို့၊ အဝိနိဝံမြို့၊ အဟိဂါမြို့၊
 ၂၂ ဗတ်ပဏ္ဍိတ်မြို့ပါလျက်၊-တာဝဗေဒမြို့၊ ရှာသမိ
 မမြို့၊ ဗတ်ရှေမတ်မြို့သို့ရောက်၍၊ ယောင်ဝန်ခြံ
 ဌ်ဆုံး၊ ထေဇ်၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်ခြောက်မြို့ရှိသ
 ၂၃ တည်း၊-ဦးရွှေကား၊ မြို့ရွာပါလျက်၊ အသခါစ
 မျိုးသား၊ ထိုသည့် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော
 အမွေတည်း၊
 ၂၄ ပတ္တမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍၊ အာရွာ အမျိုး
 သား၊ ထိုသည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရ
 ၂၅ ကြမ်း၊-သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ယေလကတ်
 ၂၆ မြို့၊ တာလိမြို့၊ ဗေတင်မြို့၊ အာခရူပိမြို့၊-အာ
 ထဗ္ဗေထတ်မြို့၊ အာမန်မြို့၊ မိရှာလမြို့ပါလျက်၊ အ
 ဇောက် ချက်နှာ၌ ကရမေလမြို့၊ ရှိယောရလိဗ
 ၂၇ ည်မြို့သို့ရောက်ထေဇ်၊-တဖန်နေထွက်ရာထက်
 သို့ထွက်၍၊ ဗတ်ခါဂုန်မြို့၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ ဟိဗ
 ဆေထမျှိုင်ကိုရှောင်သဖြင့်၊ မြောက်မှက်နှာသို့
 ထွက်၍ ဗေသမတ်မြို့၊ နယေလမြို့၊ ကာဗုလမြို့၊-
 ၂၈ ထေမြန်မြို့၊ ရတောသမြို့၊ ဟရွန်မြို့၊ ကာနုမြို့၊
 ၂၉ မိရန်မြို့ကြီး၊ ထိုင်အောင်ရောက်ပြီးလျှင်၊-ရာမ
 မြို့၊ မိုင်ခံသောတုရုမြို့၊ ယောသမြို့သို့ထွက်လျက်၊
 ပင်ထယ် ကမ်းပါးမှစ၍၊ အာခဏ် မြို့တိုင်
 ၃၀ အောင်ပင်ထယ်၌ဆုံးထေဇ်၊-အမွေမြို့၊ အာမတ်
 မြို့၊ ရတောသမြို့နှင့်တကွ၊ ရွာပါလျက်နှစ်ဆယ်
 ၃၁ နှစ်မြို့ရှိသတည်း၊-ဦးရွှေကား၊ မြို့ရွာပါလျက်
 အာရွာ အမျိုးသား၊ ထိုသည် အဆွေအမျိုးအ
 လိုက်ခံရသောအမွေတည်း၊
 ၃၂ အတ္တမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍၊ နာသလိ အမျိုး
 သား၊ ထိုသည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရ
 ၃၃ ကြမ်း၊-သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ယေလပ်မြို့၊
 အာလုန်မြို့၊ ဇာနုနိဝံမြို့၊ အာမိမြို့၊ နေကပ်မြို့၊
 ဟာဗနေးထမြို့၊ ထာကုမြို့ပါလျက် ယောင်ဝန်ခြံ
 ၃၄ ဌ်ဆုံးထေဇ်၊-တဖန်အနောက်မှက်နှာသို့ထွက်
 သဖြင့် အာဇန္တကောဗေဒမြို့၊ ဟုကုတ်မြို့သို့ရောက်
 ၃၅ ၍၊ တောင်ထက်၌ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အနောက်
 ထက်၌ အာရွာခရိုင်၊ နေထွက်ရာထက်၌ ယောင်
 ၃၆ ဝန်ခြံမရိပ်၊ အခြားရှိ၍၊ မိုင်ခံသောမြို့များဟု
 ဇူထား၊ မိဂိမ်မြို့၊ ဇေရမြို့၊ ယဗွတ်မြို့၊ ရက္ကတ်မြို့၊
 ၃၇ ဂဇေသရတ်မြို့၊-အာမောမြို့၊ ရာမမြို့၊ ဟာဇော်
 ၃၈ မြို့၊-ထေဇေရွှေမြို့၊ အင်တာဇော်မြို့၊ ဝဗြမြို့၊-
 ၃၉ အုရန်မြို့၊ မိဂဇေထေထမြို့၊ ထောရင်မြို့၊ ဗေသနတ်

မြို့၊ ဗတ်ရှေမတ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ် ကိုးမြို့
 ၄၀ တည်း၊-ဦးရွှေကား၊ မြို့ရွာပါလျက်၊ နာသလိအ
 မျိုးသား၊ ထိုသည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော
 အမွေတည်း၊
 ၄၁ အတ္တမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍၊ ဝန်အမျိုးသား၊
 ထိုသည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြမ်း၊-
 ၄၂ သူတို့အမွေခံရသော မြို့များဟုမူကား၊ ဇောရာ
 ၄၃ မြို့၊ ရှေတောလမြို့၊ အရရှေမက်မြို့၊-ရှာထခြန်မြို့၊
 ၄၄ အာယလုန်မြို့၊ ယေသထမြို့၊-ဇေလုန်မြို့၊ ထိမနာ
 ၄၅ သမြို့၊ ဇေလုန်မြို့၊-ထေတောကမြို့၊ မိဗ္ဗသုန်မြို့၊ ဗာ
 ၄၆ ထပ်မြို့၊-ထေထုတ်မြို့၊ ဗေဗေရက်မြို့၊ ဝါသ
 ၄၇ မိဂုန်မြို့၊-မေယာကုန်မြို့၊ ရက္ကုန်မြို့၊ ယာဗောမြို့
 ၄၈ ရှေမှာရှိသောမြေပါသတည်း၊-ဝန်အမျိုးသား၊
 ရသောမြေသည် ကျည်းမြောင်းသောကြောင့်၊
 ထဲရှိမြို့ကိုစစ်စိတ်တိုက်ယူလုပ်ကြံသဖြင့် နေရာ
 ခြေကြမ်းလဲ၍မြို့ကို၊ အမျိုးအစပ်ကိုအစွဲပြု၍၊
 ၄၉ ဝန်မြို့ဟူသော အမည်ဖြင့်မှည့်ကြမ်း၊-ဦးရွှေ
 ကား၊ မြို့ရွာပါလျက်၊ ဝန်အမျိုးသား၊ ထိုသည်အ
 ဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောအမွေတည်း၊
 ၅၀ ထိုသို့အသရေလ အမျိုးသား၊ ထိုသည်၊ မြေတ
 ပြင်လုံးကိုအပိုင်းအခြားနှင့်တကွ ဝေဖန်၍ အ
 မွေခံပြီးမှ၊ နှုတ်သားယောရွှေအားအမွေမြေကို
 ၅၁ ပေးကြမ်း၊-သူတောင်းသောမြို့၊ ဝေရိပ်တောင်
 ပေါ်မှာတိမနသောရမြို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်
 တော်အတိုင်းပေးသဖြင့်၊ သူသည်မြို့ကိုတည်
 ၅၂ ထောင်၍ နေလေ၏၊-ဦးရွှေကား၊ ယဗ်ပရာ
 ဟိတ်ထောဇာ၊ နှုတ်သားယောရွှေ၊ အသရေထ
 အမျိုးသား၊ ထိုတွင်အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ထိုသည်၊
 ရှိသောမြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့၊ ပရိသတ်စည်း
 ဝေးရာထဲတော်တံခါးနား၌ဝေပေးသောအမွေ
 ခံစရာမြေ အသီးအသီးပေတည်း၊ ဦးရွှေကား၊
 ပြည်ကိုဝေခံသောအမှုပြီးလေ၏၊

၂၀

၀ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ယောရွှေကိုခေါ
 ၁ တော်မူ၍၊-သင်သည်အသရေထအမျိုးသား၊ ထို
 အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်မောရှေအားဖြင့်
 ၂ မှာထားသည်အတိုင်း၊-သူအသက်ကိုသတ်မည်
 ထုအကြံမရှိဘဲ၊ အမှတ်တရ သတ်မိသောသူ
 ထည်ပြေး၍မှီခိုရာ မြို့တို့ကိုရှေးထားကြသော
 သေစားသေစေသောသူလက်နှင့်လွှတ်၍မှီခိုရာ
 ၃ မြို့ခြံရံသတည်း၊-ထိုမြို့တစ်မြို့သို့ပြေးသော
 သူသည်၊ မြို့တံခါးဝ၌ရပ်၍၊ ထိုမြို့၌အသက်ကြီး

ထူထိုစားမိမိစုကို ကြားပြောသောစာပါ။ သူ
 ထိုသည် မြို့ထဲသို့ ခေါ်၍၊ သူထိုထံမှာ နေရာတစ်
 ၈ ကြမည်း- သေစား၊ သေစေသောသူသည် ထိုထံ
 ထာလျှင်၊ သူထက်သိုသတ်မိသောသူကိုမထပ်ရ၊
 ၉ ပြီးမထားဘဲ၊ အမှတ်တစ်သတ်မိ၏- ထိုသူသည်
 ပရိသတ် ရွှေသို့ ခေါ်၍ တရား စီရင်ခြင်း ကို
 အံ့မှီသော်၎င်း၊ ထိုကာလ ထက်ပရောဟိတ် မင်း
 မသေမှီသော်၎င်း၊ ထိုမြို့၌ နေရမည်၊ ထိုနောက်မှ
 ပြန်တတ်၊ အထက် ပြေးရသောမြို့၊ မိမိနေရင်း
 ကပ်၌ နေရသော အခွင့် ရှိရမည်ထု မိန့်တော်မူ
 ၁ သည်အတိုင်း၊- သူထိုသည် ဂါထိလဲပြည်၊ အထ
 ထိတောင်ပေါ်မှာကေစေ့မြို့၊ အရပ်တောင်ပေါ်
 မှာရှောင် မြို့၊ ယုဝတောင်ပေါ်မှာ တေပြန်မြို့
 တည်း၊ ဟူသော ကိရသသာထ မြို့ကို၎င်း၊-
 ၂ ထော် ခန့်မြစ် တဝက်၊ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့မှာရ
 ဖင်ခရိုင်၊ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂပ်ခရိုင်၊ မိ
 ထပ်ပြည်၌ ရာဇုတ်မြို့၊ မနာရှောင်ခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်
 ၃ ခြံဂေါထန်မြို့ကို၎င်း ရွှေထားကြမ်း- ချိုမြို့ကို
 ကား၊ အသရေလအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ သူထိုတွင်
 အည်းပိုသော တပါး အမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ အမှတ်
 အစုံလူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည်၊ သေစား
 စေသောသူထက် နှင့်လွတ်၍၊ ပရိသတ်ရွှေ
 ထိုမရောက်မှီ တိုင်စောင်းပြေးရသော အခွင့်ရှိ
 စေခြင်းငှါ ရွှေထားသော မြို့ဖြစ်သတည်း။

၂၁

၈ ထေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးထိုသည်၊ လက်
 ပရောဟိတ်ထောဇာ၊ နှုန်သားယောဉ္ဇူ၊ အသ
 ရေလအမျိုးထိုတွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးထိုထံ
 ၂ ထိုဗွတ်၊ ကပ်၍၊- အကျွန်ုပ်တို့နေရာတို့မြို့ကို
 ၎င်း၊ တိရိစ္ဆာန် ဈာတို့ မြို့နယ်ထိုကို ၎င်းပေးစေ
 ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အား ဖြင့်
 မှာထားတော်မူပြီထု၊ ခါနာန်ပြည်၊ ရှိသောမြို့၌
 ၃ ပြောဆို ကြလျှင်၊- အသရေလ အမျိုးသားထို
 ထည် ထာဝရဘုရား မှာထား၊ တော်မူသည်အ
 တိုင်း၊ မိမိထိုအမွေခံရသော မြေထဲက၊ မြို့နှင့်မြို့
 ၄ နယ်ထိုကို ပေး ကြ၏- စာရေးတံ ပြု၍၊ ကော
 ထတ်အဆွေအမျိုးထိုသည်အမွေခံရာတွင်၊ လေ
 ဝိသားလက်ပရောဟိတ်အာရုန်သားမြေးထို
 ထည်စာရေးတံ ပြုသော အားဖြင့်၊ ယုဝခရိုင်၊ ရှိ
 ဗမာခရိုင်၊ ဗယ်မိန့်ခရိုင်ထဲက အယ်သုံးမြို့ကို
 ၅ ရကြ၏- ကြွင်းသော ကောထတ်သားထိုသည်

ဝေရိခခရိုင်၊ ခန့်ခရိုင်၊ မနာရှေ ခရိုင် ဝတ်ထဲက
 ၆ အယ်မြို့ကို၎င်း၊- ဂေရုသားထိုထပ်စာရေး
 တံပြုသောအားဖြင့်၊ အသခါခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊
 ၇ နုထာလီ ခရိုင်၊ ဗာရှန် ပြည်၌ မနာရှေ ခရိုင်ဝတ်
 ထဲက၊ အယ်သုံးမြို့ကို၎င်း၊- ဗေရာရိသားထို
 ထည်အဆွေအမျိုးအထိုက်၊ ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂပ်ခရိုင်၊
 ၈ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက၊ အယ်နှစ်မြို့ကို ရကြ၏-
 ၉ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထား
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ အသရေလအမျိုးသားထို
 သည်စာရေးတံပြု၍၊ ထိုမြို့ကိုမြို့နယ် နှင့်ထက္က
 လေဝိသားထိုအားပေးကြ၏၊
 ၁၀ ထုဝ အမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင် အမျိုးသား ၁
 ၁၁ ရှိ၍ ထဲက ပေး၍၊ ထေဝိသား ဖြစ်သော ကော
 ထတ်အဆွေအမျိုး၊ အာရုန်သားမြေးထိုသည်၊
 ပဌမစာရေးတံအားဖြင့်ရသောမြို့ကို အမည်
 ၁၂ ဈာ၊ ဟူမူကား၊- ထုဝခရိုင်၊ တောင်ကြား၌ ထေ
 ပြန်မြို့တည်းဟူသော၊ အာနုကထေဝိသောတနေ
 ၁၃ သော မြို့ကို မြို့နယ်နှင့် တက္ကလေးကြမ်း- ထိုရာ
 တွင်၊ မြို့နှင့်ဆိုသောထယ်ဈာ၊ ရွာဈားထိုကို
 ထေရုနာသား ကာထက် အားအပိုင် ပေးကြ
 ၁၄ ၏- ထုဝသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီရာမြို့ဖြစ်
 စေခြင်းငှါ၊ ထေပြန်မြို့ကိုမြို့နယ် နှင့်လက္က၊ လက်
 ပရောဟိတ်အာရုန်သားမြေးထိုအားပေးကြ
 ၁၅ ၏- ထိုမှတပါး၊ လိဗနုမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ သတ္တိရမြို့
 ၁၆ နှင့်မြို့နယ်၊ ဝေတောမော မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ထော
 ၁၇ ထုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေမိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊- အအုနုမြို့
 နှင့်မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေ မတ်မြို့
 နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော၊ ထိုခရိုင် နှစ် ခရိုင်ထဲ
 ၁၈ ကကိုးမြို့ကို၎င်း၊- ဗယ်မိန့်ခရိုင်ထဲက ဂါဗောင်
 ၁၉ မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်၊- အာနုထုတ်မြို့
 နှင့်မြို့နယ်၊ အာထရန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်း၊ ထု
 ၂၀ သော ထေး မြို့ကို ၎င်းပေး ကြ၏- အာရုန်သား
 သားမြေးလက်ပရောဟိတ် ထိုရသောမြို့ပေါင်း
 ကား၊ မြို့နယ်ပါသောမြို့ထယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။
 ၂၁ ကြွင်းသော ကောထတ်သားအဆွေအမျိုးဖြစ်
 သောလေဝိသားထိုသည်၊ စာရေးတံပြု၍ ဝေရိခ
 ၂၂ ခရိုင်ထဲကရသည့်အတိုင်း၊- ထုဝသက်ကိုသတ်
 မိသောသူမှီရာ မြို့ဖြစ်စေ ခြင်း ငှါ၊ ဝေရိခ
 တောင်ပေါ်မှာ ရှောင်မြို့ကိုမြို့နယ် နှင့်ထက္ကလေး
 ၂၃ ကြ၏- ထိုမှတပါး၊ ဂေဇာ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ထိဗ
 မိန့်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗေထောရန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့၊
 ၂၄ ဟူသော၊ ထေးမြို့ကို၎င်း၊- ခန့်ခရိုင်ထဲကစေ

ဝက်စာ၊ ဧယာရှုသည့်ယောင်ခန့်မြစ်စေ့နောက်
ထက်၌သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့်စေတုမြေကိုပေး

၈၀ ။-ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်သတ္တန်ဥစ္စာ
ရတတ်၍ဈေးဝယ်သောတိရစ္ဆာန်၊ ငွေ၊ ကြေး၊
ဝါ၊ ယံ၊ စတုရန်းတန်စာ၊ ဈေး၊ တို့ကို ယူဆောင်
လျက်၊ သင်တို့နေရာအိမ်သို့ပြန်သွားကြလော့။
ရန်သူတို့၌လူယုတ်ရသောဥစ္စာကို သင်တို့ညီ
အစ်ကိုများ၌ဝေခွဲကြလော့။ ယူမှတ်သားလျက်၊
ကောင်းကြီးပေး၍၊ သူတို့နေရာအိမ်သို့လွှတ်
၈၁ ။ လိုက်လေ၏။-ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအား
မြင့်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ရူဗင်အမျိုး၊ ဂပ်
အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ တဝက်တို့သည် ပိုင်လိုက်
သောမြေ၊ ဂိယပ်ပြည်သို့သွားခြင်းငှါ၊ ဣသရေ
လအမျိုးသား၊ မှီရာခါနာန်ပြည်၊ မှီလောမြို့မှ
ထွက်သွားကြ၏။

၈၂ ။ ခါနာန်ပြည်၊ ယောင်ခန့်မြစ်နားသို့ရောက်သော
အခါ၊ ရူဗင်အမျိုး၊ ဂပ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ တ
ဝက်တို့သည် ယောင်ခန့်မြစ်နားမှာ ထင်ရှားစွာ

၈၃ ။ သောယဇ်ပတ္တင်ကြီးကို တည်ကြ၏။- ထိုသို့ရူ
ဗင်အမျိုး၊ ဂပ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ တဝက်တို့
သည်ခါနာန်ပြည်တဖက်၊ ယောင်ခန့်မြစ်နား၊ ဣ
သရေလအမျိုးသား၊ ကူးရာစရပ်၌ယဇ်ပတ္တင်

ကိုတည်ကြပြီဟု၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၈၄ ။ သည်သိတင်းကြားကြ၏။- ထိုသိတင်းကိုကြား
သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အ

ပေါင်းတို့သည် စစ်ချီခြင်းငှါ၊ မှီလောမြို့၌စည်း

၈၅ ။ ဝေးကြ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊

၈၆ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာသား၊ မိနုဟတ်နှင့်တ
ကွ၊ ဣသရေလအမျိုးအသီးအသီးတို့အထဲက
ရွေးကောက်၍၊ လူတစ်ယောက်ကိုအုပ်သောအထွေ
အမျိုးသူကြီးဆယ်ပါးတို့ကိုရူဗင်အမျိုး၊ ဂပ်အ
မျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ တဝက်တို့မှရရှိလှပြည်သို့စေ

၈၇ ။ ထွက်ကြ၏။- ထိုမင်းတို့သည် ရူဗင်အမျိုး၊ ဂပ်
အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ တဝက်တို့မှရရှိလှပြည်သို့

၈၈ ။ ရောက်၍၊-ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါင်း
တို့မှာလိုက်သည်ကား၊ သင်တို့သည်ထာဝရ
ဘုရားကိုယနေ့ဝန်ကန်၍၊ ယဇ်ပတ္တင်ကိုတည်
သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်၊
ယနေ့ထွဲသွားခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
သခင်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကား၊ အတယ်သို့

၈၉ ။ နည်း၊-သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားနောက်တော်
သို့မလိုက်၊ ထွဲသွားပေသည်အကြောင်း၊ ပေဂုရုအ

ပြင်သည်ငါတို့အဖို့မသေသက်သေထားထာဝရ
ဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌တေ၊ ကြီးရောက်
သော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင်ထိုအပြစ်မရှင်း၊

၉၀ ။ ထင်းသေး၊-သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုယ
နေ့ဝန်ကန်၍၊ နက်ခန့်နေ့၊ ဣသရေလအမျိုး၊
ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုအရှက်ထွက်တော်မူ

၉၁ ။ မည်၊-သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အပိုင်ရသောမြေ
သည်မစင်ကြယ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအပိုင်လူ
တော်မူ၍၊ ထဲတော်ရှိရာမြေသို့ကူးသဖြင့်၊ ငါတို့
နှင့်စေတုအပိုင်လူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပတ္တင်တော်မှတပါး၊ အ
ခြားသောယဇ်ပတ္တင်ကိုကိုယ်အဖို့တည်၍၊ ထာ
ဝရဘုရားကိုမဝန်ကန်ကြနှင့်၊ ငါတို့ကိုလည်း၊

၉၂ ။ မဝန်ကန်ကြနှင့်၊-ဇေရုသားအာခန်သည်ကျိန်
စပ်သောအရာ၌ပြစ်မှား၍၊ အရှက်တော်သည်
ဣသရေလအမျိုး၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အပေါ်
မှာရောက်သည်မထုတ်လော့၊ ထိုသူသည်ပြစ်
မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ တယောက်တည်းသာ
သေရသည်မထုတ်ဟုဆိုကြ၏။

၉၃ ။ ထိုအခါရူဗင်အမျိုး၊ ဂပ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊
တဝက်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးတွင်လူတ
စ်ယောက်စီအုပ်သောအခါအမှူးတို့အားပြန်ပြော

၉၄ ။ လေသည်မှာ၊- မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊
သည်းကိုယ်တိုင်သိရလိမ့်မည်၊ ဝန်ကန်မည်အ
ကြံ၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမည်အကြံရှိ၍၊
ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ
ထွဲသွားခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည်ယဇ်ပတ္တင်ကိုတည်

၉၅ ။ သည်မှန်လျှင်၊ ယနေ့တေးမလွတ်ပါစေနှင့်၊-ထို
ပတ္တင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်၊ ထောဇဉ်ပူဇော်
သကာ၊ မိဿဟာယပူဇော်သကာကိုပူဇော်မညီ
အကြံရှိလျှင်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်

၉၆ ။ တော်တိုင်စစ်ကြောတော်မူပါစေ၊-နောင်ကာလ
၌သင်တို့သားမြေးတို့က၊ အိုရူဗင်အမျိုးသား၊
ဂပ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည်ဣသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်စေတယ်သို့

၉၇ ။ ဆိုင်ကြသနည်း၊-ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့နှင့်
သင်တို့စပ်ကြား၌ပိုင်းခြားလျက်ယောင်ခန့်မြစ်
ကိုထားတော်မူပြီ၊ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား
နှင့်စေလျှင်းမဆိုင်ကြဟု၊ ငါတို့သားမြေးတို့
အားပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သားမြေးတို့သည်၊

ထာဝရဘုရားကို မကြောက် နှလုံးစွာ ချစ်ခင်
 ကြောင်း၊ ထင်ထိုက်ထားခြင်းကို ထင်ထင် ခြေမည်
 ၂၈ ထုန်းရိပ်၍၊ ဤအမှုကို ပြုပြီးထုတ်သော- ထို
 မြစ်၌ ငါတို့သည် ထမ္ဘာပတ္ထဝင်္ကတ နှစ်ခြင်း၊ ငါ
 တို့ကြံကုန်သော ဆိုကြသောအခါ၊ မီး၌ ရာသီ
 အစရှိသော ထမ္ဘာကို ပူဇော်မည် ကြံမည်သည်
 ၂၉ မထုတ်- ငါတို့သည် မီး၌ ရာသီ အစရှိသော
 ထမ္ဘာကို၊ မိမိထာဝရဘုရားထံသို့ အစွဲအနွှဲ
 ကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အမှုကို ချွေတော်မူ
 ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ငှါ၊ နောင်ကာလ၌ ထင်ထိုက်
 ထားခြင်းကို၊ ထင်ထိုက်သည် ထာဝရဘုရားနှင့်
 အလွတ်မဆိုင်ကြလျှင်၊ ငါတို့သားမြေးတို့သားမ
 ပြောစေခြင်းငှါ ငှါ၊ ဤထမ္ဘာ ပတ္ထဝင်္ကတ ငါတို့
 နှင့်သင်တို့စပ်ကြား၊ ငါတို့သားမြေးနှင့်သင်တို့
 သားမြေး စပ်ကြားမှာ ထက်သေ ခြစ်စေခြင်းငှါ
 ၃၀ ထင်ကြပါပြီ- နောင်ကာလ၌ ထုတ်သည်၊ ငါ
 တို့နှင့် ငါတို့ သားမြေး တို့ သားတို့သို့ ပြော ဆို
 လျှင်၊ ငါတို့က၊ ငါတို့အစတို့သည် မီး၌ ရာသီ
 အစရှိသော ထမ္ဘာကို ပူဇော်ခြင်းငှါ မထုတ်၊
 ငါတို့နှင့် ထင်ထိုက်ကြား မှာ ထက်သေ ခြစ်စေ
 ခြင်းငှါ တပို့သော ထာဝရဘုရား၏ ထမ္ဘာပတ္ထဝင်
 ဝံကို ကြည့်ကြသော ထုပြန်ပြောစရာမကြောင်း၊
 ၃၁ မှီစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် ထင်ထင်ကြပြီ- ထဲတော်
 ချွေ၌ ထောငါတို့ဘုရားထံသို့ ထာဝရဘုရား၏
 ထမ္ဘာပတ္ထဝင် ထောင်မှ ထပါ၊ အခြားသော ထမ္ဘာ
 ပတ္ထဝင်ကို တည်၍၊ မီး၌ ရာသီ အစရှိသော
 ထမ္ဘာကို၊ ထောပည့်ပူဇော်ထကာ မျိုးကို ပြုသ
 ဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ဝန်ကန်၍ နောက်ထောင်
 ထို ၂ ထိုက်၊ ထွဲသွားခြင်းအမှုသည် ငါတို့နှင့်ဝေး
 ပါစေသော ထုပြန်ပြောကြ၏၊
 ၃၂ ထမ္ဘာပရောထိတ်မိနုထိတ်နှင့်ပရိထာထိတ်မင်း
 ချွား၊ အသရေထ ထင်၍ ထုထ ထောင်မီ အုပ်
 ထောအကဲအစွဲချွားတို့သည်၊ ရူပင်အမျိုး၊ ဂရု
 အမျိုး၊ နာဂအမျိုးသားတို့ ပြောသောစကား
 ၃၃ ထိုကြားရသောအခါ၊ အားရကြ၏- ထမ္ဘာပ
 ရောထိတ် စောစော သား မိနုထိတ် ကသည်၊
 ထင်ထိုက်သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသော
 ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင်မှီတော်
 မူကြောင်းကို ထင်၍ ငါတို့ ထိမြင်ကြ၏၊ ထင်ထိုက်
 ထင်၍ အသရေထအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား
 ထံသို့တော်မူထရုထယ်ထွတ်ကြပြီလျှင် ရူပင်အ
 မျိုး၊ ဂရုအမျိုး၊ နာဂအမျိုးသားတို့ သားမြေး

၃၄ ထိုကြီး- ထိုအခါ ထမ္ဘာပရောထိတ် စောစော
 သားမိနုထိတ်နှင့်ဝေးချွားတို့သည်၊ ရူပင်အမျိုး၊
 ဂရုအမျိုး၊ သားတို့နေရာ ဝိသေသပြည်မှ၊ အသရေ
 ထအမျိုး၊ ထာဝရဘုရား နာဂ ပြည်ထိုက်ပြန်သွား၍၊
 ၃၅ သီတင်း ကြား ပြောသဖြင့်- အသရေထအမျိုး
 သားတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၍၊ ဘုရားထံ
 ဝင်၏ကျော့၊ နူးတော်ကို မျိုးစွမ်းကြ၏၊ နောက်ထံ
 ဝန်ရူပင်အမျိုး၊ ဂရုအမျိုးသားတို့နေသောပြည်
 ကိုထုတ်ကြ ထံသော ငှါ စပ်ရူပင်ထုထကြမည်
 ၃၆ ကြ- ရူပင်အမျိုး၊ ဂရုအမျိုးသားတို့ကသည်၊
 ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားထံသို့ ခြစ်တော်မူ
 ကြောင်းကို၊ ဤထမ္ဘာပတ္ထဝင်သည် ငါတို့စပ်ကြား
 မှာထက်သေပါစေသော ထုထွက်ထိုက်ထုထွက်
 ကိုစေမည် ဖြစ်မှည့်ကြ၏၊

၂၃

• ထာဝရဘုရားသည်၊ ပတ်ဝန်းကျင် နေထော
 ရန်သူအပေါင်းတို့ထက်မှ၊ အသရေထအမျိုးကို
 ကယ်ထွတ်၍ ခြိမ်းသက်ခြင်းအခွင့်ကို ကြာမြင့်
 စွာသောကာလပတ်တိုးပေးတော်မူပြီးမှ၊ ထော
 ၂ စွသည်အထက် ကြီး၍ ထိုမင်းသောအခါ- အသ
 ရေထအမျိုး၊ အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအစွဲ၊ ထရား
 ထုကြီး၊ အရာရှိသော ဘုရား နှင့် တကွ၊ အမျိုး
 သား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အ
 ၃ သက်ကြီးရင့်၍ ထိုမင်းပြီး- သင်တို့၏ ဘုရားထံ
 ဝင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက်၊ ဤထု
 မျိုး အပေါင်းတို့၌ ပြုတော်မူထစွာကို၊ သင်တို့
 သည်ထိမြင်ကြပြီ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ထက်၌ စပ်ထိုက်တော်
 ၄ မူပြီး- ထောင်စံ ခြစ်မှ ၈ ခြစ် အနောက် ပင်ထယ်
 ကြီးထိုင်စေသော်၊ ငါပယ်၌ သမ္မာသော ထုမျိုး
 ထိုနှင့်တကွ၊ ကြွင်းသောအခါ ဤထုမျိုးနေသော
 ပြည်ကို၊ သင်တို့ အမျိုးချွား အစွဲခံစရာထို စာ
 ၅ ရေးတံ ချွတ်၊ ငါဝေခံပြီး- သင်တို့၏ ဘုရားသ
 ဝင်ထာဝရဘုရား၊ ဂတိတော်၌ သည် အထိုင်း၊
 ဤထုမျိုးတို့ကို နှစ်ထုတ်၍၊ သင်တို့ မမြင်ရ
 စေသော် သုတ်ထင်ပယ်၌ တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
 ၆ စံမြေကို သင်တို့သည် အပိုင်ရကြလိမ့်မည်- ထို
 မြစ်၌၊ သင်တို့သည် မေးခွေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ
 ထမ်းမှ ထက်သက်၊ လက်ဝဲ ထက်သို့ မထွဲထဲ၊
 ၇ ငါသမ္မာထထိုင်းကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ ငှါ- သင်တို့
 တွင်ကြွင်းသောအခါ ဤထုမျိုးနှင့် မပေါင်းစပ်၊
 သူတို့ဘုရား၏ နာမကို မြတ်၍ မကျင့်ဆို၊ ဝတ်မ

- ပြီးပြီးမညွတ်ဘဲ- ထနေ့တိုင်စောင့် ကုန်သကဲ့
သို့သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ဆည်း
ကပ်စွဲ၍၎င်း၊ ငှါ၎င်း၊ ထွန်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြ
- ထေဦး- ထကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ ခွန်သား
နှင့် ပြည့်စုံသော လူမျိုးတို့ကို၊ ထာဝရ ဘုရား
ထည်သင်တို့ရွှေမှနှင့်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့
တိုင် စောင့် သင်တို့ ရှေ့၌ စတယ် သူမူ မရပ်
- နှိုင်း- သင်တို့ တထောက် သော်ထည်း၊ ထမြား
သော သူ တထောင် ကို ပြေး စေ လိမ့် မည်၊ ထ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားသည်၊ ဂတိ တော်၌ သည် အတိုင်း၊ သင်
- ထိုသက်၌ စစ်တိုက် တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ သင်
တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်မြင်၍၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးကို သတိပြု ကြလော့
- ထိုမထုတ်၊ သင်တို့သည် ရွှေလျော့၍၊ သင်တို့
တွင် ကျန် ကြွင်း၊ သေးသော၊ ဤ လူမျိုးတို့၌ ဖြစ်
လျက်၊ ထိမ်းမြားပေးစား၍ ပေါင်းစပ်ဆက်ဆံ
- မြင်း၌ လျှင်- သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာ ဝရ
ဘုရားသည် နောက်တဖန် ဤလူမျိုးတို့ကို သင်တို့
ရွှေမှ နှင် ထုတ်တော်မမူသင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ကောင်း၊ ခွန်သော၊
ဤပြည်၌ သင်တို့ သည် မပျောက် မပျက်၌ တိုင်
စောင့်၊ သူတို့ သည် သင်တို့ ၌ ကျော့ ကွင်း၊
ထောင်ချောက်၊ သင်တို့နဲ့စောင်း၌ နှင်တံ၊ သင်တို့
ဈာန်၌ သုံး ဖြစ် ကြ လိမ့် မည် ထကြောင်းကို ဝ
- ကန်စမုန်သိမှတ်ကြလော့- ငါသော်ကား၊ မြေ
သားစပေါင်းတို့ သွားရာ ထမ်းသို့ ယနေ့ သွား
လျပြီး သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့အဖို့ မိန့်တော် မူ သော ကောင်းကျိုးတစုံ
တပါးမှ မယုတ် မလျော့၊ ထကုန် ထစင် ပြည့်စုံ
ကြောင်းကို၊ သင်တို့သည် စိတ်နှစ်လုံး ထဲမှာသိ
- ကြမ်း- သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား
ဂတိ တော်၌ သည် အတိုင်း၊ ကောင်းကျိုး ထ
ပေါင်း၊ ထိုသည် သင်တို့ အပေါ်၌ ရောက်သကဲ့
သို့၊ ထိုအမှု သင်တို့ ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ
ဘုရား ပေးတော်မူ သော၊ ဤကောင်း၊ ခွန်သော
ပြည်မှ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမီ
တိုင်စောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်
၌ ထေးဥပါတ် အပေါင်းတို့ကို ရောက်စေတော်မူ
- မည်- သင်တို့သည်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရား ထားတော် မူသော ပမိုသည် တရား
ကို ခြစ်မှားလျက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့

ထံသို့ သွား၍၊ ပြီးညွတ် ဝတ် ပြု လျှင်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် အစွတ် ထွက်၍၊ အရင်ပေးတော်မူ
သော၊ ဤကောင်း၊ ခွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည်
အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်လူ ထော
ပြော၏။

၂၄

- တစန်ထောခွသည် ဣထ ရေထ အမျိုး အ
ပေါင်းတို့ကို ရှေ့ခင်မြို့၌ စည်းဝေးစေ၍၊ ဣထရေ
ထအမျိုးအသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှု၊ တရားသူ
ကြီး၊ အရာရှိ သော သူတို့ ကို ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့
သည် ဘုရားသခင် ရွှေတော် သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏-
- ထိုအခါ ထောခွသည် လူစေပေါင်းတို့အား ထော
ပြောထေသည်မှာ၊ ဣထရေထအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာဗြ
ဟံနှင့် နာခေါ်တို့၏ အဝေတရမှစ၍၊ သင်တို့သို့
တေးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကြီးတစေမှာ
နေ၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရား တို့ ကို ဝတ်ပြု
- ကြ၏- ထင်တို့အစောမြဟံကို ဖြစ်ကြီးတစေ
မှ ငါခေါ် ပြီးလျှင်၊ ခါနာန် ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ခို့
ထောင်၍၊ သူ၏ အမျိုး အနွယ် ကို ချား ပြားစေ
- လျက်၊ ဣဇာက်ကို ပေး၏- ဣဇာတ်အား ထည်၊
သာကုန်နှင့် စသောကို ငါပေး၍၊ စသော အား
ထည်၊ စိရတောင်ကို အပိုင်ပေး၏၊ သာကုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏-
- မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ငါစေသွတ်၍၊ အဲဂုတ္တု
လူတို့၌ ပြု သည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဆုခွ
- သောနောက်၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်စေ၏- ထို
သို့ သင်တို့အစ ချားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်
ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဧရိပင်ထယ်သို့ ရောက်
၍၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ရထားနှင့် မြင်းစီးသူရဲ
ပါလျက်၊ ထိုပင်ထယ်တိုင်စောင့် ထိုင်ကြ၏-
- ထာဝရဘုရားကို စောင့်ထစ်သောအခါ၊ သင်တို့
နှင့် အဲဂုတ္တု လူတို့စပ်ကြားမှာ ဖောင်းခိုက်ကို ငါ
ထား၍၊ သူတို့ကို ပင် ထယ် ရေ ထွမ်း၊ မိုး စေ၏
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါပြုသောအမှုကို၊ သင်တို့သည်
ကိုယ်တိုင် မြင်ကြပြီးစေ၍ ထည်၊ ကာလကြာ
- မြင့်စွာနေရကြ၏- နောက်တစန် ဖော်စန်မြစ်
အရှေ့တက်၌ နေသော အာမေရိလူတို့ ပြည်သို့၊
သင်တို့ကို ငါခို့ဆောင်၍၊ သူတို့သည် စစ်တိုက်
သောအခါ၊ သူတို့ကို သင်တို့ ထက်၌ ငါစပ်၍၊
သူတို့မြေကို သင်တို့သည် သိမ်းယူကြ၏၊ သူတို့
ကို သင်တို့ရွှေမှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းစေ၏-

၈။ ထောစူဗ္ဗဘုရင် နှစ်ဆယ်သား ဗာထတ် ထည်
 ထည်၊ ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့၏သမီးတို့နှင့်
 ထိုကိုကိုနိဆဲခြင်းငှါ၊ ဗောရဏ်သား ဗာထတ်
 ၉။ ထိုပေါ်သောအခါ၊- ဗာထတ်၏ ကောင်းကိုငါနား
 စောင့်သောကြောင့်၊ ထုထည် အထပ် ထပ်
 စောင်းကြီး ပေး၍၊ ထုထပ်မှ ထပ် ထိုကို ငါ
 ထုထည်ထွတ်လေ၏။- တစ်ဆင့် ထပ် ထိုသည် ထော်
 ခန့်ခြင်းကိုကူး၍၊ ထေရ်ပေါ်၌ ထိုရောက်ကြသော
 အခါ၊ ထေရ် ပေါ်ထု၊ အာမောရီထု၊ ဇေရမ်ထု၊
 ဘီနုထု၊ ထိတ္တီထု၊ ဗီရဂါမီထု၊ ယိဗီထု၊ ထေဇု
 ထိထုထိုသည် သင်ထိုကို စစ် ထိုက်၍၊ သူထိုကို
 ၁၀။ သင်ထိုထက်၌ ငါထပ်ထေ၏။- သင်ထို၌ တား
 နှင့်ထေးမပါဘဲ၊ ထင်ထိုရွှေဓာတ်တို့ကို ငါစေ
 ထွတ်၍၊ အာမောရီမင်းကြီး နှစ်ပါးကို သင်ထို
 ၁၁။ ရွှေဓာတ် ငါနှင် ထုတ်ထေ၏။- သင်ထို မထုပ်သော
 ခြေမတည်သောမြို့တို့ကို ငါပေး၍၊ သင်ထိုထပ်
 နေရကြ၏ကိုယ် ထိုင်မခိုက်သောစင်္ကြံဥသည်၊
 သံထွင်ဥသည်ထိုကိုစားရကြသည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၁၂။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ကြည့်
 မြင်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြု ကြ
 ထော့၊ မြစ်ကြီးတဝက်၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊
 ထိုးသေးထိုဝတ်ပြုသောဘုရားများကို ပယ်၍၊
 ၁၃။ ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု ကြ ထော့၊- သို့မ
 ထုတ်၊ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြု ကောင်းထု၊
 သင်ထိုထင်လျှင်၊ မြစ်ကြီးတဝက်၌ ထိုးသေးထို
 ဝတ် ပြုသော ဘုရား၊ သင်ထို နေရာ အာ မောရီ
 ပြည် သားထို၏ ဘုရား မှားတွင်၊ အဘယ်မည်
 သောဘုရားထိုအား ဝတ်ပြုမည် အရာကိုယနေ
 ရွေးကြစေသောငါနှင့်ထိပ်သားမြစ်လျှင်၊ ထာဝ
 ၁၄။ မုဘုရားကိုသာဝတ်ပြုမည်ထုဆိုလေသော်၊- ထု
 မှားထိုက၊ အခြားတပါးသောဘုရားထိုကို ဝတ်
 ပြုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားကို ခွင့်သောအမှုသည်
 ၁၅။ အထွန်ပုံထိုနှင့် ဝေးပါစေသော၊- ငါထိုဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တု
 ပြည်မှ အထွန်နှင့် ငါ ထိုကို နှုတ်ထောင်၍၊ ကြီး
 စွာသော နိမိတ် ထက္ခဏာ ထိုကို ငါ ထို ဗုဒ္ဓ
 မှောက်၌ ပြတော်မူပြီး ငါထို သွား၊ ထေရာရာ အ
 ရပ်၊ ရွှေသင်္ကဏေရာရာထုမျိုးထိုတွင် စောင့်တော်
 ၁၆။ မူပြီး- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဤပြည်၌နေ
 သောသူ၊ အာမောရီထုအပေါင်းထိုကို ငါထိုရွှေမှ
 နှင်ထုတ်တော်မူပြီး၊ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြု

ပါမည်၊ ထိုဘုရားသည် ငါထို ဘုရား သခင်မြစ်
 ၁၇။ တော်စူသည်ထု ပြန် ပြော ကြ၏။- ထောစူ ထ
 ထည်၊ သင်ထိုသည်ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မ
 ပြုနိုင်၊ ထိုဘုရားသည်သန့်ရှင်းသော ဘုရားအ
 မြစ်ရှိသည်ထု ထင်လွယ်သော ဘုရားမြစ်တော်
 မူ၏၊ သင်ထို ထွန်ကျ၊ မြစ်စွားသော အမြစ်ထို
 ၁၈။ ကိုသည်းခံတော် မမူ၊- သင် ထို သည် ထာ ဝရ
 ဘုရားကို ခွင့်၍၊ တကျွန်း တနိုင်ငံ ဘုရားထိုကို
 ဝတ်ပြုလျှင်၊ သင်ထို၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပြီးမှ၊
 တစုံတည့်၍ ဗုဒ္ဓ၏အံ့တော်မူမည်ထု
 ၁၉။ ဆိုလျှင်၊- ထု မှားထိုက၊ မထုတ် ပါ၊ ထာ ဝရ
 ဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုပါမည်ထုပြန်လျှောက်ကြ
 ၂၀။ ၏။- ထော စူက ထည်၊ သင် ထို သည် ထာ ဝရ
 ဘုရားကို ဝတ်ပြုခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားကို ရွေးကြပြီ
 ထု၊ ဆိုယ်အမှု၌ ကိုယ်သက်သေခံကြသည်ထု
 ဆိုလျှင်၊ သူ ထိုက၊ သက်သေ ခံ ကြ ပါ၏ ထု
 ၂၁။ လျှောက် ကြ သော်၊- ထော စူက၊ သို့ဖြစ် လျှင်၊
 သင်ထိုတွင်ရှိသောတကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားထိုကို
 ပယ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားသက်သို့မိတ်နှစ်လုံးကိုညွတ်ကြလော့ထု
 ၂၂။ ဆိုလေ၏။- ထုမှားထိုကလည်း၊ ငါထိုဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုပါမည်၊ စကားတော်
 ၂၃။ ကို နား ထောင် ပါမည်ထု ဝန်ခံ ပြီးမှ၊- ထောစူ
 သည် ထိုနေ့၌ ထုမှားထိုနှင့် ပရိညည် ပြု၍၊ ရွှေ
 ၂၄။ ခင်မြို့မှာ စီရင်ထုံး ဖွဲ့ ချက်ကို ထား လေ၏။- ထို
 စကားကို ထည်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိဇ္ဇာကျမ်းစာ၌
 ရေးထား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာန
 တော် နား မှာ မှီ သော၊ သမိတ် ပင် အောက် ၌
 ၂၅။ ကျောက်ကြီးကိုထောင်လျှော်၊- ဤကျောက်သဉ္ဌိ
 ငါထိုအား သက် သေ ဖြစ်ရ လိမ့် မည်၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကား အထုံးစုံကိုကြား
 ရပြီးသို့ဖြစ်၍၊ သင်ထိုသည်ဘုရားသခင်ကိုငြင်း
 ပယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ သင်
 ထို အား သက် သေ ဖြစ်ရ လိမ့် မည် ထု၊ ထုအ
 ၂၆။ ပေါင်း ထိုအား ပြောဆို ပြီးမှ၊- အသီးအသီး မိမိ
 ထိုအစွဲရာ အရပ်သို့ ပြန်သွားရသော အခွင့်
 ကိုပေးလေ၏။
 ၂၇။ ထိုနောက် မှ၊ ထာ ဝရဘုရား၏ ကျွန်၊ နှစ်၏
 ထား ယော စူ သည် အသက် တရာ တပယ် မှီ
 ၂၈။ သော်၊ အနိစ္စရောက်လေ၏။- ဇေရမ်တောင်ပေါ်၊
 ဂါဇုကုန်းမြောက်မှာ မှီသော၊ သူ၏ အစွဲရာ
 တိမ္မသောရ မြို့နယ် မြေ၌ သင်း ပြိုဟ် ကြ ၏။-

၈။ ယောခူထက်ထက် ကာထပတ်ထုံ။ ဣသရေလ
 စစ်မျိုးသားတို့သည်သာဓကဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ
 စီးကာဝရဘုရားသည်ဣသရေလစစ်မျိုးစစ်ပြု
 တော်မူသဖြင့်တို့ကိုထိခိုက်၊ ယောခူမရှိသည့်နောက်
 စတက်ရှင်သောစောစောထက် ကြီး သူတို့ထက်
 ထက်၌သည်။ သာဓကဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။
 ၉။ ဣသရေလစစ်မျိုးသားတို့သည် စေတနာပြု
 ရှုထောင်ခဲ့သော၊ ယောသပ်စ်စစ်မျိုးတို့ကို၊ ရှေ့

ခင်၏ အစောတပေန်စ် သားတို့တွင် ငွေတမိထား
 နှင့်သာကုတ်ဝတ်သောရှေ့ခင်မြို့နယ်မြေစကွက်
 ၌ သင်းပြုဟ်ကြ၏။ ထိုမြေစကွက်သည်၊ ယော
 ၁၀။ ထပ်သားတို့ အစွဲမြေ ဖြစ်သတည်း။- အာရုန်
 ထား၊ ထပ်ပရေဟိတ် စောဇာ ထည် ထည်၊
 အနိစ္စရောက် ထေ၏သုန် သားမိနုထတ် အား
 ထုဇာပေးခဲ့သောစေရိမ်တောင်ပေါ်၊ မိနုထတ်
 တုန်း၌သင်းပြုဟ်ကြ၏။

ယောခူမှတ်စာပြီး၏။

တရားသုကြီးမှတ်စာ။

J U D G E S .

၈။ ယောခူ အနိစ္စရောက်သောနောက်၊ ဣသရေ
 လစစ်မျိုးသားတို့က၊ အကွန်ပုံ ထို တွင် အဆယ်
 သူသည် ခါနုနိုလူတို့ရှိရာသို့၊ ဇေဗြီးစွာ ရှိသွားရ
 ပါမည်နည်းဟု၊ သာဓကဘုရားအားပေးလျှောက်
 ကြလျှင်၊- သာဓကဘုရားက၊ လူဝသည့်ရှိသွားရ
 မည်၊ ထိုမြည်ကို သုန်ထက်၌ ငါထပ်မည်ဟုမိန့်
 ၉။ တော်မူ၏။- ယုဝသည် မိမိအပ်ကို ရှိမောင်အား၊
 ခါနုနို လူတို့ကို တိုက် ခြင်းငှါ၊ အစေခွင့်မြေသို့ ငါ
 နှင့်တကွလိုက်ပါ၊ သင့်အစွဲမြေသို့သည်။ သင်
 နှင့်အတူ ငါလိုက်သွားမည်ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း၊
 ၁၀။ ရှိမောင်သည် ထိုက်သွား၊ ထေ၏။- ယုဝရှိသွား
 ၌၊ သာဓကဘုရားသည် ခါနုနိုလူ၊ ဇေရုဗဲလူ တို့
 ကိုအပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဗေဇက်မြို့၌လူတထောင်
 ၁၁။ ကိုသတ် ထေ၏။- အဓေါနို ဗေဇက် မင်းကို ဗေ
 ဇက်မြို့၌လေ့၌၊ ခါနုနိုလူ၊ ဇေရုဗဲလူတို့ကိုသတ်
 ၁၂။ သောအခါ၊- အဓေါနို ဗေဇက် သည် ပြေးထေ
 ၏ထုလူတို့သည်လိုက်၍ ဝမ်းမိပြီးလျှင်၊ ထက်
 ၁၃။ မ၊ ခြေမတို့ကို ဖြတ် ကြ၏။- အဓေါနို ဗေဇက်
 ကထည်း၊ ထက်မနှင့် ခြေမဖြတ်သောမင်းကြီး၊
 ၁၄။ နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ အထက်ကဇော၊ ဝှဲအောက်
 ၌ဇော၊ နှစ် ဇော၊ ပေါက်ကိုကောက်၍ ဇောရကြ၏။
 ၁၅။ ငါပြုအူးသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင် ထည်ငါ၌

အပြစ်ပေးတော်မူပြီဟုဆို၏။ ထိုမင်းကိုယေရုရှ
 ၈။ လင်မြို့သို့ပို့၍၊ သူသည်ထိုမြို့မှသေထေ၏။- ထု
 ၉။ စစ်မျိုးသားတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ထိုက်
 ၁၀။ ဟူ၍၊ ထားနှင့်လုပ်ကြ ပြီးမှ၊ မီး၌ ကြ၏။- ထို
 နောက်၊ တောင်ပေါ်၌နှင့်၊ တောင်မှတ်၌နှင့်၊
 မျှင့် ထဲ၌နှင့် နေသော ခါနုနိုလူတို့ကိုအထိုက်
 သွားကြ၏။
 ၁၁။ တပ်ယုဝအမျိုးသည်၊ ကိရယသားအစပဉ္စ
 ထောင်၊ ရှိသောဟေဗြန်မြို့၌ နေသောခါနုနိုလူ
 တို့ရှိရာသို့ ရှိသွား၍၊ ၅၅၅၊ အယ်မန်၊ တာထဗဲ
 ၁၂။ တို့ကိုလုပ်ကြကြ၏။- တပ် ကိရယသော ဇာအ
 မည်ထောင်၊ ရှိသောဇေရုဗဲလူသားတို့ရှိရာသို့
 ၁၃။ ပြန်၍၊- ကာလက်က၊ ကိရယသော ဇာမျို့ကို
 ထိုက်ဟုလုပ်ကြသောသူအား၊ ငါသည်အိုးအာ
 ၁၄။ ခဏကိုပေးစားမည်ဟုဆိုလျှင်၊- ကာလက်ညီ၊
 ကောနတ်စ်သား၊ ဩသ်ယေလသည် ထိုမျို့ကို
 ထိုက်ဟူ၍၊ ကာလက်သည်အိုးအာသောကို ထု
 ၁၅။ အားပေးစားလေ၏။- ထိုမိမိသည်ခရီးသွားမည်
 အခါ၊ လယ်တကွက်ကို အဝ၌တောင်းခြင်းငှါ
 ထင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ပြုပေါ်ကဆင်းထေ၏။ အ
 ၁၆။ ခကာလက်က၊ အထယ်အလိုရှိသနည်းဟု ပေး
 ၁၇။ လျှင်၊- ထိုးက၊ ကောင်းကြီး ပေးစေရှင်ပါ၏။
 ကိုယ်တော်သည် တောင်မှတ်၌ အရပ်ကိုပေး

ပါပြီ။စမ်းရေတွင်းကိုလည်းပေးတော်မူပါဦး။
ထူတောင်းသည်ထတိုင်။ အဝသည်ထထက်
စမ်းရေတွင်း။ အောက်စမ်းရေတွင်းကိုလည်း
ထေး၏။

- ၁၆ မောရှေယောက္ခမ၏သားမြေးဖြစ်သောကေ
နိအမျိုးသားတို့သည်။ ယုဝေအမျိုးသားတို့နှင့်
အတူစွန့်ပလ္လံမြို့မှအာရပ်မြို့တောင်ဘက်၊ ယုဝ
- ၁၇ တောသို့လိုက်သွား၍ နေရာကျကြ၏။- တမန်
ယုဝသည်အစ်ကိုရှိမောင်နှင့်အတူ သွား၍၊ ဖေ
ဝတ်မြို့နှင့်နေသောခါနီလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊ မြို့ကို
ရှင်းရှင်း၊ ဖွတ်ဆီးပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ကိုဟော်မာအ
- ၁၈ မည်ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။- ယုဝသည်ဂါဇမြို့နှင့်မြို့
နယ်၊ အာရှကေလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဝေဇုန်မြို့နှင့်
- ၁၉ မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊ ထိုက်ယူထေ၏။- ထာဝရ
ဘုရားသည်ယုဝနှင့်အတူရှိတော်မူ၍၊ သူသည်
တောင်ပေါ်မှာနေသောသူတို့ကိုနှင်ထုတ်လေ၏။
ရှိုင်သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်နိုင်။ အကြောင်းမူ
- ၂၀ ကား၊ သူတို့သည်သံရထားရှိကြ၏။-မောရှေမှာ
ထားသည်အတိုင်း။ ဟေဗြဲ၁၆ မြို့ကိုကာထက်
အားပေးကြ၍၊ သူသည်အာနုကသားသုံး
- ၂၁ ထောက်တို့ကိုထိုမြို့မှနှင်ထုတ်လေ၏။- ဗဟိာ
မိန်အမျိုးသားတို့သည်။ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်နေ
သောယေဗုသိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့
သည်ယနေတိုင်အောင်ဗဟိာမိန်အမျိုးသားတို့
နှင့်အတူ၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်နေကြသတည်း။
- ၂၂ ထောသပ်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဗေသ
ထမြို့သို့ရှိသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့နှင့်
- ၂၃ အတူရှိတော်မူ၏။- လုဇအမည်ဟောင်းရှိသော
ထိုမြို့ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သောသူလျှင်
- ၂၄ တို့သည်၊-မြို့ထဲကထွက်သောသောလုတယောက်
ကိုတွေ့မြင်၍၊ မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြပါ
တော့။ သို့ပြလျှင်၊ သင့်ကိုခုမ်းသာပေးမည်ဟု
- ၂၅ ဆိုသော်၊-ထိုသူသည်မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကို
ပြသဖြင့်၊ သူတို့သည်မြို့သားတို့ကိုထားနှင့်လုပ်
ကြံ၍၊ ထိုလူနှင့်သူ၏အိမ်သား၊ မပေါင်းတို့ကို
- ၂၆ ထွတ်ကြ၏။-ထိုသူသည်ဟိတ္တိပြည်သို့သွားပြီး
လျှင်၊ မြို့ကိုတည်ထောင်၍၊ လုဇအမည်ဖြင့်သ
မုတ်လေ၏။ ယနေတိုင်အောင် ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်
ကြသတည်း။
- ၂၇ မနာရှေအမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန်မြို့ရွာမှာ၊ တာ
နုတ်မြို့ရွာမှာ၊ ဖေါရမြို့ရွာမှာ၊ အဗယ်မြို့ရွာ
မှာ၊ မေဂါမြို့ရွာမှာ၊ နှင့်နေသောသူတို့ကိုမနှင်

- ၂၈ ထုတ်ဘဲ၊ ခါနီလူတို့သည်အနိုင်နေကြ၏။- တ
မန်အသရေထအမျိုးသားတို့သည် အားကြီး
သောအခါ၊ ခါနီလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်သော်
- ၂၉ လည်း၊ အခွန်ကိုထက်သွင်းနေကြ၏။-ထိုအတူ၊
ဖေရိပ်အမျိုးသည်ဂေဇာမြို့နှင့်နေသောခါနီလူ
တို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့သည်ဂေဇာမြို့နှင့်ရာ
- ၃၀ နှောလျက်နေကြ၏။-ထိုအတူ၊ ဇာဗုလုန်အမျိုး
သည်ကိတရုန်မြို့သား၊ နဟာလောထမြို့သား
တို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနီလူတို့သည်ရောနှော
- ၃၁ လျက်နေ၍ အခွန်ပေးကြ၏။- ထိုအတူ၊ အာရှာ
အမျိုးသည်အကွောမြို့သား၊ ဖိရန်မြို့သား၊ အာ
ထပ်မြို့သား၊ အာသဖိပ်မြို့သား၊ ဟေထဗမြို့သား၊
အာဒိတ်မြို့သား၊ ရေဟာတမြို့သားတို့ကိုမနှင်
- ၃၂ ထုတ်ဘဲ၊- အာရှာအမျိုးသားတို့သည်ပြည်သား
- ၃၃ ခါနီလူတို့နှင့်ရောနှော၍နေကြ၏။- ထိုအတူ၊
နဿလိအမျိုးသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသ
နုတ်မြို့သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ပြည်သားခါနီ
လူတို့နှင့်ရောနှော၍နေကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဗက်
ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသနုတ်မြို့သားတို့သည် အ
- ၃၄ ခွန်ပေးလျက်နေကြ၏။- အာမောရလူတို့သည်
လည်း၊ ဝန်အမျိုးသားတို့ကိုတောင်ပေါ်သို့နှင်
သဖြင့်၊ ရှိုင်ထဲမှာနေရသောအခွန်ကိုမပေးကြ။
- ၃၅ အာမောရလူတို့သည်ဟေရက်တောင်ပေါ်မြို့၊
အာဇလုန်မြို့၊ ရှာထပ်မြို့နှင့်အနိုင်နေကြ၏။ သို့
ရာတွင်၊ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် အား
ကြီးသဖြင့်၊ အာမောရလူတို့သည် အခွန်ပေးရ
- ၃၆ ကြ၏။-အာမောရလူနေရသောအရပ်သည်၊ အ
ကရစ်ပ်ကုန်းနား၊ သေလမြို့မှစ၍အထက်အရပ်
ပေတည်း။

၂

- ၁ ထာဝရဘုရား၏တမန်တော်သည်၊ ဂါလဂါထ
မြို့မှဗောဇိပ်မြို့သို့လာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့
အားငါ့ကျိန်ဆိုသောပြည်သို့၊ အေရုဏ္ဏ၊ ပြည်မှ
သင်တို့ကိုငါ့ဆောင်ခဲ့ပြီး၊ သင်တို့နှင့်ငါ့ဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်ကိုငါမဖျက်၊ အစည်အမြဲစောင့်မည်။
- ၂ သင်တို့သည်ဤပြည်သားတို့နှင့်မိသားစာယမ
ဖွဲ့ရ။ သူတို့ယဇ်ပထွင်တို့ကိုလည်းချစ်မည်ဟု၊
ငါဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည်စေကားကိုနား
မထောင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသ
နည်း။- တမန်ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့
ကိုသင်တို့ရှေ့ငါမနှင်ထုတ်။ သူတို့သည်သင်
တို့တဖက်၌မဆို၊ လုပ်လျက်၊ သူတို့ဘုရားတို့

သည်ထည်း။ ထင်ထို၍ ကျော့ကွင်း၊ ခြင်္သေ့ကြင်
 ၈ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ တမန်
 တော်သည်။ အသရေထစမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့
 စား၍ သို့မိန့်တော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည်
 ၉ အသံကို ယူ၍ ခြင်္သေ့ကြင်၏။- ထိုအခါကိုမော
 မိတ်စပ်ပြန်၍ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားအားယဇ်
 ပူဇော်ကြ၏။
 ၁၀ အထက်က ယောဂ္ဂသည် လူများတို့ကို လွတ်
 ထိုက်သောအခါ၊ အသရေထစမျိုးသားတို့သည်
 အသီးအသီး၊ မိမိတို့ အစွဲခံရာ မြေကို သိမ်းယူ
 ၁၁ ခြင်းငှါ သွားကြ၏။- ယောဂ္ဂထက်ထက်ကာထ
 ပတ်လုံး၊ အသရေထစမျိုးသားတို့သည် ထာဝ
 ရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အ
 သရေထစမျိုး၊ အပိုပြုတော်မူသော အမှုကြီး၊ အ
 ထုံးစံတို့ကို သိမြင်၍၊ ယောဂ္ဂမရှိသော နောက်
 အသက်ရှင်သောသော အသက်ကြီးသူတို့ထက်
 ထက်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။-
 ၁၂ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်၊ နှစ်သားယောဂ္ဂသည်
 အသက် တရာ တဆယ်၌ သော်၊ အနိစ္စရောက်
 ၁၃ လေ၏။- ဝေဇီပိတောင်ပေါ်၊ ဂါဗ္ဘကုန်းမြောက်
 မှာရှိသော၊ သုဇ္ဈာန်တော်တို့မပုဏ္ဏေရ မြို့နယ်
 မြေ၌သင်းပျိုက်ကြ၏။
 ၁၄ ယောဂ္ဂထက်ထက်ကာထ၌ ခြင်္သေ့ သူအ
 ပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထိုးစားတို့ စုဝေးရာသို့
 ရောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ အသရေထ
 စမျိုးအပို ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို၎င်း မသိ
 သော၊ နောင်ကာထစမျိုးသားတို့သည် ပေါ်လာ
 ၁၅ ကြ၏။- ထိုကာထစမျိုးသားအသရေထစမျိုးသားတို့
 သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုခံရက်ကိုပြု၍၊
 ၁၆ ဗာထဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကြ၏။- အဲဒုတ္တံပြည်
 မှာသူတို့ကို ဆောင်ခွဲတော်မူသော၊ ထိုးစားတို့၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို နှစ်၍၊ ပတ်ဝန်း
 ကျင်၌ရှိသောလူမျိုးတို့၏ဘုရားတပါးတို့နောက်
 သို့ လိုက်လျှောက် ဦးညွှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၇ အမြတ်တော်ကို ထွက်စေကြ၏။- ထာဝရဘုရား
 ကိုနှစ်၍၊ ဗာထဘုရား၊ အာဇာတရက်ဘုရားတို့
 ၁၈ ကိုဝတ်ပြု ကြသောကြောင့်၊- ထာဝရ ဘုရား
 ထည်အသရေထစမျိုး၌ ပြင်းစွာအမြတ်ထွက်
 ထွက်၊ လူလူသော သူတို့ထက်သို့ အပ်၍၊ ပတ်
 ဝန်းကျင်သောရန်သူတို့၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊
 ရန်သူတို့၌ မှာသူတို့သည် တဝန်းမရပ်နိုင်ကြ။-
 ၁၉ သူတို့သည် ထွက်သွား၊ ထေရာရာ၌၊ ထာဝရ

ဘုရား မိန့်မြတ်ကျိန်ဆိုတော်မူထည် အတိုင်း
 ထက်တော် အသီးအတားနှင့် အထွန်၊ အထွန်
 ၂၀ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ လူလူ
 သောသူတို့ထက်မှ ကယ်ထွတ်သော တရားသူ
 ကြီးတို့ကို၊ ထာဝရ ဘုရား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ
 ၂၁ ၏။- ထိုတရားသူကြီးတို့ စကားကို ထည်း၊ လူတို့
 ထည်နားမထောင်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့
 နှင့်မှားယွင်း၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ ထိုးစားတို့သည်
 ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်မူ ကျင့်၍
 ထိုက်သောလမ်းမှ၊ သူတို့သည် အလျှင်အမြန်ထွဲ
 သွားသဖြင့်၊ ထိုးစားကျင့်သည်အတိုင်းမကျင့်
 ၂၂ ကြ။- ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးကိုပေါ်
 ထွန်းစေသော အခါ၊ သူနှင့်အတူရှိ၍၊ လူလက်
 ထက်ပတ်လုံး၊ အသရေထ လူတို့ကို ရန်သူ၏
 ထက်မှ ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊
 သူတို့သည် နောင်၌ ညည်းဆဲ ခြင်းကိုခံရ၍
 မြည်တမ်း ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၃ နောင်တရတော်မူ၏။- တရားသူကြီး၊ သောသော
 နောက်၊ သူတို့သည် တဝန်းထိုးစားထက် သာ၍
 ဆိုးသဖြင့်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့နောက်
 သို့ လိုက်လျှောက်ဝတ်ပြု၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ မိမိတို့အ
 ကျင့်ဝေထုနှင့် ခြင်းတမ်းသော ထမ်းကိုမနှစ်
 ၂၄ မပယ်ကြ။- ထာဝရဘုရားသည် အသရေထစ
 မျိုး၌ ပြင်းစွာအမြတ်ထွက်ထွက်၊ ဤလူတို့သည်
 စေကားကို နားမထောင်၊ သူတို့ထိုးစားတို့နှင့်
 ၂၅ ငါ့သောပပိုညွှတ်ကို ဖျက်သောကြောင့်၊- ယော
 ဂ္ဂသောသောနောက်၊ ကျန်ကြွင်းရစ်သော လူမျိုး
 တစုံတမျိုးကို သူတို့၌မှ နောက်တဝန်း ငါမနှစ်
 ၂၆ ထုတ်၊- သူတို့ထိုးစားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ထမ်းတော်သို့ လိုက် ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်သ
 ကဲ့သို့၊ သူတို့သည် စောင့်ရှောက်မည်လော၊ မ
 စောင့်ရှောက်လောဟု၊ ကျန်သောသော လူမျိုး
 ၂၇ အားဖြင့် အသရေထစမျိုးကို ငါခံစမ်းမည်ဟု
 မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊- ထိုလူမျိုးကို ယော
 ဂ္ဂလက်၌မအပ်၊ အလျှင်အမြန် မရှင်ထုတ်သဲ နေ
 တော်မူ၏။
 ၃
 ၈ ခါနာန်ပြည်၌ တိုက်သောစစ်မှုရှိသမျှတို့ကိုမ
 ၉ သိသော၊ အသရေထစမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့ကို
 စုံစမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ စစ်မှုကိုမသိသော အသရေထ
 စမျိုးသား၊ အဝဉာဏ်ထက်တို့သည်၊ စစ်အထက်
 ကိုသင်၍ တတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားချန်

၈ ထားတော်မူသော ထူမျိုးစွားဟုမူကား။- မိ
ထိတ္ထိမင်းငါးပါး၏အဖွဲ့သော၊ ခါနိဗ္ဗာန်ထူမျိုး
မျိုး၏ရန်သူ၊ ဗာသထေရရန်တောင်မှစ၍၊ ထာ
မတ်ထမ်းဝ ထိုင်စောင့်ထေမန္တန်တောင်ပေါ်
မှာနေသော ထိမိလူတို့သည် ကွန်ကြွင်းကြမ်း-
၉ ထာဝရဘုရားသည် ဖောဇ္ဈေားဖြင့်၊ ထိုးထား
ထိုကိုမှာထားတော်မူသော ပညတ်ဗျားထေထိုင်း
တွန်မည်၊ မကွန်မည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဣ
ထရေထထူမျိုးကိုစုံစမ်းခိုရာဖြစ်သတည်း။
၁၀ ဣထရေထထူမျိုးသားတို့သည်၊ ခါနိဗ္ဗာန်
ထိတ္ထိလူ၊ ထာမောရီလူ၊ ဓေရဂီလူ၊ ထိမိလူ၊ ထေ
၁၁ စုတိလူတို့တွင်နေ၍- သူတို့သို့နှင့် စုံစက်ခြင်း
ကိုပြုလျက်၊ မိမိတို့သို့ကို ပေးစားလျက်၊ သူတို့
၁၂ ဘုရားစွားကို ဝတ်ပြုကြမ်း- ဣထရေထထူမျိုး
သားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရစေရန်
ထိုပြု၍၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုပေး
ထွေးသဖြင့်၊ ဗာသဘုရားစွား၊ ထာရှရပင်စွား
၁၃ ကိုဝတ်ပြုသောကြောင့်၊- ထာဝရဘုရားသည်ဣ
ထရေထထူမျိုး၌ ပြင်းစွာ ထမုက်တော်ထွက်
၍၊ ပေသောပေါ်တာမိရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိရှသိပ်၌
ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ဣထရေထလူတို့သည်ရှစ်
နှစ်ပတ်လုံး၊ ထိုရှင်ဘုရင်ထံ၌ ကွန်ခဲရကြမ်း-
၁၄ နောက်တစ်နိဗ္ဗာန်ထာဝရဘုရားကို လောကီကြ
သောစာခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ ကာလက်ညီ၊
ထေရုတ်စံသား၊ ဩသံယေထကို၊ သူတို့အဖို့ပေါ်
၁၅ ထွန်းစေတော်မူ၏- ထာဝရဘုရား၏ ဝိညည်
တော်သည်သူအပေါ်သို့သတ်ရောက်သဖြင့်၊ သူ
ထင်ဣထရေထထူမျိုးကို အုပ်စိုး၍စစ်မှီလေ၏။
ပေသောပေါ်တာမိရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိရှသိပ် ကို သူ
ထံ၌ ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူ
၁၆ သည်ထိုရှင်ဘုရင်ကိုလောကီလေ၏- အနှစ်လေး
ထယ်ထိုင်ထိုင်တပြည်လုံး၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ကေနုတ်စံ
သား၊ ဩသံယေထသည်ထေလေ၏။
၁၇ ထစ် ဣထရေထထူမျိုးသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ရစေရန်ကိုပြုသောကြောင့်၊ ဖောထ
ရှင်ဘုရင် ဝေလုန်ကို ဣထရေထထူမျိုးတစက်
၁၈ ၌စွန့်ထားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏- ထိုမင်းသည်
အဇ္ဈနိထူမျိုးသား၊ အာမထထူမျိုးသား တို့
ကိုစုဝေးစေလျက် ရှိသွား၍၊ ဣထရေထလူတို့
ကိုထုပ်ကြွဦးမှ၊ စွန့်ပလွံမြို့ကိုသိမ်းယူသဖြင့်၊-
၁၉ ဣထရေထထူမျိုးသားတို့သည် တထယ်ရှစ်နှစ်
ပတ်လုံး၊ ဖောထရှင်ဘုရင်ဝေလုန်မင်းထံ၌ကွန်

၂၀ ခံရကြ၏။ နောက်တစ်နိဗ္ဗာန်ထာဝရဘုရားကိုလောကီ
တစ်သောစာခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ ထက္ခာ
ထက်ကိုမသုံးတတ်သောဗယ်၊ မိနိထူမျိုး၊ ဝေလု
သား၊ ဝေလုကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ သူထက်
တွင်ဣထရေထလူတို့သည်၊ ထက်ဆောင်ကိုမော
၂၁ ထရှင်ဘုရင် ဝေလုန်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏- ဝေ
လုသည် အလျားတတောင်ရှိသော သန်လျက်
ကိုထုပ်၍၊ ထက္ခာ ပေါင် အဝတ်တွင်း၌ စည်း
၂၂ ထားပြီးလျှင်၊- မောထရှင်ဘုရင်ဝေလုန်ထံသို့
ထက်ဆောင်ကိုဆောင်ခံလေ၏။ ဝေလုန်သည်
၂၃ အထွန်ဝသောသူ ဖြစ်၏- ဝေလုသည် ထက်
ဆောင်ကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ ထက်ဆောင်ကိုထမ်း
၂၄ သောသူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍၊- ဝိထဂါထ မြို့နား
၌ရှိသော ကျောက်တိုင်တို့မှ ကိုယ်တိုင် ပြန်လာ
၍၊ ဘုရားကျွန်တော်သည်တိတ်ဆိတ်စွာလျှောက်
စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်
က၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြဟု အမိန့်တော်ရှိသည်
အတိုင်း၊ အထံတော်၌ ခစားသောသူ အပေါင်း
၂၅ တို့သည် ထွက်ကြ၏- ထိုစာခါ ရှင်ဘုရင်သည်
ကိုယ်တိုင်တယောက်တည်း နေတတ်သောနေ့
နန်းဆောင်၌ထိုင်နေစဉ်၊ ဝေလုသည်ဥည်းကပ်
၂၆ ၍၊ ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏အ
မိန့်တော်ပါမိ၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်
၂၇ သည်ထလေ၏- ဝေလုသည် ထက်ထက်ကို
ဆန့်လျက်သန်လျက်ကို ထက္ခာပေါင်မှထုတ်၍၊
၂၈ ရှင်ဘုရင်၏ဝမ်းကိုထိုးသဖြင့်၊- လက်ကိုင်ထမိုး
နှင့်တကွသန်လျက်မြုပ်ဝင်၍၊ ဝမ်းထဲကမူတစ်
နှိုင်းစောင်ဆီဥသည်သန်လျက်ကိုလွှမ်းလျက်၊
၂၉ ချေးနှုလည်း ထွက်လျက်ရှိလေ၏- ထိုစာခါ
ဝေလုသည်အခန်းပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ နန်းတော်
၃၀ တံခါးတို့ကိုပိတ်၍ သော့ခတ်လေ၏- ထွက်
ထွားသောနောက်၊ ကျွန်တော်မျိုးအဖို့တို့သည်
ထာ၍၊ နန်းတော်တံခါး၌သော့ခတ်လျက်ရှိ
သည်ကိုမြင်လျှင်၊ စင်စစ်နေ့နန်းဆောင်၌ စက်
၃၁ တော်ခေါ်သည်ဟုဆိုလျက်၊- ရှက်ကြောက်သည့်
ထိုင်စောင့်ငံနေပြီးမှ၊ သူတို့အရှင်သည်တံခါး
ကိုမဖွင့်သောကြောင့်၊ သူတို့သည်သော့ကိုယူ၍
၃၂ မြို့သောမိမိတို့အရှင်ကိုဖွဲ့စည်းကြ၏- ထိုသို့သူ
တို့သည်ငံနေကြစည်တွင်၊ ဝေလုသည်သော့လွှတ်
ထမြင့်၊ ကျောက်တိုင်တို့ကိုလွှန်၍ မိရပ်ရွာသို့
၃၃ ရောက် ပြီးမှ၊- ဝေလုမိတောင်ပေါ်မှာ တံခါးကို

မှတ်၍၊ အသရေထမရှိသော၊ ထိုသည့် သူနောင်
 ၂၀ သို့ထိုက်ထွက်တောင်ပေါ်ကောင်းကြွင်း- သူက
 ထည်း၊ ငနောက် သို့ ထိုက် ကြ ထေး၊ ထာ ဝရ
 အုရားသည် ထင်ထိုက် ရန်သူ၊ မောထ လူထို ကို
 ထင်ထိုက်တံ၌ စပ်တော် မူမည်ဟု ဆိုသည်ထ
 ထိုင်း၊ သူနောင်မှာဆင်း၍၊ ယော်စန်မြစ်ကူးရာ၊
 မောသပြည် သို့သွားရာထမ်းကို ဆီးတားသဖြင့်၊
 ၂၁ ထုတန်တယောက်ကို ဖြူမကူးစေရ- ထိုစခါ ခွန်
 စားကြီးသော မောသစစ်သူရဲ တယောက် ဖြူမ
 ၃၀ လွတ်သံ၊ လူတနသား ကို သတ်၍၊- မောထစ
 ဖျိုးသည် အသရေထမရှိ၊ လက်၌ ရှုံးသဖြင့်၊ စ
 နှစ် ခွန်ထယ် တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏-
 ၃၀ စထုစနောက်မှာစာနုတ်သားရှုံ ဂါပေါ်ထွန်း၍၊
 ဒုတ်ချွန်နှင့် မိလိတ္တိ လူမြောက်ရာထို ကို သတ်သ
 ဖြင့်၊ အသရေထ မရှိ သား ထိုကို ကယ် ထွတ်
 လေ၏

၄

• စထုစသော သောနောင်၊ အသရေထ မရှိ၊
 သားထိုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တန်ခိုးရ
 ၂ စမျိုးကို ပြုသောကြောင့်၊- ထာဝရဘုရားသည်
 ထာဝရမြို့၌ မင်းပြုသော ခါနာန်ရှင်ဘုရင်သာ
 ထိန်၌ ရောင်းတော်မူ၏၊ သူနံ့ထားသော မိုလ်
 ချုပ်မင်းကား၊ ဂေါတိမိပြည် ထာဝရရှက်မြို့၌
 ၃ ရေသောသိသရတည်း၊- ထိုမင်း၌ သံဃာသားကို
 ရာမြစ်၊ အသရေထ မရှိ သားထိုကို စနှစ် နှစ်
 ထယ်ပတ်လုံး အထွန်ညည်းဆဲသောကြောင့်၊ သူ
 ထိုသည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏၊
 ၄ ထိုကာလစခါ လမိဒုတ် မြို့သား ပရောဇက်မ
 စေမောရသည် အသရေထမရှိ၊ ကို အုပ်မိုး၏-
 ၅ သူသည် စေမိလ်တောင်ပေါ်၊ ရာမမြို့နှင့် မေသထ
 မြို့စပ်ကြား၊ စေမောရစွန်ပလုံပင်အောက်၌ နေ
 ၍၊ အသရေထမရှိ သားထိုသည် ထိုပရောဇက်
 မစ်မိရင်ခြင်းကို ခံစံသောငှါ နောက်ထာတတ်
 ၆ ကြ၏- တမန်စေမောရသည် လူကို စေထွတ်၍၊
 နာသလိခမိုင်ကေရှေ့မြို့မှာ နေသော အဘိနောင်
 စံသားဗာရက်ကို ခေါ် ပြီးလျှင်၊ သင်သည် နာသ
 လိထမရှိ၊ ဇာဗုလုန် ထမိုးထဲက လူတသောင်း
 ကိုသွေးဆောင် ၍၊ တာမော် တောင် သို့ သွား
 ၇ ထေး- ငါသည်လည်း၊ ယာဘိန်မင်းစံ မိုလ်ချုပ်
 သိသရ နှင့်ရထား၊ မိုလ်ပါမှားကို သင်၍ ရာကိစွန်
 မြစ်သို့သွေးဆောင်၍၊ သင့်လက်၌ အပ်မည်ဟု၊
 အသရေထမရှိ၊ စံ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား

၂၀ ဘာသာဆော်စုထည့်ထုဆင့်ဆိုထေ၏- ဗာရက်
 ကထည်း၊ ကိုထီဆော်သည် စက္ကနိပ် နှင့် စေတု
 ကြွလျှင်၊ စက္ကနိပ် သွား ပါမည်၊ ကြတော် မမူ
 ၂၁ ရှောင် စုကား၊ မသွားပါထု လျှောက်သော်- စေ
 မောရက၊ ငါသည် ထင် နှင့်စေတုထမန်သွားမပြီ၊
 သို့သော်လည်း၊ သင်သွားရာထမ်း၌ ရ ယ်စေထ
 ရေကိုမရရား၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိထရကိုမိစွ၌
 ရောင်းတော်မူမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ထ၍ ဗာရက်နှင့်
 စေတုကေရှေ့မြို့ သို့သွားလေ၏၊
 ၃၀ ဗာရက်သည် နာသလိထမရှိ သား၊ ဇာဗုလုန်
 ထမိုး သားထိုကို ကေရှေ့ မြို့သို့ ခေါ်၍၊ ထိုက်
 သောသူတသောင်းနှင့် တကွ၊ 'စေမောရပါလျှက်
 ၃၀ တက်ထေ၏- မောရှေ့စံထာကွမထောဗတ်၏
 သားမြေးထဝင်း၊ ကေန်ထမိုးသားတေဗာသပြီ၊
 ကေန်လူထို နှင့်ခွါ၍၊ ကေရှေ့မြို့စနား၊ ဇာန်စံ
 ထမိတ်ပင်မြေရင်း၌ ထဲကိုဆောက်လှက်နေနှင့်
 ၃၁ ထတည်း၊- အဘိနောင် စံ သား ဗာရက် သည်
 တာမော်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြောင်းကို ထိထ
 ၃၁ ရထားကြားပြောလျှင်- သိသရထည့်မိမိရထထ
 မှ်သမှုတည်း၊ ဟူသော၊ သံ ရထား ကိုးရာနှင့်၊
 ဂေါတိမိပြည် ထာဝရရှက် မြို့မှစ၍ ကိစွန်မြစ်
 တိုင်လောင်းမိမိလူထပေါင်း၊ ထိုကို စေမောရ၏-
 ၃၁ စေမောရကထည်း၊ ထထေး၊ ယနေ့ကား၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည် သိသရကို သင့်ထက်၌ စပ်တော်
 မူသောနေ့ မြစ်၏ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ
 ကြတော်မူ ပြီမထုတ်လောဟု ဆိုထေသော်၊ ဗာ
 ရက် သည် လူတသောင်း နှင့် တကွ၊ ထာ မော်
 ၃၁ တောင် ပေါ်က ဆင်း လေ ၏- ထာဝရ ဘုရား
 သည်၊ သိသရမှစ၍ သူ၏ ရထားများနှင့် မိုလ်ပါ
 စစ်သည်များ အပေါင်းထိုကို၊ ဗာရက်ရှေ့မှာထား
 ဖြင့် ရှုံးစေတော် မူသောကြောင့်၊ သိသရသည်
 ၃၁ မိမိရထားမှ ဆင်း၍ မြေဖြင့် ပြေးလေ၏- ဗာ
 ရက်သည် ရထားများ၊ မိုလ်ပါစစ်သည်များကို
 ဂေါတိမိပြည် ထာဝရရှက် မြို့တိုင်လောင်းထိုက်
 ၍၊ သိသရစစ်သူရဲ အပေါင်းထိုသည့် တယောက်
 ဖြူမကျန်ကြွင်း၊ ထား နှင့် သေကြကုန်၏၊
 ၃၁ သိသရသည်၊ ကေန် ထမိုး သား၊ ထေဗာစံစ
 သားယေလစ်ထသို့ မြေဖြင့် ပြေး၏၊ ထိုကာလ၌
 ထာဝရရှင်ဘုရင် ယာဘိန်သည်၊ ထေဗာစံစ
 သားချင်း၊ ကေန်လူထို နှင့် မိသထာထ ခွဲလှက်
 ၃၁ မှီသ တည်း၊- လေထ သည် သိသရကို ခရီးစဉ်
 ကြိုမြဲခြင်းငှါ ထွက်၍၊ ထခင်းဝင်ပါး ကျွန်မ၏

ထိုဝင်ပါး၊ နိမိတ်တော်မူပါနှင့်ထုတ်သည့်အ
 ထိုင်း၊ ထုတ်သည့်အထဲနေရာထဲထဲသို့ဝင်၍ အထ
 ၈၈ ထုတ်သည့်အထဲနေရာထဲထဲသို့ဝင်၍ အထ
 ငါရေငတ်သည်။ ရေထဲနည်းငယ်ကို ပေးပါထု
 ထောင်း လျှင်၊ မိစ္ဆာထည် နွား ခွံ ဘူးကို ဂွဉ်၍
 ၂၀ ထောင်စေပြီးမှ၊ တန်ခိုးရုံထွက်၏။ သူကထည်း၊
 ထဲတံခါး ဝှံ့ နေပါ။ ထု တန် တထောင် က၊
 ထောင့်မှာ မြီသထောထု၊ ထာ၍ မေးလျှင်၊ မမြီ
 ၂၀ ကြောင်းကိုပြောထော့ဟုမှာထား၊ ထေ၏။ ထိုအ
 ခါထေဗာမယားထေထသည်၊ သိသရမောလျက်
 ထိပ်ရှောင်စဉ်တွင်၊ ထဲတံသင်တရောင်းနှင့်ထက်
 မြို့ကိုကိုင်းထွက်၊ သုတ်သိုတိတ်ဆိတ်ရွာသွား
 ၍ တံသင်ကိုမြေ၌ ဂွဉ်သည်တိုင် အောင်း၊ သူ၏
 နားပန်း၊ ထဲသို့ မြို့ကို သွင်းသဖြင့်၊ သိသရ သည်
 ၂၂ ထေ၏။ ဗာရက်ထည်သိသရကိုလိုက်ရှာသော
 အခါ၊ ထေထ ထွက်၍၊ ကွန်မ ဆီသို့ ဝင်ပါ၊ ရှာ
 သော သူကို ပြပါမည် ဟု ကြိုဆိုလျှင်၊ ဗာရက်
 သည်ထဲထဲသို့ဝင်၍၊ သိသရသေလျက်၊ နားပန်း၊
 ၂၃ ခွံတံသင်စူးထွက် မှီသည်ကို မြင်ထေ၏။ ထိုနေ့
 ခွံထာဝရဘုရားသည် ခါနာန်ရှင်ဘုရင်ယာဘိန်
 ကို၊ အသရေထေ၏။ သားတို့ရှေ့မှာ နှိမ့်ခွဲတော်
 ၂၄ စုထဖြင့်၊ သူတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို မဖျက်ဆီး
 မှီတိုင်အောင်၊ အစည်အောင်ထွက်နေကြ၏။

၁

၀ ထိုနေ့၌ ဖေဗာရနှင့် အဘိနောင်သားဗာ
 ၂ ရက်တို့ ဆိုသောသီခြင်းစကားဟုမူကား၊ အသ
 ရေထေ၏။ နွားမင်းတို့သည် ဝဠိ၊ ပြုသောကြောင့်
 ၎င်း၊ ဆင်းရဲသား တို့သည် စေတနာမိတ်နှင့် မိမိ
 ကိုယ်ကိုလှသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏
 ၀ ကျေးဇူးတော်ကို မိုးခွမ်း ကြသော့၊ ထိုရှင်ဘု
 ရင်တို့၊ ကြား ကြသော့၊ ထိုမင်း သားတို့၊ နား
 ထောင် ကြသော့၊ ငါသီခြင်း ဆိုမည်၊ ထာဝရ
 ဘုရားအားသီခြင်းဆိုမည်၊ အသရေထေ၏။
 ၀ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး
 ၀ တော်ကို မိုးခွမ်းမည်၊ ထိုထာဝရဘုရားကိုယ်
 တော်သည် မိရတောင်မိုးပေါ်မှ ကြွ၍၊ ဖုန်တော
 မှ စစ် ချီတော်မူသော အခါ၊ မြေကြီး ထွပ်၍၊
 မိုဏ်းရွာထဲဖြင့်၊ မိုဏ်းတိမ်တို့မှ မိုဏ်းရေသည်
 ၀ မီးပါ၏။ တောင်မိုးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌၎င်း၊ ထိနာတောင်သည်လည်း၊ အသရေ
 ထေ၏။ နတ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၌ ရင်တုန်ထွပ်ပါ၏။

၀ အာနတ်သား၊ နှိပ်ပါးထက်ထက်၌၎င်း၊ အထ
 ထမင်း ထက်ထက်၌၎င်း၊ ထမ်းမတို့သည် ဆိတ်
 ညံ့လျက်ရှိ၍၊ ခရီးသွားသော သူတို့သည် ထမ်း
 ၁ ကြား တွဲ၌ လိုက်သွား၊ ရကြ၏။ အသရေထေ
 ၏၊ နွားမင်းထက် ပြတ် ထွက် မှီ၏၊ ငါ ဖေဗာရ
 သည်မပေါ်၊ ငါသည် အသရေထေ၏။ နွားမင်း
 ပေါ်ထွန်းမှီတိုင်အောင်၊ မင်းထက် ပြတ်ထွက်မှီ
 ၀ ၏။ အသရေထေ ၏၊ သားတို့သည် ဘုရားသစ်
 တို့ကိုရှေးဟု ကြ၏၊ ထိုအခါ သူတို့မြို့များကို၊ ရန်
 သူတို့သည် တိုက်ထားကြ၏။ အသရေထေ ၏၊
 သားထေးသောင်းတွင်ပိုင်းသွားတခု၊ ထိုတံခါး၊
 ဟူမရှိ၊
 ၀ စေတနာ မိတ် မှီ၍ ထမ်းရဲ သား တို့တွင် မိမိ
 ကိုယ်ကိုလှသော၊ အသရေထေ၏။ မင်းတို့အား
 ငါမိတ် နူးညှတ်၏၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ ကျေးဇူး၊
 ၀ တော်ကို မိုးခွမ်း ကြသော့၊ ပြုသော မြို့ကို မီး
 သောသူ၊ တရားမူကို စီရင်သောသူ၊ ထမ်း၌သွား
 ၀၀ သော သူတို့၊ ရေ ကျင်း ချား အနားမှာ၊ ထက်ရ
 ဥစ္စာကို ဝေမျှသောသူတို့၏ အသံကို ကြားသော
 အခါ၊ သီခြင်းဆိုကြသော့၊ ထာဝရဘုရား၏ တ
 ရားသော အမှု၊ အသရေထေ မြို့ရွာ တို့၌ တရား
 သဖြင့် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို၊ ထိုအရပ်တို့
 တွင် မိုးခွမ်းကြလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား
 ၏လူတို့သည် မိမိတို့ နေသော မြို့သို့ ပြန်သွားကြ
 လိမ့်မည်၊
 ၀၂ မိုးပါ၊ မိုးပါ၊ ဖေဗာရ၊ မိုးပါ၊ မိုးပါ၊ သီခြင်းဆို
 ပါ၊ ဆိုပါရက်ထပါ၊ အဘိနောင်သား၊ သင်ခမ်း၊
 ၀၃ ဆီးချုပ် ထားသော သူတို့ကို ထုတ်ပြပါ၊ ထိုအ
 ခါ ကွန်ကြင်းသော သူတို့သည် သူရဲကြီးတို့ထံသို့
 ဆင်းကြ၏၊ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည်၊ အစွမ်း
 တန်ပိုး ကြီးသော သူတို့ ထံသို့၊ ငမေ့ဆင်းကြ
 ၀၄ ၏။ အာမ ထက်လူ နေရာ အနားမှာ နေရာ ကျ
 သောသူတို့သည်၊ ဖေရိပ်ခရိုင်ထဲက ထွက်ထာ
 ကြ၏၊ သူတို့နောက်မှာ၊ သင်၏ မိုဏ်းမြေတို့တွင်
 ဗဟိဒ္ဓာ မိမိ အမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏၊ မာမိ
 ရအမျိုးထဲက မင်းများ၊ ဇာတုလုန်အမျိုးထဲက စီ
 ရင်ဟတ်သော သူများတို့သည် ထွက်ထာကြ၏။
 ၀၀ အသခါမင်းတို့သည်လည်း၊ ဖေဗာရ၌ပါ၍၊ အ
 သခါ အမျိုးသည် ဗာရက်၏ထက်ပို၊ ဖြစ်၏။ ဗာ
 ရက်နောက်မှာ ချိုင့်ထဲသို့ ပြေးလိုက်ကြ၏၊ ရေပင်
 အမျိုး နေရာ ချောင်းအသွယ် သွယ်၌ မိတ်နှစ်လုံး၊
 ၀၀ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းများကြ၏။ နောက်တဖန် သင်သည်

သိုးမြည်သံကိုနားထောင်ခြင်းငှါ၊ တောင်ကြား
 မှာအထယ်ကြောင့်ထိုင်နေသနည်း။ ရူမင်စေရိုး
 နေရာရှောင်၊ အသွယ်သွယ်၌ မိတ်နှစ်ထုံး တွန့်
 ၈၇ ထိုခြင်းများကြသည်တကား၊- ဂလင်ပြည်သား
 ထိုသည်သော်ဝန်မြစ်တစ်ကမ်း၌ ဝပ်စွာနေကြ
 ၏၊ ဝန်အမျိုးသည် သင်္ဘော ဆိပ် အနားမှာ အ
 တယ်ကြောင့်နေရစ်သနည်း။ အာရှာအမျိုးသည်
 ထည်း။ ပင်လယ်ကမ်းနား၊ သင်္ဘော ဆိုက်ရာ
 ကျော့၌ပလ္လပ်သံ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသည့်တကား၊-
 ၈၈ အာဇာနည်အမျိုးသည် အသက်ကို စွန့်စားသည်
 ထိုင်စောင့်ရဲရင့်၍၊ နုထာလီအမျိုးသည် မြင့်
 သောတောထရပ်၌ ထိုနည်းတူပြု၏။
 ၈၉ ခွင်ဘုရင်ထိုသည် ထာ၍ စစ်တိုက်ကြ၏၊ ခါး
 နှိခွင်ဘုရင်ထိုသည်ပေဂါရွာထိုင်၊ တာနက်မြို့စ
 နားမှာ ထိုက်သော် ထည်း။ ငွေကို လှူထု၍ မရ
 ၉၀ ကြ၊-ကောင်းကင်မှစစ်ကုကြ၏၊ ကြယ်ထိုသည်
 ထည့်ပတ်စည်အခါ သိသရကိုစစ်တိုက်ကြ၏၊-
 ၉၁ ကိစ္စနိမြစ်၊ စစ်မှုကြောင့်ကျော်စောသောမြစ်၊ ကိ
 စွန်မြစ်သည် ရန်သူ ထိုကို ပယ်သွား၏၊ ထိုငါ
 ညည်း၊ သင်သင့်ခွန်အားကြီးသောသူကိုနှိပ်နင်း
 ၉၂ ပြ၊- ထိုစခါ မြင်းစီး သူရဲထိုသည် မြင်းကိုနှင်
 လျှက်၊ နှင်လျှက်စီးသော ကြောင့်၊ မြင်းထိုသည်
 မြေကိုခွာနှင်ထိမိတ်လျက်ပြေးကြ၏။
 ၉၃ မေရောဇမြို့သားထိုသည် ထာဝရဘုရားထက်၊
 စစ်သူရဲထိုနှင့်ပိုင်း၍၊ ထာဝရဘုရားထက် သို့မ
 ကူး ကြသော ကြောင့်၊ မေရောဇ မြို့ကို ကျိန်ကြ
 ထော့၊ မြို့သားထိုကို ပြင်းစွာ ကျိန်ကြသော့ဟု၊
 ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် အမန်သည် မှာ
 ထား၏။
 ၉၄ ကေဗို အမျိုးသားထေ ဇာန်မယားယေထ
 သည်၊ မိစ္ဆတကာထိုထက် မြတ်စွာသောမဂ်သာ
 ဌ်၏၊ ထဲ၌ နေသော မိစ္ဆတကာထို ထက် မြတ်စွာ
 ၉၅ သောမဂ်သာဌ်၏၊- ထိုသူသည်ရေကိုတောင်း၍၊
 ယေထသည် မြို့ကို ပေး၏၊ မင်းသုံးသော စေတား
 ၉၆ နှင့်မြို့တမ်းကိုထက်ထေ၏၊- ထဲတံသင်ကိုယူ၍၊
 ထာ၍သလက် နှင့်လက်မိုက်ကိုကိုင်လျက်၊ သိသ
 ရကိုရိုက်ထေ၏၊ သူ၏ခေါင်းကို ထိုးမိုက်၍၊ နား
 ၉၇ ပန်းကိုထုတ်ခွင်းခွင်းစောက်ထေ၏၊- သူသည်
 ယေထမြေရင်း၌ ကျ၍၊ ထဲလျှက် တုံးလုံး နေ၏၊
 မြေရင်း၌ ကျထဲ၍၊ ကျရာထရပ်၌ သေလျက်ထဲ
 နေ၏။
 ၉၈ ထိသရထမိသည် ပြတင်းပေါက်ဝပြင်ကြည့်

၍၊ ကုထားကောထေတွင်း၌ နေထွက်၊ ထုန်ရထား၊
 ထည် အထယ်ကြောင့် ထာစံ သနည်း။ ရထား
 ဘီးထိုသည် အထယ်ကြောင့် နှော့ ထနည်း။ ထု
 ၁၀ မြည်တမ်းထေ၏၊- ပညာရှိသောမင်း၊ ထိုးထို
 သည်ပြန်လျှောက်သည်သာမက၊ လူကိုယ်ထိုင်
 ၁၁ ပြန်ပြောသည်ကား၊- လူထိုသည်ထေ၍ ရထော
 ဥဇ္ဇာကိုဝေခွန်လျက် နေကြသည် မထုတ်ထော၊
 စစ်သူရဲ ထိုစား၊ အာရှာကညာတ ထောထံ၊ နှစ်
 လောက်စီ၊ သိသရဘိပန်း၊ ဆိုးသောစေတံ၊ ပန်း
 ဆိုး၍ ခွယ်ထွယ်သောစေတံတန်ဆာ၊ အောင်
 သောသူထို၏လည်ပင်း၌ ဆင်စရာဘိပန်း၊ ဆိုး၍
 ခွယ်ထွယ်လျက် အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော
 စေတံတန်ဆာကို လှူထု၍ ဝေခွန်လျက် နေကြ
 ၁၂ ဘည်မထုတ်ထောထု၊ သိသရ၏ အမိသည်ဆို
 ၁၃ တတ်၏၊- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်
 သူအပေါင်းထိုသည်ထိုသို့မှတ်စီးခြင်းသို့ရောက်
 ကြပါစေသော၊ ထာဝရ ဘုရားကို ခွန်သောထု
 ထိုသည်၊ အမှန်တန်ခိုးနှင့် ထွက်သွားသောနေ
 မင်းကဲ့သို့မြင်ပါစေသောထုသိခြင်း၊ ထိုကြ၏၊ ထို
 နောက်၊ အနှစ်ထေ၊ ထယ်ထိုင် ထိုင် တပြည်ထုံး
 ပြင်းလေ၏။

၆

• ထာန် ဣသရေထ အမျိုးသားထိုသည် ထာဝ
 ရဘုရားရှေ့တော်၌ ရမိမိတ်ကိုပြသောကြောင့်၊
 သူထိုကို မိဖုန်း အမျိုးထက်၌ ခုနှစ် နှစ်ပတ်လုံး
 ၁ ထပ်တော်မူသဖြင့်၊- မိဖုန်းအမျိုးသည် ဣသရေ
 ထအမျိုးကို နိုင်၍ ညည်းဆဲသောကြောင့်၊ ဣသ
 ရေထအမျိုးသားထိုသည်ထောင်မှူးပိုင်ခံသော
 ၂ ဥပုင်မြေတွင်းထိုကိုလုပ်ရကြ၏၊- ဣသရေထအ
 မျိုးသည် ထယ်လုပ်ပြီးမှ၊ မိဖုန်း ပြည်ထား၊ နှင့်
 အာပလက် ပြည် သား အစရှိသော အရွေ့ ပြည်
 ၃ သားထိုသည် ရှိထာ၍၊- ထပ်စွာဖြင့်၊ ဂါမမြို့
 ထိုင် အောင်မြေ အသီး အနှံကို ထုတ် သင်ပတ်
 ၄ ခွင်းလျက်၊ ဇာဇာရာကို ချန်၍မထား၊ ထိုးခွားပြီ
 ၅ ကိုထည်းချန်၍မထား၊ ကြ၊-အထယ်သို့နည်းတူ
 စုကား၊ သူထိုသည် တိရိစ္ဆာန်စွား၊ ထဲစွား ယိ
 လျက်၊ ဂျိုင်းကောင် မှားပြားသကဲ့သို့၊ သူထိုနှင့်
 ကုထားတုတ်ထိုသည်ပရေတွက် နှိုင်းစောင့်စွား
 ပြားသဖြင့်၊ ဣသရေထ ပြည်ကို ခွက်ထီးလျှက်
 ၆ ထာကြ၏၊- ဣသရေထ အမျိုးသားထိုသည် မိ
 ဖုန်း အမျိုးသား ထို ကြောင့်၊ အထွန် ဆင်းရဲ၍၊
 ၇ ထာဝရဘုရားအားဟပ်ကြောင်းကြ၏၊-ထိုသို့မိဖုန်း

အမျိုးသားထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအားတစ်
 ၈ ကြော်ငြာသောအခါ၊- ထာဝရဘုရားသည်ပရော
 ဇတ်တယောက်ကို ဣသရေလအမျိုးသားထို့
 ထို့အတွက်တော်မူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား
 ထခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျွန်
 ခံနေရာအဲဒုက္ခပြည်မှသင်ထို့ကိုငါနှုတ်ဆောင်
 ၉ ပြီး- အဲဒုက္ခပြည်သားထက်မှ၎င်း၊ ဗြည်း၊ ဆဲ
 သောထူအပေါင်း၊ ထို့ထက်မှ၎င်း၊ သင်ထို့ကို
 ကယ်နှုတ်၍၊ သူထို့ကိုသင်ထို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်သ
 ၁၀ မြင့်၊ သူထို့ပြည်ကို ပေးပြီး- ငါသည် သင်ထို့၏
 ဘုရား၊ ထခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင်ထို့နေ
 သောအာမောရိပြည်သားကိုးကွယ်သောဘုရား
 ထို့ကို မကြောက် ခံကြနှင့်ဟု၊ ငါပညတ်သော်
 ထည်း၊ သင်ထို့သည်စကားကိုနားမထောင်ကြ
 ထိုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ ထမန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်
 ထည်ထား၍၊ ဩဓရရွာမှာအရှေ့အာဖရိက
 သောရှုပိုင်သော သမိတ်ပင်အောက်၌ ထိုင်လေ
 ၏၊ ထောရှုသားဂါရေါင်သည်မိမိမပါးကိုမိဖုရား
 ထို့မထွေစေခြင်းငှါ၊ ဧကန်သီး၊ နယ်ရာတန်ဆာ
 ၁၂ အနားမှာ မပါး ကိုနယ်ထွက်နေ၏။- ထာဝရ
 ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုယ်ထင်ရှား
 ၍၊ ရွန်အားကြီးသောအရှင်သုရ၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၃ ထည်သင်နှင့်အတူ မှီတော်မူထုဆိုလျှင်၊- ဝိ
 ဖေါင်က၊ ဆိုသခင်၊ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်
 ထို့နှင့်အတူ မှီတော်မူ ထည်မှန်လျှင်၊ အထယ်
 ကြောင့်ဤအမှုကြီးရောက်ရပါသနည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါထို့ကိုအဲဒုက္ခပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 တော်မူသည်မထုတ်သောထု၊ အကျွန်ုပ်ထို့အစ
 ရှားပြောသည်အတိုင်းပြုတော်မူသော၊ အံ့ဖွယ်
 သော အမှုမှီသော ထို့သည် အထယ်မှာ မှီပါသ
 နည်း၊ ထမန်ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ထို့
 ကိုစွန့်၍၊ မိဖုရားထို့ထက်သို့ အပ်တော်မူပြီတ
 ၁၄ ကားထုဆိုထေသော်၊- ထာဝရဘုရားသည်ထု
 ကိုကြည့်ရှု၍၊ ထမန်သင်ရသော တန်ခိုးကို အမှီ
 ပြုလျက် သွားထော့သင်သည်ဣသရေလအမျိုး
 ကို၊ မိဖုရားထို့ထက်မှကယ်နှုတ်ထိန်မည်၊ သင့်
 ကိုငါ ခေါ်မည်၊ သည် မထုတ်သောထု မိန့်တော်မူ
 ၁၅ ၏။- ဝိဖေါင်ကလည်း၊ ဆိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည်
 ဣသရေလ အမျိုးကို အထယ်သို့ ကယ်နှုတ်နှင်
 ပါမည်နည်း၊ အကျွန်ုပ်အစောအမျိုးသည်၊ မနာ
 ရှေ့အမျိုး၌ ထာ၍ ဖောင်းရဲပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်

ထည်း၊ ကိုယ်အစောအမျိုး၌ အထုတ်ဆုံးသော
 ၁၆ သူဖြစ်ပါ၏ထု လျှောက်လျှင်၊- ထာဝရဘုရား
 က၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင်နှင့်အတူ မှီသ
 မြင့်၊ သင်သည် ထုတယောက်ကို ထုပုံ ကြံသကဲ့
 သို့၊ မိဖုရားထို့ကို ထုပုံကြံထိန်မည်ထု မိန့်တော်
 ၁၇ မူ၏။- ဝိဖေါင်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်
 ၌ ရွက်နှာရပါလျှင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ထမန်နှုတ်
 ဆက်တော်မူကြောင်းထင်ရှားသောမိမိတ်ကကွ
 ၁၈ ကာကိုပြတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်သည်တမန်ထာ
 ပြန်၍၊ ထောဇညီပူဇော်သကာကို ဆောင်ခဲ့သ
 မြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှေ့၌ မတင်မှီထိုင်အောင်၊ ဤအ
 ရပ်ကကြွသွားတော် မမူပါ နှင့်ထု တောင်းပန်
 လျှင်၊ သင်သည်ပြန်၍မထာမှီထိုင်အောင်ငါနေ
 ၁၉ မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။- ဝိဖေါင် သည် သွား၍၊
 ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း၊ ခုန့်ညက်တဖော
 နှင့် ထုပုံသော တဆေးခဲ ခုန့်ပြား ထို့ကို၎င်း ထင်
 ဆင်ထေ၏။ ဆိတ်သား ကိုတောင်း၌ ထည်၍၊
 ဆိတ်သား ပြုတ်ရည်ကို ထိုး၌ ထောင်းပြီးမှ၊
 ကောင်းကင်တမန်မှီရာ သမိတ်ပင် အောက်သို့
 ၂၀ ဆောင်ခဲ့၍ဆက်ထေ၏။- ထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အမဲသားနှင့်ထ
 ဆေးခဲခုန့်ပြားထို့ကို ထု၍၊ ဤကျောက်ပေါ်မှာ
 တင်ထားထော့၊ အမဲသား ပြုတ်ရည်ကို သွန်း
 ထောင်းထော့ထု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ဝိ
 ၂၁ ဖေါင်သည်ပြုထေ၏။- ထိုအခါထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိကိုင်သော တောင်
 ဝေးကိုဆန့်၍၊ အမဲသားနှင့်တဆေးခဲ ခုန့်ပြား
 ထို့ကို ထိုသမြင့်၊ ကျောက်ထဲက မီးထ၍၊ အမဲ
 သားနှင့်တဆေးခဲခုန့်ပြားထို့ကို ထောင်ပြီးမှ၊
 ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ကွယ်
 ၂၂ ထေ၏။- ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်
 သည်ကိုဝိဖေါင်သည်ထိမြင်သောအခါ၊ ဆိုအရှင်
 ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်ကိုမှတ်နှာချင်းဆို၍ မြင်ရ
 ၂၃ ပါပြီတကားထုလျှောက်သော်၊- ထာဝရဘုရား
 က၊ ချမ်းသာပါစေ၊ မမီးရိမိနှင့်၊ သင်သည်ထေ
 ထေးနှင့်လွှတ်လျက်မှီသည်ထု မိန့်တော်မူ၏။-
 ၂၄ ထိုအရပ်၌ဝိဖေါင်သည်ထာဝရဘုရားအဖို့သစ်
 ပတ္ထင်ကိုတည်၍၊ ထေထောဝါရှာထုံအမည်ဖြင့်
 မှည့်ထေ၏။ အရှေ့အာဖရိကနေရာဩဓရရွာ၌
 ထနေထိုင်အောင်ရှိသတည်း။
 ၂၅ ထိုနေ့ညမှာထာဝရဘုရားက၊ သင်အစစ်အ

ပိုက်နှင့် အသက် ခုနှစ်နှစ်ရှိသော ဂုတိယ နွား
 ထီးကို ထူပြီးလျှင်၊ သင့် အဖ တည်သော ဗာလ
 ဘုရား၏ ယဇ်ပတ္ထကို ဖြိုဖျက်၍၊ ယဇ်ပတ္ထ
 အနားမှာ ရှိသော အာရှရပင် ကို ခုတ်ထွင်း
 ၂၆ လေးဝှား- ငါစီရင်သည် အတိုင်း၊ ဤကျောက်ပေါ်
 မှာ ထာဝရဘုရား၊ အဖို့ ယဇ်ပတ္ထကို တည်ပြီး
 လျှင်၊ ခုတ်ထွင်းသော သစ်သားဖြင့် ဂုတိယ နွား
 ၂၇ ကို မီးရှို့၍ ယဇ်ပူဇော်ထေ့ထုမိန့်တော်မူ၏- မိ
 ဂေါင်လည်း မိမိ ကျွန် ဆယ်ယောက် ထိုကို ခေါ်
 ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း ပြုလေ
 ၏၊ မိမိအဖ၏ တိမ်သားကို ငှင်၊ မြို့သားကို
 ငှင်ကြောက်၍၊ နေ့စဉ် နှိပ်စွဲ ပြုစုသောကြောင့်၊
 ၂၈ ညည့်အချိန်၌ ပြု၏- နံနက်စောစော မြို့သားကို
 သည် ထ ကြံသော အခါ၊ ဗာလဘုရား၏ ယဇ်
 ပတ္ထသည် ပြိုဖျက်လျက်၊ အနားမှာ ရှိသော အာ
 ရှရပင်လည်း ထဲလျက်၊ နောက်တည်သော ယဇ်
 ပတ္ထပေါ်မှာ ဂုတိယ နွားထီးကို ပူဇော်လျက်ရှိ
 ၂၉ သည်ကို တွေ့ကြလျှင်- ဤအမှုကို အတယ်သူပြု
 သနည်းဟု၊ တယောက်ကို တယောက်မေးမြန်း
 စစ်ကြောလျှင်၊ ဤအမှုကို ယောရှုသား ဂိဂေါင်ပြု
 ၃၀ ပြုဟု၊ လူအမျိုးမျိုး ထိုသို့ ဆိုကြ၏- ထိုအခါ မြို့သား
 ကို သည်ယောရှုအား၊ သင် ၏ သားသည် ဗာလ
 ဘုရား၏ ယဇ်ပတ္ထကို ဖြိုဖျက်၍၊ အနားမှာ ရှိ
 သော အာရှရပင်ကို ခုတ်ထွင်းသောကြောင့်၊ သူ
 ကို အသေခံစေခြင်းငှါ ထုတ်လေ့ဟု ဆိုသော်
 ၃၁ ထည်း၊- ယောရှုသည် တဖက်၌ နေသော သူအ
 ပေါင်းတို့အား၊ သင်ထိုသည် ဗာလ ဘုရားထက်
 ၌ အမှုစောင့် မည်သော၊ သူကို ကယ် တင်မည်
 ထေးသုတက်၌ အမှုစောင့်သော သူသည်၊ နံနက်
 မလွန်မှီအသေခံ ပါ လေစေ၊ ဗာလသည် ဘုရား
 မှန်လျှင်၊ သူ၏ ယဇ်ပတ္ထကို တန့် တယောက်
 ဖြိုဖျက် သောကြောင့်၊ မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါ
 ၃၂ ထေစေဟု ပြန်ပြော၏- ထိုသို့ ဗာလဘုရားသည်၊
 သူ၏ ယဇ်ပတ္ထကို တန့် တယောက် ဖြိုဖျက်
 သောကြောင့်၊ ထိုသူတဖက် မိမိအမှုကို မိမိစောင့်
 ပါ ထေ စေဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏ သားကို ထိုနေ့၌
 ထေရုဗ္ဗာလ အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။
 ၃၃ ထိုအခါ မိချန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊
 အရှေ့ပြည်သား၊ အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးသ
 မြင့်၊ ယေရုလေ ချိုင့်သို့ ကူးသွား၍ တပ်ချကြ
 ၃၄ ၏- ထာဝရဘုရား၏ ဗည့်တော်သည် ဂိဂေါင်
 အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် တံခါးမှတ်သ

၃၅ မြင့် အရှေ့ဘာသာ၊ ထိုသည် လိုက်ကြ၏- တမန်
 ထိုကို မနာရှေ့ခရိုင်တရှောက်ထုံးသို့ စေလွှတ်၍၊
 မနာရှေ့အမျိုးသား၊ ထိုသည် လိုက်ကြ၏၊ တမန်
 အာရှာ ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နုဿလီ ခရိုင်သို့
 တမန် ထိုကို စေလွှတ်၍၊ ထိုခရိုင် သား၊ ထို သည်
 လည်း၊ စုဝေးရာသို့လာကြ၏။
 ၃၆ ဂိဂေါင် သည်လည်း ဘုရားသခင်အား၊ ကိုယ်
 တော်သည် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေ
 လအမျိုးကို အကျွန်ုပ်အား ဖြင့် ကယ်တင်တော်
 ၃၇ မူမည်မှန်လျှင်၊- အကျွန်ုပ်သည် သိုးတကောင်၏
 အခွေးကို တလင်း၌ ထားပါမည်၊ သိုးခွေးသည်
 နှင်းရို၍ မြေ တပြင်ထုံး သွေ့ခြောက် လျှင်၊ မိန့်
 တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အ
 ကျွန်ုပ်အား ဖြင့် ကယ်တင်တော် မူမည်ကို အ
 ကျွန်ုပ် သိပါမည် ဟု တောင်းလျှောက် သည် အ
 ၃၈ တိုင်းဖြစ်လေ၏- နံနက်စောစောထ၍၊ သိုးခွေး
 ကို ညှပ်သဖြင့် နှင်းရည်သည် အင်တုံအပြည့်ရှိ
 ၃၉ လေ၏- တဖန် ဂိဂေါင်က၊ အဓွတ်ထွက်တော်မ
 မူပါနှင့်၊ တကြိမ်သာ လျှောက်ပါဦးမည်၊ သိုးတ
 ကောင် ၏ အခွေးနှင့် ယခု တကြိမ်သာ နှိပ်စေရ
 သော အခွေကို ပေးတော် မူပါ၊ မြေ တပြင်ထုံး
 သည် နှင်း ရို၍၊ သိုးခွေး သွေ့ခြောက် ပါ စေဟု၊
 ဘုရား သခင် အား တောင်း လျှောက် သည် အ
 ၄၀ တိုင်း၊- ထိုညည့်၌လည်း ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ
 သဖြင့်၊ မြေတပြင်ထုံးသည် နှင်းရို၍၊ သိုးခွေး သွေ့
 ခြောက်လျက်ရှိ၏။

၇

၄၁ ထေရုဗ္ဗာလ အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော ဂိဂေါင်
 သည် နံနက်စောစောထ၍၊ ရှိသမျှသော သူတို့နှင့်
 တကွ တာရုတ် ရေတွင်း နားမှာ တပ်ချ ထခြင်း၊ မိ
 ချန်တပ်သည် မြောက်တက်၊ မောရေ တောင်မြေ
 ၄၂ ရင်း၊ ချိုင့်၌ရှိ၏- ထာဝရဘုရား ကသည်။ သင်
 ၌ ပါသော လူတို့သည် အထွန်ဗျား၍၊ သူတို့ထက်
 ၌ မိချန်လူတို့ကို ငါမအပ်ရ၊ အပ်လျှင်၊ ဣသရေလ
 အမျိုးက၊ ငယ်တံခါးသို့ ငကို ကယ်တင်ပြီဟု၊ င
 ၄၃ တဖက်၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်- သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်
 ထန်သော သူမည်သည်ကား၊ ဂိလတ်တောင်မှစော
 စောပြန်သွားစေဟု၊ လူများတို့အား ထစ်ကြော်
 ထေ့ဟု၊ ဂိဂေါင်အား မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ လူနှစ်
 သောင်းနှစ်သောင်း ပြန်သွား၍၊ တသောင်းကျန်
 ၄၄ ရစ်၏- တဖန် ထာဝရဘုရား က သည်း၊ လူတို့
 သည် အထွန်ဗျား သေး ၏၊ ရေ၏စိမ့်မို့ ခေါ် နှိ

ထော့၊ ထူထိုကို ရေဆိပ်မှာ သင့်အဖို့ ငါ ခုံစမ်း
မည်။ ထိုအခါ ဤမည်သောသူသည် သင့်နှင့်
တူ ထွားရမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား
ရမည်။ ဤမည်သော သူ မသွားရဟု ငါဆိုလျှင်၊
ထိုသူသည် မသွားရဟု မိန့်တော်မူသင့်တော်မူ၏။

၈။ မိစေါင်သည် လူထိုကို ရေဆိပ်သို့ခေါ် ခဲ့၍၊ ထာ
ဝရဘုရားက၊ ဧည့်သည်ရေကိုလျက်၍ သောက်
သကဲ့သို့၊ လျှာနှင့်လျက်၍ သောက် သောသူတ
စု၊ စူးထောက်လျက်ဝပ်၍ သောက် သောသူတ
စု၊ ထိုထူ နှစ်စုကို ခွဲထားလော့ဟု၊ မိစေါင်အား

၉။ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ မိမိထက်စပ်နှင့် ရေကို
ထူသဖြင့် လျက်၍ သောက်သောသူသုံးရာရှိ၏။
ဤသော သူ အပေါင်း၊ ထိုသည်၊ ရေသောက်

၁၀။ မြင်းငှါရမထောက်၍ဝပ်ကြ၏။- ထာဝရဘုရား
ကထည်း၊ လျက်၍သောက်သောသူသုံးရာအား
မြင့်သင့်ကို ငါကယ်တင်၍၊ မိန့်လူထိုကို သင့်
ထက်၌ အပ်မည်။ ဤသောသူထိုကို၊ မိမိနေရာ

၁၁။ သို့ပြန်သွားစေဟု မိစေါင်အား မိန့်တော်မူ၏။- ထို
သူထိုသည် ဇား၊ ခရိတ် နှင့် တံပိုး၊ မှားကို ယူ၍၊
ဤသော အသရေလ အမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထို
ကို မိမိနေရာသို့ မိစေါင်သည် ထွတ်လိုက်သဖြင့်၊
ထို သုံး ရာသောလူထိုကိုသာ မိမိနှင့် အတူ ချန်
ထားလေ၏။ မိန့်လူထိုသည် ထုစောက်၊ ရှိုင့်
၌တပ်စုလျက်ရှိကြ၏။

၁၂။ ထိုညည့်တွင် ထာဝရဘုရားက၊ ထထော့၊ ရန်
သူတပ်စုရာသို့ ချီသွားစေဟု၊ ထွက်လက်၌ ငါအပ်

၁၃။ မည်။- မရှိခံလျှင်၊ သင်၏ကျွန် ဇုရကို ချွေဦးစွာ

၁၄။ ခေါ်သွားစေဟု။- သူထိုသည် အထယ်သို့ ပြော
သည်ကို ကြားထိပ်မည်။ ထိုနောက်မှ၊ တပ်စု-ရာ
သို့ချီသွားခြင်းငှါ၊ သင့် ထက်အား၊ ကြီးလိပ်မည်
ထုမိန့်တော် မူသည် အတိုင်း၊ မိစေါင် သည် မိမိ
ကျွန်ဇုရကိုခေါ်၍၊ ရန်သူ၏ တပ်ပြင်၌ ကင်းထိုး

၁၅။ ထော့သုမြို့ရာသို့ သွားလေ၏။- မိန့်ပြည်သား၊
အာဇာတက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်း၊
ထိုသည်ရှိုင့်၌ အိပ်လျက်၊ ရှိုင်းကောင်နှင့် အမျှ
ဈားကြမ်းကုထား၊ ထုတ်ထိုသည်လည်း၊ သဗုဒ္ဓ

၁၆။ ရာ သဲထုံး နှင့် အမျှ အတိုင်း၊ မသိ ဈားကြမ်း- မိ
စေါင်သည် ရောက်သော အခါ၊ ထုတယောက်
သည် မိမိမြင်မတ်သော အိဇွတ်ကို မိမိအပေါင်း၊
အစော်အားပြန်ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မတ်သည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓောရန် တပြားသည် မိန့်တပ်ထဲသို့
ထိခံ၍၊ ထဲအားဆောင်ကို ထွေလျှင်၊ ထိမိတ်မှောက်

၁၇။ ထွန်မြို့ရှုလေ၏ဟု ဆိုသော်၊- သူ၏ အပေါင်းအ
ဖော်က၊ ထိုမိန့်ပြားသည် အကြားမထုတ်၊ အသ
ရေထအမျိုး၊ ယောဇ္ဈသား၊ မိစေါင်၏ ထားမြစ်၏။
ထိုသူထက်၌ ဘုရားသခင်သည် မိန့်အမျိုး၊ မိန့်
မိုလ်ခြေ အပေါင်း၊ ကို အပ်တော် မူ မည်ဟု ပြန်

၁၈။ ပြော၏။- ထိုအခါ မှတ်နှင့် အိဇွတ်အနက်ကို မိစေါင်
သည် ကြားသောအခါ၊ ကိုးကွယ်၍ အသရေလ
တပ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင်၊ ထကြ၊ ထာဝရဘုရား သည်
မိန့်မိုလ် ခြေထိုကို သင်ထို ထက်၌ အပ်တော် မူ
မည်ဟုဆို၏။

၁၉။ ထိုအခါ လူသုံး ရာ ထိုကို သုံးစုခွဲ၍၊ တံပိုး တ
လုံးနှင့် မီးခွက်ပါသော ထိုး တလုံး၊ မီးကို လူထိုင်း

၂၀။ လက်၌ ဆောင်စေ၏။- ကျောညှိ၍၊ ငါပြုသည်
အတိုင်း၊ ပြုကြ၊ တပ်ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါ

၂၁။ ပြုသည် အတိုင်း၊ ပြုကြ။- ငါနှင့် ငါ၌ ပါသောသူ
အပေါင်း၊ ထိုသည် တံပိုး၊ မှတ်သော အခါ၊ တပ်
ပတ်လည် အရပ်ရပ်၌ သင်ထိုသည် တံပိုး၊ မှတ်
၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့် မိစေါင်၏ ထား၊ ထုတပ်ကြ

၂၂။ ထော့ ထုမှာထား၏။- ထိုသို့ မိစေါင်နှင့် သူ၌ပါ
သော လူတရာထိုသည် သန်းခေါင်ယံ၌ ကင်းထဲ
ဧက တပ်ပြင်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ တံပိုးမှတ်ကြ၏။

၂၃။ မိမိကိုင်သော ထိုးထိုကိုလည်း ခွဲကြ၏။- လူသုံးစု
ထိုသည် တံပိုးမှတ်၍၊ ထိုး ထိုကို ခွဲသဖြင့် ထက်
၇ ထက်၌ မီးခွက်ထိုကို ငှင်၊ လက်ကွာထက်၌ မှတ်
ဧက တံပိုးထိုကို ငှင် ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား

၂၄။ နှင့် မိစေါင်၏ ထား၊ ထုတပ်ကြ၏။- သူထို သည်
တပ် ပတ် ဝန်းကျင်၌၊ လူထိုင်း မိမိနေရာအရပ်
တွင်ရပ်ခန့်၍၊ တပ်သား အပေါင်းထိုသည် ပြေး

၂၅။ လျက်၊ အောင်လျက် ထွက်ပြေးကြ၏။- လူသုံးရာ
ထိုသည် တံပိုး၊ မှတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
၏တန် မိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သားအပေါင်း ထို
သည် တယောက်ကို တယောက်တိုက်၍၊ ဇေရ
ရတ်အရပ်ဗက် ရှိတ္တမြို့သို့ ငှင်၊ တဗွတ်မြို့နားမှာ
အာဇာဗလမဟာလမြို့ နယ်သို့ ငှင် ပြေးကြ၏။

၂၆။ အသရေလလူထိုသည် နုဿလိ ခရိုင်၊ အာရှာခ
ရိုင်၊ မနာရှေခရိုင် အရပ်ရပ်ထဲက စုလာ၍၊ မိန့်

၂၇။ လူထိုကိုလိုက်ကြ၏။- မိစေါင်သည်လည်း၊ တမန်
ထိုကို ဖမ်းမိတောင် တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်
၍၊ သင်ထိုသည် မိန့်လူထိုကို ဆီးတားခြင်းငှါ
ယောင်ဖန် မြင်နား၊ ဗက်ဗာရရွာ တိုင်အောင် သူ
ထိုအရင်ခေါင့်နေကြသော ထုမှာထိုက်သည်အ
တိုင်း၊ အမိလ် လူအပေါင်း၊ ထိုသည် ဇုဝေ ဌ်၊

သားတုတ်၏ ထည်ဝင်း၌ ဆင်သောတန်ဆာတို့
ကိုစွတ်ထူလေ၏။

- ၂၂ ထိုအခါအသရေလထူထိုကားကိုယ်တော်သည့်
အကျွန်ုပ်တို့ကို မိန့်လှူထိုက်ကယ်၍ နတ်
ဆော့ကြောင့်၊ သားစည်မြီးဆက်၌ တကွအ
ကျွန်ုပ်တို့ကိုဆုတ်မိုးတော်မူပါလှ၊ ဂါရဝါဏား
၂၃ လျှောက်ဆိုကြသော်၊- ဂါရဝါဏား၊ ငါသည်ဆင်
တို့ကိုမဆုတ်မိုးရ၊ ငါတော်မူလှ၊ မဆုတ်မိုးရ၊ တာ
ဝရဘုရားသည် ဆင်တို့ကို ဆုတ်မိုးတော် မူရန်
၂၄ ထုတ်ငင်း- ထိုရာတွင်၊ ဆင်တို့၌ သမ္ဘာသည်လှထူ
၌ ရသော နား တောင်း၊ ထို ကို ပေး ပါမည် အ
ကြောင်း၊ ငါတောင်းခွင့်သည်ဟူ၍ ငှင်းဆိုလေ
၏၊ ရန်သူတို့သည် အရှုမေထအမျိုးဖြစ်၍၊ အနား
၂၅ တောင်းကို ဆင်တတ်ကြသတည်း၊- သူတို့က
လည်း၊ ဝေဇာပေးပါမည်လှဆိုလျက်၊ ခေါင်ကို
ခင်း၍၊ ထူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့လှယူ၍ ရ
၂၆ သောနားတောင်းဈားကို ခွဲထားကြ၏၊- ဂါရဝါ
ဏား၊ သော အနား၊ တောင်းဈား၊ အမြန်ကား၊
အရွတ်တဆယ် ခုနှစ်ပါသော မြစ်၊ ထိုမှတပါး၊
မိဖုန်းမင်းကြီးဝတ်ဆင်သောတန်ဆာ၊ ထည်ဆွဲ၊
နီမောင်းသော အဝတ်၊ ကုသားတုတ်လည်ကြိုး
၂၇ ဈားကို ရသေး၏၊- ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂါရဝါ
ဏ်သည်ဆင်တိုင်းတော်ကိုလုပ်၍၊ မိမိနေရာဩဓရ
မြို့မှာ ထားသဖြင့်၊ အသရေလ အမျိုးသား အ
ပေါင်းတို့သည်၊ ထိုဆင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်း
ထွက် သွားတတ်ကြ၏၊ ထိုအမှုသည် ဂါရဝါ
၂၈ နှင့် သူ၏ အမျိုးဖြစ်မှားရာ အကြောင်း ဖြစ်သ
တည်း၊- ထိုသို့ မိန့်အမျိုးသည် အသရေလ အ
မျိုးရွှေမှာ၌၊ နောက်တန်ဆာမိုးမရသေးကြ
၏၊ ဂါရဝါဏ်ထက်ထက် အနှစ်ထေး ဆယ်တိုင်
၂၉ တိုင် တပြည်ထုံးငြိမ်းလေ၏၊- ယောဂ္ဂသားထေ
ရဗ္ဗာထသည် မိမိထိပ်သို့သွား၍ နေသတည်း။
၃၀ မိမိ၏သတ္တိမယားများ၍၊ ကိုယ်ရသောသား
၃၁ ခုနှစ်ဆယ်မြစ်၊- ရှောင်မြို့၌ နေသောမယားငယ်
သည်သားယောကျ်ားကိုခွားမြင်၍၊ ထိုသားကို
၃၂ အဘိမထက် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏၊- ယောဂ္ဂ
သား၊ ဂါရဝါဏ်သည်အသက်ကြီးရင့်သော်၊ အနိစ္စ
ရောက်၍၊ အဗ္ဗေဇာသား နေရာဩဓရမြို့မှာ၊ အ
ယောဂ္ဂသားအမျိုး၌ သင်းဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလေ
၃၃ ၏၊- ဂါရဝါဏ်သေသောအခါ၊ အသရေလ အမျိုး
သားတို့သည်လောက်မြန်၍၊ ဗာထဗေဒိတ်ကို ဘုရားအရာ

- ၃၄ ခွဲချီးမြှောက်ကြ၏၊- ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူ ထက်မှ
ကယ်၍ နတ်တော်မူသော၊ မိမိတို့ဘုရား သခင်ထာ
၃၅ ဝရဘုရားကို မအောင်းဝေထ၊- ဂါရဝါဏ်တည်းတူ
သော ထေရဗ္ဗာထသည် အသရေလ အမျိုး၌ ဩ
ဓရသောကျေးဇူးနှင့်လည်း၊ သူ၏အမျိုး၌ကျေး
ဇူးတို့ကိုပြန်၍ မပြုသေးကြ၏။

၉

- ထေရဗ္ဗာထသားအဘိမထက်သည် ရှေ့ခင်မြို့
တို့သွား၍၊ ဦးရီးဈား၊ အမိ၏ အဆွေအမျိုးဈား၊
၂ အပေါင်းတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊- ထေရဗ္ဗာထ
သား ခုနှစ်ဆယ်တို့သည် ဆင်တို့ကို ဆုတ်မိုး
ကောင်းသလော၊ သားတသောက်တည်း၊ ဆုတ်
မိုးကောင်းသလော၊ ငါသည်ဆင်တို့၏အမျိုးအ
သားစစ်ဖြစ်ကြောင်းကိုမခွင့်ကြံနှင့်ဟု၊ ရှေ့ခင်မြို့
သားအပေါင်းတို့အား ပြောရမည် အကြောင်း
၃ ကိုထိုင်ပင်လေ၏၊- ထိုကားကို ဦးရီး၊ ထိုသည်
ရှေ့ခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင် ပြန်ပြော၍၊
သူတို့က၊ အဘိမထက်သည် ငါတို့ညီအစ်ကိုဖြစ်
သည်လှဆိုလျက်၊ သုနာသ်သို့ ထိုက်ခွင့်သော
၄ မိတ်ခွဲညွတ်သဖြင့်၊- ငွေခုနှစ်ဆယ်ကိုဗာထဗေ
ဒိတ်ထိပ်မှ ထုတ်၍ ပေးလှူ၊ အဘိမထက်
သည်၊ လှူပေါ်သော သူတို့ကို ထိုငွေနှင့်ငှား၍
၅ အမှုကိုထမ်းစေ၏၊- တန်ခိုးရရှိ၍ မှီသောမိမိ
အဖေတိပ်သို့ သွား၍၊ မိမိညီအစ်ကိုထေရဗ္ဗာထ
သား ခုနှစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တရုတ်ပေါ်မှာ
သတ်လေ၏၊ ထိုရာတွင်၊ ထေရဗ္ဗာထသားအ
ငယ်ဆုံး၊ ထောသ်သည် ဝုန်းရှောင်၍ နေသော
၆ ကြောင့် ကျန်ရစ်သတည်း၊- ရှေ့ခင်မြို့သားအ
ပေါင်းတို့နှင့် မိတ္တူအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့
သည်၊ ရှေ့ခင်မြို့တွင်မှီသော အထိပ်၊ အမှတ်သ
မိတ်ပင်အနားမှာ ခည်းဝေး၍၊ အဘိမထက်ကို
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြ၏။
၇ ထိုအမှုကိုထောသ်သည် ကြားသိသောအခါ၊
ဝေရမိပ်တောင်သို့ သွား၍၊ တောင်ပေါ်မှာရပ်
ထွက်အသံကိုထွင့်၍၊ ကြွေးကြော်လေသည့်မှာ၊
ထိုရှေ့ခင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့ကားကိုဘုရားသ
ခင်နားထောင် တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငစကား
၈ ကိုနားထောင်ကြလေသော- သစ်ပင်ထိုသည် မိမိ
တို့ကိုဆုတ်မိုးရသောရှင်ဘုရင်ကိုခန့်ထားထွက်
တိထိတ် ပေးခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ဆုတ်မိုးတော် မူပါလှ၊ ထံတွင်ပင် အသား
၉ လျှောက်ကြလှူ၊- သံလွင်ပင်က၊ ဘုရားအထ

ထောင်ပါးစေ၊ ရှေ့ခင်မြို့သားနှင့်မိကြွေးအာစာ
 အမျိုးထဲကမီးထွက်၍၊ အထိမထက်ကိုထောင်
 ၂၀ ပါစေထုကွေး၊ ပြောင်ပြီးမှ- အထွန် အမြင့်မြှေး
 ၍၊ အစ်ကို အထိ မထက် ကို ကြောထိ ထော
 ကြောင့်၊ ဗေရုမြို့ထိုသွား၍နေရစမ်း၊
 ၂၂ အထိမထက်သည် ဣထရေထ အမျိုးကို ဆုတ်
 ၂၃ မိုး၍၊ ထုံးနှစ်နေသောအခါ- ထုရားထောင်သည်
 အဘိမထက်နှင့်ရှေ့ခင်မြို့သားစပ်ကြားမှာဆို၊
 ထောမိညည်ကို စေတွတ် တော်မူ၍၊ ရှေ့ခင်မြို့
 သားထိုသည် အဘိမထက်၏ ထရွာကိုဗွတ်ကြ
 ၂၄ စ်- အကြောင်းမူကား၊ ထေရုဗွာထစ်သားရနှစ်
 ထက်ထို၍ ကြမ်းတမ်းစွာ ရှိ၍ ထက်မိသောအ
 ပြစ်သည်၊ ထုထိုကို ထက်သောသူထိုညီ အစ်ကို
 အဘိမထက် အပေါ်သိုငှ်၊ ညီ အစ်ကို ချားကို
 သတ်သောအမှု၌ပိုင်း၍ ထက်ခံသော ရှေ့ခင်မြို့
 သားထိုအပေါ် သိုငှ်ရောက်ရမည် အကြောင်း၊
 ၂၅ တည်း- ရှေ့ခင်မြို့သားထိုသည် အဘိမထက်ကို
 ကျောင်းမြောင်းအခြင်းငှ်၊ ထုထိုကို ထောင်ထိပ်
 ပေါ်မှာထား၍၊ ထိုသူထိုသည် ခရီးသွားသောသူ
 အပေါင်းထိုစ် ဥရွာကိုထုထုကြမ်းထိုထိတင်ဆို
 ၂၆ တည်း၊ အဘိမထက်သင့်ကြားစ်- ဗေထ်စ်သား
 ဂါထသည် မိမိညီ အစ်ကို ထိုနှင့်အထု ရှေ့ခင်မြို့
 ထက်သိုဝင်၍ ရှေ့ခင်မြို့သားထိုသည် သူကိုကိုး
 ၂၇ ဓားကြမ်း- ဥသည်၌ ထည်လျှက်၊ ဓမ္မင်သီးကို
 သိမ်းထုထွတ်ပျော်စွေခြင်းကို ရှိထခြင်း၊ မိမိထို
 ဘုရားစ် ကျောင်း သိုသွား၍၊ အထိမထက် ထို
 ၂၈ ကိုနိစဲကြမ်း- ဗေထ်စ်သား ဂါထကထည်း၊
 ငါထိုသည် အဘိမထက်အမှုထံစောင့်ရမည်အ
 ကြောင်း၊ အထိမထက်ကား၊ အထက်ထုနည်း၊
 ရှေ့ခင် ကား၊ အထက် ထုနည်း၊ အဘိမထက်
 ထည် ထေရုဗွာထ သားမထုတ် ထော၊ အမူထ
 ထည် သူ၏အမှုထမ်းမထုတ်ထော၊ ရှေ့ခင် အစ
 တာမော်ထုထို၏အမှုကိုထမ်း၊ ကြလော့၊ အဘိမ
 ထက်အမှုကိုအထက်ကြောင့်ထမ်းရမည်နည်း-
 ၂၉ ဤလူထိုသည် ထက်သိုရောက်ပါစေသောထို
 ဖြစ်လျှင်၊ အထိမထက်ကိုငါပတ်မည်ထူ၍ငှ်၊
 အထိမထက်အား၊ သင်၏ပိုင်းမြေထိုကိုပွန်ဆင်
 ၃၀ ဖြ်ထာ တော့ဟူ၍ ငှ် ဆိုစ်- ဗေထ်စ် သားဂါ
 ထကားကို မြို့ထုပုံ အမူထကြား၊ ထော အခါ၊
 ၃၁ အထွန်ထွက်၍- ပရိယာပတ် အားဖြင့် အထိမ
 ထက်ထံသိုစေတွတ်လျက်၊ ဗေထ်စ်သားဂါထ
 ထည်မိမိညီအစ်ကိုထိုနှင့်အထု ရှေ့ခင်မြို့ထိုသား

၈၂ ဤကိုယ်တော်တော်စင်စင် မြို့ကို ဝှင်ဆင်ကြပါ၏။
 ၈၃ ထိုမြစ်၌၊ ညည့်အခါကိုယ်တော်တော်စင်စင်၊ ပါသော
 သူထို နှင့် တကွ ထ၍၊ တော၌ ချောင်း၊ မြောင်း၊
 ၈၄ ထွက်နေတော်မူပါ။- နံနက်စောစော နေထွက်စ
 ထထ၍၊ မြို့ကို ထိုက်တော်မူပါ။ ဂါထသည်သူ၌
 ၈၅ ဝါသော သူထို နှင့် တကွ စီး၍ ကြွသောအခါ၊ အ
 ဆင်သင့် သည် အထိုင်း၊ ပြွဲ ထော် မူပါ ထုကြား
 ရွှေ့ကယ်လေ၏။
 ၈၆ အဘိမထက် သည် သူ၌ ပါသော သော သူထို
 နှင့် တကွ ညည့်အခါ ထ၍၊ ထပ် ထေး တပ်၌ ပြီး
 လျှင်း၊ ရှေ့ခင် မြို့ကို ချောင်း၊ မြောင်း၊ ထွက် နေကြ
 ၈၇ ၏- ဗေတန်သား ဂါထသည် ထွက်၍၊ မြို့တံခါး
 ဝှံ့ ရပ်လျှင်း၊ အဘိမထက် သည် မိမိ၌ ပါသော
 ၈၈ သူထို နှင့် တကွ ချောင်း၊ မြောင်း၊ ရာမှထကြ၏။- ဂါ
 ထသည်ထို သူထို ကို မြင်လျှင်း၊ တောင်ပေါ်မှ ထု
 ချား ဆင်း ထာ ကြသည် ထု၊ ဇေဗုလ အား ဆို
 ထော်၊ ဇေဗုလက၊ တောင်ထိပ်သည် ထုကဲ့သို့
 ၈၉ ထင်သည်ထုပြန်ပြောင်း- တခန်း ဂါထက၊ ကြည့်
 ပါထုအရှို ထိုသည် တောင်မိုးပေါ်မှ ဆင်းထာ
 ကြ၏။ အရှို ထိုသည် မောနေမှိမ် သမိတ် တော
 ၉၀ ထမ်းမြင့် ထာကြစ် ထု ပြောဆိုလျှင်း၊- ဇေဗုလ
 က၊ ငါထိုသည် အဘိမထက် အမှုကို ထမ်းရမည်
 အကြောင်း၊ အဘိမထက် သည် အထယ် သူနည်း
 ထု၊ ထင်ဆိုသော နှုတ်သည် သရ အထယ် မှာမှီ
 သနည်း၊ ထိုသူထိုသည်၊ သင်မထီမဲ့ မြင်ပြသော
 ထု မထုတ်လော၊ ထွတ်၍ သူထိုကို စစ်တိုက်ပါ
 ၉၁ ထော့ထုဆိုသော်၊- ဂါထသည် ရှေ့ခင် မြို့သားထို
 ရှေ့မှာ ထွတ်၍၊ အဘိမထက် ကို ထိုက်လေ၏။-
 ၉၂ အဘိမထက် ထိုက်၍၊ ဂါထ ပြေးသဖြင့်၊ ချား
 သောသူထိုသည် မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် အထိအ
 ၉၃ ခိုက်ခံထွက်ထဲ၌ သေကြ၏။- အဘိမထက် သည်
 အစုမမြို့မှာနေ၍၊ ဇေဗုလသည် ဂါထနှင့် သူ၏ညီ
 အစ်ကိုထိုကို ရှေ့ခင် မြို့၌ မနေစေခြင်း၊ ငှါ နှင့် ထုတ်
 ၉၄ ထေ၏။- နတ်ခန်းနှင့် ထုများထိုသည် မြို့ပြင်သို့
 ထွတ် မည် အကြောင်း ကို အဘိမထက် သည်
 ၉၅ ကြား လျှင်း၊- မိမိ ထုထို ကို သုံး ခု နှံ့၍၊ တော၌
 ချောင်း၊ မြောင်း၊ ထွက်နေသဖြင့်၊ မြို့သားထိုသည်
 ထွတ်ထာကြသောအခါ၊ ထ၍ ထုပုံကြံ လေ၏။-
 ၉၆ အဘိမထက် သည် မိမိထု တရနှင့် မြို့တံခါးဝသို့
 ပြေးထွက်၍ ခေန်နေ၏။ အခြားသောသူ နှစ်စုံထို
 ထည်တော၌ မြို့သောသူထို ဆီသို့ ပြေး၍ သတ်ကြ
 ၉၇ ၏- အဘိမထက် သည် တနေ့ထု၊ မြို့ကို ထိုက်၍ ရ

သောအခါ၊ မြို့၌ သောသူထိုကို သတ်ပြီး လျှင်
 မြို့မိုးကိုဖြူဖျတ်၍ မြို့ရာကိုသား နှင့် ကြံမြန်လေ၏။
 ၉၈ ထိုသို့ တင်းကို ရှေ့ခင် ခဲ့တိုက်သား၊ အပေါင်း
 ထိုသည် ကြားလျှင်း၊ ဗေဗိုက်ဘုရား၏ ကျောင်း၌
 ၉၉ မိုင်ခွဲသော အခန်း၊ ထဲမှာ စုဝေးကြ၏။- ရှေ့ခင် ခဲ့
 တိုက်သား၊ အပေါင်းထိုသည် စုဝေးကြောင်းကို
 ၁၀ အဘိမထက် သည် ကြား ထတ် သော်၊- ကိုယ်
 ထိုင်မှစ၍ ပါသောသူအပေါင်းထိုသည် အစုန်
 တောင်သို့ သွား၊ ပြီး လျှင်း၊ အဘိမထက် သည် ဂု
 စိန်နှင့် သစ်ခက်ကို ခုတ်၍၊ မိမိပန်းပေါ်မှာ သင်
 ထမ်းလျက်၊ ငါပြုသည်ကို သင်ထို မြင်သည်အ
 တိုင်း၊ အလျှင် အမြန် ပြုကြလော့ဟု၊ လိုက်သော
 ၁၁ သူထိုအား ဆိုလျှင်း၊- သူ၏လူ အပေါင်းထို ထည်
 ထိုအတူ အသီး၊ အသီး၊ သစ်ခက်ထိုကို ခုတ်၍၊ အ
 ဘိမထက် နောက်သို့ လိုက်လျက်၊ မိုင်ခွဲသော အ
 ခန်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုသို့ ရှေ့ခင် ခဲ့တိုက်သား၊ အ
 ပေါင်းထို နှင့် အတူ၊ တထောင်သော သောကွား
 မိစ္ဆထိုသည် သေကြကုန်၏။
 ၁၂ ထိုနောက်မှ အဘိမထက် သည် သေဇက်မြို့သို့
 ၁၃ သွား၍ တပ်ချပြီးလျှင်း၊ တိုက်ယူ လေ၏။- သို့ရာ
 တွင်၊ မြို့ထဲမှာ မိုင်ခွဲသော ခဲ့တိုက် တခုရှိ၍၊ မြို့
 သား၊ သောကွား၊ မိစ္ဆအပေါင်းထိုသည် ထိုခဲ့တိုက်
 ထဲသို့ ပြေးဝင် ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း၊ ပိတ်ထား
 ၁၄ ၍ ခဲ့တိုက်အပေါ်သို့ တက်ကြ၏။- အဘိမထက်
 သည် ခဲ့တိုက်ကို ထာ၍ တိုက်လျက်၊ ခဲ့တိုက်တံ
 ၁၅ ခါးကို မီးရှို့ခြင်း၊ ငှါ နှည်းကပ်သောအခါ၊- မိစ္ဆတ
 ယောက်သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တံကို အဘိမ
 ထက်ခေါင်းပေါ်သို့ ပြစ်ခုတ်၍၊ ဥက္ကောင်း၊ ခွံပေါက်
 ၁၆ ကွဲလေ၏။- သူသည်၊ ထက်နက်ကို လှည့်ကို
 အလျှင် အမြန် ခေါ်၍၊ မိစ္ဆသည် အဘိမထက်ကို
 သတ်သည်ဟု ပြောစရာမရှိစေခြင်း၊ ငှါ၊ သင့်ထား
 ကို ထုတ်၍ ငါ့သတ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
 ၁၇ လှည့်သည်ထိုး၍ အဘိမထက် သေလေ၏။- အ
 ဘိမထက် သေ ကြောင်း ကို ဣသရေလ လူထို
 သည် သိမြင်လျှင်း၊ အသီး၊ အသီး၊ မိမိသို့ နေရာသို့
 ၁၈ ပြန်သွားကြ၏။- ထိုသို့ အဘိမထက် သည် မိမိညီ
 အစ်ကို နှစ်ဆယ် ထို ကို သတ်၍ ပြုမိသောရစ
 ရိုက် အပြစ်ကို ဘုရားသခင် အပ်ပေးတော်မူ၏။-
 ၁၉ ရှေ့ခင် မြို့သား ပြုသောရစရိုက် အပြစ်ကို ထည်၊
 သူထိုခေါင်းပေါ်သို့ ဘုရားသခင် ရောက်စေတော်
 မူသဖြင့်၊ ယေရုဗာလသားသောသံ ကျိန်သော
 ၂၀ ကောင်းအတိုင်း၊ သူထိုသည် ခံရကြ၏။

၁၀

- အတိမထက်ထက်ထက်နောက်မှ၊ အသရေထ
အမျိုးကိုကယ်တင်သောသူ၊ အသခါအမျိုး၊ ခေါ
စါထားရတီ၏သားတောထသည်ပေါ်တွန်း၍၊
- အမိမိတောင်ပေါ်၊ ခြမိရမြို့မှာနေထမ်း- ထိုသူ
သည် အသရေထ အမျိုးကို စနစ် နှစ်ဆယ် သုံး
နှစ်ပတ်လုံး၊ ထုပ်စီးပြီးမှသေ၍၊ ခြမိရမြို့မှာထင်း
မြိုက်ထမ်း၊
- ထိုသူထက် ထက်နောက်မှ၊ ဂိထပ်ပြည်သား
ထာအရသည့်ပေါ်တွန်း၍၊ အသရေထအမျိုးကို
- စနစ်နှစ် ဆယ် နှစ်နှစ် ပတ်လုံး၊ ထုပ်စီး၏- ထို
မင်း၌ကား၊ သားသုံးဆယ် မှီ၍၊ သူထိုသည် မြို့
ထငယ် သုံးဆယ် ထိုကို စီးလျက်၊ ဂိထပ်ပြည်၌
ထာရုတ်သားအရထမည်ဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်ဆောင်
ခေါ်တော်မူသောမြို့သုံးဆယ်ထိုကို ကံကြွေးပြုကြ
၏- သာ အရထေ၍၊ ကာမုန် မြို့ မှာ သင်း မြို့
ထမ်း၊
- ထပ်အသရေထအမျိုးသားထိုသည်၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ခုခိုက်ကိုပြု၍၊ ဗာထဘုရား၊
အာဇာတရက် ဘုရား၊ ချမိဘုရား၊ ဖိလိတ္တိ ဘုရား၊
မောထဘုရား၊ အဗ္ဗန္တိဘုရား၊ ဖိလိတ္တိ ဘုရားထို
ကိုဝတ်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရားကို ဝတ် မပြု၊ စွန့်
- ထားကြ၏- ထာဝရဘုရားသည် အသရေထအ
မျိုးကို စေတုန် ထွက် ၍၊ ဖိလိတ္တိလူ ထို၌ ၎င်း၊
အဗ္ဗန္တိ အမျိုး သား ထို၌ ၎င်း ရောင်း တော်မူထ
- မြင့်- ယောင်ဝန်မြစ်တဝက်၊ အာမောဓိ လူနေရာ
ဂိထပ်ပြည်၌ နေသော အသရေထအမျိုးသားအ
ပေါင်းထိုကို၊ ထိုနှစ်မှစ၍ တဆယ် ခုနှစ် နှစ် ပတ်
- လုံး၊ ယောင်ဝန်မြစ်ကို ကူး၍၊ ယုဝအမျိုး၊ ဗဟိ
မိန်အမျိုး၊ အမိမိအမျိုး သားထိုကိုထိုက်သဖြင့်၊
အသရေထ အမျိုး သားထိုသည်၊ ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲ ဖြင်းသို့ရောက်ကြ၏၊
- ထိုအခါ အသရေထ အမျိုး သား ထိုက၊ အ
ကျွန်ုပ်ထိုသည် ကိုယ် တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ၊ အ
ကျွန်ုပ်ထို၏ ဘုရားသခင်ကိုစွန့်၍၊ ဗာထဘုရား
ထိုကို ဝတ်ပြု မိပါ ပြီဟု၊ ထာ ဝရ ဘုရား အား
- တစ်ကြော်ကြ၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ငါ
သည် သင်ထိုကို အံ့ဂုဏ္ဏ၊ ထာ မောဓိ လူ၊
အဗ္ဗန္တိလူ၊ ဖိလိတ္တိလူထိုထက်မှကယ် နှုတ်သည်
- မထုတ်သော- ဖိလိတ္တိလူ၊ အာမထက်လူ၊ မောဓိ
လူထိုသည်၊ အသရေထအမျိုးသားထိုသည်၊ သင်ထိုသည်

- ကို တစ်ကြော်၍၊ သူထို ထက်မှ ငါကယ် နှုတ်
၏- ထို သော် ထည်း၊ သင်ထိုသည် င ကို စွန့် ၍
အခြား တပါးသော ဘုရား ထိုကိုဝတ် ပြု သော
• ကြောင့်၊ နောက်တပတ် ငါမကယ် နှုတ်- သင်ထို
ရှေးယူသောဘုရားထိုကိုသွား၍၊ တစ်ကြော်ကြ
ထော့၊ အမှု ရောက် သော ထရု ကာ ထ ၌ သူထို
သည် ကယ် နှုတ် ကြ လေထု၊ အသရေထ အမျိုး
• သားထိုသား မိန့်တော် မူ၏- အသရေထ အမျိုး
သားထိုကထည်း၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် ပြစ်မှားပါ
ပြီ၊ မိတ်တော်မှီသည် အထိုင်း အကျွန်ုပ်ထို၌ ပြု
တော်မူပါ၊ ထရုတကြိမ်သာ ကယ်နှုတ် တော်မူ
မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ထိုတောင်းပန်ပါ၏ထု၊
ထာ ဝရ ဘုရား အား တောင်း လျှောက် ထွက်-
• တပါး အမျိုး သား ကိုး ကွယ်သော ဘုရား ထိုကို
ပတ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏၊ ထိုအခါ
ထာဝရဘုရားသည်၊ အသရေထအမျိုးသံရသော
ရက္ခဆင်းရဲကြောင့်၊ ကြင်နာသော မိတ် နှစ်လုံး
• မှီတော်မူ၏- အဗ္ဗန္တိအမျိုးသားထိုသည် စည်း
စား၍၊ ဂိထပ်ပြည်၌ တပ်ချကြ၏၊ အသရေထအ
မျိုးသားထိုသည် စည်းဝေး၍၊ ဖိလိတ္တိမြို့မှာတပ်
• ချကြ ၍- ဂိထပ် ပြည် သား မင်း ရွာ ထိုက၊ အ
ကြင် သူသည် အဗ္ဗန္တိ အမျိုး သား ထိုကို အစိုး
ထိုက်၏၊ ထိုသူသည် ဂိထပ်ပြည်သားအစပါင်းထို
၏အထွဋ် ဖြစ်လေထုထိုင်ပင်မီရင်ကြ၏၊

၁၁

- ဂိထပ်အမျိုးသားယေသသည်၊ ခွန်အားကြီး
သော သူရဲဖြစ်၏၊ သုဇေကား၊ ဂိထပ်၊ သုဇေမိ
• ကား၊ ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏- ဂိထပ်၏မထားရွား
မြင်သော သားထို သည် ကြီးသောအခါ၊ သင်
သည် အခြား တပါးသော မိမိ၏ သား ဖြစ်သော
• ကြောင့်၊ ငါထို အထွဋ်အမျိုး နှင့်အထွဋ်၊ အထွဋ်ပင်
ရဟုယေသကို ဆို၍ နှင့်ထုတ်ထေ၏- ထိုအခါ
ယေသသည် ညီထို ဆီမှထွက်သွား၍၊ တောထ
ပြည်၌ နေသဖြင့်၊ လျှပ်ပေါ်သော သူထိုသည် သု
ထံမှ စည်း ဝေး၍၊ သုဇေကံ ၌ ထိုက် ကြ၏-
• နောက်တပတ် အဗ္ဗန္တိ အမျိုးသားထိုသည်၊ အသ
ရေထအမျိုးကို စစ်ထိုက်ကြ၏- ထိုသို့အဗ္ဗန္တိအ
မျိုးသားထိုသည်၊ အသရေထအမျိုးကို စစ်ထိုက်
သောအခါ၊ ဂိထပ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူထို
• ထည်း၊ ယေသကို တောထ ပြည်မှ ခေါ်ခြင်းငှါ
သွား၍၊- ငါထိုသည် အဗ္ဗန္တိလူထိုကို စစ်ထိုက်ရ
မည် အကြောင်း၊ ထာ၍ ငါထို၏မိတ် ရှာပံ့စေ-

၁ ထုတ်ပါထုတ်ဆိုက်သော်- ယေဝသက၊ သင်ထို
 ထည်ကိုရန်၊ ငမေထိပ်မှစတင်သည်မ
 ထုတ်သော၊ ထရုဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သောစ
 ခါ၊ အထက်ကြောင့် ငမေထိုကာကြသနည်း၊ ထု
 ဂိထပ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူထိုအားပြောဆို
 ၂ စ- ဂိထပ် ပြည် သား အသက် ကြီး သူ ထိုက
 ထည်း၊ ထိုကြောင့် ငါထို သည် ယခု သင့်ထံသို့
 ပြန်ထာပါစီးငါထိုနှင့်အတူဖြစ်၊ အစွန်လူထို
 ကိုစစ်ထိုက်ပြီးလျှင်၊ ဂိထပ်ပြည်သား အပေါင်း
 ထိုစစ် အထွဋ်ထုတ်ပါထု၊ ယေဝသကားတောင်း
 ၃ ပန် ပြန်သော်- ယေဝသက၊ အစွန်လူထိုကို စစ်
 ထိုက်စေခြင်းငှါသင်ထိုသည်ကိုပြန်ပို့၍၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည် သူထိုကို ငရွှေမှာ အပ်တော်မူ
 လျှင်၊ ငါသည်သင်ထိုအထွဋ် ဖြစ်ရသောအခွင့်
 ထိုပေးမည်သောထု၊ ဂိထပ် ပြည်သား အထက်
 ၄ ကြီးသူထိုအားပေးသော်- ဂိ. ဂိပြည်သား
 အထက်ကြီးသူထိုက၊ သင်ပြောသော စကားအ
 ထိုင်းငါထို မပြုလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်
 နှင့်ငါထိုစစ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်တော်မူပါစေ
 ၅ သောထု၊ ယေဝသကား ပြန်ပြော ကြ၏- ထိုစ
 ခါယေဝသသည် ဂိထပ် ပြည်သား အသက်ကြီး
 ထုထိုနှင့်သွား၍၊ သူကိုလူရားထိုစစ်အထွဋ် ခိုက်
 နှုတ်မင်း၊ အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏၊ ယေဝသ သည်
 ထည်း၊ ထို စကားအထိုး နှ့် ထိုကိုမိမိပါ မြို့မှာ
 ထာဝရ ဘုရားရွှေတော်၌ ပြန်ကြား လျှောက်
 ထား၏၊
 ၆ ထိုနောက်မှယေဝသသည်၊ အစွန်ရှင်ဘုရင်
 ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်သည် ငါနှင့်
 အထက်သို့ဆိုင်သနည်း၊ ငနိုင်းငံ၌စစ်တိုက်ခြင်း
 ငှါအထက် ကြောင့် ကို ရန်ပြုသနည်း၊ ယေဝ
 ၇ သော်- အစွန်ရှင်ဘုရင်က၊ အသရေထ အမျိုး
 သည် အဲဒုတ္တုပြည်မှ ထာသော အခါ၊ ငမြေကို
 အာ နှုန်မြစ်မှစ၍ယဇ္ဇာတ်ရောင်း၊ ယော်ခန်မြစ်
 ထိုင်အောင်လှ၍လူသောကြောင့်ငါပြု၏၊ ထိုမြေ
 ထိုထရုအသင့်အထွဋ်ပြန်ပေးပါထု၊ ယေဝသ၏
 ၈ သံတမန်အားပြန်ပြော၏- တမန်ယေဝသသည်
 သံတမန်ကို အစွန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့စေလွှတ်၍-
 ၉ ယေဝသမှာထိုက်သည်ကား၊ အသရေထ အမျိုး
 သည် မောသ မြေ၊ အစွန်မြေကို လူယူ သည် မ
 ၁၀ ထုတ်- အသရေထအမျိုးသည် အဲဒုတ္တုပြည်မှ
 ထာ၍၊ ဝေပင်ထက်အနား၊ တော၌လှည့်သည်
 ၁၁ သဖြင့် ကာရွှေရွာသို့ရောက် သောအခါ- ဝေပင်

ရှင်ဘုရင်ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ မင်းကြီး
 ပြည်ကိုရှောက် သွားပါ ရစေထု အခွင့်တောင်း
 သော်ထည်း၊ ဝေပင်ဘုရင်သည် နားမထောင်း
 ထိုနည်းတူ၊ မောသရှင်ဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊
 သူသည်ထည်း၊ အခွင့်မပေးသောကြောင့်၊ အသ
 ရေထ အမျိုးသည် ကာရွှေ ရွာ၌ နေကြ ၏-
 ၂၀ နောက်တမန်တောက်ရှောက်လွှတ်၊ ဝေပင်ပြည်နှင့်
 မောသပြည်ကိုပိုင်း၍၊ မောသပြည်အရှေ့ထက်
 သို့ရောက်ပြီးမှ၊ အာနုန်မြစ် တစ်ကွက်တစ်
 စီး၊ ထိုစခါ မောသ ပြည်နယ် အထွဋ်သို့ မဝင်
 ကြ၊ အာနုန် မြစ်သည် မောသ ပြည် အပိုင်းအ
 ၂၀ ကြား ဖြစ် သတည်း- တမန် အသရေထ အမျိုး
 သည် အာမောရိ အမျိုး၊ ယေဝဘုရင် ဘုရင်ရှိ
 ထုနယ်သို့ သံတမန်ကို စေ လွှတ်၍၊ ငါထို နေရာ
 သို့ရောက် ထံသောငှါ၊ မင်းကြီး ပြည်ကိုရှောက်
 ၂၀ သွားပါရစေထု၊ အခွင့်တောင်းသော်ထည်း၊-
 ထုနယ်သည် အသရေထအမျိုးကိုမထုံးမိမိပြည်ကို
 ရှောက်သွားစေခြင်းငှါအခွင့် မပေးသည်သာမ
 က၊ မိမိလူအပေါင်းထိုကိုစုဝေးစေ၍၊ ထာထတ်
 မြို့၌ တပ်ခွဲပြီး လျှင်၊ အသရေထ အမျိုးကို စစ်
 ၂၀ တိုက်ထေ၏- အသရေထအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရားသည်၊ မြို့ထုနယ်၊ နှင့်တကွ သူ၏
 လူအပေါင်းထိုကို၊ အသရေထအမျိုးထက်၌အစီ
 တော်မူ၍၊ သူထိုကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုပြည်၌နေ
 သော အာ မောရိ လူထို၏မြေ တရှောက်ထုံး ကို
 ၂၂ သိမ်းယူ ကြ၏- အာ မောရိ ပြည် နယ် မြေထ
 ရှောက်လုံးကို၊ အာနုန်မြစ်မှစ၍ယဇ္ဇာတ်ရောင်း
 ထိုင် အောင်ငင်၊ တောမှစ၍ ယော်ခန် မြစ် ထိုင်
 ၂၂ အောင်ငင်သိမ်းယူကြ၏- ထိုသို့အသရေထအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသခင်၊ အာမော
 ရိလူထိုကို အသရေထအမျိုးရွှေမှာသူထိုပြည်ကို
 နှုတ်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် သိမ်းယူရ
 ၂၃ မည်သော- သင်၏ဘုရားအခွင့်အပိုင်ပေးသော
 မြေကိုသင်သိမ်းယူရသည် မထုတ်သော၊ ထိုစ
 တူ၊ ငါထိုဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား နှင့်ထုတ်
 တော်မူသောသူထို၏မြေကိုငါထိုသည်သိမ်းယူ
 ၂၄ ရ၏- သင်သည်၊ မောသရှင်ဘုရင်မိခင်မင်း၏
 သား၊ မာထက် ထက်သာ ဖြ မြတ် သထော၊ လူ
 သည်အသရေထအမျိုးနှင့်ရန်စေ့သူသထော၊
 ၂၆ စစ်တိုက် ဘူးသထော- အသရေထအမျိုးသည်
 ယေဝဘုရင် မြို့ရွာ ထိုင်ငင်၊ အာရော် မြို့ရွာ ထိုင်
 ငင်၊ အာနုန်မြစ်နားမှာရှိသောမြို့ရွာအထိုးနံထို

စေရိပ်လူထိုရွှေမှာ ထောင်စုံ မြစ် ကူးရာ စေရပ်
 -ထိုကို ဆီးတာ၌၊ ပြေးလွှတ်သောစေရိပ်လူက၊
 ကူးပါရစေလူ စေရပ်တောင်းသောစေရိပ်၊ မိထပ်
 ထူထိုက၊ သင် သည် စေရိပ် စေရိပ် သား ဖြစ် သ
 ထောထူ မေး စစ်သော်၊ သူက၊ မထုတ်ပါဟု ဆို
 ၈ လျှင်း- သူထိုက၊ မြီဗောထက်ဟူသောစကားကို
 ပြောတော့ထူဆိုသော်၊ စေရိပ်လူသည် ထိုစကား
 ကံပြီ အောင် မပြော တတ် သံ၊ သိဗော ထက်ထူ
 ပြော၏- ထိုသို့ပြောသောသူကို ဝမ်းဆီး၍၊ ယောင်
 စုံမြစ် ကူး ရာ စေရပ်၌ သတ်ကြ၏၊ ထိုစေရိပ် စေ
 ရိပ်စေရိပ်သားထေးသောင်း နှစ်ထောင် သေကြ
 ၉ ၏- မိထပ်ပြည်သား ယေဝေ သည် အသရေထ
 စေရိပ်ကိုမြှောက် နှစ်ထုပ်မိုးပြီးမှသေ၍၊ မိထပ်
 မြို့တမြို့၌ သင်းပြုတ်လေ၏၊
 ၁၀ ယေဝေ နောက်မှ၊ ဗက်ထင် မြို့သား အဗဇန်
 ၁၁ သည်၊ အသရေထစေရိပ်ကိုထုပ်မိုး၏- ထိုမင်း
 ထည်သားထုံးဆယ်၊ သိုးသုံးဆယ်ရှိ၏၊ သိုးဈား
 ထိုစေရိပ်တပါးထိုစေရိပ်တစ်၊ ခြွေးမသုံးဆယ်
 ၁၂ ကိုထိမ်းထား၏- အဗဇန်သည် အသရေထ စေ
 ရိပ်ကိုစုနှစ်နှစ်ထုပ်မိုးပြီးမှသေ၍၊ ဗက်ထင်မြို့
 ၁၃ ၌ သင်းပြုတ်လေ၏- အဗဇန် နောက်မှ၊ ဇာဗု
 ထုပ်စေရိပ်သား စေရိပ်သည်၊ အသရေထစေရိပ်၊
 ၁၄ ကို ဆယ် နှစ် ထုပ်မိုး၏- ထိုမင်း သေ၍၊ ဇာဗု
 ၁၅ ထုပ်ခရိုင်၊ အာဇာထုပ် မြို့၌ သင်းပြုတ်လေ၏- ဇ
 ထုပ် နောက်မှ၊ မိရထုပ်မြို့နေ၊ ယိထေထစ်သား
 အာဗဇန်ထည်၊ အသရေထစေရိပ်ကိုထုပ်မိုး၏-
 ၁၈ ထိုမင်းသည် သားထေးဆယ်၊ ခြွေးသုံးဆယ် ရှိ
 ၍၊ သားခြွေးထိုသည့်စုနှစ်ဆယ်သော ပြည်ငယ်
 ၁၉ ထိုကို မီးကြွ၏- မိရသုန် မြို့နေ၊ ယိထေထစ်သား
 အာဗဇန်ထည်၊ အသရေထစေရိပ်ကိုရှစ်နှစ်ထုပ်
 မိုးပြီးမှသေ၍၊ စေရိပ် ခရိုင်၊ မိရသုန်မြို့၊ အာဗ
 ထက်တောင်ပေါ်မှာသင်းပြုတ်လေ၏၊

၁၃

၁ တစ် အသရေထစေရိပ်သားထိုသည်၊ ထာဝ
 ရဘုရားရွှေတော်၌ ရစေရိပ်ကိုပြုသောကြောင့်၊
 ၂ ထာဝရဘုရားသည်သူထိုကိုဖိလိတ္တိလူထိုထက်
 သို့စွန့်ထားဆယ်ပတ်လုံးလုပ်တော်မူ၏- စုံ
 စေရိပ်၊ ဇောရာမြို့သားမာနော်စေရိပ်ရှိသောသူ
 တထောက် ရှိ၏၊ သူ၏ မထာ၊ သည် မြို့သော
 ၃ ကြောင့် သားမရွား- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း
 ထင်တမန်သည် ထိုမိစ္ဆ အားကိုယ်ထင် ရှား ၍၊
 ၄ သင်သည် မြို့သောကြောင့် သား မ ရွားသော်

ထည်း၊ ထာဝရပရိသန္ဓေယူ၍၊ သားယောက္ခားကို
 ၅ ရွားမြင်လိမ့်မည်- သို့ဖြစ်၍၊ သတ်ပြုထော့၊
 ပျစ်ရည်ကိုမသောက်နှင့်၊ သေရည်သေရက်ကို
 မသောက်နှင့်၊ မစင်ကြယ်သော အစာကိုမစား
 ၆ နှင့်- စင်ကြောင်းမူကား၊ ပရိသန္ဓေယူ၍ ရွားမြင်
 ထတံသော သားယောက္ခား သည် ဆံပင် မိတ်
 ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ အမိဝမ်းထဲမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏
 နာဇရီလူဖြစ်ရလိမ့်မည်၊ သူသည်ထည်း၊ အသ
 ရေထစေရိပ်ကိုဖိလိတ္တိလူထိုလက်မှကယ် နှုတ်
 ၇ ပြုလိမ့်မည်ဟုဆို၏- ထိုမိစ္ဆသည်ထည်း၊ မိမိခင်
 ရွန်းထံသို့ သွား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
 တမန် ဈာန် နှာ ကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော
 ဈာန် နှာ ရှိ သော၊ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်
 သည်အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၏၊ အဘယ်က လာ သ
 နည်းဟု၊ အကျွန်ုပ်ထည်း၊ မမေး၊ သူသည်လည်း၊
 ၈ မိမိစေရိပ်ကိုမပြော- သူကထည်း၊ သင်သည်ပရိ
 သန္ဓေ ယူ ၍၊ သားယောက္ခားကို ရွား မြင်လိမ့်
 မည်၊ ပျစ်ရည်ကိုမသောက်နှင့်၊ သေရည်သေ
 ရက်ကိုမသောက်နှင့်၊ မစင်ကြယ်သောအစာကို
 မစားနှင့်၊ စင်ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည်၊
 အမိဝမ်း ထဲမှစ၍ သေသောနေ့ ထိုင်စေောင်၊
 ဘုရားသခင် ၏ နာဇရီလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု၊ အ
 ကျွန်ုပ်စား၊ မိမိမြှက်ကြောင်းကိုပြောဆိုလေ၏၊
 ၉ ထိုစေရိပ်မာနော်က၊ ထိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်ထို
 ထည် ရွားမြင် ထတံသောသူငယ်၌ အဘယ်သို့
 ပြုရမည်ကို၊ ဘုရားသခင်၏တမန်တော်သည်တ
 ဇန်တာ၍ သွန်သင်စေတော်ပါဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၀ အား တောင်း လျှောက်သော်၊- ထာဝရ ဘုရား
 ထည် မာ နော် စကား ကို နားထောင်တော်မူ၍၊
 ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်သည်၊ လယ်
 ထုပ်ရာ စေရပ်၌ ထိုင်လျက် ရှိသော ထိုမိစ္ဆ ဆီသို့
 ၁၁ ထာပြန်၏၊ ထိုစေရိပ်ခင်ပွန်းမာနော်မရှိ- မိမိသည်
 မိမိခင်ရွန်းထံသို့ အလျှင်အမြန်ပြေး၍၊ တနေ့က
 ထာသောသူသည်၊ ယခုထာရောက်ပြီဟုကြား၊
 ၁၂ ပြောလျှင်း- မာနော်သည်ထ၍မယားနှင့်အတူ
 ထိုသူထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည်ဤမိစ္ဆအား
 ပြောသောသူမှန်သလောဟုမေးသော်၊ မှန်သည်
 ၁၃ ဟုဆို၏- မာနော်ကထည်း၊ ကိုယ်တော်၏စကား၊
 ပြည့်စုံပါစေသော၊ သူငယ် သည် အထယ် သို့
 သောသူဖြစ်ပါ လိမ့်မည်နည်း၊ သူ၌ အထယ်သို့
 ၁၄ ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးသော်၊- ထာဝရဘုရား၏
 ထာဝရကင်တမန်က၊ ငါပြောသမျှကိုမိမိရွှေောင်

- ၈၈ ရမည်း၊ ဧကွပ်ပင်မှဖြင့်သမ္ဘာကိုမစားရ၊ ဧကွပ်ရည်မှ ဧဓ်သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ရ၊ မစင်ကြယ်သောစရာကိုမစားရ၊ ငါမှာထားသမျှ စေတိုင်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု၊ မာနောားပြောဆို၏။
- ၈၉ မာနောားကလည်း၊ ကိုယ်တော် စေတို မိတ်သငယ်ကို မပွင့်ဆင်မှီ တိုင်စောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မီး၊ တား၊ ပါရ စေထု၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်း
- ၉၀ ကင်တမန် အား ဆိုလျှင်း၊- ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်း၊ ကင်တမန် က၊ ငကို မီး၊ တား၊ သော်လည်း၊ သင်၏စားစရာကို ငါမစား၊ မီး၊ မှီရာထမ်းကို ပူဇော်လိုလျှင်း၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်ဟု၊ မာနောား ဆိုပြန်၏။ သူသည်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို မာနောား
- ၉၁ မထိသေး၊- မာနောားကလည်း၊ ကိုယ်တော်စကား ပြည့်စုံသောစေခါ၊ စကွန်ပုံတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မှီ၊ စွမ်းရမည် စေကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏စေမည်ကား၊ စေထယ်သို့နည်း၊ ထု၊ ထာဝရဘုရား
- ၉၂ ၏ကောင်းကင်တမန်အား မေးသော်၊- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ဆုံးသြောစွယ် ဖြစ်သောစေမည်ကို စေထယ်ကြောင့်မေးသနည်း
- ၉၃ ထုဆို၏၊- မာနောားသည် မိတ်သငယ်နှင့် ထောစည် ပူဇော် သကာ ကို ယူ၍၊ ကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လေ၏။ ထိုစေခါမာနောားထင်မထားတို့သည်ကြည့်၍ ဖြင့်ရသောဆုံး
- ၉၄ သြောစွယ်ဟူမူကား၊- မီးလျှံသည်ယမ်းပတ္တင်ပေါ်က မိုစီး၊ ကောင်းကင်သို့ တက် စည်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယမ်းပတ္တင်မီးလျှံ၌ တက်လေ၏။ မာနောားထင်မယားတို့သည် ကြည့်၍ ဖြင့်လျှင်း၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်
- ၉၅ လျက်နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်၊ မာနောားထင်မယားတို့အား တစန်မပေါ်ထား၊ ထိုစေခါမာနောားသည် ထာဝရဘုရား၏
- ၉၆ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို သိ၏၊- မာနောားကလည်း၊ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကို ဖြင့်သောကြောင့်၊ ဆက်ဆက် သေတော့ မည်ဟု၊ မယား
- ၉၇ အားပြောသော်၊- မယားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ စေလိုတော်ရှိလျှင်း၊ မီး၊ မှီရာထမ်းနှင့်သောစည် ပူဇော်သကာကို ငါတို့လက်မှခံယူတော်မမူ၊ ဤသဖြင့်၊ စရာ စေလုံး စုံတို့ကို ထင်းပြတော်မမူ၊ ယခုစေခါ၌ ဤသို့သောစကားကို ထည်း၊ မိန့်တော်မမူဟု ပြန်ပြော၏။
- ၉၈ ထိုမိန့်သည် သာယောကျာ်းကို စွားမြင်၍၊ ရှံ

ဆုန်စမည်ဖြင့်မှည့်၏။ သူငယ်သည် ကြီးစွာ၏။
 ၁၀ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်၊ စောရာ မြို့နှင့် ဧကွပ်တောထဲမြို့စပ်ကြား၊ ခန့်စေမျိုးတပ်၌ တခါစေထေ၍၊ ဆော်စပြုတော်မူ၏။

၁၄

- ၁ တရံရောစေခါ၊ ရှံဆုန်သည် တိမနုတ်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ မိလိတ္တိစေမျိုး ဖြစ်သော မိစ္ဆတထောက်
- ၂ ကိုမြင်လျှင်း၊- မိစ္ဆထံသို့ပြန်လာ၍၊ တိမနုတ်မြို့၌ မိလိတ္တိ စေမျိုး ဖြစ်သော မိစ္ဆတထောက်ကို ဖြင့်နဲပြီး ကျွန်ုပ်ကြင်ဝက် ဖြစ်ဖို့ ရေးတောင်း၍ ပေးပေ။
- ၃ ဆုဆိုသော်၊- မိစ္ဆ ထိုက၊ သင်သည် စေရေဈားတိုးခြင်းကို မခံသော မိလိတ္တိယုတို့တွင် မထားကို သွား၍ လူရ မည် စေကြောင်း၊ သင်၏ ညီစစ်ကုသိုဗ်၊ ငါတို့ စေမျိုး သား ချင်းတို့ ထိုတွင်၊ မိစ္ဆထောက် မှာ မရှိသော ထုဆိုသော်လည်း၊ ရှံဆုန်က၊ ထိုမိစ္ဆကို တောင်း၍ ပေးပါ၊ စေတွန်နှစ်
- ၄ သိမ့်ပါသည်ဟု စေအားပြောဆို၏။ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ရှံဆုန်သည် မိလိတ္တိလူတို့၌ စေမှုရှာကြောင်းကို မိစ္ဆထိုသည် မရိပ်မိကြ၊ ထိုကာလ၌ မိလိတ္တိလူတို့သည် စုသ
- ၅ ရေထ စေမျိုးကို တုပ်မိုး သတည်း၊- ထိုစေခါ ရှံဆုန်သည် မိစ္ဆနှင့် တကွ တိမနုတ်မြို့သို့ သွား၍၊ တိမနုတ်ဧကွပ်ဥယျာဉ်များသို့ ရောက်လျှင်း၊ ချင်သေ့ဂျိတကောင်သည် သူကို ထွေ၍ လောက်လေ၏။
- ၆ ထိုစေခါ ရှံဆုန် ထက်၌ တန့် စေမှုမှာ မပါသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ထုစေပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် မိတ်သငယ်ကို ဆွဲဖြတ်သကဲ့သို့၊ ထိုချင်သေ့ကို ဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မိမိပြုသောစေမှုကို မိစ္ဆထိုအား
- ၇ မကြားမပြောဘဲနေ၏။- မြို့သို့ရောက်၍၊ မိစ္ဆနှင့်
- ၈ နှုတ်ဆက်သဖြင့် ရှံဆုန်သည် နှစ်သိမ့်၏။- စေမျိုးစေ့၍၊ ထိုမိစ္ဆကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွားစည်စေခါ၊ ချင်သေ့စေကောင်ကို ကြည့်၍ ဆုံးသောငှါ၊ လမ်းမှ ထွဲသွား၍၊ ချင်သေ့ စေကောင် ထဲမှာ ပွားစေ့နှင့်
- ၉ ပွားရည်ရှိသည်ကို ထွေမြင်လျှင်း၊- ရှိတ်ထူ၍ စားလျက် ခရီးသွားလေ၏။ မိစ္ဆထံသို့ ရောက်သော်၊ ပေး၍၊ လူတို့သည် ထည်း၊ စားကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုပွားရည်ကို ချင်သေ့ စေကောင်ထဲက ရှိတ်ယူကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲနေ၏။
- ၁၀ စေသည်လည်း၊ မိစ္ဆနေရာစေရပ်သို့ ထွားပြန်၍၊ ရှံဆုန်သည် လူဂျိ ထုံးစံ စေထိုင်း၊ ခွဲလုပ်စေ

ထရုငါတို့လာကြပြီဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်ကားသင်
 တို့သည်ကိုယ်တိုင်ကိုမလုပ်ကြံပါဟုကျိန်ဆို
 ၁၃ ကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည်မ
 လုပ်ကြံပါ၊ ကြပ်ကြပ်ချည်နှောင်၍၊ သူတို့လက်
 ၁၄ ခွဲတပ်မည်၊ ဆကယ်စင်စစ်ကိုယ်တိုင် သင့်ကိုမ
 သတ်ပါဟုဆိုလျက်၊ ကြိုးသစ်နှစ်စင်းဖြင့်ချည်
 ၁၅ နှောင်၍၊ ကျောက်ပေါ်ကဆောင်ခဲ့ကြ၏။-လေ
 ယိဆရပ်သို့ရောက်သောစခါ၊ မိလိတ္တိ လူတို့
 သည်ကျွေးကြောကြမ်း၊ ထာဝရဘုရား၏မိညဉ်
 တော်သည်သူစပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်၊ သူ
 လက်၌ချည်သောကြိုးတို့သည်မီးထိသောပိုက်
 ဆန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အချည်အနှောင်ကျွတ်ထေ၏။-
 ၁၆ သူသည် ထည်း၊ မြမေးရိုးထတ်ထတ်ကို ဖွေ၍
 ကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ လူတထောင်တို့ကို သတ်လေ
 ၁၇ ၏။-သတ်ပြီးလျှင်၊ မြမေးရိုးဖြင့်စပုံပုံ၊ မြမေးရိုး
 မြင့်လူတထောင်ကို ငါသတ်လေပြီဟု ဆိုသော
 ၁၈ နောက်၊- မြမေးရိုးကို မြစ်လိုက်၍၊ ထိုဆရပ်ကို
 ၁၉ ရာမတ်ထေဟိစမည်ဖြင့် တွင်ထေ၏။-အလွန်
 ရေငတ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလျက်၊
 ကိုယ်တော်သည်ဤကြိုးစွာသောကယ်တင်မြင်း
 ကိုကိုယ်တော် ၁၂ ကျွန်ထက်၌ လေးတော်မူပြီမှ၊
 ထရုအကျွန်ုပ်သည်ရေငတ်သဖြင့်သေ၍၊ အရေ
 ၂၀ ဈာ၊ ဤမြင်းကို မခံသောလူတို့ထက်သို့ရောက်
 ၂၁ ရပါမည်သောဟု လျှောက်သော်၊- ထေဟိစ
 ရပ်၌ရှိ၍၎င်း၊ ရာကိုဘုရားသခင်ဒောက်တော်မူ
 ၍၊ ရေထွက်လေ၏။ သူသည် ရေကို သောက်သ
 ဖြင့်ထသက် စွဲပြန်၍ အားခြည့်ထေ၏။ သို့ဖြစ်
 ၍၊ ထိုရှိ၍၎င်း ရာကို ထေကြောရ စမည် ဖြင့်
 တွင်၍၊ ယနေ့တိုင် စောင်ထေဟိစရပ်၌ မှီသ
 ၂၂ တည်း။ ရှံဆုန်သည်လည်း၊ မိလိတ္တိလူတို့ထက်
 ထက်၊ အသရေထထရိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်တုပ်
 မိုးထေ၏။

၁၆

• နောက်တစ်ရှံဆုန်သည် ဂါမမြို့သို့သွား၍၊
 ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆကိုတွေ့ပြီးလျှင်၊ သုဆိသို့ဝင်၍
 ၂ နေ၏။- ရှံဆုန်ရောက်ကြောင်းကို ဂါမမြို့သား
 တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပိုင်းထားလျက်၊ မြီတံခါ၊ ဝ
 ၌တညည်သုံးချောင်းမြောင်းလျက်၊ နံနက်မိုးထီး
 လင်းသောစခါ၊ သူကိုသတ်မည်ဟုဆို၍ တ
 ၃ ညည်လုံး ငြိမ်သက်စွာနေကြ၏။- ရှံဆုန်သည်
 သန်းခေါင်တိုင်စောင်တပ်ပြီးမှ သန်းခေါင်စ
 ချိန်၌ထ၍၊ မြီတံခါ၊ ရွက်တို့ကို၊ တခါးတိုင်

ကန်လန် ကွင်း၌တကွ ထူ၍၊ ပန်းပေါ်မှာထင်
 လျက်ထမ်းသွား၍၊ ယေမြန်မြို့ရွာ၊ တောင်ပေါ်
 ၌ပြစ်ထားထေ၏။
 ၄ နောက်တစ်ခရက်ရှိ၍၎င်းသော၊ စေလိ
 ထထမည်မှီသောမိစ္ဆ တယောက်ကိုစွပ်ပြန်၏။-
 ၅ မိလိတ္တိ မင်းတို့သည် ထိုမိစ္ဆသို့သွား၍၊ ရှံဆုန်
 ၌ကြီးသော ခွန်အားသည် အဘယ်စရာအား၊
 မြင့်တည်သနည်း၊ သူကိုချည်နှောင်၍ မှီဝဲထေ
 မြင်းငှါစတယ်သို့တတ်နိုင်မည်နည်းဟု၊ လူကို
 ၆ ဈော့မော့၍ စူးစမ်းပါ၊ ငါတို့သည် မိုင်း၍၊ မငွ
 ၇ ဆယ်တပ်သောကိုပေးမည်ဟုဆိုကြ၏။- စေလိ
 လကထည်း။ သင်၌ကြီးသော ခွန်အားသည်စ
 အယ်စရာအား၊ မြင့်တည်သည်ကိုငင်၊ သင့်ကို
 မှီဝဲစက်မြင်းငှါ စတယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကို
 ၈ ငင်ပြောပါဟု၊ ရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊- ရှံ
 ဆုန်က၊ တခါမျှမသွေမြောက်သော၊ လျှော်ကြိုး
 မိမိ၊ ရနှစ်စင်းနှင့်ငါ့ချည်နှောင်လျှင်၊ ငါ၌ခွန်
 အားလျော့၍၊ အခြားသောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်
 ၉ မည်ဟုပြောဆို၏။- ထိုစခါ မိလိတ္တိ မင်းတို့
 သည်တခါမျှမသွေမြောက်သောလျှော်ကြိုးမိမိ၊
 ရနှစ်စင်းတို့ကိုယူခဲ့၍၊ ထိုမိစ္ဆသည် ရှံဆုန်ကို
 ၁၀ ချည်နှောင်ထေ၏။- ယောက်ျား၊ အမျိုးတို့သည်
 ထိုမိစ္ဆ တပ်ခန်းထဲမှာ ချောင်းမြောင်းလျှော်နေ
 သည်ဖြစ်၍၊ မိစ္ဆက၊ ရှံဆုန်၊ မိလိတ္တိလူတို့သည်
 သင့်ကိုတိုက်ထာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ သူသည်
 မီးထိသော ပိုက်ဆန် ဖြစ်ကဲ့သို့၊ ထိုကြိုးတို့ကို
 ဖြတ်ထေ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏ခွန်အားကို မထိရ
 ၁၁ ကြ၊-စေလိလကထည်း။ သင်သည်ကိုကျိစား
 ၍၊ ရသကဲ့သို့သောပြောပြီး၊ သင့်ကို အထထိသို့
 ချည်နှောင်ရမည်ကိုယခုပြောပါဟု၊ ရှံဆုန်အား
 ၁၂ တောင်းပန်သော်၊- သူက၊ မသုံးဘူးသော ကြိုး
 သစ်နှင့်ကြပ်ကြပ်ချည်နှောင်လျှင်၊ ငါ၌ခွန်အား
 လျော့၍၊ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်
 ၁၃ ဟုပြောဆိုသည်အတိုင်း၊- စေလိလသည် ကြိုး
 သစ်တို့ကိုယူ၍ ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထိုစခန်း၌
 ချောင်းမြောင်းထားသူအမျိုးမိန့်လျက်၊ ရှံဆုန်၊
 မိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်ထာကြသည်
 ဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်သည် ထက်ရုံး၌ ချည်ထား
 ၁၄ ကြ၊-တို့ကို၊ ထပ်မြည်ကဲ့သို့ ဖြတ်ထေ၏။- စေလိ
 လကထည်း။ ယခုတိုင်စောင် သင်သည်ကို
 ကျိစား၍၊ ရသကဲ့သို့သောပြောပြီး၊ အထထိသို့ချည်
 နှောင်ရမည်ကိုပြောပါဟု၊ ရှံဆုန်အားတောင်း

ပန်သော်၊ သုက၊ ငမံပင် ခုနစ်စုတို့ကိုရက်ကန်း
 သာဓုံ ရက်သွင်း၍၊ ထရံတွင် မှီနှင့် မိုက်ထား
 လှောင်၊ ငါ၌ ခွန်စားလျော့၍၊ ဖြားသော သူကဲ့
 သို့ ငါမြစ်လိမ့်မည် ဟု ပြောဆိုသည်စေတိုင်း၊-
 ၁၇ ဖေလိထသည် သူ၏ ငမံပင် ခုနစ်စုတို့ကိုရက်ကန်း
 သာဓုံ ရက်သွင်း၍၊ ထရံတွင် မှီနှင့် မိုက်ထား၊ ပြီး
 ၅၊ ခွံဆုန်၊ မိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာ
 ကြသည် ဟု ဆိုသော်၊ ခွံဆုန် နိုး၍၊ ရက်ကန်း
 ထက်ထိပ်၊ မှီ၊ ရက်ကန်းသားပါလျက် သွား၏၊-
 ၁၈ ဖေလိထကသည်၊ သင်သည်ကို နှစ်သည်ဟု၊
 မိတ်နှစ်ထုံးပပါတ်လျက်၊ စေတယ်သို့ ပြော၍
 သနည်း၊ သင်၌ ကြီးသော ခွန်စားသင့်စေတယ်
 စေရာ စားမြင် တည်သည်ကို မပြော၊ သုံးကြိမ်
 ထိုင်စေောင်ကို ကျီစားပြီဟု ဆို၏၊
 ၁၉ ထိုသို့ ဖေလိထသည် နေ့တိုင်း ပူဇာ၍၊ သုစ
 ထတ်သေလှေစောင် နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊-
 ၂၀ ခွံဆုန်သည် မိမိမိတ်နှစ်ထုံး၌ မှီသမျှ စေတိုင်း
 ပြော၍၊ ငမံပင်ကို တခါမျှ မမိတ်သေး၊ စမိ
 ဝမ်းထဲမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နာမရိလူဖြစ်၏၊ င
 မံပင်ကို မိုက်လှောင်၊ ငါ၌ ခွန်စားလျော့၍၊ ဖ
 ခြားသောသူကဲ့သို့ ငါမြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို
 ၂၁ ၏- ထိုသို့မိမိမိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာ မှီသမျှစေတိုင်း
 ပြောကြောင်းကို ဖေလိထ သိလှောင်၊ မိလိတ္တိမင်း
 တို့ကိုတဝန်ခေါ်၍၊ ယခုတခါသာကြပါဦး၊ သူ
 သည်မိမိမိတ်နှစ်ထုံး မှီသမျှစေတိုင်း ပြောပြီဟု
 ၂၂ ဖြာလိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငွေကို စောင်ယူခဲ့
 ၂၃ ထွက်လာကြ၏- ဖေလိထသည် ခွံဆုန်ခေါင်း
 ကိုမိမိရူပပါမှာတင်လျက်၊ သူကိုတိတ်စေသဖြင့်၊
 ထူတထောက်ကို ခေါ်၍၊ သူ၏ ငမံပင်ခုနစ်စုတို့
 ကိုမိုက်စေပြီးမှ၊ ထူကို နှောင့်ရှက်စေပြီ၍၊ သူ၏
 ၂၄ ခွန်စားသည် လျော့လျောက်၏- မိဗ္ဗကသည်၊
 ခွံဆုန်၊ မိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြ
 သည်ဟု ဆိုသော်၊ ခွံဆုန်နိုး၍၊ ထာဝရ ဘုရား
 ၂၅ ခွန်စော်စုကြောင်းကိုမမိတ်မိသောကြောင့်၊ စ
 ရင်ကဲ့သို့ ငါထွက်၍ စားထုတ်မည်ဟု စကြမိ
 ၂၆ ထော်သည်၊- မိလိတ္တိလူတို့သည် ဝမ်းဆီး၍၊
 ထူထွက်မိကိုတော်ပြီးမှ၊ ဂါမဗ္ဗိသို့ယူသွားပြီး
 လှောင်၊ ကြေးဝါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍၊ ထောင်
 ၂၇ ထိပ်၌ကြိတ်ဆုံနှင့်ကြိတ်စေကြ၏၊
 ၂၈ ခွံဆုန် ငမံပင်မိုက်သော နောက်၊ တဝန်ပေါက်
 ၂၉ မြန်သောစေ၊- မိလိတ္တိမင်းတို့က၊ ငါတို့ဘုရား
 သည် ငါတို့ခန့်သူကို ငါတို့ထက်သို့ အပ်တော်မူ

ပြီဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ဘုရားဂါရုန်စားယင်းကြီး
 ကိုပူဇော်၍၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းကိုပြုဆဲသောငှါဦး
 ၁၉ ဝေးကြ၏- လူများတို့သည် ခွံဆုန်ကိုမြင်သောသ
 ခါ၊ ငါတို့ဘုရားသည်၊ ငါတို့ပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍၊
 ပြည်သားစုများတို့ကိုသတ်သော၊ ငါတို့၏ရန်သူ
 ကို၊ ငါတို့ထက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု၊ မိမိတို့ဘုရား
 ၂၀ ကိုရိုးစွမ်း ကြ၏- မိတ်နှစ်ထုံး၊ ရွှင်ထန်းသော
 စေ၊ ခွံဆုန်ကိုခေါ်၍၊ ငါတို့အဖို့ ကစားပါလေ
 စေဟုဆိုသဖြင့်၊ ခွံဆုန်ကိုထောင်တိမ်မှ ခေါ်ခဲ့
 ၂၁ ၍၊ သူသည်ကစားရ၏၊ သူကိုထည်း ဇရပ်တိုင်
 ၂၂ ကြားမှာထားကြ၏- ခွံဆုန်က ထည်း၊ ဇရပ်
 တိုင်တို့ကို ငါမှီ၍ နေရစေောင် ထက်နှင့်လှေပါရ
 စေဟု၊ ထက် ဆွဲသော လူက လေးကို ဆွဲနှင့်
 ၂၃ တောင်း၏- ထိုဇရပ်၌ ယောက်ျား မိဗ္ဗတို့သည်
 စေပြည်ရှိကြ၏၊ မိလိတ္တိမင်းစေပါင်းတို့လည်း
 ပါကြ၏၊ ဇရပ်မိုး ပေါ်မှာလည်း၊ သုံးထောင်
 မှာထောက်သောယောက်ျားမိဗ္ဗတို့သည်၊ ခွံဆုန်
 ၂၄ ကစားသည်ကို ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏- ခွံဆုန်
 ကထည်း၊ ထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ စက္ကန့်ပိကို
 စေောင်ပေတော်မူပါ၊ စက္ကန့်ပိမှတ်မိ နှစ်ဝက်
 ကိုတောက်သော မိလိတ္တိလူတို့၌ တပြိုင်နက် သ
 ပြစ်စါတ်ပေး၍မည်စေကြောင်း၊ ယခုတကြိမ်
 မှာထာခွန်စားကို ပြန်ပေးတော်မူပါ ဘုရားဟု၊
 ၂၅ ထာဝရ ဘုရားစား ဆုတောင်း ပြီးမှ၊- ဇရပ်
 ခေါင်တိုင် နှစ်တိုင်တို့ကို ထက်ထက်၊ ထက်ဝဲ
 ၃၀ ထက်နှစ်ဝက်နှင့် ကိုင်၍ မှီနေလျက်၊- စက္ကန့်ပိ
 သည် မိလိတ္တိလူတို့နှင့် စေတုသေပါ ရစေဟုဆို
 လျက်၊ စားထုတ်၍၊ ကိုယ်ကို ညွတ်ချသဖြင့်၊ ဇ
 ရပ်သည် မင်းများ၊ လူများစေပါင်းတို့အပေါ်
 မှာထဲ၍ မိထေ၏၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်မည် အခါ
 ထက်ခဲ့သင့်ထက်၊ သေစဉ် အခါသာ၍ များသော
 ၃၁ သူတို့ကို သတ်လေ၏- သူညီများ၊ အဆွေအမျိုး
 ချားစေပါင်းတို့သည်လာ၍၊ အထောင်းကောင်
 ကိုထမ်းသွား ပြီးလှောင်၊ ဇောရာမြို့နှင့် ရှေ့တော
 ထမြို့စပ်ကြားတွင်၊ အဓမ္မာနော်စံသင်းချိုင်း၌
 ထင်းပြိုက်ကြ၏၊ သူသည် အသေရေထမျိုးကို
 အနှစ်နှစ်ထက်ထုပ်မိုးသတည်း၊

၁၀ ထိုစဉ်အခါရာဇ်၊ ဧကောသကဗျူဟစနစ်ထူ၊
 ၁၁ ထားထူးမြာန်ရာထိုသည် စစ်ထိုက်ထက်နက်
 ၁၂ ဟိဏ္ဍက်မို့သွားကြမ်း- သွားရာတွင်၊ ထုစေမိုင်
 ထိရသတ်သာရိပ်မြို့မှာ ခားခန်းစုကြမ်း ထိုစ
 ၁၃ ရပ်ကို ထနေ ထိုင်စေောင်၊ စန်စမျိုး တပ် တူ၍
 တွင်သတည်း၊ ကိရသတ်သာရိပ်မြို့နောက်မှာ
 ၁၄ မြို့စီး- ထိုစရပ်မှသွား၍၊ ဧဝမိုင်တောင်၌မိက္ခာ
 ၁၅ အိပ်ဆိုရောက်ကြမ်း- ထိုစခါထဲ၌မြို့ကိုစူးစမ်း
 မြင်းငှါသွားသောသူငါးယောက်ထိုက၊ ဤအိပ်
 ထို၌ထင်ထိုင်းတော်၊ တောရပ်ရပ်တု၊ ထုသောရပ်
 ထူးသွန်းသောရပ်တုမြို့ကြောင်းကိုသိသတော၊
 စတယ်ထိုမြို့ရပ်ကိုထင်မြင်ကြသောထု၊ စ
 ၁၆ မျိုး ထားရှင်းထိုစားဆိုသော်- သူထိုသည်ထို
 စရပ်ထိုဗျည်းသွားသဖြင့်၊ ထေဝိထုထင်နေရာ
 မိဏ္ဍာအိပ်ဆိုရောက်၍၊ သူကိုနှုတ်ဆက်ကြမ်း-
 ၁၇ စစ်ထိုက် ထက်နက် ပါသော စန်စမျိုး သား
 ၁၈ ခြောက်ရာထိုသည်တံခါးဝ၌နေကြမ်း- ထဲ၌မြို့
 ကိုစူးစမ်းသောသူငါးယောက်ထိုသည် မိက္ခာ
 ၁၉ အိပ်ဆိုဝင်၍- ထုသောရပ်တု၊ ထင်ထိုင်းတော်၊
 ထောရပ်ရပ်တု၊ သွန်းသော ရပ်တုထိုကို ထက်ပ
 ရောက်ထိနေရာ ထူကြမ်း၊ ထက်ပရောက်ထိက
 ထည်း၊ စတယ်ထိုမြို့ကြသနည်းထုမေးသော်-
 ၂၀ ထူထိုက၊ ထိတ် ထိတ် ရွာ နေပါ၊ ကိုယ် တော်
 နှုတ်ကိုထက်နှင့်ပိတ်၍၊ အကွန်တိုနှင့်ကြွပါ၊
 အကွန်တိုထိုထေထုပ်ပါ၊ ထက်ပရောက်ထိထုပ်
 ဝါး၊ ထအိမ်ထောင်၌သာထက်ပရောက်ထိထုပ်
 စောင်းသတော၊ ဣသရေထထမျိုးထနှုတ်ထို
 ထွင်း၊ ထမျိုးတနှုတ်ထုံး၌ ထက်ပရောက်ထိမ
 ၂၁ ထုပ်ကောင်း သတောထု ဆိုကြသော်- ထက်ပ
 ရောက်ထိထည့်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထင်ထိုင်းတော်၊
 ထောရပ်ရပ်တု၊ ထုသော ရပ်တုကိုထူထွက်၊ ထို
 ၂၂ ထူထုထိုထို ဝင်သွားထေစီး- ထိုသူထိုသည် ထူ
 ထေထွား၊ ထိမိနှုတ်ဗျား၊ ဝန်စထေထွားကိုထ
 ဦးသွားထေဖြင့်၊ ကိုယ်ထိုင်ထိုက်ထွက်ဗျည်း
 ၂၃ သွားကြမ်း- မိက္ခာ အိပ်နှင့်ဝေးသော ထခါ၊
 မိဏ္ဍာအိပ်စိုင်းရင်းထိုသည်စည်းဝေး၍၊ စန်စ
 ၂၄ မျိုး သား ထိုကို မှီစောင် ထိုက်ကြမ်း- ကျွေး
 ကြော်သောထခါ၊ စန်စမျိုးသားထိုသည်ဗျည်း
 ကြည့်ထွက်၊ ထင်သည်စတယ်ထေစီးမြို့ထု၊ ထု
 ထေပေါင်းထိုနှင့်ထိုက်ထာသနည်းထု၊ မိဏ္ဍာထား
 ၂၅ မေးသော်- မိက္ခာက၊ ထင်ထိုသည် ငါထုပ်သော
 တုရားထိုနှင့် ထက်ပရောက်ထိကို ထူသွားကြ

ထည်ထကား၊ ထိုစရာမှ တပါး၊ ငါ၌စတယ်
 စရာမှီ ထေးထနည်း၊ ထိုထော်ထည်၊ ထင်ထို
 က၊ စတယ်ထေစီး၊ မှီထနည်းထု ငကိုမေးကြ
 ၂၆ ထည်တကား ထု ထိုထေသော်- စန်စမျိုးသား
 ထိုက၊ ငါထိုတွင်သင့်စကားကိုမကြားပါစေနှင့်၊
 ထိုမထုတ်၊ မိတ် ဆိုးသော ထူထိုသည် ထင် ကို
 ထိုက်၍၊ ထင်ထေထက်နှင့် ထင်ထိမ်သားထို စ
 ထက်ဆိုးကောင်း၊ ဆိုးထိပ်ပည်ထု ဆိုထွက်ထခါး
 ၂၇ သွားကြမ်း- မိက္ခာသည်သူထိုကို မိမိမနိုင်သည်
 ကိုသိ၍၊ မိမိထိမ်သိုဖြင့်သွားထေစီး၊
 ၂၈ စန်စမျိုးသား ထိုသည်၊ မိက္ခာထုပ်သော စ
 ရာထိုနှင့်၊ ထု၌နေသော ထက်ပရောက်ထိကို ထု
 သွား၍၊ ထက်ပမြို့၊ ဗြိဝပ်ရွာနေသော ထဲ၌မြို့
 ထားထိုထိထို ရောက်သဖြင့်၊ ထားနှင့်ထုပ်ကြ
 ၂၉ ခြံမြို့ကို မီး ခြံ ကြမ်း- မိရန်မြို့နှင့်ဝေးသော
 ကြောင့်ငင်၊ စတယ်သူနှင့်ထု ထေမဆိုင် ထေး
 ကြောင့်ငင်၊ ကယ်နှုတ်သောသူမမြို့ထိုမြို့သည်
 ဗက်ရဟောတမြို့စားမှာရှိသောမြို့နှင့် တည်
 ၃၀ စီးထိုစရပ်၌မြို့သစ်ကိုတည်၍နေကြမ်း- ထိုမြို့
 ကိုသူထိုထမျိုးစံထေ၊ ဣသရေထထသားစန်စ
 မည်ကိုမှီသဖြင့်၊ စန်မြို့ဟူ၍တွင်ကြမ်း၊ ထိုမြို့စ
 ၃၁ မည်ထောင်းကား၊ ထဲ၌တည်း- စန်စမျိုးသား
 ထိုသည်၊ မိက္ခာထုသောရပ်တုကို တည်ထောင်
 ၍၊ မနာရွာသားဂေရုန်စံ ထားသောနသန်နှင့်
 သူစံသားထိုသည်၊ ထစ်တာတော်ကိုသိမ်းသွား
 ထည်နေ ထိုင်စေောင်၊ စန်စမျိုး၌ ထက်ပရောက်
 ၃၂ ထိတ်ထုပ် ကြမ်း- ဘုရား ထေစံ ထိမ်တော်
 ထည်၊ မှီထောမြို့၌သည်ကာထပတ်ထုံး၊ မိက္ခာ
 သွန်းထောရပ်တုကို ထည်းတည်ထောင်ကြမ်း

၁၉

၃၃ ဣသရေထရှင်ဘုရင်မရှိသည်ကာထ၊ ဧဝမိုင်
 တောင် ခါးပန်း၊ ၌ တည်း၊ မှီထောထေဝိ ထုထ
 ထောက်သည်၊ ထုစေမိုင် ဗက်ထင်မြို့သူ မိဇ္ဇထ
 ၃၄ ထောက်ကိုသိမ်းထုစီး- ထိုမိဇ္ဇသည်ထင်ကိုဖြစ်
 ဖွား၍ဗက်ထင်မြို့၊ မိမိထေထိမ်သိုသွားသဖြင့်၊
 ၃၅ ထေးထနေထေစီး- ထင်သည်သူကိုချောမော၍
 စောင်ခဲဖြင့်၊ ငါ့ထေးသားတထောက်နှင့်မြို့နှစ်
 မီးပါထွက်ထသွား၍ရောက်သောထခါ၊ မယား
 ထေသည် မိမိထေထိမ်ထဲထိုခေါ်သွင်း၍၊ ထေ
 ထည် ထမက် ကို ထွေ မြင် လှိုင်၊ ဝမ်း မြောက်
 ၃၆ ထောမိတ်မြို့ ထိမ်းစည်းထေစီး- ထိုကြောင့်
 ထေထည် စားထောက် ထွက်၊ အိပ် ထွက်၊

၂၀ ထာဝရသုတ္တံ၊ ဩကုန်တုံ ယုဒသောသဏ္ဌိ၊ ယု
 ထဉ် ပြန်ပပြောထံ နေ၏။ ထိုစေခါ ထောက္ကာ
 သဉ်သုကို ခြံပေါ်မှာ တင်သဖြင့်၊ မိမိနေရာ ထို
 ၂၆ သွားထေ၏။ မိမိတိမ် သို့ ရောက် သော စေခါ
 ထားကို ထု၍၊ မယားငယ်စကောင်ကို စေခါနှင့်
 ဘက္ကထယ်နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍၊ ဣသရေလပြည်တ
 ၃၀ ရွှောက်လုံးသို့ပေးလိုက်လေ၏။ သိမြင်သောသူ
 စေပေါင်းထိုက၊ ဣသရေလစေမျိုးသားထိုသည်
 စေတုတ္တ၊ ပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့ထိုင်
 စေခါ၊ ဤကဲ့သို့သောစေမျိုးကို စေထယ်သူမျှမပြု၊
 တပါမျှ မဖြစ်စေ။ စေခါနှင့် ထိုင်ပင်မီရင် ဩ
 ထောသုပြောဆိုကြ၏။

၂၀

• ထိုစေခါ ဣသရေလ စေမျိုး သား၊ စေပေါင်း ထို
 ထဉ်၊ မိသစ် ပြည်သားထိုနှင့် တက္က ထထွက်၊
 နန်မြို့မှစ၍ ဗေရုဇုထ မြို့ထိုင်စေခါ၊ ပရိသတ်
 စေပေါင်းထိုသည် တထောက်ထောသူကဲ့သို့၊ မိ
 ၂၀ နပါမြို့၊ ထာဝရဘုရား၊ ထံတော်၌ စည်းဝေးကြ
 ၂၁ ၏။- ဣသရေလ စေမျိုး၊ စေခါထံ စေပေါင်း၊ ပြည်
 သားစေပေါင်းထို၏ စေကြီး၊ စေခါ ထိုသည် စည်း
 ဝေးကြသော်၊ ဘုရားသခင်၏ထု၊ ထားထက်နက်
 စွဲကိုင့်သောခြေသည် သူရဲ ထေး၊ ထိန်းနှင့် တက္က
 ၃၀ ရှည်ကပ်ကြ၏။- ဣသရေလစေမျိုးသားထိုသည်
 မိနပါ မြို့ထို သွားကြောင်းကို၊ ဗဟိမိန် စေမျိုး
 သားထိုသည် ကြားထိကြ၏။ ဣသရေလစေမျိုး
 သားထိုက၊ ထိုစေခါစေမျိုးကား၊ စေထယ်သို့နည်း
 ၄၀ ထုမေးခြင်းလျှင်၊- စေခါ ခံရသော မိစ္ဆာထံ၊
 နေမိထုက၊ စေကျွန်ုပ်သည် မယားငယ်နှင့်စေထု
 ထာ၍၊ ဗဟိမိန် ခရိုင် ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်
 ၆၀ စေပါ၏။- ညဉ့်စေခါ ဂိဗာမြို့သားထိုသည် ထ
 ဤ၊ စေကျွန်ုပ်တည်းခိုသောတိမ်ကိုပိုင်လျက်၊ စေ
 ကျွန်ုပ်ကိုထိုက်သတ်မည်စားထုတ်ကြပါ၏။ မ
 ယားငယ်သောသဉ် ထိုင်စေခါစွတ်စွကြပါ၏။
 စေကျွန်ုပ်သည်ထည်း၊ မယားငယ်စကောင်ကို
 ထု၍ စေပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ၊ ဣသရေလ စေမျိုး
 စေခါစေတုတ္တ၊ တရွှောက် ထုံး သို့ ပေးလိုက်ပါ
 ၈၀ ၏။ စေကြောင်းမျှကား၊ သူထိုသည် ဣသရေလစေ
 မျိုး၌ဆို၊ ညစ်သောစေမျိုး၊ စေခါစေမျိုးကို ပြုကြပါ
 ၈၁ ပြီး၊- ထင်ထို၌သမ္ဘာသည် ဣသရေလ စေမျိုးဖြစ်
 ကြပါ၏။ ဤစေခါ၌ ထိုင်ပင်မီရင် ဩထောသု
 ပြောဆိုထေ၏။ လူစေပေါင်းထိုသည် တထောက်
 ထော သူကဲ့သို့ ထဉ်၊ ငါထိုသည် တထောက် မှ

• မိမိထဲသို့မသွား၊ မိမိတိမ်သို့ မပြန်၊- ဂိဗာမြို့စေ
 ထယ်သို့ ပြုမည်နည်း၊ ဟုမျှကား၊ စာရေးထံစဉ်
 ၈၀ စေထိုက်သွားမည်၊- ဗဟိမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့သား
 ထိုသည်၊ ဣသရေလ စေမျိုးထို၌ ပြုထမ္ဘာသော
 စေခါစေမျိုးနှင့် ညီလျော်စွာ၊ သူမျှကားထိုသည်ထိုမြို့
 သို့ရောက်၍ စေပြစ်ဝါတ် ပေးမည် စေကြောင်း၊
 သူထို စားခရိတ်ကို ပိုစေ ဖြင်းငါ၊ ဣသရေလစေ
 မျိုးစေခါထံစေပေါင်းထို၌ လူတရာတွင် တထယ်၊
 တထောင်တွင် တရာ၊ တသောင်းတွင် တထောင်
 ၈၀ ထိုကိုရွေးကောက် ကြ ကုန်တုံ ယုဒသောသဏ္ဌိ၊- ဣ
 သရေလစေမျိုးသား၊ စေပေါင်းထိုသည် ဂိဗာမြို့
 တစတ်၌စည်းဝေး၍၊ တထောက်ထောသူကဲ့သို့
 ထင်း၊ ခွဲလျက်နေကြ၏။
 ၈၁ ဣသရေလ စေမျိုး သားထိုသည်၊ ဗဟိမိန်ခ
 ရိုင်တရွှောက်လုံးသို့ စေထွတ်၍၊ သင်ထိုတွင်ပြု
 ၈၂ ထော ဤစေခါစေမျိုးကား၊ စေထယ်သို့နည်း၊- စေ
 ခုမှာ ဂိဗာမြို့၌ ညီသောထိုစေခါလူထိုကို ငါထိုထု
 ဤသတ်သဖြင့်၊ ဣသရေလစေမျိုးထံက ရခရိတ်
 စေပြစ်ကိုပယ်ရှားမည်စေကြောင်း၊ ထိုထုထိုကို
 စေပ်ကြပါ ယုမှာလိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဗဟိ
 ၈၃ မိန်စေမျိုးသားထိုသည်၊ ညီစေခါကို ဣသရေလစေ
 မျိုးသားထိုကားကိုနားမထောင်တ၊- ထိုစေမျိုး
 သားထိုကို စစ်ထိုက်ခြင်းငါ၊ စေမြို့မြို့စေခါစွာက
 ၈၄ ထွက်၍ ဂိဗာမြို့၌စည်းဝေးကြ၏။ ထိုစေခါ ဂိဗာ
 မြို့သားယောက္ခား၊ ကောင်းစွာစံရာမှတပါး၊ စေ
 မြို့မြို့ စေခါစွာက ထာ သော ဗဟိမိန် စေမျိုး
 သား၊ စေရေလစေထွက်ကား၊ ထားထက်နက်စွဲကိုင့်
 ၈၆ သောသူနှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တည်း၊- ထို
 လူစေပေါင်းထိုတွင်လက်ဝဲထက်ကိုလုံးထတ်သ
 ဖြင့်၊ စံပြည်တပင်ကိုထောက်ထွဲ၍ နှစ်စေခါ
 ပြစ်နှိုင်းသော ထောက္ကာ၊ ကောင်းစွာစံရာပါသ
 ၈၇ တည်း၊- ဗဟိမိန် စေမျိုး သားမှတပါး၊ ထား
 ထက်နက်စွဲကိုင့်စစ်သူရဲ ဖြစ်သော ဣသရေလ
 စေမျိုး သား၊ စေရေလ စေထွက် ကား၊ ထေး ထိန်း၊
 တည်း။
 ၈၈ ဣသရေလစေမျိုးသားထိုသည် ဘုရားသခင်
 ၏တိမ်တော်သို့ထဉ် သွားပြီးလျှင်၊ စေကျွန်ုပ်ထို
 တွင်၊ စေထယ်သူသည် ဗဟိမိန်စေမျိုး ကိုစေပြီး
 ၈၉ ချီသွားရပါမည်နည်း၊ ထု၊ ဘုရားသခင်ထံတော်
 ၌မေးလျှောက်ကြသော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထုစေ
 ၉၀ သဉ်စေပြီး ချီသွားရမည်ထု မိန့်တော်မူ၏။- နံနက်
 စောစော ဣသရေလစေမျိုးသားထိုသည် စဉ်၊

၂၀ ဂိဗာမြို့စားနား၌ တပ်ချပြီးမှ- ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊ ဂိဗာမြို့ရွာ၌

၂၁ ရွာစစ်ခင်းကျင်းလှက်နေကြ၏။- ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့တွင် ဣသရေလလူတသောင်းနှစ်ထောင်

၂၂ တို့ကိုမြေပေါ်၌လှည်း၍သတ်ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ချေရင်သောမိတ်ကိုယူ၍၊ ပဌမနေ့တွင်စစ်ခင်းကျင်းသောစရပ်

၂၃ ၌တစ်ခင်းကျင်းကြ၏။- ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွား၍၊ ညဦးယံတိုင်အောင် ငိုကျွေးလျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီ ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့ကိုတစ်စစ်တိုက်ရပါမည်ထောထု၊ ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ချီသွားကြလေဘုရားသိမ်းတော်မူ၏။- ရုတ်တရက်တွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ဣသရေလလူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုမြေပေါ်၌လှည်း၍သတ်ကြ၏။

၂၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဘုရားသခင်တိမ်တော်သို့သွား၍၊ ငိုကျွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဝပ်လျက်၊ တနေ့လုံး ညဦးယံတိုင်အောင် အစာကိုရှောင်၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသထာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။- ထိုကာလ၌ဘုရားသခင်၏ပမ္ဘိညည်သစ်တာတော်ပါလျက်၊ အာရုန်၏သားဖြစ်သောထောဇာ၏သားမိနုထတ်သည်၊ သစ်တာတော်ရှေ့မှာ အမှုစောင့်သည်ဖြစ်၍၊- ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီ ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့ကို တဖန်သွား၍ တိုက်ရပါမည်ထော၊ မသွားဘဲ ချေရပါမည်ထောထု၊ ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ သွားကြလေဘုရားနတ်မိနုတွင် သူတို့ကို သင်တို့ထက်၌ ငါ့အပ်မည်ဟု

၂၅ မိန့်တော်မူ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ပတ်ထပ်၌ ကင်းစောင့်လူတို့ကိုထားပြီး

၂၆ ရှ၊-တတိယနေ့တွင် ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့ ချီသွား၍၊ ယမန်ကဲ့သို့ဂိဗာမြို့စားနား၌စစ်ခင်းကျင်းလှက်နေကြ၏။- ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့သည် အတိုက်ထွက်၍၊ မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။ ဗေသယမြို့သို့ သွားသောလမ်း၊ ဂိဗာတော

ရွာသို့သွားသောလမ်းတွင် ယမန်ကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံပြု၍၊ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။- ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့က၊ သူတို့သည်ယမန်ကဲ့သို့၊ ငါတို့ရှေ့မှာခွံကြံပြီးတုဆိုသော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ ပြေးကြကုန်စို့၊ သူတို့ကို မြို့နှင့်ဝေးသောလမ်းတို့သို့သွေးဆောင်ကြကုန်စို့ဟုဆိုလျက်၊

၂၇ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှထ၍၊ ဗာလတာမာမြို့၌စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ ကင်းစောင့်လျက်နေသောဣသရေလလူတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့နေရာ ဂိဗာလွင်ပြင်မှထကြသဖြင့်၊- ဣသရေလအမျိုးသားသောကွားကောင်းတသောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ ချီလာ၍၊ ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့သည်၊ တေးရောက်လုနီးသည်ကိုမရိပ်မိသောကြောင့်၊ ကြပ်တည်းစွာ ဆီး၍

၂၈ တိုက်ကြ၏။- ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်၊ ဗယံမိန်စုလူတို့ကိုဣသရေလလူတို့ရှေ့မှာခွံစေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုနေ့တွင်ဣသရေလလူတို့သည်၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ဗယံမိန်စုလူနှစ်သောင်းငါးထောင်တရာတို့ကိုပယ်ရှင်းကြ၏။

၂၉ ဗယံမိန်စုအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ခွံသည်ကိုသိမြင်ကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်၊ ဂိဗာမြို့စားနား၌ ထားသောကင်းတပ်ကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ အစကဗယံမိန်စုလူတို့ရှေ့မှာဆုတ်ကြ၏။- ကင်းတပ်သားတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ တလှန်တည်းပြေးဝင်၍၊ အခွံအပြားတိုက်သဖြင့်၊ တမြို့လုံးကိုထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။- မြို့ထဲမှာကြီးစွာသောမီးမှီးတက်စေရမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကင်းစောင့်လူတို့အား အကြံပေးနှင့်ကြပြီဖြစ်၍၊- ဣသရေလလူတို့သည်စစ်တိုက်ရာတွင် ဆုတ်သောအခါ၊ ဗယံမိန်စုလူတို့က၊ အကယ်၍ သူတို့သည်ယမန်စစ်ခင်းသကဲ့သို့၊ ငါတို့ရှေ့မှာခွံကြံပြီးတုဆိုလျက်၊ သူရဲတို့ကို

၃၀ လုပ်ကြံပြု၍၊ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။- ယမန်မီးလောင်၍၊ ထူထပ်သော မီးမှီးသည် မြို့ထဲမှာတက်စ၍ သောအခါ၊ ဗယံမိန်စုလူတို့သည် ပြန်ကြည့်၍၊ မြို့ကိုထောင်သော မီးလျှံသည် မိုဏ်းကောင်းကင်သို့တက်သည်ကိုမြင်ကြ၍၊- ဣသရေလလူတို့သည်လှည့်၍ ပြန်သောအခါ၊ ဗယံမိန်စုလူတို့သည် တေးရောက်ကြောင်းကိုသိ

၃၁ မြင်လျှင်၊ မိန့်မောတွေဝေ၍၊ ဣသရေလလူတို့ရှေ့မှာတောထမ်းသို့ပြေးသော်လည်း၊ စစ်တိုက်

ထိုက်သောသောသုတေသနသည် နှိပ်စက်ခြင်း၊ ပြောသော
 သုတေသနကို၎င်း၊ မြို့ရွာများထဲကထွက်သောသောသု
 ၈၈ ထိုကို၎င်းတပြိုင်နက်တစ်ကြိမ်၊ ဗယံမိန့်လူ
 ထိုကိုပိုင်းထွက်၊ ထိုက်ထွက်၊ နှစ်ရွာမှစ၍၊ နေ
 ထွက်ရာထက်၊ ဂိဗာမ္မိဇနာ၊ ထိုင်းစောင့်နှိပ်
 ၈၉ နှင်းကြမ်း- ထိုစခါ ဗယံမိန့် သူရဲ တသောင်း
 ၉၀ နှစ်ထောင်ထိုသည်လဲ၍သောကြမ်း- ကြွင်းသော
 သုတေသနသည်ထွက်၍ တောထဲရပ်၊ မိဇ္ဈာန်ကျောက်
 ထိုပြေးကြစည်တွင်၊ ထိုက်သောသုတေသနသည် လူ
 ငါးထောင်ထိုကိုထမ်းမှတ်ခမ်းမိကြမ်း၊ ဂိဇ္ဈာန်ထိုင်း
 စောင့်စေပြင်း၊ ထိုက်၍၊ လူ နှစ်ထောင် ထိုကို
 ၉၁ ထည်းသတ်ကြမ်း- ထိုနေ့တွင် လဲ၍သောသော၊
 ဗယံမိန့်သား၊ နှစ်သူရဲထို ထရေ ထထွက် ကား၊
 ၉၂ နှစ်သောင်းငါးထောင်တည်း- လူငြောက်ရာထို
 ထည်ထွက်၍၊ တောထဲရပ်၊ မိဇ္ဈာန်ကျောက်ကိုမှီ
 စောင့်ပြေးသဖြင့်၊ ထိုကျောက်စောင့်မှတ်လေး
 ၉၃ ထနေကြမ်း- ဣသရေလလူထိုသည့်တစ်ခုထွက်
 ၍၊ ဗယံမိန့် ထမ်းသား၊ ထိုကို ထိုက်ထွက်၊ မြို့
 ရွာနှစ်သောင်းလူ၊ ထိုမိဇ္ဈာန်ထွေသော ထိုကိုထား
 နှင့်ထုတ်ကြ၍၊ ထွေသော သော မြို့ရွာထိုကို မီး
 နှိပ်ကြမ်း

၂၁

• ဣသရေလ ထမ်းသား၊ ထိုသည်၊ စတယ်ထု
 နှစ်ထွေးကိုဗယံမိန့် ထမ်းသားနှင့် ပေးစားရ
 စည်စေကြောင်း၊ မိဇ္ဈာန်မြို့မှာ ကျန်ဆိုခြင်းကိုပြု
 ၂ နှင့်ကြပြီး- လူစွားထို သည် ဘုရားသခင် ထိပ်
 တော်သို့ ထာ၍၊ ဘုရားသခင် ရွှေတော်၌ ညဦး
 ထိုင်းစောင့်နေထွက်၊ စတယ်ကို ထွက်၍ ပိုင်းထွေး
 ၃ ထွက်၊- ထိုဣသရေလထမ်းသားဘုရားခင်ထာဝ
 ရဘုရား၊ ဣသရေလ ထမ်းသား၊ စန္ဒယ် ထိုတွင်၊
 ထနေ့တမျိုးရှိ ထဲရသော ထမူသည် စတယ်
 ကြောင့်ခြစ်ရပါသနည်းလူ လျှောက်ဆိုကြမ်း-
 ၄ နက်ခန်းနက် စောစော လူစွား ထိုသည် ထပြီး
 လျှင်း၊ ထပ်ပထွက်ကိုတည်၍မီး၊ မြို့ရာယပ်၊ မိဇ္ဈာ
 ၅ ထာထထပ်ထိုကို ပူဇော်ကြမ်း- ဣသရေလထမ်း
 သားထိုကထည်း၊ ဣသရေလထမ်းသား၊ စန္ဒယ်
 စပေါင်းထိုတွင်၊ စတယ်သုသည်ပရိယတ်စ
 ပေါင်းနှင့် စထု၊ ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့ မ
 ထာသဲနေသနည်း၊ ထုပေးကြမ်း၊ စေကြောင်း၊ စု
 ထား၊ မိဇ္ဈာန်မြို့၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့မထာ
 ဘဲနေသော သုသည်၊ ဂဏန် ထမူထံသေသတ်
 ဖြစ်ကို စံစေထု၊ ကြီးစွာသော ကျန်ဆိုခြင်းကို

• ပြုနှင့်ကြပြီး- ဣသရေလ ထမ်းသား၊ ထိုသည်
 ထည်း၊ ညီဗယံမိန့် ထထွက် နောင်တရထွက်၊
 ဣသရေလထမ်းသား၊ စန္ဒယ် ထိုတွင် ယနေ့တမျိုး၊
 ၁ ဆုံးပြီး- ငါထိုသည် ကိုယ်ထို့ကို သုထို စားမ
 ပေးစားရမည် စေကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို
 ထိုင်းတည်၍ ကျန်ဆိုသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်း
 သောသုထို ထမူ မိဇ္ဈာန်ထိုကို စတယ်သို့ ရှိစွဲထ
 • နည်းဟူ၍ ၎င်း- ဣသရေလ ထမ်းသား၊ စန္ဒယ် ထို
 တွင်၊ စတယ်သုသည်မိဇ္ဈာန်မြို့၊ ထာဝရဘုရား
 ထံတော် သို့ မထာဘဲနေ သနည်းဟူ၍ ၎င်းပေး
 ခြန်းလျှင်း၊ ဂိထပ် ပြည် ထာ ဗက် မြို့သား တ
 ထောက် မှ နေဝေးရာ တပ်သို့ မရောက် မထာ
 ၂ ကြောင်းကို သိကြမ်း- လူစွားထိုကို ရေထွက်
 သော စခါ၊ ဂိထပ် ပြည် ထာ ဗက် မြို့သား တ
 ၃ ထောက် မှ ပေါ်- ထိုစခါ နေဝေးသောသုထို
 ထည် စပ်သူရဲတသောင်း နှစ်ထောင် ထိုကို စေ
 ထွတ်ထွတ်၊ သင်ထို ထည် သွား၍ ဂိထပ် ပြည်
 ထာဗက် မြို့သား၊ ထောကျားမိဇ္ဈာန် သုထိုထိုကို
 ၄ ထား နှင့် လုပ် ကြံ ကြ ထေး- သို့ ဆိုသော်၊
 ထောကျား ထပေါင်းကို ၎င်း၊ ထောကျား နှင့်
 စတယ်သော မိဇ္ဈာန်ထပေါင်းကို ၎င်းရှင်းရှင်း ပယ်
 ၅ ရှားကြထေးထုမှတ်ထားသည်ထိုင်း၊- စပ်သူ
 ရဲထိုသည် ဂိထပ်ပြည်ထာဗက်မြို့သားထိုတွင်၊
 ထောကျား နှင့်မစတယ်သောသောကညာမိဇ္ဈာ
 ထထွေးထေးရာထိုကိုထွေ၍၊ ခါနန်းပြည်၌တပ်၍
 ၆ ရာ၊ မှီထောမြို့သို့ စောင့်ခဲ့ကြမ်း- တစ်ခု နေဝေး
 သောသုထပေါင်းထိုသည်၊ မိဇ္ဈာန်ကျောက်၌နေ
 သောဗယံမိန့်လူထိုကို နှုတ်ဆက်၍စတင်စ
 ၇ ထင်ခေါ်ခြင်းငှါ၊ လူထိုကိုစေထွတ်ကြမ်း- ထိုစ
 ခါ ဗယံမိန့် လူထိုသည် ထာပြန်၍၊ ဣသရေလ
 လူထိုသည်စတင်ရှုထားသော၊ ဂိထပ်ပြည်ထာ
 ဗက်မြို့သု မိဇ္ဈာန် နှင့် ပေး စား ကြမ်း သို့သော်
 ၈ ထည်း၊ မိဇ္ဈာန်သည် မထေးကပ် မကြေး- ထိုသို့
 ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလထမ်းသား၊ စန္ဒယ်
 ထိုတွင်ပြုထုတ်ရာကို ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ဣ
 သရေလလူထိုသည်ဗယံမိန့်ထထွက် နောင်တ
 ရကြမ်း
 ၉ နေဝေးရာ ပရိယတ်စသက် ကြီး သုထိုက
 ထည်း၊ ဗယံမိန့်ထမ်းသား၊ မိဇ္ဈာန်ထိုကိုပယ်ရှင်း
 သောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသုထိုထမူမိဇ္ဈာ
 ၁၀ ကိုစတယ်သို့ရရှိသနည်းဟူ၍၎င်း- ဣသရေ
 လထမ်းသားထိုတွင်တမျိုးကို မပျောက်စေခြင်း ငှါ၊

- သေတောမှ ထွက်သော ဗယံမိန့် လူထိုက်စေရန်
- ၈၈ ရာမြေရှိရမည်။- သို့သော်လည်း၊ အကြင်သူသည် ဗယံမိန့်လွန်၍ သွားကိုပေးစား၏။ ထိုသူသည် ကျိန်စပ်သော သူဖြစ်လေဟု၊ အသရေထ လူထိုက်သည် ကျိန် ဆိုခြင်းကို ပြသောကြောင့်၊ ငါ ထိုသည်
- ၈၉ ကိုယ်ထိုးထိုက်မပေးစားရဟူ၍၎င်း၊- မေတ္တမြေမြောက်တက်၊ မေတ္တမြေမှစ၍ မြို့သို့သွားသော လမ်း၊ အရှေ့ဘက်၊ ထေဗောန မြို့တောင်ဘက်၊ မှီလော မြို့နယ်တွင်း၊ ထာဝရ ဘုရားထံရှိ နှစ်စည်ပွဲတော်သည်ဟူ၍၎င်း ထိုင်ပင်ကြသည်
- ၉၀ နှင့် ထည့်၊- ဗယံ မိန့် လူ ထိုက် ခေါ်၍၊ သင် ထိုသည်သွားကြလော့၊ ဇဗ္ဗင်္ဂ ယည်တို့၌ ရောင်းမြှောင်ဆွဲကန်နေကြလော့၊ မှီလောမြို့သို့ ထိုသည်
- ၉၁ ပွဲတော်သောငှါ၊ ကလျာဏထာကြသောအခါ၊- ဇဗ္ဗင်္ဂ ယည်ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့သို့ထိုက်အသီးအသီး ကိုယ်မယားဖြစ်စေဘိမိန့်၊
- ၉၂ ဗယံမိန့်ပြင်သို့ ဆောင်သွားကြလော့၊- လူထို

စေနှင့် မောင်ထိုက်သည် ငါထိုက်ထိုက် ထာ၌ ထုပ်သော အခါ၊ ငါထိုက်၊ ငါထိုက် ချက် နှာ ကို ထောက်၍၊ သူထိုက် ထာ၌၊ အစိတ်စိတ်ရာတွင်း၊ သူထိုက်အသီးအသီးဆိုင်သောမယားထိုက် သူထိုက်ငါထိုက်ထည်မရန်မထားမိပါ။ ထင်ထိုက် ထပ်စောက်စေခြင်းငှါ ထာပေးစား ကြသည် မဟုတ်ဟု၊ သူထိုက်ထာ၌ ပြန်ပြောမည်ဟုမှတ်သား

၉၃ ကြသည် အတိုင်း၊- ဗယံမိန့်လူထိုက် ထည်ပြန်၊ ပွဲတော်ကသော မိစ္ဆာကိုကိုယ်ထေရေထွက် အတိုင်း၊ မယားဖြစ်ဘိရာမင်းဆီ၌ ထူသွားကြ၏။ ကိုယ်ထေရေခံရာ နေသို့ ပြန်ရောက်ပြီးလျှင်၊

၉၄ မြို့ကိုထောင်ပွင့်စင်၍ နေကြ၏။- ထိုအခါအသရေထ လူထေပါင်း၊ ထိုသည် ထည်း ကိုယ်ထေရ်၊ ကိုယ်ထေရေခံရာ၊ ကိုယ်ထေရေခံရာမြို့သို့

၉၅ ပြန်သွားကြ၏။- ထိုကာလ၌ အသရေထ နှစ်ဘုရင်မရှိ၊ လူတိုင်း မိမိမိတ်ထေရ်ရှိသည်အတိုင်း ပြုသတည်း။

တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

ဓမ္မဝိသုဒ္ဓိ

RUTH.

- ၈ တရားသူကြီး ထုပ်မိုး သော ကာလ၊ တရံရောအခါ၊ အသရေထပြည်၌ အစာစာတာရခေါင်းပါး၍၊ ထူဝ ပြည် ဗက်ထင် မြို့သားတယောက်သည်၊ မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်ပါလျက်၊ မော
- ၉ ထပြည်၌ တည်း၊ မိခြင်းငှါ သွား၏။- ထိုသူ၏အမည်ကား၊ ဇလိမလက်၊ မယားအမည်ကား၊ နောမိ၊ သားနှစ်ယောက်အမည်ကား၊ မဟာလုန့်နှင့် မိလျှန်တည်း။ သူထိုသည်ယုဝပြည်၊ ဗက်ထင်မြို့၊ ဝေရတ် အရပ်သားဖြစ်လျက်၊ မောထပြည်
- ၁၀ သို့သွား၍ နေကြ၏။- နောမိ၏ ခင်ပွန်း၊ ဇလိမလက်သည်သေ၍၊ မယားနှင့်သား နှစ်ယောက်
- ၁၁ ထိုသည် ကျန်ရစ်ကြ၏။- သားထိုသည် မောထပြည်သို့၊ ဩရုနှင့် ခုသမည်ရှိသော မိစ္ဆာ နှစ်

ယောက် ထိုနှင့် နှစ်စဉ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုပြည်မှာ

၈ အယ်နှစ်ခန့်မျှနေပြီးမှ၊- ထိုသားနှစ်ယောက်၊ မဟာလုန့်နှင့် မိလျှန်တို့သည်သေ၍၊ နောမိသည် သားမရှိ၊ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ၊ ကျန်ရစ်လေ၏။

၉ တဝန်ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိလူထိုက်ထကြည့် အခွင့်ကြံ၍၊ ရန်ကို ပေးသ နားထောင်စုကြောင်းကို ထိုမိစ္ဆာသည် မောထပြည်၌ ကြားသော အခါ၊ မောထပြည်မှ ပြန်သွားမည်ဟု၊

၁၀ ရွေးမနှစ်ယောက်နှင့်အထူထ၍၊- ထည်းမိရာအရပ်က ထွက် ပြီးလျှင်၊ ယုဝပြည်သို့ရောက်ထို

၁၁ သောငှါ သွားကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ ရွေးမ နှစ်ယောက် ထိုထား၊ ထင်ထိုသည် ကိုယ်အမိ အိမ်သို့ပြန်သွား ကြလော့၊ သေလွန်သော ထူ၍၎င်း၊ ငါ၌၎င်း၊ အကျိုးလျှင် ပြုသည် နှင့် အညီ၊ ထာဝရ

ဘုရားသည်သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေ
 ၉ ဘေး- သင်တို့နှစ်ယောက်သည်၊ နောက်ရ
 သောထင်တစ်စုံတစ်ရာ၊ သာဓုရမည်စေ
 ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကယ်မသနားတော်မူပါ
 စေသောထုဆိုလျက်၊ သူတို့ကိုနှစ်ယောက်၊ သူတို့
 ၁၀ သည်သည်၊ အသံကိုထွင်း၍ပြောလျက်၊ -စ
 ကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်
 အတူ၊ ကိုယ်တော်၏အမျိုးထံသို့လိုက်သွားပါ
 ၁၁ မည်ထုဆိုကြ၏- နှောမိကသည်၊ ငထိုးထိုး၊ ပြန်
 သွားကြသော၊ ငါနှင့်အတူအထွတ်ကြောင့်
 ထိုက်ရမည်နည်း၊ သင်တို့ထင်လျှာအတိုင်းဝမ်း
 ၁၂ နှံသားရှိသေးသော၊ - ငထိုးထိုး၊ ပြန်သွားကြ
 သော၊ ငါသည်အသက်အရွယ်သွန်၍၊ ထင်နှင့်
 မနေသင့်၊ သို့မဟုတ်၊ မျှော်လင့်ရာရှိသေးသည့်
 ထုငါဆိုလျှင်၎င်း၊ သနားသောထင်လျှင်၎င်း၊
 ၁၃ ထားတို့ကိုထည်း၊ ရွာမြင်လျှင်၎င်း၊ - ထိုသားတို့
 သည်ကြီးပွားသည်ထိုင်အောင် နှံ့နေလိမ့်မည်
 ထေး၊ ထင်မနေဘဲ၊ သူတို့ကိုမျှော်လင့်လိမ့်မည်
 ထေး၊ ငထိုးထိုး၊ ထိုသို့မဖြစ်ရ၊ ထာဝရဘုရား
 ထက်တော်သည့် ငါ၌ကန်ထန်၍သည့်ကို၊ သင်တို့
 အတွက်ငါအတွက်ကြင်နာသောမိတ်ရှိသည်ထု
 ၁၄ ဆိုထေသော်၊ - သူတို့သည်တစ်စုံအသံကိုထွင်း
 ၍ပြောကြ၏၊ ထိုအခါဩရပသည်ယောက္ခ
 မကိုနှမ်း၍၊ မိမိအမျိုးသားတို့ထံသို့ပြန်သွား၏၊
 ခုသမ္မကား၊ ယောက္ခမ၌ရှိစေသည်၊ ကပ်လျက်
 ၁၅ နေသေး၏- နှောမိကသည်၊ သင့်အစ်မသည်
 အမျိုးသားရင်း၊ ဘုရားရင်းတို့ထံသို့ပြန်သွား
 ပြီးအစ်မနောက်သို့လိုက်သွားပါထုဆိုသော်၊ -
 ၁၆ ခုသက၊ ကျွန်မသည်ကိုယ်တော်ကိုမစွန့်ပါရ
 စေနှင့်၊ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ၊ ပြန်သွားစေ
 ခြင်းငှါမပြုပါနှင့်၊ ကိုယ်တော်သွားလေရာရာသို့
 ကျွန်မလိုက်ပါမည်၊ ကိုယ်တော်ထိပ်လေရာရာ
 ၁၇ သို့ကျွန်မထိပ်ပါမည်၊ ကိုယ်တော်အမျိုးသည်
 ကျွန်မအမျိုး၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည်ကျွန်မ
 ၁၈ ဘုရားဖြစ်ပါစေ- ကိုယ်တော်သေရာအရပ်၌
 ကျွန်မသေ၍၊ ထင်းပြုဟ်ခံပါမည်သေခြင်းမှတ
 ဟိ၊ အခြားသောအမှုကြောင့်ကိုယ်တော်နှင့်
 ကျွန်မကွာလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်မ၌ထို
 ၁၉ မှာမကပြုတော်မူပါစေသောထုပြန်ဆို၏- ခု
 သသည်ထိုက်ခြင်းငှါမိုင်ခံသောမိတ်ရှိသည်
 ကို၊ နှောမိသည်သိမြင်သော်၊ ထိတ်စိတ်စွာနေ
 စေ၏

၁၀ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ခရီးသွား၍၊ မက်
 ထင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ တမြို့ထုံးတမ်း
 ဆုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၍၊ ဤသူကား၊ နှောမိ
 ၂၀ ထုတ်သင်္ဃောယုဇာကြီး- သူကလည်း၊ နှောမိ
 ဟူ၍မခေါ်ပါနှင့်၊ မာရဟူ၍ခေါ်ပါ၊ အနန္တ
 တန်ခိုးရှင်သည်ဇော၊ အတ္တန်ခါးသောအရာ
 ၂၀ ကိုပေးတော်မူပြီ- ငါသည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက်
 ထွက်သွား၏၊ သာဓုမူကား၊ ထင်းရဲထွက်တကိုယ်
 တည်းရှိမှ၊ ထာဝရဘုရားသည်ကိုမိမြင်တော်
 မူပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည်ကိုမိမြင်ရ၍၊ အနန္တ
 တန်ခိုးရှင်သည်ကိုထင်းရဲတော်မူသည်ဖြစ်
 ၂၁ ၍၊ နှောမိသည်မြင့်အထွတ်ကြောင့် ကိုငေါ
 ကြသနည်းထုပြန်ပြော၏- ထိုသို့မောတပြည်မှ
 လိုက်လာသော၊ မောတပြည်သူမြို့မရုဇာနှင့်
 အတူ၊ နှောမိသည်ပြန်လာ၍၊ ခုယောဇပါးကို
 မိတ်ကောထ၌မက်ထင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏

၂

၁ နှောမိထင်လေမထက်၏အဆွေအမျိုးတို့၊
 အတ္တန်ခါတော်သောပေါက်တော်ထံထောက်မဲ့
 ၂ ၏၊ သူ၏အမည်ကား၊ မောတတည်း- မောတ
 ပြည်သူရသက၊ ကျွန်မသည်ထွက်ပြင်သို့သွား
 ၍၊ မိတ်နှင့်အတူသောသူနောက်မှစပါးကျွန်ကို
 ကောက်ပါရစေထု၊ နှောမိ၌အရှင်ပန်လျှင်၊ နှော
 ၃ မိက၊ သွားတော့ ငထိုးထိုးဆို၏- ခုသသဗ္ဗိသွား
 ၍၊ စပါးမိတ်သောသူတို့နောက်မှ၊ စပါးကျွန်ကို
 ကောက်သည်တွင်၊ လေမထက်၏အဆွေအမျိုး
 မောတပိုင်သောထွက်သောအမှတ်တစ်ခုခုရာကျ
 ၄ ၏- ထိုအခါမောတသည်၊ မက်ထင်မြို့ကထာ၍၊
 ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူပြုတော်မူ
 ပါစေသောထု၊ မိတ်သောသူတို့ထားဆိုလျှင်၊ သူ
 ၅ တို့က၊ ကိုယ်တော်ကိုထာဝရဘုရားကောင်း၊
 ကြီးပေးတော်မူပါစေသောထုပြန်ပြောကြ၏-
 ၆ မောတကလည်း၊ ထိုမိစ္ဆာငယ်သည်အသတ်သူ
 နှင့်ဆိုင်သနည်းထု၊ ထွက်ခေါင်းသွားပေးသော်၊ -
 ၇ ထွက်ခေါင်းက၊ မောတပြည်မှနှောမိနှင့်အတူ
 ၈ လိုက်လာသောမောတအမျိုးသမီးဖြစ်ပါ၏- သူ
 ကလည်း၊ ကျွန်မသည်စပါးမိတ်သောသူတို့
 နှောမိ၌ကောက်ထိုင်းစုတ်စွာကျန်သောစပါး
 ကိုကောက်သိမ်းပါရစေထု၊ အရှင်တောင်း
 လျှက်ဝင်သဖြင့်၊ နံနက်မှစ၍၊ ထရုဇာထဲ၌နေ
 ၉ ထောအမျိုးတို့ထိုင်အောင်ထုပေးပါပြီထုပြောဆို
 လျှင်၊ - မောတထဗ္ဗိသုသကိုခေါ်၍၊ နှောမိထင်ပါ၊

၁၀၅။ အခြားသောထက်မျိုးသွား၍၊ ခေါ်ကျွန်
 ကိုမသောတံနှင့်အညီစေရပ်ကမထွက်ထဲ၊ ကျွန်
 ၁၀၆။ အထို၌ ဦးဝဲ ထွက်နေတော့- သူထို မိတ်သော
 ထက် ထွက် ကို ဩဉ် ၅ တံ၍၊ သူထို နောက်၌
 ထိုက်တော့၊ ထုထင်ထိုသည့်သင့်ကိုမနှာင့်နှုတ်
 ခုမည်အကြောင်း၊ ငါမှာထားပြီး၊ ရေတော်သော
 အစ၊ ဆိုးထားရာ ထို သွား၍၊ ထုထင်ခပ်သော
 ၁၀၇။ ရေကိုသောတံ တော့ ထု ဆို ယေ သော်၊- ခုထ
 အဦးမြေပေါ်မှာ ဦးကျွန်ဝတ်ထွက်၊ ကျွန်မသည်
 အပါးအမျိုးသား ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ကျွန်
 အထို သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ အထက်ထို မိတ်
 တော်နှင့်အတူပါသနည်း၊ ထု လျှောက်ထေရ်-
 ၁၀၈။ အောကကထည်း၊ သင်၏ ထင် သော သောနောက်၊
 အင်သည် ထောကမအား ပြုစုသမျှကို ၎င်း၊ ထင်
 အညီမိတ်နှင့်စွေးစွေးရာမှာသင့်ပြည်ကိုစွန့်၍၊ အ
 ထက်ထ ခေါ်သူသောပြည်သို့ထာကြောင်းကို
 ၁၀၉။ ၎င်း အောသောရာစွာ ပြောကြပြီး- သင့်အမှု၏
 အထွီး ထို ထာ ဝ ခု ဘုရား ပေး တော် စူပါစေ
 သောသင်သည်အတောင်တော်အောက်၌မိတ်
 ဖြင်းငှါ စည်း ကပ် သော၊ အသ ရေ ထ အမျိုး ၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် နံ့ထင်သောဆု
 ၁၁၀။ ထို နှုတ်စူပါစေ သောထု ဆိုသော်၊- ခုသက
 ထည်းသခင်၊ ကျွန်မသည်ခွေတော်၌ ချက်နှာရ
 ပါစေ၊ ကျွန်မ သည် ကိုယ် တော် ကျွန်မထိုနှင့် မ
 ထူသော်ထည်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ်
 ထေးကိုပြော၍၊ ကျွန်မကို နှစ်သိမ့် စေပါပြီထု
 ၁၁၁။ လျှောက်ထေရ်- ဗောဓကထည်း၊ အသောတံ
 သောအမျိုးရှိပြီး၊ ထာ၍ ခုန့်ကိုစားထော့၊ ဝံ့ရဉ်
 ဦးစားအရာကိုနှစ်ထော့ထု ခေါ်ဆိုသည်အထိုင်း၊
 ခုသသည် ခေါ်မိတ်သော သူထိုနှင့်အတူ ထိုင်
 ကျွင်း၊ ဗောဓသည်ပေါက်ပေါက်ကိုထွမ်း၍ပေး
 သဖြင့်၊ သူသည် ဝ စွာစားပြီးမှ၊ နှစ်ထာ၊ သေး၏-
 ၁၁၂။ ခေါ်ကျွန်ကို ကောက်ခြင်း၊ ငှါထသွား သော အ
 ခါ၊ ဗောဓ သည် ထုထင် ထို အား၊ ထို မိမိသည်
 ကောက် ထိုင်း စု ထဲ မှာ ကျန် သော ခေါ် ကို
 ၁၁၃။ ကောက်သိမ်းပါစေ၊ အမှုကပ်မဲ့ကြနှင့်- ရိတ်ပြီး
 သောခေါ်၊ အမျိုး ကိုထည်း၊ သုထမ္ဘိဗ္ဗသားထော့၊
 ကောက်ထူပါစေ၊ သင့်မတင်ကြနှင့်ထုမှာထား
 ၁၁၄။ ၎င်း- ခုသသည်ထိုထက်၌ညဦး၊ ထိုင်အောင်ခေါ်
 ကျွန်ကိုကောက်၍၊ ရသောခေါ်၊ ကိုနယ်ပြီးလျှင်
 ၁၁၅။ ဝုတော ဆန် တစော ခန့်မျှ ဖြစ်- ထိုဆန်ကို ထု
 ြမြဲထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ကောက်၍ ရသောဆန်ကို

ထည်း၊ ထောက္ကမ အား ပြစ်၊ ဝစ္ဆာ ဇာပြီးမှ ဣ
 ထားထောထရာကိုထည်း၊ ထုတ်၍ပေးသေး၏-
 ၁၈။ ထောက္ကမ မက ထည်း၊။ ထနေ့ အထယ်မှာ ခပါး
 ကျန်ကို ကောက် သနည်း၊။ အထယ်မှာ ထုတ်သ
 နည်း၊။ ထင် ထိမှတ်သော သူ ထည် မဝိသာ မြီပါ
 ဇေသောထုမြွှတ် ဆိုလျှင်၊ ရုထက၊ ထနေ့ ထွန်
 ထုတ်သောသူ၏အမည်ကား၊ ဗောဓပြစ်ပါသည်
 ၂၀။ ထောက္ကမအား ကြားပြောသော်၊-ထောက္ကမ
 က၊ အထယ်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူထိုဦးကျွေး
 စူး၊ မပြတ် ပြုတော်မူသေးသော ထာဝရ သူများ
 ထည်း၊ သူကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါဇေသော
 ဟူ၍၎င်း၊ ထိုသူသည်ငါ့ထို နှင့် ပေါက်ဖော်တော်
 သောသူ၊ နီးစပ်သောအမျိုးသားနှင့်အဝင်မြစ်
 ၂၂။ ထည် ဟူ၍၎င်း၊ မြွေမ အား ပြောဆို၏- ထိုသူ
 ထ၊ ဇပါးမိတ်ခြင်း အမှု မပြီးမီထိုသောဝင်၊ င
 ထူထိုဦး မှီဝဲ ထွတ် နေသောသူ ဆို ကြောင်း၊ ထို
 ထည်း၊။ မောတအမျိုးထီး၊ ရုထသည် ကြားပြော
 ၂၂။ သော်၊- နောမိက၊ ငထိုး၊။ ထင်သည် သူ၏ ကျန်
 ထို နှင့်ပေါင်းဖော်ကောင်း၏အခြားသောထထီ
 ဦးထူထိုသည်သင့်ကိုမထွေအကောင်းထူးမြွေ
 ၂၄။ ရုထအားပြောသည်အထိုင်း၊- သူသည် ဗုဒ္ဓ
 ခပါး၊။ ထို့ခါးမိတ်ခြင်းအမှုပြီးသည့်ထိုင်အောင်
 ဗောဓ၏ ကျန်မ ထိုဦး မှီဝဲထွတ်၊ ခပါး၊ ထွန် ထို
 ကောက်၍သော ထူမထံမှာနေထေ၏။

9

- တစ်ခါသောကွမနေ့ခါက၊ ငထွေးသင့်ကိုရှစ်း
ထာခေါင်းငှါ၊ ဗြိဝတ်ရာစရပ်ကိုသင့်အဖို့ငါ
- မရှာရသောသား-သင်ပေါင်းခေါ်သောကွန်မထွီ
စံသခင်မောစသည်၊ ငါထိုပေါက်ခေါ်ခြင်းသတ္တိ
စတုတ်သော၊ သနဲ့ညမှာကောက်နယ်ထမ်း
- ရွှံ့ရသောဗပီးကိုထွေထွတ်နေ၏- ထင်ထင်ရေ
မျိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း
ကိုပြုပြီးလျှင်၊ ကောက်နယ် ထမ်း သို့ သွား
တော့သူသည် ဓားသောက်ခြင်းအမှုကိုမပြုစွဲ
- ကိုယ်ကိုမပြုနှင့်-သူတိပ်သောအခါ၊ တိပ်ရာစ
ရပ်ကိုမှတ်ပြီးမှ၊ ဝင်၍သုခမြို့ခံသောအဝတ်
ကို ရွှံ့ ပြုလျှင် တိပ်တော့သူသည် အထွတ်
သိုပြုရမည်ကို သုပြောလိမ့်မည်ထူ ဆိုသော်-
- ရသက၊ မိခင် မှာ ထား သမျှထိုကို ပြုပါမည်ထူ
- ဝန်ခံလျက်၊- ကောက်နယ် ထမ်းသို့ သွား၍၊
- သောကွမမှာထားသမျှအထိုင်းပြုထမ်း-ဓား
သည် ဓားသောက်၍ ရွှံ့ထန်းထွတ်၊ ဗပီးပုံ

အနားထိုး ထွား၍ အိပ်သောအခါ၊ ခုသ ထည်
 တိတ်တိတ်စွာစည်းကပ်၍၊ ထုခြေခုံ၊ သောဓ
 • ဝတ်ကိုစွင့်ပြီးလျှင် အိပ်ထေမ်း- သန်းခေါင်စ
 မြိန်၍သောကွာအည် ထန်၍ထည့်သဖြင့်၊ မိစ္ဆ
 • ထည်ခြေရင်း၌မိသည့်ကိုသိလျက်၊-ထင်သည်
 အထယ်သူနည်းထုပေးလျှင်၊ ကျွန်မသည်ကိုယ်
 ထောင် ထွန်မရသဖြင့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
 ဈေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်း၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊
 ကိုယ်ထောင်ကျွန်မကိုစေတော်စွန်းနှင့်ရုံး
 •• ပါတော့ ထု ဆိုသော်၊- သူက၊ ငမ္ဘိုး၊ ထာဝရ
 ထုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော၊ သင်
 ထည်ငွေရတတ်သောထုလျှို့၊ ဆင်းရဲသောထုလျှို့
 တန်တယောင်ကိုမမြဲဘဲနေ၍၊ အရင်ပြုသော
 ကျေးဇူးထက်၊ နောက် ပြုသော ကျေးဇူးသာ၍
 •• ကြီးစီး-မမိုးရိပ်နှင့်ငမ္ဘိုးကောင်းသမျှကိုငါပြု
 စည်း၊ ထင်သည် သိထနှင့်ပြည့် နံ့သော မိစ္ဆဖြစ်
 ကြောင်းကို၊ ငမ္ဘိုး နေသောတမြို့လုံး သိ၏-
 •• ငါသည်ဈေးပိုင်သော အမျိုးသားရှင်းမှန်ပေစေ
 ဆိုသော်ထည်၊ ငမ္ဘိုးသားနှင့် ဈေးပိုင်သောအ
 •• မျိုးသားချင်းတယောက်မြို့သေ၏-ယနေ့ညမှာ
 နေ့ဦးတော့၊ ထိုသူသည်ဈေးပိုင်သောအမျိုးသား
 ချင်းဝတ်ကိုပြုလိုလျှင်၊ ပြုပါစေစေ၊ ကောင်း၏။
 စပြုလျှင်၊ ထာဝရထုရား အထက်၌ တော်စု
 သည်ထေရ်၊ ငါပြုမည်၊ နံနက်ထိုင်စေခင်အိပ်
 ဦးတော့ထုဆို၏။
 •• ခုသသည် နံနက် ထိုင်အောင် သုခြေရင်းနား
 ဖွာအိပ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကို တယောက် သိရှိင်
 သော အမြန်မရောက်မှီ ထထေမ်း၊ ယောကျ်ား၊
 အထည်၊ မိစ္ဆသည် ဤကောက်နယ် တထင်းသို့
 ထာသည်ကိုအထယ်သူမှမသိစေနှင့်ထုဆို၏-
 •• တစန်သင်၌ ပါသော တင်းတိပ် ကိုယူခဲ့၍ ဖြန့်
 စင်းတော့ထု ဆိုသည်ထေရ်၊ ခုသဖြန့်လျက်၊
 စုတေဝေး၊ ခြောက်သြွေ့ကိုဖြင့်၍ သုအပေါ်မှာ
 တင် ထခြင်း၊ သူသည် မြို့ထဲသို့ သွား ထေ၏-
 •• ထောကွမ ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ထောကွမ
 ထ၊ အထယ်သို့နည်းထုပေးလျှင်၊ မိမိ၌ ထိုသူပြု
 •• သမျှကိုငင်း-သူက၊ ထင်သည် ထောကွမ ထံသို့
 ထက်စည်းမသွားနှင့်ထုဆိုလျက်၊ မထောဝေး၊
 ခြောက်သြွေ့ပေးကြောင်းကိုငင် ကြားပြောထေ
 •• ၏- ထောကွမကထည်၊ ငမ္ဘိုး၊ ဤအမှုသည်
 အထယ် သို့ ပြီးထိန်မည်ကို မသိမှီထိုင်စေခင်
 ထိုင်နေတော့၊ ထောကွာသည် ထနေ ဤထ

မှုကို မပြု စီးမှီ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ မနေထုပြော ဆို၏။
 ၄
 • ထိုအခါ ဗောဓသည် မြို့တံခါးဝ သို့ သွား၍
 ထိုင်သဖြင့်၊ မနေ့ကပြောသော အမျိုးသား ချင်း
 ဈောက်သွားသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုမပွဲသူ၊ ထည့်
 ၍ ထိုင်ပါတော့ထုခေါ်သည်ထေရ်၊ ထုသည်
 •• ထည့်၍ ထိုင်ထေမ်း- တပန်မြို့သားအသက်ကြီး
 သူတကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သင့်မှာထိုင်ပါတော့ထု
 ဆိုသည်ထေရ်၊ သူတို့သည်လည်းထိုင်ကြ၏-
 •• အမျိုးသားချင်းကိုလည်း၊ မောဘ ပြည်မှ ဖြန့်
 ထာသောနောမိသည် ငါတို့အစ်ကို ဇလိမထက်
 •• ပိုင်သောမြေကွက်ကိုရောင်းမည်ဖြစ်၍၊-ထင့်
 ကိုငါတိုင်ကြားလျက်၊ ပြည်သားများ၊ ငါတို့အ
 မျိုး၌အသက်ကြီးသူဗျာဓဇ္ဈမှာဝယ်ပါတော့ထု
 ပြောမည် အကြံရှိပါ၏။ သင်သည်ဈေးလိုလျှင်၊
 ဈေးပါတော့၊ မငွေလိုလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား ကြား
 ပြောပါတော့၊ သင်မှတပါး၊ ဈေးပိုင်သောသူမ
 မှီ၊ သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ် နေရာကျသည်ထု ဆို
 သော်၊ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ် ဈေးမည်ထု
 •• ပြန်ပြော၏-ဗောဓကလည်း၊ ထိုလယ်ကွက်ကို
 နောမိထက်မှ ဝယ်သောနေ့ရက်တွင်၊ သေသော
 သူ၏ အမွေဥစ္စာအားဖြင့်သူ၏နာမဉာဏ်ကိုထောက်
 မဖြင်းငှါ၊ သူ၏မယား၊ မောတအမျိုး၊ သိုးရသကို
 •• ထည်း ဝယ် ရသေး သည်ထု ဆိုသော်၊-အမျိုး
 ထားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အဖွဲ့ မငွေ၊ နှိုင်း
 ပါးဈေးလျှင်၊ ကိုယ်အမွေဥစ္စာကို ဖျက်မည်မိုး
 ရိပ် ဓရာမြို့၏ ကျွန်ုပ် မငွေ၊ နှိုင်းသောကြောင့်၊
 ကျွန်ုပ်ဈေးပိုင်သော အရာကို ကိုယ်အဖွဲ့ ဈေးပါ
 •• တော့ထုပြန်ပြော၏- အသရေလရှေ့ထိုးစံတူစု
 ကား၊ ဈေးခြင်းအမှု၊ ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကို ခြံခြံ
 ခြင်းငှါ၊ တယောက်သောသူသည်မိမိခြေရင်းကို
 ရွတ်၍၊ တယောက်သောသူအား အပ်ထေမြို့၏
 ထိုသို့ပြုသော အားဖြင့် အသရေထ အမျိုးသား၊
 •• ထိုတွင်သက်သေ တည်ရ၏- သို့ဖြစ်၍၊ အမျိုး
 ထားချင်းက၊ ကိုယ် အဖွဲ့ ဝယ်ပါတော့ထု၊ ဗော
 •• အစား ဆို၍၊ မိမိခြေရင်းကိုရွတ်၏- ဗောဓက
 ထည်း၊ ဇလိမထက်ဥစ္စာ၊ မိလျှန်ဥစ္စာ၊ မထာထုန်
 •• ဥစ္စာ ဟူသမျှကို နောမိထက်မှ ငါဝယ်၍၊-သေ
 သောသူ၏နာမည်ကိုသူ၏ညီအစ်ကို စုထေကင်း၊
 ထုနေရာမြို့တံခါး၊ ထေကင်းမပြတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ
 ၏အမွေအားဖြင့် သူ၏နာမည်ကိုထောက်မမည်
 အကြောင်း၊ မထာထုန်၏မယား၊ မောတအမျိုး

ထို့၊ ခုထုကိုငါ၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ဝတ်
သည်ကိုသင်တို့သည်ယနေ့သက်သေဖြစ်ကြပါ
၏ထု၊ အသက်ကြီးသူများ၊ ထုများ၊ အပေါင်းတို့
၁၈ အားပြောဆို၏-တံခါးဝ၌ရှိသောအသက်ကြီး
သူများ၊ ထုများအပေါင်းတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်
ထက်သန်ကြ၏၊ သင့်အိမ်သို့ရောက်သောအခါ
မိမိတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုတည်ထောင်သော
မိမိတို့နှစ်ယောက်၊ ရာဇဝတ်နှင့်သေစာကဲ့သို့ ဖြစ်
မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေ
သော၊ သင်သည်လည်း၊ ဖေရုတ်အရပ်၌အစွမ်း
သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဗက်ထင်မြို့၌အသရေကျော်
၁၉ ခေတ်ခြင်းရှိပါစေသော၊-အသက်ရှိသော အိမ်မွေ
တွင်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူထံသော မျိုး
စေတေးခြင်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထူးမ
ယားတာမာ ရွာမြင်သော ဓာရတ်အမျိုးအ
နွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသောဟုပြောဆိုကြ၏၊
၂၀ ဗောဓသည် ခုသတို့သိမ်း၍ နံ့ဇက်လျက်
ဆက်ဆံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူး
တော်ကြောင့်၊ ခုသသည် ပရိသန္ဓေယူ၍၊ ထား
၂၁ ထောကျားကို ရွာမြင်စေ၏- မိမိတို့သည်
ထည်း၊ နာမိအား၊ သင့်ကိုပြုစုသောအမျိုးသား

ဦးကို ထရေမြတ်တော်မမူသောထာဝရဘုရား
သည်မိမိတို့တော်မူပါစေသော၊ ထရေသော
အမျိုးသားဦးသည်ထည်း၊ ဣသရေလအမျိုး
၂၂ ဦးအသရေကျော်စောပါစေသော၊-ထုသည်သင်
၏အသက်ကို ပြုစုသောသူ၊ သင်အသက်ကြီး
သောအခါ၊ သင့်ကိုကောင်းစွန်စွာ ပြုစုသောသူ
ဖြစ်ပါစေသော၊ သင့်ကိုနှစ်၍၊ ထားစုနှစ်သောထံ
ထက်၊ သင့်အမျိုးသားမြင်ကောင်းသောသင်၏အမျိုး
မသည်၊ သားထောကျားကိုရွာမြင်ပြီဟု ပြော
၂၃ ဆိုကြ၏- နာမိသည် ထိုသူငယ်ကိုထု၍၊ ပိုက်
၂၄ ချီလျက် ထိန်းလေ၏- ထိမ်းနိုးဦး၊ မိမိတို့က
လည်း၊ နာမိသည် ထားထောကျားကို ချီလျက်
ဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကိုဩဗတ်အမည်ဖြင့်စုစည်း
ကြ၏၊ ဩဗတ် သားကား၊ ထေရဲ၊ ထေရဲ ထား
ကား၊ ဂါရိပ်တည်း၊
၂၅ ဓာရတ်၏သားသည် မြေးဆက်တူစုကား၊ ဓာ
၂၆ ရတ်သားဟောစဉ်၊- ဟောစဉ်သားစာရ်၊ စာရ်
၂၇ သား၊ အမိနပ်၊- အမိနပ်သား၊ နာရ်၊ နာရ်
၂၈ သား၊ ဓာလရပ်၊- ဓာထရပ်သား၊ ဗောဓ၊ ဗောဓ
၂၉ သား၊ ဩဗတ်၊- ဩဗတ်သား၊ ထေရဲ၊ ထေရဲ ထား
ဂါရိပ်တည်း၊

ခုသဝတ္ထုခြီး၏

ဝဗ္ဗရာဇဝင်ပဌမတွင်
FIRST BOOK OF SAMUEL.

၁ အရတ် မြို့သား၊ ဇု၊ တောဟု၊ ဇလိဟု၊ လေ
ရောဟ်မှဆင်းသက်၍၊ ဇေရိပ်တောင်ပေါ်မှာ၊
ရာမသိပ်ဇုမိမိမြို့၌နေသော၊ ဇလကန အမည်
၂ ရှိသောသူတထောက်ရှိ၏- ထိုသူသည်မယား
နှစ်ယောက်ရှိ၏၊ တယောက်ကား၊ ဟနု၊ တ
ယောက်ကား၊ ပေရိနု အမည်ရှိ၏၊ ပေရိနုနှစ်ယား
၃ ထို့ရှိ၏၊ ဟနုနှစ်ယား- ဇလကနသည် ကောင်း
ကင်မိုက်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်
၄ ဖြစ်ပေလျှင် ဖြစ်၏၊ မိမိနေရာမြို့မှရှိသောမြို့

သို့နှစ်တိုင်း သွားမြဲရှိ၏၊ ထာဝရဘုရား၏ ထက်
ပရောဟ်တ် ဇလိ၏သား၊ ထောမိနှင့်မိနုထက်
သည်ရှိသောမြို့၌နေသတည်း၊
၅ ဇလကနသည် ထက်ပူဇော်အမျိုးရောက်
သောအခါ၊ မယား ပေရိနုနှင့် သူ၏ သားထို့အ
၆ ပေါင်း ထို သား ဝေဟု၏- ထနုကို နှစ် ထေ
ကြောင့်၊ နှစ်ဆသောအမျိုးကိုပေး၏၊ ထိုရာတွင်၊
ထာဝရဘုရားသည် ထနုအား၊ သားရွာသော
၇ နှင့်ကိုပေးတော်မူ- ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်
အရှင်ကိုပေးတော် မမူသောကြောင့်၊ ထနုမိတ်

ဆိုသည်အောင်၊ ရန်သူသည်ထွန်နှောင့်ရှက်
 ၇ ထုတ်၏- နှစ်စည်မပြတ် ထာဝရဘုရား၏ ဖိတ်
 တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ရန်သူနှောင့်ရှက်သ
 မြင့်ထူသည်အစာမစားနိုင်၊ ငိုလျက်နေတတ်
 ၈ ၏- ထုတ်ခင်ပွန်း၊ ဝေဏကနက၊ ဟန္တ၊ အထယ်
 ကြောင့် ငိုသနည်း၊ အထယ်ကြောင့်ပေးတဲ့နေ
 သနည်း၊ အထယ်ကြောင့်မိတ်ညှိုးငယ်သနည်း၊
 သားထက်ပိုသက်သင့်၍ငါသာ၍ ကောင်းသည်
 မဟုတ်သောထုဆို၏။
 ၉ မြို့သော မြို့ ခားသောက် ကြသော နောက်၊
 ထက်ပရော ဟိတ် ဝေဏသည် ထာဝရဘုရား၏
 ၁၀ အိမ်တော်တိုင်နားမှာထိုင်စည်၊- ထန့်သည်ညှိုး
 ငယ်သော မိတ်နှင့်ထွန်၊ ဖျက်ရည် မှားစွာ ကျ
 လျှာ၏၊ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသည့်ကား၊-
 ၁၁ ထို့ ကောင်းကင် မိုတ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မ ကို မေ့လျော့တော်မမူဘဲ၊
 ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏ ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ကြည့်ရှု
 စောင်းစေ့သဖြင့်၊ သားယောက်ျားကို ပေးသ
 နားလော်မူလျှင်၊ သူ၏ ဆံပင် မိုတ် ခြင်း ကို အ
 လျှင်းမပြု၊ တသက် လုံး ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်
 မြစ်စေ့ခြင်းငှါ ထွန်မအပ်ပါမည်ဟု၊ သဗ္ဗဂတိ
 ၁၂ ပြုလေ၏- ထန့်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ကြာမြင့်စွာ ဆုတောင်းစည်၊ ဝေဏသည် သူ၏
 ၁၃ နှုတ်ကို ကြည့်မှတ်လေ၏- မိတ်နှစ်လုံးနှင့် ဆု
 တောင်း၍၊ နှုတ်ခမ်းထုပ်သော်လည်း၊ စကား
 သံမ ထွက်သောကြောင့်၊ ယစ်မှူးသည်ဟု ဝေဏ
 ၁၄ ထင်လျက်၊- သင်သည် အထယ်မှာ ကာလပတ်
 လုံး ယစ်မှူးလိမ့်မည်နည်း၊ သင်၏ ဓပုန်ရည်ကို
 ၁၅ ပယ်ရှောင်လော့ဟု ဆို၏- ဟန္တကသည်၊ မ
 ထုတ်ပါအရှင်၊ ကျွန်မသည်မိတ်ညှိုးငယ်သော
 မိစ္ဆဖြစ်ပါ၏၊ ဓပုန်ရည်ကို မသောက်ပါ၊ သေရည်
 သေရက်ကို မသောက်ပါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ မိတ်နှစ်လုံးကို သွန်းသောင်းလျက်နေပါ
 ၁၆ ၏- ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို၊ အဓမ္မ မိစ္ဆ ဟူ၍ မ
 မှတ်ပါနှင့်၊ မြည်တမ်း စရာ အကြောင်း၊ ဝမ်း
 နည်း စရာ အကြောင်း မှားသည် ဖြစ်၍၊ ယခု
 ထိုင် အောင် လျှောက်နေပါ သည်ဟု ပြန် ပြော
 ၁၇ သော်၊- ဝေဏက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့၊ ယခုဆု
 တောင်း သည် အတိုင်း၊ ဣသရေထ အမျိုး၏
 ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူပါစေသော ထု
 ၁၈ မြက်ဆို၏- ထန့်ကသည်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်
 မသည် ရှေ့တော်၌ ဖျတ်နှာ ရပါစေသော ထု

လျှောက်ပြီးမှ၊ ခြားနားသော ဖျတ်နှာနှင့်သွား
 ဖြစ်စေစားထေ၏။
 ၁၉ ထိုသူထိုသည် နံနက်စောစောထ၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ဇာမဇ္ဈိမာ
 မြို့သောမိမိထိုအိမ်သို့ပြန်သွားကြ၏၊ ထိုအခါ
 ထာဝရသည် မယားဟန္တနှင့်ဆက်ဆံ၍၊ ထာဝ
 ၂၀ ရဘုရားအောင်းစေတော်မူသဖြင့်၊- ထန့်သည်
 ပဋိသန္ဓေ ထူ၍၊ ကာထ အမှိန် စေ့သော အခါ
 သား ယောက်ျား ကို ဂွားခြင် ပြီးလျှင်၊ ထိုသား
 ကို ထာဝရဘုရားထံ၌ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊
 ၂၁ ရှုလေအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏- ဝေဏကသည်
 အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်း၊ ထိုနှင့်အတူ၊ နှစ်စည်
 ပြုရသော ယစ်ကိုငင်၊ သဗ္ဗဂတိနှင့်ဆိုင်သော
 ပူဇော်သကာကိုငင်၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်
 ၂၂ ခြင်းငှါ တက် သွားသော အခါ၊- ဟန္တက၊ နှိုနှင့်
 ကွာပြီးမှ၊ သူငယ်ကို ဆောင် သွားပါမည်၊ ထိုအ
 ခါသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ရောက်၍၊
 ၂၃ အမြဲနေရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊- ခင်ပွန်း၊ ဝေဏက
 နက၊ မိတ်ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုလော့၊ နှိုနှင့်မကွာ
 မှီတိုင် စောင်းနေလော့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိ
 တော်သာ တည်ပါစေသောဟု ဝန်ခံ၍၊ မယား
 သည် သူငယ်ကို နှိုတိုက် လျက်၊ နှိုမကွာမှီတိုင်
 ၂၄ စောင်းမသွားဘဲနေ၏- နှိုကွာပြီးမှ၊ အသက်သုံး
 နှစ်ရှိသော နွားတကောင်၊ ခုန့်ညက် တစော၊
 ဖျစ်ရည် တဘူးနှင့် တကွ၊ သူငယ် ကို ဆောင်
 သွား၍၊ မြို့လောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်
 သို့ရောက်လေ၏၊ ထိုအခါ သူငယ်သည် အသက်
 ၂၅ နှစ်သေး၏- နွားကိုသတ်၍ သူငယ်ကို ဝေဏထံသို့
 ၂၆ သွင်းလျက်၊ ဟန္တက၊ ကျွန်မ၏ သခင်၊- ကိုယ်
 တော်အသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ယ
 မန်တခါ ဤ အရပ်၌ ကိုယ်တော် အနားမှာ ရပ်
 ၂၇ လျက် ဆုတောင်းသောမိစ္ဆဖြစ်ပါ၏၊- ထိုအခါ ဤ
 သူငယ်ကို ရမည် အကြောင်း ဆုတောင်း ပါ၏၊
 တောင်းသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ပေး
 ၂၈ သနားတော်မူပြီး- ထိုကြောင့်၊ ကျွန်မသည် သူကို
 ထာဝရဘုရား အားငှါ ပါပြီး သူသည် တသက်
 လုံး ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အငှါခံ၍ နေရပါ
 မည်သခင်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ထိုအရပ်၌ ထာဝရ
 ဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။
 ၂

၀ တစ်နိစ္စသည် ပဌနာ စကားကို မြက်ဆို
 သည်ကား၊ ငမိတ် နှစ်လုံးသည် ထာဝရဘုရား

ကို အစိုပြု၍ နှစ်ထမ်း လှက်၊ ထာဝရ ဘုရား
 ကြောင့် ငြိုးမြို့ မြင့် လှက် မှိမ်း ကယ် တင် ခြင်း
 ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဝမ်းမြောက်၍၊ ရန်သူတို့
 ၂။ အားဝါကြွားသောစကားကို ပြောရမ်း- ထာဝ
 ရဘုရားထံ၌ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့၊ အဘယ်သူမျှ
 စေတနာရှိ၍ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ အခြားသော
 ထုရားမရှိ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သောမိတ္တူ
 ၃။ ရာမရှိ- ကိုယ်ကိုကိုယ် မရှိ၊ မြှောက်ကြည့်၍၊ ဝါ
 ကြွား ခေကာသော စကားကို မပြောကြည့်၍၊
 အစွဲစကားကို နှုတ်ထဲကမထွက်စေကြည့်၍၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သဗ္ဗညုတ
 ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ အမှုစရာတို့ကို ညီညွတ်
 ၄။ တော်မူ၍၊ သူရဲတို့ကို နှင်သောထေးဗွား ကျိုး
 ထွက်၊ ထဲတတ်သော သူတို့သည် ခွန်အား နှင့်
 ၅။ ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၍- ဝစ္ဆာဇာသောသူတို့သည်
 ဇာ၊ ဇရာကိုရခြင်းငှါ၊ သူငှါ၊ ထုပ်ရကြပြီး ငတ်
 စွတ်သောသူတို့မူကား၊ တစ်ဝကြပြီး ဖြစ်သော
 ထူထည်ရုပ်ကြိမ်တိုင်စောင်ရွားမြင်ပြီးသား
 ၆။ ဇာသောသူမူကား၊ တစ်စုံအားလျော့ပြီး- ထာ
 ဝရဘုရားသည်သေစေသောစွင့်၊ အသက်ရှင်
 စေသော စွင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ နှိပ်ချသော စ
 ၇။ နှင့် ထမြောက်စေသောစွင့်ရှိတော်မူ၍- ဆင်း
 ခဲ့စေခြင်းငှါ၊ ရတတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားပြု၍၊ နှိပ်ချသောစွင့်၊ ရှိုးမြှောက်သော
 ၈။ စွင့်ရှိတော်မူ၍- ဆင်းရဲသောသူ ကို မြေမှန်
 ထဲကင်း၊ ငတ်စွတ်သောသူကို နောက်ချေပုံထဲ
 ကင်းရှိုးမြှောက်၍၊ မင်းသားတို့နှင့်လိုင်ရသော
 စွင့်၊ ဘုန်းကြီးသော ပတ္ထင်ကို အစွဲခံရသော
 စွင့်ကိုးပေးတော်မူ၍၊ အကြောင်းမူကား၊ မြေ
 ကြီးတိုင်တို့ကို ထာဝရ ဘုရားပိုင်၍၊ ထိုတိုင်တို့
 အပေါ်မှာ ထောကဝတ်ကို တည်တော်မူပြီး-
 ၉။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ ခြေကိုစောင့်မတော်မူလိမ့်
 ပည်း၊ မတရားသော သူတို့သည်၊ မှောင်မိုက်၌
 တိတ်ဆိတ်စွာ နေရကြလိမ့်မည်၊ ကိုယ်အစွမ်း
 ၁၀။ အတ္တိအားဖြင့် အဘယ်သူမျှမနိုင်ရာ- ထာဝရ
 ဘုရားသည် ရန်သူတို့ကိုမျိုး၊ နှံ့တော်မူမည်၊ သူ
 တို့အပေါ်၌ မိုက်ကောင်းကင်မှမိုက်၊ မြို့နားစေ
 တော်မူမည်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးစွန်း
 ထိုင်စောင့်တရားစီရင်သဖြင့်၊ ခန့်ထားတော်မူ
 သောရှင်ဘုရင်ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ၍၊ အ
 ထံတော်၌ တိတ်ဆိတ်ခံသော သူတို့ရှိ၊ မြှောက်
 ၁၁။ တော်မူမည်ထု ဖြက်ဆို၍- ထိုနောက်မှ၊ ထေ

ကာနည်ရာမမြို့၌ မှီသော ပိမိယိမ်တို့ ထွား၍
 သူငယ်သည်ထက်ပရောထိတ်စေသောအစွဲ
 တော်ကိုဆောင်ရွက်ထေ၏

၁၂။ စေတိ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို စေတိ
 ၁၃။ အစွဲထုပြန်ကြ၍- ထုဇာတို့တွင် ထက်ပရော
 ထိတ်ပြုသော ထုံးစံ တူမူကား၊ ထက်ပရော၍
 အမဲသားကို ပြုတ်စည်စေ၍၊ ထက် ပရောထိတ်
 စိအစေပတေထာတ်သည့်ထာ၍၊ ထုံးနောင်
 ၁၄။ မှီသောအမဲမြိတ်ကိုကိုးလျှက်- ဆိုးအစရှိသည့်
 တို့၌ထိုးသံ၍၊ အမဲမြိတ်တွင် ပါသမျှကို ထက်ပ
 ရောထိတ်သည် ထိမ်းလူတတ်၍၊ မှီသောမြို့သို့
 ရောက် ထာသော ဣသရေထ ထုစေပေါင်း ထို
 ၁၅။ အားထိုသို့ပြုကြ၍- ဆီဥကို မီးစိုက်၊ ထက်ပ
 ရောထိတ်စိအစေပတေသည်ထာ၍၊ ထက်ပရော
 ထိတ်တို့ကင်ဇရာ အမဲသားကို လေးပါး ပြုစီ
 သောအမဲသားကိုမထူ၊ မိမိသော အမဲသားကို
 ထာထုမည်ထု၊ ထက်ပရော သော ထုအား ထို
 ၁၆။ တတ်၍- ထိုသူက၊ ဆီဥကိုအရင်မီးစိုက်ရအေး
 နောက်မှ ယူရှင်တိုင်း ထုပါထုဆိုလျှက်၊ စေတိ
 ဘု၊ ထရပေးရမည်၊ ထိုမထုတ်၊ အစိုက်ထုမည်
 ၁၇။ ထုပြောဆိုတတ်၍- ထိုထက်ပရောထိတ်ရှိ ထို
 ထည်၊ ထာဝရ ဘုရားဝတ်ကို ထုဇာ၊ ရှံဇရာပြု
 သောကြောင့်၊ ရွှေတော်၌ အထွန် အပြန် ကြိုး
 ထောသုပြန်ကြ၍၊

၁၈။ သူငယ်ရှင်စွတသည်ပိတ်ဆင်တိုင်းကို စေတိ
 စည်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားရွှေ၌ အစွဲတော်ကို
 ၁၉။ ဆောင်ရွက်ထေ၏- နှစ်စည်ပြုရသော ထက်ထို
 ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သူစိမိသသည်ရောက်ထာသော
 အခါ၊ အမိသည်တနှစ် မပြတ်ထားအစို့ အစိရှိ
 ၂၀။ ငယ်ကိုချုပ်၍ဆောင်ခဲ့တတ်၍- အရံဇရာအခါ
 ဇလိက၊ သင်သည် ထာဝရ ဘုရား၌ ငှါးထား
 သောသားအတွက်၊ ဤမိစ္ဆာတွင်အမျိုးအနွယ်ကို
 ပေးတော်မူပါစေသောထု၊ ထေကာနည်စေသော
 ကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုသူတို့သည်ဇရာထိစိ
 ၂၁။ သို့ပြန်သွားသောနောက်- ထာဝရဘုရားသည်
 ထာကို အကြည် အစွဲကြွ တော်မူသဖြင့်၊ ထု
 ထည်ပရိသန္ဓေယူ၍၊ ထားသုံးထောက်ထိုးနှစ်
 ယောက်တို့ကို ရွားမြင်ထေ၏၊ သူငယ်ရှင်စွတ
 ထည် ထာဝရ ဘုရားရွှေတော်၌ ကြိုး ရွားထ
 တည်း၊

၂၂။ ဇလိသည် အသက်အရွယ် တွန်ထောအခါ၊
 ထုစိသားတို့သည် ဣသရေထထုစေပေါင်းတို့၌

ပြုစုကြကုန်၏။ ပရိယာယ် စည်းဝေးရာထဲတော်
 ၂၇ ကြောင်းကို၎င်း ကြားထိလျှင်- ထင်တိုသည် အ
 ၂၈ ထက်ကြောင့်၍ သို့ပြုကြသနည်း။ သင်တို့ပြုသော
 ၂၉ ခုစေ့တို့ကို ကိုယ့်အပေါင်းတို့သည် ပြော၍ ငါ
 ၃၀ ကြားရ၏။- မကောင်း၊ သူ၊ သော၊ သို့၊ ငါကြား
 ၃၁ သော ထိတင်၊ သည် ကောင်းသော ထိတင်၊ မ
 ၃၂ ထုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ထုတို့သည် ဖြစ်မှားရမည်
 ၃၃ အကြောင်း၊ သင်တို့ပြုကြသည့် တကား- ထုရှင်၊
 ၃၄ သောထက်ကို တထောက် ဖြစ်မှားလျှင်၊ တရား
 ၃၅ ထု ငြိ၊ ခပ်ကြောဗီရင် ရ၏။ ထုသည် ထာဝရ
 ၃၆ ဘုရားကို ဖြစ်မှားလျှင်၊ ထုထွက် အထက်သို့
 ၃၇ တောင်းပန်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆုခွယ်သော်လည်း၊
 ၃၈ ထုတို့သည် အစစ်စကားကို နားမထောင်ကြ၊ အ
 ၃၉ ကြောင်းမကား။ ထာဝရ ဘုရားသည် ကွပ်စွက်
 ၄၀ ဖြင်းငှါ အထိုမှတော်မူ၏။- ထုငယ်ရှင်စေလသည့်
 ၄၁ ကြီးဝှား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ထုတို့ ချွန်စွက်
 ၄၂ ချာရသေ၏။
 ၄၃ ဘုရားသခင်၏ ထုတထောက်သည် ဇေယျ
 ၄၄ ထိုသား၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ၄၅ အေဂ္ဂတ္ထုပြင်၊ ဓာရောဘုရင်ထံ၌ နေရသော၊ သင့်
 ၄၆ အစစ်အမျိုး၊ အား ငါ ထင်ရှားသည် မထုတ်
 ၄၇ သော- ငါ၏ ဗဟုပညာပေါ်မှာ ပူဇော်ခြင်း၊ နဲ့
 ၄၈ သာ ပေါင်းကိုး၊ မြဲခြင်း၊ ငရွှေမှာ သင် တိုင်းကို
 ၄၉ ဝတ်ခြင်း၊ အမှုကို ခေတ်ရသော၊ ငါ၏ ဗဟုပညာ
 ၅၀ ထိတ်ခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ငှါ၊ ထုကို အသရေလ အမျိုး၊ အ
 ၅၁ ပေါင်းတို့အထဲက၊ ငါရွှေကောက်သည် မထုတ်
 ၅၂ သော အသရေလအမျိုးသားတို့သည် မီးဖြင့်ပြု
 ၅၃ သော ပူဇော်သကား၌ သစ္စာတို့ကို၊ သင့်အစစ် အ
 ၅၄ မျိုးအား ငါပေးသည် မထုတ်သော- ငါ၏သို့
 ၅၅ ငါမိရင်သော ယဇ်၊ ငပူဇော်သကားကို အထယ်
 ၅၆ ကြောင့်ဖြေခွင့်၊ နှင့် သနည်း၊ ငါ၏ထု အသရေလ
 ၅၇ အမျိုးသားတင်လှသော ပူဇော်သကား၌ သစ္စာတို့
 ၅၈ တွင်၊ အမြတ်ဆုံးသော အရာကို ဝစ္စာဓာ၊ ခေတ်၊
 ၅၉ သင်၏ သားတို့ကို ငအပေါ်မှာ အထယ်ကြောင့်
 ၆၀ ချီးမြှောက်သနည်း- ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ အသ
 ၆၁ ရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၆၂ တော်မူသည်ကား၊ သင့်အမျိုး၊ သင့်အစစ်အမျိုး
 ၆၃ ထည်ငရွှေမှာ အစဉ်သွားလာရလိမ့်မည်ဟု၊ ငါ
 ၆၄ ဆိုမိသော်လည်း၊ အခန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၆၅ မူသည်ကား၊ ထိုဂတိသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ၊ ငကို
 ၆၆ ချီးမြှောက်သောသူတို့ကို ငါချီးမြှောက်မည့်အတိုင်း

မထိခံမြင်ပြုသောသူတို့သည် ဂုဏ် အသေးရဏ္ဍာန်
 ၁၇ ရကြလိမ့်မည်- သင်၏ အမျိုးတွင် ထိုသောသူ
 ၁၈ တယောက်မျှမရှိခြင်းငှါ၊ သင်၏ထက်ရုံးနှင့်၊
 ၁၉ ထင့်အဆွေအမျိုး၏ ထက်ရုံးကို ငါ ဖြတ်သောအ
 ၂၀ မှန်ကာလရောက်လိမ့်မည်- အသရေလအမျိုး
 ၂၁ အား ငါပေးသောစဉ်၊ မိမိရှိရာထိပ်ပေါ်မှာ အေး
 ၂၂ ဥပါတ်ရောက် ကြောင်းကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်၊
 ၂၃ သင်၏ အမျိုးတွင် ထိုသော သူတယောက်မျှ အ
 ၂၄ စည်းမရှိရ- ငါ၏ ယဇ်ပတ္ထင်မှ ငါမပယ်မမြတ်
 ၂၅ သောသင်၏ အမျိုးသားသည်၊ သင့်ရှက်မိဏ္ဍာန်
 ၂၆ ဖြစ်မိတ် ကြင် နာဖို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သင်၏ သား
 ၂၇ စည်ဖြေ၊ ထက်တို့ သည်၊ အသက် ဂျီစည်ပဏ္ဍိ
 ၂၈ သေရကြလိမ့်မည်- သင်၏ သား၊ ထောခန့်နှင့်
 ၂၉ မိနုထက် နှစ်ယောက်တို့၌ ဖြစ်ခြင်း၊ သင့်အား
 ၃၀ ငါ ပေးသော ဝုပ္ပနိမိတ် ဟူမူကား၊ ထိုသူ နှစ်
 ၃၁ ယောက်တို့သည် တနေ့တွင် သေလိမ့်မည်-
 ၃၂ တခန့် ငမိတ် နှစ်ထုံး၊ အထိုသို့ ထိုက်၍ အဓာ
 ၃၃ ဓောင့်သော ယဇ်ပရောဟိတ်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေ
 ၃၄ မည်၊ ဖြစ်သောထိပ်ကို သုတေသန ငါဆောက်ပေးသ
 ၃၅ ဖြင့်၊ သူသည် ငထံ၌ ဘိသိတ်ခံသောသူရွှေမှာ
 ၃၆ အစည် သွားလာ ရလိမ့်မည်- သင်၏အမျိုး၌
 ၃၇ ကွန်ကြွင်းသော သူတိုင်း သုတေသနကား၊ ကွန်
 ၃၈ တော်သည် ခုန့် အနည်းငယ်ကို ဓားရမည် အ
 ၃၉ ကြောင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော
 ၄၀ အမှုတစုံတရာ၌ ကွန်တော်ကို ခေမိင်းပါလော့ဟု၊
 ၄၁ ငှေ့၊ ခုန့်စက် ရလိုသောငှါ၊ မှီမှီလျှက်တောင်း
 ၄၂ ဖန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်သေ၏။
 ၃
 ၁ သုငယ် ရှင်စေလသည်၊ ဇေယျတွင် ထာဝရ
 ၂ ဘုရား၏အမှုထမ်းကို ဆောင်ရွက်သေ၏။ ထိုကာ
 ၃ လ၌ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ် ကပတ်တော်သည်
 ၄ နည်းပါး၏။ ထင်ရှားသော ခုပါနဲ့မရှိ- တရံရော
 ၅ အခါလေသည် မိမိနေရာ၌ အပ်လျက်၊ သူ၏ရှက်မိ
 ၆ မှန်သောကြောင့်၊ မမြင်နိုင်သည့်ကာလ- ဘုရား
 ၇ သခင်၏ သစ်တောတော်ရှိရာ ထာဝရဘုရား ထိပ်
 ၈ တော်၌ မီး ခွက် မသေမှီ၊ ရှင်စေလသည် လည်း
 ၉ အိပ်လျက်ရှိသောအခါ- ထာဝရဘုရားသည် ရှင်
 ၁၀ စေလကို ခေါ်တောမူ၍၊ ရှင်စေလ၏ အကျွန်ုပ်ရှိ
 ၁၁ ပါသည်ဟု ထူးသဖြင့်- ဇေယျသို့ ပြေး၍ ကိုယ်
 ၁၂ တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု
 ၁၃ ဆိုလျှင်၊ ဇေယျက၊ ငါမခေါ်၊ အိပ်တော့ဟု ဆိုသည်
 ၁၄ အထိုင်း၊ ရှင်စေလသွား၍ အိပ်ပြန်သေ၏။- တခန့်

ထာဝရဘုရားက၊ ဤစွယ်ထု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ဤစွယ်ထု ဟု ပြီးလျှင်၊ ဇေယျိယသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် ထာပါ ထည်ထု ဆိုသော်၊ ဇေယျိယ၊ ငါမခေါ်သေး၊ အိပ်

၇ ထော့ထု ဆို၏။ ဤစွယ်ထု ထာဝရဘုရားကို

• မသိသေး။ ဣပိတ် တော် ကို မခံရသေး။- တတိယ အကြိမ် ထာဝရ ဘုရား က၊ ဤစွယ်ထု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ဤစွယ် ထု ပြီးလျှင်၊ ဇေယျိယသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် ထာပါသည်ထု ဆိုသော်၊ ထာဝရဘုရား ထည်ထု ထုငယ်ကို ခေါ်တော်မူကြောင်းကို ဇေယျိယသည် မိတ်မိလျှင်၊- ဆင်သွား၍ အိပ်ဦးတော့၊ နောက် တဖန်ခေါ်လျှင်၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အမိန့်မှီတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်ကြားပါသည်ထု လျှောက်ရမည်အကြောင်း၊ ဤစွယ်ထု မှာထားသည်အထိ၊ ဤစွယ်ထု သွား၍ မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။

• ထာဝရဘုရားသည် ထည်း၊ ရွှေနည်းတူ ထာရဝ်လျက်၊ ဤစွယ်ထု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ဤစွယ်ထု က၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အမိန့်မှီတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်ကြားပါသည်ထု လျှောက်လေ

• ထော့၊ ထာဝရဘုရားက၊ သီတင်းကြားသောသူ ထိုင်း နားနှစ်ဖက်ခါး ခြေငါးပါး၊ ငါသည် အသ

၈၊ ရေထုအမျိုး၌ တနိတရကို ပြုမည်။- ဇေယျိယသား ထိုတဖန်၌ ငါပြောသမျှ အတိုင်း၊ ထိုနေ့တွင် ငါ

၉၊ ပြုမည်၊ ပြုစေခြင်းမှ ထက်စသတ်မည်။- ထိုသုခံထားထိုသည်၊ ကိုယ်ယုတ်မာသည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ပြုသော ခုနစ်အပြစ်ကို သုသိသော်လည်း ကြိတ်တည်း စွာမဆွေဘဲ နေသောကြောင့်၊ သူ၏ အိမ်သားထို၌ ငါသည် အစည် အမြဲပါ ကံပေး

၁၀၊ မည်ထု၊ ငါပြောပြီး- ထိုကြောင့် ဇေယျိယ အိမ်သား ထိုအပြစ်သည်၊ ယင်းနှင့် ပူးစပ်သကားအားဖြင့် မပြေ၊ အစည်အမြဲ တည် ရမည်အကြောင်း၊ သူထို အခါ ငါ့ကို ဆိုပြီထု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၊ ဤစွယ်ထု နံနက် တိုင် အောင် အိပ် ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တံခါးကို ဖွင့်လေ၏။ မြင်ရသော ခူပါရုံကို ဇေယျိယက ပြောမပြော

၁၂၊ ဦး- ဇေယျိယက၊ ငါသား ဤစွယ်ထု ခေါ်လျှင်၊ ဤစွယ်ထု က၊ အကျွန်ုပ် မှီပါသည်ထု ထူးလေ၏။- ဇေယျိယသည်၊ အထွယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်။ ငါအား ဂုဏ်မထားပါနှင့်၊ မိန့်တော်မူသမျှ တနိတရကို အစားဂုဏ်ထားလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အထိ၊ မက၊ ဆင်၌ ပြုတော်မူပါ စေသော ထု ဆိုလေ

• ထော့- ဤစွယ်ထု တနိတရကို ဖွင့်လေ၏။ အထူးနိတရကို ပြန်ကြား၏။ ဇေယျိယသည်၊ ထာဝရဘုရား မြင်လျှင်၊ အလိုတော်မှီသည်အထိ၊

၁၃၊ ပြုတော်မူပါ စေသော ထု ဝန်ခံလေ၏။- ဤစွယ်ထု အစဉ်အတိုင်း ကြီး၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ မှီတော်မူသဖြင့်၊ သူ၏ ကော၊ တစွန်း

၁၄၊ ဖွင့်လေ၏။ ငါ့အစွင့်လေးတော်မူပါ။- သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရမတ္ထ စစ်မြစ်ကြောင်းကို၊ အသရေထု အမျိုးသားအပေါင်း ထိုသည်၊ ဝန်မြဲ

၁၅၊ မှစ၍ ဗေရဓမ္မထု မြို့ တိုင်အောင် သိကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် မြို့ထဲ အထပ်ထပ် ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ဤစွယ်ထု၊ ဣပိတ်ပေးတော်မူ၏။ ဤစွယ်ထု ကားသည် ထည်း၊ အသရေထု အမျိုးတစ်ရှောက်ထုံးကို နှံ့ပြားလေ၏။

၇

• တဖန် အသရေထု အမျိုးသားထိုသည် မိလိတ္တိလူထို ကို တိုက် မြင်းငှါ မှီသွား၍၊ ဗေရဓမ္မာမြို့နားမှာ တပ်ချလျက်၊ မိလိတ္တိလူထိုသည် အာဇာတ်

၁၊ မြို့တပ်ချလျက်နေကြ၏။- မိလိတ္တိလူထိုသည် အသရေထု အမျိုးကို စစ်ခင်း ကျင်း၍ တိုက်ကြသောအခါ၊ အသရေထုအမျိုးသည် စစ်ရှုံး၍ ရန်သူထက်တွင် သူရဲထေးသော ခန့်မှန်းသောကြ၏။

၂၊ လူများထိုသည် တပ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ အသရေထုအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့က၊ ထနေ့ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို မိလိတ္တိလူထိုရွှေ့စွာအထွယ် ကြောင့် ရှုံးစေတော်မူ သနည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည် သစ်တာတော်သည် ထာ၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်စေခြင်းငှါ မှီလောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်သံထု ဆိုကြသည့်အတိုင်း။

၃၊ လူများထိုသည် မှီလောမြို့သို့ လူကို ရောက်၍၊ ခေရမ်ပိတ်ကြားမှာ နေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ ပရိညည် သစ်တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပရိညည် သစ်တာတော် နှင့် အတူ၊ ဇေယျိယသားဟောပရိညည် ဖိနုဟတ်နှစ်ယောက်ထိုသည် ပါကြ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည် သစ်တာတော်သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ မြေကြီးအသံမြည်ထည်တိုင်အောင်၊ တပ်သား အပေါင်း ထိုသည် ကျွေး

၄၊ ကြော် ကြ ၏။- ကျွေး ကြော် သံကို မိလိတ္တိလူထိုသည် ကြား လျှင်၊ ထေမြို့တပ်၌ ပြုသော ကျွေးကြော် သံကြီး ကား၊ အထွယ်သို့ နည်းထု ပေး

ထွက်၊ ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်သည် ထို
 ၁ ထပ်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို သိကြ၏။ မိလိတ္တိ
 လူတို့သည် ကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ယေ
 မြီတပ်ထဲသို့ ရောက်ယေဗြိတကား၊ ငါတို့သည်
 ၂ အမတ်ထာမှိကြ၏၊ တခါမှ ဤသို့ မမြင်စူး၊- ငါ
 တို့သည် အမတ်ထာမှိကြ၏၊ တန်ခိုးကြီးသော ဤ
 ဘုရားသခင်၏ လက်မှတ်တို့ကို အဘယ်သူကယ်
 တင်လိမ့် မည်နည်း။ တော၌ အဲဂုတ္တု လူတို့ကို
 ၃ တားအပေါင်းနှင့် ဖက်ခတ်သော ဘုရားကား၊
 ၄ အခြားမဟုတ်၊ ဤဘုရားပေတည်း။- ထိုမိလိတ္တိ
 လူတို့၊ အသရေထလူတို့သည် သင်တို့ထံ၌ ကျွန်ုပ်
 ရသကဲ့သို့၊ သူတို့ထံ၌ ငါတို့သည် ကွန်မင်္ဂမည်
 ၅ အကြောင်း၊ အားယူ၍ ယောက်ျား၊ ပြုကြလေ့၊
 ယောက်ျား၊ ပြု၍ တိုက်ကြလေ့၊ ယူပြောဆိုကြ
 ၁၀ ၏။- မိလိတ္တိ လူတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်၊ အသ
 ရေထအမျိုးစုံ၊ ပြန်၍ လူတိုင်း မိမိနေရာသို့ ပြေး
 ယေ၏၊ ကြီးစွာသော ထုတ်ကြွင်းခြင်းဖြစ်၍၊ အသ
 ရေထ ပြေသည် သူရဲ သုံးသောင်း တို့သည် ယေ
 ၁၁ ကြ၏။- ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာတော်သည် ရန်
 သူထက် သို့ရောက်၍၊ ဇလိန်သားယောဝနီနှင့် မိ
 နှုတ်တစ်ယောက်တို့သည် အသက်ဆုံးယေ၏။
 ၁၂ ဗယံမိန့် အမျိုးသား တယောက်သည်၊ ခပ်
 ထိုက်ရာထဲက ပြေးလာ၍၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်
 ထွက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို တင်ထွက်၊
 ထိုနေ့ နှင်းတွင် မှီယော မြို့သို့ ရောက် ယေ၏။
 ၁၃ ရောက်သောအခါ၊ ဇလိသည် ထမ်းနား၌ နုံပေါ်
 မှာ ထိုင်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာတော် အ
 ၁၄ ထွက် မိတ်နှစ်ထုံး တုန်လှုပ်လျက် ဧဝံ နေ၏၊
 ပြေးသော သူသည် မြို့ထဲသို့ ရောက် ၍ သိတင်း
 ၁၅ ပြောသဖြင့်၊ တမြို့ထုံးဖော်ယစ်ကြ၏။ ဖော်
 ယစ်သံကို ဇလိ ကြားသော်၊ ထုတ်ထုတ် ကျက်
 ကျက်သောအသံကား၊ အတယ် သို့နည်းယူပေး
 ၁၆ လျှောက်ယေ၏။- ထိုအခါ ဇလိသည် အသက်ကို၊
 ဆယ် နှစ်နှစ် မှီ၍၊ ဗုဒ္ဓမိမမြင် နှိုင်းစောင့်စွက်
 ၁၇ ကြောသေ နှင့် ပြီး- ပြေးသော သူက၊ အထွန်ပုံ
 သဉ္စိန်ထိုက်ရာမှ ရောက်သော သူဖြစ်ပါ၏။
 ၁၈ စစ်ထိုက်ရာထဲက ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြေး၍ ထာပါ
 ၏ ထုလျှောက်လျှင်၊ ဇလိက၊ ငသား၊ အမှုကား၊
 ၁၉ အတယ် သို့နည်းယူ ပေးသော်၊- တမန်က၊
 အသရေထအမျိုးသည် မိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာ ပြေး
 ၍၊ ကြီးစွာသော ထုတ်ကြွင်းကို ခံရ ကြပါပြီ၊

ကိုယ် ထော်စံ ထား၊ ယောဝနီနှင့် မိနုယထီ နှစ်
 ယောက်တို့သည် ယေပါပြီ၊ ဘုရားသခင် ၏ သစ်
 တာတော်သည် လည်း၊ ရန်သူထက် သို့ရောက်ပါ
 ၂၀ ပြီထုပြန် လျှောက်ယေ၏။- ဘုရားသခင် ၏ သစ်
 တာတော် သိတင်း ကို ကြားသော အခါ၊ ဇလိ
 သည် တံခါးနားမှာ ထိုင်သော နုံပေါ်က နောက်သို့
 ထန်ကျသဖြင့်၊ ထည်ပင်းကျိုး၍ ယေယေ၏။ အ
 သက် ကြီး၍၊ ကိုယ် ယေသော သူ ဖြစ်၏။ ထို
 သူသည် အသရေထအမျိုးကို အနှစ်ယေအထိ
 ၂၀ အုပ်မိုးသတည်း။- သူ၏ မြွေမိနုယထီ၏ ယော
 သဉ္စိပဋိသန္ဓေအရင့် အမာမှိ၍၊ အမြန် မိုးထွက်၊
 ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူထက်
 သို့ရောက် ကြောင်း၊ ယော ကွမ နှင့် ထင်သေ
 ၂၁ ကြောင်း ကို ကြားသော အခါ၊ ကြော ထုန်း၍၊
 သား၊ ဂွားခြင်း ဝေဝနာကို ချက်ချင်း ခံရ၏။- ယေ
 လသောအခါ၊ အနားမှာ မှီသော မိနုထိုက်၊ မိုး
 မိန့်နှင့်၊ သား ယောက်ျားကို ဂွားခြင် ပြီ ထု ဆို
 သော်လည်း၊ ပြန်မပြော၊ အမှုမထားဘဲ နေ၏။
 ၂၂ တန်ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူ
 ထက် သို့ရောက်သောကြောင့်၊ မိမိယောကွမ
 နှင့် ထင်အမှုကြောင့်၊ အသရေထ ဘုန်းအထ
 ရေဗျောက်ပဲ့ပြီ ထု ဆိုလျက်၊ ထိုသူထံကို အစဉ်
 ၂၃ အမည်ဖြင့် မှည့်၍၊- အသရေထအမျိုး ၏ ဘုရား
 သခင် သစ်တာတော်သည် ရန်သူထက် သို့ရောက်
 သောကြောင့်၊ အသရေထဘုန်းအထရေဗျောက်
 ပဲ့ပြီထု ဆိုယေ၏။

၅

၁ မိလိတ္တိ လူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာ
 တော်ကို ထု၍၊ ဧဗနေဇာ မြို့မှ အာဇုတ် မြို့သို့
 ၂ အောင် လွှားကြ၏။- ဘုရားသခင် ၏ သစ်တာ
 တော်ကို ဝါရန်ကျောင်းထဲသို့ လွှင်း၍၊ ဝါရန်အ
 ၃ နားမှာထားကြ၏။- အာဇုတ် မြို့သားတို့သည် နံ
 နတ်စောစောထကြသောအခါ၊ ဝါရန်သည် ထာ
 ၄ ဝရ ဘုရား၏ သစ်တာတော် ရွှေ၌ ဖြေပေါ်မှာ
 ထည်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက် မှီသည်ကို အထွေထွေ ဖြင့်၊ လူ
 ၅ ကိုထု၍၊ သူ၏ နေရာ၌ တင်ထားပြန်ကြ၏။- တာန်
 နက်ဝန်နံနက် စောစော ထကြသောအခါ၊ ဝါရန်
 ထည်ထာဝရ ဘုရား၏ သစ်တာတော် ရွှေ၌ ဖြေ
 ပေါ်မှာ ထည်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ခေါင်းနှင့် ထက်
 ၆ ဝါးနှစ်ပတ်ပြတ်၍၊ တံခါး နုံပေါ်မှာ တင်လျက်၊
 ၇ ဝါရန်နှင့် ကိုယ် တိတိ မှီသည် ကို အထွေကြ၏။- ထို
 ကြောင့် ဝါရန်၏ ထက် ပရောထိတ် ရှာအ ဝါရန်

ကျောင်းသို့ ဝင်သောသူများကိုသည်။ အာရုတ်
မြို့ရှိသောစာရိယကျောင်းတံခါးခုံကို သန့်တိုင်
စောင့်ကျော်နင်းထုမရှိကြ။

- အာရုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၌ နေသောသူတို့အပေါ်
၅၁။ ထာဝရဘုရားသည် ဆေးသောထက်တော်
နှင့်ဗုဒ္ဓတော်မူ၏။ မြင်းသမိုက်စာနာနှင့်လည်း
- ဓါတ်ခတ်တော်မူ၏။-အာရုတ်မြို့သားတို့သည်
ထိုစဉ်ကမြင်လျှင် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
ထခင်သည်။ ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘုရားစာရိယ အပေါ်
၅၂။ ချာသောသောထက်တော်ကို တင်တော်မူသည်
ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုငါတို့
- တွင် မမြီးစေရထုဆိုလျက်။- လူကိုစေလွှတ်၍၊ မိ
လိတ္တိမင်း၊ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣ
သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာတော်ကို
အထွတ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ မင်း
၅၃။ ချားကလည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
သစ်တာတော်ကို၊ ဂါသ မြို့သို့ဆောင်သွားစေဟု
- စီရင်သည်အတိုင်းဆောင်သွားကြ၏။- ထိုမြို့သို့
ဆောင်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ထက်
တော်သည်ထိုမြို့၌ ကြီးစွာသော ဖြူဆေးခြင်း
ကိုပြု၍၊ မြို့သူမြို့သားအကြီးအငယ်တို့ကိုခါး
ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်အတွင်း၌မြင်းသမိုက်
- ၅၄။ အနာကိုခံရကြ၏။- တဖန်ဘုရား သခင်၏သစ်
တာတော်ကို ကြွန့်မြို့သို့ပို့လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့
သို့ရောက်သောအခါ၊ မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ငါတို့
နှင့်ငါတို့လူများကိုသတ်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ
အမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့
- ၅၅။ ပါသည်တကားဟုဟစ်ကြော်လျက်။- လူကိုစေ
လွှတ်၍၊ မိလိတ္တိမင်း၊ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီး
လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် သစ်တာ
တော်သည်၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့လူများကိုမသတ်စေ
ခြင်းငှါ၊ ဗျာတ်လိုက်ကြကုန်အံ့၊ မိမိနေရင်းအရပ်
သို့ သွားပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဘုရားသခင်သည်အလွန်ထေးသော ထက်
တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံးသေစေ
- ၅၆။ ထတ်သော အနာ ရောဂါ နှ့် ပြားလေ၏။- သေ
သော နှင့် လွတ်သော်လည်း၊ မြင်းသမိုက်နာဖြင့်
ခါးခတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ထိုမြို့အော်ဟစ်သော
အထဲသည်ပို၍၊ ကောင်ကောင်သို့တက်ထေ၏။

၆

- ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်သည်မိလိတ္တိ
မြို့၌ဗုဒ္ဓအနာပြီးမှ၊-မိလိတ္တိလူတို့မည်ယက်

- ပရောထိတ်များ၊ ပရောထိတ်ထုပ်သူများတို့ကို
ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကို အ
ထွတ်သို့ပြုရပါမည်နည်း၊ သူနေရင်း၊ အရပ်သို့
အထွတ်သို့သော ပူဇော်သကာနှင့် လွှတ်လိုက်
- ၅၇။ ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။- သူတို့က
လည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာ
တော်ကို လွှတ်လိုက်လျှင်၊ ကိုယ်တို့နှင့်၊ မထွတ်
လိုက်ကြနှင့်၊ ဒုစမိုက် ပူဇော်သကာကို ဆက်
ဆက်ပေးလိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင်၊ ရောဂါခြင်း
လိမ့်မည်။ အထွတ်သို့ကြောင့်လက်တော်မချသေး
- ၅၈။ သည်ကိုသိကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။- အထွတ်
မရောက်ဘဲ၊ ဒုစမိုက် ခြေရာ ပူဇော်သကာတို့ပြန်
ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ မိလိတ္တိ
မင်း၊ အရေအတွက်အတိုင်း၊ အမြင်းသမိုက်ပိုင်း
စုနှင့် အကြက်ငါးကောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။
သင်တို့နှင့်သင်တို့မင်းများနှင့်ရောဂါတပါးတည်း
- ၅၉။ ခွဲလျက်ရှိ၏။- ထိုကြောင့်၊ မြင်းသမိုက်ပိုင်းခြေကို
ဖျက်တတ်သော ကြက်ပိုင်းတို့ကို ထုတ်၍၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ရက်တော်ကိုရှိ၊ ခွမ်းရ
ကြမည်။ လက်တော်သည်၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့
ဘုရားအပေါ်သင်တို့မြေအပေါ်မှာပေါ်ကောင်း
- ၆၀။ ပေါ်လိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ ဘေးရာဘုရင်နှင့်အ
ရတ္တ၊ လူတို့သည်မိုင်မာသောမိတ်နှစ်ထုံးရှိသကဲ့
သို့၊ အထွတ်သို့ကြောင့် မိုင်မာသော မိတ်နှစ်ထုံးရှိ
ကြသနည်း။ သူတို့တွင် အထွတ်သဖြင့် ပြုတော်မူ
သောအခါ၊ သူတို့သည် လွှတ်လိုက်၍၊ ဣသရေ
- ၆၁။ လူတို့သည်သွားကြ၏။- သရဖူတော်သစ်ကို
ထုတ်ပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးမတင်၊ သားငယ်ရှိသောနှုန်း
မနှစ်ကောင်ကိုလည်း ခွဲကုန်၍၊ နှုန်းသငယ်တို့ကို
- ၆၂။ သူနေရာသို့ပို့ကြလေဟု။- ထာဝရဘုရား၏သစ်
တာတော်ကို လည်း ပေါ်မှာတင်၍၊ ပြန်ပေး
လိုက်သော ဒုစမိုက်ခြေရာ ပူဇော်သကာတည်း
ဟူသော၊ အတန်အတင့်တို့ကို သစ်တာတော်အနား
မှာအခြားသော သစ်တာတော်ထားပြီးလျှင်၊ လွှတ်
- ၆၃။ လိုက်၍၊ သွားပါလေစေ။- သစ်တာတော်သည်
မိမိပြည်သို့ သွားသောအခါ၊ မက်ရှေ့မက်မြို့သို့
လိုက်လျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ဤအကြောင်းကို
ငါတို့နှင့်ဖြစ်စေပြီး၊ သို့မဟုတ်၊ ခါးခတ်တော်မူ
သောကြောင့်ငါတို့မခံ၊ အထွတ်သို့ရသည်ကိုသိ
- ၆၄။ ရကြမည်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း။- လူများတို့
သည်ပြုသဖြင့်၊ သားငယ်ရှိသော နှုန်းမနှစ်
ကောင်ကိုလည်း ခွဲကုန်၍၊ နှုန်းသငယ်တို့ကိုသူနေ

၁၀ ဤ-၅၉ နှစ်သတင်း၊ သတ္တန်ပုံတို့၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိလိတ္တိလူ
 တို့ထက်မှကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့အဖို့အစည်မပြတ်ဆုတောင်းပါလော့
 ၁၁ ထုဆိုကြ၏- ၅၉ နှစ်သည်လည်း၊ မြို့သို့သွားသ
 လိုက်လျှာ၊ ထာဝရဘုရားအားတကောင်လုံး
 ၁၂ မြို့ရာယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးအ
 ဖွဲ့ဆုတောင်း၍၊ ထာဝရဘုရားနားထောင်တော်
 ၁၃ မူ၏- ၅၉ နှစ်သည် မီးမြို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်စည်
 အခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးကို
 တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်း လာကြ၏၊ ထာဝရဘုရား
 သည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ဖိလိတ္တိလူတို့အပေါ်မှာပြင်း
 ၁၄ စွာမိုဏ်းဖြုန်းစေ၍၊ သူတို့တပ်ကိုဖျက်တော်မူ
 သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးရွှေမှာနှုံးကြ၏- ဣသ
 ရေလလူတို့သည်မိမိပါမ္မိဗုတကဲ့သို့၊ ဖိလိတ္တိလူ
 တို့ကို လုပ်ကြံလျက်၊ ဗက်ကာ မြို့တိုင်အောင်
 ၁၅ လိုက်ကြ၏- ထိုအခါ၅၉ နှစ်သည်ကျောက်ကို
 လျှာ၊ မိမိပါမ္မိဗုနှင့်၅၉ မြို့စပ်ကြားမှာထူထောင်
 သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုယခုတိုင်
 အောင်မစတော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုကျောက်ကို
 ၁၆ ဖေဇနုဇာအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏- ထိုသို့ဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်နှုံးသဖြင့်၊ နောက်တဖန် ဣသရေလ
 အမျိုးနေရာ အရပ်သို့ မလာကြ၊ ၅၉ နှစ်လက်
 ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရား၏ထက်
 တော်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုဆီးတားတော်မူ၏-
 ၁၇ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သိမ်းယူသော ဣသရေလမြို့
 ရွာတို့ကို၊ ဧဩန်မြို့မှစ၍ ဂါယမြို့တိုင်အောင်၊
 ပြန်ပေးရကြ၏၊ မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊ ဣသရေလ
 လူတို့သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ထက်မှ နှုတ်ယူကြ၏၊
 ဣသရေလလူနှင့် အာမောရိ လူတို့သည်လည်း
 ၁၈ စစ်မရှိ၊ အသင့်အတင့်နေကြ၏- ၅၉ နှစ်သည်
 တသက်လုံး၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလေ
 ၁၉ ၏- ဗေသထမြို့၊ ဝိယဂါယမြို့၊ မိမိပါမ္မိဗုတို့ကိုနှစ်
 တိုင်းလှည့်ပတ်၍၊ အရပ်ရပ်တွင် ဣသရေလအ
 မျိုး၌၊ စီရင်ရန် အမှုတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်လေ့ရှိ
 ၂၀ ၏- ပြန်လာသောအခါ၊ မိမိအိမ်၌သော ရာမမြို့
 သို့ပြန်လာ၍၊ ထိုမြို့မှာလည်း ဣသရေလအမျိုး
 ၂၁ ၌၊ စီရင်ရန် အမှုတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်လျက်၊ ထာ
 ဝရဘုရားအဖို့ ယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကို တည်လျှက်နေ
 လေ၏-

သားတို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌ အုပ်စိုးရသော
 ၂ အရှင်နှင့် ခန့်ထား၏- သားဦး အမည်ကား၊
 ယောထ၊ ဒုတိယ သား အမည်ကား၊ အဏိရ
 တည်း၊ ထိုသူတို့သည် ဗေရရှေတမြို့၌တရားသူ
 ၃ ကြီးလုပ်ကြ၏- သို့ရာတွင်၊ အလောင်းသို့မလိုက်၊
 ၄ ငွေကိုတပ်မက်သောမိတ်နှင့်ထွဲသွား၍၊ တံစိုး
 ၅ စားလျက် တရားကို ဖျက်ကြ၏- ထိုအခါဣသ
 ရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ အပေါင်း တို့သည်
 စည်းဝေး၍၊ ၅၉ နှစ်ရှိရာ အရပ်ရာမမြို့သို့ လာ
 ၆ ပြီးလျှင်၊- ကိုယ်တော်သည် အသက်ကြီးပါ၏၊
 ကိုယ်တော်၏သားတို့သည်ကိုယ်တော်လမ်းသို့
 မလိုက်ကြပါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ထုံးစံရှိသည်
 အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင်
 ၇ ကိုဦးမြှောက်ပါလော့ဟုလျှောက်ကြ၏- ထိုသို့
 အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရသော ရှင်ဘုရင်ကိုပေး
 ပါလော့ဟုလျှောက်သော အမှုကို ၅၉ နှစ်သည်
 မနှစ်သက်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအားဆု
 ၈ တောင်းလေ၏- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်
 အားလူများတို့ပြောဆိုသမျှသော စကားကိုနား
 ထောင်စော့သောသူတို့သည်သင့်ကိုသာမမယ်၊ ငါ
 သည် သူတို့ကို မအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ငကိုလည်း
 ၉ ပယ်ကြပြီ- သူတို့ကိုအရတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်
 ခဲ့သောနေ့မှစ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် ငကိုစွန့်၍၊
 အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့်
 ကျင့်မိသမျှသောအကျင့်အတိုင်း၊ သင်၌လည်း
 ၁၀ ပြုကြ၏- ယခုမှာ သူတို့ စကားကိုနားထောင်
 လော့၊ သို့ရာတွင်၊ သတိပေး၍၊ သူတို့ကိုအုပ်စိုး
 သောရှင်ဘုရင်၏ ထုံးစံကို ပြုလော့ဟု မိန့်တော်
 မူ၏၊
 ၁၁ ၅၉ နှစ်သည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ထောင်း
 သောသူတို့အားထာဝရဘုရားအမိန့်တော်၌သ
 ၁၂ မှာကိုပြန်ပြော၍၊- သင်တို့ကိုအုပ်စိုးသောရှင်ဘု
 ရင်၏ထုံးစံတူမူကား၊ သင်တို့သားများကိုလျှာ၊
 မိမိရထားထိန်း၊ မြင်းထိန်းအရာ၌ ခန့်ထား၍၊
 အချို့တို့သည်လည်း၊ သူ၏ရထားရွှေမှာ ပြေးရ
 ၁၃ ကြမည်- လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်
 အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍၊ လယ်လုပ်
 မြင်း၊ စပါး၊ မိုက်မြင်း၊ စစ်တိုက်တန်ဆာ၊ ရထား
 တန်ဆာကို လုပ်မြင်း အမှုများကိုဝေခန့်လိမ့်
 ၁၄ မည်- သင်တို့သားများကိုလည်း လျှာ၊ ခွယ်
 စားခွယ်တို့ကိုပျင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့၊ စားတော်
 ကဲ၊ မုန့်သည် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ့ ခန့်ထားလိမ့်

၀
 • ၅၉ နှစ်သည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိမိ

ထင်သည်ထိုသူကို၊ ငါ၏သူ အသရေထစေရန်၊
 ၁၀ နှစ်မင်းစာရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဆီထောင်း၊ ခြင်း၊
 တိထိတ်ကို ပေးရမည်။ သူသည် ငါ၏သူကို
 မိလိတ္တိ ထိုထိုထက်မှ ကယ်တင်ရလိမ့်မည်။ ငါ
 သည် သူထိုစေတံ တစ်သံကို ကြား၍၊ ထိုသူကို
 ၁၁ ဩဇ္ဈိသည့်သူ၊ ဤစွေထနားစပါး၌ မိန့်တော်
 ၁၂ မူ၌၌- ဤစွေထသည် ရှောထုကို မြင်သောစ
 ခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါပြောသောသူကို ဩဇ္ဈိ
 ထေ့၊ ဤသူသည် ငါ၏သူကို အုပ်ချုပ်ရလိမ့်
 ၁၃ မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစခါ ရှောထုသည် ဤ
 စွေထမြီရာတ်ခါးဝသို့ ချည်းကပ်လျှင်၊ မြင်သော
 ၁၄ သူ၏အိမ်ကို ပြပါထေ့ထုတောင်းပန်သော်၊- ဤ
 စွေထက၊ ငါသည် မြင်သော သူဖြစ်၏။ ငရွေမှာ
 မြင်သော အရပ်သို့ တက်သွားထေ့၊ ထနေ့ငါ
 နှင့်အတူ ဓားရမည်။ နတ်ခန့်နေ့ ငါတို့ထိုက်
 မည်၊ သင့်မိတ်နှစ်လုံး ထဲမှာ မှီသမှုကိုလည်း ငါ
 ၁၅ လေပြမည်။- တမုန့်နေ့ ကပျောက်သောသင်၏ မြို့
 တို့ကိုမသောင်းစေနှင့်၊ ထေ့ထုက မြို့ပြ၊ အသရေ
 ထစေရန်၊ သည် အတယ်သူကို အလိုရှိသနည်း။
 ထင်နှင့်သင်၏အထွေထွေ၊ အပေါင်းကို အလိုရှိ
 ထည်မထုတ်သောထု၊ ရှောထုအားပြောဆို၏။-
 ၁၆ ရှောထုကထည်း။ အကျွန်ုပ်သည် အသရေထစ
 ရှေးတို့တွင်အငယ်ဆုံးသောထရို၊ ဗယံမိန့်စ
 ရှေးသားဖြစ်ပါသည်မထုတ်သော။ အကျွန်ုပ်အ
 ဆွေထရိုသည်၊ ဗယံမိန့်အထွေထရို၊ အပေါင်း
 ထိုတွင် အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည် မထုတ်သော
 ကိုယ် တော် သည် အ ကျွန်ုပ် အား၊ အ ထတ်
 ကြောင့် ဤသို့ ပြောပါ သနည်း၊ ထု လျှောက်ထေ
 ၁၇ ၏။- ထိုစခါ ဤစွေထသည် ရှောထုနှင့် သူ၏ငယ်
 ထားကိုခေါ်၍၊ အိမ်ခန်းထဲသို့ သွင်း၊ ပြီးလျှင်၊
 ခေါ်မိတ်သောသူ သုံး ထယ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံး
 ၁၈ သော အရပ်၌ ထိုင်စေ၏။- ဝဲသူကြီး ကိုကည်း
 ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်ပေး၍ အခြားမိသား
 စေခြင်းငှါ၊ ငါမှာနဲ့သော အဖို့ကို ယူနဲ့တော့ထု
 ၁၉ ဆိုသည်ထေထိုင်း။- ဝဲသူကြီးသည် ပန်းနှင့်ပန်း
 ပေါ်မှာခင်းသော အရာကိုယူ၍၊ ရှောထုရှေ့မှာ
 ထားထေ၏။ ဤစွေထကလည်း၊ ခုန့်ထားသော အ
 ရာကိုယူ၍ ဓားတော့၊ ခေါ်မိတ်သောသူထိုအား
 ပြောနှင့်သည့်ထေထိုင်း။ သင့်အဖို့ ယခုထိုင်စေောင်
 သိုထား၊ ထုတ် မြို့ပြ ထု ဆို၍၊ ထိုနေ့၌ ရှောထု
 သည် ဤစွေထနှင့်အတူ ဓားသောက်ထေ၏။
 ၂၀ ထိုသူထိုသည် မြင်သော အရပ်မှ ဆင်း၍ မြို့ထဲ

ထိုဝင်ပြီးလျှင်၊ ဤစွေထနှင့်ရှောထုထိုသည် အိမ်
 ၂၁ မိုးပေါ်မှာ စကားပြော ထုတ်နေကြ၏။- နံနက်
 အောင်စာထ၍ မိုဏ်းလင်းသောအခါ၊ ဤစွေထ
 ကထေထေ့၊ ထင်ကို ငါတို့ထိုက်မည်ထု ရှော
 ထုကိုအိမ်မိုးပေါ်မှာခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရှောထုသည်
 ထ၍၊ ထိုသူနှစ်ယောက်ထိုသည် ထွက်သွားကြ
 ၂၂ ၏။- မြို့စွန်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဤစွေထ ထေ
 ထင်၏ငယ်သားကို ရွှေသို့ထွားစေခြင်းငှါ ပြော
 တော့ထု ရှောထုအား ဆိုသဖြင့်၊ ငယ်သားသည်
 ရွှေသို့ ထွားထေ ၏။ ဤစွေထ ကထည်း။ ရပ်နေ
 ကော့၊ သုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်မည်
 ထုဆိုထုတ်။

၁၀

• ဆီထူးကိုထု၍၊ ရှောထု၏ခေါင်းပေါ်
 မှာထောင်းထေ၏။ တခန့်ထုကို နမ်းသဖြင့်၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည် သင့်ကို အစွေထော်ထုရို၊ နှစ်မင်း
 အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဆီထောင်းခြင်း၊ တိထိတ်ကို
 ၂ ပေးတော်မူ၏။- ထနေ့ငါ နှင့်ကွာ၍ သွားသော
 အခါ၊ ဗယံမိန့်ခမိုင်စွန်း၊ စေထစရွာ၊ ရာဇဓထ
 ထင်းရှိုင်း၊ အနားမှာထု နှစ်ယောက်ကို ထွေထိမ့်
 မည်၊ သူထိုက၊ သင်သွား၍ ရှာသော မြို့ကိုထွေ
 ပြီး၊ သင်၏အသံသည် မြို့ကို အမူမသား၊ သော
 အဖို့ အသံသို့ ပြုရပါမည်နည်းထု ဆိုထုတ်။
 ၃ မိုးရိပ်ကြောင်းကို ပြောကြထိမ့်မည်။- ထိုအရပ်
 မှ လွန်၍၊ တာဗေရ လွင် မြင်သို့ ရောက်လျှင်၊
 ခေါ်သငယ် သုံး ကောင်ကို ဆောင်သော ထုထေ
 သောထံ၊ စုန့် သုံး ထုံး ကို ဆောင် သော သူထေ
 သောထံ၊ စုန့်ရည် သူ ကို ဆောင် သော ထုထေ
 သောထံတည်း၊ ဟူသော၊ ဗေသထမ္မိ၊ ဘုရားသ
 ခင်ထံတော်သို့ သွားသော သူသုံးယောက်ထိုနှင့်
 ၄ သင်သည် ထေ့ကြို ထိမ့်မည်။- ထိုသူ ထို သည်
 နှုတ်ဆတ် ပြီးလျှင်၊ စုန့်နှစ်လုံးကို ပေး၍၊ ထင်
 ၅ သည် သူထိုထက်မှ ခံထုရလိမ့်မည်။- ထိုနောက်
 မှ မိလိတ္တိ တပ်မြီရာ ဘုရားသခင်၏တောင် ထို
 ရောက်၍ မြို့သို့ချည်းကပ်သော အခါ၊ ပရောဇတ်
 အပေါင်းအသင်းသည် တထော၊ ပတ်သား၊ ဝုဇ္ဈေ၊
 ဇောင်း၊ ပါလျှက်၊ ပရောဇတ်ပြုထုတ်၊ မြင်သော
 အရပ်မှ ဆင်း ထာကြ သည်ကို ထွေထိမ့်မည်။-
 ၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ မိညဉ်တော်သည် သင့်
 အပေါ်မှာထက်ရောက်သဖြင့်၊ ထင်သည်သူထို
 နှင့်အတူ ပရောဇတ်ပြု၍၊ မြားနားသော ထုဖြစ်
 ၇ လိမ့်မည်။- ဤမိမိတ်ထကွ ထာထိုသည် ထင်၌

မြစ် ထောစခါ၊ အဆင် ထန် ထည် အထိမ်းပြု
 ထော့၊ ဘုရားထောင်ထည် ထင်ရှင်အတူရှိတော်
 ၈ စုမ်း- ထင် ထည် ထည်၊ ငရွှေမှာ ဂထကိထမြို့
 ထို့ သွားရမည်၊ ငါထည် ထည်၊ မီး မြို့ရာ ထပ်၊
 မိတ္ထယာထ ထပ်ထို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ သင်ရှိ
 ရာထို့ထာမည်၊ ငါထာ၍၊ သင်ပြုရသောအမှုကို
 မပြုမှီ ထိုင်စောင့်၊ ထင်ထည် ငုံ့နေမည်ထု ဆို
 ၉ စ်- ရှောထုထည် ရှုစွထထံမှ ထွက်သွားမည်
 ထုထည်သောစခါ၊ ခြားနားသော မိတ်နှစ်ထုံး
 ထို ဘုရားသခင် မေးတော်မူ၍၊ ထိုမှိမိတ် ထက္ခ
 ထာထထုံးစုံထိုသည့် ထိုနေ့ရှင်းတွင်ဖြစ်ထေစ်-
 ၁၀ ထောင်တော်သို့ ရောက်သော စခါ၊ ပရောဓကံ
 အပေါင်းအသင်းထိုသည်ဆီး၍ကြိုကြစဉ်တွင်၊
 ဘုရားသခင်စိညည်တော်သည့် ရှောထုအပေါ်
 သို့ထက်ရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သူထို့နှင့်အတူပ
 ၁၁ ရောဓကံ ပြုထေစ်- ရှောထုထည် ပရောဓကံထို့
 နှင့် အတူ ပရောဓကံ ပြုသည်ကို၊ အထက်ကသိ
 ကျမ်းသော သူထိုသည် မြင်သော စခါ၊ ကိရှင်
 ထား၌ အထယ် သို့ ဖြစ်သ နည်း၊ ရှောထု ထည်
 ထဉ်ပရောဓကံထို့၌ပါသလောထု၊ တယောက်
 ၁၂ ကိုတယောက် မေးမြန်းကြစ်- ထိုအရပ် သား
 တယောက်က၊ သူထိုအခကား၊ အထယ်သူနဉ်း
 ထုဆို၍၊ ရှောထုထည်ထည်၊ ပရောဓကံထို့၌ပါ
 သထောဟူသောစကားသည်၊ ပုံစကားဖြစ်ထေ
 ၁၃ စ်- ရှောထု ထည် ပရောဓကံ ပြုပြီးမှ၊ မြင်သော
 ၁၄ အရပ်သို့သွားစ်- ရှောထုစ်ထထွေးက၊ သင်ထို့
 ထည် အထယ်အရပ်သို့ သွားထနည်းထု၊ ရှော
 ထုနှင့် ငယ်သားကို မေးလျှမ်း ရှောထုက၊ မြို့ထို့
 ကိုရှာရအောင်သွားစ်၊ မထွေသောစခါ၊ ရှုစွ
 ၁၅ ထတ်သို့ရောက်သည်ထုပြန်ပြောစ်- ထထွေးက
 ထည်၊ ရှုစွထထည်အထယ်သို့ပြောသနည်း၊
 ၁၆ ငစားပြန်ပြောပါထု တောင်းပန်သော်၊- မြို့ထို့
 ကိုထွေပြီထုရှုစွထထည် အတပ်ပြောကြောင်း
 ကိုသာ၊ ရှောထုထည်ထထွေးစားပြန်ပြော၍၊
 ရှုစွထ ပြောသောနိုင်ငံ အမှုအရေးကို ထထွေး
 အားမကြားမပြောသဲနစ်၊
 ၁၇ တာန် ရှုစွထထည် ထုမှား ထို့ကို မိမိပါ မြို့၊
 ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ခေါ်၍ စည်းဝေးစေ
 ၁၈ ပြီးလျှင်၊- ဣသရေထထမျိုးစ်ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေထထ
 မျိုးဖြစ်သောသင်ထို့ကိုအဂ္ဂတ္တုပြဉ်မှငါဆောင်
 ခဲ့၍၊ အဂ္ဂတ္တုမင်းအစရှိသော၊ ထင်ထို့ကိုထွည်း

စဲ ထော မင်း အပေါင်းထို့ ထတ်မှ ကထိ နှုတ်
 ၁၉ ထော်ထည်၊- ထင်ထို့ကို ရက္ခ စခင်း၊ ထေးဝ
 ပါတ်၌ထမျှထို့အထဲက ကထိတင်သော ထင်ထို့
 စ် ဘုရားသခင်ကို ထနေ့ ထင်ထို့ ထည်ပတ်ကြ
 ခြီးအကျွန်ုပ်ထို့အပေါ်မှာရှင်ဘုရင်ရှိစေခြင်း၊
 ခြီးမြှောက်တော်မူပါထုလျှောက်ကြပြီး သို့ဖြစ်
 ၂၀ ဖြစ်၊- ထမျိုး၊ အသီး၊ အသီး၊ အထွေအသီး၊ အသီး၊ အ
 ထိုထ်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်သို့ရည်၊ ကပ်ကြ
 ထော့ထု၊ ဣသရေထ ထမျိုးသားထို့စား ဆိုထ
 ၂၁ မြင့်၊- ထမျိုး၊ အနှုတ် အပေါင်းထို့ကို ရည်၊ ကပ်
 စေ ပြီးမှ၊ ဗယံမိန့် ထမျိုးကိုမှတ် တော်မူစ်၊-
 ၂၂ ဗယံမိန့်အထွေထမျိုးအထိုက်ရည်၊ ကပ်စေပြီး
 မှ၊ မာတမိအထွေထမျိုးကိုငင်၊ ကိရှင်သားရှော
 ထုကို ငင်မှတ် တော်မူသဖြင့်၊ သူကို ရှာ၍ မထွေ
 ၂၃ ကြီး- ထိုသူသည်ထာရပါမည်ထောထုထာဝရ
 ဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
 က၊ ထည်းမှားအစရှိသည်ထို့၌ဝန်း၍နေသည်
 ၂၄ ထုမိန့်တော်မူစ်- သူထိုသည်ပြေး၍ခေါ်ခဲ့ကြစ်၊
 ရှောထုထည်လူဈားထို့တွင်ရပ်သောစခါ၊ ဝန်း
 အထက်မှာ အခြားသော သူထက် အရပ်သာ၍
 ၂၅ မြင့်စ်- ရှုစွထ ကထည်၊ ထာဝရဘုရားရွေး
 ချယ်တော် မူသော သူကို ကြည့်ရှု ကြထေး၊ ထု
 ခပ် သိမ်း ထို့တွင် သူ နှင့် တူ သော သူ ထ စုံတ
 ယောက်မျှမရှိထု၊ လူအပေါင်းထို့စားပြောဆို
 လျှင်၊ လူအပေါင်းထို့က၊ ရှင်ဘုရင်အထက်တော်
 ၂၆ မြို့ပါစေ ထု ကျွေးကြော် ကြစ်- ရှုစွထ ထည်
 ထည်၊ မင်းကျင့်တရားကိုလူဈားထို့စားထော
 ပြော၍၊ ဇာဉ်ရေးမှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရွှေ
 တော်၌ ထားပြီးမှ၊ လူ အပေါင်းထို့ကို အသီးအ
 ၂၇ သီး မိမိထို့ တိမ်သို့ ကွတ်လိုက်ထေစ်- ရှောထု
 ထည်ထည်၊ ဂိဗာမြို့၊ မိမိတိမ်သို့သွား၍၊ ဘုရား
 သခင်သွေးဆောင်တော်မူသော လူအပေါင်းအ
 ၂၈ သင်းသည်၊ သူနှင့် အတူ လိုက်သွားကြစ်- အ
 ဓမ္မ လူထို့က၊ ဤသူ ထည် ငါ ထို့ကို အထယ် သို့
 ကထိတင် လိမ့်မည် နည်း ထု ဆို လျှက်၊ ထက်
 ဆောင်ကိုမဆက်သဲ၊ မထိခဲ့မြင် ပြုသော်ထည်၊
 ရှောထုထည်အမှုမထားသဲနစ်၊
 ၁၁

ထိုနောက်မှအဇ္ဈနိအမျိုးသားနာထတ်ထည်
 ထာ၍၊ ဂိသင်ပြည်ယာမတ်မြို့ အနားမှာတပ်စု
 လျှင်၊ မြို့သား အပေါင်း ထို့က၊ အဏ္ဍနိထို့ နှင့်
 မိတ္ထထာထရွှေတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ကျွန်

ခံပါမည်ဟု၊ နာထတ်မင်းစား လျှောက်ထား
 ၂ ထည်း။- စေ့နှစ်စေ့သားနာထတ်က၊ ထင်ထို
 နှစ်ကန်ကန်မိမိသမ္ဘာကိုခောက်၍၊ အသရေထ
 စေ့၊ တမျိုးထုံး၌ငါကဲ့ရဲ့ရသောစွင့်ကိုပေးမှ
 ၃ ထာမိထာထာယ ခွဲမည်ဟုပြန်ပြောသော်၊- သာ
 မတ်မြို့သား၊ စသက်ကြီးသူတို့က၊ စက္ကန့်ပုံတို့
 ထည် အသရေလပြည် တရှောက် လုံးသို့ တမန်
 တို့ကို စေလွှတ် ဖြင်းငှါ၊ ခုနစ် ရက်မှာ နှင့်ထင်ပါ၊
 ထိုစာကယ်တင်သောသူမပေါ်မရှိလျှင်၊ မင်း
 ၄ ကြီးထံသို့ ထွက်ပါမည်ဟုဆိုကြ၏။- တမန်တို့
 ထည် ရှောထုနေရာ ဂိဗာမြို့သို့ထား၍၊ လူဇာတို့
 စားသိတင်း ကြားပြောသော်၊ လူစပေါင်းတို့
 ၅ ထည် စသံကို လွှင့်၍ ဝိကျေး ကြမ်း- ရှောထု
 ထည် နွားစုနောက်သို့ ထိုက်လျက်၊ ထယ်ထုပ်
 ရာမှရောက်ထားသောစခါ၊ လူတို့သည် စတယ်
 ကြောင့် ဝိကျေး ကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ သာ
 ၆ မတ်မြို့သားတို့၏ သိတင်းကိုပြောကြ၏။- ထိုသိ
 တင်းကို ရှောထု ကြားသော စခါ၊ ဘုရားသခင်
 စံမိညည်တော်သက်ရောက်၍၊ သူသည်ပြင်းစွာ
 ၇ စေ့ကွက်ထွက်လျက်၊- နွား တရှည်ကိုထု၍စုတ်
 ခြိတ်ပြီးမှ၊ သံတမန်တို့လက်တွင်အသရေလပြည်
 တရှောက်လုံးသို့ပေးလိုက်၍၊ ရှောထုနှင့်ရှင်
 ထနောက်သို့ထွက်၍ မလိုက်သောသူ၏ နွားတို့
 ကို၊ ချီကဲ့သို့ ပြုမည်ဟု ကျော်ညာစေသဖြင့်၊ လူ
 တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍၊ တညီတ
 ၈ ညွတ်တည်း ထွက်လာကြ၏။- ဗေဇကိမြို့၌တပ်
 စာရင်း ယူသော စခါ၊ အသရေ ထ စေ့၊ သား
 သုံးသိန်း၊ လူစပေါင်းသား သုံးသောင်းရှိကြ၏။-
 ၉ ဂိထပ် ပြည် ယာဇကိ မြို့မှလာ သော တမန်တို့
 စား၊ နတ်ဇန်နု၊ နေပူ ချိန် ရောက် သော စခါ၊
 ခုမ်းသာရမည်စကြောင်းကို၊ မြို့သားတို့စား
 ကြားပြောကြလေသုဟု မှာလိုက်သည်တတိုင်း၊
 တမန်တို့သည် သွား၍ သိတင်း ကြားပြောသဖြင့်၊
 ယာဇကိ မြို့သား တို့သည် ဝမ်းမြောက် ကြ၏။-
 ၁၀ စက္ကန့်ပုံ တို့သည် နတ်ဇန်နုနှင့် ကိုယ်တော်ထံ
 သို့ထွက်ပါမည်ကိုယ်တော်ထံလိုမြဲသမ္ဘာတိုင်း
 ပြုတော် မူပါ ဟု၊ နာထတ် မင်း စား လျှောက်
 ကြ၏။
 ၁၁ နတ်ဇန်နုနှင့် ရှောထုသည်လူတို့ကိုသုံးတပ်ခွဲ
 ပြီးမှ၊ နံနက်ယံ တချိန်၌ ခုန်သူ စလုံး စာရင်းထဲ
 သို့ဝင်၍၊ နေပူချိန်တိုင်စောင်စေ့၍ စေ့၊ သား
 တို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့်၊ ကျန် ကြွင်းသောသူ၊ တ

ထောက်နှင့် တထောက် ပေါင်း၍ ဗနေရ သည်
 ထိုင်စောင်း၊ ထုစပေါင်း၊ ထိုသည် ကွဲပြားစွာထွက်
 ၁၂ မှီကြ၏။- အသရေထ လူတို့ က ထည်း။ ရှောထု
 ထည်ငါတို့ကိုထုပ်ဖိရမည်ထောထု ဆိုမိသော
 သူကား၊ စတယ်သူနည်း၊ ထိုသို့ဆိုမိသောသူတို့
 ကိုခေါ်၍ ထတ်ကြ ကုန်စုံယု၊ ရှင်စတထားဆို
 ၁၃ ကြသော်၊- ရှောထုက၊ လူစထောက်ကိုမျှစနေ
 မထတ်ရ၊ ထာဝရဘုရားသည်သနေ အသရေထ
 ၁၄ စေ့၊ ကို ကယ်တင်တော် မူပြီဟု ဆို၏။- ရှင်စ
 ထကထည်း။ ဂိထဂါလ မြို့သို့သွား၍၊ နိုင်ငံတော်
 ကိုပြုစွင် ကြကုန်စုံယု၊ လူဇာတို့စား ပြောဆို
 ၁၅ ထည်စတိုင်း။- လူစပေါင်းတို့သည်ဂိထဂါလ
 မြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ
 ရှောထုကို ရှင်ဘုရင် ဖေရနှင့် ချီးမြှောက် ကြ၏။
 ထိုမြို့၌ထည်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာမိထာ
 ထာထယဇကို ပူဇော်သဖြင့်၊ ရှောထုနှင့် အသ
 ရေထစေ့၊ သားစပေါင်းတို့ထည်စေ့နှစ်စေ့
 နေ့ခြင်းကိုပြုကြ၏။

၁၂

၁ ရှင်စထက ထည်း။ သင် ထို ပြောထ ရှာထော
 စကားကိုငါနားထောင်၍၊ သင်တို့စပေါ်မှာရှင်
 ၂ ဘုရင် ကို ငါ ချီးမြှောက် ထေပြီး- ထရမှာ ရှင်
 ဘုရင်သည် သင်တို့ ရှေ့၌ ကြ နေတော်မူ၏။ ငါ
 သည်စသက်ကြီး၍ပင်မရှိပြီ၊ ထောတို့ထည်
 ထင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည်ငယ်သောစရွယ်စု
 ၃ ခြံယနေ တိုင်စောင်သင်တို့ရှေ့၌သွားပြီး- ချီစ
 ရပ်၌ယခုငါရှိ၏။ စတယ်သူ၏ နွားကိုငါထုတူး
 ပြီးသည်။ စတယ်သူ၏ ခြံကို ယူဘူးပြီနည်း။ စ
 တယ်သူကို လှည့်စား ဘူးပြီးသည်။ စတယ် သူ
 ကိုညည်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်စုတ်မိကို ကွယ်
 စေခြင်းငှါ စတယ်သူထက်မှ တံဖိုးကိုခံဘူးပြီ
 နည်း။ ထာဝရ ဘုရားရှေ့၊ ဘိသိတ် တော်ကို ခံ
 သောသူရှေ့မှာတစက်၌သက်သေခံကြလေဘူး
 သုဥဇ္ဈာကိုငါယူမိလျှင်၊ ပြန်ပေးပါမည်ဟု၊ အသ
 ၄ ရေထလူစပေါင်းတို့စားပြောဆိုသော်၊- သူတို့
 က၊ ကိုယ်တော်သည်စက္ကန့်ပုံတို့ကိုမထည့်စား
 ပါ၊ မညည်းဆဲပါ။ စတယ်သူ၏ဥဇ္ဈာကိုမျှမထုပါ
 ၅ ဟု ပြောဆို ကြ၏။- ရှင်စထ ကထည်း။ ထစ်တို့
 ထည် လေကဲ၌သူတပါး၏ ဥဇ္ဈာကို ရှာ၍မထွေ
 ကြောင်းကို၊ ထာဝရဘုရားသည်ထင်ထိုစတော်
 ၆ ၌သက်သေခြင်တော်မူ၏။ တိထိတ်တော်ကိုခံ
 သောသူထည်း။ သက်စေ့ခြင်းဟု ဆိုလျှင်၊ လူ

• ထိုကံ၊ထက်သောမြစ်ဟူသည့်ထုဝန်ကြီး- ထုဝန်ရှင်ရှင်ကံ၊ ထာဝရဘုရားသည်မော့ရှေ့နှင့် အာရုံကို ချီးမြှောက်၍၊ သင်ထိုထိုးထေးဈား

• ကိုမိဂုဏ္ဏုပြည်မှဆောင်ခဲ့တော်မူ၏- ထုဝန်တွင် ထိတ်တိတ်စွာနေကြလော့၊ ထာဝရဘုရားသည် ထင်ထိုနှင့်သင်ထိုထိုးထေးဈား၌၊ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော အမှုထိုကို၊ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်မှာ၊ ထင်ထိုအား ငါအေးအေးအေးအေး ပြော

• မည်- ထာကုပ်သည် မိဂုဏ္ဏုပြည်သို့ ရောက် ၍၊ထင်ထိုထိုးထေးထိုသည်ထာဝရဘုရားအား အော်ထစ်သောအခါ၊ မော့ရှေ့နှင့်အာရုံကိုစေ ထွတ်ထမြင့်၊ ထိုးထေးထိုကို မိဂုဏ္ဏု ပြည်မှ

• နှုတ်ဆောင်၍၊ ဤပြည်၌နေရာရတော်မူ၏- သူ ထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့ သော အခါ၊ ဟာဇော် မိုက်ချုပ် မင်း သိသရ ထက်သိုင်း၊ မိလိတ္တိ လူထို ထက် သိုင်း၊ မော့ထ နှင်ဘုရင်ထက် သိုင်းရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊

• ထိုရန်သူ ထို၏တိုက်ဖျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏- တ ဝန်သူထိုသည် ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် ထွတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုစွန့်၍၊ ဗာ ထဘုရားနှင့် အာရှတရက် ဘုရားထိုကို ဝတ်ပြု သဖြင့် ပြစ်မှားပါပြီ၊ ထိုရာတွင်၊ ရန်သူ ထက်မှ ကယ်ရွတ်တော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်ကို ဝတ်ပြုပါ

• မည်ထုလျှောက်ကြသောအခါ- ထာဝရဘုရား သည်ထေရုဗ္ဗာလ၊ ဗာရက်၊ ယေဝသ၊ ရှင်ရှင်ထို ကိုစေ ထွတ်၍၊ ပတ်ဝန်း ကွင်ရန်သူတို့ ထက်မှ ကယ်ရွတ်တော်မူသဖြင့်သင်ထိုသဉ်းအေးလွတ်

• ရကြ၏- နောက်တဖန် အဗ္ဗုန် အဗ္ဗါ၊ သားရှင် ဘုရင် နာထတ် သည် စစ် ချီမည် အကြောင်းကို သိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အရင်ကဲ့သို့ မ ထုတ်၊ ရှင်ဘုရင်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကို ထုတ်မိုးရ မည်ဟု၊ သင်ထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထည်ရှင်ဘုရင် ထုတ်လျက်ပင်၊ အေးလျှောက်

• ထား ကြ၏- ယခုမှာ သင်ထိုလို ချင်၍ ရွေးချယ် သော ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ရှု ကြလော့၊ ထာဝရ ဘုရားသည်၊ သင်ထိုအပေါ်မှာရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေ

• ခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော်မူပြီး- သင်ထိုသည်ထာ ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်တကွ အာဏာ တော် ကို မဆန့်၊ စကားတော် ကို နား ထောင်လျှင်၊ သင်ထိုနှင့်သင်ထိုကိုထုတ်မိုးသော ရှင်ဘုရင်သည်၊ သင်ထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားနောက်တော်သို့ အပြုလိုက်ကြလိမ့်မည်၊-

• ထိုမထုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနား မထောင်၊ အာဏာ တော်ကို ဆန့်လျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ထက်တော် သည် တိုးထေးထိုကို ဆီး တားသကဲ့သို့၊ သင်ထိုကို ဆီးတားတော် မူလိမ့်

• မည်- ယခုမှာ သင်ထို ချက်မှောက်၌ ထာဝရ ဘုရား ပြုတော်မူထံသော အမှုကြီးကို ခြိမ်းဝတ်

• စွာနေ၍ကြည့်ရှုကြလော့- ယနေ့ကွပ်ပါး မိုက် ရာ ကာလ ဖြစ် သည် မထုတ် လော့၊ သို့သော် ထည်၊ ထာဝရဘုရားကိုငါဆုတောင်း၍မိုက်၊ မြှန်းခြင်းနှင့်တကွ မိုက်၊ ရွာစေတော်မူမည်၊ သို့ ဖြစ်၍၊ သင် ထိုသည် ရှင်ဘုရင်ကိုတောင်းသော အားဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိ သောအပြစ်သည်ကြီးကြောင်းကိုရိပ်မိသိမြင်ရ ကြမည်ဟု လူများ ထိုအား ပြော ထိုပြီးလျှင်-

• ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်း၍၊ ထိုနေ့၌ထာဝရ ဘုရား သည် မိုက်၊ မြှန်းခြင်း နှင့် တကွ မိုက်၊ ရွာစေတော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရ ဘုရားနှင့်ရှေ့လကို အထွန်ကြောက် ရွံ့ကြ၏-

• လူအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် မသေရမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား အား၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အဖို့ဆုတောင်းတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသော အားဖြင့်၊ အထက် အပြစ်မှားတို့ အပေါ်မှာ ထပ်၍ ခုခံရိုက်ကို ပြုမိ

• ပါပြီဟု၊ ရှင်ရှေ့လအား တောင်းပန်ကြ၏- ရှင်ရှေ့ လ က ထည်း မမိုး မိမိ ကြံနှင့်၊ ဤခုခံရိုက် အ ပေါင်း ကို ပြုမိ သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့လိုက်ရာမှမလွဲကြနှင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို စိတ်နှစ် လုံး အကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြု ကြ

• လော့- ကျေးဇူးမပြု၊ မကယ်တင်နှိုင်း၊ အချည်း ခြီး ဖြစ်သော အရာတို့ နောက်သို့ ထမ်း ထွဲ၍ မ လိုက်ကြနှင့်၊ ထိုသို့သော အရာသည်အရှင်၊ ခြီး

• သက်သက်ပြစ်၏- ထာဝရ ဘုရားသည် မထာ နာမတော်ကို ထောက်၍၊ မိမိလူတို့ကို စွန့်တော် မမူ၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်ထိုကိုမိမိလူအရာ ၌ခန့်ထားခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူပြီး- ငါမူကား၊ သင်ထိုအဖို့ ဆုမတောင်း၊ ဆဲ နေသဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကိုပြစ်မှားခြင်း အမှုသည်၊ ငါနှင့်ဝေးပါ စေသော၊ ကောင်းစွန်မြောင့်မတ်သော ထမ်းကို

• လည်း၊ သင် ထို အား ငါ ပြသ ခြီးမည်- သို့ရာ တွင်၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ အစွာနှစ် တကွ စိတ်နှစ် လုံး အကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြု ကြလော့-

သင်ထိုစဉ် အထက်၌ ထောင် ပြုတော် ခုပြီး
 ၂။ သည်ကိုစောင်း၊ ချောထောင့်၊ သို့မဟုတ်၊ သင်
 ထိုသည်မှ မှိုက်ကို ပြုပြုလျှင်၊ ခွင်ဘုရင်နှင့်တ
 ကွ ခွက်မီးခြင်းသို့ရောက်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထု
 ချားထိုစားပြောဆိုတော်မူ၏။

၁၃

- ၁။ ချောထုသည် တနှစ်ကျော်၊ နှစ်နှစ်ခန့်ထောင်
 ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းပြုပြီးမှ၊ ဣသရေလအ
 မျိုးသားသုံးထောင်ကို ခြွေကောက်ပြီးလျှင်၊
 ကိုယ် ထိုင်နေသော မိတ် မတ် မြို့ နှင့် ဗေထထ
 တောင်ပေါ်မှာ ထုနှစ်ထောင်၊ ဗယ်မိန်ခရိုင်၊ ဝိ
 ဗာမြို့၊ ထောနသန် ထံမှာတထောင်ကို ထား၍၊
 အခြားသော သူတို့ကိုမိမိထို အသီးအသီး နေရာ
 ၂။ အရပ်သို့ ထွက်ထိုက်လေ၏။ ထောနသန်သည်၊
 ဝိဗာမြို့၌ရှိသော မိလိတ္တိတပ်ကို ထုတ်ကြသဖြင့်၊
 မိလိတ္တိ ထုထိုသည် သိတင်းကြား ကြ ၏။ ချော
 ထုကသည်၊ မြစ်တဝက်၌ နေသော သူထိုသည်
 ကြား သိစေဟု၊ တပြည်လုံးတံပိုး ပုတ်စေ၏။
 ၃။ ချော ထုသည် မိလိတ္တိတပ် ကို ထုတ်ကြကြောင်း
 နှင့်၊ မိလိတ္တိ ထုထိုသည် ဣသရေလ ထုထိုကို ခွဲ
 ရှာကြောင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 ထိုသည် ကြားသိ၍၊ ထုချား ထိုသည် ချောထု
 ၄။ နောက်၊ ဂိယဂါယမြို့၌ ဝေးကြမ်း- မိလိတ္တိ
 ထုထိုသည်သည်။ ဣသရေလအမျိုး သား ထို
 ကိုစစ်ထိုက်ခြင်းငှါ၊ ရထားသုံးထောင် နှင့်ခြင်း
 ခြောက်ထောင်ကို၎င်း၊ သရဗ္ဗရာ သဲထုံးနှင့်အမျှ
 မှီသောထုချားကို၎င်း စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ စစ်၍
 ဗေထဝင် မြို့အရှေ့၊ မိတ်မတ်မြို့၌ တပ်စု ကြ၏။
 ၅။ ဣသရေလ အမျိုးသားထိုသည် အထွန် ဆင်းရဲ
 ခံရသဖြင့်၊ မိမိထိုကျည်း၊ ခြောင်းကျက် မှီသည်
 ကို သိမြင်သောအခါ၊ ဥဌင်၊ တောထုံ၊ ကျောက်
 ကြား၊ တောင်ထိပ်၊ မြေတွင်းထို့၌ ဝုန်းရှောင်၍
 ၆။ နေကြ၏။ ထော်ဝန်မြစ်တဝက်၌ နေသောသူအ
 မျိုးထိုသည် ကူးပြန်၍၊ ဂပ်ပြည်၊ ဂိယပ်ပြည်သို့
 သွားကြ၏။ ချောထု သည် ဂိယဂါယ မြို့၌ နေ
 သေး၍၊ ထုအပေါင်း ထိုသည် သုနောက်၌ တုန်
 ၇။ ထွပ်ထွက်မှီကြ၏။ ချောထုသည် ခုနှစ်ရက် နှင့် ထင်၍၊ ချော
 ထုသည် ဂိယဂါယ မြို့သို့ မရောက်၊ ထုချား ထို
 ၈။ ထည်ထွက်ပြေးကြ၏။ ချောထုကသည်၊ မီးမြို့
 ရာသစ်နှင့် မိဿထာယ ပူဇော် သကာ ထိုကို
 ၉။ ထံသို့ ထုပွဲ ကြေထု ဆိုထခြင်း၊ မီးမြို့ရာ သစ်ကိုပူ

- ၁၀။ ဇော်တေ၏။- မီးမြို့ရာသစ် ပူဇော်ခြင်း အစပြု
 ထည်အဆုံး၌ ချောထုသည် သာဓိ၊ ချောထုသည်
 ကောင်းကြီး၊ ပေး၍ ခရီး၊ ဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ထွက်
 ၁၁။ သွားလျှင်၊- ချောထုက၊ သင်သည် အထက်သို့ပြု
 ထုနည်းထုမေးသော်၊ ချောထုက၊ ထုချားထိုသည်
 အကျွန်ုပ် ထံမှ ထွက်ပြေး ကြောင်း၊ ကိုယ် တော်
 ထည်မှိုင်းကွက်သောအခါ၌ မရောက်ကြောင်း၊
 မိလိတ္တိ ထုထိုသည် မိတ်မတ်မြို့၌ စုဝေးကြောင်း၊
 ၁၂။ ချားကို သိမြင်သောအခါ၊- မိလိတ္တိ ထုထိုသည်
 ငါ့မြို့ရာဂိယဂါယ မြို့သို့ စစ်၍ ကြလိမ့်မည်။ ထာ
 ဝရဘုရားကို ငါမတောင်းပန်သေးထု အကျွန်ုပ်
 အောင်းဝေထုဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုအနိုင်ရ၍ မီးမြို့ရာ
 ၁၃။ သစ်ကို ပူဇော်မိပြီထုပြန်ပြော၏။- ချောထုက
 ထည်။ သင် သည် မှားပြီ၊ သင်၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တရား
 ကို မစောင့် ဟိတကား၊ စောင့် မိ လျှင်၊ ထာဝရ
 ထုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ သင်၏အာဏာ
 ကို ထုစုစု၍ အစည်အမြိတ်တည် စေတော်မူပြီး-
 ၁၄။ ထုစုစုကား၊ သင်၏အာဏာမတည်ရ၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိတ်နှစ်ထုံးတော်နှင့် ညီညွတ်သော
 ထုကို ရှာတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ထုမျိုးတော်အ
 ပေါ်မှာ မင်းခြံစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်
 တော်မူပြီး၊ အကြောင်းမူကား၊ ထင်သည်သာစ
 ရဘုရားမှာ ထားတော်မူသည်အထိမ်းမထွန်ထု၊
 ၁၅။ ချောထုအား ဆို ပြီးလျှင်၊- ထ၍ ဂိယ ဝါယ မြို့မှ
 ဗယ်မိန်ခရိုင်၊ ဝိဗာမြို့သို့ သွား၏။ ချောထုသည်
 မိမိ၌ရှိသောထုထိုကို ရေတွက်၍၊ ခြောက်ရာခန့်
 ၁၆။ မှု၍၊- ထုနှင့်သားတော်ထောနသန်၊ ထုထို၌ရှိ
 သောထုအပေါင်းထိုသည် ဗယ်မိန်ခရိုင်၊ ဝိဗာ
 မြို့တွင်နေကြ၏။ မိလိတ္တိ ထုထိုသည် မိတ်မတ်မြို့
 တွင်တပ်စုကြ၏။
 ၁၇။ ထုထုသောတပ်သုံးတပ်ထိုသည်၊ မိလိတ္တိတပ်
 မထဲကထွက်၍ တတပ်သည် ရွာထဲပြည်ကြံစရ
 ၁၈။ မြို့ထမ်းသို့ ထိုက်၏။ တတပ်သည် ဗေသောစုန်
 မြို့ထမ်း သို့ ထိုက်၏။ တတပ် သည် တော ထက်
 ရှာစေထိုင် ရှိုင်းကို ချွတ်ရှာ ပြုသော ပြည် နွန်း
 ၁၉။ ထမ်းသို့ ထိုက်၏။ မိလိတ္တိ ထုထိုကလေးမြို့ထုထို
 ထည် သားထုထိုကို မထုပံစေနှင့် ထုမိရင် ပြု၍
 သောကြောင့်၊ ဣသရေလ ပြည် ထောင့်ထုံး
 ၂၀။ တွင်ပန်းလဲတထောက်မျှမရှိ- ဣသရေလထုအ
 ပေါင်း ထိုသည် ထွန်သွား၊ ပေါက်ထူး၊ ဝုဗိန်၊
 ထုအစွမ်းကို ထင်စေခြင်းငှါ၊ မိလိတ္တိ ထုထိုမျှ

- ၂၀ သို့သွားရကြ၏။-နောက်တစ်ထွန်ထွန်။ပေါက်တူး၊သုံးခွက်ရင်း၊ဝဇ္ဇိနိ၊ ထိုးတံရွက်တုံးလျက်
- ၂၁ မှီကြ၏။-သို့ဖြစ်၍၊ စစ်ထိုးရာကာလ ချောလှနှင့်သားတော်ယောနုသန်မှတပါး၊ အတယ်သူ၌မျှသားသို့မရှိ။
- ၂၂ တစ်ဖန်ဖိလိတ္တိတပ်သား၊ ထိုသည်မိတ်မတ်မြို့လမ်းဝသို့ထွက်၍နေကြစည်တွင်၊

၁၄

- ၀ တနေ့သ၌ ချောလှ၏သား၊ ယောနုသန်သည် ခမည်းတော်ထံ၌စခွင့်မပန်ဘဲ၊ ထက်နက်ဆောင်လှထင်ကိုခေါ်၍၊ တစက်၌နေသော ဖိလိတ္တိတပ် သို့သွား
- ၁ ကြကုန်တုံ့ဆိုထေ၏။-ချောလှသည် ဂိဗာမြို့စွန်း၊ မိပြန်ရွာ၊ မိဇ္ဈန်ကျောက်ဆောင် နားမှာနေ၍၊ အထံတော်၌လူမြောက်ရာခန့်မျှရှိ
- ၂ ၏။-သင်တိုင်းဝတ်၍၊ မှီထောမြို့၌သာဝရဘုရား၏သင်္ဃပရာယိတ် ဖြစ်သောသူ၊ ဖိလိနှင့်မိနတတ်ထိုမှဆင်းသက်သော၊ ဣဓဗျစ် အစ်ကိုအယိတုတ်၏သား၊ အယိယထည်းရှိ၏။ ယောနုသန်သွားကြောင်းကိုလူများမသိကြ။-ယောနုသန်သည်ဖိလိတ္တိတပ်သို့သွားစမ်းသောလမ်းကြားမှာ၊ တစက်တချက်၌ကျောက်ငူရှိ၏။ ကျောက်ငူတခုသည်မောဇက်၊ တခုသည်သေ
- ၃ နေအမည်ရှိ၏။-တခုကား၊ မြောက်ဘက်၌မိတ်မတ်မြို့သို့၊ တခုကား၊ တောင်ဘက်၌ဂိဗာမြို့သို့ငင်၍၊ ယောနုသန်က၊ အရေဖျားထိုးခြင်းကိုမခံသောထိုတပ်သားထိုဆီသို့သွားကြကုန်တုံ့၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အမှုကိုစောင့်ကောင်း၊ စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ လူများသော်ငှား၊ နည်းသော်ငှား၊ ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူခြင်းကိုအဆီးအတားမရှိနိုင်ဟု၊ ထက်နက်ဆောင်လှထင်အားပြော
- ၄ ဆိုလျှင်၊-လှထင်က၊ မိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုပါ၊ ဗုဒ္ဓသွားပါ။အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
- ၅ ကျွန်တော်လိုက်ပါမည်ဟုပြန်ပြောသော်၊ ယောနုသန်က၊ ထိုလူတို့ဆီသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြ
- ၆ ကုန်တုံ့-သူတို့ကနေကြ၊ ငါတို့လာမည်ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့ဆီသို့မသွားဘဲ နေကြမည်။-သို့မဟုတ်၊ လာကြဟုဆိုလျှင်သွားကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။ထိုသို့သောဝုဗ္ဗနိမိတ်ရှိရုံထုဆိုသည်နှင့်အ
- ၇ ညီ-နှစ်ယောက်ထိုသည်ဖိလိတ္တိတပ်သားထို

- အား ကိုယ်ကိုပြသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေမြို့လူတို့သည်ဝုဗ္ဗနိမြှောင်ရာတွင်းထဲကထွက်
- ၈ ထာပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊-တပ်သားတို့က၊ ထာကြီး တစုံတခုကိုပြမည်ဟု၊ ယောနုသန်နှင့်ထက်နက်ဆောင်လှထင်အားဆိုလျှင်၊ ယောနုသန်က၊ နောက်သို့လိုက်လေ့၊ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကို ဣသရေထ လူတို့ထက်သို့အပ်
- ၉ တော်မူပြီဟု၊ လှထင်အားဆိုသဖြင့်၊-လေးတက်သွားလျက်တက်၍၊ လှထင်လည်းလိုက်၏။ ယောနုသန်ရှေ့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ထဲ၍၊ လှထင်သည်လှသခင်နောက်မှာလုပ်ကြံလေ၏။
- ၁၀ ယောနုသန်နှင့်လှထင်ပြုသော ပဌမလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်၊ နွားတရှည်တွန်ရှင်သောမြေကွက်အတွင်းတွင်၊ လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှသေကြ
- ၁၁ ၏။-စစ်သူရဲများ၊ လယ်လုပ်သူများ၊ အခြားသူများ၊ အပေါင်း ထိုသည်တပ်သားများ၊ လူလူသောသူများနှင့်တကွ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ မြေကြီးထည်းလှုပ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသော တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။
- ၁၂ မယံမိန်ခရိုင်ဂိဗာမြို့၌ချောလှ၏ကင်းစောင့်ထိုသည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူအထုံးအရင်းသည်လျော့၍၊ တယောက်ကိုတယောက်
- ၁၃ ထိုးရိုက်လျက်သွားကြ၏။-ချောလှကလည်း၊ အတယ်သူထွက်သွားသည်ကိုသိခြင်းငှါ၊ လူများကိုရေတွက်ကြလေ့ဟု၊ အထံတော်၌ရှိသောသူတို့အားစီရင်သည်အတိုင်းရေတွက်၍၊ ယော
- ၁၄ နုသန်နှင့်သူ၏ထက်နက်ဆောင်လှထင်မရှိ။-ထိုကာလအခါဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်သည် ဣသရေထအမျိုးသားတို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ချောလှက၊ ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုယူခဲ့ပါ
- ၁၅ ဟု၊ အယိယအားဆို၏။-ချောလှသည် သင်္ဃပရာယိတ်နှင့်စကားပြောစည်တွင်၊ ဖိလိတ္တိတပ်၌တုတ်တုတ်ကျက်ကျက်သော အသံတိုးပွားသောကြောင့်၊ ချောလှက၊ နေဦးတော့ဟု၊ သင်္ဃပ
- ၁၆ ရောဟိတ်အားဆိုသဖြင့်၊-မိမိနှင့်လူအပေါင်းတို့သည်၊ တယောက်ကိုတယောက်နှိုးဆော်လျက်၊ စစ်ရှိ၍ ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်ခုတ်သဖြင့်၊ အလွန်
- ၁၇ တပ်ပျက်လေ၏။-အထက်ကာလ၌ဖိလိတ္တိလူတို့ထက်မှာနေ၍ အရပ်ရပ်တို့ကတပ်သို့လိုက်လာသောဟေမြို့လူတို့သည်လည်း၊ ချောလှနှင့်ယောနုသန်၌ပါသော ဣသရေထလူတို့ထက်သို့ဝင်

၂၂ ကြမ်း- ဓမ္မိင်တောင်၌ဝုန်းရှောင်၍နေသောသူ
 သရေထလူမပေါင်း၊ ထိုသည်သည်။ မိလိတ္တိလူ
 ပြေးကြောင်းကို ကြားသောအခါ၊ စစ်၍ကြပ်
 ၂၃ ကြပ်ထိုင်ကြမ်း- ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်၊ အ
 ထရေထမဇ္ဈိကို ထိုနေ၌ ကယ်တင်တော်မူထ
 မြင့်၊ စစ်မှသည်မေထဝင်မြို့သို့လွန်သွားလေ၏။
 ၂၄ ထိုနေ၌အထရေထလူတို့သည် ဆင်းရဲခံရကြ
 ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောထုက၊ ငါသည်ခရန်
 ထူတို့၌ ငမိတ် ပြေမည်အကြောင်း၊ ညဦးမှိန်ပ
 ရောက်၌ အစာစားသောသူတိုင်း၊ ကျိန်ဆဲလပ်
 စေဟု၊ လူတို့အား အကျိန်ပေးသောကြောင့်၊ အ
 ၂၅ စာယ်သူမှာ အစာမစားရ၊- လူမပေါင်း၊ ထိုသည်
 မြေပေါ်၌ပွားရပ်၍ရတောသို့ရောက်သဖြင့်၊-
 ၂၆ တောထဲသို့ဝင်သောအခါပွားရည်စက်စက်ကျ
 လျက်ရှိသော်လည်း၊ အကျိန်တော်ကိုကြောက်
 သောကြောင့်၊ အစာယ်သူမှာ မိမိလက်ကိုမိမိပစပ်
 ၂၇ နှိမထား- သို့ရာတွင်၊ ဝေဠုတော်သည်လူများ
 ထိုအားအကျိန်ပေးသည်ကိုထောနသန်မကြာ၊
 သောကြောင့်၊ မိမိကိုင်သောလှံတံဖျားကိုပွားလ
 ခို၌နှစ်၍ မိမိလက်နှင့်ထူစားသဖြင့်၊ ဗျက်မိ
 ၂၈ ကြည်လင်လေ၏- ဝေဠုတော်က၊ ယနေ့အ
 စာစားသောသူတိုင်း၊ ကျိန်ဆဲလပ်စေဟု၊ လူများ
 ထိုအားကြပ်ကြပ် အကျိန်ပေးတော်မူပြီဟု၊ လူ
 တစ်ယောက်ကြားလျှောက်၏။ လူတို့သည်လည်း၊
 ၂၉ မောလျက်နေကြ၏- ယောနသန်ကလည်း၊ ငမ
 စသည်ပြည်သားတို့ကို နှောင့်ရှက်ယေပြီ၊ ဤ
 ပွားရည်အနည်း၊ ငယ်ကိုငါစားသောကြောင့်၊
 ၃၀ ဖျောက်မိကြည်လင်သည်ကို ကြည့်ပါတော့- လူ
 များထိုသည်ယနေ့တွေမိသောရန်သူ၏ ဥစ္စာကို
 စားချင်တိုင်း၊ စားလျှင်၊ အစာယ်မှာယောက်အ
 ကျိုးကြီးလိမ့်မည်တကား၊ မိလိတ္တိလူတို့ကိုသာ
 ၃၁ ခြံလုပ်ကြကြပ်ပိတ်မည်တကားဟုဆိုလေ၏။
 ၃၂ ထိုနေ၌ မိလိတ္တိလူတို့ကို မိတ်မတ်မြို့မှ အာဇ
 ထန်မြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံကြ၏။ အသရေထလူ
 ၃၃ ထိုသဉ်းလွန်ပင်ပန်းသဖြင့်၊- ရန်သူ၏ဥစ္စာကို
 ထုလု၍၊ သိုး၊ နွား၊ နွားသငယ်တို့ကိုမြေပေါ်မှာ
 ၃၄ ထတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးနှင့်တကွစားကြ၏- ထို
 ထိုလူများထိုသည်အသွေးနှင့်တကွစား၍၊ ထာ
 ဝရဘုရားကို ဖြစ်မှားသည်ဟု၊ ရှောထုအား
 ကြားလျှောက်လျှင်၊ သင်ထိုသည်သစ္စာမှတ်ကြ
 ပြီးကြီးစွာထောကျောက်ကိုငတ်သို့ယနေ့ထိုင်
 ၃၅ ခဲ့- ထူများထိုတွင် အရပ်ရပ်သွား၍၊ ထူအသီး၊

အသီး၊ မိမိကို သိုး၊ နွားကို ဤအရပ်ထို့ထူ၌ ပြီး
 လျှင်၊ ဤအရပ်၌သတ်စားကြစေ၊ အသွေးနှင့်တ
 ကွစား၍ ထာဝရဘုရားကို မပြင်မှားစေနှင့်ထူ
 မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထူများထိုသည် အ
 သီးအသီး၊ မိမိတို့ သိုး၊ နွားကို၊ ထိုည၌ထူ၌
 ၃၆ ထိုအရပ်၌သတ်ကြ၏- ရှောထုသည်လည်း၊ ထာ
 ဝရဘုရားအဖို့ ယဇ်ပဏ္ဏကို တည်ထေ၏။ ထို
 ပဏ္ဏကား၊ ထာဝရဘုရားအဖို့တဉ်သောပဏ္ဏ
 ၃၇ ပဏ္ဏဖြစ်သည်။- တဝန်ရှောထုက၊ ညဉ့်
 အခါ ငါတို့သည် မိလိတ္တိလူတို့ကို ထိုက်၍၊ ထ
 ယောက်ကိုမှာ ပကျန်ကြွင်းစေထ၊ မိုတ်၊ ထင်း၊
 သည်တိုင်အောင်ဖျက်ဆီးကြကုန်ထုံထူရင်၍၊
 ထူများထိုက၊ မိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုတော်
 ၃၈ မူပါဟု ဝန်ခံကြသော်၊ ယဇ်ပရောဏိတ်က၊
 ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ချင်းကပ်ကြကုန်ထုံ
 ၃၉ ဟုဆိုလေ၏- ရှောထုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 မိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရပါမည်ထော၊ သူတို့ကိုအ
 ထရေထလူတို့သတ်သို့ အပ်တော်မူမည်ထော
 ၄၀ ဟု၊ ဘုရားသခင်ထံအခွင့်ပန်သော်လည်း၊ ထိုနေ့
 တွင်ပြန်တော်မမူ- ရှောထုကလည်း၊ ထူထိုတွင်
 အရပ်၌မပေါင်း၊ ထို၊ ယနေ့အစာယ်သူဖြစ်မှားမိ
 သည်ကို သိမြင်ထုံသောငှါ ချည်း၍ ထာကြ
 ၄၁ လော့- အသရေထမဇ္ဈိကို ကယ်တင်သော
 ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသဉ်အတိုင်း၊
 ငမားယောနသန်ဖြစ်သော်လည်း၊ အတ်အတ်
 သေရမည်ဟု ဆိုသော်၊ အစာယ်သူမှာပြန်၍မ
 ၄၂ လျှောက်- ရှောထုကလည်း၊ သင်ထိုသည်တ
 ဝက်၊ ငါနှင့်သောယောနသန်သည် တစေနေ
 ရကြပည်ဟုဆိုလျှင်၊ လူများထိုက၊ မိတ်တော်ရှိ
 သဉ်အတိုင်း၊ ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ကြသော်၊-
 ၄၃ ရှောထုက၊ ခြောင့်မတ်စွာမိရင်တော်မူပါဟု၊ အ
 သရေထမဇ္ဈိ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 အား ထုတောင်းသဖြင့်၊ ထူများထိုသည် ထွတ်
 ကြ၍၊ ရှောထုနှင့် ယောနသန်ကိုမှတ်တော်မူ
 ၄၄ ၏- ရှောထုကလည်း၊ ငါနှင့်သောယောနသန်
 အဖို့စာရေးတံပြုလော့ဟုဆိုသဖြင့်၊ ထောနသန်
 ၄၅ ကိုမှတ်တော်မူ၏- ရှောထုကလည်း၊ သင်ပြု
 သောအမှုကိုပြောလော့ဟု၊ ယောနသန်အားဆို
 လျှင်၊ ယောနသန်က၊ အကျွန်ုပ်ကိုင်သောဓနာများ
 ၄၆ နှင့်ပွားရည်အနည်း၊ ငယ်ကိုယူ၍ မြည်းစမ်းမိ
 ပါပြီ၊ ထိုအမှုကြောင့်သာ အေရပါမည်ဟုပြန်
 ၄၇ ပြော၏- ရှောထုကလည်း၊ ထောနသန်၊ သင်

ထည်ဆက်ဆက်မစေလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်
 ထိုမျှမကငါ့၌ ပြုတော်မူပါစေသောထု ဆိုသော်
 ၅၈ ထည်။- ထုဈားထိုက၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ဤ
 ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုပြီးသော ထောနု
 ထန်သည် သေရမည်သော၊ ထိုသို့ မဖြစ် ပါစေ
 နှင့်၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အ
 ထိုင်း၊ သူ၏ဆံပြည်တပင်မျှ မြေပေါ်မှာမကျရ၊
 သူသည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူ ယနေ့ ဝိုင်း၍ ပြု
 ပါပြီဟု ဆိုသဖြင့်၊ အသက်ချမ်းသာ စေခြင်းငှါ
 ၅၉ ထောနုသန်ကိုကယ်နှုတ်ကြ၏- ထိုနောက်ရှော
 လုသည် မိလိတ္ထိလူတို့ကိုမလိုက်၊ သူတို့သည်နေ
 ရင်းအရပ်သို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၆၀ ထိုသို့ရှောလုသည် ဣသရေလ အမျိုးကိုမိုးစံ
 ၍၊ ဝတ် ဝန်း ကျင် ရန်သူ၊ မောသ ပြည် သား၊
 အဇ္ဈန်ပြည်သား၊ ဧရိပြည်သား၊ လောသမင်း၊
 ၆၁ ဇာဗ၊ မိလိတ္ထိလူဈားတို့ကိုစစ်တိုက်၍ စစ်ဗိုလေ
 ရာရာ၌၊ သူတို့ကိုစောင်ထမ်း၊- မိုလ်မြေဈား
 ကိုနှိုးစောင့်၍အာမထက်အမျိုးသားတို့ကိုလုပ်
 ဩသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုရက်
 ဖျက်ဆီးသောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်ထမ်း၊-
 ၆၂ ထား၊ တော်ကား၊ ယောနုသန်၊ ဣန္ဒြိ၊ မေထမိဉ္စ
 ထည်၊-သို့တော်နှစ်ယောက်တွင်အကြီးကား၊
 ၆၃ ဧဇရပ်၊ အငယ်ကား၊ မိခါထတည်။- မြောက်
 အားတော်ကား၊ အထိ မတ်စ် သို့၊ အဟိနောင်
 ထည်။ မိုလ်ဇူပ်မင်းကား၊ ထထွေးတော်နေရ
 ၆၄ ထား၊ အာမနာတည်။- ဝမည်းတော်ကိဉ္စနှင့်အာ
 မနာစ် အေ နေရသည့် အရှေ့လစ်သားဖြစ်၏။-
 ၆၅ ရှောလုထက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ မိလိတ္ထိလူတို့
 ကို ကြပ်ကြပ် စစ်ထိုက်ရကြ၏။ ခွန် အား၊ ကြီး
 သောသူ၊ ရဲရင့်သောသူထွေသမျှတို့ကို၊ ရှောလု
 ထည်ရှေးကောင်းခန့်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၅

• ထာဝရရှေ့လက၊ ထာဝရဘုရား၏ထုဣသရေ
 လအမျိုးကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အင်ကိုဘိသိတ်
 ပေးမည် အကြောင်း၊ ငကို အထက် က စေထွတ်
 တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ လရမှာ ထာဝရဘုရား၏
 ၂ စကားတော်ကို နားထောင်ထေ့- ကောင်းကင်
 မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ အဲရုဒြ၊ ပြည်မှထွက်လာသောဣသရေလ
 အမျိုး၌၊ အာမထက်အမျိုးပြုသောဆီးတားခြင်း၊
 ၃ အမှုကို ငါ့ရှက်ထွက်မိ၏။- လရ သွား၍ ထိုအ
 မျိုးကို လုပ်ကြံထေ့- နှစ်မြောမြစ်မရှိဘဲ၊ ရှင်း

ရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ထောဏ်ဈား၊ မိဇ္ဈ၊ လူငယ်၊ နို့စို့
 ၁၁ ခု၊ သိုး၊ နွား၊ ကုထား၊ ဆုတ်၊ မြို့တို့ကိုထက်
 ထေ့ဟု၊ ရှောလုထေ့၊ ဆင့်ဆိုသည် အထိုင်း။-
 ၁၂ ရှောလုသည်လူတို့ကိုစုစည်းစေ၍၊ ထေလိပ်မြို့မှာ
 စာရင်းယူသဖြင့်၊ ပြေသည်သူရဲနှစ်သိန်း၊ ထု
 ၁၃ စစ်သူရဲတသောင်းရှိကြ၏။- ရှောလုသည်ထည်၊
 အာမထက် မြို့သို့ စစ်ရဲ၍ ဖျင့်၌ တပ်ချပြီးမှ၊-
 ၁၄ ကေန်လူတို့ မှီရာသို့ ငွေထွတ်လျက်၊ သင်တို့ကို
 အာမထက်လူတို့နှင့်အတူ ငါ့ရှက်ဆီးမည်ဟုမိုး
 မိပ်စရာရှိသောကြောင့်၊ သူတို့ အထဲက ထွက်
 သွား၍ နေရာပြောင်းကြလေ- ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့သည် အဲရုဒြ၊ ပြည်မှထွက်လာသောအ
 ၁၅ ခါ၊ ထင်တို့သည်ကျေးဇူး ပြုကြပြီဟု မှာလိုက်
 သည်အထိုင်း၊ ကေန်လူတို့သည် အာမထက်ထု
 ၁၆ တို့အထဲကထွက်သွားကြ၏။- ရှောလုသည်ထု
 မိလိတ္ထိမှစ၍၊ အဲရုဒြ၊ ပြည်တဝက်တချက်၌ နေ
 သော ရှေ့မြို့တိုင် အောင်၊ အာမထက် လူတို့ကို
 ၁၇ ထုပ်ကြံလေ၏။- အာမထက် ရှင်ဘုရင်အာဂတ်
 ကို အရှင်ဝမ်းမိစ်၊ ထုအပေါင်းတို့ကို ထားဖြင့်
 ၁၈ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။- သို့ရာတွင်၊ ရှောလုနှင့်
 ထုဈားတို့သည်အာဂတ်မင်းနှင့်တကွ၊ သိုးနွား
 အမြတ်အထတ်၊ ဆုသောသိုးသငယ်၊ ကောင်း
 သောဥစ္စာရှိသမျှကိုနှစ်မြော၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်
 ဆီးကြ၊ အသုံးမဝင်၊ ယုတ်မာသောဥစ္စာရှိသမျှ
 ကိုသာရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။
 ၁၉ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ရှေ့
 ၂၀ ထ သို့ရောက်လာ၍၊- ငါသည် ရှောလုကိုရှင်
 ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသည့်အမှုကြောင့် နောင်အ
 ရစ်၊ သူသည်ငါ၏ပညတ်တို့ကိုမကျင့်၊ နောင်
 သို့မလိုက်၊ လမ်းထွဲပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှေ့ထ
 သည်ဝမ်းနည်း၍၊ တညညလုံး ထာဝရဘုရား
 ၂၁ အားဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊- နံနက်စောစောထ၍၊
 ရှောလုကိုကြိုဆိုခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ရှော
 လုသည် ကရမေလမြို့သို့ရောက်၍ စောင်တိုင်
 ကိုမိုက်ပြီးမှ၊ ထွဉ်ထည်သဖြင့်မိလိတ္ထိသို့
 လွန်သွားကြောင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ ရှော
 ၂၂ ထုရှိရာသို့သွားလေ၏။- ရှောလုကထည်၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးလေး
 တော် မူပါစေ သော၊ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရ
 ၂၃ ဘုရား အမိန့်တော် အထိုင်း၊ ပြုပါပြီဟုဆို၏။- ရှေ့
 လက ထည်၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါကြားရသော
 သိုးမြည်သံ၊ နွားမြည်သံကား၊ အထက်သို့နည်း

၈၈ ထုမေးသော်- ရှောထုက၊ အာမထက် ပြည်မှ
 ဆောင် နှံပါပြီ။ ထုဇ္ဈာတို့သည်၊ ကိုယ်တော်၏
 ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားအား၊ ယဇ်ပူဇော်လို
 သောငှါ၊ အကောင်းဆုံးသောသိုးနှားတို့ကို နှစ်
 မြော၍၊ ကြွင်းသောအရာမှီသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်း
 ၈၉ ဖြတ်ဆီးပါပြီထုဆို၏- ရှုစွေထကလည်း၊ နေပါ
 ဦးထောင့်၊ မနေ့ညမှာသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သောစကားကိုပြန်ပြောပါမည်ဟု ရှောထုအား
 ၉၀ ဆိုလျှင်၊ ရှောထုက၊ ပြောပါတော့ဟု ဆို၏- ရှု
 စွေထကလည်း၊ သင်သည်ကိုယ်ထင်အတိုင်း၊
 ငယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ဣသရေလအမျိုးတို့
 ၏အတွင်းသို့ချောက်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်စာ
 ၉၁ ရာနှင့်သာဝရဘုရား၊ ဘိသိတ်ပေးတော်မူသည့်
 ၉၂ မထုတ်သော- ထာဝရဘုရားက၊ သွားထောင့်၊
 အပြစ်ဈားသော အာမထက် အမျိုးသားတို့ကို
 ရှင်းရှင်းဖြတ်ဆီးထောင့်၊ မဖြတ်ဆီးမှီတိုင်အောင်
 စစ်တိုက်ထောင့်ဟု၊ သင့်ကိုဝေးသောအရပ်သို့စေ
 ၉၃ လွှတ်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏
 ၉၄ ဥဇ္ဈာကိုထုလွှဲ၍ ထာဝရဘုရား ရွှေတော်ခွံ၊ ဤ
 စရိုက်ကိုအထယ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်းဟုပြော
 ၉၅ ဆိုသော်၊- ရှောထုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ
 ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဝန်ခံအမှန် နားထောင်
 ပါပြီ၊ ထာဝရဘုရား ခေမိဋ္ဌိတော်မူသောထမ်း
 သို့လိုက်ပါပြီ၊ အာမထက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကို
 ၉၆ ဆောင်ခဲ့၍၊ အာမထက် အမျိုးသားတို့ကို ရှင်း
 ၉၇ ရှင်းဖြတ်ဆီးပါပြီ- သို့ရာတွင်၊ လူဗျားတို့သည်
 ဂိလဂါထ မြို့၌ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သာ
 ၉၈ ဝရဘုရား အား၊ ယဇ်ပူဇော် လိုသောငှါ၊ လူယူ
 သောသိုးနှား၊ ရှင်းရှင်းဖြတ်ဆီးသောအရာ
 အကောင်းဆုံးတို့ကို သိမ်းယူ ကြပါပြီဟု ပြော
 ၉၉ ဆိုပြန်၏- ရှုစွေထကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကို နားထောင်ခြင်း၌ အားရတော်မူ
 သကဲ့သို့၊ မ၊ ရှိရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးတို့
 ကိုပူဇော်ခြင်း၌ အားရတော်မူမည်သော၊ အလို
 ၁၀၀ တော်သို့ လိုက်ခြင်းသည် ယဇ်မျိုးထက်သာ၍
 ကောင်း၏၊ နားထောင်ခြင်းသည်၊ သိုး၊ ထီး၊ ဆိဥ
 ၁၀၁ ထက် သာ၍ ကောင်း၏- ငြင်းဆန်သော သ
 သောသည် နတ်ဆို၊ နှင့် ပေါင်း ခြင်း ကဲ့သို့ ငှင်း၊
 မိုင်းမာသော သဘောသည် မေဝင် တန်ဆာ ကို
 ၁၀၂ သုံးခြင်းကဲ့သို့ငှင်းအပြစ်ကြီး၏၊ သင်သည်ထာဝ
 ၁၀၃ ရဘုရား၏ စကားတော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊

ထာဝရဘုရားသည်ရှင်ဘုရင် စာရာကို နှုတ်၍၊
 ၁၀၄ သင့်ကို ပယ်တော်မူပြီထု ဆို၏- ရှောထု က
 ထည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားပါပြီ၊ ထုဇ္ဈာကို
 ကြောက်၍ သူတို့ စကားကို နားထောင် သော
 ၁၀၅ ကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ငှင်း၊
 ၁၀၆ ကိုယ်တော်၏ စကားကိုငှင်းထွန်ကျူးပါပြီ- အ
 ကျွန်ုပ် အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အ
 ၁၀၇ တူပြန်လာပါဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊- ရှု
 စွေထက၊ သင်နှင့်အတူ ငါမပြန်၊ သင်သည် ထာဝရ
 ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာ
 ၁၀၈ ဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် စာရာကို
 နှုတ်၍သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟုရှောထုအားဆို
 ၁၀၉ ပြီးမှ၊- လှည့် သွားသောအခါရှောထုသည်ရှုစွေ
 လ၏ဝတ်လုံစွန်းကိုကိုင်ဆွဲ၍၊ ဝတ်လုံစုတ်လေ
 ၁၁၀ ၏- ရှုစွေထကလည်း၊ ယနေ့ ထာဝရဘုရား
 သည် ဣသရေလနိုင်ငံကိုသင်မှထုတ်ယူ၍၊ သင့်
 ထက်ကောင်းသောသင်၏ ထိပ်ခိုးချင်းအားပေး
 ၁၁၁ တော်မူပြီ- ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣသရေလအမျိုး၏အ
 စွမ်းသတ္တိဖြစ်သောဘုရားသည် ဝုသာသနာခြင်း၊
 နောင်တရခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏၊ နောင်
 ၁၁၂ တရဖို့သောငှါ လူ ဖြစ်တော်မမူထု ဆိုသော်၊-
 ၁၁၃ ရှောထုက၊ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ၊ သို့သော်
 ထည်း၊ အကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်း အထက်ကြီး
 သူတို့ရှေ့ငှင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးရှေ့၌ ငှင်း၊ အ
 ၁၁၄ ကျွန်ုပ်၏ဂုဏ်အသရေကိုမဖျက်ပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်ရမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အ
 ၁၁၅ တူပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊- ရှု
 စွေထသည် ရှောထု နောက်သို့ လိုက်၍၊ ရှောထု
 ၁၁၆ သည်ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ထေ၏- ထိုအ
 ခါရှုစွေထက၊ အာမထက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကို
 ၁၁၇ ထံသို့ခေါ် ခဲ့ကြယူဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဂတ်
 က၊ သေတော့သည် စင်စစ် လွန်သွားပြီထု ဆို
 ၁၁၈ လျက် ရှင်သန့်၊ ရွာလာ၏- ရှုစွေထက၊ မိစ္ဆဇ္ဈာ
 တို့သည်သင်၏ ထားကြောင့် သားဆုံးသကဲ့သို့၊
 ၁၁၉ သင်၏အမိသည်သားဆုံးသောမိစ္ဆဇ္ဈာဖြစ်ရမည်ထု
 ဆိုလျက်၊ ဂိလဂါထ မြို့မှ၊ ထာဝရဘုရား ရွှေ
 ၁၂၀ တော်ခွံ၊ အာဂတ်ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏- ထို
 နောက်ရှုစွေထသည် ရာမမြို့သို့သွား၍၊ ရှောထု
 သည် မိမိနေရာ မိမိမာမြို့၊ နန်းတော်သို့ ပြန်သွား

၆။ ထေဇ်-ရှောထုထန်ဗ္ဗမရောက်မှီထိုင်စောင့်၊ နှလုံးထည်နောက်တန်ဆာကြည့်စေ့မထာ၊ ထိုရာတွင်၊ နှလုံးထည်ရှောထုထွက်မိတ်မသာ ညည်း၊ ထွားထွက်နေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ရှောထုကိုအသရေထရှင်ဘုရင်စေတော်မူ၏။

၁၆

- ထာဝရထာဝရဘုရားက၊ ရှောထုကိုအသရေထရှင်ဘုရင်စေတော်မူ၍ ငါပထိထော့ကြောင့်၊ သင်သည်စေတယ်။ ဤကထာပတ်ထုံး၊ မိတ်မသာညည်း၊ ကွားထွက်နေလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ဘုရားကိုစိန်စွဲပြည့်စေထော့၊ မက်ထင်မြီသားယေရှုမြီရာသို့ ငါစေတယ်မည်၊ သူ၏သားတို့တွင် ငါစေတော်မူ၍ ရှင်ဘုရင်တပါးကို ငါထွင်စင်ပြီဟု၊ နှလုံးထည်စောင့်မိန့်တော်မူ၏။- နှလုံးထည်၊ စေတော်မူသည် စေတယ်သို့သွား၊ နှိုင်းပါမည်နည်း။ ရှောထုကြားလျှင်၊ သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နှာမတန်းကိုယူ၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားအား၊ ထပ်ပူဇော်ခြင်းငှါ လာပြီဟု ပြောထော့- ယေရှုကိုသည်။ သင်ပွဲသို့ ခေါ်မိတ်ထော့၊ ထိုစေခါသင်သည် စေတယ်သို့ ပြုရမည်ကိုငါပြမည်။ ငါသည်နာမဖြင့်ထုတ်ပြသောထွက်၊ ငါစေတော်မူသောစေတယ်ထွက်မိန့်တော်မူသည် စေတယ်။- နှလုံးထည် ပြု၍ မက်ထင်မြီသို့သွားထေဇ်၊ မက်ထင်မြီသားစေတယ်ကြီးသူတို့သည် နှလုံးထည်နှင့်လွှေသောစေခါ၊ တုန်ထွပ်၍ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးထွက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နှလုံးထည်ထော့ထော့မေးလျှောက်ကြသော်၊- ချမ်းသာပေးထွက်၊ ထာဝရဘုရားအား ထပ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာပြီ၊ မိမိတို့ကိုသန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ ငါနှင့်မထူသပ်ပွဲသို့လာကြထုဆိုသဖြင့်၊ ယေရှုနှင့်သူ၏သားတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍ သင်ပွဲသို့ခေါ်ထေဇ်။- သူတို့သည်ရောက်လာသောစေခါ၊ ရှောထုကိုကြည့်ရှု၍၊ စင်စစ်ထာဝရဘုရားအရှင်နှင့် ဘိသိတ်ခံရသောသူသည်၊ ငွေမှာ မှီဖိုလှဆိုထေသော်၊- ထာဝရဘုရားက၊ သူ၏ဓာတ်နာသု၏စရဖိုကိုမကြည့်မရှုနှင့်၊ သူကိုငါပယ်ပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည်လူမြင်သကဲ့သို့ မြင်တော်မူသည်မထုတ်၊ ထုသည်စေတယ်၊ သဏ္ဌာန်ကိုကြည့်ရှုတတ်၏၊ ထာဝရဘုရားမူကား၊ နှစ်ယံးကိုကြည့်ရှုတတ်သည်ဟု၊ နှလုံးထည်ထော့မိန့်တော်မူ၏။- ဘဝန်ထော့သည် စေတော်မူကိုခေါ်၍၊ နှလုံးထည်

- ရှာထွားစေသဖြင့်၊ နှလုံးထည်က၊ ဤသူကိုထည်း။
- ထာဝရဘုရားရှေးတော်မမူထုဆို၏-တန်ဆာထော့သည် မှီမာကိုသွားစေသဖြင့်၊ ဤသူကိုထည်း။
- ထာဝရဘုရားရှေးတော်မမူထုဆို၏-တန်ဆာထော့သည်သားရနှစ်ယောက်တို့ကို နှလုံးထည်မှသွားစေသဖြင့်၊ နှလုံးထည်က၊ ဤသူတို့ကိုထည်း။
- ထာဝရဘုရားရှေးတော်မမူ- သင်၌သားမရှိပြီထော့ထော့ယေရှုသားပေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ စေတယ်ဆိုသောသား မှီပါသော၊ ၏သို့ကိုထိန်းကျောင်းလျက် နေပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ နှလုံးထည်က၊ သူကိုခေါ်စေခြင်းငှါ ထွက်လာပါ။ သူမရောက်မှီပွဲသို့ဝင်၍ မထိုင်ရထုဆိုသည်။
- ၁။ ထိုင်း၊- စေတော်မူ၍ သူကိုခေါ်မိန့်၊ သူသည် နီသောထံပင်မှီ၏။ လှသောစေတယ်နှင့် နှစ်စွယ်သောဓာတ်နာထည်းမှီ၏။ ထာဝရဘုရားက၊ ဤသူပေတည်း။ ထ၍ ဘိသိတ်ပေးထော့ထုမိန့်တော်မူ၏။- နှလုံးထည်ထည်း၊ ဆီဘူးကိုထု၍ သူ၏စစ်ကို စုတ်မှာသူကို ဘိသိတ်ပေးထေဇ်၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ ထာဝရဘုရား၏မိညဉ်တော်သည်၊ ဝါဝါစေတော်မူမှာ သက်ရောက်ထေဇ်၊ နှလုံးထည်ထ၍ ရာမမြီသို့ပြန်သွား၏။
- ၁၂။ ထာဝရဘုရား၏မိညဉ်တော်သည် ရှောထုမှထွက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က ဆိုး
- ၁၃။ သောမိညဉ်သည့်နှောင့်ရှက်တတ်၏။- ရှောထု၏ကွန်ထိုကထည်း၊ သရမှာဘုရားသခင်ထံတော်က ဆိုးသော မိညဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို
- ၁၄။ နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။- ခဏသောကိုယ်တော်၏ထွန်ထိုသည်၊ သာသာစွာ ခောင်းတီးတတ်သောသူကို ရှာရွှေရမည်စေကြောင်း၊ စေတယ်မိန့်မှီတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်ထံတော်က၊ ဆိုးသော မိညဉ်သာသောစေခါ၊ ထုသည်ခောင်းတီးသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာရတော်မူ
- ၁၅။ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊- ရှောထုက၊ သာသာစွာ တီးတတ်သောသူကို စေတော်မူရှာရွှေ၍၊ ထံသို့ခေါ်
- ၁၆။ ခဲ့ကြဟု၊ ကွန်ထိုထော့မိန့်တော်မူသော်၊- ကွန်တယောက်က၊ ကွန်တော်ထော့ဘုရားသော မက်ထင်မြီသား ယေရှုသားသည်၊ ခောင်းတီးသောစေတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်း သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စင်ပုဒ်ငှင်၊ ပညာစကား၌ ငှင်၊ ထေ့ကျက်ပါ၏။ ထထင်းလည်းလှပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့် ဘလူမှီတော်မူ၏ ဟုလျှောက်သောကြောင့်၊- ရှောထုက၊ ယေရှုမြီရာသို့ထွက်စေတော်မူ၏။

ထိန်းခြင်သောထင်စံ သားဝါဝိန်ကို ငယ်သူ့
 ၂၀ ထွတ် ရမည်ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ - ယေရှုသည်
 နန်းတင်သောမြို့စပ်ရည်ဘူး၊ ဆိတ်သငယ်ကို
 ထူ၍မိမိသားဝါဝိန်တွင် ရှောထုတ်သူပေးလိုက်
 ၂၀ ထေ၏။-ဝါဝိန်သည်ရှောထုတ်သူရောက်၍ခစား
 ထမြင့်၊ ရှောထု သည် အလွန် ချစ် ချစ်၊ လက်နက်
 ၂၂ တော်ဆောင်စရာ၌ ခန့်ထား၏။- ရှောထုသည်
 ထည်းယေရှုရာသီလူကိုလေ့တတ်၍၊ ဝါဝိန်ကို
 ငမိတ်နှင့် ကျွေးသောကြောင့်၊ ငယ်၌ ခစားပါစေ
 ၂၄ ထုစေခွင့်တောင်းလေ၏။-ဘုရားသခင်ထံတော်
 က၊ ဆိုးသော ဝိညာဉ်သည် ရှောထု အပေါ်မှာ
 ရောက် သောအခါ၊ ဝါဝိန်သည် စောင်းကိုယူ၍
 တီးသဖြင့်၊ ဆိုးသောဝိညာဉ်ထွက်သွား၍၊ ရှော
 ထုသည်သက်သာလျက်ပကတ် ကျန်းမာလျက်
 ရှိတတ်၏။

၁၇

• မိလိတ္တိလူတို့သည်မိုလ်မြေများကိုနှိုးဆော်၍၊
 ထုစေမိင်ရှောခေါ်မြို့၌စုဝေးသဖြင့်၊ ရှောခေါ်မြို့
 ၂ နှင့်အဓကောမြို့စပ်ကြား၊ ဝဋ်သရပ်မှာတပ်စု
 ကြ၏။-ရှောလူနှင့်အသရေထလူတို့သည်စုဝေး
 ၂၂ ခြံစောရှင်နားမှာတပ်စု၍၊ မိလိတ္တိ လူတို့ကို
 ၂၄ တိုက်မည်ဟုစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။-မိလိတ္တိလူအ
 ချို့တို့သည် ရှင် တ ဝက်၌၊ တောင် ပေါ်မှာ ရပ်
 လျက်၊ အသရေထလူအချို့တို့သည် ရှင်တဝက်
 ၂၄ ၌၊ တောင် ပေါ်မှာ ရပ်လျက် ရှိကြ၏။- ခြောက်
 တောင်နှင့်တကွအရပ်မြင့်သောဂါသမြို့သား၊
 ဂေါလုတ်အမည်ရှိသောသူရဲသည် မိလိတ္တိတပ်
 ၂၄ ထဲကထွက်လာ၏။-သူသည် ခင်းပေါ်မှာကြေး
 ဝါးမောက်လုံးကို ဆောင်း၍၊ အခွက်ငါးထယ်
 အမြန် ရှိသော ကြေးဝါ ချပ် အင်္ကျီကို ဝတ်၏။-
 ၂၄ ကြေးဝါမြေစွပ်ကို စွပ်လျက်ပန်းကြားမှာကြေး
 ၂၄ ဝါးကုန်လက်နက်ကိုဆွဲလျက်ရှိ၏။ လှိုဏ်းကား၊
 ရက်ကန်း၊ လက် လိပ်နှင့် အမှု ကြီး၏။ လှိုကိုယ်
 ကား၊ သံခြောက် မိဿာ အမြန် ရှိ၏။ လှေရှာ
 မိုင်းလွှားကို ဆောင်သော သူတယောက်သည်
 • သွားရ၏။-ထိုသူရဲသည်ရပ်လျက်၊ သင်တို့သည်
 စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာကြသ
 ၂၄ နည်း၊ ငါသည်မိလိတ္တိလူ၊ သင်တို့သည် ရှောထု
 ၏အဖွဲ့ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော၊ လူတယောက်
 ကို ရွေးကောက်၍၊ ငါနှင့် တိုက် ခြင်းငှါ လာပါ
 • စေး- လူသည်ကိုတိုက်၍သတ်နှင်လျှင်၊ ငါတို့
 ထည်သင်တို့၏အဖွဲ့မည်၊ အိုမဟုတ်၊ ထိုသူကို

ငါနိုင်၍သတ်လျှင်၊ ထင်ထိုသည်ငါတို့၏အဖွဲ့မ
 ၂၄ ခြံ၊ ငါတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်ဟု၊ အသ
 ၂၄ ရေထမိုလ်မြေတို့ကို တစ်၍ ပြောဆို၏။- အစန်
 ထိုမိလိတ္တိလူက၊ အသရေထမိုလ်မြေတို့ကိုထုနေ
 ငါ ကြိမ်းပမ်း ထု ခွင်း ထိုက် စေ ခြင်း ငှါ ထု တ
 ၂၄ သောက်ကို ပေး ကြသောသူ ဆို၏။- မိလိတ္တိလူ
 ပြောသောထိုစကားကိုရှောထုနှင့်အသရေထလူ
 အပေါင်းတို့သည်ကြားလျှင်၊ မိတ်ထွတ်၍အလွန်
 ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
 ၂၄ ထုပြည်၊ ဗက်ထင်မြို့၊ ဝေရုတ် အရပ်ထား
 ခြင် သော ဝါဝိန် ၏ အစ ယေရှု ထည် သား ရှစ်
 သောက်ရှိ၏။ ရှောထုလက်ထက်၌ထိုသူသည်အ
 ၂၄ ထက်ကြီး သောသူ၏ အရာရှိ၏။- ယေရှု၏သား
 ထိုတွင်အသက်အကြီးဆုံးသော သူသုံးယောက်
 ထိုသင်္ဃီစစ်မှုကိုထမ်း၍၊ ရှောလူနောက်အိုလိုက်
 ကြ၏။သူတို့အမည်ကား၊ သားဦး၊ ဝေဗ္ဗာထ၊ ဂုတ်
 ထသား၊ အဘိနုဗ်၊ တတိယသားရှိပေတည်း။-
 ၂၄ ဝါဝိန်သည် အငယ်ဆုံး သောသားဖြစ်၏။ သား
 ကြီး သုံးယောက်တို့သည် ရှောထု နောက်တော်
 ၂၄ သို့လိုက် ကြသော်လည်း၊ ဝါဝိန်သည်မလိုက်၊
 ဗက်ထင်မြို့မှာမိမိအစစ်သိုးတို့ကိုထိန်းကြောင်း
 ၂၄ ခြင်းငှါ ပြန်သွားလေ၏။- မိလိတ္တိ လူသည် အ
 ရက်လေးထယ်ပတ်လုံး၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ
 ၂၄ ချည်းကပ်၍ကိုယ်ကိုပြု၏။ ထိုအခါယေရှုသည်
 မိမိသားဝါဝိန်ကို ခေါ်၍၊ သင့်အစ်ကိုတို့ အစွဲအီ
 ပေါက်ပေါက်တဖောနှင့် ချီရန်ဆယ်လုံးတို့ကို
 ၂၄ ယူ၍၊ အစ်ကို တို့ ရှိရာ တပ်တော်သို့ ပြေး သွား
 ၂၄ ထော့။- ချီရန်ဆယ်လုံးကိုထည်းယူ၍ သူတို့
 တပ်မှူးစား၊ ဆက်ထော့၊ သင့်အစ်ကိုတို့သည်
 ကျန်းမာခြင်းရှိသည်မရှိသည်ကိုကြည့်စုပြီးမှ၊
 ၂၄ သူတို့ထံမှာသက်သေ တစုံတစုကို ခံယူလော့ဟု
 ၂၄ မှာ လိုက်လေ၏။- ထိုကာလ၌ ရှောထုမှစ၍၊ ဝါ
 ဝိန် အစ်ကို တို့နှင့် အသ ရေထ လူ အပေါင်း တို့
 ၂၄ သည် စောရှင်မှာ၊ မိလိတ္တိ လူတို့ကို စစ်တိုက်
 လျက်ရှိကြ၏။
 ၂၄ ဝါဝိန်သည်နံနက်စောစောထ၍သိုးတို့ကိုသိုး၊
 ထိန်း၌စပ်ပြီးလျှင်၊ အဝမှာလိုက်သင့်အထိမ်း၊
 ၂၄ စားစရာကိုယူသွား၍၊ မိလ္လာထည်းထားရာသို့
 ၂၄ ရောက်သောအခါ၊- အသရေထတပ်သားတို့နှင့်
 မိလိတ္တိတပ်သားတို့သည်စစ်ခင်းကျင်း၍၊ စစ်တ
 ထင်းသိုရှိလျက်၊ စစ်တိုက်မည်ထေနှင့် ကျွေး
 ၂၄ ကြွေကြွေ၊- ဝါဝိန်သည်မိမိ၌ပါသောအရာတို့

ထုပေးလျက်၊ မိမိဘုရားထိုက် ထိုင်တည်၍ ဂါ
 ၁၇ မိမိကို ယှဉ်နားစေ၏။- ထာဝရမိလိတ္တိလူက၊ ထာ
 နှုံး ထင်စေသောကို မိုဏ်း ကောင်းကင် ငှက်နှင့်
 ၁၈ စီး- ဂါမိန်က၊ သင်သည်သား၊ လှို၊ ကိရုန်ပါလျက်
 ငယ်သို့ ထာဝရမိလိတ္တိလူက၊ သင်ကြိမ်းပသောအခါ
 ၁၉ ရေထဲ မိုဏ်းမြေတို့၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်း ကင်
 မိုဏ်းမြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ပါ
 ၂၀ လျက်၊ သင်ရှိရာသို့ ထာဝရ- ထာဝရဘုရားသည်
 သင့်ကို ငယ်ကတည်း သရေ့စပ်တော် စုသဖြင့်၊ သင့်
 ကို ငါသတ်၍ ထည်ပင်း ကို ခြိတ်မည်၊ မိလိတ္တိ
 မိုဏ်းမြေ အသေကောင်း ဈာန်ကို၊ မိုဏ်းကောင်း
 ထင်ငှက်နှင့် တောသားရဲထိုစား ထရေ့ငါလေး
 စည်းအရေထရေ့စပ်ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ
 ထည်ကို၊ မြေကြီး သားအပေါင်းထို့သည် သိရ
 ၂၁ ကြံစိတ် မည်- ထာဝရဘုရားသည် ထား လှို
 စား မြင့် ကယ်တင်တော် မူကြောင်းကို၊ ဤ
 ဝရိယာတ်အပေါင်းထို့သည် သိရကြလိမ့်မည်၊
 အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စစ်မှုကို
 မိုဏ်း၊ ငါထိုက် ထက် သို့ အပ်နှံတော် စုမည်ထု၊ မိ
 ၂၂ လိတ္တိလူစားဆို၏- မိလိတ္တိလူသည်ထွက်၊ ဂါမိန်
 နှင့်အညွှန်းငါ့ညည်းသောသောစခါ၊ ဂါမိန်သည်
 အညွှန်း၊ မိလိတ္တိလူနှင့် အညွှန်းငါ့ မိုဏ်းမြေရှိရာ
 ၂၃ ထို့၊ အထွတ် အမြန်ပြေးပြီးမှ၊- လွယ်ထိတ်ထဲက
 ထွက်တတ် တထုံးကို နှိုက်ယူ၍ ထွက်ပြန်၏၊ မိလိတ္တိ
 လူ၏ နူးကိုမှန်၍၊ နူးပေါက်သဖြင့်၊ သူသည်
 ၂၄ ပြေလျော်စွာ ခိုက် ဆိုက် ထဲလေ၏။- ထိုသို့ ဂါမိန်
 ထည်ထောက် ထွဲနှင့် ကျောက် တထုံး စား မြင့်
 ၂၅ နိုင်လျက်ထိမိုက်၍ သတ်လေ၏။- ထိုစခါ ဂါမိန်
 ထည်ထားမပါသောကြောင့်ပြေး၍၊ မိလိတ္တိလူ
 ထိုနင်းလျက်၊ သူ၏ထားကို ထားထိပ်မှ နှုတ်ထွဲ
 ပြေးလျှင်၊ ထည်ပင်းကို ခြိတ်၍ အပြေ သတ်လေ
 ၂၆ ၏မိလိတ္တိလူထိုသည်၊ သူတို့၏သူရဲသေကြောင်း
 ၂၇ ထိုမြင်သောစခါပြေးကြ၏။- ထိုစခါ အရေ
 ထထရေ့စပ်၊ ထုထရေ့စပ်၊ သားထိုသည်ထွက်၊ ကျွေး
 ကြော်လျက်၊ ရှိနှင့်တိုင် အောင်ငင်၊ ကြွန်မြို့တံ
 စားထိုင်အောင် ငင်မိလိတ္တိလူထိုကို လိုက်ကြ၏၊
 ထိုမိုဏ်းသောမိလိတ္တိလူထိုသည် ရှာရိပ်မြို့လမ်း
 နားမှစ၍၊ ဂါသမြို့၊ ကြွန်မြို့တိုင်အောင်ထဲကြ
 ၂၈ ၏- အရေထထရေ့စပ်သားသို့ သည် မိလိတ္တိလူ
 ထိုကိုထိုက်ရာမှ ပြန်သွား၍၊ သူတို့ထဲဈာန်ကိုလူ
 ၂၉ ထုကြ၏- ဂါမိန်သည်မိလိတ္တိလူ၏ဥက္ကောင်းကို

ထု၍၊ ထေရု ခုထင် မြို့သို့ အောင် ထွား၏။ သူ၏
 ထက်နက်ဈာန်ကိုမိမိထံသွား၏။
 ၁။ ဂါမိန်သည်မိလိတ္တိလူကို ထိုက်ခြင်းငှါထွက်
 ထွားသည်ကို ရှောထုသည်မြင်လျှင်၊ ထိုထုထင်
 ကား၊ အထွတ်သု၏ သားဖြစ်သနည်းထု၊ မိုဏ်
 ဈာန်မင်းစာဓနာကိုပေး၏၊ စာဓနာကထည်း၊
 ၂။ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်ရှင်သည်အထိုင်း၊
 ၃။ ကျွန်တော်မသိပါထု လျှောက်လျှင်၊- ရှင်ဘုရင်
 က၊ ထိုထုထင်သည်အထွတ်သု၏သား ဖြစ်လိမ့်
 ၄။ မည်ကို ပေးစစ် ထေ့ထု မိန့်တော်မူ၏။- ဂါမိန်
 ထည်မိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှ၊ သူ၏ဥက္ကောင်းကို
 ကိုင်လျက် မြင့်ထာသော အခါ၊ စာဓနာသည်
 ၅။ ခေါ်၍ရှောထုထိုသို့အောင်သွားပြီးလျှင်၊- ရှော
 ထုက၊ အရှင်းလူလင်၊ သင် သည် အထွတ်သု၏
 သား ဖြစ်သ နည်းထု ပေး တော်မူ၏၊ ဂါမိန်က
 လည်း၊ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဗက်
 ထင် မြို့သား၊ ယေရှု၏ သား ဖြစ် ပါ သည် ထု
 လျှောက်လေ၏။

၁၈

• ထိုသို့ လျှောက် ပြီးသည်နောက်၊ ရှောထု၏
 သား ယောနသန်မိတ်နှစ်လုံး ထည်၊ ဂါမိန်မိတ်
 နှစ်လုံးနှင့် စွဲကပ်လျက် ရှိ၍၊ ဂါမိန်ကိုကိုယ်နှင့်
 ၁။ အညွှန်းထေ၏။- ထိုနေ့၌ ရှောထုသည် ဂါမိန်ကို
 သိမ်းစည်း၍၊ သူ၏ထိပ်သို့၊ နောက်တစ်
 ၂။ သွားနေရသောအခါကိုပေးတော်မူ၏။- ယောန
 ထန်သည် ထည်၊ ဂါမိန်ကို ကိုယ်နှင့် အညွှန်း
 သော့ ကြောင့်၊ သူနှင့်အတူ မိသဟာယ ခွဲပြီး
 ၃။ လျှင်၊- မိမိဝတ်သော ဝတ်ထုံကိုခွတ်၍၊ မိမိ
 ဝတ်တန်ဆာဈာန်နှင့်ထား၊ ထေ၊ ခါးစည်းထိုကို
 ၄။ ပင်၊ ဂါမိန်စားပေးလေ၏။- ဂါမိန်သည်၊ ရှောထု
 စေခိုင်းသမျှကိုသွား၍ သတ်ပညာနှင့်ပြုမူသော
 ကြောင့်၊ စစ်သူရဲတို့ထံမှ ခန့်ထားတော်မူသ
 ၅။ ဖြင့်၊ ဂါမိန်သည်ကျွန်တော်မျိုးမှစ၍လူအပေါင်း
 ထိုတွင်မှတ်နှာရ၏။
 ၆။ ဂါမိန်သည် မိလိတ္တိလူကို သတ်ပြီးမှပြန်သွား
 ၍၊ ရောက်လေရာရာ၌၊ မိစ္ဆာဈာန်ထိုသည် ရှောထု
 မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြို ပြု ဆုံးသောငှါ၊ ရွှေထန်း
 သော မိတ်နှင့် သိခြင်းဆိုလျက်၊ ကလျက်၊ ပတ်
 သာ အစရှိသည် ထိုကို တီးလျက်၊ အရေထထ
 ၇။ မြို့ရွာ ဈာန် ထဲက ထွက် ထာ သ ဖြင့်၊- ရှောထု
 အထောင် ထောင်၊ ဂါမိန် အထောင်း သောင်း
 ထတ်ထေ့ တကားထု၊ အဗ္ဗညို ဗ္ဗညို သိခြင်း

- ဆိုကြမ်း- ရှောထုက၊ သူတို့သည် ဝါပိန်စားစသော၊ ထောင်း၊ ထောင်း၊ ငစား၊ အထောင်ထောင် သာ ပေးကြပြီး နိုင်ငံတော်မှတစ်ပါး၊ အထက်ဆုံးကို ပေးနိုင်သော သနည်းတို့ထွက်ထွက်ထွက်ထွက်
- ထိုစကားကြောင့် မိတ်ပျက်လေ၏- ထိုနေ့မှစ၍
- ဝါပိန်ကို အစည်ချောင်း၊ မြောင်းလျက်နေ၏- နက် ခန့်နေ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က၊ ဆိုးသော ပိဉာဉ်သည် ရှောထု အပေါ်မှာ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောထုသည် နန်းတော်အထက်၌၊ ပရောဇာတ်ပြု ထေ့ခွကြောင့်၊ ဝါပိန်သည် အရင်ကဲ့သို့ ခောင်းတီး
- ထေ၏- ရှောထုသည် သို့တို့ကို ကိုင်လျက်ရှိ၍- ဝါပိန်ကို ထရံနားမှာ ထိုးပည်ယု အကြိမ်သည် အထိုင်း၊ ထိုတို့ကို ထိုးပြန်သော်လည်း၊ ဝါပိန်သည်
- အထံတော်မှ နှစ်ကြိမ် ရှောင်ကြွေလေ၏- ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ရှောထုထံမှ ထွက်၍၊ ဝါပိန် နှင့် အတူရှိတော် မူသောကြောင့်၊ ရှောထုသည်
- ဝါပိန်ကို ကြောက်ရွံသဖြင့်- အထံတော်မှ ရွှေ၍၊ ထုတထောင်ထုတ်အရာကို ပေး၏၊ ဝါပိန်သည်
- ထုဇ္ဈားရွှေ၌ ထွက်ဝင်ရ၏- ဝါပိန်သည် အရာရာ၌ သတိ ပညာနှင့် ပြုမူ၍၊ သူနှင့်အတူ ထာဝရ
- ဘုရားရှိတော်မူ၏- ထိုသို့ အထွန် သတိ ပညာ နှင့် ပြုမူသည်ကို ရှောထုသည် မြင်လျှင်၊ သာဓ်
- ကြောက်ရွံ့လေ၏- ဣသရေလအမျိုး၊ ထူးစေ့မျိုးသား၊ အပေါင်းတို့သည် ဝါပိန်ကို ချစ်ကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရွှေ၌ ဝါပိန်သည် ထွက် ဝင်တတ်၏
- ထစန့် ရှောထုသည် ဝါပိန်ကို ခေါ်၍၊ ငသွိုးကြီး ပေရပ်ကို သင့်အား ငါပေးစားမည်၊ သင့်သင့်အဖို့ ရဲရင့်၍၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ စစ်တိုက်ခြင်းကို သာပြုသော အုပ်ချုပ်တော်မူ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ငထက်သည် သူအပေါ်သို့ မရောက်စေနှင့်၊ မိလိတ္တိလူတို့လက်သည် ရောက်ပါစေသော
- ထ ရှောထု အကြံရှိ၏- ဝါပိန် ကလည်း၊ ထွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သမတ်တော် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊ အထက်သို့ သောသုဖြစ်ပါသနည်း၊ ကျွန်တော်အသက်နှင့် ကျွန်တော်အစွေအမျိုးသည်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၌၊ အထက်သို့ ဖြတ်
- ပါသနည်း၊ ထ ရှောထုအား လျှောက်၏- ထိုရာတွင်၊ ရှောထု၏ ငသွိုးပေရပ်ကို၊ ဝါပိန်အား ပေးစားရသော အမြန်ရောက်သောအခါ၊ ပေးစောထသိအမျိုးအမြေထစားပေးစားလေ၏
- အစန့် ရှောထု ငသွိုးမိခါထသည် ဝါပိန်ကို ချစ်၏

- ထိုအကြောင်းကို လျှောက်လေ၏၊ ရှောထု
- ထည်အားရလျက်- ငသွိုးသည် ဝါပိန်ကို ထွေမှမိ၍၊ မိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ ရောက်စေ ဖြစ်၊ ငှါ၊
- ပေးစားမည်ထု အကြံရှိ၏- နန်း၊ တောင်ထား၊ အချို့ကို ခေါ်၍၊ ထင်သို့သည် ဝါပိန်နှင့် ထိတ်စိတ်စွာ စကားပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထွန်ကို နှိပ်မတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် ထည်၊ ချစ်ကြ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ သမတ်တော် ဖြစ်ကောင်း၊ ပါ၏ထုမှာထားသင့်အထိုင်း၊
- ရှောထု၏ ထွန်တို့သည် ဝါပိန်အား ပြောကြ၏- ဝါပိန်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အထွေအမြတ်သော အစား၊ ခဲသားဖြစ်လျက်နှင့်၊ ရှင်ဘုရင်၏ သမတ်တော် ထုပ်ရသော အမှုသည်၊ သာမည အမှုထင်ထ
- ထောထုပြောဆို၏- ရှောထု၏ ကလည်း၊ ဝါပိန်သည် ဤသို့ပြော ဆိုပါသည် ထုလျှောက်
- လျှင်း- သင်တို့သည် တစန့်ပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင် သည် ရန်သူတို့၌ မိတ်တော် ပြေမည်အကြောင်း၊ မိလိတ္တိလူတို့၏ အရေးဈာ၊ ထရာဇာထပါး၊ အခြားသော ထက်မြဲရာကို အထိုထော်မရှိ ထုမှာထား၏၊ သို့ရာတွင်၊ ဝါပိန်ကို မိလိတ္တိလူတို့
- ထက်ဖြင့် ဆုံးစေမည် ထ ရှောထု အကြံရှိ၏- ရှောထု၏ ကျွန်တို့သည် ထိုစကားကို ဝါပိန်အား ပြန်ပြောသောအခါ၊ ဝါပိန်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သမတ်တော် ဖြစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ထိုကြောင့် မှိန်းချက်သော
- အမြန်မစေ့မှီ- ထ၍၊ မိမိလူတို့နှင့် အတူသွားသဖြင့်၊ မိလိတ္တိလူတို့ရာတို့ကို သတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏ သမတ်တော် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ သူတို့အရေးဈာ၊ ဈာကို ထုခဲ့၍၊ နံလင်သော အရေးအတွက်အားဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်အား ဆက်ထေ၏၊ ရှောထုသည်
- ထည်၊ ထိုးတော်မိခါထကို ပေးစားရ၏- ထာဝရဘုရားသည် ဝါပိန်နှင့် အတူရှိတော်မူကြောင်းကို သင့်၊ မိမိသို့သည် ချစ်ကြောင်းကို သင့် ရှောထု
- ထည် ဖြင့်၍- ကြောက်ရွံ့သော မိတ်ရွံ့ထ၏ ထွက်၊ အစည်အမြဲရန်ပြု၊ ဖွဲ့ထေ၏
- အစန့် မိလိတ္တိမင်းတို့သည် မှီသွားကြ၏၊ မှီသွားကြသည် နောက်၊ ဝါပိန်သည် ရှောထု၏ ထွန်အပေါင်းတို့ထက်၊ သာဓ်သတိပညာနှင့် ပြုမူသဖြင့်၊ အထွန်ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏

၁၉

- ထိုကြောင့် ရှောထုသည် ဝါပိန်ကို ထက်စေ ဖြစ်၊ ငှါ၊ သားတော် ထောနသန်နှင့် မိမိ ကျွန်အ
- ပေါင်းတို့ကို မှာထားလေ၏- ထားတော်ထောန

ဆန်သည်စိမ်းကို ထွန်ချစ်၍၊ ငမေ ရှောထု
 ဆည် ထန်ကို ထတ်ခြင်းငှါ ခွာကြမ်း ဆိုခြင်း၊
 နံနက်ထိုင်စောင့်ကိုယ်ကိုသတ်ပြုသဖြင့်၊ ဆိတ်
 ၈ ကွယ်ရာထရပ်၌ ဝုန်းရှောင်၍ နေပါသကဲ့သို့- ငါ
 ထွက်၍သင့်မြို့ရာတော၌၊ ငမေထံခစားထွက်၊
 သင့်ထမ္မ၌ စကားပြောမည်၊ ထွေမြင်သမျှကို
 ထင့်အား ငါပြန်ကြားမည်ဟု ဝါမိန်အား ပြော
 ၉ ဆို၏-ယောနသန်သည်အစရှောလှသ်၌၊ ဝါမိန်
 ထက်မှာပြော၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထွန်တော်ဝါ
 မိန်ကိုမပြစ်မှား ပါစေနှင့်၊ သူသည် ကိုယ်တော်
 ကိုမပြစ်မှားပါ၊ ကိုယ်တော်၌ ထွန် ကျေးဇူး
 ၁၀ ပြုပါပြီ- မိမိအသက်ကို မနှစ်မြို့ဘဲ ဖိလိစ္ဆိလူ
 ကိုသတ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလ အ
 ဇ္ဈိတမျိုးလုံးထံ၌ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်း
 ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏၊ ကိုယ်တော်သည် မြင်၍
 ဝမ်းမြောက်ပါ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ ထကြောင်းမရှိဘဲ
 ၁၁ မိန်ကိုသတ်သဖြင့်၊ အထယ်ကြောင့် အပြစ်မ
 ရှိသောသူ၏ အသက်ကို သတ်သော အပြစ်သင့်
 ရောက်စေပါနှင့်သနည်း၊ ထု၊ အစရှောလှအား ဆို
 ၁၂ သော်၊-ရှောလှသည်ယောနသန်၏စကားကိုနား
 ထောင်၍၊ ထာဝရ ဘုရား အသက် ရှင်တော်မူ
 ထည်အတိုင်း၊ သူသည်အသေမခံရဟု ကျိန်ဆို
 ၁၃ လေ၏- ယောနသန်သည် ဝါမိန်ကို ခေါ်၍၊ အ
 ကြောင်းအရာ အလုံးစုံကိုပြောပြ၊ ရှောလှ
 ထံသို့သွင်းပြန်၍၊ အထံတော်၌ အရင် နေသကဲ့
 သို့နေရ၏၊
 ၁၄ တမန်စစ်မှုပေါ် ပြန်သောအခါ၊ ဝါမိန်ထွက်
 ၍ ဖိလိစ္ဆိလူ တို့ကို တိုက်လျက်၊ ကြီးစွာသော
 လုပ်ကြံခြင်းအားပြုသတ်၍၊ သူတို့သည်ပြေး
 ၁၅ ကြမ်း- ရှောလှသည် လှံတို့ကိုကိုင်၍ နန်းတော်
 နှံထိုင်စည်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ၊ ဆိုး
 သောဝိညာဉ်သက်ရောက်၍၊ ဝါမိန်သည်စောင်း
 ၁၆ တီးလျက်နေသော အခါ- သူကိုလှံတို့နှင့်ထရံ
 နားမှာထိုးစမ်းသော်လည်း၊ အထံတော်မှရှောင်
 ပြေးသဖြင့်၊ လှံတို့သည် ထရံကို ခူးလျက်နေ၏၊
 ၁၇ ဝါမိန်သည်ပြေး၍ ထိုည၌ လွတ်ရ၏- ရှော
 လှသည်သူကိုစောင့်၍၊ နံနက်အမှိန်၌ သတ်စေ
 ခြင်းငှါ သုတိမ်သို့ လူကိုစေလွှတ်လေ၏၊ ဝါမိန်မ
 ယားမိဘဲလျက်၊ သင်သည်ယနေ့ ညမှာကိုယ်အ
 ထတ်ကို မကယ်မလျှင်၊ နက်မန့်နေ၌ အသေခံရ
 ၁၈ ထိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊-ဝါမိန်ကိုပြတင်းပေါက်မှ
 လျှော့နှုတ်၍၊ သူသည်အလွတ်ထွက်ပြေးလေ၏-

၁၉ မိခါလသည် ထည်း၊ တေရပ်ရပ်တို့ကို ထွန် ခု
 ထင်ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ဆိတ်ငွေ့ မြင့်ရက်
 သောကုသားကားနှင့်၊ ခေါင်းရင်းရွှေ၌ ကာ၍
 ၂၀ စောင်နှင့်ချုံလေ၏- ဝါမိန်ကို ခမ်းမီးစေခြင်း
 ငှါ၊ ရှောလှစေလွှတ်သောထုထင်ရောက်သောအ
 ခါ၊ ဝါမိန်နာ၍ နေပါသည်ထုမထားပြောဆို၏-
 ၂၁ ရှောလှကထည်းသူကို ငါသတ်မပြီအကြောင်း၊
 စုတင်နှင့်တကွဆောင်ခဲ့ကြလေ ဝါမိန်ကိုအကြည့်
 ၂၂ အရှုစေလွှတ်၍- တမန်ထိုသည် ဝင်ကြံသော
 အခါ၊ ဆိတ်ငွေ့မြင့်ရက်သော ထုကားကား နှင့်
 ခေါင်းရင်း ရွှေ၌ ကာလျက်၊ စုတင်ပေါ်မှာထေ
 ၂၃ ရပ်ရပ်တုမိပါသည်တကား-ရှောလှကထည်း၊
 ငကိုထည့်စား၍ အထယ်ကြောင့် ငရန်ထုကို
 ထွတ်လိုက် သနည်း၊ ထရုလွတ်စောင့်ပြေးပါ
 ပြီ တကားထု၊ မိခါလ အားပြော ဆိုလျှင်၊ မိခါ
 လက၊ ငါသွားမည်၊ ထိုမထွက်၊ ထန်ကို ငါထတ်
 မည်ဟု သူပြောပါသည်ထု၊ ရှောလှ အား ပြန်
 လျှောက်လေ၏၊
 ၂၄ ထိုသို့ ဝါမိန်ပြေး၍၊ ရှောလှထက်မှ ထွက်သ
 ခြင်း၊ ရှုငွေထမြို့ရာ၊ ရာမမြို့သို့ရောက်လေ၏၊ ရှော
 လှလေသမျှတို့ကိုပြန်ကြားပြီးမှ၊ ရှုငွေထထည့်
 ၂၅ ထွား၍ နာထုတ်ရွာမှာ နေ၏- ဝါမိန်သည် ရာမ
 မြို့နယ်၊ နာထုတ်ရွာမှာရှိကြောင်းကိုရှောလှထည့်
 ၂၆ ကြား၍- ဝါမိန်ကိုခမ်းမီးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်
 ပြန်၏၊ ပရောဇက် အပေါင်း အထင်း ထိုသည်ပ
 ရောဇက် ပြုလျက်၊ ရှုငွေထမီရင်လျက် နေသည်
 ကို၊ တမန်ထိုသည်ထွေမြင်သောအခါ၊ ဘုရားသ
 ဝင်စံပိညာဉ်တော်သည်၊ ရှောလှ၏ တမန်ထိုအ
 ပေါ်မှာသက်ရောက်၍၊ သူတို့သည်ထည်းပရော
 ၂၇ ဇက် ပြုရ ကြ၏- ထိုသိတင်းကို ရှောလှသည်
 ကြားလျှင်အခြားသောသူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ထု
 ထိုသည်ထည်း ပရောဇက် ပြုရကြ၏၊ တထိထ
 အကြိမ် ရှောလှသည် စေလွှတ်၍ ထိုထု ပြုရ
 ၂၈ ကြ၏- ထိုအခါကိုယ်ထိုင်ရာမမြို့သို့ထွား၍၊ အ
 စုရွာ၌ ရှိသောရေတွင်း ကြီးသို့ရောက်သော်၊ ရှု
 ငွေထနှင့်ဝါမိန်တို့သည် အထယ်မှာ ရှိသနည်း
 ထုမေးလျှင်၊ ရာမ မြို့နယ်၊ နာထုတ် ရွာမှာ ရှိပါ
 ၂၉ ထည်ဟုကြားလျှောက်လေသော်၊-ထိုအရပ်သို့
 ထွား၍၊ ဘုရားသဝင်စံပိညာဉ်တော်သည်ထုအ
 ပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့်၊ နာ ထုတ်ရွာထိုင်
 ၃၀ စောင့်ပရောဇက်ပြုလျက် သွားလေ၏- အဝတ်
 တော်ကိုထည်း၊ ရွတ်၍၊ ရှုငွေထရွှေမှာ ထိုထု

ပရောဓတ်ပြုလျှင်၊ အဝတ်မပါဘဲ တနေ့နှင့်တညည့် ဘဲလျှင် နေ၏။ ထိုကြောင့်၊ နှောထု သည် ထည်း၊ ပရောဓတ်ထို၍ ပါသောထု ဆိုထေ့မှိကြ၏။

၂၀

- ဝါမိန်သည်ရာမဗ္ဗိ၊ နာထုတ်ရွာမှပြေး၍သောနသန်ထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည်အထက်သို့ ပြုတိသနည်း။ အထက် အပြစ်ရှိသနည်း။ သည်းတော်သည်ကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အထက်ရုဇနိတ်ကိုပြုဘိသနည်းထု မေးသော်၊- ယောနသန်က၊ ဤအမှုဝေပါစေသော၊ ထင်သည်မထေရ၊ ကျွန်ုပ်အသက်ထွန်ပိစားမပြောဘဲ၊ အမှုအကြီးအငယ်တစုံတရာကိုမျှမပြုတတ်၊ ဤအမှုမှန်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်အသိစေခြင်းငှါ အထက်ကြောင့် ငှက်ထားမည်နည်း။ ဤအမှုမှန်ဘူးဟုပြန်ပြော၏။- ဝါမိန်ကထည်း၊ ကျွန်ုပ်သည်သင်၏မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်းကိုသင်၏အသက်အမှန်သိသဖြင့်၊ ယောနသန်မိတ်မထား ခြံမည် မိုးမိမိ၍၊ သူသည် ဤအမှုကိုမထိစေနှင့် ထုပြော ဆိုပါပြီ။ အကယ် စင်စစ်၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်အသက်ထည်းရှင်သည်အတိုင်း၊ ထွန်ပိနှင့်သေအေးစပ်ကြားမှာ၊ အသွားတထွမ်းသာရှိပါသည်ထု အကျိန်နှင့်ဆို၏။ ယောနသန်ကထည်း၊ ထင့်မိတ်နှစ်ယုံအထိုရှိသည်အတိုင်း၊ ထွန်ပိပြုပါမည်ထု ဝါမိန်အား ဆိုလျှင်၊- ဝါမိန်က၊ နက်စန်နေသည် ထဆန်းနေ ဖြစ်၍၊ ထွန်ပိသည်ရှင်ဘုရင်နှင့်အထူးစားစွဲတော်နားမှာ မထိုင်ဘဲမနေထင်းသို့သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်သွား၍ သုံးရက်နေညဦး ထိုင်စေအံ့၊ တော၌ ဝုန်းရှောင် လျှက်နေပါရစေ၊- သင်၏အသက် ကျွန်ုပ် မရှိသည်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ဝါမိန်၏ အသေ အမျိုး အပေါင်း ထိုသည်နှစ်စဉ် ဝွံ့မိန်ရှိသောကြောင့်၊ မိမိနေရာမတ်ထင်မြို့သို့သွားရမည်အကြောင်း၊ ကြပ်ကြပ်အစွင့်ပန်ပါသထုလျှောက်ပါ၊- အဝေကကောင်း ဗြိထုဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ထွန်သည်နှစ်သားရပြီးသို့မထုတ်၊ အထွန်မိတ်ဆိုလျှင်၊ အေးပြုမည်
- အကြံရှိသည် ကိုယ်တော် ကျပါ၊- ကိုယ်တော်ထွန်၌ ကျေးဇူးပြုပါ၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိညည်ကိုကိုယ်တော်ထွန်နှင့်ပွဲပါပြီ၊ သို့သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်၌အပြစ်ရှိလျှင် ကိုယ်တော်ထိုင်သတ်ပါ၊ အထက် ကြောင့် အထက်သို့ ဆောင် သွား ရပါ

- မည်နည်း၊ ထုယောနသန်အား ဆို၏၊- ထောနသန်ကထိုသို့သောအမှုဝေပါစေသော၊ ကျွန်ုပ်အသက် သင်၌ အေးပြုမည်ထုအကြံ ရှိသည်ကိုကျွန်ုပ်သည်အမှန်သိလျှင်၊ ထင့်အား မပြော
- ထင့်လိမ့်မည်ထောထုဆို၏၊- ဝါမိန်ကထည်း၊ မည်းတော်သင်ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောလျှင်၊ ကျွန်ုပ် အား အထက် သူ ကြား ပြော လိမ့်မည်
- နည်းယုယောနသန်အားမေးသော်၊- ယောနသန်က၊ ငါ့သို့သည်တောသို့သွားကြကုန်အံ့ထုဝါမိန်အား ဆိုလျက်၊ နှစ်ယောက် ထိုသည်တောသို့
- ဂွက် သွားကြ၏၊- ထောနသန်ကထည်း၊ အထရေထအမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နက်ပန်နေ၊ ထန်စက်နေ၌ ကျွန်ုပ်အသက်ကို စုံစမ်းသော အခါ၊ သူသည်ဝါမိန်၌ ကောင်းသော အကြံရှိ၍၊ ထင့်ကို
- ကျွန်ုပ်ပကြားလိုက်သင့်သော်ငှါ- သို့မထုတ်၊ ထွန်ပိအသက်သည်အေးပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ သင်သည် ဗြိမဝိစွာသွားရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ထိတိမပေး၊ မထွတ်လိုက်သင့်သော်ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမကထောနသန်ကို ပြုတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အစွင့်အတူ မှီခိုခြံသကဲ့သို့၊ သင်နှင့် အတူ မှီပါစေသော၊- သင်သည်ကျွန်ုပ်အသက် ရှင်စည်အခါ၌သာအသက်နှစ်သားစေခြင်းငှါထာဝရဘုရား
- အလိုတော်အတိုင်းကျေးဇူးပြုရမည်မက၊- ထာဝရဘုရားသည် ဝါမိန်၏ ရန်သူအပေါင်းထို့ကို၊ မြေကြီးပေါ်က ပတ်ရှင်းတော်မူသောနောက်မှာ ထည်း၊ ကျွန်ုပ် အမျိုး အနွယ် ၌ အစဉ် အမြဲ ကျေးဇူးပြုရမည်ထု ဝါမိန်အားဆိုသဖြင့်ငှါ၊-
- သစ္စာပျက်လျှင်ဝါမိန်၏ ရန်သူအားမြင့်၊ ထာဝရဘုရားအပြစ်ပေးတော်မူစေသတည်းထု၊ ဝါမိန်အမျိုးအနွယ်နှင့် ပရိညည် ဖွဲ့သဖြင့်ငှါ-
- ကိုယ် ပိညည်ကို နှစ်သကဲ့သို့ ဝါမိန်ကိုနှစ်သောကြောင့်၊ နှစ်သားမိတ်အားကြီး၍ ဝါမိန်အားအထပ်ထပ်ကျိန်ဆို၏၊- တပန်ယောနသန်က၊ နက်စန်နေသည် ထဆန်းနေ ဖြစ်၍၊ ထင် ထိုင်ရာ အရပ်လပ်လျှင်၊ ထင် မရှိ ကြောင်း၊ ထင်ရှား လိမ့်မည်၊- ထင်သည် သုံးရက်နေပြီးမှအလျှင် အမြန်ထင်း ထာသဖြင့်၊ အရင်အမှုရှိစဉ်၊ ဝုန်းရှောင်၍နေရာအရပ်သို့ရောက်လျှင်၊ အေးထေကျောထံ
- နားမှာနေရစည်း၊- ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စက်ကို ဖြစ်ထန် ပြု၍၊ ထိုကျောက် နားသို့ မြှား ထုံအင်း

ရာနောဓမ္မိသို့ ရောက်၍၊ အဟိမထက်သည် ဝါ
 မိန်နှင့်ထွေသောအခါကြောက်၍၊ သင်သည်လူ
 တသောက်မျှ မပါဘဲ အဆယ် ကြောင့် တကိုယ်
 ၂ တည်းထားသနည်းဟုမေးသော်၊- ဝါမိန်က၊ရှင်
 ဘုရင် အမှုတော် တရကို အပ်၍၊ ငါမေ့မိင်းမှာ
 ထားသောအမှုကို အဆယ် သူမျှမသိစေ နှင့်ဟု
 မိန့်တော် မူသောကြောင့်၊ ကျွန်တို့ကို ဤမည်
 သော အရပ်၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ဆိုင်းလင့်
 ၃ စေခြင်းငှါ အရင်စေထွတ်လေပြီ- သို့ဖြစ်၍
 ကိုယ်တော်ထက်၌ရှိသောစုန့် ငါးထုံးကိုသော်
 ၎င်း၊ ထွေသမျှကိုသော်၎င်း၊ ကျွန်ုပ်ထက်သို့ အပ်
 ပေးပါဟု၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အဟိမထက်အား
 ၄ တောင်း၏- ယဇ်ပရောဟိတ်က၊ ငယ်တို့ လူ
 တိုင်းစားရသောစုန့်မရှိ၊ လူထင်တိုသည်မိမ့်ကို
 သာရှောင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောစုန့်ရှိသည်ဟုဝါ
 ၅ မိန်အားဆို၏- ဝါမိန်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ထွက်က
 တည်းက၊ အဆယ် သူမျှမိမ့် နှင့်မပေါင်းလော်၊
 လူထင်တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းပါ၏၊ ထိုစုန့်
 ထည်း၊ လူတိုင်းစား ရသော စုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏၊
 အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့သန့်ရှင်းသောစုန့်သစ်
 တိုတင်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၆ အား ပြန်ပြော သော်၊- ယဇ်ပရောဟိတ် သည်
 ရွှေတော်စုန့်မှတပါး အခြားသော စုန့်မရှိသော
 ကြောင့်၊ သန့်ရှင်းသော စုန့်ကို ပေး၏- ထိုရွှေ
 တော်စုန့်အစား၌၊ စုန့်သစ်ကိုတင်ထားထုံသော
 ၇ ငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှ နှုတ်ပယ်နှင့်ပြီ-
 ၈ ထိုနေ့၌ အမှုတော်ထမ်းအဝင်၊ သိုးတော် ထိန်း
 အုပ်၊ ဧဝံအမျိုးသား၊ ဝေါဂ အမည်ရှိသော သူ
 သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စောင့်နေရ၏-
 ၉ ဝါမိန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ထားလှံ၌ သ
 ထောအမှုတော်ကိုအလှောင်အမြန်ဆောင်ရသော
 ကြောင့်၊ ထားအစရှိသောထက်နက်တစုံတစုမျှ
 ၁၀ မပါဟု၊ အဟိမလက်အားပြောလေသော်၊- ယဇ်
 ပရောဟိတ်က၊ အထာမျှနှင့်သင်လုပ်ကြံခဲ့သော
 မိလိတ္ထိလူဂေါလျှတ်၏ ထားသည်၊ အဝတ် နှင့်
 ထုပ်ရစ်လျက်သင်တိုင်းတော် နောက်မှာရှိ၏၊ ယူ
 နှင်လျှင်ဟူတော့၊ အခြားသော ထားမရှိဟုဆို
 လျှင်၊ ဝါမိန်က၊ ထိုထားနှင့် တူသော ထားမရှိ၊
 ပေးပါတော့ဟုဆို၏
 ၁၁ ထိုနေ့၌၊ ဝါမိန်သည်ရှောလူကိုကြောက်သော
 ကြောင့် ထ၍၊ ဂါသပင်းကြီး အာမိတ် ထံသို့
 ၁၂ ပြီး သွား၏- အာမိတ် မင်း၏ ကျွန်တို့က

ဝါမိန်သည် အသရေထ ရှင်ဘုရင် ခြံသည့် ၊
 ဟုတ်ထော၊ ရှောလူအထောင်ထောင်၊ ဝါမိန်အ
 သောင်းသောင်း သတ်လေစွ တကားဟု၊ ဤသူ
 ၁၃ ရှေ့မှာ အလှည့် လှည့် ကလွှက် သိမ်း ဆိုကြ
 သဉ်မဟုတ်ထောဟုလျှောက်ကြ၏- ထိုစကား
 ကိုဝါမိန်သည်မှတ်မိ၍၊ ဂါသပင်းကြီး အာမိတ်
 ၁၄ ကို အထွန်ကြောက်သောကြောင့်၊- ရူးသွပ်
 ဟန်ဆောင်၍၊ သူတို့ရှေ့မှာ အရူးကဲ့သို့ ပြု
 လျက်၊ တံခါးရှက်ပေါ်၌ ရေးသား၍၊ မိမိတံ
 ၁၅ ထွေးကို ခုဆိတ်တွင် ယိုစေ၏- အာမိတ်မင်းက
 လည်း၊ ကြည့်ကြလော့၊ ဤသူသည်အရူးဖြစ်၏၊
 အထယ်ကြောင့် ငယ်တို့ သွင်းကြသနည်း-
 ၁၆ အရူးကို ငါအသုံးလိုသည်ဟုသင်တို့သည် ထင်
 လျက်၊ ငရှေ့မှာ အရူးလုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဤသူကို
 သွင်းကြသထော၊ ဤသူသည် နန်းတော်ထံသို့
 ဝင်ရမည်ထောဟုထွန်တို့အားဆို၏
 ၂၂
 ၁ ဝါမိန်သည် ထိုအရပ်မှပြေး၍၊ အရေထဲဥမှ
 သို့သေး လွတ်လျက် ရောက်လေ၏၊ သုဇနကို
 ၂ ဈား၊ အဆွေအမျိုးဈားအပေါင်းတို့သည်ကြား
 လျှင်သုဇနသို့သွားကြ၏- အမှုရောက်သောသူ၊
 ကြွေးတင်သောသူ၊ မိတ်ညစ်သောသူ အပေါင်း
 ၃ တို့သည်၊ သုဇနမှ ခုဝေးကြ၍ လူထေးရာခန့်ရှိ
 ၄ သဖြင့်၊ ဝါမိန်သည်သူတို့ကို အုပ်ရ၏- ထိုအရပ်
 မှမောတပြည်၊ မိမိပါ မြို့သို့သွား၍၊ မောတရှင်
 ဘုရင်အား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၌၊ အ
 ၅ ထယ်သို့ပြုတော်မူမည်ကို ကျွန်တော်မသိဘဲနေ
 စည်တွင်၊ ကျွန်တော်မိတ်သည် ထွက်ထာ၍၊
 ကိုယ်တော်ထံ၌နေရသော အရွှင့်ကိုပေးတော်မူ
 ၆ ပါဟုလျှောက်သဖြင့်၊- မောတရှင်ဘုရင်ထံသို့
 သွင်း၍၊ ဝါမိန်သည်ခိုင်ခံ့သောဥမှင့်၌ နေသည်
 ကာလပတ်လုံး၊ မိဘတို့သည်မောတရှင်ဘုရင်
 ၇ ထံမှာနေကြ၏- တစ်နိပရောမက်ဂန်က၊ မိုင်ခဲ
 သောဥမှင့်၌မနေနှင့်၊ ထွက်၍ယုဗြည်သို့သွား
 လော့ဟု ဝါမိန်အား ဆိုသည် အတိုင်း၊ ဝါမိန်
 သွား၍တာရက်တော၌နေ၏
 ၈ ထိုအခါ ရှောလူသည်၊ ဂိဗာ မြို့၌ ကုန်းပေါ်
 တွင်၊ သစ်ပင်အောက်မှာ ငှက်ကိုစားလျက်၊ ကျွန်
 အပေါင်းတို့သည် ခြံရံလျက် နေစည်တွင်၊ ဝါမိန်
 ၉ နှင့်သူ၏ လူတို့သည် ပေါ်ကြောင်းကို ရှောလူ
 ကြား၍၊- ထိုဗယံမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရှု၏
 သားသည်ထယ်ဈား၊ ဓလှင်ဥသည်ဈားကို၊ ထင်

ထိုမှီထွက်၍ ဝေပေ နှိုင်းသကော၊ သင်ထို မှီသတ္တ
ကိုထုတထောင်တုပ်၊ တရာတုပ်စရာ၌ခန့်ထား
• နှိုင်းသကော၊- ထိုသို့ပြု နှိုင်းသောကြောင့်၊ သင်ထို
စေပေါင်းသည် တတေကိန္ဒသင်း၊ ဖွဲ့ကြသကော၊
သော၊ ထည်ယေရှု၏ သား၊ နှင့် မိတ္တဟာ ထ၊ ဖွဲ့
ကြောင်းကို တယောက် မှမပြော၊ ငမေတွက်တ
ထောက် မှု ဝမ်း၊ မနည်း၊ ငတွန် သည် ထနေပြု
သည်စတိုင်း၊ ငကိုချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ င
သားနှိုးစော် ကြောင်းကို တယောက်မှ မပြော
ထနေကြသည်တကားဟု၊ စေခြံစေရုံထိုစားဆို
• ထေသော်၊- ရှောထု၏ ကွန်တုပ်၊ ဝေရုံ စေမျိုးသား
ပေါ်ဂက၊ ယေရှု၏သားသည် စေဟိတုပ်၏ သား
စေဟိမထက် မှီ ရာ နေပမြို့သို့ ရောက် ကြောင်း
• ကို ကွန်တော်မြင်ပါ၏၊- စေဟိမထက်သည်ယေ
ရှု၏သားစေဟိတုပ်ဝရဘုရားထံတော်၌ပေးမြန်း
၍စားစေရုံကိုငှင်၊ မိလိတ္တိလူဂေါ်ထွတ်၏ သား
• ကိုငှင် ပေးပါ ၏ ယု ကြား၊ လျှောက် လျှင်၊- ရှင်
ဘုရင်သည် စေဟိတုပ်၏သားယပ်ပရောဟိတ်စေ
ဟိမထက် နှင့်သု၏စေသွေစေမျိုးတည်းဟူသော
နေပမြို့၌နေသောယပ်ပရောဟိတ်စေပေါင်းထို
ကိုခေါ်၍၊ သူထိုသည်စေထံတော်သို့ရောက်ထား
• ကြမ်း၊- ရှောထု က ထည်၊ စေဟိတုပ်၏ သား၊
နားထောင်သောယုဆိုလျှင်၊ စေဟိမထက်က၊ စေ
• ကွန်ပရိပါသည် သခင်ထုလျှောက်၏၊- ရှောထု
ကထည်၊ သင်နှင့်ယေရှု၏ သားသည် စေထယ်
ကြောင့်တတေကိန္ဒသင်း၊ ဖွဲ့ကြသနည်း၊ သူသည်
ထနေပြုသည်စတိုင်း၊ ငကိုပုန်ကန်စေခြင်းငှါ
သင်သည်မုန့်နှင့် ထားကိုပေး၍၊ သူစေဟိ ဘုရား
သခင်ထံတော်၌ပေးမြန်းပြီတကားဟု ဆိုသော်-
• စေဟိမထက်က၊ ကိုယ်တော်၏ ကွန်ထိုတွင်၊ ဂါ
မိန်ကဲ့သို့ စေထယ်သူသည် သဉ္စာ၌သနည်း၊ ထ
မထံတော်မြင်ပါ၏၊ စေရိုင်းတော်မူသောသူ၊ နန်း
• တော်၌စေသရေရှိသောသူမြင်ပါ၏၊- ထိုကထာ
၌၊ စေကွန်ပ သည် ဂါမိန် စေဟိ ဘုရား သခင် ထံ
တော်၌ပေးမြန်းစေပြုသကော၊ ထိုစေမှုဝေးပါစေ
သော၊ ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်တော်ထွန်နှင့်ထွန်
တော်၏စေသွေစေမျိုးတန်တယောက်၌မျှစေပြစ်
စင်တော်မမူပါနှင့်၊ ကိုယ်တော်ထွန်သည်၊ ဤ
စေမှုကိုစေကြီးစေငယ်စားဖြင့်မျှမသိပါဟု၊ ရှင်
• ဘုရင်စား၊ လျှောက် ထေ၏၊- ရှင်ဘုရင်က၊ စေ
ဟိမထက်၊ သင်နှင့်သင်၏စေသွေစေမျိုးစေပေါင်း
ထို သည် ဒဏ်နံ စေနှင့် စေထေ ခံရ မည် ယု ထို

• ကို ထွက်၊- ထာဝရ ဘုရား ၏ သင် ပရောဟိတ် ထို
ထည် ဂါမိန်ထက်မှာ နေ၍၊ သုပြေ၊ ကြောင်းကို
ထိ ထော် ထည်၊ ငစား မကြား မပြော ထော
ကြောင့်၊ သူထိုကိုထွဉ်၍သတ်ကြထု၊ ခြံရံထွက်
မှီသော ခြေသည် ထိုစား စေမိန့်တော် မှီ သော်
ထည်၊ ရှင်ဘုရင်၏ကွန်ထိုသည်၊ ထာဝရဘုရား
၏ယပ်ပရောဟိတ်ထိုကိုမထုပ်ကြိသဲနေကြ၏-
• တစန် ရှင် ဘုရင်က၊ သင် သည် ထွဉ်၍ သင်ပ
ရောဟိတ်ထိုကိုထုပ်ကြိထော့ထုစေဂါဂစားမိန့်
တော်မူသည်စတိုင်း၊ ဝေရုံစေမျိုးသားပေါ်ဂထည်
ထွဉ်၍၊ ငိတ် သင် တိုင်း၊ ကိုဝတ် ထော ထပ်ပ
ရောဟိတ် ရှစ် ထယ် ငါး ပါး ထိုကို ထုပ် ကြိ ထ
• မြင့်၊ ထိုနေ့၌သတ်ထေ၏၊- ယပ်ပရောဟိတ်ပိုင်
သော နေပ မြို့ကိုထည်၊ ထိုက်၍၊ လောကံ၊
မိဗ္ဗ၊ သုငယ်၊ မှီမှီမှီစွာ၊ မြို့၊ ထိုးထိုကိုထား
• နှင့်ထုပ်ကြိထေ၏၊- စေဟိတုပ်၏သားမြင်သော
စေဟိမထက်၏သားထိုတွင်၊ စေဗ္ဗာသာစေမဉ်မှီ
သောသူတယောက်သည်လွတ်၍၊ ဂါမိန်မှီရာထို
• ပြေးထေ၏၊- ထာဝရဘုရား ၏ သင် ပရောဟိတ်
ထိုကိုရှောထုသတ်ကြောင်းကို၊ စေဗ္ဗာသာထည်
• ဂါမိန်စားကြားပြောသောစေခါ- ဂါမိန်စား၊ ဝေရုံ
စေမျိုးသား ပေါ်ဂထည် ရှောထုစား ပြော စည်
ထု၊ သုကိုထွေသောနေ့၌ ငါမိပ်မိမ်းငါထည်သင်
၏ စေသွေ စေမျိုး၊ စေပေါင်းထိုကို ထေစေ ခြင်းငှါ
• ပြုမိပါပြီတကား၊- ငါနှင့်စေထုနေပါထော့မမိုး
မိပ်နှင့်၊ ငစေသက်ကို ရှာသောထုထည် ထန်စေ
သက်ကိုရှာ၏၊ ငါနှင့်စေထု နေထွဉ် ထေထွတ်
ပါလိမ့်မည်ထုစေဗ္ဗာသာစားပြောဆို၏။

၂၃

• မိလိတ္တိလူထိုသည်ကိထမြို့ကိုထိုက်၍၊ ကောက်
နယ်တထင်းထိုကိုထုထုကြောင်းကို ဂါမိန်ထည်
• ကြားသော စေခါ- စေကွန်ပသည် ထိုမိလိတ္တိထု
ထိုကိုသွား၍ ထုပ်ကြိရပါမည်ထော့ထု၊ ထာဝ
ရဘုရားစားမေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
ကသွားထော့၊ မိလိတ္တိလူထိုကိုထုပ်ကြိ၍၊ ကိထ
မြို့ကိုကယ်တင် ထော့ထု ဂါမိန်စား မိန့်စော်မူ
• ၏၊- ဂါမိန်လူထို က ထည်၊ ငါ ထိုသည် ထု
ပြည်၌ပင်ကြောက်ကြ၏၊ ထိုမှမကကိသမြို့သို့
ရောက်၍၊ မိလိတ္တိမိုလ်မြေထိုနှင့်စစ်ပြိုင်သောစ
ခါသတ် ကြောက်စရာရှိပါသည် တကားထုထို
• ကြမ်း၊- ထစန်ဂါမိန်သည်ထပ်၍ ထာဝရဘုရား
စားမေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထည်

ကိလေသ နှစ် ခု သွား စော့၊ မိလိတ္တိ လူထိုက် သင့်
 ၁။ ကလိန္ဒငါးပင်ပင်ထုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊-
 ၂။ ဝါရိန္ဒနှင့် သုဇ္ဈိလသည် ကိလေသ နှစ် ခု မိ
 လိတ္တိ လူထိုက် သင့် ဖြင့်၊ ထို သု ညို နှစ် တိ
 ဝိသ္ဇာန် နှစ် ကို ထု ဖြင့်၊ သု ညို ကို ကြီး စွာ သောသလုပ်
 ဖြစ် ဖြစ် အား ဖြင့် သတ်ကြ၏၊ ထို သု ဝါရိန္ဒသည်
 ၃။ ကိလေသ နှစ် ကို ကယ် တင် ထောင်၊- အယိမထက် နှစ်
 သား စော့သော သည်၊ ဝါရိန္ဒမှ ရာ ကိလေ သ နှစ် ခု
 ပြေး ထာ သော အခါ သင် ထိုင်း တော် ပါ ထွက်
 ရောက် ထာ သတည်း၊
 ၄။ ဝါရိန္ဒသည် ကိလေသ နှစ် ခု ရောက် ကြောင်းကို ခြွေ
 ထု ထည် ကြား လျှင်၊ ဘုရား သခင် သည် သု ကို င
 ထက် သို့ အပ် တော် မူ ပြီး တံခါး နှင့် ကန် ထန် ကျင်
 မှီ ထော မြို့ ထဲ သို့ ဝင် သ ဖြင့်၊ အရှုပ် ခံ လျက် နေရ
 ၅။ ထည် ထု ဆို ထွက် - ကိလေသ နှစ် ခု ဖြင့်၊ ဝါရိန္ဒ နှင့်
 သုဇ္ဈိလ ကို ပိုင်း ထား ဖြင့်၊ ၄၊ မိမိ လူ အပေါင်း
 ၆။ ထို ကို စု ဝေး စေ၏ - ခြွေ ထု သ ဥ မ ကောင်း သော
 အကြံ နှင့် ကြီး စား သည် ကို ဝါရိန္ဒ သ ဥ သိ ဖြင့်၊ သမ္မ
 ပရောဟိတ စော့ သာ သော၊ သင် ထိုင်း တော် ကို
 ၇။ ထု နေ ပါ ထု ဆို၏ - ထို အခါ ဝါရိန္ဒ က၊ ဣသရေထ
 အမျိုး နှစ် ဘုရား သခင် ထာ ဝရ ဘုရား၊ ခြွေ ထု
 သည် ကိလေ သ နှစ် ခု ထာ ဖြင့်၊ ကိုယ် တော် နှစ် ကွန် အ
 တွက် တွက် စီး မည် ထု အကြံ မှီ ထည် ကို ဆက်
 ၈။ ဆက် ကြား ပါ ၏ - ကိလေ သ နှစ် ခု သည်၊ အ
 တွန် ပုံ ကို ထု ဆက် ထင် နှစ် အပ် ကြပါ လိမ့် မည် ထော၊
 ကိုယ် တော် နှစ် ကွန် ကြား သည် အတိုင်း၊ ခြွေ ထု
 သည် ထာ ပါ လိမ့် မည် ထော၊ ဣသရေထ အမျိုး
 နှစ် ဘုရား သခင် ထာ ဝရ ဘုရား၊ ကိုယ် တော် နှစ်
 ကွန် အား၊ အ မိန့် မှီ တော် မူ မည် အ ကြောင်း၊
 ထောင်း ပန် ပါ နှစ် ထု မေး လျှောက် သော်၊ ထာ ဝရ
 ဘုရား က၊ ခြွေ ထု သည် ထာ လိမ့် မည် ထု မိန့် တော်
 ၉။ စု၏ - ထာ နှစ် ဝါရိန္ဒ က၊ ကိလေ သ နှစ် ခု သည် အ
 တွန် ပုံ နှင့် အ ကွန် ပုံ နှစ် ထု ကို ခြွေ ထု လက် သို့
 အပ် ကြ ပါ လိမ့် မည် ထော ထု မေး လျှောက် သော်၊
 ထာ ဝရ ဘုရား က၊ အပ် ကြ လိမ့် မည် ထု မိန့် တော်
 ၁၀။ စု၏ - ထို အခါ ဝါရိန္ဒ သည် ခြောက် ရာ နှစ် မှီ သော
 မိမိ ထု နှင့် ထွက်၊ ကိလေ သ နှစ် ခု ထွက် ပြီး လျှင်၊ သွား
 နှင့် ရာ အရပ် ရပ် သို့ သွား ကြ၏၊ ဝါရိန္ဒ သည် ကိလေ
 သ နှစ် ခု ထွက် ပြီး ကြောင်း ကို၊ ခြွေ ထု သ ဥ ကြား
 ၁၁။ ဖြင့် ကိုယ် ထိုင်း မ သွား သ နေ၏ - ဝါရိန္ဒ သည် ဝိမ
 ထောင် အမှီ သော တော ကြို တောင် ကြား ထို နှစ်
 နေ ဖြင့်၊ ခြွေ ထု သည် နေ ထိုင်း စွာ သင် လည်၊ သု

နိဗ္ဗာန် ဝါရိန္ဒ ကို ဘုရား သခင် အပ် တော် မူ -
 ၁။ တရုဏ္ဏ အခါ ဝါရိန္ဒ သည် ဝိမ တော အုပ် နှင့် မှီ ဖြင့်၊
 သုဇ္ဈိလ ကို သတ် မည် ထု၊ ခြွေ ထု လာ သည်
 ၂။ ကို ထိ ထော အခါ - ခြွေ ထု နှစ် သား၊ ယော န သန်
 သည် ထွက်၊ ဝါရိန္ဒ မှီ ဘု တော အုပ် သို့ သွား ပြီး
 လျှင်၊ ဘုရား သခင် နှင့် မိတ္တ အား ကြီး စေ ဖြင့်၊ ၄၊
 ၃။ ထောင် မထွက် - မ မိုး ခို နှင့်၊ သင် သည် ကွန် ပုံ
 အစ ခြွေ ထု နှစ် ထက် နှစ် လွတ် ဖြင့် ဣသရေထ နှင့်
 ဘုရင် ဖြစ် လိမ့် မည်၊ ကွန် ပုံ သည် ထည်၊ ထင်
 ထောင် မှာ အရာ ကြီး လိမ့် မည်၊ ထို သို့ ဖြစ် မပြီ ကို
 ၄။ ကွန် ပုံ အစ ခြွေ ထု သိ သည် ထု ဆို သ ဖြင့် - ထို
 ထု နှစ် ယောက် သို့ သည် ထာ ဝရ ဘုရား၊ ခြွေ တော်
 နှင့် ပမိ သည် ခွဲ ကြ ပြီး ၄၊ ဝါရိန္ဒ သည် တော အုပ် နှင့်
 နေ ဖြင့်၊ ယော န သန် သည် မိမိ ထိပ် သို့ သွား ၏၊
 ၅။ တမန် ဝိမ သား သို့ သည် ခြွေ ထု မှီ ရာ ဝိမာ မြို့
 သို့ ထာ ဖြင့်၊ ဝါရိန္ဒ သည် ကွန် တော် သို့ နေ ရာ ယေ မှီ
 စုန် မြို့ တောင် ထက် မှာ၊ အမိ ထထော ကြို တောင်
 ၆။ ကြား နှင့် ဝုန်း ထွက် နေ သည် ဖြစ် ဖြင့် - အရှင် မင်း
 ကြီး၊ ကြွ ခွင် သော မိတ် အား၊ ကြီး သည် အထိုင်း၊
 ကြွ တော် မူ ပါ၊ ထို သု ကို အရှင် မင်း ကြီး လက်
 တော် သို့ အပ် သော အမှု သည်၊ ကွန် တော် သို့ ထာ
 ၇။ မှီ ပါ နေ ထု လျှောက် လျှင် - ခြွေ ထု လက်၊ သင် ထို
 သည် ထာ ဝရ ဘုရား ကောင်း ကြီး ယေ တော် မူ
 သော သု ဖြစ် ပါ နေ သော သင် ထို သ ဥ ကို သနား
 ၈။ ကြ ပြီး - ယခု သွား ဖြင့် တွင် ဆင် ကြ လော့? သု ဝုန်း၊
 ခြွေ နှင့် နေ ရာ ကို ၄၊ အဆယ် သု မြင် ပြီး သည်
 ကို ၄၊ စူး စမ်း ကြ လော့? သု သည် အ ကွန် လိစွာ
 ၉။ သည် ကို ငါ ကြား ၏ - ထို ကြောင့်၊ သု ဝုန်း ခြွေ နှင့်
 မိတ္တ ရာ အရပ် ရပ် သို့ ကို၊ သေ နာ နှာ ကြည့် စွ ထိ
 နှက် ပြီး မှ၊ ငတ် သို့ တမန် လာ ကြ လျှင်၊ သင် ထို နှင့်
 အတူ ငါ ထိုက် မည်၊ သု သည် ထို မြည် နှင့် မှီ လျှင်၊
 ထု အမျိုး သား အထောင် အသောင်း ထို ကွင်၊ ငါ
 ၁၀။ နှာ ဖြင့် ထု တပ် မည် ထု မှာ ထား သည် အထိုင်း - သု
 ထို သည် ထွက်၊ ခြွေ ထု အရှင် ဝိမ တော သို့ သွား
 ကြ၏၊ ဝါရိန္ဒ နှင့် သုဇ္ဈိလ သည် မော န တော၊
 ယေ မှီ ဝုန်း မြို့ တောင် ထက်၊ လွင် ပြင် နှင့် မှီ ကြ ၏ -
 ၁၁။ ခြွေ ထု သည် ထည်၊ သု နှာ နှင့် တကွ လာ ဖြင့် နှာ
 သည် ကို ဝါရိန္ဒ သည် ကြား မြင် လျှင်၊ ကျောက်
 ကြား မှ ထွက် သွား ဖြင့် မော န တော နှင့် နေ၏၊ ခြွေ ထု
 ကြား မြင် သော်၊ မော န တော နှင့် ဝါရိန္ဒ ကို ထိုက် ဖြင့်
 ၁၂။ နှာ ၏ - ခြွေ ထု သည် တောင် တမန် နှင့် ၄၊ ဝါရိန္ဒ
 နှင့် သုဇ္ဈိလ သည် တမန် နှင့် ၄၊ သွား ကြ ဖြင့်

ရှောလုကိုကြောက်သဖြင့်၊ လွတ်စောင်ကြိုးစား
 စည်တွင်း၊ ရှောလုနှင့် သူ၏လူတို့သည်၊ ဓါပိန်နှင့်
 ၂၄ သူ၏လူတို့ကိုပိုင်း၍ ဝမ်းမိလှကြပြီ။ ထိုစဉ်မှာ
 ဇနီးရောက်လာ၍၊ အလှူငွေမပြန်ကြွလာတော်မူ
 ပါ။ မိလိတ္တိလူတို့သည် ပြည်တော်ကို တိုက်လာ
 ကြပါပြီဟု၊ ရှောလုအား ကြားလျှောက်သော
 ၂၅ ကြောင့်၊ - ရှောလုသည် ဓါပိန်ကို ထိုက် ချာရာမှ
 ပြန်၍၊ မိလိတ္တိလူတို့မှီရာသို့ မှီသွား၊ ထေဇ်၊ သို့
 ၂၆ ဖြင့် သရုတ်သတည်း။- ဓါပိန်သည် ထိုစရပ်မှ
 သွား၍၊ အင်္ဂေပိ မြို့နယ်၊ မိုင်ခံသော အရပ်တို့၌
 နေထေဇ်။

၂၄

၁ ရှောလုသည်သည်၊ မိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရာ
 မှပြန်လာသောအခါ၊ ဓါပိန်သည် အင်္ဂေပိတော၌
 ၂ မှီပါ၏ဟု ကြားလျှောက်ကြလျှင်၊ - ဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ရွေးကောက်သော
 လူသုံးထောင်တို့ကို ခေါ်၍၊ တောဆိတ်နေရာ
 ကျောက်တောင်တို့အပေါ်မှာ၊ ဓါပိန်နှင့်သူ၏လူ
 ၃ တို့ကိုချာထုံသောငှါ သွားလေ၏။- ထပ်၊ နားမှာ
 သိုးခြံမှီရာသို့ရောက်၍၊ ဥမုင်ကိုထွေသဖြင့်၊ ရှော
 လုသည်တိမ်မည်ဟုဝင်လေ၏။ ဓါပိန်နှင့်သူ၏လူ
 ၄ တို့သည်၊ ထိုဥမုင်နံ့အေးတဝက် ဓာဗျက်၌ နေကြ
 ၅ ၏။- ဓါပိန်လူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊
 သင်၏ရန်သူကို သင့်ထက်၌ ငါ့ထံ မည်၊ သူ၌
 သင်ပြုခွင့်တိုင်း၊ ပြုရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟု၊
 ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူသောနေ့ရက်
 ရောက်ပါပြီဟု ဆိုကြလျှင်၊ ဓါပိန်သည်ထ၍၊
 ရှောလုဝတ်လျက်ရှိသောအင်္ကျီအောက်ပိုင်းကို
 ၆ တိတ်ဆိတ်စွာလှီးဖြတ်လေ၏။- ထိုသို့ရှောလု၏
 အင်္ကျီကို လှီးဖြတ်မိသောကြောင့်၊ ဓါပိန်သည်
 ၇ နောက်တဖန် နောင်တရ၍၊ - ထာဝရဘုရားပေး
 တော်မူသောဘိသိတ်ကို ခံသောအခွင့်သည်၊
 ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိတ်ခံသူ ဖြစ်
 သောကြောင့်၊ ထိုအခွင့်ကို ထိမိက်ခြင်းငှါ၊ ငါ
 လက်ဆန့်သော အမှုကို ထာဝရဘုရားသီးတား
 တော်မူပါစေသောဟု၊ မိမိလူတို့အားဆိုသဖြင့်၊
 ၈ ရှောလုကို ထိမိက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး၊ မြစ်
 တားလေ၏။ ရှောလုသည်လည်း၊ ထ၍ဥမုင်ထဲ
 ကထွက်သွားလေ၏။
 ၉ ထိုနောက်၊ ဓါပိန်သည်ထ၍ ဥမုင်ထဲကထွက်
 လျက်၊ ကျွန်တော်၏ သခင် အရှင်မင်းကြီးဟု၊

ရှောလုနောက်၌ ထပ်သဖြင့်၊ ရှောလုသပြန်နောက်
 သို့ကြည့်သောအခါ၊ ဓါပိန်သည်မြေပေါ်၌မှီ၊ ချ
 ၁ ခုပြပ်ဝပ်လျက်၊ ဓါပိန်သည်၊ ကိုယ်တော်၏အ
 ကျိုးကို ဖျတ်ခြင်းငှါ ချာကြံသည်ဟု၊ လူအမျိုး
 ပြောသောစကားကို အထွတ်ကြောင့်နားထောင်
 ၂၀ တော်မူသနည်း။- သန့်ထာဝရဘုရားသည်ဥ
 မုင်ထဲမှာ၊ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်ထက်၌ အပ်
 တော်မူကြောင်းကို၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အထက်
 တော်ကို ထုတ်စေခြင်းငှါ၊ အမျိုးတို့သည် ထိုက်
 တွန်းသော် ထည်း၊ ကျွန်တော်သည် နှစ်မြော
 သော မိတ်ရှိ၍၊ အခွင့်သည် ထာဝရဘုရား၏
 ဘိသိတ် ခံသူ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုအ
 ၃၀ ခွင့်ကိုထိမိက်ခြင်းငှါ၊ ငါသည်ထက်ကို မဆန့်
 ထုအကြံ မှီပါ၏။- ထိုမှတစ်ပါး ကျွန်တော်အား၊
 ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်ထက်၌၊ အင်္ကျီ
 တော်အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အ
 သက်တော်ကိုမသတ်၊ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်း
 ကိုလှီးဖြတ်ရုံမျှသာပြုသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်
 ၄၀ ၌ ခုခိုက် အပြစ်မရှိ၊ ကျွန်ကျူးခြင်း အပြစ်မရှိ
 ကြောင်းကို သိမြင်တော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်ကိုမ
 ပြစ်မှားပါ။ သို့သော်ထည်း၊ ကျွန်တော်အထက်
 ကိုသတ်ထုံသောငှါလိုက်၍ ချာတော်မူပါသည်
 ၅၀ တကား။- ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်နှင့်
 ကိုယ်တော် ခပ်ကြားမှာ၊ မီရင်တော်မူပါစေ
 သော၊ ကျွန်တော်အား ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို၊
 ထာဝရဘုရား အပ်ပေးတော်မူပါစေသော၊ သို့
 ရာတွင်၊ ကျွန်တော်ထက်သည် ကိုယ်တော်အ
 ၆၀ ပေါ်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်။- ရွေးပုံစကား ထာ
 သည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူထက်မှ၊ ဆိုးသော
 အမှုထွက်တတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ကျွန်တော်ထက်
 သည်ကိုယ်တော်အပေါ်သို့မရောက်ပါစေနှင့်။-
 ၇၀ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်၊ အထွတ်သုတ် အ
 တွက်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်
 သည်အထွတ်သုတ်လိုက်၍ ချာတော်မူသနည်း။
 ရွေးသေကောင်ကို လိုက်၍ ချာတော်မူသော
 ၈၀ နွေးငွေ့ကို လိုက်၍ ချာတော်မူသော။- သို့
 ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးလုပ်
 တော်မူပါစေသော၊ ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော်
 ခပ်ကြားမှာ၊ မီရင်တော်မူပါစေသော၊ ကြည့်ရှု
 ၉၀ ၍၊ ကျွန်တော်အမှုကို စောင့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်
 ကိုကိုယ်တော်ထက်မှ၊ ကယ်လွှတ်တော်မူပါ
 ၁၀၀ စေသောဟု၊ ရှောလုအားလျှောက်ဆို၏။- ထိုသို့

၈၂ ဂါမိန်သည် ဧည့်သည်အား အကုန်အစင် လျှောက်
ဆိုပြီးမှ ဧည့်သည်အား ဂါမိန်၊ ငါကြားသော
ဧည့်သည် သည် ထင် ဧည့်သည် ထော ထု ပေး
၈၃ ထွက်၊ အထက်ကို ထိုင်၍ ငိုကြွေး လေ နှစ်- တာန်
ထည်း၊ သင်သည်ထက်သာ၍ တရားစောင့်၏၊
၈၄ ငါ့နှစ် အကျိုး ကျေး ဇူး ပြု ပြီး- ငါ့နှစ် အထက်သို့
ကျေး ဇူး ပြုသည်ကို သင်သည် သနား ပြု ပြီး၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါ့ကိုသင့်
ထက်၌ အစိတ်စိတ် မူသော် ထည်း၊ သင် သည်မ
၈၅ ထက်ထဲနေပါသည် တကား၊- လူ့အရပ်ရပ်သို့
ကိုယ်လွှတ်၍၊ နှစ်သောစွာ ထွက်လိမ့်မည်ထော၊
သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့နှစ် သနား ပြုသော ကျေး
ဇူးကို၊ ထာဝရဘုရား အစိတ်စိတ်မူပါစေသော-
၈၆ ထာဝရဘုရားသည်စင်စစ် နှစ်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်
ထု၍ ၎င်း၊ ဣသရေလ နှစ်သည် သင့် ထက်၌
၈၇ တည်လိမ့်မည်ဟု၍ ၎င်း၊ ငါ့အမှန်သိ၏- သို့ဖြစ်
၍၊ သင်သည် ငါ၏ သားစည်း ခြေထက်ကိုမ
ထုတ်သင်၊ ငါ့အဆွေ အမျိုး ထဲက ငါ၏ နာမကိုမ
ပယ်၍၊ မည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ကို
ထိုင်တည်၍၊ ငါ့အားကျိန်ဆို ခြင်းကိုပြုထေ့ဟု
၈၈ ဂါမိန်အား ဆိုပြီးမှ- ဂါမိန် သည် ဧည့်သည်အား
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၍၊ ဧည့်သည် မိမိနေရာသို့
ထွား၏၊ ဂါမိန်နှင့်သူ၏ထုထိုင်သည်လည်း၊ မိုင်ခွဲ
သောအရပ်သို့ထွားကြ၏၊

၂၂

• ထိုနောက်၊ ဤစွေထသောသောအခါ၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်စည်းဝေး၍၊ ငို
ကြွေး ဖြည့်တမ်းခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ နာမမြို့တွင်
သူ၏ထိပ်၌ ဘင်းပြုလုပ်ကြ၏၊ ဂါမိန်သည်ထုတ်ပါ
၈၉ ရန်တောသို့ထွားလေ၏- ထိုအခါမောနုအရပ်၌
နေ၍၊ ကရမေထမြို့၌ ဥဇ္ဈာဗျားသော သူတစ်ဦးရှိ
၏၊ ထိုသူသည် လူကြီး ဖြစ်၍၊ သိုးသုံးထောင်၊
ဆိတ် တထောင်ကိုရတတ်၏၊ ကရမေထ မြို့မှာ
၉၀ သိုးမွေးကိုညှပ်၍ နေ၏- ထိုသူ၏ အမည်ကား၊
နာမထ၊ သူ၏ မယား၊ အ မည် ကား၊ အဘိဝေ
တည်း၊ ထိုမိစ္ဆသည်ညာဏ်ကောင်း၍၊ အဆင်း
ထည်းထွန်း၊ ယောက်ျားမူကား၊ ခက်ထန်သော
သင်္ဃောမိန်းမသောအမျိုးကလေးပြုတတ်၏၊
၉၁ ကာလထဲအဆွေအမျိုး ဖြစ်၏- နာမထသည်သိုး
မွေးညှပ်၍ နေကြောင်းကို၊ ဂါမိန်သည် တော၌
၉၂ ကြားလျှင်၊- ထုထင်တကွိပ်တို့ကို ခေါ်၍၊ နာမ

• ထမိရာက ရမေထမြို့သို့ ထွားကြတော့- စည်း
မိတ်ကြီးသောထိုသူကို၊ ငါ့ကိုယ်စား နှုတ်ဆက်၍
မြောရမည်မှာ၊ ကိုယ်တော်မှစ၍၊ ကိုယ်တော်၏
အိမ်၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သမျှတို့၌၊ ချမ်းသာ၍
၉၃ ပါစေသော- ကိုယ်တော်၌ သိုးမွေး ညှပ်သော
သူဗျား ရှိကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် ကြား ပါ၏၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ နေသော ကိုယ်တော်၏ သိုး
ထိန်းတို့ကို၊ အကျွန်ုပ်တို့သို့ ပြန်ပို့ပေးပါ၊ သူတို့
သည်ကရမေထမြို့မှာ နေသော ကာလပတ်ထုံး၊
• သူတို့ဥဇ္ဈာတနိတရမှပျောက်ပါ- ကိုယ်တော်
၏ ထုထင်တို့ကို ပေးမြန်း ပါတော့၊ သူတို့ သည်
ပြောကြပါလိမ့်မည်၊ ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ထု
ထင်တို့သည်၊ ရှေ့တော်၌ မှက်နှာရကြပါစေ၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် မင်္ဂလာနေ့၌ ချောက်ပါ၏၊ ထက်
တော်၌ မှီသမျှကို ကိုယ်တော် တွန့်စွာ၊ ကိုယ်
တော်၏ သား ဂါမိန် အား သနား တော် မူ ပါဟု
နှုတ်ဆက်ရမည် အကြောင်း၊ မှာထား၍ ထွက်
၉၄ ယိုက်၏- ဂါမိန်၏ ထုထင်တို့သည် နာမထရပ်သို့
ချောက် သော အခါ၊ ဂါမိန် မှာ ထား သမျှသော
ဧည့်သည်ကို ပြန်ပြောပြီး လျှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ
၉၅ နေကြ၏- နာမထကလည်း၊ ဂါမိန်ကားအထွတ်
သူနည်း၊ ယေရှု၏ သားကား၊ အထွတ်သူနည်း၊
ထရကလ၌ သခင်ကိုပုန်ကန်သောကျွန်ုပ်တို့ပါ
၉၆ တကား- ငါသည်၊ ငါသိုးမွေးကိုညှပ်သောသူတို့
အဖို့ပွင့်ဆင်သောငွေနှင့်၊ ငွေ၊ အဆွေအမျိုးကိုယူ
၍၊ ငါ့မသိသောသူတို့အားပေးရမည်လောထု၊ ဂါ
၉၇ မိန်၏ထုထင်တို့အားပြောဆို ၏- ဂါမိန်၏ထုထင်
တို့သည်လှည့်သွား၍၊ ထိုဧည့်သည်အားလုံးကို၊
၉၈ ဂါမိန်အားပြန်လျှောက်ကြ၏- ဂါမိန်ကလည်း၊
လူတိုင်း မိမိထားကိုခါး၌ စည်းစေ့၊ မိမိထုထင်
အားဆိုလျက်၊ မိမိထားကိုစည်းလေ၏၊ ထုထင်
ရာတို့သည် ဂါမိန်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏၊ နှစ်ရာ
တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာပဉ္စည်းများကိုစောင့်၍နေကြ၏၊
၉၉ ထုထင်တယောက်သည် နာမထမယားအဘိ
ဝေထံသို့သွား၍၊ ဂါမိန်သည်အကျွန်ုပ်တို့သခင်
ကို နှုတ်ဆက်ဆွဲသောငှါ၊ တမန်တို့ကို တောမှ
ခေါ်ထုတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည်သူတို့ကိုဆွဲ
၉၀ ပါ၏- ထိုသူ တို့သည် တွန့်တော်တို့၌ အညှန်
ကျေးဇူးပြုပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့သည် တောမှာ
နေ၍၊ သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောကာလပတ်ထုံး
၉၁ အစွဲမခံ၊ ဥဇ္ဈာတနိတရမှပျောက်ပါ- ကျွန်
တော်တို့သည်သိုးထိန်း၍၊ သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်

သော ကာလပတ်တို့၊ ထုထိုသည် နေ့ညညှိစေ
 ၈၇ စည်ကွယ်ကာလကုတ်နေကြပါ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ထ
 ခပ်မထည်စေထယ်သိုပြုသင့်သည်ကို၊ ကြည့်ရှု
 ဆင်ခြင်ပါတော့၊ အကျွန်ုပ်တို့ထံခပ်နှင်အိမ်သူ
 အိမ်သား အပေါင်းတို့၊ ဆေးပြုမည်ထု ဖီရင်
 ပါပြီး ဘဝင်သည် အဓမ္မသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊
 ၈၈ အထက်သူ၏ မပြော မလျှောက်ပုံ ပါထု ဆိုထေ
 သော်၊-အဘိဝံသသည် ခုန့်တိုးနှစ်ရာ၊ ဓမ္မရရှိ
 သူးနှစ်တိုး၊ ခုက်ပြီးသော သိုးငါးကောင်၊ ပေါက်
 ပေါက်ငါးစောင်၊ ဓမ္မရသီးခြောက်စေ့တွင်တရာ၊
 ၈၉ သင်္ဘောသမန်းသီးပွည်စေ့ပြားနှစ်ရာတို့ကို၊ အ
 ထွက်အမြန်ယူ၍ ခြံထိုအပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင်- င
 ချေစွာ သွားကြ၊ ငါထိုက်မည်ထု ကျွန်တို့အား
 ၉၀ ဆို၏၊ ထင်နာမထကို အလျှင်းမပြော၊- ခြံကိုစီး
 ထွက်သွား၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ဆင်းလှည့်စည်
 ထွင်း၊ ဝါမိန်နှင့်သူ၏ထုထိုသည်၊ တမက်တချက်
 ထင်းလာ၍၊ တယောက်နှင့်တယောက်တွေ့ကြို
 ၉၁ ကြ၏၊- ထိုသို့မတွေ့မှီဝါမိန်က၊ အကယ်စင်စစ်၊
 ထိုသူ၏ ဥစ္စာ တန့် တခုကိုမျှ မလျှောက် စေ ခြင်း
 ငှါ၊ တော၌ သူပိုင်သမျှကို၊ ငါသည်အစည်း
 နှီးစောင့်ပါ ပြီတကား၊ ငါကောင်းသော အမှု
 အတွက်၊ မကောင်းသော အမှုကို သူပြုပါပြီ တ
 ကား၊- နက်ခန်မိုဏ်းထင်းသောအခါ၊ နာမထ
 နှင့်ဆိုင်သော သူအပေါင်းတို့တွင်၊ ထောကျွား
 ထန့်တယောက်ကို ငါ့နန်ထားလျှင်၊ ထိုမျှမက၊
 ၉၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ဝါမိန်၏ ရန်သူ ထိုအား ပြု
 ၉၃ တော်မူစေသ တည်း၊ ထု ဆို နှင့် ပြီး- အဘိဝံသ
 သည်ဝါမိန်ကိုမြင်သောအခါ၊ ခြံပေါ်ကအထွင်
 အမြန်ဆင်းပြီးလျှင်၊ ဝါမိန်ရှေ့တွင်ခြေပေါ်မှာစီး
 ၉၄ ညွတ်ချွတ်-သူ၏ခြေရင်း၌ဝပ်တွားထွက်၊ ကျွန်မ
 ထခပ်၊ အပြစ်ရှိသမျှကို ကျွန်မခံပါမည်၊ ကိုယ်
 တော်၏ကျွန်မသည် နားတော် လျှောက်ရသော
 ၉၅ အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ၊- ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မ
 စကားကို နားညောင်းတော်မူပါ၊ ထိုအဓမ္မသူ
 နာမထကို၊ ကျွန်မထခပ်မှတ်တော် မမူပါနှင့်၊
 သူ၏ အမည်သည် သူ၏ သဘောနှင့် ညီညွတ်ပါ
 ၉၆ ၏၊ ထု၏ အမည် ကား နာမထ၊ သူ၏ သဘော
 ကား မိုက်ခြင်း ဖြစ် သတည်း၊ သခင် စေ ထွက်
 တော်မူသော လူထင်ထိုကို ကိုယ်တော် ကျွန်မ
 ၉၇ သည် မမြင်ရပါ၊- သရဗ္ဗာ ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်
 တော်သည် ထု အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ မသွား
 စည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ထက်နှင့် ကိုယ်အမှုကို

စောင့်၍၊ အပြစ် မိ၏ မပေး စည် အကြောင်း၊
 ထာဝရ ဘုရား၊ ဆီးထား တော်မူ သည် ဖြစ် ၍၊
 ထာဝရ ဘုရား အသက် တော်၊ ကိုယ်တော် အ
 သက်သည်၊ နှင်တော် မူသည်အထိုင်း၊ အကျိုး
 ၉၈ တော်ကို ဖြစ်ဆီး ထိုသော ကိုယ်တော်၏ ရန်သူ
 ထို ထည်၊ နာမထ ကဲ့ သို့ ဖြစ် ကြ ပါ စေသော၊-
 ၉၉ သရဗ္ဗာ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန်မ သည်၊ သခင် ထံ
 ထိုဆောင်ခဲ့သော သက်ဆောင်ကို၊ ကျွန်မထခပ်
 ၁၀ နာမထတော် သို့ ထိုက် သော လူထင် ထို အား
 ၁၁ ပေးစေတော်မူပါ၊- ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မအပြစ်
 ကို သည်း ခံတော် မူပါ၊ ကျွန်မ ထခပ် သည်
 ထာဝရ ဘုရား ထက်မှာ ခပ်ထိုက် သောကြောင့်
 ၁၂ ၎င်း၊ တသက် ထုံး ကိုယ် တော်၌ အပြစ်တင်စရာ
 အခွင့်မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ကျွန်မသခင်အဖို့၊ ပိုင်ခဲ့ခြင်းသောအိမ်ကိုတည်
 ၁၃ ဆောက် တော်မူထိမ့်မည်၊- ကိုယ်တော်၏ အ
 သက် ကို သတ် ဖို့ သော ငှါ၊ ထု အမျှ ထိုသည်
 ထ၍ရှာသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားထခပ်
 ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်မသခင်၏အသက်ကို
 အသက်ထုပံ၌နှောင် ခွဲတော်မူထိမ့်မည်၊ ကိုယ်
 ၁၄ တော်၏ ရန်သူထို အသက်ကိုမူကား၊ ထောက်
 ခွဲ ထဲက ပြစ် သကဲ့ သို့ ပြစ်တော် မူထိမ့် မည်၊-
 ၁၅ ထာဝရဘုရား၊ ဂတိထားတော်မူသည် အထိုင်း၊
 ကိုယ်တော်၌ ကျေးဇူးပြု၍၊ ဣသရေထအမျိုး
 ကိုထုပံမိုးစေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားတော်မူသောအ
 ၁၆ ခါ၊-ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည့်အကြောင်း
 မရှိသဲ၊ ထု အသက်ကိုသတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊
 ကိုယ် အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်မိ၏ ပေးမိသော
 ၁၇ ကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်မ ၏ သခင် ကိုယ်တော်သည်
 မိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ ကိုယ်ထိုင်ကိုယ်အပြစ်တင်
 ၁၈ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူပါစေသော၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်၊ ကျွန်မ၏သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်
 ၁၉ မူ ပြီးမှ၊ ကိုယ် တော် ၏ ကျွန်မ ကို တောင်းစေ
 ၂၀ တော်မူပါထုလျှောက်လေ၏၊- ဝါမိန်ကထည်း၊
 သရဗ္ဗာ ငါနှင့်တွေ့စေ ခြင်း ငှါ၊ သင့် ကို စေ ထွတ်
 တော်မူသော ဣသရေထ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရား သည်၊ မင်္ဂလာ မှီတော်မူစေ ထ
 ၂၁ တည်း၊- သင်ပေးသောအကြံထည်း၊ မင်္ဂလာမှီ
 စေသတည်း၊ သရဗ္ဗာ ငါသည်လူအသက်ကိုသတ်
 ဖို့သောငှါ၊ မသွား ရမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်
 ထက်နှင့်ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍၊ အပြစ်မိ၏မ
 ပေးရမည်အကြောင်း၊ ဆီးထားသောသင်သည်

၈၇ လည်း၊ မဟိလာသိဒ္ဓိသေတည်း။- အကယ်စင်စစ်၊
 သင့်ကို ငါ ခဏည်းဆဲရမည် အကြောင်း၊ ဆီး
 ထား၊ ထောင်မှူးထာ ဣသရေလထေရ်၏ ဘုရား
 သခင် ထာဝရ ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်
 အထိုင်း၊ သင်သည် ငါနှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ အလျှင်အ
 မြန်မလာလျှင်၊ အကယ်စင်စစ်၊ နက်ဝန်မိုဏ်း
 ထင်းသောအခါ၊ နာမထစ်လူထောက်ျား တန့်
 တထောက်ကို ဟူ ငါချန်၍ မထား၊ ထူး အဘိဂဏ
 ၈၈ အား ပြောဆိုလျက်- သူဆောင်ခဲ့သော ထက်
 ဆောင်ကို လွန်ထက်မှသံလူ၍၊ သင်သည် နေရာ
 အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ထွားထော့၊ သင်၏ စကား
 ကို ငါ နားထောင်ပြီး၊ သင်၏ ဇွက်နှာ ကို ထည်း
 ထောက်၍ နေမည်လူဆိုလေ၏။

၈၉ အဘိဝေသ သည် ထည်း၊ နာမထ ထံသို့ ပြန်
 ထွား၍၊ သူသည် ရှင်ဘုရင်၏ ဂွဲကဲ့သို့သော ဂွဲကို၊
 မိမိအိမ်၌ခံသဖြင့်၊ သစ်မှူး၌ မိတ်ရှင်လန်းလျက်
 နေထော့ကြောင့်၊ မိုဏ်းမလင်းမှီမထားသည်အ
 ၉၀ လျှင်းမပြေး၊- မိုဏ်းထင်း၍ နာမထထောက်
 ထော့ နေ့စဉ်ရည် အမှိုက် ကုန်သော အခါ၊ ထိုအမှု
 ဇာတ်ကို မထားပြောသဖြင့်၊ သူသည် နှစ်လုံးသေ
 ၉၁ ၍ ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- အယ်ရတ်ထောက်
 ထွန်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဓါတ်ခတ်တော်မူ
 ၉၂ ထမြင့်နာမထသေ၏။- နာမထသေကြောင်းကို
 ဓါတ်ကြားသော အခါ၊ ငါ ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 အမှုကိုစောင့်၍၊ နာမထထက်မှ နှုတ်တော်မူ၍၊
 ကိုယ်တော် ကျွန်ကို ခုခမိတ်နှင့် ကင်းလွတ်စေ
 ထော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မဟိလာသိဒ္ဓိတော်
 မူစေတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် နာမထမြ
 ထော့ ခုခမိတ်ကို၊ သုခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်
 စေတော်မူပြီလူဆို၏။ တပန်လူကိုလေလျှောက်၍၊ အ
 ဘိဂဏနှင့်ထက်ထပ်ခြင်းငှါ နှုတ်ထက်ထေ၏။-
 ၉၃ ဓါတ်စစ်ထွန်ထိုသည် အဘိဝေသရှိရာ၊ ကရမေလ
 မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဓါတ်သည် သခင်မနှင့်
 ထက်ထပ်ခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်ထိုကိုလေလျှောက်ပါ
 ၉၄ ပြီလူပြောဆိုလျှင်၊- အဘိဂဏသည်ထ၍ ခြေ
 ပေါ်မှာ ငြိမ်ဝပ်လျက်၊ ထွန်မသည် ထွန်မသခင်
 ၏ ကျွန်ထိုခြေကို ဆေးသော ကျွန် မိစ္ဆ ဖြစ်ပါစေ
 ၉၅ သောလူဆိုပြီးမှ၊- အလျှင်အမြန်ထ၍၊ မိမိနောက်
 ထိုက်ကျွန်မ ငါးထောက် ပါလျက် မြီးသဖြင့်၊
 ဓါတ်ဝေလျှောက်သော လူထိုနှင့်တကွလိုက်၍၊ ဓါ
 ၉၆ ဓိန်ခင်း၌ ဖြစ်လေ၏။- ဓါတ်သည်ယေဇရေ
 ထမြို့သူသမီးနောင်ကိုထည်းသိမ်း၍၊ ထိုမိစ္ဆရှင်

၉၇ ယောက်ထိုသည် သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၏။- ဂြော
 ထသည်မိမိထိုး၊ မြင်သော ဓါတ်စစ်မထားမိစါထ
 ကို၊ ဂဏ္ဍိပ်မြို့သားဖြစ်သော၊ ထဲရှစ်သား ဓာလ
 တိအားပေးစားနှင့်ပြီး၊
 ၂၆

• တပန်မိစ္ဆ ထားထိုသည် ဂြောထုဗျာရာဇိဗာမိ
 သို့ထာ၍၊ ဓါတ်သည်ယေဇရေမြို့ရှင်မြို့ရွှေမှာ၊ အမိ
 ထတောင်၌ ဝုန်းရှောင်၍ နေပါသည် မထုတ်
 ၂ ထောထု လျှောက်လျှင်၊- ဂြောထသည် ထ၍၊
 ရွှေကောက်သော ဣသရေလထု သုံးထောင်ပါ
 လျက်၊ ဖိစတော၌ ဓါတ်ကိုရှာခြင်းငှါ ထွားထေ
 ၃ ၏။- ဂြောထသည်ယေဇရေမြို့ရှင်မြို့ရွှေ၊ အမိထတောင်
 ပေါ်၊ လင်းနားမှာတပ်ချ၏။ ဓါတ်သည်တောင်
 နေ၍၊ ဂြောထလိုက်ရှာကြောင်းကိုယ်မြင်သော
 ၄ အခါ၊- သူလျှို့ထိုကိုလေလျှောက်၍၊ ဂြောထုရောက်
 ၅ ကြောင်းကိုအတတ်သိ၏။- ထိုအခါ ဓါတ်သည်
 ထသွား၍၊ ဂြောထတပ်ချရာ တရပ်သို့ရောက်ထ
 ဖြင့်၊ ဂြောထနှင့် မိုဏ်းချုပ်မင်း နေရစ် သားအာ
 ဗနာ အိပ်ရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုထေ၏။ ဂြောထ
 သည် ရထားတပ် အထယ်၌ အိပ်လျက်၊ အတိ
 ၆ သားထိုသည်ပတ်ထည်၌ နေရာကျကြ၏။- ဓါတ်
 ကထည်း၊ ဂြောထ မှီရာတပ်သို့ ငါနှင့်အတူ အ
 ထယ်သူ လိုက်ပည့်နည်းလူ၊ ထိတ္ထိအမျိုးသား
 အဟိမလက် နှင့် ဇေရုယာဇ်သား၊ ဟွာထညီ
 အဘိဂ္ဂိုလ်ကိုပေးလျှင်၊ အဘိဂ္ဂိုလ်၊ ကျွန်တော်
 ၇ လိုက်ပါမည်လူလျှောက်သည်အထိုင်း။- ဓါတ်
 နှင့်အဘိဂ္ဂိုလ်ထိုသည်၊ ဉာဏ်အဘိတပ်သားဇာ
 မှီရာသို့ သွား၍၊ ဂြောထသည် ရထားတပ် အ
 ထယ်၌ အိပ်ပျော်လျက်၊ ဟုံတော်သည် ခေါင်း
 ရစ်အနား ခြေ၌ မိုက်လျက်၊ အာဗနာနှင့် တပ်
 သားဇာ၊ ထိုသည် ပတ်ထည်၌ အိပ်လျက်ရှိကြ
 ၈ ၏။- အဘိဂ္ဂိုလ်ကထည်း၊ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်
 တော်၏ ရန်သူကို၊ ကိုယ်တော်ထက်၌ ထနေ
 အပ်တော်မူပြီး၊ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည်မြေ
 ထိုင်အောင်၊ ဟုံနှင့်တကွက်တဦးထိုးပါရစေလူ၊
 ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ နှစ်ချက်တိုင်အောင်
 ၉ မထိုးပါဟု၊ ဓါတ်ကိုလျှောက်သော်ထည်း။- ဓါ
 ဓိန်က သူကိုမပြုနှင့်၊ ထာဝရဘုရား အစွင့်နှင့်
 တိထိတ်ခံသောသူကို၊ အထယ်သူအပြစ်လွတ်
 လျက်ထိမိုက်ရှင်သနဦးလူ၊ အဘိဂ္ဂိုလ်သားပြန်ဆို
 ၉၀ ၏။- တပန်ဝါဓိန်က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်
 တော်မူသည်အထိုင်း၊ ဓါတ်ခတ်ထော်မူမည်။

သို့မဟုတ်၊ သူ့ဆွေမျိုး ရောက် လိမ့် မည်။ သို့မဟုတ်၊ စစ်တိုက် ရာ၌ စေသက် ဆုံးလိမ့် မည်။

၈၀ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဘိသိတ်ခံသူကို၊ ငါမထိခိုက်မည်စကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသော၊ သို့ရာတွင်၊ ခေါင်းရင်းတော်နားမှာရှိသော လှံတော်နှင့် ရေဘူးကို

၈၁ ယူ၍ သွားကြကုန်စံ့ဟု ဆိုလျက်- လှံတော်နှင့် ရေဘူးကို၊ ရှေ့ထုဆင်းရင်းနားကယူ၍ သွားကြ၏။ စေတယ်သူမှာမသိမမြင်၊ စေတယ်သူမှာမရှိ။ ကြီးစွာသောထိပ်မြင့်မြင့်၊ ထာဝရဘုရား ထိပ်စေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုသူစေပါင်းထို

၈၂ သည်ထိပ်ပျော်ကြ၏- ထိုစခါစခါပိတ်သည့်ကွယ်သော ချိုင့်တဖန်သို့ ကူး၍၊ ဝေးသောတောင်

၈၃ ထိပ် စေပါ်မှာ ရပ်လျက်၊- ထိုစာဗနာ၊ သင်သည့်မထူးသလောဟု၊ လူစွားနှင့်နေရသားစာဗနာကို ယစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို ယစ်သောသင်ကား၊ စေတယ်သူနည်းဟုပြန်၍

၈၄ မေးလျှင်၊- ဝါပိန်က၊ သင်သည့်ယောက်ျားမဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုး၌၊ သင်နှင့်စေတယ်သူတူသနည်း။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘဝင်ရှင်ဘုရင်ကို စေတယ် ကြောင့်မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကို သတ် အံ့သောငှါ၊ လူတယောက်

၈၅ ဝင်ထေပြီ- သင်ပြုသောစမူသည် မလျှောက်ပတ်၊ ထာဝရဘုရားအစွင့်၌ဘိသိတ်ခံသော သင်၏သခင်ကို မစောင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား စေသက် ရှင်တော်မူသည် စေတိုင်း၊ သင်သည်အသေခံထိုက်ပေ၏။ ခေါင်းရင်းတော်နားမှာ ထားသော ရှင်ဘုရင်၏ လှံတော်နှင့် ရေဘူးတော်ရှိသည်မရှိသည်ကိုကြည့်ရှုထော့ဟု၊ အာ

၈၆ ဗနာအားပြောဆို၏- ရှေ့လူသည် ဝါပိန်စကားသံကိုသိ၍၊ သော၊ ဝါပိန်၊ ငါကြားသော စကားသံသည်သင့်စကားသံထော့ဟုမေးလျှင်၊ ဝါပိန်က၊ ကျွန်တော် စကား သံ မှန်ပါ၏။ ကျွန်တော်

၈၇ သခင်အရှင်မင်းကြီးဟုလျှောက်လေ၏- တဖန် ဝါပိန်က၊ သခင် သည် ကိုယ်တော် ကျွန်ကို၊ စေတယ်ကြောင့် ဤသို့လိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်သည်တဘယ်သို့ပြုပါသနည်း။ ကျွန်

၈၈ တော်၌ စေတယ်အပြစ် ရှိပါသနည်း။- ယခုမှာ ကျွန်တော် သခင် ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်စကားကိုနားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော် တစက်၌ ရှိ၊ ထော်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းကို

ထက်ခံတော်မူပါစေသော၊ သို့မဟုတ်၊ လူသားထိုသည်၌၊ ဆော်သည်၌ရှိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ ကျိန်ခြင်းကိုခံကြ ပါစေသော၊ စကြောင်းမူကား၊ သူထိုကသွားတော့၊ အခြားထပါစေသောဘုရားထိုကို ဝတ်ပြုထော့ဟုဆိုလျက်၊ ကျွန်တော်ကို၊ ထာဝရဘုရား၏အစွေတော်မြေ၌ မနေစေခြင်းငှါ၊ ထနေပင် နှင်ထုတ်ကြပါသည်။

၈၉ တကား၊- သို့ဖြစ်၍၊ ကျွန်တော် အထွေးသည်၊ ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ မြေသို့မကျပါစေနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်ကိုတောင်ပေါ်မှာ လိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ရွှေသွေးကို ရှာခြင်းငှါ၊ ထွက်တော် မူပါပြီတ

၉၀ ကားဟုလျှောက် ဆို၏- ရှေ့ထုကသည်၊ ငါပြစ်မှားပါပြီ၊ သော၊ ဝါပိန်၊ ပြန်ထာပါ။ သင်သည်ယနေ့ စေသက်ကိုနှစ်ခြေသောကြောင့်၊ နောက်တဖန်သင့်ကိုငါမညွှတ်အံ့။ ငါထည်ထုမိုက်ဖြစ်၏။ အထွန်မှား ဟွင်းပြီဟု ဆိုတော်-

၉၁ ဝါပိန်က၊ ရှင်ဘုရင် လှံတော်ရှိပါ ၏။ ထုထင်တ

၉၂ ယောက် ထာ၍ ယူစေတော်မူပါ- ထုအသီး အသီးထိုသည်မြောင့်မတ်ခြင်း၊ သရွာစောင့်ခြင်းရှိသည်စေတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော် မူပါ စေသော၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ယနေ့ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော် ထက်၌ အပ်တော် မူတော် သည်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောဘိသိတ်ခံသူကို၊ ကျွန်တော်မထိရ

၉၃ မိုက်ပါ- ယနေ့ ကိုယ်တော် အထက်ကို ကျွန်တော်နှစ်မြောသည့်နည်းဟု၊ ကျွန်တော်အထက်ကို ထာဝရဘုရားနှစ်မြော၍၊ ကျွန်တော်ကိုဆပ်ထိမ်းသော ဂုဏ်ထဲက ကယ်နှုတ်တော် မူပါစေ

၉၄ သောထု ပြန်လျှောက်လျှင်၊- ရှေ့ထုက သော၊ ဝါပိန်၊ သင်သည်မဝိထာ၍ပါစေသော၊ ပြုထော့ရာရာ၌ စောင့်မြင်ပါစေသောထု ဝါပိန်အားဆိုပြီးမှ၊ ဝါပိန်သည်ထွက်သွား၍၊ ရှေ့ထုထည်ထဦးမိမိနေရာသို့ပြန်ထေ၏။

၂၇

၈ တဖန်ဝါပိန်က၊ ငါသည်ရှေ့ထုထက်မြင့်ဆုံး၌၊ ရသော အမျိုး ရောက် လိမ့် မည်။ သို့ဖြစ်၍၊ မိလိတ္တိပြည်သို့ အလျှင် အမြန် ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက် ကောင်းသော အရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင်၊ ရှေ့ထုသည် ဣသရေလပြည်နယ်တွင်၊ ကျိန်၍ မထွေနိုင်ကြောင်းကိုသိလျက်၊ အားထော့၍ ထုထက်မှ ငါထွက်လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်

- အထိုင်း- မိမိ၌ပါသော ထူးခြောက်ရာနှင့် တကွ ထွက်၊ ဂါသမင်း၊ ဗောဓိသော၊ အာမိတ် ထံသို့ ကူး
- သွားကြမ်း- ဝါမိန်နှင့် သူ၏လူများ ထိုသည်၊ အသီးအသီး မိမိသား၊ မယားပါလျက် ဂါသမ္ဘိ၊ အာမိတ် မင်းထံမှာ နေကြ၏။ ဝါမိန်မယား နှစ်ယောက်၊ ယေဝရေလ မြို့သူ အဟိနောန်နှင့် နာမထ မယား၊ ကရမေထ မြို့သူ အဘိဝေလ ပါသ
- တည်း- ဝါမိန်သည် ဂါသမ္ဘိသို့ ပြေးသွားကြောင်းကို၊ ရှောလှသည် ကြား၍ နောက်တဖန် မလိုက်
- မရှာဘဲ နေ၏- ဝါမိန်သည် အာမိတ် မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ကျွန်တော် ထည်ရှေ့ဖော်၌ မှက် နှာ ရသည်မှန်လျှင်၊ ကျွန်တော်နေရာတောရွာတရွာကို သနားတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် မြို့တော်၌ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ၊ အထယ်ကြောင့်
- နေရပါအနည်း၊ ယုလျှောက်လေသော်- ထိုနေ့၌ အာမိတ် မင်းသည် မိကထတ် မြို့ကို ပေး၏။ ထိုကြောင့် ယနေ့ ထိုင်အောင်၊ ယုရှင်ဘုရင်ထံသို့
- မိကထတ် မြို့ကို ပိုင်ကြ၏- ဝါမိန်သည် မိလိတ္တိပြည်၌ နေသော နေရက်ပေါင်း ကား၊ တနှစ်နှင့် ထေးထနေသတည်း။
- တစ်ရာစာစာဝါဝါမိန်နှင့် သူ၏လူတို့သည် သွား၍ ဂေရွမိလူ၊ ဂေရမိလူ၊ အာမထက်လူတို့ကို တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည်၊ ရှေးကားထဲ၌ ချရမြီထမ်းမှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည် တိုင်အောင်၊ အမြဲ နေ
- သောသူဖြစ်သတည်း- ထိုပြည်ကို ဝါမိန်သည် ထုတ်ကြိ၍၊ ယောက်ျားမိစ္ဆတနိတယောက်ကို မှာအသက် ခွမ်း၊ သာမပေး၊ ဆိုး၊ နွား၊ ခြံ၊ ကုလား၊ အုတ်၊ အဝတ် တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ အာ
- မိတ်မင်းထံသို့ ပြန်သွားလေ၏- အာမိတ်မင်းက၊ သစ်ထို သည် ယနေ့ အထယ် အရပ်သို့ သွား၍ ထိုထံသနည်း ယုမေးသော်၊ ဝါမိန်က၊ ယုပြည် တောင်ထက်၊ ယေရမေလ ပြည် တောင်တက်၊ ဂေမိပြည်တောင်ထက်သို့ သွား၍ တိုက်ပါသည်
- ယုလျှောက်၏- ထိုသို့ ဝါမိန်ပြုပြုဟု၊ ဂါသမ္ဘိသို့ ထာ၍ သိတင်း ကြား ပြောမည် သူပဋိဝေခြင်း၊ ငှါ၊ ယောက်ျားမိစ္ဆတနိတယောက်ကို မှာအသက် ခွမ်း၊ သာမပေး၊ ဝါမိန် သည် မိလိတ္တိပြည်၌ နေ
- သော ကာလပတ်လုံး၊ ထိုသို့ ပြုလေ့ရှိ၏- အာမိတ်မင်းက၊ ဝါမိန်သည် မိမိကို မိမိလူမျိုး အလွန် ခက်ဆုတ် ရှိသော သတို့ငယ်အောင်မြင်ပြီး သို့ဖြစ်၍၊ ငတ်၌ အစည် ကျန် ခံလိမ့်မည်ဟု၊ ဝါမိန် ကကား ကိုလိုလွယ်ဆို၏။

၂၈

- ထိုကာလ၌၊ မိလိတ္တိလူတို့သည်၊ အသေရေထ အမျိုးကို စစ်တိုက် ထံသောငှါ၊ မိုလ်မြေဈေးကို စုဝေးကြ၏။ အာမိတ်မင်းကလည်း၊ သင်းသည် လူများ ပါလျက်၊ ငါနှင့် ထိုက်၍ စစ်တိုက် သွားရမည် ကို၊ ဆက်ဆက် သဘော ကျလော့ဟု ချီ
- မိန် အား ဆိုလျှင်- ဝါမိန် က၊ အကယ် စင်စစ်ကို ယ်တော်ကျွန်သည် အထယ်သို့ ပြုနိုင်သည်ကို၊ ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူလိမ့် မည်ဟု လျှောက်သော်၊ အာမိတ်မင်းက၊ သိမြင်၍၊ သူ့ကို အသက်စောင့်၊ မိုလ်ချုပ်အရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။
- ထိုကာလ၌ ရှေးမွထ မဒြီး သေလွန်ပြီး အသေရေထ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ မိုလ်မြေပြည် တမ်းခြင်းကို ပြုလျက်၊ သူကို သူနေရင်းရာ မမြို့၌ သင်းပြုတ်ကြပြီး ရှောလှသည် စုန်းနှင့် နတ်ဝင် အပေါင်းတို့ကို၊ တပြည်လုံးတွင် ဆုတ်သင်ပတ်
- ရှင်းနှင့်ပြီး- ထိုအခါ မိလိတ္တိလူတို့သည် စုဝေး၍၊ ချွန်မြို့မှာ တပ်ချ ကြ၏။ ရှောလှသည် ထည်း၊ အသေရေထ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ သူတို့သည် မိလိတ္တိ မြို့မှာ တပ်ချ ကြ၏။
- ရှောလှ သည် မိလိတ္တိလူ အလုံး အရင်းကို မြင်သောအခါ၊ ကြောက်၍ အထွန် တုန်လှုပ်သော
- မိတ်နှစ်လုံးရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တူးတော်မမူ၊ တိပ်မက်အားဖြင့် ငှါ ဥရိမ်အားဖြင့် ငှါ၊ ပရောဇတ်အားဖြင့် ငှါ တူးတော်မမူ။
- ထိုအခါ ရှောလှက၊ နတ်ဝင် မိစ္ဆကို ရှာကြထေ့- ငါသွား၍ မေးမြန်းမည်ဟု၊ ကျွန်တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တို့က အင်္ဂါရမြို့မှာ နတ်ဝင် မိစ္ဆတယောက် မှီပါ၏ ဟု လျှောက်သော်-
- ရှောလှ သည် အဝတ် လဲ၍၊ ထူးခြားသော အရောင်ကို ဆောင် လျက်၊ ညည့် အခါ ထူ နှိပ်ယောက်နှင့် တကွ၊ ထိုမိစ္ဆသို့ သွား၍ ရောက်ပြီးလျှင်၊ သင် ပေါင်းသော နတ်ကို အမှီပြု၍၊ သင့်အား ငါပြောမည် သူကို ခေပ်ပါလော့ဟု ထေ့တင်း
- ပန်ထေ၏- မိစ္ဆကလည်း၊ ရှောလှပြုသော အမှု၊ စုန်းနှင့် နတ်ဝင် တို့ကို၊ တပြည်လုံးတွင် ဆုတ်သင်ပတ်ရှင်းသော အမှုကို သင်သည် သိကျွယ်နှင့်၊ ငကိုထေရေခြင်းငှါ၊ အထက်ကြောင့် ငအသက်ကို ကျော့စမ်းသနည်းဟု ပြန်ပြောသော်-
- ရှောလှက၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူ

သည်စတိုင်း၊ ဤအမှုကြောင့်အထက်အပြစ်မျှ
မရောက်ရဟု၊ ထာဝရ ဘုရားကို ထိုင်တည်၍
၁၁ ကျိန်ဆိုထေရ်၊- မိစ္ဆကသည်၊ အထက်သုကိုငါ
ဇော်ရမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ရှေ့ထုက၊ ရှေ့စွ
၁၂ ထကို ဇော်ပါဟု ဆို၏၊- မိစ္ဆသည်ရှေ့ထကိုမြင်
သော အခါ၊ ကြီးသော အသံ နှင့် ဇော်တစ်၍၊
ကိုယ်တော်သည် တွန့်မ ကို အထက် ကြောင့်
ထည့်စား သနည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ထု
၁၃ မြင်ပါ၏ဟု၊ ရှေ့ထုအားဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က၊
မမိုးမိမ့်နှင့်၊ အထက်အရာကို မြင် သနည်း၊ ဟု
မေးသော်၊ မိစ္ဆက၊ မြေကြီးထဲက ဘုရားတတ်
ထာထည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏၊
၁၄ အထက်သို့သော အရောင်ဆောင် သနည်းဟု
မေးမြန်းသော်၊ လူထို တတ်လာပါ၏၊ ဝတ်ထုံရှု
ထွက်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ပြန်လျှင်၊ ရှေ့ထုမြင်
ကြောင်းကို၊ ရှေ့ထုသည်မိမ့်မြေပေါ်မှာဦး
၁၅ ညွတ် ပြတ်ဝပ်လျှက်နေ၏၊- ရှေ့ထုကထည်း၊
သင်သည်ကိုရှောင့်ရှုထွက်၊ အထက်ကြောင့်
ဇော်သနည်းဟု၊ ရှေ့ထုကိုမေးသော်၊ ရှေ့ထု
က၊ အကျွန်ုပ်သည်အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
ပါပြီ၊ မိလိတ္တိ လူထိုသည် ခပ်တိုက် ကြပါ၏၊
ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်တော်မူပြီ၊
ပရောဓကံအားဖြင့်ထူးတော်မူမူ၊ အိပ်မက်အား
မြင့်ထူးတော်မူမူအကျွန်ုပ်သည်အထက်သို့မြဲရ
မည်ကို၊ ကိုယ်တော် ပြုစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်
၁၆ ကိုအကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီဟုပြောဆို၏၊- ရှေ့ထုက
ထည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစွန့်၍၊ သင့်
ရန်တက်မြင်တော်မူသည့်မှန်လျှင်၊ ငါ့ကိုအထက်
၁၇ ကြောင့်မေးမြန်းသေးသနည်း၊- ထာဝရဘုရား
သည်အေးမြင့်မိန့်တော်မူသည်အထိုင်း၊ သင်
ခွံမြဲတော်မူပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤငိုငိုကို
သင့်ထက်မှနှုတ်၍၊ သင့်အိမ်နီးချင်းဝါဝါအား
၁၈ မေးတော်မူပြီ၊- အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
ထာဝရဘုရား၏ ဧကားတော်ကို နားမထောင်၊
မြင်းစွာသော အဓမ္မကံတော်ကို၊ အာမထက် အ
မျိုးနှံ့မီရင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည်
၁၉ ဤအမှုကို၊ ယနေ့သင်ခွံရောက်စေတော်မူပြီ၊- ထို
မှတပါး၊ သင်နှင့်အသရေထအမျိုးကို၊ မိလိတ္တိ
လူထိုလက်၌အပ်တော်မူမည်၊ နက်ခနဲနေ့သင်
နှင့်သင်၏သားထိုသည်ငါနှင့်အတူမြဲလိမ့်မည်၊
ထာဝရဘုရားသည်အသရေထလူလုံးအရင်း
ကို၊ မိလိတ္တိလူထိုလက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟုဆို

၂၀ ၏- ထိုအခါရှေ့ထုသည်၊ မြေပေါ်မှာအထွား
ပြတ်ဝပ်နေ၍၊ ရှေ့ထုကားကြောင့် အထွန်
ကြောက်ရွံ့၏၊ တနေ့နှင့်တညည့်ထိုး၊ အထက်
အရာကိုမျှ မစားသ နေသောကြောင့် အားထွန်
၂၁ ပြီး- ထိုမိစ္ဆသည်ထာ၍၊ ရှေ့ထုအထွန်မိတ်ညစ်
သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်မထင်ကိုယ်
တော်ကောင်းကိုနားထောင်ပါပြီ၊ ကိုယ်အထက်
ကို မနှစ်မြို့တော့၊ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသော
၂၂ ကောင်းကိုနားထောင်ပါပြီ- သို့ဖြစ်၍၊ သူကိုယ်
တော်ထွန်မ၏ ကောင်းကို နားထောင်တော်မူပါ၊
စားရောအနည်းငယ်ကိုရွှေတော်၌တင်ပါရစေ၊
ကိုယ်တော် ကြွသွားသောအခါ အားပြည့်စေ
ခြင်းငှါ၊ စားတော်ခေါ်ပါဟု လျှောက်တော်
၂၃ ထည်း- ရှေ့ထုက၊ ငါမစားဟုမြင်းပယ်ထေရ်
သို့ရဟေ့၊ ကျွန်ုပ်ထိုသည်မိစ္ဆနှင့်ဝိုင်း၍ အမှိုင်း
ကြသဖြင့်၊ ရှေ့ထုသည် သူထိုကောင်းကို နား
ထောင်၍၊ မြေပေါ်ကထပြေးလျှင်၊ မှတင်ပေါ်မှာ
၂၄ ထိုင်ထေရ်၊- ထိုမိစ္ဆသည် မိမ့်အိမ်၌၊ အုရေအောင်
ကျွေးသော နွားကလေး တကောင် မှီသည် မြစ်
၍၊ အထွင် အမြန် သတ်ထေရ်၊ ခုန့် ညယ်ထို
ထည်းဟူ၍နတ်သဖြင့်၊ တထေရ်ရန်ကိုစုတ်ပြီး
၂၅ ၅၊- ရှေ့ထုနှင့်ကျွန်ုပ်အားထိုရွှေ၌ တင်ထေရ်လူ
ထိုသည်အား၍ထိုညည့်တွင်ထသွားကြ၏၊

၂၉

• မိလိတ္တိလူထိုသည် မိုက်မြေ အဝေး၌၊ ထိုထို
အားမတ်မြို့မှာစုဝေးစေကြ၏၊ အသရေထလူထို
သည်၊ အသရေထ မြို့မှာရှိသော ခမ်းရေတွင်း
၂ အနား၌ တပ်စုကြ၏၊- မိလိတ္တိမင်းထိုသည် လူ
တရာတပ်၊ တထောင် တပ် အစည် အထိုင်း၊ စွဲ
သွားသဖြင့်၊ ဝါဝါနှင့်သုန်လူထိုသည်၊ နောက်
တပ်၌ အာမိတ် မင်းနှင့် အထူ ထိုက် ကြ၏၊
၃ မိလိတ္တိမင်းထိုကထည်း၊ သင်နှင့်ထိုက်သောထို
လူထိုသည် အထက်သုနည်းဟုမေးလျှင်၊ အာ
မိတ်မင်းက၊ ဤသူသည် အသရေထ ရှင်ဘုရင်
ရှေ့ထု၏ ကျွန် ဝါဝါ မြင်သည် မထုတ် ထေး
ကြာမြင့်စွာ ထေမှာနေပြီ၊ ထေသို့ ရောက်သော
နေ့မှစ၍ ယနေ့ထိုင်သော၊ သူ၌အပြစ်တင်စရာ
တစ်ခုကိုမျှမတွေ့ထုမိလိတ္တိမင်းထိုအားပြော
၄ ဆိုသော်ထည်း၊- မိလိတ္တိမင်းထိုသည် မိတ်ဆိုး
လျှက်၊ ဤသူပြန်ပါစေ၊ မင်းနေရာချသောအရပ်
သို့သွား၍နေပါစေ၊ ငါထိုနှင့်အထူ ခပ်ထိုက်မ
ထိုက်စေနှင့်၊ ခပ်ထိုက်ရာတွင် ငါထိုရန်တက်၍

နေမည်ကို မိုးမိတ်စရာရှိ၏။ သူသည် သုသင်္ခန္ဓာ
 မိတ်ကိုပြောစေခြင်းငှါစတယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။
 ငါတို့လူ့ဇာတိ အသက်ကိုအပ်၍ ပြုနိုင်ရည်မ
 ၁ ထုတ်လော့။- ရှောလုအထောင်ထောင်၊ ဝါမိန်
 အသောင်း၊ သောင်း၊ သတ်လေ့စွာတကားလူ အ
 ထွဋ်ဟည်ကလျက်သိခြင်း ဆိုကြသောအခါ၊
 ဤဝါမိန်ကိုရည်စောင်၍၊ သိခြင်းဆိုကြသည် မ
 ၂ ထုတ်လော့ဟု၊ အပြစ်တင်သောကြောင့်၊- အာ
 မိတ်မင်းသည် ဝါမိန်ကိုခေါ်၍၊ အကယ် စင်စစ်
 ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊
 သင်သည်မြှောင့်မတ်စွာပြုပြီး၊ ငါနှင့်အတူတပ်
 ဖုတ်ရေ၌ သင်သွားလာပြုမူခြင်းကို ငါအား
 ၃ ရပြီးသင်သည်ငယ်သို့ရောက်သောနေ့မှစ၍၊ ယ
 နေ့တိုင်စောင့်သင့်၍ အပြစ်ကိုမထွေး၊ သို့သော်
 ထည်း။ မိလိတ္တိ မင်းတို့သည် သင့်ကို အလိုမရှိ
 ၄ ကြ၊ သို့ဖြစ်၍၊ ယခုငြိမ်ဝပ်စွာပြန်သွားတော့၊ မိ
 လိတ္တိမင်းတို့ကိုမိတ်ဆုံးစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့်ဟု
 ၅ ဆိုသော်- ဝါမိန်ကဏ္ဍိန်တော်သည် ကျွန်တော်သ
 ဝေခွင်ဘုရင်၏ ရန်သူ တို့ကို စစ်တိုက် မသွားစေ
 ခြင်းငှါစတယ်သို့ပြု ဘိသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံ
 မှာနေသမျှကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင်အောင်၊ အ
 သယ်အပြစ်ကိုတွေ့တော်မူသနည်းဟု၊ အာမိတ်
 ၆ မင်းအားပေးလျှောက်သော်၊- အာမိတ်မင်းက၊
 သင်သည် ငရွှေမှာ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
 တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်
 ထဦး။ ငါတို့နှင့်အတူစစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့်ဟု၊
 ၇ မိလိတ္တိမင်းတို့သည်စီရင်ကြပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ သင်
 နှင့်ထိုက်ထားသော သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့နှင့် အ
 တူ နှံ့ကံစောစောထ၍၊ မိုဏ်းလင်းသော အခါ
 ၈ ပြန်သွားတော့ဟု၊ ဝါမိန်အားဆိုသည် အတိုင်း။
 ၉ ဝါမိန်နှင့် သူ၏လူတို့သည် နှံ့ကံစောစောထ၍၊
 မိလိတ္တိ ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ မိလိတ္တိလူ တို့
 သည်ထည်း။ ယေဝရေလမြို့သို့ရှိသွားကြ၏။

၃၀

၁ သုံးရက်လွန်၍၊ ဝါမိန်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ဖိ
 ကလတ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ အာမထက်လူ
 တို့သည် တောင်ပြည်နှင့် ဖိကလတ်မြို့ကို တိုက်
 သဖြင့်၊ ဖိကလတ် မြို့ကို လုပ်ကြံ၍ မီးရှို့နှင့် ကြ
 ၂ ပြီး- မြို့၌ရှိသော မိစ္ဆာကြီး၊ အငယ် တယောက်
 ကို ဖျာမသတ်၊ မိုဏ်းသမ္ဘာတို့ကို သိမ်းသွားနှင့်ကြပြီး-
 ၃ သို့ဖြစ်၍၊ ဝါမိန်နှင့်သူ၏လူတို့သည် မြို့သို့ရောက်
 သောအခါ၊ မြို့ကိုမီးရှို့၍ မယားသား၊ သမီးများကို

၁ သိမ်းသွားကြောင်းကို တွေ့သဖြင့်- ဝိသုဒ္ဓိသွင်
 ၂ ဤအားကုန်သည်တိုင်အောင် ဝိက္ခေးကြ၏။- ဝါ
 မိန် မယား၊ နှစ်ယောက်၊ ယေဝရေလမြို့သူ အဟိ
 နေောင်နှင့်နာမထမယား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဝံ
 ၃ ထ တို့သည်လည်း၊ ပါသွားကြပြီး- ဝါမိန်သည်
 အလွန်မိတ်ပြုငြင်ဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည်မိမိ
 တို့ သားသမီးများ ကြောင့်၊ မိတ်သို့ ငယ်သဖြင့်၊
 ဝါမိန်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဝါ
 မိန်မူကား၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကိုး
 ၄ စားလျက် နေ၍- သင်တိုင်းတော် ကို ငယ်သို့
 စောင့်ခဲ့ပါလော့ဟု၊ အဟိ မထက်၏သားအဇာ
 သာကိုဆိုလျှင်၊ အဇာသာသည်သင်တိုင်းတော်
 ၅ ကိုဝါမိန်ထံသို့စောင့်ခဲ့လေ၏။- ဝါမိန်ကလည်း။
 အကျွန်ုပ် သည် ထိုအလုံး အရင်းကိုလိုက်ရ ပါ
 မည်သော၊ လိုက် လျှင် မှီနိုင် ပါမည် သောဟု၊
 ထာဝရ ဘုရားကို မေးလျှောက်သော်၊ ထိုက်
 ထော့၊ ဆက်ဆက်မှီ၍ အလုံးစုံတို့ကိုရပြန်မည်
 ၆ ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။- ဝါမိန်နှင့် သူ၏ပါ
 သောလူမြောက်ရာတို့သည် သွား၍၊ ဗေသော်
 ချောင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ အချို့တို့သည်ထို
 ၇ ချောင်းနားမှာ နေရပ်ကြ၏။- ဝါမိန်နှင့် လူထေး
 ရာတို့သည်လိုက် ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည် မောဇ်
 ၈ ဗေသော် ချောင်းကို မကူး နိုင်သော ကြောင့်နေ
 ၉ ရပ်ကြ၏။- လွင်ပြင်၌ အဲဂုတ္တုလူတယောက်ကို
 တွေ့၍၊ ဝါမိန်ထံသို့စောင့်ခဲ့သဖြင့်၊ မုန့်ကိုပေး၍
 ထိုသူသည် ဇား၏၊ ရေကိုထည်း သောက်စေကြ
 ၁၀ ၏။- သင်္ဘောသမုန်းသီးပျည်တံ၊ ဓပုဏ်သီး၊ နှစ်
 ပြွတ်ကိုထည်းပေး၍၊ သူသည်ဇားသဖြင့်၊ အား
 ပြည့်ပြန်၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးမယားမသောက်ဘဲ
 ၁၁ တော်မွတ်ခဲ့ပြီး- ဝါမိန်ကလည်း။ သင်သည် အ
 သယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်း။ အသယ်အရပ်ကထာ
 သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်တော် သည် အာမ
 လက်လူထံ၌ တွန်ခံရသော အဲဂုတ္တုလူကထေး
 ၁၂ ဖြစ်ပါ၏။ သုံးရက်အထက်ကအနာရောက်သော
 ၁၃ ကြောင့်သခင်သည်ပြစ်ထားပါ၏။- ခေရသိပြု၍
 တောင်ပိုင်း၊ ယုဒပြည်နှင့်ကာလက်ပြည်တောင်
 ပိုင်းကို တိုက်၍၊ ဖိကလတ် မြို့ကို မီးရှို့ ပါပြီဟု
 ၁၄ ပြောဆို၏။- ဝါမိန်ကလည်း။ ထိုအလုံးအရင်း မြို့
 ရာသို့ လမ်းပြ နိုင်သောဟု မေးလျှင် သူက၊
 ကိုယ်တော်သည် တွန်တော်ကို မသတ်၊ သခင်
 လက်သို့မအပ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို
 တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ပါလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထို

အလုံးအရင်းရှိရာသို့လမ်းပြပါမည်ဟုဆိုသည်
 အတိုင်း၊ ဝါဒိကသည် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုထေ၏။
 ၁၆ လူကထေးသည်လမ်းပြ၍ ဝါဒိကရောက်သော
 အခါ၊ ထိုလူများသည် ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် ယူဝ
 ပြည်ထဲက၊ သိမ်းယူသော ဥဇ္ဇာပဉ္စည်းများစ
 ပေါင်း တို့ကြောင့်၊ ခားသောက်လျက်၊ ကရန်
 ၁၇ လျက်မြေတပြင်လုံး၌ အန္တသပြားရှိကြ၏။ ဝါ
 ဒိကသည်လည်း ညဦးမှစ၍၊ နက်ဝန်ညဦးတိုင်
 အောင်သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကုလားတို့ကို
 စီး၍ ပြေးသောလူထင်လေးရာမှတပါး လူတ
 ၁၈ ယောက်မျှ မလွတ်၊- အာမထက် လူတို့သည်
 သိမ်းသွားသမျှတို့ကို ဝါဒိကသည် ရပြန်၍၊ မိမိ
 မယားနှစ်ယောက်ကိုလည်းကယ်နှုတ်ထေ၏။-
 ၁၉ လူအကြီးအငယ်၊ သားသမီး၊ ဥဇ္ဇာပဉ္စည်း၊ လူယူ
 သိမ်းသွားသမျှတို့တွင်၊ တစုံတခုမျှမကွန်၊ အ
 ၂၀ လုံးစုံတို့ကို ဝါဒိကသည် ရပြန်လေ၏။- ဝါဒိကသည်
 လည်း၊ ထိုသိုးခွားများ၍၊ အရင်နှင်သောသိုး
 ခွားအပေါင်းတို့ကိုလည်းယူ၍၊ ဤဥဇ္ဇာသည် ဝါ
 ဒိကပိုင်သောထက်ရဥဇ္ဇာဖြစ်သည်ဟုဆို၏။
 ၂၁ မောဇ်ဝါဒိကနောက်သို့ မလိုက်နိုင်၊ ဗေသော်
 ချောင်းနားမှာနေရစ်သော လူနှစ်ရာရှိရာသို့ ဝါ
 ဒိကရောက်၍၊ သူတို့သည် ဝါဒိကနှင့်သွန်ပါသော
 လူတို့ကို၊ ခရီးဦးကြိုပြုလိုသောငှါ ထွက်လာသ
 ဖြင့်၊ ဝါဒိကသည် အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ သူ
 ၂၂ တို့ကိုနှုတ်ဆက်ထေ၏။- ဝါဒိကနှင့်လိုက်သွား
 သောသူတို့တွင်၊ အဓမ္မလူဆိုးများတို့က၊ ဤသူ
 တို့သည် ငါတို့နှင့် မလိုက်သောကြောင့်၊ ငါတို့
 ရသောဥဇ္ဇာတို့တွင် သူတို့သားမယားမှတပါး၊
 အခြားသောဥဇ္ဇာကိုသူတို့အားမပေးရ၊ ကိုယ်
 သားမယားကိုယူ၍ ထွက်သွားကြစေဟု ဆိုကြ
 ၂၃ ၏။- ဝါဒိကလည်း၊ ငြိမ့်အပ်ကိုတို့၊ ငါတို့ကို
 စောင့်မတ်၊ ငါတို့ကို တိုက်တာသော အလုံးအ
 ရင်းကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသော ထာဝ
 ၂၄ ရဘုရား ပေးသနားတော်မူသော ဥဇ္ဇာကို ထိုသို့
 မပြုရ၊- ဤအမှု၌ သင်တို့ စကားကို အထယ်သူ
 နားထောင်လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တိုက်သွားသော
 သူရသည်အတိုင်း၊ ဥဇ္ဇာကိုစောင့်လျက် နေရစ်
 သောသူရစေ၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှ
 ၂၅ ခံစေဟုစီရင်၏။- ထိုနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊
 ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုသို့သောထုံးစံဖြစ်စေခြင်း
 ၂၆ ငှါစီရင်ထုံးစံသတည်း။

အခါ၊ ထက်ရဥဇ္ဇာအမျိုးကို မိမိအဆောင်ရွက်၊
 ထူးအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊
 ထာဝရဘုရား၏ရန်သူထက်မှရခဲ့သောဥဇ္ဇာထဲ
 က၊ သင်တို့အဖို့ ထက်ဆောင်ကို ကြည့်ထော့ဟု
 ၂၇ မှာလိုက်၏။- ဗေသလ မြို့၊ တောင်ရာဇုတ် မြို့၊
 ၂၈ ယက္ကိယမြို့၊- အာရေဗမြို့၊ ဂျိဝရတ်မြို့၊ ဓမ္မတဗော
 ၂၉ မြို့၊- ရာဇထမြို့၊ ယေရုဗေလလူနေရာမြို့များ၊ ကေ
 ၃၀ နိုလူနေရာ မြို့များ၊- ဟောမာမြို့၊ ခေါရာရှန်မြို့၊
 ၃၁ အာသက်မြို့၊- ဟေဗြဲန်မြို့မှစ၍၊ ဝါဒိကနှင့်သူ၏
 လူတို့သည် တည်းခိုတတ်သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်
 သို့ပေးလိုက်သတည်း။

၃၁

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်
 တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရွေ့ရှာပြေး
 သဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအမိုက်နှင့်
 ၂ လဲ၍သေကြ၏။- ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလုအပင်း
 နှင့်သူ၏သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာ လိုက်၍၊ ရှော
 လု၏သားယောနသန်၊ အဘိနုဗ်၊ မေထမိစ္စတို့
 ၃ ကိုသတ်ကြ၏။- စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလုသည်
 အလွန်ခံရ၏။ လေးဘမားတို့ဖြစ်သော မြားမှန်၍
 ၄ အလွန်နာသောကြောင့်- ထက်နက်ဆောင်ထု
 ထင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင့်ထားကိုထုတ်၍ကို
 ထိုးလေ့၊ သို့မဟုတ်၊ အရေဖျားတိုးခြင်းကိုမခံ
 သောလူတို့သည်ထာ၍ ကိုထိုးပြီးမှ၊ မမိုမသေ
 ညည်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ ထက်
 နက်ဆောင်လုထင်သည်အလွန်ကြောက်၍ မပြု
 ဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ထိုထားကိုထု
 ၅ ခ်ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာသွဲ၍ သေ
 ၆ ၏။- ရှောလုသေသည်ကို လက်နက်ဆောင်ထု
 ထင်မြင်လျှင်၊ သူသည်ထဦး၊ ထိုထားကိုထောင်
 ၇ ၍၊ နေလုနှင့်အတူ ထားဖျားပေါ်မှာသွဲ၍ သေ
 ၈ ၏။- ထိုသို့ရှောလုမှစ၍၊ သူ၏သားသုံးယောက်၊
 သူ၏လက်နက်ဆောင်လုထင်၊ သူ၏လူအပေါင်း
 တို့သည်၊ ထိုနေ့၌တွင်အတူသေကြ၏။
 ၉ ဣသရေလလူပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့်သူ၏
 သားများသေကြောင်းကို ချိုင့်တဖက်၊ ထော်စန်
 ဖြစ်တဖက်၌နေသော ဣသရေလလူတို့သည် သိ
 မြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို ခွန်ပြေးသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူ
 ၁၀ တို့သည်လာ၍ နေကြ၏။- နက်ဝန်နေ၌ ဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်၊ အသေကောင်တို့၌ အဝတ်တန်ဆာ
 ကိုရွတ်ခြင်းငှါလာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်
 ပေါ်မှာ၊ ရှောလုနှင့်သူ၏ထား လုံးယောက်တို့

ထည် ထဲသေထွက် ဂှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။
 ၈ ဂျောလုထံ ခေါင်းကို ဖြတ်၍ ထက်နက် တောင်ကို
 ခွတ်ပြီးမှ၊ သူတို့ရပ်တုကျောင်းများ၌၎င်း၊ ထု
 ချားတို့၌၎င်း ထိတင်းကျော်စောစောမြင်းငှါ၊ မိ
 ၉ ဝိဇ္ဇိမြည်စေရပ်ရပ်သို့ပေးလိုက်ကြ၏။ ထက်
 နက်တော် ကိုယ်တည်း အာရှတရက် ကျောင်း၌
 ထား၍၊ အထောင်းတော်ကို ဗက်ရှန်မြို့၌ ထွဲ
 ထားကြ၏။

၁၀ ဂျောလု၌ ဝိဇ္ဇိလူတို့ ပြုသောစေ့မှုကို၊ ဂိထပ်
 ၁၁ ပြည်ယာဗက်မြို့သား၊ ဗျားကြားလျှင်၊ - ထုရဲစ
 ပေါင်းတို့သည် ညည့်စခါထသွား၍၊ ဂျောလုထံ
 အထောင်းနှင့် သူ၏သားအထောင်းတို့ကို ဗက်
 ရှန်မြို့မှ ဖုဗြီးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သို့ ထောင်ခဲ့၍
 ၁၂ မီးရှို့ကြ၏။ - စရီးတို့ကိုလည်း ယူ၍၊ ထာဗက်
 မြို့မှာ ထပ်ပင်စောက်၌ သင်းပြုတ်ပြီးမှ၊ ဂုဗ်
 ရက်ပတ်ထုံးအစာရောင်ကြ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ရတိယစောင်။
 SECOND BOOK OF SAMUEL.

၁
 ၈ ဂျောလု ဆေးသောနောက်၊ ဂါမိန်သည် အာမ
 ထက် ထုတို့ကို ထုတ်ကြံ ရာမှ ပြန်ထာ၍၊ ဂိက
 ၂ ထတ်မြို့၌ ရပ်ရက်နေပြီးလျှင်- သုံးရက်မြောက်
 သောနေ့တွင်၊ ထုတထောက်သည် မိမိအဝတ်
 ကို ဆုတ်ထွက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ ခြေမှုန့်ကို တင်
 ထွက်၊ ဂျောလုတပ်ကထာ၍ ဂါမိန်ထံသို့ရောက်
 ၃ သော်၊ ခြေပေါ်မှာ ပြတ်ဝတ်ထွက်၍ မှီခို၏။ - ဂါမိန်
 ကထည်း၊ အထယ်အရပ်ကထာသနည်း၊ ယူမေး
 လျှင်၊ ထိုသူက၊ ကျွန်တော်သည် အသရေထတပ်
 ၄ ကပြေး၍ ထာပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ - ဂါ
 မိန်ကထည်း၊ အမှုကားအထယ်သို့နည်း၊ ငအား
 ပြောပါလော့ဟုမေးလျှင်၊ သူက၊ အသရေထထု
 တို့ထင်စစ်ထိုက်ရာတွင်ပြေး၍၊ အဗျားတို့သည်
 ထဲထွက်သေပါပြီ၊ ဂျောလုနှင့် သားတော်ယော
 နုထန်ထည်းသေပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ -
 ၅ ထိုထိတင်းကို ကြားပြောသော ထုထင်စား၊ ဂါ
 မိန်က၊ ဂျောလုနှင့် သားတော် ယောနုသန်သေ
 ကြောင်းကို၊ ထင်သည် အထက်သို့ သိသနည်း၊
 ၆ ယူမေးပြန်လျှင်- ထိုထုထင်က၊ ကျွန်တော်သည်
 မိထဗောတောင်ပေါ်သို့ အလိုလို ရောက်သော
 စခါ၊ ဂျောလုသည် ဤတော်ကိုထောင်၍နေပါ
 ၏၊ ရုထားမီးသုရဲ၊ မြင်းမီးသုရဲ တို့သည် ပြင်းထန်

၇ ချာထိုက်ကြ၏။ - ဂျောလုသည် နောက်တော်သို့
 ကြည့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်ကို မြင်၍ ခေါ်ပါ၏။ -
 ၈ ကျွန်တော် မှီပါသည်ဟု လျှောက်သော စခါ၊
 သင်သည် အထယ်သုနည်း၊ ယူမေးလျှင်၊ ကျွန်
 တော်သည် အာမထက်လူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်
 ၉ လျှောက်ပါ၏။ - ဂျောလုကထည်း၊ ငထံသို့ထာ
 ခ်ကိုသတ်ပါတော့၊ ငအသက်မသေနိုင်သော
 ကြောင့်၊ မြင်းစွာသော ဝေဝနာကို ခံရ၏ ဟု ဆို
 ၁၀ သည် အတိုင်း၊ ထဲသော နောက်အသက်မရှင်
 နိုင်သည်ကို ကျွန်တော်သိလျှင်၊ သုတ်သို့သွား၍
 ထတ်ပါ၏။ ခေါင်းတော်၌ ထောင်းသော ဦးရစ်
 နှင့်ထက်ရိုးတော်၌ ဝတ်သောထက်ကောက်ကို
 ခွတ်ယူပြီးလျှင်၊ ကျွန်တော် သခင်ထံတော်သို့
 ၁၁ စောင်းခဲ့ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ - ထိုစခါ
 ဂါမိန်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊ သူ၏လူထ
 ၁၂ ပေါင်းတို့သည် ထိုနည်းတူပြုကြ၏။ - ဂျောလုမှစ
 ခ်ထားတော်ယောနုသန်၊ ထာဝရ ဘုရား၏လူ
 ဗျား၊ အသရေထ အမျိုးသားများတို့သည် ထား
 မြင့်ထဲသေသောကြောင့်၊ သူတို့အတွက် ညဦး
 တိုင်အောင်မိကျွေးမြည်တမ်း၍ အစာကိုရှောင်
 ၁၃ ကြ၏။ - ထိုသိတင်းကို ကြားပြောသော ထုလင်
 စား၊ ဂါမိန်က၊ သင်သည် အထယ်အရပ်ကလာ
 ထနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူက၊ ကျွန်တော်သည်

တပါး အမျိုးသား၊ အာမထက်လူ ဖြစ်ပါ၏။

၁၄ ပြန်လျှောက်သော်- ဝါပိက၊ ထာဝရဘုရားအ
ရှင်နှင့် ဘိသိတ်ခံသောသူကို သတ်ခြင်း၊ ၄၊
သင့်ထက်ကို အထက်သို့ ဆန့်၍ သနည်းလှ ဆို

၁၅ လျှောက်- လူလင်တယောက်ကို ခေါ်၍၊ သူကိုသွား
သတ်တော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ လူလင်သည်

၁၆ ထုပ်ကြိတ်သတ်ထေ၏- ဝါပိကသည်၊ သင်၏
အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ တည်စေ၊ ထာ
ဝရဘုရားအရှင်နှင့် ဘိသိတ်ခံသောသူကို ကျွန်
တော်သတ်ပါပြီဟု၊ သင့်နှုတ်သည်သင့်တဖန်
နှိမ့်သက်သေခံထေပြီဟု ဆို၏။

၁၇ ဝါပိကသည် ရှောထုနှင့်သားတော်ယောနသန်

၁၈ ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိ၊ မြည်တမ်း၍- ထူးအမျိုးသား
ထို့အား သင်စေသောထေ၊ သိခြင်းတည်းဟူ
သော၊ သာဓူဝါဒံ ပါသော သိခြင်းစကား၊ ထူမူ

၁၉ ကား- ထိုအသရေလူကို အသရေ၊ သင်၏မြင့်
သောအရပ်ကို သင်သည်အသေခံလေပြီ၊ သူရဲ

၂၀ ထိုသည်လဲသေကြပြီတကား- ထိုသိတင်းကို ဂါ
သမ္ဘိန္ဒ မပြောကြနှင့်၊ အာရုံကေတုန်မြို့တမ်းထို့
၂၁ နှစ်မကြာ၊ မပြောကြနှင့်၊ ဖိလိတ္တိအမျိုး၊ သိုးထို့
သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ အရေဖျားတိုးခြင်းကို မခံ
သောအမျိုး၊ သိုးထို့သည်ရှင်ထန်း၊ ကြလိမ့်မည်

၂၂ ဟုမိုးရိပ်စရာရှိ၏- ထိုဂိလဗေတောင်ထို့၊ သင်
ထို့အပေါ်မှာ နှင်း၊ မကျစေနှင့်၊ ခိုဏ်း၊ မရွာစေ
နှင့်၊ ပူဇော်စရာအသီးကို သီးသောထက်ကွတ်မ
ရှိစေနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ သူရဲ
ဆောင်သောပိုင်းတည်းဟူသော ရှောထုဆောင်
သောပိုင်းလွှား၊ ဆီနှင့်လိမ်း၊ ပြီးသောထက်နတ်

၂၃ တော်ကို ရှုတ်ရှုထေပြီတကား- သူရဲထို၏ အ
သွေး၊ ရွန်အားကြီးသောသူထို၏ ဆီဥပယောန
သန်၏ ထေးသည် နောက်သို့ မထွန်း၊ ရှောထု၏
ထားတော်သည် ကိုယ်ခွင်းပြန်၍ မလာတတ်-

၂၄ ရှောထုနှင့် ယောနသန်သည် ချစ်တတ်သောသ
သော၍၊ အသက်ရှင်စည်အခါ မိတ်ဆွေဖြစ်
လျက်၊ အသက်သေသောအခါ တယောက်နှင့်
တယောက်မကွာဘဲလျက်နေကြ၏- သူထိုသည်
အာထင်းတထက်မြန်၍၊ ချင်သေထက် ရွန်အား

၂၅ ကြီးကြ၏- ထိုအသရေလူအမျိုး၊ သိုးထို့၊ ရှောထု
ကိုဝိသုဒ္ဓိကြသောသင်ထို့ကို လှသောကစွလာ
နီနှင့် ဝတ်စေ၍၊ သင်ထို့အဝတ်၌လည်း အာတန်

၂၆ အာနှင့်ဆင်စေတော်မူ၏- စစ်ထိုက်ပွဲ၌၊ သူရဲထို့
သည်လဲသေကြပြီ၊ ထိုယောနသန်၊ သင်၏မြင့်

သော အရပ်ကို၊ သင်သည် အသေခံထေပြီတ

၂၇ ကား- ငညီယောနသန်၊ သင့်ကြောင့် ငါ ငြိုး
ငယ်ခြင်းရှိ၏၊ သင်သည်မိတ်ဆွေကြီးဖြစ်၍၊
ကိုချစ်သောမေတ္တာသည် ဆုံးဖြာစွယ်သော
မေတ္တာ၊ မိမိကိုချစ်တတ်သော မေတ္တာထက်ထက်

၂၈ ဖြစ်အားကြီးသောမေတ္တာဖြစ်၏- သူရဲထိုသည်
လဲသေကြပြီတကား၊ စစ်ထိုက်ထက်နတ်ထို့
သည်ဆုံးဖြာပြီတကားဟုပါသတည်း။

၂

၃ ထိုနောက်၊ ဝါပိက၊ အတ္တန္တိတည်ထူမမြို့တ
နံတမြို့သို့ သွားရပါမညီထောထု၊ ထာဝရဘုရား
ထံတော်၌မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက
သွားလေ့ထုမိန့်တော်မူ၏၊ ဝါပိကသည်၊ အ
ထက်မြို့သို့သွားရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်
သော်၊ ယေဗြုန်မြို့သို့သွားလေ့ထု မိန့်တော်မူ

၄ သည်အတိုင်း- ဝါပိကသည် မယားနှစ်ထောက်၊
ထေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်း၊ နာဗထမယားက
ရမေလမြို့သူ အဘိဝေထို့နှင့် တကွ သွားထေ

၅ ၏- မိမိ၌ပါသောထုဇား၊ ထိမ်ထောင်ဇားထို့
ကိုလည်း၊ ဝါပိကသည်ခေါ်ခွဲ၍ သူထိုသည်ထေ

၆ ဗြုန်မြို့သို့သွားလေ့ထု- တဝန်ထုထို့ထိုသည်
ထာ၍ ဘိသိတ်ပေးသဖြင့်၊ ဝါပိကကို ထူးရှင်
ဘုရင်အရာ၌စိုးမြှောက်ကြ၏။

၇ မိလ်ပြည်ယာမတ်မြို့သားထိုသည်၊ ရှောထု
ကိုသင်းပြုဟ်ပါပြီဟုဝါပိကအား ကြားလျှောက်
သော်၊ မိလ်ပြည်ယာမတ်မြို့သားထို မှီရာသို့
တမန်ထို့ကိုစေတွတ်၍၊ သင်ထိုသည်သင်ထို့အ
ရှင်ရှောထု၌ကရုဏာကျေးဇူးပြု၍၊ အထောင်း
တော်ကိုသင်းပြုဟ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ

၈ ပါစေသော- ထာဝရဘုရားသည်သင်ထို့ထုထု
ထာကျေးဇူး၊ သဗ္ဗာကျေးဇူး၊ ပြုတော်မူပါစေ
သော၊ သင်ထိုသည် ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊

၉ သင်ထို့ကျေးဇူးကိုငါလည်းထပ်မည်း- ထရုဗာ
ထားထု၍ရဲရင့်ခြင်း၊ သတ္တိရှိကြသော၊ သင်ထို့
အရှင်ရှောထုသေပြီး ယူးအမျိုးသားထိုသည်
ဘိသိတ်ပေးသဖြင့်၊ ကျင့်ရှင်ဘုရင် အရာ၌စိုး
မြှောက်ကြပြီဟုမှာလိုက်လေ၏။

၁၀ သို့ရာတွင်၊ ရှောထု၏မိလ်ရှုပ်မင်းနေရသား
ထာဗနာသည်၊ ရှောထုသားအရှင်ဗောဓုတကိုထူ

၁၁ ခြံမဟာနိမိတ်သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်- ဂိလ်
ပြည်၊ အာရှာအမျိုးသားဇား၊ ယေဇရေလမြို့

ထွက်၊ ရှောထုထမ်းသည်သာ၊ ရှောထုထွက်
 ၂ ဖြစ်၊- ထေမြန်မြို့၌ ဂါမိန်မြင်သောသားထို
 ထွင်သားဦးကား၊ ယေဝရေထမြို့သူထေရ်
 ၃ ထွင် မြင်သောသား၊ အာမနန်တည်း၊- ရတီယ
 ထားကား၊ နာမထမထား၊ ကရမေထမြို့သူထေရ်
 ၄ ထေထွင်မြင်သောသားမိထပ်တည်း၊ တတိယ
 ထားကား၊ ဂေဠုရောင်ဘုရင် တာထဲသို့မာခါ
 ၅ စံသား၊ အဓမ္မထုံတည်း၊- ဓတုတ္တ သား၊ ကား၊
 တပိတ်စံသား၊ အစောပိုမတည်း၊ ပဉ္စမသား
 ၆ ကား၊ အဘိတထံသား၊ ရှေ့တတည်း၊- ဆဌပ
 သားကား၊ မြောက်သားတော် ဧကထာထွင်မြင်
 သောသား၊ အထရံတည်း၊ ဦးနှစ်ကား၊ ထေ
 မြန်မြို့၌ ဂါမိန်မြင်သောသားတည်း။
 ၇ ရှောထု ထမ်းနှင့် ဂါမိန် ထမ်း၊ စစ်တိုက်ကြ
 စည်စော၊ အာမနာသည်ရှောထုထမ်းတက်မှာ
 ၈ ကိုယ်ကို မိုင်းမာစေ၏- ရှောထု၌ အာမနာသို့
 မိုလပမည်သောမထား၊ ငယ်တထောက်ရှိ၏၊ အ
 ရှေ့ဗောဓိက၊ သင်သည် ငမ္မစစ်မယား၊ ငယ်
 ကို အထယ်ကြောင့် သိမ်းအနည်း၊ အာမနာ
 ၉ အားဆိုလျှင်၊- ထိုစကားကြောင့် အာမနာသည်
 အလွန် မိတ်ဆိုးလျက်၊ ငါသည် ယုဒထမ်းကို
 ဆီးတား၍၊ သင့်အရှောထုထမ်းနှင့် ညီအစ်
 ကို အထွေခင်ပွန်း၊ ထိုအား၊ ယနေ့ တိုင်အောင်
 ကျေးဇူးပြုသဖြင့်သင့်ကို ဂါမိန်လက်သို့မပေး
 သဲနေသော်၊ သင်သည်ကို ဂွေ၏ကြောင်းကို
 ထိုသာမှတ်၍၊ ထိုမိစ္ဆာထွက် ယနေ့အပြစ်တင်
 ၁၀ ရမည်လော၊- ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံတော်
 ကို ရှောထု ထမ်းမှ နှုတ်၍၊ ဂါမိန် အာဏာ
 တော်ကို ဝန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေထ မြို့တိုင်အောင်
 အသရေထပြည်၊ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့တည်
 စေခြင်းငှါ၊ ဂါမိန်အားပြုမည်ဟု ကျန်ဆိုတော်
 မူသည်ထတိုင်း၊ ငါသည်၊ ဂါမိန်အားမပြုဘဲနေ
 လျှင်၊ ထိုမျှမကဘုရားသခင်သည် အာမနာအား
 ၁၁ ပြုတော်မူပါစေသော ဆိုသောကြောင့်၊- အ
 ရှေ့ဗောဓိကသည် ကြောက်၍ စကားတစ်စုံကို
 ရှုမပြန်၊
 ၁၂ ထိုနောက်၊ အာမနာသည် မိမိအတွက်သံတ
 မန်တို့ကို ဂါမိန်ထံသို့ စေ ထွက်၍ ပြည်ရှင်မင်း
 ကား၊ အထယ်သူ နည်း၊ ကျွန်တော်နှင့် မိသ
 ထာယဉ္စတော်မူပါ၊ အသရေထထမ်း၊ အပေါင်း
 ကိုကိုယ်တော်ထံသို့ ပြောင်းထဲစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်
 တော်သည်ကိုယ်တော်ထက်သို့ ဝင်စားပါမည်

၁၃ ထုလျှောက်ဆို၏- ဂါမိန်ကလည်း၊ ကောင်းပြီ
 သင်နှင့် ငါ မိသထာယဉ္စမည်၊ သို့ရာတွင်၊ ငါ
 တောင်းစရာတစ်ခုရှိ၏၊ ငမ္မကံ နှာကိုမြင်စံသော
 ငှါထာသောအခါ၊ ရှောထုထွက်မိခါထက်စောင့်
 ခဲ့ရမည်၊ သို့မဟုတ်၊ ငမ္မကံ နှာကိုမမြင်ရထုပြန်
 ၁၄ ဆို၏- ဂါမိန်သည်လည်း၊ သံတမန်တို့ကိုရှော
 ထုသား၊ အရှေ့ဗောဓိကထံသို့စေထွက်၍၊ ငါသည်
 မိလိတ္တိလူအရေများ၊ တရာနှင့် ဝယ်ယူသော င
 မယား၊ မိခါထက် အပ်လိုက်ရမည်ဟု မှာလိုက်
 ၁၅ သည်ထတိုင်း၊- အရှေ့ဗောဓိကသည် စေထွက်၍
 ထိုမိစ္ဆာကိုသု၏ထင်၊ ထဲရှစ်သာမာထထိထက်မှ
 ၁၆ နှုတ်ယူလေ၏- သူ၏လင်သည် ငိုလျှောက်လျက်
 သုနောက်သို့ဗာယုမိမိမြို့တိုင်အောင်လိုက်လေ
 ၏၊ အာမနာ ကလည်း၊ ပြန်သွားတော့လျှင် ဆို
 သော်ပြန်သွားရ၏၊
 ၁၇ အာမနာသည်လည်း၊ အသရေထထမ်း၊ အ
 သက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်လျက်၊ သင်ဆိုသည်
 အထက်က၊ ဂါမိန်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခြီးမြှောက်
 ၁၈ ခွင့်သောမိတ်ရှိကြသည်ဖြစ်၍- သရဗ္ဗိဗ္ဗိဗ္ဗိဗ္ဗိ
 ကြလေ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ကျွန်ုပ်ဂါမိန်ထံ
 ပြင့်၊ ငါ၏လူ အသရေထထမ်းကို မိလိတ္တိလူထို
 ထက်မှ ငှါ၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့ ထက်မှ ငှါ၊ ငါ
 ကယ်နှုတ်မည်ဟု ဂါမိန်အဖို့မိန့်တော်မူပြီလျှင်
 ၁၉ လေ၏- တဝန် အာမနာသည် ဗယံမိန် အထွေ
 သား၊ ထိုကိုလည်း သွေးဆောင်လေ၏၊ နောက်ထ
 ဝန် အသရေထထမ်း၊ အထိုမှသမ္ဘာသော အရာ၊
 ဗယံမိန် အထွေ၊ တညီ တညွတ်တည်း၊ အထိုမှ
 သမ္ဘာသော အရာတို့ကိုယေမြန်မြို့၌ ဂါမိန်အား
 ၂၀ ပြန်လျှောက် ခြင်းငှါသွား၍၊- လူနှစ်ကျိပ် ပါ
 လျက် ဂါမိန်မှ ရာထေမြန်မြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊
 ဂါမိန်သည် ပွဲလုပ်၍ အာမနာနှင့် လူနှစ်ကျိပ်ကို
 ၂၁ ကျွေး၏- အာမနာကလည်း၊ အသရေထထမ်း၊
 ထား၊ အပေါင်းတို့သည်၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိသ
 ထာယဉ္စစေခြင်းငှါ ငှါ၊ ကိုယ်တော်သည်အထို
 တော် မှီသမ္ဘာထတိုင်း၊ မိုးစံခြင်းငှါ ငှါ၊ ကျွန်
 တော်ထသွား၍ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော်
 သခင်၊ ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ စုဝေးစေ
 ပါမည်ဟုလျှောက် ပြီးမှ၊ ဂါမိန်ထွက်လိုက်၍သူ
 ၂၂ သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလေ၏- ထိုအခါပစ္စာထ
 နှင့် ဂါမိန်ကျွန် ထိုသည် ရန်သူ အထုံးအရင်း
 ကိုလိုက်ရာမှပြန်လာ၍၊ ထက်ရေဥစ္စာများကို
 ခဲ့ကြ၏၊ အာမနာသည် ဂါမိန်နှင့် အထွေထေမြန်

မြို့မရှိ၊ ဓါပိန်သည် ထွက်ထိုက်၍ သူသည် ငြိမ်
 ၂၈ ဝတ်စွာသွားနှင့် ငြိမ်- ဟွာသနှင့် သူ့ပါသောစစ်
 သူရဲစပေါင်းထိုသင့်ရောက်ကြသောအခါ၊ နေ
 ရစ်သားစာမနာသည် နှင်ဘုရင် ထံတော်သို့
 ထာပြီး နှင်ဘုရင်သည်လည်း လွှင့်လိုက်၍ သူ
 ၂၉ သည် ငြိမ်ဝတ်စွာသွား၊ ငြိယု၊ ဟွာသစားကြား
 ပြောလျှင်- ဟွာသသည် နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့
 ဝင်၍ ကိုယ်တော်သည် အထယ် သို့ ပြုတော်
 စုသနည်း၊ အာမနာသည် အထံတော် သို့ ထာ
 ၃၀ ပြီးမှ တစ်ဆင့် အထွတ်သွားစေခြင်းငှါ၊ အထယ်
 ကြောင့် ထွက်ထိုက်တော်မူသနည်း၊- နေရစ်
 သားစာမနာသည် ကိုယ်တော်ကို လှည့်စား၍၊
 ကိုယ်တော်ထွက်ဝင်တော်မူခြင်း၊ ဇီရင်တော်မူ
 ၃၁ ခြင်းအထူးနံ့ကို သိစွဲသောငှါသာထာသည်ကို
 ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ထုလျှောက် ပြီးလျှင်-
 ၃၂ အထံတော်ကထွက်၍ အာမနာနောက်သို့ တမန်
 ထိုကိုးစွတ်ထွက်၊ သိရရေတွင် မှပေါ်လေ၏၊
 ၃၃ ထိုအမှုကို ဓါပိန်မသိ၊- အာမနာသည် ဖေမြန်
 မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဟွာသသည် အသင့်အ
 တင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးစနားသို့ ခေါ်
 ပြီးလျှင်၊ ညီအသဟေထသေသည် အတွက်သူ
 ၃၄ စံဝမ်းကို ထိုး၍ သူသည်လည်း သေ၏၊
 ၃၅ ထိုနောက် ဓါပိန်သည် ကြားသောအခါ၊ နေရ
 စံသားစာမနာကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ငါသင့်
 ထာဝရ ဘုရား ရွှေတော်၌ လွတ်ပါစေ၊ ငနိုင်းငံ
 ၃၆ ထွတ်ပါစေ၊- ဟွာသခေါင်း၊ သုအဆွေအမျိုးအ
 ပေါင်းထိုက်ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်ပါစေ၊ ဟွာသ
 စံအဆွေအမျိုး၌ ထိနာစွဲသောသူ၊ နွဲနာစွဲသော
 သူ၊ ကြောကုန်းသောသူ၊ ထားမြင့်သောသူ၊
 ၃၇ ငတ်ခွတ်သော သူမပြတ်စေနှင့် ဟုမြတ်ဆို၏၊-
 ၃၈ ထိုသို့ ဟွာသနှင့် ညီအဘိ နွဲသည် အာမနာကို
 ဝတ်၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ညီ အာသ
 ယေထကို ဂဗမာင်စစ်ထိုက်ပွဲ၌ အာမနာသတ်
 ၃၉ ဆဲသည်၊- ဓါပိန်ကလည်း၊ ဟွာသနှင့် မိမိ၌ရှိ
 ထော သူအပေါင်းထို အား၊ သင်တို့အဝတ်ကို
 ဆုတ်၍ လျှော်စော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အာ
 ၄၀ မနာအတွက် ဗိုလ်ကြီးမြည် တမ်းခြင်းကို ပြုကြ
 ထော့ထု အမိန့်တော်၌၍၊ ကိုယ်တော် တိုင်မ
 ၄၁ ထာထိုက် ထေ၏၊- အာမနာကို ဖေမြန်မြို့၌
 ထင်းပြိုက်ကြ၏၊ သင်းရှိုင်းစနားမှာ နှင်ဘုရင်
 ၄၂ သည် အထံကို ထွန်၍ ဗိုလ်ကြီး၏၊ ထုအပေါင်း
 ၄၃ ထိုသည့်သည့် ဗိုလ်ကြီး၏- နှင်ဘုရင်သည်

အာမနာ- အထွတ်မြည်တမ်းသည်လည်း အာမ
 ၄၄ နာသည် ထုမိုက် ကဲ့သို့ သေသထော၊- ထင်၏
 ထက်ကို မချည်၊ သံမြေရှင်း၊ မဝတ်ထံ ထုဆို
 ထက်မြင့်သောကဲ့သို့ သေရှာ ပါပြီ တကားထု
 ၄၅ မြက်ဆို၏၊ ထု အပေါင်းထိုသည်လည်း တစ်
 ၄၆ ဗိုလ်ကြီးကြီး- ဗိုလ်၊ မဇ္ဈိမီ ဓါပိန်သည် ဓာ
 တော်ခေါ်မည် အကြောင်း၊ ထုအပေါင်းထို
 သည်လည်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဓါပိန်ကား
 ၄၇ ဝင်မှို ဗုဒ္ဓ အစရှိသော ဓာ၊ ဓရာတစ် ထုကို ငါ
 မြည်းစမ်းလျှင်၊ ထိုမျှမကငါ၌ ထုရားသစ်မြ
 ၄၈ တော်မူသောတည်းထု ကျိန်ဆို၏၊- ထိုအမှုထို
 ထု အပေါင်းထိုသည်မှတ်၍ နှစ်သက်ကြ၏၊ ပြု
 တော်မူသမျှကို ကိုယ်လည်း၊ ထုအပေါင်းထိုသည်
 ၄၉ နှစ်သက်ကြ၏- နှင်ဘုရင်သည် နေရစ်သားစာ
 မနာကို သတ်စေခြင်းငှါ အထိုမရှိထု၊ ထိုနွဲ့အ
 သရေလ အမျိုးသားစားနှင့် ထုစား အပေါင်း
 ၅၀ ထိုသင့်သိနားထည်ကြ၏- နှင်ဘုရင်ကလည်း
 အသရေလ အမျိုး၌ မင်းသားဖြစ်သောသူ၊ ကြီး
 မြတ်သောသူတပါးသည် ယနေ့ဆုံးကြောင်းကို
 ၅၁ သင်တို့ မသိသလော၊- ငါသည် သိထိတ်ခံရ၍
 နှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ထနေအားနည်း၏၊
 ဇေရယာ သားဖြစ်သော ဤသူတို့သည် ထေထံ
 ထွန်၍ အားကြီးကြ၏၊ မတရားသဖြင့် ပြုသော
 သူကို မိမိအပြစ်နှင့် အလျှောက်၊ ထာဝရဘုရား
 ၅၂ ဆပ်ပေးတော်မူသောတည်းထု မိမိကျွန်တို့အား
 မိန့်တော်မူ၏၊

၄

• အာမနာသည် ဖေမြန်မြို့၌ ထေကြောင်းကို
 ရှောထု၏သားသည် ကြားသော်၊ အားလျော့၏၊
 အသရေလလူအပေါင်းထိုသည် ပူပန်သောစိတ်ရှိ
 ၁ ကြ၏- ရှောထု၏သား၌ ဗာနာနှင့် ရေခတ်အမည်
 ရှိသောသူတည်းဟူသောတပ်မှူး နှစ်ယောက်ရှိ
 ၂ ၏ သူတို့သည် ဗယံဒိန် အမျိုးဗေလကုသိထ
 နွယ် ဗိဇ္ဇာန်၏သား ဖြစ်ကြ၏၊ ဗေရတ်မြို့သည်
 ဗယံဒိန် ခရိုင် အဝင်ဖြစ်သော်လည်း- ဗေရာ
 ၃ ထိ လူတို့သည် ဂိတ္တိမ် မြို့သို့ ပြေး၍၊ ယနေ့ ထိုင်
 ၄ အောင်တည်းခိုလျက် နေကြသတည်း၊- ရှောထု
 ၏ သား ယောနုသန်၌ မြေဆွံ့သော သားထ
 ယောက်ရှိရစ်၏၊ သူသည် အသက်ငါးနှစ်ရှိသော
 ၅ အခါ၊ ယေရေလမြို့မှ ရှောထုနှင့် ထောနုသန်ထို
 ၏ထိတင်းကို ကြားလျှင်၊ အထိန်း သညီထုကို
 ရှိ၍ ပြေးစည်တွင်၊ အထွတ် အမြန် ပြေးသော

ကြောင့်၊ ထုထေထည်ကွန်မြေစွမ်းထိုထုထေ
 ၁။ စိစေမည်ကား၊ ဗေမိဗေမာရှက် တည်း။ ဗေရော
 ထိစေ ချီးရိဒ္ဓါန် စိ သား၊ ရေဝေ နှင့်၊ ဗာရာ ထို
 ထည်၊ ဣဗေမာရှက်ထိစိသို့ ထွား၍ နှိပ်တည်
 အမြိန် နှင့် ရောက် စိ၊ ထိုအမြိန် နှင့် ဣဗေမာရှက်
 ၂။ ထည်ထိပ်ထတ်စိ။ ထိုထိပ်ကိုရေဝေ နှင့်ဗာ
 နာထိုထည်ဗပါးကို ထုထေထန်ဆောင်၍၊ ထိစိစေ
 ၃။ ထည်သို့ဝင်ပြီးလျှင်။ ထိပ်ခန်းထဲ၊ ထိပ်ရာပေါ်
 ခွာထိပ်ထွက် နေသော ဣဗေမာရှက် စိ ဝမ်းကို
 ထိုး၍ သတ်သဖြင့်၊ ဥဓဗ္ဗာင်းကို ဖြတ်ထု ပြီးမှ၊
 ထည့်ထိုး ထွင်ပြင်သစ်မြင့်မြင့်၍ ထွက်ကြ
 ၄။ စိ။ ဣဗေမာရှက် စိ ဥဓဗ္ဗာင်းကို ထေမြန်မြို့၊
 ဓါပိန် ထံတော်သို့ ဆောင် ခဲ့ ၍၊ ကိုယ်တော် စေ
 သတ်ကို ခွာသော ကိုယ်တော် ရန်သူ ခွာထုစိ
 သားဣဗေမာရှက်စိဥဓဗ္ဗာင်းကိုကြည့်ရှုတော်
 ဖုပါ၊ ထွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးခံရတော်မူ
 သောအပြစ်ကို၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ခွာထုနှံ
 ၎င်း၊ သူ၏ အမျိုး အနွယ်၌ ၎င်း၊ သန့်စင်ပေး
 တော်မူပြီထုထေတော်ထွင်လျှောက်ဆိုသော်-
 ၅။ ဓါပိန်က၊ ငမေထက်ကိုထေးဥပါတ် အပေါင်းထို
 ခုရှေး တော် မူသော ထာဝရ ဘုရား၊ အထက်ရှင်
 ၆။ တော်မူထပ်မံတိုင်း။- အရင်တခါထုတသောထံ
 ထည်ထာ၍ ဝမ်းမြောက်စေရာ ထိတမ်းကို နပြာ
 မည် အကြံမိထွက်၊ ခွာထုသောပါပြီထု ငမေ
 ကြားပြောသောအခါ၊ ထိုထိတမ်းကိုပြောသော
 ကြောင့် ဆုကိုရမည်ထုထင်သောထိုသူကို၊ မိက
 ၇။ ထတ်မြို့ငါ့ကိုင်ဆွဲ၍သတ်စိ။ ထိုမျှမက၊ ထု
 ဆိုးထိုထည်မြောင့်မတ်သောသူကို သူ၏ထိစိစေ
 ထွင်း၊ ထိပ်ရာပေါ်မှာ သတ်လျှင်၊ ထာ၍ပြုသင့်
 သည်မထုတ်သော၊ သရုပ်သူ၏အသွေးကိုထင်
 ထို၌ ငါ တောင်း၍၊ ထင် ထိုကို မြေကြီး ပေါ်က
 ပယ်ရှားသင့်သည် မထုတ်သောထု ဗေရောထိ
 -အမျိုး၊ ရိဒ္ဓါန်စိသား၊ ရေဝေ နှင့် ညီဗာနာ အား
 ၈။ ဆိုပြီးလျှင်။- ထုထင်ထိုကို မိန့် တော်မူ၍ ထိုသူ
 နှစ်သောက်ကိုသတ်ကြစိ၊ ထတ်မြေထိုကိုဖြတ်
 ၍ထေမြန်ရေကန်အနားမှာဆွဲထားကြစိ။ ဣဗ
 ဗေမာရှက်စိ ဥဓဗ္ဗာင်းကိုကား၊ ထု၍ထေမြန်မြို့
 ထွင်အာဗာနာသင်းမျိုး၌သင်းပြုဟန်ကြစိ။

၅

• ထိုအခါဣဗေမာရှက်အမျိုးအနွယ်အပေါင်းထို
 သည်၊ ဓါပိန် မှီရာ ထေမြန်မြို့ထို ထာ ၍၊ ကွန်
 တော်ထိုသည် ကိုယ် တော် အမျိုး ကိုယ်တော်

၁။ အသားမြိန်ကြပါစိ။- အထက်ကခွာထုထည်
 ကွန်တော်ထို၌ နှင်ဘုရင်မြိန်သောအခါကိုထိ
 တော်သည် ဣဗေမာရှက် အမျိုးကို ဆောင် သွား
 ထွက်၊ သွင်း ပြန်ထွက် နေတော်မူပြီ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ ထင်သည်ငါထုဣဗေမာရှက်
 အမျိုး ကို ထုတ် ကြွေးဆုတ် မိုးရ မည်ထု၊ ကိုယ်
 တော်အာဗိနိတော်မူပြီထုလျှောက်ဆိုကြစိ။-
 ၂။ ထိုသို့ဣဗေမာရှက်အမျိုးအသက်ကြီးထုအပေါင်း
 ထိုသည်၊ နှင်ဘုရင် မှီရာ ထေမြန်မြို့သို့ ရောက်
 ထာ လျှင်၊ ဓါပိန် မင်း ကြီး သည် ထေ မြန် မြို့
 ၌ ထာဝရဘုရား၊ ရွှေတော် ခွာ၊ ထုထိုနှင့် မိထာ
 ထာထာ၌သဖြင့်၊ သူထိုသည်ဓါပိန်ကိုဘိထိတ်
 ပေး၍၊ ဣဗေမာရှက် နှင်ဘုရင်အရာ၌ ရှိကြောင်း
 ၃။ ကြစိ။- ဓါပိန်သည် နန်းထိုင်သောအခါအထက်
 ထိုးထင် မြို့စိ၊ အရှင်ထေးထင် မိုး၊ ခံထေစိ။-
 ၄။ ထေ မြန်မြို့၌ ရေ၍ ထူး ပြည်ကို ခုနှစ် နှစ် နှင့်
 မြောက် ထ မင်းပြု စိ၊ ထေရုရှထင် မြို့၌ ရေ ၍
 ထုစပြည်နှင့် ဣဗေမာရှက်ပြည် တခွာထံထိုးကို
 အရှင်ထိုးထင်သုံးနှစ်မင်းပြုစိ။
 ၅။ တခန့် နှင်ဘုရင် သည် မိမိ ထုထိုကို ခေါ်၍၊
 ပြည်သားရင်းထေဗုထိထုထိုမှီရာ ထေရုရှထင်
 မြို့သို့ရှိသွားလျှင်၊ သူထိုကသင်သည်အမြို့ထဲသို့
 မဝင်ရ၊ ချက်မိကန်းသောသူနှင့် မြေစွဲသောထု
 ထိုက ထည်း၊ ဓါပိန် သည် အမြို့ထဲသို့ မဝင်ရထု
 ဆိုကားမှနှင့် ထင်ကို ထီး တား ထိမည်ထု ဆို
 ၆။ ကြစိ။- ထိုရာတွင်၊ ဓါပိန်သည်ဓါပိန်မြို့တည်းထု
 ၇။ သောမိအန်ရဲထိုက်ကိုထိုက်ယူထေစိ။- ထိုရဲ၌
 ဓါပိန်က၊ အကြင် သူသည် ထေဗုထိ ထုထို ကို
 ထိုက်စွတ်ပြီးမှ ကျွါးကို ထွန်၍၊ ဓါပိန်သည် အ
 နေရာထိုမဝင်ရထုဓါပိန်အထက်ကို ရုန်းထွက်၊
 ပြောဆိုသောဗုထိမိကန်းနှင့် မြေစွဲသောသူထို
 ကိုထုတ်ကြစိ၊ ထိုသူသည် မိုက်ရှုတ်မြိန်စေထုအ
 မိန့်တော်မူသည်အထိင်း၊ စေရုထာသား ဟွာထ
 ထည် အစိုးတက် ၍ မိုက်ရှုတ်ထေရာကို ခံရစိ။-
 ၈။ ထိုနောက်၊ ဓါပိန်သည်ရဲထိုက်၌ရေ၍ ဓါပိန် မြို့ဟု
 သော အမည်ဖြင့် သရတ်ထေစိ၊ မိဏ္ဍော အရပ်
 ပတ်ထပ်၌၎င်း၊ အထွင်းထက်၌၎င်းထပ်ဆောင်
 ၉။ ထေစိ။- ဓါပိန်သည်ထိုးပွား၍အားကြီးသဖြင့်၊
 ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားသည်သူနှင့်အထုမြိတော်မူစိ။
 ၁၀။ တုရ မင်းကြီး ထိရဲ သည် ထံတခန့် နှင့် ထက
 အာရုဇ်သစ်သားထက်သမား ပန်းရန်ထမား

မူ၊ ကို ဝါပိန် ထံသို့ စေလွှတ်၍ သူတို့ သည် နန်း၊
 ၁၁ တော်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။- ထာဝရဘုရား
 သည်ဝါပိန်ကို ဣသရေလ ဤဘုရင် စေရာ၌ ခန့်
 ထားတော် မူကြောင်းနှင့်၊ မိမိ လူ ဣသရေလစေ
 ရှိုး စေ၍ စေလို ဌာ၊ နိုင်ငံကို ချီးမြှောက်တော် မူ
 ကြောင်းကို ဝါပိန် သိမြင်၏။
 ၁၂ ဝါပိန်သည် ယေဗြုန်မြို့မှ ပြောင်းသောနောက်၊
 ယေရုရှလင်မြို့သို့ မထားကြီး မထားငယ် တို့ကို
 ထပ်၍ သိမ်းယူသဖြင့်၊ သားသမီး၊ ချားတို့ကို မြင်
 ၁၃ လေ၏။- ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝါပိန် မြင်သော သား
 တို့အမည်ကား၊ ဂျဗွာ၊ ဂျောဗဟ်၊ နာသန်၊ ဂျောထ
 ၁၄ ဇန်၊- ဣဗထာ၊ ဝေလိ၊ နေဇက်၊ ယာဗာ၊- ဝေလိ၊
 ၁၅ မာ၊ ဝေလျာ၊ ဝေလိ၊ ထက်တည်း။
 ၁၆ ဝါပိန် ကို ဘိသိတ် ပေး၍၊ ဣသရေလ ဤ
 ဘုရင်စေရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို မိလိတ္ထိ လူတို့
 သည်ကြားလျှင်၊ ထိုလူ အပေါင်းတို့သည် ဝါပိန်
 ကို ချာ၍ ထာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဝါပိန် သည်
 ၁၇ ကြားသောအခါ၌ ထိုက်သို့ သွား၏။- မိလိတ္ထိ လူ
 တို့သည် လာ၍ ရေခဲမိ ချိုင့်၌ အနံ့အပြားနေကြ
 ၁၈ ၏။- ဝါပိန်က ထည်း၊ အထွန်ပုံ သည် မိလိတ္ထိ လူ
 တို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော၊ အထွန်ပုံ လက်၌
 အပ်တော်မူမည်လောဟု၊ ထာဝရဘုရားကို မေး
 လျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားသော၊ ငါ
 သည် မိလိတ္ထိ လူတို့ကို သင့်ထက်သို့ ဆက်ဆက်
 ၁၉ အပ်မည်ဟု မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း၊- ဝါပိန်
 သည်ဗာထ ပေရုဗ်မြို့သို့ သွား၍ သူတို့ကို လုပ်
 ကြံပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားအလွှ်ရေထ၌ မြို့ဖွက်သ
 ကဲ့သို့၊ ငရန်သူ တို့ကို ငရွှေမှာ မြို့ဖွက်တော် မူပြီ
 ဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာထပေရုဗ်အမည်
 ၂၀ မြင့်တွင်စေသတည်း။- ထိုအရပ်၌ မိလိတ္ထိ လူများ
 မြင်သောသော ခုတ်တူများကို၊ ဝါပိန်နှင့် သူ၏လူ
 ၂၁ တို့သည် ဤ၌ ဖွက်ဆီးကြ၏။- တဖန် မိလိတ္ထိ
 လူတို့သည် လာ၍ ရေခဲမိ ချိုင့်၌ အနံ့အပြားနေ
 ၂၂ ကြ၏။- ဝါပိန်သည် ထည်း၊ မေးလျှောက်သော်၊
 ထာဝရဘုရားက တည့်တည့် မတက်ရ၊ သူတို့
 နောက်သို့ ဝိုင်း၍ ပိုးစားတောတဖက်၌ ရှိရမည်။-
 ၂၃ ပိုးစားပင်များ၌ စစ်ချိသ်ကို ကြားသောအခါ ကြီး
 စားသော၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် မိလိတ္ထိ
 ထပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရွှေမှာ ကြွသွားလိမ့်
 ၂၄ မည်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊- ဝါပိန်သည် မြ
 ခ်၊ မိလိတ္ထိ လူတို့ကို ဂေဗမြို့မှ သည် ဂါဇေရမြို့
 တိုင်အောင် လုပ်ကြံသေ၏။

၆
 ၁ တဖန် ဝါပိန်သည် ရွှေဗုယ်သော ဣသရေလ
 ၂ ထူသုံးသောင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊- ခေရုဗိပ်
 ကြားမှာ ကျိန်းဝပ်တော် မူသော ကောင်းကင်
 မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့်
 ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ဟု၊
 ၃ မြည်ဗာထာမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ မိမိ၌ပါသော
 ၄ သူအပေါင်းတို့နှင့် တကွထသွားလေ၏။- ဘုရား
 သခင်၏ သစ်တာတော်ကို ထွန်းသစ်ပေါ်မှာ တင်
 ၅ ၍ တောင်ပေါ်၊ အဘိနာပုံ အိမ်ထဲက ထုတ်ကြ
 ၏။ အဘိနာပုံ၏ သားဩဇာနှင့် အဟိဩတို့သည်
 ၆ ထွန်းသစ်ကို နှင်ရကြ၏။- ဩဇာသည် ဘုရား
 သခင်၏ သစ်တာတော် အနား၌ ၎င်း၊ အဟိဩ
 ၇ သည် သစ်တာတော်ရှေ့၌ ၎င်းသွားကြ၏။- ဝါပိန်
 နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်
 ၈ စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သား၊ နှဲခရာ၊ ခွက်ကွင်းတို့
 ကို ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အား
 ၉ ထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။- နာဇုန်ကောက်နယ်တ
 ထင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည် ဘုရား
 သခင်၏ သစ်တာတော် ကို လှုပ်ရှားသော
 ၁၀ ကြောင့်၊ ဩဇာသည် လက်ကို ဆန့်၍ သစ်တာ
 ၁၁ တော်ကို ကိုင်၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဩဇာကို အ
 ဓမ္မာက် ထွက်၍၊ သူ၏အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင်
 ၁၂ ဝါဏီခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် သစ်တာတော်
 ၁၃ နားမှာ သေလေ၏။- ဩဇာကို ထာဝရဘုရား
 ဝါဏီခတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ဝါပိန်သည် ထီး
 ၁၄ ငယ်သော မိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည် ထနေတိုင်
 အောင်ပေရုဇောဇာအမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။-
 ၁၅ ထိုနေ့၌ ဝါပိန်သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
 ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော် သည် အ
 ၁၆ အယ်သို့ ငယ်သို့ ရောက်ရမည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊
 ၁၇ မိမိနေရာ ဝါပိန် မြို့ထဲသို့ သစ်တာတော် ကို
 ၁၈ ဆောင်တံ၊ ဂိတ္ထိလူဩဇာအစုံ အိမ်သို့ သွင်းလွှဲ၍
 ၁၉ ဆောင်သွားလေ၏။- ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာ
 တော်သည် သုံးထပ်ထုံး၊ ဂိတ္ထိလူ ဩဇာအစုံ
 ၂၀ အိမ်၌ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထည်း၊ ဩဇာ
 ၂၁ နှင့်အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်း
 ကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၂၂ ထာဝရဘုရားသည် သစ်တာတော် ကြောင့်၊
 ဩဇာအစုံ နှင့် သူ၌ ရှိသမျှကို ကောင်းကြီးပေး
 တော်မူကြောင်းကို၊ ဝါပိန်မင်းကြီးကြားသောအ
 ၂၃ ခါ၊ တဖန် ထူး၍ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်

ကို ဩဗဇေယျံ ဖိစိ ၅ ဝါပိဝိ မြို့ သို့ ဝမ်းမြောက်

၁၁။ သော မိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့သေ၏။- ထာဝရဘုရား

၏ သစ်တာတော်ကို ထမ်းသော သူတို့သည်

ခြောက်လွှမ်းသွားပြီးမှ၊ နွားနှင့်ဆူမျိုးသောစ

၁၂။ ကောင်းထိုက်ကို ထက်ပူဇော်သေ၏။- ဝါပိဝိသည်

ထည်းပိတ်ဆင် ထိုင်းကို ဝတ်လျက်၊ ထာဝရ

၁၃။ ဘုရားရှေ့တော်၌စားထုတ်၍ ကသေ၏။- ထိုသို့

ဝါပိဝိ နှင့် ဣသရေလ စသော သားစုပေါင်း ထို

သည့်ကျွေးကျော်လျက်၊ တပိုးမှတ်လျက်၊ ထာဝ

ရဘုရား၏ သစ်တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၄။ ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်သည် ဝါပိဝိမြို့ထဲ

သို့ဝင်သောစခါ၊ ရှောလုဇ်သို့၊ မိခါလသည်ပြ

ထင်းပေါက်မြင့်ကြည့်၍၊ ဝါပိဝိ မင်းကြီးသည်

ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကလျက် ခုန့်လျက်

ထာဝရဘုရားကို မြင်၍၊ မိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ မထိခဲ့ခြင်း

၁၅။ ပြု၏။- ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်ကိုထွင်း

၍၊ ဝါပိဝိ ဆောက် နှင့်သောထဲ စလယ်တွင် ထု

လှေရာ၌ ထားကြပြီးမှ၊ ဝါပိဝိသည် မီးရှို့ရာသစ်

နှင့် မိဿထာယံ ထက် ထိုက် ထာဝရဘုရားရှေ့

၁၆။ တော်၌ ပူဇော်သေ၏။- မီးရှို့ရာသစ်နှင့် မိဿ

ယာယံ ထက် ပူဇော်ခြင်း စသော ကို ပြီးစီးစေ

သောစခါ၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေထဲ၌ ထာဝရ

ဘုရား၏ နာမတော်ကို မြှင့်၍၊ ပရိယတ် ထိုက်

၁၇။ ကောင်းကြီးပေးသေ၏။- ဣသရေလ ပရိယတ်

ထောက်နားမိစ္ဆ စပေါင်းထိုက် သားရန်တပြား၊ စ

မဲသားတတစ်၊ ဧဟင်သီးဂျဉ်တပြား၊ မိဝေငြပြီး

မှ၊ ထု စပေါင်း ထိုသည် မိမိ ထို နေရာ သို့ ပြန်

သွားကြ၏။

၁၈။ ထိုနောက်၊ ဝါပိဝိသည် နန်းတော်သားထိုက်

ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ သွား၍ ရောက်သောစ

ခါ၊ ရှောလုဇ်သို့၊ မိခါလသည် ဆီး၍ ကြိုလျက်၊

လျှပ်ပေါ်သော သူသည် စတုရန်းမမြဲဘဲ ကိုယ်စ

ဝတ်ကို ရွတ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ ကွန် ယောက်ျား

ထွန်မိစ္ဆဗျားရှေ့တွင် စဝတ်တော်ကို ရွတ်သော

ဣသရေလ နှင့် ဘုရင်သည်၊ ယနေ့ စသယ် ရှ

သောက် ဘုန်းကြီးတော်မူပါသည်တကား၊ ထို

၁၉။ စီး- ဝါပိဝိကသည်၊ သင့်စေ နှင့် သူ၏ စေစွာစ

မျိုးစပေါင်းထိုက်ကို ယံစား၊ ငကို ရွေးကောက်

၍ ထာဝရဘုရား၏ လူ၊ ဣသရေလ စသော ကို ဖုလ်

မိုးသောမင်းစရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ထာဝ

ရဘုရားရှေ့တော်တွင် ပြုသည့် မဟုတ်သော၊ ထာ

၂၀။ ဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ငါက ခုန့်မည်။- ထိုမှ

မက၊ ငါသာ ချံ ထုတ်မာမည်၊ ကိုယ်စသော် စ

ထိုင်းကို ထိုက်သော ချံနှင့် ချံမည်၊ သင်ပြောသော

ထွန်မဗျားစကား၊ ငကို မိုးခွမ်း ဩဇာမည်ထု

၂၁။ မိခါလကို ပြန်ပြော၏။- ရှောလုဇ်သို့၊ မိခါလသည်

စသော် ထိုသားကို မဗျားမမြင်ရာ

၇

• ထာဝရဘုရား သည် စေရပ်ရပ် ထိုက်၌ နိဗ္ဗာ

ရန်သူ စပေါင်းထိုက်မှ၊ ကယ်လွှတ်တော်မူ

သော ကျေးစူးကို နှင့် ဘုရင်သည် ခံရ၍၊ နန်း

၂ တော်၌ ပြုဝတ်စွာ နေသော စခါ- ပရောဇ်နာ

ထန်ကို ငေါ်၍ ကြည့်ရှုလေ့၊ ငါသည် စာရစ်

သစ်သားထိပ် နှင့် နေ၏။ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာ

တော် စကား၊ ကုလား၊ ကာ မြင့်သာ ကွယ် ကာ

၃။ လျက် နေရ သည် ထိုသော်- နာသန်က၊ စသော

တော်၌ သမ္ဘာ စသိုင်း ပြု တော်မူပါ။ ထာဝရ

ဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့် စတုရန်းတော်မူထည့်

၄။ ထုပြန်လျှောက်၏။- ထိုည၌တွင်၊ ထာဝရဘုရား

၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် နာသန်သို့ ရောက်၍၊

၅။ ကျွန်ုပ်တို့ဝတ်သို့ သွားသော၊ ထာဝရဘုရားမိန့်

တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေရာထိုက်

၆။ ကိုဆောင်ရမည်သော၊- ဣသရေလ စသော

ထိုက် စတုရန်း ပြည်၌ နှုတ်တော်သော လေ့ထ

၇။ ဖြစ်သော ထိုင်းစသော်၊ ထိပ် နှင့် ငါမေး၊ ထဲစသော

၈။ မျိုး နှင့် ငါ ဗျဉ် ထည်ပြီး- ဣသရေလ စသော

သားထိုက် နှင့် ငါဗျဉ် ထည်ရာ စေရပ်ရပ်ထိုက်၊ ငါ

၏ လူဣသရေလ စသော ကို ကျွေးစွေး ခေါ်ခြင်းငှါ၊

ငါစေခြင်းသော ဣသရေလ တရားသူကြီးတစ်ယောက်

ထောက်စား၊ သင်သည် ငါစေ၍ စာရစ် သစ်

သားထိပ်ကို စသော် ကြောင့် မဆောက်သနည်း

၉။ ထု ငါဆို သူ၊ သဘော- ထာဝရဘုရား၊ ထင်

မိုလ်မြေ ထဲ၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်

ကား၊ သိုးထိန်းရာသို့ မြဲကယ်ကို ငါနှုတ်ထု

၁၀။ ဖြစ်၊ ငါ၏ လူဣသရေလ စသော သားထိုက် ထုတ်မိုး

၁၁။ သောမင်းစရာ၌ ငါခန့်ထားပြီး- သင်သွားစေ

ရာရာ၌ ငါလိုက်၍၊ သင်၏ ရန်သူ စပေါင်းထိုက်

သင့်ရှေ့ ပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီး သားထိုက်တွင်

လူကြီး၏ ဂုဏ် စသော ရကဲ့သို့၊ သင်၌ ကြီးစွာ

၁၂။ သောဂုဏ် စသော ရကို ငါပေးပြီး- ထိုမှတစ်ပါး

ငါ၏ လူဣသရေလ စသော နေရာစေရပ်ကို ငါတွင်

ဆင်ပြီး သူတို့သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမထွက်

မိမိထိုက် နေရာ၌ နေခြင်းငှါ ငါမြဲမြဲစေမည်၊ မထ

၁၃။ ရာသောထုထိုက်သည် ရွေးကောက်၍ ငါ၏ လူ

ဣသရေလ အမျိုးကွဲတွင် တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်
 ထားသောကာလ၌၎င်း၊ ညဉ့်ခင်းသက်သို့သောက်
 ထမ်းမညဉ့်ခင်းသက်ကိုလည်းရန်သူထပေါင်း
 ထိုထက်မှကယ်လွှတ်၍ နှမ်းသာပေးပြီး သင်၏
 အမျိုး အနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု၊
 ၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီး- သင်သည် အသက်
 ကာလစေ့၍ သုံးသော၊ ထိုခွင့်တကွ ထိပ်ဖျော်သော
 အခါ သင်၏ ရင်သွေး၊ သင်မှ ထင်းသက် သော
 သားကို ငါ ရှိုးမြှောက်၍၊ သူ၏ နိုင်ငံကို တည်
 ၁၃ ထောင်မည်- ထိုသားသည် ငါ၏ နာမအဖွဲ့ထိပ်
 ကိုဆောက်လိမ့်မည်၊ သူထိုင်သော ရာဇပထ၌
 ၁၄ ကိုစေ့ညီစေ့မြတ်တည်စေမည်- ငါသည် သူ၏
 အစ ဖြစ်မည်၊ သူသည် ထည်း ငါ၏ သား ဖြစ်
 ထိမ့်မည်၊ သူသည် ဒုစမိုက် ကို ပြုလျှင် ထုသုံး
 တတ်သော ကြိမ်ထုံးနှင့် ငါဆွေမည်၊ ထုသား
 ၁၅ မိုက် တတ်သကဲ့သို့ ငါမိုက်မည်- သို့ရာတွင်၊
 သင့်ရွှေမှာ ငါယပ်ရှားသောရှာထု၌ ငါ၏ကရု
 ထာကို နှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏ သား၌ ငါမနှုတ်-
 ၁၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်၊ သင်၏နိုင်ငံသည် ရွှေ
 မှာ အစည် အမြဲတည်လိမ့်မည်၊ သင်၏ ရာဇ
 ပထ၌ သည်လည်း အစည်အမြဲတည်လိမ့်မည်
 ထု ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းသာ၊ ပြောသောထု မိန့်တော်မူ
 ၁၇ ၏- ထိုရာဇဝတ်တော် စကားအထုံးစုံတို့ကို နာ
 သန်သည်ဝါမိတ်အား ပြန်ပြောလေ၏၊
 ၁၈ ထိုအခါ ဝါမိတ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍၊
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုင်နေလျက်၊ ထိုအ
 နှစ်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှသောက်ရိုး
 မြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
 အထယ်သို့သောသုဖြစ်ပါသနည်း၊ အကျွန်ုပ်အ
 မျိုးသည်အထယ်သို့သောအမျိုးဖြစ်ပါသနည်း-
 ၁၉ သို့ရာတွင်၊ ထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုကျေးဇူး
 တော်ကို သာမည ကျေးဇူးထု ထင်မှတ်တော်မူ
 အေးကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်
 ကိုကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့် ဂုဏ်လျက်မိန့်
 တော်မူပါသည်တကား၊ ထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊
 ၂၀ ထုထိုသည်ထိုသို့မိရင်လေ့ရှိပါသကား- ဝါမိတ်
 သည်အထယ်သို့တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်
 နည်း၊ ထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
 ၂၁ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုယ်တော်မူ၏- နှုတ်ကပတ်
 တော်ကိုထောက်၍၊ အထိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
 ကိုယ်တော်၏ကျွန်သိရမည်အကြောင်း၊ ဤကြီး
 ၂၂ စွာသော အမှုအထုံး စုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီး- သို့

ဖြစ်၍၊ ထိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်
 တော်သည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြား
 သမျှအတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ထူသော ဘုရား
 ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသော ဘုရားမည်မျှ
 ၂၃ မရှိပါ- နာမတော်ကို ထင်ရှားစေ၍၊ အကျွန်ုပ်
 ပြည်အစရှိသောအခြားသောပြည်များ၊ သူတို့
 ဘုရားရှား ထိုမှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်
 တော်၏လူမျိုးရွှေတွင်၊ လူမျိုးတော်အဖွဲ့နှင့်ပြည့်
 တော်အဖွဲ့ ကြောက်မက်ရွယ်သော အမှုကြီးတို့
 ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဖွဲ့
 ရွေးနှုတ်တော်မူသောကိုယ်တော်၏လူထုအရေ
 လအမျိုးနှင့်တူသောလူမျိုးတစ်တမျိုးသည်ဖြစ်
 ၂၄ ကြီးပေါ်မှာရှိပါသကား- အကြောင်းမူကား၊
 ကိုယ်တော်၏လူထုအရေလအမျိုးကိုအစဉ်အမြဲ
 ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုကိုယ်
 တော်အဖွဲ့မှိုင်းခွဲ ခြံမြဲစေ၍၊ ကိုယ်တော်ထာဝရ
 ဘုရားသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏၊
 ၂၅ ထရုမှာ ထိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအ
 နွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကိုအ
 စည်အမြဲတည်စေတော်မူပါ၊ မိန့်တော်မူသည်
 ၂၆ အတိုင်းပြုတော်မူပါ- ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
 ရှင်ထာဝရဘုရားသည်အသရေထအမျိုးကိုအ
 မိုးရသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍၊
 နာမတော်သည် အစည်အမြဲ ရှိုးမြှောက်ခြင်းရှိ
 ပါစေသော၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ဝါမိတ်၏အမျိုး
 ၂၇ အနွယ်သည်ရွှေတော်၌တည်ပါစေသော- အ
 ကြောင်းမူကား၊ အသရေထအမျိုး၏ဘုရားသ
 ခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါတည်
 စေမည်ဟု၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အား ရာဇဝတ်ပေး
 တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ဤ
 ပစ္စနာကိုရွှေတော်၌ ပြုခွင့်သော မိတ်ရှိပါ၏-
 ၂၈ ထရုလည်းထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
 သည်ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏၊ စကားတော်
 ထည်းမှန်ပါ၏၊ ဤကျေးဇူးကိုကိုယ်တော်ကျွန်
 ၂၉ ၌ဂုဏ်ထားတော်မူပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်
 ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည်ရွှေတော်၌ အစည်
 အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေး
 ခြင်းငှါ၊ ညွှတ်သောမိတ်ရှိတော်မူပါ၊ ထိုအရှင်
 ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
 ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောမင်္ဂလာကို၊ ကိုယ်

တော်ကျွန်စံစေမျိုးက နှယ်သည် အစည်အမြိပ်
ရပါစေသောထုတောင်းသတည်း။

၈

- ထိုနောက်၊ ဓါပိန်သည် မိလိတ္တိလူထုကို ထုတ်
ကြိတ်စောင်ခြင်သဖြင့်၊ ပေသေဂဗ္ဘာမြို့ကိုသိမ်း၊
- ၂ ထူထေရ်- ပေသေမြည်ကို ထည်း၊ ထုတ်ကြိတ်၊
မြည်ထား၊ ထိုကိုမြေပေါ်မှာသွေ့သွေ့သဖြင့်၊ ကြီးစွာ
ထိုင်းထွက် သုံးစုတွင်နှစ်စုကိုသတ်၏၊ တစုကို
ဇွန်သော ပေး၏၊ ထိုသို့ ပေသေ ထမျိုး သားထို
- ထည်ဝါပိန်၌ ကျွန်ခံ၍ အစွန်ထက်ရကြ၏၊ ဇော
ထမင်းကြီးရသောဘဏ်သား၊ တာဝေဝဇာသည့်
ဥရုတ် မြစ်နား၊ မြေကို သိမ်း၊ လူ ဖြင်းငှါ ထွား၊
- သောဇော၊ ဓါပိန်သည် တိုက်စွက်၍-ရထားတ
ထောင်းမြင်းစီးသူရဲရဲနှစ်ထောင်း၊ မြေသည့်သူရဲ
နှစ်ထောင်းကိုပေး၊ ထီး၍ ရထားတရာကိုသိမ်း၊
ထားပြီးမှ၊ အခြားသော မြင်းရထား၊ မှီသမှုကို
- ကိုဇွန်ဆီးထေရ်- ပေသေသက်မြို့နေ ခူရိလူထို
သည် ဇောထ မင်းကြီး၊ တာဝေဝဇာ ကို စစ်ကူ
သောဇော၊ ဓါပိန်သည် ခူရိလူ နှစ်ထောင်း၊ နှစ်
- ထောင်ထိုကိုသတ် ပြီးမှ၊-ခူရိမြည်ပေသေသက်မြို့
၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထားသဖြင့်၊ ခူရိလူထိုသည်
ဓါပိန်၌ ကျွန်ခံ၍ အစွန်ထက်ရ ကြ၏- ဓါပိန်
ထွားထေရ်ရာသို့ ထာဝရဘုရားစောင့်မတော်မူ
- ၏- တာဝေဝဇာ၏ ကျွန်တို့စွဲကို ငသော အူပိုင်၊
ထွားဇွားကို ဓါပိန်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့
- ထို့ဆောင်သွား၏- ဟာဝေဝဇာ ထမိုး ရသော
အေထမြို့နှင့်၊ ဗေရာသေမြို့မှ ဓါပိန်မင်းကြီးသည်
ဇွားစွာသောကြေးဝါကိုသိမ်းသွား၏၊
- တာဝေဝဇာ၏ တပ် အလုံးအရင်း ကို ဓါပိန်
ထုတ်ကြွေကြောင်းကို၊ ဟာမတ်မင်းကြီး တောအူ
- ထည်ကြားလျှင်- မိမိရန်သူ တာဝေဝဇာကို ဓါ
ပိန်သည်စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိသ
ထာထရဲ့၍ ကောင်း ကြီး ပေးစေ ဖြင်း ငှါ၊ မိမိ
သားထောရ်ကို ဓါပိန်မင်းကြီးထံသို့ ခေလွှတ်၍၊
ထောရ် ထည် ငွေဝထား၊ အူဝထား၊ ကြေးဝါ
- ခထားထို ကိုဆောင်လှက်ထာ၏- ထိုခထားထို
ကိုဓါပိန်မင်းကြီး သည် ထာဝရ ဘုရားထားပူ
ဇော်၏၊ ထိုထတူ၊ ထောင် မြင် သော ခူရိမြည်၊
ပေသေမြည်၊ အစွန်မြည်၊ မိလိတ္တိမြည်၊ တာမ
- ထက်မြည်၌သိမ်းယူသောအခွင့်ကိုငင်-ဇောထ
မင်းကြီး ရသောထထားတာဝေဝဇာ၏ ထဏှာ
ထိုထုထု၍ ရသောအခွင့်ကိုငင်၊ ထာဝရ ဘုရား

- ၁၀ တားပူဇော်၏- တားမြို့၌ အူရီခရံထူစေသောင်း၊
ရှစ်ထောင်ထိုကို ထုတ်ကြိတ် ရာမှ၊ ဓါပိန်သည်မြန်
- ၁၁ တာသောဇောဝါဂုဏ် အသရေကြီး၏- ခရံမြည်
အရပ်ရပ်၌ မြို့စောင့်တပ်ထိုကိုထား၍၊ ခရံမြည်
ထား အပေါင်း ထိုသည် ဓါပိန် ၌ ကျွန်ခံ ကြ၏၊
ဓါပိန် ထွားထေရ်ရာသို့ ထာဝရဘုရား စောင့်မ
တော်မူ၏၊
- ၁၂ ထိုသို့ဓါပိန်သည် အသရေထနိုင်ငံထုံးကိုမိုးခံ
၍၊ နိုင်ငံတော်သားထိုတွင်ထရားမှကိုမီရင်ဆုံး၊
- ၁၃ မြတ်တော်မူ၏- ဇောထာ၏သား၊ ဟွာထသည်
မိုက်ဇူတ် မင်း ဖြစ်၏၊ အဟိတုတ်၏သား၊ ယောဇူ
- ၁၄ ဇော်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏- အဟိတုတ်သား
ဇာရုတ် နှင့် အဇာသာ၏သား အဟိတုတ်
သည် ယင်းပရောဟိတ်ဖြစ်၏၊ ဇောထသည်ဇာ
- ၁၅ ရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏- သောယာဇော်သားဗေဗာ
ယသည်ခေရသိလူ နှင့်ပေထသိလူထိုကို အုပ်ရ
၏၊ ဓါပိန်၏သားတော်ထိုသည်ထည်း၊ မင်းသား၊
ထရာနှင့်နေကြ၏၊

၉

- တခန်ဓါပိန်က၊ ငါသည်ထောနုထန်အတွက်
ကျေးဇူး ပြုစရာ အစွန်မှီစေခြင်းငှါ၊ ဧရှာထုစ
ဆွေထမျိုး တန့် တယောက် ကျန်ကြွင်း၊ သေးသ
- ၂ လောဟု မေးသော်၊- မိသ အမည်ရှိသော၊ ဧရှာ
ထုစဆွေထမျိုးနှင့် ဆိုသောအွန်တယောက်
ကိုအထံတော်သို့သွင်း၍ရှင်ဘုရင်က၊ ထင်ဆဗ္ဗိ
မိသမှန် သသောဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်
- ၃ ဖန်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ထေ၏- ရှင်ဘုရင်
ကထည်း၊ ဘုရားသခင် အလိုတော် အထိုင်း ငါ
ကျေးဇူး ပြု စရာ အစွန် မှီ စေ ခြင်း ငှါ၊ ဧရှာထု
စဆွေထမျိုး၊ ဘန့်တယောက်မှ မရှိသသောဟု
မေးလျှင်မိသသားယောနုသန်၌ ငြိမ့်သောထား
- ၄ တယောက် မှီပါ သေး၏ဟု လျှောက်ထော်-ရှင်
ဘုရင်က၊ သူသည်အထယ်မှာမှီသနည်းထုပေး
ပြန်လျှင်၊ မိသကလောလောဗာရွာ၊ အဗျေထထား
- ၅ မာမိရဟိပ်၌မှီပါသည်ထုလျှောက်၏- ထိုစေပါ
ဓါပိန်သည်ခေလွှတ်၍ ဧရှာထု၏သား ဖြစ်သော
ထောနုသန်၏သားဗေမိဗောရှက်ကိုထောဗေဗာ
- ၆ ရွာ၊ အဗျေထထား၊ မာမိရ ဟိပ်မှစော် နဲ့၍- ထု
သည် အထံတော်သို့ ရောက်သောစေပါပြီဝတ်
လျက် မှီမိုးထေ၏၊ ဓါပိန် ကထည်း၊ မေမိဗော
ရှက်ထုစော်လျှင် ကိုယ်တော်ကျွန် မှီပါသည်ထု
- ၇ လျှောက်ထေ၏- ဓါပိန်ကထည်း၊ မေမိရီခံနှင့်

ထမိန် အစောဆုံးသို့ အတွက် ငါသည် သင်၌
 ဆက်ဆက် ကျေးဇူးပြုမည်။ ထင်စေသိုးရှောထု
 ပိုင်သမျှသောမြေကို ငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည်
 နေ့တိုင်းအစည်းစား ဝဲ၌စားရမည် ဟု ဆိုသော်-
 • မေမိဗောဓိရှက်က။ ကျွန်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသော
 ရွေးသောကောင်းကို ကိုယ်တော်ကြည့်ရှုရမည်စေ
 ကြောင်း။ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် သဘယ်သို့
 သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဟု ဦးစွာ ဖြစ်ကြောက်
 စိ- ထိုအခါ၌ ဘုရင်သည် ရှောထု၏ ကျွန်မိထ
 ကိုခေါ်၍၊ ရှောထုနှင့် သူ၏ကလေးအမျိုးမျိုးပိုင်
 ထိုက်သမျှကို ထင်သဝင်စွာ သားသားငါးပါး
 ၁၀ ပြီး- ထင်သည် ထင်စိ သား ကျွန် ထိုနှင့် တကွ
 လယ်လုပ်၍၊ ထင်သဝင်စိ သား စားရာတို့ အ
 ထီးအစွဲကို သွင်းရမည်။ သို့ရာတွင် သင်သဝင်စိ
 သားမေမိဗောဓိရှက်သည် နေ့တိုင်း အစည်းစား
 ဝဲ၌ အစားစား ရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိထ၌
 သားတစ်ဆယ် ငါးသောက်နှင့် ကျွန်နှစ်ဆယ် ပြီး
 ၁၁ စိ- မိထကသည်။ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်း
 ကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို မှာထား တော်မူ
 သမျှအထိုင်း။ ကိုယ်တော်ကျွန် ပြုပါမည်ဟု နား
 တော်ကြောက်ထေ၏။ ထိုနောက်၊ မေမိဗောဓိရှက်
 သည် နှင်ဘုရင်၏ သားရင်းကဲ့သို့ စားဝဲတော်၌
 ၁၂ အစားစားရ၏။ မေမိဗောဓိရှက်၌ မိကွာ အမည်
 ပြီသော သား ငယ်တယောက်ရှိ၏။ မိသထိပ်၌
 နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် သည်း၊ မေမိဗော
 ၁၃ နှစ်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ မေမိဗောဓိရှက်
 သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ၍၊ နှင် ဘုရင်၏ စား
 ဝဲတော်၌ နေ့တိုင်း အစည်းစားရ၏။ ဖြစ်စေ့ကံဆွ
 သောသူဖြစ်၏။

၁၀

• ထိုနောက်၊ အစွန်နှင့် ဘုရင်သည် သေ၍ သား
 တော်ထာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်
 ၁၄ စိ- ဝါပိန်ကသည်။ ထာနုန်အနာဟတ်သည်
 အေး ကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏သား၌ ငါ
 ကျေးဇူး ပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏အသေရာ
 တွင် နှစ်ထိန် နေ ခြင်းငှါ ကျွန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊
 ဝါပိန်ကကျွန်တို့သည် အစွန်ပြည်သို့ ရောက်ကြ
 ၁၅ စိ- အစွန်အမျိုးစု၏ ထိုသည် မိမိတို့အရှင်
 ထာနုန် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဝါပိန် ကသည် မိတ်တော်ကို
 နှစ်ထိန်အသေရာတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ဝေပဉ္စ
 ၁၆ တေကို မိမိအစွာ ပြုမည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူ
 သောကြောင့်၊ အစွန်အမျိုးစု၏ ထိုသည် အစွန်အမျိုးစု၏
 ထံသို့ ဝင်၍၊ ဝါပိန် ကသည် မိတ်တော်ကို နှစ်ထိန်အသေရာတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ဝေပဉ္စ

ခြင်း ငှါ သာ ထု၏ ကျွန်တို့ကို နေလွှတ် သည်။
 • ထုတ်သောထုလျှောက်ကြသော်- ထာနုန်သည်
 ၁၇ ဝါပိန် ကျွန်တို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ ခမိတ်တစ်နှစ်
 ကို မိတ်၍ အဝတ်ကို တင်ပါးတိုင်အောင် ဖြတ်
 ၁၈ ပြီးမှ လွှတ်လိုက် ထေ၏။ ထိုသို့တင်ကြ ဝါပိန်
 သည် ကြားသော အခါ၊ ထိုလူ တို့သည် အလွန်
 ရှက်သောကြောင့် သူတို့ကို ဆီးကြီးခြင်းငှါ စေ
 လွှတ်၍၊ ထင်သို့ သည် ခမိတ် မှု၌ နှိတ်
 အောင် ယေမိခေါ်မြို့မှာ နေကြသော။ ထိုနောက်
 ၁၉ ဖြစ်ကာကြသော ဟုမှာထားတော်မူ၏။
 • အစွန်အမျိုးသားတို့က ငါတို့သည် ဝါပိန်ရွှေ
 မှာစက်ဆုပ်ရွံရှာစွာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊
 ထုတို့ကို စေလွှတ်၍ မက်ရသော အမြို့နှင့် အေး
 မြို့၌ နေသော ရွာမိလူငယ် သည် သူရဲ နှစ်သောင်း၊ ပာ
 ၂၀ စ မင်းကြီး၏ ထုတ ထောင်၊ တောထ မြို့သား တ
 ၂၁ သောင်း နှစ်သောင်းတို့ကို ငှားကြ၏။ ထိုသို့တင်
 ကို ဝါပိန်သည် ကြားလျှင် ယွာသနှင့် ရွှံ့စားကြီး
 သော သူရဲ ထလုံး၊ အရင်း၊ အပေါင်းကို စေလွှတ်
 • စိ- အစွန်အမျိုးသားတို့သည် တွက်၍ မြို့တံခါး
 ၂၂ ဝမှာ စစ်ဝင်းကွင်းကြီး၊ အေးထ မြို့၊ ရသေ့ထ
 မြို့၊ ကောသ မြို့မှ လာသော ရွာမိလူ နှင့် မာခါ မင်း
 ကြီး၏ လူတို့သည် လွင်ပြင်၌ တခြားစီနေကြ၏။
 • ယွာထ သည် ထည်း၊ ရွှေ၌ ၎င်း နောက်၌ ၎င်းစစ်
 ရက် နှာ နှစ်မက် မှီသည်ကို မြင်လျှင်၊ အသေရ
 ထလူတို့တွင် ထန်မြန်သော သူမိသမျှ တို့ကို ရွေး
 ကောက်၍၊ ရွာမိလူတို့ တစုစစ်ဝင်းကွင်း၏
 ၂၃ ကြင်း သော သူတို့ကို အစွန်အမျိုးသားတို့ ထ
 စက်၌ စစ်ဝင်းကွင်းအစွန်၌ ငှား ညီအဘိဒွံထက်
 ၂၄ သို့ အပ်လျက်- ရွာမိလူတို့ သည် ငကို နိုင်လျှင် င
 အားကုရမည်။ အစွန်အမျိုးသားတို့ သည် သင့်
 ၂၅ ကို နိုင်လျှင် သင့် အား ငါ ကုမည်။- ချေရင့်သော
 မိတ်၍ ငါတို့လူမျိုး ငါတို့ဘုရားသခင် ခြွေတို့
 အစွဲ အား ထုတ်၍ ထိုက် ကြကုန်စို့၊ ထာဝရ
 ၂၆ ဘုရား သည် အထို တော် မှီသည် အထိုင်း၊ မိရင်
 • တော်မူသောတည်း။ ထုဆိုပြီးမှ သူ၌ ပါသောထု
 များနှင့် တကွ ရွာမိလူတို့ကို စစ်တိုက်ရင်း ငှားစွဲ
 သွားသောအခါ၊ ရွာမိလူတို့ သည် ပြေးကြ၏။ ရွာမိ
 လူတို့ ပြေးသည့်ကို အစွန်အမျိုးသားတို့ သည် မြင်
 လျှင်၊ သူတို့သည် ထည်း၊ အထိ၌ ရွှေစွာ ပြေး၍
 ၂၇ ထံသို့ ဝင်ကြ၏။ ယွာထသည် ထည်း၊ အစွန်ပြည်
 ၂၈ ရှာထုတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားထေ၏။
 ၂၉ ရွာမိလူတို့သည် အသေရသော အမျိုးသားရွာမှာ

မိမိတို့ နှုံးသည်ကို ထိမြင်လျှင် တစုံစည်းစေ။

၁၁ ဩဇာ- ထာဝရဓာတ်သားသည်လည်း စေတုတ္ထ
 ၁၂ ဖြစ်၊ မြင်ထက်၌ နေသော ခုနစ် ယူထိုကို ခေါ်ထ
 မြင်၊ ထုထိုသည်ထက် မြို့သို့ ရောက်သောကြမ်း
 ထာဝရဓာတ် ခန့်ထားသော မိုက်ရှပ် မင်းရှာ
 ၁၃ မတ်သည်လည်း ဆုတ်ရမ်း- ထိုထိုတင်းကို ကြား
 လျှင်၊ ဂါမိန် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အ
 ပေါင်းထိုကို နေဝေစေ၍၊ ထောင်ခံခြင်းကို ကုသ
 မြင်ထက် မြို့သို့ ရောက်စေ၏။ ခုနစ်ယူထိုသည်
 ဂါမိန် တစက်၌ စစ်စင်း ကျင်း၍ ထိုက်သောအ
 ၁၄ ဓါ- ဣသရေလ အမျိုးသား ခွေစွာ ပြေး ဩဇာ
 ဂါမိန်သည်လည်း ခုနစ်မြင်းရထားစီး ထုရဲစွမ်း
 ထောင်၊ ခြေသည် သုရဲ လေးသောင်းထိုကို သတ်
 ၍၊ မိုက်ရှပ် မင်းရှာ မတ်ကို ထည်းထိမိုက်ထ
 ၁၅ မြင်သည့် ထိုထရပ်၌ ထေ၏- ထာဝရဓာတ်
 ထွန်းသောမင်းကြီး၊ အပေါင်းထိုသည် ဣသရေ
 လအမျိုးခွေစွာ မိမိတို့နှုံးသည်ကို ထိမြင်လျှင်၊
 ဣသရေလ အမျိုးနှင့် မိသားစုသ ဖွဲ့၍ ကျွန်ုပ်
 ဩဇာထိုသို့ ခုနစ်ယူထိုသည် နောက်တစုံအစွန်
 အမျိုးသားထိုကို စစ်မကုန်ကြ။

၁၁

• အစါသည်၌ နှစ်ဘုရင်ထိုသည်စစ်ထိုက်မြို့
 ရောက်သောအခါ၊ ဂါမိန်သည် ယွာတနှင့် ထွန်
 ဟူး၊ ဣသရေလ အမျိုးသားများအပေါင်းထိုကို
 အထွတ်ထွတ်မြင်၊ ထုထိုသည် အစွန် အမျိုးသား
 ထိုကို ထိုက် ဖျတ်၍ ရွာမြို့ကို ပိုင်းထား ဩဇာ
 ဂါမိန်သည် ထိုထိုထိုထေ ခုနစ်ယူထိုမြို့၌ နေထေ
 • စီး- အနုတ်ထေ ညဦးယံ၌ ဂါမိန်သည်လျှောင်း
 စက်ရာမှတစ်ဆင့် နန်းတော်မိုးပါး နာခေါ်သွားစဉ်
 ထွင်၊ အထွန်အဆင်းထွေသောမိစ္ဆာ ထေယာသရေ
 • မျိုးသည်ကို မြင်တော်မူ၏- ထိုမိစ္ဆာကား အထက်
 သုနည်းထေထွတ်၍ မေးမြန်းလျှင်၊ ထော့ထိုး
 ယိတ္တိလူ ဥရိသစ်မသားမာသစွေသ မြင်ပါထဉ်
 • ထုလျှောက်ထေ၏- ထေန်ထုကို စေတုတ္ထထမြင်၊
 ထိုမိစ္ဆာကို အထံတော်ထိုခေါ်ခွဲ၍ နှစ်ထင်သေ၏
 ထိုမိစ္ဆာသည် မိမိအညစ် အကြေး နှင့် စစ်ကြထိ
 • အောင်မြင်၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်ပြီး- ပရိယာဇ္ဇာ၌ ထ
 မြင်၊ ဂါမိန်ထိုသို့ ထုကို စေတုတ္ထ၍ ကျွန်ုပ်၌ ပရိ
 • သန္တု၌ ပါစံထုလျှောက်ထေသော်- ဂါမိန်သည်
 ယွာတထိထို ထုထို၊ အလွတ်၌ ယိတ္တိလူ ဥရိသ
 ထိုထေထို စေတုတ္ထရပ်ညထု နာထိုက်ထည်ထေ
 • ထိုင်း ယွာတထည်ထေ ထွတ်၍- ဥရိသ ရောက်

ထာသော အခါ ဂါမိန်ထေ ထွေထေ ထွန်း အစ
 ထော၊ ထုစွာ၊ ကျန်းစာစံထော၊ စစ်ထိုက်၍
 • အောင်မြင်သောထုထေမြန်းပြီး- ထင်ထိစိ
 ထိုထွား၍ ဖြေထေထေထုထု မိန့်တော်မူထည်ထေ
 ထိုင်း၊ ဥရိသထည်နန်းတော်မှ ထွတ်၍ ထုစုတ်ထေ
 နှစ်ထွတ်သေထွတ်ကို နှစ်ဘုရင်ထေထိုက်ထေ၏-
 • ထိုရာတွင် ဥရိသထည် မိမိအိမ်ထို စေတုတ္ထထေ၊
 မိမိအရှင်၏ထွန်းအပေါင်းထိုနှင့် အထုနန်းတော်
 ၁၁ ထံခါးဝ၌ ထိပ်ထေ၏- ဥရိသထည် မိမိအိမ်ထို
 စေတုတ္ထထေကြောင်းကို နာတော်လျှောက်လျှင် ဂါမိန်
 ၁၂ က၊ သင်သည် ခရီးထွားရာမှ ရောက်သောထည်စ
 ထုတ်ထော၊ ထင်ထိစိထိုထေထေထေကြော့စေတုတ္ထထေ
 ၁၃ ထံနေသနည်း၊ ထုရိသကို မေးထေ- ဥရိသထေ၊
 ထစ်တော်ထေနှင့် ဣသရေလ အမျိုး၊ ထုစေ၏
 သားထိုထည်ထဲ၌ ထုထွေပါ၏၊ ထေထွေထေနှင့်
 ထေထစ်ထွန်းစွာထိုထည်ထွေမြင်၌ ထဉ်းထုထွေ
 ပါ၏၊ ထွန်းတော်ထည် ထိုထိုထိစိထိုထွား၍သေ
 သောထေ ထွတ်မထောနှင့် ထွတ်စေ့ထွတ်ထုထေ
 ပါမည်ထော၊ ကိုက်တော် ထေထေ နှစ်တော်မူ
 ထည်ထေထိုင်း၊ ထိုထိုထွန်းတော်မပြုပါထု ဂါမိန်
 ၁၄ အားလျှောက်ထေ၏- ဂါမိန်ထည်ထွေမြို့ထေ
 ထေနေဦးထေထေထေခန့်ထေ ငါထွတ်ထိုက်ထေထု
 မိန့်တော်မူထည်ထေထိုင်း၊ ဥရိသထည် ထိုထေ၊
 ၁၅ နတ်ခန့်ထေ ထေစွေထေမြို့၌ နေ၏- ဂါမိန်ထည်
 ထည်ထေ၊ ဥရိသထိုခေါ်၍ ထေထေ၌ စားထေထေထေ
 ထွတ်ထစ်ထေထည်ထိုင်းထောင်ထေထေရမ်း ထို
 ထေထေထည်ထေ၊ ညဦးစွာမိမိအိမ်ထိုစေတုတ္ထထေ၊ အ
 နှစ်ထေ ထွန်းထိုနှင့် အထုထိစိ မြင်ထို ထွတ်ထွေ
 ထေ၏။
 ၁၆ နံနက်စွာ ဂါမိန်ထည် စွာစာကို ရေး၍ ဥရိသ
 ၁၇ ထေထေထွင် ထွေထထို ထေထိုက်၏- စွာစာထွတ်
 ထုစုကား၊ ကြပ်ထည်ထေ၊ နှစ်ထေထိုက်ထေထေထွတ်
 ဥရိသကိုခန့်ထားပြီးမှ၊ ထုထည်ရန်ထုထေထို
 ရောက်၍ ထေထေ မြင်းငှါ ထေစွာကို ခုတ်ထိ၏
 ၁၈ ထေထုထုပါထေထည်ထေ- အမိန့်တော်ထေထိုင်းထွေ
 ထထည်မြို့ကို ကြည့်စွပြီးမှ၊ နှစ်ထေ၊ ကြီးထေ
 ၁၉ ထုရဲ၌ ထုထေရပ်၌ ဥရိသထိုခန့်ထားထေ၏- မြို့
 ထေထိုထည် ထွတ်၍ ယွာတနှင့် စစ်မြင်ထေ
 ထေ၊ ဂါမိန်ထေ ကျွန် အမျိုးထိုထည် ထေကြ၏
 ၂၀ ယိတ္တိလူဥရိသထည်ထည်ထေထေ- ထိုရာထေ၊
 ယွာတထည် စစ်ထေထေထေထေကို ဂါမိန်ထေ
 ၂၁ ကြီးလျှောက်ထေမြင်းငှါ၊ ထုထိုခေါ်၍- ထစ်ထေ

ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌စစ်ထိထင်ကိုမကုန်စေစင်
 ၂၀ ဩစလျှောက်ပြီးလျှင်-ရှင်ဘုရင်သည်စေ့စွာ
 ထော်ထွက်၍ ထင်ထိုသည် စစ်ပြင်သော စေခါ
 မြို့စားကို အထွတ်ကြောင့် ချည်းကပ် ဩထ
 ၂၀ နည်းမြို့မှူးပေါ်ကပြန်မည်ကိုမထိသော-ပေ
 စုစုစွာကတား အဘိမထက်ကို အထွတ်သူလုပ်
 ဩထနည်းသေစက်မြို့စားမိစွာတေသောထည်
 ဩထ ဆိုကျောက် တစ်ကို မြို့မှူးပေါ်က ပြန်စွဲ
 အထိမထွတ်သေသည်မထွတ်သော-မြို့မှူးစား
 ဆိုအထွတ်ကြောင့်ချည်းကပ်ဩထနည်းယုမိန်
 ထော်စုလျှင်၊ ကိုယ်ထော်စံကျွန်၊ ဟိတ္ထိလူ၊ ဥရိ
 ထသေကြောင်းကို လျှောက်ရ မည်ဟု ဖာထာ
 ၂၂ ။ စေတုတ်ထေစီး- ဟွာထ ဖာထာ သည် အ
 ထိုင်း ထိုထမန် သည် သွား၍ ခါပိပ်စား ကြား
 ၂၃ စလျှောက်သည်ကား- ရန်သူထိုသည် အမှန်စင်
 စစ် ကျန်တော် ထိုကို နိုင်သဖြင့်၊ ထွင်ပြင် ထိုင်
 အောင် ထိုက်၍ ထိုက်ဩပါစံ၊ ကျန်တော် ထို
 ထည်ထည်၊ မြို့ဝါးဝထိုင်အောင်ထွန်၍ ထိုက်
 ၂၄ ဩပါစံ- ထေးသမား ထိုသည် မြို့မှူးပေါ်က
 ကိုယ်တော်ကျွန်ထိုကိုပြန်၍ ကိုယ်တော်ထွန်အ
 စွဲသေဩပါစံ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဟိတ္ထိလူ၊ဥရိ
 ၂၅ ထထည်ထည်၊ သေပါစံ ယုလျှောက်လျှင်-ခါ
 ပိပ်ကထည်၊ ဤအမှုကြောင့်မိတ်မပွက်နှင့်၊ စစ်
 ထိုက် ပွဲတွင် တေသတ်တထွည့် သေတတ်စံ၊
 အားထွန်မြို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ထိုက်လျက်လုပ်
 ဩထိုက်ဖွတ်ဩထေးဟု၊ တမန်အားဖြင့် ဟွာ
 ၂၆ ထကိုဖာထိုက်ထေစီး- ဥရိထသေကြောင်းကို
 ထုစံမယားကြားသောအခါ၊ ခင်ပွန်းကြောင့်ငို
 ၂၇ ကျွေးမြည်တမ်းထွက်နေစီး-ငိုကျွေးမြည်တမ်း
 မြို့စွန်မှ၊ခါပိပ်သည်ထွက်စေလွှတ်၍ ထိုမိစ္ဆကို
 နန်းတော် ဆို ခေါ်စေသဖြင့်၊ သူသည် မိစ္ဆာ
 အဖြစ်ဆိုရောက်၍ သားသောကျွေးကိုစွား မြင်
 ထေစီး ဆိုရာတွင်၊ ခါပိပ် ပြသော အမှု သည်
 ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ဆိုးသော အမှုဖြစ်သ
 တည်း။

၁၂

နောက်တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ပရောဓက
 နာသန်ကို ခါပိပ်ထံဆို စေတုတ်တော် မူသဖြင့်၊
 နာသန်သည်ဝင်၍ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည်သော
 မြို့တွင်သင့်ရွာတဦး၊ ဆင်းရဲသားတဦးရှိပါစံ-
 သဌေးသည် အထွန်စွာစွာ သေသ ဆိုး နှားဖူး
 . ထည်ထိုနှင့် ဩထဝပြည့်စုံပါစံ - ဆင်းရဲသား

မူကား၊ မိမိဝယ်၍ ခွေးစားသောသိုးမကသေး
 ထကောင် တည်းစွတပါး၊ အခြားသော ဥဉ္ဇာမရှိ
 ပါ၊ ထိုသိုးမကသေးသဉ္ဇာအရှင်နှင့်ငှား၊ အရှင်စံ
 သားထိုးထိုနှင့်ငှားပေါင်း၍ ကြိုးပွားစံ၊ အရှင်စံ
 အစာကိုစားတတ်စံ၊ အရှင်စံရေစွတ်၌သောက်
 တတ်စံ၊ အရှင်စံရင်စွတ်၌ ထိပ်၍ ဆိုးကဲ့ဆိုဖြစ်
 ၁ စီး- ထဌေးထိပ်ဆို ဧည့်သည် တဦးရောက်၍၊
 သဌေးသည် ဧည့်သည်ကို ထုတ်ကျွေးသိုး၊မိမိသိုး
 နှားစွာကို နှစ်ခြေသေသုကြောင့် မထူး ဆင်းရဲ
 သားစံသိုးမကသေးကိုယူ၍ ဧည့်သည်ကိုထုတ်
 ကျွေးဆို ချက်ပါသည်ဟု လျှောက်ထေ သော်-
 ၂ ခါပိပ်သည် ထိုသဌေးကို ပြင်၊စွာ အစွက်ထွက်
 စံ၊ ထာဝရ ဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အ
 ထိုင်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူသည်အမှန်သေရမည်-
 ၃ ကရုဏာမိတ်မရှိဘဲ ထိုထမူကိုပြုသေသုကြောင့်၊
 ထို သိုးမ ကသေး အထွက် ထေး ဆပြန် ပေးရ
 ၄ မည်ထု မိန်တော်မူစီး- နာသန်ကထည်၊ ထိုသူ
 သည်ကား၊ အခြား သူမဟုတ်၊ ကိုယ်တော်ပင်
 ဖြစ်ပါစံ၊ အသေရေထ အမျိုးစံ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရ ဘုရား မိန် တော် မူသည် ကား၊ ငါ ထည်
 ဘိထိတ် မေး၍၊ သင့်ကို အသေရေထ ရှင်ဘုရင်
 အရှင်ခန့်ထားပြီး၊ ရှောသူလက်မှတည်း ကယ်
 ၅ ထွတ်ပြီး-သင့်သခင်စံအဆွေအမျိုးကိုငှား၊သင့်
 သခင်စံမယားဆိုကိုငှား၊ သင်စံရင်စွတ်၌ငါထံ
 ပေးပြီး၊ အသေရေထ အမျိုး နှင့် ယုစေအမျိုးကို ငါ
 ပေးပြီး၊ ထိုအရာများ မလောက် လျှင် အခြားတ
 ပါသော အရာရာထိုကို ပေးခြင်းငှါ ငါအထိုမှ
 ၆ စီး- သင်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တရား
 တော်ကိုမထိခံမြင်ပြု၍၊ ရွှေတော်၌ရစိုက်ကို
 အထွတ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း၊ ဟိတ္ထိလူ၊ဥရိထ
 စံအသက်ကို ထားဖြင့်သတ်၍၊ သူစံမယားကို
 သိမ်းထေပြတကားထိုသူကိုအမှန်စံအမျိုးသား
 ၇ ထားနှင့်သတ်ထေပြတကား- ယခုမှာသင်သဉ္ဇာ
 ကိုမထိခံမြင်ပြု၍ ဟိတ္ထိလူ၊ဥရိထစံမယားကို
 သိမ်းထေသုကြောင့်၊ သင့်အဆွေအမျိုးထိုသည်
 ထား ထေးနှင့် အစည် ထွေကြို ရကြလိမ့်မည်-
 ၈ ထာဝရဘုရားမိန်တော်မူသည်ကား၊သင့်ခန့်
 ထက် ပြုသောသူကို ထင်စံ အဆွေ အမျိုး ထိုအ
 ထဲကငါပေါ်စေမည်၊ သင့်စွက်ဖောက်တွင်၊ထင်
 စံမယားထိုကို ငါယူ၍ ထင် တိမ်နိုးစွတ်၌ အစ
 သဖြင့်၊ သူသည်နေရွှေမှာ ထင်စံ မယားထိုနှင့်
 ၉ ပေါင်း ဗောဓိနိမ့်မည်- ထင်စည် ဤအမှုကိုမ

ထင်စွာပြုသော်ထည်း၊ နေရွာမှာငါ့ထွန်ပြမည်
 ထု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို
 ၈၉ ပြန်ကြားထေ၏- ဝါမိန်ကထည်း၊ ငါသည်ထာ
 ဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီဟုနာသန် စား ဝန်ခွ
 ခြံနာသန်က၊ အသက်တော်ကိုရှုမ်းသာစေခြင်း
 ၉၀ ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ် တော် အပြစ်ကို
 ၉၁ ပယ် တော်မူပြီး- သို့သော်ထည်း၊ ကိုယ်တော်
 သည်ထိုသို့ ပြစ်မှားသောစားပြင့်၊ ကဲ့ရဲ့စရာအ
 ခွင့်ကြီးကိုထာဝရဘုရား၏ ရန်သူအားပေး
 သောကြောင့်၊ ယခုမြင်သောသားသည် ဆက်
 ဆက်သေရမည်ထု၊ ဝါမိန်စား လျှောက်ဆိုပြီး
 ၉၂ လျှင်-နန်းတော်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ဝါထံ ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဥရိယ
 မယားတွင်စွားမြင်သောဝါမိန်သားသည်မြင်
 ၉၃ စွာသောဝေဝနာကိုခံရ၏- ဝါမိန်သည် သူငယ်
 အတွက်ထာဝရဘုရားစားစောင်းပန်လေ၏၊
 အစာကို ရှောင်လျက်၊ အထဲသို့ ဝင်၍ တညည
 ၉၄ ထုံး-မြေပေါ်မှာအိပ်လျက်နေ၏-နန်းတော်သား
 အသက်ကြီးသူတို့သည်ထ၍ကိုယ်တော်ကိုရိုက္က
 ထုံသောငှါ ချည်း ကပ် ကြ သော်လည်း၊ ဝါမိန်
 သည်မြင်၊ ပယ်၍ သူတို့နှင့်အတူ အစာမစားဘဲ
 ၉၅ နေ၏- ရုန့်ရက်စေသောသူငယ်သေ၏၊ ဝါမိန်
 ၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူငယ်အသက်ရှင်စည်အခါ
 ငါတို့ လျှောက်သောစကားကို နားထောင်တော်
 မမူသည်ဖြစ်၍၊ သူငယ်သေကြောင်းကိုလျှောက်
 လျှင် အ ထွန် ကိုယ် ကို ကိုယ် ညည်း ဆဲ တော်
 မူလိမ့်မည်ထုဆိုလျက်၊ သူငယ်သေကြောင်းကို
 ၉၆ မလျှောက်ဝံ့ကြ- သို့ရာတွင်၊ ကျွန်တို့သည်တိုး
 တိုးပြောသောစကားကို ဝါမိန်သည်ကြားလျှင်၊
 သူငယ်သေကြောင်းကိုရိပ်မိသဖြင့်၊ သူငယ်သေ
 ပြီသောဟု ကျွန်တို့ကို မေး တော်မူ၏၊ သူတို့က
 ၉၇ ထည်း၊ သေပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏-ထိုအခါဝါ
 မိန်သည် မြေမှထ၍ရေချို၊ မြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊
 အဝတ် နဲခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏
 အိပ်တော်သို့ သွား၍ ကိုးကွယ်၏၊ ထိုနောက် နန်း
 တော်သို့ပြန်လာ၍ စားစရာကိုတောင်းသောအ
 ၉၈ ခါ၊ ကျွန်တို့သည် စားပွဲတော်ကို ပွင့်၍ မင်းကြီး
 ၉၉ သည်စားတော်မူ၏- ကျွန်တို့ကထည်း၊ ကိုယ်
 တော် သည် အထယ်သို့ ပြုတော် မူသနည်း၊ သူ
 ငယ်အသက် ရှင်စည်အခါ၊ သူငယ်အတွက် အ
 စာရှောင်လျက် ပိုကျွေးလျက် နေတော်မူ၏၊ သူ
 ငယ်သေသောအခါထ၍စားတော်ခေါ်ပါသည်

၁၁ တကားထုလျှောက်လျှင်- ခါမိန်က၊ သူငယ်အ
 သက် ရှင်စည်အခါ၊ ဘုရားအစင်သည် ကိုယ်
 နားတော်မူ၍၊ သူငယ်အသက်ကို ရှုမ်းသာပေး
 တော်မူမည် မမူမည် ကို အထယ်ထု ဆိုနိုင်အ
 ၁၂ နည်းဟုသောငှါ၊ မေ့လျက်၊ ငါသည်အစာရှောင်
 ၁၃ ၍ ပိုကျွေးလျက် နေ၏- ယခုမှာ သူငယ်သေပြီး
 အထယ် ကြောင့် အစာ ရှောင် ရမည် နည်း၊ သူ
 ငယ်ကိုပြန်၍ ဆောင်ခဲ့နိုင် သထော၊ သူတို့ရာသို့
 ငါသွားရမည်၊ သူသည်ငါမှီရာသို့မပြန်မထာရ
 ၁၄ ထုမိန့်တော်မူ၏- တမန်ဝါမိန်သည်ခင်ဂွန်းဗာ
 သရွှေဘကို နှစ်သိမ့် စေသဖြင့်၊ သူထံသို့ ဝင်၍
 ဆက်ဆံလေ၏၊ သူသည်လည်း၊ သားယောက်ျား
 ကိုစွားမြင်၍ ရှောင်ရန်အမည်ဖြင့် အမေ့ညှဉ်ထေ
 ၁၅ ၏- ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုသူ ငယ် ကို နှစ် ခွံ
 ကျွေးစူးပြုတော်မူသဖြင့်၊ ပရောဇက်နာသန်တို့
 စေမိုင်း၊ ဤယေဝိဒိအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏၊
 ၁၆ ယှာအ သည်လည်းအစွန်ပြည်၊ ရရွာမြို့ကို
 ၁၇ တိုက်၍ မြို့တော်ကိုရပြီးမှ- ဝါမိန်ထံတော်သို့ထု
 ခဲ့လေတံ့၊ ကျွန်တော်သည်ရရွာမြို့ကိုထိုက်
 ၍ ကန်တော်ရှိရာမြို့ကိုရပါပြီ- ယခုမှာကြွင်း
 သော လူတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ မြို့နားမှာတပ်
 တော်ချ၍ တိုက်ယူတော်မူပါ၊ သို့မဟုတ်၊ ကျွန်
 တော်ယူ၍ ကျွန်တော်အမည်ဖြင့် မြို့ကိုသမုတ်
 ၁၈ ကြလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လျှင်- ဝါမိန်သည်ထူထေ
 ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ ရရွာမြို့သို့ဖို့သွား
 ၁၉ ၍ တိုက်ယူလေ၏- မင်းကြီး၏သရဖူကိုဆွတ်ထု
 ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏၊ သရဖူ အမြန်
 ကား ကျောက်ငြိတ်ကို မဆိုဘဲ၊ ဤအခွယ် အ
 ဆယ်ရှိသတည်း၊ မြို့၌လူယူသော ဥဇ္ဇာအစွား
 ၂၀ ကိုထည်း၊ လုတ်လေ၏- မြို့သားတို့ကို ထည်း
 ထုတ်ဆောင်၍၊ လွှတ်ကိုမှ၊ သံထွန်၊ သံဝုဆိန်
 နှင့်အလုပ်မှုကို လုပ်စေ၍ ထုတ်ပို့၍ထည်း၊ ကျွန်
 ထည်စေ၏၊ ထိုသို့ဝါမိန်သည် အစွန်မြို့သူစွာ
 သား အပေါင်းတို့၌ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်
 အတူယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏၊

၁၃

၂၀ ဝါမိန် သား အဗရှလုံ၊ တာမာ အမည်ရှိ
 သောအဆင်းလှသော နှစ်မတယောက်ရှိ၏၊ ဝါ
 မိန် သား အာမနုန်သည် ထိုနှစ်မကို ရှစ်ထေ
 ၂၁ ၏- ချစ်စားကြီးသောကြောင့်နာ၍နေ၏၊ နှစ်မ
 တော်သည်အမျိုးကညာဖြစ်၏၊ သူ့အထယ်သို့
 အထို ပြည်နဲ့မည်ကို အာမနုန်သည် ကြိတ်မူရ

၁ နှိုင်း- ဝိဝိဋ်အပ်ကို မှီမာသာ၊ သောနယ်သည်
 ၂ သာမနနိဇ္ဈိတဗျာဓိဝဋ်၊ ဖြစ်၏။ ထိုယောနယ်
 ၃ သည် လိမ္မာသောသူ ဖြစ်၏။- ကိုယ်တော်သည်
 ၄ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော် ဖြစ်လျက်၊ အထက်
 ၅ ကြောင့် တနေ့ ထက် တနေ့ ပို၍ တော်စွာ သ
 ၆ နည်း၊ ထွန်တော်ကို မပြောဘဲ သဘောယူပေး
 ၇ ကြွေစာမနွှန်က၊ ငညီအမေ့လိုက်နှစ်မတာမာ
 ၈ ကိုတပ်သောမိတ်မှီသည်ထုပြန်ပြော၏။-ယော
 ၉ နယ် ကထည်း၊ စုတင်ပေါ်မှာ တိုးထိုးနေ၍ နာ
 ၁၀ ထန်ဆောင်ပါ။ ခမည်းတော်သည် အကြည့်အ
 ၁၁ ခြုံကြည့်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ် နှစ်မ
 ၁၂ တာမာသော၍ ကျွေးမွေးပါစေ၊ သူ့ရှက်သောစား
 ၁၃ စရာကို အကျွန်ုပ်သည် ဖြင့်၍ ထုထက်၍ စားရ
 ၁၄ ခဲ့၏။ အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရွှေဓာတ်ပါစေထု
 ၁၅ အရွှေတောင်းရမည်ထုကြံပေးသည့်အထိမ်း-
 ၁၆ အာမနနိဇ္ဈိ သည် တိုးထိုးနေ၍ နာထန် ပြု၏။ ရှင်
 ၁၇ ဘုရင်သည် အကြည့်အခြုံ ကြည့်တော်မူသော
 ၁၈ အခါ၊ အာမနနိဇ္ဈိက အကျွန်ုပ် နှစ်မတာမာသော
 ၁၉ ပါစေ၊ သုထက်၍ အကျွန်ုပ်သည် စားရမည် အ
 ၂၀ ကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရွှေဓာတ် နှစ်ပြားကို
 ၂၁ ထုပေးပါစေထု၊ ရှင်ဘုရင် အား အရွှေတောင်း
 ၂၂ လေ၏။ ခါးဝယ်သည်လည်း၊ တာမာအိမ်သို့ ထု
 ၂၃ ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်၏မောင် အာမနနိဇ္ဈိ အိမ်သို့
 ၂၄ သွားပြီး လျှင်၊ ဓားစရာကို ချက်ပေး ပါထုမှာ
 ၂၅ သို့က်သည်အထိမ်း၊-တာမာသည်မောင်အာမ
 ၂၆ နနိဇ္ဈိအိမ်သို့ သွား၍ အာမနနိဇ္ဈိ ဘဝတိုးထိုးနေ၏။
 ၂၇ တာမာသည်ရန်ညက်ကိုထု၍ နယ်ပြီးမှ၊ မောင်
 ၂၈ ရွှေဓာတ်ရန်ပြားကိုထု၍ ခုတ်လေ၏။- ဂုဏ်
 ၂၉ ပြားကို ထည်း ထု၍ အာမနနိဇ္ဈိ ရွှေဓာတ်
 ၃၀ ထာအသက်လည်း၊ သူသည်မစားဘဲထုပေါင်း
 ၃၁ ထိုက် ငတ်မှ ထွက်သွား၊ စေထု ဆိုသဖြင့်၊ ထုအ
 ၃၂ ပေါင်းထိုက်ထွက်သွားကြ၏။- တာမာအား
 ၃၃ ယည်း၊ ထင်သက်၍ ငါစားရလောင် အခန်းထဲ
 ၃၄ ထိုက်လှဲလော့ထုဆိုသည်အထိမ်း၊ တာမာသည်
 ၃၅ မိမိ ထုပေးသော ရန်ပြားကိုထု၍၊ မောင်အာမ
 ၃၆ နနိဇ္ဈိရာအခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။- ထိုသို့အာမနနိ
 ၃၇ ဓားစရာထိုက်လှဲသောအခါ၊ သူသည်နှစ်မထက်
 ၃၈ ကိုထွဲ၍ ငှက်မ၊ ငါနှင့်အိပ်ပါထုဆို၏။- တာမာ
 ၃၉ ကထည်း မပြုပါနှင့် မောင်၊ ငါ့ကို မမှတ်ဘုပါ
 ၄၀ နှင့်၊ အသေရလေ၏။ ဤသို့သော အမှုကိုမပြု
 ၄၁ ထင့်၊ ဤအမှုဆိုကိုမပြုပါနှင့်၊-ပြုလျှင်ငါသည်
 ၄၂ ရှယ်ဖြစ်၊ နှင့် အထက်သို့ ကင်းလွတ်မည်နည်း။

သင် သည်လည်း၊ အသေရလေ၏။ ဤသို့ ထုဆိုက်လဲ
 ထိုဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကိုလျှောက်
 ပါထေ့၊ လျှောက်လျှင်မပေးစားဘဲနေတော်မူ
 ၁ ပါထုပြောဆိုသော်လည်း၊- အာမနနိဇ္ဈိသည်နား
 ၂ မထောင်း၊ နှစ်မထက်အား၊ ကြီးသဖြင့်အနိုင်ပြု၍
 ၃ အိပ် လေ၏။- အာမနနိဇ္ဈိသည် နှစ်မကို အ
 ၄ ထွန်ရန်ပြန်၏။ အရင်နှစ်မအား၊ ကြီးသည်ထက်
 ၅ ရန်စားသော၍ ကြီးသဖြင့်၊ သင်ထက် သွားတော့
 ၆ ထုဆို၏။- နှစ်မကထည်း၊ အကြောင်းမရှိပါ၊ ငါ
 ၇ နှိမ့်ဘူးသောအပြစ်ထက်ထုစွာ ထုတ်သောအ
 ၈ ပြစ်သော၍ ကြီးသည်ထုဆိုသော်လည်း၊ အာမနနိ
 ၉ သည်နားမထောင်း၊- အစေခံထွန်တစထက်ကို
 ၁၀ ခေါ်၍ ဤမိမိကို နှစ်ထုတ်ထေ့၊ သုနောက်ဓာတ်
 ၁၁ ခါး၊ ကျင်ထိုးလော့ထုမိရင်၏။- အမျိုးကညးဖြစ်
 ၁၂ သောရှင် ဘုရင်၏ သိုးတော် ဝတ်တတ်သည်အ
 ၁၃ ထိမ်း၊ အဆင်းအရောင်ထူးမြားသောဝတ်ကို
 ၁၄ ဝတ်လျက် မြီသောတာမာကို အစေခံထွန်သည်
 ၁၅ နှစ် ထုတ်၍၊ သုနောက်ဓာတ်ခါး ကျင် ထိုးထေ
 ၁၆ စ်၏။- တာမာသည်လည်း ခေါင်းပေါ်မှာ ပြာကို
 ၁၇ တင်၍၊ အဆင်း အရောင် ထူးမြားသော ဝတ်
 ၁၈ ကိုထုတ်ပြီးမှ၊ ခေါင်းပေါ်၌ ထက်တင်၍ ပိုကျွေး
 ၁၉ လျက်ပြန်သွား၏။ မောင်ရင်းအမေ့လိုက်လည်း၊
 ၂၀ ငမာကို အာမနနိဇ္ဈိသည့်သင်နှင့်အတူပြုပြီလော့၊
 ၂၁ သို့သော်လည်း ငှက်မ၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေထေ့၊
 ၂၂ သူသည်သင်၏မောင်ဖြစ်၏။ ဤအမှုကိုမမှတ်နှင့်
 ၂၃ ထုဆိုသော်၊ တာမာသည်မိမိမောင်အမေ့လိုက်
 ၂၄ နှိမ့်ဆိတ်ညံ့စွာ နေ၏။- ဝိဝိဋ်မင်းကြီးသည်ထိုအ
 ၂၅ မှုအထုံးစံကိုကြားသိသောအခါ အလွန်အမြတ်
 ၂၆ ထွက်၏။- အမေ့လိုက်သည်အစကို အာမနနိဇ္ဈိအား
 ၂၇ ကောင်း သောစကား၊ မကောင်းသောစကားကို
 ၂၈ မပြော၊ သို့ရာတွင်၊ နှစ်မတာမာကို ရွတ်ဗုသော
 ၂၉ ကြောင့်အမြီးထား၏။
 ၃၀ ထိုနောက်၊ နှစ်နှစ်စေ့ထော အခါ အမေ့လိုက်
 ၃၁ သည် ဝေရိသိဇ္ဈိအနား၊ ဗာထထာဇော်ရွာမှာ
 ၃၂ သိုးမွေးညွှပ်ပွဲကိုခံ၍ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်အ
 ၃၃ ပေါင်းထိုက် ခေါ်မိတ်လေ၏။- အမေ့လိုက် သည်
 ၃၄ ထည်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ သွား၍၊ ကိုယ်
 ၃၅ တော်ထွန်သည် သိုးမွေးညွှပ်ပွဲကိုခံပါ၏။ ထွန်
 ၃၆ ရွာထိုက် ခေါ်၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်နှင့် အတူ
 ၃၇ ကိုယ်တော် ထိုင်ကြွတော်မူ ပါထုလျှောက်
 ၃၈ လျှင်၊- ရှင်ဘုရင်က မသွားသင့် သော၊ ထုအ
 ၃၉ ပေါင်းထိုက် မသွားစေနှင့်၊ ခရိတ်ရွာမည်ကို

မိုးရိပ်ရာရှိသည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ အမေ့ထုံသွေး
ဆောင်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်တိုင် မထိုက်ဘဲ
၂၆ ကောင်းကြီးပေး၏။ အမေ့ထုံကလည်း၊ ထိုက်
တော် မမူလျှင်၊ နောင်တော် အာမနုဉ်း ထိုက်ရ
သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက် ပြန်
သော်၊ ရှင်ဘုရင်ကအထယ်ကြောင့် ထိုက်စေရ
၂၇ မည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊ အမေ့ထုံ ပူဇာ
သောကြောင့် အာမနုဉ်းမှစ၍ သားတော်ရှိသမျှ
၂၈ ထိုက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အမေ့ထုံ
ကလည်း၊ အာမနုဉ်းသည်စတုရင်္ဂသောက
၂၉ ၏ရှင်ထန်းသောအခါစောင့်နေကြ၊ အာမနုဉ်းကို
ထိုးရက် ကြလှ ငါ ဆိုသော အခါ၊ သေအောင်
ထုတ်ကြကြ၊ မမိုးရိပ်ကြနှင့်၊ ငါစီရင် သည် မ
ထုတ်သော၊ အာမေ့ထုံရဲရင့်ခြင်းရှိကြသောဟု၊
၃၀ မိမိကျွန်ုပ်တို့အား မှာထားနှင့်သည်အထိမ်း- သူ
တို့သည်အာမနုဉ်းကိုပြုကြ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်
၏သားတော်အပေါင်းတို့သည်ထမ္ဘာသားကိုစီး
၃၁ လျှက်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့မရောက်မှီအခြား
သူတို့၏ အမေ့ထုံသည် အရှင်မင်းကြီး၏သား
တော်အပေါင်းတို့ကိုသတ်ပါပြီ။ တယောက်မှာမ
၃၂ ကျန်ကြွင်းပါဟုနားတော်လျှောက်လေ၏။ ရှင်
ဘုရင်သည် ထမ္ဘာ အဝတ် တော်ကို ဆုတ် လျှက်
မြေပေါ်မှာတုံးတုံးနေ၏။ ကျန်တော်အပေါင်းတို့
သည်လည်း၊ မိမိတို့ အဝတ်ကို ဆုတ်လျှက် အ
၃၃ နားတော်၌နေကြ၏။ ဂါမိဂ်အစ်ကိုရှိမာ၏သား
ယောနုပိက၊ အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော် အ
ပေါင်းတို့ကို သတ်လေပြီဟူသော စကားကိုယုံ
တော် မမူပါနှင့်။ အာမနုဉ်း တယောက်တည်း
သာသေပါပြီ။ အမေ့ထုံနှစ်မတာမာကိုအာမနုဉ်း
သည်စုတ်ချသောနေ့မှစ၍ ဤအမှုကိုသု၏မောင်
၃၄ စီရင်ပါပြီ။ -ယခုမှာကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်း
ကြီး၏သားတော် အပေါင်းတို့သည် သေကြပြီ
ထုထင်လျက်၊ မိတ်ညှိုး ငယ်တော် မမူပါ နှင့်၊
အာမနုဉ်းတယောက်တည်းသာသေ၍အမေ့ထုံ
၃၅ ထည်းပြေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ထို
အခါကင်းစောင့်လှထင်သည်မျှော်ကြည့်၍၊ မိမိ
နောက်၌ တောင်မြေရင်း လမ်းမှာ လူများ ထာ
၃၆ သည်ကို မြင်၏။ -ယောနုပိက လည်း၊ အရှင်
မင်းကြီး၏ သားတော် တို့သည် ထာ ကြပါပြီ။
ကိုယ်တော်ကျွန် ပြောသော စကားမှန်ပါ၏ဟု
၃၇ လျှောက်သည်အဆုံး၌- ရှင်ဘုရင်၏သားတော်
တို့သည် ရောက် ထာ၍ အထံကို ထွင့် လျှက်ငါ

ကျွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်ကျွန်တော် အပေါင်း
၃၈ တို့သည်ပြင်းစွာငိုကျွေးကြ၏။ - အမေ့ထုံသည်
ပြေး၍ဂေဇရု မင်းကြီး အမိထုပ် သား တာထစ်
ထံသို့သွား၏။ ဂါမိဂ်သည် မိမိသား ကြောင့်နေ
၃၉ တိုင်းငိုကျွေးမြည်တမ်းလေ၏။ -အမေ့ထုံသည်
ဂေဇရုမြို့သို့ပြေးပြီးမှသုံးနှစ်နေ၏။
၄၀
၄၁ တခင် ဂါမိ- မင်းကြီး သည် အာမနုဉ်း သေ
သောကြောင့်၊ ထိုသူကို အောင်းမေ့သော မိတ်
အား လျော့ သဖြင့်၊ အမေ့ထုံ ကို လွှမ်း ဆွတ်
၄၂ လျှက် နေ၏။ - ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်၏ မိတ်နှစ်ထုံး
သည် အမေ့ထုံသို့ ပါ သွား ကြောင်းကို၊ ဇေရု
၄၃ ယာသား ယွာတသည် မိမိသော အခါ- တေ
ကောမြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပညာရှိသော မိစ္ဆကိုခေါ်
ပြီးလျှင်၊ သင်ဘာညီဆီမလိမ်းပါနှင့်၊ မိတ်မသာ
ညည်းတွား ဟန်ပြု၍ မသာအဝတ်ကို ဝတ်ပါ
တော့။ လူသေအတွက်ကြာမြင့်စွာငိုကျွေးသော
၄၄ မိစ္ဆရောင် ဆောင်လျက်- ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့
ဝင်၍ဤသို့လျှောက်ရမည်ဟု သွန်သင်လေ၏။
၄၅ ထိုတေကောမြို့သို့မိစ္ဆသည်အထံတော်သို့ဝင်၍၊
မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် မှိုမှိုလျက် အရှင် မင်းကြီး၊
ကယ်မ သနားတော် မူပါဟု လျှောက် လေ၏။
၄၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အတယ်အမှုရှိသနည်းဟု
မေးတော်မူလျှင်မိစ္ဆက၊ ကျွန်တော်မသည် လင်
သေသောရဆိုးမဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၌
သားနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့
သည် မိုက်ရန် ပြုကြပါ၏။ ဖျန်ဖြေသောသူမရှိ
သောကြောင့်၊ တယောက် သည် တယောက်ကို
၄၇ သေသည်တိုင်အောင်လုပ်ကြံပါ၏။ -ယခုမှာအ
ဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်မ
တဖက်၌ထကြ၍၊ အစ်ကိုကိုသတ်သော သူကို
သေစား သေစေခြင်းငှါအပ်ရမည်။ အခွေခံကို
လည်း ငါတို့ပယ်ရှင်းမည်ဟု ပိုကြပါ၏။ ထိုသို့
ပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်မ၌ကျွန်ကြွင်းသေးသောမိ၊
ခဲကိုသူတို့သင့်သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်
မလင်၏ အမည်ကိုငှင်၊ အကျွန်အကြွင်းကိုငှင်၊
မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြပါလိမ့်
၄၈ မရှိဟုလျှောက်လေသော်-ရှင်ဘုရင်ကသင့်အိမ်
သို့ပြန်သွားလေော့။ သင့်အမှုကိုငါစီရင်မည်ဟု
၄၉ မိစ္ဆအား မိန့်တော်မူ၏။ - တေကောမြို့သို့ မိစ္ဆ
လည်း၊ ထိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မနှင့်ကျွန်
တော်မ အဆွေအမျိုး၌အပြစ်ရောက်ပါစေ၊ ရှင်

ဘုရင်နှင့်ရာဇပတ္တင်တော်သည်အပြစ်ထွက်ပါ
 ၈၈ ခေယုလျှောက်လျှင်-ရှင်ဘုရင်က၊သင်၌အပြစ်
 တင်သောသူကို ငတ်ချွေခေါ်ခဲ့သေး၊နောက်တ
 ၈၉ နှစ်ဆင့်ကို မနွှာနှင့်ရှက်ရထု မိန့်တော်မူသော်-
 ၉၀ မိစ္ဆက သေစားသေစေသော သူထို သည် ကျွန်
 တော်မ၏ သားကို သတ်မည်ထု ဗိုလ်မိမိပါသည်
 မြစ်၌၊ သူထိုသည် အထူးသဖြင့် မဏ္ဍက်သီးစေ
 မြင်းငှါ၊အရှင်မင်းကြီးသည်ကိုယ်တော်၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားကို အစောင်းမပေးတော်မူပါ
 ထု လျှောက် မြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရ
 ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်
 သား၏ ဆံပင် တပင်မျှမြေပေါ်သို့ မကျရထု မိန့်
 ၉၁ တော်မူ၏-တစ်ခါမိစ္ဆကလည်း၊ကိုယ်တော်ကျွန်မ
 သဗ္ဗိအရှင်မင်းကြီးအား ကောင်းတရားလျှောက်
 ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါထု တောင်း ပန်
 ၉၂ လျှင်၊ လျှောက်သောထုမိန့်တော်မူ၏- မိစ္ဆက
 ထည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ် တော်သည် ဘုရား
 သခင်၏ထုထိုတဝေ၌ အသက်ကြောင့်ကြံစည်
 တော်မူသနည်း၊ အရှင်မင်းကြီး နှင့်ထုတ်သော
 ထုကိုတစ်ခါတော်မူသဖြင့်၊ကိုယ်ကိုအပြစ်
 ၉၃ ထင်၍ ဗီရင်တော်မူပါပြီတကား- ငါထိုသည်
 သေဆို သောသူ ဖြစ်ကြ၏၊ မြေပေါ်မှာ ထွန်ပြီး
 သွင်းနောက်တစ်ခါထူး၍မထု၍သောရေနှင့်တူ
 ညီပါ၏၊ ဘုရား သခင် သည် ထုမှတ် နှာကို မ
 အောက်သော်ထည်း၊နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော
 ထုသည်အစည်နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍မနေရမည်
 ၉၄ အကြောင်းကြံစည်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ကျွန်
 တော်မသည် ထာ၍ ဤအမှုကို အရှင် မင်းကြီး
 အားလျှောက်ရသည်အကြောင်းမှာ၊ကျွန်တော်
 မကြောက် အောင် ထုမှားထိုသည် ပြုကြပါ၏၊
 ကိုယ်တော် ကျွန်မကထည်း၊ ရှင် ဘုရင်ကို ငါ
 လျှောက် မည်၊ ရှင်ဘုရင် သည် ငါတောင်း ပန်
 ၉၅ သည်အတိုင်းပြုကောင်းပြုတော်မူမည်- ငါနှင့်
 သောားကိုဘုရားသခင်၏အစွေတော်မြေပေါ်က၊
 သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောထု၏ထက်မှ၊ငါကိုနှုတ်
 ဆိုသောငှါ နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်ထုဆိုပါ
 ၉၆ ၏- ကိုယ်တော်ကျွန်မကထည်း၊ငါသခင်အရှင်
 မင်းကြီး၏အမိန့်တော်ကြောင့် နှစ်သားရမည်၊
 ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ သခင်
 အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်း
 ပြား၍ ထိတော်မူ၏ထု အစောင်းစေ့ပါ၏၊ ကိုယ်
 တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်

တော်နှင့်အထူ မှီတော်မူလိမ့်မည်ထု လျှောက်
 ၉၇ ထေ၏-ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ ငါပေးမြန်းသည်
 အမှုကိုမထိပ်မမှတ်ပါနှင့်ထု အမိန့်မြဲသော်၊မိစ္ဆ
 ကအရှင်မင်းကြီး၊အမိန့်မြဲတော်မူပါထုလျှောက်
 ၉၈ ထေ၏- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤအမှု၌ ယွာထ
 သည်သင့်အားအကြံပေးသည်မထုတ်သောထု
 ပေးသော်၊မိစ္ဆကထို အရှင်မင်းကြီး၊ကိုယ်တော်
 အသက်ရှင်တော် မူသည် အတိုင်း၊ အရှင် မင်း
 ကြီး မိန့်တော် မူသော ကောင်း ထမ်းမှ လက်နာ
 ထက်၊လက်ဝဲထက်သို့အသက်သုဗျာဠာ၌ရှင်ရာ၊
 အကယ် ခင်စစ် ကိုယ် တော်ကျွန် ယွာထ သည်
 ကျွန်တော်မကိုမှာထား၍၊ ဤကောင်းထုထုံးစံထို
 ၉၉ ကိုသွန်သင်ပါ၏-ပရိယာယ်ပြု၍ ဤသို့အရောင်
 ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာထသည်
 ဗီရင်ပါ၏၊အရှင်သခင်သည်ထည်း၊ မြေကြီးပေါ်
 မှာမြဲသမျှထိုကိုသိရှိသည့် တိုင်အောင် ဘုရား
 ထခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည်ပညာရှိသကဲ့သို့
 ပညာရှိတော်မူသည်ထု မြန်လျှောက်ထေ၏၊
 ၁၀၀ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအမှုကို ငါဗီရင်ရ၏၊
 ထင်သွား၍ ထိုထုလင်အစေ့လုံကိုတစ်ခါခေါ်ရ
 ၁၀၁ မည်ထုယွာထအားမိန့်တော်မူ၏-ယွာထသည်
 ထည်းမြေပေါ်မှာဦးနုပြပိတ်ထုက၊ကျွန်တော်
 သခင် အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ် တော် ကျွန် အသ
 နား တော် ခံသည် အတိုင်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပြု
 တော်မူသောကြောင့်၊ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့
 တော်၌ မှတ်နှာရကြောင်းကို ကျွန်တော် ထိပါ
 ၁၀၂ သည်ထု၊ ကျေး စူးတော် ကို ဝန်ခံ လေ၏- ထို
 နောက်၊ ယွာထသည်ထု၍ဂေရုရမြို့သို့ သွားသ
 မြင့်၊အစေ့လုံကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့ထေ
 ၁၀၃ ၏- ရှင်ဘုရင်က ထည်း၊ မိမိအိပ်သို့ သွားစေ
 ချက်နှာကိုမမြင်စေနှင့်ထုအမိန့်တော်မြဲသည်
 အတိုင်း၊ အစေ့လုံသည်မိမိအိပ်သို့ သွား၍ရှင်
 ဘုရင်၏မှတ်နှာတော်ကိုမမြင်ရ၊
 ၁၀၄ အသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးတွင်၊အစေ့လုံကဲ့
 သို့အဆင်းလှ၍ဗိုးစွမ်းရသောသူဟယောက်မှ
 မမြီးမြေဝေါ၊မှသည်ဦးထိပ်တိုင်အောင်အပြစ်
 ၁၀၅ တရုဗျာမမြီး-ဆံပင်ထေးသောကြောင့်၊နှစ်ထိုင်း
 မြတ်၍တနှစ်လျှင်အကျပ်တော်အတိုင်းအကျပ်
 ၁၀၆ သုံး ဆယ် ရ တတ် ၏- အစေ့လုံ သည် သား
 သုံးယောက် နှင့် တာမာ အမည်မြဲသော ထီးတ
 ထောက်ကိုမြင်လေ၏၊သို့သည်အထွန်ထွသော
 သူဖြစ်၏၊

၂၀။ အဓမ္မတုံထည် နှင်ဘုရင်၏ ဣန္ဒာတော်ကို မမြင်ရဘဲ နှစ်နှစ်ပတ်တိုးနေသဖြင့် နေပြီ။

၂၁။ ၅-ယာထကို နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဓမ္မတုံမည်

၃၀။ အကြံ နှင့်ခေါ်သော အခါ ယာထထည်မထား- ရတီသံအကြိမ်ခေါ်သော်လည်း မထား- ထိုကြောင့်၊ ကျွန်တို့အား ယာထ၏ လယ်ထည် ငါတို့နေရာ နှင့်နီးပြီး နေထားပါးခြင်း၊ ထွား၍ မီးနှိုက်ထု မီရင်ထည် အထိုး၊ အဓမ္မတုံ၏ ထွန်ထည်ထဲ မီး

၃၀။ နှိုက်ခြင်း- ထိုအခါ ယာထထည် အဓမ္မတုံ၏ ထိပ်သို့ ထထွား၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ထည် ကျွန်တော်ထယ်ကို အထယ်ကြောင့် မီးနှိုက်သနည်း။

၃၂။ ထုပေးသော်- အဓမ္မတုံက ငါသည် ဂေဇုရမြို့မှ အထယ်ကြောင့် ထာရသနည်း၊ ထိုမြို့၌ ထုထိုင် စောင့်နေကောင်းသည် ထုလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ ထင်ကို နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဓမ္မတုံမည် ထု ငါ၏။ ထုမှတစ်ဆင့် နှင်ဘုရင်၏ ဣန္ဒာတော်ကို ငါ မြင်ပါရစေ၊ အပြစ်ရှိ လျှင် ထယ်တော်မူပါစေ ထု

၃၃။ ယာထ အား ပြောဆိုသော်- ယာထထည် နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ထွား၍ လျှောက် ထခြင်း၊ အဓမ္မတုံကို ခေါ်တော်မူ၏၊ အဓမ္မတုံထည် ထာ၍ နှင်ဘုရင်ရွှေတော်၌ ဦးစွာ ပြတ်ဝတ်၏၊ နှင်ဘုရင်ထည် ထုကို နှမ်းတော်မူ၏။

၁၅

၃၄။ ထိုနောက်မှ၊ အဓမ္မတုံ ထည် ရထားများ နှင့် မြင်း ချားကို၎င်း၊ မိမိရွှေစာပြေးရသော ထုငါး

၃၅။ ဟယ်ကို၎င်း ပွင့်ဆင်ထား၏- အဓမ္မတုံထည် စောစောထ၍ တံခါးဝမှ ရပ်နေတတ်၏၊ အမှုရှိသော ထုသည် မီရင်တော်မူခြင်းကို ခံစံသောငှါ၊ နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ထာသောအခါ၊ အဓမ္မတုံက ထင်ထည် အထယ်မြို့သား ဖြစ်သနည်း၊ ထု ပေးလျှင်၊ ထိုသူက ကိုယ်တော် ကျွန် ထည် ဤမည်သော ဣသရေလအမျိုးအနွယ်သား ဖြစ်ပါ၏ ထု

၃၆။ ပြန်လျှောက်သော်- အဓမ္မတုံက ထင်အမှုထည် ထုတ်မှန် လျှောက်ပတ် ပေး၏၊ သို့သော် ထည်း၊ ထင်အမှုကို နှင်ဘုရင် ၅ ခု၌ အထယ်သူများပ

၃၇။ ထောင်ထုပြောဆိုတတ်၏- တစ်နိတုံ၊ ငါသည် ဤမြို့၌ တရားမီရင်သောမင်း ဖြစ်ပါစေသော သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထာမှ မှီသော အမှုသည် အပေါင်း၊ ထိုသည်ထံသို့ ထာ၍၊ ငါသည် တရားသဖြင့် မီရင်မည် ထု ဆိုတတ်၏- ထုတစ်နိတုံ ထာသောထံသို့ မှီသောစွာ ပြု၍ ချည်းကပ်သောအခါ၊ အဓမ္မတုံ ထည် ထက်ကို ထန်၍ ထိုသူကို ကိုင်လျှက် နှမ်း

၃၈။ ထုမြို့၏- ထိုသို့ မီရင်တော်မူခြင်းကို ခံစံသော ငှါ၊ နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ထာသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်း ထိုအား အဓမ္မတုံ ပြု၍၊ ထုထို

၃၉။ မိတ်နှစ်ထုံးကို မိုးထေ၏- ထော့နှစ်ထွန်သော အခါ၊ အဓမ္မတုံထည် နှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရားသည် အထွန်ကို တစန်သောစွာ ထင်မြို့သို့ ဆောင်တော် မူလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ဝတ်ကို အကျွန်ုပ် ပြုပါမည် ထု၊ ကိုယ်တော်ထွန် ထည် ရှုရပြည် ဂေဇုရမြို့၌ နေသောအခါ ထဇ္ဇာဂတိ ပြုပါပြီး သို့ဖြစ်၍၊ ကျွန်တော်ထည် ထာဝရဘုရားအား သဇ္ဇာဂတိ ပြုသည် အထိုး၊ ထေမြန် မြို့သို့ ထွား၍ ထဇ္ဇာဂတိကို မြေရမည် အကြောင်း၊ အစွင့်ပေးတော်မူပါ ထု လျှောက်လျှင်-

၄၀။ နှင်ဘုရင်က၊ ပြိတ်ဝတ်စွာ ထွားထော့ထု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ အဓမ္မတုံထည် ထ၍ ထေမြန်မြို့

၄၁။ သို့ထွား၏- သို့ရာတွင်၊ ဣဌာတ်သော ထုထိုကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်မှ ထုထိုအနွယ်အပြား ဓမ္မတုံ ထခြင်း၊ ထင်ထိုထည် ထံမှ၊ စုတ်ထံကို ကြားသောအခါ၊ အဓမ္မတုံထည် ထေမြန်မြို့၌ နှမ်း၊ ထိုင်တော် မူပြီ ထု ပြောဆို ကြသောထု ၅၁

၄၂။ ထားထေ၏- အဓမ္မတုံ ခေါ်သော ထု နှစ်ရာ ထိုထည် ထေရုရှကင်မြို့ထဲက ထွက်ထွားကြ၏၊ ထုထိုထည် အထယ် အမှုကို မှုမထိ တဲကောင်းသော

၄၃။ မိတ် နှင့် ထိုက် ကြ၏- ၁၆၆၈ ထိုင် ပင် မထိ၊ ၆ လောမြို့သား အဟိသောစေထထည် မိမိနေရာ မီရင်တော်မြို့၌ ယဇ်ပူဇော်လျှက်ရှိ၍ အဓမ္မတုံခေါ်ထေ၏၊ အဓမ္မတုံ နောက်သို့ ထိုထံ ထော ထုထိုထည် ထိုးပွားများပြားသဖြင့်၊ ဝန်ကန်ခြင်းအမှု အားကြီးထေ၏။

၄၄။ ထိတင်းပြောသော သူတစ်ယောက် ထဗွီ ဝါမိန်ထံ ထိုထာ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားထိုက် မိတ်နှစ်ထုံးသို့ အဓမ္မတုံထက် သို့ပါ သွားပါပြီ ထု ကြား

၄၅။ လျှောက်လေ၏- ဝါမိန်က ထည်း၊ ငါထိုထည် ထ၍ ပြေးကြကုန်စို့၊ မပြေးလျှင်၊ အဓမ္မတုံထက် နှင့်မလွတ်၊ အလျှင် အမြန် ထွက်ကြကုန်စို့၊ သို့မထုတ်လျှင်၊ သူသည် ခုက်ခွင်း ထိုက်ထာသဖြင့်၊ ငါထိုကိုးသေ၊ ပြု၍ မြို့ကို ထည်း ထား နှင့်ထုတ်ကြ ထိန်မည် ထု၊ ယေရုရှလင် မြို့တွင် အထံတော်၌ မှီသော ကျွန်အပေါင်း ထိုအား မိန့်တော်မူ၏-

၄၆။ နှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က ထည်း၊ အစွင့် မင်းကြီး မီရင်တော် မှုသောထိုကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ထည် ပြုပါမည် ထု လျှောက်ကြလျှင်- နှင်ဘုရင်ထည်

၂၀။ အဗန္ဓုလုံကထည်း။ ငါတို့သည်အထယ်သို့ပြု
ရမည်ကိုအကြံပေးပါဟုအဟိသောဇေထဇာ
၂၁။ ဆိုလျှင်-အဟိသောဇေထကနန်းတော်ကိုစောင့်
စေခြင်းငှါ၊ ခမည်းတော်ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်
တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်တော်မူပါ။ ခမည်းတော်သည်
ကိုယ်တော်အား၊ ဓက်ဆုပ် ရုံရှာကြောင်းကို အ
သရေထစမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊
ကိုယ်တော်ထက်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့
သည်ထက်အားကြီး ကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်
၂၂။ သည်စတိုင်း။-နန်းတော်ပေါ်မှာအဗန္ဓုလုံအစို့
ဈက်နှာကြက်ကိုမိုး၍၊ သူသည်အသရေထစ
မျိုးသား၊ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ ခမည်းတော်၏
၂၃။ ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်ထေ၏။- ထိုကာ
လ၌ အဟိသောဇေထပေးသော အကြံသည်၊
ဘုရားသခင်ထံတော်၌ပေးလျှောက်၍ ခံရသော
ဈာမိတ်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှသော
ကြံကိုမိမိနှင့်အဗန္ဓုလုံသည်ဈာမိတ်တော်ကဲ့
သို့မှတ်တတ်သတည်း။

၁၇

- တစ်စုံ အထိသောငှာက၊ ကျွန်တော်သည် ထုတ်သောင်းနှစ်ထောင်ထိုးကိုရွေးကောက်ပါရစေ၊ ယနေ့ညညှိညှိပင် ကျွန်တော်ထံ၌ စီမံကို
- ထိုက်ပါမည်။- သူသည် မောလျက် လက်စား နည်းလျက်နေသည်အခါ၊ ကျွန်တော်တို့ကံ၌ ထု
- ကိုထိတ်သန့်စေမည်။ သူ့၌ပါသော လူစပေါင်း
- ထိုသည်ပြေးကြ၍၊ ရှင်ဘုရင်ကိုသာ ကျွန်တော်
- ထုတ်ကြံပါမည်။- လူစပေါင်းထိုးကိုကိုယ်တော်
- တံဆိုးစောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော် ရှာသောသူ
- စာထောက်တည်းကို ရလျှင်၊ ထု စပေါင်း ထိုး
- သည် ပြန်သာ ခြံ ဖြစ်ဝတ် ကြပါလိမ့် မည်ထု
- လျှောက်လျှင်- ထိုစကားကို စေမရှုထုံနှင့် ဣသ
- ရေထ စေမျိုး စသက် ကြီးသူထိုးသည် နှစ်သက်
- ကြမ်း- ထိုစခါစေမရှုထုံက၊ အာမီလူ ယူ၍ကို
- သည်းခေါ်ခဲ့၊ ငါထိုးသည် သူ၏ စကားကို နား
- ကြားကြကုန်သုံထုထိုးသည်အထိမ်း- ထုသည်
- ထာ ခြံ စေမရှုထုံက၊ အထိသောငှာက သည် ဤ
- စည်းထား အကြံကိုပေးပြီး သူ၏စကားကို နား
- ထောင်သင့်သထားသို့မထုတ်၊ သင်ပြောလော့
- ထုထိုးလျှင်- ထုကအထိသောငှာကပေးထား
- အကြံသည် ယခုကထာ၌မထွက်ပါ။- စည်း
- တော်နှင့်သူ၏ထုထိုးသည် စွန့်စားကြီးစားသု
- မြင်ကြောင်းကိုငှ်၊ ထုကကား၊ အထာ၌ ထား

ငယ်ရွာကံသောဝံမကဲ့သို့ပြင်းထန်သောမိတ်
 မှီ ကြောင်း ကိုငင်၊ ကိုယ် တော် သိတော် မူ၏။
 ခမည်းတော်သည်ထည်းစစ်သူရဲဖြစ်၍ ထူရှား
 ၈ ထိုနှင့်အတူ မတိပ်တတ်၊- သရဗာသုသည်မြေ
 တွင်းတစုံတခု၌ ဝုန်းလျက် နေပါလိမ့်မည်။ ထို
 မထုတ်၊ ထခြားသောအရပ်၌ ဝုန်းလျက် နေပါ
 လိမ့်မည်။ လူအဖွဲ့တို့သည်အဦးထဲ၌သေလျှင်
 ထိုသိတင်းကိုကြားသောသူက၊ အဗရဟံနောက်
 သို့လိုက်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟုကြား
 ၁၀ ပြောကြ ပါလိမ့်မည်။- ထိုအခါ ချေရင်သောသူ၊
 ခွင်သော နှစ်လုံးကဲ့သို့ နှစ်လုံးရှိသောသူသည်
 မိတ်ဖွက် ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည် ခွန်
 အားကြီးသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ငင်၊ သူ၌ပါ
 သောသူတို့သည် ချေရင်ခြင်းသတ္တိရှိသောသူဖြစ်
 ကြောင်းကိုငင်၊ အသရေလစမျိုးသာ၊ အပေါင်း၊
 ၁၁ ထိုသည် သိကြပါ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ကျွန်တော်
 သည်အကြံပေးပါမည်။ စန်မြို့မှစ၍ဗေရုရှေထ
 မြို့တိုင်အောင်၊ အသရေလစမျိုးသာ၊ အပေါင်း၊
 တို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်သရဗရာသေထုံး
 နှင့် အမျှ ကိုယ်တော် ထံ၌ စည်းဝေး၍၊ ကိုယ်
 ၁၂ တော်တိုင် စစ်ရှိတော် မူရမည်။- ထိုသို့ ခမည်း
 တော်ကို ရွာသော အရပ် တစုံ တခု၌ သုထံသို့
 ရောက်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ နှင်းကွာသကဲ့သို့ သူကို
 ထွင်းခို၍၊ သူနှင့်သူ၌ရှိသောသူတယောက်မျှ
 ၁၃ မကျန် ကြွင်းရ။- ငင်နည်း။ ခမည်းတော်သည်
 မြို့တမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်၊ အသရေလ စမျိုးသာ၊
 အပေါင်း၊ ထိုသည် ကြီးစွားကို ယူခဲ့၍၊ ထို မြို့၌
 ကျောက်စရင်တခုကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ၊ မြို့
 ၁၄ ထဲသို့ဆွဲချကြမည်ဟုလျှောက်ထေသော်- အ
 ဗရဟံနှင့် အသရေလ စမျိုးသာ၊ အပေါင်း၊ ထို
 က၊ အာဗီလူ ထုရှားပေးသော အကြံသည် အထိ
 သောဗေထပေးသောအကြံထက်သာ၍ကောင်း
 သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အာ
 ဗရဟံသည်အဗရဟံ၌သေး ရောက်စေခြင်း
 ငှါ၊ အထိသောဗေထ ပေးသော အကြံ ကောင်း
 ကိုဖျက်စေမည်အကြောင်းစီရင်တော်မူ၏။
 ၁၅ ထိုအခါထုရှားသည် ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုတ်
 နှင့် အဗရာသာတို့အား၊ အထိသောဗေထ သည်
 ဤပညာသောအကြံကိုအဗရဟံနှင့်အသရေလစ
 မျိုးအသတ်ကြီးသူတို့အားပေးပြီ၊ ကျွန်ုပ်သည်
 ၁၆ ထည်း၊ ဤပညာသော အကြံကိုပေးပြီ။- သို့ဖြစ်၍
 မိမိကံသို့ အလျှင်အမြန်စေတတ်၍၊ သန့်သန့်

မှာတောထွင်မြင်၌မနေပါနှင့်။ အလှူငွေအမြန်ကူး
 ထွားပါ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင် နှင့် လူ
 ပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်
 မည်ဟုကြားလျှောက်မည်အကြောင်းမှာလိုက်
 ၈၇ ထမြင့်- ယောနုသန်နှင့် အဟိမတ်သည်မြို့ထဲ
 ထိုင်လျှင်သူတပါးမြင်မည် စိုးသောကြောင့်၊
 အင်္ဂါဂေထ ရွာနားမှာ နေရ စည်တွင်၊ မိစ္ဆ
 ကထေးတထောက်သွား၍ပြောသည်အတိုင်း၊
 သူတို့သည်ဝါပိန်မင်းကြီးထံသို့သွား၍လျှောက်
 ၈၈ ကြမ်း- သို့ရာတွင်၊ လူကထေးတထောက်သည်
 ထိုသူတို့ကိုမြင်၍ အဓမ္မလုံစားလျှောက်ထေ
 န်၊ သူတို့သည်အလှူငွေအမြန်သွား၍၊ ဗာဟုရိပ်
 မြို့တွင် အိမ်တအိမ်သို့ဝင်သဖြင့်၊ ထိုအိမ် ဝင်း
 ၈၉ ထဲမှာရှိသောရေတွင်းသို့ဆင်း၍- မိစ္ဆသည်ရေ
 တွင်းဝကို ဝံ့၊ ငြီးမှ၊ ဆန်ကို လှန်း၍ ထားသော
 ၉၀ ကြောင့် ထိုအမှုသည် မထင်ရှား၊- အဓမ္မလုံစံ
 ကျွန်တို့သည် ထိုအိမ်သို့ရောက်၍၊ အဟိမတ်
 နှင့်ယောနုသန်တို့သည် အဆယ်မှာ ရှိသနည်း
 ထု မိစ္ဆအားမေးလျှင်၊ မိစ္ဆက ချောင်းတဖက်သို့
 ကူးကြပြီဟုပြောသဖြင့်၊ သူတို့သည်ရှာ၍မတွေ
 ယောအခါ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏-
 ၉၁ ပြန်သွားသောနောက်၊ အဟိမတ်နှင့်ယောနုသန်
 ထည်ရေတွင်းထဲကတက်၍ဝါပိန်မင်းကြီးထံသို့
 ထွားပြီးလျှင်၊ မြစ်တဖက်သို့အလှူငွေအမြန်ထ၍
 ကြွတော်မူပါ။ အဟိသောဗေထသည် ကိုယ်
 တော်တဖက်၌ ဤမဉ်သောအကြံကိုပေးပါပြီဟု
 ၉၂ လျှောက်သော်၊- ဝါပိန်နှင့်လူ အပေါင်းတို့သည်
 ထ၍ ယော်ဝန် မြစ်ကို ကူးကြ၏။ ဗိုလ်၊ လင်း
 သောအခါမကူးသောသူတယောက်မှာမရှိ၊
 ၉၃ အဟိသောဗေထသည်မိမိပေးသောအကြံသို့
 မလိုက်ကြ သည် အကြောင်းကို သိမြင်သော
 အခါ၊ မြို့ကိုကုန်း၌တင်စေပြီးလျှင် ထ၍မိမိနေ
 ရင်း၊ မိမိအိမ်သို့သွားသဖြင့်၊ အိမ်မှ အိမ်ရေး
 ရွာကိုစီရင်ပြီးမှ၊ ထည်ကြိုးတပ်၍ သေထေ၏
 ထိုးဘေးအန္တရာယ်ရှိသော၊ ဗြိဟ်ကြ၏။
 ၉၄ ဝါပိန်သည်မထာမှိန်မြို့သို့ရောက်ထေ၏။ အ
 ဓမ္မလုံသည်လည်း၊ အသရေထလူ အပေါင်းတို့
 ၉၅ နှင့်အထူယော်ဝန်မြစ်ကိုကူးထေ၏- အဓမ္မလုံ
 ထည် မိုလ်ချုပ်မင်း ယွာထ အရာ၌ အာမသကို
 ခန့်ထား၏။ အာမသကား၊ ယွာထအမိဇရုယာ
 န်ညီမ နာထတ်သိုး၊ အဘိဇကနှင့် နိုဗက်သော
 အရှုမေထအမျိုးယောသားသားမြင်သတည်း။

၉၆ အသရေထ အမျိုးသား ထိုနှင့် အဓမ္မလုံထည်မိ
 ထပ်မြည်၌တပ်ချကြ၏။
 ၉၇ ဝါပိန်သည်မထာမှိန်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊
 အဓမ္မလုံမြည် ရဗ္ဗာမြို့သား နာထတ်၏သား၊ ရှော
 တီး၊ ထောဗေဗာ မြို့သား၊ အဓမ္မထန်သား၊ မာမိရ၊
 ဂိထန်အမျိုးရောဂေလိပ်မြို့သား၊ မာမိလဲထိုက-
 ၉၈ ထိုလူတို့သည် တော၌ ရေခဲတော် နှုတ်လျှက်ပင်
 ပန်းလွှက်နေရပါသည် တကားထုဆို၍၊ ဝါပိန်
 နှင့်သူ၏လူမှားစားရာသို့ကူဆန်၊ ခုယောဆန်၊
 ၉၉ ရနံ့ညက်၊ ပေါက်ပေါက်မျိုး၊ ပဲမျိုး၊- ဂွားရည်၊
 နို့တပ်၊ သိုး၊ မိန့်စံနှင့်အကွအိပ်ရာ၊ ထင်ပန်း၊
 မြေခွက်ဈေးကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၈

၁ ဝါပိန်သည်မိမိ၌ပါသော လူတို့ကိုရေတွက်၍
 ၂ တထောင်ဇုပ်၊ တရာဇုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏-လူ
 သုံးစုတစုကို ယွာထ၌ ၎င်း၊ တစုကို ဇေဇုထာ
 သား ယွာထညီ အစိုး၌ ၎င်း၊ တစုကို ဂိတ္တိထူ
 အိတ္တိ၌ ၎င်းအပ်၍၊ ကိုယ်တိုင်ရှိသွားမည်ထုထု
 ၃ ဈေးတိုသားမိန့်တော်မူ၏- လူဈားတို့ကထည်း၊
 ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မူပါနှင့်၊ ကျွန်တော်တို့ပြေး
 သော်ထည်း၊ သူတို့သည်အမှုမထားကြပါ၊ ကျွန်
 တော်တို့တဝက်သေသော်လည်း၊ သူတို့သည်အ
 မှုမထားကြပါ။ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်
 တို့တသောင်းထက် မြတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊
 ကျွန်တော်တို့ကိုမြို့ထဲကမစတော်မူလျှင်၊ သာဓ်
 ၄ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏- ရှင်
 ဘုရင်ကထည်း၊ ငါသည်သင်ထိုအလိုသို့လိုက်
 မည်ဟုမိန့်တော်မူ၍ တံခါးဝနားမှာရပ်တော်မူ
 လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်တရာတပ်၊ တထောင်
 ၅ တပ်သားမြင့်ရှိသွားကြ၏-ရှင်ဘုရင်ကထည်း၊
 ငဇုန်နာကို ထောက်၍ ငသား အဓမ္မလုံကို
 မြည်းညှင်းစွာ ပြကြသော့ဟုယွာထ၊ အစိုး၌၊
 အိတ္တိတို့ကို မှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်
 သည် အဓမ္မလုံအတွက်၊ မိုလ်မင်းအပေါင်းတို့
 ကို မှာထားတော်မူသော အခါ၊ လူအပေါင်းတို့
 ၆ သည်ကြားကြ၏- ထိုသို့လူဈားတို့သည်အသ
 ရေထ လူတို့ကို စစ်ထိုက် အံ့သောငှာ၊ မြို့ပြင်သို့
 ၇ ထွက်၍ ဝေရိန်တော၌စစ်ပြင်ကြ၏- အသရေ
 လူတို့သည် ဝါပိန်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာခုံ၍၊ ထိုနေ
 ရင်းတွင် ကြိုးစားသောလုပ်ကြံခြင်း၊ သားမြင့်လူ
 ၈ နှစ်သောင်းသေကြ၏- မြေတပြင်လုံး အနံ့အ
 ပြား၊ ထိုက်ကြသဖြင့်၊ ထိုနေ့၌ လူတို့ထက်၍

ဆေထည်ထက်တောင့် ဆုံးရှုံးသောသူသတ်
 ၈ ချားကြမ်း- ဝါမိန်ကျွန်တို့သည် အဓမ္မလုံ ကို
 ရွှေ့ကြမ်း သူသည် မြကို စီးလျက်ပင် မြသည်
 ကြီးသောသမိတ်ပင်အကိုင်အခက်အောက်သို့
 ၉ ဝင်၍၊ အဓမ္မလုံ၏ခေါင်းသည် သမိတ်ပင်၌ မြ
 ထမြင့်၊ ဗိုင်းနှင့် မြကြီး၊ စပ်ကြားမှာ တွဲတွဲ
 ထွက်နေ၍၊ မြသည်အလို အလျောက်သွား၊
 ၁၀ ၎င်း- မြင်သောသူတယောက်သည်ယွာသတ်သို့
 ထွား၍၊ သမိတ်ပင်၌ အဓမ္မလုံ ဆွဲနေ သည်ကို
 ၁၁ ကြွန်တော်မြင်ခဲ့သည်ဟုကြားပြောလျှင်- ယွာ
 ထက၊ သင်သည် မြင်ခဲ့သည်မှန်လျှင်၊ အထယ်
 ကြောင့်သူကိုထိုး၍မြေကြီးပေါ်သို့မချွဲသနည်း။
 ၁၂ ထိုသို့ မြလျှင်ငွေ အကျပ် တထယ်နှင့် ခါးစည်း
 ၁၃ ကို ငါပေး ပြီဟု ပြောဆိုသော်- ထိုသူက၊ ကြွန်
 တော်သည်ကိုယ်ထက်၌ငွေအခွက်တထယ်ကို
 ဝင်ခံရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်၏သားကိုမပြုနိုင်
 ဝါးအကြောင်းမူကား၊ ကြွန်တော်တို့ ကြားသည်
 အထိုင်းရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့ဗိုလ်ကို ထောက်၍
 သော၊ အဓမ္မလုံကို စောင့်မ ကြလော့ဟု၊ ကိုယ်
 တော်နှင့် အတိအကျ၊ အထွတ်ကို မှာထားတော်မူ
 ၁၄ ပြီ- ကြွန်တော်ပြုမိလျှင်၊ ကိုယ်ကိုလှည့်စား၍
 ကိုယ်အသက်ရှုံးပါပြီ၊ ရှင်ဘုရင် မသိသောအ
 ၁၅ စွာစံတရဟူမမြို့၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ ကြွန်
 တော်တထက်၌ နေပါလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုသော်-
 ၁၆ ယွာထက၊ သင်နှင့်အတူ ငါမနေအားဟုဆိုလျက်
 တွဲသည် သုံးစင်းကို ကိုင် ထူ၍၊ သမိတ်ပင် အ
 ၁၇ ထက်၌ အသက်ရှင်လျက် မြသော အဓမ္မလုံ၏
 ၁၈ ခွံထုံးကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးလေ၏- ထက်နက်
 ဆောင် ထုထင် တကျပ် တို့ သည် ထည်း၊ မိုင်း၍
 ၁၉ အဓမ္မလုံကို အသေသတ်ကြ၏- ယွာသသည်
 ထည်းဆံသိုးမှတ်၍ ထုတို့ကိုစီးတားသဖြင့်၊ ဧ
 ၂၀ ထရေထထုတို့ကိုထိုက်ရာမှပြန်လာကြ၏- အဓမ္မ
 လုံကို ထည်းထူ၍၊ တော၌နက်သောမြေတွင်း
 ထဲသို့ ချွတ်မှ ကျောက်ပုံကြီးကို ပုံထားကြ၏၊ ဧ
 ထေးရေထ ထုအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိ
 ၂၁ ထိုအိမ်သို့ပြေးကြ၏- အဓမ္မလုံသည် အသက်
 ရှင်ဓဗ္ဗိအခါငါးနာမသည်မပျောက်၊ အမြဲတည်
 စည်အကြောင်း၊ သားမရှိထု ဆိုလျက်ရှင်ဘုရင်
 ရှိနှင့်တူကိုယ်အမျှကျောက် ထိုင်ကိုမိုက်၍၊ မိမိ
 နာမမြင့်သုတ်ထောင့်ကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင်
 အဓမ္မလုံ၏အောင်ထိုင်ဟူ၍ တွင်သတည်း။
 ၂၂ ထိုအခါဇာရုတ်၏သားအထိမတ်က၊ သာဓရ

ဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို အပြစ်အ
 လျှောက် စီရင် တော်မူကြောင်းကို ကြွန်တော်
 ပြေး၍သိတင်းကြားလျှောက်ပါရစေထုအခွန်
 ၂၀ တောင်း လျှင်- ယွာသက၊ ထနေ ထင်သည်ထိ
 တင်း မကြား၊ ပလျှောက်ရ၊ အခြားသော နေ၍
 ကြားလျှောက်ရမည်၊ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်
 သေသောကြောင့်၊ ထနေ ထင်သည်ထိတင်း။
 ၂၁ ကြားမလျှောက်ရထုပြီမှ- ကျွန်တော်သော်မြီ
 ထမှုကို ထွား၍ ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်
 ထော့ထုဆိုသင့်စေတိုင်း၊ ကျွန်သည်ယွာသတ်အား
 ၂၂ ဦးညွတ်၍ ပြေးလေ၏- တစ်ဇာရုတ်သားအ
 ထိမတ် က၊ သို့သော် ထည်း၊ ကြွန်တော် ထည့်
 ကုန် နောက်မှာ ပြေးပါရစေထု၊ အခွင့်တောင်း
 ပြန်လျှင်၊ ယွာသကသော၊ ဝမ်းမြောက်စရာထိ
 တင်းမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ အထယ်ကြောင့်ပြေး
 ၂၃ ထွားရှင် သနည်းဟု ဆိုသော်လည်း- ပြေးပါရ
 စေထု တစ် ခွင့်တောင်းသောကြောင့်ပြေး
 ထော့ထုအခွင့်လေး၏၊ ထိုအခါအထိမတ် သည့်
 ၂၄ လွင်မြင်လမ်း၌ ပြေး၍ကုန်ကိုလွန်လေ၏- ဝါ
 မိန်သည်မြီကံခါးနှစ်ထပ်ကြားမှာထိုင်၍နေ၏၊
 ကင်းစောင့်တယောက်သည်မြီမြီးကံခါးအပေါ်၊
 ပြထိုးမိုးအောက်သို့တက်၍မျှော်ကြည့်သဖြင့်၊
 ထုတယောက်တည်းပြေးလာသည်ကိုမြင်သော
 ၂၅ အခါ- ရှင်ဘုရင်အားယစ်၍ လျှောက် လေ၏၊
 ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တယောက်တည်းဖြစ်လျှင်
 သိတင်း၊ ပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၏၊ ထိုသူသည်
 ၂၆ ပြေးထာ၍ အနီးသို့ ရောက်သော အခါ- ကင်း
 စောင့်သည်လည်း၊ အခြားသောသူပြေးလာသည့်
 ကိုမြင်၍၊ အခြား သောသူ တထောက် ထည်း၊
 ပြေးလာပါသည်ထုကံခါးသို့ထည့်၍တစ်လျှမ်း
 ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုသူ၌ထည်းသိတင်းပါလိမ့်မည်
 ၂၇ ထု အမိန့်ရှိ၏- ကင်းစောင့်ကလည်း၊ ရွှေထာ
 သောသူ၏ ပြေးမြင်သည် ဇာရုတ် သားအထိ
 မတ် ပြေးမြင်းနှင့်ထုသည်ကို ကြွန်တော်ထင်ပါ
 ထည်ဟု လျှောက် သော်၊ ရှင်ဘုရင်က ထုထည့်
 ထုကောင်းဖြစ်၏၊ ကောင်းသောသိတင်းပါလိမ့်
 ၂၈ မည်ဟု အမိန့်ရှိပြန်၏- အထိမတ် က ထည်း၊
 ချမ်းသာရပါ၏ ထုထင်လျက်ရှင်ဘုရင်ရွှေ၊ မြေ
 ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်အရှင်မင်းကြီးကို ဝန်ကန်
 သော ထုတို့ကို အပ်တော် မူသော ကိုယ်တော်၏
 ၂၉ ဘုရားသခင်သာဓရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်
 မူသောတည်းဟုလျှောက်လေ၏- ရှင်ဘုရင်က

ထည်း၊ ငသာ၊ အမေဇ္ဇတုံသညိတေးလွတ်၏လော
 ထုပေးတော်မူလျှင်၊ အထိမတ်က၊ အရှင်မင်း
 ကြီး၏ ကျွန်ယွာထသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုစေ
 ထွတ်သောအခါရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုကျွန်
 တော်မြင်သော်လည်း၊ သေဉာဏ်မှာမသိရပါထု
 ၈၀ လျှောက်သော်- ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအနားမှာနှေ
 ခွဲနေသောထုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်
 ၈၁ နှေခွဲနေသော်- တမန်ကုမ္မိရောက်လာ၍ အ
 ရှင်မင်းကြီး၊ သိတင်းပါပါ၏၊ ကိုယ်တော်ကိုပုန်
 ကန်သောသူအပေါင်း၊ ထိုကိုသာဝရဘုရားသည်
 ထိုသူတို့၏ အပြစ်အလျှောက် ယနေ့မိရင်တော်
 ၈၂ မူပြီဟုလျှောက်လျှင်- ရှင်ဘုရင်က၊ ငသာ၊ အမေ
 ဇ္ဇတုံ သည် တေးလွတ်၏လော ထုပေးတော်မူ
 သော်၊ ကုမ္မိကအရှင်မင်းကြီး၏ရန်သူများ၊ ကိုယ်
 တော်ကိုညည်းဆဲခြင်းငှါ ပုန်ကန်သောသူများ
 အပေါင်းတို့သည် ထိုထုထင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေ
 ၈၃ သောထု မြန်လျှောက်ထေ၏- ရှင်ဘုရင်သည်
 အထွန်ကြင်နာသော မိတ်မိသဖြင့်၊ မြို့တံခါးအ
 ပေါ်၌ရှိသောတဲသို့တက်၍တက်စည်တွင်း၊ ထိုင
 သာ၊ အမေဇ္ဇတုံ၊ ငသာ၊ ငသာ၊ အမေဇ္ဇတုံ၊ သင့်
 ကိုယ်စားငါမသေပါလောကကား၊ ထိုအမေဇ္ဇတုံ၊
 ငသာ၊ ငသာ၊ ထုငိုကျွေးထေ၏။

၁၉

၁ ရှင်ဘုရင်သည်အမေဇ္ဇတုံကြောင့်ငိုကျွေးမြည်
 ထမ်းတော်မူသည်ထုယွာအသားကြားပြော
 ၂ ထေ၏- ထိုနေ့၌အောင်ပွဲသည် ထုအပေါင်းတို့
 တွင် ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်းဖြစ်ပြန်၏။ ရှင်
 ဘုရင်သဒ္ဓိသားတော်ကြောင့်မိတ်ကြင်နာတော်
 မူသည်ကိုထုအပေါင်းတို့သည်ထိုနေ့၌ကြား၍-
 ၃ စစ်တိုက်ရာမှပြေးသောသူတို့သည်ရှက်၍တိတ်
 ဆိတ်စွာပြေးတတ်သကဲ့သို့ မြို့ထဲသို့တိတ်ဆိတ်
 စွာပြေးဝင်ကြ၏- ရှင်ဘုရင်သည်လည်းမှတ်
 စွာကိုဝံ့၍၊ ထိုငသာ၊ အမေဇ္ဇတုံ၊ ထိုအမေဇ္ဇတုံ၊
 ထော၊ ငသာ၊ ထုကြီးသောအသံနှင့်ငိုကျွေး
 ၄ တော်မူ၏- ယွာအသည် ရှင်ဘုရင်ထံ၊ အိမ်ထဲ
 သို့ဝင်၍ကိုယ်တော်၏ အသက်မှစ၍သားတော်
 သမီးတော်၊ မိမိများမောင်းမိသံတို့၏ အသက်
 ကိုကယ်တင်သောကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုယနေ့
 ၅ အရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ- ရန်သူတို့ကိုချစ်၍အ
 ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မုန်းတော်မူ၏၊ မူးမတ်များ၊
 ကျွန်တို့တို့ကို ပမာဏပြုတော်မမူကြောင်းကို
 ယနေ့ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူပြီ၊ အမေဇ္ဇတုံသည်

အသက်ရှင်၍ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည်
 ယနေ့သေလျှင် အားရတော်မူလိမ့်မည်ထု၊ ထ
 ၇ နေ့ကျွန်တော် သိမြင်ပါ၏- ထရမှာထတော်မူ
 ပါးကြ၍ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား နှစ်သိမ့်သော
 ၈ ကား၊ ကိုပြောတော်မူပါ၊ ကြွတော်မမူလျှင်၊ ထ
 နေ့ညမှာအထံတော်၌ ထုတလောက်မျှမနေပါ၊
 ထိုအမှုသည်ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ထရတိုင်
 အောင် ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်လေ သဘာဝသော အမှု
 ထက်သာ၍ ဆိုပါလိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား
 ကိုတိုင်တည်၍၊ ကျွန်တော် ကျိန်ဆိုပါသည်ထု
 ၉ လျှောက်သော်- ရှင်ဘုရင်သည်ထံတံခါးဝ၌
 ထိုင်တော်မူ၏၊ ရှင်ဘုရင်သည်တံခါးဝ၌ ထိုင်
 တော်မူသည်ကိုထုအပေါင်းတို့သည် ကြားသော
 အခါအထံတော်သို့ချည်းကပ်ကြ၏၊ အသေရေထ
 ထုများမူကား၊ မိမိတို့နေရာသို့ပြေးသွားကြပြီ၊
 ၁၀ ထိုနောက်၊ အသေရေထမျိုးအနွယ်အပေါင်း
 တို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည်မိမိတို့ထုအစရှိသောရန်
 သူတို့ထက်မှငါတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပြီ၊ ထရ
 မှာ အမေဇ္ဇတုံကြောင့် နိုင်ငံတော်မှ ထွက်ပြေး
 ၁၁ တော်မူရ၏- ငါတို့ဘိသိတ်ပေး၍ ခြိုးမြှောက်
 သော အမေဇ္ဇတုံသည် စစ်တိုက်ပွဲ၌သေပြီး၊ ထရ
 မှာ ရှင်ဘုရင်ကို တခန်းဆောင် ခဲ့ရမည်ထု မဆို၊
 အထယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသနည်း
 ၁၂ ထုအရှင်အရှင်အပြစ်တင်ကြ၏- ဓါမိမင်းကြီး
 သည်လည်း၊ ယင်းမရေထတို့ကရုတ်နှင့်အစွာ
 သာ ထိုထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ထု၊ အမျိုးအ
 ထက်ကြီးသူတို့ထံသို့သွား၍ ပြောရမည်ကား၊
 ရှင်ဘုရင်ကို နန်းတော်သို့ ပြန်ပို့ရမည် အမှုမှာ
 ဆင်တို့သည် အထယ်ကြောင့် နောက်ကျ ကြသ
 နည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်၌နေမည်အခါ၊
 အသေရေထ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ ပြောတတ်
 ၁၃ သောကား၊ ကိုကြားတော်မူပြီ- သင်တို့သည်
 ညီအစ်ကို၊ ငမေမျိုး၊ ငမေသားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်
 ပြန်ပို့ရမည် အမှုမှာအထယ်ကြောင့် နောက်
 ၁၄ ကျကြသနည်း၊ ဟူ၍ငှင်- အာမသအားလည်း
 သင်သည် ငမေသား၊ ငမေမျိုးတို့အဝင် ဖြစ်သည်
 မဟုတ်သောသင်သည် ငရွှေမှာယွာအ၏ကိုယ်
 စားအစည် မိလ်ဇွပ်မင်း၊ ပဖြစ်လျှင်၊ ထိုမျှမက
 ဘုရားသခင်သည်ငါ၌ပြုတော်မူသောတည်းဟူ
 ၁၅ ခြံငှင် ပြောကြသောထုမှာလိုက်တော်မူ၏- ထို
 သို့ယု၊ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုတညီတညွတ်
 တည်းနှစ်ထုံး ညွတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထုတို့က၊

ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ် အပေါင်း၊ ထိုနှစ် ဓမ္မရာ ကိုယ်
 တော်ထိုင်မြန်သာတော်မူပါ။ နှင်ဘုရင်အား
 ၈၈ လျှောက်စေကြ၏။ ထိုစခါ နှင်ဘုရင်သည် မြန်
 နှစ် ယောင်စန်မြစ်ထို့ရောက်တော်မူ၏။ ထိုစခါ
 ထည်နှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြု၍၊ ယောင်စန်မြစ်
 စာဝတ်သို့ခွဲခြင်းငှါ ဂါယကီထမ္မိသို့သွားကြ၏။
 ၈၉ ဗယံမိန့်စေချိုးခြင်းသော ဗာယုမိန့်ဗျာဒိတ်၊
 ဂေရဏ်သား၊ မှီမိသည် ယုဝစေချိုး သားထိုနှစ်စ
 တူဝါဒိယမင်းကြီးကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလျှောက်
 ၈၉ စေမြန် ထိုက်သာ၏။ သူနှင့်စေတူ ဗယံမိန့်စေ
 ချိုးထားတထောင်၊ ချောထုစေဆွေစေချိုး၏။ ကျွန်
 ဖိတနှင့်သုဇာသား တကျိပ်ငါးယောက်၊ ကျွန်နှစ်
 စာထံထိုသည်တည်းထိုက်လာ၍၊ နှင်ဘုရင်ရှေ့
 ၉၀ တော်၌ ယောင်စန်မြစ်ကို ကူးကြ ၏။ ကုသိုလေ
 သည်နန်းတော်သားဈေးကိုခွဲခြင်းငှါ၎င်း၊ စေထို
 တော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း သွားလာထွက်ရှိ၏။
 ယောင်စန်မြစ်ကို ကူးတော် မူသော စခါ ဂေရဏ်
 ၉၀ သားမှီမိသည်ရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍- ကျွန်တော်
 အရှင်သည် ကျွန်တော်ကိုစေခြင်းပေးတော်မူပါ
 နှင်း၊ အရှင်မင်းကြီးသည်ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်
 တော်မူသောနေ့၌၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ထွန်
 ကျူးစွာပြုမိသောစေမှုကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။
 ၉၀ နှစ်ထုံးသွင်းတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်
 သည်မြစ်မှားမိသည် ကိုကိုယ်တော်ကျွန်သိပါ
 ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောသပ် စေချိုး သား စေ
 ပေါင်း ထိုစခါ၌၊ ကျွန်တော် သည် ယနေ့အရှင်
 မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြို ပြု ခြင်းငှါ လာပါပြီဟု
 ၉၀ လျှောက်လေ၏။ ဇေရုဗာသား အဘိရှက
 ထည်း၊ မှီမိသည် ထာဝရဘုရား အရှင်နှင့်
 ဘိသိတ်ခံသောအရှင်ကိုကိုးခံသောကြောင့်
 အထေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်မဟုတ်ထောဟုဆို
 ၉၀ သော်- ဝါဒိက၊ ဆိုဇေရုဗာသားထို၊ သင်ထို
 သည်ယနေ့ ခရန်သူထုပ်မည်အကြောင်း၊ ငါနှင့်
 အထာသို့ဆိုင်ကြသနည်း၊ ဣသရေလစေချိုး
 သားတန်တယောက်သည် ယနေ့အထေသတ်
 ခြင်းကို ခံရမည်ထော၊ ငါသည်ယနေ့ဣသရေ
 လ အရှင်ဘုရင် မြစ်သည် ကို ငါ သိသည်မဟုတ်
 ၉၀ ထော ထု မိန့်တော် မူ၍- မှီမိ အား လည်း၊ သင်
 သည်အထေသတ်ခြင်းကိုခံရဟုကိုးဆိုတော်
 မူ၏။
 ၉၀ ချောထုဇာသားမေမိဗောဇာကလည်းရှင်
 ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါလာ၏။ နှင်ဘုရင်

ထွက်သောနေ့မှစ၍ ခြိမ်းဝပ်စွာမြန်သာတော်မ
 မူ၍ထိုင်စေ၏။ ထုသဉ်မြေထို့ကိုမပြုစု၊ ခုဆိတ်
 ၉၀ ကိုမထင်စေ၊ အဝတ်ကို မလျှော်ထဲနေပြီး- နှင်
 ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါယေရုရှလင်မြို့ထို့
 ရောက် လာသောစခါ၊ နှင်ဘုရင်က မေမိဗော
 ဇာထံ၊ ငါနှင့်စေတူ အထာသို့ ကြောင့် မထိုက်သ
 ၉၀ နည်းဟုပေးတော်မူလျှင်- အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်
 တော် ကျွန်သည် မြေဆွဲ သောကြောင့် မြစ်၌၊
 ကိုယ် တော် ထံသို့ သွားခြင်းငှါ မြို့ကို ကုန်း နှီး
 တင်မည်ဟုကြံစည်စေ၏။ ကျွန်တော်ကျွန်သည်
 ၉၀ ကျွန်တော်ကိုထည့်စားပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးထံ
 တော်၌ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုပို့ထိုက်ပါပြီ။ သို့ရာ
 ထွင်၊ အရှင်မင်းကြီးသည်ဘုရားသခင်၏ ကောင်း
 ကင်တမန်ကဲ့သို့ မြစ်တော် မူ၏။ မိတ်တော် မှီ
 ၉၀ သည် အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်အဆွေ
 စေချိုးအပေါင်းထိုသည်အရှင်မင်းကြီး ရှေ့တော်
 မှာ၊ ထုသေ မြစ် ကြ သော်လည်း၊ ဇာဝှဲတော်၌
 ဇာဝှဲ သော သူ ထို နှင့် စေ တူ၊ ကိုယ် တော် ကျွန်
 ကို နေရာ ပေး တော် မူပြီး သို့ဖြစ်၍၊ နှင် ဘုရင်
 ထံတော်၌ ကျွန်တော် မြည်တမ်း ရသောအခွင့်
 သည် အထာသို့ မှီပါသနည်းဟု ပြန်လျှောက်
 ၉၀ သော်- နှင်ဘုရင်က၊ သင်၏အမှု အရာထိုကို- အ
 ထာသို့ ပြောစရာ မှီသနည်း၊ သင်နှင့် ဖိတသည်
 မြေကိုဝေ၍ယူရကြမည်၊ ငါမိရင်ပြီဟုမိန့်တော်
 ၉၀ မူ၏။ မေမိဗောဇာကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး
 သည်နန်းတော်သို့တမန်ပြန်ဝပ်စွာရောက်တော်
 မူသောကြောင့်၊ သူသည်အထုံးစံထိုကိုပင်ဟုပါ
 စေတုလျှောက်လေ၏။
 ၉၀ ဂိထာပြည်သားဗာမိလဲသည်လည်း၊ ရောဂေ
 လိမ်မြို့မှ လာ၍၊ နှင်ဘုရင်ကို ယောင်စန်မြစ် တ
 ဖက်သို့ မှီ ခြင်းငှါ ကိုယ် တော် နှင့် စေ တူ ကူး
 ၉၀ လေ၏။ ဗာမိလဲသည်အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိ၍ထို
 သောသူဖြစ်၏။ နှင်ဘုရင်သည် မဟာနိမိတ္တ
 တပ် ခုသော ကာထ ပတ်လုံး နှင် ဘုရင်ကို ထုပ်
 ကြွေ၏။ အထွန်ရတတ်သော သူလည်းဖြစ်၏။
 ၉၀ နှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါနှင့်စေတူလိုက်လော့၊ ထေ
 ရုရှလင် မြို့၌ သင့်ကို ငါနှင့် စေတူ ငါထုပ် ကြွေ
 ၉၀ မည်ဟုဗာမိလဲအားစေမိန့်ပြုလျှင်- ဗာမိလဲက၊
 အရှင်မင်းကြီးနှင့်စေတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား
 ရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်တော်အသက်သည်အ
 ထာသို့လောက် ကျန် ကြွင်း ပါသေးသနည်း။
 ၉၀ ထ နေ့ ကျွန်တော် အသက် နှစ်ဆယ် မှီပါ ပြီ

ကောင်းမကောင်းကို ကျွန်တော်ပိုင်းခြား၍ သိ
 နိုင်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စကား
 စသောကံစရာသားကို မြည်း နိုင်ပါမည်လော။
 သိခြင်းသည် ယောက်ျား၊ သိခြင်းသည် မိစ္ဆာဆို
 သော စသ် ကို ကြားနှင့် ပါမည်လော။ ကိုယ်
 တော် ကျွန်သည် စရှင်မင်းကြီး ကို စတယ်
 ၈၈ ကြောင့်နှောင့်ရှက်မပါမည်နည်း။-ကိုယ်တော်
 ကျွန်သည်စရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယောင်စန်မြစ်
 တဝက်သို့အနည်းငယ် လိုက်ပါမည်။ နှင်ဘုရင်
 သည် ဤမျှထောက်ကြီးစွာသော ဆုကိုစတယ်
 ၈၉ ကြောင့် ခုပေးတော် မူမည်နည်း။- ကိုယ်တော်
 ကျွန်သည်နေရင်းမြို့တွင် မိထသင်းရှိုင်းနားမှာ
 သေရမည်စကြောင်း။ ပြန်သွားရသော အခွင့်
 ကိုပေးတော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် ကျွန်မိ
 မတ်မြို့ပါစံ။ အရှင်မင်းကြီးနှင့် အတူ လိုက်စေ
 တော် မူပါ။ မိတ်တော် မှီသည် အတိုင်း သူ၌ ပြု
 ၉၀ တော် မူပါ ထု လျှောက် ထေ စံ။- နှင် ဘုရင် က
 ထည်း။ မိမတ်သည် ငါနှင့်အတူ လိုက်ရမည်။
 ထင် အလို မှီသည် အဘိုင်း သူ၌ ငါပြုမည်။ သင်
 တောင်း သမျှကို လည်း ထင် အမှု ငါပြုမည် ထု
 ၉၁ မိန့်ဘော်မူ၏။-လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ယောင်
 စန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ နှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်
 ကူးပြီးမှ ဗာမိထဲကို နမ်း၍ ကောင်းကြီးပေး
 တော်မူသဖြင့် သူသည်မိမိနေရာသို့ပြန်သွား၏။
 ၉၂ နှင်ဘုရင်သည်ဂီတဂီယမြို့သို့ကြွတော်မူ၏။ မိမ
 တ်သည်လည်း လိုက်ထေစံ။ ယုဒအမျိုးသား မှီ
 ထမျှတို့ နှင့် နှင်ဘုရင် အမျိုးသား တဝက် ထို့
 ထည်နှင်ဘုရင်ကိုပို့ကြ၏။
 ၉၃ တခန့်အသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
 နှင်ဘုရင်ထံ တော်သို့ ထာ၍ ကျွန်တော်တို့ ညီ
 စစ်ကို မြစ်သောထုအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်
 တော်ကိုပိုးယူ၍ ကိုယ်တော် နှင့်တကွနန်းတော်
 ထား။ ကိုယ်တော်၏လူအပေါင်းတို့ကို အတယ်
 ကြောင့်ယောင်စန်မြစ်တဝက်သို့ပို့ရကြမည်နည်း
 ၉၄ ထုလျှောက်ကြသော်- ထုအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့က နှင်ဘုရင်သည်ငါတို့နှင့်ပေါက်ဖော်တော်
 ထည် မြစ်၍ ဤအမှု၌ သင်တို့သည် အတယ်
 ကြောင့်မိတ်ဆိုးကြသနည်း။ နှင်ဘုရင်၏မိကျွာ
 တော်ကို ငါတို့စားကြသလော။ ငါတို့အားတန့်
 ထရသော ဆုကို ပေးတော် မူသလောလော့ အသ
 ၉၅ ရေထအမျိုးသားတို့ အားပြန်ပြောကြ၏။-အသ
 ရေထ အမျိုးသားတို့ကလည်း ငါတို့သည် နှင်

ဘုရင်၌ ထပ်မံတို့ကို ဆိုင်ကြ၏။ ဓါပိန် အမျိုး
 ကိုသင်တို့ ဆိုင်သည်ထက်ငါတို့သာ၍ ဆိုင်ကြ
 ၏။ နှင်ဘုရင်ကို ပြန်ပို့ခြင်းအမှုတွင်ငါတို့နှင့်နှေ
 ဦးစွာ မတိုင်ပင်ဘဲ အတယ်ကြောင့် ငါတို့ကိုမ
 ထိမိခြင်းပြုကြသနည်းထုထုအမျိုးသားတို့ကို
 ပြန်ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် အသရေလ အမျိုး
 သားတို့ ကောင်းထက်ထူးအမျိုးသားတို့ ကောင်း
 ထည်သာ၍ပိုင်ခဲ့၏။

၂၀

- ထိုစခါ ဗဟိမိန်အမျိုး၊ မိမိရစ်သားရှေ့ထ
 အမည်ရှိသော အဓမ္မလူတလေသတ်မြို့၏ ထိုသူ
 ထည်တံပိုးပုတ်၍ ထိုအသရေလ အမျိုးငါတို့
 သည်ဓါပိန်၌ တပို့ကိုမျှမဆိုင်။ လေ့ရှိသားကို
 အဓမ္မပခံထိုက်၊ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့
 ၂ သွားကြထုဆိုသဖြင့်-အသရေလအမျိုးသားအ
 ပေါင်းတို့သည် ဓါပိန် ထံတော်မှ ထွက်၍ မိမိ
 ထားရှေ့သ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထူးအမျိုး
 သားတို့မူကားယောင်စန်မြစ်မှသည်ထောရုရှထင်
 မြို့တိုင်စောင် နှင်ဘုရင် ၌ ထည်းကပ်ကြ၏။
 ၃ ဓါပိန်မင်းကြီးသည် ထောရုရှထင်မြို့နန်းတော်သို့
 ရောက်သောစခါနန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ
 ထားခဲ့သောကိုယ်ထုပံတော် တကိုပံတို့ကိုထု၍
 ထောင် ထိပ်၌ ထား၏။ ထိုသူတို့ကို ထွေးမွှေး
 သော်လည်း မပေါင်းပေး၊ သူတို့သည်သေသည်
 တိုင်စောင် အရှုပ်ပံ၍ ရဆိုမကဲ့သို့ နေရကြ
 ၄ ၏။- နှင်ဘုရင်ကလည်း သုံးခုကံ အတွင်းတွင်
 ထူးထုတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင် ထိုသူတို့နှင့်အတူ
 ကိုယ်တိုင်လာရမည်ထုအမသအားမိန့်တော်
 ၅ မူ၏။- အာမသ သည် သွား၍ ထူးထုတို့ကို နှိုး
 စော်သဖြင့် မိန့်ချက်သော အမိန့်ကို လွန်စေ
 ၆ ၏။-ဓါပိန်ကလည်း အဓမ္မလုံပြုသည်ထက်မိမိ
 မိသား ရှေ့ထသည်သာ၍ အပြစ်ပြုလိမ့်မည်။
 ထင်သခင်၏ ကျွန်တို့ကိုခေါ်၍ ထိုသူကိုထိုက်
 ထော့သို့မထုတ်၊ သူသည်ပိုင်ခဲ့သောမြို့တန့်ထ
 မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ငါတို့ထက်မှ လွတ်လိမ့်မည်ထု
 ၇ အတိ၌ အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။-အထံ၌
 နောက်မှာယွာတစ်ထုဈားနှင့်ခေရုထုလူပထ
 ထိထုဈားမှစ၍ ဥန်အားကြီးသောထုအပေါင်း
 တို့သည် ဗမိသားရှေ့ထကို ထိုက်ထံသောငှါ
 • ယောရုရှထင်မြို့မှထွက်သွားကြ၏။-ဂိဗောင်မြို့၌
 မှီသော ကျောက်ကြီးသို့ ရောက်ကြသောစခါ၊
 အာမသသည်သူတို့ရှေ့သို့ပို့ကာအစစ်ယွာထ

ထည်မိမိဝတ်သောစင်တော်ကိုခါး၌စည်းလျက်၊
 ထို ခါးစည်း ပေါ်မှာ ထည်၊ ထားကို ဖိပ်နှင့်
 ဖာကွဲလျက်ထား၏။ ထွားစဉ်တွင်ထားသည်
 ၁ လျှော့၍ ကျစ်၊- ယွာထကထည်၊ မာဏ်ကား
 ညီထူအာမထကိုပေး၍၊ ခုမ်းတန်ဆောင်လျက်၊
 ထက်ရှာထက်နှင့် အာမထစ် ခုဆိတ်ကို ကိုင်၏။
 ၂ ထက်ဝက်ထက်၌ကိုဝေသောထားကို အာမထည်
 ထပ်မံပြုသောကြောင့်၊ ဝမ်းကို ထိုး၍ အထူကို
 ခြေပေါ်မှာ နှစ်၊ ထပ်၍ ထိုးထောင်လည်း အာမ
 ထစ်ထစ်၊ ယွာထနှင့် ညီထပ်၍ သည် မိခမိ
 ၃ ထားရှေ့ထကိုထိုက်ကြ၏။ ထုထနား၊ ၄-ယွာထ
 စ်ထု တထောင်ထည်ရပ်၍ ယွာထနှင့် ခါးဝတ်
 ထက်၌ နေသော ထုဖြစ်လျှင်၊ ယွာထနောက်သို့
 ၄ ထိုထောင့်ထုဆို၏။- အာမထည်ထပ်၊ ဝေ
 ထယ်တွင် မိမိအေး သွေး၌ ထူးလျက်၍၊ ထပ်၌
 ထွားထာထောသု အပေါင်း ထို သည်ရပ်၍ ဓမ္မ
 ကြသည်ကို ယွာထစ်ထု ဖြစ်သောအခါ၊ အာမ
 ထကိုထပ်မံထု၍၊ ထယ်ပြင်သို့ရှေ့ပြီးလျှင်၊
 ၅ အဝတ်နှင့်ခုံးထေ၏။- ထိုထိုထပ်မံကုသော ပြီးမှ၊
 ထုအပေါင်းထိုထည်ယွာထနှင့်အထုမိခမိသား
 ရှေ့ထကိုထိုက်သွားကြ၏။
 ၆ ယွာထ သည် ဗဟိမ္မာ ပြည်၊ အာမထ မြို့
 ထိုင်အောင်၊ အထရေထ သိုင်း၊ ခမိုင် မိသဏ္ဌာ ကို
 ရှောင်ထွား၏။ ဗေဒိထုအပေါင်းထိုသည်လည်း
 ၇ ဇုဝေ၍ ယွာထ နောက်သို့ ထိုက် ကြ၏။ ရှေ့ဘ
 တည်း၊ မိုးသော ဗဟိမ္မာပြည်၊ အာမထ မြို့ကို
 မိုင်းသား၍၊ ပြင်မြို့မှိတကေတဏ္ဍာ၌မြေမှိကို
 မြို့ကြ၏။ ယွာထနှင့်သုစ် ထုအပေါင်းထိုသည်မြို့
 ၈ မိုးကို မြို့ ဖြင်းငှါ ထိုး ခောက် ကြ၏။- ထို ဗေဒါ
 ဝညာမိသော မိစ္ဆာယောက်သည် မြို့ထဲကတစ်
 ခုဆိုသည်ကား၊ နားထောင်ကြ၊ နားထောင်ကြ၊
 ငါသည် ယွာထ နှင့် ဓကား ပြော နှိုင်းစည် အ
 ကြောင်းရည်းထာပါထု၊ ယွာထအား လျှောက်
 ၉ ကြသောထုဆိုသည်ထိုင်း-ယွာထသည်စွဉ်း
 ထာထောအခါ မိစ္ဆာက၊ ထင်သည် ယွာထ ထုတ်
 ထထောထုမေးလျှင်၊ ငါထုတ်သည်ထုဆိုသော်၊
 မိစ္ဆာက၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏ဓကားကို နားထောင်
 တော်စုပါ ထု ဆို၏။ ယွာထ က ထည်၊ ငါ နား
 ၁၀ ထောင် ထွက် နေသည်ထုဆိုသော်- မိစ္ဆာက၊ အ
 ကယ်စင်စစ် အာမထ မြို့မှာ ထိုင်ပင်၍ အမှုကို
 ဆုံးဖြတ် ပါလေစေထု၊ ရှေး ကာထ၌ ဆို ထုတ်
 ၁၁ ကြ၏။- ထွန်မထည် အထရေထ ထမျိုး၌ ထမှုမ

ထုတံပါ၊ ထရွာ အောင်သောထု မြစ်ပါ၏။ ကိုယ်
 တော်သည် မြို့တမြို့တည်း၊ တူသော အထရေထ
 ထမျိုးတွင် အမိ တထောက်ကို နှုတ်ဆီး ဖြင်းငှါ
 ရှာတော်စု၏။ ထာဝရဘုရား၏အစွေတော်ကိုမျှ
 ဖြင်းငှါ၊ အထယ်ကြောင့် အထိုရှိတော်စုထုနည်း၊
 ၂၀ ထုလျှောက်လျှင်- ယွာထက၊ သို့ ဖြင်းအမှု၊ နှုတ်
 ဆီးဖြစ်၊ ထုထည်ငါ နှင့်ဝေပါစေသော အပေါ
 ၂၀ အထော၊- ထိုသို့မထုတံပါ၊ ဝေခိုင်တောင်သား
 ဖြစ်သော၊ မိခမိသားရှေ့ထ ထပ်၍သောသု
 ထည်ရှင်ဘုရင်ခါးဝတ်ကို ဝန်ကန်ပြီး ထိုသုကိုအပ်
 ထေမှ၊ အပ်လျှင် ဤ မြို့၌ ငါ ထွက် ထွား မည်ထု
 ပြော ဆိုသော်၊ မိစ္ဆာက၊ သုစ် ဥက္ကောင်းကို ကိုယ်
 ၂၂ တော်ရှေ့သို့ပြင်စုပါမည်ထု ဆိုပြီးမှ- ထိုမိစ္ဆာသဗ္ဗိ
 ပညာရှိသည် ထထိုင်း၊ မြို့သား ထိုမှီရာသို့ ထွား
 ပြီး လျှင်၊ သု ထို သည် မိခမိသား ရှေ့ထစ်
 ဥက္ကောင်းကို ဖြတ်၍ ယွာထရှေ့သို့ ပြင်စုကြ၏။
 ယွာထသည်လည်း အပ်မိုးမှတ်သဖြင့်၊ လူရွာထို
 သည်ထိုမြို့မှ မိမိထိုနေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ယွာ
 ထ သည် ထည်၊ ထေရု ရှုထင်မြို့၊ ရှင် ဘုရင် ထံ
 ၂၃ တော်သို့ ပြန်သွား၏။- ယွာထသည် အထရေထ
 တပ် သား အပေါင်းထိုကို အုပ်သော မိုလိဇ္ဈာပ
 မင်းဖြစ်၏။ ထောယာသားဗေဒနာယထည် ခေရု
 ၂၄ ထိုလူနှင့်ဗေထထိုထုကို အုပ်ရ၏။- အဓိကိဓိ
 ထည် အစွန်တော် ဝန်ဖြစ်၏။ အထိ လုပ်သား
 ၂၅ ထောရှုတော် သည် အတွင်း ဝန် ဖြစ်၏။- ရှေ့ဝ
 ထည် ခာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။ ဇာရုတ် နှင့် အ
 ၂၆ ရှာသားထည်ယာဗေရာယိတ်ဖြစ်၏။- ထာအုရ
 မြို့သား အုရသ နန်းတော်အုပ် ဖြစ်၏။

၁၁

• ထိုနောက်၊ ခါးဝတ်ထက်ထက်၌သုံးနှစ်ပတ်ထုံး
 အစာ အာထာရ ခေါင်းပါး ဖြင်းဖြစ်၍၊ ခါးဝတ်
 ထည် ထာဝရဘုရားကိုပေးလျှောက်လျှင်၊ ထာ
 ဝရဘုရားက၊ ဂိဗေဓလူထိုကိုထယ်သောရှေ့
 ထုနှင့် ထုထထက်ကိုသတ်တတ်သောရှေးထုအ
 မျိုးကြောင့်၊ ဤအမှုရောက်လေပြီထုမိန့်တော်စု
 ၂၇ ၏။- ဂိဗေဓ လူထိုသည် အထရေထ ထမျိုးအ
 ဝင် မထုတ်၊ ကျန်ကြွင်းသော ထာမောမိ အမျိုး
 ဖြစ်ကြ၏။ အထရေထ ထမျိုးထိုသည်လူထိုအား
 ထရွာဂတိ ထားကြသော်လည်း၊ ရှေ့ထုသည်
 အထရေထ ထမျိုးနှင့် ထုထ ထမျိုး၏ အကျိုးကို
 ခံစားရှောင်၍၊ လူထိုကို သတ် မည်ထု အား
 ၂၈ ထုတ်ထ ထည်၊- ထို အဓိ ရှင် ဘုရင် သည်

၆၆ ဂါထာတို့ကို ပေါ်၍ ထပ်၍ အစွဲအထပ်၍
 မြူရမည်နည်း။ ထပ်၍ ဆည် ထာဝရဘုရား၏
 အစွဲတော်ကို ကောင်းကြီး ပေးစေခြင်းငှါ။
 ၆၇ အထပ်၍ အခြစ်ခြေရမည်နည်းထုပေးလျှော်- ဂါ
 ၆၈ ဇာန်တော်ထိုထည်၌ အထွတ်အမြတ်
 သူ၏အစွဲ၌ အစွဲတော်ကို မထောင်းပါ။ ကျွန်တော်
 ထို အထွတ်၊ အထွတ်အမြတ် အစွဲ၊ ထာဝရ
 ထာဝရကို မှာ ကိုယ်တော်ထည်မထွတ်ရအပ်
 ၆၉ လျှော်ကြသော်၊ ထပ်၍ ထောင်း ထည် အ
 ၇၀ ထိုင်းငါပြုမည်ထပ်၍တော်မူ၏။- ထုထိုက်ထည်
 ကျွန်တော်ထိုကို ထည်ဆွဲ၍၊ အထွတ်အမြတ်
 အထွတ်၌ အထွတ်မရမည်အကြောင်း၊ သတ်
 ၇၁ အပ်ပယ်၍ ဖြစ်ငှါကြီး၊ ဇာန်တော်ထို ထာဝရ
 နှစ်ယောက်ထိုကို ကျွန်တော်ထိုထက်ထို အပ်
 ၇၂ ထပ်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ အစွဲတော်မူသော
 ၇၃ နှစ်ထု နေရာဂါမာ မြို့၌၊ ထိုသူထိုကို ကျွန်တော်
 ထိုထည် ထာဝရဘုရား၏ အစွဲဆွဲထားပါမည်ထု
 ၇၄ လျှော်ကြသော်၊ နှစ်ဘုရင်က၊ ငါအပ်မည်ထပ်၍
 ၇၅ ထပ်မူ၏။- ထိုထပ်ထည်၊ ဂါမိန်နှင့် နှစ်ထု
 ထာဝရ နှစ်ထပ် ထိုထည် ထာဝရ ဘုရား၏
 ၇၆ အစွဲ၌ အထွတ်နှင့် အထွတ်ထည် ဂါ
 ထာဝရအစွဲ၌၊ နှစ်ဘုရင် ထည် နှစ်ထု
 ၇၇ ထာဝရအစွဲ၌ မြင်သော အစွဲတော်ကို နှစ်
 ၇၈ ခြောက်တော်မူ၏။- ထိုခြစ်၍၊ နှစ်ဘုရင်ထည် ဆွဲ
 အစွဲ၊ မိမိအစွဲ၊ မြင်သော နှစ်ထုထာဝရ၊ အ
 ၇၉ နှစ်နှင့် အစွဲတော် နှစ်ထွတ်မှစ၍၊ နှစ်
 ထုထွတ်၊ အစွဲတော် အစွဲတော်ထပ်အစွဲ၊ နှစ်
 ၈၀ ထပ်ထာဝရ၊ အစွဲတော် မြင်သောထာဝရ၊ ငါထွတ်
 ၈၁ ထိုကိုယူ၍- ဂါမိန်ထပ်ထိုအစွဲထပ်
 ထုထိုထည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရား၏
 ၈၂ အစွဲ၌ ဆွဲထား၍၊ ထိုသူနှစ်ထွတ်ထိုထည်
 ၈၃ အစွဲ နှစ်ထပ်၊ မိမိကထာဝရ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၄ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၅ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၆ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၇ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၈ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၈၉ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ
 ၉၀ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ၊ အစွဲတော်အစွဲ

၁၀ ဆွဲထားရာ မယ်ရှင်ထမ်းမှဦးသွားသော မိလိတ်
 ပြည်ထားမတ်မြို့သူမြို့သားထိုမှီရာထိုရှင်ဆုရင်
 သွား၍ ချောထူထေး၊ နှင့်ထားတော်သောနတ်
 ၁၁ စေ့မှီးထိုကို ထု၍- ထိုစေ့ရပ်မှ ဆောင်သွားထ
 ခြင်း၊ ဆွဲထားသောထူထိမ် စေ့မှီးဈားကိုထည့်
 ၁၂ စု ထိမ်းပြီးလျှင်- ဗဟိုမိန့်ပြည်၊ စေ့ထွား
 ချောထူထေး ထိရှစ်ထင်းရှိုင်း၌ ထင်းပျက်၍၊
 ရှင်ဆုရင် မှာထားထရှုစေ့ထိုင်း၊ ပြုကြပြီးသည့်
 နောက်၊ နှိုင်းတော်စေ့ထူထောင်းသောစေ့
 ကိုဆုရားသခင်နားထောင်တော်မူ၏။
 ၁၃ နောက်တစ်ခန်း၊ မိလိတ္တိထူထိုသည်အထရေထ
 စေ့မှီးထားထိုကိုစစ်ထိုက်၍၊ ဂါမိန်နှင့်သုဏ်ကျွန်
 ထိုသည်စီးကြို၍ထိုက်ထွန်ကြစည်၊ ဂါမိန်သည်
 ၁၄ မောပန်းထွက် နေထေ၏- ရေမိမ်စေ့မှီးအနှစ်
 ဗေဒနာသည် စေ့မှိုန်သုံးပိထား၍သောကြောတို
 ထိုကိုကိုင်၍၊ စေ့ထစ်သော စစ်တန်ဆာကို ဝတ်
 ၁၅ စင်ထွက်ဂါမိန်ကိုသတ်မည်ထုကြံထေ၏-စေ
 ရုထာထား၊ စေ့ဘိဉ္ဇသည်ကူညီ၍၊ မိလိတ္တိထူကို
 ထိုက်သတ်ထေ၏၊ ထိုစေ့ဂါမိန်စစ်ထူထိုက်၊ အ
 ထရေထ စေ့ထင်းကွယ်မည်ထု မိုးမိမ် ချော
 ထေးကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ထွန်ထေ၏ထို
 ၁၆ နှင့်စေ့ရ နောက်ထမ်းစစ်မှီကြံတော်မူရာထူး
 ကျိန်ဆို ထွက် ကျောက်ကြမ်း- နောက် တစ်
 ဂါထမြို့မှာ မိလိတ္တိထူ ထိုကိုစစ်ထိုက်ကြစည်၊
 ထူထွတ်ထူထိစေ့သည် ရေမိမ်စေ့မှီးထားကို
 ၁၇ သတ်ထေ၏-နောက်တစ်ခန်းဂါထမြို့မှာမိလိတ္တိ
 ထူထိုကိုစစ်ထိုက်ကြစည်၊ မယ်ထင်မြို့သားမြစ်
 ထောယအရစ်သားထေယာနန်သည်ရက်ကန်၊
 ထက် ထိပ် နှင့် စေ့မှ ကြီးသော ထိုမှီးကို ထုံးစွ
 သောဂါထထူမှီးဂေါထွတ်၏ညီထာမိကိုသတ်
 ၁၈ ထေ၏- နောက်တစ်ခန်း ဂါထမြို့မှ စစ်ထိုက်ကြ
 စည်၊ စေ့ရပ်မြင့်၍ ထက်ထေက်၌ ထက်မြောက်
 ချောင်း၊ ပေါင်၊ ခြေ တစ်ဝတ်၌ ခြေ ခြောက်ချောင်း၊ ပိ၊
 ပေါင်း နှစ်ထယ်ထေးချောင်းမှီသော ရေမိမ်စေ့
 ၁၉ မှီးသား တယောက်သည်- အထရေထ စေ့မှီး
 ကိုကြိမ်းပသောစေ့၊ ဂါမိန်စစ်ကိုမှီစာ၏ထား၊
 ၂၀ ယောနန်သည် ထိုသူကိုသတ်ထေ၏- ထိုသူ
 ထေးထောက်ထိုသည်ဂါထမြို့၌နေသောရေမိမ်
 ထူကြီး၏ ထား မြစ်၍၊ ဂါမိန်နှင့် ထူထိ ထွန်ထို
 ထက်မြင့်ထေကြမ်း

- **စာမိန်ထည့်ရှာထုပမ်းရှာရန် နည်းလမ်းပါး**

၂၂ ထက်မှ၊ ထာဝရဘုရား ကယ်ထွတ်တော်မူ
 ခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောဘဝ၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၃ ရွှေတော်တွင်မြှုပ်ဆိုသော သိခြင်းစကားဟူမူ
 ၂၄ ကား၊- ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏
 ၂၅ မြို့ရိုး၊ ကိုယ်ထွတ်သောသခင်၊- ငါ၏ဘုရား၊
 ၂၆ ငါကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏ အကွယ်အ
 ကာ၊ ကိုယ်တင်သော ဦးမြို့၊ ငါ၏ရဲထိုက်၊
 ၂၇ ငါပို့ထံ၊ ကိုယ်တင်သော အရှင်မြတ်တော်
 မူ၏၊ ကိုယ်တော်သည် ညည်းဆဲခြင်းထဲက အ
 ၂၈ ကျွန်ုပ်ကို ကယ်ထွတ်တော်မူ၏၊- ရိုးစွမ်းအပ်
 သော ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းလျှောက်၍၊
 ၂၉ ရန်သူထိုက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊-
 ၃၀ သေခြင်းထိုင်းတံပိုးထိုက်သည် ကိုပိုင်းမိ၍၊ ဣ
 စာတော်သော ရေဖိုးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်
 ၃၁ ထန်ရ၏၊- မရဏာပိုင်ခံ ကြိုးထိုက်သည် ပိုင်း၍
 သေမင်း၏ ကျောကွင်းသည် ကိုကျော့မိလျက်
 ၃၂ မှီ၏၊- ထိုသို့ငါသည် ဆင်းရဲမြို့ငြင်သော အခါ၊
 ၃၃ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍၊ ငါ၏ဘုရား၊ ထခင်ကို
 အော်ထစ် ထေ၏၊ ခေါ်သော အသံကို မိတ်မှန်
 ၃၄ အော်ထဲမှာ ကြားတော်မူ၍၊ အော်ထစ်သော အ
 သံသည် နားတော်ထဲသို့ ဝင်ထေ၏၊
 ၃၅ ထိုအခါ အမှတ်တော် ထွက်သော အားဖြင့်၊
 ၃၆ မြေကြီးတုန်ထုပ်၍၊ မိုက်ကောင်းကင် အမြစ်
 ၃၇ ထိုသည် တရွေရွေထုပ်ရှားကြ၏၊- နှာခေါင်း
 တော်ထဲက မီးမိုးထွက်၍၊ ခွတ်တော်ထဲက မီး
 ၃၈ ထောင်သော အားဖြင့် မီးခဲ တောက်ထေ၏၊-
 ၃၉ မိုက်ကောင်းကင်ကို ညှုတ်သဖြင့် ဆင်းသက်
 တော်မူ၍၊ ခြေဝတီးတော်အောက်၌ မှောင်မိုက်
 ၄၀ မြစ်ထေ၏၊- ခေရမိတ်ကို မီးလျှက် ဖုံးတော်မူ၏၊
 ၄၁ ထေ၏ အတောင်ထို့ အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ
 ၄၂ ၏၊- မှောင်မိုက်တည်းဟူသော တစ်နက်သော
 ၄၃ ရေနှင့်ထူထပ်သော မိုက်တိတ်ကို ကိုယ်တော်
 ၄၄ ၌ ကာရံစေတော်မူ၏၊- ရွှေတော်၌ ရောင်ခြည်
 ၄၅ ကြောင့် မီးခဲတောက်လျှက်ရှိ၏၊- ထာဝရဘုရား
 သည်လည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုက်မြို့နံ၍၊
 ၄၆ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် အသံတော်ကို ထွင့်
 ၄၇ တော်မူ၏၊- ထေးမြွှားထိုက်ခြင်း၌ လျှပ်စင်ပြက်
 စေသဖြင့်၊ ရန်သူထိုက် အရပ်ရပ်သို့ ခွန် ခွဲ၊ စေ
 ၄၈ တော်မူ၏၊
 ၄၉ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍၊
 ၅၀ နှာခေါင်းတော်ထဲက အထက် ခွတော် မူသော
 ၅၁ အားဖြင့်၊ ထရုဗ္ဗရာ အောက်ခြင် နှင့် ထောက်

ထိုက်ခြင်ထိုက်သည် နှင့်ထွင်ထင်ပေါ်ထွက် မြို့ကြ
 ၅၂ ၏၊- အထက်အရပ်က အထက်တော်ကို ဆန့်၍၊ အ
 ၅၃ ခဲနက်သော ရေထဲက ကိုယ်ထွတ်တော်မူ၏၊-
 ၅၄ ကိုရုန်းသောသူတည်းဟူသော၊ ငါမြိုင်၍ မမြိုင်
 ၅၅ ခြိုင်သော ခွန်အား ကြီးသော ရန်သူထိုက်မှ
 ၅၆ ကိုယ်ထွတ်တော်မူ၏၊- ထေးပေါက်ရေထဲ
 ၅၇ သော ကာလ၌ သူထိုက်သည် အားတားသော်လည်း၊
 ၅၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါမှီရုံရာ ခြင်၍- ကိုကျွယ်
 ၅၉ ဝန်းရာ အရပ်သို့ ပို့သော တော်မူ၏၊ ကိုနှစ်
 ၆၀ သက်သော ခြောင့်ကယ်ထွတ်တော်မူ၏၊
 ၆၁ ငါမြိုင်မတ်ခြင်းမှီသည် အလျှောက် ထာဝ
 ၆၂ ရဘုရားသည် အကျိုးကို ပေး၍၊ အထက်စင်ကြယ်
 ၆၃ မြင်း၏ အကျိုးကို မီရင်တော်မူ၏၊- အကြောင်း
 ၆၄ မူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ ထမ်းတော်သို့
 ၆၅ အစည်လိုက်၏၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထံမှ ပြစ်မှား၍
 ၆၆ မသွား၊- မီရင်တော်မူရက် မှီသမှုကို ငါသည်
 ၆၇ မှတ်မှောက်ပြု၏၊ အထူးအစွဲတော်သို့ မထွေး၊-
 ၆၈ ရွှေတော်မှားမြှင့်မတ်၍ ကိုယ်ရပ်မိုက်ကို ကြည့်
 ၆၉ ရှောင်၏၊- ထိုကြောင့် ရွှေတော်မှားထင်ရှားသော
 ၇၀ ငါ၏မြိုင်မတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှီသည် နှင့်
 ၇၁ အလျှောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌ အကျိုး
 ၇၂ ကို ပေးတော်မူပြီ၊- ထာဝရဘုရားသည် သူအား
 ၇၃ ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်း သဘောကို ၎င်း၊
 ၇၄ မြှင့်မတ်သော သူအား မြှင့်မတ်ခြင်း ထ
 ၇၅ သောကို ၎င်း- သန့်ရှင်းသော သူအား သန့်ရှင်း
 ၇၆ မြင်း သဘောကို ၎င်း၊ ဆန့်ကျင်သော သူအား
 ၇၇ ဆန့်ကျင်သော သဘောကို ၎င်းပြတော်မူ၏၊- မှီနှင့်
 ၇၈ ချာချက်မှီသောသူထိုက်ကို ကိုယ်တော်သည် ကယ်
 ၇၉ တင်၍၊ မာနထောင်သွားသော သူထိုက်ကိုကား၊
 ၈၀ ခွတ်ချခြင်းငှါ ကြည့်မှတ်တော်မူ၏၊- ထိုထာဝ
 ၈၁ ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွတ်
 ၈၂ မြစ်တော်မူ၏၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏
 ၈၃ မှောင်မိုက်ကို ထင်း စေတော်မူ၏၊- အကျွန်ုပ်
 ၈၄ သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ တပ်ကို ဖက်ပါပြီ၊
 ၈၅ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကို
 ၈၆ ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ၊
 ၈၇ ဘုရားသခင် မီရင်တော်မူသော အမှုသည် နှံ
 ၈၈ ထင်၏၊ ထာဝရဘုရား၏ သဗ္ဗာတော်သည် အစစ်
 ၈၉ ခံ၍ ထပ်၏၊ မိုက်သော သူအပေါင်းတို့၏ အကွယ်
 ၉၀ အကား မြစ်တော်မူ၏၊- ထာဝရဘုရားမှတစ်ပါး
 ၉၁ အထက် ဘုရားသခင် မှီသနည်း၊ ငါထိုဘုရား
 ၉၂ သခင်မှတစ်ပါး အထက်ပည်သော ကျောက်မြို့အ

၈၈ နည်း-ထိုဘုရားသခင်သည်ငါ၏ ဂွန်စား၊ ငါ၏
ထန်မိုးခြင်၍ ငါ့ထွားရာထမ်းကို ခြောင့်စေတော်
၈၉ မူ၏- ငြေကို ထမင် ခြေကဲ့သို့ ထွန်မြန် စေ၍၊
ငါ၏မြင့်ရာထရပ်ပေါ်မှာ ငေါ့တင်ထားတော်မူ
၉၀ စ်-ငယ်ကိုစစ်မှန်ထွေကွယ်စေခြင်းငှါ ထွန်
သင်တော်မူ၍၊ ခြွေးဝါးစားကို ငယ်စဉ် နှင့်
ငါတင်နှိုင်း၏။
၉၁ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း မိုင်း
ကွားကို ဖော်၍၊ ထည်ဆံတော်မူခြင်း စားမြင့်၊
ထကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။
၉၂ ထကျွန်ုပ် သွားသောထမ်းကို ချွင်းထင်း၍၊ ခြေမ
၉၃ ချော် စေခြင်းငှါ ဂြို တော်မူသော စားမြင့်- ထ
ကျွန်ုပ်သည် ရန်သူထိုက်ထိုက် ဖျက်၍၊ သူထိုက်
၉၄ မပယ်ရှင်းမီ ထိုင်စောင့်မပြန်ပါ။- သူထိုက်သည်
ထကျွန်ုပ် ခြေစောက်မှာ ထဲထွက်၍၊ မထ နှိုင်း
စောင့် ထကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နင်း ပယ်ရှင်းပါ၏။-
၉၅ ဖေကြောင်း မူကား၊ စစ်ထိုက် စေခြင်း ငှါ ကိုယ်
တော်သည် ထကျွန်ုပ်ကို ဂွန်စား၊ ပန်းနှင့်စဉ်း
၉၆ ၍၊ ထကျွန်ုပ်တဖက်၌ ထသောသူထိုက်ထိုက် ထကျွန်ုပ်
၉၇ စောင့် မှာ ထွေတော် မူ၏။- ထကျွန်ုပ် ကို မုန်း
သောရန်သူထိုက်သည် ပင်းကို ထကျွန်ုပ်၌ ဖော်၍
၉၈ ဖျက်ဆီးရသော ထွေကို ပေးတော်မူ၏။- သူထိုက်
သည် စောင့်ထပ် ကြသောထခါ ကယ်တင်သော
သူမရှိ၊ ထာဝရဘုရားကို စောင့်ထပ်သော်လည်း
၉၉ ထူးတော်မမူ- ထိုထခါ ထကျွန်ုပ်သည် သူထိုက်ကို
ခြေမှန် ကဲ့သို့ ညက်ညက် ခြေပြီး၊ မှ၊ ထမ်း၌ ထ
မှိုက် ကဲ့သို့ နင်း၍ ဖြန့်ကြဲစေ၏။
၁၀၀ ထူထိုက်သည် ဆိုင်မြိုင်ထိုက်ထွန်ခြင်းမှ ထကျွန်ုပ်
ကို ကယ်ကွယ်၍၊ တပါးထမ်း သားထိုက် ထကဲ
ထရွှေခြင်စေခြင်းငှါ၊ စောင့်ရှောက်ခံတော်မူသော
၁၀၁ စားမြင့်၊ ထကျွန်ုပ်မထိဘူးသောသူသည် ထ
ကျွန်ုပ်တံ၌ ကျွန်ုပ်ပါ၏။- တပါးထမ်း သားထိုက်
သည် ထကျွန်ုပ်ကို တောင်းပန်၍၊ ထကျွန်ုပ်စကား
ထံကို ကြားသည် ခဏခဏတွင် နားထောင်ကြ
၁၀၂ ပါ၏။- ဤ၊ နှုတ်သည် ခြင်၍ ခိုထွေရာထရပ်ထဲက
၁၀၃ ထုန်ထွပ်ထွက် ထွက်ကြပါ၏။- ထာဝရဘုရား
သည် ထသက် ချင်တော် မူ သည် ဖြစ် ၍၊ ငါ၏
ကျောက်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေတည်း။ ငေါ့ကယ်
တင်သော ကျောက်၏ ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်
၁၀၄ ခြင်း ရှိပါစေတည်း။- ငယ်ကံ၌ တရားထခြင်း
စီရင်၍၊ ထူထိုက်ငယ်စောင့် မှာ နှိပ်ခွသောသူ
၁၀၅ ထားဘုရားသခင်ပေတည်း။- ရန်သူထိုက်ထက်မှ

ငေါ့ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။ ထကျွန်ုပ်တဖက်၌ ထ
သောသူထိုက်ထိုက်ကို ကယ်တင်သည် ထကျွန်ုပ်
ကို မြှောက်တင်၍၊ ထူထူ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ
၁၀၆ ၏ ထက်မှ ကယ်ထွတ် တော်မူ၏။- ထို ကြောင့်
ဆို ထာဝရဘုရား၊ ထကျွန်ုပ်သည် တပါးထမ်း
သားဘိုးတွင် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊ နာမ
၁၀၇ တော်ကို ထောမနာထိခြင်းဆိုပါမည်။- ဘုရား
သခင်သည် မိမိခံ၍ ထားသောမင်းကြီးကို ကယ်
တင်သောသူထိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိတ်တော်
ကို ခံရသောမိမိခံ၍ ထမ်းထွက်စေ၏။ ထာ
ထ ထ စည် ထ ဆတ် ကရုဏာ ကျေးဇူးကို ဂြို
တော်မူ၏။

၂၃

၀၁ ဝါပိန်မြို့ ဆိုသော နောက်ဆုံးစကားတည်း
ဟူသော၊ ထာကုပ်ထမ်း၏ ဘုရားသခင်ထွေ
၀၂ နှင့် ဘိသိတ်ခံရ၍ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ဣသရေ
ထထမ်း၌ ဂြိုမြန်စွာသိခြင်းဆိုသော ထေရှု၏
သား ဝါပိန်မြို့ ဆိုသော ပရော့ကဲစကားဟူမူ
၀၃ ကား၊- ထာဝရဘုရား၏ ညဉ့်တော်သည် ငမား
မြင့်မိန့်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျွှား
၀၄ ဦးကည်၏။- ဣသရေထထမ်း၏ ဘုရားသခင်၊ ဣ
သရေထထမ်း၏ ကျောက်သည် ငမားမြင့်မိန့်
၀၅ မြို့တော်မူသည်ကား၊ သူထိုက် ထုတ်မိုးသော
သူသည် တရားသဖြင့် စီရင်၍၊ ဘုရားသခင်ကို
၀၆ ကြောက်ရွံ့လျက် ထုတ်မိုး ရမည်။- မိုဃ်၊ မထိုက်
နေထွက်သော နံနက် ထထင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ မိုဃ်၊
ရွာပြီးမှ နေပေါ် ထွန်းသဖြင့်၊ မြေ၌ ပေါက်သော
၀၇ မြက်နှု ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။- ငမားထမ်း
နှုတ်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြစ်သည်ပ
ထုတ်သော၊ ထေချာစီရင်၍ မထွက် နှိုင်းသော
၀၈ နိစ္စထာဝရပရိညာဉ်ကို ငါနှင့် ခွဲထွေမပြီ။ ထို
ပရိညာဉ်သည် ချက်ချင်း ပြည့် နှိုင်းသော်လည်း၊
၀၉ ကို ကယ် တင်ရာ ဖေကြောင်း၊ ငါစားရ နှစ်
၁၀၀ ထက်ရာ ဖေကြောင်း ဖြစ်၏။- ထေဓမ္မလူထေပါင်း
ထိုမူကား ထက်နှင့် မကိုင်သား၊ ပယ်ရှားရသော
၁၀၁ ဆူးပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။- ပယ်ရှားသော
သူသည် သံချပ် ထက်၌ နှင့် ခြံတံကို သုံးစောင့်ထ
၁၀၂ ဖြင့်၊ ဆူးပင် ပေါက်သော ထရပ်၌ ပင် ချွင်းချွင်း
မီးရှို့ရတည်း။
၁၀၃ ဝါပိန်၏ ထမူတော်တော်သို့ သူရဲကြီးထိုက်ထေမည်
ရှားဟူမူကား၊ ထေဗျိုန်ထမ်း၊ သာဓကသံသည်
မိုဃ်ချုပ် ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ခြံကို ကိုင်ထွက်ထူ

ထုံးရာကို တခါတည်းထိုက်၍ ထုပ်ကြံထေမ်း-
 ၉ ထုနောက်မှာ ထေယောဏီ ထေရ် ပေါ်ပေါ်သား
 ထောဇာသ ည်ဝါပိန်နှင့် ထေရ်ထိုက်သော သူရဲ
 သုံးထောက် ထဝင် ဖြစ်၏။ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ စု
 ၁၀ ဝေးထောင့်လိတ္တိလူတို့ကိုကြိမ်းပစ်၍ အသေရေထ
 ထုတို့သည် ဆုတ်သွားသောစေ။- ထိုသူသည်
 ထက်ညောင်း၍ ထား၌ နှိလျက် နေရသည်ထိုင်
 ၁၁ ထောင်ထ၍၊ မိလိတ္တိလူ တို့ကိုလုပ် ကြံသဖြင့်၊
 ထာဝရဘုရားသည်ထိုနေ့၌ ကြီးစွာသောစောင့်
 ခြင်းကိုပြုတော်မူ၍ သူတို့သည်ရန်သူတို့၏ဥစ္စာ
 ၁၂ ကိုထုယူခြင်း ငှါသာ ပြန်လာကြ၏။ သုနောက်
 မှာထရမိ ထေရ်၊ ထာဂိဏ်သား၊ ဂန္ဓသညာမိတ်၊ မိ
 လိတ္တိလူတို့သည် ပြောင်းပေါ်၊ မိုက်သောထယ်
 ၁၃ ကွက်၌စုဝေး၍၊ အသေရေထထုတို့သည် ပြေးကြ
 သောစေ။- ထိုသူသည်ထယ်ကွက် ထေထယ်၌
 ရပ်၍စောင့်မည့်ကံ၊ မိလိတ္တိလူတို့ကိုထုပ်ကြံသ
 ၁၄ ဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသောစောင့်
 ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ မိုက်စုထဝင်သုံးယောက်
 ၁၅ တို့သည် ပေါ်ပေါက်ရာ ကာလ၌၊ ဝါပိန်မြို့ရာထရ
 ထံဥမ္မာသို့ ထင်းသွား၍၊ မိလိတ္တိလူတို့သည်ရေ
 ၁၆ မိပ်မျှင့်၌ တပ်စုလျက်ရှိကြ၏။- ထိုစေခါ ဝါပိန်
 ထည်ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ မိလိတ္တိလူတို့သည်ဗက်
 ၁၇ ထင်မြို့၌ တပ်စုကြ၏။- ဝါပိန်ကလည်း၊ ထနုတ
 ယောက်သောသူသည်ဗက်ထင်မြို့တံခါးနားမှာ
 ၁၈ မြို့သောရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍၊ ငမားပေးပါ
 စေသောဟု၊ တောင့်တသောမိတ် နှင့်ဆိုသော်-
 ၁၉ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည်မိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်
 ၍ဗက်ထင်မြို့တံခါးနားမှာ မြို့သော ရေတွင်းထဲ
 ကရေကိုခပ်ယူပြီးလျှင်ဝါပိန်ထံတော်သို့ဆောင်
 ၂၀ ခဲ့ကြ၏။သို့သော်လည်း၊ ဝါပိန်သည် မသောက်
 ၂၁ ဘဲထာဝရဘုရားရှေ့ထော်၌သွန်လျက်- ထိုထာ
 ဝရဘုရား၊ ဤရေကိုသောက်သောထမူသည်ထ
 ကွန်ပီနှင့်ဝေးပါစေသော၊ ဤရေသည်ကိုယ်ထ
 ထက်ကို မနှစ် မြှောထ သွားသော သူတို့၏ ထ
 ၂၂ သွေးဖြစ်ပါသည်မဟုတ်ပါထောဟုလျှောက်၍
 စသောက်ဘဲနေ၏။ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည်
 ၂၃ ထိုသို့သောထမူတို့ကိုပြုကြ၏။- ဇေရုယာသား၊
 ယွာတညီထဘိရှာသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်
 ၂၄ တွင်ထကြီးဖြစ်၏။ သူသည် လှံကိုကိုင်၍ လူသုံး
 ရာတို့ကိုထိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ သူရဲ
 ၂၅ သုံးထောက် ဘဝင် နေရာရသတည်း။- သူရဲသုံး
 ထောက်တွင်ထမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်မဟုတ်သော၊

ထိုကြောင့် မိုက် ဧပြီ ဘရာ ကိုရ၏။ သို့သော်
 ၂၆ ထည်း၊ ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမရှိ- ထေထူး
 ထမြင့်ပြုဘူးသောကပ်ဇေလမြို့သားသူရဲထော
 သာဇာသားဗေဇာယာသည်လည်း၊ ရှင်သေ့နှင့်တူ
 သောမောဘလူနှစ်ယောက်ကိုသတ်၏။ ထောင်း၊
 ၂၇ ကာလ၌လည်း၊ အခြားသို့သွား၍မြေတွင်း၌ရှိ
 ၂၈ သော ရှင်သေ့ကို သတ် ၏။- ထူး ခြားသော ထ
 ဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။ ထေရ်ဧပြီလူသည်လှံ
 ၂၉ ကိုကိုင်သော်လည်း၊ ဗေဇာယာသည်တောင်ဝေး
 ကိုသာကိုင်လျက် သွား၍၊ ထေရ်ဧပြီလူထက်မှလှံ
 ၃၀ ကိုထုယူပြီးလျှင်၊ ထိုသို့နှင့် သူကိုသတ်၏။- ထို
 သို့သော ထမူတို့ကို ယောယာသား၊ ဗေဇာထမြ
 ၃၁ ၍သူရဲ သုံးယောက်ထဝင် နေရာကိုရ၏။- မိုက်
 ဧပြီထက်သာ၍မြတ်သော်လည်း၊ ပဌမသူရဲသုံး
 ၃၂ ယောက်တို့ကိုမရှိ၊ ဝါပိန်- ဘည်ထေတွင်းဝန်ဧပြီ
 ၃၃ ထရ ကိုလည်းပေး၏။- ယွာတညီ ထာသထေ
 ထသည်လည်း၊ မိုက်စု ထဝင် ဖြစ်၏။ ထိုထေထူး၊
 ၃၄ ဗက်ထင်မြို့နေ၊ ပေါ်ပေါက်သား၊ ထေယာနန်၊- ထ
 ၃၅ ရောမိထေရ်၊ ဂန္ဓသညာမိတ်၊ ဝေလိက၊- စာထ
 တိထေရ်၊ ထေလက်၊ တေကောထေရ်၊ အကောစွန်
 ၃၆ သား၊ အရ၊- ထနေသောသိထေရ်၊ ထေရ်ဧပြီ၊ ထရ
 ၃၇ သိထေရ်၊ ပေဇု၊- ထထောဏီထေရ်၊ ကာထရန်၊
 ၃၈ နေတောမာသိထေရ်၊ မဟာရဲ၊- နေတောမာသိထ
 ၃၉ ရ်၊ မာနာသားထေထက်၊ ဗယံပိန်ထေရ်၊ ဂါဗာ
 ၄၀ မြို့နေ၊ မိတ်၏သား၊ ထိတ္တိ၊- မိရသောနိထေရ်၊ ဗေ
 ၄၁ နာယ၊ ဂါ၌မြို့သား၊ ထိတ္တိ၊- ထာဗသိထေရ်၊ ထ
 ၄၂ ဧပြီထဗုန်၊ ဗာဟုမိထေရ်၊ ထာဗမာဝက်၊- ရှာထ
 မောနိ ထေရ်၊ လျှောထ၊ သာရှင်၏ သား၊ ထိုတွင်
 ၄၃ ယောနာနန်၊- ထာရမိထေရ်၊ ဂန္ဓသညာမိတ်၊
 ၄၄ ရှာရ၏သား၊ ထေထိတ်၊- မာဝါသိထေရ်၊ ထထသ
 ၄၅ တဲ၏သား၊ ဝေလိထေထက်၊ မိထောနိ ထေရ်၊ ထဟိ
 ၄၆ သောဗေထ၏သား၊ လျှော၊- ကရမေထထေရ်၊ တေ
 ၄၇ ဇရဲ၊ ထာဘိထေရ်၊ မာရဲ၊- စောထထေရ်၊ နာထန်
 ၄၈ ၏သား၊ အဂါထ၊ ဂန်ထေရ်၊ မာနိ၊- ထဗုန်ထေရ်၊
 ၄၉ စေထက်၊ ဇေရုယာ၏သား၊ ယွာထ၏ထက်နက်
 ၅၀ ထောင် လူထင် ဗေရာသိထေရ်၊ နဟာရဲ၊- အ
 ၅၁ သမိထေရ်၊ အရ၊ အသမိထေရ်၊ ဂါရက်၊- ထိတ္တိ
 ထေရ်၊ ဥရိယ၊ ပေါင်းသုံးထယ် စုနှစ် ထောက်
 တည်း။

၅၂ . နောက်တစ်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အသေရေ
 ထထေရ်ကို ထရွတ်ထွက်တော်မူလျှင်၊ စာစာ

ထည်ရန်ထက်ပြု၍၊ အသေရသေထွက်သွားသောသူကို
 ၂ ၊ စီး-ရှင်ဘုရင်ကထည်း၊ ထူပေါင်းမည်မျှရှိသည်
 ကိုငါ့သိမည်အကြောင်း၊ စနိမ္မိမှထည်ဗေရဓမ္မ
 ထမ္မိတိုင်အောင် အသေရသေခံနိုင် မှီ၍ ဘုရားကို
 ၃ ၊ တော်မူ၏- ဟောထ ကထည်း၊ ကိုယ်တော်၏
 တုရား ထခပ် ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုထပ်
 ၄ ၊ ၍ အဆထရာ တိုးပွားစေသဖြင့်၊ ကျွန်တော်ထ
 ခပ်အရှင်မင်းကြီးမြင်မည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူ
 ပါစေသော၊ သို့ရာတွင်၊ ထွန်တော်သခင်အရှင်
 ၅ ၊ စင်းကြီးထည် ဤအမှုကို အထက် ကြောင့် နှစ်
 သက်တော်မူသနည်း၊ ထွန်ဘုရင်အားလျှောက်
 ၆ ၊ ထေ၏- ထိုသော်ထည်း၊ အမိန့်တော်သည် ဟော
 ထကော၊ နှင့်ဗိုလ်ဈားကော၊ ကို နိုင်သဖြင့်၊ ဟော
 ၇ ၊ ထနှင့် ဗိုလ်ဈားထိုသည် လူတို့ကို ရေတွက်ထုံ
 ၈ ၊ ထောငှါ အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏- တော်
 စန်မြင်ကိုကူး၍ ဂင်္ဂါမြို့၌ရှိသော အာရေဗမြို့စ
 ၉ ၊ ရွှေထက်၊ ထာဝရမြို့စနားမှာ တပ်စုကြ၏- ဂိ
 ထပ်ပြည်၊ နောက် ထိမ်းသော ပြည်၊ စန်ထန်
 ၁၀ ၊ မြည်တို့ကိုထွန်ပြီးမှမိရန်ပြည်သို့ဝိုင်းသွင်း၍-
 ၁၁ ၊ ထုရုရဲတိုက်သိုင်း၊ ဟိမိန္ဒြဗျား၊ ခါနာနိ မြို့ဈား
 အထုံးနဲ့ ထိုသိုင်း ရောက်၍၊ ထုပြည် ထောင်
 ၁၂ ၊ ဝိုင်းဗေရဓမ္မထမ္မိ၌ ထက်သတ်ကြ၏- ထိုသို့
 ထပြည်ထုံး ရှောက်သွား ၍၊ ကိုးထနှင့် အရက်
 ၁၃ ၊ နှစ်ထပ်ထွန်မှထေရုဓမ္မထင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏-
 ၁၄ ၊ ဟောထသည်ထည်း၊ ထူပေါင်းစာရင်းကိုရှင်ဘုရင်
 အားထက်၍၊ အသေရသေထမ္မိ၌ထားကိုးထုရဲ
 ၁၅ ၊ နှစ်ထိန်း၊ ထုထေမ္မိ၌ ငါးသိန်းရှိကြ၏
 ၁၆ ၊ ဝါမိဝိသည့်လူတို့ကိုရေတွက်ပြီးမှ နောင်ထရ
 ၁၇ ၊ ၍၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အထွန်ပြစ်မှားပါ
 ပြီးဆိုသောဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်
 ၁၈ ၊ ကိုပြေရှင်း တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အထွန်
 မိုက်သော အမှုကို ပြုမိပါပြီထု ထာဝရဘုရား၊
 ၁၉ ၊ အားတောင်းပန်ထေ၏- ဝါမိဝိသည့်နံနက်အ
 မြန်၌ ထသော အခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်က
 ၂၀ ၊ ပတ်တော်သည် ဝါမိဝိသည့်ပရောဇာဂင်္ဂသို့ရောက်
 ၂၁ ၊ ထာ၍- ဝါမိဝိသည့်သွားထော့၊ အရာသုံးပါးကို
 ထင်အေးငါပြ၏၊ ထင်၌ငါပြုစရာကို တပါးပါး
 ကျိုးစွမ်းရမည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
 ကိုဆင့်ဆိုတော့ထု မိန့်တော်မူသည် အထိုင်း၊-

၁၁ ၊ ဂင်္ဂထည် ဝါမိဝိသည့်သွား၍၊ ပြည်တော်၌ ထုံး
 နှစ်ပတ်ထုံး၊ အစာစာတာရခေါင်းပါးစေရမည်
 ထောင်းသို့မဟုတ်၊ ရန်သူတို့သည်သုံးထပ်ထုံး
 ထိုက်၍ကိုယ်တော်ပြေးတော်မူရမည်ထောင်းထို့
 ၁၂ ၊ မဟုတ်၊ ပြည်တော်၌ထုံးရက်ပတ်ထုံး၊ ကာထနာ
 ရောက် စေရမည်ထေး၊ အကျွန်ုပ်ကို အထွတ်
 တော်မူသော ထုစော၊ အထွန်ပါသည် အထထီ
 ၁၃ ၊ ထို့ပြန် လျှောက်ရမည်ကို စည်းစား ဆင် ခြင်
 ၁၄ ၊ တော်မူပါထုလျှောက်ထေ၏- ဝါမိဝိသည့်၊
 ငါထည် ကျည်းမြောင်းရာသို့ ရောက်ထေပြီတ
 ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ထံတော်သို့ရောက်ပါ
 ၁၅ ၊ စေး၊ ကရု ထာ တော် ကြီး ထွန်း ထု ထက် ထို့
 ရောက်ပါစေနှင့်ထုဂင်္ဂထေးပြန်ပြော၏
 ၁၆ ၊ ထိုနေ့ နံနက်မှစ၍ မြန်ကုန်သော အမိန့် ထိုင်
 အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည်အသေရသေထမ္မိ၌
 ကာထနာကိုထွတ်ထိုက်တော်မူ၍၊ စနိမ္မိမှထည်
 ၁၇ ၊ ဗေရဓမ္မထမ္မိ တိုင်အောင် ထုရုနှစ်သောင်းသေ
 ၁၈ ၊ ကြ၏- ကောင်းကင်တမန်သည်ထေရုဓမ္မထင်မြို့
 ကိုဗုတ်ဆီးမည်ထု၊ ထက်ကို ဆန့်သောအခါ၊
 ထာဝရဘုရားသည် ထိုထေးကြောင့် နောင်ထရ
 တော်မူ၍တန်ပြီ၊ ထင်ထက်ကို ဗုတ်ထိမ်း ထော့
 ၁၉ ၊ ထု၊ ထုတို့ကို ဗုတ်ဆီးသော ကောင်းကင် တမန်
 အား မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်သည် ထေရုထီထုထေရော့၏
 ၂၀ ၊ ကောက်နယ်ထထင်း၊ အနားမှာရှိ၏- ထုတို့ကို
 ဝါမိဝိ သတ် ထော ကောင်း ကင်တမန်ကို ဝါမိဝိ
 ထည်မြင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ၊ ရစ
 မိုက်ကို ပြုမိပါပြီ၊ ဤသို့ထိုစကား၊ အထထီထို့
 ၂၁ ၊ ပြုမိပါသနည်း၊ ထက်တော်ထည် အကျွန်ုပ်နှင့်
 အထွန်ပုံ အထွေအထွေ၌ ရောက်စေတော် မူပါ
 ထု၊ ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်ထေ၏
 ၂၂ ၊ ထိုနေ့ ခုင်းတွင်၊ ဂင်္ဂထည် ဝါမိဝိ သံသို့ထာ၍၊
 ကိုယ်တော် ကြွ ပါ၊ ထေရုထီ ထု အစော့၏
 ကောက်နယ်တထင်း၌ထာဝရဘုရားအဖို့ ထစ်
 ၂၃ ၊ ပတ္တင်ကို တည်ရမည်ထု၊- ထာဝရ ဘုရား၏အ
 မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည် အထိုင်း၊ ဝါမိဝိ ထည်
 ၂၄ ၊ သွားထေ၏- ထိုသို့ရှင် ဘုရင်ထည် အဓိအရံ
 တော်နှင့် တကွ ကြွထာ ထည်ကို အစော့ထည်
 ၂၅ ၊ ကြည့်၍မြင်လျှင်၊ ပြင်သို့ထွက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အရှင်
 ၂၆ ၊ ဘေး၌ဦးချုပ်ဝပ်ထွက်- ထွန်တော်သခင်အ
 ရှင် မင်း ကြီးသည် ကိုယ်တော် ထွန် မှီရာထို့ အ
 ထထီ ကြောင့် ကြွထာ တော်မူသနည်းထု စေး

လျှောက်လှမ်း ဝါဒိက၊ ထုထွင် ကာထနာ
 ထေးကိုငြိမ်းစေမည်စကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား
 စေ၍ ယင်းပစ္ဆိမကို တည်လို၍၊ ထင်၏ကောက်
 နတ်ထောင်းကိုဝယ်ထုံသောငှါထာထည်ထုစ
 ၂၂ မိန့်မြှောက်-စေရာနက၊ ကွန်တော်သခင်စေ၍
 မင်းကြီးသည်မိတ်တော်၌သည်စတိုင်းယူ၍ပူ
 ဇော်တော်မူပါ၊ မီး၌ရာယပ်ကို ခွားစွား၍ပါ
 ၏၊ ထင်းကို ကောက်နယ်တန်ထာ၊ ခွားနှင့်ဆိုင်
 ထောတန်ထာစွား၍ပါ၏ယုဝါဒိကလျှောက်
 ၂၃ ထွက်- စေလုံး နံ့ထိုကို ခွင်ဘုရင်အား ဆက်၍၊
 ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
 ကိုယ်တော်ကို ထက်ခံတော် မူပါစေသော ထု

၂၄ လျှောက်စေ၏- ခွင်ဘုရင်ကထည်း၊ ထိုထိုငါမ
 ထုရ၊ ခင်စစ်စေထိုးပေး၍ငါဝယ်မည်၊ ကိုယ်ငွေ
 မကုန်ဘဲ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအား
 မီး၌ရာယပ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု စေရာနအား
 ဆိုထပြန်၊ ငွေစကွပ် ငါးဆယ်ကိုပေး၍၊ ထို
 ကောက်နယ် ထောင်းနှင့် ခွားထိုကို ဝယ်ပြီးမှ-
 ၂၅ ထို စေရပ်၌ ထာဝရ ဘုရား စေ၍ ယင်း ပစ္ဆိမ
 ကို တည်၍ မီး၌ရာ ယပ်၊ မိထာ ထာထ ထပ်
 ထိုကို ပူဇော်စေ၏၊ ထာဝရဘုရားသည်ထည်း၊
 ဣထရေထ ပြည်စေ၍ ဆုတောင်း၊ ထော စကား
 ကို နားထောင်၍ ကာထနာ ထေးကို ငြိမ်းစေ
 တော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ရတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်

FIRST BOOK OF THE KINGS

၁ ဝါဒိကမင်း ကြီးသည် စသက်ကြီးရင့်၍ ထို
 ၂ ထောစေခါ၊ စဝတ်ရှု၍မနွှေးနိုင်- သို့ဖြစ်၍၊
 ထွန်ထိုကထသက်၍သောကညာကိုစေ၍မင်း
 ကြီးစေ၍ရှာပါရစေ၊ သူသည် မင်းကြီးကို ခစား
 ၍ရုံရပါစေ၊ စေ၍ မင်းကြီးကို နွှေးစေခြင်းငှါ
 ၃ ရင်ခွင်တော်၌ ကပ်ပါစေထုလျှောက်ကြ၏- ထို
 ထိုနှင့်စညီစေ၏၊ ထွေးသောပျိုမကို ဣသရေ
 ထပြည် တရှောက်ထုံးတွင် ရှာ၍၊ ရှုနှင့်မြို့သူစ
 ဘိဇ္ဇကကိုထွေးသဖြင့်စေတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ
 ၄ ၏- ထိုမိစ္ဆသည်လျှန်စေ၏၊ ထွန်းရှင်ဘုရင်
 ကိုထည်းလုပ်ထွေးပြုစုစေ၏၊ သို့ရာတွင်၊ ရှင်
 ဘုရင်သိမ်းတော်မူ၊
 ၅ ထိုနောက်၊ တဂ္ဂိတ်သားစေခေါ်နိယသည်ရှင်
 ဘုရင် ထုပ်မည်ထု စကြိုမိလျက်၊ ကိုယ်ကိုဗိုး
 မြှောက်၍ ရထားမှားနှင့် မြင်းမှားကို၎င်း၊ မိမိ
 ရွှေ၌ပြေးရသောထုငါးဆယ်ကို၎င်းရှင်စင်စေ
 ၆ ၏- ခမည်းတော်က၊ သင်သည်စေတယ်ကြောင့်
 ဤသို့ ရှိသနည်းထု၊ ထုမိတ်နာအောင်တခါမျှမ

ပြောစေ၊ ထိုသူသည် စေ၏ထည်း၊ စေထွန်ထု
 ၇ ၏၊ စေစွထုံညီထည်းဖြစ်၏- သူသည်ဇေရု
 ထာသား၊ သွာထ၊ ယပ်ပရာယိတ်စေရာသာနှင့်
 ထိုင်ပင်၍၊ သူထိုသည် စေခေါ်နိယထက်မှာ နေ
 ၈ ကြ၏- ယပ် ပရာယိတ် ဇာရတ်၊ ထောထစ
 ထားစေရာထ၊ ပရာဇတ်နာသန်၊ မြိမ်းရေဣစ
 စမြို့သောဝါဒိကမင်းကြီးမတ်ကြီးစွာ၊ မူကား၊ စ
 ၉ ခေါ်နိယထက်သို့ မဝင်ကြ၊- အခေါ်နိယသည်
 စေရံ၎င်းဂေထ မြို့နယ် စေတွင်း၊ ဇောထေထက်
 ကျောက်နားမှာသို့၊ ခွားမှစ၍ ဆုမျိုးသောစ
 ကောင်ထိုကို သတ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သားမိမိ
 ညီမှားနှင့်ရှင်ဘုရင်၏ကွန်ထုထုစွားစေပေါင်း
 ၁၀ ထိုကိုခေါ်မိတ်ထေ၏- ပရာဇတ်နာသန်၊ ခမရာ
 ထ၊ ဗူးကြီးမတ်ကြီးမှ စသော ညီရှောထရန်ကို
 ကားမခေါ်မိတ်၊
 ၁၁ ထိုစေခါ နာသန်သည် ရှောထရန် စေမိ မာထ
 ရှောထထံသို့သွား၍၊ တဂ္ဂိတ်သား၊ စေခေါ်နိယ
 သည်ရှင်ဘုရင်ထုပ်ကြောင်းကို ကြားပြီးသော၊
 ၁၂ ထိုစေရှင်ဝါဒိကသည် မထိပါကကား၊- ထရုစွာ

သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ နှစ်သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ ကုဗ္ဗာ-
 သာဓမ္မာဒိန္ဒြိယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အကြံပေးပါရအေး-
 ၈၈ ခါးပိပ်မင်းကြီး ထံသော်လျှင် ချီစေ့မင်း
 ကြီးကိုယ်တော်ကထင်သောအခါ ရန်သည်
 ငမော့၌ မိုးခံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်
 ကျွန်ုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ မထုတ်သော၊ သို့
 မြင်လျှင်၊ အပေါ်မှီယသည် အထက်ကြောင့် မိုး
 ၈၉ ခံရပါသနည်းဟု လျှောက်လေသွား- ထိုသို့အထံ
 ထော်၌ လျှောက်လေသွား၊ ကျွန်ုပ်တို့ဝင်၍ သင်္ဃာ
 ကေားကိုထောက်မစည်ဟု အကြံပေးသည်အ
 ၉၀ ထိုင်း- ဗာသဓမ္မာတသည် ချီစေ့မင်း
 ထံသို့ဝင်လေ၏၊ ချီစေ့မင်းသည် အလွန်ထို၍
 နှစ်မြို့သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့အား
 ၉၁ ဗာသဓမ္မာတသည် ဦးစွာ၊ ချီစေ့မင်း
 လျှောက်လေသွား၊ အထက်ထံသို့ ချီစေ့မင်း
 ၉၂ မေးတော်မူ၏- ဗာသဓမ္မာတကသည်၊ ကျွန်ုပ်
 တို့အား ကိုယ်တော်က၊ သင်္ဃာသော အခါ
 သည်ငမော့၌ မိုးခံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်
 တော်က ချီစေ့မင်းထံသို့ ဝရဘုရားကိုတိုင်တည်
 ၉၃ ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ-
 ၉၄ ထိုမှတစ်ပါး အပေါ်မှီယသည် မိုးခံ၍၊ ကိုယ်တော်
 ၉၅ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ထံသော်လျှင် အပေါ်မှီယ
 ထံသို့ သိုးခွာ၊ ချီစေ့မင်းထံသို့ အကောင်ဇွာ
 ထိုကို ထုတ်ပြီလျှင်၊ မင်းကြီး၏ သားတော်
 ၉၆ ပေါင်း၊ ထိုနှစ်သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ ကုဗ္ဗာသော၊
 မိုက်ရှင်မင်းသားတို့ကို ခေါ်ဝေါ်ပါ၏၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန်ုပ်တို့အား ရန်ကို ကားမခေါ်မိတ်ပါ-
 ၉၇ သို့အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့အရှင်မင်းကြီး၏အရာ
 ၌ မိုးခံ၍၊ အထက်သို့သည် နန်းထိုင်ရမည်ကို မိန့်
 တော်မူမည်ဟု၊ အသေရသော အမျိုးသားအပေါင်း
 ထိုသည်ကိုယ်တော်ကို မှော်ကြည့်လျက် နေကြ
 ၉၈ ပါ၏- သို့မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့အရှင်မင်းကြီးသည်
 ထိုတော်ထံသော်လျှင် နှစ်သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ
 ၉၉ အရာဝတ် နာသန်သည် ဝင်
 လျှင်ပရောဇာတ နာသန်သောပါသည်ဟု လျှောက်
 ၁၀ ကြား- နာသန်သည်သည်၊ ချီစေ့မင်း
 ၁၁ သော အခါ ဦးစွာ ပြန်ဝယ်လျက်- ထိုအရှင်မင်း
 ကြီး ကိုယ်တော်က၊ ငမော့၌ အပေါ်မှီယ မိုးခံ
 ၁၂ ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ- ဟု

သည် ထင်သောအခါ၊ အပေါ်မှီယ သိုးခွာ
 ၁၃ ချာသို့ကို ထုတ်ပြီလျှင်၊ မင်းကြီး၏ သားတော်
 အပေါင်း ထိုကို ငှား၊ မိုက် ရှင် သင်္ဃာတိသမ္ဘာ
 ၁၄ တိသမ္ဘာတံ ကုဗ္ဗာသောကို ငှားခေါ် ခေါ်ပါပြီဟု ထိုသည်
 အပေါ်မှီယ ချီစေ့မင်းသောလျက်၊ အပေါ်မှီယ
 ၁၅ မင်းကြီးသည် အထက်တော်ရှင်အထက်တော်
 ၁၆ ကျွေးကြောလျက် ထင်မြင်ကြပါ၏- ကိုယ်တော်
 ကျွန်ုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောအခါ
 ၁၇ ထိုကိုကား မခေါ်မိတ်ပါ- အရှင်မင်းကြီး၏
 အရာ၌ အထက်သို့ နန်းထိုင်ရမည်ကို ကိုယ်
 တော် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူမည်၊ ဤအမှုကို
 ၁၈ အရှင်မင်းကြီး၊ မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်
 ထေ၏၊
 ၁၉ ထိုအခါ ခါးပိပ်မင်းကြီးက၊ ဗာသဓမ္မာတကို
 ခေါ် ခေါ်ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အထိ၊ ဗာသဓမ္မာတ
 ၂၀ သည် ထာ၌ ချီစေ့မင်းသားတို့အား ချီစေ့မင်း
 ထံသို့၊ အထက် မိညည်ကို ခေါ် ခေါ်သော
 ၂၁ ရှင်မင်း က ကယ် နှစ်သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ
 ၂၂ ချီစေ့မင်းအထက်တော်မူသည်အထိ၊ သင်္ဃာ
 သောအခါ ရန်သည် ငမော့၌ မိုးခံ၍၊ ကိုယ်
 ၂၃ ချီစေ့မင်းသားတို့အား ကျိန်ဆိုသည်နှင့် အညီ၊ ထင်
 ၂၄ မည်ဟု၊ တစ်ပါး ကျိန်ဆိုတော်မူ၏- ဗာသဓမ္မာတ
 ၂၅ သည် ဦးစွာ ပြန်ဝယ်လျက်၊ ချီစေ့မင်း
 ၂၆ အရှင်မင်းကြီးကထည်း၊ သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ
 ၂၇ ပရောဇာတ နာသန်၊ သောသမ္ဘာတံ ဗာသဓမ္မာတ
 ၂၈ ကို ခေါ် ခေါ်ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အထိ၊ သို့
 ၂၉ သည် ချီစေ့မင်းသို့ ဝင်လာကြ၏- ချီစေ့မင်း
 ၃၀ သည်၊ သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ ကျွန်ုပ်တို့အား ခေါ်၍၊
 သောအခါ ရန်ကို ငါ၏ မြင်းသားတော် ပေါ်
 ၃၁ မှာ မီးစေ လျက်၊ ဂိယုန် မြို့သို့ ထောင်သွားကြ
 ၃၂ လေသွား- သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ နှစ်သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ
 ၃၃ နာသန်သည် ထိုမြို့မှတစ်ဆင့် ပေး၍၊ အသေ
 ၃၄ ရသော ချီစေ့မင်းကြီး၊ သည် အထက်တော်
 ၃၅ ရှင်အထက်တော် ကျွေးကြောကြသောအခါ- ထို
 ၃၆ နောက်၊ သင်္ဃာတိသမ္ဘာတံ၊ သောသမ္ဘာတံ
 ၃၇ နန်း ထိုင်ရမည်၊ ကိုယ်တော် အရှင်မင်း မြင်ရ

မည်ဆိုသူကို အထရေထမင်း၊ ထုမင်းစာရာ၌

၈၂ ငါခန့် ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- ထောထား
ထား၊ ဓမ္မာယက ထာမင်း၊ စန္ဒမင်း၊ ကြီးကိုး
ကွယ်သော ဘုရား၊ ထခင် ထာဝရ ဘုရားသည်

၈၃ လည်း၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူပါစေသော- ထာဝရ
ဘုရားသည် စန္ဒမင်း၊ ကြီးထက်မှာ မှီတော်မူ
သည်နည်းဟူ၊ ရှောလရန်ထက်မှာ မှီတော်မူပါ
စေသော၊ စန္ဒမင်းကြီး၊ ဝါပိရ်၏ ရာဇပတ္တင်
ထက်သားတော်၏ ရာဇပတ္တင်သည်သာ ဘုန်း၊
ကြီးမည်စေကြောင်း၊ ဖီရင်တော်မူပါစေသောထု

၈၄ ဌာပေရင်ကို ပြန်လျှောက်လေ၏- ထိုစခါယပ်
ပရောဟိတ်ဇာတိ၊ ပရောဟိတ်နာထန်၊ ထော
ယဇာတိ၊ ပရောဟိတ်၊ ဓမ္မာယက၊ ဓမ္မာယက၊
သဗ္ဗိထွတ်၍၊ ရှောလရန်ကို ဝါပိရ်မင်း၊ ကြီး၏မြင်း၊
ထားပေါ်မှာ မီးစေထွက်၊ ဂိယုန်မြို့သို့သောင်သွား

၈၅ ကြမ်း-ယပ်ပရောဟိတ်ဇာတိသည်ထဲတော်
ထံတော်သို့ကိုယု၍ ရှောလရန်ကို ဘိသိတ်ပေး
ပြီးမှ၊ သူထိုသည်တံ၊ မှတ်၍၊ ရှောလရန်မင်း၊
ကြီးသည်ထံတော်၌ စေသတည်းဟူ၊ ထု

၈၆ စပေါင်း ထိုသည် ထပ်ကြော ကြမ်း- ထု စ
ပေါင်းထိုသည်တံ၊ မှတ်ထွက်၊ နောက်တော်သို့
ထိုက်၍၊ မြေကြီးကွပ်ထက်၌ သည်တိုင်စောင့်
စောင့်ဝမ်းမြောက်သောထံကို ပြုကြ၏၊

၈၇ စပေါ်မှီထွန်သွန်စပေါင်းစပေါင်းတို့သည်
စားသောက်ပွဲပြီးသောစခါ၊ ထိုထံကိုကြား
ကြမ်း၊ တံ၊ မှတ်ထံကိုယွှာထကြားလျှင်၊ တမြို့
ထုံးတော်ထံကိုထွက်ထွက်ပြုသံကား၊ စာထယ်

၈၈ ထိုနည်းအတိုင်းစည်ပင်-ယပ်ပရောဟိတ်စာရာ
ထာဝရသားထာဝရသန်သည်လာလျှင်၊ စပေါ်မှီ
ထံတော်ပေါ်၊ ထင်သည့်လူကောင်းဖြစ်၍၊ ကောင်း၊
ထော ထံတော်ကို ကြား၊ ပြော ထိမှီ မည်ထု ဆို

၈၉ လျှင်- ထောနာထန်က၊ စကယ် စင်စစ် ငါထိုစ
ရှင်ဝါပိရ်မင်းကြီးသည် ရှောလရန်ကိုရှင်ဘုရင်

၉၀ စာရာ၌ ခန့်ထား တော်မူပြီး- ရှင်ဘုရင်သည်
ထည်းယပ်ပရောဟိတ်ဇာတိ၊ ပရောဟိတ်နာ
ထန်၊ ထောထားသော၊ ဓမ္မာယက၊ ဓမ္မာယက၊
ထထိုထု ထိုကို ရှောလရန်နှင့် စာထု စေ ထွတ်
တော်မူ၍၊ မြင်းထားတော် ပေါ်မှာ မီးစေကြပါ

၉၁ ပြီး- ယပ်ပရောဟိတ်ဇာတိနှင့်ပရောဟိတ်နာ
ထန်ထိုသည် ရှောလရန်ကို ဂိယုန်မြို့၌ ရာဇ
ဘိသိတ်ပေးပါပြီ၊ ထိုမြို့၌ဝမ်းမြောက်စွာ ထာ
ပြန်၍၊ တမြို့ထုံးတော်ထွက်ထွက်ထွက်သောစ

၉၂ ထံကိုကိုယ်တော်ကြားရပါ၏-ရှောလရန်သည်

၉၃ ထည်းရာဇပတ္တင်တော်ပေါ်မှာထိုင်ပါ၏- ရှင်
ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်ထည်းတို့စန္ဒဝါပိရ်မင်း၊
ကြီးကိုတောင်းကြီးပေးမြင်းငှါသွား၍၊ ဘုရား
သခင်သည် ရှောလရန်နာမကို ခမည်းတော်၏
နာမထက်သာ၍ မှီးမြှောက်တော်မူပါစေသော၊
သု၏ ရာဇပတ္တင်ကို ခမည်းတော်၏ ရာဇပတ္တင်
ထက် သာ၍ ဘုန်း၊ ကြီးမည် စေကြောင်း၊ ဖီရင်
တော် မူပါစေသောထုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်

၉၄ သည်သာလွန်တော်ပေါ်မှာစီးစွလျှက် ငါသည်
ကိုယ် စွက်မိနှင့် မြင်းစေမြင်းငှါ၊ ငနန်းပေါ်မှာ
ထိုင်ရသောသူကို ယနေ့လေးသားတော်မူသော
အသရေထ စာမိုး၏ ရှင် ဘုရင် ထာဝရ ဘုရား
သဗ္ဗိမဟိသာ မှီတော်မူစေ သတည်းဟူ၊ မိန့်တော်
မူကြောင်းကို စပေါ်မှီယဇာတိ၊ ပြန်လျှောက်လေ

၉၅ ၏- ထိုစခါစပေါ်မှီယဇာတိပေါင်းပေးသောသူ
စပေါင်းတို့သည် ကြောက် နှံသဖြင့်၊ ထ၍တံ
၉၆ သောက်တခြားစီးသွားကြ၏- စပေါ်မှီသည်
ထည်း၊ ရှောလရန်ကို ကြောက်သဖြင့် ထသွား
၉၇ ၍၊ ယပ်ပတ္တင်စီးမြို့ထိုကို ကိုင်လျှက် နေ၏- စ
ပေါ်မှီသည် ရှောလရန်ပေး ကြီးကို ကြောက်
၍၊ ယပ်ပတ္တင်စီးမြို့ထိုကို ကိုင်လျှက်၊ ရှောလရန်
မင်းကြီးသည် ကွန်တော်ကို မကွပ်စွာ မည်
စေကြောင်း၊ ယနေ့ ကွန်ဆိုတော်မူပါစေထု ဆို
ကြောင်းကို၊ ရှောလရန်ထာဝရလျှောက်လေသော်-

၉၈ ရှောလရန်က၊ သူသည် လူကောင်း၊ ဖြစ်လျှင်၊ စံ
ခြည်တပင်မှ မြေသို့ မကွပ်စွာ၊ စပေါ်မှီလျှင်စ

၉၉ သေခံရမည်ဟု စပေါ်မှီတော်မှီ၍- လူကိုစေထွတ်
သဖြင့်၊ စပေါ်မှီယကို ယပ်ပတ္တင်ပေါ်မှီသည်
စတိုင်း၊ သူသည်သာ၍ ရှောလရန်မင်းကြီး၊ ရှော
မှားစွာ၊ ခုခံသော်၊ ရှောလရန်ကထည်း၊ ထင်ထိပ်
သို့သွားလေဟုမိန့်တော်မူ၏၊

• ဝါပိရ်သည် စပေါ်မှီရာဇာရသောစပေါ်မှီသော
ထခါ၊ သားတော် ရှောလရန် ကို ပညတ်ထား၊
၂ တော်မူသင့်ကား၊- မြေကြီးသား၊ စပေါင်းတို့၏
သွားရာထမ်းသို့ ငါသွားရမည်၊ သို့ဖြစ်၍သား
ထုထေး၊ ထောကိုး၊ စီဂုဏ်သတ္တိ မြေထေး-
၃ ထာဝရဘုရားသည် ထော၊ ရာဇဝတ်ပေးတော်မူ
၄ သည်ကား၊ ယပ်ပတ္တင်သားမြေတို့သည် ဗိတ်နှစ်
လုံးစေကြောင်း၊ ရှောမှားသမ္မာတရား၌ ကျင်သည်
မြင်းငှါ၊ မိမိတို့ သွားရာ ထမ်းကို ထမ်းမြဲလျှင်၊

အထူးသဖြင့် ဓမ္မရာဇဝင်ပဏ္ဏာနီမှာ ထုထွေသော
 ထင်စိတ်မျိုးပေါင်းစုံ၊ ပြတ်ရလျှင် မိန့်တော်မူသော
 စကား တော်တော်နှင့်၊ ထင်သည် ပြုသောရာ၊
 ထွားထွား ရာရာ နှ့်ဆောင်ခြင်းမည် အကြောင်း၊
 ထင်စိတ်တရားသစ် ထာဝရဘုရား၏ထမ်းတော်
 ထိုထိုက်၍၊ ဖောရေစစ်ပညတ္တိကွမ်း၌ ပါသောမိ
 ရင်ထိုးစွဲစွဲ၊ ထက်သော်လျှင်၊ ပညတ်တရား
 တော် ထိုကို ခောင့် ရှောင် ခြင်းငှါ၊ ဟူသော
 ၁ တော်မူသောစကားကို နားထောင်ထေ့- ဇေယျ
 ထာသား ယူသကဲ့သို့ ငါ၌ ပြုသောစမ္မာ၊ အထွေ
 ထမိတ်ဗျူဟာ၌ပါ၊ နေရစ်သားစာမနာ၊ ထေ
 ထာ၏ သား စာမသွ၌ ပြုသော စမ္မာတည်း၊ ဟူ
 ထောထူထိုက်သတ်၍၊ စစ်မထိုက်ဘဲ စစ်ထေသွား
 ကို ထွန်းထောင်းသဖြင့်၊ မိမိဝတ်သောခါးစည်း၊
 မိမိ နင်းသော ခြေခင်း ထိုကို စစ်ထေသွားနှင့် ထူး
 ၂ ထောစမ္မာကို သင်သိသည်ဖြစ်၍ - သင်၌ပညာရှိ
 ထည်ထေထိုင်းစီရင်လျက်၊ ဆံပင်ပြုသောထိုသု၏
 ဥက္ကောင်းကိုမရဏာ နိုင်ငံ သို့ငြိပ်ဝပ်စွာမဆင်း
 ၃ စေ့၌- ဝိတပ်ပြည်သားဗာမိလစ်သားထိုကို
 ကား ကျေးဇူးပြု၍ ခား၊ ဝှဲတော်၌ခားသောထူစု
 ထေထိုဝင်စေထေ့၊ ထင်ထစ်ကို စေဗရလုံကြောင့်
 ငါ ပြေးရသော ထေ၊ သူထိုသည် ထိုသို့ထော
 ၄ ကျေးဇူးကို ပြု၍ ထေထိုထာကြမ်း- ငါသည်မ
 ထာနိမိသို့သွားသောနေ့၌၊ ငကို ကြမ်းတမ်း
 စွာကျိန်စဲသောသူ၊ ဗယံမိန်ထေမျိုး၊ ဗာယုမိပ်
 စွာသား၊ ငရစ်သား၊ မိမိသည်သင့်လက်၌ရှိ၏၊
 ထူသည် ငကို ခရီးပြီးပြီ ပြုထုံးသောငှါ၊ ယေဝ်စန်
 မြစ်နားသို့လာသောထေ၊ သင့်ကို ငါမကွပ်စွက်
 ထူထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ငါ ကျိန်ဆို
 ၅ ထော်ထည်း- ထိုသူကိုအပြစ်မရှိသောသူကဲ့သို့
 မမှတ်ရဘဲ ထင်သည်လိစွာသောသူဖြစ်၍၊ သူ၌
 ထေထယ်သို့ စီရင်ထင်သည် ကိုသိသည်နှင့်ထ
 ညီ၊ ဆံပင်ပြုသောထိုသု၏ခေါင်းကိုထေသေသတ်
 ခြင်းထာ၊ ခြင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းစေထေ့ဟု
 ၆ ဟူသော တော်မူပြီးမှ- ဝါမိန်သည် ထိုးတော်
 ထေတော် ထိုနှင့်ထိပ်ပျော်၍၊ ဝါမိန်မြို့၌ သင်း
 ၇ ပြုတ်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏- ဟေမြန်မြို့၌ စုစုံ
 စုံ၊ ယေယျထင်မြို့၌ သုံးထယ်သုံးစုံပင်းပြု၍၊
 အထွေထွေ နိုင်ငံကို ထေစုံထေးထယ် မီးခံတော်
 ၈ စု၏- ရှောလရန်သည် ခမည်းတော် ဝါမိန် ၏
 ဓမ္မရာဇဝင် ပဏ္ဏာနီမှာ ထိုင် တော်မူ၍၊ စာဏာ
 တော်ထည်ထေပြတည်၏။

၁၁ ထိုနောက်၊ ထဝိတ်၏ သား၊ အစောင့်နိယသည့်
 ရှောလရန်၏ မယ်တော်ဗာသရွေထက်သို့ထွား
 ၍၊ ဗာသရွေထက၊ သင်သည်မိတ်စေ့စွဲထွက်
 ထာသထောယုမေးလျှင်၊ မိတ်ဆွဲစွဲထွက်ထာ
 ၁၂ ပါ၏- ပြောရာတန့်တန့်ပါသည်ဟုဆိုသော်၊
 ၁၃ မယ်တော် က ပြောပါ ထုပြန် ဆို၏- အစောင့်နိ
 ထက ထည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်ထက်သို့
 ရောက်သည်ကို ငှင်၊ အထွေထွေ အမျိုးသားစေ
 ပေါင်းထိုသည် ကျွန်ုပ်ကိုရှင်ဘုရင်ထေမြစ်၌ ရှိ၊
 မြောက်ရင်သည် အကြောင်းကို ငှင် မယ်တော်
 သိပါ၏သို့သော်ထည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်
 ထက်မှလွဲ၍ ညီတော်ထက်သို့ရောက်ပါပြီ၊ ထို
 ၁၄ သို့ထာဝရဘုရားထေထိုတော်၌၏- ထရမှာထန့်
 တန့်သောထူကိုမယ်တော်၌ တောင်းရင်ပါ၏မ
 ငြင်းပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြောပါထု
 ၁၅ ဆို၏- သူကထည်း၊ ရှောလရန်မင်းကြီးသည်ရှု
 နင်မြို့သူထေဘိရှက်ကို ထွန်ပုံစာပေးစားတော်
 မူမည် အကြောင်း လျှောက်ပါတော့၊ မင်းကြီး
 သည်မယ်တော်ကို ငြင်းတော်မူနိုင်ထေ ဆိုထေ
 ၁၆ သော်- ဗာသရွေထကကောင်းပြီ၊ သင့်ထေမို့နား
 တော်လျှောက်မည်ဟုဆိုပြီးမှ၊ အစောင့်နိယထေ
 နားတော် လျှောက်ထုံးသောငှါ၊ ရှောလရန် စင်း
 ၁၇ ကြီးထေတော်သို့ သွား၏- ရှင်ဘုရင်သည်မယ်
 တော်ကို ခရီးပြီးပြီ ပြုထုံးသောငှါ ထေပြီးစုပြီး
 မှ၊ ပဏ္ဏာနီတော်ပဏ္ဏာနီမှာထိုင်တော်မူ၏၊ မယ်တော်
 ထိုင်ရာသို့စီရင်၍၊ သူသည်လက်ကွာတော်ထက်
 ၁၈ မှာ ထိုင်ထေ ၏- ထိုထေ မယ်တော်က၊ ထေ
 သောထူတန့်တန့်ကို တောင်းရင်သည်ဖြစ်၍၊ မ
 ငြင်းပါနှင့်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကမိခင်း၊
 တောင်းပါ၊ ထွန်ပုံမငြင်းပါဟု မိန့်တော်မူ၏-
 ၁၉ မယ်တော် ကထည်း၊ ရှုနင်မြို့သူ ထေဘိရှက်ကို
 နောင်တော် အစောင့်နိယထား ပေးစားတော်မူပါ
 ၂၀ ဟု တောင်းထေသော်- ရှောလရန် မင်းကြီးက
 အစောင့်နိယထေ ရှုနင်မြို့သူ ထေဘိရှက်ကိုသာထေ
 ထယ်ကြောင့် တောင်းရသနည်း၊ နိုင်ငံတော်ကို
 ထည်း သူထေတောင်းပါထေ့၊ သူသည်ထွန်ပုံ
 နောင်တော်ဖြစ်၏၊ သူနှင့်သင်ပရေထိတ်စေ့-
 ထာ၊ ဇေယျသစ်သား ယူသကဲ့သို့ တောင်းပါ
 ၂၁ ထေ့ဟုမယ်တော်ထာ၊ ပြန်ပြောပြီးမှ- အစောင့်
 အစောင့်နိယ သည် ထိုသို့တောင်းသော်၊ မိမိ၏
 သက်သေစေ ခြင်းငှါ မတောင်းမိလျှင်၊ ထူထာ
 သခင်သည် ငစာ၊ ထိုမျှမက ပြုတော်မူစေထေ

၁၀ တည်း- ကို ခြံမြဲစေသဖြင့်၊ ငမည်းတော် ဂါ
 မိန်ရာဇပတ္တင်တော်ပေါ်မှာတင်၍၊ ဂတိတော်
 နှင့်အညီနေရာ နန်းတော်ကို ပေးတော်မူသော
 ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အထိ။
 အခေါ်မိယသည်ယခုအသေခံရမည်ဟု၊ ထာဝ
 ရဘုရားကိုထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီးမှ သောသ
 ဓသား ဗေဒနာထကို လေ့တတ်၍၊ အခေါ်မိယကို
 ထေးအောင်ထုပ်ကြံလေ၏။

ထက် ပဇာယိတ် အဓမ္မာ သာ ကို ထည်း၊ ရှင်
 ဘုရင်ခေါ်၍၊ သင်သည်အာနုသုတ်မြို့၊ သင်ပိုင်
 သော မြေသို့ သွား ထေ့၊ သင် သည် အသေ ခံ
 ထိုက်တော်ထည်း၊ သ ဇုငါးမီရင်၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင် န် သစ် တာ
 တော်ကို ငမည်းတော် ဂါမိန်ရှေ့မှာ တမ်းလေ
 ပြီး ငမည်းတော် စင်းရဲ ခံ-ထ ရာရာ၌၊ သင်
 ထည်စင်းရဲ ခံလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။-ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဂေါတမီကို အကြောင်း ပြု၍၊ မှီ
 ထောမြို့၌မိန့်တော်မူသောကားပြည့်စုံမည်အ
 ကြောင်း၊ ရှေ့ထရန်သည်အဓမ္မာသာကိုထာဝရ
 ဘုရားထံတော်၌၊ ယဇ်ပဇာယိတ်မဖြစ်စေခြင်း
 ဌာ၌စင်ထုတ်တော်မူ၏။

ယွာထ ဗုကာ၊ အမရပူရ် နောက် သို့ မလိုက်
 ဆောင်သည်။ အခေါ်မိယနောက်သို့ ထိုက်သော
 ထုမြစ်၍၊ ထိုထံတင်ကို ကြားသောအခါ၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ထံတော်သို့ ပြေး၍၊ ယဇ်ပတ္တင် ဦး
 မြို့ထိုက်ကိုလှည့်နေ၏။-ယွာထသည်ထာဝရ
 ဘုရား၏ထံတော်သို့ ပြေးပါပြီ၊ ယဇ်ပတ္တင်အ
 နားမှာ မှီပါသည်ဟု ရှေ့ထရန် မင်းကြီး အား
 လျှောက် သော အခါ၊ ယွာထ ကို ထုပ်ကြံလော့
 ထု၊ ယောထဝသားဗေဒနာယကိုလေ့တတ်တော်မူ
 ၏။-ဗေဒနာယသည်ထာဝရဘုရား၏ထံတော်သို့
 သွား၍၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊
 ယွာထက ငါမသွား၊ ဤအရပ်မှာအသေခံမည်
 ဟုဆို၏။ ဗေဒနာယကထည်း၊ ယွာထသည်ဤသို့
 ပြန်ပြောသစ် ဟု နားဆောင်လျှောက်လေသော်-
 ၁၀ ရှင်ဘုရင်က၊ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို
 ယွာထထုတ်သောအပြစ်နှင့် ငါမှစ၍၊ ငမေအတ္တအ
 ချို့၊ ကင်းစင်မည် အကြောင်း၊ သူကားအထိုင်း
 ၁၁ ပြုလော့၊ ထုကိုထုပ်ကြံ၍ သင်းပြုဟ်လော့၊-သူ
 ထည် မိမိထက်သာ၍ ခြောင့်မတ် ကောင်း မြတ်
 သောထု၊ ဣထရေထမိုက်ဧက၊ နေရစ်သား၊ အာဗ
 နာနှင့် ထူးမြိုက်ဧက၊ အာဗသစ်သား၊ အာဗသ

ကိုငမေဌးတော်ဂါမိန်မသိထံထိုက်၍၊ ထားနှင့်
 သတ်သော အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် ထု၏
 ၁၂ ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူမည်-ထို
 သူထိုက်အသွားသည် ယွာထခေါင်း၊ ထားဧြေး
 ထိုက်ခေါင်းပေါ်မှာအစည်သက်ရောက်ပါစေ၏၊
 မိန်နှင့်သူ၏အတ္တတော်မျိုးတော်၊ နန်းတော်၊ ရာဇ
 ပတ္တင်တော်၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော
 ငြိမ်ဝပ်ခြင်းအပြစ်သက်ရောက်ပါစေလှမိန့်တော်
 ၁၃ မူသည်အထိုင်း၊-ယောသဓသားဗေဒနာထထည်
 သွား၊ ပြီးလျှင်၊ ယွာထကိုထိုက်ထုတ်၍တောအ
 ၁၄ ရပ်၊ ယွာထနေရာထိပ်၌ သင်း ပြုဟ်လေ၏။-မိုက်
 ဧက၊ ယွာထအရာ၌ ယောသဓသားဗေဒနာထကို
 ၁၅ ငှင်း၊ အဓမ္မာသာအရာ၌ ယဇ်ပဇာယိတ် အာရတ်
 ကိုငှင်ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။

တခန့် ရှင်ဘုရင် သည် မှီမိကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊
 သင်သည်ထေရုရှထင်မြို့ထဲမှာထိပ်ကိုဆောင်
 ၁၆ ခြံနေရမည်၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အထယ်အရပ်ကို
 ၁၇ ဟုမသွားနှင့်- မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ကေမြို့နံရောင်၊
 ကိုကုလျှင်၊ ကူးသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကို
 အမှန် ခံရမည်ဟု သတိနှင့်မှတ် လော့၊ သင့်အ
 သွေးသည်သင့်ခေါင်းပေါ်မှာသက်ရောက်စေလှ
 ၁၈ မိန့်တော်မူသော်- မှီမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ
 ၏၊ အရှင် မင်း ကြီး၊ မိန့် တော် မူသည် အထိုင်း၊
 ကိုယ်တော်ထွန်ပြုပါမည်ဟုပြန်လျှောက်၍လေ
 ၁၉ ရှုရှထင်မြို့၌ ကြာမြင့်စွာ နေလေ၏။- ထိုရာတွင်၊
 သုံးနှစ်လွန်သောအခါ၊ မှီမိ၏ကျွန် နှစ်ယောက်
 ထိုသည်ဂါသမင်းကြီးမာခါသားအာမိတ်ထံသို့
 ပြေး၍၊ ဂါသမြို့၌မြို့ကြောင်းကို မှီမိသည်ကြား
 ၂၀ လေသော်- ထ၍ မြို့ကို ကုန်း၊ နှီး တင် ပြီး လျှင်၊
 ထွန်ထိုက်ရှာထံသော ငှါဂါသမြို့၊ အာမိတ်ထံသို့
 ၂၁ သွား၍ ကျွန်ထိုက်ကို ခေါ်လေ၏။- ထိုသို့မှီမိသည်
 လေရုရှထင် မြို့မှ ဂါသ မြို့သို့ သွား၍ မြန်ထာ
 ကြောင်းကိုရှေ့ထရန်မင်းကြီးကြားလေသော်-
 ၂၂ မှီမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်၍
 အခြား တပါးသော အရပ်သို့ သွားလျှင်၊ ထွား
 သောနေ့၌ အသေ သတ်ခြင်း၊ အမှန်ခံရ မည်ကို
 သတိ နှင့်မှတ်လော့ဟု၊ ထာဝရ ဘုရားကို ထိုင်
 တည်ထွက် သင့်ကို ငါ ကျိန်ဆိုလော့၊ ထထိပေး
 သည်မထုတ်လော့၊ ထင်ကထည်း၊ ထွန်တော်
 ကြားရသော အမိန့်တော် ကောင်းပါ သည်ဟု၊
 ၂၃ ဝန် ခံသည် မထုတ်လော့- ထိုမြစ်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ ထဇ္ဇာ တော်ကိုငှင်း၊ ငါ ခုတားသော

ပညတ်ကိုရင်၊ အထယ်ကြောင့်မစောင့်သနည်း၊
 ၇၇ ထမိန်တော်မူပြီးမှ- တမန်သင်သည် ကိုယ်နှစ်
 ထက်သည်ထေရ်၊ ငမည်းတော်ပါမိရ်၌ပြုဘူး
 သောရဇမိတ်၌သမ္ဘာကိုသင်သိမ်းသင်စီရဇမိတ်
 အဖြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သင့်ခေါင်း ပေါ်
 ၇၈ သို့ရောက်စေတော်မူ၏- ရှောထရန် မင်းကြီး
 ထည် မဝိသာ မြို့၊ ဝါပိရ် စံ ရာဇပတ္တင် တော်
 သည် ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ အစည် အမြဲ
 တည် ပါစေ သတည်း ထု မိန် တော် မူ ပြီး လျှင်-
 ၇၉ သောထသော၊ ဗေဇာယသည် အမိန့်တော်ကိုခံ
 ခံ၍သို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ မြို့ကိုသေစောင့်ထုပ်
 ကြံ့ ထေ၏။ ထိုသို့ နိုင်ငံတော်သည် ရှောထရန်
 ထက်၌တည်၏။

၃

- ၈၀ ရှောထရန် ထည် အဲဂုတ္တု၊ ဇာရာ ဘုရင် နှင့်
 မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ထွက်၊ ထိုးတော် နှင့် နှိပ်ကပ် နန်း
 တော်၊ မိတ်မှန်တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကိုမပြုမှီ
 ၈၁ ထိုင်စောင်း၊ ဝါပိရ်မြို့၌နေရာ ပေးတော်မူ၏- ထို
 ထာထ၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့၊ ထိမ်
 တော်ကိုမတည် သေးသောကြောင့်၊ လူများထို
 သည်မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ
 ၈၂ ၏- ရှောထရန်သည်ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍၊ ခ
 မည်းတော်ဝါပိရ်စံစီရင်ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
 တတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူ
 ဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။
- ၈၃ တရံရောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်
 ခြင်းငှါအထွန် မြင့်မြတ် သော အရပ်တည်း၊ ဟူ
 သောဝါဗောင်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုယဇ်ပတ္တင်ပေါ်
 ၈၄ မှာမီးရှို့ရာယဇ်တထောင်ကိုပူဇော်ထေ၏။
- ၈၅ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားသည်၊ ညည့်အခါထိပ်
 မက်တွင်ရှောထရန်အားထင်ရှားလျက်၊ ငါပေး
 ရမည်ဆိုကိုတောင်းသောဟု၊ ဘုရားသခင်မိန့်
 ၈၆ တော်မူ၏- ရှောထရန်ကထည်၊ ကိုယ်တော်၏
 ကျွန်၊ အထွန်ပုံ၏အဝေါပိရ်သည်ရွှေတော်၌သ
 ထောမြောင့်၍သမ္ဘာတရာ၊ မြောင့်မတ်ခြင်းထ
 ချားထေရ်၊ ကွင့်သည်နှင့် အညီ၊ သူ၌ဗျားစွာ
 သော ကျေး ဇူးကို ပြုတော်မူပြီး၊ ယနေ့တွင် မှီ
 သည်ထေရ်၊ သူ၏ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရ
 သောသားကိုသုဇာ၊ လေးသနားတော်မူသဖြင့်၊
 ၈၇ သုဇာကျေးဇူး တရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူ
 ပြီး- ထရမှာ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဝေါပိရ်၏ ကိုယ်

- စား၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီးသို့ရာ
 တွင်၊ အထွန်ပုံသည်သူငယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထွက်ဝင်
 ၈၈ ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။- ရွှေရည်တော်စု၍၊ အ
 ရေ အထွက်ထားဖြင့် ထေရ်၊ မယ် ဗျားပြားစွာ
 သောကိုယ်တော်၏ ထုရိုးကြီးအထယ်၌ ကိုယ်
 ၈၉ တော်ကျွန်ပြုပါ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်
 ထည်ကိုယ်တော်၏ထုရိုးကိုတရားစီရင်နိုင်မည်
 အကြောင်း၊ ကောင်းမကောင်းကိုပိုင်းခြား၍ထိ
 တတ်သောညာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဤ
 မှာထောက်ဗျားစွာသောကိုယ်တော်၏ ထုရိုးကို
 အထယ်သူသည်ကိုယ် အထိုအလျှောက်တရား
 ၉၀ စီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟုတောင်းလျှောက်၏- ထို
 ထိုရှောထရန် တောင်း လျှောက်သော ပစ္စုပ္ပန်
 ကားကိုထာဝရဘုရားသည်နှစ်သက်တော်မူ၏-
 ၉၁ ဘုရားသခင်ကထည်၊ သင်သည်တာရှည်သော
 အသက် ကို မတောင်း၊ ခည်း မိမိ ကို ထည့်မ
 တောင်း၊ ရန်သူထိုက်အသက်ကိုလည်းပတောင်း၊
 တရား စီရင်ခြင်းငှါ တတ် နိုင်သော ညာဏ်ကို
 ထာကိုယ်အဖို့တောင်းလျှောက်သောကြောင့်-
 ၉၂ သင်တောင်း လျှောက်သည်အပိုင်း ငါပေး၏
 ရှေးကာလ၌သင် နှင့်တူသောသူတယောက်မျှမ
 ဖြစ်၊ နောင်ကာလ၌ မဖြစ်နိုင်စေအံ့၊ ညာဏ်
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောမိတ်မိညည်ကို ထင်အေး
 ၉၃ ငါပေး၏- ထိုမှတပါး၊ သင်နှင့်တူသောရှင်ဘုရင်
 တယောက်ကိုမျှ ထင်ထက်ထက်၌ မရှိစေခြင်း
 ငှါ၊ သင်မတောင်းသောအား၊ ခည်းမိမိဥစ္စာတို့
 ၉၄ အသရေကိုငါပေး၏- သင့်အဝေါပိရ်ကွင့်သည့်
 အထိုင်း၊ ငယ်မီးသို့ထိုက်၍ငါစီရင်ရက်ပညတ်
 တရားတို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ တာရှည်သော
 အသက်ကိုထည်၊ ငါပေးမည်ထုမိန့်တော်မူ၏-
 ၉၅ ရှောထရန်သည်နိုး၍ထိပ်မက် ဖြစ်မှန်းကိုသိမ်း
 တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ပရိညည်သစ်တာတော်ရှေ့မှာရပ်ထွက်၏။ မြို့
 ရာယဇ်၊ မိဿထာယထစ်တို့ကိုပူဇော်၍၊ ကျွန်
 အပေါင်းတို့အဖို့ပွဲကိုစီရင်တော်မူ၏။
 ၉၆ ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာမိဇ နှစ်ယောက်ထည်
 ၉၇ ထာ၍ ရွှေတော်၌ ရပ်လျက်- မိဇတယောက်က
 ထိုအရှင်၊ ကျွန်တော် မနှင့် ဤမိဇသည်တစ်စုံ
 တည်းနေကြပါ၏။ တစ်စုံတည်းနေထွက်ကျွန်
 ၉၈ တော်မသည်သားဗျက်နှာကိုမြင်ပါ၏- သို့ရက်
 လွန်မှ၊ တဖန်ဤမိဇသည်သားဗျက်နှာကိုမြင်ပါ
 ၏။ ထိုထိပ်၌ အထယ်ဧည့်သည်မျှ မရှိ၊ လျှင်

၁၁ ကျွန်တော်မနှစ်သက်တည်းသာရှိပါ၏။ ဤ
 မိစ္ဆာသည်ညဉ့်အခါ မိမိသားငယ်ကိုမိမိ နှိပ်
 ၂၀ ဆော့ကြောင့်အထိသေပါ၏။ သန်းခေါင်ယံ
 နှိုသုသည်ထက်ကျွန်တော်မထိပ်ငြော်စည်အခါ၊
 ကျွန်တော်မသားငယ်ကိုထု၍ မိမိရင်ခွင်၌ထား
 ပါ၏။ သူ၏သားငယ်အသေကောင်ကို မူကား။
 ၂၀ ကျွန်မ၏ရင်ခွင်၌ထားပါ၏။ နံနက်အချိန်၌ကျွန်
 တော်မသည်သားငယ်ကို နှိပ်တိုက်မည်ထသော
 အခါ၊ ထားငယ်သည် သေလျက်ရှိပါ၏။ သို့ရာ
 တွင်၊ ကျွန်တော်မသည် သေသောသူငယ်ကိုနေ
 နေ့ ကြည့်ရှုသော အခါ၊ ကျွန်တော်မ ရွာ၊ မြင်
 ၂၂ ဆော့သားမထုတ် ပါထု လျှောက်၏။ အခြား
 ဆော့မိစ္ဆာကလည်းမထုတ်ပေ။ အသက်ရှင်သော
 ထုငယ်သည်သား၊ သေသောသူငယ်သည်သင်
 ၏သားဖြစ်၏ထုငြင်းလေ၏။ အရင်မိစ္ဆာကလည်း။
 ထိုသို့မထုတ်၊ သေသော သူငယ်သည် သင်၏
 ထား၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်သည်သားဖြစ်
 ၏ထု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ရွှေတော်၌ လျှောက်ဆို
 ၂၄ ကြလျှင်-ရှင်ဘုရင်ကမိစ္ဆာတယောက်ကအသက်
 ရှင်သောထုငယ်သည်သား၊ သေသောသူငယ်
 သည်သင်၏သားဖြစ်၏ထုဆိုလျက်၊ တယောက်
 ကထိုသို့မထုတ်၊ သင်၏သားသေပြီ၊ သားအ
 ၂၅ သက်ရှင်ထည်ထု ဆိုသည်ဖြစ်၍- ထားယူခဲ့ထု
 မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကိုရွှေတော်သို့
 ၂၆ ထုခဲ့ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အသက်ရှင်သော
 သူငယ်ကိုခွဲ၍၊ ထိုမိစ္ဆာထိုအားတယောက်တဝက်
 ၂၇ စီ ပေးထော့ထု မိန့်တော်မူသော်- အသက်ရှင်
 သောသူငယ်၏အမိသည် မိမိသားကိုအလွန်သ
 နား၍၊ ထိုအရှင်၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်ကို
 သတ်ပါနှင့်။ ဤမိစ္ဆာအားပေးတော်မူပါထုတောင်း
 ပန်လေ၏။ အခြား၊ မိစ္ဆာ ငါ မပိုင်စေနှင့်၊ သင်
 ၂၈ ထည်းမပိုင်စေနှင့်၊ ခွဲပါလေစေထု ဆို၏။ ထို
 အခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကို
 မသတ်နှင့်၊ အရင်မိစ္ဆာအားပေးထော့၊ သူသည်
 ၂၉ အမိမှန်သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်
 စီရင်တော် မူသည် အရာကို အသေရေထ အမျိုး
 ထားအပေါင်းထိုသည်ကြာ၊ သိကြသောအခါ၊
 ထရားစီရင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
 သောညာဏ်နှင့်ရှင်ဘုရင်ပြည့်စုံကြောင်းကိုယ်
 မြင်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့မိသေကြ၏။

၁ ထုံးကို မိုးစံ ထွက်နေတော်မူ၏။ ရှေးတော်မတ်
 တော်တူမူကား။ ထမ်းပေရာထိတ်စာရတ်ထား
 ၂ အာဇာနည်၊ မိစ္ဆာသား၊ ဧကိထောရပ်နှင့် အထိထ
 ထိုသည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။ အထိထုပ်
 သား၊ ယောရှုဇတ်သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။
 ၃ ထောသသားဗေဇာယသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်
 ၏။ စာရတ်နှင့် အဗ္ဘာသာ ထိုသည် သင်္ဃာဇရာ
 ၄ ယိတ်ဖြစ်၏။ နာသန်သားအာဇာနည်ဝန်စာ
 ရေးထုပ် ဖြစ်၏။ နာသန်သား၊ ဇာဗုန်သည်မင်း၊
 ၅ သား၊ အရာနှင့် တိုင်ပင်မတ် ဖြစ်၏။ အထိရှာ
 သည်နန်းတော်တုပ်ဖြစ်၏။ အာဗေသားအပေါ်
 နိရံသည်အရှင်တော်ဝန်ဖြစ်၏။
 ၆ ရှောလရန်သည် အသေရေထ နိုင်ငံအရပ်ရပ်၌
 ခန့်ထားသောဝန်စာရေးတကျိပ်နှစ်ယောက်ထို
 သည်တလောက်တလစ်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်နန်းတော်
 ၇ သားထိုအဖို့စားရာကိုပွင့်စင်ရကြ၏။ သူထို
 အမည်ဟူမူကား၊ ဧဓိမ်တောင်ရပ်မှာထုရစ်
 ၈ သား၊ မာကဏ်မြို့၊ ရှာယဗိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေမတ်မြို့၊
 ၉ ဧထုရှေသနန်မြို့မှာကောဏ်သား၊ ဇောခေါမြို့၊
 ၁၀ ထေဇာပြည်လုံးနှင့် တကွ အရပ်ရပ်မြို့မှာ ထေ
 ၁၁ သက်၏သား၊ ဧဝါရပြည်လုံးကိုစီရင်သောသူ၊
 ရှောထရန်၏သား၊ တော်တာဇတ်နှင့် နီဇက်သော
 ၁၂ အဘိနာပိ၏သား၊ တာနက်မြို့၊ မေဂါဂေါမြို့နှင့်
 တကွဗက်ရှန်မြို့မှ အာဗေထမထောထမြို့တိုင်
 ၁၃ အောင်မက၊ ယုတ်နန်မြို့အလွန်၊ ထေဇရေထမြို့
 အောက် ဇာတန မြို့နှင့် နီးမတ် သော ဗက်ရှန်မြို့
 ၁၄ နယ်လုံးကိုစီရင်သောအထိလှစ်သားဗာနာ၊ ဂိ
 ထပ်ပြည်၌ မနာရှေ၏သား၊ သာအရုပိုင်သောမြို့
 ၁၅ ဇာ၊ ဗာရှန် ပြည်၊ အာဂေါထအရပ်၌ မြို့ရှိ၊
 ကြေး၊ ဝါ တံခါး၊ ကျင်နှင့် ပြည့်စုံသောမြို့ကြီး
 ၁၆ ခြောက်ဆယ်ကိုစီရင်သော ဂိထပ်ပြည်ရာရတ်
 ၁၇ မြို့မှာဂေဗာဏ်သား၊ မထာနိမ်မြို့မှာ အပေါဏ်
 ၁၈ သား၊ အထိနာပိ၊ နုသထိ ခရိုင်ကိုစီရင်သော
 သူ၊ ရှောထရန်၏သားတော်ဗာသမတ်နှင့်နီဇက်
 ၁၉ သောအထိမတ်၊ အာရှာခရိုင်နှင့်အာထုပ်မြို့မှာ
 ၂၀ ထုရှေ၏သား ဗာနာ၊ အသခါခရိုင်မှာ ပါရွာဏ်
 ၂၁ သား၊ သောရှုဇတ်၊ ဗယံမိန်ခရိုင်မှာ ဧထာဏ်
 ၂၂ သား၊ မြိမိ၊ အာမောဓိရှင်ဘုရင်ရှိယုန်စံနိုင်ငံ၊ ဗာ
 ရှန်ရှင် ဘုရင် ဩဇာဏ် နိုင်ငံ၊ ဂိထပ်ပြည်မှာ အ
 ၂၃ ခြာသောမင်းမမြီးတပါးတည်းစီရင်သော ဥရု
 ဏ်သားဂေဗထည်း။
 ၂၄ ထိုကာလ၌၊ ထုအမျိုးနှင့်အသေရေထအမျိုး

သားထိုသည့် အရေအတွက်အားဖြင့်သရဗရာ
သဲထိုးနှင့်အမှုဈားပြား၍ ခားသောက်တော်မူ
၁၀ ထွက်နေကြ၏။-ရှောသရန်သည်လည်းဖြစ်ကြီး
၅၀၀၀ ဖိတ်ထိပြည်၊ အဲဒုတ္တ၊ ပြည်တိုင် လောင်
ထိုင်းနိုင်ငံထိုးကိုထမိုးရသဖြင့်၊ အရပ်ရပ်သား
ထိုသည်ထက်ဆောင်ပစ္စာထိုကိုဆက်၍၊ ရှော
သရန် ထက်ထက် ကာသ ပတ် ထိုး မင်း ခုကို
ဆောင်ရွက်ရကြ၏။

၁၁ တနေ့တနေ့လျှင်နန်းတော်၌ကုန်သောမိက္ခာ
ဟူမူကား၊ ကျွန်ုပ်ညက်ကောရသုံးဆယ်၊ ခုယော
၁၂ ရန်ညက်ကောရမြောက်ဆယ်၊- ဆုဇ္ဈိလောင်
ကျွေးသော နွား၊ တဆယ်၊ ကျက် ခားရာ ထဲက
နွားနှစ်ဆယ်၊ ဆတ်သမင်းရယ် အမျိုးမျိုးကိုမ
ဆိုက်၊ သိုးတရာ၊ ဆုဇ္ဈိလောင်ကျွေးသောငှက်
၁၃ မျိုးတည်း။-ရှောသရန်သည်ဖြစ်ကြီးအနောက်
ဘက်၊ တိဗေသမြို့မှထွက်မြို့တိုင်လောင်ရှင်ဘုရင်
အပေါင်းထိုကိုထမိုးရသဖြင့်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ
၁၄ ရပ်ထို၌စစ်မှုစစ်ရေမရှိ၊- ထက်ထက်တော်ကာ
ထပတ်ထိုး၊ ထုဝေထိုး၊ နှင့် အသရေထ ထိုး၊
သား ထို သည် ဝန်မြို့မှ ခွဲ၍ ဗေရဓူဘ မြို့ တိုင်
အောင်၊ အသီးအသီးမိမိစပွန်ပင်၊ မိမိသဘောသ
ဝန်းပင်ဆောက်မှာပြင်ဝပ်စွာနေရကြ၏။

၁၅ ရှောသရန်သည်လည်း၊ ရထားတော်ဈားနှင့်
ဆိုင် သာမြင်းတင်းကုပ်ထေးထောင်၊ မြင်းမီး၊
၁၆ သူရဲတသောင်း၊ နှစ်ထောင်ရှိ၏။- ဝန်ဇာရေထို
သည်လည်း၊ ရှောသရန်မင်းကြီးနှင့်ခား၊ ပွဲတော်
သိုဝင်သောသူအပေါင်းထိုထိုး၊ တယောက်တ
၁၇ ထစီနီလင်စွာပွဲဆင်ရကြ၏။- မုယောစပါးကို
ရင်း၊ မြင်းတော် များ၊ ထားတော် ဈားသို့ မြက်
မြောက်ကိုရင်း၊ အထွဋ်သင့်သည် ထထိုင်း၊ နေ
ရာအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ရကြ၏။

၁၈ ဘုရားသခင်သည်ဈားစွာသောညာဏ်ပညာ
ကိုရင်း၊ သရဗရာသဲထိုးနှင့်အမှုကျယ်ဝန်းသော
၁၉ နှစ်ထိုးကိုရင်း ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊- ပညာ
တော်သည် အရှေ့ပြည်သား ပညာနှင့် အဲဒုတ္တ၊
၂၀ ပြည်သားပညာကိုလွန်ကဲ၏။-ရှောသရန်သည်
ဓမ္မရာဇိတ်အမျိုးအသား၊ မဟောသသား၊ ဟေ
မန်း၊ ဓါထကောထ၊ ဓါရဝေဓမ္မသောလူအပေါင်း၊
ထိုထက်သာ၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ခပ်ထိမ်းသော
၂၁ ထိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏။- စီရင်
တော်မူသောဘုရားကား၊ သုံးထောင်နှင့်သိမြင်း၊
၂၂ တထောင်ငါးရပ်၏။- ထေဗန္ဓန် အာရဇ် ပင်မှ

၁၃ ဤဆုတ်မိုးနားမှာ ပေါက်တက်သော ထုထုတ်
ပင်တိုင်လောင်မြက်ဆို၏။ သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ခိုး
ကောင်မျိုး၊ ငါးမျိုး၊ ထိုစံ အကြောင်းကို ထည်း
၁၄ မြက်ဆို၏။-ရှောသရန်မင်း၏ပညာသိတင်းကို
ကြားသောရှင်ဘုရင်အမျိုးမျိုးအတွက်သောလူ
ထိုသည်ပညာ ကောင်းတော်ကို နားထောင် ခြင်း၊
ငါထာကြ၏။

၂

၁ ရှောသရန်ကို ခမည်းတော်အရာ၌ ထိထိတ်
ပေးကြောင်းကို၊ တရုမင်းကြီး၊ ထိခံသည် ကြား
လျှင်၊ ဓါပိန်နှင့်အညီ မိတ်ဆွေခွဲသော သူဖြစ်
၂ ခု၊ မိမိကျွန်ထိုကို အကွတ်ထေ၏။- တခပ်ရှော
သရန်သည်လည်း၊ ထိခံသံသီအတွက်ထွက်-
၃ င်အစဓါပိန်သည် အရပ်ရပ်၌ ခပ်ထိုက်ရသော
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူထိုကို အစ
မြေဝါ၊ တော်ဆောက်သို့ နှိပ်ဇာတော် မမူမီတိုင်
ဆောင်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ
တော်အဖို့ ထိခံထော်ကိုမထည် မဆောက်ရထု
၄ မင်းကြီးထိမ်း၊- ထရုဗုဏ္ဏ၊ ငါစံဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်အရပ်ရပ်၌ ပြင်ပတ်မည်အ
ကြောင်း၊ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ထက် ပြုသော
၅ သူ၊ ထီးတာသောသူမရှိသည်ဖြစ်၍- ထာဝရ
ဘုရားက၊ င်အစဓါပိန်အားသင့်ကိုယ်အားထင်
စံ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ငါတင်သော ထင်စံအစ
သည် နာမအဖို့၊ ထိခံကိုတည်ဆောက်ရမည့်
ထုမိန့်တော်မူသည်ထထိုင်း၊ ငါစံဘုရား ထင်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဖို့၊ ထိခံထော်ကို
၆ တည်ဆောက်မည်ထုငါထကြိုမိ၏။-မင်းကြီး၏
ကျွန်ထိုသည် င်အစဓါပိန် တောင်ပေါ်မှာ
အာရဇ်ပင်ထိုကို ရုတ်ထွင်းခေါင်းငါစီရင်ပါး
ငင်ထွန်သို့သည် မင်းကြီးကျွန်ထိုနှင့်ပိုင်း၍ထုတ်
ကို ငြိမိပုံမည်၊ မင်းကြီးစီရင်သည်ထထိုင်း၊
မင်းကြီး၏ ကျွန်ထိုအားထထိုကို ပေးပါမည်၊ ဇီ
ရန်အမျိုးသားထိုသည်သစ်ရုတ်တက်ထကဲ့ကို၊
ငါ ထိုတွင် ထထယ်သူမှာ မရုတ် ဘုတ် သည် ကို
မင်းကြီးသိသည်ထုမှာလိုက်လေ၏။

၇ ရှောသရန် မင်း ၏ ကားကို ဟိခံ မင်းသည်
ကြားလျှင်၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုထုမျိုးကြီး
ကိုထမိုးရသော သားကို ဓါပိန်အား ပေးတော်မူ
သောထာဝရဘုရားသည် ထရုဗုဏ္ဏထာ၌တော်
၈ မူဇေ သတည်းဟု ထိုလျက်- မင်းကြီးမှာထိုက်
သော ထုမှန် ငါသင်ပြင်ပြီး၊ အာရဇ် ထင်သား၊

- ထင်း၊ ခူး၊ ထစ်၊ ထား၊ ထို၊ ထရှု၊ ကို၊ ပေး၊ ပါ၊ မည်၊-
 ၈ ကျွန်ုပ်တို့သည်ထေဗန္ဓုန်တောင်မှပင်ထထိသို့
 ပြီးလျှင်၊ ခောင်ထုတ်၍၊ မင်းကြီး၊ မိရင်သော၊ စေ
 ရပ်ထို၊ ပင်ထထိ၊ ထမ်းမြင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုစေရပ်
 ၌စစ်ထမြင့်မင်းကြီးခံထူရမည်၊ မင်းကြီးသည်
 ထည်း၊ ငါ၏ နန်းတော်၊ သားစား၊ စရာ၊ မိကျွာကို
 ပေး၍၊ ငမေထိုကို ထည်း၊ ပြည်စုံစေရမည်ထု၊
 ၉ ရှောထရန်ထံသို့ထုကို စေထွတ်၍ ပြန်ပြော၏၊-
 ၁၀ ထိုသို့ ထိရသည် ရှောထရန် စေထိုသို့သော
 စောရစ်ထစ်သား၊ ထင်း၊ ခူး၊ သစ်သားကိုပေး၏၊-
 ၁၁ ရှောထရန်သည်ထည်း၊ ထိရန် နန်းတော်၊ သား
 ရှားစားစရာထို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင်ကျွံထန်ကော
 ရနှစ်သောင်း၊ စစ်ပြီးသောထိ ကောရနှစ်ထယ်
 ၁၂ ကို ပေး၏၊- ထာဝရ ဘုရား၊ ထည်ထည်း၊ ဂတိ
 တော်ရှိသည်ထထိုင်း၊ ရှောထရန်စောပညာကို
 ပေးတော်မူ၏၊ ထိရမင်းနှင့်ရှောထရန်မင်းနှစ်
 ပါးထိုသည် စစ်ထိုက်ခြင်းမရှိ၊ မိဿထာထညွှ
 ကြ၏၊
 ၁၃ ရှောထရန်မင်းကြီးသည်ထည်း၊ ဣထရေထ
 ထူစေပါင်းထိုတွင် ထု သုံးသောင်းထိုကို ခွဲခွဲ
 ၁၄ ခွဲ- စေထည့်၊ စေထည့်၊ တထလျှင် တသောင်း၊ မီး၊
 ထေဗန္ဓုန် တောင်သို့ စေထွတ်ထမြင့်၊ ထိုလူထို
 ထည် ထေဗန္ဓုန်တောင်ပေါ်မှာတထ၊ ကိုယ်နေ
 ရာစေရပ်၌နှစ်ထနေရကြ၏၊ ထိုထူထိုကိုစေပါ
 ၁၅ မိရင်သောသို့- ထစ်၊ ရွက်သောသူရနှစ်သောင်း၊
 ထောင်မိုးပေါ်မှာ သစ်စုတ်သောသူရှစ်သောင်း၊
 ၁၆ ထိုကိုထည်း၊ ခေမိုင်းတော်စု၍- ထုပ်ရှုပ်သော
 စစ်ထေရာရှိတပါး၊ ထုပ်ဆောင်သောသူထိုကို
 ၁၇ မိရင်သောသူသုံးထောင်သုံးရာရှိ၏၊- ရှင်ဘုရင်
 ၏စစ်တော်ထထိုင်း၊ ထိစစ်တော်ထိုက်ခြင်းမရှိ
 ကြီးသောကျောက်၊ ထထို၊ ထိုက်သောကျောက်၊
 ၁၈ စစ်ပြီးသောကျောက်ထိုကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏၊- ထို
 ထို ရှောထရန်မင်း၏ ထက်သမားထိုနှင့် ဟိရ်
 မင်း၏ ထက်သမား ထိုသည် ဂေဗာထ ထမျိုး
 သား ထိုနှင့်တကွ၊ ထိစစ်တော်ကို တည်ဆောက်
 စရာထို ထစ်သားရှား၊ ကျောက်ရှားထိုကို ဖွင့်
 ဆင်ကြ၏၊

၆

- ၈ ဣထရေထထမျိုးသားထိုသည်ထေရုတ္တ၊ ပြည်
 ၉ ရွှေထရန်မင်း နန်းခံ ထေးနှစ်၊ မိမိ ထမည်ရှိ
 ထော ခုထိထ ထထွင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ထိစစ်

- ၁ တော်ကို ထည်၊ ပြတော်မူ၏၊- ထို ထိစစ်တော်
 စေထွားသည်ထေတောင်မြောက်ထယ်၊ ထန်စေ
 တောင်နှစ်ထယ်၊ ထမြင့်စေတောင် သုံးထယ်ရှိ
 ၂ ၏- ထိစစ်တော်ဦးထည်ထည်း၊ ထိစစ်တော်ထန်နှစ်
 ညီ၍၊ စေထွား၊ စေတောင် နှစ်ထယ်၊ ထန်ထယ်
 ၃ တောင်ရှိ၏၊- ထိစစ်တော်ထင်း၊ စရာထို၊ ကျည်း၊
 ၄ သော ပြတင်းပေါက် ထိုကို ထုပ်ထေ၏၊- ထိစစ်
 တော် ပြင်ထန်နှစ်၊ ရှာမိတ် ရွာနုတော် ပြင်ထန်
 ပထိထည်၌ ထခန်း၊ ထိုကိုထည်း၊ လုပ်ထေ၏၊-
 ၅ စေထက်ထခန်းသည်ထန်ငါးတောင်၊ ထထထို
 ထခန်းထန်ငါးတောင်၊ ထထထိုထခန်းထန်
 စုနှစ်တောင်ရှိ၏၊ ထကြောင်းမူကား၊ ထခန်းထို
 ထည် ထိစစ်တော် ထန် ကိုယ်ထဲသို့မဝင်း ထန်
 ၆ စုတ်ထွက်ထုတ်ထွက်တက်၏၊- ထိုထိစစ်တော်
 ကိုတည်လုပ်သောထခါ၊ ထိုစေရပ်သို့မဆောင်
 ခဲ့မှီထစ်ပြီးသောကျောက်ထိုမြင့်သာတည်ထုပ်
 သောကြောင့်၊ သံထု၊ ထုမိန်၊ သံတန်ဆာနှင့်ထုပ်
 ၇ သောထသံမမြည်ရ၊- စေထက်ထခန်းထဲသို့ဝင်
 သော တံခါးဝသည် ထိစစ်တော်ထက်သာထန်မှာ
 ရှိ၏၊ ထိစစ်သောထေကားမြင့်ထလယ်ထခန်းသို့
 ၈ ၎င်း၊ ထထထို ထခန်းမှ ထထထို ထခန်းသို့ ၎င်း
 ၉ တက်ရ၏၊- ထိစစ်တော်ကိုတည်ပြီးမှ ထုပ်ရှား၊
 ထိုင်ရှားကိုစောရစ်ဖွင့်ပြားနှင့်စုံ၊ ထုပ်ထေ၏၊-
 ၁၀ ထန် ထခန်းထိုသည်ထည်း၊ ထမြင့်ငါးတောင်မီ
 ရှိ၏၊ စောရစ် ရက်မ ထိုသည် ထိစစ်တော်ကို မှီ
 ထွက်ရှိကြ၏၊
 ၁၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ထည်ရှော
 ၁၂ ထရန်သို့ရောက် ထာ ထည် ကား၊- ထစုထည်
 ဆောက်သော ထိစစ်တော် စေရာမှာ၊ ထင်ထည်
 ငါသွန်သင်သော ထမ်းသို့ထိုက်ထွက်၊ ငါမိရင်
 ဇွန်ထထိုင်း၊ မိရင်၍၊ ငါပညတ်သောထိုကိုစောင့်
 ရှောက်လျှင်၊ သင်၏ထေခါမိရ်စော၊ ငါဂတိထား
 ၁၃ သည် ထထိုင်း၊ သင်၌ငါပြုမည်၊- ငါထုထုထ
 ရေထထမျိုးကိုငါပစ္စန်းသူထိုထထယ်၌နေမည်
 ထမိန်တော်မူ၏၊
 ၁၄ ထိုသို့ရှောထရန်သည် ထိစစ်တော်ကိုတည်၍
 ၁၅ ပြီး ထေ၏၊- ကြမ်းမှသည် ထမိုး တိုင်စောင့်
 ထထွင်းထန်ကိုစောရစ်ဖွင့်ပြားနှင့်စုံ၊ ထုပ်၍၊
 ကြမ်းကိုထည်း၊ ရကြီးသော ထင်း၊ ခူး၊ ဖွင့်ပြား
 ၁၆ မြင့်ပြီးစေ၏၊- ထထွန်သန်နှစ်၊ ရှာသုနုကျာမိတ်
 ရွာနုတော်ထထိုထထွားထန်ထေတောင်နှစ်ထယ်
 ၁၇ မိကျွထိသော ထိစစ်တော် တမိုင်းကို ထခန်းစော

ကြမ်းနှင့်ထရုံကို အာရဏ်ဗျည်းပြားဖြင့် ပြီး
 ၈၇ အေး၏- ထိုအခန်း၊ ရွှေမှာတည်သော မိတ်မှန်
 ၈၈ တော်စေလျှား၊ သည် အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏-
 ၈၉ အိမ်တော်အတွင်း၌ အာရဏ်ဗျည်းပြားထိုးသည်၊
 ၉၀ သားသီးစေပြော၏၊ ပန်းပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်
 ၉၁ နံကြမ်းကျောက်မပေါင်းစပ်ခြင်းငှါ၊ အာရဏ်သား
 ၉၂ နှင့်ခုံးထုပ်လျက်သာရှိ၏၊
 ၉၃ ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ ပရိညဉ်သစ်တာတော်
 ၉၄ ကိုတင်ထားရန်၊ အိမ်တော် အတွင်း၌ ချာပိတ်
 ၉၅ ဌာနတော်ကိုပွင့်ဆင်လေ၏- ချာပိတ်ဌာနတော်
 ၉၆ အခန်းသည် အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ
 ၉၇ အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင် နှစ်ဆယ်
 ၉၈ ရှိ၏၊ ထိုအခန်းကို၎င်း၊ အာရဏ်သစ်သားနှင့်လုပ်
 ၉၉ သော ထမ်း ပတ္တင်ကို၎င်း၊ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၁၀ ၏- ထိုသို့အိမ်တော်အတွင်းကို အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံ
 ၁၁ ပြီးမှ၊ ချာပိတ် ဌာနတော်ရွှေမှာ အကြီးဖြင့် အ
 ၁၂ ကွယ်အကောက်ဆွဲထား၍၊ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ၏-
 ၁၃ အိမ်တော်တအိမ်လုံးကို၎င်း၊ ချာပိတ်ဌာနတော်
 ၁၄ နားမှာရှိသောထမ်းပတ္တင်ကို၎င်း၊ အစွန်နှင့်အကုန်
 ၁၅ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ၏- ချာပိတ်ဌာန- တံထဲမှာအ
 ၁၆ မြင့် ဆယ်တောင်ရှိသော ခေရုမိမ်နှစ်ပါးကို သံ
 ၁၇ လွှဲသားနှင့်လုပ်လေ၏- ခေရုမိမ်အတောင်ထိုး
 ၁၈ ထပ်တဖက်တချက်အလျားငါးတောင်စီရှိ၍၊ အ
 ၁၉ တောင်များ တခုမှတခုတိုင်အောင် ဆယ်တောင်
 ၂၀ ရှိ၏- အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ခေရုမိမ်
 ၂၁ နှစ်ပါးသည် အလုံးအရပ်ပမာဏတူ၏- ထိုခေ
 ၂၂ ရုမိမ်တို့ကို အတွင်း အိမ်တော်ထဲမှာ တင်ထား
 ၂၃ သဖြင့်၊ ခေရုမိမ်အတောင်ထိုး သည် ဖြန့်လျက်၊ အ
 ၂၄ တောင်များ တဖက်တချက်၌ ထရုံကိုလှိုလျက်၊ အ
 ၂၅ ထယ်မှာအတောင်များ တခုနှင့်တခုထိလျက်ရှိ
 ၂၆ ကြ၏- ခေရုမိမ်တို့ကိုလည်း၊ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၂၇ ၏- အိမ်တော်ထရုံအတွင်းသက် နှင့်ပြင်သက်၌
 ၂၈ ထူသောခေရုမိမ်အရပ် နှင့်အပွင့်ပွင့်သောစွန်ပ
 ၂၉ ထို့ပင် အရပ်များရှိကြ၏- အိမ်တော် အတွင်း
 ၃၀ ကြမ်းနှင့်ပြင်ကြမ်းကိုလည်း၊ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၃၁ ၏- ချာပိတ်ဌာနတော်ဝင်ဝထိုး သံလွင်သားတံ
 ၃၂ ခါးရွက် နှစ်ရွက်ကို ထုပ်၍၊ တံခါးထုပ်နှင့် တံ
 ၃၃ ခါးထိုင် ထိုသည် ထရုံငါးခုတစုကို ခားကြ၏-
 ၃၄ သံလွင်သားတံခါးရွက်တို့၌ ခေရုမိမ်အရပ်၊ အ
 ၃၅ ပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရပ်များကို ထုထုပ်
 ၃၆ ၍၊ တံခါးရွက်နှင့်ခေရုမိမ်အရပ်၊ စွန်ပလွံပင်
 ၃၇ အရပ်တို့ကို အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ၏- ထိုအထူအိမ်

တော်ပြင်ထရုံထေးစုတစု၊ ကျယ်သောဝင်ဝထိုး
 ၃၈ သံလွင်တံခါးထိုင်တို့ကို၎င်း၊ တံခါးရွက်ထရွက်
 ၃၉ လျှင်ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့်လည်တတ်သောထင်းရူး
 ၄၀ သားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်တို့ကို၎င်း၊ ထုပ်လေ၏-
 ၄၁ တံခါးရွက်၌ ခေရုမိမ်အရပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော
 ၄၂ စွန်ပလွံပင်အရပ်များကို ထုထုပ်၍ အပြောက်ကို
 ၄၃ အစွန်နှင့် ဂွမ်းပံလေ၏- အတွင်း တံခါးထိုင်ကို
 ၄၄ ထည်း ဆစ်သော ကျောက်တန်း၊ သုံးဆင့်၊ အာ
 ၄၅ ရဏ်သစ်သားတန်းတဆင့်နှင့် အထပ်ထပ်တည်
 ၄၆ လေ၏- နန်းစံလေး နှစ်၊ ဖိဝေထွင် ထာဝရ
 ၄၇ ဘုရား၏အိမ်တော်တိုက်ခြံကိုချကြ၍- နန်းစံ
 ၄၈ ဆယ်တန်း၊ ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော အဌမလတွင်း၊
 ၄၉ အိမ်တော်အခန်းကြီး၊ အခန်းငယ်တို့နှင့် ဆိုင်သ
 ၅၀ မှတို့ကို လက်စသတ်၍၊ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိမ်
 ၅၁ တော်ကိုတည်ဆောက်သတည်း။

၇

၀ တဖန်ရှောလရန်သည် တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်
 ၁ လုံး နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ ထက်စသတ်
 ၂ လေ၏- နန်းတော်ကို ထေဗန္ဓုတောသစ်သား
 ၃ ဖြင့်ဆောက်၍၊ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအ
 ၄ တောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်ရှိ
 ၅ ၏၊ အာရဏ်တိုင်လေးစည်၊ အာရဏ်ရက်မဈား
 ၆ နှင့်ဆောက်၏- တိုင်တစည်လျှင် ဆယ်ငါးထိုင်
 ၇ စီရှိ၍၊ တိုင်ပေါင်း၊ ခြောက်ဆယ် အပေါ်မှာ အ
 ၈ မြင့်တို့ကို တင်လျက်၊ အာရဏ်ဗျည်းပြားနှင့် မိုး
 ၉ လေ၏- အထင်း၊ ဝင် ခရာ ပြတင်း၊ ပေါက် သုံး
 ၁၀ တန်းစီ အဆင့်ဆင့် ချက်နှာချင်း ဆိုင်လျက်၊ တ
 ၁၁ ဝက်တချက်၌ရှိကြ၏- တံခါးပေါက်ရှိသမျှထံ
 ၁၂ ခါးထိုင် ရှိသမျှတို့သည် ဓတုရန်း၊ ထေးထောင့်
 ၁၃ ဖြစ်ကြ၏- တိုင်များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့်ပြည့်စုံ၍
 ၁၄ အလျား အတောင်ငါးဆယ်၊ အနံအတောင် သုံး
 ၁၅ ဆယ် ရှိသောကနားပြင်ကိုလည်း၊ ထုပ်လေ၏-
 ၁၆ တရားစီရင်ရာကနားပြင်တည်း၊ ဟူသောတရား
 ၁၇ ပတ္တင် တည် ရာ ကနားပြင် ကို လည်း၊ ထုပ်၍၊
 ၁၈ ကြမ်း၊ တဝက်မှ တဝက်တိုင် အောင် အာရဏ်
 ၁၉ ဗျည်းပြား တို့နှင့်မိုးလေ၏- နန်းတော်နှင့် ဆိုင်
 ၂၀ သော ထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင် ဓပ်ကြားမှာ ထန်
 ၂၁ တိုင်းလည်းရှိ၏၊ ရှောလရန်စံဝတ်သော ဓာရာ
 ၂၂ ဘုရင်၏သို့၊ ခံနန်းကိုလည်း၊ တရားစီရင်ရာ ထ
 ၂၃ နားပြင်နှင့် တူသော ဆောက်လေ၏- ထန်
 ၂၄ ထိုင်းကြီးပြင်ထက်တိုင်အောင်၎င်း၊ အမြန်မှစ၍
 ၂၅ ထိပ်တိုင်အောင်၎င်း၊ ကျောက်ဆစ် ယာဏ နှင့်

ထည့်၊ နှစ်စဉ်စုတော်၌ နှစ်ထိုင်သောကြောင့်၊
 ၈၈ ထူးထူးသောကြောင့် ထိုမြင့်ပြီးကြမ်း-မမြင်
 ထည်ထည်၊ ထူးထူး၌ကောင်း၊ ဆယ်တောင်
 ခြံသောကြောင့်၊ ထူးထူးသော ကြောက်ကြီး၊
 ၈၉ ထိုမြင့်ပြီး- မမြင် ပေါ်မှာ ထည်၊ ကြောက်
 ဆပ်ပမာထဲ၌ ထည့် ထုပ်သောကြောင့်၊ ထူး
 ဆန်းသောကြောင့် နှင့်ဆရာရန် ကာမိမ်း-
 ၉၀ တန် ထိုင်၊ ကြီး သည် ဆပ်သော ကြောက် ထုံး
 ထန်း၊ ဆရာရန်သင်ကြီးတတန်းမြင့် ပြီး၊ မိတ်
 နှစ်တော် တထွင်းတန်ထိုင်၊ နန်းတော် ကနား
 မြင်တန်ထိုင်၊ ထိုသည်ထိုထူးပြီးကြမ်း၊
 ၉၁ ရှောထရန်သည်ထည်၊ ထူးကိုထွက်၍ တူရ
 ၉၂ မြို့မှထိရ်ကိုသိထေရ်- ထိုထိရ်ကား၊ နထေရ်
 ထေရ်၊ ရှေးမထားမြင်၊ ထွက်ထေရ်ကား၊ ကုရ
 ထေရ်၊ သားပန်းတည်းထမ်းမြင်၊ သားသည်
 ထည်း၊ ကြေးဝါထေရ် ခပ်ထိမ်းကို ထုပ်တတ်
 ထောညာထိ ပညာနှင့်မြည့်နံသမြင့်၊ ရှောထ
 ရန် မင်းကြီး၊ ထိုထိုထာ၍၊ ထေရ် မြို့သမ္ဘာကိုပြီး
 ၉၃ နှစ်စဉ်- ထိုထူသည့်ထမြင့်တထေရ်၌တောင်၊
 ယုံထေရ်တထေရ်၌တောင်မြို့သောကြေးဝါထိုင်
 ၉၄ နှစ်ထိုင်ကို ထွန်းသေရ်- ထိုင် ထေရ်မှာထိုင်
 စရာထို၊ ထမြင့် ငါးထောင်မြို့သော ကြေးဝါထိုင်
 ၉၅ ထိပ်နှစ်ရက်ထည်း သွန်းထေရ်- ကြေးဝါကွန်
 နှစ်နှင့်ကြေးဝါကြီးထိုကိုထည်းထုပ်၍၊ ထိုင်တ
 ထိုင်ထွင်ကွန်နှစ်ရက်နှစ်ရက်မြင့်ထိုင်ထိပ်ထေရ်
 ၉၆ ငှာ နှစ်ထွင်းထေရ်- ကြေးဝါထည်းထီး ထိုကို
 ထည်းထုပ်၍၊ ထိုင်ထိပ်ကွန်နှစ်ထေရ်မှာထိပ်
 တရုထွင်ထည်းထီးနှစ်တန်းမိမြင့် တန်ဆာ ဆပ်
 ၉၇ ထေရ်- ကနားမြင် ထဲမှာ မိတ် ထား ထော ထို
 ထိုင် ထိပ် ထို သည် ကြာ ဝှံ့ နှင့် ဝှံ့ ထွက် ထေရ်၊
 ၉၈ ထေးထောင် မြို့- ထိုင်ထိပ် နှစ်ရက်ထည် ကွန်
 နှစ် နှင့် နှစ် စပ်သော စုပိကာ ထေရ်မှာ တည်
 ထွက်၊ ထိုင်ထိပ်တရုထည်းထီး၊ နှစ်တန်းမိနှင့်
 ၉၉ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 မြို့သည်မြင်၍ ထိုင်ထိုသည်စေ့နံကြမ်း၊
 ၁၀၀ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၁ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၂ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၃ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၄ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၅ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၆ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၇ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၈ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၀၉ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်
 ၁၁၀ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်ထေရ်မှာကြာဝှံ့ထေရ်ထိုင်

ထူးထီး ဆယ်ထုံးမိ စေ့ထောင်၊ ထူးထီးနှစ်ပတ်
 ၁၀၁ ကိုရေကန်နှင့်တစ်တည်းထွန်းသေရ်- ထိုရေ
 ကန်သည် နှားတထေရ်နှစ်ရက်ပေါ်မှာ ထည်
 ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၂ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၃ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၄ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၅ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၆ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၇ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၈ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၀၉ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၀ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၁ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၂ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၃ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၄ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၅ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၆ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၇ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၈ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၁၉ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း
 ၁၂၀ ထွက်မြို့၊ နှားထိုသည် ထေရ်ထီးထိုးနောက်မြင်း

ဣန္ဒြေတို့၏ ဓာတုပစ္စည်းပေါ်မှာ ထုရေထော
ထင်၏။ ထိုစဉ်မှာ မိန့်တော်မူသော
စကား တော်သည် ဖြစ်၊ ထင်သည် ပြင်ထုရေ
ထွားထွား ရာရာ နှင့် အောင်မြင်မည် အကြောင်း။
ထင်၏ထုရေသစ် ထာဝရဘုရား၏ ဝမ်းတော်
ထိုထိုက်၍၊ ဖောရေ၏ ပညတ္တိကွမ်း၌ ပါသောမိ
ရပ်တို့ နှစ်ထွက်၊ ထင်သောစုံ၊ ဝဉ္စတံတရား
တော် ထိုကို စောင့်ရှောက် အခြင်းငှါ၊ ဟောသော
• တော်မူသောစကားကို နားထောင်ထေ့- ဇေရု
ထာသော ဟောထထင် ငါ၌ ပြင်ထောအမှု၊ ဣန္ဒြေ
ထင်ထိုက်၍ နှစ်ပါး၊ နေရ၏ သားအာဇာနည်၊ ထေ
ထာ၏ ထာ၊ အာမသ၌ ပြင်သော အမှုတည်း။ ဟူ
သောထုထိုက်သတ်၍၊ စစ်မထိုက်ထဲ စစ်အသွေး
ကို ထွန်းထောင်သဖြင့်၊ မိမိဝတ်သောခါးစည်း။
မိမိ နင်းသော ခြေခင်း ထိုကို စစ်အသွေးနှင့် ထူး
• သောအမှုကို သင်သိသည်ဖြစ်၍ - သင်၌ ပညာရှိ
ထည်အထိုင်းစီရင်လျက်၊ ဆံပင်ပြင်သောထိုသု၏
ဥဏ္ဍာင်းကို မရဏာ နိုင်ငံ သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ မစင်း။
၇ နေ့နှင့် - ဝိတင်ပြည်သား ဗာမိလဲ၏ သားထိုကို
ထာ၊ ကျေးဇူးပြု၍ ခား ဝှဲတော်၌ ခားသောထုရု
ထဲထိုဝင်စေထေ့၊ ထင်အစ်ကို အဓမ္မလုံကြောင့်
ငါ ပြေးရသော အခါ၊ သူထိုသည် ထိုသို့ ထော
• ကျေးဇူးကို ပြု၍ ငတ်သို့ထာကြ၏ - ငါသည်မ
ထာမှိမမြို့သို့ သွားသောနေ့၌၊ ငကို ကြမ်းတမ်း
စွာ ကျိန်ဆဲသောသူ၊ ဗယံမိန့်အမျိုး၊ ဗာယုမိပ်
စွာထာ၊ ဂေရ၏ သားမှိမိ သည်သင့်လက်၌ရှိ၏။
ထုသည် ငကို ခရီးဦးကြို ပြုထုံးသောငှါ၊ ယော်ဝန်
မြစ်နားသို့ ထာသောအခါ၊ သင့်ကို ငါမကွပ်ရှက်
ထုထာဝရ ဘုရား ကို ထိုင်တည်၍ ငါ ကျိန်ဆို
• သော်လည်း - ထိုသူကို အခြင် မရှိသောသူကဲ့သို့
မမှတ်ရဘဲ ထင်သည်လိစွာသောသူဖြစ်၍၊ သူ၌
အထွတ်သို့ စီရင်သင့်သည် ကို သိသည်နှင့် အ
ညီ၊ ဆံပင်ပြင်သောထိုသု၏ ခေါင်းကို အသေသတ်
ခြင်းအားဖြင့်၊ မရဏာ နိုင်ငံသို့ ထင်၊ စေထေ့ထု
•• ဟောသော တော်မူပြီးမှ - ဝါမိန်သည် ထိုးတော်
ထေးတော် ထိုနှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဝါမိန်မြို့၌ သင်း။
•• ပြုတ်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏ - ဟေပြုန်မြို့၌ စုနစ်
နှစ်၊ ဟေစုနစ်ထင်မြို့၌ သုံးထယ်သုံးနှစ်ပင်၊ ပြု၍၊
ဣန္ဒြေတို့၏ နိုင်ငံကို အနှစ်ထေးထယ် မိုးခံတော်
•• စု၏ - ရှောထရန်သည် ဝေဠုတော် ဝါမိန် ၏
ဓမ္မရာဇဝင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ၍၊ အာဏာ
တော်သည် အပြတ်တည်း။

•• ထိုနောက်၊ ထပွတ်၏ သား အဓမ္မိယထည်
ရှောထရန်၏ မယ်တော်ဗာသဇ္ဈေထထံသို့ ထွား
၍၊ ဗာသဇ္ဈေထက၊ သင်သည် မိတ်ဆွေ နှစ်ထွက်
ထာသထောထုမေးလျှင်၊ မိတ်ဆွေ နှစ်ထွက်ထာ
•• ဝါ၏ - ပြောစရာတစ်ခုတစ်ခုပါသည် ထုဆိုသော်၊
•• မယ်တော် ကပြောပါ ထုပြန် ဆို၏ - အဓမ္မိယ
ထက ထည်း။ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်ထက်သို့
ရောက်သည်ကို ၎င်း၊ ဣန္ဒြေတော် အမျိုးသားအ
ပေါင်းထိုသည် ကျွန်ုပ်ကို ချစ်သောအပြစ်၌ မိုး
မြှောက်ချင်သည် အကြောင်းကို ၎င်း မယ်တော်
သိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်
ထက်မှလွဲ၍ ညီတော်ထက်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ထို
•• သို့ထာဝရဘုရားအလိုတော်ရှိ၏ - ယခုစာတစ်
စာစုသောထုကို မယ်တော်၌ တောင်းချင်ပါ၏။ မ
ငြင်းပါနှင့် ထုဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြောပါထု
•• ဆို၏ - သူကထည်း။ ရှောထရန်မင်းကြီးသည် ချွန်
နှင့် မြို့သူအဘိဓမ္မာကို ထွန်းပေါ်အေးအေးတော်
မူမည် အကြောင်း လျှောက်ပါတော့၊ မင်းကြီး
သည် မယ်တော်ကို ငြင်းတော်မူနိုင်ထု ဆိုထေ
•• သော် - ဗာသဇ္ဈေထကကောင်းပြီ၊ သင့်အမျိုးသား
တော်လျှောက်မည် ထုဆိုပြီးမှ၊ အဓမ္မိယထထွီ
နားတော် လျှောက်ထုံးသောငှါ၊ ရှောထရန် စင်း
•• ကြီးထံတော်သို့ သွား၏ - ရှင်ဘုရင်သည် မယ်
တော်ကို ခရီးဦးကြို ပြုထုံးသောငှါ ထင်ပြီးချပြီး
မှ၊ ပစ္စင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ မယ်တော်
ထိုင်စရာသို့ စီရင်၍၊ သူသည် လက်ကွာတော်ထက်
၂၀ မှာ ထိုင်ထေ့၏ - ထိုအခါ မယ်တော်က၊ ထေ့
သောထုတစ်ခုတစ်ခုကို တောင်းချင်သည်ဖြစ်၍၊ မ
ငြင်းပါနှင့် ထုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က မိမိစင်၊
တောင်းပါ၊ ထွန်းပေါ်မငြင်းပါဟု မိန့်တော်မူ၏ -
၂၀ မယ်တော် ကထည်း။ ချွန်နှင့် မြို့သူ အဘိဓမ္မာကို
နောင်တော် အဓမ္မိယထာ၊ ပေးအေးတော်မူပါ
၂၂ ထု တောင်းထေ့သော် - ရှောထရန် မင်းကြီးက
အဓမ္မိယထထွီ ချွန်နှင့် မြို့သူ အဘိဓမ္မာကို သာအ
ထယ်ကြောင့် တောင်းရသနည်း။ နိုင်ငံတော်ကို
ထည်း သူအမျိုးကောင်းပါလော့၊ သူသည် ထွန်းပေါ်
နောင်တော်ဖြစ်၏။ သူနှင့် သမီးပရုထိတ် အဓမ္မိ
ထာ၊ ဇေရုယာ၏ သား ဟောထ ထထွီ တောင်းပါ
၂၃ ထေ့ထုမယ်တော်ထာ၊ ပြန်ပြောပြီးမှ - အဓမ္မိ
အဓမ္မိယထ ထည် ထိုသို့ တောင်းသော်၊ မိမိ၏
သက်သေစေ ခြင်းငှါ မတောင်း မိလျှင်၊ ထုရု
သစ်သည် ငအာ၊ ထိုမျှ မက ပြုတော်မူစေထေ့

၁၀ ထည်း- ကို ခြံပြီးသော်လည်း ငမည်းတော် ဝါ
 ၁၁ ဝိဇ္ဇာရာဇပတ္တိတော်ပေါ်မှာတင်၍၊ ဂတိတော်
 ၁၂ နှင့်အညီနေရာ နန်းတော်ကို ပေးတော်မူသော
 ၁၃ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ထိုင်း။
 ၁၄ အခေါ်နိယသည်ယနေ့အသေခံရမည်ဟု၊ ထာဝ
 ၁၅ ရဘုရားကိုထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ပြီးမှ သောသ
 ၁၆ စသော စေနာထကို လေ့လာ၍၊ အခေါ်နိယကို
 ၁၇ အသေအောင်ထုတ်ကြံလေ၏။
 ၁၈ ယင်း ပဓာနသိတ် အဓိက သာ ကို ထည်း ရှင်
 ၁၉ ဘုရင်ခေါ်၍၊ သင်သည်အာနုသုတ်မြို့၊ သင်ပိုင်
 ၂၀ သော ခြေသို့ သွား ထေ့၊ သင်သည် အသေခံ
 ၂၁ ထိုက်ဆော်သည်။ ထိုငါးမိရင်း၊ အကြောင်းမူ
 ၂၂ ကား၊ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် နှစ်သစ် တာ
 ၂၃ တော်ကို ငမည်းတော် ဝါဝိဇ္ဇာမှာ ထမ်းလေ
 ၂၄ ပြီး ငမည်းတော် ထမ်းရဲခံ- ထာရာရာ၌၊ သင်
 ၂၅ ထည်ဆင်းရဲခံလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရ
 ၂၆ ဘုရားသည် ဇလိလေ့ရှိ ကို အကြောင်း ပြု၍၊ မှီ
 ၂၇ ထောမြို့မိန့်တော်မူသောကား ပြည့်စုံမည်လေ
 ၂၈ ကြောင်း၊ ခန္ဓာထု နှစ်သစ်အဓိကသားကိုထာဝရ
 ၂၉ ဘုရားထံတော်၌၊ ယင်းပဓာနသိတ်- ခြံစေခြင်း
 ၃၀ ၅၁၅၅ ထုတ်တော်မူ၏။
 ၃၁ ဟောထု ကား၊ အဓိကသား သို့ မလိုက်
 ၃၂ ဆော်သည်။ အခေါ်နိယနောက်သို့ လိုက်သော
 ၃၃ ထုမြဲ၍၊ ထိုသိတင်းကို ကြားသောအခါ၊ ထာ
 ၃၄ ဝရဘုရား၏ထံတော်သို့ ပြေး၍၊ ယင်းပတ္တိ ဦး
 ၃၅ မြို့ထိုက်ကိုလျှောက်နေ၏။- ဟောထုသည်ထာဝရ
 ၃၆ ဘုရား၏ထံတော်သို့ ပြေးပါပြီ၊ ယင်းပတ္တိ အ
 ၃၇ နားမှာ မှီပါသည်ဟု ခန္ဓာထု နှစ် မင်းကြီး အား
 ၃၈ လျှောက် သော အခါ၊ ဟောထု ကို လုပ်ကြံလော့
 ၃၉ ထု၊ ထောထု အသေခံသောအခါကို လေ့လာတော်မူ
 ၄၀ ၏။- ခန္ဓာထု သည်ထာဝရဘုရား၏ထံတော်သို့
 ၄၁ သွား၍၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊
 ၄၂ ဟောထု ငါးမိရင်း၊ ဤအရပ်မှာ အသေခံမည်
 ၄၃ ဟု ဆို၏။ ခန္ဓာထု ကထည်း၊ ဟောထု သည် ဤသို့
 ၄၄ ပြန်ပြောပါ၏ ဟု နားဆောင်လျှောက်လေသော်-
 ၄၅ ရှင်ဘုရင်က၊ အပြစ် မရှိသော သူ၏ အသက်ကို
 ၄၆ ဟောထုသတ်သောအပြစ်နှင့် ငါမှခံ၍၊ ငမည်းတော်
 ၄၇ မြို့၊ ကင်းစင်မည် အကြောင်း၊ သူကားလေထိုင်း။
 ၄၈ ပြုလေ့၊ သူကိုလုပ်ကြံ၍ သင်းပြု ဟံလေ့၊ သူ
 ၄၉ ထည် မိမိထက်သာ၍ ပြောပတ် ကောင်း မြတ်
 ၅၀ ဆောသူ၊ အသေရလေမိလျှင်၊ နေရစ်သား၊ အာဇာ
 ၅၁ နာနှင့် ထူးမိလျှင်၊ ထောထု၏သား၊ အာဇာ

ကိုငမည်းတော် ဝါဝိဇ္ဇာမသိတ်ထိုက်၍၊ ထာဝရ
 ၁၁ သတ်သော အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် ထု၏
 ၁၂ ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူမည်- ထို
 ၁၃ သူထိုက်စေသောသည် ဟောထုခေါင်း၊ ထာဝရ
 ၁၄ ထိုက်ခေါင်းပေါ်မှာ အစည်သက်ရောက်ပါစေ၏
 ၁၅ ဝိဇ္ဇာနှင့်သူ၏အသေတော်မြို့တော်၊ နန်းတော်၊ ရာဇ
 ၁၆ ပတ္တိတော်၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော
 ၁၇ ခြံဝပ်ခြင်း၊ အပြစ်သက်ရောက်ပါစေထုမိန့်တော်
 ၁၈ မူသည်ထိုင်း။- ထောထု အသေခံသောအခါထည်
 ၁၉ သွားပြီလျှင်၊ ဟောထုကိုထိုက်သတ်၍ တော
 ၂၀ ရပ်၊ ဟောထုနေရာထိသို့ သင်း ပြုလေ၏။- မိုက်
 ၂၁ ချုပ်ဟောထုအရာ၌ ထောထု သားသား ခန္ဓာထုကို
 ၂၂ ငင်း၊ အဓိကသားအရာ၌ ယင်းပဓာနသိတ် အဓိက
 ၂၃ ကိုငင်းရှင်ဘုရင်ခံ၍ ထားတော်မူ၏။
 ၂၄ တစ် နှစ်ရှင်ဘုရင် သည် မှီမိကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊
 ၂၅ သင်သည်လေ့ရှိ ထင်မြင်ထုတ်ဖော်ကိုထောက်
 ၂၆ ခံနေရမည်၊ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ အထက်အရပ်ကို
 ၂၇ ဟုမသွားနှင့်- မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ ကေမြို့နောင်
 ၂၈ ကိုကူးလျှင်၊ ကူးသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကို
 ၂၉ အမှန် ခံရမည်ဟု သတိနှင့် မှတ် လေ့၊ သင့်အ
 ၃၀ သွေးသည်သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ သက်ရောက်စေလေ
 ၃၁ မိန့်တော်မူသော်- မှီမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ
 ၃၂ ၏၊ အရှင် မင်း ကြီး မိန့် တော် မူသည် အထိုင်း၊
 ၃၃ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ် ပြုပါမည်ဟုပြန်လျှောက်၍လေ
 ၃၄ ရှင်လေ့ရှိ၍ ကြာမြင့်စွာ နေလေ၏။- ထိုရာတွင်၊
 ၃၅ သုံးနှစ်လွန်သောအခါ၊ မှီမိ၏ကျွန် နှစ်ယောက်
 ၃၆ ထိုသည်ဂါထမင်းကြီးမာစွာသားအာဇာဓိကသို့
 ၃၇ ပြေး၍၊ ဂါထမြို့၌ မြို့ကြောင်းကို မှီမိသည်ကြား
 ၃၈ လေသော်- ထ၍ မြို့ကို ကုန်း၊ နှီး တင် ပြီး လျှင်၊
 ၃၉ ကျွန်ုပ်တို့ကိုရှာထံသော ငှါဂါထမြို့၊ အာဇာဓိကသို့
 ၄၀ သွား၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်လေ၏။- ထိုသို့မှီမိသည်
 ၄၁ လေ့ရှိလေ့ရှိ မြို့မှ ဂါထ မြို့သို့ သွား၍ မြန်ထာ
 ၄၂ ကြောင်းကိုရှာလေ နှစ်မင်းကြီး ကြားလေသော်-
 ၄၃ မှီမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍
 ၄၄ အပြစ်၊ တပါးသော အရပ်သို့ သွားလျှင်၊ ထော
 ၄၅ သောနေ့၌ အသေ သတ်ခြင်း၊ အမှန် ခံရ မည်ကို
 ၄၆ သတိ နှင့် မှတ်လေ့ဟု၊ ထာဝရ ဘုရားကို ထိုင်
 ၄၇ တည်လျှက် သင့်ကို ငါ ကျိန်ဆိုစေ၍၊ ထာဝရ
 ၄၈ ထည်မထုတ်သော၊ ထင်ကထည်း၊ ကျွန်တော်
 ၄၉ ကြားရသော အမိန့်တော် ကောင်းပါ ထည်လေ၊
 ၅၀ ဝန် ခံသည် မထုတ်သော- ထိုမြို့၍၊ ထာဝရ
 ၅၁ ဘုရား၏ ထံမှာ တော်ကိုငင်း၊ ငါ ဘုရားထံ

ပညတ်ကို၎င်း၊ အထယ်ကြောင့်ပစောင့်သနည်း၊
 ၄၄ ထုမိန့်တော်မူပြီးမှ- တစန်သင်သည် ကိုယ်နှစ်
 ထက်သည်အထိုင်း၊ ငမည်းတော်ဝါပိန်၌ပြုဘူး
 သောရဓမ္မိန်၌သမ္မာကိုသင်သိမ်းသင်စီရဓမ္မိန်
 အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သင့်ခေါင်း ပေါ်
 ၄၅ သို့ရောက်စေတော်မူ၏- ရှောထရန်မင်းကြီး
 ထည် မင်္ဂလာ၌၊ ဝါပိန် စံ ရာဇပတ္တင် တော်
 သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစည် အမြဲ
 တည် ပါစေ သတည်း၊ ထု မိန့် တော် မူ ပြီး လျှင်-
 ၄၆ သောယစသော၊ ဗေဒနာယသည် အမိန့်တော်ကိုခံ
 ခံ၍သို့ထွက် ပြီးလျှင်၊ မြိမိကိုသေစေသလုပ်
 ကြံ ယေ၏၊ ထိုသို့နိုင်ငံတော်သည် ရှောထရန်
 ထက်၌တည်၏။

၃

• ရှောထရန် ထည် အဲဂုတ္တု ဗာရာ ဘုရင် နှင့်
 မိတ်ဆွေ ခွဲထွက်၊ ထိုးတော် နှင့် နံမက်၍ နန်း
 ခံတော်၊ မိတ်မှန်တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှူးကိုမပြုမီ
 ၂ ထိုင်အောင်၊ ဝါပိန်မြို့၌နေရာ ပေးတော်မူ၏- ထို
 ထာထ၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့၊ အိမ်
 တော်ကိုမတည် သေးသောကြောင့်၊ လူများထို
 သည်မြင့်သောအရပ်ထို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ
 ၃ ၏- ရှောထရန်သည်ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍၊ ခ
 မည်းတော်ဝါပိန်စီရင်ဘက်ထိုကိုရောင့်ရှောက်
 တတ်၏၊ သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်ထို့၌ ယဇ်ပူ
 ဇော်၍နဲ့ သာပေါင်းကိုမီး၌၏။
 ၄ တရံရောစသ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်
 ဖြင်းငှါအထွန် မြင့်မြတ် သော အရပ်တည်း၊ ဟု
 သောဝါဗေဒင်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုယဇ်ပတ္တင်ပေါ်
 ၅ မှာမီး၌ရသတ်တထောင်ကိုပူဇော်ထေ၏။
 ၆ ထိုမြို့၌ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ညည့်အစာအိပ်
 မက်တွင်ရှောထရန်အားထင်ရှားလျက်၊ ငါပေး
 ရမည်ဆိုကိုတောင်းလေဘုရား၊ ဘုရားသခင်မိန့်
 ၇ တော်မူ၏- ရှောထရန်ကထည်း၊ ကိုယ်တော်၏
 ကျွန်း၊ အထွန်ပိန်အစဝါပိန်သည်ရှေ့တော်၌သ
 ထောမြောင့်၍သမ္မာတရား၊ မြောင့်မတ်ခြင်းတ
 ချားအထိုင်း၊ ကျင့်သည်နှင့် အညီ၊ သူ၌ဗျားစွာ
 သော ကျေး ဇူးကို ပြုတော် မူပြီး၊ ယနေ့တွင် မှီ
 သည်အထိုင်း၊ သူ၏ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရ
 သောသားကိုသူအား ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊
 ၈ သူအဖို့ကျေးဇူး တရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူ
 ၉ ပြီး- သရမှာ အထွန်ပိန် ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထွန်ကို အဝါပိန် ကိုယ်

ဓား၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီးသို့ရာ
 တွင်၊ အထွန်ပိန်သည်သူငယ်ဖြစ်ပါ၏၊ ထွက်ဝင်
 • ဖြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။- ရှေးဗုဒ္ဓတော်မူ၍၊ အ
 ရေ အထွက်ထားဖြင့် အထိုင်းမထိ ချားပြားစွာ
 သောကိုယ်တော်၏ ထုမိုးကြီးအထယ်၌ ကိုယ်
 • တော်ကျန်၌ပါ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ထွန်
 ထည်ကိုယ်တော်၏ထုထိုကိုတရားစီရင်နိုင်စည်
 အကြောင်း၊ ကောင်းမကောင်းကိုပိုင်းခြား၍ထိ
 တတ်သောညာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဤ
 ဗျာထောက်ဗျားစွာသောကိုယ်တော်၏ ထုထိုကို
 အထယ်သူသည်ကိုယ် အလိုအလျှောက်တရား
 ၁၀ စီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟုတောင်းလျှောက်၏- ထို
 သို့ရှောထရန် တောင်းလျှောက်သော ပစ္စုပ္ပန်
 ကားကိုထာဝရဘုရားသည်နှစ်သက်တော်မူ၏-
 ၁၁ ဘုရားသခင်ကထည်း၊ သင်သည်တာရှည်သော
 အသက် ကို မတောင်း၊ စည်း မိမိ ကို ထည့်မ
 တောင်း၊ ရန်သူထိုက်အသက်ကိုလဲပို့၊ ပထမတန်း
 တရား စီရင်ခြင်းငှါ တတ် နိုင်သော ညာဏ်ကို
 သာကိုယ်အဖို့တောင်းလျှောက်သောကြောင့်-
 ၁၂ သပ်တောင်း လျှောက်သည်အထိုင်း ငါပေး၏။
 ရှေးကာထ၌သင် နှင့်တူသောသူတယောက်မျှမ
 ဖြစ်၊ နောင်ကာထ၌ မဖြစ်နိုင်အောင်၊ ညာဏ်
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောမိတ်မိညည်ကို ထင်အောင်
 ၁၃ ငါပေး၏- ထိုမှတပါး၊ သင်နှင့်တူသောရှင်ဘုရင်
 တယောက်ကိုမျှ သင့်ထက်ထက်၌ မရှိအောင်
 ငှါ၊ သင်မတောင်းသောဆု၊ စည်းမိမိစွာဂုဏ်
 ၁၄ အသရေကိုငါပေး၏- သင့်အစဝါပိန်ကျင့်သည်
 အထိုင်း၊ ငယ်မင်းသို့လိုက်၍ငါစီရင်ဇုတ်ပညတ်
 တရားထိုကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ တာရှည်သော
 အသက်ကိုထည်း၊ ငါပေးမည်ထုမိန့်တော်မူ၏-
 ၁၅ ရှောထရန်သည်နိုး၍အိပ်မက် ဖြစ်မှန်းကိုသိမ်း
 တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ပိုညည်သစ်တာတော်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ အိမ်
 ရာယဇ်၊ မိဿယာယတဏ်ထိုကိုပူဇော်၍၊ ကျွန်
 အပေါင်းထိုအဖို့ပွဲကိုစီရင်တော်မူ၏။
 ၁၆ ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆ နှစ်ယောက်ထည်
 ၁၇ ထာ၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်- မိဗ္ဗတယောက်က
 ထိုအရှင်၊ ထွန်တော် မနှင့် ဤမိဗ္ဗသည်တစ်စုံ
 တည်းနေကြပါ၏၊ တစ်စုံတည်းနေလျက်ကျွန်
 ၁၈ တော်မသည်သားမှတ်နာကိုမြင်ပါ၏- သုံးရက်
 လွန်မှ၊ တဖန်ဤမိဗ္ဗသည်သားမှတ်နာကိုမြင်ပါ
 ၏၊ ထိုအိပ်၌ အထယ်ဧည့်သည်မှာ မရှိ၊ သူနှင့်

၁။ ကျန်တော်မနှစ်သက်တည်းသာရှိပါ၏။ ဤ
 ၂။ မိစ္ဆာသည်ညဉ့်အခါ မိမိသားငယ်ကိုမိမိ ဖိစပ်
 ၃။ သော့ကြောင့်သေ သည်သေပါ၏။ သန်းခေါင်ယံ
 ၄။ နှိုသုသည်ထက်ကျန်တော်မဟိပ်ငြော့စည်အခါ၊
 ၅။ ကျန်တော်မသားငယ်ကိုယူ၍ မိမိရင်ခွင်၌ထား
 ၆။ ပါ၏။ သူ၏သားငယ်အသေကောင်ကို မူကား။
 ၇။ ကျန်မစ်ရင်ခွင်၌ထားပါ၏။ နံနက်မပျိန်၌ကျန်
 ၈။ တော်မသည်သားငယ်ကို ခွဲတိုက်မည်ထသော
 ၉။ အခါ၊ ထားသော်လည်း သေလျက်ရှိပါ၏။ သို့ရာ
 ၁၀။ တွင်၊ ကျန်တော်မသည် သေသောသူငယ်ကိုနေ
 ၁၁။ နေ ကြည့်ရှုသော အခါ၊ ကျန်တော်မ ရွာ၊ မြင်
 ၁၂။ သော သား မထုတ် ပါထု လျှောက်၏။ အခြား
 ၁၃။ သောမိစ္ဆာကလည်းမထုတ်ပူ။ အသက်ရှင်သော
 ၁၄။ ထုထည်သည်သော၊ သေသောသူငယ်သည်သင်
 ၁၅။ စ်သားဖြစ်၏ထုငြင်းလေ၏။ အရင်မိစ္ဆာကလည်း။
 ၁၆။ ထိုသို့မထုတ်၊ သေသော သူငယ်သည် သင်၏
 ၁၇။ ထား။ အသက်ရှင်သောသူငယ်သည်သော၊ ဖြစ်
 ၁၈။ ၏ထု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ရွှေတော်၌ လျှောက်ဆို
 ၁၉။ ကြလျှင်-ရှင်ဘုရင်ကမိစ္ဆာတယောက်ကအသက်
 ၂၀။ ရှင်သောသူငယ်သည်သော၊ သေသောသူငယ်
 ၂၁။ သည်သင်၏သားဖြစ်၏ထုဆိုလျက်၊ တယောက်
 ၂၂။ ကထိုသို့မထုတ်၊ သင်၏သားသေပြီ၊ သော၊ အ
 ၂၃။ သက်ရှင်သည်ထု ဆိုသည်ဖြစ်၍ - ထားယူခဲ့ယူ
 ၂၄။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကို ရွှေတော်သို့
 ၂၅။ ထုခဲ့ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အသက်ရှင်သော
 ၂၆။ သူငယ်ကိုခွဲ၍၊ ထိုမိစ္ဆာထိုအားတယောက်တဝက်
 ၂၇။ မီ ပေးတော့ထု မိန့်တော်မူသော်- အသက် ရှင်
 ၂၈။ သောသူငယ်၏အမိသည် မိမိသားကိုအလွန်သ
 ၂၉။ နား၍၊ ထိုအရှင်၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်ကို
 ၃၀။ သတ်ပါနှင့်၊ ဤမိစ္ဆာအားပေးတော်မူပါထုတောင်း၊
 ၃၁။ ပန်လေ၏။ အခြား၊ မိစ္ဆာ ငါ မပိုင်လေနှင့်၊ သင်
 ၃၂။ ထည်းမပိုင်လေနှင့်၊ ခွဲပါ လေလေထု ဆို၏။ ထို
 ၃၃။ အခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကို
 ၃၄။ မသတ်နှင့်၊ အရင်မိစ္ဆာအားပေးတော့၊ သူသည်
 ၃၅။ အမိမှန်သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်
 ၃၆။ မီရင်တော် မူသည် အရာကို အသရေထ အမျိုး
 ၃၇။ ထားအပေါင်း၊ ထိုသည်ကြားသိကြသောအခါ၊
 ၃၈။ ထရားမီရင်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
 ၃၉။ သောညာဏ်နှင့်ရှင်ဘုရင်ပြည့်စုံကြောင်းကိုယ်
 ၄၀။ ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့မိသေကြ၏။

၁။ ထုံးကို မိုး၏ ထွက်နေတော်မူ၏။ ရှေးတော်မတ်
 ၂။ တော်ဟူမူကား၊ ထင်မယော့ထိတ်စရာရတ်သား
 ၃။ အာဇာနည်၊ မြို့ရွာသား၊ ဧကိတောရပ်နှင့် အထိထ
 ၄။ ထိုသည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။ အထိထုပ်
 ၅။ သား၊ ယောရှုဇတ်သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။
 ၆။ သောသားသားဗေဒနာသည်ပိုင်ရှင်ပိုင်၊ ဖြစ်
 ၇။ ၏၊ ဇာရတ်နှင့် အဗ္ဗာသာ ထိုသည် သင်္ဃာဇရာ
 ၈။ ယိတ်ဖြစ်၏။ နာသန်သားအာဇာနည်ဝန်ဇာ
 ၉။ ရေးထုပ် ဖြစ်၏။ နာသန်သား ဇာဇုန်သည်မင်း
 ၁၀။ သား၊ အရာ နှင့် တိုင်ပင်မတ် ဖြစ်၏။ အထိရှာ
 ၁၁။ သည်နန်းတော်တုပ်ဖြစ်၏။ အာဇာသားအပေါ်
 ၁၂။ နိရံသည်အရှင်တော်ဝန်ဖြစ်၏။
 ၁၃။ ရှောလရန်သည် အသရေထ နိုင်ငံအရပ်ရပ်၌
 ၁၄။ ဝန်ထားသောဝန်ဇာရေးတကျိပ်နှစ်ယောက်ထို့
 ၁၅။ သည်တထောက်တလစ်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်နန်းတော်
 ၁၆။ သားထိုအဖို့စားဇရာကိုပိုင်ဆိုင်ကြ၏။ သူထို
 ၁၇။ အမည်ဟူမူကား၊ ဧဝရိမံတောင်ရပ်မှာ ထုရ၏
 ၁၈။ သား၊ မာကဇာနိ၊ ရှာယမိဇာနိ၊ ဗက်ရှေမတ်မြို့၊
 ၁၉။ ဧထုဇန္တသနန်မြို့မှာကောဇာသား၊ ဇောခေါမြို့၊
 ၂၀။ ထေဇာ ပြည်လုံးနှင့် တကွ အရပ်ရပ်မြို့မှာ ထေ
 ၂၁။ သက်၏သား၊ ဧဝရိမံပြည်လုံးကိုစီရင်သောသူ၊
 ၂၂။ ရှောထရန်၏သို့၊ တော်တာဗတ်နှင့် နံဇက်သော
 ၂၃။ အဘိနဝပ်၏သား၊ တာနက်မြို့၊ မေဂါဗျေါမြို့နှင့်
 ၂၄။ တကွဗက်ရှန်မြို့မှ အာဇာဗေထမဟောထမြို့ ထိုင်
 ၂၅။ အောင်မက၊ ယုတ်နန်မြို့အလွန်၊ ယေဇရေထမြို့
 ၂၆။ အောက် ဇာတန မြို့နှင့် နီးမတ် သော ဗက်ရှန်မြို့
 ၂၇။ နယ်လုံးကိုစီရင်သောအဟိလုဇ်၏သားဗာန၊- ဂိ
 ၂၈။ ထပ်ပြည်၌ မနာရှေ၏သား၊ သာအရပိုင်သောမြို့
 ၂၉။ ဇာ၊ ဗာရှန် ပြည်၊ အာဂေါသ အရပ်၌ မြို့ရှိ၊
 ၃၀။ ကြေး၊ ဝါ တံခါး၊ ကျင် နှင့် ပြည့်စုံသောမြို့ကြီး
 ၃၁။ ခြောက်ဆယ်ကိုစီရင်သော ဂိထပ်ပြည်ရာရတ်
 ၃၂။ မြို့မှာ ဂေဗာဇာသား၊- မဟာနိမိမြို့မှာ အာဇာဇာ
 ၃၃။ သား၊ အဟိနဝပ်၊- နာသဏိ ခရိုင်ကိုစီရင်သော
 ၃၄။ သူ၊ ရှောထရန်၏သို့၊ တော်ဗာသမတ်နှင့်နံဇက်
 ၃၅။ သောအဟိဇတ်၊- အာရှာခရိုင်နှင့် အာထုပ်မြို့မှာ
 ၃၆။ ထုရှေ၏သား ဗာန၊- အာသခါခရိုင်မှာ ပါရှာဇာ
 ၃၇။ သား၊ သောရှုဇတ်၊- ဗယာမိန်ခရိုင်မှာ အာဇာဇာ
 ၃၈။ သား၊ မြိမိ- အာဗေဒနာရှင်ဘုရင်ရှိယုန်၏နိုင်ငံ၊ ဗာ
 ၃၉။ ရှန်ရှင် ဘုရင် ဩဇာဇာ နိုင်ငံ၊ ဂိထပ်ပြည်မှာ အ
 ၄၀။ ဗြာဇာသမင်းမရှိ၊ တပါးတည်းစီရင်သော ဥရု
 ၄၁။ ၏သားဂေဗထည်း။
 ၄၂။ ထိုကာလ၌၊ ထုအမျိုးနှင့်အသရေထအမျိုး

၁။ ရှောထရန်မင်းကြီးသည် အသရေထ နိုင်ငံ

သားထိုသည့် အရေအတွက်ထားပြန်သရေရာ
 သဲထုံးနှင့်အညွှတ်၊ ပြား၍ ခားသောက်တော်မူ
 ၂၀ ထွက်နေကြ၏- ရှောထရန်သည်လည်းဖြစ်ကြီး
 ၅၀၀ ဖြစ် ဖိလိစ္ဆိပြည်၊ အဲဒုတ္တု ပြည် တိုင် လောင်
 ထိုင်းနိုင်ငံထုံးကိုထမိုးရသဖြင့်၊ ထရပ်ရပ်သား
 ထိုသည်ထက်ဆောင်ပစ္စာထိုကိုဆက်၍၊ ရှော
 ထရန် ထက်ထက် ကာသံ ပတ် ထုံး မင်း ခုကို
 ဆောင်ရွက်ရကြ၏။

၂၁ တနေ့တနေ့လျှင်နန်းတော်၌ကုန်သောမိက္ခာ
 ဟူမူကား၊ ဣရန်ညက်ကောရသုံးဆယ်၊ ခုယော
 ၂၂ ရန်ညက်ကောရမြောက်ဆယ်၊- ဆုမျိုးစောင်
 ကြွေးသော နွား၊ တဆယ်၊ ကျက် ခားရာ ထဲက
 နွားနှစ်ဆယ်၊ ဆတ်သမင်ရယ်ထမျိုးမျိုးကိုမ
 ဆိုက်၊ သိုးတရာ၊ ဆုမျိုးစောင်ကြွေးသောငှက်
 ၂၃ မျိုးတည်း၊- ရှောထရန်သည်ဖြစ်ကြီး၊ ထနောက်
 သက်၊ တိဗသမြို့မှထဏ္ဍာမြို့တိုင်လောင်ရှင်ဘုရင်
 အပေါင်းထိုကိုထမိုးရသဖြင့်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထ
 ၂၄ ရပ်ထို၌စစ်မှုစစ်ရေးမရှိ၊- ထက်ထက်တော်ကာ
 ထပတ်ထုံး၊ ထုထထမျိုး နှင့် ဣသရေထ ထမျိုး
 သား ထို သည် ဝန်မြို့မှ ခွဲ ဗေရေရှော မြို့ တိုင်
 လောင်၊ ထသီးထသီးမိမိပျစ်ပင်၊ မိမိသင်္ဘောသ
 ဝန်ပင်စောက်မှာငြိပ်ဝပ်စွာနေရကြ၏။

၂၅ ရှောထရန်သည်လည်း၊ ရထားတော်ဈားနှင့်
 ဆိုင် သာမြင်းတင်းကုပ်ထေးထောင်၊ မြင်းမီး
 ၂၆ သူရဲတသောင်း နှစ်ထောင်ရှိ၏- ဝန်ခာရေးထို
 သည်လည်း၊ ရှောထရန်မင်းကြီးနှင့်ခားဝွဲတော်
 သိုဝင်သောသူထပေါင်းထိုထမျိုး၊ တယောက်တ
 ၂၇ ထစီနိုလင်စွာပွင့်ဆင်ရကြ၏- မုယောစပါးကို
 ၎င်း၊ မြင်းတော် ဈား၊ ထားတော် ဈားသို့ မြက်
 မြောက်ကို၎င်း၊ ထလှည့်သင့်သည် ထထိုင်း၊ နေ
 ရာထရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ရကြ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်သည်ဈားစွာသောညာဏ်ပညာ
 ကို၎င်း၊ သရေရာသဲထုံးနှင့်အညွှတ်ဝန်သော
 ၃၀ နှစ်ထုံးကို၎င်း ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊- ပညာ
 တော်သည် ထရှေ့ပြည်သား ပညာနှင့် အဲဒုတ္တု၊
 ၃၁ ပြည်သားပညာကိုလွန်ကဲ၏- ရှောထရန်သည်
 စေရယ်ထိုထမျိုးစသန်၊ မဟောသသား ဟော
 မန်း၊ ဓါသကောထ၊ ဓါရဝထေခိုသောလူထပေါင်း
 ထိုထက် သာ၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ဝပ်လိမ်းသော
 ၃၂ ထိုင်းနိုင်ငံထရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏- စီရင်
 တော်မူသောဘုရားကား သုံးထောင်နှင့်သိခြင်း
 ၃၃ တထောင်ငါးရရှိ၏- ထေဗရန် ထာရဏ် ပင်မှစ

၍ထုတ်မိုးနားမှာ ပေါက်တက်သော ထထုတ်
 ပင်ထိုင်လောင်မြက်ဆို၏သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ခိုး
 ကောင်မျိုး၊ ငါးမျိုး ထိုစံ ထကြောင်းကို ထည်း
 ၃၄ မြက်ဆို၏- ရှောထရန်မင်းစံပညာသိတင်းကို
 ကြားသောရှင်ဘုရင်ထမျိုးမျိုးအတွက်သောလူ
 ထိုသည်ပညာ ကောင်းတော်ကို နားထောင်ခြင်း
 ငါထာကြ၏။

၁

• ရှောထရန်ကို စမည်းတော်အရာ၌ ထိထိတ်
 ပေးကြောင်းကို တရုမင်းကြီး ထိခံသည် ကြား
 လျှင်၊ ဓါမိန်နှင့်အညွှတ် မိတ်ဆွေ နွဲသော သူမြစ်
 ၁ ခွံ၊ မိမိကွန်ထိုကို ကေကွတ်ထေ၏- ထဝန်ရှော
 ထရန်သည်လည်း၊ ထိခံသံသိုကေကွတ်ထွတ်-
 ၂ ငထေဓါမိန်သည် ထရပ်ရပ်၌ စစ်ထိုက်ရသော
 ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူထိုကို စေ
 မြေဝါ၊ တော်စောက်သို့ ဖွင့်စွတော် မူမိထိုင်
 စောင်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ နာစ
 တော်ထေဖို့ ထိမ်တော်ကိုမထည် မဆောက်ရလူ
 ၃ မင်းကြီးထို၏- ထရုဏား၊ ငါစံဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည်ထရပ်ရပ်၌ ငြိပ်ဝပ်မည်စ
 ကြောင်း၊ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ထက် ပြုထော
 ၄ သူ၊ ထီးတာသောသူမရှိသည်ဖြစ်၍- ထာဝရ
 ဘုရားက၊ ငထေဓါမိန်စားသင့်ကိုထံမှားထင်
 စံ ရာဇပတ္ထင်ပေါ်မှာ ငါတင်သော ထင်၏ထေ
 သည် ငနာမထေဖို့၊ ထိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည့်
 ထုမိန်တော်မူသည်ထထိုင်း၊ ငါစံဘုရား ထစင်
 ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ထေဖို့၊ ထိမ်တော်ကို
 ၅ တည်ဆောက်မည်ဟုငါထကြံရှိ၏- မင်းကြီး၏
 ကွန်ထိုသည် ငထေဖို့ထေဗရန် တောင်ပေါ်မှာ
 ထာရဏ်ပင်ထိုကို ခုတ်ထွင်းစေခြင်းငှါစီရင်ပါ
 ထွန် သည် မင်းကြီးကွန်ထိုနှင့်ပိုင်း၍ထုတ်
 ကိုင် ကြလိမ့်မည်၊ မင်းကြီးစီရင်သည်ထထိုင်း၊
 မင်းကြီး၏ ကွန်ထိုထားထေကို ပေးပါမည်၊ ငါ
 ရန်ထမျိုးသားထိုသည်သစ်ခုတ်တက်ထကဲ့ကို၊
 ငါ ထိုတွင် ထထယ်သူမှ မခုတ် ဘတ် သည် ကို
 မင်းကြီးသိသည်ဟုမှာလိုက်လေ၏။

၆ ရှောထရန် မင်း စံ ကား ကို ဟိခံ မင်း သည်
 ကြားလျှင်၊ ထထွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုထမျိုးကြီး
 ကိုထမိုးရသော သားကို ဓါမိန်စား ပေးတော်မူ
 သောထာဝရဘုရားသည် ထရေ မက်ထာရှိတော်
 ၇ မူစေ သတည်းဟု ဆိုထွတ်- မင်းကြီး မှာထိုက်
 သော ထမှုနှင့် ငါသင်ပြင်ပြီး ထာရဏ် ထစ်ထား၊

တင်း၊ ခူး၊ ထစ်ထား၊ ထိုသတ္တကို ပေးပါ ခေါ်-
 ၈ ကျွန်ုပ်တို့သည်ထေဗန္ဓုန်တောင်မှပင်ထွက်သွား
 ပြီးလျှင်၊ ခေါင်ထုတ်၍၊ မင်းကြီး၊ ဇီရင်သော၊ စေ
 ရပ်သို့၊ ပင်ထွက်ထမ်းမြင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုစေရပ်
 နှစ်ထပ်မြင့်မင်းကြီး၊ ခံထူရခည်းမင်းကြီးသည်
 ထည်း၊ ငါ၏ နန်းတော် သားစားစရာ ဝိဇ္ဇာကို
 ပေး၍၊ ငမေထိုကို ထည်း၊ ပြည့်စုံစေရမည်လူ၊
 ၉ ရှောထရန်ထံသို့လူကို စေတွတ်၍ ပြန်ပြော၏-
 ၁၀ ထိုသို့ ထိရံသည် ရှောထရန် အထိုသတ္တသော
 စာရစ်ထစ်သား၊ ထင်းဓူးသစ်သားကိုပေး၏-
 ၁၁ ရှောထရန်သည်ထည်း၊ ထိရံ၏ နန်းတော် သား
 ရွာစားစရာထို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင်ကူ ဆန်ကော
 ရနှစ်သောင်း၊ စစ်ပြီးသောထိ ကောရနှစ်ထယ်
 ၁၂ ကို ပေး၏- ထာဝရ ဘုရား၊ ထည်ထည်း၊ ဂတိ
 တော်ရှိသည်အထိ၊ ရှောထရန်အားပညာကို
 ပေးတော်မူ၏၊ ထိရံမင်းနှင့်ရှောထရန်မင်းနှစ်
 ပါးထိုသည်စစ်ထိုက်ခြင်းမရှိ၊ မိဃာထာထည့်
 ဩ၏၊
 ၁၃ ရှောထရန်မင်းကြီးသည်ထည်း၊ ဣထရေထ
 ထူအပေါင်းထိုတွင် ထူ သုံးသောင်းထိုကို ခွဲခွဲ
 ၁၄ ခွဲ- အထွဋ် အထွဋ် တသလျှင် တသောင်း၊ မီး၊
 ထေဗန္ဓုန် တောင်သို့ စေတွတ်ထမြင့်၊ ထိုလူထို
 ထည် ထေဗန္ဓုန်တောင်ပေါ်မှာတထ၊ ကိုယ်နေ
 ရာအရပ်၌နှစ်ထနေရကြ၏၊ ထိုလူထိုကိုအစော
 ၁၅ နိရုဇ်ရ၏- ထမ်းရှက်သောသူရနှစ်သောင်း၊
 တောင်မှီးပေါ်မှာ သစ်စုတ်သောသူနှစ်သောင်း၊
 ၁၆ ထိုကိုထည်း၊ အမိုင်းတော်မူ၍- အုပ်ချုပ်သော
 စင်းစေရာရှိတပါး၊ ထုပ်ဆောင်သောသူထိုကို
 ၁၇ ဇီရင်သောသူသုံးထောင်သုံးရာရှိ၏- ရှင်ဘုရင်
 ၏အမိန့်တော်အထိုင်း၊ အိမ်တော်ထိုက်ခြင်းအဖို့
 ကြီးသောကျောက်၊ အထိုးထိုက်သောကျောက်၊
 ၁၈ စစ်ပြီးသောကျောက်ထိုကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏- ထို
 ထို ရှောထရန် မင်း၏ ထက်သမားထိုနှင့် ဟိရံ
 မင်း၏ ထက်သမား ထိုသည် ဂေဗာထ အမျိုး
 သား ထိုနှင့်တကွ၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်
 စရာထို ထစ်သားရွာ၊ ကျောက်ရွာထိုကို ဖွင့်
 ဆင်ကြ၏၊

၆

• ဣထရေထအမျိုးသားထိုသည်အရက္ခ၊ ပြည်
 ၅တွက်သောသက္ကရာဇ်ထေးရာနှစ်ထယ်ပြည့်၊
 ရှောထရန် မင်း နန်းစံထေးနှစ်၊ ၆၀ အမည်ရှိ
 သော ခုထီထ ထွင်း၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ အိမ်

၁ တော်ကို တည်စေ ပြုတော်မူ၏- ထို အိမ်တော်
 အထွားထည်အတောင်မြောက်ဆယ်၊ အနံအ
 တောင်နှစ်ထယ်၊ အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်မြီ
 ၂ ၏- အိမ်တော်ပြီးထည်ထည်းအိမ်တော်အနံနှင့်
 ညီ၍၊ အထွားအတောင်နှစ်ထယ်၊ အနံဆယ်
 ၃ တောင်ရှိ၏- အိမ်တော်ထင်းစေရာထို၊ ကျည်း
 ၄ သော ပြတင်းပေါက် ထိုကို ထုပ်ထေ၏- အိမ်
 တော် ပြင်ထရံနှင့်၊ ရွာမိတ် ရွာနုတော် ပြင်ထရံ
 ပတ်ထည်၌ အခန်း ထိုကိုထည်း လုပ်ထေ၏-
 ၅ စေတက်အခန်းသည်အနံငါးတောင်၊ အထထီ
 အခန်းအနံမြောက်တောင်၊ အထက်အခန်းအနံ
 ရှစ်တောင်ရှိ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ အခန်းထို
 ထည် အိမ်တော် ထရံ ကိုယ်ထဲသို့မဝင်း၊ ထရံ
 ၆ အုတ်လျက်အုတ်လျက်တက်၏- ထိုအိမ်တော်
 ကိုတည်လုပ်သောအခါ၊ ထိုအရပ်သို့မဆောင်
 ခဲ့မှီဆစ်ပြီးသောကျောက်ထိုမြင့်သာတည်ထုပ်
 သောကြောင့်၊ သံထူ၊ ဝုမိန်၊ သံတန်ဆာနှင့်ထုပ်
 ၇ သောအသံမမြည်ရ၊- စေတက်အခန်းထဲသို့ဝင်
 သောတံခါးဝသည် အိမ်တော်ထက်ကွာထစ်မှာ
 ရှိ၏၊ လိမ်သောထွေးကားမြင့်အထယ်အခန်းသို့
 ၈ ၎င်း၊ အထယ် အခန်းမှ အထက် အခန်းသို့ ၎င်း
 ၉ တက်ရ၏- အိမ်တော်ကိုတည်ပြီးမှ လုပ်ရွာ၊
 ထိုင်ရွာကိုအာရဇ်ပွဉ်ပြားနှင့်ရုံးအုပ်ထေ၏-
 ၁၀ ထရံ အခန်းထိုသည်ထည်း၊ အမြင့်ငါးတောင်မီ
 ရှိ၏၊ အာရဇ်ရက်မ ထိုသည် အိမ်တော်ကို ခွီ
 လျက်ရှိကြ၏၊
 ၁၁ ထာဝရဘုရား၏စွတ်ကပတ်တော်ထည်ရှော
 ၁၂ ထရန်သို့ရောက် ထာသည်ကာ- အစုထည်
 ဆောက်သော အိမ်တော် အရာမှာ၊ ထင်ထည်
 ငါသွန်သင်သော ထမ်းသို့ထိုက်လျက်၊ ငါဇီရင်
 ချက်အထိုင်းဇီရင်၍၊ ငါပညတ်သတ္တထိုကိုစောင့်
 ရှောက်လျှင်၊ သင်၏အစောပိမိသား၊ ငါဂတိထား
 ၁၃ သည် အထိုင်းသင်၌ငါပြုမည်၊- ငါ၏လူ ဣ
 ရေလအမျိုးကိုငါပစ္စန်းသူထိုအထယ်၌နေမည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၄ ထိုသို့ရှောထရန်သည် အိမ်တော်ကိုတည်၍
 ၁၅ ပြီး ထေ၏- ကြမ်းမှသည် အမိုး တိုင်အောင်
 အတွင်းထရံကိုအာရဇ်ပွဉ်ပြားနှင့်ရုံးအုပ်၍၊
 ၁၆ ကြမ်းကိုထည်း၊ ရကြီးသော ထင်းဓူးပွဉ်ပြား
 ပြင်ပြီးစေ၏- အထွန်သန်နှင်းရာရွာနုကျာမိတ်
 ရွာနုတော်အဖို့အထွားအနံအတောင်နှစ်ထယ်
 မီကျယ်သော အိမ်တော် တပိုင်းကို အခန်းအာ

ကြမ်းနှင့်ထရုံကို အာရဇ်ဗုဒ္ဓပြားဖြင့် ပြီး
 ၈၇ ခေမိ- ထိုအခန်း၊ ရွှေမှာတည်သော မိတ်မှန်
 တော်အလျှားသည် အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏-
 ၈၈ အိမ်တော်အတွင်း၌ အာရဇ်ဗုဒ္ဓပြားထိုသည်၊
 သူးသီးအပြောက်၊ ပန်းပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်
 နှံ့ကြမ်းကျောက်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ အာရဇ်သား
 နှင့်စုံ၊ ထုပ်လျက်သာရှိ၏၊
 ၈၉ ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညဉ်သစ်တာတော်
 ကိုတင်ထားရန်၊ အိမ်တော် အတွင်း၌ ချာဒိတ်
 ၉၀ ဌာနတော်ကိုပျင်ဆင်ထေ၏- ချာဒိတ်ဌာနတော်
 အခန်းသည် အလျှားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ
 အတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင် နှစ်ဆယ်
 ရှိ၏၊ ထိုအခန်းကို၎င်း၊ အာရဇ်သစ်သားနှင့်လုပ်
 သော ထက် ပတ္တင်ကို၎င်း၊ အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၉၁ စ်- ထိုသို့အိမ်တော်အတွင်းကိုအစင်နှင့် ဂွမ်းပံ
 ပြီးမှ၊ ချာဒိတ် ဌာနတော်ရွှေမှာ အကြီးဖြင့် အ
 ကွယ်အကွာကို ဆွဲထား၍၊ အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေစ်-
 ၉၂ အိမ်တော်တအိမ်လုံးကို၎င်း၊ ချာဒိတ်ဌာနတော်
 နားမှာရှိသောယက်ပတ္တင်ကို၎င်း၊ အစင်နှင့်အကုန်
 ၉၃ အစင်ဂွမ်းပံလေစ်- ချာဒိတ်ဌာန တပ်ထဲမှာအ
 မြင့် ဆယ်တောင်ရှိသော ခေရမိမ် နှစ်ပါးကို သံ
 ၉၄ လွင်သားနှင့်လုပ်ထေ၏- ခေရမိမ်အတောင်တို့
 ထည့်တစက်တချက်အလျှားငါးတောင်စီရှိ၍၊ အ
 တောင်များ တခုမှတခုတိုင်အောင် ဆယ်တောင်
 ၉၅ ရှိ၏- အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ခေရမိမ်
 ၉၆ နှစ်ပါးသည်အလုံးအရပ်ပမာဏတူ၏- ထိုခေ
 ရမိမ်တို့ကို အတွင်း အိမ်တော်ထဲမှာ တင်ထား
 သဖြင့်၊ ခေရမိမ်အတောင်တို့ သည်ဖြန့်လျက်၊ အ
 တောင်များ တစက်တချက်၌ထရုံကိုရှိလျက်၊ အ
 ထယ်မှာအတောင်များ တခုနှင့်တခုထိလျက်ရှိ
 ၉၇ ကြမ်း- ခေရမိမ်တို့ကိုလည်း အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၉၈ စ်- အိမ်တော်ထရုံအတွင်းထက်နှင့်ပြင်ထက်၌
 ထူသောခေရမိမ်အရပ်နှင့်အပွင့်ပွင့်သောစွန်ပ
 ၉၉ ထုံပင် အရပ်များရှိကြ၏- အိမ်တော် အတွင်း
 ကြမ်းနှင့်ပြင်ကြမ်းကိုလည်း၊ အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေ
 ၁၀ စ်- ချာဒိတ်ဌာနတော်ဝင်ဝတို့ သံလွင်သားတံ
 ဘီးရွက် နှစ်ရွက်ကိုလုပ်၍၊ တံဘီးထုပ်နှင့် တံ
 ဘီးထိုင်တို့သည် ထရုံငါးခုတစုကို စားကြ၏-
 ၁၁ သံလွင်သားတံဘီးရွက်တို့၌ခေရမိမ်အရပ်၊ အ
 ပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရပ်များကို ထုလုပ်
 ၍၊ တံဘီးရွက်နှင့်ခေရမိမ်အရပ်၊ စွန်ပလွံပင်
 ၁၂ အရပ်တို့ကိုအစင်နှင့်ဂွမ်းပံလေစ်- ထိုအထူအမြင့်

တော်ပြင်ထရုံထေ၊ ခုတစု၊ ကျယ်သောဝင်ဝတို့
 ၁၃ သံလွင်တံဘီးထိုင်တို့ကို၎င်း၊ တံဘီးရွက်ထရွက်
 လျှင်ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့်လည်တတ်သောထင်းရူး
 သားတံဘီးရွက်နှစ်ရွက်တို့ကို၎င်း၊ ထုပ်ထေ၏-
 ၁၄ တံဘီးရွက်၌ ခေရမိမ်အရပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော
 စွန်ပလွံပင်အရပ်များကိုထုလုပ်၍အပြောက်ကို
 ၁၅ အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေ စ်- အတွင်းတံဘီးထိုင်ကို
 ထည်း၊ ဆစ်သော ကျောက်တန်း၊ သုံးဆင့်၊ အာ
 ရဇ်သစ်သားတန်းတဆင့်နှင့်အထပ်ထပ်တည်
 ၁၆ လေ စ်- နန်း၊ ခံလှေး၊ နှစ်၊ နိဝေထ တွင် ထာဝရ
 ၁၇ ဘုရား၏အိမ်တော်တိုက်ခြံကိုချကြ၍- နန်း၊ ခံ
 ဆယ်တန်း၊ ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသောအဌမလတွင်၊
 အိမ်တော်အခန်းကြီး၊ အခန်းငယ်တို့နှင့်ဆိုင်သ
 မှတို့ကိုလက်စသတ်၍၊ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိမ်
 တော်ကိုတည်ဆောက်သတည်း။

၇

၀ တမန်ရှောလရန်သည် တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်
 ၁ လုံး နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်၍ ထက်စသတ်
 ၂ လေ စ်- နန်းတော်ကိုလေစန့်တောသစ်သား
 ဖြင့်ဆောက်၍၊ အလျှားအတောင်တရာ၊ အနံအ
 တောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်ရှိ
 ၃ စ်၊ အာရဇ်တိုင်လေးစည်၊ အာရဇ်ရက်မများ
 ၄ နှင့်ဆောက်၏- တိုင်တစည်လျှင်ဆယ်ငါးထိုင်
 စီရှိ၍၊ တိုင်ပေါင်း၊ ခြောက်ဆယ် အပေါ်မှာအ
 မြင့်တို့ကို တင်လျက်၊ အာရဇ်ဗုဒ္ဓပြားနှင့် ခိုး
 ၅ လေ စ်- အထင်း ဝင် ခေရ ပြတင်း ပေါက် သုံး
 တန်းစီ အဆင့်ဆင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လျက်၊ အ
 ၆ ဝက်တချက်၌ရှိကြ၏- တံဘီးပေါက်ရှိသမျှထံ
 ဘီးတိုင် ရှိသမျှတို့သည် ခေရရန်၊ လေးလထောင့်
 ၇ ဖြစ်ကြ၏- တိုင်များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့်ပြည့်စုံ၍
 အလျှား အတောင်ငါးဆယ်၊ အနံအတောင် သုံး
 ၈ ဆယ် ရှိသောကနားပြင်ကိုထည်း၊ ထုပ်ထေ၏-
 ၉ တရားစီရင်ရာကနားပြင်တည်း၊ ဟူသောတရား
 ပတ္တင် တည် ရာ ကနားပြင် ကို ထည်း၊ ထုပ် ၍၊
 ကြမ်း၊ တ ဝက် မှ တ ဝက် တိုင် အောင် အာရဇ်
 ၀ ဗုဒ္ဓပြား တို့နှင့်ခိုးလေ စ်- နန်းတော်နှင့်ဆိုင်
 သော ထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင် ဝပ်ကြားမှာတန်
 တိုင်၊ ထည်းရှိ၏၊ ရှောလရန်ခံဝယ်သော ဓာဓရာ
 ၁ ဘုရင်၏သို့၊ ခံနန်းကိုထည်း၊ တရားစီရင်ရာ ထ
 ၂ နား ပြင် နှင့် တူအောင် ဆောက်ထေ၏- တန်
 တိုင်ကြီးပြင်ထက်တိုင်အောင်၎င်း၊ အမြစ်မှစ၍
 ထိပ် ထိုင်အောင်၎င်း၊ ကျောက်ဆစ် ဖမာထ နှင့်

၁၀၀ ထူး၊ နှစ်ဆယ်စုတို့တွင် နှစ်ထိုင်သောကျောင်း၊
 ၁၀၁ ထူး၊ ဆန်းသောကျောင်းကို မြင့်ပြီး၊ ဩဇာ-မမြင်
 ထည်ထည်၊ အထူး၊ နှစ်တောင်၊ ဆယ်တောင်
 မြို့သောကျောင်း၊ ထူး၊ ဆန်းသော ကျောင်းပြီး
 ၁၀၂ ထိုမြင့်ပြီး၊- မမြင် ပေါ်မှာ ထည်၊ ကျောင်း
 ဆန်ပမာထ နှင့်အညီ ထုပ်သောကျောင်း၊ ထူး
 ဆန်းသောကျောင်းနှင့်အရင်း- ကားမြစ်-
 ၁၀၃ တန် ထိုင်၊ ကြီး ထည် ဆန်သော ကျောင်း ထုံး
 တန်း၊ အာရပ်သစ်ကြီးတတန်းမြင့် ပြီး၊ မိတ်
 နှစ်တောင် တထွင်းတန်ထိုင်၊ နန်းတောင် ကနား
 မြင်တန်ထိုင်၊ ထိုသည်ထိုအထူးပြီးကြမ်း၊
 ၁၀၄ ရှောထရန်သည်ထည်၊ ထူးကိုအထွတ်၍ ထူး
 ၁၀၅ မြို့မှထိရ်ကိုသေါ်ထေရ်- ထိုထိရ်ကား၊ နထေရ်
 အမျိုးစုတိုးမထားမြင်၊ ထွက်အကောင်း၊ ထူး
 အမျိုးသားပန်းတည်းထမားမြင်၊ သားသည်
 ထည်း၊ ကြေးဝါအထုပ် ဝတ်ထိမ်းကို ထုပ်တတ်
 ထောညာထံ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ရှောထ
 ရန် မင်းကြီး၊ ထံထိုသတ်၊ အထုပ် မှီသမျှကိုပြီး
 ၁၀၆ အစမ်း- ထိုထူသည့်အမြင့်တဆယ်နှစ်တောင်၊
 သုံးပတ်တဆယ်နှစ်တောင်မြို့သောကြေးဝါထိုင်
 ၁၀၇ နှစ် ထိုင်ကို ထွန်းထေရ်- ထိုင် အပေါ်မှာထင်
 စရာထို၊ အမြင့် ငါးတောင်မြို့သော ကြေးဝါထိုင်
 ၁၀၈ ထိပ်နှစ်ခုကိုထည်း ထွန်းထေရ်- ကြေးဝါကွန်
 နှစ်နှင့် ကြေးဝါကြီးထိုကိုထည်းထုပ်၍၊ ထိုင်တ
 ထိုင်ထွင်ကွန်နှစ်ခုနှစ်ခုမြင့်ထိုင်ထိပ်အပေါ်
 ၁၀၉ ဌာ နုံးထွင်း ထေရ်- ကြေးဝါ ထဲသီး ထိုကို
 ထည်းထုပ်၍၊ ထိုင်ထိပ်ကွန်နှစ်ခုအပေါ်မှာထိပ်
 တရုထွင်သဲသီးနှစ်တန်းမီမြင့် တန်ဆာ ဆင်
 ၁၁၀ ထေရ်- ကနားမြင် ထဲမှာ မိတ် ထား ထော ထို
 ထိုင် ထိပ် ထို သည် ကြာ ဂွန် နှင့် ဝံ တူ၍ အစွင့်၊
 ၁၁၁ ထေးထောင် မြစ်- ထိုင်ထိပ် နှစ်ခုထိုသည် ကွန်
 နှစ် နှင့် နီး ဝတ်သော ဝတ်က အပေါ်မှာ တည်
 ထွက်၊ ထိုင်ထိပ်တရုင် သဲသီး နှစ်တန်းမီနှင့်
 ၁၁၂ အထုံး နှစ်ခုမီမြင့်ကြမ်း- ထိုထိုင်ထိုကို မိတ်မှန်
 ထောင် ကနားမြင်ထဲမှာမိတ်ထား၍ ထက်ရှာထိုင်
 ထိုထာမိန်၊ ထက်ထိုင်ကိုမောမောမောမြင့်မှည့်
 ၁၁၃ ထေရ်- ထိုင်ထိပ်အပေါ်မှာကြာဂွန်အမြောက်
 မှီသည်မြင်၍ ထိုင်ထိုသည်စေ့နံကြမ်း၊
 ၁၁၄ အစွင်း ဆယ်တောင်၊ အဝန်း အတောင် ထုံး
 ဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်မြို့သောကြေးဝါရေ
 ၁၁၅ ထန်ထိုထည်းထုပ်ထေရ်- ရေကန်အနားပတ်
 အောက်၊ ပတ်ထည်၌ အစောက်တဆောင်ထွင်

ထူးထီး ဆယ်ထုံးမီ စေ့အောက်၊ ထူးထီးနှစ်ပတ်
 ၁၁၆ ထိုရေကန်နှင့်ထပ်တည်းထွန်းထေရ်- ထိုရေ
 ကန်သည် နှားထဆယ်နှစ်စုအပေါ်မှာ တည်
 ထွက်မြစ်၊ နှားထိုသည် အထွန်းထိုနောက်မိုင်း
 ၁၁၇ အခြေအနောက် တောင်မြောက်အရပ်ထေ
 ရက် နှာထို၊ တရုတ်နှာ လှိုင် ထုံး စုမီ ရုတ် နှာ
 ၁၁၈ ပြုကြမ်း- ရေကန်သည်ရုတ်တဝါးမြစ်၊ အ
 ပေါ်အနားပတ်သည် ထေးအနားပတ် ထုံးထို
 ကြာ ဂွန် အမြောက် နှင့် ပြည့်စုံ၊ ရေမတ် နှစ်
 ထောင်ဝင်၊
 ၁၁၉ တဝန်အထွားထေးတောင်၊ အနံထေးတောင်၊
 အမြင့်ထုံးထောင် ပမာထာမြို့သောကြေးဝါ နံတ
 ၁၂၀ ဆယ်ကိုထုပ်ထေရ်- ထိုကိုသည့် နှာနံယူစုကား၊
 နံ ပတ်သည်၌ အနားရပ် အဆင့်ဆင့်မြင့် အနား
 ၁၂၁ ရပ်ကြားမှာ- ရှင်သေ့၊ နှား၊ ခေရ မိမိအမြောက်
 မြစ်၊ အနား ရပ် အပေါ်မှာ နံ တရုတ် ထွက်
 ၁၂၂ မြစ်ရှင်သေ့နှင့် နှားအောက်၌ထည်းအမြောက်
 ၁၂၃ မြို့မြစ်- နံတရုတ် ကြေးဝါ ထည်း ထီးထေးစု
 မီ၊ ကြေးဝါ ဝင်မိုး နှင့် တကွ မြစ်၊ အင်တုံတင်
 ၁၂၄ စရာထို နံ ထေးထောင် ၌ ပန်းထိုကိုနံနှင့် တစပ်
 ၁၂၅ တည်းသွန်းထေရ်- အင်တုံဝံ့ပါသောအကွပ်
 ထည် အကွပ်တဆောင်မြစ်၊ အဝသည်မိုင်း၍
 အစွင်းထေတောင်ထွာမြစ်၊ စရာရန်းထေးထောင့်
 ၁၂၆ ၌အမြောက် နှင့်ပြည့်စုံ၊- ထီးထေးစုထိုသည်
 နံတရုတ်နှာအောက်မှာစရာကွေ့ထွက်၊ ဝင်မြို့ထို
 ထည်နံနှင့်စပ်ထွက်၊ တီးအမြင့်တတောင်ထွာမြို့
 ၁၂၇ မ်- ထီးဝံ့ကားရထား၊ နှင့်တူ၊ ဝင်မိုး၊ ဝင်
 မိုးတိမ်၊ အကန်၊ အကွပ်ဈားကိုသွန်းထေရ်-
 ၁၂၈ နံထေးထောင် ၌ တစပ်တည်း ထွန်းသော ပန်း
 ၁၂၉ ထေးစုမြို့သဖြင့်- ထိုပန်းပေါ်မှာထုံးပတ်တထွာ
 မြို့သောကွင်းကိုတပ်၍၊ နံပေါ်မှာအနားရပ်နှင့်
 ကိုင်စရာဈားထိုကို နံနှင့်တစပ်တည်းထွန်းထေ
 ၁၃၀ မ်- ကိုင်စရာဈာန်နှာနှင့်နံတရုတ်နှာပြင်၌ ခေရ
 မိမိ၊ ရှင်သေ့၊ နှာပလံ့ပင်အခြေသောအမြောက်
 ၁၃၁ မြို့၊ အသီးအသီး ထင်ပေါ်ထွက်မြစ်၊- ထိုထိုဝံ့
 ထော့နံအထုံးအရပ်ထွေအောင်၊ အင်တုံတင်ရာ
 ၁၃၂ နံတဆယ်ကို သွန်း၍ ပြီးထေရ်- အဝန်းထေး
 တောင် ထွက် ၍၊ ရေမတ် ထေးဆယ် ဝင် မြိုင်
 သောကြေးဝါအင်တုံတဆယ်ကိုထည်းထုပ်၍၊
 နံတရုတ်ပေါ်မှာအင်တုံတထုံးမီတင်ထားထေရ်-
 ၁၃၃ ထိပ်တော်ထက်ရှာထည်၌ နံငါးခုထက်ထဲထည်၌
 ငါးခုထိုထား ၍ ရေကန် ထို ထား၊ ထိပ်တော်

ထံကွာသကဲ့၊ အရှေ့တောင်တောင်၌နေရာဇာန်၊
 ၃၀ ထိရံထည်ထိုးဈား၊ ရေမှတ်ဈား၊ အင်တုံငယ်
 ဈားကိုထည်း၊ ထုပ်သမြင့်၊ ရွှေထရန် မင်းကြီး
 အစိုး၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ထက်စသတ်
 ၃၀ သောအရာဈားဟူမူကား၊- ထိုင်နှစ်ထိုင်၊ ထိုင်
 ထိပ်စေ့၌နှစ်စု၊ ထိုင်ထိပ်စေ့၌ကိုစုံ၊ ထွန်း
 ၃၁ ဓမ္မာက္ခန္ဓာနှစ်ခု၊- နှစ်ထွန်းဓမ္မာက္ခန္ဓာ
 ထွက် အမြို့ ထင်သီး၊ နှစ်တန်း၊ မီး၊ ထင်သီး
 ၃၂ ပေါင်းသေးရာ၊- နှစ်ထင်စု၊ နှစ်ပေါ်မှာ တင်ထား
 ၃၃ သောအင်တုံထယ်ထုံး၊- ရေကန်တကန်၊ ရေကန်
 ကိုထောက်သော နွား၊ တထယ်နှစ်စု၊ ထိုးဈား၊
 ၃၄ ရေမှတ်ဈား၊ အင်တုံငယ်ဈားတည်း၊- ရွှေထ
 ရန်မင်းကြီးအစိုး၊ ထိရံထုပ်သသော ထာဝရ
 ဘုရား၏ အိမ်တော်တန်ဆာ ထိုထည် ပြောင်
 ပြောင်တောက်သော ကြေးဝါ၊ မြင့် ပြီး၊ ကြမ်း-
 ၃၅ သောင်ခန့်မြင့်၊ သုကုတ်မြို့နှင့်သန်မြို့စပ်ကြား
 ထွင်း၊ သွတ်ထုပ်စရာ ကောင်းသော မြေ၌ နှစ်
 ၃၆ ဘုရင် ထွန်း၊ ထေရ်၊- ထိုတန်ဆာ ထိုထည် အ
 ထွန်းဈားသောကြောင့်၊ ရွှေထရန်သ ညီမမြန်
 ထဲ သွန်းထား၊ စီး၊ ကြေးဝါ၊ အမြန်ကို အထယ်
 ထူမှုပသီး၊
 ၃၇ ရွှေထရန် ထည်ထည်၊ ထာဝရ ဘုရား ၏
 ထိမ်တော် နှင့် ဆိုင်သဏ္ဌ သောတန်ဆာ ဈား
 ထည်းဟူသောဏ္ဌထပ်ပတ္တင်၊ ရွှေတောင်ရန်တင်
 ၃၈ ဓမ္မာဏ္ဌဓား၊ ဝှဲ၊- ဈာမိတ်ဌာနတော်ရှေ့၊ ထက်
 ထယ်၌ဏ္ဌစင်မီးနံငါးစု၊ ထက်ဝဲထက်ဝှဲ၊ ငါးစု၊ ဏ္ဌ
 ၃၉ ပန်းဝှင့်၊ ဏ္ဌမီးရွက်၊ မီးကိုတန်ဆာ၊- ဏ္ဌစင်ပြင်
 ပြီးသောရွက်ဈား၊ မီးညှပ်၊ ထင်ပန်း၊ ဇွန်၊ ပြာ
 ခံစရာထိုးဈား၊ အထွန်းသန့်ရှင်းရာဌာနတော်အ
 ထွင်းခန်းတံခါးနှင့်မိတ်မှင့်တော်ပြင်ခန်းတံခါး
 ဆွဲထားသော ဏ္ဌပတ္တာဈားကို ထုပ်ထေရ်၊-
 ၄၀ ထိုသို့ ရွှေထရန်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား
 ၏ အိမ်ဟော်အစိုး၊ ပြုထုပ်ဖီရင်သဏ္ဌ အလုံးစုံကို
 ကိုထက် စသတ် ပြီးမှ၊ စည်းတော် ခါးဝါး ထူ
 သောဏ္ဌ ငွေတန်ဆာဈားကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝ
 ရဘုရား၏အိမ်တော် ထဏ္ဌာစုထဲမှာထွင်းထား
 ထေရ်၊

၀

ထိုထပ် ထာဝရဘုရား၏ ဝဋ်ညည်ထပ်တာ
 တော်ကိုမိမိအုန်မည်သော ခါးဝါးမြို့မှဆောင်ခဲ့ထို
 သောငှါ၊ ရွှေထရန်ထည် အသရေထအမျိုးအ
 သတ်ကြီးထူအပေါင်း၊ ထိုနှင့်၊ အသရေထအသေ

အမျိုးအသီးအသီးကို ဆုပ်သော ခေါင်းပင်းအ
 ပေါင်း၊ ထိုကိုထေရ်ရှင်မြို့နှင့်ဘုရင်ထံသို့ပေါ်
 ၁ တော်စုထည်အတိုင်း- အသရေထထူ အပေါင်း
 ထိုထည် အသနိမ် အမည်မြို့သော အတ္တမထည်
 ထုပ်သော ဝှဲအတွင်းတွင် ရွှေထရန်မင်းကြီးထံ
 ၂ သို့စုဝေး၊ ရောက်သောကြမ်း၊- အသရေထအမျိုး
 တွင် အထက်ကြီးသူ အပေါင်း၊ ထိုထည် ထာဏ်၊
 ၃ ထပ်ပရာယိတ်ထိုထည်ထပ်၊ ထာဝရဘုရား
 ၄ ၏သစ်တာတော်ကိုထမ်းထွက်-ပရိထာတ်စည်း
 ဝေးရာထဲတော်၊ ထဲတော်နှင့် ဆိုင်၍ ထန်ရှင်း
 သောတန်ဆာ အလုံးစုံကို၊ ထပ်ပရာယိတ်
 ၅ ဈားနှင့် ထေဝိ သားဈား ထိုထည် ဆောင်ခဲ့ကြ
 ၆ စီး၊- ရွှေထရန်မင်းကြီးမှစ၍၊ စည်းဝေးသော
 အသရေထ ပရိထာတ် အပေါင်း၊ ထိုထည် မရေ
 တွက်ရှင်း၊ အတိုင်းမသိဈားရွာသောထိုးဈားကို
 ကို သစ်တာတော် ခွေမှာ ထပ် ပူဇော်ကြမ်း၊-
 ၇ ထပ်ပရာယိတ်ထိုထည်ထပ်၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ပရိညည်သစ်တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်း၊
 ၈ ထိုထွင်း၍၊ အထွန်းသန့်ရှင်းရာ ဌာန ထည်းထူ
 သောဈာမိတ်ဌာနတော်ထဲမှာခေရ မိမိအဆောင်
 ၉ ထိုသောကံ၊ သုနေရာ၌ထားကြမ်း၊- ခေရမိမိထို
 ထည် မိမိအတောင်နှစ်စက်ကိုသစ်တာတော်နေ
 ရာအပေါ်မှာပြန်၍၊ ထပ်တာတော်နှင့်ထပ်၊ ထိုး
 ၁၀ ထိုကိုထွန်း၊ မိုးထွက်မြို့ကြမ်း၊- ထပ်၊ ထိုးထိုထို
 ထားသဖြင့်ထပ်၊ ထိုးဈား ထိုထည် ပြင်ခန်း၌ စ
 ထင်း၊ ထန်ရှင်းရာဌာန၊ ဈာမိတ်ဌာနတော်၌ထား
 ၁၁ ထပ်၍သေရေ ထိုင်ဆောင်မြို့ကြမ်း၊- အသရေထ
 အမျိုးသားထိုထည်အထွက်၊ ပြည့်စုံထွက်၍၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည် သူထိုနှင့် ပရိညည် ခွဲတော်စု
 ပထာအခါ၊ မောဇေထည် တောရပ် အရပ်၌မြို့
 စဉ်၊ ထွင်းထားသော ကျောက်ပြား၊ နှစ်ပြားမှ
 ၁၂ ထပ်၊ သစ်တာတော်ထဲ၌အထယ်အရာမျှမရှိ၊
 ၁၃ ထပ်ပရာယိတ်ထိုထည်ထန်ရှင်းရာဌာနထဲ
 ထ ထွက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်
 ၁၄ တော်သည်မိုလ်၊ တိမ်နှင့်ပြည့်၍၊- ထိုသို့ထာဝ
 ရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်
 ထွက်၊ မိုလ်၊ တိမ်တော်ကြောင့်၊ ထပ်ပရာ
 ၁၅ ယိတ်ထိုထည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ထွက်
 ၁၆ ရပ်၍မနေနိုင်ကြ၊- ရွှေထရန်ကထည်း၊ ထာဝ
 ရဘုရားသည်ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲမှာနေ
 ၁၇ တော်မူသည်ထူကောင်းတော်မြို့၊- အကထိစင်
 စင်၊ ကိုယ်ထော်ကျိန်၊ ဝတ်တော်စုရာအိမ်၊ အစဉ်

၈၈ နေတော်မူရာ ဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ်တည်
 ၈၉ ဆောင်ပါပြီဟု မြတ်ဆို၏။ တခန့်ရှင်ဘုရင်သည်
 ထွဋ်ကြည့်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၊ ပရိယတ်အ
 ပေါင်းကို ကောင်းကြီး ပေးတော် မူ၏။ ဣသရေ
 ၉၀ လအမျိုး၊ ပရိယတ်အပေါင်း၊ ထိုသည် မတ်တတ်
 ၉၁ နေကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၉၂ ဈာမိတ်တော်စကားဟုမူကား၊ ငါ၏လူ ဣသရေ
 လအမျိုးသား၊ ထိုကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
 သောနေ့ကစ၍၊ ငနာမတည်ရာ အိမ်ကို ဆောက်
 ခေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလခရိုင်စွား၊ ထိုတွင် မြို့တစ်
 စာမြို့ကို ငါမရွေးသေးသော်လည်း၊ ငါ၏လူ ဣ
 သရေလ အမျိုးသား၊ ထိုကို အုပ်စိုး ခေခြင်း ငှါ၊
 ၉၃ ဓါမိန်ကို ငါရွေးပြီဟု ငခမည်းတော် ဓါမိန်အား
 ဈာမိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုတော်မူသော
 ဣသရေလအမျိုး၊ နာမတည်ရာသခင်ထာဝရဘုရား
 ၉၄ ထည်မတ်ယာရှိတော်မူသောတည်း။- ဣသရေ
 လအမျိုး၊ နာမတည်ရာသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမ
 တော် အစိုး၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက် ခြင်း
 ၉၅ ငှါ၊ ငခမည်းတော် ဓါမိန် သည် အကြံရှိသော
 ၉၆ အခါ- ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငနာမအစိုး
 အိမ်တော် တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသော
 ၉၇ ကြောင့်၊ ကောင်းသော အမှုကို ပြုပြီး- သို့သော်
 ထည်း၊ သင်သည် အိမ်တော် ကို မဆောက် ရ၊
 သင်၏ သားရင်းသည် ငနာမအစိုးအိမ်တော်ကို
 ဆောက်ရမည်ဟု၊ ငခမည်းတော် ဓါမိန်အား မိန့်
 ၉၈ တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိ
 သည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငခမည်း
 တော် ဓါမိန် ၏ အမိတ် အရာ ကို ခံရ၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလ
 နိုင်ငံ၏ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေ
 လအမျိုး၊ နာမတည်ရာသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမ
 တော်အစိုး၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်လေပြီ။-
 ၉၉ ငါ့ထိုးသေးမှားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရ
 ဘုရားနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူထိုးနှင့် ဖွဲ့တော်
 မူသော ပရိညည် ကျောက်စာ ပါသော သစ်တာ
 တော်ထားရာ အရပ်ကို ထိုအိမ်တော်၌ လုပ်လေ
 ပြီဟု မြတ်ဆို၏။
 ၁၀၀ တခန့်ရှေးလစဉ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဝ်
 ပတ္တင်ရှေး၊ ဣသရေလအမျိုး၊ ပရိယတ်အပေါင်း၊
 ထိုအထက်မှာ နေ၍၊ လက်ဝါးကို ကောင်း
 ၁၀၁ ကင် သို့ ဖြန့်လျက်- ထို ဣသရေလ အမျိုး ၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အထက် ကောင်း

ကင်ဘုံနှင့် အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်
 တော် နှင့် တူသော ဘုရား၊ တဆူမျှ မရှိပါ။ ရှေး
 တော်၌ မိတ်နှစ်ထုံး၊ အကြွင်းခွဲ ကျင့်သော ကိုယ်
 တော်၏ ကျွန်ထိုအစိုး၊ ပရိညည်တရားနှင့် ကရု
 ၁၀၂ ထာ တရားကို စောင့်ရှောက် တော်မူပြီး- အ
 ကျွန်ုပ်အဝဂါမိန်၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်
 ကို မဇ္ဈက၊ မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း ယနေ့ပြု
 ၁၀၃ တော်မူပြီး- ထို ဣသရေလအမျိုး၊ နာမတည်ရာသခင်
 ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငရွှေမှာ
 ကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏သားမြေး၊ ထိုသည် ငရွှေမှာ
 ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိထိုသွားရာလမ်းကို သတိ
 ပြုလျှင်၊ ငဇ္ဈကမှ ကံ၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇ
 ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော သင်၏ အမျိုးမင်းမြို့
 မပြတ်ရဟု၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ်အဝဂါ
 မိန်၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခုစောင့်
 ၁၀၄ တော်မူပါ။- ထို ဣသရေလအမျိုး၊ နာမတည်ရာသခင်
 ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ်အဝဂါ
 မိန်အား မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ယခု
 ၁၀၅ ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။- သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်
 သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ဝေဇ္ဇာ အမှန် ကျိန်းဝတ်
 တော် မူမည် လော၊ ကောင်းကင် နှင့် ကောင်း
 ကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်း
 ကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့ မခံနိုင်သည်ဖြစ်
 ၁၀၆ ၍၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို အ
 ဘယ်ဆို ဗွယ်ရာရှိပါသနည်း။- သို့သော်လည်း၊
 ထိုအတွက် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော် ကျွန်သည် ရှေးတော်၌ ယနေ့ ကျွေးကြော်
 လျက် ပဌနာပြု၍ ကောင်းလျှောက်သော စကား
 ၁၀၇ ကို နားခံနာယူ တော်မူပါ။- ဤမည်သော အရပ်
 ၌ ငနာမ တည်ရာ မည်ဟု မိန့်တော် မူသည် အ
 တိုင်း၊ ဤအရပ်မှာ နှင့် ဤအိမ်တော်ကို နေ့ည
 မပြတ် ကြည့်စု၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ဤ
 အရပ်မှာ နှင့် ဆုတောင်း သော စကားကို နား
 ၁၀၈ ထောင်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော် ကျွန်မှစ၍၊ ကိုယ်
 တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသား၊ ထိုသည် ဤအ
 ရပ်မှာ နှင့် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုကြသော အခါ၊
 ကျိန်းဝတ် တော် မူရာ ကောင်းကင် ထုံ၌ နား
 ထောင်၍၊ အပြစ်မှ ကွတ်တော်မူပါ။
 ၁၀၉ လူသည် မိမိ အိမ်နီးရင်း ကို ပြစ်မှားသော
 ကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးရင်း ဆို
 လျက်၊ ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ ယဝ်ပတ္တင်
 ၁၁၀ ရှေးမှာ အကျိန်ထိုက်လျှင်- ကောင်းကင်ထုံ၌ နား

ထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိ
အပြစ်နှင့် အယောက် ခွံ့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ခြောင့်
မတ်သော သူသည် မိမိ ခြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အ
ယောက်၊ အကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်း
ငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့ကိုတရားစီရင်တော်
မူပါ။

- ၈၇ ကိုယ်တော်၏ လူ့သရေလ အမျိုး သား ထို
သည် ကိုယ် တော် ကို ပြစ် မှား သော အပြစ်
ကြောင့်၊ ရန်သူ ချေမှု ခံရသော အခါ၊ ကိုယ်
တော်ထံသို့ပြန်လာ၍၊ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊
ဤအိမ်တော်ကို ဖြိုမိုလျက် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြု
လျှင်- ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင် ၍၊ ကိုယ်
တော်၏ လူ့သရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှ
လွတ်တော် မူပါ။ ထိုးစား ထိုးစား ပေး သနား
တော်မူသောပြည်သို့ တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူပါ။
- ၈၈ ကိုယ် တော် ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်
မိုစီးမရွာ၊ မိုစီးခေါင်သဖြင့် ကိုယ်တော်သည်
ဆုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်၌
နတ်ကို ဖြိုမိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကို
ဝန်ခံလျက် မိမိစုစု ရိုက်ကွပ်ပယ်လျှင်- ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ကိုယ်
တော် ၏ လူ ဣသရေလ အမျိုး တို့ ကို အပြစ်မှ
လွတ် တော် မူ ပါ။ သူတို့ လိုက် ရသော လမ်း
ကောင်းကို ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့စား
အမွေပေးသော မြေပေါ်မှာ မိုစီးရွာ စေတော်
မူပါ။

- ၈၉ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်
၎င်း၊ လေထိ၍ အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍
သေသော်၎င်း၊ အရာတမျှ ငါး၊ ခါးသိလျှင် ကိုက်
စားသော်၎င်း၊ ရန်သူတို့ က်လာ၍ မြို့ကိုပိုင်းတား
သော်၎င်း၊ ထေးဥပါတ်၊ အနာရောဂါ တစုံတရ
ရောက်သောအခါ- ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေ
လအမျိုးသားအမျိုးတို့သည် အသီးအသီး ခံရ
သော ထေးဝါးကို သိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့
မိမိတို့ က်ဝါးကို ဖြန့်၍၊ တစုံတရသော ပဋ္ဌနာ
၈၈ စကားစားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်- ကျိန်းဝပ်တော်
၈၉ မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုး
စားထိုးစား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌၊ သူ
တို့သည် အသက်ရှင်သော ကာယပတ်လုံးကိုယ်
တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်
တော်သာလျှင် လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ မိတ်
နှစ်လုံး သဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆု

- တောင်းသောသူတို့၏ မိတ်နှစ်လုံးသဘောကို သိ
လျက်၊ သူတို့အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အသီး
အသီးပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။
- ၉၁ ကိုယ် တော် ၏ လူ ဣသရေလ အမျိုး မတူတ်၊
၉၂ တပါး အမျိုးသား တို့သည် ကြီးမြတ်သော နာမ
တော်၏ သိတင်းနှင့် တန်ဖိုးကြီး၍၊ ဆန့်တော်မူ
သော လက်ရုံးတော်၏ သိတင်းကို ကြားသော
ကြောင့်၊ နာမတော်ကို ထောက်သဖြင့်၊ ဝေးသော
ပြည်မှရောက်လာ၍၊ ဤအိမ်တော်ကို ဖြိုမိုလျက်
ဆုတောင်းလျှင်- ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လူ
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့
သည် ကြောက်ရွံ့လျက်၊ နာမတော်ကို သိစေခြင်း
ငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်
တော်ကို နာမတော်ဖြင့် သရက် ကြောင်းကို သိ
စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆု
တောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
- ၉၃ ကိုယ် တော် စေ မိုင်း တော် မူ သည် အတိုင်း၊
ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်၍
သောအခါ၊ ရွှေတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အ
ဖို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို
ဖြိုမိုလျက်၊ ထာဝရ ဘုရားစား ဆုတောင်းကြ
လျှင်- သူတို့ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသော စကားကို
ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ၍၊ သူတို့ အမှုကို
စောင့်တော်မူပါ။- မပြစ်မှားတတ်သော လူတ
ထောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော ကြောင့်၊ အ
ရှက်တော်ထွက်၍၊ ရန်သူထံသို့ လစ်လျော်မှု
သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ငေးသောပြည်၊ နီးသော
ပြည်၊ အခြားတပါးသော ပြည်သို့ သိမ်းသွား
လျှင်၎င်း- ထိုပြည်၌ အချွတ်ခံစည်၊ သူတို့သည်
သတ်ရ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ၊ ပ
ခြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါ
၉၀ ပြီထုမိတ်ပြောင်းထဲ၌ တောင်းပန်သဖြင့်- သိမ်း
သွားသော ရန်သူတို့၏ ပြည်၌ နေစည်၊ မိတ်နှစ်
လုံး အကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ထိုး
စားထိုးစား ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွှေတော်မူ
သောမြို့၊ နာမတော်အဖို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်
သော အိမ်တော်ကို ဖြိုမိုလျက် ဆုတောင်း လျှင်
၉၁ ၎င်း- သူတို့ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသော စကားကို
ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်

၅၀ ဤသို့ထိုအမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော်
 ၅၁ ၏လူထိုသည်ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော်လည်း၊
 ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှား လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်အ
 လုံးစုံထိုကိုမြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသော
 သူထိုသည်ကိုယ်တော်၏လူထိုကိုသနားစေခြင်း
 ၅၂ ငှါ၊ကရုဏာမိတ်သဘောကိုပေးတော်မူပါ။-အ
 ကြောင်းမူကား၊ သူထိုသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏သံ
 မီးဖိုထဲက နှုတ်ယူတော် မူသော ကိုယ်တော်၏
 လူ၊ အဓမ္မ ခံရတော် မူသော အမျိုး ဖြစ်ပါ၏။-
 ၅၃ ကိုယ်တော်၏ ကျန်မှစ၍၊ ကိုယ်တော်၏လူအသ
 ရေလ အမျိုးသား ဆုတောင်း မဋ္ဌနာ ပြုသော
 စကား အလုံးစုံထိုကိုနားထောင်ခြင်းငှါ၊ ကြည့်
 ၅၄ ချမှတ်ယူတော်မူပါ။- အကြောင်းမူကား၊ အ
 တူနွယ်ထို ထိုးထားမှားကဲ့အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်
 ဆောင်တော် မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်၏ ကျန်
 မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အ
 သရေလအမျိုးကို ကိုယ်တော်အဓမ္မခံရာဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးထဲက ရွေးနှုတ်
 ခွဲထားတော်မပြီ အရှင်ထာဝရဘုရားထုပဋ္ဌနာ
 ပြုလေ၏။
 ၅၅ ထိုသို့ရှောလမုန်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ခွံဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၍ပြီးသောအခါ၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ ယဇ်ပတ္ထင်ရှေ့မှာ မွေးထောက်လျက်၊
 ထတ်ဝါးထိုကို ကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက်နေရာ
 ၅၆ မှထ၍-မတ်တတ်နေပြီးလျှင်၊ အသရေလအမျိုး
 ပရိသတ်အပေါင်းထို့ကို ကျယ်သော အသံနှင့်
 ၅၇ ကောင်းကြီး ပေးသောစကားဟူမူကား၊- ဂတိ
 တော်ရှိသမျှအတိုင်းမိမိလူအသရေလအမျိုးကို
 ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါ၊ စီရင်တော် မူသော ထာဝရ
 ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်း။ မိမိ
 တွန် မောရှေ အားဖြင့် ထားတော် မူသောဂတိ
 ၅၈ တော်ကောင်းတစ်ခုနီးမျှမထွက်၊-ငါထိုဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားသည်ငါထိုထိုးထားမှားနှင့်အ
 တူရှိတော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါထိုနှင့်အတူရှိတော်
 မူပါစေသော၊ ငါထိုကို အလျှင်း စွန့်ပြစ်တော်
 ၅၉ မမူပါစေနှင့်- လမ်းတော်ထိုသို့ လိုက်စေခြင်း
 ငှါ၎င်းထိုးထားထိုအား မှာထားတော်မူသောစီ
 ရင်ထုံး၊ ချွတ်ပညတ်တရားထိုကိုစောင့်ရှောက်
 စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါထို မိတ်နှစ်လုံးကို အထံတော်
 ၆၀ သို့ ဘွားဆောင်တော် မူပါ စေ သော၊- ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို
 ၎င်းအခြားတပါးသောဘုရားသခင်မရှိကြောင်း

ကို၎င်း၊ မြေကြီးသား အပေါင်း ထိုသည် သိကြ
 မည် အကြောင်း၊ ငါထိုဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရားသည်မိမိတွန်နှင့်မိမိလူအသရေလအမျိုး
 သားထို၏အမှုကိုစောင့်စရာ အကြောင်းရှိသည်
 အတိုင်း၊ အစည်စောင့်တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ထာဝ
 ၆၁ ရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ငါဆုတောင်းသော ဤပဋ္ဌ
 နာစကားသည် နေ့ညညီမပြတ် အနီးတော်၌ရှိ
 ပါစေသော၊- သင်ထိုသည်ယနေ့ကျင့်သကဲ့သို့၊
 ၆၂ ငါထိုဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ
 သော ထမ်းသို့လိုက်၍၊ ပညတ်တရား တော်ကို
 စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အထံတော်၌မိတ်နှစ်လုံး
 စုံလင်ပါစေသောဟုမြွက်ဆိုလေ၏။
 ၆၃ ထိုအခါရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွအသရေ
 လအမျိုးသားအပေါင်းထိုသည်ထာဝရဘုရား
 ၆၄ ရှေ့တော်၌ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။- နွားနှစ်သောင်း၊
 နှစ်သောင်း၊ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းထိုကိုထာဝ
 ရဘုရားအားမိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော် သဖြင့်၊
 ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြု
 ၆၅ ကြ၏။- ထိုနေ့၌လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည်ထာဝရ
 ဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာ ရှိသောတန်တိုင်းအ
 တွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့
 ရာယဇ်၊ တောဇည်ပူဇော်သကား၊ မိဿဟာယ
 ယဇ် ကောင် ဆီဥကို ပူဇော်၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသောကြေးဝါ
 ယဇ် ပတ္ထင်သည် မီး ရှို့ရာ ယဇ်၊ တောဇည်ပူ
 ၆၆ ဇော်သကား၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကိုမ
 ခံထောက်- ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အထွန်
 မှားစွာသော ပရိသတ်တည်း ဟူသော၊ ထာ
 မတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍ အဲဂုတ္တု ဖြစ်တိုင်အောင်၊ အနှံ
 အပြားအရပ်ရပ်ကထာကြသောအသရေလအ
 ၆၇ မျိုးသား အပေါင်း ထိုနှင့် တကွ၊ ငါထို ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရနှစ်ရက်နှစ်ထိ
 ၆၈ တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ၏။- ရှစ်
 ရက်မြောက်သောနေ့၌ လူများထိုကိုထွတ်ထိုက်
 တော်မူ၏။ သူထိုသည်ရှင်ဘုရင်ကိုကောင်းကြီး
 ပေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိတွန် ဂါပိန်
 နှင့်မိမိလူအသရေလအမျိုးသားထို၌ ပြုတော်မူ
 သမျှသောကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက်
 ရှင်လန်းလျက်မိမိထိုနေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၆၉
 ၇၀ ရှောလမုန်သည် မိတ်မှန်တော်နှင့် နန်းတော်
 ကိုထက်စသတ်၍၊ မိမိအလို အဓိရှိသမျှပြုလုပ်

၂ ထောဝေဝါ- ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗေဓ မြို့
 တင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ရုဏိယထကြိမ်၌တင်
 ၃ ရှားတော်မူလျက်-သင်သည်ငွေမှာဆုတောင်း
 ပစ္စုပ္ပန်သောစကားကို ငါကြားပြီး ထင်တည်
 စောက်စောက် ဤအိမ်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ င
 ၄ နာမကို ထမည် တည်စေမည်။ ထမည်ငါကြည့်
 ၅ ခုလျက် နှစ်ထုံး ခွဲထမ်းလျက်နေမည်။ သင်
 ထည် ငါမှာထားသမျှကို ပြု၍၊ ငါမိရင် ထုံးစွဲ
 ချက်ထိုက်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင့်အခါမိရ
 တဲ့ထို့ ပြောငုံမတ်နီထင်သော မိတ် ထောဝေဝါ
 ၆ ငွေမှာ ကျင့်နေလျှင်- ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇ
 ပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောသင်၏အမျိုးမင်းမျိုးမ
 ပြတ်ရဟု၊ သင့်အခါမိရသော ငါဂတိရှိသည်
 အထိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ဣသရေလနိုင်ငံရာ
 ၇ ဇပတ္တင်ကိုအစဉ် ငါတည်စေမည်။-သို့မဟုတ်၊
 သင်နှင့်သင်၏ သားမြေးတို့သည် ငနောက်သို့မ
 ထိုက်၊ ထမ်းထွေလျက် ငါမှာထားသောမိရင်ထုံး
 ၈ စွဲချက်ထိုက်မစောင့်၊ အခြားတပါးသောဘုရား
 ၉ ထံသို့သွား၍ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်လျှင်- ဣသရေလ
 အမျိုးကိုငါပေးသောပြည်မှငါပယ်ပြတ်မည်၊ င
 နာမအပိုင်ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကိုင
 ချက်ပျောက်မှပယ်ရှားမည်။ ဣသရေလ အမျိုး
 ထည်တည်း။ ထပါး အမျိုးသားတို့တွင် ပုံမိုင်း
 ၁၀ ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။- အရပ်မြင့်သောဤ
 အိမ်တော်ကိုထည်း၊ ထမ်း၌ ရှောက်သွားသော
 သူအပေါင်းတို့သည်သုံးသြော၍၊ ထာဝရဘုရား
 သည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အထွတ်ကြောင့်ဤ
 ထို့ပြုတော်မူသနည်းဟု၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်တ
 ၁၁ ထောတ်ပေးခြင်းသော်-တယောက်က၊ သူထိုက်
 ထိုးထေးစွာကို အေဂျတ္တ၊ ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
 ထောသူထိုက် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သ
 ထိုသည်စွန့်၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားကိုမှီဝဲ
 ထွက်ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဤအမှုအထုံးကို ရောက်စေတော်
 ၁၂ မူကြောင်းကို ပြန်ပြော လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
 မူ၏။
 ၁၃ ရှောထရန်သည် မိတ်မှန်တော်နှင့် နန်းတော်
 ထည်းဟူသော အိမ်တော် နှစ်ဆောင်ကို တည်
 ၁၄ ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်နေသောအခါ- တုဂ္ဂ
 မင်းကြီး၊ ထိရံသည် ရှောထရန်ကို နှင်သမျှ အ
 ထိုင်းအားရလိက်ကား၊ ထင်း၊ ရွှေ၊ ထမင်းနှင့်
 ၁၅ ဣသရေလ ထရာနှစ်ဆယ်ကို ပေးနှင့်ထည် ဖြစ်

၁၆ ဖြစ်၊ ရှောထရန် မင်းကြီးသည် ဂါဏိထဲ ပြည်၌
 ၁၇ မြို့နှစ်ဆယ်ကိုထိရံ မင်းကြီးအားပေး၏။- ရှော
 ထရန်ပေးသောမြို့ကိုထိရံသည်တုဂ္ဂမြို့မှထာ
 ၁၈ ဖြ်ကြည့်ရှုသော အခါ အားပရား- ငြိ၊ ငအား
 ပေးသောမြို့တို့သည် အထွတ်သို့သော မြို့နည်း
 ၁၉ ဟုဆိုလျက်- ထိုအရပ်ကို ကာဗုထဟူ၍ ထနေ
 ထိုင်စေသောသမုတ်သတည်း။
 ၂၀ ရှောထရန် မင်းကြီးသည် ငွေ ခွဲရသော အ
 ကြောင်းဟူမူကား၊ မိတ်မှန်တော်၊ နန်းတော်၊
 မိတ္တောမြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရမြို့၊ ပေ
 ၂၁ ရိဂျေါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှါ
 ၂၂ ငွေ ခွဲရသတည်း။- ဂေဇာမြို့ကိုကား၊ အေဂျတ္တ၊
 ဓာရာဘုရင်သည်စစ်ချီ၍ ထိုက်ယူမီး၌ထခြင်း၊
 မြို့သား ခါနာနို လူတို့ကို လုပ် ကြံ ပြီးမှ၊ မိမိထို့မ
 ရှောထရန်၏ ခင်ပွန်းအား ထက်ဆောင် ပေးနှင့်
 ၂၃ ထေပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ဂေဇာမြို့ကိုရှောထရန်တည်
 ၂၄ ထေ၏၊ ထိုမှတပါး၊ အောက်ဗေသောရန်မြို့- မာ
 ထက်မြို့၊ တောအရပ်၊ ပြည်ထဲမှာ ထာဝရမြို့
 ၂၅ တို့ကိုထည်းတင်ထေ၏။- တဏှာတော်သို့ထား
 သောမြို့များ၊ ရထားတော် ထိန်းသော မြို့များ၊
 ၂၆ ခြင်းတော် ကျွေးသော မြို့များ၊ ထေရုရှလင် မြို့
 ၂၇ ပတ်ကည်၊ ထေဗန္ဓန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အ
 ရပ်ရပ်၌ တည်ရင် သော မြို့များ တို့ကို ထည်း
 တည်ထေ၏။
 ၂၈ ဣသရေလ အမျိုးသား အကုန်အစင် မဏ္ဍပ်
 ၂၉ ထီး နှိုင်းသောကြောင့်၊ ပြည်တော်၌ ကျန် ကြွင်း
 သောတပါးအမျိုးသား၊ အာမောရ၊ ထိတ္တိ၊ ဇေရ
 ၃၀ ဇိ၊ ဟိဇိ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ် သားစည်းခြင်း
 ဆက် အပေါင်း တို့ကို ရှောထရန်သည် ထနေ
 ၃၁ ထိုင်အောင်လူခွဲ၍ ကွန်ခံစေ၏။- ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောထရန်သည် ကွန်ခံစေ
 ၃၂ စစ်သူရဲ၊ အမှုတော်စောင့် မူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထား
 တော်တုပ်၊ ခြင်းတော်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်
 ၃၃ မူ၏။- တည်ဆောက် ခြင်း အမှုတော်ကို မိရင်
 သောသူ အမှုတော်တုပ် ငါးရာငါးဆယ် ခြိမ်း-
 ၃၄ ဓာရာရှင်ဘုရင်၏ သို့၊ တော်သည် ဂါမိရ် မြို့
 ထွက်၍၊ သုအဗိုရှောထရန်တည်ဆောက်သော
 ၃၅ နန်း တော်သို့ ပြောင်း ပြီးမှ၊ ရှောထရန်သည်
 ၃၆ မိတ္တောမြို့ကိုပြုလုပ်ထေ၏။- ထာဝရဘုရားအပို့
 တည်သောသင်္ဃပတ္တင်ပေါ်မှာမီး၌ရာ ထက်ထို
 ကိုတနှစ်တနှစ်လျှင်လုံးကြိမ်ပူဇော်၍၊ ထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော သင်္ဃပတ္တင် ပေါ်မှာ

ထာပေါင်းကိုး၊ နှိုသဖြင့်၊ အိမ်တော်ကိုထက်စ
ထက်ထေ၏။

- ၂၈ ထမန်ရှောထရန်မင်းကြီးသည်စံပြည်တွင်း၊
စံပြည်ထက် ကမ်း၊ နား၊ ခွံ၊ ဖုတ်မြို့နှင့် နီးစပ်
ထောဝေထုန် ဝါဗာမြို့မှာ ထင်္ဂာသို့ ကို တည်
- ၂၉ ထုတ်စီး- ပင်ထက် ကူးသော ထမုကို နားထည်
သော မိမိ ထွန်း၊ ထင်္ဂာသို့ ထွက် ယိရ် မင်း
ထည် ထိုထင်္ဂာပေါ်မှာ ရှောလရန်၏ ထုထိုနှင့်
- ၃၀ ထမုမီးခေ၏- ထုထိုသည် ဩဗရမြို့သို့ ထွား၍၊
ဤထွက်ထေးရာ နှစ်ဆယ်ကို ရှောလရန် မင်း
ကြီးထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၀

- ရှောထပြည်ကိုထမုရသောမိရုရားသည်ရှော
ထရန်၏ထုထံထေရနှင့်ထာဝရဘုရား၏နာမ
တော်ထံတင်းကို ကြားလျှင်၊ နတ်နောက်စံသော
ပြဿနာ အားဖြင့် ထုကို နှိမ်နင်းခြင်းငှါ ထာစီး-
နံ့သာမျိုးနှင့်ဈာနသောဤထုထို ထိုက်သော
ကျောက်ထိုကို ဆောင်သော ကုလားထုတ်ဈာ။
ထိုက်သော ထုဈာနှင့်တကွ ယေရုရှလင် မြို့သို့
ရောက်၍၊ ရှောထရန် မင်းကြီး ထံတော်သို့ ဝင်
သောစေ၊ မိမိထုထို ဆန္ဒ ခြံသမျှကို ဆွေးနွေး
၁ ပေးမြန်းလေ၏။ သူပေးမြန်းသောပြဿနာသို့ သ
ဤထုကိုရှောထရန်မင်းကြီးသည်ပြေလေ၏။ နား
စေသည်၍ မပြေနိုင်သော ထရာတန့်တရုမုမုမု-
၂ ရှောထမိရုရားသည် ရှောထရန်၏ ပညာ အထူးစုံ
ကို၎င်း၊ ထည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို၎င်း-
၃ စားခွဲတော် တန်ဆာကို၎င်း၊ ထမုတော်စောင့်ထို
ရေရာထိုင်ရာ ကို၎င်း၊ ထုထင် ထို စားသည် အ
မြင်းထေရာကို၎င်း၊ သူထိုဝတ်သော အဝတ် တန်
ဆာကို၎င်း၊ ဝန်စာရေးဈားကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား
၏အိမ်တော်၌ မီးမြှူရာ ထပ်ပူဇော် မြင်းကို၎င်း
၄ မြင်သောအခါမိန်းမောထွေဝေလျက်ရှိ၍-ကိုယ်
တော်၏အခြေအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ပညာကို
အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပြည့်၌ကြားရသောထံတင်း၊
၅ စကားမှန်ပါ၏။- ထိုသော်လည်း၊ ကိုယ် တိုင်
ရောက်၍ မမြင်မှီထိုစကားကိုမယ့်၊ ယခုမူကား၊
အရင် ကြားသော စကားသည် တဝက်ကိုမျှ မ
ရှိ၊ ကိုယ်တော်၏ပညာ နှင့် ကိုယ် တော်၏စည်း
မိမိသည်အကျွန်ုပ်ကြားရသောထံတင်းကိုလွန်
• ထဲပါ၏။- ရွှေတော်၌ အစည်နေ၍ ပညာတော်
ကိုကြားရသော ကိုယ်တော်၏ထု၊ ကိုယ်တော်
• စံထွန်းထိုမည်မိသောမြို့ထဲပါ၏။- ကိုယ်တော်

- ကို နှစ်သက်၍၊ အထေရထုမိမိ၏ စံ ရှောပထွင်
ပေါ်မှာ တင်တော်မူသောကိုယ်တော်၏ ဘုရား၊
ထမင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိထာ မှီတော်မူစေ
ထထည်၊ ထာဝရဘုရားသည်အထေရထမုမျိုး
ကိုအစည် ချစ်သောကြောင့်၊ မြောင့်မတ်စွာ တ
ရားစီရင်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကိုရှင်ဘုရင်စေ
ရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီထု၊ ရှင်ဘုရင်စားပြော
•• ထို၍- ဤ ထမုတရားနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးထေ
ဈာ။ ကျောက်မြတ် ထိုကို ဆက်ထေ၏။ ရှောထ
မိရုရားသည်ရှောထရန်မင်းကြီးထံ၊ ဆက်သော
နံ့သာမျိုးနှင့်ထမုဈာပြားသောနံ့သာမျိုးသည်
•• နောက်တစ် မရောက်- ရှောထရန် မင်းကြီး
ထည်ထထိုထို ပေးသော လက်ဆောင်မှ တပါး၊
ရှောထမိရုရား၏ ထထိုထမု ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ သု
တောင်းသမျှကိုထည်၊ ပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်
မှ၊ မိရုရားသည်မိမိထွန်းထိုနှင့်တကွမိမိပြည်သို့
ပြန်သွားလေ၏။
•• ဩဗရမြို့မှဤထုဆောင်ခဲ့သော ထိုထုထင်္ဂာ
ထိုသည်အထာဝရသစ်သားဈား၊ ကျောက်မြတ်
ဈားကိုထည်၊ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။- ထိုအထာဝရသစ်
သား မြင့်ရှင်ဘုရင်သည် မိတ်မှန်တော် ဂွတ်ထို၊
တန်းနှင့်နန်းတော် ဂွတ်ထို၊ တန်းကို၎င်း၊ ဘိခြင်း၊
ဆိုသောသူထိုစောင်းနှင့်တယောထိုကို၎င်းလုပ်
ထေ၏။ ထိုသို့ သော အထာဝရ သစ် သား သည်
နောက်တစ်မရောက်၊ ထနေထိုင်စောင့် မပေါ်
•• ထား ရှောထရန်ထံသို့တနှစ်တနှစ်လျှင်၊ ရောက်
သောဤထမုနံ့ကား၊ ထမုကံမြောက်ရာမြောက်
•• ဆယ်မြောက်ပိထားဖြစ်သတည်း၊- ထိုမှတပါး၊
ကုန်သည်ဈား၊ ထွင်းသမားဈား၊ အာရပ်မင်း၊
ကြီးမြို့သမျှ၊ မြို့ဝန်ဈား၊ ဆက်သောဤသေ၏။
•• ရှောထရန် မင်းကြီး ထည် ဤ မြောက်ပိထားမိ
•• မြင့်မြင်းကြီး နှစ်ရာ၊ သုံး ပိထား မိမြင့် မြင်းထေ
သုံးရာထိုကိုထုထု၍၊ လေစနုန်တောသစ်သား
နှင့်ဘည်ဆောက်သောနန်းတော်၌ ထားတော်မူ
•• ၏-ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ်ရာဇပထွင်
•• ကြီးကို ထု၍၊ ဤစင်နှင့် စွမ်းလေ၏။- ရာဇ
ပထွင် တော် သည် ထွေကားမြောက် ထစ် မြို့၏၊
နောက်ဝေးဝိုင်း၏၊ ထိုင်ရာ တထက် တဈာန်၌ ခွဲ
ရာထက်ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ထက်ရုံးတန်းထေ
၂၀ နားမှာ ရှင်သေနှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။- ထွေကား
မြောက်ထစ်အပေါ်တွင်၊ ထေဝက်တဈာန်၌ ထည်၊
ရှင်ထုတထယ်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ထိုသို့ထေ

ရာဇပတ္တင်သည် အထက်တန်း နိုင်ငံ၌ မရှိ-

- ၂၀ ရှောထရန် မင်းကြီးသောကသော ဝေသာနာတော် ခြံသောရုံ၊ ထေဗန္ဓန်နန်းတော်၌ သုံးသောဝေသာနာတော် ခြံသောရုံသည် ငွေဝေသာ၊ မထုတ်၊ ဤဝေသာထက်သက်ခြံစစ်၊ ရှောထရန်ထက်ထက်၌
- ၂၁ ငွေကိုထည့်၍ ပမာဏမပြုတတ်ကြ-ရှင်ဘုရင်သည် တာရှသင်္ဘောကို ယိရံမင်းသင်္ဘောနှင့် အတူစေတတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် တာရှသင်္ဘောသည် ပြန်လာ၍၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ ချောက်ဈေး၊ ပေါင်းဈေးကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။
- ၂၂ ထိုသို့ ရှောထရန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ခြံသောရုံရှင်ဘုရင်ထိုက်ပညာနှင့် စည်းမိမိစား
- ၂၃ ခြံ၍ လွန်ကဲ၏- ရှောထရန်၏ နှစ်လုံး၌ ဘုရားသခင် သွင်းပေး တော်မူသော ပညာကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားရသောငှာ၊ ချက်
- ၂၄ နှာတော်ကို ဖူးသကြ၏- ထာသောသု အသီးအသီး ထိုသည် ဤဝေသာ၊ ငွေဝေသာ၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်ထက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်း၊
- ၂၅ ထားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန် ဆက်ရကြ၏- ရှောထရန် သည်သည်၊ ရထားဈေး၊ မြင်းစီး၊ သူရဲဈေးကို ဆည်းပူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့် ငွေ၊
- ၂၆ ရှေး၊ မြင်းစီး၊ သူရဲ ထသောင်း နှစ်ထောင် ခြံ၏၊ ရထားထိန်း မြို့တို့၌ ၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့အထိ
- ၂၇ တော်၌ ၎င်းထား၏- ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ငွေကို ကျောက်ခဲကဲ့သို့ ၎င်း၊ အာရဗ် ပင်ကို လွှဲပြင်၌ ပေါက်သော သမန်းပင်ကဲ့သို့ ၎င်း
- ၂၈ ဈေး ပြားစေ၏- ရှောထရန်ထံသို့ မြင်းဈေးကို အရုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ရ၏၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကုန်သည်တို့သည် အထိုးပေးလျက် ကောမြို့၌
- ၂၉ ခံယူရကြ၏- အရုတ္တုပြည်မှ ရထားတစုကို ငွေကြောက် ပိဿာနှင့် ၎င်း၊ မြင်းတစီးကို တပိဿာငါးဆယ်နှင့် ၎င်း၊ ရောင်းမြို့၏၊ ထိုသို့ ယိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ချမ်းမင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် အရုတ္တုရထားနှင့် မြင်းတို့ကို ရတတ်ကြ၏။

၁၁

- ၁ ရှောထရန်မင်းကြီးသည် ဘာရာဇာရင်၏သို့ ဖူးစာပါး၊ ဣသရေလ အမျိုးသား မထုတ်သော မောသအမျိုး၊ အဗ္ဗုန်သမျိုး၊ ဝေရုဗုန်သမျိုး၊ ယိတ္တိသမျိုးသား မိစ္ဆသဈေးတို့ကို ချစ်တတ်
- ၂ ၏- ထာဝရဘုရားက သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် နှိုင်းစပ်ခြင်းကို မပြုရ၊ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားအား နောက်သို့ သင်တို့

၏မိတ်နှစ်လုံးကို လွှဲစေကြလိမ့်မည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ရှောထရန်သည် တပါးအမျိုးသား မိစ္ဆတို့ကို တပီမတ်သော မိတ်နှစ်လုံး- မင်းသမီး ခြင်္သေ့ ခင်ပွန်း ခုနှစ်ရာ၊ မောင်းမမိထံ သုံးရာရှိ၍၊ သူတို့သည်

၃ မိတ်နှစ်လုံး တော်ကို လွှဲစေကြ၏- ရှောထရန်သည် အထက် ကြီးသောအခါ၊ မိစ္ဆဈေးတို့သည် မိတ်နှစ်လုံး တော်ကို အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လွှဲစေသဖြင့်၊ မိတ်နှစ်လုံးတော်သည် ခမည်းတော် ဂါမိန်၏ မိတ်နှစ်လုံးကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စိုက်ခြင်းမရှိ-

၄ ဖိရန် နတ်သို့၊ အာရှတရက်၊ ရွှံ့ရှာ ဥယျာသော

၅ အဗ္ဗုန်ဘုရား မိလကုန်နောက်သို့ လိုက်၍- ခမည်းတော် ဂါမိန် ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၌ လုံးလုံး မ

၆ ဆည်းကပ်၊ ရှေ့တော်၌ ခမ္မိတ်ကို ပြုစေ၏- ထိုအခါ ရှောထရန်သည် ရွှံ့ရှာ ဥယျာသော မောသဘုရားခေရုနှင့် ရွှံ့ရှာဥယျာသော အဗ္ဗုန်ဘုရား မောလုတ်အဖို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ရှေ့တော်၌ မြို့သော

၇ တောင်ပေါ်တွင်၊ ကုန်းတို့ကို တည်ထောင်- မိမိတို့ ဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ တစ်ပူဇော်သော တပါးအမျိုးသား ခင်ပွန်းအပေါင်းတို့ အဖို့ ထိုသို့ ပြု၏။

- ၈ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်ရ
- ၉ မည် အကြောင်း၊ ပညတ်တော်မူသော ဘုရားနှစ်ကြိမ် ထင်ရှားတော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၊ ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ၊ ရှောထရန်သည် မိတ်နှစ်လုံး လွှဲသွား၍၊ ဖာသားတော်မူသော စကားကို နား မထောင် သောကြောင့်၊
- ၁၀ ထာဝရဘုရားအရှင်ထွက်တော်မူလျက်- သင်သည် ဤသို့ ပြု၍ ငါ့ရှင်သော ပရိညာဉ်နှင့်၊ ငါ့ဖာသားသောတရားကို မစောင့်ဘဲ သောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်ကို သင့်လက်မှ ငါ့ဆက်ဆံ နှုတ်၍
- ၁၁ သင့်ကျွန်အား ပေးမည်- ထိုရာတွင်၊ သင့်အဖေ ဂါမိန်၏ ချက်နှာကို ထောက်၍၊ သင့်ထက်ထက်၌ ငါ သည် ဆံ ဦးမည်၊ သင်၏ သား ထက်မှ နိုင်ငံ
- ၁၂ တော်ကို နှုတ်မည်- သို့သော်လည်း၊ ဇာနည်လုံးကို မနှုတ်၊ ငွေနှင့် ဂါမိန်နှင့် ငါ့ရှေ့ကောက်သော ယေရုရှလင် မြို့ကို ထောက်၍၊ သင့်သားအား ခမ္မိတ်တခမ္မိတ်ကို ငါပေးမည်ဟု ရှောထရန်အား မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၃ ထိုနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှောထရန်နှင့် ရန်ထက် ပြုသောသူ၊ ဝေရုဗုန်သား အား မိတ်

ထားသမျှကို နားထောင်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂြိုဟ်
 ကဲ့သို့ ငါတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်းစားကို နားထောင်
 သောစာအုပ်၊ ငါတို့၏စွန့်ပညတ်စွာကို စောင့်
 ရှောင်လျှင်၊ သင်နှင့်အတူ ငါတို့၏ ဂြိုဟ်စွန့်
 ဖြစ်သောစာအုပ်ကို စောင့်သည့်နည်းတူ၊ သင့်အဖို့
 ၈၈ ဆောင်၍ အထွေထွေ နိုင်ငံကို ငါပေးမည်။ ဤ
 စာကြောင်းကြောင့် ဂြိုဟ်မင်း၏ ကိုယ်ကို ငါတို့
 ၈၉ နှုတ်မည်။ သို့ရာတွင်၊ အစဉ်အဆက် နှုတ်မည်မ
 ၉၀ ယုတ်ယုတ်မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင်တော်မူ၏။ ဤ
 စာအုပ်သည် ထေရောဓမ္မာန်ကို သတ်မည် ယု
 ထာမထုတ်သည် မှီသော်၊ ထေရောဓမ္မာန်သည်
 ထ၍ အရုတ္တုပြည်၊ အရုတ္တုပြည်ဘုရင်ရှိ နှုတ်ထံ
 ထိုးပြေးသဖြင့်၊ ဤစာအုပ်သည် ထိုစောင့်
 အရုတ္တုပြည်၌ နေထမ်း။

၉၁ ဤစာအုပ်ကို ပြုစုသော အမှုအရာ ကြွင်းစေသ
 မှာ၍၊ သူ၏ပညာစကားသည် ဤစာအုပ်ကို
 ၉၂ ၌ ရေးထားလျက် မှီ၏။ ဤစာအုပ်သည် ထေရ
 နှုတ်မိန့်၌ နေ၍၊ အထွေထွေ နိုင်ငံတို့ကို အနှစ်
 ၉၃ ထေးထားမိန့်ပြီးမှ - ထိုးထားသော နှုတ်ထံ
 ၉၄ ၌ မည်သော် ဂြိုဟ်မင်း သင်းပြုတ်ခြင်းကို ခံ
 ထေ၏။ သာမကတော်မူစေသည့် မည်သော်
 အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၂

• အထွေထွေ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဧရာ
 မာန်ကို နှင်ဘုရင် အရာ၌ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊
 ၁ ဤစာအုပ်ကို သွားကြ၍ သူသည် ထည်း သွား၏။
 ၂ ဤစာအုပ်ကို မင်းကြီးထံမှ အရုတ္တုပြည်သို့ ပြေး
 သောဓမ္မာန်၏ ထေးထားသော စာအုပ်သည် ထိုထံ
 ၃ တင်းကို ကြား၍ အရုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာ၏။ အ
 ၄ သထွေထွေ သူတို့သည် သုတ်သို့ သူကို စေလွှတ်၍
 ခေါ်သဖြင့်၊ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်း
 ၅ ထိုသည်သို့ နှင့်အတူ ဧရာမာန်ထံသို့ ဝင်လျက် -
 ၆ မည်သော် သည် ကျွန်တော် တို့၌ ထေးသော
 ထမ်းတို့ကို တင်ပါပြီ။ မည်သော် တံမှာ ပင်
 ၇ ပန်းစွာ ထောင် ခွတ်ရသော အမှု၊ တင်တော်မူ
 သောထမ်းတို့ထေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့
 ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကို
 ၈ ထမ်းပါမည် ယု ကျောက်သို့ ကြမ်း - ဧရာမာန်
 ကလည်း၊ သင်တို့ သွားကြဦးလော့၊ သုံးရက်တွင်
 ၉ နှုတ်ထံ ကြွဦးလော့ ယု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူ
 ၁၀ ထိုသည် သွားကြမ်း - ထိုအခါ ဧရာမာန် မင်း
 ကြီးသည် မည်သော် ဤစာအုပ်ကို စောင့်ရှု၍

စောင့်ရှု၍၊ ထံတော်၌ စောင့်သောစာအုပ်ကြီး
 သူတို့နှင့် ထိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့သား ငါပြန်ပြောရ
 မည်စာကြောင်း၊ ထံတော်သို့ စာကြွယ်ပေးကြမည်
 ၁ နည်းလှပေးသော် - သူတို့က၊ ကိုယ်တော်တို့သည်
 ထံသို့ ဤသူတို့၏ ကျွန်ုပ်တို့လျက်၊ သူတို့အဖို့
 စောင့်ရှုကြောင်း သောမကတော်နှင့် ပြန်ပြောတော်
 မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ်ကိုယ်တော်၏ တွန်ခံ
 • ကြွယ်ပင် မည်ယု ကျောက်သား ကြွယ် - အ
 ထက် ကြီးသူတို့ ပေးသော စာကြွယ်ကို ဧရာမာန်
 ထံသို့ မထိုး၊ ဓမ္မာန် ဓမ္မာန် သောမိမိ သူတော်
 ၃ ခုနှင့် ထိုင်ပင်လျက် - ပြည်သားတို့က၊
 ဓမ္မာန်တော် တင်သောထမ်းတို့ကို ပေါ့စေတော်
 မူပါလျှင် ကျောက်သို့ ကြွယ်ပြန်၍၊ သူတို့သား
 ငါပြန်ပြောရမည်စာကြောင်း၊ ထံတော်သို့ စာကြွယ်
 ၄ ပေးကြမည် နည်းလှပေးသော် - ထိုသူတော်တို့
 ထံသို့ ထိုး၊ ဓမ္မာန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့
 ထံသို့ ထိုးကို ထေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူပါလျှင်
 ကျောက်သော ပြည်သားတို့က၊ ကိုယ်တော်
 ၆ က၊ ငါတို့ထံသို့ သည် ငမည်းတော် ခါးထက်
 ၇ သာ၍ ကြီးမည် - ငမည်းတော်သည် ထံ
 ၈ ထိုအပေါ်မှာ ထေးသော ထမ်းတို့ကို တင်စေ
 ပြီ၊ ငါတို့ထံသို့ ထံသို့ တင်ဦးမည်၊ ငမည်း
 ၉ တော်သည် ထံသို့ ကြွယ်ထုံးနှင့် မှီထံစေပြီ၊
 ၁၀ ငါတို့ထံသို့၊ ကင်းမြီးကောက်နှင့် မှီထံစေ
 စည်ယု ပြန်ပြောတော်မူပါလျှင် ကျောက်သားကြွယ်
 ၁၁ ၏ - နှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက် ပြောသောစာနှင့်
 တစ်စုံ ထာကြဦးလော့ ယု၊ သုံးရက်ကို မိန့်၊ နှုတ်
 ထံသို့ အထိုး၊ သုံးရက် ပြောသောစာနှင့် ထေ
 ၃ ဧရာမာန်နှင့် ထူထောင်၊ ထိုသည် ဧရာမာန်
 ၄ ထံသို့ ဧရာမာန် ကြွယ် - နှင်ဘုရင်သည် ထံသို့
 ကြီးသူတို့ ပေးသော စာကြွယ်ကို မထိုး၊ သူတို့
 ၆ ပေးသော စာကြွယ်ကို ထိုက်လျက် - ငမည်းတော်
 ထံသို့ ထံသို့ အပေါ်မှာ ထေးသော ထမ်းတို့ကို
 တင်စေပြီ၊ ငါတို့ထံသို့ ထံသို့ တင်ဦးမည်၊
 ငမည်းတော်သည် ထံသို့ ထံသို့ ကြွယ်ထုံးနှင့်
 မှီထံစေပြီ၊ ငါတို့ထံသို့ ကင်းမြီးကောက်နှင့်
 မှီထံစေမည် ယု ကြွယ်ထမ်းစွာ ပြန်ပြောတော်မူ
 ၈ ၏ - နှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့၏ ကားကို နား
 မထောင်ရသည့် စာကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရား
 ထံသို့ ထောမြီသား၊ အဟိယကားမြင့်၊ ဧရာမာန်
 ၁၀ ၏သား ထေရောဓမ္မာန် အား မိန့်တော်မူသော
 ကားကို ပြည့်စုံ စေတော်မူမည် အကြောင်း

၈။ တည်။- ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း ထိုသည် ဂရုတရင် နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါထိုသည် ဂရုတရင် အထက်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှု၏သား နှင့် အတတ်သို့ အခွင့်ရသေးသနည်း။ ထိုဣသရေလ အမျိုးသား ထိုထိုနေရာသို့ သွားကြ၊ ထိုဂရုတရင်၊ သင်၏အိမ်ကိုကြည့်၍ ထိုဣသရေလ ထိုထိုသည် မိမိထိုနေရာသို့ ပြန်သွားကြ

၉။ ၏- ထိုရာတွင်၊ ထိုဣသရေလ ထိုထိုသည် ရောဗောဓ်သည် အုပ်စိုးရသေး၏။

၁၀။ ထိုအခါ ရောဗောဓ် မင်းကြီးသည် အစွန်တော် ဝန်ထမ်းခံရုံကို စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလ ထိုအပေါင်းထိုသည် သူကို သေစေသော ကျောက်ခဲနှင့်

၁၁။ ပြစ်ကြ၏။- ရောဗောဓ် မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကို အလှူသင်္ကြန်တက်၍ ယေရှုလှည့်လည်၍ ထိုဣသရေလ အမျိုးသားသည် ယနေ့တိုင် အောင် ဂရုတရင် မင်းမျိုးကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၁၂။ ယေရှုလှည့်လည် ပြန်လာကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းထိုသည် ကြားသောအခါ၊ ထိုဣသရေလ ထိုထိုသည် ယေရှုလှည့်လည်၍ ရောဗောဓ်ကို စည်းဝေးရာ ပရိသတ်တို့သို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးသော ဂရုတရင် အစွန်တော်ကြီး၏ ထိုဣသရေလ မှတပါ။ အတတ်သို့ အမျိုးမှ ဂရုတရင် မင်းမျိုးသို့ မမည်းကပ်။

၁၃။ ရောဗောဓ် ထိုသည် ယေရှုလှည့်လည်၍ ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ရှောင်စွာ ခုန်သား ရောဗောဓ် ထိုထိုသည် ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ဗယ်မိန်အမျိုးနှင့် တကွ ထိုဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းထိုနှင့် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲတပ်ကို ဂရုတရင် ထိုထိုသည် စုဝေးစေ၏။

၁၄။ ထိုရာတွင်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ထိုဣသရေလ ထိုထိုသည် ရောက်၍-

၁၅။ သင်သည် ရှောင်စွာ ခုန်သား။ ထိုဣသရေလ ရောဗောဓ်နှင့် ထိုဣသရေလ အမျိုးသား မှာ။ ကျန်ကြွင်းသော သူများထိုထိုသည် ထာဝရဘုရား၏

၁၆။ အစွန်တော်ကို ဆင့် ဆို ရမည်မှာ- သင်ထိုသည် အစွန်တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ထိုထိုသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရှိ၍ မသွားကြနှင့်၊ ထိုဣသရေလ အမျိုးသား ထိုထိုသည် ကိုယ် နေရာသို့ ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုသည် ငါအစွန်တော် ပေးသောကြောင့် ဖြစ်၏။ မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းတော်ကို နားထောင်၍၊ ကောင်းတော်အသိုင်း ပြန်သွားကြ၏။

၁၇။ ထိုနေ့က၊ ယေရှုလှည့်လည်၍ ဖရိသတ်တော် ပေါ်မှာ ရှောင်စွာ မြို့ကိုတည်၍ နေရာချ၏။ ထိုမြို့

၁၈။ သွား၍ ပေလွယ် မြို့ကိုလည်း တည်၏။- ယေရှုလှည့်လည်၍ ဖရိသတ်တော် ပေါ်မှာ ရှောင်စွာ မြို့ကိုတည်၍ နေရာချ၏။ ထိုမြို့

၁၉။ ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။- ပြည်သားထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ စိတ်မှန် တော်၌ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းငှါ ယေရှုလှည့်လည်၍ သွားလျှင်၊ သူထိုထိုသည် မိမိထိုသည် သခင်၊ ထိုဣသရေလ ရောဗောဓ်ထိုထိုသည် ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ကိုသတ်ပြီးမှ၊ ထိုဣသရေလ ရောဗောဓ်ထိုထိုသည် တစုဝန်ဝန်စားကြ

၂၀။ လိမ့်မည်ထိုသောကြောင့်- သူတပါးနှင့် တိုင်ပင်၍၊ အန္တရာယ်သေစေသော ကောင်းကို ထိုထိုသည် ပြီးလျှင်၊ သင်ထိုသည် ယေရှုလှည့်လည်၍ သွားရသော အမှုခံရ၏။ ထိုဣသရေလ အမျိုးသား ထိုထိုသည် အစွန်တော် နှုတ်ကပတ်တော် သောဘုရားထိုထိုသည် ကြည့်၍ ကြလော့။ ထိုထိုသည်- မေသလ မြို့၌ တကောင်း၊ ဖန်မြို့၌ တကောင်းကို ထားသဖြင့်-

၂၁။ ပြစ်မှားရာ အကြောင်းကို ပြုလေ၏။ ပြည်သားထိုသည် နှားသင်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဖန်မြို့

၂၂။ တိုင်ပင်သော သွားတတ်ကြ၏။- ယေရှုလှည့်လည်၍ ထိုထိုသည်၊ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကို ဆောက်၍၊ လေပိသား မထုတ်သော သာမညထိုထိုသည် ယဇ် ပူဇော်လိမ့်မည်။

၂၃။ ထိုဣသရေလ အမျိုးသားထိုထိုသည်၊ သွားတတ်ကြ၏။- ယေရှုလှည့်လည်၍ ထိုထိုသည်၊ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကို ဆောက်၍၊ လေပိသား မထုတ်သော သာမညထိုထိုသည် ယဇ် ပူဇော်လိမ့်မည်။

၂၄။ ထိုဣသရေလ အမျိုးသားထိုထိုသည်၊ သွားတတ်ကြ၏။- ယေရှုလှည့်လည်၍ ထိုထိုသည်၊ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကို ဆောက်၍၊ လေပိသား မထုတ်သော သာမညထိုထိုသည် ယဇ် ပူဇော်လိမ့်မည်။

၂၅။ ထိုဣသရေလ အမျိုးသားထိုထိုသည်၊ သွားတတ်ကြ၏။- ယေရှုလှည့်လည်၍ ထိုထိုသည်၊ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကို ဆောက်၍၊ လေပိသား မထုတ်သော သာမညထိုထိုသည် ယဇ် ပူဇော်လိမ့်မည်။

၁၃

၁။ ထိုအခါ ယေရှုလှည့်လည်၍ နှားသင်ကို မိမိမြို့ခြင်းငှါ၊ ယဇ် ပူဇော်သော သွားတတ်ကြ၏။ သခင်၏ ထိုထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အထိုင်း၊ ထိုဣသရေလ အမျိုးသားထိုထိုသည် မြို့သို့ ရောက်သောကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အထိုင်း၊ ယဇ် ပူဇော်သော သွားတတ်ကြ၏။

ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝါဒိပင်၊
 ချီးမြှင့်သော၌ အမည်ရှိသော သူကို ဇွားမြင်ထိခိုက်
 မည်၊ ထင်စေလိုမှန်သာပေါင်းကံမီး၌ မြင့်
 ထောစရပ်၌ ထပ်ပင်ရာဟိတ်လုပ်သောသူတို့
 ကိုဆိုသူသည် ထင်စေလိုမှန်ပင်ဖြစ်၊ ထိုသော
 စရိပ်တို့ကိုမီး၌ထိခိုက်မည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်း၊
 ၇ ကိုဆင့်ဆို၏- ထိုနေ့တွင် ဝုပ္ပနိမိတ်ကိုလည်း
 ပေး၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော ဝုပ္ပနိ
 မိတ်ဟူမူကား၊ ယစ်ပစ္စင် သည်ကဲ့၍၊ ပစ္စင်
 ပေါ်မှာ ရှိသောပြာလည်း၊ ထိုကဲ့ လိမ့်မည်ဟု
 ၈ ထောစေ၏- ထိုသို့ဘုရားသခင်၏ လူသည်ဗေ
 သထမြို့ ယစ်ပစ္စင်တဖက်၌ ထွေးကြောသော
 စကားကို ယေရာဇာဓိပင်မင်းကြီးသည် ကြား
 လျှင်၊ ယစ်ပစ္စင်ပေါ်မှာ ရှိသော မိမိထက်ကို
 ဆန့်၍၊ ထိုသူကိုမင်းဆီး ဖြစ်ဟုဆိုလျက်၊ ဆန့်
 သောထက်သည်သွေ့ခြောက်၍၊ နောက်တဖန်မ
 ၉ ရုပ်ရှိ၏- ဘုရားသခင်၏လူသည်ထာဝရဘုရား
 ၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထိုင်းပေးသော ဝုပ္ပနိမိတ်
 နှင့် အညီ၊ ယစ်ပစ္စင် ကဲ့၍၊ ပြာသည်လည်း
 ၁၀ ပစ္စင်ပေါ်ကထိုကဲ့ထေ၏- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
 ထက်၌ ရောက်သောရေဂါကိုပျောက်စေမည်
 စေကြောင်း၊ ငမေတွက်ပဋ္ဌနာပြု၍၊ သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား နေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါ
 ထေ့ဟု၊ ဘုရားသခင်၏လူကိုပြောဆို၏- ဘုရား
 သခင်၏လူသည် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်
 သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်ထက်သည်ရေဂါပျောက်၍၊
 ၁၁ ပကတိထိုင်းဖြစ်လေ၏- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
 ငါ နှင့် အတူ လိုက်၍ အား ပြည့် လေးဘွဲ့ ထက်
 ဆောင် ပေးမည်ဟု ဘုရား သခင်၏ လူသား ဆို
 ၁၂ လျှင်- ဘုရားသခင်၏လူက၊ နန်းတော် တဝက်
 ကိုပေးသော်လည်း၊ သင်နှင့်အတူ ငါမလိုက်၊ ဤ
 အရပ်၌ မုန့်ကို မစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်
 ၁၃ ရ- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်က၊ မုန့်
 ကို မစားနှင့်၊ ရေကို မသောက်နှင့်၊ ထာဝရ
 ထမ်းမြင့်မမြင့်နှင့်ဟု၊ ငမေပညတ်တော်မူပြီ
 ၁၄ ဟုရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၏- ထိုနောက်၊ ဗေသ
 လမြို့သို့လာသောထမ်းကိုရှောင်၍ အခြားသော
 ထမ်းမြင့်မြင့်သွား၏၊
 ၁၅ ထိုကားလ၌ဗေသလမြို့တွင်အသက်ကြီးသော
 ပရောမတ် တယောက်ရှိ၏၊ သူ၏သား ထိုသည်
 လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏လူသည်ထိုနေ့၌ဗေသလ
 မြို့မှာ ပြုသော အမှုရှိသမျှနှင့်၊ ရှင်ဘုရင် အား

ပြောသော စကားများကို အစ အား မြန်ကြား
 ၁၆ လျှင်- ထုပြည်မှ ထာဝရဘုရားသခင်၏ လူ
 သည် အထယ် ထမ်းမြင့် မြင့်သွားသည်ကို မြင်
 ကြသောကြောင့်၊ အစက၊ ထိုသူသည်အထယ်
 ၁၇ ထမ်းမြင့် မြင့်သွားသနည်းဟု မေးပြီးလျှင်- ဗြ
 ကိုကုန်း၌ တင်ကြသောသူ ဆိုသည် အထိုင်း၊
 သားထိုသည်မြို့ကိုကုန်း၌ တင်၍၊ အစသည်စီး
 ၁၈ သွားလျက်- ဘုရားသခင်၏လူကိုလိုက်ထေ၏၊
 ထမိတ် ပင် အောက်မှာ ထိုင် လျက် ရှိသည်ကို
 ကြွေလျှင်၊ သင်သည်ယုဝပြည်မှလာသောဘုရား
 သခင်၏လူမှန်သောဟုမေးသော်၊ ငါမှန်သည်
 ၁၉ ဟုပြန်ဆို၏- ပရောမတ်ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူ
 ငေါ်သို့လိုက်၍၊ မုန့်ကိုစားပါထေ့ဟုခေါ်ပင့်
 ၂၀ လျှင်- ငါသည်သင်နှင့်အတူမလိုက်ရ၊ သင့်အိမ်
 သို့မဝင်ရ၊ ဤအရပ်၌မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း
 ၂၁ မသောက်ရ- ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌မုန့်
 ကို မစားနှင့်၊ ရေကို မသောက် နှင့်၊ ထာဝရ
 ထမ်း မြင့် မမြင့် နှင့် ဟု၊ ငမေ မိန့် တော် မူ
 ၂၂ ကြောင်းကို ပြောဆို၏- ပရောမတ် ကလည်း၊
 ငါသည် သင်ကဲ့သို့ ပရောမတ် မြစ်၏၊ သင်သည်
 မုန့်ကိုစား၍ ရေကိုသောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို
 အိမ်သို့ခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်တ
 မန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 အားမြင့်မှာထားပြီဟု၊ ခုသာသုံး၍ပြောဆို၏-
 ၂၃ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ပရောမတ်
 နှင့်အတူ ပြန်လာ၍၊ သူ၏အိမ်မှာ မုန့်ကိုစား၏၊
 ၂၄ ရေကိုလည်းသောက်၏- ထိုသူနှစ်ပါးထိုသည်
 စား၊ ပွဲနားမှာ ထိုင် စည်တွင်း ခေါ်ခံသော ပရော
 မတ်သို့ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂၅ ရောက်၍- ယုဝပြည်မှထာဝရဘုရားသခင်၏
 လူအား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်
 ထွက်ကို နားမထောင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားအားတော်မူသော ပညတ်တော်ကိုမ
 ၂၆ စောင့်- ဤမည်သောအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်၊
 ရေကို မသောက်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသော အ
 ရပ်သို့ ပြန်လာ၍၊ မုန့် နှင့် ရေကို စား သောက်
 သောကြောင့်၊ သင်၏အထောင်းသည်ထိုးထေး
 ထို၏သင်းရှိုင်းသို့မရောက်ရဟု၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူကြောင်းကို အော်ဟစ်၍ ဆင့်ဆို၏-
 ၂၇ မုန့်နှင့် ရေကို စားသောက် ပြီးမှ၊ ထိုပရောမတ်
 သည် ပြန်ထာဝရဘုရားသခင်၏ အမှု၊ မိမိမြို့ကို
 ၂၈ ကုန်း၌ တင်၍ ထွက်လိုက် ထေ၏- ထမ်းမှာ

ရှင်သေ့ ချေ၍သတ်၏။ အသေကောင်သဗ္ဗိတံး
 ၂၈ ခြံ၍၊ ခြံ၍ရှင်သေ့သည်အနားမှာရပ်နေ၏။
 ၂၉ အသေကောင်သည်သတ်သံး၍၊ ခြံ၍ရှင်သေ့
 သည် အနားမှာရပ်နေသည်ကို၊ ခရီးသွားသော
 သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ အသက် ကြီးသော ပရော
 ဇက် နေသော မြို့သို့သတ် သိတင်း ပြောကြ၏။
 ၃၀ ခေါ်ခွဲသောပရောဇက်သည်ထိုသိတင်းကိုကြား
 လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို နား မ
 ထောင် သော ဘုရား သခင်၏ ထု ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူအားမိန့်တော်မူသော
 စကားအတိုင်း၊ ထုကိုရှင်သေ့၌ အပ်တော် မူသ
 မြင့်၊ ရှင်သေ့ သည် ကိုယ် သတ်လေပြီတကား
 ၃၁ ထုဆိုလျက်၊ ဗြဟ္မာ့သုန်း၌၊ နှိုးကိုတင်ကြလေသ
 ထု၊ သားထိုအား ဆိုသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည်
 ၃၂ သုန်းနှိုးတင်ကြ၏။ ပရောဇက်သွား၍၊ အသေ
 ကောင် သည် ထပ်၌ ထဲလျက်၊ ခြံ၍ ရှင်သေ့
 သည် အနားမှာရပ်နေလျက်ရှိသည်ကို တွေ့၏။
 ရှင်သေ့ သည် အသေ ကောင် ကို မစား၊ ဗြဟ္မာ့
 ၃၃ ထည်း မကိုယ်။ အသတ် ကြီး သော ပရောဇက်
 သည် ဘုရားသခင် ၏ ထု အထောင်းကောင် ကို
 ဗြဟ္မာ့သုန်း၌ တင်ပြီးလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာမြည်တမ်း
 ဖြစ်ကိုပြု၍၊ သင်းပြုတ်ခြင်းငှါမိမိမြို့သို့ဆောင်
 ၃၄ သွား၏။ အထောင်းကောင်ကို မိမိ သင်း မျှင်း
 တွင်း၌ ထားလျက်၊ ထို ငညီဟူ၍ ဝိဇ္ဇာ မြည်
 ၃၅ ထမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ သင်းပြုတ်ပြီးမှ၊ သားထိုကို
 ခေါ်၍၊ ငါသေသောအခါဘုရားသခင်၏လူသင်း
 မျှင်းတွင်း၌ သင်းပြုတ်ကြလော့၊ ငမေမိုးထိုကို
 ၃၆ ထုအမိုးထိုအနားမှာထားကြလော့၊- ဗေဿလ
 မြို့ ထပ်ပထွင် တဖန်၊ ခုမာရ မြို့တွင်၊ မြင့်
 ထော အရပ်ပေါ်မှာ ဆောက်သော အိမ်ဈာ၊ တ
 ဇက်၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် အ
 ထိုင်း၊ ကျွေးကြော်သောစကားသည်စင်စစ်ပြည့်
 စုံလိမ့်မည်ထုမှာထားလေ၏။
 ၃၇ ထိုနောက်မှ၊ ယေရောဇာန်သည် မိမိ အဓမ္မ
 ထမ်းကိုမရှောင်ဘဲမညီထွက်ကို မြင့်သော အ
 ရပ်တွင်၊ ယပ်ပရောဇက် အရာ၌ ထပ်၍ ခန့်
 ထား၏။ ထပ်ပရောဇက်ထုပျင်သောသူ မှီသ
 ရှာကို ချိုးမြှောက် သဖြင့်၊ သူတို့ သည် မြင့်သော
 ၃၈ အရပ်တွင်ယပ်ပရောဇက်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပြု
 သောကြောင့်၊ ယေရောဇာန်အမျိုးကိုမြေကြီး
 ပြင်မှသုတ်သင်ပတ်ရှင်းစေသော အဖြစ်ရောက်
 ထတည်း။

၁၄ ထို အခါ ယေရောဇာန် ၏ ထား အဘိယ
 ၁ သည် နာထော့ကြောင့်- ယေရောဇာန် သည်
 မိမိယားကိုခေါ်၍၊ သင်သည်ယေရောဇာန်၏
 မယား ဖြစ်သည်ကို အထက်သူတို့ မသိစေခြင်း
 ၂ ငှါ၊ ခြား နား သောအထင်း၊ အရောင်ကို ဆောင်
 ပြီး လျှင်၊ မှီထော မြို့သို့ ထ သွား ပါလော့၊ ငါ
 သည် ဤလူမျိုးကို မိုးခရမည် အကြောင်းကိုပြု
 သောပရောဇက် အဘိယ သည် ထိုမြို့၌ မှီ၏။
 ၃ ခုန့်ဆယ်လုံး၊ ခုန့်ပြားအမျိုး၊ ဈာရည် သားကို
 ဆောင်လျက်၊ ပရောဇက်ထံသို့ သွားပါလော့၊
 ၄ သူငယ်၌ အထက်သို့ ဖြစ်မည်ကို သူတော်မိမိ
 မည်ထုမှာထားသည်အတိုင်း- ယေရောဇာန်
 ၅ မယားသည်ထွက်၊ မှီထောမြို့၌ အဘိယအိမ်သို့
 သွားလေ၏။ ထိုအခါအဘိယသည်အသက်ကြီး
 ၆ သောကြောင့်ရှက်မိမိမြင်၊ မှီလျက်ရှိ၏။ ထာ
 ဝရဘုရား က ထည်း၊ ယေရောဇာန် မယား
 သည်၊ သားနာသောကြောင့်၊ သားအတွက်တစုံ
 တရကိုတောင်းဆိုသောငှါ၊ သင့်ဆီသို့ ယခုထာ
 ၇ ၏၊ ဤမည်သောစကားဖြင့်ပြန်ပြောရမည်။ သူ
 သည်ထာသောအခါအခြားသော မိမိဖြစ်ရောင်
 ဆောင် လိမ့်မည်ဟု၊ အဘိယအား မိန့်တော်မူ
 ၈ ၏။ ထိုမိမိသည်တံခါးအထဲသို့ဝင်၍၊ နင်းသံကို
 အဘိယ သည် ကြားလျှင်၊ ထို ယေရောဇာန်
 ၉ မယားစင်လော့၊ အထက်ကြောင့်အခြားသော
 သူ၏အရောင်ကိုဆောင်သနည်း၊ ဝမ်းနည်းစရာ
 ထိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ၊ သင့်ဆီသို့ င
 ၁ ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်သည်အသေရသော
 မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
 ကို၊ ယေရောဇာန်ထံသို့သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်
 မှာ၊ သင့်ကိုလူစုထဲကငါရှေး၍၊ ငါ၏လူအသေရ
 ထာမျိုးကိုထုပျံစီးစေခြင်းငှါ ချိုးမြှောက်လျက်-
 ၂ နိုင်ငံတော်ကိုဝါးစားမင်းမျိုးထက်မှနှုတ်၍၊ သင့်
 အားပေးသော်လည်း၊ သင်သည်ကျွန်ုပ်တို့ဝါးစား
 သို့မဟုတ်၊ သူသည်ငယ်ညက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
 ၃ ၏၊ ငရွှေမှာကောင်းသော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်
 မည်ဟု၊ မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကိုဆည်းလုပ်
 ၄ ၏။ သင်မူကား၊ သင့်ရွှေမှာဖြစ်သောသူသေ
 ပေါင်းတို့ကို လွန်၍ ခုခံမိတ်ကို ပြုလေပြီ၊ ငမေ
 ရှက်ကို နှိုးဆော် ဖြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသော
 ဘုရားနှင့် သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကိုထုပျံ၊ ငကို
 ၅ သင့် ကြောင့်နောက်သို့ ဖြစ်ထားပြီး- ထိုကြောင့်

ယောရောဗေဇာန် အမျိုး အပေါ်သို့ ထေး ဥပါတ်
 ရောက် ခေမည်း။ ဣသရေလ မြို့ခွာ၌ အရှုပ်ခံ
 ထောသူ ဖြစ်စေ။ အလွတ် ပြေးသော သူ ဖြစ်စေ။
 ယောရောဗေဇာန် အမျိုး၊ ထောကွာ၊ ဈာန်ကို ပယ်
 ဖြတ်မည်။ ထူသည်နောက်ဈေးကို အကုန်အစင်
 ကျီးသွား၊ သကဲ့သို့၊ ကျန် ကြွင်းသော ယောရော
 ၁၁ ဗေဇာန်အမျိုးကို ပယ်သွားမည်။-ယောရောဗေဇာန်
 အမျိုး သား၊ သည် မြို့ထဲမှာ သေလျှင်၊ အသေ
 ကောင် ကို ရွေး ခား၊ ထိခံမည်။ မြို့ပြင်မှာ သေ
 လျှင်၊ မိုဏ်းကောင်းကင်၌ စားထိခံမည် အ
 ၁၂ ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီး- သင်ထ
 ဖြ်ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့၊ မြို့တံခါး အထဲသို့
 ၁၃ ဝင်သော အခါ သူငယ် သေထိခံမည်။- ဣသရေ
 လအမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည် ပိုကျွေးမြည်
 တမ်းခြင်းကို ပြု၍ သားမြတ်ကြွလိမ့်မည်။ ယော
 ရောဗေဇာန် အမျိုး သား၊ စုတွင်၊ ထိုသူ ငယ်တ
 ယောက်တည်းသာ သားမြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
 မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယောရောဗေဇာန်အမျိုး
 သား၊ စုတွင် ထိုသူငယ်တယောက်သည် ဣသရေ
 လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ ကြည်
 ၁၄ ညီသော မိတ်ရှိ၏။- အချိန် ရောက်မှ ယောရော
 ဗေဇာန်အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်ထုတ်သော ဣသရေလ
 ရှင်ဘုရင်တပါးကို ထာဝရဘုရားသည် မိမိအဖို့
 ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ အထက်အချိန်နည်း
 ၁၅ ထုမေးသော၊ ယခုပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထာဝရပင်
 ထိုကို ပြုစု၍ ထာဝရဘုရား၏ အရှက်တော်ကို နှိုး
 ဆော် ကြ သောကြောင့်၊ ကျူပင်ကို ရေ၌ ထွပ်
 ရှားသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ
 ၁၆ မျိုးကို ဖျတ်ခတ်၍၊ ထိုးထေးထိုးစားပေးတော်
 မူသော ဤပြည်ကောင်းမှ နှုတ်ပယ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်
 ကြီး တဖက်၌ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေတော်မူ
 ၁၇ မည်။-ကိုယ်ထိုင်ပြစ်မှား၍ ဣသရေလအမျိုးကို
 ထည်းပြစ်မှားစေသော ယောရောဗေဇာန်၏ အပြစ်
 ထို့ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ခွန်ပြစ်တော်မူ
 ၁၈ မည်ဟု ဆင် ဆိုသော်လည်း- ယောရောဗေဇာန် မသား
 သည် ထသွား၍၊ တိရစ္ဆာန် မြို့တံခါး ခုံသို့ ရောက်
 ၁၉ ထော အခါ သူငယ် သေ၏။- ထာဝရဘုရားသည်
 မိမိ ကျန်ပရောဇက် အဟိယအား ဖြင့်မိန့်တော်မူ
 ထည်အထိုင်။ ထိုသူငယ်ကို သားမြတ်၍၊ ဣသ
 ရေလအမျိုးသားအပေါင်း ထိုသည် ပိုကျွေးမြည်
 တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။
 ၂၀ ယောရောဗေဇာန် ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသ

၏၊ ခပ်ထိုက်ခြင်းအမှု၊ မင်းပြုခြင်းအမှု ထိုသည်
 ၂၀ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားထွက်ရှိ၏။- ယော
 ရောဗေဇာန်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ် နှစ်မိုးခံပြီး
 ၂၁ ဖွားထေး ထိုနှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော် နာဗ်
 သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
 ၂၂ ရှောထရန် သားရောဗေဇာန်သည် ထူးပြည်ကို
 မိုးခံသော်လည်း၊ နန်း ထိုင်သော အခါ အထက် ထေး
 ဆယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်
 တည်စေရာ ထို ဣသရေလ ခမိုင်ဈာန်ထိုအထဲက
 ရွေးကောက်သော ယောရုရှထင်မြို့၌ ဆယ်စုနှစ်
 ၂၃ နှစ် မိုးခံသော်လည်း၊ မယ်တော်ကား၊ အရွှာန် အမျိုး
 ၂၄ သား၊ နေမအမပြုခြင်း- ထုမအမျိုးသား ထိုသည်
 ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုခံ ကို ပြု၍၊ ထိုး
 ထေး ထိုပြစ်မှားသမျှ ထက်ပြစ်မှားသော အပြစ်
 ၂၅ ဈာန်အားဖြင့်၊ အရှက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ၏။-
 ၂၆ မြင့်သော တောင် မှီသမျှ ထိုအပေါ်၌ ၎င်း၊ မိမ်း
 သောသစ်ပင် မှီသမျှ ထိုအောက်၌ ၎င်း၊ ကုန်းဈား၊
 ၂၇ ရုပ်တုဈား၊ အာရှရပ်ဈားကို တည်ကြ၏။- ထု
 ပြည်၌ ယောကွာအထိုသို့ ထိုက်တတ်သော မိစ္ဆ
 လျှာ ဈားရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ
 အမျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော ပြည်သားမျိုး
 ပြုသော ဇက်ဆုတ်၌ ရွာရွယ်ရာအမှု အထုံးစုံ ထို
 ကို ပြုကြသည်တကား။
 ၂၈ ရောဗေဇာန် မင်းကြီးနန်းခံငါးနှစ်တွင်၊ အရုဏ္ဏ
 ရှင်ဘုရင် မှီရှင်သည် ယောရုရှထင်မြို့သို့ ခပ်မြို့
 ၂၉ ဖြ်- ခပ်မှန်တော်ထဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ထဏ္ဍာ မှီ
 သမျှကို ထိမ်းသွား၏။ ရှောထရန် လုပ်သော ဤ
 ၃၀ ပြင်းမှီသမျှကို ထည်းထူသွား၏။- ရောဗေဇာန် မင်း
 ကြီးသည် ဤမြို့စားစား၊ ကြေးဝါးမြို့ကို လုပ်
 ဖြ် နန်းတော် တံခါးစောင့်၊ ကိုယ်ရံ တော်မူ၍
 ၃၁ အပ်သော်လည်း- ရှင်ဘုရင် သည် မိတ်မှန်တော်ထို
 သွားသော အခါ၊ ကိုယ်ရံတော် သားထို ထည်
 မြို့ကို ဆောင်၍၊ နောက်တဖန် မိမိထိုစောင့်
 ရာအခန်းမှာ ပြန်ထားကြ၏။
 ၃၂ ရောဗေဇာန် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ ထို
 ၃၃ သည် ယုမရာဇဝင်၌ ရေးထားထွက်ရှိ၏။- ရော
 ဗေဇာန်နှင့် ယောရောဗေဇာန် ထိုသည် အထက်ရှည်
 ၃၄ သမျှ ကာထ ပတ်ထုံး ရန်ထက် ပြုကြ၏။- ရော
 ဗေဇာန်သည်လည်း၊ ထိုးထေးထိုးနှင့် အိပ်ပျော်၍၊
 ၃၅ ဖျတ်မြို့၌ သူထိုနှင့် အထူ ထင်း မြို့ခြင်းကို ခံ
 သော်လည်း၊ သားတော် အဟိယသည် ခမည်းတော်
 ရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

• နေဗတ် ဇီဝာ၊ ယေရောဗောင် မင်းကြီး နန်း
 ၂ နံတဆယ် နှစ်နှစ်တွင်၊ အဘိယသည ယေရုရှ
 ထင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ ယုဝပြည်ကို ထုံးနှစ် မိုးစံ၏။
 မထိတော်ကား၊ အထရှလုံ၏သို့၊ မာခါအမည်ရှိ
 ၏- ခမည်းတော်ပြုသော ခုစမြတ်ကို ပြုပြု၍၊
 တေးတော်စာပိုဒ်ကို သိမိဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား ရှေ့တော်၌ မိတ် နှစ်ထုံး နှစ်ထပ်မ
 ၄ ထုတ်- သို့သော် ထည်း၊ စာပိုဒ်၏ ဗျက် နှာကို
 ထောက်၍၊ သူ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား
 ထည်ဆွေတော်၏ တော်ကို ဖြိုးမြှောက်၍၊ ယေ
 ရုရှထင်မြို့ကို တည်စေသဖြင့်၊ ထိုမြို့၌ စာပိုဒ်၏
 ၆ ခွက်ကို ထွန်းထင်းစေတော်မူ၏- အကြောင်းမူ
 ကား၊ စာပိုဒ်သည့် ယိတ္တိအမျိုးဥရုယအမှုကို ထား
 ထွင်း၊ တသက်ထုံးထာဝရဘုရား မှာထားတော်
 မူသော အမှုတစ်စုံတစ်ရာကို မရှောင်၊ ရှေ့တော်၌
 တရားသဖြင့် ကျင့်သော အကြောင်းတည်း-
 ၈ ရောဗောင်သား၊ အဘိယနှင့် ယေရောဗောင်ထို့
 သည်အသက်ရှင်သမျှကလပတ်ထုံးရန်တက်
 ပြုကြ၏။
 ၁ အဘိယ ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း သမျှထို့
 ၂ သည်ယုဝရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏- အဘိ
 ယသည် ထိုးတေး ထို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ စာပိုဒ်မြို့
 သင်းပြုတ် ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာသ
 သည်ခမည်းတော်အစဉ်နန်းထိုင်၏။
 ၄ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင်နန်းစံနှစ်
 ဆယ်တွင်၊ အာသသည် ယေရုရှထင် မြို့၌ ထေး
 ဆယ်တနှစ်မင်းပြု၍၊ ယုဝပြည်ကို မိုးစံလေ၏-
 ၆ အထွားတော်ကား၊ အထရှလုံ၏သို့၊ မာခါ ခြစ်
 ၈ ၏- အာသသည် အဘိတော် စာပိုဒ် ပြုသ ကဲ့သို့
 ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့် ပြု၏-
 ၁၀ ယောက်ျားအလိုသို့လိုက်တတ်သော မိမိလျှာထို့
 ကို၎င်း၊ ထိုးတော်တေးတော်လုပ်သော ရုပ်တုရှိသ
 မှာထို့ကို၎င်း၊ ပြည်တော်ထဲက ပယ်ရှား တော်မူ
 ၁၂ ၏- အထွားတော်မာခါသည့်အာရှရုပ်တုအဖို့ရုပ်
 တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊ မိမိလျှာအရာကို နှုတ်၍၊
 ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ကေမြို့နံရောင်နား
 ၁၄ မှာမီးရှို့တော်မူ၏- ခြင်္သေ့အရပ်ထို့ကို မပယ်
 ရှားသော်လည်း၊ ထက်ထက်တော် ကလပတ်
 ထုံး၊ အာသမိတ်နှစ်ထုံးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၁၆ တော်၌ နံထင်ခြင်းရှိ၏- ခမည်းတော် ယုသော
 ဥဇာ၊ ကိုယ်ထိုင်လှသောဥဇာ၊ အာရှေ့တန်ဆာ

ဈားကိုမိတ်မှန်တော်ထဲသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။
 ၁၈ အာသ နှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဗာရှာ ထို့
 ဘည် အသက်ရှင်သမျှ ကလပတ် ထုံး ရန်
 ၂၀ တက်ပြုကြ၏- ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည်
 ယုဝပြည်သို့စစ်ဖြစ်၍၊ ယုဝရှင်ဘုရင်အာသထံသို့
 အတယ်သူ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ ရာမမြို့ကို
 ၂၂ တည်၏- ထိုအခါကျန်ကြွင်းသောမိတ်မှန်တော်
 ထထွားနှင့် နန်းတော်ထထွားတည်း၊ ယုသောရှာ
 ငွေရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍၊ မိမိ ကျန်ထို့၌
 အပ်သဖြင့်၊ မာသက် မြို့မှာ နေသော ခုစမြတ်
 ၂၄ ဘုရင် ရေရုန်သား၊ တာဗမိ မုန်၏သား၊ ဗဟံရစ်
 ၂၆ ထံသို့ပေးလိုက်၍- ငါသည်သင့်နှင့်၎င်း၊ ခမည်း
 တော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ မိသားစာ
 ယဉ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာရှေ့ကိုငါထက်ဆောင်
 ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည်
 ၂၈ ငတ်မှ ထွက်သွား စေ ခြင်း ငှါ၊ သူနှင့် ခွဲသော
 မိသားစာကို ဖျက်၍လာပါလှ မှာလိုက်လေ
 ၃၀ ၏- အာသမင်းကြီး၏ စကားကို ဗဟံရစ်သည်
 နားထောင်၍၊ ဣသရေလ မြို့ရွာထို့ကို စစ်ဖြစ်
 ခြင်းငှါ၊ မိမိမိတ်ဈားကို စေထွက်သဖြင့်၊ သူထို့
 သည်ဣသရုန်မြို့၊ နန်းမြို့၊ အာဗေထဗက်မာခါမြို့မှ
 ၃၂ စစ် ဂဇိုသရက်ပြည်ထုံး၊ နုထာထိ ပြည်ထုံးကို
 ၃၄ လုပ်ကြံကြ၏- ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည်ကြား
 သောအခါ၊ ရာမမြို့ကိုထက်စမသတ်ဘဲ တိရစ္ဆာ
 ၃၆ မြို့၌နေရ၏- ထိုအခါအာသမင်းကြီးသည် ယုဝ
 ပြည် တရှောက်ထုံးတွင်၊ အမိမိတော်ကို ကျော်
 ညာစေသဖြင့်၊ ပြည်သားတထောက်မျှမထွက်၊
 ၃၈ မှီသမျှ ထိုသည်ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်း သွင်းသော
 ကျောက်နှင့် သစ်သားကိုယူသွားကြ၍၊ အာသ
 ၄၀ မင်းကြီးသည် ဗဟံရစ်ခရိုင်၌ ဂေထမြို့နှင့် မိစ
 ၄၂ ပါမြို့ကိုတည်၏- အာသမင်းပြုမူသောအမှုအ
 ရာ ကြွင်း သမျှနှင့် တန်ဖိုးကြီးခြင်း၊ မြို့ဈားကို
 တည် ခြင်း အရာထို့သည် ယုဝရာဇဝင်၌ ရေး
 ၄၄ ထားလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်၊ အသက်ကြီးသော
 ၄၆ အခါခြေတော်၌အနာရောဂါစွဲသဖြင့်- ထိုးတေး
 ထို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ အဘိတော် စာပိုဒ် မြို့သင်း
 ၄၈ ပြုတ် ခြင်းကို ခံလေ၏။ သား တော် ယောရှုတော်
 သည်ခမည်းတော်အစဉ်နန်းထိုင်၏။
 ၅၀ ယုဝရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယေ
 ၅၂ ရောဗောင်သားနာရစ်သည် ဣသရေလ နိုင်ငံ၌
 ၅၄ မင်းပြု၍ နှစ်နှစ်မိုးစံ၏- ထိုမင်းသည် ထာဝရ
 ၅၆ ဘုရားရှေ့တော်၌ ခုစမြတ်ကိုပြု၍၊ ခမည်းတော်

ထိုက်သောထမ်း။ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား
 ၂၃ စေသောထမ်း။ ထိုက်သောထမ်း။ ဣသရေလအမျိုး၊
 အဟိယသားဗာရှာသည် သင်း၊ ခွဲ၍၊ နာဂမင်း
 နှင့် ဣသရေလအမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည်
 မိလိတ္တိပြည် မိဗေလုန် မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစည်-
 ၂၀ ထုရှင် ဘုရင်အထံ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာရှာ
 သည် နာဂမင်းကို ထုတ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။
 ၂၀ နန်းထိုင်သောအခါ ယေရောဗောဇ်အမျိုးရှိသမျှ
 ကိုလည်း ထုတ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
 ထွန်း၊ ပြုလော့ပြုသားအဟိယသားနှင့် မိန့်တော်
 မူသည် အတိုင်း၊ ယေရောဗောဇ်အမျိုးကို မဇုတ်
 မှီတိုင်စေ၍၊ အသက်ရှူသောသူတယောက်ကို
 ၃၀ မှုမစွန် မထား။- အကြောင်းမူကား၊ ယေရော
 ဗောဇ်သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့်
 ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောအ
 ပြစ်စားဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏အမတ်တော်ကို နှိုးဆော်သော
 ၃၀ အကြောင်းတည်း။- နာဂမင်း၊ ပြုမူသောအမှုအ
 ရာကြွင်းသမျှ ထိုသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေး
 ၃၂ ထားလျက်ရှိ၏။- အာသံနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ဗာရှာ ထိုသည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်
 ၃၃ ထုံး ရန်သက် ပြုကြ၏။- ထုရှင် ဘုရင် အထံ
 နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ အဟိယသားဗာရှာသည် တိ
 ရမမြို့မှာ မင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်
 ၃၄ ထေးနှစ် မိုးစံ၏။- ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌ ဂုဏ်ကို ပြု၍၊ ယေရောဗောဇ်လိုက်
 သောထမ်း။ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေ
 သောထမ်း။ သို့လိုက်သောထမ်း။

၁၆

• ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာ
 ရှာကို အကြောင်းပြု၍၊ ထာဝရဘုရားသေထုသို့
 ၂ ရောက်လာသည်ကား။- သင့်ကို ပြေမှုန့်ထဲက ငါ
 ကြွ၍၊ ငါ၏ထူ ဣသရေလအမျိုးကို ထုတ်ဖို့၊ စေ
 ပြင်းငှါ ချီးမြှောက်သော်လည်း။ သင့်သည် ယေ
 ရောဗောဇ်၏ထမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ဣသရေလအ
 မျိုးသည် ပြစ်မှား၍၊ ငမေဇုတ်ကို နှိုးဆော်စေ
 ၃ ပြင်းငှါ ပြုသောကြောင့်- သင့်၏အမျိုးအနွယ်
 သားစည်မြေးထက် ထိုကို ငါပယ်ရှား၍၊ သင့်၏
 အမျိုးကို နေပတ်၏သား၊ ယေရောဗောဇ်၏အမျိုး
 ၃ ကဲ့သို့ ငါပြစ်စေမည်။- ဗာရှာ၏အမျိုးသားသည်
 မြို့ထဲမှာ သေလျှင်၊ အသေ ကောင်းကို ရွေးစား
 ထိခံမည်၊ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင်မိမိ ကောင်းကင်

၃ ငှက် စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ဗာရှာပြုစု
 သော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ ထိုနှင့် ထုတ် တန်ဖိုး
 ကြီးပြင်းစေရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေး
 ၃ ထားလျက်ရှိ၏။- ဗာရှာသည် ထိုးထား ထိုနှင့်
 အိပ်စေ၍ တိရမမြို့၌ သင်း၊ ပြုလင်းကို စံလေ
 ၃ ၏။ ထားတော်စေသောထည် စည်းတော်စေရာ၌
 ၃ နန်းထိုင်၏။- ဗာရှာသည် ယေရောဗောဇ်အမျိုး
 နှင့် ထုတ်ထုတ်အမျိုးကို ထုတ်ကြံသောအပြစ်၊ မိမိပြု
 မူသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမတ်တော်
 ကို နှိုးဆော်၍၊ ရွှေတော်၌ ပြစ်မှားသမျှသောအ
 ပြစ်ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 ထည်ဗာရှာကို အကြောင်းပြု၍၊ ထာဝရဘုရား
 စေထုထားဖြင့် ရောက် ထာထည်နှင့် အညီ-
 • ထုရှင်ဘုရင်အထံ နန်းစံနှစ်ဆယ်ကြောက်နှစ်
 တွင်၊ ဗာရှာသား၊ ထောသည် တိရမမြို့၌ နေ၍၊
 ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ် မိုးစံသည် မြို့သော်-
 ၃ ရထား၊ မီးသုရဲတဝက်ကို ထုတ်သောသူ၊ မိမိကျွန်
 မိမိသည် သင်း၊ ခွဲ၍၊ ထောသည် တိရမမြို့တွင်
 ၃ နန်းတော်တူပီ အာဇာနည် အိပ်၍ သစ်ပျိုး စေတင်
 ၃ သောက်လျက် နေစည်အခါ- မိမိသည် ဝင်၍
 ထုရှင်ဘုရင် အထံ နန်းစံ နှစ်ဆယ် ခုနှစ်နှစ်
 တွင်၊ ထောကို သေစေပြင်းငှါ ထုတ်ကြံ၍ နန်းထိုင်
 ၃ လေ၏။- နန်းထိုင်စက ဗာရှာအမျိုးသားအပေါင်း
 ထိုကိုသတ်၏။ ဗာရှာနှင့် ပေါက်စော်တော်သော
 ၃ ယောက်ျား၊ အဆွေ ခွဲသော ယောက်ျား၊ ထ
 ၃ သောက်ကို မှုမစွန်မထား။- ထာဝရဘုရားထံ၌
 ဗာရှာကို အကြောင်းပြု၍၊ ပရောဖတ် ယေထု
 ၃ ထားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားတော်နှင့်အညီ၊
 မိမိသည် ဗာရှာအမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထိုကို
 ၃ ဖျတ်ဆီး၏။- အကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာနှင့်သား
 ထောထိုသည် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့်
 ၃ ဣသရေလအမျိုးကို ထည်၊ ပြစ်မှားစေသော
 အပြစ်စားဖြင့်၎င်း၊ မိစ္ဆာမိမိစားဖြင့်၎င်း၊ ဣသ
 ၃ ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အ
 မတ်တော်ကို နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။-
 ၃ ထော ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ ထိုသည်
 ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။
 ၃ ထုရှင်ဘုရင်အထံ နန်းစံ နှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်
 ၃ တွင် မိမိသည် တိရမမြို့၌ ခုနှစ်ရက် မိုးစံ၏။- ထို
 သို့မိမိသည် သင်း၊ ခွဲ၍ ရှင်ဘုရင်ကို ထုတ်ထည်
 ထု၊ မိလိတ္တိပြည် မိဗေလုန်မြို့၌ တပ်စွဲသော
 ၃ သူအပေါင်းထိုသည် သိတင်းကြွားလျှင်၊ ထိုနေ

- စွမ်းလွန်မိုလိမ္မော်စင်း၊ ဩဇာကို အသေရေထဲ၌
- ၁၇ ဘုရင်စေတီတပ်တော်မှာ မြို့ကြီးကြီး၊ ဩဇာ
မိသည့် အသေရေထဲ၌ သား၊ သမီး၊ သမီးတို့နှင့်
ထက် ဂဗ္ဘေသုန် မြို့မှ ထွက်၍၊ တိရစ္ဆာန်ကို ခိုင်း၊
  - ၁၈ ထားကြ၏။ မြို့ကို ထိုက်၍ ရမည်ဟု မိမိသည့်
သိသောစေ၊ နန်းတော်ထဲသို့ ဝင်၍၊ မိမိစေလို
၅၁ နန်းတော်ကို မီးရှို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေစေ
  - ၁၉ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောဇ်လိုက်
သောထမ်း၊ အသေရေထဲ၌ ကိုယ်၌ နားစေ
သောထမ်းသို့ လိုက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားရှင်တော်
  - ၂၀ ၌ ဂုဏ်ကို ပြသောအကြောင်းတည်း။ ဖိမိ
ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ ထိုနှင့်၊ ဝန်ကန်
ခြင်းအရာသည် အသေရေထဲ၌ ရေထဲသို့
လျက်ရှိ၏။
  - ထိုအခါပြည်သားထိုသည်လွဲပြား၍၊ အမျိုး
ထိုသည် ဂုဏ်တော်တော်တို့ကို နှင်ဘုရင်အရာ
၌ ရှိ၊ မြှောက်ခြင်းငှါ၊ သူနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။
ဘုရား ထိုသည် ဩဇာ နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။
  - ၂၂ ဩဇာ နောက်သို့ လိုက်သောသူထိုသည် ဂုဏ်
တော်တော်တို့ကို သို့လိုက်သောသူတို့ကို နှင်
သဖြင့်၊ တိရစ္ဆာန်သတ် ဩဇာသည် နန်းထိုင်စေ
  - ၂၃ ၏။ ယခုရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးထွက်တော်
တွင်၊ ဩဇာသည် နန်းထိုင်၍ အသေရေထဲ၌ ကို
တထွက် နှစ်နှစ်မိုးစံ၏။ တိရစ္ဆာန် မြို့၌ ခြောက်နှစ်
  - ၂၄ မိုးစံပြီးမှ- ရှုမာမိတောင်ကို တောင်ရှင်ရှုမာရ၌
ငွေအခွန်နှစ်ထွက်နှင့် ဝယ်၍၊ တောင်ပေါ်မှာ
မြို့ကိုတည်၏။ ထိုမြို့ကို တောင်ရှင်ရှုမာအမည်
ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှုမာမိ မြို့ဟူ၍ သမုတ်လေ၏။
  - ၂၅ ဩဇာသည် ထာဝရဘုရားရှင်တော်၌ ဂုဏ်
ကို ပြသဖြင့်၊ မိမိရှုမာမြစ်ဘူးသောသူအပေါင်း
  - ၂၆ ထက် သာ၍ ဆိုးညစ်၏။ နေဗတ်သား၊ ယေ
ရောဗောဇ် လိုက်သောထမ်း၊ အသေရေထဲ၌
ထည်မိတ္တမိတ္တအား ဖြင့်မိမိထိုဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား၏ အမှုကတော်ကို ရှိုးဆော်၍၊ မြစ်
ရှားစေသော ဂုဏ်တော်အပြစ်လမ်းသို့ လိုက်စေ
  - ၂၇ ၏။ ဩဇာပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းသမျှ ထို
နှင့်၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် အသေရေထဲ
  - ၂၈ စေတီရေထဲသို့ လျက်ရှိ၏။ ဩဇာသည် ထို
ထေးထိုနှင့် ထိပ်ပျော်၍၊ ရှုမာမိ မြို့သားပြုယ်
ခြင်းကို ခံစေ ၏။ ထားတော် အာထပ် ထည်
စည်တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
  - ၂၉ ယခုရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံ သုံးထွက်တော်

- တွင်၊ ဩဇာသားအာထပ်သည် ရှုမာမိမြို့၌ အ
သေရေထဲ၌ ပြု၍၊ အသေရေထဲ၌ နှစ်ထွက်
- ၃၀ နှစ်နှစ်မိုးစံ၏။ ဩဇာသားအာထပ်သည် မိမိ
ရှုမာမြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းထိုက်ထာဝ
  - ၃၁ ရဘုရားရှင်တော်၌ သာ၍ ဂုဏ်ကို ပြု၏။ နေ
ဗတ်သား၊ ယေရောဗောဇ် ပြုသော ဂုဏ်တော်
မြစ်ထဲသို့ သို့သာ လိုက်လျှင်၊ သာမည အပြစ်
ရောက်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ဖိရန်မင်း ကြီး
ထေဗာထထိုးလေစေမည်နှင့် စံကံ၍၊ ဗာထ
  - ၃၂ ဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ရှုမာမိမြို့တွင် ဗာ
ထဘုရား၏ မိတ်နှင့် ဗာထဘုရား၊ အမှီ သမီး
  - ၃၃ ပတ္တင်ကို တည်၏။ အာရှုမာမိကိုလည်း ပြုစု၍၊
မိမိရှုမာ မြစ်ဘူးသော အသေရေထဲ၌ ဘုရင်စေ
ပေါင်းထိုက် အသေရေထဲ၌ နန်းတော်တော်
ထာဝရဘုရား၏ အမှုကတော်ကို ရှိုးဆော်ခြင်း
  - ၃၄ ငှါ သာ၍ ပြု၏။ အာထပ်ထက်ထက်၌ ဗေဓာထ
မြို့သား၊ ယိဇေဓာသည် ယေရောဗောဇ် မြို့ကို တည်၏။
ထာဝရဘုရားသည် နှုတ်သား၊ ယောရှု အား
ဖြင့် မိမိတော်မူသော ကောင်းစွာစံ၏။ ထားစိုး
အဘိဓိ လက်ထက်၌ မြို့မိုး၊ အပြစ်ကို တည်၍၊
သားထွေး၊ ဓေရပ် လက်ထက်၌ မြို့တံခါး ထိုကို
ထောင်၏။

၁၇

- ဂဗ္ဘေပြည် တိရစ္ဆာန်မြို့သား၊ ဝေဇိယက၊ ငါကိုး
ကွယ်သော အသေရေထဲ၌ နန်းတော်တော်တော်
ဝရဘုရား၊ အသက်ရှင်တော်မူသည်အထိ၊ င
အခွင့် မရှိဘဲ အင်တန် ကာလပတ်ထို၊ မိုဗ်းမ
ရွာ၊ နှင်းမကျရဟု အာထပ် မင်းအား မြက်ဆို
- ၁ ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
- ၂ ဝေဇိယသို့ ရောက်သော သည်ကား။- သင်သည်
ဤအရပ်မှ ထွက်သွားစေ။ အရှေ့သို့ ပြောင်း၍
ယောင်နှင့် မြစ်တဖက်၊ ခေမိတ်ချောင်းနားမှာ ဝုန်း
- ၃ မရှောင်၍ နေစေ။- ထိုချောင်းရေကို သောက်ရ
မည်။ ကျိုးအထိုသည် သင့်ကို ကျွေးမွေးမည်အ
ကြောင်း၊ ငါမှာထားပြီဟု မိမိတော်မူသည် အ
- ၄ တိုင်း။- ဝေဇိယသည် သွား၍ ယောင်နှင့် မြစ်တ
ဖက်၊ ခေမိတ်ချောင်းနားမှာ နေလေ၏။- ကျိုးအ
ထိုသည် နေ့တိုင်း နှုတ်ကတော်၊ ညဦးတော် မုန့်နှင့်
အစသားကို ထောင်ခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေကိုလည်း
- ၅ သောက်ရ၏။- နောက်တဖန် မိုဗ်းမရွာသို့
- ၆ ကြောင့်၊ ချောင်းရေခန်း၊ ခြောက်လေ၏။- ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်

သောန္တာရကိုထွန်ထုပ်ပြီးလျှင်၊ ဆိုဗာထဘုရား၊
 အကျွန်ုပ်တို့သား၊ ထူးတော်စူပါလှ၊ နံနက်အမှီနိ
 ၅၈၅ ခုနိတည်း အမှီနိ တိုင်အောင်၊ ဗာထဇီနာ
 မကိုတစ်ခေါ်ကြမ်း၊ သို့ရာတွင်၊ ဗာပိတ်သံမဓိ၊
 ထူးသောထူထည်မဓိ၊ သူတို့သည် ကိုယ်သည်
 ၂၇ သောသင်္ဂပတ္တင်ရွှေစာကစုန်ကြမ်း၊ ခုနိတည်း
 အမှီနိ၌ ဇေယက၊ ကျယ်သောအသံနှင့် ထပ်
 ကြွေထွေး၊ ဗာထသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏၊ ဆင်
 ဖြင်ထွက်နေတော်မူ၏၊ သို့မဟုတ်၊ တနိတစုကို
 ထိုက်၍ရှာတော်မူ၏၊ သို့မဟုတ်၊ ခရီးထွားတော်
 မူ၏၊ သို့မဟုတ်၊ ကျိန်းစက်တော်မူသောကြောင့်၊
 တနိတထောက်သောသူသည် နှိုးရမည်ထူထွက်
 ၂၈ ရယ်ပြု၍ ဆို၏- သူတို့သည်သည်၊ ကျယ်သော
 အသံနှင့် ထပ်၍ ထုံးစံရှိသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်
 အသွေးနှင့်ကိုယ်ကိုလူးခြင်းငှါထား၊ သံစူးနှင့်
 ၂၉ ကိုယ်ကို ရှုစေ ကြ၏- ခုနိလွဲ၍ ညဦးယံ ယင်
 ပူဇော်မိန့် တိုင် အောင်၊ ပရောဇက် ပြုကြသော်
 လည်း၊ ဗာပိတ်သံ မဓိ၊ ထူးသောသူ၊ အမှီထား
 ၃၀ သောသူထည်း မဓိသောအခါ- ဇေယက၊ ငမေ
 နိုးသို့ထာကြွေထွေးထူထူများထို့ကိုခေါ်သည်အ
 တိုင်း၊ ထူအပေါင်းတို့သည် အနီးသို့ထာကြွမ်း
 ထိုအခါ ဇေယသပြုပြုထွက်သောထာဝရဘုရား
 ၃၁ စံထပ်ပတ္တင်ကိုရှင်းလင်းပြီး- သင်၏အမည်
 ကား၊ ဣသရေလ ဖြစ်ရမည် ဟူ သော ထာဝရ
 ဘုရား၏ဗာပိတ်တော်ကိုခံရသောယာကုပ်သား၊
 ၃၂ အမှီ၊ အနှယ်အရေအတွက်အတိုင်း၊ ကျောက်
 ထယ် နှစ်လုံးကိုထွန်- ထာဝရဘုရား၏နာမ
 တော်အမှီယင်ပတ္တင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ ရှိုးစေနှစ်
 တင်း၊ ထောက်ဝင်၌သော ကျုံးကို ယင်ပတ္တင်
 ၃၃ ပတ်လည်၌ တူးထေ၏- ထင်းကိုဖိ၍၊ နွားကို
 လည်း၊ အပိုင်းပိုင်း၊ ဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ထင်းပေါ်မှာ
 တင် လေ ၏- ထိုးလေးလုံး ကိုရေနှင့် အပြည့်
 ထည့်၍၊ မီးနှို့ရာယင်နှင့်ထင်းပေါ်မှာထောင်၊
 ၃၄ ကြ လေးခုထု ဆိုသည် အတိုင်း- သူတို့သည်
 ထောင်းပြီးမှ၊ တဖန်ထောင်းကြဦးထေးထု ဆို
 ထည် အတိုင်း- သူတို့သည် ထောင်းပြီးမှ၊ သုံး
 ကြိမ်တိုင်အောင်ထောင်းကြထေးထု ဆိုသည်
 အတိုင်း၊ သူတို့သည် သုံးကြိမ် တိုင် အောင်
 ၃၅ ထောင်းကြ၏- ရေသည်ယင်ပတ္တင်ပတ်လည်
 ၃၆ ခွံစီး၍ကျုံးသည်လည်း၊ ရေနှင့်ပြည့်ထေ၏- ည
 ဦးယံယင်ပူဇော်မိန့် ရောက်သောအခါ၊ ပရော
 ဇက် ဇေယသည် ခုနိထာ၍ အာဗြဟံ၊ ဣ

ဇာတ်၊ ဣသရေလ ထိုစံ ဘုရား ထံစီ ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလ အမှီ၏
 ဘုရား၊ ထပ် ဖြစ်တော် မူကြောင်းကို ငှင်း၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်၍ အမှီနိတော်
 အတိုင်း၊ ဤအမှုအထုံးစုံကိုပြုကြောင်းကိုငှင်း
 ၃၇ ထရေ ထိကြ ပါ စေ ထော- ဆိုထာဝရ ဘုရား၊
 ကိုယ်တော်သည် ထာဝရ အရှင် ဘုရား၊ ထပ်
 ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ဤထုတို့မိတ်သော
 ကို ပြောင်းလဲစေတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ထုတို့
 ထည် ထိစေ ဖြင်း ၄၂၊ အကျွန်ုပ် စကား ကို နား
 ထောင်တော်မူပါ၊ နားထောင် တော်စူပါလှ ထု
 ၃၈ တောင်းလေ၏- ထိုအခါထာဝရ ဘုရား ၏ မီး
 ထည်ကျသဖြင့်၊ မီးနှို့ရာယင်အမှီသောထင်း၊
 ကျောက်၊ မြေပျွန်ကိုထောင်၍၊ ကျုံး၌သောရေ
 ၃၉ ကို ထည်း၊ ခန်းမြောက်စေ၏- ထူအပေါင်း ထို
 သည်မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၀ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ထုဝန်ကြမ်း- ဇေယ
 ယကလည်း၊ ဗာထဇီ ပရောဇက်ထိုကိုစမ်းစီး
 ကြထေး၊ တယောက် ကိုမှ မထွတ် စေနှင့်ထုဖီ
 ရင်သည် အတိုင်း၊ သူတို့ကိုစမ်းစီး၍၊ ဇေယ
 သည်ကိစ္စနိဇာင်းသို့ထူထွားပြီးလျှင်ကွပ်စွတ်
 ထေ၏၊
 ၄၁ ထိုနောက်မှ ဇေယက၊ မင်းကြီးသည်စား
 သောက်ခြင်းငှါ တက်ထွား၊ ပါထေး၊ နား နွာ
 သော ခိုဏ်းရွာမည် အသံရှိသည်ထု အာထပ်
 ၄၂ အားပြောဆိုလျှင်- အာထပ်သည်စားသောက်
 ခြင်းငှါ တက်သွား၏၊ ဇေယသည် ကရမေထ
 တောင်ပေါ်သို့တက်၍၊ ခြေ၌ပြပ်ဝပ်ထွက်စွက်
 ၄၃ နှာကိုပူကြားမှာထားလျက်- မိမိကျွန်အားဆင်
 တက်၍၊ ပင်လယ်သို့ ကြည့်ရှုထေးထုဆိုသည်
 အတိုင်း၊ ကျွန်သည် တက်၍ ကြည့်ရှုလျှင်၊ အ
 ထယ်အရာမှ မရှိပါလှပြောဆို၏၊ ဇေယက၊ စု
 နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်သွား၍ ကြည့်ရှုဦးထေးထု
 ၄၄ ဆို၏- စုနှစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၊ ထူထတ်
 နှင့်တူသောခိုဏ်းတပ်ငယ်တခုသည်ပင်ထယ်
 ထဲက တက်ပါ၏လှ ဆိုသော်၊ အာထပ်မင်းထံ
 သို့သွားထေး၊ ခိုဏ်းရွာ၌ စီးတားမည်ကို မိုး
 ခိုခံရာရှိသောကြောင့်၊ မင်းကြီးရှင်ဆင်၍ ခြံ
 သွားမည် အကြောင်း၊ လျှောက်ထားထေးထု
 ၄၅ မှာလိုက်ထေ၏- မကြာမမြင့်မှီ၊ ခိုဏ်းကောင်း
 ကင်သည်ခိုဏ်းသတ်ရန်တိုင်း၊ ရှင်မည်၍ခြင်း

ရွာမိမိ၊ ရွာမိမိ၊ အာထပ်ထည် ရထား၊ မီး၊ ခြံထဲ
 ၈၈ ဇေယျထမ္မိတို့ သွား၏။- ထာဝရဘုရား၏ ထက်
 တော်သည် ဝေဏိယဇေယျပါ ဖွာမြို့၍၊ ထူထည်ဝါ၊
 ဝန်၊ ကို ခြံ၊ လျှောက် အာထပ်မင်း၊ အရပ်၊ ထေဇ
 ဇေယျထမ္မိတို့ဝါးဝ ထိုးပြေးလေ၏။

၁၉

- ဝေဏိယပြုသောစေတီနှင့်၊ ပဓာနာရ်အပေါင်း
 ထိုကို ထားနှင့် ကွပ်စွက်သောစေတီကို၊ အာထပ်
 ထည်ထေဇဇေယျအာထပ်ကုန်အစင် ကြားပြော
- ၂၊ ၏- ထေဇဇေယျက၊ နက်ဝန် နေ့ ထေဇဇေယျ
 ဇာတ်မှ၊ ထင်ထက်ထည် ထိုပရောဇာတ်ထိုက်
 အထက်ကဲ့သို့ ငါးခြစ် ဝေလျှင်၊ ဘုရားထိုသည်
 ငါး၌ ထိုဗျာက ပြုပါစေသောထု၊ တပန်ကိုဝေဏိ
- ထက်ထိုဇေယျတံ၌ ကြားလိုက်၏။- ထိုအခါဝေဏိ
 ထည် ကြောက်သဖြင့်၊ ထ၍ အထက် ထွက်
 အောင်ထုဝေဇိုင် ဗေရဇေယျထမြို့သို့ သွား၏။ ထိုမြို့
- ၌ထွန်ကိုထားခဲ့၍- ထုကို ယ်ထိုင်သည်တောသို့
 တနေ့ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ ရသပ်ပင် အောက်သို့
 ဇာတ်၌ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါကိုယ် အသက်သေ
 ရမည်အကြောင်း စုတောင်းလျက်၊ ထိုထာဝရ
 ဘုရား ထေဇ တန်ပါ၏။ အထွန်ပုံ အထက်ကို
 ထိမ်းထူတော်မူပါ။ အကွန်ပုံသည်ဘိုးထေးထိုး
 ထက်ထာ၌မကောင်းပါဟုမြည်တမ်း ပြီးလျှင်-
- ရသပ်ပင် အောက်မှာ အိပ်ပျော် ၏။ ထို အခါ
 ကောင်းကင်တမန်က၊ ထ၍စားသောထု ထုကို
- ထိုလျှောက်ဆို၏။- ဝေဏိယသည်မျှော်ကြည့်သော
 အခါမီးနှင့်စုတ်သောရန်ပြားနှင့်ခေါင်းရင်း၌
 ရေထူးမြည်ကိုမြင်၍စားသောက်ပြီးမှတပန်
- ၃၊ အိပ်ပျော်၏။- ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တ
 မန်သည်ရတီယအကြိမ်ထာ၌၊ သုကိုထိုလျက်၊
 သွားရမည်ခရီးသည် အထွန်ဝေးသောကြောင့်၊
- ထ၍စားပြီးလော့ထု ဆိုသည် အတိုင်း- ဝေဏိယ
 ထည်ထ၍စားသောက်ပြန်၏။ ထိုအခါအာထာ
 ရကိုအမှီပြုလျက်၊ အရက်လေးထယ်ခရီး သွား
 ၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော ထောရပုံ တောင်
- ထိုဇာတ်သဖြင့်- ဥဗ္ဗင်ထဲသို့ဝင်၍နေ၏။ ထာဝ
 ရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဇာတ်ထာသည်
 ကား၊ ဝေဏိယ၊ ထင်သည်၌ အရပ်၌ အထက်ထို
- ပြုလျက် နေထနည်းဟု ပေးတော်မူ၏။- ဝေဏိယ
 ကသည်။ အထွန်ပုံသည် ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ
 အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ထက် ၌ အ
 ထွန် မိတ်အကြီးပါပြီ၊ အကြောင်းမူကား၊

- ထေဇထမ္မိ၊ သားထိုသည် ကိုယ်တော်၏ပဋိ
 ညည်တရားကို နှိပ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏သစ်
 ပတ္တင် ချားကို မြို့စွက်၍၊ ကိုယ် တော်၏ ပရော
 ဇာတ်များကိုထားနှင့်ထက်ကြပါပြီ၊ အထွန်ပုံထ
 ထောက်တည်း၊ ကျန်ရစ်၍၊ အကွန်ပုံ အထက်ကို
 ပင်ထက်ခြင်းငှါ ခွာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ
- ၈၉၊ ၏- နှုတ်ကပတ် တော် ကသည်။၊ ထွက်ထေဇ၊
 ထာဝရဘုရားရွှေ၊ တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေထေဇ၊
 ထာဝရဘုရားရွှေထံသွားမည့်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ထိုအခါအာကြီးသောထေဇမြင်းသည်တောင်ထိပ်
 ထိုကိုခွဲ၍၊ ထာဝရဘုရားရွှေတောင်၌ ကျောက်ထို
 ကိုမျိုးဝဲ၏သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ထေ
 ဇမြို့တော်ပမူ၊ ထေဇနောက်မှာမြေထွပ်ခြင်းမြို့၏
 သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်မြေထွပ်ခြင်း၌
- ၉၀၊ ထည်မြို့တော်ပမူ- မြေထွပ်ခြင်းနောက်မှာမီးမြို့
 ၏သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်မီး၌ထည်မြို့
 တော်ပမူ၊ မီးနောက်မှာခြင်းညှင်းသောအထံမြို့
- ၉၁၊ ၏- ထိုအထံကိုဝေဏိယသည် ကြားလျှင်၊ စွက်
 နှာကိုဝတ်လုံနှင့်ဝံ့၊ ထုပုံလျက်၊ ထွက်၍ဥဗ္ဗင်ဝ
 နှံ့ရပ်နေ၏။ ထိုအခါဝေဏိယ၊ ထင်သည်၌ အရပ်
 ၌အထက်သို့ ပြုလျက်နေထနည်းဟု အထံထာ
- ၉၂၊ ၏- ဝေဏိယကသည်။၊ အထွန်ပုံသည် ကောင်း
 ကင် မိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ထက်၌အထွန်မိတ်အကြီးပါပြီ၊ အကြောင်း
 မူကား၊ အသေရထ ထမ္မိ၊ သား ထိုသည် ကိုယ်
 တော်၏ ပဋိညည် တရားကို နှိပ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်
 တော်၏ သစ် ပတ္တင် ချား ကို မြို့စွက်၍၊ ကိုယ်
 တော်၏ ပရောဇာတ်များကို ထားနှင့် ထက်ကြပါ
 ပြီ၊ အကွန်ပုံ အထောက်တည်း၊ ကျန်ရစ်၍၊ အ
 ကွန်ပုံ အထက်ကိုပင် ထက်ခြင်းငှါ၊ ခွာကြပါ
- ၉၃၊ ထည်ဟုလျှောက်လေသော်- ထာဝရဘုရားက၊
 မဟာထက် တော သို့ ပြန်၍ ခရီး သွား ထေဇ၊
 ဇာတ်သောအခါ ဟာဇေထကို ချဉ်းဘုရင်အ
- ၉၄၊ ရာ၌ခန့်ထား၍ တိထိတ်ပေးလော့၊ နိမ့်ရှိသား
 ယေဟုကို အသေရထရှင်ဘုရင်အရှင် ခန့်ထား
 ၍ တိထိတ်ပေးလော့၊ အာဇေထ မထောသမြို့
 နေ၊ ချာပတ်သားဝေဏိယကို ထင် ကိုယ်စားပရော
- ၉၅၊ ဇာတ်အရှင်ခန့်ထား၍ တိထိတ်ပေးလော့- ထို
 ခြင်၍၊ ထာဇေထ ထားနှင့် လွတ် သော ထု ကို
 ယေဟု ထက်ထိပ်မည်၊ ယေဟု ထားနှင့် လွတ်
- ၉၆၊ သောသုကိုလိမ္မာ ထက်ထိပ်မည်။- ထိုရာတွင်၊
 ဗာလရွှေ၌ ဂူထောက် ခြင်း၊ နှစ်၊ ခြင်း ကို မပြု

သောသူအပေါင်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသားခုနစ်ထောင်တို့ကို၊ ငမေဇီငါတို့ကြွင်းစေပြီးထုခန့်တော်မူ၏။

- ၀၉ ထိုအရပ်မှ ဇလိယသည် သွားပြီးလျှင်၊ နွားငါးရှည် နှင့် လယ်ထွန်ထွက်၊ နောက်ဆုံး နွားရှည်၌ ကိုယ်ထိုင်ထိုက်သော ခွာမတ်သား ဇလိရှ်ကိုထွေ၍၊ အနား၌ ရှောက်စည်တွင်၊ မိမိဝတ်
- ၂၀ ထိုကို သူ အပေါ်မှာ တင်လေ၏။- ဇလိရှ်သည် နွားတို့ကိုပြစ်ထား၍၊ ဇလိယနောက်သို့ ထိုက်ထွက်၊ အကွန်ဝ်သည်မိဘကိုနှမ်းပါရစေသဖြင့်
- ၂၁ သော- ဇလိရှ်သည် ပြန်သွား၍ နွား တရှည်ကို သတ်ပြီးမှ၊ နွား သားကို ထယ်ထွန်သော တန်ဆာနှစ်ပြွတ်၍၊ လူများသို့အား ကြွေးထမ်းသို့ ပြီးမှထ၍၊ ဇလိယနောက်သို့ထိုက်ထွက်ထက် ထောက်ပြစ်လေ၏။

၂၀

- ၀၁ ချွန်ချွန်ဘုရင် ဗဟိရ်သည် မိမိမိတ်ခြေ အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မင်းကြီး သုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့်တကွ မင်းသမီး၊ ရထားမင်းသမီးများပါ ထွက် ခပ်မြဲ ပြီးလျှင်၊ ချွန်ချွန်ကို ပိုင်းထား၍
- ၂ ထိုက် လေ၏။- သံတမန်တို့ကို ဣသရေလ ချွန်ဘုရင်အာဟပ်ထံ၊ မြို့ထဲသို့စေလွှတ်၍ ဗဟိရ်
- ၃ ၏အမိန့်တော်ကား၊- သင့်အရှင်သည် ဥဇ္ဈာပြစ်၏။ သင့်သားမယားအကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်း
- ၄ ငါပိုင်၏ဟုမှာလိုက်သတည်း။- ဣသရေလ ချွန်ဘုရင်က အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ငါနှင့် ဥဇ္ဈာရှိ သမျှသည်ကိုယ်တော်၏ဥဇ္ဈာပြစ်ပါ
- ၅ သည်ဟု ပြန်ပြော၏။- သံတမန် တို့သည် တဖန် ထာ၍ ဗဟိရ်၏ အမိန့် တော် ကား၊ သင်ပိုင်သော အရှင် သားမယား တို့ကို ငါ၌ အပ်ရမည်
- ၆ ဟု ငါမှာလိုက်သည် အမှုမှာ၊- နက်ခနဲ ယခု အချိန် ရောက် သော အခါ၊ င ကျွန် တို့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် သင်နေသော တိမ်နှင့်သင့် ကျွန်နေသော တိမ်တို့ကိုစစ်၍၊ အထိုမြို့သို့
- ၇ ကိုသူစေရမည်ဟုမှာလိုက်သတည်း။- ထိုအခါ ဣသရေလ ချွန်ဘုရင်သည် ပြည်သား အထက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ဤသူသည် အယ်ဟူထောက် ရန်ရှာစွင်သည်ကိုကြည့်မှတ်ကြပါလော့၊ ငအရှင်သားမယားတို့ကိုတောင်း

- ၀၁ ချွန်ချွန်ဘုရင်၏။ ငါမပြင်းပါတကား။ ဟု
- ၀၂ ကြားပြော၏။- အထက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူ၏စကားကိုနားထောင်တော်မမူပါနှင့်၊ ဝန်ခံတော် မမူပါနှင့်ဟု
- ၀၃ ပြန်လျှောက် ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍ ချွန်ဘုရင်က၊ ကိုယ် တော် သည် အထက် မိန့်တော်မူသမျှ အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်ထွန်ပြုပါမည်၊ နောက်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း မပြု သင့်ဟု၊ င အရှင် မင်းကြီးအား ပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု၊ ဗဟိရ်၏သံတမန်တို့အားမှာလိုက်လျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သွား၍
- ၀၄ လျှောက်ကြ၏။- တဖန် ဗဟိရ်သည် စေလွှတ်၍၊ ချွန်ချွန်မြို့၌ရှိသော ခြေမှန်သည် နောက်သို့ ထိုက်သော သူအပေါင်းတို့တွင်၊ တယောက်ထက်ဆုတ်မီ နေထောက်လျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ ထိုမျှမက ပြုပါ စေ သောဟု မှာလိုက် လေ
- ၀၅ သော- ဣသရေလ ချွန်ဘုရင်က၊ သတ်နတ်နို့ကို ရွတ်သော သူသည် ငါကြားသကဲ့သို့၊ ဝတ်ဆင်သောသူသည် မငါ ကြားစေနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။
- ၀၆ ဗဟိရ်သည် မင်းကြီး တို့နှင့်တကွ ထဲတော်၌ သောက် စည်၊ ထိုစကား ကို ကြားလျှင် ခပ်ခင်း ကျင်းကြဟု၊ မိမိကျွန်တို့အား မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း၊ သူတို့ သည် မြို့ ချွန် ခပ်ခင်း ကျင်းကြ၏။
- ၀၇ ထိုအခါ ပရောဖက် တပါးသည် ဣသရေလ ချွန်ဘုရင် အာဟပ်ထံသို့ထာ၍၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြီးစွာသော အထုံးအရင်းအပေါင်းကို မြင်ပြီဟော၊ သင့်ထက်၌ ယနေ့ ငါအပ်မည်၊ ငါသိရှိသော ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်ထံရထိမ့်မည်ဟု၊ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို
- ၀၈ ၏။- အာဟပ်ကလည်း၊ အထယ်သူအားဖြင့် အပ်တော်မူ မည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ မြို့ဝန်များ၏ ထုလင်ထိုအားဖြင့် အပ်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ ခပ်မှုကို အထယ်သူစီရင် ရမည် နည်းဟု မေးပြန်သော၊ မင်းကြီး
- ၀၉ ကိုယ်ထိုင် စီရင် ရမည်ဟု ဆို၏။- အာဟပ်မင်းသည် မြို့ဝန်များ၏ ထုလင်ထိုကိုရေတွက်၍၊ နှစ်ရာသုံးဆယ် နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ရေ တွက်ပြန် သော်၊ ခုနှစ်
- ၁၀ ထောင် ရှိ၏။- နှစ် တည် အချိန်၌ တွက်ကြ၏။ ဗဟိရ်၏ မင်း မူကား၊ ပိုင်း သော မင်းကြီး သုံးဆယ် နှစ်ပါး တို့နှင့် တကွ၊ ထဲတော်၌ ထပ်မူ
- ၁၁ အောင် သောက်လျက် ရေကြီး၏။ မြို့ဝန်များ ၏

ထုတ်သည့်အရင် ထွက်ကြမ်း ချမာရိမြို့ထဲ
 ကထုထွက် ပါသည်ဟု၊ ဗဟိဒ္ဓာမင်း ကံသို့
 ၈၈ ထွက်၍ ကြားလျှောက်လျှင်- ခပ်မြန်းစေခြင်းငှါ
 ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ ခပ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သည်
 ၈၉ ဖြစ်စေ၊ အရှင်မင်းသီးကြံလှ မိန့်တော်မူ၏- ထို
 သို့မြို့ဝန်များ၏လုပ်ငန်းသည်လုပ်ကိုင်သောဗိုလ်
 ၂၀ ဖြစ်၍ တကွ မြို့ထဲက ထွက်၍- ရန်သူ ထိုကိုလူ
 ထိုင်း တယောက်စီ သတ်ကြ သဖြင့်၊ ချမာလူထို
 သည် ပြေးကြမ်း၊ ဣသရေလ လူထိုသည် လိုက်
 ကြ သဖြင့်၊ ချမာရှင်ဘုရင် ဗဟိဒ္ဓာမင်းသည် မြင်း
 စီး၍ မြင်းစီးသူရဲ ထိုနှင့်အတူ အလွတ်ပြေး၏-
 ၂၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် သည်သည်းဘွတ်၍ မြင်း
 တပ်၊ ရထား တပ်များကို ဖြတ်၍၊ ချမာလူထိုကို
 ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်လေ၏၊
 ၂၂ တခန့်ပရာဇာတ်သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်
 တံသို့လာ၍၊ ကိုယ်ကို မိုင်ခွဲစေလေ့၊ အထယ်
 ထိုမြို့ရမည်ကိုသတ်၍ဆင်ခြင်လေ့၊ နှစ်သည်
 သောအခါ၊ ချမာရှင်ဘုရင်သည်ခပ်ရိတ်သော
 ၂၃ ဦးမည်ဟု ဆို၏- ချမာ ရှင် ဘုရင်၏ ထွန် ထိုက
 သည်၊ သူထို၏ဘုရားသည်တောင်ကိုသာအစိုး
 ရသောဘုရား ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့်၊ သူထိုသည်ငါ
 ထိုကိုနိုင်ပါ၏၊ ငါထိုသည်လွှင်ပြင်၌ တခါထိုက်
 ကြကုန်ထုံး ထိုထိုထိုက်လျှင် ခပ်ခပ်နိုင်ကြလိမ့်
 ၂၄ မည်-မင်းကြီးအပေါင်းထိုကိုလည်းပယ်၍၊ သူ
 ထိုထောင့် ဗိုလ်ချုပ်ထိုကို ခန့်ထားတော်မူပါ-
 ၂၅ နှုံးသော မြင်းတပ်၊ ရထား တပ် နှင့် အမျှ ချား
 သော တပ်ကို မင်း ကျင်း တော်မူပါ၊ လွှင်ပြင်၌
 ထိုက် ၍ ဆတ် ဆတ် နိုင် ကြ ပါလိမ့် မည် ဟု၊
 လျှောက် ထားသော စကားကို ရှင်ဘုရင် သည်
 ၂၆ နားထောင်၍မိရင်လေ၏- နှစ်သည်သောအခါ
 ဗဟိဒ္ဓာမင်း သည် ချမာ လူထိုကို ရေတွက် ၍၊
 ဣသရေလ ပြည်သား ထိုကို ခပ်ထိုက် ဖုံးသော
 ၂၇ ငှါ၊ အာဇာနည်ထိုသို့သွား၏- ဣသရေလအမျိုး
 သား ထိုသည် ဓာရင်းဝင်၍ မိကျွာကို ဖြစ်ဆင်
 ပြီးမှစစ်၍ကြ၏၊ ချမာလူထိုသည်တပြည်လုံးအ
 နှံ့စပြား နေလျက်၊ သူထို ချေမာ၊ ဣသရေလ
 လူထိုသည် ငယ်သော ဆိတ်သငယ် နှစ်စု ကဲ့သို့
 တပ်စုကြ၏၊
 ၂၈ ဘုရား ထင်၏ ထုတယောက်သည် ဣသရေ
 လရှင် ဘုရင် တံသို့ လာ ၍၊ ထာဝရ ဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ချမာလူထိုက၊ ထာဝရဘုရား
 သည်တောင်ကိုသာ အစိုးရသော ဘုရားဖြစ်၏၊

လွှင်ပြင်ကို အစိုးရသော ဘုရားမထုတ်ဟု ဆိုမိ
 သောကြောင့်၊ ထိုကြီးစွာသောစေလုံးအရင်းအ
 ပေါင်းကိုသင့်ထက်ထိုငါအပ်မည်၊ ငါသည်ထာ
 ၂၉ ဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်ထိုထိုရ ကြလိမ့်
 မည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကိုသင့်ဆို၏- ထိုသူ
 ထိုသည်ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ တခက်တချက်တွင်
 တပ်စုလျက်နေပြီးမှ၊ သတ္တမ နေ့၌ ခပ်မြင်၍ ဣ
 သရေလ လူထို သည် တနေ့ ချင်းတွင်၊ ချမာ ဖြေ
 ၃၀ သည် သူရဲ တထိန်းကိုသတ် ကြ၏- ကျန်သော
 လူထို သည် အာဇာနည် မြို့ထို ပြေး၍မြို့ မိုးထဲ သ
 မြင့် နှစ်သောင်းခုနစ်သောင်းကိုမိလေ၏၊ ဗဟိဒ္ဓာ
 ၃၁ မင်းသည် ပြေး၍ မြို့ထဲ၊ အတွင်း အခန်း၌ ပုန်း
 လျှောက် နေ၏- ဗဟိဒ္ဓာမင်း ကျန်ထိုက ထည်း၊
 ဣသရေလအမျိုးသားရှင်ဘုရင်ထိုသည် သနား
 တတ်သော မင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော် ထို
 ကြားပါပြီ၊ ကျွန်တော်ထိုသည်လျှောက်တေအဝတ်
 ကိုဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာကြိုးကိုစွက်လျက်၊ ဣ
 သရေလ ရှင်ဘုရင်တံသို့ ထွက်ရသောအခွင့်ကို
 ပေးတော်မူပါ၊ အထက်တော်ကို ချမ်းသာ ပေး
 ကောင်းပေးပါ လိမ့် မည်ဟု လျှောက် သည် အ
 ၃၂ ထိုင်း- လျှောက်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်
 မှာကြိုးကို စွက်လျက်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် တံ
 သို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ဗဟိဒ္ဓာမင်းက၊
 ကျွန်တော် အသက်ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ
 ဟု၊ တောင်းပန်ကြောင်းကို လျှောက်ကြ သော်၊
 အာဟပ် မင်းက၊ ငါ အစစ်ကိုသည် အသက်ရှင်
 ၃၃ သေးသလောဟုမေး၏- ထိုသူထိုသည်အာဟပ်
 မင်း၏ စကားကို ခွေခွေနားထောင်၍၊ ချက်ချင်း
 စကား အမိန့်ကိုခမ်းလျက်၊ ကိုယ်တော်အစစ်ကို
 ဟု ၍ မိမိ ထို သခင် ကိုခေါ်ကြ၏၊ အာဟပ် က
 သည်၊ ထွား၍ ခေါ်ကြသောသူ အလွတ်သည်
 အထိုင်း၊ ဗဟိဒ္ဓာမင်းသည်ထွက်လာ၍၊ အာဟပ်
 ၃၄ မင်းအခွင့်နှင့် ရထား တော်ပေါ်သို့ တက်ရ၏-
 ဗဟိဒ္ဓာမင်း က ထည်း၊ ငါ အစေ သည် ကိုယ် တော်
 အစစ် ထက်မှ ထုယူသောမြို့ထိုကို ငါပြန် ပေးပါ
 မည်၊ ငါအစေသည် ချမာရိ မြို့၌ ချမာတန်းကိုလုပ်
 သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်သည် ခမာသက်မြို့၌ ဣသ
 ရေလ တန်းကို လုပ်ရပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ အာ
 ၃၅ ဟပ်က၊ ထိုသို့မိသောဟာယန္တလျက်၊ သင့်ကိုငါ
 ထွတ် ထိုက်မည်ဟု ဆို၍၊ မိသောဟာယန္တလျက်
 ထွတ်ထိုက်လေ၏၊
 ၃၆ ပရာဇာတ် အမျိုးသား တယောက် က၊ ငါကို

မိုက်ပါ ဆော့ထု၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တော် စေတိုင်း၊ ထိခိုင်းခြင်း၊ အား ဆို၏၊ ထိုသူ
 ၈၆ က၊ ငါမမိုက်ပါထု ဖြစ်ပယ်၏၊- ပရာဇတ် က
 ထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမ
 ထောင်သောကြောင့်၊ ငတ်မှသွားစည်တွင်း၊ ချင်
 ဆော့ ထတ်လိမ့်မည်ထု ဆိုသည်စေတိုင်း၊ ထိုသူ
 ၈၇ ထွားစည်တွင်း ချင်သောထွေ၍သတ်၏၊- အခြား
 သောသူကို ထွေ၍၊ ငကိုမိုက်ပါဆော့ထု ဆိုပြန်
 ၈၈ လျှင်၊ ထိုသူသည် နာကြင်စွာမိုက်ထေ၏၊- ထိုပ
 ရောဇတ်သည် သွား၍၊ မိမိစွက် နှာကို ပဝါနှင့်ပုံ၊
 ၈၉ အုပ်လျက် ချင်ဘုရင်ကို ငုံ့ထင်၏၊- ချင်ဘုရင်သည်
 ရှောက်သွား၊ သောစေခါ ထိုသူက၊ ကိုယ်တော်
 ထွန်သည် ဝတ်ကို သွားပါ၏၊ လူ တထောထံ
 ထည် စစ်ပွဲထဲက ထွက်ထာ၍၊ ကျန်တော်၌ လူ
 တထောထံကို ထပ်သဖြင့်၊ ဤထုကို စောင့်လော့၊
 တန့်ထုစု အားဖြင့် ပျောက်လျှင်၊ သုအသတ်စေ
 ထွက် သင့်အသတ် သေရမည်၊ သို့မထုတ်၊ ငွေ
 အစွက်တထယ် လျှော်ရမည်ထု မှာသားသော်
 ၉၀ ထည်း၊- ကိုယ်တော် ကျန် သည် အရပ်ရပ် ၌
 အမှု ဈားသောစေခါ၊ ထိုသူဇောက်ပါ ထည်ထု
 လျှောက်လျှင်၊ အသရေထ ချင်ဘုရင်က၊ သင့်အ
 မှုကို ထိုသို့ပင် စီရင်ရမည်၊ သင့်ကိုယ်ထိုင်ထည်း
 ၉၁ စီရင်ပြီး ဖြစ်သည်ထု မိန့်တော်မူ၏၊- ထိုပရာ
 ဇတ်သည် စွက်နှာပုံ၊ ပဝါကို စွက်ချင်း ပယ်သ
 ဖြင့်၊ ပရာဇတ်တန့်တပါး ဖြစ်ကြောင်းကို အသ
 ၉၂ ရေထ ချင်ဘုရင် သိ၏၊- ပရာဇတ် ကထည်း၊
 ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါ့ကို
 သောသူကို သင်လွှတ်သောကြောင့်၊ သင့်အသက်
 ထည်သုအသက်စေတွက်၊ သင့်လူတို့သည် သုထု
 ထိုအတွက် အစွဲခံရမည်ထု၊ မိန့်တော်မူကြောင်း
 ၉၃ ကိုဆင့်ဆို၏၊- အသရေထ ချင်ဘုရင်သည် ညစ်
 ညှူးသောမိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျှက် ခွမာရိမြို့၊ နန်း
 တော်သို့ သွား၏၊

၂၁

• ထိုနောက်မှ၊ ယေဝရေထမြို့သား နာဗုတ်ပိုင်
 သော ဓမ္မဗွဉ်ဥထည်သည် ယေဝရေထ မြို့တွင်း၊
 ၂ ခွမာရိ မင်းကြီး အာထပ်၏ နန်းတော် နားမှာ မှီ
 ထည် ဖြစ်၍- အာထပ်မင်းက၊ သင့်ဓမ္မဗွဉ်ဥထည်
 သည် နန်းတော် နားမှာ မှီသောကြောင့်၊ ယာလုပ်
 စရာထိုပေးပါ၊ သာ၍ ကောင်းသော ဥယျာဉ်ကို
 ငါပေးမည်၊ သို့မထုတ်၊ သင်အလိုရှိလျှင် အဘိုး
 ၃ ကိုပေးမည်ထု နာဗုတ်အား ဆိုလျှင်- နာဗုတ်က၊

ထိုးထေး ထင်မှ အစွဲခံသော မြေကို ကိုယ်
 တော်အားပေးရသောအမှုကို ထာဝရဘုရား၏
 တားတော် စုပါ စေသော ထု ပြန်လျှောက်၏၊-
 ၄ ထိုးထေးမှ အစွဲခံသော မြေကို မပေးရထု၊ ထေ
 ဇရေထ မြို့သား နာဗုတ် လျှောက်သော စကား
 ကြောင့်၊ အာထပ်မင်းသည် ညစ်ညှူးသောမိတ်
 နှင့် ညှိုးငယ်လျှက်၊ နန်းတော်သို့ သွား၍ အစာ
 ကို မစား၊ စွက်နှာကို ထွေ၍ သာလွန်ပေါ်မှာ ထိပ်
 ၅ ထွတ်နေ၏၊- ဝင်ပွန်းယေဝရေထ ထည်ထာ၍၊
 အစာကို မစား၊ နှိုင်းစောင်၊ မိတ်တော်သည် အ
 ထယ် ကြောင့် ညှိုးငယ်တော် မထုနည်းထု ပေး
 ၆ လျှင်- မင်းကြီးက၊ ယေဝရေထမြို့သား နာဗုတ်
 ကို ငါခေါ်၍၊ သင့်ဓမ္မဗွဉ်ဥထည်ကို ရောင်းပါ၊ သို့
 မထုတ်၊ သင်အလိုရှိလျှင် အခြားသော ဥထည်
 ကို ငါပေးမည်ထု ဆိုသော်၊ ထိုဥထည်ကို ကိုယ်
 တော်အား မပေးရထု ပြန်ပြောသောကြောင့်၊
 ၇ မိတ်ညှိုးငယ်သည် ထုဆို၏၊- ဝင်ပွန်းယေဝရေ
 ထက၊ ကိုယ်တော်သည် အသရေထ နှိုင်းငံကို အ
 မိုးရတော်မူသည်မထုတ်လော့၊ ထ၍ နှစ်ထန်း
 သော မိတ်နှင့် ခားတော်ခေါ်ပါ၊ ကျန်မသည်
 ယေဝရေထ မြို့သား နာဗုတ်၏ ဓမ္မဗွဉ်ဥထည်ကို
 ၈ ထက်ပါမည်ထု ဆိုသည်စေတိုင်း- အာထပ်မင်း
 ၏ အစွင့်နှင့်စာရေ၍၊ တံဆိပ်တော်နှင့်စစ်ပြီး
 ၉ မှ၊ နာဗုတ် နေရာမြို့၌ သူနှင့်အတူ နေသော အ
 သက်ကြီးသူနှင့် မူးမတ်ဈားထံသို့ ပေးလိုက်လေ
 ၁၀ ၏၊- ဝာဇွတ်ဟူမူကား၊ ထောရွှင်ရာ အမျိုးကို
 ထွေးကြော၍၊ နာဗုတ်ကို လူဈားရွှေမှာ မြှောက်
 ၁၁ ထားကြသော- သုဓမ္မမှာ အဓမ္မလူနှစ်ယောက်
 ကိုထား၍၊ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ချင်ဘုရင်
 ကို စွန့်ပယ်ပြီထု သက်သေခံပါလေအေးထိုပြီးမှ၊
 လူကို ထုတ်၍ သေစေခြင်းငှါ၊ ကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်
 ၁၂ ကြသောသူ ထု ပါသတည်း၊- ယေဝရေထ ပေး
 လိုက် သော ဓာဉ် ပါသည် စေတိုင်း၊ နာဗုတ် နေ
 သောမြို့သား အသက်ကြီးသူနှင့် မူးမတ်ထိုသည်
 ၁၃ ပြုလျက်- ထောရွှင်ရာ အမျိုးကို ကျွေးကြော်
 ၍၊ နာဗုတ်ကို လူဈားရွှေမှာ မြှောက်ထားကြ
 ၁၄ ၏၊- အဓမ္မလူနှစ်ယောက်သည် ထာ၍၊ ထုရွှေ
 မှာထိုင်လျက်၊ နာဗုတ်သည် ဘုရားထခင် နှင့်
 ချင်ဘုရင်ကို စွန့်ပယ်ပြီထု၊ လူဈားရွှေတွင် နာ
 ဗုတ်တဝေ၌ သက်သေခံကြလျှင် နာဗုတ်ကို မြို့
 ပြင်သို့ ထုတ်၍၊ အေအောင် ကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်
 ၁၅ ကြ ၏၊- ထိုဝေါ နာဗုတ် ထည် ကျောက်ခဲ နှင့်

မြစ်မြစ်ကိုရံရံစပ်ပါပြီဟု၊ ယေဝေစေထထသို့
 ၈၈ အထွတ်၍ ကြားလျှောက်ကြမ်း- ထိုအကြောင်း
 ကို ယေဝေစေထ ထည်ကြားလျှင်၊ ယေဝေရေထ
 မြို့သား၊ နာဗုတ် မရောင်း ထိုသော စဉ်စဉ်
 ကို ထ၍ ထိမ်းယူ ထောင်စုပါး၊ နာဗုတ် အထက်
 ၈၉ မမြို့၊ သေပါ ပြီထု ဆို၏- နာဗုတ် ထေကြောင်း
 ကို အာထပ် ထည် ကြားလျှင်၊ ယေဝေရေထ မြို့
 သား၊ နာဗုတ်၏ စဉ်စဉ်ကို ထိမ်းယူခြင်းငှါ
 ထထွား၏။
 ၉၀ ထိုအခါ တိရစ္ဆာန်မြို့သား၊ ဇလိယ သို့ရောက်ကာ
 ၉၁ သောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က- ထင်
 ထည်စွာမရှိ မြို့၌ နေသော ဣသရေလ ခွင်ဘုရင်
 အာထပ်ကို ကြိုဆိုသောငှါ ထထွားထေ့သို့
 ထည် နာဗုတ်၏စဉ်စဉ်ကို ထိမ်းယူခြင်းငှါ
 ၉၂ ထွား၍၊ ထထုပညာ၌ မြို့၏- ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည် ကား၊ ထင်သည် ထုအသက် ကို
 သတ်၍၊ သုဉ္ဇနာကို ထိမ်းယူ ပြီလော၊ တဝန်မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ နွေ၊ ထိုထည် နာဗုတ်အထွေး
 ကို ထွက်သော အရပ်၌ သင့်အထွေးကို ပပ်လျက်
 ကြွယ်၍ မည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို
 ၉၃ စော့ထုမှာထားတော်မူ၏- အာထပ်ကထည်း၊
 အစွမ်းရန်သူ၊ ငါနှင့်အတ္ထုပြီလောထု ဇလိယအား
 ဆိုလျှင်၊ ဇလိယက၊ ထင်သည်ထာဝရဘုရားရွှေ
 တော်၌ ရမေ့မိတ်ကို ပြု ထို၍၊ ကိုယ် ကိုရောင်း
 ၉၄ စော့ထုကြောင့် သင်နှင့်ငါအတ္ထုပြီ- ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော် မူသည် ကား၊ သင့် အပေါ် သို့ ထေး
 ဥပါတ်ရောက်စေမည်၊ ဣသရေလမြို့၌ ဣပ်
 ဗားသောသူ ဖြစ်စေ၊ အထွတ်မြေးသောသူ ဖြစ်
 စေ၊ အာထပ်အမျိုးသောကွားဈားကို ပတ်မြတ်
 ၉၅ မည်- ငမေဇုတ်ကို နှိုးဆော်သော အပြစ် နှင့်
 ဣသရေလ အမျိုးကို ဖြစ် ဖွားစေသော အပြစ်
 ကြောင့်၊ ထင်အမျိုးကို နုတ်စစ်သား ထေရော
 မောင်အမျိုးနှင့်၊ အထိထစ်သား ဗာရှာ အမျိုး
 ၉၆ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်- ယေဝေစေထအမှုမှာ၊ ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ယေဝေရေထ
 မြို့မှ၊ နားရှာ နွေ၊ ထိုထည် ယေဝေစေထကို ခား
 ၉၇ ကြွယ်၍မည်- အာထပ် အမျိုး ထည် မြို့ထဲမှာ
 ထေထွင် နွေခားလိမ့်မည်၊ မြို့မြင်မှာ သေလျှင်
 မိုက်၊ ကောင်း၊ ကင်ငှယ် ခားလိမ့်မည်ထု၊ မိန့်
 တော်မူကြောင်းကို အာထပ်အား ဆင့် ဆို၏-
 ၉၈ အာထပ်နှင့် ထူသော သူ ထထောက်ဟူ မမြို့၊ ခင်
 ပုန်း တေဝေစေထထည် ထိုက်တွန်းသဖြင့်၊ ထာ

ဝရဘုရားရွှေတော်၌ ရမေ့မိတ်ကို ပြု ထို၍၊ ကိုယ်
 ၁ ကိုရောင်းသောသူ ဖြစ်၏- ထာဝရဘုရားထပ် ဣ
 သရေလအမျိုးရွှေမှ နှင့်ထုတ်တော်မူသောအာ
 မောရိအမျိုးသား ပြုထဟူ အထိုင်း၊ ခုတ်တုဆင်း
 ထုကို ဆည်းကပ်၍၊ စင်ဆုတ် နှံ့ရှာ ခွယ် အမှု
 ၁၁ ကို ပြု၏- သို့ရာတွင်၊ ဇလိယဆင့် ဆိုသောကား
 တော်ကို ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်
 တေ အဝတ်ကို ဝတ်၏၊ အစာရှောင်ခြင်း၊ လျှော်
 တေ အဝတ်၌ အိပ် ခြင်းကို ပြု၍၊ ဖြည်း ဖြည်း
 ၁၂ ထွားထွား- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ထည် တိရစ္ဆာန်မြို့သား၊ ဇလိယ သို့ရောက်ကာ ထည်
 ၁၃ ကား- အာထပ် ထည် ငရွေမှာ နှိပ်စွာထည်ကို မြင်
 ပြီလော၊ ထိုသို့ ငရွေမှာ နှိပ်စွာသောကြောင့်၊ သု
 ထထထည်၌ ထိုထေးဥပါတ်ကို ငါမရောက်စေ၊
 ထုထားထက်ထည်၌ ထုအမျိုးအပေါ် သို့ရောက်
 စေမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂

• ဣသရေလပြည်သည် စစ်မထိုက်
 ၁ သံသုံးနှစ် နေပြီးမှ- တတိယ နှစ်တွင်၊ ထုစ ခွင်
 ဘုရင် ယောရှုတ်ထည် ဣသရေလ ခွင် ဘုရင်
 ၂ ထံသို့ ထား- ဣသရေလ ခွင်ဘုရင် ကထည်း၊
 မိသပ်ပြည်ရာ ခုတ်မြို့ထည် ငါထိုနိုင်ငံအဝင်မြစ်
 သည်ကို ထင်ထိုမထိလော၊ ငါထိုထည် ဣသရေလ
 ဘုရင်ထက်မှ နှုတ်မထုသဲ ငြိမ်သတ် နှာနေကြ
 ၃ ပြီတကားထု၊ မိမိကွန် ထိုအားဆို၏- ထောရှု
 ဇတ်မင်းအားလည်း၊ မိသပ်ပြည်ရာ ခုတ်မြို့ထို
 ငါနှင့်အထူစစ် ချီမည်ထောထု မေးလျှင်၊ ထော
 ၄ ခွတ်က၊ ငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ငထုထို
 ထည် မင်းကြီး၏ ထုကဲ့သို့ ငင်း၊ ငမြင်းထို ထည်
 မင်းကြီး၏ မြင်းကဲ့သို့ ငင်း ဖြစ်ကြသည်ထု၊ ဣသ
 ရေလ ခွင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော၏။
 ၅ တဝန် ယောရှုတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
 ကပတ်တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်း ပါလော့ထု၊ ဣ
 ၆ သရေလ ခွင်ဘုရင်အား ဆိုသော်- ဣသရေလ
 ခွင်ဘုရင်သည် ပရောဇတ် ထေးရာ ထိုကို ခုဝေ၊
 ၇ ခေပြီးလျှင်၊ ငါသည် မိသပ်ပြည်ရာ ခုတ်မြို့ထိုစစ်
 ချီကောင်း၊ သထေး၊ မမြို့သဲ နေကောင်း၊ သထော
 ထုမေး သော်၊ သုထိုက ချီတော်မူပါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ ထက်ထော်သို့ အပ်
 ၈ တော်မူမည်ထု လျှောက်ကြ၏- ယောရှုတ်က
 ထည်း၊ ငါထို မေးမြန်းစရာ ထာဝရ ဘုရား၏
 ပရောဇတ် တန့် တပါးဟူ မမြို့ သထောထု မေး

၁ ဆောင်- ခုထရေထရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား
 ထိုးပေးခြင်းရသော သူတယောက်၊ ခုမလသား
 မိက္ခာသို့သေး၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကို ငါ့ရန်၏
 ငါ့နှစ်သက်စကားကိုမသော၊ အမတ်လာစကား
 ကိုသာထောတတ်သည်ဟုလော့စွတ်အားဆို
 ထွန်း၊ လော့စွတ်က၊ ထိုသို့ မင်းကြီး မပြောပါ
 ၂ နှင့်ထုပြန်ဆို၏- ထိုအခါခုထရေထရှင်ဘုရင်
 ထည်အရာရှိတသောက်ကိုခေါ်၍၊ ခုမလသား
 မိက္ခာကိုအလျှင်အမြန်ခေါ်ခံယူ မိန့်တော်မူ၏-
 ၃ ခုထရေထရှင်ဘုရင်နှင့် ထာဝရဘုရင်ယောဒ္ဒ
 ဇာတ်ထိုသည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်
 ထွက်၍ ဗာမိ မြို့တံခါးဝ၌၊ တင်းလင်းသောအ
 ရပ်၌ရာဇမဏ္ဍပ်ထိုအပေါ်မှာထိုင်၍၊ ပရောဇာတ်
 အပေါင်းထိုသည်ရွှေတော်၌တောပြောကြ၏-
 ၄ ခေရာနာသား၊ ဇောကိသည်သံဃိုးမြို့ထိုကို ထုတ်
 ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်
 တော်သင့်၍ ထုထွက်ကိုမဖက်ဆီးမှီ တိုင်အောင်၊
 ဤဗိုးမြို့ထိုနှင့်ထိုးရမည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်း
 ၅ ထိုဆင့်ဆို၏- ပရောဇာတ်အပေါင်းထိုကလည်း၊
 မိသင်ပြည်ရာဇုတ် မြို့သို့စစ်ရိ၍ အောင်တော်မူ
 ပါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ထက်
 အောင်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု၊ ပရောဇာတ် ပြု၍
 ၆ ထောကြ၏- မိက္ခာကို ခေါ်သော ဘမန်က၊
 ပရောဇာတ် အပေါင်းထိုသည် မင်္ဂလာစကားကို
 ထာရှင်ဘုရင်အား၊ တညီတညွတ်တည်းတော
 ကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း၊ သူထိုတောကြ သည်
 နည်း၊ ထု၊ မင်္ဂလာစကားကိုသာ တောတော်မူပါ
 ၇ ထုဆိုလျှင်- မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရား အသက်
 ရှင်တော်မူသည် အထိုင်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသော စကား ကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်
 ထုဆို၏။
 ၈ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သော အခါ ရှင်ဘုရင်
 က၊ အရှင်မိက္ခာ၊ ငါထိုသည်ဝိသင်္ဃိပြည်ရာဇုတ်
 မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသတော၊ မဇ္ဈိတနေကောင်း
 ထသောယုပေးလျှင်၊ မိက္ခာက၊ စစ်ရိ၍ အောင်
 တော်မူပါ၊ ထာဝရဘုရားသည်အရှင်မင်းကြီး၏
 ထက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်
 ၉ ၏- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မှန်သောစကား၊ မှတပါး
 အခြားသောစကားကိုထာဝရဘုရား အရှင်နှင့်
 ထင်သည် အစား မလော့မည် အကြောင်း၊ ငါ
 ထည်၊ ထယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်၊ သင့်အား အ
 ၁၀ ကျိန်ပေးရမည်နည်းဟု ပေးသော်- မိက္ခာက၊ ခု

ထရေထအမျိုးသားအပေါင်းထိုအကြီးထိုထိုး
 မရှိသော သိုးကဲ့သို့၊ တောင်စွား အပေါ်မှာ အ
 ရပ်ရပ် ကွဲပြား ထွက် မှီကြ သည်ကို ငါ မြင်ပြီး
 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းထိုသည်
 အရှင်မမြဲသော၊ ကြောင့်၊ အသီးအသီးကိုယ်နေ
 ရာသို့ပြန်ကြ ပါလေအေဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်း
 ၁၁ ကိုလျှောက် ဆို၏- ခုထရေထရှင်ဘုရင်က
 လည်း၊ သူသည်ငါ့နှစ်သက်စကားကို မသော၊
 အမတ်လာစကား ကိုသာ ထောတတ် သည် ဟု၊
 မင်းကြီးအား ငါမပြောသတောဟု ထော့စွတ်
 ၁၂ အားဆို၏- မိက္ခာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ပတ္ထင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
 သည်ကိုငင်၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေ အပေါင်းထို
 သည် လက်ကောက်တက်၊ ထက်ဝဲတော်ထက်၌
 ၁၃ ရပ်နေကြသည်ကိုငင်ငါမြင်ပြီး- ထာဝရဘုရား
 ကလည်း၊ အာဟပ်သည်ဝိသင်္ဃိရာဇုတ်မြို့သို့
 စစ်ရိ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အထယ်သုသွေးဆောင်
 မည်နည်းဟုပေးတော်မူလျှင်၊ အဓိကတော်ထို
 သည်တထောက်တနည်း၊ မိပြန်လျှောက်ကြ၏-
 ၁၄ အမိန့်မိညည်တပါးသည်ထာ၍၊ ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌ ရပ်ထွက်၊ အကျွန်ုပ် သွေးဆောင်ပါ
 ၁၅ မည်ဟု လျှောက်လျှင်- ထာဝရ ဘုရားက၊ အ
 ထယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု ပေးတော်မူ
 သော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ပရောဇာတ်
 အပေါင်းထိုအထဲမှာ၊ ရသောစကားကိုပြောတတ်
 သောမိတ် မိညည် ခြံပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်
 သော်၊ သင်သည်သွေးဆောင်၍နှင့်ထိမည်၊ ထို
 ၁၆ သို့သွား၍ ပြုသောထုမိန့်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊
 ထာဝရဘုရားသည် ရသောစကားကို ပြောတတ်
 သောမိတ် မိညည်ကို မင်းကြီး၏ ပရောဇာတ် အ
 ပေါင်းထို၌ သွင်းတော်မူပြီး၊ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ
 အမင်္ဂလာစကားကိုပြောတော်မူပြီးဟောစေ
 ၁၇ ၏- ထိုအခါခေရာနာသား၊ ဇောကိသည်စွည်း
 ထာ၍၊ မိက္ခာ၏ပါးကိုဝုတ်ထွက်၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ မိညည်တော်သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက် ခြင်း
 ငှါ၊ အထယ်လမ်း၊ ခြင်ငါမှထွက်တော်မူထာနည်း
 ၁၈ ထုပေးလျှင်- မိက္ခာက၊ သင်သည်ဝုန်းစွာ၌
 ဧကန်ခြင်းငှါ၊ အထွင်းခန်းထဲထိုင်ဝင်သော၊ နှံ့သင်
 ၁၉ မြင်ထိမ့်မည်ဟု ဆို၏- ခုထရေထရှင်ဘုရင်က၊
 မိက္ခာကိုမြို့ဝန်မင်း၊ အာရပ်ထံ၊ သားတော်သော
 ၂၀ ရှင်သို့ထုသွား၍- ဤသူကိုထောင်ထဲမှာထောင်

ထားကြ၊ ငါသည်မြိပ်ဝပ်ရွာပြန်၍မထာမှီတိုင်
 အောင်ဆင်းရဲစွာ အားသောက်စေတု၊ အမိန့်
 တော် မြို့ကြောင်းကို ဆင့်ဆို ထေရတု မိရင်၏-
 ၂၀ မိဏ္ဍကထည်း၊ မင်းကြီးသည် မြိပ်ဝပ်ရွာပြန်
 ၂၁ ထာရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငစောမြင့် မိန့်
 တော်မမူ၊ ထိုထူညားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြ
 ထေရတုဆို၏။
 ၂၂ ထိုသို့အသရေထရှင်ဘုရင်နှင့်ထေရရှင်ဘုရင်
 ထောရှုတ်တို့သည် ဂိတိပြည် ရာဇုတ် မြို့သို့
 ၃၀ ခပ်ရှိကြ၏- အသရေထရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်
 ငြားနားသောအရောင်ကိုဆောင်၍၊ ခပ်ပွဲထဲသို့
 ဝင်မည်၊ မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာ
 ကိုဝတ်ဆင်ပါလော့ထုသောရှုတ်အား ဆိုပြီး
 ၅၀ အသရေထရှင်ဘုရင်သည် ငြားနားသောအ
 ရောင်ကို ဆောင်လျှက် ခပ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏- ရှုမို
 ရှင်ဘုရင်က၊ အသရေထရှင်ဘုရင်မှတပါး၊ အ
 ငြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မထိုက်နှင့်ထု၊ ရ
 ထားမီးသုရဲစွာကို အုပ်သော မိုက်သုံးကျိပ်နှစ်
 ၅၁ ယောက်တို့ကိုမှာထားနှင့်သောကြောင့်-ရထား
 မီးသုရဲအုပ် မိုက်မင်းတို့သည် ယောရှုတ်ကို
 မြင်သောအခါ၊ အကယ်စင်စစ်ထိုသူသည်အသ
 ရေထရှင်ဘုရင်ဖြစ်ထိမ့်မည်ထုဆိုလျက်၊ သူကို
 ထိုက်မဲ့သောငှ၊ ထမ်းဖွဲ့ကြ၍၊ ယောရှုတ်
 ၆၀ ထည်းကွေးပြောင်ထေ၏၊ အသရေထရှင်ဘုရင်
 မထုတ်ကြောင်းကိုရထားမီးသုရဲအုပ် မိုက်မင်း
 တို့သည်မိမိသောအခါ၊ မထိုက်ဘဲအခြားသို့
 ၇၀ ရှောင်သွားကြ၏- ထုတယောက်သည် မရွယ်
 ဆဲထေးနှင့်ပြစ်၍၊ အသရေထရှင်ဘုရင်ကို ဆံ
 နှပ်အင်္ကျီအဆင်ကြားမှာမှန်စေသော်၊ ငကိုခပ်
 ပွဲထဲကထွက်၍ထုတ်ဆောင်လော့၊ ငါနာသည်
 ၇၁ ထု မိမိရထားတော်ထိန်းကိုဆို၏- ထိုနေ့၌တိုး
 ၍ထိုက်ကြ၏၊ ရှင်ဘုရင်သည်ရှုမိုလူတစ်စု
 နှစ်နှစ်၊ ရထားတော်ထဲမှာလူကိုမှီ၍ ထိုင်နေ၏၊
 ၈၀ ညဦးယံ၌ အထက်တော်ကုန်၏၊ ထိမိုက်ရာ အ
 နာမှ အသွေးသည်ရထားထဲသို့ ထို၏- ထုအ
 ပေါင်းတို့ကိုယ်နေသောမြို့ပြည်သို့ပြန်သွားကြ
 ထုနေဝင်သောအခါတတပ်တိုးကိုကွေးပြောင်
 ၈၁ ထေ၏- ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သေ၍၊ ရှုမာမိ မြို့သို့
 ၉၀ ရောက်သဖြင့်၊ သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံရ၏-ရထား
 တော်နှင့်ထက်နက်တော်ကို ရှုမာမိမြို့ရောက်၌
 ဆေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော
 အတားနှင့်အညီ၊ ရွေးတို့သည် အသွေးကိုလျက်

၁၈ ကြ၏- အာဟပ်ပြုစုသောအမှုအရာကြီးလေ
 ထမ္မာတို့နှင့်၊ တည်ဆောက်သောဆင်ခွယ်နန်း၊
 ၁၉ ပြုစုသောမြို့တို့သည် အသရေထရာဇဝင်၌ရေး၊
 ၂၀ ထားလျက်ရှိ၏- အာဟပ်သည် ထိုးထားထို
 နှင့်တပ်ပျော်၍၊ သားတော်အာခမိသည်မည်
 တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၂၁ အသရေထရှင်ဘုရင် အာဟပ် နန်းစံထားနှစ်
 တွင်အာသသားယောရှုတ်သည် အထက်တိုး
 ၂၂ ဆယ်ငါးနှစ်မြို့သော်လှူနိုင်ငံကို အမိုးရ၍-ထေ
 ရရှုထင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် မိုးစံထေ၏၊ ထေ
 ၂၃ တော်ကား မြို့ထယ်တိုး အရုထအမည်ရှိ၏- ထို
 မင်းသည်မည်တော်အာသ ထိုက်သောထမ်း
 ကိုမထွေ၊ အကုန်အစင်ထိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌၊ မြှောင့်မတ်သောအကွင့်ကိုသာလျှင်
 ၃၀ ၏သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်ထိုက်ကို မပထိဘူး
 သောကြောင့်၊ ထုတို့သည်ထိုအရပ်ထိုက်ထမ်းမူ
 ၃၁ ဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီး၌ ကြ၏- ထောရှု
 ဇော်မင်းသည် အသရေထရှင်ဘုရင်နှင့် ခပ်စ
 ၃၂ ထိုက်၊ မိဿယာယ ခွဲထေ၏- ထေရှုတ်ပြုစု
 သော အမှုအရာ ကြီးလေ ထမ္မာတို့နှင့် တန်ဖိုး
 ကြီးခြင်း၊ ခပ်ထိုက်ခြင်းအရာတို့သည်ထေရာဇ
 ၃၃ ဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏- မည်တော်အာသ
 ထက်ထက်၌ကုန်ကြွင်းသောသော၊ ထောတို့ကား
 အထိုသို့ ထိုက်တတ်သော မိဇ္ဈဗ္ဗာ ထိုက်ပြီ
 ၃၄ တော်မှသုတ်သင်ပယ်ရှင်းထေ၏- ထိုကားစ
 ရံပြည်၌ ရှင်ဘုရင်မမြို့၊ ထေရှင်ဘုရင် ခန့်ထား
 ၃၅ သော မြို့ဝန်မင်း မိရင်ရ၏- ထောရှုတ် ထည့်
 ဩဗိရပြည်သို့စေတော်၍၊ ဤကိုထုစေခြင်းငှါ
 ၃၆ တာရှုသင်္ဘောတို့ကို ဇေထုန်ဂါဗာမြို့မှာ ထည့်
 ၃၇ ၏- အာဟပ်သား၊ အာခမိက၊ ငကွန်တို့ထည့်
 မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့် သင်္ဘောမီးပါလေထောရှု
 ဇော်၌စေ ဝှင်တောင်း၍၊ ထောရှုတ်သည်အရွှ်
 ပေး၏၊ သို့သော်လည်း၊ သင်္ဘောတို့သည် ဇေ
 ထုန်ဂါဗာမြို့မှာကျိုးပဲ့သောကြောင့်၊ ဩဗိရမြို့
 ၃၈ သို့မသွား၊-ယောရှုတ်သည်ထိုးသောထိုနှစ်
 ထိပ်ပျော်၍၊ သုတို့နှင့်အတူ အဝေမိမိမြို့ထမ်း
 ပြုတ် ခြင်းကို ခံထေ၏၊ သားတော် ထောသရ်
 ၃၉ သည်မည်တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၄၀ ထေရှင်ဘုရင်ယောရှုတ်နန်းစံဆယ်ခုနှစ်နှစ်
 တွင်၊ အာဟပ်သားအာခမိသည် ရှုမာမိမြို့၌စံ
 ၄၁ ပြု၍၊ အသရေထရှင်နိုင်ငံကို နှစ်နှစ်မိုးစံ၏- ထိုမင်း
 ထည်ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ရေမိုက်ထိုက်၍၊

မိသထိုက်သောထမ်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကိုပြန်
 ၁၇ ဖွားစေသောနေ့မတ်စ်သားထေရောဗောင်ထိုက်
 သော ထမ်းသို့ ထိုက်ထေမ်း- ဗာယ ဘုရားကို

ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍၊ အကျင့်ထေသစ္စာစေလိုင်း၊
 ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားထံသောဝရဘုရား
 ၏အရှင်တော်ကိုနှိုးဆော်သတည်း။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယခေါင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်တုတ္ထတောင်

SECOND BOOK OF THE KING

၁

• အာယပ်မင်းသောသောနောက်၊ မောတပြည်
 သည် ဣသရေလ နှင့်ဘုရင်ကို ဝန်ကန်ထေမ်း-
 ၂ အာခမိမင်းသည် ဂျမာမိမြို့၌၊ အထက် အခန်း
 ပြတင်းပေါက်မှ ကျွန် နာနု သေ့ ဘုကြောင့်၊ ငါ
 သည်ဤအနာမှထမြောက်မည်ထောဟု၊ ကြွန်
 မြို့ဘုရား ဗာယဇေဗုပ်သို့သွား၍ မေးမြန်းကြ
 ဟုမှာထား၍၊ သံတမန်ထိုကို စေလွှတ်ထေမ်း-
 ၃ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်တိရစ္ဆာ
 ဓီသား ဝေလိထ အားလည်း၊ ဂျမာမိ နှင့် ဘုရင်
 စေလွှတ်သော သံတမန်ထိုကို ကြိုဆိုခြင်းငှါထ
 သွားစေသော၊ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိ
 သေ့ဘုကြောင့်၊ ကြွန်မြို့ ဘုရား ဗာယဇေဗုပ်
 ၄ သို့သွား၍မေးမြန်းရသလော၊- ထိုကြောင့်၊ ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ယခု
 တက်သောသာလွန်ပေါ်ကနောက်တဝန်မဆင်း၊
 ၅ ရ၊စင်စစ်သေရမည်ဟု၊ သူတို့အားထင်ဆိုရမည်
 အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဝေလိထ
 ၆ သွားလေ၏။ သံတမန်ထိုသည်ပြန်လာသောအ
 ခါ၊ နှင့်ဘုရင်က၊ အထယ်ကြောင့် သရပြန်လာ
 ၇ ကြသနည်းဟုမေးလျှင်-သူတို့က၊ လူတယောက်
 သည်ကွန်တော်ထိုကိုကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍၊ သင်
 တို့ကိုစေလွှတ်သောနှင်ဘုရင်ထံသို့ပြန်ကြ၊ ထာ
 ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ဣသရေလ
 ပြည်၌ဘုရားသခင်မရှိသေ့ဘုကြောင့်၊ ကြွန်မြို့
 ၏ဘုရားဗာယဇေဗုပ်သို့သွား၍ မေးမြန်းရသ
 လော၊ ထိုကြောင့်သင်သည်ယခုတက်သောသာ
 လွန်ပေါ်ကနောက်တဝန်မဆင်း၊ ရ၊စင်စစ်သေရ

မည်ဟုပြောရမည်အကြောင်း၊ ဘာသာပါသည်
 ၈ ဟုလျှောက်ကြမ်း- နှင့်ဘုရင်ကထည်း၊ ထင်ထို
 ကို ကြိုဆို ခြင်း ငှါထား၍၊ ဤသို့ ပြောသောသူ
 ၉ ကား၊ အထက်သို့သောသူနည်းဟုမေးလျှင်- သူ
 ထိုက၊ ထိုသူသည်ကိုယ်၌ အရှေးစွာ၌၊ သားစေ
 ခါးမန်းကိုစည်းသောသူဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်
 ကြသော်၊ ထိုသူသည်တိရစ္ဆာဓီသားဝေလိထဖြစ်
 ၁၀ လိမ့်မည်ဟု နှင့်ဘုရင် ဆိုလျှင်- ထူငါး ကျိပ်
 အုပ်သောတပ်မှူးကိုစေလွှတ်၍၊ တပ်မှူးသည်
 တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောဝေလိထထံသို့ ရောက်
 ပြီးလျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည်ဆင်းရ
 မည်အကြောင်း၊ နှင့်ဘုရင်အမိန့်တော်မူသည်
 ၁၁ ဟုဆို၏။- ဝေလိထကထည်း၊ ငါသည်ဘုရားသခင်
 ၏လူမှန်လျှင်၊ ကောင်းကင်ကမီးကျွန်၊ ထင်နှင့်
 ဆင်၏လူ ငါးကျိပ်ထိုကိုထောင်ပါစေဟု၊ ထူငါး
 ကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူးအားဆိုသည် အတိုင်း၊
 ၁၂ ကောင်းကင်ကမီးကျွန်သူနှင့်သူ၌ပါသောထူငါး
 ၁၃ ကျိပ်ထိုကို ထောင်ထေမ်း- တစုံ ထူ ငါးကျိပ်
 အုပ်သော တပ်မှူး တထောက်ကို နှင့်ဘုရင်စေ
 လွှတ်၍၊ ထိုတပ်မှူးက၊ ထိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်
 သည်အလျှင်အမြန်ဆင်းရမည်အကြောင်း၊ နှင့်
 ၁၄ ဘုရင်အမိန့်တော် မူသည်ဟုဆို၏။- ဝေလိထက
 ထည်း၊ ငါသည် ဘုရား သခင်၏ လူ မှန်လျှင်၊
 ကောင်းကင်ကမီးကျွန်၊ ထင်နှင့် ဆင်၏လူ ငါး
 ကျိပ်ထိုကိုထောင်ပါစေဟု၊ သူတို့အားဆိုသည့်
 အတိုင်း၊ ဘုရား သခင်၏ မီးသည် ကောင်းကင်
 ကကျွန်၊ သူနှင့်သူ၌ ပါသောထူ ငါး ကျိပ်ထိုကို
 ၁၅ ထောင် ထေမ်း- တစုံ ထူ ငါးကျိပ် အုပ်သော

၁၂ ယေဝံ- ယောသိယျကောသော ယေဝံတိတုံကို
 ၁၃ ယောသိယျ ဖြန့်ထွက်၊ ယောသိ ဖြန့်သော၊ ယောသိ
 ၁၄ ခြံ- ရေကို ဝတ်ထုံနှင့် မြက်လျက်၊ ယေဝံ ကိုး
 ၁၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၇၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၁ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၂ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၃ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၄ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၅ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၆ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၇ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၈ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၉၉ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၀၀ ယောသိသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်

ဦးမြည်း၊ တက်ဦးထောင့်၊ ဦးမြည်း၊ တက်ဦး
 ၁၂ ထောင့်ထွက်၊ ကြမ်း- ဝေဝေသည် ထွက်ကြမ်း
 ၁၃ ဦးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏စွမ်းနှင့် ကျိန်ဆိုသ
 ၁၄ မြင့်၊ စွမ်းကောင်းတို့သည် တောထဲက ထွက်၍၊
 ၁၅ ထွက်၍ လေးကျိန် စွမ်းယောက်တို့ကို ကိုယ်
 ၁၆ သတ်ထေမ်း- ထိုမျိုးက ရေပေထောင့်သို့၎င်း၊
 ၁၇ ထိုတောင်မှ ရှုမာရိ မြို့သို့၎င်း စေသည် ထိုသို့
 ၁၈ သွား၏။
 ၂၀
 ၂၁ ထုရှင်ဘုရင်ယောရှုတ်နန်းစံထက်ရှင်ရှင်
 ၂၂ တွင်၊ ထာဝရဘုရားသောသောသည် ရှုမာရိ မြို့ပင်
 ၂၃ ပြု၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဘုရားသောသောသည်
 ၂၄ ထာဝရဘုရားရှင်တော်၌ ရှိမိက်ကို ပြု၍၊ သို့ရာ
 ၂၅ တွင်၊ မိဘကဲ့သို့ ပြု၊ ခမည်းတော်ထုပ်သောဓာ
 ၂၆ ထရုပ်တုကို ပယ်ရှား၏- သို့သော်လည်း၊ ဣသ
 ၂၇ ရေထဲထွက်၊ ကို ပြန်မှားစေသော ရေဓာတ်စံသော
 ၂၈ ယောရောဗောင် ပြုသော ရှုမာရိ စံထွက်ကို
 ၂၉ ရှောင်၊ ဦးစွမ်း။
 ၃၀ မောဘမင်းကြီး၊ မောဘသည် သိုးထီးကြီးမြစ်
 ၃၁ မြစ်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဘုရားသောသောသည်
 ၃၂ စွမ်း၊ စွမ်းပါသော သိုးထီး၊ တသိန်းကို စက်ရ
 ၃၃ ၏- စာတပ် သောသောစံ၊ မောဘမင်းကြီး
 ၃၄ သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို ဝန်ကန်ထေမ်း-
 ၃၅ ထိုစံသော ယောရပ်မင်းကြီးသည် ရှုမာရိ မြို့ထဲက
 ၃၆ ထွက်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရားသောသောသည်
 ၃၇ စာရင်းယူ၏- ယုရှင်ဘုရင်ယောရှုတ်ထံသို့
 ၃၈ လူကို စေလွှတ်၍၊ မောဘမင်းကြီးသည် ကိုဝန်
 ၃၉ ကန်ပြု၊ မောဘပြည်ကို စံတိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်
 ၄၀ စတုလိက်မည်သော ယုရှင်မင်းကြီး၊ ယောရှုတ်
 ၄၁ က၊ ငါလိုက်မည်၊ ငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ မြစ်စံ၊
 ၄၂ လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့၎င်း၊ မြင်းတို့
 ၄၃ သည်မင်းကြီး၏ မြင်းကဲ့သို့၎င်း မြစ်ကြသည်ထု
 ၄၄ ပြန်ပြော၏- စာတပ်လမ်းမြင့် စံရပ်မည်နည်း
 ၄၅ ထုပေးသော၊ စံတောလမ်းမြင့် ရှိရမည်ထုပြန်
 ၄၆ ပြော၏- ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်၊ ယုရှင်
 ၄၇ ဘုရင် စံရှင်ဘုရင်တို့သည် မိုင်း၍ ရှုမာရိ
 ၄၈ ခရီးသွားကြ၏၊ မိုင်းမြေမှားသောကံစရာ၊ ပါ
 ၄၉ သော တိရိစ္ဆာန်မှားသောကံစရာရပ်မှီး- ဣ
 ၅၀ သရေလရှင်ဘုရင်က၊ ခက်လှပြီ၊ ထာဝရဘုရား
 ၅၁ သည် ဤရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့ကို မောထ လူ
 ၅၂ လက်သို့ ထပ်ခြင်းငှါ၊ စုဝေးစေတော်မူသည်စံ
 ၅၃ ကာယတို့၏- ယောရှုတ်ကသည်၊ ထာဝရ

သုရာဇ် မေးလျှောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရ
 သုရာဇ် ခေါ်ဝေါ်တော်မူသော အသံ ဟူ၍ သဘော
 ထူမေးလျှင်း၊ အသံရေထဲ ချစ်သုရင်၏ ကျွန်တ
 ထောက်က၊ ဝေလီယထက်ထောက် ချာဝတ်သာ၊

၈၂ ဝေလီယ ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊- ယောဇ္ဇာဝတ်
 ထ၊ ထာဝရသုရာဇ် နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူ
 နှိမ့်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊ ချစ်သုရင်သုံးပါး

၈၃ ထိုသည် ဝေလီယထံသို့ သွားကြ၏- ဝေလီယသည်
 အသံရေထဲ ချစ်သုရင်စားလည်း၊ ငါသည် သင်
 နှင့်အတူတူ ဆိုဆိုသနည်း၊ သင်အစစ်ပရာ
 ဇာတ်၊ သင့်အစစ်ပရာဇာတ်ထိုက်သို့ သွားထော့
 ထုဆိုလျှင်၊ အသံရေထဲ ချစ်သုရင်က၊ မဆိုပါနှင့်၊
 ထာဝရသုရာဇ်သည် ချစ်သုရင် သုံးပါးကို
 မောထ လူထိုက်ထက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ၊ စုဝေးစေ

၈၄ တော်မူသည် တကားထုဆိုသော်- ဝေလီယက၊
 ငါကိုးကွယ်သော ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ အရှင်
 ထာဝရသုရာဇ်အသံနှင့် တော်မူသည့်အတိုင်း၊
 အကယ်၍ ထုခွင့် ချစ်သုရင်ထော့ခွတ်၏ ဖြစ်
 ကို ငါမထောက်လျှင်၊ သင့်ကို ငါမကြည့် မမြင်

၈၅ ထို- ခောင်းသမားကို ခေါ်ခွဲထုဆို၍၊ ခောင်းသ
 မားသည် တီးသောအခါ၊ ထာဝရသုရာဇ်ထက်

၈၆ တော်သည် ဝေလီယအပေါ်သို့ ရောက်၍- ထာဝရ
 သုရာဇ် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ချစ်သုရင်ပတ်သည်

၈၇ နှိမ့်အပ်ပေါင်းကို လုပ်ကြလော့- အကြောင်း
 စုကား၊ သင်တို့နှင့် တိမ့်ညွှန်တို့သည် သောက်
 ရောထိုက်စေမသာ၊ ခိုဏ်း မရွာဘဲ၊ ချစ်သုရင်သည်

၈၈ ရေနှင့် ပြည့်လိမ့်မည်- ထိုအမှုသည် ထာဝရ
 သုရာဇ် ခေါ်ဝေါ်သော အသံအတိုင်း၊ မော
 ထလူထိုက်သည်၊ သင်တို့ထက်သို့ အပ်တော်မူ

၈၉ မည်- သင်တို့သည် မိုင်းခုံ၊ ထူးဆန်းသော မြို့
 ထဲမှ ထိုက်လုပ် ကြလိမ့်မည်၊ အသုံးဝင်
 သော သစ်ပင်ရှိသမျှကို ခုတ်လှည်း ကြလိမ့်
 မည်၊ ရေတွင်းရှိသမျှကို မြေဖို့ ကြလိမ့်မည်၊
 ကောင်းသော မြေကွက်ရှိသမျှကို ကျောက်ခဲ

၉၀ နှင့် ဖျက်ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- နံနက်
 အချိန်၊ သောဇ္ဇာဝတ်ပူဇော်သကာကို ပူဇော်သော
 အခါ၊ ရေချည်စေလမ်းခြင်းတို့ဖြင့် တပြည်လုံး
 ကိုလှမ်းစေ၏

၉၁ ချစ်သုရင်ထိုသည် စစ်စို၍ ထာကြောင်းကို
 မောထပြည်သားအပေါင်းကို ထည်ကြားသော
 အခါ၊ လက်နက်ဆောင်သောသူ အကြီးအထင်
 ရှိသမျှကို စုဝေးစေ၍၊ ပြည်ရွာနန်းနားမှာ ထပ်

၉၂ ချစ်သုရင်- နံနက်စောစောထသောအခါ၊ ရေပေါ်
 မှာနေရင်းထင်၍၊ ပြည်ထောင်၍ ရေထည်အ
 သွေးကဲ့သို့ နီသည်ကို မောထပြည်သားထိုက်ထည်

၉၃ မြင်ကြလျှင်- အသွေးခြစ်စမ်းစင်စင် ချစ်သုရင်ထို
 ထည် တထောက်ကို တထောက် လုပ်ကြံ၍ အေး
 ကြပြီးသို့ ဖြစ်၍၊ မောထပြည်သားထိုက်ထည်

၉၄ ထော့ထု ဆိုကြ၏- အသံရေထဲ တပ်သို့ ရောက်
 သောအခါ၊ အသံရေထဲ ထုထိုက်ထည်ထွက်၊ မော
 ထပြည်သားထိုက်ထည် ထိုက်ထည်ထွက်၊ သူထိုက်ထည်
 ပြေးကြ၏၊ အသံရေထဲထုထိုက်ထည် မောထပြည်

၉၅ ထဲသို့ တိုင်စောင်ထိုက်ထည် လုပ်ကြံကြ၏- မြို့ထို
 ကို မြို့ဖျက်ကြ၏၊ ကောင်းသော မြေကွက်ရှိသမျှ
 ထိုက်ထည်ပေါ်မှာ၊ လူအပေါင်းကို ထည် ကျောက်ခဲ
 ခြစ်နှစ် ခုံးလှည်းကြ၏၊ ရေတွင်းရှိ သမျှ ထိုက်ထည်
 ထည်၊ မြေဖို့၍၊ အသုံးဝင်သော သစ်ပင်ရှိသမျှ
 ထိုက်ထည်ခုတ်လှည်းကြ၏၊ ကိရိယာရက် မြို့သား
 မြို့ကို နှိပ်သော ရာတွင်၊ ထောက်ထွဲသမားထိုက်ထည်

၉၆ ဝိုင်း၍ ပြစ်ကြ၏- မောထမင်းကြီးသည် အ
 ထိုက်ထည် မခံနိုင်သည်ကို ထိသောအခါ၊ ထားကို
 သောသူ ခုနှစ်ရာကို ခေါ်၍၊ စေ့ချစ်သုရင်၏ တပ်
 ကို ဖျက်မည်ဟု၊ အားထုတ်သော်လည်း၊ မစွတ်

၉၇ နှိုင်း- နောက်မှ မိမိ ကိုယ်ခား၊ နန်းထိုင် ထိုက်ထည်
 သောသားဦးကို ယူ၍၊ မြို့မိုးပေါ်မှာ မီးရှို့ရာထက်
 ပြုလေ၏၊ အသံရေထဲ အမျိုးသားထိုက်ထည်ထူထပ်
 ပါးအမှတ်ထွက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ ထို
 ပြည်ကို ထား၍ ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏

၇

၉၈ ပရာဇာတ် အမျိုးသား၏ မယား တထောက်
 ထည်ဝေလီယထံသို့ ထား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်းကျွန်း
 မစင်ပွန်းသောပါပြီ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်းသည် ထာ
 ဝရသုရာဇ်ကို မိုသောသောသူ ခြစ်သည်ကို၊ ကိုယ်
 တော်သိတော်မူ၏၊ ယခုမှာ ကြွေးရှင်သည် ကျွန်
 မစင်သား နှစ်ယောက်ကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ၊ ထာ

၉၉ ပြီဟု ကြွေးကြော်စေ၏- ဝေလီယကလည်း
 သင့်အဖို့အထက်သို့ ငါပြုရမည်နည်း၊ သင့်အဖို့
 နှိမ့်အထက် ဥဇ္ဇာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်း၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန်းမ ထိပ်၌ ထိုက်ထည်၊ တထုံးမှ တပါး၊ အ

၁၀ အထက်ဥဇ္ဇာမှ မရှိပါဟု ပြောဆိုသော်- ဝေလီယက
 ထားထော့၊ ထိပ်နီးချင်းရှိသမျှထိုက်ထည်ထော့
 ဆိုးထိုက်ထည် ငှါ၊ လူလော့- ချားစွာသော ထိုက်ထည်ထိုက်ထည်

၁၁ ငှါ၊ လူလော့- ကိုယ်အိပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊
 ထားထိုက်ထည် ခေါ်၍၊ ထံခါးကို မိတ်ပြီးမှ၊ ငှါ၊ လူ

သောစိုးစွာအထဲသို့ဆီကိုမပြည့်သောင်း၍
 ၈ တားသောဟုမီရင်သည်မတိုင်း- ထိုမိစ္ဆသည်
 သွား၍သားထိုသည်ထိုးစွာကိုထုနဲ့ပြီးမှ၊မိစ္ဆ
 သည်သားထိုနှင့်မတူအိပ်သဲသို့ဝင်၍၊တံခါး
 ၉ ကိုမိတ်လျက် ဆီကိုထောင်းထေ့- ထိုးစွာ၌
 ဆီပြည့်သောစခါ၊ထိုးတလုံးကိုထုနဲ့ပြီးထွား
 ထားဆိုလျှင်၊ထိုးထပ်မမိပါထုပြန်ပြောသော်၊
 ၁ ဆီသည် တန့်လျက်နေ၏- ထိုမိစ္ဆသည် ထာ၍
 ဘုရားသခင်၏လူကိုကြားပြောလျှင်၊ လူက ထို
 ဆီကိုသွား၍ ရောင်း ပြီးလျှင်၊ ကြွေးကိုဆပ်
 ထေးကြွင်းသောဆီကိုမရှိပြန်၊သင်နှင့်သား
 ထိုသည်မသက်ခွေးကြသောဟုဆို၏။
 ၂ တနေ့သ၌၊ ဇေယျံသည် ချွန် မြို့သို့ သွားရာ
 တွင်၊ထိုမြို့၌ထင်ရှားသောမိစ္ဆတယောက်သည်
 ဇေယျံကိုကြွေးခြင်းငှါခေါ်ပင့်ထေ့၊နောက်မှ
 ထိုထမ်းသို့သွားသောစခါ၊ ကြွေးခြင်းကိုခံ
 ၃ စံ့သောငှါ၊ ထိုအိပ်သို့ ဝင်တတ်၏- မိစ္ဆက
 ထည်း၊ ငါထိုနေရာထမ်းခြင် အစည် သွားသော
 သောဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူ ဖြစ်
 ၄ သည်ကို ကျွန်ုပ်ရိပ်မိ၏- ဝင်းရိုး အပေါ်မှာအ
 ခန်းငယ်ထုကိုလုပ်ကြကုန်ထုံး၊ ထုအဖို့စုတင်၊
 စားစွဲ၊ထိုင်ခုံ၊မီးခုံထိုကိုထား၊ကြကုန်ထုံးသို့ဖြစ်
 ၅ ၍၊ထုသည်ငါ့သို့ဆီသို့ရောက်သောစခါ၊ထိုစ
 ခန်းထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်ဟု၊ မိမိခင်ပွန်းထားဆို
 ၆ ၏-တနေ့သ၌၊ဇေယျံသည်ရောက်သဖြင့်၊ထိုစ
 ၇ ခန်းထဲသို့ဝင်၍အိပ်နေ၏-ထိုချွန်မြို့သူမိစ္ဆကို
 ခေါ်သောဟု၊ မိမိကျွန်ုပ် ဂေတာမိထား ဆိုသည်
 ၈ အထိုင်းခေါ်၍၊ မိစ္ဆ သည် ဇေယျံ ခွေမှာရပ်နေ
 ၉ ၏-ဇေယျံက၊သင်သည်ငါ့ထိုအဖို့ဤသောထက်
 ထုပ်ကြွေးပြုစုသည်မဟုတ်၊သင့်အဖို့အထက်
 သို့ပြုရမည်နည်း၊ သင့်အဖို့ရှင်ဘုရင်ထံ၊ မိုက်
 ၁၀ ချုပ်မင်းထံ၌ ငါပြောရမည် သောဟု၊ဂေတာမိ
 မေးမည် အကြောင်း မီရင်သော်၊မိစ္ဆက၊ ကျွန်ုပ်
 ထည်ကိုယ်အဆွေအမျိုးထိုတွင်၊ နေပါ ဦးမည်
 ၁၁ ထုပြန်ပြော၏- ဇေယျံကလည်း၊ ဤမိစ္ဆအဖို့အ
 ထယ်သို့ ပြုစုရာ၌သနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဂေ
 တာမိက၊ ဤမိစ္ဆ သားထိုး မရှိပါ၊ ထု ခင်ပွန်း
 ၁၂ ထည်းထိုထုပြုထုဆိုသော်၊-တပန်ခေါ်ဦးသော
 ထုဆိုသည်အထိုင်းခေါ်၍၊ မိစ္ဆသည် တံခါးဝ
 ၁၃ မှာရပ်နေ၏- ဇေယျံကလည်း၊ သင်သည်နောင်
 နှစ်အမြန် အရွယ် နေသောစခါ၊ ထားကိုစေ
 ထမ်း၊ ရုဇိန်မည်ထု ဆိုလျှင်၊ မိစ္ဆက ဆို အရှင်၊

ဘုရားသခင်၏လူကိုထိတော်မူ၍မထိုက်သာမ
 ၁၁ သုံးပါးနှင့်ထုပြန်ပြော၏- ထိုနောက်၊မိစ္ဆသည်
 ပဋိသန္ဓေ ထု၍၊ ဇေယျံ မှိုနိုးစွက်သော အမြန်
 အရွယ်နေသောစခါ၊ထားကိုရွာခြင်းထေ့၊
 ၁၂ ထိုထား သည် မြို့ကွာ ပြီးမှ၊ တနေ့သ၌ ခေါ်
 ၁၃ မိတ်သော လူထိုမြို့ရာ၊ မိမိအထံသို့ သွား၍-ငါ
 သည်ခေါင်းနာ၏ခေါင်းနာထုအစထားပြော
 ဆိုလျှင်၊ အကေ၊ သူငယ်ကို အမိတ်သို့ထုသွား
 ၁၄ ထု၊ထုထင်ထားပြော၏-ထုထင်သည်အမိတ်သို့
 ထုသွား၍၊ သူငယ်သည် အမိရင်ခွင်၌ ထိုင်၍၊
 ၁၅ စွန်းတည့်အမြန်မြို့ပြီးမှသော်-အမိထည်မြို့ရာ
 ပေါ်သို့တက်၍၊အထောင်းကိုဘုရားသခင်ထု၏
 ၁၆ စုတင်ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ တံခါးကိုမိတ်နဲ့၍
 ၁၇ သွားထေ့၏- ခင်ပွန်း ကိုထည်းခေါ်၍၊ ကျွန်ုပ်
 သည် ဘုရားသခင်၏လူထိုသို့ပြော၍၊ တခန်းမြို့
 ထာဦးမည်၊ ထုထင်တယောက်နှင့် မြို့တမ်းထို
 ၁၈ ထည်ထိုက်ပါထု ဆိုလျှင်- ခင်ပွန်းက၊အထထံ
 ကြောင့်လနေ့ သွားရင်သနည်း၊ ထဆန်းအေ့
 ထုတ်၊ဥရုထံနေ့ထည်းမထုတ်ထုဆိုသော်၊ မိစ္ဆ
 ၁၉ က၊ကောင်းပါလိမ့်မည်ထုပြန်ပြော၏- မြို့ထို
 ကုန်း၌တင်ပြီးမှ၊ထွန်ကိုခေါ်၍နှင့်သွားထေး
 ငါးပြောလျှင်ကြောင့်ထလွှားမနွေးစေနှင့်ထု၊
 ၂၀ ကျွန်ုပ်သားမှထားသဖြင့်- ခရီးသွား၍ ဘုရား
 သခင်၏လူမြို့ရာ၊ကရမေလတောင်ပေါ်သို့ရောက်
 ၂၁ သည်ကို၊ဘုရားသခင်၏ လူသည်အဝေးကမြင်
 သောစခါ၊မိမိကျွန်ုပ်ဂေတာမိကိုခေါ်၍၊ချွန်မြို့
 ၂၂ လူမိစ္ဆထား-သင်ပြော၍ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊
 ကိုယ်ထိုင် မာ၏ထေး၊ ခင်ပွန်းမာ၏ထေး၊ ထု
 ၂၃ ထပ်မာ၏ထေးထု အထွတ်၍မေးစေသော်၊ မိစ္ဆ
 ၂၄ က မာပါ၏ထု ဆို၏- ဘုရား သခင် ၏ လူမြို့ရာ
 တောင်ပေါ်သို့ရောက်သောစခါ၊ ထု၏မြို့ထိုကို
 စေထေ့၏၊ ဂေတာမိ သည် ဆီးထား ခြင်းငှါ
 ၂၅ ချဉ်းထားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊သူကိုမဆီး
 ထားနှင့်သူသည်မိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏၊ ထိုစ
 ကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်အေးမပြု၊မှတ်
 ၂၆ ထားတော်မူပြီထုဆို၏- မိစ္ဆကလည်း၊ ထွန်မ
 ထည် ထွန်မ သခင်ထံမှာ ထားထုကို တောင်းပါ
 ၂၇ သထေး၊ထွန်မကိုစုသောမသုံးပါးနှင့်ထုလျှောက်
 ဆိုသည်မထုတ်ထေးထု ဆို၏- ဇေယျံ သည်
 ၂၈ ဂေတာမိကိုခေါ်၍၊ သင်၏ခါးကိုစည်းထေး၊ င
 တောင်ဝေးကိုခိုင်၍သွားထေး၊ထမ်းမှာထုတ
 ပါးကိုထွေလျှင်၊ နှုတ်မထင်နှင့်၊ သင့်ထိုထုတ

ပါး နှစ်ဆယ်လျှမ်း ပြန်၍ ပြော၍ ငတောင်
 ၈၀ ဇောကို ထုငယ်စုံ နှစ်နှာပေါ်မှာ ထင်ထော့ထု
 ၈၁ နှာထား၏။ အမိကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အ
 ၈၂ သက်၊ ကိုယ်တော်အထက်ရှင်တော်မူသည်အ
 ၈၃ ထိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တော်နှစ်နှာစုံမသွား
 ၈၄ နှိပ်ပါထုဆိုလျှင်၊ ဇောတို့သည်ထွက်ထိုက်လေ၏။
 ၈၅ ဂေတာမိသည်အရင်သွား၍၊ တောင်ဇောကိုထု
 ၈၆ ငယ်စုံကန်နှာပေါ်မှာထင်သော်လည်း၊ ထုငယ်
 ၈၇ သည်အထဲမပြု၊ အမှပထား၊ ထိုကြောင့်ဂေတာ
 ၈၈ မိသည် ဇောတို့ကိုခရီးပြီးပြီ၍၊ ထုငယ်သည်
 ၈၉ မိုး၊ ထိုစဉ်ပြန်ပြော၏။ ဇောတို့သည် ဇောတို့
 ၉၀ ရောက်သောအခါ၊ ထုငယ်ထေလျက်၊ မိမိစုတင်
 ၉၁ ပေါ်မှာ ထင်ထားလျက် မှီသည်ကိုလှေထပြန်-
 ၉၂ အထဲသို့ဝင်၍၊ နှစ်ယောက်တည်းရှိစေခြင်း
 ၉၃ ငှါဆဲခါးကို ဝတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ဆု
 ၉၄ တောင်းလေ၏။ ထုငယ်စုံအနီးအပါးသို့စုည်း
 ၉၅ ၍၊ ထုငယ်ပေါ်မှာထိုင်လျက် နှစ်စုံ၊ နှစ်မိမိ
 ၉၆ ထက်စွန်းထပ်လျက်၊ ထုငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်
 ၉၇ ကိုထွန်သဖြင့်၊ ထုငယ်အထားသည်အေးမြ၏။
 ၉၈ ထန်းစင်နှင့် အစန်းထဲမှာ ခြေထွားပြီးလျှင်၊
 ၉၉ နှစ်ပြန်၍ ထုငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုထွန်သ
 ၁၀၀ မြင့်၊ ထုငယ်သည် နှစ်နှစ်ကြိမ်လှေထက်၍ နှစ်မိ
 ၁၀၁ ကိုစွန့်၏။ ဇောတို့သည် ဂေတာမိကိုခေါ်၍၊ နှစ်
 ၁၀၂ နှစ်သို့မိမိကို ခေါ်ထိုက်ထု၊ ဆိုသည်အထိုင်း
 ၁၀၃ ခေါ်၍၊ ထုငယ်ရောက်သောအခါ၊ ဇောတို့
 ၁၀၄ ကထင်သောအခါ၊ နှစ်ထုထော့ထုဆို၏။ မိမိသည်
 ၁၀၅ အထဲသို့ဝင်၍၊ မြေပေါ်မှာပြတ်ဝတ်ပြီးလျှင်၊
 ၁၀၆ ထားကိုစုထု၍ ထွက်သွား၏။
 ၁၀၇ ထန်းစင်တို့သည်ဂိတဂါထမြို့သို့သွား၍၊ ထို
 ၁၀၈ ပြည်၌အစောခေါင်းပါး၏။ ပရောဇနကဏ္ဍိယသား
 ၁၀၉ ထိုသည် ဇောတို့ရွှေမှာ ထိုင်ကြသည်။ ပရောဇန
 ၁၁၀ ကဏ္ဍိယသားထိုစဉ်၊ ကြီးသော ဆိုးကင်းကိုစွန့်
 ၁၁၁ ၍၊ တင်းကျပ်ထော့ထု၊ မိမိကျွန်သားဆို၏။ ထ
 ၁၁၂ နှစ်ထော့ထင်သောထုသည် တင်းသီးတင်းခွက်
 ၁၁၃ ထိုစွတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပြင်သို့သွား၍၊ ထော့ထွတ်
 ၁၁၄ ဝတ်ကို ထွေလျှင်၊ ထော့ထွတ်သီး၊ ပိုက်နှိပ်ထွက်
 ၁၁၅ ကို ထွေလျှင်၊ ထိုထုထွတ်သို့၊ မိမိကျွန်သားဆို၏။ ထ
 ၁၁၆ နှစ်ထော့ထင်သောထုသည် တင်းသီးတင်းခွက်
 ၁၁၇ ထိုစွတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပြင်သို့သွား၍၊ ထော့ထွတ်
 ၁၁၈ ဝတ်ကို ထွေလျှင်၊ ထော့ထွတ်သီး၊ ပိုက်နှိပ်ထွက်
 ၁၁၉ ကို ထွေလျှင်၊ ထိုထုထွတ်သို့၊ မိမိကျွန်သားဆို၏။ ထ
 ၁၂၀ နှစ်ထော့ထင်သောထုသည် တင်းသီးတင်းခွက်
 ၁၂၁ ထိုစွတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပြင်သို့သွား၍၊ ထော့ထွတ်
 ၁၂၂ ဝတ်ကို ထွေလျှင်၊ ထော့ထွတ်သီး၊ ပိုက်နှိပ်ထွက်
 ၁၂၃ ကို ထွေလျှင်၊ ထိုထုထွတ်သို့၊ မိမိကျွန်သားဆို၏။ ထ
 ၁၂၄ နှစ်ထော့ထင်သောထုသည် တင်းသီးတင်းခွက်
 ၁၂၅ ထိုစွတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပြင်သို့သွား၍၊ ထော့ထွတ်
 ၁၂၆ ဝတ်ကို ထွေလျှင်၊ ထော့ထွတ်သီး၊ ပိုက်နှိပ်ထွက်
 ၁၂၇ ကို ထွေလျှင်၊ ထိုထုထွတ်သို့၊ မိမိကျွန်သားဆို၏။ ထ
 ၁၂၈ နှစ်ထော့ထင်သောထုသည် တင်းသီးတင်းခွက်
 ၁၂၉ ထိုစွတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်ပြင်သို့သွား၍၊ ထော့ထွတ်
 ၁၃၀ ဝတ်ကို ထွေလျှင်၊ ထော့ထွတ်သီး၊ ပိုက်နှိပ်ထွက်

ထုထွား၊ ဇောဇောဆိုသော၊ ဇောထော့ထုဆိုပြန်
 ၁၃၁ ထော့ထင်သော၊ ဆိုးဝံ့လေးမရှိ၊
 ၁၃၂ တစ်မာထွက်၍မြို့မှ ထုထော့ထင်သည်
 ၁၃၃ ထာ၍၊ ဇောတို့သီးသော၊ ဇောထော့ထင်၍ ထုငယ်
 ၁၃၄ ထော့ထင်၍၊ ဇောထော့ထင်၍၊ ထိုထွတ်ထွတ်သော
 ၁၃၅ အထီး၊ အစုံ နှစ်နှာကို၊ ဘုရားထင်၍ ထုထွတ်သို့
 ၁၃၆ ဆောင်ခွဲ၏၊ ဇောတို့ကလည်း၊ ချီထုထွားကိုကျွေး
 ၁၃၇ ထော့ထု ဆိုလျှင်- ကျွန်က အထက်သို့ နည်း၊
 ၁၃၈ ကျွန်တော်သည်ထုထော့ထင်ကိုချီထွက်၍ကျွေး၊ နှိပ်ပါ
 ၁၃၉ မည်သောထု မေးလျှင်၊ ဇောတို့က ချီထုထွားကို
 ၁၄၀ ကျွေးလေ၊ ထာဝရဘုရား မိမိတော်မူသည်
 ၁၄၁ ထား၊ ထိုထုထွတ်သည် ဝစ္ဆာဇောကြသော်လည်း၊
 ၁၄၂ ဇောဇောကျွန်ကြွင်း၊ ထိုမည်ထု၊ မိမိတော်မူ
 ၁၄၃ ကြောင်းကိုပြောဆိုသော်- ကျွန်သည်ထုထွား
 ၁၄၄ ရွှေမှာထည့်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဇောတော်
 ၁၄၅ နှစ်စုံ၊ ထိုထုထွတ်သည် ဝစ္ဆာဇောကြ၍၊ ဇောဇော
 ၁၄၆ ကျွန်ကြွင်းလျက်ရှိ၏။
 ၅
 ၁၄၇ နှစ်နှစ်ဘုရင်မိမိတော်မူစဉ်အခါမည်မိမိ
 ၁၄၈ ထင်သောထုထွတ်နှာရသောထု၊ ဘုန်းကြီးသော
 ၁၄၉ ထုထွတ်၏၊ အကြောင်းမူကား၊ နှစ်ပြည်သည်ထို
 ၁၅၀ ထုထွတ်သဖြင့်၊ ထော့ထင်သော ထော့ထင်ကို ထာဝရ
 ၁၅၁ ဘုရားမေး တော်မူပြီး၊ ထိုထုထွတ် နှစ်ထွတ်ကြီး
 ၁၅၂ ထော့ထင်ထုထွတ်ခြင်း၊ ထိုထုထွတ် နှစ်ထွတ်- နှစ်
 ၁၅၃ ထုထွတ်သည် အထိုထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထွတ်
 ၁၅၄ စည်ထွတ်၊ အထော့ထင်ပြည်မှစ၍၊ နှစ်ထော့ထင်
 ၁၅၅ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၅၆ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၅၇ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၅၈ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၅၉ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၀ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၁ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၂ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၃ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၄ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၅ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၆ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၇ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၈ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၆၉ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်
 ၁၇၀ ထော့ထင်ထပ်ပွဲ၍၊ နှစ်ထော့ထင် ထော့ထင်ထပ်

ထုရင်ထည် ထိုဘက်ကြည့်ပြီးမှ၊ မိမိစဝတ်ကို ဆုတ်၍၊ ငါထည်စသတ်ပေးဝိုင်း၊ နှုတ်ဝိုင်းထော ထုရားမြစ်ထောကြောင့်၊ ချီသုသည်လူနွဲ့ကိုရမ်း ထာပေးစေခြင်းငှါ၊ ငတ်သို့ စေတွတ် ထထော၊ မြည့်ကြထော့၊ ချီသုသည် ငကို စသတ် မှ ထောက် ရန်ရှာရှင်သည်ကို ကြည့်ကြ ထော့ထု

- ဆို၏- အသရေထရှင်ဘုရင်သည်မိမိစဝတ်ကို ဆုတ်သည်ဟု၊ ဘုရား ထခင်၏လူ ဝေရ်သည့် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်စသတ်ကြောင့်စ ဝတ်ကိုဆုတ်သနည်း၊ ထိုသုသည် ငတ်သို့ထာ ဝါထေခေးအသရေထပြည်၌၊ ပရောဓကရှိသည် ကို ထိလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင် ဘုရင် ကို မှာလိုက်ထေ
- ၏- ထိုကြောင့်၊ နေမန်သည် မြင်းခုထားကို စီး ထွား၍၊ ဝေရ်သတ်ဝေရ်သုရပ်နေ၏- ဝေရ်သုက၊ ထင်သည်သွား၍ထောင်ရန်မြင်၌ရုနွဲ့ကြိမ်တိုင် ထောင်ရေမျိုးထော့၊ ထသားပြောင်း၍သန်ရှင်း
- ထိမ့်မည်ဟု၊ ထုကိုစေတွတ်၍ပြောစေ၏- နေ ဓနိထာထည်၊ ထကယ်၍ပရောဓကသည်ထွက် ထာစည်းထော့မှာရပ်လျက်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို ခေါ်၍၊ မိမိထက် နှင့် ထုံးသပ်ထမြင့်၊ နွဲ့နာကိုပျောက်စေမည်ဟုငါထင်
- ၏- ဓမ္မသတ် ပြည်၌ ထာဗန မြစ်၊ ဓာဓာမြစ် ထိုသည် အသရေထ မြစ် ထလုံး၊ နံ ထက် သာ ခြ ကောင်းသည် မထုတ်လော့၊ ထိုမြစ်၌ ငါရေမျိုး ခြ မသန် ရှင်းရ သထောထု ဆို လျက်၊ ထမ္မက
- ထွတ်၍မြန်သွား၏- ကျွန်တို့သည် ချည်းထာ၍ ထော့၊ ဝက်သောထ မှုကိုပြုရမည်ဟု ပရောဓကစီ ရင်လျှင်၊ ပြုတော်မူမည်မထုတ်ထော့၊ ရေမျိုး ခြ ထာသန်ရှင်း မြင်းသို့ရောက်သော့ဟုစီရင်လျှင်၊ ထထယ်မှထောက်သာ၍ ပြုတော်မူသင့်ပါသည်
- တကားဟုလျှောက်ကြသော်- နေမန်သည် သွား ခြ၊ ဘုရားသခင်၏လူ စီရင်သည် ထတိုင်း၊ ယော် ဝန်မြင်၌ ကိုယ်ကိုရုနွဲ့ကြိမ် နှစ်သမြင့်၊ သု၏ထ ထားသင့် သုငယ်၏ထသားကိုသို့ပြောင်း၍သန်
- ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၏- သို့ပြီးမှ၊ လိုက်သောသု ထပေါင်း ထိုနှင့် တကွ၊ ဘုရား သခင်၏ ထုထံသို့ မြန်ထာ၍၊ သုရှေ့ရပ်လျက်၊ အသရေထပြည်မှ ထပါးထထယ်မြည်၌မှ ဘုရားသခင် မရှိသည် ကိုထရထကျွန်ုပ်သိပါ၏၊ သို့မြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ၏ကျွန်လှသောထလှထက်ထောင်ကို ခံယူတော်
- မူပါ ဟုထောင်း လျှောက်ထေ ၏- ဝေရ်သုက ထည်၊ ငါ ကိုးထွက် စော ထာဝရဘုရား၊ စ

ထက်ရှင်တော်ထုထည်ထေထိုင်း၊ မစ်ထုရထုဆို လျှင်၊ ခံထု စေ ခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ထိုက် တွန်းထော် ထည်း၊ ခြင်းပတ်ထွက်နေ၏- နေမန်ကထည်၊ ထိုမြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်မြို့နှစ်မီးနှင့် ထင်၍၊ မြေတနည်း၊ ငယ်ကိုထုပါ ရေး ကိုယ် တော်ကျွန်သည် မီးနှိုရာထက် ထေ မှီထော ထ ထထ်ထက်ကိုမှ ထာဝရ ဘုရားစုတပါး ထခြား

- ထောဘုရားသား၊ နောက်တစ်နိမ့်ပူဇော်ပါး- ထို သော်ထည်း၊ ထကျွန်ုပ်သခင်ထည်ကိုးကွယ်ထံ ထု၊ မိဂ္ဂါနဘုရား၏ ကျောင်းသို့သွား၍ထေထွန်ပုံ ကိုမှီထွက်၊ မိဂ္ဂါန ကျောင်း၌ ကိုယ်ကို ညွတ် သောထခါ၊ ထေထွန်ပုံ ကိုယ်ထည်ထည်၊ ထွတ် လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော် ကျွန်ကို
- ထပြစ်ထွတ်တော်မူပါစေသောထုဆိုလျှင်- ထေ ထွက်၊ ဗြဟ္မ ဝတ်စွာ သွားထော့ထု ဆို၏၊ နေမန်
- ထည်သွား၍ထေထေသို့မရောက်မှီ- ဘုရားထခင် ၏ထုဝေရ်သု၏ကျွန်ဝေထာမိက၊ ချီသုထုရေမန် ထောင်ခွဲသောဥဇ္ဈာကိုထခင်သည်မခံမထု၊ ထု ကိုအထွန်သနားပြီး၊ ထာဝရ ဘုရား ထထက်ရှင် တော်မူသည်ထတိုင်း၊ သုနောက်ထို ငါထိုက်၍
- တနံတရကို ထုမည်ဟု ထကြံမှီ ထွတ်- နေမန် နောက်သို့လိုက်ထေ၏၊ ထိုက်ကြောင်းကိုနေမန် လည်မြင်လျှင်၊ ကြိုဆိုထံသောငှါ ရထားမှထင်း
- ခြံမှီသမ္ဘာကောင်းသထောထုပေးထော်- ဝေထာ မိက ကောင်း ပါ၏၊ ယရတွင်၊ ပရောဓက ထေထွေး ထားထုထင် နှစ်ထောက်သည် စေမိမိတောင်မှ ရောက်ထာပြီးငွေထေ ဂွက်ထထယ်နှင့်ထဝတ်နှစ် နံကိုသုထိုမသို့ပေးပါထော့ထု ထောင်စေခြင်း ငှါ၊ ကျွန်တော်သခင်သည်ကျွန်တော်ကိုစေထွတ်
- ပါပြီဟုဆိုလျှင်- နေမန်က၊ ထေဂွက် နှစ်ထထ်ကို မမြင်း၊ ထုပါလော့ထုထိုက်တွန်းထွက်၊ ငွေထေ ဂွက် နှစ်ထထ်ကို ထိတ်နှစ်ထုံး၌ ထဝတ်နှစ်နံ နှင့်ထကွစည်း၍၊ မိမိကျွန် နှစ်ယောက် ထပေါ် မှာတင်သမြင့်၊ သုထိုသည်ဂေထာမိဂ္ဂေ၌ထင်း
- သွားရ၏- မြို့မှ၊ သို့ရောက်သောထခါ၊ ထိုဥဇ္ဈာ ကိုဂေထာမိသည့်ထု၍၊ ထိပ်၌ သိုထားထ ၂၆
- ထမ်းသောသုထိုက်လွတ်လိုက်ပြီးမှ- ထိုသို့ထိုစီ ဝင်၍မိသခင်ရှေ့ရပ်နေ၏၊ ဝေရ်သုကထည်၊ ဂေထာမိ၊ ထထယ်ထရပ်သို့သွား၊ သိဘနည်းထု ပေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ထထထ်ထရပ်
- ကိုမှပသွားပါထုမြန်ပြောသော်- ဝေရ်သုက၊ ထို ထုထည်ထင်ကို ကြိုဆိုထံသောငှါ၊ ရထားပေါ်မှ

ထွဋ်သောစာ၊ ငမိတ်မိညည်သည် သင်နှင့်
 အထူးပထိုက်သောစာ၊ ငွေထိုက်လှမြန်မြဲသော၊
 အဝတ်၊ ထံထွဋ်ပညာ၊ ငွေစင်ပညာ၊ သိုးခွား၊
 ထွန်ထောက်၊ ကျပ် မိဗ္ဗကို သိမ်းယူမြန် မြဲသ
 ၇။ ထော- ထိုမြစ်၊ နေပန်စံနုနာသည်သင်နှင့်၊
 ထင်စီ ထားမြေ၊ နှင့်၊ အစည် အမြဲ စွဲဝေယူ ဆို
 ထည်စေတိုင်း၊ ဂေတမိသည် နှုနာစွဲ၊ မိုတ်၊
 ရွှံ့ကို ဆိုမြဲထွက်၊ သင်ထံမှ ထွက် သွား၏။

၆

- ပရောဇတ် အမျိုးသား၊ ကိုယ်တော်နှင့်
 အထူးအရေးအသား အရပ်သည် ကျည်းမြောင်း၊
 ၂။ ဝါး- အကျွန်ုပ်တို့သည် ယောင်ဝန် မြစ်နားသို့
 သွားပါရစေ၊ ထိုအရပ်၌ ပိုင်း၍၊ သစ်သားကို
 စုတ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်နေရာသို့ ထုတ်ပါ ရစေထု၊
 ထေ့၌ ထံ အစွင့်တောင်းလျှင်၊ သွား ကြသော
 ၃။ ထုအစွင့်ပေး၏- အမျိုးကလည်း၊ မမြင်းပါနှင့်၊
 ကိုယ်တော်ကျန်တို့နှင့် ကြွေထောင့်မူပါထုတောင်း၊
 ၄။ ပန်လျှင်၊ ထိုသွားမည်ထုဝန်ထံထွက်တိုင်း- ထု
 ထိုနှင့် အထူး ထိုက်လေ၏၊ ယောင်ဝန် မြစ်နားသို့
 ၅။ ရောက်သောစာ၊ သစ်သားကို စုတ်ကြ၏- တ
 ထောင်သော ထုသည် စုတ်ဝတ်တွင်၊ ငရဲသို့
 စုတ်ကြ၏၊ စုတ်သောထုကလည်း၊ ငရဲထွက်
 ထမ်း၊ ထိုစုတ်သည် ငှါးခဲသော ဥဇာ မြစ်ပါ
 ၆။ စံထု တော်ထစ်လျှင်- ဘုရားသင်၏လူက၊ အ
 ထယ်မှာ ကျသရည်းထု ပေးသော်၊ ကျရာအရပ်
 ကိုပြပြီးမှ၊ ရက်ကိုစုတ်၍ ထိုအရပ်၌စုသဖြင့်၊ ဝ
 ၇။ စိန်သည် ပေါသော နေ၏- ဆယ်ထု လေးထု
 ဖြေဆိုသည် အတိုင်း၊ အပည့်သည် ထက်ကို
 ဆန်၍ ထက်ထု၏။
 ၈။ တဝန်စွန့်၍ ဘုရင်သည် ထု အထူးထွတ်ကို
 စစ်ထိုက်၍၊ ဤမည်သောအရပ်၊ ဤမည်သောအ
 ရပ်၌ ငါတို့သည် တပ်စုကြကုန်အံ့ထု၊ ကျန်တို့
 ၉။ နှင့်ထိုင်ပင်သောအခါ- ဘုရားသင်၏ထုသည်
 အထူးထွတ်ဘုရင်ထံသို့ ထုကိုလွှတ်၍၊ ဤ
 မည်သောအရပ်ကိုသတ်ပြပါ၊ ထိုအရပ်သို့စွန့်
 ၁၀။ ထုထိုသည်ထာကြံပြီထု- ထုပေးသောအရပ်
 ထိုအထူးထွတ်ဘုရင်သည် ထုကိုလွှတ်၍၊
 ထကြံ၌ စွန့်ကြိမ်မကရန် သုတို့ကို တောင်းလေ၏-
 ၁၁။ ထိုအကြောင်း၊ ကြောင့် စွန့်၍ ဘုရင်သည် မိတ်
 ပူပန်၍၊ ထွန်ထိုက် ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့ထွတ် အ
 ထာသို့သည် အထူးထွတ်ဘုရင်ထံသို့ နေ
 သည်ကို လေး မပြတ် လေထုထုလည်းထု ပေး

- ၁၂။ ထော- ကျန်တော်ထာထက်၊ ထိုသို့ ထုတ်ပါအ
 ရပ်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် စက်တော်မူခန်းထဲ၌
 မိန့်တော်မူသောစကားကို ပင်၊ အထူးထွတ်ထွတ်
 နှင့်သောပရောဇတ်လေး၌သည်၊ အထူးထွတ်
 ထုရင်အား ပြင်ပြောတတ်ပါသည်ထု လျှောက်
 ၁၃။ ထော- နှင့်ဘုရင်ကလည်း၊ ထုသည်အထူး
 အရပ်၌ရှိသည်ကို သွား၍ ရောက်၊ ကြည့်လေစေ၊
 ထုကိုဝမ်း၊ ထီးစေခြင်း၊ ငါ ငါစေထွတ်မည်ထု မိန့်
 တော်မူပြီ၊ ငါသန်မြို့၌ရှိပါသည်ထုလျှောက်
 ၁၄။ ထော- ထိုမြို့သို့မြင်း၊ မီးသုရဲ၊ ရထား၊ မီးသုရဲ၊
 မိုတ်မြေ ဈားကို လေထွတ်သဖြင့်၊ ညည် အခါ
 ၁၅။ ရောက်၍ မြို့ကိုပိုင်းကြ၏- နှုနာစောစောဘုရား
 ထင်လှ၏ထွန်သည်ထွတ်မြင်သို့ထွတ်သောအ
 ဝါးမြင်း၊ မီးသုရဲ၊ ရထား၊ မီးသုရဲ၊ မိုတ်မြေထွတ်
 မြို့ကိုပိုင်းလှက်၍ ကြည့်သည်မြစ်၍၊ ဆိုသခင်၊ အ
 ထယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းထု မိမိထင်သောအတိုင်း
 ၁၆။ စံ- ဖြေ၍ ကမမီးမြို့နှင့်၊ ငါတို့ထက်စွဲနေသော
 ထုထိုသည် ရန်သူထိုထက်စွဲနေသောထုထိုထက်
 ၁၇။ ထာ၍ ဈားကြ ထည်ထု ဆိုထွတ်- ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ဤသုသည်မြင် နှိုင်းမည်အကြောင်း၊ ထု၏
 ဈာန်ကို စွင့်တော်မူပါထု၊ ထုထောင်းသည် အ
 တိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုထုထင်၏ ဈာန်
 ကို စွင့်တော် မူသဖြင့်၊ ဖြေ၍ ပတ်သည်၌ အ
 တောင် ထုံးသည် မီးမြင်း၊ မီးရထား၊ နှင့် ပြည့်
 ၁၈။ ထည်ကိုမြင်းထေ၏- စွန့်ထုထိုသည်ရောက်သော
 သောစာ၊ ဖြေ၍ က၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ဤသုထို
 စံဈာန် မမြင်စေခြင်းငှါ၊ ဝါးစက်တော်မူပါ
 ထုထုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ဝါးစက်တော်မူ
 ၁၉။ စံ- ဖြေ၍ ကလည်း၊ ဤထမ်း၊ မထုတ်၊ ဤ
 ထည်းမထုတ်၊ နောက်ထိုထိုက်ကြ၊ ထင်သို့စွာ
 သောသုမိရာသို့ ငါတို့မည်ထု ဆိုထွတ်၊ စွပာမိ
 ၂၀။ မြို့သို့ပို့လေ၏- မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးမှ ဖြေ၍ က၊
 ထိုထာဝရဘုရား၊ ဤသုထိုသည်မြင် နှိုင်းမည်အ
 ကြောင်း၊ ထုထိုစံဈာန်ကို စွင့်တော်မူပါထု၊ ထု
 တောင်းသည် အတိုင်း၊ ထုထိုစံ ဈာန်ကို စွင့်
 တော်မူသဖြင့်၊ သုထိုသည်မြင်၍၊ စွပာမိ မြို့ထဲ
 ၂၁။ ရှာရှိသည်ထု ထံကြ၏- အထူးထွတ် ဘုရင်
 ကလည်း၊ အေး၊ ထိုသုထိုကိုထားနှင့်ထက်ရပါ
 ၂၂။ မည်သောထု၊ ဖြေ၍ အေး၊ ပေးလျှင်- မသတ်ပါ
 နှင့်၊ ထားနှင့်စုတ်ထွက်၊ ထေးနှင့် ပြစ်ထွတ်
 ထိုက်၍ ဝမ်းမိသောသုထိုကို ထက်ရမည်သော
 ထုထိုစွာစွန့်နှင့် ရေကို ထည်၍၊ ထုထိုသည်

စားသောက်ပြီးမှ၊ မိမိတို့သခင်ထံသို့သွားပါစေ

- ၂၇ ယုဆိုလျှင်- ချားစွာသော စားစရာကို ရှင်ဆင်
၍၊ စားသောက်ပြီးမှလျှင်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့
သည် မိမိတို့ သခင် ထံ သို့ ပြန် သွား ကြ၏။ ထို
နောက်မှ၊ ရှုမိုလူတို့သည် အလိုအလျောက်တစ်
ဖွဲ့၍ အသရေကပြည်သို့မထာကြ။
- ၂၈ နောက် တဖန် ရှုမို ရှင်ဘုရင် ဗလိသခင်သည်
ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ စစ်ချိန်၌
- ၂၉ မာရိမြို့ကို ပိုင်းထား၏။ ကြာမြင့်စွာ ပိုင်း ထား
သောကြောင့်၊ ရှုမာရိမြို့၌ အထွန် အစာ ခေါင်း
ပါး၍၊ မြဲခေါင်းတလုံးကို ငွေရှစ်ဆယ်နှင့်၎င်း၊ ပဲ
ကြမ်းတပြည်ကို ငွေငါးကွပ်နှင့်၎င်း ရောင်းရ၏။
- ၃၀ အသရေကရှင်ဘုရင်သည် မြို့မှူးပေါ်မှာ ရှောက်
သွား စည်၊ မိစ္ဆ တယောက်က အရှင် မင်း ကြီး၊
- ၃၁ ကယ်မတော်မူပါဟု အော်ဟစ်၏။ ရှင်ဘုရင်က၊
ထာဝရဘုရားကယ်မတော်မူလျှင်၊ ငါသည် အ
ဘယ်သို့ကယ်မနိုင်မည်နည်း။ ခေါင်းနယ် ရတ
ထင်း၊ ချစ်သီးနယ် ရကွင်းထဲက၊ ကယ်မရ
- ၃၂ မည်သောဟူ၍ ၎င်း- သင့်၌ အထွယ်သို့ ဖြစ်သ
နည်းဟူ၍ ၎င်းမေးလျှင်၊ မိစ္ဆက၊ ဤမိစ္ဆသည် အထွန်
မဆီသို့ ထာ၍၊ သင့် သားကို ယနေ့ ငါတို့ စားဖို့
အပ်ပါ။ နတ်ဖန်နေ့၌ သားကို စားရမည်ဟု ဆို
- ၃၃ သည်အတိုင်း- ကျွန်မ၏သားကို ပြုတ်၍ စားကြ
ပါ၏။ နတ်ဖန်နေ့၌ အထွန်မက၊ သင်၏သားကို ငါတို့
စားဖို့ အပ်ပါဟု တောင်းသော်၊ သူသည် မိမိသား
- ၃၄ ကို ဂှက် ထားပါသည်ဟု လျှောက် လေ ၏။ ရှင်
ဘုရင်သည် ထိုမိစ္ဆ၏စကားကို ကြားလျှင်၊ မိမိအ
ဝတ်ကို ဆုတ်သေ၏။ မြို့မှူးပေါ်မှာ ရှောက် သွား
စည်လူတို့သည် ကြည့်၍၊ အတွင်း၌ လျှော်တ
အဝတ်ဖြင့် ဝတ်တော်မူကြောင်းကို သိမြင်ရကြ
- ၃၅ ၏။ ရှင်ဘုရင်က သည်း၊ ရှာဖွေတံ့သား ဝေဠု၏
ဥက္ကောင်းသည် ယနေ့ သူကိုယ်နှင့် မကွာဘဲ နေ
လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက၊ ငါနှင့် ပြုတော်
- ၃၆ မူပါစေသောဟု ဆို၏။ ဝေဠုသည် မိမိအိမ်၌
ထိုင်၍ အသက်ကြီးသူတို့သည် သူနှင့်အတူ ထိုင်
ကြစည်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိခန္ဓာလူတယောက်
ကို စေလွှတ်၏။ ထိုတဖန်မရောက်မှီ ဝေဠုက၊ သူ
သတ်၏သားသည် ငယ်ပင်းကို ဖြတ်စေခြင်း
ငှါ၊ စေလွှတ်သည်ကို သိမြင် ကြသကဲ့သို့၊ ထိုတ
ဖန်ရောက်သောအခါ၊ တံခါးကို ပိတ်၍၊ တံခါး
နားမှာ သူကို ဆီးဆားကြသော နားနားမှာ သူ
- ၃၇ သခင်ခြေထံ မြဲညီသလောဟု- အသက်ကြီးသူ

တို့အား ပြောစည်တွင်၊ ထိုတဖန် သည် ရောက်
သောအခါ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ရောက်လျှင်၊ ဤအမှု
သည် ထာဝရဘုရား၏ရင်သော အမှုဖြစ်၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးကို အထွယ်ကြောင့် ရှောင်
ထင်ရသေးသနည်းဟုဆိုသော်၊

၇

- ၁ ဝေဠုက၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
နားထောင်ကြသော၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ နတ်ဖန်နေ့၊ ထိုအခါမှီရောက်လျှင်၊
ကျွန်ုပ်တို့ညက်တစ်ဖက်ကို ငွေတကွပ်၊ စုယောဆန်
တဖွဲ့ကို တကွပ်နှင့်၊ ရှုမာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်း
ရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏။ ရှင်ဘုရင်မှီမြင်းကို နံ
ရသော အမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏
ကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ခွင့်လှစ်တော်
မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ကောင်းသည်ဟု၊ ဘုရား
သခင်၏ လူအားဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်၏ လူက
သင်သည်ကိုယ်တော်မူနှင့် မြင်ရသော်လည်းမ
- ၂ စားရဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်
လျက် မှီသော လူအား ထောက် ထို က၊ ငါ ထို
သည်သေသည်တိုင်အောင်၊ အထွယ်ကြောင့် ဤ
- ၃ အရပ်၌ ထိုင်ရမည်နည်း။ မြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင် အ
စာခေါင်းငါးသောကြောင့် သေရမည်၊ ဤအရပ်
၌ ထိုင်လျက် နေလျှင်လည်း သေရမည်ဆို၍ ဖြစ်၍၊
ရှုမိုတပ်သို့ ဝင်စား ကြကုန်စို့၊ သူတို့သည် အ
သက် ရှင်စေလျှင် ရှင်ရမည်၊ သတ် လျှင် သေရ
- ၄ မည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင်- မိမိ၏မကင်းမှီထွန်၍
မိ ကပ်သို့ သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအ
- ၅ ခ် အထွယ်သူကိုမျှ မတွေ့ကြ။ အကြောင်းမူ
ကား ရှုမိုလူတို့သည် ရထားစီးသူရဲ မြင်းစီးသူ
ရဲ ချားစွာသော ဗိုလ်ဌေးအသံကို ကြားစေခြင်း
ငှါ၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က၊ အ
သရေက ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့ကို ထိုက်စေခြင်း
ငှါ၊ ထိုအခါမှီ ချားစွာ အထွန်မင်းတို့ကို ငှါ၊ ပြီ
- ၆ ထု တယောက်ကို တယောက်ဆိုလျှင်- မိမိ၏
မကင်းမှီ ထွန် သူတို့ထဲ မြင်း၊ မြဲအစရှိသော တ
တစ်လုံးကို စွန့်ပြန်၍၊ ကိုယ် အသက် လွတ်
- ၇ အောင်ပြေး ကြ ၏။ လူအိုသည် တပ်ဦး သို့
ရောက်သောအခါ၊ ထဲတဖွဲ့ထဲ သို့ ဝင်၍ စား
သောက်ပြီးမှ၊ အရှင်အဝတ်တန်ဆာများကို ယူ
သွားပြီးလျှင် ဂှက်ထား ကြ၏။ နောက်တဖန် အ
ခြားသောထဲသို့ ဝင်၍၊ ဥဇ္ဈာများကို ယူသွားပြီး
လျှင် ဂှက်ထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့သည်

ကောင်းစွာနိစ္စာမပြုပါတကား။ ယခုနေ့သည်
 ကောင်းသော သိတင်းကို ကြားပြောရသောနေ့
 ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့သည်မကြားမပြောဘဲနေပါပြီ
 တကား။ မိုဏ်းလင်းသည်တိုင်စောင့်မပြောဘဲ
 နေလျှင်၊ အမှုတစ်ခုခုရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်
 ၍၊ နန်းတော်၌ သိတင်း ကြားပြောစံသော ငါ၊
 ၈၀ ငါတို့သည်သွားကြကုန်စုံဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ- မြို့
 သို့ သွား၍၊ တံခါး ပြင်၌ တစ်ခေါ်လျက်၊ ငါတို့
 သည်ရှုမိ တပ်သို့ရောက် ၍၊ အတယ်သူကိုမျှမ
 ထွေးလှသံကိုမကြားခြင်း၊ မြို့တို့ကိုချည်းနှောင်
 လျက်၊ တဲများလည်းတတ်တိုင်း မှီသည်ကိုထွေ
 ၈၀ ပါ၏ဟုကြားပြောသည့်အတိုင်း-တံခါးစောင့်တို့
 သည် တယောက်ကို တယောက် တစ်၍၊ ထိုသို့
 ၈၁ တင်းသည်နန်းတော်ထဲသို့ရောက်သော်-မိုဏ်း
 မထင်းမှီရှင်ဘုရင်သည်ထ၍၊ ရှုမိလူတို့သည်ငါ
 တို့၌ အတယ်သို့ပြုလိုသည်ကို ငါပြောမည်။ သူ
 တို့က၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်သော မြို့သားတို့ကို အရှင်
 ခမ်းပြီးမှ၊ မြို့ထဲသို့ဝင်မည်အကြံရှိ၍၊ ငါတို့
 စွတ်ကြောင်းကိုသိသောကြောင့်၊ မိမိတို့တပ်ပြင်
 သို့ထွက်၍တော၌ဝုန်းရှောင်လျက်နေကြသည်
 ၈၂ ဟုဆိုလျှင်- ကျွန်တယောက်က၊ မြို့၌ကျန်ကြွင်း
 သော မြင်းငါးစီးကို ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူ
 ကား၊ ထွက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော ဣသရေလ
 အမျိုးအထုံး အရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုမြင်းတို့
 ဘုံစီးလျက်သွား၍၊ ကြည့်ရှုရသော အခွင့်ကို
 ၈၃ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီးမှ- ရထား၊ မြင်း
 နှစ်စီးကို ဟူပြီးလျှင်၊ သွား၍ကြည့်ရှု ထေ့ဟု
 ရှင်ဘုရင်သည် ရှုမိမိုလ်မြေနောက်သို့စေထွတ်
 ၈၄ သည်အတိုင်း- ယောင်စန်မြစ် တိုင်စောင့် ထိုက်
 ကြမ်း၊ ရှုမိလူတို့သည်အလျှင်အမြန်ပြေးရာတွင်၊
 ပြစ်ခဲ့သော အဝတ်တန်ဆာ တို့သည် ထမ်း၍
 ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ စေထွတ်သူတို့သည်ပြန်လာ
 ၈၅ ၍၊ နားတော်လျှောက်ကြ၏။- ထိုအခါမြို့သားတို့
 သည်ထွက်၍၊ ရှုမိလူတို့ကိုလှည့်ကြမ်းထားဝရ
 ဘုရား၏ စကားတော် အတိုင်း၊ ဣန္ဒြေညက်တ
 မိတ်ကိုငွေတကျပ်၊ ဗုဒ္ဓသောဆန်တစ်တကျပ်
 ၈၆ နှင့်ရောင်းကြ၏။- ရှင်ဘုရင်မှီမြင်းကို ခံရသော
 အမတ်သည်၊ အမိန့်တော်အတိုင်း တံခါးတော်
 ကိုစောင့်သည်တွင်၊ ထွက်ဝင်သောသူတို့ နှင်းမိ
 ၍၊ ဘုရားသခင်၏လူသည် ရှင်ဘုရင်ရောက်သော
 သောအခါပြောဆိုနှင့်သည်အတိုင်း၊ ထိုအမတ်
 ၈၇ သေသော်- ဘုရား သခင်၏ လူက၊ နတ်စန်နေ။

ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဣန္ဒြေညက်တမိတ်ကို
 ငွေတကျပ်၊ ဗုဒ္ဓသောဆန်တစ်တကျပ်နှင့်ရှုမာ
 မိမြို့တံခါး ဝံ့ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်
 ၈၈ အားဆင့် ဆိုသည် အတိုင်း ဖြစ်၏။- အမတ် က
 လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်မိုဏ်းကောင်းကင်၌
 ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့
 ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု၊ ဘုရားသခင်၏လူအား
 ဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊ သင်သည်ကိုယ်ချက်
 မိနှင့်မြင်ရသော်လည်း၊ မစားရလှပြန်ပြောသည့်
 ၈၉ အတိုင်း- ထိုအမတ်၌ ဖြစ်၏။ မြို့တံခါးဝမှ၊ မြို့
 သားတို့နှင်းခြင်းကိုခံရ၍သေသော်။
 ၉၀
 ၁ တစ်ခါလေ့ရှိသည် အထက်ကအထက်ရှင်စေ
 သောသူငယ်၏ အမိကိုခေါ်၍၊ သင်သည်အိမ်
 သူအိမ်သားနှင့်တကွထသွားထေ့၊ တည်းမိ၍
 နေနိုင်သော အရပ် တစ်တရပ်၌ တည်းမိ၍ နေ
 ထေ့၊ ထာဝရဘုရားသည် အစာခေါင်းပါးရာ
 ကာလကိုမှာလိုက်တော်မူပြီးတပြည့်လုံး၌စုနစ်
 ၉၁ နှစ်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။- ထိုမိမ္မ
 သည် ဘုရားသခင် လူ၏ စကားကို နား ထောင်
 သဖြင့်၊ အိမ်သူ အိမ်သား တို့နှင့်တကွသွား၍၊
 ၉၂ မိလိတ္တိပြည်၌စုနစ်နှစ်နေ၏။- စုနစ်နှစ်နေသော
 အခါ၊ မိလိတ္တိပြည်မှပြန်လာ၍ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်
 မြေကိုရသောငှါ၊ အသနားတော်ခံမည်အကြံ
 ၉၃ နှင့် ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၏။- ထိုအခါရှင်ဘုရင်
 သည်ဘုရားသခင်လူ၏ကျွန် ဂေဟာမိနှင့်စွတ်
 ဆက်လျက်၊ ဝေလီ၌ပြုသော၊ ထံ့ကြောစွယ်သော
 အမှုအထုံးတို့ကို ပြောပါထေ့ဟု မိန့်တော်မူ
 ၉၄ ၍- ဝေလီ၌သည် သေသောသူ အသက် ရှင်စေ
 ကြောင်းကို၊ ဂေဟာမိသည် ပြန်လျှောက် ဝေလီ
 တွင်၊ အသက်ရှင်စေသောသူငယ်၏ အမိသည်
 ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကိုရသောငှါ၊ အသနား
 တော်ခံသော်၊ ဂေဟာမိကလည်း၊ အရှင်မင်း
 ကြီး၊ ဤမိမ္မကား၊ ယခုပြောသောမိမ္မ၊ ဤသူငယ်
 ကား၊ ဝေလီ၌အသက်ရှင်စေသော သူငယ်ဖြစ်ပါ
 ၉၅ သည်ဟုလျှောက်လျှင်- ရှင်ဘုရင်သည် မိမ္မကို
 မေး၍၊ မိမ္မသည်၊ သက်သေခံ၏။ ထိုအခါ ရှင်
 ဘုရင်က၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုငှင်၊ ပြည်တော်က
 ထွက်သော နေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ သုမြေ၌
 ဖြစ်သမျှကိုငှင်၊ ပြန်ပေးစေလှမိန့်တော်မူလျက်၊
 သူ၏အမှုကိုစောင့်စေခြင်းငှါ၊ အရာရှိတယောက်
 ကိုခန့်ထားတော်မူ၏။

၁။ တစ်နေ့ ဝေဠုသညာ ဝေဠုသညာ မြို့သို့ သွား၏။
 ထိုအခါ ခုနစ်နှစ်တစ်ရာခန့်က နာရီခန့်
 ဘုရား ထောင်စံထူရောက် ကြောင်းကို နားထောင်
 ၂။ လျှောက်သောသော်- ထာဝရထက်ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရ
 ထည်ထက်ဆောင်ကို ဆောင်လျက် ဘုရားသခင်
 စံထူကို ခရီးပြီးပြီပြီလျှင်၊ ငါသည် ဤအရာ
 ၃။ ဖြစ်သောကြောင့် မည်သောထူး၊ ထူးအားဖြင့် ထာဝရ
 ဘုရားကို မေးလျှောက်ထော့ထူ စေတော်မူသည်
 ၄။ အထိုင်း- ထာဝရထည် ထူထားထုတ် လေး
 ဆယ် အပေါ်မှာ ဝေဠုသညာ ဥဇ္ဈာဓိရာ ကိုတင်၍၊
 ထက်ဆောင်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်စံ
 ထူကို ခရီးပြီးပြီ ပြုခြင်းငှါ၊ သွား၍ ချွေတော်မူ
 ၅။ ရပ်လျှောက်၊ ကိုယ်တော်စံသား ခုနစ်နှစ်တစ်ရာ
 စတိုသခင်က၊ ငါသည် ဤအရာမှ ထမြောက်ရ
 ၆။ စည်သောထူးမေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်ကို
 ၇။ စေတော်မူပါသည်ထု ဆို၏- ဝေဠုသညာထည်၊ ထာဝရ
 ထည်စံစံကိုယ်တော်သည် ထမြောက်နိုင်ပါ
 ၈။ စံထူပြန်လျှောက်ထော့ သို့သော်လည်း၊ ဆယ်
 ဆယ် ထေရမည် အကြောင်းကို၊ ထာဝရဘုရား
 ၉။ ထည်သော၊ ပြတော်မူပြီထု ဆိုလျှက်- နေ့စဉ်
 ကြည့်ရှု၍ ထာဝရထည်ထွက် နှာထွက်ထေ၏။
 ၁၀။ ဘုရားသခင်စံထူသည် ထည်ထွက်ရည်ကုန်၏-
 ၁၁။ ထာဝရထည် ထည်၊ ထောင် ထည် ထာဝရ
 ကြောင့်ထွက်ရည် ကျတော်မူသနည်းထု မေး
 ၁၂။ လျှင်၊ ဝေဠုသညာသည် အသေရထေ၏။ ထာဝရ
 ထိုသို့ပြုထောင့်သော သောဥပါတ်တည်းဟူသော၊
 ၁၃။ ထုထိုစံထူထိုက်ကုန်ကို မီးရှို့ခြင်း၊ ထုထင်ကုန်ကို
 ထားနှင့် သတ်ခြင်း၊ သုဇယ်ကုန်ကို မြေပေါ်မှာ
 ၁၄။ ဆောင်လှတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိစ္ဆာ
 နှစ်ဝမ်းနှစ်ခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ထု ငါသိမြင်သော
 ၁၅။ ကြောင့်၊ ထွက်ရည်ကုန်သည် ပြန်ပြောသော်-
 ၁၆။ ထာဝရထည်၊ ကိုယ်တော်ကုန်သည် ခွေ၊ ဖြစ်
 ထွက်နှင့် ဤမျှထောက်ကြီးသောထုကို ပြုရပါ
 ၁၇။ လိမ့်မည်ထောထု မေးပြန်သော်၊ ဝေဠုသညာ
 ထည် ခုနစ်နှစ်ကို မိုးပျံလိမ့်မည် အကြောင်း
 ၁၈။ ထို၊ ထာဝရဘုရားသည် သော၊ ပြတော်မူပြီထု
 ၁၉။ ဆို၏- ထာဝရထည် သွား၍၊ မိမိသခင်ထံသို့
 ရောက်သောအခါ၊ သခင်က၊ ဝေဠုသညာ ထာဝရ
 ၂၀။ ထည်သို့ ဆုသနည်းထု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်
 ထည်အရာမှထက်ထက် ထမြောက်တော်မူမည်
 ၂၁။ ဆိုပါသည်ထု လျှောက် ထေ၏- နတ်မန်နေ
 ထာဝရထည်သို့၊ နှစ်ဝမ်းနှစ်ကို ရေနှင့်နှစ်ပြီး

လျှင်၊ နှစ်ဘုရင်စံထွက် နှာကိုခိုးရပ်သဖြင့်၊ နှစ်
 ၂၂။ ဘုရင်သေ၍ ထာဝရထည် နန်းထိုင်ထေ၏။
 ၂၃။ အသေရထည် ဘုရင် ထာဝရထာဝရ ထောင့်
 နန်းစံ ငါးနှစ်တွင်၊ ထုစွင်ဘုရင် ထောင့်ထေ
 ၂၄။ ထာဝရထာဝရသည် နန်းထိုင်ထေ၏- ထာဝရ
 ထာဝရထည် နှစ်နှစ်နှစ်သော်၊ ထာဝရထည် မြို့စံ
 ၂၅။ ဖြစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်- ထာဝရထာဝရ ထာဝရထည်
 အသေရထည် ဘုရင်ထို လိုက်ရာ ထမ်းသို့စာ
 ၂၆။ ထာဝရ ထာဝရ ကဲ့သို့ လိုက်၍၊ ထာဝရ ဘုရား ချွေ
 ၂၇။ တော်မူ ဝေဠုသညာကို ပြု၏- သို့ရာတွင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဝါပိန်အခြေသောသားမြေ၊ ထိုစံစံ
 ၂၈။ နှစ်ကို ထေထည်ကုန်၊ ထင်ထေမည်ထု၊ ဂတိတော်
 မြို့သောကြောင့်၊ ဝါပိန်စံထွက် နှာကိုထောက်၍၊
 ၂၉။ ထာဝရထည်ကို မထွက်ထီးထဲ ထားတော်မူ၏- ထို
 မင်းထက်ထက်နှံ၊ ဧရိပြည်သည် ထုစွင်ဘုရင်
 ၃၀။ ကိုဝန်ကန်၍၊ ကိုယ်ထေထာဝရထည် ဘုရင်စံ
 ၃၁။ ရာ၌ မြီးမြှောက် ကြ၏- ထာဝရထည် မင်းထည်
 ရထားစံ၊ သုရထေပေါင်းထိုနှင့်တကွ၊ ဇာတုရမြို့
 ၃၂။ သို့စံစံ၍ ညည့် ထေဝါပိန်၊ သောဧရိ ထု နှာ
 ရထား၊ ဇာတ်ကုန်ကို ထုကြိုသဖြင့်၊ ဧရိ ထု ထို
 ၃၃။ သည်မိမိထိုနေရာသို့မြေကြမ်း- သို့သော်လည်း၊
 ဧရိပြည်သည် သောထိုင်ထေဝင်၊ ထုစွင်ဘုရင်
 ၃၄။ ကိုဝန်ကန်၏။ ထိုကာလ၌ ထေမာ ပြည်ထည်
 ၃၅။ ထည်၊ ပုန်ကန်၏- ထာဝရထည် ပြုစုသောထေထေ
 ရာကြွင်းထေသမျှထိုထည်၊ ထုစာဇာတ်နှင့် ရေး
 ၃၆။ ထားလျက်ရှိ၏- ထာဝရထည် ထီးထေထို
 နှင့်ထိပ်လျှောက်၍၊ သုထိုနှင့်ထေ ဝါပိန်မြို့စံထေ
 ၃၇။ ပြုတ်ခြင်းကိုခံထေ၏။ သားတော်ထာဝရထည်
 မေည်းတော်ထေနှင့်နန်းထိုင်၏။
 ၃၈။ အသေရထည် ဘုရင်ထာဝရထာဝရ ထောင့်
 နန်းစံထေထည်နှစ်နှစ်တွင်၊ ထုစွင်ဘုရင် ထေထာ
 ၃၉။ နိသားထာဝရထည် နန်းထိုင်ထေ၏- ထာဝရ
 နှစ်ထည်နှစ်နှစ်နှစ်သော်၊ မင်းပြု၍ ထေစွင်ထေ
 ၄၀။ မြို့စံ တနှစ်နှစ်နှစ်နှစ်၊ မယ်တော်ကား၊ အသေရထည်
 ဘုရင် ဩမရိ မြေ၊ ထာဝရထည် ထေထည် မြို့စံ-
 ၄၁။ ထာဝရထည်ထာဝရထည်ထေထည်ထေထည်ထေထည်
 ထာဝရထည်၊ လိုက်ရာထမ်းသို့လိုက်၍၊ ထာဝရ
 ၄၂။ ထေထည် ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ချွေတော်မူ ဝေဠုသညာ
 ၄၃။ ကိုပြု၏- ထာဝရထည်သားထောင့်နှင့်ဝါပိန်ထေထည်
 ဝါပိန်ပြည် ရာဇဝတ်မြို့သို့စံစံ၍၊ ခုနစ်နှစ်တစ်ရာ
 ၄၄။ ထာဝရထည် ကို လိုက်ရာတွင်၊ ခုနစ် ထု ထိုထည်
 ၄၅။ ထောင့်ကိုထိမည်ထေထည်- ထိုသို့ရာဇဝတ်မြို့စံစံ

ရှင်ဘုရင် ထာဝရဓမ္မကိုထိုက်၍၊ နှစ်ထုထီမိတ်
 သောဓမ္မာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောဂ်မင်းကြီး
 အညံ့ထေရ်ရေလမြို့သို့ပြန်သွား၍၊ နာထွက်နေ
 ခဲ့သောရှင်ဘုရင်ယောဂ်သားစာခမိ
 ထည်သည်။ အာဟိသားထောရ်ကိုကြည့်၍
 ခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ဆင်းသွားစေ၏။

၉

- ထိုစခါပရောဓကံ ဇေတိဒ္ဓံသည် ပရောဓကံစ
 ချိုးသား ထထောက် ကို ခေါ်၍၊ ထင်၏ ခါးကို
 နှင်းထော့၊ ချီဆီဘူးကို ထု၍၊ ဂိယပ်ပြည် ရာ
 ဇုတ်မြို့သို့သွားစေသော- ရောက်သောစခါ၊ နိပ်မိ
 ထားသောရှင်တစ်သားထေရ်ကိုရှာ၍၊ သုတ်
 ထိုဝင်လျက်၊ ထုကို ထုခံစေပါင်း၊ စေလေစုထဲ
 က ထွက်စေ၍၊ အတွင်း စခန်း ထဲသို့ ခေါ် ခြီး
 လျှင်- ချီဆီဘူးကိုကိုင်၍၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ဆီ
 ထိုးထားလျက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့သည်
 ထင်ကို ဣသရေလ နှင့်ဘုရင်စရာ၌ ခန့်ထား၍
 ဆီထိတ် ပေးသည်ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကို
 ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကို ရွှင့်၍၊ မဆိုင်းမငင့်ဘဲ
 ပြေးသောသူမှာထားစေ၏- ထိုပရောဓကံစ
 ချိုးသား ထထောင်သည် ဂိယပ်ပြည် ရာဇုတ်မြို့သို့
 သွား၏- ရောက်သောစခါ၊ မိုလ်မင်းထိုသည့်စ
 ဟုထိုင်လျက်ရှိကြ၏ပရောဓကံက၊ ဆိုမိုလ်မင်း၊
 ထိုထိတော်စား ပြောစရာရှိသည်ဟု ဆိုလျှင်၊
 ထေရ်ထေရ်၊ ခါးထိုးစေပါင်းတွင်ထေရ်သုဏ္ဍာ
 ပြောစရာ ရှိသည်ဟု စောသော်၊ ထိုမိုလ်မင်း
 ထိုထိတော်စား ပြောစရာရှိသည့်ထုပြန်ဆို၏-
 • ထိုစခါထေရ်သည်ထွက်အိပ်ထဲ သို့ဝင်သဖြင့်၊
 ပရောဓကံသည့်သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ဆီကိုထား
 လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားက၊ ငါသည်သင့်ကို ထာဝရဘုရား၏ လူ
 ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်စရာ၌ ခန့်ထား၍
 ထိုထိတ်ပေး၏- ငွေခံပရောဓကံသို့ကိုသတ်
 သော အပြစ်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပရောဓကံ စ
 ခေါင်းကိုသတ်သောအပြစ်လေလျောက်၊ ယေဇ
 ဇာလ၌ ခမိတ် ပေးမည်စေကြောင်း၊ သင်သည်
 • ထင်သခင်အာဟိသအမျိုးကိုလုပ်ကြံရမည်-ဟာ
 ထပ်အမျိုးသားရှိသမျှကိုလုပ်ကြံစေခြင်းငှါ၊
 ဣသရေလမြို့ရှာ၌ ထရုတ်ခံသောသူဖြစ်စေ၊ ထ
 ထွက်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟိသအမျိုးသား
 • ထောက်ရှားရှားကို ငါပယ်မြတ်မည်-ဟာဟိ
 သအမျိုးကိုနေမတ်စံထားသောရောဇာဝင်အမျိုးကို

- ထိုငှါ၊ အထိတ်စံ ထားစာရှာအမျိုးကိုထို ငှါ
 • ခြစ်စေမည်- ထေဇဇာလကို သင်းပြုတ်သော
 သူမရှိ၊ ယေဇာရေလမြို့ကွက်၌၊ ရွှေထိုသည်သူ
 ကို ဓားကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊
 • ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကိုရွှင့်၍ ပြေး၏- ထိုစခါ
 ထေရ်ထေရ်မိမိသခင်၏ထွန်ထိုမှီရာသို့ထွက်၍၊
 ထထောက်က၊ ရှိသမျှကောင်းသလောက်ထိုစေရ
 ထည်ထထောင်ကြောင့်ထာသနည်းဟုပေးလျှင်၊
 ထေရ်က၊ ထင် ထိုသည် ထိုသူကိုငှါ၊ သူပြော
 • သော စကားကိုငှါ သိကြ၏ဟုဆိုသော်- သူထို
 ကငါထိုမသိပြောပါလော့ဟုဆိုပြန်သော်၊ ထေ
 ရ်က၊ ထိုသူသည် ချီမည်သောစကားကို ပြော
 ၏၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သင့်ကိုဣသရေလ
 နှင့်ဘုရင်စရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိထိတ်ပေးသည်
 ဟု၊ မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်
 • ပြောသောစခါ- သူထိုသည်ထေရ်အမြန်ထ
 ထဖြင့်၊ အဘိုးအဘိုးမိမိထိုထေရ်ကိုထုတ်လှေ
 ကားထိပ်ပေါ်၊ ထေရ် ထောက်မှာ ခင်းလျက်၊
 ထေရ်သည် နှင့်ဘုရင်ခြစ်တော်မူစေဟု၊ တံခါး
 • ရွတ်၍ထစ်ကြော်ကြမ်း- ထိုသို့နိပ်မိထားသော
 ရှင်တစ်သား၊ ထေရ်သည် ထောရ်မင်း၊ စာစစ်
 ထင်းရွှေလေ၏၊ ထိုစခါရှင်ဘုရင်ထာဝရဓမ္မ
 ကြောင့်၊ ထောရ်မင်းနှင့်ဣသရေလထူစေပါင်း
 ထိုသည် ဂိယပ်ပြည်ရာဇုတ်မြို့ကို ခေါ်ရှောက်
 • ကြမ်း- သို့ရာတွင်၊ ထောရ် မင်းသည် နှစ်ရှင်
 ဘုရင်ယောဇာလကိုစစ်ထိုက်သောစခါ၊ နှစ်ထု
 ထီမိတ်သော အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ထေ
 ဇာရေလမြို့သို့ပြန်သွားနှင့်ပြီး၊ ထေရ်ကထည်း၊
 ထင်ထိုအလိုရှိလျှင်၊ ယေဇာရေလမြို့သို့သွား၍၊
 ထိတင်းကြားပြာရသောသူတစ်ယောက်ကို
 • မှုမြို့ထဲက မထွက်မသွားစေနှင့်ထုစီရင်၏- ထို
 သို့ယောရ်မင်းသည် ယေဇာရေလမြို့၌ရှိနေသော
 ကြောင့်၊ ထေရ်သည်ရထားကိုစီး၍၊ ထိုမြို့သို့
 သွား၏၊ ထိုစခါ ထာဝရ နှင့်ဘုရင် စာခမိ ထည်
 ထည်၊ ယောရ်မင်းကိုကြည့်၍ထွန်သောငှါရောက်
 • ထာဝရ- ယေဇာရေလမြို့၌ရှာခင်ပေါ်မှာစောင့်
 သော သူသည်ရပ်လျက်၊ ထေရ်နှင့် ထိုက်ထာ
 သောထထိုထေရ်ကိုမြင်သောစခါ၊ လူ အထို
 ထေရ်ကို ငါမြင်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထီးကြိုခြင်း
 ငှါသွား၍၊ ခြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောက်ပေးမည်
 စေကြောင်း၊ ထောရ် သည် မြင်း၊ မီး သူရဲ ထ
 • ထောက်ကိုစေထွတ်သည့်ထထိုင်း- မြင်းမီးသူရဲ

သည့်စီးကြိုခြင်းငှါအား၍ ခြိမ်းသက်ခြင်းရှိသ
 ထောထု၊ ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်းကိုပြော
 ဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်း
 နှင့်စေတယ်သို့ ဆိုင်သနည်း၊ ငနောက်သို့ထွဋ်
 ဖြဲထိုက်ထော့ထုဆို၏၊ ခေတ်သောသုကထည်း၊
 ၈၈ ပြန်မလာပါဟု ဆိုသော်- ရှင်ဘုရင်သည် စေ
 ခြားသော မြင်းစီးသူရဲတယောက်ကို စေတွတ်
 ပြန်၍၊ သူသည် ရောက်သော အခါ၊ ငြိမ်သက်
 ခြင်းရှိသထော့ထုရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်း
 ကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်
 သက်ခြင်းနှင့်စေတယ်သို့ ဆိုင်သနည်း၊ ငနောက်
 ၁၀ သို့ထွဋ်ထိုက်ထော့ထုဆို၏- ခေတ်သောသု
 ကထည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ရောက်၍ပြန်မလာ
 ပါ၊ ထာသော သူသည် မှီခိုသော၊ ယေဟု နှင့်
 တတ်သကဲ့သို့၊ အထွန်ပြင်းထန်စွာနှင်၍လာပါ
 ၁၁ သည်ဟုဆို၏- ဂြောဟ်မင်းကထည်း၊ မြင်းရ
 ထားကိုပွင့်ဆင်ထော့ထုဆိုသည်အထိ၊ မြင်း
 ရထားကို ပွင့်ဆင်ကြ၏၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်
 ထောရံ နှင့် ထု၊ ရှင် ဘုရင် အာခမိ ထို သည်
 ရထားတော်တစုမီးထွက်၊ ယေဟုကိုစီးကြို
 မည်ဟု ထွက်သွား၍၊ ယေဟုရေထ မြို့သားနာ
 ၁၂ မုတ်စံ ခြေကွက်တွင်ထွေကြ၏- ယောရံသည်
 ထေဟုကိုမြင်လျှင် ယေဟု၊ ခြိမ်းသက်ခြင်းရှိသ
 ထောထုမေးသော်၊ ယေဟုက၊ သင့်အဖိ ယေဟု
 ဗေထပြုသောအခွေပေစုန်အမှု၊ ပြုစားသောအ
 မူဈားသော ကာလ အတွင်းတွင်၊ အထတ်သို့
 သော ငြိမ်သက်ခြင်း မှီလိမ့်မည်နည်းဟု ပြန်
 ၁၃ ပြောသော်- ယောရံကဆိုအခါ၊ စုန်ကန်မှုပါ
 ၁၄ တကား ဟု ဆိုထွက် ထွဋ်၍ ပြေး၏- ယေဟု
 သည်ထည်း၊ ထေးကိုတင်၍ပြန်သဖြင့်၊ ထောရံ
 ကိုပန်းကြားမှာမှန်၏၊ မြားသည်ထည်းနှစ်ထုံး
 ကို ထုတ်ခွင်းခေတ်၍၊ ယောရံသည် ရထား
 ၁၅ တော်ပေါ်မှာထဲနေ၏- ယေဟုကထည်း၊ သူကို
 ဆွဲ၍ ယေဟုရေထမြို့သား နာမုတ် ခြေကွက်၌ ချ
 ပြန်ထော့၊ သင်နှင့် ငါသည် သုအေ အာထပ်
 နောက်သို့မြင်းစီး၍ထိုက်သောအခါ၊ ဤအမှုကို
 ထာဝရဘုရား၊ ဈာပိတ် ထားတော် မူသည်ကို မ
 ၁၆ မှတ်မိသထော့- အကယ်စင်စစ်နာမုတ်အသွေး၊
 သုသားထိုက်အသွေးကိုမနေ့က ငါကြည့်မြင်ပြီ
 ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏၊ ဤခြေကွက်၌
 သင့်ကိုအပြစ်နှင့်အထွာတ်၊ ငါ၏အပေးမည်

ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝ
 ရဘုရား၏ အမိန့်တော် မှီသည်အထိ၊ ဤခြေ
 ကွက်၌ အထောင်းကို ချပြန်ထော့ထု မိမိရထား
 ၁၇ ခွေးမီးကကိုဆို၏- ထိုအမှုကိုထူးရှင်ဘုရင်စော
 သမိသည်မြင်လျှင်၊ ဥပသတ်နန်းတမ်းမြင့်မြေ
 ၏၊ ယေဟုကထည်း၊ သုကိုရထား ပေါ်မှာထိုး
 တော့ထုထိုက်ထွက်ဆိုသည်အထိ၊ ဣဗယ်မြို့
 ၁၈ နား၊ ဂရုမြို့သို့သွားသောတမ်းတွင်ပြုကြသဖြင့်၊
 သူသည်မေမိရွှေမြို့သို့ပြေး၍သော်- သူ၏ထွန်
 ထိုသည် အထောင်းကို ရထားပေါ်သို့ထင်ပြီး
 လျှင်၊ ယေဟုရှင်မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊ ခါပိတ်
 ၁၉ မြို့တွင်၊ မိမိတမ်းမြို့၌ ထိုးထေး ထိုနှင့်အထု
 ၂၀ သင်းပြုတ်ကြ၏- ထိုမင်း အာခမိ သည် အာ
 ထပ်သားထော့ရံနန်းစံဆတ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ထု
 နိုင်ငံ၌နန်းထိုင်၏၊
 ၂၁ ယေဟုသည် ယေဟုရေထမြို့သို့ရောက်သည်
 ကို ယေဟုဗေထသည် ကြားလျှင်၊ ဣတ်ဗမ်းထို
 ကိုဆေးသုတ်၍၊ ဆံပင်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီးမှ၊ ပြ
 ၂၂ တင်းပေါက်ဝ၌ ကြည့်ရှုထွက် နေ၏- ယေဟု
 သည်တံခါးဝသို့ဝင်သောအခါ ယေဟုဗေထ၊
 မိမိအခင်ကို သတ်သော မိမိသည် နှစ်ထောရ
 ၂၃ ဆထော့ထုမေးလျှင်- ယေဟုသည် ဖျော်ကြည်
 ၍၊ ငတက်မှာအထတ်သုသောနည်း၊ အထတ်
 ထုထု မေးထေသော်၊ မိမိမီး နှစ်ထောတ် သုံး
 ၂၄ လောက်ထိုသည် ပြတင်းပေါက်ထဲက ကြည့်ရှု
 ကြ၏- ယေဟုက၊ သူကို ထွန်းစု ထိုက်ထု ဆို
 သည်အထိ၊ ထွန်းစုသဖြင့်၊ သူ၏အသွေးသည်
 ၂၅ နန်းတော် ထဲသို့ အပေါ်၌ငင်၊ မြင်းထို အပေါ်၌
 ငင်စည်၏၊ ယေဟုသည် သူကိုယ်ကိုခင်းထေ၏၊
 ၂၆ အထဲသို့ဝင်၍- ခားထောတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျိန်အပ်
 သောမိမိသည် ရှင်ဘုရင်ထိုးမြန်သောကြောင့်၊
 ၂၇ ထွားကြည့်၍ သင်းပြုတ်ထော့ထု ဆိုသည်အ
 ၂၈ ထိ၊- သင်းပြုတ် မြင်းငှါ သွားသော အခါ၊
 ဥက္ကောင်းစွဲ၊ ခြေဈား ထက်ဝါးထိုက်သာ ထွေ
 ၂၉ သော့ကြောင့်၊ တစ်ထော့၍ ကြားလျှောက်ကြ
 ၃၀ ၏- ယေဟုက၊ ယေဟုရေထခြေကွက်၌ ရွေးထို
 သည် ယေဟုဗေထ၏ ယေဟုကို ခားကြ ထိန်
 မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည်မိမိထွန်ထိုက်သို့
 ၃၁ ထား၊ ဝေါသအားဖြင့်၊ မိန့်တော်မူထော့ထော့
 တော်သည်ဤသို့ပြည့်စုံပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ဤသင်း
 မြို့၌သည် ယေဟုဗေထ သင်းမြို့၌ ခြိမ်းထု
 အထတ်သုထု မပြောနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏

စေတောင်းကောင်းသည် ယေဝရေထ မြေကွက်
တွင်းထယ်မြင့်နောက်ဈေးကဲ့သို့ မြှုပ်လိမ့်မည်
ထုဆို၏။

၁၀

- အာဟပ်စ်သား ခုနစ်ကျိပ်ထိုသည် ဂူမာရီ
မြို့၌ မှီသည်ဖြစ်၍၊ ယေဝရေထ ယေဝရေထ
မြို့တပ်ဈေး၊ အသက်ကြီးသူများ၊ အာဟပ်စ်သား
ထိုကို လုပ်ငန်းသောသူများ၊ မှီရာ၊ ဂူမာရီမြို့သို့
• စာရေး၍ ပေးလိုက်လေ၏။- မှာလိုက်သောစာ
စွတ်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ သင်တို့သခင်၏သား
ဈေး၊ စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲဈေး၊ မိုင်းခံသောမြို့၊
ထက်နက်နံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤဘေရုက်သောစ
• ခါ- သင်တို့သခင်၏သားတို့တွင်းသင်္ချာကောင်း
မြတ် တော်သင့်သော သူကို ရွေးကောက် ၍၊
သမည်းတော်၏ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊
သခင်အမျိုးအဖွဲ့စစ်တိုက်ကြထေ့ဟုမှာလိုက်
• သတည်း၊- ထိုသူတို့က၊ ခွင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့
သည် သုဓမ္မာ မခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့
သည် အထယ်သို့ ခံရပ်နိုင် မည် နည်းဟု၊ အ
• ထွန်ကြောက်လျှက်ဆိုကြ၏။- နန်းတော်တုပ်၊ မြို့
ဆုပ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ အာဟပ်စ်သားတို့ကိုလုပ်
ကျွေးသောသူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည်
ကိုယ်တော် ထွန် ဖြစ်ပါသည်။ မိန့်တော် မူသည်သ
တိုင်းပြုပါမည်၊ ထွန်တော်တို့သည် ခွင်ဘုရင်ကို
မမျိုးမြှောက်ပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု
တော်မူပါဟု၊ ယေယုထံသို့ပြန်စာကို ပေးလိုက်
• ကြ၏။- ယေယုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ
ဖြစ်၍၊ ဇေကာကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့သ
ခင်သားတို့၏ ဥက္ကောင်းဈေးကို ယူ၍ ယေဝရေ
ထမြို့၊ ငါမြို့ရာသို့ နက်ခန်းယူစုဆုရိန်၌ ထာကြ
ထေ့ဟု၊ တခန်းစာပေးလိုက်လေ၏။ ခွင်ဘုရင်၏
ထားတော်ပေါင်းခုနစ်ကျိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်
ထွေးသော မြို့သား၊ အကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏။
• ထိုစာရောက်သောအခါ၊ ခွင်ဘုရင်၏သားတော်
ခုနစ်ကျိပ် ထိုကို ယူ၍ သတ်သဖြင့်၊ ဥက္ကောင်း
ဈေးကို ထောင်းတို့၌ ထည့် ပြီးလျှင်၊ ယေဝရေ
• ထမြို့၊ ယေယုထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။- ထုထင်
တယောက် ထည်ထာ၍၊ ခွင်ဘုရင် သား ထို၏
ဥက္ကောင်း ဈေးကို ထောင်နဲ့ပါပြီဟု လျှောက်
လျှင်၊ ယေယုက၊ မြို့တံခါးဝမှာနံနက်တိုင်စောင့်
• နှစ်စဉ် ထားသောထု ဆို၏။- နံနက်ရောက်၍၊
ယေယုသည်ထွက်၍ ရပ်ထွက်ထုများတို့စား။

- ဆို ခြောင့် ဓတ် သောထု ထို၊ ငါ ထည့် ငေ စစ်
တက်၌သင်း၊ ခွဲ၍သတ်လေပြီ၊ ဤထု အပေါင်း၊
• ထိုကိုကား၊ အထယ်သုသတ်သနည်း။- ထာဝရ
ဘုရားသည် အာဟပ်စ် အမျိုး၌ မိန့်တော်မူသော
ဇကာ၊ တော် တစွန်းမှ မြေသို့မကျရ ထည်ကို
သင်တို့ သိမှတ်ကြထေ့၊ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိကျွန် ဇလီယအားဖြင့်၊ မိန့်တော်မူသည် အ
• တိုင်း၊ ပြုတော်မူမည်ထုဆိုသဖြင့်- ယေဝရေထ
မြို့၌ ကျန် ကြွင်းသော အာဟပ်စ် အမျိုးသား၊ အ
ပေါင်း ထို နှင့် သူ၏ လူကြီး၊ ပေါက်ခေါ်၊ ထင်
ပရောဟိတ်ဝေပေါင်းတို့ကို တယောက်စွာမကျန်
• ခေဘသတ်လေ၏။- နောက်မှထ၍ ဂူမာရီမြို့သို့
ထွား၏။ ထမ်း နားမှာရှိသော သိုး၊ ဓွေး၊ ညှပ်ရာ
• ဇရပ်သို့ရောက်သောအခါ- လှေခွင်ဘုရင်အာစ
ရိစ်ပေါက်ခေါ်တို့ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့သည် အ
ဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊ ငါတို့သည် အာစရိ
မင်း၏ ထွေးတော် မျိုးတော် ဖြစ်၏။ ခွင်ဘုရင်၏
သားတော်တို့နှင့် မိရုဇား၏သားတော်တို့ကို နှုတ်
• ဆက်ဆံသော ငှါသွားသည်ထုဆိုကြ၏။- ယေ
ယုကလည်း၊ အရှင် ဓမ္မ၊ ကြယု မီရင်သည် အ
တိုင်း၊ အရှင် ဓမ္မ၊ ခံ၍သိုး၊ ဓွေး၊ ဇရပ်တွင်း၊ နားမှာ၊
ထေး ကျိပ် နှစ်ယောက် ထိုကို တယောက်စွာမ
• ကျန်ခေဘသတ်ကြ၏။- ထိုဇရပ်မှ ထွက်သော
အခါ၊ ခရီးဦး ကြိုပြုဆံ့ဟုထာသော ဇရပ်သား
ယောနာဗ်ကိုတွေ့၍ နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ငမိတ်နှစ်
လုံးသည် သင့်မိတ်နှစ်လုံးနှင့် သင့်၍ သထော
ခြောင့်သကဲ့သို့၊ သင့်မိတ်နှစ်လုံးသည် သထော
ခြောင့်သထောဟုမေးလျှင်၊ ခြောင့်ပါသည်ဟု
လျှောက်ဆိုသော်၊ ထိုသို့မှန်လျှင် သင့်ထက်ကို
ပေးပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ထက်ကိုပေး၍ ယေ
ယုသည် မိမိ အနားသို့ ရထား ပေါ်မှာ ဆွဲတင်
• လျှက်- ငါနှင့် အတူလိုက်၍ ထာဝရဘုရားထက်
၌၊ ငမိတ်အား ကြီးကြောင်းကို ကြည့်ရှုထေ့ဟု
• ဆိုသဖြင့်၊ မိမိရထားကို စီးစေ၏။- ဂူမာရီမြို့သို့
ရောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇလီယ
အား မိန့်တော် မူသော ဇကာ၊ တော် အတိုင်း
အာဟပ်စ်အမျိုး အကျန်အစင် ဖွတ်ဖီးထည်တိုင်
အောင်၊ ထို မြို့၌ ကျန် ကြွင်း ထမ္မာ ထိုကို သတ်
လေ၏။
• တခန်း ယေယုသည် ထုအပေါင်းတို့ကို စုဝေး
စေ၍၊ အာဟပ်စ်သည် ဗာလ ဘုရားကို အနည်း၊
ယေသာဝတ်ပြု၏။ ငါယေယုကား ဈေးရွာ၌

၁၁ မည်- သို့ဖြစ်၍၊ ဗာဏဘုရား၏ပရောဇာန်ဗျာ၊
 ၁၂ အပ္ပမာဒဗျာ၊ ထင်ပရောဇာန်ဗျာ၊ အပေါင်း
 ၁၃ ထိုကိုခေါ်ကြ၊ တယောက်မျှမကြွင်းစေနှင့်၊ ငါ
 ၁၄ သည် ဗာဏဘုရားအား ယင်းကြီးကို ပူဇော်
 ၁၅ မည်၊ ကြွင်းသောသူမည်သည်ကား၊ အထက်
 ၁၆ မရှင်ရထု ဆို၏၊ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဗာဏကို ကိုး
 ၁၇ ပရိယာယ်ပြု၍ ဆို၏- ဗာဏဘုရားအဖို့စွန့်
 ၁၈ ကိုပွင့်ဆင်ကြထု တဖန်စီရင်သည်အတိုင်း၊ စွန့်
 ၁၉ ခွဲကိုခေါ်ရမည်ဟုကျော်ညာကြ၏- ဣသရေ
 ၂၀ ထပြည် တရှောက်လုံးသို့လွှတ်၍၊ ဗာဏတ
 ၂၁ ပည့်သံမှထိုသည် တယောက်မျှမကြွင်း ထာ
 ၂၂ ကြ၏၊ ဗာဏ ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ကြသဖြင့်၊ တ
 ၂၃ ကျောင်းထုံး ပြည့်စုံကပ်၍၊- ယေဟုသည် အ
 ၂၄ စစ်တန်ဆာ ထိုက်မိုးကို ခေါ်၍၊ ဗာဏဘုရား
 ၂၅ အမည်ထိုအဖို့ အဝတ်တန်ဆာကို ထုတ်ကြဟု
 ၂၆ ဆိုသည် အတိုင်း ထုတ် ထေ၏- တဖန် ရေဝပ်
 ၂၇ ဆား ယောနပ်နှင့် အတူ ဗာဏကျောင်းထဲသို့
 ၂၈ ဝင်၍၊ သင်ထိုသည် ထာဝရ ဘုရားတပည့် တ
 ၂၉ ထောက်မျှမပါ၊ ဗာဏဘုရားတပည့်သက်သက်
 ၃၀ မှီစေပဉ္စမကြောင်း၊ ကြည့်ရှုစစ်ကြောကြလော့
 ၃၁ ဟု၊ ဗာဏတပည့်ထိုအားဆို၏- မီး၊ မြို့ရာယင်း
 ၃၂ အစရှိသောယင်းမျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ အထဲသို့
 ၃၃ ဝင်သောအခါ၊ ယေဟုသည် ကျောင်းပြင်၌ ထု
 ၃၄ ရှစ်ကျိပ်ကိုထား၍၊ ဆင်ထိုလက်သို့ငါဆောင်ခဲ့
 ၃၅ သော ချီသုတနံတထောက်မျှလွှတ်လျှင်၊ လွှတ်
 ၃၆ အသောသူသည် အသက်သေရမည်ဟုစီရင်၍-
 ၃၇ မီး၊ မြို့ရာယင်းကို ပူဇော်မှုပြီးသောအခါ၊ ယေဟု
 ၃၈ က၊ ဝင်၍ ထုတ်ကြလော့၊ တထောက် ကိုမျှ မ
 ၃၉ ထွက်စေနှင့်ဟု၊ တပ်သားနှင့်တပ်စူးထိုအားဆို
 ၄၀ သည် အတိုင်း တပ်သားနှစ်တပ်စူး ထို ထည်
 ၄၁ ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ အသေ ကောင်ဗျားကို ထုတ်
 ၄၂ ခြစ် ပြီးမှ- ဗာဏကျောင်းနှင့် ဆိုင်သော မြို့သို့
 ၄၃ ထွား၍၊ ဗာဏ ကျောင်းထဲက ခုတ်ထု ဗျားကို
 ၄၄ ထုတ် ပြီးလျှင် မီး၊ မြို့ ကြ၏- ဗာဏ ဆင်းတုကို
 ၄၅ ၎င်းကျောင်းကို၎င်းဖြုတ်၍၊ ထနေ ထိုင်အောင်
 ၄၆ ကိုယ် သုတ် သင်ရာ ထိပ် ခြစ်စေကြ၏- ထိုသို့
 ၄၇ ယေဟုသည် ဗာဏကို ဣသရေထ ပြည်မှ ပယ်
 ၄၈ ရှားဖျက်သိမ်းသေ၏၊
 ၄၉ ထိုရာတွင်၊ ဣသရေထ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေ
 ၅၀ သော နေမတ်သား ယေ ဟော ဗောင် ၏ ရမ မိုက်
 ၅၁ ဆည်းဟူသောစေတသမြို့နှင့် ခန့်မြို့မှာရှိသော

၅၂ ဤနွား၊ ထင်ထိုကို စွန့်၊- ထာဝရ ဘုရားက
 ၅၃ သည်၊ ထင်သည် ငရွေမှာ မြှောင်သောအကျင့်
 ၅၄ ကို တွေ့၍၊ ကောင်းစွန်စွာ ပြုသောကြောင့်၎င်း၊
 ၅၅ ငါအလိုရှိသမျှအတိုင်း၊ အာသဝ်အမျိုး၌ စီရင်
 ၅၆ သောကြောင့်၎င်း၊ ထင်သားမြေးဆေးဆတ်တိုင်
 ၅၇ အောင်၊ ဣသရေထနိုင်ငံရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်
 ၅၈ ရမည်ဟု၊ ယေဟုအားမိန့်တော်မူသော်သည်၊-
 ၅၉ ယေဟုသည် ဣသရေထ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ၆၀ ထာဝရ ဘုရား တရားတော် ထမ်းသို့၊ မိတ် နှစ်
 ၆၁ ထုံးအကြောင်းပဲ့ လိုက်ခြင်းငှါ ထိတ်ရွံ၊ ဣသရေ
 ၆၂ ထအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောယေဟောဗောင်၏ရ
 ၆၃ မိုက်ထိုကိုမ စွန့်၊
 ၆၄ ထိုကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေ
 ၆၅ ထပြည် စွန့်၊ ထိုကို ဖြတ်တော်မူ၏၊ ထာဝရထ
 ၆၆ သည်သော်ဝန်ခြင်အရှေ့ဘက်၊ ဝင်အမျိုး၊ ရမပ်
 ၆၇ အမျိုး၊ မနာရှေ့အမျိုး၊ နေရာ၊ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိ
 ၆၈ သော အာရေမြို့မှစ၍ ဝိလပ်ပြည်၊ မာရှန်ပြည်
 ၆၉ တရှောက်လုံးအရပ်ရပ်ကို ထုပ်ကြံထေ၏၊
 ၇၀ ယေဟု ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်းစေ ထရွ
 ၇၁ တိုနှင့်၊ တန်ဖိုးကြီးခြင်းအရာသည်၊ ဣသရေထ
 ၇၂ ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏- ယေဟုထည်ရှု
 ၇၃ မာရိမြို့၌မင်းပြု၍၊ ဣသရေထနိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်
 ၇၄ ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ သိုးထားထိုနှင့်ထိပ်လျှော်၍၊
 ၇၅ မာရိမြို့၌သင်းပြုဟ်ခြင်းကိုခံထေ၏၊ သားတော်
 ၇၆ ယောမတ်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏၊
 ၇၇
 ၇၈ အာခမိန်မတ်တော် အာသလိသည်မိမိအား
 ၇၉ သေ ကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ အေ့တော်
 ၈၀ မျိုးတော်အပေါင်းထိုကိုသုတ်သင်ပထိ၌စေ
 ၈၁ ၏- သို့ရာတွင်၊ အာခမိန်နှစ်မ၊ သထောရ်စင်း
 ၈၂ ကြီးသို့၊ ယောရှေ့တသည် အာခမိန်သား ယော
 ၈၃ ရှကို အသေ ခံရ သော အေ့တော် မျိုး တောင်ထဲ
 ၈၄ က ပိုးယူ၍၊ အာသလိ ထက်မှ ထု၏ အထက်
 ၈၅ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ထုနှင့်သု၏ထိန်ကိုထိပ်စိုင်း
 ၈၆ ထဲ၌ ဝှက်ထား ၏- ထို နောက်၊ ထောရှု ထည်
 ၈၇ မြောက်နှစ်ပတ်လုံးအရပ်၊ နှင့်အတူ မိတ်ရှန်တော်
 ၈၈ ၌ ဝုန်းရှောင်လျှော်နေ၍၊ အာသလိ ထည် မိုက်
 ၈၉ ထေ၏၊
 ၉၀ ရှုနှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ထောထာထည်
 ၉၁ စေထွတ်၍၊ ထုတရာထုတ်၊ တပ်စူး၊ တပ်သားထို
 ၉၂ ကိုခေါ်ထေ၏၊ မိတ်ရှန်တော်ထဲသို့ ထွင်း၍၊ ဝရံ
 ၉၃ ညည်ပဲ့ခြင်း၊ မိတ်ရှန်တော်၌ထွာထိုက်ခြင်း

ကိုပြုပြီးမှ၊ နှင်ဘုရင်၏သားတော်ကိုပြုထမ်း-
 ၁။ ယောယဇ္ဇကလည်း၊ သင်တို့ပြုရသောဓမ္မဟူစု
 ကာ၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သောလူ သုံးစုတစုသည်
 ၂။ နန်းတော်တံခါးကိုခေါ်ရမည်- တစုသည်လူ
 ရတံခါးကိုခေါ်ရမည်၊ တစုသည်ကင်း၊ နောက်
 တံခါးကိုခေါ်ရမည်၊ ထိုသို့မိတ်မှန်တော်ကို မ
 ၃။ မြို့မဗ္ဗကံမြင်းငှါ ခေါ်ရမည်- ဥပုသ်နေ့၌
 ထွက်သော လူသုံးစုတွင်၊ နှစ်စုသည် နှင်ဘုရင်
 ၄။ ဟံသာဝတီ မိတ်မှန် တော်၌ ခေါ်ရမည်- လူ
 ထိုင်း၊ မိမိ ထက် နက်ကို ကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်
 မြတ်ကို ဝိုင်း၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်သွားသော သူတို့
 ကိုသတ်ရမည်၊ နှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်တော်မူသော
 အခါ၊ နောက်တော်သို့ ထိုက်ရမည်ဟု ခြာထား
 ၅။ ထေရ်- ထိုသို့ ယဇ္ဇပရောဟိတ် ယောယဇ္ဇမှာ
 ထားသောအခါ၊ လူတရာ အုပ်တို့သည် ပြု၍၊
 ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသောသူနှင့် ဝင်ရသောသူအ
 သီးအသီးတို့ကိုခေါ်၍၊ ယဇ္ဇ ပရောဟိတ် ယော
 ၆။ ယဇ္ဇထံသို့ ရောက်သောအခါ- မိတ်မှန်တော်၌ မှီ
 သောမိမိတို့ ၊ ကြီး၏ ဟူ၍၊ နှင့် မိမိတို့ ကို
 ယဇ္ဇပရောဟိတ်သည် ထုတ်၍၊ လူတရာအုပ်တို့
 ၇။ အားထပ်ထေရ်- ခေါ်သောသူ အပေါင်း ထို
 သည်လက်နက်ကိုကိုင် လျက်၊ နှင်ဘုရင် ကို ဝိုင်း
 ၍ ယဇ္ဇ ပရောဟိတ်နှင့် မိတ်မှန်တော် အနား၌
 ထောင့်ထောင့်မှစ၍ ထက်ဝဲထောင့်တိုင်တိုင်
 ၈။ ရပ်ကြမ်း- ယဇ္ဇ ပရောဟိတ် သည် နှင် ဘုရင်
 ထားတော် ကို ပြင် သို့ ထုတ်၍၊ ရာဇသရဇ နှင့်
 ပညတ္တိ ကျမ်း ကို တင် လျက်၊ ဘိသိတ် ပေး
 လျက်၊ နှင်ဘုရင်အရာ၌ ရှိမြောက်ပြီးမှ၊ နှင်ဘု
 ရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု၊ လက်ရပ်
 တီး၍ ကျွေးကြော်ကြမ်း၊
 ၉။ အာသလိသည်တပ်သားပြုသောအခါ နှင့်လူ
 ချားပြုသော အခါကို ကြားလျှင်၊ လူများ မှီရာ
 ၁၀။ မိတ်မှန်တော်သို့ သွား၍- နှင်ဘုရင်သည် ယဇ္ဇ
 စမ်းထုံးစံ အတိုင်း၊ တိုင် နားမှာ ရပ် လျက်၊ မှုး
 တော်မတ်တော်များ နှင့် တံပိုးမှတ်သောသူများ
 ထိုသည်နှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်
 သူ ပြည်သား များတို့ သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တံ
 ပိုးမှတ်လျက်ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်
 ထိုအုတ်၍ ပုန်ကန်မှု ပါတကား၊ ပုန်ကန်မှု ပါ
 ၁၁။ တကားလူအော်ဟစ်ထေရ်- ယဇ္ဇပရောဟိတ်
 ထောင့်ထောင့်ကလည်း၊ မိတ်မှန်တော် ထဲမှာ မသေ
 အံ့နှင့်၊ တပ် ပြင်သို့ ထုတ် ကြ၊ သူထက် ပွာလှ

သော လူကို ထားနှင့် ထင် ကြံလူတရာ အုပ်၊
 ၁။ တပ်မှူး တို့ကို မှာထား နှင့်သည် အတိုင်း- အာ
 သလိကိုဝမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့သွားသော
 မြင်းထမ်းဖြင့်ထုတ်၍သတ်ကြမ်း၊
 ၂။ ယောယဇ္ဇသည်လည်း နှင်ဘုရင်နှင့်လူများတို့
 ထည်ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊
 ထာဝရဘုရားနှင့် ပပိညည် ခွဲစေ၏၊ တစ်နှစ်
 ဘုရင်နှင့် လူများတို့ကို တဦးနှင့်တဦး ပပိညည်
 ၃။ ခွဲစေ၏- ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည်
 ဗာလ ကျောင်းသို့ ထွား၍ မြို့ဗ္ဗကံကြမ်း၊ ယဇ္ဇ
 ပရောဟိတ်နှင့် ရုပ်တုများကို အကုန်အစင် မြို့စံ
 ၍၊ ယဇ္ဇပရောဟိတ် ထိုရွာမှာဗာလယဇ္ဇပရောဟိတ်
 ၄။ မထန်ကို သတ်ကြမ်း- ယဇ္ဇပရောဟိတ်ထော
 သသည်လည်း၊ မိတ်မှန်တော် အုပ် ချား ကို
 ခန့်ထားပြီးမှ၊ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား၊
 ပြည် သူပြည် သား အပေါင်း တို့ကို ခေါ်လျက်၊
 ကင်းတံခါးလမ်း မြင့် နှင်ဘုရင်ကို မိတ်မှန်တော်
 ၅။ နန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်၍၊ ရာဇပရောဟိတ်တော်ပါ
 ၆။ ဘုရင် ခေါ်- နန်းတော် နားမှာ အာသလိကို
 သတ် ပြီးမှ၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့သည်
 ဝမ်း မြောက် ၍ တမြို့ထုံး၌ ထည်း ငြိမ် ဝပ်ခြင်း
 မှိမ်း၊

၁၂

၁။ ယောယဇ္ဇ နန်းစံစုနှစ်နှစ်တွင်၊ ယောယဇ္ဇသည်အ
 သက်စုနှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ထေရ်ရှင်
 မြို့၌ အနှစ်ထေးထယ် မိုးစံ၏၊ မတ်တော်ကား၊
 ၂။ ဗေဒနာတ မြို့သူ မိမိအပည် မှိမ်း- ယဇ္ဇပရော
 ဟိတ်ယောယဇ္ဇ သွန်သင်သောကာလ ပတ်ထုံး၊
 ယောယဇ္ဇ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထရား
 ၃။ သောဓမ္မကိုပြု၏- သို့ရာတွင်၊ မြင့်သော အရပ်
 တို့ကို မပယ် ခွားသောကြောင့်၊ ထိုထိုသည် ထို
 အရပ်တို့၌ ယဇ္ဇ ပူဇော်၍၊ နိဗ္ဗာနပေါင်းကိုမီးမြှင့်
 ကြမ်း၊
 ၄။ ယောယဇ္ဇ မင်းက ထည်း၊ မိတ်မှန်တော် ထဲသို့
 သွင်းသော အလှူ ဥစ္စာကို ရောင်း၍ ရသောငွေ၊
 စာရင်း ဝင်သော သူ တိုင်း ကိုယ် အတွက်ပေး
 သောငွေ၊ ကိုယ်တိုင် ပြုတ်၍ရသောငွေ၊ အထိုထို
 ၅။ လှူသောငွေ မှီသမျှကို- ယဇ္ဇပရောဟိတ်တို့သည်
 မိမိတို့ အသိ အထွမ်း လှူသည် အတိုင်း၊ ခံယူ၍၊
 မိတ်မှန်တော် ပြု ဖြစ်ရာမှီသမျှ တို့ကို ပြုစုကြ
 စေဘု၊ ယဇ္ဇပရောဟိတ်တို့ ထားမိန့်တော်မူ၏-
 ၆။ ထိုသော်လည်း၊ ယောယဇ္ဇပင်းကြီး နန်းစံနှစ်ထယ်

ကြွင်းလေထွာထိုစဉ်၊ ထန်မိုးကြီးခြင်း၊ အရာ
ထည် အသရေထ ရာဇဝင်၌ ရေးထားထွက်၍
၈ စီး-ယောခတ်သည်တိုးထားထိုစဉ်ထိပ်ပျော်၍၊
၉ ဂမာမိ မြို့၌ သင်းပြုတ် ခြင်းကို ခံလေ၏။ သား
တော်ထေတာရှည်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်း
ထိုင်၏။

၁၀ ထူးရှင်ဘုရင်ယောရှ နန်းခံ သုံးဆယ် ခုနှစ်
နှစ်တွင်၊ ယောခတ်သား ထေတာရှည် ဂမာမိ
မြို့၌ မင်းပြု၍၊ အသရေထ နိုင်ငံကို ဆက်မြှောက်
၁၁ နှစ်မိုးခံ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၌ ရုစမိုက်ကို ပြု၍၊ အသရေထ အမျိုးကို ပြစ်မှား
စေသောနေ့မှတ် သား ယေရာမောင်၏ ရုစမိုက်
အပြစ်ကို မရှောင်၊ အကုန်အစင် လိုက် လေ၏။

၁၂ ထေတာရှည် မူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ၊
ထူးရှင်ဘုရင် အာမဓိကို စစ်တိုက်ရာတွင်၊ တန်
မိုးကြီးခြင်း၊ အရာသည် အသရေထ ရာဇဝင်၌

၁၃ ရေးထားထွက်၍၊ ထေတာရှည်တိုးသော
ထိုစဉ် ထိပ်ပျော်၍၊ အသရေထ ရှင်ဘုရင်ထိုစဉ်
အထူး ဂမာမိ မြို့၌ သင်းပြုတ် ခြင်းကို ခံလေ၏။
သားတော်ထေရာမောင်သည် ခမည်းတော်အ
ရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၄ ထိုအခါ ဇလိဒ္ဒသည် ထေရာခွဲ၍ နာနေ ခေတ်
တွင်၊ အသရေထ ရှင်ဘုရင်ထေတာရှည်သည် ကာ
၍၊ သုဓမ္မရာဇဝင်ကျွေးထွက် ငစေ၊ ငစေ၊ အသ
ရေထရထား၊ အသရေထမြင်းပါကားထုဆို

၁၅ စီး၊ ဇလိဒ္ဒကထည်း၊ လေးနှစ်မြှားထိုက်လှလေ၊
၁၆ ထုဆိုသည် အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ယူ၏။ ထေကို
ထင်လေ၊ ထု တစ်ဆီသည် အတိုင်း၊ ထေကို
ထင်၍၊ ဇလိဒ္ဒသည် မိမိထက်ကို ရှင်ဘုရင်လက်

၁၇ ပေါ်မှာ တင်ထွက်၊ အရှေ့ပြတင်းပေါက်ကို ဂွင့်
ထော့ထုဆို၍ ဂွင့်လေ၏။ ပြစ်ထော့ထုဆိုသည်
အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ပြစ်လေ၏။ ဇလိဒ္ဒက
ထည်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူ ရာ
မြား၊ ရှုမပင်းထက်မှ ကယ်ခွတ်ရာ မြားခြစ်၊
အာခတ်မြို့၌ ရှုမထုထိုက် အကုန်အစင်လုပ်ကြံ

၁၈ ရုစမိုက်ပည်ထုဆို၏။ မြားထိုက်ယူဦးလေ၊ ထုတ
စ်ဆီသည် အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယူ၏။ မြေ
ပေါ်သို့ မိုက်ထော့ထုဆို၍ သုံးကြိမ်မိုက်လေ၏။

၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏လူသည် အစွက်ထွက်၍၊
အထက်ကြောင့် ငါး ကြိမ်မြောက်ကြိမ် မမိုက်
ထုရည်း၊ ထိုသို့ မိုက်လျှင်၊ ရှုမထုထိုက် အကုန်
အစင်လုပ်ကြံ ခေတ်ပည်၊ ထရုစကား၊ သုံး

၁၀ ကြိမ်သာလုပ်ကြံရလိမ့်မည်ထုဆို၏။ ဇလိဒ္ဒ
ထေ၍ ထင်းပြုတ်ခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ နောင်နှစ်တွင်
မောထ တပ်သား ထိုသည် အသရေထ ပြည်ကို

၁၁ တိုက်ထာကြမ်း- အသရေထထုထိုသည် ထုထ
ယောက်ကို သင်းပြုတ် ခေတ်တွင်၊ မောထတပ်
ထာသည်ကို မြင်၍၊ အထောင်းကို ဇလိဒ္ဒဆင်း
ရှိုင်းထွင်း၍ ရွာထားကြမ်း သေသောသူသည်
အောက်သို့ ရောက်၍၊ ဇလိဒ္ဒ အမျိုးထိုက် ထိ
သောအခါ၊ အထက် ရှင်ပြန်သပြန် မတ်ထတ်
ထ၏။

၁၂ ရှုမ ရှင်ဘုရင် တာဇေထသည် ယောခတ်
ထက်ထက်ကာထပတ်တိုး၊ အသရေထအမျိုးကို

၁၃ ညည်းခဲ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထုထိုက်ထ
နားစုံမက်၍ အာဗြဟံ၊ အဇာန်၊ ယာကုသိုဇ်
ဒ္ဒတော်မူခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကို အောင်းစေလျှက်၊
သူထိုက်မ ဖြက်ဆီး၊ အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်

၁၄ သေးဘဲကြည့်ရှု ပြုစုတော်မူ၏။ ရှုမ ရှင်ဘုရင်
ဟာဇေထ သေ၍၊ သားတော် ဗဟိဇ်ထည်

၁၅ ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ထာဇေထ
သည် စစ်တိုက်၍၊ ယောခတ်မင်းထက်မှ ခွတ်ထု
သော မြို့ရွာ ထိုက်၊ ယောခတ်သား ထေတာရှ
သည် ဟာဇေထသား ဗဟိဇ်ထက်မှ တစ်
ခွတ်ယူ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထေတာရှည်
နိုင်၍၊ အသရေထ မြို့ရွာထိုက်ရပြန်လေ၏။

၁၄

၁၀ အသရေထရှင်ဘုရင်ယောခတ်သား ထေတာ
ရှ နန်းခံနှစ်နှစ်တွင်၊ ထူးရှင်ဘုရင်ယောရှသား
အာမဓိသည် အသက်နှစ်ဆယ် ငါးနှစ် မီသော်၊
နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကို နှစ်မိုး
ခံ၏။ မယ်တော် ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ထုရွန်

၁၁ အမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ တရားသောစ မှုကို ပြုသော်လည်း၊ အခ
ဂါမိန်အကောင်ကို မမှီ၊ ခမည်းတော်ထေတာရှည်

၁၂ မှုအတိုင်း ပြု၏။ သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်ထို
ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူထိုသည် ထိုအရပ်
ထို၌ ယဇ်ပူဇော်၍ သောပေါင်းကို မီး မြှိုကြ၏။

၁၃ သာမဓိသည် မင်းအာဇာနည်သောအခါ၊
ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သော ကျွန်ထိုက်

၁၄ သတ်လေ၏။ သားအတွက် အသေသည် အထေ
ခံရ၊ အခအတွက် သားသည် အသေခံရ၊ ထု
တိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ထု၊ ဗောဓေ
ပညတ္တိ ကျွမ်းစာ၌ ရေးထားထွက်၍၊ ထာဇေထ

ဝရ ဟုရား၏ ဝညတိ တော်ကို စောင့်ရှောက်၍၊
စေဉ်းတော်ကို ထတ်သောထုထို၏သားဈားကို
စေတိတ်ထဲရောက်၏။

- ၁။ အာဇာနည်သည် ဧရိယာသားတော်တော်တော်
ကိုဆားမြှင့်၍သတ်၍ထေထမြို့ကိုထိုက်ထမြင့်၊
ထေရ်တိုင်စောင့် ထုထေထ တု၍ ထုတ်ထေ
- ၂။ စီး- ထိုစေခါ ဣသရေထ ခွင်ဘုရင် ယေထုထား
ထောခတ်၏သား ထေထာရှယ်သို့ သံတမန် ကို
စေထွတ်၍၊ ငါထိုသည် ဇွတ်နှာချင်း၊ ထိုင် မိကြ
- ၃။ ကုန်စုံထု ခွာထိုက်လျှင်- ဣသရေထခွင်ဘုရင်
ထေထာရှယ်၊ ထေဗန္ဓန် ဆူးပင်သည်ထေဗန္ဓန်
အာရပ်ပင်ထဲသို့ စေထွတ်၍၊ ထင့်ထိုးကိုထော
ရှင်ပေးစားပါထု ထိုစည်တွင်၊ ထေဗန္ဓန်သားရဲ
ထကောင်သည်ရှောက်သွား၍၊ ဆူးပင်ကို ခင်းမိ
- ၄။ စီး- ထင်သည်ဧရိပြည်ကိုထုပကြံသောကြောင့်
မိတ်မြင့်ထွန်း၊ ကိုယ်နေရာ၌တတ်တိုင်း၊ ဝါကြား
ထွက်နေထော့သင့်ကိုယ်ငို၍ရှင်ယုဝပြည်သို့
ထေးရောက်၍ ဆုံး ရှုံး စေမြင်း၊ ငှါ၊ စေ ထယ်
ကြောင့်ထမူရှာထနည်း၊ ယုဝခွင်ဘုရင်အာဇာ
- ၅။ မိကိုပြန်၍ ခွာထိုက်လေ၏- ထိုစကားကိုအာဇာ
ဇာနည် နားမထောင် သောကြောင့်၊ ဣသရေထ
ခွင်ဘုရင်သည်စစ်မို့၍၊ ခွင်ဘုရင်နှစ်ပါးထိုသို့
ယုဝပြည်မတ်ရှေ့မတ်မြို့၌ ဇွတ်နှာချင်း၊ ထိုင်ပကြံ
- ၆။ ထမြင့်- ဣသရေထထမူသားရွှေခွာယုဝထမူ
သားရှုံး၍၊ ဆသီးသသီး ထိုသည် ပိပိယိုနေရာ
- ၇။ သို့ပြေ ကြ၏- ဣသရေထ ခွင်ဘုရင် သယော
ရှည်၊ ယုဝ ခွင်ဘုရင် အာဇာနည်သား ပြစ်သော
ယောရှစ်သား၊ အာဇာနည်ကို မက်ရှေ့မတ် မြို့မှာ
စပ်မိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၊ ပြီးလျှင်၊ ယေရု
ရှလင်မြို့မှ၊ အတောင်လေးရာကို၊ ဧဝရိပ်တံခါး
မှသည် ထေသင့်တံခါး ထိုင်စေသော် မြို့ဇွတ် ထေ
- ၈။ ပါး- မိတ်မှန်းတော်၌ငင်၊ နန်းတော်ထက္ကာထိုက်
၌ငင်၊ မြို့ထမူသောရွှေခွာမှစ၍ တန်ဆာထလုံးစုံ
နှစ်အာဇာနည်သော သူထမူထိုက်ယုဝပြည်မှ ရှမာရိ
- ၉။ မြို့သို့ပြန် သွား၏- ထေယောရှယ်မှစသောထမူ
ထေရာကြွင်း၊ ထေထမူ တန်ဖိုးကြီး၊ မြင်း၊ ယုဝခွင်
ဘုရင်အာဇာနည်ကို စစ်ထိုက်မြင်း၊ ထေရာထဉ်၊ ဣသ
- ၁၀။ ရေထ- အဝင်၌ရေထားလျက်ရှိ၏- ထေထာ-
ရှည်ထိုင်းထေးထိုက်၌ထိုင်-ရှင်၍၊ ဣသရေထ
ခွင်ဘုရင် ထိုက်၌ထေထု ရှမာရိ မြို့၌ ထင်း၊ ပြယ်
မြင်းကိုစံလေ၏သားတော်ယေရာဇမောင်သည်
စေဉ်းတော်ထေရာ၌၊ နန်းထိုင်၏။

- ၁၁။ ဣသ- ရုထရှင်ဘုရင်ထောခတ်သားထေထာ
ရှည်သည်နောက်၊ ယုဝခွင်ဘုရင် ထောရှမား
အာဇာနည်သည် တထယ် ငါးနှစ် အထက်ရှင်ထေး
- ၁၂။ စီး- အာဇာနည်မှစသောထမူထေရာ ကြွင်းထေထမူ
ထိုသည်၊ ယုဝရာဇဝင်၌ ရေထားထွက်ရှိ၏-
- ၁၃။ ထိုမင်းတမက်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်း၊ ခွဲကြ၍၊
သုသည် ထာမိရှ မြို့သို့ ပြေးသည်တွင်း၊ ထိုမြို့သို့
- ၁၄။ စေထွတ်၍ထတ်စေပြေးမှ- မြင်းပေါ်၌တင်ထွက်
ထေရုရှလင်မြို့သို့ထောင်ခဲ့၍၊ ထိုးထေးထိုက်၌စေ
- ၁၅။ တူဝါမိန်မြို့၌သင်း၊ ပြယ်ကြ၏- ထေပြည်သူပြည်
သားအပေါင်းထိုသည်ထေထက်တထယ်ကြောက်
နှစ် မှိသော ထားတော် ကြမ်းကိုထု၍၊ စေဉ်း
- ၁၆။ တော် အာဇာနည် စေရာ၌ နန်း၊ တင်ကြ၏- ထိုမင်း
ထည်စေဉ်းတော် သေသည်နောက်၊ စေထတ်မြို့
ကိုပြုရ၍ယုဝနိုင်ငံထဲသို့သွင်းပြန်၏။
- ၁၇။ ယုဝ ခွင် ဘုရင် ယောရှ သား အာဇာနည် နန်းစံ
ထယ်ငါးနှစ်တွင်း၊ ဣသရေထခွင်ဘုရင်ထေထာ
ရှမား ထေရာဇမောင်သည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု
- ၁၈။ ၍၊ ထေးထယ်တနှစ်မှိန်၏- ထိုမင်းသည်ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရုစမိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေ
ထထမူကို ပြစ်မှားစေသော နေထတ်သားထေ
- ၁၉။ ရောဇမောင်စံရုစမိုက်ထပြန်ကိုဗန္ဓန်ထဲရောက်- ဣ
သရေထ ထမူ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရား
ထည်မိမိကျွန်၊ ဝါသေဇာမြို့နေ၊ ထမိတ္တစ်ထေး
ပရာပက် ယောနု အား၊ မြင့်၊ မိန့်တော် မူသောစ
ကားတော်စေတိုင်း၊ ထိုမင်းသည်ဣသရေထနိုင်
ငံကိုတာမတ်မြို့ဝင်ဝမှသည်မြို့ပင်ထယ်ထိုက်
- ၂၀။ အောင် ရန်သူထက်မှနှုတ်၍ပြုစုထေ၏- စေ
ကြောင်းမှ ကား၊ ဣသရေထ ထမူ၏ စံရသော
ဗြည်းဆဲမြင်း၊ ထထွန်လေးထည်ကိုငင်၊ မြို့၌
ထညှပ် ခံရသောသူဖြစ်စေ၊ ထထွတ် ပြေးထော
ထဖြစ်စေ၊ ဣသရေထထမူ၌ပစ္စည်းသောထုစ
မှိသည်ကို ငင်၊ ထာဝရ ဘုရား ထည် မြင်လျှင်-
- ၂၁။ ဣသရေထထမူ၏ နာမကိုမိတ်၊ ကောင်းထင်
အောက်၌ပဏှာတ်စေမည်ထေကြောင်းကြံတော်
ရ၍၊ သယောရှ သား ထေရာဇမောင် အားမြင့်
- ၂၂။ ကယ်တင်တော်မူ၏- ယေရာဇမောင်ပြုစုသော
ထမူ ထေရာ ကြွင်း၊ ထေ ထမူ ထိုက်၌ တန်ဖိုး ကြီး
မြင်း၊ စစ်ထိုက်မြင်း၊ ထထက်က ထုစိုက်စံစေတော်
ဖြစ်သော စေမာထက် မြို့၌ ထာမတ်မြို့ထို ဣသ
ရေထထမူထေ၊ ရန်သူထက်မှနှုတ်ထုမြင်းစေ
ရာထို ထည် ဣသရေထ ရာဇဝင်၌ ရေးထား

၂၈ လျှက်ရှိ၏-ယေရောဗောဇ်သည်ထိုးတော်ထေး
တော် ဣသရေလ နှစ် ဘုရင် ထိုနှစ်အိပ်ပျော်၍၊
သားတော် ဇာခရိ သည် ခမည်းတော် စရာဇ်
နန်းထိုင်၏။

၁၅

- ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောဇ်နန်းစံနှစ်
- ၂ ဆယ်စုနှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇာခရိသား၊
ဩမိသည်စသက်တဆယ်မြောက်နှစ်ရှိသော်၊
နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်မိုး
စံထေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ
- ၃ ယေခေါလိ ဝေမည်ရှိ၏- ထိုမင်းသည် ခမည်း
တော် ဇာခရိ ပြုသော စာတိုင်၊ ထာဝရ ဘုရား
- ၄ ရွှေတော်၌တရားသောစာတိုင်ကိုပြု၏-ထိုရာတွင်၊
မြင့်သော စာရပ်ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊
ထိုသို့သည် ထိုစာရပ်ကို၌ သဏ္ဌပူဇော်၍နံ့သာ
- ၅ ပေါင်းကိုးမိုးကြွ၏-ထာဝရဘုရားသည်စိတ်
ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ နှစ်ဘုရင်သည် သေသည်
ထိုင်စောင့် နှစ်နှစ်၊ ခြားနားသော နန်း၌ နေရ
၏။သားတော် ယေသံသည် နန်းတော်ကိုတုပ်
- ၆ ခုနိဇ်တော်မှုကို မိရင်ရ၏- ဩမိပြုမူသောစာ
တိုင်ရာ ကြွင်းလေသော ထိုသည် ယုဒရာဇဝင်၌
- ၇ ရေးထားလျက်ရှိ၏- ဩမိသည်ထိုးထေးထို
နှစ် အိပ်ပျော်၍၊ သူထိုနှစ်စာတိုင် ပါဝင်မြို့၌ သင်း
ပြုတ်ခြင်းကိုခံထေ၏။ သားတော်ယေသံသည်
ခမည်းတော်စရာဇ်နန်းထိုင်၏။
- ယုဒရှင်ဘုရင် ဩမိ နန်းစံ သုံးဆယ် နှစ်
တွင်၊ယေရောဗောဇ်သားဇာခရိသည်ရှမာရိမြို့
- ၈ ၌မင်းပြု၍၊ ဣသရေလ နိုင်ငံကိုမိုးစံ၏-ထိုမင်း
သည်ထိုးထေးပြုသည့် စာတိုင်၊ ထာဝရဘုရား
ရွှေတော်၌စုစုမိုက်ကိုပြု၍၊ဣသရေလစာတိုင်ကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောဇ်၏
- ၉ စုစုမိုက် စာပြစ်ထိုက် မစွန့်ဘဲနေ၏- ထာဝက်
သားရှုတ္တုသည် ဇာခရိမင်းတဖန်၌ သင်းရွှေ
၍၊ ထိုမှားရွှေမှားသေစောင့် လုပ်ကြံ ပြီးလျှင်၊
- ၁၀ သူ၏စရာဇ် နန်းထိုင်၏- ဇာခရိပြုမူသောစာ
တိုင် ကြွင်းလေသောထိုသည်၊ ဣသရေလရာဇ
- ၁၁ ဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏- ထိုသို့ထာဝရဘုရား
က၊ သင်၏သားမြေးထေးဆက်တိုင်စောင့်၊ ဣ
သရေလနိုင်ငံ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရမည်ဟု၊
ယေယုစား မိန့်တော်မူသော စကားတော်ပြည့်
စုံသတည်း။
- ၁၂ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩမိ နန်းစံ သုံးဆယ် ကိုး နှစ်

- တွင်၊ ရှုတ္တုသည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ တလ
- ၁၃ မိုးစံထေ၏- ဂါမိသားမေနုတင်သည် တိရစ္ဆာန်
မှရှမာရိ မြို့သို့သွား၍၊ ထာဝက်သား ရှုတ္တုကို
သေစောင့် လုပ်ကြံ ပြီးလျှင်၊ သူ၏ စရာဇ် နန်း
- ၁၄ ထိုင်၏-ရှုတ္တုပြုမူသောစာတိုင် ကြွင်းလေသ
ောထိုနှစ်၊ သင်းရွှေခြင်းစရာသည်ဣသရေလရာ
- ၁၅ ဇာခရိ ရေးထားလျက်ရှိ၏- ထိုစာခါးမေနုတင်
သည့်တိရစ္ဆာန်မြို့သားများ၊တိရစ္ဆာန်စာတိုင်၊
တိရစ္ဆာန်သားများကိုလုပ်ကြံ၏။မြို့တံခါးကို
သုစား၊ မစွန့်သောကြောင့်၊ လုပ်ကြံ၍ ကိုယ်
ဝန် စောင့်သော မိစ္ဆာစာတိုင်၊ ထိုစံ ဝမ်းကို ခွ
လေ၏။
- ၁၆ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩမိ နန်းစံ သုံးဆယ် ကိုးနှစ်
တွင်၊ ဂါမိသားမေနုတင်သည်နန်းထိုင်၍၊ ရှမာ
ရိမြို့၌ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်နှစ်မိုးစံထေ၏-
- ၁၇ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ စုစုမိုက်
ကိုပြု၍၊ ဣသရေလ စာတိုင်ကို ပြစ်မှားစေသော
နေဗတ်သားယေရောဗောဇ်၏စုစုမိုက်စာပြစ်ထိုက်
ကိုမစွန့်ဘဲနေ၏။
- ၁၈ စာတိုင်ရှင်ဘုရင်လုလုသည်ဣသရေလပြည်
ကို ထိုက် ထာ၏။ မေနုတင်သည် မိမိ စာကော
တည် စေမည်စာကြောင်း၊ လုလုမင်းမစေခြင်း
- ၁၉ ငါးငွေစာ ခွက်တသောင်းကိုဆက်ရ၏- စာတိုင်
ရှင်ဘုရင်စာ၊ ဆက်စရာထို၊ မေနုတင်သည်
ဣသရေလ စာတိုင်၌ ငွေ ခွဲ၍၊ ရတတ်သော သူ
တိုင်း စာကုပ် ငါးဆယ်စီ ပေးရ၏။ ထိုကြောင့်
စာတိုင် ရှင်ဘုရင် သည်မနေ၊ မိမိ ပြည်သို့ ပြန်
- ၂၀ သွား၏- မေနုတင် ပြုမူသော စာတိုင်ကြွင်း
လေသော ထိုသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေး
- ၂၁ ထားလျက်ရှိ၏- မေနုတင် သည် ထိုးထေးထို
နှစ် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော် ပေကဟိ သည်
ခမည်းတော်စရာဇ်နန်းထိုင်၏။
- ၂၂ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩမိ နန်းစံ ငါးဆယ်တွင်၊ မေနု
တင်သားပေကဟိသည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌
- ၂၃ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်မိုးစံထေ၏- ထိုမင်း
သည်ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌စုစုမိုက်ကိုပြု၍၊
ဣသရေလ စာတိုင်ကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်
သားယေရောဗောဇ်၏ စုစုမိုက် စာပြစ်ထိုက်ကို မ
- ၂၄ စွန့်ဘဲနေ၏- စာတိုင်တစ်တပ်စု၊ ရေမထိ
သားပေကဟိသည်ပေကဟိမင်းတဖန်၌သင်းရွှေ
၍၊ စာကောတည်စာတိုင်စာတိုင်သော ဝိသင်
ပြည် သား ငါး ကျိပ် ပါသော၊ ရှမာရိမြို့ နန်း

ထောင်စွာသေစောင်လုပ်ကြံ၍ သူ၏ စာရာ၌

- ၂၈ နန်းထိုင်၏-ပေကတိပြုစုသောစမ္မတရာကြွင်း
ထေသဟူ ထိုသည်၊ ဣသရေထရာဇဝင်၌ ရေး
ထားလျက်ရှိ၏။
- ၂၉ ထူးရှင်ဘုရင် ဩဇာ နန်းစံ ငါးဆယ် နှစ်နှစ်
တွင်ရေမလိသားပေကာသည်နန်းထိုင်၍၊ ဤမာ
ရိမြို့၌ ဣသရေထ နိုင်ငံကို စံနှစ်နှစ်ဆယ်မိုးစံ
- ၃၀ ထေ၏-ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ရပ်မိတ်ကို ပြု၍၊ ဣသရေထ စေရီးကို ပြင်မှား
စေသောနေ့ပတ်သား လေရာဇမောင်၏ရပ်မိတ်
- ၃၁ စပြစ်တို့ကိုမစွန့်ထဲနေ၏-ဣသရေထရှင်ဘုရင်
ပေကာ ထက်ထက်၊ စာစုရိ ခွင်ဘုရင် တိဂ
ထတ်ပိထေသသည်ထာ၌ ဣယုန်မြို့၊ စမေထ
ဇက်ဗာခါမြို့၊ သာဓောမြို့၊ ကေဓေရမြို့၊ တာဇော်
မြို့နှင့်တကွ ရိထပ်ပြည်၊ ဂါလိထဲပြည်၊ နုထလိ
ပြည်သား စပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ စာစုရိ
- ၃၂ ပြည်သို့သိမ်းသွား၏-ဩဇာသားယောသံ နန်းစံ
နှစ်ဆယ်တွင်၊ ဝေသာသားဟောရှေ့သည်ရေမလိ
သားပေကာမင်းတပက်၌ သင်း၊ နှစ်သေစောင်
- ၃၃ ထုတ်ကြပြီးမှ၊ သူ၏ စာရာ၌ နန်းထိုင်၏-ပေကာ
ပြုစုသောစမ္မတရာ ကြွင်းထေသဟူထိုသည်၊ ဣ
သရေထရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။
- ၃၄ ဣသရေထရှင်ဘုရင် ရေမလိသားပေကာနန်း
စံနှစ်နှစ်တွင်၊ ထူးရှင်ဘုရင် ဩဇာသားယောသံ
သည် အသက်နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်
- ၃၅ ၍-လေရုရှထင်မြို့၌ဣသရေထနိုင်ငံကိုတဆယ်
မြောက်နှစ်မိုးစံလေ၏၊ ပယ်တော်ကား၊ ဇာရတ်
- ၃၆ ထိုးလေရုရှာစေည်ရှိ၏- ထိုမင်းသည်ခမည်း
ထော် ဩဇာ ကျင့်သမ္မာ စေတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရား
- ၃၇ ရွှေတော်၌၊ ထရားသော စမ္မကို ပြု၏- ထိုရာ
တွင်း၊ မြင့်သော စေရပ် ထိုကို ပပယ် ရှားသော
ကြောင့်၊ ထိုထိုသည် ထိုစေရပ်ထို၌ သက်ပူဇော်
၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏၊ ထိုမင်းသည်မိတ်
- ၃၈ မှန်တော် အထက်တံခါးကို လုပ်ထေ၏- ယော
သံပြုစုသောစမ္မတရာ ကြွင်းထေသဟူထိုသည်၊
- ၃၉ ထူးရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏- ထိုကာလ
တွင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ခုရိရှင်ဘုရင်ရေမိန်
နှင့်၊ ရေမလိသား ပေကာကို ထူးပြည်သို့ စေ
- ၄၀ ထုတ်တော်မူ၏-ယောသံသည် ထိုးထေးထိုနှင့်
ထိပ်တော်၍၊ ထိုထိုနှင့်ထူး စေခါမိပ်မြို့၌သင်း၊
ပြုတ်ခြင်းကိုစံထေ၏၊ ထားတော်စာဝတ်သည်
စာဝတ်တော်စာရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၆

- ရေမလိသားပေကာနန်းစံဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်၊
ထူးရှင်ဘုရင် ယောသံ သား စာဝတ် ထည်
- ၂ အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍- ထေရုရှ
ထင်မြို့၌ ဆယ်မြောက်နှစ်မိုးစံလေ၏၊ ထိုမင်း၊
သည် အစ ဝါမိတ် ကဲ့သို့ မထွင့်၊ ထာဝရ ဘုရား
- ၃ ရွှေတော်၌တရားသောစမ္မကိုမပြု-ဣသရေထ
ရှင်ဘုရင်ထိုလိုက်သောထမ်းသို့လိုက်၍၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ဣသရေထ စေရီးသားရွှေမှာ နှစ်
ထုတ်တော်မူသော တပါးစေရီးသားထို၏ရှံရာ
ရွယ် ထုံးစံ စေတိုင်း၊ မိမိသားကို မီးဖြင့် ပူဇော်
- ၄ ၍- မြင့်သော စေရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ ထစ်ပင်
စောက်တို့၌ ထစ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီး
ရှို့တတ်၏။
- ၅ ထိုစေခါ ခုရိရှင်ဘုရင်ရေမိန်နှင့်၊ ဣသရေထ
ရှင်ဘုရင်ရေမလိသားပေကာသည်ထေရုရှထစ်
မြို့သို့စစ်ရှိ၍၊ စာဝတ် မင်းကို မိုင်းသားထော်
- ၆ ထည်းမပိုင်ရ- သို့ရာတွင်၊ ခုရိရှင်ဘုရင်ရေမိန်
သည် ဝေထံမြို့ကိုခွဲမိ နိုင်ငံသို့သွင်းပြန်၍၊ ထူး
ထိုထိုကိုနှစ်ထုတ်သဖြင့်၊ ခုရိထိုထိုသည်ထာ၌
ထနေထိုင်လောင်ဝေထံမြို့၌နေကြ၏။
- ၇ ထိုကြောင့် စာဝတ်သည် စာစုရိ ခွင်ဘုရင်
တိဂထတ်ပိထေသထံသို့ သံတမန်ကို စေတွတ်
၍၊ တွန့်ဝံသည် ကိုယ်တော် သား၊ ကိုယ်တော်
ထွန်ခြစ်ပါ၏၊ ထာပါး၊ ကွန်ပုံကိုရန်ထက်ပြုသော
ခွဲရိရှင် ဘုရင်နှင့်ဣသရေထ ရှင်ဘုရင် ထက်စွာ
- ၈ ကယ်ယူပါထု တောင်း၊ ပန်၏- တစန် မိတ်ရှန်
တော်၌ငှင်း၊ နန်းထော်ထွာထိုက်၌ငှင်းမိုးစာ
ရှာ ငွေကို ထု၍၊ စာစုရိ ခွင်ဘုရင်ထံထို ထက်
- ၉ တောင် ပေးလိုက် ထေ၏- စာစုရိ ခွင်ဘုရင်
သည် နားထောင် ၍၊ ဇာထက် မြို့သို့ စစ်ရှိ၍
ထိုက်ယူပြီး၊ လျှင်၊ ပြည်သား ထိုကို ထိုရမြို့သို့
သိမ်းသွား၏၊ ရေမိန်မင်းကိုထည်းထက်၏။
- ၁၀ စာဝတ် မင်းကြီးသည် စာစုရိ ခွင်ဘုရင်ကို
ခရီးစီးကြိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝေထက်မြို့သို့သွား၏၊ ထို
မြို့မှာရှေးသော သက်ပတ္တင်ကိုမြင်လျှင်၊ ပတ္တင်ဝံ၊
စေတိုင်းစေ့၍၊ ထန်စာ၌ထမ္မာကိုရေး၍ ထစ်
- ၁၁ ပရောဟိတ် ဥရိထထံသို့ ပေးလိုက်၏- ထိုထို
ဝေထက် မြို့မှ စာဝတ်မင်း ပေးလိုက် ထမ္မာစေ
တိုင်း၊ သက်ပရောဟိတ် ဥရိထထည် စာဝတ်
- ၁၂ မင်းပရောဟိတ်လုပ်နှင့်ပြီး-ရှင်ဘုရင်ထည်စမ္မာ
ထက်မြို့မှလှော်ထာသောစာပါး၊ ကိုထစ်ပတ္တင်

- ၁၁ ကိုမြင်၍ နည်းကပ်သဖြင့်- မီး၌ရာယပ်နှင့် ထောဇဉ် ပူဇော်သကာကို မီး၌ နှစ်သောင်း၊ ရာပူဇော်သကာကိုလည်း သွန်းထောင်း၏။ မိတ္တလာယယပ် အသွေးကိုလည်း ထပ်
- ၁၂ ဝတ္ထင်ပေါ်မှာ ဖြန်းထေး၏- ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ဩဝေါယပ်ပတ္တင်ကို မိတ်မှန်တော်၌၊ ယပ်ပတ္တင်ကြီးနှင့်မိတ်မှန်တော်စပ်ကြား အရပ်မှ ရွှေ၍၊ ယပ်ပတ္တင်ကြီး မြောက်
- ၁၃ ထက်၌ထား၏- တခန်ယပ်ပရေယိတ်ဥရိယကိုမှာထားသည်ကား၊ နံနက်မီး၌ရာယပ်နှင့်ညဦးယံ ထောဇဉ် ပူဇော်သကာ၊ ရှင်ဘုရင်မီး၌ရာယပ်နှင့် ထောဇဉ်ပူဇော်သကာ၊ ပြည်သူပြည်သားမီး၌ရာယပ်နှင့် ထောဇဉ်ပူဇော်သကာ၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်သကာကိုထပ်ပတ္တင်ကြီးပေါ်မှာ မီး၌ထော့၊ မီး၌ရာယပ်အစရှိသော ယပ်မျိုး အသွေးကို ထည်း၊ ထိုပတ္တင်ပေါ်မှာ ဖြန်းထေးကြွေဝါယပ်ပတ္တင်သည်ငါ
- ၁၄ အမဲမြန်းစရာကိုရမည်လေ- အာဇာတ်မင်းကြီးမှာထား သဗ္ဗုတ ထိုင်း၊ ယပ် ဟိရေယိတ်ဥရိယလည်း
- ၁၅ အာဇာတ်မင်းကြီးသည်ကြွေဝါနိတန်ထာကိုပယ်၍၊ မင်တုံကိုထည်း၊ ရွှေ၏၊ ကြွေဝါရေထန်ကိုထည်း၊ ကြွေဝါ နွားထိုအပေါ်ကရ၍၊
- ၁၆ ကျောက်ခင်းပေါ်မှာတင်ထား၏- မိတ်မှန်တော်၌ ဥရုသ်အာရုံစရာကို ထောက်သော မဏ္ဍပ်ကိုရမ်း၊ ရှင်ဘုရင်ထက်ရာဇာဝံသန်းကိုငှင်း၊ အာ
- ၁၇ ရှုရီရှင်ဘုရင်ကြောင့်ပယ်၏- အာဇာတ်မြူသော အမှု အရာ ကြွင်းထေထေမှု ထိုထည်း၊ ထုစရာမ
- ၁၈ ဝင်၌ ခေးထား ထွက်မြှဲ၏- အာဇာတ်သည် ထိုးထားထိုနှင့်ထိပ်ရောင်၍၊ သူထိုနှင့်ထေထေပါမိပ်မြို့၌ ထင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံထေ၏၊ သားတော်ထေထေထည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏

၁၃

- ထုစ ရှင်ဘုရင် အာဇာတ် နန်းခံ ထာထိနှင့် နှစ်တွင်း၊ ထောထားထောရှေ့သည်နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရီမြို့၌ အသရေထ နိုင်ငံကို ကိုးနှစ် မိုးခံထေ၏-
- ၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရုစမိတ်ထိုပြု၏ ထိုသော်ထည်း၊ သုဇ္ဈောမှာဖြစ်သော အသရေထရှင်ဘုရင်ထိုပြုသောရုစမိတ်ကိုမဖိုး-
- ၃ ထိုမင်းကိုအာရှုရီရှင်ဘုရင်ရှာထမနေသကဲ့သို့ ခပ်စို၍ အထောရှေ့သည်ထွန်ခံသဖြင့်အရွန်ဆက်
- ၄ ရှုရီ- အထေတော်နန်း၌ ဝိသေထရသောအရွန်

- ထိုမထေ၊ ထော အမည်ရှိ ထော့ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကို အထွတ်၍၊ ဝန်တန်မည် အကြံရှိသည်ကို အာရှုရီ ရှင်ဘုရင်ထံထဲဖြင့်၊ ထောရှေ့ကို ခမ်းမီး၍ ထောင်ထဲမှာရှာ
- ၁ ထားပြီးလျှင်- အသရေထ ပြည်တရွှေထံထုံးထိုခပ်စို၍၊ ရှမာရီ မြို့သို့ရောက်သော်၊ သုံးနှစ်
- ၂ ပိုင်းထား၏- ထောရှေ့နန်းခံ ကိုးနှစ်တွင်း၊ အာရှုရီရှင်ဘုရင်သည်ရှမာရီမြို့ကိုရပြီးလျှင်၊ အသရေထ အမျိုးကို အာရှုရီ ပြည်သို့သိမ်းထား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ထာထမြို့၊ ဟာဇော်မြို့ အစရှိ
- ၃ သောပေမိနိုင်ငံမြို့ရွာသို့ထား၏- အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုစာရောဘုရင်ထက် ထဲက၊ ကယ် နှုတ်တော်စုသော မိမိထိုဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဣသရေထအမျိုးထားထိုထည် ဖြစ်မှာ၊ ၍၊ အခြားတပါးသော
- ၄ ဘုရားကိုကို မှီသေကြ၏- သူထိုရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်စုသော တပါးအမျိုးထားထိုထုံးခံနှင့်၊ မိမိထိုရိုးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်ထို
- ၅ ထုံးခံသို့ထိုက်ကြ၏- မိမိထို ဘုရား ထခပ်ထာဝရဘုရားထခပ်၌၊ မတရားသောအမှုကိုထင်မရှာမပြုကြ၏၊ ကင်းခောင့်သောရှောင်ခပ်ခြင်စေ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာ အထုံး ခုံထို၌ မြင့်
- ၆ သောအရပ်ကို ထည်ကြ၏- ရုပ်တုဆင်းထုနှင့် အာရှုရပင် ကိုကို မြင့်သော ကုန်း၌ ထေမှုထို အပေါ်မှာငှင်း၊ မိမိသောထခပ်၌ထေမှုထိုသောက်
- ၇ မှာငှင်ထည်ထောင် ပြုစုကြ၏- သူထိုရှေ့မှထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်စုသော တပါးအမျိုးထားပြုသကဲ့သို့၊ မြင့်သောအရပ်၌ ထေမှုထေပေါ်မှာနံ့သာ ခေါင်းကိုမီး၌၍၊ ထာဝရဘုရား၏ထွက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ အစွေအမှုထိုကို
- ၈ ပြုကြ၏- ထာဝရဘုရားပညတ်တော်စုသောထေမှု၊ ရုပ်တုဆင်းထုထို၌ ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြုကြ
- ၉ ၏- ထိုရာတွင်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ အစွေလမ်းထိုကို ရှောင်ကြသော့၊ ငါသည်သင်ထို ထိုးထားထို၌ထားသောထရား၊ ငါ့ညွှန့်ပရေထံထိုဖြင့် ပေးထိုက်သော တရားကို၊ အကုန်အစီကုန်၍၊ ငမီရင် ထုံးစွဲရုတ်ထိုကို ခောင့်ရှောက်ကြသော့ထို၊ ပရေထံထွား နှင့် အနာဂတ်ထော ဆရာရှားထိုဖြင့်အသရေထအမျိုး၊ ထုစအမျိုး၌ထက်
- ၁၀ ထေ ခံတော်စုသော် ထည်း- သူထို ထည် နားပထောင်၊ မိမိထိုဘုရားထခပ် ထာဝရဘုရားကိုမထို ကြည်သော ထိုးထား ထိုထည်ပမ်း ထိုထို

၁၈ မိမိထိုသည့်ပန်းကိုမိမိမာစေကြ၏။ မိမိတော်
 စုစုတ်၊ ထိုးထေးထိုးနှင့် ခွဲတော်မူသောပဋိညည်း၊
 ထူထိုက်သက်သေခံတော်မူသောသက်သေထိုက်
 ဝတ်၍၊ အနတ္တသဘာဝကိုကွင်းထွက်စေရည်၊ နှိုး
 ထက်သက်မြင်ကြ၏။ အကြင်တပါး၊ အမျိုးသား
 ထွန်းထက်သို့ မကွင်းကြနှင့်ထု၊ ထာဝရ ဘုရား
 ပညတ်တော်မူ၏။ ပတ်သည့်နေသောထိုအမျိုး
 ၁၉ ထားနောင်သို့ထိုက်ကြ၏။ မိမိထိုဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တော် မြီသမ္ဘာထိုက် ခွန်
 ၍၊ နှားထငယ် တည်းဟူသော ထွန်းသော ခုပ်
 ထုနှင့် အာဇာနည်ကို ထုတ်ကြ၏။ မိုဏ်းကောင်း
 ကပ်တန်ဆာဈာန်ကို ကိုးကွယ်၍၊ ဗာသဘုရား
 ၂၀ ထိုသည့်ဝတ်ပြုကြ၏။- ထားသို့ထိုးထိုးမြင့်ပူ
 စော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်၊ ပြုစားသောအ
 ဘတ်ကို ထိုးဆောင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အစွက်
 တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရွှေတော်၌ ခုခိုက်ကို
 ၂၁ ပြုမည်ထု၊ ကိုယ်ကို ရောင်းကြ၏။- ထိုကြောင့်၊
 ၂၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ပြင်း
 ရွာ အစွတ် ထွက်၍၊ ဣက်မှောက်တော်မှ ပယ်
 ရှားတော်မူ၏။ ထုဝေအမျိုးမှတပါး၊ အခြားသော
 ၂၃ အမျိုး မကွန်ကြွင်းရ။- ထုဝေ အမျိုးမှကား၊ မိမိ
 ထိုဘုရားထံစင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရား
 တော်ကို မစောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးထိုက်သော
 ၂၄ ထိုအစေ့သို့ထိုက်ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည်
 ထည်း၊ ဣသရေလအမျိုးမှီထွက်၍ ခွာ၍၊ ဣက်
 မှောက်တော်မှ၊ မရှင်ထုတ်မှီထိုင်စေောင် ဝါတ်
 စော်တော်မူ၏။ ထုရတ်သော ထုထိုက်သက်၌ အပ်
 ၂၅ တော်မူ၏။- ဣသရေလအမျိုးကို ဝါဝိပ်မင်းမျိုးမှ
 ဆုတ်ခဲ့၍၊ ထုထိုက်သည် နေဗတ်စ်သား၊ ယေရော
 မောင်ကို ခွင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေ
 ဇရာမောင် ထည်မည်း၊ ထာဝရဘုရား နောက်
 တော်သို့ထိုက်ရာထမ်းမှ၊ ဣသရေလအမျိုးကို
 ၂၆ ထွန်စွဲ၍ ခန့်ကကြီးကို ပြုစေ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ယေ
 ဇရာမောင် ပြုသော ခန့်ကထမ်းသို့၊ ဣသရေလ
 အမျိုးသားထိုက်၍ အစည်တမိုက်ထိုက်ကြ၏။-
 ၂၇ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ ထွန်ပရာဇတ်အပေါင်း
 ထိုမြင့် မိမိတော်မူသည်အထိမ်း၊ ဣသရေလအ
 မျိုးကို ဣက်မှောက် တော်မှ ပယ် ရှားတော်မူမှီ
 ထိုင်စေောင်၊ ထုထိုက်သည် ထိုခန့်ကထမ်း အပြစ်ကိုမ
 ရှောင်ထဲထိုက်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ နေရင်းပြည်မှ
 အာဇာနည် ပြည်သို့ ထိမ်းသွားခြင်းကို ထနေထိုင်
 စေောင်ခံရကြ၏။

၂၈ အာဇာနည် ခွင်ဘုရင်သည်ထည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့
 ထား၊ ထုသမြို့သား၊ အာဝမြို့သား၊ ထာမတ်မြို့
 ထား၊ ယေရေမိစ်မြို့သားထိုက်ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသ
 ရေမိမြို့သို့ထွင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ကိုယ်
 ၂၉ ဇားထားသဖြင့်၊ ထိုထုထိုက်သည် ဣသရေ မြို့သို့
 ၃၀ ကို ထိမ်းထု၍ နေရာကွကြ၏။- နေရာကွစေ
 ထာဝရဘုရားကို မမိုသောသောကြောင့်၊ နှင်ဆွေ
 ထိုက် စေထွတ်၍၊ အမျိုးထိုက် ကိုက်စေတော်မူ
 ၃၁ ၍၊- ထိုကြောင့်အမျိုးထိုက်၊ ထိုက်တော်ပြောင်း
 စေ၍၊ ဣသရေ မြို့သို့ထွင်းထားတော်မူသော ထု
 အမျိုးမျိုး ထိုက်သည်၊ ထိုပြည်စောင့် ဘုရား၏
 တရားကို နားမထည် သောကြောင့်၊ ထိုဘုရား
 ထည် နှင်ဆွေထိုက် စေထွတ်၍၊ နေရာကွသော
 ထု ထိုက်သတ်ပါ ထည်ထု၊ အာဇာနည် ခွင်ဘုရင်
 ၃၂ အားလျှောက်ကြသော်- အာဇာနည် ခွင်ဘုရင်ထု၊
 ထိုပြည်မှ ထိမ်းခဲ့ သော ထပ် ပရာယိတ်ထ
 သောက်ကို ပြန်ခိုကြ၊ ထုထည်ထွား၍ ထိုပြည်
 စောင့် ဘုရား၏ တရားကို ထွန်သင်ထွတ် နေပါ
 ၃၃ ယေရေထု၊ မိမိတော်မူသည်အထိမ်း- ဣသရေ
 မှ ထိမ်းခဲ့ သော ထပ် ပရာယိတ်ထ သောက်
 ထည် ပြန်၍၊ ဗေထထ မြို့၌ နေ ထုတ်၊ ထာဝရ
 ဘုရားကို အထယ်သို့ မိုသော ရမည်ကို ထွန်သင်
 ၃၄ ယေ၏။- သို့သော်လည်း၊ ထိုထုမျိုးအသီးအသီး
 ထိုသည်မိမိထိုဘုရားကိုထုတ်၍၊ နေရာကွသော
 မြို့သို့ထွင်း၊ မြင့်သောအရပ် ပေါ်မှာ ဣသရေ မြို့
 ထား ထုတ် နှင့်သော ထိမ်းထိုက် တင်ထားကြ၏။
 ၃၅ ဗာဗုလုန် မြို့သားထိုက်သည် ထုထုတ်စေ နှုတ်
 ဘုရား၊ ကုသ မြို့သားထိုက်သည် နေရက်ထုထုရား၊
 ၃၆ ထာမတ် မြို့သားထိုက်သည် အမျိုးမ ဘုရား၊- အာဝ
 မြို့သား ထိုက်သည် နိဗတိသ ဘုရားနှင့်ထာထက်
 ဘုရားကိုထုတ်ကြ၏။ ယေရေမိစ်မြို့သားထိုက်သည်
 ထည်း၊ ယေရေမိစ် မြို့စောင့် ဘုရား အာဗြဗွေ
 ထက်နှင့်၊ အာဗြဗွေ ထက်ဘုရားထိုက်သား၊ ထား
 ၃၇ ထိုးကို မီး၌ ပူဇော်ကြ၏။- ထာဝရ ဘုရားကို
 ထည်းမိုသေ၍၊ ထာမည ထုထိုက် မြင့်သော အ
 ရပ်ထပ် ပရာယိတ်ထရာ၌ ခန့်ထားထခြင်း၊ ထု
 ထိုက်သည် မြင့်သော အရပ်ထိမ်းထိုက် ထုဈာန်အမျိုး
 ၃၈ ထပ် ပူဇော်ကြ၏။- ထိုထိုထာဝရ ဘုရားကို မို
 သေကြ၏။ ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောထုမျိုးထု
 ထက်သို့၊ မိမိထို ဘုရားကိုထည်း ဝတ်ပြုကြ၏။
 ၃၉ ထနေထိုင်စေောင် ရှေးထုံးစံ စေ့ထိုက် ထိုက်ကြ
 ထည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို မိုသောရားရောက်

၈၈ ဣဒါရေထ ဝေဇ္ဇိသံရသော မိရင်တိုး၌ ဣကံထို
 ကိုမစောင့်၊ ဣသရေထဝေပည်ဖြင့်သရတ်သော
 ထာကုပ်ဝေဇ္ဇိသားထို၌၊ ထာဝရဘုရားသား
 တော်မူသောပညတ်တရားထိုကိုမကျင့်ဘဲနေ
 ၈၉ ကြမ်း- ထာဝရဘုရားသည် ထိုဝေဇ္ဇိသားထို
 နှင့်ပမိညည်၌၊ သင်ထိုသည် ဝေဇ္ဇိသား တပါး
 သောဘုရားထိုကိုမမိုသေ၊ ဦးမညွတ်၊ ဝတ်မပြု၊
 ၉၀ ထမ်းမပူဇော်ရ- သင်ထိုကို ကြီးသောတန်ခိုး
 ဆွံ့သောထက်စိုး၊ တော်စားမြင့်၊ ဖဲဂုဏ်၊
 ပြည်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
 ကိုသာမိုသေကိုးကွယ်၍၊ သမ်းပူဇော်ရမည်-
 ၉၁ သင်ထိုသမ္ဘိ ရေးထားတော်မူသော မိရင်တိုး၌
 ဣကံပညတ်တရားထိုကို ဝေဇ္ဇိသောင့်
 ရှောင်ရမည်၊ ဝေဇ္ဇိသားတပါးသောဘုရားထိုကို
 ၉၂ မမိုသေရ- သင်ထိုနှင့် ငါ့သောပမိညည်ကို
 မစေ့လျော့ရ၊ ဝေဇ္ဇိသား တပါးသောဘုရား ထိုကို
 ၉၃ မမိုသေရ- သင်ထိုဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ထိုသာမိုသေရမည်၊ ထိုပြုလျှင်၊ ရန်သူမပေါင်း
 ထိုထက်မှ ကယ်နှုတ်တော် မူမည်ထု၊ ဖာသား
 ၉၄ တော်မူသော်ထည်း၊- သုထိုသည်နားမထောင်း၊
 ၉၅ ရှေးထိုးစံထေ့ထိုထိုက်ကြမ်း- ထိုထုဝေဇ္ဇိ၊ ချိုး
 ကိုယ်ထိုင်မှစ၍၊ သားမြေးမြစ်ထိုသည် ထာဝရ
 ဘုရားကို မိုသေကြမ်း၊ ခုပ်တု ဆင်းတုထိုကို
 ထည်းဝတ်ပြုကြမ်း၊ မိမိုးတထာသိုလိုက်၍၊ သ
 နေထိုင်စောင့်ကွင့်နေကြမ်း

၁၈

၁၀၀ ဣသရေထရှင်ဘုရင်ထောသားတောရှေ့နန်း
 ၁၀၁ စံသုံးနှစ်တွင်၊ ထုစရှင်ဘုရင်စာခတ်သားဟေ
 ဇကီသည်စသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်မြဲသား၊ နန်း
 ထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ် ကိုးနှစ် မိုး
 ထေ၊ မယ်တော်ကား၊ ဇာခမိသို့၊ အာသိစ
 ၁၀၂ မည်ရှိ၏- ထိုမင်းသည် ဝေဇ္ဇိဝါပိန် ကွင့်သမျှစ
 ထိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောစ
 ၁၀၃ မှုကိုပြု၏- မြင့်သောစရပ်ထိုကိုပယ်၏၊ ခုပ်တု
 ဆင်းတုထိုကို ချိုးစဲ၏၊ အာရှရပ်ပင် ထိုကိုခတ်
 ထည်း၏၊ မောရှေ ထုပ်သောကြေးဝါမြေကိုစ
 ပိုင်းပိုင်းခြတ်၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေထ
 ဝေဇ္ဇိသားထိုသည်၊ ထိုကာထတိုင်စောင့်၊ ထို
 မြေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးပြုတတ်ကြ၏၊ ထို
 ၁၀၄ မြေကိုနုထုတ္တန်စမပြုဖြင့်မှည့်သတည်း၊- ဣသ
 ရေထဝေဇ္ဇိ၊ နံ့သာသခင်ထာဝရဘုရားကိုထို
 မင်းမိုထို သကဲ့သို့၊ သုရောက်မှာမိုထိုသောထု

၁၀၅ ရှင်ဘုရင်ထောသက်မျှမရှိ၊ ရှေ့ကာထ၌ထည်
 ၁၀၆ မရှိ- ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်၍၊ နောက်
 တော်သို့ ဝေဇ္ဇိသောင့်ထိုင်ထခြင်း၊ မောရှေ၌
 ထာဝရဘုရား သားတော်မူသောပညတ်တော်
 ၁၀၇ ထိုကိုစောင့်ရှောက်လေ၏- ထာဝရဘုရားထဦး
 ထုနှင့်စေတု မှီတော်မူထခြင်း၊ သုထည်ပြုထေရာ
 ရာ၌စောင့်လေ၏၊ အာရှရပ်ရှင်ဘုရင်စံထွန်မစ်၊
 ၁၀၈ ပုန်ကန်လေ၏- မိတ်ထိုထိုကို ထိုက်၍ ဂါဇ
 မြို့နယ်ထိုင်စောင့်၊ မိုင်ခုံသောမြို့ဌားနှင့်ကမ်း
 စောင့်သောမှောင်စင်ဈားကိုထုပ်ကြံလေ၏
 ၁၀၉ ထေဇကီမင်းကြီးနန်းစံထေးနှစ်၊ ဣသရေထ
 ရှင်ဘုရင် ထောသား၊ ထောရှေ့နန်းစံ စုနှစ်နှစ်
 တွင်၊ အာရှရပ်ရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာထည်၌
 ၁၁၀ ဟာမိမြို့သို့စံစိုဉ်ပိုင်းထား၏- သုံးနှစ်နေသော
 အခါ၊ ထေဇကီနန်းစံမြောက်နှစ်၊ ဣသရေထရှင်
 ဘုရင် ယောရှေ့နန်းစံ ကိုးနှစ်တွင်၊ ရှဟာမိမြို့ကို
 ၁၁၁ ထိုက်၍ရကြ၏- အာရှရပ်ရှင်ဘုရင်သည်ဣသ
 ရေထဝေဇ္ဇိ၊ ကို အာရှရပ် ပြည်သို့ထိမ်း၊ ထွား၍
 ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ထာထမြို့၊ ထာမော်မြို့ အစရှိ
 ၁၁၂ သောပေပြိုင်ငံ မြို့ရွာထို၌ထား၏- အကြောင်း
 စူကား၊ သုထိုသည် မိမိထိုဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်း၊ ခွဲတော်
 မူသောပမိညည်ကိုငင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
 မောရှေဖာသား ထမ္မာကို ငင်စမူမထား၊ ထွန်
 ကျူးကြ၏
 ၁၁၃ ထေဇကီမင်းကြီး နန်းစံဆယ်ထေးနှစ်တွင်၊
 အာရှရပ်ရှင်ဘုရင်သနာခမိတ်သည် ယုစပြည်၌၊
 မိုင်ခုံသောမြို့၌သမျှ ထိုကိုစံစိုဉ် ထုပ်ကြံထေ
 ၁၁၄ ၏- ယုစရှင်ဘုရင် ထေဇကီသည် အာရှရပ်ရှင်
 ဘုရင်မြို့ရာ လာမိရှ မြို့သို့စေလွှတ်၍၊ အထွန်ပုံ
 မှားပါပြီ၊ ပြန်သွားတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်စင်
 သမ္မာကိုထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်စေသော်၊ အာ
 ရှရပ်ရှင်ဘုရင် သည် ယုစရှင်ဘုရင် ထေဇကီ၌
 ငွေ အခွန် သုံးထောင်၊ ဣ အခွန် သုံးရာကို
 ၁၁၅ တောင်း၏- ဟေဇကီသည်မိတ်မှန်တော်၌ငင်၊
 နန်းတော်ထဏှာထိုက်၌ငင်၊ ထေထမ္မာသောငွေ
 ၁၁၆ ကိုပေး၏- မိတ်မှန်တော် တံခါး တန်ဆာဈား၊
 ကိုယ်ထိုင်စရင် ခွမ်းခံသော ထိုင်တန်ဆာဈား
 ထိုထည်း၊ ခွတ်၍၊ အာရှရပ်ရှင်ဘုရင်အားပေး၏
 ၁၁၇ နောက်တစ်စုံ အာရှရပ်ရှင်ဘုရင် သည် ထာ
 တန်၊ ရာမထာမိတ်၊ ရာပဌာခထိုကို ဈား ခွာ
 သောမိုလ်မြေနှင့်တကွ၊ ထာမိရှ မြို့မှာထေရှေထင်

မြို့၊ ထေရ်၏ ဗန်းကြီးထဲသို့ ခေတ္တတစ်ကြိမ်၊ သူ
 ထိုသည် ရောက်သောအခါ၊ ဝေါသည့်စံ ထယ်
 နာသောအခါ၊ သောသတိ၊ အထက်ရေကန်မြို့
 ၁၁ ဝဋ္ဋရာဇဝင်ဓမ္မာရုံ၊ နှစ်ဘုရင်ကို ခေါ်သောအခါ၊
 ထိုထမိသား၊ မြစ်သောနန်း၊ တော်တော်လျှောက်၊
 စာရေးထော်ကြီး၊ ရှေ့မန၊ သောသတိ၊ အတွင်း၊
 ၁၂ ဝဋ္ဋရာဇဝင်ဓမ္မာရုံ၊ သည်သူထိုထံသို့ထွက်ပြီးလျှင်-
 ၁၃ ရာဇဂြိုဟ်၊ မဟာသေရဇာ၊ ကြီး၊ သောသတိ၊
 ထုရင်သည်ထေရ်ကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ထင်မိသွ် သ ဖြင့် မိသွ် ရာ ကား၊ အထက် သို့
 ၁၄ နည်း၊- ခပ်တိုက်သော ကံသော ညာထံသို့၊
 အစွမ်းထက်နှင့် ငါပြည်နံသည်ထု၊ အစွမ်း၊ နှီး
 သောကော၊ ကိုသင်ဆိုပါသည်တကား၊ ငကိုပုန်
 ထန်ခြင်းငှါ အထက် သူကို ကိုး ခား သနည်း၊-
 ၁၅ ထို့သော ကျွဲထုံး၊ ထောင်ဝေးတည်း၊ ဟူသော
 အစွမ်း၊ ပြည်ကို ကိုးခား ပါသည် တကား၊ ထို
 ထို့ထုံးသည် နှိသောသုစံ ထက်ကို ခေတ်၍
 ထို့သွားထံမည်၊ ထိုသို့အစွမ်း၊ မင်းကြီး၊ ခာ
 ရောဘုရင်သည် မိမိနှိသောသုစံပေါင်းထို့ကို
 ၁၆ မြို့ထံမည်၊- ထင် ထိုက၊ ငါထို သည် ငါထိုစံ
 ထုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးခားသည်ထု
 ဆိုပြန်လျှင်၊ ထေရ်သည် မြင့်သောအရပ်၌
 နှစ်ထပ်ပထွင်းထိုက် ပယ်၍၊ ထေရ်ရှင်မြို့
 ရှာအံ့မည်သော ထပ်ပထွင်းရွှေသောကိုးကွယ်
 ရမည်ထု ထုပြည်သု၊ ထေရ်ရှင် မြို့သားထို
 ကိုရှာထားသ ဖြင့်၊ ထင်ထို မြစ်မှားသော ဘုရား
 ၁၇ မြစ်သည်မထုတ်သော- သို့မြစ်၍၊ ထေရ်ရှင် င
 ထောင်၊ သောသတိ၊ သောသတိ၊ သောသတိ၊
 ၁၈ ထွင်း၊ မြင်းနှစ်ထောင်ထို့ကို ငါပေးမည်၊- ထင်
 ထည် ငသခင်စံ ကွန်ထိုတွင်၊ အထက်ဆုံးသော
 မိုက်ကိုအထက် သို့ထွန်းနှိပ်မည်နည်း၊ အစွမ်း၊
 ပြည်မှရထားစွား၊ မြင်းမီးသုရဲ စွားကိုရမည်ထု
 ၁၉ ထိုပါသည်တကား၊- ထာဝရဘုရား၏အစွမ်းမရှိ
 ထံ၊ ဤပြည်ကို ဖြတ်ဆီးခြင်းငှါ ငါထားသော
 ထိုပြည် ကို ထွား၍ ဖြတ်ဆီး၊ ထေရ်ထု၊ ထာဝရ
 ထုရားသည်ထေရ်မိန့်တော်မူပြီး ဤအကြောင်း
 ၂၀ အရာစွားကို ပြန်ပြောကြ ထေရ်ထုပြောဆို၏-
 ထိုအခါ ထိုထမိသားလျှောက်၊ ရှေ့မန၊ ထော
 အထိုက နှစ်သောသောကောသောသောသောသော
 ထိုသောသောသောသောသောသောသောသောသော
 ထိုသောသောသောသောသောသောသောသောသော
 ထိုသောသောသောသောသောသောသောသောသော

ထိုသည် ကြားရသော၊ ထုစ သာသာ ကော၊
 သောသောသောသောသောသောသောသောသောသော
 ၂၁ လျှင်- ရာဇဂြိုဟ်၊ ငသခင်သည် သင်စံသင်
 နှင့်သင်သော၊ သာ ညီကော၊ ကို ပြောစေခြင်းငှါ၊
 ကိုခေတ္တတော်မူသောသော၊ မြို့မိုးပေါ်မှာထိုင်
 ထွက်သင်သို့နှင့်သော မိမိထိုပင်ကိုခား၍၊ မိမိ
 ထိုရေတောင်းကိုသောကရသော သူထိုမှီရာသို့
 ခေတ္တတော်မူသည် မထုတ်သောထု ဆိုပြီး
 ၂၂ လျှင်- ရာဇဂြိုဟ်သည်ထု၊ ထုစသာသာကော၊
 သောသောသောသောသောသောသောသောသောသော
 ၂၃ အစွမ်းတော် ကို နားထောင် ကြထေရ်- နှစ်
 ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထေရ်သည်ထင်
 သို့ကို မထွန်းခားစေနှင့်၊ သူသည်သင်ထို့ကို င
 ၂၄ ထက်မှ ကယ်ယူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊- ထေရ်
 က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါထို့ကို ကော်စေမှန်
 ကယ်ယူတော်မူမည်၊ ဤသို့သော သောသတိ၊
 ဘုရင်ထက်သို့မရောက်ရထု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရ
 ၂၅ ဘုရားကိုမကိုးခားစေနှင့်၊- ထေရ်ကော၊ ကို
 ၂၆ နားမထောင်ကြနှင့်၊ သောသတိ၊ သောသတိ၊
 စုသည်ကား၊ ငါနှင့်မိသောဟာယုတ္တကြီးထံသို့
 ထွက်သောကြ၊ သင်ထိုသည်မသော၊ အထက်ရှင်
 မည်စေကြောင်း၊ သင်ထိုပြည်နှင့်တူသောပြည်
 တည်းဟူသော ထန် ပေါ၊ ဝေဠုရည်နှင့် ပြည်နံ
 သော ပြည်၊ မုန့်နှင့် ဝေဠုရည်၊ ထံထွင်ဆီး၊
 ရှားရည်စွားသောပြည်သို့မိုခြင်းငှါ ငါမထာမှီ
 ထိုင်သော သင်ထိုသည် ကိုယ်ဝေဠု ပင်စံ အ
 ထီး၊ ကိုယ်သောသောသောသောသောသောသောသော
 ကိုယ်ရေကန်ကရေကိုသောကလျှက် နေကြပြီး
 ၂၇ ထေရ်- ထေရ်ကော၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါထို့
 ကိုကယ်ယူတော်မူမည်ထုမပြားသောသောသော
 ၂၈ အပြည်ပြည်သော ဘုရားထိုသည် မိမိထို့ပြည်
 စွားကိုသောသတိ၊ သောသတိ၊ သောသတိ၊
 ၂၉ ပြီထေရ်- ဟာမတ်ပြည်စံဘုရား၊ ထာပန်ပြည်
 စံဘုရားထိုသည် အထက်မှာရှိကြသနည်းအသ
 ဓရမိပ်ပြည်၊ ထေရ်ပြည်၊ ဣဝါပြည်စံဘုရားထို
 သည် အထက်မှာ ရှိကြ သနည်း၊ ထုထိုသည်
 မာရ်ပြည်ကို ငလက်မှကယ်ထွက်ကြပြီးထေရ်-
 ၃၀ ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရား ထိုတွင်၊ အထက်
 မည် သော ဘုရား သည် မိမိပြည်ကို ငထက်မှ
 ကယ်ထွက် သုးသနည်း၊ ထာဝရဘုရား သည်
 ထေရ်ရှင်မြို့ကို ငထက်မှ အထက်ထို ကယ်

အတ္တနိပါတ်တို့ ထုစားသဝေသာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်သာဝရဘုရားတပါးသာဘုရားသဝေခြံ
 တော်စုသည်ကို၊ ခြေကြီး ပေါ်မှာ မြို့သမ္ဘာ
 ထိုင်း၊ နိုင်ငံ ထိုသည် ထို မည် အကြောင်း၊ အ
 တ္တနိပါတ်တို့ကို ထိုမင်းထက်မှ ထုစုကထိထုတော်
 စုပါ၊ အတ္တနိပါတ်တော်ပန်ပါသည်ထုပစ္စရာပြု
 ထေ၏။

၂၀ ထိုအခါ အာရုတ်သား တေရှာယသည်ထေ
 ဇာတိမင်းထံသို့စေတုတ်၍၊ အသရေထအမျိုး၏
 ထုစားသဝေ သာဝရ ဘုရား မိန့်တော် စုသည်
 ထား၊ ယင်းသည် အာရုဋ်ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ငရှေ့မှာ ပြုသော ပစ္စရာ

၂၀ ဝကားကိုငါကြားရပြီ။- ထိုမင်း၏ထမ္မာသာဝ
 ရဘုရား မိန့်တော် စုသော ဝကားဟုမူကား၊ မိ
 ဆုန်ထသို့သွားကညာသည် ယင်းကိုမထိခံမြင်ပြု
 ခြံဗွတ်ရယ်၏။ ယေရုရှလင်သသို့သွားသည်ထင်

၂၂ နောက်၌ခေါင်းဗြိတ်၏-သင်သည်အထက်သို့
 ကိုကဲ့သို့ ဆဲရေးသနည်း။ အထက် သူကိုစော
 ထင်၍ ဗွတ်ရှာ ထောင်ထွားသနည်း။ အသရေ
 ထအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား ကိုပင် ပြုပါ

၂၃ စည်တကား- သင်သည် တမန်များအားမြင့်
 ထာဝရ ဘုရားကိုကဲ့သို့၍၊ ငါသည်ရထားများ
 ပြားသဖြင့်၊ တောင်ထိပ်သို့ငှင်ထေမနွန်တောင်
 အထွဋ် သို့ငှင် တက် ထာပြီ။ အရပ် မြင့်သော
 အာရုဇ် ပင်ရှင်၊ အကောင်းဆုံးသော ထင်းစူး၊
 ဝမ်းကိုငါ ခုတ်ထွင်းပြီး၊ အဝေးဆုံးသောမိုက်

၂၄ ရား၊ အသီးများသော ထောင့်သို့ ငါဝင်ပြီး- ငါ
 ထပ်တွင်းထူး၍မမြည်းသူးသောရေကိုသောက်
 ရပြီ။ ငါ၏ခြေဝတ်၊ အားမြင့်အေဂျာ၊ မြစ်ထက်
 ကြားရေမြို့သမ္ဘာကိုခန်း၊ ခြောက်စေပြီထု၊ ယင်းဆို

၂၅ မိပြီတကား- ငါသည် အထက်က ဤအမှုကို မိ
 ရင်ကြောင်းရှင်၊ ရှေ့ကာထင် ပြုရှင်ကြောင်းကို
 ထင်သည်မကြာသေးသော၊ ထုစုမှာသည်။ သင်
 ထည်မိုင်ခံသောမြို့ကိုကဲ့သို့စား၍၊ ကျောက်ပုံ
 မြစ်အသောသုမြစ်မည်အကြောင်း၊ ငါမိရင်ခန့်

၂၆ အားသေပြီး- ထိုကြောင့် မြို့သားကိုသည် အား
 နည်းကြ၏။ မိုင်းတွေ၍ မိတ်ဗွတ်ထွက် မြို့ကြ၏။
 တောမြတ်ပင်ရှင် မိမ်းသော ဝေါ၊ ပင် ကဲ့သို့ငှင်၊
 ထိပ်မိုးပေါ်မှာပေါက်သော မြက်ပင်ရှင်မကြီးမို

၂၇ ဤ၊ ရှေ့၊ သောဝေါ၊ ပင်ကဲ့သို့ငှင်မြစ်ကြ၏-သင်
 စံနေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ့၌အစွတ်ထုန်း၊

၂၈ မြင်းကိုထို ဘီထိမ်း- ငါ့၌ ထင်၏ အစွတ်တန်း၊

မြင်း၊ စော်ကားမြင်းကိုငါကြားရသောကြောင့်၊
 ထင်ကို နှာရှုတ်တပ်၍၊ ဇာတ်နွံပြီးမှ၊ ထင်သာ
 ထောထမ်း၊ မြင့်မြင့်ပေးမည်။

၂၈ ထင်မှတ်ရသော မိုမိတ်ထက္ခဏာ တုစုကား၊
 ထုစုနှစ်တွင် အထိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံ
 ကိုငှင်၊ ရုတ်ယ နှစ်တွင်ထိုအထု ပေါက်သောအ
 ရာများကိုငှင်၊ သင် ထို ထည် ခားရမည်။ ထံထီ
 ထ နှစ်တွင် ချိုးစေ့ကို ကြံ၍ ဝေါ၊ ကိုမိတ် ကြံ
 ထော့၊ ချပ်ငယ်သည်ကို ထည်း၊ မိတ်၍ အသီးကို

၂၉ ခား ကြလော့- ထော့ ထွတ်၍ ကျန် ကြွင်းသော
 ထုစုအမျိုးသားကိုထပ်တပ်တပ်သောကံမှာအမြစ်

၃၀ နှံ၍၊ အထက်မှာအသီးသီးကြလိမ့်မည်- ထုန်
 ကြွင်းသောသူကိုသည်စောရုရှထင်မြို့ထဲကငှင်၊
 ထော့ ထွတ်သော သူကိုသည် မိဆုန် တောင်ပေါ်
 ကငှင် ပေါ်သောကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် မိုက်
 ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အထိုထောင်အား
 ကြီး၍၊ ထိုအမှုကို မိရင်တော်စုထိမ့်မည်။

၃၁ ထိုမြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အာရုဋ်ရှင်
 ဘုရင်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်စုသည်ကား၊ ထု
 သည်ဤမြို့သို့ မဝင်ရ၊ မြို့ထဲသို့ မြွေကိုမပြင်ရ၊
 မြို့ရှေ့မှာပိုင်သွားကိုမပြင်ရ၊ မြို့ပြင်မှာမြေရိုးကိုမ

၃၂ ခိုးရ- ထာဝရထာဝရမြင့်မြင့်သွားရမည်။ ဤမြို့

၃၃ ထံသို့မဝင်ရ- ငါသည်ကိုယ်စွတ်ရှာကိုငှင်၊ င
 ကျွန်ုပ်မိမိ၏ဗွတ်ရှာကိုငှင်ထောက်၍၊ ဤမြို့ကို
 ထယ်ထင် မြင်၊ ငှါ ခေတ်မ မည် ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်စု၏။

၃၄ ထိုညညှိတွင်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်ထ
 မန်သည်ထွက်၍၊ အာရုဋ်တပ်တွင်၊ ထုထထိန်း
 ရှစ်သောင်း၊ ငါးထောင်ကို ဝါထံစေလေ၏။
 နံနက်ခေမေထ မြိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူ
 အပေါင်း၊ ထို သည် အသေ ကောင် မြစ်ကြ၏-

၃၅ အာရုဋ်ရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်ထည်း၊ ထိုအ
 ရပ်မှ ထွက်၍ မြင့်သွားပြီးလျှင်၊ မိုနေဝေမြို့၌နေ

၃၆ ထေ၏- နောက် တမန် သူသည် မိမိဘုရားမိုသ
 စုတ်၏ မိတ်မှန်၌ကိုးကွယ်မည်တွင်၊ သားတော်
 အာရုဋ်ထွက် နှင့် ရှုရေဇာ ထည် မေည်းတော်
 ကိုထား နှင့်သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုဋ်မြည်ထိုမြို့
 ကြ၏။ သားတော် သေရတရှုန် ထည် ထည်း
 မေည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၀

၃၇ ထိုကာလအခါ၊ ထေဇာတိမင်းသည်အာရုဋ်
 ထ မြင့်၊ အာရုဋ်သား ပရောဇာ၏ အေရှာက

ထည် ထာဝရ၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ကိုယ်စိတ်မပျက်စီးရင်တော့ သင်သည် အထက်မရှင်း၊ သေရမည်ဟု၊ အမိန့်တော်ကို ပြန်

၂။ ထေရ်-ဟေဇကမင်းသည်လည်း၊ ထင်သို့မှတ်

၃။ နှာထွဋ်၍၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် ရွှေတော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ နိဗ္ဗာန်သောမိတ် နှစ်ထုံးနှင့် ကျင့်၍၊ နှစ်သက်တော် မူသည်အ ထိုင်းပြုကြောင်းကို အောင်းဓမ္မတော်မူပါ။ အ ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု၊ အထွန်ငိုဏှားလျက်

၄။ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏-ဟေဇကသ သပြီနန်းတော်အထက်တန်တိုင်းသို့မရောက်မှီ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်၍-

၅။ သင်သည် ငှေ့ထိုက်မိုက်ရှုပ်ပေဇကမင်းထံသို့ တန်သွားပြီးလျှင်၊ ထင်အစေ့စပ်စိတ်ဘုရားသ ခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ ပစ္စနာဇကားကို ငါကြားပြီး၊ သင်၏ရှက်ရည် ကို ထည်းငါမြင်ပြီး၊ သင်၏အနာကို ငါပျောက်စေသ မြင့်၊ သင်သည် ထုံးရက်ထွန်လျှင်၊ မိတ်မှန်တော်

၆။ သို့တတ်ရ လိမ့်မည်- သင့်အထက်၌ တထယ် ငါးနှစ်ကို ငါဆတ်၍ ပေးမည်၊ သင်နှင့် ဤမြို့ကို အာဇာနည်ဘုရင်ထက်မှ ငါကယ်ထွတ်မည်၊ င ဇာန်နှာ ကိုငှင်၊ ငကျွန် ဂါမိရစ် ရှက်နှာ ကို ငှင် ထောက်၍၊ ဤမြို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မမည်အရာ

၇။ ကိုပြောသောသူ မိန့်တော်မူ၏- ဟေဇကသက ထည်း၊ ထင်္ဂါတန်း၊ သီရိအထုံးအထွေးကို ထူ နဲ့သောသူ ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထူနဲ့၍ အနာကို ဆို ပြီးမှမင်းကြီးသက်သာလေ၏။

၈။ ဟေဇကမင်းကထည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငအနာကို ပျောက်စေ၍ သုံးရက် လွန်လျှင်၊ ငါ သည် မိတ်မှန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အထယ် လက္ခဏာ သက်သေ မှီ သနည်းဟု ပေး

၉။ လျှင်- ဟေဇကသက၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော် မှီသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား ထည် သင့်အား ပေးတော်မူ သော လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊ အမိတ်သည် ဆယ်စွက်ထိုး ရမည်သော၊ ဆယ်စွက် ဆုတ်ရ မည် သော ဟု

၁၀။ မေးသော်-ဟေဇကက၊ အမိတ်သည် ဆယ်စွက် ထိုးလွှတ်၏-ထိုသို့အတိုင်းမရှိ၊ ဆယ်စွက်ဆုတ်ပါ

၁၁။ အေတုပြန်ပြော၏- ပရောဇကသထည် ထည်း၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသောအ စားအာဝတ်စုံအတိုင်း နာရီပေါ်မှာ ဆယ်စွက် ခွေ ပြုသောအမိတ်ကို ဆယ်စွက်ပြန်စေတော်မူ၏။

၁၂။ ထိုကလေးစာစာစာစာစာ၊ ဗာဇာထုန်မင်း ကြီး ပေးရာမှ ဗာဇာစာစာစာစာ၊ ဟေဇကမင်းမှာ ဖြစ် အနာပျောက် သည်ကို ကြားသော အကြောင်း ပေးသော ဓာတ်၌ ထက်ဆောင် ဝါလျက် တစ်နိဗ္ဗာ

၁၃။ ကိုစေ လွှတ်လေ၏- ဟေဇကမင်းသည် ထိုထို ရောက် သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ဤထိုက် ဖြစ်သောအခါ၊ ရွှေ၊ နံ့သာ၊ အထိုးထိုက်သောနံ့ ထာဝရ၊ ထက်နက်ထိုက် နှင့်သစ္စာတော်အထုံး နိဗ္ဗာန်ကို ပြုလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တော်အ ရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာတစ်ခုတရားမရှိ။

၁၄။ ထိုအခါ ပရောဇကသထည် ဟေဇက မင်းကြီး ထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုထိုထို ထည် အ ထယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း၊ အထက်ပြည်မှ အ ထံတော်သို့ သာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက် ထော်၊ ဟေဇကမင်းက၊ ဝေးသော အရပ်၊ ဗာဇာ ထုန်ပြည်မှ ရောက်သာ ကြသည်ဟု မြန် ပြော

၁၅။ ၏- နန်းတော်၌ အထက်အရာကို မြင်ကြပြီးလျှင်၊ ထုပေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကမင်းက၊ နန်းတော်၌ မှီ ထမှုကို မြင်ရ ကြပြီး သစ္စာတော် ထွင် ငါ မြင်

၁၆။ သော အရာတစ်ခုတရား မရှိဟု ပြန်ပြော၏- ထို အခါ ဟေဇကသက၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အ နှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နား

၁၇။ ထောင်သော- နန်းတော်၌ မှီထမှုကို ငှင်၊ ထေရ် ထိုင်သော ထိုသော ထိုသည် ဆည်းစူးထမှုကို ငှင်၊ ဗာဇာထုန်မြို့သို့ ထူသွားရသော ကာလထည် ရောက်ထိမ့်မည်၊ တစ်တရား မကျန်ကြွင်းရဟု၊

၁၈။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- သင်နှင့် နှုတ်၍ရ သောသင်၏ သားမြေးကို ထည်း ထူသွား၍၊ သူ ထို ထည် ဗာဇာထုန် နှင့်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌ ထူထိုက်ထုတ်ရကြထိမ့်မည်ဟု၊ ဟေဇကမင်း

၁၉။ အားပြောဆိုလေ၏- ဟေဇက မင်းကထည်း၊ သင် ပြန်ရ သော ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကောင်းပါစေတု၍ ငှင်၊ အကယ်၍ ငထက် ထက်၌ မြစ်ထက် မြင်း နှင့် သစ္စာစောင့် မြင်းရှိ လျှင်၊ ကောင်းပါသည် မထုတ်သော တု၍ ငှင်၊ ဟေဇကသက၊ ဆိုလေ၏။

၂၀။ ဟေဇကမင်းပြုသော အမှုအရာ ကြွင်းထေထမှု ထိုနှင့် တန်ဖိုး ကြီး မြင်း၊ ရေကန်နှင့် ရေမြစ်ကို ထုတ်၍ မြို့ထဲသို့ ရေကိုစောင့်မြင်းအရာကို ထည်

၂၁။ ထုရဇကဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏- ဟေဇက သည် ထိုးထေးထိုနှင့် အိပ်ငြော၍၊ ထားတော်မ နာရှင်သည် မည်သော အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁

• ဓနာဓမ္မသည် အထက် တထာဝရ နှစ် နှစ် မှိ
 ထောင်၊ နန်းထိုင်၍ ယောဂုဇ္ဈာန်မြို့၌ ငါးထောင်ငါး
 နှစ်မှိန်ထောင်၊ မယ်တော်ကား၊ ထမ္မိတမယ်သည်
 ၂ မှိန်- ထိုမင်းသည် အထွေထွေ အမျိုးသားရွှေမှာ၊
 ထာဝရဘုရား နှစ်ထုတ်တော်မူသောတပါး
 အမျိုးသား ရွှေခွက်ထုံးစံ အထိုင်း၊ ထာဝရ
 ၃ ဘုရားရွှေတော်၌ ရမိတ်ကိုပြုစု- ဝေပည်းတော်
 ထေဇကုဏှတ်ထီးသော ကုန်းထိုကိုပြုစု၍၊ အ
 ထွေထွေ နှစ်ဘုရင် အာတပ ပြုသကဲ့သို့၊ ဗာထ
 အဖို့ယပ်ပတ္တင်ထိုကိုတည်၏။ အာဇာနည်ကို
 ၄ ကည်းပြုစု၏။ မိုဏ်းကောင်းကင် တန်ဆာဈာ၊
 ၅ ကိုတည်းဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။- ယောဂုဇ္ဈာန်မြို့၌
 ငနာမကို ငါတည်စေမည်ထု၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသောမြို့၊ မိတ်မှန်တော်၌ ယပ်ပတ္တင်
 ၆ တည်းဟူသော၊- မိတ်မှန်တော်တန်ထိုင်း နှစ်
 ရပ်တွင်၊ မိုဏ်းကောင်းကင် တန်ဆာဈာ၊ အဖို့
 ၇ ယပ်ပတ္တင်ထိုကိုတည်၏။- မိမိသားကို မီးဖြင့်
 ပူဇော်၏။ ကာထဗေဒကိုကြည့်တတ်၏။ ပြဇာ
 သောအထက်ကို သုံးသောင့်၍၊ နန်းနှင့်နတ်ဝင်
 ထိုကိုတည်း၊ အရှင်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏ အ
 ၈ နှုတ်တော်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ၊ ရွှေတော်၌ ဈာ၊
 ၉ ရွာသော ရမိတ်ကိုပြုစု- ဤမိတ်မှန်၌၎င်း၊ အ
 ထွေထွေ ဝေပို့ရာထိုတွင်၊ ငါရွှေကောက်သော
 ထေဇကုဏှတ် မြို့၌၎င်း၊ ငနာမကို အစည်အမြဲ ငါ
 တည်စေမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝါမိန်နှင့်
 သားတော် ရွှေထရန် အား မိန့်တော်မူရာ၌၊
 ရည်စောင်သော မိတ်မှန်တော်ထဲမှာ၊ မိမိပြု
 ထောသောဇာနည်နှင့်တူအောင် ထုပ်သောရုပ်တု
 ၁၀ ကို တင်ထား၏။- ငါမှာ သားထမ္မ အထိုင်း၊ င
 ကျွန်ပေမာဇ္ဈာသားထမ္မသောတရားအထိုင်း၊
 အထွေထွေ အမျိုးသား ထိုသည် ကျင့်ခြင်းငှါ
 စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထုထို ထိုးဘေးထိုအား ငါ
 ပေးသော ပြည်မှာ၊ ထုထိုကို နောက်တစ်၊ ငါမ
 ၁၁ ရွှေပြောင်းစေထု၊ မိန့်တော်မူသော်တည်း- ထု
 ထိုသည် နားမထောင်၊ အထွေထွေ အမျိုးသားထို
 ရွှေမှာ၊ ထာဝရဘုရား နှုတ်ထီးတော်မူသောထု
 ၁၂ မျိုးထို ပြုသည်တတ်၊ ထာ၌ ရမိတ်ကိုပြုစေ
 ခြင်းငှါ၊ ဓနာဓမ္မသည် သွေးဆောင်ထေ၏။
 ၁၃ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိအဖို့
 ၁၄ ပရောဇာတ်ထို၌ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ထု
 နှစ်ထုရပ် ဓနာဓမ္မသည် ထုရွှေမှာ ပြင်ဘူးသော

အာဇာနည် ထုထိုပြု ထမ္မထက်သာ၍ ရွှေခွက်
 ထော၌ ရမိတ်ထိုကို ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ မိမိ
 ၁၁ ရုပ်တုတင်တု အားဖြင့်၊ ထုအမျိုးကို ပြင်မှာ၊
 ၁၂ စေသောကြောင့်၎င်း- အထွေထွေ အမျိုးစံတရား
 ထောင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို
 တင်း၊ ကြားသော ထုထိုင်း၊ နားနှစ်ဝင် ဝါးစေ
 ၁၃ ခြင်းငှါ၊ ငါသည် ထေဇကုဏှတ် မြို့၊ ထုပြည်၌
 ၁၄ ထေးရောက်စေမည်- ယောဂုဇ္ဈာန်မြို့ အပါးမှာ
 ရွှေမာရ်ဈာန်ကြီးနှင့်၊ ထာတပ်အမျိုးစံရှိကြီး
 ကို ငါတန်းပွဲမည်၊ ဝဏ်ကိုထုတ်၍၊ ထုတ်ပြီဟု
 မှောက်သား၊ ထကဲ့သို့၊ ထေဇကုဏှတ်မြို့ကို ငါပြု
 ၁၅ မည်- ကျန်ကြွင်းသော အထွေထွေ ထုထိုကို ငါစွန့်
 ၍ ရန်သူထက် သို့အပ်သဖြင့်၊ သုထိုသည် ရန်သူ
 အပါးထိုက် ထုရက် နှိပ်စက်ရာ ပြင်ကြွယ်ပုံ
 ၁၆ မည်- အကြောင်းမူကား၊ ထိုးထေးထိုသည်
 ရုက္ခ၊ ပြည်က ထွက်သော နေ့စွဲထု ထုထိုင်း
 ၁၇ သောင့်၊ အစည်အထက် ထိုသည် ငရွှေမှာ ရမိ
 ပိတ်ကိုပြု၍၊ အထွေထွေကို နှိုးဆော်ကြပြီထုမိ
 တော်မူ၏။
 ၁၈ ဓနာဓမ္မသည် ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ ရမိ
 နှိတ်ကိုပြု၍၊ ထုအမျိုးကို ပြင်မှာ၊ စေသောအ
 ပြင်မှတပါး၊ အပြင် မရှိသောထု အဇာနည်ထိုကို
 ထုတ်၍၊ ယောဂုဇ္ဈာန်မြို့တဝတ်မှ တဝတ် ထိုင်
 ၁၉ စောင့်သုထိုအသွေးနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ ပြုစု-
 ၂၀ ဓနာဓမ္မပြုစုသော အဓမ္မအရာ ကြွင်းထေ ထမ္မထို
 နှင့် ပြင်မှာ၊ သောအပြင်ထိုသည် ထုအရာဇဝင်၌
 ၂၁ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ဓနာဓမ္မသည် ထိုးထေးထို
 နှင့် ထိပ်လျှင်၍၊ ဩဇာတည်တည်း ဟူသော၊
 မိမိတပ်နှင့် ဆိုင်သောဥသည့်၌ သင်းပြုကြင်း
 ကို ဝံထေ၏။ သားတော် အာရန်သည် စေည်း
 တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
 ၂၂ အာရန်သည် အထက် နှစ်ထာဝရ နှစ်နှစ် မှိ
 ထောင်၊ နန်းထိုင်၍ ယောဂုဇ္ဈာန်မြို့၌ နှစ်နှစ်မှိန်
 ၂၃ ထေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ထုဂ္ဂါမြို့သူ၊ ထာရုပ်သို့၊
 ၂၄ မေဇ္ဇထမယ် အမည်ရှိ၏။- ထိုမင်းသည် စေည်း
 တော် ဓနာဓမ္မ ပြုသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားရွှေ
 ၂၅ တော်၌ ရမိတ်ကိုပြုစု- စေည်းတော်ထိုက်ထု
 မှာသောထမ်းသို့ ထိုက်၏။ စေည်းတော်ဝတ်ပြု
 ၂၆ သောရုပ်တုတင်တု ထိုကိုဝတ်ပြု ကိုးကွယ်၏။-
 ၂၇ ထိုးထေးထိုက်ဘုရားထောင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်
 ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ထမ်းတော်ကို ထွေရှာ၏။-
 ၂၈ မိမိအဖို့ ထည်သင်း၊ ခွဲ၍၊ နှစ်ဘုရင်ကို နန်း

- ၂၈ တော်၌ထုတ်ပြန်ကြမ်း- အာရုံမင်းကြီးတစ်
ဦးဆင်းသွားသော သူမပေါင်းကို ပြည်ထောင်
ထား ထိုသည့်ကွပ် ချက်၌၊ သားတော် ထောင့်
- ၂၉ ကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြမ်း- အာရုံ
ပြုသောသူမအရာ၌ ငါးလေးသက်တော်ထိုင်သည့်သူ
- ၃၀ ရာဇဝင်၌ ရေးထားထွက်ရှိ၏- ဩဇာပုထိုး
တွင်း၊ မိမိသင်း၊ ချိုင်းတွင်း၌ သင်း၊ ပြုတ်ခြင်းကို
၌၊ သားတော်ထောင့်ထိုင်ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၂၂

- ထောင့်ထိုင်သည့်အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော၊ နန်းထိုင်
၌ထေရုဋ္ဌထင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ် မိုးခံထေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ဗောဓိကတ်မြို့သား၊ အဝါသစ်
- ၂ ဆွေအသင်း အမည်ရှိ၏- ထိုမင်းသည် ထာဝရ
ဘုရား နေ့တော်၌၊ တရားသော အမှုကို ပြု၍
ထက်ရှာထက်၊ ထက်ဝဲထက်ထိုမည့်၊ အခါမိမိ
ထိုက်သမျှသောထမ်းထိုက်ထေ၏။
- ထောင့်မင်းကြီး နန်းခံဆယ်နှစ်ရှစ်တွင်း၊ မေ
ဇူလိုင်သား ခြံသော အာဇာနည် သား ဇာ ရေး
တော် ချာခန့်ကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ထမ်း ပရော
- ၃ ထိတ် မင်းထိတ်ထိတ်ထို သွား ထောင့်- မိတ်မှန်
တော်ထိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထုရှားထက်မှတ်ခါးခေတ်
ခံရာသောငွေကို ထမ်းပရောထိတ်မင်းရေတွက်
- သမ္ဗုဒ္ဓ- မိတ်မှန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်ခေတ်ထို
၌ထေ၍၊ မိတ်မှန်တော် ပြုရှက်ရာကို ပြုရှင်ခြင်း
- ငှါထုတ် ဆောင်သောသူ - ထက်သမား၊ နှစ်ပန်း
ရန်သမား ထုတ်ထည်ထေတွက်၊ မိတ်မှန်တော်ပြု
ရှင်ခံရာကျောက်နှင့် သစ်သားကို ဝယ်သည်အ
- တွက်ဝေပေးရမည်အကြောင်း၊ ဖာသား၌မိတ်
- ၄ မှန်တော်ထို အထွတ်တော်မူ၏- ထိုရာတွင်း၊ ထို
ငွေကိုထက်ခံသောသူထိုသည်သ ချာခေတ်သော
ထုခြင်သောကြောင့်၊ ခာရင်မပေးရကြ။
- ထမ်း ပရောထိတ် မင်း ထိတ်ထိတ် ထည်၊
ပညတ္တိ ကျမ်း၊ ခာခေတ်ကို မိတ်မှန် တော်၌ ငါ
ထွေ ပြုထု၊ ခာရေးတော် ချာခန့် အား ဆိုလျက်၊
- ကျမ်းခာကို အပ်၍ခာရေးတော်ခတ်၏- တခန့်
ခာရေးတော် ချာခန့်သည် ခွင်ဘုရင်ထံသို့သွား
၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ထိုသည် မိတ် မှန် တော်၌
ထွေသော ငွေကို မှတ်ပြီးမှ၊ မိတ်မှန် တော်အုပ်၊
- အမှုတော်ခေတ်ထို၌ အပ်ပါပြီ ယုဒ် ၎င်း- ထမ်း
ပရောထိတ် ထိတ်ထိတ်သည် ကျွန်တော်၌ ခာခေတ်
ထိုအပ်ပါပြီယုဒ် ၎င်းကြား ထွက်ထွက်၊ ခွင်

- ဘုရင် နေ့တော်၌ ခံတံခွတ်ထေ၏- ခွင်ဘုရင်
ထည် ပညတ္တိ ကျမ်း၊ ခာခေတ်ကို ကြားလျှင်၊ မိမိ
- ၁၂ အဝတ်ကိုဆုတ်၍- ထမ်း ပရောထိတ် ထိတ်ထိတ်၊
ချာခန့် သား၊ အထိတ်၊ မိသွာသား အာခမော်၊
ခာရေးတော် ချာခန့်၊ မိမိကျွန် အထိတ်ကို ခေါ်
- ၁၃ ၍- ထရုထွေ သော ကျမ်း၊ ခာခေတ်၊ ကြောင့် ငမ
တွက်၊ ထု ရှား၊ အတွက်၊ ထု အ မျိုးသား အ
ပေါင်းထိုအတွက်ထာဝရဘုရား၌ခေလျှောက်
ကြပါ၊ ငါထိုအမှု၊ ဤကျမ်းခာ၌ ရေးထားထွေ
သော ခာခေတ် ထို ကို ထိုးထေး ထိုသည် နား မ
ထောင်၊ မ ကျင့် ဘဲ ခေ သောကြောင့်၊ ထာဝရ
- ၁၄ ဗုဒ္ဓိမည်ယု မိန့်တော်မူ၏- ထိုကထာတွင်း၊
ထရုထွတ် သား၊ ခြံသော တိကဝန် ထာအ အ
ရှာပ် ဝန် ချာခန့် မယား၊ ပရောခေတ်မ ထုထေ
ထည်ယေရုဋ္ဌထင်မြို့၌ခေထည်ခြံ၍၊ ထမ်း
ပရောထိတ်ထိတ်ထိတ်၊ အထိတ်၊ အာခမော်၊ ချာခန့်၊
အထိတ်ထိုသည်ထိုမိမိထိုသို့သွား၍ပြောဆိုကြ
- ၁၅ ၏- မိမိကထည်၊ ငမထို အထွတ်သော ထုတ်
ထိုသင်ထိုပြန်၍၊ ဆင်ဆိုရသော အထရေထ အ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
- ၁၆ ထု ဗုဒ္ဓ- - ထု ခွင် ဘုရင် ခေတ် ထော ထွမ်း
ကောင်း ထာထွေ အထိုင်း၊ ငါထည် ဤအရပ်၌
၎င်း၊ ဤအရပ်သားထို၌၎င်းထောအရပ်ခေမည်-
- ၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ထုထိုထည် ငကိုခွန်ကြပြီး
မိမိ ထုတ်သော အရာ ထို ခြံ၊ ငမထွတ် ကို မိုး
ဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသော ဘုရားထို နေ့
၌သံဝေပေါင်းကိုမီး မှီကြပြီး ထိုကြောင့်၊ ဤအ
ရပ်၌ ငမထွတ်မီးသည် မမြင်းဘဲထောင်ရထိန်
- ၁၈ ခည်ထု မိန့်တော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရား ကို ဖေး
လျှောက်ခေခြင်းငှါ၊ သင် ထိုကို အထွတ်သော
ထု ခွင်ဘုရင် ကြားသော ကျမ်းခာခေတ်ကို ရည်
ခေတ်၍၊ အထရေထ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ ထိုခွင်ဘုရင်
- ၁၉ အားတဖန်ပြန်လျှောက်ရမည်ကား၊- ဤအရပ်
သားထိုသည်ထွတ်ထီးရာနှင့်ကျိန်ဆရာခြံရကြ
ထိန်မည်ယု ဤအရပ်ကို၎င်း၊ ဤအရပ်သား ထို
ကို၎င်း၊ ငါခြမ်းခြောက်သောခေကားကိုသင်သင်
ကြားသောအခါ၊ နူးညံ့သော မိတ်မှန် ထာဝရ
ဘုရားနေ့တော်၌ ကိုယ်ကို မှီခံရခြင်း၊ ကိုယ်အ
ဝတ်ကို ဆုတ်ခြင်း၊ ငမေ့မှာ ပိုကျွမ်းခြင်းကို ပြု
သောကြောင့် သင့် ကောင်းကို ငါနားထောင်၏-

၂၀ ငါသိသင့်ကိုထိုးထားစေရာသို့ပို့ဆောင်၍၊
 သင်သည်ပြစ်ဝတ်စွာသင်း၍င်းသို့ရောက်ရလိမ့်
 မည်။ ဤစေရပ်၌ ငါရောက်စေသောထားကို
 ဆင့် ကိုယ် တိုင် မငွေ့ မမြင် ရ ဟု၊ မိန့်တော် မူ
 ဩောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်ထေတိုင်။ သူထိုသည်
 နှစ်ဘုရင်စားပြန်လျှောက်ကြမ်း။

၂၃

• ထိုစေခါရှင်ဘုရင်သည်ထုပြည်သူ၊ ယေရုရှ
 ထင် မြို့သား၊ အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကိုခေါ်
 ၂၁ ချ်-ထုပြည်သူ၊ ယေရုရှထင်မြို့သား၊ ယဗ်ပရော
 ထိတ်၊ ပရောဇက်၊ ထုအကြီးအငယ် အပေါင်းတို့
 နှင့် တကွ၊ မိတ်မှန်တော်သို့ တက်၍၊ မိတ်မှန်
 တော်၌ထွေသော ပရိုညည်ကျမ်းစာ မှီသမျှကို
 • သူထိုရွှေမှာဝတ်တော်မူ၏-ရှင်ဘုရင်ကထည်း။
 ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံး
 စွဲဇွန် ပညတ်တရားကို မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်း၊ ခဲ
 စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသောပရို
 ညည် စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု၊ ထိုင်နား
 နာရပ်၍ အမိခွာန်ပြု၏။ ထု အပေါင်း ထိုသည်
 ၂၂ ထည်း။ ထိုအမိခွာန်ကို ဝန်ခံကြ၏- နောက်တ
 ဇန်ထက်ပရောဟိတ်မင်းယိလမ်၊ ဂုတိယ ဇာဗ်
 ပရောဟိတ် ဇာဗ်နှင့် တံခါးစောင့် ဇာဗ် ထိုသည်
 မာထဘုရား၊ အာရှရပ်၊ မိုဗီး၊ ကောင်းကင်
 ထန်ဆာအဖို့ထုတ်ယူသောအသုံးအဆောင်တို့
 ထို မိတ်မှန်တော်ထဲက ထုတ်မည် အကြောင်း။
 ရှင်ဘုရင် ခရင်သမြင့်၊ ယေရုရှထင် မြို့ပြင်၊ ကေ
 မြို့နံတော၌မီး၌ ခြံကိုမေထထမြို့သို့ဆောင်
 • ထွား ကြ ၏- ယေရုရှထင် မြို့ ပတ် ထည် အစရှိ
 သောထု မြို့ရွာ၌ မြင့်သောစေရပ်ထိုအပေါ်မှာ၊
 နို့သပေါင်းကိုမီး၌ခွေခြင်းငှါ၊ ထုရှင်ဘုရင်ခန့်
 ထားသော ယဗ်ပရောဟိတ် ထို ကို ငင်းမာထ
 ဘုရား၊ နေထ ရာသီ စောင့် အစရှိသော မိုဗီး၊
 ကောင်းကင် ထန်ဆာထိုအား၊ နို့သပေါင်းကို
 မီး၌သောသူထိုကိုငင်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်
 • စု၏- အာရှရပ်ကိုထည်း။ မိတ်မှန်တော်ထဲက
 ထုတ်၍ထေရုရှထင်မြို့ပြင်၊ ကေမြို့နံ နှောင်းသို့
 ထုထွားသဖြင့်၊ ထိုနှောင်းနားမှာမီး၌ပြီးလျှင်၊
 ညက်ညက်ခြေ၍၊ အမှုန်ကို စင်းရဲသား သင်း
 ၂၃ ချိုင်းပေါ်မှာ ပြန်၍တော်မူ၏- မိမိထိုသည်
 အာရှရပ်အဖို့ ကုထားကားကို ရက်ရာစေရပ်၊
 မိတ်မှန်တော်နားမှာ ယောက်ျား အထိုသို့ထိုက်
 ထက်သော မိမိလျှာထိုနေရာထိမ်စွာကိုထည်း။

• ဇွတ်တော်မူ၏- ယဗ်ပရောဟိတ်အပေါင်းတို့
 ကို ထုမြို့ရွာထိုမှခေါ်ခဲ့၍၊ သူထိုသည် နို့သ
 ပေါင်းကို မီး၌ရုမြင့်သောစေရပ်စွာကို၊ ဂေဗ
 မြို့မှစ၍ မေရုရှထမြို့ ထိုင်စောင့် ညစ်ညူးစေ
 တော်မူ၏။ ယေရုရှထင်မြို့ဝန်ထောစု၏တံခါးဝ
 ထက်ဝဲထက်နားမှာတည်သောမြို့တံခါး၏ထုန်း
 • ထိုကိုထည်း မြို့ဇွတ်တော်မူ၏- မြင့်သော စေ
 ရပ် နှင့် ဆိုင်သော ယဗ်ပရောဟိတ် ထို ထည်း။
 ယေရုရှထင်မြို့ မိတ်မှန်တော်ယဗ်ပရောဇာဗ်
 မရည်းရသေ၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် တဆေးခဲ
 ၂၄ ခုန့်ကိုစားရသောစွန့်သောမြို့ကြမ်း- အထက်
 သူဗျာ မိမိသားတို့ကို မောလုတ် ဘုရားအား မီး
 မြင့် မပူဇော်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ယိ နို့သား၏
 ချိုင့်၌ရှိသောတာဝန်စေရပ်ကိုထည်း၊ ညစ်ညူး
 ၂၅ စေတော်မူ၏- ထု ရှင်ဘုရင်ထိုသည်နေထိုပူ
 ဇော်၍၊ မိတ်မှန်တော်ဝင်းပြင်၊ အရာရှိနာသခွေ
 ထက်ထိပ်နား၊ ဝင်းတော်တံခါးဝ၌ထားသော
 မြင်း ထိုကိုထည်း၊ ပယ်ရှား၍၊ နေရထားထိုကို
 ၂၆ ထည်း။ မီး၌တော်မူ၏- ထုရှင်ဘုရင်ထိုသည်
 အာထပ်မင်းတိုက်တော်အထက်ဆင့်အပေါ်မှာ
 တည်ထားသောယဗ်ပရောဇာဗ်ထိုနှင့် နာဗျာမင်း
 ထည်မိတ်မှန်တော်တန်ထိုင်းနှစ်ရပ်တွင်၊ တည်
 ထားသောပရောဇာဗ်ထိုကိုရှင်ဘုရင်မြို့ဇွတ်ဇွတ်၍
 အမှုန်ကို ကေမြို့နံနှောင်းထဲသို့ ပြန်ထော်မူ၏-
 ၂၇ အသရေထ ရှင်ဘုရင် ရှောထရန်သည်ထေရု
 ရှထင် မြို့ အစွေ၊ ဇွတ်ဆီး၊ မြင်းထောင်ထက်မှာ
 ဇာတ်၌၊ ရွှာရွယ်သော မိရန်ဘုရား အာရှတ
 ရတ်၊ ရွှာရွယ်သော မောထဘုရား၊ ခေရုရှ၊ ရွှာ
 ရွယ်သော အဗျန်ဘုရား၊ မိထကို အဖို့ထည်
 ထော ကုန်းထိုကိုထည်း။ ရှင်ဘုရင်ညစ်ညူးစေ
 ၂၈ တော်မူ၏- ခုတ်တောင်းတုထိုကို ချိုးခဲ၍၊ အာရှ
 ရပ် ထိုကို ခုတ်ထွင်းပြီး၍၊ သူထိုတည်ရာ အ
 ရပ်စွာကို ထုသေ အရိုးထိုနှင့် ပြည့်စေတော်မူ
 ၂၉ ၏- အသရေထ အမျိုးကို ပြစ်ရှား စေသော နေ
 မတ်၏သား၊ ယေရောမောင်သည်၊ မေထထမြို့၌
 တည်သောကုန်းနှင့်ယဗ်ပရောဇာဗ်ထိုထည်း။ မြို့ဇွတ်
 မီး၌ပြီး၍၊ ညက်ညက်ခြေတော်မူ၏။ အာရှရပ်
 ၃၀ ကို ထည်း။ မီး၌တော်မူ၏- ယောမြို့မင်းသည်
 ထုညီထည်၍ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုထောင်ပေါ်မှာ
 ရှိသော သင်းချိုင်းကိုမြင်သောအခါ၊ ထုကိုအ
 ထွတ်၍ ထိုသင်းချိုင်းထဲက ထုသေ အရိုးထိုကို
 ထုတ် ပြီး လျှင်၊ ထို အမှုကို အထက်က ဖော်ပြ

ထော ထုံရား ထဝင်စံ ထု ဆင့် ဆိုသော ထာဝရ
 သုဗ္ဗာဏ်ကောသလတော်စသောတို့၊ အဓိပတိကိုယ်
 ပတ္တင် ပေါ်မှာ မီး မြို့ ညစ်ညူး စေတင်မူ၏။
 ၈၇ ထော၌ မင်းက ထည်၊ ငါ မြင်သော ထိုမှတ်
 ကျောက်ကား၊ အထက်သို့နည်းလှပေးလျှင်၊ မြို့
 ထား ထိုက၊ ကိုယ်တော်သည် မေသထ သစ်
 ဝတ္ထင်၌ပြုတော်မူသောအမှုကို၊ ထုပြည်မှထာ
 ခြံစော်ပြီသော ဘုရားသခင်စံထုသင်း၊ မြို့ ဖြစ်
 ၈၈ ပါသည်ထုပြန်လျှောက်ကြသော်-ရှင်ဘုရင်က၊
 မှီစေသော၊ ထိုသုဏ် အဓိပတိကို အထက်သို့
 နှစ်စွာထု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သုဏ်
 အဓိပတိနှင့်ရှာမိမြို့မှ ထာသော ပရောဇာ အဓိ
 ၈၉ ထိုကိုမိမိကြမ်း-အသရေထရှင်ဘုရင်ထိုသည်
 အဓိပတိတော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှာမိ မြို့
 ထို၌ မြင် သော အရပ်ပေါ်မှာ တည် ထုပသော
 အိမ်၌သောထိုကိုထည်၊ ထော၌မင်းသည်ပယ်
 ရှား၍၊ နေသထ မြို့၌ ပြုသော အထိုင်း ပြုတော်မူ
 ၉၀ စ်- မြင်သော အရပ်နှင့် ဆိုင်သော သစ် ပရော
 ထိတ်အပေါင်းထိုကို ထည်၊ သစ်ပတ္တင် ပေါ်
 ရှာကွပ် ချတ်၍၊ ထုသော အဓိပတိကို မီး မြို့ ပြီးမှ၊
 ထောရှုရှုထင်မြို့သို့ပြန်တော်မူ၏။
 ၉၁ တစ်နှစ်ရှင်ဘုရင်လထည်၊ ဤပရိညည်ကွမ်း
 စော၌ ထာထည် အထိုင်း၊ ထင်ထိုစ် ဘုရားသခင်
 ထာဝရ သုဗ္ဗာဏ်၊ ပသခါ ဝွဲကို ဆောင် ကြ
 ၉၂ လောကု ထု၊ ထု အပေါင်းထိုကို မိန့် တော် မူ၏-
 ၉၃ အထက်၌ အသရေထ အဓိပတိကို ထုပမီးသော
 ထာသောထို၊ ထက်ထက်မှစ၍၊ အသရေထရှင်
 ထုရင်နှင့်ထုရှင်ဘုရင်ထက်ထက် ကာထပတ်
 ထု၊ ထိုသို့သော ပသခါ ဝွဲကို ထာခါမှ မဆောင်
 ၉၄ ကြီး-ထော၌ မင်းကြီး၊ နန်းစံ ဆက်ရှင်ရှင်တွင်၊
 ထိုဝွဲကို ထောရှုရှုထင် မြို့၌ ထာဝရ သုဗ္ဗာဏ်
 ဆောင်ကြသတည်း။
 ၉၅ ထိုမှတပါး၊ မိတ်မှန်တော်၌သစ်ပရောထိတ်
 ထိထမိဏ္ဍေထောကွမ်းစော၌ ပါသော စကားအ
 ထိုစီး၊ ထွန်ထိုသောငှါ၊ ထော၌မင်းသည် နန်း၊
 နတ်ဝင်၊ ထောရပ်ရပ်ထုမှစ၍ရပ်ထုဆင်းတုဗ္ဗာ
 ထိုငှါ၊ ထောရှုရှုထင် မြို့၌ ထု ပြည်ထုံးတွင် ခွဲ
 ရှာဗွယ်သော အရာ ထွေထွေ ထိုကို ငှါ၊ သုတ်
 ၉၆ ထင်ပယ်ရှင်းတော် မူ၏- မောရှေထာသွ် ပါ
 ထံမှာကိုလျှင်ထခြင်၊ မိတ်ရှင်ထုံး အကြွင်းမဲ့
 ရှစ်ထာထို၌သောရှင်၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်
 ထိုပြောင်းထဲ၌၊ ထော၌ မင်းနှင့် ထုထောရှင်

ဘုရင် တထာထံမှာဖြစ်စေ၊ နောင် ကာထ၌
 ၉၇ ထည်ပပေါ်မမြီး- သို့ရာတွင်၊ မနာရှေထည်ထာ
 ဝရဘုရား၏ အဓိပတိတော်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ၊
 မြင် ရှားသော အပြင်၌ ထာ ထို ပြောင်း၊ ထု
 ၉၈ အဓိပတိ ပြင်းစွာ အဓိပတိ ထွက်၍ မိတ်တော်
 ၉၉ ပြီး- အသရေထအဓိပတိကို ငရုတ်မှောက်မှပထီ
 ရှားသကဲ့သို့၊ ထုအဓိပတိကိုထည်၊ ငါပထီရှား
 မည်း ငါ ရှေး ခုတ်သော ထောရှုရှုထင် မြို့ကိုငှါ၊
 အကြင် မိတ်မှန်၌ ငှါမကို ငါ တည်စေမည်
 ထု၊ ငါဆိုသောမိတ်မှန်ကိုငှါ၊ ငါရှင်မြင်မည်ထု
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀၀ ထော၌ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်း၊ ထောထာ
 ထိုသည် ထုရာဇဝင်၌ ရေးထားထွက်၍၊
 ၁၀၁ ထိုမင်းထက်ထက်၌၊ အရတ္တ၊ ဓာရာဘုရင်နေ
 ခေါသည် ဥရုတ်မြင်ထိုင်စေသ်၊ ထာရှုရှုရှင်
 ဘုရင်ကို စစ် ခြံ၍၊ ထော၌ မင်း ကြီးသည် ဆီး
 ထားခြင်းငှါ ထွက်ရာတွင်၊ မေမိဏ္ဍိမြို့မှာ မင်း
 ၁၀၂ ရှင်းလောသောအခါ၊ ထော၌မင်းသည် အထက်
 ၁၀၃ ဆုံးထေ၏- ကွန်ထိုသည် ရထားတော် ပေါ်မှာ
 တင်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီးသေမည်တွင်၊ မေမိဏ္ဍိမြို့
 ရှုထောရှုရှုထင်မြို့သို့ ဆောင်ထွား၍၊ ထင်၊ မြို့
 တော်၌သင်းပြုတ်ကြမ်း၊ ပြည်သူပြည်သားထို
 ၁၀၄ သည်ထော၌သားထောခတ်ကိုထု၍၊ ထိထိထိ
 ပေးထွက်မည်၊ တော်အရာ၌နန်းတင်ကြ၏။
 ၁၀၅ ထောခတ်သည် အထက် နှစ်ထက် ထုံးနှစ်မြို့
 သော်၊ နန်းထိုင်၍ ထောရှုရှုထင်မြို့၌ သုံးထ မိန့်
 ထေ၏မယ်တော်ကား၊ ထိမနုဗ္ဗိသားထောရမိန်
 ၁၀၆ ထိုးတာဝတာထမည်မြို့၊- ထိုမင်းသည်ထိုး
 ထေးပြုသောထိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၁၀၇ ရစိုက်ကိုပြု၏- ဓာရာနေခေါ သည်ထိုမင်းကို
 ထောရှုရှုထင်မြို့မှာ မင်းမပြုစေခြင်းငှါ၊ ထာမတ်
 ပြည်မိမိလမြို့မှာ အကူညီထား၍၊ ထုပြည်၌
 ၁၀၈ ငွေအစွက်တထောင်နှင့် အစွက်တထက်ကို
 ၁၀၉ အစွန်တောင်း ထေ၏- ဓာရာနေ ခေါ သည်
 ထည်၊ ထော၌သားထောကိမ်ကို မည်တော်
 အရာ၌နန်းတင်၍၊ ထောထက်မိမိမည်သစ်ကို
 ၁၁၀ ပေး၏၊ ထောခတ်ကိုအရတ္တ၊ ပြည်သူ ထုထွား၍
 ထိုပြည်၌ထောခတ်သည်သေ၏- ထောထက်မိမိ
 ထည်ထည်၊ ဓာရာဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊
 တပြည်ထုံးတွင်အစွန်နှင့်ဓာရာဘုရင်အား
 ၁၁၁ ရှင်ဆက်ရ၏၊ ပြည်သူ ပြည်သား အသီးအသီး
 ထိုကို အစွန်သည် အထိုင်း၊ ကြပ်ထည်၊ ရှာ

တောင်း၍ ဓာဓရာဇာဒေါ ဓာဓ ဆက်ထေ ခ်-
 ၈၀ ဓာဓထကိမ်သည် ဓာဓထ နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်မြို့
 ထောင်၊ နန်းထိုင်၍ လေရု ခွထင်မြို့၌ တဆယ်တ
 နှစ် မိုးခဲလေ၏၊ မယ်တော်ကား၊ ရူပ မြို့သားပေ
 ၈၁ ထစ်ထိုး ဇေဗုဓမ္မပည်၌မ်း- ထိုမင်းသည်ထိုး
 ထေးပြုသမှုထေထိုင်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌
 ရုစမိုက်ကိုပြု၏

၂၄

၀ ယောထကိမ် မင်းထက်ထက် မာဗုလုန်ရှင်
 ဘုရင် နေဗုဓ်နေဇာသည် ရှိသတည်း၊ ယောထ
 ကိမ်သည် သုံးနှစ်ကျန်ခဲ့ပြီးမှ၊ တဝန်ထွန်ပြန်၍
 ၂ ဝန်ကန်လေ၏- ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျန်
 ပရောဓတ်ထိုခြင်း၊ မိန့်တော်မူသောဓကားတော်
 ထေထိုင်း၊ ထုပြည်ကိုဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါခါထစ်
 တပ်သား၊ ချီတပ်သား၊ မောထ တပ် သား၊
 ၃ အဗ္ဗန်တပ်သားထိုကိုစစ်ဗိုဇေတော်မူ၏-မနာ
 ၄ ရှေ့မင်း ပြုမိသမျှသော ထပြစ်၊ ထသေ မခံထိုက်
 သောသူထိုကိုသတ်၍၊ သူထိုထသွေးနှင့်လေရု
 ခွထင်မြို့ကိုပြည့်စေသောထပြစ်များကိုထာဝရ
 ဘုရားသည် ထွတ်တော်မမူ၊ ယုဓမ္မဗျိုးကိုဗျတ်
 ဖြောတ်တော်မူပယ်ရှားလိုသောငှါ၊ စီရင်တော်
 မူသည်ထေထိုင်းသာ ထိုထမူ ရောက်သ တည်း၊-
 ၀ ယောထကိမ် ပြုစုသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသ
 မှုထိုသည် ထုဓရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိမ်း-
 ၀ ယောထကိမ်သည်ထိုးထေးထိုးနှင့်ထိပ်ပျော်၍၊
 သားတော်ယေခေါ်နိသည်ခမည်းတော်ထေရာ၌
 ၁ နန်းထိုင်၏- ထဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ဥပရတ်မြစ်တိုင်
 စောင်း၊ ထဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ပိုင်သမျှသောမြေကို
 မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထူသောကြောင့်၊ နောက်တ
 ဝန် ထဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်သည် မိမိပြည်မှ မရှိမ
 ထွက်ရ၊
 ၀ ယေခေါ်နိသည်ထောက်ထယ်နှစ်နှစ်မြို့သော်၊
 နန်း ထိုင်၍ လေရုခွထင်မြို့၌ သုံးထမိုး ခဲလေ၏၊
 မယ်တော်ကား၊ လေရုခွထင်မြို့သားဓထနာသန်
 ၀ ခ်ထိုးနုထုတ္တ အမည်ရှိမ်း- ထိုမင်းသည်ခမည်း
 တော်ပြုသမျှထေထိုင်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌
 ရုစမိုက်ကိုပြု၏
 ၀၀ ထိုကထာ၌၊ မာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဓ်နေ
 ဇာန်ကျန်ထိုသည့်လေရုခွထင်မြို့သို့စစ်ရို၍ပိုင်း
 ၀၀ ထားကြမ်း-မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုဓ်နေဇာ
 သည်ကိုယ်တိုင်ရောက်၍၊ သူ၏ကျန်ထိုသည်မြို့
 ၀၁ ကိုပိုင်းထားကြသောအခါ- ယုဓ်ရှင်ဘုရင်ယေ

ခေါ်နိသည်မထိထော်မှစေသောထွန်၊ ဗုဓ်၏၊ အ
 ရာမြို့ထိုနှင့်တကွမာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထိုထွတ်
 ၍၊ မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် နန်းခံ ခွန်နှစ်တွင်း၊
 ၀၁ ယုဓ်ရှင်ဘုရင်ကိုရမ်း- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 မူသားသည်ထေထိုင်း၊ မိတ်မှန်တော် ထဏ္ဌာနှင့်
 နန်းတော်ထဏ္ဌာ မှိသမျှကိုသိမ်းထွား၍၊ မိတ်
 မှန်တော်ထေမှို့ အသရေထရှင်ဘုရင်ထုတ်သောဓ
 ထန်ထာထေထုံးစုံထိုကိုထေပိုင်းပိုင်းခြတ်လေ၏၊
 ၀၂ ထေရုခွထင်မြို့သားဗုဓ်မတ်၊ ခွန်ဓားကြီးသော
 စစ်သူရဲတသောင်း၊ ထေထူးထူးထပြားပြားသော
 ထရာသမား ထေပေါင်းထိုကိုသိမ်းထွား၍၊ ထာ
 မည ထင်းရဲသား မှတပါ၊ ထေထက်ထုတ္တ မကျန်
 ၀၃ ကြွင်းရ- ယေခေါ်နိနှင့် မထိထော် ထေမှို့သော
 မိဗုရားဓား၊ ထရာမြို့ဓား၊ ထားကြီးသော ပြည်
 ၀၄ သားဓားထေပေါင်း-စစ်ထိုက်ခြင်းငှါတတ်ခွန်၊
 နှိုင်းသောသူမှိသမျှ၊ ခွန်ဓားကြီးသော ထုဗုဓ်
 ထောင်း၊ ထေထူးထူးထပြားပြားသောထရာသမား
 တထောင်ထိုကိုထေရုခွထင်မြို့မှ၊ မာဗုလုန်မြို့ထို
 ထက်ရသိမ်းသွားလေ၏၊
 ၀၅ မာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ယေခေါ်နိထေထူး
 တော်မထွန်ကိုဇေဓကိထေမည်မြိန်စွာ၍၊ ထေ
 ၀၆ ခေါ်နိထေရာ၌နန်းတင်၏-ဇေဓကိထေထေထစ်
 နှစ်ဆယ်တနှစ်မြို့သော်၊ နန်းထိုင်၍ လေရုခွထင်
 မြို့၌တဆယ်တနှစ်မိုးခဲလေ၏၊ မယ်တော်ကား၊
 ထိဗန မြို့ သား၊ ထေရမိန် ထိုး၊ ထာဗုထာထေ
 ၀၇ မည်ရှိမ်း- ထိုမင်း ထည် ယောထကိမ် ပြု အ
 မှုထေထိုင်၊ ထာဝရ ဘုရားရွှေတော်၌ ရုစမိုက်
 ၂၀ ကိုပြု၏- ထာဝရဘုရားသည် ထေပြည်ထူးထ
 ရုခွထင် မြို့သားထိုကို၊ ထေထော်မှစ၍ထုတ်
 မှို့ ထိုင် စောင်း၊ ထေဗျတ် ထွတ်တော်မူ ၍၊ ဇေ
 ဓကိ မင်းသည် မာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ကို ဝန်ထန်
 ထေ၏

၂၅

၀ ဇေဓကိမင်း၊ နန်းခံကိုးနှစ်၊ ထေမထေထစ်ရက်
 ရှေ့ တွင်း၊ မာဗုလုန် ရှင် ဘုရင် နေဗုဓ်နေဇာ
 ထည်မိုက်မြေထေပေါင်းထိုနှင့်တကွထေရုခွထင်
 မြို့သို့စစ်ရိုသဖြင့်၊ မြို့ပတ်ထည်၌ တပ်စု၍၊ မြေ
 ၂ ကတုပ်ထိုကို ထူးထုတ်ပြီးမှ- ဇေဓကိမင်း၊ နန်းခံ
 တဆယ်တနှစ် ထိုင်စောင်း မြို့ကိုပိုင်းထား ထေ
 ၃ ၏-ထိုနှစ်ဓမ္မရာဇာကိုရက်ရှေ့တွင်း၊ မြို့စံစွာ
 ထေထွန်ထေဓာထာသရခေါင်းပါးထဖြင့်၊ မြို့ထု
 ၄ မြို့သားထိုသည်ဓာဓရာဗျိထောထခါ- ခါထစ်

လူထိုသည့် မြို့ရိုးကို မြို့ဖောက်၍၊ မြို့ကို ထည်း
 မိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်း
 ထိုသည် ညည့် အခါ ပြေး၍၊ မြို့ရိုး နှစ်ထပ် စပ်
 ကြား၊ ဥယျာဉ်တော်နားတံခါးဝခြင် ထွက်ပြီးမှ၊
 ၈ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။-ခါးစစ်သူရဲထိုသည်
 နှင်ဘုရင်ကိုလိုက်၍၊ ယေမိခေါလွင်ပြင်၌ ခိုသ
 မြင့်၊ ဇေတကိ မင်း၏ စစ်သူရဲ အပေါင်း ထိုသည်
 ၉ ထွင်ပြေးကြ၏။-ရန်သူထိုသည် နှင်ဘုရင်ကိုခမ်း
 ဆီး၍ ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင် မှီရာ မိဗလ မြို့သို့
 ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင်သည် ဇေ
 တကိမင်း၏အမှုကိုစစ်ကြောစီရင်သည်အတိုင်း-
 ၁ ဇေတကိမင်း၏ သား ထိုကို အေ ဇုက် မှောက်၌
 သတ်ကြ၏။ ဇေတကိဗျက်မိကို ထည်းဖောက်ပြီး
 ၂ မှ၊ ထိုကို ကြေးဝါ ကြိုး နှင့် ချည် နှောင်၍ ဗာဗု
 လုန်မြို့သို့လူသွားကြ၏၊
 ၃ ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင်နေဗုခင်နေဇာနန်းစံထပ်
 ကိုးနှစ်၊ ပညမထ ခုနှစ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်
 ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူးနေဇာဇရန်သည်ယေရု
 ၄ ခူထင် မြို့သို့ ထာ၍- မိတ်မှန်တော်၊ နန်းတော်၊
 မင်းတိမ်၊ ဆင်းရဲသားတိမ် မှီသမျှ ထိုကို မီး၌
 ၅ ထေ၏။-ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသောခါးစစ်သူ
 ရဲအပေါင်းထိုသည်ယေရုခူထင်မြို့ရိုးမှီသမျှထို
 ၆ ကိုမြို့ဗျက်ကြ၏။- ထိုအခါကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗု
 ဇာဇရန်သည်မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ဗာဗု
 လုန် နှင်ဘုရင် ထက်သို့ ကူး သွား နှင့် သောသူ၊
 ၇ ကြွင်းသမျှသောသူထိုကို သိမ်းသွားသေ၏။-သို့
 ရာတွင်၊ ဓမ္မဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍ လယ်ထုပ်စေခြင်း
 ၈ ဌာ၊ ဆင်းရဲသားအမျိုးထိုကို ထားခဲ့သေ၏။
 ၉ မိတ်မှန်တော်၌ကြေးဝါတိုင်ထိုကိုငင်၊ ကြေး
 ဝါရေကန်ကိုငင်၊ ရေမျိုးအင်တုံအခြေအမြစ်ထို
 ကိုငင်၊ ခါးစစ်သူထိုသည်မျိုးပဲ့၍၊ ကြေးဝါမှီသ
 ၁၀ မျှကိုဗာဗုလုန် မြို့သို့လူသွားကြ၏။- ထိုးကင်း၊
 ထူးရှင်း၊ ပြား၊ မီး ညှပ်၊ ဖူး၊ မှုတ် အမှုတော်
 ထမ်းဓမ္မရာဇာကြေးဝါတန်ဆာ မှီသမျှထိုကိုထည်း၊
 ၁၁ ထူသွားကြ၏။- အွတ်တန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်း၊
 ထူသောထင်ပန်း၊ ထိုးအေမြို့သောတန်ဆာဈား
 ကိုအခြေစေ၊ ငွေခြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည်
 ၁၂ ထူသွား၊ သေ ၏။- မိတ်မှန်တော် ၌ ရှေ့ထရန်
 မင်းလုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တရု၊ အခြေ
 အမြစ်ဈား၌ပါသောကြေးဝါသည်၊ အမျိန်စား
 ၁၃ မြင့် အတိုင်းမသိ မှား၏။- တိုင်အမြင့်ကား တ
 ဆယ်နှစ်တောင်မှီ၏ကြေးဝါတိုင်ထိပ်ထည်းမှီ

၏။ တိုင်ထိပ် အမြင့် ကား၊ သုံးတောင်မှီ၍ ထိပ်
 ပတ်ထည်ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသထဲသီး
 ထိုနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း၊
 ထိုအတူမြစ်၍ကွန်ရွက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
 ၁၀ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ထက်ပရောထိတ် မင်း
 ဓမ္မရာဇာ၊ ဇုတိယ ထက် ပရောထိတ် ဇေတနိ၊ မိတ်
 မှန်တော် တံခါး မှူးသုံးယောက် ထိုကို ခမ်းဆီး
 ၁၁ လေ ၏။- စစ်သူရဲ ထိုကို အုပ်သော မိုက် တ
 ယောက်၊ မြို့ထဲ၌ထွေမိသောတိုင်ပင် မူးမတ်ငါး
 ယောက်၊ ပြည်သူပြည်သား ဈားကို မှူးဆော်
 သောတပ်စာရေးကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌ထွေမိ
 သောပြည်သားမြောက်ဆယ်ထိုကိုမြို့ထဲကခေါ်
 ၂၀ သွား၍- ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင် မှီရာ မိဗလ မြို့သို့
 ၂၀ ဆောင်ခဲ့ပြီး လျှင်- ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင်သည်
 တာမတ်ပြည်မိဗလမြို့၌၊ ထိုသူထိုကို ခါးစစ်ပေး
 ၍ ကွပ်ဗျက်လေ၏။ ထိုသို့လုလုအမျိုးသည် မိမိ
 ပြည်မှသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသတည်း။
 ၂၂ ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင်နေဗုခင်နေဇာ၏ အခွင့်
 နှင့်၊ ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်း သေးသောလူထိုကို
 အုပ်ရသောမင်းအရာ၌၊ ဈာန်စံသားမြစ်သော
 အဟိကံစံသား ဂေဇလိကို ခန့်ထားတော်မူ၏။-
 ၂၃ ဗာဗုလုန် နှင်ဘုရင်သည် ဂေဇလိကို ပြည်အုပ်
 အရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကို၊ တပ်မှူးထိုနှင့်စစ်
 သူရဲ ဈားထိုသည် ကြားသိသော အခါ၊ နာသနိ
 သား အရှုမေထ၊ ကာရာသား၊ ယောဟနန်၊ နေ
 တောဇတ်အမျိုး၊ တာနူမက်သားဓမ္မရာဇာ၊ မာခ
 သိအမျိုးသားယေဇနိတို့သည်မိမိလူဈားနှင့်တ
 ၂၄ ကွ၊ ဂေဇလိမြို့ရာမိဗလမြို့သို့ထာ၍- ဂေဇလိက၊
 ခါးစစ်မင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည် အခွင့်ကို
 မမီးမိပ် ကြနှင့်၊ ဤပြည်၌ နေကြလော့၊ ဗာဗု
 လုန် နှင်ဘုရင်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက် ကြလော့၊
 သို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ ထိုသူ
 ထိုစား ကျိန်ဆိုသေ၏။
 ၂၅ သတ္တမထတွင်၊ သွေတော်မျိုးတော် ဇေတနာမာ
 သားနာသနိစံသား အရှုမေထသည်လူတကျိပ်
 နှင့်တကွထာ၍ ဂေဇလိကိုငင်၊ မိဗလမြို့၌ဂေဇ
 လိတ်မှာ မှီသော ယုဒလူထိုနှင့် ခါးစစ် လူထိုကို
 ၂၆ ငင်၊ သေအောင်လုပ်ကြံသေ၏။- ထိုအခါတပ်
 မှူးဈားနှင့် ပြည်သူပြည်သားအကြီးအငယ်အ
 ပေါင်းထိုသည် ခါးစစ် လူထိုကို ကြောက်သော
 ကြောင့်၊ ထ၍အေရုဏ္ဏပြည်သို့သွားကြ၏။
 ၂၇ ယုဒ နှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အကျွတ်ခံရ

သောသတ္တရာဇ်သုံးဆယ်စုနှစ်နှစ်၊ ရှိသောမထ
 နှစ်ဆယ်စုနှစ်ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 ဝေိယမေရော့ကန်နန်းစံကာ၊ ယုရှင်ဘုရင်ထေ
 ခေါ်ကို ထောင်ထဲကနွတ်၍ ချမ်းသာပေးထေ
 ၂၁ စီး-ကောင်းစွန်စွာနွတ်ထက်၍၊ သူ၏ပတ္တင်ကို
 ဗာဗုလုန် မြို့မှာ ထောင်တော်၌ မြို့သော မင်းကြီး

၂၈ ချားထိုင်ရာပတ္တင်ထိုက် ခြုံမြိုင်ထေ၏- ထေ
 ခေါ်မင်းသည်ထောင်ထဲမှာဝတ်သောဝတ်
 ကိုထဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်ထိုး၊ အ
 ၃၀ ခည်မပြတ်ထေတော်၌ ခားသောက်ရ၏- အ
 သက်ရှည်သမျှ နေ့ရက်ထေဥပပြတ်၊ သူ့စာစ
 ရာဘိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ပေးသနားတော်ရ၏

ဓမ္မရာဇဝင်ဓမ္မရာဇဝင်ဓမ္မရာဇဝင်

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမတော်

FIRST BOOK OF THE CHRONICLES

၁

၁၂၂ အာဇနိ၊ ရှေ့ထ၊ ဇနုတ်၊- ကာဇနနိ၊ မထာ
 ၃ ထေထ၊ ထာရက်၊- ဇနောက်၊ မသုရှထ၊ လာ
 ၄ မက်၊- နောဇ၊ ရှေ့မ၊ ထာမ၊ ထာဇက်တည်း၊-
 ၅ ယာဇက်သားကားဂေါမ၊ မာဂေါဂ၊ မာစ၊ သာ
 ၆ ဝန်၊ တုမာထ၊ မေရှက၊ တိရတ်တည်း၊- ဂေါမ
 သားကား အာရှကေဇုတ်၊ မိုဇတ်၊ တောဂါမ
 ၇ တည်း၊- သာဝန် သားကား ဇေရုရှာ၊ တာရှ၊
 ၈ ကိက္ကိမ်၊ ဝေါဝါနိမ်တည်း၊- ထာမသားကားကု
 ၉ ရှ၊ မိဇမိမ်၊ ဇုတ၊ ခါနန်တည်း၊- ကုရှသားကား
 သေထ၊ ယဝိထ၊ သာဗတ၊ ရာဂမ၊ သက္ကေဒါ
 တည်း၊ ရာဂမသားကားရှေ့ထ၊ ဝေန်တည်း၊-
 ၁၀ တုရှသည်သားနိမ်ရော့ကိုလည်းရသေး၏ထို
 သူသည်မြေကြီးပေါ်မှာ အားကြီးသော ဇုထိုး
 ၁၁ မြစ်၏- မိဇမိမ်သားကားလုဗိမ်လူ၊ အာနိမ်
 ၁၂ လူ၊ ထာဗိမ်လူ၊ နုရှ၊ ဟိမ်လူ၊- ပါသရုသိမ်
 လူ၊ ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကက္ကောမိမ် လူတည်း၊
 ကာသလုဟိမ်လူ၊ ထဲက မိလိတ္တိလူ မြစ် ၁
 ၁၃ တည်း၊- ခါနန် သားအကြီးကား ဖိဒုနိ၊ ထို
 ၁၄ နောက်ဗေထ၊- ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာ
 ၁၅ မောမိလူ၊ ဂါရဂါမိလူ၊- ဟိပ်လူ၊ အာကိလူ၊ သိနိ
 ၁၆ လူ၊- အာဝဗိလူ၊ ဇေမမိလူ၊ ဟာမာဗိလူ မြစ်သ
 ၁၇ တည်း၊- ရှေ့သားကားထေ၊ အာရှ၊ အာဗာဇက်၊
 ထုဒ၊ အာနိ၊ ဥဇ၊ ထုထ၊ ဂေသ၊ မာရှတည်း၊-
 ၁၈ အာဗာဇက် သားကား ရှာထ၊ ရှာထ သားကား

၁၈ တေဗာတည်း၊- ထေဗာသည့်ထဲဦးသားနှစ်
 သောက်ကိုမြင်ထေ၏သားတထောက်ကာဇာ
 ထက်အမည်ရှိ၏၊ အကြောင်းဗုကား၊ ထုထထက်
 ထက်၌ မြေကြီးကို ခွဲဝေ ကြ၏၊ သူ၏ ညီကား
 ၂၀ ထုထနိ အမည်ရှိ၏- ထုထနိသားကား အာထ
 ၂၀ မောဇနိ၊ ရှေ့ထပ်၊ တာဇာမာဝတ်၊ ယေရု၊- ထ
 ၂၁ ဝေါရုံ၊ ဥဇ၊ လ၊ ပိကထ၊- ငါး ၁၁ ထ၊ အဘိမေထ၊
 ၂၃ ရှေ့ထ၊- ဩဗိရ၊ တဝိထ၊ ငောဗပ်၊ ဤသူအ
 ပေါင်းထိုသည်ထုထနိသားမြစ်ဩထထည်
 ၂၄၊ ၂၅ ရှေ့မ၊ အာဗာဇက်၊ ရှာထ၊- ထေဗာ၊ ဗာ
 ၂၆ လက်၊ ရာဂေါ- ဇေဇုတ်၊ နာဇေါ၊ ထေရု၊-
 ၂၇ အာဗြဟံ အမည်ရှိသော အာဗြဟံတည်း၊-
 ၂၈ အာဗြဟံ သားကား အာဇာတ် နှင့် အရှမေထ
 ၂၉ တည်း၊- အရှမေထသားအကြီးကား နာဗာထုတ်၊
 ၃၀ နာဗာထုတ်ညီကေဝါ၊ အာဇဗေထ၊ မိဗသိ၊- မိရှ
 ၃၀ မ၊ ဒုမာ၊ မာဇ၊ တာဝါ၊ တေမ၊- ထေတုရ၊ နာဗိရှ၊
 ကေဗာတည်း၊ သောအရှမေထသားတည်း၊-
 ၃၂ အာဗြဟံ မယား နှောင်း ကေတုရ သားကား မိ
 မရုံ၊ ယုတ်ရှနိ၊ မေဇနိ၊ မိဒုနိ၊ အရှထတ်၊ ရှာဇာ
 တည်း၊ ယုတ်ရှနိ သားကား ရှေ့ထနှင့် ဇေဇနိ
 ၃၃ တည်း၊ မိဒုနိသားကား ဝေဇာ၊ ဇေဇု၊ အာဇုတ်၊
 အဘိဇ၊ ဝေဇာတည်းဟူသော ကေတုရသား
 ၃၄ မြေတည်း၊- အာဗြဟံ သားကား အာဇာတ်၊ အ
 ဇာတ်သားကား သောနှင့် အသရေထတည်း၊-
 ၃၅ သောသားကား ဝေဇုတ်၊ ရှေ့ထ၊ ထုရှ၊ ထာ

၈၆ ထီးကောရတည်း။-ဇလိဇတိသာကားတေမန်၊
 ၈၇ ဩမရ၊ဇေယျ၊ ဂါတိ၊ ကေနတ်မှဇဉ် တိမနတွင်
 ၈၈ ရသောသား၊ အာမထက် တည်း။- ရွှေထ သား
 ကား၊ နာထတ်၊ ဇေရ၊ ခုခွ၊ မိဇ္ဇတည်း။
 ၈၉ မိရသားကား၊ ထောတန်၊ ရွှေဗလ၊ မိထောင်၊
 ၉၀ အာန၊ ပိဇ္ဇန၊ ဇေယျ၊ ပိဇ္ဇနတည်း။- ထောတန်
 ထားကား၊ ဟောရ၊ နှင့် ဟေဓိတည်း။ ထောတန်
 ၉၁ နှစ်မကား၊ တိမနတည်း။- ရွှေဗလ ထားကား၊
 အာယာဝန်၊ မနာထတ်၊ ဗေထ၊ ရွှေလော၊ ဩနံ
 ၉၂ တည်း။ မိသောင် သားကား၊ အာထ နှင့် အာန
 တည်း။- အာနသားကား၊ ပိဇ္ဇန၊ ပိဇ္ဇနသားကား၊
 ၉၃ တန်၊ ဂရုဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။- ဇေယျ
 သားကား၊ မိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။
 ပိဇ္ဇနသားကား၊ ဥဇနနှင့် အာရန်တည်း။
 ၉၄ ဣသရေလအမျိုး၌ အမိုးရသောမင်းကြီးမရှိ
 ဦးစိုက်၍ အမိုးရသော မင်းကြီး ဟူမူကား၊
 ဗောရသား၊ ဗေထသည် ပိနာဗာမြို့ မင်းပြု၏။-
 ၉၅ ဗေထ မင်းသေ၍ သူ၏ အရာ၌ ဗောဇရ အရပ်
 သား၊ အရစ်သား၊ ယောဗဗသသည် မင်းပြုလေ၏။-
 ၉၆ ထောဗဗ မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမာနိ အ
 ၉၇ ရပ်သား၊ ဣရှ်သည် မင်းပြုလေ၏။- ဣရှ် မင်းသေ
 ၍ မောဇထွင်ပြင်၌ မိန့်လူတို့ကို လုပ်ကြံသော
 သူ၊ ဗေဇာသား၊ ထာဇာသသည် ဣရှ်အရာ၌ မင်းပြု
 ၉၈ လေ၏။ မြို့တော်ကား၊ အာဝိတ်မြို့တည်း။- ဟာ
 ဇာ မင်းသေ၍ သူ၏ အရာ၌ မာသရက် အရပ်
 ၉၉ သား၊ ဇာမထသည် မင်းပြုလေ၏။- ဇာမထမင်း
 သေ၍ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟော
 ၁၀ ဘုတ် အရပ်သား၊ ရွှေထသည် မင်းပြုလေ၏။-
 ၁၁ ရွှေထမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗေဇာသား၊
 ၁၂ ဗာထထာနန်သည် မင်းပြု လေ၏။- ဗာထဟာ
 နန်မင်းသေ၍ သူ၏ အရာ၌ ဟာဝါ သည် မင်းပြု
 လေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါမြို့တည်း။ မြောက်သား၊
 ၁၃ တော်ကား၊ ဗေဇဟပ်သို့၊ မြင်သော မာတရေဝစ်
 ၁၄ ထို့မဟေတဗေထတည်း။- ဟာဝါမင်းသေသော
 နောက်စံပြည်၌ မိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊
 ၁၅ မိုလ် တိမနာ၊ မိုလ် အာလဝ၊ မိုလ် ယေသက်၊-
 ၁၆ မိုလ် အဟောလိဗာမ၊ မိုလ်ဝေထ၊ မိုလ်ပိနန်၊-
 ၁၇ မိုလ်ကေနတ်၊ မိုလ်တေမန်၊ မိုလ်မိဗဇာ၊-မိုလ်
 မာဂဇေထ၊ မိုလ် ဣရ် တည်း။ ဟူသော ဤသူ တို့
 သည်စံမိုလ်ဈားဖြစ်သတည်း။

• ဣသရေလ၏ သားဈားဟူမူ ကား၊ ဂုဗင်၊ မြို့

၁ မောင်၊ ထေဝီ၊ ထုဝ၊ ဣထဝါ၊ ဇာဗုထုန်း၊- ခန်း၊
 ထောသပ်၊ ဗယာမိန်၊ နထလိ၊ ဂင်၊ အာဇာ
 ၂ တည်း။- ထုဝသည် ခါနန်အမျိုးဖြစ်သောဥဇာ
 ထိုးတွင်မြင်သောသား ကား၊ ဇေရ၊ ဩနန်၊ ရွှေထ
 တည်း။ ဟုဝသား၊ ကြီးရေသည် ထာဝရဘုရား
 ၃ ရွှေတော်၌ ဆိုးသော သူဖြစ်၍၊ ကွပ်မျက်တော်
 ၄ မူမြင်းကိုခံရ၏။- မြို့မတာမာတွင် မြင်သော
 သားကား၊ ဇာရက် နှင့် ဇာရတည်း။ ထုဝသား
 ၅ ပေါင်းကား၊ ငါးယောဇာဏည်း။- ဇာရက်သား
 ၆ ကား၊ ဟေဇရုံနှင့် တာရုထတည်း။- ဇာရသား
 ကား၊ မိမရ၊ ဇေယျ၊ ဟေမန်၊ ကာလကောထ၊ ဝါ
 ၇ ရ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။- မိမရသားဖြစ်
 သောကာဇိဇသားကား၊ ကျိန်ဆဲအပ်သောအရာ
 ကို ယူ၍ မြစ်မှာ သေခြင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို
 ၈ နှောင့်ရှက်သော အာခန်တည်း။- ဇေယျသား
 ၉ ကား၊ အဇရိ တည်း။- ဟေဇရုံ မြင်သော သား
 ကား၊ ယေရမေထ၊ အာရုံ၊ ကာထက်တည်း။-
 ၁၀ အာရုံသားကား၊ အမိနုဝ်၊ အမိနုဝ်သားကား၊
 ထုဝ အမျိုးသား တို့တွင် မိုလ် လုပ်သော နာဇုန်
 ၁၁ တည်း။- နာဇုန် သား၊ ဇာထရန်၊ ဇာထရန်သား၊
 ၁၂ ဗောဇာ၊- ဗောဇာ သား၊ ဩဗက်၊ ဩဗက်သား၊
 လေရှဲတည်း။
 ၁၃ ယေရှဲသား၊ ဦးကား၊ ဇေယျာထ၊ ဂုတိယသား၊ အ
 ၁၄ ဘိနုဝ်၊ တတိယ သား၊ မိဗာ၊- ဇေယျသား၊ နာ
 ၁၅ သနုလ၊ ပညမသား၊ ဂု၊- ဆဌမသား၊ ဩဇင်၊
 သတ္တမသား၊ ဇလိဇ၊ အဌမသား၊ ဝါဝိတ်တည်း။-
 ၁၆ သူတို့နှစ်မကား၊ ဇေရုယာ နှင့် အဘိဇထတည်း။
 ၁၇ ဇေရုယာ သား ကား၊ အဘိရှ၊ ယွာထ၊ အာထ
 ၁၈ ဟေထ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။- အဘိဇထ
 သားကား၊ အာမသ၊ အာမသ အဓကား၊ ဣဇဗေ
 ထအမျိုးသေသတည်း။
 ၁၉ ဟေဇရုံသား၊ ကာထက်သည် မထားအရုထ
 နှင့် ယေရုတ်တွင် မြင်သော သားကား၊ ယေဇာ၊
 ၂၀ ရွှေဗဗ၊ အာရန် တည်း။- အရုထ သေသော
 နောက်ဗေရတ်ကိုသိမ်း၍ ယုရုကို မြင်ပြန်လေ
 ၂၁ ၏။- ယုရုသားကား၊ ဥရု၊ ဥရုသားကား၊ ဗေဇထေ
 ၂၂ ထတည်း။- ထိုနောက်၊ ဟေဇရုံသည် အသက်
 ခြောက်ဆယ် ၌သော်၊ ဂိထပ်အေ မာမိရစ်သို့၊
 ၂၃ နှင့်နံဇက်၍ ဇေရုတ်ကိုမြင်လေ၏။- ဇေရုတ်သား
 ကား၊ ယာဇုရတည်း။ ထိုသူသည် ဂိထပ်ပြည်၌
 ၂၄ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကိုပိုင်၏။- ဂေဇရုမြို့၊ အာရုံမြို့
 နှင့်တကွ ယာဇုရမြို့၊ ကေနတ်မြို့နှင့် ပတ်ဝန်း

ကွပ်သော မြို့စု၊ မြို့ပေါင်းခြောက်ဆယ် ထိုကို
 ထိုက်ထူ၏၊ ထိုမြို့စုပေါင်းထိုကို ဂိထိဝေဓမ္မာမိ
 ၂၇ ရုဏ်သားမြေးထိုသည်ပိုင်ကြ၏၊- ဟေဇရုံသည်
 ကာထက် ဇေရတ်မြို့၌သေသောနောက်၊ သုဏ်မ
 ထားစေဘိသည် သုဏ်သားစောရှုရကို ဂွားမြင်
 ၏စောရှုရသားကားတောကောတည်း၊
 ၂၈ ဟေဇရုံ၏ သား၊ ဦး၊ ယေရမေထ သား၊ ကား
 သား၊ ဦး၊ စောရုံမှစ၍ ဗုဒ္ဓ၊ ဩရင်၊ ဩဇင်၊ စေဟိ ၁
 ၂၉ တည်း၊- စောတရုဏ္ဍပည်၌သောသဒြာမယာ၊
 ၂၉ တွင်ဩဒုံကိုမြင်၏၊- ယေရမေထ၏သား၊ ဦး၊ စော
 ၂၈ ရုံသားကားမာဇ၊ ယာမိန်၊ ကောတည်း၊- ဩဒုံ
 သားကားရှုဇွန်နှင့်ယာဇတည်း၊ ရှုဇွန်သားကားနာ
 ၂၈ ဖ်နှင့် စောဘိရှုရတည်း၊- စောဘိယထ စေမည်၌
 သောစောဘိရှုရမယာသည် စောဗန်နှင့်မောလိပ်
 ၃၀ ကိုဂွားမြင်၏၊- နာဖပ်သားကားသေလက်နှင့်
 ၃၀ စေပိမ်တည်း၊ သေလက်၌ သားမရှိ၊- စေပိမ်
 သားကားဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိ သား၊ ရှေ့ရှန်၊ ရှေ့ရှန် သား၊
 ၃၁ စောထဲတည်း၊- ရှုဇွန်ညီယာသောကားယေသာ
 နှင့်ယောနုသန်တည်း၊ ယေသာ၌ သားမရှိ၊-
 ၃၂ သောနုသန်သားကားပေထက်နှင့်ဇာဇတည်း၊
 ဤရွေးကားယေရမေထ၏အနွယ်တည်း၊
 ၃၃ ရှေ့ရှန်၌သားမရှိ၊ သို့သက်သက်ရှိ၏၊ ရှေ့ရှန်
 ၌ယာထ စေမည်၌သော အဲဂုတ္တု၊ စေမျိုး သား၊
 ၃၄ ကွန်ယောကျားတယောက်ရှိ၍- ထိုကွန်နှင့်
 သို့တယောက်ကို ပေးစားသဖြင့်၊ သို့သည်စေ
 ၃၅ ခုသို့သားစေကြိုကိုဂွားမြင်၏၊- စေကြိုသားကား
 ၃၆ နာသန်၊ နာသန်သားဇာဗန်၊-ဇာဗန်သားဇေထ
 ၃၇ ထ၊ ဇေထထသားဩဗက်၊- ဩဗက်သားယေ
 ၃၈ ထု၊ ယေထုသားအာဇမိတည်း၊- အာဇမိသား
 ၃၉ ကားထေထက်၊ ဗဟထက် သား၊ ဇေထသား၊- ဇေ
 ၄၀ ထာသသားသိသမဲ၊ ကိသမဲသားရှုဇွန်၊- ရှုဇွန်
 သားယေကမိ၊ ယေကမိသားဇေရိဗ္ဗမာတည်း၊
 ၄၁ ယေရမေထ၏ ညီကာလက်သား၊ ဦး၊ ကားမေ
 ရှု၊ မေရှုသားမိဗ၊ မိဗသားမရေရှု၊ မရေရှုသား
 ၄၂ ဟေဗြုန်၊- ဟေဗြုန်သားကောရ၊ တာဗွာ၊ ရေ
 ၄၃ ကင်၊ ရှေ့မတည်း၊- ရှေ့မသားကားရာဟံ၊ ရာ
 ဟံသားယော်ကောင်တည်း၊ ရေကင်သားကား
 ၄၄ ရှုဇွန်၊ ရှုဇွန်သားမောနု၊ မောနုသားဗက်ဇုရတည်း၊-
 ၄၅ ကာထက်မယာ၊ ငယ်သည်လည်းဟာရန်၊ မော
 ၄၆ ဇ၊ ဂါဇက်ထိုကို ဂွားမြင်၏၊ ဟာရန်သားကား
 ၄၇ ယာဇတည်း၊- ယာဇ သားကားရေဂင်၊ ယော
 ၄၈ သံ၊ ရေရှု၊ ပေထက်၊ စော၊ ရှုဇွန် တည်း၊- ကာ

ထက်မထားငယ် မာဓါသည်ထည်း၊ ရှေ့စာနှင့်
 ၄၈ တိရထာနုကိုငှင်- မာဇမေဇာဇေဇာဇာ၊ မာဇမေဇာ
 ဇေဇေ ၅၀၊ ဂိဇာဇေဇေ ကိုငှင် ဂွားမြင် ၏၊ ကာ
 ထက်သို့ကားစောသောတည်း၊
 ၄၉ ဇေရတ် သား၊ ဦး၊ ထုရုဏ် သား၊ မြစ် သော ကာ
 ထက်သားကား၊ ကိရယတ်ယာမိပ်စေဇောဇာ
 ၅၀ ထ၊-ဗက်ထင်ဇေဇေဇမ၊ ဗက်ဂါဝါဇေဇထာရတ်
 ၅၁ တည်း၊- ကိရယတ် ယာမိပ် စေ ဇောဇာထ
 သားဟုမူကား၊ ဟာဇောနှင့်မနုတေသိစေမျိုးထ
 ၅၂ ပိုင်း၊- ကိရယတ်ယာမိပ်စေမျိုးမျိုး၊ ဣသမိထု၊
 စုယိထု၊ ရှုမသိထု၊ မိရှုမိထုတည်း၊ ထိုစေမျိုးထဲ
 ကဇာဇာသိထုနှင့်ရှေ့တောလိထုမြင်သတည်း၊-
 ၅၃ ဇေဇမသားဟုမူကား၊ ဗက်ထင်နှင့်နေတောဇာ
 သိထု၊ စေတရတ်၊ ဗတ်ပဏ္ဍာ၊ မနုတေသိစေမျိုး
 ၅၄ တပိုင်း၊ ဇောမိထု၊-ယာဗက်မြို့၌နေသောရှေ့ဇ
 မိထု၊ တိရသိထု၊ မြိမသိထု၊ ဇာသိထုတည်း၊ ထို
 သူထိုသည်ရေဝတ်စေမျိုး၏ စေဇေဇမတ်မှစင်း
 သက်သောကိနိစေမျိုးမြင်သတည်း၊
 ၇
 ၈ ဟေဗြုန် မြို့၌ ဂါမိန် မြင်သော သား ထိုတွင်
 သား၊ ဦး၊ ကား၊ ယေဇရေထမြို့သူစေဟိနောင်တွင်
 မြင်သော သား၊ စောမနုန်တည်း၊ ရုတ်ယသား
 ကား၊ ကရမေထမြို့သူ စောဘိဂေထတွင် မြင်သော
 ၉ သား၊ ဇေထထတည်း၊- တတိယသားကား၊ ဇေ
 ရှုရှင်ဘုရင်တာလဲသို့မာဓါ၏သားစေဇာဇာ
 တည်း၊ စေဇာဇာသားကား၊ ထပိုက်၏သားစေဇာ
 ၁၀ နိယတည်း၊- ပဏ္ဍမသား ကား၊ စောဘိထထ ၏
 သားရှေ့ဇေတည်း၊ စေဇမသားကား၊ ခြောက်
 သား၊ တော် ဂေထတွင် မြင်သော သား၊ ဣသမိ
 ၁၁ တည်း၊- ထိုသား၊ ခြောက်ထောက် ထိုကို ဟေ
 ဗြုန်မြို့၌မြင်၏၊ ထိုမြို့တွင်ရှုဇွန်နှင့်မြောက်ထ
 မင်းပြု၏၊ ထေရုရှထင်မြို့တွင်စေဇွန်သုံးဆယ်သုံး
 ၁၂ နှစ်မင်းပြု၏၊- ထေရုရှထင်မြို့၌ မြင်သော သား
 ဟုမူကား၊ ရှုဇွန်၊ ရှေ့ဇာဗိ၊ နာသန်၊ ရှေ့ထရန်
 တည်း၊ ဟုသော စေဇေထသို့၊ မာသရှေ့ထ တွင်
 ၁၃ မြင်သော သား၊ ထေးထောက်၊- ထိုမှတပါး၊ ဣ
 ၁၄ ဗဟာ၊ ဇေရိဇွန်၊ ဇေရိပထက်၊- ဇောဂ၊ နေဇထ၊
 ၁၅ သာဇာ၊-ဇေရိဇွန်၊ ဇေရိဇွန်၊ ဇေရိဇေထက်၊ ပေါင်း
 ၁၆ ကိုးထောက်တည်း၊- ဤရွေးကား မထားငယ်
 တွင်ရသောသားထိုကိုမဆိုဘဲဂါမိန်၏သားဇာဇာ
 တည်း၊ နှစ်မယာမာထည်းရှိ၏၊
 ၁၇ ရှေ့ထရန်သားကားဇောဇာဇာ၊ ဇောဇာဇာ

မောသပြည်၌ အစိုးရသော ယောရှု၊ သာရဟ်၊
 ယာရှုမိထင်တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ရှေးစကား
 ၂၇ ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုးထိန်းသမား၊ လယ်
 ယာလုပ်သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်စံနားမှာ နေ
 လျက်၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။
 ၂၈ ခြံမောင်သားကားထေရေထ၊ ယာမိန်၊ ယာ
 ၂၉ မိဟ်၊ ဇေရ၊ ရှောလတည်း။ ရှောလသားရှုတ္တ၊
 ၃၀ ရှုတ္တ၊ သားမိသံ၊ မိသံသားမိရှုမ၊ မိရှုမ
 သားဟေရေထ၊ တမေထသားဇုတ္တ၊ ဇုတ္တ၊
 ၃၁ သားခိုမိတည်း။ ခိုမိသည့် သားတဆယ်မြောက်
 ယောက်နှင့်သို့၊ မြောက်ယောက်တို့ကိုမြင်၏။ သို့
 ရာတွင်၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့၌သားမဗျား၊ ခြံမောင်
 အမျိုးသားတို့သည်ယုဝေမျိုးသားကဲ့သို့ မပွား
 ၃၂ မဗျားတတ်၊ ခြံမောင်အမျိုးတို့သည်ဝါဝါမင်း၊
 ကြီးသက်ထက် တိုင်အောင် ဗေရရှောမြို့၊ မော
 ၃၃ ထဝါမြို့၊ ဟာဇရွာထမြို့၊ မိလဟာမြို့၊ ဇေရမြို့၊
 ၃၄ တောလန်မြို့၊ ဗေသျှောမြို့၊ ဟော်မာမြို့၊ မိက
 ၃၅ လတ်မြို့၊ မက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇသုသိပ်မြို့၊
 ၃၆ မက်မိရမြို့၊ ရှာရိပ်မြို့တို့၌နေကြ၏။ ထိုမှတပါး၊
 တောမြို့တံ၊ ထင်ရိဗုန်၊ တောခင်း၊ သော၊ ထာ
 ၃၇ ရှန်တည်းဟူသောမြို့ငါးမြို့နှင့်တကွ- ပတ်လည်
 ၌ရှိသောရွာအပေါင်းတို့ကိုဗာထမြို့တိုင်အောင်
 ပိုင်ကြ၏။ ဤရွှေကား၊ ခြံမောင်အမျိုးသားနေရာ
 ၃၈ နှင့်ဆွေစည်မျိုးဆက် ဖြစ်သတည်း။ မေရှော
 ၃၉ ဗဟ်၊ ယာမထက်၊ အာမမိသားယောရှု၊ ယော
 ၄၀ လ၊ အာသေလသားဇရာယန်သားယောရှိဘိန်
 ၄၁ သားယေဟု၊ ဇေလျာနဲ၊ ယာကောသ၊ ယေရှော
 ဟာယ၊ အသာယ၊ အဒေသ၊ ယေသိမေထ၊ ဗေ
 ၄၂ နာယနှင့်တကွ၊ ရှေ့မာယ၊ ခြံမိရ၊ ယေဝါယ၊
 အတ္တုန်၊ ခြံမိတို့မှဆင်းသက်သောမိဇတဦးဟူ
 ၄၃ သော- နာမအားဖြင့်မှတ်သော သူတို့သည် အ
 ဆွေ အမျိုးသူကြီးဖြစ်၍၊ သူတို့ အမျိုးသည် အ
 ၄၄ သွန်ပွားဗျားသတည်း။ ထိုသူတို့သည်သိုး
 ကျက်ခားရာ အရပ်ကို ရွာ၍ ချိုင့် အရွှေ့ထက်၊
 ၄၅ ဂေဝေါမြို့ဝ တိုင်အောင် သွားသောအခါ- မြက်
 ပင် ပေါများ၍၊ ကောင်းသော ကျက်ခားရာ၊
 ကျယ်ဝန်းငြိမ်ဝပ်သောအရပ်ကိုတွေ့ကြ၏။ ရှေး
 ကာထတွင်၊ ဟာမအမျိုးသားတို့သည် ထိုအရပ်
 ၄၆ ၌နေကြ၏။ ထထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည်
 ယုဝေရှင်ဘုရင် ဗေဇကိထထထက်၌ သွား၍၊
 သိုး ကျက်ခားရာ ကောင်းသော အရပ်ကို တွေ
 သောကြောင့်၊ အရပ်သားနေရာ ရွာတို့ကိုလုပ်

ကြံ၍၊ ရှင်းရှင်းစုက်စီးပြီးမှယနေ့ တိုင်အောင်
 ၄၇ နေကြ၏။ တမန်ခြံမောင်အမျိုးသားယောကျာ
 ငါးရာတို့သည်အခြံသား၊ မိုလ်ပထတီး၊ နာမိရေ
 ဓာယ၊ ဩဇေနှင့်တကွမိရတောင်သို့ ရှိသွား၊
 ၄၈ ဤ- အရင်လွတ်သော အာမထက်အမျိုးသားအ
 ကျန် အကြွင်းကို လုပ်ကြံ၍၊ ထိုအရပ်၌ ထနေ
 တိုင်အောင်နေကြ၏။

၅

• ရုဗင်သည် အသရေထန် သားဦး ဖြစ်သော်
 လည်း၊ အဝေဟ်ရာကိုညစ်ညူးသောကြောင့်၊
 သားဦးအရာကို ခွတ်ပြီးလျှင်၊ အသရေထန်
 သား ဖြစ်သော ယောသပ်စ် သားတို့အား ဗေ
 သည်ဖြစ်၍၊ သားစည်မြို့၊ ဆက်တို့ကို ဖွတ်
 သောအခါ၊ သားဦးအရာကိုလိုက်၍ မမှတ်ရ၊-
 ၂ ယုဝေသည်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့တွင်လွန်ကဲ၍၊ သူ
 ၏အမျိုးထဲကမင်းဖြစ် တတ်သော်လည်း၊ သား
 ၃ ဦးအရာကိုမရ၊ ယောသပ်စ်၏- အသရေထန်
 သားဦးရုဗင်သားကားဟာနုတ်၊ ဓာထု၊ ထေဇ
 ၄ ရုံ၊ ကာမိတည်း။ ယောထသားကားရှေ့မာယ၊
 ၅ ရှေ့မာယ သားဂေါဂ၊ ဂေါဂသားရှေ့မိ၊ ရှေ့မိ
 သားမိကွ၊ မိကွသားရာယ၊ ရာယသားဗာထ
 ၆ တည်း။ ဗာထသားကား၊ အာရှုရရှင်ဘုရင်တိ
 ဂထတ်ပိထေသာ သိမ်းသွားသော ရုဗင်အမျိုး
 ၇ မင်းဗေရာတည်း။ သူ၏ညီဗေဗေလနှင့်ဇာဇ
 ၈ မိတို့သည်လည်း၊ သားစည်မြို့ဆက်ခံရင်းထူ
 သောအခါ အဆွေ အမျိုးသူကြီး ဖြစ်သတည်း။
 • ထိုအတူ ယောလ၊ ရှေ့မ၊ အာဇတ်တို့မှ ဆင်း
 သက်သော ဗေလသည်လည်း မင်းဖြစ်လျက်၊
 အာရော်မြို့မှစ၍ နေဗောမြို့၊ ဗာထမောင်မြို့တိုင်
 ၉ အောင် နေရာ ကျယ်၏။ ဂိယန်ပြည်၌ သိုး နွား
 ဗျားပြားသောကြောင့်၊ အရွှေ့စုတ်နှာ၌ဥရုတ်
 ဖြစ်နှင့်ဆိုင်သော တောဝင်ဝ တိုင်အောင်နေရာ
 ၁၀ ကျယ်၏။ ရှောလုမင်းထက်ထက် တာဂရ အ
 မျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂိယန်
 ပြည်အရွှေ့ပိုင်းတရှောက်ထိုးတွင် ထာဝရန်နေ
 ရာကိုယူ၍ နေရာကျကြ၏။
 ၁၁ သူတို့တဖက်တချက်၊ ဗာရှန်ပြည်တွင် ထထ
 ကာမြို့တိုင် အောင်၊ ဂ်အမျိုးသား ထိုထည်နေ
 ၁၂ ရာကျကြ၏။ ဗာရှန်ပြည်၌ အကြီး အကဲကား
 ဟောထ၊ ထိုနောက်ရွာ၊ ယာနဲ၊ ရွာမတ်တဦး-
 ၁၃ သူတို့အဆွေ အမျိုးရှင်း ပေါက်ဗော် ထော်သော
 သူကားမိဇေထ၊ ဗေဇထ၊ ရှေ့ထ၊ အာရုံ၊ ယာ

၈၂ နယ်၊ ဗက်တောရန် မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- ဝန်
ခမိုင်ထဲက ထေတောက မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့
နှင့် မြို့နယ်၊ အာဇာနည်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသမိဒ္ဓါန်
၇၀ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- မနာရွှေခမိုင်ဝက်ထဲက
အေရုမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မိတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း၊
ကြွင်း၊ သော ကောထတ် သား၊ အေဆွ အမျိုးတို့
၇၀ အားပေးကြ၏။- ဂေရုသားတို့အားလည်း၊ မ
နာရွှေခမိုင်ဝက်ထဲက မာရုန်ပြည် ဂေါလန်မြို့နှင့်
၇၁ မြို့နယ်၊ အာဇာနည်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- အ
သဝါခမိုင်ထဲက ကေဂေမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဝါဗရတ်
၇၂ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ရာဇုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနုန် မြို့
၇၃ နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- အာဇာ ခမိုင်ထဲက မိဇ္ဈတ
၇၄ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာဗရန် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ထုကုတ်
မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရေထောထမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း-
၇၅ နုထာလီခမိုင်ထဲက ဂါလီထဲပြည်ကေဂေမြို့နှင့်
မြို့နယ်၊ ထာဗုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကိရယထိမ်မြို့နှင့်
၇၆ မြို့နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။- ကြွင်းသောမေရာမိ
သားတို့အားလည်း၊ ဇာဗုလန်ခမိုင်ထဲက မိဇ္ဈာန်
မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း-
၇၇ ထေမိခေါ မြို့အရှေ့၊ ယော်ဝန်မြစ် တစ်ဖက်၊ ဗုဗင်
ခမိုင်ထဲက တောခွံ မေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တာဇာ
၇၈ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ကေဂရုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မေဇတ်
၇၉ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- ဂမ်ခမိုင်ထဲက မိထင်
ပြည်နှင့် ရာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မဟာနိမ် မြို့နှင့် မြို့
၈၀ နယ်၊- တေဇာနည်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့
နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။

၇

အသဝါသားကားလောထ၊ ဇုဝါ၊ ထာဇုဝါ၊ မြို့
၇၁ မရုန်၊ ပေါင်းထေးထောက်တည်း၊- တောထသား
ကားတောထအေဆွ အမျိုးသူကြီး၊ ဩမိ၊ ရေဇာ
ထ၊ ယေရေထ၊ ယာဇာ၊ ထိဗသံ၊ ရှေ့လတည်း၊
ထိုအေဆွအမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် ခွန်အား
ကြီးသောသူရဲဖြစ်၍၊ ဝါဝိဗမင်းလက်ထက် နှစ်
၇၂ သောင်းနှစ်သောင်းခြောက်ရာရှိသတည်း။- ဩ
မိသားကား၊ အူရုယိ၊ အူရုယိသားမကွေထ၊
ဩဗမိ၊ ယောထ၊ အူရုထ၊ ပေါင်း ငါးယောက်
တည်း၊ ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။-
၇၃ သူတို့၌သားမသားများသောကြောင့်၊ အေဆွအ
မျိုးအသီးအသီးအလိုက်၊ ခပ်သူရဲတပ်သားသုံး
၇၄ သောင်း ခြောက်သောင်း မှီကြ၏။- သူတို့ညီအစ်
ကိုအသစ် အေဆွအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ခွန်
အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ သားစည်းမြီးဆက်

ဇာရင်း ဝင် သည် အထိုင်း၊ နှစ်သောင်း ခွန်
ထောင်မှီကြ၏။
၇၅ မယာမိန်သားကား၊ မေထ၊ မေဗါ၊ ထေအေထ
၇၆ ထ၊ ပေါင်း သုံး ထောက် တည်း။- မေထ သား
ကား၊ အေဆွအမျိုးသူကြီး၊ ဇေဗုန်၊ ဩမိ၊ ဩဇေ
ထ၊ ယေမိရုတ်၊ အူရု၊ ပေါင်း ငါးထောက်တည်း၊
ဤသူတို့သည် ခွန် အား ကြီးသော သူရဲ ဖြစ်၍၊
သားစည်း မြီးဆက် ဇာရင်း ဝင်သည် အထိုင်း၊
နှစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်း သုံးဆယ် ထေအောက်
၇၇ မှီ ကြ ၏။- မေဗါ သား ကား၊ ဇေဗရု၊ ထောဇု၊
ဇေဇုဇာ၊ ဇေဇုဇာ၊ ဩဗမိ၊ ယေမိရုတ်၊ အသိ
၇၈ ယ၊ အာနုထုတ်၊ အာထမက်တည်း။- သားစည်း
မြီးဆက် ဇာရင်း ဝင်၍၊ အေဆွအမျိုးသူကြီးအ
သီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အား ကြီးသောသူရဲ နှစ်
၇၉ သောင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်ရာမှီကြ၏။- ထေးလောထ
သားကား၊ မိထယန်၊ မိထယန် သားထုဇု၊ မယာ
မိန်၊ ဇေဗရု၊ ဇေဗရု၊ ဇေထန်၊ သာဗျိဇု၊ အထိဇု
၈၀ ထာတည်း။- အေဆွအမျိုးသူကြီးအသီးအသီး
အလိုက်၊ ခွန် အား ကြီး၍ ခပ်ထိုက် ဖြစ် ငှါ၊
တတ်စွမ်း နှိုင်းသောသူရဲ တသောင်း၊ ခွန်သောင်း
၈၁ နှစ်ရာမှီကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ နှုပ်မိ၊ ထုပ်မိနှင့် အ
ကွအုရုယုဗိသား၊ အာယေရုသားမှီသတည်း။
၈၂ နုထာလီ သည် မိထတာ ထွင် မြိပ် ထော သား
ကား၊ ထာဇေထ၊ ဂုနိ၊ ထေဇာ၊ ရှုတ္ထု၊ တည်း။
၈၃ မနာရွှေသားဦးကား၊ အာထရေထ၊ ထိုအောက်၊
ရှုမိအမျိုးဖြစ်သော မထာ၊ ငယ်ထွင် မြိပ်ထော
၈၄ သား၊ မိထင်၏အမေမိရုတ်တည်း။- မာမိရုတ်သည်
မာမိရုတ်မှီသော ထုပ်မိနှင့် နှစ်မိန် နှစ်စနှင့်
နုဇက်၍၊ နှစ်ဆယ် ခြောက် ထော သားကား၊ ဇ
ထောဇတ် အမည်ရှိ၏။ ဇထောဇတ်၌ ထီးထက်
၈၅ ထက်ရှိ၏။- မာမိရု မထာ၊ မာမိရုတ် သားကို
ခွားမြင်၍၊ ပေရုတ်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ ထုနည်
ကား၊ ရှေ့ရက် အမည် ရှိ၏။ ထုနည် သားကား၊ ဥတ်
၈၆ နှင့်ရေကင်တည်း။- ဥတ်သားကား၊ မေဇန်တည်း။
ဤဇွဲကား၊ မနာရွှေသား၊ မာမိရုတ်သားမိထင်အ
၈၇ မျိုးအစဉ်တည်း။- သုန်နှစ်မထေဇာထေထက်
သည် အူဌာဇာ၊ အေဇုဇာ၊ မထာထ ကို ခွားမြင်
၈၈ ၏။- နှစ်သောင်းကား၊ ထေထီထန်၊ ရှေ့ဝမ်းထီထေထီ၊
အနိတ်တည်း။
၈၉ ဇေမိန်သားကား၊ ရှုထေထ၊ ရှုထေထထေဗ
ရုတ်၊ မေရုတ်သားအောက်၊ ထာထတ်ထာဇ
၉၀ သား၊ ထောထောထောထတ်။- ထောထောထောထော

[The main body of the page contains dense, handwritten text in a cursive script, organized into two columns. The handwriting is highly stylized and difficult to decipher. A large, dark, irregular shape, possibly a stain or a piece of tape, obscures the bottom portion of the text on the left side.]

၈၂ ထုတ်တည်း- မိကထုတ် သားကား မှိပ်တည်း။
 ၈၃ ခုသုတ္တံသညသောဌာနလင်မြို့မှာ ညီထွက်ကိုစုစု
 ၈၄ နား၊ တစ်ထပ်တက်၌နေရာကျကြ၏။
 ၈၅ နေရာသားကားကိစ္စ၊ ကိစ္စသားလျှောထု၊ ရွှေ
 ၈၆ ထုထားယောနသန်၊ မေထိ၌၊ အဘိနာဝပ်၊ အ
 ၈၇ ခုဗာထတည်း- ယောနသန်သားကားမေမိဗွာ
 ၈၈ ထ၊ မေမိဗွာထသားမိဗွာ- မိဗွာသားမိဗွာ၊
 ၈၉ မေထယ်၊ ထာရာ၊ အာခတ် တည်း- အာ ခတ်
 ၉၀ သားကားယာရ၊ ထာရသားအာထမယ်၊ အာ
 ၉၁ ဗာဝယ်၊ မိမိတည်း၊ မိမိသားကားမာမာ-
 ၉၂ မာမာသားမိနာ၊ မိနာသားရေဇာယ၊ ရေဇာထ
 ၉၃ ထား၊ ထောထ၊ ထောထသား၊ အာဇေထ၊- အာ
 ၉၄ ဇေထသား၊ ခြောက်ထောက်အမည်ကားအာဇ
 ၉၅ မိကံ၊ ဗောဓေရ၊ အရှမေထ၊ ရှမိယ၊ ဩဗမိ၊ တာ
 ၉၆ နန်တည်း- အာဇေထညီရှက် သားဦး ကား
 ၉၇ ဥယ်၊ ဂုတိယသားယေဟုတ်၊ တတိယသားဇေ
 ၉၈ ထုတ်တည်း- ဥယ်သားထိုသည့်ခွင့်သားကြီး
 ၉၉ ထောထေး သူရဲ ဖြစ်ကြ ၏။ သား ခြေး ချား ဖြစ်
 ၁၀၀ ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဦးနှောက်၊ ဗယံ
 မိနိသားမည်ခြေဆက်ဖြစ်သတည်း။

၉

၈၀၀ အထက်ဆုံးပြီးသည်အထိ၊ အသရေထစ
 ၈၀၀၁ ဖြစ်သား အပေါင်းထိုသည် သားစည်ခြေဆက်
 ၈၀၀၂ စာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ဗာဗုထုန်မြို့
 ၈၀၀၃ ထိုထိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရခွင့်သော၊ အသရေထ
 ၈၀၀၄ ခွင် ဘုရင် နှင့် ထူး ခွင်ဘုရင်မှတ် စာ၌ ပါသ
 ၈၀၀၅ ထည်း။
 ၈၀၀၆ နောက်ကန် ကိုယ်ပိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာ ထို
 ၈၀၀၇ ၌၊ အဦး ဆုံးနေရာ ထူသော သူ ကား၊ အသရေ
 ၈၀၀၈ ထ အမျိုးသား၊ ယဇ် ပရောဟိတ်၊ လေဝိ သား၊
 ၈၀၀၉ ဘုရားကျွန်အသီးအသီးဖြစ်ကြ၏- ယေရုရှလင်
 ၈၀၁၀ မြို့မှာ နေသော ထူးအမျိုး၊ ဗယံမိနိအမျိုး၊ ၈၈
 ၈၀၁၁ မိနိနှင့်ဗနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား- ယုဇာသား
 ၈၀၁၂ ဇာရယ်အမျိုးအနွယ်၊ ဗာနိ၊ အမိ၊ ဩဗမိ၊ အ
 ၈၀၁၃ မိထုတ်ထိုမှဆင်းသက်သောဥသတပါး- မှီသော
 ၈၀၁၄ မိအမျိုးဖြစ်သောသားဦးအသားယနှင့်သုဇ်သား
 ၈၀၁၅ အရူး- အရူးအမျိုးယေထနှင့်သုဇ် ညီအစ်ကို တ
 ၈၀၁၆ ခု၊ ပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း- ဗယံမိနိ
 ၈၀၁၇ အမျိုး အနွယ်ဖြစ်သော တာသေခွာ၊ ထောဝပ်၊
 ၈၀၁၈ အရွယ်ထိုမှ ဆင်းသက်သောထရု၊- ယေရော
 ၈၀၁၉ ထံသား အမိဗိယ၊ မိခမိ သားဖြစ်သော ဩမိန်
 ၈၀၂၀ သား ထောနှင့် အမိဗိယ၊ ရွှေထ၊ ရွှေထံ ထိုမှ

၈၀၂၁ ဆင်း သက်သော အရွယ်မှ စ၍- ထောအညီ ခြံ
 ၈၀၂၂ ဆက် စာရင်း ဝင် သော အမျိုး သား ချင်းပေါင်း
 ၈၀၂၃ ကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်ထောက်တည်း၊ ဦးထု
 ၈၀၂၄ ပေါင်းထိုသည်အရွယ်အမျိုးသုကြီးဖြစ်ကြ၏။
 ၈၀၂၅ ယဇ်ပရောဟိတ် မူကား ယေဝါယ၊ ထောထ
 ၈၀၂၆ မိနိ၊ ထာမိနိနှင့်ထာက- အထိတုတ်၊ မရာထုတ်၊
 ၈၀၂၇ ဇာရတ်၊ မေရွယ်၊ ထိထမိထိုမှ ဆင်းသက်သော
 ၈၀၂၈ ဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်ထုတ် အာဇမိတပါး-
 ၈၀၂၉ မာထမိ၊ ပါရှရ၊ ယေရောထံ ထိုမှ ဆင်း ထက်
 ၈၀၃၀ သောအဝါယနှင့်အမေရ၊ မေမြီထုတ်၊ အရွယ်၊
 ၈၀၃၁ ယာဇေရ၊ အရေထိုမှ ဆင်းသက်သော မာရှ
 ၈၀၃၂ အေ မှီသော- အရွယ်အမျိုး သုကြီး အမျိုး သား
 ၈၀၃၃ ချင်း တထောင် ရ နှစ်ရာ ခြောက် ဆယ် မှီ ကြ ၏။
 ၈၀၃၄ ဦးသုတ္တံသည်ဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်အမှုထို
 ၈၀၃၅ စောင်ရွက် ခြင်းငှါ၊ တတ်ခွမ်းရှင်သော သုဗေ
 ၈၀၃၆ တည်း။
 ၈၀၃၇ လေဝိသားမူကားမေရာမိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်
 ၈၀၃၈ သော တာရှသိ၊ အာဇမိကံ၊ တာရှပံ ထိုမှ ဆင်း
 ၈၀၃၉ သက်သောရှေမာရ တပါး- မာကဗက္က၊ ယေ
 ၈၀၄၀ ရတ်၊ ဂဏာလသုံးပါး၊ အာသပ်၊ မိခမိ၊ မိဗွာထို
 ၈၀၄၁ မှ ဆင်းသက်သော မထာနိတပါး- ယေရထု၊ ဂ
 ၈၀၄၂ ထာထ၊ ရှေမာသထိုမှဆင်းသက်သောဩဗမိတ
 ၈၀၄၃ ပါး၊ နေတောဇာသိရွာထိုတွင်နေသောထောကန
 ၈၀၄၄ သားအာသစ်သားဗေရမိတပါးတည်း။
 ၈၀၄၅ တံခါးစောင့် မူကား ရှုတ္တု၊ အတ္တု၊ တာထ
 ၈၀၄၆ ရန်၊ အထိမန်အေမှီသောညီအစ်ကိုတရား- ရှုတ္တု
 ၈၀၄၇ သည်ရှင်ဘုရင်ဝင်သောအရွယ်တံခါးတွင်တံခါး
 ၈၀၄၈ ရှူးဖြစ်၏။ ဦးသုတ္တံသည်လေဝိသားအပေါင်းအ
 ၈၀၄၉ သင်း၌ ပါသော တံခါး စောင့် ပေတည်း- ထော
 ၈၀၅၀ ရသိအရွယ်အမျိုး၊ ကောရ၊ ဇရာသပ်၊ ကောရထို
 ၈၀၅၁ မှဆင်းသက်သော ရှုတ္တု နှင့်မိမိညီထိုသည်အမှု
 ၈၀၅၂ တော်စောင့်ရာတွင်၊ ထံတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ
 ၈၀၅၃ ၏။ အေထိုသည်တာဝရဘုရား၏မိုက်မြေထပ်စူ
 ၈၀၅၄ ရာတွင်၊ ထံတော်ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏- ရှေးကာထ
 ၈၀၅၅ ထောဇာသား မိနာယတ်သည်ထိုသုတ္တံကိုအုတ်ရ
 ၈၀၅၆ ဖြစ်၊ ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူတော်မူ၏-
 ၈၀၅၇ မေမြီထုမိသားဇာခမိသည်ပမိသတ်စည်းဝေး
 ၈၀၅၈ ရာထံတော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏- တံခါးစောင့်ထ
 ၈၀၅၉ ရာ၌ ခန့်ထား သော သုပေါင်း ကား၊ နှစ်ရာ တ
 ၈၀၆၀ ဆယ် နှစ်ယောက် တည်း၊ ထိုသုတ္တံသည် ဂါမိန်
 ၈၀၆၁ နှင့်ပရောဇတ် ရှေထ ခန့်ထားသော ထားစည်
 ၈၀၆၂ ခြေဆက်အသီးအသီးနေသောရွာ၌စာရင်း။

၁၊ ထုတ်တည်း။ မိကထုတ် သားကား ခြံတည်း။
 ၂၊ ညီသူထိုသည်ယောဂ္ဂလင်မြို့မှာ ညီထပ်ကိုစုစု
 ၃၊ နားတဝတ်တချက်ခွဲနေရာကျကြ၏။
 ၄၊ နေရာသားကားကိစ္စ၊ ကိစ္စသားရှောထု၊ ရှော
 ၅၊ ထုသားယောနသန်၊ ဗေထဒိန္န၊ စာဘိနာဝပ်၊ ဣ
 ၆၊ ဂ္ဂဗာထတည်း။-ယောနသန်သားကားဗေဒိဗ္ဗာ
 ၇၊ ထ၊ဗေဒိဗ္ဗာထသားမိက္ခာ၊- မိက္ခာသားမိထုန်၊
 ၈၊ ဗေထထံ၊ ထာရာ၊ စာခတ် တည်း။- စာ ခတ်
 ၉၊ သားကားယာရ၊ ထာရသားစာထမထံ၊ စာဇ
 ၁၀၊ မာဝထံ၊ မိမိတည်း။မိမိသားကားဗောဇာ-
 ၁၁၊ ဗောဇာသားမိနာ၊ မိနာသားရေဇာယ၊ ရေဇာထ
 ၁၂၊ သား၊ စောသ၊ စောသသား၊ စာဇဇထ၊- စာ
 ၁၃၊ ဇဇထသား၊ ခြောက်ယောက်စမည်ကားစာဇ
 ၁၄၊ မိကံ၊ဗောဇေရ၊ ဣဗေထ၊ ဣမိယ၊ ဩဗမိ၊ ထာ
 ၁၅၊ နန်တည်း။- စာဇဇထညီဝှက် သားဦး ကား
 ၁၆၊ ဥထံ၊ရုတိယသားယေထုတ်၊ တတိယသားဇဇ
 ၁၇၊ ထထံတည်း။-ဥထံသားထိုသည်ခွန်စားကြီး
 ၁၈၊ သောထေး သူရဲ ဖြစ် ကြ ၏။ သား၊ မြေး၊ ဇွား၊ ခြံ
 ၁၉၊ ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ဦးဇွေကား၊ဗယံ
 ၂၀၊ မိနိသားစည်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၉

၁၊ စထထံ ဆိုခဲ့ပြီးသည်စထိုင်း၊ ဣသရေထစ
 ၂၊ မျိုးသား၊ စပေါင်းထိုသည် သားစည်မြေးဆက်
 ၃၊ ဇာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်စည်မြေကြောင့်ဗာဗုထုန်မြို့
 ၄၊ ထိုထိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရနှင့်သော၊ ဣသရေထ
 ၅၊ နှင် ဘုရင် နှင့် ထုစ နှင်ဘုရင်မှတ် ဇာနည် ပါသ
 ၆၊ ထည်း။
 ၇၊ နောက် တစ်နိ ကိုယ် ပိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာ ထို
 ၈၊ ဦး ဆုံးနေရာ ထုသောသူ ကား၊ ဣသရေ
 ၉၊ ထ စမျိုးသား၊ ယဇ် ပရာဟိတ်၊ လေဝိ သား၊
 ၁၀၊ ဘုရားကျွန်စသီးစသီးဖြစ်ကြ၏။-ယေရုရှလင်
 ၁၁၊ မြို့မှာနေသော ထုစစမျိုး၊ ဗယံမိနိစမျိုး၊ ဇေ
 ၁၂၊ မိနိနှင့်မနာရှေစမျိုးသားဟူမူကား၊-ထုစသား
 ၁၃၊ ဇာရင်စမျိုးစသို့၊ ဗာနိ၊ ဣမိ၊ ဩမိ၊ စ
 ၁၄၊ မိထုန်ထိုမှဆင်းသက်သောဥသဲတပါး၊- မှီသော
 ၁၅၊ မိစမျိုးဖြစ်သောသားဦးစသောယ နှင့်သူ၏သား
 ၁၆၊ ထဇု၊-ဇေရုသမျိုးဗဟုထ နှင့်သူ၏ ညီထပ်ကို တ
 ၁၇၊ ဇု၊ပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။- ဗယံမိနိ
 ၁၈၊ စမျိုး စသို့ဖြစ်သော ထာသေန္တာ၊ ထောဝိ၊
 ၁၉၊ စေရှုထံထိုမှ ဆင်းသက်သောထဏ္ဍု၊- ယေရော
 ၂၀၊ ထံသား ဣဗနိယ၊ မိခမိ သားဖြစ်သော ဩမိ၏
 ၂၁၊ သား စောနှင့် ဣဗနိယ၊ ရွေထ၊ ရွေထံ ထိုမှ

၁၊ ဆင်းသက်သောစေရှုထံမှ စဉ်- ထာသေဉ်နိမြီး
 ၂၊ ဆက် ဇာရင်း ဝင် သော စမျိုး သား ဇုင်းပေါင်း
 ၃၊ ကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်သောက်တည်း။ဦးထုစ
 ၄၊ ပေါင်းထိုသည်စေရှုစမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။
 ၅၊ ထဇ်ပရာဟိတ် မူကား ယေမိယ၊ ထောထ
 ၆၊ မိတ်၊ ထာမိနိနှင့်တကွ- ထေဟိတုတ်၊ မရာထုတ်၊
 ၇၊ ဇာရတ်၊ ဗေရှုထံ၊ ထိထမိထိုမှ ဆင်းသက်သော
 ၈၊ ဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်ထုတ် စာဇမိတပါး။-
 ၉၊ ဗာထမိ၊ ပါရှုရ၊ ယေရောထံ ထိုမှ ဆင်း သက်
 ၁၀၊ သောစာမိယနှင့်ဣဗေရ၊ ဗေဒိထဇုတ်၊ဗေရှုထံ၊
 ၁၁၊ ယာဇဇရ၊ စေရေထံထိုမှ ဆင်းသက်သော မာရှု
 ၁၂၊ စေ မှီသော- စေရှုစမျိုး သူကြီး စမျိုး သား
 ၁၃၊ ခုင်း တထောင် ရ နှစ်ရာ ခြောက် ဆယ် မှီ ကြ ၏။
 ၁၄၊ ဦးသူထိုသည်ဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်စာဉ်ကို
 ၁၅၊ ဆောင်ရွက် ဖြင်းငှါ၊ ထတ်စွမ်းရှင်သောသူဗေ
 ၁၆၊ တည်း။
 ၁၇၊ လေဝိသားမူကား၊ဗေရာမိ စမျိုးစသို့ဖြစ်
 ၁၈၊ သော ထာရှုထံ၊ စာဇမိကံ၊ တာရှုထံ ထိုမှ ဆင်း
 ၁၉၊ သက်သောရှေမာရ တပါး။- မာကဗက္က၊ ထေ
 ၂၀၊ ရက်၊ဂထာလသုံးပါး၊စာထပ်၊ မိခမိ၊မိထွာထို
 ၂၁၊ မှ ဆင်းသက်သော မထာနိတပါး၊- ယေရသုံ၊ဂ
 ၂၂၊ ထာထ၊ ရှေမာထထိုမှဆင်းသက်သောဩဗမိတ
 ၂၃၊ ပါး၊နေတောဇာသိရွာထိုတွင်နေသောထေကန
 ၂၄၊ သားစာသစ်သားဗေရမိတပါးတည်း။
 ၂၅၊ တံခါးဇောင့် မူကား ဣဏ္ဍု၊၊ စဏ္ဍု၊၊ ထာထ
 ၂၆၊ ဇုနိ၊စထိမနိစေမှီသောညီထပ်ကိုတဇု၊-ဣဏ္ဍု၊
 ၂၇၊ သည်ရှင်ဘုရင်ဝင်သောစေရှုတံခါးတွင်တံခါး
 ၂၈၊ ရှု၊ဖြစ်၏။ ဦးသူထိုသည်လေဝိသားစပေါင်းစ
 ၂၉၊ သင်း၌ ပါသော တံခါး ဇောင့် ဗေတည်း။- ထော
 ၃၀၊ ရသိစေရှုစမျိုး။ ကောရ၊ဇောသပ်၊ထောရထို
 ၃၁၊ မှဆင်းသက်သော ဣဏ္ဍု၊နှင့်မိမိညီထိုသည်စေ
 ၃၂၊ တော်ဇောင့်ရာတွင်၊ထဲတော်တံခါးဇောင့်ဖြစ်ကြ
 ၃၃၊ ၏။စေထိုသည်ထာဝရဘုရား၏မိုက်မြေ ထပ်စွ
 ၃၄၊ ရာတွင်၊ထဲတော်ဦးဇောင့်ဖြစ်ကြ၏။-ရှေကထာ
 ၃၅၊ ထောဇာသား မိနာဟတ်သည်ထိုသူထိုကိုထုတ်ရ
 ၃၆၊ ၍၊ ထာဝရဘုရားသင့်သူနှင့်စေထု၍တော်မူ၏။-
 ၃၇၊ ဗေဒိလမိသား၊ဇာခမိသည်ပမိသတ်စည်းလေး
 ၃၈၊ ရာထဲတော်တံခါးဇောင့် ဖြစ်၏။- တံခါးဇောင့်စ
 ၃၉၊ ရာ၌ ခန့်ထား သော သုပေါင်း ကား၊ နှစ်ရာ တ
 ၄၀၊ ဆယ် နှစ်ယောက် တည်း။ ထိုသူထိုသည် ဂါမိန်
 ၄၁၊ နှင့်ပရာဇတ် ရှေရှထ ခန့်ထားသော ထားစည်
 ၄၂၊ မြေးဆက်စသီးစသီးနေထောရွာ၌ဇာရင်းဝင်

၈၂ ထုတ်တည်း- မိကထုတ် သားကား မှိပ်တည်း။
 ၂၁ သူထိုသည်ထေရ်ရှုလင်မြို့မှာ ညီမိမိကိုစုစု
 ၃၁ အရသာကားကိစ္စ၊ ကိစ္စသားရှောထု၊ ရှော
 ထုသားထောနသန်၊ မေထိန္ဒ၊ ထောနသန်၊ အ
 ၄၁ ရှုမာတတည်း- လောနသန်သားကားမေမြို့
 ၅၁ ထာမေမြို့တသားမိကွာ- မိကွာသားမိထုန်း
 ၆၁ မေထတ်၊ ထာရာ၊ ထာခတ်တည်း- ထာခတ်
 သားကားထာရ၊ ထာရသားထာထမတ်၊ ထာထ
 ၇၁ မာဝတ်၊ မိမိတည်း၊ မိမိသားကားမောဇာ-
 ၈၁ မောဇာသားမိနာ၊ မိနာသားရေဇာယ၊ ရေဇာထ
 ၉၁ သား ထောသ၊ ထောသသား ထာထေယ၊ ထာ
 ထေယသား ခြောက်ထောက်ထမည်ကားထာထ
 ၁၀ မိကံ၊ ဗောဓေရ၊ အရှုမေထ၊ ရှုမိယ၊ ဩဗမိ၊ ဟာ
 ၁၁ နန်တည်း- ထာထေယညီရှောက် သားဦး ကား
 ၂၀ ဥယျံ၊ ဂုတိယသားယေထုတ်၊ တတိယသားဇေ
 ၃၀ ထေထ်တည်း- ဥထ်သားထိုသည်ခွန်သားကြီး
 သော ထေ သူရဲ ဖြစ်ကြ၏။ သား ခြေး ချား ဖြစ်
 ပေါင်းထရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဤရွှေကား၊ မယံ
 မိနိသားမည်ခြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၉

၁ ထေထ် ဆိုခဲ့ပြီးသည်ထိုင်း၊ အသရေထေ
 ၂၀ မျိုးကား ထေပေါင်းထိုသည် သားမည်ခြေးဆက်
 စာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်ထေဖြစ်ကြောင့်ဗာဠထုန်မြို့
 ထိုသိမ်းသွား ဖြင်းကို ခံရနှင့်သော၊ အသရေထေ
 ၃၀ ရှင် ဘုရင်နှင့် ထေ ရှင်ဘုရင်မှတ် စာ၌ ပါသ
 ထည်း။
 ၄၀ ရာထ် တန် ကိုယ် မိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာ ထို
 ၅၀ ဌ၊ ထေဦး ဆုံးနေရာ ထွေသော သူ ကား၊ အသရေ
 ထ ထေမျိုးသား၊ ထက် ပရောဟိတ်၊ ထေပိ သား၊
 ၆၀ ဘုရားကျွန်ထေးထေးဖြစ်ကြ၏- ယေရုရှလင်
 မြို့မှာနေသော ထေထေမျိုး၊ မယံမိနိထေမျိုး၊ ၈၀
 ၇၀ မိနိနှင့်မနာရွှေထေမျိုးသားဟူမူကား- ထေသား
 စာရထ်ထေမျိုးထေထွတ်၊ ဗာနိ၊ အမိ၊ ဩမိ၊ ထေ
 ၈၀ မိထုန်ထိုမှဆင်းသက်သောဥသတ်ပါး- မှီသော
 မှီထေမျိုးဖြစ်သောသားဦးထေသယနှင့်သုဏ်သား
 ၉၀ ထေ-ထေရထေမျိုးမေထေနှင့်သုဏ် ညီမိမိကို တ
 ၁၀ စုပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း- မယံမိနိ
 ထေမျိုး ထေထွတ်ဖြစ်သော ဟာထေရွာ၊ ထောပိ၊
 ၂၀ မေထွတ်ထိုမှ ဆင်းသက်သောထေထွတ်- ယေရော
 ထ်သား အမိနိယ၊ မိမိသားဖြစ်သော ဩမိဏ်
 ထာ ထောနှင့် အမိနိထေ၊ ရွှေထေ၊ ရွှေထေ ထိုမှ

၁ ဆင်းသက်သောမေထွတ်မှ စ၍- ထောထွတ်နိဗြီး
 ဆက် စာရင်း ဝင် သော ထေမျိုး သား ခုင်းပေါင်း
 ကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်ထောက်တည်း။ ဤထွတ်
 ပေါင်းထိုသည်ထေထေထေမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။
 ၂၀ ထက်ပရောဟိတ် မူကား ယေပိယ၊ ထောထ
 ၃၀ မိုဝ်၊ ထာမိနိနှင့်တကွ- ထေထိုတုတ်၊ မရာထုတ်၊
 ၄၀ ဇာရတ်၊ မေထွတ်၊ ထိုထမိထိုမှ ဆင်းသက်သော
 ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်ထုတ် ထာထေထိုတပါး-
 ၅၀ မာထမိ၊ ပါရွှေရ၊ ယေရောထ် ထိုမှ ဆင်း သက်
 သောထေပိယနှင့်အမေရ၊ မေထွတ်ထိုထ်မေထွတ်၊
 ၆၀ ယာထေရ၊ ထေထေထိုမှ ဆင်းသက်သော မာထွတ်
 ၇၀ ထေ မှီသော- ထေထေထေမျိုး သူကြီး ထေမျိုး သား
 ခုင်း တထောင် ရှစ်ရာ ခြောက် ဆယ် မှီ ကြ ၏။
 ၈၀ ဤသူထိုသည်ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်ထေထွတ်
 ဆောင်ရွက် ဖြင်းငှါ၊ ထတ်ရွတ်၊ နိုင်သောသူပေ
 တည်း။
 ၉၀ ထေပိသားမူကားမေရာမိ ထေမျိုးထေထွတ်ဖြစ်
 သော ထာထွတ်၊ ထာထေထိုက်၊ ထာထွတ် ထိုမှ ဆင်း
 ၁၀ သက်သောရှေမာရ တပါး- မာကဗဏ္ဍာ၊ ထေ
 ရက်၊ ဂထာထသုံးပါး၊ ထာထပ်၊ မိမိ၊ မိထွတ်ထို
 ၂၀ မှ ဆင်းသက်သော မထေမှီတပါး- ယေရသု၊ ဂ
 ထာထ၊ ရှေမာထထိုမှဆင်းသက်သောဩဗမိတ
 ပါး၊ နေတောဗာသိရွာထိုတွင်နေသောထေကန
 သားထောထစ်သားဗေရမိတပါးတည်း။
 ၃၀ တံခါးစောင့် မူကား ရှုထွတ်၊ ထေထွတ်၊ ထာထ
 ၄၀ ရန်၊ ထေထ်မန်ထေမှီသောထေထ်ကိုတရ- ရှုထွတ်
 သည်ရှင်ဘုရင်ဝင်သောထေထွတ်ခါးထွတ်ထ်ခါး
 ၅၀ ရှုဖြစ်၏။ ဤသူထိုသည်ထေပိသားထေပေါင်းထေ
 ၆၀ သင်း၌ ပါသော တံခါးစောင့်ပေတည်း- ထော
 ရသိထေထေထေမျိုး၊ ကောရ၊ ဧရာသပ်၊ ကောရထို
 ၇၀ မှဆင်းသက်သော ရှုထွတ်နှင့်မိမိညီထိုသည်ထေ
 တော်စောင့်ရာတွင်၊ ထေတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ
 ၈၀ ၏။ ထေထိုသည်ထာဝရဘုရား၏မိုက်မြေ ထတ်စွ
 ၉၀ ရာတွင်၊ ထေတော်ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏- ရှေကထထ
 ထောဇာသား မိနုတတ်သည်ထိုသူထိုကိုထုတ်ရ
 ၁၀ ဌ၊ ထာဝရဘုရားသည့်သူနှင့်ထေထွတ်တော်မူ၏-
 ၂၀ မေထွတ်မိသားဇာခမိသည်ပရိသတ်စည်းလေး
 ၃၀ ရာထေတော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏- တံခါးစောင့်ထေ
 ရာ၌ ခန့်ထား သော သူပေါင်း ကား၊ ရှစ်ရာ တ
 ၄၀ ဆယ် ရှစ်ယောက် တည်း။ ထိုသူထိုသည် ဂါမိန်
 ၅၀ နှင့်ပရောဇတ် ရှေထေ ခန့်ထားသော ထာမည်
 ဖြေးဆက်ထေးထေးနေသောရွာရွာစာရင်းဝင်

၈၊ ထုတ်တည်း- မိကထုတ် ထားကား မှိပ်တည်း။
 ၉၊ ဤသူထိုသည်ထေရ်ရှင်မြို့မှာ၊ ညီမစ်ကိုစုစု
 ၁၀၊ အသေတစ်ခုနှင့်နေရာကျကြ၏။
 ၁၁၊ နေရာထားကားထိ၍၊ ထိ၍သားရှာထု၊ ရွာ
 ၁၂၊ ထုထားထောနထန်း၊ မေထမိ၍၊ ထာဘိနာပတ်၊ ဣ
 ၁၃၊ ရှဗာထတည်း- ယောနသန်သားကားမေမြို့မှာ
 ၁၄၊ ထ၊ မေမြို့မှာထသားမိကျွေး- မိကျွေးသားမိထုန်း
 ၁၅၊ မေထယ်၊ ထာရာ၊ ထာခတ်တည်း- ထာခတ်
 ၁၆၊ ထားကားထာရ၊ ထာရသားထာထမတ်၊ ထာဇ
 ၁၇၊ ဇာဝတ်၊ မိမိတည်းမိမိသားကားမောဇ-
 ၁၈၊ မောဇသားမိနား၊ မိနားသားရေဇာယ၊ ရေဇာထ
 ၁၉၊ ထား၊ ထောသ၊ ထောသသား၊ ထာဇထေး- ထာ
 ၂၀၊ ဇထသား၊ ခြောက်ထောက်ထမည်ကားထာဇ
 ၂၁၊ မိတ်၊ မောဇေရ၊ ဣဇမေထ၊ ရှမိယ၊ ဩဗဗိ၊ တာ
 ၂၂၊ နန်တည်း- ထာဇထေညီရွှေထံ သားဦး ကား
 ၂၃၊ ဥထိ၊ ရုတ်ယသားယေထုတ်၊ တတ်ယသားဇေ
 ၂၄၊ ထေထံတည်း- ဥထံသားထိုသည်ခွန်သားကြီး
 ၂၅၊ ထော ထေး သူရဲ ဖြစ် ကြ ၏။ သား မြေး ရှား ဖြစ်
 ၂၆၊ ပေါင်းတရာငါးထယ်မြို့ကြမ်း၊ ဤန္တကား၊ မယံ
 ၂၇၊ မိန့်သားမည်မြေးထက်ဖြစ်သတည်း။

၉

၈၊ ထေထံ ဆိုခဲ့ပြီးသည်ထိုင်း၊ ဣသရေထေ
 ၉၊ မျိုးသား ထေပေါင်းထိုသည် သားမည်မြေးထံ
 ၁၀၊ ဇာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်ထဲဖြစ်ကြောင့်ဗာဗုထုန်မြို့
 ၁၁၊ ထိုထိမ်းသွား ဖြင်းကို ခံရနှင့်သော၊ ဣသရေထ
 ၁၂၊ ရှင် ဘုရင် နှင့် ထုစ ရှင်ဘုရင်မှတ် ဇာဉ် ပါသ
 ၁၃၊ တည်း။
 ၁၄၊ နောက် တစ်နိ ကိုယ် ပိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာ ထို
 ၁၅၊ ဉ်၊ ထဦး ဆုံး နေရာ ထူသော သူ ကား၊ ဣသရေ
 ၁၆၊ ထ ထမျိုးသား၊ ယဇ် ပရောဟိတ်၊ ထေပိ သား၊
 ၁၇၊ ဘုရားကျွန်ထမ်းထမ်း ဖြစ်ကြ၏- ယေရုရှလင်
 ၁၈၊ မြို့မှာ နေသော ထုစထမျိုး၊ မယံမိန့်ထမျိုး၊ ၈၈
 ၁၉၊ မိန့်နှင့်မနားရှေ့ထမျိုးသားယုမုကား- ထုသား
 ၂၀၊ ဇာရတ်ထမျိုးထေ နှယ်၊ ဗာနိ၊ ဣမိ၊ ဩမိ၊ ထ
 ၂၁၊ မိထုတ်ထိုမှဆင်းသက်သောဥသံတပါး- မှီသော
 ၂၂၊ မှီထမျိုးဖြစ်သောသားဦးထောယနှင့်သုဇ်သား
 ၂၃၊ ထဇု၊-ဇေရုထမျိုးမဟုထနှင့်သုဇ် ညီမစ်ကို တ
 ၂၄၊ ဇု၊ ပေါင်းခြောက်ရာကိုးထယ်တည်း- မယံမိန့်
 ၂၅၊ ထမျိုး၊ ထေ နှယ်ဖြစ်သော ဟာသေဉ္ဇာ၊ ထောဗိ၊
 ၂၆၊ စေရှုထိုမှ ဆင်းသက်သောထဉ္ဇု၊- ယေရော
 ၂၇၊ ထံသား ဣဗနိယ၊ မိခမိ သားဖြစ်သော ဩမိစ်
 ၂၈၊ ထား ထောနှင့် ဣဗနိယ၊ ရွေထ၊ ရွေထ ထိုမှ

၈၊ ဆင်း သက်သော စေရှုထိုမှ စဉ်- ထာဇထို မြို့
 ၉၊ ဆက် ဇာရင်း ဝင် သော ထမျိုး သား ဇုဇ်၊ ပေါင်း
 ၁၀၊ ကိုးရာ ငါးဆယ်ခြောက်ထောင်တည်း၊ ဤထုစ
 ၁၁၊ ပေါင်းထိုသည်ထေရှုထမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။
 ၁၂၊ ထဇ်ပရောဟိတ် မုကား ထေဗိယ၊ ထောထ
 ၁၃၊ မိတ်၊ ထာမိန့်နှင့်ထကွ- ထထိုထုတ်၊ မရာထုတ်၊
 ၁၄၊ ဇာရတ်၊ မေရှုထ၊ ထိုထမိထိုမှ ဆင်းသက်သော
 ၁၅၊ ဘုရားသခင်၏ ဖိတ်တော်ထုတ် ထာဇမိထပါး-
 ၁၆၊ မာထမိ၊ ပါရှုရ၊ ထေရောထ ထိုမှ ဆင်း ထက်
 ၁၇၊ သောထေဗိယနှင့်ဣဇမေရ၊ မေမြီထဗုတ်၊ မေရှုထ၊
 ၁၈၊ ယာဇေရ၊ ထေထထိုမှ ဆင်းသက်သော မာဉ္ဇ
 ၁၉၊ ဇေဇ မှီသော- ထေရှုထမျိုး သူကြီး ထမျိုး သား
 ၂၀၊ ရှမ်း တထောင် ခု နှစ်ရာ ခြောက် ထယ် မြို့ ကြ ၏။
 ၂၁၊ ဤသူထိုသည်ဘုရားသခင်၏ ဖိတ်တော်ထေရှုထို
 ၂၂၊ စောင်ရွက် ဖြင်းငှါ၊ ထတ်ခွမ်းနှိုင်းသောထုဗေ
 ၂၃၊ တည်း။
 ၂၄၊ ထေပိသားမုကားမေရာမိ ထမျိုးထေ နှယ်ဖြစ်
 ၂၅၊ သော ထာရှုထ၊ ထာဇမိတ်၊ တာရှုထ ထိုမှ ဆင်း
 ၂၆၊ သက်သောရှေမာရ တပါး- ဇာကဗဉ္ဇာ၊ ထေ
 ၂၇၊ ရတ်၊ ဂထာထသုံးပါး၊ ထာသတ်၊ မိခမိ၊ မိကျွေးထို
 ၂၈၊ မှ ဆင်းသက်သော မထာနိတပါး- ယေရုသုံ၊ ဂ
 ၂၉၊ ထာထ၊ ရှေမာထထိုမှဆင်းသက်သောဩဗဗိထ
 ၃၀၊ ပါး၊ နေတောဇာသိရွာထိုထွင်နေသောထေကာန
 ၃၁၊ သားထာထဇ်သားဗေရမိတပါးတည်း။
 ၃၂၊ တံခါးဇောင့် မုကား ရှဉ္ဇု၊ ထဉ္ဇု၊ တာထ
 ၃၃၊ ခုန့်၊ ထထိမန်ထေမှီသောညီမစ်ကိုထဇု- ရှဉ္ဇု၊
 ၃၄၊ သည်ရှင်ဘုရင်ဝင်သောထေရှုထတံခါးထွင်တံခါး
 ၃၅၊ ရှူးဖြစ်၏။ ဤသူထိုသည်ထေပိသားထေပေါင်းထ
 ၃၆၊ သင်းဉ် ပါသော တံခါး ဇောင့် ပေတည်း- ထော
 ၃၇၊ ရသိထေရှုထမျိုး၊ ကောရ၊ ဇဗ္ဗာသတ်၊ ထောရထို
 ၃၈၊ မှဆင်းသက်သော ရှဉ္ဇု၊ နှင့်မိမိညီထိုသည်ထေ
 ၃၉၊ တော်ဇောင့်ရာတွင်၊ ထေတော်တံခါးဇောင့်ဖြစ်ကြ
 ၄၀၊ ၏ထေထိုသည်တာဝရဘုရား၏မိုက်မြေ ထပ်စူ
 ၄၁၊ ရာတွင်၊ ထေတော်ဦးဇောင့်ဖြစ်ကြ၏- ရှေကထထ
 ၄၂၊ ထောဇာသား မိနုထတ်သည်ထိုသူထိုကိုထုတ်ရ
 ၄၃၊ ၍၊ ထာဝရဘုရားသည့်သူနှင့်ထေရှုထတော်မူ၏-
 ၄၄၊ မေမြီထမိသားဇာခမိသည်ပမိသတ်ဇည်းထေ
 ၄၅၊ ရာထေတော်တံခါးဇောင့် ဖြစ်၏- တံခါးဇောင့်ထ
 ၄၆၊ ရာဉ် ခန့်ထား သော သုပေါင်း ကား၊ နှစ်ရာ တ
 ၄၇၊ ထထိ နှစ်ပထာတ် တည်း၊ ထိုသူထိုသည် ဗိမိစ်
 ၄၈၊ နှင့်ပရောဗတ် ရှေရှထ ခန့်ထားသော ထားဇညီ
 ၄၉၊ မြေးထက်ထမ်းထေဇ်နေသောရွာဉ်ဇာရင်းဝင်

၂၈ အထိစုတိ- အာမဇာသား၊ အောဇာ၊ အောဇာသား၊
၂၉ နာထတိ- နာထတိသား၊ အဏ္ဍာထ၊ အဏ္ဍာထ
သား၊ ယေရေထ၊ ယေရေထသား၊ ယေရေထသား၊
၃၀ ထကာနသား၊ ဣန္ဒြေထတည်း၊- ဣန္ဒြေထသား၊
ကား၊ ယေထ၊ ဣထိထသား၊ အဘိယထည်း၊
၃၁ မေရာမိသား၊ ကား၊ မထာထိ၊ မထာထိသား၊
၃၂ မိမိ၊ မိမိသား၊ မိမိ၊ မိမိသား၊ မြေ၊- မြေသား၊
မြေ၊ မြေသား၊ ထဋ္ဌာ၊ ထဋ္ဌာသား၊ အထာထ
ထည်း၊
၃၃ ထာဓရဘုရား၊ အသစ်တာတော်ထည့်ပြီဝတ်
ထောအခါ၊ အိမ်တော်၌သိခြင်းဆိုရာအမှုတော်
ထိုစောင့်စောင့်၊ ငါ၊ ဝါ၊ ဝါမင်းခန့်ထားသောသူ
၃၄ ထိုထည်- ယေရေထထံ မြို့၌ မိတ်မှန်တော်ကို
ရှာထရန် မထည်မှီကာထပတ်လုံ၊ ပရိထာတ်
စဉ်းဝေရာထဲတော်တည်ရာအရပ်၌သိခြင်းဆို
ထွက်၊ အမှုတော်ကို စောင့်ကြမ်း၊ မိတ်မှန်တော်
ထိုထည်ပြီသောနာဂ၊ မိမိထိုထည်ထွက်ထိုင်း၊
၃၅ စောင့်ရသောအမှုကိုစောင့်ထွက်နေကြမ်း- ထို
၃၆ အမှုတော်ကို စောင့်သော သူထို နှင့်သား၊ စည်
မြေ၊ ဆက် ဟူကုန်၊ အသရေထ၊ ထေဝိ၊ ကော
ထတ်၊ အထာ၊ ကောရ၊ အဇာသပ်၊ အထာရ၊ တာ
ထတ်၊ အေမိ၊ အာမိ၊ ယောထ၊ ထေကာန၊ အ
မာသေ၊ မာထတ်၊ ထေကာန၊ အောဇာ၊ တောအာ၊
အဏ္ဍာထ၊ ယေရေထ၊ ထေကာန၊ ဣန္ဒြေထ၊ ယော
ထထိုမှ ဆင်းသက်သော ကောထတ် အမျိုး၊ သိ
၃၈ ခြင်းသည် ထေမန် တပါး၊- ထေဝိ၊ ဂေရု၊ ယာ
၃၉ ထတ်၊ မြိမိ၊ မိစ္ဆာ၊ အေမိ၊ အေမိ၊ မာ
ထမိ၊ မာသေထ၊ မိက္ခေထ၊ မြိမာ၊ မေရမိ ထိုမှ
ဆင်းသက်သောအာသပ်၊ ယေမန်လက္ခာထက်
ရှာနေရာ မြို့သော အပေါင်း၊ အဖော် အာသပ် တ
၄၀ ပါး- ထေဝိ၊ မေရာမိ၊ ခုမ္ဘိ၊ မထာထိ၊ ဣမရ၊ မာ
၄၁ မိ၊ အိမိ၊ ထိထမိ၊ အာမမိ၊ ယာဣမိ၊ မထွတ်၊ အာ
မိ၊ ကိမ္ဘိထိုမှဆင်းသက်သောအာသပ်တပါးမှစ၍
ထက်ဝဲထက်မှာနေရာမြို့သောအပေါင်း၊ အဖော်၊
၄၂ မေရာမိ အမျိုးသား၊ ဣ၊ တည်း- သူထို၏ညီ
အစ်ကို ခြင်္သေ့ ထေဝိ သား၊ ထိုသည်၊ ဘုရား
ထခင်းကျိန်၊ ဝတ်တော် မူရာထဲတော် အမှု အမျိုး
မျိုးစောင့်သောအရာ၌ခန့်ထားခြင်းကိုခံကြမ်း၊
၄၃ အာရုဏ်နှင့် သူ၏သားစည်မြေ၊ ဆက် မူကား၊
အစ်ကောင်ကိုမီးမြှောက်ပူဇော်နှင့်၊ နှိုသာပေါင်း
ကိုအိမ်ပူဇော်ပေါ်မှာ ပူဇော်ထွက်၊ အထွန်
အိမ်၌ ရှင်း ရာဇာနတ် အမှုအထုံး စုံကို စောင့်

ထွက်၊ ဘုရားထခင်းကျိန် ဖောဇ္ဇောသား၊ ထဋ္ဌာ
ထထိုင်း၊ အသရေထ အမျိုး၊ အံ့ထခြင်ကို မြေရ
၃၄ သောထူခြင်ကြမ်း- အာရုဏ်သား၊ မြေ၊ ဣ၊ အာ
ရုဏ် သား၊ ကား၊ ထေကာ၊ ထေကာ သား၊ မိန
၃၅ ထတ်၊ မိနထတ် သား၊ အဘိဋ္ဌာ- အထိဋ္ဌာ သား
၃၆ ဗုတ္တိ၊ ဗုတ္တိသား၊ မြေ၊ မြေသား၊ အေရထိ- အေ
ရထိသား၊ မရာထုတ်၊ မရာထုတ်သား၊ အာမမိ၊
၃၇ အာမမိသား၊ အထိတုတ်၊- အထိတုတ် သား၊ အာ
ရုတ်၊ အာရုတ်သား၊ အထိမတ်တည်း၊
၃၈ အာရုဏ် သား၊ မြေ၊ မြေသော ကောထတ်အ
ဆွေအမျိုးထိုသည်၊ ဓာရေတံပြသောအားဖြင့်
၃၉ ရှစ်နေရာသောမြို့နှင့်မြို့နယ်ဣန္ဒြေကား၊- ထုစ
၄၀ ခရိုင်၌ဟေပြု၍မြို့နှင့်မြို့နယ်ကိုရကြမ်း- ထိုရာ
တွင်၊ မြို့နှင့်ဆိုင်သောထည်ဣန္ဒြေ၊ ရွာဣန္ဒြေကို
၄၁ ယေရေသား၊ ကာထက်သည်ရမ်း- မြေ၊ မြေမှီ
ရာထေပြု၍မြို့တပါး၊ ထုစခရိုင်ထဲက ထေမာမြို့
နှင့်မြို့နယ်၊ ထဋ္ဌာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဧရမာမြို့
၄၂ နှင့်မြို့နယ်၊- ထောထုန် မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဧရမာမြို့
၄၃ နှင့်မြို့နယ်၊- အဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ထဋ္ဌာမြို့နှင့်မြို့
၄၄ နယ်၊ မက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်ထိုကို၎င်း- မယာ
မိနခရိုင်ထဲကဂေါဗောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေမမြို့နှင့်
မြို့နယ်၊ အာထမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာနုထုတ်မြို့
နှင့် မြို့နယ် ထိုကို၎င်း၊ အာရုဏ် သား၊ မြေ၊ ထို
သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရမ်း၊ မြို့ပေါင်းကား
၄၅ တဆယ်သုံးမြို့တည်း- ကြွင်းသောကောထတ်
သားအဆွေအမျိုးထိုသည် ဓာရေတံအားဖြင့်၊
မနာဇ္ဈေ ခရိုင်ဝတ်ထဲက မြို့ဆယ်မြို့ထိုကိုရကြ
၄၆ အံ့- ဂေရုသား၊ အဆွေအမျိုးထိုသည် အသစ်
ခရိုင်၊ အာဇာခရိုင်၊ နုထာလိခရိုင်၊ မာဇ္ဈိမပြည်
မနာဇ္ဈေခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်သုံးမြို့ထိုကိုရကြ
၄၇ အံ့- မေရာမိသား၊ အဆွေအမျိုး ထိုသည် ခုမင်
ခရိုင်၊ ဂင်ခရိုင်၊ အာဇာလိခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်
၄၈ နှစ်မြို့ထိုကိုရကြမ်း- ဤပဉ်သောမြို့ထိုကိုမြို့နယ်
နှင့်တကွ၊ အသရေထအမျိုးသားထိုသည်ထေဝိ
၄၉ သားထိုအားပေးကြမ်း- ထေဝိ ဆိုခဲ့ပြီးသော
မြို့ထိုကို ဓာရေတံပြု၍၊ ထုစအမျိုးသားခရိုင်၊
၅၀ မြို့ပေါင်း အမျိုးသားခရိုင်၊ မယာမိ အမျိုးသား
ခရိုင်ထဲကပေးကြမ်း- ကြွင်းသော ကောထတ်
သားအဆွေအမျိုးထိုသည် ဧရမိခရိုင်ထဲကရ
၅၁ ထည်ထထိုင်း- မြေမှီနေရာအေရမိတောင်ပေါ်
၅၂ ရာဇဇေခင်မြို့ကိုမြို့နယ်နှင့်တကွပေးကြမ်း- ထိုမှ
တပါး၊ ဂေမမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ထောကမိမြို့နှင့်မြို့

၈၆ နယ်၊ ဗက်တောရန် မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- ဝန်
ခရိုင်ထဲက လေတောက မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့
နှင့် မြို့နယ်၊ အာဇာနည်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသဒိဗျန်
၇၀ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက
အနောက်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မိတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း၊
ကြွင်း၊ သော ကောတတ် သား၊ အဆွေ အမျိုးတို့
၇၀ အားပေးကြ၏။- ဂေရုခံသားတို့အားလည်း၊ မ
နာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက မာရှန်ပြည် ဂေါလန်မြို့နှင့်
၇၁ မြို့နယ်၊ အာရှတရုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- အ
သခါခရိုင်ထဲက ကေရှေမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဝါဗရတ်
၇၂ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ရာဇုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနုန် မြို့
၇၃ နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- အာရှာ ခရိုင်ထဲက မိရှလ
၇၄ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာဗရန် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ယုကုတ်
မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရဟောတမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း-
၇၅ နုဿလီခရိုင်ထဲက ဂါလီထဲပြည်ကေရှေမြို့နှင့်
မြို့နယ်၊ တဗျန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကိရယသိမ်မြို့နှင့်
၇၆ မြို့နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။- ကြွင်းသောမေရာရီ
သားတို့အားလည်း၊ ဇာဗုလန်ခရိုင်ထဲက မိဗျန်
မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း-
၇၈ ယေရိခေါ မြို့အရှေ့၊ ယော်ဝန်မြစ် တစ်ဖက်၊ ဂုဗင်
ခရိုင်ထဲက တော၌ မေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇ
၇၉ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ကေဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မေဗတ်
၈၀ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း- ဂပ်ခရိုင်ထဲက မိလပ်
ပြည်၌ ရာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မဟာနိမ် မြို့နှင့် မြို့
၈၁ နယ်၊- တေရှာဘုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့
နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။

၇

အသခါသားကားတောလ၊ ဇုဝါ၊ ယာရှပ်၊ ဂြိ
၂ မရုန်၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။- တောလသား
ကားတောလအဆွေ အမျိုးသူကြီးဩရိ၊ ရေဇာ
ထံ၊ ယေရေလ၊ ယာဇဲ၊ ထိဗသံ၊ ရှေ့လတည်း။
ထိုအဆွေအမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် ခွန်အား
ကြီးသောသူရဲဖြစ်၍၊ ဝါပိပ်မင်းလက်ထက် နှစ်
၇ သောင်းနှစ်ထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။- ဩ
ရိသားကားအူရဟိ၊ အူရဟိသားမကွေလ၊
ဩဗဒိ၊ ယောလ၊ အူရှုယ၊ ပေါင်းငါးယောက်
တည်း။ ဦးသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။-
၉ သူတို့၌ သားမယားများသေ့ဥကြောင့်၊ အဆွေအ
မျိုးအသီးအသီးအလိုက်၊ စစ်သူရဲတပ်သားသုံး
၈ သောင်း ခြောက်ထောင် ရှိကြ၏။- သူတို့ညီအစ်
ကိုအသခါ အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ခွန်
အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ သားစည်မြေးဆက်

ဇာရင်း ဝင်သည် အတိုင်း၊ နှစ်သောင်း ခုနှစ်
ထောင်ရှိကြ၏။
၈ ဗယံမိန်သားကား၊ မေထ၊ မေခါ၊ ယေဇေလ
၇ လ၊ ပေါင်း သုံးယောက်တည်း။- မေထသား
ကားအဆွေအမျိုးသူကြီးဇေဗုန်၊ ဩရိ၊ ဩဇေ
လ၊ ယေရိဇုတ်၊ အူရိ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။
ဦးသူတို့သည် ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ ဖြစ်၍၊
သားစည်မြေးဆက် ဇာရင်းဝင်သည် အတိုင်း၊
နှစ်သောင်း နှစ်ထောင် သုံးဆယ် လေးယောက်
၈ ရှိကြ၏။- မေခါသားကား၊ ဇေဗိရ၊ ယောရှု၊
ဇေဗုဇာ၊ ဇေဗိဩရိ၊ ဩဗဒိ၊ ယေရိဇုတ်၊ အဘိ
၈ ယ၊ အာနုသုတ်၊ အာဇာမက်တည်း။- သားစည်
မြေးဆက်ဇာရင်းဝင်၍၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးအ
သီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ နှစ်
၈၀ သောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ရာရှိကြ၏။- ယေဇေလ
သားကား၊ မိလဟန်၊ မိလဟန် သားယုရှု၊ ဗယံ
မိန်၊ ဇေဗုရ၊ ခေဗာနု၊ ဇေသန်၊ သာဗိရှု၊ အထိရှု
၈၀ တာတည်း။- အဆွေအမျိုးသူကြီးအသီးအသီး
အလိုက်၊ ခွန်အား ကြီး၍ စစ်တိုက် ဖြစ်၍၊
တတ်စွမ်း နှိုင်းသောသူရဲ တထောင်၊ ရှစ်ထောင်
၈၂ နှစ်ရာရှိကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ နှုပိမ်၊ ယုပိမ်နှင့် တ
ကွအူရယုရှိသား၊ အာဟေရသားရှိသတည်း။
၈၃ နုဿလီ သည် မိလဟာ တွင် မြင်သော သား
ကား၊ ယာဇေလ၊ ဂုနီ၊ ယေဇာ၊ ရှေ့တည်း။
၈၄ မနာရှေသားဦးကား၊ အာဇာရေလ၊ ထိုနောက်၊
အူရိအမျိုးဖြစ်သော မယားငယ်တွင် မြင်သော
၈၅ သား၊ မိလပ်စ်အမေဗိရတည်း။- မာဗိရသည်
မာခါအမည်ရှိသော ယုပိမ်နှင့် နှစ်ပိမ် နှစ်မနှင့်
စုံစက်၍၊ နှစ်ဆက် ခြောက်သော သားကား၊ ဇ
သောဇတ် အမည်ရှိ၏။ ဇသောဇတ်၌ သိုးထက်
၈၆ သက်ရှိ၏။- မာဗိရ မယား မာခါသည် သားကို
စွားမြင်၍၊ ပေရက်အမည်ဖြင့် ဖွဲ့ညွှန်း သူ၏ညီ
ကား၊ ရှေ့ရက် အမည်ရှိ၏။ သူ၏ သားကား ဥယ့်
၈၇ နှင့်ရေကင်တည်း။- ဥယ့်သားကား မေဇန်တည်း။
ဦးနှစ်ကား မနာရှေသား မာဗိရစ်သားမိလပ်စ်
၈၈ မျိုးအနွယ်တည်း။- သူ၏ နှစ်မယောဇာလေကက်
သည် အူရှေဇာ၊ အေဗုဇာ၊ မဟာထ ကို စွားမြင်
၈၉ ၏။- ရှစ်သောင်းကား၊ အယ်အန်၊ ရှေ့ခပ်၊ လိကယ်၊
အန်ထံတည်း။
၉၀ ဇေဗိဇိသားကား၊ ရှေ့လေ၊ ရှေ့လေအသားမေ
ရက်၊ မေရက်သားတထောင်၊ တာထက်သား
၉၀ သား၊ ယောဇာသားတထောင်။- ယောဇာထိုသား

ကာမိ၊ ကာမိသား၊ နှလုံးထဲတည်း၊ ထိုမှတပါး၊
 ဝေဒိတ်သား၊ ဝေဒနှင့် လေးထိုက်သည် ထိုပြည်၌
 ရွေးရွေးသော၊ ဂါထမြို့သားထို ထိမိန္ဒာန် ဟူ၍
 ၂၂ ထိုထူထူထောင့်ကြောင့်၊ အသက်ဆုံးကြမ်း၊ အဝေ
 ဝေဒိတ်သည် အင်တန် ကာလပတ်တိုး၊ မိတ်မ
 ထာညည်းတူသကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်
 ၂၃ နှစ်ထိခိုင်းခြင်းငှါ ထာကြမ်း၊ နောက်တစ်
 ထောင့်ဆီထိုဝင်သဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေထုတ်
 သားကို ရွေးမြင်၏၊ ထိုသားကို ဝေဒိယအမည်
 ဖြင့်ခေါ်၏၊ အကြောင်း၊ ဇုကား၊ ကိုယ်တစ်
 ၂၄ ထောင်၌ အမည်ထားရောက်တည်း၊- ထို့ရှေ့
 ကားအထက်ပေသောရန် မြို့၊ အောက်ပေသော
 ရန် မြို့၊ ဩစင်ရှေ့မြို့တို့ကို ရှုရသောသို့ဖြစ်၏၊-
 ၂၅ သူ၏သားကား၊ ဇေ၊ သူ၏သား၊ ဇေ၊ သူ၏
 ၂၆ သား၊ ဇေ၊ သူ၏သား၊ တာထန်၊- သူ၏သား၊
 သာဓန်၊ သူ၏သား၊ အမိထုန်၊ သူ၏သား၊ ဇေ၊
 ၂၇ ဇေ၊- သူ၏သား၊ နှုန်၊ သူ၏သား၊ သော၊ တည်း၊-
 ၂၈ သူထို ပိုင်ထိုက်သော နေရာဟူမူကား၊ ပေထထ
 မြို့နှင့် ကျေးထက်၊ အရှေ့ထက်၌ နာရန်မြို့၊ အ
 နောက်ထက်၌ ဂေဇာမြို့နှင့် ကျေးထက်၊ ရှေ့ခင်မြို့
 ၂၉ နှစ်သွားထက်၊ ဂါဇာမြို့နှင့် ကျေးထက်၊- မနာရှေ့
 အမျိုးသား၊ နေရာ အနားမှာမတ်၌ မြို့နှင့် ကျေး
 ထက်၊ တာနတ်မြို့နှင့် ကျေးထက်၊ ပေဝိရိမြို့နှင့်
 ကျေးထက်၊ ဖေါရမြို့နှင့် ကျေးထက်တည်း၊ ဤ
 မြို့တို့ကို နှစ်ထုတ်သော အာဇာနည် မြို့သား
 ထက်သောအထိသည် နေရာကျကြ၏၊
 ၃၀ အာဇာနည်သားကား၊ ထိမာ၊ အာဇာ၊ အာဇာ၊ ဝေဒိ
 ၃၁ ထာ၊ နှစ်မပေရတပြီ၊- ဝေဒိယသားကား၊ အေဗာ
 နှစ်မာထကျေထတည်း၊ မာထကျေထသားကား၊
 ၃၂ မိရဇာပိတ်၊- အေဗာသားကား၊ ထာဇထက်၊
 ၃၃ ရှောဗာ၊ ထောထံ၊ နှစ်မပေရတည်း၊- ထာဇ
 ထက်သားကား၊ နာထံ၊ မိမာထာထံ၊ အာဇာဇတ်
 ၃၄ တည်း၊- ရှောဗေရသားကား၊ အာဇာ၊ ရောဂ၊
 ၃၅ အေဇာဗာ၊ အာဇာတည်း၊- သူ၏ညီအစ်ကိုသား
 ကား၊ အေဇာ၊ အေဇာရှေ့ထက်၊ အာဇာထတည်း၊-
 ၃၆ အေဇာသားကား၊ သူထာ၊ ထာဇော၊ နှလုံး၊ ဝေဒိ၊
 ၃၇ အေဇာ၊- ဝေဇာ၊ ထောဇ၊ ရှော၊ မိထာ၊ အေဇာနီ၊
 ၃၈ ဝေဇာတည်း၊- ထေဇာသားကား၊ အေဇာ၊ ပိထ
 ၃၉ ပံ၊ အာဇာတည်း၊- ဥတ္တသားကား၊ အာဇာ၊ ထံထေ
 ၄၀ ထာ၊ ရေမိထတည်း၊- ဤသူအပေါင်းတို့သည် အာ
 နာအမျိုး၌ အေဇာအမျိုးသုကြီး၊ ရှေးသောသူ၊
 နှစ်သားအမျိုးသားသို့ ဖမ်းမြင်ကြ၏၊ ထာအည်

ဖြေ၊ ထက်ခေရင်းဝင်၍ ခပ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ တတ်
 နှစ်၊ နှိုင်းသော သူ နှစ် ထောင်း၊ ခြောက် ထောင်
 မှီကြ၏၊
 ၁
 ၁ ဗယံမိန် သားဦးကား၊ ဖေထ၊ ဇုတိယ သား
 ၂ အာဇာဗေထ၊ တတိယ သား၊ အေဇာနီ၊- ဇုတ္တ
 ၃ သား၊ နေဇာထ၊ ပညာမသား၊ ရာဇတည်း၊- ဖေထ
 ၄ သားကား၊ အေဇာ၊ ဂေဇာ၊ အေဇာထုန်၊- အေဇာ၊ နေ
 ၅ မန်၊ အာဇာဟော၊- ဂေဇာ၊ ရှေ့ဇာ၊ ထုရံတည်း၊-
 ၆ မာနဟက်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသော ဂေဇာမြို့သား
 အေဇာအမျိုးသုကြီး၊ မြင်သောအထက်သားကား၊-
 ၇ နေမန်၊ အေဇာထ၊ ဂေဇာတည်း၊- နေရာပြောင်း
 သောနောက်၊ ဩဇာနှင့် အေဇာထုန်ကိုလည်း မြင်
 ၈ ၏၊- ရှာထာမိတ်သည် မယား၊ ထုရိတ်နှင့် ဗာဇာကို
 ၉ နှစ်မြို့၊ မာတပြည်၌ နေ၍- မယား၊ တောရှေ့
 ၁၀ တွင်ယောဗတ်၊ မိ၊ မေဇာ၊ မာလံ၊- ထုဇာ၊ ရာမိ၊
 မိရဇာ တို့ကိုမြင်၍၊ ဤသူတို့သည် အေဇာအမျိုး၊
 ၁၁ သုကြီးမြင်ကြ၏၊- အေဇာမယား၊ ထုရိတ်တွင်၊ အ
 ၁၂ ဘိတုတ်နှင့် အေဇာထုန်ကိုမြင်၏၊- အေဇာထသား
 ကား၊ ဗေဇာ၊ မိဇာ၊ ရာမက်တည်း၊ ရာမက်သည်
 ဩဇာမြို့၊ ထောဇမြို့နှင့် ကျေးထက်၊ ရာမက်ကို ရှု
 ၁၃ သောသို့ဖြစ်၏၊- ဝေဒိယနှင့် ရှေ့မထိုက်သည် ဂါထ
 မြို့သားတို့ကို နှစ်ထုတ်သော အာဇာနည် မြို့သား
 ၁၄ အေဇာအမျိုးသုကြီးမြင်ကြ၏၊- ထိုမှတပါး၊ အ
 ၁၅ ထိဇာ၊ ရာဇာထံ၊ ထေဒိဇာထံ၊- ဇေဗာ၊ အာဇာနီ၊
 ၁၆ အာဇာ၊- မိဇာထာ၊ အေဇာပ၊ ထောဇာထိုက်သည် ဝေဒိ
 ၁၇ ယသားမြင်ကြ၏၊- ဇေဗာ၊ မေဇာထံ၊ ထေဇာထံ၊
 ၁၈ ထေဇာ၊- အေဇာမေဇာ၊ ထေဇာထံ၊ ထောဗတ်ထိုက်
 ၁၉ အေဇာထသားတည်း၊- သာဇာနီ၊ မိဇာ၊ အာဇာ
 ၂၀၊ ၂၁ ပိ၊- အေဇာနီ၊ မိဇာထံ၊ အေဇာထံ၊- အေဇာထံ၊
 ဖေဇာထံ၊ မိဇာထံ၊ ထိုက်သည် မိဇာထံ၊ ထောဇာထံ၊
 ၂၂၊ ၂၃ အေဇာပန်၊ ထေဇာထံ၊- အာဇာနီ၊ မိဇာ၊
 ၂၄၊ ၂၅ တာနီ၊- တာနီ၊ ထေဇာထံ၊ အေဇာထံ၊- အ
 ဇာဇာ၊ ပေဇာထံ၊ ထိုက်သည် ရာဇာထံ၊ ထောဇာထံ၊
 ၂၆၊ ၂၇ ရှံရှံ၊ ရှေ့ဟာမိ၊ အာဇာထံ၊- သာဇာနီ၊ ထေ
 ၂၈ ထာ၊ မိဇာထိုက်သည် ယေဇာထံ၊ ထောဇာထံ၊- ဤ
 သူတို့သည် ယေဇာထံ၊ မိဇာထံ၊ နေ၍၊ အေဇာထံ
 ၂၉ ထံ၊ အေဇာအမျိုးသုကြီး၊ မင်းမြင်ကြ၏၊- မိ
 မောင်မြို့မှာ ဂါဇာထံ၊ အေဇာထောဇာထံ၊ သူ၏
 ၃၀ မယားကား၊ မာဇာ၊ အေဇာထံ၊ မိဇာထံ၊ သူ၏သားဦး
 ကား၊ အာဇာနီ၊ သူ၏ညီကား၊ ဇုဇာ၊ ထောဇာထံ၊
 ၃၁ နေရာ၊ နာဇာ၊- ဂေဇာ၊ အေဇာထံ၊ အာဇာနီ၊ မိဇာ

- ၈၂ ထုတ်တည်း- မိကထုတ် သားကား ခြံတည်း။ ဤသူထိုသည်ထေရ်ရှုလင်မြို့မှာ ညီမစ်ကိုစုစုနား၊ ထမတ်တရုတ်၌နေရာကျကြ၏။
- ၈၃ နေရာသားကားကိစ္စ၊ ကိစ္စသားရှောထု၊ ရှောထုသားယောနသန်၊ မေထမိစ္စ၊ ထောနာဝတ်၊ ဣ
- ၈၄ ဤဗာထတည်း- ယောနသန်သားကားမေမိဗ္ဗာ
- ၈၅ သားမေမိဗ္ဗာထသားမိက္ခာ၊- မိက္ခာသားမိသုန်း
- ၈၆ မေထယ်၊ ထာရာ၊ ထာဝတ် တည်း- ထာ ဝတ်သားကားထာရ၊ ထာရသားထာထမတ်၊ ထာဇမာဝတ်၊ မိမိတည်း။ မိမိသားကားမောဇ-
- ၈၇ မောဇသားမိနာ၊ မိနာသားရေဇာယ၊ ရေဇာထ
- ၈၈ သား ထောသ၊ ထောသသား ထာဇထေ၊- ထာဇထေသား ခြောက်ထောက်စမည်ကားထာဇမိက်၊ မောဇေရ၊ ဣဗေထ၊ ရှုမိယ၊ ဩဗမိ၊ တာ
- ၈၉ နှိတ်တည်း- ထာဇထေညီရှက် သားဦး ကားဥတ်၊ ဂုတိယသားယေထုတ်၊ တတိယသားဇေတိ
- ၉၀ ထေတ်တည်း- ဥတ်သားထိုသည်ခွန်သားကြီး ထောထေ သူရဲ ဖြစ် ကြ ၏။ သား မြေး ရှား ဖြစ်ပေါင်းတရာ ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဤနွေကား၊ ဗယံ မိနိသားစည်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၉

- ၈၀ ထေတ်ဆိုခဲ့ပြီးသည်ထိုင်း၊ ဣသရေထမဇ်းသား ထပေါင်းထိုသည် သားစည်မြေးဆက်ဇာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်စပ်ပြင်ကြောင့်ဗာဗုထုန်မြို့ထိုထိမ်းသွား ဖြင်းကို ခံရနှင့်သော၊ ဣသရေထရှင် ဘုရင် နှင့် ထူစွင်ဘုရင်မှတ် ဇာဉ် ပါသတည်း။
- ၉၂ နောက် တစ်နိ ကိုယ်ပိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာ ထိုဉ်၊ ထဦး ဆုံး နေရာ ထူသော သူ ကား၊ ဣသရေထထမဇ်းသား၊ ထပ် ပရောဟိတ်၊ လေဝိ သား၊
- ၉၃ ဘုရားကျွန်ထသီးထသီး ဖြစ်ကြ၏။- ယေရုရှလင်မြို့မှာ နေသော ထူစမဇ်း၊ ဗယံမိနိသဇ်း။ ၉၀
- ၉၄ မိနိနှင့်မနာရှေထမဇ်းသားဟူမူကား၊- ထူသားဇာရတ်ထမဇ်းသား၊ ဗာနိ၊ ဣမမိ၊ ဩမမိ၊ ထ
- ၉၅ မိထုတ်ထိုမှဆင်းသက်သောဥသတပါး၊- ရှိသောမှီထမဇ်းဖြစ်သောသားဦးထသားနှင့်သုဇ်သား
- ၉၆ ထဇု၊- ထေရသဇ်းယေထနှင့်သုဇ် ညီမစ်ကို တ
- ၉၇ ဇု၊ ပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။- ဗယံမိနိထမဇ်း၊ ထန္တယ်ဖြစ်သော ထာသေန္တ၊ ထောဝတ်၊
- ၉၈ စေတုထိုမှ ဆင်းသက်သောထရွှ၊- ယေရောထံသား ဣမမိယ၊ မိခမိ သားဖြစ်သော ဩမိစ်သား ထောနှင့် ဣမမိယ၊ ရွေထ၊ ရွေထ ထိုမှ

- ၉၉ ဆင်း သက်သော စေတုထိုမှ စဉ်- ထာသေညီမိဗြးဆက် ဇာရင်း ဝင် သော ထမဇ်း သား ဇုဇ်းပေါင်းကိုးရာ ငါးဆယ်ခြောက်ထောက်တည်း။ ဤထူစပေါင်းထိုသည်ထေရ်ထမဇ်းသုကြီးဖြစ်ကြ၏။
- ၁၀ ထပ်ပရောဟိတ် မူကား ယေမိယ၊ ထောထ
- ၁၀ မိတ်၊ ထာမိနိနှင့်တကွ- ထေထိုတုတ်၊ မရာထုတ်၊ ဇာရတ်၊ မေဇုတ်၊ ထံလမိထိုမှ ဆင်းသက်သောဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်ထုတ် ထာဇမိတ်ပါး။
- ၁၁ မာထမိ၊ ပါရှုရ၊ ယေရောထ ထိုမှ ဆင်း ထက်သောထမိယနှင့်ဣဗေရ၊ မေမိထဇုတ်၊ မေဇုတ်၊ ယာဇေရ၊ ထေထေထိုမှ ဆင်းသက်သော မာဉ္ဇ
- ၁၂ ထေ မှီသော- ထေထေထမဇ်း သုကြီး ထမဇ်း သားဇုဇ်း တထောင် ရ နှစ်ရာ ခြောက် ဆယ် မှီ ကြ ၏။ ဤသူထိုသည်ဘုရားသခင်၏ တိမ်တော်ထေမူကို ဆောင်ရွက် ဖြင်းငှါ၊ ထတ်စွမ်းရှင်သော သုဇေတည်း။
- ၁၃ လေဝိသားမူကား၊ မေရာမိ ထမဇ်းသား နှယ်ဖြစ်သော ထာရှုသီး၊ ထာဇမိက်၊ တာရှုထိုမှ ဆင်း
- ၁၄ သက်သောရှေမာရ တပါး- မာဇဗက္က၊ ယေရက်၊ ဂထာလသုံးပါး၊ ထာသပ်၊ မိခမိ၊ မိက္ခာထို
- ၁၅ မှ ဆင်းသက်သော မထာမှီတပါး၊- ယေရသုံ၊ ဂထာထ၊ ရှေမာထထိုမှဆင်းသက်သောဩဗမိတပါး၊ နေတောဇာသိရွာထိုတွင်နေသောထေကနသားထာသစ်သားဗေရမိတပါးတည်း။
- ၁၆ တံခါးစောင့် မူကား ရှုတ္တု၊ ထရွှ၊ ထာထ
- ၁၇ ရန်၊ ထေထိမန်ထေမှီသောညီမစ်ကိုတဇု၊- ရှုတ္တု၊ သည်ရှင်ဘုရင်ဝင်သောထေရွှတ်ခါးတွင်တံခါးရှုးဖြစ်၏။ ဤသူထိုသည်လေဝိသားထပေါင်းထ
- ၁၈ သင်း၌ ပါသော တံခါး စောင့် လေတည်း။- ထောရသိထေထေထမဇ်း၊ ကောရ၊ ဇောသပ်၊ ကောရထိုမှဆင်းသက်သော ရှုတ္တု၊ နှင့်မိဉ်ထိုသည်ထေတော်စောင့်ရာတွင်၊ ထေတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ထေထိုသည်ထာဝရဘုရား၏မိလ်ငြေ တပ်စွ
- ၁၉ ရာတွင်၊ ထေတော်ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။- ရှေကထထေသဇာသား မိနာဟတ်သည်ထိုသူထိုကိုထုတ်ရ၍၊ ထာဝရဘုရားသည့်သူနှင့်ထေထွှတ်တော်မူ၏။
- ၂၀ မေမိထမိသားဇာခမိသည်ပရိသတ်စည်းဝေး
- ၂၁ ရာထေတော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။- တံခါးစောင့်ထရာ၌ ခန့်ထား သော သုပေါင်း ကား၊ နှစ်ရာ တဆယ် နှစ်ယောက် တည်း။ ထိုသူထိုသည် ဂမိဉ်နှင့်ပရောထေ ရှေထ ခန့်ထားသော ထာစည်မြေးဆက်ထသီးထသီးနေသောရွာ၌ဇာရင်းဝင်

၁၂၆ ဩဇာ-ထိုသူ၏သားသည်မြေးဆက်ထိုသည်ထဲ
 တော်တည်း ဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်
 တော်၌၊ တံခါးစောင့် အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ
 ၁၂၇ ၏- တံခါး စောင့် ထိုသည် အရွှေ၊ အနောက်၊
 တောင်၊ မြောက်၊ လေး ချက်၌ စောင့်နေရကြ
 ၁၂၈ ၏- ရွာထို၌နေသော အပေါင်း၊ အစောင့်ထိုသည်
 အထွတ်သင့်သည်အထိ၊ ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ရက်
 ၁၂၉ ထာရုဩဇာ- ထိုလေဝိသားထိုတွင်တံခါးစောင့်
 ဩဇာလေးယောက်ထိုသည် အရာကိုခံရသည်အ
 ထိ၊ တုရားသခင်၏ အိမ်တော်အဝန်း၊ ဈာန်
 ၁၃၀ အဏ္ဏာထိုက်ဈားကိုစောင့်ရကြ၏- ထိုသို့စောင့်
 နှိပ်နယ်ထိုင်း တံခါး ထိုကို ဂွဉ်ရသောကြောင့်၊
 ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ပတ်သည်၌ တိတ်ရကြ
 ၁၃၁ ၏- အမျိုးထိုသည်လည်း၊ အမှုတော်စောင့်တန်
 ဆာဈားကို အရေ အတွက် အထိုင်း၊ သွင်း၊ လွှတ်
 ၁၃၂ ထုတ်လွှတ်စောင့်ရကြ၏၊ အမျိုးထိုသည်လည်း၊
 ထန်ရှင်းရာ ဌာနတော် တန်ဆာဈား၊ အသုံး အ
 စောင့်ဈား၊ ခုန့်ညက်၊ ချစ်ရည်၊ ဆီ၊ ထောဗန်၊
 ၁၃၃ နံ့သာမျိုးဈား ကို ဂွဉ်ရ နှစ်စောင့်ရကြ၏- ထစ်
 ပရောထိုက် အမျိုးသား အမျိုးထိုသည် လည်း နံ့
 ၁၃၄ သာ ဆီကိုထုတ်ရကြ ၏- လေဝိသား၊ ကောရထို
 အဆွေအမျိုးဖြစ်သော ဂွဉ်ထိုက်သားဦး၊ မဏ္ဍိသိ
 ထဉ်ထံပြားမြင့်စုတ်သော ခုန့်မျိုးကိုစောင့်ရ၏-
 ၁၃၅ ထုတ် ညီအစ်ကို နှစ် အခြားသော ကောရထို အ
 ဆွေ အမျိုး သား ထိုသည်၊ ဥဝုသ်နေ၌ ရွှေတော်
 ၁၃၆ ဇာ ခုန့်ကိုတွင်ဆင်ရကြ၏- သိခြင်းဆိုသောသူ၊ လေ
 ဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးထိုသည် မိမိထိုအမှုကိုနေ
 ညညို မပြတ် စောင့်ရသောကြောင့်၊ အိမ်တော်
 အဝန်း၌နေ၍၊ အခြားသော အမှုနှင့် လွတ်ကြ
 ၁၃၇ ၏- ထိုလေဝိ အဆွေ အမျိုး သူကြီး ထိုသည် အ
 စည်အဆက်အကြီးအကဲဖြစ်၍၊ ထေရုဉ်လင်မြို့
 ၌နေရာကုန်ကြ၏။

၁၀

• မိလိတ္ထိ လူထိုသည် ဣသရေယလူထိုကို ခပ်
 ထိုက်၍၊ ဣသရေယလူထိုထံပြန်ရန်အခွင့်အခြား
 ၁၂၈ နှင့်ထဲ၍ သေကြ၏- မိလိတ္ထိ လူထိုသည် ဧရှာ
 ထုဇင်းနှင့် သူ၏ သားထိုကို ပြင်းထန်စွာ ထိုက်
 ၁၂၉ ၍၊ ဧရှာထု၏သားယောနုသန်၊ အတိအပတ်၊ မေထ
 ၁၃၀ • မိစ္ဆာထိုကိုထက်ကြ၏- ခပ်ထိုက်ရာတွင်၊ ဧရှာထု
 ထည် အထွန်ခံရ၏၊ လေး ထမားထို ပြင်သော
 ၁၃၁ • မြားစွန့်၍ အထွန် နာသောကြောင့်- ထက်နက်

ဆောင် လူထိုကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထန် သားကို
 ထုတ်၍ ကော်ထိုးသော၊ ထိုမထုတ်၊ အရေဈား
 ထိုးခြင်းကိုမခံသောလူထိုသည်ထာ၍၊ ကော်မု
 မသေညည်း၊ ဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
 ထက်နက်ဆောင်လူထိုသည် အထွန် ကြောက်
 ၁၃၂ ၍ မပြု တဲ နေသောကြောင့်၊ ဧရှာထုထည် ထို
 သားကိုထု၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဈားပေါ်မှာ
 • ထွင်း၍သေ၏- ဧရှာထုသေသည်ကိုထက်နက်
 ဆောင် လူထို မြင် လျှာ၊ သူထည် ထည်း ထို
 သားကို ထောင်၍၊ ထားဈားပေါ်မှာ ထွင်း၍
 • သေ၏- ထိုသို့ဧရှာထုနှင့်သူ၏သားသုံးယောက်
 ၁၃၃ ခုန့်၊ နန်းတော် သား အပေါင်း ထိုသည် အထု
 သေကြ၏။
 ၁၃၄ • ဣသရေယလူထိုပြီးသော်လည်း၊ ဧရှာထုနှင့်သူ၏
 သားဈား သေကြောင်းကို၊ ရှိ၌နေသော ဣသ
 ရေယလူအပေါင်းထိုသည်ထိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာထို
 ကိုခွန်ပြစ်သဖြင့်၊ မိလိတ္ထိလူထိုသည် ထာ၍ နေ
 • ကြ၏- နက်ခန့်နေ၌မိလိတ္ထိလူထိုသည် အသေ
 ကောင်ထို၌၊ အဝတ်တန်ဆာကိုခွတ်ခြင်းငှါထား
 သောအခါ၊ ဂထဗောတောင်ပေါ်မှာ ဧရှာထုနှင့်
 သူ၏သားသုံးယောက်ထိုသည်သေလွှတ်၍သည့်
 • ကို လေ့မြင် ကြ၏- အဝတ် တန်ဆာတော်ကို
 ခွတ်ပြီးမှစိုင်းတော်၊ ထက်နက်တော်ကိုထု၍၊
 သူထိုရုပ်တု ထိမ်ဈား၌ငင်၊ လူဈားထို၌ငင်၊ ထိ
 တင်း ကျော်စောစေခြင်းငှါ၊ မိလိတ္ထိပြည် အရပ်
 ၁၃၅ • ရပ်သို့ ပေး ထိုက်ကြ ၏- ထက်နက် တော် ကို
 ထည်း သူထို ဘုရား ကျောင်း ၌ ထား ၍၊ ခေါင်း
 တော်ကိုပါဂုန့်မိတ်မှန်၌ဆွဲထားကြ၏။
 ၁၃၆ • မိလိတ္ထိလူထိုသည်ဧရှာထု၌ဂွဉ်သမျှကိုဂိုထစ်
 ၁၃၇ ပြည်ထာဗတ် မြို့သားဈား ကြားလျှင်- သူရဲအ
 ပေါင်း ထိုသည် ဧရှာထု၏ အထောင်း၊ နှင့် သူ၏
 သားအထောင်းထိုကိုထုသွား၍၊ ထာဗတ်မြို့သို့
 ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အမျိုးထိုကို ထာဗတ်မြို့မှာ သ
 မိတ်ပင် အောက်၌ သင်းပြုတ် ပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်ထုံးအစောင့်ရှောင်ကြ၏။
 ၁၃၈ • ထိုသို့ ဧရှာထုသည် ထာဝရဘုရား၏ အသား
 တော်ကို နား မထောင်၊ ထွန်ကျွေး၍ ထာဝရ
 ၁၃၉ ဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်ငင်- ထာဝရ
 ဘုရား ကို မပေးခြင်းထဲ၊ နတ်ဝင် မိစ္ဆာကို ခွားစွာ
 မေးမြန်းသောကြောင့်ငင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
 သူကို ကွပ်စွက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ထေရုဉ်သား ဝါ
 မိန့်၌ထွဲအပ်တော်မူ၏။

၁၁

• ထိုစဉ်အထိ အသေရေထဲ အမျိုးသား အပေါင်းတို့
 • ဆည်စိမ့်၍ ရေထဲ ပြန်မြှင့်စည်းဝေး၍ ကျန်
 • တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အမျိုး ကိုယ်တော်အ
 • ၂ ဆားခြင်ကြပါ၏။ အထက်က ရွှေသလည်ရှင်
 • ဘုရင် ခြင်ဆောင်အခါ ကိုယ်တော်သည် အသေ
 • ရေထဲ အမျိုးကို ဆောင် သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်
 • ရေတော် မူပြီး ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်တာဝန်
 • ခုထုရားကတည်း။ ထပ်သည် ငါ၏လူ အသေ
 • ရေထဲ အမျိုးကို ထုတ်ကျွေးလုပ်မိုးရမည်လေ။ ကိုယ်
 • တော်အားမိန့်တော်မူပြီလေ လျှောက်ဆိုကြ၏။
 • ၇ ထိုသို့ အသေရေထဲ အမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်း
 • တို့သည် နှစ်ဘုရင်ရှိရာ တေမြန်မို့ သို့ရောက်လာ
 • သွင်း၊ ဝါးစိမ့်သလည်မြန်မို့၊ တာဝရဘုရားရှေ့
 • တော်မှာလူတို့ နှစ်မိသောဟာယ ခွဲ၍ ရွှေလတား
 • ဖြင့် ထာဝရဘုရား ချာပတ် ထားတော် မူသည်
 • နှစ်လည်း၊ သူတို့သည် ဝါးစိမ့်ကို ဘိသိတ်ပေး၍၊
 • အသေရေထဲ နှစ်ဘုရင်စေလှော် မိုးမြှောက်ကြ၏။
 • ၈ တစ်ခါ ဝါးစိမ့်သည် အသေရေထဲ အပေါင်းတို့
 • ကိုစေ၍၊ ခြည်ထားရင်းထေဇုတ်လူတို့နေရာ
 • ထေဇုတ် မြို့တည်း၊ ဟူသော လေရ ခွယ်၍ သို့
 • ၉ သွားလျှင်-ထေဇုတ်မြို့သားတို့က ထင်သည်အ
 • မြို့သို့ မဝင်ရလေ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဝါးစိမ့်သည်
 • ဝါးစိမ့်မြို့တည်းဟူသော မိလ္လာနီတို့ကို တိုက်
 • ၁၀ တွေ့ရ၏။ ဝါးစိမ့်ကတည်း၊ ထေဇုတ်လူတို့ကို
 • ဦးတော်ကြံသော သူသည် မိုလ်ချုပ်ခြင်စေလေ။ အ
 • မိန့်တော်မူသည်အထိ၊ အစုတသားယွာတ
 • ၁၁ သည် အဦးတော်၍ မိုလ်ချုပ်စေလေကို ခံရ၏။ ထို
 • နောက်၊ ဝါးစိမ့်သည် ထိုတံ၌ နေသောကြောင့်၊
 • ဝါးစိမ့် မြို့ဟူသော အမည် ခြင် သုတ် ကြ၏။
 • ၁၂ မိစ္ဆာ အရပ် နှင့် တကွ မြို့ပတ် ထည်၌ တည်
 • ထောင် ပြီးမှ၊ ကျန်ကြွင်းသော မြို့ကို ယွာတပြု
 • ၁၃ ပြင်လေ၏။ ဝါးစိမ့်သည် ထိုသွား၍ အားကြီးသ
 • ခြင်၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
 • သည် သူနှင့်အတူ ခြံတော်မူ၏။
 • ၁၄ အသေရေထဲ အမျိုး၌၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
 • တော်အထိ၊ ဝါးစိမ့်ကို နှစ်ဘုရင် စေလှော် မိုး
 • မြှောက်ခြင်းငှါ၊ အသေရေထဲ အမျိုး အပေါင်းတို့
 • ၁၅ နှစ်မိသွင်း ဝါးစိမ့်မင်းထက်မှာ ကြီးစားစားလတ်
 • ထောအမှုတော်ထမ်းသူတို့ ကြီးထိုက်စေရင်းဟူမူ
 • ၁၆ အား- ထာဝရအမျိုးသား ရွှေခံသည် မိုလ်
 • ၁၇ ချုပ်ခြင်း၊ ထိုဘုရားကို ကိုင်လျက်၊ လူသုံး

၁၈ ရာကို တခါတည်းတိုက်၍ ထုတ်ကြံလေ၏။ ထု
 နောက်မှာ အထောက်အပံ့ အမျိုး ဝေါဝေါ့သားတော်
 ၁၉ အသေသည် ဝါးစိမ့် နှင့် အတူပါ၊ သာမိန်မြို့သို့ ထိုက်
 ၂၀ ထော သူရဲ သုံးယောက် အဝင် ခြင်၏။ မိုလ်
 လူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခုယော ခပါး မိုလ်
 ၂၁ သောထလ်ကွက်၌ ခုဝေး၍၊ အသေရေထဲ ထုထို
 ၂၂ သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေးကြသော်လည်း- ထိုသူ
 တို့သည် ထယ်ကွက် အထယ်၌ ရပ်၍ နောင်စ
 လျက်၊ မိုလ်ကြံလူတို့ကို လုပ်ကြံသောအခါ၊ ထာ
 ၂၃ ဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော စောင်ခြင်စား
 ၂၄ ခြင်၊ သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ မိုလ် ခုအဝင်
 သုံးယောက်တို့သည် ဝါးစိမ့်ရှိရာ ကျောက်ကြား
 ၂၅ အရထဲ ဥမှင်သွင်းသွား၍၊ မိုလ်ကြံလူတို့သည်
 ၂၆ ရေမိမ့်မြို့၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။ ထိုစဉ် ဝါ
 ၂၇ ဝါးစိမ့်သည် ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ မိုလ်ကြံ လူတို့သည်
 ၂၈ ဗက်လင်မြို့၌ တပ်ချကြ၏။ ဝါးစိမ့်ကတည်း
 တန့်တယောက်သောသူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါး
 ၂၉ နားမှာရှိသောရေတွင်းထဲက ရေကို ခပ်၍ အစား
 ပေးပါစေသောလေ၊ တောင့်တသော မိတ် နှင့် ဆို
 ၃၀ သော်- ထိုသူ သုံးယောက်တို့သည် မိုလ်ကြံတပ်
 ကို ဖြတ်၍၊ ဗက်လင်မြို့တံခါး နားမှာရှိသော ရေ
 တွင်းထဲက ရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင်၊ ဝါးစိမ့်ထံ
 သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဝါးစိမ့်သည်
 ၃၁ သောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သွန်သော်-
 ၃၂ ဤရေကို သောက်သောအမှုသည် ငါနှင့် ဝေးပါ
 စေသော ကိုးပါး အသက်ကို မနှစ်မြို့ဘဲ သွား
 သောသူတို့၏ အလွှားကို ငါသောက်ရမည်လေ။
 သူတို့သည် ကိုယ်အသက်ကို နှစ်စား၍၊ ဤရေကို
 ဆောင်ခဲ့ကြပြီလေ ဆိုလျက် မသောက်ဘဲ နေ၏။ ထို
 ၃၃ သူရဲ သုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သော အမှုကို
 ၃၄ ပြုကြ၏။ သွာတညီအဘိဌ သည်လည်း သူရဲ
 သုံးယောက်တွင် အကြီး ခြင်၏။ သူသည် တိုက်
 ကိုင်၍၊ လူသုံးရာတို့ကို ထိုက်ဖျက်ထုတ်ကြံသော
 ၃၅ ကြောင့်၊ သူရဲ သုံးယောက် အဝင် ရေ ရာရထ
 ၃၆ တည်း။ သူရဲ သုံးယောက်တွင် နှစ်ယောက်ထက်
 ထာ၍ ခြင်သောကြောင့်၊ မိုလ်ချုပ်စေလေကို
 ၃၇ ၏ သို့သော်လည်း၊ ပဌမသူရဲ သုံးယောက်တို့ကို
 ၃၈ မမိုး- အထူးသဖြင့် ပြုသောသော ကပ်စေထ
 သား၊ သူရဲ ယောဟန်သား ဗေဒနာထ သည်
 ထည်း၊ ချင်သော နှင့် တူသော မောထလူ နှစ်ယောက်
 ကို သတ်၏။ ဆောင်းကတည်း ထည်း၊ အခြားသို့
 သွား၍၊ ခြေတွင်း၌ ရှိသော သူတို့ ထက်၏။

၂၇ အရပ်ငါးတောင်မြင့်သောဆဲရုတ္တုထူကိုထည်း
 ၂၈ ထတ်၏။ ဆဲရုတ္တုထူထည်ရက်ကန်းထက်လိပ်
 ၂၉ နှင့်အမှုကြီးသောထုံကိုကိုင်ဆောင်လည်း။ ဗေဒနာ
 ၃၀ ယသည့်တောင်ဝေးတို့သာ ကိုင်ထွက်ထွား၍၊
 ၃၁ ဆဲရုတ္တုထူထက်၅ထုံကို ထုထုပြီးလျှင်၊ ထိုထုံ
 ၃၂ နှင့်ထူကိုထတ်၏။ ထိုသို့သောအမှုကိုယော
 ၃၃ သကောင်း ဗေဒနာထူထည်၆၅၅ သူရဲသုံးသောက်
 ၃၄ အဝင်နေရာကိုရ၏။ မိုက်ရှားထက်သတ်မြတ်
 ၃၅ ဆောင်လည်း။ ပဌမသူရဲသုံးယောက်ထိုကို ဗျီး
 ၃၆ ဝါမိပ်ထည်အတွင်းဝန်ရှုတ်အရာကိုထည်း။ ပေး
 ၃၇ စီး- ဟွာထည့်စာသယေထထည်ထည်းမိုက်စု
 ၃၈ အဝင်မြစ်၏။ ထိုအထူး၊ မက်ထင်မြို့နေ၊ ဝေါဝေါက်
 ၃၉ သား၊ ဧထဟာနန်း၊ ဟေရောဗိမ္မိ၊ ရှုစွ၊ ဓာထ
 ၄၀ တိမ္မိ၊ ဧထထက်၊- ဟေကော မဏ္ဍိ၊ အုကော
 ၄၁ စ်သားအုရ၊ အနုသောထိမ္မိ၊ အဗ္ဗေဇာ- ထု
 ၄၂ နှုထိမ္မိ၊ ထိမေက၊ အဟောယိမ္မိ၊ အုထ-
 ၄၃ နေတောဓာထိမ္မိ၊ မဟာရဲ၊ နေတောဓာထိမ္မိ
 ၄၄ မ္မိ၊ ဗာနာစ်သားဟေထက်၊- ဗယံပိနိမ္မိ၊
 ၄၅ ဂိမာမြို့နေ၊ မိုက်စ်သားအုတ္တ၊ ပိရသောနိမ္မိ၊
 ၄၆ ဗေဒနာထ၊- ဂါဗ္ဗုဇ်သားထုရဲ၊ အာဗယိမ္မိ၊
 ၄၇ အဗ္ဗေထ၊- ဗာထုမိမ္မိ၊ အာဗယဝတ်၊ ရှုထ
 ၄၈ မောနိမ္မိ၊ ဧထာထ၊- ပိဇောနိမ္မိ၊ သာရှင်
 ၄၉ စ်သားထိုတွင်ယောနထန်း၊ တာရမိမ္မိ၊ ရှုစွ-
 ၅၀ တာရမိမ္မိ၊ ရှုရစ်သားထယိစ်၊ ဥရစ်သား
 ၅၁ ဧထထ၊- မေခေရထိမ္မိ၊ ဟေဓာ၊ ပေထောနိ
 ၅၂ မ္မိ၊ ၈ ယိထ၊- ကရပေထမ္မိ၊ ဟေဇရဲ၊ ဧဇ
 ၅၃ ဇစ်သားနာရဲ၊- နာသန်စ်ညီ၊ ယာထ၊ ဟေဌမိစ်
 ၅၄ သား၊ မိမဟာ- အဗ္ဗုန်မ္မိ၊ ဧထထက်၊ ဧဇ
 ၅၅ တာသားဟွာထစ် ထက်နတ်ဆောင်ထုထင်၊ ဗေ
 ၅၆ ရောထိမ္မိ၊ နဟာရဲ၊- အုထမိမ္မိ၊ အုရ၊ ထု
 ၅၇ မိမ္မိ၊ ဂါရက်၊- ယိတ္တိမ္မိ၊ ဥရထ၊ အာထစ်
 ၅၈ သား၊ ဇာဗင်၊- ဇုဗင်မ္မိ၊ သားသုံးကျိပ်ကိုထုတ်
 ၅၉ သောမိုက်၊ မြူစ်သားအပိန၊- မာခါစ်သားဟာ
 ၆၀ နန်း၊ မိသနိမ္မိ၊ ဧထာရှုစတ်၊- အာရှုတရောထိ
 ၆၁ မ္မိ၊ ဩမိ၊ အာရော်မ္မိ၊ ယောသန်စ်သားရှု
 ၆၂ မှနှင့်ယေဟေထ၊- တိမ္မိမ္မိ၊ မိမ္မိ၊ သားဟေ
 ၆၃ ရေထနှင့်သုစ်ညီထောထ၊- မဟာမိမ္မိ၊ ဧထ
 ၆၄ ထ၊ ထေရန်စ်သား ယေမိ ခဲနှင့် ယောရှုမိ၊ ဧာ
 ၆၅ တမ္မိ၊ အုထပနှင့် တကွ- ဧထထ၊ ဩမတ်၊
 ၆၆ မေဇောမိတ်မ္မိ၊ သားသထထည်း။

၂၇ အထတ်မြို့ နေစည်း၊ ထုထက်ထို ဝန်စား အော
 ထု၊ ထေးထက်နက်ကို အေးစ်စ် တကျာထက်၊
 ထက် ၆ ထက် မေဌ၊ ကျောက် နှင့် မြို့ ကို မြင်
 တတ် ထော စပ်သူရဲ ကြီး၊ ရှောထု ပေါက် ဝေ၊
 ၈ ဗယံပိနိ မဏ္ဍိ၊ သား ဟုရကား၊- အကြီးအကဲ
 အဟေဇာ၊ ထုနောက် ထောရှု၊ ဂိမာ မြို့သားရှု
 ၉ ဓာ၊ အာဇာမာဝတ်သား ယေဇေထနှင့်ပေထထ်၊
 ၁၀ ဗေရာဇ၊ အဇ္ဈာထိ မဏ္ဍိ၊ ယေထု၊- မိုက်စုတွင်
 ထူးထန်း၍ အကြီး၊ အကဲ ထုတ်ထော ဂိမောင်မြို့
 သားအုရမာယ၊ ယေရမိ၊ ထထာဇေထ၊ ဧထာထ
 ၁၁ နန်း၊ ဂေရထိမ္မိ၊ ယောဇာဗင်၊- ထေဇာ၊ ထေမိ
 ၁၂ စုတ်၊ မာထုာ၊ ရှေမမိ၊ တရမိမ္မိ၊ ရှေဇထိ၊- ဧ
 ထကား၊ ထေရှုာ၊ အာဇာရေထ၊ ထောဇာ၊ အော
 ၁၃ ရထိမ္မိ၊ ဟာရှောဗ၊- ဂေဝေါမြို့နေ၊ ယေရော
 ထ်သားယောထာနှင့်ဇေဗိတည်း။
 ၁၄ ထိုစုတပါး၊ ဝါမိပ်မြို့ရာတောရဲထိုက်ထို ထွက်
 သွားသောထု၊ ရှန်စားကြီး၍ မိုင်းသွားအောင်
 ထွက်စပ်ထိုက်မြင်းငှါ တတ်စွမ်း၊ ရှိုင်ထောထု၊
 ရှင်ထေ့ကဲ့သို့ နတ်နှာရဲ၍၊ ထောင်ပေါ်ရှာရထိ
 ကဲ့သို့ ထွင်မြန်ထောသူ၊ ဂမ် အဏ္ဍိ၊ သား ထုရ
 ၁၅ ကား၊- ဧဇာတပါး၊ ဩဗိမ္မိ၊ ဧထာထ တ
 ၁၆ ပါး၊- မိဗ္ဗမနုတပါး၊ ယေရမိတပါး၊- အတ္တ
 ၁၇ တပါး၊ ဧထေထတပါး၊- ထောထနန်တပါး၊ ထေ
 ၁၈ ဇာဗင်တပါး၊- ယေရမိတပါး၊ မာဇာဇာတပါး၊
 ၁၉ ပေါင်းတကျိပ်တပါးတည်း၊- ဤထုထိုထည်ဝန်
 အဏ္ဍိ၊ သားတွင်မိုက်ထုတ်၍၊ အငယ်သား ထုထ
 ရာ၊ အကြီးကားထုတထောင်ကိုထုတ်ထောထုမြင်
 ၂၀ ဩစ်- ထေရန်မြင် ရေထည် ကမ်းထရှောက်
 ထုံးကိုထွင်းမိုးသောကာထ၊ ပဌမထတွင်၊ ထုထို
 ထည်ကု၍၊ မြေညီရာအရပ် အဓွေ အရာထန်
 နေသောသူအပေါင်း၊ ထိုကိုပြေးခေဩစ်၊
 ၂၁ ဗယံပိနိမ္မိ၊ သားနှင့်ထုထေဇာသားအဏ္ဍိ
 ထိုထည် ဝါမိပ်မြို့ရာ ရဲထိုက်ထို ထာသောအဓိ-
 ၂၂ ဝါမိပ်ထည် ကြိုဆိုမြင်းငှါထွက်သွား၍၊ ငကိုစေ
 မြင်းငှါ၊ မေတ္တာမိတ်နှင့်ထာလျှင် ငါထထောထု
 စ်၊ ထိုမထုတ်၊ ငကိုရန်ထုထက်ထို အပ်မြင်းငှါ
 ထာလျှင်၊ ငါနှင့်အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ထိုအေး
 ထိုစ်ဘုရား ထဝင်ထည် ကြည့်ရှု၍ အုဇာထေရ်
 ၂၃ ပါဇေသောထုထိုထောင်- မိညည်ထောင်ထည်မိုက်
 ရှုတ်အေးထေဇာပေါ်ရှာထက်ထောင်၍ ဝါမိပ်၊
 ကွန်ထောင်ထိုထည်ကိုယ်ထောင်စ်ထုထိုထေရှုစ်
 သားထောင်၊ ကိုယ်ထောင် ထက်ထို ဝန် စားအေး

ထုပြန်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌မဝိသာယာပါစေသော
 စစ်ထာ ခြိပါစေသော ကိုယ်တော်ကို မစေသော
 ထု၌မဝိသာယာပါစေသော ကိုယ်တော်၏ဘုရား
 ထောင်သည် ကိုယ်တော်ကို မစေသော ခုပါစေ
 သောထုပြန်ပြောထေသော်၊ ဝါပိရ်သည်သူထို့ကို
 ထက်စံ၍၊ မိုက်စရာ၌ခန့်ထားထေ၏။

၈၈ ထိုမှတပါး၊ ဝါပိရ်သည်ရှောထုကို စစ်ထိုက်
 ထွားသော မိလိတ္တိထုထို့ နှင့်ထိုက်သောစစ်၊
 မိလိတ္တိ မင်းထိုက်၊ ဤသို့သည် ငါထို့ကိုထပ်၍၊
 မိမိထောင်ရှောထုထက်ထို့ ဝင်စားစည်ထု၊ ထိုင်
 ဝပ်ပြီးမှ ပြန်စေသောကြောင့်၊ ဝါပိရ်သည် စစ်မ
 ကူထဲမိကထက် မြို့ထို့ သွားသော ကာထ၊ ထု
 ထက်ထို့ ဝင်စားသော စာသေ့ထေမျိုးသား ဟူမူ

၂၀ ထား၊- မိမိထေမျိုးသားထို့တွင် ထုတထောင်ကို
 ဆုပ်သောမိုက်၊ ထာစု၊ ထောဇမ္ဗ၊ ယေဝထေ
 ထာမိဏ္ဍထ၊ ယောဇမ္ဗ၊ ဇေဝိထု၊ မိလသဲတဦး။-

၂၀ ထိုသို့ထေပါးထို့သည် ခွန်ထားကြီးသောစစ်သူ
 ချဲ့ မိုက်ကြီး မြစ်၍၊ ထားမြို့ ထုပ်သော သူထို့တ

၂၂ စစ်၌ ဝါပိရ်ကို မစကြ၏။- ထိုကာထ၌ ဘုရား
 ထောင်စံမိုက်ခြေကဲ့သို့ကြီးစွာသော မိုက်ခြေမြစ်
 ထည်ထိုင်စေသော်၊ ဟူထေထက်တနေ ဝါပိရ်ကိုကူ
 ညီ၍ဝင်စားကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ထေမိန့်တော်ထေထိုင်၊ ရှောထု
 ၏နိဂံကို ဝါပိရ်ထက်ထို့ထွဲခြင်းငှါ၊ ဝါပိရ်မြို့ရာ
 ထေမြို့နံမြို့ထို့ထာသောသူ၊ စစ်ထိုက်ထက်နက်
 နှံနှင့်ပြည့်စုံသော တပ်သား စာရင်းဟူမူကား၊-

၂၄ မိုင်းနှံနှင့်ထို့ကိုထောင်၍ စစ်ထိုက်ထက်နက်
 နှံနှင့်ပြည့်စုံသောထေထေမျိုးသားမြောက်ထောင် ခွန်
 ၂၅ ရာ၊- ခွန်ထားကြီးသောစစ်သူချဲ့ မြို့မောင်ထေမျိုး

၂၆ ထားစုနှစ်ထောင်တရာ၊- ထေဝိထေမျိုးသားထေ
 ၂၇ ထောင်မြောက်ရာ၊- ထာစုနံထေမျိုးထုပ်၊ ထော
 ထေနှင့် ထေထုပါသော ထာစုနံ ထေမျိုးသားသုံး

၂၈ ထောင်စုနှစ်ရာ၊- ခွန်ထားကြီးသောသူချဲ့ထုထို့
 စာရထံနှင့်သုဏ် ထေထေထေမျိုးတပ်မှူး နှစ်ကျိပ်

၂၉ နှစ်ပါး၊- ရှောထုပေါက်စော်မြစ်သောဗယံမိန့်
 ထေမျိုးသားသုံးထောင်၊ ထိုထေမျိုးသားထေဈားထို့

၃၀ ထည်ရှောထုထက်မှာစောင့်နေကြ၏။- ခွန်ထား
 ကြီး၍၊ ထေထေထေမျိုးထို့တွင် ထင်ရှားသောစေ
 ၃၁ မိမိထေမျိုးသားနှစ်သောင်းစုနှစ်ရာ၊- ဝါပိရ်ကိုရှင်
 ဘုရင် ထေရံ ခြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ စာရင်း ဝင်
 ထာဗာသေ့ထေမျိုးဝက်ထဲထေထုတသောင်းရှင်

၃၂ ထောင်၊- ထာဗာသေ့ထို့ကိုသားထည်၍၊ အထ
 ရေထေထေမျိုးသည် ထေထယ်ထို့ မြို့ထင် ထည်ကို
 ထိတတ်သောအသစ်ထေမျိုးသား သူကြီးနှစ်ရာ၊
 ထုထို့ထေမျိုးသားခွင်းထေပါးထို့သည်ထေထင်မြို့
 ၃၃ ကြမ်း၊- မိတ် နှစ်စုမမြို့၊ တပ်ထင်၊ ထေကျင်း မ
 ဂျက်၊ စစ်ထိုက်ထက်နက်နှံနှင့်ပြည့်စုံထွက်၊ စစ်
 ခြံ၍ ထိုက်တတ်သောဇာဗုထုနံ ထေမျိုးသားငါး
 ၃၄ ထောင်၊- နုထေထိ ထေမျိုးသား၊ မိုက်တထောင်၊
 မိုင်းနှံနှင့်ထို့ကိုထောင်သော သူသုံးသောင်းစုနှစ်
 ၃၅ ထောင်၊- စန်ထေမျိုးထဲကစစ်မှု၊ စစ်ရေး၌ ထေ
 ကျက်သောသူ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင် မြောက်
 ၃၆ ရာ၊- ထာရှာထေမျိုးထဲကထိုထေထေထေကျက်၍၊
 ၃၇ စစ်မြို့ တတ်သောသူ ထေ၊ ထောင်၊- ယောစန်
 မြစ်တစက်ရမင်ထေမျိုး၊ ဂပ်ထေမျိုး၊ မာသေ့ထေ
 ၃၈ မျိုးတဝက်ထဲကစစ်ထိုက်ထက်နက်ထေမျိုးမျိုး
 နှံနှင့်ပြည့်စုံသောသူတသိန်းနှစ်သောင်းတည်း။-

ရေထေထေမျိုးသည် ထေထယ်ထို့ မြို့ထင် ထည်ကို
 ထိတတ်သောအသစ်ထေမျိုးသား သူကြီးနှစ်ရာ၊
 ထုထို့ထေမျိုးသားခွင်းထေပါးထို့သည်ထေထင်မြို့

၃၉ ကြမ်း၊- မိတ် နှစ်စုမမြို့၊ တပ်ထင်၊ ထေကျင်း မ
 ဂျက်၊ စစ်ထိုက်ထက်နက်နှံနှင့်ပြည့်စုံထွက်၊ စစ်
 ခြံ၍ ထိုက်တတ်သောဇာဗုထုနံ ထေမျိုးသားငါး

၄၀ ထောင်၊- နုထေထိ ထေမျိုးသား၊ မိုက်တထောင်၊
 မိုင်းနှံနှင့်ထို့ကိုထောင်သော သူသုံးသောင်းစုနှစ်

၄၁ ထောင်၊- စန်ထေမျိုးထဲကစစ်မှု၊ စစ်ရေး၌ ထေ
 ကျက်သောသူ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင် မြောက်

၄၂ ရာ၊- ထာရှာထေမျိုးထဲကထိုထေထေထေကျက်၍၊
 ၄၃ စစ်မြို့ တတ်သောသူ ထေ၊ ထောင်၊- ယောစန်
 မြစ်တစက်ရမင်ထေမျိုး၊ ဂပ်ထေမျိုး၊ မာသေ့ထေ

၄၄ မျိုးတဝက်ထဲကစစ်ထိုက်ထက်နက်ထေမျိုးမျိုး
 နှံနှင့်ပြည့်စုံသောသူတသိန်းနှစ်သောင်းတည်း။-

၄၅ စစ်ထေဝင်းထေကျင်းမဂျက်၊ ထိုက်တတ်သောသူ၊
 ထေထက်ဆီနဲ့ပြီးသော သူထေပါးထို့သည်ဝါ
 ပိရ်ကိုရှင်ဘုရင်ထေရံခြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ ကြည့်
 ညီသောမိတ်ထားကြီး၍ ဟေမြို့နံမြို့သို့ထာကြ
 ၄၆ ၏၊ ကျန်ကြွင်းသော အသေရေထေထေမျိုးသားထေ
 ပေါင်းထို့သည်၊ ဝါပိရ်ကိုရှင်ဘုရင်ထေရံခြီး
 မြောက်ခွင်သော မိတ်ထေထေ ထညီတညွတ်

၄၇ တည်းမြို့ကြ၏။- ထိုသူထေပါးထို့သည်သုံး
 ရက်ပတ်ထုံး၊ ထေထေတော်၌ စားသောက်ထွက်
 ၄၈ နေကြ၏၊ ထေမျိုးသား၊ ခွင်းထို့သည်ဖွပ်ထင် နှံ

၄၉ ကြပြီး-ထေမှီးထေပါး၌နေသောသူထို့သည်ထေထို့၊
 သိုးနှားနှင့် တကွထေသား၊ ရန်ညက်၊ ထေထော
 သစန်းသီး၊ စေ့စပ်သီး၊ စေ့စပ်ရည်၊ ဆီတည်းဟူ
 သောမြို့ဈာနားကိုမြို့၊ ကုထားထုတ်၊ ထားနှား
 ထေပေါ်မှာ ယပ်ထွက် အသစ်ခရိုင်၊ ဇာဗုထုနံ
 ၅၀ ခရိုင်၊ နုထေထိခရိုင်မှပင်ထောင်ခဲ့၍၊ အထရေထေ
 ထေမျိုးသားထို့သည်ပျော်နေကြ၏။

၁၃

• တစန် ဝါပိရ်သည် ထုတထောင် ဆုပ်၊ တရာ
 ဆုပ်ထေ မြို့သော ထေကြီးထေက ထေပါးထို့နှင့်

၂ ထိုင်ပင်ပြီးလျှင်- အသရေထေထေမျိုး ပမိထေတ်
 ထေပါးထို့သားသင်ထို့သည်ထေထိုမြို့၍၊ ငါထို့
 ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထေစွန်ပေးတော်မူ
 လျှင်၊ အသရေထေ နှိုင်းထေရပ်ရပ်၌ ကျန် ကြွင်း၊
 ထေထောငါထို့ ညီအစ်ကိုဈား၊ မြို့နှင့်မြို့နယ်၌
 နေသော ထေမ ယေထိတ်၊ ထေဝိသား ဈားထို့
 ထည်ငါထို့နှင့်ထေထေထေထေထေမြင်းငှါ၊ ထေ

၁။ အခြား စေ ဣတိ ဩကုန်တံ- ငါထိုက် ဘုရား
 ထစ်ထစ်တာတော်ကို တစ်ဆင့်ဆောင်ခဲ့ ဩကုန်
 တံ- ရှောထုထက်ထက်၌၊ ထိုသစ်တာတော်ရှေ့
 ရှာဖေး ဖြန့်ထုမပြုပါ တကား၊ ထု၊ မိန့်တော်မူ
 ၂။ သောဓကားကို- စည်း၊ ဝေးသော ပရိသတ်စ
 ပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်စေ၊ ကြောင့်၊ အမိန့်
 ၃။ တော်စတိုင်းပြုပါမည်ထုဝန်ခံကြမ်း- ထိုသို့ပါ
 မိမိသည်ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို၊ ကိရ
 ထတ်ယာရိပ်မြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ အဲဒါ့အပြင်
 အနား၊ မြို့ဟောရခြင်းမှစ၍၊ ဟာမတ်မြို့ထမ်း၊ ဝ
 ထိုင်စောင်း၊ နေသောအသရေလ အမျိုးသားစ
 ၄။ ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီး၊ လျှပ်- ခေရင်မ်ကြား
 ရှာကိုးဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ နာမ
 တော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ သစ်တာ
 တော်ကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ အသရေလအမျိုးသား
 စပေါင်းတို့နှင့်အတူ၊ ဟုလည်း ကိရယတ်ယာ
 ရိပ် မြို့တည်း၊ ဟူသော ဗာသာ မြို့သို့ သွားစေ
 ၅။ ၏-ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို လှည်းသစ်
 ပေါ်မှာတင်၍၊ အတိအစ တိမ်ထဲက ထုတ်ကြ
 ၏၊ ဩကုန်တံထိုသို့သည်လည်းကိုနှင့်ကြမ်း-
 ၆။ ဂါမိန်နှင့် အသရေလ အမျိုးသား စပေါင်းတို့
 ထည်ဆီခြင်း၊ ဆိုလျက် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်
 ထား၊ နှစ်ရာ၊ နှစ်ကွင်း၊ တံပိုးတို့ကို ကိုင်လျက်၊
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားထုတ်၍ တီးမှုတ်
 ၇။ ကြမ်း- မိရန်ကောက် နယ်တလင်း၊ သို့ ရောက်
 သောအခါ၊ နွားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သစ်တာ
 တော်ကို ထွပ်ရှား သောကြောင့်၊ ဩကုန်သည်
 ၈။ ထက်ကိုဆန့်၍သစ်တာတော်ကိုကိုင်၏်- ထိုသို့
 သစ်တာတော်ကို ကိုင်သောကြောင့်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဩကုန်ထွက်ထွက်၍၊ ဂါမိန်ခတ်
 တော်မူထခြင်း၊ ဩကုန်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်
 ၉။ နှုတ်ထမ်း- ဩကုန်ထာဝရဘုရားဂါမိန်ခတ်
 တော်မူသောကြောင့်၊ ဂါမိန်သည်လျှိုးငယ်သော
 မိတ်ရှိ၏၊ ထိုစရပ်သည်ယနေ့တိုင်စောင်း၊ ပေ
 ၁၀။ ရှေ့သော- ဩကုန်တွင်သတည်း- ထိုနေ့၌ဂါ
 မိန်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်၍၊ ဘုရား
 သခင်၏ သစ်တာတော်ကို အထယ်ကြောင့်ငယ်
 ၁၁။ ထိုဆောင်ခဲ့ရမည်နည်း၊ ထိုဆိုလျက်- မိမိနရာ၊
 ဂါမိန်မြို့ထဲသို့သစ်တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲ၊ မိမိ
 လူဩဇာရုံထိပ်သို့ထွက် ဆောင်သွားစေ၏-
 ၁၂။ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် သုံးယာပတ်
 နှစ်၊ ဩဇာရုံပါး၌၊ ထိပ်သို့ထိပ်သားမှ

စီမှာရှိ၏၊ ထာဝရဘုရားသည် ဩဇာရုံနှင့်
 ထိပ်သို့ထိပ်သား အပေါင်းတို့ကို ကောင်း ကြီး
 ပေးတော်မူ၏။

၁၄

၁။ ဘုရားမင်းကြီးထံရှိသည် ဂါမိန်အမျိုးနန်းတော်
 ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်နှင့်တကွစာ
 ရစ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့ကို
 ၂။ စေတော်မူ၏- ထာဝရဘုရားသည် ဂါမိန်ကို
 အသရေလ နှင့် ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ
 ကြောင်းနှင့်၊ မိမိလူအသေလသားမျိုးအမျိုးစေတို
 ၃။ ငှါ၊ နိုင်ငံကိုခြားမြှောက်တော်မူကြောင်းကိုဂါမိန်
 ဆီမြင်၏။

၄။ ဂါမိန်သည်လေရုရှထင်မြို့၌ထပ်၍စသားတို့
 ကိုသိမ်းယူသဖြင့်၊ သားတို့များတို့ကို မြင်စေ
 ၅။ ၏-လေရုရှထင်မြို့၌ ဂါမိန်မြင်သောသားတို့စ
 ၆။ မဉ်ကား၊ ရှေ့၊ ရှေ့ဗမ်း၊ နာသန်၊ ရှေ့ထရုန်း-အ
 ၇။ ဗတား၊ ဇေရုရှ၊ ဇေရုပထက်၊- နောက်၊ နုတ်၊
 ၈။ ယာဇာ- ဇေရုရှမား၊ ဇေရုရှ၊ ဇေရုပထက်
 တည်း။

၉။ ဂါမိန်ကိုဘိသိတ်ပေး၍၊ အသရေလနှင့်ဘုရင်
 အရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကို၊ မိမိကြိုလူတို့သည်
 ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်ဂါမိန်ကိုရှာ
 ၁၀။ ချ်လာကြမ်းထိုသိတင်းကိုဂါမိန်သည် ကြားသော
 ၁၁။ အခါရှိသွား၏- မိမိကြိုလူတို့သည်ထာ၍၊ ရေ
 ၁၂။ မိမိရှိ၍ အနွယ်အမြားနေကြ၏- ဂါမိန်ကထည်း၊
 အရွာနယ်သည် မိမိကြိုလူတို့ရှိရာသို့ သွားရပါ
 မည်သော၊ အရွာနယ် ထက်၌ အစီအစဉ်မည်
 လောထု၊ ဘုရားသခင်ကိုပေးလျှောက်လျှင်၊ ထာ
 ၁၃။ ဝရဘုရားက သွားသော၊ ထင်ထက်၌ ငါအစီ
 ၁၄။ မည်ယူ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း- ဂါမိန်သည်
 ဗာလပေရုမိန် မြို့သို့ သွား၍၊ သူတို့ကို ထုတ်ကြ
 ၁၅။ ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်သည် ရေထဲ၌ မြို့စွယ်သကဲ့
 ထို၊ ရေန်သူတို့ကိုစော၊ ဖြင့်မြို့ ငှက်တော်မူပြီးထု
 ဆိုလျက်၊ ထိုစရပ်ကို ဗာလပေရုမိန်အမည်ဖြင့်
 ၁၆။ တွင်စေသတည်း- ထိုစရပ်၌မိမိကြိုလူများခြင်
 ထားသော ရုပ်တုများကို၊ ဂါမိန် အမိန့်လှော်
 ၁၇။ နှင့် မီးရှို့ကြမ်း- တစ်မိမိကြိုလူတို့သည်၊ ထို
 ၁၈။ မှိုနှင့် အနွယ်အမြားထာ၍နေကြ၏- ဂါမိန်သည်
 လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုတစ်ပေးလျှောက်စော၊
 သူတို့ရှိ ဘုရားသည်တည်တည်မတက်ရသူတို့မှထွက်
 ၁၉။ ခိုးစာတော တပတ် တပတ်၌ ချီသွား- ခိုးစာ
 ပင်လျှာ၌ မိမိသို့ ကြားသောအခါ၊ ထိုစရပ်

သောငှါရှိသော၊ ထိုစဉ် ဘုရားသခင်သည် မိ
 လိတ္တိထပ်ကို ထပ်ကြံ ခြင်းငှါ၊ သင့် ရွှေမှာ ကြ
 ထွားမည်ထူး ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသည်စ
 ၈၈ ထိုင်း-ဝါပိင်သည် ပြု၍၊ မိလိတ္တိလူတို့ကို ပိပေင်
 ၈၉ မြို့မှသည် ဂါဇေရ မြို့တိုင်အောင် ထပ် ကြံထေ
 ၉၀ စ်- ဝါပိင် သိတင်းသည် စတိုင်းတိုင်းအပြည်
 ပြည်တို့၌ နှံ့ပြား၍၊ ဝပ် သိမ်းသော ထူမျိုး တို့
 ဆည် ထုကို ကြောက် နှံ့စေ ခြင်း ငှါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိရင်တော်မူ၏။

၁၅

• ထိုနောက်၊ ဝါပိင်မြို့၌ အိမ်တော်တို့ကို ဆောက်
 ထောင်စု၏၊ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်၌ နာကို
 ၂ တွင် နှံ့ထဲတော်ကို ထည်၊ တည်တော်မူ ပြီ၊ ၅- ဝါ
 ပိင်က၊ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ထမ်း၍၊
 ရွှေတော်၌ အမှုတော်ကို အစည် စောင့် စေခြင်း
 ၄ ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် လေဝိသားတို့ကို ငွေ၊
 နှုတ်တော် စုဆွေသွကြောင့်၊ အခြားတပါးသော
 ထူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာ တော်ကိုမ
 ၆ ထမ်းရကြထု ဆိုလျက်- ထာဝရဘုရား၏ သစ်
 ထာတော် အဖို့ တွင် ဆင်သော အရပ် ၅၁ နှုတ်
 စောင့်ခဲ့ ခြင်း ငှါ၊ အသရေထ ထူမျိုး သား အ
 ၈ ပေါင်းတို့ကို ထေရုရထင်မြို့၌ စုဝေးစေသော အ
 ၉ ဝါ- အာရုန်သားတို့နှင့် လေဝိသားတို့ကို ထည်၊
 စုဝေး စေတော်မူ၍၊ ဧကန်ထာထော ထု ဟူမူ
 ၁၀ ကား- ကောထတ်ထမ်းတွင် အကြီး ဖြစ်သော
 ၁၁ ဥရေထနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုတရားနှစ်ဆယ်၊- ဗေ
 ၁၂ ရာမီထမ်းတွင် အကြီး ဖြစ်သော အထာထာ နှင့်
 ၁၃ သူ၏ ညီအစ်ကို တရားနှစ် ဆယ်၊- ဂေရုန်ထမ်း
 ၁၄ တွင်အကြီး ဖြစ်သော ယောထာ နှင့် သူ၏ ညီအစ်
 ၁၅ ကိုတရာသုံးဆယ်၊- လေဝီစန်ထမ်းတွင်အကြီး
 ၁၆ ဖြစ်သော ရှေ့ပာထာ နှင့် သူ၏ညီအစ်ကို နှစ်ရာ၊-
 ၁၇ ယောမြန် ထမ်းတွင် အကြီးဖြစ်သော ဧလျာထ
 ၁၈ နှင့် သူ၏ ညီအစ်ကို နှစ်ဆယ်၊- ဩဇေထထမ်း
 ၁၉ တွင်အကြီး ဖြစ်သော အမိနပ်နှင့်၊ သူ၏ညီအစ်
 ၂၀ ကိုတရာ တဆယ် နှစ်ထောက်တည်း၊- ဝါပိင်
 ဆည်သည်၊ ထစ် ဝေရာ တိတ် ဇာရတ်နှင့် အ
 ၂၁ နှာထာ၊ လေဝိသားဩရေထ၊ အထာထာ၊ ယော
 ထာ၊ ရှေ့ပာထာ၊ ဧလျာထ၊ အမိနပ်တို့ကို ခေါ်၍-
 ၂၂ ဆင်တို့ထဲ၌ လေဝိသားအဆွေထမ်း၊ သူကြီးဖြစ်
 ကြ၏၊ အသရေထထမ်း၊ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား၏ သစ်တာတော်အဖို့၊ ငါတို့ဆင်သော အ
 ၂၃ ရပ်ရွာတို့အောင် ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တို့ရပ် ညီအစ်

၁၂ ကိုတို့ကို ငှင် ဆန့်ရှင်းစေကြသော၊- အရပ်က မ
 ထန်ရှင်း၊ တရားထမ်းအုပ်ထိုက်ထဲ ငါတို့ဘုရား
 ထခင်ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့်၊ မိမိ
 ၁၄ ခတ်တော်မူသည် ထု ထိတ်လေး၏- ထိုစဉ်
 ထစ်ပရာယိတ်တို့နှင့် လေဝိသားတို့သည်၊ အ
 သရေထထမ်း၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
 ထစ်တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုသန့်
 ၁၆ ရှင်းစေကြ၏- ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်နှင့်အ
 ညီ၊ ဗောဓေမှာထားခဲ့သည်စတိုင်း၊ လေဝိသား
 တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ထစ်
 ၁၈ တာတော်ထမ်းတိုးဖြင့် ထမ်းကြ၏- လေဝိသား
 အကြီးအကဲတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ရွတ်ကွင်း
 အစရှိ သော တူရိယာ မျိုး နှင့် သီခြင်း ဆို ထိတ်
 သော ညီအစ် ကို တို့ကို၊ ဝမ်းမြောက်စွာ အထံ
 ပြိုင် ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားရမည် အကြောင်း၊
 ၂၀ အမိန့်တော် ရှိသည်စတိုင်း- ထိုလေဝိသားတို့
 ထည်သောလသားယေမန်၊ သူ၏ညီအစ်ကိုအစ
 ရခိသားအသံ၊ မိမိတို့ညီရ၊ မေရာမီထမ်းထဲ
 ၂၂ ကကုရှာယသား အသန်တို့ကို ငှင်- မိမိတို့ညီ၊ ရ
 တိယအရာရှိ ဖြစ်သော ဇာခရိ၊ ဗယံဇေထ၊ ရှေ့
 မိရာရတ်၊ ယေထေထ၊ ဥန့်၊ ဧလျာထ၊ ဗေနာထ၊
 မာသေယ၊ မဏ္ဍိယ၊ လေဝီဇေထ၊ မိတ်နေထ၊ တံခါး
 စောင့် ဩဇေထ၊ အထာထ၊ အာဇမီတို့ကို ငှင်ခန့်
 ၂၄ ထားကြ၏- သီခြင်းအရာ တေမန်၊ အာထာ၊ ဇ
 ထန်တို့သည် ကြီးပါး ရွတ်ကွင်းကို တီးရကြ
 ၂၆ စ်- ဇာခရိ၊ ဗယံဇေထ၊ ရှေ့မိရာရတ်၊ ယေထေ
 ထ၊ ဥန့်၊ ဧလျာထ၊ မာသေထ၊ ဗေနာထတို့သည်
 ၂၈ အာထရတ် တယောကို တိုးရကြ၏- မဏ္ဍိယ၊ ဇ
 လီဇေထ၊ မိတ်နေထ၊ ဩဇေထ၊ အာဇမီ
 တို့သည် အသံနံ့ထွင်စွာ ရှေ့မိန့်တော်စောင်းကို တီး
 ၂၉ ရကြ ၏- လေဝိ သား အကြီး အကဲ ဖြစ်သော
 ၃၀ ခေန်နီသည် သီခြင်း အတတ်၌ ထေကျက်ဆော့
 ၃၁ ကြောင့်၊ သီခြင်းအရာ ကြီးဖြစ်၏- ဗေရမီနှင့် ဇ
 ထကာနုသည် သစ်တာတော် တံခါးစောင့် ဖြစ်
 ၃၂ စ်- ထစ် ပရာယိတ် ရှေ့ဗန့်၊ ထောရှုထေ၊ နာ
 ထနေထ၊ အာမသေ၊ ဇာခရိ၊ ဗေနာထ၊ ဧလျာထ
 တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော် ရွှေမှာ
 တံခါး ရွတ်ရကြ၏ ဩဇေထနှင့် လေဝီထည်
 ၃၄ ထည်၊ သစ်တာတော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။
 ၃၅ ထိုသို့ဝါပိင်မင်းနှင့် အသရေထထမ်းအထက်
 ကြီးလူလူတထောင်အုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား
 ၏ပုညည် သစ်တာတော်ကို ဩဇေထ၏စံမှ

ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ သွား
 ၂၈ ကြမ်း-ထာဝရဘုရား၏ပရိညည်သစ်တာတော်
 ကိုထမ်းသောထေရ်သားတို့ကို ဘုရားသခင်
 တော်ပူသည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် နှာစွန်းကောင်
 ၂၉ နှင့်သိုးစွန်းကောင်တို့ကိုယဉ်ပူဇော်ကြ၏- ဓါ
 မိန်နှင့်သစ်တာတော်ကို ထမ်းသောထေရ်သား
 ဈာ- သီခြင်းဆရာစေတီနှင့် သီခြင်းဆိုသူ ဈာ
 တို့သည်မိတ်ဈာကိုဝတ်ကြ၏။ ဓါမိန်သည်မိတ်
 ၃၀ သင်တိုင်းကိုလည်းထပ်၍ဝတ်၏- ထိုသို့ ဣသ
 ရေလစေ့၊ သားစေ့၊ ပေါင်းတို့သည်ထွေးကြော်
 လျက်၊ နှာစွန်းတို၊ ဂွက်ကွင်း၊ တယော၊ စောင်း
 တို့ကိုတီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိညည်
 ၃၁ သစ်တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏- ထာဝရဘုရား
 ၏ပရိညည် သစ်တာတော်သည်၊ ဓါမိန်မြို့ထဲသို့
 ဝင်သောစေ၊၊ ရှောထု၏သိုး၊ မိခါလ သည်မြ
 တင်းပေါက်ကကြည့်၍၊ ဓါမိန်ပင်းကြီးသည်က
 လျှောက်တီးမှုတ်လျက် ထာဝရဘုရားကိုမြင်သဖြင့်၊
 မိတ်နှစ်ထုံးထဲ၌မထီခဲ့ခြင်းငှါ။

၁၆

• ထိုသို့ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုဆောင်
 ခဲ့၍၊ ဓါမိန်ဆောက်နှင့်သောထဲထေရ်တို့ထံသို့
 ပြီးမှ၊ မီးမီးရသစ်နှင့်မိသောထာဝရဘုရားကို
 ၂ ဘုရားသခင်ရွှေတော်၌ ပူဇော်ကြ၏- မီးမီးရ
 ထာဝရနှင့်မိသောဟာယသစ်ပူဇော်ခြင်းစေ့ကို၊
 ဓါမိန်ပင်းသည်ပြီးပြီး၊ စေသောစေ၊၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နာမတော်ကိုမြှောက်၍၊ ပရိသတ်တို့
 ၃ ကိုကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ဣသရေလလူ
 ယောက်ျားမိစ္ဆာစေ့၊ ပေါင်းတို့ထား၊ နန်းတပြား၊ စေ
 သောတတစ်၊ စေ့မီး၊ ဣညတပြား၊ မိဝေတော်
 မူ၏။
 ၃ တဝန်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ရွှေမှာ
 စေ့တော်ကိုဆောင်ခွင့်ရှိ၍၊ ဣသရေလစေ့၊ ၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်ကိုစေတု၍ စေတိုင်း၊ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊
 ၄ ခန့်ထားတော်မူသောထေရ်သားဈာ၊ ဣစ
 ၅ ကား၊- ဂွက်ကွင်း၊ တီးသောစေ့၊ စေ့ကဲစေ
 ထပ်၊ ထုနောက်စောင်းတယော၊ တီးသောစေ့
 မျိုး၊ ထေထ၊ ရွှေမိရာရတ်၊ ထေထထေထ၊ စေ့ထိုး၊
 ၆ ထွာထ၊ စေ့နာထ၊ ဩဇာရေ၊ ထေထတရနှင့်-
 ၇ ဘုရားသခင်၏ ပရိညည် သစ်တာတော်ရွှေမှာ၊
 ၈ ထေ့တိုင်းပျော်သောထာဝရဘုရား၏ပရိ
 ထာဝရသောထေထတည်။

၁ ထိုနေ့၌၊ ဓါမိန်သည်ထာဝရဘုရားထံသို့
 စား၊ စေ့သောထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်
 ကိုချီးမွမ်းရာ၊ ဆာထံသီခြင်းသစ်တရား၊
 • ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
 ကြလေ့၊ နာမတော်ကိုပစ္စုပ္ပန်ကြလေ့၊ စေ့
 ၂ တော်တို့ကိုလူဈာ၊ ထိုစား၊ မြသကြလေ့၊- ထာ
 ဝရဘုရားကိုသီခြင်း၊ ဆိုကြလေ့၊ ဆာထံသီ
 ၃ ခြင်းကိုဆိုကြလေ့၊ ထိုစွယ်သောစေ့တော်
 ၄ စေ့ပေါင်းတို့ကိုထောမြောကြလေ့၊- ဆန်
 ၅ နှင်းသောနာမတော်၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ကြ
 လေ့၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောထုတို့သည်
 ၆ မိတ်နှစ်ထုံးနှင့်ထန်း၊ ကြေး- ထာဝရဘုရား
 ၇ နှင့်တန်ဖိုးတော်ကိုရှာကြလေ့၊ ဈာနာတော်
 ၈ ကိုစေ့လည်ပတ်၍ရှာကြလေ့၊- မီရင်တော်စု
 သောထုံသောထွတ်တို့ကို၎င်း၊ ထူးဆန်းသော
 စေ့တော်တို့နှင့်နှုတ်တော်ထွတ်ပညတ်တို့ကို
 ၉ ၎င်း၊ စောင်း၊ ဓေ့ကြလေ့၊- ထာဝရဘုရား၏ထွန်
 ၁၀ သရေလစေ့၊ ရွှေကောက်တော်စုသော
 ၁၁ ထာကုတ်စေ့ထံသို့- ကိုယ်တော်မြတ်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါတို့ဘုရားသခင်မြတ်တော်စု၏မြေ
 ၁၂ ၂၂ ကြီးတပြင်လုံး၌ မီရင်ပိုင်တော်စု၏- ငါ
 ထည်သင်တို့စေ့ခံရာတို့၊ ဓါနာနိမြည်ကိုထင်၍
 ပေးစည်တု၊ ငါတို့စေ့၊ ထည်စေ့စေ့ထွတ်
 စားမြင့်မရှား၊ စေ့နန်းနည်း၍၊ ထိုမြည်၌ စည်
 သည်မြင်လျက်နေသောစေ၊၊ စာမြတ်၌ ဂဏီ
 ထား၍၊ ဣဇာထံ၌ ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ထာ
 ကုတ်၌ မြေမြေထောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိဗ္ဗာ
 ဝရပရိညည် မြစ်ခြင်းငှါ၊ ထု၏၊ စေ့ထံစေ
 ထောင်ထိုစေောင်း၊ မိန့်မြတ်တော်မူသောနှုတ်
 ကပတ်တည်းတုသော၊ ဝန်ခြင်းထာရားတော်
 ၁၀ ကိုစေ့လည်ပတ်စေောင်းဓေ့တော်စု၏- ထုတို့
 ထည်တမြို့မှ တပြုသို့၎င်း၊ တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံသို့
 ၁၁ ၎င်း၊ ထွတ်ထည်၍သွားကြသောစေ၊- ထုတို့ကို
 ထွတ်ထဲဝေခြင်းငှါ၊ စေ့ထံထုစားစေ့ စေ့
 ပေးတော်မူ၊ ထုတို့စေ့ထွတ်ထည်၊ နှစ်ဘုရတ်
 ၁၂ တို့ကိုစုလျက်- ထေ့၌ ဗိသိတိတ်သောထုတို့
 ကိုမထီပိုင်နှင့်၊ ပေးရာထံတို့ကိုစေ့မြစ်
 နှင့်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ မြေကြီးထာစေ့ပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား
 စားသီခြင်းဆိုကြလေ့၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ထာရားကိုစေ့ထံစေ့ထွန်ကြွေကြ
 ၁၄ ထေ့- တုန်းတော်ကိုတပါး၊ စေ့၊ ထာထို၍

ရမ်း၊ ဆုံစွယ်သော အစုတော်ကို ခပ် ထိမ်း
 ၂၁ သောထူးမျိုး ထို၌ ၎င်းတော်ပြုကြလေသေး- ထာဝရ
 ဘုရားသည်ကြီးမြတ်၍၊ အထွန် ချီးစွမ်းလွယ်
 မြိမ်းတော်မူ၏၊ ဘုရားတကာထိုထက် ကြောက်
 ၂၂ ခွံတွယ်မြိမ်းတော်မူ၏- တပါးအမျိုးသားထိုက်
 ဘုရား၌သမ္ဘာထိုသည်အစဉ်း၌သက်သက်မြိမ်း
 ကြမ်းထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုက်ကောင်းကင်
 ၂၃ ကိုခပ်စင်းတော်မူ၏- ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်
 ထည် ရွှေတော် ခွံ မြိမ်း၊ အစွမ်း၊ သတ္တိနှင့် ဝမ်း
 ခြောက်မြိမ်းအကြောင်းလည်း အတော်မူရန်၌
 ၂၄ စီး- ထူးအမျိုးမျိုးထို၊ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်း
 တန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိ ခြံတော်မူသည်ထုဝန်ခံကြ
 ၂၅ သော့ ခြံတော် မူသည်ထု ဝန်ခံ ကြလေသေး- ထာ
 ဝရ ဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီး တော်မူ
 သည်ထုဝန်ခံကြလေသေး၊ ပူဇော်သကားကိုဆောင်
 ခဲ့လှယ်၊ ရွှေတော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြလေသေး သန့်
 ၃၀ ခွမ်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို
 ကိုးကွယ်ကြလေသေး- မြေကြီးသား အပေါင်းထို့၊
 ရွှေတော်ခွံကြောက်ခွံမြိမ်း၌ကြလေသေးသောက
 ၃၁ ဓာတ်သည်ပထဝီပစ္စုပ္ပန်အောင်မြင်စွာတည်
 ထိစိုမည်း- ကောင်းကင်သည်ဝမ်းခြောက်မြိမ်း
 ခြံစေး၊ မြေကြီးသည်လည်း ခွင်ထန်းမြိမ်းခြံစေး၊
 ၃၂ ထာဝရဘုရား၊ မိုးခံတော်မူသည် ထူး၊ တပါးအ
 မျိုးသားထိုတွင်သောပြောကြစေ- ပင်လယ်နှင့်
 ၃၃ ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံမထ်မြဲစေ၊ ထယ်
 မြင် နှင့် ထယ်မြင် ခွံ ခြံသမ္ဘာ သည်လည်း ဝမ်း
 ၃၄ ခြောက်စေး- ထိုအခါတော၌၌သမ္ဘာသောအပင်
 ထိုထည် ထာဝရဘုရားရွှေတော်ခွံ ခွင်ထန်းစွာ
 သိခြင်း ဆိုကြ ထိစို မည်း၊ အကြောင်း မူကား၊
 ကိုယ်တော် သည် မြေကြီး သား ထိုကို၊ တရားစီ
 ၃၅ ရပ်ခြင်းငှါ ကြွလာ တော် မူ၏- ထာဝရ ဘုရား
 ထည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အ
 ၃၆ စည်အမြဲ ထည်သော့ ကြောင့်၊ ဂုဏ် ကျေးဇူး
 တော်ကိုချီးမွမ်းကြလေသေး- အထွန်ပုံထိုကိုကယ်
 ထင်တော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည်သန့်
 ၃၇ ခွမ်းသော နာမတော် ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဝန်ခံ၍၊
 ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌၊ ဝါကြွားဝမ်း
 ၃၈ ခြောက်မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ထိုကိုကယ်
 ထင်တော်မူပါ၊ တပါးအမျိုးသားထဲက ခွဲတံ၍၊
 ၃၉ စုတေအတော်မူပါထု မြွတ်ဆိုကြလေသေး- အသံ
 စေတအမျိုးစုံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊
 ၄၀ အဓိက အဆက် ဆက် ပီတိသံ ခြံတော် မူ စေ ထ

ထည်းထူး၊ သိခြင်းဆိုကြသောအခါ၊ ထူးအားအ
 ပေါင်းထိုသည် အာမင်ထု ဝန်ခံလှယ်၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏၊
 ၄၁ ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည်သစ်တာတော်ရွှေ
 ဖွား၊ ရှေ့ထိုင်းဆောင်ရွက်စေအစုကို၊ အစည်အ
 ၄၂ ခြံဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ၊ အာသံနှင့်ထု၏ ညီ
 ၄၃ ထိုကို ၎င်း- ဩဗရေမုံ နှင့် ညီမြောက် ကျိတ် ခွင်
 ဟေသတ်၊ တံခါး စောင့် ဟေသတ် နှင့်ထေရထုန်
 ၄၄ သား ဩဗရေမုံထိုကို၎င်း၊ သစ်တာ တော် ရွှေဖွား
 ၄၅ ထားတော်မူ၏- မီး၌ရဟန်းပတ္ထင်ပေါ်မှာရှေ့
 ၄၆ ရက် အစည် အထိုင်း၊ နံနက်တခါ ညဦးတခါ
 ထာဝရဘုရားအား၊ မီး၌ရဟန်းထိုကို ပူဇော်
 ၄၇ ၍၊ အသရေထအမျိုး၌ထာဝရဘုရားထားတော်
 မူသောပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမ္ဘာအထိုင်း၊ မြဲစေ
 ၄၈ ခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာသိဇ္ဇာ၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ခြံ
 သော ထာဝရဘုရား၏ ထဲတော်ရွှေတွင်း၊ လက်ပ
 ၄၉ ရေထိတ် အရက်နှင့်သုန်ညီ ထပ်ပရေထိတ်
 ၅၀ ချားကိုလည်းထားတော်မူ၏- ထာဝရဘုရား၏
 ကရုဏာ တော်သည် အစည် အမြဲတည် သော့
 ၅၁ ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်း
 ၅၂ ငှါ- သိခြင်းသည် ထိုက် အဆောင်၊ တံခါး၊ ခွက်
 တွင်းအစရှိသော ဘုရား သခင်၏ ထုရိယမျိုးကို
 ကိုင်သော အေမန် နှင့် ယေရသုန် အစ ခြံ သော၊
 ၅၃ ရွှေကောက်၍ ဓာရင်း သွင်းသောထု အခြား ထို
 ကိုထည်း၊ ထားတော် မူ၏၊ ယေရသုန် သား ထို
 ၅၄ သည်လည်း တံခါးစောင့် ခြံကြ၏- ထိုနောက်
 ၅၅ ခုထုအပေါင်း ထိုသည် မိမိထိုနေရာထို ခြံသွား
 ကြ၏၊ ဝါပိန်သည်လည်း၊ နန်းတော် သားထိုကို
 ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါသွားတော်မူ၏၊

၁၇

၁ ဝါပိန်မင်းသည် နန်းတော်၌ ခြံဝတ်စွာ အရ
 သောအခါ၊ ပဇာတ်နာသန်ကိုခေါ်၍ကြည့်စွ
 ၂ ထေးငါသည်အဘုရင်သစ်သားထိပ်နှင့်ရမ်း၊
 ထာဝရဘုရား၏ပရိညည်သစ်တာတော်မူကား၊
 ကုသားကားမြင့်သာကွယ်ကလျှော်နေရသည်
 ၃ ထု ဆိုသော်- နာသန်က၊ အကြံ တော် ခြံ သ မ္ဘာ
 အထိုင်း၊ မြဲတော်မူပါ၊ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်
 ၄ တော်နှင့်အတူ ခြံတော်မူ သည်ထုပြန်ကြောက်
 ၅ စီး- ထိုညည့်တွင် ဘုရားသခင် ၏ ခွတ်ကပတ်
 ၆ တော်သည် ပဇာတ် နာသန်သို့ ရောက်၍- င
 ကျွန်ဝါပိန်ထိုသွားလေသေး၊ ထာဝရဘုရားမိမိ
 ၇ တော်မူသည်ကား၊ ထင်သည် ငါးခုရာထိုထိပ်

၈ ကိုဆောင်ရ- နှစ်သရေထမဇာတ်ကို ဆဲးရတ္တု
ပြည်မှ နှစ်သရေထမဇာတ် နေ့ကဓိ သရေတိုင်
ဆောင်အိပ်နှင့်ငါမနားထဲတရုပ္ပတရသို့ပြောင်း
၉ နှစ် တရုပ္ပာ- ထိုနှစ်နေပြီ- နှစ်သရေထမဇာတ်
ပေါင်းနှင့် ငါတည်လည်ရာထရပ်တို့၌၊ ငါ၏လူ
မျိုးကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ပိုင်ဆိုင်သော
ထရေထ တရားသူကြီး တစ် ဘယောက် အား၊
ထင်သည် စေမှု အာရင် သစ်သားအိပ်ကို အ
ထယ်ကြောင့် မဆောက် သနည်းဟု၊ ငါဆိုဘူး
၁၀ ထရေထ- ထရုပ္ပာကောင်းကင်မိုလ်ခြေ အရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်း
ရာထိုးခြံက သင့်ကို ငါနှုတ်ထုတ်၊ ငါ၏လူ
ထရေထ အမျိုးသား ထိုကို ထုတ်မိုး သော မင်း
၁၁ အရာ၌ ငါခန့်ထားပြီး- သင်ထွားထေရာရာ၌
ငါထိုက်၍၊ ထင်စိန်သုစေပေါင်းတို့ကိုသင့်ရှေ့
ရှာယယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသာလျှင်၊ ဂုဏ်ထ
ထရေကဲ့သို့၊ သင်၌ဂုဏ်ထရေကို ငါပေးပြီး-
၁၂ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါ၏လူ နှစ်သရေထမဇာတ်
ရပ်ကို ငါရှင်ဆင်ပြီး၊ သူတို့သည် နောက်တစ်
နေ့ပြောင်းမထဲ၊ မိမိတို့နေရာ၌နေစေခြင်းငှါ၊ ငါမြဲ
မြဲစေမည်၊ မတရားသော သူတို့သည် နှေးက
၁၃ ထင်၌ငှါ- ငါ၏လူ နှစ်သရေထမဇာတ်၊ တရားသူကြီး
ထိုကိုခန့်ထားသောကောသလ၌ငှါလည်း၊ ဆဲသကဲ့
သို့၊ နောက်တစ်နေ့လည်း၊ ဆဲရ၊ သင့်ကိုလည်း၊
ရန်သူ စေပေါင်း၊ ထိုထက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ခွမ်း
ထားပေးပြီး၊ သင်၏အမျိုး၊ အနွယ် ကိုလည်း၊ ငါ
တည်စေမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီး-
၁၄ ထင်သည်အသက်ကောသလနေ့၌၊ ထိုးထားနေရာ
သို့ ထွားရသောအခါ၊ ထင်မှ ဆင်းသက်သော
သားစုတွင်၊ သားတယောက်ကို ငါမြီးမြှောက်
၁၅ နှစ်သရေထမဇာတ်ကိုတင်ဆောင်မည်- ထိုသားသည်
စေမှု အိပ်ကိုဆောက်အိပ်မည်၊ သူထိုင်သော
ရာဇပတ္တင်ကို စေမည် စေမြဲ ငါတည်စေမည်-
၁၆ ငါတည်သူ၏အခြေမည်- သူသည်လည်း၊ ငါ၏
ထားမြစ်ထိပ်မည်- သင့်ရှေ့မှာရှိသောသူ၌ ငါ၏
ထရေထကို နှုတ်သကဲ့သို့၊ သင်၏သား၌ ငါမ
၁၇ နှုတ်- ထိုသားကိုငါအိပ်၊ ငါ့ခိုင်ခံ့စေမည်စေမြဲ
နေရာမှမည်၊ သူ၏ရာဇပတ္တင်သည်လည်း၊ စေ
မည်စေမြဲတင်ရလိမ့်မည်ဟု၊ ထွန်းဝါဝါအား
၁၈ ပြောသောဟု မိန့်တော်မူ၏- ထိုရာဇပတ်တော်
ကား အထုံးစုံ ထိုကို နာသန် သည်ဝါဝါအား
မိန့်ပြောသော်

၁၉ ထိုအခါ ဝါဝါ စင်းကြီးသည် အံ့သရေထမဇာတ်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုင်လျက်၊ ထိုထာဝရ
အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်
မြီးမြှောက်တော် မူမည် စေကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်
ထည် အထယ် သို့သော သူ မြစ်ပါသနည်း၊ အ
ကျွန်ုပ် အမျိုးသည် အသယ်သို့သောအမျိုးမြစ်
၂၀ ပါ သနည်း- ထိုရာတွင်၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ထို
ကျေးဇူးတော်ကို ထာပညာကျေးဇူးဟုထင်မှတ်
တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်၏အမျိုး
အနွယ်ကို ကြာမြင့် စွာသော ကာလ နှင့် ချည်
လျှပ် မိန့်တော် မူပါသည် ထကား၊ ထိုထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုဘုန်းကြီးသော
၂၁ သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူပါသည် ထကား- ကိုယ်
တော်ကျွန်ုပ် ဝါဝါသည် ကိုယ် ဘုန်းကြီး စေခြင်း
ငှါ၊ အသယ်သို့ထိုးတက်၍ လျှောက်ရ ပါမည်
နည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်ကိုယ်
၂၂ တော်မူ၏- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်
အကျွန်ုပ် ကို ထောက်၍၊ အထို တော် မှီသည် အ
ထိုင်း၊ ချီးမြှောက် စွာသော အမှု အထုံးစုံ ထိုကို ထင်
၂၃ ရှားစေခြင်းငှါ၊ အထုံးစုံထိုကို ပြုတော်မူပြီး- ထို
မြစ်၌၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြားသ
မျှအထိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်
တော်မှ တစ်ပါး၊ အခြား သော ဘုရား စည် ရှာမရှိ
၂၄ ပါး- ဆဲရတ္တု ပြည်မှ ရှေးနှစ်တော်မူသော
ကိုယ်တော်၏လူမျိုး၊ ရှေးမှ၊ လူအမျိုးမျိုး၊ ထိုကို
နှစ်ထုတ်သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်စွာ
သော နာမတော်ကို၊ ကိုယ်တော် အမှု ထင်ရှား
စေပြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍၊ ကိုယ်တော်အမှု
ရှေးနှစ်တော်မူသော၊ ကိုယ်တော်၏လူအသရေ
ထမဇာတ်၊ နှင့်တူသောလူမျိုး၊ တစ်တစ်မျိုး၊ ထည်မြဲ
၂၅ ကြီးပေါ်မှာရှိပါသလော- အကြောင်းရကား
ကိုယ်တော်၏လူ နှစ်သရေထမဇာတ်သည်စေမည်
စေမြဲကိုယ်တော်၏လူ မြစ်စေခြင်းငှါပြု၍၊ ကိုယ်
တော်ထာဝရဘုရားသည်လူတို့ဘုရားသခင်မြစ်
၂၆ တော်မူ၏- ယခုမှာ ထိုထာဝရ ဘုရား ကိုယ်
တော် ကျွန်ုပ် ငှါ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်၏အမျိုး၊ အ
နွယ်၌ငှါ၊ မိန့်တော်မူသောကောသလအစည်
စေမြဲတည်ပါစေသော၊ မိန့်တော်မူသည်အထိုင်း
၂၇ ပြုတော်မူပါ- ကောင်းကင်မိုလ်ခြေအရှင်ထာ
ဝရဘုရားသည်၊ နှစ်သရေထမဇာတ်၏ ဘုရားသ
ခင် မြစ်တော် မူသည်ဟု၍၊ နာမတော်သည် အ
စည် စေမြဲ မြီးမြှောက်ခြင်း၊ မှီမည် စေကြောင်း

အမိန့်တော်သည်အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသော
 ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်၏စံအမျိုးအစွယ်သည်ရှေ့
 ၂၈ တော်၌တည်ပါစေသော- အကြောင်းမူကား၊
 ထိုအထွန်ပုံစံ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်က၊
 အစိန်အမျိုးအစွယ်ကိုငါတည်စေမည်ထု၊
 ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သားဗျာဓိတ်ပေးတော်မူသော
 ၂၉ ကြောင့်- ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌ပစ္စ
 နာပြုနိုင်သောမိတ်မိပါ၏- ယခုလည်း၊ ထိုထာ
 ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်မှန်
 တော်မူ၏၊ ဤကျေးဇူးကိုကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်ငါ
 ၃၀ ထားတော်မူပြီ- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်၏
 အမျိုးအစွယ်သည်ရှေ့တော်၌အစဉ်အမြဲ
 တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊
 ၃၁ ငါ့အညွတ်သောမိတ်ရှိတော်မူပါ၊ ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကြီးပေးတော်
 မူလျှင်၊ ကောင်းကြီးပင်သာကိုအစဉ်အမြဲခံရ
 ပါထိမ့်မည်ထုတော်မူသောအတည်း။

၁၈

- ထိုနောက်၊ ဝါဒိကသည်မိမိ၏လူတို့ကိုလုပ်
 ကြံ၍စောင့်မြင်သဖြင့်၊ ဂါယမြို့၌ကျေးထက်
 ၂ ခုအားကိုယ်ပေးထုလေ၏- မောတပြည်ကိုလည်း
 လုပ်ကြံ၍၊ မောတအမျိုးသားတို့သည်ဝါဒိက
 ၃ ကျွန်ုပ်တို့ထက်၊ အစွန်ဆက်ရကြ၏- ဇောတပင်း
 ကြီးထာဝရစေသောသည်၊ ဥဝရတ်ပြင်နားမှာမိမိ
 ၄ နှိပ်မိကိုတည်စေခြင်းငှါသွားသောသခင်၊ ဝါဒိက
 ၅ သည်ဟာမတ်မြို့တိုင်လောင်တိုက်ဖျက်၍- ခု
 ထားတလောင်း၊ မြင်းမီးသုရဲရခွင်လောင်း၊ ခြေ
 ထည်သုရဲခွင်လောင်းကိုဝမ်းဗီး၍၊ ရထား
 ၆ တစ်ရာကိုသိမ်းထားပြီး၊ အခြားသောမြင်းရ
 ၇ ထားရှိသောတို့ကိုဖျက်ဆီးလေ၏- မောသက်မြို့
 ၈ နေရာရှိလူတို့သည်ဇောတပင်းကြီးဟာဝရစေ
 ကိုစစ်ကူသောအခါ၊ ဝါဒိကသည်စွန့်လွှတ်
 ၉ သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ- စွန့်ပြည်
 ၁၀ မောသက်မြို့၌မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်၊ စွန့်
 ထူထိုသည်ဝါဒိကကျွန်ုပ်တို့အစွန်ဆက်ရကြ၏၊
 ၁၁ မိမိက သွားထေရာရာ၌၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၂ စောင့်မတော်မူ၏- ထာဝရစေသောကျွန်ုပ်တို့ကို
 ၁၃ စောင့်ရှောက်ပိုင်လျှော့အားကို၊ ဝါဒိကသည်သိမ်း၍
 ၁၄ လေစုရှင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏- ထာဝရစေသော
 ၁၅ အမျိုးရသောတိဗတတ်မြို့၌စွန့်ရန်မြို့မှ၊ ဝါဒိက
 ၁၆ သည်ဗျားစွာသောကြွေးဝါကိုသိမ်းသွားပါ၊
 ၁၇ ဇောတပင်းသည်ကြွေးဝါရကန်၊ ကြွေးဝါတိုင်၊

ကြွေးဝါတန်ဆာဗျားကို၊ ထိုကြွေးဝါဖြင့်လုပ်
ထတည်း။

- ၁၈ ဇောတပင်းကြီးထာဝရစေသောစံတပ်အထုံး
 အရင်းကိုဝါဒိကလုပ်ကြံကြောင်းကို၊ ထာမတ်
 ၁၉ စင်ကြီးတောအထွန်ကြားလျှင်- မိမိရန်သူထာ
 ဝရစေသောကိုဝါဒိကသည်စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသော
 ကြောင့်၊ မိမိထာယဉ်စွာ ကောင်းကြီးပေးစေ
 ခြင်းငှါ၊ မိမိသားတစ်ပါးကိုဝါဒိကကြီးထံ
 ထိုစေလွှတ်၍၊ တစ်ပါးသည်အာဇာနည်၊ ငွေ
 ၂၀ လား၊ ကြွေးဝါစေသော၊ အမျိုးမျိုးတို့ကိုဆောင်ခဲ့
 ၂၁ လေ၏- ထိုထာမတ်တို့ကိုဝါဒိကပင်းကြီးသည်
 ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏၊ ထိုထာမတ်ရိပ်ပြည်၊
 မောတပြည်၊ အစွန်ပြည်၊ မိမိပြည်၊ ထာမ
 ၂၂ ထက်ပြည်၊ အမြည်ပြည်တို့မှဆောင်ခဲ့သောအာ
 ၂၃ ငွေကိုလည်းပူဇော်၏- ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇောတ
 ၂၄ သားအားရှိသည်အား၊ ချီင့်တွင်း၊ ဧရိယာ
 ၂၅ သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုလုပ်ကြံလေ၏- ဧရိ
 ပြည်၌မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဧရိပြည်သား
 အပေါင်း၊ ထိုသည်ဝါဒိကကျွန်ုပ်တို့ကြမ်း၊ ဝါဒိက
 သွားထေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည်စောင့်မ
 တော်မူ၏၊
 ၂၆ ထိုသို့ဝါဒိကသည်အသရေထင်ရှားကိုမိုး
 စံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင်၊ တရားမူကိုမိရစ်
 ၂၇ ဆုံးပြတ်တော်မူ၏- ဇောတပင်းသားအာဇာ
 သည်ပိုက်ချုပ်ပင်းဖြစ်၏၊ အဟိလှစ်သား
 ၂၈ ယောရှုမတ်သည်အတွင်းဝန်ဖြစ်၏- အဟိ
 တပ်သားဇောတပင်းနှင့်အာဇာသားအဟိ
 ၂၉ မထက်သည်ယဉ်ပရောဟိတ်ဖြစ်၏၊ ဇောတ
 ၃၀ သည်ဇောတပင်းတော်ကြီးဖြစ်၏၊ ယောသမတ်သား
 ဇောတပင်းသည်ဇောတပင်းနှင့်ပေထသိလူတို့ကို
 လုပ်ရ၏၊ ဝါဒိကသားတော်တို့သည်ထည်းအ
 ၃၁ တံတော်၌မင်းသားအရာရှင်နေကြ၏။

၁၉

- ထိုနောက်၊ အစွန်ရှင်ဘုရင်နာယတ်သည်
 သေ၍၊ သားတော်ဟာနုန်သည်ခမည်းတော်အ
 ၂ ရာဇာနုန်းထိုင်၏- ဝါဒိကလည်း၊ ဟာနုန်အဝ
 နာယတ်သည်အစားကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊
 လူစံသား၌ကျေးဇူးပြုမည်ထုဆိုလျှင်၊ လူစံ
 အစောဆုံးတစ်နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သံတမန်တို့
 ကိုစေလွှတ်၍၊ ဝါဒိကကျွန်ုပ်တို့သည်ထာနုန်မင်း
 ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရာအစွန်ပြည်သို့
 ၃ ရောက်ကြ၏- အစွန်အမျိုးအစွယ်တို့သည်

ဟာနွန်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ဂါမိဝိသုဒ္ဓိတော်
ကို နှစ်သိင်္ခသော သူတို့ကို ရွတ်ဆိုရာတွင်၊
မမည်းတော်ကို မြို့သေခွာပြုသည်ဟု၊ ထင်ရှား
တော်မူသော၊ ပြည်တော်ကို ခပ်ဆေးစူးစမ်း
၍ ဖျတ်ဆိုခြင်းငှါသာ၊ သူ၏ကျွန်ုပ်တို့သည်အထံ
တော်သို့ ရောက်သည်မထုတ်သောထု လျှောက်

- ၈။ ကြလျှင်- ဟာနွန်သည်ဂါမိဝိသုဒ္ဓိတော်ကိုလှူပြီး
လျှင်၊ ခုနစ်ကိုမိတ်၍၊ အဝတ်ကိုတင်ပါးထိုင်
- ၉။ လောင်မြတ်ပြီးမှထွက်ထိုင်လေ၏- ထိုသူတို့၌
အထက်သို့ပြုသည်ကိုဂါမိဝိသုဒ္ဓိတော်တံးကြား
သောအခါ၊ သူတို့သည်အထွန်ရှက်သောကြောင့်၊
ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ ရွတ်ဆို၍၊ ထင်ထိုသည် ခု
နစ်ပစ္စည်း ခြံထိုင်စေ၏၊ လေရိပေါ် မြို့မှာနေ
ကြသော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပြန်ကာ ကြသောထုမှာ
ထားတော်မူ၏။

၈။ ဟာနွန်မင်းနှင့် အစွန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါ
တို့သည် ဂါမိဝိသုဒ္ဓိတော်ဆုပွဲ၌ အထွန်ရှက် ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ ယေယောပေါတာမိပြည်၊
စွန်မာခါပြည်၊ ဇောဘပြည်တို့၌ မြင်းရထားတို့
ကို ငှါး ခြင်းငှါ၊ ငွေအခွန် တသောင်းကို ထုတ်

- ၁၀။ ခြံ- မြင်းရထား သူရဲ လုံးသောင်း နှစ်ထောင်ကို
ငှါး၊ မာခါမင်း ကြီး နှင့် သူ၏ထုတို့ကို ငှါးထု
ခြင်းတို့ သူတို့သည် မေမေထမြို့၌ နေရာတပ်ကြ၏။
အစွန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း ခုဝေး၍၊ အ

၁၁။ မြို့မြို့တို့မှစ၍ ကြမ်း- ထိုသို့တံးကို ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ
ကြားလျှင်၊ ယွာထနှင့် ခွန်တား ကြီးသောသူရဲ

- ၁၂။ အထုံးထရင်းလပေါင်းကိုလှေတံး- အစွန်
အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍၊ မြို့တံးဝှာ ခပ်
ခင်းကွင်း ကြမ်း ခပ်ကုသော မင်းကြီး တို့သည်

၁၃။ ထွင်ပြင်၌ တခြားမီးနုကြမ်း- ယွာထသည်လည်း
ရွှေ၌ ငှါး၊ နောက်၌ ငှါး၊ စစ် ချက်မှာ နှစ် ခက်မှီ
သည်ကို မြင်လျှင်၊ အသရေထုတို့တွင် သန်မြန်
သောသူရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍၊ စွန်မာ

- ၁၄။ တခတ်၌ စစ်ခင်းကွင်းစစ်- ကြွင်းသောသူတို့ကို
အစွန်အမျိုးသားတို့ တခတ်၌၊ စစ်ခင်းကွင်းစစ်

၁၅။ မြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကိုထံသို့ အထွန်- စွန်မာ
တို့သည် ငှါးမြင်လျှင်၊ အစားကုရမည်၊ အစွန်
အမျိုးသား တို့သည် ထင်ကို မြင်လျှင် ထင်အား

- ၁၆။ ငါကုမည်း- ရဲရင့်သောမိတ်ရှိ၍ ငါတို့လူမျိုးနှင့်၊
ငါတို့ ဘုရားသခင် မြို့ရွာထိုအခါ အား ထုတ်၍
ထိုက် ကြ တုန် ဖုံး၊ ထာဝရ ဘုရား သည် အထို
တော်ရှိသည်အထိ၊ မိရင်းတော်စုစေသတည်း။

- ၁၇။ ထုဆိုပြီးမှ- ထု၌ ပါသောထုမှာ နှစ်ထောင့်၊ စွန်
မာတို့ကို စစ်ထိုက် ခြင်း၊ ငှါးစည်း ထွားသော အ
- ၁၈။ ခါ၊ စွန်မာတို့သည် ပြေးကြမ်း- စွန်မာတို့ပြေး
သည်ကို အစွန် အမျိုးသားတို့သည် မြင်လျှင်၊
သူတို့ ထည်ထည်၊ ညီအစ်ကို ရွေးချယ်ပြီး၍
ထဲသို့ ဝင်ကြမ်း၊ ယွာထသည် ထည်၊ ထပ်စု
ထင်မြို့ထိုမြို့သွားလေ၏။

၁၉။ စွန်မာတို့သည် အသရေထု အမျိုးသားရွေး
ချယ်မိမိထို နှစ်ထည်ကို ထိမြင်လျှင်၊ ထံတစ်ကို
ကို ရွတ်ဆို၍၊ မြစ်တံးဝှာ နေသောစွန်မာတို့
ကို ခေါ်သဖြင့်၊ ထားလေစာ ခပ်ထားသော မိတ်

- ၂၀။ ချုပ်မင်းရွာမက်သည် ထည်းအုပ်ရမ်း- ထိုထို
တံးကို ကြားလျှင်၊ ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ အသရေထု
အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ခုဝေးစေ၍၊ ထောင်စုံ
မြစ်ကို ကူးသဖြင့်၊ ရန်သူ အစုံ တို့ ရောက်၍ စစ်
ခင်းကွင်း နေထမ်းတို့သို့ ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ စစ်ခင်းလှမ်း

၂၁။ ခြံ၊ စွန်မာတို့သည် ထိုက်သော အခါ- အသရေ
ထုအမျိုးသား ရွေးချယ်ပြီး ကြမ်း- ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ
ထည်၊ စွန်မြင်းရထားမီးသူရဲ ခုနှစ်ထောင်းမြို့
ထပ်သူရဲ လေးထောင်းတို့ကို ထုတ်၍၊ မိုက်ရှုတ်

- ၂၂။ မင်းရွာမက်ကိုထည်း လုပ်ကြံလေ၏- ထား
လေစာ မင်းစစ် ထွန် တို့သည် အသရေထု အမျိုး
သားရွေးချယ်မိမိထို နှစ်ထည်ကို ထိမြင်လျှင်၊ ဂါ
မိဝိသုဒ္ဓိ မိသောထာဟ ခွဲ၍ ကျွန်ုပ်ကြမ်း၊ နောက်

၂၃။ တခပ် စွန်မာတို့သည် အစွန် အမျိုးသားတို့ကို
စစ်မကုကြ။

၂၀

- ၂၄။ အခါထည်း၌၊ နှစ်တုရင်တို့သည် စစ်ထိုက်
မြန်ရောက်သော အခါ၊ ယွာထသည် မိုက်မြို့အ
ထုံး အရင်းနှင့် ချီထွားသဖြင့်၊ အစွန် မြို့ထို
ထိုက်ဖျက်၍ ရွာမြို့ကို ပိုင်းထား၏၊ ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ

၂၅။ ကိုယ်ထိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေထေ၏- ယွာထ
ထည်ရရွာ မြို့ကို ထိုက် ဖျက် ပြီးမှ၊ ဂါမိဝိသုဒ္ဓိ
မင်းကြီးစစ်သရေကို ရွတ်ဆို၍၊ ခေါင်းတော်ပေါ်
မှာတပ်ကြ၏။ သရေထုမြို့ကား ကျောက်မြို့
ကိုစေလို၊ ဤအခွန် တခတ်ရှိသတည်း။ မြို့
ထုထုသော ဝဇ္ဇာအစွန်ကိုထည်း ထုတ်လေ၏-

- ၂၆။ မြို့သားတို့ကိုထည်းထုတ်၍ ထုတ်၍၊ ထံထွန်း
ထံထွန်းနှင့် ထုတ်စုကို ထုတ်စေ၏၊ ထိုထို ဂါမိဝိ
သုဒ္ဓိအစွန်မြို့ထု ရွာသားအပေါင်းတို့၌ ပြုပြီး
မှ၊ ထု အပေါင်း တို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့ထို
မြို့ထေ၏။

- နောက်တစ်နေ့ကမူ၍ မိလိတ္တိယူထို နှင့် ခပ်
ထိုက်ကြစည်၊ ထူထွတ်ထူ ထိစေမည် ချေမိစ်
အမျိုးသားကိုသတ်၍၊ မိလိတ္တိ ယူထိုကိုစောင်
- ခြင်္သေ့၏- နောက်တစ်နေ့ မိလိတ္တိ ယူထိုကို ခပ်
ထိုက်ကြစည်၊ ယာဇူရသားဝေထာနန်သည်
ရက်ကန်း၊ ထက်ထိပ်နှင့်အမျှကြီးသော ဟိုမျိုးကို
သုံး၍သော၊ ဂိတ္တိအမျိုးဂေါထုတ်၏ ညီ ယာခမိ
- ကိုသတ်ဆဲ၏- နောက်တစ်နေ့ ဂါယမ္မိဇာ ခပ်
ထိုက်ကြစည်၊ အရပ်မြင့်၍ ထက်တစက်၌
ထက်မြောက်ရောင်း၊ မြေတစက်၌မြေမြောက်
ရောင်း၊ ပေါင်း၊ နှစ်ဆယ် ထေးရောင်း၊ မြေသာ
- ချေမိစ်အမျိုးသားတယောက်သည်- အသရေထ
အမျိုးကိုကြိမ်းပသောအခါ၊ ဂါမိန်အစ်ကို မှီဟ
၏သားသောနာနန်သည်ထိုသူကို သတ်ထေ၏-
- ဤသူထိုသည် ဂါယမ္မိဇာ နေသောချေမိစ် ယူထို
သားဖြစ်၍၊ ဂါမိန်နှင့် သူ၏ထွန်ထို ထက်မြင့်
သေကြ၏။

၂၁

- နောက်တစ်နေ့ကမူ၍ အသရေထအမျိုး
တစက်၌ထ၍၊ အသရေထအမျိုးသားထိုကိုချေ
- သတ်စေခြင်းငှါ၊ ဂါမိန်ကိုထိုက်ထွန်းလေ၏- ဂါ
မိန်ကလည်း၊ ထူအပါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါ
ထိမည် အကြောင်း၊ စေရစေထ မြို့မှသည် ခန့်မြို့
ထိုင်သောထွား၍၊ အသရေထအမျိုးသားထိုကို
ချေထွတ်ပြီးလျှင်၊ ဓာရင်းကိုငယ်သို့ ထွင်းထော့
ထု၊ မိုလ်ချုပ်မင်းယွာထနှင့်အမျှထိုစားမိန့်
- တော်မူ၏- ယွာထကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိယူထိုထိုက်၍၊ အဆတရာထိုးပွား စေခြင်း
ငှါပြုတော်မူပါစေသော၊ ထိုရာထွင်း၊ အရှင်မင်း
ကြီး၊ အသရေထထူ အပေါင်းထိုသည် ထခပ်၏
ထွန်မြစ်ပါသည်မထုတ်သော၊ ထိုမြစ်၍၊ ကျွန်
တော်သခင်သည် ဤအမှုကို အထယ်ကြောင့်မီ
ရင်တော်မူသနည်း၊ အသရေထအမျိုး ခြင်္သေ့၊
• ဧရာအကြောင်းကို၊ အထယ်ကြောင့် ပြုတော်မူ
- ထနည်းထုလျှောက်ထေ၏- ထိုသော်လည်း၊ အ
မိန့်တော်သည်ယွာထကကားကို နိုင်သဖြင့်၊ ယွာ
ထသည်ထွက်၍ အသရေထပြည်တရှောက်ထုံး
- ထိုထွားပြီးမှ၊ အထူရှုထင်မြို့သို့ပြန်သွား- ထူ
အပါင်းဓာရင်းကိုဂါမိန်အားသတ်၍၊ အသရေထ
အမျိုး၌သားကိုင်းသူရဲတသန်းနှင့်တထိန်း၊ ထူ
အမျိုး၌ သား ကိုင်း သူရဲ ထေး ထိန်း၊ နှင့် ခု နှစ်
- သောင်းရှိ၏- ထိုရာထွင်း၊ ယွာထ သည် အမိန့်

- တော်ကို နှံ့ထော့ကြောင့်၊ ထေဝီအမျိုးနှင့်မယာ
မိန့်အမျိုးကို အခြားသော အမျိုးထဲသို့ ထွင်း၍
မချေထွက်၊
- ဂါမိန်ပြုသောအမှုကိုဘုရားသခင်သည်အထို
တော်မူသဖြင့်၊ အသရေထ အမျိုးကိုခါထိစတိ
- တော်မူမည်ဖြစ်၍- ဂါမိန်က၊ အကျွန်ုပ်ပြုသော
အမှု၌ အထွန်မြစ်မှားပါပြီ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်၏
အပြစ်ကိုမြေရှင်းတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အ
ထွန်မိုက်သောအမှုကိုပြုမိပါပြီထု၊ ဘုရားသခင်
- အားတောင်းပန်ထေ၏၊ ထာဝရဘုရားသည်
- ဂါမိန်၏ပရောဇာဝန်ကိုငါ့၌- ဂါမိန်ထံသို့
ထွားထော့၊ အရာသုံးပါးကို ထင်စား၊ ငါ့မြစ်၊
ထင်၌ ငါပြုရာထို တပါးပါး ကိုရှေးထော့ထု၊
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုထင် ဆိုထော့ထု
- မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း- ဝန်သည် ဂါမိန်ထံသို့
ထွား၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊-
- သုံးနှစ်ပတ်လုံးအစောစောတာရခေါင်းပါးသော
ထေး၊ သုံးထပတ်လုံး၊ ထင်ကို ရန်သူလိုက်၍ ခြံ
ထားခြင်း ထုပ်ကြံသော ထေး၊ သုံးရက် ပတ်လုံး
ပြည်တော်၌ ကာထနာတည်း ဟူသော ထာဝရ
ဘုရား၏သားတော်ကို၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
ကံ တမန် သည် ကိုင်၍၊ အသရေထ ပြည်ထ
ရှောက်ထုံးကို ဖြတ်ဆီးသော ထေး၊ ထိုထွင်း၊ တ
ပါးပါးကို ရှေးထော့ထု မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊
အကျွန်ုပ်ကို စေထွတ် တော် မူသော သူ အား အ
ထယ်သို့ပြန်လျှောက် ရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူ
- ပါထုလျှောက်ထေ၏- ဂါမိန်ကလည်း၊ ငါသည်
ကျည်းမြောင်းရာသို့ နောက်ထေပြီတကား၊ ထာ
ဝရဘုရား၏ ထက်တော်သို့ နောက်ပါစေး၊ ကရု
ဏာတော်ကြီးထွန်း၊ ထူထက်သို့ မရောက်ပါစေ
နှင့်ထုဂန်အားပြန်ပြော၏။
- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အသရေထအမျိုး
၌ ကာထနာကို ထွတ်လိုက် တော် မူ၍၊ ထူရှစ်
- သောင်းသေကြ၏- ထေရုရှင် မြို့ကို ဖြတ်ဆီး
စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကံ တ
မန်ကို စေထွတ်တော် မူသည် အထိုင်း၊ ကောင်း
ကံတမန်ဖြတ်ဆီးမည်ထု၊ အားထုတ်သောအ
ခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှုထွက်၊ ထိုထေး
ကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍ တန်ပြီ၊ ထင်ထက်
ကိုရုပ်သိမ်းထော့ထု၊ ဖြတ်ဆီးသောကောင်းကံ
တပန်အားမိန့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါထာဝရဘုရား
၏ကောင်းကံတမန်သည်၊ ထေမုတ်ထူအရာ

၈၈ စံကောက်နယ် ထထင်းထဲနားမှာ ရပ်နေ၏။ - ဝါ
 မိန်သင့်လျှော်ကြည့်၍ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ကင်တမန်သည် ယေရှုထင်မြီ အပေါ်မှာထား
 ထိုမိုးလျှော်၊ မိတ်ကောင်းကင်နှင့်မျှ ကြီးကြား
 ဘုရင်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်ထိုင်၍ ခု
 ထရေလ ထမျိုးသား အသတ် ကြီးသူ ထို သည်
 လျှော်တေထဝတ်ကို ဝတ်လျှက် ပြောပြောပြော
 ၈၉ ဝတ်လျှက် နေကြ၏။- ဝါမိန်ကလည်း၊ ပြည်သား
 ထိုကိုရေတွက်စေခြင်းငှါ မိရင်သောသူကား၊ စာ
 ကျွန်ုပ် မြစ်ပါသည် မထုတ်တော့၊ စာကျွန်ုပ် မြစ်
 ဘေးပါပြီ၊ အထွန်ရေမိုက်ကို မြဲမပါ ပြီး၍ ထိုးထိုး
 မူကား၊ အထွန်သို့ မြဲမပါသနည်း၊ ထိုစာကျွန်ုပ်
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ထုထိုး
 ကို ခါထံ ခတ်ခြင်းငှါ၊ ထက်တော်ကို ထုထိုးအပေါ်
 ထိုးရောက် စေ တော် မမူပါ နှင့်၊ စာကျွန်ုပ် နှင့် စာ
 ကျွန်ုပ် အစော့အမျိုးအပေါ် သို့ ရောက်စေတော်မူ
 ပါထူးဘုရားသခင် အားတောင်းပန်သေး၏။
 ၉၀ ထိုအခါ ဝါမိန်သည် ထွား၍၊ ယေရှုထံထူစာ
 ရောနစ် ကောက်နယ် တထင်း၌၊ ထာဝရ ဘုရား
 အစွဲယဉ်ပတ္တင်ကို တည်စေခြင်းငှါ ပြောရမည်
 အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၉၁ သည် ဂ်ဂ်ကို ဘုရားသခင်- ဂ်ဆန်ဆို ထော
 ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း ဝါမိန်သည်
 ၉၂ ထွားထေ၏။- အရောနစ်သည် ခေါ်ကို နယ် ခည်
 - ထွန်းထွန်းကြည့်၍ နှင့်ဘုရင်ကို မြင်သောအခါ၊
 ထားထားယောင် နှင့်တကွ ဝုန်းရှောင်၍ နေ၏။
 ၉၃ ဝါမိန်သည် အရောနစ် ချီရာ ထိုးရောက် ထောအခါ၊
 အရောနစ် ကြည့်၍ ဝါမိန် ကို မြင်လျှင်၊ ကောက်
 နယ်တထင်းမှ ထွင်း၍၊ ဝါမိန်ရှေ့မှာ ဦးကျ ပြတ်ဝတ်
 ၉၄ ထေ၏။- ဝါမိန် ကလည်း၊ ထုထိုးတွင် ကာထနာ
 ထေးကို ဖြိမ်းစေမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား
 အစွဲယဉ်ပတ္တင်ကို ငါတည်ထိုသည် မြင်၍၊ ဤ
 ကောက်နယ်တထင်းအရပ်ကို အထိုးထိုးထည်
 ၉၅ အထိုင်း၊ ရောင်းပါ ထုထွန်း မှီ သော်- အရောနစ်
 က၊ ထွန်းတော်သခင်အရှင် မင်းကြီး၊ ထုတော်မူ
 ပါ၊ မိတ်တော်ရှိသည်အထိုင်း မြဲတော်မူပါ၊ မီးမြို့
 ရာယဉ်ထိုးနားစွား၊ ထင်းထိုးကောက်နယ် တန်
 ဆာစွား၊ ထောစဉ် ပူဇော်သကာထိုးစွာ ခေါ်၊ စွား
 အထိုးနံကို၊ ကျွန်တော်ဆက်ပါစံထု ဝါမိန်အား
 ၉၆ လျှောက်လျှင်- ဝါမိန်မင်းကြီးက၊ ထိုသို့ ငါမထု
 ရ၊ ဝင်စစ် အထိုး ထိုက် သည် အထိုင်း၊ ပေး၍ ငါ
 ဝတ်မည်။ ထန်စွာကို ထာဝရဘုရားအစွဲ ငါမ

ထိမ်း၊ ကိုယ်ငွေ မထွန်းထဲ မီးမြို့ရာ ယဉ်ထိုး မပူ
 ၁၀၀ ဇော်ထိုထူးအရောနစ်အား ဆိုထပြန်၊ အကြောင်း
 မိထားကို မှီ နား၍၊ ထိုအရပ်ကို ဝယ်ပြီးမှ-
 ၁၀၁ ထာဝရဘုရားအစွဲ ယဉ်ပတ္တင်ကို တည်၍၊ မီး
 မြို့ရာယဉ်၊ မိထားယဉ်ယဉ်ထိုးကို ပူဇော်ထေ
 စ်းထိုးသို့ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုသော အခါ၊
 မီးမြို့ရာယဉ်ပတ္တင်ပေါ်သို့ မီးကျသဖြင့်၊ ကောင်း
 ၁၀၂ ကင်ထဲက ထူးတော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားမှာ အား
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည်
 မိမိထားကို ထားထိပ်၌ လွှင်းထားပြန်၏။
 ၁၀၃ ထာဝရဘုရား သည် ယေရှုထံထူ စာရောနစ်
 ကောက်နယ် ထထင်း၌၊ ထူးတော်မူသည်ကို ဝါ
 မိန်မြင်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ယဉ်ပူဇော်ခြင်းစာ
 ၁၀၄ ဖူးကို မြဲထေ၏။- တော၌ ယေရှုထုတ်ခဲ့သော ထာ
 ဝရဘုရား၏ ထဲတော် နှင့် မီးမြို့ရာ ယဉ် ပတ္တင်
 သည်၊ ထိုကလွန် မိမိမောင်မြို့ မြင့်သောအရပ်
 ၁၀၅ ပေါ်မှာရှိ၏။- ဝါမိန်သင့် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း
 ကင် တမန် ထားကို ကြွယ်သောကြောင့်၊ ထို
 ယဉ် ပတ္တင်သို့ ထွား၍၊ ဘုရားသခင်ကို မရော
 မလျှောက်၏။

၂၂

၀. သို့ မြင်၍၊ ဝါမိန်က ဤအရပ်သည် ထာဝရ
 အရှင် ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်မြစ်၏၊ ဤယဉ်
 ပတ္တင်သည် အသရေထထွန်း၏ ယဉ်ပတ္တင်မြစ်
 ၁. စံထု ဆိုလျက်- အသရေထ ပြည်၌ ရှိသော တ
 ပါးအမျိုးသားထိုးကို ခုဝေးစေခြင်းငှါ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော် တည် ခုရာ ထိုး
 ကျောက်ဆစ်ရသော ပန်ရန်ထမားထိုးထိုင်။
 ၂. အမိန့်တော် မူ၏။- တံခါးထုတ် ခုရာသံရွန်အစွဲ
 နှင့်၊ ဆစ်သားထက် ခုရာအစွဲစွားစွာသောထံကို
 ၃. ၎င်း၊ အစွဲစွဲမှတ်၍ နောင် မှားစွာသောကြော
 ၄. ဝါကို ၎င်း- စွားစွာ သော အာရဉ် ဆစ်သား ထိုး
 ၎င်း၊ ထွန်းဆင်ထော်မူ၏၊ မိရန်မြို့သားနှင့်ထုစွဲ
 ထား ထိုသည်၊ အာရဉ် ဆစ်သား အစွားကို အ
 ၅. တံတော် သို့ ထောင် ခဲ့ကြ၏။- ဝါမိန် ကလည်း၊
 ငသား ရှောထရန်သည် အသက်ထေ၍ နှုသေး
 စ်းထာဝရဘုရားအစွဲတည်ရသောထိပ်စုကား၊
 အထွန် ထူးဆန်းသော ထိပ်၊ အထိုင်း ထိုင်း အ
 ပြည်ပြည်၌ ဘုန်းအသရေကျော်စောသောထိပ်
 မြစ်ရမည်။ ယခုပင် ထိပ်တော်အစွဲ ငါထွန်းဆင်
 မည်ထုထကြံ မှီလျက်၊ အနိစ္စမရောက် မှီ စွား
 စွာထွန်းဆင်တော်မူ၏။

- ထားထားစွာထရန်ကိုထည့်၊ ဖေါ်၍၊ နုထရေထထရန်၊ ထုရားထဝင်တာဝရဘုရားထိုး၊ ထိမ်တော်ကို ထည့်ဆောင်ရမည် ထေကြောင်း၊
- နှာထားထေထည့်မှာ-ထား၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ နှာမတော်ထိုး၊ ထိမ်တော်ကို ထည့်ဆောင်မည်ထု ငါထေကြံမြဲပြီး-သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါသို့ ရောက်သည်ကား၊ ထင်သည် နှာ၊ နှာ စစ်တိုက်၍၊ ထုထရေထိုးကိုထိတ်ထေပြီး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ငရုတ်ဖျာထိပ်၌ နှာ၊ နှာ သော ထေသွေးကို သွန်းထော့ကြောင့်၊ ငှာမ ထိုး ထိမ်ကို မတည်မ
- ဆောက်ရ-သင်မြင်သောထားတထောက်သည့် ဗြိပ်ဝပ်သောသုဗြိပ်လိပ်မည်၊ သူ၏ထမည်ကား ရှောထရန်မြစ်၌၊ သုပတ်ထည့်၌ရန်သုမမြို့၊ ဗြိပ်ဝပ်သောထွန်းကို ၎င်း၊ သူ၏ထက်ထက်၌ နုထရေထထရန်သည်စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ၊ ဗြိပ်ဝပ်နှာ
- ရေရသော ထွန်းကို ၎င်း ငါ ပေးမည်- ထိုသားထည့် ငှာမထိုး ထိမ်ကို ထည့်ဆောက်ရ လိပ်မည်၊ သူသည်သား ဗြိပ်လိပ်မည်၊ ငါသည်ထည့်၊ သူ၏ထေမြစ်မည်၊ သူထိုင်သောနုထရေထရန် ဘုရားထေကို ထေထည့် ထမြဲ ငါတည်စေ
- စည်ထုမိန်းတော်မူပြီး-သို့ဖြစ်၍သား၊ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ထက်၌နေ၍၊ ထေကြံထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထမိန်းတော် မှီသည်ထတိုင်း၊ ထင်သည်သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
- ထိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ရလိပ်မည်- သို့ရာတွင်၊ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ထရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်မည်ထေကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ညာတ်ပညာကိုပေး၍၊ နုထရေထထရန်ကိုမိရင်ခြင်းထမူ၌မှာထားတော်
- ဗုပါစေသော- နုထရေထထရန်၏ထမူ၌၊ ထာဝရဘုရားသည်ပေးရှေ့ထား၊ မှာထားတော်မူသော မိရင်ထိုး၌ခွက်ထိုကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါသတိပြုလျှင်၊ ထေကြံထမြောက်ရလိပ်မည်၊ ထားထု၍ ရဲရန်ခြင်း မှီထေး၊ မိုးမိပ်ခြင်း၊ မိတ်ဖွက်ခြင်း
- မှီထေး၌-ငါသည်ဆင်းရဲခံစည်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ထိမ်တော်ထိုး၊ နုထရေထထွန်းထေထွက်ထထောင်းကို ၎င်း၊ ထမိန်း မမှတ်၌ စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ နှာသံကို၎င်း၊ သစ်ထားရှာ၌ကျောက်ရှာကို၎င်းပွင်ဆင်ပြီးသင်
- သည်ထည့်၊ ထပ်၍ပွင်ဆင်ရမည်- ထိုမှတပါး၊ ထင်၌ရှာသောထထက်သမား၊ ပန်းရန်သမား၊

- ကျောက်ဆစ်ထမား၊ ထရိုးရိုးသော ထထထံ၌
- ထေကျက်သော ဆရာ သမား မှီကြမ်း- နုထရေကြေးဝါသံထထိုင်းမထိရှားထည့်ဖြစ်၍ထထေး၊ ကြိုးစားထေး၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထေထုမြဲတော်မူပါစေသောထုမှာထားတော်မူ၏၊
- နုထရေထမင်းထပေါင်းထိုသည် သားတော်၌ပိုင်းရမည် ထေကြောင်း၊ မှာထားထေသည်
- မှာ-ထင်ထိုက်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်ထို၌ ထေထုမြဲတော်မူသည် မထုတ်ထေး၊ ထရပ်ရပ်၌ဗြိပ်ဝပ်ရသော ထွန်းကိုပေးတော်မူသည် မထုတ်ထေး၊ ပြည်သူပြည်သား ထိုကိုထထက်၌ထေတော်မူသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့၊ ထိုဘုရားသခင်၏ ထုထိုးရှာမှာတပြည်ထုံးသည်
- မှီခိုလျက်ရှိ၏- သို့ဖြစ်၍၊ သင်ထိုက်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ၊ ကိုယ်မိတ်၌ထုံးကို နှိုးဆော် ထိုက်ထွန်း ကြထေး၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ထိုး၊ တညီရသောထိမ်တော်ထဲသို့ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သစ်တာတော်၌ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောတန်ဆာထိုကို သွင်းခြင်းငှါ ထကြထေး၊ ထာဝရထွန်းဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြထေးထုမှာထားတော်မူ၏၊

၂၃

- ဝါပိန်မင်းသည် ထသက်ကြီး၍၊ ကာထပြည့်စုံရာထရန် ရောက်သောထခါ၊ သားတော်ရှောထရန်ကို နုထရေထ ရှင်ဘုရင်ထရ၌ ခန့်ထား
- ၍- နုထရေထ မင်း၊ ထပ် ပရောဟိတ်၊ ထေပိသားထပေါင်းထိုကိုစုဝေးစေတော်မူ၏၊
- ထေပိသားထိုတွင် ထသက် သုံးထယ်ထွန်၍၊ စာရင်း ဝင်သော ယောက်ျား ပေါင်း ကား၊ သုံး
- သောင်း၊ ရှစ်ထောင်တည်း- ထိုသူ ထိုတွင်၊ နှစ်သောင်းထေးထောင် ထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ ထိမ်တော် ထမူကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏၊ ရွတ်ထောင်ထိုသည်ထရမိ၊ တရားသူကြီးထုရကြ
- ၍- ထေးထောင်ထိုသည် တံခါးကို စောင့်ရကြ၏၊ ထေးထောင်ထိုသည် ဂုဏ်တော်ကို မိုးစွမ်းစရာထုမိယထို၌၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်
- ကို မိုးစွမ်း ရကြ၏- ထေပိသား၊ ဂေရရွံ၊ ကောထတ်၊ မေရာမိထရိုးထသီးထေး၊ ထိုကိုဝါပိန်
- ထား၍၊ တရားတရားမိသင်း၌စေ၏- ဂေရရွံ
- ထရိုးသားကား၊ ထာဝရ၌မှီမိတည်း- ထာဝရသားထကြီးကားပထထေထေ ထုထည့်ထေသံ၌

- ၈ ယောထ၊ ပေါင်းသုံးယောက် တည်း။ မြိသား ကားရှေ့လောမိတ်၊ တာဇေလ၊ ယာရန်၊ ပေါင်း သုံးယောက် တည်း။ ဤ သူတို့သည် သာဓနိစ
- ၈၀ ဆွေစာမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။ မြိသားကားယာ တတ်၊ ဝိဇ္ဇ၊ ယုဒ၊ ဗေဒ၊ ပေါင်းထေးယောက်
- ၈၀ တည်း။ ယာယတ်ကားစာကြီးဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇကား ဂုတိယစရာကိုရ၏။ ယုဒနှင့် ဗေဒ၌ ကားသား ဈားစွာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေစာမျိုးအလိုက်စာ ရင်းတခုတည်းပေါင်းကြ၏။
- ၈၂ ကောဟတ်သားကားစာမရ၊ ဣဇဟာ၊ ယေ မြန်၊ ဩဇေလ၊ ပေါင်းထေးယောက် တည်း။
- ၈၃ စာမရ သားကား စာရန် နှင့် မောဇ္ဇေတည်း။ စာရန်နှင့်သားစည်မြေဆက်တို့သည် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌၊ နံသာပေါင်းကို မီးနှိုင်း၊ အ မှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နာမတော်ကို မြှုပ် ခြံစည်ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ အမှုကိုပြုရမည် အကြောင်း၊ အထွန်သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်း၊ ငှါ၊ အခြားသူတို့နှင့် နှဲထား
- ၈၄ သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ထူ မောဇ္ဇေ၏ သားကိုကား၊ ထေဝိစာမျိုးသားတို့၏စာရင်း၌
- ၈၅ သွင်းရ၏။ မောဇ္ဇေသားကားဂေရုနှင့်ဇေယျ
- ၈၆ ဇာတည်း။ ဂေရု၌သားတို့တွင်းရှေ့ဇေယျသည်
- ၈၇ အကြီးဖြစ်၏။ ဇေယျဇာသားအကြီးရေတတိ တယောက်တည်းဖြစ်ရဟတိ၌ကားသားအ
- ၈၈ ထွန်ဈား၏။ ဣဇဟာသားအကြီးကားရှေ့ယော
- ၈၉ မိတ်။ ယေမြန်သား အကြီးကားယေဒိ၊ ဂုတိ ယသား၊ စာမရ၊ တကိယ သား ယဟာဇေထ၊
- ၉၀ စတုတ္ထ သားယေကခံ၊ ဩဇေလ သား အကြီး ကားမိက္ခာ၊ ဂုတိယသားယေရှိတည်း။
- ၉၁ မေရာဒိ သားကား မဟာလိနှင့် ခုရှိတည်း။ မ
- ၉၂ ဟာလိသားကား ဇေယာဇာနှင့် ကိဇ္ဇတည်း။ ဇေယာဇာသည်သားမရှိ၊ သိုးသက်သက်ရှိ၍ သေ ၏။ သူသိုးတို့နှင့် သူညီ ကိဇ္ဇသားတို့သည် နတ်
- ၉၃ ကြီး၊ ခုရှိသားကားမဟာလိ၊ ဝေါ၊ ယေဒိစုတ်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။
- ၉၄ ဤရှေ့ကားအသက်နှစ်ဆယ်ထွန်၍ ထာဝရ ဘုရား၏တိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက် ရသော ထေဝိစာမျိုးသားအဆွေစာမျိုးအလိုက်၊ ဓာရင်း
- ၉၅ ဝင်သောအဆွေစာမျိုးသူကြီးဖြစ်သည်။ အ သေရေလ စာမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ထည်မိမိသူ၏အားငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကိုပေး ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အစည် နေ

- ၉၆ တော် မူသောကြောင့် - ထေဝိသားတို့သည် ဓာ တော်နှင့် ထဲတော်အမှုဆောင်ရွက်ရာ ထန်ဆာ ဈားကို၊ နောက်တဖန်မထမ်းရဟုမိမိမိမိတော်
- ၉၇ မူ၏။ နောက်ဆုံးအမိမိတော်အတိုင်း၊ အသက် နှစ်ဆယ်ထွန်သော ထေဝိသားတို့ကို ဓာရင်းထု
- ၉၈ ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထေဝိသားတို့သည် အာ ရုန်သားတို့၏ ထက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောအရာရှိသူတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊ ထာဝရဘုရား၏တိမ်တော်နှင့်တန်တိုင်းဈား၊ အ
- ၉၉ ခန်းဈား၌ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ရှေ့ တော်စုန့် ကိုငှင်း၊ ယောဇဉ် ပူဇော်သကာ စုန့် ညက်ကိုငှင်း၊ တဆေးစုံစုန့်ပြား၊ သံပြားနှင့်စုတ် သော စုန့်၊ စုန့် ဆီကျော် ကို ငှင်းလုပ် ၍၊ ဘုရား သခင်၏တိမ်တော် အမှုကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရ ကြမည်တိုင်းထွား၊ မြန်ထွယ်၊ မြင်တွတ်ခြင်းအ
- ၁၀ မှု အမျိုးမျိုးကိုလည်း မီရင် ရကြ မည်။ နံနက် တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းရပ်တန့်၊ ကျေးဇူးတော် ကြီး လှပါ၏ဟုဝန်ခံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်
- ၁၀ ကို ထည်း၊ ခြိုးခွမ်း ရကြ မည်။ ပညတ် တရား တော်အတိုင်းဥဂုသ်ဇေ၊ ထဆန်းဇေ၊ ဓမ္မဥဇေ အ စည်မပြတ် ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌၊ မီး နှိုရာ
- ၁၁ ယဝ်မျိုးတို့ကို ပူဇော် ရ ကြ မည်။ ပရိယတ် စည်းဝေးရာ ထဲ တော် ကို ငှင်း၊ ထန်ရှင်းရာ ဌာန တော်ကိုငှင်း၊ ထာဝရ ဘုရား တိမ်တော်၌၊ အမှု တော်ကို ဆောင် ရွက်သော ညီအစ်ကို အာရုန် သားတို့ကိုငှင်းစောင့်ရကြမည်။

၂၄

- ၁၂ အာရုန် အမျိုးသား အသီးအခြားအစားအရာ မှာ၊ အာရုန် သားကား နာဗေ၊ အသိထု၊ ဇော
- ၁၃ ဇာ၊ အသမာတည်း။ နာဗေနှင့်အသိထုသည် သားမရှိ၊ အမလက်ထက်တွင်သေသောကြောင့်၊ ဇောဇာနှင့်အသမာသည် ယဝ်ပရောဟိတ်အ
- ၁၄ မှုကိုဆောင်ရ၏။ ဓါပိန်သည် ဇောဇာအမျိုး ဇာရုတ်နှင့် အသမာအမျိုး အဟိမလက်ကို၊ အ သီးအသီးဆောင်သင့်သည်အတိုင်းခန့်ထားလေ
- ၁၅ ၏။ အသမာအမျိုးအကြီးအကဲထက်၊ ဇောဇာ အမျိုး အကြီးအကဲသာ၍ ဈားသောကြောင့်၊ ဇောဇာအဆွေစာမျိုးအလိုက်၊ အကြီးအကဲတ ကျိပ်မြောက်သောက်၊ အသမာအဆွေစာမျိုးအ လိုက်၊ အကြီးအကဲနှစ်ယောက်တို့ကိုအသီးအ
- ၁၆ သီးခွဲဝန်ထမ်း။ ဓာရေ၊ တံမြဲထွက်၊ အသီးအ ခြားခွဲဝန်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၊ ဘုရားအစီ

43 44

۱۹

၁၂၆။ သမ္မုတောရိယောသင်္ဂုဏ်ရကြ၏။- ထိုသူတို့
၁၂၇။ စွန့်ထား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘိဝံသကို သင်၍၊

ထုက္ကသ်သော ညီစစ်ကို ပေါင်းကား၊ နှစ်ရာ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

- ထိုသူ ထိုသည် အကြီးအငယ် ဆရာ စာပည့် ရောနှောထွက်၊ စာရေးကံပြု၍ ဆင်း၍ရာမှာ၊
- ပစ္စယသုကား၊ အာသပ် အပေါင်းအဆင်းဝင်သူ ထောက်တည်း။ ဂုတိထသူကေလိ၊ သူနှင့်သူ၏ ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
- တတိယသူ ဇက္ကုရ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်း
- ကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - စတုတ္ထသူဇ ဇရိ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
- ၂ ထောက်တည်း။ - ပဉ္စမသူနေသနိ၊ သူနှင့်သူ၏ ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
- ၃ ဆဋ္ဌမသူ ဗုတ္တိ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကား
- ၄ တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - ဆတ္တမသူယေဇ္ဇ ရေထ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်
- ၅ နှစ်ယောက် တည်း။ - ဆဋ္ဌမသူ ယေဇ္ဇာယ၊ သူ နှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်
- ၆ တည်း။ - နဝမသူ မတ္တနိ၊ သူနှင့်သူ၏ထား ညီ
- ၇ ပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - ဝေဃ သုဒ္ဓိမိ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်
- ၈ နှစ်ယောက် တည်း။ - ဂေဝေဃ သုဇာရေထ၊ သူ နှင့် သူ၏ထား ညီ ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ်
- ၉ ယောက် တည်း။ - ရှိသေမသူဟာဇ္ဇတိ၊ သူနှင့် သူ၏ထား ညီပေါင်းကား တကျိပ် နှစ်ယောက်
- ၂၀ တည်း။ - တကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ဇေဓဇ္ဇထ၊ သူနှင့်သူ၏ ထား ညီပေါင်းကား တ
- ၂၀ ထိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - တကျိပ်ထေးယောက် မြောက်သော သူ မတ္တသိ၊ သူနှင့် သူ၏ ထား ညီ
- ၂၁ ပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - တကျိပ် ငါးယောက် မြောက်သောသူယေရဓုတိ၊ သူနှင့် သူ၏ ထား ညီ
- ၂၂ ပေါင်း ကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
- ၂၃ တည်း။ - တကျိပ်မြောက်ယောက်မြောက်သော သုဇာနိ၊ သူနှင့်သူ၏ထား ညီပေါင်းကား တ
- ၂၄ ထိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - တကျိပ်ခုနှစ်ယောက် မြောက်သော သူ ယောဇ္ဇမေကဇ္ဇ၊ သူနှင့် သူ၏ ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
- ၂၅ တကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူဇာနိ၊ သူ နှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်
- ၂၆ တည်း။ - တကျိပ်ကိုးယောက် မြောက်သောသူ ဇေတ္ထာသိ၊ သူနှင့် သူ၏ထား ညီပေါင်းကား တ
- ၂၇ ထိပ် နှစ် ယောက် တည်း။ - နှစ် ကျိပ် မြောက် ထောသု ဇေတ္ထာသိ၊ သူနှင့်သူ၏ထား ညီ ပေါင်း

- ၂၈ ထားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ - နှစ်ကျိပ်တ ထောက်မြောက်သောသူဇာသိရ၊ သူနှင့်သူ၏ ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
- ၂၉ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူဂိဗ္ဗိယထိ၊ သူ နှင့် သူ၏ ထား ညီ ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ်
- ၃၀ ယောက်တည်း။ - နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက် ထော သု မဟာဇထုတိ၊ သူ နှင့် သူ၏ ထား ညီ
- ၃၀ ပေါင်းကားတကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။ - နှစ် ကျိပ် ထေး ယောက် မြောက်သော သုဇောမဇ္ဇေ ဇာ၊ သူနှင့်သူ၏ထားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ် ယောက်တည်း။

၂၆

- အသီးအသီး ထင်း၍သော ထံခါးစောင့်ဈာ၊ ဟူမူကား၊ ကောရထိအမျိုးဈာသပ်အနွယ်၊
- ၂ ကောရသား မေဇ္ဇထေမိ၊ - မေဇ္ဇထေမိစ် သားဦး ဇာသိ၊ ဂုတိယသားယောဇေထ၊ တတိယသား
- ၃ ဇေဓမ္မိ၊ စတုတ္ထသားယောသနေထ၊ - ပဉ္စမသား ဇေထိ၊ ဆဋ္ဌမသားထောထနနိ၊ ဆတ္တမသားဇေထ
- ၄ ဩဒဲတည်း။ - ဩဗရေရံစ်သားဦးဇေဓာထ၊ ဂု တိယသားယောဇေဓမ္မိ၊ တတိယသားယောဇာ
- ၅ စတုတ္ထသားဇာကား၊ ပဉ္စမသားနာသနေထ၊ - ဆ ဋ္ဌမသားအဇေထ၊ ဆတ္တမသားဇုထခါ၊ ဆဋ္ဌမ သားဂုထထတည်း။ ဩဗရေရံကို ထုရားထခင်
- ၆ တည်ကောင်းကြီးလေးတော်စုမ်း-ထားဦးဇေဓာ
- ၇ ထစ်သားဩထနိ၊ ရေဇေထ၊ ဩဓထိ၊ ဇေထာဇာ ဖန်နှင့် နွန်စား၊ ကြီးသောညီဇေထိထု၊ ထေမိ
- ၈ ထိုသည် နွန်စား၊ ကြီးသောသူရဲ၊ မိမိထိုအဇေ
- အမျိုး၌ အမိုးရသောသူဖြစ်ကြ၏- အမှုတော် ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်း၌င် အောင်း နွန်စား၊ ကြီးသော ဩဗရေရံ အမျိုးသား ခွင်း ယောက်ျားပေါင်းကားမြောက်ထိပ်နှစ်ယောက်
- ၉ တည်း။ - နွန်စား၊ ကြီးသောမေဇ္ဇထေမိထားညီ ယောက်ျား ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက်
- ၁၀ တည်း။ - မေရာဒိအမျိုး၊ ယောသစ်သားထိုတွင် မှီမရသည် သားဦးမထုတ် ထော်တည်း။ အဓ ခန့်ထားသော ဩဇာ၊ ထား အကြီး မြစ်ထ
- ၁၁ တည်း။ - ဂုတိယ သားကား ဟိထမိ၊ တတိယ သားထေဗဗိ၊ စတုတ္ထသားဇာသိ အဓမ္မိထော
- ၁၂ တည်း။ - ဤဇေဓာ၊ ထာဝရ ထုရားစံ ဖိတ် ထော်၌ အဓမ္မိထုဉ် ဇောင့် ဖြင့်၊ ငှါ ထင်း၍
- ထောထံခါးစောင့်အကြီးအကဲဖြစ်ထတည်း။

• ပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ပဉ္စမ
ထောင်ပဉ္စမ ဗိုလ်မင်းကား ဣတဟာ အမျိုးရှိ
တော်၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်
• တည်း။- အဌမထောင်၊ အဌမ ဗိုလ်မင်းကား
ထေကော မြို့သား၊ ဣကေရှဏ် သား၊ ဣရ၊ တပ်
သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင် တည်း။-
•• ထက္ကဇထောင်၊ ထက္ကဇ ဗိုလ်မင်းကား ဝေဓိမ်စ
မျိုး၊ ပေလောနိစန္ဒယံ ဖြစ်သောဟေထက်၊ တပ်
•• သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။- အ
ဌမထောင်၊ အဌမ ဗိုလ်မင်းကား ဇာရထမျိုး၊
ထုရှသိ စန္ဒယံ ဖြစ်သော သိဗေက၊ တပ်သား
•၂ ပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။- ဒုတိယ
ထောင် ဒုတိယဗိုလ်မင်းကား ဗယံမိန်စန္ဒမျိုး၊ အန
သောသိစန္ဒယံ ဖြစ်သော အဗျေဇာ၊ တပ်သား
•၃ ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။- ဒသမ
ထောင်၊ ဒသမ ဗိုလ်မင်းကား ဇာရ အမျိုး၊ နေ
တောဇာသိစန္ဒယံ ဖြစ်သောမဟာဗေ၊ တပ်သား
•၄ ပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။- ကေဝ
ထမထောင်၊ ကေဝသမဗိုလ်မင်းကား ဝေဓိမ်စ
မျိုး၊ ဗိရသောနိစန္ဒယံ ဖြစ်သောဗေဇာယ၊ တပ်
သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင် တည်း။-
•၅ ဂ္ဂါသမထောင်၊ ဂ္ဂါသမ ဗိုလ်မင်းကား ဩသ
နောထမျိုး၊ နေတောဇာသိ စန္ဒယံ ဖြစ်သော
ဟေထဗေ၊ တပ် သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေး
ထောင်တည်း။
•၆ ဣသရေထထမျိုး၊ အသီး၊ အသီး တို့ကို အုပ်
သောမင်း ဟူမူကား၊ ဗုဗင်ထမျိုးတွင် ဝိသုဓိ
သားဝေလ္လဇာ၊ မြိမောင်ထမျိုးတွင် မာခဏ် သား
•၇ ဌေတိ၊- လေဝိထမျိုး တွင် ကေဌေထသား
•၈ ဟာရှဘိ၊ အာရုန်ထမျိုး တွင် ဇာရုတ်၊- ထုဝေ
မျိုးတွင် ဝိဝိဏ်အင်္ဂါလေယု၊ ဣသဝါထမျိုးတွင်
•၉ မိက္ခေထသား ဩမဓိ၊- ဇာဗုလုန်ထမျိုးတွင်
ဩဗိဏ်သားဣဌမာယ၊ နဿလိထမျိုးတွင် အာ
•၁၀ ဇရေထသားယေဓိရုတ်၊- ဝေဓိမ်ထမျိုးတွင်
အာဇဏ်သားယောဌေ၊ မနာဌေထမျိုးတဝက်
•၁၁ တွင်ပေဝါယဏ်သားယောထ၊- ဝိလင်ပြည်၌မနာ
ဌေထမျိုး တဝက် တွင် ဇာခဓိဏ်သား ဣဌေါ၊
ဗယံမိန်ထမျိုး တွင် အာဗေဇာသ် သား ယာသေ
•၁၂ ထ၊- ဝန်ထမျိုးတွင်ထေဇာဟိဏ်သားအာဇရေ
ထ၊ ဩဌကားဣသရေထထမျိုးတို့ကို အုပ်သော
မင်းဟေတည်း။
•၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေထထမျိုး သား

တို့ကိုခိုင်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အစွဲတို့အ
ဈား ပြားစေတော်မူမည်ဟု ဂတိတော်မှီသော
ကြောင့်၊ ဝိဝိဏ်သည်အသက်နှစ်ထပ်မနေသော
•၁၄ သူတို့ကို ဇာရင်း မထူထဲနုနု၊- ဇေရုသာသား
ယွာထသည်ဇာရင်းထူပြု၍၊ ထိုအပြစ်ကြောင့်
အဓကတော်သည် ဣသရေထထမျိုး၊ အပေါ်သို့
သက်ရောက်သောအခါအင်္ဂါအသက်အရေတွက်
၍ရသော လူပေါင်းကို ဝိဝိဏ်မင်းကြီး၏ နှုတ်ဇာ
၌မသွင်းမမှတ်။
•၁၅ အလေထသား၊ အာဇမာ ဝက်သည် အဏ္ဍာ
တော်မိုးဖြစ်၏၊ ဩဓိသားယောဌသိသဉ္ဇိထထ
ပြင်၊ မြို့ရွာ၊ ချေတိုက်၌မှီသောအဏ္ဍာတိုက်တို့ကို
•၁၆ အုပ်ရမ်း၊- ဝေလုပ်သား ဝေဓိသည့်ထထထာ
•၁၇ လုပ်သော သူတို့ကို အုပ်ရမ်း၊- ရာမမြို့သား မှီမိ
သည်ဇဗ္ဗင်ဥယျာဉ်တော်ကို၎င်း၊ မှီမိမြို့သား
•၁၈ ဝိသုဓိဇဗ္ဗင်သီးနှင့်ဇဗ္ဗင်ရည်တိုက်တို့ကို၎င်း
•၁၉ အုပ်ရမ်း၊- ဂေဓိလူဗာထယာနန်သည် မျှိုင်ထို့
၌မှီသော သံလွင်ပင်နှင့် ထန်းပင်တို့ကို၎င်း၊
•၂၀ ယောရှသည်ထိတိုက်တို့ကို၎င်းအုပ်ရမ်း၊- ရှာရန်
အရပ်သား၊ မှီတဗေသဉ္ဇိရှာရန်အရပ်၌ကွက်စား
သော နွားစုကို၎င်း၊ အာဝဏ်သား ရှာဖွေသည်
မျှိုင်ထို့၌ ကွက်စားသောနွားစုကို၎င်းအုပ်ရမ်း၊-
•၂၁ ဣဌမေလထမျိုးသား ဩဓိထထဉ္ဇိကုသားအုတ်
တို့ကို၎င်း၊ မေဇောနသိလူလေဝေထထသည် ဗြိတိ
•၂၂ ကို၎င်း- ဟာဂရထမျိုးသား၊ ထာဇဏ်သည် သိုး
တို့ကို၎င်းအုပ်ရမ်း၊ ဩသုထိုသဉ္ဇိဝိဝိဏ်မင်းကြီး၏
ဥဇ္ဈာသဏ္ဍာတော်ကို အုပ်ရသောသူပေထည်း။-
•၂၃ ဝိဝိဏ်သထွေးတော်ယောဌသိသည်ထိုင်ပင်
မူ၊ မတ် ပညာမှီ ကျပ်၊ တတ် ဖြစ်၏၊ ဟေဗောနိ
သားယေဟေထသည်ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်တို့
•၂၄ အပေါင်းအဝေးဖြစ်၏၊- အဟိသောဇေထထည်
ရှင်ဘုရင်၏တိုင်ပင်မူ၊ မတ်၊ အာဓိမြို့သားထု
•၂၅ သည်ရှင်ဘုရင်၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏၊- အဟိ
သောဇေထ နောက်မှ၊ အဗ္ဗာသာနှင့် ဗေဇာထ
သား ယောယဇ ထည်နေရာကွန်၊ ယွာထထည်
တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။
၂၈

• တဖန် ဝိဝိဏ် မင်းသည် ဣသရေထ မင်း ဈာ
တည်း ဟူသော၊ အမျိုး၊ အသီး၊ အသီး ကို အုပ်
သောမင်း၊ အဟုည့်အဟုည့် အမှု တော်ကို ဇောင့်
သောထပ်မူ၊ ဗိုလ်မင်း၊ ထုတထောင်အုပ်၊ အရာ
အုပ်၊ ရှင်ဘုရင်၏ အဏ္ဍာ မိုး၊ ထား တော်၏

ထည့်သွင်း၊ နှစ်သားရှိသောသူ၏ အကြီးအကဲအရာရှိအပေါင်းတို့ကို ထေရဝါဒသင်္ဂါယနာတော်စုတော်စု၏- ထိုအခါ၌ ဗိမ္ဗိမင်းကြီးသည် ရပ်၍၊ ငြိမ်စေ၍၊ ထေရ်တို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သစ်တာတော် ဗြိဟ္မဝတ်ရာ အိမ်တည်း၊ ထုသောဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာကို တည်ထုတ်မည်ဟု ငါ့အကြံရှိ၍၊ တည်ထုတ်ခြင်းငှါ ဖွင့်ဆင် နှင့်ပြီး- သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်က သင်သည့်စစ်တိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကို ထတ်သောသူ ဖြစ်၍၊ ငါ့နာမအပေါ် အိမ်တော်ကို မထည်မဆောင်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇။ အသေရလေ၏။ နာမအပေါ် အိမ်တော်တော်စု၏၊ ထေရ်တို့၊ သခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အဆွေအမျိုးများ၊ ထဲက ကျေးကောက်၍၊ အသေရလေ နှင့်ဘုရင်စေရာ၌ အမြဲရှိ၊ မြှောက်တော်မူ၏။ ထေရ်တို့၊ ကျေးကောက်၍၊ အခြားသော အမျိုးတို့ကို ထုတ်ဖို့ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထေရ်တို့၊ တွင်း၊ ငါ့အစစ်အိမ်ထောင်ကို ငှက်၊ ငါ့အစစ်သားတို့တွင် ငှက်ငှက် နှစ်သက်၍၊ အသေရလေ ငှက်ငှက် ဖို့၊ ခံရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။

၈။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မှား၊ ခွာသော သားတို့ကို ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့သားအပေါင်းတို့တွင်၊ သားရှေ့လစုန်ကို ငွေကောက်၍၊ အသေရလေ အမျိုးကို ထုတ်ဖို့ရလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီး- ငါ့အားလည်း၊ သင့်သားရှေ့လစုန်သည် ငါ့အိမ်နှင့် ငါ့တံတိုင်းတို့ကို တည်ရမည်၊ ငါသည် ထိုသူကို သားစေရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ ရွေးကောက်ပြီး၊ ငါသည် သူ၏အစ ဖြစ်မည်။ သူသည် ငါ့ဗီရင် ချွန် ပညတ်တရားတို့ကို ထေရ်တို့ သို့အမြဲ ကျင့်လှောင်၊ သူ၏ နိုင်ငံကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဤကောင်းသော ဖြည်ကို ပိုင်၍၊ သင်တို့၏ သားမြေးအစည်အဆက်အဆွေရာတို့ ချွန်ထားလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်တော်၊ တူသော၊ အသေရလေ အမျိုး သား အပေါင်းတို့ရှေ့သွင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ငှက်၊ သင်တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော် မြီသမျှတို့ကို ရှာ၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၉။ သားရှေ့လစုန်၊ သင့်အစစ်ဘုရား သခင်ကို သိလော့၊ နှစ်ထင်သော နှစ်လုံး၊ ကြည်ညိုသော မိတ်ဆွေနှင့် ဝတ်ပြုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ခပ် သိမ်းသော မိတ်နှစ်လုံး တို့ကို

စစ်၍၊ အကြံအစည်ရှိသော သမ္ဘာတို့ကို အိမ်တော်စု၏ကိုယ်တော်ကို ရှာလှောင်၊ အထွေထွေတော်စုမည်၊ ကိုယ်တော်ကို နှစ်လှောင်၊ သင့်ကို အစည်အမြဲ နှစ်တော်မူမည်။ သတိပြုလော့။ သင့်နှင့်၊ ရာဇာဓိပတိ၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက် စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့်၊ အားထု၍ တည်ဆောက်လော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၀။ ထိုအခါ အိမ်တော်ဦး၊ အဆောင်ကြီး၊ ထည့်တိုက်၊ အထက်ခန်း၊ အတွင်းခန်း၊ သစ်တာတော်

၁၁။ အခန်း၊ ထားရာအခန်း၊ နံရံကို ငှက်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တန်တိုင်း၊ ရွာ၊ ပတ်လည်၌ ကာသော အခန်း၊ မှား၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တညာတိုက်များ၊ ပူဇော်သော အရာသို့ အရာတိုက်များ၊ တို့၏ နံရံကို ငှက်၊ မိမိ ကြံစည် သမျှတိုင်း၊ ခါးဝါးသည် သားတော် ရှေ့လစုန် အား

၁၂။ အပ်တော်မူ၏။ ယင်း ပရောဟိတ်၊ လေဝိသားသင်း၊ ဖွဲ့ခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက် စေတန်

၁၃။ ဆာမြီသမျှ တို့ကို လည်း ဗီရင်တော်မူ၏။ အမှုတော်အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ရွက်စေရာ အာဇာနည်မြီသမျှတို့ အပေါ် အာဇာနည်ကို ငှက်၊ ငွေတန်ဆာ မြီသမျှတို့

၁၄။ အပေါ် ငွေကို ငှက်၊ မြီသမျှ အပ်တော်မူ၏။ အာဇာနည်နှင့် အာဇာနည် အသီးအသီး၊ ငွေမီးခုံနှင့် ငွေမီးခုံ အသီးအသီး၊ သုံးစရာ မြီသည် အတိုင်း၊ အာဇာနည်

၁၅။ ငွေကို မြီသမျှ အပ်တော်မူ၏။ ရှေ့တော်စုန်တင်စရာ အာဇာနည်နှင့် ငွေမီးခုံ အသီးအသီး၊ အပေါ် အာဇာနည်

၁၆။ ငွေကို မြီသမျှ အပ်တော်မူ၏။ အာဇာနည်တို့၊ အင်တုံ၊ ငါ့အား မှား၊ အပေါ် အာဇာနည်ကို ငှက်၊ ပန်းနှင့် ငွေလင်ပန်း၊ အသီးအသီး၊ အပေါ် အာဇာနည်ကို

၁၇။ ငှက်၊ မြီသမျှ အပ်တော်မူ၏။ နံ့သာပေါင်းမီး၊ မြီရာယပ် ပတ္တင်အပေါ် အာဇာနည်ကို ငှက်၊ အတောင်တို့ကို မြီသမျှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သစ်တာတော်ကို လှမ်း၊ မိုးသော ခေလမိမိ ရထား၊ တော်ဝံ အပေါ်

၁၈။ အာဇာနည်၊ မြီသမျှ အပ်တော်မူ၏။ ထိုပုံရား မြီသမျှတို့ကို ရေးထားသည် အတိုင်း၊ နားလည် နှိုင်းသော ညာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မူ၏။

၁၉။ သားတော် ရှေ့လစုန်အား ထည့်၊ သင်ထည့်ထားလျှင် ချစ်သော မိတ်နှင့် လုပ်ဆောင်လော့၊ မမိုး၊ မိမိနှင့်၊ မိတ်မပျက်နှင့်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် သင်နှင့် အတူရှိ

ဆောင်ရွက်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှ
ကိုဆောင်ရွက်ရာသို့ထပ်ဆောင်၍၊ ထက်စာ
သတ်၍ ထိုင်စေသော်၊ ထင်ကို ခွန်တော်မူ၍ ပြန်
၂။ ထားတော်မူ- ထင်း၊ ခွဲသော ထင်း ပရော
ထိတ်၊ ထေပိသားထိုသည်သည်ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်မှကိုဆောင်ရွက်ရာသို့ပြန်၍၊ လိမ္မာ
သောဆရာသမား၊ အမျိုးမျိုးထိုသည်သည်။ အ
ရာရာကိုထပ်ဆောင် ခေတ္တပြန်၍၊ မင်းဈာ
နှင့် ပြည်သူ ပြည်သား၊ ဈာ၊ အပေါင်းထို သည်
ထည်း၊ သင့်ထက်၌ပြန်သည်ထု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉

- တစ်ခါ မိမိ မင်း ကြီးက၊ ဘုရားသခင်ရှေး
ကောက်တော် မူသော သော၊ ရွှေထမုန်သည်
အထက်ငယ်၍ နှုသေး၏။ အမှုကားကြီးထွန်း
သည် ဆောင်ရသော မိတ်မှန်သည် ထုအဖို့ မ
- ၂။ ထုတ်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်၏။ ငါ
၏ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဖို့ အတန်ဆာထုပ်
ဓရာထိုအကိုင်၊ ငွေတန်ဆာထုပ်ဓရာထိုငွေကို
၄။ ကြေးဝါတန်ဆာထုပ်ဓရာထိုကြေးဝါကို၄။
ထံထန်ဆာထုပ်ဓရာထိုသံကို၄။ သစ်သားတန်
ဆာထုပ်ဓရာထို သစ်သားကို၄။ ရွယ်ကျောက်
နှင့်အရောင်မျိုးထွတ်၍ မိမိရာ ထိုကောင်းသော
အရာကို၊ အထိုးထိုက်သောကျောက်မျိုး၊ ဈာ
ရွာသောကျောက်မြို့ကို၄။ တတ်နိုင်သမျှအ
- ၃။ ထိုင်းငါ့စွမ်းဆင်ပြီး- ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်
- ၄။ ခွဲမိတ် နှစ်ထုံး၊ ခွဲထမ်းသောကြောင့်၊ ထိုသန့်
ရှင်းသောအိမ် အဖို့ ပွင့်ဆင်သောဥစ္စာမှတစ်ပါး၊
ကိုယ်ဥစ္စာထဲက ဩဇာရအစွာအခွက် သုံးသောင်း၊
နှင့်ကျောက်ထပ်ထိုက်ခွမ်းပုံးရာထိုငွေခင်စုနှစ်
သောင်းကို၊ ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဖို့ငါ
- ၂။ ပေး၏။ အာထပ်အတန်ဆာအဖို့၊ ငွေသဉ်ငွေတန်
ဆာအဖို့နှင့် ဆရာသမား ထုပ်သမျှအဖို့ ဖြစ်၏။
ထိုဖြစ်၍၊ ထနေထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ဥစ္စာ
ကို အထက်ထူပူဇော်ရှင်သနည်းထု၊ ပရိထာတ်
- ၂။ အပေါင်း ထိုအား ပေးတော်မူလျှင်- အဆွေအ
မျိုးထိုက်ကြီးအလဲဈာ၊၊ အထွေထွေအမျိုးအ
ဆီးအသီး ထိုကို ဆုပ်မိုးသော မင်းဈာ၊၊ ထု တ
ထောင်ထုပ်၊ ထရာ ထုပ်ဈာ၊၊ ရှင် ဘုရင်၏ အမှု
တော် ကို မိရင် သော သူဈာ၊ ထို သည် ကြည်ညို
- ၂။ သော မိတ်မှန်- ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် မှကို
ဆောင်ရွက်ရာသို့ အစွဲအစွတ်ငါးသောင်းနှင့်အ
ခါးအစသော၊ အစအစတ်တထိန်း၊ ကြေးဝါအ

- ရွက်တထိန်းအစသော၊၊ သံအရွက်တထိန်းကို
- ထူကြ ၏- ကျောက် ခြံ ခြံ သော သူ ထို သည်
ထည်း၊၊ ငရုခွံအမျိုးသားအထေထေထက်မြင့်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ထောင့်ထဲသို့သွင်း
- ၃။ ကြ ၏- ထုမှား ထိုသည် နှံ ထင် သော နှစ် ထုံး၊
ကြည်ညိုသောမိတ်သောသို့၍၊ ထာဝရဘုရား
အား ပူဇော်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ဩဇာ၊
မိမိ မင်းကြီးသည်ထည်း၊ အထွန် ထရာ ဝမ်း
မြောက်တော်မူ၏။
- ထိုအခါမိမိက၊ အကျွန်ုပ်ထိုအစအထွေထွေ
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကမ္ဘာ အထက် ဆက် မင်္ဂလာ မှီတော်မူ အေ သ
- ထည်း- ထိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည်
ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်တော်၊ သော မြင် ခြင်းအ
ရှင်၊ အာ အာ တော် နှင့် ပြည့် နှံ တော် မူ ၏။
ကောင်းကင် မြေကြီး ၌ မှီသမျှ ကို ပိုင်တော် မူ
၏။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အဖို့ရ
တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော သူထိုက် အထွန်၊ မြင့်
- ၂။ မြတ်တော်မူ၏- ဂုဏ်အသရေနှင့်စည်းမိမိဥစ္စာ
သည် ကျေးဇူးတော် ကြောင့် သာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်
တော်သည်ခပ်သိမ်းသောသူထိုက်အဖို့တော်
မူ၏။ ရှန်အားအရွမ်းသတ္တိကိုပေးပိုင်တော်မူ၏။
ခပ်သိမ်းသောသူထိုက်အားကြီးမြတ်သောအရွှင်
- ၃။ နှင့်ပိုင်သောအရွှင်ကိုပေးပိုင်တော်မူ၏- ထိုဖြစ်
၍၊ အကျွန်ုပ်ထိုက် ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးတော်
ကြီး ထုပါသည်ထု အကျွန်ုပ် ထိုသည် ဝန်ခံ၍၊
ဘုန်းကြီးသော နာမတော်ကို ရိုးစွမ်း၊ ကြပါ၏။
- ၂။ ထိုရာတွင်၊ ကြည်ညိုသောမိတ်နှင့် ချီတသောထံ
ပူဇော် နှိုင်းစေသော်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏ထု
ထိုသည်အထက်ထိုသောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ခပ်
သိမ်းသော အရာထိုသည် တန်ခိုးတော် ကြောင့်
ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ထိုသည်ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာထဲ
- ၂။ အထာ ကိုယ်တော်အားပူဇော်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
ထိုသည်ထိုးထေးရာ၊ ကဲ့သို့၊ ရွှေတော်၌စေ့သည်
အာဇာနည် ဖြစ်ပါ၏။ မြေကြီး၊ လျှာ နေ ရသော
ကာလသည် အမိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ မှီမိရာ မရှိ
- ၂။ ပါ- အကျွန်ုပ်ထိုက်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကိုယ်တော်၏ နာမအဖို့၊ ကိုယ်တော်၏ အိမ် ကို
ထည် ဆောက် ခြင်း အထိုငှါ၊ အကျွန်ုပ် ထို ဖွင့်
ဆင်သော ချီတသော မှီသမျှသည် တန်ခိုးတော်
ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အထုံးနဲ့ထိုက်ကိုယ်တော်ပိုင်
- ၂။ တော်မူ၏- အကျွန်ုပ်ထိုက် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်

မြောက်မိထားနှင့်ငင်၊ မြင်းတစ်ကောင်ကိုတပ်ထား
ငါးဆယ်နှင့်ငင်ရောင်း၊ မြို့ခြံ၊ ထိုသို့ဟိန္ဒုမင်း
ကြီးနှင့်စုမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်၊ အရတ္တ
ရထားနှင့်မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

၂

- ရှောထရန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်
အဖို့အိမ်ကိုငင်၊ နန်းတော်ကိုငင်တည်ဆောက်
၂ မြင်းငါးဆယ်ရှိ၍၊- ထမ်း၊ ရွက်သောသူ ခုနှစ်
သောင်း၊ ကောင်းမွန်ပေါ်မှာသစ်ခုတ်သောသူရှစ်
သောင်း၊ ကြည့်ရှုစီရင်ရသောသူ သုံးထောင်
- မြောက်ဘက်ကိုခွဲခွဲပြီးမှ-တရုမင်းကြီးဟိရ်ထံ
သို့စေလွှတ်၍၊ မင်းကြီးသည်အဝေပါမိရ်စံနန်း
တော်ဆောက်ရာဘုံအရပ်သစ်သားကိုပေး
လိုက်သည်နည်းတူ၊ ငါ့နှစ်တစ်ကျော့၊ ပြုပါ
- ထောင့်- ဣသရေလအမျိုးသည် အစည်ကွင့်ရ
သောတရားအတိုင်း၊ ဘုရားရှေ့မှာနံ့သာပေါင်း
ကိုမီးရှို့ခြင်းငှါငင်၊ ရှေ့တော်မုန့်ကို အစည်တင်
ခြင်းငှါငင်၊ ညဦး၊ နံနက်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊
ငါ့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဓမ္မစွဲနေ့တို့
၉ မီးရှို့ရာယပ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါငင်၊ ငါ၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဖို့၊ အိမ်
- တော်ကိုတည်ဆောက်၍ပူဇော်ရမည်၊- ငါတည်
ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည်ကြီးရမည်၊ ငါ
တို့ဘုရားသခင်သည်ဘုရားတကာတို့ထက်ကြီး
- မြတ်တော်မူ၏၊- ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်
တကာတို့၏အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်
သည်၊ ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊
ကျိန်းဝတ်တော်မူရာအိမ်ကို အဘယ်သူတည်
ဆောက်နိုင်မည်နည်း၊ ရှေ့တော်၌ယပ်ကိုမီးရှို့
ရာအိမ်မှတပါး၊ အခြားသော အိမ်တော်ကို
တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါသည်အဘယ်သို့သော
- သူဖြစ်သနည်း၊- ထမုဒာရွာ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပြာသော
အထည်ကို လုပ်တတ်သောအတတ်၊ အဝေပါ
မိရ်ရှင်ဆင်၍ယေရုရှလမြို့ထု၌ပြည့်စုံသော
မြို့သောဆရာသမားတို့နှင့်ပိုင်း၍ ထုလုပ်တတ်
သော အတတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတယောက်
- ကျွန်ုပ်တို့သို့ စေလွှတ်ပါ၊- အာရပ်သစ်သား၊
ထမ်းရူးသစ်သား၊ အာထရ်သစ်သား၊ ချားကို
အထမနွန့်တောင်မှာ ခုတ်၍ ပေးလိုက်ပါ၊ မင်း
ကြီး၏ ကျွန်တို့သည် သေမနွန့်တောင်ပေါ်မှာ
- အစ်ရုတ်တတ်ဆည်းကို ငါသိ၏၊- ထမ်းသားအ

- ချားကိုလုပ်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ကျွန်တို့သည်မင်းကြီး
ကျွန်တို့နှင့်ပိုင်း၍လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်၊ ငါတို့
ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည် အထွန်ကြီး၍၊
- ဆုံးသော ဂွယ်သော အိမ်ဖြစ်ရမည်၊- သစ်ခုတ်
သော မင်းကြီး၊ ကျွန်တို့အား၊ ကျွန်ုပ်တို့ကောရနှစ်
သောင်း၊ ခုယော ဆန်နှစ်သောင်း၊ ဓဏ်ရည်
ဗတ်နှစ်သောင်း၊ ဆီနှစ်သောင်းကို ငါပေးမည်
ထုမှာလိုက်လေ၏။
- တရု မင်းကြီးဟိရ်သည် စာရေး၍၊ ရှောထ
ရန်ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်ကား၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကို ချစ်တော်မူသော
ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုသို့တို့ရှင်ဘုရင်အရာ၌
- ချီးမြှောက်တော်မူပြီး- ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး
ကိုမန့်ဆင်းတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိတ်မှန်တော်
ကိုငင်၊ နန်းတော်ကိုငင်တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊
တတ်စွမ်းနိုင်အောင် ညာဏ်ကောင်း၍ ပညာ
သတိနှင့် ပြည့်စုံသော သားကို၊ ဂါမိရ် မင်းကြီး
အားပေးတော်မူသင့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
- မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း၊- ထမုဒာညာဏ်
ကောင်း၍ လိမ္မာသောသူ၊ ဟိရ်အဘိကို ငါစေ
- လွှတ်ပါ၏၊- သုအမိကား၊ ခန့်အမျိုးသမီး၊ အဝေကား၊
တရုအမျိုးသား၊ ဖြစ်၏၊ သူသည်ကျွန်ုပ်တို့၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊
သံ၊ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မောင်းသောအထည်၊
ပြာသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ မိတ်ချောကို
လုပ်တတ်သောအတတ်၊ အမျိုးမျိုးထုလုပ်တတ်
သောအတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ဆရာ
သမား၊ ခမည်းတော်အရှင်ဂါမိရ်၏ဆရာသမား
တို့နှင့်ပိုင်းလျက်၊ လိုသမျှကိုညာဏ်ရှာ၍ လုပ်
- တတ်သောသူဖြစ်၏၊- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏
မိန့်၍သည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၊ ခုယောဆန်၊ ဓဏ်
ရည်၊ ဆီကို ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား ပေးပါ
- တောင့်- ငါတို့သည်ကိုယ်တော်လိုခွင့်သမျှသော
သစ်သားကို၊ လေဗနွန့်တောင်ပေါ်မှာ ခုတ်ပြီး
လျှင်၊ ခောင်လုပ်၍ပင်ဆယ်ထမ်း၊ ခြင်္သေ့၊ ယုဇေ
သို့ဆောင်ခဲ့ပါမည်၊ ကိုယ်တော်သည်ထေရုရှ
လမြို့သို့သယ်၍ရမည်ထုပြန်ပြော၏။
- ခမည်းကော်၊ မိန့်သည်ဣသရေလနိုင်ငံ၌နေ
သောတပါးအမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့ကို စာရင်း
ယူပြီးသည်နောက်၊ ထမုဒာရှောထရန်ထံသို့
ရင်းယူပြန်၍၊ တသိန်း၊ ငါးသောင်း၊ လုံးတောင်
- မြောက်ဘက်ကိုတို့ထွန်း- ထမ်းသောသူရှစ်

အထာင်း၊ ထာဝန်ပေါ်မှာ ထပ် စုတ် သော ထူ နှစ်
ထာဝန်၊ အစု ထို ဩဇာ ၅ မိရပ် ထော ထူ သုံး
ထာဝန်မြောက်ရာထိုကိုခွဲထားတော်မူ၏။

၃

- ၁။ အစုရှစ်ထပ် မြို့တွင်း၊ မောရီ ထောင် ပေါ်မှာ၊
- ၂။ အစုထောင်မိလိပ်စား၊ ထာဝရဘုရားထင်ရှား၊
တော်မူရာအရပ်၊ လေစုတ်ထူစေရာအနက်ထက်
နှုတ်ထောင်းကို မိလိပ်တင်ဆင်ခဲ့ပြီးသော အရပ်
၌၊ ရွှေထရုန်သည် နန်းစံထားနှစ်၊ ဂုဏ်သတ၊
နှစ်ရက် နေ့တွင် ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ကို
- ၃။ ထည်၊ ပြုတော်မူ၏- ရွှေထရုန် သည် ဘုရား
အစင်၏ အိမ်တော်ကို ထည်ဆောက် မြင်း၊ အမှု
၌၊ ထွန်သင်ခြင်းကို ခံသည်နှင့်အညီ၊ ထံတောင်
အားဖြင့် အလျှားသည်အတောင်မြောက်ဆယ်၊
- ၄။ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏- အိမ်တော်ဦးသည်
ထည်၊ အိမ်တော် အနံ နှင့် ညီ၌၊ အလျှား၊ အ
တောင် နှစ် ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် တရာ နှစ်
- ၅။ ဆယ်ရှိ၏၊ အစင်နှင့် ဂွမ်း ခံလျက် ရှိ၏- အိမ်
ထောင်အတွင်းအမိုးကို ထင်း၊ ခူး၊ ဖျည်ပြားဖြင့်ပြီး
အလျှောက်စွန်ပလွှပ်ပင်များနှင့် ဩ၊ ရှား၊ ထိုကိုထု
- ၆။ ခြံအစင်နှင့်ဂွမ်းခံလေ၏- အိမ်တော်၌ အသရေ
ထင်ထယ်စေခြင်းငှါ၊ ကျောက်မြိတ်ထိုကိုမိဇ္ဈယ်
- ၇။ စီးခွမ်းခံသောအာသည်ပါရမိပ်အဖြစ်၏- အိမ်
ထောင်ထုတ်လျှောက်၊ ထိုင်း၊ ထင်၊ တံခါး၊ ဂွက်ထို
ထိုအာနှင့် ဂွမ်းခံ၌၊ ထင်ပေါ်မှာ ခေရမိပ် အရပ်
ရှားထိုထုလေ၏။
- ၈။ အထွန်သန့်ရှင်း၊ ရာဇာနတ်တော်ကိုထည်၊ အိမ်
ထောင်အနံနှင့်ညီစွာအလျှားအတောင်နှစ်ဆယ်၊
အနံအတောင် နှစ်ဆယ်လုပ်၌၊ အစင် အဂွက်
- ၉။ မြောက် ထောင်နှင့်ဂွမ်းခံ လေ၏- အာမှို အမြန်
ထားအကွပ် ငါးဆယ်ရှိ၏၊ အထက် အခန်းထို
- ၁၀။ ထိုထည်၊ အာနှင့် ဂွမ်းခံ ၏- အထွန် သန့် ရှင်း
သောအခန်း၌ ခေရမိပ် နှစ်ပါးကို ထုလုပ်၌အာ
- ၁၁။ နှင့်ဂွမ်းခံ ၏- ခေရမိပ် အတောင် ထိုသည် အ
- ၁၂။ တောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏၊ အတောင်တဖက်လျှင်အ
- လျှားငါးထောင်ရှိ၍၊ ခေရမိပ် နှစ်ပါး၊ ထိုသည်
အတောင်ရှင်းလိမ္မတ်၊ အတောင်တဖက်မိအိမ်
ထောင်ထင်ကို မှီလျက်ရှိကြ ၏- ထိုခေရမိပ်ထို
ထည်အတွင်းအာမှိုထုလုပ်လျှက်၊ မတ်တတ်နေ
၍၊ အတောင် ထိုကို မြန် ယမြင့် အတောင် နှစ်
ဆယ်လျက်၏။

၁၃။ မြို့အထွယ်အထည်၊ မောင်းအထာ အထည်၊ နိ

သောအထည်၊ မိတ်ရောင်မြင့်ပြီး၍၊ အစုမိပ်စာ
ရုပ်နှင့် နှုတ်ထွယ်သော ထုထား၊ ထာ ထိုထည်၊
လုပ်လေ၏။

အစုရှည်သုံးဆယ် ငါးထောင်ရှိသော ထိုင် နှစ်
ထိုင် ကိုထည်၊ ထုတ်၍၊ အိမ်တော် ရွှေမှာ မိတ်
ထားလေ၏။ ထိုင်အပေါ်မှာ တင်သောထိုင်ထိပ်
၁။ ထည် အမြင့် ငါးထောင်မီရှိ ၏- ရှာမိတ် ရွာနု
တော် ၅ မြသကဲ့သို့ ဩ၊ ရှား၊ ကိုထည်၊ ထုတ်၍၊
ထိုင်ထိပ်အပေါ်၊ ထား၏။ ထဲထဲသီးအထုံးစာ
ရာထိုကိုထည်၊ လုပ်၍၊ ဩ၊ ပေါ်မှာဆွဲထား၏-
၂။ ထိုထိုင်ထိုကို မိတ်မှန်တော်ရွှေမှာထက်ရှာထက်၊
ထက်ဝဲ ထက် ၅ မိတ် ထား၍၊ ထက်ရှာ ထိုင် ကို
ထားမိန်၊ ထက်ဝဲထိုင်ကိုမောစာအမည်ဖြင့် ၅ ညီ
လေ၏။

၄

- ၁။ အလျှား၊ အတောင်နှစ် ဆယ်၊ အနံအတောင်
နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်ဆယ်တောင် ရှိသော ကြေး၊ စာ
ထပ်ပတ္တင်ကိုထည်၊ လုပ်လေ၏။
- ၂။ အရှင်း၊ ဆယ်တောင်၊ အဝန်း၊ အတောင် သုံး
ဆယ်၊ အခောက်ငါးထောင်ရှိသောကြေးဝါရေ
- ၃။ ကန်ကိုထည်၊ လုပ်လေ၏- ရေကန် အနားပတ်
စောက်၊ ပတ်ထည်၌ အားသီးရုပ်ရှား၊ အတောင်
တတောင်တွင် ဆယ်ထုံး၊ မီးခွေအောင်၊ သူသီး
ရုပ် နှစ်ပတ်ကို ရေကန် နှင့် တစပ် တည်း ထွန်း
- ၄။ လေ၏- နှားတဆတ်နှစ်ပေါ်မှာထည်လျှက်ရှိ
၏၊ နှားထိုသည်အတွင်းထိုရောက်မိုင်း၍၊ အရွေ
အနောက် တောင် မြောက် အရပ်သေး နှုတ် နှာ
- ၅။ သို့၊ တစုကန်ရှာလျှင်သုံးရမီစုကန်ရှာပြုကြ၏- ရေ
ကန်သည်ဂုဏ်တဝါ၊ ရှိ၏၊ အပေါ်အနားပတ်
သညီသော၊ အနားပတ်ကဲ့သို့ကြာပွင့်အမြောက်
နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ရေဗတ်သုံးထောင်ဝင်ရှိ၏။
- ၆။ မီးမြို့ရာဟပ် နှင့်ဆိုင်သောအရာထိုကိုအေးစာ
ရာထို၊ အင်တုံဆယ်ထုံးကိုထည်၊ လုပ်၍၊ ထက်ရှာ
ထက်၌ အင်တုံငါးထုံး၊ ထက်ဝဲ ထက်၌ ငါးထုံး
ကို ထား၊ လေ ၏။ ရေ ကန် မူ ကား၊ ထပ်ပင်ရာ
- ၇။ ဟိတ်ရေမျိုး၊ အရာထိုဖြစ်သတည်း၊- အာမီးရုံဆယ်
ခုကိုထည်၊ အရင်ပုံနှင့် အညီလုပ်၍၊ မိတ်မှန်
တော် အတွင်း၊ ထက်ရှာ ထက် ၅ ငါးခု၊ ထက်ဝဲ
ထက်၌ ငါးခုကို ထားလေ ၏- ဘေးဝဲဆယ်ခုကို
ထည်၊ လုပ် ၍၊ မိတ်မှန် တော် အတွင်း၊ ထက်ရှာ
ထက်၌ ငါးခု၊ ထက်ဝဲထက်၌ ငါးခုထိုထားလေ
- ၈။ ၏အာထားတရာကိုထည်၊ လုပ်လေ၏- ထပ်

ပရောဟိတ်တန်တိုင်း၊ ခြင်တန်တိုင်းကြီး၊ တန်
 တိုင်းတံခါး၊ ရွက်စွားကိုလည်း ထုပ်၍၊ တံခါး
 ၈၈ ရွက်တို့ကိုကြေးဝါဖြင့် ခုံးထုပ်ထေ့၏- ရေကန်
 ကိုလည်း၊ ဖိပ်တော်လက်ကွာသက်၊ အရွှေတောင်
 ထောင်၌နေရာရှာ၏။
 ၈၉ ထိရံသည်တိုးစွား၊ ရေမှတ်စွား၊ အင်တုံငယ်
 စွားကိုလည်း ထုပ်သဖြင့်၊ ရှောလရန် မင်းကြီး
 ၉၀ အဖို့၊ ဘုရားသခင်၏ အိပ်တော်၌ လက်စသတ်
 ၉၁ သောထရာစွား၊ ဟူမူကား၊- တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်
 ထိပ်နှင့်တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်
 ၉၂ ကိုစိုးလွှမ်းရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊- ထိုကွန်ရွက်
 အပေါ်မှာသထဲသီး နှစ်တန်း၊ မီး သထဲသီး ပေါင်း
 ၉၃ ထေးရာ၊- ခုံမှား၊ ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသောအင်
 ၉၄ တုံ့စွား၊- ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို ထောက်
 သောခွားတဆယ်နှစ်ခု၊ တိုးမှား၊ ရေမှတ်မှား၊
 ၉၅ အစေ့မြတ်စွားတည်း၊- ရှောလရန်မင်းကြီးအဖို့၊
 ဖိရံထုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏အိပ်တော်
 ထန်ဆာတို့သည်၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော
 ၉၆ ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏- ယေဝန်ချိုင့်၊ သုကုတ်
 မြို့နှင့်ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင်၊ သရွတ်လုပ်ရာ
 ၉၇ ထောင်းသောမြေ၌ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏- ရှော
 ထရန်သည်ထိုတန်ဆာတို့ကို မှားစွာလုပ်သော
 ၉၈ ဩဌာန်၊ ကြေးဝါအမြိန်ကိုအဘယ်သူမျှမသိ၊
 ၉၉ ရှောထရန်သည်ထည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိပ်
 တော်နှင့်ဆိုင်သမျှသောတန်ဆာများတည်း၊ ဟူ
 သော၊ အယဇ်ပထွင်ရွှေတော် ရန်တင်ရာစား
 ၁၀၀ ဝှဲ၊- တရားတော်ထတိုင်း၊ ဈာပိတ်ဌာနတော်ရှေ့
 ၁၀၁ မှာထွန်းရာတို့၊ အစင်မီးခုံနှင့်မီးရွက်မှား၊- အ
 စင်မြင့် ပြီးသော ပန်းပွင့်၊ မီးရွက်၊ မီးကိုတန်
 ၁၀၂ ဆာမှား၊- အစင်မြင့်ပြီးသောမီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊
 ဇွန်း၊ ပြာခံရာတိုးမှား၊ အိပ်တော်ထဲမှာအထွဋ်
 သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် အတွင်းခန်း၊ တံခါးရွက်
 နှင့်၊ မိတ်မှန်တော် ပြင်ခန်း၊ တံခါး ရွက် တို့ကို
 ထည်းအဖြစ်ပြီးစေ၏။

၅

၈၉ ထိုသို့ ရှောလရန်သည်ထာဝရဘုရား၏ အိပ်
 တော်အဖို့၊ ပြုလုပ်စီရင်သမျှအလုံးစုံတို့ကိုလက်
 စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော် ဝါမိဂ်လူသော အဋ္ဌ
 တန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ဘုရားသခင်၏အိပ်
 တော်တဏှာစုထဲမှာသွင်းထားလေ၏။
 ၉၀ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ ပရိညည် သစ်တာ
 တော်ကို၊ မိလ္လာန်မည်သောဝါမိဂ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့လို

သောငှါ၊ ရှောထရန်သည်အသရေထအမျိုးအ
 သက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့်၊ အသရေထအဆွ
 အမျိုးအသီးအသီးကို ထုပ်သော ခေါင်းမင်း၊ အ
 ပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့- ခိုခေါ်တော်မူသည့်
 ၁၀၁ အတိုင်း၊- အသရေထ သူအပေါင်းတို့သည်၊ သတ္တ
 မထ၌ လုပ်သော ဝှဲအတွင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံ
 ၁၀၂ တော်သို့ စုဝေးမေး၊- ဘာကြ၏- အသရေထ
 အမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည်လော၍၊
 လေဝိသား တို့သည်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏
 ၁၀၃ သစ်တာတော်ကိုထမ်းလျက်- ပရိသတ်စည်း
 ဝေးရာ တဲတော်၊ တဲတော်နှင့် ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်း
 သောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 မှားနှင့်လေဝိသားမှားတို့သည့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏-
 ၁၀၄ ရှောထရန်မင်းကြီးမှစ၍၊ သစ်တာတော်ရှေ့မှာ
 စည်းဝေးသောအသရေထ ပရိသတ် အပေါင်း
 တို့သည် မရေတွက်နိုင်၊ အတိုင်းမသိ မှားစွာ
 ၁၀၅ သောသိုးခွားတို့ကိုယဇ်ပရောဟိတ်ကြ၏- ယဇ်ပ
 ရောဟိတ်တို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိ
 ညည် သစ်တာတော်ကို အိပ်တော် အတွင်းသို့
 သွင်း၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်းဟူသော
 ဈာပိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ၊ ခေရမိပ်အတောင်တို့
 ၁၀၆ အောက်၊ သုနေရာ၌ တားကြ၏- ခေရမိပ်တို့
 သည် မိမိအတောင်ကို သစ်တာတော်နေရာ အ
 ပေါ်မှာမြှင့်၍၊ သစ်တာတော်နှင့်ထမ်းတိုးတို့ကို
 ၁၀၇ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏- ထမ်းတိုးတို့ကဲ့သို့သော
 သဖြင့်၊ ထမ်းတိုးမှားတို့သည်ပြင်ခန်း၌မထင်၊
 သစ်တာတော်ရှေ့၊ ဈာပိတ်ဌာနတော်၌သာထ
 ၁၀၈ ခ်ယနေ့တိုင်စောင့်ရှိကြ၏- အသရေထအမျိုး
 သားတို့သည် အဲဂျတ္တုမြည်မှထွက်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်သူတို့နှင့်ပရိညည် ဖွဲ့တော်မူသော
 အခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ် အရပ်၌ရှိစည်၊
 သွင်းထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတစ်ပါး
 သစ်တာတော်ထဲ၌အဘယ်အရာမျှမရှိ၊
 ၁၀၉ ထိုအခါ စည်းဝေးသော ယဇ် ပရောဟိတ်တို့
 ထည်း၊ အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း၊ အမှတ်တော်ကို
 မစောင့်၊ ရှိသမျှတို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ၁၁၀ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲကထွက်ပြီးလျှင်- သိခြင်းဆို
 သော လေဝိသားအသတ်တပည့်၊ ဟောမန်တ
 ပည့်၊ ယေရုသုန်တပည့်အပေါင်းတို့သည်အမျိုး
 သား ခြင်းမှားနှင့် တကွ၊ မိတ်မြို့ကိုဝတ်ဆင်၍၊
 ရွက်ကွင်းစောင်း တယောကို ကိုင်လျက်၊ ယဇ်
 ပထွင် အရွှေအက်၌ ရပ်နေကြ၏- တံခါးမှတ်

သောလင်္ကာ ပရာထိတ် ထရာ နှစ်ဆယ် ထိုသည်
 ၈၈ ထည်း-ထိခြင်းဆိုသောသူထို့ နှင့် ပိုင်းလျှင်း၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍၊
 ထောမနာပြုခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်း အသံ
 ပြိုင်လျှောက်၊ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်၊ ကရုဏာ
 တော် အစည် အမြဲ တည် သည် ထု တံပိုး ခွက်
 ကွင်းအစရှိသော တူရိယာမျိုး နှင့် တကွ၊ အသံကို
 ထွင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
 ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ တိမ်တော်သည်
 ၈၉ မိုဏ်း တိမ် နှင့် ပြည့် စီး- ထိုသို့ ဘုရား သခင်၏
 တိမ်တော်သည်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် နှင့်
 ပြည့်လျက်၊ မိုဏ်း တိမ် တော် ကြောင့်၊ ယင်းပ
 ရာထိတ် ထိုသည် အမှုတော် ကို ဆောင် ခွက်
 ထွက်ရပ်၍ မနေနိုင်ကြ။

၆

• ရှောလရန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထူ
 ထပ်သော မှောင်မိုက်သော နေတော်မူသည်ဟု
 ၂ စကားတော်ရှိ၏- သို့ရာတွင်၊ ကိုယ်တော်ကျိန်း
 ဝပ်တော်မူရာတိမ်၊ အစည်အမြဲ နေတော်မူရာ
 ရွာနတော်ကို အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် ပါပြီဟု
 ၃ မြတ်ဆို၏- တပန်ရှင်ဘုရင်သည် ထွဋ်ကြည့်
 ၍၊ အသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းကို
 ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏၊ အသရေလ အမျိုး ပ
 ရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်နေကြ၏-
 ၄-၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဓိတ်
 တော် စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူ အသရေလ အ
 မျိုးသားတို့ကို အရတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော
 နေ့ကစ၍၊ နာမတည်ရာ တိမ်ကို ဆောက်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်၊ မြွေတစ်
 မြွေကို ငါမရွေး၊ ငါ၏လူ အသရေလ အမျိုးသားတို့
 ကို အုပ်စိုးရသောသူကိုလည်း ငါမရွေးသေး၊ ယ
 စုမူကား၊ နာမတည်ရာ ယေရုရှလင် မြို့ကို ငင်း၊
 ငါ၏လူ အသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးစေ
 ခြင်းငှါ ဝါရိန်ကို ငင်း၊ ငါရွေးပြီဟု ငမည်းတော်
 ဝါရိန် အား၊ ဗျာဓိတ် တော် ရှိသည် အတိုင်း၊ ပြု
 တော်မူသော အသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရားသည် မဂ်လာ ရှိတော်မူ စေသ
 ၈ တည်း- အသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရား၏ နာမတော်အဖို့၊ တိမ်တော်ကို တည်
 ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငမည်းတော် ဝါရိန်သည် အ
 ၉ ကြံရှိသောအခါ- ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်
 နာမအဖို့ တိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ အကြံ

• ရှိသောကြောင့်၊ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီး- ထို
 သော်လည်း၊ သင်သည် တိမ်တော်ကို ပမောထံ
 ရး သင်၏သားရင်းသည် နာမအဖို့၊ တိမ်တော်
 ကို ဆောက်ရမည်ဟု၊ ငမည်းတော် ဝါရိန်အား
 ၈၈ မိန့်တော်မူ၏- ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်
 ရှိသည် အတိုင်း၊ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါ သည် င
 မည်းတော် ဝါရိန်၏ အပိုမရဘဲ အရာကို ခံရ၍၊ ထာ
 ဝရဘုရား ဂတိတော် ရှိသည် အတိုင်း၊ အသရေ
 လ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ အသ
 ရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏
 နာမတော်အဖို့၊ တိမ်တော်ကို တည်ဆောက်စေ
 ၈၉ ပြီး- အသရေလ အမျိုးသားတို့ နှင့် ထာဝရဘုရား
 ရွဲတော် မူသော ပရိညည် ကျောက်စာ ပါ ထော
 ထင်တာတော်ကို၊ ထိုတိမ်တော်၌ ထင်ထားစေ
 ပြုဟု မြက်ဆို၏
 ၉၀ ထိုအခါ ရှောလရန်သည် အလျားငါးထောင်၊
 ၉၁ အနံငါးထောင်၊ အမြင့်သုံးထောင် ရှိသော ပတ္တင်
 ကို ထုပ်၍၊ တင်တိုင်း၊ အလယ်၌ ထား နှင့်သောထို
 ပတ္တင်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
 ထင်ပတ္တင်ရှေ့၊ အသရေလ အမျိုး ပရိသတ်အ
 ပေါင်းတို့ အလယ်မှာ ရှေးတော်၍၊ ထင်ဝါးထို
 ၉၂ ကို ကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက်- ထိုအသရေလ အ
 မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ထောင်းကင်
 ပေါ်၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် နှင့် ထူထော
 ဘုရားတဆူ ဖွဲ့ပါ၊ ရွှေတော်၌ မိတ်နှစ်ထုံးစာ
 ကြွင်းခဲ့ ကုန်သော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ထိုအဖို့၊
 ပရိညည် တရား နှင့် ကရုဏာ ထရား ကို ခေတ်
 ၉၃ ရှောက်တော်မူပြီး- အကျွန်ုပ်အစ ဝါရိန်၌ ထား
 တော် မူသော ဂတိတော် ကို မဏ္ဍပ်၊ မိန့်တော်မူ
 ၉၄ သည်အတိုင်း၊ ယနေ့ ပြုတော်မူပြီး- ထိုအသရေ
 လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်က၊ သင်သည် ရွှေမှာ ကျင့်သကဲ့သို့၊ သင်၏
 ထားမြေတို့သည် တရားကို ကျင့်လိုသော ငှါ၊
 မိမိတို့ သွားရာ ထမ်းကို သတိ ပြုလျှင်၊ ငမ္ဘတ်
 မှောက်၌ အသရေလ နိုင်ငံ ၏ ရာဇ ပတ္တင် ပေါ်
 မှာ ထိုင် ရသော သင်၏ အမျိုး မင်းမျိုး ပြတ်ရ
 ၉၅ ဟု၊ ကိုယ်တော် ထွန်အကျွန်ုပ်အစ ဝါရိန်၌ ထား
 တော် မူသော ဂတိတော်ကို ထရုစောင့် တော်မူ
 ၉၆ ပါ၊- ထိုအသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထွန်အကျွန်ုပ်အစ ဝါရိန်အစ
 မိန့်တော် မူသော စကားတော်ကို ယခုပြည့်စုံစေ
 ၉၇ တော်မူပါ- သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်အညွှန်း မြေ

ဤပေါ်မှာလူထိုက်၊ ကောန်အမှန် ကျိန်းဝပ်
 တော်မူမည်သော ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်
 ထကာထိုက် ထထွင်း၊ ထမြင့်ဆုံးသော ကောင်း
 ကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည် ဖြစ်
 ။ ထကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောဤတိမ်ကို၊ ထ
 ၈၈ ထထိုက်ထိုက်ရာမှပါသနည်း။-သို့သော်သဉ်း၊
 ဆိုထကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန်သည် ရွှေတော်၌ ယနေ့ ကျွေးကြော်
 ထွက်၊ ပဌနာမြတ်တောင်းလျှောက်သောစကား
 ၂၀ ကိုနားခံ နာထူတော်မူပါ။- ဤမည်သောထရပ်
 ။ နာမတည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည် ထ
 တိုင်း၊ ဤထရပ် ရွှာန နှင့် ဤ တိမ်တော်ကို နေ
 ညညှပ်မပြတ်ကြည့်စွမ်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန်သည်
 ဤထရပ် ရွှာန၌ ဆုတောင်းသော စကားကို နား
 ၂၀ ထောင်တော်မူပါ။-ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍၊ ကိုယ်
 တော်၏လူအသရေလထမ်းသားတို့သည်၊ ဤထ
 ရပ် ရွှာန၌ ဆုတောင်းပဌနာ မြကြသော အခါ၊
 ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်
 ။ ထမြစ်မှထွက်တော်မူပါ။
 ၂၂ ထူသည် မိမိ တိမ်နိုး ချင်းကို ဖြစ်မှားသော
 ကြောင့်၊ ထကျိန် ခံရမည်ဟု တိမ်နိုးချင်း ဆို
 ထွက်၊ ဤတိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပထွင်
 ၂၆ ရွှေမှာထကျိန်တို့ကို လျှင်-ကောင်းကင်ဘုံ၌နား
 ထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိထ
 မြစ်နှင့်ထကျွန်နိုးခြင်းငှါငှါ၊ ဖြောင့်မတ်
 သောသူသည် မိမိမြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်ထကျွန်
 ထကျွန်ကို ခံရ၍၊ ထမြစ်မှ လွတ်ခြင်းငှါ ငှါ၊
 ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုတရားစီရင်တော်မူပါ။
 ၂၇ ကိုယ်တော်၏လူ အသရေလထမ်းသား တို့
 သဉ်း၊ ကိုယ်တော်ကိုဖြစ်မှားသောထမြစ်ကြောင့်၊
 ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့
 ပြန်ထာ၍၊ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ ဤတိမ်
 တော်ကို မှီခိုလျက်၊ ဆုတောင်းပဌနာမြကြ-
 ၂၈ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူ
 အသရေလထမ်းသားတို့ကိုထမြစ်မှထွက်တော်
 မူပါ။ သိုးထေးတို့ထေးပေးသနားတော်မူသော
 ပြည်သို့၊ ထန်ပိုဆောင်တော်မူပါ။
 ၂၉ ကိုယ်တော်ကို ဖြစ်မှားသော ထမြစ်ကြောင့်၊
 မိုဏ်းမရွာ၊ မိုဏ်း ခေါင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်
 သည်ဆုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤထ
 ရပ်ရွာနုတော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမ
 တော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ မိမိစုမိုက်ကို

၂၇ လျှင်-ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ ကိုယ်တော်
 ။ ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူ အသရေလထမ်းသားတို့ကို
 ထမြစ်မှ ထွက်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသော
 ထမ်းကောင်းကို ပြည့်နိဉ်း၊ ကိုယ်တော်၏လူထို
 ထား၊ ထစွ ပေးသော မြေပေါ်မှာ မိုဏ်း၊ ရွာစ
 တော်မူပါ။
 ၃၀ ပြည်တော်၌ ထစာစာတာရခေါင်းပါးသော်
 ငှါ၊ ထထိုက်ထံထပ်သောသော်ငှါ၊ ထရည်ယို၍
 သောသော်ငှါ၊ ထရာတကျိင်း၊ ခါသီလဂိုင်းကိုက်
 စားသော်ငှါ၊ ရန်သူတို့ကိုလာ၍ မြို့ကို ပိုင်းထား
 သော်ငှါ၊ အေးငြိတိ၊ ထနာရောဂါ တစုံတစု
 ၃၆ ရောက်သောအခါ- ကိုယ်တော်၏လူ အသရေလ
 ထမ်းသား အမျိုးတို့သည်၊ ထသီးထသီး ခံရ
 သော အေးဂါဏ်ကို သိလျက်၊ ဤတိမ်တော်သို့
 မိမိတို့လက်ဝါးကို ဖြန့်၍၊ တစုံတစုသော ပဌနာ
 ၃၈ စကား ထား ဖြင့် ဆု တောင်းလျှင်- ကျိန်းဝပ်
 ၃၈ တော်မူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူ
 ပါ။ သိုးထေး တို့ ထေးပေးသနားတော်မူသော
 ပြည်၌၊ သူတို့သည် စသက်ရှင်သော ကာထ
 ပတ်လုံး၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ တရား
 တော်လမ်းသို့လိုက်ပါမည် ထကြောင်း၊ ကိုယ်
 တော်သာလျှင်၊ လူသတ္တဝါ ထပေါင်းတို့၏ မိတ်
 နှစ်လုံး သဘောကို ယ်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဆု
 တောင်းသောသူတို့၏မိတ် နှစ်လုံး သဘောကို သိ
 လျက်၊ သူတို့ထမြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ ထသီးထ
 သီးမြကြသည်အတိုင်းစီရင်တော်မူပါ။
 ၃၉ ကိုယ်တော်၏လူ အသရေလထမ်းမထုတ်၊ တ
 ပါးထမ်းသားတို့သည်ကြီးမြတ်သောနာမတော်
 နှင့်၊ တန်ခိုးကြီး၍ ထန်တော်မူသော ထက်ရိုး
 တော်ကိုထောက်သမြင့်၊ ဝေးသောပြင်မှရောက်
 လာ၍၊ ဤတိမ်တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း
 ၄၀ လျှင်- ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌နား
 ထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ အသရေလ
 ထမ်းသားတို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့
 သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားထပေါင်းတို့သည်ကြောက်
 ရွံ့လျက်၊ နာမတော်ကို သိခြင်းငှါ ငှါ၊ ထ
 ကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤတိမ်တော်ကိုနာမ
 တော်ဖြင့် သရုတ်ကြောင်းကို သိခြင်းငှါငှါ၊ ထို
 ထိုတပါး ထမ်းသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှ
 ထတိုင်း၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
 ၄၁ ကိုယ်တော် စေမိုင်းတော်မူသည် ထတိုင်း၊
 ကိုယ်တော်၏လူထိုသည် ရန်သူတို့ မှီရာသို့ စ-

ရှိသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အ
 ၈၅ သူတို့ ဆုတောင်း၊ ပဌဒ္ဓါ ပြုသော စကားကို၊
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ သူတို့ အမှုကို
 ၈၆ စောင့်တော်မူပါ။- မဂ္ဂိမ်မှား တတ်သော သူတ
 သောက်အမှုမရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့
 သည် ကိုယ်တော်ကို ခြံမှားသောကြောင့်၊ အ
 နှုတ်တော်ထွက်၍ ရန်သူထက်သို အပ်တော်မူ
 သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည်ဝေးသောပြည်၊ နီးသော
 ပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည် သို့ သိမ်း သွား
 ၈၇ လှောင်ရင်း- ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစည်၊ သူတို့သည်
 သတ်ရ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ဖြစ်မှားပါပြီးပ
 ၈၈ ခြေနှင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သော အမှုကို ပြုမိပါ
 ၈၉ ခြံယု၊ စိတ်ပြောင်းလဲ၍တောင်းပန်သဖြင့်- လိမ်း
 သွားသော ရန်သူ တို့၏ပြည်၌ နေစည်၊ စိတ်နှစ်
 လုံးအကြွင်းမဲ့အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေး
 တို့အားပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသော
 မြို့၊ နာမတော် အမှုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဆောက်သော
 ၉၀ အိမ်တော်ကို၌ လျှက်ဆုတောင်းလှောင်ရင်း- သူတို့
 ဆုတောင်း ပဌဒ္ဓါ ပြုသော စကားကို၊ ကျန်းဝပ်
 တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ သူတို့
 အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ခြံမှား
 သောကိုယ်တော်လူတို့၏အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်
 ၉၁ မူပါ။- ထိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ ဩဇာတော်
 မူပါ။ ဤအရပ်၌နှင့် ဆုတောင်းသော စကားကို
 ၉၂ နားထောင်တော်မူပါ။- ထိုထာဝရအရှင်ဘုရား
 သခင်၊ ကျန်းဝပ်တော်မူရာသို့၊ တန်ခိုးကော်နှင့်
 ရှည်သောဓမ္မသစ်တာနှင့်တကွကတ်တော်မူပါ။
 ထိုထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏
 ယဇ် ပရောဟိတ် ထိုသည် ကယ်တင်ခြင်း၊ တန်
 ဆာကိုဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည်
 ကျေးဇူးတော်၌ ဝမ်းမြောက် ကြပါစေသော။-
 ၉၃ ထိုထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်၊ အိသိတ် ပေး
 တော်မူသောသစ် မှတ်နာကိုလွှဲစေတော်မမူပါ
 နှင်း ကိုယ်တော် ကျွန် ဝါဒီ ခံရသော ကျေးဇူး
 တော်ကို၊ ဆောင်း မေ့တော်မူပါ ဟု ပဌဒ္ဓါ ပြု
 လေ၏။

၇

• ထိုသို့ရှောလမုန်သည် ပဌဒ္ဓါ ပြု၍ ပြီးသော
 အခါ၊ ကောင်းကင်ကမီးကျွတ်၊ မီးပူဇော်သင်္ဃာတ်
 ရှိသော ယဇ် နှိုင်းသောပတ်၌၊ အိမ်တော်

သည် ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံ-
 ၁ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သည်ဘုန်းတော်နှင့်
 ပြည့်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပရောဟိတ် ထိုသည်
 ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့မဝင်နိုင်ကြ။-
 ၂ ထိုသို့မီးကျွတ်၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ ဘုန်းတော်
 သည် အိမ်တော်ပေါ်မှာ သက်ရောက် သည်ကို၊
 အသရေလ အမျိုး သား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည် မြင်
 လှောင်၊ ကျောက်ခင်း အရပ်၌မြေပေါ်မှာ ဦးရေပြတ်
 ဝပ်လျက် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်၊ ကရုဏာ
 တော်အစည်အမြဲတည်သည်ထု၊ ထာဝရဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
 ၃ ထိုအခါ ရှောလမုန် မင်းကြီး နှင့် တကွ လူအ
 ပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ယဇ်
 ၄ ပူဇော်ကြ၏။- နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုး
 တသိန်း၊ နှစ်သောင်း တို့ကို ယဇ်ပူဇော် သဖြင့်၊
 ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို အနုပေးနာပြုကြ
 ၅ ၏။- ယဇ် ပရောဟိတ် ထိုသည် မိမိတို့ အမှုကို
 ဆောင်ရွက်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရ
 ဘုရား၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်ထော
 ၆ ဩဇာ၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
 စရာသို့ ဝါဒီမင်းကြီး ဖီရင်သော တုမိယမျိုးကို
 တီးမှုတ်လျက်၊ ဝါဒီ၏ ဆာယံသီခြင်းကိုဆိုကြ
 ၇ ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်ထိုသည်လည်း၊ တံခွားပူတ်
 ၍ အသရေလအမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့သည်မတ်
 ၈ တတ်နေကြ၏။- ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ထာဝ
 ရဘုရား၏ အိမ်တော် ရှေ့မှာရှိသော တန်တိုင်း
 အတွင်းအရပ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌မီးမြှူ
 ရာပာဇ် နှင့် မိဿဟာယ ယဇ် ကောင် ဆီဥကို
 ပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်လုပ်သော
 ၉ ကြေးဝါယဇ် ပတ္ထင်သည် မီးမြှူရာယဇ်၊ ထော
 တည်ပူဇော် သကား၊ ယဇ်ကောင် ဆီဥ ကို ခံ
 လောက်။
 ၁၀ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည်လည်း နွား၊ နွားသော
 ပမိသတ် တည်းဟူသော၊ ထာပတ်မြို့ ဝင်ဝှေ့
 မှတ်သေရတ္တုပြန်တိုင်ကောင်း၊ အနံ့အခြားအရပ်
 ရပ်ကလာကြသော အသရေလ အမျိုးသား၊ အ
 ပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်ထုံး ဝှေ့တော်
 ၁၁ မှ၏။- အဌမနေရက်၌၊ ဂမ္ဘာဦးဝေးခြင်းကိုပြု
 ကြ၏။ ခုနစ်ရက် ပတ်ထုံး ယဇ် ပတ္ထင် ကို အနု
 ပေးနာပြုပြီးမှ၊ နောက်တန် ခုနစ်ရက်ပတ်
 ၁၂ ထုံး ဝှေ့ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဝါဒီနှင့်
 ရှောလမုန် ၂ ဝေသာ မိမိတို့ အသရေလ အမျိုး

ထားထို၍ ပြုတော် မူ ထမ္ဘာ ထော ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းလျက်၊ ထု မှား
 ထို ထည် မိမိ ထို နေရာသို့ ပြန်သွား ကြမည် ထ
 ကြောင်း၊ ထတ္ထမထ နှစ်ဆယ် သုံးရက် နေ့တွင်
 ထွတ်လိုက်တော်မူ၏။

၈၈ ဂြောထမုန်သည် မိတ်မှန်တော်နှင့် နန်းတော်
 ကိုထက်စသတ်၍၊ မိတ်မှန်တော်နှင့် နန်းတော်၌
 ထုပ်ဆောင်မည်ဟု၊ ကြံစည်ထေသမ္ဘာထော ထ

၈၉ ကြံ ထည် ထထ ခြောက်သော ထ ခါ- ထာဝရ
 ဘုရားသည် ညည့် ထမိန်တွင် ထင်ရှား တော် မူ
 ထွက်၊ ထင်ပြုသောပစ္စနာဓကားကို ငါကြားပြီ၊
 ဤထရပ်ရွာကို ယစ်ပူဇော်ရာထိပ်ခြစ်စေခြင်း၊

၉၀ ငှါးကိုယ်ထမို့ ငါရွေးလျှီ- မိုဏ်းပစ္စာစေခြင်း၊
 ငှါး ငါသည် မိုဏ်းခေါင်စေသော်၎င်း၊ ဂျှင်းထို့
 သည်မြေထီးထွန်ကို ကိုက်စားစေခြင်း၊ ငှါး ငါ
 ဖွာထားသော်၎င်း၊ ငလှ ထို၌ ကာထနာ ကို စေ

၉၁ ထွတ်သော်၎င်း- နာမပြင့် သမုတ်သော ငလှထို့
 သည် ကိုယ်ကို နှိပ်ချသဖြင့်၊ ငမုက်နှာကို ရှာ
 ထွက် ဆုတောင်းပစ္စနာပြု၍၊ ထဝစ္စလမ်းကို သွေ
 ရှောင်လျှင်၊ ငါသင့်ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်
 မည်၊ သူတို့ထပ်မံကို ဖြေ၍ သူတို့ပြည်ကို ချမ်း

၉၂ ထာပမည်း- ငါကြည့်ရှုမည်၊ ဤထရပ်ရွာ၌
 ဆုတောင်းသောဓကားကို ငါနားထောင်မည်၊-

၉၃ နာမသည် ထစည်တည်၍၊ င ခုတ်မိနှင့် င နှစ်
 ထုံးထစည်နှစ်ထမ်း၊ ရာသီဦးထိပ်ကို ငါရွေးချယ်

၉၄ ဤသန့်ရှင်းစေပြီး- သင်သည် ငါမှာထားသမျှကို
 ပြု၍၊ ငါမိရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်ထို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
 ငှါး၊ သင့်ထစ ဝါမိရ်ကဲ့သို့ ငရွှေမှာ ကျင့်နေလျှင်-

၉၅ အသရေလနိုင်းကို ထုပ်မိုးရသော သင်၏ထမို့၊
 မင်းမျိုးမပြတ်ရယူသင့်ထစ ဝါမိရ်နှင့် ငါပရိညဉ်
 ဖွဲ့သည်ထတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ရာဇပတ္တင်

၉၆ ကိုထစည်ငါတည်စေမည်- သို့မထုတ်၊ သင်ထို့
 သည် ထမ်း၊ ထွဲ၍ ငါမှာထားသော မိရင်ထုံး၊ ဖွဲ့
 ချက်ထို့ကို နှိပ်ပယ်သဖြင့်၊ ထခြားတပါးသော

၉၇ ဘုရားထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်- ငါ
 ပေးသော ပြည်မှ သူတို့ကို ထခြစ်နှင့် တကွ ငါ
 နှုတ်ခြစ်မည်၊ နာမထမို့ ငါသန့်ရှင်း စေသော
 ဤထိမ်တော်ကို၊ ငဇုတ်မှောက်မှပယ်ရှားမည်၊
 ထပါးထမို့၊ သားထို့တွင်ပုံပိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်

၉၈ စေမည်- ထရပ်မြင့်သော ဤ ထိမ် တော် ကို
 ထည်၊ ထမ်း၌ ရှောက်သွားသော သုတပေါင်း၊
 ထိုသည်စုံ၊ ကြာဏ်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်

နှင့် ဤထိမ်ကို ထထယ် ကြောင့် ဤသို့ ပြုတော်
 ၁၁ မူသ နည်း၊ ယု၊ တယောက် မေးမြန်းသော်- တ
 ယောက်က၊ သူတို့၏ ထိုးထေးမှုကို ထဲဂုတ္တု၊
 ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို၊ သူတို့သည် ဂွန့်၍ ထခြားတပါးသော
 ဘုရားကို ဖြစ်လျက် ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ကြသော
 ကြောင့်၊ ဤထမူ ထလုံးစုံကို ရောက်စေတော် မူ
 ကြောင်းကို၊ ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၉၀ ဂြောထမုန်သည် မိတ်မှန်တော်နှင့် နန်းတော်
 ကိုတည်ဆောက်၍၊ ထနှစ်နှစ်ဆယ်စေသောထ

၉၁ ခါ- ထိရံမင်းပြန်ပေးသောမြို့တို့ကို ဂြောထမုန်
 ပြုပွင့်၍ အသရေလထမို့၊ သားထို့ကို နေစေ၏-

၉၂ တမန် ထာမတ်စောထမြို့သို့ ချီသွား၍ နိုင်လေ

၉၃ ၏- ပြည်ထဲမှာ တာဝမော်မြို့၊ တာမတ်ပြည်၌ မြို့

၉၄ သမ္ဘာသောတဏှာတော်မြို့- မြို့ရိုး၊ တံခါး၊ ကန်
 လန်ကျင်နှင့် မိုင်ခွဲသော ထထက် စေသောရန်မြို့
 နှင့်၊ ထောက်စေသောရန် မြို့တို့ကို ထည်း တည်

၉၅ လေ၏- ဗာထတ်မြို့နှင့် ထဏှာတော်မြို့မှာ၊ ရ
 ထားတော် ထိန်းသောမြို့မှာ၊ မြင်းတော်ကျေး
 သောမြို့မှာ၊ ယေဂုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗ
 နှန်တောင်ပေါ်၊ မိုင်ငံတော်ထရပ်ရပ်၌ တည်ချင်
 သောမြို့ရွာထို့ကို ထည်း တည်ထေ၏။

၉၆ အသရေထ ထမို့၊ သား မ ဖျက် ထီးသော
 ၉၇ ကြောင့်၊ ပြည်တော်၌ ကွန်ကြွင်းသော တပါးထ
 မို့၊ သား၊ ဟိတ္ထိ၊ ထာမောမို၊ ဗေရမိ၊ ဟိပိ၊ ယေ
 ဗုသိထမို့၊ ထနှယ်သားစဉ်ခြေ၊ ထက်ထပေါင်း
 ထို့ကို၊ ဂြောထမုန်သည် ယနေ့ ထိုထောင် ထ

၉၈ ခွန်ပေးစေ၏- အသရေထ ထမို့၊ သား ထို့ကို
 ကား၊ ဂြောထမုန်သည် ထမူတော်ထမ်းကျန်မခံ
 စေ၊ စစ်သူရဲ၊ မူးမတ်စစ်ကဲ၊ ရထားတော်ထုပ်၊

၉၉ မြင်းတော်ထုပ်ထရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏- ထမူ
 တော် ထမ်းများကို ထုပ် သော သူ၊ ဂြောထမုန်
 မင်းခန့်ထားသော မူးမတ်ကြီး နှစ်ရာငါးဆယ်

၉၁ မြို့ကြီး- ဗာဇရာဘုရင်၏သို့တော်ကို၊ ဂြောထ
 မုန်သည် ဝါမိရ်မြို့မှ မော်၍၊ သုသမ္ဘိတဉ်ဆောက်
 သော နန်းတော်သို့ ဆောင်ပွဲ၏၊ ထကြောင်း မူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ သစ်တာတော် ရောက်
 ထာသော ထရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊
 ဗေယားသည် အသရေလရှင်ဘုရင် ဝါမိရ်ထိမ်

၉၂ တော်၌ မနေသင့်ဟု သထော၌ ၏- မိတ်မှန်တော်
 ဦးရွှေမှာ တည်သော ထာဝရဘုရား ၏ ယစ်

၁၁ ကျောက်မြတ်စွာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထို
 အာဇာနည်သစ်သားဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည်မိတ်ဖွင့်
 တော်ဝှတ်လုံးတန်းနှင့်၊ နန်းတော် ဝှတ်လုံးတန်း
 ကို၎င်း၊ သိခြင်းဆိုသောသူတို့ဝောင်းနှင့်တသော
 ထိုကို၎င်း လုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော အာဇာနည်သစ်
 ၁၂ ထားသည်လုပ်ပြည်၌တခါမျှမပေါ်ထား။ ရှော
 ထရန်ထံသို့တနှစ်တနှစ်လျှင်ရောက်သောအခါ
 မှန်ကား။ အစွက် ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ်
 ၁၃ ခြောက်ပိဿာ ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ကုန်
 ထည်စွာ၊ လှည်းသမားစွာ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိ
 ၁၄ ထရွ၊ မြို့ဝန်စွာ၊ ဆက်သောအခါသေး၏။ ရှော
 ၁၅ ထရန်မင်းကြီးသည် အခြောက်ပိဿာ မိ ဖြင့်၊
 မိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာမိ ဖြင့်၊ မိုင်းငယ်သုံးရာ
 ထို့ကို ထုထုပ်၍၊ ထေဗန္ဓန်တော သစ်သား နှင့်
 တည်ဆောက်သော နန်းတော်၌ ထားတော်မူ
 ၁၆ ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ထင်စွယ်ရာဇပတ္တင်
 ၁၇ ကြီးကိုထုပ်၍၊ အစင်နှင့် ဂွမ်းပံလေး၏။ ငွေကား
 ခြောက်ထပ်နှင့်အဘိနာသည်ရာဇပတ္တင်တော်
 နှင့်တစပ်တည်းရှိ၏။ ထိုင်ရာတဖက်တဘက်၌၊ မှီ
 စရာ ထက်ရုံး၊ တန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ထက်ရုံးတန်း
 ၁၈ အနားမှာခွင်သေ့နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ငွေကား
 ခြောက်ထပ်အပေါ်တွင်၊ တဖက်တဘက်၌လည်း၊
 ခွင်သေ့တဖက်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သော
 ရာဇပတ္တင်သည်၊ အထယ်တိုင်း၊ နိုင်ငံ၌ မှမရှိ။
 ၁၉ ရှောထရန်မင်းကြီး၊ သောက်သော ဝေလားတော်
 မှီထရွ နှင့်၊ ထေဗန္ဓန် နန်းတော်၌ သုံးသော
 ထားတော်ရှိသမျှကိုသည် ငွေထေးမထုတ်၊ အ
 ထေးထက်သက်ခြစ်၏။ ရှောထရန်ထက်ထက်
 ၂၀ ၌၊ ငွေကို အလျှင်းပမာဏမပြုတတ် ကြ။ ရှင်
 ဘုရင်၏သင်္ဘောသည်၊ ယိရံပင်း ကွန်တို့နှင့်တာ
 ခူမြို့သို့ ထွားထက်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါတာခူ
 ထင်္ဘောသည် ပြန်ထာ၍ အ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊
 ၂၁ ရှောက်စွာ၊ ပေါင်းစွာကိုဆောင်ခဲ့တတ်၏။
 ၂၂ ထိုသို့ရှောထရန်သည် ခြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှ
 သောရှင်ဘုရင်တို့ထက်၊ ပညာနှင့်ပည်းပိဿာ၊
 ၂၃ ဖြင့် လွန်ကဲ၏။ ရှောထရန်၏ နှစ်လုံး၌၊ ဘုရား
 ထစင်သွင်းပေးတော် မူသောပညာကို၊ ထတိုင်း
 ထိုင်းအပြည်ပြည်ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကြားရထုံ
 ၂၄ သောငှါ၊ ရွတ်ခွာတော်ကို ဂူသောကြ၏။ ထာ
 ထောသူထသီး၊ ထသီး ထိုသည့် ဌာဝသား၊ ငွေ
 ထားထဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာ
 ၂၅ မျိုး၊ မြင်း၊ ထားတို့ကိုနှစ်တိုင်း၊ ထရွန်သက်ရကြ

၂၆ ၏။ ရှောထရန်သည်လည်း၊ ရထားတော် စွာ
 နှင့်ထိုင်သောမြင်းတင်းကုပ် ထေးထား၊ မြင်း
 မီးသွေ့ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း
 မြို့တို့၌ ၎င်း၊ ထေရု ရှ ထင် မြို့၊ အထံတော်၌ ၎င်း
 ၂၇ ထား၏။ မြင်ကြီးမှစ၍၊ မိလိတ္တမြို့နှင့်အရတ္တ
 ပြည်စွန်းတိုင်အောင်၊ မှီသော ရှင်ဘုရင် အ
 ၂၈ ပေါင်းတို့ကို အစိုးရ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ထေရု
 ရှထင်မြို့၌ ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရပ်
 ပင်တို့ကို၊ လွှဲပြောင်းပေါက်သော သမန်းပင်ကဲ့
 ၂၉ သို့၎င်း စွာ၊ ပြားစေ၏။ ရှောထရန်ထံသို့ မြင်း
 စွာကို၊ အရတ္တ ပြည် အစရှိသော ဝပ်ထိမ်း
 သောပြည်မှဆောင်ခဲ့ကြ၏။
 ၃၀ ရှောထရန်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းထေထ
 ရှ အစအဆုံး တို့သည်၊ ပရောဇက်နာသန်၏
 ကျပ်၊ ရှိလော မြို့သား အထိယ၏ အနာဂတ္တိ
 ကျပ်၊ နေဗတ်သား၊ ထေရောဗောင်တဖက်၌၊
 ပရောဇက် အရှေ့၏ ချာဖိတ်ကျပ်၊ ၌ ရေးထား
 ၃၁ ထွက်ရှိ၏။ ရှောထရန်သည် ထေရု ရှထင် မြို့၌
 နေ၍၊ အသရေလ နိုင်ငံလုံးကို အနှစ်ထေး၊ ဆယ်
 ၃၂ မိုးဝံ ပြီးမှ- ထိုးတေးတို့နှင့်တပ်လျှော်၍၊ ခမည်း
 တော် ဝါမိန် မြို့၌ သင်း၊ မြို့ဟ် မြင်းကို ခံထေ၏။
 ထားတော်ရောဗောင်သည်ခမည်းတော်အရာ၌
 နန်းထိုင်၏။

၁၀

၃၃ အသရေလအမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့သည်ရော
 ဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ရှိအမြောက် မြင်းငှါ၊
 ရှောင်မြို့သို့သွားကြ၍၊ သူသည်လည်းသွား၏။
 ၃၄ ရှောထရန်မင်းကြီးထံမှ၊ အရတ္တပြည်သို့ ပြေး
 သောနေဗတ်သား၊ ထေရောဗောင်သည်၊ ထို
 သိတင်းကိုကြား၍၊ အရတ္တပြည်မှပြန်ထာ၏။
 ၃၅ အသရေလလူတို့သည် သူထံသို့လူကိုစေထွက်၍
 ခေါ်သဖြင့်၊ ထူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့် အထူ
 ၃၆ ရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်- ခမည်းတော်သည်
 ထူနံတော်တို့၌ ထေးသော ထမ်းထိုးကို တင်ပါ
 ၃၇ ပြီးခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာဆောင်ရွက်ရ
 သောအမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်းထိုးကို
 ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊ ကွန်
 ၃၈ တော်တို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းပါ ငြိမ့်ထူ
 ၃၉ လျှောက်ဆိုကြ၏။ ရောဗောင်ကလည်း၊ သုံး
 ရက်လွန်မှတစန် ထံကြပြီးထေဇုလျှိုင်တော်မူ
 ၄၀ လျှင်၊ သူတို့သည့် သွားကြ၏။ ထိုအခါရောဗောင်
 မင်းကြီးသည်ခမည်းတော် ရှောထရန်အထံ

ရှင်စည်စင်၊ အထံတော်၌ စောသောအထက်
 ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့ စားငါ့ပြန်
 ပြောရမည်အကြောင်း၊ အထယ်သို့ အကြံပေး
 ၇ ကြမည်နည်းဟုမေးသော်-သူတို့ကကိုယ်တော်
 ထည်ဤသူတို့၌ ကျေးဇူးပြုလျက်၊ သူတို့မိတ်ကို
 ဖြေ၍၊ ကောင်းသောစကားကိုပြောတော်မူလျှင်၊
 သူတို့သည်အစည်ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ခံကြပါ
 ၈ ထိပ်ပည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏- အထက်ကြီး
 သူတို့ ပေးသော အကြံကို ရောဗောင်သည် မ
 လိုက်၊ စောမြဲစောသောမိမိလူငယ်ချင်းတို့နှင့်
 ၉ တိုင်ပင်လျက်- ပြည်သားတို့က၊ ခမည်းတော်
 တင်သော ထမ်း၊ ထိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု၊
 လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့စားငါ့ပြန်
 ပြောရမည်အကြောင်း၊ အထယ်သို့ အကြံပေး
 ၁၀ ကြမည်နည်းဟုမေးသော်- ထိုသူငယ်ချင်းထု
 ထင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌
 ထမ်းထိုးကိုထားစေပါပြီ၊ ပေါ့စေတော်မူပါဟု၊
 လျှောက်သော ပြည်သားတို့စား၊ ကိုယ်တော်
 က၊ လက်သန်းသည် ငမည်းတော် ခါးထက်
 ၁၁ သာ၍ကြီးလိမ့်မည်- ငမည်းတော်သည်သင်
 တို့အပေါ်မှာထားသောထမ်းထိုးကိုတင်လေပြီ၊
 ငါသည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်၊ ငမည်း
 တော်သည် သင်တို့ကိုကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ၊
 ငါသည်လည်းကင်းခြံကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်
 ထု၊ ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ
 ၁၂ ၏-ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌တ
 ဇန်လာကြဦးထောင့်ဟုနေ့ရက်ကိုမှန်းချက်သည်
 အတိုင်၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယေရော
 ဗောင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့
 ၁၃ ရောက်လာကြ၏- ထိုအခါရောဗောင်မင်းကြီး
 သည် အထက်ကြီးသူတို့ ပေးသော အကြံကိုမ
 လိုက်၊ လူပျိုတို့ပေးသော အကြံကိုလိုက်လျက်-
 ၁၄ ခမည်းတော်သည်သင်တို့အပေါ်မှာထားသော
 ထမ်းထိုးကိုတင်လေပြီ၊ ငါသည်လည်း ထပ်၍
 တင်ဦးမည်၊ ငမည်းတော်သည်သင်တို့ကိုကြိမ်
 လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ၊ ငါသည်လည်းကင်းခြံ
 ကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟု၊ ကြမ်းတမ်းစွာပြန်
 ၁၅ ပြောတော်မူ၏- ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့
 စကားကိုနားမထောင်ရသည်အကြောင်းကား၊
 ထာဝရဘုရားသည် ရှိသော မြို့သားအဟိယ
 အားဖြင့်၊ နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်အား
 မိန့်တော်မူသော စကားကို၊ ပြည်စုံစေတော်မူ

၁၆ မည်အကြောင်းတည်း- အထွေထွေအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့သည်၊ ရှင်ဘုရင် နားမထောင်
 ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည်ဝါဒစွာနှင့်
 တတ်သို့ ဆက်သံသနည်း၊ ရေ၌ခံထားနှင့်
 တတ်သို့ အရှေ့ခံရသောသနည်း၊ ထိုအထွေ
 ထွေအမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့အသီးအသီးသွားကြ၊
 ထိုဝါဒစွာ၊ သင်၏ထိပ်ကိုကြည့်ရှုထောင့်၊ ရှင်
 ဘုရင်အား ပြန်ပြောလျက်၊ အထွေထွေထု
 အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏-
 ၁၇ ထိုရာတွင်၊ ထုမြို့ရွာသို့ နေသော အထွေထွေ
 ၁၈ သူတို့ကို၊ ရောဗောင်သည်အုပ်စိုးရသေး၏- ထို
 အခါရောဗောင်မင်းကြီးသည်၊ အရှင်ထော်ဝန်
 အစောင့်ရံကိုအထွတ်၍ အထွေထွေအမျိုးသား
 တို့သည်သူကိုသေအောင် ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ
 ၁၉ ၏-ရောဗောင်မင်းကြီးသည်ရထားတော်ကို
 လျှင်လမြန် တက်၍၊ ထေရုရှထင်မြို့သို့ ပြေးထေ
 ၏၊ ထိုသို့ အထွေထွေအမျိုးသည် ထနေ့တိုင်
 အောင်ဝါဒစွာမင်းမျိုးကိုပုန်ကန်ကြ၏

၁၁

၂ ရောဗောင်သည် ထေရုရှထင်မြို့သို့ ရောက်
 သောအခါ၊ အထွေထွေအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍၊ နိုင်
 ငံတော်ကိုရောဗောင်လက်သို့ရောက်ပြန်အပြင်၊
 ၃ ငါ၊ ထုမြို့နှင့်ဗယ်မိန်မြို့၊ ထဲကရွေးကွတ်
 သောစစ်သူရဲတပ်များရှစ်သောင်းတို့ကိုစုစည်း
 ၄ ၏-သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်၏ ချွတ်တပ်တော်
 သည်ဘုရားသခင်၏ထု ရွှေမာထထိုရောက်၍-
 ၅ သင်သည် ရွှေငွေစုန်သား၊ ထုရှင် ဘုရင်ရော
 ဗောင်နှင့် ထုခမိုင်၊ ဗယ်မိန်ခမိုင်၌ရှိသောအ
 သွေထုလူအပေါင်းတို့စား၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၆ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ- သင်တို့ညီအစ်
 ကိုတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရှိ၍မထွားကြနှင့်ထု
 အပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွားကြထောင့်၊
 ၇ ဤအမှုကိုငါစီရင်ပြီဟု၊ မိန့်တော်မူသောထာဝရ
 ဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်၍၊ ထေရော
 ဗောင်ကိုစစ်မရှိ၊ ပြန်သွားကြ၏၊
 ၈ ရောဗောင်သည် ထေရုရှထင်မြို့၌နေ၍၊ ထု
 ၉ ပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပြုစုရာတွင်- ဗတ်ထင်
 ၁၀ မြို့၊ ဘော်မြို့၊ တေကောမြို့၊ ဗတ်ဇုရမြို့၊ ရှောထော
 ၁၁ မြို့၊ အရုတ်မြို့၊ ဂါသမြို့၊ မရေရှမြို့၊ မိမမြို့- အ
 ၁၂ ဝေါဗိုလ်မြို့၊ ထာမိရှမြို့၊ အဇကောမြို့- ဇောရာ
 မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေဗြန်မြို့တည်းဟူသော၊
 ၁၃ ယုဝခမိုင်နှင့် ဗယ်မိန်ခမိုင်တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့

- ၈၈ ထိုထိုပြုစုစေ၏- ရဲထိုက်ဈာန်ကိုလည်း မိုင်ခွဲစေ၍၊ လေးကြီးလေးက နှင့်တကွမီး၊ စတုရန်းဈာန်
- ၈၉ မိကျွာ ဈာန်ကို ထိုသား၊ ထေရ်၏- ထူးစေ၍၊ နှင့်စေ၍၊ မိန့်စေ၍၊ သည် စေတနာကို ထမ်း၊ နှုတ်သောကြောင့်၊ မြို့စသီးစသီး၊ ထို၌ပိုင်းလွှား၊ ထို
- ၉၀ ထက်မှတ်ဈာန်ကိုထား၍ စေတနာပိုင်ခွဲစေ၏- အထရေလပြည် စေရပ်ရပ်၌ မှီသော ယဇ်ပရောထိတ်ထေဝိသား၊ ထိုသည်၊ မိမိထို နေရာမှ စေတ
- ၉၁ ထော်ထိုတာကြမ်း- သေဝိသားထိုသည်၊ မိမိထိုနေရာ မြန်သောပိုင်ထိုက်ထရေရပ်ကိုစွန့်၍၊ ထူးပြည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် ထာသော စကြောင်းဟူမူကား၊ ယေရေမောင်နှင့်သုန်သားထိုသည်၊ ထေဝိသား၊ ထိုကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ယဇ်ပရောထိတ်အမှုကိုစောင့်ရသော
- ၉၂ စေတနာရှစ်- မြင့်သောစေရပ်၊ နတ်ဆို၊ မိမိလုပ်ထား နှားသင်္ဃာတို့ စေ၍၊ ယဇ်ပရောထိတ်ထို
- ၉၃ ကို စွန့်ထား၊ ထာသည်၊- အထရေလ စေ၍၊ စံဘုရားထောင်ထာဝရဘုရားကိုရှာလိုသောငှါ၊ သထောဈာန်သော သူထို သည်လည်း၊ အထရေလခရိုင် ဈာန်ထဲကထွက်၍၊ ထိုးထေးထို စံဘုရားထောင်ထာဝရဘုရားစား၊ ယဇ်ပရောထိုသောငှါ၊ ထေဝိသားထို နောက်သို့လိုက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ထာကြမ်း- ထိုသို့ သူထိုသည် ထူးနိုင်ကို စားပေး၍၊ ရှောထရန်သား၊ ရေမောင်ကို သုံးနှစ်ပတ်ထုံး၊ မိုင်ခွဲစေကြမ်း၊ သုံးနှစ်ပတ်ထုံး၊ ခါပိတ်ထမ်း၊ ရှောထရန် ထမ်းသို့လိုက်ကြမ်း
- ၉၄ ရေမောင်သည်ထည်း၊ ခါပိတ်ထား၊ ထေရ်ရုတ်ထိုးမထာထတ်၊ ယေရှသား၊ ရှောထထိုးထတ်
- ၉၅ ထဲထနှင့်နီထံ၌- ထူး၊ ရှာမာရီ၊ ဇာတ်၊ သားသုံး
- ၉၆ ထောထ ထိုကို မြင်ရ၏- ထိုနောက်၊ စေတနာထိုးမာခါနှင့် နီထံ၌ ထတ်ထာ၊ စေတနာ၊ မိမိ၊ ရှေ့
- ၉၇ ထောမိတ်ထိုကို မြင်ရ၏- ရေမောင်သည်ခင်စွန်းကထော်ရှင်ထောတ်၊ မောင်မမိထော်မြောက်ထော်ထို ကို ထိမ်းထု၍၊ သားနှစ်ထော် ရှင်ထောတ်၊ ထိုးမြောက်ထော်ထိုကို ရသည်ထွင်း၊ စေတနာထိုး မာခါကို၊ စေတနာသော ခင်ပွန်းမောင်မမိထော် ထေပါင်းထို ထက်၊ သာ၍စွမ်း
- ၉၈ သောကြောင့်- မာခါစံသားအဘိယကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားမည် ထကြံ၍၊ ညီထော်ကို ထိုထွင်း၊ စေတနာထုံး မြင်စေခြင်းငှါ၊ ရှိုးမြောက်ထေ
- ၉၉ စံ- ပညာထထိုနှင့်မီရင်၍၊ ထူးခရိုင်နှင့် ဗယ်

မိန့် ခရိုင်စေရပ်ရပ်ထိုထွင်း၊ မိုင်ခွဲသောမြို့သားထို၌၊ မိမိသားထိုကိုစံထံပြားနေရာရှာ၍၊ ဈာန်သော မိကျွာကိုထိုသားစံ၊ မထာစေဈာန်ထိုကိုစေထို၍

၁၂

- ၁ ရေမောင် မင်းသည် မိမိ နိုင်ငံကို တည်စေ၍ စားကြီး၊ သော စေခါ၊ အထရေလ စေ၍၊ မြို့သားနှင့်တကွထာဝရဘုရားစံတရားတော်ကိုစွန့်၍-
- ၂ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ ရေမောင်မင်းကြီး၊ နန်းစံ ငါးနှစ်တွင်း၊ စေရုတ္တုရှင်ဘုရင်မှီ၍တည်ရထားတထောင်နှစ်ရာ၊ မြင်းမီး၊ သူရဲ ခြောက်သောင်း၊ မရေတက် နှိုင်းသောစေရုတ္တု ပြည်သားမှား၊ လိပူပြည်သား၊ ထုတ်ပြည်သား၊ စံသယောဒိ ပြည်သားထို နှင့်တကွ၊
- ၃ ယေရုရှလင် မြို့သို့ စံ- ရှိ၍- ထူးပြည်၌ မိုင်ခွဲသောမြို့ထိုကို ထိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏
- ၄ ထိုစေခါမှီ၍မင်းကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးသော ထူးမင်းမှားထံ၊ ရေမောင်မင်းထံတော်သို့ ပရောထင်ရှေမာထည်ထာ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ထိုသည်ကို စွန့်သောကြောင့်၊ ငါသည် သင်ထိုကိုမှီ၍မင်းထက်သို့ အပ်လေပြီယု၊ စေမိန့်တော်ကို
- ၅ စင်ဆိုလျှင်- ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုစမင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရားမြှင့်မတ်တော်မူသည်ယု ဆို၍၊ မိမိ
- ၆ ထိုကိုနှိပ်ကြမ်း- ထိုသို့နှိပ်ကြောင်းကို၊ ထာဝရဘုရားမြင်လျှင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်ထည်ရှေမာထည်ထောက်၍၊ သူထိုသည် နှိပ်ကြမ်းထိုကြောင့်၊ သူထိုကို ငါမဏ္ဍက် ထိ၊ စေတနာထံသောဈာန်သားကိုပေးမည်၊ မှီ၍ကလင်မြင့်ထေရုရှလင် မြို့စပေါ်သို့၊ ငထရက်ကို မထွန်း
- ၇ လောင်းရ- သို့ရာတွင်၊ ထံ၌စေတနာပေးခြင်း၊ တပါးစေ၍၊ သားရှင်ဘုရင်ထံ၌ စေတနာပေးခြင်းကို ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ၊ မှီ၍မင်းထံ၌ကွန်ခံ
- ၈ ရကြည်ယုမိန့်တော်မူ၏- စေရုတ္တုရှင်ဘုရင်မှီ၍တည်ယေရုရှလင် မြို့သို့ရောက်၍၊ မိတ်မှန်တော် ထဏှာ နှင့် နန်းတော် ထဏှာမှီ သားကို ထိမ်းသွား၏၊ ရှောထရန်လုပ်သောထွာပိုင်းမြို့သ
- ၉ နှုတ် ထည်းယုသွား၏- ရေမောင် မင်းကြီးသည်ထွာပိုင်းစား၊ ကြေးဝါပိုင်းထိုကိုလုပ်၍၊ နန်းတော်တံခါးစောင့်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ စေတ
- ၁၀ ထေ၏- ရှင်ဘုရင်သည် မိတ်မှန်တော်သို့ထွာ

သောစာပါ။ ကိုယ်ရံတော် သားထိုသည် ပိုင်းထို
 ကိုဆောင်၍၊ နောက် တစ် ဗီဇ်ထို ဝေငှာရာ စ
 ၈ နန်းမှာ ပြန်ထားကြ၏။ ထိုသို့ ခွင်ဘုရင်သည်
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောစာပါ။ ထာဝရဘုရားသည်
 ထုကိုရှင်းရှင်း မရှက်စိုးမည် စကြောင်း။ စ
 ဇာတ်တော်ကိုထွဲတော်မူ၏။ ထုပြည်၌ ထည်း။
 ၉ ပြည်မှပြည်ရေးသားသောစာဖြင့်- ရောဗောင်မင်း
 ကြီးသည်ထေရုရှင်လင်မြို့၌ ကိုယ်ကိုမိုင်းခံစေ၍
 မိုးခံသေး၏။

ရောဗောင်သင်္ဃန်းရိုင်းထောစာပါ။ အသက်
 လေးထယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်နာမ
 တော်သည်စရာထို၊ ဣသရေလဝေါင်းစုအထိုစ
 ထဲကရှေးကောက်သောထေရုရှင်လင်မြို့၌၊ ထယ်
 ခုနှစ်နှစ်မိုးခံလေ၏။ ဇယ်တော်ကား စန္ဒရီစ
 ၁၀ ဖျိုးသား၊ နေပထမည်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကိုရှာ
 ထိုသောငှါ မိမိသထော မရှာသောကြောင့်၊ ခုစ
 ၁၁ မိုက်စမှုကိုပြု၏။ ရောဗောင်ပြုမူသော စမှုစ
 ရာ စေစေဆုံးထိုသည်။ ပရောဇတ် ဌေပာထစ်
 ကျမ်းနှင့်၊ ပရောဇတ်ဇုဒ္ဓေါဗီရင်သောသားစည်
 မြေးထက် ဓာရင်း၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ ရော
 ဗောင်နှင့်ယေရောဗောင်ထိုသည်။ အထက်၌ ည်
 ၁၂ ထမျှ ကာလ ပတ်ထို၊ ရန်တက်ပြုကြ၏။ ရော
 ဗောင်သည်လည်း၊ ဘိုးထေးထိုနှင့်တိပ်ပျော်၍၊
 ဓါဝိန်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်
 အဘိသသည်စမည်းတော်စရာ၌နန်းရိုင်း၏။

၁၃

ယေရောဗောင် မင်းကြီး နန်းစံ ထယ်နှစ်နှစ်
 တွင်အဘိသသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍-
 ၂ ထုပြည်ကိုသုံးနှစ်မိုးခံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဂိဗာ
 မြို့သား၊ ဩရေလစ်ဘိုးမာဝါစမည်ရှိ၏။
 အဘိသနှင့်ယေရောဗောင်ထိုသည်စစ်တိုက်
 ၃ သော စကြောင်း၊ စရာဟုမူ ကား။ အဘိသ
 သည်ရွေးချယ်သောစစ်သူရဲကောင်းလေးထိန်း
 နှင့်စစ်ခင်း၊ တွင်း၏။ ယေရောဗောင် သည်ရွေး
 ချယ်သောစစ်သူရဲကောင်းရှစ်ထိန်းနှင့် စစ်ခင်း၊
 ၄ တွင်း၏။ အဘိသသည် ဝေဗိဝါမရိုင်း၊ ဇေဗဗိဝါ
 တောင် ပေါ်မှာ ရပ် ထွက်၊ ထို ယေရောဗောင်
 နှင့် ဣသရေလ ထုစပေါင်းထို၊ နားထောင်ကြ
 ၅ ထေး- ဣသရေလစမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည် ထား နှင့် ချည်သော ပမိုဉာည်
 စားဖြင့်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကိုဓါဝိန်နှင့်သားတော်
 မြို့တော်ထို့၌ အစည် အပ်တော် မူကြောင်းကို၊

၁ သင်ထိုထိမှတစ်ဆင့်ထည်မထုတ်သော- ထိုရာ
 တွင်၊ ဓါဝိန်သားတော်ရှောထရန်၏ထွန်နေပတ်
 သားယေရောဗောင်သည်၊ မိမိစရှင်ကို တစက်
 ၂ ထ၌ ရန် ကန် ထေ ပြီး- ရှောထရန် သား ရော
 ဗောင်သည်အသက်ငယ်၍၊ သထောဉ္ဇူးညံ့ထေး
 ကြောင့်၊ ဇေးတား နှိုင်းသော စာပါ။ လျှပ် လျာ
 သောသူ၊ စေဓမ္မလူထိုသည်ယေရောဗောင်ထံမှာ
 စုဝေး၍၊ ရောဗောင်မင်းတစက်၌ ကိုယ်ကိုမိုင်းခံ
 ၃ စေကြ၏။ သရထည်းသင်ထိုသည်ဓါဝိန်သား
 မြို့၌ရှိသောထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ကိုဆီး
 စားမည်ဟု၊ ကြံစည်ကြသည်တကား၊ သင်ထို
 သည်ဗျားပြား၍သင်ထိုဘုရားစရာ၌၊ ထေရော
 ဗောင်လုပ်သော အန္တား သငယ်ထိုသည်၊ မှီကြ
 ၄ ၏- သင်ထိုသည်ထာဝရဘုရားခန့်ထားတော်မူ
 သောယဇ်ပရောဟိတ်၊ ထာရန်စမျိုးနှင့်ထေဝီ
 စမျိုးသားထိုကိုနှင်ထုတ်၍၊ တပါးစမျိုးသား
 ထုံးပံ့စတိုင်း၊ ကိုယ်စမျိုး ယဇ်ပရောဟိတ်ထို
 ကိုလုပ်ကြံပြုမထုတ်သောထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွား
 ထငယ်စကောင်နှင့်သိုး၊ ခုနှစ်ကောင်ကိုပေး၍၊
 ယဇ် ပရောဟိတ် စရာ၌ ခန့်ထား၊ မြင်းကို ခံ
 သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားမထုတ်သော
 လူထံမှာ ယဇ်ပရောဟိတ် ပြုရထည်တကား။
 ၅ ငါထိုမူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုမစွန့်၊ ထိုဘုရား
 သည်ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာ
 ဝရဘုရား၏ စမှုတော်ကို ထမ်းသော ယဇ်ပ
 ရောဟိတ်ထိုသည်ထာရန်စမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ထေ
 ဝီသားထိုသည်လည်း၊ မိမိထို စမှုကို ဇောင့်နေ
 ၆ ကြ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ မီးမြှူရာယဇ်
 နှင့်နံ့သာပေါင်းကိုနံ့နက်ထိုင်း၊ ညဦးထိုင်း၊ မီးမြှူ
 ကြ၏။ သန့်ရှင်းသောခားပွဲပေါ်မှာရှေ့တော်ရန်
 ကိုငင်း၊ ညဦးထိုင်း၊ ထွန်း- ရာထို အမီးရံနှင့် မီး
 ရွက်ထိုကိုငင်းပွင်ဆင်ကြ၏။ ငါထိုသည်ငါတို့၏
 ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၏ စမှုတော်ကို
 ၇ ဇောင့်ကြ၏။ သင်ထိုမူကား၊ ထာဝရဘုရား ကို
 ၈ စွန့်ကြပြီ- ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်ထိုင်သည်၊
 ငါထိုတွင်မိုလ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏
 ယဇ် ပရောဟိတ် ထိုသည်လည်း၊ တံပိုးမှတ်
 ထွက်သင်ထို တစက်၌ နှိုးဆော် မြင်းငှါ၊ ငါထို
 တွင်ရှိကြ၏။ ထိုဣသရေလ စမျိုးသားထို၊ ထိုး
 ထေးထို၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတစက်၌
 မတိုက်ကြနှင့်၊ တိုက်လျှင်ရှုံးရ ကြလိမ့်မည်ဟု
 ၉ ပြောထို ၏- ယေရောဗောင်သည် ထုစထုထို

နောက်၌၊ မထင်မရှားတပ်ရှိစေ၍၊ ကိုယ်တိုင်
 တစက်၊ နှောင်းနေသာသူတစက်၊ ယူတပ်ကို
 ၁၇ မိုင်းကြမ်း- ထူးလူတို့သည် ခြံကြည့်သောအ
 ခါ၊ စစ်မှုပိုင်းမိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၈ အား တစ်ခေါ်၍၊ ယင်းပရောဟိတ် တို့သည်
 ၁၉ ထည်းတံပိုးပုတ်ကြမ်း- တစန်ယူ၍ လူတို့သည်
 ကျွေးကြော်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေ
 ၂၀ ရောဗောင် ကို အဘိယ နှင့် ယုဝ လူတို့ ရှေ့မှာ
 ၂၁ စါထံ ခတ်တော်မူသဖြင့်- ဣသရေလ အမျိုး
 အားတို့သည် ပြေး၍၊ သူတို့ကို ယုဝ လူတို့ထက်
 ၂၂ သို့ ဘုရားသခင် အပ်တော်မူ၏- အဘိယ နှင့်
 သူ၏ လူတို့သည် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းကို
 ပြု၍၊ ငွေ၊ ဥယျာဉ်သော ဣသရေလ လူငါးသိန်း၊ ထဲ
 ၂၃ သေသဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊
 ထိုအခါ၌၍၊ ယုဝအမျိုးသားတို့သည် သိုး၊ ဘေး
 ၂၄ ထိုက် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မိလ္လာသော
 ၂၅ ကြောင့် နိုင်ကြ၏- အဘိယသည် ယေရောဗောင်
 ကို လိုက်၍၊ ဗေသလ မြို့နှင့် ရွာများ၊ ယေရှုမြို့
 နှင့် ရွာများ၊ ဝေရိပ်မြို့နှင့် ရွာများတို့ကို ခုတ်
 ၂၆ ချွတ်ယူလေ၏- အဘိယ ထက်ထက် ကာထ
 ပတ်ထို၊ ယေရောဗောင်သည် နောက်တစန် ခွန်
 ၂၇ အားကိုးရပြန်၊ ထာဝရဘုရား၏ ခတ်တော်
 ၂၈ မူသဖြင့် သေထေ၏- အဘိယ မုကား ခွန်အား
 တိုးပွား၏၊ မယားတဆယ်လေးယောက်တို့ကို
 ထုတ်သား နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက် နှင့်သိုးတဆယ်
 ၂၉ ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏- အဘိယ ပြုမှု
 သောအမှုအရာကြီးလေးသမျှတို့နှင့် ကွင်းသော
 အကွင်း၊ ပြောသောစကားများတို့သည်၊ ရာဇ
 ၃၀ ဝင် နှင့် ထက်၍ ပရောဖက် ဣဇေါ ဖီရင် သော
 စာ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၄

• အဘိယသည် သိုး၊ ဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဝါ
 မိန့်မြို့၌ သင်းပြုတ်ခြင်းကို ခံသေ၏၊ သားတော်
 အာသသည် ခမည်းတော် အရာ၌ ခန့်၊ ထိုင်၏၊
 ထိုစဉ်၊ ထက်ထက်၊ ပြည်တော်သည် ထယ်နှစ်
 ပတ်ထိုးပြီး ချွင်းသောသေ၏။
 ၁ အာသမင်း၊ သည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ခြောင့်
 ၂ မတ်သော အမှုတို့ကို ပြုလေ၏- တပါး၊ အမျိုး
 အားဘုရား၏ ယဉ်ကျေးမှုကို ခုတ်ယူ၍၊ ခြင်္သေ့
 ၃ ရုပ်တို့ကို ခုတ်ယူ၍၊ ခုတ်ယူ၍၊ ခုတ်ယူ၍၊ ခုတ်ယူ၍၊
 ၄ ခုတ်ယူ၍၊ အာသမင်းသည် ခုတ်ယူ၍၊ ခုတ်ယူ၍၊

လူတို့သည် သိုး၊ ဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို ရှာ၍၊ ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်
 ၅ မည်အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူ၏- ယုဝမြို့ရွာအရပ်
 ရပ်တို့၌ မြို့သောကုန်းနှင့် ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို
 ၆ ပယ်ရှား၍၊ နိုင်ငံတော်ရေးသားယာလျက်ရှိ၏-
 ၇ ထိုကာလ၌ ငြိမ်သက်သော အခွင့်ကို ထာဝရ
 ဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ယုဝပြည်သည် ငြိမ်
 ၈ ခြုံ့၊ စစ်မှုနှင့် လွတ်သောကြောင့်၊ အာသမင်းသည်
 တပြည်လုံးတွင် မိုင်းခံသော မြို့တို့ကို တည်ထေ
 ၉ ၏- ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို ကြီးစားရှာ၍၊ ထိုဘုရားသည် အရပ်
 ရပ်၌ ငြိမ်သက်သော အခွင့်ကို ပေးတော်မူသော
 ၁၀ ကြောင့်၊ တပြည်လုံးကို အမိုးရစည်အခါ၊ ဤပုဂ္ဂို
 သောမြို့တို့ကို ပြုစု၍ မြို့၊ ပြည်၊ တံခါး၊ ကန်
 ၁၁ ထန် ကျင်းတို့ကို လုပ်ကြံ ကုန်ဆဲယု၊ လူဝလူတို့
 • အား၊ မိန့်တော်မူ၏- အာသမင်း၌ ကိရိနီနှင့် ထွဲ
 ကို ကိုင်သော ယုဝအမျိုးသမီးသုံးသိန်း၊ မိုင်းထွား
 နှင့်လေးကို ကိုင်သော ဗေသမိန် အမျိုးသမီးနှစ်
 ၁၂ သိန်း၊ ရှစ်သောင်းရှိ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်၊
 ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲဖြစ်ကြ၏။
 ၁၃ တစန်ကုရှ ရှင်ဘုရင် ဇေရုဗာဉ် စစ်သူရဲတ
 သန်း၊ ရထားသုံးရာ နှင့် တကွ ရှိလာ၍၊ မရေရှုမြို့
 ၁၄ သို့ ရောက်သောအခါ- အာသသည် သိုးကြို၍၊ မ
 ရေရှုမြို့အနားမှာ ဇေဝသမြို့နှင့် စစ်ပြိုင်ကြ၏-
 ၁၅ အာသ သည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 အား တစ်ခေါ်၍၊ ထိုထာဝရဘုရားကို ကိုယ်တော်
 သည် လူများ တို့တွင်၊ အားနည်းသော သူကို
 ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တတ်နိုင်တော်မူသည် ဖြစ်
 ၁၆ ၍၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
 ကယ်တင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
 တော်ကို ခိုလှုံ၍၊ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ဤ
 ၁၇ အလုံးအရင်း ကြီးကို တိုက်ခြင်းငှါ သွားပါ၏၊ ထို
 ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏
 ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏၊ လူသည် ကိုယ်တော်
 ကို မိုင်းသော အခွင့် ရှိစေတော် မမူပါနှင့်ဟု၊ ဆု
 ၁၈ တောင်းသည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ကုရှ
 လူတို့ကို အာသနှင့် ယုဝလူတို့ ရှေ့မှာ စါထံ ခတ်
 ၁၉ တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပြေးကြ၏၊ အာသ
 နှစ်သုတ်လူတို့သည် ဂေရာမြို့ ထိုင်အောင် လိုက်
 ၂၀ သဖြင့်၊ ကုရှလူတို့သည် ပြေး၍ မထိုက်ခံသော
 ကြောင့်၊ အခွင့်ရကြ၏၊ ထာဝရဘုရားနှင့် မိုင်း
 ၂၁ ပြိုင်ဆိုင်သောအခါ၊ သိုးကြို၍၊ ခုတ်ယူ၍၊

- ထိုထိုထည် ထက်ရည်စွာ စေ့စပ်ကို ထိမ်းယူကြ
- ၁။ စီး-ဂေရာမြို့ပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားထိုထည်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော မိတ် မြီသဖြင့်၊ ထုထွေထိုထည်ထိုမြို့သားထိုထိုကိုလုပ်ကြံ၍၊ ထိုထားနှင့်သောထောင့်စွာစေ့စပ်၊ ထိုကိုထိမ်းယူ
- ၂။ ကြမ်း-တိရိစ္ဆာန်တင်းကုတ်စွာကိုထည်၊ ထိုထက်စွတ်ထွက်၊ ထိုးနှင့် ကုလားဖုတ် စေ့စပ်ကိုထိုထိုထိမ်းယူ၍၊ ထေရုဏ်ထင်မြို့ထိုမြို့သွားကြမ်း

၁၅

- ဘုရားထောင်စံ ပိညည်တော် သည် ဩစေတံ၊ ထားစာစရိစပေါ်သို့ သက်ရောက်၍- စာစရိသည်စာထမင်းကိုကြိုဆိုခြင်းငှါသွားထွက်၊ ထိုစာထမင်း၊ ထိုယုစေ့စပ်နှင့်ဗယံမိန်စေ့စပ်၊ ထား၊ စေပေါင်းထို၊ ဇေကားကို နားထောင် ကြထေး၊ ထင်ထိုထည် ထာဝရဘုရားထက်၌ နေလျှင်၊ နေစည်ကထာ၊ ထာဝရဘုရားထည်သင်ထိုနှင့်စတုမ္မိတော်မူမည်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာလျှင်စေ့စပ် ခံတော်မူမည်၊ စွန့်လျှင်သင်ထိုကိုစွန့်တော် မူမည်- ကြာ မြင့်သော ကထာပတ်ထုံး၊ ဣသရေလစေ့စပ်၌မှန်သောဘုရားမရှိ၊ ဩဝါပေးတတ်သောယဉ်ပရောဟိတ်မရှိ၊ တရားထည်း မရှိသဲနေ၍- ထေးရောက်သဖြင့်၊ သူထိုထည် ဣသရေလစေ့စပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မြန်လာ၍၊ ရှာကြသောစာစာစေ့စပ်တော်မူ၏- ရှေးကလည်ထွက်သောသူဝင်သော သူသည် ချမ်းသာမရ၊ စေတိုင်း၊ ထိုင်း၊ စေပြည်ပြည် သား၊ စေပေါင်းထို ထည် စေ့စပ်စင်း၊ ရဲခြင်းကို ခံရကြ၏- တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံ၊ တမြို့နှင့်တမြို့ထကြ၍၊ ထေးစေ့စပ်၊ မျိုးစားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ဆုတော်မူ၏- သင်ထိုမူကားစားထူကြသေး၊ ထက်စားမလျော့စေ့စပ်၊ ထင်ထိုကျင့်သည် စေတိုင်း၊ စေ့စပ်ကို ခံရ ကြမည်ထုမြွတ်ဆို၏
- ထိုကားနှင့် ပရောဟိတ်ဩစေတံ၏ စာစာဂတ္ထိကားကိုစာသမင်းသည် ကြားသောစာစာ၊ ရရင့်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ယုစေ့စပ် နှင့် ဗယံမိန်ပြည်စေ့စပ်ရပ်ထို၌၎င်း၊ ဇေရိပ် တောင်ပေါ်မှာထိုက်ယူသော မြို့ထို၌၎င်း၊ စေ့စပ် ရွယ်သောစေ့စပ်သားထိုကိုပယ်ရှား၍၊ ဇိတ်မှန်တော်ဦးရှေ့တွင်မြို့သောထာဝရဘုရား၏ ယဉ်ပရောဟိတ်ကိုပြုစုငယ်၏- ယုစေ့စပ်နှင့် ဗယံမိန် စေ့စပ်ထား၊ စေပေါင်းထိုကို၎င်း၊ ဇေရိပ်ခရိုင်၊ မနာရွာ

- ခရိုင်၊ မြို့မောင်ခရိုင်ထဲကထွက်သောစာစာ၊ စေ့စပ်ထားထိုကို၎င်းစေ့စပ်၏၊ စာထမင်း၏ ဘုရားထင်သောထာဝရဘုရားသည်၊ ထုနှင့်စေ့စပ် မြို့တော်စုကြောင်းကို၊ ဣသရေလစေ့စပ်၊ ထားစေ့စပ်ထိုထည်သိမြင်လျှင်၊ ထိုမင်းထက်သို့ဝင်စားကြ၏-
- ၁။ စာထမင်း၊ နန်းစံထွက်ငါးနှစ်၊ တတိယထ ထွင်
- ၂။ ထေရုဏ်ထင်မြို့၌စုဝေး၍- ဆောင်ခွဲသောထက်ရည်စွာထဲကွဲ၊ ရှစ်ရပ်၊ ထိုးရှစ်ထောင်ထိုကို
- ၃။ ထာဝရဘုရားစားပူဇော်ကြ၏- ထိုးထေးထို၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုမိတ်နှစ်လုံးစေ
- ၄။ ကြွင်းခွဲရှာပါမည်ဟူ၍၎င်း- ဣသရေလစေ့စပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မရှာသောသူ၊ ယောက်ျားမိစ္ဆာစေ့စပ်စေ့စပ်မည်သည်ကားစေ
- ၅။ သေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍၎င်း- ထွေးကြောင်းထံ၊ တံခိုးနှံစေ့စပ်ထံနှင့်တကွ၊ ကြီးသောစေ့စပ်ထံပြုလျက်၊ ထာဝရဘုရားစားထိုရှိဆို၍
- ၆။ ဝန်ခံခြင်းပရိညည်ခွဲကြ၏- ထုထွေစေ့စပ်၊ စည်ထိုသို့ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောစေ့စပ်၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၏၊ စေ့စပ်စေ့စပ်၊ မိတ် နှစ်လုံးစေ့စပ်၊ ကြွင်းခွဲကျိန်ဆို၍၊ စေ့စပ်စေ့စပ်၊ ကြီးသည်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောကြောင့် စေ့စပ်တော်မူ၏၊ စေ့စပ်ရပ်၌ မြစ်ထက်မြင်းစေ့စပ်ကို ပေးတော်မူ၏
- ၇။ စာသ မင်းကြီး၏ စေ့စပ်တော် စာစာသည်စာရှာရပင် စေ့စပ်မှာ ရုပ်တုကို ထုပ် ထေးကြောင့်၊ မိစ္ဆာစေ့စပ်ကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကိုစွတ်ဆေးကျော်စင်းပြီးလျှင်၊ ကေပြန်ချောင်းနားမှာမီး
- ၈။ မြို့တော်မူ၏- မြင့်သောစေ့စပ်ထိုကိုဣသရေလပြည်၌ပယ်ရှားသော်လည်း၊ ထက်ထက်တော်ကလပတ်လုံး၊ စာသမိတ်နှစ်လုံးသည် နံ့ထင်
- ၉။ ခြင်းမြို့စံ- စေ့စပ်တော်လျှသော ဥဇ္ဇာ၊ ကိုယ်တိုင်၎င်း သောဥဇ္ဇာ၊ အံ့၊ ငွေ၊ တန်ဆာစွာကိုမိတ်
- ၁၀။ မှန်တော်ထဲသို့သွင်းထားတော်မူ၏- နောက်စေ့စပ်နန်းစံသုံးထွက်ငါးနှစ်ထိုင်စေ့စပ် စေ့စပ်ထိုထိုခြင်းမရှိ၊

၁၆

- စာထမင်း၊ နန်းစံ သုံးထွက်ငါးနှစ်ထွက်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ထုစေ့စပ်သို့စေ့စပ်၍၊ ထုရှင်ဘုရင် စာထထံသို့စေ့စပ်သုဗ္ဗမထွက်မဝင်စေ့စပ်၊ ငှါ၊ ရာမမြို့ကိုတည်၏- ထိုစာစာစေ့စပ်မှန်တော်ထောင့်နှင့် နန်းတော်ထောင့်ထည်၊ ထုသော အံ့၊ ငွေ မြို့သားကို၊ စာစာ ထည်

ထုတ်၍၊ ခမာထက် မြို့၌ ရှေးသော နှစ်ရှစ်ဘုရင်
 ၈။ စတိဇာတ်သို့ပေးလိုက်၍-ငါသည်သင်နှင့်၎င်း၊
 ၉။ ခမည်းတော်သည် သင့် ခမည်းတော် နှင့်၎င်း
 မိတ္တတယ ခွဲခြင်းမိသည်ဖြစ်၍၊ ဤငွေကိုငါ
 ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ နှစ်ဘုရင် ဗာရှာသည်
 ငတ်မှ ထွက် သွား ခေ ခြင်း ငှါ၊ သူ နှင့် ခွဲသော
 မိတ္တတယကို နှုတ်၍ ထာပါယု မှာလိုက် ထေ
 ၉။ စီး- အာသမင်းကြီး၏ကားကိုဗတ်ဝန်သည်
 နားထောင်၍၊ ဣသရေလ မြို့၌ကို ခပ်ဗိုဇေ
 ခြင်းငှါ၊ မိမိမိလိဇာကို ခေတ္တတံသဖြင့်၊ သူထို
 ထည် ဣယုန်မြို့၊ ဝန်မြို့၊ အာဗေထမိမ် မြို့မှစ၍၊
 နဿလိ ပြည်၌ ခြံသော သဏ္ဌာ မြို့ကို
 ထုတ်ကြံကြ၏။
 ၁၀။ ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည် ကြားသောစခါ၊
 ရာမမြို့ကိုလက်ခမသတ်သံထုတ်ကိုဖြတ်၍နေ
 ၁၁။ စီး- ထိုအခါ အာသမင်း ကြီးသည် ယုဇလူစ
 ပေါင်းကိုခေါ်သဖြင့်၊ ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်းသွင်း
 သောကျောက်နှင့် ဆစ်သားကို ယူသွား၍၊ ဂေ
 ထမြို့နှင့်မိမိပါမြို့ကိုတည်၏။
 ၁၂။ ထိုအခါပရောဇက်ယာနန်သည်ယုဇရှင်ဘုရင်
 အာသမတ်သို့ ထာ၍၊ မင်းကြီးသည် မိမိဘုရား
 ထခပ်ထာဝရဘုရားကိုမပိုလှ၊ နှစ်ရှစ်ဘုရင်ကို
 မိုလှသောကြောင့်၊ နှစ်ရှစ်ဘုရင်၏ မိုလ်ခြေထို
 ၁၃။ ထည်မင်းကြီးလက်မှထွတ်သွားကြပြီး-ကုသု
 နှင့်လိဇုထိုသည့်ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ
 နှင့်ထကွ၊ အားကြီးသောထလုံးအရင်းဖြစ်သည်
 မထုတ်လော့၊ သို့သော်ထည်း၊ မင်းကြီးသည်
 ထာဝရဘုရားကို မိုလှသောကြောင့်၊ ထိုထလုံး
 အရင်းကို မင်းကြီး လက်သို့ ထပ်၍ထော်စုပြီး-
 ၁၄။ ထာဝရဘုရားသည် နံထင်သောစေတနာမိတ်ရှိ
 သောသူထိုထက်၌၊ မိုင်ခွဲစွာနေ ခြင်း ငှါ၊ မြေ
 ကြီးတပြင်ထုံးကို အနှံ့အပြား ကြည်၍ လျက်ရှိ
 တော်မူ၏။ ဤအမှု၌ မင်းကြီးသည် မိုလ်စွာပြု
 ၁၅။ ပြီး ယခုစဉ်ခပ်မှ မိုလ်ခပ်မည်ယုထိုစီး- ထိုသို့
 ထိုသောကြောင့်၊ အာသမည် ပရောဇက်ကိုအ
 နှုတ်ထွက်၍ ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထား၏။ ထို
 ကာလ၌ ပြည်သူပြည်သား အနှံ့ ထိုကို ထည်း
 ၁၆။ ဣည်းဆဲ၏- အာသမင်း ပြုစုသော အမှုအရာ
 အစအထုံးထိုသည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ယု
 ၁၇။ ရာဇဝင်၌ ရေး ထားလျက်ရှိ၏- နန်းခံသုံး
 ထယ်ကိုးနှစ်တွင်၊ ခြေထော်၌အနာရောဂါရှိ၍
 မြင်းစွာ ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို မ

ဆည်းကပ်၊ ဆေးထမ်းထိုက်ထာဆည်းကပ်
 ၁၈။ လေ၏- အာသမည် ထိုဆေးထိုနှင့် ထိပ်ပျော်
 ၁၉။ ခြင်း- ဂါမိန်မြို့မှာမိမိအမိမိထုတ်နှင့်သောထင်း
 မြင်း၌၊ ပြည်သားထိုသည် သင်း၊ ပြုတ်သောစ
 ခါးစွာ၊ ကြိုင်သောနံ့သာမျိုး ထိုကို၊ ဆေးထမ်း
 အတတ်မြင့်ခေတ်၌၊ တထား၌အပြည့်ထည့်ပြီး
 လျှင်၊ အလောင်းတော်ကို တင်ထားကြ၏။ အ
 ထွန်ကြီးသောမီး၊ မြို့ဝှဲကိုထည်းခံကြ၏။
 ၁၇။
 ၁။ အာသသားယောရှုဇတ် သည် ခမည်းတော်
 အရာ၌ နန်းထိုင်၍၊ ဣသရေလ မိုင်ငံထောင်မိမိ
 ၂။ ကိုမိုင်ခွဲခေတ်- ယုဇပြည်တွင်၊ မိုင်ခွဲသော မြို့သ
 မှာထို၍၊ တပ်သားများကိုထား၏။ ယုဇပြည်အရပ်
 ရပ်ထို၌၎င်း၊ ဝေရိပ်ပြည်မှာခမည်းတော်အာသ
 ထိုက်ယူသောမြို့ထို၌၎င်း၊ မြို့စောင့်တပ်ကိုအသီး
 ၃။ အသီး ခန့်ထား၏- ခမည်းတော် သည် အရင်
 ၄။ ထိုက်သောလမ်းသို့၊ ယောရှုဇတ် ထိုက်ထွက်၊
 ဗာဏဘုရားထိုကိုမဆည်းကပ်၊ ခမည်းတော်၏
 ဘုရားသခင်ကိုသာဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေ
 လ အမျိုး၏ ထုံးစံ ကို ရှောင်၍၊ ပညတ်တရား
 တော် ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
 ၅။ သည်စောင့်မတ်-မိုင်ငံတော်ကိုယောရှုဇတ်ထက်
 ၌ တည် စေတော်မူ သဖြင့်၊ ယုဇ ပြည် သား အ
 ပေါင်းထိုသည် ထက်ဆောင်များကိုဆောင်စုကြ
 ၆။ စီး- ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းမိမိ ဥဇာဇာသော်
 ထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ထရားထမ်းထို၌မိတ်စွဲ
 လမ်း၍၊ မြင့်သောအရပ်နှင့်အ- ှုရပ်ထိုကိုထု
 စပြည်မှပယ်ရှားတော်မူ၏။
 ၇။ နန်းခံသုံးနှစ်တွင်၊ ထုဇမြို့အရပ်ရပ်၌သွန်ထင်
 ခေခြင်းငှါ၊ မူးမတ်မင်ယဲထာကြံဗမိ၊ ဇာခရိ၊ နာ
 ၈။ ထနေထ၊ မိကွာထထိုကို၎င်း- လေဝိသား ရှေ့မာ
 ယ၊ နေသနိုး၊ ဇေဗဗိ၊ အာသဟေလ၊ ဧရိမရုတ်၊
 သောနသန်၊ အခေါ်နိယ၊ တောဘိယ၊ တောထ
 ခေါ်နိယထိုကို၎င်းလည်း ပရောဇိတ် ခေ၍မာ
 ၉။ နှင့်ယောရ်ကို၎င်းခေတ္တတံတော်မူ၏- ထိုသူထို
 သည် ယုဇပြည်၌ ဩဝါပေး၍၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ပညတ္တိကုမ်းပါထွက်၊ ထုဇ မြို့အရပ်ရပ်ထို
 တွင်၊ ထည့်ထည် ထခြင်း၊ ပြည်သား ထိုကိုသွန်
 ထင်ကြ၏။
 ၁၀။ ယုဇပြည် ပတ်ဝန်းကျင်ထိုင်း၊ မိုင်ငံခြံသောထို
 သည်၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယောရှု

- ၁၀ စက်တိုစစ်မထိုက်ခံဘဲကြမ်း- မိထိတ္တိတူထို
သည့်ထက်ဆောင်နှင့် အခွန်ငွေကိုငှာ၊ အာရပ်
တူထိုသည် သိုးစုနှစ်ထောင်စုနှစ်ရာနှင့် ဆိတ်စု
- ၁၁ နှစ်ထောင်စုနှစ်ရာကိုငှာ ဆောင်ခဲ့ကြ၏- လော
ရှုတ်သည်အထွန်ခွန်အားတိုးပွား၍၊ ယုဝပြည်
၌ရဲထိုက်နှင့်အညွှတ်တော်မြို့ကိုတည်တော်မူ
- ၁၂ ၏- ထုမြို့တို့၌ အမှုအရေး တော်များ၏၊ ခွန်
အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့
- ၁၃ ၌ရှိကြ ၏- စစ်သူရဲ အဆွေ အမျိုး အလိုက် ယု
သော ဓာရင်၊ ဟူမူကား၊ ယုဝ အမျိုး၊ ဗိုလ် ချုပ်
- ၁၄ မင်း၊ အာဝနနှင့် ခွန်အား၊ ကြီးသော စစ်သူရဲ သုံး
- ၁၅ သိန်း-၊ စစ်ကဲယောဟနနှင့် ခွန်အားကြီးသော
- ၁၆ စစ်သူရဲ နှစ်သိန်းရှစ်သောင်း-၊ ဇေတနာမိတ်နှင့်
ကိုယ်ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သော မိသမိ
ထားအာမသိနှင့် ခွန်အား၊ ကြီးသောစစ်သူရဲ နှစ်
- ၁၇ သိန်း-၊ ဗယံမိန်အမျိုး ခွန်အား၊ ကြီးသောလျှော
စနှင့်ထေး၊ ဗိုင်းလွှားကိုကိုင်သောသူ နှစ်သိန်း-၊
- ၁၈ သုဇနာက် ယောဇ ဗာနှင့် စစ်တိုက် မြင်းငှါ၊ အ
- ၁၉ သင့်မြို့သောသူတသိန်းရှစ်သောင်းတည်း-၊ ထု
စပြည် အရပ်ရပ်၊ မိုင်ခဲသော မြို့တို့၌ ရှင် ဘုရင်
ထားသောသူရဲမှတပါး၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော
သူတို့သည်အမှုတော်ကိုထမ်းလျက်နေကြ၏။

၁

- ၁၀ ဆောရှုတ် မင်းသည် ဂုဏ် အသရေ နှင့်
စည်းစိမ် ဥစ္စာများ၍၊ အာဟပ်မင်းနှင့် အမျိုး
- ၁၁ ဆက်လေ၏- နောက်တစ်ခုခွာမိမြို့၊ အာဟပ်
မင်းထံသို့ ကိုယ်တိုင် သွား၍၊ အသရေလှ ရှင်
ဘုရင်အံ့ထပ်သည် ယုဝ ရှင်ဘုရင်ယောရှုတ်
နှင့်၊ သူ၏လူထုအစုံများ၊ စွာသောသိုးခွားတို့ကို
မိရင်၍၊ ဂိလပ်ပြည်ရာဇုတ်မြို့သို့လိုက်မေခြင်းငှါ-
- ၁၂ ဂိလပ်ပြည်ရာဇုတ်မြို့သို့ ငါနှင့်အတူလိုက်မည်
ထောထုမေးလျှင်၊ ယောရှုတ်က၊ ငါသည်မင်း
ကြီးကဲ့သို့မင်း၊ လူထုသည်မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့
မင်းခြင်လျက်၊ မင်းကြီးနှင့်ပိုင်း၍ စစ်ထိုက်မည်
ထုပြန်ပြော၏။
- ၁၃ ထာဝရယောရှုတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
ကပတ်တော်ကိုထရေ မေးမြန်း ပါလော့ဟု၊ အ
သရေလှ ရှင်ဘုရင် အား ဆိုသော်- အသရေလှ
ရှင်ဘုရင်သည် ပရောဇတ် လေးရာတို့ကို ဇုဝေ
ဇေဗြီးလျှင်၊ ငါသည်ဂိလပ်ပြည်ရာဇုတ်မြို့သို့စစ်
ရိုက်ကောင်းသလော၊ မရှိဘဲနေကောင်း သလော
ထမေးအသ်၊ သူတို့က ရှိတော် မူ ပါ၊ ထာဝရ

- ဘုရားသည်အရှင်မင်းကြီး၏ထက်ထက်ထိုက်ထိုက်
- ၁ တော်မူမည်ဟုလျှောက်ကြ၏- ထောရှုတ်က
ထည်း၊ ငါတို့ မေးမြန်း၊ ဓရာ ထာဝရဘုရား၏ ဝ
ရောဇက်တစ်တပါး၊ ဟူမမြို့သလောထုမေးသော်-
- ၂ အသရေလှ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရ ဘုရားကို အေး
မြန်းရသောသူတလောက်၊ အမထသားမိကွာမြို့
သေး၏၊ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကို ငါ့ရန်၏၊ ငါ၌ မှီ
ထားကောင်းကိုမသော၊ အမိထာ ကောင်းကိုထာ
အစည် ဟောတတ် သည်ဟု၊ ယောရှုတ် အား
ဆိုလျှင်၊ ယောရှုတ်က၊ ထိုသို့မင်းကြီးမပြောပါ
- ၃ နှင့်ထုပြန်ဆို၏- ထိုထောအသရေလှ ရှင်ဘုရင်
သည် အရာရှိ တလောက် ကို ခေါ်၍၊ အမထ
သားမိကွာကိုအလျှင်အမြန်ခေါ်ခဲ့ထုမိန်တော်မူ
- ၄ ၏- အသရေလှ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဝ ရှင်ဘုရင်ထော
ရှုတ်တို့သည်မင်းမြောက်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်
လျက်၊ ရှာမာရိမြို့တံခါးဝရွှေ၊ ထင်းထင်းသော
အရပ်၌ ရာဇပတ္တင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍၊ ပရော
ဇက်အပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ဟောပြောကြ
- ၅ ၏- ခေနာနာသား ဇေဇက်သည် သံဗြီးမြို့တို့ကို
လုပ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား
ကိုယ်တော် သည် ရှေ့ပြည်ကို မဖွတ် ဆီးမှီထိုင်
စေသ်၊ ဤဗြီးမြို့တို့နှင့် တိုးရမည်ထု မိန့်တော်မူ
- ၆ ကြောင်းကိုဆင်ဆို၏- ပရောဇက်အပေါင်းတို့က
လည်း၊ ဂိလပ်ပြည် ရာဇုတ်မြို့သို့စစ်ရိုက် အောင်
တော်မူပါ၊ ထာဝရဘုရားသည်အရှင်မင်းကြီး၏
လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု၊ ပရောဇက်မြို့
- ၇ ၌ထောကြ၏- မိကွာကိုခေါ်သောတမန်က၊ ပ
ရောဇက်အပေါင်းတို့သည်မိလိထာကောင်းကိုထာ
ရှင်ဘုရင်အားတညီတညွတ်တည်း ထောကြ၏
ကိုယ်တော် လည်း၊ သူတို့ ထော ကြသည် နည်း
တု၊ မိလိထာကောင်းကိုသာ ထောတော်မူပါထုဆို
- ၈ လျှင်- မိကွာကထာဝရဘုရားအထက်ရှင်တော်မူ
သည့် အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော
ကောင်းကိုသာငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။
- ၉ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သော အခါ၊ ရှင်ဘုရင်
က၊ အရှင်မိကွာ၊ ငါတို့သည်ဂိလပ်ပြည်ရာဇုတ်
မြို့သို့ စစ်ရိုက်ကောင်း သလော၊ မရှိဘဲ နေကောင်း
သလောဟု မေးလျှင်၊ မိကွာက စစ် ရိုက် အောင်
တော်မူပါ၊ ရန်သူတို့ကိုထက်ထက်သိုက်ထက်
- ၁၀ မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏- ရှင်ဘုရင်ကထည်း၊
မှန်သောကောင်းမှတပါး၊ အခြားသော ကောင်းကို
ထာဝရဘုရားအရှင်နှင့်သင်သဗြီးအောင်မသော

ဧည့် အကြောင်း၊ ငါသည် ထင်မှတ်ကြံစည်တိုင်
 စောင့် ထင့်စားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟုမေး
 ၁၈ ဆော်-မိဉ္ဇာက၊ အသရေထစမျိုးသားအပေါင်း
 ထိုသည့် သိုးထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့သို့တောင်မှား
 အပေါ်မှာအရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်ကို
 ငါမြင်ပြီးထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်း
 ထိုသည့် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊ အသီးအသီး
 ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ
 ကြောင်းကိုလျှောက်ဆို၏။ အသရေလှောင်ဘုရင်
 ကလည်း၊ သူသည် ငါ့မိသားစုကားကို မဟော၊
 အမတ်သားကားကိုသာ ဟောတတ်သည် ထု၊
 စင်းကြိုးစား ငါမပြောသကဲ့သို့သောရှုမတ်
 ၁၉ အားဆို၏။- မိဉ္ဇာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ပဏ္ဍင်တော် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
 ထည်ကိုငင်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း ဟို
 ထည်ထက်ရှာတော်မူ၏။ ထက်ဝဲတော်မူသော
 ၂၀ ရပ်နေကြသည်ကိုငင်းငါမြင်ပြီး- ထာဝရဘုရား
 ကလည်း၊ အာတပ်သည် ဂိဇ္ဈာန်ပြည်မှ မုတ်မြို့
 သို့ စစ်ရဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ အဆယ် သူသွေး
 ဆောင်မည်နည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံ
 တော်ထို့သို့ တယောက်တည်း၊ ဗိပြန်လျှောက်
 ၂၁ ကြံ၏။-တန်ခိုးညည်တပါးသည် ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊ အကွန်ပီသွေး
 ဆောင်ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်-ထာဝရဘုရား
 ထံ၊ အဆယ် သို့သွေးဆောင်မည် နည်းဟုမေး
 ဆော်မူသော်၊ အကွန်ပီ သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ပ
 ရောဇာထံ အပေါင်း၊ ထိုအထဲမှာ၊ မုသာစကားကို
 ပြောထုတ်သော စိတ်မိညည်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်
 လျှောက်သော်၊ သင်သည်သွေးဆောင်၍ နိုင်လိမ့်
 ၂၂ စည်းထိုသို့သွား၍ ပြုစေသောမိန့်တော်မူ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်၊ မုသာစကားကို ပြော
 တတ်သောစိတ်မိညည်ကိုမင်းကြီး၏ပရောဇာထံ
 အပေါင်းထို့၌ သွင်းတော်မူပြီး မင်းကြီး၏အမှု
 မှာအမတ်သားကားကို ပြောတော်မူပြီးဟု ထော
 ၂၃ ထေ၏။- ထိုအခါ ခေဇာနာသား၊ ဇေကိ သည်
 ရှည်ထာ၍ မိဉ္ဇာ၏ပါးကို ဝုတ်လျက်၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏မိညည်တော်သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်
 ဖြစ်ငှါ၊ အဆယ်ထမ်းဖြင့် ငါမှထွက်တော်မူသ
 ၂၄ နည်းဟုမေးလျှင်- မိဉ္ဇာက၊ ထင်သည် ဝုန်း
 ရှောင်၍နေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်သော
 ၂၅ ရန်သူထင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။- အသရေထရှင်

ဘုရင်က၊ မိဉ္ဇာကို မြို့ဝန် မင်း၊ အာရုံနိဗ္ဗာန် ထား
 ၂၆ တော်ထောရှုထံသို့ ထုသွား၍- ဤသူကို ဆောင်
 ထဲမှာထောင်ထားကြ၊ ငါသည် ဖြစ်ဝပ်စွာပြန်၍
 စောင့်တိုင်စောင့်၊ ထင်းရဲစွာ ခားသောက်စေ
 ထု၊ အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ထင် ဆို ထေ့ထု
 ၂၇ စီရင်၏။- မိဉ္ဇာကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ဖြစ်ဝပ်
 စွာ ပြန်ထာရလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် စောား
 ဖြင့် မိန့်တော်မူမူ၊ ထိုလူစွာအပေါင်း၊ ထို၊ နား
 ထောင်ကြထေ့ထုဆို၏။
 ၂၈ ထိုသို့အသရေထရှင်ဘုရင်နှင့် ထုရှင်ဘုရင်
 ယောရှုမတ်ထိုသည်၊ ဂိဇ္ဈာန်ပြည် ရာဇုတ်မြို့သို့
 ၂၉ စစ်ပြုကြ၏။- အသရေထရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်
 ခြားနားသော အရာ ကိုဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့
 ဝင်မည်၊ မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာ
 ကိုဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှုမတ်အားဆိုပြီး
 ၃၀ ချစ်ရင်ကို ဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။- ရှုမို
 ရှင်ဘုရင်က၊ အသရေထရှင်ဘုရင်မှတစ်ပါး၊ အ
 ခြားသော လူကြီး လူငယ်ကို မတိုက်နှင့်ထု၊ ရ
 ထားစီ၊ သူရဲ တပ်ဗိုလ်မင်း တို့ကို မှာထား နှင့်
 ၃၁ သေ့ကြောင့်- ရထားစီးသူရဲ တပ်ဗိုလ်မင်းတို့
 ထည်သောရှုမတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည်
 အသရေထရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ထု ဆိုလျက်၊
 ထုကို တိုက်ဆဲ သောငှါ ဝိုင်းထားကြ၍၊ ယောရှု
 မတ်သည်၊ ကျွဲကြောင်ထေ၏။ ထာဝရ ဘုရား
 ထည်၊ မဇ္ဈိမသို့ ကိုယ်သွားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရား
 ၃၂ ထင်သွေးဆောင်တော်မူ၏။- အသရေထရှင်
 ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ရထားစီး သူရဲတပ်
 ဗိုလ်မင်း ထို့သည် မိမိသောအခါ မလိုက်ဆဲ
 ၃၃ အခြား သို့ရှောင် သွားကြ၏။- ထု တယောက်
 ထည် မဇ္ဈိမသို့ဆောင် နှင့်ဖြစ်၍၊ အသရေထရှင်
 ဘုရင်ကို၊ သံဇုန်အနက် အဆင်ကြားမှာ မှန်ထေ
 ဆော်၊ ငကို စစ်ပွဲထဲက ထွက်၍ ထုတ်ဆောင်
 ထေ့၊ ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကို
 ၃၄ ဆို၏။- ထိုနေ့၌ တိုး၍တိုက်ကြ၏။ အသရေထရှင်
 ဘုရင်သည် ညဦးယံတိုင်စောင့်၊ ရှုမိုလူတစ်
 ထချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာ ထုကို ဖြို၍ ထိုင်နေ၏။
 ခေဇာန်မြို့နီးသောအခါ အဆင်တော်ကုန်၏။

၁၉

၁ ထုရှင်ဘုရင်ယောရှုမတ်သည် ယောရှုမတ်
 ၂ မြို့နီးတော်သို့ ဖြစ်ဝပ်စွာပြန်ထာ၏။- ထာနန်
 ထား ပရောဇာကံယောထုသည်၊ ယောရှုမတ်မင်း

ထောင်၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ
 ၈၈ ပါပြီး- ထိုစဉ်က အသေရေထဲသို့ သားတို့သည်
 ဆဲရုတ္တု ပြည်မှ ထွက်လာသော အခါ၊ ထိုကံရ
 ထောအစွင့်ကို ပေးတော်မူမည့်အခါ၌ မထွက်
 ဆီးထဲထားခဲ့သော အစွန်အဖျားသား၊ မောထ
 ၈၉ အမျိုးသား၊ မိရတောင်သားတို့သည်- အကျွန်ုပ်
 ထိုအား အပိုင် ပေးတော်မူသော အစွေခံရာ မြေ
 ထဲသို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ ထာ၍၊
 အထယ်သို့ ကျေးဇူး ဆပ်ကြပါသည်ကို ကြည့်
 ၉၀ ရှုထောင့်မူပါ- ထိုအကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၊ သူ
 တို့ကို မစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်လော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ထံ ထိုက်ဆုံးသော ငှါ ထာသော ဤအထုံး အ
 ရင်းကြီးကို၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ
 မထတ် ရှိပါ။ အထယ်သို့ ပြုရမည်ကို မသိပါ။
 ကိုယ်တော် ကိုသာ မှော် ကြည့်လျက် နေကြပါ
 ၉၁ သည် ဟု ဆုတောင်း၍- ထု၊ လူ အပေါင်း တို့
 ထည် သားမယား သူငယ်တို့ နှင့်တကွ၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။
 ၉၂ ထိုအခါ ပရိသတ် အထယ်၌ ရှိသော လေဝိ အ
 မျိုး၊ အာသပ် အန္တယ်၊ မတ္တနီ၊ ယေဇေယ၊ ဗေ
 နာထ၊ ဇာဓိ မျိုးတို့ သက်သော ယဟာဇေ
 ထ အပေါ်သို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်
 ၉၃ သည် သက်ရောက်၍- ထိုသူက၊ ထိုယောရှုဇတ်
 ဇင်းကြီးနှင့် ယုဝပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အ
 ပေါင်းတို့၊ နားထောင် ကြလော့၊ ထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအထုံး အရင်း ကြီး
 ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်၊ မိတ်မပွက်ကြနှင့်၊ ခပ်
 မှုသည်သင် ထိုတာမထုတ်၊ ဘုရားသခင်တို့ ဖြစ်
 ၉၄ စီး- နက်မန့်နေ သူတို့ရှိရာသို့ ရှိသွားကြလော့၊
 သူတို့သည် ဝိဇ္ဇာမြို့သို့ တက်ချလမ်းဖြင့် သာကြ
 ခဲ့သည်၊ ယေဇေယ တောနား၊ မျှိုင်ဝမှာ သင်တို့
 ၉၅ ရွှေကြလိမ့်မည်- သို့ရာတွင်၊ ထိုယုဝပြည်သူ၊
 ယေရုရှလင် မြို့သားတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်တိုက်
 ခရာ အကြောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်စွာ
 မတ်တတ် နေလျက်၊ ထာဝရ ဘုရား ကယ်တင်
 တော်မူခြင်း ကျေးဇူး ကို ကြည့်ရှု ကြလော့၊ မ
 ကြောက်ကြနှင့်၊ မိတ်မပွက်ကြနှင့်၊ နက်မန့်နေ
 ရှိသွားကြလော့၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့နှင့်
 ၉၆ အထူရှိတော်မူလိမ့်မည် ဟု မြက်ဆီ၏- ယောရှု
 ဇတ်သည် မြေပေါ်မှာ ဦးချ၍ ယုဝပြည်သူ၊ ယေရု
 ရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့သည် ထာဝရ ဘုရား
 ရှုထောင့်၌ ပြတ်ဝီလျက်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကိုး

၈၈ ကွယ်ကြ၏- ထေဝီအမျိုး၊ ကောထတိအန္တယ်
 သားနှင့် ကောရအန္တယ် သားတို့သည်၊ အသေရေ
 ထဲသို့ ချစ်ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကွယ်
 သောအခါ နှင့် မိုးစွမ်းခြင်းငှါ ရပ်နေကြ၏။
 ၉၀ နက်မန့် နက်မန့် ခေါ်သောအခါ၊ ထေကောထတိ
 သို့ထွက်သွားကြ၏၊ သွားကြသည်တွင်၊ ထောရှု
 ဇတ်သည် ရပ်၍၊ ထိုယုဝပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့
 သားတို့၊ နားထောင်ကြလော့၊ သင်တို့၏ ဘုရား
 သခင်ကို ထိုကြည်ကြလော့၊ သို့ပြုလျှင်၊ တည်
 ကြည်ကြလိမ့်မည်၊ ပရောဇက်တော်တို့ကို ထို
 ကြည်ကြလော့၊ သို့ပြုလျှင်၊ အောင်မြင်ကြလိမ့်
 ၉၂ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- ထုဗျားနှင့် ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊
 ထာဝရ ဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစည်အ
 မြီ တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
 မိုးစွမ်းကြလော့၊ ထု၊ တပ်ရွှေမှာ ရှိသွားလျက်၊
 သန့်ရှင်းခြင်း၊ အသေရေကို မိုးစွမ်းရသောသို့ ဖြစ်
 ၉၃ သည်တို့ကို ထာဝရ ဘုရားအဖို့ ခန့်ထားတော်မူ
 ၍- ထိုသူတို့သည် မိုးစွမ်းရာ၊ သိခြင်းကို ဆိုစပြု
 ကြသော အခါ၊ ယုဝပြည်ကို ထိုက်ဆုံးသော ငှါ၊
 ထာသော မိရတောင်သားတို့ကို အစွန်အဖျား
 သား၊ မောထအမျိုးသားတို့ တပ်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်သို့ ခေါ်တော်မူသဖြင့်၊ အစွန်
 အဖျားသား၊ မောထအမျိုးသားတို့သည် အထိ
 ၉၄ အမိုက်ခံရသောကြောင့်- တစ်မိရတောင်သား
 တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ထွန်၍ ထိုက်ဆ
 ဖြင့်၊ အကုန်အစင်သတ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကို တ
 ယောက် ထိုက်မိုက်၍ ပွက်မီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ
 ၉၅ ၍- ထုလူတို့သည် တော၌ ရှိသော ကင်းများ
 ခင်သို့ ရောက်၍၊ ထိုအထုံး အရင်းကို ကြည့်ရှု
 သောအခါ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် တယောက်
 မှုမလွတ်၊ မြေပေါ်မှာ ထဲသော အသေကောင်ဖြစ်
 ၉၆ ကြ၏- ယောရှုဇတ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်၊ ရန်သူ
 ထိုဥဇ္ဇာကို ထုလုခြင်းငှါ ထာကြသောအခါ၊ အ
 သေကောင်တို့၌ ချားစွာသောဥဇ္ဇာ၊ အထိုးထိုက်
 သော တန်ဆာတို့ကို လှေသဖြင့်၊ ထမ်း၍ မသွား
 ရှိသော အစွတ်လူကြမ်း၊ ထက်ရဥဇ္ဇာ အထွန်
 ချားသောကြောင့်၊ သုံးရက်ပတ်ထုံးထုထုထု
 ၉၇ ထားထွက်နေကြ၏- ဧတုတ္ထနေ့တွင် ဗရာဇာမူနှင့်
 နှစ်ဦးဝေး၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီး
 ပေးကြ၏၊ ထိုကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအ
 ၉၈ ရပ်သည်ဗရာဇာမူနှင့် တွင်သတည်း- ထိုအ
 ခါသူတို့သည် ရန်သူတို့အပေါ်မှာ ခမ်းမြောက်

ထောစရွှေကို ထောဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ကြောင့်၊ ယောဇ္ဇာတ်သည် ခွေဦးစွာကြံ၍ ထု
 ပြည်သူ၊ ယောဇ္ဇာတ်ထင်မြီသားစေပါင်းထိုသည်၊
 ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ယောဇ္ဇာတ်ထင်မြီသို့ပြန်
 ၂၀ ထွား၍-စောင်းထသောတံပိုးကိုထိုးမှတ်ထွက်၊
 ယောဇ္ဇာတ်ထင်မြီ၊ စိတ်ရှန်တော်သို့ ရောက်သကြ
 ၂၁ စီး-ထောဝရဘုရားသည် ဣသရေလစုမျိုးစံရန်
 သူတို့ကိုတိုက်တော်မူကြောင်းကို၊ အခြားထိုင်း
 နိုင်ငံသားရှိသမျှတို့သည်ကြား၍၊ ဘုရားသခင်
 ၃၀ ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏- ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်
 အရပ်ရပ်၌ ဖြစ်ဝပ်သော စရွှေကို ပေးတော်မူ
 သောကြောင့်၊ ယောဇ္ဇာတ် စံနိုင် တော် သည်
 သာသနာစံ၊
 ၃၀ ထောဇ္ဇာတ်သည် အထက်သုံးထယ်ငါးနှစ်ရှိ
 ထော၊ နန်းထိုင်၍ နှစ်ထယ်ငါးနှစ်ပတ်သုံး ယော
 ဇ္ဇာတ်ထင်မြီမှအနုထွက်၊ ထုပြည်ကိုစိုးစံသော်၊
 ၃၁ စက်တော်ကားမြီထယ်ထိုးစုစုထစည်မြီစီး-
 ၃၂ ထို မင်းသည် မေဉ်းတော် အာထ လိုက်သော
 ထမီးကို ခတ္တ၊ အကုန် စေခင် ထိုက်၍၊ ထောဝရ
 ၃၃ ဘုရားရှေ့တော်၌၊ ခြေခံ မတ်သောအကွပ် ကို
 ၃၄ ထောကွပ်၏- ထိုရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို
 စပယ်ရှားထူရှားထိုသည်သိုးသားထိုက်ဘုရား
 ၃၅ ထခပ်ကို ထည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သထောမဇ္ဇာဘေ
 ၃၆ ကြသေး၏- ထောဇ္ဇာတ် ပြုစုသော အမှုအရာ
 ကြွင်းလေသမျှ အစစအဆုံးထိုသည်၊ ဣသရေလ
 ၃၇ ရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍၊ ထာနန်သားယေထု ဖီရင်
 သောစာဉ်ရေးသားထွက်မြီ၏၊
 ၃၈ နောက်တခန်းထုစွှေဘုရင်ယောဇ္ဇာတ်သည်၊
 ၃၉ တာရှုမြို့သို့သွားရသောသင်္ဘောတို့ကိုတည်ထုတ်
 ဖြင်းငှါ၊ အထွန်အစေ့အမှုကို ပြုသော ဣသရေ
 လစွှေဘုရင် အာခမိနှင့်ပေါင်းစပ် ပြီးလျှင်၊ ထို
 သင်္ဘောတို့ကိုစေလွှန်ဂါဗာမြို့မှာတည်ထုတ်ကြ
 ၄၀ စီး- ထိုအခါမရေရှမြို့သူ၊ ဂေါဇဝသား၊ ဂေလျာ
 ထ၊ မင်းကြီးသည် အာခမိနှင့် ပေါင်းစပ် သော
 ကြောင့်၊ ထောဝရဘုရားသည် မင်းကြီး ပြုသော
 အမှုကိုဇွတ်တော်မူပြီထု၊ ယောဇ္ဇာတ်တခန်း၌
 ၄၁ ထောသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသင်္ဘောတို့သည်တာရှု
 မြို့သို့မသွားနိုင်တောင့်ကြ၍၊ ခုတ်ကြ၏၊
 ၂၀

• ထောဇ္ဇာတ်သည်ထိုးထေးထိုနှင့်တိပ်ပျော်၍၊
 သူတို့နှင့်အတူ ဂါမိန်မြို့၌ ထင်းမြိုက်ခြင်းကိုခံ
 ထေ၏၊ သားတော်ယောဇ္ဇာတ်သည်မေဉ်းတော်

၂ အရာ၌နန်းထိုင်၏- ထုစွှေဘုရင်ထောဇ္ဇာတ်
 သား၊ ယထောသံညီ တုစုကား၊ အာခမိ၊ ထော
 ၃ အထေး၊ အာခမိ၊ အာခမိ၊ မိဂေလ၊ ခွေထီ
 ၄ ထည်- စေဉ်းတော်သည်ဈားစွာသောအခွေ
 ၅ ဥဇ္ဇာရတနာနှင့်အကွထုပြန်၌၊ မိုင်ခွဲသောမြို့တို့
 ကိုသုတိုထားပေး၏၊ နိုင်ငံကိုကား၊ သားဦးထ
 ၆ ထောသံညား၊ ပေး၏- ယယောသံညီ စေဉ်း
 ၇ တော်နိုင်ငံ၌တဦးသောတခါ၊ ကိုယ်ကိုမိုင်ခွဲခွေ၍၊
 ၈ ဉ်းတော်အပေါင်းတို့ကိုငင်၊ ဣသရေလစုတော်
 မတ်တော်တမျှ တို့ကိုငင်သားနှင့်သတ်ထေ၏၊
 • ယထောသံညီ အသက် သုံးထယ် နှစ်နှစ်ရှိ
 ၉ သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယောဇ္ဇာတ်ထင်မြီ၌ ခွေနှစ်မြီး
 ၁၀ ထေ၏- အာထဝ်ထိုးနှင့်ဝပ်သဖြင့်၊ ဣသရေ
 လစွှေဘုရင်တို့ထိုက်ရာထမ်းသို့ အာထဝ်အမျိုး
 ၁၁ ကဲ့သို့ထိုက်၍ ထောဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ရပ်မြီ
 ၁၂ ကို ပြု၏- ထိုရာတွင်၊ ထောဝရ ဘုရား သည် စီ
 မိန်စေဉ်းသောသားမြီး ထိုက် မီးခွက်ကို၊ အ
 ၁၃ စည်ထွန်းသင်းစေမည်ထုဂထိတော်ရှိ၍၊ ဂါမိန်
 ၁၄ နှင့်ပရိညည် ဖွဲ့တော်မူသောကြောင့်၊ လူစံအမျိုး
 • ကိုမဇ္ဇာတ်ထိုးသဲထားတော်မူ၏- ထိုမင်းထက်
 ထက်၌၊ ဧရိပြည်သားတို့သည်ထုစွှေဘုရင်ကို
 ၁၅ ဝန်ကန်၍၊ ကိုယ်အမျိုးသားကိုရှင်ဘုရင်အရာ
 ၁၆ ၌မှီးမြှောက်ကြ၏- ယထောသံညီသည်ဈားမတ်
 ၁၇ ဈား၊ ရထားမီးသူရဲဈား အပေါင်းတို့နှင့် အကွ
 စပ်ရှိ၍၊ ညညီအခါ ပိုင်းသော ဧရိလူဈား၊ ရ
 ၁၈ သား၊ အုပ်ဈား ကိုထုတ်ကြ ထေ၏- ထိုတော်
 ထည်း၊ ဧရိပြည်သားတို့သည်ထေ့ထိုင်အောင်
 ၁၉ ထုစွှေဘုရင်ကိုဝန်ကန်ကြ၏၊ ထိုကားသံ၌၊ ထီ
 ၂၀ ဧရိပြည်သည်ထည်း၊ ဝန်ကန်၏၊ အကြောင်းစု
 ကား၊ ယယောသံညီ ထိုးထေး ထိုက် ဘုရား
 ၂၁ သခင်ထောဝရဘုရားကိုခွန်၍- ထုတောင်ထိုအ
 ပေါ်မှာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုထည်ထုတ်သဖြင့်၊
 ၂၂ ထုပြည်သူ၊ ယောဇ္ဇာတ်ထင်မြီသားထိုသည်၊ အ
 ပါး၊ အမျိုးသား ထိုက် ဘုရားနှင့် ဈားယွင်းရမည်
 အကြောင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုသတည်း၊
 ၂၃ ယရာဇတ် ဂေါဗ ပေး ထိုက်သော စာသည်
 ထိုမင်းထံသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ထင်စေ ဂါမိန်စံ
 ၂၄ ဘုရား သခင် ထောဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူ ထည်
 ကား၊ ထင်သည်မေဉ်းတော်ထောဇ္ဇာတ်ထမ်း
 ၂၅ နှင့်ထုစွှေဘုရင်အာထထမ်းသို့မလိုက်၊- ဣသ
 ရေလစွှေဘုရင်ထို ထမ်းသို့ ထိုက်သောကြောင့်
 ၂၆ ငင်၊ အာထဝ်အမျိုးမှားယွင်းသည်နည်းထုထု

ပြည်သူ့ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တပါးစေ
 မှီးသားတို့၏ ဘုရားနှင့်၊ မှားယွင်းရမည်စ
 ကြောင်းပြသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်ထက်သာ၍
 ထောင်သော ညီရင်းတို့ကို သတ်သောကြောင့်
 ၁၄ ၎င်း- ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ထူဗျား၊ သင်၏
 သားမယားများ၊ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ကြီးစွာ
 ၁၅ သောထားမြင့် ဖါဝတ်တော်မူမည်- သင့်ထူ
 သည်တနေ့ထက်တနေ့ ထွက်သော၊ ဝမ်းထဲ၌
 ပြီးစွာသော စာနာရောဂါ စွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌
 ပါသတည်း။
 ၁၆ ထိုနောက်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိစ္စတိုလူ၊
 ကုရှပြည်နှင့် နီးသော အာရပ်လူတို့ကို ယယော
 ၁၇ ရ်မင်း၊ ကဝက်မြို့ဆော်တော်မူသဖြင့်- သူတို့
 သည် ယုဒပြည်သို့ ခိုလှား၍ လုပ်ကြံကြ၏။ နန်း
 တော်၌ ထွေသမျှသော ဥစ္စာများနှင့်၊ နှင်ဘုရင်၏
 သားမယားများတို့ကို သိမ်းသွားကြသဖြင့်၊ စေ
 ထွေးဆုံးသော သားသမီးမှတပါး၊ ကယောက်
 ၂၀ ရှမ ကျန် ကြွင်း- နောက် တစ်နှစ်မပျောက် မှီဝဲ
 သော ဝမ်းနာဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖါဆိ
 ၂၁ ဝတ်တော်မူ၏- နှင်ဘုရင်သည် တာရှည်စွာနာ
 ၍၊ နှစ်နှစ် နေသောစေခါ၊ စာနာ ပြင်းထန်သော
 ကြောင့်၊ ထူထွက်၍ စသက် ချုပ်လေ၏။ ပြည်
 သားတို့သည် ထိုးတော်ထားတော်တို့ထံမှ မီး၌
 ၂၂ ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမင်းထံမှ မပြု- ယယောရ်
 သည် စသက်သုံးထပ် နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်
 ၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ် မိုးခံပြီးမှ၊ စသက်
 သူရှမ နှစ်မြောက် သေသွား၏။ ဖါဝိ- မြို့၌ သင်း
 ပြုတ်သော်လည်း၊ နှင်ဘုရင်တို့ သင်းမျိုး၌ မ
 သင်းပြုကြ။

၂၂

၁၂ ၎င်း- ထာဝရဘုရားနှင့် ထိုက်ထားသော တပ်သားတို့
 ထည်ထပ်ထဲသို့ ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယယောရ်
 ၏သားတော် စကြီး ရှိသမျှတို့ကို သတ်သော
 ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သားထွေး
 စာခမိကို ခမည်းတော် စကုဉ်း နှိုးမြှောက်၍-
 ၂၃ ၎င်း- စာခမိသည် စသက် နှစ်ပတ် နှစ်နှစ်ရှိသော်၊
 နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနှစ် ငိုခံလေ၏။
 မတ်တော်ကာ၊ ဩမရမြေ၊ စာသလိစမည်ရှိ
 ၂၄ ၎င်း- မတ်တော်သည် မကောင်းသောစကြိုကို
 ပေးသောကြောင့်၊ ထိုမင်းသည် စာဟပ်စမျိုး
 ၂၅ ထိုက်ရာထမ်းသို့ ထိုက်၍- စာဟပ် စမျိုးကို
 ထိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရစေလိုက် ကိုပြု၏။

ခမည်းတော်ယေယောနက်၊ စာဟပ်စမျိုး
 သားတို့သည် စာခမိကို စေမျိုးနည်းစေခြင်း
 ၂၆ ငါ၊ မကောင်းသောစကြိုကို ပေးကြ၏- စာခမိ
 သည် သူတို့စကားကို နားထောင် သဖြင့်၊ ဣ
 ရေထရှင်ဘုရင် စာဟပ်သားယောရ်နှင့် ဗိုင်း
 ထွက်၊ ဝိလပ်ပြည်ရာဇဝတ်မြို့သို့ စစ်ရဲ၍၊ ခုမိရှင်
 ၂၇ ဘုရင် ယောဇေဇာကို ထိုက်ရာထွင်း၊ ခုမိထူထို
 ၂၈ သည်ယောရ်ကို ထိုက်ကြ၏- ထိုသို့ရာဇဝတ်မြို့
 ၌ ခုမိရှင်ဘုရင် ယောဇေဇာကို ထိုက်၍၊ ခုမိထူထို
 ဗိုက်သောစာနာရောဂါစေခြင်းငှါ၊ ယောရ်ထည်
 ယေဇရေထ မြို့သို့ ပြန်သွား၍ နာထွတ်နေစဉ်
 ထွင်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယယောရ် သား စာခမိ
 သည်လည်း၊ စာဟပ်သားယောရ်ကို ကြည့်စွ
 ၂၉ ခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ ထင်းသွားလေ၏- ဘုရားထံ
 စီရင်တော်မူသည်စေလို၏။ စာခမိသည် ထော
 ရ်ထံသို့ ချောက်သောစားဖြင့်၊ ဆုံးရှုံးလေသည်
 စကြောင်း၊ စာဟပ်စမျိုးကို
 သုတ်သင် ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
 သိသိတ်ပေးတော်မူသော နိမိတ်သားထေထို
 ၃၀ ဆီးကြို ခြင်းငှါ၊ ယောရ်နှင့် စာခမိ တို့သည်
 ထွက်သွား၏- ယေယုသည် စာဟပ်စမျိုးကို
 တရားစီရင်သောစခါ၊ ယုဒ မူးမတ်တို့ကို၎င်း၊
 ၃၁ စာခမိမင်း၌ ခဏသောနောင်တော်၏ သားတို့
 ကို၎င်းထွေ၍ အော်လေ၏- ရှမရ်ပြည်၌ ဝုန်း၊
 ထွက်နေသောစာခမိကို ရှာ၍ ဝမ်းမိသောစခါ၊
 ယေယုထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သတ်၍ သင်းပြုတ်
 ကြ၏၊ စကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရား
 ကို စိတ်နှစ်လုံး၊ စကြောင်းမဲ့ရှာသော ထောရှုစတ်
 ၏စမျိုး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့စာခမိစ
 မျိုးသည် မိုင်ကို ဖုတ်စီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။
 ၃၂ ၎င်း- စာခမိ၏မတ်တော်စာသလိသည် မိမိသား
 သေကြောင်းကို ထိမြင်သော်၊ ထ၍ ထူမြည်၏
 ၃၃ ရွှေတော်မျိုးတော် စပေါင်းတို့ကို သုတ်ထစ်
 ၃၄ ပယ်ရှင်းလေ၏- သို့ရာတွင်၊ နှင်ဘုရင်သို့တော
 ရှေ့ထသည်၊ စာခမိ၏သားယောရှုကို စေထစ်
 ရသောဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကဗိုးလူ၍၊ သူနှင့်
 သူ၏နှိုက်နီးကို ထိပ်ခန်းထဲ၌ ဝတ်ထား၏။ ထိုသို့
 ယယောရ်မင်း၊ ကြီးသို့၊ ထပ်ပရောထိတ်စသော
 ထမ်းမယားဖြစ်သော၊ စာခမိ၏နှစ်မထောရှု
 ထသည်၊ စာသလိထက်မှ ထောရှု၏ စေထတ်
 ၃၅ လွတ်စေခြင်းငှါ ဝတ်ထားသဖြင့်- ခြောက်နှစ်
 ပတ်ထုံး ယောရှုသည် သူတို့နှင့်စေတူ၊ မိတ်စပ်

တော်၌ဝုန်းစွာခံယူရန်အာသလိသည်မိုး
မိလေ၏။

၂၃

- ရှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ လောလောဆယ်
ကိုယ်ကိုပိုင်ခွင့်ရ၍ တပ်စုစုစား၊ ထေရောထံ
ထားစာသေ၊ လောလောဆယ်သား ဣဒ္ဓဗေထ၊ ဩ
ဗဏိသားစာသေ၊ စာဝါယသားမာသောထ၊ မိ
မိသားဇလိဂ္ဂတံတို့နှင့် သင်းခွဲလေ၏။ ထိုသူ
ထိုသည်လုပ်ပြည်၌လွတ်လည်သဖြင့်၊ ထုဝေဗြဟ္မ
ရုပ်ရုပ်ထဲက ထေဝိသားဈားနှင့် ဣသရေထစ
ဆွေထရိုး၊ သုကြီးဈားကို စုဝေးစေ၍၊ ထေရုစု
ထင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။ စည်စေသောသူထ
ပေါင်း၊ ထိုသည်မိတ်မှန်တော်၌၊ ဤဘုရင်နှင့်
ဝဋ်ညည် ခွဲကြ၏။ ထောယစကထည်။ ဤဘု
ရင်ထားတော်ကို ဩဠိစု ကြဏေဉ္စ၊ ထာဝရ
တုဗ္ဗာသညာမိတ်စုဗြဟ္မာကို မိန့်တော်မူသည်စ
တိုင်း၊ ဤဘုရင်ထားတော်မိုးစံရမည်။ သင်ထို
ပြုရသော ထေရုတုဗ္ဗကား၊ ဥရုသ်ရေ၌ ဝင်သော
ထက်ပရောဟိတ်လေဝိသားသုံးစုတစုသည်တံ
• ဝါးစောင့် ထုပ်ရမည်။ တစုသည် နန်းတော်ကို
စောင့်ရမည်။ တစုသည် ထုရတ်ဝါးကို စောင့်ရ
မည်။ ထုထပေါင်း၊ ထိုသည်မိတ်မှန်တော် ထန်
• ထိုင်းထို ထေတွင်း၌ နေရကြမည်။ ထက်ပရော
ဟိတ်ဈားနှင့်ထေပတော်စောင့်ထေဝိသားဈားစု
ထပါ။ အထထံသုဗ္ဗ မိတ်မှန်တော်ထဲသို့ ဝင်
စေနှင့်။ ထိုသည်သန်၌၊ ထေဉ္စကြောင့် ဝင်ရ
ကြမည်။ ထေဉ္စသောသူထပေါင်း၊ ထိုသည်ထာ
• ဝရဘုရား ထက်၌ စောင့်နေရကြမည်။ ထေဝိ
ထားထိုင်း၊ မိမိကန်နက်ကို ကိုင်လျက်၊ ကိုယ်
ထော်မြတ်ကို ပိုင်း၍ ထိပ်တော်ထဲသို့ ဝင် ထေဗ္ဗ
သောသူထိုကိုသတ်ရမည်။ ဤဘုရင် ထွက်ဝင်
ထော်စုသောအခါ၊ နောက်တော်သို့လိုက်ရမည်
• ထုဇာထား ထေ၏။ ထိုထို ထက်ပရောဟိတ်
ထောထေဉ္စာထားသမ္ဘထထိုင်း၊ ထေဝိသားဈား
နှင့်ထေထရိုး၊ ထားထပေါင်း၊ ထိုသည်ပြု၍ ထက်
ပရောဟိတ်လောယသေဉ္စ ခွဲမြဲခွဲသောထထမ်း
ထိုကိုမဏ္ဍကသေဉ္စကြောင့်၊ ဥရုသ်ရေ၌ ထွက်ရ
သောသူနှင့် ဝင်ရသောသူထထီး၊ ထထီး၊ ထိုကို
• စေါ်ထားကြ၏။ မိတ်မှန်တော်၌ မြဲသောဝါးမိတ်
စင်းကြီး၊ ထိုဈားနှင့် ပိုင်း၊ ထွားဈားကို၊ ထက်ပ
ရောဟိတ်ထောယသေဉ္စထုတ်၍၊ ထုတရာထုတ်
• ထိုဈားထေထေ၏။ ထထီး၊ ထထီး၊ ထထံ နတ်

- ကိုသောသူထပေါင်း၊ ထိုကိုခွင်ဘုရင်ထံထည်၊
ထက်ပထွင် ထေဉ္စာနှင့် မိတ်မှန်တော် ထေဉ္စာ၊
ထာဉ္စာသောဉ္စာဉ္စာထက်ပထောင့်ထိုင်စေ၏။
- နေရာဇာထား ထေ၏။ ထိုထေပါ ဤဘုရင်ထား
တော်ကိုပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဇုနှင့်ပညတ္တိ
ကျမ်းကိုတင်လျက်၊ ဤဘုရင်ထေဉ္စာဉ္စာမြောက်
ကြမ်း၊ လောယသေနှင့်သုဗ်သားထိုထည့် သီထိတ်
ပေး၍၊ ဤဘုရင်ထေထံတော်၌စေထထည်၊
ထုကျွေးကြော်ကြ၏။
- ထာထလိသည် ထုဈားပြေး၍၊ ဤဘုရင်ထံ
၌ဗြဟ္မစမ်းသံကို ကြားလျှင်၊ ထုဈားမြဲရာမိတ်မှန်
- တော်သို့ထွား၍- ဤဘုရင်သည် မိတ်မှန်တော်
ဝင်ဝါ၊ ထိုင်နားမှာရပ်ထွက်၊ စူးတော်မတ်တော်
ဈား၊ နတ်မိုး၊ မှတ်သောသူဈားထိုထည်၌
တုဗ္ဗသား၊ တော်၌ ရပ်ထွက်၊ ပြည်သူ ပြည်
ထားဈားထိုသည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တံပိုးမှတ်
ထွက်သိခြင်းသည်ထိုသည် ထုမိထ ထေဉ္စာဉ္စာ
ကိုကိုင်၍၊ ထောယနာသိခြင်းကို ထိုထွက်မြဲကြ
ထည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိထေဝိကိုထုတ်၍ဝုန်ကန်
ပူပါတကား၊ ဝုန်ကန်ပူပါတကားထုထော်ထံ
- လေ၏။ ထက်ပရောဟိတ် ထောယသေထည်၊
မိတ်မှန်တော်ထဲမှာ မသေစေနှင့်၊ ထပ်ပြင်သို့
ထုတ်ကြ၊ သုထထံမှာ နေသောသူကို ထားနှင့်
ထတ်ကြထုထုတရာထုတ်၊ ထပ်စူးထိုကိုမှာထား
- နှင့်သည်ထထိုင်း။ ထာထလိကိုဝမ်းထီးထွက်၊
နန်းတော်သို့ သွားသောမြင်းထမ်းဝသို့ ရောက်
သောအခါသတ်ကြ၏။
- ဤဘုရင်နှင့် ထုထပေါင်း၊ ထိုသည် ထာဝရ
ဘုရား၏ ထုမြစ်ရမည် ထေကြောင်း၊ ထောထာ
- သည်မိမိထံ၌ပဋိညည်ခွဲစေ၏။ ထုထပေါင်းထို
ထည် မာထကျောင်းသို့ သွား၍ မြို့စွတ်ကြမ်း
ထက်ပထွင်ဈားနှင့်ဗုဒ္ဓတုဗ္ဗာကိုမြို့စု၍၊ ထက်
ပထွင်ထိုဓမ္မဉ္စာမာထထက်ပရောဟိတ်ထေဉ္စာ
- ကိုသတ်ကြ၏။ မောဓဉ္စပညတ္တိကျမ်း၌ပါသည်
ထထိုင်း၊ ထာဝရဘုရားထားမီးမြို့ရာထက်ထိုကို
ပူဇော်ခြင်း၊ ဝါးမိတ်ရင်သည်ထထိုင်း၊ ဤထန်း
ဇာသိခြင်းသိခြင်း၊ ထေဉ္စာကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ မိတ်မှန်
တော်၌၊ ဝါးမိတ်ယသော ထက်ပရောဟိတ်
ထေဝိသား ထိုသည် မိတ်မှန်တော် မူဈား ထို
ထောင်ခွက်မည် ထေကြောင်း၊ ထောထာမီရင်
- ထေ၏။ မသန်၌သော ထာထာထာထာထာထာ
ထေသူကိုမဝင်စေခြင်းငှါ၊ မိတ်မှန်တော်ထံပါ။

ထောစရပ်၌ရပ်ထွက်၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ
 ထည်ကား၊ ထင်ထိုသည် ကိုယ်ထက်ကို ဖုတ်
 ခြင်း၊ ၄၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်မူကို
 အဘယ်ကြောင့် ထွန်ကျ၊ ကြသနည်း၊ သင်ထို
 ထည် ထာဝရဘုရားကို နှိပ်သောကြောင့်၊ သင်
 ၂၀ ထိုကိုလည်း နှိပ်တော်မူပြီဟုမြင် ဆို၏- လူမှား
 ထိုသည် သူကိုမကောင်းသောကြောင့် နှိပ်တိုင်ပင်
 ဖြစ်၊ နှင်ဘုရင် အမိန့်တော်နှင့် မိတ်ပွန်တော် အ
 ၂၂ ထွင်း၌ ကျောက်နှင့်ပြစ်၍ သတ်ကြ၏၊ ထိုသို့
 ထောစ မင်းကြီးသည် ဇာဝရိဇာယ ထောယဇပြု
 ထော ကျေးဇူးကို မကောင်းစေ၊ ထားကို သတ်
 ထေသည်တကား၊ ဇာဝရိသောသောစ ဝါဗျာတမူ
 ကိုထာဝရဘုရားသည်ကြည့် ချစ်ကြောတော်မူ
 စည်လှဆို၏၊
 ၂၄ ထိုနှစ်အဆုံး၌၊ ခုမိတပ်သား ထိုသည် စစ်၍
 ဖြစ်တာကြောင့်၊ ယုဝပြည် ယေရုရှလင် မြို့သို့
 ရောက်မှ၊ မူးပတ် အရာ၌ အပေါင်း၊ ထိုကို သုတ်
 ထပ်ပယ်ရှင်း၍၊ ထက်ရပ်စွာ ခြံသောထိုကို မပာ
 ၂၆ ထက်ရှင် ဘုရင်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏- ယုဝလူ
 ထို သည် ထို၊ ထေ၊ ထို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို နှိပ်သောကြောင့်၊ ချားပြားသော အ
 ထုံးအရင်း ဖြစ်သော်လည်း၊ နည်းသော ခုမိတပ်
 အထုံးအရင်း ထက်သို့ ထာဝရဘုရား အပ်တော်
 မူ၍၊ ခုမိလူထိုသည်ယောရှုကို တရားစီရင်ကြ
 ၂၈ ၏- ရန်သူထွက်သွားသောစခါ၊ ယောရှုသည်
 ကြီးစွာသော ရက္ခကို ခံရလျက် နေရပ်သည် ဖြစ်
 ၍၊ သစ်ပရေဟိတ်ယောယဇသား ထိုကို သတ်
 သော အပြစ်ကြောင့်၊ မိမိကျန်ထိုသည် သင်းပွဲ
 ၍၊ ထာလွန်တော်ပေါ်မှ သေစောင်လုပ်ကြံကြ
 ၏၊ ထိုမင်းကို ဝါမိမိမြို့၌ သင်းပြုဟ်သော်လည်း၊
 ၂၉ နှစ်ဘုရင် ထိုထွင်မသင်း ပြုဟ်- လုပ်ကြံသောသူ
 ကား၊ အစွန်အမျိုးသိုး ခြံမတ်သားယောဇဇဗစ်
 နှစ်ယောထ အမျိုးသိုး၊ ခြံမတ်သား၊ ယယောဇ
 ၃၀ ဗစ် တည်- ယောရှုသည် ထား ခြံခြင်း၊ အရာ၊
 ထေးသော အမှုကို ထမ်းခြင်း၊ အရာ၊ မိမိမှန်
 တော်ကို ပြုပိုင်ခြင်း၊ အရာ ထိုသည် ရာဇဝင် နှင့်
 အက်သောစာ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏၊ သားတော်
 အာမဇိသည်ပေည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏၊

၂၅

• အာမဇိသည်ထံသတ်နှစ်သယ် ငါးနှစ်ရှိသော်၊
 နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ကယ်ကိုးနှစ်ရှိ
 ၍၊ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့လူရွာစံ

၂ ပည်ရှိ၏- ထိုမဇိသည်ထာဝရဘုရားရွှေထောင်
 ၌၊ တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊ မိတ်နှစ်
 • ထုံးမန့်ထင်း- အာမဇိသည်ပေည်းတော်အရာ၌
 သောအခါ၊ ပေည်းတော်မင်းကြီးကိုသတ်သော
 ထွန်ထိုကိုသတ်ထေ၏- သားအတွက်အစေတို့
 အသေမခံရ၊ အစေအတွက်သားသည် အသေမခံ
 ရ၊ လူထိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့်အသေခံရ၏ထုစာ
 ရှေ့ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ရေးထား လျက် ရှိသော
 ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို နောင်ရှောင်
 ၍၊ ထိုကျန်ထို၏သားများကိုမသတ်ဘဲနေ၏၊
 ၃ • အာမဇိမင်းသည် လူဝလူထိုကို စုဝေး ခေါ်၍၊
 လူဝလူနှင့် ဗယံဒိန်လူထို တွင်း၊ အသွေအမျိုးအ
 ထိုက် လူတထောင် ထုတ်၊ ထရာ ထုတ် ထိုကို ခန့်
 ထား၏၊ အထက်နှစ်သယ်လွန်၍၊ ထိုနှစ်ပိုင်ကို
 တိုင်တတ်သော စစ်သူရဲ ကောင်း ထိုသည်၊ အ
 ရင်းဝင်သည် အထိုင်း၊ သုံးထိန်း၊ မြို့ကြမ်း- နှစ်
 အားကြီးသော အထရေထထုရဲအထိန်းကိုကွပ်၊
 ၄ ငွေအရွက် တထောင် နှင့် ၄၊ ၏- ထိုရာတွင်း
 ဘုရားသခင်၏ ထုတယောင်ထည်ထာ၍ ထို
 မင်းကြီး၊ အထရေထထုတပ်ကိုမလိုက်စော့နှင်းသော
 ဝရဘုရားသည် အထရေထထုတည်းဟူသော
 ဝရိပ်အမျိုးသား အပေါင်းထိုနှင့် အထုမိတော်
 • မမူး-မင်းကြီး သွားထိုလျှင်သွား၍စစ်ထိုက်ခြင်း
 ၄၊ ခိုင်ခံ့သော်လည်း၊ ရန်သူရွှေမှာဘုရားသခင်
 ၌၊ အတော်မူမည်၊ ဘုရားသခင်ထည်မစမြင်း၊ ငါ
 ရှင်း၊ နှိပ်ရဲခြင်း၊ ငါရင်ထက် နှိုင်းတော်မူ၏ထုပြော
 ၆ ထိုလျှင်- အာမဇိက၊ အထရေထထုတပ်ကို၄၊ ၍
 ငွေအရွက်တထောင်ကို ပေးမိသောကြောင့်၊ အ
 ထယ်သို့ပြုရမည်နည်းထု၊ ဘုရားသခင်၏ထုကို
 ပေးမြန်းသော်၊ ဘုရားသခင်၏ထုက၊ ထိုစွာက
 ထာဝရ ဘုရား ထည် ထာ၍ ပေး နှိုင်းတော် မူ
 ၈ ထည်လှပြန်ပြော၏- ထိုအခါအာမဇိသည်စေ
 မိပ်ပြည်မှ ရောက် ထာသော စစ်သူရဲ ထိုထို
 ထား၍၊ မိမိထို နေရာသို့ ပြန်သွား ခြင်း၊ ငါ
 ထွတ်လှိုင်သဖြင့်၊ လူထိုသည် အထွန်အဖွတ်
 ထွက်၍ထုပြန်သားထို၌ အပြုထားလျက်၊ မိမိ
 ၉ ထိုနေရာသို့ပြန်သွားကြ၏- အာမဇိသည်ထုစွာ
 ကိုယ်ကိုမိုင်ခံ့စေ၍ ထား၊ မျှင်ထိုထပ်စွာထုခြင်း၊ မိ
 ရတောင် သား တသောင်းကို ထုတ်ကြံ ထေ၏-
 ၁၀ ယုဝအမျိုးသားကိုသည် ထုတထောင်ကိုအရွှပ်
 ဝမ်း၊ ခြီးလျှင်၊ ကျောက် တောင် ထိပ်သို့၊ အောင်
 သွား၍၊ ကျိုး၊ ဝဲခြင်း၊ ငါထောင်ထိုထွန်းစွာ

၁၇ ။- ခိုင်း၍ ထိုက်ရသောထွန်ကို အာမဓိပပေး
 ထွက်ထိုက်သောစင်သူရဲ ထိုက်ကား၊ ဤမာရိမြို့မှ
 ခု၍ ဗေသာရန်မြို့ ထိုင်စောင်း၊ ထူးမြို့ထိုက်
 ထိုက်သဖြင့်၊ ထူးသုံးထောင်ကိုသတ်၍၊ ထက်ရ
 ဥဇ္ဈာမဇ္ဈာကိုသိမ်းသွားကြ၏။

၁၈ ။ အာမဓိသည် ဝေရီအမျိုးသားထို့ကိုလုပ်ကြံရာ
 ဖြင့်သောသောစင်၊ မိရတောင်သား၊ ကိုးကွယ်
 သော ဘုရားထို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်ထိုင် ကိုး
 ကွယ်ရာ ဘုရား ဖြစ်စေ မြင်းငှါ၊ တည်ထောင်
 ထွက်သူထို့ ချွေမှာ ဦးညွှတ်ဗွတ် နဲ့သပေါင်းကို

၁၉ ။ မီးမြို့ထေရ်- ထာဝရဘုရားသည် အာမဓိကို အ
 ချွတ် ထွက်၍၊ ပရောဇာတ် ကို ခေတ္တတံထောင်စု
 ထည်ကား၊ မိမိထိုက်ကိုရန်သူထက်မှမကယ်၍ နိုင်
 ထော၊ တပါး အမျိုးသား ဘုရားထို့ကို အထက်
 ကြောင့် ဆည်းကပ် သနည်းလှ ပြောဆို လျှင်-

၂၀ ။ ဤဘုရင်က၊ သင်သည် ထိုင်ပင်စူးမတ် ဖြစ်သ
 ထော၊ ထိတ်စိတ်စွာနေထော၊ အထက်ကြောင့်
 ရာဇဝတ်ခံခွင့် သနည်းလှ ဆိုသော၊ ပရောဇာတ်
 က၊ မင်းကြီးသည် ငါပေးသော သတိစကားကို
 နားမထောင်၊ ဤအမှုကို ပြုမိသော ကြောင့်၊
 ဘုရားသခင်သည် မင်းကြီးကို ဖျတ်ဆီးမည်ကြံ
 ထော်စုသည်ကို ငါထိမြင်သည်ဟု၊ ပြောဆိုပြီး
 လျှင်ထိတ်စိတ်စွာနေထေရ်။

၂၁ ။ ထိုနောက်၊ အာမဓိသည် ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊ အသရေ
 ထွန်ဘုရင် ထေထုသား ဖြစ်သော၊ ယောခတ်
 စံသောယောခတ်ထို့သို့သံတမန်ကိုခေတ္တတံ၍၊
 ငါထိုက်သည် ချွတ်နှာရှင်း ဆိုင်မိကြကုန်သံထုမှာ

၂၂ ။ ထိုက်လျှင်- အသရေထွန်ဘုရင်ထေထောခွက၊
 ထေဓနုနဲ့ ဆူးပင်သည် ထေဓနုနဲ့အာရပ်ပင် ထံ
 ထိုခေတ္တတံ၍၊ သင့်သို့ကိုငသားနှင့်ပေးစားပါ
 ထုဆိုစဉ်တွင်၊ ထေဓနုနဲ့သား၊ ကောင်းသည်

၂၃ ။ ရွှေသံသွား၍ ဆူးပင်ကို နင်းမိမ်း- သင်က ငါ
 သဗ္ဗိဇ္ဇာထို့ကိုလုပ်ကြံပြီးထုဆိုလျှင်၊ ငါကြွား
 ချွင်းသောမိတ်ဖြင့်ထွန်း- ထိုရာတွင်၊ ကိုက်နေရာ၌
 အထော၊ သင့်ထိုက်ထိုင်နှင့်ထူးမြို့သည်ထေး
 ရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ အထက်ကြောင့်အ
 ချွေသနည်းလှ ထူးမြို့ဘုရင် အာမဓိကိုပြန်၍

၂၄ ။ ရွာထိုက်ထေရ်- ထိုစကားကိုအာမဓိသည် နား
 မထောင်၊ အကြောင်းမကား၊ ဝေရီမြည်ဘုရားထို့
 ထိုဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ရန်သူထက်သို့အပ်

၂၅ ။ မြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်စုမ်း- အသရေ
 ထွန်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍၊ မှင်ဘုရင် နှစ်ပါးထို့

ထည် ထူးမြို့ ဗတ်ရွာမတ် မြို့၌ ချွတ်နှာ ရှင်း

၂၂ ဆိုင်မိကြကုန်- အသရေထေဓနုသားအရွှေမှာ
 ထူးဓနုသားနှုံး၍၊ အသီးအသီးထိုက်သည်မိမိ

၂၃ ထိုနေရာသို့ပြေးကြမ်း- အသရေထွန်ဘုရင်ထေ
 ထောခွကသည် ထူးမြို့ဘုရင် အာမဓိ သား ဖြစ်
 သော၊ ယောခတ်သားအာမဓိကို ဗတ်ရွာမတ်မြို့
 မှာ ဝမ်းမိ၍၊ ထေရုဇ္ဈထင် မြို့သို့အား ပြီးလျှင်၊
 ယေရုဇ္ဈထင် မြို့မှ၊ အထောင်ထေးရာကို၊ ဝေရီမိတ်
 တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးထိုင်စောင်းမြို့ချွတ်

၂၄ ထေရ်- ကြမ္မဓရီထက်တွင်၊ မိတ်မှန်တောင်၌မိ
 သောသောထွေမှစ၍၊ တန်ဆာအထုံးစုံနှင့်နန်း
 တော တဏှာ အထုံး စုံကို ငှား၊ အာမဓိသော ထု
 အမျိုးထိုက်နှင့်ထွေ၍ မာရိမြို့သို့ပြန်သွား၏။

၂၅ ။ အသရေထွန်ဘုရင်ထောခတ်သားထေထော
 ခွသောသောနောက်၊ ထူးမြို့ဘုရင် ယောခတ်သား
 အာမဓိသည် တထက် ငါးနှစ်အထက် ခွင်ထေး

၂၆ ။ ။- အာမဓိပြုသောအမှုအရာကြွင်းဆန္ဒအစ
 အဆုံးထိုက်သည်၊ ထူးရာဇဝင်နှင့် အသရေထွာ

၂၇ ။ ဇဝင်၌ရေးငါးကျက်မှီ၏- အာမဓိသည်ထာ
 ဝရဘုရားနောက် တော်သို့ ထိုက်ရာမှ ထွဲသွား
 သောနောက်၊ သုဇာတတ်၊ ယေရုဇ္ဈထင်မြို့၌သင်း
 နှဲကြ၍၊ သူသည် ထာဝရ မြို့သို့ပြေးသည်တွင်၊

၂၈ ။ ထိုမြို့သို့ ခေတ္တတံ၍ သတ်စေပြီးမှ- မြင်းပေါ်၌
 တစ်ထွတ်၊ ထေရုဇ္ဈထင် မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုး
 ထေးထိုးနှင့်အထွေပါးမြို့၌သင်းပြုဟိကြ၏။

၂၆

၁ ။ ထူးမြို့သို့ပြည်သားအပေါင်းထိုက်သည်၊ အ
 သက်၊ အထက်မြောက်နှစ်မြို့သောသားတော်ကြံ
 မိကိုထူ၍၊ ခမည်းတော်အာမဓိအရာ၌နန်းအပ်

၂ ။ ကြမ်း- ထိုမင်းသည် ခမင်း တော် သေထော
 နောက်၊ အထက်မြို့ကိုပြုစု၍ ထူးမြို့ငယ်ထိုက်တွင်

၃ ။ ပြန်၏- ကြမ်းသည်အထက်ပထက်မြောက်နှစ်
 မြို့သော်၊ နန်း ထိုင်၍ယေရုဇ္ဈထင် မြို့၌ ငါးဆယ်
 နှစ်နှစ်မှီ၊ စံထေရ်၊ မတ်တော်ကား၊ ထေရုဇ္ဈထင်

၄ ။ မြို့ထု ထေရီထိ အမည်မှီ၏- ထိုမင်းသည်
 ခမည်းတော် အာမဓိပြုသော အထိုင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားအရွှေ တော်၌ တရားတော အမှုကိုပြု၏-

၅ ။ ဘုရားသခင်စံရာမိတ် ခူပါရုံကိုနားထည်သော
 ဇာခရီထက်ထက်၌၊ ကြမ်းမင်းသည် ဘုရား
 သခင်ကိုဆည်းကပ်၏၊ ထာဝရဘုရားကိုဆည်း
 ကပ်သော အာမဓိထံထုံး၊ ဘုရားသခင်သည်
 အကြံထမြောက်ရသော အရွှင်ကို ပေးထော်စု

- ၁။ စီး-ထိုင်းထပ် ခပ်စို၍ မိလိတ္တိသုတိုကိုထိတ်တံ
မြင့်၊ ဂါသမြို့၊ ထာဗနေမြို့၊ ထာဗတ်မြို့၊ ထို
ထို ဖြူရှက်ပြီးမှ၊ ထာဗတ် မြို့ပတ်သည်၊ မိလိတ္တိ
ပြည်စာရပ်ရပ်၌ မြို့သစ်ကို တည်ထောင်ထေ
- ၂။ စီး- ဘုရားသခင်သည် မိလိတ္တိသု၊ ဂုရုဗာသမြို့
နေသောစာရပ်ထု၊ မထုနိမ် ထုထို တစက်၌
ထုကိုမစတော်မူ၏- ထေ့၍ နိမိတ်သားတို့သည်
ထည်၊ ဩဇာမင်းသားထက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို
ဆတ်ကြမ်းသုသည်အထွန်ကိုယ်ကိုပိုင်ခံစေသ
မြင့်၊ ဆိတင်းတော် သည် စေတုတ္ထ၊ ပြည် ထိုင်
စောင့်ကျော်စောထေ၏။
- ၃။ ဩဇာမင်းသည်ထေရုရှထင်မြို့ထောင့်တံခါ၊
ရှိုင့်တံခါ၊ မြို့၊ လော တံခါ၌ ခဲတိုက် တိုက်
ထည်၍ပိုင်ခံစေ၏- တော၌ထည်၊ ခဲတိုက်တိုက်
ကိုထည်၏၊ ရေတွင်းများကိုထည်၊ တူး၏၊ ရှိုင့်
မှမ်းရာ စာရပ်၌ ခြေ ညီရာ စာရပ်၌၊ ချားစွာ
သော ထိုးခွားတို့ကို ထည်၊ ဖူး၍ တောင် စာရပ်၊
ခြေကောင်းသောစာရပ်၌ ထယ်ထုပ်သောသူနှင့်
စွပ်စွယ်သည်ပြု စသောသူတို့ကိုထည်၊ စေစား၏။
ထိုသို့သောအမှုများကိုဝါသနာရှိ၏။
- ၄။ ဩဇာမင်း၌ တပ်စာရေးယေယေထနှင့် တပ်
ဆုတ်မာသေယထိုသည်စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်း ယာနုနိသည်ဗီရင်၍၊ အ
သီးအသီးတပ်စွဲသော စစ်သူခဲ ဗိုလ်မြေ များရှိ
- ၅။ ကြမ်း- ထိုသို့ခွန်စားကြီးသောသူခဲ အဆွေအ
မျိုးအလိုက်၊ အကြီး အကဲထုပ်သော သူပေါင်း
- ၆။ ကား၊ နှစ်ထောင် ခြောက်ရာ တည်း- ထိုသို့ အ
ကြီးအကဲထုပ်သောသူ၊ ရန်သူတမက်၌ရှင်ဘုရင်
ကိုထောက်မမြင်းငှါ၊ ကြီးသောခွန်စားနှင့်စစ်
ထိုက်သောသူခဲ ပေါင်း ကား၊ သုံး သိန်းခုနစ်
- ၇။ ထောင် ငါးရာ တည်း- ဩဇာမင်းသည် ထည်၊
ဗိုလ်မြေ အပေါင်းထို အမှု ပိုင်းထွား၊ ထို၊ သံခ
မောက်ထုံး၊ သံချပ်၊ ယေ၊ ကျောက်နှင့်ပြစ်စရာ
- ၈။ ထောက် ထွဲတို့ကို ဖွင့်ဆင်ထေ၏- လိမ္မာသော
သူတို့သည် ညာဏ်ရှာ၍၊ ထုပ်သော ယန္တရား
စက်တို့ကိုထည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ခဲတိုက်၊ မြို့ပြ
ထိုးအပေါ်က မြားနှင့် ကျောက်ကြီးကို ပြစ်စရာ
တို့ဖွင့်ဆင်ထေ ၏။ ထိုသို့ တန်ခိုး ကြီးသောအ
ထူးသဖြင့် မစမြင်းကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ သိတင်း
တော်သည်အံ့အပြားကျော်စော၏
- ၉။ ဩဇာမင်းသည်တန်ခိုးကြီးသောအခါ၊ ကိုယ်
အမျိုးနည်းစောင့်၊ ထောင်ထွားသောမိတ်တ

- ထမြင့်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်
မှား၍၊ နဲ့သာပေါင်းကိုမီး၌ရုယက်ပဏ္ဏင်ပေါ်
မှာနဲ့သာပေါင်းကိုမီး၌မြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏
- ၁၀။ မိတ်မှန် တော် ထဲ သို့ ဝင်ထေ၏- ယက်ပရော
ထိတ်အာရိသည်ခဲရင့်မြင်းသတ္တိရှိသောထာ
ဝရဘုရား၏ အမှုတော်ထမ်း၊ ယက်ပရောယိတ်
ရှစ်ကိုယ်တို့နှင့်တကွ၊ ရှင်ဘုရင် ဩဇာမင်း
တော်သို့လိုက်၍- ဆီးတားသဖြင့်၊ ထိုဩဇာမင်း
- ၁၁။ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရဘုရားထား၊ နဲ့ ထာ
ပေါင်းကို မီး၌မြင်း၊ အမှုနှင့် မ ဆိုင်ပါ။ နဲ့သာ
ပေါင်းကိုမီး၌မြင်းငှါ၊ ခန့်ထားသောစာရန်
သား၊ ယက်ပရောယိတ် ထိုသောထိုအမှုနှင့် ဆိုင်
ကြပါ၏။ သန့်ရှင်းရာ ဌာန ထဲက ထွက်ထွား
ထေ့၊ ကိုယ်တော်သည် ပြစ်မှားပြီး ထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော်ထေ
- ၁၂။ ရေဗျက်လိပ်မည်ယူဆိုကြလျှင်- ဩဇာမင်းသည်
ဝေါသမိတ်ရှိ၍၊ နဲ့သာ ပေါင်းကို မီး၌မြင်းငှါ၊
ထင်ပန်းကို ကိုင်လျက်၊ ယက်ပရောယိတ် ထိုကို
အမှတ်ထွက် လျှင်၊ မိတ်မှန်တော်ထွင် နဲ့ ထာ
ပေါင်းကို မီး၌ရု ယက်ပဏ္ဏင်၏စာနား၊ ယက်ပ
ရောယိတ်တို့ရှေ့မှား၊ နဲ့သာသည် ရှင်ဘုရင်အမှုနှင့်
- ၁၃။ ပေါ်ထေ၏- ယက်ပရောယိတ်မင်းနှင့် ယက်ပ
ရောယိတ် အပေါင်း ထိုသည် ကြည့်ရှု၍၊ နား
တော်၌နဲ့သာစွဲသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကိုမြင်
သို့နှင့်ထုတ်ကြ၏၊ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်ထိုင်ထည်၊
ထာဝရဘုရား ဝါဏ်ခတ်တော်မူသောဒုကြောင့်၊
- ၁၄။ အလျှင်အမြန်ထွက်လေ၏- ထိုသို့ဩဇာမင်းကြီး
သည် သေသည်တိုင်အောင်နဲ့သာစွဲ၍၊ ခြာဇာ
သောနန်း၌နေရ၏၊ မိတ်မှန်တော်သို့ဝင်သောအ
ရှင်ကိုမရ၊ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်
- ၁၅။ ကိုထုပ်စိုး၍ နိုင်ငံတော်မှကို ဗီရင်ရ၏- ဩဇာမြို့
မှသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးထို
ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဗက်ထေရှာယ သည်
- ၁၆။ ရေးထားလေ၏- ဩဇာသည် သိုးသား ထိုနှင့်
ထိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူသင်းပြုတ်မြင်းကိုခံ
ရသော်ထည်၊ ထူ၍ပြစ်သောဒုကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်
ထိုသင်းရှိုင်းနှင့် ဆိုင်သော ခြေ အကွတ်၌သာ
သင်းပြုတ် ကြ၏။ သားတော် ယောသံ ထည်
ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၇

- ၁။ ယောသံ သည် အသက် နှစ်ဆယ် ငါး နှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ထေရုရှထင်မြို့၌ အဆယ်

မြောက်နှစ်မိုးစံထမ်း၊ မယ်တော်ကား၊ ဇာရတ်
 ၂ ထိုးထေရုရှာအမည်ရှိ၏- ထိုမင်းသည်ခမည်း
 တော်ဩဇာကျင့်သမျှစေတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ မိတ်ဖန်တော်ထံသို့မဝင်း၊ ပြည်သူ
 ပြည်သားထိုသည် မတရားသဖြင့်ပြုကြသေး၏-
 ၇ ထိုမင်းသည် မိတ်ဖန်တော် ထောက်တံခါးကို
 ထုတ်၍၊ ဩဇာထံ မြို့မိုးကို အထွန် ဝိုင်းခံစေ၏-
 ၈ ထူးထောင်မိုးပေါ်မှာ မြို့ဈာကိုငင်၊ တော၌ ချေ
 ထိုက်ဈားနှင့် ပြဿိုးဈားကို ငင်တည်ထောင်
 ၉ ထေ၏- အစွန်ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း၊ စစ်တိုက်၍
 မှိုင်းသဖြင့်၊ မှိုင်းသောနှစ်တွင်အစွန်သားတို့သည်
 ဓမ္မ အစွတ်တထောင်၊ ကျံကောရတသောင်း၊ ဓု
 ယောတသောင်းကို ပေးရကြ၏။ ရတီယ နှစ်နှင့်
 ၁၀ တတိယ နှစ်တွင် ထိုအထူး ပေးရကြ၏- ထိုသို့
 ထောသံသည် မိမိဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌၊ မိမိ အကျင့် ထိုကို တွင်ဆင် သော
 ၁၁ ကြောင့်၊ တန်ခိုးထိုးပွားသတည်း- ယောသံပြု
 ဓုသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊
 အကျင့် ကျင့်ခြင်း အမှုအရာ အထုံးစုံ တို့သည်၊
 အသေရေထရာဇဝင်နှင့် ယုဇာဇဝင်၌ရေးထား
 ၁၂ ထွက်ရှိ၏- ယောသံသည် ဘိုးအေးတို့နှင့်တိပ်
 ရှောင်၍၊ ဝါမိန်မြို့၌ သင်းပြုတ် ခြင်းကို ခံလေ၏။
 သားတော် အာခတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌
 နန်းထိုင်၏။

၂၀

၁ အာခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်း
 ထိုင်၍ ထေရုရှထင်မြို့၌ တဆယ်မြောက်နှစ် မိုး
 စံထမ်း၊ ထိုမင်းသည် အဖ ဝါမိန်ကဲ့သို့ မကျင့်၊
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသော အမှုကို
 ၂ မပြု- အသေရေထရာဇဝင်တို့ လိုက်သောသမီး
 သို့ထိုက်၍၊ ဗာထဘုရားတို့ အဖွဲ့ရုပ်တုဆင်းတု
 ၃ ဈားကိုသွန်းထေ၏- ထာဝရဘုရားသည်အသ
 ရေထအမျိုးသားရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသော၊ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့၏ ရှိရှာဖွယ် ထုံးစံအတိုင်း၊
 ထိုနဲ့ သား ချိုင့်၌ နဲ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ မိမိ
 ၄ သားတို့ကိုလည်း မီးဖြင့် ပူဇော်၏- မြင့်သော
 အရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင် အောက်တို့၌ ယဇာ
 ၅ ပူဇော်၍၊ နဲ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏- ထို
 ကြောင့်၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊
 သူ့ကိုခွဲရံရှင်ဘုရင်လက်သို့ တပ်တော်မူသဖြင့်၊
 ဓမ္မလူတို့သည် လုပ်ကြံလျက်၊ မှားစွာသေသွား

ထိုကိုဝမ်းဆီး၍၊ ဗမာသက်မြို့သို့သိမ်းသွားကြ
 ၆ ၏- တခန့် အသေရေထ ရှင်ဘုရင် လက်သို့ အဖ
 တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်ရေမလိသားပေကာ
 ထည်ကြမ်းတမ်းစွာလုပ်ကြံ၍၊ ချေသောထုစ
 အမျိုးသား တသိန်းနှစ်သောင်းကို တနေ့တွင်း
 တွင်သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
 ထိုးထေးတိုက်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်
 ၇ ကြသတည်း- ခွန်စားကြီးသော ဝေဓိဓိထား
 နိဓိဓိသည့်၊ ရှင်ဘုရင်ထားမာသေယ၊ နန်းတော်
 အုပ်စောဇမိက်၊ ရှင်ဘုရင်နောင်ရတီယမင်း
 ၈ ထကာနုကိုသတ်၏- အသေရေထ အမျိုးသားတို့
 ထည်လည်း၊ မိမိတို့နှင့်ပေါက်ဖော် တော်တော်
 ယောက်ျား၊ မိစ္ဆ၊ သား၊ ထိုးပေါင်း နှစ်သိန်းကို
 ဝမ်းဆီးသိမ်းသွားကြ၏။ ဈားစွာသောဥဇာကို
 ထည်း၊ ထုထု၍ရှမာမိမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။
 ၉ ကြောက်အမည်ရှိသောထာဝရဘုရား၏ပရော
 ဇက်တပါးရှိ၍၊ ရှမာမိမြို့သို့ ပြန်လာသော အဖ
 ကိုဆီးကြိုလျက် ထိုးထေးတိုက် ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်ယုဇာပြည်ကိုအဓမ္မတော်ထွတ်
 သောကြောင့်၊ သင်တို့လက်၌ အဖတော် ဓုသ
 ဖြင့်၊ သင်တို့သည်မိုင်းကောင်းကင်သို့ထိသော
 ဝေါသအထုန်နှင့်သူတို့ကိုသတ်ကြပြီတကား-
 ၁၀ ယခုတွင် ထည်း၊ ယုဇာပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့
 သား၊ ယောက်ျား၊ မိစ္ဆတို့ကို အစေခံ ကျွန်လုပ်၍၊
 နှိပ်စက်မည် အကြံရှိကြသည် တကား၊ ထိုပြု
 လျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို
 ၁၁ ပြစ်မှားရာ သို့ရောက်သည် မထုတ် ထေး- င
 စကားကိုနားထောင်ကြလော့၊ သင်တို့သည်ယခု
 ဝမ်းဆီး၍၊ သိမ်းယူခဲ့သောသင်တို့၏ညီအစ်ကို
 ဈားကို လွှတ်လိုက် ကြလော့၊ သို့မဟုတ်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမှက်တော်သည်
 သင်တို့အပေါ်မှာသက်ရောက်လိမ့်မည်ဟုသတိ
 ၁၂ ပေး၏- ထိုအခါ ဝေဓိဓိ အမျိုးသား အကြီးအ
 ကဲ၊ ယောဟနနံသား အာဇမိ၊ မေရှိလေရတ်
 သား ဗေရမိ၊ ရှုတ္တုသား ဖေဇကိ၊ ဟာမထဲ
 သားအာမသောတို့သည် စစ်တိုက်ရာမှလာသော
 ၁၃ သူတို့ကိုဆီးတာ၍- သင်တို့သိမ်းယူ ခဲ့သောသူ
 တို့ကိုညှိမြို့ထဲသို့ မသွင်းရ၊ ငါတို့သည် ထာဝရ
 ဘုရားကိုပြစ်မှားပြီး အပြစ်ရင်း အပေါ်မှာ ထပ်
 ပြုပြစ်မှားစေဦးမည်ဟုသင်တို့ကြံစည်ကြသည်
 ဟကား၊ ယခုတွင် ငါတို့အပြစ် ကြီးလှ၏။ အသ
 ရေထအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမှက်တော်ထွက်လျက်

၁၇ မြို့ထဲထု ဆိုသောကြောင့်- စစ်သူရဲ ထိုသည်
 ထိမ်းယူခဲ့သော ထူရှားနှင့်၊ ထူထူခဲ့သော ဥရာ
 ရွာကိုမင်းတို့ရှေ့ပရိသတ်တို့ရှေ့မှထားကြ
 ၁၈ စီး-ထောက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည်ထွက်၊
 ထိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ထောက်မရှိ
 ထောသူတို့ကို ထက်ရဥဂ္ဂာမြင့်ဝတ်ဆင်ကြ
 စီး၊ ခြေခင်းကိုပေးကြ၏။ စားသောက်စရာအို့
 ပေးကြ၏။ ထိနှင့်လိပ်ကြ၏။ စားပမ္ဘိသော
 ထူထောင်တို့ကိုမြို့ပေါ်မှာတင်၍၊ သူတို့ပေါက်
 စက်ရိရာ ယေရိခေါ်မြို့တည်း၊ ဟူသော ဂွန်ပလုံ
 ပင်မြို့အို့မြို့ပြီးမှ၊ ဂွန်ပရိမြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၉ ထိုစာပါ ထာရုရင်ဘုရင်သတ် ကုမဝေခြင်း
 ၂၀ စာခတ်မင်းကြီးသည်သံတမန်ကိုဝေတွတ်
 ၂၁ လေ၏။-ထေကြောင်းမူကား၊ ဝေသူတို့သည်ထာ
 မြင့်ထမြင့်၊ ထာမြည်ကိုလုပ်ကြ၍၊ ထူရှားကို
 ၂၂ စစ်၊ သီး၊ သိမ်းသွားကြပြီး- ဒိလိလူတို့သည်
 ထည်၊ နိုင်ငံစောက်ပိုင်းနှင့် ထူမြည်တောင်
 ပိုင်း၌ ရှိသော မြို့တို့ကိုတိုက်၍၊ မက်ရှေ့မတ်၌၊
 ထာစလုန်၌၊ ဝေရုတ်မြို့၊ ရှောခေါ်မြို့ရွာ၊ တိပ
 နာမြို့ရွာ၊ ဝိမဇာမြို့ရွာများကိုယူ၍ ငှေရာဇာကြ
 ၂၃ စီး- ထူရှင်ဘုရင် ထာခတ်ကြောင့် ထာဝရ
 ဘုရားသည်ထာမြည်ကိုအလွန်နှိပ်ချစ်၊ ထိုမင်း
 ထည် ထူမြည်၏ ထောက်တန်ထာကို ရွတ်၍၊
 ထာဝရ ဘုရားကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြင်မှား၏။-
 ၂၄ ထာရုရင်ဘုရင်တိဂလတ်ပိလေသာထာသော်
 ၂၅ ထည်၊ ထားကိုမပေး၊ သာ၍ ထင်းရဲဝေ၏။- ထ
 ကြောင်းမူကား၊ ထာခတ်သည် ဗိတ်မှန်တော်
 ထဏှာနှင့်နန်းတော်သဏှာမှစ၍၊ မူးမတ်တိပ်
 ထို၌ရှိသောဥရာရွာကိုစွဲပြီးလျှင်၊ ထာရုရင်
 ဘုရင် ထားပေးသော်လည်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည်
 ၂၆ ကျေးဇူးပြန်၍မပြု၊-ထာခတ်မင်းကြီးသည်ထင်း
 ရဲ- ရွပ်ရသောစာ၊ ထာဝရဘုရားကို သာ၍
 ၂၇ ပြစ်မှား၏။- ကိုဝါတ်ပေးသောမာသက်မြို့၏
 ဘုရားတို့ကိုငါထပ်ကပ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ရှုရရှင်
 ဘုရင်ကိုကွယ်သော ဘုရားတို့သည် ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သောကြောင့်၊ ငါ့၌ထည်းကျေးဇူးပြုစေ
 မြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားတို့အား ဟုမ္မာပေမည်ဟူ
 ၍၎င်းဆိုသော်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့သည်ထာခတ်
 စစ်နှင့်အသရေထမရှိ၊ ထက်ျိုးနည်းစရာထ
 ၂၈ ကြောင်း၊ ပြစ်သတည်း။- တန်ထာခတ်သည်
 မိတ်မှန်တော်တန်ထာတို့ကို စုထား၍ ထိုင်း
 မိုင်း၊ ချွဲ၊ မြတ်၏။ ဗိတ်မှန်တော်တန်ထာတို့ကိုလည်း

ဗိတ်ထား၏။ ထေရှုရှင်မြို့ ထောင့်ရွာ၌ထစ်
 ၂၉ ဝတ္ထဝိတ်ကို တည်၏။- ထခြား တပါးသော
 ဘုရားတို့အားနဲ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာအို့၊ ထ
 ဝတ္ထိ ထသီး၊ ထသီးတို့၌ မြင့်သော ထရပ် ထိုကို
 တည်၍ ထိုးထား၊ ထိုစစ် ဘုရား ထဝင် ထာဝရ
 ဘုရား၏ထဗျက်တော်ကိုရှိုးဆော်ထေ၏။
 ၃၀ ထာခတ်ကျင့်ကြံ ပြုသော ထမူထရာ ကြွင်း
 ထေသမ္ဘာထဝေသုံးတို့သည် ထူဝရာဝေနှင့်အ
 ၃၁ ထရေထ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ထာ
 ခတ်သည်တို့၊ ထေးတို့နှင့်အိပ်ရှောင်၍၊ ထေရှုရှ
 ထင်မြို့၌ သင်း၊ ပြုတ် မြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ အ
 ထရေထရှင်ဘုရင်တို့ ထင်း၊ ရှိုင်း၌ မထင်း၊ ပြုတ်
 ကြ၊ သားတော် ဟေဇကိထည်ခမည်းတော်စ
 ရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၉

• ဟေဇကိသည် ထေသတ်နှစ်ထပ် ငါးနှစ်ရှိ
 သော်၊ နန်းထိုင်၍ယေရှုရှင်မြို့၌နှစ်ထပ်ကို
 နှစ်ရပ်ထေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိထိုးစာ
 ၂ ထိ ထမည်ရှိ၏။- ထိုမင်းသည် ထဝေ၊ ဝိဝိန် ထွန်
 ထမူထထိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထရာ
 ၃ သောထမှုကိုပြု၏။- နန်းပိပစ္စမနှင့်၊ ပစ္စမထထွန်
 မိတ်မှန်တော် တံခါးတို့ကို ဂွန်၍ ပြုရှင်တော်စု
 ၄ စီး-ယဇ်ပရေထိတ်ထေဝိထားတို့ကိုခေါ်၍၊ ထ
 ၅ ရှေ့ ထမ်းမှာငှေဝေထေထွက်- ဆိုသော်ထားတို့၊
 နားထောင်ကြသော၊ ကိုယ်ကိုငှေ၊ ထိုးထားတို့
 ၆ စစ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို
 ငှေသန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းရာရွာနဲ့ထေထေထွက်
 ၇ ကိုထုတ် ထင်ပယ်ရှင်း၊ ကြသော- ငါထိုထေ
 ရွာထည်ပြင်မှား၍၊ ငါထိုစစ်ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငှေရိတ်ကိုပြုကြပြီး၊ ထာ
 ဝရဘုရားကိုဂွန်၍၊ ကိုနိုး ဝပ်တော် စုရာထရပ်
 ၈ ရှက်နဲ့ထေထွက် ကြော့ပိုင်း ကြပြီး တကာ-
 ၉ မိတ်မှန်တော်ဦးတံခါးတို့ကိုဗိတ်လျှက်၊ မီးရွတ်
 ထိုကိုသတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းရာရွာနဲ့အသရေထ
 ထမူ၏။ စစ် ဘုရားသခင် အား နဲ့သာပေါင်းကို ငါး
 • မရှိုး၊ မီးရှို့ရာထစ်ကိုမပူဇော်သဲ ရေကြပြီး- ထို
 ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်ထူဝပြည် ယေရှုရှ
 ထင်မြို့ကို ထဗျက်တော် ထွက်၍၊ ထင်ထိုမြင်
 ထည် ထထိုင်း၊ ထင်းရဲ ခံမြင်း၊ မိန်းမောထေဝေ
 မြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားမြင်း၊ ထမူ၌ ထမူ တော်စု
 ၁၀ ပြီး-ထိုမြင်၍၊ ငါထိုထေရွာသည်ထားမြင့်ထ
 သေကြပြီးသားအို့၊ မယားထိုထည်ထိမ်းထွား

မနာ သိခြင်း ထိုကြမ်း၊ ရှင်လင်းသော မိတ်နှင့်
 ထောပနာသိခြင်းကို ဆိုလျက်၊ ဦးညွှတ်စွမ်းကိုး
 ၇၁ ကွယ်ကြမ်း- ထိုနောက်၊ တေဇကိက၊ သင်တို့
 ထည်ယဇာတာဝရဘုရားအား ကိုယ်ကို ပူဇော်
 ကြပြီး၊ မိတ်မှန်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ယင်းမျိုး
 ဈာန်နှင့် ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာ ပူဇော်သကာ
 ဈာန်ကို ထောင်ခဲ့ ကြသောဘုရား၊ ပြန်၍ မိန့်တော်မူ
 သည်ထတိုင်း၊ ဧည့်ဝေးသော သူတို့သည် ယင်း
 မျိုးဈာန်နှင့် ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာ ပူဇော် သကာ
 ဈာန်ကို ထောင်ခဲ့ ကြ၏။ ဧတနာမှီသမျှ သောသူ
 တို့သည် မီးရှို့ရာ ယင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။-
 ၈၂ ဧည့်ဝေးသော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား
 မီးရှို့ရာယင်ပူဇော်ရာတို့ ထောင်ခဲ့သော ယင်း
 ပေါင်းကား ခွားလှစွာဆယ်၊ သိုးတရာ၊ သိုးထ
 ၈၃ ငယ် နှစ်ရာ တည်း၊- ပူဇော်သော ဥစ္စာ ပေါင်း
 ကား၊ ခွားခြောက်ရာ၊ သိုးသုံးထောင်တည်း၊-
 ၈၄ ယင်းပရောဟိတ်တို့သည် နည်းသောကြောင့်၊
 မီးရှို့ရာ ယင်းကောင်မှီသမျှကို မသတ်နိုင်သည့်
 ဖြစ်၍၊ ထခြားသော ယင်းပရောဟိတ် တို့သည်
 ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေမှီ၊ ထူးတော် လက်စေ
 ယတ်မှီ ယိုင်သောင့်၊ ညီအစ်ကို လေဝိသား တို့
 သည် ထောက်မကြမ်း၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ
 ၈၅ ခြင်းငှါ၊ ယင်းပရောဟိတ်ဈာန်ထက် လေဝိသား
 တို့သည်သာ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်- မီးရှို့
 ရာ ယင်းဈာန်တို့နှင့်၊ မီးရှို့ရာယင် ထသီးသီး၊
 တိုင်သောမိသယာယယင်သိဉ်၊ ညှိုးသောင်း
 ၈၆ ရာ ပူဇော်သကာ ထဈာန်ကြပါ၊ ထိုသို့မိတ်မှန်
 တော် ဝတ်ပြုခြင်းကို စီရင်သတည်း၊- ထိုစာစု
 လှိုင်ပြန်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်လူဈာန်
 ကိုရှင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ တေဇကိနှင့်လူ
 ထေပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်အားရကြ၏။

၃၀

• တန်ဖဝေရိပ်စာမျိုး၊ မနာရှေ့စာမျိုးနှင့် တကွ
 ဣသရေလထေမျိုး၊ ယုဝသမျိုးသားသေပါင်းတို့
 သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ မိတ်မှန်တော်သို့သာ၍၊
 ဣသရေလထေမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 အား၊ ပသဝါပွဲကိုခံစေခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိသည်
 ၂ စာရေး၍ လေးလိုက်လေ၏။- ၃ တိယထတွင်၊ ပသ
 ဝါပွဲကိုခံခြင်းငှါ ရှင်ဘုရင်သည်တိုင်ပင်၍၊ ဣ
 တော်မတ်တော်တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဧည့်ဝေး
 ၃ သောသူထေပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီး၊- ယင်းပ
 ရောဟိတ်တို့သည် ဘုရားတော်ကို ထောင်ခွက်နိုင်

မည်ထေကြောင်း၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစွာ ပြုကြ
 ထေး၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့သည် ယေရုရှလင်
 မြို့၌ မစည်းဝေးသောကြောင့်၊ ထွန်ခဲ့သောထ
 ၄ တွင်တို့ပွဲကိုမခံနိုင်ကြ၊- ရှင်ဘုရင်နှင့် ညီအေး
 သောသူ ထေပေါင်း တို့သည် ထိုထေမှီ နှစ်သက်
 သောကြောင့်၊ ကျမ်းစာ၌လာသည်ထတိုင်း၊
 ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်တော်၊ ပသဝါပွဲကို
 ၅ ခံသောကြောင့်- ထေရပ်ရပ်တို့ကထာ၍၊ ဣသ
 ရေလထေမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊
 ယေရုရှလင်မြို့၌ ပသဝါပွဲကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ဣသ
 ရေလပြည် တရှောက်တုံ၊ ဗေရုရှေထမြို့မှ စစ်
 ၆ ဝန်မြို့တိုင်စောင်းကျော်ညာစေမပြီထေကြောင်း၊
 ၇ ထေမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်နှင့် ညီအေး
 တို့ပေးလိုက်သောစာကိုစာပို့ထုထင်တို့ထင်တုံ
 ၈ ၍၊ ထေမိန့်တော်ထတိုင်း၊ ဣသရေလပြည်နှင့်ထူး
 ပြည် တရှောက်တုံသို့ ပြေးကြ၏။ စာ၌ပါသော
 ၉ စကားဟူစကား၊ ထိုဣသရေလ ထေမျိုးထားထို့၊
 ထာမြဟ်၊ ဣဇာက်၊ သာကုတ်ထိုစ် ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား ထံတော် တို့ ပြန်လာ ကြ လော့၊
 ၁၀ ထာရှုမြို့ရှင်ဘုရင်တို့ထက်မှထွတ်၍၊ ကျန် ကြွင်း
 သေးသော သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူစဉ်၊-
 ၁၁ ထိုးထားတို့ပါဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုပြန်
 မှားသော သင်တို့၏ ထေဈာန်၊ ညီအစ်ကို ဈာန်ကို
 သို့မပြုကြနှင့်၊ ပြန်မှားသောထိုသူတို့ကို လင်ထို့
 မြင်သည် စာကိုင်း၊ သုတ်ထင်ပယ်ရှင်း ခြင်းသို့
 ၂၀ ထပ်တော် ပူပြု- သင်တို့ ထေ ဈာန်ကိုသို့ မိုင်စာ
 သောသသောပဋိကြ နှင့်ထာဝရဘုရားကိုယ်
 ကိုထပ်နှံကြလော့၊ ထေညီထန်ရှင်း လေတော်မူ
 ထော လန်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့ ထာကြ လော့၊
 ၃၀ ပြင်း စွာသာ ထမုက်တော်သည် ထင်ထိုမှည့်
 ထွား မည် ထေကြောင်း၊ ထင်ထိုစ် ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏ စာမုတော်ကိုစောင့်ကြသော၊-
 ၄၀ ထင်ထိုသည်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ
 လျှင်၊ ထင်ထိုစ်ညီအစ်ကိုထားထိုးထိုထည့်ထိမ်း
 သူအ သော သူတို့ထံမှ၊ ကရုဏာ မိတ်နှင့်ထွေ
 ကြ၍၊ ဤပြည်သို့ တပန် ပြန်လာ ကြသိမ့် မည်း
 သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်လျှော
 ၅၀ ရှူး ပြုနိုင်သော ထထော၊ ထနား တတ်သောထ
 ထောမှီသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ထထံတော်
 သို့ ပြန်လာလျှင်၊ ဈာန်နှာတော်ကို ထင်ထိုမှထွေ
 တော်မမူဟုစောင့်ပါသတည်း၊- စာပို့ထုထင်ထို့
 သည်ဝေရိပ်မရှိ၊ မနာရှေ့စာမျိုးတေရှာထံတို့။

ဇာတုလုနိ ခရိုင်တိုင်စောင့် တမ္ဘိမတမ္ဘိ သို့ပြေး
 ကြမ်း ပြည်သား ထိုသည့် ငှက်ရယ် ပြု၍ ကဲ့ရဲ့
 ၀၀ ကြမ်း- သို့ရာတွင် စောရှာ ခရိုင် သား၊ မနာရှေ
 ခရိုင်သား၊ ဇာတုလုနိ ခရိုင်သား၊ အစွဲ ထိုသည်
 ကိုယ်ကိုမှီခို၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ထာကြမ်း-
 ၀၁ ထူး ပြည် သား ထိုသည် ထာဝရ ဘုရား အမိန့်
 တော် အတိုင်း၊ ရှင် ဘုရင် နှင့် မူး မတ်တို့ စီရင်
 သည်အတိုင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ပြုခွင့်သော
 စေတနာ မိတ် ကို၊ ဘုရား သခင် တန်ခိုး တော်
 ကြောင့်ရကြ၏။
 ၀၂ ဗုဒ္ဓိယထတွင် အဇမ္ဘေ ကဲ့ရဲ့ ခံလိုသောငှါ၊ ဈာ
 စွာသောလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ နည်းဝေး
 ကြ၍၊ အထွန်ကြီးသော ပရိသတ်ဖြစ်လေ၏။
 ၀၃ အူတို့သည်ထ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ယဇ်
 ပထွင် တို့ကို ၎င်း၊ နံ့သာ ပေါင်း မီး၌ ရာ ယဇ်
 ပထွင် ရှိသမျှ တို့ကို ၎င်း ပယ်ရှင်း ၍၊ ကေမြန်
 ၀၄ ချောင်းထဲသို့ ပြစ်ချကြ၏။- ဗုဒ္ဓိယထ၊ တဆယ်
 ထေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးသယံကိုသတ်ကြ
 ၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်သတ်
 ရ၍ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မီး၌ ရာယဇ်တို့
 ၀၅ ကိုမိတ်မှန်တော်မူသို့သွင်းကြ၏။- ဘုရားသခင်
 ၏လူမောရှေပညတ်တရား၌ စီရင်သောထူးစံစာ
 တိုင်း၊ မိမိတို့နေ ရာ၌ရပ်နေ လျက်၊ ယဇ် ပရော
 ဟိတ်တို့သည် လေဝိသားတို့လက်မှ အသွေးကို
 ၀၆ လူ၍ ဖြန်းကြ၏။- မသန့်ရှင်းသော လူအများတို့
 သည်ပရိသတ်၌ပါသောကြောင့်၊ ထိုမသန့်ရှင်း
 သောလူရှိ သမျှတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ သန့်
 ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ပသခါသိုးသယံသတ်ခြင်းစာ
 ၀၇ မှုကို၊ လေဝိသားတို့သည် စောင့်ရကြ၏။- ဈာ
 စွာသောလူတည်းဟူသော၊ အေဗိဗ်အမျိုး၊ မနာ
 ရှေအမျိုး၊ အူသခါအမျိုး၊ ဇာတုလုနိအမျိုးသား
 အများတို့သည် ကျမ်းစာ၌ ပါသောတရားတို့မ
 ထိုက်၊ ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေဘဲ၊ ပသခါသိုးသ
 ၀၈ ယံကိုစားကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ ယေဇကိက၊ သန့်
 ရှင်းရာ ဌာန ထူးစံ အတိုင်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်း မရှိ
 သော်လည်း၊ ထိုးစားတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားကိုဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောကျသော
 လူ အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ကောင်းမြတ်သော
 ထာဝရဘုရားသခင် ထွတ်တော်မူပါစေသောတု၊
 ၁၀ ထိုလူတို့အဖို့ ဆုတောင်းသဖြင့်- ထာဝရဘုရား
 သည် ယေဇကိစကားကို ဘုရားထောင်တော်မူ၍၊
 ၁၀ လူများတို့ကိုရမ်းသာ-ပေးသင့်၏။- ယေရုရှ

လင်မြို့၌ စည်းဝေးသော အသရေထအမျိုးသား
 တို့သည်၊ ခုနှစ်ရက် ပတ်လုံး အထွန် နှစ်လန်း
 သောမိတ်နှင့်အဇမ္ဘေ ကဲ့ရဲ့ ခံကြ၏။ ယဇ် ပရော
 ဟိတ် လေဝိသားတို့သည် အသံကျယ်သောတူ
 မိယမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက်၊ နေ့ညညီမပြတ် ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရားအားထောမနာသိခြင်းဆိုကြ၏။- ထာ
 ဝရဘုရား၏ တရားတော်မြတ်ကို သွန်သင်သော
 လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို၊ ယေဇကိသည်အား
 ပေးသော စကားနှင့် နှုတ်ဆက် သဖြင့်၊ လူတို့
 သည် ခုနှစ်ရက် ပတ်လုံး ဝှဲခံ စည်စေခါ၊ စား
 သောက်လျက် မိဿဟာယ ပူဇော်သကာကိုပြု
 လျက်၊ ထိုးစားတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၁၂ အားတောင်းပန်လျက်နေကြ၏။- စဉ်းဝေးသော
 လူအပေါင်းတို့သည် ခုနှစ်ရက်ပတ်၍ ဝှဲခံခြင်း
 ငှါ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ နှစ်လန်းသော မိတ်နှင့် ခုနှစ်
 ၁၃ ရက်ပတ်၍ ဝှဲခံကြ၏။- လူအရှင်ဘုရင်ယေဇကိ
 သည် နှုတ် တထောင်နှင့် သိုးခုနှစ်ထောင် တို့ကို
 ၎င်း၊ မူးမတ် တို့သည် နှုတ် တထောင်နှင့် သိုးတ
 ထောင် ကို၎င်း၊ စည်းဝေးသော လူတို့အားပေး
 ကြ၏။ ဈာစွာသော ယဇ် ပရောဟိတ် တို့သည်
 ၁၄ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းကြ၏။- ယဇ်ပရောဟိတ်၊
 လေဝိသားတို့နှင့် တကွ လူပရိသတ်များ၊ အူ
 သရေထ ပြည်မှ ထာသော ပရိသတ်များ၊ လူ
 ပြည်၌ နေသော တပါး အမျိုးသား၊ အူသရေထ
 ပြည်မှလာသော တပါး အမျိုးသားတို့သည် ဝမ်း
 ၁၅ မြောက်ဝမ်းသာကြ၏။- ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၌
 ကြီးစွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ အူသရေထ
 ရှင်ဘုရင် ဂါဗိင် သား ရှောထမုန် ထက်ထက် နှု
 သည်၊ နောက် တနေ့ ယေရုရှလင် မြို့၌ ထို ဘု
 ထောက် ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိ။-
 ၁၆ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ လေဝိသား တို့ သည်
 ထ၍လူများတို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ လူတို့
 စကားသံကို ဘုရားသခင် ကြားတော်မူ၏။ သန့်
 ရှင်းသော ကျန်းဝပ် တော်မူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ
 သို့ပဌနာစကားတက်လေ၏။

၃၁

၀ ထိုအမှု ထက် စသတ် သော အခါ၊ စည်းဝေး
 သောအူသရေထ လူအပေါင်းတို့သည်၊ လူမြို့
 ဈာစွာသို့ထွက်သွား၍ လူပြည်၊ ဗယ်မိန်ပြည်၊
 အေဗိဗ် ပြည်၊ မနာရှေ ပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော
 ရုပ် တူဆင်းတု၊ အာရှရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊
 ယဇ်ပထွင် ရှိသမျှ တို့ကို ရှင်းရှင်း မရှက်ဆီးဖို့

ထိုက်စောင် ရှိခဲ့၊ နှင်ထည်၊ ဖြူကြမ်း၊ ထို
 နောက်မှ၊ အထရေထ အမျိုး၊ သား၊ အပေါင်း၊ ထို
 သည်၊ အသီး၊ အသီး၊ ပိုင်ထိုက်သောနေရာမြို့ရွာ
 ထိုသို့ပြန်သွားကြ၏။

- ၂. ထပ်ပရေဟိတ် လေဝိသားထိုသည်၊ အသီး၊
 အသီး၊ စောင့်ရသော အမှုကို အတွည့်သင့်သည်
 အထိုင်း၊ စောင့်ထွက်၊ ထာဝရ ဘုရား၊ ကျိန်း၊ ဝပ်
 တော်ပူသော ရွာနဘော်တံခါး၊ အတွင်း၌၊ မီး၊ မြို့
 ရာယပ် နှင့်မိထာယယပ်ကို ပူဇော် ခြင်း၊ အ
 မူတော်မျိုးကို စောင့်ခြင်း၊ ကျေးလူးတော်ကို ဝန်ခံ
 ခြင်း၊ ထော မနာ သိခြင်း၊ ဆိုခြင်း၊ အမှုကို ပြုစေ
 ခြင်း၊ ၄။ ထေဝက ဝန်ထားတော်မူ၏။- ထာဝရ
 ဘုရား၏ ပညတ္တိကျပ်၊ ဦးရေ၊ ထာသညီ အထိုင်း၊
 နေ့ရက်အစည်နံနက် အပြန်၊ ညဦးအမိန့်၊ ဥရုသ်
 နေ့၊ ထဆန်း၊ နေ့၊ ဝစ္စ ဝှေ့တွင် မီး၊ မြို့ရာ ယပ်ပူ
 ဇော် စေရအိုး၊ ထောတော် ထဲက ဥဉ္စာ တမို့ ကို
- ၃. ထုတ်၍ လှူတော်မူ၏။- ထပ်ပရေဟိတ်၊ လေဝိ
 သား ထိုသည် ထာဝရ ဘုရား၏ တရား ကို ကြိုး
 စား၍ တွန် ထင်စေ ခြင်း၊ ၄။ လောရုလင် မြို့၌
 နေသော သူထို သည် ဥဉ္စာ တမို့ ကို လှူရမည် အ
- ၄. ကြောင်း၊ မိန့်တော် မူ၏။- ထိုအမိန့် တော်ကို အ
 ထရေထ အမျိုးသားထို သည် အနှံ့အပြားကြား
 သိကြ သော အခါ၊ အဦး၊ သီး၊ ထော ဝပါး၊ ဝဇ္ဇင်
 ရည်၊ ဆီး၊ ဂျားရည်အစရှိသော ခြေအသီး၊ အနှံ့
 ကို၎င်း၊ အပြားသော ဥဉ္စာ၌ သမ္မာထယ်ရှိတမို့ကို
- ၅. ၎င်းရားစွာ အထင်နဲ့ကြ၏။- ထူးမြို့တို့ ဦးနေသော
 ဒုသရေထ အမျိုးသား နှင့် ထူး အမျိုးသား ထို
 သည်ထည်း၊ သိုး၊ ခွား၊ ထယ်ရှိတမို့ကို၎င်း၊ သုတ်
 ၏ ဘုရား၊ သခင် ထာဝရ ဘုရားထား ပူဇော် ၍
 သန့်ရှင်းသော ဥဉ္စာထယ်ရှိတမို့ကို၎င်း၊ အထင်နဲ့
- ၆. ၍ အသီး၊ အသီး၊ ပုံထားကြ၏။- တတိယလတွင် ပုံ
 ထားစေ၍၊ သတ္တမလတွင် လက်စသတ်ကြ၏။-
 ပုံထားသော ဥဉ္စာကို၊ ထေဝက နှင့် မူမတ်ထို
 သည်ထာ၍ မြင်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားနှင့်
 ဘုရားသခင်၏ ထုအသရေထအမျိုးကို ကောင်း
- ၇. ကြီးပေးကြ၏။- ထိုပုံထားသော ဥဉ္စာအကြောင်း
 ကိုထေဝကသည် ယပ်ပရေဟိတ်၊ လေဝိသား
- ၈. ထို၌မေးမြန်းလျှင်- ဇာရတ်အမျိုး၊ ယပ်ပရေ
 ဟိတ် အကြီး၊ အာဇာနည် ပူဇော် သ ကာ ထိုကို၊
 မိတ်မှန်တော်မူ ဆောင်နဲ့စေ သော နောက်၊ အ
 ကျန်ပုံသို့ စားပောက်အောင် ခြံသည် လာပက
 ရွာရွာ ကွန် ကြွင်း၊ တတ်ပါ၏၊ ထာဝရ ဘုရား

- ထည်ပိမိထိုကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသော
 ကြောင့်၊ ပုံထား သော ဦး ဥဉ္စာ ရှား ထည်ထွန်
 ၉. ကြွင်းလျက် ရှိပါသည်ထု လျှောက်ကြ၏။- ထို
 အခါမိတ်မှန်တော်မူ ထောထိုက်ထိုကိုရှင်ဆင်
 စေမည်အကြောင်း၊ ဟေဝက မိန့်တော်မူသည့်
- ၁၀. အထိုင်း၊ ပွင့်ထင်၍- လှူသော ဥဉ္စာ၊ ထယ်ရှိတမို့
 ဥဉ္စာ၊ ပူဇော်သော ဥဉ္စာရှားကို တရားနှင့်အညီ
 ထွင်း ထား ကြ ၏။ ထေဝသား၊ ကောနိမ့်ထည်
 ထိုက်တုတ်၊ သူ၏ ခြံရှိသည် ထိုက်စာရေး ခြံ
- ၁၁. ၏။- ထေဝကထ၊ အာဇာနည်၊ နာထတ်၊ အာထာထေ
 ထ၊ ဟေဝက၊ ယောဇဗတ်၊ ဝေလျှာထ၊ အသမ္ဘိ
 မာတတ်၊ ဗေဒနာယထိုသည်လည်း ထေဝကထိုက်
 ကြီးနှင့် ဗိတ်မှန်တော်မူ ပုံအာဇာနည်ဇာညီအ
 ထိုင်း၊ ကောနိမ့်နှင့်သူ၏ ခြံရှိသည်ထိုက်စာရေး
- ၁၂. ကြွင်းရှိ ပြုစုရကြ၏။- အရွှေတံခါး၊ ၁။ လေဝိသား
 အနုသား၊ ကောရ သည်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရား
 ထခင်အား လှူတန်း၊ ပူဇော်သော ဥဉ္စာ၊ အထွန်
 သန့်ရှင်းသော ဥဉ္စာရှားကို ဝေဝန် ရသော အမှု
- ၁၃. ထုတ်မြင်၏။- ကောရလက်ထောက်၊ ဝေဝီ၊ ဗယံ
 မိန့်၊ ယောရှု၊ ရှေ့မာထ၊ အာမရ၊ ရှေ့ကမှီထိုသည်
 ထည့်၊ ယပ်ပရေဟိတ်နေရာ မြို့တို့၌ အရာခံသည်
 အထိုင်း၊ သင်း၊ ရွှေသော ညီအစ်ကိုအကြီး၊ အထေ
- ၁၄. ထိုအားပေးဝေရကြ၏။- သင်း၊ ရွှေသည်အထိုင်း၊
 မိတ်မှန်တော်မူ ဝင်၍ အမှုတော်ကို စောင့်သော
 သူ၊ ဇာရင်းဝင်သည် အထိုင်း၊ အသက်သုံးနှစ်
- ၁၅. လွန်သော ယောက်ျား၊ အပေါင်း၊ ထိုအား၎င်း- အ
 သွေ အမျိုး၊ အလိုက် ဇာရင်း ဝင်၍၊ အထက် နှစ်
 အယ်လွန် သဖြင့်၊ သင်း၊ ရွှေသည်အထိုင်း၊ အမှု
 တော်စောင့် သော ယပ် ပရေဟိတ် လေဝိသား
- ၁၆. ထိုအား၎င်း- သဉ္စာစောင့်၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း
 စေသော ထိုသူထိုက် သားမယား၊ သုဇယ်မှစ၍၊
 ပရိသတ်အနှံ့အပြား၊ ဇာရင်း ဝင်သမ္မာသောလှ
 ထိုအား၎င်း၊ နေ့ရက်အစည် အထိုင်း၊ ပေးဝေရ
- ၁၇. ကြ၏။- ထိုအတူ၊ အထက် ဆိုခဲ့ ပြီးသော သူထို
 သည်ယပ်ပရေဟိတ်၊ လေဝိသားနေရာတို့၌
 ထား၊ သော မြို့နယ် ထို၌ နေ သော အာရန် သား
 ယပ် ပရေဟိတ် ယောက်ျား၊ ဇာရင်း ဝင်သော
 လေဝိသားအပေါင်းထိုအားထည်းပေးဝေရကြ
- ၁၈. ၏။- ထိုသို့ဟေဝက သည် ယုဝပြည် တရွာထံ
 ထိုးထွင်းစီရင်၍၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့ထောင်နှံကောင်းသောအမှု၊ ခြံနှင့်မတ်သော
- ၁၉. အမှု၊ သမ္မာသားဘုရားအမှုကို ပြုဟောမူ၏။- မိမိ

ဘုရားသခင်ကိုဆည်းကပ်လျက်၊ မိတ်မှန်တော်၊
 တရားတော်၊ ပညတ်တော် တို့ထံမှီ စေမှုစောင့်စေ
 မြဲစေရာရာ၌၊ မိတ်နှစ်ထုံးစံကြွင်းခဲ့ပြန်စေကြံ
 ထမြောက်တတ်၏။

၃၂

- ထိုစေမှုစောင့်တို့ကိုထက်စေတတ်သည်နောက်၊
 အာရှမိရှင်ဘုရင် ဆနာခမိဝံသသည်၊ ထုဝပြည်
 ထိုစစ်ချီ၍ မိုင်ခွဲသော မြို့တို့ကို ပိုင်းထားလျက်
- ၂ ထိုထံထုမြင်းငှါ၊ စားလှည်းသေစီး- ထိုသို့ သ
 နာခမိဝံသသည်တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ထိုက်
 မည်စံကြံ၍ကြောင်းကို၊ ဟေဇကိသည်သိမြင်
- ၃ လျှာ- မြို့ပြင်၌ရှိသောဝမ်းရေကိုဖြတ်ခြင်းငှါ၊ မူး
 မတ်၊ စစ်သူကြီး တို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ သူတို့သည်
- ၄ မိုးထုပ်ကြမ်း- ထာရှုရိုရှင်ဘုရင်တို့သည်သာ
 ဖြစ်၊ ချားစွာသောရေကို သဘယ်ကြောင့်ထွေရ
 မည်နည်းထုထုချားတို့သည်ဆိုလျက်၊ စုဝေး
 ဖြစ်၍၊ ရေတွင်းရှိသမျှကို မိတ်ကြမ်း၊ ပြည်ဆ
 ထက်၌ မီးသော ချောင်းရေ ကိုသည်၊ ဖြတ်ကြ
- ၏- ဟေဇကိသည်လည်း၊ ကိုယ်ကိုပိုင်ခံဝေ၍၊
 ပြုသောမြို့မှ၊ ရှိသမျှကိုဖြုတ်၍၊ ချေတိုက်တို့နှင့်
 တညီတည်းတည်း၊ ခြင်ခြင်းကိုသည်၊ တည်
 ၏၊ မိမိမြို့၌မိသောချေတိုက်ကိုသည်၊ ပြုစု၍၊
 ချားစွာသော ဟိုလက်နက်၊ မိုင်းသွား တို့ကို
- ထည်းထုပ်ထမ်း- ထုချားတို့တွင် တပ်မှူးတို့
 ကိုခန့်ထား၍၊ မြို့ထပ်ပင့်စုဝေးစေသဖြင့်၊ ထား
- ၃ ပေးသောစကားကိုပြောလျက်- ရွန်စားယူ၍
 ချေရန်ခြင်းရှိကြလေသော၊ ထာရှုမိရှင်ဘုရင်နှင့်
 ထူ၌ပါသောထံထံ၊ စာရင်းစာပေါင်းတို့ကြောင့်
 မကြောက်ကြနှင့်၊ မိတ်ပဏ္ဍိတ်ကြနှင့်၊ ငါတို့
 ထက်၌နေသောသူတို့သည်၊ သုထက်၌နေသော
- ထူထိုထက်သာ၍ ချားကြမ်း- ထုထက်၌ထူ
 ထက်ရှိ၍၊ ငါတို့ထက်၌ ထောက်မ၍၊ စစ်ကူ
 တော်မူသောငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 မှီတော်မူသည်ထု မိန့်တော်မူ၏၊ ထုချားတို့
 အညံ့ထုရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ၏ စကားကို ကိုး
 စားကြ၏။
- ထိုနောက်၊ ထာရှုမိရှင်ဘုရင်ဆနာခမိဝံသသည်
 မိုင်းမြေစာပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ထာမိရှုမြို့ကိုပိုင်း
 ထားစည်တွင်၊ မိမိကျွန်ထံရှိကိုယေရုရှလင်မြို့၊
 ထုဝရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ ထံသို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်
 မြို့၌ရှိသော ထုဝထူ စာပေါင်းတို့ရှိရာသို့၎င်း စေ
- ထွတ်၍- ထာရှုမိရှင်ဘုရင်ဆနာခမိဝံသမိန့်တော်

- မူသည်ကား၊ ထင်ထိုသည့်ထေရုရှလင်မြို့၌ပိုင်း
 ထားခြင်းကိုခံခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိသို့ မိသွယ်ကြံသ
- နည်း- ဟေဇကိက၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝ
 ရဘုရားသည်ငါတို့ကိုထာရှုမိရှင်ဘုရင်ထက်မှ
 ကယ်ထွတ်တော်မူမည်ထုဆိုလျက်၊ စွတ်ထိမိ
 ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းထားခြင်းသောစံရသည်ထိုစီ
 သောစံ၊ ကိုယ်တို့ထံပြင်စေခြင်းငှါ၊ ထင်ထိုကို
- ၂၊ ခြားယောင်းသည်မထုတ်သော- ထိုထေဇကိ
 သည် ထာဝရဘုရား၏ မြင့်သောထရပ်စွာနှင့်
 ထက်ပတ္တန် တို့ကိုပယ်၍၊ ထင်ထိုသည်ထု
 တည်းသောယင်ပတ္တန်ရှေ့မှာကိုးကွယ်ရမည်၊
 ထိုထက်ပတ္တန်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးမြှို့ရ
 မည်ထု၊ ထုဝပြည်သူထေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို
- ၃၊ မိန့်တော်မူ၍ မဟုတ်သော- ငါနှင့် ငါတို့ထား
 ထိုသည်၊ ဆတိုင်းတိုင်း၊ စာပြင်ပြင်တို့၌စာထိ
 သိုပြည်ကိုသင်တို့မသိကြသောစာတိုင်း၊
 တိုင်း၊ စာပြင်ပြည်ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်
 ချားကို၊ ငထက်မှကယ်ထွတ်ခြင်းငှါတတ်စွမ်း
- ၃၊ နိုင်သောစာ- ငါတို့ထားထက်မှစစ်စစ်တိုင်း
 သော တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုရားတို့တွင်၊ စာထိ
 မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငထက်မှ
 ကယ်ထွတ်ဘူးသနည်း၊ ထင်ထို၏ဘုရားသည်၊
 ထင်ထိုကို ငထက်မှစာထိသိုကယ်ထွတ်မည်
- နည်း- သို့ဖြစ်၍၊ ဟေဇကိသည် ထင်ထိုကို
 ထည့်စားစေနှင့်၊ ထိုသို့မခြားသောစားစေနှင့်၊
 သူစကားကိုမယုံကြနှင့်၊ စာခြားသောတိုင်းနိုင်
 ငံ၌ကိုးကွယ်သောဘုရားမည်မှသည်၊ မိမိပြည်
 ကိုငထက်မှနှင့်၊ ငါတို့ထားထက်မှနှင့်မကယ်
 ထွတ်နိုင်၊ ထိုမှမက၊ သင်ထို၏ဘုရားသည်ထင်
 ထိုကို ငထက်မှ မကယ်မထွတ်နိုင်ထု ဟုဆိုက်
- လေ၏- ထုကွန်တို့သည် ထာဝရထရှင်ဘုရား
 ထင်တစ၏၊ ဘုရားသခင်၏ ကွန် ဟေဇကိထ
- ၃၊ ဖက်၌သာ၍ပြောဆိုကြ၏- ထိုမှတပါး၊ စာခြား
 သောတိုင်း၊ နိုင်ငံဘုရားတို့သည်၊ မိမိတို့ထုချား
 ကို ငထက်မှ မကယ်မထွတ်နိုင် သည်နည်းထု၊
 ထေဇကိ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသည်၊ သူ၏ထု
 ချားကို ငထက်မှ မကယ်မထွတ်ရထု၊ ဣထရေ
 လထရေ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့
 ပြင်တင်သော စာကိုရေး၍ ပေးလိုက်သေး၏-
- တပန်ခြို၊ ပေါ်မှာရှိသောယေရုရှလင်မြို့သား
 တို့ကိုဖြတ်ခြောက်နှောင့်ရှက်၍၊ ပြိုကိုထိုထု
 နိုင်သောစံ၊ ထုဝထာထာစကားထားမြင့်လှထု

- ၁၈ သော အသံနှင့် ကျွေးကြော်ကြမ်း- ထုထိုက်ထက် မြင့် ထုတ်သော ဘုရား၊ မြေ ကြီး သားဇာတိ ကိုး ကွယ်သောဘုရားထိုနှင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ဘုရား အခင်းကိုရော၍ ကဲ့ရဲ့ ကြမ်း၊
- ၂၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ယေဇကိမင်းကြီးနှင့် အာဇုတ် သား ပရောဇက် ဟေရှာယသည် ဆု ထောင်း၍၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ တစ်ခေါ်သဖြင့်-
- ၂၀ ထာဝရ ဘုရား၊ အေဇတ္တတ်တော် မူသော ကောင်း ကင် အမန်သည်၊ အာရှမိ ရှင်ဘုရင်တပ်၌ ခွန် အားကြီးသောသူရဲဇာ၊ တပ်မှူး၊ ခပ်ကဲဇာအ ပေါင်းတို့ကိုထုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင် သည်ဗုတ် နှာဗုတ်ထွက်၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား ၍ မိမိဘုရား၏ဗိတ်မှန်သို့ ရောက်သော အခါ၊
- ၂၂ မိမိသားရင်းတို့သည် ထားနှင့်သတ်ကြမ်း- ထို ထိုထာဝရဘုရားသည်ယေဇကိနှင့်ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို၊ အာရှမိရှင်ဘုရင်ထက်မှပင်၊ အ ခြားသောရန်သူထက်မှပင်ကယ်ထွတ်၍၊ အရပ်
- ၂၃ ရပ်၌ခေတ်မတော်မူ၏- အဓမ္မသောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ပူဇော်သ ထာကိုပင်၊ ထူးရှင်ဘုရင်ယေဇကိထံသို့ ထက် ဆောင်ပဏ္ဏာကိုပင်၊ ဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့်၊ ယေဇ ကိသည် ထိုကာလမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ထုမျိုး ရွှေမှာဘုန်းကြီးတော်မူ၏၊
- ၂၄ ထိုကာလအခါယေဇကိမင်းသည်သေနာစွဲ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့်၊ ဗျာဗိတ် တော်နှင့်ထူးဆန်းသော တန်ဖိုးတော်ကိုခံရ၏-
- ၂၈ ထို့ရာတွင်၊ ယေဇကိသည်မိမိခံရသောကျေးဇူး တော်နှင့် အထိုက် အလျှောက် မကုန်၊ ထောင် ထွားသော မိတ်ခြံ၊ ထိုကြောင့် သူ့၌ပင်၊ ထူး ပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့၌ပင်အဗျက်တော်ထွက်
- ၂၈ ထေ ၏- သို့ရာတွင်၊ ယေဇကိသည် ငါးမိတ် ဆောင်ထွားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့နှင့်တကွ၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ဆော့ကြောင့်၊ ထက်ထက်တော်ကာလတွင်၊ ထာ ဝရဘုရား၏အဓမ္မတော်မသက်ရောက်၊
- ၂၉ ယေဇကိသည် မှားစွာသော စည်းစိမ်ငွေစွာ ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ အေးငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နံသာ မျိုး၊ ပိုင်းထွား၊ နှစ်မြော့ပွယ်သော တန်ဆာသို့ ထားရာ အဏ္ဏာ ထိုက်မှားကို တည်လေ၏-
- ၂၈ ခေါင်းကွဲဗျား၊ ဆီ၊ ခပ်ရည် သို့မဟုတ် တိုက် ဇာ၊ တိရိစ္ဆာန်မျိုးတင်းကုပ်ဇာ၊ သိုးဗြဲဇာ၊
- ၂၈ ကိုယ်ထိုးထုတ်လေ၏- ကိုယ်အဖို့မျိုးကိုတည်

- ၍၊ ဇာအစွာသော သိုး နွား တို့ကိုတည်း ဆည်း စူးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဇာအစွာသောစွာ
- ၃၀ ကိုပေးတနားတော်မူ ၏- ထိုမှတပါး၊ ယေဇ ကိသည် ဂိဇုန် အထက်ရောင်း၊ ရေကိုပိတ်၍၊ ဝါမိန်မြို့ တနောင်ထက်သို့တည်တည်မီးခေ၏၊ ထိုသို့ယေဇကိသည် ပြု လေ ရာရာ၌ အကြံပ ခြောက်၏၊
- ၃၀ သို့ရာတွင်၊ နိုင်ငံတော်၌ မြစ်သော၊ ဆုံစွယ် သောအမှုကိုမေးမြန်းခေါ်ဝေါ်၊ မာမုထုန်မင်း၊ ထို သည် သံ အမန်ကို အေဇတ္တတ်သော အမှုမှာ၊ ယေဇကိ မင်း၏ သဘော ကို အကုန် အစင် ထိ မြင်းငှါ၊ ဘုရား သခင် သည် နံ့ခမ်း၍ အေဇတ္တ တ်သားတော်မူ၏၊
- ၃၂ ယေဇကိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းအထသဗျာ ထိုနှင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည် အာဇုတ်သား ပရောဇက် ဟေရှာယ၏ဓူပါရုံကွမ်း၊ ထူးရာဇ ဝင်၊ အသရေထရာဇဝင်၌ရေးထားထွက်ရှိ၏-
- ၃၃ ယေဇကိသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်စေ့၍၊ ဝါမိန် ၏ သားတော် မြေးတော်တို့ ထင်း၊ ချိုင်းတွင် အ မြတ်ဆုံးသောသင်းချိုင်း၌ သင်း၊ ပြုတ် ခြင်းကိုခံ ထေ၏။ သူပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်း တို့သည်၊ ယေဇကိ အနိစ္စရောက် သော အ ခါ၊ ဂုဏ် အသရေထော်ကို ချီးမြှောက် ကြ ၏ သား တော် မနာရှေ သည် ခမည်း တော် အရာ၌ နန်း ထိုင်၏၊

၃၃

- ၁ မနာရှေသည်အသက်တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ငါးထယ်ငါးနှစ်မိုးခံ
- ၂ ထေ၏- ထိုမင်းသည်အသရေထေမျိုးသားအရွ မှာ၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသောထပါး အမျိုးသား၊ နှံ့ရှာစွယ် ထုံးစံ အထိုင်း၊ ထာဝရ
- ၃ ဘုရားရှေတော်၌ရခမ္မိတ်ကိုပြု၏- ခမည်းတော် ယေဇကိဖျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကိုပြုစွင့်၍၊ အာ ထံဘုရားတို့အဖို့ယပ်ပဏ္ဏင်တို့ကိုတည်၏။ အာ ရှုရပ်တို့ကိုလည်းပြုစု၏။ မိုဗီးကောင်းကင်တန်
- ၄ ဆာဇာကိုတည်းဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏- ယေရုရှ လင်မြို့၌ နာမကိုအစည် ငါတည် ခေမည်ထူး ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော မြို့၊ မိတ်ရှန်
- ၅ တော်၌ ယပ် ပဏ္ဏင်တည်း တူသော- မိတ်ရှန် တော်တန်ထိုင်း၊ နှစ်ရပ်တွင်၊ မိုဗီးကောင်းကင် တန်ဆာဇာအဖို့ ယပ်ပဏ္ဏင်တို့ကို တည်၏-
- ၆ မိမိသားတို့ကို ထိ နှံ့သား၊ ချိုင့်၌မီးမြင့်ပူဇော်

၏။ ကာထမစင်ကိုကြည့်တတ်၏။ ပြုံးစားသော
 စေတယ်။ နတ် ဝိဇ္ဇာ စေတတ် ကို သုံးဆောင် ခြံ၊
 နန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကို ထည်းအစွင့်ပေး၏။ ထာဝ
 ရတုရား၏ အရှက်တော်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါရွှေ
 ၁။ ထော်၌ ဈာနသော ဂုဏ်ကို ပြု၏။ ဤ မိတ်
 ဖွင့်၌ ၎င်း၊ အသရေထ ခရိုင် ဈာန ထို့တွင် ငါရွှေ
 ကောက်သော ယေရုရှလင် မြို့၌ ၎င်း၊ နာမကိုစ
 ခည် အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု၊ ထာဝရ ဘုရား
 သည်စာပိန်နှင့် သားတော် ရှောလရန်စား မိန့်
 ထော်မူရာ၌၊ ရည်စောင်သော မိတ်ဖွင့်တော် ထဲ
 ဖွား မိမိပြုစုသော ရုပ်တုနှင့်တူစောင်လုပ်သော
 ၂။ ရုပ်တုတစ်ခုကို တင်ထား၏။- ငါမှာထားသမျှ အ
 ထိုင်း၊ မောရှေအားဖြင့် မိရင်ထုံး ခွဲသမျှသော
 တရားအထိုင်း၊ အသရေထအမျိုးသားထိုသည်
 ထွန်ခြင်းငှါ ခေတ် ရှောက်လျှင်၊ သူထိုဘိုး ထေး
 ထိုအားငါပေးသောပြည်မှ၊ သူထိုကိုနောက်တ
 ခန့် ငါ မန္တ မပြောင်း စေထု မိန့်တော် မူသော်
 ၃။ ထည်း- မနာရှေသည် ယုဝ ပြည်သူ ယေရုရှလင်
 မြို့ထား ထိုကိုတမ်း ထွဲစေ၏။ အသရေထ အမျိုး
 သားထိုရွှေမှ၊ ထာဝရ ဘုရား ဇွတ်ဆီး တော်မူ
 သောသူမျိုးထိုပြုသည်ထက်၊ သာဓ် ဆိုးသောအ
 မှုကိုပြုစေ၏။
 ၄။ ထာဝရဘုရားသည် မနာရှေနှင့် သူ၏ထုထို
 အားမိန့်တော် မူသော်လည်း၊ သူထိုသည် နားမ
 ၅။ ထောင်ဘဲ နေသောကြောင့်- အာရှမိရှင်ဘုရင်
 ၏မိတ်မင်းဈာနကိုစစ်၍စေတော်မူသဖြင့်၊ သူထို
 ထည်မနာရှေကိုဆူးတော၌ဖမ်းမိ၍၊ သံကြိုးနှင့်
 ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြ
 ၆။ ၏- ထိုသို့မနာရှေသည်ဆင်းရဲ ဂုဏ်ကိုခံရသော
 အခါ၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတောင်း
 ပန်၍၊ ထိုးထေးထိုက်ဘုရားသခင် ရွှေမှာကိုယ်
 ၇။ ကို အထွန် နှိမ့် ချထား- ဆုတောင်း ပဉ္စနာပြု
 ဆာဓကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် နာထူ
 ၍၊ မနာရှေအုပ်မိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ထစန်သို့ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား
 ထည်ဘုရားသခင် ခြံတော်မူကြောင်းထို မနာ
 ရှေထိုရ၏။
 ၈။ ထိုနောက်၊ ဓါပိန်မြို့ပြင်၊ ဂိယုန်မြို့ အနောက်
 ထက်၊ ရှုင်ထဲမှာငါးတံခါးဝထိုင်စောင်ငင်ကြ
 စေထရဲထိုက်ပတ်ထည်၌ ၎င်း၊ အထွန် ခြင်သော
 မြို့မိုးကိုထည်၏။ ထုပြည်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့မိုး
 ၉။ ထောထို၌၊ ထပ်ပူထိုကို ခန့်ထား၏။- တပါးအ

မျိုးထိုက်ဘုရားဈာနနှင့် အရင်ထုပ်သော ရုပ်တု
 ကို၊ မိတ်ဖွင့်တော်ထဲကထုတ်၍၊ မိတ်ဖွင့်တော်
 တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲမှာ အရင် တည်
 သော ယဇ်ပထွင် ထိုကိုထည်း၊ မြို့ပြင်သို့ ထုထီ
 ၁၀။ ပြင်ထေ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ထဇ်ပထွင်ကိုပြု
 တင်၍၊ မိသောယာယဇ်နှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံ
 ရာယဇ်ထိုကိုပူဇော်၏။ ထုပြည်သားထိုထည်း၊
 အသရေထအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ၁၁။ ကိုဝတ် ပြုမည် အကြောင်း၊ ဖွားထား ၏- ထိုရာ
 တွင်၊ ပြည်သားထိုသည်ခြင်သောအရပ်ပေါ်မှာ
 ယဇ်ပူဇော်လျှက်ပင်၊ မိမိထိုဘုရား သခင်ထာဝ
 ရဘုရားကိုသာကိုးကွယ်ကြ၏။
 ၁၂။ မနာရှေ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေ သမျှ
 ထိုနှင့်၊ မိမိဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းခြင်းအရာ၊
 အသရေထအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 အစွင့်နှင့်၊ သုခား ပရောဇက် ထို ယော ပြော
 သော စကား သည်၊ အသရေထ ရာဇဝင်၌ ရေး
 ၁၃။ ထားလျှက် မှိ ၏- သုဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရား
 သခင် နားထောင် တော် မူခြင်း၊ အမှု မရောက်မှီ
 ပြစ်မှား ထွန် ကျူးခြင်း၊ ခြင်သော အရပ်ထိုကို
 တည်ခြင်း၊ အာရှရပ်နှင့် ရုပ်တုဆင်းတု ထိုကို
 တည်ထောင်ခြင်းအရာထိုသို့၊ ထော့စံကွမ်း
 ၁၄။ စကားတွင် ရေးထားလျှက်မှိ၏။- မနာရှေ သည်
 ထိုးထေးထိုနှင့်ထိပ်လျှော်၍၊ မိမိထိပ်၌သင်းပြုတ်
 ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားထော်စာ ခန့်သည်ခမည်း
 တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၁၅။ အာရှမိရှင်သည်အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်မှီသော်၊
 နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်မိုးခံလေ၏။-
 ၁၆။ ထိုမင်း သည် ခမည်း တော် မနာရှေ ပြုသ ကဲ့သို့
 ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ဂုဏ်ကိုပြု၏။ ခမည်း
 တော်လုပ်သော ရုပ်တု ဆင်းတု မှီသမျှထို အား
 ၁၇။ ထဇ် ပူဇော်၍ ဝတ်ပြု၏။- ခမည်း တော် သည်
 ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသကဲ့
 ၁၈။ သို့မနှိမ့်ချဘဲ အထူးသဖြင့်ပြစ်မှား၏။- မိမိကျွန်
 ထိုသည်သင်းခွဲ၍ နန်းတော်၌ လုပ်ကြံ ကြ၏။-
 ၁၉။ အာရှမင်း ကြီး တဝက် ၌ သင်း၊ ခွဲသော သုခ
 ပေါင်းထိုကို၊ ပြည်သူပြည် သားထိုသည် ကွပ်
 ဇွတ်၍၊ သားတော်ယောမြို့ကိုခမည်းတော်အရာ
 ၌နန်းတင်ကြ၏။

၃၄

နာမိတ်ရှိ၍လူများ၊သတ်ပရောဟိတ်၊လေဝိသား
 ထိုစားပေးကြမ်းမိတ်မှန်တော်မူ။ယိတမိ၊ဇာ
 ဓမ္မိ၊ယေတေထသညလည်း။ပသခါပွဲခံရာထို၊
 ထိုးမိတ်နှစ်ထောင်မြောက်ရာနှင့်နှားသုံးရာကို
 ၈ ယတ်ပရောဟိတ်ထိုစားပေးကြမ်း-လေဝိသား
 စကြွေးထက၊ကောနုနိ၊ဓမ္မမာယ၊ထာရှုဘိ၊လေ
 ယေထ၊ယောဇမ္ဗမ၊နာသနောနှင့်သုဇ္ဈိတု၊
 ထိုသည်လည်း။ပသခါပွဲခံရာထို၊သိုးမိတ်ငါး
 ထောင်နှင့်နှားငါးရာကိုလေဝိသားထိုစားပေး
 ၉ ကြမ်း- ထိုသို့ရှင် ဘုရင် အမိန့် တော် အတိုင်း၊
 ဝတ်ပြုရာတွင်ဆင်၍၊သတ်ပရောဟိတ်ထိုသည်
 မိမိထိုနေရာ၌ ရပ်၍၊လေဝိသား ထိုသည် မိမိထို
 ၁၀ အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ ၏- ပသခါ သိုးသ ငယ်
 ကိုထတ်၍၊ သတ် ပရောဟိတ်ထိုသည် အသွေး
 ကိုထက်နှင့် ဖြန့်ထွက်၊လေဝိသားထိုသည် အ
 ၁၁ ရေကိုရွာထွက်ပြုကြ ၏-မောဓ္မေကျ ခံ၊စာဉ်ရေ
 ထားသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားစားပူဇော်
 စရာထို၊ လူများအသွေးအမျိုးအလိုက် အသီးအ
 သီးထိုစား ပေးဝ ဖြင့်၊ငှါ၊ မီးမြှူရာ ယတ် ရွား
 ၁၂ နှင့်နှား၊ဈေးကိုပွဲထားကြ ၏-ထိုးပွဲတော်မူသည့်
 အတိုင်း၊ပသခါသိုးသငယ်ကိုမီးနှင့်ကင်ကြ ၏၊
 ထန်ရှင်၊သော ပူဇော် သကာ အခြားထိုကို မြေ
 ဆိုး၊သံဆိုး၊ သံကရား၌ပျံတ်၍၊လူအပေါင်းထို
 ၁၃ အား အလှူအမြှော် ဝေပန်ကြ ၏- ထိုနောက်မှ၊
 ကိုယ်အဖို့နှင့် သတ်ပရောဟိတ် အဖို့ကို ဖွင့်ဆင်
 ကြ ၏၊ အာရုံနိသား ယတ်ပရောဟိတ် ထိုသည်၊
 ညဦးတိုင်အောင်မီးမြှူရာယတ်နှင့်ထိဥကိုပူဇော်
 ထွက် နေရသောကြောင့်၊ လေဝိသား ထိုသည်
 ကိုယ်အဖို့ကိုငှါ၊အာရုံနိသားသတ်ပရောဟိတ်
 ၁၄ အဖို့ကိုငှါဖွင့်ဆင်ကြ ၏၊ ဝါဒီနှင့် ရှင်ဘုရင်၏
 ပရောဇက အာထိ၊ ဟောနိ၊ယေရ သုန်လို့ ဖီရင်
 ထည့်အတိုင်း၊အာသဝ်အမျိုးသား၊သီးခြင်းသည်
 ထိုသည် မိမိထိုနေရာ၌ မှီကြ ၏၊ တံခါးစောင့်ထို
 ထည် မိမိထို အမှုကိုမရှောင်၊ တံခါး မှီသမျှ ထို
 ကိုစောင့်ကြ ၏၊ သူထိုညီအစ်ကို လေဝိ သား ထို
 ၁၅ ထည်၊ လူထိုအဖို့ဖွင့်ဆင်ကြ ၏- ထိုသို့ယောဒ္ဓိ
 စမ်းကြီးမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ပသခါ ပွဲကိုခံ
 ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ယတ်ပရောဟိတ်ပေါ်မှာမီး မြှူရာ
 ထက်ထိုကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားစား
 ပြုရသော ဝတ် အထုံးစုံကို၊ ထိုနေ့ ရှင်းကွင် တွင်
 ၁၆ အပ် ကြ ၏- ဥဉ္စ၊ဝေ၊သော အုထရေထ အ
 အားထိုသည် ထိုအစီ ပသခါပွဲကိုရင်း၊ အရေပ

၁၀ ပွဲကိုရင်း၊စုနှစ်ရက်ပတ်လုံးခံကြ ၏-ယောဒ္ဓိ စမ်း
 နှင့်ထက်ပရောဟိတ်၊လေဝိသား၊ဓဉ်းဝေအေးသာ
 ထူးပြည်၊ အုထရေထ ပြည်သား၊ ထေရုဇ္ဈထင်
 မြို့သား၊ အပေါင်း၊ထို ခံသော ထိုပသခါ ပွဲ ကဲ့သို့
 သော ပွဲကို၊ပရောဇက ရှေ့ထ ထက်ထက်ရှေ့၍
 အုထရေထ နိုင်ပွဲမခံ၊ ထိုသို့သော ပသခါ ပွဲကို
 ၁၁ အုထရေထ ရှင်ဘုရင် တထောင် ဈာမံ၊- ယော
 ဒ္ဓိမင်း၊နန်းခံ အထိ ရှစ်နှစ်တွင်၊ ထိုပသခါ ပွဲကို
 ခံကြ ၏၊
 ၂၀ ထိုနောက်မှ၊ယောဒ္ဓိသည်မိတ်မှန်တော်မူကြွင်း
 ဆင် ပြီးမှ၊ အဲရတ္တ၊ရှင်ဘုရင် နေခေါ် ထည် ၉
 ဝရတ်မြစ်နား၊ ဝါးမိတ်မြို့သို့ စစ်ရို ထည် တွင်၊
 ယောဒ္ဓိမင်း၊ထည်ဆီးတားခြင်းငှါထွက်ထေမ်း-
 ၂၀ အဲရတ္တ၊ရှင်ဘုရင်က၊ ဆိုထုစွမ်း ဘုရင်၊ ထင်
 သည်ငါနှင့်အတူသို့ဆိုင်ထနည်း၊ ထင်ကိုစ
 ဇူငါစစ်ရိုသည်မထွက်၊ ငါနှင့် စစ်ထိုက်ထက်
 မြစ်သော အမျိုးကို စစ်ရို ၏၊ ငါအတွင်အမြန်ပြု
 မပြုအကြောင်း၊ ဘုရားထခင်စာထားသော်မူပြီ၊
 ထက်၌ မှီသောဘုရားသခင်ကိုဆန့်ကွပ်ထက်
 မပြုဘဲ နေထော့၊ သို့မထွက်၊ သင့်ကို ဣစိစီး
 တော်မူမည်ထု သံတမန်ကို အထွတ်၍စာထိုက်
 ၂၁ ထေမ်း- သို့ရာတွင်၊ယောဒ္ဓိသည် မထွေမရှောင်
 နေခေါ်ဆင် ဆိုသောဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်
 ကိုနားလှောင်၊စစ်ထိုက်ခြင်းငှါ၊ခြားနားသော
 အရောင်ကိုဆောင်ထွက်၊ ဗေဒါဓိဋ္ဌိနှင့် စစ်ပွဲ
 ၂၁ ထဲသို့ဝင်ထေမ်း-လေးသူရဲ ထိုသည်ယောဒ္ဓိစမ်း
 ကြီးကိုမြစ်၌မှန်သဖြင့်၊မင်းကြီးက၊ကော်ဆောင်
 သွားလော့၊ မြင်းစွာ အထိအခိုက်ခံရသည် ထု
 ၂၁ ထွန်ထိုစားဆိုလျှင်-ကွန်ထိုထည့်ရထားသော်
 ပေါ်က ရုဏ်၊ ဂုဏ်ယရထား တော်ပေါ်၌ ဆင်ကြွ
 လျှင်၊ယေရုဇ္ဈထင်မြို့သို့ဆောင်သွားသောအခါ၊
 အနိစ္စရောက်၍ သိုးစေးထို ထင်းမျှင်၌၊ ထင်း
 ပြုတ်ခြင်းကိုခံထေမ်း၊ထူးပြည်သူ၊ထေရုဇ္ဈထင်
 မြို့ သား အပေါင်း၊ထို ထည်၊ ယောဒ္ဓိ မင်း အနိစ္စ
 ရောက်သောကြောင့်၊ရိက္ခေး မြည်တမ်း ခြင်း၊
 ၂၁ ကိုပြုကြ ၏- ယေရမိ သည်ထည်၊ မြည်တမ်း
 သောဓကာကိုဖီရင်၍ သိခြင်းထည်ထောဏ္ဍာ
 မိစ္ဆာသမျှ ထိုသည်၊ ထေရု ထိုင်အောင် ယောဒ္ဓိ
 မင်းကို အောင်၊ နေ ထွက်၊ ထိုမြည်တမ်း သော
 ဓကာကိုသုံးဆောင်သဖြင့် အုထရေထထုံးစံမြစ်
 ထေမ်း၊သို့ဓကာသည်မြည်တမ်းအာဇာနည်ရေထား
 ထွက်ရှိအတည်း။

၂၀ ယောမြို့ပြုစုသော အမှုစရာကြွင်း၊ ထေသဟူ
 ထိုနှင်း၊ ထာဝရဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်ကျမ်း၊ နှင်းရေထား၊
 ၂၁ ထည်စာထိုင်း၊ ကျေး၊ ရူး၊ ပြုခြင်း၊- ထာဝရ ကျင့်
 ခြင်း၊ စာစုစာစုစာစု၊ ထိုသည်၊ အသရေထရာဇ
 ဝင်နှင့်ထူးရာဇဝင်နှင်းရေထား၊ လျက်ရှိ၏။

၃၆

• ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ယောမြို့သားယော
 ခက်ကိုထုတ်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာပေးသော စာ
 ၂ ရာဇ် နန်းတင်ကြမ်း၊- ယောခတ်သည် စသက်
 နှစ်ထပ် သုံးနှစ် မှီသော်၊ နန်း၊ ထိုင်း၍ ယေရုရှ
 ၃ လင်မြို့၌ သုံးထမ်း၊ ထိုမင်းကိုထဲရုတ္တ၊
 ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့မှာနန်းစံ၍၊ ထူး
 ပြည်၌ ငွေ၊ အစွတ်တထောင်နှင့် အစွတ်တ
 ၄ ဆယ်ကို အစွန်တောင်းထေ၏၊- ထဲရုတ္တ၊ ရှင်ဘု
 ရင်နေခါသည်ထည်၊- ယောခတ်၏နောင်တော်
 စေတနာကိုထူးပြည်ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်
 ပေါ်မှာတင်၍၊ ထောထက်စာမည်သစ်ကိုပေး
 ပြီးလျှင်၊ ညီထော်ယောခတ်ကိုထဲရုတ္တ၊ ပြည်သို့
 ထုထွား၏။

• ယောယကိမ်သည် စသက် နှစ်ထပ် ငါးနှစ်
 မှီသော်၊ နန်း၊ ထိုင်း၍ ယေရုရှလင်မြို့၌တစ်ဆယ်တ
 နှစ်မိုးစံထေ၏၊ ထိုမင်းသည်မိဘုရားသခင်ထာ

• ဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ရခါရက် ကို ပြု ၏၊- ထို
 ကြောင့်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင် နေဇာ
 ထည် မှီထာ၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ထုထွား ခြင်းငှါ

• သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင် ထေ၏၊- မိတ်မှန်တော်
 တန်ဆာစာမျှ ထိုကိုလည်းထုထွား၍၊ ဗာဗုလုန်

• မြို့မိတ်မှန်၌ ထားထေ၏၊- ယောယကိမ် ပြုစု
 သောအမှုစရာကြွင်းထေသဟူထိုနှင့်၊ ပြုမိသော
 ရွှံ့ရွာ ခွယ် အမှု၊ ထင်ရှားသော မိတ်ထေသ
 ထည်၊ အသရေထရာဇဝင်နှင့်ထူးရာဇဝင်နှင်းရေ
 ထား၊ လျက်ရှိ၏။ သားတော် ထေခေါ မှီထည်ခ
 မည်းတော်စရာဇ်နန်းထိုင်း၏။

• ထေခေါမှီသည် စသက် တဆယ် ရှစ်နှစ် မှီ
 သော်၊ နန်း၊ ထိုင်း၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးထမ်း

• ထာဝရ နှင်းရေထား၊ နေဗုခင် နေဇာမင်းကြီးသည် စစ်မြို့
 စေ၍၊ ထိုမင်းနှင့်တကွကောင်းစွန်သောမိတ်မှန်

• တော်တန်ဆာထိုက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ထုထွား၍၊
 ထေထွေးတော်စေတိကို၊ ထူးပြည်ယေရုရှလင်
 မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာတင်ထေ၏။

• ဇေဇကိသည်စသက်နှစ်ထပ်တနှစ်မှီသော်၊
 နန်း၊ ထိုင်း၍ ယေရုရှလင်မြို့၌တစ်ဆယ်တနှစ်မိုးစံ

• ၂၁ ထေ၏၊- ထိုမင်းသည်ထည်း၊ မိမိ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရခါရက်ကိုပြု၏။ ထာ
 ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသောပရာ

• ၃၀ ခက် ယေရုမိ ရွှေမှာ ကိုယ်ကို မနှိမ့် ချာ- ဘုရား
 ထခင်အကျိန်ထိုက်ပြီးသော နေဗုခင်နေဇာမင်း၊
 ကြီးကိုပုန်ကန်လေ၏။ အသရေထေ၏၊ နာဗုခင်

• ထခင် ထာဝရဘုရားထံတော် သို့ မပြန်မည်စ
 ကြောင်း၊ မိမိထည်ပင်းကိုငင်၊ မိမိနှစ်ထုံးကိုငင်

• ၃၁ မိုင်မာစေ၏၊- ထိုမှတပါး၊ ထမ်းပရာထိုက်စ
 ကြီး၊ ချားနှင့် ပြည်သူပြည်သားမှီသဟူထိုသည်၊
 တပါး၊ ထေ၏၊ သား၊ ရွှံ့ရွာ ခွယ် ပြုသည် စသိုင်း၊

• အထွန်ပြစ်မှားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရ
 ဘုရား သန့်ရှင်းစေတော် မူသော မိတ်မှန်တော်

• ၃၂ ကို ညစ်ညူးစေ ကြ၏၊- ထိုသော ထို စာဘုရား
 ထခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိထူးနှင့် မိမိနေ
 တော်မူရာ အရပ်ကို သနားသောကြောင့်၊ ဇော

• ၃၃ ဇောထ၍ အထပ်ထပ် စေ ထွက်သော အမန် ထို
 အားဖြင့်၊ မှာထိုက်တော် မူသော်လည်း၊- ဘုရား

• ထခင်စာမန်ထိုက် ထွက်ရယ်ပြု၍ အမိန့်တော်
 ကိုနားမထောင်၊ ပရာဇကိတော်ထိုက်ညည်းစဲ

• ၃၄ သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမူအရာမ
 ခြိမ်းနှိုင်းစေ၊ မိမိထူး၏ကို ထွက်သဖြင့်- ဓါ

• ထခင်ရှင်ဘုရင်ကိုစစ်မြို့စေတော်မူ၏၊ ထိုရှင်ဘုရင်
 ထည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနအပ်တော်၌၊ ထူးထိုက်ကို

• ထားနှင့်သတ်၏။ ယောကျ်ားမျိုး၊ မိစ္ဆူ၊ ထူးထိုက်၊
 အသက်ကြီး၍ ကြောကုန်းသော ထူးထိုက်ပင် စ

• ၃၅ သနား၊ မှီသဟူထိုက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်ထက်သို့အပ်
 တော် မူ၏၊- မိတ်မှန်တော် တန်ဆာ အကြီး၊ အ

• ၃၆ ဖော်မြီသဟူထိုက်ငင်၊ မိတ်မှန်တော်ထောအနီး
 တော် ထော၊ မူးမတ် ထော မှီသဟူ ထိုက်ငင်၊

• ၃၇ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ထုထွား၏၊- မိတ်မှန်တော် ကို
 ထည်း၊ မီးရှို့၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို ပြုစုထံကြ
 ၏၊ မင်းတပ်မှီသဟူထိုက်လည်း၊ မီးရှို့၍၊ မြို့တန်

• ၃၈ စာစကောင်းအမြတ်မှီသဟူထိုက်ကို ဖျက်ဆီးကြ
 ၏၊- ထား၊ ထေးနှင့် လွှတ်သော သူ ထိုက်၊ ဗာဗု
 လုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၍၊ သူထိုက်ပရတ်ဖိုရပ်စ်
 မတည်မှီ တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်ထံ၊ ထား တော်

၁။ ချီးထားသုံးရာစုနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်- တာရာ
၂။ အချီးထားစုနှစ်ရာစုနှစ်ဆယ်ငါယောက်- ပါ
ထက်မောက်အချိုး၊ ဟောစု ဟောအချိုးထား
၃။ နှစ်ထောင် နှစ်ရာ တဆယ် နှစ်ထောက်- ထေ
အချိုးထား တထောင် နှစ်ရာ ငါး ဆယ် ထေး
၄။ ထောက်- အတ္ထုအချိုးထား ကိုးရာထေးဆယ်
၅။ ငါးဆယ်- အက္ခရာအချိုးထား စုနှစ်ရာပြောင်း
၆။ ဆယ်- ဗာနီအချိုးထား ပြောင်းရာ ထေးဆယ်
၇။ နှစ်ထောက်- ဗေဇ အချိုးထား ပြောင်းရာ နှစ်
၈။ ဆယ် သုံးထောက်- အာဇဂင် အချိုး ထား တ
၉။ ထောင်နှစ်ရာ နှစ်ဆယ် နှစ်ထောက်- အပေါ်နိ
ထံအချိုးထား ပြောင်းရာပြောင်းဆယ် ပြောင်း
၁၀။ ထောက်- မိဂဇအချိုးထား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်
၁၁။ ပြောင်း ထောက်- အာပိနိ အချိုးထား ထေးရာ
၁၂။ ငါးဆယ်ထေးထောက်- ထေဇကိနှင့်အာတာ
၁၃။ အချိုးထား ကိုးဆယ်ရှစ်ထောက်- ဗေဇအချိုး
၁၄။ ထား သုံးရာ နှစ် ဆယ် သုံး ထောက်- ဟောရ
၁၅။ အချိုးထား တရာ တဆယ် နှစ်ယောက်- ထာစူ
၁၆။ အချိုးထားနှစ်ရာ နှစ်ဆယ် သုံးယောက်- ဂိဗ္ဗာ
၁၇။ အချိုးထားကိုးဆယ် ငါးယောက်- မက်ထင်မြို့
၁၈။ ထားတရာ နှစ်ဆယ်သုံးယောက်- နေတောမြို့
၁၉။ ထားငါးဆယ် ပြောင်းယောက်- အာနုထုတ်မြို့
၂၀။ ထား တရာ နှစ် ဆယ် နှစ် ယောက်- အာဇမာ
၂၁။ ဝတ် မြို့ထား ထေးဆယ် နှစ်ယောက်- ကိရထ
ထာပိတ်မြို့၊ ခေမိရ မြို့၊ ဗေဇုတ် မြို့ထား စုနှစ်ရာ
၂၂။ ထေးဆယ် သုံးထောက်- ရာမမြို့၊ ဂါထမြို့ထား
၂၃။ ပြောင်းရာ နှစ်ဆယ် တထောက်- မိတ်မတ်မြို့
၂၄။ ထားတရာ နှစ်ဆယ် နှစ် ထောက်- ဗေထထမြို့၊
၂၅။ အာဇု မြို့ထားနှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်- နေ
၂၆။ မောမြို့ထားငါးဆယ်နှစ်ထောက်- မာဂမိတ်မြို့
၂၇။ ထား တရာငါးဆယ်ပြောင်းယောက်- အပြား
ယော့ထေမြို့ထား တထောင် နှစ်ရာ ငါး ဆယ်
၂၈။ ထေးယောက်- ထာပိတ် မြို့ထား သုံး ရာ နှစ်
၂၉။ ဆယ်- ထောမြို့၊ ထာပိန်မြို့၊ ဩနော မြို့ထားစု
၃၀။ နှစ်ဆယ် ငါး ယောက်- ထေပိတ်မြို့ထားသုံး
၃၁။ ရာထေးဆယ်ငါးယောက်- သေနာမြို့ထားသုံး
ထောင်ပြောင်းရာသုံးဆယ်တည်း။

၁။ ထာရိန်စမ်း၊ ထားတထောင်တဆယ်စုနှစ်
ထောက်တည်း၊
၂။ ထေဝိသာဓာရင်းတုဇ္ဇကား၊ ထောဝိစမ်း၊
ထဲကထောစူစမ်းနှင့်ကာစေထစမ်းထား၊
၃။ စုနှစ်ဆယ်ထေးယောက်၊-သိပြင်းထင်၊စာထပ်
၄။ စမ်းထား၊တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ထောက်၊-ထံစီး
စောင့်စမ်း၊ထားတည်းတုထောစုဏ္ဏုစမ်း
ထား၊စာတာစမ်း၊ထား၊တာထရန်စမ်း
ထား၊စုဏ္ဏုဝိစမ်းထား၊ထာထိတစမ်းထား၊
၅။ ချာစမ်း၊ထား၊ပေါင်းထရာထုံးဆယ်ကိုး
ထောက်တည်း၊
၆။ ထုရာကျွန်ခံထု၊မိထစမ်းထား၊ထထုစေ
၇။ မှီးထား၊တဋ္ဌေထံစမ်းထား၊-ကေဇုတ်စ
မ်းထား၊သထာထစမ်းထား၊ပါရန်စမ်း
၈။ ထား၊-ထေဗဒစမ်းထား၊ထာဂထစမ်းထား၊
၉။ စုဏ္ဏုဝိစမ်းထား၊-ထာဂဝီစမ်းထား၊၅။
၁၀။ ထဲစမ်းထား၊ထာရန်စမ်းထား၊-ဝိဋ္ဌေထ
စမ်းထား၊ဂါတာစမ်းထား၊ရာထစမ်း
၁၁။ ထား၊-ရေမိန်စမ်းထား၊နေကောစမ်းထား၊
၁၂။ ဂဠာန်စမ်းထား၊-ဩဇာစမ်းထား၊ပါတာစ
မ်းထား၊ဗေသစမ်းထား၊-ထာထနာစမ်း
၁၃။ ထား၊ဗထုန်စမ်းထား၊နုဇုသိမ်စမ်းထား၊-
၁၄။ မာကဇုတ်စမ်းထား၊ထကုစမ်းထား၊ထာ
၁၅။ ရထုရစမ်းထား၊-မာဇုတ်စမ်းထား၊မထီ
၁၆။ စမ်းထား၊ထရဌစမ်းထား၊-မာကုတ်စ
မ်းထား၊သိသရစမ်းထား၊ထာမစမ်းထား၊-
၁၇။ နေမိစမ်းထား၊ထတိစမ်းထားတည်း၊
၁၈။ ချာထရန်စံစခေံကျွန်၊ထောထစမ်း
ထား၊ထောရေထံစမ်းထား၊ပေဇုစမ်း
၁၉။ ထား၊-ထာထစမ်းထား၊မိကုန်စမ်းထား၊
၂၀။ ဝိဋ္ဌေထစမ်းထား၊-ဧဝတိစမ်းထား၊
ထဏ္ဏိထစမ်းထား၊ပေါရေထံစမ်းထား၊
စေမိစမ်းထား၊စာမိစမ်းထားတည်း၊-
၂၁။ ထုရာကျွန်နှင့်ချောလရန်ကျွန်ပေါင်းကား၊ထုံး
ရာကို၊ဆယ်နှစ်ထောက်တည်း၊
၂၂။ ထိုမှတပါး၊ဣသရေထစမ်း၊၅၀၀၀၀၀၀၀
ထည်ကိုရင်၊မိမိထိုထေဆွစမ်းကိုရင်မပြုနိုင်
ထဲထေထမေလမြို့၊ဗောလတာသမြို့၊ခေဇုန်မြို့၊
စုဏ္ဏုမြို့၊ဣဗေရမြို့၅၀၀၀၀၀၀၀၀ထောသူထုဗု
၂၃။ ထား၊-ထောယစမ်းထား၊တောထီစမ်း
ထား၊နေကောစမ်းထား၊ပေါင်း၊ဗြာထရာ
ဝါးဆယ်နှစ်ထောက်တည်း၊

ကောင်း၊ မြတ်တော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ပြကော်မူသော ကရုဏာတော် စေတည်စေမြဲ တည်ပါသည်။ ဟူ၍၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ စေတီ ပြင်၍ အထည်ထည်သီခြင်းဆိုကြ၏။ မိတ်မှန်တော်တိုက် ငြိမ်ကို ချရသောကြောင့်၊ ထူစေပေါင်း ထိုသည်သာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊

၈၊ ကြီးသော စေတီနှင့် ကျေးဇူးကြောင့် ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ စေတီကြီး၍ စေရင်ပိတ်မှန်တော်ကို မြင်ဘူးသော သင်္ဃာတော်တို့၊ လေဝိသား၊ စေဆွေအမျိုးသူကြီးစေရားတို့သည်၊ နောက် ပိတ်မှန်တော်တိုက်မြင်ကုသုတ်ရှိသည်ကို မြင်သောစေခါ၊ ကြီးစွာသော စေတီနှင့် မိကျေး ကြ၏။ ထူစေရားတို့သည်သည်၊ ဝမ်းပြောက်သောမိတ်နှင့်

၈၉ ကျေးဇူးကြောင့်ကြ၏။- ထိုသို့ပြုသောကျေးဇူးကြောင့် သံနှင့်မိကျေးသံကို ကြားသောသူတို့သည် ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြ။ ထူစေရားတို့သည် ကြီးစွာသောစေတီနှင့် ကျေးဇူးကြောင့်သောကြောင့်၊ ဝေးသောစေရပ်၌ ကြားရလေ၏။

၄

၈၊ ထိမ်း သွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားအဖို့၊ မိတ်မှန်တော်ကို တည်ကြသည်ဟု၊ ထူးအမျိုးနှင့် ဗယ်မိန်အမျိုး၏ ရန်သူတို့သည် ကြားကျွင်း- စေရုဗဗေထနှင့် စေဆွေအမျိုး သူကြီးထိုက်သို့ ထာ၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ထံ၌ တည်းခိုပါရစေ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့သည် ရှာကြ၏။ ငါတို့ကို ဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့သောစာ ချစ်ရှင်ဘုရင်သေရယဗျန်လက်ထက်မှစ၍၊ ထိုဘုရားသခင်စား

၉၊ သင် ပူဇော် ကြသည်ဟု ဆိုကြသော်- စေရုဗဗေထနှင့်ယောဇုအစရှိသော ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့က၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အဖို့၊ မိတ်မှန်တော်တည်ခြင်းအမှုကို သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်ပိုင်း၍ မလုပ်ရ။ ပေရုသိရှင်ဘုရင်ကုမင်းကြီး အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအဖို့၊ ငါတို့သည်

၉၊ ကိုယ်တိုင် တည်ရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ထူးအမျိုးတို့ကို ထက်စားလျော့စေ၍၊ တည်ဆောက်ခြင်း အမှုကို

၁၀၊ နှောင့်ရှက်ကြ၏။- ထူးအမျိုးသားတို့၏ အကြံကို ဣက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ပေရုသိရှင်ဘုရင်ကုမင်း

ထက်ကာလပတ်တိုးမှသည်၊ ပေရုသိရှင်ဘုရင် ခါမိထက်ထက်တိုင်အောင်၊ ရှေ့နေထိုက်ငါး၍

၈၊ ထားကြ၏။- စာရတ္တရန်၊ ထိုင်စကလုပ်ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌၊ အပြစ်တင်သောသွာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

၉၊ စာတစေရုဗ လက်ထက်၌ မိရှယ်၊ မိဇာ- လက်၊ တဗေထနှင့်အခြားသော စေပေါင်းစေတော်တို့သည်၊ ရှုမိထာသာစကားနှင့် ရေးသောလူစာကို၊ ပေရုသိရှင် ဘုရင် စာတစေရုဗ က သို့

၈၊ ပေးလိုက်ကြ၏။- စာတိုက်မိုးရေဟုံနှင့် မြို့တံရေးရှိမရှေ့တို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရန်ထက်ပြုလျက်၊ စာတစေရုဗ မင်းကြီးထံသို့ စာရေး

၈၊ လိုက်၍- စာတိုက်မိုးရေဟုံ၊ မြို့စာရေးရှိမရှေ့နှင့် အခြားသော စေပေါင်းစေတော်၊ မိန့်ပြည်သား၊ စွမာသသက် ပြည်သား၊ တာပေလပြည်သား၊ စမာရသပြည်သား၊ စာခေဝပြည်သား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်သား၊ ရှုရှနက်ပြည်သား၊ ဝေတဝပြည်

၈၈၊ သား၊ ထေ ပြည်သား အစရှိသော၊- ကြီးမြတ်သောမင်း အာသနုဂါ ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှုမာမိမြို့ရွာတို့၌ နေရာချသောသူများနှင့်၊ မြစ်စနောက်ထက်၌ နေသော အခြားသူများတို့သည်၊ ဤမည်သော

၈၈၊ နေ့ရက်ကာလတွင်- စာတစေရုဗ မင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်သောစာဟု မူကား၊ မြစ်စနောက်ထက်၌ နေသော ကိုယ်တော် ကျန်တို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက်ကာလတွင် လျှောက်ပါ၏။

၈၉၊ အထံတော်မှ ကျန်တော်တို့ ရှိရာသို့ ရောက်သောလှေလူတို့သည် ဆိုးညစ်၍၊ ဝန်ကန်တတ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်လျက်၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကို ချ၍ လက်ဝဲသတ်လည်ကို သိမှတ်တော်မူ

၈၉၊ ပါ။- ထိုမြို့ကို တည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကို လက်ဝဲသတ်လျှင်၊ ငွေတော် ခွဲခြင်းကို မခံ၊ အခွန်တော် အကောက်တော်ကို မပေးဘဲနေ၍၊ နိုင်ငံတော် အကျိုးနုဉ်းပါလိမ့်မည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။- ကျန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးတော်စားဖြင့်၊ အသက်မွေးရသောသူ ပြင်သည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တော်၌ ဘုန်းတော် လျော့ကြောင်းကို ကြည့်၍ မနေသင့်သောကြောင့်၊ ထိုးတော်စားတော်တို့၏ မှတ်စာကို စစ်ကြောတော်မူမည် အကြောင်း၊ ဤလျှောက်

၈၉၊ စာကို ပေးလိုက်ပါ၏။- ယေရုရှလင်မြို့သည် ဝန်ကန် တတ်သောမြို့၊ ရှင်ဘုရင် အကျိုးနှင့် နိုင်ငံတော် အကျိုးစီးပွားကို ဣက်ဆီးတတ်သော မြို့ဖြစ်သွား၍၊ ရှေးကာလ၌ မြို့ထဲမှာ ဝန်ကန်သော

အကြံကို အစည် ဂြုဏ်သောကြောင့်၊ အထိုက်အ
 နှုတ် ခံရပါသည် အကြောင်း၊ အရာများကို၊ ထို
 ၈၈ နှုတ်ခံသည့်အတွက် ထိတော်မူပါလိမ့်မည်- ထိုမြို့
 ကိုတည်ပြန်၍၊ မြို့များကိုထက်ထက်လျှင်၊ ကိုယ်
 တော်သည်မြစ်အနောက်တက်၌ အမိုး၊ ရေတော်မ
 စုကြောင်းကို၊ ကျွန်တော် ထို လျှောက် ထားပါ
 သည်ထုခံသည့်ပါသတည်း။

၈၉ နှစ်ဘုရင်သည် စာ ထိုက်မိုး၊ ရေဟုံ နှင့် မြို့စာ
 ရေး၍မဲ့မှစ၍၊ ဂြုမာရိ မြို့၌နေသော ထိုသူထိုက်
 အပေါင်း၊ အခေရံများ၊ မြစ် အနောက် တက်၌
 နေသော အခြား သူများ ထို မြို့ ရာ ထို မြန်ပေး

၉၀ ထိုက်သော စာ ထုစုကား၊- ဤမည်သော နေ့
 ရက်ကာလတွင်၊ ငါရေး၍ ထင်ထို ဂြုမ်းသာပါ
 စေးငယ်ထိုက်ထိုပေးထိုက်သောစာကို ငရွှေမှာ

၉၁ အနက်ပြန်၍တော်ပြီး-ငါမှာထားသည်ထုထိုက်
 စစ်ကြောကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သို့ဦးစွာကာလ၌
 နှစ် ဘုရင် ထိုကို ပုန်ကန် ကြောင်း၊ မကောင်း
 သောအကြံကိုကြံတတ် သော မြို့၊ ပုန်ကန်တတ်

၉၂ သော မြို့မြစ်ကြောင်း၊-ငွေတော်ကိုစွဲလျက်၊ အ
 စွန်တော် အကောက်တော်ကို ခံလျက်၊ မြစ်အ
 နောက်တက်တရှောင်ထိုးကိုအမိုးရ၍၊ တန်မိုး
 ကြီးသောနှစ်ဘုရင်ထိုသည် ထေရုဏ်မြို့၌နေ

၉၃ သားကြောင်းများကို ထိရစ်၊-သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်
 အစွန်မပေးမှီထိုင်အောင်၊ ထိုသူထိုသည်မြို့ကိုမ
 တည်ထဲ နေစေမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်ကို

၉၄ ဆင့်ဆိုကြသော- နိုင်ငံတော်အကျိုး၊ မဂ္ဂုတ်မီး
 ခေါင်းငှါသတိရ၍၊ ဤအမှုကိုနေ့စဉ် ကြည့်စွ

၉၅ ကြသောထု မိန့်တော်မူ၏- အာတအေရပ်မင်း
 ကြီးစာကို ရေဟုံနှင့်မြို့စာရေး၍မဲ့ အစဉ်သော
 သူထိုအပေါင်း၊ အခေရံများတော်ပြီးလျှင်၊ ထိုထို
 သည်ထေရုဏ်မြို့၊ ထုစုထုထိုမှီရာသို့အလျှင်
 အမြန်ထွား၍၊ ထုစုထိုက်အထုတ်အကိုင်ကိုအ

၉၆ နိုင်အထက် ဆီးတားကြ၏- ထိုသို့ထေရုဏ်
 မြို့စိတ်မှန်တော်တည်ခြင်း၊ အမှုပြတ်၍၊ ပေရ
 ထ်နှစ်ဘုရင်မိမိရန်၊ နှစ်နှစ်ထိုင်အောင် ထက်
 မသတ်တဲနေလေ၏။

၁

• ထိုအခါပရောဇတ်တစ်ခုနှင့် ဣဗရိယားပရော
 ဇတ် ဇာခရိ ထုထိုသည် ထုစုပြည်သူ၊ လေရုဏ်
 ထင်မြီသား၊ ထုစုထုထိုသား၊ ထာဝရဘုရားအ
 ၂ နှင့်နှစ်သောကြ၏- ထိုသို့ဘုရားသခင်စံပရော
 ဇတ်ထိုသည်ကိုးကွယ်၍၊ ဂြာထေထေထာသေစေ

ရမမေထနှစ်သောအထိထားသောစွာထည်ထ
 ခ်၊ ထေရုဏ်မြို့စိတ်မှန်တော်ကို တည်စေ
 ပြန်ကြ၏။

၉၇ ထိုအခါ မြစ်အနောက်တက် မြို့ဝန် ထာထဲ
 နှင့်ဦးစွာသောအခါမှစ၍၊ ထုထိုအပေါင်း၊ အခေရံ
 ထိုသည်သား၊ ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရစဉ်၊
 ဤမြို့ကိုဂြုဏ်ရမည်အကြောင်း၊ အထက်ထု

၉၈ ဂြာ ထားသနည်းထု၍ ငှင်း- ဤအိမ်ကို ထည်
 ဆောက်သောထုထိုက်အမည်ကား၊ အထက်ထို

၉၉ နည်းထု၍ ငှင်း၊ မေးဝပ်ကြသော်လည်း- မိမိမင်း၊
 အမိန့်တော်မရောက်မှီအထုတ်အကိုင် မပြတ်အ
 ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထုစုအမျိုးသားအ
 ထက်ကြီးထုထိုကိုထောက်စွာတော်မူ၏၊ ထိုမြို့
 ၌၊ အထံတော် ထို လျှောက် စာ ကို ပေး ထိုက်
 ကြ၏။

၁၀ မြစ်အနောက်တက်မြို့ဝန်ထာထဲနှစ်ဦးစွာ
 ၁၁ ဇာခရိမှစ၍ ထုထိုအပေါင်း၊ အခေရံ၊ မြစ်အ
 နောက် တက်၌ နေသော အခေထထက် ထုထို
 ထည်း၊ မိမိမင်းကြီးထံထို ပေးထိုက်သော စာ
 နှုတ်ထုစုကား၊ မိမိမင်းကြီး၌ အစည်စွမ်းသော

၁၂ မှီပါ အသေး- ကျွန်တော်ထိုသည် လူစုပြည်
 တွင်ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်စံအိမ်တော်ထို
 ရောက်၍၊ ထိုအရပ်သားထိုသည်အိမ်တော်ကို
 ကြွယ် ကြီး နှင့် တည် ထုတ် လျက်၊ ကြွယ်
 ထရပ်ပေါ်မှာ သင်သားကိုတင်လျက်၊ အလျှင်အ
 မြန် ထုတ်ဆောင်၍၊ အကြံထမြောက် ကြောင်း

၁၃ ကိုသိမှတ် တော်မူပါ- ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်
 ရမည်၊ ဤ မြို့ကို ဂြုဏ် ရမည် အကြောင်း။

၁၄ အထက်ထု ဂြာထားသနည်းထု၍ ငှင်း- ထုကြီး
 ထိုက် အမည်များကို ခာရင်းထု၍ အထံတော်
 ထို ပေးထိုက်ခြင်းငှါ၊ ထုကြီးထိုက် အစည်စွာ
 ကို ငှင်း၊ အထက် ကြီး ထု ထို ၌ ပေး မြန်းသော

၁၅ အခါ- ထုထိုကား၊ ငါထိုသည်ကောင်းကင်နှင့်မြေ
 ကြီးအစွန် ဘုရားသခင်စံ ကျွန်တော်မြစ်ကြ၏၊
 ဦး ကာလ၌ ကြီး မြတ်သော ဣသရေလ နှစ်
 ထုရင်တည် ထောင်တော် မူသော အိမ်တော်ကို

၁၆ ထရုဏ်ဂြုဏ်ကြ၏- ငါထိုထိုးသောထိုသည့်အောင်၊
 ကပ်ဘုံစံ အရှင် ဘုရားသခင်စံ အရှက်တော်ထို
 နှိုအောင်ထောကြောင်း၊ ထုထိုကိုမိမိထံမင်းစာ
 မုလှန် နှစ် ထုရင် ရေစုစပ်ရေစာ ထက် ထို အစီ
 တော်မူထမြင့်၊ ထိုနှစ်ဘုရင်သည် ဤအိမ်တော်
 ထို စွက်ထိုး၍၊ ပြည်သားထိုထို အစုအစု မြို့ထို

၁၄ ထိမ်းသွား၏- ဗာဗုထုန် နှစ်ဘုရင် ကုရသည်၊
 ၁၅ နန်းစံပွမနှစ်တွင်၊ ဤမိတ်မှန်တော်ကို ပြုစုရ
 ၁၆ မည် ယေရုရှလင်မြို့မိတ်မှန်တော်ထဲကထုတ်
 ၁၇ ဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊
 ၁၈ ဗာဗုထုန်မြို့မိတ်မှန်သို့ဆောင်သွားသော ဣ
 ၁၉ တန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာကို ကုရမင်းကြီးသည်
 ၂၀ ဗာဗုထုန်မြို့မိတ်မှန်ထဲကတစ်ခုထုတ်၍၊ ရှေ့
 ၂၁ ဖာဇာဇာမည်နှင့် မြို့ဝန်စာရင်းခန်းယားသော
 ၂၂ ထုထက်သို့စပ်တော်မူလျက်- ဤတန်ဆာကို
 ၂၃ ထု၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မိတ်မှန်တော်သို့ ဆောင်
 ၂၄ သွားသော၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကိုမိမိနေ
 ၂၅ ရာ၌တည်ပြန်စေလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း-
 ၂၆ ထို ရှေ့ဖာဇာဇာသည် ထာ ဖြစ် ယေရုရှလင် မြို့
 ၂၇ ဘုရားအိမ်တော် အဖြစ်ကို ချထားသဖြင့်၊ ထိုစ
 ၂၈ ချိန်မှစ၍ သရုပ်ပုံသော၊ ငါထိုသည်တပ်ထုတ်
 ၂၉ လျက်ထက်စပ်သတ်သောလျှပ်ပြာကြွင်း-သို့
 ၃၀ ဖြစ်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ ဘုရား၏ အိမ်တော်ကို
 ၃၁ တည်ရမည် အကြောင်း၊ ကုရ မင်းကြီး အမိန့်
 ၃၂ တော်ရှိသည် မရှိသည်ကို ထိထို သဖြင့်၊ ဗာဗု
 ၃၃ ထုန်မြို့ ဘုရားတော်ထိုက်၌ ရှာငွေ စေခြင်းငှါ၊
 ၃၄ အထိုတော်ရှိလျှင် ရှာငွေစေတော်မူပါ၊ နောက်
 ၃၅ ထပ်၍ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကျန်
 ၃၆ တော်ထိုစီသို့အမိန့်တော်စာကိုပေးလိုက်တော်
 ၃၇ မူပါလျှင်၊ ကျောက်စာ၌ပါသည်။

၆

၃၈ ထိုအခါ ဝါရီမင်းကြီးအမိန့်တော်နှင့်ဗာဗုထုန်
 ၃၉ မြို့ဘုရားတော်ထားရာစာထိုက်၌ရှာငွေကြွင်း-
 ၄၀ မေမြို့ပြည်၊ အာဇမေသမြို့၊ နန်းတော်၌စာလိပ်ကို
 ၄၁ ရွတ်၍၊ စာလိပ်၌ ပါသောစကား ဟူမူကား၊-
 ၄၂ ထပ်ပူဇော်ရာအိမ်တော်ကိုတည်စေ၊ ထိုက်ခြစ်
 ၄၃ ကိုမိုင်ခွဲခွာချထားစေ၊ အမြင့်အတောင် ခြောက်
 ၄၄ ဆယ်၊ အနံအတောင် ခြောက်ဆယ်ရှိ၍- ကြီး
 ၄၅ သောကျောက်တန်းသုံးဆင့်၊ အသစ်သောသစ်
 ၄၆ ထားတန်းတဆင့်နှင့် အထပ် ထပ် တည်စေ၊
 ၄၇ မိုက်ရှားကိုလည်း ဘုရားတော်ထဲက ထုတ်၍
 ၄၈ ပေးစေ- ယေရုရှလင်မြို့မိတ်မှန်တော် ထဲက
 ၄၉ နေဗုခင်နေဇာ ထုတ်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ အိမ်
 ၅၀ တော်နှင့်ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုထုန်မြို့သို့ဆောင်
 ၅၁ ခဲ့သောဣတန်ဆာငွေတန်ဆာကို ပြန် ပေး
 ၅၂ စေ၊ ယေရုရှလင်မြို့မိတ်မှန်တော်သို့ ပို့၍၊ အ
 ၅၃ ထုံးစံကိုကုရားအိမ်တော်ထဲတွင် မိမိထိုနေရာ

၅၄ နှိုထားစေလျှင်၊ ကုရမင်းကြီးသည်နန်းစံပွမနှစ်
 ၅၅ တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ဘုရားအိမ်တော် အမှုမှာ
 ၅၆ အမိန့်တော်ရှိ၏- သို့ဖြစ်၍၊ မြစ်အနောက်တက်
 ၅၇ မြို့ဝန်တာတန်၊ ရှေ့သာဗောဇာနှင့် သင်သို့ အ
 ၅၈ ပေါင်း အဖော် တည်း တူသော မြစ် အနောက်
 ၅၉ တက်၌နေသောအမာသထက်သို့၊ ထွက်သွား
 ၆၀ ကြ- ထိုဘုရား၏အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကိုမ
 ၆၁ ဆီးမတားကြနှင့်၊ ထုမမြို့ဝန်နှင့်လူအမျိုးအ
 ၆၂ သက်ကြီးသူထိုသည်၊ ထိုအိမ်တော်ကိုမိမိနေရာ
 ၆၃ နှိုတည်ပါလေစေ- ထိုမှတပါး၊ သင်သို့သည်ထို
 ၆၄ ဘုရား၏အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကို လူအမျိုး
 ၆၅ အသက်ကြီးသူထိုနှင့် ကူညီရမည်အကြောင်း၊
 ၆၆ သူထိုသည် အဆီးအတား မရှိစေခြင်းငှါ၊ မြစ်
 ၆၇ အနောက်တက်၌သော အခွန်တော်တည်းဟူ
 ၆၈ သော အဏ္ဏာတော်ထဲက အိမ်တော်တည်စရာ
 ၆၉ စရိတ်ကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးရမည်အကြောင်း၊
 ၇၀ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏- ထိုမှတပါး၊ သူထို သည်
 ၇၁ ရွေးကြိုသောယဇ်ထိုကို ကောင်းကင်ဘုံ၏အ
 ၇၂ နှစ် ဘုရားသခင် အားပူဇော် ၍၊ ရှင်ဘုရင် အ
 ၇၃ သက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ထို၏ အသက်အဖို့ထု
 ၇၄ တောင်း စေခြင်းငှါ၊ သူထိုထိုချင်သမျှ၊ ယေရုရှ
 ၇၅ လင်မြို့ ယဇ်ပရောဟိတ်ထိုစီရင်သည်အတိုင်း၊
 ၇၆ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်အား၊ မီးမြို့
 ၇၇ ရာယဇ်ပူဇော်စရာသို့နှုန်း၊ သိုးငါး၊ သိုးသငယ်၊
 ၇၈ ခါး၊ ဆား၊ ဓမ္မရည်၊ စီထိုကိုလည်းပေးလှူ
 ၇၉ မပြတ်ပေးစေ- ၎င်းနည်း၊ အကြင်သူသည်အံ့
 ၈၀ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်လျှင်၊ ထိုသူ၏ အိမ်မှ
 ၈၁ သစ်ထိုင်ကိုနှုတ်ယူ၍ မိုက်ပြီးမှ၊ သူကိုလည်ဆွဲ
 ၈၂ ချစေ၊ သူ၏ကိုလည်းနောက်ချောပုံဖြစ်စေလျှင်၊
 ၈၃ အမိန့်တော်ရှိ၏- ယေရုရှလင်မြို့ ဘုရားအိမ်
 ၈၄ တော်ကို ထိုးပဲ့ ဖျက်စီးစေခြင်းငှါ၊ ပြုသောရှင်
 ၈၅ ဘုရင်နှင့်ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့ကို၊ ထိုအရပ်
 ၈၆ ၌ နာမတော် တည် စေသော ဘုရားသခင် သည်
 ၈၇ ဖျက်ဆီးတော်မူပါစေသော၊ ငါဝါရီထည်အမိန့်
 ၈၈ တော်ကို ပေး၏၊ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ အလျှင်အ
 ၈၉ မြန်ပြုစေလျှင်ပေးလိုက်သတည်း။
 ၉၀ ထိုအခါ ဝါရီ မင်းကြီး ပေးလိုက်သော အမိန့်
 ၉၁ တော်အတိုင်း၊ မြစ်အနောက်တက်မြို့ဝန်တာတ
 ၉၂ နံ၊ ရှေ့သာဗောဇာနှင့်သူထို အပေါင်း အဖော်ထို
 ၉၃ သည်အလျှင်အမြန်ပြုကြ၏- လူအမျိုးအသက်
 ၉၄ ကြီးသူထိုသည်ကပ်ဆောက်၍၊ ပရောဗက်တန်
 ၉၅ နှင့်အရပ်သားအခရိယာသောအားဖြင့်၊ အ

ကြိယပြောကံကြမ်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား၊
သခင်အမိန့်တော်နှင့်ပရသိရှင်ဘုရင်ကုလမင်း၊
မိမိမင်းအမိန့်တော်အတိုင်း၊ တည်သောကံ ခြံ

၈၇ ထက်စသတ်ကြမ်း-မိမိမင်းကြီးနန်းစံပြောကံ
နှစ်၊ အာဂါလ၊ သုံးရက်နေ့တွင် တိမ်တော်သည်
ပြီးပြည့်စုံ၏။

၈၈ ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ် ပရောဖိတ်၊
ထေရိသား၊ အစရှိသော၊ သိမ်း၊ သွား၊ ခြင်းကို ခံ
ဘူးသောအမျိုးသား၊ ချင်းရှိသမျှတို့သည်၊ ဘုရား
သခင်၏တိမ်တော်ကိုဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်

၈၉ အနုမောဒနာ ပွဲခံကြမ်း- ထိုတိမ်တော်၏ အနု
မောဒနာ ပွဲတွင် နွားတရား၊ သိုးတိ၊ နှစ်ရား၊ သိုးသ
ဇယ်လေးရက်ကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး တမယ်
နှစ်မျိုးတလိုက်၊ အမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့၏ အ
ပြစ်ပြေရာ ယဇ် တည်းဟူသော ဆိတ် တီးတ

၉၀ ထယ်နှစ်ကောင်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ကြမ်း- မော
ရှေကျမ်းစာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့
၌ဘုရားဝတ်ကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပရောဖိတ်
အသီးအသီးတို့ကို၎င်း၊ သင်း၊ ဖွဲ့သောလေဝိသား၊

၉၁ ချီကို၎င်းခန့်ထားကြမ်း- သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
သောအမျိုးသားတို့သည်ပဌမလ၊ တမယ်လေး

၉၂ ဂုဏ် နေ့တွင် ပသခါ ပွဲကိုလည်း ခံကြမ်း- ယဇ်
ပရောဖိတ် နှင့် လေဝိ သားတို့ သည် တညီတ
ညွတ်တည်းကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ အလုံးစုံတို့
သည်သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့အဖို့မှစ၍၊ ပေါက်
လက်နှင့် ယဇ် ပရောဖိတ်တို့ အဖို့ နှင့်၊ သိမ်း

၉၃ အမျိုး၊ ပသခါ သိုးသဇယ်ကိုသတ်ကြမ်း- သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံသောလူစုထဲက ထွက် ထာသော
ဣသရေလအမျိုးသားများ၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊
တပါးအမျိုးသားနေရာအရပ်အညစ်အကြေးကို
ပယ်ရှားသောသူများအပေါင်းတို့သည် ပသခါ ပွဲ

၉၄ ကိုငား၍- ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးဝမ်းမြောက်သော
စိတ်နှင့်အလှပပွဲကိုလည်းခံကြမ်း၊ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဝမ်းမြောက်သောအ
စွင့်ကိုပေးတော်မူ၏၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရား
သခင် စိတ်မှန်တော်တည်သောကံခြင်း အမှုမှာ၊
အာရှမိ ရှင်ဘုရင်မစမည် အကြောင်း၊ မိတ်နှစ်
တုံတော်ကိုသူတို့ထက်သူတို့ကောင်တော်မူ၏။

၉၅ ထိုနောက်၊ ပရသိရှင်ဘုရင်အာတလေရက်

ထက်ထက်၌၊ ယဇ်ပရောဖိတ်အကြီး အာရှမိ၊
ထောဇာ၊ မိနုတတ်၊ အတိ၊ ဂုတ္တိ၊ ဩမိ၊ ဇေရ
ယိ၊ မေရာထုတ်၊ အာဇမိ၊ အာမမိ၊ အတိထုတ်၊
ဇာရုတ်၊ ဂုတ္တု၊ ဟိလမိ၊ အာဇမိ၊ ဓရာထထိုမှ

၉၆ ဆင်းသက်သောသူ- ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော မောရှေ
၏ပညတ္တိကျမ်းစာကို ထွေထွေသောဆရာဖြစ်
သောသူ၊ ဇေရုသညဗာဠုလုနိမြို့မှ ထွက်သွား
၏၊ ထိုသူတောင်းသမျှကို၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင် လေး

၉၇ သနားတော်မူ၏- အာတလေရက်မင်းကြီးနန်းစံ
ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ အချို့သောဣသရေလအမျိုးသား
ယဇ်ပရောဖိတ်၊ လေဝိသား၊ သိခြင်းသည်းတံ
ခါးစောင့်၊ ဘုရားထွန်တို့သည်ထည်း၊ ထေရုရှ

၉၈ ထင်မြို့သို့ လိုက်သွားကြမ်း- ရှင်ဘုရင် နန်းစံ
နှစ်နှစ်၊ ပဌမထွင်နေ့ရသည့်ယေရုရှလင်မြို့

၉၉ သို့ရောက်လေ၏- ပဌမထွင်နေ့တွင်၊ ဗာ
ဠုလုနိမြို့မှထွက်၍၊ ပဌမထွင်ရက်နေ့တွင်၊ မိမိ
ဘုရားသခင်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ထေ

၁၀ ရုရှလင် မြို့ သို့ ရောက်လေ၏- အကြောင်းမူ
ကား၊ ဇေရုသညဗာဠုလုနိမြို့မှ ထွက်သော
ကိုစစ်ဆေးသောရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖီရင်တုံးခွဲ
ဘော်ဂူချက်တို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုး၌သွန်သင်
ခြင်းငှါ၎င်း၊ သဘောကျသောသူဖြစ်၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်စကားနှင့်၊ ဣသရေ
လအမျိုး၌ တုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို၊ ထွေထွေ
သောဆရာယဇ်ပရောဖိတ်ဇေရုထာ၊ အာတ
လေရက် မင်းကြီး ပေးတော် မူသော အမိန့်တော်

၁၂ စာချက်ဟူမူကား၊- ဘုရင်တို့၏ဘုရင်အာတလေ
ရက်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်
တရားကျမ်းတတ်ဆရာ၊ ယဇ်ပရောဖိတ်ဇေရု
၌သိသိမ်းသော မဂ်ထာ ဖြစ်စေသော ဟူ၍၊ ဤ

၁၃ မည်သော ကာလတွင် မှာလိုက်၏- ငြိမ်းငြိမ်း
သောဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပရောဖိတ်၊
လေဝိသားတို့တွင်ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကိုယ်စေလို
အလျောက် သွား နှင့် သော သူရှိ သမျှတို့သည်၊
သင်နှင့် အတူ လိုက်သွားရမည်အကြောင်း၊ ငါ

၁၄ အမိန့်တော် ခြံ၏- အကြောင်းမူကား၊ သင်၏
ဘုရားသခင် တရားကို သင်လေ့ကျက်ထည့် အ
ထိုင်း၊ ထု၍ ပြည်ယေရုရှလင် မြို့၌ တရား အမှု

၁၅ မှားကိုလေး ခြိမ်းစစ်ဆေးစေခြင်းငှါ၎င်း- ယေရုရှ
လင် မြို့မှာ ခြိမ်းစစ်တော် မူသော ဣသရေလ

၈၈ အမျိုးသားတို့ကလည်းကောင်း၊ နှစ်ဘုရင်နှင့်အတွင်း
 ၈၉ ဝန်ထိုသည့်ကြည်ညိုသောမိတ်နှင် ပူဇော်သော
 ၉၀ ဤငွေနှင့်တကွ- အသရေကအမျိုးသား၊ ယဇ်ပ
 ၉၁ ရောဟိတိတို့သည်ပေရုရှထင်မြီ၏ဘုရားအိမ်
 ၉၂ တော်အဖို့၊ အလိုလိုလျှာဗာဗုလုန်ပြည်၌ ထင်
 ၉၃ ရနိုင်သမျှသော ဤငွေကို ဆောင်သွား စေခြင်း
 ၉၄ ဌာငှါ၊ နှစ်ဘုရင်နှင့် အတွင်း၊ ဝန် ခုနစ်ပါး စေ
 ၉၅ ထွတ်၏။-ထိုငွေကိုယူပြီးလျှင်နှား၊ သိုးထီး၊ သိုး
 ၉၆ သယံနှင့်တကွ၊ ကောဇာညီပူဇော်သကား၊ ထွန်း
 ၉၇ သောင်းရာ ပူဇော် သကား တို့ကို အလျှင် အမြန်
 ၉၈ ဝယ်၍၊ ပေရုရှထင်မြီ၌ရှိသောသင်တို့၏ဘုရား
 ၉၉ အိမ်တော် ယဇ်ပထွင် ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။-
 ၁၀၀ ကျန်ကြွင်းသောဤငွေကိုသင်နှင့်သင့်ညီအစ်ကို
 ၁၀၁ တို့ပြုစုသမျှအထိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်အ
 ၁၀၂ တော်ဝတ်ပြုစရာတို့၊ သင်၌ အပ်ပေးသောတန်
 ၁၀၃ ဆာ ဈားကို ထည့်၊ ပေရုရှထင် မြီ၏ ဘုရား
 ၁၀၄ သခင်ရှေ့တော်တွင်လိုထားလော့။-သင်၏ဘုရား
 ၁၀၅ သခင်အိမ်တော်အဖို့လိုသေးသောအရာ၊ ဝယ်
 ၁၀၆ သင့်သမျှတို့ကိုအလှူတော်ထဲကထုတ်၍ ဝယ်
 ၁၀၇ လော့။- ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင် ဘုရား သခင်
 ၁၀၈ တရားကိုထွေကျက်သောဆရာ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၁၀၉ ဇေရု တောင်းသမျှ အထိုင်း- ငွေ အ ခွယ် တ
 ၁၁၀ ထောင်၊ ကျုံ့သန်ကောရတရား၊ ဓပုန်ရည်မတ်တ
 ၁၁၁ ရား၊ သိမတ်တရနှင့်တကွသားမည်မျှမဆို၊ မြင်
 ၁၁၂ အနောက်တက်၌နေသောအခွန်ဝန်အပေါင်းတို့
 ၁၁၃ သည် အလျှင်အမြန် ပေးရမည်အကြောင်း၊ ငါ
 ၁၁၄ ရှင် ဘုရင် အာတဇေရုဇ် အမိန့် တော် မှီ ၏။-
 ၁၁၅ ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင် မှာထား
 ၁၁၆ တော်မူသမျှအထိုင်း၊ ထို ဘုရား သခင်၏ အိမ်
 ၁၁၇ တော်အဖို့ကြီးစား၍ လုပ်ဆောင်စေ။ နှစ်ဘုရင်
 ၁၁၈ နှင့်အောက်မျိုးတော်အပေါ်သို့အသယ်ကြောင့်
 ၁၁၉ အရှက်တော်သက်ရောက်ရမည်နည်း။-ထိုမှတ
 ၁၂၀ ပါး၊ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီခြင်းနာညီ၊
 ၁၂၁ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျန်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်
 ၁၂၂ တော်အမှုစောင့်တစ်ယောက်၌မျှငွေတော်ကို
 ၁၂၃ မခွဲစေနှင့်။ အခွန်တော် အကောက်တော်ကိုမခံ
 ၁၂၄ မယူစေနှင့်တူ ငါမှာလိုက်၏။- သင်ဇေရုသည်
 ၁၂၅ ထည့်၊ သင်၏ဘုရားသခင် တရားကို နားထည်
 ၁၂၆ သောမြစ်အနောက်တက်သားအပေါင်းတို့တွင်၊
 ၁၂၇ တရားမှုကိုစီရင်စေခြင်းငှါငှါ၊ မသိသောသူတို့
 ၁၂၈ ကို သွန်သင် စေခြင်းငှါငှါ၊ မင်းဈား၊ တရားသူ

၁၂၉ ကြီးဈားကို ထက်၏ ဘုရားသခင်ညာဏ်နှင့်သင်
 ၁၃၀ ပြည့် စုံသည် အထိုင်း ခန့်ထားလော့။- သင်၏
 ၁၃၁ ဘုရားသခင်တရားနှင့် နှစ်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို
 ၁၃၂ မြင်၊ ဆန်သောသူမည်သည်ကား၊ အသေထုတ်
 ၁၃၃ မြင်၊ နှစ်ထုတ်မြင်၊ ဥဉ္ဇာတိမီးယူမြင်၊ ထောင်
 ၁၃၄ ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်း တည်းဟူသော ရာဇ
 ၁၃၅ ဝတ်တစ်ခုကို အလျှင်အမြန် ခံစေလော့၊ အမိန့်
 ၁၃၆ တော်စာ၌ပါသတည်း။
 ၁၃၇ ပေရုရှထင် မြီ၏ မိတ်မှန်တော်ကို တင့် တယ်
 ၁၃၈ စေမည် သင်ကြိုက်၊ နှစ်ဘုရင်မိတ်နှစ်လုံး ထဲသို့
 ၁၃၉ သွင်းပေးတော်မူသော၊ နှစ်ဘုရင်ရှေ့၊ အတွင်း
 ၁၄၀ ဝန်ဈား၊ မိုလ်မင်းဈားရှေ့မှာ၊ ငစားအခွင့်ပေး
 ၁၄၁ တော်မူသောတိုးတေးတို့၏ဘုရားသခင်သာဝရ
 ၁၄၂ ဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။-ထို
 ၁၄၃ သို့ငါ၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားတန်ခိုးတော်
 ၁၄၄ ကြောင့်၊ ငါသည်ခွန်အားရှိ၍၊ ငါနှင့်အတူလိုက်
 ၁၄၅ သွားရသော အသရေကအမျိုး အကြီးအကဲ တို့
 ၁၄၆ ကိုစုဝေးစေ၏။

၀

၀၁ အာတဇေရုဇ် မင်းကြီးလက်ထက်၌၊ ငါနှင့်
 ၀၂ အတူဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွားသောသူ အဆွေ
 ၀၃ အမျိုးသူကြီးတို့၏သားစည်ခြံဆတ်စာရင်းဟူ
 ၀၄ မူကား၊-မိန့်ယတ်အမျိုးငှါ၊ အသမာအမျိုး
 ၀၅ ခိယေထ၊ ဂါမိန်အမျိုးဟတ္တုတ်၊- ရှေ့ခန့်အမျိုး၊
 ၀၆ ဗာရုတ် အန္တယ်ထဲက အခါနှင့် စာရင်းဝင်သူ
 ၀၇ ယောက်ျားပေါင်းကရာဇ်၊ ကျိဟ်၊- ပါဟတ်မော
 ၀၈ တအမျိုး၊ ဇေရုယသားအလျှော့နှင့်ယောက်ျား
 ၀၉ ပေါင်းနှစ်ရာ၊ ရှေ့ခန့်အမျိုး၊ ယဟာဇေလသား
 ၁၀ နှင့် ယောက်ျားပေါင်းသုံးရာ၊- အာမိန့် အမျိုး၊
 ၁၁ ယောနုသန်သား၊ ဖေတ်နှင့် ယောက်ျား ပေါင်း
 ၁၂ ငါးကျိဟ်၊- အေအမျိုး၊ အာသလိသားယောရှာဟ
 ၁၃ နှင့်ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ကျိဟ်၊- ရှေ့ဗေဇ အမျိုး၊
 ၁၄ မိကွေလသား၊ ဇေဗေဗိနှင့်ယောက်ျားပေါင်းရှစ်
 ၁၅ ကျိဟ်၊- ယွာတအမျိုး၊ ယေယေထသား၊ ဩဗေနှင့်
 ၁၆ ယောက်ျား ပေါင်းနှစ်ရာ တကျိဟ် ရှစ်ယောက်၊-
 ၁၇ ရှေ့ ထော မိတ် အမျိုး၊ ယော သိမိ သား နှင့်
 ၁၈ ယောက်ျားပေါင်းကရာဇ်ကြောက်ကျိဟ်၊- ဗေဗေ
 ၁၉ အမျိုး၊ ဗေဗေသားအခါနှင့်ယောက်ျားပေါင်းနှစ်
 ၂၀ ကျိဟ်ရှစ်ယောက်၊- အာဇဂ်အမျိုး၊ ဟတ္တုတ်န
 ၂၁ သားယောဟနန်နှင့် ယောက်ျားပေါင်းတရာတ
 ၂၂ ကျိဟ်၊- အခေါ်နိက် အမျိုးသား တို့တွင်၊ နောက်
 ၂၃ ကျသောသူ၊ လေဝိထက်၊ ယေယေထ၊ ရှေ့မာထ

- ၁၁ နှင့် ထောက်ပံ့ပေးခြင်း ပြောဆိုပါ။- မိဂဇာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ စင်္စရိန်နှင့်ထောက်ပံ့ပေးခြင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါ။
- ၁၂ ထိုလူများထို့ကိုးစာတစ်ပုဒ်ရှိသောပြင်နားမှာ ငါ့စင်္စရိန်၊ သုံးရက် ပတ်လုံး ထဲ၌နေကြ၏။ ထိုလူများနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်များထို့ကိုးစာတစ်ပုဒ်၊ ထေရ်သားတစ်ယောက်ကိုမျှမထွေသော
- ၁၃ စာပါ။ လူကြီးလေးတစ်ယောက်၊ စင်္စရိန်၊ နှစ်ပတ်လည်၊ သန်၊ ဇာခရီး၊ မေခွယ်၊ ပညာရှိယာဇ်၊ စေတနာ
- ၁၄ သန်ထို့ကိုးစာ၊ ကသိမ္မိသုကြီး၊ အစိတ်သို့မှာစာနှင့်စေတုတ်လျက်၊ အစိတ်နှင့်ကသိမ္မိသုကြီးနှင့်သောသုဇ်ထိုက်တို့ကိုးစာ၊ ကျန်တို့သည်၊ ငါထို့ဘုရားသခင်ထိပ်တော်ထဲမှစောင့်ရှောက်ပေးစေခြင်းငှါ၊ သူတို့အားစာထပ်သို့ပြောဆိုရမည်
- ၁၅ ကိုးစာ၊ လိုက်နာခြင်း- ထိုသူတို့သည် ငါထို့ဘုရားသခင်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ အသရေလသားထေရ်သားမတတ်မီထိုက်သော၊ ပညာရှိတယောက်၊ ရှေ့ရဘိနှင့်သုဇ်ပေါက်တော်တို့ပါ
- ၁၆ နှစ်ထောက်- တာရှည်နှင့် မေရာမိသမ္ပိယောနှင့်သုဇ်ပေါက်တော်တို့ပါ။ ထေရ်သားထိုက်မှုကို ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ၊ စိစစ်နှင့် မှတ်တော်မတ်တော် ခန့်ထားသော ဘုရားကျန်တို့၊ စာရင်း ဝင်သည်ထထိုင်း၊ နှစ်ရာနှစ်ကျပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။
- ၁၇ ထိုထပ်ခါးစာများမှစ၍ သုဇ်ယောများနှင့် တကွ၊ ငါထို့သွားစရာမှန်သောလမ်းကို ဘုရားသခင်၌ ရှာ၍၊ ရှေ့တော်မှာမြို့ခြံရံလှည့်ခြင်းငှါ၊ အဟာဝမြင်နားတွင်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုးစာကြော်
- ၁၈ ညာ၏- အကြောင်းမူကား၊ ကွန်တော်ထို့ဘုရားသခင်ကိုရှာသော သုဇ်ပေါင်းထို့သည်၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်သော သုဇ်ပေါင်း ထို့ကို၊ တန်ခိုးတော်ထီးထား၍ အမှတ်တော်သက်ရောက်ပေါ်မည်ထု ငါထို့သည် နှစ်ဘုရင် အား လျှောက်ထားသောကြောင့်၊ လမ်းတွင် ရန်သူသက်နှင့် လွတ်စေခြင်းငှါ လိုက်၍ ပို့ရသောစစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတတပ်ကို နှစ်ဘုရင်၌ မတောင်းပဲ၊ ရှက်ကြ
- ၁၉ ၏- ထိုထပ်ခါးကြောင့်၊ ငါထို့သည် အစာရှောင်၍၊ ငါထို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်၊ နားထောင်တော်မူ၏။
- ၂၀ ထိုထပ်ခါး ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး တကိုးစာပါး၊ ရှေ့ရဘိ၊ တာရှည်နှင့် သုဇ်ညီ အစ်ကိုတ

- ၂၁ ကိုးစာကိုးစာ၊ ထောက်ပံ့ပေးခြင်း- နှစ်ဘုရင်မှစ၍ အတွင်းဝန်၊ စုတော်မတ်တော်၊ စည်းဝေးသော အသရေလထိုက်သော၊ ထေရ်သားထို့သည်၊ ငါထို့ဘုရားသခင် ထိပ်တော်ထဲမှ ထွေသော ပုဇော်ထ
- ၂၂ ကာ၊ ရှေ့၊ ငွေ၊ တန်ဆာတည်း၊ ထူထောင်- ငွေစွက် ပြောက် ထောင် ငါးပိထား၊ ငွေတန်ဆာ
- ၂၃ အတွက်တထောင်၊ ရှေ့ထဲတွင်တထောင်၊ ရှေ့စိတ်၊ တထောင် အမြန်ရှိသော ရှေ့ထဲတွင်နှစ်ထပ်၊ ရှေ့နှင့်အမျှ မြတ်သော ရှေ့ကြီးဝါစစ်ထားနှစ်ထပ်
- ၂၄ ထို့ကိုးစာ၊ မိန့်ခြံအပ်လျက်- သင်ထို့သည် ထာဝရဘုရားထံသို့ သန့်ရှင်းကြ၏။ ဤတန်ဆာ ထို့သည် ထည်၊ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့် ဤထည်ထည်၊ ထိုးထားထိုက် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသော မိတ်နှင့်
- ၂၅ လှသောရှေ့ငွေဖြစ်၏- ထောင့်ရှေ့ထပ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ထိပ်တော် အခန်းထို့တွင် ထပ် ပရောဟိတ်အကြီး၊ ထေရ်သား၊ အသရေလထေရ်သမ္ပိယောသုကြီးထို့ရှေ့မှာ မိန့်ခြံထိုင်အောင်၊ ကြည့်
- ၂၆ ရှေ့စောင့်ရှောက်ကြသောထူမှာထား၏- ထိုထို့မြို့သောရှေ့၊ ငွေ၊ တန်ဆာထို့ကိုးစာ၊ ရှေ့ထပ်၊ ငါထို့ဘုရားသခင် ထိပ်တော်ထို့ ပို့အောင်ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့် ထေရ်သားထို့သည် ယူကြ၏။
- ၂၇ ပဌမလ၊ တထပ်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ ငါထို့ထည် အဟာဝမြင်မှထွက်၍၊ ထောင့်ရှေ့ထပ်ထို့စိုးလွှားကြ၏။ လမ်းနား၌ရှောင်၍နေသောရန်သူလက်မှ၊ ငါထို့ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်
- ၂၈ ကြောင့်လွတ်လျက်- ထောင့်ရှေ့ထပ်ထို့ရောက်၍ သုံးရက်နေကြ၏။
- ၂၉ စာရဏ်နေ့တွင် ငါထို့ဘုရားသခင်ထိပ်တော်၌၊ မိဒုတိယသားထောက်ပံ့နှင့်ထေရ်သမ္ပိယောသုဇ်ယောယောဇ်၊ မိဒုတိယသားမှထို့သည်ပိုင်း
- ၃၀ ဤကြည့်ရှုလျက်၊ ဥပသီးယဇ်ပရောဟိတ်စေရရတ်သည်ထိုရှေ့၊ ငွေ၊ တန်ဆာရှိသမျှထို့ကိုးစာတွက်မြန်တွယ်၍ တနေ့ရှင်းတွင်၊ အမြန်ပေါင်း
- ၃၁ ကိုမှတ်သားထေ၏- သိမ်း၊ ထွားခြင်းကို ခံရသော ထူစုထဲက ထွက်လာသော သုဇ်ထည်ထည်၊ အသရေလထေရ်၊ ရှားထို့ထို့ နှစ်ထပ်ထပ်၊ သိုးထီးကို၊ ထယ်မြောက်ကောင်း၊ သိုးသင်္ဃာရန်ထပ်ရန်ကောင်း၊ အပြစ်ဖြေရာ ထပ်ထို့ထိတ်တထပ် နှစ်ကောင်းထို့ကို၊ အသရေလထေရ်၊ ဘုရားသခင်ထာဝရ

• ဘုရားထူး မီးရွှေရာ ထမ်းကို ပူဇော်ကြ၏။- ရှစ်ဘုရင် အမိန့်တော် အမှာတော်တို့ကို ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မိခင်အနောက်ထက်မြို့ဝန်တို့၌ အပ်၍၊ ထူထိုက်သည့် ဣန္ဒြေထူး ထူး၊ နှင့် ဘုရား သခင် အိမ်တော်ကို ပြုစုကြ၏။

၉

- ထိုအခါမှ၊ အကြီးအကဲ တို့သည် ငယ်သို့ ထာ၍ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော ဣန္ဒြေထူး ထူး၊ သား တို့သည် ဤပြည် သားရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၊ ခါနာနိယူ၊ ယိတ္တိယူ၊ ခေရမိယူ၊ လေဗုယိယူ၊ အဗ္ဗုန်ယူ၊ မောထယူ၊ အဂ္ဂတ္တုယူ၊ အာမောရိယူတို့ ရှိ၍ ဖွယ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ထိုးစားကို ကိုယ်တို့နှင့်၊ ကိုယ်သားတို့နှင့် ယိမ်းယူသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော အမျိုးသည် ဤပြည် သားရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှောလျက်ရှိ၍၊ အကြီးအကဲနှင့် မင်းအရာရှိတို့သည်၊ ဤသို့ ချီတက်မှု ကိစ္စကို ပြုကြပြီတကားဟု ကြားပြောကြ၏။
- ထိုစကားကို ငါကြားလျှင် အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ဆံပင်နှင့် ခုဆိတ်ကို နှုတ်ခြစ်
- လျှက်၊ မိန်းမောတွေဝေ လျက် ထိုင်နေ၏။- ထိုအခါ ဣန္ဒြေထူးထူး ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား အမိန့်တော် ကို ကြောက်ရွံ့သော သူ အပေါင်းတို့သည်၊ ယိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူ တို့ဖြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့်၊ ငယ်မှာ စည်းဝေး၍၊ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ရန် ထိုင်အောင် ငါသည် မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။
- ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ရန်တွင်၊ မိတ်တက်ရာ မှ ထ၍ အတွင်း အဝတ်၊ ပြင် အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီး လျှင်၊ စူးထောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့ ထက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်လျက်- ဆို အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သို့ မမျှော်မကြည့်၊ ရှက်ကြောက်၍ ချက် နှာ နီပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြုမိသော ခုခိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ အထပ်ထပ် ထွန်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသော အပြစ်သည် မိုက်နက် ကောင်းကင်သို့ ချိပါ၏။- ထိုးထေးလက်ထက်မှစ၍ ယနေ့ ထိုင်အောင်၊ အထွန်ဖြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ် အပြစ်ကြောင့် ရှစ်ဘုရင်နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ ထိုင်အောင် ခံသကဲ့သို့၊ တပါး အမျိုး သားရှစ်ဘုရင် ထက်သို့ အပ်ခြင်း၊ အသေသတ် ခြင်း၊ ယိမ်း သွား ခြင်း၊ လူ

- ရက်ခြင်း၊ ချက်နှာတက်ခြင်းကို ခံရပါ၏။- ထာဝရ ခဏတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထေးခဲ့လှတ်၍ ကျန်ကြွင်းစေလျက်၊ သန့်ရှင်းသော ဌာနတော်၌ စွဲထားသော တံမြို့ကို ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီး ငါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ချက်မိကို ထင်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကျန်ခံနေရ၍၊ အသက်၂၅ ပြန်ရသော အခွင့်ကို
- ပေးတော်မူပြီ။- အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျန်ခံလျက် နေရပါ။ ထိုသို့ ကျန်ခံလျက် နေရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် စွန့်ခြစ်တော်မမူ။ အကျွန်ုပ်တို့ အသက် လွတ် ခြင်း ငှါ ငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို ထူထောင်၍၊ ပြုစုတော်မူတို့ကို ပြုစုခြင်း ငှါ ငှါ၊ လူစပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခိုလှုံရာ အရပ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပေးခြင်း ငှါ ငှါ၊ လေဗုယိ ရှင် ဘုရင် တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာမိတ်ကို
- ပေးသနားတော်မူပြီ။- ယခုလည်း ထိုအကျွန်ုပ်
- တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ ပြုမိပြီ။- အတယ်သို့
- လျှောက်ရပါမည်နည်းကို ယိတော်က၊ သင်တို့ သွား၍ ယိမ်းယူထံတော်သို့ ပြည်သည်၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့ အညစ် အကြေး ကြောင့် ညစ်ညူးသော ပြည်ဖြစ်၏။ တပြည်လုံးကို ရှိရှိသော အမှုတို့နှင့် ပြည့်စေကြပြီးသို့ ဖြစ်၍၊ သင်တို့ထိုးကို သူတို့သား အား မပေးစားကြနှင့်။ သူတို့၏ ထိုးကို သင်းတို့ သားနှင့် မစုံဝက်စေကြနှင့်။ သူတို့ချမ်းသာနှင့် သူတို့စည်းစိမ်ကို အလျှင်း မပြုစုကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အားကြီး၍ မြေအသီးအနှံကို စားရသော အခွင့်၊ ထိုမြေကို ကိုယ်သားမြေးတို့ ဦးစီးစွာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖြစ်စေ၍၊ အပ်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်း ငှါ၊ ထိုသို့ ကျင့်၍ နေကြသော သူကိုယ်တော် ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့ အားဖြင့် မှာထားတော် မူသော ပညတ်စကားတော်ကို၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
- နားမထောင်ပါ တကား။- အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားတပါးဟူသော၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ခံထိုက်သမျှသော အပြစ်၏ ကိုပေးတော်မူသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တို့ ပြုမိသော ခုခိုက်မှု၊ ကြီးစွာသော ထွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကြောင့်၊ ဤမျှထောက်ခံရပြီးမှ ငှါ၊ ကိုယ် တော်သည် ဤမျှထောက်ခံရ
- သာ ပေးတော်မူပြီးမှ ငှါ- အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်စကားတော်တို့ကို တဖန် ထွန်ကျူး၍၊ ဤ

စန္ဒာစွယ်စုတို့ကို ပြုတတ်သောလူမျိုးနှင့်
ပေါင်းဖော်လျှင် တယောက်မျှမထွက်၊ မကျန်
ကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ စေတနာတော်ထွက်၍ စေတနာပုံ
၈၈ ထိုကိုဗျတ်သီးတော်မူမည်မထုတ်လော့- ထိုအ
သရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သင့်မြင့်မတ်တော်မူ၏၊ စေတနာပုံ
ထိုသည် ယနေ့အသက်လွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်း
သေးသောသူဖြစ်ပါ၏၊ ကိုယ်အပြစ်မှားကိုရှေ့
တော်၌တောင်းပန်ပါ၏၊ ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ ရှေ့
တော်၌နေရာမဝနိုင်ပါထတောင်းလျှောက်
လေ၏။

၁၀

- ထိုသို့ ဇေယျသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်
ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ မှတ်ရဉ်ကျလျက်တောင်း
ပန်၍ ပဌနာပြုသောအခါ၊ စေတနာပုံများစွာသော
ပရိသတ်၊ အသရေလအမျိုး၊ ယောက်ျား၊ မိမ္မ၊
သူငယ်တို့သည် ဇေယျထံမှစည်းဝေး၍ စေတနာပုံ
၂ ပိုကျော်ကြ၏- ဝေဟိအမျိုး၊ ယေတေလသား၊ ရှေ့
ကန်ကထည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင်ကို
ပြစ်မှား၍၊ ဤပြည်၌နေသောတပါးအမျိုးသား
မိမ္မတို့နှင့် စုံဝတ်ကြပြီး သို့ရာတွင်၊ ဤအမှုမှာ အ
၃ သရေလအမျိုးမှောင်ထင့်စရာရှိသေး၏- သို့ဖြစ်
၍၊ အရှင်ဘုရားအစရှိသော၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
၏ပညတ်တရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သတ်
ပေးသည်အတိုင်း၊ ဤမိမ္မများနှင့်သူတို့သားသမီး
ရှားရှိသမျှကိုစွန့်ပယ်မည်ဟု၊ ငါတို့ဘုရားသ
ခင်ရှေ့တော်၌အမိဌာန်ပြုကြကုန်ဆုံး၊ ဤအမှုကို
၄ တရားရှိသည်အတိုင်း၊ စီရင်ကြကုန်ဆုံး- ထ
တော်မူပါ၊ ဤအမှုကို ကိုယ်တော် ဆိုင်ပါ၏၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ပိုင်း၍မစကြပါမည်၊ ရဲ
ရင့်သော စိတ်ရှိ၍ ပြုတော်မူပါဟု၊ ဇေယျအား
၅ မြန်မြောကြလျှင်- ဇေယျသည်ထ၍ ယဇ်ပရော
ဟိတ်ထကြီး၊ လေဝိသား၊ အသရေလအမျိုးသား
စေပေါင်းတို့သည်၊ ထိုစကားအတိုင်း ပြုရမည်
အကြောင်း၊ သူတို့အား အကျိန်ပေး၍ သူတို့
သည်ကျိန်ဆိုကြ၏။
- ထိုအခါ ဇေယျသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
ရှေ့ကထ၍၊ လျှော့နှိပ်သား ယောဟနန် အခန်း
သို့သွား၏၊ ရောက်သောအခါ ခုန့်ကိုမစား၊ ရေ
ကိုမသောက်ဘဲနေ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်း
ထွားခြင်းကိုခံဘူးသော သူတို့ပြစ်မှားသော
အပြစ်ကြောင့် ညည်းတွားပြည်တမ်းလေ၏- |

- ၁ သိမ်းထွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားစေ
ပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလမ် မြို့သို့စည်းဝေးစေ
• မည်သောကြောင်း- မင်းဇုာနှင့် အထက်ကြီးသူ
ဇုာ၊ စီရင်သည် အတိုင်း၊ သုံးရက်အတွင်းတွင်
မရောက်သော သူမည်သည်ကား၊ သိမ်းထွား
ခြင်းအမျိုးသား ပရိသတ်ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်း
ကိုခံ၍၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကျိန်ဆိုအပ်
သောဥစ္စာဖြစ်စေမည် အကြောင်း၊ ယေရုရှလမ်
မြို့မှစ၍ ထူးပြည်တရွာထံ ထုံး၌ ကျော်ညး
ကြ၏။
- ထိုအမျိုးနှင့်မဟံမိန်အမျိုးသားတော်များ
စေပေါင်းတို့သည်သုံးရက်အတွင်းတွင်၊ ယေရုရှ
လမ်မြို့မှစည်းဝေး၍နဝမထ၊ အရက်နှစ်ထပ်
တွင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကြောင့်ရမ်း
သည်ထန်စွာသိုဗ်းရွာသောကြောင့်၎င်း၊ ထန်
လွှပ်လျက် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌၊ ရှေ့မှာ
၈၈ ထိုင်နေကြ၏- ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်ဇေယျ
သည်ထ၍၊ သင်တို့သည်ပြစ်မှားကြပြီးအသရေ
လအမျိုး၌ အပြစ်ထားစေခြင်းငှါ၊ တပါးအမျိုး
၈၈ သားမိမ္မတို့နှင့်စုံဝတ်ကြပြီတကား- သို့ဖြစ်၍၊
ထိုးသေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
တောင်းပန်ကြလော့- အလိုတော်အတိုင်း၊ ပြု
လျက်၊ ဤပြည်သားတို့နှင့်၎င်း၊ တပါးအမျိုးသား
မိမ္မတို့နှင့်၎င်းကွာကြလော့ထုသူတို့အားဆို၏-
၈၂ ပရိသတ် စေပေါင်း တို့ကထည်း၊ ကိုယ်တော်
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အတွန်ပုံတို့သည်ပြု
၈၃ ပါမည်- သို့ရာတွင်၊ လူအများရှိပါ၏၊ ထည်း
ထန်စွာသိုဗ်းရွာသောကထာပြစ်ပါ၏၊ အတွန်ပုံ
တို့သည် အိမ်ပြင်မှာမရပ်မနေနိုင်ပါ၊ ဤအမှု
သည် တရက်နှစ်ရက်တွင် ပြီးနိုင်သော အမှုမ
၈၄ ထုတ်ပါ၊ ပြစ်မှားသောသူအများရှိပါ၏- ငါတို့
ပရိသတ် စေပေါင်း ကို ထုတ်ရှုပုံသော အကြီး
အကဲတို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ ထိုနေရာ မြို့ရွာ၌
တပါးအမျိုးသား မိမ္မနှင့် စုံဝတ်သော လူအ
ပေါင်းတို့သည်၊ မြင့်၊ နက်သော အမြင့်တို့၌ မြို့
အသီးအသီးအသက်ကြီးသူဇုာ၊ တရားသူကြီး
ဇုာနှင့် အတူထာ၍၊ ဤအမှုကြောင့် မြင်းရွာ
ထွက်သော ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အဓိကံထော်
ကို ဖြေကြပါစေထု၊ ကြီးရွာသော အထံနှင့်မြန်
မြောကြ၏။
- ၈၈ အာသဏထထသား၊ ထောနထန်နှင့် အိဏဝ
သား၊ ယထာမိ သာလျှင်၊ ထိုအမှုကို ပြုရကြ၏။

သခင် ရွှေတော် ဌ် ဆုတောင်းသော ပဌာနာ ဟူမူ
 ကား၊- ထိုကောင်းကင်တုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်၊
 ထာဝရဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက် စွယ်
 သောဘုရား၊ ပညတ်တော်မူကို နှစ်သက်၍ ကျင့်
 စောင့်သောသူတို့နှင့် ခွဲသောဂရုဏာ ပမ္မိညည်
 ကိုမဖျက်၊ တည်စေတော်မူသောဘုရား၊-ကိုယ်
 တော်ကျွန်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဖို့၊ ရွှေ
 တော်ဌ်နေ့ညဉ်မပြတ် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း၍၊
 ဣသရေလ အမျိုးသား မြစ်သော အကျွန်ုပ် တို့
 သည်ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသောအပြစ်များ
 ကို၊ ဖော်ပြ၍တောင်းပန်သောကိုယ်တော်ထွန်၏
 ပဌာနာ စကားကို ကြားခြင်းငှါ၊ သရ နားထောင်
 ဖြစ်စေစေကြည့်ရှုတော် မူပါ၊- အကျွန်ုပ် နှင့် အ
 ထွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည်ပြစ်မှားပါပြီ၊ ကိုယ်
 တော်ကို ပြစ်မှား၍၊ အထွန်ဆိုးညစ်သော အမှု
 တို့ကိုပြုမိပါပြီ၊ ကိုယ်တော်ထွန်မော့ရှေ့သွား
 တော်မူသော ပညတ်တရား၊ စီရင်ထုံးစံတော်မူ
 ချက်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေပါပြီ၊- ကိုယ်တော်က၊
 သင်တို့သည် ထွန်ကျူးလျှင်၊ သင်တို့ကို တပါး
 အမျိုးသားတို့တွင် ငါကဲ့ ပြားစေမည်၊ တဖန် င
 တံသို့ပြန်သွား၍၊ ငပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်ပြန်
 လျှင်၊ မိုဗီးကောင်းကင် အောက် အဝေးဆုံး
 သောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊
 ထိုအရပ်က ငါ့သိမ်းယူ၍၊ ငနာမတည်ရာတို့၊ ငါ
 ရွေးချယ်သောအရပ်သို့ဆောင်ခွင့်မည်ဟု၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန် မော့ရှေ့သွားတော် မူ သော ဂတိ
 တော်ကိုစောင်းစေတော်မူပါ၊- ယခုမှ၊ ဤသူ
 တို့သည် မဟာ တန်ခိုးတော်နှင့် အားကြီးသော
 ထက်တော် မြင့် ရွေးချွတ် တော် မူသော ကိုယ်
 တော်ကျွန်၊ ကိုယ်တော်လူမျိုးဖြစ်ကြပါ၏၊- ထို
 ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ထွန်ပြုသောပဌာနာစကား
 နှင့်နာမတော်ကိုမိသေ့ရှင်သော၊ ထွန်တော်များ
 ပြုသောပဌာနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ၊
 ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်
 မူပါ၊ ဤလူရွှေမှာဓုတ်နာရပါမည်အကြောင်း၊
 ကယ်မ သနားတော် မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏၊
 ထိုအခါ ငါသည် ရှင်ဘုရင်၏ ဝံသာတော်ကို
 ဖြစ်သတည်း။

• အာတရေရပ်မင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်၊ နိသန့်
 ထွင်ရွှေတော်ဌ်တင်သောစဉ်ရည်ကိုငါ့ကို
 ဌ် ဆက်လေ၏၊- အထက်ကတပါးရွှေတော်ဌ်

ဤငယ်သောဓုတ်နာကို မပြဘူးသည်ဖြစ်၍၊
 ရှင်ဘုရင်က၊ ကျန်းမာလျက် နှင့်အထွယ်ကြောင့်
 ဓုတ်နာ ဤငယ်သနည်း၊ ဝမ်းနည်းတန်မီပါ
 သည်တကားဟု မိန့်တော်မူလျှင်- ငါသည်အ
 ထွန်ကြောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်အစည်
 အမြဲရှင်ပါစေ၊ ထွန်တော်ထိုးထေးသင်းရှိုင်း
 မြီရာမြို့သည်ဓုတ်မီးလျှက်၊ မြိတ်ခါးသည်၊ မီး
 ထောင်၍ ကုန်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျန်တော်
 သည်ဓုတ်နာမဤငယ်သံအထွယ်သို့ နေ့ရှင်
 ပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်- ရှင်ဘုရင်က၊
 အထွယ်သို့ တောင်းလျှောက်ခွင့်သနည်းဟုမေး
 တော်မူ၏၊ ငါ ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး အထို
 တော်မြတ်ကျွန်တော်ကိုမိတ်နှင့်ထွေတော်မူလျှင်၊
 ကျန်တော် ထိုးထေးသင်းရှိုင်း မြီရာ မြို့ကိုကျွန်
 တော်ပြုစု ရမည် အကြောင်း၊ ထူးပြည်သို့စေ
 ထွတ်တော် မူပါဟု၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်
 ဘုရားသခင်အားဆုတောင်းပြီးမှလျှောက်လေ
 ၏၊- ထိုအခါမြောက်သားတော်နှင့် ရှည်မြင့်၍
 ထိုင်နေစည်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သွားလျှင် အ
 ထွယ်မှာ ကာလ ကြာလင့်မည်နည်း၊ အထွယ်
 ကာလမှပြန်လာမည်နည်းဟုမေးတော်မူသော်၊
 ကာလ အချိန် ကို ငါ လျှောက်ထား ပြီးမှ၊ ရှင်
 ဘုရင်သည် အထိုတော် မြတ် င ကို ထွတ်ထိုက်
 တော်မူ၏၊- တဖန်တုံ၊ ရှင်ဘုရင် အထိုတော်မြ
 လျှင်၊ မြစ်အနောက် တက်၌ မြီသော မြို့ဝန် တို့
 သည်ကျွန်တော်ကိုမဆီးမတား၊ ယေရုရှလင်မြို့
 သို့ ပို့ရမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို သ
 နားတော်မူပါ၊- ဥပသတ်တော်မှအသတ်သည်
 စိတ်မှန်တော်မူထိုက်တံခါးထိုင်နှင့် တံခါးထုတ်
 ထိုင်း၊ မြို့မှိုနှင့် ကျွန်တော် နေရာ တံခါးထိုင်း၊
 သစ်ကိုပေးရမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာ
 ကိုထည်းသနားတော်မူပါဟု၊ တောင်းလျှောက်
 သည် အထိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင် တန်ခိုးကျေး
 ဇူးတော် ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ပေးသနား
 တော်မူ၏၊

• ထိုအခါ မြစ်အနောက်ထက်မြို့ဝန်ထိုက်သို့ ငါ
 ရောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့် တော် စာကိုပြစ်၊
 ရှင်ဘုရင်သည်ထည်း၊ တပ်မှူးနှင့်မြင်းမီးသူ
 တို့ကို ငါနှင့်အတူ စေထွတ်တော် မူ သတည်း၊-
 ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အကျိုးကို ပြုစုခြင်း
 ငှါ၊ ထူတယောက်သာကြောင်းကို၊ ဖော်ရန်လျှင်၊
 ထွေထွေနှင့် ကျွန်ုပ် သူ အခွန် အမျိုးသား

တောထိ ထိုထည် ကြားသော်၊ အထွန်နှစ်ထုံး မ
ထားရှိကြ၏။

- ၈၈ ငါထည်ထည်၊ ထေရုရှထင် မြို့သို့ ရောက်၍
- ၈၉ ထုံးရက်နေပြီးမှ- ကိုယ်၌ပါသောထူ အစွဲ ထို
ရှင်တကွ၊ ညည့်အစာထ၍ ထေရုရှထင် မြို့အစွဲ
ပြုခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် အစားအထက်
ထို ထော အထွဲ ပေး တော်မူ ထည် ကို၊ အ ခြား
သော သူ တ ထောထံ အစား ရှာ မပြော၊ ကိုယ် မီး
- ၉၀ ထောမြင်းမှတပါးအထက်အရာရှာမပါဘဲ-ညည့်
အစာ မျှင့်တံ့စားမြှင့် ထွက်၍၊ နဂါးရေတွင်း တ
စက်ထဲတွင်၊ နောက်နောင်တံ့စားထိုင်အောင်သွား
ထမြင့်၊ ထေရုရှထင် မြို့မှူးသည် ပြုလုပ်လျက်၊ မြို့
တံစားသည်၊ မီးထောင်၍ မရှိသည်ကို ကြည့်၍
- ၉၁ ပြီးမှ- ခမ်းရေတွင်းတံ့စားနှင့် ရှင်ဘုရင်ရေကန်
ထိုင် အောင် လွန် ပြန် ၍၊ မြင်းထမ်း မရှိသော
- ၉၂ ကြောင့်- ထ ခန် ထို ညည့်၌ ရောင်း နား တွင်
ရှောက်သွား၍၊ မြို့မှူးကို ကြည့်၍ပြီးမှ၊ မျှင့်တံ့
- ၉၃ စားမြှင့်ထွက်၍ ဝင်ပြန်လေ၏- အထက်အရပ်
ထို ထွားသည်၊ အထက်သို့ ပြုသည်ကို မင်းထို
ထည် မထိ ကြား ထူးထူး၊ ထက် ပရောထိတ်၊ စူး
မတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ထုတ်အောင်သော သူ တစုံတ
ထောထံ အစား ရှာ ငါထည် ကိုယ် အမှုကို မပြော
လေ။
- ၉၄ နောက်ထခန်း၊ ငါ ထို ခံရသော ဆင်ခွေ ခြင်း၊
ထေရုရှထင်မြို့တွင်မီးခြင်း၊ မြို့တံစားသည်၊ မီး
ထောင်၍ ကုန်ခြင်းကို သင်ထိုထံမြင်ကြ၏။ ထာ
ကြ၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းနှင့်ထွတ်မည်အကြောင်း၊ ထေရု
ရှထင်မြို့မှူးကို တည်ကြကုန်သောထူထိုအစားဆို
- ၉၅ ထွတ်- ငါ၏ဘုရားသခင်သည်အစားပြုတော်မူ
သောအစားရှာကိုငှါ၊ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသော
အစားကိုငှါကြားပြောလေသော်၊ သူထိုက၊ ငါ
ထိုထည်ထ၍ တည်ကြကုန်သော ထိုထွတ်၊ ထို
အောင်းမှု ကို ပြီးလေ ခြင်းငှါ၊ တထောက်ကို တ
- ၉၆ ထောက် မှီးအောင်ကြ၏- ထိုထံတင်းကိုတောရ
နိဗ္ဗာန် ထွက်ထွက်၊ ထွန်ခံလူ အစွန် အစွဲ သား
ထောထိ၊ အာရပ် အစွဲ သား ရေရှင် ထို ထည်
ကြားလျှင်၊ ထွက်ရက်ပြု၍ သင်ထိုထည်အထက်
ထိုပြုကြမည်နည်းရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်ကြမည်
- ၉၇ ထော ထု ကဲ့ရဲ့ ထွတ် ဆို ကြ၏- ငါ ထ ထည်၊
ထောင်း ကင် သုံ စီ အစွန် ဘုရားသခင်သည် ငါ
ထိုထို အစွန်ပေးတော်မူမည်၊ ထိုကြောင့်ဘုရား
သခင်၏ ထွန်ခြင်းအစား ငါထိုထည်ထ၍ တည်

မည်၊ ထင် ထို စု ကား၊ ထေရုရှထင် မြို့တွင် ထာ
ရှာမဆိုင် မပိုင်၊ နှုတ်စရာ သက်သေ မရှိထု ပြန်
ပြော၏။

၃

- ၀ ထိုအစာထက်ပရောထိတ်မင်းအရာရှိသံဃာ၊
မိမိညီအစ်ကို ထက် ပရောထိတ် ထိုရှင်တကွ ထ
၍၊ ထိုအစားကို တွင်ထွတ်တံ့စားနဲ့၊ တံ့စားထုတ်၊
တံ့စားရှက် ထိုကို ထူထောင် ဆွဲထား၍၊ မေအာ
ပြုဆိုမှတော့အရာထုထိုထိုင်အောင်တွင်ကြ၏-
၁ သူထိုနောက်မှ၊ ထေရုခေါ မြို့သားထိုထည် တွင်
ကြ၏။ သူထိုနောက်မှ၊ အမိသား၊ အကျွန်ုပ် တွင်
၂ ၊ ။- ငါးတံ့စားကိုကား၊ ထထောနာအစွဲသား
ထို ထည် တွင်ထွတ် တံ့စားနဲ့၊ တံ့စားထုတ်၊ တံ့စား
ရှက်ထိုကိုထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သောခထောက်
၃ နှင့်ကန်ထန် ကျင်ထိုကိုတပ်ကြ၏- သူထိုနောက်
မှ၊ ကောဇ ထား ခြစ်သော ပုရိသစ်သား မေရ
စုတ်တွင်၏။ သူနောက်မှ၊ မေရစုမေထထားခြစ်
သော မေရမိသားမေရှုတ်တွင်၏။ သူနောက်မှ၊
၄ မာနာ သား အရက် တွင်၏- သူနောက်မှ၊ ထေ
ကောမြို့သားထိုထည်တွင်ကြ၏။ ထိုရာတွင်၊ ထေ
ကောမင်းထိုထည်မိမိထိုအစွန်အမှုကိုပိုင်၊ ညီ
၅ ။ ။ မြို့ကြီး- တံ့စားထောင်အကိုကား၊ ပါသာသား
ထောထစ၊ မေ ထော ဇေ ထ ထား မေရှုတ် တွင်
ထွတ်တံ့စားနဲ့၊ တံ့စားထုတ်၊ တံ့စားရှက်ထိုကိုထူ
ထောင်ဆွဲထား၍၊ သောခထောက်နှင့်ကန်ထန်
၆ ကျင်ထိုကိုတပ်ကြ၏- သူထိုနောက်မှ၊ ဂိဗေင်
မြို့သား မေထထိ၊ မေရေရှုတ် မြို့သား ထာရုနီး
ဂိဗေင် ထု၊ မိဇပါ ထု ထို ထည် ခြစ် အ နောက်
ထက်မြို့ဝန် ရာဇပတ္တင်ထိုင်အောင် တွင်ကြ၏-
၇ သူထိုနောက်မှတော့ထာထာသားပန်းတိတ်ထမား
ကြံလေထ၊ သူနောက်မှ၊ ဆေးထမားထာနိဗ္ဗာန်
ထွတ်၊ ကျယ်သော မြို့မှူး ထိုင်အောင်၊ ထေရုရှ
၈ ထင် မြို့ကိုပိုင်ခံလေကြ၏- သူထိုနောက်မှ၊ ထေရု
ရှထင်မြို့တပိုင်၊ ကိုထုတ်သောသူ၊ ထုရသား ရေ
၉ ဓာထတွင်၏- သူနောက်မှ၊ ထာရုပတ်သားထေ
ဝါထထည် မိမိတံ့စာတစက်တစုတ်၌တွင်၏။ သူ
၁၀ နောက်မှ၊ ထာရုပန်သားထထွက်တွင်၏- ကျန်
ကြွင်းသော အရပ်နှင့် မီးမိပြုဆိုကိုကား၊ ထာ
မိတ်သား မာထမိသနှင့်၊ ပါထတ် မောထသား
၁၁ ထာရှုတ် ထိုထည် တွင်ကြ၏- သူထိုနောက်မှ၊
ထေရုရှထင် မြို့ တပိုင်၊ ကို ထုတ် သော သူ၊ ထာ
ထောထထံသားရှုထွန်နှင့်ထုတ်ထိုထိုထည်တွင်

- ၈၉ ဩဇာ- ချိန်တံခါးကိုကား၊ ထာဝန်နှင့်စာနာ မြို့သားတို့သည် ဖွင့်၍တံခါးတိုင်၊ တံခါးရွတ်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်သန့်ကျင်ထိုကို ထုပ်ပြီးမှ၊ မြို့မှူးစေတောင် တထောင်ကို နောက်လှေ၊ တံခါး
- ၉၀ ထိုင်သောတည်ဩဇာ- မေထက္ကရင်မြို့တပိုင်း ကိုလုပ်သော လေဝပ်သားမာယမိသည်၊ နောက် လှေတံခါးကိုဖွင့်၍တံခါးရွတ်၊သော့ခလောက်၊
- ၉၁ ထာဝန်ကျင်ထိုကို ထုပ်ထား၏- မိမိပါမြို့တ ပိုင်းကို ထုပ်သော ကောထထောဇာ သား ချဏ္ဍ၊ ထည်ခမ်းရေတွင်းတံခါးကိုဖွင့်၍တံခါးမိုး၊ တံ ခါးရွတ်၊ သော့ခလောက်၊ ထာဝန်ကျင် ထိုကို ထုပ်ထား၊ ပြီးလျှင်၊ ဥ ထည် တော် နား ဖွာ၊ မှီ ထောင်ရေကန်မြို့မှူးကို၊ ဓါပိန်မြို့ ဘေကားတိုင်
- ၉၂ စောင်တည်၏- သုနောက်မှ၊ ဗတ်ဇုရမြို့တပိုင်း ကိုထုပ်သောစာဇာဇုတ်သားနေထမိသည်၊ ဓါပိန် ထင်းချိုင်း တဖက် တစွက် ၅ ခု၊ နောက် ထုပ် သောရေကန်နှင့် မိုလ်မင်းအိမ် ထိုင်စောင် ဖွင့်
- ၉၃ ၏- သုနောက်မှ၊ ထေပိစမျိုး ဗာနိသားရေဟုံ ဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ကိယမြို့တပိုင်းကိုထုပ်သော
- ၉၄ ထာဝန်သည် မိမိတံကို ဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ကိယမြို့တပိုင်းကိုထုပ်သော ထေဒုစပ်သားထာ
- ၉၅ ချာညီဗာဝပ်ဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ မိမိပါမြို့လုပ်၊ ထောစူသားစေရသည်၊ ထက်နက်နံထိုက်သို့ တက်ရာတဖက်တစွက်၊ မြို့ထောင့်ထိစောင်ပွင့်
- ၉၆ ၏- သုနောက်မှ၊ ဇဉ့် သား ဗာရုတ် သည် မြို့ ထောင့်မှ ထပ်ပရောထိတ် မင်း၊ ဧညာမြှပ်အိမ်
- ၉၇ တံခါးတိုင်စောင်ကြိုးစာ၍ဖွင့်၏- သုနောက် မှ၊ ကောဇာ သား ဖြစ်သော ဥရိယာဇာ သား မေရ ဇုတ်သည်၊ ဧညာမြှပ်အိမ်တံခါးမှ အိမ်ထောင့်
- ၉၈ ထိုင်စောင်ဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ချိန်စေရပ်သား
- ၉၉ ထပ် ပရော ထိတ် ထိုသည် ဖွင့် ဩဇာ- သု ထို နောက်မှ၊ ဗယံမိန်နှင့်ထာဝန်သည်မိမိအိမ်တ ဇက်တစွက်၌ဖွင့်ဩဇာ သုထိုနောက်မှ၊ စာနနိ သားဖြစ်သော မာသေယာဇာ သား စာဇုရသည်
- ၉၁၀ မိမိအိမ် တဖက် တစွက်၌ ဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ထေဒုစပ် သားမိန့်သည်၊ စာဇုရ အိမ်မှ မြို့မှူး
- ၉၁၁ ရွှေရာ မြို့ထောင့်ထိုင်စောင် ဖွင့်၏- ဥရသား ပါထထသည်မြို့မှူးရွှေရာတဖက်တစွက်ကို၎င်း၊ ထောင်ဝင်းနား၊ မြင့်သော နန်းရွှေမှာမြို့သော ပြ မိုးကို၎င်းဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ပါရုပ်သားဂေပါ
- ၉၁၂ ထာဝန်- ထိုမှတပါး၊ သုရားထွန်တို သည်စေရွှေ ဇုတ်နားရေတံခါးတဖက်တစွက်၌မိမိထိုနေရာ

- ဩဇာ ချိန်တံခါးကို၎င်း၊ မြင်ထိုထွက်စော ပြ
- ၉၁၃ မိုးကို၎င်းဖွင့်ဩဇာ- သုထိုနောက်မှ၊ ထေစော မြို့သားတို့သည် မြင်ထိုထွက်သောပြမိုးကြီးစာ ဇက်တစွက်၌၊ ဩဇာ ချိန်တံခါးကို၎င်း၊ ထိုင်စောင်
- ၉၁၄ ဖွင့်ဩဇာ- မြင်းတံခါးစေထက်၊ ထပ်ပရောထိတ် ထိုသည်၊ မိမိထိုနေရာအိမ် တဖက်တစွက်၌စာ
- ၉၁၅ သီးစာသီး ဖွင့်ဩဇာ- သုထို နောက်မှ၊ ဇုဇေရ ထားဇာရုတ်သည် မိမိအိမ်တဖက်တစွက်၌ဖွင့် ၏- သုနောက်မှ၊ ရွှေကန်သား၊ စေရွှေ တံခါးရွှေ
- ၉၁၆ ရွှေမာထာဖွင့်၏- သုနောက်မှ၊ ရွှေထပ်သားထာ နန်း၊ ဇာထပ်စံတက္ကသား ထာဝန်ထိုသည်ဖွင့် ဩဇာ- သုထိုနောက်မှ၊ ဗေရမိသားဗေရွတ်သည်
- ၉၁၇ မိမိ အိပ်ရာ ခန်း တဖက် တစွက်၌ ဖွင့် ၏- သု နောက်မှ၊ ပန်းတိမ်သမားသားမာထမိသည်မိမိ တက်တံခါး တဖက် တစွက်၌၊ သုရားကျွန် နေရာ နှင့် ကုန်သည် နေရာ စေရပ် ထိုင်စောင်၎င်း၊ မြို့
- ၉၁၈ ထောင့်တက်ရာစေရပ်ထိုင်စောင်၎င်းဖွင့်၏- မြို့ ထောင့် တက် ရာ စေရပ် ၅ ခု၊ ထိုး တံခါး ထိုင် စောင်ပန်းတိမ်သမားရွှေ နှင့်ကုန်သည်ရွှေထို သည်ဖွင့်ဩဇာ

၄

- ထိုသို့ ငါထိုသည် မြို့မှူးထည် ကြောမ်းကို၊ ထန္တာထတ်သည် ထိတင်းကြားသောစာ၏၊ စာ ထွန် ငါသစေထွက်ထွက်၍၊ ထုထုထိုကိုဖွတ်
- ၉၁၉ ရယ်ပြုလျက်- စာမေမြို့သောထိုထုထုထိုထည် စေထယ်သို့ ပြုပြင်မည်နည်း၊ ကိုက်ကို မိုင်နံစေ မည်သော၊ လက် ပူဇော် မည်သော၊ ထေရုဇွင်း ထွင်ထက်သတ်မည်သော၊ ထွမ်းလောင်သော ကျောက်ထိုကို စေမြှိုက်ဝံ့စွာ၊ ထဲက ထုတ်၍ မြို့ ဖွင့် မည် သောထု၊ မိမိ စေမျိုးသားစွင်း၊ ရွှေမာရိ
- ၉၁၁၀ တပ်သား ရွှေမှာ ပြော ထို ၏- သုစာနားမှာ မြို့ သော စေရွှန်စေမျိုးသား ထောတိထထည်၊ သု ထိုတည်သော ကျောက်မှူးကို ထောရွှေ ထိမိုက်
- ၉၁၁၁ လျှင်၊ ပြုထဲထိမံမံပြုထုပြန်ပြော၏- ထိုစေကျွန်တို ထိုသုရားသခင်၊ နားထောင်ဖော်မူပါးစေထွန်တို ထိုသည် မထီနံမြင်ပြု ဖြင့်ကိုခံရပါ၏- သုထို ထွဲသော ကောသသည်၊ သုထို ခေါင်းပေါ်ထို ပြန် ရောက် ပါ စေသော၊ ထိမ်း သွား ဖြင်း ကို ခံရာ
- ၉၁၁၂ ပြည်၌ ထုရက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော- သု ထိုပြုသော ရုဇုတ်ကို ခံစေရပ်တော်မူပါနှင့်၊ ရွှေတော်၌ သုထိုစေပြန်မပြောပါစေနှင့်၊ မြို့ကို ထည်သောသုထို၏ မိတ်ကို နားစေခြင်းမှာ၊ ပြော

၈ တတ်ကြပါသည် တကား- ထိုရာတွင်၊ ငါတို့
 ၉ သည် မြို့ရိုးကို တည်ကြ၏။ တည်လုပ်သောသူ
 ၁၀ တို့သည်စေတနာကြီးသောကြောင့်၊ မြို့ပတ်လည်
 ၁၁ မြို့ရိုးစံမြင့်တက်တိုင်အောင်ပြီးသေး၏။
 ၁၂ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးမြင့်၍ ပြုဖျက်ရာတို့ကိုဖွင့်စ
 ၁၃ ရှိကြသည်ဟု၊ သန္တာထက်နှင့်တော့ဟိ၊ စေခြ
 ၁၄ သောစရာရပ်လူ၊ စေခြနီလူ၊ စောရုတ်လူတို့သည်
 ၁၅ ကြားသောစခါ၊ စေထွန်ပေါ်သ မိတ်ရှိသငါ-
 ၁၆ ယေရုရှလင်မြို့ကိုစစ်ရုံ၍တိုက်မည်။ ထိုအမှုကို
 ၁၇ ဣမ်မည်ဟုတည်၊ ဘညတ်တည်းတိုင်ပင်ကြ၏။-
 ၁၈ ထိုရာတွင်၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ဆု
 ၁၉ တောင်း၍၊ ရန်သူကြောင့်နေညဉ်မပြတ် ကင်း
 ၂၀ စောင့်ထားကြ၏။- ယုဒလူအမျှ ကလည်း၊ ဝန်
 ၂၁ ထမ်းသောသူတို့သည် အားကုန်ကြပြီ။ အမှိုက်
 ၂၂ ဈားထွက်၊ မြို့ရိုးပြီးစီးအောင် မတတ်နိုင် ကြလှ
 ၂၃ ဆိုကြ၏။-ရန်သူတို့ကလည်း၊ သူတို့သည်အမှတ်
 ၂၄ တခု၊ သတိမရှိဘဲနေစည်တွင်၊ ငါတို့သည်သူတို့
 ၂၅ အထဲသို့ဝင်၍လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုအလုပ်ကိုဖျက်
 ၂၆ မည်ဟုဆိုကြ၏။- သူတို့အနားမှာနေသော ယုဒ
 ၂၇ လူတို့သည်လည်း၊ ထာ၍ရန်သူတို့သည် နေရာ
 ၂၈ အရပ်ရပ် တို့က၊ သင်တို့ကို တိုက်လာ ကြလိမ့်
 ၂၉ မည်ဟု၊ ငါတို့အား အထပ်ထပ် ဆိုကြ၏။- ထို
 ၃၀ ကြောင့်မြို့ရိုးနောက်၊ နိမ့်သောအရပ်၊ ရှင်းလင်း
 ၃၁ သော အရပ်တို့၌ ထား၊ ဟုံ၊ လေး လက်နက် ပါ
 ၃၂ သောလူဈားကို၊ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ငါခန့်
 ၃၃ ထား၏။- ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှု စီရင်
 ၃၄ ပြီးမှမှမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အား
 ၃၅ ခေါ်၍၊ ရန်သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်၊ ကြီးမြတ်
 ၃၆ ၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ခြိမ်းတော် မူသော ထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားကိုအောင်းနေကြသော၊ ညီအစ်ကိုသားမ
 ၃၈ သား၊ အိမ်ရာအဖို့တိုက်ကြသောသူဆို၏။ ထိုသို့
 ၃၉ ငါတို့သည် သတိရ၍၊ ရန်သူအကြံကို ဘုရား
 ၄၀ သခင်ဖျက်ဆီးတော် မူကြောင်းကို၊ သူတို့ကြား
 ၄၁ ထိသောစခါ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီး
 ၄၂ ထုတ်ရာအရပ်၊ မြို့ရိုးသို့ပြန်လုပ်ကြ၏။-နောက်မှ
 ၄၃ ကျွန်တဝက်သည် အလုပ်လုပ် ကြ၏။ တဝက်
 ၄၄ သည်လှံ၊ မိုင်း၊ လေး၊ သံချပ်တို့ကိုကိုင်ကြ၏။ မင်း
 ၄၅ တို့သည် ယုဒအမျိုးသားဈား နောက်မှာ နေကြ
 ၄၆ ၏။-မြို့ရိုးတည်သောသူ၊ ဝန်ထမ်းသောသူ၊ ဝန်
 ၄၇ ကိုတင်သောသူအပေါင်းတို့သည် သက်တမက်
 ၄၈ နှင့်ထွက်ကြ၏။ သက်တမက်နှင့်သက်တမက်ကိုကိုင်
 ၄၉ ကြ၏။- တည်လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည်

၅၀ ခါး၌ ထားဆွဲလျက်တည်လုပ်ကြ၏။ ကံပိုးမှတ်
 ၅၁ သောသူသည် ငအနားမှာရပ်နေ၏။-ငါကလည်း၊
 ၅၂ အလုပ်သည် ကြီး ကျယ်လှ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာတ
 ၅၃ ယောက် တခြားစီသူနှင့် ငါဝေးဝေးလုပ်ရ၏။-
 ၅၄ ထို့ဖြစ်၍၊ ကံပိုးမှတ်သံကိုကြားလေရာရာအရပ်
 ၅၅ မှ၊ ငါတို့ထံသို့စသီးဝေးကြ၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်
 ၅၆ သည် ငါတို့တက်၌စစ်ကူတော်မူမည်ဟုမှူးမတ်၊
 ၅၇ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အား ငါဆို၏။-ထို
 ၅၈ သို့ငါတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ လူတဝက်သည်
 ၅၉ မိုင်း၊ လင်းသည် မှစ၍ ကြယ်ပေါ်သည်တိုင်
 ၆၀ အောင်၊ လုံလက်နက်တို့ကိုကိုင်ကြ၏။- ထိုစခါ
 ၆၁ ၌လည်း၊ ငါကလူတိုင်းမိမိကျွန်နှင့်တကွ ညည့်
 ၆၂ အရှိန်တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အိပ်စေ၊ ထိုပြု
 ၆၃ လျှင်၊ ကျွန်တို့သည်နေ့အခါ အလုပ်လုပ်လျက်၊
 ၆၄ ညည့်အခါအလှည့်လှည့်စောင့်လျက်ရှိကြလိမ့်
 ၆၅ မည်ဟု၊ လူဈားတို့အား ဆို၏။- ထိုသို့ ငါနှင့်င
 ၆၆ ညီ၊ ငကျွန်၊ ငနောက်၌ လိုက်သော တပ်သား တို့
 ၆၇ သည်၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုမချွတ်ဘဲနေရကြ၏။

၇

၈ ထိုအခါယောက်ျား မိစ္ဆာဈားတို့သည်၊ အမျိုး
 ၉ သားချင်းယုဒလူတို့ကိုအထွန်အပြစ်တင်၍ ခြည်
 ၁၀ တမ်းကြ၏။-အမျှ ကလည်း၊ ငါတို့နှင့်သားသွီး
 ၁၁ ဈား၊ စွာရှိကြ၏။ သူတို့ အသက် ငွေ့ထောက်
 ၁၂ အောင် ဓားစရာဆန်စပါးကို အထယ်မှာရနိုင်
 ၁၃ မည်နည်းဟုဆိုကြ၏။- အမျှ ကလည်း၊ ငါတို့
 ၁၄ သည်လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊ အိမ်တို့ကိုပေါင်ထား
 ၁၅ ပြီ။ အစာခေါင်းပါးသော ကာလ၊ ဆန်စပါးကို
 ၁၆ အထယ်မှာရနိုင်ပါမည်နည်းဟုဆိုကြ၏။- အမျှ
 ၁၇ ကလည်း၊ ငါတို့သည်အ ခွန်တော်ကိုပေးစရာရှိ
 ၁၈ စေခြင်းငှါလယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်အတွက် ငွေကိုဈေး
 ၁၉ ယူပြီ။-ယခုမှာငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာသည်အမျိုးသား
 ၂၀ ချင်းတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သားသွီး
 ၂၁ သည်သူတို့သားသွီးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သား
 ၂၂ သွီးကိုရောင်း၍ ကျွန်ုပ်စေရမည်လော၊ ကျွန်ုပ်ပြီ
 ၂၃ သောသွီး တို့ကိုလည်း ရွေးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်
 ၂၄ ပိုင်ရင်း လယ်ယာနှင့် ဥယျာဉ်တို့သည် သူတပါး
 ၂၅ လက်သို့ ရောက်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။- ထို
 ၂၆ သို့အပြစ်တင်ခြည်တမ်းသောစကားကိုငါသည်
 ၂၇ ကြားသောစခါ၊ အထွန်ညှိုးငယ်သော မိတ်ရှိ
 ၂၈ ခြီးကိုယ်အထိအလျှောက်ဆင်ခြင်ပြီးမှ-မှူးမတ်
 ၂၉ နှင့်မပါအရာရှိတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်အမျိုး
 ၃၀ သားချင်းတို့၌အထိုးစားတတ်ကြသည်တကား

- ထုဆွသဖြင့်၊ သူတို့တဖန်ထူထောင်ရာမှတို့ကိုစု
- ၀ ဝေးစေလျက်-တပါးအမျိုးသားတို့ထက်၌ကျွန်
- ခံသောငါတို့ညီအစ်ကိုယုဒလူမျိုးကို၊ ငါတို့သည်
- တတ်၍ သမ္မာစာတိုင်း၊ ရွေးချွတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့
- သည်ညီအစ်ကိုတို့ကိုတဖန်ရောင်းဦးမည်ဟော၊
- သူတို့သည်အမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ အရောင်းခံ
- ရမည် ယောယု ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည်ပြန်ပြော
- ၀ ရာမရှိ၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။- ငါကလည်း၊
- သင်တို့ပြုသောအမှုမကောင်း၊ ပါတကား၊ ငါတို့
- ရန်သူဖြစ်သောတပါးအမျိုးသားတို့သည်ငါတို့
- ကိုကဲ့ရဲ့မည်ဟု မိုးမိမ့်၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို
- ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်၊ သင်တို့ကုန်သင့်သည်
- ၀၀ မထုတ်လော၊- ငါနှင့်ငြိမ့်၊ ကျွန်တို့သည်လည်း၊
- သူတို့အဖွဲ့ငွေနှင့် ဆန်စပါးကို ခွဲယူပိုင်သည်မ
- ထုတ်လော၊ အထိုးစားသောအမှုကို ပယ်ဖြတ်
- ၀၀ ကြပါလော့၊- သန့်ပင်သူတို့ထက်သာ၊ စတုရ
- သည်၊ သံလွင်ဥသည်၊ အိမ်ရာကို၎င်း၊ သူတို့၌
- ထူပြေးသောငွေ၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအစရှိ
- ၀၀ ကို၎င်းပြန်ပေးကြပါလော့ဟုဆိုသော်- သူတို့က
- ပြန်ပေးပါမည်၊ ထာမ္မာမကောင်းမဟူပါ၊ ကိုယ်
- တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါမည်ဟုဝန်
- ခံကြ၏။ ထိုသို့ ယဇာပရောဟိတ်တို့သည် ဂတိ
- ထားသည်အတိုင်းပြုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်
- ၀၀ သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ကျိန်ဆိုစေပြီးမှ- ကိုယ်ခါးပိုက်
- ကိုခါလျက်၊ ဂတိဗျတ်သော သူအပေါင်း၊ ထိုကို
- ဘုရားသခင်သည် အိမ်တော်၊ အမှုတော် ထဲက
- ဦးဆုံးခါလိုက်တော်မူပါစေသော၊ သူတို့သည် ဦး
- ဆုံးခါပြန်လိုက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသောဟုဆို
- ၍၊ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် အာမင်
- ဟုဝန်ခံ၍၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။ သူ
- တို့သည်လည်း၊ ဂတိထားသည် အတိုင်းပြု
- ကြ၏။
- ၀၀ ထိုမှတပါး၊ သူမြို့ဝန်အရာကို ငါခံသောအ
- ချိန်၊ အာတဇရပ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်မှစ
- ၍ သုံးဆယ်နှစ်နှစ် တိုင်အောင်၊ တဆယ်နှစ်နှစ်
- ပတ်လုံး ငါနှင့် ငြိမ့် ထိုသည် မြို့ဝန် မိကျွန်ုပ်
- ၀၀ စား- အရင်မြို့ဝန်တို့ကိုလူများတို့သည်ကျွေးရ
- ကြ၏။ ရန်နှင့် စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ တနေ့လျှင် ငွေ
- ထေးထယ်ကို၎င်း ပေးရကြ၏။ မင်းလှထင်၏စေ
- စားခြင်းကို လည်းခံရကြ၏။ ငါမူကား၊ ဘုရား
- သခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အရင်မြို့ဝန်
- ၀၀ ကဲ့သို့မပြု- ထိုမှတပါး၊ ငါသည် မြို့ရုံးအဖို့

ထုတ်၍နေ၏။ ငါနှင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်ထယ်ထာကို

မဝယ်၊ မြို့ရုံးတည်ခြင်းအမှုကိုသာပိုင်းညီ၍ကြို

၀၀ စားကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေ၍ ငါ

တို့ထံသို့သာသောတပါးအမျိုးသားကိုမဆိုဘဲ၊

သူအမျိုးသားတို့နှင့်မင်းအရာရှိတစ်ပါးကို

၀၀ တို့သည်စား ဝဲ၌ စားသောက်မြို့ကြီး- နေ

တိုင်းစား ဝဲကို နွားတကောင်၊ ရွေးသောထိုး

မြောက်ကောင်၊ ကြက်ဈာကို ဖီရင်ရ၏။ ဆယ်

ရက်တခါဈာစွာသော စပျစ်ရည် အမျိုးမျိုးကို

လည်းတင်ရ၏။ ထိုမျှထောက်ကုန်သော်လည်း၊

သူတို့သည် ပင် ပန်းစွာ အမှုစောင့်ရသော

၀၀ ကြောင့်၊ မြို့ဝန်၌ မိကျွန်ုပ်ငါမတောင်း၊- ထိုအ

ကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ဦးလူတို့အဖို့အကျွန်ုပ်ပြုသ

မျှအတွက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းပေး၍ ကျေးဇူး

ပြုတော်မူပါ။

၆

- ၀ ထိုအခါမြို့တံခါးတို့ကိုမထူထောင်သေးသော်
- လည်း၊ မြို့ရုံးတည်၍ ထုံကြောင်းကိုသိသော
- တောဘီး၊ အာရပ်လူဂေရှင်မှစ၍၊ ကြွင်းသောရန်
- ၀ သူတို့သည်ထိတင်းကြားသောအခါ- သိသော
- နှင့်ဂေရှင်တို့က ထာပါ၊ ကြံ့နေရာ၌ တွင် ခေမိ
- မိမ့်ခွာမှာ အေကြ ကုန်တံလှ၊ မကောင်းသော
- ၀ အကြံရှိ၍ ငါကို ဟုလိုက်ကြ၏။- ငါကလည်း၊
- ငါသည် ကြီးသောအမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော
- ကြောင့်၊ မဆင်းသောနိုင်၊ ထိုအမှုကို မဆောင်
- ရွက်ဘဲ သင်တို့ မှီရာသို့ ဆင်းသွား၍၊ အထယ်
- ကြောင့် အမှုပြတ်ရမည် နည်းလှ၊ တမန်တို့ကို
- ၀ ခေတ္တတံ၍ ပြန်ပြော၏။- ထိုသို့လေး ကြိမ် ထိုင်
- အောင်မှာလိုက်၍၊ ငါသည်လည်း၊ ထောင်ကဲ့သို့
- ၀ ပြန်ပြော၏။- နောက်ပညာမအကြိမ်၌ သိသော
- သည်ထောင်ကဲ့သို့ မိမိကျွန်ုပ်ကိုခေတ္တတံ၍၊ ကျွန်
- ၀ တွင်တံဆိပ်မခတ်သော စာပါ၏။- စာချက်ထူ
- ကား၊ သင်နှင့်လူလူတို့သည် ဝန်ကန်မည်အကြံ
- ရှိသည်လှ၊ လူအမျိုးမျိုး ပြောဆိုကြ၏။ ဂေရှင်
- လည်း၊ သက်သေခံ၏။ ထိုကား နှင့် အညီ သင်
- သည် လူဂေရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ မြို့ရုံးကို
- ၀ တည်၏။- လူပြည်၌ ရှင်ဘုရင်ရှိသည်လှ၊ ထင်
- ကိုရည်စောင့်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ယော ပြောရ
- သောပရောဖက်တို့ကိုသင်ခန့်ထားပြီး၊ ထိုကား
- အထိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက် ရမည်၊
- သို့ဖြစ်၍ ထာပါးထိုင်ပင်ကြကုန်ဟုစာပို့ပါသ
- ၀ တည်း။- ငါကလည်း၊ သင်ပြောသော ကောင်း

ခွန်းမျှ မမှန်း ကိုယ် မိတ်ဆွေမှာ အစုစည်းပြီး တင်
 ၈ တတ်သည့်အပြင်၊ နေထွတ်၍ ပြန်ပြော၏။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ သူ့ထိုကဲ့သို့ အထူးကို ထိခံစား
 သတ်နှိပ်ခံရသော၊ သူ့ထိုသည့် အားလျော့ကြလိမ့်
 မည်ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ့ထိုကဲ့သို့ မြစ်၊ ခြောက် ကြမ်း
 ၉ ထို့ရာတွင်၊ ထိုစကားကြောင့် ငါသာ ဤ အားရှိ
 ၁၀ ၏- ထိုအခါ မဟေတဗေလ သား ဖြစ်သောအ
 ကာလအထိသား၊ ရှေ့မာသသည်၊ ဝန်းရှောင်လျက်
 နေသောအခါ သို့ငါ့တွားလျှင်၊ သူကဘုရားသခင်
 ၏ အိမ်တော် အတွင်း ခန်း ထဲမှာ ငါ့ထိုသည့် စု
 ဝေး၍၊ မိတ်မှန်တော်တံခါးထို့ကို ပိတ်ထားကြ
 ကုန်စို့၊ ကိုယ်တော်ကို သတ်စေသော ငါ့အကြာ
 လိမ့်မည်၊ သန့်ညည်၌ ပင်သာကြလိမ့်မည်ဟု
 ၁၁ ဆို၏။- ငါကလည်း၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည် ပြေးရ
 မည်သော၊ ငါနှင့်တူသောသူသည် အသက်ရှမ်း
 သာခြင်းငှါ၊ မိတ်မှန်တော်ထဲသို့ ဝင်ရမည်လော၊
 ၁၂ ငါ မဝင်ဟု ပြန်ပြော၏။- ထိုသူကို ဘုရားသခင်
 အထွတ်တော်မမူ၊ တောဘိနှင့် သန္တာထက်ငှါး
 သော့ ကြောင့်၊ ထိုထို့ ငဲ့တတ်၍ ထော့ပြော
 ၁၃ သည်ကို ငါ့မိမိ၏။- သူ့ထိုသည့်ကို ကဲ့ရဲ့စရာ
 အကြောင်းရှိစေလျက်၊ ငါကြောက်၍ ထိုသို့ပြုသ
 ၁၄ မြင့်၊ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ ထိုသူကို ငှါးကြ၏။- အို
 အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောတော
 .ဘိနှင့် သန္တာထက်ကို ငှါး၊ နောက်အမည်ရှိသော
 ပရောဖတ်မမှန်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို မြစ်၊ ခြောက်
 သောပရောဖတ်ထို့ကို ငှါးမှတ်တော်မူပါ။
 ၁၅ အရက်ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှ အထွတ်ထွေ၊ နှစ်
 ဆယ် ငါးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ရိုးကို ထက်စသတ်ကြ
 ၁၆ ၏။- ထိုသို့တင်းကို ရန်သူထိုသည်ကြား၍၊ ပတ်
 သည် ဝန်းကျင်၌ နေသော တပါး အမျိုးသားအ
 ပေါင်း ထိုသည်၊ မြို့ရိုး ကို မြင်သောအခါ၊ ရှက်
 ကြောက် ခြင်း ထို့ရောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထိုအမှုသည် ငါ့ထို၏ ဘုရားသခင် အခွင့်
 နှင့်ပြီးကြောင်းကို မိမိကြ၏။
 ၁၇ ထိုကာလတွင်၊ ယုဒမူမတ် ထိုသည် ချားစွာ
 သော မေတ္တာစာကို တောဘိထံသို့ ပေးလိုက်၍၊
 တောဘိပြန်ပေးသောစာအချားကိုလည်း ရကြ
 ၁၈ ၏။- တောဘိသည် အာရာသားရှေ့ကန်၏သမတ်
 ဖြစ်သော့ ကြောင့် ငှါး၊ သူ၏ သားယော တနန်
 သည် ဗေရမိသား၊ မေရှုထံသို့ နှင့် နီဗက်သော့
 ကြောင့် ငှါး၊ ယုဒသူအချားထိုသည် တောဘိထံ၌
 ၁၉ သန္တာကို ခံကြပြီး- သူ့ထိုသည် တောဘိပြုသောအ

မှုကောင်းထို့ကို ငစား ပြန်ပြောကြ၏။ ငစကား
 ကိုလည်း၊ သူ့အား ပြန်ပြောကြ၏။ သူသည်လည်း၊
 ငါကြောက်စေခြင်းငှါ စာပေးလိုက်လေ၏။
 ၇
 ၈ မြို့ရိုးကို ထက်စသတ်သောအခါ၊ ငါသည်တံ
 ခါး ထို့ကို ထူထောင်၍ တံခါးစောင့်၊ သိခြင်း
 ၉ သည်၊ လေဝိသားထို့ကို ခန့်ထားပြီးမှ- သန္တာရှိ
 ၍ ဘုရားသခင်ကို အထူး သဖြင့် ရှိသောသော ရှု
 ထိုက်ရှု၊ တာနန်နှင့် ငညီတာနန်ထို့၌၊ ယေရုရှ
 ၁၀ လင်မြို့ကို အပ်လျက်- နေမထွက်မှီ ယေရုရှလင်
 မြို့တံခါးထို့ကို မပွင့်စေနှင့်၊ တံခါးစောင့်ရှိစည်၊
 တံခါးထို့ကို ပိတ်၍ ကန်လန်ကျင်ထိုးစေ၊ မြို့သူမြို့
 သားထိုသည် အသီး အသီးမိမိ ကျီ အရပ် မိမိထို့
 အိမ်တဖက်တချက်၌ ကင်းစောင့်စေလှစ်ရင်၏။-
 ၁၁ အကြောင်းမူကား၊ မြို့သည် ကျယ် ဝန်း သော
 သည်၊ နေသော သူနည်း၍ အိမ် ချား ထို့ကို မ
 တည်မဆောက်ကြသေး။
 ၁၂ ထိုအခါမူမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားထို့
 ကို အဆွေ အမျိုး အလိုက် စာရင်း ယူခြင်း ငှါး
 ဝေးစေမည် အကြံ ကို၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည်
 ၁၃ ငမိတ် နှစ်လုံးထဲသို့ သွင်းပေးတော်မူ၏။- တဖန်
 ၁၄ ငါတွေ့သော စာရင်းတည်း၊ ဟူသော၊ ချွေဦးစွာ
 ရောက်လာသော သူထို၏ အဆွေအမျိုး စာရင်း
 ချက် ဟူရ ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခင် နေ
 အာသည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ
 သောသူစုထဲကတွက်၍ အေရုဗဗေလ၊ ယောရှု၊
 နေဟမိ၊ အာဇဒိ၊ ရာမိ၊ နာဟမာနိ၊ မော်ဒက်၊ မိ
 ထရှုနိ၊ မိဇပေရက်၊ မိဂဲ၊ နေဟုံ၊ ဗာဗုလုန်နှင့်
 တူလိုက်လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော၊ ယုဒ
 ပြည်၌ အသီးအသီး ဆိုင်သော မြို့ရွာသို့ ရောက်
 သော နိုင်ငံတော်သား၊ အသွယ်ရေလူစာရင်းဟူ
 ၁၅ မူကား၊- ပါရတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင် တရာရ
 ၁၆ နှစ်ဆယ် နှစ်ထောင်၊- ရှေ့ဖတ် အမျိုးသား သုံး
 ၁၇ ရာရ နှစ်ဆယ် နှစ်ထောင်၊- အာရာ အမျိုးသား
 ၁၈ ခြောက်ရာ ငါးဆယ် နှစ်ထောင်၊- ပါထတ်
 မောတ အမျိုး၊ ယောရှုနှင့် ယွာထ အမျိုး သား
 ၁၉ နှစ်ထောင် ရှစ်ရာ တဆယ် နှစ်ထောင်၊- ဒတ်
 အမျိုး သား တထောင် နှစ်ရာ ငါးဆယ် ထေး
 ၂၀ ထောင်၊- အတ္တု အမျိုးသား ရှစ်ရာ ထေးဆယ်
 ၂၁ ငါးထောင်၊- အက္ခု အမျိုးသား ရှစ်ရာ ခြောက်
 ၂၂ ဆယ်၊- မိဗ္ဗိ အမျိုး သား ခြောက်ရာ ထေး ဆယ်
 ၂၃ နှစ်ထောင်၊- ဗေဇ အမျိုးသား ခြောက်ရာ နှစ်

၈၇ ဆယ်သုံးယောက်၊- အာဇာနည် အမျိုးသားတ
 ၈၈ ထောင်သုံးရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊-အစောင့်မှတ်
 အမျိုးသား ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ် ခုနှစ်
 ၈၉ ယောက်၊-မိဂဗ္ဗအမျိုးသားနှစ်ထောင်ငါးဆယ်
 ၉၀ ခုနှစ်ယောက်၊- အာဗိန် အမျိုးသား ခြောက်ရာ
 ၉၁ ငါးဆယ် ငါးယောက်၊- ထေဇကီနှင့် အာတာ
 ၉၂ အမျိုးသားကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်၊-အာရှုအမျိုး
 ၉၃ သားသုံးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊-ဗေဇဇအမျိုး
 ၉၄ သားသုံးရာနှစ်ဆယ်ထေးယောက်၊-အာရိပ်စ
 ၉၅ ချိုးသားတရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊-ဝိဗောဇာ
 ၉၆ ချိုးသားကိုးဆယ် ငါးယောက်၊-ဗတ်ထင်မြို့နေ
 ၉၇ တောဝမြို့သားတရာရှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊-အာ
 ၉၈ နုသုတ်မြို့သားတရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊-ဗေ
 သာဇမာဝတ် မြို့သားထေးဆယ် နှစ်ယောက်၊-
 ၉၉ ကိရုတ်တံသာရိပ်မြို့၊ဗေရိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား
 ၉၀ ခုနှစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊-ရာမမြို့၊ ဂါဗ
 ၉၁ မြို့သား ခြောက်ရာ နှစ်ဆယ်တယောက်၊- မိတ်
 ၉၂ မတ်မြို့သား တရာ နှစ်ဆယ် နှစ်ယောက်၊-ဗေ
 ထထမြို့၊ အာဇု မြို့သား တရာ နှစ်ဆယ် သုံး
 ၉၃ ယောက်၊-အခြားသောနေဗောမြို့သားငါးဆယ်
 ၉၄ နှစ်ယောက်၊-အခြားသောဝေမြို့သားတထောင်
 ၉၅ နှစ်ရာငါးဆယ်ထေးယောက်၊- အာရိပ်မြို့သား
 ၉၆ သုံးရာနှစ်ဆယ်၊-သေရိခေါမြို့သားသုံးရာထေး
 ၉၇ ဆယ် ငါးယောက်၊- သောဝမြို့၊ အာဗိန်မြို့၊ ဩ
 ၉၈ ဇာမြို့သားခုနှစ်ရာ နှစ်ဆယ်တယောက်၊-သေ
 နာမြို့သားသုံးထောင်ကိုးရာသုံးဆယ်တည်း၊
 ၉၉ သဏ္ဍပရောဟိတ် ဓာရင်း ဟူမူကား၊ သောဇ
 အမျိုးထဲက ယေဝါယ အမျိုးသားကိုးရာ ခုနှစ်
 ၉၀ ဆယ် သုံးယောက်၊- ဣဗေရ အမျိုးသား တ
 ၉၁ ထောင် ငါးဆယ် နှစ် ယောက်၊- ဟိရုရ အမျိုး
 သားတထောင် နှစ်ရာထေးဆယ်ခုနှစ်ယောက်၊-
 ၉၂ အာရိပ် အမျိုးသား တထောင် တဆယ် ခုနှစ်
 ယောက်တည်း၊
 ၉၃ ထေဝိသား ဓာရင်း ဟူမူကား၊ အောဇေဝ အ
 မျိုးထဲက သောဇ အမျိုးနှင့် ကာဗေထအမျိုး
 ၉၄ သား ခုနှစ်ဆယ် ထေးယောက်၊- သိဗြင်းသည်၊
 အာသပ် အမျိုးသား တရာ ထေးဆယ် နှစ်
 ၉၅ ယောက်၊- တံခါးခေါင်၌ ဩ အမျိုးသား၊ အာ
 တာ အမျိုးသား၊ တာသ ခုန် အမျိုးသား၊
 အတ္တုတ်အမျိုးသား၊ တတိတ အမျိုးသား၊ ဧာ
 ဇအမျိုးသားပေါင်းတရာသုံးဆယ်ရှစ်ယောက်
 တည်း၊

၉၆ သုဇာနည်နှစ်သု၊ မိတအမျိုးသား၊ အထူးအ
 ၉၇ မျိုးသား၊ တဗြောက် အမျိုးသား၊- ကေဇုတ်အ
 မျိုးသား၊ အထူးအမျိုးသား၊ ဟိရုန်အမျိုးသား၊-
 ၉၈ ထေဗနအမျိုးသား၊ တာဂဗေအမျိုးသား၊ ဧာထ
 ၉၉ ဇအမျိုးသား၊- တာနုန်အမျိုးသား၊ ဝိဗြေထအ
 ၉၀ မျိုးသား၊ ဂါတာ အမျိုးသား၊- ရာထ အမျိုး
 သား၊ ရေမိန် အမျိုးသား၊ နေကောဇ အမျိုး
 ၉၁ သား၊- ဂဇုတ်အမျိုးသား၊ ဩဇ အမျိုးသား၊ ဟိ
 ၉၂ သာအမျိုးသား၊-ဗေသဲအမျိုးသား၊ ခုနိန်အမျိုး
 ၉၃ သား၊ နေမိဇေသိပ် အမျိုးသား၊- ဗာကဗုတ် အ
 မျိုးသား၊ တာကုဇ အမျိုးသား၊ တာရုထုရအ
 ၉၄ မျိုးသား၊- ဗာဇထိတ် အမျိုးသား၊ ဗေထိဇ အ
 ၉၅ မျိုးသား၊ တာရုဌအမျိုးသား၊- ဗာရုထုတ် အ
 မျိုးသား၊ ထိသရ အမျိုးသား၊ တာမ အမျိုး
 ၉၆ သား၊- နေမိ အမျိုးသား၊ တထိဇ အမျိုးသား
 တည်း၊
 ၉၇ ဧာထ ခုနိန် အဓိဓိ ထွန်း၊ ထောထဲ အမျိုး
 သား၊ ထောဇရတ် အမျိုးသား၊ ဗေမိဇ အမျိုး
 ၉၈ သား၊- တာထအမျိုးသား၊ မိကုန်အမျိုးသား၊
 ၉၉ ဝိဗြေထအမျိုးသား၊- ဧာထိအမျိုးသား၊ ထာထိ
 ထအမျိုးသား၊ ဟိဇရတ်အမျိုးသား၊ ဇေမိဇအ
 ၉၀ မျိုးသား၊ အာရုန် အမျိုးသား တည်း၊- သုဇာ
 နုနှင့် ဧာထ ခုနိန် ထွန်းပေါင်းကား သုံးရာ
 ကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း၊
 ၉၁ ထိုမှတပါး၊ ဣထရေထအမျိုးနှင့်အညီ ခုနိန်
 ထည်ကိုင်း၊ မိမိထိုအဆွေအမျိုးကိုင်း၊ ဧပြီနှင့်
 ထဲထေထမေထမြို့၊ လေထတာရုဌမြို့၊ ဧရုတ်မြို့၊
 ၉၂ အတ္တုန်မြို့၊ ဣဗေရမြို့မှထွက်သွားသောထုထု
 ကား၊- လေထာဟ အမျိုးသား၊ ထောထိ အမျိုး
 သား၊ နေကောဇ အမျိုးသားပေါင်း ခြောက်ရာ
 ထေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း၊
 ၉၃ ထဏ္ဍပရောဟိတ် အမျိုးထဲက ထမဇထ အ
 မျိုးသား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဝိထဏ်ဗြည့်သား၊
 ဗာမိထဲသို့၊ တယောက်နှင့် နှိုက်၍ ထောဇဗ
 ၉၄ အမည်ကိုရသောဗာမိထဲ အမျိုးသားထိုထည်-
 ၉၅ ဓာရင်းဝင်သောထုဇုတွင်၊ မိမိထိုဓာရင်းကိုဤ
 မထွေသောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ထဏ္ဍပရော
 ၉၆ ထိတ် အရာကို မခံရကြ၊- ဥရိန်နှင့် သုမိဇ်ပါ
 ထောယဏ္ဍပရောဟိတ်မပေါ်၍ ထိုင်စေသော်၊ သု
 ထိုသည်ထွန်သန်ရှင်းသော အရာထိုကိုစော
 ၉၇ ရထု၊ ဗြည့်ထုတ်မင်းမိရင်၏၊
 ၉၈ ပရိထာတ် ပေါင်း ကား ထေးသောင်း နှစ်

၈၂ ထောင် ထုံးရာ ခြောက်ဆယ် တည်း။ ထိုမှတ
 ဝါးကျွန်းယောက်ကား၊ ကျွန်းမိစ္ဆာပေါင်းစုနှစ်ထောင်
 ထုံးရာ ထုံးဆယ် စုနှစ်သေသတ်၊ သိခြင်း ထည်
 ထောက်ကား မိစ္ဆာပေါင်း နှစ်ရာ ထေးဆယ် ငါး
 ၈၃ ထောင်၊-မြင်းပေါင်းစုနှစ်ရာထုံးဆယ်ခြောက်
 ၈၄ မီး၊ ထားပေါင်း နှစ်ရာ ထေးဆယ် ငါးမီး၊- ကု
 ထားထုတ် ပေါင်း၊ ထေးရာ ထုံးဆယ် ငါးမီး၊ မြိ
 ပေါင်းခြောက်ထောင်စုနှစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။
 ၈၅ စေတုစေတု၊ သူကြီးစေတု၊ ထိုထည်စေတုတော်
 ကိုဆောင်ရွက်စေရာထွက်ခြင်းပြည်ထုတ်မင်းထင်
 ထည်း၊ ဣစဝ်းတထောင်၊ စင်ကို ငါးဆယ်၊
 ထပ်ပရေထိတ် စဝတ်နံငါးရာ သုံးဆယ် ကို
 ၈၆ စေတုတော်ထဲသို့ထွင်းသေ၏။- စေတုစေတု၊
 ထုပြီး ထွင်းသော ဣဌေပေါင်းကား၊ ဣစဝ်း
 နှစ်သောင်း၊ ဌေသ ရွတ် နှစ် သောင်း နှစ်ထောင်
 ၈၇ တည်း။-ဣဌေသောသူထိုထည်တည်း။ဣစဝ်း
 နှစ်သောင်း၊ ဌေသ ရွတ်နှစ်သောင်း၊ ထပ်ပရေ
 ထိတ်စဝတ်နံငါးရာထပ်ဆယ်စုနှစ်ကို ထွင်းကြ
 ၈၈ မီး- ထိုထိုထပ်ပရေထိတ်၊ထေဝိသား၊တံခါး
 စောင့်၊ သိခြင်းထည်၊ ထာမညထုစေတု၊ ဘုရား
 ကျွန်စေတုသော ဣထရေထပြည်သူ ပြည်သား
 စေပေါင်းထိုထည်၊မိမိထိုနေရာ မြို့ရွာထိုနေရာ
 ထုကြ၏

၀

• ထက္ကမထရေထ်မှ၊ မြို့ရွာစေတုရပ်ရပ်၌နေသော
 ဣထရေထစေတုသားထုစေပေါင်းထိုထည်ထာ
 ဖြ်စေတုခါးထမ်းထွင်းစည်းဝေးကြ၏။ဣထရေ
 ထစေတု၌၊ ထာဝရဘုရား ထားတော် ဗုဒ္ဓသော
 မောဇ္ဈပညတ္တိကျမ်းစာကိုဆောင်ခဲ့ပါထုကျမ်း
 ၂ တတ်ဆရာစေတုကို ထောင်းထည်စေတု၌- နား
 ထောင် နား ထည် နှိုင်း ထက္ကမ ထာ ပရိသတ်
 ထောက်ကားမိစ္ဆာထို့ရွှေ ထို ထက္ကမ ထာ၊ ပဌမဇ္ဇေ
 ရတ်ထွင်း၊ ပညတ္တိကျမ်းစာကို ထပ်ပရေထိတ်
 ၃ စေတုထည်ဆောင်ခဲ့၍- နားထည် နှိုင်းသောသူ၊
 ထောက်ကားမိစ္ဆာထို့ရွှေမှာ နံနက်စေတု၌စွမ်း
 ထည် စေတု၌ ထိုင် ထောင်၊ ရေ တံခါးထမ်းထွင်း
 စေတု စွတ် ထေ၏။ထု စေပေါင်း ထိုထည် ပညတ္တိ
 ၄ ထွမ်း စကားကိုနေရာ နားထောင်ကြ၏- သူထို
 ထုပ် ကြထေသတရားထော ရာ ထပ်သား ပတ္ထင်
 ပေါ်မှာ၊ကျမ်းတတ်ဆရာစေတုထည်ရပ်၌မတ္တိ
 ထီး၊ရွှေမ၊စေတုပ၊ပရိယ၊ဟိထမ၊မာသောထို
 ထည်ထက်ထက်ထည် ၎င်း၊ ပေစာထာ၊ မိဇ္ဈေထာ၊ မာ

ထမ၊ ထာနံ၊ ထာဗ္ဗမာ၊ ဓာဝဓ၊ စေတုထံ ထို
 ၅ ထည်ထက်ထက်ထည်၎င်းရပ်နေကြ၏-ထိုထို့စေ
 ရထည်ထုစေပေါင်းထိုထည်ထာ၌မြင့်ထွတ်၊ စေ
 စေပေါင်းထိုရွှေမှာ ကျမ်းစာကို ရွှင့်သောစေတု၊
 ၆ ထုစေပေါင်း ထိုထည်ထကြ၏-စေတုထည်မြတ်
 ရွာဘုရား ထခင် ထာဝရဘုရားကိုကောင်း ကြီး
 ပေး၏။ ထု စေပေါင်းထိုထာ မာမင်၊ မာမင်ထု၊
 ထက်ထိုက် ဗျိထွတ်၊ ဝန်ခံ၍ဦးကျပ်ဝပ်ထွတ်၊
 ၇ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏- ထောဇ္ဈာဓာ
 နိ၊ ရှေ့ရတံ၊ ထာမိနံ၊ စက္ကုတ်၊ ဖုဗ္ဗေထ၊ ထောမိ
 ထာ၊မာသောထ၊ကေထိတ၊ မာဇ္ဈမိ၊ထောဇ္ဈမိ၊
 ထာနံ၊ ပေထာ ထ စေ မှီသော ထေဝိ သား ထို
 ထည်ထည်။ ထု ရှားထို ထာ ပညတ္တိ ကျမ်းစာ
 စေတု ကို မြင့် ကြား ကြ၏။ ထု ရှား ထို ထည်
 ၈ ထည်း၊ မိမိထို နေရာ၌ နေကြ၏- ထိုထိုဘုရား
 ထခင်စံပညတ္တိကျမ်းစာကို ထောဇ္ဈာဓာစေတု
 ဖြ်၊ စေတုကို မြင့်ထမြင့်၊ ထုရှားနားထည်စေ
 မြင်းငါးမြကြ၏။
 ၉ ထုစေပေါင်း ထိုထည်ပညတ္တိ ကျမ်းစာကို
 ကြားသောစေတု၊ မိဇ္ဈာထည်ထည်မြင့်မြင့်၊ မြည်
 စေတုမင်း နေထမိ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာ ထပ်ပရေ
 ထိတ်စေတု၊ ထုရှား ထိုထာ ထွန်ထင်သောထေ
 ဝိသား ထိုထာ၊ ဤထည် နေရတ် ထည် ထင် ထို စီ
 ဘုရား ထခင်ထာဝရဘုရားစေတု ထန်ရှင်းသော
 နေမြစ်၏။မိဇ္ဈာထည်တမ်းမြင်းကိုပရိကြံရှင်း
 ၁၀ ထွား ကြ ထော့၊ မြန်ရွာသော စေတုကို စာကြ
 ထော့၊ မှီသော စေတုကို ထောက် ကြ ထော့၊
 စင်းရဲသောသူထိုထာဝေဗ္ဗကြထော့၊ဤထည်
 နေရတ်ထည်ငါထို ဘုရားရှင်စေတု ထန်ရှင်း၏
 ဝမ်း မနည်းကြရှင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးထော်စု
 ထောစေရွှင့်ရှင်သောထု၌ ဝမ်းခြောက်ကြထော့
 ၁၁ ထု၊ ထုစေပေါင်းထိုထာ၊စိကြ၏- ထိုထိုထေဝိ
 ထာထိုထာ၊ ဤထည်နေရတ်ထည်ထန်ရှင်းသော
 နေ မြစ်သော့ ကြောင့်၊ တိတ် ဆိတ် ရွာ နေကြ
 ထော့၊ဝမ်းမနည်းကြရှင်းထုဆို၍၊ထု စေပေါင်း
 ၁၂ ထိုကိုပြစ်စေကြ၏-ထုစေပေါင်းထိုထည်ထော
 ပြောသောစကားရှားကိုနားထင်သော့ကြောင့်၊
 စားသောက်ခြင်း၊ ထုထပါ၊ထိုထာ ဝေဗ္ဗခြင်း၊
 စေတုနံ ဖျော်ရွှေခြင်းကို ပြုဖို့သော့ငှါ ထွားကြ
 ၏။
 ၁၃ ရတီထနေရတ်ထွင်းစေတုစေတု၊ထုကြီးရှား
 ထိုရှင်ထာကွထပ်ပရေထိတ်ထေဝိသားထိုထု၊

၁၃ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တိုင်ထင်သည်။ သိနာတောင်
ပေါ်သို့ဆင်းသက်၍မိမိ၏ကောင်းကင်ထဲကဗျာ
မိတ်ထံကို ထွတ်သဖြင့်၊ ထုတ်မှန် ခြေငုံ မတ်
၁၄ စသာစီရင်ထိုး၍တူတ် ပညတ်တရားတို့ကို စပ်
ပေးတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော ဥရုတ် နေ့ရက်
တော်ကိုခေါ်ပြန်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ့တား
ခြင်းနည်းနာဥပသေပညတ်တရား တို့ကိုထည်း
၁၅ ထား တော်မူ၏။ သူတို့ စွတ်သိပ် ခြင်းနှင့် ရေ
ငတ်ခြင်းကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ မိမိ၏ကောင်းကင်
ရန်နှင့် ကျောက် ထဲက ထုတ်သော ရေကို ပေး
တော်မူ၏။ သူတို့ ပိုင်သို့ ကျိန် ဆိုတော် မူသော
ပြည်ထဲသို့ဝင်၍၊ သိမ်းယူမည် စကြောင်းမိန့်
၁၆ တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ထိုးထားသို့
သည်မာနသောငှား၍၊ မိုင်းမာသောလည်ပင်း
၁၇ နှင့်ပညတ်တော်ကိုနားမထောင်ကြ။ သူတို့တွင်
ပြု တော် မူသော၊ ဖန် ဇွယ် သော အမှု တို့ကို မ
စောင်းမေး၊ အာဏာတော်ကို ငြင်းဆန်လျက်၊
ထည်ပင်းမိုင်းမာသည် ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံရာ အေဂ္ဂ
ပြည်သို့ ပြန် ထိုသောငှါ၊ လူ ကြီး တဦးကို မျိုး
မြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ကိုယ် တော်သည် အ
ပြစ်ကို ဖြေတတ် သော ဘုရား၊ ချစ်သနား ခြင်း
မေတ္တာ ကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မိတ်ရှည်ခြင်း၊
ကျေးဇူး ပြုခြင်း နှင့် ကြွယ်ဝ သော ဘုရား ဖြစ်
တော် မူသော ကြောင့်၊ သူတို့ကို စွန့်ပြစ်တော်မ
၁၈ မူ။ သို့ရာမက၊ သူတို့သည် နွားသငယ်အရပ်ကို
ထွန်း၍၊ အိုဇုသရေသမဗျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်
ကို အေဂ္ဂ ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် သော သင်၏
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဆိုလျက်၊ အလွန်ပြစ်မှား
၁၉ သော်လည်း- ကိုယ်တော်သည် အထူးသဖြင့် သ
နားတတ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ တော၌သူ
တို့ကို စွန့် ပြစ်တော် မမူ၊ နေ့ အချိန်၌ ထမ်းပြ
သောမိမိ၏ တိမ်တိုင်မကျောက်၊ ညည့်အချိန်၌
သူတို့ သွားရာ ထမ်းကို ထင်းစေသောမီးတိုင်
၂၀ ထည်း မကွယ်။ သူတို့စား ထွန် သင် စရာ တို့
ကောင်းသော ပညတ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။ သူ
တို့ စားရသော ကိုယ် တော်၏ မနွှံကို ရုပ် သိမ်း
ထောင်မမူ၊ သူတို့အငတ် ပြေစေခြင်းငှါ၊ ရေကို
၂၁ ထည်း ပေးတော်မူ၏။ အနှစ် လေးဆယ် ပတ်
ထုံး၊ သူတို့ကို အလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ကျေး
ဇွေးတော်မူ၏။ သူတို့အငတ်မပောင်းမနွှမ်းရ။
၂၂ သူတို့မြေသည်လည်း မမွန်းမရောင်ရ။ နောက်မှ
တပါး၊ အမျိုးသားတို့၏တိုင်း မိုင်းမာသော သူတို့

စား၊ အကုန်အစင် ဝေခန့်၍၊ ပေးသနားတော်
မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရှာဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိထွန်
နှင့်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်သြဗာစမိုးရသောပြည်တို့
၂၃ ကိုသိမ်းယူကြ၏။ သူတို့သားမြေးတို့ကို မိမိ၏
ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ချားပြားစေတော်မူ၏။
အကြင်ပြည်ထဲသို့ သူတို့ဝင်၍ သိမ်းယူမည်စ
ကြောင်း၊ သူတို့၏ထိုးထား ထိုစား ဂတိ ထား
တော်မူ၏။ ထိုပြည်ထဲသို့ သွင်းတော် မူသဖြင့်-
၂၄ သားမြေးတို့သည် ဝင်၍ သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ရှေ့
မှ၊ ထိုပြည်သားခါနာနိုသူတို့ကို နှိပ်စက်တော်
မူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသောပြည်သူပြည်သားတို့
ကိုပြုချင်သမျှပြုရသောအခွင့်နှင့် သူတို့လက်သို့
၂၅ စပ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သူတို့သည် မိုင်းခံသောမြို့
ချား၊ မြေကောင်းသောပြည်၊ ဥဇ္ဈာနှင့် ပြည့်သော
အိမ်၊ တူး ပြီးသော ရေတွင်း၊ ချား ပြား သော
စပျစ်ဥသည်၊ သံလွင်ဥသည်၊ အသီးသီးသောစ
ပင်တို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ဝ စွာစားသောက်လျက် အ
သားဆူဖျိုး၍ ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝ ခြင်း၌ နွေ
၂၆ လျော်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ အမိန့်တော်ကိုနားမ
ထောင်၊ ဝန် ကန် လျက် တရားတော် ကို ကြော
နောက်သို့ပြစ်ထားကြ၏။ အထံတော်သို့ပြန်လာ
စေခြင်းငှါ၊ ဆုခွသောကိုယ်တော်၏ ပရောဇတ်
တို့ကိုသတ်၍၊ အလွန်ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုကြ၏။
၂၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို နှောင့်ရှက် သော ရန်သူ
လက်သို့ စပ်လိုက် တော် မူ၏။ ဆင်းရဲ ခံရ၍၊
ကိုယ်တော်ကိုအော်တစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်း
ကင်ဘုံကနားထောင်၍၊ ကရုဏာကျေးဇူးတော်
ကြွယ်ဝ ထည် အ ထိုင်း၊ ရန်သူ လက်မှ ကယ်
ထွတ်သောကျေးဇူးရှင်တို့ကို ပေါ်ထွန်းစေတော်
၂၈ မူ၏။ တခန့် ချမ်းသာ ရသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌
ရုစမိတ်ကိုပြု ပြန်ကြသောကြောင့်၊ ရန်သူအစိုး
ရမည်စကြောင်း၊ တခန့်စပ် တော်မူ၏။ သူတို့
သည် ပြန်လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကို အော်တစ်ကြ
သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံကနားထောင်၍၊ က
ရုဏာတော်ရှိသည် အထိုင်း၊ အထပ်ထပ်ကယ်
၂၉ တင်တော်မူ၏။ တရားတော်ကိုကျင့်ပြန်စေခြင်း
ငှါ၊ ဆုခွတော် မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမ
ထောင်၊ မာနထောင်သွားကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌
အသက်ရှင်စရာအကြောင်း ဖြစ်သောစီရင်တော်
မူချက်တို့ကို ထွန်ကျူးကြ၏။ မိုင်းမာသောလည်
ပင်းနှင့်ရုန်းလျက်၊ နားမထောင်စေကြ၏။ နှစ်
၃၀ ပေါင်းများစွာ သူတို့ကို သည်းခံ၍၊ ကိုယ်တော်

ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသောစာ
 ၂၃ ရင်းရှိ၏- ထောတိသံသယံ၊ ထောတနိ ယဇ်
 ထက်ထိုင်သော၊ ထေဝိသား၊ အဆွေ အမျိုးသူ
 ကြီးတို့ကိုစာရင်းယူ၍၊ ရာဇဝင်မှတ်စာ၌ သွင်း
 ၂၄ သတည်း- ထေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ဟာရှုတိ၊
 ရှေ့ရတိ၊ ကပ်ရေထသားယောရှုတိသည်ညီအစ်
 ကိုဗျားနှင့် ခိုင်း၍၊ ဘုရားသခင်၏လူ ခါးပိတ် ဖီရင်
 သည်အထိုင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုဖော်ပြ၍၊
 ၂၅ ခွမ်းခြင်းအမှုကို အထွဋ်ထွဋ် စောင့်ရကြ၏-
 ၂၆ မထာနိ၊ ဗာကဗုဒ္ဓိ၊ ဩဗဒိ၊ မေဇ္ဈထိ၊ တာထဗုဒ္ဓိ၊
 အက္ခယတိသည်သည်တံခါးဝနားမှာစောင့်ရ
 ၂၇ သောတံခါးစောင့်ခြင်းကြ၏- ထိုသူထိုသည်ယော
 ဇာတ်သား၊ ယောရှုသား၊ ယောသကိပ်ထက်
 ထက်၊ မြို့ဝန်နေဟိ ထက်ထက်၊ ကျမ်းတတ်
 ယဇ်ပရောဟိတ်ဇာရထက်ထက်၌ရှိကြ၏။
 ၂၈ ယေရုရှလင် မြို့မှူးကို အနု မော ဝနာ ပြု သော
 အခါ၊ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့်တီးမှုတ်
 ထွက်၊ သိခြင်းဆိုလျက်၊ ဝမ်းခြောက်ခြင်း၊ ကျေး
 ဇူးတော်ကိုဦးစွမ်း ခြင်းနှင့်တကွ၊ အနုမောဝနာ
 ပြုဆုံးသော၎င်း၊ ထေဝိ သား ထိုကိုရှာ၍၊ သူထို
 နေရာထရပ်ရပ်ထိုကယေရုရှလင် မြို့သို့ခေါ်ကြ
 ၂၉ ၏- စေ့သိခြင်းကိုဆိုတတ်သော အမျိုးသားထို
 ၃၀ သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှာထို၌ နေ
 ရာကျလျက်ရှိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၊
 ထွင်းပြင်အရပ်များ၊ နေတောဝသိရွာများ၊ ဂိလ
 ဂါထမြို့နယ်၊ ဂေဗနှင့်အာဇမာဝတ်ကျေးထက်
 ၃၁ ထဲကလာ၍ စည်းဝေးကြ၏- ယဇ်ပရောဟိတ်
 နှင့်ထေဝိသား ထိုသည်သည်၊ ကိုယ်ကို၎င်း လူ
 ချား၊ မြို့တံခါး၊ မြို့မှူးကို၎င်းကြယ်စေကြ၏-
 ၃၂ ထိုအခါ လူပမ်းတို့ကို မြို့မှူးပေါ်သို့ ငါခေါ်၍၊
 ဦးစွမ်းရာ သိခြင်း ဆိုရ သော လူစုကြီး နှစ် စုကို
 ခန့် ထား ၏၊ တစု ကား၊ ထင်္ကာရစ် ထွဋ် ခြံ
 နောက်ချော တံခါးသို့မြို့မှူး ပေါ်မှာ ရှောက်သွား
 ၃၃ ကြ၏- သူထိုနောက်မှာယောရှုသနှင့်ယုဗမင်း
 ၃၄ တဝက်၊- အာဇမိ၊ ဇေရု၊ မေဇ္ဈထိ၊- လုဗ၊
 ၃၅ ဗယံမိနိ၊ ရှေ့မာယ၊ ယေရုမိ၊- တံပိုးကိုင်သော
 ယဇ် ပရောဟိတ် အမျိုးသား အချို့၊ အာသပိ၊
 ၃၆ အက္ခယ၊ မိက္ခာယ၊ မထာနိ၊ ရှေ့မာယ၊ ထောနု
 ထန်တို့မှ ဆင်းသက်သောဇာရမိ အစရှိသော၊-
 ၃၇ သူ၏ညီရှေ့မာယ၊ အာဇမိ၊ မိထထ၊ ဂိထထ၊
 မာဇု၊ နာထနေထ၊ လုဗ၊ ဟာနုနိထိုသည်ဘုရား
 ထခင်၏လူ ခါးပိတ် ထိုမိသ မျိုးကို ကိုင် လျက်

ထိုက်ကြ၏၊ ကျမ်းတတ်ဆရာဇာရထည်သူထို
 ၃၈ ရှေ့မှာ သွား၏- သူထိုတဖက်တဖက်၌ မှီသော
 စမ်းရေတွင်းတံခါးသို့ရောက်မှမြို့မှူးတက်ရာ၊ ခါ
 ၃၉ ပိတ်မြို့ဌေးကားဖြင့် တက်၍၊ ခါးပိတ်တံခါးတော်အ
 ထက်၊ အရှေ့ ချက်နှာ၌ ရေတံခါး ထိုင်စေောင်
 ၄၀ သွား ကြ၏- သိခြင်း သည် တစုကား၊ လက်ဝဲ
 ထက်သို့ထွဋ်၍၊ ငါနှင့်တဝက်သော လူချားထို
 သည် မြို့မှူးပေါ်၊ မီးဖိုပြတိုင်းမှ ကျယ်သော မြို့မှူး
 ၄၁ ထိုင်စေောင်ထိုက်ကြ၏- ဇေရုမိတံခါး၊ ထောင်း
 သောတံခါး၊ ငါးတံခါး၊ ဟာနုနေထပြတိုင်း၊ မေ
 အာ ပြတိုင်းထက်မှစ၍ သိုးတံခါးထိုင်စေောင်
 ထိုက်သဖြင့်၊ ထောင်းတံခါးဝတွင်ရပ်နေကြ၏-
 ၄၂ တဖန်သိခြင်းသည်နှစ်စုသည်ဘုရားသခင်တံခါး
 တော် တွင် ရပ်၍၊ တဝက်သော မင်း အရာရှိ ထို
 ၄၃ သည်ငါနှင့်အတူ- တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပရော
 ဟိတ် ထော ကိမ်၊ မာသေယ၊ မိဗ္ဗာမိနိ၊ မိက္ခာ
 ၄၄ ယ၊ ဇေလိဩနိ၊ ဇာရမိ၊ ဟာနုနိနှင့်တကွ- မာသေ
 ယ၊ ရှေ့မာယ၊ ထောဇာ၊ ဩဗဒိ၊ ယောဟနုနိ၊ မာ
 ထမိယ၊ ဇေလိ၊ ဇေလိထို သည် ရှိကြ၏။ သိခြင်း
 သည်ထိုသည် ဆရာယေဇာရထိုနှင့် တကွအထိ
 ၄၅ ကိုထွဋ်ဆိုကြ၏- ထိုနေ့၌ ချားရွာအစွေအစွမ်း
 ထိုကိုပူဇော်ကြ၏၊ အထွဋ်ဝမ်းခြောက်သောအ
 စွမ်းကို ဘုရားသခင် ပေးတော် မူသောကြောင့်၊
 သားမယားနှင့်တကွ ဝမ်းခြောက်ခြင်းကိုပြု၍၊
 ယေရုရှလင်မြို့ဝမ်းခြောက်သံကို ဝေသောအစ
 ရပ်၌ကြားရကြ၏။
 ၄၆ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့် ထေဝိသား ထို
 သည်အမှုတော်ကိုစောင့်လျက်နေသောကြောင့်၊
 လူအမျိုးသားထိုသည် အားရဝမ်းမြောက်ကြ
 သည်ဖြစ်၍၊ ယဇ် ပရောဟိတ်နှင့် ထေဝိသားခံ
 ၄၇ အပ်သောပူဇော်သကာ၊ အဦးသီးသောအသီး၊
 ဆယ်မြို့တမြို့ကိုမြို့နယ်ကျေးထက်ထဲကသိမ်းစု
 ၄၈ သော ထိုက်မှူးတို့ကို ခန့်ထားကြ၏- သိခြင်း
 သည်နှင့်တံခါးစောင့်ထိုသည်သည်၊ ခါးပိတ်နှင့်
 သားတော်ရှေ့ထရပ် ဖီရင်သည်အထိုင်း၊ သူထို
 ၄၉ ဘုရား သခင် အမှု နှင့် စင် ကြယ် ခြင်း အမှုကို
 စောင့်ရှောက်လျက်နေကြ၏- ရှေးကာလ၊ ခါးပိတ်
 ၅၀ နှင့်အာသပိထက်ထက်၌၊ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်ဦးစွမ်းရာသီးခြင်းကို ဆိုရသော
 ၅၁ သူအကြီးအကဲရှိကြ၏- ဇေရုဗဗေထနှင့်နေဟ
 မိထက်ထက်၌ ထည်း၊ ဇုသရေထ လူအပေါ်ပေါ်

ထိုသည့် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းသိခြင်းသည်၊
 တံခါးစောင့် စံအပ်သော စားစရာ မိစ္ဆာကို ၎င်း၊
 ထေဝိသား ထိုစား၊ ထန်ရှင်းသော အရာကို
 ၎င်းတို့ကြမ်း၊ ထေဝိသား၊ ထိုသည်သည်။ တစ်ပ
 ရောထိတ်ထိုစားလှကြ၏။

၁၃

- ထိုနေ့ရက်ကာလ၌မောဒ္ဒေဇ်ပညတ္တိကျမ်းစာ
 ကိုထုတ်ပြောသောစာအုပ်၊ အစွန့်အ
 မျိုးသားနှင့် မောသထမျိုးသားသည် ဘုရားထ
 ခင်စံပရိယတ်တော်ထဲသို့ ဝင်ရသောအခွင့်အ
 စည်းမရှိတော့ကြောင်း- အကြောင်းစုကား၊ သူတို့
 သည် အသေရသ အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေး
 ခြင်းငှါဖြိုဆို၊ ထိုနိမိတ်ကြောင့် ငှါမာတ်ကိုငှါ
 ကြမ်းသို့ရာတွင်၊ ငါတို့ဘုရားထံသို့ ကျန်
 စံသောစကားကို ကောင်းကြီး ပေးသောစကား
 ခြစ်စေတော်မူ၏- ထိုသဘာဝကို ကြားသောစာ၊
 အမျိုးမစစ်သောသူတို့သဘာဝကို အသေရသအ
 မျိုးမှပယ်ရှားကြ၏။
- အရင်တခါ ငါတို့ဘုရား ထံခင်စံ အိမ်တော်
 ပြင်ခန်းကို အုပ်သော တစ်ပရောထိတ် ဟော
 မှီဝဲသည်တော အိမ်တော်တော်တော်သည်ဖြစ်
- ခြံ- ထောဇာညီပုဇွန်သကား၊ နံ့သာပေါင်း၊ တန်
 ဆာမျိုးကို၎င်း၊ ပညတ်တော်အတိုင်းထေဝိသား၊
 သိခြင်းသည်၊ တံခါးစောင့်ထိုစား၊ လေးရသော
 ဆန်ပေါင်း၊ ချစ်ရည်၊ ဖိဆယ်ပို့ တဖို့ကို၎င်း၊
 တစ်ပရောထိတ်ထိုစား၊ လှေသော အလှူကို
 ၎င်း၊ ထိုသား၊ မြို့သောအခန်းကြီးကိုတော့အိမ်
 မှီဝဲဆင်၏- ထိုကာလပတ်တော်ငါသည်ထေရု
 ခုတင်မြို့၌ မရှိ၊ ဗာဗုထုန် ရှင် ဘုရင် အာတဇေ
 ရန်နန်း၊ သုံးဆယ် နှစ်နှစ်တွင် အထံတော်သို့
 ထွားရမ်း၊ အင်တန် ကာလကြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်
- ထံတော်၌ အစွင့်ရ၍- ထေရုခုတင်မြို့သို့ရောက်
 သောစာ၊၊ ထောမှီဝဲသည်ဘုရားထံခင်စံအိမ်
 တော် တန်တိုင်းထဲမှာ အခန်းကို တော့အိမ်
 ချစ်ဆင်၍၊ ရုစိုက်ပြုပြင်ကြောင်းကို ငါကြားသိရ
- ၏- ထိုအခါငါသည် အထွန်နာကြင်သောမိတ်
 မှီ၍၊ တော့အိမ်ဥပဇာပရိယတ်တော်ကိုအခန်းထဲက
- ထုတ်ပြန်ပြီးမှ- အခန်း၊ ချားကို ခင်ကြယ်စေ
 ခြင်းငှါမိရ၍၊ ထန်ဘုရားထံခင်စံအိမ်တော်
 တန်ဆာ၊၊ ထောဇာညီပုဇွန်သကား၊ နံ့သာ
 ပေါင်းကိုဆောင်ခဲ့၍ ထိုသား၏။
- အစွဲတော်စောင့်၊ ထေဝိသား၊ သိခြင်းသည်ထို

- သည်အထိအထိ၊ မိမိထိုထိတ်တာထိုခြင်းထွား
 ကြသည်ကိုငါတော်၍၊ ထုထွန်အပ်သောစား
 စရာမိစ္ဆာကို ခင်စရာကြောင်းကိုငါ မိမိထွတ်
- ဘုရားထံခင်စံအိမ်တော်ကိုအထယ်ကြောင့်စွန့်
 ပြန်ကြသနည်း၊ ထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 ထားတို့ကိုစုဝေးစေပြီးမှ၊ ထုထွန်အပ်သော
- ပြန်၏- ထိုအခါထုထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစား
 ပါး၊ ချစ်ရည်၊ ဖိဆယ်ပို့ တဖို့ကိုထုထွန်တော်
- ထိုထိုထို ထောင်ခွဲပြန်ကြ၏- တစ်ပရောထိတ်
 ချစ်ထမ်း၊ ထွန်းတတ်သောထိုစား၊ ထေဝိသား၊ အပါ
 ထ၊ ထုထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 ထားထာနန်တို့ကို၊ ထုထွန်တော်ထိုထိုထိုထိုထိုထို
 နှစ်ငါခန့်သား၏၊ ထိုထုထွန်သည် ထုထွန်စောင့် ခြင်း
 ထေရုခုတင်မြို့သည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးသားချင်းထိုစား
- ဝေခန့် ရကြ၏- ထိုထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစား
 ထိုထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 ပါး၊ ထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 အိမ်တော်ထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 ကျေးဇူးကိုချစ်တော်မူပါစွန့်။
- ထိုကာလ၊ ထုထွန်အပ်သောထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 နေ့၌ ချစ်ထီးကို နယ်ထွက်၊ ကောက်ထိုစားထိုစား
 ထွန်း ထွက်၊ မြို့ပေါ်မှာ ဝန်ကို တင်ထွက် ထုထွန်
 ဆောင်ကြသည်ကို၎င်း၊ ဥရုသ်နေ့၌ ချစ်ရည်၊
 ချစ်ထီး၊ ထေဝိသားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစားထိုစား
 ထင်၍၊ ထေရုခုတင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကို
 ၎င်းငါမြင်၍၊ ဤစည်သော နေ့ရက်၌သားစားစ
 ရာဇာကိုရောင်းအပ်သည်ထု ထုထွန်အပ်သော
- ပြော၏- ထိုအရပ်၌ နေသောထုထွန်မြို့သား၊ ထို
 ထည်သည်၊ ငါးအခွံသည်ထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထို
 မြို့ထိုထောင်ခဲ့၍၊ ဥရုသ်နေ့၌ထုထွန်အပ်သောထို
- အားရောင်းထက်ကြ၏- ထိုအခါငါက၊ သင်ထို
 ထည်ဥရုသ်နေ့ကိုဖျတ်၍ပြုသော ရုစိုက်ကား
- အထယ်ထို နည်း- ထိုထေးထိုထည် ထိုထိုမြို့
 ထေရုကြောင့်၊ ဤထွန်ထောင်ကြီးစွာထောင်
 ခဲ့ခြင်းကို ငါထိုစွဲ၎င်း၊ ဤမြို့၌ ၎င်းဘုရားထံခင်
 ရောက် စေတော်မူသည် မထုထွန်ထေး ထစ်ထို
 ထည်ဥရုသ်နေ့ကို ဖျတ်သောအားဖြင့်၊ ထာ၍
 ခြင်းစွာသောထွန်တော်ကိုအသေရသအမျိုး
 နှစ်ရောက်စေပြီးပင် ထောထု၊ ထုထွန်အပ်သောထို
- အပြစ်တင်ထွက်- အထိတ်နေ့တွင်နေရောက်ကွယ်
 ခြင်းဥရုသ်နေ့ထွန်သည်ထိုစားထောင်ထေရုခုတင်
 မြို့ထဲပါးထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထိုထို

- ၅။ ဥပသ်ဇေ၌ ဝန်ဈားကို မြို့ထဲသို့ မထွင်းစေ
 ၂၀ ။ ။- ထိုနောက်၊ ကုန်သပ်ဈား၊ ဥဈာမျိုးကိုရောင်း
 ၂၀ ။ ။ ဘိဉ္ဇန ဘိဉ္ဇနိ ဩ ။- ငါကထည်း၊ မြို့ရိုးပတ်
 ထည်၌ စေ့ထယ် ဩဝံ့ အိပ်ဩ ယ နည်း၊
 နောက်တစ်ထပ် အိပ်လျှင် ဝမ်း၊ ခါး၊ မည်ထု၊
 ထူထိုအားသတိပေး၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဥပသ်ဇေ
 ၂၂ ။ ။ ထွင်းမထားဘဲ နေကြ၏။- ထေဝိ သားထို ထည်
 ထည်း၊ ဥပသ် ဇေကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ခပ်
 ကြယ်သော ကိုယ်နှင့် ထာ၌၊ တံ ခါး ထိုကို
 စောင့်ရမည် အကြောင်း ငါ ဖာတား၏။ ထိုစေ
 ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုစေ ခု ကြောင့် စေ
 ကျွန်ုပ်ကိုလောင်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်
 ဈားပြားသည်အထိမ်း၊ စေကျွန်ုပ်ကို ကယ်မထ
 နားတော်မူပါ။
- ၂၃ ။ ။ ထိုကထာ၊ အာရုတ်စေမျိုး၊ အရွှန်စေမျိုး၊ မော
 တစေမျိုး၊ ထိုးနှင့်စုံခက်သော ထုထုစေမျိုး ထိုကို
 ၂၄ ။ ။ ငါမြိုင်၏။- သူထိုသားထိုးထိုသည် ထုစေကားကို
 ခြောတတ်၊ အာရုတ် စကား တဝတ် အစဉ်
 ထောအသီးအသီး၊ ထာသားကားကိုပြောတတ်
 ၂၅ ။ ။ ကြ၏။- သူထိုကိုငါစပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။ စေမျိုး
 ထိုကိုမိုက်ထွက်၊ အံပင်ခွတ်ထွက် ဝါ အံပေး၍၊
 သင်ထိုသည် ကိုယ်ထိုးထိုကို ပြည်သားထိုအား
 စေအားရ၊ ပြည်သားထိုးထို ကိုကိုယ်သားထို
 ၂၆ ။ ။ အစွဲအစပ်အထူး- ဣသရေယ ချင်ဘုရင်ရှော

ထဇန်ထည်ထိုထိုမြင့်မြင့်မှားရာရောက်သည်။
 ထုတ်ထောအာထိုင်းထိုင်းစပြည်ပြည်၌ ထူနှင့်
 ထူသော ချင်ဘုရင်မမျိုး၊ ဣသရေယ ချင်ဘုရင်စေ
 ရာ၌ ဘုရားသခင် ခန့်ထား၊ သည် ထိုင်း အောင်၊
 မိတ်တော်နှင့် ထွေသောသူ ဖြစ်သော်ထည်း၊ တ
 ပါးစေမျိုးသားမိစ္ဆာထိုသည် မြင့်မှား အောင်တ
 ၂၇ ။ ။ ကား- ငါထိုသည်သင်ထိုကားကို နားထောင်
 ၍၊ တပါးစေမျိုးသားမိစ္ဆာထိုနှင့် စုံခက်သဖြင့်၊ ဤ
 ဤထောက်ကြီးသော ရှေ့မိုက်ကိုပြုလျက်၊ ငါထို
 ၍ဘုရားသခင်ကိုမြင့်မှားရမည်ထောထု၊ ဘုရား
 ထခင်ကို ထိုင်တည်၍ သူထိုကိုကိုးနိဗ္ဗိ အေး-
 ၂၈ ။ ။ ထပ်ပရေထိတ်မင်း၊ ကျောမြှပ်သားထောထာ
 ၍သား တထောင်သည်၊ ထောရန်လူ သန္တာ
 ထတ်ထမက်မြစ်သောကြောင့်၊ သူကိုငါနှင့်ထုတ်
 ၂၉ ။ ။ ။- ထိုစေကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ထခင်၊ သူထို ထည်
 ထပ်ပရေထိတ်စရာကိုငှင်း၊ ထပ်ပရေထိတ်၊
 ထေဝိသားထိုနှင့် ခွဲသော ပမိုညည်တော်ကိုငှင်း
 ၃၀ ။ ။ ရှုတ်စုသောကြောင့်၊ သူထိုကိုမှတ်တော်မူပါ။- ထို
 ထို ထုစေမျိုးသားထိုကို တပါးစေမျိုးသားစေ
 ပေါင်းထိုနှင့်ကင်းစင်စေပြီးမှ၊ ထပ်ပရေထိတ်
 နှင့် ထေဝိသား ထိုကို အသီးအသီး မိမိထိုစေမှု
 ၃၁ ။ ။ စောင့်ရသည်အထိမ်း၊ ငါခန့်ထား၍- မြန်းစွတ်
 ထောစေမြိုင်၌၊ ထင်းပူဇော်သကာနှင့် စေဦးသီး
 ထော အသီးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ စီရင်၏။ ထိုစေ
 ကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ထခင်၊ ကျေးဇူးပြု ဝါ မည် စေ
 ကြောင်း၊ စေကျွန်ုပ်ကိုလောင်းစေတော်မူပါ။

နောက်မှတ်စု

ဝေဒတာဝတ္ထု

BOOK OF ESTHER.

- ။ ။ မိမိသံပြည်မှ စ၍ ကုဉ္ဇပြည်ထိုင် အောင်၊
 ထိုင်းပြည် တရာနှင့်ထယ် ခုနှစ်ပြည်ထိုကို၊ စေ
 ၂ ။ ။ မိုးရသော ချင်ဘုရင် အာဇာရုထည်- ခုနှစ်နှစ်၊
 ထေဝိရာဇ ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ နန်းစံ သုံးနှစ်

၃ ။ ။ ထွင်းပရေထိမိုက်၊ မေမိမိုက်ဈား၊ စေပြည်ပြည်
 ထောမူးမတ်ဝန်မင်းဈားထိုကိုခေါ်၍၊ ဈေးတော်
 မတ်တော် ကျွန်တော် အပေါင်းထိုစေမို့ ဂွေထုတ်
 ၄ ။ ။ တော်မူ၏။- ထိုအခါ နိုင်ငံတော်စည်းမိမိ၊ ဘုန်း
 အာဇာရုထေဝိတော်ကို အရယ်တရာနှင့်ထယ်ပတ်

- ၈ ထုံးပြတော်စု၏-ထိုကာလထွန်ပြီးမှ၊ရှင်ဘုရင် ထည်စွန့်နန်းတော်၌စည်းဝေးသောသူတို့၊ အငယ်အငယ်၊ထိုစုန့်နန်းတော်စုနား၊ဥတပြ တော်ဝင်းထဲမှာ စုန့်ရက်ပတ်ထုံး၊ ဝှံ့တော်စု
- ၉ ၏-ငွေကွင်း၊တပ်သော ကျောက်လွှဲတိုင်တို့၌၊ မောင်းသောပိတ်ချောကြိုးဖြင့် ဆွဲကာသောပိတ် ချောကုသားကော သလွှဲ အမိမ်း၊ သပြာတို့နှင့်၎င်း၊ ခမ်းသောကျောက်ပြား၊ အနီစပြာသလွှဲ အနက် ထိုအပေါ်မှာ ထားသော အွေငွေအနု အထိုင်ထို
- ၁၀ နှင့်၎င်း၊ဥတပြတော်ထည်ပြည့်စုံ၏-ရှင်ဘုရင် စည်းမိမ့်နှင့်လျှော်စွာ ထူးမြားသော အွေဝံသား ထိုနှင့်ဈားစွာသော ဓပုဂ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏-
- ၁၁ ဓပုဂ်ရည်သောက်ခြင်းအမှုသင့်တရားအတိုင်း ဖြစ်၏၊ အဆယ်သူကိုအစုအဖွဲ့မသောက်စေ၊ ထု အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်အလို အလျောက်ပြု ကြ မည်အကြောင်း၊ နန်းတော်အရာရှိ အပေါင်းတို့
- ၁၂ ကိုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်စု၏- မိရဗားဝါဒတိသည့် ထည်း၊ ရှင်ဘုရင် အာဇာနည်နန်းတော်သားမိစ္ဆာထို အပို့ဝှဲထုပ်ထေ၏၊
- ၁၃ မိရဗားဝါဒတိသည့်အစည်းအစည်းအစည်း၊ ရှင်ဘုရင် ထည် စုန့်ရက် မြောက်သောနေ့၌၊ ရှင်ဘုရင် ထည် စုန့်ရက်သောက်၍ ရှင်လန်းသောမိတ်မြို့သော အစါ၊ မိရဗားအစည်းအစည်း အဆရကို မင်း ဈားနှင့်ထူဈားတို့ထားပြုလိုသောငှါ၊မိရဗားဝါ ဒတိကိုရာဇသရဇဆောင်းစေ၍၊ အထံတော်သို့ ဆောင်ခံရမည် အကြောင်း၊ အထမန်၊ မိဇသ၊ ထာဗောန၊ မိဂသ၊ အမာဂသ၊ အေသ၊ ကာ ကတ်ထည်း၊ ဟူသောအမှု တော်ထမ်း၊ မိစ္ဆာမိရ
- ၁၄ နှစ်သောက်ထိုကိုမိန့်တော်စု၏- သို့ရာတွင်၊မိစ္ဆ မိုးဆင့် ဆိုသော အမိန့် တော်ကို၊ မိရဗား ထည်း၊ ခြင်းဆန်၍မထားဘဲနေ၏၊ ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင် ထည် အစုဂ် ထွက်၍၊ ဧဝါသမီး ထောင်လွှတ် နေတော်စု၏၊
- ၁၅ ထိုအခါကအရှေ့နားရှေ့ထား၊ အာဗောသ၊ထာမြို့
- ၁၆ ရှ၊မေရတ်၊မာထောန၊မရုန်တဦးဟူသော၊ ရှင် ဘုရင်၏ ချက်မှာ တော်ကို အစည်းပြု၍၊ နိုင်ငံ အေ-အောင် အမြတ် ဆုံးသော လေရသိ၊ မေမိအ တွင်းဝန်မင်းစုန့်ပါးထိုသည့်အနားတော်၌ထိုင် ထွက်၍၊ တရား မိရင်ရာ ထမ်းကို ထွေကျက် သော လူ အပေါင်း တို့နှင့်၊ ရှင်ဘုရင် ထိုင် ပင် သောထုံးမိသည့်အထိုင်း၊အကျိုးအကြောင်း
- ၁၇ ထိုနားထည်သောထိပညာရှိထိုကိုခေါ်၍-မိစ္ဆာမိ-

- ဆင့်ဆိုသော ငါရှင်ဘုရင် အာဇာနည် အမိန့်တော် ကို၊ မိရဗား ဝါဒတိ ထည် နား၊ အထောင် ထော့ ကြောင့်၊ ဓပုဂ်တော်တိုင်းသု၌ အထက်ထိုမိရင်
- ၁၈ ရမည်နည်းထု မေးတော်မူလျှင်- ဓနာန်က၊ မိ ရဗားဝါဒတိသည့်အရှင်မင်းကြီးကိုသာပြန်စွာ၊ အညီမထုတ်ပါ၊အရှင်မင်းကြီးအာဇာနည်အမိရ တော်မူသောတိုင်းပြည်အရပ်ရပ်၌ မြို့သားမင်း ဈားနှင့်ထင်းရဲ သားဈားအပေါင်းတို့ကိုပြန်မှား
- ၁၉ ပါပြီး-ရှင်ဘုရင်အာဇာနည်မိရဗားဝါဒတိကို ခေါ်၍၊ မိရဗားမထာထု အစွဲအပြားပြောကြသ ခြင်း၊မိရဗားပြုသောအမှုကိုခပ်ထိမ်းသောမိစ္ဆာ ထိုသည်ကြား၍၊ မိမိတိုင်းဝှံ့ကိုမထီမှီမြင်လျှင်
- ၂၀ ကြပါလိမ့်မည်၊ မိရဗားပြုသောအမှုကိုပေရ ထိ၊မေမိမင်းကတော်ထိုသည်ကြားထိကြလျှင်၊ ဈားတော် မတ်တော် အပေါင်း တို့ အား ထိုနည်း ထုပြန်ပြောသခြင်း၊ အားမနာတတ်သော မိတ်၊ ဧဝါသ မိတ် ထိုးပွား ဓရာ အကြောင်း မှီပါ ထိန့်
- ၂၁ စည်း-ဝါဒတိသည့်အရှင်မင်းကြီးအာဇာနည် တော်သို့ နောက်တစ် ဖဝင် အခြင်း ငှါ အထို တော်မြို့လျှင်၊ မဝင်အရှင် ထု မိန့်တော် စုပါ၊ အ ပြောင်းထဲ၌သော အမိန့်တော်မြို့အခြင်းငှါအပ ရထိ၊မေမိဓပုဂ်တော်၌သွင်း၍ ရေးအတော်စုပါ၊ ဝါဒတိထက်ကောင်းသောမိစ္ဆာကိုထည်း၊ မိရဗား
- ၂၂ အရာ၌ ရှိုးမြောက် တော် စုပါ- ထိုမြို့လျှင်၊ရှင် ဘုရင် ပေးတော် မူသော အမိန့် တော်ကို၊ ကျွတ် ဝန်သော နိုင်ငံ တော်တရောက် ထုံး ကျော်ညွှာ အေအေဝါ၊ မိစ္ဆာအပေါင်းတို့ထည် ကိုယ်ခပ်စွန့်၊ အထုတ်အမြတ်ထိုကို မိရသ ကြပါလိမ့်မည်ထု ရှင်ဘုရင်နှင့်မူးမတ်ထိုရွှေမှာလျှောက်ထား၏-
- ၂၃ ထိုကား ကို ရှင် ဘုရင်နှင့် ဈားမတ် ထိုထည် နှစ် ထက်၍ မရုန် လျှောက် ထည် အထိုင်း ရှင် ဘုရင်ပြုထုတ်- ထုထိုင်း မိမိထိမ်းကို အုပ်စိုးရ မည် အကြောင်း၊ မိမိထု ရှိုး၊ကား ကိုပြောရ မည် အကြောင်း၊ အထိုင်းထိုင်း အပြည်ပြည် ထာသာ ကား အသီးအသီးကို အနက်ပြန်၍၊ နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်ထို အမိန့် တော် ဓာကို ပေး ထိုက်တော်စု၏၊
- ၂၄ တစ်ရှင်ဘုရင် အာဇာနည် မိတ်တော်ပြေ သောအခါ၊ဝါဒတိကိုငင်းသု၍သောအမှုနှင့်ထု တစ်ရှင်မိရင်သောအမှုကိုရှင်အောင်အရတော်
- ၂၅ စု၏- အထံတော်၌ ဓပုဂ်သော ထွန်တော် ထိုက

ထည်း။ အစားထွေသော သွေးကညာကိုစေ့၍
 ခင်းကြီးစေ့၍ ချာရပါမည် အကြောင်း၊ အစွင့်
 ၇ ပေးတော်မူပါ။- အစားထွေသောသွေးကညာအ
 ပေါင်းကိုစွဲ၍ နန်းတော်တွင်း၊ အပျိုတော်နေ
 ရာသို့စုဝေးစေ၍၊ နန်းတော်မိစ္ဆမိုး။ အပျိုတော်
 အုပ်ပေစွဲစပ်စေခြင်းငှါ၊ နိုင်ငံတော်အထိုင်း
 ထိုင်း၊ အပြည်ပြည် ခင်းအရာရှိကို ခန့်ထား
 တော်မူပါ။ ခင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ဆေးမျိုးကိုစပ်
 ၈ ပေး တော်မူ ပါ။- နှစ်သက်တော် မူသော သွေး
 ကညာကိုမိဖုရားဝါရှုတိစေရာ၌ ခန့်ထားတော်
 မူပါ။ လျှောက်သော စကားကို ချစ်ဘုရင်နှစ်
 သက်၍ ထိုသို့မိရင်တော်မူ၏။
 ၉ ထိုကားထွေ၍ ချစ်မြဲတော်၌၊ ဗယံမိန့်အမျိုး
 တိစ္ဆ၊ မှိမိ၊ ယာဇရုထိုမှဆင်းသက်သော၊ မော်စ
 ၈ ကဲအမည်ရှိသောထူးထူးတသောတိမ္မိ၏။- ထိုသူ
 တည် ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာထိမ်း
 ဆွေးသော ထူးရှင်ဘုရင် ယေခေါမိမှစ၍၊ ခမ်း
 ဆီး ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ထူးရှင် ပါသ
 ၉ ကည်း။- ထိုသူသည်ထွေးသွေးဟူသောကည်း
 ထူးသောသေတာကိုခွေးမြူ၏။ ထိုသို့သွေးသည်
 မိသမမြီး၊ ဝံ့ပြင်ယည်ကျေး၍၊ အသွေး အစင်း
 ထည်းလှ၏။ မိသသေသောအခါ၊ မော်စကဲသည်
 ထူ၍ ကိုယ်သွေးကဲ့သို့မှတ်သတည်း။
 ၁၀ ချစ်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုထုတ်၍ ကျော်သော
 အခါ၊ အပျိုဈားကိုစွဲ၍ နန်းတော်သို့ စုဝေး
 စေ၍၊ မိစ္ဆမိုးထေရ်၌ စပ်ရာတွင်း၊ သေတာကို
 ထည်း နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ပေစွဲ၌ စပ်
 ၈ ကြမ်း- သေတာသည်ပေစွဲစိတ်နှင့်ထွေ၍ဗျတ်
 နှာရသဖြင့်၊ ပေစွဲသည်ခင်ကြယ်စေသောဆေး
 မျိုးနှင့် ပေးရသော အဝတ် အစားကို အလှူစေ
 ပြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ခွေးကောက်သောကျွန်မ
 စုနှစ်ယောက်ကိုလည်းပေး၍၊ သေတာနှင့်သူ
 စိန္တန်မထိုက် အပျိုတော်နန်းတွင်း၊ အမြတ်ဆုံး
 ၁၀ သောနေရာ၌ရှိမြှောက်ထေ၏။- သေတာသည်
 မိမိ အမျိုးနှင့် မိမိဆွေညာ တကာ ကို မဖော်မပြ
 မည် အကြောင်း၊ မော်စကဲထံ ပေး သည်အ
 ၁၀ ထိုင်း၊ မဖော်မပြသ နေ၏။- သေတာသည် အ
 ထက်သို့ မှီသည်ကိုငင်၊ သူ၌အထက်သို့ မြဲကြ
 ထိမည်ကိုငင်၊ မော်စကဲသည်သိခြင်းငှါ၊ အပျို
 တော်နန်းဝင်း၌မှားနေထိုင်းသွားသ၏။
 ၁၁ ထို အပျိုတော် ထို ထုံးစံ အထိုင်း၊ တနှစ်နေ
 သောအခါ တယောက်နောက်တနောက်၊ အ

ထူ၍ သင့်သည်အထိုင်း၊ ရှင်ဘုရင် အာဇာနည်
 ထိုဝင်ရ၏။ ခြောက်လပတ်ထုံးစုရန်မီ၊ ခြောက်
 ထပ်ထုံး နံ့သာမျိုးအစရှိသော၊ ခင်ကြယ်စေ
 သောဆေးမျိုးကိုသုံး၍၊ ခင်ကြယ်ခြင်း အပျို
 တည်ထိုင်စေသော်၊ ထိုမျှကားထက် ထွန်စေရ၏။
 ၁၁ ထိုနောက်မှ၊ အပျို တော်သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့
 ဝင်ရန် ရောက်သော အခါ၊ အထို မြီသ ဗျာကို
 တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှရှင်ဘုရင်နန်းတော်
 ၁၁ သို့ထူးထွားရ၏။- ညဦး အမြန်၌ ဝင်၍နံ့နက်အ
 မြိန်၌နန်းတော်မိစ္ဆမိုး၊ မောင်းမမိထံအုပ်၊ ချာ
 ဂါစခေါင်သောရတီယမိစ္ဆနန်းသို့ပြန်ရ၏။ ရှင်
 ဘုရင်ချစ်၍ နာမည်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူလျှင်၊
 နောက်တခဏအထံတော်သို့မဝင်ရ။
 ၁၂ မိမိသွေးကဲ့သို့ မော်စကဲခွေးမြူသော၊ အထွေး
 အဘိယံထွေး သေတာသည် အထွေထွေသင့်၍၊
 ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရသော အခါ၊ နန်းတော်မိစ္ဆ
 မိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ပေစွဲစပ်သော အရာမှထွ
 ပါ။ အထက်အရာကိုမျှမတောင်း၊ ထေဟာကို
 ထွေမြင်သရွှေသော သူထိုသည် ချစ်တတ်ကြ၏။
 ၁၂ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အာဇာနည်သည် နန်းစံ ဗုဒ္ဓစံနှစ်၊
 တေဗက်အမည်ရှိသောထေဗထတွင်း၊ ထေတာ
 ၁၃ ကို နန်း တော်၌ ထိမ်းတော်မူပြီးလျှင်- အခြား
 သော သွေး ကညာ အစဝါး၊ ထို ထက်၊ ထေတာ
 သည်မိတ်တော်ကို ချီးညှတ်စေ၍၊ အထံတော်၌
 ဗျတ်နှာရသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော
 မိစ္ဆတကာကိုချစ်သည်ထက်၊ ထေတာကိုသာ
 ချစ်သောကြောင့်၊ သုခေါင်းပေါ်မှာရာဇသရဇ
 ကိုတင်၍၊ မိဖုရား ဝါရှုတိ စေရာ၌ မျိုးမြှောက်
 ၁၃ တော်မူ၏။- ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် သေတာပွဲ
 ဟူ၍၊ ကြီးသော ပွဲကို စူးတော်မတ်တော် ကျွန်
 တော်ထိုအပွဲထုတ်သဖြင့်၊ နိုင်ငံတော် ထိုင်းပြည်
 ထိုကို မင်းမှုထွတ်၍၊ စည်းမိမိတော်နှင့်လျှော်
 ၁၃ ချာရုတော်မူ၏။- ထို့ကညာထိုသည် ရတီထ
 အမြန်၌ စုဝေးသော အခါ၊ မော်စကဲသည် နန်း
 ၁၃ တော်၌တံခါးရှူးခြစ်၏။- သေတာသည်မော်စကဲ
 ထံမှမြဲခြင်းကိုခံ၍နေစည်အခါ၊ သူ၏စကား
 ကို နားထောင် သည်နည်းထူ၊ နားထောင်သော
 သည်ခြစ်၍၊ မော်စကဲ ထံပေးသည် အထိုင်း၊
 မိမိအမျိုး၊ မိမိ ဆွေညာတကာ ကိုကို မဖော်မပြ
 သဘောသည်။
 ၁၃ ထိုကားထွေ၍၊ မော်စကဲသည် နန်းတော်၌ထံ
 ခါးရှူးခြစ်စည်၊ မိမိသန်နှင့်ထေရ်တည်းဟူ

- ၈ ထုံးပြတော်စု၏-ထိုကားထွန်ပြီး၍၊ နှစ်ဘုရင် ထည့်စုနှစ်နန်းတော်၌စည်းဝေးသောသူကြီး၊ အငယ်အပေါင်းထိုစုနှစ်နန်းတော်စုနား၊ ဥထည် တော် ဝင်းထဲမှာ စုနှစ်ရက် ပတ်ထုံး၊ ဝှဲခံတော်စု
- ၉ ၏- ငွေကွင်း၊ တပ်သော ကျောက်လွှဲ ထိုင်တိုင်း၊ မောင်းသောမိတ်ချောကြီးဖြင့် ဆွဲကားသောမိတ် ချောကုသားကား သလွှဲ အမိမ်း၊ သပြာတို့နှင့်၎င်း၊ ခမ်းသောကျောက်ပြာ၊ အနီသပြာသလွှဲ အနက် ထိုအပေါ်မှာ ထားသော အှေ့ငွေအနေ အထိုင်ထို
- ၁၀ နှင့်၎င်း၊ ဥထည်တော်ထည်ပြည့်စုံ၏- နှစ်ဘုရင် စည်းမိတ်နှင့်လျှော်စွာ ထူးမြားသော အှေ့ဝထား ထိုနှင့်စွာ၊ စွာသော ချစ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏-
- ၁၁ ချစ်ရည်သောက်ခြင်းအမှုသည် တရားအထိုင်း ဖြစ်၏။ အဆယ်သူကိုမျှအနိုင်မသောက်စေ၊ ထူ အပေါင်းထိုသည် ကိုယ်အထို အလျှောက်ပြုကြ မည်အကြောင်း၊ နန်းတော်စုရာ၌ အပေါင်းထို
- ၁၂ ကိုနှစ်ဘုရင်မိန့်တော်စု၏- မိစုရား၊ ဝါဒတိသဉ် ထည်၊ နှစ်ဘုရင် အာဇာနည်စုနန်းတော်သားမိစုထို အဖို့ဝှဲထုပ်ထေ၏။
- ၁၃ မိစုရား၊ ဝါဒတိသဉ် အဆင်းထွေးသောကြောင့်၊
- ၁၄ စုနှစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌၊ နှစ်ဘုရင် ထည် ချစ်ရည်သောက်၍ နှစ်လန်းသောမိတ်၌သော အစါ၊ မိစုရား၊ အဆင်းထွင်း၊ အသရေကို မင်း ဈားနှင့်ထူဈားထိုအားပြုလိုသောငှါ၊ မိစုရား၊ ဝါ ဒတိကိုရာဇသရဇဆောင်းစေ၍၊ အထံတော်သို့ ဆောင်ခံရမည် အကြောင်း၊ အထုမန်၊ မိစုသ၊ ထာမောနု၊ မိဂသ၊ အမာဂသ၊ အေသားကား ကတ်ထည်း၊ ထူသောအမှုတော်ထမ်း၊ မိစုမိုးရ
- ၁၅ နှစ်သောက်ထိုကိုမိန့်တော်စု၏- သို့ရာတွင်၊ မိစု မိုးဆင့် ဆိုသော အမိန့်တော်ကို၊ မိစုရား ထည်၊ ခြင်းဆန်၍မထာထဲနေ၏။ ထိုကြောင့် နှစ်ဘုရင် ထည် အရှက် ထွက်၍၊ ဖေါသမီး ထောင်လွှတ် နေတော်မူ၏။
- ၁၆ ထိုအခါကားရှေးရှေးထာ၊ အာမောထာ၊ ထာ၌
- ၁၇ ရှ၊ မေရတ်၊ မာထာနု၊ မဇကန်တဦး၊ ထူသော၊ နှစ် ဘုရင်၏ ရွတ်စွာ တော်ကို အစည်လူးမြင်၏။ နိုင်ငံ အေ-အောင် အမြတ် ဆုံးသော လရသိ၊ မေမိစု တွင်းဝန်မင်းစုနှစ်ပါးထိုထည်အနားတော်၌ထိုင် ထွက်၍၌၊ တရား၊ မိရင်ရာ ထမ်း၊ ကိုထွေကျက် သော လူ အပေါင်း ထိုနှင့်၊ နှစ်ဘုရင် ထိုင် ပင် သောထုံးမိသည့်အထိုင်း၊ အကျိုးအကြောင်း၊
- ၁၈ ထိုနားထည်သောထိုပညာ၌ထိုကိုခေါ်၍- မိစုမိုး

ဆင့်ဆိုသော ဝါဒတိဘုရင် အာဇာနည် အမိန့်တော် ကို၊ မိစုရား၊ ဝါဒတိ ထည် နား၊ အထောင် ထော့ ကြောင့်၊ ခန္ဓသတ်တထိုင်းသုဉ်အထယ်ထိုမိရင်

၁၉ ရမည်နည်းထူ မေးတော်မူလျှင်- ဓဇကန်က၊ မိ စုရား၊ ဝါဒတိသဉ် အရှင်မင်းကြီးကိုထာခြစ်စွာ၊ ထည်မထုတ်ပါ၊ ငရုင်မင်းကြီး၊ အာဇာနည် အမိန့်ရ တော်မူသောထိုင်း၊ ပြည်အရပ်ရပ်၌ မှီသောမင်း၊ ဈားနှင့်ဆင်းရဲသားဈားအပေါင်းထိုကိုခြစ်မှား

၂၀ ပါဠိ- နှစ်ဘုရင်အာဇာနည် မိစုရား၊ ဝါဒတိကို ခေါ်၍၊ မိစုရား၊ မထာထူ အစွဲ အခြားပြောကြသ ခြင်း၊ မိစုရား၊ ပြုသော၌ အမှုကိုဝတ်ထိမ်းသောမိစု ထိုသည်ကြား၍၊ မိမိတိုင်းဝှန်းကိုမထီမှီမြင်ပြု

၂၁ ကြပါလိမ့်မည်။ မိစုရား၊ ပြုသော၌ အမှုကိုပေရ ထိ၊ မေမိမင်းကတော်ထိုသည်ကြားထိကြလျှင်၊ ဈားတော် မတ်တော် အပေါင်း ထို အား ထိုနည်း ထုခြင်းပြောသခြင်း၊ အားမနာတတ်သော မိတ်၊ ဖေါသ မိတ် ထိုးပွား ဓဇက အကြောင်း၊ မှီပါ ထိန့်

၂၂ မည်- ဝါဒတိသဉ်အရှင်မင်းကြီး၊ အာဇာနည် တော်သို့ နောက်တဖန် ဝေင် အေ ခြင်း ငှါ အထို တော်၌လျှင်၊ မဝင်အေနှင့် ထူ မိန့်တော် စုပါ၊ အ ပြောင်းထဲ၌နိုင်သော အမိန့်တော်၌အေခြင်းငှါပေ ရထိ၊ မေမိဝေသတ်၌သွင်း၍ ရေးအေတော်စုပါ၊ ဝါဒတိထက်ကောင်းသောမိစုကိုထည်၊ မိစုရား

၂၃ အရာ၌ ရိုးမြှောက်တော် စုပါ- ထိုပြုလျှင်၊ နှစ် ဘုရင် ပေးတော် စုသော အမိန့် တော်ကို၊ ထွတ် ဝန်သော နိုင်ငံ တော်တရောက် ထုံး ကျော်ညာ ထေဝေခေါ၊ မိစုအပေါင်းထိုထည် ကိုယ်ဝင်ဝှန်း အထုတ်အမြတ်ထိုကို မိသေ ကြပါလိမ့်မည်ထူ နှစ်ဘုရင်နှင့်မူ၊ မတ်ထိုငွေမှာလျှောက်ထား၏-

၂၄ ထိုကား ကို နှစ် ဘုရင်နှင့် စုမတ် ထိုထည် နှစ် ထက်၌ မဇကန် လျှောက် ထည် အထိုင်း၊ နှစ် ဘုရင်ပြုလျှက်- ထူထိုင်း၊ မိမိထိမ်းကို အုပ်မိရ မည် အကြောင်း၊ မိမိထူ ရှိုး၊ ကား ကို ပြောရ မည် အကြောင်း၊ အထိုင်း၊ ထိုင်း၊ အပြည်ပြည် ထာသာ ကား အသီးအသီးကို အနက်ခြံ၍၊ နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်ထို အမိန့် တော် စာကို ပေး ထိုက်တော်မူ၏။

- ၂၅ တဖန်နှစ်ဘုရင် အာဇာနည် မိတ်တော်ပြေ သောအခါ၊ ဝါဒတိကိုငှင်၊ သုပြုသောအမှုနှင့်ထူ တဖက်၌မိရင်သောအမှုကိုငှင်အောင်အေတော်
- ၂၆ စု၏- အထံတော်၌ ခမားသော ထွန်တော် ထိုက

ထည်း။ အဆင်းသွသော သွေးကညာထိုက်အရှင်
မင်းကြီးအဖို့ ရှာရပါမည် အကြောင်း။ အခွင့်
ပေးတော်မူပါ။- အဆင်းသွသော သွေးကညာအ
ပေါင်းထိုက်ရှုရှု နန်းတော်တွင်၊ အပျိုတော်နေ
ရာသို့စုဝေးစေ၏။ နန်းတော်မိမ္မိ။ အပျိုတော်
အုပ်ဟေ့ဝဲ၌ အပ်စေခြင်းငှါ၊ နိုင်ငံတော်အထိုင်း
တိုင်း အပြည်ပြည် မင်းအရာရှိထိုက် ခန့်ထား
တော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ဆေးမျိုးကိုအပ်
ပေး တော်မူ ပါ။- နှစ်သက်တော် မူသော သွေး
ကညာကိုမိဖုရားဝါရှုတိအရာ၌ ခန့်ထားတော်
မူပါ။ လျှောက်သော စကားကို ရှင်ဘုရင်နှစ်
သက်၍ ထိုသို့စီရင်တော်မူ၏။

ထိုကားသတွင်ရှုရှု မြို့တော်၌၊ ဗယံမိနိအမျိုး
ကိ၊ ဂြိမိ၊ ယာဇ္ဇရထိုမှဆင်းသက်သော၊ မော်ဂ
ကဲအမည်ရှိသောလူတို့သောကံရှိ၏။- ထိုသူ
တည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာလိမ်း
သွားသော လူရှင်ဘုရင် ဝေခေါနိမှစ၍၊ ဖမ်း
ဆီး ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစဉ် ပါသ
တည်း။- ထိုသူသည်တထွေးသွေးတေးသောတည်း
ဟူသောသေတာကိုစွေးမြူ၏။ ထိုသထိုသွေးသည်
မိသမရှိ။ ပုံပြင်သည်ကျေးဇူး၊ အသွေး အဆင်း
လည်းသွ၏။ မိသသောသောအခါ၊ မော်ဂကဲသည်
ယူ၍ကိုယ်သွေးကဲ့သို့မှတ်သတည်း။

ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုထုတ်၍ ကျော်သော
အခါ၊ အပျိုဈားထိုက်ရှုရှုနန်းတော်သို့ စုဝေး
စေ၏။ မိမ္မိမိုးဟေ့ဝဲ၌ အပ်ရာတွင်၊ သေတာကို
ထည်း နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဟေ့ဝဲ၌ အပ်
ကြ၏။- သေတာသည်ဟေ့ဝဲမိတ်နှင့်ထွေ၍ဗျက်
နှာရသဖြင့်၊ ဟေ့ဝဲသည်စင်ကြယ်စေသောဆေး
မျိုးနှင့် ပေးရ သော အဝတ် အစားကို အလျှင်အ
မြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ရွေးကောက်သောကျွန်မ
စုနှစ်သောက်ထိုက်လည်းပေး၏။ သေတာနှင့်သူ
၏ကျွန်မထိုက် အပျိုတော်နန်းတွင်၊ အမြတ်ဆုံး
သောနေရာ၌စွဲမြဲကြောက်ထေ၏။- သေတာသည်
မိမိ အမျိုးနှင့်မိမိဆွေညာ တကာ ကို မမော်မပြ
မည် အကြောင်း၊ မော်ဂကဲသတိ ပေး သည်အ
ထိုင်း၊ မမော်မပြဘဲ နေ၏။- သေတာသည် အ
ထယ်သို့ ရှိသည်ကိုငင်၊ သူ၌အထယ်သို့ ပြုကြ
လိမ့်မည်ကိုငင်၊ မော်ဂကဲသည်သိခြင်းငှါ၊ အပျို
တော်နန်းဝင်းရှေ့မှာနေထိုင်းသွားသ၏။

ထို အပျိုတော် ထို ထုံးစံ အ ထိုင်း၊ တနှစ်စေ့
သောအခါ တယောက်နောက် တသောက်၊ အ

ထည့်သင့်သည်အထိုင်း၊ ရှင်ဘုရင် အာဇာနည်
ထိုဝင်ရ၏။ ခြောက်လပတ်ထုံးစုရန်ထိ၊ ခြောက်
လပတ်ထုံး နံ့သာမျိုးအစရှိသော၊ စင်ကြယ်စေ
သောဆေးမျိုးကိုသုံး၍၊ စင်ကြယ်ခြင်း အမှုပြီး
သည်ထိုင်စေောင်း၊ ထိုမျှကာထကို လှန်စေရ၏။-
ထိုနေ့ကံမှ၊ အပျို တော်သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့
ဝင်ရန် ရောက်သော အခါ၊ အထို ရှိ သ မှုထိုက်
တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှရှင်ဘုရင်နန်းတော်
သို့ယူသွားရ၏။- ညဦး အချိန်၌ ဝင်၍နံနက်အ
ချိန်၌နန်းတော်မိမ္မိ။ မောင်းမမိသံအုပ်၊ ရှာရှ
ဂါအစောင့်သောဗုတိယမိမ္မိနန်းသို့ပြန်ရ၏။ ရှင်
ဘုရင်ရှစ် နာမည်အားဖြင့် ခေါ်တော်မမူလျှင်၊
နောက်တဖန်အထံတော်သို့မဝင်ရ။

မိမိသွေးကဲ့သို့ မော်ဂကဲစွေးမြူသော၊ တထွေး
အတိတ်လသွေး၊ သေတာသည် အလှည့်သင့် ၍၊
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရသော အခါ၊ နန်းတော်မိမ္မိ
မိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေ့ဝဲစီရင်သော အရာမှတ
ပါ။ အထယ်အရာကိုမျှမတောင်း၊ သေဟာကို
ထွေမြင်သမျှသော သူထိုသည် ရှစ်တက်ကြ၏။-
ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အာဇာနည်သည် နန်းစံ ခုနှစ်နှစ်၊
တေဗက်အမည်ရှိသောသေမလတွင်၊ သေတာ
ကို နန်း တော်၌ ထိမ်းတော် မူပြီး လျှင်- အခြား
သော သွေး ကညာ အပေါင်း ထို ထက်၊ သေတာ
သည်မိတ်တော်ကို နူးညှိစေ၏။ အထံတော်၌
ဗျက်နှာရသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော
မိမ္မိတကာထိုက်ရှစ်သည်ထက်၊ သေတာကိုသာ
၍ရှစ်သောကြောင့်၊ သုခေါင်းပေါ်မှာရာဇသရဗု
ကိုတင် ၍၊ မိဖုရား ဝါရှုတိ အရာ၌ စွဲမြဲကြောက်
တော်မူ၏။- ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် သေတာပွဲ
ဟူ၍၊ ကြီးသော ပွဲကို မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်
တော်ထိုအဖို့လုပ်သဖြင့်၊ နိုင်ငံတော် ထိုင်းပြည်
ထိုက် မင်းမှုထွတ်၍၊ စည်းစိမ်တော်နှင့်လျှော်
စွာဆုတော်မူ၏။- သွေးကညာထိုသည် ဗုတိယ
အချိန်၌ စုဝေးသော အခါ၊ မော်ဂကဲသည် နန်း၊
တော်၌တံခါးစွဲမြဲ၏။- သေတာသည်မော်ဂကဲ
ထံ မွေးမြူခြင်းကိုခံ၍နေစည်အခါ၊ သူ၏စကား
ကို နားထောင် သည်နည်းတူ၊ နားထောင်သေး
သည်ဖြစ်၍၊ မော်ဂကဲ သတိပေးသည် အထိုင်း၊
မိမိအမျိုး၊ မိမိ ဆွေညာတကာ ထိုက် မမော်မပြ
ဘဲနေသတည်း။

ထိုကားသတွင်၊ မော်ဂကဲသည် နန်းတော်၌တံ
ခါးစွဲမြဲစည်၊ မိဂသန်နှင့်တေရက်တည်းဟူ

ထောနန်းတော်စီးစွမ်း၊ တံခါးစောင့်နှစ်ထောင့်
 ထိုသည်ငါးသိမ်ရှိ၍၊ နှစ်ဘုရင် အာဇာနည်ကို
 ၂၂ ထုတ်ကြံမည်ထု အားထုတ်ကြံ နှစ်- ထိုအမှုကို
 မော်ဝံကံထံ၌ခံရလျှင်ထောအောင်ပေါ်၏။ ထို
 ထိုမော်ဝံကံ ပေါ်ပြု ကြောင်းကို၊ ထောထာထည်
 ၂၃ နှစ်ဘုရင်အား လျှောက်ထေ၏- ထိုအမှုကိုစစ်
 ကြော၍အစွန်ထိထော၏။ ထိုထုနှစ်ထောင့်
 ထိုကိုထစ်ပင်၌ ထည်ဆွဲရပြီး၍၊ နှစ်ဘုရင် ခွေ
 နန်းတော်မှတ်စာ၌ရေးမှတ်ထထည်း။

၃

- ထိုအနက်မှနှစ်ဘုရင်အာဇာနည်ထည် အာဂတ်
 အမျိုး၊ ထောဝေဝါသထား၊ ထာမန်ကို စိုးမြှောက်
 ၍၊ ထယ်တော်၌ မှီသော စူးမတ် အပေါင်း ထို
 ထယ်၊ ထာ၌မြင့်မြတ်သောနေရာကိုပေးတော်မူ
 ၂၄ ၍- နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်သောနှစ်ဘုရင်၏
 ကျွန် အပေါင်းထိုထည်၊ အမိန့်တော် မှီသည်အ
 ထိုင်း၊ ထာမန်ကို စိုးစံရမိုးကြံ နှစ်- မော်ဝံကံစု
 ၂၅ ကားဦးမကူ မှီမိုး- နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်
 သောနှစ်ဘုရင်၏ထွန်ထိုက၊ ထင်သည်နှစ်ဘုရင်
 အမိန့်တော်ကို အထယ် ကြောင့် ပြင်းဆန် ထ
 နည်းထု၊ နေထိုင်းမော်ဝံကံအားမေးမြန်းသထိ
 ၂၆ ပေးသော်ထည်း- မော်ဝံကံက၊ ငါထည်ထုထု
 မြစ်သည်ထု ပြန်ပြော၍၊ သူထိုကားကို နားမ
 ထောင်သေခွကြောင့်၊ သူထိုသည့်မော်ဝံကံကား
 တည်မည်၊ မတည်မည်ကိုသိထိုသောငှါ၊ ထာ
 ၂၇ မန်အားကြားပြောကြံ၏- ထိုထိုမော်ဝံကံထည်
 ဦးမကူ မှီမိုးသေကြောင်းကို၊ ထာမန်သိမြင်
 ၂၈ သော၏။ ထော့နံ့အရက်ထွက်၍- သူထိုသည်
 မော်ဝံကံအမျိုးကိုပေါ်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဝံကံ
 ထောထာကံတည်းကိုကွပ်ရှက်လျှင်၊ မိတ်မပြေ
 ထောကံထု၊ ထာမန်သည်ထောင်စုထွက်လော်
 ၂၉ ကံအမျိုးသားစွမ်းတည်း၊ ဟူသောအာဇာနည်
 င်အရပ်ရပ်၌ မှီသော၊ ထုထုထောပေါင်း ထိုကို
 နှက်ထီး၊ ပြင်းငါ့ကြံထေ၏။
 ၃၀ ထိုကြောင့်အာဇာနည်နန်းစံထယ်နှစ်နှစ်မှီသန်
 အမည်မှီသောပစ္စယထွင်၊ နေရယ်ထေည်း၊ ထ
 အစဉ်ထဲထိုင်းထိုက်၍၊ အာဂါအမည်မှီသောဂါ
 ၃၁ ထောထထိုင်ထောင်၊ ထာမန်ခွေရာ ဂုရုစာရေး
 • တံခွကြံ၏- တာမန်ထာမန်ထည်နှစ်ဘုရင်အာဇာ
 ရှက်တော်သိုဝင်၍၊ အခြားတပါးထောထုရိုး၊ အ
 ၃၂ ပေါင်းထိုနှစ်ကျင့်ရာ ထုံးတမ်းမထု၊ အနှစ်မင်း
 ကြီးပီရင်တော် မရက် ထိုကို နားမထေသ်၊ နိုင်ငံ

တော်ထေထွင်း၊ ထိုင်းထုပြည့်ထား အမျိုးမျိုးထို
 ထွင်း၊ အရပ်ရပ်ကွဲပြားထွက် နေထောထုရိုး၊ ထ
 မျိုးမှီပါ၏။ ထိုအမျိုးကိုအစွန် ပေးတော်မူရာ၌
 • ကျေးဇူးတော်ခံမိပါ- ကိုယ်တော် ထောထာထု
 လျှင်၊ ထိုအမျိုးကိုနှက်ထီးထောထောမိန့်မှီထော့ရ
 ပါ၊ ထိုအမှုကို ထောင် နှစ်သော ထုထိုထည်
 ထော့တော်ထိုထဲထဲသို့၊ ရွှေအစွယ်ထထိန်းကို
 ထွင်းစေပြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်ထေပေး ပါထည်ထု
 ၃၃ လျှောက်ထေ၏- နှစ်ဘုရင်ကထည်း၊ ထိုအမှုကို
 ၃၄ ထင်အား ငါပေး ၍၊ ထိုထုမျိုးကိုထည်း၊ ထင်
 ထည် ပြုစုကံထု ပြုရသော အစွန် မှီစေပြင်းငှါ၊
 ထင်၌ငါထေထည်ထု၊ ထယ်စွပ်တော်ကိုစွတ်
 ၍၊ ထုစေမျိုး၊ စီရန်ထု မြစ်ထောထာဂတ်အမျိုး၊
 ထော့ခါထထား၊ ထာမန်အား ပေး ထောင်ရ ၍-
 ၃၅ ထိုအခါ ပစ္စယထ ထထထဲထုံးရယ်ထုထွင်း၊ အ
 ရေးတော် ကြီး ထို ကို ခေါ်၍၊ ကိုယ်အေးထောင်
 စင်း၊ အပြည်ပြည်ထုထောမြို့ဝန်၊ အရပ်ရပ်မှီ
 ရင်သော သူကြီးထိုကို ထာမန်မှာထား ထော့အ
 ထိုင်း၊ ထုအမျိုးမျိုးပြောသော ကား၊ ထေထေ
 ထီးအားမြင့်၊ နှစ်ဘုရင်အာဇာနည် အမိန့်တော်
 စာကိုရေး၍၊ နှစ်ဘုရင်၏ထယ်စွပ် တော်စွန်ထံ
 ၃၆ စီပီခတ်ထေ၏- အာဂါ အမည်မှီသော ဂါထေ
 မထတထထဲထုံးရယ်ထော့စွမ်းထွင်း၊ ထုထုထေ
 ကြီးထေထေမိစွ အကထေးမှီမှီသောထိုထို ထထီ
 မြတ်ထုတ်ထင်ပထ်စွမ်း၍၊ ထုထိုဥဒ္ဓာကိုထုထု
 သိမ်းရုံး စေပြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်စာကို ခေါ်ထု
 ထင်ထို မြင့်၊ နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည်ထို ထေ
 ၃၇ ထိုထံ ထေ ၍- ဤအနက်၊ ထု အမျိုးမျိုး ထို
 သည်ထိုနေရယ်ထွင်း၊ ထထင်မှီစေပြင်းငှါ၊ အ
 ထိုင်းထိုင်း၊ အပြည်ပြည်၌ ကျော်ညာရသော
 ၃၈ အမိန့်တော် စာနက် မြစ် သ တည်း- နှစ်နှစ် နန်း
 တော်၌ ထိုအမိန့်တော် စာကို ကျော်ညာ ပြီး၍၊
 နှစ်ဘုရင် မီရင်သည် အထိုင်း၊ စာပို ထထထို
 ထည်ထော့ထေမြန် ပြေးသွား၊ ကြံ၏၊ နှစ်ဘုရင်
 နှင့် ထာမန်သည် အစွန်ရည်ထောက်စွဲ၍ ထိုင်၍၊
 ၃၉ နှစ်နှစ်တော်ထည် ထင်းရဲ မြင်းသို့ ရောက် ထ
 ထည်း။

၄

- ထိုအမှုမှီသောကိုယ်မော်ဝံကံထော၏၊ မိမိ
 အဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပြာနှင့်လူးလျှင်၊ လျှော်ထေ
 အဝတ်ကိုဝတ်လျှင်၊ မြို့ထထယ်ထိုထွား၍ကြီး
 ၄၀ ကျယ်သောထထဲ နှင့်ငါးထွေးထေ၏- လျှော်ထေ

အဝတ်ကိုဝတ်ယူ၏။ နန်းတော်တံခါးထဲသို့ အ
 တယ်သူမျှ မဝင်ရသောကြောင့်၊ နန်းတော်တံ
 ၄ ခါးရှေ့မှာရပ်နေ၏။- ဤဘုရင်အမိန့်တော် စာ
 ရောက်သောအခါ အပြည်ပြည်သို့၊ ယုဒလူထု
 သည်အထွန်ပြည်တံခါးကြီးဖြင့်၊ အစောရှောင်ခြင်း၊
 ၄ ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏။- မော်ဒ
 က် အမှုကို အသတာ၏ ကျွန်မတို့နှင့် မိစ္ဆာမိုးတို့
 သည် ကြားပြောသော အခါ၊ မိစ္ဆာမိုးသည် အ
 ထွန်ဝမ်းနည်းလျက်၊ မော်ဒက်ဝတ်သောလျှော်
 တေကိုပယ်၍၊ အခြားသောအဝတ်ကို ဝတ်စေ
 ၆ ခြင်းငှါပေးလိုက်သော်လည်း၊ မော်ဒက်သည်မ
 ၆ ခံမယူဘဲနေ၏။- တဖန်ဝေသာတာသည်ရှင်ဘုရင်
 အမိန့်တော်နှင့် ခစားသော မိစ္ဆာမိုး ဟာတက်ကို
 ခေါ်၍၊ အထယ်အမှိုက်သနည်း၊ အထယ်ကြောင့်
 ၇ ချီသို့ ပြုသနည်းဟု မော်ဒက်ကို မေးစေ ခြင်းငှါ
 ၇ စေလွှတ်သည်အထိ- ဟာတက်သည် မော်ဒ
 က်ရှိရာ နန်းတော် တံခါးရှေ့၊ မြို့တော် ထမ်းသို့
 ၇ သွား၍- မော်ဒက်သည် မိမိ၌ရောက်သောအမှု
 မှီသမျှကို၎င်း၊ တာမန်သည် ယုဒလူထုကိုဇာတ်
 ၈ ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငွေမည်မျှကိုအလှူတော်တိုက်ထဲ
 သို့ သွင်းပါ မည်ဟု၊ ဂတိ သား ကြောင်းကို၎င်း
 ၈ ကြားပြောလျက်-ယုဒလူထုကိုဇာတ်ခေါ်ခြင်းငှါ၊
 ၈ ချွန် နန်းတော်၌ ထုတ်သော အမိန့်တော် စာ
 ထက်ခံကို ဝေသာတာ အားပြု၍ ပေး၍၊ ဝေသာတာ
 သည် မိမိလူမျိုးအဖို့ တောင်းလျှောက် ခြင်းငှါ၊
 ၈ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်ရမည် အကြောင်းမှာ
 ၈ လိုက်လေ၏။- ဟာတက် သည်လည်း ဟာ ခြံ
 မော်ဒက်စကားကိုဝေသာတာအားပြန်ပြော၏။
 ၉ တဖန်ဝေသာတာသည်ဟာတက်အားဖြင့်၊ မော်
 ၉ ဒက်ကိုမှာလိုက်သည်ကား၊- ယောက္ခား ခြံ
 ၉ စေးမိစ္ဆာမြစ်စေး၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မမူဘဲအတွင်း
 တန်ထိုင်၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့ ဝင်မိသောသူ
 သည်၊ အသက်နှစ်သား ရမည်အကြောင်း၊ ဤ
 ရာဇာဇာတ်ကို ကမ်းတော် မမူလျှင်၊ အမှန်သေရ
 မည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော် မှီသည်ကို၊ ရှင်
 ၉ ဘုရင်၏ ကျွန်တော်မျိုးစွားနှင့် နိုင်ငံတော် ပြည်
 သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်ထိကြ၏။ အ
 ကျွန်ုပ် ကို ကား၊ အရက် သုံးသလို ပတ် ထုံး၊ ရှင်
 ၉ ဘုရင် ထံတော် သို့ ခေါ်တော် မမူလျှင်- ဝေသာတာ
 စကားကို မော်ဒက်အား ပြန်ပြောသော အခါ၊
 မော်ဒက်က၊ အခြားသောယုဒလူထုအသက်မထွက်

၁၁ လျှင်- နန်းတော်၌နေသော်လည်း၊ သင့်အသက်
 ၁၁ ထွက်မည်ဟုမထင်နှင့်။- သရကာသသင်သည်
 ထိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ သင်နှင့်သင်၏အဆွေအ
 မျိုးသည်ဇာတ်ခေါ်၍၊ ယုဒလူထုအသက်ရှင်ခြင်း၊
 ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်လိမ့်
 မည်။ သရကာမူကိုဆောင်ဖို့ရာသင်သည်မိစ္ဆာမိုး
 အရာကိုရသည်ဟု၊ ထင်စရာ မှီသည်မထုတ်
 သောဟု ဝေသာတာအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါမှာ
 ၁၂ လိုက်၏။- ဝေသာတာကလည်း၊ ချွန်မြို့၌ရှိသော
 ယုဒလူထုအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေခြင်းငှါသွားပါ၊
 နေ့ညညီမပြတ်သုံးရက်ပတ်လုံးမစားမသောက်
 ဘဲနေ၍၊ အထွန်ဝမ်းနည်းစေရောင်းခြင်းအကျင့်
 ကိုကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကျွန်မတို့
 ၁၂ နှင့်တကွ အစောရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ပါ
 မည်။ ထိုနောက်၊ အာဏာတော်ကို ဆန်ရသော်
 လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်မည်။ သေလျှင်
 အသေခံပါမည်ဟု၊ မော်ဒက် အား ပြန်ပြောစေ
 ၁၂ ခြင်းငှါမှာလိုက်သမျှအထိ- မော်ဒက် သည်
 သွား၍ပြုလေ၏။

၁

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဝေသာတာ သည်
 မိစ္ဆာမိုးအဝတ်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍၊ နန်းတော်
 အဆောင်မတက်တစွက်၊ နန်းတော် အတွင်း
 တန်ထိုင်၊ ထဲမှာရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် နန်း
 တော်တံခါးတဖက်တစွက်၊ နန်းတော်ထဲ၊ ရာဇ
 ၁ ပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။- မိစ္ဆာမိုးဝေသာတာ
 သည် တန်ထိုင်တော်မူရာ ရပ်နေသည်ကို ရှင်
 ၁ ဘုရင်သည်မြင်လျှင်၊ နူးညတ်သော မိတ်ရှိ၍
 ထက်တော်၌ပါသောဤရာဇာဇာတ်ကို၊ ဝေသာတာ
 ထိုကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ဝေသာတာသည်ဥဉ်းကပ်
 ၁ ခြံ၊ ရာဇာဇာတ်တော် အတွင်းကိုထိုးလေ၏။- ရှင်
 ၁ ဘုရင်ကလည်း၊ မိစ္ဆာမိုး ဝေသာတာ၊ သင်သည်အ
 ထယ်အထိရှိသနည်း၊ အထယ်ဆုကိုတောင်းခွင့်
 ၁ သနည်း၊ တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော်တဝက်ထိုင်
 ၁ အောင်ငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်- ဝေသာတာ
 က၊ အရှင်မင်းကြီးအထိုတော်ရှိလျှင်၊ အရှင်မင်း
 ကြီးအဖို့ ကျွန်တော်မပွင့်ဆင်သောပွဲသို့ဟာမန်
 ၁ နှင့်တကွအနေကြတော်မူပါဟု လျှောက်သော်-
 ၁ ရှင်ဘုရင်က၊ ဝေသာတာလျှောက်သည်အထိ- ပြု
 ၁ ထံသောငှါ၊ ဟာမန်သည်အလျှင်အမြန်ထာစေ
 ထုမိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဝေသာတာ ပွင့်ဆင်သော ပွဲ
 ၁ သို့ဟာမန်နှင့်တကွရှင်ဘုရင်ကြံတော်မူ၏။

၀၀ တာမန်အား မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ တာမန်သည် အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကိုယူ၍ မော်ဂဲကို ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်ကို စီးစေသဖြင့်၊ မြို့တော်သမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက် ရှင်ဘုရင်မှီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ အံ့သို ပြုရသည်ဟု၊ သုခရွှေမှာကျွေးကြော်၏။- ထိုပြီးမှ၊ မော်ဂဲသည် နန်းတော်တံခါးသို့ ပြန်လာ၏။ တာမန်မူကား၊ ညည်းတွားလျက် ခေါင်းကို ဂျုံ့လျက်၊ မိမိတိမ်သို့ အလျှင်စမြန်သွားပြီးလျှင်- မိမိ၌ ဖြစ်လေသမျှကို မသားစေရန်နှင့် အဆွေခံပွန်းရှိသမျှတို့အား ကြားပြောလေ၏။ မသားစေရန်နှင့် တာမန်၏ အဆွေပညာရှိတို့က လည်း၊ ကိုယ်တော် နှုံးစွဲသော မော်ဂဲကလည်း၊ ထုစေမျိုး မှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သူကို မနှိုင်း၊ သုခရွှေမှာ ကေနိ အမှန် နှုံးရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ထိုသို့ ပြောဆိုစဉ်တွင်၊ နန်းတော် မိမိမှီးသို့ သည်လာ၍၊ သေတာဝတ် ဆင်သော ပွဲသို့၊ တာမန်ကို အလျှင် အမြန် ခေါ်သွားကြ၏။

၇

၀ တန်ရှင်ဘုရင်နှင့် တာမန်သည်၊ မိဖုရားသေတာနှင့်အတူ စပွစ်ရည်သောက်ဆွဲသောငှါ သွားကြ၏။- ရုတ်တရက်၌ စပွစ်ရည်သောက်ပွဲခံစည်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရားသေတာ၊ သင်သည်အတယ် အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပေးမည်။ အတယ်ဆုကို တောင်း ဂျင် သနည်း။ တောင်း သမ္မာသို့ နိုင်ငံတော်တဝက် ထိုင်အောင် ငါပေးမည်။ မိန့်တော်မူလျှင်- မိဖုရားသေတာက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မကို မိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင် ငှပ်၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ငှပ်၊ ကျွန်တော်မ အသို့ အသိုင်း၊ ကျွန်တော်မအသက်နှင့် ကျွန်တော်မ တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ အမျိုးသားချင်းအသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။- ကျွန်တော်မနှင့် ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ဖြင့် ငှါရောင်း ပါပြီ။ ကျွန် သောကျား၊ ကျွန်မိမိ ဖြစ်စေ ဖြင့် ငှါ ရောင်းလျှင်၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင်အကျိုး နည်းခြင်း အတွက် အသိုင်းကို ပေးပိုင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်မတိတ်ဆိတ်စွာနေပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။- ရှင်ဘုရင်အာဏာရှင်လည်း၊ ထိုသို့ ပြုမည်ဟု ကြံစိတ်သောသူကား အတယ်သူနည်း၊ အတယ်မှာရှိသနည်းဟု မိဖုရားသေတာ

၀ အားမေးတော်မူလျှင်- သေတာက၊ ရန်တက်မြို့သောရန်သူသည် အံ့သို ညစ်သောတာမန်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။ တာမန်သည် ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားရွှေမှာ ကြောက်ရွံ့ ဖြင်းသို့ ရောက်လေ၏။- ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အဓမ္မကံထွက်သဖြင့်၊ စပွစ်ရည်သောက်ပွဲမှ ထုတ်ပယ်တော်မူသွားတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု တာမန်သည် မိတ်မိ၍၊ အသက်ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ မိဖုရား သေတာ ရွှေမှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါ ထ၏။- ရှင်ဘုရင်သည် ဥပသတ်တော်မှ စပွစ်ရည်သောက်ပွဲခံရာအရပ်သို့ ဝင်ပြန်သောအခါ၊ သေတာထိုင်သောသားလွန်နားမှာ တာမန်သည် ပြင်ပဝံ့လျက်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ အံ့သုသည် နန်းတော်၌ ငွေရွှေမှာ မိဖုရားကို အစွဲပြုရမည်သောထု မိန့်တော်မူစဉ်တွင်၊ အခြံအရံတို့သည် တာမန်၏ ချက်အမိန့်ကို ခံကြ၏။- မိမိမှီးတားမောနကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အကျိုးတော်ကို စောင့်၍၊ လျှောက်ထားသော မော်ဂဲက အံ့သို တာမန် လုပ်၍ အတောင် ငါ၊ ဆယ် မြင့်သောလည် ဆွဲချထိုင်သည်၊ တာမန်အိမ်၌ မိုက်ထားလျက်ရှိပါသော အားတော်လျှောက်သော်၊ ထိုထိုင်၍ ထည်ဆွဲ၍ အထု ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသို့ မော်ဂဲက အံ့သို လုပ်သော လည်ဆွဲချထိုင်၍ တာမန်ကို ဆွဲချကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လည်း မိတ်မြေတော်မူ၏။

၈

၀ ထိုနေ့ချင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်အာဏာရှင်လည်း အမျိုး၏ ရန်သူတာမန်အိမ်ကို မိဖုရားသေတာအား ပေးတော်မူ၏။ သေတာသည် မော်ဂဲနှင့် အတယ်သို့ လောက်ပေ တော်သည်ကို သေတာလျှောက်သဖြင့်၊ မော်ဂဲက သပြီရှင်ဘုရင်တော်အံ့သို ငါ၏။- ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ တာမန်ထက် မှုန့်တံသောလက်စွပ်တော်ကို တန်ဆွတ်၍ မော်ဂဲက အားပေးတော်မူ၏။ သေတာသည်လည်း၊ တာမန်အိမ်ကို မော်ဂဲက၌ အပ်လေ၏။ တာမန်သေတာသည် ရှင်ဘုရင်မြေတော်ရင်း၌ ပြင်ပဝံ့၍၊ အာဂတံအမျိုး တာမန် ပြုသော အပြစ်၊ သုစအမျိုးတဖန်၌ ကြံစည်သော အကြံစည်ကို ပယ်တော့မည် အကြောင်း၊ ချက်ရည်ကျလျက်တောင်းပန်လေ၏။- ရှင်ဘုရင်သည် အာဏာရှင်တံကို သေတာသို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ သေတာသည် ထု၍ ရှင်ဘုရင်ရွှေတော်၌ ရပ်လျက်-

- အရှင်မင်းကြီးအထိတော်မရှိဘဲ၊ ကျွန်တော်မကို မိတ်နှင့် ထွေတော်မူလျှင်ငှါ၊ ကျွန်တော်မအမှု ထည် ရှေ့တော် ဌ် လျှောက်ပတ် ဖြစ်၊ ကိုယ်တော် ထည်ကျွန်တော်မကိုထည်ချစ်တော်မူလျှင်ငှါ၊ နိုင်ငံ တော် အထိုင်းထိုင်း၊ အပြည်ပြည် ထို ဌ် မှိ သောထူးထူးကိုစွက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂတ်အ ဖျိုး၊ ထေရဝါသ ထား၊ တာမန် မီရင်သော စာကို ပယ်မည်အကြောင်း၊ ထပ်၍ စာရေး စေတော်မူ
- ပါး- ကျွန်တော်မအဖျိုးအပေါ်သို့ရောက်ရသော ထေးကိုငှါ၊ ကျွန်တော်မအဖျိုးသားရှင်းတုတ်စီး သောအမှုကိုငှါ၊ ထွန်တော်မသင့်ကြည့်စွမ်း ငှါ၊ အထယ်သို့တတ်နိုင်ပါသနည်းထုလျှောက်
- ဆို၏- ရှင်ဘုရင် အာဇာရု က ထည်း၊ တာမန် ထည် ထူးထူးကိုထိမိုက်သောကြောင့်၊ ထု၏ ထိမိကိုမိစုရားဝေတာစားငါပေးပြီးထိုထူးကို
- ထည်းထည်ထွေထွေထိုင်းကွပ်စွက်စေပြီး- ထိုရာ တွင်၊ ရှင်ဘုရင် ထက်စွပ်နှင့် တံဆိပ် ဝတ်သော ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာကို အထယ်သုဗ္ဗမပယ် ရသည်ဖြစ်၍၊ မိတ်၌ထည်အထိုင်းထူးထူးထို့ အမိန့်တော်စာကိုတဖန်ရေး၍၊ ထက်စွပ်တော် နှင့်တံဆိပ် ဝတ်ရမည်ထု၊ မိစုရား ဝေတာနှင့် ထူးထူးမော်ဂဲကဲထိုစားမိန့်တော်မူ၏။
- ထိုအခါထိဝန်အမည်ရှိသောတတိယထ၊ နှစ် ထယ် သုံးရက်နေ့တွင်၊ စာရေးတော်ကြီး ထိုကို ခေါ်၍၊ တိဗ္ဗိယ ပြည်မှ အရှင် ပြည် ထိုင်း အောင်၊ ထိုင်းပြည်တရာ နှစ်ထယ်စုနှစ်ပြည်ထိုင်းရှိသော ထူးထူး၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ် သောမြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးထိုကိုမော်ဂဲကဲမှာထားသ မှုအထိုင်း၊ ထူးထာသာစကားမှစ၍၊ ထူးထူး၊ ဖျိုး၊ ပြောသော စကား၊ အသီးအသီး၊ အားဖြင့်-
- ရှင်ဘုရင် အာဇာရု၏ အမိန့်တော်စာကို ရေး၍၊ ရှင်ဘုရင် ထက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ် ဝတ်ပြီးမှ ဖြင်း၊ ထား၊ ကုထားအုတ်၊ မြို့ စီးသော စာသို့ ထု
- ထင် ထိုဖြင့် ပေးလိုက်လေ၏- အမိန့်တော် စာ
- ချက်ဟုမူကား၊ အာဂါအမည်ရှိသော ရှိသေမ ထ တစ်ထယ်သုံးရက် တနေ့ရှင်းတွင်၊ နိုင်ငံတော် အထိုင်းထိုင်းအပြည်ပြည်အမြို့မြို့ရှိသောထူး ထူးထည်စုဝေး၍၊ မိမိထိုအသက်ကိုစောင့်ရ သောအခွင့်၊ တိုက်ထာသောပြည်သူ၊ စစ်သူရဲအ ပေါင်းထိုကိုမိစုသူငယ်နှင့်တကွသတ်ဖြတ်သုတ် ထင်ပယ်ရှင်း၍၊ ထူးထိုဥစ္စာကိုထုယူသိမ်းရုံးရ
- သောအခွင့်ကိုရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူ၏- ဤစေ

တာ။ ထူးထူးထိုသည် ထိုနေ့ရက်တွင်ရန်သူထို့ ကို ရန်သူ ပြုစေ ခြင်းငှါ၊ အထိုင်းထိုင်း၊ အပြည် ပြည်၌နေသောထူးထူး၊ အပေါင်းထိုစား၊ ကျော်ရ

၁၄ သောအမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း- ထိုအ မိန့်တော်စာကို ရှုရှုနန်းတော်၌ကျော်ပြီးမှ၊ ရှင် ဘုရင်ကြပ်တည်းစွာမီရင်သည်အထိုင်း၊ စာသို့ ထုထင်ထိုသည်အလျှင်အခြေပြေးသွားကြ၏။

၁၅ မော်ဂဲကဲ ထည်ထည်း၊ မင်းမြောက် တန်ဆာ တည်းဟူသော အဝတ်အစုံ အပြာကို ဝတ်ဆင် ထွက်၊ ကြီးစွာသော အာဇာရုကိုဆောင်းထွက်၊ ပိတ်ချောနှင့် ခေါင်းသောအထည်ဖြင့် ပြီးသော ဝတ်လိုက်ချုံထွက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်မှ ထွက်

၁၆ သွား၍- ရှုရှုနန်းတော်ထည် ဝမ်းမြောက် ရှင် ထန်းခြင်း၊ ထိုရောက်လေ၏။ ထူး ထူးထို ထည် ထည်း၊ ထက်သာရှင်ထန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊

၁၇ အသေရေ ထွန်းလင်းခြင်းထိုရောက် ကြ၏- ရှင် ဘုရင်အမိန့်တော်စာ ရောက်လေ သော အပြည် ပြည်အမြို့မြို့၊ ထူးထူးထည်ဝမ်းမြောက် ရှင် ထန်းခြင်း၊ ဝှဲခံခြင်း၊ မင်္ဂလာနေ့စောင့်ခြင်းကိုပြု ၍၊ ပြည်သူပြည်သား၊ အခြားထိုထည် ထူးထူး ထို့ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ထူး ထာသာကို ဝင်ကြ၏။

၉

- ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အထိုင်းမီရင်ရသောအ မိန့်နီး၍၊ ထူးထူးထို၏ ရန်သူထိုက၊ ငါထိုနိုင် မည်ထုမျှော်ထင်သောနေ့၊ အမှုပြောင်းထဲ၍ထု ထူးထိုထည် မနာထိုသောထူးထိုကို နိုင်သောနေ့ ရက်တည်းဟူသော၊ အာဂါမည်သော ရှိသေမ
- ၂ ထာထယ်သုံးရက်နေ့တွင်- ရှင်ဘုရင်အာဇာ ရု၏ နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည် အမြို့မြို့ နေသော ထူးထူးထည်၊ ဗြည်းဆဲထိုသောထူးထိုကိုဆီး တားခြင်းငှါစုဝေးကြ၏၊ ပြည်သူပြည်သား၊ အ ပေါင်းထိုထည်ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အထယ်
- ၃ သုဗ္ဗရန်မပြုဝံ့ထဲနေကြ၏- အပြည်ပြည်ကိုအုပ် မိုးသောမင်း၊ ကိုယ်စား တော်မင်း၊ မြို့ဝန်မင်း၊ အမှုတော်စောင့်အရာရှိအပေါင်းထိုထည်မော်ဂဲ ကဲကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့်၊ ထူး ထူးထိုကိုမ
- ၄ စကြ၏- အကြောင်းမူကား၊ မော်ဂဲကဲထည်နန်း တော် တွင် ဘုန်းကြီး၊ သွက်၊ အထိုင်း၊ ထိုင်း၊ အ ပြည်ပြည်၌သိတင်း၊ နှံ့ပြား၍၊ တနေ့ထက်တနေ့
- ၅ ကြီးမြင့်ရာသို့ရောက်သတည်း- ထိုနေ့တွင်အာ ဇာရုထိုသည်ရန်သူ အပေါင်းထိုကိုထားနှင့်ထုတ်

ဤသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး၍၊ နာထိစေတာထုထို၍
 ၈၈ ဂြိုဟ်သတ္တဝါကြီး- ချွန်မြီတော်၌လူငါးရာထို
 ၈၉ ကိုထုတ်ကြို ထတ်ဖြတ်ကြမ်း- ထူးစေမျိုး၏
 ရန်သူ၊ တစ္ဆေဝါသသားဖြစ်သောတာမန်၏သား
 တကျိပ်တည်းဟူသော၊ ပါဠိနွာသ၊ ဝါသလုန၊ ဝော
 သပါသ၊ ပေါရသ၊ ဝောဝေ၊ ဝောရိဝါသ၊ ပါမနွာ
 သ၊ ဝေရိသ၊ ဝေရိဗ၊ ဝါသဝေသထုကိုထည်း
 ထတ်ကြမ်း ထိုရာတွင်၊ ထုထိုဥစ္စာကို မတ်မိမ
 ထုထဲနေကြမ်း၊
 ၉၀ ထိုနေ့၌ ချွန် မြီ တော်တွင် သေ သော ထု ဇာ
 ၉၁ ရင်ကိုရှင်ဘုရင်ခွေတော်မှာပြကြမ်း- ရှင်ဘုရင်
 သည်မိမိရားဝေတာကိုခေါ်၍၊ ထူးထုထိုသည်
 ချွန်မြီတော်၌တာမန်သားတ ကျိပ်နှင့်တကွထု
 ငါးရာထိုကို ထုတ်ကြိုသတ်ဖြတ်ကြပြီးနိုင်တော်
 တွင်စေခြားသော စေပြည်ပြည်ထို၌ စေထတ်ထို
 ပြကြပြီးသည်၊ သင်သည် စေထတ်စေထိုမြီသား
 သနည်း၊ စေထိုမြီသည်စေထိုင်းငါပြုမည့်၊ စေထတ်
 ဆုကိုတောင်း၊ ရှင်သားသနည်း၊ တောင်းသတ္တ
 ၉၂ ကိုငါပေးမည်ထု မိန့်တော်မူလျှင်- စေတာက၊
 စေရှင်မင်းကြီးစေထိုတော် မှီလျှင်၊ ချွန် မြီ ၌ မှီ
 ထောထူးထု ထိုသည်ထူး၊ စေမိန့်တော်စေထိုင်း
 နတ်စန်နေ့၌ထည်းပြုရမည်စေကြောင်း၊ ထာမန်
 ထားတကျိပ်ကိုထည်းထည်ဆွဲရာထိုင်း၌ ဆွဲထား
 ရမည်စေကြောင်း၊ စေမိန့်မြီတော်မူပါထုလျှောက်
 ၉၃ ထည်စေထိုင်း- ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၍ ချွန်နန်း
 တော်၌စေမိန့်တော်ကိုထုတ် ပြီးမှ၊ ထာမန်သား
 ၉၄ တကျိပ်ကိုဆွဲထားကြမ်း- ချွန်မြီ၌မြီသောထူး
 ထုထိုသည်ထည်း၊ ဝောဝါထာထတ်ထေးရက်
 နေ့တွင်စုဝေး၍၊ ချွန်မြီသားထူးရာထိုကိုထတ်
 ကြမ်း ထိုရာတွင်၊ ထုထိုဥစ္စာကို မတ်မိမထုထဲ
 ၉၅ နေကြမ်း- နိုင်ငံတော်စေထိုင်းထိုင်းစေပြည်ပြည်
 ၌မြီသော ထူးထု စေခြားထိုသည် ဝောဝါထာ
 ထတ်ထူးရက်နေ့တွင်၊ မိမိထိုထေထတ်ထို ဇောင့်
 ထွက်ရန်သူထက်ထိုမရောက်ထဲရှမ်းသာရမည်
 စေကြောင်း၊ စုဝေး၍ ရန်သူ ခုနစ်သောင်း ငါး
 ထောင်ထိုကို ထတ်ကြမ်း ထိုရာတွင်၊ ထုထိုဥစ္စာ
 ၉၆ ကိုမတ်မိမထုထဲနေကြမ်း- ထိုထာထတ်ထေး
 ရက်နေ့တွင်၊ ပြင်ဝတ်စွာနေ၍ ဝွံခံရာနေ့၊ ရှောင်စွ
 ၉၇ ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဇောင့်ရွှေကပ်ကြမ်း- ချွန်
 မြီ၌ မြီသော ထူးထုဇာမုကား၊ တထတ်ထူး
 ရက်နေ့နှင့် တထတ်ထေးရက်နေ့တွင် စုဝေးကြ
 ၉၈ သံသထိငါးရက်မြောက်သောစေဝါ၊ ပြင်ဝတ်

စွာနေ၍ ဝွံခံရာနေ့၊ ရှောင်စွာရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၉၉ ဇောင့်ရွှေကပ်ကြမ်း- မြီမြီမမြီသောစွာထို၌စေ
 ထောထူးထုထိုသည်ထည်း၊ ဝောဝါထာထတ်ထေး
 ထေးရက်နေ့ကို ရှောင်စွာ ဝွံခံရာနေ့၊ မိမိထာ
 နေ့၊ တထောထတ်ကို တဟောထတ်ထတ်ထောင်ပေး
 ထိုထ်ရာနေ့ဖြစ်စေကြမ်း၊
 ၁၀၀ ထာမန်မော်လေသည် ဤစေထု စေရာထိုကို ရေး
 ၁၀၁ ထာမန်း- ထူးထုထိုသည်ရန်သူထက်မှလွတ်၍
 ၁၀၂ ရှမ်းထာ ရသောနေ့၊ ထုထိုဝမ်းနည်းခြင်း၊ နှင့်
 မြည်တမ်းခြင်းကဏ္ဍာတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
 ရှောင်စွာခြင်းထို ရောက်သောထာထည်း ထုထော
 ဝောဝါထာထတ်ထေးရက်နှင့်တထတ်ငါးရက်
 နေ့ထိုထို၊ နှစ်ထိုင်းဇောင့်၌ ဝွံခံရာနေ့၊ ရှောင်စွ
 ရာနေ့၊ တထောထတ်ကိုတထောထတ် ထတ်စောင်
 ပေးထိုက်၍၊ စင်ရဲသောထုထိုထားခွန်ကြရာ
 နေ့ဖြစ်စေသောထူးစံကို မိရင်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်
 စောစွာရနိုင်တော်စေပြည်ပြည်၌၊ စေနိုးစေဝေး
 မြီသောထူးထုစေပေါင်းထိုနေရာထိုမှာစောကိုပေး
 ၁၀၃ ထိုက်ထေး- ထူးထုထိုသည်ထည်း၊ ပြုစု၍
 မော်လေပွာထိုက်ထည်စေထိုင်း၊ စေမြီပြုပါစည်
 ၁၀၄ ထုဝန်ခံကြမ်း- ထူးထုစေပေါင်းထိုက်ရန်သူဖြစ်
 ထော ထာဂတ်စေမျိုး၊ တစ္ဆေဝါသသားထာမန်
 ထည်ထူး စေမျိုးကို ဖျက်ဆီး၊ စည် စေကြ မြီ၍၊
 ဖျက်ဆီးပတ်ရှင်းခြင်းငှါ ဂုရုစာရေးဆရာစော
 ၁၀၅ ကြောင့်ငှင်- စေတာထည်ရှင်ဘုရင် ထံတော်ထို
 ဝင်၍ ထူးထုထိုတစက်၌၊ ထာမန်ကြံစည်သော
 တစ္ဆေထကြိုကိုသူ၏ခေါင်းပေါ်ထိုပြန်ရောက်စေ
 မည်စေကြောင်း၊ ထုနှင့်ထု၏ ထားထိုကိုထည်း၊
 ထည်ဆွဲရာထိုင်း၌ဆွဲထားစေမည်စေကြောင်း၊ စေ
 ၁၀၆ မိန့်တော်စောကိုပေးတော်မူထည်ဖြစ်၍ငှင်- ဂုရု
 ထုထော စကားကို စေစွဲပြုထခြင်း၊ ထိုနေ့ ထိုကို
 ပုရုနေ့ဟူ၍ ခေါင်းငါ ကြမ်း ထိုစေမိန့်တော် စာ
 ဖျက်နှင့်ကိုယ်ထိုင်းထွေမြင်သောထူးကိုထောထတ်
 ၁၀၇ ထွက်- ထူးထုထိုသည် ကိုယ်ထိုင်းမှစ၍ ထား
 မြီ၊ ထာသာဝင်သူစေပေါင်းထိုနှင့်ထာမော်
 စက်မှာစာ၌မိရင်ထို၊ ခွဲထည်စေထိုင်း၊ ထိုနေ့နှစ်
 ရက်ကို နှစ်ထိုင်း၊ စေထည် မပြတ် ဇောင့်မည်စေ
 ၁၀၈ ကြောင်း- ထိုဂုရုနေ့ ထိုထည် ထူးစေမျိုး၌ စေ
 ကြောက်၊ ထားစည် မြီးထတ်ထိုထည် စေစုမ
 ထော့၊ စေပြည်ပြည်စေမြီ မြီ၌နေသောစေစောစေ
 မျိုးစေထီး၊ စေထီး၊ စေညာထက်ထိုထည်စေောင်း
 စေဇောင့်ရွှေကပ်မည် စေကြောင်း၊ ဝန်ခံကြမ်း-

50

• ရှင်ဘုရင် အာဇာနည်သည် မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊
ပင်ထယ်တွင် မြီသော ထွန်းတို့ပေါ်၌ ၎င်း၊ ငွေ
တောင်၌ကြောင်း အစရှိသော၊- အာဇာနည်တန်ခိုး၊
တော်နှင့်စီရင် သမ္မာသော အမှုအရာ ရှားနှင့် ထ
ကွ၊ ဦးမြှောက်တော်မူခြင်းကိုခံရသောမော်ဂဏ်
၏ဘုန်းတန်ခိုး၊ ထင်ရှားသော အခြင်းအရာတို့
သည်မေမီး၊ ပေရုသီရာဇဝင်တို့၌ရေးထားလျှက်
ရှိ၏- ထုအမျိုးသား၊ မော်ဂဏ်သည် ရှင်ဘုရင်
အာဇာနည်အောက်၌၊ အမြတ်ဆုံးသော အရာကိုရ
၍ ယုဒလူတို့တွင် ဘုန်းကြီး၏ မိမိအမျိုး၏ အ
ကျိုးစီးပွားကို ပြုစုလျက်၊ အမျိုးသား၊ ချင်း၊ အ
ပေါင်းတို့အားမင်္ဂလာစကားကိုသာပြောလျက်၊
မိမိအမျိုးသား၊ ချင်း၊ အပေါင်းတို့တွင် ချစ်နှာရ
သောသူဖြစ်သတည်း။

ယောဘဝတ္ထ။

BOOK OF JOB.

၍၊ ထန်ရှင်းစေပြီးလျှင်နံနက်စောစောထ၍၊ ဆူ
ထိုဆူရေအတွက်အတိုင်း၊ မီးရှို့သောသစ်ကိုပူ
ဇော်ထေ့၍၊ အကြောင်း မူကား၊ သောသထို့
သည်မှားယွင်း၍ စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ ဘုရားအခပ်
ကိုဂွန်ပယ်ကြပြီးသောဟု၊ ယောဘအောင်းစေ
၏၊ ထိုသို့ယောဘသည်အစည်ပြု ခြင်း၊

ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား
 ထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ ထာရသော နေ့ရက်စေ
 မျိန် ရောက်လျှင်၊ ဧကန်သည်လည်း သူတို့နှင့်
 ရောနှော၍ ထာဝရဘုရားက ထည်း။
 သင်သည် အထယ်စရပ်က ထာသနည်းဟု ဧ
 ကန် ကို မေးတော်မူလျှင်၊ ဧကန်က၊ မြေကြီး
 ပေါ်မှာလှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်းစ
 မူထဲက ထာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် ထေ၏။
 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျွန်ယောဆကိုဆင်
 ခြင်ပြီထော၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့် တူသောသူ

တထောဝံတမ္ဘာမိန္ဒနံသင်္ဂြောဋ်မတ်ပေဏ်သုဇာ
သခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောစေ
ကျွန်ုပ်တို့ရှောင်သောသူဖြစ်သည်။ ဇာတန်စား

- ၈ မိန္ဒတော်မူ၏- ဇာတန်ကလည်း၊ ယောထသည်
- ၉ အကျိုးမရဘဲဘုရားဝတ်ကိုပြုသလော- ကိုယ်
ထော်သည်ကိုယ်မှစ၍၊ သူထိမ်နှင့်သူဥဇ္ဈာမိ
သမျှပတ်သည်၌ စောင်ရန်၊ ကာတော်မူသည်မ
ထုတ်လော၊ သူပြုသော သမ္ဘာကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပြီး၊ သူသုံးနှုန်းအစရှိသောတိရစ္ဆာန်
- ၁၀ ထိုသည်မြေပေါ်မှာအလွန်ပွားများကြပြီး- ထရ
မူကား၊ ထက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ ဥဇ္ဈာမိသမျှ
ကို ထိမိတ်တော်မူလျှင်၊ သူသည် ဗျတ် မှောင်
တော်၌၊ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်။
- ၁၁ ထာဝရဘုရားကိုပြန်လျှောက်လေ၏- ထာဝရ
ဘုရားကလည်း၊ သူ၏ဥဇ္ဈာ မိသမျှသည် သင့်
လက်၌ရှိ၏။ ထုကိုယ်တရကိုသာမထိမိတ်နှင့်
ထုမိန္ဒတော်မူလျှင်၊ ဇာတန်သည်ထာဝရဘုရား
ထံတော်မှထွက်သွားလေ၏။

- ၈၂ တရုသ၌ ယောထ၏ သားထိုးထိုသည် အစ်
ကိုအကြီးအမိတ်တွင်စား၍ ဇဉ်းရည်ကို သောက်
- ၈၃ ထွက်နေကြစည်- ယောထ ထံသို့ တမန်တ
ဆောင်လာ၍၊ နှားထိုသည် ထယ်ထွန်ထွက်၊
သူထိုအနားမှာ ခြံမထိုသည် ကျက်စားထွက်မိ
- ၈၄ ကြသောအခါ- ရွှေသမဇ္ဈိသားထိုသည်ထိုက်
ထုသွားကြပါပြီ။ ထူစောင့်ထိုက်ထည်းထားနှင့်
ထတ်၍၊ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်
ထွက်၊ ကိုယ်တော်အားထိတင်းကြားပြောရပါ
- ၈၅ သည်ထု လျှောက်လေ၏- ထိုသို့ လျှောက်စည်
ထွက်၊ အခြားသော သူတယောက် သည် လာ၍၊
ထုရားသခင်၏ မီးသည်မိတ်၊ ကောင်းကင်မှကျ
ထမြင့်၊ ထိုးရှားနှင့် ထူစောင့်ရှားထိုက်ကောင်
၍၊ သူထိုသည်ကျွမ်းကျင်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တ
ယောက်တည်းကျန်ရစ်ထွက်၊ ကိုယ်တော်အား
ထိတင်းကြားပြောရပါသည်ထု လျှောက်လေ
- ၈၆ ၏- ထိုသို့လျှောက်စည်ထွက်၊ အခြားသောသူတ
ယောက် သည် လာ၍၊ ဓါတဝ် အမျိုးသား တပ်
သုံးတပ်ထိုသည်ရှိ၍၊ ကုသားထုတ်ထိုက်ထိုက်
ထုသွားကြပါပြီ။ ထူစောင့်ထိုက်ထည်းထားနှင့်
ထတ်၍၊ ကျွန်တော် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်
ထွက်၊ ကိုယ်တော်အားထိတင်းကြားပြောရပါ
- ၈၇ သည်ထု လျှောက်လေ၏- ထိုသို့ လျှောက်စည်
ထွက်၊ အခြားသော သူတယောက် သည် လာ၍၊

ကိုယ်တော်၏ သားထိုးထိုသည် အစ်ကိုအကြီး
အမိတ်တွင်စား၍ ဇဉ်းရည်ကို သောက်ထွက်နေကြ

- ၈၈ ဘောဇာဝံ- တောမှထကြီးလာ၍၊ အိမ်ထေး
ထောင့်ကိုထိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည်ထိုက်ထွက်ထိုက်
အပေါ်၌ ပြိုလဲပါ၏။ သူထိုသည် သေ၍၊ ကျွန်
တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်ထွက်၊ ကိုယ်
တော်အား ထိတင်း ကြားပြော ရပါသည်ထု
- ၈၉ လျှောက်လေ၏- ထိုအခါတောထသည် ထ၍၊
မိမိဝတ်ထိုက်ဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုထည်းမိတ်
၍ မြေပေါ်မှာ ဝတ်ထွက် ကိုကျွတ်ပြီးလျှင်၊ ငါ
သည် အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာ
- ၉၀ ၏- အဝတ် မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွား
တော့မည်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၏။ ထာ
ဝရဘုရားကလည်း၊ ဗုဒ္ဓိယိမ်းတော်မူ၏။ ထာဝရ
ဘုရား၏ နာမတော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေ ထ
- ၉၁ တည်းထုဆိုလေ၏- ယောထသည်၌အစွေရှား
နှင့် အေ့ကြိုသော်လည်း မမှား ယွင်း၊ ထာဝရ
ဘုရားကို ထည်းအပြစ်မတင်ဘဲနေ၏။

- ၉၂ ထာဝရဘုရား ထခင်၏ သားထိုးထိုသည် ထာဝရ
ဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ၊ ထာရုထောရု
ရက်အမျိန်ရောက်လျှင်၊ ဇာတန်သည်ထဥပေတ
ဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ၊ ထုထိုနှင့်အ
- ၉၃ ထုထာ၏- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်
အထက်အရပ်ကသာသနည်းထု ဇာတန်ကိုပေး
တော်မူလျှင်၊ ဇာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ထွတ်
သည်၌ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲကထာ
- ၉၄ ပါသည်ထုပြန်လျှောက်လေ၏- ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ကျွန်တောထကိုဆင်ခြင်မိပြီလော၊
မြေကြီးပေါ်မှာထုနှင့် ထုထောထုတယောက်စွာ
မရှိ၊ နံ့ထင်မြောင့်မတ် ပေ၏။ ဘုရားထခင်ကို
ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော စေကျွန်ုပ်တို့
ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ ထုကို
ဗျတ်စီးစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ငကိုထိုက်ထွန်
ထော်လည်း၊ သူသည်မြောင့်မတ်သောထထော
ကိုစွဲလမ်းထွက် နေသည်ထု၊ ဇာတန်အား မိန္ဒ
- ၉၅ တော်မူ၏- ဇာတန်ကလည်း၊ အရေမို့အရေထု
ဆိုသကဲ့သို့၊ ထုသည်မိမိအထက်သို့ မိမိဥဇ္ဈာမိ
- ၉၆ သမျှကိုပေးပါလိမ့်မည်- ထရတမန်ထက်တော်
ကိုဆန့်၍၊ ထုအမျိုးနှင့် ထုအသားကို ထိမိတ်
တော်မူလျှင်၊ သူသည်ဗျတ်မှောင်တော်၌ကိုယ်
တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား

- ကို မြန်မာ့လွှာထဲ ထေဇ်- ထာဝရ ဘုရားက ထည့်၊ ထုထည်သင့်ထက်၌မှိန်၊ ထုထည်သက်တ
- ခုကို သာထွဏ် ခေတုမိန့်တော် မူလျှင်- ဇာတန် သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက် ထွား၍၊ ယောထစ်ခြေဝါးမှသည် ဦးထိပ်ထိုင်အောင်၊
- ဆိုးသောအနာမိမ်းရှားတိုးပေါက်စေ၏-ယော ထသည် ကိုယ်ကို ခြစ်စရာ တိုးခြင်းကို ကိုင်ထူ
- ။ မီးပိုပြာထဲမှာထိုင်ထေဇ်- ထိုအခါမထား က၊သင်သည်မြောင့်မတ်သောတရားကိုစွဲထမ်း သေးသလော၊ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍သေ
- အားယုဆို၏-ယောထကထည်း၊မိမိမိုက်ပြော တတ် သကဲ့သို့ သင်သည် ပြော၏၊ အထယ် ထို နည်း၊ ငါထိုသည်ဘုရားသခင်၏ ထက်တော်မှ ထွေခွမ်းသာကို ခံထူသည်ဖြစ်၍၊ ခုလွှာဆင်းရဲ ကိုမမယူရာသထောထု ဆို၏၊ ယောထ ထည် ဤအမှုရှားနှင့်ထွေကြိုသော်ထည်း၊ နှုတ်ခြင်းမှာ ဇရာ၊ယွင်း၊
- ထိုအခါတဖန် အမျိုးသားဝတ်စုံ၊ ခူအာ အမျိုးသားမိထမ်း၊ နေမတ်အမျိုးသားအေဝာ တည်းဟူသော၊ ယောထစ် အဆွေခင်ပွန်း၊ သုံး ထောက်ထိုသည်၊ သူ၌ရောက်သောဤအမှုကြီး အထုံးစုံထိုကိုသိတင်းကြားလျှင်၊ ယောထနှင့် အထူညည်းထွား၍၊ သူကိုနှစ်ထိခံ ခြေငါးငါး၊ စည်းဝေးပည်ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ အသီးအ
- သီးမိမိထိုနေရာ အရပ်မှ ရောက်လာကြ၏- ထို သူထိုသည်အဝေးကမျှော်ကြည့်၍ ယောထကို မထိလျှင်၊ အသံကို ထွင့်၍ ပိုကျွေးကြ၏၊ အသီး အသီး မိမိထို ဝတ်လိုကို ဆုတ်၍၊ မြေမှုန့်ကိုယူ ပြီးလျှင်၊မိမိထိုခေါင်းပေါ်သို့ကွေ့ရာထုံစေခြင်း
- ငှါ၊ မိုဏ်းကောင်းကင်သို့ပြစ်တင်ကြ၏၊ ခုနှစ် ရက်ပတ်လုံး၊ ယောထနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ ထိုင် ၍၊ သူသည် ပြင်းစွာသော ဆင်းရဲ ခံရကြောင်း ကိုသိမြင်လျှင်၊ အထယ်သူမျှကော၊မပြောမဆို ဘဲနေကြ၏။

၃

- ထိုနောက်၊ ယောထသည်နှုတ်ကိုစွင့်၍၊ မိမိ
- ခွာသောနေ့ရက်ကိုကျိန်ဆဲလျက်မြွက်ဆိုသလို
- ကား၊- ငါခွာသောနေ့ရက်ပွက်မီးပါစေးသား ယောက်ျားကိုပဋိသန္ဓေ ယူပြီဟု ထိတင်းကြား
- ရပြသောညည့် ထည်း၊ ဖွက်မီး ပါစေး- ထိုနေ့ ရက်မိုက် ပါစေး၊ ဘုရား သခင်သည် မှတ်နှာ ပြု တော်မူ ပါစေး နှင့်၊ အလင်း ပေါ်ထွန်း ပါစေး

- နှင်း- ဖောင်မိုက်၊ ထေမင်း၊ အမိတ် သည် ထို နေ့ ရက် အထရေကိုစုတ်ချ ပါစေး၊ မိုဏ်းကပ် ထပ် ထွမ်းမိုး ပါစေး၊ နှင်းတည့် အမှိန်ဖြင့် ကြောက်
- မက်စွတ်ခြစ်ပါစေး- ထိုညည့်သည်မှောင်မိုက် ခွံ့ဇာတ်ပါစေး၊ နှစ်စည်နေ့ရက်ထိုနှင့် မပေါင်း ပါစေးနှင့်၊ ထေရေ အတွက်၌ မဝင် ပါစေး နှင်း-
- ဖြော် ထိုညည့်သည် ဆိတ်ညံ့ ပါစေး၊ နှင်လန်း
- သောအသံမရှိပါစေးနှင့်၊ နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန် ဆဲတတ်သောသူ၊မိကျောင်းကို သေတတ်သော
- ထူထိုသည်ထိုညည့်ကိုကျိန်ဆဲပါစေး- ညဦးယံ ကြယ်ထို သည် မိုက် ပါစေး၊ ထိုညည့် သည် ဇာ ထင်းကို တောင့်တ၍မရပါစေးနှင့်၊ နံနက်မိုဏ်း
- ထင်းကို မမြင်ပါစေးနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊- င အမိတ်ဝမ်းကို ဖိတ်မထား၊ ခုလွှာဆင်းရဲကို ငါမ မြင်စေခြင်းငှါမကွယ်မကား
- ငါထည် ငွေ၊ ဇက အထယ် ကြောင့် မသေ သ နည်း၊ အမိတ်ဝမ်းထဲမှထွက်ဇက အထယ်ကြောင့်
- အသတ်မချုပ်သနည်း၊- ငကိုအသတ် ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း၊ အထယ်ကြောင့် ခွံ့ထိုက်ရ
- သနည်း၊- ထိုသို့မပြုလျှင်၊ ငါသည်ဘိဝံ၌ဖြစ်၊
- ပြီး၊ ဖျော်လျက်နေရပြီး၊ မြို့မှတ်ထိုကိုဖွင့်ဆင်ပြုစု
- သောထောက် ခွင်ဘုရင်၊ မူးမတ် ထိုနှင့် ၎င်း၊ ဤ ကိုရတတ်၍၊ ထဏှာ ထိုက်၌ ငွေကိုအပြည့်သို့
- ထားသော မင်းထိုနှင့် ၎င်း၊ ငါ ငြိမ်းရပြီး- သို့မ ထုတ်၊ အမှိန်နေ့ထမနေ့ မှိငွေသောသူငယ်၊ အ ထင်းကို မမြင်ရသော သူငယ်ကဲ့သို့ ငါဖွတ်မီးရ
- ပြီး- ထိုအရပ်၌လူဆိုးထိုသည် နောက်တပန်မ နှောင့်ရှက်ရ၊ ပင်ပန်းသောသူထိုသည်ခွမ်းသာ
- ရ ကြ၏- အချုပ်ခံရ သော သူထို သည်ထည်း အထူငြိပ်ဝပ်ရကြ၏၊ညည်းဆဲသောသူ၏ကော၊
- ထံကိုမကြားရကြ-ထိုအရပ်၌ကြီးသောသူနှင့် ငယ်သော သူရှိကြ၏၊ ကျန်သည်ထည်း သခင် ထက်နှင့်လွတ်ရ၏၊
- ခုလွှာဆင်းရဲခံရသောသူအားအထယ်ကြောင့် အထင်းကိုပေးသနည်း၊မိတ်နှစ်ထုံးခါးသောထူ အားအထယ်ကြောင့်အသတ်ကိုပေးသနည်း-
- သူထို သည် သေခြင်းကိုတောင့်တ၍ မရနိုင်၊ ဖွက်ထားသော ဥဇ္ဇာကို ဖော် ခြင်းငှါ ထူးထည် ထက်၊ သေခြင်း၊အကြောင်းကို ဖော်ခြင်းငှါသာ
- ၍ထူးကြ၏- သူထိုသည့်သင်း၊မြိုင်း၊လွင်းကိုထွေ သောအခါ၊ အထွန်ဝမ်းမြောက်၍အထူးထခြင့်
- နှင် ထန်း ကြ၏- မိမိ သွားသော ဇာတ်၊ ကွယ်

ဧကန်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ဆီးကာချုပ်ထား
သောသူစား၊ အထင်းနှင့်အထက်ကို အထယ်
၂၄ ကြောင့်ပေးသနည်း။- အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါ
ညည်းတွားခြင်းရှိ၏။ ငါမိကျွေးမြည်တမ်းခြင်း
မှတ်ရည်သည်သည်။ ရေစီးသကဲ့သို့ မြစ်၏။-
၂၅ ငါကြောက်သောအမှုသည်ငါ၌ ရောက်လာပြီ။
ငါအထွန်ကြောက်သောစေးသည်ကို ထွေမိ
၂၆ ပြီ။- ငါသည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်းမရှိ၊ ချမ်းခြင်းမရှိ၊
သက်သာခြင်းမရှိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ သက်သက်၌
သည်ယုမြက်ဆိုးထေ၏။

၇

၀ ထိုအခါတေမန်အမျိုးသား၊ ဝေဖတ်မြက်ဆိုး
၂ သည်ကား၊- ငါထိုသည်သင်နှင့် နှုတ်ဆက်စမ်း
လျှင်၊ သင်သည်မိတ်ဖျက်ကောင်းဖျက်လိမ့်မပြီ။
သို့သော်လည်း၊ အထယ်သူသည် စကားမပြော
၃ သဲနေနိုင်မည်နည်း။- သင်သည်လူအများကို
ဆုမွန်၊ လက်မစွမ်းသောသူကို ပိုင်ခံ့စေပြီး-
၄ သင်၏ စကား သည် ထဲထုသောသူကို ထောက်
မပြီ။ နှုန်နဲ့သော မှူးထိုက်သည်။ တည့်စေပြီး-
၅ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုထွေ၍ မိတ်ဖျက်၏။
အထိအခိုက် ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေဝေ
၆ လျက် နေ၏။- သင်၏ မျှီသေသော သဘော၊ ထုံ
ကြည် ကိုးစားသောသဘော၊ မှော်လင့်သောသ
ဘော၊ တည်ကြည်သောသဘော၊ တရားသဖြင့်
ကျင့်တတ်သော သဘောသည် အထယ်မှာ မှီသ
၇ နည်း။- အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ပင်ဖျက်စီး
ခြင်းသို့အထယ်သူ ရောက်သနည်း။ မြောင့်မတ်
သောသူသည် အထယ် အရပ်၌ ဆုံးသနည်း။
၈ ဆင်ခြင် ပါ ထော့။- ငါသိမြင် သည် အထိုင်း၊ မ
တရားသော ထယ်ထွန်ခြင်းကို ပြုသော သူနှင့်၊
အဝေခွမျိုးနေ့ကို ကြံသောသူထိုသည်။ ထိုသို့နှင့်
၉ အညီစပါး မိတ်တတ်ကြ၏။- ဘုရားသခင် မှတ်
တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူထိုသည်ဖျက်စီး၍၊ နှုတ်
၁၀ မူသောအထက်မြင့်လည်း ဆုံးရှုံးရကြ၏။- ချင်
သော့ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ချင်သော့အ
သံမြည်ခြင်း၊ ချင်သော့ကလေးကိုက်ဝါးခြင်းဖြင့်၊
၁၁ ရ၏။- ဝမ်း၍ စားစရာ မရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်း
တမ်းသောချင်သော့သည် သေ၍၊ ချင်သော့၏သား
ငယ်ထိုသည်အရပ်ရပ်တွဲပြားရကြ၏။
၁၂ တရံရောအခါငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာဗျာဗိတ်
၁၃ ထေက်ကိုရ၍ ထိုသောအသံကို ကြားရ၏။- သူထို
သည်ပြီးစွာသော အိပ်ရှေ့ခြင်းသို့ ရောက်၍၊

ထူးဆန်းသော ခူပါရုံ ထင်ရှားရာ ကာလ ညည်
၀၇ အမြဲနိမ့်၊ ငါအောင်းနေ့ စည်တွင်း- ငမေမျိုး ချား
တုန်ထွပ်သည်ထိုင်အောင်း၊ ငါအထွန်ကြောက်
၀၈ အားကြီး၍ ထိတ်ထန်လျက်နေ၏။- မိညည်တ
ပါးသည်ရှေ့၌ ကန်ထန်ရှောက်သွား၍၊ ငါထည့်
၀၉ ကြက်သီးခွေးလွင်းထေ၏။- ထိုမိညည်သည်
ရပ်နေ၍၊ ဝံ့သဏ္ဌာန် ထည်၊ သေဗျာစွာမထင်
မရှား၊ အိပ် ကို သာ ငါ မြင် ရ၏။ ပြင်းသော
အသံရှိ၍၊ ငါကြားသောစကားသံ ဟူမူကား၊-
၁၀ သေ တတ် သော လူ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ
မြောင့်မတ် ခြင်းရှိ ရသထော့၊ ထူသတ္တဝါသည်
ခန့်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ရှေ့မှာသန့်ရှင်းခြင်း၊
၁၁ မှီရသထော့။- အမှုတော်ထမ်းထိုက်ထုံတော်မ
မူ၊ ကောင်းကင်တမန်တော်ထို၍ ခုံထင်ခြင်းမရှိ
၁၂ ထူထင်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ မြေမှန်၌တည်
၍ မြေထဲတွင် နေတတ်သော သူထိုက် အထယ်
ဆိုလွယ်၍ ဖန် နည်း၊ ထိုသူထိုက် မိုးရွာပင် နိုင်
၁၃ တတ်၏။- တနေ့ချင်းတွင်ဖျက်စီးတတ်ကြ၏။ အ
ထယ်သူမျှ ပမာဏမပြုဘဲအစည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
၁၄ ရောက်တတ်ကြ၏။- သူထိုက် ဂုဏ် အထေရေ
ကွယ် ဖျောက်၍၊ သူထိုသည် ပညာ မရှိဘဲ ထေ
သွားတတ်ကြ၏။

၇

၀ ယခု တစ်ခေါ်ပါ။ အထယ်သူ ထူးထိန်မည်
နည်း။ သန့်ရှင်းသူထိုတွင် အထယ်သူကိုကြည့်
၂ မှော်မည်နည်း။- ဝေါသသည် ထူမိုက်ကို ချက်
ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသောသူသည်လည်း၊ မြို့စု
သောသဘောအားဖြင့်သေခြင်းသို့ရောက်တတ်
၃ ၏။- မိုက်သောသူ အမြစ်စွဲသည်ကို ငါမြင်သော
၄ အခါ၊ သူ၏နေရာကို ချက်ချင်းကျိန်ဆဲ၏။ သူ၏
သားထိုး ထိုသည် ထေးထွက်ရာ အရပ်နှင့် ဝေး
ကြ၏။ ရုံးဟော်ရှေ့၌ ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသော
၅ အခါ၊ ကယ်နှုတ်သောသူတယောက်မျှမရှိ။- သူ
မိုက်သော စပါးကို ခွတ်သိပ်သောသူသည်၊ ဆူး
ပင်ကသောပြီ အထဲကယူသွား၍ စားတတ်၏။
သူ၏ ပစ္စည်း၊ ဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သောသူသည်
၆ ရှိ တတ်၏။- မြေမှန်ထဲကအမှု ရောက် သည်မ
၇ ယုတ်၊ ဒုက္ခသည်မြေပေါ်မှာမပေါက်တတ်။- မီး
ရွာသို့သည်အထက်သို့ ခုံတတ်သည် နည်းလှ၊
ထူသည်ဒုက္ခ၌ကျပ်ထည်ခြင်းငှါခွေးရွား၏။
၈ ငါ မူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မှော်လင့် မည်၊
၉ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌အပ်မည်။- ဘုရား

ထစင်ထည့်ကြီးသော အမှူး ခပ်၍ မထန် နှိုင်း
 သောအမှူး၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ ထုံကြောငွယ်သော
 ၈၈ အမှူးကိုပြုထားရမည်- မြေပေါ်မှာမိုက်ခွာစေ
 ၈၉ ထမြင့်၊ ထထဲထိုးရေကိုပေးတော်မူ၏- ထိုသို့
 နှိုင်းရေထွက်သော သူတို့ကို ခြီးမြှောက်တော်မူ
 ၉၀ ၏၊ ပြုပြင်သော သူတို့ကို ထည်း၊ ဝမ်း၊ သာဓက
 ၉၁ တော်မူ၏- ပရိယာယ်ပြုသော သူတို့၏ အမှုကို
 ၉၂ မစောင့်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အကြံကိုရှက်တော်မူ
 ၉၃ ၏၊ စီး- ပညာရှိတို့ကိုသူတို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့်
 ၉၄ ခမ်းမီးတော်မူ၏၊ ထည့်စားတတ်သောသူတို့၏
 ၉၅ ထိုင်ပင် ခြင်းကို အစည်း၊ ခြီး ခြင်းတော်မူ၏-
 ၉၆ ထိုသူတို့သည် နေ့စဉ် နှိုင်း မှောင်မိုက်ကို ရွေ့
 ၉၇ ၍၊ ညညှိစေရန် နှိုင်းကွဲစွန်းတည်စေရန် ခမ်း
 ၉၈ ထပ်ထွက် ထွားထာရကြ ၏- ထိုသူတို့စီရင်
 ၉၉ သော ထား၊ သော၊ ငှု ငှု၊ အားကြီးသော သူတို့၏
 ၁၀၀ ထပ်မှငှု၊ ထင်ရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်
 ၁၀၁ မူ၏- ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့သည် မျှော်ထင်ရာ
 ၁၀၂ အရှင်မြတ်၏၊ အစွဲ ထည်ထည်း မိမိနှုတ်ကို
 ၁၀၃ မိတ်ထားရ၏၊
 ၁၀၄ အပြစ်နှင့် အလျှောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေး
 ၁၀၅ တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် မိတ်ထားရ၏၊ ထို
 ၁၀၆ ကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဆုတော် မူခြင်းကိုမ
 ၁၀၇ ခံဘဲ ခြင်္သေ့ မပြုပါ နှင့်- ထိုအရှင်သည် အနာကို
 ၁၀၈ မြစ်စေ၍၊ ထိုအနာ ကိုထည်း၊ စည်း၊ တော်မူ၏၊
 ၁၀၉ ဝါထံခတ်တော်မူ၍၊ လက်တော်နှင့် သက်သာ
 ၁၁၀ စေတော်မူ၏- သင့်ကို အမှု မြှောက် ပါး ထဲက
 ၁၁၁ နှုတ်ထုတော်မူသည်သာမက၊ ခုနစ်ပါးသောအ
 ၁၁၂ မှု၌ ထည်းထားတန်တရမျှမထိမခိုက်ရ- အစော
 ၁၁၃ ခေါင်း ပါးသော အခါ သေထားမှ ငှု၊ စစ် ထိုက်
 ၁၁၄ သော အခါ ထား၊ အား မှ ငှု၊ သင့် ကို ရွေး နှုတ်
 ၁၁၅ တော်မူလိမ့်မည်- သင်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့်
 ၁၁၆ ကင်းလွတ်၍၊ ဖွတ်စီး ခြင်း၊ ထေးရောက် ထော်
 ၁၁၇ ထည်းမကြောက်ရ- ဖွတ်စီးခြင်းထားနှင့်အစော
 ၁၁၈ ခေါင်းပါးခြင်း ထေးကို ရယ်မော၍၊ တောသား
 ၁၁၉ ရဲတို့ကိုထည်းမကြောက်ရ- အကြောင်းမူကား၊
 ၁၂၀ ထထိ၌ ကျောက်ခဲထိုသည် သင်နှင့် ပရိညည်ပြု
 ၁၂၁ ၍၊ တောသားရဲတို့သည် သင်နှင့် မိသားစာယ
 ၁၂၂ ဖွဲ့ကြ လိမ့်မည်- သင်သည် ကိုယ်ထိမိ၌ ဖြစ်
 ၁၂၃ ထက်ခြင်း မှီကြောင်းကို ရွေ့၍၊ ကိုယ်နေရာအ
 ၁၂၄ ရပ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ၊ မိတ်ဖွတ် စရာအ
 ၁၂၅ ကြောင်းမရှိရ- သင်၌သားသမီးများပြား၍၊ သင့်
 ၁၂၆ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ မြေပေါ်မှာမြက်ပင်နှင့်အမျှ

၁၂၇ မြစ်ကြောင်းကိုရွေ့မြင်ရလိမ့်မည်- အချိန်တန်
 ၁၂၈ ရွှင် ထိမ်း၊ ထူသော ကောက် ထိုင်း၊ ကဲ့သို့၊ ထင်
 ၁၂၉ ထည် ထသက်ကြီး ရင့်၍ ထင်းချိုင်း၊ သို့ရောက်
 ၁၃၀ ရလိမ့်မည်- ဤအမှုကို ငါထိုသည် စစ်ဆေး၍
 ၁၃၁ ထရပြောသည် အတိုင်း မှန်ပါ၏၊ နားထောင်
 ၁၃၂ ပါ၊ အသင့်နှစ်ထုံးသွင်းထား ပါထုမြက်ဆို၏၊
 ၆
 ၁၃၃ တစန်သောထမြက်ဆိုသည်ကား- ငါဝမ်း
 ၁၃၄ နည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာမြန်ထွက်ပါ
 ၁၃၅ စေ၊ ငါခံရသော ဂုဏ်များကိုထည်း၊ မြန်စွာနှင့် စု
 ၁၃၆ ထားပါစေ- ထိုမြစ်လျှင်သရေရာ သဲထက်သာ
 ၁၃၇ ခြံထားလိမ့်မည်၊ ထိုကြောင့်အကားလွန်မိပြီး-
 ၁၃၈ အနန္တတန်ခိုးရှင်မြစ်တော်မူသော မြားထိုသည်
 ၁၃၉ ငါ၌စွဲ၍၊ အဆိပ် အတောက် ခြင့် ငမိသည် ကို
 ၁၄၀ စွန်းစေ၏၊ ဘုရားသခင်မြတ်တော်မူသောကြောင့်
 ၁၄၁ မက် ရွယ်အရာ တို့သည် ငရွှေမှာ မီထွက် မှီကြ
 ၁၄၂ ၏၊- တောမြို့သည်မြတ်ပင်ပေါ်သောအခါမြည်
 ၁၄၃ တတ်သထော၊ နွားသည် ခားစရာရှိသောအခါ
 ၁၄၄ တော်တတ်သထော- မမြန်သောအရာကိုစား
 ၁၄၅ မပါဘဲ ခား နှိုင်းသထော၊ အကြက်စွဲ အကာသည်
 ၁၄၆ ဆိပ်သောအရာသာရှိသောအခါ- ထက်နှင့်အမျှထို
 ၁၄၇ နှိုင်း၊ ငါမနှစ်သက်နှိုင်းသောအရာကို ခွဲထွက်နှင့်
 ၁၄၈ ငါစားရ၏၊
 ၁၄၉ ငါတောင်းသော အရာကိုရပါစေ၊ ငါတောင့်
 ၁၅၀ တသော အရာကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်
 ၁၅၁ မူပါစေ- တောင့်တသောအရာဟူမူကား၊ ဘုရား
 ၁၅၂ သခင် သည် ကို ဖွတ်စီး တော်မူပါစေ၊ အထိ
 ၁၅၃ တော်ကိုဆန့်၍ ကိုဆုံးစေတော်မူပါစေ- ထိုသို့
 ၁၅၄ ခြစ်လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏၊ ပြုပြင် ဆော်
 ၁၅၅ ထည်းသည်၊ ခံမည်၊ ကိုနှစ်ခြောက်တော် မမူပါ
 ၁၅၆ စေနှင့်၊ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ၏ စကားတော်
 ၁၅၇ ကို ငါမငြင်းမဆန်ပြီး- ငါမျှော်ထင် စရာအရှင်
 ၁၅၈ မှီရမည်အကြောင်း၊ ငွန်အားကားအထက်ထို
 ၁၅၉ နည်း၊ ငါသည်ကိုယ်အသက်ကိုစောင့်ရမည်အ
 ၁၆၀ ကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ခံရသောအကျိုးကား၊ အ
 ၁၆၁ ထယ်သို့နည်း- ငွန်အားသည် ကျောက်စွန်
 ၁၆၂ ဘေးခြစ်သထော၊ အထေးသည် ကြေးဝါမြစ်
 ၁၆၃ သထော- ငါသည်ကိုယ်ကိုမမစွမ်း၊ ငြောထံ
 ၁၆၄ ထည်း၊ ကုန်ပြီး၊
 ၁၆၅ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူ၏ အရွှေ ခပ်
 ၁၆၆ ပွန်းသည့်သနားစပ်၏မထေးသောအခါ အနန္တတန်
 ၁၆၇ ခိုး ရှင် ကို ကြောက်ရွံ့သော အထောနှင့် ကင်း

စောင့်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်ရှိသည်
 ၅၃ နှစ်ပါစေတော့၊ ကိုယ်တော်ပြောသောအခါ၊ သို့
 ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်၌
 ၅၄ ရသည်တိုင်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အထက်
 ၅၅ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၅၆ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၅၇ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၅၈ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၅၉ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၀ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၁ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၂ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၃ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၄ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၅ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၆ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၇ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၈ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၉ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၀ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၁ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၂ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၃ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၄ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၅ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၆ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၇ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၈ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၇၉ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၀ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၁ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၂ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၃ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၄ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၅ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၆ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၇ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၈ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၈၉ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၀ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၁ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၂ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၃ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၄ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၅ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၆ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၇ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၈ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၉၉ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၁၀၀ ကြောင့်ဖြစ်စေရန်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့

- ၁။ စူဠာ အဓိက သော မိတ္တ မြက် ဆိုသည်
- ၂။ ကာ၊ - သင်သည်အထက်မှ ကာထပတ်ထုံ၊ ဤ
- ထို့ပြော မည်နည်း။ သင်ပြောသော စကားသည်
- အထက်မှ ကာထပတ်ထုံ၊ လေပြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်
- ၃။ နည်း၊ - ဘုရားသခင်သည်မတရားသဖြင့် အပြစ်
- ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
- ၄။ တရားကိုရှက်တော်မူမည်လော။ - သင်၏သားသို့
- ထိုသည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊
- ပြစ်မှား စည်တွင်၊ သူတို့ကိုသုတ်သင် ပယ်ရှင်း
- ၅။ တော်မူသော်လည်း - သင်သည် မဆိုင်းမထင်၊
- သန့်ရှင်း ခြောင့် မတ်သော သဘောနှင့် ဘုရား
- သခင်ကိုရှာ၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင် အားတောင်း
- ၆။ ပန်လျှင် - စင်စစ်သင့်အတွက်ကိုယ်တော်သည်
- ထ ပြီးလျှင်၊ သင်၏ခြောင့် မတ်သော နေရာကို
- ၇။ ကောင်းစားစေတော်မူသဖြင့် - သင်သည်အစစ
- ဦး၌ငယ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌အတ္တန်ကြီး
- ပွားလိမ့်မည်။
- ၈။ ထွန်ထေ ပြီးသော ကာထကို စစ်၍၊ ရှေးသို့
- ထေးထို့ကို မေး မြန်း မြင်း ဌာ၊ အား - ထုတ်ပါ
- ၉။ တော့ - ငါတို့သည်မနေ့၏ သားဖြစ်၍အလျှင်း
- မထိရပါ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ငါတို့ နေရသော နေ
- ၁၀။ ရက်ကာလသည်အမိတ်သက်သက်ဖြစ်၏။ ထို
- သူတို့ကား၊ သင့်ကိုဆုခွသွန်သင်၍၊ မိမိတို့မိတ်
- ၁၁။ နှစ်ထုံးထဲက မြက်ဆို ကြလိမ့်မည် - ဂမာပင်
- သည် နှံ့မရှိကြီးပွားနိုင်သလော၊ မြစ်နားမှာ
- ပေါက်သော မြက်ပင် သည် ရေမရှိဘဲ ကြီး ပွား
- ၁၂။ နိုင်သလော။ - ထိုအပင်သည်မိမိတို့ကွက်မမိတ်မ
- မြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညို
- ၁၃။ နှစ်၊ တတ်၏။ - ထိုသို့ ဘုရား သခင်ကို ဓမ္မဏှော
- သောသူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးဖြတ်သို့ ရောက်ရ

ကြလိမ့်မည်။ အစွေအမှော်နှင့်စရာအကြောင်း
 ၁၄ သည်ဗျက် လိမ့်မည် - ထိုသူအမှော်နှင့်ရာ လမ်း
 ထည် ပြတ် လိမ့်မည်။ ပို၍ သော စရာသည်
 ၁၅ ထည်း ပင့်ကူ ငွေ၊ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည် - ထိုသူ
 ထည်ပိမိတိတို့ရှိ၍ ငါးသည် အမှီမခံ၊ ထက်
 ၁၆ နှင့်ကိုင်းသော်လည်း မတည်စေနိုင် - သူသည်
 နေပူမှာ မိမိတို့လျက်၊ အခက် အထက်အား
 ၁၇ မြင့်မီပင်သည်ကို နှံ့ပြားလျက် - အမြစ်အားဖြင့်
 စမ်းရေတွင်းကိုပိုင်း၍၊ ကျောက်ထူသောအရပ်
 ၁၈ ကိုစွေမြင့်လျက်ရှိသော်လည်း - သူကိုသုတ်သင်
 ပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနေရာအရပ်က၊ သင်သည် ငါမ
 ထွေမမြင်စေဟူ၍၊ သူကိုမြင်းပယ်လိမ့်မည် -
 ၁၉ ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာထမ်းသည် ထိုသို့ ဖြစ်၍၊
 သူနေရာမြေ၌အခြားသူတို့သည်ပေါက်ကြလိမ့်
 ၂၀ မည် - စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင်စွန့်
 ပြစ်တော် မမူ၊ မတရား သဖြင့် ပြုသော သူတို့ကို
 ၂၁ ကား၊ မစတော်မမူ - ရယ်မောရ သော အခွင့်၊
 နှင်ထန်းစွာ နှုတ်မြက်ရသော အခွင့်ကို၊ သင်၌
 ၂၂ ပေး ကောင်းပေး တော် မူ မည် - သင့်ကို ခုနီး
 သောသူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဝံ့ထွမ်းလျက်ရှိ
 ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူ နေရာ အရပ်သည်
 ထည်း၊ ဆိုး နှံ့ မြင်းသို့ ရောက်ရ လိမ့်မည် ထု
 မြက်ဆို၏။

- ၁။ ယောထပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား - ၅၃ ပါ
- ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုသော်
- ထည်း၊ သူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌၊ အထက်
- ၂။ ထို့ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်နိုင်သနည်း - ဘုရား
- သခင် သည် အပြစ် တင် မြင်း ဌာ၊ အထို တော်ရှိ
- လျှင်၊ သူသည်အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှမ
- ၃။ ဖြေ နိုင် - ဘုရားသခင် သည် ထူးဆန်း သော
- ညာဏ်၊ ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
- ထည်ဖြစ်၍၊ အထက်သူသည်အာဏာတော်ကို
- ၄။ ဆန်၍အောင်နိုင်သနည်း - ဘုရားသခင်သည်
- တောင်တို့ကိုအမှတ်တရဲ့အောင်စေ၏။ အမှတ်
- ၅။ တွက်၍ မှောက်ထွန် တော်မူ၏။ - မြေကြီးကိုအောင်
- စေခြင်းငှါတွန်းတော်မူ၍၊ မြေထိုင်သို့သည်တုန်
- ၆။ ထုပ်ကြမ်း - နေကိုမှာထား တော်မူ၍ သူသည်မ
- ထွက်ရ၊ ကြယ်တို့ကိုထည်း၊ ကွယ်ထားတော်မူ
- ၇။ ၏။ - မိုဗ်၊ ကောင်းကင် ကို ကိုယ်တော် တပါ၊
- ထည်းမြန်မိုးတော်မူ၏။ သမုဗ္ဗရာသိုင်းတံပိုးကို
- ၈။ နင်းတော်မူ၏။ - အာရှကြယ်၊ ဓမ္မိယကြယ်၊ မိမိ

ကြယ်စုမှစ၍၊ ကောင်းစွာကံနာ ကြယ်ထိုက်ထိုက်
 ၁၀ ကိုခန့်ဆင်းတော်မူ၏။ စစ်၍မသိ နှိုင်းစောင်းစေ
 ထွန်ကြီးသောစာမူ၊ မရေတွက်နိုင်စေဘဲ ဓား
 ၁၁ ချ်စုံစွယ်သော စာမူကို ပြုတော်မူ၏။ ငရွှေ
 ဓားကြွတော် မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ငါ မမြင်ရ။
 ရှောက်သွားတော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ငါ မမြင်မိ
 ၁၂ ရ။ သိမ်းယူတော်မူသော အခါ အတယ်သူသည်
 ဆီးတားနှိုင်းသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အတယ်
 သို့ပြု သနည်းဟု အတယ် သူ ဆို၍ သနည်း။
 ၁၃ ဘုရားသခင်သည် အဓမ္မပြောတော်မူလျှင်၊ မာ
 နကြီး၍ စားပေးသောသူတို့သည်၊ ရွှေတော်၌
 ၁၄ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရကြ၏။ ထိုမျှမက၊ ငါသည် အ
 တယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည့်နည်း။ ရွှေတော်၌ အ
 တယ်သို့သော စကားကို ရွှေ၍ လျှောက်ရ မှဲ့
 ၁၅ နည်း။ ငါသည် ခြောင့်မတ်သော်လည်း၊ ပြန်၍
 မလျှောက်ဝံ့ဘဲ၊ တရားမူကို ဆုံးဖြတ်တော်မူ
 ၁၆ သော အရှင်ကို တောင်းပန်ရုံမျှသာပြုရ၏။ ငါ
 ခေါ်၍ အရှင်သည် ထူးတော် မူသော်လည်း၊ င
 စကားကို နားထောင် တော်မူမည်ဟု ငါ မယုံ
 ၁၇ နှိုင်း။ အကြောင်းမူကား၊ မိုဏ်းသက်စုန်တိုင်း
 မြင့် ငကိုညည်းဆဲ၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ၌ အ
 ၁၈ နာတို့ကို ဓားပြားစေတော်မူ၏။ ငကို အသက်
 နှုရသော အခွင့် မပေး။ ခါးစွာသော ဝေဒနာ
 ၁၉ နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ တန်ခိုးကို အမှီပြုမည်
 ဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ
 ၏။ တရားကို အမှီပြုမည် ဆိုပြန်သော်၊ အတယ်
 ၂၀ သူသည် ငတက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။ ကိုယ်
 အပြစ်ကို ပြေစေ ခြင်းငှါ ပြုလျှင်၊ ကိုယ် စကား
 အားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီ
 ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ငသောကောကံကြောင်းထင်
 ၂၁ ရှားလိမ့်မည်။ တစ်နိမ့်ထင်သော်လည်း၊ ကိုယ်
 မိတ်သဟောကို ကိုယ်မသိရ။ ကိုယ်အသက်ကို
 ပမာဏမပြုရ။
 ၂၂ ငါ ပြောဖို့သော စကား တချက် ဟူမူကား၊
 ဘုရားသခင်သည် စုံလင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ဆိုး
 ညစ်သောသူတို့ကို၎င်း ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။
 ၂၃ ချက်ချင်း ဆေးတစ်တစ် ရောက်သောအခါ၊ အ
 ပြစ် မရှိသောသူ ခံရသည် အကြောင်းကို ရယ်
 ၂၄ တော်မူ၏။ မြေကြီးကို ထူးဆိုးသက်၌ အပ်၍၊
 တရားသူကြီးတို့၏ ချက်နာကို ဖျတ်တော်မူ၏။
 သို့မဟုတ်၊ ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကား၊ အ
 တယ်သူနည်း။

၂၅ တမြို့မှတမြို့သို့ ဓာပိုသောလူထင်ထက်၊ အနု
 ရက်တို့သည် လျှင်မြန်၍၊ ကောင်းကျိုးကို မခံရ
 ၂၆ ဘဲပြေးတတ်ကြ၏။ လျှင်မြန်သောသင်္ဘောကဲ့
 သို့၎င်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသောဓာတ်တင်တ
 ၂၇ ကဲ့သို့၎င်း လွန်သွားတတ်ကြ၏။ ငါသည် မြည်
 တမ်းသော စကားကို ဖြတ်၍၊ ရှင်လန်းသော
 ချက်နာကို ဆောင်လျက်၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်
 ၂၈ မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ငါခံရသော ခုခွေဝေ
 ဒဏ်များသောကြောင့်၊ ကြောက်သောသင်္ဘောရှိ
 ၏။ အပြစ်လွှတ်စေဟု ငါ၌ စီရင်တော်မူကြောင်း
 ၂၉ ကို ငါသိ၏။ ငါသည် အပြစ်သင့်ရောက်သည်
 မြစ်၍၊ အတယ်ကြောင့် အချည်းနှီး ကြီးစားရ
 ၃၀ မည်နည်း။ ငကိုယ်ကို မိုဏ်းပွင့်ရေနှင့် ဆေး၍၊
 ၃၁ ငထက်ကို ရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊ ရွှံ
 ထဲသို့တွန်းချတော်မူ၍၊ ငအဝတ်ပင် ငကိုယ်ကို
 ၃၂ ရွှံလိမ့်မည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ စကားကို
 တဦးနှင့် တဦးတရားတွေ့နိုင်မည် အကြောင်း၊
 ဘုရားသခင်သည် ငကဲ့သို့လူဖြစ်တော် မူသည်
 ၃၃ မဟုတ်။ ငတို့နှစ်ဦးကို ဆီးတား ပိုင်သောစပ်
 ၃၄ ကြားနေအမှုစောင့်မရှိ။ ငကို ဂါထိခတ်တော်မ
 မူပါစေနှင့်၊ ပြုတော်မူသော ဆေးကြောင့် ငမ
 ၃၅ ကြောက်ပါစေနှင့်။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငသည်မ
 ကြောက်ဘဲ ပြောရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခု
 မူကား၊ ပြောရသော အခွင့်ကိုမရ။

၁၀

၀ ငမိညည်သည် အသက်ကို ညီးငွေ့၏ မြည်
 တမ်းသော အပြစ်ကို ခံရမည်။ မိတ်အထွန်ညီး
 ၁ ငယ်၍ ပြောရမည်။ ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရ
 သောစကားဟူမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်
 တော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဆန့်ကျင်တက်ပြု
 ၂ တော်မူမည် အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။ ကိုယ်
 တော်သည်ညည်းဆဲတော်မူသင့်သလော့ကိုယ်
 တိုင်ခန့်ဆင်းသော အရာကို ရှိရှာ၍၊ လူဆိုးတို့၏
 အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသင့်သ
 ၃ သော။ ကိုယ်တော်သည် ဂူပဏ္ဍိတမိ ခြံတော်မူ
 သလော့။ လူမြင်သည် နည်းဟူ မြင်တော်မူသ
 ၄ သော။ ကိုယ်တော်၏ နေ့ရက် တို့သည် ထူနေ
 ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော့။ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့
 ၅ သည် ထူလောက်ကား၊ နေ့ရက် ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသ
 ၆ သော။ အကျွန်ုပ်ပြုသော ခုခိုက်ကို စစ်၍ အပြစ်
 ကိုတွေ့ခြင်းငှါ၊ အတယ်ကြောင့် ရှာတော်မူသ
 ၇ နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ထူးဆိုးမထုတ်ကြောင်း

၁၁ နှင့်၊ ထက်တော်မှထထထထထထ မကထမနှုတ်
 • နှစ်ကြောင်းကိုသိတော်မူ၏။-ထကျွန်ုပ်တကိုယ်
 ထိုးကိုထက်တော်နှင့် နေ့စပ်စွာဝန်ဆင်းတော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ ထရဗုတ်ဆီးတော်မူမည်သော-
 • ထရဗုတ်ကိုထုတ်သကဲ့သို့ထကျွန်ုပ်ကိုထုတ်တော်မူ
 ကြောင်းကိုလောင်းမေ့တော်မူပါ။တဝန်မြေမှန်
 • ဖြစ်စေတော်မူမည်သော- ထကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်သို့
 ထွန်းလောင်း၍၊ မိန့်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေတော်မူပြီမ
 • ထုတ်သော- ထရေထသားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍၊ ထ
 • မိုးနှင့် ထကြော ထိုဖြင့် မိုင်ခဲ စေတော်မူပြီ- ထ
 ထထရှင်ရသော ထကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးလူ
 • ဈာန်ကိုပြုတော်မူပြီ၊ ဩဠာရှုရခြင်းကျေးလူ
 တော်သည်ထည်း၊ ထကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မစပါ
 • ပြီ- ထရေရောက်သောထမှုထိုကိုလည်း၊ နှစ်ထုံး
 တော်၌သိုထား၍ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်ထညီ
 • ရောက်ကြောင်းကိုထကျွန်ုပ်သိပါ၏။-ထကျွန်ုပ်
 သည်ဖြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တော်မှတ်တော်မူ၏။
 ထကျွန်ုပ် ထခြင်ကို ထွတ်တော် မူမည်မထုတ်-
 • ထကျွန်ုပ်သည် ဆိုးညစ်လျှင် ထမက်သောဂြိုဟ်၏။
 မြောင့် မတ်သော် ထည်း၊ ကိုယ်ဗျက်နာကို မပြ
 ရးကိုထိခံရသောရက္ခဆင်းရဲကိုဆင်ခြင်၍၊မိန့်
 • ဗောဓေတေထွတ်နေရပါ၏။-ထကျွန်ုပ်ထလျှင်၊
 ကိုယ်တော်သည် ချင်သောကဲ့သို့ ထကျွန်ုပ်ထပေါ်
 သို့ရန်၍၊ ကြောက်မက်စွယ်သော ထခြင်းထရာ
 • ထိုကိုပြုတော်မူ၏။-ထကျွန်ုပ်တဖက်၌သက်သေ
 ခံတော်မူဗျက်ဈားပြား၍၊ ထဗျက်တော်ကိုတိုး
 ပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ထကျွန်ုပ်တ
 ဝက်၌ရန်စစ်တို့သည် ထထပ်ထပ် ထကြပါ၏။-
 • ထကျွန်ုပ် ကို ထမိဝမ်း၊ ထက ထတယ်ကြောင့်
 ထောင်ခဲတော်မူသနည်း။ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊
 ထကျွန်ုပ် သည် ထသက် မရှိ၊ ထတယ် သူ မှာ
 • ကျွန်ုပ်ကိုမမြင်ရပါ။- ထိုသို့ထကျွန်ုပ်သည်မမြင်
 သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထကျွန်ုပ်ကို ထမိဝမ်းထမှသင်း
 • ရှိုင်းသို့ ထောင်၌ ရကြ၏။- ထကျွန်ုပ် နေ့ရက်
 • ထိုသည်နည်းပါသည်မထုတ်သော၊ မှောင်မိုက်
 • နှင့် သေခြင်း၊ ထမိဝ် ဖုံးလွှမ်းသော ပြည်၊ သေ
 ခြင်းထမိဝ် ဖြစ်စေသော ညည့်ကဲ့သို့၊ တခဲနက်
 မိုက်သဖြင့်၊ ထထင်းပင်မှောင်မိုက် သက်သက်
 ဖြစ်၍၊ ရှင်းထင်းခြင်း ထလျှင်၊ မရှိသော ပြည်၊
 ထကျွန်ုပ်တခါရောက်ပြီးမှ၊ တဝန်ပြန်၍မထာရ
 သောပြည်သို့ထကျွန်ုပ်သွား၍မရောက်မှီ၊သတ်
 သာခြင်း၊ ထနည်းငယ် မှီပါမည်ထကြောင်း၊ စေ

တော်မူပါ။ ထကျွန်ုပ်ကိုထုတ်ထိုင်း မှီစေတော်မူ
 ပါထမြတ်ဆို၏။
 ၁၁
 • နေမတ် ထမျိုး သား၊ စော ဓာ မြက် ဆိုသည်
 • ကား၊- ကော၊ ဈား၍ ထကျိုး မှီ သည် မထုတ်၊
 နှုတ်သီး၊ ကောင်းသော သူသည် မိမိ ထခြင်နှင့်
 • လွတ်ရမည်သော- ထင်ပြောသောရသောကော
 ကြောင့်၊ သူတပါးထိုသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေရ
 မည်သော၊ ထင်ကဲ့သို့ သော ထခါ ထသတ် သူ
 • သည် ထရှက်မကွဲဘဲ နေရမည်နည်း၊- ထင်က၊
 စကားပြော၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ငါ
 • ထန်ရှင်း၏ဟု ဆိုမိပြီ- ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ
 ပါစေ၊ သင့်တဝက်၌ နှုတ်တော်ကို ဝှင့်တော်မူ
 • ပါစေ-နက်ခဲသောပညာထရာတည်းဟူသော၊
 ထင်နားလည် နှိုင်းသည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသော
 ထရာထိုကို သင့်သား၊ ပြုတော်မူပါစေ၊ ထိုသို့ပြ
 တော်မူလျှင်၊ သင်သည် ထခြင် ခံထိုက်သည် ထ
 တိုင်း၊ ထခြင်ပေးတော်မမူကြောင်းကိုသိရလိမ့်
 မည်။
 • သင်သည်ဘုရားသခင်၏ ဇာတိတော်ကိုစစ်၍
 ကော့နှိုင်းသော၊ ထနန္ဒတန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကို
 စစ်၍၊ ထ ကုန် ထစင် နား ထည် နှိုင်း သ လော-
 • မိုဏ်းကောင်းကင်ကို မှီသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်
 ထတယ် သို့ ပြုနိုင်သနည်း၊ မရဏာနိုင်ငံထက်
 နက်သည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ထတယ်သို့ သိမ္ဗိုင်
 • သနည်း၊- ထတိုင်းထရှည်သည့်မြေကြီးကိုလွန်
 လျက်၊သရေရာထက်သာ၍ကျယ်ဝန်းလျက်မှီ
 • ၏- ဘုရားသခင်သည်ဖမ်းသီးချုပ်ထား၍စစ်
 ကြောတော်မူလျှင်၊ ထတယ်သူဆီးတား နှိုင်းသ
 • နည်း၊- ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူထိုက်သ
 တောကိုသိတော်မူ၏၊ သူထိုထမှတ်တခဲပြုသော
 • ခုစရိုက်ကို သိမြင်တော်မူ ၏- သို့သော်လည်း၊
 မိုင်းသော ခြကထေး သည် ထူထခြင်သို့ရောက်
 သော ထခါ၊ လူ မိုက် သည် ပညာ ထတ် ရလိမ့်
 မည်။
 • ထင်သည်မိတ်နှစ်ထုံးကိုထင်စင်၍၊ထက်ထို
 • ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဆန်လှိုင်ငှင်း- ထင်
 ပြုသောခုစရိုက်ကိုပယ်၍၊ သင့်ထိပ်၌ ဆိုးညစ်
 • သောထမှုကိုလက်မခံလှိုင်ငှင်း- ထညစ်ထကြီး
 နှင့်ကင်းလွတ်သောဗျက်နာကိုပြရလိမ့်မည်၊မိုး
 မိတ်စရာထကြောင်းမရှိ၊တည်ကြည်လိမ့်မည်-
 • ခံပြီးသော ရက္ခ ဆင်းရဲကို နေ့ထော့ ထိခံမည်။

စွာနေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ် ဝညာဋ္ဌိကဲ့
သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

- ၈ ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်း စကားကိုနား
ထောင်ကြပါသော။ ငါ့နှုတ်နှင်းဆွေးနွေးနှိုးနှော
- ၉ မည်စကားကို နှစ်ထုံး သွင်းကြ ပါသော။- ထင်
ထိုသည်လျှစ်လျှာသောမိတ်မမြဲသဲဘုရားသခင်
ထက်၌ ပြောရှင် သဘော။ ဘုရားသခင် ထက်၌
- ၁၀ နေ့၌ ခုသာကိုသုံးရှင် သဘော။- ချက် နှာတော်
ကိုထောက်လျက်သာ၊ ဘုရားသခင်ထက်၌နေ့၌
- ၁၁ ငြင်းခုံ စစ်ထိုက် ချင် သဘော။- သင်ထိုက်ကြပီ
တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်ထိုက်၌ ကျေးဇူးရှိ
လိမ့်မည်သော။ ထူကိုထွဋ်စား သကဲ့သို့ ဘုရား
- ၁၂ သခင်ကိုထွဋ် စားနိုင်သဘော။- သင်ထိုက်သည်
ထွဋ်၌ကပ်၍ သူ့ချက် နှာကို ထောက် လျှင်၊ စင်စစ်
- ၁၃ သင်ထိုက် ဆုခွတော်မူမည်။- သင်ထိုက်သည်တန်
ခိုးစာခွတော် တော်ကြောင့် မကြောက် ကြသ
သော။ ကြောက် မက် ဝှက် သော ဂုဏ် တော်
- ၁၄ ကြောင့်၊ မထိတ်တန့် ကြ သဘော။- သင် ထိုက်
နည်း၊ ဥပဓေသစကားသည် ဖြေခွန်ထက်သာ၍
ပေါ်၏။ သင်ထိုက် ခိုလှုံသောမြို့ရိုးသည်ထည်း ထ
- ၁၅ ခွတ် မြို့ရိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍၊
ငါ ပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ အစု ရောက်ချင် ထိုင်း
- ၁၆ ရောက် ပါ လေ စေ။- သို့သော် ထည်း၊ ငါသည်
ကိုယ်အသားကို ပစပ်နှင့် ကိုက် ချီလျက်၊ ကိုယ်
အသက် ကို ထည်း၊ ထက်နှင့် ကိုင်လျက် ဆောင်
- ၁၇ သွားမည်။- ငါ့ကို သတ်တော်မူ၍၊ ငါ မျှော်လင့်
စရာ မရှိ သော်ထည်း၊ ရွှေတော်၌ ကိုယ် အပြစ်
- ၁၈ ဖြေရာစကားကို ငါလျှောက်ထားမည်။- ထိုသို့
ပြုလျှင် ငါ ၏ကယ်တင်ရာ အကြောင်း ဖြစ်လိမ့်
- ၁၉ မည်။ အခမ္ဘလူသည်အထံတော်သို့မဝင်ရ။- င
စကားကိုစေ့စေ့မှတ်ကြသော။ ငါလျှောက်ထား
- ၂၀ ချက်ကို နားထောင်ကြသော။- သရဇအမှုကို ငါ
ဖွင့်ဆင်ပြီး ငါ၌အပြစ် လွတ်ခြင်း ထင်ရှား မည်
- ၂၁ ထုငါသိ၏။- ငါ့အပြစ်ကိုဖော်ပြမည်သူကား၊ အ
ထယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဖော်ပြလျှင်၊ ငါသည်တိတ်
ဆိတ်စွာနေ၍ အသေခံပါမည်။
- ၂၂ ဖါထိခတ် ခြင်း နှစ်ပါး ကိုသာ လျှော့တော်မူ
ပါ။ထိုသို့လျှော့လျှင်ကိုယ်တော်ကိုမရှောင်ပါ။-
- ၂၃ ထက် တော်ကို သိမ်းတော် မူပါ။ ကြောက် မက်
ဝှက် သော အ ခြင်း အ ရာ တော် အား ဖြင့်၊ အ
- ၂၄ ထွန်ပုံကို ခြောက်တော်မူပါနှင့်။- ထိုအခါခေါ်
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မ

ထု၏ အကျွန်ုပ်သည် အရင် လျှောက် ဝါ မည်။
၂၅ ကိုယ်တော် အမိန့် ငြိတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်ပြန်
သောရဇရိုက်အပြစ်ကိုသိ၍ အထယ်ရှာသောက
ဈားပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ထွန်ကျူးခြင်း
၂၆ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တားပြတော်မူပါ။- ကိုယ်
တော် သည် ချက်နှာတော် ကို တွဲ၍၊ အ ထယ်
ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုရန်သူ ကဲ့သို့ ရှတ်တော်မူသ
၂၇ နည်း။- လေတိုက်သောသစ်ရွက်ကိုခြောက်ထွန်
တော် မူ မည် သော၊ မြက် ခြောက် ကို မှီ အောင်
၂၈ ထိုက်တော်မူမည်သော။- အကျွန်ုပ်၌ငြင်းစွာအ
ပြစ်တင်သော စကား ကိုမှတ်ထား၊ တော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်အသက် ငယ်စည်တွင်၊ ပြုမိသောအပြစ်
၂၉ ကြောင့် သရဇ်အတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်
ခတ် လျက်၊ အကျွန်ုပ် ထွက်ရာ လမ်း၌သမ္ဘာ ကို
စောင့်လျက် နေ၍၊ အကျွန်ုပ် ပတ်လည်၌ စည်း
၃၀ ထုပ် တော်မူ ၏။- ထိုသို့ခံရသော သူသည် ဆွေး
မြေသောအရာကဲ့သို့၎င်း၊ ပိုးရွက်ကိုစားသောအ
ဝတ်ကဲ့သို့၎င်းအားလျှော့တော်မူပါ။

၁၄

- ၁ ထု သည်မိစ္ဆာစွာသောသူဖြစ်သဖြင့်၊ အသက်
- ၂ ထို၍ ခုကုန်၌ပြည့် နှံပါ၏။ ပန်းဝှင့်ကဲ့သို့ ဝှင့်၍
မိတ်မြတ်ခြင်းကိုခံရပါ၏။ မတည်မရပ်သဲအရိပ်
- ၃ ကဲ့သို့ ရွှေသွား တတ် ပါ၏။- ထိုသို့သော သူကို
ကိုယ်တော်ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်
- ၄ နှင့်ဖက်၍တရားလွှေတော်မူမည်သော။- မသန့်
ရှင်းသောအရာထဲက သန့်ရှင်းသောအရာကိုအ
ထယ်သူထုတ်ဖော် နိုင်သနည်း။ အထယ်သူမျှမ
- ၅ ထုတ်ဖော် နိုင်ပါ။- လူ၏နေ့ရက်ကိုမှတ်သား
၆ ၍၊ သူနေရသောထရေရေထွက်ကိုကိုယ်တော်
သည် သိသဖြင့်၊ သူမလွန် နိုင် သော အပိုင်း၊ အ
- ၇ ခြားကိုထားတော်မူသောကြောင့်- ချက်မိတော်
ကိုတွဲ၍၊ ထူသည်သူငှါကဲ့သို့မိမိနေ့ရက်ကိုလွန်
စေသည် ထိုင်အောင်၊ ပြင်ဝပ် ရသော အခွင့်ကို
- ၈ ပေးတော်မူပါ။- သစ်ပင်ကို ခုတ်သော်ထည်း၊
အဝတ်အချည်းစည်းမမြဲသဲ၊ အတက်ပေါက်ထေ
- ၉ ဦးမည်ထုမျှော်လင့်စရာရှိ၏။- မြေထဲမှာအမြစ်
ထောင်း၍၊ မြေပေါ်မှာအဝတ်သေသော်ထည်း-
- ၁၀ ရေငွေကြောင့် အတက် ပေါက် ၍၊ ဂျိုးပင်ကဲ့သို့
၁၁ အညွန့်ထို နှင့်ပြည့် နှံလိမ့်မည်။- ထူမူကား၊ သေ
၁၂ ၍ ဆွေးမြေ တတ်၏။ ထူသည် အသက် ချုပ်ပြီး
- ၁၃ လျှင်အထယ်မှာရှိသနည်း။- ဆိုင်ရေပြတ်သကဲ့
၁၄ သို့၎င်း၊ မြစ်ရေခန်းခြောက်သကဲ့သို့၎င်း- ထူသိ၍

အပ်ပြီးမှ နောက်ထပ်မှ ထေရ် မိုဏ်း ကောင်း
ထင်မကုန်မဆုံးမှီထိုင်အောင်မရှိရ။ အထိပ်အ
ရှောင်မရှောင်ရ။

- ၈၈ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုသင်းရှိုင်းတွင်း
၌ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အရှက်တော် မလွန်မှီ
ထိုင်အောင်။ ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်
ကိုအောင်မြင်စေရာအချိန်ကို ပြင်းစွာတော်မူပါ
- ၈၉ စေ- ထူသည်သေလျှင် အသက်ရှင်ပြန်ပါလိမ့်
မည်သော။ အကျွန်ုပ် ပြောင်းလဲရန် မရောက်မှီ၊
ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသော နေ့ရက် ကာလ
- ၉၀ ပတ်ထုံး။ သည်းခံလျက် နေပါမည်။- အကျွန်ုပ်
ကိုခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။
ကိုယ်ထိုင် ဝန်ဆင်းတော်မူသောအရာကိုသနား
- ၉၁ ခြင်းမိတ်၌တော်မူပါ။- ယခုမှာအကျွန်ုပ်မြေရာ
ထိုကိုကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အ
- ၉၂ ပြစ်ထိုကို ဧဝံတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်သည်မှာ
ခြင်းအကြောင်းအရာကို၊ အိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍၊
အကျွန်ုပ်ရခမိတ် အပြစ် အပေါ်မှာ အထပ်ထပ်
- ၉၃ အပြစ် တင်တော်မူ၏။- ပြုသော တောင်သည်
ကွယ်ရှောက် ထတ်ပါ၏။ ကျောက်သည် ထည်း
မိမိနေရာမှ ရွှေလျှော့တတ်ပါ၏။ ရေထိုက်သော
- ၉၄ ကျောက် ခဲသည်ထည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။- ထွမ်း
မိုးသောရေနှင့် အထူးမြေမှုန့် ပါသွားတတ်ပါ၏။
ထိုအထွက်ကိုယ် တော်သည် လူမျှော်လင့် စရာအ
- ၉၅ ကြောင်းကို ဖြတ်တော်မူ၏။- ကိုယ်တော်သည်
ထွက်အစည်နိုင်တော်မူ၍၊ လူသင့်ကွယ်ရှောက်
တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသောဓုတ်နှာကိုပေး၍၊ အ
- ၉၆ ခြားသို့ ထွက် ထိုက်တော်မူ၏။- သူ၏သား၊ ထို
သည် ရိုးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက် သော်လည်း၊
သူသည် မသိရပါ။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက် သော်
- ၉၇ ထည်း၊ ထိုအမှုကို ပင်မမိမိပါ။- သို့ရာတွင်၊ သူ
၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊ သူ၏ဗညာသည်
ညည်းတွားလျက် နေရပါသည်။ ထုမြွက်ဆို၏။

၁၂

- ၉၈ တဝန်တေမန် အမျိုးသား၊ ဝေပတ်မြွက်ဆို
၂ ထည်ကား။- ပညာရှိသောသူသည် လေနှင့်တူ
သော အရည်၊ နှိုးစကားကို ပြောသင့်သကဲ့သို့၊
မိမိဝမ်းကိုအရှေ့လေနှင့်ပြည့်စေသင့်သကဲ့သို့။
- ၉၉ အကျိုးခံသောစကား၊ ကျေးဇူး မပြုနိုင်သော
- ၁၀ စကားနှင့်ဆွေးနွေးသင့်သကဲ့သို့။- သင်သည်
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အကျင့်၌၊ အ
- ကျိုးမရှိထိုထို၏။ ဆုတောင်းရာမှရှောင်ရာထိ

- ၁ ကိုဆီးထားတတ်၏။- သင်သည်ကိုယ်၌တံမြင့်
ကိုယ်အပြစ်ကိုခေါ်ပြစ်၊ မမြီထွက်ပြုသောသူ
- ၂ စိန်ကောက်ကို သုံးတတ်၏။- ငါသည် သင့်ကို အ
ပြစ်မတင်၊ သင့်၌တံသည်သင့်ကိုအပြစ်တင်၏။
သင့်၌တံခမ်းသို့သည် သင့်တဝက်၌ သက်သေ
- ၃ ခံ၏။- သင်သည် အငြိုးဆုံးစွာသော လူဖြစ်သ
ကဲ့သို့၊ တောင်ဈားကို မဝန်ဆင်းမှီ သင့်ကိုခန့်
- ၄ ဆင်းသကဲ့သို့။- ဘုရားသခင်နှင့်တိတ်ဆိတ်စွာ
ထိုင်ပင်ဘူးသကဲ့သို့၊ ပညာကိုကိုယ်၌အကုန်အ
- ၅ စင် ထိမ်းထား၊ ပြုသော။- ငါထို မသိ၊ သင် ထိ
သောအရာမည်မျှသနည်း။ ငါထို၌မပါ။ သင်
- ၆ နားထည်သောအရာမည်မျှသနည်း။- သင့်အ
ထက် အသက်ကြီးသောသူ၊ အပင်မြဲသောသူ
- ၇ ထိုသည်ငါထိုတွင်ရှိကြ၏။- သင်၌ဘုရားသခင်
ပေးတော်မူသော သက်သာ ခြင်း အကြောင်း၊
နည်းသကဲ့သို့၊ သင်၌ ဝှက်ထားသော အမှုထမ့်
- ၈ တစ်ခုရှိသကဲ့သို့။- ကိုယ်အလိုသို့ထိုက်၍၊ အ
ထက်ကြောင့်ထွဲသွားသနည်း။ အထက်ကြောင့်
- ၉ ဈာန်စောင်းထိုးသနည်း။- သင်၏မိတ်သကဲ့သို့
ထည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ထက် ဖြစ်၍၊
- ၁၀ နှုတ်နှင့် ပြစ်မှားပေ၏။- လူသည် အထက်သို့
သောသူဖြစ်၍ သန့်ရှင်း နှိုင်းသနည်း။ မိစ္ဆာစွာ
သောသူသည် အထက်သို့သောသူဖြစ်၍ ပြောင့်
- ၁၁ မတ်နှိုင်းသနည်း။- ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်
ရှင်းသူထိုကိုပင် ထိုတော်မူ။ ကောင်းကင်ဘုံ
- ၁၂ သော်လည်း၊ ရွှေတော်၌ မဝင်ကြယ်။- သို့ဖြစ်
လျှင်၊ ရေကိုသောက်ထက်သို့ သူ၏အပြစ်ကို
သောက်လျက်၊ ဆိုးညစ် ရှိစွာ စွယ်သော လူ
ထုဝါ၌ အထက်သို့ထွက်၍သနည်း။
- ၁၃-၁၄ စကားကိုနားထောင်လေ့၊ တပါးအမျိုး
သားနှင့်မရောနှော။ ကိုယ်အမျိုး တမျိုးတည်း
လျှင်မြေကိုပိုင်သောပညာရှိသို့သည်၊ ထိုးတေး
ထက်ထက်မှစ၍ မထိပ်မမှတ်၊ ပြောဘူးသော
အရာ၊ ငါကိုယ်ထိုင် မြင်သော အရာ ကို ငါပြသ
- ၁၅ မည်။- ဆိုးသောသူသည်တသက်ထုံးရကွဆင်း
ရဲကိုခံရ၏။ ညည်းဆဲ တတ်သောသူသည် မိမိ
- ၁၆ အသက် အပိုင်း၊ အခြားကို မသိရ။- သူသည်
ကြောက်မက် စွယ်သောအသံကို ကြားလျက်နေ
ရ၏။ ခည်းမိမိကိုခံစားစည်တွင်၊ ဖြတ်ဆီးသော
- ၁၇ သူသည် ထာတတ်၏။- မှောင်မိုက်ထဲမှာတေး
ထွက်မည်ထု မျှော်ထင်စရာမရှိ။ ထားသည်သူ
- ၁၈ ကိုရှောင်၊ မြောင်းလျက်ရှိ၏။- ဓားအရာရှိစွာ၌

ဗုဒ္ဓဗျာကိယသုတ်တော်၌ နိဗ္ဗာန်သုတ်တော်၌
 ၂၇ အထွေထွေသုတ်တော်၌- ထင်းရဲခြင်း၊ ဂုဏ်နှင့်
 ဖြစ်ခြင်းဝေရာသုတ်တော်၌ သူကိုမြှောက်တတ်
 ၏ စစ်ထုတ်ခြင်းငှါ အထွေထွေသုတ်တော်၌ နှစ်ဘုရင်
 ၂၈ ကဲ့သို့သူကိုနှိပ်တတ်၏- အကြောင်းမူကား။ ထို
 ထူထည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန့်
 ထွက်၊ အနုန္တတန်ခိုးရှင်တစ်ကယော့ကိုယ်ကို
 ၂၉ မှိုင်းဝှံခေါ်- ထည်ပင်းကို ဆန့်လျက်၊ ထူသော
 မှိုင်းဝှံနှင့် ဆီးကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ထိုက်
 ၂၁ ဖန်သောငှါ ပြေး၏- မိမိဗျာကိယသုတ်တော်၌ ဖြစ်
 နှင့်စုံ၊ ထုတ်၍၊ ဝမ်းကွဲပြီးသောသားသည်လည်း သူ
 ၂၂ မျိုးထွက်အတွင်းတွင်နေ၏- သို့သော်လည်း၊ လူ
 ဆိတ်ညံ့သောမျိုးအထက် သူမျှမနေ၊ လဲလှသော
 ၂၃ အိမ်ထိုက်သူသည်နေရ၏- ငွေမရတတ်သူ၊ သူ၏
 စည်းမိမိမတည်ရ၊ သူ၏ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မြေ
 ၃၀ ဩပေါမှာ မပြန်ပွားရ- သူသည် မှောင်မိုက်
 အေးနှင့်မထွက်ရ၊ မီးလျှံသည် သူ၏အခက် အ
 ထက်ထိုက်ကို လောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏
 နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် ထုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၃၁ ဖြစ်ကိုခံရ၏- အထက်သူမျှ ဗုဒ္ဓဗျာကိယသုတ်တော်၌
 ခံ၍၊ အနုတ္တကိုမပိုသောနှင့်၊ သို့မဟုတ်၊ အနုတ္တ
 ၃၂ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်- အမြန်မစေ့မှီဆုံးခြင်း
 ထိုရောက်လိမ့်မည်၊ သူ၏အခက်အထက်သည်
 ၃၃ မမိမိ၊ ရာ- ချစ်နှယ်ပင်ကဲ့သို့မိမိမမည်သော
 အသီးကိုငှါ၊ ထံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိမပွင့်ကိုငှါ
 ၃၄ ဖြစ်ရလိမ့်မည်- အဝေလွန်အသင်းသည် ဆိတ်
 ညံ့လိမ့်မည်၊ တံခါးသောသူတို့၏နေရာသည်
 ၃၅ မီးလောင်လိမ့်မည်- ထိုသူတို့သည်မကောင်း
 သော အကြံကို ပရိသန္ဓေယူ၍၊ အနုတ္တကိုစွာ
 ထက်ကြ၏၊ သူတို့ဝမ်းထဲ၌ စုသာကို ကိုယ်ဝန်
 အောင်တတ်သည်ထုမြှက်ဆီ၏။

၁၆

၁-၊ ထောထောပြန်၍မြှက်ဆိုသည်ကား။- ထိုသို့
 ထော စကားစွာထိုက် ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့
 မှီသမျှသည် နှစ်သိမ့်ခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊
 ၂ ပင်ပန်းစေသောသုတ်ပြန်ကြပါသည်တကား။- အ
 နည်း၌သော စကား၊ မကုန်နိုင်သော၊ သင်
 ထည်စကားထုပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်
 ၃ ရဲရင့်သနည်း။- သင်တို့ ပြောသကဲ့သို့ ငါသည်
 ထည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါကဲ့သို့ ဖြစ်
 ထွန်း၊ ငါသည် သင်တို့တဖန်က စကားပြောကို
 ၄ ပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်းကိုထည်းပါနိုင်၏။- ထို

သို့ ငါသည် မပြုဘဲ၊ သင်တို့ကို ငါစကား နှင့် မ
 မည်၊ အနည်း၌သော စကားကို ငါချုပ်ထည်း။
 ၅ မည်။- ယခုမှာငါသည် ပြောသော်လည်းမထက်
 ထား၊ မပြောဘဲနေလျှင်လည်း၊ ခြားနားခြင်းမရှိ။
 ၆ ဘုရား သခင်သည် ငါ့ကို ပင်ပန်းစေတော်မူပြီး င
 ၇ အိမ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီး- ငါ့ကိုမြေ
 နှင်းခတ်တော်မူ၍၊ ထိုမြေနှင်းသည် တဖန်က
 သက်သေခံ၏။ ငါမိမိကြိုခြင်းအရာသည်လည်း၊
 ၈ တဖန်ကထ၍ ချက်နှာချင်း ဆိုင်လျက်သက်
 ၉ သေခံ၏။- အချက်တော်သည် ငါ့ကိုမပိုင်းပိုင်းဆွဲ
 မြတ်၍ ညည်းဆဲတတ်၏။ ငါ့အပေါ်မှာ အသွားမဲ
 ကြိတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည် ငါ့ကို
 ၁၀ ချက်စောင်းထိုး၏။- သူတပါးတို့သည် ငါ့ကိုပယ်ဟ
 ကြ၏။ အရှက်ခွံ၍ပါးကိုဝတ်ကြ၏။ တဖန်က
 ၁၁ တညီတညွတ်တည်းစုဝေးကြ၏။- ဘုရားသခင်
 သည် ငါ့ကို မတရား သော သူတို့တွင် ချုပ်ထား
 တော်မူပြီး၊ လူဆိုးတို့၏ထက် သို့အပီတော်မူပြီး-
 ၁၂ ငါသည် ဖြစ်ပေ လျက် နေသော အခါ၊ ငါ့အမျိုး
 တို့ကိုမျိုးတော်မူ၏။ ထည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်း
 ပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ ထွပ်တော်မူ၏။ ငါ့ပြစ်စရာ
 ၁၃ စက် သွင်းတော်မူ၏။ မြားတော် ထိုသည် ငါ့ကို
 ပိုင်း၍ ကရုဏာတော်မပြုဘဲ၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို
 ၁၄ စူးစေတော်မူ၏။ ငါသည် မြေအရည်ကိုမြေပေါ်
 ၁၅ ခွံ သွန်းတော်မူ၏။- ငါ့အထက်ထပ်ဆွဲမြတ်၍၊
 သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကိုယုန်းယုန်းထိုက်ထားတော်မူ၏။
 ၁၆ ငါသည် ကိုယ် အရေ ပေါ်မှာ လျှော်လေ အဝတ်
 ၁၇ ကိုချုပ်၍၊ ကိုယ်ဦးမြို့ကိုနှံ့နှင့်လှူပြီး- မိမိခြင်း
 အားဖြင့် ငါ့ချက်နှာ ပျက်လျက်၊ ငါ့ချက်ခမ်း အ
 ၁၈ ပေါ်မှာ သေခြင်းအခါ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။- သို့
 သော်လည်း၊ ငါ့ထက်၌ မတရားသော အမှုမရှိ၊ ငါ
 ၁၉ ပြုသော ပစ္စုပ္ပန်သည် သန့်ရှင်း၏။- ထိုမြေကြီး၊ င
 အသွေးကိုခုံး၍ မထားပါနှင့်၊ ငါ့အော်ထစ်ခြင်း
 အသံကို သင်၌မနေစေနှင့်။
 ၂၀ ဤအမှု၌ ငါ့သက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ်
 မှာရှိ၏။ ငါ့သေတော်ကို သိသောသူသည် မြင့်သော
 ၂၁ အရပ်၌ ရှိ၏။- ငါ့အသွေ ခင်ပွန်း ထိုသည် ငါ့ကို
 ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ချက်
 ၂၂ ရည်ကွလျက်နေ၏။- ထူသည်မိမိမထိအကျွမ်း
 နှင့်အေးနှစ်သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့် အေးနှစ်
 ၂၃ ရသော အခွင့်ရှိပါစေသော- နှစ်ပေါင်းမကြာ
 မမြင့်မှီ၊ တဖန်ပြန်၍ မထာရသောထစ်ထိုက် ငါ
 ထိုက်သွားရတော့မည်။

၁၇

၈ ငမေသက် ကုန်ပြီ၊ ငါနေရသောကဝထ လွန်
 ၂ ပြီး သင်းမျှင်းသည်ငမေမြို့ဖြစ်၏။ ကဲ့ရဲ့တတ်
 သော သူတို့သည် င ရှေ့မှာ မြို့ကြသည် မထုတ်
 လော။ သူတို့နှောင့်ရှက်သော စေခြင်းစရာ ထို
 ကို၊ စာစည်ငါကြည့်မြင်ရသည် မထုတ်လော။-
 ၃ စာပေါင်သားပါတော့။ သာမန်ပေးပါတော့။ စာ
 တယ်သူသည်ငါနှင့်ဂတိသစ္စာထားမပြန်နည်း။-
 ၄ ကိုယ် တော်သည် သူတို့ ညာဏ် ကို ကွယ် စေ
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကိုမျိုးမြှောက်တော်မ
 ၅ မူရ။- စာကြင်သူသည်ဥစ္စာကိုလုယူစဉ်သောငှါ
 စာဆွေခင်ပွန်းကိုစပ်၏။ ထိုသူ၏သားထိုသည်
 ၆ မှောင်လင့်၍မိတ်ဖျက်ရကြလိမ့်မည်။- ငကိုသူ
 တပါးကဲ့ရဲ့ စရာစာကြောင်းဖြစ်စေတော်မူ၍၊ သူ
 ၇ ထိုသည်ငကိုနှံ့ကြ၏။-ဝမ်းနည်းခြင်းစားကြီး
 သောကြောင့်ငရှက်မိမှုန့်၏။ ကိုယ်စာမိဂါဇာထို
 ၈ သည်စာမိပုံကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။- ခြောင့်မတ်သော
 သူတို့သည် ဤစာမူကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြ
 လိမ့်မည်။စာပြစ်ကင်းလွတ်သောသူတို့သည်စာ
 ဓမ္မလူများတဖတ်ကား၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်
 ၉ ကြ လိမ့်မည်။- ခြောင့်မတ်သော သူတို့ သည်
 တည်းတည်ကြည်ခြင်း၊ သက်စင်ကြယ်သော
 သူတို့သည် ခွန်စားထိုး ပွား ခြင်း မြို့ကြ လိမ့်
 ၁၀ မည်။- သင်ထို့မူကား၊ တသောက်မျှ မကြွင်း၊
 ပြန်သွား ကြပါတော့။ သင်ထို့တွင်ပညာရှိတစ်
 တသောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့နိုင်။
 ၁၁ ငနေ့ရက်လွန်ပြီ၊ ငါနှစ်ထုံးသွင်းမိသော စာ
 ကြိစာစည်ထိုသည် ဖျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြ
 ၁၂ ပြီ။- ညည့်သည်ငါနှင့်နေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငစာလင်း
 ၁၃ သည်မှောင်မိုက်နှင့်နီးစပ်၏။- သင်းမျှင်းသည်
 ငနေရာ ဖြစ်သည်ကို ငါ မှောင် လင့်၏။ င အိပ်ရာ
 ၁၄ သည်မှောင်မိုက်၌ခင်းလျက်ရှိ၏။- ဝမ်းပခြင်း
 စား၊သင်သည်ငစာမမြစ်စိဟူ၍ငှင်၊ တီကောင်
 စား၊သင်သည်ငစာမ၊ ငနှစ်မမြစ်သည်ဟူ၍ငှင်
 ၁၅ ငါဆိုရ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ စာတယ်သို့ငါမှောင်လင့်
 ရသနည်း။ ငါမှောင်လင့် စရာစာကြောင်းကို စာ
 ၁၆ တယ်သူ မြင်ရသနည်း။- ထိုစာကြောင်း သည်
 မရကားနိုင်စေထဲသို့ဝင်၍၊ ငါနှင့်စာတူမြေမှုန့်
 ၂၁ နှံ့မိုက်လျက်နေရမည်လုမ္ဘာတ်ဆို၏။

၁၈

၈ တဖန်ရှုစာစာမျိုးသားမိလဒ်မြတ်ဆိုသည်
 ၂ ကား၊-ဤစကားသည်စာတယ်စာခါမှဖြစ်လိမ့်

မည်နည်း။ ထာဝီမြို့၊ ထိုမှသာ ငါ ထိုသည်
 ၃ စကား၊ ပြောကြမည်။- ထာဝီသည် ငါထို့ကို ထိ
 မိန့်သောကဲ့သို့ စာတယ်ကြောင့်မှတ်သနည်း။ စာ
 ၄ တယ် ကြောင့် မထိမိမြင် ပြုသနည်း။- စာရှက်
 ထွက်၍မိမိကိုယ်ကိုကိုက်ခြင်းသောသူ၊သင့်စာ
 တွက် မြေကြီးကို ခွန်မြစ်ရမည်လော။ ကျောက်
 ၅ သည်မိမိနေရာမှရှေ့ရမည်လော။- စာကယ်စင်
 စစ်ဆိုးသောသူ၏စာလင်းသည် ကွယ်လိမ့်မည်။
 ၆ သူ၏ မီးလျှံ မတောက်ရ။- သူ၏နေရာ စာလင်း
 လည်းမှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။သူ၏ဆီမီးထဦး
 ၇ သေလိမ့်မည်။-ပိုင်ခံ့စွာသွားသောစာခါကျည်း
 မြောင်းရာသို့ရောက်လိမ့်မည်။မိမိစာကြိစာစည်
 ၈ စားဖြင့်ရှုံးရလိမ့်မည်။- ပိုက်ထဲသို့ စာလိုလို
 ဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာ နင်းတတ်၏။-
 ၉ ပိုင်း ပြုတ်၍ မြေကို မိသဖြင့် ကျော့ကွင်း နှင့်မ
 ၁၀ ကျွတ်နိုင်ဘဲနေရ၏။- မြေဥဈေးကြီးကို သုတမ္ဘ
 ၅၀ တ် ထား လျက်၊ သူ သွားရာ ထမ်း၌ ဆောင်
 ၁၁ ချောက်ကို ဖျင်လျက်ရှိ၏။- ကြောက်မက်စွယ်
 သောစာခြင်းစာရာထိုသည်ပိုင်း၍၊ ကြိတ်တည်း
 ၁၂ စွာ လိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။- သူသည်ငတ်စွတ်
 သော စာ၊ဖြင့် စားလျော့လျက်၊ ဖျက်စီးခြင်း
 ၁၃ တေးနှင့်တွေ့လုလျက်ရှိ၏။- ထိုတေးသည်သူ၏
 စာရိုးထို့ကို ကိုက်ခဲ၍၊ သေမင်း၏သားဦးသည်
 ၁၄ သူ၏ ခွန်စားကို မျှီလိမ့်မည်။- သူလိုလျှံရာ စာ
 ကြောင်းကို သူ၏နေရာမှ ပယ်ရှင်း၍၊ သူကိုယ်
 ကိုတေးခါဏ်ထို့စီ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်သွား
 ၁၅ ရ၏။- သူ၏နေရာ၌စာရှင်မရှိ၊ဖျက်စီးခြင်းတေး
 နေ၍ စာမိုးပေါ်မှာ ကန်ဖျူးလျက်ရှိလိမ့်မည်။-
 ၁၆ သူ၏စာမြစ်ထိုသည်သွေပြောက်လျက်၊ အခတ်
 စာတယ်ထိုသည်၊ သေလျက် မြို့ကြ လိမ့် မည်။-
 ၁၇ မြေပေါ်မှာသူကိုစောင်းစေ့စရာစာမှတ်ဖျောက်
 ဖျက်၍၊ ဥသတင်၌ သူ၏နာမကို စာတယ်သူမျှမ
 ၁၈ ခေါ်မပြော။- သူကိုစာလင်းထဲကမှောင်မိုက်ထဲ
 ၁၉ ထို့မောင်း၍၊သူပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။- သုတမ္ဘ
 တွင်လူသားမြေးမရှိ၊ သူ၏အိမ်သူအိမ်သား၊လ
 ၂၀ သောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။- သူ၏ထက်ထက်၌ မှီ
 သောသူထိုသည် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ သုနောင်
 ၂၁ နှံ့ ဖြစ်သော သူတို့သည် သူ၏စာမူကြောင့်၊ မိန်း
 ၂၀ မော တွေဝေကြလိမ့်မည်။- စာကယ်စင်စစ်ဆိုး
 သောသူ၏နေရာသည်ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိ၏။
 ဘုရား ဝာခင်ကို မယိသော သူသည် ထိုသို့သော
 နေရာသို့ရောက်လိမ့်မည်လုမ္ဘာတ်ဆို၏။

၁၉

၁၂) ယောထပြန်၍ခြွက်ဆိုသည်ကား- သင်တို့
ထည့်မိတ်မိညည်းကိုနှောင့်ရှက်၍၊ အထယ်ဟု
ကထာပတ်တိုးသင်တို့စကားဖြင့် ကိုမျိုးမဲ့ကြ
၁ လိမ့်မည်နည်း- ဆယ်ကြိမ်မြောက်စောင့်ကို
ကဲ့ရဲ့ကြပြီး ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ အ
၁ ရှက်မရှိဘဲ ပြုကြပြီး- ငါပြစ်မှားပြီမှန်စေတော့
၁ ငစပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏- သင်တို့သည်ငစပေါ်
၁ ခွံဝါကြား၍၊ ငါစေ့ကပ် ခံရသောကြောင့်၊ ငါ၌
၁ စပြစ်တင် ကြသော်လည်း- ဘုရားသခင်သည်
ငကိုလှည်း၍၊ မိမိ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိတော်မူ
၁ ကြောင်းကိုသိမှတ်ကြသော- ငါသည်ကိုယ်ခံ
ရသောလည်းခဲခြင်းကိုစေကြောင်းပြု၍၊ မြည်
တမ်းသော်လည်း၊ အထယ်သူမှာ နားမထောင့်
၁ စော်တစ်သော်လည်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်သော
၁ သူမရှိ- ငါမသွားနိုင်စေရန် ငရွှေမှာ အစီးအ
ကပ်ပြု၍၊ ငါသွားရာထမ်း၌ မှောင်မိုက်ကိုထား
၁ တော်မူပြီး- ငရုတ်သေရေကိုရွတ်၍၊ ငခေါင်း
၁ က ပေါင်း သရဖူကို ချတော်မူပြီး- ငကိုပိုင်း ၍
၁ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ ငါဈေးကွန်ပြီ၊ သစ်
ပင်ကို နှုတ်သကဲ့သို့၊ ငါ မှောင်ထင်ရသော အခွင့်
၁ ကိုနှုတ်တော်မူ ပြီး- င၌ အဓိက တော် ကို နှိုး
၁ ဆော်၍၊ ငကိုရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏- စစ်ရှိ
သ၍၊ စစ်သူရဲ တော်တို့သည် ငရွှေသို့ ရောက်
ခြင်းငှါ၊ ကျုံး တူး၍ ငပတ်သည်၌ တပ် ချကြ
၁ ၏- ငညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့်ကွာဝေးစေတော်မူ
၁ ၏- ငအသိအထွမ်းတို့သည် ငကိုမသိမိုင်းသော
၁ သူဖြစ်ကြ၏- ငပေါက် ဖော်တို့သည် ငကို စွန့်
၁ ၍၊ ငသူငယ်ခွင်းတို့သည် ငေ့လျော့ကြ၏- ငကျွန်
မဗျာ၊ ငအိမ် သူ အိမ် သား ဗျား တို့ သည် ငကို
၁ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်းတနိုင်းသားကဲ့သို့
၁ ၎င်းမှတ်ကြ၏- ငကျွန်ကို ငခေါ်သော အခါ သူ
သည် မထူး၊ သူကို နှုတ် ဆတ်၍ တောင်း ပန်ရ
၁ ၏- ငမသားသည် ငအသက်ထေကို၎င်း၊ ငသား
တို့တို့သည် ငမြည်တမ်းခြင်းအသံကို၎င်း ခွံကြ
၁ ၏- သူငယ်တို့သည်လည်း ငကိုမသိမိုင်းပြု၍၊
၁ ငါထသောအခါကဲ့ရဲ့ကြ၏- ငမိတ်ဆွေတို့သည်
ငကို ခွံ၍၊ ငါခွပ်သောသူတို့သည် ငရန်သူဖြစ်ကြ
၁ ၏- ငအရေအသားသည် ငအမျိုးတို့၌ ကပ်လျက်
၁ ရှိ၏၊ ထွားဖုံးတရသာ ပါလျက် ငါပြေး လွတ်ရ
၁ ၏- တို့ အဆွေအငွန်းတို့၊ ငကိုသနားကြပါ၊ ငကို
သနားကြပါ၊ ဘုရားသခင်၏ သက်တော်သည်

၂၂) ကိုထိမိုက်ပါပြီ- ဘုရားသခင်လည်းခဲတော်
မူသည်နည်းတူ၊ အထယ်ကြောင့်သင်တို့ သည်
လည်းခဲကြသနည်း၊ အထယ်ကြောင့်ငစသား
ကိုစား၍၊ မရောင့်ရဲဘဲ ငနုကြသနည်း၊
၂၃) ငစကားကို သရဖူမှတ်ပါစေသော၊ စာရင်း
၂၄) ၌သွင်းထားပါစေသော၊ ခဲပြားပေါ်မှာ ကညစ်နှင့်
အကွ ရတင်လျက်၊ ကျောက်စာ တိုးလျက် မြီပါ
၂၅) စေသော- ငကိုရွေးနှုတ်သော သခင် သည် အ
ထက် ရှင်၍၊ နောင် ကာလ၌ မြေမှန် အပေါ်မှာ
၂၆) ပေါ်လာ တော်မူမည်ဟူ၍ ၎င်း- ငရွှေရေ ကုန်ပြီး
မှ၊ ဤကိုယ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးတော်လည်း၊ ငါသည်
ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကို မြင်မည်ဟူ၍ ၎င်း
၂၇) ငါထိ၏- ငတ က်၌ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်
ကို ငါ မြင်မည်၊ သူတပါး မြင် သည်သာ မက၊ ငါ
သပြ ကိုယ်ချစ်မိနှင့် ဖူးမြင်မည်၊ ထိုသို့ ဖျော်သင့်
၂၈) ၍၊ ငကျောက်ကပ်သည် ဖျက်လျက်ရှိ၏- သရ
မှာသင်တို့က၊ ငါတို့သည် သူကို အထယ်တို့လည်း
ခဲရ မည်နည်း၊ သူ၌ အပြစ်မရှိသော အခွင့်ကို
၂၉) အထယ်တို့တွေရမည်နည်းဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်
၃၀) ၍- ထားသေးကိုကြောက်ကြသော- အကြောင်း
မူကား၊ အဓိက တော် သည် ထားသေးခြင်း အ
ပြစ် ပေးတတ်၏၊ အပြစ် စီရင် ရသော အမှန်ရှိ
ကြောင်းကို သိမှတ်ကြသောသူတို့၏

၂၀

၁ တဖန် နေမတ် အမျိုးသား ဇောဇော မြွက်ဆို
၂ သည် ကား၊- ငါပြန် ပြောရမည်အကြောင်း၊ င
၁ မိတ်နှစ်လုံးသည် နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ ပြောစဉ်
၃ သောမိတ်အားကြီး၏- ငါသည်ကိုယ်ခံရသော
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းစကားကို ကြား ၍၊ ငညာဏီ
သတော နှိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏
၄ ရှေ့ဦးရွာသောကာလ၊ ထူကိုမြေကြီး ပေါ်မှာ
၅ နေရာရှာကာလမှ စ၍- ဆိုးသော သူသည် ကြာ
မြင့်ရွာကာလ မဝါ ကြားရ ကြောင်းကို၎င်း၊ အ
ခန္ဓာသည် ခဏသာ ဝမ်းမြောက် ကြောင်းကို
၆ ၎င်း မသိသတော- သူ၏ဘုန်း သည် မိုဏ်း ပေါ်
သို့တက်၍၊ သူ၏ ခေါင်း သည် မိုဏ်း တိမ် ထိုင်
၇ အောင် မိုသော် လည်း- မိမိမစင် ကဲ့သို့ အစည်
ဖျက်ရလိမ့်မည်၊ သူကိုမြင် တူးသောသူတို့က၊ ထို
သူသည် အထယ်မှာ မှီသနည်းဟု မေးကြ လိမ့်
၈ မည်- သူသည် အိပ် မတ် ကဲ့သို့ လွင့် ပြား ၍၊
နောက် တဖန် မတွေ့ရ၊ ညည်ရူပါပုံကဲ့သို့ ကွယ်
၉ ဖျောက်ရလိမ့်မည်- သူကိုမြင်သူသော ဗျက်မိ

အညီအနွယ်တစ်ယောက်တည်းရှိသော သူ၏အ
 ၈၈ ခုအရပ်သည့်အောင်တစ်ယောက်မမြင်ရ။ သူ၏
 ထားထိုသည့်အောင်သို့ထားထိုကို ရှောင်ရှားကြ
 ၏ထိုထားသောဥစ္စာကိုကိုယ်ထက်နှင့်ပြန်ပေး
 ၈၉ ရကြ၏။ သူ၏ အမျိုးသားသည် ဂျီသောအရွယ်
 ၏အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း။ သူနှင့်တကွမြေ
 ၉၀ နှစ် နှစ်လကြာလိမ့်မည်။ သူသည်မိမိပတ်ဝန်း
 နှစ်ကို နှစ် နှစ်လကြာလိမ့်မည်။ မိမိ ကျားစေတယ်မှာ
 ၉၁ ဝယ်ထားလျက်- နှစ်မြောသဖြင့်၊ မနှစ်ရက်သို့
 ၉၂ မိမိပတ်ဝန်းသော်လည်း- ဘေးပြီးလျှင်သူ၏ဝမ်း
 သို့မှာ ထထား ပြောင်း ဖြစ်၊ မြေ ဆိုး အဆိပ် အ
 ၉၃ ထောက်မြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏သောဥစ္စာမိမိဥစ္စာ
 ကို ထန် ထန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်သည်။
 ၉၄ ထိုကို ဝမ်းနှုတ် တော်မူမည်။ သူသည်မြေဆိုး
 အဆိပ် အတောက် ကို မှီ၍၊ မြေ ထောက် ကိုယ်
 ၉၅ ထပြန် သေရ လိမ့်မည်။ အထွတ်ထွတ်ထော
 မြစ်၊ နှစ်နှစ်အရည်မီးသောမြစ်ထိုကို မမြင်ရ။
 ၉၆ မိမိထုတ်၍ ရသောဥစ္စာကို မိမိသုံးသုံး ပြန်ပေးရ
 ၏ ပြန်ပေးရသောဥစ္စာမြစ်သောကြောင့်အေးရ
 ၉၇ မြစ်၊ မမြေရ။-ဆင်းရဲထားထိုကို သည်းခံစွန့်ပြစ်
 ၍၊ မိမိ မဆောက် သော အိမ် ကို ထုထု သော
 ၉၈ ကြောင့်၎င်း-ထောသမပြေနှိုင်းသောကြောင့်၎င်း၊
 အထိုမြို့သော ဥစ္စာတစ်ခုတစ်ခုမရှိ။ ဆိုးရွားရ
 ၉၉ အိမ်မည်။- သူထုထုရှင်သောထောထထက်နှင့်၊
 အထွတ်အထွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏ဥစ္စာ
 ၁၀၀ မိမိမတည်ရ။- ဥစ္စာကြွယ်ဝစည်တွင်ပင်၊ ဆင်း
 ရဲမြစ်နှင့်ထွေ၍၊ အမျိုးမျိုးသော အမှုထို ထည်
 ၁၀၁ ရောက်ကြလိမ့်မည်။- သို့သော်လည်း။ သူသည်
 ဥစ္စာအေးရ၏။ ဘုရားသခင်သည် အရှင်တော်
 အမျိုးကို ထွတ်၍၊ သူ၏အရာထို အရှင်တော်
 ၁၀၂ မိုဃ်းကို ရှာစေတော် မူမည်။- သံထက်နက် ကို
 ရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း။ ကြေးဝါ ထေး မြင့်
 ၁၀၃ ထုတ်ရှင်းရှင်းလိမ့်မည်။- မြားကိုနှုတ်လျှင်၊ မိမိ
 ကိုယ်ထဲကထွက်ထာ၏။ အရှင်တော်သော
 ထားသည်သူ၏ ထည်းမြေထဲကထွက်ထာ၍၊ သူ
 ၁၀၄ ထည်မိန်းမော အောဝေထွက်နေရ၏။- ခပ်ထိမ်း
 သောထေးထိုသည် သူ၏ထို ထိုထားလျက်ရှိကြ
 ၏ထုပစ္စည်းသောမီးသည်သူကို ထောင်လိမ့်မည်။
 သူ၏အရာရှိကြွင်းသောသောအရာထို ကိုထောင်
 ၁၀၅ လိမ့်မည်။- မိုဃ်းကောင်းကင်သည်သူ၏အပြစ်
 ကိုခတ်ပြန်မြေကြီးသည်လည်းသူတစ်ဦးထ
 ၁၀၆ လိမ့်မည်။- သူ၏အိမ်ရှိသော ဥစ္စာသည်ကွယ်

ရှောင်၍၊ အရှင်တော်ထွက်သောအရာရှိအရာကို
 ၁၀၇ သို့မီး သွားလိမ့် မည်။- ထိုသို့ ထော အထွတ် ကို
 ဘုရားသခင်သည် ထုထိုးသော ပေးတော်မူ၏။ ထို
 သောအောဥစ္စာကို၊ ဘုရားသခင် နှစ်စဉ်ရပ်
 တော်မူသည်ထုမြတ်ဆို၏။
 ၂၀
 ၁၀၈၊ ထောထပြန်၍မြတ်ဆိုထည့်ကား။-အကောင်း
 ကိုအောဥစ္စာသော၍၊ အကောင်းထိမ့် မြစ်ကို
 ၁၀၉ ပြုကြသော။- ငါပြောရသော အရှင် မှီမေမြစ်၊
 ငါသည်ခံကြသော။ ငါပြောပြီးမှ ထွက်ရက်ပြု
 ၁၁၀ ရှင်လျှင်ပြုကြသော။- ငါမြည်တမ်းသောအရာ
 နှင့် ထုထိုးသော။ အထွတ်ကြောင့် မိတ်မထို
 ၁၁၁ ထင်သနည်း။- ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောအော
 ဝေ၍၊ ထင်ထိုပတ်ကို သင်ထိုထက်နှင့် ခုံးထုတ်
 ၁၁၂ ကြသော။- ငါသည်အောင်အောသောအမျိုးမိန်း
 မော အော ဝေ ၍၊ ကိုယ် အသားထည် တုန်ထုတ်
 ထွက်၍။
 ၁၁၃ သူ ဆိုးထိုထည်အထက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အထွတ်
 ကြောင့်အထွတ်ကြီး၍ ဘုန်းမည်၊ မိမိနှင့်ပြည့်စုံ
 ၁၁၄ ကြသနည်း။- သူထိုသားထိုးထိုထည်သူထိုပတ်
 ဝန်းကျင်အရပ်၌၎င်း၊ သူထိုအမျိုးအနွယ်သည်
 ၁၁၅ သူထို ရှေ့ ဘေး၌ ၎င်းအရာ ကျကြ၏။- သူထို
 အိမ်ရှားသည်လည်း။ ထေးနှင့်ထွတ်၍ ပြစ်ဝတ်
 ကြ၏။ ဘုရားသခင် ဂါထိ ခတ်တော်မူခြင်းနှင့်
 ၁၁၆ ကင်းလွတ်ကြ၏။- သူထိုနှားထားသည့်ပစ္စည်း
 ထွေ၊ အရွယ် ထိုက် တတ် ၏။ နှား မသည် ထည်း
 ၁၁၇ ဝမ်းပိုးမကွက်၊ ဂွားတတ်၏။- သူထိုထွတ်ရှား
 ကိုသိုးရက်သို့ထွတ်၍၊ ထားထိုးထိုထည် ကန့်
 ၁၁၈ တတ်ကြ၏။- သူထိုထည် ပတ်သော နှစ်ခောင်းကို
 ထီးထွက်၊ သိမြင်းဆို၍ နှာရာမှတ်သံနှင့် ဝမ်း
 ၁၁၉ မြောက် တတ်ကြ၏။- ရှောင် အောလျက် အထက်
 ကာထကိုထွန်ခေ၍၊ ရှက်ရှင်းသေမင်း နိုင်ငံသို့
 ၁၂၀ ဆင်း သက် တတ် ကြ ၏။- ဘုရား သခင် သား
 ထည်း။ ငါထိုထွတ်သောသောလော့။ ကိုယ်တော်
 ၁၂၁ ၏တရားကို ငါထို မသိ ထိုထွတ် ၎င်း-အနန္တတန်
 မိုးရှင် ထည် အထွတ်သို့ သော ထုမြစ်၍၊ ငါထို
 ထည်ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူကိုထုတောင်းလျှင်
 အထွတ်ကျေရူး မြတ်နိုးမည်နည်း။ ထု၍ ၎င်းဆို
 ထတ်ကြ၏။
 ၁၂၂ ထိုသော်လည်း။ သူထိုထည် ကိုယ်စည်း မိမိ
 ကိုကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသော သူထို၏ အကြံ
 ၁၂၃ အစည်ကိုငါသည် ဝန်မမံ။- မတရားသောသူထို

စစ်ပြီး နှစ်ထပ်ထပ်၊ သူတို့ကို ဣတ်ဗီး မြင်း
 ၄၂၊ သူတို့ သခင်သည် အရှင်တော် သွယ်သ
 မြင်း၊ ထပ်နှစ်ကြိမ်ထောင့်ပါတ်တို့ကိုမီရင်တော်
 ၈၈ ခုသားသည် ကိုင်း- သူတို့သည် ထေရေ ခွာစ
 မြတ်နှင့်စုန်တိုင်း၊ ထိုက်သွားသောစွဲကဲ့သို့၊ ထပ်
 ၈၉ နှစ်ကြိမ်မြစ်သားသည်ကိုင်း- သူတို့သည် သခင်သည်
 သူ၏အပြစ်ကိုသု၏ သားတို့ထို့အစွဲ၊ ထပ်နှစ်
 ကြိမ် ထိုသားတော် ခုသားသည် ကိုင်း၊ သူသည်
 ၂၀ ကိုယ် ထိုင် ယိ ခြ်- ကိုယ်တော်စီးမြင်းကိုကိုယ်
 ဣတ်ဗီးနှင့်မြစ်ထွက်၊ အနွှတ်တန်မိုးရှင်၏အရှင်
 တော်ကိုသောထံ မီရ်သောငှါ၊ သူ၏အပြစ်ကို
 ထပ်နှစ်ကြိမ် ဆပ်ပေးတော် ခုသား သည်ကိုင်း
 ၂၀ ထိုမှတ် ကြံသော- သူတို့ရသော နှစ်ထပ်သော
 အခါ၊ သူတို့အစွဲထို့သို့ ရောက်သောအခါနှင့်သူ
 ၂၁ သည်ထေထပ်သို့ ဆိုင်သနည်း- မြင့်သောအရပ်
 နှစ်သောသူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော သူတို့
 သခင်ကိုထေထပ်သူ ထွန်သင် ထိခိုမည်နည်း-
 ၂၃ ထေထပ်သော သူကား၊ နှစ်သားနှင့် ပြည့်စုံ
 ၂၄ ထွက်၊ မြစ်ဝပ်ရမ်းသာ ရွာသောတတ်၏- သူ၏နံ
 ခေးထိုသည်ထွက်၊ အစိုးရထိုသည်မြင်စီနှင့်
 ၂၅ မိစ္ဆာကြမ်း- ထေထပ်သောသူကား၊ တပါး
 ၂၆ အရှင်ခွေ၊ မိတ်ထိုထွက်သောတတ်၏- နှစ်
 ထောက်ထုံးထိုသည်မမြားမနား၊ မြေနှစ်နှစ်ထိ
 ခြ် ထိကောင်စွာ၊ ခုံးထွမ်း မြင်းကိုခံရကြ၏၊
 ၂၇ ထပ်ထိုသည်ထေထပ်သောသူကား၊ ကိုမနာ
 ထိုသောမိတ်နှင့် ဆင်မြင်သော အရာထိုကိုငါထိ
 ၂၈ ၏- ထေထပ်သောသူ၏ထိသည်ထေ
 ထပ်မှာ မှီ ထနည်း၊ ထေထပ်သော သူထို၏ဘုံ
 မိတ်မှန်ထိုသည်ထေထပ်မှာမှီထနည်း၊ ထေထပ်
 ၂၉ သည်ဆိုကြလိမ့်မည်- ခရီးသွားသောသူတို့ကို
 ၃၀ အမေးကြသားသော၊ ဣတ်ဗီးရာ နေရက်က
 ထေထပ်၊ ထေထပ်သောသူထိုသည်ထေထပ်ထွက်
 ထိခိုမည် အကြောင်း၊ ဝေါသ အရှင်ခံရာ နေ
 ရက်ကထေထပ်၊ ထေထပ်သောထွက် ထိခိုမည်ထေ
 ကြောင်းထည်၊ ထေထပ်၊ သူထိုထေထပ်ထပ်
 ၃၁ ထေထပ်ကို မထိကြ ထေထပ်- သူထိုသော ထေထပ်
 ထိုထေထပ်မှာ ထေထပ်သူ ဖော်မြစ်နှင့် မည်နည်း၊
 သူ၏အပြစ်နှင့် အထောက် ထေထပ်သူထပ်ပေး
 ၃၂ ထိခိုမည် နည်း- သူသည် ထင်းမြိုက် မြင်း သို့
 ရောက်ခြ်၊ သူ၏သင်းမြိုင်းကို အစောင့်ထားကြ
 ၃၃ ထိခိုမည်- သူသည်မြိုင်းမြေမိုင်ထိုကိုမြိုင်းထပ်
 ထိခိုမည်မရေထွက်မြိုင်အောင်စွာရွာသောသူ

ထိုသည်ထေထပ် သွားနှင့် ထေထပ်၊ ထေထပ်ထွက်
 ခပ်ထိမ်း၊ ထိုကို မိမိ ရောက်သော ထေထပ်ထိခို
 ၃၄ မည်- ထိုမြစ်ခြ်၊ ထေထပ်မြစ်မြောင်းထေထပ်
 စုသောပါ ထေထပ် ကြောင့်၊ ထေထပ် ထိုဝ ထိုထေ
 ရှည်း၊ နှစ်ထိခိုမည်ထေထပ် နည်းထေထပ်
 ထို၏

၂၂

၁ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်၊ ထေထပ် မြစ်ထို
 ၂ သည်ကား- ထေထပ်မိမိပညာသောမြင့် မိမိထေ
 ထေထပ်ကိုမြစ်ထေထပ်၊ သူတို့သခင်နှင့်ထေထပ်
 ၃ မြိုင်ထေထပ်- ထေထပ်မြိုင်မတ်မြိုင်၊ ထေထပ်
 ထေထပ် တန်မိုး ရှင်သည် ထေထပ် ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ် ထေထပ်ထေထပ် ထေထပ်ပေါ် ကြောင်းကို
 ထေထပ်ထေထပ် ထေထပ် မြိုင်၊ ထေထပ် မီး ထေထပ်
 ၄ တော် စု ထေထပ်- ထေထပ် ကြောင့် နှစ်ထေထပ်
 ကြောင့် ထေထပ်ပေးထေထပ် စုထေထပ် ထေထပ်
 ၅ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်- ထေထပ်ထေထပ် ထေထပ်
 မြိုင်ထေထပ် ထေထပ်မြိုင်ထေထပ် မထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ် မထေထပ်ထေထပ် မြိုင်ထေထပ် စွာ၊ မြိုင်
 ၆ သည်မထေထပ်ထေထပ်- ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ပေါ်
 ထေထပ်သောစွာကို မထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၇ ရဲသောသူထို၏ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်- ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၈ ထေထပ်ထေထပ်- ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 မြိုင်ထေထပ် ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၉ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၀ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၁ မြိုင် မြိုင်သော မှောင်မြိုင်ထေထပ် ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၂ မြိုင်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၃ ထေထပ်မြိုင်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၄ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၅ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၆ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၇ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၈ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၁၉ ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်ထေထပ်
 ၂၀ ပထမမြိုင် မြိုင်ကို ခံရသော ထေထပ်ထေထပ်

ဘုရားသခင်စားငါတို့ထံမှ ထွက်သွားသောသူ
 ၁၀ ထိုသို့ပြု၍သနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်သော အဓမ္မ
 သူတို့ထိုက်သွားသောသမီးဟောင်းကိုသင်သည်
 ၁၁ စည်ကို ငါ သည်ဝန်ခံမံ- ခြောင့်မတ်သော သူ
 ၁၂ တတ်ကြ၏။- အကယ် စင်စစ် ငါတို့ ရန်သူသည်
 ၁၃ တွက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်းစိမ်ကိုမီးထောင်လေပြီ
 ၁၄ တုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိသားစာယ
 ၁၅ ချစ်သော။ ထိုသို့ပြုမှကောင်းစားခြင်းသို့ရောက်ရ
 ၁၆ လိမ့်မည်။- နှုတ်တော် ထွက် တရားကို ခံယူ၍၊
 ၁၇ စကားတော်ကို နှစ်ထုံး၌သွင်းပါလော့။- အနန္တ
 ၁၈ တန်ခိုး နှင့် တံတော် သို့ ပြန်လာ လျှင်၊ တည်
 ၁၉ ဆောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှစုရိတ်ကို
 ၂၀ ပယ်ရှားလျှင်- အာကျိမြေမှန် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဩဗိရအာ
 ၂၁ ကိုမြင်၍ ခြံသောကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၎င်း ထိုထား
 ၂၂ ရလိမ့်မည်။- ထိုအခါ အနန္တ တန်ခိုး နှင့်သည်
 ၂၃ သင်၌အာရတနာ၊ သင်သုံးရသောငွေတစ်ဥှာဖြစ်
 ၂၄ တော်မူလိမ့်မည်။- သင်သည် အနန္တ တန်ခိုးနှင့်
 ၂၅ ခွင့်ရလျှော်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုဖူးမြော်ရသောအ
 ၂၆ ခွင့်ရှိလိမ့်မည်။- သင်ဆုတောင်းသောအခါနား
 ၂၇ ထောင်တော် မူမည်။ သစ္စာဂတိ ထားသည် အ
 ၂၈ တိုင်း၊ သစ္စာဂတိ ဖြေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။-
 ၂၉ သင်ကြံစည်သောအကြံအစည်သည် အမြောက်
 ၃၀ ချစ်၊ သင်သွားသောသမီး၌ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်
 ၃၁ မည်။- သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသော
 ၃၂ အခါ၊ သင်က၊ ချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု
 ၃၃ ဆိုရလိမ့်မည်။ မိတ်နှိမ့်ချသော သူကို ကယ်တင်
 ၃၄ တော်မူလိမ့်မည်။- အပြစ်မကင်းသောသူကိုပင်
 ၃၅ ကယ်နှုတ်တော် မူလိမ့်မည်။ သင့်ပြုသော အမှု
 ၃၆ သန့်ရှင်းသောအားဖြင့်၊ သူသည် ကယ်တင်ခြင်း
 ၃၇ သို့ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြင် ဆို၏။

၂၃

၁၀၂ ယောတပြန်၍မြှောက်ဆိုသည်ကား၊- သရုငါ
 ၁၀၃ ပြင်းစွာ မြည် တမ်း သော်လည်း၊ ငါခံရသော
 ၁၀၄ ခံစားသည် သာ၍ ပြင်းပါ၏။- ဘုရား သခင်ကို
 ၁၀၅ ကြွေနိုင်သောအရပ်ကိုငါ့ထိပါစေသော၊ ပတ္ထင်

၁ တော် ရှေ့သို့ ရောက်ပါ စေသော၊- ရှေ့တော် သို့
 ၂ ရောက်မှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကို ပြင်ဆင်၍၊ ချာ၊
 ၃ စွာသော အကျိုးအကြောင်း၊ ထိုကိုလျှောက်ထား
 ၄ ရ၏။- ငတား ပြန်ပြော မိန့် မြတ် တော် မူသော
 ၅ စကားတော်ကို ငါ့ထိနားသည်ရ၏။- မဟာတန်
 ၆ ခိုးတော်စား၊ မြင့်ငါနှင့် တရားတွေတော် မူမည်
 ၇ သော၊ ကြွေ တော်မူ၊ ငစကားကို နားထောင်
 ၈ တော်မူမည်။- ခြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်
 ၉ ခွံဆွေးဆွေးသောအခွင့်ရှိ၍၊ တရားရှင်သည် ငတ
 ၁၀ မှုကို အစည်ရှင်းလင်း စေတော်မူမည်။- သရု
 ၁၁ ကား၊ ငါတတ်လျှင် ဘုရားသခင် မှီတော် မမူ၊
 ၁၂ ဆုတ်လျှင် ကိုယ်တော်ကိုမရိပ်မီး- လုပ်တော်မူ
 ၁၃ ရာထက်ပိုတတ်သို့ သွားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုမ
 ၁၄ ဖူးမတွေ့ရ။ ထက်၍ ထက်၌ ဝန်းရှောင်လျက် နေ
 ၁၅ တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရ။-
 ၁၆ သို့သော်လည်း ငါ သွားသောသမီးကိုယ်တော်မူ
 ၁၇ ၏၊ စစ်တော် မူခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ အာကျိသို့ ငါပေါ
 ၁၈ လိမ့်မည်။- ခြေ တော် ရာကို အစည်တမိုက်ငါ
 ၁၉ ရှောင်သွား၍၊ ကြွေတော်မူရာ ထမ်းကို မထွေး
 ၂၀ ရှောင်လိုက်ပါ၏။- ထားတော်မူသောပညတ်တို့
 ၂၁ ကိုငါမပယ်၊ နှုတ်တော် ထွက် စကားတို့ကို ငါ
 ၂၂ ရင်ခွင်၌ ထိုထားပါ၏။- သို့ရာတွင်၊ ထာဝာတ
 ၂၃ ညီတည်း မှီတော် မူသော ဘုရား သခင်ကို၊ အ
 ၂၄ တယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။ အထို
 ၂၅ တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူလိမ့်မည်။- ငတ
 ၂၆ ငန်းအတာကိုစီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သောအကြံ
 ၂၇ အစည် တော်အဓာတ်ရှိကြ ၏။- ထိုကြောင့်ရှေ့
 ၂၈ တော်၌ ငါထိတ်လန့် လျက် နေ၍ ဆင်ခြင်သော
 ၂၉ အခါ၊ ကိုယ် တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။- ဘုရား၊
 ၃၀ သခင်သည် ငစိတ်ဗျတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အနန္တတန်
 ၃၁ ခိုးရှင်သည် ငါကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်
 ၃၂ မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မရောက်မီ
 ၃၃ ငကိုပယ်ရှင်းတော်မမူ၊ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်
 ၃၄ မှင်ကိုကွယ်ကာတော်မမူပါတကား။

၂၄

၁ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အတယ်ကြောင့်ကာလ
 ၂ အချိန် ထို့ကို ထို ထား တော် မမူသနည်း။ နား၊
 ၃ ထည်သောသူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ
 ၄ ရက်ကို၊ အတယ်ကြောင့်မမြင်ရသနည်း။- အာကျိ
 ၅ သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရှေ့တတ်ကြ
 ၆ ၏။ သူတပါး၏သိုးမိတ်တို့ကို ထူထူ၍ ကိုယ်အမှု
 ၇ ထိန်းကျောင်းကြ၏။- မိတမမြို့သောသူငယ်၏မြို့

- ကိုစောင်းသွား၍၊ ခုဆိုးမစ်နှားကို စပေါင်ထူ
- ကြမ်း- ငတ်ခွတ်သောသူထိုက်လမ်း၊ သွေ့ကြမ်း၊ ဆင်းရဲသော ပြည်သားထိုက်သည် ခုဝေး၍
- ဝှန်းစွာငယ်ထွက်နေကြမ်း-သူထိုက်သည်စပေါင်ထူထပ် ခြင်း၊ ငှါ ထောင့် ခြင်းသော မြို့ကဲ့သို့ ထွက်ရကြမ်း၊ ခား ချောကို ခွာ ခြင်း၊ ငှါ နံနက်စောစော
- ခွံထွေရကြမ်း-ထယ်ပြင်ခွံကား၊ ညည်းဆဲသောသူ၏ ခေါ်ကို မိတ်၍၊ သူ၏ ချစ် သီးကို သိမ်းရ
- ကြမ်း-ရှမ်းသောကလေးကိုယ်ကိုခုံးထွမ်းချော
- စေတပ်မမြီး၊ စေတည်းခင်းထိပ်ရကြမ်း-တည်းမိုးချောထဲ မမြီသောကြောင့်၊ ထောင်ပေါ်ခွံ မိုက်ရ မိုးခွတ်ထွက် ကျောက်ကြားမှာ မိုးရ ကြမ်း-
- စေတပ်သောသူငယ်သည် စေတပ်ခွံနှင့် ကွာရမ်း၊ ဆင်းရဲ သားသည် မိမိခွံကို ပေါင်ထားရမ်း-
- စေတပ် မမြီး၊ စေတည်း ခင်း၊ ထည့် ထည်၍ ခွတ်ထိပ်ထွက်၊ သူတပါး ကောက် ထိုင်းကို ထမ်းရ
- စီး- သူတပါးထိပ်မှာ ဆီကို ကြိတ်ထွက်၊ ချစ်
- ထီးကို ခင်း၊ နယ်ထွက်စေတပ်ခရမ်း-သူ ထိုက်သည် မြို့ထဲမှာ ညည်းတွားကြမ်း၊ နာသောသူထိုက်သည် စေတပ်ကြမ်းသို့သော်လည်း၊ သူထိုက်ဆုတောင်းသော စကားကို သူရား ထောင် ထည် မဟာ တပြုတော်မူ
- စေတပ်သော သူထိုက်သည် စေတပ်ကို ဆန့် ကွပ်ထက်ပြု၍ စေတပ်သောသူကို မထီး၊ ထင်းသော
- ထမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ- သူထည်သည် စောစောထ၍၊ ဆင်းရဲ ငတ်ခွတ်သောသူထိုက်ကို သတ်
- ထက်စီး၊ ညည်းစေသို့ သူမိုး ထုပ်တတ် စီး- သုမထားကိုမိုးသောသူသည်ညဦးယံစေ့မြန်ကိုမျှော်ထင်၍၊ မိမိချစ်နှာကိုခုံးလျက်စေတပ်သူမျှမ
- မြင်ရသူ ဆိုတတ်စီး- သူဆိုး ထိုက်သည် ညည်းစေ့မြန်သုတပါး၏ ထိပ်ကိုခောက်ထွင်း တတ်ကြမ်းနေ့ စေ့မြန်ပုန်းလျက်နေ၍ စေတပ်ကိုရှောင်
- တတ်ကြမ်း- နံနက်ယံကို သေမင်း စေ့မြန်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍၊ သေမင်း စေ့မြန် ကြောက် မက်စွယ်
- ထောထေးထိုက်ထိရကြမ်း- ရေပေါ်မှာပေါ့ပါးကြမ်း၊ မြေ ပေါ်မှာ ကျန် ဆဲသော ထွေကို ခံရ၍၊
- ချစ်စွာထည် စေ့မြီးသို့ မချည်းရကြ- မိုက်ရေထည်ခန်းမြောက်ခြင်း၊ ဖြင့်ငင်၊ နေပူစေ့မြန်စား မြင့် ငင်၊ ကွယ် ဂျောက် တတ် သကဲ့ သို့၊ မထရားသော ထူ ထည် သေ မင်း နိုင်ငံ၌ ကွယ်
- ဂျောက်တတ်စီး- သူ၏စေတပ်သည်သူကိုမေးလျှော့

- ၍၊ ထီးကောင်ထိုက် ထည် မြန် ခွာ စားထိန် ချစ်၊ နောက် တစ် စေတပ်ထွေ မထောင်၊ နေရူး မထရားသော သူထည် ထပ်ပင်ကဲ့သို့ ထိုက်၊ ခုထိန်မည်း
- ၂၀ စေတပ်သော သူထည် ထာရ မစွားသော မိစ္ဆာကိုညည်းဆဲတတ်စီး၊ ခုဆိုးမစ်ထည်းသွေးစူး
- ၂၁ မပြုတတ်- စားကြီးသောသူကိုပင်မိမိထိန်မိုးကြောင့်ပယ် ခွင်းတတ်စီးထောထေးစေသို့ထိုက်၊
- ၂၂ ကိုယ်စေတပ်စေ့ မိုးမိတ်တတ်စီး- ထိုရာတွင်၊ ချေရင့်ခွာလိုသူ ရာ စေ့မြန်ကိုထူစားပေး၍၊ ထိုထိုထောသူထိုက် စေ့မြန်ကိုပမာထပြုတော်မူစီး-
- ၂၃ စေတပ်မြီးမြောက် ခြင်းထိုက် ရောက်၍ တစ်စုံတစ်ယောက် ကြမ်း၊ နှိပ်ခွဲ ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ စေတပ်သောသူကဲ့သို့စေတပ်ရှုပ်ခြင်းကိုငင်၊ ခေါ်၊ နှံ့စေ့မြားကဲ့သို့မိတ်မြတ်ခြင်းကိုငင်ခံရကြမ်း-
- ၂၄ သို့မထုတ်လျှင်၊ ငါ၏စေတပ်စေ့မြန်ကိုစေတပ်ထုပြုမည်နည်း၊ ငါ၏စကားကို စေတပ်ထုစေ့မြန်နည်းထုမြွတ်ဆိုစီး

၂၅

- တစ်ခွံစောစေ့မြီးထားမိတစ်မြွတ်ဆိုထည်
- ၂ ကား၊-သူရားသစ်ထည်စောစောတော်နှင့်ငှင်း၊ ကြောက်ရွံ့ မိသေစွယ်သော ဝတ်တော်နှင့် ငှင်းပြည့်စုံ၍၊ မြင့်သော ခွာနုတော်၌ ခြိပ်သတ်ခြင်း
- ၃ ကိုပြု စေတပ်မူစီး- မိုက်မြေတော်ထိုက်ရေတွက် နှိုင်းသော၊ စေတပ်တော်သည်စေတပ်ထိုက်
- ၄ မထင်းထဲနေထနည်း-သို့မြစ်၍၊ သူထည်သူရားထောင်ရွှေတော်၌ ကိုလိုက်ထိုက်စေတပ်ထိုက်ရ နှိုင်းထနည်း၊ ထုမိစ္ဆာမြင်သောသူထည်စေတပ်ထိုက်
- ၅ ထန်ရှင်း နှိုင်းထနည်း- ထောင်ထည်းစေတပ်
- ၆ မမြီး၊ ကြယ်တော်ထည်းရွှေတော်၌မမြီးစင်း- ထိုမျှမက၊ တိကောင်မြစ်သောသူ၊ မိုးရွာမြစ်သောသူသားကို စေတပ် ဆိုစွယ်ရာ မြီထနည်းထု မြွတ်ဆိုစီး

၂၆

- ၁၂ ဟောထ ပြန်၍ မြွတ်ဆိုထည်ကား- ထင်ထည် စားနည်း၊ သော သူကို စေတပ်ထိုက် စေတပ်နည်း၊ ထက်ကျသောသူကိုစေတပ်ထိုက်ထောင်
- ၃ ပင့်ထနည်း- မိုက်သောသူကိုစေတပ်ထိုက်ထွေပေးထနည်း၊ ထူးဆန်းသော ဝဏ္ဏကို စေတပ်
- ၄ သို့ ပြသနည်း- ချီကားကို စေတပ်ထု စေတပ်မြွတ်ဆိုသနည်း၊ စေတပ်ထုစေ့မြန်ညည်းစားမြွတ်ဟောပြောသနည်း

- ၈ အောက်စရပ်၌သင်းမျိုးသားထိုနှင့်တကွ၊ ရေဈေးနှင့်ရေ၌ နေသောသူဈေး ထိုသည် တုန်
- ၉ ထွပ်ကြမ်း- မရကောနိုင်သည့်ရှေ့တော်၌ထွန် ထွက်၍ မိ၏။ အမေ့၍ နှိပ်ငိုက်စုံ၊ တုတ်ခြင်း မရှိ
- ၁၀ ရာ- မိုဗ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ် ထာဝရ ဩတ်တော်မူ၏။ မြေကြီးကို အရ အခံမရှိ၊ ဆွဲ
- ၁၁ ထားတော်မူ၏- ထူထပ်သောမိုဗ်းတိမ်တော် နှင့်ရေကိုတုတ်တော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည်မစုတ်
- ၁၂ မပြတ်နေ၏-မိုဗ်းတိမ်တော်ကိုဖြန့်၍၊ ပတ္တင်
- ၁၃ တော် ဈာတ် နှာကိုစုံ၊တုတ်တော် မူ၏- အထင်း နှင့် အမိုက်ဆုံမိရာအပိုင်း အခြား၌၊ စကြဝဠာ
- ၁၄ ကို ကန် ကွတ်တော်မူ၏- ဆုခွ တော် မူခြင်း ကြောင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် တိုင်ထိုသည် တုန်
- ၁၅ ထွပ်၌မိန်းမောတွေဝေထွက်နေကြ၏- တန်ခိုး တော်အားဖြင့်သရဗျာကိုဆုခွတော်မူ၏၊ ပညာ
- ၁၆ တော်အားဖြင့်သူ၏ မာနကိုမျိုးဖျက်တော်မူ၏-
- ၁၇ ပိညည်တော် အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင် တန် ဆာဈေးကိုတုတ်၍၊ လျှင်မြန်သောနဂါးကိုထည်း
- ၁၈ ဇန်ဆင်းတော်မူ၏- ဤရွှေကား၊ အမှုတော်အ မိုက်အမြွက်သာဖြစ်၏၊ ကားတော်အသံအနုဦး
- ၁၉ ငယ်ကို သာနား ကြားရ၏၊ တန်ခိုးတော် မိုဗ်း ကြီးသံကို အထယ်သူ နားထည် နှိုင်းသနည်းထု မြွတ်ဆို၏။

၂၇

- ၁ သောတသည်ထင်္ကာစကားကို ဆက်၍မြွက်
- ၂ ဆိုသည်ကား- ငဝိဇာတိမူ၌၊ စေတော် မူသော ဘုရားသခင်၊ ငဝိညည်ကိုညည်းဆဲတော်မူသော
- ၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်အသက်ရှင်တော်မူသည်
- ၄ ၅ နှစ်လျှင်- ငမသက်ရှင်လျက်၊ ငနှာ ခေါင်း၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အသက်တည်သ
- ၅ ဤကာလပတ်တိုး-တခါမျှအမွေစကားကိုငနွတ် မမြွက်၊ ဗျညှိစားသောစကားကို ငလျှာဖြင့်ငါမ
- ၆ ပြောဘဲနေမည်- သင်ထိုသောသော ခြောင့်သည် ထူး ဝန်ခံသော စကား သည် ငါနှင့် ဝေးပါစေ
- ၇ သော၊ ငါသည် ကိုယ်သောသော ခြောင့်သည် ကို
- ၈ သေသည် ထိုင်အောင်မပြင်း- ငါသည် တရား
- ၉ သော အကျင့်ကို ထက် မထွတ်၊ စွဲကိုင်လျက် နေ
- ၁၀ မည်၊ အသက်ရှင်သမျှ ကာလ ပတ်တိုး ကိုယ် မိတ်နှစ်ထုံးသည်ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်ရ၊
- ၁၁ ငရန်သူသည်ဆိုသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငတဖန်
- ၁၂ နှိပ်သောသူသည် မပြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့
- ၁၃ ငရန်ဖြစ်ပါစေသော- အမွေသူသည်ဆိုခြင်းသို့

- ရောက်၍၊ အသက်ပိညည်ကိုဘုရားသခင်နှုတ်
- တော်မူသောအခါအထယ်မျှော်လင့်စရာရှိသေး
- ၁၄ သနည်း- ထိုအမှုရောက်သောအခါ၊ သူတော်
- ၁၅ တစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူ
- ၁၆ မည်သော- ထိုသူသည်အနန္တတန်ခိုးရှင်၌အမွေ
- ၁၇ လျှော်လိမ့်မည်သော၊ ဘုရားသခင်ကို အစည်
- ၁၈ ပဌနာမြုလိမ့်မည်သော၊
- ၁၉ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်ထိုစား
- ၂၀ ငါပြသမည်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကြံစည် တော်မူ
- ၂၁ သောအရာကိုငါထိပ်ငှက်၍မထား-သင်ထို
- ၂၂ သည်ကိုယ်တိုင် သိမြင်လျက်၊ ဤမျှသောကံအ
- ၂၃ ဈာတ်နိုး သောမိတ်ကို အထယ်ကြောင့် မြဲစွဲကြ
- ၂၄ သနည်း- လူဆိုးအားဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
- ၂၅ သောဆုလပ်၊ ညည်းဆဲတတ်သော သူသည်အ
- ၂၆ နန္တတန်ခိုး ရှင်၏ ထက် တော်မှခံရသော အမွေ
- ၂၇ ဥဇ္ဈာ ဟူမူကား- သူ၏သားသို့ ဈားပြာ သော်
- ၂၈ ထည်းထားစာဖြစ်ကြ၏၊ စွတ်သိပ်ခြင်းကိုထည်း
- ၂၉ ခံရကြ၏- သူ၌ကျန် ကြွင်းသော သူထိုကိုသေ
- ၃၀ မင်းသင်းပြုလိမ့်မည်၊ သူ၏မုဆိုးမထိုသည်
- ၃၁ ပိုကျွေးခြင်းကို မပြုရကြ- သူသည် ငွေကိုမြေ
- ၃၂ မှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊ အဝတ် တန်ဆာကို နှံကဲ့သို့ ဖွင့်
- ၃၃ ဆင်သော်ထည်း- ထိုအဝတ်တန်ဆာကို မြောင့်
- ၃၄ မတ်သောသူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်၊ ထိုငွေကို
- ၃၅ အပြစ် ကင်းသော သူသည် ငွေငှလိမ့်မည်- သူ
- ၃၆ ဆောက် သော အိမ်သည် ပိုးရွှံ အိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊
- ၃၇ တင်းတဲ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏- ထိုရတတ် သောသူ
- ၃၈ သည် သေသောအခါ သင်းပြုတ် ခြင်းကို မခံရ၊
- ၃၉ ဈာတ်မိ တမိုက်၌ ဆိုး၌ပြီ- ထသော ရေကဲ့သို့
- ၄၀ ထေးဥပါတ်ထိုသည်သူကိုလိုက်တတ်၏၊ ညည်း
- ၄၁ အခါ မိုဗ်းသက်ရန်တိုင်းထိုက်သွားတတ်၏-
- ၄၂ အရွှေ လေ ထွင့်၍ သူသည်မိမိနေရာ၌ မတည်၊
- ၄၃ လေအလှန်ဖြင့် ပါသွားတတ်၏- ဘုရားသခင်
- ၄၄ သည်မသနားဘဲဝါ၏ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထက်
- ၄၅ တော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်- သူထို
- ၄၆ သည်ထက်ရပ်စီး၍၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြု လျက်၊ သူ
- ၄၇ ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈

- ၁ ငွေလိုက်သော ငွေကြောင်းသည် ခင်စစ်မှီ၏
- ၂ လူစစ် တတ်သော အာရုံစုတည်း မှီ၏- သံကို
- ၃ မြေကြီးထဲကတူးယူတတ်၏၊ ကျောက်ကိုဈာတ်၍
- ၄ ကြေး နီကို ရတတ်၏- သူသည် မှောင်မိုက်ကို
- ၅ ပျောက်စေတတ်၏၊ အဆုံးတိုင်အောင်ငင်မှောင်

မိတ်ကျောက်၊ ထေမင်း၊ အဓိပတိတိုင်အောင် ၎င်း
 ၇ ထိုက်၍ စစ်တတ်၏- တောင်မြေရင်း၌ တွင်း
 တူး၍၊ မြေမြင့်ကိုယ်ကိုမထောက်ဘဲဆင်း၍၊ ထူ
 ၈ နေရာကို ခွန်သွားတတ်၏- ခြေသည် ဓားစရာ
 ကိုပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက်ထရပ်၌ မီး
 ၉ မြင့်တက်သကဲ့သို့ အတက်ခံရ၏- သူ၏ကျောက်
 ထိုသည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏၊ မြေမှုန့်လည်း
 ၁၀ အဖြစ်၏- အထယ်ငှက်မျှမသိ၊ လင်းတဗျက်မိ
 ၁၁ လည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏- ထိုလမ်းကို
 ၁၂ သားရဲမနင်း၊ ခွင်သေ့မရှောက်သေး- သူသည်
 ကျောက်ပေါ်မှာ ထက်တင်၍၊ တောင်ထို့ကိုမြေ
 ၁၃ ရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏- ကျောက်ထို့
 တွင်ရေမီးစေတတ်၏၊ သူ၏ဗျက်မိသည် တူးဆွန်း
 ၁၄ သော အရာရှိသမျှကို ကြည့်မြင်တတ်၏- မီး
 သောရေကို တဖန် ဖြတ်၍၊ ဂုဏ်သားသော အရာ
 ထို့ကို ထုတ်ဖော်တတ်၏၊
 ၁၅ သို့ရာတွင်၊ ပညာကို အထယ်မှာ ထွေရ လိမ့်
 မည်နည်း၊ ညာဏ်သည်လည်း အထယ်အရပ်
 ၁၆ ၌ နေသနည်း၊- ညာဏ်ပညာ အလုံးကို လူမသိ
 နှိုင်း၊ အသက်ရှင်သော သူထို့၏ နေရာ၌ ရှာ၍မ
 ၁၇ ထွေနှိုင်း- နက်နဲသော အရပ်က ငါ၌ မရှိ၊ ပင်
 ၁၈ လယ်ကလည်း၊ ငါ၌ မရှိလှ ဆိုတတ်၏- အစင်
 ကိုပေး၍ ပညာကိုမရ၊ ငွေကို ချိန်၍ ပညာအသုံး
 ၁၉ ကိုမရှိနိုင်- ဩဇာရအာ၊ မြတ်သော ရှုဟ်ကျောက်၊
 နိဿာ ကျောက်နှင့် ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်-
 ၂၀ အဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ်စေ၊ မရှိနိုင်၊ အ
 ၂၁ စင်တန်ဆာများနှင့် ဝယ်၍ မရနိုင်- သန္တာနှင့်
 ဝယ်ကိုပြောစရာမရှိ၊ ပညာသည် ပတ္တမြားထက်
 ၂၂ သာ၍ အသုံးကြီး၏- ကုရှဥဿဝရာသည် မရှိ
 နှိုင်း၊ အမြတ်ဆုံးသော အရာနှင့် ဝယ်၍ မရနိုင်၊
 ၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာသည် အထယ်ကလေး
 နည်း၊ ညာဏ်သည် အထယ်ဆီမှာ နေရာ ကျ
 ၂၄ သနည်း- အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ တစ်
 ယောက်မျှ ကြည့်၍ မမြင်နိုင်၊ မိုဃ်း ကောင်း
 ၂၅ ကင်ငှက်ထိုသည် ရှာ၍ မထွေနိုင်- အမဇ္ဈန်မင်း
 နှင့် ထေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကို နားနှင့်
 ၂၆ ကြားရုံမျှသာရှိသည်လှ ဆိုတတ်ကြ၏- ဘုရား
 သခင်သာလျှင် ပညာလမ်းကို နားလည်တော်မူ
 ၂၇ ၏၊ ပညာနေရာအရပ်ကို သိတော်မူ၏- ထေကို
 ၂၈ ရှိန်လျက်၊ ရေကိုလည်း ခြင်လျက်၊ မြေကြီးခွန်
 တိုင်အောင် ကြည့်၍၊ ကောင်းကင် အောက်၌
 ၂၉ ရှိသမျှကို မြင်တော်မူ၏- မိုဃ်းရွာမှ ကိုရီရင်၊

၍၊ မိုဃ်းကြီးလျှပ်စစ်ပြတ်ရာလမ်းကို ခန့်ဆင်း
 ၂၁ သော အခါ- ပညာကို မြင်၍ ဖော်ပြတော်မူ၏၊
 ၂၂ ပညာတရားကို သား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏- ထူထို့
 အားလည်း ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ မြင်း
 သည် ပညာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ခုခမ္မိတို့ကို ရှောင်
 မြင်းသည် ညာဏ် ဖြစ်ကြောင်းကို၊ မိန့်တော်မူပြီ
 ထုမြုတ်ဆို၏၊

၂၉

၁ ထောထသည် ထင်္ဂာဇကားကို ဆက်၍ မြက်
 ၂ ဆိုသည်ကား၊- ငါသည် လွန်လေပြီသော နှစ်၊
 ထ၊ ဘုရားသခင် ဇောင့်မတော်မူသော နေ့ရက်၌
 ၃ ဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန် ဖြစ်ပါစေ- ထိုအခါ ဘုရား
 သခင်၏မီးခွက်သည် ငခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်းလင်း
 ၄ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါအမှီပြုလျက်၊ မိုဃ်
 ၅ သော အရပ်၌ ရှောင်သွား နှိုင်း၏- ငအသက်ထို့
 သောကဘဝ၊ ငတိမ်၌ ဘုရားသခင်နှင့် မိတ္တူထား
 ၆ ထ၊ ရှေ့သော အခွင့်ရှိသောကလေး၌၊ ငါဖြစ်သကဲ့
 ၇ သို့ တဖန် ဖြစ်ပါစေ- ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုး နှင့်
 သည် ငတက်၌ ရှိတော်မူ၏၊ ငသားထိုး ထိုသည်
 ၈ လည်း ငကိုပိုင်းလျက် နေကြ၏- ထိုအခါ ငသွား
 သောလမ်း၌ နှိုရည်မီးထေ၏၊ ကျောက်စံသည်
 ၉ လည်း၊ ငအဖို့ ဆီကို သွန်း၊ ထောင်းထေ၏- ငါ
 သည် မြို့အထယ်၌ ရှောင်၍၊ မြို့တံခါး ထို့တွင်
 ၁၀ လျက်၊ လမ်း၌ ထိုင်ရာ ကို ပွင့်ဆင်လျက် နေစည်
 ၁၁ တွင်- လူထို့ ထိုသည် ငကို မြင်သဖြင့်၊ ဝုန်းရှောင်၍
 နေကြ၏၊ အသက် ကြီးသူထိုသည်လည်း ထေ၏
 ၁၂ မတ်တတ် နေကြ၏- မင်းသားထိုသည် ဇကား
 မပြောဘဲနေ၍၊ မိမိထို့နှုတ်ကို လက်နှင့် မိတ်ကြ
 ၁၃ ၏- မူးမတ်ထိုသည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍၊
 ၁၄ သူထို့လျှာသည် အခေါင်၌ ကပ်လေ၏- ထူထို့
 သည် ငဇကားသံကို ကြားသောအခါ ကောင်း
 ၁၅ ကြီးပေးကြ၏၊ ငကို မြင်သောအခါ ရိုးစွမ်း ကြ
 ၁၆ ၏- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဆင်းရဲသော
 သူ၊ မိစ္ဆာမရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရသောသူ
 ၁၇ အော်ဟစ်သောအခါ ကယ်တင်တတ်၏- ဗုဒ္ဓ
 ထူသောသူ ကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏၊
 ၁၈ ခုဆိုမ မိတ်နှစ်ထုံးကို နှင်ထန်းစေ၏- ခြောင်
 မတ်ခြင်းပါရမီကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏၊
 ၁၉ တရားသည် ငဝတ်ထုံ၊ ငပေါင်းဖြစ်၏- ဗုဒ္ဓမိ
 ကန်းသောသူထို့အာနာပါသည် ဗျက်မိဖြစ်၏၊ မြေ
 ၂၀ ဆွံ့သောသူထို့အား မြေဖြစ်၏- ဆင်းရဲသောသူ
 ထို့အစပ်ဖြစ်၏၊ အသိအကျွမ်း မရှိသောသူထို့၏

သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ရစိုက်ကိုဖုံး၍၊ ကိုယ်ရင်ထဲ၌
 ၁၇ ကိုယ်စပ်ပြန်ကိုဌာနကားသားသော-ထိုသို့ပြု
 မိလျှင်၊ ကြီးသော ပရိသတ် ရှေ့မှာဧကန်
 ဂုဏ်ပါစေးလူစေရိုးမျိုးထိုသည့်ကဲ့သို့ ငစေရှက်
 ကွဲပါစေး၊ အိမ်ပြင်သို့ မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၃၈ နေရပါစေး- တစုံတယောက်သော သူသည် ငစ
 ကားကို နားထောင်ပါ စေသော၊ ငထက်မှတ်ကို
 ငါပေးမည်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငကိုစစ်ကြော
 တော်မူပါစေး၊ ငတရားထွက်တတ်သည်စာထားပါ
 ၄၈ စေး- အကယ်စင်စစ်ထိုစာကိုပန်းပေါ်မှာငါတင်
 ၄၉ ထားပါမည်၊ ပေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်- ငါ
 သည် ကိုယ်စပ် အမှု အလုံး စုံထိုက် ဖော်ပြ ပါ
 မည်၊ မင်းကဲ့သို့ အထံတော်သို့ ချည်းကပ် ပါ
 ၅၀ မည်- ငမြေသည် ငကိုစပ်တင်သဖြင့်၊ အော်
 တန်၍လယ်ကြောင်းထိုသည် တညီတည်းမြည်
 ၅၁ တမ်းသော်ငှ- မိတ်မကုန်ဘဲ မြေအသီးလန့်
 ကို ငါစား၍၊ မြေဆိုင်သောသူထိုက် ညည်းဆဲမိ
 ၅၂ သော်ငှ- စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေး၊
 မူယောပင် အတွက် မော့ပင် ပေါက် ပါစေထု
 မြှက်ဆို၏။ ယောထမြှက်ဆိုသောစကား
 ပြီး၏။

၃၂

၁ ထိုသို့ယောထသည် မိမိမြောင့် မတ်သည် ထု
 ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသူသုံးယောက် ထို သည်
 ၂ ပြန်၍ မပြောဘဲနေကြ၏- ထိုအခါဗုဒ္ဓအမျိုး၊
 အာရုံအန္တယ်ဖြစ်သောဗာရုဇေထသား၊ ဇလိယု
 သည် အဓမ္မကံ ထွက်၏။ ယောထ သည် ဘုရား
 သခင်ထက် မိမိမြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသော
 ၃ ကြောင့်၊ ယောထကိုအဓမ္မကံထွက်၏- ယောထ
 ၏အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်ထိုသည် ပြန်၍ မ
 ပြောနိုင်သော်လည်း၊ ယောထ၌ အပြစ်ရှိသည်
 ထု စီရင် ကြသောကြောင့်၊ သူထို ကိုယ်လည်း အ
 ၄ ဓမ္မကံ ထွက်၏- ဇလိယု သည် သူထို ထက် အ
 သက် ငယ် သောကြောင့်၊ ယောထ ပြော သော
 စကားမကုန်မှီ တိုင်အောင် ဆိုင်းလင့်တူကံ နေ
 ၅ ၏- ထိုသူသုံးယောက်ထိုသည်ပြန်၍ပြောစရာ
 စကား မရှိ ကြောင်းကို ဝိမြင်သော အခါ အ
 ၆ ဓမ္မကံထွက်သေ၏- ထိုအခါဗုဒ္ဓအမျိုးဗာရုဇေ
 ထသား၊ ဇလိယု မြှက်ဆို သည်ကား၊ ငါသည်အ
 သက် ငယ်ပါ၏။ သင်ထိုသည် အထွန် အသက်
 ကြီးပါ၏။ ထိုကြောင့်ငါသည်ကြောက်၍ ကိုယ်
 ၇ သောကကို မပြောဘဲနေပါပြီ- နေ့ရက် ကာထ

တာရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်
 ပေါင်းစွာသွန်သောသူသည် ပညာကိုသွန်
 ၈ သင်အပ်၏- သို့ရာတွင်၊ သူထဲ၌ ပညာရှိ၏။
 ဘုရားသခင် အသက် ရှင် စေတော် မူထမြင့်
 ၉ ညာဏ်ရှိ၏- ထူကြီးထိုသည် အစည်ပညာရှိ
 သည် မထုတ်၊ အသက်ကြီးသော သူအပေါင်း
 ၁၀ ထိုသည်- နှစ်သော တရားကို နားထည်သည် မ
 ထုတ်- သို့ဖြစ်၍၊ ငစကားကို နားထောင် ကြ
 ထော့၊ ငါသည် ကိုယ် သောက ကို ထည်း ပြပါ
 မည်။
 ၁၁ သင်ထိုစကားကို ကြားရသောငှါ ငါဆိုင်း
 ထင်ပြီ၊ သင်ထိုသည်ပြောစရာကိုရှာစေ၍သွေး
 ၁၂ နွေးသောစကားကို ငါနားထောင်ပြီ- နေ့စဉ်နား
 ထောင်စဉ်တွင်၊ ယောထကို အထယ်သူမျှမနိုင်၊
 ၁၃ သူ၏စကားကို အထယ်သူမျှမချေ- သို့ဖြစ်၍ ငါ
 ထိုသည်ပညာကို ရှာ၍တွေ့ပြီဟု သင်ထို ဆိုစရာ
 မရှိ၊ ယောထကိုနှိမ့်ချသောသူကား လူမထုတ်၊
 ၁၄ ဘုရားသခင်ပေတည်း- ယောထသည် ငကိုရည်
 စောင်၍ ပြောပြီမထုတ်၊ သင်ထိုပြန်ပြောသည်
 ၁၅ အထိုင်း ငါ ပြန် ပြော မည် မထုတ်- ဤသူထို
 သည် မိန်းမော တွေဝေ ထွက် ပြန်၍ မပြောဘဲ
 ၁၆ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏- ငါဆိုင်းထင်သည်တွင်
 သူထိုသည် နှုတ်မမြှက်၊ ပြန်၍မပြောဘဲမြိမ်မြိမ်
 ၁၇ နေကြ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်ကိုယ်အတွက်ပြန်
 ၁၈ ပြောမည်၊ ကိုယ်သောကကိုပြီမည်- ငါသည်
 ပြောစရာ စကားနှင့်ပြည့်ဝ၏။ အတွင်း ပိညည်
 ၁၉ နှိုးဆော် မြင်းကိုခံရ၏- ငဝမ်းသည် ပိတ်ဆို့
 သောဓမ္မရည်နှင့်တူ၏။ အသစ်သော သားရေ
 ၂၀ ဘူး ကွဲထုသကဲ့သို့ဖြစ်၏- ငါသည်သက်သာ
 မြင်းငှါမြှက်ဆိုရမည်၊ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ပြန်ပြောရ
 ၂၁ မည်- အထယ်သူ၏ ဓမ္မကံကိုမျှ မထောက်၊
 အထယ် သူကိုမျှမျိုးစွမ်းသောစကားနှင့် မချော့
 ၂၂ မော့- သူတပါးကို မျိုးစွမ်းသော စကားနှင့်မ
 ချော့ မော့တတ်၊ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ ငကို ခန့်ဆင်း
 တော်မူသောဘုရားသည် ငကိုချက်ချင်းပယ်ရှား
 တော်မူမည်။

၃၃

၁ သို့ဖြစ်၍ထိုယောထ၊ ငါမြှက်ဆိုသောစကား
 ၂ အလုံးစုံ ထိုကို နားထောင် နာထူ ပါ ထော့- ငါ
 သည် ယခုနှုတ်ကိုဖွင့်၍၊ လျှာနှင့်မြှက်ဆိုသော
 ၃ အခါ- ငါသောကမြောင့်သည်နှင့်အညီ ငစကား
 မြောင့်လိမ့်မည်၊ င နှုတ်သည် ရှင်းလင်း သော

၁ ပညာဓကားကို မြှုပ်ဆိုထိခိုမည်- ဘုရားသခင်
 ၂ စိညည်တော်သည် ငကိုခန့်ဆင်းတော် ဖူပြီး
 ၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ငကိုအ
 ၄ ကယ်နှုန်းစေတော် ဖူပြီး- ထင်သည်တတ် နှိပ်
 ၅ ရွှင်ငင်ကို ပျော်စေသော ကိုယ်စကားကို ဖွင့်တင်
 ၆ ထေ့မှ ပြုံးမောမထွေး- ဘုရားသခင်ဧည့်မှာ ငါ
 ၇ သည်သင့် နှင့်တူ၏။ ငါသည်ထည်း မြေပျံ့မြင့်
 ၈ ခန့်ဆင်းမဟင့် ငှာခြင်း- ထင်သည်ကြောင့်
 ၉ နှစ်ရပ် ဖြေကြောင်း။ ငါ၌ ကြောက်မက် စွယ်
 ၁၀ သော အရာမရှိ။ သင့် အပေါ်မှာ ငါ သည်ထား
 ၁၁ စသော ထက် ကို မတင်း- အကယ် စင်စစ် သင့်
 ၁၂ စကားသံကို ငါကြားသည် အထိုင်း။ ထင်မြတ်
 ၁၃ ဆိုသော နကားဟူစကား- ငါသည် စင်ကြယ်
 ၁၄ သောသားဟာ ခြံခြံခြင်းကို မပြုတတ်။ ငါ
 ၁၅ ၌ အပြစ်မရှိ။ သင့်ရှင်ခြင်းရှိ၏- ဘုရား သခင်
 ၁၆ သည် ငါ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကို ခွာတော်မူ၏။ ငကို
 ၁၇ ရန်သူ ကဲ့သို့ ဖွတ်တော် မူ၏- င ကို ထိတ်ခတ်
 ၁၈ တော်မူ၏။ ငါထွက်ရာ ထမ်း မှီသမျှကို စောင့်
 ၁၉ တော်မူ၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်မှာ ပြီးငါ
 ၂၀ ပြန်ပြောသောစကားဟူစကား အကယ်စင်စစ်
 ၂၁ ဘုရားသခင်သည် ထုထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏-
 ၂၂ ဘုရားသခင်နှင့် အထက်ကြောင့်ဆန် ကျပ်ထက်
 ၂၃ ပြုသနည်း ပြုတော်မူသော အမှုထိုက်အကြောင်း
 ၂၄ ကို ပြတော်မူ။
 ၂၅ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ် မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
 ၂၆ ထု မရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ် ထိုင်းအောင် မိန့် မြွက်
 ၂၇ တော်မူ၏- ထုသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ ခိုက်လျက်
 ၂၈ အိပ်ပျော်လျက် နေသောအခါ အိပ်မက် မြင် ဖြစ်၊
 ၂၉ ညည့် ခုပါနဲ့ ကိုခံရသောအခါ- ဘုရားသခင်
 ၃၀ သည် ထု၏ နားကို ဖွင့်၍ ဆုခွ ပေးတော်မူတတ်
 ၃၁ ၏- ထိုသို့ ထုသည် မိမိအကြံကို နှုန်းစေခြင်းငှါ
 ၃၂ ၎င်း၊ မာန်မာနနှင့် ကင်းလွတ် စေခြင်းငှါ ၎င်း ပြု
 ၃၃ တော်မူ၏- ထု၏အသက်ကို သင်းမျှင်းတွင်းမှ
 ၃၄ ကွယ်ကာ ဖြစ်၊ ထားထေး မြင့် မသေ စေ ခြင်း ငှါ
 ၃၅ စောင့်မတော်မူ၏။
 ၃၆ ထုသည် အိပ်ရာ ပေါ်မှာ နာခြင်း ဝေခနာကို
 ၃၇ ခံရ၍၊ အမိုးမှီသမျှ ထိုသည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲ
 ၃၈ သဖြင့်- ခုန့်နှင့် ခြိန်သော ခဲစွယ်စားစွယ်ကို
 ၃၉ သူ၏ မိတ်ပိညည်သည် ခွံ့ရှာ၏- အသားအရေ
 ၄၀ ပိန်လျော့ ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှား ဘူးသော
 ၄၁ အမိုး ထို့ထည်း ပေါ်ကြ၏- အသက်ပိညည်
 ၄၂ သည် ထင်းမျှင်းတွင်းနားသို့ ၎င်း၊ ချက်စီးသော

၂၃ ထမန်ထက် ထိုင်းရောင်ထုပြီး- ထိုရာတွင် ထု
 ၂၄ ထိုအားတရားထမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊ တထောင်
 ၂၅ တွင် အထွေ့ မြင်၍၊ တရားစကားကို ပြန် တတ်
 ၂၆ သော ထမန်မြို့လျှင်- ဘုရားသခင်က သင်းမျှင်း
 ၂၇ တွင်း ထဲသို့ ထိုသူ ကို မဆင်း စေ ထဲကယ် တင်
 ၂၈ ထေ့မှ ရွှေရာ အကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီထူး က
 ၂၉ ခူထာမိတ်၌ မိန့်တော် မူသောအခါ- ထို
 ၃၀ ထုသည် သူငယ်ထက် အသားကရေ နွဲ့ထွား၍၊
 ၃၁ မျိုးသော အသက် နှင့် တခန့် ပြည့် ခံ လိမ့်မည်-
 ၃၂ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကို
 ၃၃ ခံရသဖြင့်၊ ဝမ်းခြောက်သောမိတ်နှင့် ချက်ခွာ
 ၃၄ တော် ကို ဖူး မြင်ရ လိမ့် မည်။ ခြောင် မတ် ခြင်း
 ၃၅ အကျိုးကို လူသို့ အား ဘုရား သခင် ပေးတော်မူ
 ၃၆ တတ်၏- သူကထည်း။ ငါသည် ပြစ်မှားပါပြီ။
 ၃၇ မှန်သောတရားကို မှောက်ပါပြီ။ သို့သော်ထည်း။
 ၃၈ ကိုယ် ခံ ထိုက် သော အပြစ်ကို မခံရဘဲ- ထင်း
 ၃၉ မျှင်းတွင်းထဲသို့ ငကို မဆင်း စေထဲ ကယ်တင်
 ၄၀ တော် မူသဖြင့်၊ င အသက်သည် မှောင်မိုက်နှင့်
 ၄၁ လွတ်လျက်ရှိ၏ထူး၊ လူ သို့တွင်သိခြင်းဆိုရလိမ့်
 ၄၂ မည်။ ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် ထု၏ ခွံ့
 ၄၃ ခံ ခါခါ ဖိရင်တော်မူသဖြင့်- ထင်းမျှင်းတွင်းမှ
 ၄၄ နွဲ့တလျှောက်၊ အသက်ရှင်သောထုထိုက်အကြောင်းနှင့်
 ၄၅ ထင်းစေတော်မူ၏။
 ၄၆ ဆိုသောအခါ ငစကားကို ထပ်နှင့်နားထောင်
 ၄၇ ထေ့မှ တိတ်ဆိတ်စွာ နေထေ့မှ ငါပြောပါမည်-
 ၄၈ ထို့သော်ထည်း ပြောစရာ မရှိလျှင် ပြန်ပြောထေ့မှ
 ၄၉ ထင့်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအထိုမှီသော
 ၅၀ ကြောင့်စကား ပြောထေ့မှ- ပြောစရာ မရှိလျှင်၊
 ၅၁ တိတ် ဆိတ် စွာ နေ၍၊ င စကားကို နားထောင်
 ၅၂ ထေ့မှ ပညာကို ငါ ထွန် သင် ပါ မည်ထု မြွတ်
 ၅၃ ဆို၏။

၃၄

၁ တခန့် ဇလီထု ဆတ်၍ မြွက်ဆို ထည်ကား-
 ၂ အကြားအမြင်မှားသော ပညာရှိထို၊ ငစကားကို
 ၃ နားထောင်နာယူကြလေ- ခံတွင်းသည် အစာ
 ၄ ကို မြဲပြီးစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် ကောင်းကို နှိမ်၊
 ၅ တတ်၏- ငါထိုသည်ကိုယ် အမူအရာငါ၏၍၊
 ၆ တရားသဖြင့် ဖိရင်ကြကုန်ထုံး ကောင်းသော
 ၇ ရာကို ကိုယ်တိုင် အားဖြင့် ထိမှတ် ကြကုန်ထုံး-
 ၈ သောထက၊ ငါမြှောင်မတ်၏- ဘုရားသခင်သည်
 ၉ ငကို ထုနှုန်းစေတော်မူ၏- ငါသည် ကိုယ်အ
 ၁၀ ကျိုး ကို ဖွတ်မီး စေခြင်း ငှါ ခူထာ ပြောရမည်

ထော၊ ငါပပြစ်မှားအောင်သည်။ မပျောက်နိုင်
 ထောအရာရာငါ့ဦးပါသည်တကားထု ဆိုမိပြီ-
 ၇ ထောထွန် တူထောထု တစ်တပေ နတ် မြို့ထိ
 မည်ထော၊ ရေကိုထောတ်သ ကဲ့သို့ကဲ့သို့ မြင်းကို
 • ချိတ်တစ်စီး- မထရားသဖြင့်ကျင့်သောသူထိုစွန်
 ငှက်စေခြင်း၊ ထုဆိုးထိုစွန် ထွားသတတ်စီး-
 • လူထည်ဘုရားသခင်၌ ခွေလျော်၍၊ ထကျိုး မရှိ
 ၈ ထုထောထ သည် ဆိုမိပြီ- သို့ဖြစ်၍၊ ညာထံ
 ထောင်ထောထုထို၊ ဇေကာကို နားထောင်ကြ
 ထော၊ ခုခမိုက်သည်ဘုရားသခင်နှင့်ငှါ၊ ထပြစ်
 ၉ ထည်ထရန္တတန်မိုးရှင်နှင့်ငှါဝေးပါစေ- လူပြု
 ထောထမူ၏ ထကျိုးသပြစ်ကို ပေးတော်မူမည်၊
 ထုထိုင်းကိုယ်ကျင့်သောထကျင့်၌ ထထိုက်ထ
 ၁၀ ထောထံခံစေတော်မူမည်- တကယ်စင်စစ်
 ထုရားထခပ်ထည် ခုခမိုက်ကို ပြုတော်မူ၊ ထ
 ရန္တတန်မိုးရှင်သည် တေရားသဖြင့် စီရင်တော်
 ၁၁ စု- မြေကြီးကိုဘုရားသခင်၌ လာဘယ်သူထပ်
 ထနည်း၊ ထောကခေတ်ထုံးကိုထထယ်သူစီရင်
 ၁၂ ပြုစွပ်ထနည်း- ထုရားသခင်သည်လူကိုထလို
 ထော်မရှိ၍၊ ထု၏ထထပ် မိညည်းကို ရုပ်ထိမ်း၊
 ၁၃ ထော်မူလျှင်- စပ်ထိမ်းသော ထုထက္ကဝါ ထို
 ထည်စွပ်စွပ်၊ သေပျောက်၍၊ မြေမှုန့်သို့တဝန်
 ၁၄ ရောက်ရ ကြ ထိန်မည်- ထစုမှာ ထင် ထည်
 ညာထံမြို့သည်ဖြစ်၍ထင်ခြင်းထော၊ ဇေကာ၊
 ၁၅ ထံကိုနားထောင်ဦးလော့- ထရားကို ခုန့်သော
 ထုထည်ထရိုးရရမည်ထော၊ ထရားသဖြင့်စီရင်
 ၁၆ ထန်မိုးကြီးသော ထုကို ထပြစ်တင်သင့် ထ
 ၁၇ ထော- ထင်သည်ထုဆိုးဖြစ်၏ထု ရှင်ဘုရင်ကို
 ထမ်း ထင်ထိုထည် ထစွေထုဖြစ်ကြမထု မင်းထို
 ၁၈ ထိုရှင် ဆိုသင့် ထထော- ထိုမျှမက၊ မင်းထို၏
 စွပ်စွပ်ကို ထထက်တော်မူ၊ ထင်းရဲသောသူ
 ကိုထော၊ နာသည်ထယ်၊ ရတတ်သောသူကိုသ
 ၁၉ ထော၊ နာတော် မမူသော ထုရား ထခပ်ကို မဆို
 ထင့်ထည် မထုတ်ထော၊ ထုရားထခပ်သည် စပ်
 ထိမ်းသော ထက္ကဝါထိုကို ခန့်ထင်းတော်မူပြီ-
 ၂၀ ထထောရှင်းတွင် ထက္ကဝါထိုသည် သေတတ်ကြ
 ထိ၊ ထန်းခေါင် ထရိန်၌ ထုမျိုးတန် ထမျိုးတန်
 ထွပ် ထွယ် ပျောက်၍၊ ထော၊ ကြီးသော ထုထော်
 ထည်၊ ထထယ်သူထုမပြုဘဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၊
 ၂၁ မြင်းထိုရောက်တတ်စီး- ထကြောင်းမူကား၊ ထု
 ထွားထုထမ်းထိုကို ထုရားသခင်ကြည့်၍ ထု
 ၂၂ မြေရာ၌ထုထိုထို ပြင်တော်မူ၏- မထရားသ

မြင့် ကျင့်ထောထု၏ ဝုန်းရှောင်ရာရှောင်မိတ်၊
 ၂၃ သေခင်းထရိပ်တန်တရုဗျာ၌-ဘုရားထခပ်စွေ
 ထော်၌ ထုထည် တရားထွေထောထခါ၊ ထထပ်
 ၂၄ ထပ်စစ်ကြောထော်မူစရာထကြောင်းမရှိ- ထော၊
 ကြီးသောထုထိုကိုပင်မစစ်ကြောဘဲမျိုးစွပ်၍၊
 ထုထိုထရန္တထပြောသောထုကိုခန့်ထားထော်မူ
 ၂၅ စီ- ထိုဖြစ်၍ထုထိုပြုထုထုကိုထိတော်မူသဖြင့်၊
 ညည်းရှောင်မိတ်ကိုရောက်စေ၍ ဇက်ထီးထော်
 ၂၆ စု၏- ထုထို ထပြစ်ကြောင့် ပရိထာတ်စွေမှာ
 ၂၇ စီထီထော်တော်မူ၏- ထကြောင်းမူကား၊ ထုထို
 ထည် ဘုရားသခင်ကိုငြင်းပယ်ကြ၏၊ ပြုတော်မူ
 ၂၈ ထောထမူထိုကို ထလျှင်၊ မထင်မြင်ကြ- ထိုထို
 ပြုထော့ကြောင့်ထင်းရဲသောထိုကျွေးသည့်စွေ
 တော်ထိုတက်၍၊ ညည်းစစ်ရသောထုထိုငါ့ကျွေး
 ၂၉ ထံကို ကြားတော်မူရ၏- ထုရားထခပ် ထည်
 စွပ်သော ပေးတော်မူလျှင်၊ ထထယ် ထုရှောင်
 ၃၀ စွပ်၌ထနည်း၊ စွပ်မှာ ထွေတော်မူလျှင်၊ ထု
 ထမျိုးထုံး ဖြစ်စေ၊ ထထောထံ တည်း ဖြစ်စေ၊
 ထထယ် ထုထည် စွပ်မှာ တော်ကို ပူးမြင် ၌
 ၃၁ ထနည်း- ထိုထို ထင်းရဲသောထိုကို မမှားပွင်း
 စေမည်ထကြောင်း၊ ထစွေမင်းထိုကို နှိမ့်စွတော်
 မူ၏
 ၃၂ ထကျွန်ုပ်သည် ဆုစွတော်မူခြင်းကို ခံရပါပြီ၊
 ၃၃ နောက်တခန့်မပြစ်မှားပါ- ထကျွန်ုပ်နားမထည့်
 ထောထရားကိုထွန်သင်တော်မူပါ၊ ခုခမိုက်ကိုပြု
 မိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တခန့်မပြုဘဲနေပါမည်ထု၊
 ထုရား သခပ် ထော၊ လျှောက်ထင့် ထည် မထုတ်
 ၃၄ ထော- ထင်ထည်ငြင်းပယ်ထည်ဖြစ်စေ၊ ရွေးထု
 ထည်ဖြစ်စေ၊ ထင်၏ထလိုထိုသာ ဘုရား ထခပ်
 ထိုက်၍၊ ထထိုတော်ထိုမထိုက်ထဲထကျိုးထပြစ်
 ကို ပေးတော် မူရမည် ထော၊ ထိုဖြစ်လျှင် နား
 ၃၅ ထည်ထည်ထထိုင်းပြောပါ- ညာထံကောင်း
 ထော ထုထို ထည် စကား ပြော ပါစေ၊ ပညာ မှီ
 ထောထုထိုထည် ဇေကာကိုနားထောင်ပါစေ-
 ၃၆ ယောထထည်နားမထည်ထဲပြောမိပြီ၊ ထုပြော
 ၃၇ ထောစကားသည့်ပညာစကားမထုတ်- ယောထ
 ထည် မတရားသော ထုကဲ့သို့ မြန်ပြော တတ်
 ထော့ကြောင့်၊ ထထုံးထိုင်ထောင် စုံစမ်းစေခြင်း၊
 ၃၈ ငှါငါထလိုခြင်း- ခုခမိုက်ကိုပြုထည်သာမက၊
 ပုန်ကန်သောထပြစ်၌သော၊ ငါထိုတွင်စောစံ
 ရှိကိုခံ၍၊ ထုရားသခင်ကို ပြောသောစကား
 ၃၉ နှင့်စွာ၊ စွာပြောသောထည်ထုထိုက်ဆို၏

၃၅

- တစ် ဇလီထု ဆက်၍ မြက်ဆို သည်ကား။-
- ငါသည် ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ ခြောင့်မတ်၏ ထူးဆင်ပြောသောစကားမှန်သည်ထင်သကား။
- ထင်က၊ ငါသည်ထက်ထက်ထက် ကျိုးကိုရထရည်း။
- ခုန့်မှတ်ကိုမပြုဘဲနေလျှင်ထက်ထက်ကျိုးရူးရှိသ
- နည်းထု ဆိုလို၏။- သင်နှင့်သင်၏ အပေါင်းထ
- ဖော်ထိုးကားကိုငါချေပါမည်။- မိုဗ်းကောင်း ထက်ကိုမျှော်၍၊ သင့်ထက်မြင့်သော မိုဗ်းတိတ်
- ထိုကိုကြည့်ရှုလော့။- သင်သည်ခုနုမိုဗ်းကိုပြု ထော်သည်။ ဘုရားသခင်ကိုအထက်သို့မိုဗ်းပိုက် နှိုင်းထနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ် ဈာန်သော် ထည်း။ အကျိုးတော်ကို အထက်သို့ ဖျက်နှိုင်းသ
- နည်း။- သင်သည်ခြောင့်မတ်သော်ထည်း။ ဘုရား သခင်၏ အကျိုးတော်ကို အထက်သို့ပြု ခုန့်သ
- နည်း။- သင့်ထက်မှအထက်ကျိုးရူးကိုခံတော်မူ
- စည်နည်း။- သင်ပြုသောခုနုမိုဗ်းသည် သင်နှင့် ထူးသော ထူးထွက်ကိုသာ ထိမိုဗ်းနှိုင်း၏။ သင် ပြုသော ခုနုမိုဗ်း သည်ထည်း ထူးသောထို့၌ သာ ကျားရူးပြုနိုင်၏။
- ဈာန်ပြောသော ဗျည်းဆဲခြင်းကိုခံရသော သူ ထိုသည် ဖော်ထက်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသော သူ၌ ခံစိတ်ထောင့် ကြောင့်၊ ပြင်းစွာဖော် ဟန်
- ထက်ကြ၏။- သို့သော်ထည်း။ ငါ့ကို ခန့်ဆင်း တော်မူထသော၊ ညည့် အမြန်၌ သိခြင်း ဆိုရ
- သော အစွင့်ကို လေးတော်မူထသော။- မြေ တိ မြို့နယ် နားထည် သည်ထက် သာ၍ နားထည် ထောညာထံနှင့်ငှင်းမိုဗ်းကောင်းကင်ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်ငှင်း၊ ငါ့ကိုပြည့်စုံစေ တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အထက်မှာ ခြံ တော်မူ ထနည်း ထု၊ အထက် သူမျှ မမေး မြန်း
- ထက်။- ထိုကြောင့်အစွေလူ၊ ထောင်ရွာဖော် ကားခြင်းကိုခံရ၍ဖော်ဟန်သော်လည်း။ ဘုရား
- ထင်သည်ထူးတော်မူ။- အကယ်စင်စစ်ဘုရား သခင်သည် အစွည်း နှိုးသော စကားကို နား ထောင်တော်မူ။ အနုထန်မိုးရှင်သည် ထိုသို့
- သောစကားကို မမှတ်ဘဲနေတော်မူ၏။- ဘုရား ထင်ကို မထွေမမြင်ရထု ဆင်ဆိုသော်လည်း။
- ဘုရား ထမြင့် မီရင်တော်မူသောကြောင့် မျှော်
- ထင်ထွက်နေထော့။- လရမှုကား၊ အထက်ထွက် ၍ ဆုရှုထော့မူ။ ပြစ်မှားသော သပြစ်ကို ကြို
- အပြစ်စွာဖျတ်တော်မူစောင့်ကြောင့်-သောထ

ထည် ထရည်း။ နှိုးသော စကားကို မြတ်ဆိုထတ် ၏ပညာမရှိဘဲဈားစွာပြောတတ်သည်ထုမြတ် ဆို၏။

၃၆

- တစ် ဇလီထု ဆက်၍ မြက်ဆို သည်ကား။-
- ငါသည်ခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကိုငါ ပြဋ္ဌာန်းမည်။ ဘုရား သခင်အဖို့ ပြောရာ မှီသော
- ၏။- ငါသည်ဝေးသောအရပ်ကကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကိုခန့်ဆင်းတော်မူသောဘုရား ထင်သည် ခြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြ
- မည်။- အကယ်စင်စစ်မမှန်သောစကားကိုငါ မပြော၊ ပညာအတတ်ပိုလင်သောသူသည် ထင် နှိပ်၏။
- ဘုရား သခင်သည် တန်မိုးကြီးတော်မူ၏။ ထို သော်လည်းမထိခွင့်ပြုတော်မူတတ်။ အစွမ်း
- သတ္တိ၊ ညာထံ သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော် မူ၏။- မ ထရားသောသူထို၏။ သက်ကိုစောင့်တော်မူ။ ဆင်းရဲခံရသောသူထိုဘက်၌ တရားမီရင်တော်
- မူ၏။- ခြောင့်မတ်သောသူထိုကိုပမာဏမပြုဘဲ နေတော်မူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူရာဇပတ္တင်ပေါ်
- ခွာထာဝရနေရာချ၍ ငြိမ်းမြောက်တော်မူ၏။- သူ ထိုသည်အကျည်းနေ၍ ချကွကြီးနှင့်ချည်နှောင်
- ခြင်းကိုခံရလျှင်-သူထိုမြဲမိသောအမှုနှင့်ပြစ်မှား ထွန်ကျ၊ မိသောအပြစ်များကိုပြောတော်မူ၏။
- ဆုမွန်သောစကားကိုနားထောင်ခွင့်သောသောထော ကိုသွင်းပေး၍၊ ချစ်ခင်ကိုစွန့်စေမည်အကြောင်း
- ပညတ်တော်မူ၏။- စကားတော်ကိုနားထောင်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျှင်၊ စဉ်းမိမိစွမ်းသာ နှင့်ပျော်မှုလျက်၊ နှစ်ထရက်ကထာကိုထွန်
- စေတတ်ကြ၏။- နားမထောင်လျှင် ထားထေး ခြင့် ဆုံး၍၊ ပညာအတတ် မရှိဘဲ သေတတ်ကြ
- ၏။- အစွေသောသော သို့သောသူထိုသည်အစွယ် တော်ကို သိုထား၊ တတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်
- မူသောအခါ မသော် ဟန်တတ်ကြ။- အထက် ထိစည် ကပင်သေ၍၊ ဆိုးညစ်သောသူထိုနှင့်
- အတူဆုံးတတ်ကြ၏။- အမှုရောက်သောဆင်းရဲ သားထိုကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ညည်းဆဲခြင်း ကိုခံရသောအခါ၊ နားထောင်စေခြင်းငှါပြုတော်
- မူ၏။- ထိုသို့သင့်ကိုထည်း ကျည်းခြားသော အရပ်မှ ကွယ် ဝန်း ရှင်း ထင်းသော အရပ် ထို့ ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏စား၊ ခွဲပေါ်မှာကောင်းသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသောစွယ်စားစွယ်ကိုအပ်

၁၇ ထားတော်မူထိန်မည်း- ထိုမထုတ်၊ တောရား
 ၁၈ ထောထူကဲ့သို့စေခြစ်နှင့်မြည့်စိုလျှမ်း၊ စေခြစ်နှင့်
 ၁၉ ချဉ်ထော ဓါတ်ကို ခံရမည်း- စေချက်တော်
 ထွက်ထွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓါတ်ခတ်တော်မူမည်
 ထု မိုးရိပ်စရာရှိ၏၊ စေမှုရောက်မှ ဈာနသော စ
 ထိုးကို ပေးတော်မူသည်၊ ကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်
 ၂၀ ရှိမ်း-ထင်စိစွာကိုပမာထပြုတော်မူမည်ထော၊
 ၂၁ ဈာကိုရင်း၊ ဈာနသောမည်းမိမိကိုရင်း ပေးရင်
 ၂၂ စေတိ ထည်း၊ ဝမာထ ပြုတော်မူမူ- ညည့်ကို
 စေတော်မူတံ့နှင့်၊ ညည့်ထသိ လူထို သည် ပယ်
 ၂၃ ရှင်းခြင်းထိပ်ရတတ်ကြ၏၊ ထတ်ပြုပါ၊ မတရား
 ထော စေမှုကို မစွဲကွတ် နှင့်၊ ထိုသို့သော စေမှုကို
 ထင်း ခဲ့ ဖြစ်၊ ထတ် ထင်သည် စေထို မြီ ထေ ခြ
 ထကား။
 ၂၄ တုရားသစ်သည် ထန်မိုးတော်စားမြင့်ရိုး
 ချောက်ခြင်း၊ မှီတော်မူ၏၊ တုရားသစ်ကဲ့သို့စ
 ၂၅ တထိထု ထုတ်ရှုတ် ရှိင် သနည်း- ကြွတော်မူရ
 ထောထမ်းကို စေထထိထု စီရင်သနည်း၊ ကိုယ်
 တော်သည် မတရားသော စေမှုကို ပြုမိပြီထု စ
 ၂၆ တထိထုဆိုရာသနည်း-လူထိုသည်ရိုးစွမ်းစေ
 ထော စေမှုတော်ကို ရိုးမြောက် ဖြင်းငှါ ထတ်ပြု
 ၂၇ ထော- ထုစပ်ထိမ်း၊ ထိုသည် စေမှုတော်ကို မြင်
 ၂၈ ကြ၏၊ စေစေးက ကြည့်စွ တတ်ကြ ၏- တုရား
 ထခင် ထည် ကြီးမြတ်တော် မူ၏၊ ငါထို ထည်
 တုရား ထခင်ကို မထိ ရှိင်း၊ စေထတ် တော် နှစ်
 ၂၉ ပေါင်းကိုစစ်၍ မကုန်ရှင်ကြီး- ရေကို သုန်ရှင်း
 စေ၍၊ စေထတ်သို့ဆွဲထုတော် မူထမြင့်၊ ရေငွေမြ
 ၃၀ ထပ်စေထိုင်းမိုက်ခွာတတ်၏- မိုက်တိမ်မှလူ
 ထိုစေပေါ်သို့ မိုက်ပေါက်ကွ၍၊ ဈာနသော
 ၃၁ မိုက်ခွာတတ်၏- မိုက်တိမ်တော် နှံ့ပြားခြင်း၊
 ထတော်စေသံမြည်ခြင်းကိုစေထတ်သူနားထည်
 ၃၂ ထနည်း- ထတော်စေပေါ်မှာ ထထင်း၊ တော်ကို
 မြင့်တော်မူ၏၊ ထရုရုရု ထနတ် ဆုံးသော စ
 ၃၃ ရုတ်ကို ထည်း၊ နုံး ထွမ်း၊ တော်မူ ၏- ထိုသို့သော
 စောမြင့်ထုမျိုးကိုတရားစီရင်တော်မူ၏၊ ဈာ
 နသော စော ထာထာရ ကို ထည်း၊ ပေးတော်
 ၃၄ စူ၏- စေထင်းကို ထက်တော်နှင့် ကွယ်ကာ၍၊
 ၃၅ တစန်ရန်သူရှိရာသို့ ထွတ်တော် မူ၏- ထိုသူမှ
 စောထိ မိန္ဒာန် ဈာ နှင့် စေပင် ဈာ ကိုစေထို
 တော်မမြီကြောင်းထင်ရှား၏။

၃၇

• ဤစေမှုကြောင့် နှစ်ထုံးသည် ထုန်ထုတ်၍မိမိ

၃၈ နေရာမှရွေထွား၏- မြယ်တော်မူထောထံစံစံနှင့်
 ၃၉ နှုတ် တော် မှ ထွက်သော ထတ်ကို ရှေ့မှ နား
 ၄၀ ထောင်ကြထော- မိုက်ခွာကင်းကင်းစောထံရှိ
 စန့်စေပြား ထွတ်၍၊ မြေကြီးစွန်း ထိုင်စောင်
 ၄၁ လျှပ်စစ် မြက်စေတော်မူ၏- လျှပ်စစ် မြက်ပြီးမှ
 စသံတော်ထွတ်၏၊ ဘုန်းစောနုထော်တော်ထတ်
 နှင့်မိုက်၊ မြန်းတော်မူ၏၊ စေသံတော်မြည်သော
 စေခါမိုက်၊ သတ်ရန်ထိုင်းကိုရှုတ်တည်းတော်မ
 ၄၂ စူ- ထုံသြောစွယ်သော စေခြင်းစေရာ ပါထွက်၊
 တုရား သခင် ထည် စေသံ တော် နှင့် မိုက်၊ မြန်း
 တော်မူ၏၊ ကြီးသောစေမှု၊ ငါထိုနားမထည်ရှိင်
 ၄၃ ထောစေမှုကို ပြုတော်မူ၏- မြေပေါ်မှာမြင်စေ
 ထု၊ မိုက်၊ ပွင့်ကိုရင်း၊ သုန်ရှင်းသောမိုက်၊ ရေနှင့်
 တန်မိုးတော်ကြောင့်၊ မြင်းထန်သော မိုက်၊ ရေ
 ၄၄ ကိုရင်မိန့်တော်မူ၏- စန်ထင်းတော် မူသောထု
 စေ ပေါင်း၊ ထိုသည် ကိုယ် တော် ကို ထိမည် စ
 ကြောင်း၊ ထိုထိုင်းထုပံသောစေထုတ်ကိုစီးတား
 ၄၅ တော်မူ၏- ထိုစေခါသား၊ ထိုသည်မြေထွင်းထဲ
 ၄၆ ထိုဝင်၍၊ ထိုထိုနေရာ၌နေတတ်ကြ၏- ထေထွေ
 ထည်တောင်ဈက်နှာမှငှင်း၊ စေရုပ်၊ ထည်မြောက်
 ၄၇ ဈက်နှာမှငှင်း ထွက်ထာ တတ်၏- တုရားထခင်
 မှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေခဲခြင်၍ ရေဈက်နှာသည်
 ၄၈ စေထွက်မြို့၏- မိုက်၊ တိမ်မှ မိုက် ရေကို ထတ်
 ရေထဲစေ၍၊ ရောင်မြည်တော် စားမြင့် မိုက်၊
 ၄၉ တိမ် ကို ပြောက် ထွင့် စေ တော်မူ ၏- ထောက
 ဓာတ်မြေကြီး၊ ထေဈာတ်ထုံးကိုမှာထားတော်မူ
 ထမှုစေထိုင်းပြုစေခြင်းငှါ၊ ပညာတော်စောမြင့်
 ၅၀ ထည်ထည်စေတော်မူ၏- ဓါတ်ခတ်တော်နှင့်၊
 မြေတော်ကိုပြု စုသော်နှင့်၊ ဈာနသောပေးစေထင်
 ထာစေတော်မူ၏။
 ၅၁ ထိုထောထာ၊ ဤကားကို နား ထောင် ထော၊
 တုရား သခင်၏ ထုံစွယ် သော စေမှု တော် ထိုကို
 ၅၂ မြစ်ထတ်စွာကွေ့ထင်မြင်ထော- ထိုစေမှုကို
 တုရားသခင်စီရင်၍၊ မိုက်၊ တိမ်တော်စေထင်းကို
 ထွန်းထင်း၊ စေထော် မူသောစေခါ၊ ထင်ထည် ထိ
 ၅၃ ထထော- ပညာ နှံ့ထင် ထော တုရား၏ ထုံစွယ်
 ထော စေမှုတော်တည်း၊ ထုထော မိုက်၊ တိမ်ထို
 ထည်မပေါ်မထေး၊ မှန်မှန်မိုက်မည်စေကြောင်းပြု
 ၅၄ တော်မူသောစေမှုကိုရင်း- မြေပေါ်မှာထောင်ထော
 မြင့်စေရုပ်၊ ပြောက်စေ တော်မူသောစေခါ၊ ထင်
 စံစေထိ ထည် စေထထိထိုထောစောမြင့် ရွေး
 ၅၅ ထည်ကို ရင်း နား ထည် ထထော- ထွန်း ထော

ကြေးနံ့ကို ထည့်ထွက်၍သော မိုဗ်းကောင်း၊
 ထင်ကို၊ ထင်သည် ဘုရား၊ ထင်နှင့် ဝိုင်း၊ ညီ၍
 ၈၈ ကြိတ်သကော- ငါထိုသည့်အထက်သို့လျှောက်
 ရမည်ကို ထွန်သင်ပါ။ ငါထိုသည် မိုဗ်းသော
 ကြောင့်၊ အထိုအလျှောက်မလျှောက်တတ်ကြ၊
 ၂၀ ငါပြောသောစကားကို ဘုရားသခင်အား ကြား
 လျှောက် လိမ့်မည်လော၊ အကယ်၍ ထူသည်
 ဘုရားသခင်ကို လျှောက် ခံလျှင်၊ ဖျက်မီး ခြင်း၊
 ၂၀ သို့ရောက်လိမ့်မည်- လေသည်ထာ၍၊ မိုဗ်း
 ကောင်းကင်ကိုရှင်းလင်းစေသောအခါ၊ လူသိ
 ထွန်းလင်းသော ရောင် ခြည်ကို မကြည့် နှိုင်း-
 ၂၂ မြောက်ဗျက်နှာမှ ရှေ့ရောင်ခြည် ထွက်တတ်၏။
 ဘုရားသခင်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘုန်း၊
 ၂၃ အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏- အနုတန်မိုး
 ရှင်းကို ငါထိုသည် စစ်၍ မကုန် နှိုင်းကြ၊ အစွမ်း
 သတ္တိအားဖြင့်၎င်း၊ တရား ဖီရင်ခြင်းနှင့် ပြော၍
 မတ် ခြင်း၊ အားဖြင့်၎င်း ထူးထန်း၊ တော်မူ၏။ အ
 ၂၄ ထယ်သူကို ဗျာဠည်းဆဲတော်မူ- သို့ဖြစ်၍၊ လူ
 ထိုသည် ကြောက် နှံ့စရာ အကြောင်း မှိကြ ၏။
 ညာထံ ကောင်း သောသူ တန့်တယောက် မှာ
 ဘုရားသခင်ကိုမူမကြည့် နှိုင်းထုခြင်းဆို၏။

၃၈

၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောထကော၊
 ကိုဗျန် ပြန်၍၊ မိုဗ်း၊ ထင် နှိုင်း တိုင်း၊ ထဲက မိန့်
 ၂ တော် မူသည် ကား၊- ပညာ မရှိသဲ စကား၊ ပြော
 ကာမှန်နှင့် အကြံကို မိုဗ်းစေသော ဤသူကား၊
 ၃ အထယ်သူနည်း၊- လူယောက္ခားကဲ့သို့ သင့်ခါး
 ကိုစည်းစေသူ၊ ငါမေးမြန်းသောပြဿနာကို
 ၄ မြေထေး- မြေကြီး၊ အမြစ်ကို ငါတည်သောအ
 ခါ၊ ထင်သည်အထယ်မှာရှိသနည်း၊ နားထည်
 ၅ လှောင်စော်ပြသေး- မြေကြီး၊ အထိုင်း၊ အရှည်၊ ပ
 မာထကို အထယ်သူ ဖီရင်သနည်း၊- နား၊ ထည်
 လှောင်ပြောထေး၊ ရှည်၊ ကြီးကို အထယ်သူတန်း၊
 ၈ ဖြံ့သနည်း၊- မြေကြီး၊ တိုက်မြစ်ကို အထယ်အ
 ၉ ရပ်၌ စွဲစေသနည်း၊ နံနက်ကြယ် ထိုသည် တည်
 အညွတ်တည်း၊ သိခြင်းဆို၍၊ ဘုရားသခင်သား
 အပေါင်း ထိုသည် ဝမ်းမြောက် သဖြင့်၊ ကျွေး
 ကြော်ကြစည်၊ ထိုက်ထောင့် အထွဋ်ကျောက်ကို
 ၈ အထယ်သူ တင်ထားသနည်း၊- သရဗ္ဗရာသည်
 အမိဝမ်းထဲကစွား၍ ထွက်လာသောအခါ၊ အ
 ထယ်သူသည်တံခါးပိတ်နှင့်ပိတ်ထားသနည်း၊-
 ၈ သရဗ္ဗရာကိုမိုဗ်းတိမ်နှင့်ငါချ၍၊ ထူထပ်သော

၈၈ မှောင် မိုဗ်းနှင့် ထုပ်ရစ်သည် ကာလ၌ ၎င်း- သင်
 ၈၈ ထည်၍ အရပ်တိုင်အောင်ထာရမ်းထိုး၍မထွန်
 ရ၊ ဤအရပ်၌ သင်၏ ထောင်လွှားသော ထိုင်းတံ
 ပိုးဆိုးရစ် ထုပ်ညွတ်လျက်၊ သရဗ္ဗရာ အပိုင်းအ
 ခြားကိုငါဖီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန်လန်ကျင်
 ထိုကိုထားသည်ကာလ၌၎င်း၊ အထယ်သူသည်
 ၈၂ ဝိုင်း၍ ကူညီသနည်း၊- သင်သည် တထက်ထုံး
 ထွင်း၊ တခါမျှ နံနက် ကို မှာထား၊ ဘူး၊ သထေး၊
 ၈၃ မိုဗ်းသောက် ထင်းကိုနေရာဗျာသထေး- နံ
 နက်အလင်းသည် မြေကြီး၊ စွန်းကိုကိုင်လျက်၊ လူ
 ဆိုးထိုကိုခါ၍ ပြစ်စေခြင်းငှါဖီရင်ဘူးသထေး-
 ၈၄ မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ ပုံပေါ်၍၊ အ
 ၈၅ ဝတ်တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ ပြု ၏- လူဆိုးထို၏အ
 ထင်းသည်ကွယ်၍ မှိကြသောထက်ထည်းကျိုး၊
 ၈၈ တတ်၏- သင်သည်သရဗ္ဗရာ ခမ်းရေ ပေါက်ထဲ
 သို့ဝင်ဘူးသထေး၊ နက်နဲသော အောက်ဆုံးအ
 ၈၉ ရပ်၌လှည့်လည်ဘူးသထေး- သေခြင်းတံခါး
 ထိုကိုသင့်အား၊ ဖွင့်ဘူးသထေး၊ သေမင်း၊ အမိဝ်
 ထဲသို့ဝင်သော လမ်းဝထိုကို မြင်ဘူး သထေး-
 ၈၈ မြေကြီး၊ ဗျက်နှာတပြင် ထုံးကို ကြည့်၊ ခူ ဘူး၊ ထ
 ၈၈ ထေး၊ အလုံးစုံကိုသိမြင်လျှင်စော်ပြထေး- အ
 ထင်း၊ နေရာ သို့အထယ် မည်သော ထမ်း၊ မြင့်
 ရောက်ရသ နည်း၊ မှောင် မိုဗ်း နေရာထည်း၊ အ
 ၂၀ ထယ်မှာရှိသနည်း၊- အကယ်စင်စစ်သင်သည်အ
 ထင်းအမိုဗ်းအပိုင်း၊ အခြားသို့ငါထိုကိုမို့အစစ်
 ၂၀ နှိုင်း၏။ သူတို့နေရာ တိမ်သို့ ရောက်သောထမ်းထို့
 ၂၀ ကို ထိလိမ့်မည်- သင်သည် ငှေးကာလ၌ ခွား
 မြင်၍၊ အလွန်အသက်ကြီးသောကြောင့်ထိလိမ့်
 မည်၊
 ၂၂ သင်သည် မိုဗ်း၊ ပွင့်တဏှာ တိုက် ထဲသို့ဝင်
 ၂၃ ဘူးသထေး၊- တေးရောက်ရာအမြန် ကာလနှင့်
 စစ်ပြိုင်၍၊ တိုက်ရာအမြန်ကာလကို၊ ငါသို့ထား
 သော မိုဗ်း၊ သီး၊ ဘဏ္ဍာ မှား ကို မြင် ဘူး၊ ထ
 ၂၄ ထေး၊- အလင်းသည့်အထယ်သို့ သောထမ်း၊ မြင့်
 နှံ့ပြားသနည်း၊ အရှေ့ထေသည်မြေကြီး၊ ပေါ်မှာ
 ၂၈ အထယ်ကြောင့်လွင့်သနည်း၊- လူမမြဲသောမြေ
 ၂၈ နှင့်လူမနေသောတော၌မိုဗ်း၊ ရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊
 ၂၉ လွတ် ထပ်သော လွင်ပြင်ကို ရေနှင့် ဝစေ၍၊ နှု
 သောမြက်ပင်အညွှတ်ကိုထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
 လျှံသော မိုဗ်း၊ ရေဖီး၊ ရာထမ်း၊ မိုဗ်း၊ ကြီးနှင့်
 ဆိုင်သော လှုပ်စစ်ပြက်ရာထမ်းကို အထယ်သူ
 ၂၀ ဖွင့်သနည်း၊- မိုဗ်းရစ် အစကားအထယ်သူ

နည်း၊ နှင်းပေါက်ထိုက် အထက်သို့ မြင်စွား၊
 ၂။ သနည်း- ရေခဲသည်အထက်သို့ ဝမ်းထဲက
 ထွက်လာသနည်း၊ မိုက်ကောင်းကင်နှင်းခဲကို
 ၃။ အထက် သူသည် ပဋိသန္ဓေ ပေးသနည်း- ရေ
 သည်ကောက်ခံကဲ့သို့ မြင်၍၊ ပင်ထက်ရှက်စွာ
 ၄။ ထင်းမာထွက် မှိန်- သင်သည် မိမိကြယ်စွမ်း
 သာသာစွာ ပြုစုခြင်းကို ရှုဖွယ်တည်း၊ နှိုင်းသ
 ထော၊ ကယ်ထဲကြယ်စုံစုစုံခြင်းကိုမြင်
 ၅။ နှိုင်းသထော- မာစုစုံ ကြယ်ထိုက် အမြန်
 ရောက်လျှင်ထုတ်ဖော် နှိုင်းသထော၊ အာရှကြယ်
 ၆။ နှင့်သို့ သားထိုက် ဝဲရှင်နှိုင်းသထော- မိုက်၊
 ထောင်း၊ ထပ်ထောင်း ထိုက် နားထပ်သထော၊
 ထိုက်သားထိုက် မြေကြီးကို ထုတ်မိုးမည် အ
 ၇။ ကြောင်း၊ အရှင်ပေးနှိုင်းသထော- နားစွာသော
 မိုက်၊ ရေသည်သင့်ကိုထွန်းမိုးခြင်း၊ ငှါမိုက်၊
 ၈။ ထိမိထိုက် အသံထွင့်နှိုင်းသထော- လှုပ်စစ်ထိုက်
 ကိုထွက်နှိုင်းသထော၊ သူထိုက်ကမ္ဘာနိတော်ထိုက်မိပါ
 စံထုသင့်ကို လျှောက်လှက် ထွားကြ ထိမိမည်
 ၉။ ထော- ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ ပညာကို အထက်သို့
 ထွန်းသနည်း၊ နားထပ်နှိုင်းသထော၊ သာသနာကို
 ထက်သို့ ပေးသနည်း၊ ပညာရှိ၍ မိုက်၊ ထိမိထိုက်
 ၁၀။ ကို အထက်သို့ ရေထွက် နှိုင်းသနည်း- မြေမှုန့်
 ၁၁။ ထည်ထိုးထွေး၍၊ မြေမိုက်ထိုက်ကပ်လှက်ရေ
 သောအခါ၊ မိုက်၊ ကောင်းကင်စံ ရေသားထိုက်
 အထက်သို့ထွန်းကုသနည်း၊
 ၁၂။ သင်သည် နှိုင်းသောမ အစွဲ ဓားစရာ အကောင်
 ၁၃။ ကိုထိုက် ခွာနှိုင်းသထော၊ နှိုင်းသော ဂျိုထိုက်ထည်မိုက်
 ထိုက်ရန် ဝတ်၍၊ မိုက်ထိုက် အောက် ခွာကြည့်
 ထွက်ရေသောအခါ၊ သူထိုက်ဝဇ္ဇာ ကျွေးနှိုင်းသ
 ၁၄။ ထော- ကျီး၊ အထက်ထိုက် ထည် ဓားစရာမရှိ
 သောကြောင့်၊ ထွက်ထည်၍ သုရားထပ်ကို
 အောက် ထပ်သော အခါ၊ ဓားစရာထိုက် အထက်သို့
 ပေးသနည်း။

၃၉

• ထပ်ထပ် ထောစိတ်စွေးရသောကာလကိုယ်
 ထော၊ ထပ်ထပ်ထပ်သားစွာခြင်းဝေခန့်
 ၂။ ရသောအမြန်ကို ခုတ်နှိုင်းသထော- ကိုယ်ဝန်
 ဆောင်ရသော ရေထိုက်ကို ရေထွက်၍၊ စွာရ
 ၃။ သောအမြန် ကာလကိုယ်ထော- သူထိုက်ထည်
 ကြောက်ငြိမ်း၍ သားငယ်ကို စွေးစွာသဖြင့် ဝေ
 ၄။ နာခြင်းကြမ်း- သားငယ်ထိုက်ထည်ကုန်းမာ၍၊
 ထွက်ခြင်းကြီး စွားတတ်ကြမ်း၊ အခြားသို့သွား၊

• ဤအစိတ်ထိုက်ဖြင့် ထောထဲရောက်ကြမ်း- တော
 မြိုက်အစီး၊ အထား မရှိခြင်း၊ ငှါ၊ အထက်သို့
 ထွက်သနည်း၊ တောမြင်းနှင့်စုစုံခြင်းကို
 ၂။ ထက်သို့မြင်သနည်း- တောကို ထုတ်ဖော်ထိုက်
 ၃။ ထွက်ခြင်းကို ထုတ်ဖော်ထိုက် ငါးစုံသား ခြီး- မြို့
 မြင်ထောထုထိုက် အထက်ထိုက် ထုထည် မထိုက်
 မြင်မြင်ထက်၊ နှိုင်းသောထု အောက်ထပ်နှိုင်းဆော်
 • ထိုက် မမှတ်တတ်- တောင်မှိုက် ထွက်စား၍၊
 မိန်းသောအပင်အမျိုးမျိုးကိုရှာတတ်၊
 ၄။ ကြည်ထောင်စံအမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ ထင်စံ
 ထင်းကုတ်နှိုင်းခြင်း၊ ငှါ၊ အထိုက်ထိုက်မည်ထော-
 ၅။ ကြိုက်ထွက်ကြောင်းသို့ထိုက်ခြင်း၊ ငှါ၊ ကြီးနှင့်
 စုစုံ နှိုင်းသထော၊ ထိုက် မထုတ်၊ ထင်ရောက်ထိုက်
 ၆။ ထိုက်၍ ရှင်ထွက် ထက်ထွက် ထိမိမည်ထော- ကြို
 ထည်သောကြီးသောကြောင့်၊ ထုထိုက်ထိုက်မည်ထော၊
 ထင်ထုတ်ရသောအထွက်ကိုထွက်ထပ်မည်ထော-
 ၇။ ထင်စံပါးကိုဆောင်ရွက်ပါး၊ ကျိန်စုံထိုက်ထိမိ
 မည်ထုထိုက်ထော၊
 ၈။ ကုသောထုထွက်ထည် အထောင် အထွက်
 ရောက်စံ၊ တောငန်းထည်အစွေအထောင်နှင့်
 ၉။ ပြည့်စုံစံ- ထိုက်ထည်၊ မြေပွင့်စုံအစုံထိုက်
 ၁၀။ မြေမှုန့်နှင့်စွေးအထက် စံ- ထုထည် အစုံထိုက်
 ကိုနှင်း မိမည်၊ ထားရဲ စုံထိုက် မည်ထု မိုးမိမ်း-
 ၁၁။ သားငယ် ထိုက်ကိုယ်သားကဲ့သို့ မမှတ်၊ ကြမ်း
 ထင်းစွာမြင်ထက်၊ မိုးမိမ်းခြင်းမရှိ၊ သားစွာ
 ၁၂။ မြင်း ဝေခန့်ကို အစုစု၊ နှိုင်းထက် စံ- အ
 ကြောင်းစုကား၊ သုရားထပ်ထည် ပညာစုံစေ
 မြင်းငှါစုံထင်းတော်စုစံ၊ သာသနာကို ပေးတော်
 ၁၃။ မရူး- သို့သော်ထည်၊ ကိုယ်ကိုရှိကြသောအခါ၊
 မြင်းနှင့်မြင်းစီးသောသူကိုပင်ရယ်တတ်စံ၊
 ၁၄။ သင်သည် မြင်းကို စွန်သော နှင့် ပြည့်စုံအထ
 ထော၊ ထုထည်ပင်းနှင့်မိုက်၊ ကြီးထွားကာကို
 ၁၅။ ထွန်းသထော- ဂျိုင်းကောင်စုန် ထက်သို့ စုန်
 တတ်အထထော၊ သူစံ နှာပေါင်းမြင်သံထည်
 ၁၆။ ကြောက်မက်စွာမြင်စံ- ထွက်ခြင်းကိုထက်၍၊
 မိမိစွန်သောနှင့် ဝါကြွားထွက်၊ သုရဲစွာကိုထွေး
 ၁၇။ စုံသော ငှါ သွားထက် စံ- ကြောက် စရာအ
 ကြောင်းကိုကဲ့သို့၊ ကြောက်ထန်သောသထော
 နှင့် ထင်းထွက်သဖြင့်၊ သားထေးကို မရွှောင်
 ၁၈။ ထက်- ထုထပ်ပင်၌ မြားတောင့်ထွက်သံမြင်၍၊
 ထုံနှင့်မြင်းသွားသည် ပြောင်ထက် ထွက် မှိန်-
 ၁၉။ မာန ကြီး၍ မြင်း ထန်သော မိတ် နှင့် မြေကို မှို

၈ ထော- သုစပေါ်မှာ ထက်တင်ရုံမျှသာ ပြပါ။
 ၉ သုကိုတိုက်မည်စကြိုကို နောက်တဖန်မစောင်း
 ၁၀ ခေရ- ထိုက်သောသူသည် နိုင်မည်ဟု စေတနာ
 ၁၁ နှိုးထင်၏။ မြင်ကာမှာနှင့်မိတ်မဇုက်သထော-
 ၁၂ သုကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ စတယ်သူမှာ မရဲရင်းသို့
 ၁၃ ဖြစ်၍၊ ငရွှေမှာ စတယ်သူရပ် နှိပ်သနည်း။-ငါ
 ၁၄ သည်ကျေးဇူး ထုံပြုရမည်စကြောင်း၊ စတယ်
 ၁၅ သူသည် ငါ့နှိုးကျေးဇူး ပြုဘူးသနည်း။ မိုဏ်း
 ၁၆ ကောင်းကင်စောက်၌ ဂြိုဟ်သမျှ ထိုသည် ငါ၏
 ၁၇ ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။
 ၁၈ သိသန့်၏ စင်္ဂါဈား၊ ခွန်စား၊ တင့်တယ်
 ၁၉ သောတန်ဆာတို့ကို ဂါသညှတ်၍မထား။- လူ
 ၂၀ ၏စာဝတ်ကို စတယ်သူ လှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်
 ၂၁ ထပ်ရှိသောပါးမိုးကို စတယ်သူချည်းကပ်လိမ့်
 ၂၂ မည်နည်း။- သူ၏ဈာန်နာတံခါးကို စတယ်သူ
 ၂၃ ခွင့်လိမ့် မည်နည်း။- ငါ့၏ သွားတန်းတို့သည်
 ၂၄ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကြ၏။- ထုံချိုစွာတံဆိပ်
 ၂၅ ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ်ပူးကပ်သောစ
 ၂၆ ကြေးဈားနှင့်ဝါကြားတတ်၏။- လေမျှပဝင်နိုင်
 ၂၇ စော၊ တချပ်နှင့်တချပ်ပူးကပ်လျက်ရှိကြ၏။-
 ၂၈ တချပ်နှင့်တချပ် မရွာနိုင်စေရန်၊ တစ်နက်ရှက်
 ၂၉ တင်လျက်ရှိကြ၏။- သူချေဆတ်သော စခါစ
 ၃၀ ထင်းတောက်တတ်၏။ သုဇုတ်မိသည်နံနက်
 ၃၁ ဈာန်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- ပစယ်ထဲကမီး
 ၃၂ ချွေထွက်၍၊ မီးဝှားတို့သည်လွင့်ကြ၏။- ကျက်
 ၃၃ ကျက်ဆူသော မိုးကင်းထဲက စခိုးစေ့တက်
 ၃၄ ထကဲ့သို့၊ ငါ့နှာခေါင်းထဲက စခိုးစေ့တက်
 ၃၅ တတ်၏။- အသက်ရှူသောစခါ၊ မီးခဲတောက်၍
 ၃၆ ပစယ်ထဲကမီးလျှံထွက်တတ်၏။- သည်ပင်၌တန်
 ၃၇ မိုးနေတတ်၏။ သုရွှေမှာ ကြောက်စန့်ခြင်းသည်
 ၃၈ ကရန်တတ်၏။- အသားစကြောတို့သည် တစ်
 ၃၉ နက်ဖြစ်၍၊ မရွှေနိုင်စေရန် မိုင်မာလျက်ရှိကြ
 ၄၀ ၏။- နှစ်ထုံးသည်ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။- စောက်
 ၄၁ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။- သူထသောစခါ
 ၄၂ ခွန်စား၊ ကြီးသောသူတို့သည် ကြောက်စန့်ကြ
 ၄၃ ၏။- ကြောက်စန့်စားကြီးသောကြောင့်မူကဲ့
 ၄၄ သို့ဖြစ်ကြ၏။- သုကိုတိုက်လျှင်ထားမခိုင်တတ်။
 ၄၅ လှံ၊ မြား၊ သံချပ်မခိုင်တတ်။- သံကိုကောက်မိုးကဲ့
 ၄၆ သို့ငှင်၊ ကြေးဝါကိုသစ်ဆွေးကဲ့သို့ငှင် မှတ်တတ်
 ၄၇ ၏။- လေးနှင့်ဖြစ်၍ သုကိုမပြေးစေနိုင်။- ထောက်
 ၄၈ ထွဲနှင့်ဖြစ်သောကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ စေ့မိုက်
 ၄၉ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။- ခုတ်ကြိုးကို ဖွဲ့ကဲ့သို့မှတ်၍၊ လှံ

၅၀ နှင့်ရွယ်သောစခါရယ်တတ်၏။- သုစောက်မှာ
 ၅၁ ထက်သောမိုးစောင်းခြင်းဈားရှိ၏။- နှံပေါ်မှာ
 ၅၂ ထွန်သွားဈားကို ဖြန့်တတ်၏။- မိုးကင်းဆူသ
 ၅၃ ကဲ့သို့ပင် သယ်ကို ဆူစေတတ်၏။ သုရွှေရာကို
 ၅၄ သောင်းချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။- သုထွန်သွား
 ၅၅ ကသာလမ်းသည် ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ ပင်ထယ်
 ၅၆ သည်ဆံပင် ခြုံရောင်ဆောင်တတ်၏။- မြေပေါ်
 ၅၇ မှာသူနှင့် မိုင်းနိုင်သော တိရိစ္ဆာန် မရှိ။ ပကတိ
 ၅၈ စားမြင့် ကြောက်တတ်သောသောသောနှင့် ကင်း
 ၅၉ လွတ်၏။- ကြီးမြင့်သောစရာရှိသမျှတို့ကို မတီ
 ၆၀ ခဲ့မြင် ပြတတ်၏။ မာနထောင် သွားသောသူ စ
 ၆၁ ပေါင်း ထိုစပေါ်၌ မင်း ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်
 ၆၂ မူ၏။

၄၂

၀ ယောထသည်ထာဝရဘုရားအားပြန်လျှောက်
 ၁ သည် ကား။- ကိုယ်တော်သည် အထုံး နံ့တို့ကို
 ၂ တတ်နိုင်တော်မူကြောင်းကို ငှင်၊ စကြိုစေ့စည်
 ၃ တော်ကိုစတယ်သူမှာ မဆီးတား နိုင်ကြောင်း
 ၄ ကိုငှင်စကျွန်ုပ်သိပါ၏။- ပညာမရှိသဲစကြိုစ
 ၅ စည်တော်ကို မိုက်စေသော သူကား၊ စတယ်သူ
 ၆ နည်း။ သို့ရာတွင်၊ စကျွန်ုပ်သည် နားမထည်
 ၇ သောစရာတို့ကိုငှင်၊ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဖွဲ့ကြော
 ၈ ခ်မကုန်နိုင်သော စရာတို့ကိုငှင် ပြောမိပါပြီ။-
 ၉ နားထောင်တော်မူပါ။ စကျွန်ုပ်လျှောက်ပါမိဦး
 ၁၀ စကျွန်ုပ် မေးလျှောက်သော စရာတို့ကို သွန်
 ၁၁ သင်တော်မူပါ။- သိတင်းတော်ကို စကျွန်ုပ်
 ၁၂ သည်နားနှင့်ကြားဘူးပါပြီ။ ထာဝရဘုရားကိုယ်
 ၁၃ တော်ကို ဈာန်နှင့် ဖြင်ရပါ၏။- ထိုကြောင့်၊ စ
 ၁၄ ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ကို ရှိစွာပါ၏။ မြေမှုန့်နှင့်မီးဖို
 ၁၅ ပြာ၌ထိုင်၍၊ နောင်တရပါ၏ဟုလျှောက်လေ၏။
 ၁၆ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောထအား မိန့်
 ၁၇ တော်မူပြီးမှ၊ တေမန်အမျိုးသား၊ အလိမ္မတ်အား
 ၁၈ ထည်းသင်နှင့်သင်၏စေ့ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်
 ၁၉ ကိုငါစေ့ချက်ထွက်၏။ စကြောင်းမူကား၊ ငရွှေနှင့်
 ၂၀ ယောထသည်စကြောင်းစရာတို့ကိုထုတ်မှန်
 ၂၁ စွာပြောသကဲ့သို့သင်တို့သည်မပြော။- သို့ဖြစ်၍
 ၂၂ နှားထီး၊ ခုနှစ်ကောင်နှင့် ထိုးထီး၊ ခုနှစ်ကောင်တို့
 ၂၃ ကိုယူပြီးလျှင်၊ ငရွှေယောထထံသို့သွား၍၊ မိမိ
 ၂၄ တို့အဖို့မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်ကြစေဘူး။ ငရွှေ
 ၂၅ ယောထသည်သင်တို့အဖို့ ဆုတောင်းရမည်။ သူ
 ၂၆ ၏ဈာန်ကိုငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ်၊ ငရွှေ
 ၂၇ ယောထသည် ငရွှေကြောင်း စရာတို့ကို ထုတ်

မှန်စွာပြောထကဲ့သို့၊ သင်ထိုသည် မပြောစော
 အပြစ်နှင့်အလျှောက်ငါ့စီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
 ၈ ၏- ထိုသို့ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်
 အထိုင်း၊ တေမန် အမျိုးသား ဇလိဇတ်၊ ခူဇာ
 အမျိုးသားမိသား၊ နေမတ်အမျိုးသားစောဇာ
 ထိုသည် သွား ခြံပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 ထည်း၊ ယောထ၏ ချစ်နှာ ကိုထောက်တော်
 မူ၏။

၁၀ ယောထသည် အလွှေ ခင်ဂွန်း ထိုအဖို့ ဆု
 တောင်း ပြီးမှ၊ သူခံရသော ဂုဏ်အကြောင်းကို
 ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်း၍၊ အရင်ထက်နှစ်
 ၁၁ ဆသောဥစ္စာကိုပေးတော်မူ၏။- ထိုအခါသူ၏ညီ
 အစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ အရင် သိက္ခာသော သူဗျား
 အပေါင်း ထိုသည် သုတ်သို့လာ၍၊ သူ၏ အိမ်၌
 သူနှင့် အတူ စားသောက်ကြ၏။ သူအပေါ်မှာ
 ထာဝရဘုရားရောက်စေတော်မူသော ဂုဏ်ဆင်း
 ချေ့သမျှကို အောင်းပေး၍၊ သူနှင့်အတူ ညည်း
 တွားခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်ခေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူ

အပေါင်းထိုသည်ထည်း၊ ငွေတပြားစီနှင့်ရွှေတပြား
 တောင်းတဖတ်စီပေးကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ယောထ၏ ခွေမြစ်
 ဟန်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက်၊
 ဧရာဝတီမြစ်ဟန်ကိုသာ၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
 သဖြင့်၊ သူသည်သိုးတသောင်းထေးထောင်း၊ ကု
 ထားတုတ်မြောက်ထောင်း၊ နွားရှည်တသောင်း၊
 ၁၃ မြွေတသောင်းကိုရတတ်၏။- သားစုနှစ်သောက်
 ၁၄ နှင့်သွေးသုံးသောက်ကိုထည်းရပြန်၏။- ထို့ကြီး
 ကား၊ ယေမိမ၊ သွေးထပ်ကားကေမိ၊ သွေးငယ်ကား
 ၁၅ ကေရတီဥျတ်အမည်ရှိသတည်း။- တပြိုင်တည်း
 ယောထ၏သွေးကဲ့သို့ ငှာသောမိစ္ဆတနံတယောက်
 ဖြစ်မရှိ၊ သူထို၏အမည်သူထိုမောင်ဇာနှင့်အ
 ၁၆ တွဲ၍၊ သူထိုအားအခွေဥစ္စာကိုဝေပေးထေ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်၊ ယောထသည် အနှစ်တရာထေး
 ဆယ်အသက်ရှင်၍မိမိသား၊ မြေ၊ မြစ်ထို့ကိုပင်
 ၁၈ မြင်ရပြီးမှ- အသက်ကြီးရင့်၍နေ့ရက်ကာလနှင့်
 ကြွယ်ဝသော၊ အနိစ္စရောက်ထေ၏။

ယောထဝတ္ထုပြီး၏။

ဆာလံကျမ်း။

BOOK OF PSALMS.

၁ မတရားသော သူထို၏ ထိုက်တွန်း ခြင်းသို့မ
 ၂ ထိုက်၊ ထုဆိုးထိုက် ထမ်းတွင် မရပ်မနေ၊ မထိမ့်
 မြင် ပြသော သူထို၏ အစည်း အဝေး၌ မထိုင်၊
 ထာဝရဘုရား၏တရား တော်၌ နေ့လျော်၍၊
 တရားတော်ကိုနေ့ညညီမပြတ် ဆင်ခြင်အောင်း
 ၃ နေသော သူသည် မဂ်တရား၏- အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထိုသူသည် မြစ်နားမှာ မိုက်လျက် မိမိအ
 ချိန်တန်မှ အသီးကို သီး၍၊ အရွက်မညှို့၊ နှမ်း
 တတ်သော အပင်နှင့် တူ၏။ ပြုလေ သမျှ ထို၌
 အောင်လိမ့်သတည်း။
 ၄ မတရားသောသူထိုမူကား၊ ထိုကဲ့သို့မထုတ်၊
 ၅ အထိတ်၍ လွင့်သော ခွံနှင့် တူကြ၏။- ထို

ကြောင့်တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူရာ ကာလ၌၊ မ
 တရားသောသူထိုသည်မတည်မနေရကြ၊ ကြောင့်
 မတ်သောသူထို၏အပေါင်းအသင်းထံသို့ထုဆိုး
 ၆ ထိုသည်မဝင်ရကြ။- အကြောင်းမူကား၊ ကြောင့်
 မတ်သော သူထို၏ ထမ်း ကိုထာဝရဘုရား သိ
 ကျမ်းတော်မူ၏။ မတရားသော သူထို၏ ထမ်း
 သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

၇
 ၈ ထူမျိုးထိုသည်အထယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ်
 ပြုကြသနည်း။ လူစုထိုသည်အထယ်ကြောင့်အ
 ၉ ချည်းနှီးကြည့်ကြသနည်း။- ထောက်ရှင်ဘုရင်
 ထိုသည်ထကြ၍၊ မူးမတ်စရာရှိထိုသည်။ ထာ
 ၁၀ ဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကိုရန်ဆယ်ပြုလျက်-

၈ သူတို့ ချစ်နှစ်ခြင်းကို ခြည်ကြကုန်သုံး ချစ်နှစ်ခြင်းသောကြီးကို ပယ်ကြကုန်သုံးသွားကြ၏။

၉ ကောင်းကင်ဘုံ၌တိုင်တော်မူသောသူသည် ငြိမ်းချမ်းစွာ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ထိုအခါအမှတ်တော်ထွက်၍ သူတို့ကိုမိမိတော်မူမည် ပြင်းစွာသောအမှတ်တော်နှင့် သူတို့ကို ပူပန်စေတော်မူမည်။ ငါ၏ရှင်ဘုရင်ကိုသန့်ရှင်းသောစိတ်ဖြင့် တောင်တော် ပေါ်မှာ၊ ငကိုယ်တိုင်တိထိတ်ပေးပြီဟု မိမိတော်မူမည်။

၁၀ ချာမိတ်တော် အမှတ် ကိုငါပြန် ကြားပေစို့။ ထာဝရဘုရားက သင်သည်ငါ့သား ဖြစ်၏။ ယနေ့

၁၁ ပင်သင့် ကို ငါ ဖြစ် စွား စေ ပြီး- ငကို တောင်းထောင့်။ ထိုအမျိုးမျိုး တို့ကို သင်၏ အစွေ ဥစ္စာတို့ ငါ ပေးမည်။ ခြေကြီးစွန်းတိုင် အောင်ပိုင် ထိုက်သော အခွင့်ကိုလည်း ငါ ပေးမည်။ သင်သည် သူတို့ကို သံသရာနှင့် အုပ်စိုး၍၊ ခြေတို့ကို ခွဲဖျက် သကဲ့သို့ ခွဲဖျက် လိမ့်မည်ဟု ငအား မိမိတော်မူပြီ။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့ ပညာသတိရှိ ကြလော့။ ထောက် မင်းတို့၊ ဆုခွ ခြင်းကို ခံ ကြလော့။

၁၃ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်၍၊ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် ဝမ်း

၁၄ ခြောက်ကြလော့။ သားတော်ကို နှမ်းကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် အမှတ်တော် ထွက်၍၊ သင်တို့သည် ထမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း သို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ အမှတ်တော် သည် ချက်ချင်း ထွက် လိမ့်မည်။ သားတော်ကို ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့သည် မဝိသာရှိကြ၏။

၃

၈၁၆၆ သားတော် အစွေရုံ ခြေမှ ပြေးသော အခါဝပ်ဆိုသောသားတော်။

၈၁၆၇ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် အဆွန်တို့၊ ပွား၍၊ အကျွန်ုပ်တမင်၌ ထသောသူတို့သည် ချားကြပါ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ချမ်းသာမရဘဲ၊ အကျွန်ုပ်ကို ရည်စောင်၍ ပြောသော သူ အချားရှိ ကြပါ၏။ သို့သော် ထည်း၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုန်းသြဇာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဥဇ္ဈာန်တို့ရှိကြသောသူသည် ဖြစ်တော်မူ၏။

၈၁၆၈ ငါသည် ထာဝရဘုရား သို့ အသံကို ထွင်း၍

အော်ဟစ်သော အခါ၊ သန့်ရှင်းသော တောင်တော် ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငကို မစတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် အိပ်၍ ချော်ခြင်း၊ အခွင့်နှင့် နှိုးခြင်း၊ အခွင့်ရှိ၏။ ငကို ရန်တက်ပြု၍ ဝန်းရံသောသူအထောင်အသောင်းကို ငါ မကြောက်ဘဲနေမည်။

၈၁၆၉ ထိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့၏ပါးမိုးကို မှိုက်၍၊ မတရားသောသူတို့၏သွားကို ချိုးတော်မူ၏။

၈၁၇၀ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။ ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ကိုယ်တော်၏လူစုအပေါ်သို့ သက်ရောက်ပါစေသော။

၄

၈၁၇၁ အကျွန်ုပ် ကို ခြောင့်မတ်စေတော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏သောအခါနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲစည်တွင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူပါပြီ။ ယခုထပ်သနား၍ အကျွန်ုပ်၏ ပဋ္ဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၈၁၇၂ အရှင်းလူသားတို့၊ အထယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ၏ဘုန်းကို ရှုတ်ချကြမည်နည်း။ အထယ်မျှကာလပတ်လုံး အနတ္တကို နှစ်သက်၍၊ ဗုဒ္ဓကို

၈၁၇၃ ထိုက်ရှာ ကြမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဝိသန့်ရှင်းသူကို ရွေးထားတော်မူသည်ကိုယ်မှတ်ကြလော့။ ငါ၏လျှောက်သော အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူ လိမ့်မည်။

၈၁၇၄ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်၍ ရုစမိုက်အပြစ်ကို ရှောင်ကြလော့။ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးနှင့် ဆွေးနွေးစည်းစား၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်းရှိကြလော့။ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။

၈၁၇၅ ကောင်းစွန်သောအရာကို ငါတို့အား အထယ်သုပြမည်နည်းဟု မေးတတ်သောသူအချားရှိပါသည်။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ချက်နာတော်မူလင်းကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းစေ

၈၁၇၆ တော်မူပါ။ သူတို့၌ ဆန်စပါး၊ ဓမ္မရည်ပေါများ၍၊ သူတို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်တော်။

၈၁၇၇ အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။ ငြိမ်ဝပ်စွာ အိပ်၍ ချော်ပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် လုံ့လှံစွာနေရသော အခွင့်ကို

ကိုယ်တော်စေ၍သာဝရဘုရားသာလျှင်စာခွင့်
ပေးတော်မူ၏။

၅

- ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ် မြည်တမ်းခြင်းကို
- ၂ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ် ၏ ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းသင့်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တော်တစ်သော
- ၃ အသံ ကို နားထောင်တော်မူပါ။- ဆိုထာဝရဘုရား၊ နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်စကားသံကိုကြားတော်မူရပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို ချက်
- ၄ မှောက် ပြု၍ မှော်ထင်ပါ မည်။- ကိုယ်တော်သည်မတရားသောအမှုကိုနှစ်သက်သောဘုရား
- ၅ မထုတ်၊ ဆိုးသောသူကို ထက်ခံတော်မမူ။- မိုက်သောသူသည် အထံတော်သို့ မဝင်ရ။ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ အပေါင်း၊ ထို ကို ခုနီးတော်မူ
- ၆ ၏။- ခုသာစကား ပြောသောသူတို့ကို ဖျတ်ဆီးတော်မူ၏။ ထူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူနှင့်ဗြဟ္မစားတတ်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရား
- ၇ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်မူကား၊ ချားရွာသော ကျေးလူတော်ကို ခံစားရသဖြင့်၊ အိပ်တော်မူ၍ ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောမိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသော မိတ်မှန်တော်တွင် ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်။
- ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို တရားတော်ထမ်းထဲသို့ ခို့ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ထမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာပြောင့်စေတော်မူပါ။- သူတို့၏နှုတ်တွင် သစ္စာမရှိပါ။ သူတို့နှစ်လုံးသည် အလွန်ဆိုးပါ၏။ သူတို့၏ ထည်ခြောင်းသည် ခွင့်ထားသောသင်းမျှင်းတွင်းဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည်လျှာ
- ၈ နှင့်ချော့မော့တတ်ကြ၏။- ဆိုဘုရားသခင်၊ သူတို့အပေါ်မှာအပြစ်ရောက်စေတော်မူပါ။ မိမိတို့အကြံအစည်အားဖြင့် ထဲကြပါစေသော၊ ကိုယ်တော်ကို ဝန်ကန်သောသူဖြစ်၍၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် ချားသောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပါ။
- ၉ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသော သူတို့မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော၊ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍ဝမ်းမြောက်သည်နှင့် ကျွေးကြော်ကြပါစေသော၊ နာမတော်ကို ချစ်ဆောင်သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့်၊ ဝမ်းသာ

၁၂ နှစ်ထန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။- ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ခြောင့်မတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ကျေးလူတော်အား ခြင့်ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူလိမ့်သတည်း။

၆

- ဆိုထာဝရဘုရား၊ အချက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအ
- ၂ ချက်ထွက်၍ ဆုခွတော်မမူပါနှင့်။- ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားနည်းလှပါ၏။ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အမျိုးသို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျန်း
- ၃ မာပကတိရှိစေတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်မိတ်မိညည်သည် အလွန်တုန်လှုပ်ပါ၏။ ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အထယ်မှကာကပတ်
- ၄ လုံးနေတော်မူမည်နည်း။- ဆိုထာဝရဘုရား၊ တဝန်ကြွလာ၍၊ အကျွန်ုပ်မိတ်မိညည်ကိုကယ်လူတော်မူပါ။ ကမ္မဏာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်
- ၅ ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။- အကြောင်းမူကား၊ သေလျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုအောင်းမေ့ခြင်းမရှိပါ။ မရဏာနိုင်ငံတွင် ကျေးလူတော်ကို
- ၆ အထယ်သူရှိ၊ ခွမ်းပါမည်နည်း။- အကျွန်ုပ်သည်ညည်းကွား၍ပင်ပန်းလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်တင်ကိုကိုယ်ချက်ရည်၌တညည့် လုံးရှော၍၊
- ၇ အိပ်ရာကိုထည်းခွန်းပေါင်း။- ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့်ချက်မိပျက်၍၊ ရန်သူချားကြောင့်ပြာမှုန်လျက်ရှိပါ၏။
- ၈ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူအပေါင်းတို့၊ ထေမှဝယ်သွားကြ။ ငါမိကျွေးထံ ကိုထာဝရဘုရား
- ၉ ကြားတော်မူ၏။- ငါတောင်းပန်ခြင်းကိုထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ငါပြုသော ပစ္စနာစကားကို ထာဝရဘုရားနာလှတော်မူ၏။ ငရန်သူအပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်၍၊ ဆုံးရှုံးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ချင်း ပြန်သွား၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၇

၅၂၆သည် ဗယံဝိနိ အမျိုးသား ကုရှဇီ စကားကြောင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အသံညှိ၍ဆိုသောစာသံ။

- အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်မိလို့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့၏ ထက်မှသ
- ၂ ကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။- သို့မ

ထုတ်၊ နှုတ်ထူသောသူမရှိစည်၊ ရန်သူသည် ချွန်
 သောကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို ထူထူကိုက်
 ၁ ခြိတ်ပါ လိမ့်မည်။- အကျွန်ုပ်၏ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုသော်ငှား၊
 ၂ အကျွန်ုပ် ထက်မှာ အဓမ္မ အမှုရှိသော်ငှား- အ
 ကျွန်ုပ်နှင့် သင့်တင့်သောသူကို အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား
 ၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ထွက် ရန်ပြုသောသူကို အ
 ကျွန်ုပ် ညည်းဆဲသော်ငှား၊ ထိုသို့သော အပြစ်တ
 ၃ ခံတရရှိလျှင်- ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိ
 ဉာဉ်ကို ထိုက်၍ ဖြိုပါစေ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
 ခြေပေါ်မှာ နင်း၍၊ အကျွန်ုပ်အသေရေကို ခြေဖျံနဲ့
 နှိမ့်ချပါစေ။
 ၄ ထို ထာဝရဘုရား၊ အဓမ္မတော် ထွက်၍ ထ
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူထို့ပြင်၊ ထန်ခြင်းကို
 ဆီးတား၍ အေးလှတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အဖို့
 နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။-
 ၅ ထူထူထိုသည်စည်းဝေး၍၊ ကိုယ်တော်ကို ဝန်း
 ခံကြလျက်၊ သူထိုအဖို့ မြင့်ရာ အရပ်ထို့ ပြန်ကြ
 ၆ တော်မူပါ။- ထာဝရဘုရား သည် ထူထူ ထိုကို
 တရား စီရင်တော် မူ၏။ ထိုထာဝရဘုရား၊ အ
 ကျွန်ုပ် ခြောင့်မတ်ခြင်းကို ငှင်း၊ စုံထင်ခြင်းကို ငှင်း
 ထောက်၍၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်
 ၇ မူပါ။- မတရားသော သူထို၏ အဓမ္မအမှုကို ဆုံး
 ချုံးစေ၍၊ တရားသော သူထိုကို ဖြူဖြူ စေတော်မူ
 ပါ။ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်သည် နှစ်ထုံးနှင့် ကျောက်ကပ်ကို စစ်တော်
 မူတတ်ပါ၏။
 ၈ သဘောခြောင့်သောသူထိုကို ကယ်တင်တတ်
 သောဘုရား သခင်သည် ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်
 ၉ တော်မူ၏။- ဘုရား သခင်သည် တရား သဖြင့်
 ရင်သော ဘုရားဖြစ်၍၊ မတရားသောသူကို အ
 ၁၀ ခည်အဓမ္မ ထွက်တော် မူ၏။- ထိုသူသည် မ
 ခြောင်းလဲလျှင်၊ ထားတော်ကို သွေးတော်မူ၏။
 ၁၁ ထေးတော်ကို တင်၍ ရွယ်တော်မူ၏။- သေစေ
 သောသက်နက်ကို လည်း သူအဖို့ ဖြင့်ဆင်၍၊ မြှား
 ၁၂ တော်ထို့ကို ထောင်စေတော် မူ၏။- ထိုသူသည်
 ဂုဏ်ရှိ ကိစ္စသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။ မကောင်း
 သော အကြံအစည်ကို ပဋိသန္ဓေ ထူ၍၊ စိတ်ဗျက်
 ၁၃ ခြင်းကို ဖွားမြင်တတ်၏။- တွင်းကို လည်း နက်စွာ
 တူးသဖြင့်၊ မိမိတူးသော တွင်းထဲသို့ မိမိကျတတ်
 ၁၄ ၏။- မိမိမကောင်းသော အကြံအစည်သည် မိမိ
 ခေါင်းပေါ်မှာ ပြန်ရောက်၍၊ မိမိ ကြမ်းတမ်း

သော အမှုသည် မိမိ ခေါင်း ထိပ်ပေါ်မှာ ထက်
 ၁ ရောက်တတ်၏။- ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏
 တရားသော အမှုတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊ အမြင့်ဆုံး
 သော ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ကို ထောမနာ
 ထိခြင်းဆိုပါမည်။
 ဂ
 ၁ ထိုအကျွန်ုပ်ထို့ ၏ဘုရား၊ ရှင်ထာဝရဘုရား၊
 နာမတော်သည် မြေကြီး တပြင်လုံး၌ အသွန်ကြီး
 ခြိတ်တော် မူ၏။ ဘုန်း အာနန္ဒ တော်တော်သည်
 မိုဏ်းကောင်းကင်ပေါ်မှာ တည်ထွက်ရှိပါ၏။-
 ၂ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူ ထိုကို ရည်စောင်၍ ရန်သူ
 ကို ငှင်း၊ အမြီး ထားသော သူကို ငှင်း၊ တိတ်ဆိတ်
 စွာနေစေခြင်းငှါ၊ နို့ဖို သူငယ်ထို၏ နှုတ်ထဲမှ အ
 ၃ စွမ်းသတ္တိကို ဖိရင်တော်မူ၏။- လက်ညှိုးတော်
 ၄ အလုပ် တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ မိုဏ်း
 ကောင်းကင်ကို ငှင်း၊ ဖြင့်ဆင်တော်မူသောအခွင့်
 ၅ ကြယ်များ ကို ငှင်း အကျွန်ုပ်ဆင်မြင်သော်- ထူ
 သည် အတယ် သို့သော သူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်
 သည် အောင်းမေ့တော်မူရသနည်း။ ထူသား
 သည် အတယ် သို့သောသူဖြစ်၍၊ အကြည့်အရှု
 ကြွလာတော်မူရသနည်း။ သူကို ကောင်းကင်တ
 ၆ မန်ထိုအောက်၌ အနည်းငယ် နှိမ့်တော်မူပြီး- သူ
 ၏ခေါင်းကို ဘုန်း အသေရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူ
 ၇ ပြီး- ဝန်ဆင်းတော်မူသော အရာများကို အုပ်မိုး
 ၈ စေ၍၊ သိုးခွားအစရှိသော မြေတိရိစ္ဆာန်၊ မိုဏ်း
 ၉ ကောင်းကင်၌ တ်၊ ပင်လယ်ငါး နှင့် ပင်လယ်
 ထမ်း၌ သွားတတ်သော တိရိစ္ဆာန်မှစ၍၊ မယ်
 ယိမ်း သော အရာ ထို့ကို သူ၏ ခြေအောက်၌ ချ
 ၁၀ ထားတော် မူ ပြီး- ထို အကျွန်ုပ် ထို့ ၏ ဘုရား
 ရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ နာမသည်
 မြေကြီး တပြင်လုံး၌ အသွန်ကြီး ခြိတ်တော် မူသ
 တည်း။

ဇ

၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှစ်ထုံး
 အကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ နံ့စွယ်
 သော အမှုတော်ရှိ သူထိုကို ပြည့်နိပါမည်။-
 ၂ ကိုယ်တော်ကို အဖို့ ပြု၍ ဝမ်းသာ ရှင်ထန်းပါ
 မည်။ နာမတော်ကို ထောမနာ ထိခြင်းဆိုပါမည်။
 ၃ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၊- အကြောင်းမူကား၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏ရန်သူထိုသည် ပြန်ဆုတ်၍ လဲကြပါ၏။
 ၄ ရှေ့တော်၌ ဖျက်မီး ကြပါ၏။- ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ် ထက်မှာ တရား ဆုံးဖြတ်တော် မူ ပြီး

၀ ဝတ္ထင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ခြောင့်မတ်စွာ စီရင်
 ၀ တော်မူပြီး- တပါးစေတနာသားတို့ကို ဆုခွတော်
 ၀ မူပြီးဆိုသောသူတို့ကို ဖျတ်ဆီး၍ သူတို့နာမကို
 ၀ ကာထ စေတည်စေဆတ် ချေဖျောက်တော် မူပြီး-
 ၀ ရန်သူ တို့ သည် စကုန် စေတင် ဖြစ် ဖြစ်သို့
 ၀ ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူ၍ သူတို့
 ၀ စေတတ်စွာမရှိ၊ ဂျောက်ပါ ပြီး- ထာဝရ ဘုရားမူ
 ၀ ကား၊ ကာထ စေတည် စေဆတ် တည်တော် မူ၏။
 ၀ တရား ဝတ္ထင်တော်ကို ဖွင့်ဆင်၍- မြေကြီးသား
 ၀ တို့ကို တရားသဖြင့် စီရင် တော် မူ၏။ သူ မျိုး တို့
 ၀ သားခြောင့်မတ်စွာသော စီရင်ခြင်းကို ပြုတော်
 ၀ မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရ
 ၀ သော သူတို့၏ ဦးလှံရာ၊ ဘေး စန္ဒရယ် ရောက်
 ၀ သည်ကာလ ဦးလှံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။- နာမတော်
 ၀ ကို သိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်
 ၀ ကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုထာဝရ
 ၀ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို ချာသောသူတို့ကို စွန့်ပြစ်
 ၀ တော်မမူတတ်ပါ။
 ၀၁ စိတုန် မြို့မှာ ကျိန်းဝပ် တော် မူသော ထာဝရ
 ၀ ဘုရားကို ထောမနာ သိခြင်း ထို ကြလေသွား။ အမှု
 ၀ တော် ဈာန် ကို လူ မျိုး တို့ သား ဟော ပြော ကြ
 ၀ လေသွား- လူ အသက်သတ်ခြင်း အမှုကို စစ်တော်
 ၀ မူ၍၊ အသေခံရသောသူတို့ကို အောင်းစေတော်
 ၀ မူ၏။ နှိမ့်ချကျက် ရှိသောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်း
 ၀ အသံ ကို ခေလျော့တော်မမူတတ်ပါ။
 ၀၂ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနား
 ၀ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ဝန်းသောသူတို့၏ ညည်း
 ၀ ဆဲခြင်းအမှုကို ကြည့်ရှု၍၊ သေမင်း သက်မှတ
 ၀ ကျွန်ုပ်ကို ကယ် နှုတ်တော်မူပါ။- သို့ဖြစ်၍၊ ဂုဏ်
 ၀ ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို စိတုန် မြို့တံခါးဝမှာ
 ၀ အကျွန်ုပ်ပြညွှန်ပါမည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ၀ ကျေးဇူးကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။
 ၀၃ တပါး စေတနာသား တို့သည် ကိုယ် တူးသော
 ၀ တွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြမ်းကိုယ်မှတ်ထားသော
 ၀ ကျော့တွင်းထဲမှာ ကိုယ်မြေတို့သည် ကျော့မိကြ
 ၀ ၏။- ထာဝရ ဘုရား သည် တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်
 ၀ တော် မူ ခြင်း အား ဖြင့် ထင် ချား တော် မူ၏။ မ
 ၀ တရားသောသူသည် မိမိလုပ်သောစေလုပ်ထဲမှာ
 ၀ ကျော့မိခြင်းကို ခံရ၏။- မတရားသောသူတို့နှင့်
 ၀ ဘုရားသခင်ကို ခေလျော့သော စေတနာသား အ
 ၀ ပေါင်းတို့သည် မရဏာ နိုင်ငံသို့ နှင်ခြင်းကို ခံရ
 ၀ ကြလိမ့်မည်။- တော်စွတ်သောသူတို့ကို အစည်

ခေလျော့သော စေတနာသား သူတို့ ထည်
 ၀ ချော်ထင်၍ မရဘဲ အစည်မနေရကြ။
 ၀၁ ထိုထာဝရ ဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ သူ မနိုင်ပါ
 ၀ စေနှင့်၊ တပါးစေတနာသားတို့သည် ချေထောင်ခံစစ်
 ၀ ကြာစီရင်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော- ထိုထာ
 ၀ ဝရဘုရား၊ သူတို့ကို ခြောက်ထွန်းတော်မူပါ။ ထို့
 ၀ ဖြစ်၍၊ မိမိတို့သည် တူသက်သက် ဖြစ်သည်ကို လူ
 ၀ မျိုးတို့သည် သိကြပါလိမ့်မည်။
 ၁၁
 ၀ ထို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အထွတ်
 ၀ ကြောင့်ဝေးဝေးရပ်၍ နေတော်မူသနည်း။ ထော
 ၀ စန္ဒရယ် ရောက်သည်ကာလ အထွတ်ကြောင့်
 ၀ ဝန်းကျယ်၍ နေတော်မူသနည်း။- မတရားသော
 ၀ သူသည် မာနစိတ်ရှိ၍၊ ဆင်းရဲသောသူကို ညည်း
 ၀ ဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိပြုသော ပရိယာယ် အား ဖြင့်
 ၀ ထိုသူကို ခမ်းဆီးတတ်ပါ၏။- မတရားသော သူ
 ၀ သည် မိမိစိတ်အလို၌ ဝါကြွား တတ်ပါ၏။ ထော
 ၀ တကြီးသောသူသည် ထာဝရဘုရားကို ပယ်၍၊
 ၀ မထိခံခြင်းပြုတတ်ပါ၏။- မတရားသော သူသည်
 ၀ မာနထောင်သွားသောကြောင့်၊ မစည်းစားတတ်
 ၀ ပါ။ ဘုရားသခင်မရှိ ထူထောင်သော နေထိုင်
 ၀ ပါ၏။- အစည်ခိုင်မာစွာ ကျင့်ကြံ ပြုမူတတ်ပါ၏။
 ၀ တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည် သူနှင့်ဝေးမြင့်
 ၀ သည်ဖြစ်၍၊ ခပ် သိမ်း သော ရန်သူတို့ကို မထိခံ
 ၀ ခြင်းပြုတတ်ပါ၏။- ငါသည် အစည်မစွေရ၊ ဆင်း
 ၀ ရဲခြင်းသို့ မရောက်ရဟု အောင်းစေတတ်ပါ၏။-
 ၀ သူ၏ နှုတ် သည် ကျိန် ဆဲခြင်း၊ ထွဋ် စား ခြင်း၊
 ၀ ရှုတ်ချခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ ကျော့ အောက်မှာ မ
 ၀ ကောင်းသော အကြံနှင့် မတရားသော အမှုရှိပါ
 ၀ ၏။- ရွာအနားတွင် ဝန်းနေရာ အရပ်မှာ ထိုင်၍၊
 ၀ အပြစ် မရှိသော သူကို ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌
 ၀ သတ် တတ် ပါ ၏။ ဆင်းရဲ သော သူ ကို ချောင်း
 ၀ မြောင်းတတ်ပါ၏။- မြို့ထဲမှာ နေသော ရွာသူကို
 ၀ သို့ကွယ်ရာ အရပ်၌ ဝန်း၍ နေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲ
 ၀ သောသူကို ခမ်းဆီး ခြင်း၊ ငှါ ဝန်းကျယ်၍ နေပါ
 ၀ ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ကွန်ဂွတ်ထဲသို့တွဲ၍ ခမ်း
 ၀ ဆီးတတ်ပါ၏။- ထိုသို့ ညည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို
 ၀ ခံရ၍၊ ဆင်းရဲသော သူအပေါင်း တို့သည် သူ၏
 ၀ ထက်သို့ ကျ ရောက်တတ် ကြ ပါ ၏။- ထိုသူက၊
 ၀ ဘုရားသခင်သည် ခေလျော့တော်မူ၏။ ချွတ် နှာ
 ၀ ကို ထွှဲတော် မူ၏။ မြင် တော် မ မူတို့ အောင်း စေ
 ၀ တတ်ပါ၏။

- ၁၂ ဆိုတာဝရဘုရား၊ ထမ္ဘာတံတော်မူပါ။ ဆိုဘုရား ထခင်း၊ ထက်တော်ကိုရှိတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိ
- ၁၃ သော သူတို့ကို မေ့လျော့တော် မမူပါ နှင့်- မ တရားသော သူသည် ဘုရား အခင်း ကို အတယ် ကြောင့် မထိခံခြင်း ပြုရ ပါစံ့နည်း။ ကိုယ်တော် သည် စစ်တော် မမူဟု အတယ် ကြောင့် စောင်း
- ၁၄ မေ့ရ ပါ စံ့နည်း။- ထိုသော်လည်း။ ကိုယ်တော် သည် မြင်တော်မူပြီး၊ အကြောင်းမူကား၊ ပင်ပန်း စေခြင်း နှင့် နှောင့်ရှက် စေ ခြင်း ကို လက် ဝါး တော်၌ ဖတ်သားမည်ဟု ကြည့်ရှုတော် မူတတ် ပါ၏။ ဆင်းရဲ သောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ကိုယ် ကို အပ် တတ် ပါ ၏။ ကိုယ်တော် သည် မိမိ အမရှိ
- ၁၅ သောသူ၏ မိမိတို့ ရာ မြင်တော် မူ၏။- မတရား သ မြင်မြဲ၍ ဆိုးသောသူ၏ ထက်ရိုးကို ချိုးတော်မူ ပါ။ သူပြုသော အခမ္ဘ အမှုကို အတုန်အခင်း စစ် တော်မူပါ။
- ၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ကာထအစည်အမြဲတည် ဆော့ရှင်ဘုရင် မြင်တော်မူ၍၊ တပါးအမျိုးသား ထိုသည် နိုင်ငံ တော် ထဲ က ကွယ် ဖျောက် ကြပါ
- ၁၇ လိမ့်မည်။- ဆိုတာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် နှိမ့် ချလျက် ရှိသော သူ တို့၏ တောဝှံ တခြင်း အ ထံကို ကြား တော် မူ၏။ သူတို့၏ မိတ် နှစ် လုံးကို
- ၁၈ တည်ကြည်စေတော်မူ၏။- ဆင်းရဲသားကိုသူ၏ ခြေမှတစ်ဆင့် မနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ မိမိအမရှိ သော သူနှင့် ညည်းဆဲခံရသော သူတို့ကို တရား ပေးခြင်းငှါ နားတော်ကိုဖွင့်တော်မူ၏။

၁၁

- ၁၁-၁ မတရားသောသူတို့သည်သဘောမြောင့်သော သူ တို့ ကို မထင် မရှား ပြစ်စံ့သော ငှါ၊ လေးကို တင်၍၊ လေးညှို့ ပေါ်မှာ မြှားကို ဖျပ်ကြ၏။ အမိ တကဲ့သို့သည့်ဖျပ်လျှင်မြောင့်မတ်သောသူသည် အတယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ငမိညည်းအား သင် သည်ငှက်ကဲ့သို့၊ ကိုယ်နေရာတောင်ပေါ်သို့ ပြေး ချေဟု၊ အတယ် ကြောင့် ပြောကြ သနည်း။ ထာ
- ၁၁-၂ ဝရဘုရားသည် ငါမိမိတို့ ရာ မြင်တော်မူ၏။- ထာ ဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော မိတ်မှန် တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပဏ္ဏ င်တော်သည် ကောင်းကင် ပေါ်မှာတည်၏။ ဗျက်မိတော်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ဗျက်ခမ်းတော်သည် လူသားတို့ကို
- ၁၁-၃ စစ်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ် သောသူကို စုံစမ်းတော် မူ၏။ မတရားသော သူ နှင့် ထူထူဖျက်ဆီး ထိုသော သူကို ပိညည်းတော်

၁ သည်စုန်းတော်မူ၏။-မတရားသောသူတို့အပေါ် မှာတောက်သောမီးခဲ၊ ကန့် နှင့် ရောသောမီးတို့၊ အပူလောင်သောစုန်းတိုင်းကိုသက်ရောက်စေ၍၊ သူ ၁ ထိုသောက်စရာတို့ စီရင်တော်မူမည်။-တရားသ မြင်မြဲတော်မူသောထာ ဝရဘုရားသည်၊ တရား သောအမှုကိုနှစ်သက်၍သဘောမြောင့်သောသူ ကိုဗျက်နှာပြုတော်မူ၏။

၁၂

- ၁ ဆိုတာဝရဘုရား၊ ကယ်တင် တော် မူပါ။ သူ တော်ကောင်းမျိုးသည်ပြတ်၍၊ သဇ္ဈာန်သောသူ မျိုးသည် လူသား တို့တွင် ကွယ် ဖျောက် ပါ၏။- ၂ အိမ်နီး ချင်းတို့ သည် တဦးကိုတဦး ရသေ သုံး ၍၊ ချော့မေ့သော နှုတ်ခမ်း၊ နှစ်ခွသောမိတ်နှင့်
- ၃ ပြော တတ် ကြပါ၏။- ငါတို့ သည် ကိုယ် လျှာ ၄ အား မြင်နိုင်မည်။ ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည်ကိုယ်အ ပူကို စောင့် လိမ့်မည်။ ငါ တို့၏ သခင်ကား၊ အ ငယ်သူနည်းထုပြောဆိုသောသူတို့၏ ချော့မေ့ သော နှုတ်ခမ်းနှင့်ဝါကြွားသောလျှာရှိသမျှတို့
- ၅ ကိုထာဝရဘုရားသည်မြတ်တော်မူမည်။- ဆင်း ရဲသောသူ သည်ခံ ရသော ညည်း ဆဲခြင်း၊ ငတ် ခွတ်သော သူ၏ ပိုကျွေးခြင်းကြောင့် ထရ ငါထ မည်။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူအားချမ်းသာပေး မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူချက်တို့သည် သန့် ရှင်းခြင်းရှိ၍၊ မြေနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါ၊ မိုက်၌
- ၇ ခုနှစ်ကြိမ်စစ်သောငွေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။- ဆိုတာ ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ထိုသူ တို့ကို ချီလူ မျိုးမှ အစည် ကွယ်ကာစောင့်မ တော် မူမည်။
- ၈ ဆိုး ထုတ်သော သူတို့ သည် ချိုးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်သည် ကာထ၊ မ တရားသော သူတို့ သည် အရပ်ရပ်သြည့်သည်ရသောအ ခွင့်ရှိကြ၏။

၁၃

- ၁ ဆိုတာဝရဘုရား၊ အ ကျွန်ုပ် ကို အလျှင်း မ ဖတ်ဘဲအတယ်မျှကာထပတ်လုံးမေ့လျော့တော် မူမည်နည်း။ အတယ်မျှကာထပတ်လုံးဗျက် နှာ ၂ တော်ကိုကွယ်ထားတော်မူမည်နည်း။-အကျွန်ုပ် သည်အစည်ဝမ်းနည်းလျက်၊ အကယ်မျှကာထ ပတ်လုံးတွေးတောသော မိတ်ရှိရပါမည်နည်း။
- ၃ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ သည် အတယ်မျှ ကာထ ပတ် လုံး၊ အကျွန်ုပ်ကိုထုတ်ဖို့ရပါမည်နည်း။-အကျွန်ုပ် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် စကား ကိုဗျက်နှာပြု၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်

စွတ်မိကိုယ်တော်စုပါး ထိုမထုတ်လျှင်
 ၁။ သေ ဟိမိ ချော် ခြင်း ထို့ ရောက် ခု ဝါ မည်- အ
 ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူက၊ ငါနိုင်ပြီလို့ ဆို၍၊ အကျွန်ုပ်
 ကို နှောင့်ရှတ်သော ဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ် ထွတ်
 ၂။ နှားသတ်ကို ဝမ်းမြောက် ကြပါလိမ့်မည်- အ
 ကျွန်ုပ် ထည့်ကရုဏာ တော်ကို ထုံကြည် ပါ၏၊
 ကယ်တင်တော် မူခြင်း၊ အရာ၌ နှစ်သုံး၊ ရှင်သနိုး၊
 ၃။ ပါ ထိမ့်မည်- အကျွန်ုပ် ၌ ကျေးဇူး၊ ပြု တော်မူ
 သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ထောဓနာ ထိ
 ခြင်းဆိုပါမည်။

၁၄

• ဘုရားထံသို့ မရှိသူ၊ မိတ်သောသူထည့်ထင်
 ထတ်၏၊ ထိုသို့သောသူထို့ သည်သောမြေ ဟို ဘွင်း
 ၁။ ၌၊ စက်ဆုပ် စွတ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကြ၏၊
 ကောင်းသော အမှုကို ပြုသောသူတစ်ယောက်၏၊
 ၂။ မှီး- နားထပ် သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူ
 ထန်တထောက်ရှိသည်မှ သည်ကို သိမြင်ခြင်း
 ၃။ ၌၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ပေါ်က၊ ထူ
 ၄။ သားထိုက်၌ ဖြည့်စုံတော်မူ၏- ထူမပေါင်း
 ထိုသည် ထမ်း၊ ထုံကြပြီး၊ တညီ တညွတ် တည်း၊
 ၅။ ဆွေးမြေ့ ထို ယွင်း ခြင်း၊ မှီ ကြ၏၊ ကောင်း သော
 အကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ၊ တထောက်၏၊
 ၆။ ရန်ကို စား သကဲ့သို့ ငါ၏ ထူထိုက် ကိုက် စား
 ၌၊ ထာဝရဘုရားကို ဝဋ္ဌနာ မပြုသော အဝဋ္ဌ ထူ
 ၇။ အပေါင်း၊ ထိုသည် မသိသောကြောင့် သေသော- သို့
 မြင်၍၊ အထွန်ကြောက် ထန် ကြလိမ့် မည်၊ အ
 ၈။ ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခြောင့်မတ်
 ၉။ သော ထူမျိုးထက်၌ ရှိတော်မူ၏- နှိပ်စက်လျက် မှီ
 သော သူသည် ထာဝရ ဘုရား ကို ပို ထုံ သော
 ၁၀။ ကြောင့်၊ သင်ထိုသည်သူ၏ အကြံအစည်ကို အ
 ၁၁။ စွတ်ကွဲစေတတ် ကြ၏- ဣသရေလ အမျိုး ကို
 ကယ်တင် ခြင်း၊ ကျေးဇူး တော် သည်၊ ဖိ ထုန်
 တောင်ပေါ်မှာပေါ်ထွန်းပါစေသော၊ သိမ်းသွား
 ခြင်းကို ခံရသော ထူမျိုးတော်ကို၊ တဖန်ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဆောင်ခံတော် မူသော အခါ၊ သာ
 ကုတ် သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်
 ထည်းရှင်သနိုးခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၁၅

• ဆိုထာဝရဘုရားထံတော်၌ အထက်သို့သည်
 ထည်း၊ ရဟိမည် နည်း၊ သန့် ရှင်းသော တောင်
 တော်ပေါ်မှာအထက်သို့သည် နေရပါမည်နည်း၊
 ၁။ ထူမူကား- ခြောင့် မတ်သော အကျင့်၊ ထေး

သော အမှုကို ပြုကျင့်၍၊ ထောဓနာကို မိတ်နှစ်
 ၁။ ထုံးပါထွက် ပြောထားသော- ထုတပါး၏ အထ
 ရေကို ဖျက်စေခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ ကိုယ်နှစ်စိတ်
 ဆိုင်သောသူ၏ဘဝကို ကြိမ်၍ ခြင်း၊ ကိုယ်နှစ်
 စိတ်ဆိုင်သောသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ရှောင်ထ
 ၂။ သော- ဆိုးထုတ်သောသူကို အထုတ်ဟု၍ ထင်
 ရှုထိုက်၊ ထာဝရ ဘုရား အား ကြောက် နှစ်
 သောသူကို မှီသောထေးကား ကိုယ်အကျိုး၊ ဂုဏ်
 ရသော်လည်း၊ ကိုယ် ကျိန် ဆိုသော ထောဓနာ
 ၃။ ကိုမဖက်- ကိုယ်ငွေကို ချေး၍ အတိုးမထူး၊ အ
 ခြစ်မရှိသောသူ၏တရား၊ တံရိုးကို ခံစားကျင့်
 သော ထူသည် ထွတ် နှား ခြင်းနှင့် အစဉ် အစွဲ
 ကင်းထွတ်လိမ့်သတည်း။

၁၆

• အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော် စုပါဘုရား၊ ထိုထို
 ၁။ တော်ကို အကျွန်ုပ်ပိုထုံ ပါ၏- ကိုယ်တော်အညီ
 အကျွန်ုပ်၏ သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ထူ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကို အကျွန်ုပ် လျှောက်ဆိုပါပြီ၊ ကျေးဇူး
 တော်မှ တပါး၊ အခြားသော မဂ်ဃာသည် အ
 ၂။ ကျွန်ုပ်၌မရှိပါ- ပြည်တော်၌ နေသောထူရှင်း
 သူနှင့်ထူး ဆန်းသော သူထိုက်သာ နှစ် ထတ်ပါ
 ၃။ ၏၊ အခြားသောထမ်းသို့လိုက် ပြေးသောသူထို့
 ထည် ချား စွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်
 ၄။ မည်၊ ငါသည်သူထို့ သွန်းသောင်းရာ ပူဇော် သ
 ကာအသွေးကို မလှူမဆတ်ထိုး၊ သူထို ဘုရား၏
 ၅။ နာမကို မမြှောက်လို- ထာဝရ ဘုရားသည် ငါထ
 ရွှေခံရာ အခွင့်၊ ငါ စားသောငယ်ရာ အခွင့် ဖြစ်တော်
 ၆။ မူ၏၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အငွေ အနှစ်ကို
 ၇။ စောင့်ရှောက်တော်မူ၏- ငါပိုင်ထိုက်သောနယ်
 မိုမိတ်သည် သာယာသော အရပ်တွင် ကျန်၊
 ကောင်း၊ ရှုသောအခွေကို ငါခံရပြီ၊
 ၈။ ကို ပြု စု တော် မူသော ထာဝရ ဘုရား ကို
 ကောင်းကြီး ပေးမည်၊ ညည့်အချိန်၌ ဖင်နှစ်
 ၉။ ထုံးသည် ကို နှိုးဆော်တတ်၏- ငါသည်ထာ
 ဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်မှောက်ပြု၏၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ လေကွာထက်၌ တည်ရှိတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ထွတ်ရှား ခြင်း မရှိရ၊ ထို
 ၁၀။ ကြောင့် ငမိတ် နှစ်လုံးသည် သာယာခြင်း၊- ငမိ
 ညည် သည်ထည်း ရှင်သနိုးခြင်း ရှိ၏၊ ထိုမှတ
 ပါး၊ အသားသည် မျှော်သင့် လျက် ကျိန်းတံ
 ၁၁။ လိမ့် မည်- အကြောင်း မူ ကား၊ ကိုယ် တော်
 သည် အကျွန်ုပ်၏ မိညည်ထို မရဏာနိုင်ငံ၌ ဖြစ်

အားတော်မူ၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူ
အား လည်း ဝတ်စပ်ခြင်း၊ ကို မှီခို တော် မူသဲ
၁၀ ထွက်၊- အသတ်ရှင်ခြင်းလင်းကိုပြည့်စုံတော်
မူ ငါ့မိမိ ခည်း၊ အထံတော်၌ ဝတ်သော ဝမ်း
မြောက်ခြင်းအခွင့်နှင့်၊ ထက်ရှာတော် နားစာအ
စည်အမြဲလျော်စွာခြင်းအခွင့်ရှိပါ၏။

၁၇

- ထိုထာဝရဘုရား၊ တရားသောဝက်မှာ နေ၍၊
အကျွန်ုပ်တို့အော်ထစ် ခြင်းကို မှတ်တော် မူပါ။ မ
ထည့်စားတတ်သော နှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသော
၊ ပစ္စနာစကားကို နားထောင် တော်မူပါ။- ကိုယ်
တော်တိုင်အကျွန်ုပ်ကိုစီရင်၍၊ ခြောင့်မတ်သော
၁ အရာကိုထောက်ရှုတော်မူပါ။-အကျွန်ုပ်နှစ်လုံး
ကိုစစ်ဆေးတော်မူပါ။ညည့်အခါအကျွန်ုပ်ကိုအ
ကြည့် အခွင့် ကြွထားတော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်
ကြောသောအခါ၊ အထက်အပြစ်ကိုမျှထွေတော်
မူရား၊ အကျွန်ုပ် အကြံ အစည်သည် အကျွန်ုပ်
၁ စကားနှင့်မပြားမနားပါ။-လူပြုတတ်သော အမှု
ဇာနည်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သူ၏ထမ်း၊ ထိုကို
နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ရှောင်ပါ
၁ ပြီး-ထမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ် သွားစည်တွင်၊
• ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ထောက်မတော် မူပါ။- ထို
ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်နားထောင်တော်
မူတော် သော့ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် တောင်း
မလျှောက်ပါ။ နားတော်ကို လှည့်၍ အကျွန်ုပ်
စကားကိုနာထူတော်မူပါ။
- ၇ ကိုယ်တော်ကိုမိမိသောသူထို့ကို သူဝန်ထို့
ထက်မှ၊လက်ရှာလက်တော်အားဖြင့် ကယ်နှုတ်
တော်မူသောဘုရား၊ထူးဆန်းသောမေတ္တာကျေး
- နှုတ်တော်ကိုပြတော်မူပါ။-အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲ
သောသူထိုးတည်းဟူသော၊ အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍
ဆတ်ထိုသော ရန်သူထို့ လက်မှ၊ အကျွန်ုပ် ကို
ထွတ်စေ ခြင်း ငှါ၊ မျက်ဆန် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို
စောင့်မတော်မူပါ။ အတောင်တော်အမိလ်ထဲမှာ
- ၁၀ နှုံးဆုတ်တော်မူပါ။- သူထိုသည်မိမိထိုဆုတ်ခြင်း
ကိုကိုးစား၍၊ ထောင်လွှားစော်ကားစွာပြောဆို
- ၁၀ ကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်ထို သွားသော ထမ်းကို ယခု
ပိုင်းမိကြပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်ထိုကိုမြေပေါ်မှာလည်း
- ၁၁ ခြင်းငှါဗျက်စီနှင့်ရွယ်ကြပါ၏။- ဝမ်းမိသောအ
ကောင်ကို စားစွာ အားကြီးသော ခွင်သေ ကဲ့သို့
ငှပ်၊ဗိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ချောင်း၍ နေသောခွင်
- ၁၁ သေထို့ကဲ့သို့ဝင်မြင်ကြပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊

ထောင်မူပါ။သူထိုကိုမီးထား၍လှည်းတော်
မူပါ။ မတရားသောသူထို့လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်အ
သက်ကိုထားတော်ဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။-
၁၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ ထောက်သား ဖြစ်သောထိုထူ
ထို့လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုလက်တော်ဖြင့်
ကယ်လွှတ် တော်မူပါ။ ထိုသူထို့သည် ယခုထဝ
ဇာမိမိဘုံသို့ ကိုခံရ ကြပါ၏။ သူထို့ အထို ကို
ထက္ကာတော်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။သူထို့သား
ထိုးထိုသည်လည်း ကြွယ်ဝ၍၊ ခြေခြစ်စသည်
၁၁ ထိုနှစ်မိမိထိုဥစ္စာကိုချွန်ထားကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်
မူကားခြောင့်မတ်၍၊ ဗျက်နှာတော်ကို ဗျာဠာရ
ပါလိမ့်မည်။နိုးသောအခါပုံသဏ္ဌာန်တော်အား
ဖြင့်၊အကျွန်ုပ်အထိုပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

၁၈

ထာဝရ ဘုရား၊ ဇိ ကျန် ဂါမိန်သည် သွာလုမင်းမှ
ဝဋ္ဋိ၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့လက်မှကယ်လွှတ်
တော်မူခြင်းကျေးဇူး ကိုခံရသောအ
ခါ၊ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
မြက်ဆိုသော သိခြင်း၊
စကားဟုမူကား။

- ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရွှန်စားမထ
တဦးဟူသောကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်နှစ်ပါ၏။-
၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ကျောက်၊ငါ၏မြို့ရိုး၊ကို
ကယ်လွှတ်သော သခင်၊ ငါ၏ဘုရား၊ ငါကိုးစား
သော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကား၊ ကို
ကယ် တင်သော ဦးမြို့၊ ငါ၏ရဲတိုက် ဖြစ်တော်
၁ မူ၏။- မိုးရွမ်းစေသော ထာဝရဘုရားကို ငါ
တောင်းလျှောက်၍၊ရန်သူထို့လက်မှကယ်တင်
၁ ခြင်းသို့ရောက်၏။- သေခြင်းကြိုးထိုသည် ကု
ပိုင်းမိ၍၊ဖျက်ဆီးတတ်သောရေစီးခြင်းကြောင့်
၁ ငါကြောက် လန့်ရ၏။- မရဏာ နိုင်ငံ၏ ကြိုးထို
သည်ပိုင်း၍၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းသည် ကို
၁ ကျော့ မိလျက် ရှိ၏။- ထိုသို့ ငါသည် ဆင်းရဲ ပြု
ခြင်သော အခါ၊ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍၊ ငါ၏
ဘုရားသခင်ကိုစော်ဟစ် ထေ၏။ ခေါ်သောအ
သံကိုမိတ်မှန်တော်ထဲမှာကြားတော်မူ၍၊ အော်
ထစ်သောအသံသည်နားတော်ထဲသို့ဝင်လေ၏။
၇ ထိုအခါ အမျက်တော် ထွက် သော အားဖြင့်
မြေကြီး တုန်လှုပ်၍၊ တောင် အမြစ်ထိုသည် တ
၁ ရွှေရွှေ လှုပ်ရှားကြ၏။- နှာခေါင်း တော်ထဲက
မီးပိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးထောင်သော
၁ အားဖြင့်၊ မီးခဲတောက်ထေ၏။- မိုဃ်းထောင်း

ကပ်ကိညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေ
 ၁၁ ဝါးတော်စောက်၌မှောင်မိုက်ခြင်းထမ်း-ခေရု
 မိမိကိုမီးထွက်ပုံတော်မူ၏။ ထေရ်စေတီတော်ထဲ
 ၁၂ စေတီပေါ်မှာ ထွက်စွာ ပုံတော်မူ၏- မှောင်မိုက်ထဲ
 ၁၃ ဖာရုနီးယားတော်မူ၍၊ တစ်ခုတည်းသောရေနှင့်ထူ
 ထပ်သော မိုက်ဆိပ် ထိုသည်၊ ကိုယ်တော် ကို
 ၁၄ ကာရံထွက် မှီ ကြမ်း- ရွှေတော်၌ ရောင် ခြည်
 ကြောင့် တိမ်ထပ်ထိုသည် မိုက်ဆိပ်၌ မီးခဲပါ
 ၁၅ ထွက်ထွင်ကြမ်း- ထာဝရဘုရားသည် ထည်း၊
 ကောင်းကင် ပေါ်မှာ မိုက်၊ မြို့နား၌၊ အမြင့်ဆုံး
 သောဘုရားသည်အသံတော်ကို ထွင်တော်မူ၏-
 ၁၆ ထေရ်မြားတော်ထိုကိုပြန်၍၊ လှုပ်ခတ်ပြတ်စေထ
 မြင့်၊ ရန်သူကို အရပ်ရပ်ထို ခွဲ၍ ခွဲစေတော်
 မူ၏။
 ၁၇ ထိုအခါ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
 အပြစ်တင်၍၊ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသတ် ခွ
 တော်မူသောအားဖြင့်၊ သရဗ္ဗရာဇာတော်ပြင်၌
 ထောက ထိုက် မြစ် ထိုသည် ဝှင့် ထပ် ထပ် ပေါ်
 ၁၈ ထွက်မြီကြမ်း- ထာဝရဘုရားသည်အသတ်အ
 ရပ်က ထက်တော်ကို ဆန့်၍၊ တစ်ခုတည်းသောရေ
 ၁၉ ထဲကကို ဆယ်ထူတော်မူ၏- ကို ခုနီးယော
 သူတည်းဟူသော၊ ငါပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင်ခွန်
 အားကြီးသောရန်သူထိုက်မှငါ့ကို ကယ်ထွတ်
 ၂၀ တော်မူ၏- အေးဥပါတ် ရောက်သောကာလ၌၊
 သူထိုသည်ဆီးကာသော်ထည်း၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၁ သည် ငါ့မိမိရာ ခြစ်၍- ကို ကွယ် ဝန်းရာ အ
 ရပ်ထို မှီဆောင်တော် မူ၏၊ ကို နှစ်သက်သော
 ကြောင့်ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။
 ၂၂ ငါမြောင့်မတ်ခြင်း မှီသည် အထွတ်ထွတ်၊ ထာ
 ဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ပေး ၍၊ ငယ်စဉ်
 ၂၃ ကြယ်ခြင်း၏ အကျိုး ကို မီရင်တော် မူ၏- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ထမ်း
 တော်သို့အစဉ် ထိုက်၏၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်တံ
 ပြစ်မှား၍ မသွား- မီရင်တော်မူကုန် မှီသမျှကို
 ငါသည်ဗုဒ္ဓကံမှောင်မြုတ်၊ အထူးအစွဲ တော်ထို
 ၂၄ ကိုမပယ်၊- ရွှေတော်မှာမြောင့်မတ်၍၊ ကိုယ်စု
 ၂၅ မိုက်ကိုကြည်ရှောင်၏- ထိုကြောင့်ရွှေတော်မှာ
 ထင်ရှားသော ငါ၏ မြောင့်မတ် ခြင်း၊ ထက်စင်
 ကြယ်ခြင်းမှီသည့် နှင့်အထွတ်ထွတ်ထာဝရဘုရား
 ၂၆ သည် ငါ၌ အကျိုးကို ပေးတော်မူ ပြီ- သနား
 တတ်သောဘုရားကိုယ်တော်သည်သနားခြင်း
 အထောက်ကိုရင်း၊ မြောင့်မတ်သောသူအားမြောင့်

၂၇ မတ်ခြင်းထပ်ထောက်ကိုရင်း- ထန်ရှင်းသောသူအား
 ထန်ရှင်းခြင်း၊ သထောက်ကိုရင်း၊ ဆန်ကျင်သောသူ
 အား ဆန် ကျင်သော သထောက်ကို ရင်း ပြတော်မူ
 ၂၈ ၏- မှီရံဗုဒ္ဓကံ မှီသော သူထိုကို ကိုယ် တော်
 ထည်ကယ်တင်၍၊ ထောင်ထွားသော ဗုဒ္ဓကံ
 ၂၉ ကိုမူကား၊ နှုတ်ဗုဒ္ဓကံမူ၏- ထိုထာဝရဘုရား
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွက်ကို ထွန်း
 ၍၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရားသခင် သည် အကျွန်ုပ် ၏
 ၃၀ မှောင် မိုက်ကို ထင်း ခေ တော် မူ ၏- အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍၊ တပ်ကိုဗုဒ္ဓကံပါ
 ပြီးအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြုထွက်မြို့
 ကိုကျော်၍ဝင်ပါပြီ။
 ၃၁ ဘုရားသခင် မီရင်တော် မူသော အစု ထည်နဲ့
 ထင်၏၊ ထာဝရဘုရား၏သဗ္ဗာတော်သည်အစပ်
 ခံ၍တည်၏၊ မိုက်သောသူအပေါင်းထိုက်အကွယ်
 ၃၂ အကောမြစ်တော်မူ၏- ထာဝရဘုရားမှတစ်ပါးအ
 သတ်ဘုရားသခင်မှီသနည်း၊ ငါ့ထိုဘုရားသခင်
 မှတစ်ပါးအသတ်မည်သောကျောက်မှီသနည်း-
 ၃၃ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုခွန်အား ခါးနန်း နှင့်
 ခည်း၍၊ ငါ့သွားရာ ထမ်း ကို မြောင့် ခေတော်မူ
 ၃၄ ၏- ငါ့ကိုထပ်မံမြေကဲ့သို့ထွင်မြင်စေ၍၊ ငါ၏
 မြင့်ရာ အရပ်ပေါ်မှာ ငါ့တင်ထား တော်မူ၏-
 ၃၅ ငယ်ကကိုစပ်ပွင့်ထွေကွယ်စေခြင်းငှါ၊ ထွန်ဆင်
 တော်မူ၍၊ ကြေးဝါးထေးကိုငယ်စဉ်နှင့်ငါတင်
 နိုင်၏။
 ၃၆ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို
 ထွားကိုဖတ်၍၊ ထက်သတ်တော်အားမြင့်မစ
 တော်မူ၏၊ သည်းခံတော် မူခြင်း အား မြင့်၊ အ
 ၃၇ ကျွန်ုပ်သည်မီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏- အ
 ကျွန်ုပ် သွားသော ထမ်း ကို နှင်း ထင်း၍ ခြေ
 ၃၈ ရောင် စေခြင်းငှါ၊ ပြုတော် မူသော အားဖြင့်- အ
 ကျွန်ုပ်သည်ရန်သူထိုကိုထိုက်၍မှီသဖြင့်၊ သူထို
 ကိုမပယ်ရှင်းမှီထိုင်အောင်မပြန်ပါ- သူထိုသည့်
 အကျွန်ုပ် ခြေအောက်မှာထဲထွက်မြီ၍၊ မထနိုင်
 ၃၉ အောင်အကျွန်ုပ်သည်မှီခိုနင်းပါ၏- အကြောင်း
 မူကား၊ စစ်ထိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည်အ
 ကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါးနန်းနှင့်ခည်း၍၊ အကျွန်ုပ်
 ထက်၌ထသောသူထိုကို အကျွန်ုပ်အောက်မှာ
 ၄၀ ထည်းတော်မူ၏- အကျွန်ုပ်ကို ခုနီးယောရန်သူ
 ထိုက်ထည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌ အပ်၍၊ ဗုဒ္ဓကံ
 ၄၁ ရသော အစွင့်ကို ပေး တော် မူ ၏- သူထို ထည်
 အော်ထစ် ကြသော အခါ၊ ထယ်ထင်သော သူမ

မိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ဖော်ထင်သော်ထည်းထူး

၅။ တောင်မဇ္ဈ- ထိုတောင်မဇ္ဈရှိ ပိတောက်တောင်ကိုယ်
ထိုင်းသောမြေမှန်ကိုကဲ့သို့၊ ညက်ညက်မြေပြီး
၅။ ငယ်စဉ်တော်ကိုကဲ့သို့သွန်ပြင်ထေရ်။

၁၁။ ထူစု ထိုသည် ဆိုင်း မြို့ ထိုက် ထွန် မြင်းမှ၊ အ
 ထွန်ပိကိုကယ်ထွတ်၍၊ တပါးအမျိုးသား၊ ထို၏
 အကဲအစူး၊ အရာ၌ ခန့်ထား၊ ဘော် မူသော အား
 မြင့်၊ အထွန်ပိမယ်သားသောထူစုသည်အကျွန်ုပ်

၄၇ ထိန်ကျွန်ခံပါ၏။- အထွေချုပ်ကေားထံကို ဩစတရီးလျှော်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့အား အထူးဂုဏ်ပြုကြောင်းနှင့် အရေးကြီးမှုများကို ရှင်းပြခဲ့သည်။ သူ့အတွက် အခြားသူများ၏ အကျိုးအမြတ်ကို စောင့်ရှောက်ပေးရန် လိုအပ်သည်ကို ဆိုလိုသည်။

၄။ စီး- ငြီးနွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တူရာဇဝတ်ထက
ထုတ်ထုပ်ထွက်ထွက်ကြပါ၏။

၁။ ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူသည်
မြန်၍၊ ငါ၏ကျောက်ခွံမင်္ဂလာရှိပါစေတောင်း။
ငါ့ကို ကယ်တင် တော်မူသော ဘုရား၊ ထခင်၍ မိုး

၅၇။ ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊ နတ်ဓားတောင်မြို့နယ်၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ သာယာဝတီမြို့နယ်၊ မန္တလေးမြို့နယ်၊

၁။ သောသုကားဘုရားသခင်ပေတည်း။-ရန်သူထို့
 ထက်မှ ငကိုကယ်ရှုတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တ
 ခု၏နှုတ်သောသုထို့အပေါ်ထို့ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၏။ ထုတုဖက်ဆီးတတ်

၄။ သောသုဇ် ထက်မှ ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။- ထို
 ကြောင့် ဆိုသတစရ ဟုရား၊ စေက္ခန္တိပိသညံ ထ
 ပါးစေရိုးသားထိုတွင်ကျေးဇူးတော်ကိုခိုးစွမ်း
 ၏၊ နာမတော်ကိုကထာမနာ သိခြင်းဆိုပါမည်။

၁၀။ ထုရှားထစ်ထည် မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီးကို
အထူး သဖြင့် ကယ်ထွတ် တော်မူ၏။ သိသိတ်
တော်ကို ခံရသော ဝါဒိဂမ္ဘဉ်၊ အမျိုး အနွယ်
စား၊ ကာထစေ့ထည်စေ့ကဗျာကောဏ္ဍေးစူး
တို့ပြုတော်မူ၏။

32

- မိုဗိုဖုန်းကောင်းကင်ထဲသို့ တုလားသခင်၏ဘုန်း
ဖေသရေထောင်ကို ကြားပြော၍၊ မိုဗိုဖုန်း ဓူရ်စွာ
ကြိုက်သည်ထက်တော်နှင့်ထုပ်သောဖေရာဓူး၊

၂ ကိပြသစ်း- တနေ့ကိုတနေ့မြှင်ဆို၍၊ တညည
၃ ကိတညည့်ထွန်သစ်း- ခွတ်မြှင်ရင်း၊ စကား

ပြောခြင်းမရှိ။ သူတို့ နှုတ်ထွက်သံကို မကြားရ
 ၄ ထောင့်တည်း- သူတို့၏အထံ တည်ပြောပြောသံထုံး
 ခ် နှိပ်ခြင်း၊ ထုတ်ခံ ကောင်း ထည် ခြေတိုး၊ စမ်း

၁။ ထိုင်အောင်ရောက်ထေရ်- မိုဗ်၊ ကောင်းကင်
ထင်ဒေမိတ်မင်းကိ ဟာ၊ တောင်မှထမြင်၊ အေးသည့်

အိပ်ခန်း၊ လက်ထွက်ထားသောမင်္ဂလာဆောင်တိုက်
ထင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စွန့်ထားကြီးသောသူကဲ့သို့မိမိ
ထားရာထမ်းသိုလိက်ပြေးမည်ဟု၊ ဝမ်းခြောက်

■ လျှာ-မိုဏ်းကောင်းကင်တစ္ဆန်းမှထွက်လာ၍၊
တစ္ဆန်းတိုင်စောင့်ထည့်ပတ်သောစားမြင့်၊လူ
စံစေပူဇော်၍မှ ကွယ်လွတ်သော စေရာ တစ်တရ
ဖျပ်မိုး

၁။ ထာဝရဘုရား၏ တရား ကော် သည် စုံထင်
သည့်ခြင်၍၊ မိတ်ဒိညည်ကိုပြုစွင့်တတ်၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ ထာဝရသေခံကော်မူတတ်သည်ဟုတ်

- ထုတ်၏- ထာဝရ ဘုရား၏ နှလုံး ဥပဒေ သတ္တိ ထုတ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်၏။ မိတ်ဆွေသုံးပါး စင်

ထန်းခေတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်
ထည်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓူတ်မိကိုရှင်းလင်း
ခေတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ခံခြင်း။

ထောင့်တစ်ခု - သာဝရ ဘုရား၏ ခြေထောက် ဖြစ်
ထောင့်တစ်ခု - ထင်ရှားစွာ ထင်မြင်၍ ကာသမ
စည်ပင်စွာ ထိုင်၏။ သာဝရ ဘုရား၏ စီရင်တော်
မူလတော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်

ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေအထားများသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ နယ်စပ်ဒေသများတွင် ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

တရားတော်စားမြင့်ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည်
ထပ်ရ၍၊ တရားစောင့်ခြင်း၊ အကျိုးသည် ြေး။

၂၀

• ထေးစန့်ရယ်ရောင်သောကာယ၌၊သာဓရ
တုရားသည် ကိုယ်တော်ကားကိုးသောငှါ၊
သာကပ်၍ တရားသခင် နားရောင်သည် မိုး

တတ်ရယ်မြဲခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းမြဲခြင်း၊ ခေါင်းညှိတ်
 ၁ ခြင်းကိုမြဲကြပါ၏။ သူသည် သာဝရဘုရားကို
 ကိုးစားပြီးသူကို နှုတ်တော်မူပါလေစေ။ သူ၌
 ၂ လိုတော်ရှိလျှင် သာဝရပင်ကယ်စင်တော်မူပါလေ
 ၃ စေဟုဆိုကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်
 ၄ သည် အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက ဆွဲတူ၍၊ နို့
 ၅ သည် ကာလ၌ မိုးချိမ်ခြင်း၊ အကြောင်းကို ပယ်
 ၆ ချင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ပွားကတည်းက
 ၇ ပင် လက်တော်သို့ ရောက်ပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှ
 ၈ ချ်ကိုယ်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၉ တော်မူပါပြီ။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မ
 ၁၀ နေပါနှင့်။ သောဝရ နှုတ်တော်သုခိုးပါပြီ။ မ
 ၁၁ သောသူမရှိပါ။ နွားသားဥဿထာသို့သည် အ
 ၁၂ ကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍၊ အားကြီးသော ဗာရှန်ဥဿထာ
 ၁၃ သို့သည်ဝန်းရံလျက်နေကြပါ၏။ ကိုက်မြတ်၍
 ၁၄ တောက် တတ်သော ချင်သွေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို
 ၁၅ ပစပ်တကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ရေကဲ့သို့လွန်
 ၁၆ ခြင်းကိုခံရ၍၊ အမျိုးအစားရှိသမျှတို့သည်မြတ်
 ၁၇ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်သုံးသည် မသောင်းကဲ့သို့
 ၁၈ ဖြစ်၍၊ ရင်ထဲမှာ အရည် ကြွလျက်ရှိပါ၏။ အ
 ၁၉ ကျွန်ုပ်ခွန်စားသည်ဆိုးခြမ်းကဲ့သို့ခန်းခြောက်
 ၂၀ ၍၊ လျှာသည်း ပါး မိုး၌ ကပ်လျက်ရှိပါ၏။ အ
 ၂၁ ကျွန်ုပ်ကို သေခြေ တိုင်စေသင့် ချတော် မူပါပြီ။
 ၂၂ ခွေးတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်းထွက်၊ စုဝေးသော
 ၂၃ ထက်မြေထိုက်ထိုးဖောက်ကြပါပြီ။ ကိုယ်အမျိုး
 ၂၄ ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ် ရေတွက် နှိုင်းပါ၏။ သူတို့
 ၂၅ သည်အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်မြင်၍ စားရလျက်နေ
 ၂၆ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် အဝတ်ကို အချင်း ချင်း ဝေ
 ၂၇ ခန့်၍၊ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကိုစာရေတံ ချွတ်ကြပါ၏။
 ၂၈ ဆိုသာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်
 ၂၉ မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ခွန်စားမလာ၊ အကျွန်ုပ်
 ၃၀ ကိုမခံခြင်းငှါလျှင်အမြန် ကြွလာ တော်မူပါ။
 ၃၁ အကျွန်ုပ် အသက်ကို သားတေးမှငှင်း၊ အကျွန်ုပ်
 ၃၂ အချစ်ဆုံးကိုခွေး ထက်မှငှင်ကယ် ထွတ်တော်မူ
 ၃၃ ပါ။ ချင်သွေခံတွင်းမှာအကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်၍၊
 ၃၄ ကြိုးမြဲထဲမှာ အကျွန်ုပ်ခေါ်သော အသံကိုနား
 ၃၅ ထောင် တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် သိတင်း
 ၃၆ တော်ကို ညီအစ်ကိုတို့စား ကြားပြောပါမည်။
 ၃၇ ဝရိယာတ်အထယ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုမျိုးခွမ်းပါ
 ၃၈ မည်။
 ၃၉ သာဝရဘုရားကို ကြောက် နှစ်သော အချင်း

တို့၊ မျိုးခွမ်းခြင်းကို မြဲကြလေသွား။ သာကုတ်အမျိုး
 ၁ အပေါင်းတို့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဖော်ပြကြ
 ၂ လေသွား။ အသရေက အမျိုးအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်
 ၃ တော်ကို ကြောက် နှစ် ကြ လေသွား။ အကြောင်းမူ
 ၄ တား၊ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ၏ နှိမ့်ချသောအဖြစ်
 ၅ ကိုမထိခွဲခြင်း ပြတော် မူသည်မဟုတ်။ ချစ်နွာ
 ၆ တော်ကိုမထွေး၊ အော်ဟစ်သောအခါ နားထောင်
 ၇ တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် မဟာပရိယာတ်အ
 ၈ ထယ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုမျိုးခွမ်း၍၊ ကိုယ်တော်
 ၉ ကို ကြောက် နှစ်သော သူတို့ရှေ့မှာ၊ သန္တာ ဂတိ
 ၁၀ သားသည်အတိုင်း၊ သန္တာဝတ်ကိုမြေပါမည်။
 ၁၁ နှိမ့်ချလျက် ရှိသော သူတို့သည် ဝစ္ဆာစားရကြ
 ၁၂ လိမ့်မည်။ သာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည်
 ၁၃ မျိုးခွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မိတ်နှစ်ထုံးသည်
 ၁၄ အစဉ်အမြဲအားဖြည့်ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးစွန်း
 ၁၅ ရှိသမျှတို့သည်သတိရ၍၊ သာဝရဘုရားထံတော်
 ၁၆ သို့ပြောင်းထဲကြလိမ့်မည်။ သူအမျိုးအစွယ်အ
 ၁၇ ပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ် ကြလိမ့်
 ၁၈ မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သာဝရဘုရားသည်
 ၁၉ မိုးခံပိုင် တော်မူ၏။ သူမျိုးတို့ကို မင်းပြုတော်မူ
 ၂၀ ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာကြွယ်ဝသောသူအပေါင်းတို့
 ၂၁ သည် စား၍ ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ် အ
 ၂၂ သက်ကိုမစောင့်ရှိုင်း၊ မြေမှုန့်သို့ ဆင်းရသောသူ
 ၂၃ အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ညွတ်ပြပုံ
 ၂၄ ဝပ်တွား ကြ လိမ့် မည်။ သူတို့ အမျိုး အစွယ်
 ၂၅ သည်လည်း ဝတ်တော်ကိုပြုသဖြင့်၊ သူအစည်
 ၂၆ အဆက်တို့သည်သာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်
 ၂၇ ကိုကြားရကြလိမ့်မည်။ အိုသို့စီရင်တော်မူပြီ။ သူ
 ၂၈ တို့သည် ပေါ်သတ်၍၊ တရားသော အမှုတော်
 ၂၉ ကိုပွားသောသူမျိုးစားဖော်ပြရကြလိမ့်မည်။

၂၃

သာဝရဘုရားသည် ငါ၏သိုးထိန်း ဖြစ်တော်
 ၁ မူ၏။ ငါသည်ဆင်းရဲ မခံရ။ မိမိးလန်းသော
 ၂ ကျက်စားရာအရပ်၌ကိုယ်ပီစေတော်မူ၏။ သာ
 ၃ သာသော ခြစ် နား သို့ ထမ်းပြ တော်မူ၏။ င
 ၄ ပိညည်ကိုစားမြည်၍၊ နာမတော်အဖို့အလိုငှါ
 ၅ တရားလမ်း ထဲ၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။ အ
 ၆ ကယ်၍သေမင်း၏ အမိပိတ္တမ်းမိုးသော မျှင်ထဲ
 ၇ သို့ရှောက် ထွားရသော်လည်း၊ ထေးအန္တရာယ်
 ၈ ကိုမကြောက် ပါ။ အကြောင်း မူ ကား၊ ကိုယ်
 ၉ တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူ မှီတော် မူသည်
 ၁၀ ဖြစ်၍၊ ထိုတော်နှင့် လောင်ဝေးတော် သည်

၁။ အထွန်ပိကိုချမ်းသာစေပါ၏။-အထွန်ပိ၏ရန်သူ
 ၂။ ထို့ရှေ့မှာအထွန်ပိအဖို့ စားပွဲကို ခင်းတော်မူ၏။
 ၃။ အထွန်ပိ ခေါင်းကို ဆီနှင့် လိမ်းတော် မူ၏။ အ
 ၄။ ကျွန်ုပ် ခွက်တေး၊ သည် လျှံလျက် မှီပါ၏။- အ
 ၅။ ကယ်စင်စစ်အထွန်ပိသည်ကျေးဇူးနှင့်ကရုဏာ
 ၆။ ကို တသက်လုံး ခံစား၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်
 ၇။ တော်မှာအစည်အမြဲနေရပါလိမ့်မည်။

၂၄

၈။ ထာဝရဘုရား သည်မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်
 ၉။ ဆာကိုငှင်း၊ ထောက ဓာတ်နှင့် ထောက သားထို့
 ၁၀။ ကိုငှင်ပိုင်တော်မူ၏။- အကြောင်း မူကား၊ ထိုနေ
 ၁၁။ ရာကို သရဗ္ဗရာ ပေါ်မှာတည်၍၊ ရေဈေးပေါ်မှာ
 ၁၂။ မြဲမြံစေတော်မူပြီ။
 ၁၃။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်ပေါ်သို့အထွန်ပိ
 ၁၄။ ဘူသည် တက်ရမည် နည်း။ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန
 ၁၅။ တော်၌အထွန်ပိသည်ရပ်နေရမည်နည်း။ ဟူမူ
 ၁၆။ ကား၊- သန့်ရှင်းသော ထက်နှင့် မြဲစင်သော နှစ်
 ၁၇။ ခုံးမြဲသောသူ၊ သူ့သားကိုမမိမိမည်။ ကပ်၊ မမှန်
 ၁၈။ သော ကျိန် ဆိုခြင်းကို မပြုသော သူသည်- ထာ
 ၁၉။ ဝရဘုရား၏ ထက်တော်မှ ကောင်းကြီးမရှိသော
 ၂၀။ ကိုငှင်း၊ ကယ်တင် တော် မူသော ဘုရား သခင်၏
 ၂၁။ ခက်တော်မှ ခြောင့် မတ်ခြင်း တရားကို ငှင်း ခံရ
 ၂၂။ ထိမ့်မည်။- ထို သူ သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ခွာ
 ၂၃။ သောအမျိုး၊ ချွတ်နှာတော်ကိုခွာသောယာကုပ်
 ၂၄။ အမျိုးဖြစ်သတည်း။
 ၂၅။ အရှင်းတံခါးထိုး၊ တံခါးမုတ်ကို ကြွ လိုက်ကြ၊
 ၂၆။ အရှင်းထာဝရတံခါးထိုး၊ ကိုယ်ကို ကြွ လိုက်ကြ၊
 ၂၇။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။- ဘုန်း
 ၂၈။ ကြီးသော ရှင်ဘုရင်ကား၊ အထွန်ပိ နည်း။ အ
 ၂၉။ စွမ်းတန်ဖိုး နှင့် ပြည့် စုံတော် မူ သော ထာဝရ
 ၃၀။ ဘုရား၊ စစ်ထိုက်ခြင်း၊ ငှါတန်ဖိုးကြီးတော်မူသော
 ၃၁။ ထာဝရဘုရားပေတည်း။- အရှင်းတံခါးထိုး၊ တံ
 ၃၂။ ခါးမုတ်ကို ကြွ လိုက်ကြ၊ အရှင်းထာဝရတံခါး
 ၃၃။ ထိုး၊ ကိုယ်ကို ကြွ လိုက်ကြ၊ ဘုန်းကြီးသော ရှင်
 ၃၄။ ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။- ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်
 ၃၅။ ကား၊ အထွန်ပိ နည်း။ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေစ
 ၃၆။ ရှင် ထာဝရ ဘုရား ပေတည်း။ ထို ဘုရား သည်
 ၃၇။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူသတည်း။

၂၅

၃၈။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအထွန်ပိတ
 ၃၉။ သံလျှက် နေ ပါ ၏။- အထွန်ပိ ၏ ဘုရား သခင်၊
 ၄၀။ ကိုယ်တော်ကို အထွန်ပိ ပို၍ သည်ဖြစ်၍၊ ချွတ်

ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ အထွန်ပိ၏
 ၄၁။ ရန်သူထိုသည် အထွန်ပိကိုအောင်၍ အောင်ပွဲ
 ၄၂။ ကိုမခံပါစေနှင့်။- အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကို
 ၄၃။ မှောင်ထင် ထော သူထိုသည် ချွတ် ကြောက်ခြင်း
 ၄၄။ ထို့မရောက်ရကြပါ။ အကြောင်းမမှီသောသူကို
 ၄၅။ ဖျတ်သော သူ ထို သည် ချွတ် ကြောက် ခြင်း သို့
 ၄၆။ ရောက် ရကြပါလိမ့် မည်။- ထိုထာဝရ ဘုရား၊
 ၄၇။ ကိုယ်တော်၏ ထမ်းထိုးကိုအထွန်ပိအား ပြည့်
 ၄၈။ ခြံ၊ ခရီးတော်ထိုးကို သွန်သင် တော်မူပါ။- ကိုယ်
 ၄၉။ တော်၏ သဒ္ဓာတရားကိုပြခြံ၊ အထွန်ပိကို သွန်
 ၅၀။ သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်
 ၅၁။ သည်အထွန်ပိကို ကယ်တင်သော ဘုရားသခင်
 ၅၂။ ဖြစ်တော် မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစည် မှောင်ထင်
 ၅၃။ လျှက်နေပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ဌေးကသေ
 ၅၄။ ခြံ၊ ပြတော်မူသောကရုဏာနှင့်မေတ္တာသဘော
 ၅၅။ ကို အောင်း၊ ဓမ္မတော် မူပါ။- အထွန်ပိသည် အ
 ၅၆။ ထက်အရွယ်ငယ်စည်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ထိုး
 ၅၇။ ကို အောင်း၊ ဓမ္မတော် မူပါ နှင့်၊ ကောင်း ခြံ
 ၅၈။ တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော် မှီသည်အ
 ၅၉။ ထိုင်း၊ အထွန်ပိကို အောင်း၊ ဓမ္မတော်မူပါ။ ထာ
 ၆၀။ ဝရဘုရား။

၆၁။ ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်း သော သဘော၊
 ၆၂။ ခြောင့် မတ် သော သ ဘော နှင့် ပြည့် စုံ တော် မူ
 ၆၃။ သည် ဖြစ် ၍၊ အပြစ် မှီ သော သူ ထိုးကို ထမ်း ပြ
 ၆၄။ တော်မူ၏။- မှန်စွာလျှက်မြဲသော သူထိုးကို အရေး
 ၆၅။ ထမ်း၌ သွေး ဆောင် တော် မူ၏။ မှန်စွာလျှက် မှီ
 ၆၆။ သောသူထိုးအား ခရီးတော်ထိုးကို သွန်သင်တော်
 ၆၇။ မူ၏။- ထာဝရ ဘုရား ၏ ထမ်း ခရီး မှီ သမျှ ထိုး
 ၆၈။ သည် ပ မှီ ညည် တရား တော် နှင့် ထက် သေခံ
 ၆၉။ တော် မူ ဣတ် ထိုး ကို စောင့်ရှောက် သော သူ ထိုး
 ၇၀။ အား၊ ကရုဏာနှင့်သဒ္ဓာ ဖြစ်ကြသတည်း။- ထို
 ၇၁။ ထာဝရဘုရား၊ အထွန်ပိ၌ အပြစ်ရှားသော
 ၇၂။ ကြောင့် နာမ တော် ကို ထောက်၍ ချမ်း သာ ပေး
 ၇၃။ တော်မူပါ။
 ၇၄။ အကြင်သူသည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့
 ၇၅။ တတ်၏။ ထိုသူအားနှစ်သက်စွယ်သောထမ်းကို
 ၇၆။ ပြည့်စုံတော် မူမည်။- ထို သူ သည် ကိုယ် ထိုင်
 ၇၇။ ကောင်း၊ စွန်စွာကျိန်းဝပ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်
 ၇၈။ သည်လည်းပြည်တော်ကို အေးစွဲခံရလိမ့်မည်။-
 ၇၉။ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူထိုးသည်
 ၈၀။ ကိုယ်တော် ခြံနှင့် မိသားစုတို့အား ခြံရံသောအ
 ၈၁။ နှင့်နှင့်ပမိုညည်အရေးတော်ကို ထိရသောအခွင့်

- ၁၀ မြို့ကြီး- အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို အစည်မှောင်ထင်လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်၏မြေကိုကျော့ကွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ်သည်တပေတော်တည်းကျန်ကြွင်း၍၊ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ချက်နှာ ပြု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မိတ်နှစ်ယ့်ဆင်းရဲသည်ကိုချမ်းသာပေး၍၊ အမှုစွာ ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှိမ့်ချခြင်းနှင့်ပူပန်ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသမျှကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည် ချားပြားကြောင်းနှင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ပြင်းစွာ ရုန်းထားကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမိမ့်ပါသည် ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်ကိုမှောင်ထင်လျက်နေပါသည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်သဘောပြောခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်ပါစေသော- ဆိုးဘုရားသခင်၊ ဖုသရေထ အမျိုးကို ခပ်ယိမ်းသောရုက္ခ အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၂၆

- ဆိုးထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်မြောင့်မတ်ခြင်း၊ ထမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ထက်၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကိုမိမ့်၍၊ ရွှေကျော့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။ ဆိုးထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ဆေး စုံစမ်း၍၊ နှစ်ယ့် ကျောက်ကပ်ကို ဆေးကြောတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာကျေးဇူးတော်ကိုဗျက်မှောက်ပြု၍၊ သစ္စာတရားတော်နှင့်အညီကျင့်ပါ၏။ လျှပ်ပေါ်သောသူထို့နှင့်အတူ မထိုင်ပါ။ ဣဉ္ဇဂ္ဂံသောသူစုထဲသို့မဝင်ပါ။ မတရားသောသူထို့၏ နည်းဝေးခြင်းကို ရုန်းပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသောသူထို့နှင့်အတူမထိုင်ပါ။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှောက်သော အသံနှင့်မြွက်ဆို၍၊ ဖန်ဆင်းသောအမှုတော်အထုံးစုံကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ထက်ကိုအပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်ဆေး၍၊ ယဇ်ပဏ္ဏတော်ကိုဝန်းရံလျက်နေပါသည်။ ထာဝရဘုရား။
- ဆိုးထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်အိမ်တော်

- တည်ရာကို၎င်း၊ သူနိုးတော်သင်ရှားသောအရပ်ရွာကို ၎င်းအကျွန်ုပ် နှစ်သက်ပါ၏။ ပြစ်မှားသောသူထို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ ဒညည်ကို၎င်း၊ ထူထဲသက် ကိုထိတ်သော သူထို့နှင့် အတူ အကျွန်ုပ်အထက်ကို၎င်းရှုတ်ထားတော်မူပါနှင့်။ သူထို့ထက်သည်မကောင်းသောအကြံအစည်၌ ကျင်သည်၍၊ သူထို့ထက်ကလည်လည်းကောင်း၊ မိုးနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မြောင့်မတ်ခြင်း၊ ထမ်းသို့ လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်၍ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညီညွတ်သော အရပ်၌နေရာကျ၍၊ ပရိသတ်အထိမှသာထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး ပေးပါမည်။

၂၇

- ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အလင်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အထိတ်သုကို ကြောက်ရစေခဲ့သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အထက်မိမ့်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အထိတ်သုကိုကြောက်လန့်ရစေခဲ့သည်။ ငါ့အမြီးထားသော ရန်သူထို့သို့မရှိသည်။ ငါ့အသားကို ကိုက်စားမည်ဟုထာကြသောအခါ၊ ဖြေတိုက်မိ၍ထဲကြမ်း- ငါ့အစက်၌တပ်တပ်ကြသော်လည်း၊ နှစ်ယ့်မကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍လာကြသော်လည်း၊ ထိုအမှုတွင်ပင်တည်ကြည်သော မိတ်မိတ်လိမ့်မည်။
- ၂ ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေတော်ကိုမျှမြင်၍၊ မိတ်မှန်တော်၌ရွှေလျှော်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာတသက်ထုံးနေရမည် အကြောင်းတည်း၊ ဟူသောအခွင့်တရကိုထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်ကိုရှာရဦးမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကလ၊ ထဲတော်တွင် ကိုကွယ်ကာတော်မူမည်၊ မိတ်မှန်တော်အတွင်း အရပ်၌၊ ငါ့ကိုဝှက်ထားတော်မူမည်၊ ကျောက်ပေါ်မှာလည်း ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူမည်။ ယခုပင်ငပတ်သည်၌ရှိသော ရန်သူထို့၏ အပေါ်သို့ ငါ၏ ဥက္ကေသကို ချိုးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် မိတ်မှန်တော်မှာတံခါး မှတ်ခြင်း နှင့်တကွ ထမ်းပူဇော်ပါမည်။ သိခြင်း ဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကိုထောမနာသိခြင်းဆိုပါမည်။
- ၃ ဆိုးထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအထိ ကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို

- သနား၍ထူးတော်မူပါ။-ငါ၏စွယ်စွာကိုရှာကြ
ထော့ တူသော အမိန့်တော်ကို ရွှေတော်၌ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ထပ်ပြုထွက်၊ ဆို ထာဝရ ဘုရား၊
- ကိုယ်တော်၏စွာကိုရှာပါမည်။- အကျွန်ုပ်
ကိုစွာကို ခွဲတော် မမူပါနှင့်။ အစွာကိုထွက်၍
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ုပ်ကို ပယ်တော် မမူပါနှင့်။ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူဘူးသည်ဖြစ်
- ၁၀ ခြံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ခြင်းတော်မမူပါနှင့်။-ကိုယ်မိ
သဘာဝသည်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်သော်လည်း။ ထာဝရ
- ၁၁ ဘုရားသည်အကျွန်ုပ်ကို ပိုထူထောင်မူမည်။-ကို
သောဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကိုအကျွန်ုပ်
အားပြသ သွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်
သူတို့ကြောင့်၊ ခြောင့်သော လမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်
- ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။- မမှန်သော သက်သေ
ကို ခံသောသူတို့နှင့် ညှဉ်းသဲခြင်းငှါ၊ ပြင်းစွာ
အသက် ခံသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဖက်၌
ထကြသည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့ တလိုသို့အကျွန်ုပ်
- ကို ထပ်၌ တော်မမူပါနှင့်။- အကယ်စင်စစ် အ
သက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား
၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါလေ့မြင်မည်ဟုယုံမှတ်စွ
- ၁၄ ထမ်းခြင်း ငြိမ်းခြင်း။- ထာဝရ ဘုရားကို မျှော် ထင်
ထော့၊ အားယူ၍ ခံရင်းသော မိတ် နှစ် လုံးရှိ
ထော့၊ ထာဝရ ဘုရားကို မျှော် ထင် ထွက် နေ
ထော့။

၂၈

- အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ဖြစ်တော်မူသောထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တော်တစ်ပါး၊
မထူးထဲနေတော်မမူပါနှင့်။ မထူးထဲနေတော်မူ
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်သင်းမြို့င်းတွင်းထဲသို့ဆင်း
- ၂ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ရပါမည်။-အကျွန်ုပ်သည်သန့်
ရှင်းသော ဈာန်တိ ခြောက်သို့ ထက်ကို ခြံ၍၊
ကိုယ် တော်ကို အော်ဟစ်သော အခါ၊ အကျွန်ုပ်
- ၃ တောင်းလျှောက်သောအခါကိုနားသောငါတော်
မူပါ။- ဟိပ် နိုး ချင်း၏ အကျိုး ကို ဖြတ် ဆီး လို
သော မိတ် နှစ် လုံး ရှိ သည် နှင့်၊ လောက ဝတ်
ဇာတားကို ပြော တတ် သော သူ တည်း ဟူသော၊
ဆို၊ ယုတ်သော အမှု၊ မတရားသော အမှုကို ပြု
တတ် သော သူ တို့ နှင့် အထူး အကျွန်ုပ်ကို သွေး
- ၄ ဆောင် တော် မမူ ပါ နှင့်။- သူတို့ ကျင့်သောအ
ကျင့်စေ့ဆို၊ ယုတ်သည်နှင့်အညီ၊ အကျိုးအ
ပြစ်ကို ထပ်လေးတော် မူ ပါ။ သူတို့ ပြု မူ သည်

- အထိုင်းထပ်ပေး၍၊ အပြစ်နှင့်အဆရာတစ်ဖိုင်
- တော်မူပါ။- သူတို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ အမှု
တော်ကိုငင်၊ ထက်တော်နှင့်ပြုစွမ်းတော်မူရာကို
ငင်မမှတ်ကြသောကြောင့်၊ တည်ဆောက်တော်
မမူ၊ ပြု ဖြတ်တော်မူမည်။
- ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာ မှီတော် မူသော
- ၄ တည်း။- ငါတောင်းလျှောက်သောအခါကိုနား
သောငါတော်မူပြီ၊ ထာဝရ ဘုရားသည်ငါ၏ ခွန်
အားမထ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ င
နှစ်လုံးသည် ထိုဘုရားကို ကိုးစား၍၊ ငကိုစောင့်
မတော်မူသောကြောင့်၊ ငနှစ်လုံးသည် နှင်ဆန်း
ထွက်၍၊ သိခြင်း၊ ဆိုလျက်ဂုဏ်တော်ကိုငါမိုး
- စွမ်းမည်။- ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ ခွန်
အားမထဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိတ်
ခံသောသူ၏ ကယ်တင်ခြင်း၊ အကြောင်းကို မိုင်ခွဲ
- ခြံမြဲစေတော်မူ၏။- ကိုယ်တော်၏ ထူမှုကိုကယ်
တင်၍၊ တငွေတော်ကိုကောင်းကြီး မင်္ဂလာပေး
တော်မူပါ။ သူတို့ကို ဖုတ် ထိန်း ၍၊ ထာဝရ ချီး
မြှောက်ခြင်းရှိစေတော်မူပါ။

၂၉

- ဆိုဘုရားသခင်သားတို့၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဘုန်းဘန်မိုးကြီးတော်မူသည့်ဟုဝန်ခံကြထော့။
- ၂ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ဘုန်းကြီးတော်
မူသည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာ
ကိုဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြထော့။
- ၃ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည်သဗ္ဗရာဇာပေါ်
မှာရှိ တော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရား
သခင်သည်မိမိ၊ မြို့နားတော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား
- ၄ သည်ဗုဒ္ဓ၊ ဧကန္တသရေပေါ်မှာ မှီတော်မူ၏။-ထာ
ဝရဘုရား၏အသံတော်သည်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
တော် မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား ၏ အသံတော် သည်
- ၅ ဘုန်းစာနုတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။- ထာဝရ
ဘုရား၏ အသံတော်သည်အာရဟံပင်ထို့ကိုမျိုး
တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည်
- ၆ ထေဗန္ဓန်စာရင်းတောကိုမျိုးတော်မူ၏။-ထော
ကို ခွားသငယ် ကဲ့သို့ငင်၊ ထေဗန္ဓန် တောနှင့်မိ
ရင်းတောကို ကြွသငယ် ကဲ့သို့ငင် စုန်စေ တော်မူ
- ၇ ၏။-ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည်မီးလျှံကို
- ခွဲတော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည်
တောကို ချောက် ချား တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
သည်ကောဝေဇ္ဇတောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။
- ၈ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်အမင်္ဂလယ်မ

ထိုကိစ္စအားလုံးတော်မူ၏။ ထောတန်ဆာကို
ထည့်၊ ဝယ်၍၊ တော်မူ၏။ မိတ်၍တော်၌ ခပ်
ယိမ်းစာထူထိုသည် ထုန်းတော်ကို ခော်ပြကြ
၁၁ ၁၁- ထာဝရဘုရားသည် မိုဟ်၊ သတ် ခုန်ထိုင်း၊
ပေါ်၌ာ ထိုင် တော်မူ၏။ အကယ် ခပ်စစ် ထာဝရ
ဘုရားသည်စေတည်စေ၍ ခွင်ဘုရင်စေရာ၌ ထိုင်
၁၂ ၁၁- တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည်မိမိထူစုကို မိုင်ခုံ
စေတော်မူမည်။ ထာဝရ ဘုရား၊ ထည် မိမိထူ စု
အားငြိမ်ထတ်ခြင်းကောင်းကြီး၊ မယ်ထာကိုပေး
တော်မူမည်။

၃၀

၏မိမိထည် ကပ်တော် ကိုသင့်၍၊ ၁၀၀ ထောစာပါ၊
အသံ ညှိ ခို ထိုထော သာသံ။
• ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အထွန်ပုံ ချီး
ခွမ်းပါမည်။ အကွန်ပုံကို ဆယ် ခွတ်တော် မူ၏။
ရန်သူ ထိုသည် အကွန်ပုံ အကြောင်း၊ ကြောင့်၊
၂ ၁- ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။- ဆို
အကွန်ပုံ နာမည် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကွန်ပုံ
ထည် ကိုယ်တော်ကို စေတံထမ်း၍၊ ကိုယ်တော်
၃ ထည် ခွမ်းသော ပေးတော်မူ၏။- ဆိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အကွန်ပုံ နာမည် ဘုရားကို မရသော
နိုင်ငံထဲက ခွတ်ထူ တော် မူပြီး၊ ထင်းရှိုင်း၊ တွင်း
ထဲသို့ မဆင်း၊ စေတံ၊ အကွန်ပုံကို အထက် ခွမ်း
၄ ထာပေးတော်မူပြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ သင့်၍၊ သူ
ထို၊ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ ထိခြင်း၊ ဆိုကြ
ထော့၊ ထန်၍၊ သော နာမတော်ကို ချီးခွမ်းကြ
၅ ထော့- အစုတ်တော်သည် ခဏထွက်၏။ ကျေး
ရှားတော်မူကာ။ တသက်ထုံးတည်း၊ ညဦးထံ၌
မိုကျွေးခြင်းသည် ထာ၍တည်းမို၏။ နံ နက်ထံ၌
ကား၊ ထိခြင်း၊ ဆိုရသော အခွင့်ရှိ၏။
• ငါသည် ထွပ်၌ ခြင်း၌ အစည်ကပ်၊ ထွတ်
ထိန်မည် ထု၊ ကောင်း၊ ၁၁၊ စည် အခါ အကွန်ပုံ
၆ အောင်း၊ ခေပါ၏။- ဆိုထာဝရ ဘုရား၊ ကျေး၊ ရှား
တော်အား မြင့်သော အကွန်ပုံ နာမည် သင့်မိုင်ခုံ
ဗြဟ္မပါ၏။- ချတ်၌ာ ထွတ်တော်မူသော အခါ၊ အင်း
• ချေခြင်းသို့ ရောက် ပါ၏။- ဆိုထာဝရ ဘုရား၊ အ
• အကွန်ပုံသည် အသက်ဆုံး၍၊ ထင်းရှိုင်း၊ တွင်း၊ ထဲ
• ထိုထင်းရှိုင်း၊ အသက်အကျိုးရှိပါစုံနည်း၊ ခြေ
၁၁ ၁၁- နှစ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးခွမ်း ပါမည် ထော့၊
ထော့ တော်ကို ခော်ပြ ပါမည် ထော့၊ ဆိုထာဝရ
ဘုရား၊ နားထောင်၍ ကယ်မ သနား တော် မူပါ။
ဆိုထာဝရဘုရား၊ အထွန်ပုံကို ခောင်းမတော်မူပါ။

ထု၊ ကိုယ်တော်ကို အထွန်ပုံ စေတံထမ်း၍၊ ထာ
• ၁၁ ၁၁- ထာဝရဘုရားကို ထောင်း၊ ကျောထပ်ပါ၏။- ထိုအခါ
အကွန်ပုံ ညည်းတွား၊ မြည်တမ်းခြင်း၊ ကို ကရန်
ခြင်း၊ မြစ်စေတော်မူ၏။ အထွန်ပုံ ဝတ်ထော့ကျော်
ထော့ဝတ်ကို ရွတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ပါးပန်း၊
၁၂ ၁၁- နှင့်စည်းတော်မူ၏။- ထိုခြင်း၍၊ အထွန်ပုံ နာမည် ဘုရား
ထည်ထိတ်ဆိတ်စွာပေး၊ ကိုယ်တော်ကို သိခြင်း၊
ဆို ပါမည်၊ ထိုအကွန်ပုံ နာမည် ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား၊ ကျေး၊ ရှားတော်ကို အစည် အပြီ ချီးခွမ်းပါ
မည်။

၃၁

• ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အထွန်ပုံ ခို
ထုံပါ၏။ ခွတ်ကြောက်ခြင်း၌ အစည်ကပ်၊ ထွတ်
ပါစေသော၊ ထာဝရတော် နှင့် အညီ အကွန်ပုံကို
၂ ၁- ထာဝရ ခွတ်တော် မူပါ။- အထွန်ပုံ ထာဝရ နား
တော်ကို ထည့်၍၊ အထွန်ပုံ အမြန် ကယ် ခွတ်တော်
မူပါ။ ကိုယ်တော် ထည် အထွန်ပုံ၌ မိုင် ခုံသော
ကျောက်၊ အကွန်ပုံ ထုံရာ ချေထိုက်ခြင်းတော်မူ
၃ ပါး- အကယ် ခပ်စစ် အကွန်ပုံ နာမည် ကျောက်၊ အ
ကွန်ပုံ နာမည် ထိုက်ကား၊ ကိုယ်တော်ပေးတည်း၊ နာ
မတော်အဖို့ အလိုရှိ အကွန်ပုံကို ထမ်းပြ၍၊ သွန်
၄ ထင်ပွင့်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော်သည် အထွန်ပုံ
မိုထုံ ရာခြင်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အကွန်ပုံ အဖို့
၅ ဂုဏ်ထာ၊ သော ကျော့ကွင်း၊ ထဲက အကွန်ပုံ ကို
၆ ခွတ်ထူတော် မူပါ။- ထော့ စောင့်တော် မူသော
ဘုရား၊ ထာဝရ ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထည်
အကွန်ပုံကို ရွေး၊ ခွတ် တော်မူထည် ခြင်း၍၊ အ
ထွန်ပုံ နာမည် ဘုရားကို ကိုယ်တော်ထံ၌ အပ်ပါ
၇ ။- စုသာအနတ္တကို ဆည်းကပ်သော သူထိုကို
အကွန်ပုံ ထည်စုန်း၍၊ ထာဝရဘုရားကို မိုထုံ ပါ
၈ ။- ကရုဏာတော် ကြောင့် ဝမ်းသာ ခွပ်ထန်း
ခြင်း၊ မှီပါ ထိန်မည်၊ ကိုယ်တော်ထည် အထွန်ပုံ
တောင်းခြင်း၊ ကို ကြည့်၍၊ အကွန်ပုံ နာမည် ဘုရား
• ထော့သော အမှုကို ထိမှတ် တော် မူ၏။- အကွန်ပုံ
ကို ရန်သူ ထာဝရ မထပ်ထဲ ကျယ် ဝန်းသော အ
ရပ်၌ နေရာတော်မူ၏။
• ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကွန်ပုံ၌ အမှု ရောက်ပါ
ပြီး၊ ထိုကြောင့် အကွန်ပုံ ကို ထာဝရတော် မူပါ။ ပူ
ပန်ခြင်းအား မြင့် အကွန်ပုံ ချတ်မိ၊ မိတ်နှစ်ထုံး၊
• ၁၁ ၁၁- ဝမ်းထို ထည် ခွတ်ကြပါပြီး- အကွန်ပုံ ထည်ပူ
ပန်ခြင်းရှိ၍၊ အထက်ကထာကို လွန်စေ ရပါ၏။
နှစ်စည် အထိုင်း၊ ညည်းတွား ထွတ် ရေရ ပါ၏။

ကိုယ်အခြေကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏ ရန်
 ထူးခြားကြောင့် အစိုးရသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို
 ၈၈ အိမ်နီးချင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးသဖြင့်
 ထိုသူကြွ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအမြတ်သည်
 ထည်း ခွဲကြပါ၏။ အိမ်ပြင်မှာ အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ၈၉ မြင်သော သူတို့သည် ခြေငြိမ်းကြပါ၏။ -
 ၉၀ အောင်းခေသော အသေကောင်ကို သို့၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ ခေသော ကြပါ၏။ အိုးခြမ်းကို သို့၊ အကျွန်ုပ်
 ၉၁ ခြစ်ပါ၏။ - ထူးခြားသော ခြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရ
 ပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ ကြောက်မက်
 စွယ်သော အကြောင်းရှိပါ၏။ ထူးခြားသော သူတို့
 အဆုံးအရှည်သော ခြေထွက်၊ အကျွန်ုပ် အသေကို
 သတ်မည်အကြောင်း ကြံစည်ကြပါ၏။
 ၉၂ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့၏ အားပါးကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
 စံဘုရားသခင် ခြစ်တော်မူသည်။ အကျွန်ုပ်
 ၉၃ လျှောက် ဆိုပါ၏။ - အကျွန်ုပ်တို့ ခြင်္သေ့ သတ္တ
 သော အမှုအရာတို့ကို ကိုယ်တော်စီရင်ပိုင်တော်
 မူ၏။ ရန်သူတို့နှင့် ဩဇာတော်သော သူတို့
 ၉၄ ထက်မှ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ - ချက်
 နှာတော်၏ အထင်း ကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သ
 ပေါ်၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်
 ၉၅ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ - ထို
 ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဆု
 တောင်း ပဌာနာပြုပါသည် ခြစ်၍၊ ချက်ကြောက်
 ခြင်းမရှိပါစေနှင့်၊ ထူးခြားသော မူကား၊ အရှက် ကွ
 ထွက် မရအောင် နိုင်ငံ၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါ
 ၉၆ စေသော။ - မာန ထောင်သွားခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြု
 ခြင်းနှင့် တကွ၊ ခြောင့်မတ်သော သူတပက်၌ ခေ
 ကာသော စကားကို ပြော၍၊ ခုသာ၌ ကျင်သည်
 သော နှုတ်တို့သည် ထိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေ
 သော။
 ၉၇ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့အဖို့ သို့
 ထားတော်မူ၍၊ ထူးခြားသော သူတို့အဖို့ ပွင့်တော်မူသော ဆုကျေး
 ၉၈ စူးတော်သည် အထွန်ကြီးထွ ပါ၏။ - ထူးခြားသော
 တတ်သော ပရိယာယ်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊
 ကျိန်၊ ဝတ်တော်မူရာ အတွင်း အရပ်၌၊ ထိုသူတို့ကို
 ဖွတ်ထားတော်မူ၏။ ရန်သူတို့၏ အသံကို ကွယ်
 ကာထွက်၊ ထဲတော်တွင် သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ
 ၉၉ စီး၊ - ထာဝရဘုရား၌ မရှိသော ခြစ်သေတည်း၊ အ
 ကြောင်း မူကား၊ မိုင်ခွဲသော မြို့၌ ထုံစွယ်သော

ပေတ္တာ ကရုဏာတော် ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ထင်
 ၁၀၀ ချားပြတော်မူပြီး - အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏
 ချက်နှာ ကွယ်ရာ၌ ဆုံးရှုံးပါပြီဟု၊ အကျွန်ုပ်တို့တို့
 ထွတ်ထွတ် ဆိုမိသော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ကို
 စောင့်တင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုသော ပဌာနာ
 စကားကို ကိုယ်တော် နားထောင်တော်မူသ
 ထည်း။
 ၁၀၁ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသော အပေါင်းတို့၊
 ထာဝရဘုရားကို ချစ်ကြသော၊ ထာဝရဘုရား
 ထည်သဉ္ဇာ ပြုသော သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။
 မာနထောင်သွားသော သူတို့ကို ကား၊ အပြစ်မှား၊
 ၁၀၂ စွာထပ် ပေးတော်မူသတည်း။ - ထာဝရဘုရား
 ကို ကိုးစားသော သူတို့အပေါင်းတို့၊ အားထွက် ချေရင့်
 သော မိတ်နှင်ထုံးရှိကြသော။

၃၂

• အပြစ်မှထွက်ခြင်း၊ ခုနိတ်အပြစ်ကို နှုံးထုတ်
 ၁၀၃ ခြင်းသို့ ရောက်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ - ထာ
 ဝရဘုရား၊ အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် ထွတ်၍၊
 ထွည့်စားတတ်သော မိတ်သောနှင့် ကင်းစင်
 သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
 ၁၀၄ ငါသည် အပြစ်ကို မတော်မပြုဘဲ နေစဉ်အခါ၊
 ထူးထူး၊ ညည်းတွားသော အားဖြင့်၊ အစိုးရတို့
 ၁၀၅ သည် သွေးမြေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ - ချေညည်းပ
 ပြတ်ကိုယ်တော်၏ ထက်သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်
 မှာထား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေ၊ ရည်သည် နွေကာ
 ၁၀၆ ထင်သွေးခြောက်ခြင်းကို သို့ ခြစ်ပါ၏။ - ထူးခြားသော
 အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချွေတော်၌ ဝန်တူပါ
 ၏။ ပြုသော သူစိုက်ကို ဖွတ်၍ မထားပါ။ ငါတို့
 ကျူးသော အရာ ကို ထာဝရဘုရားအား စောင့်ပြ
 တောင်းပန်မည်ဟု ပြောဆိုသော အခါ၊ ကိုယ်
 တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေ၊ အပြစ်ကို ထွတ်
 ၁၀၇ တော်မူ၏။ - ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို လွှဲသင့်
 သော အချိန် ကင်းလွတ်၊ သန့်ရှင်းသော အပေါင်းတို့
 သည် ချွေတော်၌ တောင်းလျှောက် ကြပါ ထိန်
 မည်၊ အကယ်စင်စစ်လွှမ်းမိုးတတ်သော ရေကြီး
 ၁၀၈ သည် သူတို့ထံသို့ မချုပ်ချယ်ပါ။ - ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်တို့ ခြေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ထားလွှတ်စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူ
 ၏။ ကယ်ထွတ်ကြောင်းကို ဆိုသော သိခြင်းနှင့်
 အကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေတော်မူ၏။
 • သင့်ကို ငါ သွန်သင်မည်၊ သင်သော အစဉ်အထိ
 ကို ပြည့်စုံမည်၊ သင့်ကို ကြည့်ရှုမြဲ ရမည်၊ ညာထိ

- ပညာသင်္ခယောမြင်းထားကဲ့သို့မဖြစ်နှင့်- ထူသည်
- သင့် ထံသို့ မ ချည်း ကပ် သောကြောင့်၊ ပစိကို
- ၁၀ ဇက်ခွံ၍၊ ဇက်ကြီးနှင့်ဆွဲရမည်- မတ်ဘေးသော
- သူသည် ဈားစွာ သော ဂုဏ် ကို ခံရ၏။ ထာဝရ
- ၁၀ ဘုရား၌ကိုးစားသောသူကိုကား၊ ကရုဏာတော်
- သည် ဝန်းရံတတ်၏- မြေနှင့် မတ်သော သူထို့၊
- ထာဝရဘုရား၌ဝမ်းမြောက်၍ နှစ်သန်းကြလော့၊
- သောသောမြေသောသူထို့၊ နှစ်သန်းစွာသိခြင်း
- ဆိုကြလော့၊

၃၃

- မြေနှင့်မတ်သောသူထို့၊ ထာဝရဘုရားကို စေ
- ခိုပြု၍ နှစ်သန်းစွာသိခြင်း ဆိုကြလော့၊ ထောမ
- ၂ နာပြုခြင်းအကျင့်သည် သောသောမြေသောသူ
- ထို့နှင့် ထိုက်တန် လျှောက်ပတ်ပေ၏- စောင်း
- တီး၍ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့၊ ကြီး
- စာယိပင်ရှိသော တူရိယနှင့် ထောမနာ သိခြင်း
- ၄ ဆိုကြလော့- ရှေ့တော်၌ အသစ်သော သိခြင်း
- ကိုဆိုကြလော့၊ တံပိုး မှတ် ခြင်း နှင့် တကွ သာ
- ၄ ယာစွာတီးကြလော့၊ အကြောင်းမူကား၊- ထာ
- ဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မြေနှင့်မတ်
- ပေ၏။ စီရင်တော် မူသော သော အ မှု ထို့ သည်
- ၈ ထည်းသဇ္ဇာတဘုရားနှင့်ညီကြ၏- မြေနှင့်မတ်စွာ
- ကျင့်ခြင်း နှင့်တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုနှစ်သက်
- တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏
- ကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။
- ၈ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော် အားဖြင့်
- မိုဃ်း ကောင်းကင် ကို၎င်း၊ နှုတ်တော် အသက်
- အားဖြင့်မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာများကို၎င်း
- ၇ ခန့်သင်းတော်မူ၏- သဗ္ဗဗျာရာကိုစုပုံစုဝေးစေ
- တော်မူ၏။ နတ်နဲ့သော သဗ္ဗဗျာရာကို ထည်းလုံချို
- ၈ ရာအရပ်ထို့၌သိုထားတော်မူ၏- ထာဝရဘုရား
- ကိုမြေကြီးတပြင်လုံးကြောက်ရွံ့စေးလောက်နိုင်
- ၆ သားအပေါင်းတို့သည်ဗိုလ်သေလေးမြတ်ကြစေ-
- ၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား မြှက်ဆို၍၊
- မြှက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်၏။ အမိန့်တော်
- မှီ၍၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းတည်လျက်နေ၏။
- ၁၀ ထာဝရဘုရား သည် တပါး အမျိုးသား တို့၏
- ထိုင်ပင်ခြင်းကိုပယ်တော်မူ၏။ ထူစုထိုက်ကြစည်
- ၁၀ ခြင်း ကို ထည်း ဖျတ်စီး တော် မူ ၏- ထာဝရ
- ဘုရား၏ပြဌာန်းတော်မူခြင်းသည်ကာလအနန္တ
- နှင့်ဆိုင်၍၊ စိတ်နှစ်လုံးတော်၏ အကြံအစည်ထို့
- သည်သား စည် မြေးဆက် အဆုံး ထိုင် အောင်

- ၁၂ တည်ကြလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည်အကြင်
- အမျိုး၏ဘုရားဖြစ်၍၊ အကြင်လူစုကို မိမိအစွေ
- ၉ စွာတို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးနှင့်ထို
- လူစုသည်မင်္ဂလာရှိ၏။
- ၁၃ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ဘုံကကြည့်
- ချွန်၊ လူသား၊ အပေါင်း တို့ကို မြ် တော်မူ၏-
- ၁၄ ကျိန်း ဝပ်တော် မူရာ အရပ်က ကြည့်ချွန်၊ မြေ
- ကြီး ပေါ်မှာ နေသော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ ကို
- ၁၅ မှတ်တော်မူ၏- သူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးရှိသမျှတို့ကို
- ခန့်ဆင်၍၊ သူတို့ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့ကို
- ၁၆ ထည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏- ရှင်ဘုရင်မည်သည်
- ကား၊ ဈားစွာသောအလုံးအရင်းအားဖြင့် ချမ်း
- သာမရ၊ သူရဲ သည်လည်း ခွန် အား ကြီးသော
- ၁၇ အားဖြင့် ကယ် သွတ် ခြင်းသို့ မရောက်- မြင်း
- သော်လည်းတေးလွတ်ခြင်းအမှုကိုမတတ်နိုင်
- ကြီး စွာ သော ခွန် အား ဗလ ဖြင့် မ ကယ် မထူ
- ၁၀ နှိုင်း- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူထို့
- နှင့်၊ ကရုဏာတော်ကို ဗိုလ်သော သူထို့သည်-
- ၁၈ သေတေး နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစာ
- ခေါင်း ပါး သည်ကာလ၌ အသက် ရှင်မည် အ
- ကြောင်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏-
- ၂၀ ငါတို့၏မိညည်သည်ထာဝရဘုရားကို မှောင်ထင်
- လျက်နေ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကိုမစသောသူ၊
- ၂၀ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏- သန့်ရှင်းသော
- နာမတော်ကိုဗိုလ်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ထာ
- ၂၂ ဝရဘုရား၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏- ထို ထာ
- ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုး
- စားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ကရု
- ဏာတော်သက်ရောက်ပါစေသော၊

၃၄

၀၂ မိမိသည် အဘိမလက်မင်းရှေ့မှာ ထူးခြားသော
 အခြင်းအရာ ကျိဖြသဖြင့် နှစ်လက်ခြင်း
 ကျိခံရ၍ လွက် သွား စသောအခါ
 စပ်ဆိုသော သာသံ၊

- ၀ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ကာလ ထို့၌ ထာဝရ
- ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးမည်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
- ၂ တော်ကိုအစည်မပြတ်မြှက်ဆိုမည်- ငမိညည်
- သည်ထာဝရ ဘုရားကို အခိုပြု၍ ဝါကြွားခြင်း
- ကိုပြုမည်၊ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူထို့သည်ကြား
- ၄ ထိ၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော- ငါနှင့်အတူ
- ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်း ကြလော့၊ နာမ တော်
- ကိုတညီတညွတ်တည်းချီးမြှောက်ကြကုန် ထုံး-

- ၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ချာထားသော အခါ နားထောင်တော်မူ၏။ ကြောက်မက်ရွယ်သော အကြောင်း၊ အထုံးစံထိုက်က၊ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်ကြစေသော၊ အထင်းကို ရကြလိမ့်မည်။ ချက်နာရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။- ဤဆင်းရဲသောသူ၏ ခေတ်တစ်ခြား၊ အသံကို ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ ခပ်ယိမ်းသောဆင်းရဲ ထဲက ကယ် ထွတ်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူထိုက် ပတ်စည်၌ ကောင်းကင်တမန်တော်ထိုက်သည် တပ်ချစ်ကယ်ထွတ်တတ်ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသည် အကြောင်းကို မြည်းစမ်း၍ ယိမှတ်ကြလေသော၊ ကိုယ်တော်ကို မိလ္လာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။- ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူထိုက်၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြလေသော၊ ကြောက်ရွံ့သော သူထိုက် ဆင်းရဲခြင်း မရှိသေး။- ၁၀ ခွင့်သေ့သည် ဆင်းရဲ၌ ငတ်ခွတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ချာထားသူထိုက် ကောင်းသော အရာတစ်ခုတစ်ရာမလိုသေး။
- ၁၁ အခွင်းသူငယ်ထိုက်၊ ထာကြလေသော၊ ဇေကာ၊ ကို နားထောင်ကြလေသော၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းတရားကိုဆင်သော၊ ငါ့ သွန်သင်မည်။- ၁၂ ကောင်းမွန်သော အရာကို အထွေမြင်မည် အကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် တကွနေရကံကံထက်တောင့်တလိုခြင်းသောသူမည်လည်းကား။- ၁၃ ထိုက်လျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့် ကင်းစေလေသော၊ နှုတ်ခမ်းလည်း၊ ရသားကားကို မပြောစေနှင့်။- ၁၄ ခုခိုက်ကို အရှောင်၍ သူခိုက်ကို ပြုလေသော၊ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့် နေခြင်းကိုရှာ၍ မှီ ၁၅ အောင်ထိုက်လေသော၊- ထာဝရဘုရားသည် ခြောင်မတ်သောသူထိုက်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူထိုက်ခေတ် ၁၆ အစ်သံကိုလည်း၊ နားထောင်တော်မူ၏။- ၁၇ ခုခိုက်ကို ပြုသော သူထိုက် ကား၊ မြေ၊ ကြီး၊ ပေါ်မှာ အောင်းပေရာအမှတ်မျှမရှိစေခြင်း၊ ငှါပယ်ရှင်းမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ချက်နာ ၁၈ ထားတော်မူ၏။- ခြောင်မတ်သော သူထိုက်သည် ခေတ်တစ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ သူထိုက်ခပ်ယိမ်းသောဆင်းရဲထဲက ၁၉ ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ထို့၊ ဝဲသော မိတ်ရှိသော သူထိုက်နှင့် နှစ်ထုံးကြေ ၂၀ သွေသော သူထိုက်ကို နှိုးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍

- မိတ်ရှိသော သူထိုက်သည်၊ ကယ်တော်မူ၏။- ၁၁ ခြောင်မတ်သော သူထိုက် ချာထားရကွဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်ယိမ်းသော ရကွဆင်းရဲ ထဲက ကယ် ၂၀ ထွတ်တော်မူ၏။- သုခ်အမှိုက်မျှထိုက်ခေတ် ၂၀ ချောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ၂၁ မပဲ့ရ။- မတရားသော သူမကား၊ ထေးမြင့်စေထက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ခြောင်မတ်သောသူကို ခုန့်သောသူထိုက်သည် အပြစ်မီရင်ခြင်းကို ၂၂ ခံရကြမည်။- ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ုပ်၏ အသက်ပိညာဉ်ကို ခွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို မိလ္လာသောသူ ထံမှတစ်ဆင့် အပြစ်မီရင်ခြင်းကိုမခံရ။

၃၅

- ၁ ထိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ဆန့်ကျင်သော ၂၀ ပြုသောသူထိုက်ဆန့်ကျင်သော သူထိုက်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ စစ်ထုတ်သော သူထိုက် ထိုက်တော်မူပါ။- ၂၁ ပိုင်းထွားကိုကိုင်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုလှည့်ခြင်း၊ ၃ ငှါတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုက်သောသူထိုက် ၃၀ ချွေ၍တော်မူကိုရှယ်၍ ဆီးတားတော်မူပါ။ ငါသည် သင်တို့ ချမ်းသာပေးသော သုခ်တော်မူသော ၃၁ အကျွန်ုပ်တို့ပညာသောမိမိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ အသက်ကို ချာသော သူထိုက်သည် အရှက်ထွက် ချက်နာ ဖြစ်ကြပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှက် ၃၂ ရာယ် ပြုမည်ဟု ကြံစည်သော သူထိုက်သည် အပြစ် ၃၃ ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ ၃၄ စေသော၊- ထိုသူထိုက်သည် ထေထိုက်သော ခွဲကွဲ ၃၅ ထိုက်ဖြစ်ကြပါစေသော၊ ထာဝရဘုရား၏ အစဉ် ၃၆ ထည်ထည်၊ သူထိုက် ထွင်းပါစေသော၊- သူထိုက် ၃၇ သွားသော ထမ်း၊ သည် မိုက်သော ထမ်း၊ ချောသောထမ်း၊ ဖြစ်ပါစေသော၊ ထာဝရဘုရား၏ အစဉ် ၃၈ ထည်ထည်၊ သူထိုက် ထိုက်ပါစေသော၊- အကြောင်း၊ မင်္ဂလာအကျွန်ုပ်တို့အကျွန်ုပ်တို့ကိုရှက် ၃၉ ထားကြပါ ဖြေ၊ အကြောင်း၊ မရှိသော အကျွန်ုပ်တို့ ၄၀ ထက်ကို ထက်စရာရှိ ၃၁ ကိုထူးကြပါပြီ။- ထိုထိုက်သော သူထိုက်သည် အမှတ်တပ် ဖြစ်၊ ထို ၄၂ ရောက်ပါစေသော၊ မိမိ ဂုဏ်သား ထောင့်ကျွေး ၄၃ ကွင်းသည် မိမိကို ကျေးမိပါစေသော၊ မိမိတွင်း၊ ၄၄ ထဲသို့ မိမိကွပါစေသော၊- သို့ဖြစ်လျှင် ငါ၏မိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ကယ်တော်မူခြင်း၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အမှီပြု၍ မိမိနှစ်ထမ်းမျိုး

၁၁ ထူးခြား ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အထွန်ပုံအမျိုးမျိုးတို့ကို
ထည့်သည်။ ထိုထာဝရဘုရား အမျိုးတရပြုသော
ထူထပ် ထက်မှတ်သော သားကို ခွတ်တော်မူ၍၊ ထု
ထုရှက်သီးတတ်သောသူ၏ ထက်၌ ဆင်းရဲတော်
စွတ် လျှာ ခံ နေ ရ သော သူကို၊ ခွမ်း သာ ပေး
တော် မူတတ်သော ကိုယ်တော်နှင့် အထွယ် ထု
တူပါ သနည်းထုလျှောက်ဆိုကြမည်။

၁၂ မမှန်သော ထက်သေထိုသည်ပေါ်ထား၍၊ ငါ
၁၃ ဝယ်သောပုပြစ်တို့ကို ငါ အပေါ်မှာတင်ကြ၏။ ငါ
ပြုသောကျေးဇူးအတွက် ထုထိုသည် ငါထက်
ထိုထုထု ခြင်းတည်းဟူသော၊ မကောင်းသော
၁၄ အရာကိုဆပ်ပေးကြ၏။ ငါ့ဗုဒ္ဓကား၊ သူထို၌ အနာ
ရောဂါပွဲသော အခါ၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်
ဆင်လျက် အစာကိုရှောင်၍ မြီးမြီးစွာကျင့်လေ၏။
ကိုယ် ရပ် ရွှင်ကို ချက်နှာ ပြု လျှာ ဆု ထောင်း
၁၅ ထေ၏။ သူထိုကို ငါ၏မိတ်ဆွေ၊ ငါ၏ညီမိတ်ကို
တို့သို့ ထ သော ထား၍ ငါ ပြု ၏။ ကိုယ် အမိ ကို
ဆောင်းစေ၍၊ မိတ်ပသညည်းတွေးသောသူကို
ထို ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ် လျှာ တ
၁၆ မှိုပ်မြိုင်နေထေ၏။ ငါထေသောအခါ ဗုဒ္ဓကား၊ သူထို
ထည့်ဝမ်းမြောက်၍ ခည်းဝေးကြ၏။ မိတ်ပတ်
ထောသူထိုသည် တေဝတ်၌ခည်းဝေးကြ၏။ သူ
ထို ကို ထည်း ငါ မ ထိရ၊ မရပ် မနေဘဲ ငါ့ဆွေ
၁၇ မြတ်ကြ၏။ ပွဲ၌အစားတတ်သောသူတို့ထို၌
အထူးကို ဖဲ သွားခဲကြိတ်ကြ၏။

၁၈ ထိုထာဝရဘုရား အထွယ်မျှကာထပတ်လုံး
ကြည့်၍ နေတော် မူ မည် နည်း။ အကျွန်ုပ် အ
ထက်ကို ထု ထို ပြု သော ထေးဥပါတ် ၅၄၆၊ အ
ထွန်ပုံအချစ်ဆုံးကို ခွင်သေ ထိုမှ၄၆ ကယ် ထွတ်
၁၉ တော်မူပါ။ ကျေးဇူးတော်ကြီးထွပါ၏ထုယဟာ
ပရိထာထံ အထွယ် ၅၁ အကျွန်ုပ် ဝန် ခံ ပါမည်။
ဇ္ဈာနသော သူတို့တွင်ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါ
၂၀ မည်း။ မထုတ် မမှန်ဘဲ အထွန်ပုံကို ရန်ဘက်ပြု
သော သူထိုသည် ဆောင်ပွဲကို မခံကြ ပါစေနှင့်။
အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ခုန့်သော သူထို
ထည်းဇွတ်မိစေ ပြုခြင်းကို မပြုကြပါစေနှင့်။
၂၁ အကြောင်း မူ ကား၊ ထု ထိုသည် အမှုပြုပါ။ အ
သောအကားကိုမပြောကြပါ။ ပြိပ်ဝတ်စွာနေသော
ပြည်သားတို့ တဝတ်၌ လျှိုငြယ်သော အမှု မှား
၂၂ ကို ကြံစည် ကြ ပါ ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ပဇာတ် ပာဇာတ်
အစွေထေ၊ အစွေထေ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်မျှတ်မိနှင့်
မြင်ရပြီထုဆိုကြပါ၏။

၂၂ ထိုထာဝရ ဘုရား၊ ထိုထံဆောင်သည် ငါပြု
တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်၊ ထိတ်စိတ်စွာနေသော်
အစုပါ နှင့်၊ အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မူပါ
၂၃ နှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ထမ်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အ
ရှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သောအမှုကို မိရပ်တော်
စုမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုမှီဆောင်၍ထေတော်
၂၄ မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသဘ် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် မြှောင် ပတ် တော် မူခြင်း နှင့်
အညီ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကိုဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ထု
ထိုသည်အကျွန်ုပ်ကိုနှိပ်၍ ဝမ်းမမြောက် ကြပါ
၂၅ စေနှင့်။ အဲ၊ ငါထိုထေထို ပြည်စုံပြီထု မထေအံ့။
မကြပါစေနှင့်။ ငါထိုထေထို ထုကိုမိပြီထု၊ မမြှော
၂၆ ကြပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၌ ထေးရောက်သည်အ
ကြောင်း၊ ကို ဝမ်း မြောက်သော ထုအပေါင်းထို
ထည် အရှက်ကဲ့၍ ချက်နှာတတ်ကြပါစေသော
အကျွန်ုပ် တဝတ် ၌ ကိုယ် ကို ချိုး မြှောက် ထေ
သော သူထို အပေါ်မှာ၊ အထေရ ဂုဏ် မြီး နှင့်
ရှုတ် ကြောက်ခြင်း၊ ထက်ရောက် ပါ စေသော။
၂၇ အကျွန်ုပ်၏ ထုတ်မှန်ခြင်း၊ ထက် ခွဲနေသောသူထို
ထည် ရှင် ထန်း၊ ရွာ သီခြင်း၊ ဆို ၍ ဝမ်း မြောက်
ကြပါစေသော၊ မိမိကျွန်ုပ်၌ ချမ်းသာထိုးဝှားခြင်း
တကြောင်း၊ ကို နှစ်ထက် တော် မူသော ထာဝရ
ဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေတတ်ပြီးထု၊ အ
ထိုသည်အစည်းမပြတ်မြတ်ဆိုကြပါစေသော။
၂၈ အကျွန်ုပ်သည်ထည်။ ကိုယ်တော်၏ မြှောင်တော်
ဘက်မူခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာကို မြတ် ဆို၍၊ အ
စည်မပြတ်ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၆

၃၆ ထုရားသခင်ကိုကြောက် ခွံရသောအကြောင်း
ထည် ပဓာနာသော သူ၏ ဇွတ်မိ၌ တော်ထု၊ ထို
ထု ပြု တတ်သော ရမိတ်ကို ငါ ထောက်၍ အ
၃၇ ထောကျ၏။ ထု၏အပြစ်ကိုထုတော်မူ ခွံစွာ
တော် မမူထု၊ ကိုယ် ချက်မိ ခွံ ၌ ကိုယ် ကောင်း
သောဘုရားကိုဆောင်တတ်၏။ သုပြောသော
၃၈ ကား၊ ထည် အ စ ခွ ကား၊ ထည် အ သော
ကား၊ မြစ်၏။ ကောင်းသော အကျွန်ုပ်ကို ကျင့်စေ
၃၉ တတ်သောပညာကိုခွင့်စေခြင်း။ အိပ်ရာပါမှာ
၄၀ ကောင်းသော အ စု ကို ကြံ ဝ ည် တတ်၏။
ကောင်းသော ထမ်းထိုအမြဲလိုက်၍၊ ဆိုးထုတ်
သောအကျွန်ုပ်ကို ခွံစွာခြင်းမရှိ။
၄၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အစု ထာတော်သည့်ကောင်း
ထင်ထိုရပ်၊ ထရွာတော်သည် မိုက်၊ ထိပ်ထိုရပ်

ဘုရားသဉ္ဇိဝံ့ရှင်၏သုတ္တံအာရုံတမ်းကိုနှစ်သက်
 ၂၄ တော်မူ၏- ထိုသုတည် ထဲသော်လည်း၊ ဆုံး ဟု
 သို့မဟုတ်ရားစကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၅ သည် သူ၏ ထက်ကို ကိုင်မ တော် မူ၏- ခြောင့်
 မတ်သော သုတည် ခွန်ပြစ်ခြင်းကို ခံရသည်စ
 ကြောင်း၊ သူ၏သားမြေးတို့သည်တောင်း၍စား
 ရသည်စကြောင်းကို၊ ငါသည်စသက်ဖို့သည်
 ၂၆ ကာလမှစ၍ဆိုသည်တိုင်စောင်းမမြင်စမူ- သု
 သည်စသည်သနားသောမိတ်ရှိသည်နှင့်၊ သုတ
 ပါးတို့စားချေးငှါးတတ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏သား
 မြေးတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။
 ၂၇ ခုစုရိုက်ကို ဩရှောင် ချ် သုစုရိုက်ကို ပြုစေဘူး
 ၂၈ သို့ပြုလျှင်စသည်စသဖြင့် နေရလိမ့်မည်- ထာဝရ
 ဘုရားသဉ္ဇိတရားကိုနှစ်သက်တော်မူ၏၊ မိမိသန့်
 ရှင်း သူတို့ ကိုယ်လည်း ခွန်တော် မမူ၊ သူတို့သည်
 စောင့်မတော်မူခြင်းကို စသည်စသဖြင့် ခံရကြလိမ့်
 မည်းမတရားသောသူ၏သားမြေးတို့မူကား၊ ပယ်
 ၂၉ ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်- ခြောင့်မတ်သော
 သူတို့သည်ပြည်တော်ကိုစောင့်စွဲ၍၊ စသည်စသဖြင့်
 ၃၀ နေရကြလိမ့်မည်- ခြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်
 သည်ပညာကိုမြှောက် ဆိုတတ်၏။ သူ၏လျှာသည်
 ထည်း၊ တရားသောစကားကို ပြောဆိုတတ်၏-
 ၃၁ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်သည် သူ၏မိတ်နှစ်
 လုံးထဲမှတည်သည်ဖြစ်၍၊ သုတ္တံသောစခါ
 ၃၂ မချော် မထဲရ- မတရားသော သုတည် ခြောင့်
 မတ်သောသူကို နှောင်းမြောင်း၍ သတ်ခြင်းငှါ
 ၃၃ ရှာကြံတတ်၏- သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား
 သည်ထိုသူ၏ထက်၌ ခြောင့်မတ်သောသူကိုခွန်
 ပြစ်တော်မူမည်မထုတ်၊ စေခံရသောစခါစ
 ၃၄ ပြစ်စီရင်တော် မူမည်မ ထုတ်- ထာဝရဘုရား
 ကို မျှော် လင့် ချ်၊ ထမ်း တော် ကို ရှောက် သွား
 သော၊ ပြည်တော် ကို စောင့်ခံရ သော စခွင့် နှင့်
 စိုးမြောက်တော်မူမည်၊ မတရားသောသူတို့ဆုံး
 ၃၅ နှုံးခြင်းကိုသင်သည် ကြည့်မြင်ရလိမ့် မည်- မ
 တရားသောသူသည်စမိုးတရုမြှုတ်၊ ပေါက်ရင်း
 စာရပ်မှာကြီး ပွားသော သစ်ပင်ထန်းထန်းရှိသ
 ကဲ့သို့၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ပြန့်ပွားစေသည်ကိုငါမြင်
 ၃၆ ရသော်လည်း- နောက်တစ်ခု သုတည် ရှေ့သွား
 ၍ကွယ် ပျောက်၏။ သူကိုယ်လည်း ငါရှာ၍ မတွေ့
 ၃၇ ရ- နုံထင်ခြင်းတရားကို စောင့် ရှောက် လော့၊
 ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုကြည့်ရှုစင်ခြင်လော့၊
 ထိုသို့ပြုသောသူသည်စဆုံး၌ ပြိမ်သက်ခြင်းကို

၃၈ ခံစားရလိမ့်မည်- ပြစ်မှားသောသူစပေါင်းတို့
 သည်ဗျတ်စီးခြင်းသို့ရှောက်၍၊ မတရားသောသူ
 တို့သည်စဆုံး၌ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်
 ၃၉ မည်- ခြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ကယ်တင်ခြင်း၊
 စမူကို ထာဝရ ဘုရား စီရင်တော် မူ၏။ သော
 ရောက်သည်ကာလ၌ သူတို့မိမိတို့ ချ် ခြစ်တော်မူ
 ၄၀ ၏- ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကို မစကယ်တင်
 တော်မူမည်။ သို့ကြည့် မိမိတို့ သော့ ကြောင့်၊ မ
 တရားသော သူတို့ ထက် မှ နှုတ် ထူ ကယ် တင်
 တော်မူမည်။

၃၈

စောင်းမေ့စမြင်းငှါစပ်ဆိုသောစာတမ်း
 ၁ ဆိုထာဝရဘုရား၊ စမူကတော်ထွက်၍၊ စ
 ကျွန်ုပ် ကို စ ပြစ် တင် တော် မမူ ပါ နှင်း ပြင်း
 စွာသော မိတ်တော်ရှိ၍ ဆုစွ တော် မမူပါ နှင်း-
 ၂ မြားတော် ထိုသည် စကျွန်ုပ်၌ စူးဝင်၍၊ ထင်
 ၃ တော်သည် စကျွန်ုပ်ကို နှိပ်လျှက် ရှိပါ၏- စ
 မူကတော်ထွက်သောကြောင့်၊ စကျွန်ုပ်စသော
 သဉ္ဇိကျန်းမာခြင်းမရှိပါ၊ ခုစုရိုက်စပြစ်ကြောင့်
 ၄ စမိုးဗျားထဲမှသက်သာခြင်းမရှိပါ- စကျွန်ုပ်
 ပြုမိသော ခုစုရိုက် ထိုသည် စကျွန်ုပ် ခေါင်းကို
 ထွမ်းမိုး၍၊ လေးသောဝန်ကဲ့သို့စကျွန်ုပ်မထံ၏
 ၅ နှိုင်းစောင်းလေး ကြပါ၏- စကျွန်ုပ် မိုက်သော
 စမူကြောင့်စနာတို့သည် နံ့စေ့၍ ထိဆွဲလျှက်
 ၆ ရှိကြပါ၏- စကျွန်ုပ်သည် ပြင်းထန်စွာခံရ၍၊
 စထွန်နှိမ့်စွဲလျက်၊ ကြမ်းတမ်းသောစေတီကို
 ၇ ဝတ်လျက်တနေလုံးသွားရပါ၏- စကျွန်ုပ်ခါး
 သည် ပူထောင်သော စနာစွဲ၍၊ စသားသည်
 ၈ ထည်းကျန်းမာခြင်းမရှိပါ- နှုန်နှုန်ခြင်း၊ ငြေတွဲ
 ခြင်းရှိ၍၊ မိတ်နှစ်လုံးလျှပ်ရှားသဖြင့်စော်ထစ်
 ရပါ၏။
 ၉ ဆိုဘုရားရှင်၊ စကျွန်ုပ်စလိုရှိသမျှသည်ရွှေ
 တော်၌ထင်ရှားပါ၏၊ စကျွန်ုပ်ညည်းတွားခြင်း
 ၁၀ ကိုယ်လည်း စကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ၏- စကျွန်ုပ်၏
 နှစ်လုံးတုန်လှုပ်၍၊ ခွန်စားလည်း ကုန်ပါပြီ။
 ၁၁ မူကမိ စလင်းလည်း၊ ကွယ် ပျောက်ပါပြီ- စ
 ကျွန်ုပ် ၏ စဆွေ ခင်ပွန်း၊ စပေါင်း စစော် ထို
 သည်စကျွန်ုပ် စနာ ရောဂါကြောင့်၊ စေးစေး
 ရပ်လျှက်ပေါက်စော်ထိုသည်လည်းရှောင်လျှက်
 ၁၂ နေကြပါ၏- စကျွန်ုပ် စသက်ကို ရှာသော သူ
 တို့သည် ကျော့ကွင်းဗျားကို ထောင် ထား ကြပါ
 ၏၊ စကျွန်ုပ်၌စပြစ်ပြုခြင်း၊ စခွင့်ကိုရှာသောသူ

ထိုသည့်အခါမှစ၍ အသံသရာကားကို ပြော
 ၁၇ နှစ်- အကျွန်ုပ်တို့ကား၊ နားပင်းသောသူကဲ့သို့မ
 ကြား၊ နှုတ်ကိုမပွင့်တတ်သောသူကဲ့သို့ မြင်ပါ
 ၁၈ နှစ်- နားမကြား၊ ပြန်၍မမြင်၊ နှိုင်းသော သူကဲ့သို့
 ၁၉ မြင်ပါ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထိုထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၂၀ နှစ်အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပြန်ပြော
 ၂၁ ထော်မူမည်- သို့မဟုတ်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
 အမှုမှာ ဝမ်းမြောက်ကြ ပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်
 သည် ခြေချော်သော အခါ၊ အကျွန်ုပ် တစ်ဖန်
 ကိုယ်ကိုမှီး မြှောက်ကြ ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
 ၂၂ ပါပြီ- အကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်
 ၂၃ ချမ်းမြောက်စွာ အစည်အဝင်၊ ခေလျက် နေရပါ၏-
 ၂၄ ကိုယ်တော်ကို ဖော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသော
 ၂၅ ကြောင့်မိတ် ပူပန်ခြင်းရှိပါ၏- အကျွန်ုပ်တို့၏ရန်
 သူတို့ကား၊ ကျန်းမာလျက်၊ ခွန်စားကြီးလျှောက်၍
 ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမထုတ်မခွန်ဘဲ ရန်သော
 ၂၆ သူတို့ကား၊ ဈားပြားကြပါ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ကျေးဇူးတင်အားကိုးကြ၊ ခား၍ ကွင်းသောကြောင့်၊
 ကျေးဇူး အတွက် အပြစ် ပြုတတ်သော သူတို့
 ၂၇ သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုရန်သက်ပြုကြပါ၏- ထိုထာ
 ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ခွန်ပြစ်တော်မမူပါနှင့်၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဝေးဝေး နေ
 ၂၈ တော်မမူပါနှင့်- အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူ
 သောဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမခွင်းငှါ အလျှင်
 အမြန်ကြွ ထာတော်မူပါ။

၃၉

၁ ငါသည် စကား မြင့်စွာ မပြစ်မှား မည် အ
 ကြောင်း၊ ကိုယ်အကျင့်ကိုသတိပြုမည်၊ မတရား
 သောသူသည် ခြေမှာရှိစဉ်၊ ငါသည် ကိုယ်နှုတ်
 ၂ ကို ချည်နှောင်မည်ဟု ငါပြောထား၏- စကားမ
 ပြောဘဲ အလျှောက်နေ၏ကောင်းသော အရာကိုပင်
 မပြော၊ ထိုသို့နေစဉ်၊ ငါထပ်မံတည်ညှိခြင်း
 ၃ ရှိ၏- ကိုယ်တော်မှ နှစ်ထုံးပူဇော်ခြင်းရှိ၏၊ ငါ
 ညည်းတွားစဉ်၊ မီးထောင်ထေ၏၊ ထိုအခါ ငါ
 သည် နှုတ်မြှောက်၏။
 ၄ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်
 တော်သော အထောက်ကို ထိရပါမည် အကြောင်း၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏သံ၊ ဆုံးကိုရင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အထိတ်
 ၅ အပိုင်အခြားကိုရင်းတော်မူပါ- အကျွန်ုပ်
 အထိတ်အပိုင် အပိုင်အခြား အပိုင်အခြား တော်မူ

ပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အစွမ်းသည် ခြေတော်၌ ထာဝရ
 ထုတ်သကဲ့သို့ မြင်ပါ၏။ အကယ်၍ စစ်စစ် ထုပည်
 သည်ကား၊ ထု၏အတွင်း သို့မဟုတ် ထောင့်တော်သည်။
 ၆ အနတ္တသက်သက် မြင်ပါ၏- အထိတ်စစ်စစ်ထု
 သည် အပိုင်၌ သာကွင်းလည်ပါ၏။ အကယ်၍
 စစ်ထုတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ပင်ပန်းကြပါ၏။ ဥဉ္ဇာ
 ကိုသည်၊ ခူးသော်သည်၊ အထိတ်ထုရစဉ်သည်
 ကိုမထိရပါ။
 ၇ ထုစုစုကား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထိတ်သို့မျှော်
 ထင် ရပါမည် နည်း။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်၌သာ မျှော်ထင်စရာ အကြောင်း ရှိပါ၏-
 ၈ မြစ်မှား မိသော သော အပြစ် ထိုမှ အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ထွတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူတို့၏ကဲ့သို့ မြင်းကို
 ၉ ခံစေတော်မမူပါနှင့်- ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူ
 ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြောစရာ မရ၊
 ၁၀ နှုတ်ကိုမပွင့်ဘဲ နေရပါ၏- အကျွန်ုပ်တို့ကို ခါထိ
 ခတ်တော် မမူပါနှင့်ဦး၊ ထက်တော် စောင့်၍
 ၁၁ ဆုခွင့်ကိုခံရ၍၊ အားကုန်ပါပြီ- ကိုယ်တော်
 သည် ထုတို့ အပြစ် ကြောင့် ဆုခွင့် ခံစိတ်
 တော်မူလျှင်၊ ပို၍ ဖျက်တတ်သကဲ့သို့၊ ထုတို့၏
 တင့်တယ်ခြင်းအသေရကို ပြတ်ပွတ်စေတော်
 မူ၏။ အကယ်၍ စစ်စစ်ထုသံသယတို့သည် အနတ္တ
 ၁၂ သက်သက် မြင်ကြပါ၏- ထိုထာဝရဘုရား၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းခြင်း ပဌာနကို ကြားတော်မူ
 ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့၏အသံသရာကားကို နားထောင်
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ရည်ကို ကြည့်၍ နေ
 တော်မမူပါနှင့်၊ ထိုသော အလင်းတို့သည် မြစ်
 သူ၊ ထကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေတော်၌ ဧည့်
 ၁၃ သည် အာဂန္တု မြင်ပါ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေ
 ထွား၍ ဧည့်တော်မူတွင်၊ ထက်သာ ရမည် အ
 ကြောင်း၊ ချက်ချင်းတော်မူပါ။

၄၀

၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို နေ့စဉ် မျှော်ထင်
 သည် ကာလ၊ ငါ့ကို ချက်ချင်း ပြု၍၊ ငါတော်ထံ
 ၂ သောအသံကို ကြားတော်မူ၏- ငွယ်မီးရာထွင်း
 နှင့်အညွှန် ဆိုးသောနှံထဲက ငါ့ကို အထိတ်ပြု
 လျှင်၊ ငါ့မြေကို ကျောက်ပေါ်မှာတင်၍၊ ငါ့မြေ
 ၃ ရာကို တည်စေတော်မူ၏- ထိုသို့မျှော်ထင်ရာ
 ထဲသို့ ကျွန်ုပ်တို့၏အသံသရာ ကို ငါမြှောက်၍
 ၄ ခြေခြင်းငှါ အရှင် ပေးတော်မူ၏၊ ထုဈားတို့သည်
 ထိ မြင်၍၊ ကြောက် နှစ်သော မိတ် နှင့် အဝရ
 ၅ ထုဈား ကို ထိုးစား ကြည့်၍ စဉ်- အနတ္တသက်

ထွားသော ဘုရား၊ မိစ္ဆာသမ္ဘာသစ်သို့ ထွဲထွားသောသူကိုမခို၊ ထာဝရဘုရားကို ထိုးစားသောသူသည် မကံသာဖြစ်၏။

- ၈။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အပျိုတော်မူသော ဖခင်သားတော်အဖေတို့နှင့် ဩစည်တော်မူသော အကြံ အစည်တို့သည် ဈာနဗျာပါ၏။ ရွှေတော်၌ အစည်အထိုင်၊ လျှောက်၍ မကုန် နိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ် ထုတ်ဖော်ပြောပြော မည်ထု ဆိုသော်၊ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်သောဈာနဗျာပါ၏။
- ၉။ ကိုယ်တော်သည် သစ်နှင့် ပူဇော်သကာကို အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နားကိုခွင့်တော်မူပြီး၊ မီးမီးရာယပ်နှင့် အပြစ်မြေရာသစ်
- ၁၀။ ဈာနကိုတောင်းတော်မူသောအခါ၊- ကျွန်ုပ်တို့လိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် သွားပါမည်ထုဝန်ခံပါ
- ၁၁။ စီး- အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏အလိုကို စောင့်ရှောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အားရဝမ်းမြောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည်လည်း၊
- ၁၂။ အကျွန်ုပ်နှစ်ထုံးထဲမှာရှိပါ၏- မြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားကို ပရိသတ်ကြီး အထက်မှာ အကျွန်ုပ်ထောပါပြီး၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကိုပိတ်၍မနေကြောင်းကို၊ ကိုယ်တော်
- ၁၃။ သိတော်မူ၏- မြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူခြင်း၊ တရားကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်နှစ်ထုံး ထဲမှာရှုတ်၍မထားပါ။ သန္တာစောင့်တော်မူခြင်းတရားနှင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကိုဟောပြောပါပြီး၊ ကရုဏာတော်နှင့်သန္တာတော်ကို ပရိသတ်ကြီးအထက်မှာမထိပ်မရှုတ်ပါ။
- ၁၄။ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ သနားစွာ အထက်တော်မူခြင်း၊ မိတ်ကို မချုပ်တည်းပါနှင့်၊ ကရုဏာတော်နှင့် သန္တာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
- ၁၅။ စည်စောင့်မပါစေသော၊- အကြောင်းမူကား၊ အထိုင်းမထိစွာ၊ စွာသော ထေးဝါးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်းကြပါပြီး၊ အကျွန်ုပ်မျှော်၍မကြည့်နိုင်သောခံရသောအပြစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မှီကြပါပြီး၊ အကျွန်ုပ်ဆဲပင်ထက်ဈာနပြား သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နှစ်ထုံးသည်အားကျော့ပါပြီး-
- ၁၆။ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ထုခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူပါ။ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
- ၁၇။ ကိုမစခြင်းငှါ အလျှင်အမြန်ပြုတော်မူပါ- အကျွန်ုပ် အသက်ကိုထုတ်ခြင်းငှါ၊ စွာကြံသောသူ

- ပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်၌ အန္တရာယ်ပြုနိုင်သောသူတို့သည် ထွန်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
- ၁၈။ ရောက် ကြပါစေသော၊- အကျွန်ုပ်ကို အစွဲထေး၊ အစွဲယေယု ဆိုသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်း၊
- ၁၉။ အားဖြင့်ပိုင်တွေကြပါစေသော၊- ကိုယ်တော်ကို စွာသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ဝမ်းမြောက်စွာစီရင်ကြပါစေသော၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို နှစ်သက်သော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားဘုန်းကြီးတော်မူစေတည်းထု၊ အစည်မပြတ်ပြောကြပါစေသော၊
- ၂၀။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစသောသူ၊ ကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်မူပါနှင့်။

၄၁

- ၂၁။ ဆင်းရဲသောသူကို အောင်းမေ့သောသူသည် မဂ်လာရှိ၏။ ခဲသည်၊ သော ကာလ၌ ထိုသူကို
- ၂၂။ ထာဝရဘုရားကယ်နှုတ်တော်မူမည်၊- ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတ် အသက် ချမ်းသာ ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည်ပြည်ဘော်၌ ကောင်းကြီးမဂ်လာကို ခံရလိမ့်မည်၊ ထိုသူကိုရန်သူတို့
- ၂၃။ အလိုသို့ကိုယ်တော်သည် အပ်တော်မူပါ၊- ထုသည်နာဇာနည် တိုးလုံးနေသော အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထောက်ပံ့ တော်မူမည်၊ နာဇာနည်ကံကံ၊ ကိုယ်တော်သည် သူ၏ထိပ်ဆာမိအမှုကိုထွန်ပြန်တော်မူမည်။
- ၂၄။ ငါလျှောက်ဆိုရသဥကား၊ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို သနား တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်မှားမိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၌ မိတ်ပိညည်၏အနားကို ရှောင်စေတော်မူပါထု
- ၂၅။ လျှောက်ဆို၏- ရန်သူတို့က၊ သူသည်အော်သု၏နာမသည် အထက်ကာထမှ တိပ်မြို့ ခေါ်မည်နည်း၊ ထု၊ ငကိုမနာလို၍ ဆိုတတ် ကြ၏။
- ၂၆။ ကိုကြည့်လာသော သူသည် ရသာ စကားထိုပြောတတ်၏။ သူ၏နှစ်ထုံးသည်လည်း မကောင်းသောအကြံကို ထည်းပူ၊ သည်နှင့်၊ ထွက်ထွား
- ၂၇။ သောအခါထုတ်ဖော်၍ပြောတတ်၏- ငကိုရန်၊ သော သူအပေါင်းတို့ သည် ငကိုရန်ထက် ပြု၍၊ တယောက်နှင့်တယောက် ထိုးထိုးပြောထွက်၊ ငါ၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ထက်ကြ

- စီး- သူ၌စေတနာမူတရားကပ်သည်ဖြစ်၍၊ တ
- ခါထဲလျှင်နောက်တခန်း မထရထုဆိုကြ၏- အ
- ကယ်စင်စစ် ငါယုံ၍၊ ငရုန်ကို ခားသော အဆွေ
- ခင်ပွန်းသည် ငကိုမြဲနှင့်ကျောက်သတည်း။
- ဆိုထားဝရ ဘုရား၊ သူတို့အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်
- ဆပ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနား
- ဖြစ်သဖြင့် အတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်၏ရန်သူ
- သည် အကျွန်ုပ်အား မမြင်ကြောင်းကို ထောက်
- ဖြစ်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြတ်နိုးတော်မူ
- သည် ဟုသိရပါ၏။- ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
- ကို အကျွန်ုပ်နဲ့လင်ခြင်း အရာ၌မစ၍၊ ကာသအ
- စည် အဆက် ရှေ့တော် ထံမှာ နေရာ ပေးတော်မူ
- ထတုံး။
- ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား၊ သခင် တည်း၊ ဟု
- သော၊ ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
- မင်္ဂလာ ခြံတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာ
- မင်း။

၄၂

- အာမင် ဧရယ် သည် ရေ မီးသော ချောင်း ကို
- တောင့်တသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်မိညည်သည်ကိုယ်
- တော်ကို တောင့်တ ပါသည် ဘုရား။- ငမိညည်
- သည် ဘုရားသခင် တည်းဟူသော အသက်ရှင်
- တော် မူသော ဘုရားကို ငတ်ယူ၏။ အထယ်ကာ
- ထမှ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ရောက်၍ ချက်နာ
- ပြရ ဆုံးနည်း။- သူတပါး ထို့က၊ သင်၏ ဘုရား
- သခင်သည် အထယ်မှာ ခြံသနည်း ဟုကိုးကွယ်
- ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငချက်ရည်သည်နေ့ညည့်မ
- ပြတ်ငါစားစရာ ဖြစ်ရ၏။- ထို့နဲ့ မြင်းအရာကို ငါ
- အောင်းစေ၍ နေ့စည်တွင်၊ ငမိတ် နှစ်ထုံးသည်
- ကြေကွဲလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်
- ထူရဈားနှင့် ပေါင်း ခေါ်လျက်၊ ရှင်ထန်း မြင်း
- အသံ၊ ထောမနာ ပြုခြင်း အသံထို့ကို ပြင်ဆို၍၊
- ဓမ္မ ပွဲ ခံသော ထူရဈားနှင့် အထူ ဘုရား သခင်
- ၏တံတော်သို့ ဖြည်းဖြည်း သွားလှသေပြီး-
- ဆိုငမိညည်၊ သင်သည် အထယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်
- ထနည်း။ ငထေဝာ အထယ်ကြောင့် မမြင်မဝပ်
- ခြံသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မျှော်သင့် လျက်နေ
- စေသနား၊ ငကို ကယ်တင် တော် မူသော အရှင်၊ ငါ
- ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
- ငါမျိုးစွမ်းထောမနာ ပြုရသေ ဆိုသတည်း။
- အကျွန်ုပ်မိတ်မိညည်သည် အကျွန်ုပ်အထဲမှာ
- ညှိုးငယ်လျက်ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သော

- နှိပ်ကပ်၏။ ထေရုရုန် တောင်မြို့၊ မိစရကုန်း
- ပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အောင်းစေ ပါ
- စီး- ရေဘွေတော်ဈား၊ အသံဗယ်နှင့်တကွ ဝဲဩ
- ဆတရကို တရုတ်စင်သော်၍ ထိုင်းတံပိုးတော် အ
- ပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ထွမ်းမိုးကြပါပြီ။-
- ထိုသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် နေ့အခါသ
- နား မြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ပေးစွဲတော်မူ၏။
- ညည့် အခါ၌လည်း၊ ဂုဏ်တော်ကို သိခြင်း ဆို
- လျက်၊ ငါ၏အသက်သခင်ကို ပစ္စနာပြုလျက် ငါ
- နေ၏။- အကျွန်ုပ်ကို အထယ်ကြောင့် စေ့လျော့
- တော်မူသနည်း။ ရန်သူညည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း
- ကိုခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသော အ
- ဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ အထယ်ကြောင့် နေရပါသ
- နည်းဟု၊ ငါ၏ကျောက်ဖြစ်သော ဘုရားသခင်ကို
- ငါလျှောက်ရ၏။- ငရုန်သူထို့က၊ သင်၏ ဘုရား
- သခင်သည် အထယ်မှာ ခြံသနည်းဟု၊ ငကိုအ
- စည်ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငအမျိုးထို့ကိုမျိုး၍ကဲ့သို့
- တတ်ကြ၏။- ထိုငမိညည်၊ သင်သည် အထယ်
- ကြောင့် ညှိုးငယ် သနည်း။ ငထေဝာ အထယ်
- ကြောင့် မမြင်မဝပ် ခြံသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို
- မျှော်သင့်လျက်နေစေသနား၊ ငကို ကယ်တင်တော်မူ
- သော အရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏
- ကျေးဇူးတော်ကို ငါမျိုးစွမ်း ထောမနာ ပြုရသေ
- ဆိုသတည်း။

၄၃

- ဆိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်အမှု၌ တရား ဆုံး
- ဖြတ် ဖော် စူပါ၊ ကရုဏာ မရှိသော ထူမျိုးတ
- ခက်ကနေ၍၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။
- သစ္စာမရှိ၊ မတရားသောသူ၏ ထက်မှ အကျွန်ုပ်
- ကိုကယ်ထွတ်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော်သည် အ
- ကျွန်ုပ်မိတ် ရာဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို
- အထယ်ကြောင့် စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း။ ရန်သူ
- ညည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည်
- ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အထယ်
- ကြောင့် နေရပါ သနည်း။- အထင်းတော် နှင့်
- သစ္စာတော်ကို စေလွှတ် တော်မူပါ။ သူတို့ သည်
- ထမ်းပြ၍၊ သန့်ရှင်းသော တောင် တော်သို့ ငှင်း
- ထဲ တော် သို့ ငှင်း အကျွန်ုပ် ကို ပို့ဆောင် ပါ စေ
- သော။- ထိုမြို့လျှင် ဘုရားသခင်၏ ထမ်းပစ္စည်း
- သို့ငှင်း၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက် ရှင်ထန်းရာဘုရား
- သခင်ထံတော်သို့ ငှင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ရောက်သ
- ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုစောင်းတီးလျက်မျိုးစွမ်းထော

၁ မနာမြုပါမည်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား-ဆိုငါ
ညည်း၊ သင်သည် အထက် ကြောင့် ညှိုးငယ်သ
နည်း၊ ငါ့ထဲမှာအထက်ကြောင့် မမြဲမဝပ်ရှိ
သနည်း၊ ဘုရားသခင် ကို မှောင် ထင့် လျက် နေ
လော့၊ ကိုကယ် တင်တော်မူသောအခါ၊ ငါကို
ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ငါ
ဦးစွမ်းသောမနာမြုရလေစံသတည်း။

၄၄

၁ ဆိုဘုရားသခင်၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလ
တွင်၊ ထိုးဘေးထိုက်ထက်၌ ပြုတော် မူသော
အမှုကို သူတို့ပြော၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်
၂ ကြားရကြပါပြီ- တပါးအမျိုးသားတို့ကို လက်
တော်ဖြင့် နှင်ထုတ်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ ထိုထိုးဘေး
မှားကို နေရာချတော်မူ၏၊ တပါး အမျိုးသားတို့
ကို နှိပ်စက်၏၊ ထိုးဘေးမှားကို ပြန်ပွားစေတော်
၃ မူ၏- သူတို့သည် ကိုယ်တို့နှင့် ထိုမြေကို အစိုး
ရကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်ဖြင့် ကိုယ်ကို
ကယ်တင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်အလို
ရှိသောကြောင့်၊ ထက်ရှာလက်ရုံးတော်နှင့် ဗွတ်
နွာတော် အထင်းအား ဖြင့် သူတို့ကို ကယ် တင်
၄ တော်မူ၏- ဆိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ယာကုပ်အမျိုး
၏ ကယ် တင် ဖြစ်၊ အကြောင်းကို စီရင်တော်မူ
၅ ပါး- ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်
သူများကို တွန်းချ ကြ ပါ စေသော၊ ရန်တက် ပြု
သောသူတို့ကို နာမတော်အားဖြင့် နှင်ရသောအ
၆ ခွင့်ရှိကြပါစေသော- ကိုယ်၌ပါသော လေးကို
အကျွန်ုပ် သည် မကိုးစား၊ ကိုယ် ထားသည် အ
၇ ကျွန်ုပ်ကို မကယ်ရပါ- ကိုယ်တော်သာလျှင် အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်ထွက်တော်မူ၏၊
အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းသောသူများကိုလည်း အ
၈ ဖြတ်ကွဲစေတော်မူ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည် မခြားမ
လပ်ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွား၏၊ နာမတော်ကို အ
၉ ည်အမြဲဦးစွမ်းကြပါ၏။
၁၀ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်
တို့ကို စွန့် ဖြစ် ၍ အရှက် ကွဲ စေတော် မူ ပြီ၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ခိုလှုံခြေနှင့် အတူကြွတော်မမူပါ- အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ ပြန်ပြေးစေတော်မူ၏၊
ရုန်းသော သူတို့သည် အလိုလို လုယူ ရကြ ၏-
၁၁ ဟင်းလျှာ ဖြစ်သော သိုးများကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့
ကို အလိုလို၏၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်
၁၂ ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူ၏- ကိုယ်တော်၏လူများ

ကို အထိုးမခံဘဲ ရောင်း၏၊ ရောင်းသော အားဖြင့်
စီးပွားတော်ကို ထိုးပွားစေတော်မူသည်မဟုတ်-
၁၃ အကျွန်ုပ်တို့ကို အိမ်နီးချင်းများကဲ့သို့ ဂုဏ်ပတ်ဝန်း
ကျင်၌ နေသောသူများ ဖြစ်ရယ်ပြီ၏၊ အရှက်ကွဲ
၁၄ ရာဖြစ်စေ ခြင်းငှါ စီရင်တော် မူ၏- တပါးအမျိုး
သားတို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ဝံ့မိုင်းရသော အ
ခွင့်၊ လူစုတို့သည် ခေါင်းညှိတ်ရသော အခွင့်ကို
၁၅ ပေးတော်မူ၏- ကဲ့သို့သောသူနှင့် အသရေဗျက်
၁၆ သောသူ၏စကားကြောင့်၎င်း၊ ရန်တက် ပြုသော
သူနှင့်လက်စားချေသော သူ၏ ဗွတ်နွာကြောင့်
၁၇ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် အရှက် ကွဲ ဖြစ်၊ အ
ကြောင်းကို အစည်ဗွတ်မှောက်ပြုရပါ၏၊ ဗွတ်
နွာရှက်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်းလျှက်နေရပါ၏။
၁၈ ထိုမျှလောက် ခံရ သော် လည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့
သည် ကိုယ်တော်ကို မမေ့လျော့၊ သစ္စာတော်ကို
၁၉ မဖြတ် ကြ ပါ- မိတ် နှစ် လုံးသည် နောက် သို့မ
ဆုတ်၊ တရားတော်လမ်းမှည့်၍ မသွားကြ ပါ-
၂၀ ကိုယ်တော် မူကာ၊ မြေခွေး နေရာ အရပ်မှာ အ
ကျွန်ုပ် တို့ကို ချိုးခွဲ နှိပ်စက်၏၊ သေခြင်း အရိပ်
၂၁ နှင့် ဗုံးလွှမ်းတော်မူ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို မမေ့လျော့၏၊ တပါး
အမျိုး၏ဘုရားထံသို့ လက်ကို ဆန့်သင့်မှန်လျှင်-
၂၂ နှစ် လုံး၌ ဂုဏ်ထူးသော အရာ များကို ဘုရား
သခင်ထံတော်မူသည်ဖြစ်၏၊ ထိုအမှုကို မစစ်ဘဲ
၂၃ နေ တော် မူမည် လော- အကယ် စင်စစ် ကိုယ်
တော်အတွက် အကျွန်ုပ် တို့သည် အစည်မပြတ်
အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏၊ သတ်ဖို့ရာထား
သော သိုးကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို သူတပါးမှတ်
တတ်ကြပါ၏။
၂၄ ဆိုဘုရားရှင်၊ နှိုးတော်မူပါ၊ အထက်ကြောင့်
ကျိန်း စက် တော် မူသနည်း၊ ထတော် မူပါ၊ အ
၂၅ ကျွန်ုပ်တို့ကို အစည် စွန့်ပြစ်တော်မမူပါနှင့်- အ
ကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော နှိပ်ချခြင်းနှင့်ညည်း ဆဲခြင်း
ကို ဗွတ်နွာတော်ထွဲ၏၊ အထက်ကြောင့်မေ့လျော့
၂၆ တော် မူ သ နည်း- အကျွန်ုပ် တို့၏ မိတ် ဝိညာဉ်
သည် မြေ တိုင် အောင် နှိပ်ချခြင်းကို ခံရ၏၊ ရင်
၂၇ ပတ်သည် မြေ၌ ကပ် လျက် ရှိပါ၏- အကျွန်ုပ်
တို့ကို မစ သော ဘုရား၊ ထတော် မူပါ၊ ကရုဏာ
တော်နှင့် အညီရွေး နှုတ်တော်မူပါ။

၄၅

၁ ငမိတ်နှစ်လုံးသည် မင်္ဂလာစကားနှင့် ပွက်ထ
လျက်ရှိ၏၊ ငါစီရင်သော အရာကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့

တော်၌ဖြစ်၏။ ပေတံးလောကသတ်တည်းလိမ္မာ
 , ကျမ်းကွင်သောစာရေ၏ကညစ်မြစ်ရမ်း-ကိုယ်
 တော်သည် လူမျိုးထက် အဆင်း၊ ဟုပါ၏။ နှုတ်
 တော်သည်ထူးစူးကောင်းနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ ထို
 ကြောင့်ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်ကိုအစည်
 ၇ အမြဲ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ တန်ခိုး ကြီး
 ထောအရှင်၊ ဘုန်း၊ အထရေတော်မြင်သောကိုယ်
 တော်၏ သားကိုပေါင်တော်၌ စည်းတော် မူပါ။
 ၈ သန္တာတရား၊ နှုတ်မြင်းတရား၊ ကြောင့်မတ်မြင်း
 တရားကြောင့်၊ အထရေတော် ထင်ရှားလျှက်၊
 အောင်မြင်၍ မီးသွားတော်မူပါ။ သက္ကာထက်
 တော်တည်း ကြောက်မက်ရွယ်သော အရာ ကို
 ၉ ကိုယ်တော်အာဇာနည်ပါလိမ့်မည်။ နှစ်ဘုရင်၏ရန်
 လူထို နှစ်ထုံးထဲမှာ မြားတော် ထိုသည် ထက်
 ထည်မြစ်၍၊ လူထိုသည် ခြေတော်အောက်၌ထဲ
 ၁၀ ကြပါ၏။- ဆိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ပစ္စင်
 ထည်မှိန္ဒာဝရပစ္စင်မြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
 နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် မိရင်သော နိုင်ငံ မြစ်ပါ
 ၁၁ ၏- ကိုယ်တော်သည်မြောင့်မတ်မြင်းတရားကို
 နှစ်ထက်၍၊ မတရားသော အမှုကို ခုန်းတော်မူ၏။
 ထိုကြောင့် ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရား
 သခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်း၊ အခေါ်ထို
 ထက်၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်
 ၁၂ မြင်းစီနှင့် ထိထိတ် ပေးတော်မူပြီး- ဆင်ရွယ်
 ဘုံမိတ် နှစ် ထဲက ထုတ်သော အဝတ် တန် ဆာ
 တော် မြသောထိုသည်ရရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြ
 ပိုး၊ အရွှေနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ နှစ်သက်တော်မူရွယ်မြစ်
 ၁၃ ကြပါ၏။- အပြည်ပြည်သော မင်းထီး ထိုသည်
 မောင်းပ မိထံအဝင်မြစ်၍၊ သက္ကာတော် ထက်
 နှာကြမီရ ရွာတန်ဆာ ဆင်သော မြောက်သား
 တော် နေရာမြစ်ပါ၏။
 ၁၄ လေး နားထောင်လေး၊ ဆင်မြင်၍ နာလူ
 ထေး၊ ကိုယ်အမျိုး သား နှင်းနှင့် ကိုယ် အခမ်း
 ၁၅ အိမ်ကိုလေ့လာလေး- ထိုပြုလျှင်သင်ဗွသော
 အဆင်းကို နှစ်ဘုရင်သည် နှစ်ထို နှစ်မတ်တော်စု
 မည်၊ သူသည် သင်၏ အရှင် မြစ်သော ကြောင့်
 ၁၆ ထိုကိုကိုးကွယ်လေး- ထုရမင်းထီးမှစ၍၊ လူစု
 တွင်ဥဇ္ဈာရတတ်သောလူထိုသည်တည်း၊ ထက်
 ဆောင် ပဏ္ဏာ ပါလျက် သင့် ကို ဖျောင်းဖျရကြ
 ထိမ့်မည်။
 ၁၇ နှစ်ဘုရင်၏ထီးတော်သည်အတွင်း၌လူ၏ အ
 ထရေသက် သက်မြီ၏ ရွာမြင့် နှယ်ဗွယ်သော

၁၈ အဝတ် တန်ဆာကို ဆင်၏- နှာနှင့် ကာလျှက်
 , နှစ်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်ပဲ့ရမ်း၊ နောက်ထိုက်သော
 . အပေါင်းအခေါ်အမျိုးတော်စွာကိုထည့်၊ ကိုယ်
 ၁၉ တော်ထံသို့ ထွင်းရလိမ့်မည်- ဝမ်းမြောက် နှစ်
 ထန်းသော အမြင်၊ အရာ နှင့် ဆောင် ပဲ့၍၊ နှစ်
 ၂၀ ဘုရင်၏နန်းတော်သို့ ဝင်ရကြထိမ့်မည်- ကိုယ်
 တော်၏အစုအစုကိုယ်စား၊ သားစုအစုချစ်မြေ
 ကြီးတပြင်လုံးတွင်မင်း၊ အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူ
 ၂၁ ထိမ့်မည်- အကျွန်ုပ် ထည် ကိုယ်တော်၏ နာစ
 ကိုလူမျိုးအစည် အထက် အောင်းစေ လျှော်စော
 အထမြင့်၊ လူမျိုး ထိုသည်ကန္တာ အဆတ်ဆတ်
 ကိုယ်တော်ကိုမြီးစွမ်းကြထတ်ထည်။

၄၆

၂၂ ဘုရား သခင်သည် ငါထိုမိထိုရာ မြစ်၌၊ နှစ်
 အားကိုပေးတော်မူ၏။ အောက်ထည်သော
 အထူး ထမြင့် ကုမတော် စု ကြောင်း၊ ထင်ရှား
 ၂၃ လျှောက်မြင်း- ထိုကြောင့်ပထဝီမြေကြီးသည်စု
 ထွား၍၊ တောင်စွာတုန်လှုပ်လျက်ထရုဇ္ဈာထို
 ကျသော်တည်း၊ ငါထိုသည် ကြောက်ထန်မြင်း
 ၂၄ မမြီး- ထရုဇ္ဈာရေသည် ထုန်းထုန်းမြည်၍စွေ
 နှောက်ပါလေစေ၊ ထိုင်းတံပိုးထသဖြင့်၊ တောင်
 ၂၅ စွာတုန်လှုပ်ပါလေစေ- မြစ်တမြစ်မှိသေး၏။
 ထိုမြစ်ရေသည် မီး၍၊ ဘုရားသခင်၏ မြူထည်
 ဟူသောအမြင့်ဆုံးသောဘုရား ကျိန်းဝတ်တော်
 စုရာ၊ သန်ရှင်၊ သော မြူတော် ကို နှစ်ထန်းစေ
 ၂၆ တတ်၏- ထိုမြူသည် ဘုရားသခင် ကျိန်းဝတ်
 တော်စုရာမြစ်၍၊ တုန်လှုပ်မြင်း၊ မမြီး၊ မိမိ၊
 သောက်ထင်းစွဲ ဘုရားသခင် လူမတော်စုထိမ့်
 မည်။
 ၂၇ လူမျိုးထိုသည် ထုန်းထုန်းမြည်ကြမ်း၊ ထိုင်း
 နိုင်ငံ ထို ထည် လှုပ်ရှား ကြမ်း၊ နာမိတ် ထံကို
 လှုပ်တော်မူ၍၊ မြေကြီးသည်အရပ်မြစ်ထေ၏-
 ၂၈ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်တာဝရဘုရားသည်
 ငါ ထိုနှင့် အတူ မှီတော်မူ၏။ ထာကုတ် အမျိုး၏
 ဘုရားသခင်သည်ငါထိုမိထို ရာမြစ်တော်ရမ်း-
 ၂၉ ထာဝရဘုရားမိရ်မြေ၌မြေကြီးပေါ်မှာထုတ်
 သင်ပယ်ရှင်းမြင်း၊ အမှုတော်စွာကိုထာ၌ကြည့်
 ၃၀ စုကြလေး- သေးကိုမျိုးလျှက်၊ ထံကိုအပိုင်း
 ပိုင်းမြတ်လျက်၊ ရထားကို မီးမြို့လျက်၊ မြေကြီး
 နှုန်း၊ ထိုင်လောင် စစ်မှု ကို မြင်း၊ စေတော် မူ၏-
 ၃၁ မြစ်ဝပ်လျက်နေကြလေး၊ ငါကားဘုရားသခင်
 မြစ်သည်လူမိမိတံကြီးလေး၊ လူမျိုးထိုထွင်ငါ

သည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်
 ၁၀ မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေစေ့ထာဝရဘုရား
 သည် ငါ့ထံ၌ အတူ ခြံတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏
 ဘုရားသခင်သည် ငါ့ထံ၌ ရာဇဝတ်တော်မူ၏။

၄၇

- ၁ လူဇာဒ်အပေါင်းတို့၊ လက်စုတ်တီးကြလေသွား။
 ဘုရားသခင် ထံသို့ အောင်သံ ကိုထွင့်၍ ကျွေး
- ၂ ကြော်ကြလေသွား။ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံး
 သော ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက် ဖွယ်
 သောဘုရား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသော
- ၃ မဟာမင်းကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ လူဇာဒ်ကို ငါ့ထံ
 အောက်၌၎င်း၊ လူဇာဒ်ကို ငါ့ထံမြေစေ့အောက်၌
- ၄ ၎င်း၌တော်မူ၏။ ချစ်တော်မူသောယာကုပ်၏
 ဘုန်းဖြစ်သော ငါ့ထံအစွဲကို ငါ့ထံအစွဲခွေးပေး
 တော်မူ၏။
- ၅ ကျွေးကြော်ခြင်းအသံနှင့် ဘုရားသခင်တက်
 တော်မူ၏။ တံပိုး၊ မှတ်ခြင်း၊ အသံနှင့် ထာဝရ
- ၆ ဘုရားတက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း
 ချီးမွမ်းဆိုကြလေသွား။ သိခြင်းဆိုကြလေသွား။ ငါ
- ၇ သိခြင်းဆိုကြလေသွား။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား
 သခင်သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသော
 မင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ထောမနာသီ
- ၈ ခြင်းကိုဆိုကြလေသွား။ ဘုရားသခင်သည် လူဇာဒ်
 ထံ၌ မိုးစံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သန့်
 ရှင်းသော ပတ္တင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။
- ၉ လူဇာဒ်၏ အကြီးအကဲတို့သည် အာဗြဟံကိုး
 ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ လူဇာဒ်ထံမှာ စုဝေး
 လျှောက်၍ ကြား၊ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတန်
 မိုးဇာဒ်ကို ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသ
 မြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။

၄၈

- ၁ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်
 ရှင်းသောတောင်တော်ပေါ်မှာ ငါ့ထံဘုရားသခင်
- ၂ ဖြစ်တော်မူ၏။ အထူးသံမြင့်သောမနာချီးမွမ်း
 ချီးမွမ်း ကို ခံထိုက်တော် မူ၏။ မြေကြီး တပြင်
- ၃ လုံး၊ ရှင်ထန်းရာ ဖိအုန်တောင် ထိပ် သည် အ
 ဆင်း၊ ဖွပ်ပန်း၊ မြောက် ချက်နှာ ထက်၌ မဟာ
- ၄ မင်းကြီး၏ မြို့တော်သည် တည်၏။ ထိုမြို့၏ ဘုံ
 မိတ်မှန် ထိုတွင်၊ ဘုရားသခင်၌ မိမိရသည်ကို
- ၅ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး၍ အတူရှောက်

- ၁ သွားကြ၏။ မြင်သော အခါ မြင်တွေ့၍ ထိတ်
- ၂ ထန်လျက် ပြေးကြ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့သည်
- ၃ ကြောက်ထန်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သားဗွားသော
- ၄ မိစ္ဆာရသကဲ့သို့ဝေးရာသို့ကြ၏။ တာရှသင်္ဘော
- ၅ တို့ကိုမျိုးဖျက်သော အရွှေလေနှင့် အထွေသကဲ့သို့
- ၆ ဖြစ်ကြ၏။
- ၇ ငါ့ထံသည် ကြားဘူးသည်အတိုင်း၊ ကောင်း
- ၈ ကင် ဗိုလ်မြေ စေ့ထာဝရဘုရား၏ မြို့၊ ငါ့ထံ
- ၉ ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်၌ အထွေမြင်ရကြ၏။ ဘုရား
- ၁၀ သခင် သည် မြို့တော်ကို အစည်အမြဲ တည်စေ
- ၁၁ တော်မူမည်။ ဆို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
- ၁၂ သည် မိတ်မှန်တော် ထံမှာ ကရုဏာတော်ကို
- ၁၃ အောင်းမေ့ကြပါ၏။ ဆို ဘုရား သခင်၊ နာမ
- ၁၄ တော်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် နံ့ပြားသည်
- ၁၅ နည်းတူ၊ ဂုဏ် အသရေ တော်လည်း နံ့ပြား
- ၁၆ လျက်ရှိပါ၏။ ထက်၍ ထက်တော်သည် မြောင့်
- ၁၇ မတ်ခြင်းတရားနှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိပါ၏။ တရား
- ၁၈ ဖိရင်တော် မူချက်ဇာဒ် ကြောင့် ဖိအုန်တောင်
- ၁၉ သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ယုဒ အမျိုးသမီးတို့သည်
- ၂၀ ရှင်ထန်းကြပါ၏။ သားမြေးတို့အား ကြားပြော
- ၂၁ မည်အကြောင်း၊ ဖိအုန်မြို့ကို ပတ်ပတ်လည်၍ ပြ
- ၂၂ ဆို၊ တို့ကို ရေတွက်ကြလေသွား။ ရင်တာ၊ တို့ကို
- ၂၃ မှတ်၍၊ ဘုံ မိတ်မှန်ဇာဒ်ကိုလည်း ဆင်ခြင် ကြ
- ၂၄ လေသွား။ အကြောင်း မူကား၊ ထို ဘုရား သခင်
- ၂၅ သည် ကာလ အစည်အမြဲ ငါ့ထံ၌ ဘုရား ဖြစ်
- ၂၆ တော်မူ၏။ သေသည် ကာလတိုင်အောင်၊ ငါ့ထံကို
- ၂၇ ပို့ဆောင်တော်မူလတံ့သတည်း။

၄၉

- ၁ လူဇာဒ်အပေါင်းတို့၊ ကြားကြလေသွား၊ ခပ်သိမ်း
- ၂ သော ထောကသား၊ အလုတ်အမြတ်၊ ကြွယ်ဝ
- ၃ သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၊ တညီ တညွတ်
- ၄ တည်းနားထောင်ကြလေသွား။ ငန္တတ်သည်ပညာ
- ၅ ကိုမြှောက်ဆိုမည်။ ငန္တတ်သည်ညာဏ်နှင့်ဆိုင်
- ၆ သောအရာကိုဆင်ခြင်မည်။ ပုံစံကားသို့ကိုယ်
- ၇ နားကိုလှည့်လျက်၊ နက်နဲသောအရာကိုစောင်း
- ၈ တီး၍ပွင့်ပြပေစေ့။
- ၉ ခဲသည်၊ ဆိုးလုတ်သော ကာလ၌ ငါ၏အရာ
- ၁၀ တို့ထူထောင်သောသူတို့၏အမှုသည်ကို
- ၁၁ ပိုင်း သော်လည်း၊ ငါသည် အထယ် ကြောင့်
- ၁၂ ကြောက်ရမည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်
- ၁၃ ဥဇ္ဈာကို ကိုးစား၍၊ ကိုယ်စည်းစိမ်ဇာဒ်သော
- ၁၄ ကြောင့် ဝါကြွားသော်လည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုကို

ဆာထိသုတ္တံ၊ အလှူ၊ မရ၊ နှိုင်း၊ ရွေးရန်အထိုး
 • ကို ဘုရား၊ သခင် နှ့် မပေး၊ နှိုင်း- သူတို့ ဆာထိ
 ဝိညာဉ်စံရွေးရန်အထိုးကြီးထွေပစ်၊ သို့ဖြစ်၍
 • စည်ရွေးလျက် နေရမည်- ရွေးလျှင်အစည်အမြဲ
 ဆာထိရှင်ရ၏။ ပုဂံစံခြင်းသို့ မ- ဆာထိ-
 • ထင်ရှားသောဆရာဟူမူကား၊ ပညာရှိသောသူ
 ထိုဆာထိတတ်ကြ၏။ ထိုဆာထိတတ်သောသူ
 နှင့် တိရိစ္ဆာန် ဆာထိသော သူတို့သည်စွက်
 စီးခြင်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့ဥစ္စာကိုသူတပါး တို့
 • နှံ့ရှာထားကြ၏- မိမိတို့အိမ်သည်သာဝရဖြစ်
 ထိမ့်မည်။ မိမိတို့နေရာထည်း ထူမျိုးအစည်အ
 ဆက်တည်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နာမသည် မြေပေါ်
 ဖွာကျော်စော လိမ့်မည်ထု သူတို့စိတ်ထင်ရှိကြ
 • ၏- ထိုရာတွင်၊ ထူသည်ဝုဏ် အသရေနှံ့မတည်
 မနေတတ်။ ဂျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော
 • တိရိစ္ဆာန်နှင့်တူ၏- ငို သို့မို့မူခြင်းအရာသည်
 ထူထိုက် ကိုးစားရာ ဖြစ်၍၊ သူတို့ သား မြေ၊ ထို
 • ထည်သူတို့ကားကို နှံ့သက်တတ်ကြ၏- ထို
 ထူထိုက်ကို သိုးစားကဲ့သို့မရဏာပိုင်ခွဲညှာထား၍၊
 ထေးမင်း၊ စား လိမ့်မည်။ ကာလ မကြာ မခြံ့မှ၊
 ခြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဖုတ်ပိုးရကြလိမ့်
 မည်။ ထူထိုက်ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဗောက်ပြန်ပျံ့ရာ
 ဖြစ်၏မရဏာပိုင်ခွဲသည်သူတို့၏နေရာဖြစ်၏-
 • ကိုမူကား၊ ဘုရားသခင်ထိမ်းထူတော်မူသော
 ကြောင့်၊ ငါစိပ်ညည်ကိုမရဏာပိုင်ခွဲတန်ခိုးမှ
 ရွေးတော်မူမည်။
 • ထူတပါးသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍၊ ထိမ်စုံရက်
 ဆာထရေ ထိုးပွားသောဆာထိ သင်သညာ မရ၊ မိမိ
 • နှင့်- ထိုသူသည်သောသောဆာထိ၊ ဆာထိ ဥစ္စာ
 ဖြစ်ပါရ။ သူ၏ဝုဏ်ဆာထရေသည်သူနောက်သို့
 • မဆင်းသက်ရ- ထိုသူသည်ဆာထိရှင်စည်ဆာ
 ထိ၊ မိမိညည်ကိုကောင်းကြီး ပေးတတ်၏။ မိမိ
 ဆာထိကိုပြုစုသောဆာထိ၊ သူတပါးတို့သည်ရှိ၊
 • စွမ်းတတ်ကြ၏- သို့သော်သည်၊ သူသည်သူ၏
 ထိုးဆေးထမ်းရှိရာသို့သွားရလိမ့်မည်။ ကာလ
 အစည်အဆက် သူတို့သည် အထင် ကို မမြင်ရ
 • ကြ- ဝုဏ်ဆာထရေနှင့်ပြည့်ပုံလျက်ပညာသတ်
 မရှိသောသူသည်ကား၊ ဖုတ်စီးခြင်းသို့ရောက်
 တတ်သောတိရိစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။

၅၀

• ထန်မိုးကြီးသောဘုရားသခင်တည်းဟူသော
 ဆာထရေ ဘုရားသည် ဖုတ်ပတ်ပေးတော်မူ၏။ နေ

ထွက်ရာမှထည်နေဝင်ရာတိုင်ဆောင်ကြီးကို
 • ခေါ်တော်မူ၏- ဆာထရေထင်တတ်ခြင်း၊ ပြည့်စုံ
 ရာ မိမိတို့ တောင် ပေါ်မှာ ဘုရား ထမင်းရောင်
 • ခြည်တော်သည်ထွန်းပစ်၊- ငါတို့ဘုရားသခင်
 ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော် မမူ၊
 ရွှေတော်၌မီးသောင်လျက်ပတ်ဝန်းကျင်၌မိမိ
 • သက်စုန်တိုင်း၊ ပြင်းပြလျက်ရှိ၏- မိမိတို့ကို
 စစ်ကြောမိရင်ခြင်းအလိုရှိသော်ကောင်းကင်
 • ကိုငင်၊ မြေကြီးကိုငင်ခေါ်တော်မူလျက်- ထမ်းပူ
 ဇော်သောဇာတိဖြင့်၊ ငါနှင့်ပမိုညည် ခွဲထားငါ
 ၏သန်ရှင်းသူတို့ကို ငယ်သို့စုဝေးကြေထူ မိမိ
 • တော်မူ၏- ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်တိုင်
 တရားသုံးခြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခြောင့်မတ်
 တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုကောင်းကင်ထိုသည်
 ထင်ရှားစွာပြကြလိမ့်မည်။
 • ငါ၏လူများတို့၊ နားထောင်ကြ၊ ငါပြောမည်။
 ဆိုလှသရေအမျိုး၊ သင့်တော်၌ငါသက်ဆာ
 ခံမည်။ ငါသင့်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရား
 • သခင်ဖြစ်၏- မီးရှိသောသမီးမှစ၍၊ မပူဇော်
 ခြင်း အမျိုးမျိုးအတွက်၊ ငါသည် သင် နှ့် အမြဲစ
 တင်း၊ ထိုယဇ်တို့သည် ငွေရွာအစည်ရှိကြ၏-
 • သင့် အိမ်ထဲက နွားကိုငင်၊ သင့်မြဲထဲက ဆိတ်
 • ထီးကိုငင် ငါမခံမလှ- တောတိရိစ္ဆာန် မှီထွာ
 တို့နှင့်၊ တထောင်သော တောင်ပေါ်မှာ ရှိသော
 • တိရိစ္ဆာန်တို့သည်ငါနှင့် နှံ့သက်ကြ၏- တောင်
 ပေါ်မှာနေတတ်သောငှက်အပေါင်းတို့ကို ငါ၏
 • ၏- တောသားတို့သည်ငါနှင့် မှီကြ၏- ငါသည်
 ငတ်စွတ်လျှင်သင့်ကိုမပြော၊ ထောကဓာတ်နှင့်
 • ထောကဥစ္စာသည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏- နွားသားကို
 ငါစားမည်သော၊ ဆိတ်ငွေ့ကိုငါသောက်မည်
 • ထော- ကျေးဇူး ရှိ၊ စွမ်းခြင်း ထမ်း ကို ဘုရား
 သခင်အားပူဇော်လေ့၊ သဗ္ဗာဂတိထားသည်
 အတိုင်း၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား နှ့် သစ္စာဝတ်ကို
 • ပြေလေ့- အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ကျိပ်စွ
 နာပြုလေ့၊ ငါသည်ကယ်ထွက်မည်၊ သင်သည်
 သည်း၊ ကော်ရို၊ စွမ်းလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 • မတရားသောသူကို ကား၊ သင်သည် ငါ၏အ
 ထုံးအဖွဲ့ တို့ကို ကြား၊ ပြော၍၊ ငါ၏ပမိုညည်
 ထရားကို မြှက် ဆိုခြင်းငှါ၊ အထယ်သို့ ဆိုသ
 • နည်း- ဆုပွသွန်သင်ခြင်းကိုသင်သည် ရန်၍၊
 ဇနားကို သင့် နောက်၌ ပြစ်ထားပါသည်အ
 • ကား- သင်သည် ထူမိုးကို မြင်လျှင်၊ ထူနှင့်ထ

သောသံကျမ်း သုမသားကို ပြစ်မှားသောသူ
 ၈၈ ထိုရှင်ဆက်ဆံတတ်၏- ထင်စိန္တတ်ကိုရမိရန်
 ၂၀ ၏- ထင်သည် ထိုင်လျက်၊ ကိုယ်ညီ ဆစ်ကိုကို
 ၂၁ ဆန်ကွပ်ဆက်ပြု၍ ပြောဆိုတတ်၏- ကိုယ်ထမိ
 ၂၂ စီသားကို ဆဲရေး တတ် ၏- ထိုထို့ ကျင့်၍ ငါ
 ဆည်ထိတ်ဆိတ်စွာ ရေးသောကြောင့်၊ ကော်ထင်
 ရှင်တူသည်ထူထင်ထေပြီတကား၊ သင်၏အပြစ်
 ကိုငါခေါ်ပြီ ။ သင့် ချက်မှောင်၌ ခင်းထား
 ၂၃ ခင်း- ထုရေးသခင်ကိုရေလျော့သောသူထို့၊ ညီ
 အမှုကိုဆင်ခြင်ကြသော- သို့မထုတ်၊ ထင်ထို့ကို
 ထက် နှုတ်သော သုမရှိ၊ ငါသည်ထမိုင်းမိုင်းတွဲ
 ၂၄ မြတ်မည်- ကျေးဇူးရှိစွမ်းခြင်း၊ ယင်းကိုပူဇော်
 သောသူသည် ငါ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေသောသူ
 မြစ်၏၊ မိမိသွားသောသမ်းကို ဆင်ခြင်သောသူ
 သားသည်၊ ကယ်တင်တော်မူ ခြင်းကျေးဇူးကို
 ငါမြဲမည်ထုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၁

၈၁ မိမိထည့်စွာထေရတ နှင့်စွာ၊ ယင်း၊ ပရောမက်
 နာဆန်ထီဆုမြင်း၊ ကျပ်ပြီးမှ၊ ဝတ်
 ဆိုသောသား။

- ဆိုဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာ
 မိတ်ဆေး၍သည် အထိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနား
 တော်မူပါ၊ နံမတ်တော်ခြင်း၊ ကမ္မဏာဓာ၊ ပြား
 ထည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်ထွန်ကျွန်းခြင်း၊ အပြစ်
 ၂ ထိုမြေတော်မူပါ- ရုမိရန် အညစ်အကြေးကို
 အထုန် အခင် ဆေးကြော၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သန့်
 ၃ ရှင်း စေတော်မူပါ- အကျွန်ုပ် ထွန်ကျွန်း ပါပြီ
 ထုဝန် ချလျက်၊ ကိုယ် အပြစ် ကို အစည် မပြတ်
 ၄ အောင်းရေလျက် နေပါ၏- ကိုယ်တော်ကို ပြစ်
 မှားပါပြီ၊ ကိုယ်တော်ကို သာ ပြစ်မှား ၍၊ ချက်
 မှောင်တော်၌ပင်မတရားသော အမှုကိုပြုပါပြီ၊
 ထို့မြစ်၍၊ မိန့်တော်မူချက် သည် ပြော၍ ပါ၏။
 ထုရေးမိရင် တော် မူချက် သည် အပြစ် ထွတ်ပါ
 ၅ ၏- အကျွန်ုပ်သည်ဈေးစကပင်၊ အပြစ်ပါလျက်
 မှီပါ၏၊ အမိဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေထူသည်ပင်အ
 ပြစ်၌ပါ၏။
 ၆ ထုတ်ရှင်မြောင့်မတ်သော မိတ်နှစ်ထုံးကိုနှစ်
 ထက်တော်မူသည်မြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ မိတ်နှစ်
 ၇ ထုံး ထဲမှာ ပညာ ကို သွန်သင် တော် မူပါ- အ
 ကျွန်ုပ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ထုထုပင် ပညာ
 နှင့် ထန် ရှင်း ခြင်း မရှိတာ ကို ပေးတော် မူပါ။

အကျွန်ုပ်ကိုမိမိ၊ ဝှံ့ထက်သာ၍ မြို့စေခြင်းငှါ
 • ဆေး ကြော တော် မူပါ- မိမိ ထက် သာ ဝမ်း
 ခြောက် ခြင်း၊ မှီ မည် ထကြောင်း၊ စကား ကို အ
 ကျွန်ုပ် သားကြားစေတော် မူပါ၊ ထိုပြုလျှင်း၊ မြို့
 နဲ့ထောင် မူသော အရိုးထိုသည် နှစ်မြို့ခြင်း၊ မြို့ကြ
 ၈ ပါထိမ့်မည်- အကျွန်ုပ်ထွန်ကျွန်းခြင်း၊ ရုမိရန်
 ထိုမှတော်စွာ တော်ကိုထွဲ၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိ
 ၉ ထွေ ထို ကို ထည်၊ မြေ တော် မူပါ- ဆို ဘုရား
 သခင်၊ အကျွန်ုပ် အထဲ၌ စင်ကြယ်သောနှစ်ထုံး
 ကိုစန်ဆင်းတော်မူပါ၊ မြို့ပြတည်ကြည်သောထ
 ၁၀ သောကိုအထစ်ပြုလှင်တော်မူပါ- အကျွန်ုပ်ကို
 အထံတော်ထဲကနှစ်ထုတ်တော်မူပါ၊ နှင်းထန်
 ရှင်းသောမိညည်တော်ကိုရုပ်ထိမ်းတော်မူပါ
 ၁၁ နှင်း- ကယ်တင်တော်မူခြင်း၊ နှင့်ရှည်သောဝမ်း
 မြောက်ခြင်း၊ အစွင့်ကိုပြန်၍ ပေးသနားတော်မူ
 ပါ၊ ကြည်ညိုသော စေတနာမိတ် သဘောထည်
 ၁၂ အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မ ပါစေသော- အကျွန်ုပ်
 ထည်ထည်၊ မတရားသော သူထို့အား တရား
 တော်လမ်းကို ပြသ ထွန်သင် ပါမည်၊ အပြစ်ရှိ
 သောသူထို့သည် ကိုယ် တော် ထံသို့ ပြန် ကြပါ
 ထိမ့်မည်။
 ၁၃ ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်
 မူသောဘုရား၊ ထုထက်ကို ထက်ခြင်း၊ အပြစ်
 နှင့်အကျွန်ုပ်ကိုကင်းလွတ်စေတော်မူပါ၊ တရား
 ထမြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ်လျှင်ထည့်
 ၁၄ နှစ်ထန်း စွာ သိခြင်း၊ ဆိုပါမည်- ဆို ထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ကိုဝှံ့တော်မူပါ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်ကို ရှိစွမ်း၍ မြှက်ဆို ပါမည်-
 ၁၅ ယင်းပူဇော်ခြင်းကို အလိုတော်မရှိ၊ သို့မထုထီ
 လျှင်ယင်းပူဇော်ပါမည်၊ မီး၌သောယင်းပူဇော်
 ၁၆ ခြင်းကိုပင်နှစ်သက်တော်မူ- ဘုရားသခင်နှစ်
 သက်တော် မူသော ယင်း မူကား၊ ကျိုးစဲ့သော
 မိတ် ပေတည်း၊ ဆို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ် တော်
 ထည်ကျိုးစဲ့ ကြေစွသော နှစ်ထုံး ကို ခြင်းပထီ
 တော်မူတတ်ပါ။
 ၁၇ စေတနာမိတ်တော်၌ရှိ၍မိဆုန်တောင်ကိုကျေး
 ဇူးပြုတော် မူပါ၊ ထေရရှင်ထင် မြို့ရိုးကို တည်စေ
 ၁၈ တော်မူပါ- ထိုအခါတရားသဖြင့် ပူဇော်သော
 ယင်း၊ မီး၌သော ယင်း၊ တကိုယ်ထုံး၊ မီး၌သော
 ထစ်နှင့် ရွှေလျှော်တော်မူထိမ့်မည်၊ ထိုအခါ
 ထစ်ပထွင်တော်ပေါ်မှာ နွားသားထို့ကိုထစ်ပူ
 ဇော်ကြပါထိမ့်မည်။

၅၂

၁။ ပိဋိသည့် အဟိမေသတိတိသိဇ္ဈိဇ္ဈာန်ကြောင့်၊ ကျ
ဇ္ဈိဇ္ဈာန်သားဝေါဂသည့်ဇောလုထံသို့တာမိ
ဇ္ဈာန်သောသော၊ ဝေါသိသောသော

- အားကြီးသော အစွမ်းထူး သင်သည် ထူး
ကျိုးကိုရှက်ခြင်း၊ အမှုစွဲသေသင်ကြောင့်ပါကြွား
သနည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်သည်
• ဧည့် မပြတ်တည်၏- သင်၏ ကြွား သည်ထက်
သောသင် တုန်း ကဲ့သို့ ထွဋ် ဘေးသဖြင့်၊ ထူး
• ကျိုးကို ရှက်ခြင်း၊ အမှုကို ပြုစုတတ်၏- သင်
သည် သုခရိုက်ထက်ရုခရိုက်ကို၎င်း၊ မြောင့်မတ်
သော ကောင်းထက်ရသော ကောင်းကို၎င်း သာဓိနှစ်
• သက်တတ်၏- ထိုထွဋ်ဘေး တော်သော ကြွား၊
သင်သည် ရှက်မီးသော ကောင်း၊ မှီသမှုကိုနှစ်
• သက်တတ်၏- အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်
သင့်ကို အစည် အမြဲ ရှိုးရှက် ပယ်ရှင်း ထွက်၊
သင်၏ နေရာထဲက နှင် ထုတ်၍၊ အသက်ရှင်သော
• သူတို့၏ နေရာထဲက နှုတ်ပြန်တော်မူမည်- မြောင့်
မတ်သော သူတို့သည် မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်
• မည်- ဘုရားသခင်ကို မပိုထူး၊ မိမိဥဉ္ဇာကြွယ်
ခြင်းကိုးစား၍၊ မိမိရခဲရိတ်၌ မိုင်ခံသောသူကို
• ကြည့်ပါဟူ၍ သူ၌ ရယ်ကြလိမ့်မည်- ငါမူကား
ဘုရား သခင်၏ ထိခံတော်၌ မိမိ၊ ထန်း၊ သောသံ
လွင်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာ
• တော်၌ ကာထအစည်အမြဲကိုးစားမည်- ကိုယ်
တော်မီရင်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ် တော်ကို ကာထ အစည်အမြဲ ရှိုးရှစ်၊ ပါ
မည်၊ ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်
တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့မှာ နာမတော်ကိုမျှော်
ထင်ပါမည်။

၅၃

- ဘုရားသခင် မရှိထူး၊ မိုက်သောသူသည် ထင်
တတ်၏ထိုသို့သောသူတို့သည် ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း
၍၊ စစ်ဆုပ်စွယ်သော ရခိုက်ကို ပြုတတ်ကြ၏
ကောင်းသော အမှုကို ပြုသော သူတယောက်မျှမ
• မှီး- နားထည်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို ရှာသော
သူ တနိတယောက် မှီသည် မရှိသည်ကို သိမြင်
ခြင်း၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင် ပေါ်က
• ထူသားတို့ကို ငဲ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၍- ထူးပေါင်း
တို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီ၊ တညီတညွတ်တည်း
ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်းခြင်း၊ မှီကြ၏၊ ကောင်းသော
ကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။

- ရန်ကုန်သောသောကို ငါ၏သူတို့ကို ကိုယ်သော၍၊
သူရားသခင်ကို ပဉ္စနာမပြုသော အဝေဇ္ဇာသူတို့ထံ၌
• မထိသော နေရာကြွယ်သော- သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်
ထန်စရာမရှိသော်လည်း၊ အထွဋ်ကြောက်ထန်
ကြလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဝန်ခံ
၍ ထပ် ရှာသော သူ၏ အမျိုး တို့ကို ဘုရားသခင်
သည် ခရီးခရဲ ကွဲပြားစေတော်မူမည်၊ သူတို့ကို
ဘုရားသခင် ရွတ်တော်မူသောကြောင့်၊ သင်
• သည် သူတို့ကို အရှက်ခွဲရလိမ့်မည်- အသေ
ထူးမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်သည်
မိမိဆုတောင်းပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော သိမ်း
ထွား ဖြင်း ကို ခံရသော သူတို့၊ တော်ကို ထပ်
ဘုရားသခင်သည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသော အခါ၊
ယာထုတ် သည် ဝမ်း၊ မြောက်ခြင်း၊ အသေရသ
သည်ထည်း ခွင်သန်းခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅၄

၁။ ပိဋိသည့် ကွန်တော်တို့တွင် ရနိုးခွာငိမ့်စရာပါ
သည် မဟုတ်သော ဟု၊ မိဝေသားထိုသည့်
ဇောလုထံသို့လာ၍ ဇ္ဈာန်သော
အခါ၊ ဝေါသိသောသော

- ဆိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်အား မြင့်အကျွန်ုပ်
ကိုကယ်တင်တော်မူပါ၊ တန်ခိုးတော် အားမြင့်
• အကျွန်ုပ် ထက်၌ တရား မီရင် တော်မူပါ- အ
ကျွန်ုပ် ပြုသော ပဉ္စနာမနှင့် အကျွန်ုပ် မြတ်သော
ကောင်းကို နားထောင် နားညောင်း တော်မူပါ
• ဘုရား- အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် ထံ၌
သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ထက်မြက် ထကြ
ပါပြီ၊ ကြမ်းတမ်းသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏
ထက်ကို ရှာ ကြ ပါ၏၊ ဘုရားသခင်၏ ရွတ်ခွာ
တော်ကို မထောက်ကြပါ။
• ကြည့်ရှု ထော့ ဘုရားသခင်သည် ကျိ ကု
တော်မူ၏၊ အသက်ကို ထောက်ပံ့သော သူတို့
• ထွင်သာ ဝရဘုရား မှီတော်မူ၏- ငါ၏ ရန်သူတို့
အား မကောင်းသော အကျိုးကို ထပ်လေးတော်မူ
မည်၊ သဉ္ဇာတော် မှီသည် ထေရိုင်း၊ သူတို့ကို ပယ်
• ရှင်းတော်မူပါ- အကျွန်ုပ်သည် ထည်းစေတနာ
မိတ်နှင့် ကိုယ်တော်အား ထပ်ပူဇော်ပါစေမည်၊ ထို
ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်ကို ရှိုးရှစ်၊ ပါမည်၊
• အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏-
• အကျွန်ုပ် ကို သိ သိမ်းသော ရက္ခ ထဲက ထွက်
နှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို
ကိုယ်ရှက်မိစွဲ၍ မြင်၍ အားရပါ၏။

၁၅

- ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အထူးတော်
- ၂ နံ့သော အခါရှောင်၍ နေတော်မူပါနှင့်။ ကြည့်
- ၃ နားထောင်တော်မူပါ။ ရန်သူ၏ စကားသံ ကြောင့်၎င်း၊ မတရားသော ညှဉ်းခဲခြင်းကြောင့်
- ၄ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤငယ်သောမိတ်နှင့်ညှဉ်း
- ၅ တွားမြည်တမ်း၊ လှက်နေရပါ၏။ သူတို့သည် အ
- ၆ ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ အပြစ်ကိုသက်ရောက်စေ၍၊ ဖေါ
- ၇ သမိတ်နှင့်ရုန်းကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်သည်
- ၈ ကိုယ်စာထဲမှတုတ်ထွက်၍ သေတောကြောက်
- ၉ အားကြီးပါ၏။ ကြောက်၍ တုတ်ထွက် ခြင်းသို့
- ၁၀ ရောက်၍၊ စာလွန်ထိတ်သန့်ခြင်း၌ ခွန်းလျက်ရှိ
- ၁၁ ရပါ၏။ ငါသည်မြို့၎င်းကဲ့သို့ အတောင်ကိုရ
- ၁၂ ပါစေသော၊ ထိုသို့ရလျှင်၊ အခြားသို့ပွဲသွား၍၊
- ၁၃ မြစ်ဝပ်ထွက်နေလိမ့်မည်။ ဝေးစွာ သွား၍
- တောမှာနေရာ ကျလိမ့်မည်။ မြင်းစွာသော
- ၁၄ မိုဏ်းသက် ရန်တိုင်းနှင့် လွတ်မြင်းငါ၊ အထွင်
- အမြန်ပြေးလိမ့်မည်ထု အကျွန်ုပ်မိတ်ရှိပါ၏။
- ဆို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့ စကားကို ပပျောက်
- စောင်ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ မြို့တော်တွင် အနိုင်
- အထက် ပြုခြင်းနှင့် လူယူခြင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်
- ပါပြီ။ မြို့မိုးပေါ်မှာနေ့ညညမပြတ် သူတို့သည်
- ထည်ကြပါ၏။ မြို့ထဲမှာ ဆိုးညစ်သော အမှုနှင့်
- နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှု ရှိကြပါ၏။ အစွေ တရား
- ထိုသည် မြို့အထယ်၌ရှိ၍၊ ညည်းခဲခြင်းနှင့်
- ဗျဉ်းစား ခြင်းသည် လမ်းတို့၌ နေရာကျကြပါ
- ၏။ ငကို ကဲ့သို့သော သူသည် ငရန်သူမထုတ်၊
- ထုတ်လျှင်သည် ခံနိုင်၏။ ငကိုရန်ထက်ပြုစော
- သူသည် ငကို ရုန်းသောသူမထုတ်၊ ထုတ်လျှင်
- ထိုသူကိုငါရှောင်နိုင်၏။ ထိုသို့ပြုသောသူသည်
- သင်ခြစ်၏။ ငါနှင့် ဝက်သောသူ၊ ငမိတ်ဆွေ၊ င
- အသိအကျွမ်းခြစ်၏။ အချင်းချင်းသာယာသော
- ဆွေးနွေး၊ တိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဘုရားသခင်
- ၏တိမ်တော်သို့ လူထုစုဝေးနှင့်အတူ သွားကြ
- ပြီ။ သူတို့ကိုသေမင်း ဝမ်းဆီးပါစေ၊ အသက်
- နှင်ထုတ် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်ကြပါစေ၊
- အကြောင်းမူကား၊ ဂုဏ်ရှိသည့်သူတို့ နေရာ
- တွင်သူတို့စာထဲ၌ရှိကြ၏။
- ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာပြု၍၊ ထာဝရ
- ဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူမည်။ ညဦးစေ
- မျိုးနုနုအဖွဲ့၊ ခွန်းတည်အဖွဲ့နှင့်ထို၌ ငါသည်

- ညည်းတွား မြည်တမ်း၍၊ ငါ၏ အသံကို ကြား
- တော်မူမည်။ ငကို စစ်ထိုက်ကြံစည် တွင်း၊ ငစေ
- ထက်ကို ရွေးနှုတ်၍ ရွတ်၊ သာ ပေးတော်မူမည်။
- ငစက်၌ နေသော သူအစွမ်းရှိကြ ၏။ ရွေးကာ
- ထမှစ၍ အမြဲစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် နား
- ထောင်၍၊ သူတို့ကို နှိပ်စက်တော်မူမည်၊ သူတို့အပွဲ
- ပြောင်၊ လဲခြင်း၊ မရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်
- ကိုမကြောက်မန့်ကြ။ ထိုသို့သောသူသည်မိတ်
- ချော ခြစ်သော သူကိုမြင်မှ၊ ၍ သစ္စာထုတ်တတ်
- ၏။ သူ၏စကားသည်ထောပတ်ထက် ချောသော်
- ထည်။ စစ်ထိုက်မည်ထု အကြံရှိ၏။ သူ၏စကား
- သည် ဆီထက် ရွေးသော် ထည်။ ထုတ်သော
- ထားခြစ်၏။
- ၂၂ ထမ်းရွက်ရသော ဝန်ကို ထာဝရ ဘုရား၌ စု
- ထားစေဘု၊ သင့်ကိုမစေတော်မူမည်။ မြောင့်မတ်
- သော သူကို အစည်အမြဲ ထုတ်ရှား စေတော်မူ
- ၂၃ ရား။ ထိုဘုရားသခင်၊ အခြားသောသူတို့ကိုစွတ်
- ဆီးရာတွင်း၊ ထဲသို့ရှုတော်မူမည်။ ထုစသက်ကို
- သတ်သော သူနှင့် သစ္စာထုတ်သော သူတို့သည်
- မိမိ အသက်တာထဝင် ခန့်မှ မရှင်ရကြ။ အ
- ကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၌မိလို့ပါမည်။

၁၆

- ၁၆ သည်က သမ္မိမှာမိလိတ္တိယူထိုသက်ဆိုင်ရာက
- စောစော၊ စပ်ဆိုသောသင်္ကေ
- ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူ
- ပါ၊ ထုတို့သည်ကိုက်စားထုံသောဝေါသနှင့်နေ
- ထိုင်း၊ ထိုက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်စက် ကြပါ၏။
- ၂ ရန်သူတို့သည်နေထိုင်း၊ ကိုက်စားထုံသောဝေါ
- သမိတ်၊ မြင့်သော မိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ထိုက်
- ၃ သော သူအစွမ်းရှိကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
- ကြောက်နွှဲသော အခါ ကိုယ်တော်၌မိလို့ပါ
- ၄ မည်။ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်
- တော်၌ ဝါကြား ပါမည်၊ ငါသည် ဘုရားသခင်
- ကိုမိလို့သည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ၊ လူသည်
- ၅ ငါ၌အထယ်သို့ ပြုနိုင်သည်။ သူတို့သည်နေ
- ထိုင်း၊ ငစကားကိုသေ့သူကြွတ်၊ ငါ၌မကောင်း
- ၆ သောအကြံကိုသာကြံလေကြ၏။ ငစသက်ကို
- စောင့်စည်စေ၊ စုစေ၍ ချောင်းမြောင်းထွက်၊
- ၇ ငမြေရာထိုကို ကြည့်မှတ်ကြ၏။ သူတို့သည်မ
- တရားသောအမှုစား မြင့်သွတ်ခြင်းသို့ရောက်ရ
- ပါမည်သော၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ထိုထုရားထိုကို
- အရှက်တော်ထွက်၍ ဗျဉ်းတော်မူပါ။

- အကျွန်ုပ်သည်အရပ်ရပ်လည်ရသောအခြင်း၊ အရာထိုကို ကိုယ်တော်မှတ်၍၊ အကျွန်ုပ် ဇွတ်ရည်ထိုကို ဘူးတော်ထဲမှာ ထည့်တော်မူပါ။ ခ။
- ရင်းတော်၌ မှီ ပါသည် မထုတ် ထေး- ဘုရားသခင်သည် ထောက်မှာနေတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့အော်ဟစ်သောအခါရန်သူတို့သည်ထွန်ခြင်း၊
- ကိုခံရကြမည်ကိုငါသိ၏- ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်၊ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်- ငါသည်ဘုရားသခင်ကိုခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ၊ လူသည်ငါ၌အဘယ်သို့ပြုနိုင်
- သနည်း- အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သဗ္ဗာ ပြုပါသည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ ဝတ်ကို
- ဖြေလျက်ကိုယ်တော်ကိုမှိုးမွမ်းပါမည်- ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေခြင်းမှကယ်ထွတ်တော်မူပြီး၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ အထင်း၊ ထဲမှာဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ကျင့် နေပါမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ဖြေကို ထည့်ထိမိ၍လဲခြင်းမှကယ်ထွတ်တော်မူမည်မထုတ်လော့

၅၇

စါပိန်သည် ဥဗုဒ်၌ ရွှေလက်မှ ထွက်ပြေးသော အခါ၊ စပ်ဆိုသောသံလဲ။

- အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ သနားတော်မူပါ။ သေးမလွန်မှီ တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါ။
- ၊ ၏။ အတောင်တော်အမိတ်၌ခိုလှုံပါ၏- ငါသည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၊ အမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ် မည်-
- ကောင်းကင်ကထက်တော်ကို ဆန့်တော်မူမည်၊ ငေါ်ကိုက်စားထုံသော သူကို အရှက် ခွဲသဖြင့်၊ ငေါ် ကယ်တင်တော် မူမည်၊ ကရုဏာတော်နှင့် သဗ္ဗာ တော် ကို ဘုရား သခင် စေ လွှတ် တော် မူမည်- ဗိညာဉ် သည် နှင်သွေ စုထဲမှာ နေရ၏၊ ဟိသ မီး လောင်လျက် ရှိသော လူသား တို့တွင် ငါ၏ပီရစ်၊ သူတို့ သွားတို့သည် လှံနှင့်မြှား ဖြစ်ကြ၏၊ သူတို့ ဣာသည်လည်း ထက်သော သန်လျက်ဖြစ်၏၊
- အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည့်ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့်တော် မူစေ သတည်း။ ဖြေကြီး၊ တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် ထွမ်းမိုး ပါစေသတည်း။- အိုသို့သည် ငါသွားရာ ထမ်း၌ ကျော့

- ကွင်း ကို ဖွင့် ထင် ကြ ပြီး ဗိညာဉ် ထည်မှီခို၍ ထွက်၍၊ ငါ့ရှေ့တွင်းကိုထူးကြပြီးမှကိုယ်တူသော တွင်း ထဲ သို့ ကိုယ် ကျ ကြ ပြီး- အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ သိခြင်း ဆိုပါမည်။ မှိုးမွမ်းထောမနာ ပြုပါမည်- အိုဗိညာဉ်၊ မှိုးထော့၊ တယောနှင့်စောင်းတို့၊ မှိုးကြံထော့၊ ငါထည်းစောစောမှိုးမည်- အိုထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ် အထွတ်ကိုယ်တော်ကိုမှိုးမွမ်းပါမည်၊ လူမျိုး တို့တွင် ကိုယ်တော်အား
- ထောမနာ သိခြင်း ဆိုပါမည်- အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့ ၎င်း၊
- သဗ္ဗာတော်သည် မိုဗ်းတိမ်သို့၎င်းခိုပါ၏- အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီး မြင့်တော်မူစေ သတည်း။ ဖြေကြီး၊ တပြင်လုံးကိုဘုန်းတော်ထွမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၅၈

- အိုလူသားတို့၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်
- ၊ စကားပြောကြ သထေး- ထရားသဖြင့်မီရင် ကြသလော့၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်မတရားသောအကြံကိုကြံစည်၍၊ ဖြေကြီး၊ ဟိမှာ ကိုယ်ထက်နှင့်ပြုသောညည်းလဲခြင်းကိုမှီနိတ်ကြ
- ၊ ၏။-မတရားသောသူတို့သည် အမိဝမ်း၊ ထဲမှစ၍ မိုင်းသောသဘောရှိကြ၏၊ ရွှေ၊ ကတဦး၊ ကထမ်း၊
- ၊ ထွဲ၍ ရသော စကားကို ပြောတတ် ကြ၏- အိုသို့အဆိပ်သည်မြေအဆိပ်နှင့်တူ၏၊ နားပင်းသော
- ၊ မြေ ဆိုးသည် မိမိ နားကို မိတ်၍- လိစွာသော အလွယ်မြွက် ဆိုသော မန္တရား၊ စကားကိုနားပထောင်ထဲစနုသကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏၊
- အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့ပစ်ထဲမှာသွားဈာကိုမျိုးတော်မူပါ။ အိုထာဝရ ဘုရား၊ နှင်သွေထိုက်
- ၊ ၏သွားဈာကို မျိုးတော်မူပါ။- အိုသူတို့သည် မီးသောရေကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက် ကြ ပါစေသော လေးကိုတင်သော အခါမြှားတို့သည်ကျိုးသကဲ့သို့
- ၊ ဖြစ်ကြပါစေသော- ခရုသည်သွားစည်တွင်ရှေ့လျော့သကဲ့သို့၎င်း၊ ပျက်သော ကိုယ်ဝန်သည်နေရောင်ကိုမငြင်ရသကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြပါစေသော-
- ၊ ဆူးပင်နှင့် ရွှေသောမီးပူမှန်းကို ဆိုးထိုက်လှံသိမှီ၊ အသက်ရှင်သော ဆူးပင်နှင့်၊ မီးထောင်လျက်ရှိသော ဆူးပင်တို့ကို ထေလွှေ ထိုက်သွား
- ၊ ပါစေသော- ပြောင့်မတ်သောသူသည် အိုသို့သော ဝါထံပေး ဖြင်းကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက် ပါ

- ၁၁ ထိခံမည်- မထရားသော သူထိုက် အသွေခံ မိမိ
- ၁၂ ခြေထိုးကိုထောက်လှမ်းမည်- သူတပါးကထည်။ ခြေနှင့် မတ်သော သူသည် ထင်ကြီးကို ကန်စေ ဖန်ခံရ၏။ မြေကြီး ပေါ်မှာ တရားမီရင်သော ဘုရားသခင်သည် ကန်စေဖန် မှီတော်မူသည် ထုဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

၅၉

၈၅၁ လူစေ့တစ်သော သူထိုက်သည် ဒါဝီဒ်အထက်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဟိပ်ကီစောင့်ကြသော အပါ၊ ဝါပိစ်ဝပ် ဆိုသော သာသနာ

- ထို အထွန်ပုံ၏ ဘုရား၊ ရန်သူ ထိုက်မှ အ ကျွန်ုပ်ကိုကယ် နှုတ်တော်မူပါ။ အထွန်ပုံကို ရန် ထက်ပြုသောသူထိုက် အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်ကိုစိုး
- ၁ ခြောက်တော်မူပါ။- ရခမိုက်ကိုပြုသောသူထိုက် အထက်အထွန်ပုံကို နှုတ်ထုတ်၊ အသက်ကို သတ်
- ထိုသောသူထိုက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။- သူ ထိုက်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်လိုခြင်း ခြောင်း ကြည့်ထွက် နေကြပါ၏။ ထားကြီးသော သူထိုက် သည် အကျွန်ုပ်တစ်ဦး ခည်းဝေးကြပါ၏။ ထို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မှားယွင်းသောကြောင့် မထုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်ပါ။
- ၁ အထွန်ပုံ၌ အပြစ်မရှိသည့်သူထိုက်သည် ပြေးလာ၍ ဖွတ် ဆင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကူမခြင်းငှါ နိုးတော်မူ ပါ။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။- ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၊ သာသနာပထမပေါင်းထိုက် ကိုဆုမူခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ရခမိုက်၌ ကွပ်ကဲ ပြုသောသူတစ်ယောက်ကိုမျှ သနားတော်မူပါ
- ၁ နှင်း- သူထိုက်သည် ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍၊ ရွေးသာ သာအထိုင်းမြည်ထွက် မြို့ကိုထွဋ်ပတ်ကြပါစေ သော၊
- ၁ ထိုသူထိုက်သည် ခော်ကားသော စကားကိုပြော ချ်၊ သူထိုက် နှုတ်ခမ်းတွင်ထားပါလျက် အထယ်သူ
- ၁ ကြားလိမ့်မည်နည်း၊ ယုဆိုတတ်ကြပါ၏။- သို့ရာ တွင်၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူထိုက်ကို ဖြိုရယ်၍၊ သာသနာပထမပေါင်း ထိုက်ကိုကွဲ
- ၁ တော်မူမည်။- ထိုအကျွန်ုပ် အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ် တော်ကိုမျှော်လင့်ပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အ
- ၁ ကျွန်ုပ် မိုထုံရာ ခြစ်တော်မူ၏။- ကရုဏာ အရှင် ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကူမ ခြင်းငှါ ကြွ ထာတော်မူမည်။ ရန်သူထိုက် အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှု
- ၁ ချ်ထားရသော အရှင်မြို့စေတော်မူမည်။- အကျွန်ုပ်

- ထိုက်ကွယ်ကာတော်မူသောဘုရားရှင်၊ သူထိုက်ကို သတ်တော်မူပါနှင့်။ သတ်လျှင် အထွန်ပုံ၏ ထို ထိုက်သည် သတ်ထစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တန်ခိုးတော် ထားမြင့် အရပ်ရပ် ကွဲပြား ခေ၍ မှီခို ရှုတော်မူ
- ၁ ပါ။- သူထိုက်ပြောမိသောစကားတည်း၊ ထိုသောသူ ထိုက်၏ အပြစ်ကြောင့် မိမိထိုက်မာနတွင်ကျော့မိ ပါစေသော၊ သူထိုက်ကို ခံစေသောစကားနှင့်စုသာ
- ၁ စကားကြောင့်- အရှက်တော် ထားမြင့် ပျောက် ထွက်စေတော်မူပါ။ အလွန်အစင်ပျောက်ထွက်စေ တော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ထာကုပ်အမျိုးမှ စ၍၊ မြေကြီး စွန်း ထိုင်သော အုပ်စိုးတော်မူ
- ၁ ကြောင်းကို၊ သူထိုက်သည် သိကြပါစေသော၊- ညဦး ယံ၌ ပြန်လာ၍၊ ရွေးသာသာအထိုင်းမြည်ထွက်
- ၁ မြို့ကို ထွဋ်ပတ် ကြပါစေသော၊- အစာကိုရှာ ထွက်အရပ်ရပ် သို့လင့်မြို့ပတ်တညဉ့်ထိုးနေ
- ၁ ကြပါစေသော၊- အကျွန်ုပ်မူကား၊ တန်ခိုးတော် ကိုသိခြင်း၊ ဆိုပါမည်။ နံနက်ယံ၌ ကရုဏာတော် ကိုရှင်ထန်းရွာသိခြင်း၊ ဆိုပါမည်။ အကြောင်းမူ ကား၊ ထေးရောက်သော ကာထ၌ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်မိုထုံရာ၊ ထေးလွတ်ရာခြစ်တော်
- ၁ မူ၏။- ထိုအကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်တော်ကို ထိခြင်း၊ ဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ် မိုထုံရာ ခြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ကရုဏာအရှင် ဘုရားသခင်ခြစ်တော်မူ၏။

၆၀

ဒါဝီဒ်သည် မေသောပေါ်တာမိဂျိလုထိုက်နှင့်စော ဘရွဒ်လုထိုက် ဝိစိတိက်ပြီးမှ၊ ယွာထ သည် ဖြန့်ခွဲရုံလုတသောင်း၊ ရှစ် စထောင်ထိုက်သား၊ ချိန်ဖိုလု၊ ကြံသောအပါ၊ ဝိစိ ဆို သောသား၊

- ၁ ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အရှက်ထွတ် ထမြင့်၊ အကျွန်ုပ်ထိုက်စွန့်ပြစ်၍ အရပ်ရပ်ထိုက်ကွဲ ပြားစေတော်မူပြီး၊ တန်ခိုးအကျွန်ုပ်ထိုက်အသက်
- ၁ ရှင်စေတော်မူပါ။- မြေကြီးကိုထွပ်၍ နှုတ်တော်မူ ပြီး၊ ကွဲထွက်ရာထိုက်တဝန်းစေ့စပ်စေတော်မူပါ။
- ၁ ထုန်လှုပ်လျက်ရှိပါသေး၏။- ကိုယ်တော်၏သူထိုက် ကိုခက် ထန်စွာ မီရင် ချ်၊ မိုင်လွှေခြင်း၊ ဓပုန်ရည်
- ၁ ကိုထိုက်တော်မူပြီး- ကိုယ်တော်ကိုကြောက်စွဲ သောသူထိုက်သည် သူတရားကြောင့် ထုရသော
- ၁ အထက်ကိုပေးသနားတော်မူပြီး- ရှစ်တော်မူသော သူထိုက်သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်

ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏ကိုယ်တော်သည် ထူထောင်ထားသော၊ ထိုအား၊ ထူထောင်မှုနှင့်အညီ ထူထောင်မှု၏အပြစ်ကိုဆယ်ပေးတော်မူ၏။

၆၃

၁၂၆၆ သည် ယုဒတော၌ ဦးဆောင်သော အစိုးရ၏ အစီအစဉ်။

- ဆိုဘုရားသခင်ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကြိုဆောင်၍ ချစ်ခင်၊ ရေမမြီး၊ သွေးမြောက်သော လွင်ပြင်၌ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို ငတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ကိုယ်တော်ကို လွမ်းဆွတ်ပါ၏။ ဘုန်းတန်ခိုး အာဇာနည်တော် ခံမြင်ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းရာ၌
- နတ်တော်၌ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို မှူးမတ်ပါပြီ။ ကရုဏာတော်သည် အသက်ထက် သာ၍ ကောင်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည်ကို ပေးတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီး ပေးပါမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက် ထက်ကို ချီပါမည်။ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အောင်းပေ၍။
- ညညီယံထို၌ ကိုယ်တော်ကို ဆင်ခြင်လျက်နေသော အခါ၊ ဖိစပ်ကို၎င်း၊ ဆုသောအသားကို၎င်း စား၍ သေကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်သည် ဝတ်စုံထမ်းသော နှုတ်ခမ်းနှင့် အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည်ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို မစတော် မူသောကြောင့်၊ အတောင်တော်အစိတ်၌ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်၍၊ ထက်သာလျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မတော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ချာသောသူ ထိုသည် ဖြေကြီး၊ အောက် အရပ်သို့ ဆင်းရကြမည်။ ထားထေးခြင်းဆိုး၍၊ ခြေစွမ်းစားရန် ဖြစ်ရ
- ကြလိမ့်မည်။- ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဘုရားသခင်၌
- ဝမ်းမြောက် ထိမ့်မည်။- ဘုရားသခင် ကို ထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသော သူအပေါင်း ထိုသည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။ စုသော ကောင်းကျိုးပြောသော သူထိုက်၍ မူကား၊ မိတ်လျက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၆၄

- ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော ကောင်းကျိုးကို ခံယူသော၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကို
- ခန့်သုထားမှ ကွယ်ကာ ခေတ်မတော်မူပါ။- ထူထောင် ထိုင်ပင် ရာ၌ ၎င်း၊ ရုစိုက်ကို ပြုလေ့ရှိ

သောသူထိုက် စုဝေးရာ၌ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။

- ထိုသူထိုသည် မိမိထိုလျှာကို ထားကဲ့သို့ သွေး
- ထက်ကြမ်း၊ နံ့ထင်သောသူကို မထင်မရှားပြစ်မည်။ ကြံ၍ ၎င်း၊ ခါးသောစကားတည်း တူသော မိမိထိုလျှာကို ရွယ်တတ်ကြ၏။ မကြောက်မန့်တတ်
- ချက်ချင်း ပြစ်တတ်ကြ၏။ မကောင်းသော အမှုမှာ တယောက်ကို တယောက် နှိုးဆော် တတ်ကြ၏။ ကျော့ကွင်းထိုကို ထောင်ထားခြင်းငှါ ထိုင်ပင်၍၊ အထယ်သူမြင်လိမ့်မည်။ ယုဆိုတတ်ကြ
- ၎င်း၊- မတရားသော အမှုထိုကို ကိုယ်အမှုစစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အကုန်အစင်စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အသီးအသီး၊ မိတ်နှစ်လုံး၊ ထဲမှာ ကြံ
- ခည်သော အရာထိုသည် အကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ်း- သူထို၌ ဘုရားသခင် ပြစ်တော်မူသော ဖြားမှန်၍၊ သူ
- ထိုသည် အမှတ်တမဲ့ နာကြလိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ မိမိထိုလျှာသည် မိမိထိုကို ထိုက်စေ၍၊ မြင်သော
- သူအပေါင်း ထိုသည် ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။- ထူအပေါင်း ထိုသည်လည်း ကြောက်နု၍၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူကြောင်းကို နားလည်သဖြင့်၊
- အမှုတော်ကို ကြားပြော ကြလိမ့်မည်။- ခြောင့်မတ်သော သူသည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်၍ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘော ခြောင့်သော သူအပေါင်း ထိုသည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

၆၅

- ဆိုဘုရားသခင်၊ မိအုန်၌ ကိုယ်တော်ရွှေမှာ ခြိမ်းဝပ်စွာ နေ၍ ချီးမွမ်းရပါ၏။ ကိုယ်တော်အား
- ထည်းသရွာဝတ်ကို ဖြေရပါ၏။- ပစ္စနာစကားကို နားထောင်တော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ လူသား အပေါင်း ထိုသည် ချည်းကပ်ရ
- ကြလိမ့်မည်။- မတရားသော အမှုသည် အကျွန်ုပ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည် မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော်
- ထည်း၊ အကျွန်ုပ်ထို ပြစ်မှားခြင်း၊ အပြစ်မှားကို
- ကိုယ်တော် ဖြေရှင်းတော်မူမည်။- တန်တိုင်း တော်အတွင်း၌ နေ၍၊ အထံတော်သို့ ချည်းကပ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်မူသော သူသည် မရှိသောဖြစ်ပါ၏။ သန့်ရှင်းသော မိတ်ရှင်တော်တည်းဟူသော အိမ်တော်၌ ကောင်းသော အရာထိုနှင့် အကျွန်ုပ် ထိုသည် ဝပြောကြ ပါစေသော။
- အကျွန်ုပ်ထိုကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ထိုက် ပစ္စနာကို နားထောင်၍၊ ဆုံးရှုထိ

သောဓမ္မတို့ကိုတရားတော်နှင့်စပ်၍ ပြတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဝေဇ္ဇာသော မြေကြီးစွန်းနှင့်၊ ပင်ထယ်စွန်းတို့၌ နေသောသူတို့၏ကိုးစား။

- ၁။ ရာ မြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အားကြီး၍ တောင်ဈားကိုတည်
- ၂။ စေတော်မူ၏။ သဗ္ဗရာ မြည်သံ၊ ထိုင်း၊ တံပိုး ထုန်းသံ၊ ထူထို ရွန်းရင်း ခတ်သံဈားကို ထည်း
- ၃။ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ အဝေဇ္ဇာသောဓမ္မတို့၌ နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ နိမိတ်ဈားကို မြင်၍ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာဓရပ်နှင့် နေဝင်ရာ ဓရပ်တို့ကို ရွှင်လန်း စေတော်မူ၏။
- ၄။ မြေကြီးကို အကြည့် အရှု ကြွယ်၍၊ မိုဖ်၊ ကို ဈား၊ ဈာဈာ စေတော်မူ၏။ ရေနှင့်ပြည့်သော ဘုရား ထခင်၏မြစ်အားဖြင့် အထွန်ကြွယ်ဝ စေတော်မူ၏။ ထိုသို့မြေကိုပြုစုပြီးမှ၊ မြေသားတို့အပေါ်
- ၅။ ထိုပြုစုတော်မူ၏။ မြေမိုးတို့ကို မိုနှုတ်စေ၍၊ ထယ်မြင်ကို တညီတည်းစီရင်ပြီးမှ၊ မိုဖ်၊ ရွာသော အားဖြင့် ပျော့စေ၍၊ ပေါက်သော အပင်
- ၆။ ဈားကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ နှစ်တို့ကို ကျွေးလူး တော်နှင့် ပတ်ရစ်တော်မူ၍၊ မြေတော်
- ၇။ ရာတို့သည် ဆီဥ ယိုတတ်ကြပါ၏။ သာယာသောတောဓရပ်တို့ထဲ၌၊ ယို၍၊ တောင်တို့သည် ထည်းပိတ်ခါး၊ စည်းနှင့်စည်းထွက်၍ကြပါ၏။
- ၈။ ကျက်စားရာ ဓရပ်တို့သည် သိုးဆိတ်စုတို့နှင့် ပြည့်စုံလှ၏။ ထယ် မြင်တို့သည်၊ စပါး ပင်နှင့် ထွန်း၊ မိုးထွက်၍၊ ကျူး သော အသံနှင့် ထိ ဖြင်းဆိုကြပါ၏။

၆၆

- ၁။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ဘုရားသခင် ရွှေ
- ၂။ တော်၌ကျူးသောအသံကိုပြု၍- နာမတော်၏ ဂုဏ်ကို သိခြင်း ဆိုကြသော၊ ရိုး၊ ခွမ်း၊ ဖြင်း၏
- ၃။ ဂုဏ်အသေရေကိုပြုကြသော- ကိုယ်တော်စီရင်သောဓမ္မတို့သည်အထွန်သို့သြော့ဖွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့်၊ ရန်သူတို့ သဒ္ဓိကိုယ်တော်ကိုတောင်းပန်ကြပါလိမ့်မည်။
- ၄။ မြေကြီးသား အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုး ကွယ်၍၊ သိခြင်း ဆိုကြပါစေသော၊ နာမတော်အား သိခြင်းဆိုကြပါစေသောထု၊ ဘုရား
- ၅။ သခင် အား လျှောက်ထား ကြသော- ဘုရား သခင် စီရင်တော် မူသောဓမ္မတော် ကိုယ်၌ ကြည့်ကြသော၊ ထူသား တို့တွင် စီရင်တော်မူ
- ၆။ သောဓမ္မတို့သည်နံ့သြော့ဖွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ပင်

ထယ်ကို ကုန်းမြစ်စေတော် မူ၏။ သူတို့သည်ရေ စီးရာဓရပ်ကိုခြေဖြင့် ရှောင်သွားကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၌ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

- ၁။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်အစည်အမြဲတုပ်မိုးတော်မူ၏။ ဓုတ်မိတော်သည်ထူထပ်မိုးတို့ကိုကြည့်ရှုသည် ဖြစ်၍၊ ဖြင်းစန့်သော သူတို့သည်မဝါ
- ၂။ ကြား ကြလေ နှင်း- အရင်းထူစုတို့၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်ကိုကောင်းကြီး ပေးကြသော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ရိုးစွမ်းသော ကောင်းသံနှင့် ကျွေး
- ၃။ ကြော်ကြသော- ငါတို့အထက်ကိုမသေစေမည် အကြောင်း နှင့်၊ မြေကိုထည်း မရောင်စေမည် အကြောင်းစောင့်မတော်မူ၏။
- ၄။ ဆိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစုံစမ်းတော်မူပြီး၊ ငွေကို စစ်ဆေး ထကဲ့သို့ အ
- ၅။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုစစ်ဆေးတော်မူပြီး- ကျော့ကွင်း ထဲမှာကျော့ မိစေ၍၊ ကျောက် ကုန်း ပေါ်မှာ ထေး
- ၆။ သောဝန်ကိုတင်တော်မူပြီး- အထွန်ပုံတို့ခေါင်း ပေါ်မှာသုတပါးကိုစီးစေတော်မူပြီး၊ မီး၌ငင်းရေ၌ငင်းသွားရသော်ထည်း၊ ကျွေးလူးတော်ကြောင့်
- ၇။ ကြွယ်ဝ ဖြင်းသို့ ရောက်ကြ ပါ၏။ မီး၌ရသော ထမ်းပါလျက် ထိမ်းတော် သို့ အကျွန်ုပ် တွားပါ
- ၈။ မည်- ထင်းရဲခံရလိမ့်မည်၊ အထွန်ပုံသည်နှုတ်ကိုစွင့်၍ မြွတ်ဆိုသည် အထိုင်း၊ သံဇ္ဇာဝတ်ကို
- ၉။ မြေပါမည်- အူဇွန်းသော သိုးတို့ကိုနံ့သာပေါင်း နှင့်တကွမီး၌ရသော ပြုစု ပူဇော်ပါမည်၊ နွားနှင့်ဆိတ်တို့ကိုထည်းစီရင်ပါမည်။
- ၁၀။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်းတို့၊ ထာ၍ နားထောင် ကြသော၊ ငမိသည်အစွဲအထယ် သို့ကျွေးလူးပြုတော်မူသည်ကိုငါကြား
- ၁၁။ ပြောမည်- ငါသည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ် နှင့် အော်ထစ်၍၊ ဂုဏ်တော် ကိုထည်း လျှာနှင့် ရိုး
- ၁၂။ ခွမ်းရပြီး- ငါသည် မိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာ ရစေ့မိတ်ကိုငဲ့ကွက်လျှင်၊ ဘုရားရှင်သည်နားထောင်တော်
- ၁၃။ မမူ- မာရမူကာ၊ ဘုရားသခင်သည်နားထောင်၍၊ ငါမြွက် ဆိုသော ပဌနာ စကား ထံကိုမှတ်
- ၁၄။ တော်မူပြီး- ငါမြွက် ဆိုသောပဌနာကိုပတ်တော်မမူ၊ ကျွေးလူး တော်ကို ငါမှ ဂုဏ်ထိမ်း၊ တော်မူသောဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေတတ်မည်။

၆၇

- ၁။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားခြင်း၊ ကရုဏာမိတ်တော်၌သဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေး၍

စုတိဒ္ဓာတော်၏ အဆင်းကို ထွက်တော် ခုပါစေ
 သော- ထိုသို့ သော စား ဖြင့် မြေကြီး သားထို
 သည် စေ့တော်ထို ကိုသိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ထု
 မျိုးထိုသည်ကယ်တင်တော် မူခြင်းကြော၊ နူး ကို
 ခံရကြပါစေသော- ထိုဘုရားသခင်၊ ထုရှားထို
 သည် ကိုယ်တော်ကို ရှိုးစွမ်းကြပါစေသော၊ ထု
 ရှား စေပေါင်း ထိုသည် ကိုယ် တော်ကို ရှိုးစွမ်း
 ၇ ကြပါစေသော- ထုစေ မျိုး မျိုး ထို သည် ဝမ်း
 မြောက်၍ နှင်ထန်း၊ နှာသိခြင်း၊ ဆိုကြ ပါစေ
 သော၊ စေကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်ထု
 ထိုကိုမြှောင့်မတ်စွာ တားမိရင်၍၊ မြေကြီးပေါ်
 ၈ နှာမှို သော ထုမျိုး ထိုကို ခွမ်းသာပေးတော်မူ
 ၉ မည်- ထိုဘုရားသခင်၊ ထုရှားထိုသည် ကိုယ်
 တော် ကို ရှိုးစွမ်း ကြ ပါ စေ သော၊ ထုရှားစေ
 ပေါင်းထိုသည် ကိုယ်တော်ကိုရှိုးစွမ်း ကြပါစေ
 ၁၀ သော- မြေသည် မိမိတဏှာကို ပေး၍၊ ဘုရား
 သခင်တည်းဟူသောငါထို၏ဘုရားသခင်သည်
 ၁၁ ငါထို ကို ကောင်း ကြီးပေးတော် မူ ၏- ဘုရား
 သခင်သည်ငါထိုကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူစိုး
 စည်း၊ မြေ ကြီး စွန်း စေပေါင်း ထို သည် ထည်း၊
 ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၆၇

• ဘုရားသခင် ထတော်မူ၍၊ ရန်သူထိုသည်စေ
 ရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား ကြပါစေ သော၊ ဘုရားသခင်
 ကိုရုန်းသောသူထိုသည် အထံတော်က ပြေးကြ
 ၂ ပါစေသော- မီးမိုးလွင့် သကဲ့သို့ သူထိုကို ထွင့်
 တော်မူပါစေဟောင်းသည်မီးခွေမှာအရည်ဖြစ်
 ထကဲ့သို့၊ မတရားသောသူထိုသည် ဘုရားသခင်
 ၃ ခွေတော်မှာထွက်မီးကြပါစေသော- မြောင့်မတ်
 သောသူထိုသည် ဝမ်း၊ မြောက်၍၊ ဘုရားသခင်
 ၄ ခွေတော်မှာနှင်ထန်းသောမိတ်နှင့် အထွန်ဝမ်း
 ၅ မြောက်ဝမ်းသာ ကြပါစေသော- ဘုရားသခင်
 အားသိခြင်း၊ ဆိုကြလေကား၊ နာမတော်ကို ထောမ
 နာသိခြင်းဆိုကြလေကား၊ တော၌မီး၍ကြတော်မူ
 သောအရှင်သို့ထမ်းကိုပျင်ကြလေကားထိုအရှင်၏
 နာမတော်ကား၊ ထာဝရဘုရားတည်း၊ ရှေ့တော်
 ၆ ၌နှင်ထန်းကြလေကား- ဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်း
 သော ဘုံမိတ်မှန်တော်၌ နံပယ် ထွက်၊ မိသမ၌
 သော သူထို၏ အစဖြစ်၍၊ ခုဆိုးမထို ထက်မှာ
 ၇ တရားမီရင်တော်မူ၏- ဘုရားသခင်သည်ပေါက်
 ဖော်မ၌သော သူထိုအား၊ ထိမ်ထောင် ချခြင်း အ
 ၈ ရွှင်ကို ပေးတော်မူ၍၊ ဂျာပိထားသော သူထိုကို

ထည်း ကြွယ်ဝခြင်း၊ ထဲထို ထွင်းတော်မူ၏၊ ပြင်း
 ဆန်သောသူထိုမူကား၊ ခွေမြောက်သောအရပ်
 ၉ ခွဲနေရကြ၏။
 ၁၀ ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ထုစုခွေမှာကြွ
 • ၍၊ တော၌ ရှိတော် မူသောအခါ- ဘုရားသခင်
 ၏ဓမ္မာနာတော်ကြောင့်၊ မြေကြီး ထွပ်၍မိမိ၊
 ကောင်းကင်သည်ယိုမီးထေ၏၊ အသရေထေ၏၊
 ၏ ဘုရားသခင်ဓမ္မာနာ တော် ကြောင့်၊ ထိနာ
 ၁၁ တောင်သည်ထည်း၊ တုန်ထွပ် ၏- ထို ဘုရား
 သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်မိမိ၊ ကိုဓမ္မာနာအာစာ
 ၍၊ ပင်ပန်းသောအခွေတော် ထုထိုကိုထောထံမ
 ၁၂ တော်မူ၏- ကိုယ်တော်၏အထုံးအရင်းသည် နေ
 ရာကျရကြပါ၏၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ထင်းရဲသော
 သူထိုအပွိုကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရှင်ဆင်တော်
 ၁၃ မူ၏- ဘုရားရှင် အမိန့်တော်၌၍၊ ဝမ်း၊ ငြောက်
 စရာ ထိတင်းကို ကြားပြောသော သူထိုသည် အ
 ၁၄ ထိုင်းမထိရှားကြ၏- ၏အင်္ဂါ မိုလ်မြေ သခင်
 ရှင်ဘုရင်ထိုသည်အလှူအမြှော်ပြေးကြ၍၊ ထိမိ
 ၁၅ ခွဲနေရသော မိမိထိုသည်ထက်ရ ဥဇ္ဈာကိုဝေစွာ
 ၁၆ ကြ၏- သင်ထိုသည် တောင် ကြားမှာ နေရာကျ
 ထွက်၊ ငွေနှင့် စွမ်းပံသောမြီးငှက် အတောင်ကဲ့
 ထိုငင်၊ နိုသောအာနှင့် နှမ်းပံသော အစွေးကဲ့ထို
 ၁၇ ငင် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်- အနုတန်မိုးနှင့်မြည့်စုံ
 တော်မူသော ဘုရား သည်၊ ရှင်ဘုရင် ထို ကိုကွဲ
 ပြားစေတော် မူသော အရပ် သည် အာထ ရန်
 ထောင်ပေါ်မှာမိမိ၊ ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။
 ၁၈ ဘုရားသခင်၏ ထောင်တည်းဟူသော ဓာအှန်
 တောင်၊ မြင့်သော ထိပ်ရှားနှင့် မြည့်စုံသောဓာ
 ၁၉ အှန်တောင် ထို- သင်ထို သည် မြင့်သော တောင်
 ထိပ်ရှားနှင့်မြည့်စုံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကျိန်း
 ဝမ်းခြင်းငှါအထိုရှိတော်မူသောတောင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် အစည် အမြဲ နေရာ ချတော် မူသော
 တောင်တော်ကို အထယ်ကြောင့် စောင်းမြောင်း
 ၂၀ ကြ သ နည်း- ဘုရား သခင်၏ ရထားတော် ထို
 သဉ်အထောင်အသောင်းမကရွားကြ၏၊ ဘုရား
 ရှင် ပါတော်မူ၏၊ သိနာ တောင်သည်၊ သန့်ရှင်း
 ၂၁ ရာ ခွာနတော်၌ မှီထတည်း- ကိုယ်တော်သည်
 မြင့်သောအရပ်သို့ တစ်ကြတော်မူသဖြင့်၊ ရှား
 ခွာသော သူထိုကို ဝမ်းထွားတော်မူ၍၊ ထာဝရ
 အရှင် ဘုရားသခင်သည် ထုထို ထွင်း ကျိန်း ဝပ်
 တော် မူမည် အကြောင်း၊ ထုထို အပွိုမကား၊ ဝုန်
 ကန်သော ထုထိုအပွို ဆုထပ် ရှားကို ခံရတော်မူ

၈၈ ပြီး-သာဝရဘုရားသည် အစည်မင်္ဂလာ မှီတော်
 စူးစေတည်း။ ငါ့ကို သူတပါး ညည်း ဆဲတော
 ၂၀ စေပါ။ ဘုရားသခင်ကယ်တင်တော်မူ၏။ ငါ့ကို
 ဘုရားသခင်သည်ကယ်တင် နှိုင်းသောဘုရားဖြစ်
 တော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် သေ
 ဖြင်းသို့ ရောက်သော ထမီးကို ထည်း အမိုး ပိုင်
 ၂၀ တော်မူ၏။ ဘုရား ထခင် ထည် မိမိ ရန်သူ ကို
 ဥက္ကေသန်းကိုင်း၊ အပြစ်ပြု မြဲပြုသောသူကို ဦး
 သျှောင်ကိုင်း ဝေန်စေမှန်နှိပ်စက်တော်မူတည်း။
 ၂၁ သူ့ကို မာရှန်ပြည်က ငါ့ဆောင်ခဲ့ဦးမည်း။ နတ်
 ၂၂ နေသောပင်လယ်ထဲက ငါ့ဆောင်ခဲ့ဦးမည်း။ ထို
 ထိုသောအားဖြင့် သင်သည်ရန်သူကို အဆွေကို
 နှင်း၍၊ သင်၏ဧည့်သည်လည်း ထွက်ကြလိမ့်
 မည်ထုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ ဆို ဘုရားသခင်၊ ထန် ရှင်းရာ ရွာနု သို့ ကိုယ်
 တော်ကြွတော်မူခြင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊
 အထွန်ပုံ၏ ရှင် ဘုရင် ကြွတော်မူခြင်းကို မြင်ရ
 ၂၄ ကြပါပြီ။ ရှေ့၌ ကားသိခြင်းဆိုသောသူ၊ နောက်
 ၂၅ ကား၊ စောင်း အမျိုးမျိုး ကိုတီး သောသူ၊ အ
 ထယ်၌ ကား၊ ပတ်သာကိုတီးသောအမျိုးမျိုးသည်
 ၂၆ ထိုက်သွားကြပါ၏။ အသရေထအမျိုးသားကို၊
 ပရိသတ် အစည်း အဝေး တို့၌ ထာဝရ အရှင်
 ၂၇ ဘုရား သခင် ကို ကောင်း ကြီးပေး ကြ လော့။
 ၂၈ အမိုးရသော ဗယံမိန် ငယ်မှစ၍၊ မိမိအထုံးအ
 ရင်းနှင့် တကွထူးမင်းဈာ၊ ဝာဗုလုန်မင်းဈာ၊
 ၂၉ နာသာလီ မင်းဈာ၊ ပါ ကြ ၏။ ဆို ဘုရားသခင်၊
 တန်ခိုးတော်ကို ပြတော် မူပါ။ ဆို ဘုရားသခင်၊
 အထွန်ပုံတို့၌ ပြသော ကျေး ဇူးတော် ကို တည်
 ၃၀ စေတော်မူပါ။ ယေရုရှလင်မြို့၌ မှီသော မိတ်မှန်
 တော်အဖို့ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကိုယ်တော် ထံသို့
 လတ်ဆောင် ဈာကို ဆောင်ခဲ့ ကြပါစေသော။
 ၃၁ ကျူတောသား၊ ရဲကိုင်း၊ နွားလား၊ ဥဿဘ အစ
 အဝေးနှင့်အမျိုးမျိုး၊ နွား၊ ပျံ ကိုင်းဆုတော်
 မူသဖြင့်၊ အသီး၊ အသီး တို့သည် ငွေနှင့် ကိုယ်
 ကိုနှိမ့်ချကြပါစေသော၊ စစ်မှုကို နှစ်သက်သော
 ၃၂ အမျိုးမျိုးကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပါ။
 ၃၃ အဲဒုတ္တုပြည်မှ သံတမန်တို့သည် ထာကြ ပါစေ
 သော၊ ကျွန်ုပ်သည် မိမိ ထက်တို့ကို ဘုရား
 ၃၄ သခင် ထံတော်သို့ အလှောင် အမြန် ဆန်ရ ပါစေ
 သော။ မြေကြီး နိုင်ငံတို့၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်
 ၃၅ ၌ သိ ခြင်း ဆို ကြ လော့။ အစ အစဦး၌ အထက်
 အောင်း ကင် သတ် ကို မီး၌ နေ တော် မူသော

ထာဝရဘုရားကို ထောစာသိခြင်းဆိုကြလော့။
 အထံ တော်ကို ထွတ်တော် မူ၍၊ အား ကြီးသော
 ၃၆ အသံ ဖြစ်၏။ ဘုရား ထခင် ထည် ထန်မိုး ကြီး
 တော်မူသည်ထု ဝန်ခံ ကြလော့။ အသရေထ အ
 မျိုးကို ထုန်းတော် လွှမ်းမိုးထွက်၊ တန်ခိုးတော်
 ထည်း မိုက်၊ ထိမ် ထိုတွင် ထင်ရှား ထွက် မှီသ
 ၃၇ တည်း။ ဆို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် သန့်
 ရှင်းရာ ရွာနု တော်မြင်မှာ ကြွသတ် နှိ ခွယ် ဖြစ်
 တော်မူ၏။ အသရေထအမျိုးမျိုး ဘုရားသခင်အား၊
 မိမိလူတို့အား အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူသော
 ဘုရား ပေတည်း။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာ မှီ
 တော်မူစေတည်း။

၆၉

၈၈ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်ထူတော်မူပါ ဘုရား၊ ရေထ၌
 အကျွန်ုပ် အသက်မိသည် ထိုင်လောင် ရောက်ပါ
 ၂ ပြီး-မြေ၊ ရေ၊ ချမ်းသာ၊ နက်လှသော နှံထဲမှာ တွဲပါ
 ပြီး၊ ထိုင်းတံပိုး လွှမ်းမိုးရာ နက်သော ရေထဲသို့
 ၃ ရောက်ပါပြီ။ အော် တစ်၌ ပင်ပန်းပါပြီ၊ ထည်
 ခြောင်း ခြောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား ထခင်
 ၄ ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်၍ ချစ်မိလှယ်ပါပြီ။ အ
 ကြောင်း မ မှီဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်၊ ထော ထူ ထို
 ထည် အကျွန်ုပ်၏ ထံပင် ထက် ဈားကြ ပါ၏။
 ၅ ထုတ် မမှန် သဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ထက် ပြု၍ ချစ်
 ဆီးသော ထူတို့သည် ခွန်အား ကြီးကြပါ၏။ ထို
 ၆ အခါ အကျွန်ုပ်သည် မယူသော ဥဇ္ဇာကိုပင် ပြန်
 ပေးရပါ၏။
 ၇ ဆို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် မိုက် ခြင်း အမှုကို
 ကိုယ်တော် ထိတော် မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်တို့
 ၈ ကို ရှေ့တော်၌ ဝှက်၍ မထား၊ ရပါ။ ကောင်းကင်
 မိုက်မြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
 ကို မျှော် ထင် သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အ
 ကြောင်းကြောင့် မိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်၊ အသ
 ၉ ရေထ အမျိုးမျိုး ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရွာ
 သောသူတို့သည် အထွန်ပုံ အကြောင်း ကြောင့်
 ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ မရောက်ကြပါစေနှင့်၊
 ၁၀ ကိုယ်တော်အတွက် အထွန်ပုံသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
 ကိုခံရပါ၏။ အထွန်ပုံ ချစ်နှာသည် ရှက်ခြင်းနှင့်
 ၁၁ ပြည့်စုံ ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ထိုတွင်၊ ထူမိမ်း
 ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ တမိတည်း သောပေါက်လောင်တို့တွင်၊
 ၁၂ တကျွန်း၊ တနိုင်ငံသား ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ကိုယ်တော်
 ၁၃ ၏ အိမ်တော်၌ နှံထမ်း၊ ပူပန်ခြင်း၊ မိတ်သည် အ
 ကျွန်ုပ်ကို ဓား၊ ပါ၏ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူ

ထိုစဉ်ကတည်းက အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါ
 ၈၈ ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည် မိကျွေး၍ ပိတ် နှစ် လုံး ပါ
 လျှာ၏။ အစာရှောင်သော အကျင့်ကြောင့်ပင် ကဲ့
 ၈၉ ချွင်းကို ခံရပါ၏။- လျှောင့်တ အဝတ်ကို ဝတ်
 သောအခါ။ သူတို့သည် သရော်တတ်ကြပါ၏။-
 ၉၀ နှိုး၌ ထိုင်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ထက်မှာ
 ပြောဆို၍၊ သေသောကကျားတို့သည် အကျွန်ုပ်
 ကို အကြောင်း ပြုလျက် တေး ဆွဲ၍ ဆို တတ်ကြ
 ပါ၏။
 ၉၁ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊ မဂ်ဇာ
 အမြန်ကားသိ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းပါ၏။
 ဆို ဘုရားသခင်၊ ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝ သည်
 နှင့်အညီ၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသောအတိုင်း၊
 ၉၂ အကျွန်ုပ်တို့ စကားကို နားထောင် တော် မူပါ။- အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို နှံ့ထဲက ကယ် ခွတ် တော် မူပါ။ နှစ်စေ
 တော် မမူပါ နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ရန်၊ သော သူတို့
 ထက်မှ ငှင်း၊ နက်သော ရေထဲက ငှင်း လွတ် ပါစေ
 ၉၃ သော၊- ရေထဲ၌ မထွမ်းပါစေ နှင့်၊ နက်နဲရာ၌ မ
 ခြိတ်ပါစေ နှင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာတွင်းဝေဒိတ်
 ၉၄ ပါ စေ နှင့်၊- ဆိုထာဝရ ဘုရား၊ ကျေးဇူး ပြု ချင်
 သော စေ တ နာ တော် သည် ကောင်း ခွန် သော
 ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့စကားကို နားထောင်တော်မူ
 ပါ။ နိမိတ်တော်မူခြင်း ကရုဏာ ဈာ၊ ပြားသည်
 နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဈက် နှာ ပြုတော် မူ ပါ။-
 ၉၅ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှဈက် နှာတော်ကို ဩတော်မ
 မူပါ နှင့်၊ ဆေးရောက်ပါ ပြီ၊ အလျှင် အမြန် နား
 ၉၆ ထောင်တော်မူ ပါ။- အကျွန်ုပ်၏အသက်ပိညည်
 သို့ချည်း၊ ကပ်၍ ရွေးတော် မူ ပါ။ ရန်သူ ဈား မှီ
 ကြောင်းကိုထောက်၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။-
 ၉၇ အကျွန်ုပ်ခံရသော ကဲ့ချွင်း၊ အရှက်ကဲ့ခြင်း၊ အ
 သရေဗျက်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော်
 မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ အပေါင်း တို့ သည် ခန္ဓ
 ၉၈ တော်၌ ထင်ရှားလျက် မှီကြ ပါ ၏။- ကဲ့ချွင်း
 အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် မိတ် ဖွက်၍ အလွန် ပူ
 ဆွေးခြင်း မှီပါ၏။ သနား သော သူကို ကြည့်၍ မ
 ခြင်း၊ သက်သာစေသော သူကိုရှာ၍ မပစ္စေရပါ။-
 ၉၉ အကျွန်ုပ်တို့ စားစရာ ဆိုဆေးခါးကို ကျွေးကြပါ၏။
 ၁၀ ရေတော်သောအခါ ဝိုးရည်ကိုတိုက်ကြပါ၏။ သူ
 တို့စားပွဲသည် သူတို့ခန္ဓာမှာ ကျော့ကွင်းသော်ငှား၊
 ခံထိုက် သော အပြစ်သော် ငှား၊ ထောင် ချောက်
 ၁၁ ထော်ရှင်ခြစ်ပါစေ- သူတို့သည် မမြင်နိုင်သော
 ဈာန်မိက္ခမာပါစေ၊ သူတို့ခါးသည် လည်းအစဉ်

၁၂ တုန်ပါစေ- သူတို့ အပေါ်မှာ အစွယ်ထော် ကို
 သွန်းထောင်းတော်မူ၍၊ အစွယ်ထော်အမြန်သင့်
 ၁၃ သူတို့ကို မှီပါစေ- သူတို့နေရာ အရပ်သည် လူ
 မိတ် ညံ့ရာ အရပ် ဖြစ် ပါ စေ၊ သူတို့ ထိခံ၍ နေ
 ၁၄ သောသူမမှီပါစေ နှင့်၊- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
 ထည်ဝါ၏ ခတ်တော်မူသောသူကို ညှဉ်းခဲကြ
 ပါ၏။ နာစေတော် မူသော သူတို့ကိုထပ်၍ နာစေ
 ၁၅ ကြပါ၏။- သူတို့အပြစ်၌ အပြစ်ကို ထပ်၍ ပေး
 တော်မူပါ။ ကုသိုလ်တော် နှင့် မဆိုင် ကြ ပါ စေ
 ၁၆ နှင့်၊- အသက်ရှင်သော သူတို့ကရင်၌ သူတို့ နာ
 မည် ဈားကို ချေ၍၊ ပြောမတ်သော သူတို့ နှင့်
 ၁၇ အထူ မရေမမှတ်ပါစေ နှင့်၊- အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊
 ဆင်း ခဲ ပြုခြင်းပါ၏။ ဆိုဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်
 တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မှီမြှင့်ပါ
 စေသော၊
 ၁၈ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ထောမ
 နာသိခြင်းဆိုမည်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဖြစ်ဘုရား
 ၁၉ သခင်ကို မှီ၊ ခွမ်းမည်၊- ထာဝရဘုရားသည် မြို့
 နှင့်ငှား၊ ရွာနှင့်ငှားပြည့်စုံသော နွားလားကို နှစ်
 သက်သည်ထက်၊ ထိုအကျင့်ကိုသာ၍ နှစ်သက်
 ၂၀ တော်မူလိမ့်မည်၊- မှီခံစွာသော သူတို့သည် မြင်၍
 ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်၊ ဘုရား သခင်ကို ရှာ
 သောသူတို့၏ မိတ်နှစ်လုံးသည် အားပြည့် လိမ့်
 ၂၁ မည်၊- ထာဝရ ဘုရားသည် ဆင်းခဲသော သူတို့
 ၏စကား ကို နား ထောင် တော် မူ၏။ အချွန် ခံရ
 သောမိမိလူတို့ကို မထိခဲမြင် ပြုတော် မမူတတ်၊-
 ၂၂ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သရေဗျာ တို့ နှင့် တကွ အ
 ရပ်ရပ်၌ ကွင်လည်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့
 သည် ဘုရားသခင်ကို မှီ၊ ခွမ်း ကြပါစေသော၊-
 ၂၃ ဘုရားသခင်သည် မိတုန်မြို့ကို စောင့်၍၊ ယုဝမြို့
 ထိုကိုပြု စုတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် နေ၍ပိုင်
 ၂၄ ရကြ လိမ့်မည်၊- ကျွန်တော်မျိုး၏ သားမြေးတို့
 သည် ထို မြို့ကို အစွဲ ခံရ၍၊ နာမတော် ကို ချစ်
 သောသူတို့သည် နေရာကျရကြ လိမ့်မည်။

၇၀

စကားမေ့ခြင်းငှါ စပ်ဆိုသောသင်္ဂဟ
 ၀ ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်ယူတော် မူ
 ပါ။ ဆို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ မဂ်ခြင်းငှါ
 ၁ အလျှင်တမြန် ပြုတော် မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့အသက်
 ကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသောသူတို့သည် အရှက်
 ကဲ့၍ ဈက် နှာ ဖွက် ကြ ပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အန္တရာယ်ပြုစဉ်သောသူတို့သည် လွန်ခြင်းကို ခံ

ရ၍၊ နှစ်ကြောက်ခြင်း သို့ ရောက်ကြ ပါစေ
 ၈ စေား- အကျွန်ုပ်ကို ခေ့ ဝေ၊ ခေ့ဝေထု ဆို
 ၉ ဆောသုထိုသည်အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့်နောက်
 ၁၀ ဆိုထွန်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော- ကိုယ်တော်
 ကို ခွာသော သုခပေါင်း၊ ထိုသည် ကိုယ်တော်၌
 ဝမ်းခြောက်ရှင်သန်ကြပါစေသော၊ ကယ်တင်
 တော် မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခွဲသက် သော သုထို
 သည်ဘုရားသခင်ဘုန်းကြီးတော်မူစေတည်း
 ၁၁ ထူးအစဉ်မပြတ်ပြောကြပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်
 မူကား၊ ဆင်းရဲငတ်စွတ်ပါ၏၊ ဆိုဘုရားသခင်၊
 အကျွန်ုပ် မှီရာ သို့ အထွင် အမြန် ကြွတော် မူပါ၊
 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့မစေသောသူ၊ ကယ်
 တင် သော သူဖြစ် တော် မူ၏၊ ဆိုသာဝရဘုရား၊
 ဆိုင်းထင်တော်မမူ ့ နှင့်၊

၇၁

၀ ဆိုသာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်မို့
 ထိုပါ၏၊ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်ပါ
 ၁ စေသော- တရား တော် နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် ကို
 နှုတ်ထု၍ ထွတ်တော် မူပါ၊ နားတော် ကို အ
 ၂ ကျွန်ုပ်သက်သို့ထည့်၍ကယ်တင်တော်မူပါ- အ
 ကျွန်ုပ်အစည်ရောက်၍ နေရာကျသော ကျောက်
 ဖြစ်တော် မူပါ၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်မည် အ
 ကြောင်း အမိန့်တော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊
 ၃ အကျွန်ုပ်၏ ရဲထိုက် ဖြစ်တော်မူ၏- အကျွန်ုပ်၏
 ဘုရားသခင်၊ ဆိုးသောသူ၏ထက်မှ၎င်း၊ မတရား
 သောသူနှင့်ကြမ်းတမ်းသောသူ၏ထက်မှ၎င်းအ
 ၄ ကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ- အရှင်သာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်မျှော်ထင်ရာ
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊
 ၅ အကျွန်ုပ် ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏- အကျွန်ုပ်
 သည် စွားကတည်းကပင် ကိုယ်တော်ကို မှီပါ
 ၆ ပြီ၊ အမိဝမ်းတွင်းမှစ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါ
 ၇ ပြီ၊ ကိုယ်တော်ကို အစည် ရှိုးစွမ်းပါမည်- အ
 ကျွန်ုပ်သည် ဈားစွာသော သုထို၌စံ့စွယ်သော
 အရာကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်၌ မိုင်ခံ့သော မိတ္တူရာ ဖြစ် တော် မူ၏-
 ၈ ဂုဏ် အသရေ တော် နှင့် နှည်သော ထောမနာ
 စကားကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်း အစည်မြှက်
 ၉ ဆိုပါစေသော၊- အကျွန်ုပ်ကို ဆိုသောအခါပယ်
 တော် မမူပါနှင့်၊ အေး လျော့သောအခါ စွန့်ခြင်း
 ၁၀ တော်မမူပါနှင့်- ရန်သူထိုသည်အကျွန်ုပ်တစ်
 နှစ်ပြောဆိုကြပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရောင်း

၀၀ ကြည်သာသုထိုက- ဘုရားသခင်သည် သုထို
 စွန့်ခြင်းတော်မူ၏၊ ထိုက်၍ဝမ်းကြကုန်ဆုံးကယ်
 ထွတ်သောသူမရှိထု ထိုင်ပင်ပြောဆို ကြပါ၏-
 ၀၁ ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မ
 မူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို
 ၀၂ စခြင်းငှါအထွင်အမြန် ပြုတော်မူပါ- အကျွန်ုပ်
 အသက်ကိုရန်တက်ပြုသော သုထိုသည်အရှက်
 ကွဲ၍ ဆိုးရွား ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ပါစေ သော၊ အ
 ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်း အစွင့်ကိုခွာသော သုထို
 သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အထရေကွက်ခြင်းနှင့် စွန်းကြ
 ပါစေသော၊
 ၀၃ အကျွန်ုပ် မူကား၊ အစည် မျှော်ထင်၍ ကုယ်
 တော် ကို ရှိုး စွမ်းသမျှ ထက် သာ၍ ရှိုးစွမ်းပါ
 ၀၄ မည်း- ခြောင့် မတ်တော် မူခြင်း နှင့် ကယ်တင်
 တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်သည်နေ့တိုင်း
 အစည်ညွှန်ကြားပါမည်၊ ကျေးဇူးတော်ထိုကို
 ၀၅ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ပါ- အရှင်သာဝရဘုရား
 ၏ဘုန်းတန်ခိုး တော်ဈာန်ကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်
 တော်၏ ခြောင့်မတ်ခြင်း တရားကိုသာ ပြသ ပါ
 ၀၆ မပြီ- ဆိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သွန်သင်တော်မူပါပြီ၊
 ယခု ထိုင်စောင် စံ့စွယ်သော အမှုတော် ထိုကို
 ၀၇ အကျွန်ုပ်ပြပါပြီ- တန်ခိုးတို ဆိုဘုရားသခင်၊ အ
 ကျွန်ုပ်အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည်ကာလတိုင်
 စောင်၊ သရ ထူဈားထိုစား၊ ကိုယ် တော်၏ အ
 စွမ်းသတ္တိကို၎င်း၊ နောက်ဖြစ်ထတုံသော သုခ
 ပေါင်းထိုစားတန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်မပြ
 ၀၈ မှီတွင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ခြင်းတော်မမူပါနှင့်- ဆို
 ဘုရား သခင်၊ ခြောင့် မတ် တော် မူ ခြင်း တရား
 သည်အထွန်မြင့်ရာသို့မှီသပြီဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်
 သည် ကြီးစွာသော အမှုထိုကို ပြုတော်မူ၏၊ ဆို
 ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် အထက်သူထူပါ
 ၀၉ ထနည်း- ကြီးမားကြမ်းတမ်းသော အထာဈာ
 ကို အကျွန်ုပ်အား ပြတော်မူပြီ၊ တန်ခိုးအသက်
 ကိုခွမ်းသာပေး၍၊ မြေကြီးနက်နဲရာထဲကတန်
 ၁၀ ထမြောက် စေတော်မူမည်- အကျွန်ုပ်ကိုစည်း
 မိမိ ထိုး ပွားစေ၍၊ တန်ခိုးထက်သာ စေတော်မူ
 ၁၁ မည်- သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်
 တော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုတယောထိုး၍ရှိုးစွမ်းပါ
 မည်၊ အသရေထအမျိုး၏ သန်ရှင်တော်မူသော
 ဘုရား၊ ရွှေ တော်၌ စောင်းတီး၍ သီခြင်း ဆိုပါ
 ၁၂ မည်- ရွှေ တော် ၌ သီခြင်းဆိုသော အခါ၊ ရွှင်

ထန်းသော နှုတ်မြိပါလိမ့်မည်။ ငွေတော်မူသော
 အကျွန်ုပ်၏ ညဉ့်ထည့်၊ နှစ်ထန်းပါလိမ့်မည်။
 ၂၇ အကျွန်ုပ်၏ ကြွားသည်လည်း ဖြောင့်မတ်တော်မူ
 ခြင်းတရားကို အစည်မြက်ဆို ပါလိမ့်မည်။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၌ အမြင်ပြုခြင်းအစွင့်
 ကိုသာသောသူတို့သည် ဖွက်နှာဖွက်၍၊ အရှက်
 ကဲ့ခြင်းတို့ရောက်ကြပါ၏။

၇၂

၀၅၁ လမုန့်ကိုရည်စောင်ရှိစပ်ဆိုသောဆာလံ။

- ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏တရားတို့ဖြတ်
 ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းအစွင့်ကို မင်း
 သားမြင်သောရှင်ဘုရင်ဘာ၊ ပေးသနားတော်မူ
 ၂ ပါ။ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ဖြောင့်
 မတ်စွာစီရင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့
 ၃ ကိုတရားပေးပါလိမ့်မည်။- တောင်ကြီးတောင်
 ၄ ငယ်တို့သည်တရားတော်အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်
 ၅ ၏လူတို့အား ချမ်းသာပေးကြပါလိမ့်မည်။ ထိုမင်း
 သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့တွင် ဆင်းရဲသားတို့ကို
 တရားစီရင်လျက်၊ ငတ်စွတ်သော သူတို့၏သား
 တို့၊ ချမ်းသာမှုကို ကယ်မ၍၊ ညည်းဆဲသောသူကိုလည်း
 ၈ နှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။- နေနှင့် သတည်သမျှသော
 ကာလပတ်လုံး၊ လူအစည်အဆက် အပေါင်းတို့
 သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။
 • ထိုမင်း၏ ဆက်ရောက် ခြင်းသည် မိတ်သော
 မြတ်ပင်ပေါ်မှာ ရွာသော မိုဗီးကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကို
 မိုဗီးသောမိုဗီး၊ ပေါက် ချားကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်
 ၁ မည်။- ထက်ထက်တော်၌ ထသည် ပဗျောက်
 ခြင်းသို့ မရောက် ဖို့ တိုင်အောင်၊ တရားသောသူ
 သည် ဝှင့်ထန်း၍ ချမ်းသာဖွားမြား လိမ့်မည်။-
 • ပင်လယ် တပါးမှ တပါး တိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှ
 သည် မြေစွန်း တိုင်အောင်၎င်း အမိုးရတော်မူ
 ၃ လိမ့်မည်။- တောတွင်းသားတို့သည် ရွှေတော်၌
 စီးစွမ်း၊ ရန်သူတို့ သည်လည်း မြေမှုန့် ကိုလျက်
 ၁၀ ကြလိမ့်မည်။- တာရှည်ပင် တို့နှင့် ပင်လယ် တ
 ဓက်၌နေသောမင်းတို့သည် အခွင့်သွင်း၍၊ ရှေ့တ
 မင်းနှင့်သောမင်းတို့သည်လည်း လက်ဆောင်
 ၁၀ ပစ္စာများကိုဆက်ကြလိမ့်မည်။- ထိုမျှမကရှင်
 ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် ရွှေတော်၌ ပြပီဝပ်၍၊
 ဓပ်ဆိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်း
 ၁၂ ကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ ငတ်စွတ်
 သောသူတော်တော်သောအခါ၊ ထိုသူကို၎င်း ကိုး
 ကွယ်ရာမရှိ၍၊ ဆင်းရဲသောသူကို၎င်း ချမ်းသာ

- ၁၃ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။- ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်
 စွတ်သောသူကိုသနား၍၊ ငတ်စွတ်သောသူတို့၏
 ၁၄ အသက်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။- သူတို့အ
 သက်ကိုလည်း ချမ်းခြင်း၊ နှင့်ဗျာဠာ၊ ဆဲခြင်း၊ နှစ်ထက်
 ၁၅ ဖြောင့်၊ နှုတ်၍၊ သူတို့ အသွေးကိုနှစ်မြှော်တော်မူ
 ၁၆ လိမ့်မည်။- အသက်တော်တည်၍ လူများတို့
 သည်ရှေ့တမျှကိုဆက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်အမှုအ
 စည်ပေတ္တာရှိခြင်း၊ နေ့တိုင်းထောပနာ ချီးမွမ်း
 ၁၈ ခြင်းတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။- ပြည်တော်၌ ချား
 ရွာသောပေါးရှိ၍၊ အသီးအနှံသည် ထေစနွန်
 တောကဲ့သို့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ထွတ်ချားလိမ့်
 မည်။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း၊ မြေ၏မြက်
 ၁၉ ပင်ကဲ့သို့စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။- နာမတော်သည်
 အစည်အမြဲတည်လိမ့်မည်။- နေသည်တည်ထ
 ဟူသော ကာလပတ်လုံး၊ နာမတော် တိုးပွားထိမ့်
 ၂၀ နှံ့မည်။ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း
 တို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၍၊ မင်္ဂလာ
 မြီတော်မူသည်ထုရိုးစွမ်းကြလိမ့်မည်။
 ၂၁ ဆုံရွယ်သောအမှုတို့ကိုတပါးတည်းသာစီရင်
 တော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ အထ
 ရေထအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်မင်္ဂလာမြီတော်
 ၂၂ မူဝေထတည်း။- ဘုန်းကြီးသောနာမတော်သည်
 လည်းအကည်အမြဲပင်သာမြီတော်မူသောတပါး
 မြေကြီးတမြင်တုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်ပါ
 သောတည်း။ အာမင်နှင့်အာမင်။
 ၂၃ ယေရှု၏သား ဂါရိပ် ဆုတောင်းသော ၀ဇ္ဇာနာ
 ကားပြီး၏။

၇၃

- ၁ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်နှစ်ထုံးသန့်
 ရှင်းသောသူတည်းဟူသော အထရေထအမျိုးနှင့်
 ၂ ကျေးဇူးကြီးတော်မူ၏။- ငါမူကား၊ မြေစွန်းထ
 ၃ လျက်၊ မြေရာလွဲလှလျက်ရှိမိပြီ။- အကြောင်းမူ
 ကား၊ မတရားသော သူတို့၏စည်းစိမ်ကို မြင်
 သောအခါ၊ မိုက်သောသူတို့ကိုပင်ငါမြို့စွမ်းပြီ။-
 ၄ ထိုသူတို့သည်မသေဖို့တိုင်အောင်နာကြင်ခြင်းဝေ
 ၅ ဝနာမရှိ၊ မိုက်မသောအစွမ်းသတ္တိရှိကြ၏။- သူ
 တို့သည်သောကဝံဂုဗ္ဗမဂ္ဂိုးလူများကဲ့သို့အနှောင့်
 ၆ အရှက်ကိုမခံရကြ။- ထိုကြောင့်နာမကိုလည်ဆွဲ
 တန်ဆာကဲ့သို့ဆင်၍၊ ဗျည်းဆဲခြင်း အဝတ်ကို
 ၇ လည်းဝတ်တတ်ကြ၏။- ဆုတောင်းကြောင့် ချက်
 နှာပေလျက်ရှိကြ၏။ မိတ်နှစ်ထုံး ကြံစည်ခြင်း
 • အားဖြင့်ထွန်ကျူးတတ်ကြ၏။- ဆိုးသောဗျာဠာ

ဆဲးခြင်းကိုပင် ဂုဏ်ရထိ ပြု၍ ပြောတတ်ကြ၏။
 ထောင်ရွာသောကောသလကလည်းသုံးတတ်ကြ
 ၇၂။ သူတို့နှစ်ယောက်ကောင်းကင်နှင့် ဆန်ကွပ်
 ထက်ပြု၍၊ ဣာသည်တည်း၊ မြေကြီးကို ဟုဉ်
 ၇၃။ ထည်တတ်၏။- ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ထူထို
 သည်သူတို့ထံသို့ ပြန်စွာသော ရေ
 ၇၄။ ကိုမျိုးရကြ၏။- ဘုရားသခင်သည်ထေရ်တို့ထံသို့
 တော်မူမည်နည်း။ ထေရ်တို့သော ဘုရား၌
 ညာထံ၌ပါထိခံမည်ထောထု ဆိုတတ်ကြ၏။-
 ၇၅။ ထိုမတရားသောသူတို့သည်ထေရ်တော်ကောင်းစား
 ၇၆။ ဤဥစ္စာပွားစွာကြ၏။- ထေရ်တော်ကောင်းစွာထုံး
 ထိုငါသန့်ရှင်းစေသော်လည်း၊ ထေရ်တို့မရှိ၊ ထေ
 ၇၇။ ခြစ်ကင်းခြင်းနှင့် ငွေထက်ကို ဆေးကြောသော်
 ထည်း၊ ထေရ်တို့မရှိ၊- နေ့ထိုင်းနှင့်ရှင်ခြင်းနှင့်
 ၇၈။ နံနက်ထိုင်းဆုဗုဒ္ဓခြင်းကိုငါခံရ၏။
 ၇၉။ ထိုသို့သောကုမည်ထု ထေရ်တို့ ဆိုလျှင်၊
 ကိုယ်တော်၏ ထေရ်တို့သားတို့ကို ပြစ်မှားရာသို့
 ၈၀။ ရောက်ပါလိမ့်မည်။- ထိုထေရ်တို့ကို နားထည်ရ
 စောင်ဆင်ခြင်သောထေရ်တို့ထံသို့သော်လည်း
 ၈၁။ ထင်ပါ၏။- နောက်မှဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာ
 ခွာနည်းသို့ဝင်၍၊ သူတို့၏ထေရ်တို့ကိုနားထည်ရပါ
 ၈၂။ စီမံ- ထေရ်တော်ကောင်းစွာကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို
 ရှောင်သောထေရ်တို့ ထားတော်မူပြီး ဖြစ်၏။ရာ
 ၈၃။ ထေရ်တို့တော်မူ၏။- ထေရ်တော်ကောင်းစွာထေရ်
 နည်းကြပါပြီ ထကား၊ ထေရ်တော်ကောင်းစွာ
 ၈၄။ ဖြင့် ရှင်းရှင်းပယ် ရှောင်ထွက် မှီကြ ပါပြီထ
 ၈၅။ ကား၊- ထိုထာဝရဘုရား၊ ထူသည် နိုးသောထ
 ဂါထိမပက်ကိုမှတ်သကဲ့သို့ သူတို့ကို နိုးတော်မူ
 သောထေရ်၊ သူတို့ထေရ် ထေရ်ကို မထိခံမြင်ပြု
 ၈၆။ ထေရ်မူမည်။- ထိုသို့ ထေရ်တို့သည် နှစ်ထုံး နာ
 ၈၇။ ထွက်၊ ကြောက်ကပ်ရွံ့ရှောင်ထွက်ခြင်း၊- မိုက်
 သောသူ၊ ပညာမဲ့သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌
 ၈၈။ ထိရိယာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။- သို့သော်လည်း၊ ထေ
 ရ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံမှာ ထေရ်တို့၌၊ ထေ
 ၈၉။ ရ်တို့၏ ထေရ်တော်ကိုဆွဲကိုင်တော်မူ၏။- ထေ
 ရ်တို့ကိုညာထံ ပေး၍ပွင့်တော်မူမည်၊- နောက်
 ထေရ်ဘုရားထေရ်တို့ ထိမ်း၊ ထူတော်မူမည်။-
 ၉၀။ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ ကောင်းကင်ထံမှာထေရ်တို့
 ၌ထေရ်တို့သုခိပါသနည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုထေရ်တို့
 သည်နှင့်ထေရ်တို့မြေကြီးပေါ်မှာထေရ်တို့သည်ထေ
 ၉၁။ ရ်တို့ထေရ်တို့ပါသနည်း။- ထေရ်တို့၏ ထေရ်
 နှင့် နှစ်ထုံးသည် ဂုဏ်ရပါ၏။ သို့သော် ထည်း။

ဘုရားသခင်သည် ထေရ်တို့နှင့်ထုံး၏ ထေရ်တို့
 ထေရ်တို့၊ ထေရ်တို့ထေရ်တို့ထေရ်တို့ နှင့် ထေ
 ၉၂။ ထေရ်တို့- ထေရ်တို့ထေရ်တို့ထေရ်တို့ နှင့် ထေ
 ထေရ်တို့သောသူတို့သည် ဂုဏ်တို့၊ ဖြင်းသို့ ရောက်
 ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍ မှားယွင်းသော
 ၉၃။ သူထေရ်တို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူ၏။- ထေရ်တို့
 မူကား၊ ဘုရားသခင်ထေရ်တို့၌ ရှင်းကပ်၍ ထေ
 ကျိုးမြဲပါ၏။ ထေရ်တော် မှီသော ထိုကို ကြားပြော
 ဖြင်းထေရ်တို့၊ ထေရ်တော်ထေရ်တို့၌ မှီသော
 နေပါ၏။

၇၄

၇၄။ ထိုဘုရားသခင်၊ ထေရ်တို့ကို ကိုယ်တော်
 ကြောင့်ထေရ်တို့ နှစ်ထုံးတော် မူသနည်း။ ကိုယ်
 တော်ထံမှာ ကျက်စားသော သိုးတို့ကို ထေရ်
 ၇၅။ ကြောင့်ထေရ်တို့ ထွက်တော် မူသနည်း။- ရွှေက
 ထေရ်တော်မူသောထေရ်တို့ထေရ်တို့၊ ထေရ်တို့ ငွေ၊
 ရွှေတော်မူသော ထေရ်တော်ထေရ်တို့ကိုငွေ၊ ကျိန်း
 ၇၆။ ဝပ်တော်မူရာ မိဖုရား ထောင်ကိုငွေ ထောင်စေ
 ၇၇။ တော်မူပါ။- သန့်ရှင်းရာ ခွာနှင့် ရန်သူသည်
 ထေရ်တို့ သန့်ရှင်းပြု၍၊ ထေရ်တို့သတ်ပယ် ရှင်းရာ
 ၇၈။ ထေရ်တို့ကြွတော်မူပါ။- ကိုယ်တော်၏ထေရ်တို့
 ၇၉။ ဝပ်တော်မူရာ ရန်သူတို့သည် ထေရ်တို့ ကြွ
 စီမံထေရ်တော်သက်သေတော်ထေရ်တို့ သူတို့ထေရ်
 ၈၀။ ထာသက်သေတို့ကိုထားကြပါပြီ။- ထေရ်တော်
 နည်းထေရ်တော်သောထေရ်တို့ကို ဝပ်နှင့်နတ်ထ
 ၈၁။ ကဲ့သို့။- ထေရ်တော်မိတ်မှန်တော်တော်ထေရ်တို့
 ဝပ်နှင့်၊ သံထေရ်တော်မြင်နတ် မိုက်မြို့ကြပါ၏။-
 ၈၂။ သန့်ရှင်းရာ ခွာနှင့် တော်ကို မီးမြှင့် ပါ၏။ နာမ
 တော်ကိုနိုး ဝပ်ရာ ထေရ်တို့ကို မြေ ထိုင်စေ
 ၈၃။ ရွတ်ချကြပါ၏။- ဤထေရ်တို့သား ထေရ်တို့၊ ထိုကို
 ထေရ်တော်ထေရ်တို့ကြကုန်ထေရ်တို့၊ မြေထိုင်ထေရ်
 ၈၄။ တွင် ဘုရားသခင်၏ထေရ်တို့ကို မီးမြှင့်
 ၈၅။ ပါ၏။- ထေရ်တို့သည်ကိုယ်ထေရ်တော်ထေရ်
 သေတော်ကိုမမြင်ရပါ။ ပထမထေရ်တို့သည် ထေရ်
 ၈၆။ ပေါ်မမြဲပါ။ ထေရ်တို့ထေရ်တို့၊ ကာထ ထေရ်တို့
 မြားကိုထေရ်တို့သောသူမမြဲပါ။
 ၈၇။ ထိုဘုရားသခင်၊ ရန်သူသည်ထေရ်တို့ထေရ်
 ထေရ်တို့ထေရ်တို့ပါထေရ်တို့နည်း။ ရန်သူထေရ်
 ၈၈။ သောသူသည် နာမတော်ကိုထေရ်တို့ထေရ်တို့
 ၈၉။ ရပါမည်ထေရ်တို့- ထေရ်တော်ထေရ်တို့ ထေရ်
 ကြောင့်ရပ်သိမ်းတော်မူသနည်း။ ရန်သူထေရ်
 ၉၀။ ထေရ်တို့၌ ဂုဏ်ထေရ်တို့မူပါ။- ထေရ်တော်

- ၁၁ သကိုထည်း၊ ခါးပန်းစည်းတော်မူမည်- သဉ္စာဂတိပြုကြလေသွား။ သင်ထိုက်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား သဉ္စာဂတိကို လည်း ခြေကြွလေသွား။ ကိုယ်တော်၏ ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်း၊ ထိုသည် ကြောက်ရွံ့ မှိသောစွယ်သော ဘုရားထံ
- ၁၂ တော်သို့ လက်ဆောင်ကို ဆောင်ခဲ့ ကြစေ- ထိုဘုရားသည် မင်းသားထိုက် မိတ်ကိုနှိမ့်စွတော်မူ၏။ ထောက်ရှင်ဘုရင်ထို၌ ကြောက်ရွံ့စွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၇၇

- ငါသည် ဘုရား သခင် ထံသို့ အသံကို ထွင့် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံကိုထွင့်ဖြစ် ဘုရားသခင်သည် ငစကားကို နားထောင်တော်မူလိမ့် မည်- ထေးရောက် သည် ကာလ၌ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာရ၏။ ညညှိအမှီ၌ ပင် ထက်ကို ဆန့်ထွက် နေရ၏။ ငမိသည် သည် သက်သာခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။ ဘုရား သခင်ကို အောင်းပေ၍ မိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ မိတ်
- ၉ ဖွတ်ခြင်း သို့ ရောက် တတ် ၏- မှတ်မိ မှိတ်၍ မပျော်နိုင်။ ထွပ်ရှား ခြင်း မှိသော ကြောင့် နှုတ်မ
- ၈ ဖြတ်နိုင်- ထွန်ထေ ပြီးသော နေ့ရက် ကို ၎င်း၊
- ၇ ရှေးကာလကို၎င်း အောင်းပေ၏- ညညှိအခါ၌ ထည်းငါသည် ကိုယ်သိခြင်းကိုဆင်ခြင်၍၊ ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံးနှင့်ဆွေးနွေးသဖြင့်၊ ငမိသည်သည်
- ၆ စစ်ဆေးခြင်းကို ပြု၏- ထာဝရဘုရား သည် အစည်စွန့် ဖြစ်တော်မူ မည် ထော၊ နောက် တဖန် ကျေးဇူးအလှောင်မပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော-
- ကရုဏာ တော်သည် အစည်ကုန်ပြီလော၊ ဂတိတော် ထည်း၊ ကာလ အစည် အဆက် ဖွတ် လိမ့်
- မည်လော- ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်း၊ ငှါပေလျော့တော် မူသလော၊ အမှတ် ထွက် သဖြင့် စုံမက်ခြင်း၊ ကရုဏာ တော်ကို ချုပ်တည်း တော်မူသလော။
- ၁၀ ထိုသို့ ဆိုသော်ငါသည် ကိုယ်မိုက်ကြောင်းကို ဝန်ခံရ၏။ ဤအမှုကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ ထက်သာ ထက် တော် နှင့် ပြု ဖွင့် တော် မူ ခြင်း ပေ
- ၁၁ တည်း- ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကိုအောင်းပေပါမည်- ရှေးကာလ၌ ကိုယ်တော်ပြု ဘူးသော
- ၁၂ အံ့ဩသွယ်ထိုက်အောင်းပေပါမည်- ပြုတော်မူသမျှ ထိုက်ဆင်ခြင်၍၊ စီရင်တော်မူသောအရာ
- ၁၃ ထိုက် ဖြတ်ဆိုပါမည်- ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ရှည်ပါ၏။

- ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ အထယ်မပြုသော ဘုရားသည်
- ၁၄ ကြီးမြတ် သနည်း- ကိုယ်တော်သည် အံ့ဩသော အမှုထိုက် ပြု တတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထူမျိုးထိုက်တွင် တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပြီး-
- ၁၅ ကိုယ်တော်၏ လူတည်းဟူသော ယာကုပ် နှင့်သေးသပ် ၏ အမျိုးကို ထက်ရိုး တော် နှင့် ကယ် နှုတ်
- ၁၆ တော်မူပြီး- ထိုဘုရားသခင်၊ ရေထိုသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ကြပါ၏။ ရေထိုသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ ရေခက် ခံရာအရ ထို
- ၁၇ လည်း လှုပ်ရှားကြပါ၏- မိုဃ်းတိမ်ထိုသည် ရေကို သွန်းသောင်း၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ထိုလည်း အသံဗယ်ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ခြားထိုသည်
- ၁၈ အရပ်ရပ် သို့ ရောက် ကြ ပါ၏- ကိုယ် တော် ၏ မိုဃ်းကြီးသံသည် လေတွင် ပျံ့ပါ၍၊ လှုပ်စစ်ပြတ်သဖြင့်၊ လောကကို ထင်းပေပါ၏။ မြေကြီးသည်
- ၁၉ ထည်း တုန်ထွပ်ပါ၏- ကိုယ်တော်သည် သဗုဒ္ဓရာ၌ ကြွတော်မူ၍၊ ထမ်းခရီး တော်သည် ကျယ်ဝန်းသော ရေတွင် ချိသဖြင့်၊ မြေတော်ရာထိုသည်
- ၂၀ မထင်ရှား ကြပါ- မောရှေနှင့် အာရုန်ထိုက် ဖြင့် ကိုယ်တော် ၏ လူများ ထိုက် ထိုးစု ကဲ့သို့ မိုဆောင်တော်မူ၏။

၇၈

- ငါ၏ လူများထို၊ ငတရားကို နာကြ လေသွား၊ ငါ
- ၂ မြှက် သော ငစကားကို နားထောင် ကြလေသွား- ပုံ
- ၃ ငစကားကို ငါ မြှက်ဆို၍၊ ရှေးကာလ၏ နတ်ခံသော
- ၄ အရာများကို ဖော်ပြပေအံ့- ထိုးထေး ထိုသည် ပြော၍ ငါထိုသည် ကြားသိရသော ထိုအရာများ
- ၅ ကို- သားမြေးထိုမှ မပွတ်မထား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် နှင့် တန်ခိုးတော်ကို ၎င်း၊ ပြုတော်မူသော အံ့ဩသွယ် အမှုထိုက် ၎င်း၊ ဖြစ်ထတံ့သော သူထိုအား ဖော်ပြကြမည်။
- ၆ အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ သက်သေတရားကို စီရင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ပညတ်
- ၇ တရား ကို ထား တော် မူ၏- သထော မမြောင့်၊
- ၈ ဘုရား သခင် ၌ မိတ် ပညည် အမြဲ မဆည်း၊ ကပ်
- ၉ သော အမျိုး၊ ငြင်းဆန်၍ ဝန်ကန်တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော ထိုးထေးထိုကဲ့သို့ သားမြေးထိုသည် မဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထိုက် မပေး၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍၊ ပညတ်တော်ထိုက် စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထိုတရားထိုက် ထိုးထေး ထိုသည် သားထို အား ပြသ ၍၊ ဖြစ်ထတံ့သော အမျိုးတည်းဟူသော၊ ဖွားမြင်ထတံ့သော

ထားရှိသည်ထိန်းသိမ်းသည်။ နောက်တစ်နေ့ခြေ
 ၁၀ ခြံ ထို အား ပြသ ကြမည် အကြောင်း၊ ပညတ်
 ထားတော်မူပြီ။

၈။ ဇေဒိမ် အမျိုးသား ထိုသည် ဆေးထက် နက်
 ကို ခွဲ ကိုင် သော် လည်း၊ ခပ် ထိုက် ဘော အခါ
 ၁၀ နောက် ထို ဗုဒ္ဓ ကြံ ပါသည် တကား၊- ဘုရား
 ထင်စစ် သဒ္ဓါ တော် ကို မစောင့်၊ တရားတော်
 ၁၁ ထမ်း၌ သွားခြင်းငှါ အထိမရှိကြ၊- အမှုတော်
 ထိုကိုငှါ၊ ပြတော်မူသော ထုံသြော ဂ္ဌယ် ထိုကို
 ၁၂ ၎င်းစေတော့ကြ၏- အဲဒုတ္တုပြည်၊ အောနုစရပ်
 တွင်သူထိုအစေတော့ရက်တော်၌၊ ထုံဂ္ဌယ်သော
 ၁၃ အမှုထိုကို ပြတော်မူ၏- ပင်ထယ်ကိုခွဲ၍ သူထို
 ကိုရှောင်သွား၊ စေတော်မူ၏၊ ရေဈေးကို စုဝံ့၍
 ၁၄ ထားတော်မူ၏- ရှေ့အမျိုး၌ ကား၊ မိုဗ်း၊ တိမ်
 ခြင်္သေ့၊ ညဉ့်အမျိုး၌ ကား၊ တညညှပ်ထုံး၊ မီးအ
 ၁၅ ထင်းခြင်ငှါသူထိုကိုထမ်းပြတော်မူ၏- တော၌
 ကျောက်ထိုကိုတောင်၌၊ ပင်ထယ်ရေကဲ့သို့ဈေး
 ၁၆ ရွာသော ရေ ကို သူထို အား ထိုက် တော် မူ ၏-
 ၁၇ ကျောက်ထဲကမ်းသောရေကိုထွက်စေ၍၊ ခြံရေ
 ကဲ့သို့ရေဈေးကိုမီးစေတော်မူ၏။

၁၈။ ထို သူထိုမူကား၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား ကို
 တော၌ပုန်ကန်သော အားမြင့်ထိုး၍ ခြံမှားကြ
 ၁၉ ၏- မိမိထိုအထိုအကျောက်အစားကိုတောင်း၍၊
 မိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏-
 ၂၀ ဘုရားသခင်သည် တော၌ ခား ဂွေကို ဖွင့်ဆင်၌
 သ ထေး- ကြည့်ကြ ထေး- ကျောက် ကို မိုက်
 တော်မူသဖြင့်၊ ရေထွက်၍ ခြံရေကဲ့သို့ မီးထေ
 ၂၁ ၏၊ ရုန့် ကိုထည်းပေး၌သထေး၊ မိမိသူထိုအခွံ
 အစဲသားကိုဖွင့်ဆင်၌သထေးထုဘုရားသခင်
 ၂၂ ကိုဆန့် ကျင်ထက် ပြုထွက် ပြောဆိုကြ၏- ထို
 စကားကို ထာဝရဘုရားသည် ကြား၍ အဓိက
 ထွတ်တော်မူ၏၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ မီးထောင်၍၊
 ၂၃-၂၄ ဣသရေလအမျိုး၌ ဂေါသမီး၊ တက်ထေ ၏-
 အကြောင်းမူကား၊ အထက်မိုဗ်း၊ တိမ်ထိုကိုမှာ
 ထားထွက်၊ ကောင်းကင် တံခါးထိုကိုခွင့်၍၊ သူ
 ထို ခား၊ စရာ အို မနု ကို မိုဗ်း၊ ရွာ စေ သဖြင့်၊
 ကောင်းကင် ဆန်စပါးကို ပေးတော် မူသည်ဖြစ်
 ၂၅ ၍၊ ထိုသူအပေါင်းထိုသည် ကြီးမြတ်သော သူထို
 ၏အစားကို သုံးဆောင်၍၊ ဝပြောရွာ ခားကြမည်
 အကြောင်း ပြတော် မူသော်လည်း၊ သူထိုသည်
 ဘုရားသခင်ကို မထုံကြည်း၊ ကယ်တင် တော်မူ
 ၂၆ ခြင်း ကျေးဇူးကို မကို၊ ခားသ နေကြ၏- မိုဗ်း၊

ကောင်းကင်၌ အစေ့ အေထို ထိတ်၊ အားကြီး
 ၂၇ သော တောင် ထေကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့်- သူထိုအ
 ပေါ်ထို အစဲ သားကို မြေပူ၌ နှင့် အစွ၊ ဂွေထက်
 သောငှာထိုကို သရဇ္ဈရာ ထဲထုံးနှင့်အစွ မိုဗ်း၊
 ၂၈ ရွာ စေထွတ်- သူထိုထပ်စု၍၊ နေရာ အရပ် ပတ်
 ၂၉ ထပ်၌ကျစေတော်မူ၏- ထိုသူထိုအထိုရှိသည်
 အထိုင်း၊ ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူထိုသည် ဝပြော
 ၃၀ ရွာခားရကြ၏- သူထိုထပ်မက်သောအစားကို
 ၃၁ ရောင့်ရဲရှိ ခားကြ ခည် တွင်- ဘုရား သခင်၏ အ
 ဈာန်တော် ထည် သက် ရောက် သဖြင့်၊ ကျန်းမာ
 သောသူထိုကို ကွပ်ဈာန်၍၊ ဣသရေလ ထူ၍ ထို
 ကိုထည်းဥတော်မူ၏။

၃၂။ ထိုအမှုအထုံး စုံထို နှင့်အသရေထူထိုသည်
 ထွေကြို ရသော် လည်း၊ ထုံဂ္ဌယ်သော အမှုတော်
 ထိုကြောင့် ထုံကြည် ခြင်းမရှိ၊ ခြံမှား ထွက် နေ
 ၃၃ ကြသေး၏- ထိုကြောင့်သူထိုရှေ့ရက် ကာထကို
 အဉည်း၊ နှီး လွန် စေ၍၊ သူထို နှစ်ဈေးကို ထေး
 ၃၄ ဥပါတ်တွင် မြို့တော် မူ၏- သူထိုကို ကွပ်ဈာန်
 တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော်ကိုရွာကြ၏၊ ပြန်
 ၃၅ ထာ၍ ကိုယ် တော်ကို ထိုက်ရွာကြ ၏- ဘုရား
 သခင် သည် သူထို၏ ကျောက်၊ အမြင့် ဆုံး သော
 ဘုရားသည် သူထိုကိုကယ်တင်သောအခွင့် ခြံ
 ၃၆ တော်မူသည်ကိုထိုအခါသတိရကြ၏- သို့သော်
 ထပ်၊ ကိုယ်တော်ကို နှုတ်ခြင်ချော့မော့၍၊ လျှာ
 ခြင်္သေ့လည်း၊ ဗုဒ္ဓာ စကားကို လျှောက် ဆိုကြ ၏-
 ၃၇ သူထိုမိတ်သထောမူကား၊ ရွှေတော်၌မပြောင့်၊
 ၃၈ သဒ္ဓါတော်ကိုမစောင့်သဲနေကြ၏- ကိုယ်တော်
 မူကား၊ ကရုဏာမိတ်ရှိ၍ သူထိုကို မဇ္ဈိမသို့
 အပြစ် ထွတ်တော် မူ ၏၊ ကြိမ် ဝန် ဈေး ရွာ မိတ်
 တော်ပြေ၍၊ အဓိက တော် ကို မှီး ဆော်တော်မ
 ၃၉ မူ- သူထိုသည် အသာ၊ ခြံကြောင်းကိုငှါ၊ စု
 တေ၍ နောက် တစ် နှစ် မထာ တတ် သော ပိညဉ့်
 ခြံကြောင်းကိုငှါအောင်းစေတော်မူ၏။

၄၀။ သူထိုသည် ကိုယ်တော်ကိုတော၌ ဝန်ကန်၍၊
 ထူထိတ် ညံရာအရပ်၌ မိတ်တော် နာဂ္ဌယ်သော
 အကြောင်းကို ကြိမ်ဝန်ဈေးရွာပြုကြပါသည်ထ
 ၄၁ ကား၊- ဘုရားသခင်ကိုအဝန်ဝန်စုံစမ်း၍၊ ဣသ
 ရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော် မူသော ဘုရားကို
 ၄၂ ဆန့်ကျင်သက်ပြုကြပါသည်တကား၊- ထန်မိုး
 တော်ကိုငှါ၊ စုကွယ်ကထာထွတ်တော်မူသော
 ၄၃ ရှေ့ရက်ကာထကိုငှါမစောင့်မေ့ကြ၊- အဲဒုတ္တု
 ပြည်၌သက္ကဏသထံသေတော်ထိုကိုငှါ၊ အောနု

- အရပ်၌ ဆုံ့ရွယ်သော အမှုထိုက်ကို ပြတော်မူ
 ၅၅ ၏- ထိုပြည်သားတို့သည် ရေမသောက် ဂမည်
 အကြောင်း၊ သူတို့ဖြစ်ရေ၊ စမ်းရေများကိုသွေး
 ၅၆ ဖြစ်စေတော်မူ၏- သူတို့ကို ကိုက်စားတတ်သော
 ထင်ရဲ ထိုက်ကို၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဓားတို့ကို
 ၅၇ ၎င်းစေတော်မူ၏- သူတို့၏မြေ အသီးအနှံ
 ကိုခါသိလျှင်၊ ထိုအား၎င်း၊ သူတို့ထုပ်၍ရသော
 ၅၈ ဥစ္စာကိုအရာအကြောင်း၊ ထိုအား၎င်းပေးတော်မူ၏-
 ၅၉ သူတို့စပွန်နယ်ပင်များကို မိုက်သီးသီးဖြင့်၎င်း၊ သူ
 တို့သစ်ပင်များကို နှင်းခဲဖြင့်၎င်း ဖျက်ဆီးတော်
 မူ၏- သူတို့၏သိုးနွားများကို မိုက်သီးသီး၌၎င်း၊
 ၆၀ စုသော တိရစ္ဆာန်များကို မီး၌၎င်း အပ်တော်မူ
 ၆၁ ၏- အမှက်တော် အမှန် အားဖြင့် သူတို့၌ ဆိုး
 သောတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဝါတ်
 ခတ်ခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ
 ၆၂ ၏- အဓမ္မတော်တို့သည် ကိုယ်၌ ဆင်တော်မူ၏-
 သူတို့အသက်ကို မနှစ်မြို့၊ သေစေခြင်းငှါကာ
 ၆၃ ထနာသို့ အပ်နှံသဖြင့်- အေဂျာပြည်၌ သားဦး
 အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ဟာမသားတို့နေရာအရပ်၌
 အထွဋ်အမြတ်များကို၎င်း ဝါတ်ခတ်တော်မူ၏-
 ၆၄ မိမိလူများကို ကား၊ သိုးကဲ့သို့ ဆွတ်စေ၍၊ တော၌
 ၆၅ သူတို့ကို သိုးကဲ့သို့ ဆောင်တော်မူ၏- အေးနှင့်
 ကင်းလွတ်စေ၍ ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
 ၆၆ သည်မကြောက်ရကြ၊ ရန်သူတို့ကို ကားပင်လယ်
 ၆၇ ရေသည်လွှမ်းမိုး၏- သန့်ရှင်းသော ပြည်တော်
 ၆၈ နှုန်းတိုင်အောင်၎င်း၊ ကင်္ကာထက်တော်အားဖြင့်
 အပိုင်ရတော်မူသော ဤတောင်သို့၎င်း၊ သူတို့ကို
 ၆၉ ပို့ဆောင်တော်မူ၏- သူတို့ရွှေ့မှာလည်း၊ တပါး
 အမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ
 အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့သည် အရှေ့ခရ
 သော မြေကို တာထိုး၍ ပိုင်းခြားလျက် နေရာချ
 တော်မူ၏။
 ၇၀ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် အမြင့် ဆုံးသော
 ဘုရားကို ခုံစမ်း၍ ပုန်ကန်ကြ၏။ သက်သေခံ
 ၇၁ တော်မူချက်များကို မစောင့်ထုံး- အိုးအေးများကဲ့
 သို့ဖောက်ပြန်၍ သစ္စာကို ဖျက်ကြ၏။ လိမ်တတ်
 ၇၂ သောလေကဲ့သို့ ထမ်းလွှဲကြ၏- သူတို့သည် မြင့်
 သော အရပ်များအားဖြင့်၊ အမှက်တော်ကို နှိုး
 ဆော်၍၊ ရုပ်တုများ အားဖြင့်လည်း မိတ်တော်
 ၇၃ ကို ဖြုတ်ခြယ် နှောင့်ရှက်ကြ၏- ဘုရားသခင်
 သည် ကြွားသိတော်မူလျှင်၊ အမှက်တော် ထွက်
 ခြံ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အထွန်ခံစွာသ

၈၀ ခြင့်- ပြီးသောထဲတော်တည်းဟူသော၊ ထုထွန်
 နေရာ ချတော် မူသော အရပ်ကို နှုတ်တော် မူ၏-
 ၈၁ တန်ပိုးတော်ကို သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုန်း
 တော်ကိုရန်သူတို့ထက် သို့ ချောက်စေခြင်းငှါ၎င်း
 ၈၂ မီရင်တော်မူ၏- မိမိလူတို့ကိုလည်း ထားစား၌
 အပ်၍၊ အရှေ့တော်ကို အဓမ္မတော် ထွက်တော်မူ၏-
 ၈၃ ထုထွန်တို့သည် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊
 ၈၄ အမျိုးတို့သည် မပိုကျွေးရကြ- လက်ပရာသိတ်
 တို့သည် ထားစားခြင်းဆုံးသော်လည်း၊ ခုချိုးစ
 တို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရကြ။
 ၈၅ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောထု
 ကဲ့သို့၎င်း၊ စပွန်ရည်ကြောင့် ဖြိပ်ပြီးသော သူရဲ
 ၈၆ ကဲ့သို့၎င်း နိုးတော်မူ၏- ရန်သူတို့ကို ဝါတ်ခတ်၍
 ထွန်သဖြင့်၊ အစည်အမြဲ အမှတ် ကွဲစေတော်မူ
 ၈၇ ၏- သို့ရာတွင်၊ ယောသပ်စ် ထဲတော်ကို ဖြင့်၊
 ၈၈ ပယ်၍ ဝေဒိမ်အမျိုးကို ရွေးတော်မူ- ထူးစ
 မျိုးကို၎င်း၊ ချစ်တော်မူသော ဖိလစ်တောင်ကို၎င်း
 ၈၉ ရွေးတော်မူ၏- သန့်ရှင်းရာရွာနတ်တော်ကို အထွဋ်
 ကဲ့သို့ တည်ဆောက်၍၊ မြေကြီးကဲ့သို့ အစည်မြဲ
 ၉၀ စေတော်မူ၏- ကျွန်တော်မျိုးဝါးဝါးကို သိုးမြီဇာ
 ၉၁ ထဲကရွေးယူတော်မူ၏- သားငယ်ရှိသောသိုးမ
 တို့ကို ထိန်းခြင်းအမှုမှ နှုတ်၍၊ မိမိလူတည်းဟူ
 သော ယာကုပ် အမျိုးသား၊ အရှေ့တော်တည်း
 ဟူသော ဣသရေလ လူတို့ကို ကျွေးမွေး စေခြင်း၊
 ၉၂ ငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏- ထိုသူသည် မြောင့်သော
 သသောရှိသည် အတိုင်း ကျွေးမွေး၍၊ လိမ္မာသော
 ထက် နှင့်ပို့ဆောင်လေ၏။

၇၉

၀ ထိုဘုရားသခင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အ
 ရှေ့တော်ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသောမိတ်
 ၁ ဖန်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုမြို့
 ၂ ဖျက်ကြပါပြီ- ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အသေကောင်
 တို့ကို မိုက်ကောင်းကင် ငှက်တို့အား၎င်း၊ ကိုယ်
 တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့အားကို တောသားရဲ
 ၃ တို့အား၎င်း ကျွေးကြပါပြီ- သူတို့ အသွေးကို
 လည်းရေကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်သည်၌ သွန်
 ၄ ကြ၍၊ သင်း၊ ဂြိုဟ်သော သူလည်း မရှိပါ။- အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် အိပ်စိမ်းနိုး ခွင်းများ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပတ်
 ၅ ဝန်းကျင်၌ နေသော သူများ ထွက်ရယ်ပြု၍ အ
 ရှက်ခွဲရာ ဖြစ်ကြပါ၏။
 ၆ ထိုထာဝရဘုရား၊ အမှက်တော်သပိတ်လျှင်၊
 မပြိမ်းသဲ အထယ် မှုကာလ ပတ်လုံး ထွက်ပါ

မည်နည်း။ အထယ်မျှကာထပတ်လုံး၊ မိတ်တော်
 ၆ သည်မပြေ၊ မီးကဲ့သို့လောင်ပါမည်နည်း။-ကိုယ်
 တော်ကိုမသိသော တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်
 သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို ပဌနာမပြုသောတို့၎င်းနှင့်
 ၇ သားတို့ အပေါ်သို့၎င်း၊ အဓမ္မတော်ကို သွန်း
 ၈ ထောင်တော် မူပါ။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
 သည်သာကုပ်အမျိုးကိုကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာ
 ၉ ကိုထည်း၊ ထုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။- ရှေးက
 ပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့အဖို့မှတ်
 တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အတ္တန်နှင့်စု
 ထွက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်သည်အ
 ၁၀ ထွင်အမြန် ကူမပါစေသော။- ကယ်တင်တော်မူ
 သောဘုရား၊ နာမတော်၏ ဂုဏ်ကိုထောက်၍ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို မစတော် မူပါ။ နာမတော် အတွက်
 ၁၁ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ထု၍အပြစ်များကို
 ၁၂ ဖြေရှင်းတော်မူပါ။- သူတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
 အထယ်မှာရှိသနည်းထု၊ တပါးအမျိုးသားတို့
 သည်အထယ်ကြောင့်ဆိုရကြပါမည်နည်း။ သွန်
 ၁၃ ပြီးသော ကျွန်တော် မျိုး၏ အသွေးတက်မှာ
 တရားမီရင်တော်မူသောအကြောင်းသည်တပါး
 ၁၄ အမျိုးသားတို့တွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့မှတ်မှောက်၌
 ၁၅ ထင်ရှားပါစေသော။- အချုပ်ခံရသောသူ၏
 ညည်းတွားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ သေရ
 သောသူတို့ကို ထက်ရှုံးတော် တန်မိုး ကြီးသည်
 ၁၆ နှင့်အညီ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့
 ကိမ်းမိုးခြင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ၁၇ အပြစ်ကိုသူတို့ရင်ခွင်ထဲသို့စုနစ်ဆဲတိုင်အောင်
 ၁၈ ဆပ် ငေးတော် မူပါ ဘုရား။- သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်
 တော်ထံ၌ ကျက်စားသောသို့၊ စုတည်းဟူသော
 ကိုယ် တော်၏သူ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်
 ကိုအစည်မပြတ်မျိုးစွမ်း၍၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကိုအစည်အဆက် ဖြစ် ထတုံသော သူတို့ အား
 ဖော်ပြကြပါမည်။

၈၀

၀ ထိုးစုကို ခိုဆောင် သကဲ့သို့ ယောသပ် အမျိုး
 ကို ခိုဆောင်တော် မူသော အူသရေထ ထိုးထိန်း
 ကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ခေရမိတ်တွင် ကျိန်း
 ၁ ဝပ်တော် မူသော ဘုရား၊ ရောင်ခြည် တော် ကို
 ၂ ထွတ်တော်မူပါ။- ဖေရိမ်အမျိုး၊ မယံမိန်အမျိုး၊
 မနာရှေအမျိုးတို့ရှေမှာတန်ခိုးတော်ကို ခိုးဆော်
 ၃ ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင် ခြင်းငှါ ကြွတော်မူ
 ၄ ပါ။- ထိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းထဲ

စေ၍၊ ချက်နွှာတော်အထင်းကိုပြတော်မူပါ။ သို့
 ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့
 ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။
 ၅ ကောင်းကင် မိုလ်မြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ပြုသော ပဌနာ
 ၆ ကား ကို အထယ်မျှ ကာထပတ်လုံး အဓမ္မ
 ၇ ထွက်တော်မူမည်နည်း။- သူတို့ကို ချက်ရည်ရန်
 ၈ နှင့်ကျွေး၍၊ ချက်ရည်ကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာထိုက်
 ၉ တော်မူ၏။- အနီးအပါး၌နေသောသူတို့သည်အ
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ခြင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်
 ၁၀ လည်း ပါကြွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ရယ်ပြု
 ၁၁ ကြပါ၏။- ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင် ဘုရား
 သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းထဲစေ၍၊ ချက်နွှာ
 တော် အထင်း ကို ပြတော် မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ
 လိမ့်မည်။
 ၁၂ ကိုယ်တော်သည်စပွန်နယ်ပင်ကိုအရက္ခာပြင်
 ကဆောင်ခဲ့၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်
 ၁၃ ပြီးမှ မိုက်ရှိုး တော် မူ၏။- သူ၏နေရာကို ပြုစု
 တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်အမြစ်ကျ၍တပြည်လုံး
 ၁၄ ကို နှိုးပြားပါ၏။- သူ၏အရိပ်သည် တောင်တို့ကို
 ၁၅ ၎င်း၊ အခက် အထက် တို့ သည် အမြင့် ဆုံးသော
 ၁၆ အာရပ်ပင်တို့ကို၎င်းထွန်းမိုးကြပါ၏။- သူသည်
 အခက်အထက်တို့ကို၊ ပင်ထယ်တိုင်အောင်၎င်း၊
 အညွန့် တို့ကို ဖြစ်ကြီး တိုင် အောင် ၎င်း ပြန် ပွား
 စေပါ၏။
 ၁၇ ထရု မူ ကား၊ ထမ်း ၌ ရှောက် သွားသော သူ
 အပေါင်းတို့သည်အွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏ခြံကိုအ
 ၁၈ ထယ်ကြောင့်မျိုးဖျက်တော်မူသနည်း။- တော
 ဝက်သည် ထိုအပင်ကိုကိုက်ခဲ၍၊ တောသားရဲ
 ၁၉ သည်ထည်းစားပါ၏။- ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
 ရှင်ဘုရားသခင်၊ တပင့် ကြွလာတော်မူမည် အ
 ကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်ကကြည့်
 ၂၀ ရှုတော်မူပါ။ ထိုစပွန်နယ် ပင်ကို အကြည့် အရှု
 ၂၁ ကြွလာတော်မူပါ။- ထက်ရှာထက်တော်နှင့်ပိုက်
 ပျိုးသောအမင်၊ ကိုယ်တော်အဖို့မိုင်မာစေတော်
 ၂၂ မူသောမျိုးပင်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။- မီး၌ပါ
 ပြီး စုတ်ထည်း ပါပြီ၊ ချက်နွှာ တော် ဖြင့် ဆုစွ
 ၂၃ ခြင်းကို ခံရသော သူတို့ သည် ဖျတ်စီး ခြင်း သို့
 ၂၄ ရောက်ရကြပါ၏။- ထက်ရှာထက်တော်နှင့် ဆိုင်
 သော သူ၊ ကိုယ် တော် အဖို့ မိုင် မာ စေ တော် မူ
 သောသူသား၏အပေါ်မှာတက်တော်ကိုတင်ပါ

၈၈ အသော- ထိုမြို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
တော် ထံမှ မဆုတ် ရကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အ
ထက် ရှင်ခေတော်မူပါ။ နာမတော်ကို ပဌနာမြ
၈၉ ကြပါမည်။- ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင်ဘုရား
သခင်တာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲ
စေ၍၊ ချက် နှာတော် အထင်းကို ပြတော်မူပါ။
ထိုမြို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့ သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈၁

• ငါတို့ အစွမ်း ထက်တည်းဟူသော ဘုရား
သခင်အား ရှင်ထန်း ရွာ သိခြင်း ဆိုကြလော့။
တာကုပ်အမျိုးစစ်ဘုရားသခင်အားကျူးသော
• အထံကိုပြုကြလော့။- တူရိယာမျိုးကိုဆောင်ကြ။
ပတ်သာ ကို ငှင်း သာ သာသော စောင်း နှင့် ထ
• ယောကိုငှင်းယူခဲ့ကြ။- ထထန်းနေ့လပြည့်နေ့၊ ဝှဲ
• သထင်နေ့၌တံပိုးပျက်ကြ။- ထိုသို့အသရေလစ
မျိုး၌ ထုံးစံ၍၊ ယာကုပ် အမျိုးစစ်ဘုရားသခင်
• သည် ဆုံးဖြတ် တော် မူ၏။- နားမလည် သော
စကားကို ကြားရအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဝက်
၌ကြံ့သွားတော်မူသောအခါ၊ ယောသပ်အမျိုး၌
ထိုသို့သောသတ်သေခံချက်ကိုစီရင်တော်မူ၏။
• ငါသည်သူ၏ပန်းကို ဝန်နှင့်လွှတ်စေ၏။ သူ၏
ထက်ကိုထည်းတင်ခြင်းထိုအထဲက နှုတ်ယူ၏။
၇ သင်သည် ဂုက္က ကို ခံရသောအခါ၊ ငေါင်ခြင်
သည်ချမ်းသာဥပဇာန်၊ မထင်ရှားသောမိလ်းကြီး
နေရာ၌ငါပြန်ပြော၏။ မေမိသရေနားမှာသင့်ကို
• ငါနှံခမ်း၏။- ငါ၏လူစု၊ နားထောင်ထော့၊ ငါမှာ
ထား မည်။ ထို အသရေလ စမျိုး၊ သင် သည် င
• စကားကိုနားထောင်ပါစေသော၊-သင်၌တပါးအ
မျိုးစစ်ဘုရားမရှိရ။ တကျွန်း တနိုင်ငံ ဘုရားကို မ
• ကိုးကွယ်ရ။- ငါသည်သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်
နှုတ် ဆောင်ယူ ခဲ့ ပြီး သော သင်၏ ဘုရားသခင်
တာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏နှုတ်ကိုကွယ်ကွယ်
• ရွှင့်ထော့၊ ဝပြောစွာကျွေးမည်။- ငါ၏လူများမူ
ကား၊ ငစကားကို နားမထောင်ကြ။ အသရေလ
၁၂ အမျိုးသည် ငကို အလို မရှိ ကြ ပါတကား။- ငါ
သည်လည်းထိုသူတို့ကို သူတို့နှစ်ထုံးခိုင်မာခြင်း
၌ အပ်၍၊ သူတို့သည်မိမိတို့အလိုသို့လိုက်ကြ၏။
• ငါ၏လူသည်ငစကားကိုနားထောင်၍၊ အသ
ရေလ အမျိုးသည် ငထမ်း၌ လိုက်ပါ စေသော၊-
• ထိုက်လျှင် ငါသည် သူတို့ရန်သူများကို အလျှင်
အမြန် နှိပ်စက်၍၊ ရန် ဆက် ပြု သော သူတို့ကို

၈၂ ဝါ၏ဘတ်မည်။- ထာဝရဘုရားကိုရန်သောသူ
တို့သည် ထောင်း၊ ပန်ခြင်း၊ ကို မြဲ၍၊ ငါ၏လူတို့
သည်လည်း။ အစည်အမြဲတည်ရသော အခွင့်ရှိ
၁၆ ကြလိမ့်မည်။- အကောင်းဆုံးသောဆန်ပေါ၊ နှင့်
ငါကျွေး မည်။ ကျောက် ထဲက ထွက် သော ဌာ
ရည်နှင့်လည်းဝပြောစေမည်။

၈၂

• ဘုရားသခင်သည်ဘုရားတို့၏ပရိသတ်၌ရပ်
ထွက် နေထောင်မူ၍၊ ဘုရားတို့ အထက်၌ စီရင်
တော်မူ၏။
သင် ထို သည် မတရားသော လူ တို့၏ ချက်
နှာကို ထောက်၍၊ အထယ်မှကောထပတ်ထုံး မ
• တရားသဖြင့်စီရင်ကြမည်နည်း။- ဆင်းရဲသော
သူနှင့် မိမိမရှိသောသူတို့ကို စောင့်မကြလော့။
ပြုပြင်သောသူနှင့်တော်စွတ်သောသူတို့ ထက်၌
• တရားစီရင်ကြလော့။- ဆင်းရဲသောသူနှင့်တော်
စွတ်သော သူတို့ကို မတရားသောသူ၏ ထက်မှ
• ကယ်နှုတ်ကြလော့။- သူတို့သည်မသိ၊ နားမထင်
ကြ။ မှောင်မိုက်၌ကျင်လည်ကြ၏။ မြေကြီးထိုက်
မြစ် အပေါင်း၊ ထိုသည် လှုပ်ရှားထွက် မှီကြ၏။-
• သင်ထိုသည်ဘုရားဖြစ်ကြ၏။ မိသမ္မာထိုသည်အ
မြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏ဟု ငါဆိုထ
၇ တည်း။- သို့သော်လည်း၊ သင်ထိုသည် လှုပ်ရှား
ထေ့၍၊ အခြားသော မင်းကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။
• ထိုဘုရားသခင်၊ ထ၍မြေကြီးကို တရားစီရင်
တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည်ထူမျိုးအပေါင်းတို့
ကိုအပိုင်ရတော်မူ၏။

၈၃

• ထိုဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေထောင်မူပါ
နှင့်။ ထိုဘုရားသခင်၊ အမိန့်တော်မူ၍သံမြစ်ဝပ်
စွာ နေထောင်မူပါနှင့်။- ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့
သည် ရုန်းရင်း၊ ခတ်ပြု ကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို
• ရုန်းသောသူတို့သည် ထကြပါ၏။- ကိုယ်တော်
၏လူစုတော်၌ပရိယာယ်ကိုကြံ၍၊ ကိုယ်တော်
ကွယ်ကောတော် မူသော သူတို့တစ်၌ ထိုင်ပင်
၇ ကြ ပါ၏။- အသရေလ၏ နာမကို နောက် တဖန်
အောင်းမေ့စရာ မရှိစေခြင်းငှါ ထာကြ။ သူတို့အ
• မျိုးကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်ထံ့ဟု ဆိုကြ ပါ၏။- ထ
သော တညီ တညွတ်တည်း ထိုင် ပင် ၍၊ ကိုယ်
တော်တစ်၌ အချင်းချင်းသင်းစွဲသောသူတို့
• ကား။- ဝန်ပြည်၌နေသောသူ၊ အရှုလေထအမျိုး။

သား၊ မောထ ပြည်သား၊ ထာဝရ ပြည် သား၊-
 ၇ ဂေဗထပြည်သား၊ အမွှာ နှိပ်ပြည်သား၊ အာမထက်
 ပြည်သား၊ ဟုရ မြို့သား နှင့် တကွ မိလိတ္တိ အမျိုး
 ၈ သားတို့သည် သင်း၊ ဖွဲ့ကြပါ၏။- အာရုံ မိလိတ္တိ
 သား တို့ သည် လည်း၊ ပိုင်း ခွဲ ထောတ အမျိုး
 သားတို့ထက် သို့ဝင်ကြပါ၏။
 ၉ မိရန်အမျိုးကို၎င်း၊ မိရန်ချောင်းနားမှာထိသရ
 မင်း နှင့် ယာဘိန်မင်းကို၎င်း ပြုသကဲ့သို့ သူတို့ကို
 ၁၀ ပြုတော်မူပါ။- ထိုသူတို့သည် အင်္ဂါရ အရပ်၌
 ဆုံးရှုံး၍၊ ငြေပေါ်မှာ နောက်ချေးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ
 ၁၁ ၏။- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်ရှားကိုကိုယ်
 ၁၂ တို့ ထိမ်းယူကြကုန်အံ့ဟု ဆိုသော ဩရသမင်း
 နှင့် စေတမင်းကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မူးမတ် ရှားကို
 ၁၃ ၎င်း၊ စေတမင်းနှင့် ဇာတမုနွမင်းကဲ့သို့ ဤသူ
 တို့၏ မင်းသား၊ အပေါင်းကို၎င်း ဖြစ်စေတော် မူ
 ၁၄ ပါ။- အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထေသွေ၌ပါ သွား
 သော အမှုကိုကဲ့သို့၎င်း၊ ထေထိုက်၍ လွှင့်သော ခွဲ
 ၁၅ ကဲ့သို့၎င်း သူတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူပါ။- တောကို
 မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မီးထောင်သကဲ့
 ၁၆ သို့၎င်း- ထိုနည်းတူ၊ မိုဗ်းသက် ခုန်တိုင်းတော်
 အား ဖြင့် သူတို့ကို ညဉ့်၊ ဆုံး၊ ပြင်းစွာသော လေ
 ၁၇ တော်အား ဖြင့် ခြောက် ထွန်တော်မူပါ။- ထို့ထာ
 ဝရဘုရား၊ သူတို့ရှက် နှာကို ရှက်စေတော် မူ၍
 ၁၈ သူတို့သည် နာမတော်ကို ရှာကြပါစေသော။- မိတ်
 ရှက်၍ အစည်ပင်ပန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။ အ
 ၁၉ ရှက်ကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။-
 ၂၀ ထာဝရ ဘုရား ဟူ၍ နာမတော် ရှိသော ကိုယ်
 တော် တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးတပြင်ထုံး
 အပေါ်မှာ အမြင့် ဆုံးသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ
 ကြောင်းကိုယ်ကြပါစေသော။

၈၄

၀ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၊
 ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ် တော် မူရာ အရပ် ရွာနုတို့
 သည် အထွန်နှစ်သက် ခွယ်ဖြစ်ပါသည်တကား၊-
 ၁ ထာဝရဘုရား၏ တန်တိုင်းတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်
 ၏ ပညာသည်တော်သည် အားလျော့လျှောက်ရှိပါ၏။
 အကျွန်ုပ်နှစ်ထုံးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ရှင်
 တော်မူသော ဘုရား သခင်ကို အလိုရှိ၍ ကျွေး
 ၂ ကြော်ပါ၏။- ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား
 သခင်၊ အကယ်စင်စစ် ယဇ်ပထွင် တော်တို့အ
 နားမှာ စာဌာနသည် နေရာအရပ်ကို၎င်း၊ အရက

သည်လည်း သားငယ် ခွေးစရာ အသိုက်ကို ၎င်း
 ၃ ထွေရပါ၏။- အိမ်တော်၌ နေသောသူတို့သည် မိ
 ထာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစည်မှီးစွမ်းကြပါ
 လိမ့်မည်။
 ၄ ကိုယ်တော်ကို အားပြုသောသူသည် မိထာရှိ
 ပါ၏။ ထိုသူသောသူတို့သည် ထမ်းခရီးတော်တို့
 ၅ ကို နှစ်ထုံးသွင်း တတ်ကြပါ၏။- သူတို့သည် ဗာ
 ကာလွင်ပြင်၌ ရှောက်သွားစည်၊ ထိုလွင်ပြင်ကို
 ၆ စမ်းရေ ထွက်ရာ အရပ်ဖြစ် စေကြပါ၏။ အရင်
 မိုဗ်းရေထည်း မိထာမှားနှင့် ထွမ်းစေပါ၏။-
 ၇ သူတို့သည် အားတိုးတက်၍ ခရီးသွားလျက်၊ မိ
 အုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ ရှက်နှာပြကြ
 ပါ၏။
 ၈ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ စကား ကို ဗုတ်
 တော်မူပါ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ နား
 ၉ ထောင်တော် မူပါ။- အကျွန်ုပ် တို့ကို ကွယ်ကာ
 တော်မူသော ဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော် မူပါ။ အထံ
 တော်၌ ဘိဃိတ်ခံသောသူ၏ ရှက်နှာကို ထောက်
 ၁၀ ရှုတော်မူပါ။- တန်တိုင်းတော်တို့အတွင်း၌ နေ
 သော တရက်သည် အခြားအရပ်၌ နေသော အ
 ရက်တထောင်ထက်သာ၍ ကောင်းပါ၏။ မတရား
 သောသူ၏ နေရာ၌ နေရ သော အစွင့် ထက်၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်အ
 ၁၁ ရာကို အကျွန်ုပ်သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။- ထာဝရ
 အရှင် ဘုရားသခင်သည် နေထည်း ဖြစ်တော်မူ
 ၏။ အကွယ်အကာထည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ဘုန်းတရားကို
 ပေးတော်မူ၏။ ဗြောဟ္မာတ် ရွာ ကွင့်သော သူတို့
 အား ကောင်း သော အရာ ကို ပြင်း တော် မမူ။-
 ၁၂ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်၌ ရိုသ်သောသူသည် မိထာရှိပါ၏။

၈၅

၀ ထို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ပြည်
 တော်ကို မိတ်နှင့် ထွေတော်မူ၍၊ ဖမ်းဆီး ထိမ်း
 သွားခြင်းကို ခံရ သော ယာကုပ် အမျိုးသားတို့
 ၁ ကို ပြန်ပို့စေတော်မူပြီး- ကိုယ်တော်၏ ထူထို အ
 ခြံကို ထွတ် ၍၊ သူတို့၏ ခုခံရိုက် အပေါင်းကို
 ၂ သည်း ဖုံးအုပ်တော်မူပြီး- မိတ် တော် ရှင်းရှင်း
 ခြေ၍၊ အမှက်တော် အမှိုက်ကို လျော့စေ တော်မူ
 ပြီး- အထွန်ပုံ တို့ကို ကယ် တင် တော် မူသော
 ဘုရား၊ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းထံ စေ၍၊

ထွက်ဘူးသောအခါတော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့အစဉ်အမှတ်ထွက်တော်မူမည်လော၊ ကာလအစဉ်အဆက် မိတ်တော်မပြေဘဲတော်မူမည်လော၊- ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်အကြောင်း၊ တဝန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုအသက်၇၂ ခုစေတော်မူမည် မဟုတ်လော၊- ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အားကရုဏာတော်ကိုပြု၍ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပါ။

ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် အထွတ်သိုမိန့်တော်မူမည်ကို ငါနားထောင်မည်၊ အကယ်စင်စစ်မိမိလူ၊ မိမိသန့်ရှင်း သူတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်း အကြောင်းကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်၊ သို့ရာတွင်၊ နောက်တဝန် မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်ကြပါစေနှင့်၊- ငါတို့ပြည်၌ဘုန်းတော်ကို နှိုးဝပ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏အနီးသို့ ဧကန် အမှန်ရောက်လေပြီ၊- ကရုဏာနှင့်သစ္စာဆုံမိပြီးတရားနှင့်ချမ်းသာသည်တပါးကိုတပါး၊ နမ်းကြပြီး- သစ္စာသည် မြေကြီးထဲက ပေါက်လိမ့်မည်၊ တရားသည်လည်း ကောင်းကင်၂၂ ပေါ်ကပေါ်ကြည့်လိမ့်မည်၊- အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍ ငါတို့မြေသည်၂၃ မိမိအာဇာနည်ကို ပေးလိမ့်မည်၊- တရားသည် ရှေ့တော်၌သွား၍ ခြေတော်ရာတို့ကိုပဲ့ပွင်လိမ့်မည်။

၈၆

ထိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို ထည့်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဆင်းရဲငတ်ရွတ်ပါ၏၊- အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အဖြစ်သောအကျွန်ုပ်တို့မိညီညွတ်ကို စောင့်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ုပ်တို့ ကယ်တင်တော်မူပါ။- ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအစဉ်အဆက်တော်မူပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနား တော်မူပါ။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့တသ ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါ။

ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းသောသဘော၊ သည်းခံတတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဌနာပြုသော သူအပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝပါ၏။-

ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အစဉ်အမှတ်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ အထွတ်အမြတ် စကားသံကို ဖတ်တော်မူပါ။ ထေးရောက်သည်၇၂ ကာလ၊ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပါမည်၊- ကိုယ်တော်လည်းထူးတော်မူတတ်ပါ၏၊- ထိုထာဝရဘုရား၊ ဘုရားတို့တွင် ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရားမရှိပါ။ အမှတ်တော်နှင့် တူသော အမှတ်လည်း မရှိပါ။

ထိုထာဝရဘုရား၊ ဝန်ဆင်းတော်မူသော လူမျိုးအပေါင်း၊ ထိုသည် ချည်းကပ်လျက် ရွှေတော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ နာမတော်ကို ချီးမြှောက် ကြပါလိမ့်မည်၊- ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်၍ ဆုံးကြောစွယ်တို့ကို ပြုတော်မူ၏၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကိုအကျွန်ုပ်တို့အား ပြည့်စုံတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရား လမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်၊ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏နှစ်ထိုးကို နေ့စဉ်စေတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကို မိတ်နှစ်လုံးအကြောင်း ခဲ့ရိုးစွမ်း၍၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ပါမည်၊- အကျွန်ုပ်တို့ခံရသောကရုဏာတော် ကြီးလှပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့၏မိညီညွတ်ကို မရဏာ နိုင်ငံစေတော်မူရပ်ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ၊- ထိုဘုရားသခင်၊ မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့တစ်ဝှမ်းထဲ ကြွ၍၊ ကြမ်းတမ်းသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မှက်မှောက်မပြုတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့အထက်၂၃ ကိုရှာကြပါ၏၊- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သနားစုံမက်တတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘော၊ သည်းခံတတ်သောသဘော၊ ကရုဏာနှင့်သစ္စာကြွယ်ဝသောသဘောနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏၊- အကျွန်ုပ်တို့ကို မှက်နှာပြု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့အား တန်ခိုးတော်ကို ပေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့အား ကောင်းသောခိုမိတ်ထက္ခဏာကို ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ခုန်းသောသူတို့ထည်ခြင်၍ ရှက်ကြောက်ကြပါစေ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုမူ၍ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၈၇

ဘုံမိတ်မှန်တော် ထိုက်မြင်သည် သန့်ရှင်း

၁ သောတောင်မြို့ပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သာကုမ္ပဏိယနေရာအပေါင်းတို့ထက်၊ ဖိစုန်တံခါးတို့ကိုသာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။
 ၂ ထိုဘုရားသခင်၏မြို့တော်၊ သင်သည်ဘုန်းအသရေကြီးလိမ့်မည်ဟူသော စကားကို ပြောထား
 ၃ လျက်ရှိ၏။ - ငကို သိက္ခာမီးသော သူတို့တွင်၊ ဂုဏ်မရှိ နှင့် ဗာဗုလုန် မြို့ကို ငါမှတ်ထားမည်။ မိလိတ္တိမြို့၊ ဟုရမြို့၊ ကုရမြို့တို့ကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤမည်သော ပြည်သားသည်
 ၄ မြို့တော်၌ ခွားမြင်သော သူဖြစ်၏။ - ဖိစုန်မြို့ကိုလည်း သူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၌ ခွားမြင်ကြပြီး၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် ထိုမြို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ခြံမြို့စေတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ - ထာဝရဘုရားသည် သူမျိုးတို့ကိုစာရင်းထူတော်မူသောအခါ၊ ဤမည်သောအမျိုးသည် မြို့တော်၌ ခွားမြင်သော အမျိုးဖြစ်သည်ဟုမှတ်တော်မူမည်။ - သီခြင်းသည်နှင့် ဝှဲသတင်ခံသော သူအစရှိသော ငါ၏ပျော်မွေ့ခြင်း အကြောင်းရှိသမျှတို့သည်သင်၌ရှိကြသတည်း။

၈၈

၁ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ နေ့ညည မပြတ် စောင့်ဟန်ပါ၏။ - အကျွန်ုပ်ပြုသောပစ္စနာသည်အထံတော်သို့ ဝင်ပါစေသော၊
 ၂ အထံတော်သို့ကိုးကွယ်တော်မူပါ။ - အကျွန်ုပ်၏ဗိညာဉ်သည်ခုနစ်ခုနှင့် ပြည့်၍၊ အသက်သည်လည်း မရဏာ နှိုင်း ဝန်းသို့ ရောက်ပါပြီ။
 ၃ အကျွန်ုပ်သည် သင်းရှိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းသော သူတို့နှင့်အတူရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။
 ၄ အားကုန်သော သူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ - အသေကောင်တို့တွင် ဖြစ်ထားသောသူ၊ ကွပ်မျက်၍ သင်းရှိုင်းတွင်း၌ တိပ်နေသော သူတည်း။ ဟူသော အောင်၊ ဓမ္မတော်မူ၊ ထက်တော်၏ မစခြင်းနှင့် ကွာဝေးသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။
 ၅ အကျွန်ုပ်ကို အနက်ဆုံးသောတွင်း၊ မှောင်မိုက်စိုးရွမ်း၍ အထွန်နက် နေသော အရပ်၌ ဤတော်မူပြီး - အမှတ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ မိလျက်ရှိပါ၏။ ထိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့နှင့် နှိုက်စက်တော်မူ၏။ - အကျွန်ုပ်၏ အသိအကျွမ်းများကို အဝေးသို့ ရွှေ့တော်မူပြီး သူတို့အား အကျွန်ုပ်ကို ရွံရှာဒုတ် ဖြစ်စေတော်မူပြီး အကျွန်ုပ်သည် အချုပ်ခံရ၍၊ ပြင်သို့ မထွက်ရ

၁ ပါ။ - အကျွန်ုပ် ခံရသော ခုက္ခကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ဗျက်မိသည်ဗျက်ပါ၏။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အစည်အော် ဟန်ပါ၏။ အထံတော်သို့ လက်ကိုဆန့်ပါ၏။
 ၂ သေလျက် နေသော သူတို့အား၊ ဖန်တီးသော အမှုတို့ကို ပြတော်မူမည်လော၊ သင်းရှိုင်းသားတို့သည်ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ရိုးစွမ်းကြပါမည်
 ၃ လော၊ - ကရုဏာတော်ကိုသင်းရှိုင်းတွင်း၌၎င်း၊ သစ္စာတော်ကိုဗျက်စီးရာအရပ်၌၎င်း ကြားပြော
 ၄ ရကြပါမည်လော။ - ဖန်တီးသောအမှုတော်တို့ကိုမှောင်မိုက်သောအရပ်၌၎င်း၊ မြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားကို မေ့လျော့ရာပြည်၌၎င်း သိရကြ
 ၅ ပါမည်လော။ - ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟန်ပါ၏။ နံနက် အမှီနံ့၌ အကျွန်ုပ်၏ပစ္စနာသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါ၏။
 ၆ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဗိညာဉ်ကိုအသိကြောင့် ပယ်တော်မူသနည်း။ ဗျက်စွာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှအသိကြောင့်ထွေတော်မူသနည်း။
 ၇ အကျွန်ုပ်သည်ခုနစ်ခုအားကိုးရ၍သေဆဲမြဲပါ၏။ စီရင်တော်မူသော တေးဓမ္မာ၊ ကိုယ်သော
 ၈ အရွယ်ကပင်ခံရ၍ ပင်ပန်းပါ၏။ - အမှတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ရွမ်း၊ မိုး၊ ပါ၏။ စီရင်တော်မူသောတေးတို့သည်အကျွန်ုပ်၏အသက်ကိုညှဉ်း
 ၉ ဆဲသည်တိုင် အောင် - ရေကဲ့သို့ အစည်မပြတ်
 ၁၀ ပိုင်း၍ တညီတညွတ်တည်းဝန်းရံကြပါ၏။ - ချစ်သောသူနှင့် အဆွေခင်ပွန်းကိုအကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးရွှေ့တော်မူပြီး၊ အသိအကျွမ်းတို့သည်မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိကြပါ၏။

၈၉

၁ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို အစည်အမြဲ သိခြင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏ သစ္စာကို လူမျိုး၊ အဆက်ဆက်တို့အား
 ၂ ဟောပြော မြှောက်ဆိုပါမည်။ - ကရုဏာတော်သည်အစည်အမြဲ တည်ရပါ၏။ သစ္စာတော်ကို ကောင်းကင်၌ မှိုင်ခုံ ခြံမြို့စေတော်မူသည်ဟု၊
 ၃ အကျွန်ုပ် သဘောကျပါ၏။ - ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်၏ အမျိုး၊ အနွယ်ကို အစည်မပြတ် ငါခြံမြို့စေမည်။ သင်၏ပစ္စည်းကိုလည်း လူမျိုး၊ အဆက်ဆက်တို့စေမည်ဟု ငါရွှေ့ကောက်သောသူနှင့်၊ ငါသည် ပဋိညာဉ်ပွဲ၍၊ ငါ၏အကျွန်ုပ်မိမိအားကုန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီး
 ၄ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်သည်ဖန်တီး

သော စေတနာတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူ ထိုသည်
 စည်းဝေးလျက်သ ဉ္စာတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြပါ
 ၈ စေတနာ-၊ စေကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တွင်
 ထာဝရ ဘုရားနှင့် စေတယ်သူ ပြင်၌ သနည်း။
 ၉ သယ်သူ ထုသနည်း-၊ ဘုရား သခင်သည် သန့်
 ရှင်းသူထိုက် ပရိသတ်တွင် စေတန် ကြောက်ရွံ
 ရွယ် ဖြစ်တော်မူ၏၊ စေတော်၌ ပတ်သည်နေ
 သော သူစေပါင်း၊ ထိုထက် မိုသေရွယ် ဖြစ်တော်
 ၁၀ မူ၏-၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေစွှင် ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် စေတယ်သူတူပါ
 သနည်း။ ထာဝရဘုရားသပြီ၌ စားကြီးတော်
 မူ၏၊ သဉ္စာတော်သည်၊ ကိုယ်တော်ကို ပတ်ဝန်း
 ၁၁ လျှက် မှီပါ၏-၊ ထရုဓရာ ထုန်း၊ မြင်းကို စေမိုးရ
 တော် မူ၏၊ ထိုင်း၊ တံပိုး၊ ထသော စေပါ မြင်း၊ စေ
 ၁၂ တော်မူ၏-၊ ကိုယ်တော်သည် သူရဲ ကဲ့သို့ ရာဇဝံ
 ကိုမျိုး၊ ဖြတ်၍၊ စားကြီးသောထက်ရုံးတော်မြင့်
 ရန်သူထိုက်စေရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူ၏-
 ၁၃ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် ကိုယ်တော်စံဥဉ္စာ
 ဖြစ်ပါ၏၊ ထောကဓာတ်နှင့် ထောကဓာတ်တန်
 ၁၄ ဆာဓုအကို တည်တော်မူပြီး-၊ ခြောက် ဖြတ်နှာ
 နှင့် တောင် ဖြတ်နှာ ကိုလည်း၊ ဝန်၊ ဆင်း၊ တော် မူ
 ပြီး၊ စာမော်တောင်နှင့်ထေရုရန် တောင်သည်
 နာမတော်ကို စေမိုးမြှင့် နှင်ထန်းစွာ သိမြင်းဆို
 ၁၅ ကြပါ၏-၊ တန် မိုး၊ မြို့သော ထက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူ၏၊ ထက်တော်သည်စားကြီး၍၊ ထက်ဘာ
 ၁၆ ထက်တော်သည်မြင့်ပါ၏-၊ တရားသဖြင့်စီရင်
 မြင်း၊ ခြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပတ္တင်
 တော်စံ တည်ရာ ဖြစ်ပါ၏၊ ကရုဏာ နှင့် သဉ္စာ
 ၁၇ သည် ဖြတ် နှာတော် ချွေ၌ သွားကြ ပါ၏-၊ ထို
 ထာဝရ ဘုရား၊ ၌ဆော် တော် မူခြင်း၊ စေသံကို
 ၁၈ နားထည်သော လူမျိုးသည်မက်ထာမှီပါ၏-၊ သူ
 ထိုသည် ဖြတ်နှာတော်စေတင်း၌ သွားလာရကြ
 ပါ၏၊ နာမတော်၌စေတည်ဝမ်းမြောက်၍ခြောင့်
 မတ်တော်မူခြင်း၊ တရားစား၊ မြင့်မြိုးမြောက်မြင်း
 ၁၉ ထိုရောက်ရကြပါ၏-၊ ကိုယ်တော်သည်သူထိုစေ
 စွမ်းသတ္တိစံ ဘုန်း၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ကျေးဇူးတော်
 စားမြင့် ထည်း၊ စေကျွန်ုပ် ထိုက် ဦးမြို့ သည် မြိုး
 ၂၀ မြောက် လျက် မှီပါ၏-၊ ထာဝရဘုရားသည် စေ
 ကျွန်ုပ်ထိုက် ကွယ်ကာတော်မူ၏၊ ဣသရေလစေ
 မျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် စေကျွန်ုပ်ထိုက်
 နှင့်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏

၈၈ ထရုဓရာစေပါကိုယ်တော်စံသန့်ရှင်းသူထိုက်ကို
 ချာပိတ် တော် စား၊ မြင့် မိန့်မြှောက် တော် မူသည်
 ကား၊ စားကြီးသောသူသည် ကုမပဉ္စိစေကြောင်း၊
 ၈၉ ငါခန့်ထားပြီး၊ ထုစုထဲက ရွေးကောက်သော သူ
 ၉၀ တယောက်ကိုငါချီးမြှောက်ပြီး-၊ ငါ၏ကျွန်မိမိ
 ကိုငါထွေ၍၊ သန့်ရှင်းသောစိတ်နှင့် တိထိတ်ပေး
 ၉၁ ပြီး-၊ သုတက်မှာထက်သည်တည်လိမ့်မည်၊ င
 ၉၂ ထက်ရုံးသည် သူကို မြို့ မိုင်ခွဲ စေမည်၊ ရန်သူ
 သည်သူစံဥဉ္စာကိုစေနိုင်စေထက်မထုရ၊ မတရား
 ၉၃ သောသူသည်မထွည်အရ-၊ သူ၏ရန်သူထိုက်ကို
 သူချွေမှာ ငါနှိပ်စက်၍၊ သူကိုရုန်းသောသူထိုက်ကို
 ၉၄ စါထံ ခတ်မည်-၊ ငါ၏သဉ္စာနှင့်ကရုဏာသည်
 သုတက်မှာနေ၍၊ ငါ၏ နာမစားမြင့် သူ၏ဦးမြို့
 ၉၅ သည် မြိုးမြှောက်လျက်မှီလိမ့်မည်-၊ သူ၏ထက်
 ကို ထည်း၊ ပင်ထယ် ပေါ်မှာ ၎င်း၊ သူ၏ထက်ဘာ
 ထက်ကိုဖြစ်စွားပေါ်မှာ၎င်းငါတင်၍ထားမည်-
 ၉၆ သုကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်စေကျွန်ုပ်စံစေ၊
 စေကျွန်ုပ်စံဘုရားသခင်၊ စေကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်
 ရာကျောက် ဖြစ်တော် မူ၏ ထု၊ ငကိုထွေးကြော်
 ၉၇ လိမ့်မည်-၊ စေကယ်စင်စစ်သူကိုသားဦးစေရာ၌
 ခန့်ထား၍၊ ထောကီရှင်ဘုရင်ထို စေပေါ်မှာချီး
 ၉၈ မြှောက်မည်-၊ ငါ၏ကရုဏာကိုသူစေမို့ ငါသည်
 စေမည် စောင့် ၍၊ ငါ၏ ပရိညည်တရား သည်
 ၉၉ သူ၌ မြို့ လိမ့်မည်-၊ သူ၏စေမျိုး၊ စေသွယ်ကိုစေ
 စဉ်စေမြီတည်စေမည်၊ သူ၏ပတ္တင်သည်ကောင်း
 ကင်ကာထက်သို့မှီထောဝရဖြစ်လိမ့်မည်၊
 ၁၀၀ သူ၏သားမြေး ထိုသည် တရားကို စွန့်ပယ်
 ၁၀၁ ၍၊ ငါ၏စီရင်ချက်ထိုက်မကျင့်-၊ ငါ၏စေထုံးစံ
 ထိုက်စွတ်ချွတ်၊ ငါ၏ပညတ်ထိုက် မစောင့်သော
 ၁၀၂ လျှင်-၊ ငါသည်သူထိုက်မြစ်မှာသောကြောင့်၊ ကြိမ်
 ထုံးနှင့်ဆုခွံ၍၊ ထိုက်ထိုက်နှင့်ရစေလိုက်စေထိုင်း
 ၁၀၃ စေမြစ်ပေးမည်-၊ သို့သော်ထည်း၊ ငါ၏ကရုဏာ
 ကိုသူမှ ငါမနှုတ်မပယ်၊ ငါ၏သဉ္စာကိုထည်း၊
 ၁၀၄ ဖြတ်-၊ ငါ၏ ပရိညည်တရားကိုထည်း၊ ပရိတ်စွာ
 ငါမိန့်မြှောက်သော စကားလည်း၊ စောက်ပြန် မြင်း
 ၁၀၅ မမှီရ-၊ ငါသည်မိမိကိုမထွည်စားယူငါ၏သန့်
 ရှင်းမြင်းပါရမီ ကိုထိုင်တင်၍ တခါကျိန်ဆိုပြီး-
 ၁၀၆ သူ၏ စေမျိုး၊ စေသွယ်သည် စေမည်စေမြီ တည်ရ
 မည်၊ သူ၏ပတ္တင်သည်ထည်း၊ ချွေ၌ နေကဲ့သို့
 ၁၀၇ ဖြစ်ရမည်-၊ ထက်သို့၎င်း၊ မိုထ်၊ ကောင်းကင်၌
 သဉ္စာစောင့်သောသက်သေကဲ့သို့၎င်း၊ စေမည်မြီ
 မြီရမည်ထုကိုယ်တော်သည်မိန့်တော်မူပါပြီ၊

၃၈ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် သရ ခွန်
 ပယ်၍ ခွံ့ရှာတော်မူပြီး၊ အထံတော်၌တိသိတိ
 ၃၉ ခံသောသူကို အဓမ္မကံ ထွက်တော် မူ ပြီး- ကိုယ်
 တော်၏ကျွန်နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညဉ်ကိုဖျက်၍၊ သူ၏
 ၄၀ သရဗ္ဗကိုမြေတိုင်စောင်ရှုတ်တော်မူပြီး- သူ၏
 ခြံ၌သမ္ဘာတို့ကို ချိုး၍၊ သူ၏ထိုက်ဈားကို ဖြိုဖျက်
 ၄၁ တော်မူပြီး- လမ်း၌ ရှောက် သွားသော သူ အ
 ပေါင်းထိုသည်သူကို ထုယူကြ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့
 ၄၂ ထွင်ကဲ့ရဲ့ ဖွယ်မြစ်ပါ၏။- သူ၏ရန်သူတို့ လက်
 ထက်ကိုချိုးဖြင့်၍၊ ရန်တက်ပြုသောသူအပေါင်း
 ၄၃ တို့ကို ဝမ်းမြောက်စေတော် မူ၏။- သူ၏ သား
 သွားကိုလိပ်စေ၍၊ သူ၏ထိုက်ရာတွင်ထောက်မ
 ၄၄ တော်မမူပါ။- သူ၏ဘုန်းကိုကွယ်စေ၍၊ သူ၏ရာ
 ၄၅ ဇာပတ္တင်ကိုမြေသို့နှိမ့်ချတော်မူပြီး- သူ၏မျှသော
 အရွယ်ကိုထိုးစေ၍ အဓမ္မကံခွဲတော်မူ ပြီး
 ၄၆ အိုသာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်း
 မထင်ရှားဘဲ၊ အထယ်မျှကာလပတ်လုံးရုန်း၍
 နေတော် မူ မည် နည်း။ အဓမ္မကံ တော် သည် အ
 ၄၇ ထယ်မျှကာလပတ်လုံးမီးကဲ့သို့လောင်ရပါမည်
 နည်း။- အကျွန်ုပ်၏ အသက်တာသည် အထယ်
 မျှသောက်တိုသည်ကို၎င်း၊ အထယ်မျှသောက်
 ၄၈ ငှက် တတ်စေခြင်းငှါ၊ ထူသား အပေါင်း တို့ကို
 ခန့်ဆင်းတော်မူသည်ကို၎င်း စောင်းမေ့တော်မူ
 ၄၉ ပါး- သေ ခြင်းသို့ မရောက်၊ အသက် ရှင်၍ မိမိ
 ဝိညဉ်ကိုမရဏာ နိုင်ငံတန်ခိုးမှ ကယ်နှုတ်နိုင်
 ၅၀ သော သူ ကား၊ အထယ် သူ နည်း။- အိုသာဝရ
 ဘုရား၊ သန္တာတော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 ၅၁ ဖါဝိဝိအား ကျိန်ဆိုတော် မူသော ရှေး ကရုဏာ
 ၅၂ တော် သည် အထယ်မှာ ခြံပါ သနည်း။- အိုသာ
 ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ခံရသော
 ၅၃ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို စောင်းမေ့တော် မူပါ။ ဈား စွာ
 သော လူတို့၏ အမှု အလုံး စုံကို အကျွန်ုပ် သည်
 ၅၄ ကိုယ် ရင် ခွင်၌ ဆောင် ရ ပါ၏။- အကြောင်း မူ
 ကား၊ အိုသာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့
 ၅၅ အည်ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြပါ၏။ အထံတော်၌တိသိတိ
 ၅၆ ခံသောသူ၏ မြေတော်ရာ တို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ
 ၅၇ ၏။- ထာဝရဘုရားသည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မပိ
 ထာမြီတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့်အာမင်။

၉၀

ဘုရားသခင်၏သုမေဓဒ္ဒြေဝသာပဋ္ဌနာ၊
 ၀ အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည်ကာသအစည်
 အဆက် အကျွန်ုပ် တို့ မှီ ယုံ ရာ မြစ် တော် မူ ၏။-

၁ တောင်ဈားကိုမခေပ်၊ မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်
 ကို ခန့်ဆင်းတော် မမူမူ၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေး
 ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍၊ နောက်ကမ္ဘာအဆက်
 ဆက်တိုင်စောင် ဘုရားသခင် မြစ်တော်မူ၏။-
 ၂ လူမျိုးကိုကား၊ ကြေစွ ခေတော် မူ၏။ အချင်းလူ
 ၃ သားတို့၊ ပြန် ကြ ထော့ထု မိန့်တော်မူ၏။- ရှေး
 တော်၌ အနှစ် တထောင်သည် ထွန်ပြီးသော မ
 ၄ နေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ညညှိယံတယ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ပါ၏။-
 ၅ လူတို့ကို ထွန်းမိုး တိုက် သွားတော် မူ၏။ သူတို့
 သည်အိပ်ပျော်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။ ထူသည်
 ၆ မြက် ပင်ကဲ့သို့ နံနက် အချိန်၌ တိုးပွား တတ်ပါ
 ၇ ၏။- နံနက်အချိန်၌ကား၊ ပွင့်ထန်း၍ တိုးပွားပါ
 ၈ ၏။ ညဦးအချိန်၌ကား၊ မိတ်၍ ညှိုးနွမ်းပါ၏။-
 ၉ အဓမ္မကံ တော်ထွက်သော အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့
 သဉ်ဌာန်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။ မိတ်တော်မ
 ၁၀ ပြေသောကြောင့်၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း ခြုံကြပါ
 ၁၁ ၏။- အကျွန်ုပ်တို့၏စုမ္မိတ်ဈားကိုရှေးတော်၌၎င်း၊
 ၁၂ ဝှက်သားသောအကျင့်ဈားကို ဓမ္မကံတော်အ
 ၁၃ လင်းထဲ၌၎င်း ထွန်သားတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့
 သည်အဓမ္မကံတော်ကိုခံရသောကြောင့်၊ နေ့ရက်
 ကာလရှေ့သွား၍၊ နှစ်ဈားတို့သည် မိတ်ထင်ကဲ့
 ၁၄ သို့လွန်တတ်ကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်
 အရွယ်သည် အနှစ်ခုနှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်
 ၁၅ ခြံပါ၏။ အား ကြီး၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ် ပြည့်သော်
 လည်း၊ ဝါကြားခြင်းသည် ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ဝမ်း
 ၁၆ နည်း ခြင်း ဖြစ် ပါ၏။ ထို အသက် သည်လည်း၊
 မြန် မြန်လွန်၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် စုတေ့ကြပါ
 ၁၇ ၏။- အဓမ္မကံတော်အမြန်ကိုအထယ်သူထိပါထ
 နည်း။ အဓမ္မကံထွက်တော် မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ
 သင့်သည် အတိုင်းအထယ်သူ ကြောက်ရွံပါထ
 ၁၈ နည်း။- အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာ တရားကို နှစ်
 ထုံးသွင်းမိ မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်နေ့ရက် ကာ
 လကိုရေတွက် နိုင်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူပါ။
 ၁၉ အိုသာဝရဘုရား၊ ပြန်လာတော်မူပါ။ အထယ်
 မျှသောက် ကြာရ ပါမည် နည်း။ ကိုယ်တော်၏
 ကျွန်တို့အတွက်နာကြင်သောမိတ်မြီတော်မူပါ။-
 ၂၀ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကရုဏာတော်နှင့် အလှူအမြှေး
 ရောင်ရဲ စေတော် မူပါ။ သို့ ပြုလျှင် တသက်လုံး
 ၂၁ ဝမ်းမြောက် ရှင် ထန်း ကြ ပါ လိမ့်မည်။- အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို ညည်းဆဲတော်မူသော နေ့ရက်ကာ
 လ၊ ခုကွခံရခဲ့ပြီးသော နှစ်ပေါင်းဈားသည်အ
 ထိုင်။ ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကိုပေးသနား

၀၈ တော်မူပါ- အမှုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ ထွန်
ထိုးထားသော၊ ဘုန်းတော်သည် သားမြေးထိုးထား
၀၉ ၎င်းထင်ရှားပါစေသော- အကျွန်ုပ် ထိုက်ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည် အ
ကျွန်ုပ်ထို့အပေါ်သို့ရောက်ပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်
ထို့ပြင်သော အမှုကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်ထို့ အမှု
ဖြစ်စေတော်မူပါ။

၉၁

- ၀ အမြင့် ဆုံးသော ဘုရား၏ ကွယ် ကာရာ ဌာန
တော်၌ နေသောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အ
၁ မိတ်ကိုမိရလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် ငါမိ
ထို့ရာ၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါကိုးစားသောဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ငါပြောဆို၏။
- ၂ အကယ် ဝင်စစ် ခုဆို၏ ကျော့ကွင်း နှင့် ၎င်း၊
သေတတ်သောအနာနှင့်၎င်း၊ သင့်ကိုကင်းလွတ်
၃ စေတော်မူမည်- အတောင်တော် အစွမ်းနှင့် ခံ
ဆုတ်တော် မူ၍၊ အတောင်တော် အောက်၌ သင်
သည်ထုံချိုစွာနေရလိမ့်မည်။ သန္တာတော်သည်
၄ သင်၏ပိုင်းထွား ဖြစ်လိမ့်မည်- ညည့်အခါဖြစ်
တတ်သော သေး ကို၎င်း၊ နေ့ အမှိန်၌ ဖြစ်သော
၅ မြားကို၎င်း- မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထည်တတ်သော
ကာထနာကို၎င်း၊ စွန်းတည့် အမှိန်၌ ဖျက် ဆီး
တတ်သော ဥပါတ်ကို၎င်း သင်သည် မကြောက်
၆ ရ-သင်၏အနားမှာထူတထောင်၊ သင်၏လက်
ထက်မှာလူတသောင်းထဲသော်လည်း၊ သင့်ကိုမ
၇ ထိမမိုက်ရ- သင်သည်ကိုယ်မှတ်မိနှင့်ကြည့်၍၊
မတရား သော သူထို့၌ ရောက်ရသော အပြစ်ကို
၈ မြင်ရုံမျှသာရှိလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် ငါ
မိထို့ရာဖြစ်တော်မူ၏ဟုသင်သည်ဆို၍၊ အမြင့်
၀၀ ဆုံးသောဘုရား၌နေရာကျသောကြောင့်- သင့်၌
မကောင်းသော အမှီဌာန မကပ်မရောက်၊ သင့်
၀၀ နေရာသို့သေးဥပါတ်မချည်းရ- သွားထေရာရာ
၌ သင့်ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်
တမန် ထိုအား သင့် အမှု မှာထား၊ တော် မူသည်
၀၁ ဖြစ်၍- သင်၏ ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမမိုက်စေ
ခြင်းငှါ၊ သူထို့သည် သင့်ကိုလက်နှင့် မစဉ်းပင့်
၀၂ ကြလိမ့်မည်- သင်သည် ချင်သော နှင့်မြေ ဆိုးအ
ပေါ်မှာ ကျော်သွား၍၊ ချင်သောထို့နှင့် နဂါးထို့ကို
၀၃ ခြေဖြင့် နင်းလိမ့်မည်။
- ၀၄ သူသည် ကော်ခွင်သောကြောင့်၊ သူကိုငါကယ်
နှုတ်မည်၊ ငါ၏နာမကို သိသော ကြောင့်၊ သူကို
၀၅ ငါ ချီးမြှောက် မည်- သူသည် ငါ့ကို ခေါ်သော

အခါငါထူးမည်းရကွပ်ရသောအခါထုထက်မှာ
ငါနေ၍ ရွမ်းသာပေးမည်၊ သူ၏ဘုန်းကိုလည်း
၀၆ ထင်ရှားစေမည်- ချည်သော အသက်နှင့်သူကို
ရောင့်ရဲစေ၍၊ ငါ၏ ကယ် တင်ခြင်း ကျေးဇူး ကို
သူအားပြမည်။

၉၂

ဥပုသ်နေ့ အမှီအကယ် ဆိုခြင်း။

- ၀ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊
၁ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏နာမတော်ကိုထောမနာ
၂ သိခြင်း၊ ဆိုခြင်း၊ ငှါ၎င်း-စောင်းနှင့်တကွ ကြိုးအထိ
ပင်ရှိသောတူရိယ၊ တယော၊ မိကျောင်း ထို့ကို
ထီး၍၊ ကရုဏာတော်နှင့် သန္တာတော်ကို နံနတ်
အမှိန်၊ ညအမှိန် အစည် အတိုင်း ပြခြင်း၊ ငှါ၎င်း
၃ လျှောက်ပတ်ပေ၏- ထိုထာဝရဘုရား၊ အမှုတော်
ဈာ၊ အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ထက်တော်နှင့်ပြုဖွင့်တော်မူအစွ
၄ ထို့ကြောင့်နှင်ထန်းစွာသိခြင်း ဆိုပါမည်- ဆို
ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူသောအမှုထို့သည်
ကြီးမား၍၊ အကြံအစဉ်တော်သည်အထွန်နတ်
၅ ဟုပါ၏- တိရိစ္ဆာန် သဘောရှိသော သူမသိ၊
မိုက်သော သူ နားမထည်သော အမှုအရာအစု
၆ ကား- မတရားသောသူထို့သည်မြတ်ပင်ကဲ့သို့
ပေါက်၍၊ အစွဲအမှုကို ပြသောသူထို့သည်စွင့်
ထန်း ကြ သော အခါ၊ ထာဝရ ချမ်းမြင်း သို့
၇ ရောက် ရ သော အကြောင်း ပေတည်း- ကိုယ်
တော်မူကာ၊ အစည်အမြဲ ကြီးမြင့်တော်မူသော
၈ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏- ထိုထာဝရဘုရား၏
ကိုယ် တော် ၏ ရန်သူ ထို့သည် ဖျတ်မီး ဖြင်း သို့
ရောက်၍၊ အစွဲအမှုကိုပြသော သူအပေါင်းထို့
၉ သည်အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြလိမ့်မည်- အကျွန်ုပ်
၏မြို့ကိုကား၊ ကြံမြို့ကဲ့သို့ရှိမြှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်
ကိုအသစ်သော ဆီနှင့် လိမ်းတော်မူလိမ့်မည်-
၁၀ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ ထို့ကို အကျွန်ုပ် ချွတ် မိ မြင်
လျှောက်၊ ရန်ထက်ပြသော လူဆိုးထို့အကြောင်း
ကို နား ကြားလျှောက်၊ အကျွန်ုပ် သည် အား ရ ပါ
လိမ့်မည်။
- ၁၁ မြောင့်မတ်သော သူသည် နှုန်ပလွံ ပင်ကဲ့သို့
ပွင့်ထန်း၍ ထေမနုန် တောင်ပေါ်မှာအာရဇ်ပင်
၁၂ ကဲ့သို့ကြီးပွားလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား၏ထိတ်
တော်၌ မိုက် ဖျိုးသော သူထို့သည် ငါထို့ ဘုရား
သခင်၏ တန်ထိုင်း တော်ထွင် ပွင့်ထန်း ကြလိမ့်
၁၃ မည်- အထက်ကြီးသောကာထအစွပ်ပင်းအထိ

၁၁ ကိုသီး၍ ကြယ်ဝမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့
သောစားဖြင့် ငါ၏ ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား
သည်မြှင့်မတ်တော်မူ၍၊ မတရားသောစား
မှုနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူသည်ထူထောင်၍ လိမ့်
သတည်း။

၉၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် မိုးခံ၍၊ အာနန္ဒာတော်နှင့်
တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထို
သို့ဝတ်ဆင်၍၊ ခွန်အားကိုခါးပန်းစည်းတော်မူ
၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ထောကဓာတ်သည် မထွပ်မရှား
၂ နှိုင်းစောင်းတင်ထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ပစ္စင်
သည်၌ ဦးစွာမှစ၍ တင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
၃ ရှေးကာလမှစ၍ အစည်အမြဲ ဖြစ်တော်မူ၏။
၄ ထိုထာဝရဘုရား၊ မြစ်တို့သည်ထကြပါ၏။ မြစ်
တို့သည် ထုန်းသံကို လေးကြပါ၏။ မြစ်တို့သည်
၅ သိုင်း၊ တံပိုး၊ ခတ်ကြပါ၏။ - ခေတ္တ၊ ထုန်းသံနှင့်
တကွ သရဖူရာ သိုင်း၊ တံပိုး၊ ထိုသည် အားကြီး
သည်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သော အ
၆ ရပ်၌ သာ၍ တန်ဖိုးကြီးတော်မူ၏။ - သက်သေခံ
တော်မူရက် ထိုသည် အထွန် ဖြစ်ကြပါ၏။ ထို
ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းမြင့်၊ ပါရမီသည် အ
၇ စည်အမြဲ အိမ်တော်၏အသေရခြင်းပါသတည်း။

၉၄

၁ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၊ ရောင်ခြည်တော်ကို ထွတ်တော်မူ
၂ ပါ။ - ခြေကြီးသားထိုကိုတရားဆုံးဖြတ်တော်မူ
သောအခါ၊ ထတော်မူပါ။ မာနကြီးသောသူထို
၃ အားအကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ - ထို
ထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူထိုသည် အ
ထက်၍ ကာယပတ်ထုံး၊ ဝမ်းခြောက်ကြပါလိမ့်
၄ မည်နည်း။ - အဓမ္မအမှုကို ပြုသမျှသော သူထို
သည် ဇော်ကား၍၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား
၅ ထိုပြောလျက်၊ အဆယ်၍ ကာယပတ်ထုံး ဝါ
၆ ကြွားကြပါလိမ့်မည်နည်း။ - ထိုထာဝရဘုရား၊
သူထိုသည်ကိုယ်တော်၏လူထိုကိုနှိပ်စက်၍၊ အ
၇ စွေတော်ကို ဩဇာခံကြပါ၏။ - မုဆိုးမနှင့် ဧည့်
သည်ကိုငှါ၊ မိမိအဖြစ်သော သူငယ်ကိုငှါ သတ်
၈ ကြပါ၏။ - သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မမြင်၊
ထာကုလ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် မမှတ်တတ်
ထိုသို့ကြပါ၏။
၉ ထိရိစ္ဆာန်သော မှီသောသူထို၊ နားထည်

ကြလော့၊ လူမိုက်ထို၊ အဆယ် ကာယမှ ပညာ
၁ သတ်ကိုရကြလိမ့်မည်နည်း။ - နားကိုမိုက်ထား
တော်မူသောသူသည် မကြားရသော၊ ရှုတ်မိ
ကို ခန့်ဆင်းတော်မူသော သူသည် မမြင်ရသ
၂ သော၊ - လူအမျိုးမျိုးထိုကို ဆုခွတော်မူသောသူ
သည် အပြစ် မပေးရသော၊ ထိုထိုအားပညာ
အတတ်ကို သွန်သင်တော်မူသောသူသည် ကိုယ်
၃ ထိုင်ပညာအတတ် မရှိသော၊ - လူမျိုးအကြံ
အစည်သည် အရှည်၊ နှိုး ဖြစ်ကြောင်းကို ထာ
ဝရဘုရားသိတော်မူ၏။
၄ ထိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူထို အစွဲ
၅ ထွင်းတူးစဉ် အခါ၊ ရုက္ခဇေရက်ကာလနှင့်လွတ်
ခြင်း၊ နှမ်းသာကို ပေးထုံသောငှါ၊ ကိုယ်တော်
ဆုပွ၍၊ တရားတော်ကို သွန်သင်တော်မူသောသူ
၆ သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ - ထာဝရဘုရားသည် မိမိထို
ထိုကိုမပယ်၊ အဓမ္မတော်ကို ခွန်ပြစ်တော်မူ-
၇ တခန့်ဖြင့် မတ်မြင့်၊ တရားထက်၌ မီရင်ဆုံး
ဖြတ်တော်မူ၍၊ သဘောဖြင့်သောသူအပေါင်း
ထိုသည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။
၈ ထိုထိုထိုကို ဆီးတား၍ ငထက်မှာအထက်
သူထည်နည်း။ - မတရားသောသူထိုကို ဆီးတား
၉ ခြံ၊ ငထက်မှာ အဆယ်သူ နေမည်နည်း။ - ထာ
ဝရဘုရားသည် ငကိုမစတော်မူလျှင်၊ ငမိညဉ်
သည် ဆိတ်ညံရာ အရပ်၌ မကြာမမြင့်မှီ နေရာ
၁၀ ကျရလိမ့်မည်။ - ငမြေချော်လျက်ရှိသည်ထူ၊ အ
ကျွန်ုပ်ဆိုသောအခါ၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်၏ ကရုဏာသည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မ
၁၁ ပါ၏။ - အကျွန်ုပ်၏နှစ်ထုံးထဲမှာ မိတ်ချားပြား
သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သာစေတော်
မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ရှင်ထန်းပါ
၁၂ စ်။ - မတရားသောအကြံကိုမင်း၏အစွင့်နှင့်မြို့စု
တတ်သော အဓမ္မရာဇပစ္စင်သည် ကိုယ်တော်
၁၃ နှင့်မိသထာယ ဖွဲ့ရပါမည်လော။ - ခြောင့်မတ်
သောသူ၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ ဇေဝါကြပါ
၏။ အပြစ်မရှိသောသူကိုသေခြင်းငှါ မီရင်ကြ
၁၄ ပါ၏။ - သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏
ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည်
၁၅ ငါမိုလှုံရာကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏။ - သူထို၏အ
ပြစ်ကိုသူထိုအပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူမည်။
အဓမ္မတမှုကို ပြုစည်တွင် ပင်ပယ် ဖြတ်တော်မူ
မည်။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သူထိုကိုဝယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

၉၅

- ထာကြီး ထာဝရဘုရားအား ခွင်ထန်းစွာ သိမြင်း ဆိုကြကုန်သုံး ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်း၊ ဆိုရော်ထရာ ကျောက်ကို ကျူး၍ ကြကုန်သုံး-
၂ ကျေးဇူးတော်ကို မိုးခွမ်းလျက် ရွှေတော်သို့ဝင်၍၊ ဆာထိသိခြင်း၊ ဆိုလျက်ကျူးသော အသံ
၃ ကိုမြဲကြကုန်သုံး- ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်သောအရာ၊ ဘုရား တကာတိုက် ကြီးမြတ်
၄ သော ဘုရင် ဖြစ်တော် မူ၏- မြေကြီးနက်နဲရာ အရပ် တို့သည် ထက်တော်၌ မှီကြ ၏။ တောင်
၅ ထိပ် တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏- ပင်ထယ် ကိုလည်း၊ ဖန်ဆင်း၍ ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း၊ ထယ်တော်၌ မြဲ၍ ပိုင်တော်မူ၏။
၆ ထာကြီး ပြတ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်သုံး ငါတို့ကို ဖန်ဆင်း၊ တော် မူသော ထာဝရ ဘုရား၏ ရွှေ
၇ တော်၌ ပူးထောက်ကြကုန်သုံး- ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ အထံ တော်၌ ကျက်စားသောသူ၊ ထက်
၈ တော်စောက်၌ နေသောသိုးစု ဖြစ်ကြ၏- ထနေ့တွင်သင် တို့သည် ဗျာဓိတ်တော် အသံကို ကြား
၉ လျက်ပိုင်မာသောဝိတ်၌ နှစ်ထုံးမရှိကြနှင့်- သင်တို့အစုစုသည် အနှစ်ဆေးဆယ်ပတ်လုံးကို အနည်းနည်း နှိမ်စမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသော
၁၀ ကာလ၌ မိသကဲ့သို့ မရှိကြနှင့်- ထိုလူမျိုးကို ငါ ခွံသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ဗိတ်သဘောမှား ဖွင်းတတ်သော လူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ အထူး
၁၁ အထာတို့ကို နားမထည်ကြဟု ငါ ဆိုရ၏- ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု၊ အဓမ္မကံထွက်၍ ငါ့ကို နှိပ်ဆို၏။

၉၆

- ထာဝရ ဘုရားအား အသစ်သော သိခြင်းကို ဆိုကြလော့၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရ
၂ ဘုရားအား သိခြင်း၊ ဆိုကြလော့- ထာဝရဘုရားအား သိခြင်း၊ ဆို၍၊ နားမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို တနေ့
၃ ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့- ဘုန်းတော်ကို တပါး အမျိုးသား တို့၌ ၎င်း၊ ဆံ့စွယ် သော အမှုတော်တို့ကို ဆံ့သိမ်းသော လူမျိုးတို့၌ ၎င်း ဖော်ပြ
၄ ကြလော့- ထာဝရ ဘုရားသည် ကြီး မြတ်၍ အထွန်ရှိ၊ ခွမ်းခွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာ
၅ တိုက်ကြောက်၍ ခွယ် ဖြစ်တော်မူ၏- တပါး

- အမျိုးသားတို့၏ ဘုရားမှီသမျှတို့သည် အရှည်၊ နှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားအား
၆ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဝန်ဆင်းတော်မူ၏- ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ရွှေတော်၌ မှီ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဂုဏ် အသရေသည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ မှီ၏။
၇ ထု အမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိ မှီတော်မူသည်ထု ဝန်ခံကြ
၈ လော့၊ မှီတော်မူသည့် ထုဝန်ခံကြလော့- ထာဝရဘုရား၏ နားမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည် ထုဝန်ခံ ကြလော့၊ ပူဇော် သကာကို ဆောင်ခဲ့
၉ လျက်တန်တိုင်းတော်သို့ ဝင်ကြလော့- သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရွှေ
၁၀ တော်၌ ကြောက် ခွံခြင်း မှီကြလော့- ထာဝရဘုရားမိုးစံတော်မူသည်ထု တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယောပြောကြလော့၊ ထောကဇာတ်သည်မ ထွပ်ရှား နှိုင်း အောင် မြဲမြံစွာ တည်ထိပ်မည်။ ထုဈားကို ခြောင့်မတ်စွာ တရား ဖီရင်တော် မူထိပ်
၁၁ မည်- ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း မှီစေ၊ မြေကြီး သည်လည်း ခွင်ထန်းခြင်း မှီစေ၊ ပင်ထယ်နှင့် ပင်ထယ်တန်ဆာသည် အထံဇာတ်
၁၂ ကို မြဲစေ- ထယ်မြင်နှင့် ထယ်မြင်၌ မိသမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ၊ ထိုအခါတော၌ မိသမျှသော အပင် တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ရွှေတော်
၁၃ တွင် ခွင်ထန်းစွာ သိခြင်း၊ ဆိုကြထိပ်မည်- အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွထာတော်မူ၏။ မြေကြီးသားတို့ကို တရားဖီရင်ခြင်း၊ ငှါ ကြွထာတော်မူ၏။ ထောကသားတို့ကို ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားနှင့် ၎င်း၊ ထုဈားကို သစ္စာတော်နှင့် ၎င်း ဖီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူထတုံး

၉၇

- ထာဝရဘုရားသည် မိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ကုန်းမှားတို့သည်လည်း
၂ ခွင်ထန်းကြစေ- မိုဃ်းတိမ်နှင့် မှောင်မိုက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ မှီကြ၏။ တရားသဖြင့် ဖီရင်ခြင်း၊ ခြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာ ဖြစ်၏-
၃ မီးသဉ်း ရှုတော်၌ သွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အဓမ္မ
၄ လှည့်လောင်လေ၏- လှုပ်စစ်တော်သည် ထောကဇာတ်ကို လင်းစေ၏။ မြေကြီးသည် မြင်၍ ထုန်
၅ ထွပ်၏- ထာဝရဘုရားရွှေ၊ မြေကြီးထမြင်ထုံး

ဘုရားကို ချီးမြှောက်ကြလေ့မှာ သန့်ရှင်းသော
တောင်တော်မှာ ပြတ်ဝတ်ကိုးကွယ်ကြလေ့မှာ။ အ
ကြောင်းမူကား။ ငါတို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၁၀၀

- ၀ ခြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ထာဝရ ဘုရား
- ၂ အားကျွေးကြော် ကြလေ့မှာ- ထာဝရဘုရား၏
- အမှုတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ဆောင်ရွက် ကြ
- လေ့မှာ။ ရှင်ထန်းစွာသိခြင်းဆိုလျက်။ အထံတော်
- ၃ ဆို့ ဝင်ကြ လေ့မှာ- ထာဝရ ဘုရားသည် ဘုရား
- သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ထုသိမှတ်ကြလေ့မှာ။ ထာ
- ဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုခန့်ဆင်းတော်မူ၍၊ ငါ
- တို့၏ အရှင် ဖြစ်တော် မူ၏။ ငါ တို့ သည်လည်း။
- ထာဝရ ဘုရား၏ လူ ဖြစ်ကြ ၏။ အထံ တော် ဌ
- ၄ ကျက်စားသောသိုးစုလည်းဖြစ်ကြ ၏။ ကျေးဇူး
- တော် ကြီးပါသည်ဟု ဝန်ခံလျက်။ တံခါးတော်
- တို့ကိုငင်၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်တန်တိုင်း
- တော်တို့ကိုငင် ဝင်ကြလေ့မှာ။ ကျေးဇူးတော်ကို
- ၅ ချီးမွမ်း၍ နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေး ကြ
- လေ့မှာ- အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်
- ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကရုဏာတော်သည်အ
- စည်အမြဲရှိ၍၊ သစ္စာတော်သည်ကာလအဆက်
- ဆက်တည်လေသတည်း။

၁၀၁

- ၀ ငါသည် သနား နှစ်မက်ခြင်း။ တရားသဖြင့် ဗီ
- ရင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဆီခြင်း ဆိုပါမည်။
- ဆိုထာဝရဘုရား။ ရှေ့တော်၌ဆီခြင်းဆိုပါမည်-
- ၂ နှစ်လင်သောတရားအတိုင်း ပညာသက် နှင့်ကျင့်
- ပါ မည်။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ဆီဆို အ
- ထယ်တာထမှကြွ ထာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ်
- အိမ်တွင် သန့်ရှင်းသော စိတ်နှစ်လုံးနှင့် ကျင့်ပါ
- ၃ မည်။- အဓမ္မအမှုအရာကို ဖျက်မှောက်မပြုပါ။
- ထမ်းထွေးသောသူ၏အမှုကို ရွံရှာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ
- ၄ ခွံပဗ္ဗိမကပ်ရ။- သဘောကောက် သောသူသည်
- ထေမှထွက်သွားရမည်။ မကောင်းသောသူနှင့်
- ၅ ငါမပေါင်းဖော်။- မိမိအိပ်နိုးချမ်းစုံ အသရေကို
- တိက်ဆိတ်စွာဖျက်သောသူကို ငါပယ်ခြတ်မည်။
- ဖျက်စွာ ထောင် လွှား၍ စိတ် မြင့် သော သူကို
- ၆ ဆည်းပမ်း။- သစ္စာရှိသော ပြည်သား တို့ သည်
- ထေမှာနေမည် အကြောင်း။ သူတို့ကိုငါကြည့်ရှု
- မည်။ နှစ်လင်သော တရား၌ ကျင့်သောသူ သူ
- ၇ ဆည် ငါ၏ အမှုကို ဆောင် ရွက် ရမည်။- လွှဲလွှဲ

စားတတ်သောသူမူကား။ ငမိန်၌မနေရ။ သော
စကား ကို ပြော တတ်သော သူ သည်လည်း။ င
၀ ဖျက်မှောက်၌အခွင့်မရှိရ။- ဆိုးသောအမှုကိုပြု
သောသူအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရား၏မျိုးတော်
မှပယ်ခြတ်မည်အကြောင်း။ မတရားသောပြည်
သားရှိသမျှ တို့ကိုစောစော ဖျက်ဆီး လေထံသ
တည်း။

၁၀၂

ဆင်းရဲသောသူသည်ဦး၊ ငယ်သောမိတ်နှင့်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ညည်းတွား
ပြည်တမ်း၌ပြုသောပဋ္ဌနာ။

- ၀ ဆိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာကို နား
- ထောင်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တော်ယစ်ခြင်း အ
- ၂ သံသည်ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော- သော
- ရောက်သည်ကာလ၌ ဖျက်စွာတော်ကိုအကျွန်ုပ်
- မှထွေတော်မမူ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ခေါ်သော အခါ
- နားထောင်တော်မူပါ။ အလျှင်အမြန်ထူးတော်မူ
- ၃ ပါ။- အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်ကာ
- လသည်မီးငြိုးကဲ့သို့ ကုန်တတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
- ၄ အမျိုးတို့သည်မီးချေးကဲ့သို့ထွမ်းကြပါ၏။- အ
- ကျွန်ုပ်၏ နှစ်လုံး သည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ အထိအ
- ပိုက်ခံရ၍၊ ညို၊ နွမ်းလျက် ရှိပါ၏။ အဓမ္မစား
- ၅ ခြင်း ကိစ္စကို ပင်ပေ လျော့ တတ် ပါ၏။- ကိုယ်
- ညည်းတွားခြင်းအသံကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏အမျိုး
- ၆ တို့သည်အရေ၌ကပ်လျက်ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
- သည်လွှင်ပြင်၌နေသောဝံ့ပိုကဲ့သို့ငင်၊ ထောင့်နေ
- ၇ သောမိကွက်ကဲ့သို့ငင်ခြင်းပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည်
- အိမ်ခိုးငေါဟာ တကောင်တည်း နေရသောငှက်
- ၈ ကဲ့သို့ဖြစ်၍ စောင့်လျက် နေရပါ ၏။- အကျွန်ုပ်
- ရန်သူတို့သည်တနေ့လုံးကဲ့သို့ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
- တဖက်၌ စော်ကားသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို
- ၉ ပုံပိုင်း၍ ကျိန်ဆို တတ်ကြ ပါ၏။- မိတ်ထော်မ
- ၁၀ ပြေ၊ အမှတ် ထွက်တော် မူ သော့ ကြောင့်၊ အ
- ကျွန်ုပ်သည်ပြာကိုမုန့် ကဲ့သို့စားရပါ၏။ သောက်
- သောအခါထည်း။ မှက်ရည်ရော၍ သောက်ရ
- ၁၁ ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမျိုးမြှောက်
- ပြီးမှ အောက်သို့ နှုတ်တော်မူပြီး- အကျွန်ုပ်၏နေ့
- ရက်တို့သည် ရှည်လျားသော အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်
- ၁၂ ၍၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့အကျွန်ုပ် ညို၊ နွမ်းပါ၏။
- ဆိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ခိုစွဲထာ
- ဝရဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည်ကာလအဆက်
- ၁၃ အဆက်တည်ပါ၏။- ထတော်မူပါ။ မိကျန်မြို့ကို

သနားတော်မူပါ။ မိဖုရားမြို့ကို ကယ်မ သနားရ
 ဆော့ အမိန့်၊ မိန့်၊ ချစ်တော် မူသော အမိန့်
 ၁၇ ဧရာဝတီပါပြီ- ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုမြို့
 ၁၈ ကိုပင် နံမတ် ကြ ပါ၏- တပါး အမျိုးသားတို့
 သည်သာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုငင်းထောက်
 ၁၉ နှင့်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ငင်း
 ၂၀ ကြောက် နှံ့ ကြ ပါလိမ့် မည်- ထာဝရ ဘုရား
 သည်မိဖုရားမြို့ကိုတည်ထားတော်မူ၍ ဘုန်းတော်နှင့်
 ၂၁ တကွ ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်- ကိုးကွယ်ရာ
 နေသောသူတို့ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို မထီ
 နဲ့မြင်မပြု။ သူတို့၏ ပစ္စုပ္ပန်ကို မှတ်တော် မူလိမ့်
 မည်- ထိုအကြောင်းအရာကို နောက်ဖြစ်လတ်
 ဆော့လူမျိုးအဖို့ ရေးမှတ်ရမည်။ ပြုစုတော်မူ
 ထုတ်သောလူတို့သည်ထာဝရဘုရားကို ခိုးခွမ်း
 ၂၂-၂၂ ကြလိမ့်မည်- ချုပ်ထားသောသူ၏ ညည်း
 ကွားသံကိုနားထောင်ခြင်းငှါငင်း၊ သေရမည်သူ
 တို့ကို ထွတ်ခြင်းငှါငင်း၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်
 ပြည်သောလူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝတ်
 ကိုပြုလျှာ ခုဝေးကြသောအခါ၊ မိဖုရားတောင်
 ပေါ်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ
 တော် နှင့် ဂုဏ် ကျေး ဇူးတော် ကို ထင်ရှားစေ
 ခြင်းငှါ ငင်း၊ ထန်ရှင်းရာ ရွာနတ်အထွဋ်က ငုံ
 ကြည့် တော်မူ၍၊ ကောင်းကင် ပေါ်က ထာဝရ
 ဘုရားသည်မြေကြီးကိုမှတ်တော်မူ၏။
 ၂၃ ထမ်းခရီး၌ ငါ၏အစွမ်းကို လျော့စေ ခြင်းငှါ
 ၂၄ ငင်း၊ ငါ၏နူးရက် ကာလကို တိုစေခြင်းငှါငင်း ပြု
 ၂၅ တော်မူသောအခါ- ငါလျှောက်သောအချက်ဟူ
 မူကား၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို အ
 သက်ရှိစည်ပင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါနှင့်၊ ကိုယ်
 တော်၏ နှစ်တို့သည် ကာလ အစည် အဆက် မြဲ
 ၂၆ ကြပါ၏- ကိုယ်တော်သည်ရှေးဦးစွာ၌မြေကြီး
 ကိုတည်တော် မူ ပြီ၊ မိုဏ်း ကောင်း ကင်သည်
 ထည်းလက်တော်နှင့် ဝန်ဆင်းသော အရာဖြစ်
 ၂၇ ပါ၏- ထိုအရာတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
 ဆော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အမြဲတည်တော်
 မူ၏။ ထိုအရာ မှီ သမျှ တို့ သည် အဝတ် ကဲ့သို့
 ထောင်းနှုမ်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဝတ်ထုံကိုထဲသကဲ့သို့ထဲတော်မူသဖြင့်၊ ပြောင်း
 ၂၈ ထဲခြင်း မှီ ကြ ဆော် လည်း- ကိုယ်တော် သည်
 ပြောင်းလဲ တော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်းမ
 ၂၉ ကုန်စေ့ရပါ။-ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့၏သားမြေး

တို့သည်တည်၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်ထည်းရွှေ
 တော်၌မြဲမြံပါလိမ့်မည်။
 ၁၀၃
 ၁ ဆိုငြိသည်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်း ကြီး
 ပေးလော့၊ ငါ၏အထဲမှာ မှီသောတို့၊ သန် ရှင်း
 သော နာမတော်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့-
 ၂ ဆိုငြိသည်၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေး
 လော့၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်းကို မပေ့လော့
 ၃ နှင့်- သင်၏ အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို ဖြေလျှော့၍၊
 သင်၏ အနာရောဂါမှီသမျှတို့ကိုလည်း ရှောင်
 ၄ စေတော်မူ၏- သင်၏အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း
 ထဲကရွေး၍ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်စွာ၊
 ၅ နှင့်သင်၏ ခေါင်းကိုပတ်ရစ်တော်မူ၏- သင့်ကို
 အသက်ကြီးစည်၊ ကောင်းသောအရာနှင့်ရောင့်
 ၆ ရဲစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၏အရွယ်သည်အရွယ်၊
 တစ်အရွယ်ကဲ့သို့ပြုစုခြင်းရှိ၏။
 ၇ ထာဝရဘုရားသည် ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသ
 မှာသော သူတို့အဖို့ တရားပေး၍ စီရင် ဆုံးဖြတ်
 ၈ တော်မူ၏- ထာသာဓဇတော်တို့ကိုမော့ရှေ့
 ငင်း၊ စီရင်တော်မူသောအမှုအရာတို့ကို အသရေ
 ၉ ထ အမျိုးသား တို့၌ငင်း ပြတော် မူပြီ- ထာဝရ
 ဘုရားသည်သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူး
 ပြု တတ်သော သဘော၊ စိတ်ရှည်၍၊ ကရုဏာ
 ၁၀ ကြွယ်ဝသော သဘောရှိတော်မူ၏- အစည်မ
 ပြတ်အပြစ်တင်တော်မူသည်မထုတ်၊ အမြို့ကို
 ၁၁ အမြဲထားတော်မူသည်မထုတ်- ငါတို့ ပြစ်မှား
 ခြင်းနှင့်အလျောက်ငါတို့၌ပြုတော်မမူတတ်၊ ငါ
 တို့၌ရန်ခိုက်ရှိသည်အတိုင်းအပြစ်ကိုပေးတော်
 ၁၂ မမူတတ်- မြေကြီးပေါ်တွင်ကောင်းကင်အမြင့်
 ရှိသည် အတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက် နှံ့
 သောသူတို့၌ ကရုဏာတော်သည် အားကြီးပေ
 ၁၃ ၏- အရှေ့မြက်နှာစွန်းသည်အနောက်မြက်နှာ
 စွန်းနှင့် ဝေးသည်အတိုင်း၊ ငါတို့အပြစ်စွာကို
 ၁၄ ငါတို့နှင့် ဝေးစေတော် မူ၏- အဝသည့် သားတို့
 ကို သနားစုံမက်သည် နည်းတူ၊ ထာဝရ ဘုရား
 သည် ကြောက် နှံ့ သော သူတို့ကို သနား စုံမက်
 ၁၅ တော်မူ၏- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ကိုယ်၌
 ကိုယ်တော်မူ၏၊ ငါတို့သည်မြေမှန်ဖြစ် ကြောင်း
 ၁၆ ကိုအောင်းပေ့ တော်မူ၏- ထိုတို့၏ နူးရက်ကာ
 လသည်မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုအစည်လတ်မြင်
 ၁၇ ၌ရှိသော ပန်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့်တတ်၏- ထေသည်
 လွန်သွားလျှင်အပွင့်ပျောက်၍၊ သူ၏နေရာသည်

- ၁၇ နေ့ဟ်တစဉ် သုကိုမသိဇာ- ထာဝရ ဘုရား၏ ကရုဏာတော်မူကား။ ကြောက်ရွံသောသူတို့စာ ပေါ်သိုကာထစေဉ်အဆက် သက်ရောက်တတ်
- ၁၈ ၏- ထဉ္စာတော်ကို စောင့်၍ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့်ခြင်းငှါ။ သတိပြုသောသူတို့၏သားစည်မြေး ဆက်တို့သည် ကုသလ တရား တော်နှင့် ဆိုင်ရ ကြ၏။
- ၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ပတ္ထင်တော်ကို ကောင်း ကင်ဘွဲ့၌ တည်တော် မူ၍၊ ထာကာ တော်သည်
- ၂၀ ဝပ်သိမ်းသော အရပ် တို့ကို နှံ့ပြား၏။- တန်ခိုး ကြီး၍ နှုတ်ကပတ်တော် အသံ ကို နားထောင် လျှက်၊ အမိန့်တော် အထိုင်း ဆောင်ရွက် သော ကောင်းကင် တမန်တော်တို့၊ ထာဝရ ဘုရား ကို
- ၂၁ ကောင်းကြီးပေးကြလေသွား- အထိုတော်သို့လိုက် သော အမှု တော် ထမ်း၊ ကောင်း ကင် မိုက်မြေ တော်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီး ပေးကြလေသွား- နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်၌ မီရင်ခန့် ဆင်းတော်မူသမျှတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်း ကြီးပေးကြလေသွား၊ ထိုငြိညည်၊ ထာဝရ ဘုရား ကိုကောင်း ကြီးပေးလေသွား။

၁၀၄

- ထို ငြိညည်၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းကြီး ပေးလေသွား၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလွန်ကြီးမြတ်တော် မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုး၊ အာဇာနည်နှင့် တန်ဆာဆင်
- ၂ တော်မူ၏။- အဝတ်နှင့် ချုံသကဲ့သို့၊ အထင်းနှင့် ကိုယ်တော်ကို ချုံတော်မူသော၊ မိုဃ်းကောင်း ကင်ကို ချက် နှာ ကြက် ကဲ့သို့ ကြက် တော်မူထ
- ၃ သော၊- နေတော်မူရာအထက်ခန်း၊ အမြစ်ကိုရေ ၌ တည်တော် မူ ထသော၊ မိုဃ်းတိမ်ရထား ကို မီး၍၊ လေအတောင် တို့ဖြင့် ကြွသွားတော် မူထ
- ၄ သော၊- မိမိတမန်တို့ကိုလေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေ အပါ တို့ကို မီးလျှံ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် စေတော်မူထ
- ၅ သော၊- မြေကြီး၊ အမြစ်ကို ကာလ အစည် အမြဲပ နွေပထဝီစေခြင်းငှါ၊ တည်တော်မူသောဘုရား ပေတည်း။
- ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးကိုအဝတ်နှင့်စုံ၊ သ ကဲ့သို့၊ ပင်ထယ်နှင့် စုံတော် မူ၍၊ ရေ တို့သည်
- ၆ တောင်များ၊ အပေါ်မှာ ရပ်နေကြ ပါ၏။- တခန့် ဆုခွတော်မူ၍ သူတို့သည် ပြေးကြပါ၏။ မိုဃ်း မြို့နီးတော် မူသကဲ့ ကြား၍၊ အလျှင် အမြန်ပြန်
- သွား ကြပါ၏။- တောင် တို့ သည် တက်လျက်၊

- ၉ ရှိုင့်တို့သည်ဆင်းလျက်၊ သူတို့တို့ ခွဲခန့်တော်မူ
- ၉ သောအရပ်သို့ရောက်ကြပါ၏။- ရေတို့သည်ပြန် ထာ၍မြေကြီးကိုမဝမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊ မကျော် ရသောနယ်စပ်ကိုပိုင်းခြားတော်မူ၏။
- ၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ရှိုင့် မှားထဲသို့ စမ်းရေ ကို ထွက်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တွင် မီး
- ၁၁ လျက်- မြေတိမ်နွှာနွှာပေါင်းတို့အားသောက် ရသော အခွင့်ကိုပေး၏။ မြို့မြို့တို့သည်အငတ်
- ၁၂ ပြေရကြ၏။- ထိုရေအနားမှာမိုဃ်းကောင်းကင် ငှက် တို့ သည် နေရာ ကျ ၍၊ သစ်ပင် အခတ် အ
- ၁၃ လက်တို့တွင် ကျွေးကြော် ကြ၏။- အထက်ခန်း၊ တော်ထဲက တောင်များကို ရေပေးတော်မူ၏။ မီ ရင် ပြုပွင်တော်မူခြင်းအကျိုး ကြောင့်၊ မြေကြီး
- ၁၄ သည်ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။- တိမ်နွှာနွှာတို့ဖြစ်ပင် ကို၎င်း၊ လူသုံးဘိုးစပါးပင်ကို၎င်း ပေါက်စေတော် မူသဖြင့်၊ မြေကြီးထဲကရန်ကို ထုတ်လောင်တော်မူ
- ၁၅ ၏။- စပျစ်ရည်သည်လည်းလူတို့ကိုနှင်ထန်းစေ ၏။ ထိုအားဖြင့်လည်းသူတို့ ချက် နှာကို ပြောင် စေတော်မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့ နှစ်လုံးကို
- ၁၆ ထောက် မ၏။- ထာဝရ ဘုရား၏ သစ်ပင်၊ မိုဃ် တော်မူသောလေဗနုနုအာရပ်ပင်တို့သည်ထည့်၊ ရောင့် ရဲလျက် ရှိကြ၏။- ထိုအပင် တို့၌ ငှက်တို့ သည်အသိုက်လုပ်တတ်ကြ၏။ ထင်း၊ ခူးပင်တို့၌
- ၁၇ တောငန်း တို့သည် နေရာ ကျတတ် ကြ၏။- မြင့် သောတောင် တို့သည် တော ဆိတ်စွာ၊ မှီ မိုဇာ၊ ကျောက်တို့သည် ရှာပန်ယုန်စွာ၊ မှီမိုဇာဖြစ်ကြ
- ၁၈ ၏။- မြို့နီး၊ ချက်သော အမြို့နီးတို့၊ ထကို ခန့်ဆင်း၊ လောင်မူပြီးနေသည်လည်း၊ မိမိဝင်ရသောအမြို့နီး ကိုသိ၏။
- ၂၀ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်ကို မီရင်တော်မူ ၍ညည်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအရပ်၌တောထိမ်နွှာနွှာအ ပေါင်းတို့သည်တွားလျက်ထွက်တတ်ကြပါ၏။ ချင်သေ့ပျို တို့သည် လုရက်ခြင်းအထိငှါထောက်
- ၂၁ ၍၊ ဘုရားသခင်ထံမှာ အစာကိုရှာကြပါ၏။- အ ခန့်နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည် ဆုတ်သွား၍ နုမြီတွင်းတို့၌အိပ်နေကြပါ၏။- လူသည်လည်း ဥပသောင် ပြုမူခြင်းငှါ ညဦးထိုင်အောင်ထွက်
- ၂၂ သွားပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရားကိုယ်တော်မီရင်ပြု ပွင်တော်မူသော အရာတို့သည် အလွန်စွာပြား ပါ၏။ ရှိရှိသမျှတို့ကို ပညာတော် အားဖြင့် ခန့် ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ထဉ္စာတော်နှင့်
- ၂၃ ကြွယ်ဝပါ၏။- မရေတွက်နိုင်အောင်သွားတတ်

သောတိမိန္ဒာန်စေခြင်းငှါ တိမိန္ဒာန်စေကြီးသ
 ငယ် စေရာအထိ နေရာ ကြီးမား ကျယ်ဝန်းသော
 ၂။ သဗ္ဗညုတဦးမြို့ပါသေး၏။ ထိုစေရပ်၌သင်္ဘော
 ထိုးသည် သွားထားကြပါ၏။ ထိုစေရပ်၌ ကွန်မြူ
 စေခြင်းငှါဝန်ဆောင်တော်မူသောငါးကြီးထပ်သန်
 ၂။ သည်လည်းမြို့ပါ၏။ ထိုသို့သော တိမိန္ဒာန်စေ
 ပေါင်း ထို သည် အမြန် တန် လျှင် စေ စာကျွေး
 တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ထင်ထွက်
 ၂။ နေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချထားတော်မူသည်စေ
 ထိုင်းသူထိုသည် သိမ်းယူကြပါ၏။ ထက်တော်
 ကိုစွင့်တော်မူသောစားမြင့်၊ သူထိုသည်ကောင်း
 ၂။ သောစရာနှင့်ရောင့်ရဲကြပါ၏။ ဇွန်နှာတော်
 ကိုတော်မူလျှင်၊ သူထိုသည် ယပ်ပန်းကြပါ၏။
 သူထိုသည်ထက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ သူထို
 သည်သေ၍ မိမိထိုမြေမှန်ထဲသို့ပြန်သွားကြပါ
 ၃။ ၏။ ထစန်မိညည်တော်ကိုထွတ်၍၊ သူထိုကိုဝန်
 ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီး ဇွန်နှာကို စေသစ်
 ပြုစုတော်မူ၏။
 ၃။ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် နိဗ္ဗာန်
 ထည်၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိ စေတော်ထို
 ၃။ ထွင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကိုကြည့်
 စွတော်မူ၍ သူသည်တုန်လှုပ်တတ်၏စတင်ထို
 ကိုထိုတော်မူ၍၊ သူထိုသည် မီးမိုးထွက်တတ်ကြ
 ၃။ ပါ၏။ ငါသည်ထောက်ရှင်စည်၊ ထာဝရဘုရား
 ကိုသိခြင်းဆိုမည်၊ ငါဖြစ်သည်ကာလပတ်ထုံး၊
 ငါ၏ဘုရားသခင်ကိုထောပနာသိခြင်းဆိုမည်။
 ၃။ ငါ ဥပါနိ၊ ကျွမ်းခြင်းစသ်သည် နှစ်သက်တော်
 စွနွယ်ခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၌ ငါရှင်ထန်းထိမ့်
 ၃။ စည်းခြင်းမှားသောသူထိုကိုမြေကြီးမှထုတ်သင်
 ဝယ်ရှင်း၍၊ မတရားသောသူထိုသည်နောက်တ
 ဝန် မဖြစ်ရကြ။ ထိုငယ်ညည်၊ ထာဝရ ဘုရား ကို
 ထောင်းကြီးပေးလော့၊ ထာဝရထုယား

၁၀၅

၃။ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို မြီး
 စွမ်းကြလော့၊ နာမံတော်ကိုပဌနာ ပြုကြလော့၊
 စေတော်ထိုကိုလူဇာအထိ ထာဝရသြကြလော့၊
 ၂။ ထာဝရဘုရားကိုသိခြင်းဆိုကြလော့၊ ဆာလ်သိ
 ခြင်းကိုဆိုကြလော့၊ ထုံဂွယ်သောစေတော်စေ
 ၃။ ပေါင်းထိုကိုဟောပြောကြလော့၊ သန့်ရှင်းသော
 နာမတော်၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့၊ ထာ
 ဝရ ဘုရားကို နှာသောသူထိုသည် မိတ်နှစ်ထုံး
 ၃။ နှစ်ထန်းကြစေ၊ ထာဝရ ဘုရား နှင့် တန်ခိုး

တော်ကိုရှာကြလော့၊ ဇွန်နှာတော်ကိုစေလည်ပ
 ၃။ ပြတ်ရှာကြလော့၊- ဖီရင်တော်မူသောထုံကြော
 ဂွယ် ထို ကို ငင်၊ ထူးဆန်းသော စေတော် ထို
 နှင့် နှုတ်ထွတ် ပညတ် ထိုကိုငင် စောင်းနေကြ
 ၃။ လော့၊- ထာဝရဘုရား၏ ကျွန် စာမြတ်စေရူ။
 ရွေးကောက်တော်မူသော ယာကုပ်စေ နှယ်ထို၊-
 ၃။ ကိုယ်တော်မြတ်ထာဝရဘုရားသည် ငါထိုဘုရား
 သခင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ မြေကြီးတပြင်ထုံး၌တရား
 ၃။ ဝေ၊ ဖီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ငါသည် သင်ထိုစေစွခံ
 ရာဆိုခါနာန်ပြည်ကိုသင်၌ပေးမည်ထု၊ ငါထိုစေ
 ရူ၊ သည်စေရေစေထွက်စားမြင့်မဇာ၊ စေထွန်
 နည်း၍ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ထွတ် နေသော
 စေခါ၊ သာမြဟ်၌ဂတိထား၍၊ ဇူဇာလ်၌ ကျိန်
 ဆိုတော်မူလျက်၊ သာကုပ်၌ မြီသော တရား၊
 ဇူသရေထဲ၌နိဗ္ဗာနထာဝရပရိညဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ထူရူ၊ စေဆက် တထောင် တိုင်စောင်း မိန့်မြွတ်
 တော်မူသော နှုတ်ကပတ်တည်း ဟူသော၊ ဝန်စံ
 ခြင်းတရား တော် ကို စေလည် စေမြီ စောင်းနေ
 ၃။ တော်မူ၏။ သူထို သည်တမ္ဗိမ္မတမ္ဗိသိုဌ်၊ တ
 နိုင်ငံမှ ထနိုင်ငံ သိုဌ်၊ ထည့်သည်၍ သွားကြ
 ၃။ သောစေခါ၊- သူထိုကို ညည်းဆဲစေခြင်းငှါ စေ
 ထယ် သူစားမူ စေစွင့်ပေးတော် မမူ၊ သူထိုစေ
 ၃။ ထွတ်သည်၊ ရှင်ဘုရင် ထိုကို ဆုမွလျက်- ငယ်၌
 ဘိထိတ် ခံသော သူထိုကို မထိမပိုက် နှင့်၊ ငါ၏
 ပရောဇတ်ထိုကိုစေမြစ်မပြု နှင့်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃။ ထစန်တုံ၊ ထိုပြည်၌ နှုတ်သိပ်ခြင်းစေတော်ကိုခေါ်
 ၍၊ စေစာ စာဟာရ တည်းဟူသော စေထောက်
 စေပင့် မှီ သမ္မာကို ရူ၊ ဇွန်တော် မူသော စေခါ၊-
 ၃။ ကျွန်ဖြစ်စေဆို စေရောင်းခံရသော ယောသပ်ကို
 ၃။ သူထိုရှေ့မှာ စေထွတ်တော်မူ၏။ သူကိုမြေခွင်၊
 ၃။ ခတ်၍သံ နှင့်ညည်းဆဲကြ၏။ သူ၏စကားမပြည့်
 နံ့ရှိ ထိုင်စောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ စေမိန့်တော်
 ၃။ စေထိုင်၊ စံစမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သူထိုကိုစေမိုးရ
 သောစေရှင်တည်း ဟူသော ရှင်ဘုရင်သည် စေ
 ထွတ်၍ သူကိုနှုတ်ပြီးမှ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။
 ၃။ သူသည်မိမိစေလို၍သည်စေထိုင်၊ မင်းစေရာ၌ထို
 ၃။ ကိုချည်းနှောင်၍၊ မူးတော်မတ်တော်ထိုကို ဆုမွ
 မိုင်သော စေစွင့် နှင့် နန်းတော် ထုပ်၊ နိုင်ငံတော်
 ထုပ်စေရာ၌ထိုသူကိုခန့်ထားတော်မူ၏။
 ၃။ ဇူသရေထဲ သည်လည်း စေရတ္တ၊ ပြည်သို့
 ရောက်သော၍၊ ယာကုပ်သည်ဟာမစေရူ၊ နေရာ
 ၃။ ပြည်၌တည်းမို၏။ ဘုရားသခင်သည်မိမိလူထိုကို

အထွန်ဈာန်ပြားစေ၍၊ ရန်သူတို့ထက်စားကြီး
 ၂၅ စေတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကို ရန်သူတို့သည်ရန်
 ခြံ၊ မိမိကျွန်တို့ကိုပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း၊
 ထိုသူတို့ မိတ် နှစ်သုံး ကို ပြောင်းလဲ စေတော် မူ
 ၂၆ ၏။-တဖန်မိမိကျွန်မောရှေ့နှင့်ရှေးကောက်တော်
 ၂၇ မူသောစာရန်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။- အဲဂုတ္တု
 ပြည်သားတို့တွင်၊ ထက္ခဏာ သက်သေတော်တို့
 ကိုပြ၍၊ တာမစေမျိုးနေရာပြည်၌ စုံဖွယ်သော
 ၂၈ အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။- မှောင်မိုက်ကို စေလွှတ်၍၊
 မိုက်ခဲ စေတော် မူ ၏။ သူတို့ သည် နှုတ် ကပတ်
 ၂၉ တော်ကို ဆန့် ကျင် ထက် မပြုရ ကြ။- သူတို့ရေ
 ဈားကို စေသွေး ဖြစ် စေ၍၊ ငါး ဈားကို သေစေ
 ၃၀ တော်မူ၏။ သူတို့မြေသည်ဈားစွာသောဖားတို့
 ၃၀ ကိုမင်း၊ ထိပ်ရာ အခန်းတို့၌ ပင် ဖွားလေ၏။- အ
 မိန့်တော်ရှိ၍ယင်ရဲနှင့်မြင်တို့သည် တပြည်လုံး
 ၃၁ ကို နှံ့ပြားကြ၏။- မိုဃ်းရေအစား၊ မိုဃ်းသီးကို
 ၃၂ ငှက်၊ သူတို့မြေပေါ်မှာ မီးလျှာကိုငှက် ပေး တော်မူ
 ၃၃ ၏။- သူတို့စပျစ် နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသခန်းပင်
 တို့ကိုထိမိုက်၍၊ တပြည် လုံး၌ မှီသော သစ်ပင်
 ၃၄ ဈားကို ဖျိုးတော် မူ၏။- အမိန့်တော်ရှိ၍ မရေ
 ထွက် နှိုင်းစောင်း၊ အရာတ ဂျိုင်း နှင့် ယာလက်
 ၃၅ ဂျိုင်း တို့သည် ထာ၍- သူတို့ပြည်မှာတင်းသီး
 တင်းရွက်ရှိသမျှတို့ကိုငှက်၊ မြေဩဇာအသီးအ
 ၃၆ နှံ့တို့ကိုငှက်ကိုက်စားကြ၏။- သူတို့အစွမ်းသတ္တိ
 အထွန် အမြတ် တည်း၊ ဟူသော သူတို့ ပြည်မှာ
 သားဦးစေပေါင်းတို့ကို ဝါ ဇတ်တော်မူ၏။
 ၃၇ မိမိလူတို့ကိုအာဇာနည်ပါလျက် ထုတ်ဆောင်တော်
 မူ၍၊ သူတို့အစုစု၌အားနည်းသောသူတယောက်
 ၃၈ မှာမရှိ။- အဲဂုတ္တုပြည် သည် သူတို့ကို ကြောက်
 သောကြောင့်၊ သူတို့သည်ထွက်သွားသောအခါ
 ၃၉ တပြည်လုံး ဝမ်းမြောက် ၏။- သူတို့ အပေါ်မှာ
 မိုဃ်းတိမ်ကို ဖြန့်မိုး၍၊ ညည့်အခါလင်းစရာတို့
 ၄၀ မီးကိုပေးတော်မူ၏။- သူတို့သည်တောင်းသော
 အခါ ငှားဈား ကို ဆောင် ခဲ့ တော် မူ၍၊ သူတို့ကို
 ကောင်းကင် မုန့် နှင့် ရောင်ရဲ စေတော် မူ ၏။-
 ၄၁ ကျောက်ကိုလည်း ဖွင့်လှစ်တော် မူသဖြင့်၊ ရေ
 သည်ထွက်၍ သွေ့မြောက်သောအရပ်၌ မြစ်ကွဲ
 ၄၂ ထိုးသွားလေ၏။- အကြောင်းမူတား၊ မိမိကျွန်
 အာဇာနည်တားခွဲသူသော၊ သန့်ရှင်းသောဂတိ
 ၄၃ တော်ကို စေတင်၊ ဗေတော် မူ ၏။- ရွေး ကောက်
 တော်မူသောမိမိလူတို့ကို ဝမ်းမြောက် နှင်ထန်း
 ၄၄ မြင်း နှင့် တကွ ထုတ်ဆောင် တော် မူ၏။- သူတို့

၄၅ သည် အထူး အဖွဲ့တော် တို့ အတိုင်း ကျင့် ၍၊
 ပညတ် တရား တော် ကို စောင့်ရှောက်မည် အ
 ကြောင်း၊ တပါး အမျိုးသား တို့၏ မြေကိုပေး
 တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်အခြားသောလူတို့၏
 အလုပ်ထဲသို့ဝင်စားရကြ၏။သာယာလှသော။
 ၁၀၆
 ၀ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော် မူ၍၊
 ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
 ၁ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။- ထာ
 ဝရဘုရား၏ တန်ခိုး ကြီးမြင်း အရာတော်တို့
 အထယ်သုပြောနိုင်သနည်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကိုအထယ်သုသည် အကုန်အစင်ဖော်ပြ နိုင်သ
 ၂ နည်း။- ခပ်သိမ်းသောအခါတို့၌တရားကိုစောင့်
 ရှောက်၍၊ ခြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့သည်
 မဂ်လာရှိကြ၏။
 ၃ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေးကောက်
 ၄ တော်မူသောသူတို့၏ကောင်းကျိုးကိုမြင်စေခြင်း
 ငှါငှင်၊ ကိုယ်တော်၏လူမျိုးဝမ်းမြောက်ခြင်း၌
 ဝမ်းမြောက်၍၊ ကိုယ်တော်၏အမွေဖြစ်သောသူ
 တို့နှင့်အတူ ဝါကြား နှင်ထန်း စေခြင်းငှါ ငှင်၊
 ကိုယ်တော်၏ လူတို့ရသောစေတနာတော်နှင့်
 တကွ၊ အကျွန်ုပ်ကို အောင်ဗေတော် မူပါ။ အ
 ထွန်ပုံကိုအကြည့်အရှုကြွလာ၍ကယ်တင်တော်
 ၆ မူပါ။-အကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုးတေးတို့နှင့်အတူပြစ်
 မှား ကြပါပြီ၊ ခုခိုက်ကို ပြု ကြပါပြီ၊ မတရား
 ၇ သောအမှုကိုပြုကြပါပြီ။-အဲဂုတ္တုပြည်၌ပြုတော်
 မူသော အံ့ဩစွယ်တို့ကို ထိုးတေးတို့သည်
 နားမလည်ကြ၊ ဈားစွာသောကရုဏာတော်ကို
 မအောင်ဗေကြ၊ ပင်လယ်နား၊ ဧရိယာလယ်နား
 ၈ မှာဝန်ကန် ကြပါ ၏။- ထိုသော် လည်း၊ မယာ
 တန်ခိုးတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နာမတော်၏
 အကြောင်း ကြောင့် သူတို့ကို ကယ်တင် တော်မူ
 ၉ ၏။- ဧရိယာလယ်ကိုဆုမွန်တော်မူ၍၊ ပင်လယ်ရေ
 ထည်ခန်းမြောက်လေ၏။တော၌ပို့ဆောင်သကဲ့
 ထိုနက်နဲရာ အရပ်၌ သူတို့ကို ပို့ဆောင် တော်မူ
 ၁၀ ၏။- ခုနီးသောသူ၏လက်မှ သူတို့ကို ကယ်တင်
 ၁၁ ၍၊ ရန်သူ၏ လက်မှရှေး နှုတ်တော်မူ၏။- ရန်သူ
 တစ် တယောက်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ရေ
 ၁၂ သည်ထွမ်းမိုးလေ၏။- ထိုအခါ စကားတော်ကို
 ထုံ၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သိခြင်းဆိုကြ၏။-
 ၁၃ ထိုသော်လည်း၊ အမှုတော်ကို အလျှင် အမြန်ဗေ
 လျော့သည်ဖြစ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကိုမဆိုင်း

၂ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြသော- ရန်
 ၃ သူ၏ထက်မှ ထာဝရ ဘုရား နှုတ်၍ အရှေ့အ
 နောက်တောင်မြောက် အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်း
 သောသူတည်းဟူသော၊ ရွေးတော်မူသောသူတို့
 ၄ ထည်ဝန်ခံကြစေ- သူတို့သည် တောတွင်း လူ
 မိတ်ညီသူအရပ်၌လည်း၊ နေရာမျိုးသို့ရောက်
 ၅ သောထမ်းကို မထွေကြ- ဆာတော် ခွတ်သိပ်၍
 ၆ မိတ်ဖျက်ကြ၏- ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကို အော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲကဆယ်
 ၇ နှုတ်တော်မူ၏- သူတို့ နေရာ မျိုးသို့ရောက်စေ
 မြင်းငှါ၊ မြောင့်သောထမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ
 ၈ ၏-လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့်ဆုံ
 ခွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ-
 ၉ အကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသော ဝိညာဉ်ကို
 ရောင့်ရဲစေ၍၊ ခွတ်သိပ်သော ဝိညာဉ်ကိုလည်း၊
 ကောင်းသောအရာနှင့်ဝစေတော်မူ၏။
 ၁၀ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို
 ၁၁ ငြင်းဆန်၍၊ အမြင့်ထုံးသော ဘုရား၏အကြံ
 တော်ကို မထိခံမြင်ပြုသောကြောင့်၊ မှောင်မိုက်၊
 သေမင်းအပိုင်၌ထိုင်လျက်၊ ဒုက္ခနှင့်ငှင်းသံကြီး
 ၁၂ နှင့်ငှင်း ချည်နှောင်လျက် နေကြ၏- ဘုရား
 သခင်သည် အမှုမောင်စေ၍၊ သူတို့ ဗိတ်တိုနှင့်
 ခြောက်မူ၏၊ သူတို့သည်လဲ၍ ထောက်မသောသူ
 ၁၃ မရှိဘဲ၊-ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို
 အော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ
 ၁၄ ၏- မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်းအပိုင်ထဲက ထုတ်
 ဆောင်၍ သူတို့ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည်တော်မူ
 ၁၅ ၏-လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့်ဆုံ
 ခွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ-
 ၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတ်ခါးတို့ကို ချိုး၍၊
 သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်တော်မူ၏။
 မိုက်သော သဘောရှိသော သူတို့သည် ယင်း
 လွှဲ၍၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်း
 ၁၈ နှင့်လွှဲကြရကြ၏- စားစရာမျိုးကို ခွဲ၍သေခြင်း
 ၁၉ တံခါးသေဖုံးသို့ရောက်ကြ၏- ဆင်းရဲခံရသော
 အခါ ထာဝရ ဘုရားကို အော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲ
 ၂၀ ဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏- နှုတ်ကပတ်
 တော်ကိုလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့အနာကို ဖြိုဖျက်စေ၍၊
 ပျက်ဆီးခြင်း အရာများ ထဲက နှုတ်ယူတော်မူ
 ၂၁ ၏- လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်

ဆုံခွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
 ၂၂ စေ- ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာ ယဇ်ကို ပူဇော်၍၊
 နှင် ထန်းသော အသံနှင့် တကွ အမှုတော်တို့ကို
 ကြားပြောကြစေ။
 ၂၃ အဆာဗီးလျက် ပင်လယ်ကို ကူး၍၊ ရေဈာ
 ၂၄ ပေါ်မှာ ထုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်- နတ်ဘုရား
 အရပ်၌ ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်တို့နှင့်၊ ဆုံ
 ၂၅ ခွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ငြင်းကြ၏- အမိန့်
 တော်၌ ယေပြင်းမုန်တိုင်း၊ ထိုက်သဖြင့်၊ ထိုင်း
 ၂၆ တံပိုးတို့ကို ထမေး၏- မိုက်သောကောင်းကင် ထိုင်
 အောင်တက်လျက်၊ နတ်ဘုရားထံသို့ ဆင်းလျက်
 ထွေသောသေးကြောင့်၊ သူတို့သည်မိတ်ဖျက်ကြ
 ၂၇ ၏-တသည်လည်သွားလျက် အစွမ်းသောသူတို့
 သို့တိမ်း၊ ယိမ်းလျက်နေ၍၊ ညာတ်တိမ်မြုပ်ခြင်း
 ၂၈ ရှိကြ၏- ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရား
 ကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထုတ်ဆောင်
 ၂၉ တော်မူ၏- ယေပြင်းကို ပျောက်စေတော်မူ၍၊
 ၃၀ ထိုင်းတံပိုး ဈာ၊ ထည်း ပြင်ဝပ်ကြ၏- ထိုထို့
 ပြင်ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည် ခမ်းခြောက်
 ကြ၏၊ အလိုရှိရာသင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်
 ၃၁ မူ၏- လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့်
 ဆုံခွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
 ၃၂ စေ- ရှုပရိသတ်၏အထက်မှာ ထာဝရဘုရား
 ကို ချီးမြှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏အစည်းအ
 ဝေး၌ ချီးမွမ်းကြစေ
 ၃၃ မြစ်တို့ကို လွှင့်မြင်မြင်စေခြင်းငှါ၊ စစ်အရ
 ထွက်ရာအရပ်ကိုလည်း၊ ဆွေမြောက်စေခြင်းငှါ
 ၃၄ ငှင့်ပြုတော်မူ၏- မြေကောင်းသောပြည်ကိုပြည်
 သူပြည်သားတို့၏အပြစ်ကြောင့် ဆားမြေမြင်စေ
 ၃၅ အတော်မူ၏- တဖန်လွှင့်မြင်ကိုရနှင့်ပြည်စေခြင်း
 ငှါ၊ ဆွေမြောက်သော အရပ်ကိုလည်း၊ စစ်
 ၃၆ နေထွက်စေခြင်းငှါ ငှင့်ပြုတော်မူ၏- ထိုအရပ်
 ၌လည်း၊ ဇတ်ခွတ်သော သူတို့ကို နေရာတော်
 မူ၍၊ သူတို့သည်မိမိနေရာသို့ မြို့ကိုလည်ကြ၏။
 ၃၇ အယ်လုပ်လျက်၊ ဓမ္မဉာဏ်တို့ကိုလည်း၊ မိုက်သော
 ၃၈ လျက်၊ မြေအသီးအနှံ တို့ကိုပြုကြ၏- ကောင်း
 ကြီးလေးတော်မူ၍၊ သူတို့သည် အထွန် ဌာနဈာ
 ကြ၏၊ သူတို့သုံးနှုန်းများကိုလည်း၊ လျော့စေတော်
 ၃၉ မူ၏- တဖန်သူတို့သည် လျော့၍ ညည်းစေခြင်း
 ပြုခြင်း၊ မိတ်ပူနံ့ခြင်းအားဖြင့် နှိပ်စွန့်လွှတ်

- ၁၀ နေရာထုတ်- ဝမ်းသားထိုက်စွတ်စွတ်၊ ထမေ
- ၁၁ မှီသောတောထရပ်၌ထည်စေတော်မူ၏- ဆင်း
- ရဲသောသူကိုထည်း၊ ရက္ခဏာထမြောက်စေ၍၊ သိုး
- စုထဲသို့ တိမ်ထေ့၌ ဌာ၊ ဇာ၊ စေတော် မူ၏-
- ၁၂ ခြောင့်မတ်သောသူထိုသည်မြင့်၍၊ ဝမ်းမြောက်
- ကြ၏၊ ဝမ်းသိမ်းသော ဂုဏ် သည်လည်း မိမိ
- ၁၃ နှုတ်ကိုပိတ်ရ၏- အကြင်သူသည် ပညာရှိ၏၊
- ထိုသူသည် ဤအမှုအရာထိုက်ထင်မြင့်၍၊ ထာဝ
- ရသုရား၏ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို နားလည်
- ထိမှီမည်။

၁၀၀

- ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်သည်တည်
- ကြည့်ပါ၏၊ သိမြင်း ဆိုပါမည်၊ မိညည်ပါ
- သွတ် ဖြိုးစွမ်းသောမနာ ပြပါမည်၊- တယော
- နှင်းစောင်းထိုး၊ နှိုးကြသောငါသည်၊ ခောခောနှိုး
- မည်- ဆိုထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌
- ကိုယ်တော်ကို ဖြိုးစွမ်းပါမည်၊ ထူမျိုး ထိုတွင်
- ကိုယ်တော်အား ထောမနာသိမြင်း ဆိုပါမည်-
- အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည်ကောင်း
- ကောင်းသိုဌင်၊ ထဉ္စာတော်သည် မိုဏ်းတိမ်သိုဌင်
- ဖြိုးပါ၏- ဆိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်
- ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့်တော်မူသောတည်း။
- ဖြေကြီး၊ တပြင် ထိုကဲ့ ဘုန်းတော် ထွမ်းမိုးပါစေ
- ထထည်- နှစ်တော်မူသော သူထိုသည် နှစ်
- ထာရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် စကားကိုနား
- ထောင်၍၊ ထက်ာထက်ရုံးတော်စားမြင့်ကယ်
- ထင်တော်မူပါ။
- ၁၂ ဆန့်ရှင်းခြင်း၊ ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍၊
- ဘုရားသခင်သည် နှာဖွတ်ထား တော်မူသော
- ကြောင့်၊ ငါသည်ဝမ်းမြောက်မည်၊ ရှောင်မြို့ကို
- ပိုင်း၊ ခြားမည်၊ ထုကုတ် ထယ်မြင့်ကို တိုင်းထွာ
- မည်- ဂိဏ်ပြည်ကိုငါပိုင်ရ၏၊ မနာရှေ့ပြည်ကို
- ထည်းငါပိုင်ရ၏၊ ဝေရိပ်ပြည်ကား ငဉ္စကွောင်း
- ၏အစွမ်း၊ ခြစ်ရ၏၊ ထုပြည်ကားငါ၏ထွတ်တော်
- ခြစ်ရ၏- ဗောဓိပြည်ကား ငရေမျိုးထိုး၊ ခြစ်ရ
- ၏၊ ဝေရိပြည်ကား ငရေ ခြင်း၊ ဘုရားခြစ်ရ၏၊ ဖိလိတ္တိ
- ပြည်အပေါ်မှာအောင်သံနှင့်ထွေးကြော်မည်-
- ထားကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငကို အထယ်သူ သွင်း
- ပေးမည်နည်း။ ဝေရိပြည်သို့ကိုအထယ်သူလမ်း
- ပြမည်နည်း- ဆိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ထိုကို
- နှစ်နှစ်တော်မူသောကိုယ်တော်သည်မြို့တော်မူ
- မည်မထုတ်သော၊ ထိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ထို

- မိုက်မြေနှင့်အတူ ကြွတော်မူသော ကိုယ်တော်
- ၁၂ ထည်မြို့တော်မူမည်မထုတ်သော- ရက္ခဏာနှင့်ကင်း
- ထွတ်စေခြင်းငှါမစတော်မူပါ၊ ထိုထိုသည်ကယ်
- ၁၃ စင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ၊- ဘုရားသခင်အား
- မြင့်ငါထိုသည်ရဲရင့်စွာပြုကြမည်၊ ငါထိုက်ရန်
- သူဌာ၊ ကိုကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

၁၀၉

- အကျွန်ုပ် ဖြိုးစွမ်းသော ဘုရားသခင်၊ တိတ်
- ၂ ဆိတ်စွာ နေတော်မူပါနှင့်- မတရားသောသူ
- နှင့်သဉ္စာပွက်သောသူထိုသည်အကျွန်ုပ်တစက်
- ၃ နှုတ်ကိုပွင့်၍၊ ဗုဒ္ဓကားကို ပြောဆိုကြပါ
- ၄ ၏- မနာလိုသောမိတ်နှင့်စကားပြောလျက်၊ အ
- ကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍ အကြောင်းမမြဲဘဲ စစ်တိုက်ကြ
- ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏မေတ္တာအတွက်သူထိုသည်ရန်
- ထက်ပြုကြပါ၏၊ အကျွန်ုပ်မူကား ပဌနာပြုလျက်
- ၅ နေပါ၏- အကျွန်ုပ်ပြုသော ကျေးဇူးအတွက် မ
- ကောင်းသောအပြစ်ကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်မေတ္တာအ
- တွက်ရန်၊ ခြင်းကိုငှင်းဆယ်ပေးကြပါ၏။
- ၆ ထိုသို့သော သူ၏အပေါ်မှာ မတရားသောသူ
- ကိုခန့်ထားတော်မူပါ၊ သူ၏ထက်ာနားမှာရန်သူ
- ၇ နေပါစေ- သူသည် တရား၊ ဖီရင်ခြင်းကို ခံရာ
- တွင် နှုံးပါစေ၊ သူပြုသော ပဌနာသည် ပြစ်မှား
- ၈ ခြင်း၊ ခြစ်ပါစေ- သူ၏အသက် တိုပါစေ၊ သူ၏အ
- ရာ ကိုလည်း အခြားသူ ရပါစေ- သူ၏သားထို
- သည်အသားဆို၊ မယားလည်း၊ မုဆိုး၊ မမြစ်၊
- ၉ သူ၏သား ထိုသည် အရပ်ရပ်ထည်၍ သူ
- တောင်းစား၊ ခြစ်ကြပါစေ၊ ငှက်စီးသော မိမိထို
- ၁၀ နေရာဌားမှထွက်၍၊ အစာကိုရှာကြပါစေ- သူ
- နှိမ့်သောကိုကြွေးရှင် သိမ်းယူပါစေ၊ သူထုတ်၍ရ
- သော ဥဉ္စာကိုလည်း တပါ၊ အမျိုးသား ထုထုပါ
- ၁၁ စေ- သူနှိမ့်ကျေးဇူးပြုသောသူ၊ သူ၏အသားဆို
- ထိုကို ကယ်မသနားသောသူ တယောက်မျှမရှိ
- ၁၂ စေနှင့်- သူ၏အနှယ်သည် ပြတ်ပါစေ၊ လူမျိုး
- ဆင်းသက်၍ တဆက်တည်းတွင်၊ သူထိုက်နာ
- ၁၃ မည်သည်ကျေပျောက်ပါစေ- သူထိုးထေးထိုက်
- ရစေရန်ကို ထာဝရဘုရားသည် သတိရတော်မူ
- ၁၄ ပါစေ၊ သူအမိမိအပြစ်သည်မမြေပါစေနှင့်- ထို
- ရစေရန် အပြစ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အ
- စည်အမြဲထင်ရှား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာထိုသူထိုကို
- ထောင်းပေ့စရာ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ၊ ပယ်
- ၁၅ ရှင်းတော်မူပါစေ- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
- သည် ကယ်မသနား ခြင်းငှါ သတိမရှိ၊ ဆင်းရဲ

တော်စွတ် နှ့် မိတ်ဂုဏ်သော သူကို သေသေသည်
 ၈၇ ထိုင်းစောင်လည်းဆဲပြီး-သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်း၊
 ကျိန်ဆဲသက်သည် နှင့်အညီ၊ သူအပေါ်သို့ရောက်
 ပါစေ၊ ကောင်းကြီး၊ မဂ်ဏာကိုအလိုမရှိသည်အ
 ၈၈ ထိုင်းသူနှင့်ဝေပါစေ- အဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့
 ကျိန်ဆဲခြင်းကိုဝတ်ရပါစေ၊ ရေကဲ့သို့ သူ၏ဝမ်း
 ထဲသို့၎င်း၊ ဆီကဲ့သို့ သူ၏အရိုးထဲသို့၎င်း ဝင်ပါ
 ၈၉ စေ- သူ၏ကိုယ်ကိုချုံ့သောအဝတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ
 ၏ခါး၌အစည်းစည်းသောခါးစည်းကဲ့သို့၎င်း၊ သူ
 ၉၀ ခွံ ဖြစ်ပါစေ- ငါ၏မိညည်းတဖက်၌ မကောင်း၊
 သော စကားကို ပြောတတ်သောငါ၏ ရန်သူတို့
 သည် ထိုသို့သော အကျိုးကို ထာဝရ ဘုရားထံ
 ခံရကြပါစေ၊
 ၉၁ ထို ဘုရားရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ နာမတော်အ
 ထွက်ကြောင့်အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်တော်မူပါ၊
 ကရုဏာတော်ကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို
 ၉၂ ကယ်နှုတ် တော်မူပါ- အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ
 တော်စွတ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အထဲ၌နှစ်လုံးနာလျက်
 ၉၃ မှီပါ၏- ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်
 ခြေသွားပါ၏၊ နှိုင်းကောင်ကဲ့သို့လှုပ်ရှားလျက်
 ၉၄ မှီပါ၏- အစာမစားဘဲနေရသောကြောင့်၊ ဖူး
 ၉၅ ဆစ်ခွန်နဲ့၍ အသားထည်းလျော့ပါ၏- အ
 ကျွန်ုပ်သည်ထည်းသူတပါးတို့ကဲ့သို့ ခဏအ
 ကြောင်းဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်
 ၉၆ သောအခါ၊ ခေါင်းညှိတ်ခြင်းကိုပြုကြပါ၏- အ
 ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
 ကိုမစတော်မူပါ၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊
 ၉၇ ကယ်တင်တော်မူပါ- ထိုအမှုသည်တန်ခိုးတော်
 ကြောင့် ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားတည်း ဟူသော
 ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသည်ဟု ထိုသူတို့သည်
 ၉၈ သိကြပါစေသော- ထိုသူတို့သည်ကျိန်ဆဲသော်
 ထည်း၊ ကိုယ်တော်မူကားကောင်းကြီးပေးတော်
 မူပါ၊ သူတို့သည်ထသော အခါ အရှက်ကွဲကြ
 ပါစေသော၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မူကား၊ ဝမ်း
 ၉၉ မြောက်ပါစေသော- အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်
 ရှက်ကြောက်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ စောင့်နှင့်
 ချုံဆဲကဲ့သို့မျက်နှာ ပွက်ခြင်းနှင့်၊ ကိုယ်ကိုချုံ
 ၁၀၀ ကြပါစေသော- အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်မြက်၍၊
 ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်
 ရိုးစွမ်းပါမည်၊ မှားစွာသောသူတို့အလယ်မှာ
 ၁၀၁ ရိုးစွမ်းပါမည်- အကြောင်း မူကား၊ ဆင်းရဲ
 သောသူ၏ မိညည်းကို အပြစ်စီရင်သော သူတို့၏

ထက်မှ ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သူ၏ထက်သာသက်သာ
 ရပ်၍နေတော်မူတတ်၏၊
 ၁၁၀
 ၁ ထာဝရဘုရားက၊ ဆင်၏ရန်သူတို့ကို ဆင်၏
 ခြေတင်ရာ၊ ငါးဈေးထားရှိတိုင်အောင်၊ ထေကြွာ
 ဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊ ငါ၏ သခင် အားမိန့်
 ၂ တော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရားသည် အရှင်၏အာ
 ကာတော်လှံတံကိုမိဖုရားမြို့မှ ထွက်တော်မူမည်၊
 ကိုယ်တော်သည်ရန်သူတို့၏ အထယ်၌တော်မူမီး
 ၃ တော်မူလိမ့်မည်- တန်ခိုးတော်ပြုသောနေ့ရက်
 ကာလ၌၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် သန့်ရှင်း
 သော တန်ဆာကိုဆင်လျက်၊ ကြည်ညိုသောစေ
 တနာမိတ်မြဲ၍၊ လူမျိုးတော်တို့သည်နံနက်ဝမ်းထဲ
 က ထွက်သော ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ ပါလိမ့်
 ၄ မည်- ထာဝရဘုရားက၊ ဆင်သည်မေထမိစေ
 စက်နည်းတူထာဝရယဇ်ပရောဟိတ် ဖြစ်သည်
 ဟုကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန်မိတ်ပြောင်းထဲခြင်း
 ၅ မှီတော်မူမည်- ထေကြွာတော်နားမှာရှိသောဘုရား
 ရှင်သည်အမှက်တော်အမြန်ကာလ၌ရှင်ဘုရင်
 တို့ကိုပါဝတ်ခတ်တော်မူမည်၊
 ၆ ငါ၏ သခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
 တရားစီရင်လျက်၊ အသေကောင်တို့ကို အနှံ့အ
 ပြားဖြစ်စေ၍၊ ကွယ်သောမြေ၌သူတို့ဥက္ကောင်း
 ၇ ကိုနှိပ်စက်တော်မူမည်- ထမ်းနားမှာ မီးသော
 ရေကိုသောက်၍၊ ခေါင်းတော်ကိုမြီးမြိုင်တော်မူ
 မည်၊
 ၁၁၁
 ၈ ငါသည်မြှောင်မတ်သောသူတို့၏ အစည်းအ
 ဝေး၌ ၎င်း၊ ပရိသတ်၌ ၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏
 ဂုဏ်တော်ကို မိတ် နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့ ရိုးစွမ်း
 ၉ မည်- ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့သည်ကြီး
 မြတ်ကြ၏၊ ကြည်ညိုသော သူတို့သည် ထိုအမှု
 ၁၀ တော်တို့ကို ရှာဖွေ လိုက်စစ်တတ်ကြ၏- စီရင်
 တော်မူသောအရာသည် ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်
 စုံ၍၊ မြှောင်မတ်တော်ခြင်းတရားလည်းအစည်
 ၁၁ အမြဲတည်၏- ဆံ့စွယ်သော အမှုတော်တို့ကို
 အောင်မြင်စေရာစီရင်တော်မူပြီး၊ ထာဝရဘုရား
 သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သနားနဲ့
 မက်တတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏-
 ၁၂ ကြောက်ရွံ့ရိသေသောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်
 မူ၏၊ ပရိညည်တရားတော်ကိုအစည်အစောင်းစေ
 ၁၃ တော်မူ၏- အမှုတော်တို့၌ရှိသောတန်ခိုးကိုမိမိ

ထူထိုအားပြု၍၊ တပါးအမျိုးသားထိုက်စေ့ကို
 ၁ ပေးတော်မူ၏- ထက်တော်နှင့် ပြုသောအမှုထို
 သည် သဒ္ဓါနှင့် ၎င်း၊ ထာရုနှင့် ၎င်း ချည်ကြမ်း
 ပညတ်တော်မူထုံးစံတို့သည် လောက်ပြန်ခြင်း
 • ထာရုနှင့်ကင်းလွတ်ကြမ်း-သဒ္ဓါစောင့်ခြင်း၊
 ခြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ချည်သောကြောင့်၊ ထစည်
 • စေတီတည်ကြမ်း- မိမိလူတို့၌ ရွေးတော်မူခြင်း၊
 ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏၊ ပရိညည်တရားတော်
 ကိုစေ့စပ်စေ၍ထားတော်မူ၏၊ နာမတော်သည်
 • ထန်ရှင်း၏၊ ကြောက်ရွံ့သောစွယ်ခြင်း- ထာ
 ဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည်
 ပညာ၏ အကျယ်အနားခြင်း၊ ပညတ်တော် ထို
 ကိုစောင့်ရှောက်ထိန်းသောသူတို့သည် ကောင်း
 သောညာထိရှိကြ၏၊ ထိုစေ့စပ်ရေးတော်သည်
 စေ့စပ်စေ၍တည်သတည်း။

၁၁၂

• ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်
 ထို၌ စေတီနှင့်လျော်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ
 ၂ ၏- ထိုသူ၏သားမြေးတို့သည် မြေပေါ်မှာ အား
 ကြီးကြလိမ့်မည်၊ ခြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမျိုး
 ၃ စေ့စပ်သည်မင်္ဂလာရှိတတ်၏- ထိုသူ၏တိမ်၌
 စည်းမိမိဥပဿာကြွယ်ဝ၍၊ သူ၏ကောင်းကျိုးသင့်
 ၄ စေ့စပ်စေ၍ တည်တတ်၏- သဘော ခြောင့်
 သောသူတို့အဖို့၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အထင်းပေါ်
 ထွန်းတတ်၏၊ ထိုသို့သော သူသည် ကျေးဇူးပြု
 တတ်သောသဘောနှင့် သနားစုံမက်တတ်သော
 • ထာရုရှိ၍၊ တရားသဖြင့်ပြုတတ်၏- ကရုဏာ
 မိတ်ရှိ၍ ရှေးငါးတော် သော သူသည် ကောင်း
 စားတတ်၏၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာကလွန်သော
 • ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်- အကယ်စင်စစ် ထူပုံ
 ရှားခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်၊ ခြောင့်
 မတ်သောသူသည်စေ့စပ်စေ၍စောင်းစေ့မို့ရာ
 ၃ ခြစ်လိမ့်မည်- မကောင်းသော သိတင်းကို မ
 ကြောက်ရ၊ မိတ်နှစ်ထုံးသည်ထာဝရဘုရားကို
 • ကိုးစားသဖြင့်တည်ကြည်တတ်၏- သူ၏မိတ်နှစ်
 ထုံးသည်မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့၌အားမရမှီ
 ထိုင်စေ၏၊ ကြောက်ခြင်းနှင့်လွတ်လိမ့်မည်-
 • ထူသည်စွန့်ကြဲပြီး၊ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေး
 ကမ်းပြီးသူ၏ခြောင့်မတ်ခြင်းသည်အစည်စေ၍
 တည်တတ်၏၊ သူ၏ဦးမြို့သည်ဂုဏ်အသရေနှင့်
 • ရှိုးမြင့်ခြင်းရှိလိမ့်မည်- မတရားသော သူတို့
 ထည်မြင့်၍၊ နာကြင်သောမိတ်ရှိ ကြလိမ့်မည်။

ထံသွားခဲကြိတ်၍မိန့်၍၊ ကြလိမ့်မည်၊ မတရား
 သောသူတို့၏အလိုသည်ရှက်စိမ့်လိမ့်မည်။

၁၁၃

• ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ နာမတော်ကို ရှိုးစွမ်းကြသော၊ ရှိုးစွမ်းကြ
 ၂ သော၊- ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ထူစွာ
 ၃ စွဲ၊ စေ့စပ်စေ့စပ်မင်္ဂလာရှိသတည်း- နေ
 ထွက်ရာမှသည်နေဝင်ရာတိုင် စောင်း၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နာမတော်သည် ရှိုးစွမ်းစွယ် ခြစ်၏-
 ၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာထို စေ့စပ်၌
 ၎င်း၊ ဘုန်းတော်သည် ကောင်းကင် စေ့စပ်၌ ၎င်း
 ၅ မြင့်တော်မူ၏- ကိုယ်ကို ရှိုးမြင့်၍ ကျန်းဝမ်း
 ၆ တော်မူသော်လည်း၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်ချ၍ ကောင်း
 ကင်စရာနှင့်မြေကြီးအရာတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူ
 သောငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့်အ
 ၇ ထယ်သူတူသနည်း-၊ ဆင်းရဲသောသူကိုမြေမှန်
 ထဲကကြွလျက်၊ ငတ်ခွတ်သောသူကိုနောက်ရွေး
 • ပုံထဲကရှိုးမြှောက်လျက်- မင်းသားတို့တွင်၎င်း၊
 မိမိလူတို့ကို ထုပ်မိုးသော မင်းတို့တွင်၎င်းနေရာ
 ၈ ပေးတော်မူ၏- ပြုသော မိမိသည်တိမ်၌ နေ၍၊
 ၉ ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့် သားရွားရသော စ
 ခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏၊ ထာဝရလူယား

၁၁၄

• အသရေလစေ့မျိုး၊ သာကုပ္ပိစေ့စပ်သည်မိုင်း
 သော လူမျိုးနေရာ အေဂ္ဂ၊ ပြည်က ထွက်သွား
 သောအခါ- ထူးစေ့မျိုးသည် သန်ရှင်းရာ ဌာန
 တော်ခြင်း၊ အသရေလစေ့မျိုးသည် နိုင်ငံတော်
 ၃ ခြင်း- ပင်ထယ်သည်မြင့်၍မြေးထေ၏ထော်
 ၄ စန်မြစ်လည်း နောက်သို့ ထွည့် ထေ၏- တောင်
 ကြီးထိုသည်သို့ကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ငယ်ထိုသည်
 ၅ သို့၊ သငယ်ကဲ့သို့ ၎င်းရန်ကြမ်း- စေ့စပ် ပင်
 ထယ်၊ သင်မြေသည်အကြောင်း၊ အခွင်းထော်
 ၆ စန်မြစ်၊ သင်သည် နောက်သို့ ထွည့် သည်စ
 ၇ ကြောင်း-၊ အခွင်းတောင်ကြီးတို့၊ သင်ထိုသည်
 သို့ကဲ့သို့ရန်ကြည်အကြောင်း၊ အခွင်းတောင်
 ငယ်တို့၊ သင်ထိုသည် သို့သငယ်ကဲ့သို့ ရန်ကြ
 ၈ သည်အကြောင်းကား၊ အထယ်သို့နည်း- ထိုမြေ
 ကြီး၊ အရှင်၏ဗျက်နှာတော်ရှေ့၊ သာကုပ္ပိစေ့မျိုး
 ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ ဗျက်နှာတော်ရှေ့
 • မှာတုန်လှုပ်လျက်နေလေသော- ဘုရားသခင်သည်
 ကျောက်ကိုရေကန်၊ မီးကျောက်ကိုစမ်းရေတွင်း
 ခြစ်စေတော်မူသတည်း။

၁၁၅

- ၁။ အကျွန်ုပ်တို့တို့ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ ဆိုတာဝရ
- ၂။ ဘုန်းမရှိပါစေသတည်း။ သူတို့၏ဘုရားထောင်
- ၃။ သည် အဘယ်မှာ မှီသနည်း။ ထု၊ တပါး၊ အမျိုး
- ၄။ အားထိုသည် အထယ်ကြောင့် ဆိုရကြမည်
- ၅။ နည်း။- ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်
- ၆။ ဆုံ၍တော်မူ၏။ အလိုတော် မှီသမျှ အတိုင်းပြု
- ၇။ တော်မူ၏။ သူတို့၏ရုပ်တုများမူကားငွေထည်း
- ၈။ ခြစ်၏။ အာထည်းခြစ်၏။ ထုထက်မြင့် ထုပ်သော
- ၉။ အရာပေတည်း။- ထိုရုပ်တုတို့သည် နှုတ်မြှင့်
- ၁၀။ ကောင်းပြောတတ်၊ ချက်မရှိ၍ မမြင်တတ်။- နား
- ၁၁။ မြှင့် မကြားတတ်၊ နှာခေါင်းရှိ၍ မခမ်းတတ်။-
- ၁၂။ ထက်မြှင့်မကိုင်တတ်၊ ခြေမြှင့်မသွားတတ်။ ထု
- ၁၃။ ထိုထည်ခြောင်းမြင့်အသံမပြုတတ်ပါ။ အကား-
- ၁၄။ ထုပ်သော ထုတို့သည်အတူတူ၊ ကိုးစားသော
- ၁၅။ ထုအပေါင်းတို့သည်အတူတူပါတကား။
- ၁၆။ ထိုအသရေထ အမျိုး၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကိုး
- ၁၇။ စားစေသူ၊ ထာဝရဘုရားသည် အသရေထ အ
- ၁၈။ မျိုးကိုမစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်
- ၁၉။ မူ၏။- ထိုအရန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရား
- ၂၀။ ကိုကိုးစားစေသူ၊ ထာဝရဘုရားသည်အရန်အ
- ၂၁။ မျိုးအနွယ်ကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူ
- ၂၂။ ဖြစ်တော်မူ၏။- ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့
- ၂၃။ သောသူတို့၊ ထိုဘုရားကိုကိုးစားကြသောသူ၊ ထာ
- ၂၄။ ဝရဘုရားသည် ထိုသို့သော သူတို့ကို မစသော
- ၂၅။ သူ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော် မူ၏။- ထာဝရ
- ၂၆။ ဘုရားသည် ငါတို့ကို အောင်းစေတော် မူ၏။
- ၂၇။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်၊ အသရေထအမျိုး
- ၂၈။ ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်၊ အရန်အမျိုး
- ၂၉။ အနွယ်ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။- ထာ
- ၃၀။ ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူ အကြီးအထက်
- ၃၁။ ထိုကို ကောင်းကြီး ပေးတော် မူမည်။- ထာဝရ
- ၃၂။ ဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့သားမြေးတို့၌
- ၃၃။ မင်္ဂလာကိုတိုးပွားစေဘဲမူမည်။- သင်တို့သည်
- ၃၄။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ခန့်ဆင်းသော ထာ
- ၃၅။ ဝရဘုရားကောင်းကြီး ပေးတော် မူသောသူ ဖြစ်
- ၃၆။ ကြ၏။- ကောင်းကင်ကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏
- ၃၇။ ကောင်းကင် ဖြစ်၏။ မြေကြီးကိုကား လူသားတို့
- ၃၈။ အားပေးတော် မူပြီး- သေလွန်သောသူ၊ ဗြစ်၊
- ၃၉။ ရာထဲသို့ ဆင်းသော သူ မှီသမျှတို့သည် ထာဝရ

၁။ ဘုရားကိုမနိုး စွမ်းရကြီး- ငါတို့စုကားတာဝရ

ဘုရားကိုယခုမှစ၍ အစည်အဆက်ကောင်းကြီး

ပေးကြပေစေသတည်း။ ထာဝရထုထား

၁၁၆

- ၁။ ထာဝရဘုရားသည် ငါးတောင်းပန်ခြင်းအစ
- ၂။ ကိုကြား၍၊ ထက်မြှင့်နားတော်ကိုထွဋ်တော်မူ
- ၃။ သောကြောင့်၊ ငါနှစ်သက်၏။ ငါအသက်ရှည်စွာ
- ၄။ အာထယ် ပတ်ထား၊ ထာဝရ ဘုရားကို ပဌနာပြု
- ၅။ မည်။- သေခြင်းကြီးထိုထပ်ငါ့ကိုပိုင်း၍၊ မရအာ
- ၆။ မှီနိုင်အေးတို့သည် ငါ့ကိုခမ်းမိသဖြင့်၊ ဆင်းရဲ
- ၇။ ရုက္ခဝေရာနှင့်ငါတွေ့ကြုံရ၏။- ထိုအခါဆိုတာ
- ၈။ ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုကယ်နှုတ်တော်
- ၉။ မူပါမည်။ အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏။ ထာဝရ
- ၁၀။ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။- ထာဝရ
- ၁၁။ ဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘော၊
- ၁၂။ ခြောင့်မတ်သော သဘော မှီတော်မူ၏။ ငါတို့
- ၁၃။ ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာ မိတ် မှီတော် မူ၏။-
- ၁၄။ ထာဝရဘုရားသည်မထိခွာသောသူတို့ကိုအောင်
- ၁၅။ မတော်မူ၏။ ငါသည် မှီခိုရုံမျှထံ မှီသော အခါ
- ၁၆။ ကယ်တင်တော်မူ၏။- ထိုငါ့သည်၊ သင်၏ဗြစ်
- ၁၇။ ဝတ်ရာသို့ပြန်သောသူ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌
- ၁၈။ ကျေးဇူးပြုတော် မူပြီး- ကိုယ်တော်သည် အ
- ၁၉။ ကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေခြင်းမှငှင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့
- ၂၀။ မိကို ချက်ရည်ကျခြင်းမှငှင်း၊ အကျွန်ုပ်မြေကို
- ၂၁။ ထည်းထိမိ၍ ထဲခြင်းမှငှင်း ကယ်ထွတ်တော်မူ
- ၂၂။ ပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ
- ၂၃။ တွင်၊ ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ ငါကွင့်၍နေရ၏။
- ၂၄။ ငါသည် အကွန်ဗျိုးငယ် ဖြင်းကို ခံရ၏။ ထု
- ၂၅။ မြက်ဆိုသော်လည်း၊ ထုံကြည်သောမိတ်မှီသော
- ၂၆။ ၏။- ထုအပေါင်းတို့သည်စုသားကိုသုံးတတ်ကြ
- ၂၇။ ၏။- သတိသစ်လျက် ပြောမိ၏။- ငါ၌ ထာဝရ
- ၂၈။ ဘုရားပြုတော်မူသောကျေးဇူး အလုံးစုံတို့ကိုအ
- ၂၉။ ဖယ်သို့ဆာ်- မည်နည်း။- ကယ်တင်ခြင်း၊ စွတ်
- ၃၀။ စထားကိုကိုင်ထု၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
- ၃၁။ ကိုပဌနာပြုမည်။- ထာဝရဘုရားအားသဉ္စာဂတိ
- ၃၂။ ထားသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ထူဇာအရွှေ
- ၃၃။ ၌ သဉ္စာဂတိကို ဖြေမည်။- ထာဝရ ဘုရားရွှေ
- ၃၄။ တော်၌မိမိသန့်ရှင်းသူတို့၏ သေခြင်းအရာသည်
- ၃၅။ အသိုးကြီးထွန်း- ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
- ၃၆။ သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်နိပါတ်၊ ကိုယ်တော်၏
- ၃၇။ ကျွန်ုပ်မတွင် မြင်သော အားထည်း ခန့်ပါ၏။ အ
- ၃၈။ ကျွန်ုပ်၌ အရည် အနှောင်ကို ထွတ်တော် မူ၏။-

၀၁ ထောင့်သော ခြားခွမ်းရာ ထမ်းကို ခွေထောင်၌ပူ
 ၀၂ နော်၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု
 ၀၃ မည်၊- ထာဝရဘုရားအားသစ္စာဝတ်ထားသင့်
 ၀၄ ဖာထိုင်း၊ ထိုယေရှုတင်မြှူ၊ သင်၏ထေရ်မှာ
 ထာဝရဘုရား၏ ထိမ်တော် တန်ထိုင်း၊ အထွင်း
 ထွင်းထာဝရဘုရား၏ထူဈားခွေ၌သစ္စာဝတ်ကို
 ခြေပါမည်၊ထာဝရထေရ်၊

၁၁၇

၀၅ ထူမျိုးအပေါင်းထိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ခြားခွမ်း
 ကြသော၊ထူထွေးသံအပေါင်းထိုး၊အထွန်းခြားခွမ်း
 ကြသော၊- အကြောင်းမူကား၊ ငါထို၌ကရုဏာ
 ထော် ကြီးထွန်း၊ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာ တော်
 ထည်အစည်အ ဖြစ်တည်၏၊ထာဝရထေရ်၊

၁၁၈

၀၆ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော် မူ၍၊
 ကရုဏာထော်အစည်အ ဖြစ်တည်သောကြောင့်၊
 ၀၇ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ခြားခွမ်းကြသော၊- ကရု
 ဏာထော်အစည်အ ဖြစ်တည်သည်ဟု ဣသရေလ
 ၀၈ အမျိုး ဝန်ခံစေး- ကရုဏာ တော် အစည် အ ဖြစ်
 ၀၉ ထည်သည်ထု၊ အာရန် အန္တယ်ဝန်ခံစေး- ကရု
 ဏာထော်အစည်အ ဖြစ် ထည်သည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားကို ကြောက်ရွံသော သူထိုသည် ဝန်ခံကြ
 စေး၊

၀၁ ငါ ထည် ထွင်း၊ မြောင်း၊ ရာထဲက ထာဝရ
 ဘုရားကိုခေါ်၍၊ထာဝရဘုရားသည်ကွယ်ဝန်း၊
 ၀၂ ထော အရပ်ထဲသို့ ထွင်းတော် မူ၏- ထာဝရ
 ဘုရားသည် ငယ်စဉ် ခြားခွမ်း မူသည် မြစ်၌
 ကြောက်စရာမရှိ၊ထူသည်ငါ၌အထေရ်သို့ပြုနိုင်
 ၀၃ ထနဦး- ထာဝရဘုရားသည်ငယ်စဉ်ပစ္စိတော်
 စူထည် မြစ်၌၊ ငကို ခုနီးထော သူထို၌ အထေရ်
 ၀၄ မြည့်နီထိန်မည်- ထာဝရ ဘုရား၌ ခိုယုံခြင်း
 ထည်၊ ထူကိုကိုးစား ခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၊
 ၀၅ စီး- ထာဝရဘုရား ၌ ခို ယုံ ခြင်း သည် မင်းကို
 ၀၆ ကိုးစားခြင်းထက်သာ၍ ကောင်း၏- ထူမျိုးအ
 ပေါင်းထိုသည်ကိုပိုင်းကြသော်လည်း၊ထာဝရ
 ဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် သူထိုကိုပယ် ဖြတ်
 ၀၇ ခုနီး- ငကိုပိုင်းကြ၏၊ ပိုင်းကြသော်လည်း၊ထာ
 ဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့် သူထိုကို ပယ်
 ၀၈ မြတ်ရမ်း- ဈာ၊ဈာ၊ ကဲ့သို့ ငကို ပိုင်း၍ ထုံကြ
 ထော်လည်း၊ ဈာပင်ကိုထောင်သော မီး၊ ကဲ့သို့
 မြီးကြ၏၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့်
 ၀၉ သူထိုကိုပယ်မြတ်ရမ်း- ထင်သည်ကို ထွင်း၊

ခြင်းငှါခြင်းထန်စွာ ထွန်းထော်လည်း၊ ထာဝရ
 ၀၁ ဘုရားသည် ငကိုပစ္စိတော်မူ၏- ထာဝရဘုရား
 ထည် ငါ၏အစွမ်း၊ သတ္တိ၊ ငါသိခြင်း၊ ဆိုရာအ
 ကြောင်း၊ ငကို ကယ်တင်ခြင်း၊ အကြောင်း၊ မြစ်
 ၀၂ တော်မူ၏-မြှောင့်မတ်သောသူထို၏နေရာ၌ဝမ်း
 မြောက်ခြင်း၊အသံနှင့် ကယ်တင်ခြင်း၊အသံရှိ၏၊
 ထာဝရ ဘုရား၏ ထက်သာလက် တော် သည်ကြီး၊
 ၀၃ သော အမှုကို ပြု၏- ထာဝရ ဘုရား၏ ထက်သာ
 ထက် တော်သည် ခြားမြင့် ထွတ် မှို၏၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ထက်သာထက်တော်သည်ကြီးသောအမှု
 ၀၄ ကိုပြု၏- ငါမသေရသေး၊အသက်ရှင်၍ထာဝရ
 ဘုရား၏အမှုတော်ထိုကို ကြားပြောရဦးမည်-
 ၀၅ ထာဝရ ဘုရားသည် ငကို ကြပ် တည်းစွာ ဆူစွ
 ထော်လည်း၊သေခြင်း၌အပ်တော်မမူသေး၊
 ၀၆ မြှောင့်မတ်ခြင်းတံခါးထိုးကိုအေးခွင့်ကြ၊ငါ
 ဝင်၍ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ခြားခွမ်းရ
 ၀၇ မည်- ဤတံခါးသည် ထာဝရဘုရား၏ တံခါး
 မြစ်၏မြှောင့်မတ်သောသူထိုသည်ဝင်ရကြ၏-
 ၀၈ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ခြား ခွမ်း ပါမည်၊ အ
 ကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
 စကားကိုနားထောင်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်
 ၀၉ တော်မူ၏-ထိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူဈားပယ်
 ထားသော ကျောက် သည် နောက်တဖန် ထိုက်
 ၁၀ ထောင့် အထွင်းဈားသို့ ရောက်ပြန်၏- ထိုအမှု
 သည်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှုမြစ်၏
 ငါထို မှက် မှောက်၌ ထည်၊ အံ့ ဩဝါ ဂွယ် မြစ်
 ၁၁ စီး-ဤနေ့ရက်သည်ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ
 သောနေ့ရက်ဖြစ်၍၊ယနေ့ဝမ်းမြောက် ရှင်ထန်း
 ၁၂ ကြကုန်အံ့- ထိုထာဝရဘုရား၊ကယ်တင်တော်
 မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏၊ ထို ထာဝရ ဘုရား၊
 ကောင်းကြီးမဝိထာကိုပေးတော်မူပါဟုတောင်း
 ပန်ပါ၏- ထာဝရ ဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွထာ
 သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိစေ သတည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ထိမ်တော်ထဲက အကျွန်ုပ်ထိုသဉ်ကိုယ်
 ၁၃ တော် ကို ကောင်း ကြီး ပေးကြ ပါ၏- ထာဝရ
 ဘုရား သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ ငါထို၌ ရောင်
 မြည်တော်ကို ထွတ်တော်မူ၏၊ ထမ်းတင်ရန် အ
 ကောင်းကို ထမ်းပစ္စင်ဦးမြို့၌ ကြီးနှင့် ချည်ကြ
 ၁၄ ထောင့်- ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်
 တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ခြားခွမ်းပါမည်၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုခြား
 ၁၅ မြှောက်ပါမည်- ထာဝရ ဘုရားသည် ထောင်း

မြတ်တော်စု၍၊ ကရုဏာတော် အစည် အမြဲ
တည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်တော်၊ ဇာတိတော်ကို ခိုး
စွမ်းကြလော့-

၁၁၉

- ၁ ထာဝရဘုရား၏ တရားတမ်း၌ မထွေ မတိမ်း၊
ထိုက်သွားသော သူတို့သည် မဂ်လာ မြကြမ်း-
- ၂ သက်သေခံတော် မူချက်တို့ကို စောင့်၍၊ ကိုယ်
တော်ကို မိတ်နှစ်လုံး၊ အကြွင်းမဲ့ ရှာသော သူတို့
သည် မဂ်လာမြကြမ်း- ထိုသူတို့သည် ဂုဏ်ကို
မပြု၊ ထမ်းခရီးတော်၌ လိုက်သွားတတ်ကြမ်း-
- ၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍၊ ကျင့်သုံးရာကိုယ်
တော်သည် ဩဝါဒပေးတော်မူပြီး- ကိုယ်တော်
၏အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
- ၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထမ်းခြောင့်ပါစေသော- အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တော်အထုံးစုံတို့ကို ထောက်
ထားသော အခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်း
- ၅ ထွတ်ရပါမိမ်း- ခြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်
များကို အကျွန်ုပ်တို့ထွေကျက်ပြီးမှ၊ ဂုဏ်တော်ကို
- ၆ ခြောင့်သောသဘောနှင့် ခိုးစွမ်းပါမည်- ကိုယ်
တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ပါမည်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ရှင်းရှင်းစွာ ပြင်တော်မူပါနှင့်-
- ၇ လူဖျိုသည် မိမိသွားသော ထမ်းကို အထယ်
သိုသန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟု မူကား၊ နှုတ်
- ၈ ကပတ်တော်အထိုင်းသတ်ပြုရမည်- အကျွန်ုပ်
တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာ
ပါ၏၊ ပညတ်တော် ထမ်းမှ ထွေစေတော် မမူပါ
- ၉ နှင်း- ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားဘဲ နေနိုင်မည်အ
ကြောင်း၊ ဗျာဓိတော်ကို နှစ်လုံးထဲမှာ ဆိုထား
- ၁၀ ပါပြီး- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဂ်
လာမြတ်တော်မူ၏အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်
တို့ သွန်သင်တော် မူပါ- စီရင်တော် မူရာ နှုတ်
- ၁၁ တော်ထွက် အထုံးစုံတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
နှုတ်နှုတ်ဟောပြောပါ၏- ခပ်သိမ်းသောစည်း
- ၁၂ မိမိဥစ္စာကို ရဘိသကဲ့သို့၊ သက်သေခံတော်မူရာ
- ၁၃ အထုံးစုံဝမ်းခြောက်ပါ၏- ပေးတော်မူသော ဩ
ဇာကို ဆင်ခြင်၍ ထမ်းခရီးတော်တို့ကို ကြည့်ရှု
- ၁၄ ပါ၏- အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ နွေလျှော်ပါ၏၊
နှုတ်ကပတ်တော်ကို မမှတ်ဘဲ မနေပါ-
- ၁၅ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ နှုတ်
ကပတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်ပါမည် အကြောင်း၊
- ၁၆ ကျေးဇူးပြုတော် မူပါ- တရားတော်၌ ထုံငွယ်
သော အရာတို့ကို မြင်နိုင်ပါမည်အကြောင်း၊ အ

- ၁၇ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓုတ်မိတ္တိကို ရွှင်လောင်စေပါ- အကျွန်ုပ်
တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧည့်သည် ဖြစ်ပါ၏အညွတ်
- ၁၈ တော်တို့ကို ဂုဏ်ထားတော် မမူပါ နှင်း- စီရင်
တော်မူချက်တို့ကို အစည်မပြတ်တောင့်တသော
အားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်နှစ်လုံးကြေကွဲလျှင်
- ၁၉ မြီပါ၏- မာနကြီးသောသူနှင့် ပညတ်တော်တို့
ကို ထွန်ကျူး၍၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရသောသူတို့ကို ထိုက်
- ၂၀ တော်ဆုခွတော်မူ၏- အကျွန်ုပ်တို့သည် သက်သေ
ခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည် ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်းမထိမိမိ ပြုခြင်းနှင့် ကင်းထွတ်စေတော်မူ
- ၂၁ ပါ- မင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ထံ၌ ထိုင်၍ ပြော
ကြပါ၏၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ုပ်တို့ကား၊ အထုံးအဖွဲ့
- ၂၂ တော်တို့ကို ဆင်ခြင်လျှင် အနုပါ၏- သက်သေခံ
တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ နွေလျှော်ရာ၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့တိုင်ပင်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏-
- ၂၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်သည် မြေမှုန့်၌ ခြစ်လျှင်
မြီပါ၏၊ နှုတ်ကပတ်တော် အထိုင်းအထက်၌
- ၂၄ စေတော်မူပါ- အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အကျင့်တို့
ကို နော်ပြန်၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်
မူပြီး၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သွန်သင်
- ၂၅ တော်မူပါ- ပေးတော်မူသော ဩဝါဒတမ်းကို
အကျွန်ုပ်တို့ နားထောင်စေတော်မူပါ၊ သို့ပြုလျှင် အံ့
ဂွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင် စောင့်ရှောက်
- ၂၆ ပါမည်- အကျွန်ုပ်တို့ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် မိတ်
နှစ်လုံးအရပ်ယိုလျှင် မြီပါ၏၊ နှုတ်ကပတ်တော်
- ၂၇ အထိုင်းတည်ကြည်စေတော်မူပါ- ဧကန်တမ်း
ကို အကျွန်ုပ်တို့ရှောင်ပါမည်အကြောင်း၊ ကယ်စ၍
- ၂၈ တရားတော်ကို လေးထနားအောင်စေပါ- သဗ္ဗာ
ထမ်းကို အကျွန်ုပ်တို့ရွေးပါပြီး၊ စီရင်တော်မူချက်
- ၂၉ တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ရွေးဖွယ်ထားပါပြီး- သက်သေခံ
တော်မူချက်တို့၌ ခြစ်ပါပြီး၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အ
- ၃၀ ရှက်ကွဲစေတော်မူပါနှင့်- အကျွန်ုပ်တို့ညာဏ်တို့
တွင် စေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပညတ်တော် ထမ်း
သို့ အလျင်အမြန် လိုက်ပါမည်-
- ၃၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်ထမ်းကို
အကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်တော်မူပါ၊ အထုံးထိုင်
- ၃၂ စောင့်ထိုင်သွားပါမည်- ညာဏ်ကို ပေးတော်
မူပါ၊ တရားတော်ကို စောင့်ပါမည်၊ မိတ်နှစ်လုံး
အကြွင်းမဲ့ စောင့်ပါမည်- ပညတ်တော် ထမ်း၌
အကျွန်ုပ်တို့ ခိုဆောင်တော်မူပါ၊ ထိုထမ်းကို
- ၃၃ နှစ်သက်ပါ၏- အကျွန်ုပ်တို့မိတ်နှစ်လုံးကို စောင့်
ထောက်သို့မထုတ်၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့

၈၈ ထင်ထို ဆွဲတော်မူပါ။- အနတ္တကို ပဓာနပရိ
 ၈၉ ခေခြင်းငှါအကျွန်ုပ်တို့ကမိကိသြားသို့ထွေတော်
 ၉၀ မူပါ။လမ်းခရီးတော်၌အကျွန်ုပ်တို့သက်ရှင်စေ
 ၉၁ တော်မူပါ။- ကိုယ်တော် ကို ကြောက် ခွံသော
 ၉၂ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ချာပိတ်တော်ကို တည်စေ
 ၉၃ တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ် ကြောက်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
 ၉၄ ကိုယ်တော်တော် စေတော်မူပါ။ မိရင်တော် မူရှက်
 ၉၅ ထိုသည်ကောင်း ခွန်ကြပါ၏။- ပေးတော်မူသော
 ၉၆ ဩဝါဒဗျားကို တောင့်တပါ၏။ ပြောငုံမတ်ခြင်း၊
 ၉၇ တရားတော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သေသက်ရှင်
 ၉၈ စေတော်မူပါ။
 ၉၉ ဆိုသာဝရဘုရား၊ ချာပိတ်တော်အထိုင်းကရ
 ၁၀၀ အာတော်သည်၊ဟူသောကယ်တင်တော်မူခြင်း၊
 ၁၀၁ ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ် ၌ ရေတ် ပါစေ
 ၁၀၂ သော။- ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်
 ၁၀၃ ကိုကိုးစားသည် ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့သော သူ၏ စကား
 ၁၀၄ ကို ချေရာ အကြောင်း၊ မှီရု မြလိမ့်မည်။- မိရင်
 ၁၀၅ တော် မူရှက်ထိုကို အကျွန်ုပ် မျှော်လင့်သည်ဖြစ်
 ၁၀၆ ၍၊ အကျွန်ုပ် ၏ နှုတ်ထံက သဗ္ဗာ စကားကို အ
 ၁၀၇ ရှင်း၊ ရုပ်သိမ်းတော်မူပါနှင့်။- ကိုယ်တော်၏
 ၁၀၈ တရားကိုမမြားမလပ်အစည်အမြဲကျင့်စောင့်ပါ
 ၁၀၉ မည်း-ပေးတော်မူသောဩဝါဒဗျားကိုအကျွန်ုပ်
 ၁၁၀ ခွာငွေ ပေးမြန်းသည်ဖြစ်၍၊ အစိုးအထားပမ္မိ
 ၁၁၁ ထံသွားထာရပါ၏။-သတ်သေခံတော်မူရှက်ထို
 ၁၁၂ ကို မင်းဗျား ထံမှာ ပြန်ပြော၍၊ ရှက်ကြောက်
 ၁၁၃ ခြင်းနှင့် ထင်းထွတ် ပါလိမ့်မည်။- အကျွန်ုပ်
 ၁၁၄ သည် နှစ်သက်သော ပညတ် တော် ထို၌ နေ့
 ၁၁၅ ထွက်ပါမည်။- နှစ်သက်သော ပညတ်တော် ထို
 ၁၁၆ အား ထက် ထိုကိုမရှိ၊ အထုံးအဖွဲ့တော် ထိုကို
 ၁၁၇ ဆင်ခြင်စောင့်စေ့ပါမည်။
 ၁၁၈ အကျွန်ုပ် မျှော် ထင်ရာ အကြောင်း၊ ကိုယ်
 ၁၁၉ တော် ၏ ကျွန်၌ ထားတော် မူသော နှုတ်ကပတ်
 ၁၂၀ တော်ကို အောင်း၊ ဓမ္မတော်မူပါ။- ချာပိတ်တော်
 ၁၂၁ အားဖြင့်အကျွန်ုပ်သေသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဆင်း
 ၁၂၂ ဇူကိုခံရမည်တွင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်အ
 ၁၂၃ ကျွန်ုပ်သက်သာရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။- မာန
 ၁၂၄ ဩသော သူထိုသည် အကျွန်ုပ်ကို အထွန် ကဲ့ရဲ့
 ၁၂၅ တော်သည်။ ကိုယ်တော် ၏ တရား ထမ်းကို အ
 ၁၂၆ ကျွန်ုပ်မရွှေ့ပါ။- ဆိုသာဝရဘုရား၊ ရှေးကာ
 ၁၂၇ ထ၌မိရင်တော်မူရှက်ထိုကိုအကျွန်ုပ်အောင်းစေ
 ၁၂၈ ၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှစ် သိမ့် စေပါ၏။- တရား
 ၁၂၉ တော် ကို ခွန် ပယ်သော အဓမ္မ ထူထို့ကြောင့်၊

အကျွန်ုပ်၌ ပူထောင်သော မိတ် နှုတ်မား၊ ရွတ် မှီ
 ၁၃၀ ပါ၏။-အကျွန်ုပ်အညှိသည်နေရာထိပ်တွင်အထုံး
 ၁၃၁ အဖွဲ့ တော် ထိုသည် အကျွန်ုပ် သိခြင်းဆိုရာအ
 ၁၃၂ ကြောင်းဖြစ်ကြပါ၏။- ဆိုသာဝရဘုရား၊ ညဉ့်
 ၁၃၃ အမှိန်၌ နာမတော် ကို အကျွန်ုပ် အောင်ဦးစေ၍
 ၁၃၄ တရားတော်ကို စောင့်ပါ၏။- ပေးတော်မူသော
 ၁၃၅ ဩဝါဒဗျားကို နားထောင်သော အားဖြင့် အား
 ၁၃၆ ရပါ၏။
 ၁၃၇ ဆိုသာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ၁၃၈ ၏အဖွဲ့ဖြစ်တော်မူ၏။နှုတ်ကပတ်တော်တော်ထို
 ၁၃၉ ကိုနားထောင်ပါမည်ထု၊ အကျွန်ုပ်ပြောထားပါ
 ၁၄၀ ပြီး- ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါမည် အကြောင်း၊
 ၁၄၁ ကိုယ်တော်ကို မိတ်နှစ်ထုံး အကြွင်းခွဲ တောင်း
 ၁၄၂ ပန်ပါ၏။ ချာပိတ်တော် အထိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အ
 ၁၄၃ နားထောင်မူပါ။-ကိုယ်ထိုက်ရာထမ်းကိုဆင်ခြင်
 ၁၄၄ သောအခါ၊ သတ်သေခံတော်မူရှက်ထို သို့အထွန်
 ၁၄၅ ခြံလိုက်ပါ၏။- ပညတ်တော်ထိုကိုစောင့်ခြင်းငှါ
 ၁၄၆ မစင့်မနွှဲ အထွန်အမြန် ပြုပါ၏။- မတရားသော
 ၁၄၇ သူအစည်းအဝေး၊ ထိုသည် အကျွန်ုပ်ကို ပိုင်းကြ
 ၁၄၈ သော်သည်။အကျွန်ုပ်သည်တရားတော်ကိုမစေ့
 ၁၄၉ မလျော့ပါ။- တရားသဖြင့် မိရင်တော်မူရှက်ထို
 ၁၅၀ ထို ထောက် ၍၊ ဂုဏ်တော်ကို မှီးစွမ်း ခြင်း ငှါ၊
 ၁၅၁ သန်း၊ခေါင် အမှိန် ၌ အကျွန်ုပ် ထ ထက် ပါ ၏။-
 ၁၅၂ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ခွံသောသူ၊ ပေးတော်မူ
 ၁၅၃ သော ဩဝါဒကို နားထောင်သော သူ မိသမ္မတထို
 ၁၅၄ နှင့် အကျွန်ုပ်ပေါင်းဝေတတ်ပါ၏။- ဆိုသာဝရ
 ၁၅၅ ဘုရား၊ မြေကြီးသည် ကရုဏာတော်နှင့်ပြည့်ဝ
 ၁၅၆ ပါ၏။ အထုံး၊ အဖွဲ့ တော်ထိုကို အကျွန်ုပ်၌ အွန်
 ၁၅၇ သင်တော်မူပါ။
 ၁၅၈ ဆိုသာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော် အထိုင်း၊
 ၁၅၉ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၌ ကျေးဇူးပြု တော် မူ ၏။-
 ၁၆၀ ပညတ်တော်ထိုကို အကျွန်ုပ်ထုံကြည်သည်ဖြစ်
 ၁၆၁ ၍၊ ကောင်းသော ညာထံ နှင့် ပညာတော်အ
 ၁၆၂ ထက် ကို သွင်း ပေးတော် မူပါ။- အကျွန်ုပ် သည်
 ၁၆၃ ဆင်းရဲမခံမှီ ထမ်းထွဲပါ၏။ ယခုစုကား၊ ချာပိတ်
 ၁၆၄ တော် အ ထိုင်း ကျင့် စောင့် ပါ ၏။- ကိုယ်တော်
 ၁၆၅ သည်ကောင်းသော သဘော၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်
 ၁၆၆ သောသဘောရှိတော်မူ၏။ အထုံး၊အဖွဲ့တော်ထို
 ၁၆၇ ကိုအကျွန်ုပ် ၌ သွန်သင် တော် မူ ပါ။- မာနဩ
 ၁၆၈ သောသူထိုသည်အကျွန်ုပ်တဝက်၌ ဂုဏ်တော်
 ၁၆၉ ကိုကြံစည် သော်သည်။ ကိုယ်တော်၏ ဥပဇာတ
 ၁၇၀ ဗျားကို မိတ်နှစ်ထုံး၊ အကြွင်းခွဲအွန်ပါ၏။- ထူထို့

နှစ်ထုံးသည် ဆီဥကဲ့သို့ ခဲလျက် ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်
မူကား။ ကိုယ်တော်၏ တရား၌ နေထိုင်ပါ၏။
၇၁ အထုံးအဖွဲ့တော်ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ။ အ
ကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခံရသော ကျေးဇူး သည် ကြီးပါ
၏။- နှုတ်တော်ထွက်တရားတော်သည် အရှင်
ထောင်စသောင်း ထက်မက၊ အကျွန်ုပ်၌ သာဓ်
ကောင်းပါ၏။

၇၂ ကိုယ်တော်၏ ထက်ထို သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝန်
ဆင်း၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပေးတော်မူပြီး ပညတ်
တော်ကို အကျွန်ုပ် သင်နိုင်သော ညာဏ်နှင့်

၇၃ ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။- နှုတ်ကပတ်တော်ကို အ
ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်သော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍

၇၄ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။- ထိုထာဝရဘုရား၊
မိရင်တော်မူချက်တို့သည် ထုတ်ဖန်ကြောင်းကို
၇၅ ၎င်းသဏ္ဌာတော်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်ကိုဆင်းရဲစေ

၇၆ တော်မူကြောင်းကို၎င်းအကျွန်ုပ်သိပါ၏။- ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ုပ်၌မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း။ ကရုဏာ
တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုချမ်းသာပေးပါစေသော

၇၇ ယုဆုတောင်းပါ၏။- ကိုယ်တော်၏တရားသည်
အကျွန်ုပ် နေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် အ
ကျွန်ုပ် အသက်ရှင်မည် အကြောင်း၊ သနားစွာ

၇၈ မက်တော်မူခြင်းသည်သက်ရောက်ပါစေသော။-
မာနကြီးသော သူတို့သည်ရှက်ကြောက်ကြပါ
စေသော။ အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်၌မတရား

၇၉ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ သက်သေခံ
တော်မူချက်ကိုသိသော သူတို့သည်အကျွန်ုပ်
၈၀ ထံသို့လှည့်ကြပါစေသော။- ရှက်ကြောက်ခြင်း

၈၁ နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်နှစ်ထုံး
သည်အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌စုံလင်ပါစေသော။
၈၂ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်တော်မူ

၈၃ ခြင်း ကျေးဇူးကို တောင့်တလျက် နှင့် ခွန်စား
လျော့ပါ၏။ သို့သော်လည်း။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို
၈၄ မျှော်လင့်ပါ၏။- အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကာလမှ

၈၅ ချမ်းသာပေးတော်မူပါမည်နည်းဟူ၍။ အကျွန်ုပ်
မှတ်မိသည့်အခါတော်ကို မျှော်လင့်လျက်
၈၆ အားကုန်ပါ၏။- မီးခိုး၌ရှိသော သားရေဘူးကဲ့

၈၇ သို့အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း။ အထုံးအ
ဖွဲ့တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။- ကိုယ်တော်၏
ကျွန်ုပ် နေ့ရသော နေ့ရက် ကာလ အထက်မှာ

၈၈ သောကကြာရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညည်း
ဆဲသောသူတို့အား။ အဘယ်ကာလမှတရားဆို။
၈၉ ဖြတ်တော် မူမည်နည်း။- မာနကြီးသော သူ၊
ကိုယ်တော်၏ တရားကို ထွန်ကျူးသောသူတို့

၉၀ သည်အကျွန်ုပ်အဖို့တွင်းစူးကို တူးကြပါပြီး။-
အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည် သဏ္ဌာန်နှင့်
၉၁ ပြည့်စုံကြပါ၏။ သူတပါးတို့သည် အကြောင်းမ
ရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲကြသည်ဖြစ်၍။ မ

၉၂ တော်မူပါ။- သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမြေကြီးပေါ်
ကသုတ်သင် ပယ်ရှင်းလုပါပြီး သို့သော်လည်း။
၉၃ ကိုယ်တော်၏ ဥပဓေသ များကို အကျွန်ုပ် မစွန့်

၉၄ ပါ။- ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်းအကျွန်ုပ်ကို
အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နှုတ်တော် ထွက် ချာ
၉၅ ဂိတ်တော်ကိုစောင့်ပါမည်။

၉၆ ထိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၉၇ ကောင်းကင်ဘုံ၌အစဉ်အမြဲတည်ပါ၏။ သဏ္ဌာ
တော်သည် လူတို့ အဆက်ဆက်မြဲမြံပါ၏။ မြေ

၉၈ ကြီးကိုတည်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်အမြဲနေ
၉၉ ပါ၏။- ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်ကိုယ်တော်
၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်၍မိရင်တော်မူသည်နှင့်အညီ။ သန

၁၀ တိုင်အောင် အမြဲနေကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်၏တရား၌နေထိုင်ခြင်းမရှိလျှင်။ အ
၁၁ ထက်ကဆင်းရဲခံစည်ပျက်စီးပါပြီး။- ကိုယ်တော်

၏ဥပဓေသများကိုအစဉ်မမေ့မလျော့နိုင်ပါ။ အ
၁၂ ကြောင်းမူကား။ ထိုဥပဓေသများအားဖြင့်၊ အ
၁၃ ကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်

၁၄ သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
ဥပဓေသများကို ရှာဖွေလိုက်စစ်သောကြောင့်၊
၁၅ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်ကို

ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ မတရားသောသူတို့သည်စောင့်
လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း။ သက်သေခံ
၁၆ တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်အောင်းမေ့

၁၇ ပါမည်။- ခပ်သိမ်းသောစုံလင်ခြင်း၏အဆုံးကို
အကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီး ပညတ်တရားတော်မူကာ။
၁၈ အထွန်ကျယ်ဝန်းပါ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ် သည် အ
ထွန်နှစ်သက်ပါ၏။ တနေ့လုံးဆင်ခြင်အောင်း
၂၀ မေ့လျက်နေပါ၏။- ပညတ်တရားတော်သည်

အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ထက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသာဓ်
ပညာရှိစေပါ၏။ ပညတ်တရားတော်သည် အ
၂၁ ကျွန်ုပ်၌အစဉ်တည်ပါ၏။- သက်သေခံတော်

မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဆင်ခြင်အောင်းမေ့
၂၂ မည်နည်း။

ထုထွ်၌ပြတော်မူတတ်သည်ထေရ်၊ အကျွန်ုပ်
 ၈၈ ကိုကြည့်ရှု၍ ကထိမထာနာတော်မူပါ။ မိန့်
 တော်မူချက်ဆဲသည်ထေရ်၊ အကျွန်ုပ်မြေထွမ်း
 ထိုကိုဖြောင့်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အ
 ထက်မည်သောရမ္မိကမ္မာမိ၊ ပရပါဓေနှင့်-
 ၈၉ ထုထွ်၍ ဩဌာနိသေက အကျွန်ုပ်ကို ရွေး
 ခွတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ဥပဓာသဗ္ဗာကို
 ၉၀ ခောင့်ပါမည်။ ချက်နှာတော်၏ အထင်းကို
 ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်မှာ ထွန်းထင်းစေ၍၊
 အထုံးအဖွဲ့တော်ထိုကို သွန်သင်တော်မူပါ။-
 ၉၁ ထုထွ်ပါ။ ဗျာထိုသည် တရားတော်ကိုမခောင့်
 သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မှတ်မိထိုမှ ချက်ရည်
 ထည်မြစ်ရေကဲ့သို့မီးပါ၏။
 ၉၂ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်
 မတ်တော်မူ၏။ ဗီရင်တော် မူချက် ထိုသည်
 ၉၃ ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။ ထာဝတော်မူသောသက်
 သေခံတော်မူချက်ထိုသည်လည်းတရားနှင့်ညီ
 ၉၄ ခြံထွာ ဖြစ်ကြပါ၏။ ရန်သူထိုသည် စကား
 တော်ထိုကို မေ့လျော့သောကြောင့်၊ စွဲထမ်းပူ
 ပန်ခြင်းမိတ်သည့်အကျွန်ုပ်ကို ဩဌာနိသေပါ၏။-
 ၉၅ ခွတ်ကပတ်ကော်သည်အလွန်စင်ကြယ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ
 ၉၆ ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ငယ်သောသူ၊ မထီမဲ့မြင်ပြု
 ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊
 ကိုယ်တော်၏ ဥပဓာသ ဗ္ဗာကို မပေ့မလျော့
 ၉၇ ပါ။- ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသည်နိစ္စထာဝရ
 ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏တရား
 ၉၈ သည်သစ္စာတရားဖြစ်ပါ၏။ ဆင်းရဲညှိုးငယ်
 ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ပညတ်တော် ထို
 ၉၉ သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။ သက်
 သေခံတော်မူချက်ထိုသည် အစည်အမြဲဖြောင့်
 ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည်
 အကြောင်း၊ ညာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။
 ၁၀၀ အကျွန်ုပ်သည် မိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့စေ
 ထပ်ပါ၏။ ထိုထာဝရဘုရား၊ နားထောင်တော်မူ
 ပါ။ အထုံးအဖွဲ့တော် ထိုကို ခောင့်ပါမည်။-
 ၁၀၁ ကိုယ်တော်ကိုသော်ဟပ်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်
 မူပါ။ သက်သေခံတော် မူချက် ထိုကို ခောင့်ပါ
 ၁၀၂ မည်။- ဗိုဏ်၊ မလင်း၊ ဌိအကျွန်ုပ်သော်ဟပ်တတ်
 ပါ၏။ ခွတ်ကပတ်တော်ကို မျှော်လင့်လျက်နေ
 ပါ၏။- ဗျာဓိတော်ထိုကို ဆင်ခြင်သောင်းပေ
 ထိုသောငှါ၊ ညညှိယံမလွန်မှီအကျွန်ုပ်ဖို့ထတ်

၁၀၃ ပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိ
 သည်ထေရ်၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်
 တော်မူပါ။ ဗီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်
 ၁၀၄ ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။- မကောင်းသော
 အကြံအစည်၌ ကွင်းလည်သောသူထိုသည်အ
 နီးသို့ချည်းကြပါ၏။ သူထိုသည်ကိုယ်တော်၏
 ၁၀၅ တရားနှင့်ဝေးကြပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်သည် နီးတော်မူ၏။ အထုံးစုံသော
 ၁၀၆ ပညတ်တော်ထိုသည်သစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။ သက်
 သေခံတော်မူချက်ထိုကိုအစည်အမြဲထားတော်
 မူကြောင်းကို၊ ရှေးဦးစွာမှစ၍အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
 ၁၀၇ အကျွန်ုပ် ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု
 ၍၊ ကယ်ခွတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏တရား
 ၁၀၈ ကိုမေ့မလျော့ပါ။- အကျွန်ုပ်အမှုကိုခောင့်၍
 အကျွန်ုပ်ကိုရွေးခွတ်တော်မူပါ။ ဗျာဓိတော်
 ၁၀၉ အားဖြင့် အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။- မတရား
 သောသူထိုသည် အထုံးအဖွဲ့တော်ထိုကို မစွာ
 သောကြောင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ဝေးကြပါ၏။-
 ၁၁၀ ထိုထာဝရဘုရား၊ သနား နှိမ့်တော်မူခြင်း
 သဘောသည်ကြွယ်ဝပါ၏။ ဗီရင်တော်မူချက်
 ၁၁၁ နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ
 ပါ။- အကျွန်ုပ်ကိုဩဌာနိသေသောသူနှင့်ရန်ထက်
 ပြုသောသူထိုသည် ဗျာ၊ ကြပါ၏။ သို့သော်
 ထည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်သက်သေခံတော်မူချက်
 ၁၁၂ ထိုမှလွတ်မသွားပါ။- သစ္စာမရှိသော သူထိုကို
 အကျွန်ုပ်သည်မြင်၍ မိတ်နာပါ၏။ အကြောင်း
 မူကား၊ သူထိုသည် ဗျာဓိတော်စကားကိုနား
 ၁၁၃ မထောင်ဘဲနေကြပါ၏။- ကိုယ်တော်၏ဥပဓာ
 သဗ္ဗာကို အကျွန်ုပ် နှစ်သက်ကြောင်းကိုမှတ်
 တော်မူပါ။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိ
 သည်ထေရ်၊ အကျွန်ုပ် ကို အသက်ရှင်စေ
 ၁၁၄ တော်မူပါ။ ခွတ်ကပတ်တော်အထုံးစုံထိုသည်
 ထုတ်မှန်ပါ၏။ တရားသဖြင့် ဗီရင်တော်မူချက်
 ရှိသမျှထိုသည်အစည်အမြဲတည်ကြပါ၏။
 ၁၁၅ အစိုးရသော သူထိုသည် အကြောင်းမရှိဘဲ
 အကျွန်ုပ်ကိုဩဌာနိသေသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်
 မိတ်နှစ်လုံးသည် စကားတော်ကို ကြွယ်ဝ၍
 ၁၁၆ ပါ၏။- ထက်ရဉာဏာမှာ၊ ကိုငဲ့သကဲ့သို့ဗျာဓိ
 တော်စကားကြောင့် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ပါ
 ၁၁၇ ၏။- မုသာ စကားကို ကြားလှမ်း၊ ရွံ့ရှာပါ၏။
 ၁၁၈ တရားတော်ကိုကား နှစ်သက်ပါ၏။- ဖြောင့်
 မတ်စွာ ဗီရင်တော်မူချက်ဗျာ၊ ကြောင့်၊ ထိုထ်

တော်ကို တရက်လွှာ ခုနှစ်ကြိမ် ခြံစွမ်းတတ်
 ၁၈၂ ပါ၏။- ထာရုတော်ကို နှစ်သက်သော ထူထိုဉ်
 ၁၈၃ ဤစွာ သောငြိမ် ဝတ်ခြင်း မြို့ပါ ။ ထူထို မိတ်
 ၁၈၄ ဣတ်ဇရာ အ ကြောင်း မ မြို့ ပါး- ထို ထာဝရ
 ၁၈၅ ဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အ
 ၁၈၆ ကျွန်ုပ် ဖွဲ့စည်းထင်၍၊ ပညတ် တော်မူကို ကျင့်
 ၁၈၇ ပါ၏။- သက်သေခံတော်မူရည်ထိုက်အတွက်
 ၁၈၈ မိညည်သည် ဇောင့်ပါ၏။ အတွန် နှစ်သက် ပါ
 ၁၈၉ ။- ကိုယ်တော်၏ ဥပဓာသထို နှင့် သက်သေ
 ၁၉၀ ခံတော် မူရည် ထိုကို ဇောင့်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အ
 ၁၉၁ ကျင့်မြို့သတ္တထိုသည်ရွှေတော်၌မြို့ကြပါ၏။
 ၁၉၂ ထို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် စောင့် ယစ်သံ
 ၁၉၃ သည်ရွှေတော်သို့ ရောက်ပါစေသော၊ နှုတ်က
 ၁၉၄ ပတ်တော်အထိုင်း၊ ညာ အံ့ကိုပေးသနားတော်
 ၁၉၅ မူပါး- အသနားတော်ခံသော စကားသည်ရွှေ
 ၁၉၆ တော်သို့ ရောက်ပါစေသော၊ ဈာမိတ်တော်အ
 ၁၉၇ ထိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော် မူပါး- အ
 ၁၉၈ ထိုစား နှုတ်တော်ထိုကို သွန်သင်တော် မူသောအ
 ၁၉၉ ခါး၊အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည် ခြံ၊ ခွမ်းခြင်းကို မြွတ်
 ၂၀၀ ဆိုပါ မည်။- အထုံး နံသော ပညတ် တော် ထို
 ၂၀၁ သည်ခြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်လျှာ
 ၂၀၂ သည် ဈာမိတ်တော်ကို သိခြင်း၊ ဆိုရပါ မည်။-
 ၂၀၃ ကိုယ် တော် ၏ ဥပဓာသ ဈာကို နှစ်သက် ပါ
 ၂၀၄ သည်ဖြစ်၍၊ ထက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမစ
 ၂၀၅ ပါစေသော- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်
 ၂၀၆ မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ် တောင့်တပါ ။
 ၂၀၇ ထာရုတော်သည်ထည်းအကျွန်ုပ်ဖွဲ့စည်းထင်ရာ
 ၂၀၈ မြစ်ပါ၏။-အကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှင်၍၊ ကိုယ်
 ၂၀၉ တော်ကို ခြံ၊ ခွမ်းပါစေသော၊ မီရင်တော်မူရည်
 ၂၁၀ ထိုသင့်အကျွန်ုပ်ကိုမစကြပါစေသော- ပျောက်
 ၂၁၁ သောသို့၊ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် ထမ်းလွှဲပါပြီ၊
 ၂၁၂ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကိုရှာတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်
 ၂၁၃ သက်ပညတ်တော်ထို ကိုမစမလျော့ပါ။

၁၂၀

၁၂၁ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝ
 ၁၂၂ ရဘုရားကို အော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၂၃ နားထောင်တော်မူ၏။- ထို ထာဝရဘုရား၊ အ
 ၁၂၄ ကျွန်ုပ် အသက် ကို သနွာ မမြို့သော ဂြုတ်မှ၎င်း၊
 ၁၂၅ ထွဋ်စားတတ်သောလျှာမှ၎င်း ကယ် ဂြုတ်တော်
 ၁၂၆ မူပါး- ထို ထွဋ်စားတတ်သောလျှာ၊ သင်သည်
 ၁၂၇ အထက်ကျေးဇူး မြို့သနည်း။ အထက် အကျွန်ုပ်
 ၁၂၈ ကို ခံရ သနည်း။- အားကြီးသော သူ၏ ထက်

သောမြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ရသစ်သစ်ထားမီးခံကဲ့သို့
 ၁၂၉ ၎င်းမြစ်။- ငါသည်ပေစွတ်ပြည်၌ တည်းခို၍၊
 ၁၃၀ ကေဝါတဲ၌နေရသည် အရာမှာအမက်သာ မြို့၏။-
 ၁၃၁ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခုန်းသော ထူထို နှင့် အထူး၊ င
 ၁၃၂ မိညည်သည် ကြာမြင့် စွာနေရပါသည်အကား-
 ၁၃၃ ငါသည် ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ထက်မှာနေ၏။ ငါမြို့
 ၁၃၄ လျှာစုကား၊ သူထိုသည် ခပ်ထိုက်ခြင်းငါ အထို
 ၁၃၅ မြို့ကြ၏။

၁၂၁

၁၂၆ ကို မစခြင်း အကြောင်း၊ ထည် ပေါ်ထွက် ရ
 ၁၂၇ သော တောင်မြို့သို့ ငါးပျှင် ကြည့် ၏။- စကား
 ၁၂၈ ကင်နှင့်မြေကြီးကိုခန့်စင်း၊ တော်မူသောထာဝရ
 ၁၂၉ ဘုရားထံတော်မှ၊ ကိုမစခြင်းအကြောင်းထည်
 ၁၃၀ ပေါ်ထွက်ရ၏။
 ၁၃၁ သင်၏မြေကို ချော်စေခြင်းငှါ အစွင့်ပေးတော်
 ၁၃၂ မမူ၊ သင့်ကိုဇောင့်သောသူသည်ထိပ်တော်မမူ-
 ၁၃၃ အကယ်စဉ်စစ် ဣသရေလအမျိုးကို ဇောင့်သော
 ၁၃၄ သူသည်ဖိုဖ်ရှည်၊ ထိပ်ရှောင်ခြင်း၊ မှီတော်မမူ-
 ၁၃၅ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို ဇောင့် တော်မူ၏။
 ၁၃၆ ထာဝရ ဘုရားသည် သင် ၏ ထက်မှာ ထက်၌ မြို့
 ၁၃၇ သောသင်မိထို ရာ အမိတ်မြစ်တော်မူ၏။- ရှေ့အ
 ၁၃၈ မြန်၌နေစားမြင့်၎င်း၊ ညည်းအမြန်၌ထစားမြင့်
 ၁၃၉ ၎င်းအထိအမိတ်မမြီရား- ထာဝရဘုရားသည်မ
 ၁၄၀ ကောင်းသောအမှုအရာအထုံးနံ့ထိုကိုကွယ်ကာ
 ၁၄၁ ၍၊ သင်၏အသက်ကို ဇောင့်တော် မူလိမ့်မည်။-
 ၁၄၂ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်၏ ထွက် ခြင်း၊ နှင့် ဝင်
 ၁၄၃ ခြင်းထိုကိုသမုမှစ၍ အစည်မပြတ်ဇောင့်တော်
 ၁၄၄ မူလိမ့်မည်။

၁၂၂

၁၂၅ ငါ ထိုသည် ထာဝရ ဘုရား၏ ထိပ်တော် ထို
 ၁၂၆ သွားကြ ကုန်စုံထု၊ သုတပါး ထိုသည်ပြော ကြ
 ၁၂၇ သောအခါ၊ ငါသည်ဝမ်းမြောက်ခြင်း မြို့၏။- ထို
 ၁၂၈ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏ တံခါးထိုအတွင်း၌ ငါထို
 ၁၂၉ သည်ရပ်၍ ရှေ့ကြ လိမ့်မည်။- ယေရုရှလင်မြို့
 ၁၃၀ သည် ဝေဇပ်သော မြို့ကဲ့သို့တည်၏။- အမျိုးအ
 ၁၃၁ နွယ်ထိုသည်ထိုမြို့သို့တက်ကြ၏။ ဣသရေလအ
 ၁၃၂ မျိုးထုံးစံ မြို့သည်အထိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အ
 ၁၃၃ မျိုးအနွယ်ထိုသည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
 ၁၃၄ ကို ခြံ၊ ခွမ်း ခြင်းငှါ တက် သွား ကြ၏။- ထိုမြို့၌
 ၁၃၅ တရားမီရင်ရာပထွင်၊ ဝါပိတ်မင်းမျိုး၏ရာပထွင်
 ၁၃၆ ထိုသည်တည်ကြ၏။- ယေရုရှလင်မြို့ ငြိမ်ဝပ်
 ၁၃၇ မည် အကြောင်း၊ ဆုတောင်းကြံရာမှ၊ ထိုမြို့ကို

၁၂၅
 မြတ်နိုး နှစ်သက်သော သူတို့သည် နှစ်သက်သော ရတနာ
 ၁ ပါစေသော၊-သစ်သော မြို့ရိုးအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း
 ထင်၍ ဘုံ မိတ်ဖွင့် ထို၌ နှစ်သက်သော မြင်း မြို့ပါစေ
 • သော- သစ်၌ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမြို့ပါစေသောသူ၊ ငါ
 ထည် ညီအစ်ကို အတွက်၊ အစောဆုံး၌ ထိုအ
 ၂ တွက်ပြောဆိုပါမည်၊-ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝ
 ၃ ရဘုရား၏ ထိခံတော်ကို ထောက်၍၊ သစ်သော
 ကျိုးကိုရှာပါမည်။

၁၂၆

• ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျိန်း ဝတ်တော် စုသော
 သူတို့၏ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့်ပါ
 ၂ ၊ ။-ကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ထက်ကိုး၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့
 ထည်သခင်မထက်ကိုး၎င်းမျှော်ကြည့်သည်နည်း
 ၃ ထူး၊အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်မသနားတော်မူခြင်း
 ကျေးဇူးကိုမခံ ဖို့ ထိုင်သော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏
 ၄ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမျှော်ကြည့်ထွက်
 ၅ နေကြပါ၏- ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်မသနား
 ထောက်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အထွန်အခွက်လွှဲ
 ၆ ခြင်းကို ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်
 ၇ မူပါ၊- မထိခံခြင်း ပြုသောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 ၈ ၎င်း၊ မာနကြီးသောသူတို့၏အခွက်လွှဲခြင်းကို၎င်း၊
 ၉ အကျွန်ုပ်တို့၏မိညည်သည်အထွန်ခံရပါ၏။

၁၂၇

• ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ထက်မှာမြှင့်တော်မ
 ၂ မူလျှင် ဟူသော စကားနှင့်စီ၍၊ အထူးစေတ
 ၃ ချီးဆိုရသောစကားဟုမူကား၊- ထာဝရဘုရား
 ထည်ငါတို့ထက်မှာမြှင့်တော်မမူလျှင်၊သူတို့သည်
 ၄ ငါတို့ရန်ထက်၌နေကြသောစခါ-အစွက်ထွက်
 ၅ ၍ငါတို့ကို အသက်နှင့်ထကွ ချီကြပြီကား၊-
 ၆ ဆိုစခါငါတို့ကိုရေသည်ထွန်းမိုး၍ မီးသောရေ
 ထည် ငါတို့ အသက် မိညည် အပေါ်မှာကျော်
 ၇ ထွားပြီကား၊- ခော်ကားသောရေထည်ငါ
 ၈ တို့အသက်မိညည်အပေါ်မှာ ကျော်ထွားကြပြီ
 ၉ ကား၊- သူတို့ သွားနှင့် ကိုက်ခဲရာ ထိုငါတို့ကို
 ၁၀ အပ်တော်မမူသော ထာဝရဘုရားသည်မိမိထာ
 ၁၁ ဝ်တော်မူသောတည်း၊- ငှက်သည် နေဦးထိုက်
 ကျော့ကွင်းထဲက ထွက်သကဲ့သို့၊ ငါတို့အသက်
 ထည်ထွက်ထွက်၍၊ ကျော့ကွင်းပြတ်၍ ငါတို့
 • ထည် ထွက်ကြပြီ- ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး
 ကို ခန့်ဆင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏နာမ
 ဇာန်စားခြင်း၊ ငါတို့သည်မစခြင်းကျေးဇူးကို
 ခံရကြသတည်း။

၁၂၈

• ထာဝရဘုရားကို ဗိုလှုံသောသူတို့သည်မထုန်
 မထုပ်၊အစည်အမြတ်တည်ကောမိထုန်ထောင်ကဲ့
 ၂ သို့ဖြစ်ကြ၏၊- တောင်ရိုးထို့သည် ထေရုဒ္ဓထင်
 မြို့ကိုဝန်းရံသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည်မိမိထူ
 ထိုကိုယဗုဒ္ဓဓဉ်၊ကောထအစဉ်မပြတ်ဝန်းရံတော်
 ၃ မူ၏၊- ခြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ရခမ္မိတ်ကို
 ပြုသော အခွင့် မရှိစေခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူ
 ထိုက်တော်သည်ခြောင့်မတ်သောသူတို့၏အစွန်
 ရာအစွဲအပေါ်မှာမထည်မနေရ၊
 ၄ ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကောင်းသောသူ၊ အသော
 ခြောင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူး ပြုတော်မူပါ၊-
 ၅ ကောက်သောထမ်းဈာ၊သို့ ထွဲထွားသောသူတို့
 ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသဖြင့် ပြု
 သောသူတို့နှင့် အထူ ထုတ်ထွားတော်မူမည်၊ အ
 သရေထအမျိုး၌ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမြို့ပါစေသော။

၁၂၉

• ခမ်းသွား ချွတ်ထားသော မိထုန်ထားထိုကို
 ထာဝရဘုရားပြန်ထားစေတော်မူသောစခါ၊ငါ
 ၂ တို့သည်ထိပ်မတ်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏- ထို
 စခါ ငါတို့ နှုတ်သည်ရယ် ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ ငါတို့
 လျှာသည်သိခြင်း၊ဆိုခြင်းနှင့်ငှင်ပြည့်ဝမ်းစာပါ၊
 ၃ အမျိုးသားထိုကတည်း၊ထာဝရဘုရားထည်သူ
 ထိုအစွဲကြီးသော အမှုကိုပြုတော်မူပြီထုဆိုကြ
 ၄ ။-ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အစွဲကြီးသောအ
 မှုကိုပြုတော်မူပြီ၊ ငါတို့ထည်ထည်းဝမ်းခြောက်
 ၅ ထွက်နေကြ၏-ဆိုထာဝရဘုရားခမ်းသွားချွတ်
 ထား ခြင်း ကို ခံရသော အကျွန်ုပ်တို့ကိုတောင်
 ၆ ချွတ်နှာရောင်းရေကဲ့သို့ တဖန်ပြန်ထားစေတော်
 ၇ မူပါ၊- ချွတ်ရည်ကုထွက်မျိုးနေကြသောသူတို့
 ထည် ချွတ်ထန်းထွက်ပေါ၊ မိတ်ကြ လိမ့်မည်၊-
 ၈ ချွတ်ရည် ကုထွက် ကြိရန် မျိုးစေ့ကို ဆောင်၍
 ထွက်သွားသောသူသည်၊ကောက်ထိုင်းဈာကို
 ဆောင်ထွက် ချွတ်ထန်းသော မိတ်နှင့်အစွန် ပြန်
 ထာလိမ့်မည်။

၁၃၀

• ထာဝရဘုရားသည် အိမ်တို့ဆောင်တော်မ
 မူလျှင်၊ ဆောင်သော သူတို့ထည် အစည်း နှီး
 ထုပ်ဆောင် ကြ၏၊ ထာဝရဘုရားသည် မြို့ကို
 စောင့်တော်မမူလျှင်၊ ကမ်းစောင့် ထိုထည် အ
 ၂ စည်းနှီးစောင့်ကြ၏- စောစောထထွက်၊ ညည့်
 နက်သည်ထိုက်ဆောင်မထိပ်ထဲနေထွက်၊ဝပ်ပန်း

စွာစောစောလျက် နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ၊
အိပ်ပျော်ရသော အခွင့်ကို ခွဲစိတ် မူသောသူ
အားအမှန်ပေးတော်မူ၏။

- ၈ ဇွားမြင်သောသားသမီးတို့သည်သာဝရဘုရား ဆုခွင့်၊ ပေးသနားတော်မူသော အမွေဥစ္စာဖြစ်
- ၉ ကြမ်း- အသက်ပျံ့စည်၊ ဇွားမြင်သောသားသမီး တို့သည် သူ့လက်၌ ရှိသောကြောင့် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
- ၁၀ ၏- မိမိမြားတောင့်ကို သူတို့နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် မိမိသာရှိ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ၊ ရန်သူတို့ကိုတံခါးဝ၌ ဆီးတားကြလိမ့် မည်။

၁၂၀

- ၁ သာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းခရီး၊
- ၂ တော်တို့ လိုက်သွားသမျှသော သူတို့သည် မိမိလက်
- ၃ ထာရှိကြ၏။- ထိုသို့ပြုလျှင်သင်သည် မိမိလက်
- ၄ နှင့်ထုပ်ဆောင်၍ ရသော အစားကို စားရလိမ့်
- ၅ မည်။ မိမိသာရှိကြောင်းစားရလိမ့်မည်။- သင်
- ၆ ၏မယားသည် သင့်အိမ်နားမှာ ဈားစွာအသီး
- ၇ သီးသော စပွန်နယ်ပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ သားသမီးတို့
- ၈ သည် သင့်စားပွဲပတ်လည်၌ စိုက်ပျိုးသော ထံ
- ၉ ထွင်ပင်ဈား ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ထာ
- ၁၀ ဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူသည် ထိုသို့
- ၁၁ သော မိမိသာ ရှိရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား
- ၁၂ သည် မိမိအုန်တောင်ပေါ်က ကောင်းကြီးပေး
- ၁၃ တော်မူ၍၊ လေရုရှထင်မြီခံရသောကောင်းကျိုး
- ၁၄ ကိုတသက်ထုံးမြင်ရလိမ့်မည်။- မိမိသားသမီးတို့
- ၁၅ ၌ဇွားမြင်သော သားသမီးတို့ကိုလည်းမြင်ရလိမ့်
- ၁၆ မည်။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ဖြစ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေ
- ၁၇ သော။

၁၂၁

- ၁ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ကြိမ်ခန့်ဈားစွာကို
- ၂ သူတပါးတို့သည်လည်းဆဲကြပြီး ဟူသောစကား
- ၃ နှင့်ရှိ၍၊ ဣသရေလအမျိုးဆိုရသောစကားဟူမူ
- ၄ ကား-ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ကြိမ်ခန့်ဈားစွာ
- ၅ ကိုသူတပါးတို့သည်လည်းဆဲကြပြီးသို့သော်
- ၆ ထည်းကို မနိုင်ကြ။- ထွန်သော သူတို့သည်
- ၇ ကြောပေါ်မှာထွန်၍၊ ရှည်သောထွန်ကြောင်းတို့
- ၈ ကို ဖတ်တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ ကြီးထွားမှုကို
- ၉ ဖြတ်တော်မူပြီး- မိမိအုန်မြို့ကို ခုနီးသော သူအ
- ၁၀ ပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်၍ ထွန်ခြင်းကိုခံရ
- ၁၁ ကြပါစေ။- အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်၍၊ အထယ်သူ

- ၁ မှုမနှုတ်ဘဲ ညှိနှိုင်းတတ်သော မြက်ပင်ကဲ့သို့
- ၂ ဖြစ်ကြပါစေ။- ထိုမြက်ပင်ကိုမှိုက်သောသူသည်
- ၃ ထက်တဆပိုမူပေရ။ စည်းသောသူလည်းထက်
- ၄ တပေပိုမူပေရ။- ထမ်း၌ရှောက်သွားသော သူတို့
- ၅ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မိမိ
- ၆ ထာ သက်ရောက်ပါစေသော၊ ထာဝရဘုရား၏
- ၇ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ သင်တို့ကို ကောင်းကြီး
- ၈ ပေးကြ၏ထုမပြောမဆိုရကြ။

၁၃၀

- ၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ နက်နဲသူထဲကကိုယ်တော်
- ၂ ကိုအကျွန်ုပ်အော်တစ်ပါး- ထိုထာဝရဘုရား၊
- ၃ အကျွန်ုပ်၏ စကားသံကိုကြား၍၊ အကျွန်ုပ် ဆု
- ၄ တောင်းပစ္စနာပြုသံကိုနားညောင်းတော်မူပါ။-
- ၅ ထိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
- ၆ ရုစိုက်စေခြင်းငှါမှတ်တော်မူလျှင်အထထီ
- ၇ သူသည်ခံရပ်နိုင်ပါမည်နည်း။- ကိုယ်တော်ကို
- ၈ ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်
- ၉ ထွတ်ခြင်း အခွင့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။- ထာဝရ
- ၁၀ ဘုရားကို ငါစောင့်လျက် နေ၏။ ငမိညည်သည်
- ၁၁ စောင့်လျက်နေ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုငါမျှော်
- ၁၂ ထင်၏။- နံနက်ကိုမျှော်ထင်သော သူတို့ထက်မ
- ၁၃ က၊ ငမိညည်သည်ဘုရားရှင်ကိုမျှော်ထင်လျက်
- ၁၄ နေ၏။- ဣသရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား
- ၁၅ ကိုမျှော်ထင်ပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
- ၁၆ ဘုရား၌ ကရုဏာရှိ၏။ ဈားစွာသော ရွှေနှုတ်
- ၁၇ ခြင်း၊ ကျေးဇူးရှိ၏။- ဣသရေလ အမျိုးကို ခပ်
- ၁၈ သိမ်းသော ရုစိုက်စေခြင်းတို့ထဲက ရွှေနှုတ်
- ၁၉ တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃၁

- ၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် မိတ်မမြင့်
- ၂ ပါ၊ ချက်နာလည်း မပေးပါ။ ကိုယ်နှင့် မတန်း၊
- ၃ ကြီးမြင့်သော အမှုတို့၌ မကျင်လည်ပါ။- အ
- ၄ ကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်သည်အမိန့်နှင့် ကွာသော
- ၅ သူငယ်ကဲ့သို့၊ ကိုယ်မိတ်ကိုခြေ၍ ဖြိမ်းစေပါပြီ။
- ၆ အကျွန်ုပ် မိတ်နှစ်ထုံးသည် နှိုက်ကွာသော သူငယ်
- ၇ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။- ဣသရေလ အမျိုးသည် ယခု
- ၈ မှစ၍၊ ကာလ အစည်မပြတ် ထာဝရဘုရားကို
- ၉ မျှော်ထင်ပါစေ။

၁၃၂

- ၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ ဖိစိပ်မင်းကို၎င်း၊ သူခံရသ
- ၂ မှသော ဆင်းရဲ ခြင်းကို၎င်း စောင်းမေ့တော်မူ
- ၃ ပါ။- ထိုမင်းက၊ ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သော

ထန်မိုးရှင် ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
 ထေရ်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မထွေမှီ ထိုင်စေအံ့။
 ကိုယ်နေရာအိမ်သို့မဝင်၊ ကိုယ်အိပ်ရာပေါ်သို့မ
 ထပ်၊ ကိုယ်ဈာန်အိပ်ရမည်အခွင့်၊ ဈာန်ခမ်း
 မှတ်ရမည်အခွင့်ကိုမပေးပါ။ ထာဝရဘုရားထံ ကျိန်း
 ဆို၍ မိဋ္ဌာန်ပြု၏။- ထေရ်သည် ဖေရိပ် ပြည်
 ရွာ၊ ကြောင်းကိုငါတို့သည် ကြားရကြပြီ။ ယာ
 မိတ်တောင့်စွေကြပြီ။- ဘုံမိတ်မှန်တော်သို့ ဝင်
 ၍၊ ခြေတော်တင်ဆုခံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်
 ကြကုန်အံ့။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကျိန်းဝပ်တော်
 မူရာသို့ ဘုန်းတော်နှင့် ဂုဏ်သောဝဗ္ဗသစ်တာနှင့်
 တကွ တက်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပ
 ရောဟိတ်သို့သည် ပြောင့်မတ်ခြင်း တန်ခိုးကို
 ဆင်၍၊ ကိုယ်ကော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှင်
 ထန်းစွာသိခြင်းဆိုကြပါစေသော။- ကိုယ်တော်
 ၏ကျွန်ုပ် ဂါမိမင်း၏ဈာန်ကို ထောက်သဖြင့်၊
 ကိုယ်တော်ထံ၌ ဘိဿိတ်ခံသောသူကို ငြင်းပယ်
 တော်မမူပါနှင့်။
 ထာဝရဘုရားသည် ဂါမိမင်းမိဋ္ဌာန် ကျိန်း
 ဆိုခြင်းကို ပြု၍၊ သဗ္ဗာဏ်တော်မူသောစကား
 ဟုမူကား၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို သင်၏ပစ္ဆင်
 ပေါ်မှာ ငါတင်မည်။- သင်၏သားတို့သည် ငေမို့
 ညည်တရားကို ငင်း၊ ငါသွန်သင်သောသက်သေ
 ခံချက်ကို ငင်း စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့၏သား
 ဇာသည့်လည်း သင်၏ပစ္ဆင်ပေါ်မှာ အစည်အ
 မြီထိုင်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ဇာပိတ်ထားတော်မူ
 ပြီ။- ထာဝရဘုရားသည် မိအုန်မြို့ကို ရွေးကောက်
 ၍၊ အမြဲနေတော်မူရာသို့ အလိုတော် မြီသည်အ
 ရာမှာ၊- ဤမြို့ကား ငါအစည်အမြီ ကျိန်းဝပ်ရာ
 မြို့တည်း။ ငါအလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဤမြို့၌ ငါနေ
 မည်။- သူ၏အစာ အာဟာရကို အထူး သဖြင့်
 ကောင်းကြီးပေးမည်၊ သူ့ဆင်းရဲသားတို့ကို
 စွာ ကျွေးမည်။- သူ၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို
 ကယ်တင်ခြင်း တန်ဆာကို ဆင်စေသဖြင့်၊ သူ့
 ထန်ရှင်းသူတို့သည် ရှင်ထန်းသောသိခြင်းကို
 ရှင်ထန်းစွာဆိုရကြလိမ့်မည်။- ထိုမြို့၌ ဂါမိမင်း
 ဦးမြို့ကို ငါပေါက်စေမည်။ ငယ်၌ ဘိဿိတ်ခံ
 သောသူတို့ မီးခွက်ကို ငါပွင့်စင်ပြီ။- ထိုအရှင်
 ၏ရန်သူများကို ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ငါစုံ
 ထွန်းမည်။ သူ၏ဦးရစ်သရေသည် ဘုန်း ပွင့်
 ထွက်၌ ထိမ့်မည်ထူရာပိတ်တော်မူ၏။

၁၃၃

ဤစစ်ကိုတို့သည် ထေရ်ထူထွက် ပေါင်း
 ခေါ်ကြသည်အရာမှာ အထွန်ဆောင်းပေ၏။ ထ
 ထွန်တင့်တယ်လျှောက်ပတ် ပေ၏။- ထာဝရဘုရား
 ခေါင်းပေါ်မှာ ထောင်းထွက်၊ သူ၏ဇုမိတ်သို့မီး
 ၍၊ ထည်စွပ်တိုင်စေတော်မူသောနံ့သာတို့ကို သို့
 ခြစ်၏။- ထေရ်ရန်တောင်နှင့် မိအုန်တောင်ရှိ၊
 ပေါ်သို့ ကျသောနှင်းကဲ့သို့ ခြစ်၏။ ထိုသို့နေကြ
 သောထေရ်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် အစည်အမြီ
 အသက်ရှင်ခြင်းအခွင့်တည်းဟူသော ကောင်း
 ကြီးမင်္ဂလာကို မိရင်တော်မူ၏။

၁၃၄

ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ညည်ယံစောင့်
 သောထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့၊
 ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး ပေးကြသော
 သန့်ရှင်းရာရွာနတ်တော်သို့ ထက်ကိုရှိ၍၊ ထာဝရ
 ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြသော။- ကောင်း
 ကင်နှင့်မြေကြီးကို ဝန်ဆောင်တော်မူသောထာဝရ
 ဘုရားသည် မိအုန်တောင်ပေါ်က၊ ထွက်ကြကောင်း
 ကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

၁၃၅

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
 ထော့။- ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၊ ငါတို့ဘုရား
 သခင်၏ အိမ်တော် တန်တိုင်းတွင် အမှုစောင့်
 သောထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့၊ ချီးမွမ်းပြင်း
 ကိုပြုကြလော့။- ထာဝရဘုရားသည် ကောင်း
 မြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီး
 မွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ထော့မနာ သိခြင်း
 ဆိုကြသော။ ထိုသို့သော အမှုသည် တင့်တယ်
 လျှောက်ပတ်ဝေ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုယ်တော်အမှု
 ငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ထဋ္ဌာတော် ခြစ်စေ
 ခြင်းငှါ ငင်းရွေးကောက်တော်မူပြီ။
 ထာဝရဘုရားသည် ကြီးတော်မူကြောင်း၊ ငါ
 တို့ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက်မြတ်
 တော်မူကြောင်းကို ငါသိ၏။- ထာဝရဘုရား
 သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သဗ္ဗဗျာ၊ နတ်နိရာ
 အရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော်ရှိသမျှတို့ကို ပြုတော်
 မူ၏။- မြေကြီး၊ ရွှန်းမှပိုဆုံးတိမ်တိုက် တက်စေ
 တော်မူ၏။ မိုဃ်းနှင့် တကွလျှပ်စစ်ကို ခန့်ဆင်
 တော်မူ၏။ သဏ္ဌာတော်တိုက်ထဲကလေးကို ထုတ်
 တော်မူ၏။- အကုတ္တ၊ ပြည်၌ ထူမှစ၍ တိမ်ညာန်

ထိုင်းစောင့်သားဦးရှိသမျှတို့ကိုမိမိ၏ခတ်တော်
 ၉ မူ၏- ထိုအံ့ဂုဏ္ဌါပြည်၊ သင်၏အထံမှာစာရေ
 မင်းမှစ၍၊ သူ၏ကျွန် အပေါင်း၊ တို့၏ အပေါ်သို့
 ထက္ကဏာသက်သေး၊ ထို့စွယ်သော အမှုတို့ကိုစေ
 ၁၀ ထွတ်တော် မူ၏- အာမောဓိ ပြည်ကို အမိုးရ
 ၁၁ သော မြို့ဟုန်မင်း၊ ဗာရှန် ပြည်ကို အမိုးရသော
 ဩစမင်းနှင့် တကွ၊ ဘုန်းကြီးသော ခွင်ဘုရင်
 ဈာားကို ကွပ်စွတ်၍၊ ဈားပြားသော လူမျိုးနှင့် တ
 ကွ၊ ခါးခန်းထိုင်း နိုင်ငံအပေါင်းတို့ကို ထုပ်ကြံသ
 ၁၂ မြင့်- သူတို့နေရာမြေကို ထွေ၍၊ မိမိလူ့သရေထ
 ၁၃ အမျိုးစား၊ အပွေကို ပေးခဲ့တော်မူ၏- ထိုထာ
 ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏အမည်သည် နိဗ္ဗာ
 ဝရ မြစ်ပါ၏၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ သွေ့နာမတော်
 ၁၄ သည် ကာယအစည် အဆက်တည် ပါ၏- ထာ
 ဝရဘုရားသည် မိမိထွန်တို့၏ အတွက် နောင်တ
 ရ၍၊ မိမိလူ့သက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ၏၊
 ၁၅ ထာသနာပ လူတို့ ကိုးကွယ် သော ရုပ်တု ထို
 ကားငွေထည်းမြစ်၏၊ ကွယ်လည်းမြစ်၏၊ လူလက်
 ၁၆ မြင့်လှသော အရာ ပေတည်း- ထိုရုပ်တု ထို
 သည် နှုတ်မြိန်ကောင်းပြောတတ်၊ ချက်မိမြိန်မ
 ၁၇ မြင်တတ်- နားမြိန် မကြားတတ်၊ သူတို့ပစပ်၌
 ၁၈ ထည်းထွက်သက်ဝင်သက်မရှိပါတကား- လုပ်
 သောသူတို့ထည်းအတူတူ၊ ကိုးစားသောသူအ
 ၁၉ ခေါင်းတို့ထည်း အတူတူပါတကား- ထိုအသ
 ရေထအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြံပေး
 ထော့၊ ထိုထာရန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၀ ကို ကောင်းကြံ၊ ပေးထော့- ထိုထေမိ အမျိုးအ
 နွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြံပေးထော့၊
 ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံသောသူတို့၊ ထာဝ
 ၂၁ ရဘုရားကို ကောင်းကြံပေးကြထော့- ယေရုရှ
 လင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
 သည် မိမိတို့တောင်ပေါ်မှာ မဂ်ထာရှိတော်မူစေ
 သတည်း၊ ထာဝရထူထ၊

၁၃၆

• ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊
 ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
 ၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြထော့- ဘုရား
 ထို၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်အစဉ်
 အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ၃ ကို ချီးမွမ်းကြထော့- အရှင်ထို၏သခင်၊ ဘုရား
 ရှင်၏ ကရုဏာတော် အစည်အမြဲ တည်သော
 ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်းကြ

၄ ထော့- ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည့်
 မြစ်၍၊ ထို့စွယ်သော အမှုတို့ကို တပါးတည်းသာ
 ၅ ပြုတော်မူထသော၊- ကရုဏာတော်အစည်အမြဲ
 တည်သည်မြစ်၍၊ ပညာတရားအထိုင်းကောင်း၊
 ၆ ကင်ကို ခန့်ဆင်းတော် မူထသော၊- ကရုဏာ
 တော်အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ ရေပေါ်မှာ
 ၇ မြေကြီးကို မြန်တော်မူထသော၊- ကရုဏာတော်
 အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ အထင်းထိခံကြီး
 ၈ ထိုကို ခန့်ဆင်းတော်မူထသော၊- ကရုဏာတော်
 အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ နေ့ကို အုပ်မိုး
 ၉ ရသောနေ့ကို၎င်း- ကရုဏာတော် အစည်အမြဲ
 တည်သည်မြစ်၍၊ ညညိုကို အုပ်မိုးရသော ထ
 နှင့်ကြယ်ဈာားကို၎င်း ခန့်ဆင်းတော်မူထသော၊-
 ၁၀ ကရုဏာတော် အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊
 အံ့ဂုဏ္ဌါပြည်မှာ သားဦးဈာားကို မိမိ၏ခတ်တော်
 ၁၁ မူထသော၊- ကရုဏာတော် အစည်အမြဲတည်
 ၁၂ သည် မြစ်၍၊ အားကြီးသော ထက်၊ အန့်သော
 ထက်ရုံးတော်ကို လက်နက်ပြုတော်မူထသော၊-
 ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ အ
 သရေလအမျိုးကို အံ့ဂုဏ္ဌါပြည်သားတို့အထံက
 ၁၃ ထုတ်ဆောင်တော်မူထသော၊- ကရုဏာတော်
 အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ ဧရိပင်ထယ်ကို
 ၁၄ အပိုင်းပိုင်း ခွဲတော်မူထသော၊- ကရုဏာတော်
 အစဉ်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ ပင်ထယ်အထယ်
 ၁၅ နှ့်အသရေလ အမျိုးကို ရှောင်သွားစေတော်မူ
 ၁၆ ထသော၊- ကရုဏာတော် အစည်အမြဲတည်
 ထည်မြစ်၍၊ ဓာရေမင်းနှင့် ဗိုလ်မြေဈာားကို နေ
 ၁၇ ပင်ထယ်ထဲ၌ ထည်းစုတော်မူထသော၊- ကရု
 ဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ မိမိလူ
 ၁၈ စုကို တော၌ပို့ဆောင်တော်မူထသော၊- ကရုဏာ
 တော်အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ ကြီးသော
 ၁၉ ၂၀ ဘုရင်တို့ကို မိမိ၏ခတ်တော်မူထသော၊- ကရု
 ဏာတော် အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊ အာ
 မောဓိ ပြည်ကို အမိုးရသော မြို့ဟုန် မင်းကို နှိုး၊
 ကရုဏာတော် အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊
 ၂၁ ဗာရှန် ပြည်ကို အမိုးရသော ဩစ မင်းကို၎င်း၊
 ကရုဏာတော် အစည်အမြဲတည်သည်မြစ်၍၊
 ဘုန်းကြီးသော ဘုရင်ဈာားကို၎င်း ထုပ်ကြံတော်
 ၂၀ မူထသော၊- ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်
 ထည် မြစ်၍၊ သူတို့နေရာ မြေကို ထွေတော်မူထ
 ၂၁ သော၊- ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်
 မြစ်၍၊ မိမိထွန်အသရေလအမျိုးစားအစွေကို

၂၇ ပေးစုတော်မူထားသော- ကရုဏာတော်စေတီ
 ၂၈ ဖြစ်တည်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်တော်အောင်မြင်သောငါတို့
 ၂၉ ထိုစောင်းငွေတော်မူထားသော- ကရုဏာတော်
 ၃၀ စေတီ ဖြစ် တည်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူ
 ၃၁ ထို့ထက်ကောင်းစွာတော်မူထားသော- ကရုဏာ
 ၃၂ တော် စေတီ ဖြစ် တည်သည် ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်း
 ၃၃ သော သတ္တဝါ တို့ကို ကြွေးမြှေးတော် မူသော-
 ၃၄ ကောင်းကင်ဘုံ ၏ အရှင်ဘုရားသခင်၏ကရုဏာ
 ၃၅ တော် ထည် စေတီ ဖြစ် တည် သောကြောင့်၊
 ၃၆ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးစွမ်းကြလော့။

၁၃၇

• ဗာဗုထုန်ဖြစ်ထိုစကားမှာ ငါတို့ထည်ထိုင်၍၊
 ၂ မိဖုန်မြို့ကိုစောင်းငွေထွက်ငွေကြွေးကြမ်း- ငါ
 ၃ ထို့စောင်းငွေကိုထည်၊ ထိုစရပ်တွင်မိမိ၏မမ
 ၄ ပင်ထိုစွဲထွေးကြမ်း- အကြောင်းမူကား၊ ထို
 ၅ စရပ် ၌ ငါတို့ကို စမ်းသွား ဂျာပ် ထား သော သူ
 ၆ နှင့်၊ ငါတို့ကို ဩဇာသောသူတို့က၊ မိဖုန်သို့
 ၇ မြင်းကို ငါ တို့စား ဆိုကြလော့ထု၊ သိခြင်း ဆို
 ၈ သိကိုငှင်၊ နှင် ထန်းသော စာကို ငှင် ငါ တို့စွဲ
 ၉ တောင်းကြပါသည်တကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ငှင်စွဲ
 ၁၀ ထာဝရဘုရား၏သိခြင်းကို အထယ်သို့ ဆိုရပါ
 ၁၁ မည်နည်း၊- ဆိုလေရှုထင်မြို့၊ သင့်ကို ငါငွေ
 ၁၂ ထွင် ထေ့ကွာထက်သည် မိမိအတတ်ကို ပေးပါ
 ၁၃ စေး- သင့်ကိုငါစောင်းငွေ၊ အမြတ်ဆုံးသော
 ၁၄ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းထက်၊ လေရှုထင်
 ၁၅ မြို့ကိုအမြတ်မထားလျှင်၊ လျှော့သည်စာခေါင်
 ၁၆ နှစ်ကပ်ပါစေ၊
 ၁၇ ဆို ထာဝရဘုရား၊ လေရှုထင်မြို့ ၏ နေ့ရက်
 ၁၈ အမြန် ရောက်သော အခါ၊ မြို့မိုးကို အမြန် ထိုင်
 ၁၉ စောင်း ခွင်းထိုက်ကြ၊ ခွင်းထိုက်ကြထု၊ ဆိုကြ
 ၂၀ သော ဝေရီ အမျိုးသား တို့ကို စောင်းငွေတော် မူ
 ၂၁ ပါး- ဣတ်ဆီး တတ်သော ဗာဗုထုန် မင်းတို့၊
 ၂၂ ထင်သည်ငါတို့၌ ပည်အတိုင်း၊ သင်၌အပြစ်
 ၂၃ ကို အပ်ပေးသောသူသည် မရှိသမျှ၏- ထင်၏
 ၂၄ သူငယ်တို့ကို ကိုင်ထု၍ ကျောထပ်ပေါ်မှာစောင့်
 ၂၅ သောသူသည် မရှိသမျှ၏၊
 ၂၆ ၁၃၈
 • ဆို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မိတ်နှစ်ထုံး
 ၂၇ အကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ် ခိုးစွမ်းပါမည်၊ အခြားထာ
 ၂၈ ပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ထောပ
 ၂၉ နာ သိခြင်းဆိုပါမည်၊- သင့်ရှင်သော မိတ်မှန်
 ၃၀ တော်တို့ ဣတ်စွာ ပြုလုပ် ပြတ်ဝပ် ကိုးကွယ်၍၊

၁၃၈

ကရုဏာတော်နှင့်အညီတော်ကြောင့်အာမေဏ
 ကို ခိုးစွမ်း ပါ မည်၊ အကြောင်း မူကား၊ ဂုဏ်
 တော်ကို သိတင်းတော် မှီသမှုထက် ခိုးမြှောက်
 ၁ တော်မူပြီး- အကျွန်ုပ် စေတီ တစ်သော နေ့တွင်
 ၂ နားထောင် တော် မူ ၍၊ မိတ်မိညည် ထဲထို့ ခွန်
 ၃ စားကိုသွင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်မာစေတော်
 ၄ စု၏- ဆိုထာဝရဘုရား၊ ထောက်ရှင်ဘုရင် အ
 ၅ ပေါင်း၊ ထို သည် နှုတ် တော် ထွက် စကား တို့ကို
 ၆ ကြားရသည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏ်တော်ကို ခိုးစွမ်းကြပါ
 ၇ ထိုမည်- ထာဝရဘုရား၏ ထမ်းခရီးတော်တို့
 ၈ နှိုထိုက်၍၊ သိခြင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်၊ အကြောင်း
 ၉ မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘုန်း ကြီး တော်မူ
 ၁၀ ၏- ထာဝရဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူသော်
 ၁၁ ထည်း၊ ဗိတ်ရှိစွဲသောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်
 ၁၂ မူ၏၊ မိတ်မြင့်သောသူတို့ကိုကား၊ အဝေးကထိ
 ၁၃ တော် မူ၏- အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ ရုက္ခဇာတိ
 ၁၄ ကျင် ထည်သော် လည်း၊ ကိုယ်တော် သည် အ
 ၁၅ ကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူလိမ့်မည်၊ ထက်
 ၁၆ တော်ကို ဆန့်လျှက်၊ ရန်သူတို့၏ အစွတ် ဖေါထု
 ၁၇ ကိုဆီးတား၍၊ ထက်ကွာ ထက်တော်ထားမြင့် အ
 ၁၈ ကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်- ထာဝရ
 ၁၉ ဘုရားသည် ငါ၏အမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူမည်၊
 ၂၀ ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ထည် စေတီ
 ၂၁ ဖြစ် တည်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ထက်
 ၂၂ နှင့်မြဲစသောအမှုတို့ကို ခွန်ပြစ်တော်မူပါနှင့်၊
 ၂၃ ၁၃၉

• ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ၂ ကိုစစ်ကြော၍ သိတော်မူ၏- အကျွန်ုပ်ထိုင်ခြင်း၊
 ၃ ထခြင်း အရာတို့ကို သိတော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်အ
 ၄ ကြံအစည်တို့ကိုအဝေးကပင် နားထည်တော်မူ
 ၅ ၏- အကျွန်ုပ်သွားသောထမ်းကိုငှင်၊ ထိပ်ရာကို
 ၆ ငှင်စစ်ဆေး၍၊ အကျွန်ုပ် ကျင့်သော အကျင့်အ
 ၇ ထုံး စုံတို့ကို ကျွမ်းတော် မူ၏- အကျွန်ုပ် သည်
 ၈ စကားတစ်စွန်းကို မမြင်သော်ထည်း၊ ဆိုထာ
 ၉ ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကြွင်းမဲ့သိတော်
 ၁၀ မူ၏- ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို ပတ်ထည်
 ၁၁ ပိုင်းထား၍၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ ထက်တော်ကို
 ၁၂ တင်တော် မူပြီး- ဆိုသော ညာထံထည် စုံ
 ၁၃ ကြော့ထွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် မတတ်နိုင်ပါ၊ မြင့်
 ၁၄ မြတ်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် မမှီနိုင်ပါ၊- မိညည်
 ၁၅ တော်နှင့် လွှတ်ခြင်း အထိုငှါ အထယ် အရပ်တို့
 ၁၆ ထွားရှင်ပါမည်နည်း၊ ဣတ်စွာတော်နှင့် ထွတ်

ခြင်းအလိုငှါ အထယ်အရပ်သို့ ပြေးနှိုင်းပါမည်
နည်း။- ကောင်းကင်သို့တက်လျှင်ကိုယ်တော်ရှိ
တော်မူ၏။ မရဏာ နိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကို ခင်းလျှင်
၈ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ နံနက်အတောင်တို့ကို
၁၀ ထူ၍ သရဖူရာ ခွန်း၌ နေလျှင်- ထိုအရပ်၌ ပင်
ကိုယ်တော်၏ ထက်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်
လျက်၊ လက်ကောက်တော်သည် ကိုင်လျက်ရှိပါ
၁၁ လိမ့်မည်။- အကယ်၍ မှောင်မိုက်သည် ငကိုစိုး
ထွန်းမည်ထုတ်ခန့်ဆိုလျှင်၊ ညည့်သည်လည်း
အကျွန်ုပ် ပတ်ဝန်းကျင်၌ အလင်း ဖြစ်ပါ လိမ့်
၁၂ မည်။- အကယ်စင်စစ်မှောင်မိုက်သည်ရှေ့တော်
၌ အထယ်အရာ ကိုမျှ မစိုးနှိုင်းပါ။ ညည့်သည်
နေ့ကဲ့သို့ လင်းပါ၏။ မှောင်မိုက် သဘောနှင့် အ
လင်းသဘောသည် တူပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ကပ်ကို
ပင်ဝန်ဆင်း၍၊ အမိဝမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်ကို စိုး
၁၄ အုပ်တော်မူပြီး- အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်မက်
ရွယ်သော လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသော လက္ခဏာ
တို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို စိုးမွမ်း
ပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသော အမှုတို့သည် အံ့
သြော ဂွယ် ဖြစ်ကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ်၏ မိတ်
၁၅ မိညည်းသည် အမှန်သိပါ၏။- မထင်ရှားသော
အရပ်၌ အကျွန်ုပ်ကို ဝန်ဆင်း၍၊ မြေကြီးအောက်
အရပ်၌ နေ့စဉ် ဂွယ်ပျံတော် မူသောအခါ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှား
၁၆ ထွက်ရှိပါ၏။- မစုံလင်သောသော အကျွန်ုပ်၏ အ
လုံးအစွေးကို ထည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်စွ
၍ မြင်တော်မူပြီး ထိုအရာကို ပြုပြင်၍ တစုံတရာ
မျှမရှိမှီ ကာလတွင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဓာရင်း၌ အ
၁၇ ကုန်အစင်မှတ်သားထွက်ရှိကြပါ၏။- အိုဘုရား
သခင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်၏ အကြံအစည်တို့
သည် အထွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အထွန်ဈားပြား
၁၈ ကြပါ၏။- ထိုအကြံအစည်တော်တို့ကို ရေတွက်
လျှင်၊ သဲလုံးနှင့် အမှမကသာ၍ ဈားပြားကြပါ
၏။ အကျွန်ုပ်သည် နိုးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံ၌
အစည်ရှိပါ၏။
၁၉ အိုဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မတရား
သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော၊ ထူ
အသက်ကို သတ်တတ်သော သူတို့၊ ငတ်မှတယ်
၂၀ သွားကြ- ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်တဝက်၌ မ
နာလိုသော မိတ်နှင့် ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တော်၏
ရန်သူတို့သည် မတရားသဖြင့် ဝါကြွားကြပါ၏။

၂၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို ခုန်းသောသူတို့
ကို အကျွန်ုပ်မုန်းပါသည်။ မထုတ်သော အာဏာ
တော်ကို ဆန်သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် ခွဲရှာပါ။
၂၂ သည်မထုတ်သော- ထိုသူတို့ကို မိတ်နှစ်လုံးအ
ကြွင်းမဲ့ ခုန်းပါ၏။ ကိုယ်ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်ပါ၏။-
၂၃ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ နှစ်လုံးကို သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍
မိတ် အထင်ရှားကို ထည်း၊ သိမှတ်တော်မူပါ။-
၂၄ ဆိုးသောသမီးသို့ အကျွန်ုပ်လိုက်သည်မလိုက်
သည်ကို ကြည့်စွ၍၊ ထာဝရ လမ်းထဲသို့ သွေး
ဆောင်တော်မူပါ။
၁၄၀
၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ဆိုးသော သူ၏ လက်မှအ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်း
သောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာ ခောင့်မ
၂ တော်မူပါ။- ထိုသူတို့သည် နှစ်လုံးထဲမှာ မ
ကောင်းသော အကြံအစည်ရှိ၍၊ စစ်မှုကို အစည်
၃ နှိုးဆော်ကြပါ၏။- သူတို့သည် မြေကဲ့သို့ မိမိတို့
လျှာကို သွေးတတ်ကြပါ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲ
၄ မှာ မြေဆိုး အဆိပ်အတောက် ရှိပါ၏။- အိုထာ
ဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်
ကို ကွယ်ကာ ခောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်း
သောသူ၏ လက်မှ ကွယ်ကာ ခောင့်မတော်မူပါ။
သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ထည်း၊ ခြင်းငှါ ကြံစည်
၅ ကြပါ၏။- မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
တို့ကျော့ကွင်းနှင့် ကြီးသေးဈားကို ဝှက်ထားကြ
ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကွန်ခွက်ကို ဖြန့်
၆ ၍ သွတ်ဈားကို ထားကြပါ၏။- ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ထု၊
ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ထားပါ၏။ အိုထာ
ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားကို
၇ နားထောင်တော်မူပါ။- အိုဘုရား၊ ရှင် ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကယ်တင်
ခြင်း အစွမ်း သတ္တိ ဖြစ်တော်မူ၏။ စစ်တိုက်ရ
သောနေ့၌ အကျွန်ုပ်၏ ဥက္ကောင်းကို စိုးအုပ်တော်
မူ၏။
၈ အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏ အလို
ပြည့်စုံရသော အခွင့်၊ သူ၏ အကြံ ထမြောက်ရ
၉ သော အခွင့်ရှိစေတော်မူပါနှင့်။- ထိုသို့သောသူ
တို့သည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌၊ မိမိတို့ဥက္ကောင်း
ကို မရှိမြောက်ရဘဲ၊ မိမိတို့မြှက် ဆိုသောမ
ကောင်းကျိုးသည် မိမိတို့ကို ထွန်းမြိုးပါစေ

- ၈၈ ထော- မီး ခဲ ထို သည် ထိုသူ ထို အပေါ်သို့ ကျ
ရောက် ကြပါစေသော၊ မီးထဲသို့၎င်း၊ နက်သော
ထွင်းထဲသို့၎င်း ကြပါစေသော၊ တစ်ခုမထကြ
- ၈၉ ပါစေနှင့်- ကဲ့သို့တတ်သောသူသည် မြေပေါ်မှာ
နေရာမရှိပါ၊ နှင့်၊ ကြမ်း၊ တမ်း၊ သော သူ ကို
ထည်း၊ ဖျက်ဆီးသည် တိုင်အောင် ထေး၊ ဥပါတ်
- ၉၀ သည် ထိုက်ပါစေသော- ထာဝရဘုရား သည်
ဆင်း၊ ရဲသော သူ၏ အမှုကို စောင့် ဖြ၊ ဇတ် ဖွတ်
သောသူထက်၌ တရား၊ စီရင်တော် မူမည်ဟု ငါ
- ၉၁ သိ၏- အကယ်စင်စစ် တရားသော ဘုရားသည်
နာမတော်ကို ရှိးမှမ်း၊ ကြပါ လိမ့်မည်၊ သသော
မြှောင့်သောသူထိုသည် အထံတော်၌နေရကြပါ
လိမ့်မည်၊

၁၄၁

- ၈၈ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်၎င်းကို အကျွန်ုပ်
အော်ဟစ်ပါ၏၊ အလျှင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ၊
ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏
- ၈၉ စကားသံကိုနားထောင်တော်မူပါ- အကျွန်ုပ်၏
ပစ္စနာသည် မီး၊ မြို့သော နံ့သာ ပေါင်း၊ ကဲ့သို့ ၎င်း၊
ထက်ကိုရှိခြင်းသည် ညဦးယံ ပူဇော်သကာကဲ့
သို့၎င်း၊ ရွှေတော်၌ တွင်ဆင်လျက်ရှိပါ စေသော-
- ၉၀ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ရွှေမှာ ကင်း
ကိုထားတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ခမ်းတံခါး
- ၉၁ ကိုစောင့်တော်မူပါ- ခုခိုက်ကို ပြုသောသူတို့နှင့်
အတူအကျွန်ုပ်ပါ၏၊ မတရားသောအမှု၊ ခုခိုက်
အမျိုးမျိုး ၌ ကျင်လည် စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ် ၏
မိတ် နှစ် ထုံး ကို မကောင်းသော အမှု အရာ သို့
သွေးဆောင်တော် မမူပါနှင့်၊ ထိုသူတို့၏ ခဲစွယ်
- ၉၂ စားစွယ်ထိုကိုအကျွန်ုပ်မစားပါစေနှင့်- မြှောင့်
မတ်သောသူသည် အကျွန်ုပ်ကိုစိတ်ဝတ်ပါစေ
သော၊ ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်၊ ဆုဗွပါစေသော၊
အကျွန်ုပ် ဥက္ကဋ္ဌာင်းကို လိမ်းသောဆီဖြစ်ပါလိမ့်
မည်၊ ထပ်၍ ပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ် ပြင်းပါ၊
ထရမှုကား၊ သူတပါးပြုသောအစဉ်အမှုတစ်
- ၉၃ ခွံဆုတောင်းရပါ၏- သူတို့၏အကဲအမှု၊ ထိုသည်
ကျောက်တွင်းနားမှလွတ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ စကား
ကိုကြားရကြပါ၏၊ ထိုစကား ထည်း၊ ရှိပါ၏-
- ၉၄ မြေပေါ်မှာ ထင်းကိုရုတ်၍ နှဲသကဲ့သို့၊ မရဏာ
နိုင်ငံတံခါးဝမှာအကျွန်ုပ်တို့၏အရိုးမှားတို့သည်
- ၉၅ ကွဲပြားလျက် ရှိကြပါ၏- ထိုဘုရားရှင်ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်ပါ၏၊
ကိုယ်တော်၌မိမ့်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏အသက် ကို

- ၈၈ သွန်ပြင်စေတော်မမူပါနှင့်- အကျွန်ုပ်တို့ထောင်
ထား၊ ကြသော ကျော့ကွင်းမှ ၎င်း၊ ခုခိုက်ထို မြို့
သောသူတို့၏ ညွတ်မှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ထွတ်စေ
- ၈၉ တော်မူပါ- ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည်သွန်ထွားသော
အခါ၊ မတရားသောသူအပေါင်းထိုသည် မိမိထို
ကျော့ကွင်းထဲသို့ကျကြပါစေသော၊

၁၄၂

- ၈၈ ငါသည်ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကို ထွင့်၍
အော်ဟစ်၏၊ အသံကိုထာဝရဘုရားထံသို့ထွင့်
- ၈၉ ချီဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏- ရွှေတော်၌မြည်တမ်း
သောစကားကိုမြှက်၍၊ ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကို
- ၉၀ ကြား၊ လျှောက်ရ၏- အကျွန်ုပ်သည် မိတ်တူထံ
လျက်ရှိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ် သွားသောထမ်း
ကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ်ထွားသော
ထမ်း၌ ကျော့ ကွင်း ကို ငှက် ထား ကြ ပါ ပြီ-
- ၉၁ ထက်ထက်သို့ အကျွန်ုပ် ကြည့်ရှုသော အခါ၊
အကျွန်ုပ်သိကျမ်းသောသူမရှိပါ၊ ပြေးလွှတ်ရာ
ထမ်းလည်းပိတ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အထက်ကိုနှစ်
- ၉၂ မြှောင့်သောသူ မရှိပါ- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကိုအော်ဟစ်ပါ၏၊ အထက်ရှင်သောသူထို
၏နေရာ၌ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်မိမ့်ရား အ
- ၉၃ ကျွန်ုပ်ခံစားရာအဖို့ဖြစ်တော်မူ၏- အကျွန်ုပ်တို့
ထွယ်နေသောအကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇြော်သံကိုနား
ထောင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်ကို ဗျည်းဆဲသော
သူတို့ထက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ၊ သူတို့သည်
- ၉၄ အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြပါ၏- နာ
မတော်ကို အကျွန်ုပ် ရှိ၊ ဖွမ်းရမည် အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ထဲကနှုတ်ဆောင်တော်မူပါ၊
ထိုသို့ကျေးဇူးပြုတော်မူသောအခါ၊ မြှောင့်စတ်
သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝန်းရံထွတ်နေရ
ကြပါလိမ့်မည်၊

၁၄၃

- ၈၈ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပစ္စနာကိုကြား
၍၊ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်
မူပါ၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ မြှောင့်မတ်ခြင်းရှိတော်မူ
- ၈၉ သည်အတိုင်း ပြန်ပြောတော်မူပါ- ကိုယ်တော်
၏ကျွန်နှင့် တရားထွေတော် မမူပါနှင့်၊ အသက်
ရှင်သောသူမည် သည်ကား၊ ရွှေတော်၌ အပြစ်
- ၉၀ ကင်း စင်ရာသို့ မရောက် ရပါ- ရန်သူသည် အ
ကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ညည်း ဆဲ၍၊ အသက်ကို
လည်း၊ မြေထိုင် အောင်မှန်နင်း၍၊ ကြာမြင့်စွာ
သေနေသောသူကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ကိုမျှောင့်မိုက်ထဲ

- ၄ နှာရေပေါင်း- အကျွန်ုပ်တို့သည်မိတ်ဖွတ်လျက်၊
- ၅ ကိုယ်ထဲ၌နှစ်ထုံးကြော့လျက်ရှိပါ၏။- ငွေ၊
ထွန်ထေပြေးသောကာလကိုအောင်းပေ၍၊ အထုံး
စုံသော အမှုတော်ကိုကိုး၊ ထက်တော်၌ ပြု
- ၆ တွင်သောအရာများကိုကိုး ဆင်ခြင်ပါ၏။- ကိုယ်
တော်ထံသို့ ထက်ကိုယ်ဆန်ပါ၏။- သွေခြောက်
သောမြေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်သည် ကိုယ်
- ၇ တော်ကိုတောင့်တပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊ အ
ထွင် အမြန် နား ထောင်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်
သည်မိတ်ဖွတ်ပါပြီ၊ ချက်နာသွေတော်မူသဖြင့်၊
ထွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို ဖြစ်
- ၈ စေတော်မူပါနှင့်။- ကရုဏာတော်စကားသံကို
အလျှင်အမြန်ကြားစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၌
ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည် ထမ်းကို သိစေ
တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်တသပါ၏။-
- ၉ ထိုထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့ထက်မှအကျွန်ုပ်ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုပိုလှူပါ၏။-
- ၁၀ အထိုတော်သို့လိုက်စေမည်အကြောင်းသွန်သင်
တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်သော ဗိညာဉ်
တော်သည် ဖြောင့်သော ထမ်း၌ အကျွန်ုပ် ကို
- ၁၁ ရွေး ဆောင် တော် မူပါစေသော။- ထိုထာဝရ
ဘုရား၊ နာမတော်အတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို
အဆက်ရှင်စေတော် မူပါ။ ဖြောင့် မတ်တော်မူ
သည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဗိညာဉ်ကို ဆင်းရဲ
- ၁၂ ဖုလ္လထဲကနှုတ်ယူတော်မူပါ။- ကရုဏာတော်
ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကို ပယ်
ရှင်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲသောသူအပေါင်း
တို့ကိုရှက်စိုးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄

- ၁ ငါ၏ကျောက်တည်း၊ ဟူသော ထာဝရဘုရား
ထည် မင်္ဂလာ ရှိတော် မူစေ သတည်း။ လက်
သည်စစ်တိုက်၍၊ လက်ခောင်းတိုလည်းစစ်မှုကို
ထွေကျော်မည်အကြောင်း၊ ညွှန်သင်တော်မူ၏။-
- ၂ ငကို သနား သောသူ၊ ငါ၏ မြို့ရိုး၊ ငါ၏ ရဲ တိုက်၊
ငကိုကယ်ကွပ်သောသခင်၊ ငါ၏အကွယ်အကာ
ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကိုငါကိုးစား၏။ ငါ
- ၃ ၏ ထူမျိုးကို လေထဲသို့ နှိပ်ချတော် မူ၏။- ထို
ထာဝရ ဘုရား၊ ထူသည် အဆယ် သို့သော သူ
ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်မှတ်တော်မူရသနည်း။
ထူသားသည်အဆယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ပမာဏ

- ၄ ပြုတော် မူရ သနည်း။- ထူသည် အဆွေ နှင့် ထူပါ
၏။ ထူ၏နေ့ရက် ထိုသည် ထွန်ထွား ထတ်သော
- ၅ အမိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏ မိဖုန်း၊ ကောင်း ကင် ကို ညွှတ်၍
ဆင်းသက် တော်မူပါ။ တောင်တို့ကို ထိုထော်မူ
- ၆ ပါးသူတို့သည်မီးငြိုးထွက်ကြပါလိမ့်မည်။- လျှပ်
စစ်ဖြစ်စေ၍ ထေးမြှားတော်ကို ပြစ်သဖြင့်၊
ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှိပ်စက်
- ၇ တော်မူပါ။- အထက်အရပ်ကထက်တော်ကို
ဆန့်၍ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်တော် မူပါ။ တစ်နက်
သော ရေထဲက ငင်၊ အကျွန်ုပ်၊ တနိုင်ငံသားတို့၏
ထက်ထဲက ငင်၊ ဆယ်ယူကယ်တင်တော်မူပါ။-
- ၈ သူတို့၏နှုတ်သည် ခုသာစကားကိုပြောတတ်ပါ
၏။ သူတို့၏ ထက်ရှာထက်သည်လည်း ဖျဉ်းစား
တတ်သောလက်ဖြစ်ပါ၏။
- ၉ ထိုဘုရား သခင်၊ ရှေ့တော်၌ အထစ်သော သီ
ခြင်းကို ဆိုပါမည်။ ကြိုး ဆယ်ပင် ရှိသော ထူရီ
- ၁၀ ယနှင့်ထောမနာသီခြင်းဆိုပါမည်။- အောင်မြင်
ရသောအရှင်ကိုရှင်ဘုရင်တို့အားပေးတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဂါမိန်ကို ဆိုးသောထားသော
- ၁၁ နှင့်ကင်း ထွတ်စေတော်မူ၏။- တကျွန်ုပ်၊ တနိုင်ငံ
သားတို့၏လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်
တင်ကော်မူပါ။ သူတို့၏ နှုတ်သည် ခုသာ စကား
ကိုပြောတတ် ပါ၏။ သူတို့၏ ထက်ရှာထက်သည်
- ၁၂ လည်းဖျဉ်းစားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။- အ
ကျွန်ုပ် တို့၏ သားတို့သည် အရွယ်ရှိစည်တွင်း
ကြိုးပွားသော ပျိုးပင်ကဲ့သို့ ငင်၊ ဖိုးတို့သည် ဘုံ
မိတ်မှန်နည်းဘုရင်သော တိုက်ထောင့်ကျောက်
- ၁၃ တိုင် ကဲ့သို့ ငင် ဖြစ်ကြ ပါစေသော။- အကျွန်ုပ်
တို့၏ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည်အစားအသောက်အ
သုံးအဆောင်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သိုးတို့သည်
မြင် အရပ်တို့၌ အသောင် အသောင်း ရွေး ရွား
- ၁၄ မြင်း၊- နွား တို့သည်လည်း၊ ကြိုးပွား၊ ချားပြား
ခြင်း ရှိပါစေသော၊ အနိုင်အထက် ဝင်ခြင်းမရှိ၊
သိမ်းသွားခြင်းမရှိ၊ လမ်းတို့၌ကျွေးကြော်မြည်
- ၁၅ တမ်းခြင်းမရှိပါ စေနှင့်။- ထိုသို့ နေသောထူမျိုး
သည် မင်္ဂလာ ရှိ ပါ ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် အ
ကြင်လူမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထိုထူမျိုးသည်
မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၄၅

- ၁ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်ကိုရှိုးမြှောက်ပါမည်။ အန္တရာထက်

ဆာထိက္ခဝါကို ကောင်းကြီး ပေးပါမည်-
 ၂ ကိုယ်တော်ကိုလေ့ ထိုင်း အစည်ကောင်းကြီး ပေး
 ဝါမည်။ နာမတော်ကို ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ရှိ
 ၃ စွမ်းပါမည်- ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍
 အတ္တန် ရှိ၊ စွမ်း၊ စွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်
 ၄ တော်မူခြင်းကိုစစ်၍ မကုန်နိုင်- အမှုတော်ကို
 ထူရှိုးအဆက်ဆက်တို့သည် ရှိ၊ မှမ်း၍၊ တန်ဖိုး
 ၅ တော် များကို ဟောပြော ကြပါလိမ့်မည်- အ
 တွန်ပဲ သည် ထည်း ဘုန်း၊ တန်ဖိုး၊ အာနန္ဒာ တော်
 တော်ကို၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်သော အမှုတော်ကို၎င်း
 ၆ မြက် ဆိုပါ မည်- သူတို့သည် ကြောက်မက်
 စွယ်သော အမှုတော်တို့၌ ပါသော တန်ဖိုး ကို
 မြက် ဆို၍၊ အကျွန်ုပ် သည် လည်း၊ ကြီးမြတ်
 တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကြားပြောပါမည်-
 ၇ သူတို့သည် အတ္တန်ကောင်းမြတ်တော် မူခြင်းကို
 အောင်းမေ့ မှီရာ မြက်ဆို၍၊ ခြောင့်မတ်တော်
 မူခြင်း အရာကို ရှင်လန်း၊ ရွာ သိမြင့်၊ ဆိုကြ ပါ
 လိမ့်မည်။
 ၈ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသ
 သော၊ သနားစုံမက်တတ်သောသောနှင့်ပြည့်
 စုံ၍၊ ခန္တီတော်နှင့်ကရုဏာတော်သည် အတ္တန်
 ၉ ကြွယ်ဝ ပါ၏- ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း
 သော သူတို့အား၊ ကျေးဇူး ပြုနှင့် သော သော
 ရှိ၍၊ ဝန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို သနား စုံမက်
 ၁၀ တော်မူ၏- ထိုထာဝရဘုရား၊ ဝန်ဆင်းတော်မူ
 သမျှတို့သည် ဂုဏ်တော်တို့ကိုပြု၍၊ ကိုယ်တော်
 ၏သန့်ရှင်း သူတို့သည် ကောင်းကြီး ပေးကြ ပါ
 ၁၁ ၏- နိုင်ငံတော် ၏ ဘုန်းကို၎င်း၊ တန်ဖိုးတော်ကို
 ၁၂ ၎င်း၊ ဟောပြောမြက် ဆိုသဖြင့်- တန်ဖိုးပါသော
 အမှုတော် များနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်း၊ အသံရေ
 ၁၃ များကိုလူသားတို့အားပေးပြကြပါ၏- ကိုယ်
 တော်၏ နိုင်ငံသည် နိဗ္ဗာန်ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၍၊ အာ
 ဇာတော်သည် ကာလအစည်အဆက် တည်ရ
 ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လောကုတ္တရာသမ္ဘာတို့
 ၁၄ ကိုထောက် မတော် မူ၏- နှိမ့်ချသော သူ အ
 ၁၅ ပေါင်းတို့ကို ကြွ ပင့်တော်မူ၏- ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မျှော်ကြည့်ကြ၍၊
 ၁၆ အချိန်တန်ဖိုးသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထက်
 တော်ကို ပွင့်၍၊ အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ အ
 ၁၇ ပေါင်းတို့ကို ရောင့်ရဲ နေတော် မူ၏- ထာဝရ
 ဘုရား၏ ထမ်းခရီးတော်၌ သမ္ဘာတို့သည် ခြောင့်
 မတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတော် တို့သည် သန့်

၁၈ ရှင်း၊ ကြ ပါ၏- ထာဝရဘုရားသည် ပဌနာ ပြု
 သောသူအပေါင်း၊ အဇ္ဈာန်တကွပဌနာပြုသော
 တူ အပေါင်းတို့၏ အနီးအပါး၌ မှီတော် မူ၏-
 ၁၉ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ထံကိုပြည့်စုံစေတော်
 မူ၏။ ထိုသူတို့၏အစာတစ်ခြင်းကိုကြား၍ကယ်
 ၂၀ တင်တော်မူ၏- ထာဝရဘုရား သည် ကြည်ညို
 သော သူ အပေါင်းတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မ
 တရားသော သူ အပေါင်း တို့ကိုကား၊ ဖျက်ဆီး
 ၂၁ တော်မူမည်- ထာဝရဘုရားကို ရှိ၊ မှမ်း၊ ထွက်
 ငါမြွက်ဆိုမည်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် သန့်
 ရှင်း သော နာမတော်ကို ကမ္ဘာ အဆက် ဆက်
 ကောင်းကြီးပေးကြစေ။

၁၄၆

၁ ထိုငြိမ့်သည်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှိ၊ မှမ်း၊ ထေ့-
 ၂ ငါသည်အသက်ရှင်စည်အခါ၊ ထာဝရဘုရားကို
 ရှိ၊ မှမ်းမည်။ ငါဖြစ်စည် ကာလ ပတ်လုံး၊ ငါ၏
 ၃ ဘုရားသခင်ကိုထောမနာသိခြင်းဆိုမည်- မင်း
 များမှစ၍ ကယ်တင်နိုင်သောသူသားကိုမကိုး
 ၄ ခားကြနှင့်- သူသည် အသက် ထွက်၍ ခြေသို့
 ပြန်သွားတတ်၏။ ထိုနေ့ရက်တွင်၊ သူ၏အကြံအ
 ၅ စည်တို့သည် ပျက်စီးကြ၏- သာကုပိအမျိုး၏
 ဘုရား သခင် မမတော် မူသော သူ၊ မိမိ ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားကို မှောင်နှင့်သောသူသည်
 ၆ မင်္ဂလာရှိ၏- ထိုဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်၊
 မြေကြီး၊ သရဗျာနှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ မြီသမျှ
 တို့ကိုဝန်ဆင်းတော်မူ၏။ သဇ္ဇာတော်ကို အစည်
 ၇ အမြဲ စောင့်တော်မူ၏- ညည်းဆဲ ဖြင်း ကို ခံရ
 သော သူတို့အား၊ တရား ပြုတော် မူ၏။ ငတ်မွတ်
 သောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည် ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို ထွတ်
 ၈ တော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရားသည် မျက်စိကန်း
 သောသူတို့ကို မြင်စေတော် မူ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည် နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည် ခြောင့် မတ်သော သူတို့ကို ချစ်
 ၉ တော်မူ၏- ထာဝရဘုရားသည် ဧည့်သည်တော်
 ကို စောင့် မတော်မူ၍၊ ခုဆိုးမနှင့် မိတမရှိသော
 သူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မတရားသော သူ
 တို့၏လမ်းကိုကား၊ ကျွေကောက်စေတော်မူ၏-
 ၁၀ တို့ဖိဖုန်မြို့၊ သင်္ဃာတရားသခင် တည်းတူသော
 ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစည်အဆက် ကမ္ဘာအ
 ဆက်ဆက် ရှိ၊ စေတော်မူလတုံသတည်း၊ အာရုံ
 ထူထာ။

၁၄၇

- ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ချီးမွမ်းကြလော့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ထာဝရဘုရားသည် ယခုလည်း သာယာလျှောက်ပတ်သည်
- ၂ ဖြစ်၍ ထောပနာသိခြင်း၊ ဆိုကြလော့- ထာဝရဘုရားသည် ယခုလည်း မြို့ကို တည်ဆောက်၍၊ အဝေးသို့ နှင်လိုက်သော အသေရေလမ်းသား၊
- ၃ ထိုကို စုဝေးစေတော်မူ၏- မိတ်ကြေမှုသောသူ ထိုကို နှစ်သိမ့်စေ၍၊ သူတို့၏စာကို ကုတော်မူ
- ၄ ၏- ကြယ်ဈာန်ကို ရေတွင်၍ အသီးအသီးထို
- ၅ ကို သမုတ်တော်မူ၏- ငါတို့ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏၊ တန်ခိုးတော်သည် ကြီး၏၊
- ၆ ညာဏ်တော်သည် အနန္တဖြစ်၏- ထာဝရဘုရားသည် မိတ်နှိမ့်ကုသော သူတို့ကို ကြပ်မတ်၍၊ မတရားသော သူတို့ကို ကာ၊ မြေပေါ်မှာ ထွန်းထောင်မူ၏၊
- ၇ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျှင် ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ သိခြင်း၊ ဆိုကြလော့၊ စောင်းတီး၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ထာဝရဘုရားသိခြင်း၊ ဆိုကြ
- လော့- ကောင်းကင်ကို မိုဏ်းတိပ်မှားနှင့် ဝံ့ထွန်းသဖြင့်၊ မြေကြီးသို့ မိုဏ်းရေကို ရွှင်ဆင်၍၊ တောင်ဈား ပေါ်မှာ မြတ်ပင်ကို ပေါက်စေတော်
- မူ၏- မြည်တတ်သော ကျီးကန်းကလေးမှစ၍၊
- ထိမိန့်သော ဈာန်တို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏- မြင်း၊ နွား၊ ခွေးနှင့် လူ၏လှုပ်ခြင်းကို ထားရ နှစ်
- သတ်တော်မူခြင်းမရှိ- ကြောက်ရွံ့သောသူနှင့်၊ ကရုဏာတော်ကို မှော်ဆင့်သော သူတို့ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏၊
- ဆိုလေရစွာ ထင်မြို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့၊ ဆိုလေရစွာ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ချီး
- ချီးမွမ်းလော့- အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ထံသို့ ကန်ထန်ထိုက်မိုင်မာစေ၍၊ သင်၏ထံမှသာ
- ထွန်းကားကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏- သင်၏ပြည်စွန်း၊ ပြည်နားမှာ အမှုအရေးကို ဖြစ်စေ၍၊ အကောင်းဆုံးသောစပါးနှင့် သင့်ကို ဝစ္ဆာကျော့
- ရွေးတော်မူ၏- မြေကြီးပေါ်သို့ ဈာန်တော်ကို ထွတ်ထောင်မူ၏၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလျှင်
- အမြန် ပြေးတတ်ပါ၏- မိုဏ်းဝှက်ကို သိုးမွေးကဲ့သို့ ရွတ်တော်မူ၏၊ နှင်းခဲကို ထည်း၊ ပြာကဲ့သို့
- ထွတ်ဖျားတော်မူ၏- မိမိ မိုဏ်းသီးကို ဓားနှပ် ဓားပေါက်ကဲ့သို့ ထွတ်တော်မူ၍၊ ချမ်းစေတော်မူ
- မြင်းကို အသယ်သွပ်၍ သနည်း- တမန်နှုတ်

ကပတ်တော်ကို ထွတ်၍၊ ထိုမိုဏ်းနှင့် အစွဲသည်ကို အရည်ကြိုတော်မူ၏၊ မိမိလော့ကို ထာဝရဘုရားသခင်သည် မီးကြမ်း-
 ၀၆ နှုတ်ကပတ် အမိန့်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုး၌ ၎င်း၊ မီရင်ထုံးစွဲတော်မူချက်များကို အသေရေလမ်း
 ၁၀ အမျိုး၌ ၎င်းဖော်ပြတော်မူ၏- အခြားတပါးသော အမျိုးသား၊ ထို၌ ထိုသို့ ပြုတော်မူ၊ မီရင်တော်မူချက်များကို သူတို့မသိရကြ၊ ထာဝရဘုရား

၁၄၈

- ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ
- ၂ လော့၊ သဝဏ်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့- ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့၊ ကောင်းကင်မိုဏ်းမြေ အပေါင်း
- ၃ တို့၊ ချီးမွမ်းကြလော့- နေထွေ၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့၊ တွန်းထင်းသော ကြယ်စ
- ၄ ပေါင်းတို့၊ ချီးမွမ်းကြလော့- ကောင်းကင်အထပ်အထပ်နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရေဈားတို့၊ ချီး
- ၅ ချီးမွမ်းကြလော့- ထိုအရာတို့ကို အမိန့်တော်၌၊ ခန့်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ- ထိုအရာတို့ကို ကာလအစည်အဆက်အမြဲ တည်စေတော်မူ၍၊ မဂ္ဂင်ရသော ဝစ္ဆတာကို မီရင်တော်မူ၏၊
- ၇ မြေကြီး၌ သောဓဇာ၊ ငါးကြီးဈား၊ နတ်နာ
- အရပ်ဈား၊ မီးနှင့် မိုဏ်းသီး၊ မိုဏ်းဝှက်နှင့် အမိုးအငွေ့၊ အမိန့်တော်ကို နာမထားသော ထေ
- ၆ မြင်း၊ ခုန်တိုင်း- တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှ၊ အသီးကို သီးသောအပင်၊ အသစ်ပင်ရှိသမျှ-
- သားရဲနှင့် သားယဉ်အပေါင်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သော ငှက် အစရှိသော-
- လောကီ ရှင်ဘုရင်ဈားနှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း၊ မင်းဈားနှင့် လောကီတရားသူကြီးအ
- ပေါင်း- လူပျိုနှင့် လူရွယ်၊ လူထိုက်နှင့် လူကလေးဈားတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့-
- နာမတော်တပါးတည်းသာ လျှင်မြတ်၍၊ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်အပေါ် ထက်၌ ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမ
- တော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ- မိမိလူရတို့၏ ဦးမြို့ကို ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ အနီးတော်၌ ရှိသော လူ၊ အသေရေလမ်း အမျိုးသားတည်းဟူသော မိမိသန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းရာ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တာဝရဘုရား

၁၄၉

- ထာဝရဘုရားရွှေတော်၌ထောင်သောသီခြင်း၊ ထိုဆို၍သန့်ရှင်းသူတို့စဉ်းစားရာ၌ဂုဏ်တော်
- ၂ ကိုရီးစွမ်းကြွေးသော- ဣသရေလ အမျိုးသည် မိမိကိုဝန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေ၊ မိမိတို့သားတို့သည် မိမိတို့ရှင်
- ၃ ဘုရင်ကိုအမှီပြု၍နှစ်လန်းကြွေး- သူတို့သည် ကရုန်လျက် နာမတော်ကို ရိုးမွမ်းကြွေး၊ ပတ်သန္ဓ် နှောင်းကိုတီးလျက် ထောမနာ သိခြင်း၊
- ၄ ဆိုကြွေး- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူစုကို နှစ်သက်တော်မူ၏၊ မိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်း၊ အသရေ
- ၅ တင့်တယ် စေတော်မူ၏- သန့်ရှင်း သူတို့သည် ဘုန်းကြီး၍ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြွေး၊ ကျိန်းဝတ်ရာ ပေါ်မှာနှစ်လန်းစွာ သိခြင်း ဆိုကြွေး-
- တပါးအမျိုးသားတို့အား တရားထတိုင်း အခြင်ပေး၍၊ လူစုတို့အား ဝါတ်ခတ် ခြင်းငှါ ၎င်း၊ သူတို့၏ရှင်ဘုရင် ချားကို သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍၊ မူးမတ်များကို သံခြေရင်းခတ်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌ နှုတ်သားသောအဖြစ်စီရင်ခြင်းကို သူတို့အား ပြုခြင်းငှါ ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့

သည် ဘုရားထောင်ရုံ၏ တော်ကို နှုတ်နှင့်ရိုးစွမ်း၍၊ သန့်လျက်ကိုထပ်နှင့်ကိုင်းကြွေးသော၊ ဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်း ထိုသည် ထိုသို့သောဘုန်းနှင့်ဆိုင်ကြွမ်းတာထေထုထား

၁၅၀

- သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ဘုရားထောင်ကို ရိုးစွမ်းကြွေးသော ဘုန်းတော် ထင်ရှားရာ ထောင်းကင်ဓုတ်နှာကြက်ပေါ်မှာ ရိုးစွမ်းကြွေးသော-
- ၂ ထူးဆန်းသောသန့်ရှင်းတော်ဓမ္မကြောင့်၊ ဘုရားထောင်ကို ရိုးစွမ်းကြွေးသော အထွန်တရာကြီး မြတ်တော်မူခြင်း မှီသည် အထိုင်း၊ ရိုးစွမ်းကြွေးသော-
- ၃ တံခိုက်လျက်ဘုရားထောင်ကို ရိုးစွမ်းကြွေးသော၊ တယောနှင့် နှောင်းကိုတီးလျက် ရိုးစွမ်းကြွေးသော- ပတ်သားတီးလျက်၊ ကရုန်လျက်နှင့် ရိုးစွမ်းကြွေးသော၊ ကြိုးနှင့်ပြည့်စုံသောထူမီယကိုတီးလျက်၊ နှဲရာကို မှတ်လျက် ရိုးစွမ်းကြွေးသော-
- ၄ အသံ ကွယ်သော သံလွင်ကို တီးလျက် ရိုးစွမ်းကြွေးသော၊ အကြိုးဆုံးသောထင်းကွင်းကိုလည်း တီးလျက် ရိုးစွမ်းကြွေးသော- အသက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားကို ရိုးစွမ်းကြွေးသော ထာထေထုထား

မိမိမင်းကြီးနှင့်ရှင်အသပ်အခြင်သောပရောမက်များတို့သည် စီရင်ရေးထားသောဆာထံကျမ်း၊ ပြီး၏။

သုတ္တံကျမ်း

THE PROVERBS.

၁

- ပညာတရား၊ နည်းဥပဒေတရားကို သိ၍၊ ဉာဏ်နှင့်ရှည်သော စကားကို နားထည်မည်အကြောင်း၊ ပညာ သွန်သင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ လျှစ်လျူစွာဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ အမှုအရာ၌ ထေ့ကျက်မည်အကြောင်း၊ ခိုက်သောသူသည်လိမ္မာ၍၊ လူပျိုသည် ပညာသတိနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ မိမိ၏အားတော် မြစ်သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ရှာ

- ထရုန်စီရင်သောသုက္ကံကော၊ ထုဇုကော- ပညာ
- မှီသော သူသည် နားထောင် အမြင့်၊ ပညာ အတတ်တိုးပွားရလိမ့်မည်၊ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် သုက္ကံကော၊ ထရုန် အဓိပ္ပာယ်ကို ၎င်း၊ ပညာမှီ ယောဗြော့၍ နက်နဲသော စကားတို့ကို ၎င်း၊ နားထည်သော နိဗ္ဗာန်ရည်း၊ ဆရာအဖြစ်တို့ ရောက်ရလိမ့်မည်၊
- ၁ ထာဝရဘုရားကို ကြွယ်၍သော အစောထည်ပညာ၏ အချုပ်အစွာ မြစ်၏၊ လူမိုက်တို့

သည့်ပညာနှင့် ဥပသေသကို မထိမိမြင် ပြုတတ်
 ၁၂ ကြမ်း- ငဘေ၊ အစစ်နည်း၊ ဥပသေသကို နား
 ထောင်လေ့၊ အစစ်တရားကို ထည်း၊ မပယ်
 ၁၃ နှင့်- ထိုနည်း၊ ဥပသေသတရား ထိုသည် သင်၏
 ခေါင်း၌တင်ထားသောဦးရစ်၊ သင်၏ထည်ပင်း
 ၌ပတ်ရစ်သောလည်ဆွဲခြစ်ကြွလိမ့်မည်။
 ၁၄ သော၊ လူဆို၊ ထိုသည် သင့်ကို ဆွေးဆောင်
 ၁၅ လျှင်ဝန်မခံနှင့်- သူထိုက၊ ငါထိုနှင့်အတူလိုက်
 တော့၊ သုဘသက်ကိုသတ်ဖဲ့သောငါ့စောင့်ကြ
 ၁၆ ချီး၊ အရှင်၊ ဦးအပြစ်လွတ်သောသူထိုကိုချောင်း
 ၁၇ မြောင်းကြွမိုး- သင်း၊ ချိုင်း၊ တွင်း၊ သို့ ဆင်းသော
 သူထိုကဲ့သို့ တကိုယ်ထုံး၊ ပါလျက်၊ အသက်ရှင်
 ထွက်မှီသော ထိုသူထိုကိုမရဏာ နိုင်ငံချီသကဲ့
 ၁၈ သို့ချီကြွမိုး- အဘိုး၊ ထိုက်သော အဏ္ဏာ အမျိုး
 မျိုးကိုစေ့၍၊ လူယူသောဥစ္စာနှင့် ငါထိုတိမ်ကို
 ၁၉ ပြည့်စေကြမည်- ငါထိုနှင့် ပေါင်းစပ် တော့၊
 ရသောဥစ္စာကို အညီအမျှပိုင်ကြမိယု ဆိုသော်
 ၂၀ ထည်း-သော၊ သူထိုနှင့်အတူမလိုက်နှင့်သူထို
 ၂၁ ထွားသော လမ်းကို ရှောင်လေ့၊- အကြောင်း၊
 ဗုဒ္ဓကား၊ သူထိုခြေသည် ခုမမိုက်ပြုရာသို့ပြေး၍၊
 ၂၂ လူ အထက် ကို သတ် ခြင်း၊ ငှါ လျှင် မြန်၏- အ
 ကယ်စင်စစ်ငှက်ဈက်မှောက်၌ ပိုက်ကွန်ကိုမြန်
 ၂၃ ထားလျှင်အကြံမမြောက်ရာ၊- လူဆို၊ ထိုသည်
 ကိုယ်အသွေးကိုသွန်ဖဲ့သောငါ့စောင့်၍၊ ကိုယ်
 အထက် ကို သတ် ဖဲ့သော ငှါ ချောင်း၊ မြောင်း
 ၂၄ ထတ်ကြမ်း- မတရားသောမီး၊ ငွားကို ရှာသော
 သူအပေါင်းထိုသည် ထိုသို့သောအကျိုးကို ခံရ
 ၍၊ ထိုမီးငွားသည်မိမိအရှင်၏ အသက်ကိုသတ်
 ထတ်၏။
 ၂၅ ပညာသည်မြင်စွာကျွေးကြော်၍၊ ထမ်းခရီး
 ၂၆ ထို၌မိမိကောသံကိုလွှင့်တတ်၏-လူစည်းဝေး
 ရာအစဦး၌၎င်း၊ မြို့တံခါးဝထို၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်းခေါ်
 ၂၇ ၍ မြွတ်ဆိုသော စကား ဟုမူကား၊- ထိုလူမိုက်
 ထို၊ သင်ထိုသည်မိုက်သောအကျင့်ကိုနှစ်သက်
 ထွက်၊ ကဲ့သို့သောသူထိုသည် ကဲ့သို့ ခြင်း၌ငွေ
 လျှော်ထွက်၊ မိုက်သော သူထိုသည် ပညာအ
 တတ်ကိုရန်လျှော်၊ အထက်မှ ကာထပတ်ထုံး
 ၂၈ နေကြ လိမ့်မည်နည်း၊- ငါဆုရွှေသောစကားကို
 နားထောင်၍ ပြောင်းလဲကြလေ့၊ ငါ့ညည်းကို
 သင်ထိုအပေါ်သို့ငါသွန်းထောင်း၍၊ ငါ့စကား၏
 အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုနားထောင်စေမည်။
 ၂၉ ငါသင်္ဃာတိ၌ အင်္ဂါထည်ခြိမ်းပယ်သော

ကြောင့်၎င်း၊ လေက်ကို ဆန့်၍ အထယ် သူရွှေ
 ၁၀ ဖုတ်သောကြောင့်၎င်း- ငါသတိပေးခြင်း၌သမ္မာ
 ကိုသင်ထိုသည်ပယ်၍၊ ငါဆုရွှေသော စကားတ
 ၁၁ နှစ်ကိုမျှနားမခံဘဲနေသောကြောင့်၎င်း၊-ဆင်ထို
 သည်သော၊ ဥပါတ်နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါငါရယ်
 မည်၊ ကြောက်မက်ရွယ်သော အမှုရောက်သော
 ၁၂ အခါငါပွက်ရယ်ပြုမည်၊-သင်ထိုကြောက်မက်
 ရွယ်သောအမှုသည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအ
 မှုကဲ့သို့၎င်း၊ သင်ထိုပွက်မီး ခြင်း၊ အမှုသည် ထေ
 ပြင်း၊ ရန်ထိုင်း၊ ကဲ့သို့ ၎င်းရောက် လာ၍၊ သင်ထို
 သည် ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော
 ၁၃ အခါ- ထိုအမှု ရောက်သောသူထိုသည်ကိုခေါ်
 သော်လည်း ငါမထူး၊ ငါ့ ကြိုးစား၍ ရှာဘော်
 ၁၄ ထည်း၊ မတွေ့ရကြ- အကြောင်း၊ မူကား၊ သူထို
 သည့်ပညာအတတ်ကိုရန်၊ ကြမ်း၊ ထာဝရဘုရား
 ကိုကြောက်ရွံ့သော သဘောကို အလိုမရှိကြ-
 ၁၅ ငါသတိပေးခြင်းကိုအလျှင်း၊ နားမခံကြ၊ ငါဆုရွှေ
 ၁၆ ခြင်း၌သမ္မာကိုမထိမိမြင်ပြုကြ၏- ထိုကြောင့်သူ
 ထိုသည်ကိုယ်ကျင့်ခြင်း၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဇာ
 ၁၇ ၍၊ ကိုယ်ကြံသောအကြံထိုနှင့်ဝကြွလိမ့်မည်-
 ၁၈ ညာဏ် တိမ်သောသူထိုသည် လမ်းထွဲ သဖြင့်၊
 အသက် ဆုံးတတ် ကြ၏၊ မိုက်သော သူထိုသည်
 သတိလစ်သောအားဖြင့်ပွက်မီးခြင်းသို့ရောက်
 ၁၉ တတ်ကြ၏- ငါ့စကားကို နားထောင် သောသူမူ
 ကားထိုမျှစွာနေ၍၊ ထေးကို မကြောက်ဘဲမြင်
 ဝပ်လိမ့်မည်။

၂
 ၁ သော၊ သင်သည်ပညာစကားကိုနားထောင်
 ၂ ၍၊ ငါ့စကားနာမိတ်နှင့်ညာဏ်ကိုရှာရွှေသည်ထိုင်
 လောင်၊ ငါ့စကားကိုနားမခံ၍၊ ငါ့ပညတ်ကိုကိုယ်
 ၃ အထဲ၌သွင်းမိလျှင်၎င်း- သိပ္ပံအတတ်ကိုခေါ်၍၊
 ၄ ညာဏ် နောက်သို့အသံကိုလွှင့်လျှင်၎င်း- ငွေကို
 ရွာတတ်သကဲ့သို့ပညာကိုရှာ၍၊ ပွက်ထားသော
 ထဏ္ဍာကို စူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့၊ ညာဏ်ကိုစူး
 ၅ စမ်းလျှင်၎င်း- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်သော
 သဘော၌ကွင်လည်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသော
 ၆ ညာဏ် နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့် မည်- အကြောင်း၊ မူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ပညာကို ပေးတော်မူ
 တတ်၏၊ နားထည် နှိုင့်သော ညာဏ်သည် နှုတ်
 ၇ ကပတ်တော် အားဖြင့်သာမြင်တတ်၏- ခြောင့်
 မတ်သော သူထိုအမျိုး ပညာရတနာကို ထိုထား၊
 တော်မူ၏၊ တရားသဖြင့်ကျင့်သောသူထိုကိုထွတ်

- ထာထောဓမ္မ၏- မိမိသန္တိ၌သုတိသည တရားထမ်းကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ သုတိ၏
- ထမ်းခရီးကိုထုံချုံစေတော်မူ၏- ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ထွစ်လျှံစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှစ၍၊ ကောင်းသောထမ်း၌သစ္စာတို့ကို သိနားထည်လိမ့်မည်။
- ဝညာသည် သင်၏ နှစ်လုံး ထဲသို့ဝင်၍၊ သင့်
- သည်သိကြားခြင်း၌လျှော့လော့သော သောသတိသည်သင့်ကိုထိန်းသိမ်း၍၊ ညာထံသည်
- ထည်းစောင့်ရှောက်သဖြင့်- ဆိုးသော ထမ်းမှ ထုတ်တင် လိမ့်မည်။ ကောက်သော စကားကို
- ပြောတတ်သောသူ၊- ဖြောင့်မတ်သောထမ်းကို
- စွန့်၍၊ မိုက်ခဲသောထမ်းသို့လိုက်သောသူ၊- ခုစမှီတ်၌လျှော့၍၊ အဓမ္မလူ၏ကောက်လိမ်ခြင်း
- ကိုအားရနှစ်သက်သောသူ၊- ဖြောင့်သောထမ်းသို့မလိုက်၊ ကောက်သော ထမ်းသို့ သာ လိုက်
- သောသူတို့၏ လက်မှငှ- အမျိုးပျက်သောမိစ္ဆာ၊ နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သောပြည်တန်ဆာမိစ္ဆာ၊
- အသက်ငယ်စဉ်၊ ဝဲဂွင်သောကျေးဇူးရှင်ကိုစွန့်၍၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပုဂ္ဂိုလ်တရားကိုပေးလော့သော မိစ္ဆာလက်မှ ငှ၊ သင့်ကိုကယ် တင် လိမ့်မည်။- ထိုမိစ္ဆာ၏ တိမ်သည်သေခြင်းနှင့်ငှ၊ သူလိုက်သောထမ်းတို့သည် သင်းချိုင်းသား၊ နေရာ
- နှင့်ငှစပ် ဆိုင်သဖြင့်- သူ၏တိမ်သို့ဝင်သောသူ တန့်တယောက်မျှမပြန်ရ၊ အသက်လမ်းကိုမမှီ
- ရ၊- သင်သည် သူတော် ကောင်းတို့၏ ထမ်းသို့ ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ လမ်းခရီးထဲကမထွက်ဘဲ အစည်တစိုက် လိုက်ရမည်အ
- ကြောင်းတည်း။- ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပြည်တော်၌နေ၍၊ စုံလင်သောသူတို့သည်နေရာ
- ကျကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ပြည်တော်မှ ပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွှန်ကျ၊ သော သူတို့ သည် နှုတ်ပြစ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၃

- သော၊ ငါပေးသော တရားကို မမေ့နှင့်၊ င
- ပညတ်တို့ကိုသင်၏ နှစ်လုံးစောင့်ရှောက်ပါစေ-
- အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည်အသက်တာရှည်သောကာလနှစ်ပေါင်းများကိုငှ၊ ငြိမ်
- ဝပ်ခြင်းကိုငှတိုးပွားစေလိမ့်မည်။- ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားကို သင်နှင့်မကွာစေနှင့်၊ ထိုတရားတို့ကိုသင်၏ထည်ပင်း၌ဆွဲထားလော့။

- ၁ နှစ်လုံးစောင့်ရှောက်၍လျှော့လော့သောသူ- ထိုသို့ပြုလျှင်ဘုရားသခင်ရှေ့၊ ထူထိုရွှေမှာဗုဒ္ဓိအရ၍၊ ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။
- ၂ ထာဝရဘုရားကို မိတ်နှစ်လုံးစောင့်ရှောက်
- ၃ စားလော့၊ ကိုယ်ညာထံကိုထိမပြုနှင့်- သွားထေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားကို ဗုဒ္ဓိမောဟ်ပြုလော့သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ ထမ်းခရီး ထိုကို ဝဲဂွင်
- ၄ တော်မူမည်။- ငါသည်ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုပထင်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ မရိတ်
- ၅ ကိုချောင်းလော့- သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ အကြောတို့သည် သင်းသင့်၍၊ အမျိုးတို့သည်ခြင်ဆီနှင့်ပြည့်
- ၆ စုံကြလိမ့်မည်။- သင်သည် ကိုယ်၌စွာ နှင့်အစွဲသီးသော အသီး၊ အနှံ၌ သမ္မာကို ထာဝရဘုရား
- ၇ အားပူဇော်လော့- သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏စပါးကိုတို့သည်ကြွယ်ဝ၍၊ ငြိမ်းသီးငြိမ်းသီးလှစွာစားတို့
- ၈ ကိုအသစ်သောစပျစ်ရည်လျှော်လိမ့်မည်။- ငသောထာဝရဘုရားဆုမွတ်တော်မူခြင်းကိုမမှတ်ဘဲ မနေနှင့်၊ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ
- ၉ မိတ် မဟုတ် စေနှင့်- ထာဝရဘုရား သည် နှစ်တော်မူသော သူကို ဆုမွတ်တော်မူတတ်၏၊ နှစ်သက်တော် မူသော သားကို ခါထံခတ်တော်မူတတ်၏။
- ၁၀ ညာထံ ပညာကိုရှာ၍ ရသောသူသည် မိမိ
- ၁၁ ထာရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ပညာကုန်သွယ်ခြင်းသည်ငွေကုန်သွယ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ပညာကုန်သွယ်၍ ရသောအမြတ်သည်၊ ချွေ
- ၁၂ စင်ထက် သာ၍ ကောင်း၏။- ပညာသည် ပတ္တမြားထက်သာ၍ အသိုး ထိုက်ပေ၏။ နှစ်ထက် ပွယ်သမျှသောအရာတို့သည်ထိုရတနာကိုမပြိုင်
- ၁၃ နှိုင်းကြ၊- သူ၏လက်ကွာထက်၌ အသက်တာရှည်သောကာလ၊ ထက်ဝဲထက်၌ စည်းမိမိနှင့်ဝတ်
- ၁၄ အသရေ ရှိ၏။- ပညာလမ်း ထိုသည် သာယာသောထမ်း၊ ပညာထမ်းခရီး၌သစ္စာတို့သည်ငြိမ်
- ၁၅ ဝပ်လျက် ရှိကြ၏။- ပညာကို ကိုင်ဆွဲသောသူသည်အသက်ပင်ကိုရပြီး၊ ထက်မလွှတ်သောသူ
- ၁၆ သည်မလွှာရှိ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ပညာတော်အားဖြင့်မြေကြီးကိုတည်၍၊ ညာထံထော်အားဖြင့် မုခ်၊ ကောင်းကင်ကို ဂွင်ဆင်တော်မူ
- ၁၇ ပြီ။- သိပ္ပံအတတ်တော်အားဖြင့်နက်နဲသော အရပ်အကွေ့၍၊ မုခ်၊ တိမ်မှလည်း နှင့်ရည်ကျ
- ၁၈ တတ်၏။- သော၊ ပညာရတနာနှင့်သစ္စာထက်ကို သင့်ဗုဒ္ဓိမောဟ်မှ မကွာ စေထေ၊ အစည်စောင့်

၂၂ ရှောက်ထော- ဆိုပြလျှင်၊ ထိုရတနာတို့သည်
 ၂၃ သင်၏ပညာရှိသောသက်၊ သင်၏လည်ပင်း၌လျက်
 ၂၄ အသရေဖြစ်လိမ့်မည်။- သင်သည်ခရီးသွားရာ
 ၂၅ ဦးတော်မရှိ၊ ခြေမတိုက်မိဘဲသွားလိမ့်မည်။- အိပ်
 ၂၆ သောအခါ ကြောက်စရာ မရှိရ။- ကောင်း၊ နှင့်စွာ
 ၂၇ အိပ်ပျော်ရလိမ့်မည်။- လူငါးမြောက်သောအခါ၌လူ
 ၂၈ ဆိုးတွေတတ်သော ဖွက်စီးရာအားကို ကြောက်
 ၂၉ စရာမရှိရ။- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
 ၃၀ သည်သင်ယုံကြည်ကိုးစားရာ ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေ
 ၃၁ ကိုမကျော့မိစေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
 ၃၂ ကျေးဇူးကို ခံသင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူး
 ၃၃ ပြုရသောအခါ၌လျှင်မပြုဘဲမနေနှင့်။- အိပ်မိုး
 ၃၄ ချင်းတို့ပေးစရာရှိလျက်ပင်၊ သွားတော့၊ တဖန်
 ၃၅ ထာဝရဘုရား၊ နတ်ပန်မှ ငါပေးမည်ဟု မပြော
 ၃၆ နှင့်။- မိုးရိပ်ခြင်းမရှိဘဲသင့်အနားမှာ နေသော
 ၃၇ အိမ်မိုးချင်း၌ မကောင်းသော အကြံကိုမကြံ
 ၃၈ နှင့်။- သင်၌အပြစ်မပြုသောသူကိုအကြောင်းမ
 ၃၉ မှီဘဲရန်မထွေနှင့်။- ညည်းဆဲတတ်သော သူ၏
 ၄၀ စည်းမိမိကိုမတောင့်တနှင့်၊ သူလိုက်သောလမ်း၊
 ၄၁ တစုံတရာကိုမှီအလိုမရှိနှင့်။- အကြောင်းမူကား၊
 ၄၂ ထာဝရဘုရားသည် သဘောကောက်သော သူ
 ၄၃ တို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏၊ ပြောမတ်သော
 ၄၄ သူတို့မူကား၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိသားစာယဉ်ကျေး
 ၄၅ သောအခါ၌ရှိကြ၏။- မတရားသောသူ၏ နေရာ
 ၄၆ သည် ထာဝရဘုရားကို နှိပ် နှောင့်မှုခြင်းကို တွေ
 ၄၇ တတ်၏၊ တရားသောသူ၏နေရာကိုကားကောင်း၊
 ၄၈ ကြီးပေးတော်မူ၏။- အကယ်စင်စစ် ကဲ့ရဲ့တတ်
 ၄၉ သောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော
 ၅၀ သူတို့အားကား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။- ပညာရှိ
 ၅၁ သောသူတို့သည် ဘုန်းအသရေကိုအမွေခံရ၍၊
 ၅၂ မိုက်သောသူတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုယမ်း၊
 ၅၃ သွားရကြလိမ့်မည်။

ဆည်း၊ ပူလော့၊ သတိမထားမိနှင့်၊ ငါ၏နှုတ်
 ၁ ထွက်စကားကိုမလွဲမရှောင်နှင့်။- ပညာကိုမစွန့်
 ၂ နှင့်၊ သူသည်သင့်ကိုယ်နီးသိမ်းလိမ့်မည်။ သူကို
 ၃ ခွပ်လော့၊ သင့်ကိုစောင့်မလိမ့်မည်။- ပညာသည်
 ၄ အမြတ်ဆုံးသောအရာ ဖြစ်၏၊ ပညာကိုဆည်းပူး
 ၅ လော့၊ ဆည်းပူးသမျှသော ဥစ္စာတို့တွင်ညာဏ်
 ၆ ကိုဆည်းပူးလော့။- သူကိုအမြတ်ထားသော
 ၇ သူသည်သင့်ကို ခြိုးခြောက်လိမ့်မည်။ သူကိုပက်
 ၈ ယမ်းလျှင်၊ ဂုဏ်အသရေကိုပေးလိမ့်မည်။- သင်
 ၉ ၏ခေါင်းကိုတင့်တယ်သောဦးရစ်နှင့်ပတ်ရစ်၍၊
 ၁၀ ဘုန်းကြီးသောသရေကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။
 ၁၁ သော၊ စကားကိုနားထောင်နားယူလော့၊ သို့
 ၁၂ ပြုလျှင်၊ သင့်အသက်နှစ်ပေါင်း၊ ဖွားလိမ့်မည်။-
 ၁၃ ပညာလမ်းကိုငါပြသ၍၊ မှန်သောလမ်းခရီးတို့
 ၁၄ ၌ သင့်ကိုငါ့သို့ ဆောင်၏။- ရှောက် သွားလျှင်
 ၁၅ ကုသ်ခြင်းငှါရာ သို့မရောက်၊ ပြေးသော အခါ
 ၁၆ တိုက်မိ၍မလဲရ။- ဥပဓာသကိုကိုင်ဆွဲသော မ
 ၁၇ လွတ်နှင့်၊ စောင့်ထားလော့၊ အသက်ရှင်ခြင်း၏
 ၁၈ အကြောင်းဖြစ်၏။- အစဉ်လူကိုယမ်းဆဲသို့မဝင်
 ၁၉ နှင့်၊ ဆိုးယုတ်သောသူတို့နှင့်အတူမလိုက်နှင့်။-
 ၂၀ သူတို့လမ်းကိုကြည်ရှောင်လော့၊ လိုက်မသွား
 ၂၁ နှင့်၊ ထဲ၍ သွားသောသူ။- သူတို့သည် သူတပါး၌
 ၂၂ အပြစ်မပြုရလျှင် မအိပ်တတ်။ တစုံတယောက်
 ၂၃ သောသူကိုမလဲစေလျှင်အိပ်၍မပျော်တတ်။-
 ၂၄ ဓမ္မိကနှင့်ဆိုင်သောမုန့်ကိုစား၍၊ ညည်းဆဲခြင်း
 ၂၅ နှင့်ဆိုင်သောစပျစ်ရည်ကိုသောက်တတ်ကြ၏။-
 ၂၆ ခြောင့်မတ်သောသူတို့၏ လမ်းသည်တက်သော
 ၂၇ အာရုံ၏ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေထွက်သည်တိုင်အောင်
 ၂၈ တိုးပွားထွန်းလင်းတတ်၏။- မတရားသောသူတို့
 ၂၉ ၏ လမ်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့
 ၃၀ သည် လဲသောအခါ၊ အဘယ်အရာကို တိုက်
 ၃၁ သည်ဟုမသိရကြ။
 ၃၂ သော၊ စကားကိုနားထောင်လော့၊ ငါတော်
 ၃၃ ပြောချက်တို့ကို နား သွင်း လော့။- သင့် မှက်
 ၃၄ မှောက်မှမကွာစေနှင့်၊ နှစ်လုံးတွင်၌စောင့်ထား
 ၃၅ လော့။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားစကားကို
 ၃၆ တွေ့ရသော သူတို့သည် အသက်ရှင် ခြင်း၊ တ
 ၃၇ ကိုယ်လုံးကျွန်းမာခြင်းအကြောင်းကိုတွေ့ရပြီး
 ၃၈ နှစ်လုံးသည် အသက်၏ အခြေအမြစ် ဖြစ်သော
 ၃၉ ခြောင့်၊ သင်၏ နှစ်လုံးကို အထူး သဖြင့် စောင့်
 ၄၀ ရှောက်လော့။- ကောက်သော စကားတို့ကို
 ၄၁ ပြုစုစောင့်တတ်သော နှုတ်ခမ်းတို့ကို ဝမ်းသာ

၄
 ၁ သော၊ ထိုအခါနည်း၊ ဥပဓာသကိုနားထောင်
 ၂ ၍၊ ညာဏ်သဘောကိုနားလည်ခြင်းငှါ ရေ့ရေ့
 ၃ မှတ်ကြသောသူ။- ကောင်းသောအရာကိုငါပေး
 ၄ ၏အပညတ်တရားကိုမပယ်ကြနှင့်။- ငါမူကား၊
 ၅ အပစ်ရင်နှင့်၊ အမိန့်မှန်အစွဲအခွပ်ဆုံးသော
 ၆ သား ဖြစ်၏။- အထူး သွန်သင်၍ မြှက်ဆီ လေ
 ၇ သည်ကား၊ စကားကိုသင်၏နှုတ်ခမ်း၌သွင်းမိ၍၊
 ၈ အပညတ် တို့ကို ကျင့်စောင့် သဖြင့် အသက်ရှင်
 ၉ သောသူ။- ပညာကို ဆည်းပူးသောသူ၊ ညာဏ်ကို

၂၄ ပယ်ရှောင်ထား- သင်၏ နှုတ်မိ သည် ရွှေ နှစ်
 ၂၅ ဩဇာ၌ နှုတ်ခမ်းထိုသည်သည်သည်အားဖြင့်
 ၂၆ စေတနာ- သင်သွားရာသားကို စုစည်း၍ သွား
 ၂၇ ထေရာရာ၌ တည်ကြွင်းမြဲစေတော့- ထိုသို့
 ထက်၊ ထက်ဝက်သက်သို့မတိမ်းမထွေရှားရမည်
 ပြုရာသားကိုရှောင်ထား။

၄

၁ ငါသား၊ သင်သည် နေရာထက် မြို့၌၊ သင်၏
 နှုတ်ခမ်းသည် ထိပ် အထက်ကို ခေါ်၍ မည် အ
 ကြောင်း၊ ငါ့ညာကို ဖတ်ကျူး၍၊ ငါးပါးသော
 ၂ ညာထံ သို့သင့်နားကိုထွေသော- အကြောင်း၊
 ၃ နှုတ်ခမ်း၊ အမျိုးဇာတ်သော မိစ္ဆာ နှုတ်ခမ်း သည်
 ၄ ဇာတ်ထက် ကဲ့သို့ ယိုတတ်၍၊ သူပြောသော စကား၊
 ၅ သည်ထိတတ်ရှောင်သော်လည်း- အဆုံး၌ကား၊
 ၆ ထူသည်သင်းခါးခွက်ကဲ့သို့ခါး၍၊ သန်ထွက်၌
 ၇ အရှေ့ထက် ၏- သူ၏ ခြေထိုး သည် သေ ခြင်း သို့
 ၈ ဆင်း၍၊ သူသွားရာသားသည်မရသောနိုင်ငံ သို့
 ၉ ရောက်တတ် ၏- သင် သည် အထက်ထမ်းကို
 ၁၀ မဆင်ခြင်ရသောငှါ သူတုံးစံ စေတော့သည် ထ
 ၁၁ နေ့နေ့ပြောင်းထဲသဖြင့်၊ သင်သည် နားမထည်
 ၁၂ နှိုင်းရ- သို့ဖြစ်၍ ငါသား ထို့၊ ငါကား ကို နား
 ၁၃ ထောင် ကြံထား၊ ငါသော ပြော နှုတ်ထိုးကို မ
 ၁၄ ပယ်ကြံ၌- ထိုသို့သောမိစ္ဆာကို ဝေးရှောင်
 ၁၅ သွားစေတော့- သုခရာတံခါးဝသို့မရည်၌- သို့
 ၁၆ မထုတ်၊ သင်သည်ကိုယ်ဝယ် အထရေကိုသုတ
 ၁၇ ပါး၌၎င်း၊ ကိုယ်အထက်ကို ကြမ်းတမ်းသောသူ
 ၁၈ ထို့၌ ၎င်း အပ်ထိန်မည်- တပါး အမျိုးသား ထို့
 ၁၉ သည်သင်၏ နည်းမိမိ၌၌၌၌ ကြံ ထိန်မည်၊
 ၂၀ သင်ထုတ်၍ ရသောဥစ္စာသည် တပါးအမျိုးသား
 ၂၁ အိမ်သို့ ရောက်ထိန်မည်- နောက်ဆုံး၌သင့်အ
 ၂၂ သား၊ သင့်ကိုယ်ကယသော့မြေသောအခါ- ငါ
 ၂၃ သည်သွန်သင်ခြင်းကိုရုန်းထေပြီတကား- ဆုစ္စ
 ၂၄ ခြင်းကို မိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာမထိမိမိ ပြုထေပြီတ
 ၂၅ ကား- ငါရာထိုး၏ စကားကို နား မသောင်ထဲ၊
 ၂၆ ငါသား သွန်သင်သောသူထိုး၏ စကားကို နားမခံ
 ၂၇ ထဲနေထေပြီတကား- နည်းမသောပရိသတ်
 ၂၈ ဇာတ်၊ အထက်၌ ရမိမိ၏ မျိုးကို ထုန်ခင် ထူသည်
 ၂၉ ထိုင်အောင်၊ ငါပြုထေပြီတကားထုပြည်တမ်းရ
 ၃၀ ထိန်မည်၊
 ၃၁ ကိုယ် ဆိုင်သော ရေဆိုးကို သုံး၍၊ ကိုယ်ရေ
 ၃၂ ထွင်းထဲကထွက်သောခမ်းရေကိုသောက်စေတော့-
 ၃၃ သင်၏ ခမ်းရေဇာတ်၌၊ အခါဇာတ် အနားမှာ

၃၄ မီးသော မြင် ဇာတ်၊ မြင်စေ ထေတော့- အခါအမျိုး
 ၃၅ သား၌ ပေါင်းစပ်၍မဆိုင်စေထဲကိုယ်ထမ်း
 ၃၆ ထည်းသာ ဆိုင်စေထေတော့- သင်၏ခမ်းရေထွေ
 ၃၇ နှိမ့်ထား၍စေ၍၊ အသက်အရွယ်ရှိစည်သာထာ
 ၃၈ ပေါင်း ခော် သော မ သား ၌ အ ဓူလေဇာတ်
 ၃၉ ထေတော့- သူထည်နိမတ်တတ်သောသမင်၊ နှစ်
 ၄၀ ထိုရွယ်သော ရေထဲမကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏သမင်
 ၄၁ ထိုထည် သင်၏ အထိစာနာကို အစည်ပြေစေ၍၊
 ၄၂ ထုကိုရှစ်သော မိတ်၌အစည် ထမ်းမူထွက်နေ
 ၄၃ ထေတော့- ငါသား၊ သင်သည်အမျိုးဇာတ်သောမိစ္ဆာ
 ၄၄ ၌အထက်ကြောင့် ထမ်းမူ၊ သနည်း၊ ပြည်တန်
 ၄၅ စာမစ်ရင်ပတ်ကို အထက်ကြောင့် ခတ်တမ်း၊
 ၄၆ သနည်း- သူသွားသောသမ္မာသောတမ်းထိုသည်
 ၄၇ ထာဝရသူရာ၊ နှုတ်မှောင်တော်၌ဖြစ်၍၊ သွား
 ၄၈ ထာဝရသောအခြင်း၊ အရာထိုးကိုစုစည်းတော်မူ
 ၄၉ ၏- အစွေလူသည် မိမိပြုသော ရမိမိ၏အခြင်း
 ၅၀ မြင့်ဝင်းမိခြင်း၊ မိမိအခြင်းထိုးမြင့်ချင်ရှောင်
 ၅၁ မြင်းကို ခံရ ထိန်မည်- သူ သည် အထွန်မိတ်
 ၅၂ ထေတော့ကြောင့်မှားယွင်း၍၊ သွန်သင်ခြင်းကိုခံရ
 ၅၃ သဲထေသွားရထိန်မည်။

၆

၁ ငါသား၊ သင်သည် အစော့ခင် ဝှန်း၊ အထွတ်
 ၂ အာမ ခံ မိသော်၎င်း၊ သူတပါး၌ ထက်ဝါးစွန်း
 ၃ မိုက် မိသော် ၎င်း- ကိုယ် နှုတ်ထွက် စကား မြင့်
 ၄ ထေတော့မိပြီး၊ ကိုယ်ပြောသော စကားကြောင့်အစ
 ၅ ရောက် ထေပြီး- ငါသား၊ သင်သည် အစော့ခင်
 ၆ ဝှန်း ထက်သို့ ရောက် မိလျှင်၊ ကိုယ်ကို နှုတ်ဆုံ
 ၇ သောငှါအထက်သို့ပြုရမည်နည်းဟုမူသောအ
 ၈ အော့ခင်ဝှန်းထဲသို့ သွား၍၊ ကိုယ်ကိုမှီ၌ လွှတ်
 ၉ ထုကို နှိုးဆော် ထေတော့- အိပ်မလျှော့၌၊ နှုတ်မိ
 ၁၀ မှိတ်၌မလို၌- ရဆိုးထက်မှထမင်ရေထိုးကို
 ၁၁ ၎င်း၊ ငှက်ကို၎င်း နှုတ်ရ သကဲ့သို့ ကိုယ်ကို နှုတ်
 ၁၂ ထေတော့၊
 ၁၃ အစော့လူဇာတ်၊ ပစ္စုကံဆိတ်ထဲသို့သွား၍၊ ထု
 ၁၄ ၏ အပြုအမူ ထို့ကို ဆင်ခြင် ထမြင် ပညာရှိစေ
 ၁၅ ထေတော့- ပစ္စုကံဆိတ်သည်ဆရာမရှိကဲ့သို့သော
 ၁၆ သူမရှိ၊ မင်းမရှိသ လျှင်- နွေကာလ၌ စစ်
 ၁၇ မိုက်ရာကာလ၌ မိမိခားရာအခါကို ရှာစေထိုး
 ၁၈ ထားတတ်၏- ထိုလူဇာတ်၊ သင်သည်အထက်မှ
 ၁၉ ကာလပတ်ထုံးအိပ်ထွက်နေထိန်မည်နည်းအ
 ၂၀ အထိသောအခါ ပိုးထိန်မည်နည်း- အထိစိတ်
 ၂၁ ထွက်သောလျှင်ထွက်၊ အိပ်လျှင်လျှင်လျှင်

သောသမ္ဘိဒါ၊ ကိုယ်အိပ်၌မနေ၊ ထည်တတ်၏။

- ၈၁ ခဏအိပ်ခြင်း၊ ခဏအိပ်၍မှ နေလျက်၊ ထမ်း
- ၈၂ ထောင့်သို့ရပ်ရပ်၌ချောင်းမြောင်း၍ကြည့်တတ်
- ၈၃ ၏။ ထိုလူမျိုးကိုတွေ့သောအခါ၊ သေသမ္ဘိဒါ
- ၈၄ နှင့်ဝမ်းဝတ်နမ်းစွပ်လျက် - ငါ၌မိသတာယု
- ၈၅ ဇော်သကောသိ၏။ သနောငါတိဝတ်ကိုငါမြဲမြဲ-
- ၈၆ ထိုကြောင့်သင့်ကိုကြိုဆိုသောငှါငါထွက်လာ
- ၈၇ ပြီ။ သင့်ဗျက်နှာကို ကြိုးစားရှာ၍ တွေ့ပြီ။ ငရု
- ၈၈ တင်ကို ချယ် ဖွယ် သော ဇိပ်ရာ ခင်း နှင့် ၎င်း၊
- ၈၉ အရတ္တ၊ မိတ်ချော နှင့်၎င်း ဖြစ်သောပြီ။ ငရုရာ
- ၉၀ ကိုမရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုး နှင့်ထုံပြီ။ ကာပါ၊
- ၉၁ မိစ္ဆာ၊ လင်းသည်တိုင်အောင် ကာမရာဂ မိတ်ကို
- ၉၂ ဖြေကြ ကုန်သုံး မေဇုန်မြဲ၍ ငရု လျော် ကြကုန်
- ၉၃ ၏။ ငရုရှင် သည် အိပ် မှာ မရှိ၊ ငွေ ဇိတ် ကို
- ၉၄ ဆောင်လျက်ငေးသောအရပ်သို့ သွားပြီ။ ဝှဲနေ
- ၉၅ ရောက်မှ သာ ပြန်လာ လိမ့် မည် ဟု- ချစ်စွယ်
- ၉၆ ထောဓကား နှင့်ထုံသုကိုသွေးထောင်၍ချော့မော့
- ၉၇ တတ်သော နှုတ်ခမ်း နှင့် နိုင်သဖြင့်- နှားသည်
- ၉၈ အသေခံရာသို့ လိုက် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ သမင်ရယ်
- ၉၉ သည် မိမိအသည်း၌ မြွှာ မထိုး မှီတိုင် အောင်၊
- ၁၀၀ ခမ်းမိရာထဲသို့ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ငှက်သည်မိမိအ
- ၁၀၁ ထက် ဆုံးစေ ခြင်းငှါ ထောင်မှန်းကို မရိပ် မိဘ၊
- ၁၀၂ ကျော့ကွင်းထဲသို့အလျှင်အမြန် ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊
- ၁၀၃ ထူထူသည်ထိုမိစ္ဆာနောက်သို့ချက်ချင်းလိုက်သွား
- ၁၀၄ တတ်၏။
- ၁၀၅ ထို့ဖြစ်၍သောအထိုး၊ ဇေကာကိုနားထောင်၍
- ၁၀၆ ငါဟောမြော ချက်ထိုကို ခုတ်ကျုံး ကြ လော့-
- ၁၀၇ ဟုသို့သော မိစ္ဆာရလမ်းကို မိတ်မငဲ့ကွက်နှင့်၊
- ၁၀၈ ဘူကျွန်း ထည်သော ထမ်း ခရီးသို့ ထွဲ၍ မလိုက်
- ၁၀၉ နှုတ်- အကြောင်းမူကား သူသည်စစ်သူရဲ အမ္မာ
- ၁၁၀ ဟုကို ဖွည်း လေ ပြီ။ ခွန်ထား ကြီးသော သူအ
- ၁၁၁ ဟုကိုသတ်လေပြီ။ သူ၏အိပ်သည်သောမင်း
- ၁၁၂ မိတ်မိတ်မှန်သို့ဆင်း၍၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ရောက်
- ၁၁၃ သောထမ်းဖြစ်၏။

၀

- ၀၁ ဉာဏ်ပညာသည်ခေါ်၍၊ မိမိအသံကို လှင့်
- ၀၂ သည်မထုတ်လော့- မြင့်သောအရပ်ထိပ်၌ ၎င်း၊
- ၀၃ စောင်း ခရီးအနား၌ ၎င်းရပ်နေ၏။ ကြီးသောတံ
- ၀၄ ဘီးဝ၊ မြို့တံခါး၊ အိပ်တံခါးဝမှာလျှောက်ကြော၍-
- ၀၅ အချင်းထူထို၊ ထင်တိုအင်္ဂါခေါ်၏။ ထူသားထို
- ၀၆ အားအသံကိုငါလှင့်၏။ ဉာဏ်တိမ်သော သူ
- ၀၇ ထို့၊ ပညာတရားကိုနားထည်ကြလော့- လူမိုက်

- ၀၈ ထို့၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် မှီကြ လော့- နား
- ၀၉ ထောင်ကြ၊ မြတ်သော ဇကာ၊ ကိုငါငြောမည်-
- ၁၀ မှန်သောတရားဇကာ၊ ကိုငါနှုတ်မြွက်မည်- င
- ၁၁ နှုတ်ထွက် ဇကာသည် သစ္စာ တရား နှင့်သာ
- ၁၂ ဆိုင်၍၊ ငနှုတ်ခမ်းထိုသည်ရုစရိုက်ကိုစိတ်စုတ်
- ၁၃ ခွဲရှာ၏။ ငါဟောပြော သမ္မာသော ဇကာ၊ ထို
- ၁၄ သည် ခြောင့်မတ်၍၊ ကောက်သော သဏ္ဌာ
- ၁၅ ဇောက် မြန်သောသဏ္ဌာနှင့် ကင်းစင်ကြ၏။
- ၁၆ နားလည်သောသု၌ အထုံးစုံရှင်းလင်း၍၊ ပညာ
- ၁၇ ကို ရသော သူထိုအား ထုတ်မှန် ကြ၏။ ငွေစ
- ၁၈ ရင်း၊ ငနည်းကို၎င်း၊ မြတ်သော အာရရင်း၊ ပညာ
- ၁၉ အတတ်ကို ၎င်း ခံယူ ကြ လော့- အကြောင်း၊ ဗု
- ၂၀ ကား၊ ပညာသည်ပတ္တမြားထက်သာ၍မြတ်၏။
- ၂၁ နှစ်သက်ဖွယ် သမ္မာသောအရာထိုသည် ထိုရတနာ
- ၂၂ ကိုမမြင်နိုင်ကြ။
- ၂၃ ငါဉာဏ်ပညာသည် သစ္စာသတိနှင့်ပေါင်း
- ၂၄ ၍၊ လိမ္မာသောသိပ္ပံ အတတ်ဈာန်ကို ခော်တတ်
- ၂၅ ၏။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဏ္ဌာ
- ၂၆ ကားရုစရိုက်ကို ခုန်းသောသဏ္ဌာတည်းမာန
- ၂၇ ထောင်လွှား ခြင်း၊ ခော် ကူး ခြင်း၊ မကောင်း
- ၂၈ သောလမ်းသို့ လိုက်ခြင်း၊ ကောက်သောဇကာ
- ၂၉ ခြင့်ပြောဆိုခြင်း၊ ထိုကို ခုန်း၏။ အကြံပေးနိုင်
- ၃၀ သောအစွင့်နှင့် ပညာရတနာသည်ငါ၌ရှိ၏။ ငါ
- ၃၁ သည်ဉာဏ် ဖြစ်၍အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏။
- ၃၂ ငဏားဖြင့်ရှင်ဘုရင်ထိုသည်မိုးစုံရသောအစွန်
- ၃၃ မင်းအရာရှိထိုသည်ဆုံးဖြတ်ရသောအစွင့်ရှိကြ
- ၃၄ ၏။ ငဏားဖြင့်မင်းသား၊ မူးမတ်၊ တရားသူကြီး
- ၃၅ အပေါင်းထိုသည် အစိုးရသောအစွင့်ရှိကြ၏။
- ၃၆ ငကို ချစ်သောသူထိုကို ငါချစ်၏။ ငကိုကြိုးစား၍
- ၃၇ ရှာသောသူထိုသည်တွေတတ်ကြ၏။ ငါ၌စည်း
- ၃၈ မိမိနှင့်ဂုဏ် အသရရှိ၏။ မြို့သောစည်းမိမိနှင့်
- ၃၉ ခြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီရှိ၏။ ငါပေးသောအကျိုး
- ၄၀ သည် အာရတန်မက၊ အာရတန် သာ၍မြတ်၏။
- ၄၁ ကြောင့်ရသော အစွန် အဏ္ဌာသည် ငွေထော်
- ၄၂ ထက်သာ၍ မြတ်၏။ ငါသည် ခြောင့်မတ်ခြင်း
- ၄၃ ထမ်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းလမ်းအထက်၌
- ၄၄ ရှောက် သွားသည်ဖြစ်၍၊ ငကိုချစ်သောသူထို
- ၄၅ သည် အစွေ ခံရသော အစွင့် နှင့် သူထို အဏ္ဌာ
- ၄၆ ထိုက်ပြည့်ဝစေသောအစွင့်ကိုငါပေးတတ်၏။
- ၄၇ ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှတ်တော်ကိုမပြုမူ၊
- ၄၈ ထွက်ကြွတော်မူစကပင်ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၏။ မြေ
- ၄၉ ကြီးမပြင်မှီ၊ ရွှေဦးရွာသောကာလ၊ အဗ္ဗန္ဓာ

၂၄ ထမ္ပစဉ် ငါသည် ဘိသိတံခံပြီး-နက် နိသောပင်
ထယ်မမြစ်၊ ရေနှင့် ကြွယ်ဝသော ဘမ်းရေကင်းမ
၂၅ ဖြစ်မှီ ကို ဖြစ် ပွားစေတော်မူ၏- တောင် ဌာမ
၂၆ တည်၊ တောင်ငယ်မမြစ်မှီ- မြေကြီးနှင့် လယ်
တောများကို မဝန်ဆင်း၊ အစိုးဆုံးသော မြေမှုန့်
ကို မှုမဝန်ဆင်းမှီ၊ ကို ဖြစ် ပွားစေတော်မူ၏-
၂၇ မိုဏ်းကောင်းကင်ကို ပျင်တော် မူသောအခါ ငါ
ရှိ၏၊ သရဗ္ဗရာဇာကို ကန့်ကွက်သောအမှု၊-
၂၈ အထက်မိုဏ်းတိမ်ကို တည်စေသော အမှု၊ နက်
နိသော အရပ်၌ စမ်းလျှောက် တို့ကို ခိုင်ခံ့စေ
၂၉ သောအမှု၊- သရဗ္ဗကန့်ကွက်သောအပိုင်း
အခြားကို ရေမလွှမ်း၊ ရမည် အကြောင်း ပိရင်
သောအမှု၊ မြေကြီးတိုက်မြစ်တည်သောအမှုတို့
၃၀ ကို ပြီးစီးစေတော်မူသောအခါ- ငါသည် ကျွေး
ရွေးတော်မူသော သားကဲ့သို့၊ အထံတော် ပါ၊
ထွင်းနေ၍၊ အစည် မပြတ် ရှေ့လျှော်တော် မူရာ
မြစ်၏၊ ရွှေတော်၌ အစည်မပြတ် ကစားလျက်-
၃၁ ဖန်ဆင်းတော် မူသော မြေကြီး၊ တပြင်လုံး ထွင်း
ရှင်း လန်းလျက်၊ လူသားတို့နှင့် ပေါင်းပေါ်၍
ပြောပါလျက် နေ၏၊
သို့ဖြစ်၍ သောတို့၊ ဇေကားကို နားထောင်ကြ
ထေ့၊ ငါ၏လမ်းမှားကို စောင့်ရှောက်သောသူ
၃၂ တို့သည် မဂ်ဇာသိကြ၏- ငါဆုမမြင်းကို မပယ်
၃၃ ကြနှင့်၊ နားထောင်၍ ပညာရှိ ဤထေ့- ဇ
ဇကားကို ကြား၍ ငတ်ခါး၊ နားမှာ နေ့တိုင်း စောင့်
ထွတ်၊ တံခါး တိုင် နားမှာ မျှော်လင့် လျက် နေ
သောသူသည် မဂ်ဇာသိကြ၏- ကိုရှာ၍ ကွေသော
သူသည် အသက်ကို ကွေ၏၊ ထာဝရ ဘုရား၏
၃၄ ကျေးဇူးတော်ကို ယည်၊ ခံရ၏- ကို ဖြစ်ပွား
သောသူမူကား၊ မိမိအသက်ပိညာဉ်ကို ဖြစ်ပွား
၏၊ ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် သေခြင်း
ကို ရှိကြ၏၊

၉

ဉာဏ်ပညာသည် အိမ်တိုင်ရနှင့် တိုင်ကိုရတ်
၂၅ ဖြစ်၊ မိမိနေရာ အိမ်ကို ဆောက်လေပြီး- သူ၏အ
ကောင် မှားကို သတ်၍၊ စပျင်ရည်ကို ဖော်ပြီးမှ
၃၆ စားပွဲကို ခင်းလေပြီး- ကျွန်မတို့ကို စေလွှတ်၍၊
မြို့တွင် အမြင့် ဆုံးသော အရပ်တို့၌ ကျွေးကြော်
၃၇ ထေသည်ကား၊- ဉာဏ် အိမ်သောသူသည် ဤ
၃၈ အရပ်သို့ ဝင်စေ၊ ထိုပညာ မရှိသောသူ၊- ထာ
ထေ့၊ ငရုနီကို စားထေ့၊ ငါ ဖော်သော စပျင်
၃၉ ရည်ကို ထောက်ထေ့၊- မိုက်သောသူကို ရှောင်

၅၀ ဤအသက်ရှမ်းသာရလေ့၊ ပညာယမ်းသို့လိုက်
လေ့ဟု ဆိုတတ်၏၊
၁ မထိမမြင် ပြုသောသူကို ဆုမသောသူသည် အ
ရှင်တို့ ဦးတိုင်၊ လူသားကို အပြစ်ပြုသောသူ
၂ သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ငင်ခံရလိမ့်မည်၊- မထိမမြင်
ပြုသောသူကို ဆုမနှင့်၊ သင့်ကို မုန်းလိမ့်မည်၊
၃ ပညာရှိကို အပြစ်ပြုထေ့၊ သူသည် သင့်ကို ရှစ်
၄ လိမ့်မည်၊- ပညာရှိသောသူကို ဆုမလျှင်၊ သူ
သည် သာဓ်ပညာရှိလိမ့်မည်၊ မြောင့်မတ်သော
လူကို သွန်သင်လျှင်၊ သူသည် သိပ္ပံစတုတ်တို့၊
၅၀ ပွားလိမ့်မည်၊- ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ
သောသဘောသည် ပညာမဲ့လ အမြင် ဖြစ်၏၊
သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို သိက္ခမ်းသော
၁၁ သဘော သည် ဉာဏ် ဖြစ်၏- အကြောင်းမူ
ကား၊ ကိုအမှီပြု၍၊ သင်၏ နေ့ရက်ကာလနှင့်
အသက် အပိုင်းအခြား နှစ်ပေါင်း ကာလတို့၊
၁၂ ပွားလိမ့်မည်၊- သင်သည် ပညာရှိလျှင်၊ ကိုယ်
တိုင်အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်၊ မထိမမြင်ပြုလျှင်
ကိုယ်တိုင်သာ အပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်၊
၁၃ မိုက်သောမိမိသည် ကောင်းသံကွယ်၍ ဉာဏ်
၁၄ တိမ်သဖြင့် အလျှင်မသိတတ်၊- မိမိအိမ်တံခါး
နားတွင် ပြုမြင့်ရာ အရပ် အနေ အထိုင် ပေါ်မှာ
၁၅ ထိုင်လျက်- လမ်း၌ တည်တည့် ခရီးသွားသော
၁၆ သူတို့ကို မင်္ဂါ၍- ဉာဏ် အိမ်သောသူသည် ဤ
၁၇ အရပ်သို့ ဝင်စေ၊ ထိုပညာ မရှိသောသူ၊- မိုးသော
ရေသည် ချို၏၊ တိတ်ဆိတ် စွာ စားသော မုန့်
၁၈ ထည်၊ မြန်သည် ဟု ဆိုတတ်၏- ထို အရပ်၌
သင်းချိုင်းသား ရှိကြောင်း၊ ထိုမိမိ၏ ဧည့်သည်
တို့သည် မရဏာ နိုင်ငံအနက်ဆုံး၌ နေကြောင်း
ကို ထိုယောကျ်ားသည် မသိမမှတ်၊

၁၀

၁ ရှာထမုန့် မင်း၏ သုတ္တံ စကား ဟူ မူကား၊
ပညာရှိသော သားသည် အပဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်း၊ မိုက်သော သားမူကား၊ အပိဝမ်း
၂ နည်းခြင်း အကြောင်း ကို ဖြစ်စေတတ်၏- မ
တရားသော ဥဗ္ဗာ တဏှာသည် အကျိုး မရှိ၊
မြေနှင့် မတ်မြင်း ပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်
၃ တင်တတ်၏- မြောင့်မတ်သောသူကို ငတ်၍ ဆေ
စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်
မမူ၊ မတရားသောသူတို့၏ အဝေခွ အမှုကို ကား
၄ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏- ပွင်းမိုသောသူသည် ဆင်း
ရဲခြင်း၊ ထုတ္တမိဓိယ မှီသောသူသည် ကြွယ်ဝ

၁ ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏- အသီးသီးသောအမြင့်
၂ ဦးထိပ်ထူသောသူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်
၃ ၏။ ပေါးမိုတ်ရာ ကာယ၌ ထိပ် တတ်သောသူ
၄ ကား၊ အရှင်ခွဲတတ်သောသားဖြစ်၏- တရား
သောသူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မပိတာ သက်ရောက်
၅ တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှုတ်ကိုကားဗြည်း
၆ ဆဲခြင်း၊ အပြစ်သည် ပိတ်လိမ့် မည်- တရား
သောသူကို အောင်အမှ သောအခါ ကောင်းကြီး
၇ ပေးတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နာမဗျူဟာပုဂ္ဂို
၈ ဌကတတ်၏- လိမ္မာသောသူသည် ပညတ်တရား
ကို ခံတတ်၏။ စကားဈားသော ထုမိုက်မှုကား
၉ ဆိုးရွားတတ်၏- ခြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ထိုက်
သော သူ သည် အနင်း၊ နှိပ် လိမ့် မည်။ ကောက်
၁၀ သော လမ်းသို့ ထိုက် သော သူမူကား၊ သဘော
၁၁ ထင်ရှား လိမ့်မည်- ချက်မိမှိတ်သော သူသည်
မိတ်ကို ပူဇော်တတ်၏။ စကားဈားသော ထုမိုက်
၁၂ မူကား၊ ဆိုးရွားတတ်၏- ခြောင့် မတ်သော သူ၏
နှုတ် သည် အသက် ရေ တွင်း ဖြစ် ၏။ မတရား
၁၃ သောသူ၏ နှုတ်ကို ကား၊ ဗြည်းဆဲခြင်း၊ အပြစ်
၁၄ သည် ပိတ်လိမ့်မည်- ခုန့်သော မိတ်သည်ရန်
ထွေရာသို့ တိုက်တွန်း တတ်၏။ ချစ်သော မိတ်မူ
၁၅ ကား၊ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကို ခုံးအုပ်တတ်
၁၆ ၏- ညာဏ်ကောင်းသောသူသည်ပညာစကား
ကိုပြောတတ်၏။ ညာဏ်မဲ့သောသူ၏ကြောအစွဲ
၁၇ မူကားကြိမ်လုံး၌၏- ပညာရှိသောသူသည်
ကြားထိသောအရာကိုသိမ်းထားတတ်၏။ မိုက်
၁၈ သောသူ၏နှုတ်မူကား၊ အကျိုးနည်းခြင်းနှင့်နီး
၁၉ စပ်၏- ငွေရတတ်သောသူ၏ နည်းမိမ့်သည်သူ
၏မိုင်းခံသောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားထိုက် ဆင်းရဲ
၂၀ ခြင်းမူကား၊ သူတို့၏ အကျိုးနည်း၊ ကြောင်းဖြစ်
၂၁ ၏- ခြောင့် မတ်သော သူ၏အထုပ်အကိုင်သည်
အသက် နှင့်ငှင်း၊ မတရားသော သူ ၏ အကျိုးမီး
၂၂ ဌာသည်အပြစ်နှင့်ငှင်းရှည်၏။
၂၃ နည်းဥပဒေသကိုစောင့်ရှောက်သောသူသည်
အသက် ထမ်းသို့ ထိုက် တတ် ၏။ ဆုစွဲ ခြင်း ကို
၂၄ ခြင်း၊ ပယ်သောသူမူကား၊ ထမ်းလွှဲတတ်၏- အ
ပြု၊ ခွဲသော သဘောကို ခုသာ နှုတ်ခမ်း ခြင့်နိုး
၂၅ ထား သော သူ၊ ထု အသရေ ပွတ် အောင် ပြော
တတ် သော သူသည် မိုက်သော သဘော ၌၏-
၂၆ စကားဈားသောသားဖြင့် အပြစ်ပါတတ်၏။ မိမိ
နှုတ်ကို ချုပ်တည်းသောသူမူကား ပညာရှိ၏-
၂၇ ခြောင့် မတ်သောသူ၏ လျှာသည် ငွေစင်နှင့်ထူ

၏။ ဆိုးသောသူ၏နှုတ်လုံးကား၊ အထိုးမထိုက်-
၂၈ ခြောင့်မတ်သော သူ၏ နှုတ်ခမ်းထိုသည် ထုအ
ဈားကိုကျွေးတတ်၏။ မိုက် သော သူ ထိုမူကား၊
၂၉ ညာဏ် မရှိသောကြောင့်သေကြလိမ့်မည်- ထာ
ဝရဘုရား၏ကောင်းကြီးမပိတာသည်စည်းမိမ့်
ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုစည်းမိမ့်နှင့်လည်း၊ ဝစီ၊
နည်းခြင်း၊ အကြောင်းကို ရောနှော တော်မစူး-
၃၀ မိုက်သောသူသည်အပြစ်ပြုရာ၌ ငွေရရွေတတ်
၏။ ညာဏ် ကောင်းသော သူ မူ ကား၊ ဆင် ခြင်
၃၁ တတ်၏- မတရားသောသူကြောက်တတ်သော
အမှုသည်ထုအပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်၊ ခြောင့်
မတ် သောသူ တောင့် တသော အကျိုးကိုကား၊
၃၂ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူမည်- မတရားသောသူ
သည် ထွန် သွားသော ထေသွေ ကဲ့သို့ ငြောက်
တတ်၏။ ခြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ ခြံမြံသော
၃၃ ထိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝံ့ရည်သည်သွား၌ငှင်း၊ ဖိစီး
သည်မှတ်မိ၌ငှင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဂွင်းရိသောသူ
၃၄ သည်စေတုတ်သောသူ၌ဖြစ်၏- ထာဝရဘုရား
ကိုကြောက်ရွံ့သော သဘောသည်အသက်တော်
ကိုရှင်စေတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှစ်ပေါင်း
၃၅ ကာယမူကား၊ ထိုတတ်၏- ခြောင့်မတ်သောသူ
၏ ရှောင် ထင် ခြင်း သည် ဝမ်း၊ ခြောက် စရာ အ
ကြောင်းဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏ ရှောင်ထင်ခြင်းမူ
၃၆ ကား ငြောက်ငှက် လိမ့်မည်- ထာဝရ ဘုရား၏
တရား ထမ်း သည် ခြောင့် မတ် သော သူ မိုင်းခံ
ခြင်း၊ အကြောင်း ဖြစ် ၏။ မတရား ထခြင် တွှန်
သောသူထိုမူကား၊ ဂုတ်မီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြ
၃၇ လိမ့်မည်- ခြောင့်မတ်သောသူသည် အစည်းမ
ပြတ် နေရာမှ မငြေ့ရ၊ မတရား သော သူမူကား၊
၃၈ ခြေပေါ်မှာ အတည်မကျရ- ခြောင့် မတ်သော
သူ၏နှုတ်မှ ပညာစကားထွက်တတ်၏။ ကောက်
လိမ့်သော လျှာမူကား၊ အမြတ်ခံရ လိမ့်မည်-
၃၉ ခြောင့် မတ် သော သူ၏ နှုတ် ခမ်း ထို သည် နှစ်
သက် ခွယ် သော အရာကို ထိကျွမ်းတတ်၏။ စ
တရားသောသူထိုမူကား၊ ဆန့်ကျင်သောစကား
ကိုပြောတတ်ကြ၏။

၁၁

• မမှန်သော မှီနိဉ်သည် ထာဝရ ဘုရား၊ စက်
ဆုပ်ခွံ့ရှာတော်မူလွယ်၊ မှန်သောအထေအမူကား၊
၂ နှစ်သက်တော် မူလွယ်ခြင်း၊ မာနကောင်းသွား
သောအခါ အရှက်ကွဲခြင်း ဖြစ်တတ်၏။ မိတ်၌နိ
၃ ချာသောသူထိုမူကား၊ ပညာရှိ၏- ခြောင့်စောစော

ထောသညိဗြောဓ်မတ်ထောသုတ္တံကိုဝံ့ရှင်တတ်
 ၁။ ကောသံ သော သထော မူကား၊ ဣန္ဒ ကျ၊
 ၂။ ထောသုတ္တံကို ဖုတ်တီးတတ်၏။- ထေရ်တော်တော်
 ၃။ ထွက်တော်ကထာသညိဗြောဓ်၊ မိမိဥဇ္ဈာသညိဗြောဓ်၊
 ၄။ ပေးနှိုင်း၊ ခြောဓ် မတ် ခြင်း၊ ပါရမီ မူကား၊ သေ
 ၅။ ခြင်း၊ ဖုတ်တော်တတ်၏။- ခြောဓ် မတ်ခြင်း၊ ပါရ
 ၆။ မီ သည် နံ့ထင်သော သုတ္တံကို ဝံ့ရှင် တတ် ၏။
 ၇။ တရားသော သုမူကား၊ မိမိ မတရားသော ထမူ
 ၈။ အားဖြင့် ဆုံးရှုံးတတ်၏။- ခြောဓ် မတ်သော သု
 ၉။ တို့၏ ခြောဓ် မတ်သော သထော သည် သုတ္တံကို
 ၁၀။ ကယ်တင်တတ်၏။ ဣန္ဒ ကျ၊ သောသုတ္တံမူကား၊
 ၁၁။ မိမိတို့ ထေရ်တော်တော်ကြီး၊ ဆိုးသောသု
 ၁၂။ သည် သေသော ထေရ်တော်တော်ကြီး၊ ဖုတ် တတ်
 ၁၃။ ၏၊ မတရားသောသုမူကား၊ တရားသောသုမူကား၊
 ၁၄။ တတ်၏။- ခြောဓ် မတ်သော သုသည် ဂုဏ်ထက်
 ၁၅။ ထွက်မြောက်၍၊ သုကိုယ်စားမတရားသောသုခံ
 ၁၆။ ရ၏။- ထေရ်တော်တော်မိမိ နှုတ်ပြန်မိမိအိမ်နီးဆင်း
 ၁၇။ ကိုဖုတ်တတ်၏။ တရားသောသုမူကား၊ ပညာထေ
 ၁၈။ ရ်တော်တော်ဖြင့် ထမူလွတ်တတ်၏။- တရားသော
 ၁၉။ သုသည် ကောင်းစားသောထေရ် တမြို့လုံး၊ ဝမ်း
 ၂၀။ ခြောက်ခြင်းရှိ၏။ မတရားသောသုသည် ဆုံးရှုံး
 ၂၁။ သောထေရ်မူကား၊ ကျေးကြော်ခြင်းရှိ၏။- တရား
 ၂၂။ သောသုသည် ကောင်းကြီး၊ ပေးသောအားဖြင့်
 ၂၃။ သူ၏နေရာမြို့သို့ရှိ၊ ခြောက်ခြင်းသို့ငှါ၊ မတရား
 ၂၄။ သောသု၏ နှုတ်ပြန် ပြု ဖုတ်ခြင်းသို့ငှါ ရှောင်
 ၂၅။ တတ်၏။- ပညာဝံ့သောသုသည် မိမိအိမ်နီးဆင်း
 ၂၆။ ကို မထိခိုက်ခြင်းရှိတတ်၏။ ညာထံ ကောင်းသော
 ၂၇။ ထူမူကား၊ ထိတ်တိတ်ရွာ နေတတ်၏။- ထည်၍
 ၂၈။ ကောင်းစွာ၊ ခြောဓ်တတ်သော သုသည် ဣန္ဒြာ
 ၂၉။ ထေရ်သော ထေရ်ကို ဖော်ပြ တတ်၏။ သဗ္ဗာဓောင့်
 ၃၀။ သော သုမူကား၊ ဝှက်ထားတတ်၏။- ထကြံပေး
 ၃၁။ နှိုင်းသောညာထံ မရှိလျှင် ပြည်သားတို့သည် နှုံး
 ၃၂။ ထတ်၏။ ထကြံပေး နှိုင်းသော သု ထေရ်၊ မြို့လျှင်
 ၃၃။ မူကား၊ သေးလွတ်တတ်၏။
 ၃၄။ ထေရ်တော်တော်တော်သောသု၏ ထမူ အာမခံသော
 ၃၅။ သုသည် ထေရ်တော်တော်တော်သော သုမူကား၊ မိုးရိပ်ရေမ
 ၃၆။ မြို့- နှစ်သက် ခွယ် သော မိစ္ဆာသည် ဂုဏ် ထေရ်
 ၃၇။ ရေကိုငှါ၊ ခွန်အားကြီးသော ယောကျ်ားသည်
 ၃၈။ ခည်းမိမိကိုငှါရတတ်၏။- ထနားထတ်သောသု
 ၃၉။ သည် မိမိ ကိုယ်၌ ကျေး ဇူး ပြုတတ် ၏။ ကြမ်း
 ၄၀။ ဩဇာသော သုမူကား၊ မိမိ ကိုယ်ကို ပင် နှောင့်

၁။ နှုတ်တတ် ၏။- မတရားသော သု ပြု သော ထမူ
 ၂။ သည် ထေရ်တော်တော်တော်သော ခြောဓ် မတ်ခြင်းထေရ်
 ၃။ ရှိ၊ နေကို ကြံသောသုမူကား၊ မြို့ပြသောထေရ်
 ၄။ ကိုခံရလိမ့်မည်။- ခြောဓ် မတ်ခြင်းထေရ်သည်
 ၅။ ထေရ်တော် နှစ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ဂုဏ်ထက်ကို
 ၆။ ထိုက် ရှာသော သု သည် ထည်၊ မိမိသေ ခြင်း
 ၇။ ထိုင်စေခင်ထိုင်ရှာတတ်၏။- သထောကောသံ
 ၈။ သောသုတ္တံကို ထာဝရဘုရားသည် စတုရသီရိ
 ၉။ ရှာတော်မူ၏။ ခြောဓ်သောသုမူကား၊ သို့ထိုက်သော
 ၁၀။ သုတ္တံကိုကား၊ နှစ်သက် တော် မူ၏။- ထု ဆိုးထို
 ၁၁။ သည် ထေရ်၊ နှစ်သက်သည်၊ ထေရ်တော်တော်နှင့်
 ၁၂။ မထွက်ရကြ၊ ခြောဓ် မတ်သောသုမူ၏ ထေရ်
 ၁၃။ နှယ်မူကား၊ လွတ်ရ၏။- သဗ္ဗာသတိမရှိ၊ ထေရ်
 ၁၄။ သော ထေရ်တော်တော်နှင့်တူ၏။- ခြောဓ် မတ်သော
 ၁၅။ သုသည် မြတ်သောထေရ်ကိုသာတောင့်တတတ်
 ၁၆။ ၏၊ မတရားသောသုမူကား၊ ထေရ်တော်တော်
 ၁၇။ စောသုထေရ်နှင့် ဆိုင်သတည်း။- နှစ်ကြံသော
 ၁၈။ ထည်၊ ဥဇ္ဈာ ထိုး၊ ပွား တတ် သော သု မှီ ၏။ ထေ
 ၁၉။ ရ်တော်တော်တော်နှင့် နှစ်သက်၊ နှစ် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်
 ၂၀။ တတ်သောသုထည်ရှိ၏။- နှစ်ကြံတတ်သောသု
 ၂၁။ သည် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သုတပါးကိုရေထောင်း၊
 ၂၂။ သောသုသည်ကိုယ်ထိုင်ရေထောင်းခြင်းထေရ်
 ၂၃။ ကိုခံရလိမ့်မည်။- စပါးကိုသိုထားသောသုသည်
 ၂၄။ ထူမူကား၊ ကြံနံ့ထွက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချ
 ၂၅။ သောသု၏ခေါင်း၌ မူကား၊ ကောင်းကြီး၊ ပင်စာ
 ၂၆။ မြီထိမ့်မည်။- ကောင်းသောထေရ်ကို ကြံသော
 ၂၇။ ရှာသောသုသည် ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။ သု
 ၂၈။ ထေရ်တော်ကို ဖုတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောသုမူကား၊
 ၂၉။ ကိုယ် ထေရ်တော်၊ ဖုတ်ခြင်း၊ မြီလိမ့်မည်။- မိမိစည်း
 ၃၀။ မိမိ ကို ကိုး စားသော သု သည် နှုံး ထိမ့်မည်။
 ၃၁။ ခြောဓ် မတ်သောသုမူကား၊ သစ်ခက်ကဲ့သို့မိမိ၊
 ၃၂။ ထန်လိမ့်မည်။- မိမိအိမ်ကိုနှောင့်ရှက်သောသု
 ၃၃။ သည် ထေရ် ထေရ် ခံရလိမ့်မည်။ မိုက်သောသု
 ၃၄။ သည်ထည်၊ လိမ္မာ သော သုထံ၌ ကြွန်ခံ ရလိမ့်
 ၃၅။ စည်း- ခြောဓ် မတ်သောသုသီးသောထေရ်သည်
 ၃၆။ ထေရ်တော် ပင် ထေရ်၊ ခြစ် ၏။ သုတပါး ထိုက် မိတ်
 ၃၇။ ပိညည်ကို ရသော သု သည် ထည်၊ ပညာရှိ ခြစ်
 ၃၈။ ၏။- ခြောဓ် မတ်သောသုသော်ထည်၊ ခြေကြီးပေါ်
 ၃၉။ မှာထေရ်တော်တော်ကိုခံရ၏။ မတရားသော သုနှင့်
 ၄၀။ ထေရ်တော်တော်တော်သော သုကို မူကား၊ ထေရ်တော်တော်
 ၄၁။ နှယ်ရာရှိသတည်း။

၁၂

- ၀ နည်းဥပဓာသကိုခံစားသောသူသည်ပညာတတ်ကိုနှစ်သက်၏။ ဆုမွန်ခြင်းကိုမုန်းသောသူမူ
- ၂ ကား။ တိရိစ္ဆာန်သဘောရှိ၏။ သူတော်ကောင်းသည်သာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချက်နှာရတတ်၏။ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်သောသူမူ
- ၃ ကား။ အပြစ်စီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။ သူသည် ခုခမိုက်အားဖြင့် ခြုံငုံခြင်းသို့မရောက်ဘူး။ မြောင့်မတ်သောသူ၏ အမြင်မူကား မရှေ့ရား။ သိသရှိသောမိစ္ဆသည် မိမိလင်၌ ဦးရစ်သရဗုဖြစ်၏။ အရှက် နှဲတတ်သော မိစ္ဆမူကား။ လင်၏ အမိုးတို့၌
- ၄ ဆွေးမြေ့ခြင်းကိုသိမြင်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏ အကြံသည် မြောင့်၏။ မတရားသော သူပေးသောအကြံမူကား ခုသာဖြစ်၏။ မတရားသောသူ၏ စကားသည် သူ အသက်ကို ဆတ်ခြင်းငှါ စောင်းမြောင်းတတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်မူကား။ သူတပါးတို့ကိုကယ်နှုတ်တတ်၏။
- ၅ မတရားသောသူ၏ အိမ်သည် ပြုလဲပျောက်စွက်ခြင်း၊ မြောင့်မတ်သောသူ၏ အိမ် မူကား။ အမြဲတည်ခြင်းရှိတတ်၏။ သူသည်ညာဏ် ပညာရှိသည် အတိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘောကောက်သောသူမူကား။ မထိခံမြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။ စားစရာမရှိဘဲဝါကြွားသောသူထက်။ အသရေမရှိ။ ကိုယ် အလုပ်ကို လုပ်ရသောသူသည်
- ၁၀ သာဓုကောင်း၏။ မြောင့်မတ်သောသူသည်မိမိတိရိစ္ဆာန် အသက်ကို နှစ်မြောတတ်၏။ မတရားသောသူမူကား။ ကရုဏာအရာ၌ပင်ကြမ်းကြုတ်တတ်၏။ မိမိ လယ်ယာကို လုပ်သောသူသည် ဝစ္စာ စားရ၏။ အခုည်းနှိုးသော အမှုကို စောင့်သောသူမူကား။ ညာဏ်ရှိ တဲ့၏။ မတရားသောသူသည်လူ ဆိုးသုံးတတ်သောကျော့ကွင်းကို အလိုရှိ၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏အမြင်မူကား။ အသီးကို သီးတတ်၏။ စကား ထွန်ကျူးရာတွင် ဆိုးသော ကျော့ကွင်းရှိ၏။ မြောင့်မတ်သောသူမူကား။ အမှုထဲကထမြောက်တတ်၏။ သူသည် မိမိ နှုတ်ခမ်း အသီးကို ဝစ္စာစားရ၏။ မိမိလက် လုပ်ရာအကျိုးအပြစ်ကိုလည်းခံရ၏။
- ၁၁ မိုက်သော သူသည် မိမိပြုသော အမှုကိုမှန်သည်ဟုထင်တတ်၏။ အကြံပေးသောစကားကို
- ၁၂ နားထောင်သော သူမူကား ပညာရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏ အစွက် ဝေါဟာရသည် ချက်ချင်း ထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတ္တိရှိသောသူမူကား။ ရှက်

- ၁၂ စရာ အမှုကို ဖုံးတတ်၏။ မှန်သော စကားကို ပြောသော သူသည် မြောင့်မတ်ခြင်း တရား မမှန်သော သက်သေကို ခံသောသူမူကား။ ခုသာ
- ၁၀ တရားကို ပြသတတ်၏။ သန်လျက်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့ စကားပြောတတ်သောလူ တမျိုးရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏လျှာမူကား။ အနာကိုပင်ပျောက်စေတတ်၏။
- ၁၁ သစ္စာ နှုတ်ခမ်းသည် အစည်အမြဲတပြီ၏။ ခုသာ
- ၂၀ လျှာမူကား။ သဘာဝတည်၏။ မကောင်းသော အကြံကို ကြံသောသူတို့၏ မိတ်ဆွေ ဟူညီစားတတ်သောသဘောရှိ၏။ ရန်ငြေစေခြင်းငှါ အကြံပေးသော သူတို့၌ ကား။ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း ရှိ၏။ တရားသော သူ၌ အမိလောမရောက်ရား မတရားသော သူမူကား။ အမိလောနှင့် ပြည့်ဝ ရလိမ့်မည်။ ခုသာ သုံးသော နှုတ်ခမ်းသည် သာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူစွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရားကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့ မူကား။ နှစ်သက်တော်မူစွယ် ဖြစ်ကြ၏။
- ၂၁ ပညာသတ္တိရှိသောသူသည်မိမိသိသောစရာကို ပင်ထိပ်ငှက်တတ်၏။ မိုက်သော သူမူကား။ မိမိမိတ်အလိုအပျောက်မိုက်သောသဘောကိုထင်
- ၂၂ ရှားပြတတ်၏။ လုတ္တ မိမိလ ပြုသော သူသည် အမိုး ရတတ်၏။ ပျင်းမိသော သူမူကား။ အမွန်
- ၂၃ ပေးရ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းလည်းသိ၏။ ငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသော စကား မူကား။
- ၂၄ ရှင်လန်းစေတတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူသည် အိမ်နီးချင်းကိုလမ်းပြတတ်၏။ မတရားသောသူလိုက်သော လမ်းမူကား။ လူကို ပင် ဟူညီ စား
- ၂၅ တတ်၏။ ပျင်းမိသောသူသည်လူ ဆိုးလုပ်သော်လည်း ဝမ်းရသောအကောင်ကိုကင်၍ မစားရ။ လုတ္တ မိမိလ ပြုသော သူ၏ ဥစ္စာ မူကား။ အထိုး
- ၂၆ ထိုက်ပေ၏။ မြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်း၌သေထေးမရှိ။ အသက်ရှမ်းသာလမ်းဖြစ်၏။

၁၃

- ၀ ပညာရှိသောသားသည်အစစ် ထွန်သံင်ခြင်းကိုနားထောင်တတ်၏။ မထိခံမြင်ပြုသောသားမူ
- ၂ ကား။ အပြစ်တင်ခြင်းကို နားမထောင်တတ်။ သူသည်မိမိနှုတ်၏ အသီးတည်း ဟူသောကောင်းသောစရာကိုစားရ၏။ ပြစ်မှားတတ်သောသူမူကား။ ဩဇာ ဆဲခြင်း အပြစ်၏ အသီး ကို စားရ၏။ မိမိနှုတ်ကိုစောင့်သောသူသည်မိမိအသက်ကိုစောင့်၏။ မိမိနှုတ်ကိုကျယ်ကျယ်စွာရှာသောသူမူကား။ ဖျတ်မီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ဖျတ်မိ

သောသုတည်ထောင်စာကိုတောင့်တတ်မ
ရတတ်လှပေမိသောသူမူကား၊ မိမိအလို
၈ ဆန္ဒပြု၍ရ၏- ပြော၍မတ်သောသူသည် မူသာ
စကားကို ခုန့်တတ်၏၊ မတရားသော သူမူကား၊
စက်ဆုပ် စွယ်ခြင်း၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ရောက်
၉ တတ်၏- ပြော၍ မတ်ခြင်း တရားသည် လမ်းမ
သွေသောသူ ကို ဘေးတတ်၏၊ ခုန့်မတ်တရားမူ
၁ ကား၊ အပြစ် မှီသော သူကို ငှည်းတတ်၏- အ
လွန်ဆင်းရဲလျက်နှင့် ရတတ်ဟန် ထောင်သော
သူရှိ၏၊ အလွန် ရတတ်လျက် နှင့် ဆင်းရဲ ဟန်
၂ ဆောင်သော သူထည်း မှီ၏- စည်းစိမ်သည် ရ
တတ်သောသူ၏ အသက်ကို ရွေး၍ ပြစ်၏၊ ဆင်း
ရဲသော သူမူကား၊ အပြစ်တင်သော စကားကို မ
၃ ကြားဘဲ နေ၏- ပြော၍မတ်သော သူ၏ အလင်း
သည် နှင်ထန်း၏၊ မတရားသောသူ၏ မီးခွက်မူ
၄ ကား၊ သေရလိမ့်မည်- မာနကြောင့်သာရန်တွေ
ခြင်း၊ ခြစ်၏၊ သတိပေးသောစကားကို နားခံသော
၅ သူမူကား၊ ပညာရှိ၏- လျှပ်ပေါ်ခြင်း အားဖြင့်
ဥစ္စာသည်လျော့တတ်၏၊ ဤစားအားထုတ်၍၊
ဆည်းပူးသော သူ၏ ဥစ္စာ မူကား၊ ခြန့်ပွားတတ်
၆ ၏- မျှော်ထင်သောအရာသည်နှင့် လျှော့၊ စိတ်
နှစ်လုံးကို ပူပန်စေတတ်၏၊ အလို ပြည့်ဝသော
အခါမူကား၊ အသက်ပင်ပြစ်၏၊
၇ နှုတ်ကပတ် တော်ကို မထီမဲ့ မြင် ပြသော သူ
သည် ဖွတ်စီးလိမ့်မည်၊ ပညတ်တရား တော်ကို
ခန့်ညားသောသူမူကား၊ ချမ်းသာရလိမ့်မည်-
၈ ပညာရှိသောသူ၏ တရားသင်္ဂြိုဟ်သောခရာကျော့
ကွင်းထို့မှ၊ ထွဲရှောင်ရာအသက်စမ်းရေတွင်း ခြစ်
၉ ၏- ကောင်းသောညာဏ်ရှိသောသူသည် မှက်
နှာရတတ်၏၊ ပြစ်မှားသောသူတို့ ထမ်းမူကား၊
၁၀ စက်သော လမ်းခြစ်၏- သစ္စာသတိရှိ သောသူ
အပေါင်း တို့သည် ပညာ အတတ်နှင့် ပြုမူတတ်
ကြ၏၊ မိုက်သော သူမူကား၊ မိမိမိုက်သော အ
၁၁ ပြစ်ကို ထင်ရှားစေတတ်၏- မတရားသော အ
စေခံသည် မိမိစောင့်သော အမှုကို ဖွတ်တတ်၏၊
သစ္စာရှိသော သံတမန်မူကား၊ ကုန်ပာ ခြင်း
၁၂ အကြောင်း ခြစ်၏- သွန်သင်ခြင်းကို ခြင်းပယ်
သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း
သို့ ရောက် လိမ့်မည်၊ ဆုမွန်သော စကားကို နား
ထောင်သောသူမူကား၊ ဂုဏ်ထူးသရေကိုရလိမ့်
၁၃ မည်- အထိုသို့ ခြည့်ဝခြင်းအရာသည် ချို ခြန့်
၏၊ ခုန့်မိုက်ကို ရှောင်သော အရာ မူကား၊ မိုက်

၁၀ သောသူတို့စက်ဆုပ်သောအရာဖြစ်၏- ပညာရှိ
တို့နှင့်ပေါင်း ဖော်သော သူ ထည် ပညာရှိတတ်
၏၊ လူမိုက် တို့နှင့် ပေါင်း ဖော်သော သူမူကား၊
၁၁ ဖွတ်စီးတတ်၏- အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို ထေး
လိုက်တတ်၏၊ ပြော၍ မတ်သော သူတို့မူကား၊
၁၂ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်- လူတော်
ကောင်းသည် သားမြေး တို့အဖို့ အစွေ ဥစ္စာကို
ချန်ထား တတ်၏၊ အပြစ်ရှိသော သူ၏ စည်းစိမ်
မူကား၊ ပြော၍ မတ်သော သူ တို့ အဖို့ သိုထား
၁၃ လျက်ရှိ၏- ဆင်းရဲသား၊ အယ်လုပ်ခြင်း၊ အား
ခြင်းစားအရာပွား၊ ချား၏၊ သို့ရာတွင်၊ မတရားသော
အမှုကြောင့် ဖွတ်စီး ခြင်းသို့ ရောက် တတ် ၏-
၁၄ ကြိမ်လုံးကို မသုံးသောသူသည် မိမိသားကိုခုနစ်
ရာသို့ရောက်၏သားကို ချစ်သောသူမူကား၊ ငယ်
၁၅ သော အရွယ်မှ စ၍ ဆုမွန်တတ်၏- ပြော၍မတ်
သော သူသည် ဝစ္စာစားရသော အရွင့်ရှိ၏၊ မ
တရား သော သူမူကား၊ နှုတ် ထိပ် ခြင်းကို ခံရ
လိမ့်မည်။

၁၄

၀ ပညာ ရှိသော မိစ္ဆာသည် မိမိထိမ် ကို တည်
ဆောက် တတ်၏၊ မိုက်သော မိစ္ဆာမူကား၊ ကိုယ်
၁ ထက်နှင့်မြို့ဖွတ်တတ်၏- ပြော၍သေလမ်းသို့
လိုက်သောသူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
ရွံတတ်၏၊ ကောက်သောထမ်းသို့လိုက်သောသူ
၂ မူကား၊ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏- မိုက်သောသူ၏
နှုတ်နှံ မာန ကြိမ်လုံး ရှိ ၏၊ ပညာရှိသော သူ၏
နှုတ် ခပ်၊ တို့သည် ကယ် တင် သော အမှု ကို ပြု
၃ တတ်၏- နှုတ်ထိပ် မရှိသောတင်းကုပ်သည်ဝပ်
ကြယ်၏၊ သို့သော်လည်း၊ နှုတ်နှံအားကိုသုံး၍
၄ ချားသော စီးပွားကို ရတတ် ၏- သစ္စာရှိသော
သက်သေသည် ခုသာ မသုံးတတ်၊ ထစ္စာဖွတ်
၅ သောသက်သေမူကား၊ ခုသာကိုသုံးတတ်၏- မ
ထီမဲ့မြင် ပြုသော သူသည် ပညာကိုရှာ၍ မတွေ
ရာ၊ ညာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ပညာအတတ်ကို
၆ ရလွယ်၏- မိုက်သောသူနှင့်တွေ့၍ သူ၏နှုတ်နှံ
ပညာအတတ်မရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ထိုသူကို
၇ ရှောင်သွား လော့- ပညာ သတိရှိသော သူ၏
ပညာကား၊ ကိုယ်သွားရသောထမ်းကိုသိခြင်း
တည်း၊ မိုက်သောသူ၏ မိုက်ခြင်းမူကား၊ ပမိ
၈ ထာယံတည်း- မိုက်သောသူတို့သည် ခုန့်မိုက်
အပြစ်ကိုမထီထေးစားပြုကြ၏- ပြော၍မတ်သော
သူတို့မူကား၊ တယောတို့ကို တယောက် သွား၊ နှုတ်

၈၈ ခြေခြင်း- မိတ် နှစ်ထုံးသည် မိမိရက္ခကို ထိမ်း
 မိတ်နှစ်ထုံး နှစ်ထန်းခြင်း၊ အကြောင်းကိုထည်း
 ၈၉ သူတပါးမစိုင့်တတ်- မတရားသောသူ၏ထိပ်
 သည်မြို့ထဲတတ်၏၊ ပြောငုံမတ်သော သူ၏ထိပ်
 ၉၀ ထား၊ ဝှံ့ထန်းတတ်၏- ထူထင်သည် အထိုင်း
 ရန်သောထက္ခဏာရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌သေ
 ၉၁ ခြင်းသို့ဝှံ့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏- ထူသည်ရယ်
 စဉ်းစေခါပင်၊ ငမ်းနည်းသောမိတ်သောသောရှိ၏၊
 ထိုရယ် မော နှစ်ထန်းခြင်း၊ အဆုံး၌ ထည်း၊ ညှိုး
 ၉၂ ယေခြင်းရှိတတ်၏- မိတ် နှစ်ထုံး၊ နောက်ပြန်
 သောသူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊ မိမိအ
 ၉၃ ကျင့်ထုံးနှင့် ဝလိပ်မည်း- ညာထံ တိမ်သောသူ
 သည် သူတပါးပြောသမျှကို ထုံတတ်၏၊ ပညာ
 သတိရှိသော သူမူကား၊ မိမိသွားချလမ်းကိုစေ့
 ၉၄ စေ့ ကြည့်ရှု တတ်၏- ပညာ ရှိသော သူသည်
 ကြောက်၌ ဂုဏ်ကိုရှောင်တတ်၏၊ မိုက်သော
 သူမူကား၊ မာနကြီး၌ရင့်တတ်၏၊
 ၉၅ မိတ်တိုသောသူသည်မိုက်စွာသောသူကိုပြု
 တတ်၏၊ မကောင်းသောအကြံကိုကြံသောသူကို
 ၉၆ ထည်း၊ သူတပါး၊ ရန်၊ လိပ်မည်း- ညာထံ တိမ်
 သောသူသည်မိုက်ခြင်းကိုအစွေခံတတ်၏၊ ပညာ
 သတိရှိသော သူမူကား၊ သိပ္ပံ သရဗ္ဗကိုဆောင်း
 ၉၇ တတ်၏- ထူဆိုးထိုသည်သူတော်ကောင်းရှေ့၌
 ၎င်း၊ မတရားသောသူထိုသည် ပြောငုံမတ်သော
 ၉၈ သူ၏ထိပ်တံခါးဝ၌၎င်း ဦးဇွတ်ကြမ်း- ဆင်း
 ခဲ့သောသူသည် မိမိတိမ် နိုးချင်းမုန်းခြင်းကိုပင်
 ခံရမည်၊ ငွေရတတ်သောသူ၌ မူကား၊ ဈာနစွာ
 ၉၉ သောအဆွေခင်ပွန်းရှိလိပ်မည်း- မိမိတိမ်နိုးချင်း
 ကိုမထိခံမြင် ပြုသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏၊ ဆင်း
 ခဲ့သောသူကို သနားသောသူမူကား၊ မဂီထာမြို့
 ၁၀၀ ၏- အကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်သောသူ
 ထိုသည်မှားယွင်းကြလိပ်မည်း၊ ကျေးဇူးပြုမည်
 ထူကြံတတ်သောသူတို့မူကား၊ ကရုဏာအကျိုး
 ၁၀၁ နှင့်သန္တာအကျိုးကိုခံရကြလိပ်မည်း- ကြိုးစား၍
 ထုပ်ထေရာရာ၌ ကျေးဇူးရှိ၏၊ စကားဈားခြင်း
 အကျိုးမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းသက်သက်တည်း၊-
 ၁၀၂ ပညာရှိသောသူတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် သူတို့
 ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏၊ မိုက်သောသူတို့၏မိုက်ခြင်း
 ၁၀၃ မူကား၊ အမိုက် သက်သက် ဖြစ်၏- မှန်သော
 သက်သေသည်သူအသက်ကိုကယ်တင်တတ်၏၊
 မမှန်သော သက်သေမူကား၊ ခုသာကိုသုံးတတ်
 ၁၀၄ ၏- ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက် နှံ့ခြင်း၊ သည်

စားကြီးသောကိုးစားရာအစွင့်ကို မြစ်စေတတ်
 ၏သားထော်ထိုသည်လည်း၊ မိုထုံရာအရပ်ကို
 ၁၀၅ ရကြလိပ်မည်း- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်နှံ့
 သောသောသည် အသေခံရာကျော့ကွင်းထို့မှ
 ၁၀၆ တွဲရွှောင်ပျံအသက်ခံစားရေတွင်းဖြစ်၏- ပြည်
 ထားဈားပြားရာ၌ ရှင်ဘုရင်၏ဘုန်းတော်တည်
 ၏၊ ပြည်သား၊ နည်းပါးရာ၌ကား၊ မင်း၊ အထွိုး၊
 ၁၀၇ နည်းခြင်းရှိ၏- မိတ်ရှည်သောသူသည် ပညာ
 ကြီး၏၊ မိတ်တိုသောသူမူကား၊ အထူးသဖြင့်မိုက်
 ၁၀၈ ပေ၏- ကျန်း မာသော နှစ်ထုံး သည် ကိုယ် အ
 သက်ရှင်စေသောအကြောင်း၊ ပြုသောသော
 မူကား၊ အမျိုးသွေးမြေခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏-
 ၁၀၉ ဆင်းရဲသား ထိုကို ညည်းဆဲသော သူသည် ဝန်
 ဆင်းတော်မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏၊ ဘုရားကိုမို
 သေသော သူမူကား၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကိုသ
 ၁၁၀ နားတတ်၏- မတရားသောသူသည်မတရားသ
 ခြင့် ပြုစည်အခါ၊ ဗျည်းခြင်းကို ခံရ၏၊ ပြောငုံ
 မတ်သော သူမူကား၊ သေသောအခါ၌ ပင်ဗျော်
 ၁၁၁ ထင်ရာ ရှိ၏- ညာထံ ရှိသောသူ၏ နှစ်ထုံး၌
 ပညာ တျိန်းဝပ်တတ်၏၊ မိုက်သောသူတို့၏အ
 ထဲ၌ ရှိသော အရာ မူကား၊ ထင်ရှားတတ် ၏-
 ၁၁၂ ပြောငုံခတ်ခြင်းတရားသည်ပြည်သားထိုကိုစိုး
 မြှောက်တတ်၏၊ ဂုဏ်ကို အပြစ် စွဲကား၊ ပြည်
 ၁၁၃ သား ဈားထိုကို ရှုတ်ခွတ်တတ်၏- ပညာရှိသော
 ကျွန်အား ရှင်ဘုရင်သည် ကျေးဇူး ပြုတတ်၏၊
 အရှက်ခွဲတတ်သော ကျွန်မူကား၊ အဓမ္မတော်
 ကိုခံရမည်။

၁၅

၀ ခြည်း၊ ညှင်းသော စကားသည် မိတ်ကို မြေ
 တတ်၏၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားမူကား၊ အ
 ၁ မျက်ကို နှိုးဆော် တတ်၏- ပညာရှိသော သူ၏
 လျှာသည် ပညာအတတ်ကိုထင်တယ်စေတတ်
 ၏၊ မိုက်သောသူတို့၏နှုတ်မူကား၊ မိုက်သောအ
 ၂ ရာကိုသွန်းလောင်းတတ်၏- ထာဝရ ဘုရား၏
 မျက်စိတော်သည် သံသိမ်းသောအရပ်၌ ရှိ၍၊
 ၃ ကောင်းမကောင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏- ခြည်း၊
 ညှင်းသောလျှာသည် အသက်ဖြစ်၏၊ ကြမ်းတမ်း
 ၄ သောလျှာမူကား၊ မိတ်နာစေတတ်၏- မိုက်သော
 သူသည်အပသွန်သင်ခြင်းကို မထိခံမြင်ပြုတတ်
 ၏၊ ဆုဗ္ဗသော စကားကို နားထောင် သောသူမူ
 ၅ ကား၊ သမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံ တတ်၏- ပြောငုံ
 မတ်သောသူ၏တိမ်ခွဲဈားစွာသောစည်းစိမ်ရှိ၏။

ထော့၊ ထိုမြို့တွင် သင်၏ အကြံ အစည် ထိုသည်
 ၇ တည်ကြ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် ခပ်
 ထိမ်းသောစရာ ထိုကိုကိုယ်တော်အဖို့၊ မတရား
 ထော့ထိုကိုလည်း ထေးပါ၏ ခံရသောနေ့
 ၈ မှီ ခန့် ဆင်းတော်မူ ၏- မာနကြီးသောသူ
 ပေါင်းထိုကိုထာဝရဘုရား၏ဆုပုံ ခံရတော်
 မူ၏သူထိုသည်အသင်း၊ ခွဲသော်လည်း၊ အပြစ်
 ၉ ပါ၏နှင့် မထွက်ရကြ- ကရုဏာတရားနှင့်
 သနားထားသောခြင်းအပြစ်ပြေတတ်၏ထာဝရ
 ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သော သဘောထားခြင်း
 ၁၀ မှီထိုကိုရှောင်တတ်၏- ထုကျင့်သောအကျင့်ထို
 ကိုထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်သောအခါ၊ ထို
 သူ၏ရန်သူကိုပင်သူနှင့် သင့်တင့်စေတော်မူ၏-
 ၁၁ ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ ပါရမီနှင့် ရှည်သော ဥစ္စာအ
 နည်းငယ်သည် မတရားသဖြင့် ရသောဥစ္စာအ
 ၁၂ ချားလက်သာ၍ ကောင်း၏- ထုသည်မိမိသွား
 ရာထမ်းကိုမိတ်ဆွေမဟုတ်ဘဲ၊ သို့သော်လည်း၊
 ထု၏မြေရာထိုကိုထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏-
 ၁၃ ရှင်ဘုရင်၏ နှုတ်ခမ်းထို၌ ဗျာဓိတော်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌ နှုတ်တော်သည်
 ၁၄ မမှားစေနှင့်- မှန်သောအထေးနှင့် မှန်သောမြန်
 နှင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်၏၊ အလေး
 ထိတ်၌ပါသမျှသောအလေးထိုသည်စီရင်တော်
 ၁၅ စုရာဖြစ်ကြ၏- ရှင်ဘုရင်ပြုသောစုရိုက်သည်
 စက်ဆုပ် ခံရစွာဖြစ်၏၊ အကြောင်း၊ မူကား၊
 ရာဇပတ္တင်သည် ခြောင့်မတ်ခြင်းထားခြင်းသာ
 ၁၆ တည်တတ်၏- ခြောင့်မတ်သော နှုတ်ခမ်း၊ ထို
 သည်ရှင်ဘုရင် နှစ်သက်ရာ ဖြစ်၏၊ မှန်ကန်စွာ
 ၁၇ ပြောသော သူကို ရှင်ဘုရင် နှစ်တတ်၏- ရှင်
 ဘုရင်၏ အမှုကိုသည် သေမင်း၊ တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်
 ၏၊ သို့သော်လည်း၊ ပညာရှိသော သူ သည် အ
 ၁၈ မှက်တော်ကိုဖြေတတ်၏- ရှင်ဘုရင်မှန် နှာပွင့်
 လန်းသောအားဖြင့် အသက်ချမ်းသာရ၏၊ ကျေး
 စူးတော်သည် စနာက်ရွာသော မိုဏ်း၊ တိမ်ကဲ့
 သို့ဖြစ်၏၊
 ၁၉ အာကိုရတတ်ခြင်းထက် ပညာကိုရတတ်ခြင်း
 သည် အလွန် ကောင်း၏၊ ငွေကို အမြတ် မထား၊
 ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းကို အမြတ် ထားစရာအ
 ၂၀ ထွန်ကောင်း၏- ခြောင့်မတ်သောသူလိုက်သော
 ထမ်းမူကား၊ စုရိုက်ကို ရှောင်ခြင်းတည်း၊ ထို
 ထမ်းမှ မထွေဘဲ အမြဲလိုက်သောသူသည် မိမိအ
 ၂၁ ထက်မိညည်ကိုစောင့်တတ်၏- မာနသည်ဗျာဓိ

မီးခြင်းအရင်း၊ ထောင်ထွားသော သဘောသည်
 ၁၂ ရှက်ချခြင်းအရင်း၌ နေရာကွတတ်၏- မိတ်မိတ်
 ချသောသူထိုနှင့် ပေါင်းစေ၍၊ မိတ်မိတ်ချခြင်း
 သည်မာနကြီးသော သူထိုနှင့်ဆက်ဆံ၍၊ ထုထု
 သောဥစ္စာကိုဝေမျှခြင်းထက်သာ၍ ကောင်း၏-
 ပညာနှင့် အမှုစောင့်သောသူသည် အကျိုးကိုရ
 လိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရားကိုမိမိသောသူသည်
 ၂၃ တည်းမက်သမျှ၏- လိမ္မာသော မိတ်သဘောရှိ
 သောသူသည်ပညာသတိရှိသည်ထု ကျော်စော
 ရာသို့ရောက်တတ်၏၊ ရှိသော စကားကိုပြော
 တတ်သော နှုတ် သတ္တိ သည်လည်း ပညာ အ
 ၂၄ တတ်ကို ထိုးပွားစေတတ်၏- ဉာဏ်ပညာကိုရ
 သောသူသည်အသက်ခမ်းရေတွင်း၊ ကိုရမ်းမိုက်
 သောသူထို၏သွန်သင်ခြင်း၊ မူကား၊ မိုက်ခြင်းဖြစ်
 ၂၅ ၏- ပညာရှိသောသူ၏နှစ်လုံးသည်သူ၏နှုတ်ကို
 သွန်သင်၍၊ သူ၏ နှုတ်ခမ်း၊ ထို၌ ပညာ အထက်
 ၂၆ ကို ထပ်လောင်းတတ်၏- သာယာသောစကား
 ထိုသည် ဖွားလေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မိတ်မိညည်၌ ရှိ
 ဖြစ်လျက်၊ ကိုယ်အရိုးကိုကုန်းမာစေလျက်ရှိကြ
 ၂၇ ၏- ထုထင်သည်အတိုင်း၊ မှန်သောအထွေထွေရှိ
 သော်လည်း၊ အဆုံး၌ သေခြင်းသို့ပို့သောလမ်း၊
 ၂၈ တမျိုးရှိ၏- အလုပ်လုပ်သောသူသည် မိမိပတ်
 တောင်း၊ သေခွင့်ကြောင့်၊ မိမိ အဖို့ ထုတ်တတ်၏-
 ၂၉ အဝဗ္ဗလူသည် မကောင်းသောအမှုကို ကြိုးစား
 ၍ကြံစည်တတ်၏၊ သူ၏နှုတ်ခမ်း၌ထောင်သော
 ၃၀ မီးကဲ့သို့ရှိ၏- သဘော ကောက်သော သူသည်
 ရန်ရှိ၊ ခေ့ကိုကြံတတ်၏၊ ထိုက်သောသူသည်
 ၃၁ လည်း၊ မိတ်ဆွေထိုကိုကဲ့သို့၊ စေတတ်၏- ကြမ်း
 ကြုတ်သောသူသည် တိမ်နိုးချင်းကိုချော့မော့၍၊
 မကောင်းသော လမ်း၊ ထဲသို့ ဆွေ၊ ဆောင် တတ်
 ၃၂ ၏- ကောက်သောအကြံကိုကြံစည်ခြင်းငှါ၊ ချွတ်
 မိမိတတ်၍၊ နှုတ်ခမ်းထိုကိုလှုပ်သဖြင့်၊ ဆိုးထုတ်
 ၃၃ သော အမှုကို ပြီးစီး၊ တတ် ၏- ပြုသော ဆံပင်
 သည်ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားလမ်း၌ တည်လျှင်၊
 ၃၄ ဘုန်း၊ ြီးသော သရဖူဖြစ်၏- မိတ် ရှည်သော
 သူသည် နှစ်သား၊ ကြီးသောသူထက်ငှင်၊ မိမိမိတ်
 ကိုချုပ်တည်းသောသူသည် ပြုကိုတိုက်ယူသော
 ၃၅ သူထက်ငှင် သာ၍ကောင်း၏- စာရေးတို့ကို
 တံတံထဲ၌ ထောင်းလျက် ရှိရာတွင်၊ ခွဲဝေ စီရင်
 ခြင်းအမှုကိုထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏

၁ တတိမလုံး ပြည့်သော ထမ်းပူဇော်ပွဲကို ရန်

၁၇ ဧဝံသော မိတ်နှင့် ဓားရသည့်ထက်၊ ပြင်သတ်
 ၂ ဖြစ်၍ နှင့် နှစ်သော ခုနိတထုတ် ဓာသည့် သာဓ်
 ၃ ကောင်း၏။ ပညာရှိသော ကျွန်သည် အရှက်ခွဲ
 ၄ သောသားကို ထုတ်ဖို့၌ ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူ
 ၅ အရွေခံတတ်၏။ ငွေစစ်စရာတို့ မိုက်ကိုငှါ၊ အာ
 ၆ စစ်စရာတို့ မီးဖိုကိုငှါ သုံးတတ်၏။ မိတ်နှစ်ထုံး
 ၇ ကိုကာ၊ ထာဝရဘုရားစစ်တော်မူ၏။ မတရား
 ၈ သဖြင့်ပြုသောသူသည် ဗုဒ္ဓာဓကားကိုယုံတတ်
 ၉ ၏။ ဗုဒ္ဓာသုံးသောသူသည်လည်း ဆိုးညစ်သော
 ၁၀ စကားကို ချားထောင်တတ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့
 ၁၁ ကိုမထီထေးစားပြုသောသူသည် ဝန်ဆင်းတော်
 ၁၂ မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါး၌ထားရောက်
 ၁၃ ထွင် ဝမ်းမြောက်တတ်သောသူသည်လည်း အ
 ၁၄ မြစ်ဝါထံ၌ မလွတ်ရ။ မြေးတို့သည် အသတ်
 ၁၅ ကြီးသော သူ၏ သရဖူ ဖြစ်၏။ သားတို့၏ ဘုန်း
 ၁၆ ကား အဝေတည်း။ မြတ်သောစကားသည် မိုက်
 ၁၇ သော သူနှင့် မတော်မ သင့်။ ထိုမျှမက၊ ဗုဒ္ဓာ
 ၁၈ စကား သည် မင်းနှင့် မတော်မ သင့်။ ထင်
 ၁၉ စောင့်သည် ခံသောသူအထင်အတိုင်း ကျောက်
 ၂၀ မြိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဇွန်နှာပြုငွေရာရာ၌ အောင်
 ၂၁ တတ်၏။ သူတပါး ပြစ်မှားသော အမှုကို ငှက်
 ၂၂ ကားသောသူသည် မေတ္တာကိုပြု စု၏။ ကြားပြော
 ၂၃ သောသူမူကား၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ကဲ့ပြားစေ၏။
 ၂၄ မိုက်သောသူသည် ဝါထံ ဇွန်တရာကို အမှုထား
 ၂၅ ထည်ထက်၊ ပညာရှိသော သူသည် ဆုခွဲသော
 ၂၆ စကား ကိုသာ၍ အမှုထားတတ်၏။ ဝန်ကန်
 ၂၇ သောသူသည် မတရားသော အမှုကိုသာ ပြုစုတတ်
 ၂၈ ၏။ ထိုကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သော တမန်ကို သုခိ
 ၂၉ သို့ ခေတ္တတရား၏။ မိုက်သောစိတ် ထမဲမြဲသော
 ၃၀ ထူ မိုက်နှင့် မထွေပါစေနှင့်။ သားငယ် ဖျောက်
 ၃၁ သောဝံပနှင့်သာ၍ ထွေပါစေသော။ အကြင်သူ
 ၃၂ သည် ကျေးဇူးကိုမထိ၊ မကောင်းသော အမှုနှင့်
 ၃၃ ဆင်၏။ ထိုသူ၏ ဖိတ်သည် မကောင်းသော အမှု
 ၃၄ နှင့် မကင်းမလွတ်ရ။ ရန်ထွေ အမှုသည် ရေ
 ၃၅ ကန်ပေါင် ပေါက်စကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်
 ၃၆ အထွေရှိ ထွေစရာ အကြောင်းကို ရှောင်လေ့။ မ
 ၃၇ တရားသောသူတို့ကို အပြစ်မှ ထွတ်သောသူနှင့်၊
 ၃၈ မြောင့်မတ်သော သူတို့ကို အပြစ်မီရင်သော
 ၃၉ သူနှစ်ယောက်ထုံးတူတို့ထာဝရဘုရားစစ်ဆုတ်
 ၄၀ ရှိစွာတော်မူ၏။
 ၄၁ မိုက်သော သူသည် ပညာကို အလိုမရှိသည်
 ၄၂ ဖြစ်၍၊ ပညာအလိုကို အထယ်ကြောင့် သူ၌ အပ်

၁၇ ရသည့်။- အဆွေခင်ပွန်းသည် အခါခါထီထီ
 ၁၈ နှစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည် ရုက္ခကဏ္ဍ အမှီ
 ၁၉ ရွေးရွာ၊ ထွက်မြိန်။- ညာထံ ခဲ့သော သူသည်
 ၂၀ ထက်ဝါး ချင်းမြီတ်၍၊ အဆွေခင်ပွန်း ရွေးရွာအာ
 ၂၁ မခံတတ်၏။ ရန်ထွေခြင်းကို နှစ်သက်သော သူ
 ၂၂ သည် ထွန်ကျွန်းခြင်းကိုလည်း နှစ်သက်တတ်၏။
 ၂၃ မိမိတံခါးကို ချိုးမြှင့်သော သူသည် ငှက်မီးခြင်း၊
 ၂၄ ကိုရှာတတ်၏။- သင်္ဃာကောက်သောသူသည်
 ၂၅ ကောင်းသော အကျိုးကို မထွေတတ်။ စကားထီထီ
 ၂၆ သောသူသည် ထေးဥပါတ်နှင့် ထွေကြိုတတ်၏။-
 ၂၇ မိုက်သောသူကို ဖြစ်ရွာစေသော သူသည် မိမိကို
 ၂၈ မိမိဝမ်းနည်း စေတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ အစွဲ
 ၂၉ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။- မိတ်နှစ်ထန်း
 ၃၀ ဖြစ်သည် ကျန်းမာစေတတ်၏။ မိတ်ငှက်ခြင်းစူ
 ၃၁ ကား၊ အမျိုးတို့ကို သွေ့ခြောက် စေတတ်၏။- ဓ
 ၃၂ တရားသောသူသည် တရားထမ်းကို နှုတ်သော
 ၃၃ အထိုးတံမိုးကို သူတပါး၏ ခါးပိုက် ဖိတ်ထဲထ
 ၃၄ ခြိုက်ယူတတ်၏။- ညာထံမြဲသောသူသည် ပညာ
 ၃၅ ကို နှုတ်ဖျောက်ပြုတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ ငှက်မီး
 ၃၆ စကား၊ မြေကြီးစွန်းထိုင်စေသော ထည်၌ ကြည့်
 ၃၇ ရှုတတ်၏။ မိုက်သော သူသည် အဝမ်းနည်း
 ၃၈ စရာ အကြောင်း၊ ရွေးသော အမိမိတ်ညစ်စရာ အ
 ၃၉ ကြောင်း ဖြစ်၏။- မြောင့်မတ်သော သူကို အပြစ်
 ၄၀ ဖိတ် မပေးကောင်း။ တရားသဖြင့် မီရင်သော
 ၄၁ မင်းကိုလည်း မထီမိုက်ကောင်း။- ထိပ်အထိ
 ၄၂ နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် စကား မချားတတ်။
 ၄၃ ညာထံ ကောင်းသောသူ ထည်ထည်း၊ စေတော
 ၄၄ မိတ်မြီတတ်၏။- မိုက်သောသူပင် တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၄၅ နေလျှင် ပညာရှိဟူ၍ ငှါ၊ မိမိနှုတ်ကို မစွင့်ထဲရ
 ၄၆ သောသူတို့လည်း၊ ညာထံကောင်းသော သူတို့
 ၄၇ ဖြင့် ငှါသုတပါး ထင်တတ်၏။

၁၈

၁ သူတပါးများနှင့် မရောနှောသောသူသည် မိမိ
 ၂ စေတနာအလိုရှိသည် အတိုင်း ရွာရွေ၍၊ ပညာရ
 ၃ ထာဝရအမျိုးမျိုးကို စူးစမ်းရှာဖွေတတ်၏။
 ၄ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိမိတ်သင်္ဃာကို ပြုစုရာ
 ၅ အရွှင့်မှတပါး၊ အခြားသော အကြောင်းကြောင့်
 ၆ ညာထံ ပညာရှိမထွေငွေတတ်။- မတရားသော
 ၇ သူ ထာဝရ အခါ၊ မထီ ခဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံရ၏။
 ၈ ဂုဏ် အသရေ ငှက်သော အခါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 ၉ လည်းခံရ၏။- နှုတ်ထွက်သောစကားသည် နှုတ်
 ၁၀ သောရေကဲ့သို့ ငှါ၊ ပညာစစ်စစ်အထွတ်ထွေ ရေ

- ၁။ စီးသောမြစ်ကဲ့သို့ငင်ခြင်း။- တရားထွေထွေစွာ ခြံမြှင့်မတ်သောသူကို ခြံမြှင့်ခြင်း၌၊ မတရား
- ၂။ သောသူ၏ရှုထောင့်ကို မသေသက်ကောင်း၊- မိုက်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းထိုသည် ရန်ငွေ တတ်၏။ ထု၏ နှုတ်သည်လည်း၊ ဖြစ်ပေါ်တတ်ကို တောင်း
- ၃။ တတ်၏။- မိုက်သောသူ၏ နှုတ်သည်ရှုတ်စီးရာ ကကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်း မိမိစေတတ်
- ၄။ ကိုကော့မိရာကကြောင်း၊ ဖြစ်၏။- ဝမ်းထိုက်သော သူ၏စကားသည်မြန်သောခဲရွတ်စားရွတ်ကဲ့သို့
- ၅။ ဖြစ်၏။ ဝမ်း၊ အတွင်း သို့ ဝင်တတ်၏။- အထုပ် ထုပ်သောအခါ၊ ရွတ်သောသူသည် မိမိ ဥပဿာ ကို အရည်၌၊ ကုန်စေသော သူနှင့် ညီ စစ်ကို
- ၆။ တော်ပေ၏။- ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မိုင်းခုံသောသူထိုက်ခြင်း၊ ခြံမြှင့်မတ်သောသူထိုက်
- ၇။ ထည်မြေဝင်ထခြင်း၊ ထုံချုံ့စွာနေကြ၏။- ငွေ ရတတ်သောသူက၊ ခေည်းမိမိသည်မိုင်းခုံသော မြစ်၏၊ မြင့်သော မြို့ရှိ၊ နှင့် တူသည်ဟု ထင်
- ၈။ တတ်၏။- ရွတ်စီးခြင်း၊ အရင်၌လူသည်မိတ်မြင့် ဖြစ်၏နေရာ၊ ဂုဏ်ထူးသရေအရင်၌ရှိခဲ့ခြင်း
- ၉။ စီးနေရာရှိ၏။- အကျိုးအကြောင်းကိုမစစ်၌၊ အ မှုစီရင်သောသူသည်မိုက်သောအပြစ်၊ အရက် ထွေရသောအပြစ်ရှိ၏။
- ၁၀။ ထု၏မိတ်မိညည်သည် မိမိနာခြင်းဝေခနာကို ခံနိုင်၏။ ကြေကွဲသောမိတ်ကိုကား၊ အထက်သူ
- ၁၁။ ထည်းခံနိုင်သနည်း။- သမ္မာသတိရှိသောသူ၏ မိတ်နှစ်သုံးသည်ပညာအတတ်ကိုသိထားတတ် ၏၊ ပညာရှိသောသူ၏ နားသည်လည်း၊ ဝညာ
- ၁၂။ စကားကိုရှာတတ်၏။- လူ၌ပါသောထက်ဆောင် အားဖြင့်၊ ထမ်းရှင်းထင်း၍၊ လူကြီးထံသို့ဝင်ရ
- ၁၃။ သောအခွင့်ရှိတတ်၏။- ကိုယ်အမှုကိုအစွဲအစဉ် ဖြစ်သောသူသည် ခြံမြှင့်မတ်ရာသို့ရောက် သော်လည်း၊ ထိပ်မှီးရှင်း လာ၍ စစ်ကြောတတ်
- ၁၄။ ၏။- အရေးတံမြဲခြင်း၊ အားဖြင့် အခြင်းအခံငြိမ်း ၍၊ အားကြီးသောသူတို့အမှုကို ဆုံးဖြတ်တတ်
- ၁၅။ ၏။- အမြီးထားသောညီအစ်ကိုသည်မိုင်းခုံသော မြို့ထက်သာ၍ ခက်၏။ ညီအစ်ကို ရန်ငွေခြင်း၊
- ၁၆။ အမှုသည် ချေတိတ်တံခါးကွင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။- လူ ထည် မိမိနှုတ် ၏ အသီးနှင့် ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိ
- ၁၇။ နှုတ်ခမ်းထိုက် စီးပွားနှင့်ဝရ၏။- လျှာသည်အ ထက်သေခြင်း၊ နှင့် ရှင်ခြင်းကို အမိုးရ၏။ လျှာ ထိုနှစ်သက်သောသူသည်လည်း၊ လျှာ၏အသီး၊
- ၁၈။ ကိုစားရ၏။- မယားကိုရသောသူသည် ကောင်း

- သော အရာကိုရ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူး
- ၁၉။ တော်ကိုခံရ၏။- အစားရသောသူသည်ကောင်း၊ ပန်တတ်၏။ ငွေရတတ်သောသူကောင်း၊ ဩဇာ
- ၂၀။ ထမ်းစွာ ပြန်ပြောတတ်၏။- အပေါင်း၊ အစော် ရှားသောသူသည် အကျိုးရည်ရှိတတ်၏။ မိတ် ကျေစကား၊ ညီအစ်ကို နှုတ်သည် ထက်သာ၍ နှုတ်တတ်၏။

၁၉

- ၁။ ကောက်လိမ်သောစကားကိုထုံးတန်သောသူ မိုက်တတ်၊ ခြံမြှင့်မတ်ခြင်းထမ်းထိုက်သော
- ၂။ စားရသောသူသည်သာ၍ကောင်း၏။- မိတ်မိညည် ထည်ပညာအတတ်မရှိသောစကား၊ အထွတ် အမြန်သွားသောသူသည်လည်းရှားရှားတတ်
- ၃။ ၏။- လူသည်မိုက်သောသောကြောင့်၊ ထမ်း ထွေ၍ မိတ်ထဲမှာ ထာဝရဘုရားကိုကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်
- ၄။ တတ်၏။- စည်းမိမိ မှီလျှင် အဆွေ ခင်ပွန်းရှာ တတ်၏။ စားရသောသူကောင်း၊ မိမိအိမ်မှီးရှင်း
- ၅။ နှင့်မျှ မပေါင်း၊ ဇာရ- မမှန်သော ထက်ဆေ ထည်အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ ခုသာကိုသုံးသောသူ
- ၆။ ထည်လည်း၊ ပေါက်နှင့် မလွတ်ရ။- ရှားသောသူ ထို ထည်မင်း ကို ကျောင်း၊ ဖျတ်တတ်ကြ၏။ ထက် ဆောင် ပေးသောသူကိုလည်း၊ ထုထိုင်းမိတ်ဆွေ
- ၇။ ခွဲတတ်၏။- စားရသောသူ၏ညီအစ်ကိုမိတ်မျှ ထိုသည် သူကို ခုန်းတတ်ကြ၏။ သူ၏အဆွေခင် ပွန်းထိုသည်သူကိုသာ၍ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ ၏။ ထိုက်၍ခေါ်သော်လည်းကွယ်ရှောင်ကြပြီး
- ၈။ ပညာကို ရသောသူသည် မိမိ အထက် ပိညည် ကိုနှစ်ရာ ရောက်၏။ ညာထီးကို နှုတ်စားသောသူ
- ၉။ ထည်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကို ခံတတ်၏။- မမှန် သောထက်ဆေထည်အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ ခုသာ ကို သုံးသောသူသည် ထည်၊ ရွတ်စီး ခြင်း ထို
- ၁၀။ ရောက်လိမ့်မည်း- မိုက်သောသူသည်မလျှော့စွေ ထင်း ထိုမျှမက၊ ကျွန်သည်မင်းထိုက် အမိုးမရ
- ၁၁။ သင်း- သမ္မာသတိရှိသောသူသည် မိမိအရှက် ဖေါသကို ချုပ်တည်းတတ်၏။ ထုတပါးဖြစ်ရှား ခြင်းကိုသည်ခံသောသူသည်လည်း၊ ဘုန်းအထ
- ၁၂။ ရေရှိ၏။- ရှင်ဘုရင်၏အရှက်တော်သည်ခွင့်ထွေ တောက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကျေးဇူးတော် စူဏ္ဏ၊ မြက်ပင်ပေါ်မှာ ကျသောနှင်းရည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
- ၁၃။ မိုက် သော သား ထည် အဝ စားရ သေ ကြောင်းဖြစ်၏။ ရန်ငွေတတ်သောမယားထည် ထည်။ အစက်စက်ကျသောမိုက်စားပါးနှင့်တူ

- ၁၂ စီး- ထိမိန္ဒာဓိပတိသမ္ဘာတေဇ္ဇာဗြဟ္မာ
- စီးထာသတိ မှီသော မတားမူကား၊ ထာဝရ
- ဘုရားပေးသနားတော်မူရာဖြစ်၏။
- ၁၃ ဂွင်းမိသော သဘောသည် ထွန်ကျူးစွာထိပ်
- ရှောင်စေ၍၊ ဂွင်းမိသောသူသည် ဖေတံခံရ၏-
- ၁၄ ပညတ် တရားကို စောင့်သော သူသည် မိမိစေ
- ထက်မိညည်ကို စောင့်ရာရောက်၏၊ မိမိသွားရာ
- ထမ်းကို မထီလေးစားပြုသောသူမူကား၊ စေ
- ၁၅ ထေခံရ၏- ဆင်းရဲသားကို သနားသောသူသည်
- ထာဝရဘုရားစား၊ ဈေးငါးသောသူ ဖြစ်၍၊ သူ
- ပြုသောစေမှု၏အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်
- မည်း- ဖျော်ထင်စရာရှိစည်စေ၊ ကိုယ်သားကို
- ဆုစွဲ ထေး၊ သူကို အကျိုး နည်း စောင့် သနား
- ၁၆ သောမိတ်မရှိစေနှင့်- ခေါသစေရက်ကြီးသော
- သူသည် အပြစ် ဓါတ် ကို ခံရ လိမ့် မည်၊ သူကို
- ထက် နှုတ်လျှင် အခန် ခန့် ကယ် နှုတ် ရမည်-
- ၁၇ နောက်ဆုံးကထာ၌ ပညာရှိ ဖြစ်လိုသောငှါ၊ ဆုစွဲ
- သောစကားကို နားထောင်၍ နည်းဥပဒေသကို ခံ
- ၁၈ ထူထေး- ထူသည် အထူးထူး အပြားပြား ကြံ
- စည်တတ်၏၊ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အကြံ
- ၁၉ တော်သည်တည်လိမ့်မည်- ထူသည်စေတနာရှိ
- လျှင် ကျေးဇူး ပြုရာရောက်၏၊ ဆင်း ရဲသောသူ
- သည် ထည်း၊ ခုသာ သုံးသော သူထက် သာ ခွဲ
- ၂၀ ကောင်း၏- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော
- ထံစော သည် အထက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်
- ဖြစ်၍၊ ထိုသဘော မှီသော သူသည် အလို အစွဲ
- မြည့်စုံထွက်ရှိ၍၊ ထေးဥပါတ်နှင့် ကင်းလွတ်
- ၂၁ ထိမ့်မည်း- ဂွင်းမိသောသူသည် မိမိထက်ကို ထိုး
- နှံထွင်းသော်လည်း၊ တမန်နှုတ်၍ မိမိပစပ်သို့မနှံ
- ၂၂ ထိုး- မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို မိုက်လျှင်၊ ညာထံ
- ထိမ်သော သူသည် သတိ ရလိမ့်မည်၊ ညာထံ
- ကောင်းသော သူကို ဆုစွဲလျှင်၊ သူသည် ပညာ
- ၂၃ ထာရားကို နားထောင်လိမ့်မည်- အစဉ်စွာကို ပြုနိုး
- ၍ အဓိကို နှင့် ထုတ်သော သား သည် အရှက်ခွဲ
- သော သား၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကို ခံစေသော သား ဖြစ်
- ၂၄ စီး- သော၊ ပညာတရားကို ပယ်စေခြင်းငှါ၊ ထွန်
- ၂၅ ထင်သောသူ၏ စကားကို နားမထောင်နှင့်- အ
- စွဲထက်သေသည် တရားကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်
- ၏၊ မတရားသောသူသည် ထည်း၊ ရစန့်ကို စား
- ၂၆ ခွံ မှီတတ်၏- မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူထို အဖို့ အ
- ပြစ် ခံရင် ခြင်း၊ ခိုက်သော သူထို စီ ကြော အဖို့
- ဓါတ်ပေးခြင်းသည် အထင်ရှိ၏။

- ၁ ချစ်ရည်သည် ဟုဏ္ဏိဓားတတ်၏၊ ထေရည်
- သေရည်သည် ရုန်းရင်းခတ် ပြုခြင်းအမှုကို ဖြစ်
- စေတတ်၏၊ ထိုသို့သောစား ဖြင့်မှားယွင်းသော
- ၂ ထူသည် ပညာမရှိ- ရှင်ဘုရင်ကြောက်စေသော
- အမှုအရာသည် ရှင်သေ့ဟောက်ခြင်းနှင့်တူ၏၊
- အရာကို တော်ကို ရှိုးဆော်သော သူသည် မိမိစေ
- ၃ ထက်ကို ဖြစ်မှား၏- ရန်ငွေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေ
- သော သူသည် ဂုဏ် အထရရှိ၏၊ ခိုက်သောသူ
- ၄ မူကား၊ အမှုနှင့်ဆရာစွာတတ်၏- ချစ်သော
- ကြောင့် ဂွင်းမိသောသူသည် ထက်မထုပ်ထို၊ ထို
- ကြောင့် ခေါ၊ ခိုက် သော ကာထ၌ သူတပါး ကို
- ၅ တောင်း သော်လည်း မရရာ- ထူမိတ်နှစ်ထုံး၌
- ပညာ အကြံ ထည် နတ်သော ရေ နှင့် တူသော်
- ၆ ထည်း၊ ညာထံ ကောင်းသော သူသည် ခပ်မူ
- ၇ ထိမ့်မည်း- ထူရှားထိုသည် မိမိထိုပြုသောကျေး
- ဇူးကို ကြားပြောတတ်၏၊ သန္တာ မှီသော သူကို
- ၈ ကား၊ အထက်သူရှာ၍ အဖို့ နှိုင်းသနည်း- ကြောင့်
- မတ်သော သူသည် မိမိကြောင့် မတ်ခြင်း ထမ်းသို့
- ၉ ထိုက်၍၊ သူ၏သားစည် ခြေဆက်ထိုသည် မင်
- ၁၀ ထာရှိကြ၏- တရားပစ္ဆိမ္မာပေါ်မှာ ထိုင်သောရှင်
- ဘုရင်သင့် မကောင်းသော အမှုအရာရှိသမျှထို
- ၁၁ ကို ရုတ်စိတော်နှင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏- ငါသည်
- ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံးကို စင်ကြယ်စေပြီး အပြစ်နှင့်
- ၁၂ ကင်းလွတ်၏၊ အထွတ်သို့ ဆိုသနည်း- အ
- ထေးချင်းမတူသော အထေး၊ အဝင်ရင်း မတူ
- သော တင်းတောင်း ထိုကို ထာဝရ ဘုရား စက်
- ၁၃ ဆုပ်နှံ့စွာတော်မူ၏- သူငယ်သော်လည်း၊ မိမိပြု
- သောအမှုသည် စင်သည်မစင်သည်၊ မှန်သည်မ
- မှန်သည်ကို မိမိအခြင်းအရာစား ဖြင့်ပြု၍၊ မိမိသ
- ၁၄ သောကို ထင်ရှားစေ၏- ကြားတတ်သောနားကို
- ၄၆ ဖြစ်တတ်သောရုတ်စိကို ၄၆၊ ထာဝရဘုရား
- ခန့်ဆင်းတော်မူပြီး- ဆင်းရဲမည်ယု မိုးရိမ်စရာ
- ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိပ်ခြင်းကို မတပ်မက်နှင့်၊ နိုး
- ထက်လျှင် ဝစ္စာ စေးရမ်း- ဝယ်သော သူက၊ မ
- ကောင်းသူ၊ မကောင်းသူ၊ ယု ဆိုတတ်၏၊ ဝယ်
- ၁၅ ခွံသွားပြီး ဖုဝါကြားတတ်၏- နှာခွံ၊ ပစ္ဆိမ္မာ
- ထည်းရှိ၏၊ ပညာ- အတတ်နှင့် ပြည့်စုံသောနှုတ်
- မူကား၊ အလွန် အထိုး ထိုက်သော ရတနာ ဖြစ်
- ၁၆ စီး- မကျွမ်းသောသူ အထွတ်၊ အမြို့၊ နှုတ်သေ-
- မိစ္ဆာအတွက်၊ အာမခံတတ်သော သူသည် အတတ်
- အစရှိသောဥစ္စာတန်တရကို ပေါင်ထားစေ

၈၇ ထည့်စား၍ ရသော အစာသည် ချိုမြိန်သော်
 ထည်း။ စားသောသူ၏ နှုတ်သည် ကျောက်စရစ်
 ၈၈ နှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။- အကြံရှိသော သူသည် သူ
 တပါးနှင့် တိုင်ပင်လျှင်၊ အကြံ ထခြောက်တတ်
 ၏။ ကောင်းသောတိုင်ပင်ခြင်းရှိမှသာ စစ်မှုကိုပြု
 ၈၉ ရမည်။- ထည်၍စကား ဈားသောသူသည် လျှို့
 ဂှက်ထပ်သော အရာကို ဖော်ပြတတ်၏။ သို့ဖြစ်
 ၍၊ ချော့မေ့တတ်သောသူနှင့်မပေါင်းဖော်နှင့်။-
 ၉၀ အကြင် သူသည် မိမိကို ကျိန်ဆဲ၏။ ထိုသူ၏မီး
 နွက်သည် ထူထပ်သော မှောင်မိုက်၌ သေလိမ့်
 ၉၁ မည်။- အစေ့စွဲကို အစစအစီး၌ အလျှင်ရနိုင်
 သော်လည်း။ အဆုံး၌ အမိသာဖြစ်လိမ့်မည်။-
 ၉၂ ငါသည်ရန်အံ့ပြုမည်ဟုဆိုနှင့်။ ထာဝရဘုရား
 ကိုငုံလင့်လေသုံး။ သို့ပြုလျှင် ကယ်တင်တော်မူလိမ့်
 ၉၃ မည်။- အလေးချင်းမတူသော အလေးတို့ကို ထာ
 ဝရဘုရား စက်ဆုပ် ခွံ့ရှာတော်မူ၏။ စည်းလဲ
 ၉၄ သော ချိန် ခွင် ထည်း။ အပြစ် ရှိ ၏။- ထူသွားရာ
 ထမ်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်
 ၍၊ သူသည် မိမိသွားရာ ထမ်းတို့ကို အတယ်သို့
 ၉၅ နားထည်နှိုင်းသနည်း။- ဘုရားအမှု၌ စကားလွန်
 မိသောသူ၊ သစ္စာဂတိထားပြီးမှ မေးမြန်းသော
 ၉၆ သူသည် ကျော့ကွင်းနှင့်တွေ့မိပြီ။- ပညာရှိသော
 ရှင်ဘုရင်သည် ထိုဆိုးတို့ကို ကွဲပြားစေ၍၊ တီးနှင့်
 ၉၇ မိတတ်၏။- ထူ၏မိတ်မိသည်သည်ကိုယ်အတွင်း
 ၌ရှိရှိသမျှတို့ကို စစ်ဆေးသော ထာဝရ ဘုရား၏
 ၉၈ မီး ခွက်ဖြစ်၏။- ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရား
 သည် ရှင်ဘုရင်ကို စောင့်မတတ်၏။ ရာဇပတ္တင်
 တော်သည် ကရုဏာတရားအားဖြင့် မြဲမြံတတ်
 ၉၉ ၏။- ထူ၍ ဘုန်းကား အစွမ်း သက္ကိ၊ ထူ ထို၏
 ၁၀၀ ဂုဏ်အသရေကားမြို့သောဆံပင်ဖြစ်၏။- အနာ
 ကို နှော့နှောက်ခြင်း အားဖြင့် အဆိုး အညစ် နှင့်
 ကင်းစင်တတ်၏။ ဂါဏ် ချက်ရာတို့ သည်ထည်း။
 ကိုယ် အတွင်း အရပ်တို့၌ ထိုသို့သော ကျေးဇူး
 ကိုပြုတတ်၏။

၂၁

၀ ရှင်ဘုရင်၏မိတ်နှစ်ထုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့
 ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ထက်တော်၌ ရှိသဖြင့်၊
 အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း လှည့်စေတော်မူ၏။-
 ၁ ထူထိုသည် မိမိတို့ကျင့် သမျှသော အကျင့်တို့ကို
 နှစ်သက် တတ်၏။ ထာဝရ ဘုရား မူကား။ မိတ်
 ၂ နှစ်ထုံးတို့ကို ချိန်တော်မူ၏။- ယဇ်ပူဇော် ခြင်း
 ကို နှစ်သက်သည်ထက် မြှောင့်မတ်စွာ ပြုခြင်း။

တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည်
 ၃ သာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။- ထောင်ထွား သော
 ဈာန်၊ မာနကြီးသော နှစ်ထုံး၊ မတရားသော
 ၄ သူတို့၏အလင်းသော်လည်း အပြစ်ပါ၏။- ထုတ္တ
 ဝိသုဒ္ဓိသောသူ၏အကြံအစည်သည် ကြွယ်ဝ
 ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ သစ္စာထက်မရှိသောသူ၏အကြံအ
 ၅ စည်သည်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ငှင်းဆိုင်ပေ၏။- ရသော
 စကား အား ဖြင့် သဏ္ဌာကို ဆည်းပူးခြင်း အမှု
 သည် သေမင်း ကျော့ကွင်းတို့တွင် ရှောင်လွှင့်
 ၆ သော အနုတ္တဖြစ်၏။- မတရားသော သူတို့သည်
 တရားသဖြင့်မစီရင်လိုသောကြောင့်၊ မိမိညည်း
 ၇ ဆဲခြင်းအပြစ်သည်မိမိကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။-
 ၈ လမ်းထဲ သွား သော သူသည် ကွာ ဝေး ရာ သို့
 ရောက်တတ်၏။ စင်ကြယ်သောသူပြုသော အမှု
 ၉ မူကား မှန်ပေ၏။- ရန်တွေ့တတ်သော မိစ္ဆနှင့်အ
 တူလူများသော အိမ်၌ နေသည် ထက်၊ အိမ်မိုး
 ၁၀ ပေါ်၊ ထောင့်ထဲမှာနေသောသာ၍ ကောင်း၏။- မ
 တရားသောသူသည်မနာလိုသောမိတ်ရှိ၏။ အိမ်
 ၁၁ နီးရှင်း၌ ကျေးဇူးပြုရှင်သော အလိုမရှိ။- မထိခံ
 မြင် ပြုသော သူသည် အပြစ်ပါ၏ ကို ခံရသော
 အခါ၊ ညာဏ်တိမ်သောသူသည် သတိရတတ်
 ၏။ သတိရသော သူသည်လည်း သွန်သင်ခြင်း
 ၁၂ ကိုခံသောအခါ၊ ပညာတိုးပွားတတ်၏။- တရား
 သောသူသည်မတရားသောသူ၏ အိမ်ကိုပညာ
 မိတ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူ
 ကား။ မိမိတို့ ပြု သောရုစရိုက် အားဖြင့် ငှက်မီး
 ၁၃ ခြင်း သို့ရောက်တတ်ကြ၏။- ဆင်းရဲသောသူ၏
 အော်ဟစ်သံကိုမကြား လို၍၊ နားကိုပိတ်သော
 သူသည်ကိုယ်တိုင်အော်ဟစ်၍၊ အတယ်သူမျှမ
 ၁၄ ကြားရ။- တိတ်ဆိတ်စွာပေးသောထက်ဆောင်
 သည်သူမိတ်ကိုငှင်း၊ ရှင်ခွင်၌ ဈာနသော ထက်
 ဆောင်ပဏ္ဏာသည် ပြင်းစွာသော အဇာန်ကိုငှင်း
 ၁၅ ဖြေတတ်၏။- မြောင့်မတ်သောသူသည်တရားသ
 ဖြင့်စီရင်၍၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ အဓမ္မအမှုကို
 ပြုသောသူမူကား။ ငှက်မီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
 ၁၆ မည်။- ညာဏ် ပညာ ထမ်းမှ ထွဲသွား သောသူ
 သည် သင်းဗျိုင်း သား အစု အဝေး၌ နေရာကျ
 လိမ့်မည်။
 ၁၇ ကာမဂုဏ်၌ နှော့လျှော်သောသူသည် ဆင်၏
 ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။ စေ့ရည် နှင့် ဆီကို
 ၁၈ ကြိုက်သောသူသည်လည်း ငွေကိုမရတတ်ရ။- မ
 တရားသော သူသည် တရားသော သူအဖို့၊ ထွန်

ဗုဒ္ဓသောသုတည်မြှင့်မတ်သောသူအဖို့ရွေး
 ၁၆ ရန်ဖြစ်၏- မိတ်တို့၌ရန်လွှဲတတ်သောမိစ္ဆန္ဒနှင့်
 ၂၀ ထောင်၏- ပညာရှိသောသူ၏ ထိမ်၌ နှစ်သက်
 ၁၈ စွတ်သောသတ္တဝါနှင့်တိမြဲတတ်၏။ မိုက်သောသူ
 ၁၈ ရုဏ္ဏာ- ထိုစေတတ်၏- မြှင့်မတ်ခြင်းထရား
 ၂၂ နှင့်ထရုထာတရားကို ခြာသောသူသည် အသတ်
 ၂၂ နှင့်မြင်းမြှောင်မတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေထင်ရှား
 ၂၂ မြင်းတို့လွှဲတတ်၏- ပညာရှိသောသူသည် မိုက်
 ၂၂ ခိုသောမြို့များကိုတတ်၍၊ မြို့သား၊ ကိုးစားစရာနှင့်
 ၂၂ အသေတို့ ချွတ်တတ်၏- မိမိ နှုတ်နှင့် လျှာကို
 ၂၂ အောင်သောသူသည် မိမိမိတ်မိညည်ကို ရုက္ခနှင့်
 ၂၂ ထွတ် မေ့ခြင်းငှါ ခောင်ရာရောက်၏- မြင်းစွာ
 ၂၂ သော ခေါသ အရုတ်၌ ကျပ် ထည်သော သူ ကို
 ၂၂ ထောင်ထွား၊ ဇော်ကား၊ ထော သူ၊ မထီ ဝဲ မြင် ရှု
 ၂၂ သော သူထု၌ သရုတ်အပ်၏- ငှက်၊ မိုသောသူ
 ၂၂ ထည် အထုပ်မထုပ်နှင့်သောကြောင့်၊ မိမိတပ်
 ၂၂ မတ်သောအားဖြင့်သေတတ်၏- တနေ့ထုံးတပ်
 ၂၂ မတ် အားကြီး တတ်၏၊ မြှင့် မတ်သော သူမူ
 ၂၂ ကား၊ ဝ နှစ်မြှော သဲ စွန့်ကြဲ တတ်၏- မတရား
 ၂၂ သောသူ ပူဇော်သောယဉ်သည် ခက်ဆုပ် ရှံရှာ
 ၂၂ စွတ် ဖြစ် ၏။ ထိုမျှမက၊ မတရားသောမိတ်နှင့်ပူ
 ၂၂ ဇော်လျှင်သာ၌ ဖြစ်၏- မမှန်သော သက်သေ
 ၂၂ ထည် ငှက်တတ်၏။ ကိုယ်တိုင် ကြားသော သူမူ
 ၂၂ ကား၊ ထည်ကြည် စွာ ပြောတတ်၏- မတရား
 ၂၂ သောသူသည် မိမိစွတ်နှာကို မိုက်မာစေတတ်၏။
 ၂၂ မြှင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိထွားရာထမ်းကို
 ၂၂ ငှက် ဆင် တတ် ၏- ထာဝရ ဘုရား တဝတ်၌
 ၂၂ ညာဏ်မတည်၊ ပညာမတည်၊ အကြံတစုံတခုမူ
 ၂၂ မတည်၌- စင်တိုက်ရာ ကာလအဖို့ မြင်းများ
 ၂၂ ကို ငှက်ဆင်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေး
 ၂၂ ဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။

၂၂

၁ ကောင်းသော အသရေကို များစွာသောစွာ
 ၁ ထက်သာ၍ ရွေးစရာကောင်း၏။ သူတပါး နှိမတ်
 ၁ ဖြင်း ကျေးဇူးသည် ရှာ ငွေထက်သာ၍ ကောင်း
 ၁ ၏- ငွေရတတ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲသော သူတို့
 ၁ သည် လွှဲကြဲကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထာ
 ၁ ဝရဘုရား ဝန်ဆင်းတော် မူ၏- သဗ္ဗာ သတိရှိ
 ၁ သောသူသည် အမှုကိုမျှော်မြင်၍ ဝန်၊ နေတတ်
 ၁ ၏။ ညာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစည်အတိုင်၊
 ၁ ထွား၍ အမှုနှင့် လွှဲတတ်၏- မိတ်မှီခိုခြင်း။

ထာဝရ ဘုရား ကို ကြွယ်၍ နှံ ဖြင်း စံကျေ ဇူး
 ၁ ကြောင့် စည်းမိမိ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ အထက်ကိုရ
 ၁ တတ်၏- သဘောကောင်းသောသူထွားရာထမ်း
 ၁ ၌၊ ဆူးပင်စွားနှင့် ကျော့ကွင်းစွားရှိတတ်၏။ မိမိ
 ၁ မိတ်မိညည်ကို ခောင် ခြောက်သော သူမူကား၊
 ၁ ဝေးစွာ ခြောင်ထွားလိမ့်မည်- ထုထည် ထွားရာ
 ၁ ထမ်းဝဋ်ဆုစွသွန် ထင်ထော့၊ ထိုဂြုဏ်ထုထည်
 ၁ မိုသော အဝါ ထိုထမ်းမှ မထွေ၊ ထိုက်ထွား လိမ့်
 ၁ မည်- ငွေရတတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသောသူ
 ၁ ကိုအမိုးရ၏။ နှေးငှါးထုသောသူသည် နှေးငှါး
 ၁ ပေးသောသူ၌ ထွန်ဖြစ်၏- ရမိုက်မျိုးစေ့ကိုကြို
 ၁ သောသူသည် ရုက္ခပေါ်ကို မိုက်ရမည်၊ ခေါထ
 ၁ မိတ်ရှိ၍ ဝါထံ ပေး၌ သော ထန် မိုး ထည်း
 ၁ ငှောက် လိမ့်မည်- ကရုဏာ စွတ်မိ ရှိသောသူ
 ၁ ထည်ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကျေးသောကြောင့်
 ၁ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်- မထီခံမြင်ပြုသောသူကို နှစ်
 ၁ ထုတ်ထော့၊ ထိုဂြုဏ်ရန်မာန်ထည်းထွက်ထွား
 ၁ လိမ့်မည်၊ ရန်လွှဲခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ထည်းမြီမိ
 ၁ လိမ့်မည်- မိတ်နှစ်ထုံးမြဲစင်ခြင်းကို နှစ်သက်
 ၁ သောသူသည် လျှောက်ပတ်သောကောင်းကိုပြော
 ၁ တတ်၍၊ ခွင်ဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေ ခွဲရလိမ့်မည်-
 ၁ ထာဝရ ဘုရား၏ ရုတ်မိတော် ထည် ပညာအ
 ၁ တတ်ကို ခောင်၏။ မြစ်မှားသောသူ၏ ကောင်းကို
 ၁ ကားချေတော်မူ၏- ငှက်၊ မိုသောသူက၊ ထိပ်ပြင်
 ၁ မှာရှင်သောမြို့၏၊ ထမ်းသို့ထွက်လျှင်၊ ငါသေလိမ့်
 ၁ မည်ထုဆိုတတ်၏- အမျိုးပျက်သောမိစ္ဆန္ဒစွတ်
 ၁ သည်ခက်သော မြေတွင်းဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား
 ၁ ခက်ဆုပ် ရှံရှာတော်မူသောသူသည် ထိုမြေတွင်း
 ၁ ထဲသို့ကျလိမ့်မည်- မိုက်သောသဘောသည်သူ
 ၁ ငယ်၏ မိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာ ထုပ်ထားလျှက် မြီ ၏။
 ၁ ထိုသော်လည်း၊ ဆုဗ္ဗသောကြိမ်ထုံးသည် ထိုထ
 ၁ သောကိုဝေးစွာ နှင်တတ်၏- ကိုယ်စီးပွားအဖို့
 ၁ ဆင်းရဲသား၊ ထိုကို ညည်းဆဲသော သူနှင့်၊ ငွေရ
 ၁ တတ်သောသူတို့အားပေးသောသူသည် ဆင်းရဲ
 ၁ ဖြင်းသို့အမှန်ရောက်လိမ့်မည်၊
 ၁ သင်၏ နားကို ညွှတ်၍ ပညာရှိ စကား တို့ နား
 ၁ ထောင်လော့၊ ပညာအတတ်ကို ထည်းမိတ်နှစ်
 ၁ ထုံး၌စွဲလမ်းထော့- သင်၏နှစ်ထုံး၌ထွင်းမိ၌
 ၁ လျှင်သာယာသော အကျိုး ရှိလိမ့်မည်၊ ထင်၏
 ၁ နှုတ်၌ထည်း အစည်အဆင့်ရှိလိမ့်မည်- သင်
 ၁ ထည်ထာဝရဘုရား၌မှီထွ်မည်အကြောင်း၊ ထင်
 ၁ ကိုယ်တိုင်ကို ထနေ့ ငါထွန်ထင် ၏- သင်ထည်

၂၀ သန္တာတရားစကားစစ်ကိုယ်မည်မကြောင်းနှင့်၊
 ထင်တံထိုးထွက်သောသုတ္တံသော၊ သန္တာစကား
 ကို ဖြင့် ခြာ မည် မကြောင်း၊ ထာဝရ
 ထွက်၊ ဝဉ္စာ ထာဝရကို ဖြသယုတ်၊ ထူးဆန်း
 ထော ထာဝရ ထိုကို ငါရေး ဖြ ပေးလိုက်သည်မ
 ၂၁ ထုတ်သော- ဆင်း၊ သေသော ထု စ် ဆင်း၊ သေ ကို
 ထောက်၍၊ သုခံ ဥဉ္စာကို မထုမဟူနှင့်၊ ဂုဏ်ထ
 ၂၂ သတ္တဝါကို မြို့ တံခါးဝ၌ မညည်း၊ ဆဲနှင့်- ထ
 ကြောင်းစကား၊ ထာဝရဘုရားသည်သူထိုစမှ
 ကို စောင့်တော်မူမည်၊ ထုထိုဥဉ္စာကိုထုယူသော
 ၂၃ သူထိုစ်ထသတ်ကို ထုထုတော်မူမည်- မိတ်ထို
 သော သုကို မိတ်ဆွေ မနွဲ့နှင့်၊ ထဗျက် ဖြင့်၊ ထန်
 ၂၄ သောသုနှင့် ထထုမထိုက်နှင့်- ထိုက်လျှင်သုစ်
 ထုံးစံမထွေထိုက်သင့်၍၊ ကိုယ်ထထက်ကျော့မိ
 ၂၅ ရာဖြစ်လိမ့်မည်- ထက်ဝါးစွမ်းမိုက်သောထုစု
 နှင့်၊ ထုကြွေကို စာမ ခံသော ထုစု ထဲသို့ မဝင်
 ၂၆ နှင့်- ထင်၌ပေးရန်မရှိလျှင်၊ ထင်ထိပ်ရာကိုစာ
 ၂၇ ထက်ကြောင့်ထုထွားစောင့်သနည်း- သိုးထေး
 မိုက်သူးသော မြေမှတ်တိုင် ထိုကို မနွဲ့ နှင့်-
 ၂၈ ဆောင် ခွတ် စရာ ထမုကို ကြိုးစား၍ ပြီးစီးစေ
 တစ်သောသု၌သထေးထိုသုထည်သာမညထု
 စ်ထမုကို မဆောင်ခွတ်၊ နှင်ဘုရင်စ် ထမုတော်
 ကိုဆောင်ခွတ်စစ်၊

၂၇

၀ စင်းနှင့်ထထုထိုင်၍ စားသောက်သောထဝါ
 ထင်ရွှေစာထထယ်သု၌သည်ကို နေ့နေဆင်ခြင်
 ၁ ထေး- ထင်သည်စားကျူးတတ်သောသု ဖြစ်
 လျှင်၊ ထင် စ် ထည် ခြောင်း ကို ထား နှင့် ခွယ်
 ၂ ထေး- ထိုမင်းစံခွယ်စား ခွယ်ထိုကိုထထိုမရှိ
 ၃ နှင့်၊ ထုညှိစား တတ်သော ထစာ ဖြစ်စ်- ငွေရ
 တတ်ခြင်းငှါမကြိုးစားနှင့်၊ ကိုယ်ညာထ်ကိုထ
 ၄ မှီ မြေနှင့်- ရှောင် ထတ်သော ထရာကို နေ့နေ
 ချွတ်မှောင် ပြုသင့်သထေး၊ ထကယ် စင်စစ်ထွ
 ထင်းတသည် မိုစ်၊ ကောင်း၊ ကင်သို့ ပုံတတ်သ
 ကဲ့သို့၊ ထိုထရာသည် ထတောင် ထိုကို ထပ်၍ ပုံ
 ၅ ထွားတတ်စ်- မနာလိုသောသုစ်ထစာကိုမစား
 ၆ နှင့်၊ ထုစ်ခွယ်စားခွယ်ကို ထထိုမရှိနှင့်- ထ
 ထည်မိတ်ထင်သည်ထတိုင်းဖြစ်စ်၊ စားသောက်
 ၇ ထော့ထုဆိုသော်ထည်၊ စောစာမိတ်မရှိ- ထင်
 ထည်စားသောထစာကို တစန် ထန်ရလိမ့်မည်၊
 ထင်မျှသော စကားထည်း၊ ယိုယွင်းလိမ့်မည်-
 ၈ မိုက်သော သု ကြားထောင် စကားမပြော နှင့်၊

ထင်စ် စကား၌ ပါသော ပညာကို စတိဉ္စမြင်ပြု
 ၀ လိမ့်မည်- ထရင်မိုက်သော မြေမှတ်တိုင်ကို စ
 နွဲ့နှင့်၊ မိထမရှိသော သုထိုစ်ထထ်ကို မသိမ်း
 ၁ နှင့်- ထကြောင်းမကား၊ ထိုသုထိုကိုရွေးတော်
 မူသောသုသည် တန်ခိုးကြီး၍၊ ထင်ထထင်၌သု
 ၂ ထိုထမုကိုစောင့်တော်မူလိမ့်မည်- ဆုစွဉ် ဝါး
 ၌မိတ်နှင်လုံးစွထစ်၍၊ ပညာထထင်စကားကို
 ၃ နားခံသေး- ထုထထ်ကိုမဆုစွတ်မနေနှင့်၊ ကြိတ်
 ၄ ထုံးနှင့် မိုက်ထော်ထည်၊ ထုသည်မထေး- ကြိတ်
 ထုံးနှင့် မိုက်၍ သုစ်ထထထ် မိညည်ကို စရထော
 နိုင်ငံမှထထ်နှုတ်ရမည်၊
 ၅ ထေး၊ ထင်နှစ် ထုံး၌ ပညာ၌လျှင် နှစ်ထုံး
 နှင့် ကိုယ်ထိုင်ထည် ဝမ်း၊ မြောက် လိမ့်မည်-
 ၆ ထင်နှုတ်သည်မှန်သော စကားကိုပြောသောထ
 ၇ ခါ၊ ကျောက်ကပ်နှင်ထန်း လိမ့်မည်- ထခြစ်
 ထင်ရွှားသောသုထိုကိုမြို့စုသောမိတ်မရှိစေနှင့်၊
 ၈ ထေးထုံးထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောထ
 ၉ ထော့မြို့စေသေး- ထထထ်စင်စင် ထစုစုံ၊ မြိတ်
 မှီနည်ထည် ထောက်လိမ့်မည်၊ သင်မြှော် ထင်ခြင်း
 ၁၀ ထကြောင်းမပျက်ရာ- ထေး၊ ငစကားကိုနား
 ထောင်၍ ပညာ၌သဖြင့်၊ ကိုယ်မိတ် နှစ်ထုံး ကို
 ၁၁ ထမ်းမ၌ပွင့်သေး- စုစ်ရည်သောက်ကျူး
 ထော့သု၊ ထဲသားစား ကျူးသော သုထိုကို စာ
 ၁၂ ပေါင်းထထော်မထုပုံနှင့်- သောက်ကျူးသော
 ထုနှင့် စားကျူးသော သုထည် ထင်း၊ သြ ချို့
 ထောက်လိမ့်မည်၊ ထိပ်ကျူးသောထသောထည်
 ၁၃ ထုကို ထထထ်စုတ်နှင့် ချုံတတ်စ်- သင့်ကို ဖြစ်
 ရွားစေသောထထထ် စကားကို နားထောင်သေး၊
 ထထထ် ကြိုးသော ထထိုက် မထိဉ္စမြင်၊ မရှိနှင့်-
 ၁၄ သန္တာတရားကိုဝယ်သေး၊ မထေး၊ နှင့်၊ ပညာ
 ကိုငင်၊ ဆုစွဉ် ဝါးကိုငင်၊ ညာထ်သတ္တိကိုငင်
 ၁၅ ထိုထထု ပြုသေး- မြောင့်ပတ်သော သုစ် ထစ
 သည် ထထွန် ဝမ်း၊ မြောက် လိမ့်မည်၊ ပညာ၌
 သောသားကို ဖြစ် ရွားစေသောသုသည်ထိုသား
 ၁၆ ၌ထေးရဝမ်း၊ မြောက်လိမ့်မည်- သင်စ်ထထို
 ထည် ဝမ်း၊ မြောက်၍၊ သင့်ကို ငစွားရွားသောထု
 ၁၇ ထည်နှင်ထန်းလိမ့်မည်- ထေး၊ သင့်နှစ်ထုံး
 ကို ထေး၊ ပေးထေး၊ သင့် ချက်မိ ထိုသည် ငါ
 ၁၈ သွားသောထမ်းကိုကြည့်မှတ်ပါစေ- ပြည်တန်
 စာမသည်နက်သောကျူး၊ ကဲ့သို့ငင်၊ ထထွေထွတ်
 သောမိဗ္ဗသည် ကျည်းသော မြေတွင်း ကဲ့သို့ငင်
 ၁၉ ဖြစ်စ်- ထုသည် ထားမြ ကဲ့သို့ ရှောင်၊ ကြည့်

တထိန္ဒ၊ သုန္ဒိယျ၊ ဘော ဘောက္ခာ၊ ဣဒါဗြာ
 ၁၆ အထိန္ဒ သုသည ဝဏ်းရည်း၊ ခြင်း၊ မှီသနည်း၊
 အထိန္ဒသုသည ညည်းကွားခြင်း၊ မှီသနည်း၊ အ
 တထိန္ဒသုသည ရန်အထွခြင်း၊ မှီသနည်း၊ အထိန္ဒ
 သုသည မြည်တမ်းခြင်း၊ မှီသနည်း၊ အထိန္ဒသု
 သည အကျိုး၊ အကြောင်း၊ မမှီ၊ ထိမှိတ်၍ နာခြင်း၊
 မှီသနည်း၊ အထိန္ဒ သုသည ဣတ်မိ နိခြင်း၊ မှီ
 ၁၇ သနည်း၊ သုဇုကား၊- ဓမ္မရည် ကို ကြာမြင့်စွာ
 သောသ်ထွက်နေသောသူ၊ ထေးနှင့်ရောသော
 ၁၈ ဓမ္မရည်ကို ခွာတတ်သောသူထိုသည်ထိုသို့သော
 ၁၉ အကွဏာမှီကြမ်း၊- ဝေသာနုမိဇ္ဈိယ၊ အရောင်
 တောသ်ထွက်၊ အမျိုးအမြွှာ ဝင်ထွက် မှီသော
 ၂၀ ဓမ္မရည်ကို မကြည့်စွာနှင့်- နောက်ဆုံး၌ ခြေကွဲ
 ထို့ ကိုယ်တတ်၏၊ ခြေဆိုးကွဲသို့ နာတတ်၏၊
 ထင် ဣတ္ထိသည အမျိုးဣတ္ထိသော မိစ္ဆာကို
 ကြည့်စွ၍၊ ထင် နှစ်ထုံး၊ ထည် ထည်း၊ ကောသ်
 ၂၁ သောကော၊ ကိုမြွက်ဆိုလိမ့်မည်၊- အကယ်စင်
 စစ်ထင်သည် ဝင်ထိတ်အထိတ်၌ အိပ်သောသူ
 ထထောဓမ္မထိတ် ဣဒါပေါ်မှာ အိပ်သော သူကွဲ
 ၂၂ သို့ မြစ်ထိပ်စည်း၊- သုထိသည် ငကိုမိတ်ကြပြီး
 သို့သော်ထည်း၊ ငါးမနား၊ ငကိုထိုသော်ထည်း၊
 ငါးမထိ၊ အထိတ် အမြန်၌ ငါးရမည်နည်း၊ ထ
 ဝန်ငါ့ရှာဦးမည်ထုသင် ဆိုလိမ့်သတည်း။

၄

• မတရားသော သုထိကို ခြေစွ နှင်း၊ သုထိနှင့်
 ၂ ပေါင်းရောင် ခြင်းငှါ အထို ခမ္မိနှင့်၊- သုထိသည်
 ဣတ္ထိ၊ ခြင်းငှါ နှစ်ထုံးကြည့်တတ်၏၊ နှုတ်
 နှစ်ထည်း၊ ထေးပြုမည်ကော၊ ကိုပြောတတ်၏၊-
 ၃ ညာသ် ပညာသားမြင့်ထိမ်ကို တည်ဆောင်၍
 ၄ မိုင်ခုံ မြို့ဦးခရမ်း၊- ပညာအတတ် သားမြင့် အ
 ခန်းဈားထိုသည်အတိုးထိုက်၍၊ နှစ်သက်စွယ်
 ၅ သောဥဇ္ဈာအပေါင်းထိုနှင့်ပြည့်ရကြမ်း၊- ပညာ
 မှီသောသူသည် ထန်မိုးမှိမ်း၊ ပညာအတတ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောသူသည် နှစ်သားထိုးထူးတတ်၏၊-
 ၆ ပညာမှီထိုနှင့်ထိုင်ပင်ပြီး၊ ခုစစ်မှန်ပြုရ၏၊ အကြံ
 ပေး၍ သောသုဈားစွာရှိလျှင်၊ ထေးထွတ်တတ်
 ၇ ၏၊- ပညာမြင့်သောကြောင့် မိုက်သောသူ ခမ္မိ
 ၈ နှိုင်း၊ မြို့တံခါးဝ၌ ကောင်းပြောခုံ၊- မကောင်း
 သောသူကို မြို့ခြင်းငှါ ကြံစည်သောသူကို ထေး
 ၉ ပြုသောသူဟု ခံညှိရ၏၊- မိုက်သော အကြံအ
 ခင်၌ အမြင်ပါ၏၊ မထိမ့်မြင် ပြုသော သုသည

• ထည်း၊ သုဇုကော၊ နှံ့စွာစွယ်မြိမ်း၊- သင်သည်
 အစုရောက်သောကာသ၌ မိတ်တက်လျှင်သား၊
 • နည်း၏၊- သင်း၊ ခြင်း၊ သို့ ထုတ်၍၊ အသေခံသူ
 သောသူထိုကို သင်သည် နှုတ်ထိုးသောငှါ၊ အသေ
 • ထုတ်ထဲနေလျှင်- ငါထိုဓမ္မိထု ဆိုသော်လည်း၊
 နှစ်ထုံး၊ သောသ်ကွဲဆင်ခြင်သောသူသည် မမှတ်၊
 ထင်၏ မိတ်မိညည်းကို နောင်သောသူသည် ခေါ်
 ထဲ၊ သုဇုသ်၊ သေး၊ သို့သော၊ သုထိအကျင့်နှင့် အ
 သောသ်၊ အကျိုး၊ အခါမရှိ ခေါ် ပေးထဲ ရှေ့
 တော်စုမည်သော၊
 • သော၊၊ ဂုဏ်ရည်ကောင်းသောကြောင့် သော
 သော၊၊ မြို့မြင့်သောဂုဏ်ကို ထည့်၊ သောသော၊-
 • ထိုသော၊ သင် လျှောသော ပညာ တရားသည်
 မိတ်မိညည်း၌ အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ထင်သည်
 မျှော်ထင်ခြင်း၊ အကြောင်း၊ မမှတ်၊ ကောင်းသော
 • အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်၊- ဆိုမတရားသောသူ၊
 မြှောင်မတ်သောသူ၏ ထိမ်ကို နှောင်း၍ မကြည့်
 • နှင်း၊ သုဇုမြစ်ဝတ်ရာအရပ်ကို မမှတ်နှင့်၊- မြှောင်
 မတ်သောသူသည် စုနှစ်ကြိမ်ထဲသော်လည်း ထ
 ပြန်လိမ့်မည်၊ မတရားသောသူဇုကား၊ ထဲသော
 ၃၂ အခါဆုံး၌၊ လိမ့်မည်၊- ထင်၏ရန် သုထဲသောအ
 ခါဝဏ်း၊ မမြှောင်နှင့်၊ မမြှောင်မိုက်သောအခါ၊ နှစ်
 • ထန်သောမိတ်မိနှင့်၊- မှီလျှင်သာဝရဘုရား
 ထိမြင်သမြင့်၊ မနှစ်သက်သ်သူမှ အဓမ္မတော်ကို
 • ဩတော်မူမည်၊- မတရားသောသူထိုကြောင့် မိတ်
 • မပူနှင့်၊ အစွေသုထိကို မမြို့စွနှင့်၊- အကြောင်းမူ
 ကား၊ မတရားသော သုသည အကျိုးကို မရ၊ အ
 ၂၃ စွေထု၏ မီးခွက်သည် သေလိမ့်မည်၊- သော၊
 သာဝရဘုရားကို ၎င်း၊ ခွင်တုရင်ကို ၎င်း ကြောတ်
 နှံ့သော၊ မတည် ကြည် သော သုထိ နှင့် မရော
 ၂၄ နှော၊ မပေါင်းရောင်နှင့်၊- သုထိသေးသည် ဣတ္ထိ
 ဣဒါရောက်တတ်၏၊ ထိုနှစ်ပါးထို၏ အဆုံးကို အ
 ထိတ်ထုတ်သနည်း၊
 ၂၅ ထိုမှတပါး၊ ပညာမှီထိုနှင့် ဆိုင်သောအရာထု
 ဇုကား၊ တရားထွေမှ မီရင်ရာတွင် ထုဓမ္မိနှင့်ကို
 ၂၆ မသောသ်ကောင်း၊- ထင်သည်မြှောင်မတ်၏သူ၊
 မတရားသောသူသော ဆိုသောသူကို သုဇုသ်၊ ထို
 ထည်ကို နှိပ်ကြကိန်မည်၊ သုဇုသ်ထိုထည်
 ၂၇ စက်ဆုပ် နှံ့စွာကြကိန်မည်၊- ဆုဗုဒ္ဓမြစ်တင်သော
 သုထိမှကား၊ မိတ် သာယာလျက်၊ ကောင်းကြီး၊
 ၂၈ စပ်သောကို ခံလျက် မှီ ကြ လိမ့် မည်၊- ခုန်သော
 ကောသ်ကို မြင့်မြှောင် တစ်သော သုဇု သုဇုကိုထု

၂၁ ထိုင်း၊ နန်း၊ ထိန် ဝတ်- ပြင် အရပ်မှာ သင်၏ အ
 ထုပ်ကို ဖွင့်လေ့၊ ထယ်တော၌ ကိုယ်အဖို့ ဖွင့်
 ဆင်လေ့၊ နောက်မှသင်၏ နေရာကို ခံကိုယ်ထက်
 ၂၀ ထောင့်- ထင်၏ထိပ်မှ ခုင်းတက်၌ သင်ကြောင်း၊
 ဓမ္မိသံသရာသေမခံနှင့်၊ ကိုယ်၌ နှုတ်နှင့်သူတပါး
 ၂၈ ကိုတွေ့၍ နားနှင့်- သူသည် ငါ၌ သွယ်သွယ်တိုင်း၊
 သူ၌ ငါ့ပုလင်း၊ သူ၏ နှုတ်အလျောက်အကျိုး၊
 အပြစ်ကို ငါ့ဆပ်ပေးမည်လေ ဆိုနှင့်၊
 ၃၀ ဖွင်း၊ မိသော သူ၏ ထယ် ထာ အနား၊ နှင့်၊
 ညာထံမှ ခြင်းသောသူ၏ နှုတ်သည် ဆနားမှာငါ
 ၃၀ ရှောင် သွားမည်- ဆုံးပင် ချားပြား၍၊ ပြေတ
 ပြင်ထုံး၌ ဆုံးပင်အစွဲ အပြား၊ ဣမ်း၊ မိုးလျက်၊
 ၃၂ ကျောက်မှ၊ ပြုလျက်ရှိသည်ကို- ငါမြင်၍ နေစေ
 ဆင်ခြင်၏၊ ဩဇာ၌ သွန်သင်ခြင်းကို ခံရ၏-
 ၃၄ စောထိပ်လျက်၊ စောပျော်လျက် ထိပ်ပျော်ခြင်း၊
 ၃၅ ငါ့၊ စောထက် ချင်း၊ ဖိုလ်လျက်နေမည်တွင်- ဆင်း၊
 ချဲခြင်းသည် ခရီး၊ သွားသော သူကဲ့သို့၎င်း၊ ဥဇ္ဇာ
 မြန်း၊ တီးခြင်းသည် သူချဲ ကဲ့သို့၎င်း ရောက်သာ
 ထိန်မည်-

၂၅

• ထူး ချင်ဘုရင် ဖေဇကီ ထူထို ထူး၊ ရေးသော
 ၂ ရွှေထရန်မင်း၏ သုတ္တံကော၊ ဟူမူကား၊- အမှု
 အရေးကို ဝှက် ထားခြင်း၊ သည် ဘုရားသခင်၏
 ထုန်းတော်နှင့်သင့်၏၊ ချင်ဘုရင်မူကား၊ အမှုအ
 ရေးကို စစ်ကြော ခြင်း၊ အားဖြင့် ဂုဏ် အသရေ
 ၄ တည်၏- မိုထီး၊ ကောင်းကင် သည်မြင့်၏၊ မြေ
 ကြီးသည် နက်၏၊ ချင်ဘုရင် နှစ်ယုံကို ထည်၊
 ၂ စစ်၍ မသိ မှိုင်း- ငွေ ထဲက ချော်ကို ထုတ် ပယ်
 လျှင်၊ ပန်း၊ တိမ်သမားနှင့်တော်သင့်သောမလား၊
 • ကိုရလိမ့်မည်- မတရားသောသူထို့ကို ချင်ဘုရင်
 ထံတော်မှ ပယ်ရှားလျှင်၊ အာဏာ တော် သည်
 • တရားအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်- ချင်ဘုရင် ထံ
 တော်၌ ကိုယ်ကိုမရှိ၊ မြှောက်နှင့်၊ လူကြီး၊ နေရာ၌
 ၄ မနေနှင့်- အကြောင်းမူကား၊ ဖူးမြင်ရသောမင်း၊
 ရွှေမှာနှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ ဤအရပ်သို့
 ထက်ပါဟူသောကော၊ ကိုသာ၍ ကြားကောင်း၊
 • စီး- အလျှင် အမြန် ရန် မတွေ့နှင့်၊ ထိပ် မိုး ချင်း၊
 သည်သင့်ကို အရှက်ခွဲ ပြီးမှ၊ သင်သည် အဆယ်
 • သို့ပြု မည် နည်း- သင်သည် ထိပ် မိုး ချင်း၊ နှင့်
 ကိုယ် အမှုကို တွေး၊ နှေးထေး၊ ဝှက် ထားကပ်
 သော အမှုအရာကို သူတပါး အားထုတ်၍ ပြု
 ၂၂ နင်း- ထိုမထုတ်၊ သူသည် သင့်ကို အရှက် ခွဲသ

မြင်း၊ သင်၏ ဂုဏ် အသရေသည် အစည် ဆုံးလိမ့်
 ၂၂ ဝတ်- လျှောက် ဝတ် လျှောက် ကောင်း သည် ငွေအ
 ပြောက်မှာစီရင်သော ရွှေရွှေသံ မှို ထီးနှင့် ထူ
 ၂၂ စီး- နားထောင် တတ်သော သူကို လျှောက် ဝတ်
 ရွာ ဆုတတ်သော သူသည် ရွှေနားထောင်းကဲ့
 ၂၂ သို့၎င်း၊ ရွှေစင် တန်ဆာ ကဲ့သို့ ၎င်း ခြင်္စာ- ဝေါ၊
 မိတ်ကောင်းထွန်း၍ ထီး၊ ဝှင့်ကြောင့် ချမ်းသာ ကဲ့သို့၊
 သန္တာစောင့်သောတမန်သည် စေတုတ်သောသူ၌
 ၂၂ မြင်၍၊ သခင်စိတ်ကို ချမ်းဝမ်းတတ်၏- လေမည်
 ထုတ်ကြား၍ မေးဘဲ နေသော သူသည် မိုထီး
 ၂၂ ရေမပါသော တိမ်နှင့် ထေ ကဲ့သို့ ခြင်္စာ- ကြာ
 မြင့် ရွာသည်၊ ခံလျှင် ဝင်းကို ရှောင်၊ ရှောင်၏၊ မှို
 သောကော၊ သည် သည်းတမ်း၊ ကျိုးစောင်းတတ်
 မှိုင်း၏၊
 ၂၂ ရှားရည်ကို တွေ့သော၊ ဝန်သာစားသော၊
 အစားကူး၊ လျှင် ရင်ပြည့်၍ အန်ရ ထိန်ဝတ်-
 ၂၂ သင်၏ ထိပ်မှို၊ ချင်း၊ ထိပ်၌ ကြာမြင့်ရွာ မနေနှင့်-
 နေ လျှင် သူသည် သင့် ကို ညီး ငွေ၍ ရန်း၊ ထိန်
 ၂၂ ဝတ်- ထိပ်မှို၊ ချင်း၊ တက်၌ မှန်သောသတ်ထေ
 ကိုခံသောသူသည် ဂုဏ်၊ ထား၊ သိရန် နှင့်ထူး-
 ၂၂ အမှုအရာသောကောထွန်းသန္တာဂုဏ် တတ်သော
 သူကို ယုံလျှင် သွား၊ ကျိုး၊ ခြင်း၊ မြေဆစ်ပြတ်ခြင်း၊
 ၂၂ ကိုခံရ၏- မိတ်ညှိုး၊ ငယ်သောသူအား၊ သိခြင်းဆို
 သောသူသည် ဆောင်းကောထွန်း အဝတ်ကို ခြွတ်
 သောသူ၊ သမ်း၊ မိမ်း၊ ပေါ်မှာ ပုံရည်ကို ထောင်း
 ၂၂ သောသူနှင့်ထူး- သင်၏ရန်သူသည် ခွတ်ထိပ်
 လျှင်လုပ်ကွေးလေ့၊ ရေထဲလျှင်ထောက်စရာ
 ၂၂ ဆိုပေးလေ့- ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီး
 ခဲကိုပုံထား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်သည်၊ ထင်
 ၂၂ ခွဲဆုခွဲတော်မူမည်- မြောက်ထေသည် မိုထီး၊ အရ
 ကို ဆောင်တတ် သကဲ့သို့၊ ဝိုး၊ ထိုက်သော လျှာ
 ၂၂ သည် ဝေါသ ချက် နှာကို ဆောင် တတ်၏- ရန်
 တွေ တတ်သော မိစ္ဆနှင့် ထူရှားသော ထိပ်၌ နေ
 သည်ထက် ထိပ်မိုး၊ ပေါ် ထောင့်ထဲမှာ နေသော်
 ၂၂ သာ၍ ကောင်း၏- ဝေးသောပြည်မှ ရောက်သာ
 သောဝမ်းမြောက်စရာ ထိတင်ကော၊ သည် ရေ
 တော်သော သူ၌ ချမ်း၊ ဝေသာ ရေ ကဲ့သို့ ခြင်္စာ-
 ၂၂ မြောင့် မတ်သော သူသည် စေတုတ်သောသူရွှေ
 တွင် မှားယွင်းလျှင်၊ နောက်သော ရေထန်း၊ ပုပ်
 ၂၂ သော စမ်းရေ တွင်း၊ နှင့်ထူး- ရှားရည်ကို ဝေး
 ကူး၊ လျှင် မကောင်း သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဂုဏ်အသ
 ရေကို ရှာလျှင် ဂုဏ် အသရေမရှိ- ကိုယ်မိတ်ကို

မူရီထည့်၊ နိုင်သောထုထည် မြို့၊ ဖြိုဖျက်၍
ထင်းထင်း၊ မြို့သောမြို့နှင့်တူ၏။

၂၆

- ၁။ နွေကာလသို့မီ၊ ပွင့်ကဲ့သို့သင့်၊ ခါး၊ မိတ်ရာ
ကာလသို့ မီ၏၊ ရေကဲ့သို့သင့်၊ မိုက်သောသူသည်
- ၂။ ဂုဏ်ထူးသရေကိုမခံသင့်၊- ဓာတ်ထည်စာရပ်
ရပ် ထည့်လည်၍၊ စာရက်ထည်ထည်၊ ပုံသွား
ထကဲ့သို့၊ ထိုးညှိတူစင်ကြောင်း မမြီသောကုန်
- ၃။ ဆဲခြင်းသည်မသင့်မရောက်တတ်၊- မြင်းသိုနှင့်
တံ၊ ဗြိတိ ဇက်ကြိုး၊ မိုက်သော သူ၏ ကြောသို့
- ၄။ ကြိမ်ထုံးသည် သင့်လမ်း၊- မိုက်သော သူ၏ သ
ထောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကားကိုမချေနှင့်၊ ထိုသို့
- ၅။ ဧကုလျှင် သူနှင့်တူလိမ့်မည်၊- မိုက်သော သူ၏ သ
ထောသို့ လိုက်၍ သူ၏စကားကို ချေလေ့၊ သို့မ
ထုံးတံ၊ သူသည် ဝါကြွားသော မိတ် မြီလိမ့်မည်၊-
- ၆။ မိုက်သောသူတွင် မှာလိုက်သောသူသည်ကိုယ်
- ၇။ ခြေကိုမြတ်၍ စကား၊ နည်း၍၊- သုတ္တံစကားကို
မိုက်သောသူ ပြောခြင်းသည် ခြေဆွဲသော သူ၏
- ၈။ ခြေ ကြွခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊- မိုက်သော သူကို မြို့၊
မြှောက်ခြင်းသည် ကျောက်ပုံ၌ ကျောက်မြတ်ကို
- ၉။ ဖြစ် ထားခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊- ထူးသည် သစ်မှု၊
သောသူ၏ ထက်ကို စူးသကဲ့သို့၊ သုတ္တံ စကား
သည်မိုက်သောသူ၏နှုတ်၌ရှိ၏၊- ကြိုးသောသူ
သည် ခပ်သိမ်းသောသူကို တုန်လှုပ်စေတတ်
၏၊ မိုက်သောသူနှင့်ပြင်မှ၊ တတ်သောသူကို
- ၁၀။ စေသုံးတတ်၏၊- ငွေသည်မိမိစန့်ဝတ်ကိုမြန်၍
စားတတ်သကဲ့သို့၊ မိုက်သောသူသည် မိုက်သော
- ၁၁။ စကားကိုမြန်၍ ကျင့်တတ်၏၊- ငါသည်ပညာရှိ
၏ထု ထင်သောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌ မှော်ထင်စရာ
စေ့နှင့်ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌သာ၍ မှော်
- ၁၂။ ထင်စရာ စေ့နှင့်ရှိ၏၊- ဗျင်း၊ မိုသော သူက၊ တိမ်
ပြင်မှာစွပ်သေ့ရှိ၏၊ ထမ်း၊ တို့၌စွပ်သေ့ရှိ၏၊ ထို
- ၁၃။ တတ်၏၊- တံ၊ ဂွတ်ထည်၊ ငွေ၊ နှံ့လည်သကဲ့
သို့ ဖွင်း၊ မိုသော သူသည် တိမ်ရာပေါ်မှာ ထည်
- ၁၄။ တတ်၏၊- ဖွင်း၊ မိုသောသူသည်မိမိထက်ကိုထိုး၌
ထွင်းသော်လည်း၊ တန်ခိုး၌ မိမိပေမဲ့သို့ နှံ့ရ
- ၁၅။ လျှင် မိတ် ညစ်တတ်၏၊- ဖွင်း၊ မိုသော သူက၊ ငါ
သည် စကား၊ စေ့ကြောင်း ကို ပြတတ် သော သူ
စု နှစ်သော်လည်း ထက်သာ၍ ပညာရှိသည်ထု၊
ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။
- ၁၆။ ထမ်း၊ နှံ့သော သွား၊ ဖြစ်မိမိမဆိုင်သောစကားကို
စရာစွာသောထုထည်၊ ငွေ၊ နှံ့သော သွားကို ကိုင်ဆွဲ

- ၁၇။ သောသူနှင့် တူ၏၊- ငါ ကျီစားရုံရှုသာ ပြုသည့်
- ၁၈။ ထုဆိုလျက်၊ မိမိ အိပ်မိုးနှင့်ကို ထည့်စားသော
ထုထည် မီး၊ မြို့၊ သေသေးကို ပြစ်တတ်သော
- ၁၉။ စာရပ်နှင့်တူ၏၊- ထင်းမရှိလျှင် မီးသေတတ်သကဲ့
သို့၊ ထိုက်သောသူမရှိလျှင် ရန်ငြိမ်းတတ်၏၊-
- ၂၀။ မီး၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ပြုသကဲ့သို့သင့်၊ ထင်းသည် မီးကိုစွေးသ
ကဲ့သို့သင့်၊ ရန်ထွေတတ်သောသူသည်မိုက်ရန်မှ
- ၂၁။ ကို ပြုစုတတ်၏၊- ဝေဇ္ဇာ၊ ထိုက်သောသူ၏ စကား၊
ထည် ခြိန်သော ဝေဇ္ဇာ၊ စားစွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊
- ၂၂။ ဝမ်း၊ အတွင်းသို့ဝင်တတ်၏၊- ချစ်စကားကြိုးသော
နှုတ်နှင့်၊ ဆိုးညစ်သော မိတ် နှစ်လုံး သည် ချော်
- ၂၃။ စွမ်းပံသောထိုးခြင်းနှင့်တူ၏၊- စာ၊ ငြိ၊ ထားသော
သူသည် နှုတ် ခြိန် လျှို့ဝှက် ၍၊ ကိုယ် စာထဲမှာ
ထည့် စားသော သဘောကို ဝှက်ထားတတ်၏၊-
- ၂၄။ ထိုသို့သောသူ၏ စကားသည် မျှိုသော်လည်း၊ မ
ထုံနှင့်၊ သူ၏ မိတ်နှစ်လုံး၊ ထဲမှာ စက်ဆုတ် နှံ့ရှာ
- ၂၅။ စွယ်သောစာရာ နှစ်ပါးရှိ၏၊- စာ၊ ငြိ၊ ထားခြင်း
ကို ထည့်စားခြင်း၊ ထားခြင်း ဝှက်ထားသောသူ၏
စု၊ မိုက် စာပြစ်သည် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ထင်ရှား
- ၂၆။ လိမ့်မည်၊- တွင်း၊ တူးသောသူသည်မိမိတွင်းထဲ
သို့ ကျ လိမ့်မည်၊ ကျောက်ကို ထိမ့်သော ထုစ
ပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ပြန်၍ လိမ့်လိမ့်မည်၊-
- ၂၇။ စုသာ ပြော တတ် သော သူသည် မိမိ ဗြည်း ဆဲ
သောသူကို ရန်၊ တတ်၏၊ ချော့မေ့တတ်သော
သူသည်ထည်း၊ ဖျက်သီးတတ်၏။

၂၇

- ၁။ နက်စန်နေ့ကိုစောင့်မြဲ၍ မဝါကြွားနှင့်၊ ထရုတ်
စေ့တွင်းတွင် စေ့ထယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မသိ
- ၂။ နှိုင်း၊- ကိုယ်ထိုင်ကိုယ်ကို မရှိ၊ စွမ်း၊ တံသုတပါး
ရှိ၊ စွမ်း၊ ပါလေစေးကိုယ် နှုတ်နှင့် ကိုယ်ကိုမရှိ၊
စွမ်း၊ ထဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော သုတပါး ရှိ၊ စွမ်း၊
- ၃။ ပါလေစေး၊- ကျောက် နှင့်သဲသည်လေး၏၊ မိုက်
သောသူ၏ ဖေါသသည် ထို နှစ်ပါး ထက်သာ၍
- ၄။ လေး၏၊- မာနသည်ကြမ်းကြုတ်သောသဘောရှိ
၏၊ ဖေါသသည်မြင့်၊ ထန်တတ်၏၊ မြို့စုသောမိတ်
- ၅။ ကိုကာ၊ စေ့ထယ်သုထိုး၍ ခံနိုင်သနည်း၊- ထင်
ရှားရှာ ဆုစွဲ ပြင် တင် ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်ရှာ
- ၆။ နှစ်ခြင်း၊ ထက်သာ၍ ကောင်း၏၊- စေ့ထွေခင်ပွန်း
ထည် ဝါထိပေးသောစခါ ထရှာ ဇာန်လျှက်
ပေး၏၊ ရန်သူမူကား၊ နမ်းသောစခါ ဗြည်းစား
- ၇။ တတ်၏၊- ဓား၌ ဝေသောသူသည်ဌားထမို့ကိုပင်
ခြင်း၊ ပယ်ထိမ့်မည်၊ စွတ် ထိပ်သော သူမူကား၊

- ၁ ဘုရားသားအရာကို ချီတည်ထုတ်တတ်၏- မိမိ
- ၂ ခုရာကို ခွန်၍ ထည်သောသူသည် မိမိထေသိုက်
- ၃ ကို ခွန်၍ ထည်သောငှာနှင့် တူ၏- နံ့သာမိနှင့်
- ၄ နံ့သာရည်သည် ခွင်ထန်းစေတကဲ့သို့၊ ကြည်ညို
- ၅ သောမိတ်နှင့် အကြံ ပေးတတ်သော စေတနာ
- ၆ ဝှမ်းခွံဝှမ်းဝှမ်းသော ထက္ကဏသသည် ခွင်ထန်း
- ၇ စေတတ်၏- ကိုယ်စေတနာ ဝှမ်းခွံနှင့် အဝတ်စေ
- ၈ စေတနာဝှမ်းကို မခွန်နှင့်၊ အမှု ရောက်သော ကာ
- ၉ ထ၌၊ ညီစစ်ကို ထိပ်သို့ ပသွားနှင့်၊ နီးသောထိပ်
- ၁၀ နီးစွမ်းသည် ဝေးသော ညီစစ်ကို ထက် သာ၍
- ၁၁ ကောင်း၏- သော၊ ပညာရှိထော၊ ကဲ့သို့သောသူ
- ၁၂ စစ်ကားကို ငါ့ရှေ့ခွင်စောင့်၊ ငမိတ်ကို ခွင်ထန်း
- ၁၃ စေတော- သမ္မာသတိရှိသောသူသည် အမှုကို
- ၁၄ ရှောင်မြင်၍၊ ဝှမ်းခွင်ထွက်နေတတ်၏၊ ညာထံ
- ၁၅ ထိပ်သောသူမှ ကား၊ အစည်အတိုင်းသွား၍ အမှု
- ၁၆ နှင့် လွှတ်တတ်၏
- ၁၇ မကွမ်းသော သူထေထွက်၊ အမျိုးဗျတ်သော
- ၁၈ မိစ္ဆေထွက်၊ အာမမံတတိယောသူသည် အဝတ်
- ၁၉ အစရှိသော ဥဇ္ဈာ တန့် တစုကို ပေါင် ယား အေး-
- ၂၀ နံနက်စောစောထ၍၊ မိမိစေတနာ ဝှမ်းခွံကို ကျယ်
- ၂၁ သော အထံနှင့် ကောင်းကြီး ပေးသော သူသည်
- ၂၂ ထိုနိမ့်ခြင်းကို ပြုရာ ရောက်၏- ရန်လွှတ်တတ်
- ၂၃ ထောမထာသည် မိုဏ်းသည်၊ ခွာ ခွာသောနေ
- ၂၄ ခွံ အစေ့စေ့ ကျသော မိုဏ်း ပေါက်နှင့်တူ၏-
- ၂၅ ထိုမိစ္ဆကို ထိမ်းထားသောသူသည် ထေကို ထိမ်း
- ၂၆ ထားသော သူနှင့် တူ၏၊ ထက်၌ ထက်၌ ထိမ်း
- ၂၇ သော နံ့သာမိကို ဂုတ်၍ မထား နှိုင်း- ထံကိုထံ
- ၂၈ မြင့်ထက်စေတကဲ့သို့၊ ထူထည်စေတနာ ဝှမ်းခွံ၏
- ၂၉ ချပ်ခွာကို ထက်စေ တတ် ၏- ထင်္ဂတိသဝန်း
- ၃၀ စင်ကိုစောင့်သောသူသည် သင်္ဂတိသဝန်းသီးကို
- ၃၁ အာရမ်း ထိုနည်းတူ၊ ထင်္ဂစေမှုကို စောင့်ရှောက်
- ၃၂ သောသူသည် ဂုဏ် အသရေကို ရတတ်၏- ရေ၌
- ၃၃ ထူရှည် ခွာရှင်း ထူသကဲ့သို့၊ ထူ ထထောက်နှင့်
- ၃၄ ထထောက်မိတ်သထောထူကြမ်း- မရဏာနိဗ္ဗိန်
- ၃၅ နှင့် အစ၌ နိဗ္ဗိန်သည် အထိမပြည့်စုံသကဲ့သို့၊
- ၃၆ ထူထိုဗျတ်မိသည် အထိမပြည့်စုံတတ်- ငွေစစ်
- ၃၇ စရာကို မိုက်မြိုက်၊ ဤစစ်စရာကို မီးမိုက်မြိုက်၊ ထူကို
- ၃၈ စစ်စရာကို သူတပါး ချိုးစွမ်းခြင်းရှိ၏- မိုက်သော
- ၃၉ သူကို ပေါးနှင့်အတူ ဆုံ၌ ကျည်ငွေနှင့် ထောင်း
- ၄၀ သော်လည်း မိုက်သောသထောမထွက်တတ်၊
- ၄၁ သင်၏ သိုးစုအကြောင်းကို သိခြင်း၊ ငါကြီး
- ၄၂ အာဇာနည်၊ နွားစုကို ကိုယ်၌၊ ဇေ ဇေ ကြည့်၍

- ၂၀ ထေဌ- ခည်းမိပ်သည် အဗြဟံထည်တတ်၊ နှင်
- ၂၁ နှင်၏ ခည်းမိပ်သော်လည်း၊ ထူမျိုးအစည်အ
- ၂၂ စက် မထည် တတ်- မြတ်ပင် ပေါက် တတ်၏
- ၂၃ ထိုးပင်ထည်၊ ထင်ရှား တတ်၏၊ တောင်သာ အ
- ၂၄ သီးကိုထည်၊ သိမ်းရ၏- သိုးသင်္ဃေ ထိုသည်
- ၂၅ ထင်ဝတ်စရာကို၊ ဆိတ်ထိုထည်၊ မြေထေသိုး ကို
- ၂၆ မြေစရာကို ဖြစ်၏- သင်္ဃေစရာကို၊ ထိပ်သို့ထိပ်
- ၂၇ သား ခား စရာကို၊ ကျန်မိစ္ဆဇ္ဈာကို ကျွေးစရာကို
- ၂၈ ဆိတ်၌ ထောင်လိမ့်မည်၊

၂၀

- ထုကသောသူမရှိစော်တည်း၊ မထရားသော
- သူသည် ပြေး တတ် ၏၊ ခြောင့် မတ်သော သူစု
- ၂ ကား၊ ချင်သော ကဲ့သို့ရဲ ရင့်တတ်၏- ပြည်သူပြည်
- ၃ သားအပြစ်ကြောင့်၊ မင်းထိုသည် ဈာန် ပြားတတ်
- ၄ ကြမ်း၊ ညာထံ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူအားဖြင့်
- ၅ နိုင်ငံတည်တတ်၏- ဆင်းရဲ ယားကို ညည်း
- ၆ ဆဲသောဆင်းရဲသားသည် အထက်စားစရာမ
- ၇ ကြွင်းစေသ်၊ သုတ်သင်ပယ် ခွင်းသော မိုဏ်းရေ
- ၈ နှင့်တူ၏- တရားကို ဗျက်သောသူသည် မထရား
- ၉ သောသူကို ချိုးစွမ်းတတ်၏၊ တရားကို စောင့်
- ၁၀ သော သူစုကား၊ သူ ထိုနှင့် ဆန့် ကွင်း ထက် မြ
- ၁၁ တတ်၏- အ စွေ ထူသည် တရား မီရင် ခြင်းကို
- ၁၂ နားမထည်တတ်၊ ထာဝရသုရားကို ခွာသောသူ
- ၁၃ စုကား၊ ခပ် သိမ်းသော မီရင်ခြင်းကို နားထည်
- ၁၄ တတ်၏- မမှန်သော အမှုကို ပြုသောသူသည် ငွေ
- ၁၅ ရ တတ်သော်လည်း၊ ခြောင့် မတ်ခြင်း ထမ်းထို့
- ၁၆ ထိုက်သော ဆင်းရဲ ယား သည် သာ၍ မြတ်၏-
- ၁၇ တရားကို စောင့် သော သူ သည် ပညာ ရှိ ထော
- ၁၈ သားဖြစ်၏- ခားကျူးသောသူကို နှင့် ပေါင်းစော်
- ၁၉ သောသူမှကား၊ မိမိ အစကို အရှည် ခွံတတ်၏-
- ၂၀ အထိုး ခား၍ မထရားသော အမြတ် အား မြင့်
- ၂၁ ဥဇ္ဈာကို ဆည်းပူးသောသူသည် ဆင်းရဲ ယားကို
- ၂၂ ကိုထနားသောသူအစို့သာ ဆည်းပူးတတ် ၏-
- ၂၃ တရားမနား၊ ဤသွားသော သူသည် ဆုတောင်း
- ၂၄ သော်လည်း၊ သူ၏ပဉ္စနာ စကားသည် စက်ဆုတ်
- ၂၅ ခွံခွာ ဂုဏ်ဖြစ်၏- ခြောင့်မတ်သောသူကို ထမ်း
- ၂၆ ဤ၍၊ မကောင်းသော ထမ်းထဲသို့ သွေး ဆောင်
- ၂၇ သောသူသည် မိမိ တူးသော ထွင်း ထဲသို့ မိမိထွေ
- ၂၈ လိမ့်မည်၊ သ ထော ခြောင့်သော သူစု ကား၊
- ၂၉ ကောင်းသော အရာကို အစွေ ခံရလိမ့်မည်-
- ၃၀ ငွေ ရ တတ် သော သူကား ငါသည် ပညာရှိထူ
- ၃၁ ကိုယ် ကို ထင် တတ် ၏၊ ညာထံ ကောင်း သော

ဆင်းရဲသားမူကား၊ ထိုသူကို စစ်ကြော တတ်
 ၁၂ နှစ်- ခြောင့် မတ်သော သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်
 သောအခါ၊ ဘုန်းကြီး တတ်၏၊ မတရားသောသူ
 တို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်သော အခါ၊
 ၁၃ သူတို့သည် ဝန်းရှောင်၍ နေတတ်ကြ၏- မိမိအ
 ခြံကို ငှက်ထားသော သူသည် ချမ်းသာမရ၊ မိမိ
 အခြံကို မော်ပြ ဝန်ခွန် ခွန်ပြစ်သော သူမူကား၊
 ၁၄ ကရုဏာတော်ကို ခံရလိမ့်မည်- အစည်မပြတ်
 ကြောက်ရွံ့သော သူသည် မရှိသင့်၊ မိမိမိတ်
 နှစ်ထုံးကို မိုင်မာစေသော သူမူကား၊ ဆေးဥပါတ်
 ၁၅ နှင့် ဖွဲ့လိမ့်မည်- ဆင်းရဲ သားတို့ကို အုပ်စိုး
 သော အဓမ္မ မင်းသည် ယောက် သော ချင်သော၊
 ၁၆ ထူညီထည်သော ဝံ့နှင့်တူ၏- ညာဏ်မရှိသော
 မင်းသည် ပြင်းစွာ ညည်းဆဲတတ်၏၊ ထောသကို
 ခုန်းသော မင်းမူကား၊ အသက် တာရှည် လိမ့်
 ၁၇ မည်- လူအသက်ကို ညည်းဆဲသော သူသည်
 သင်းမျှင်းတွင်းသို့ ပြေးပါလေစေ၊ အတယ်သူမှာ
 မဆီးတားစေနှင့်၊
 ၁၈ ခြောင့်သော လမ်းသို့ လိုက်သော သူသည်
 ထေးလွတ်လိမ့်မည်- ကောက်သော လမ်းသို့
 လိုက်သော သူမူကား၊ ချက်ချင်း ထဲလိမ့်မည်-
 ၁၉ ထယ်ထုပ်သော သူသည် ဝစ္စာစားရ၏၊ အချည်း
 ဖြီးသော အမှုကို စောင့်သော သူမူကား၊ ဆင်းရဲ
 ၂၀ ခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်- သစ္စာစောင့်သော သူသည်
 ကောင်းကြီးမရှိသော နှင့် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်- ငွေရ
 တတ်ခြင်းငှါ အလျှင် အမြန် ပြုသော သူမူကား၊
 ၂၁ အခြံနှင့် မလွတ်ရ- လူဗျတ် နှာကို မထောက်
 ကောင်း၊ သို့သော်လည်း၊ လူသည် ခုန့်တစ်ကိုရ
 ၂၂ ခြင်းငှါ ခုန့်ကို ကြိုလိမ့်မည်- ငွေရတတ်ခြင်း
 ငှါ အလျှင် အမြန် ပြုသော သူသည် မနာလိုသော
 သဘောရှိတတ်၏၊ နောက်တစ်ဆင့်ရခြင်းသို့
 ၂၃ ရောက်မည်ထူ မထောင်း၊ ငွေတတ်- ချော့မော့
 သောစကားကို ပြောသော သူသည် ကျေးဇူးကို ခံ
 ရသင့်တော်၊ ဆုမွန်ပြန်တင်သော သူသည် နောက်
 ၂၄ တစ်ဆင့်ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့်မည်- အခြံမ
 မှီထူ ဆိုလျက်၊ မိမိဥစ္စာကို ထူထောင်သော သူသည်
 ဖျက်ဆီးသော သူ၏ အပေါင်း၊ အဖော် ဖြစ်၏-
 ၂၅ မိတ်မြင့်သော သူသည် မိုက်ရန်ကို ခြိုးဆော်တတ်
 ၏၊ ထာဝရဘုရားကို မှီလှုံသော သူမူကား၊ ကြွယ်
 ၂၆ ဝတတ်၏- မိမိမိတ်နှစ်ထုံးကို ကိုးစားသော သူ
 သည် လူမိုက်ဖြစ်၏၊ ပညာသတိနှင့် ကျင့်သော
 ၂၇ သူမူကား၊ ထေးလွတ်တတ်၏- ဆင်းရဲသားတို့

အား ခွန်ကြံသော သူသည် ကိုယ်တိုင်မဆင်းရဲ
 ရာ၊ ထွဲရှောင်သော သူမူကား၊ ချားစွာသော ကျိန်
 ဆဲ ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်- မတရားသော သူတို့
 သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ လူ
 တို့သည် ဝန်းရှောင်၍ နေကြ၏၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့
 ရောက်သောအခါ၊ ခြောင့်မတ်သော သူတို့သည်
 ပွားများတတ်ကြ၏။

၂၉

၁ အထပ်ထပ် ဆုမွန် ခြင်းကို ခံသော်လည်း၊ မိမိ
 ထည်ပင်းကို မိုင်မာစေသော သူသည် ကိုးကွယ်
 ၂ ရာမရ- ရုပ်တရက် ဖျက်စီးလိမ့်မည်- ခြောင့်
 မတ်သော သူတို့သည် အခွင့်ရသော အခါ၊ ပြည်
 သူ ပြည်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက် တတ်ကြ၏၊
 မတရားသော သူတို့သည် အုပ်စိုးသော အခါမူ
 ကား၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့သည် ဝမ်းနည်း
 ၃ တတ်ကြ၏- ပညာတရားကို နှစ်သက်သော သူ
 သည် မိမိအဖော် ဝမ်းမြောက်စေ၏၊ ပြည်တန်
 ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်သော သူမူကား၊ ဥစ္စာပြုန်း
 ၄ တီးတတ်၏- တရားသဖြင့် စီရင်သော နှင့် ဘုရင်
 သည် တိုင်းပြည်ကို တည်စေတတ်၏၊ တံခါးစား
 သော နှင့် ဘုရင်မူကား၊ တိုင်းပြည်ကို မှောက်ထွန်
 ၅ တတ်၏- တိမ်နိုးချင်းကို ချော့မော့သော သူ
 သည် တိမ်နိုးချင်း သွားရာ ထမ်း၌ ကွန်ခွက်ကို
 ၆ ခြိတ်ထား၏- အဓမ္မလူ ပြစ်မှားရာ၌ ကျော့ကွင်း
 ထောင်လျက်ရှိ၏၊ ခြောင့်မတ်သော သူမူကား၊
 ၇ နှင်လန်းစွာ သိခြင်း ဆိုတတ်၏- ခြောင့်မတ်
 သော သူသည် ဆင်းရဲသားအမှုကို ဆင်ခြင်တတ်
 ၏၊ မတရားသော သူမူကား၊ ထိုအမှုကို ပမာဏမ
 ၈ ပြုတတ်- မထိမ့်မြင့်ပြုသော သူတို့သည် မြို့ကို မီး
 မှီတတ်၏၊ ပညာရှိသော သူတို့မူကား၊ ဖေါသအ
 ၉ ဖျက်ကို ထွဲတတ်၏- ပညာရှိသော သူသည် မိုက်
 သော သူနှင့် အမှုအလွှာလျှင်၊ မိတ်ဆိုးသည် ဖြစ်
 ၁၀ စေ၊ ပြီးရယ်သည် ဖြစ်စေ၊ အားရစရာ အကြောင်း
 မရှိ- လူအသက်ကို သတ်တတ်သော သူတို့သည်
 စုံလင်သော သူကို ခုန့်တတ်ကြ၏၊ ခြောင့်မတ်
 သော သူတို့မူကား၊ သူတပါးအသက်ကို စောင့်မ
 ၁၁ တတ်ကြ၏- မိုက်သော သူသည် မိမိကြံစည်သ
 မှုကို မော်ပြတတ်၏၊ ပညာရှိသော သူမူကား၊ အ
 ၁၂ ဆင်မသင့်မှီထိမ့်ဝှက်တတ်၏- မင်းသည် စုသော
 စကားကို နားထောင်လျှင်၊ ကျန် အပေါင်း တို့
 ၁၃ သည် လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်- ဆင်းရဲသော သူ
 နှင့် ညည်းဆဲသော သူတို့သည် အစွဲကြံကြပြီး

- ထာဝရဘုရားသည်ထိုနှစ်ဦးထို့အားလုံးကို
- ၁၇ ပေးထားတော်မူ၏။ ဆင်းရဲသားထို့ကိုတရား၊
ထမြင့် မီရင်သော နှစ်ဘုရင်၏ အာဏာတော်
သည်အစည်အမြဲတည်တတ်၏။
- ၁၈ ငြိမ်ထုံနှင့်မြတ်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့်ဆုခွခြင်းအား
မြင့်ပညာ ထိုး ပွား တတ်၏။ တတ်ထိုင်းနေစေ
၀ သောသူငယ်သည်အမိကိုအရှက်ခွဲတတ်၏။ မ
တရားသော သူထိုသည် ဈာ၊ ပြားသော အဝါ၊
ထွန် ထွားခြင်း၊ အပြစ် တိုး ပွား တတ်၏။ သို့ ရာ
ထွင်းသူထိုပျက်စီးခြင်းကိုပြောင့်မတ်သောသူထို
- ၁၉ ထည်မြင်ရကြ၏။ သင်၏သားကိုဆုမွှေသော သို့
မြို့လျှင်သူသည်သင့်ကိုချမ်းသာပေးမည်။ ထိုမျှ
- ၂၀ မကမိတ် ခွင်ထန်းစရာ အခွင့်ကိုပေးမည်။ ဈာ
မိတ်တော်မရှိလျှင်၊ ထိုသူသည်အကျိုးနည်းဖြစ်
ကြ၏။ တရားတော် ကို စောင့်သော သူစုကား
- ၂၁ မဝိယာရှိ၏။ ဧကားအားဖြင့်သာကျွန်ုပ်ကို ဆုခွ
၍မနိုင်ရာ၊ ထူသည်နားထည် သော်လည်း။ နား
- ၂၂ မထောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်။ သတိ မရှိဘဲ ဧကား
ဈာသောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၏အောင်မြင်မှုနှင့်
ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သော သူ၌ သာ၍ မျှော်ထင်
- ၂၃ စရာအခွင့်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှ
စ၍ ဖျော်ပါးအောင်ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရလျှင်၊
- ၂၄ နောက်ဆုံး၌ သား အရာ ကို ရလိမ့် မည်။ မိတ်
ဆိုး တတ်သော သူသည် မိုက်ရန်မှုကို နှိုးဆော်
တတ်၏။ ပြင်းထန်သောသူသည်လည်း။ အလွန်
- ၂၅ အကျူးများတတ်၏။ မိမိမာနသည်မိမိကိုနှိမ့်ချ
လိမ့်မည်။ မိတ်နှိမ့်ချသောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသ
- ၂၆ ရေကို ရ လိမ့်မည်။ သူ မိုးကို ထက်ခံ သော သူ
သည်မိမိအသက်ကို ခုန်းတတ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်း
ကိုပြုသော်လည်း။ အမှုကို မဖော်မပြတတ်။ ထူ
ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် ကျော့ကွင်းကို
ထောင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ဗိုလှုံသော သူ
- ၂၇ စုကားလုံ့လုံလိမ့်မည်။ မင်းပြုသောကျေးဇူးကို
ဈာသောသူထိုသည်ကြိုးစား၍ရှာတတ်ကြ၏။
သို့ရာတွင်ခပ်ယိမ်းသောသူထို၏အမှုကိုထာဝရ
- ၂၈ ဘုရား မီရင်တော်မူ၏။ တရားသော သူသည်မ
တရားသော သူကို ၎င်း၊ မတရား သော သူသည်
တရားသဖြင့် ကျင့်သော သူကို၎င်း၊ စက်စုတ် ခွဲ
- ၂၉ ရွာတတ်၏။

၃၀

- ၀ ထာကေသားထာဝရသည် အသေနှင့်ဝက
- ၁ ထ ကို ဆုခွသော တရား ဧကား ထူ စုကား။ အ

- ကယ် ခင်မိန် ငါသည် ထူးထူး၊ ထိမိနွှာန် မြင်
- ၁ ၏။ ထူညာထံနှင့် မပြည့်စုံ။ ပညာ တရား ကို ဧ
- ၂ ထင်း၊ သန့်ရှင်းသော အရာ ထို့ကို မထွေ ကျွတ်။
- ၃ ကောင်းကင်ဘုံသို့အထက်သို့တက်သနည်း။ အ
- ထက်သူ ဆင်း၊ ထာ သန့်ည်း။ အထက် သူ ထည်
- ထေကို မိမိ အထံနှင့် ဆုတ်ထူ သ နည်း။ အထက်
- သူထည် ရေကို အဝတ် နှင့် ထုပ်ထား သနည်း။
- မြေကြီးနှင့်မြို့သမျှထို့ကို အထက်သူ တပြိုင်အသ
- နည်း။ ထိုသို့ပြုသော သူ၏ အမည်နှင့် ထူးသား
- အမည်ကား၊ အထက်သို့နည်း။ ထင်မြော နှိုင်းသ
- ၄ ထော။ ဘုရားသခင်၏ဧကားတော်မြို့သမျှသည်
- စင်ကြယ်၏။ ဗိုလှုံသော သူအပေါင်း၊ ထို၌ ဘုရား
- ၅ သခင်ထပ်အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ဧကား
- တော်ထို၌ ထပ်၍မသွင်းနှင့်။ ထိုပြုလျှင် အပြစ်
- ထင်တော် စု၍၊ ထင်သည် စုထာ ထိုးသော သူ
- ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၆ ကိုယ်တော် ထံမှာ ဆု နှစ်ပါးကို အထွန်ပုံ
- တောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်မထေမှီထိုင်အောင်ငြင်း
- ၇ တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှအမှန်နှင့်စုထာကို
- ပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့် ငွေရတတ်ခြင်း
- ကိုလုံးတော် မမူပါ နှင့်။ အထက် ဈေး ထောထ်
- ၈ သောအစာကိုသာ ပေးတော်မူပါ။ သို့မထွတ်၊
- အကျွန်ုပ်သည်ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားကား
- အထက် သူနည်း၊ ယု ဆိုထွက်၊ ကိုယ်တော် ကို
- ခြင်းပယ်မည်ယုမိုး၊ မိမိစရာရှိပါ၏။ သို့မထွတ်၊
- ဆင်းရဲ၍ သုဥဇ္ဈာကို ပိုးသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
- သခင်နာမတော်ကိုရသာနှင့်ဆိုင်၍မြတ်ဆိုမည်
- ထုမိုး၊ မိမိစရာရှိပါ၏။
- ၉ ကျွန်၏အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါသူ၏ သခင်ကို
- ၁၀ ပြောနှင့်၊ ပြောလျှင်ကျွန်ုပ်သည်သင့်ကို ကျိန်ဆဲ၍၊
- ၁၁ ထင်၌အပြစ်ရောက်မည်ယုမိုး၊ မိမိစရာရှိ၏။ အ
- ၁၂ ဧကိုကျိန်ဆဲ၍ အမိကိုလည်း၊ ကောင်းကြီးမပေး
- ၁၃ တတ်သောသူတမျိုး။-ငါသည်စင်ကြယ်၏ထုမိမိ
- ကိုထင်သော်လည်း၊ မိမိအညစ်အကြေးမှအေး
- ၁၄ ကြော သေးသောလူတမျိုး။- အထွန်ပိတ်မြင့်၍
- ၁၅ မော်ကြည့်တတ်သော လူတမျိုး။- ဆင်းရဲသော
- သူထိုကိုမြေကြီးပေါ်က၎င်း၊ ငတ်ခွတ်သောသူထို
- ကိုထုစုထဲက၎င်း၊ ကိုက်ခားပယ်ခွားစရာ ထိုထန်
- ထွက် နှင့်တူသော လွှာ။ ထားနှင့်တူသောထံနှင့်
- ၁၆ ပြည့်စုံသော လူတမျိုးရှိ၏။- မျှော့ ကောင်းစွာပေး
- ၀ ခါ နှင့် ပေးပါဟူသောထိုးနှစ်ကောင်ရှိ၏။ အထို
- အနှစ်မပြုနိုင်သောအရာသုံးပါးအား တန်တော့

ထု မဆိုတတ်သော အရာ လေးပါး ဟူမူ ကား-
 ၁၆ သင်းမြိုင်းတပါး၊ ခြုံသောမိစ္ဆဝမ်းတပါး၊ ရေမ
 ၀ နှိုင်းသော မြေတပါး၊ တန်တော့ထု မဆိုတတ်
 ၀၇ သော မီး တပါးတည်း။- အဓမ္မကို ကျိစားသော
 သူ၊ အဓိ ခဏား ကို နား မထောင်း၊ မထိခဲမြင်ပြု
 သောသူ၏ဓမ္မကိုမိကိုမျှင့်၍ ကျင် ယည်သောကျီး
 အထို့ ထည် နှိုက် ကြ လိမ့် မည်။- အာ လင်းတ သ
 ၀၈ ငေထိုထည်ထည်စားကြလိမ့်မည်- ငညာထံ
 မမှီ နှိုင်းသော အရာသုံးပါးမက၊ ငါမသိ၊ နားမ
 ထည် နှိုင်း သော အရာ လေး ပါး ဟူ မူ ကား-
 ၀၉ ငေဋ္ဌိန္ဒြေကင်းတသွားရာထမ်းတပါး၊ ကျောက်
 ပေါ်မှာ ခြွေထွားရာထမ်း တပါး၊ ပင်ထယ် အ
 ထယ် နှ့် သင်္ဘောသွားရာ ထမ်းတပါး၊ အဂ္ဂိမ
 ၁၀ နှင့် ယောက်ျား သွား ရာ ထမ်း တ ပါး တည်း။-
 ၁၁ ချောက်မ ထားသော မိမ္မထမ်းလည်း ထိုအတူ
 မြှိုက်၏။ အစားစားပြီးမှ မိမိပဇာနိတိ သုတ်၍၊ ၃၀
 မိုက်ကိုငါမပြုမိထု ဆိုတတ်၏။
 ၁၂ မြေကြီးကိုခွေနှောက်သောအရာသုံးပါးမက၊
 မြေကြီးမခံနိုင်သော အရာလေးပါး ဟူမူ ကား-
 ၁၂ မင်း ပြုသော ကျွန် တပါး၊ ဝဇ္ဇာ စားရသော ထု
 ၁၃ မိုက် တပါး- ထက် ထပ်သော မိစ္ဆ ဆိုး တပါး၊
 သဆင် မ ဥဇ္ဇာ ကို အခွေ ခံရ သော ကျွန်မ တပါး
 ၁၄ တည်း။- မြေကြီးပေါ်မှာ သော ခွပ်သော်လည်း။
 အထူးသဖြင့် ပညာရှိသော အရာလေးပါး ဟူမူ
 ၁၅ ကား- ရွှံ့စား၊ မရှိသောအမျိုး ဖြစ်သော်လည်း။
 နွေကလေးမိမိစား၊ ခရာကို ပွင့်ဆင်တတ်သောပ
 ၁၆ ခွက်ဆိတ်တပါး- မသန်စွမ်းသော အမျိုး ဖြစ်
 သော် ထည်း။ ကျောက် တွင်း၌ နေရာ ချ တတ်
 ၁၇ သောရှားစန်ထုန်တပါး- မင်းမရှိ သော်လည်း။
 ထပ်ခွဲ၍ အစည်အတိုင်း သွားတတ်သောရှင်၊
 ၁၈ ထပါး- ထုတ်ဖြင့်ကိုင်းစွဲ၍၊ နန်းတော်၌ပင်နေ
 ၁၉ ထတ်သောအိမ်လျှောင် တပါးတည်း။- ကောင်း
 ရွာ သွားတတ်သော အရာ သုံးပါးမက၊ အသွား
 ၂၀ ဖြသောအရာလေးပါး ဟူမူ ကား- တိရိစ္ဆာန်တ
 ကာထိုထက် ရွှံ့စား၊ ကြီး၍၊ အသယ်သူကိုမျှမ
 ၂၁ ရှောင် တတ်သော ခွင်သေ့ တပါး- စပ်မြင်းတ
 ပါး၊ ဆိတ်ထီး တပါး၊ အသယ်သူမျှ မဆီးတား
 ၂၂ နှိုင်းသော ရှင်ဘုရင် တပါး တည်း။- သင် သည်
 ကိုယ် ကို ချီးမြှောက်၍ မိုက်သော အမှုကို ပြုမိ
 သော်ငှာ၊ မကောင်းသော အကြံကို ကြံမိသော်
 ၂၃ ငှာ၊ သင်၏ နှုတ်ကိုထက် နှင့်ပိတ်ထားလော့- အ
 လယ်စင်စင်ရှိ ကိုးခွေလျှင် လောပတ်ထွက်တတ်

၏- နှာစေါင်းကိုခွဲလိမ်လျှင် အေးသွားထွက်သတ်
 ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖေါသကို နှိုးဆော်လျှင် မိုက်ရန်
 ထွက်တတ်၏။

၃၀

၀ - ထေဇ္ဇယမင်းကြီး၏မတ်တော်ထည်ထားကို
 ၁ အုဇ္ဈ ထွန်သင်သော တရား၊ ခဏားဟူမူ ကား- င
 ထား အထယ်သို့နည်း။ ငါဇ္ဈားသောထား၊ အ
 သယ်သို့နည်း။ ငါ၏သဇ္ဈာဂတိနှင့် ဆိုင်သောထား
 ၂ အထယ်သို့ နည်းထု မေးမြန်း သော်- သင်၏စ
 ရွမ်းသတ္တိကိုမိစ္ဆထိုထားမပေးနှင့်၊ ရှင်ဘုရင်ထို
 ကိုဗျက်ဆီးတတ်သောအရာ၌ သင်၏ အကျင့်အ
 ၃ ကြံ အပြု အမူကို မအပ်နှင့်- ဆို ထေဇ္ဇယ၊
 ဧကန်ပြုသောကံသောကံ အမှုနှင့်သေရဉ်သေရက်
 သောကံသော အမှုသည်ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားထို့
 ၄ နှင့် မတော်မသင့်- သူထိုသည် သောကံလျှက်
 တငှာ တော်ကိုမေ့လျော့၍၊ ထင်း၊ ခဲသားအမှုကို
 ၅ မတ နားသဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်ထုမိုးမိမိစရာ
 ၆ မှီ၏ - ဆိုးထုသောသူစား၊ သေရဉ်သေရက်ကို
 ၇ ငှာ၊ မိတ်ညစ်သောသူစား၊ ဧကန်ရည်ကိုငှာလေး
 ၈ ထေဇ္ဇ- ထိုသူသည်သောကံ၍မိမိဒုက္ခထင်းခဲကို
 ၉ မလေ့စားမေ့မေ့လျော့ပါစေ- ကိုးကွယ်ရာမ
 ရှိသောသူအပေါင်းတို့၏ အမှုကို စောင့်ခြင်းငှာ၊
 ၁၀ ခဏားအသောသူတို့ထက်မှာနေ၍ ပြောလော့-
 ၁၁ ခဏား ပြော လျက်၊ တရားသဖြင့် စီရင် လျှက်၊
 ထင်းခဲ တော် စွတ် သော သူထို့ ၏ အမှုကို စောင့်
 လော့။
 ၁၂ သီထနှင့်ပြည့်စုံသောမိစ္ဆကိုအသယ်သူအတ္ထရ
 ထနည်း။ ထိုသို့သောမိစ္ဆသည်ပတ္တမြားထက်အ
 ၁၃ သိုးသာ၍ ထိုက်ပေ၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်သူကို
 ၁၄ ယုံ၍၊ ထင်းခဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်- ထို
 မယားသည် မိမိခင်ပွန်း အကျိုးကို မဇာတ်၊ တ
 ၁၅ သက်လုံးပြု စုတတ်၏- သိုးခွေနှင့် ဝါကိုရှာ၍၊
 ၁၆ မိမိထက်နှင့် အထိုအလျှောက်လုပ်တတ်၏- ထုန်
 ထည်သင်္ဘောကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စားရာကိုငေးသော
 ၁၇ အရပ်မှ ဆောင်ခဲ့တတ်၏- မိုက်၊ မထင်းမိုက်
 လျက်၊ အိမ်သူအိမ်သားထိုထားစားရာကိုငှာ၊
 ၁၈ ကျွန်မထိုထားအငန်းအတောကိုငှာလေးငတော်
 ၁၉ ၏- ကောင်းစွန်စွာဆင်ခြင်၍၊ ထယ်ကွက်ကို
 ဝယ်ယူတတ်၏- ကိုယ်တိုင်လုပ်၍ရသောငွေနှင့်
 ၂၀ ဧကန်ဥယျာဉ်ကိုပြုစုတတ်၏- မိမိခါးကိုစွန့်ထား
 နှင့်စည်း၍၊ မိမိထက်ထိုကိုသန်မြန်စေတတ်၏-
 ၂၁ မိမိလုပ်သော ဥဇ္ဈာကောင်းသည်ကို မိုက်မိ၍၊ သူ

၃၈ စိမ်းစွတ်သည်တညည့်ထုံးမသေတတ်- ဗြည
 ၂၀ ကိုင်၍ထုပ်ဆောင်တတ်၏- ဆင်းရဲသောသူထို
 ၂၁ စားထက်ကိုမြန်၍၊ ငတ်စွတ်သောသူထိုစား
 ၂၂ ထက် ရုံးကို ဆန့် ထတ် ၏- မိုဏ်းပွင့် ကျ သော်
 ၂၃ ထည်း၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်သား ထို အတွက် မန်း
 ၂၄ မိမိ၊ အိမ်သူအိမ်သား၊ အပေါင်းထိုသည်ကတ္တီ
 ၂၅ ပါနီကိုဝတ်ရကြ၏- ကိုယ်အဖို့ခေါင်ထိုကိုရတ်
 ၂၆ ဖြစ်၊ မိတ်ရော နှင့် မောင်းသော အထည်ကို ဝတ်
 ၂၇ တတ်၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးထို့
 ၂၈ ပြည်သား၊ အသက် ကြီးသူ ထိုနှင့် ထိုင်၍၊ အပ်
 ၂၉ ခွားသောသူ ဖြစ်ရ၏- ရှေးသော အထည် အ
 ၃၀ လိပ်ကိုရက်၍ ရောင်းတတ်၏၊ ခါးစည်း ထိုကို
 ၃၁ ထည်း၊ ကုန်သည်၌တတ်၏- သူလုပ်သော အ
 ၃၂ ထည်အလိပ်သည် မိုင်ခွဲ၊ ငှာသော အဆင်းနှင့်
 ၃၃ ပြည့် နှ့် သ ဖြင့်၊ သူ သည် နောင်ကာလ ၌ ဝတ်၊

၂၄ ပြောထိစိမ့်မည်း- လျှားထားကို ပြောဆန်
 ၂၅ ဖြစ်၊ အကြွေတရားအားဖြင့် နှုတ်မြိုက်ဆန်
 ၂၆ အိမ်သူအိမ်သား ပြုစုသတ္တိကို ပြည့်စုံအောင်
 ၂၇ ၏၊ ဝှင်းမိမြင်း၊ အခေါက်မောင်းထား- သူ၏အား
 ၂၈ ထိုးထိုသည်တစ်၊ အမိကိုကောင်းကြီးလေအောင်
 ၂၉ ဖြစ်၊ သူ၏ခင်ပွန်းကလည်း- လူမျိုးတို့အရား
 ၃၀ ထိုသည် ကောင်း နှင့် နှာ ပြု ဖြစ်- ထိုရာတွင်
 ၃၁ သပ် သည် ထို သူ အပေါင်း ထိုထို ထွန် ခဲ ပြု
 ၃၂ သူကို ချီးမွမ်း၊ ထက် ၏- ထည် ကျေးသော အ
 ၃၃ ရာ ထည် ဖွင့် ခား ဖြင်းနှင့် ခွယ် ထက် ၏ ငှာ
 ၃၄ သော အဆင်း၊ ထည်ထည်း အရင်း ချီး ဖြစ်၏
 ၃၅ ထာဝရ သုရားကို ကြောက် နှံသော မိစ္ဆာ စုတေ
 ၃၆ ချီးမွမ်း၊ ဖြင်းကို ခံရထိမ့်မည်း- ထိုသို့သော မိစ္ဆာ
 ၃၇ ကျင့်ရာ အကျိုး ကို ပေးသော သူ ပြုသော အမှု
 ၃၈ သည်မြို့တံခါးထို့ သူ၏အထောက်အကူအညီ
 ၃၉ သတည်း၊

ရင်ရှေးထရုန်မိရင်ရေးထားသောသုတ္တံကျမ်း၊ ပြီး၏

ဒေသနာ ကျမ်း ၊
 ECCLESIASTES

၁ ဝါဒိန်၏ သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာ ဆရာ ဖြစ်
 ၂ သော သေရုဇ္ဈထင်မင်းကြီး၏ စကားဟု မူကား-
 ၃ အနုတ္တသတ်သက်၊ အနုတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်း
 ၄ သော အရာတို့သည် အနုတ္တဖြစ်ကြ၏- လူသည်
 ၅ နေ့လောက်မှာ ကြိုးစားစား၊ ထုတ် သမ္ပာတို့၌ အ
 ၆ ဘယ်အကျိုးရှိသနည်း၊- ထုတဆက်လွန်သွား
 ၇ ၏၊ တဆက်ပေါ်သ၏၊ မြေကြီး၊ မူကား အစည်အ
 ၈ ခြံ တည်၏- နေ ထည်း၊ ထွက်လျက် ဝင်လျက်၊
 ၉ ထွက်ရာအရပ်သို့ တဖန် ပြေးလျက်၊ တောင်တမ်း
 ၁၀ သို့ လိုက်၍၊ တဖန် ခြောက် ထမ်း သို့ ပြန် ထည်
 ၁၁ တတ်၏- ထေသည်လည်း အစည်လည်သွား၍၊
 ၁၂ လည်ပြီးသော အရပ်သို့ တဖန် ပြန်၍ လည်ပြန်
 ၁၃ တတ်၏- ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည် ပင်လယ်
 ၁၄ ထဲသို့ ရောက်ကြ၏၊ သို့သော် ထည်း၊ ပင်လယ်

ထည်မပြည့်ထက်၊ မြစ်ရေထည် မီးထွက်ရာ အ
 ၁၅ ရပ်သို့ တဖန် ပြန်သွား၊ ထက်၏- ခပ်သိမ်းသော
 ၁၆ အရာတို့သည် လူမပြော နှိုင်းအောင် မင်္ဂလာဖြစ်
 ၁၇ နှင့် ခွယ်ကြ၏၊ ဓုတ်မိထည် ဖြစ်၍ လျော်တတ်၊
 ၁၈ ခား၊ ထည် ထည်း၊ ကြား၍ ဝေတတ်- မြစ်သူ
 ၁၉ သော အရာသည် မြစ်ထဲတံသော အရာနှင့် တူ၏
 ၂၀ ထရုဇ္ဈသော အမှုသည် ပြုထံတံသော အမှုနှင့် တူ
 ၂၁ ၏၊ နေ့လောက်မှာ အထပ်သော အမှုအရာ မရှိ-
 ၂၂ ကြည့်ပါ၊ အသစ်ဖြစ်ထူထိုရသော အမှုအရာ
 ၂၃ တန်တရပ်သော အမှု အမှုအရာသည် ငါ့ထို
 ၂၄ ရင်၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်သွားပြီ- ရှေးမြစ်များသော
 ၂၅ အမှုအရာတို့ကို ခေတ္တတတ်၏အောင် မြစ်အ
 ၂၆ တံသော အမှုအရာ တို့ကို ထည်း၊ ထိုအမှု အရာ
 ၂၇ နောက်၌ မြစ်ထဲတံသော သူတို့သည် ခေတ္တမြစ်
 ၂၈ လိမ့်မည်၊

- ၁၀ နိမိစ္ဆိကသညာတညညလုံးမသေ
မြစ်တေတတ်သောတန်ဆာတို့ကို
- ၁၀ ကိုင်၍လုပ်ဆောင်တတ်၏။ ဆင်း
စားထက်ကိုမြန်၍၊ ငတ်ခွတ်သေ
- ၁၁ လက်ရုံးကို ဆန့်တတ်၏။ မိုဏ်း
သည်။ မိမိ ဟိမ်သူ ဟိမ်သား တို့
- ၁၁ မိမိ ဟိမ်သူ ဟိမ်သား အပေါင်းတို့
- ၁၂ ပါနီကိုဝတ်ရကြ၏။ ကိုယ်အဖို့စော
၍၊ ပိတ်ချော နှင့် မောင်းသော အထ
- ၁၃ တတ်၏။ သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း
ပြည်သား အသက် ကြီးသူ တို့နှင့်
- ၁၄ ရှားသောသူ ဖြစ်ရ၏။ ချောသော
လိပ်ကိုရက်၍ ရောင်းတတ်၏။ ခါး
- ၁၅ ထည်းကုန်သည်၌တတ်၏။ သူလူ
ထည်အလိပ်သည်ပိုင်ခဲ့၍၊ ဗွသော
- ၁၆ ပြည့်စုံ သ ဖြင့်၊ သူ သည် နောင်ကာလ

ရင်ရှောထရုန်

၁၁ ဗြစ

ထုတ်သော

၁၂ အထုံးစုံတို့၌အတယ်အ

နေရက်အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းနည်း

အလုပ်အကိုင်လည်းပြုပြင်ခြင်းဖြစ်၏။ သနာကျမ်း။

ခါ၌ပင်သု၏ မိတ်နှစ်လုံး မဖြစ်ရ၊ ထိုအမှု၌ SIASTES

၁၃ သည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်၏။ စားသောက် ဖြ

ငှါငှါ၊ ကြီးစားစား၊ ထုတ်ရာ၌ မိတ်နှစ်လုံးပျော်

ရွှေခြင်းငှါ ငှါ၊ လူ၌ ကောင်းသော အခွင့် မရှိ၊

ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကြောင့်သာ၊ ထို

သို့သော အခွင့်ကို ရရှိင် သည်ဟု ငါ သိမြင်၏။

၁၄ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိဘဲအတယ်သူ စားရသ

၁၅ နည်း၊ အတယ်သူခံစားရသနည်း။ ရှေ့တော်၌

ကောင်းသောသူအား ညာဏ် ပညာ၊ သိပ္ပံအ

တတ်နှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ

၏။ အခြင်ရှိသောသူအားပင်ပန်း၊ စွာအလုပ်လုပ်

ရသောအခွင့်ကိုငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်၌

ကောင်းသောသူအားပေးစရာအို၊ ထည်းဗူးသို

ထားရသော အခွင့်ကိုငှါပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှု

အရာသည်ထည်းအနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စား

သောအမှုဖြစ်၏။

၃

၁၆ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့ သည်မိမိတို့ အ

သည်မပြည့်တတ်၊ မြ

ရပ်သို့ တဝန်ပြန်သွား။

ဘုရားသည်လုပ်မပြော

၁၇ သိကြ၏။ စွက်မိသည်

၁၈ သည်ထည်း ကြား၍

၁၉ တွင်

၂၀ အသည်ဖြစ်ထတံ

၂၁ အမှုအရာ

၂၂ သိ၏။ လူတို့

၂၃ စားစားထုတ်သော

၂၄ ငှါ၊ ဘုရားသခင်၏

၂၅ ခွင့်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်

၂၆ သည်နိစ္ဆိကဝရဖြစ်သည်ကို

၂၇ ပြုနိုင်ရာ၊ နှုတ်၍ မယူနိုင်ရာ၊ လူ

၂၈ တော်၌ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ ဘုရား

၂၉ ပြုတော်မူ၏။ ဖြစ်ဘူးသောအရာသည်လည်း

၃၀ သောအရာနှင့်တူ၏။ ဖြစ်ထတံသောအရာသည်

လည်း၊ ခြံဘူးအသာအရာ နှင့် တူ၏။ လွန် ပြီးသော အရာ ထိုကို ထည်း ဘုရား သခင် တောင်း ပြန်တော်မူ၏။

ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာ တရား ဖီရင်ရာ အရပ်၌ အဝစ္စ အမှုရှိသည်ကို ၎င်း၊ ခြောင့်မတ်ရာ အရပ်၌ စုစုပေါင်း ရှိသည်ကို ၎င်း ငါမြင်ပြီ။- ဘုရား သခင်သည် ခြောင့်မတ်သောသူ ထို၏အမှုနှင့်၊ ဖ တရားသောသူ ထို၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော် မူသည်ဟု ငါအောင်းပေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သံသိမ်းသောအကြံ၊ သံသိမ်းသော အမှုကို ကြော အီရင်ရသော အမြန်ရှိ၏။- လူသားထို နေရာကို ရည်မှတ်၍ ငါအောင်းပေသည် ကား၊ လူ ထို ကို ဘုရား သခင် နှ့် စမ်းတော် မူသည် အကြောင်းနှင့်၊ သူထိုသည် တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ မြစ် သည်ကို သူထိုသိမြင်မည် အကြောင်း။ နေရာကျ မတည်း။- ထူသား၊ ထွေကြွ သော အမှုကို တိ ရှိန္နာန်ထွေကြွ တတ်င်းထို နှစ်ဦးထိုသည်တပါး သည်း၊ သော အမှုကို တွေ့ကြုံ လျက်၊ တဦးသော သူထို တဦး သေတတ်ပါ။ အလုံး နှ့်ထိုသည် သ မက်တမျိုးတည်း၊ ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည် တိရစ္ဆာန်ထက် ထူးမြတ်သော အကြောင်းမူ၊ နှ့်ထိုသည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။- အလုံး နှ့်ထို ညီတရတည်းသော အရပ် သို့ရောက်တတ်ကြ ။ အလုံး နှ့်ထိုသည် မြေ မှုန့်ထဲက မြစ်သည်နှင့် သည်းမြေမှုန့်ထဲ သို့ပြန်သွားတတ်ကြ၏။- သို့ရာ တွင်း၊ အထက်သို့ တက်တတ် သော လူသား၏ မိညည်ကို ၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေ သို့ဆင်းတတ် သော တိရစ္ဆာန်၏ မိညည်ကို ၎င်း၊ အဘယ် သူ သည်ပိုင်းခြား၍ သိသနည်း။- လူသည် မိမိပြုမှု ရာ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ အမှုထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အမှုဖြစ်၏။ သူသည် မိမိ နောက်မှာ အဆယ် သို့ မြစ်ထဲတံ့သည်ကို သိမြင် မည် အကြောင်း၊ အ ဆယ်သူဆောင်ခွဲလိမ့်မည်နည်း။

၇

တစ်နိတိုး၊ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော ညည်း၊ ဆဲခြင်း၊ ထိုကို ငါထပ်၍ ဆင်ခြင်၏။ ညည်းဆဲခြင်း ကို စံရသော သူထို သည် ပိုကျွေးသော် လည်း၊ ဇွတ်သော ပေးနှိုင်းသော သူမရှိ၊ ညည်းဆဲ တတ် သောသူ ထိုသည် ငါပိုမိုရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေး ၊ နှိုင်းသောသူမရှိ။- သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသောလူ သေသည် အသက် နှစ်ဆေးသော လူ နှစ်ထက်

၁ သာ၍ မက်လာ၍ သည်ထုငါဆိုရ၏။- သို့ရာတွင်း၊ တခါမျှ မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာ ပြု သောလူစုရိုက်ကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ် ၂ ဦးထက်သာ၍ မက်လာ၍၏။- တစ်နိတိုး၊ ဘေးအား ထုတ်ခြင်း၊ အမှုနှင့်၊ ကောင်း၊ နှ့်စွာ ပြီးစီးသော အမှု အလုံး နှ့် ထိုကို ၎င်း၊ ထို သို့သော အမှု ထို ကြောင့်လူတပါး မြို့ဝှေ့ကြောင်းကို ၎င်း ငါဆင်ခြင် ၏။ ထိုအမှုအရာ သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျွတ် ၁ ဇာသော အမှုဖြစ် ပါ။- ပိုက်သော ထူသည် မိမိ ထက်ရှင်း၊ ပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကို ဇာတတ် ၂ ၏။- ခြိမ်သက်ခြင်း နှင့် ရှည်လျက်၊ ထက်တရုတ် တည်း၊ သော ဥဉာသည် ပင်ပန်း၊ ဂွာ လုပ် မြင်း၊ လေကို ကျွတ် ဝေးခြင်း နှင့် ရှည်လျက်၊ ထက်နှစ် ဇက်၌ ပြည့်သော ဥဉာထက်သာ၍ ကောင်း၏။ ၃ တစ်နိတိုး၊ ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာ အနတ္တ အမှုကို ၄ ဆင်ခြင်သော အရာဟူမူကား၊- ထူသည် အဖော် အဖက်၊ သားသို့၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊ တထောက် တည်း၊ မြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားစားထုတ်၍ မ ကုန်နိုင်၊ မိမိစည်းမိမိကို မြင်၍ မပရောင့်လှ နှိုင်းငါ သည်ကိုယ်ကို ညည်းသေ၍၊ အဆယ်သူအမှုကြိုး စားစားထုတ်သနည်း၊ ဟုပေးတတ်။ ဤအမှုအ ရာသည်လည်း၊ အနတ္တအမှု၊ အလွန်ပင်ပန်းစေ ၆ သော အမှုဖြစ်၏။- လူသည် တယောက်တည်း ထက် နှစ်ယောက် သာ၍ ကောင်း၏။ ကြိုးစား စား ထုတ် လျှင်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ရ ၇ တတ် ၏။- တယောက် ထဲ လျှင် တီယောက် ထူ လိမ့်မည်၊ တယောက်တည်းသောသူထဲလျှင် မူ ၈ ကား၊ အကျိုးနည်း၊ ပြီးထူသောသူမရှိ။- ထူသည် နှစ်ယောက် အတူ တိပ်လျှင် နွေး တတ်၏။ တ ယောက်တည်းသောသူမူကား၊ အဘယ်သို့နွေး ၉ နှိုင်းသနည်း။- လူ တယောက် သည် တထောက် ကို နှိုင်းလျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက် သီးတား နှိုင်း၏။ လုံးလွန်းတင်သော ကြိုးသည်လည်း၊ အထွယ်တ ကူမပြတ်တတ်၊ ၁၀ ထူမြင်းကို မခံ၊ အသက်ကြိုး၍ ပိုက်ထော့ရှင် ဘုရင်ထက်၊ ပညာ ရှိသော ဆင်းရဲသား သူလေ ၁၁ သည်သာ၍ မြတ်၏။- ထိုသို့သော သူလေသည် ထောင်ထဲကထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ် သို့ ရောက် တတ်၏။ ထိုသို့သော ရှင်ဘုရင် မူကား၊ အစစ ပိုက်တရုနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ၁၂ သို့ သည်တတ် ၏။- နေအောက်မှာ ကျွပ် ထည် သော သတ္တဝါ အပေါင်း၊ ထို သည် မင်း၊ အမိတ်

၁၁၆

၁၁၁

၁၈ ခါးစွတ်သည်တညည့်ထုံးမသေတတ်- ဗြည
 ၂၀ နိုင်ငံထုပ်ဆောင်တတ်၏- ဆင်းရဲသောသူထို့
 ၂၁ ထက်ရုံးကို ဆန့် တတ်၏- မိုဏ်းပွင့်ကျသော်
 ၂၂ ပါနီကိုဝတ်ရကြ၏- ကိုယ်အဖွဲ့စောင့်ထိုက်ရက်
 ၂၃ တတ်၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်းမြှိတ်ခါးထိုး
 ၂၄ ဖြစ်သား အသက် ကြီးသူ ထို့နှင့် ထိုင်၏။ ထင်
 ၂၅ ရှားသောသူ ဖြစ်ရ၏- နှောသော အထည် အ
 ၂၆ လိပ်ကိုရက်၍ ရောင်းတတ်၏။ ခါးစည်း ထို့ကို
 ၂၇ ထည်းကုန်သည်နှင့်တူတတ်၏- သူလုပ်သောအ
 ၂၈ ထည်အလိပ်သည်မိုင်ခွဲ၍၊ ငှာသောအဆင်းနှင့်
 ၂၉ ပြည့် နှံ့ သ ဖြင့်၊ သူ သည် နောင်ကာလ၌ ဝမ်း

၂၀ မြောက်လိပ်မည်း-
 ၂၁ ဖြစ်၊ မေတ္တာတရား
 ၂၂ ဖြစ်သောသူထို့သား
 ၂၃ ဖြစ်၊ ပွင့်မိခြင်းအစ
 ၂၄ ထိုးထိုသည်ထွက်
 ၂၅ ဖြစ်၊ သူ၏ခင်ပွန်း
 ၂၆ ထိုသည် ကောင်းစွာ
 ၂၇ သင်သည် ထိုသူအ
 ၂၈ သူကို ချီးမွမ်းတတ်
 ၂၉ ရာ သည် ငှာသော
 ၃၀ သော အဆင်းသည်
 ၃၁ ထာဝရ ဘုရားကို ရ
 ၃၂ ချီးမွမ်း ခြင်းကို ခံရ
 ၃၃ ကျင့်ရာ အကျိုးကို
 ၃၄ သည်မြှိတ်ခါးထိုး
 ၃၅ သတည်း။

ဇင်ရှောလမုန့်စီရင်ရေးထားသောသူကြံ့ကျမ်းပြီး၏

ဧဝသနာကျမ်း။
 ECCLESIASTES

၁ ဝါဒီ၏ သားတော်၊ ဓမ္မဧဝသနာ ဆရာ ဖြစ်
 ၂ သော ယေရှုရှုထင်မင်းကြီး၏ စကားဟူမူကား-
 ၃ အနုတ္တသက်သက်၊ အနုတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်း
 ၄ သောအရာထိုသည်အနုတ္တဖြစ်ကြ၏- လူသည်
 ၅ နေ့အောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ် သမျှထို့အ
 ၆ ဘယ်အကျိုးရှိသနည်း- လူတဆက်လွန်သွား
 ၇ ၏တဆက်ပေါ်သား၊ မြေကြီးမူကားအစည်အ
 ၈ ခြံတည်း- နေ့လည်း ထွက်လျက် ဝင်လျက်၊
 ၉ ထွက်ရာအရပ်သို့တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်ထမ်း
 ၁၀ သို့လိုက်၍၊ တဖန် မြောက်ထမ်း သို့ ပြန်သည်
 ၁၁ တတ်၏- လေသည်လည်းအစည်လည်သွား၍၊
 ၁၂ လည်ပြီးသော အရပ်သို့ တဖန် ပြန်၍ လည်ပြန်
 ၁၃ တတ်၏- ခပ်သိမ်းသော မြစ်ထိုသည် ပင်လယ်
 ၁၄ ထဲသို့ ရောက်ကြ၏၊ သို့သော် လည်း၊ ပင်လယ်

သည်မပြည့်တတ်၊ မြစ်ရေသည်မီး
 ၁၀ ရပ်သို့ တဖန် ပြန်သွားတတ်၏- သံ
 ၁၁ အရာထိုသည်လူမပြောနိုင်အောင် ဝ
 ၁၂ နှင့်ရှည်ကြ၏၊ ဓုတ်မိသည် ဖြင့်၍ မ
 ၁၃ နားသည် လည်း ကြား၍ မဝတတ်-
 ၁၄ သောအရာသည်မြစ်ထဲတံသော အရာ
 ၁၅ ထရပြသောအမှုသည် ပြုထဲတံသောအ
 ၁၆ ၏နေ့အောက်မှာ အသစ်သော အမှုအရ
 ၁၇ ကြည့်ပါ၊ အသစ်ဖြစ်၏ထိုသောအ
 ၁၈ တစုံတရာရှိသော၊ ထိုအမှုအရာသည်ငါ
 ၁၉ ရင်၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးပြီ- ရှေးဖြစ်သော
 ၂၀ အမှုအရာထိုကိုဧဝသနာတတ်၏နောက်ပြန်
 ၂၁ တံသော အမှုအရာ ထိုကိုလည်း၊ ထိုအမှု အရာ
 ၂၂ နောက်၌ဖြစ်ထဲတံသော သူထိုသည်ဧဝသနာ
 ၂၃ လိပ်မည်း။

၁၈ နိမိစ္ဆိတည်းတညညှိတည်းမသေတတ်၊- ဗြည
 ၂၀ ကိုင်၍ထုပ်ဆောင်တတ်၏- ဆင်းရဲသောသူထို
 ၂၁ စားထက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်ခွတ်သောသူထိုစား
 ၂၂ ထက်ရုံးကိုဆန့်တတ်၏- မိုဏ်းပွင့်ကုသော်
 ၂၃ ထည်း၊ မိမိအိပ်သူအိပ်သား၊ ထိုအတွက်မမ်း
 ၂၄ မိမိ၊ အိပ်သူအိပ်သား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည်ကတ္တီ
 ၂၅ ပါနီကိုဝတ်ရကြ၏- ကိုယ်အဖို့ခေါင်ထိုကိုရက်
 ၂၆ ဖိတ်ရော့နှင့်မောင်းသောအထည်ကိုဝတ်
 ၂၇ တတ်၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်းမြိတ်ခါးထိုး၍
 ၂၈ ဖြည့်သား၊ အသက်ကြီးသူထိုးနှင့်ထိုင်၍၊ ထင်
 ၂၉ ခွားသောသူဖြစ်ရ၏- ရှေးသောအထည်အ
 ၃၀ လိပ်ကိုရက်၍၊ ရောင်းတတ်၏၊ ခါးစည်းထိုကို
 ၃၁ ထည်းကုန်သည်၌တတ်၏- သူထုပ်သောအ
 ၃၂ ထည်အလိပ်သည်မိုင်ခွဲ၍၊ ဖွသောအဆင်းနှင့်
 ၃၃ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည်နောင်ကာလ၌ဝမ်း

၂၁ ပြောတိလိမ့်မည်
 ၂၂ ဖြစ်၊ မေတ္တာတရ
 ၂၃ အိပ်သူအိပ်သား
 ၂၄ စား၊ ခွင်းမိခြင်း
 ၂၅ ထိုးထိုသည်ထေး
 ၂၆ ကြမ်းသူ၏ခင်
 ၂၇ ထိုသည်ထောင်
 ၂၈ သင်သည်ထိုသူ
 ၂၉ သူကိုရိုးခွမ်းဝ
 ၃၀ ရာထည်ဖြင့်၊
 ၃၁ သောအဆင်းဝ
 ၃၂ ထာဝရဘုရားက
 ၃၃ ရိုးခွမ်းခြင်းကို
 ၃၄ ကွင့်ရာအကျိုး
 ၃၅ သည်မြိတ်ခါးထိုး
 ၃၆ သတည်း။

ရင်ရှေးထုစုနိမိရင်ရေးထားသောသူတို့ကွမ်းပြု

၁၈ နိမိစ္ဆိတည်းတညညှိတည်းမသေတတ်၊- ဗြည
 ၂၀ ကိုင်၍ထုပ်ဆောင်တတ်၏- ဆင်းရဲသောသူထို
 ၂၁ စားထက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်ခွတ်သောသူထိုစား
 ၂၂ ထက်ရုံးကိုဆန့်တတ်၏- မိုဏ်းပွင့်ကုသော်
 ၂၃ ထည်း၊ မိမိအိပ်သူအိပ်သား၊ ထိုအတွက်မမ်း
 ၂၄ မိမိ၊ အိပ်သူအိပ်သား၊ အပေါင်း၊ ထိုသည်ကတ္တီ
 ၂၅ ပါနီကိုဝတ်ရကြ၏- ကိုယ်အဖို့ခေါင်ထိုကိုရက်
 ၂၆ ဖိတ်ရော့နှင့်မောင်းသောအထည်ကိုဝတ်
 ၂၇ တတ်၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်းမြိတ်ခါးထိုး၍
 ၂၈ ဖြည့်သား၊ အသက်ကြီးသူထိုးနှင့်ထိုင်၍၊ ထင်
 ၂၉ ခွားသောသူဖြစ်ရ၏- ရှေးသောအထည်အ
 ၃၀ လိပ်ကိုရက်၍၊ ရောင်းတတ်၏၊ ခါးစည်းထိုကို
 ၃၁ ထည်းကုန်သည်၌တတ်၏- သူထုပ်သောအ
 ၃၂ ထည်အလိပ်သည်မိုင်ခွဲ၍၊ ဖွသောအဆင်းနှင့်
 ၃၃ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည်နောင်ကာလ၌ဝမ်း

ဇောသနာကျမ်း၊
 ECCLESIASTES

၁ ဝါပိန်၏သားတော်၊ ဓမ္မဇောသနာဆရာဖြစ်
 ၂ သောထေရုဇ္ဈထင်မင်းကြီး၏ကေားဟူမူကား-
 ၃ အနုတ္တသက်သက်၊ အနုတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်း
 ၄ သောအရာထိုသည်အနုတ္တဖြစ်ကြ၏- လူသည်
 ၅ နေရောက်မှာကြီးစားစားထုတ်သမျှအိပ်အ
 ၆ ထယ်အကျိုးရှိသနည်း- ထုတဆက်လွန်သွား
 ၇ ၏တဆက်ပေါ်သား၊ မြေကြီးမူကားအစည်အ
 ၈ ဖြစ်သည်၏- နေထည်းထွက်ထွက်ဝင်ထွက်၊
 ၉ ထွက်ရာအရပ်သို့တဝန်းပြေးထွက်၊ တောင်ထမ်း
 ၁၀ သို့ထိုက်၍၊ တဝန်းပြောတ်သမ်းထို့ပြန်သည်
 ၁၁ တတ်၏- ထေသည်ထည်းအစည်ထည်သွား၍၊
 ၁၂ ထည်ပြီးသောအရပ်သို့တဝန်းပြန်၍သည်ပြန်
 ၁၃ တတ်၏- ခပ်သိမ်းသောဖြစ်ထိုသည်ပင်လယ်
 ၁၄ ထဲသို့ရောက်ကြ၏၊ သို့သော်ထည်း၊ ပင်လယ်

၁၁ ထည်ပပြည့်တတ်၊ မြင်ရေထည့်
 ၁၂ ရပ်သို့တဝန်းပြန်သွားတတ်၏-
 ၁၃ အရာထိုသည်ထုပ်ပြောနိုင်သော
 ၁၄ နှင့်၌ပြန်၊ ချက်မိထည်ပြန်၍
 ၁၅ နားသည်ထည်း၊ ကြား၍ဝေထမ်း
 ၁၆ သောအရာသည်ဖြစ်ထေ့သောအရာ
 ၁၇ ထရပြသောအမှုသည်ပြုထေ့သော
 ၁၈ ၏နေရောက်မှာအထက်သောအရာ
 ၁၉ ကြည့်ပါ၊ အသစ်ဖြစ်ထူထိုရသော
 ၂၀ တန်တရပ်သောထိုအရာအရာထည်
 ၂၁ ရင်၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်သား၊ ပြီး
 ၂၂ အမှုအရာထိုကိုနေထွားတတ်၏အရာ
 ၂၃ ထံသောအမှုအရာထိုကိုထည်း၊ ထို
 ၂၄ နောက်၌ဖြစ်ထေ့သောထိုထည်
 ၂၅ လိမ့်မည်။

လည်း၊ ခြံဘူးသော အရာ နှင့် တူ၏။ လွန် ပြီးသော အရာ ထိုကို လည်း ဘုရား သခင် တောင်း ပြန်တော်မူ၏။

- ၁၆ ထိုမှတပါး။ နေ့စောက်မှာ တရား စီရင်ရာ အရပ်၌ အဝစ္စ အမှုရှိသည်ကို ၎င်း၊ မြောင့်မတ်ရာ အရပ်၌ စုစုပေါင်း ရှိသည်ကို ၎င်း ငါမြင်ပြီ။- ဘုရား သခင်သည် မြောင့်မတ်သောသူ ထို၏အမှုနှင့်၊ ဖတရားသောသူ ထို၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်ဟု ငါစောင်းစေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော အကြံ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုထိုကို
- ၁၇ စစ်ကြော စီရင်ရသော အချိန်ရှိ၏။- လူသားထို့ နေရာကို ရည်မှတ်၍ ငါစောင်းစေသည် ကား၊ လူ ထို ကို ဘုရား သခင် နဲ့ စမ်းတော် မူမည် အကြောင်းနှင့်၊ သူထိုသည် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ကို သူထိုသိမြင်မည် အကြောင်း။ နေရာကျ
- ၁၈ သတည်း။- လူသားတွေကြိုသော အမှုကို တိရစ္ဆာန်တွေကြိုတတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးထိုသည်တပါး တည်းသော အမှုကိုတွေကြိုလျက်၊ တဦးသေသကဲ့သို့ တဦးသေတတ်၏။ အလုံးစုံထိုသည် သသက်တမျိုးတည်း ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည် တိရစ္ဆာန်ထက် ထူးမြတ်သော အကြောင်းမရှိ။
- ၂၀ အလုံးစုံထိုသည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။- အလုံးစုံထိုသည် တခုတည်းသော အရပ်သို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံထိုသည် မြေမှန်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့်
- ၂၁ အညီ၊ မြေမှန်ထဲသို့ ပြန်သွားတတ်ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့ တက်တတ်သော လူသား၏ ပိညည်ကို ၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေသို့ ဆင်းတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ ပိညည်ကို ၎င်း၊ အဘယ်သူ
- ၂၂ သည် ပိုင်းခြား၍ သိသနည်း။- လူသည် မိမိပြုမှု ရာ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်း အမှုထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အဖို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိ နောက်မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ်ထံတော်သည်ကို သိမြင် မည် အကြောင်း။ အဘယ်သူဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

၇

- ၂၃ တစ်နိတုံ၊ နေ့စောက်မှာ ပြုသမျှသော ညည်းဆဲခြင်းထိုကို ငါထပ်၍ ဆင်ခြင်၏။ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူထို သည် မိကျွေးသော် လည်း၊ ချမ်းသာ ပေးနိုင်သော သူမရှိ။ ညည်းဆဲ တတ်သောသူ ထိုသည် တဖိုဖိုရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေး
- ၂၄ နိုင်သောသူမရှိ။- သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသောလူ သေသည် အသက် ရှင်သေးသော လူ ရှင်ထက်

- ၂၅ သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။- သို့ရာတွင်၊ တခါမျှ မမြင်သေးသောသူ၊ နေ့စောက်မှာ ပြုသော အမှုမှန်ကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်
- ၂၆ ဦးထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။- တစ်ကြိမ်စားစား ထုတ်ခြင်း အမှုနှင့်၊ ကောင်းစွန်စွာ ပြီးစီးသော အမှု အလုံး စုံ ထိုကို ၎င်း၊ ထိုသို့သော အမှု ထိုကြောင့်သူတပါး မြို့ဝှကြောင်းကို ၎င်း ငါဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တ အမှု၊ လေကို ကျက်
- ၂၇ စားသော အမှုဖြစ် ၏။- မိုက်သော ထူသည် မိမိ ထက်ချင်း မိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကို စားတတ်
- ၂၈ ၏။- ခြိမ်သက်ခြင်း နှင့် ရှည်လျက်၊ ထက်တဆုတ်တည်း သော ဥဇ္ဈာသည် ပင်ပန်း ခွာ လုပ် ခြင်း၊ လေကို ကျက်စားခြင်း နှင့် ရှည်လျက်၊ လက်နှစ်ဖက်၌ ဖြည့်သော ဥဇ္ဈာ ထက်သာ၍ ကောင်း၏။
- ၂၉ တစ်နိတုံ၊ နေ့စောက်မှာ အနတ္တ အမှုကို
- ၃၀ ဆင်ခြင်သော အရာဟူမူကား။- လူသည် အစော်အမတ်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားစား ထုတ်၍ မကုန်နိုင်၊ မိမိစည်းမိမိကို ခြိမ်ခြံမရောင့်လှိုင်ငါသည်ကို ယိကို ညည်းဆဲ၍၊ အဘယ်သူအဖို့ကြီး
- ၃၁ စားစား ထုတ်သနည်းဟု မေးတတ်၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ အမှု၊ အလွန်ပင်ပန်းစေသော အမှုဖြစ်၏။- လူသည် တယောက်တည်း ထက် နှစ်ယောက် သာ၍ ကောင်း ၏။ ကြိုးစားစား ထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ရ
- ၃၂ တတ်၏။- တယောက်ထဲ လျှင် ဟိယောက် ထူလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူထဲလျှင် မူ
- ၃၃ ကား အကျိုးနည်းပြီး ထူသောသူမရှိ။- လူသည် နှစ်ယောက် အတူ အိပ်လျှင် နွေး တတ်၏။ တယောက်တည်းသောသူမူကား၊ အဘယ်သို့နွေး
- ၃၄ နိုင်သနည်း။- လူ တယောက် သည် တယောက်ကို နိုင်လျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက် ဆီးတား နိုင်၏။ သုံးလွန်းတင်သော ကြီးသည်လည်း အလွယ်တကူ မပြတ်တတ်။
- ၃၅ ဆုမွန်ခြင်းကို မခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သောရှင် ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသော ဆင်းရဲသား သူငယ်
- ၃၆ သည်သာ၍ မြတ်၏။- ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင်ထဲက ထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သော ရှင်ဘုရင် မူကား၊ အဝေရိပ်ကလုနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်း
- ၃၇ သို့လျှင် တတ်၏။- နေ့စောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါ အပေါင်း ထိုသည့် မင်း အမိတ်

- ၃၈ စိမ်းစွယ်သည့်တည့်ည့်ထုံးစေတတ်- ဗြည့်
- ၂၀ ကိုင်၍ထုပ်ဆောင်တတ်၏- ဆင်းရဲသောသူထို
- ၂၁ စားထက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်စွတ်သောသူထိုစား
- ၂၂ ထက်ရုံးကို ဆန့် တတ် ၏- မိုဏ်းပွင့်ကုသော်
- ၂၃ ထည်း၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်သား ထို စေတတ် မမ်း
- ၂၄ မိမိ၊ အိမ်သူအိမ်သားစေပါင်းထိုသည်ကတ္တီ
- ၂၅ ယါနီကိုဝတ်ရကြ၏-ကိုယ်စေ့စောင်ထိုကိုရတ်
- ၂၆ ၍၊ ဝိတ်ရော နှင့် ဖောင်းသော စေတည်ကို ဝတ်
- ၂၇ တတ်၏- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်းမြိတ်၏ထို၌
- ၂၈ ပြည်သား၊ စေတက် ကြီးသူ ထိုနှင့် ထို၍၊ ဆင်
- ၂၉ ရွာသောသူ ဖြစ်ရ၏- ရှောသော စေတည် စေ
- ၃၀ လိပ်ကိုရတ်၍ ရောင်းတတ်၏၊ ဘီးစည်း ထိုကို
- ၃၁ ထည်းကုန်သည်၌တတ်၏- သူထုပ်သောစေ
- ၃၂ ထည်စေလိပ်သည်မိုင်ခွဲ၍၊ ဟူသောစေဆင်းနှင့်
- ၃၃ ပြည့် နှို ထ ဖြင့်၊ သူ ထည် နောင်ကထ၌ ဝတ်၊

- ၂၄ ပြောလိမ့်မည်- သည်းထားထို ပြောဆက်
- ၂၅ ၍၊ စေတောတရားစားဖြင့် နှုတ်မြတ်ထက်၏-
- ၂၆ အိမ်သူအိမ်သား၊ ပြုစုသတ္တထိုကို ပြည့်စုံထက်
- ၂၇ ၏၊ ဝှင်းမိမြင်း၊ စေတကိုမစားတတ်- ထုတ်ထား
- ၂၈ ထိုးထိုသည်တ၍၊ စေတကိုကောင်းကြီးစေတတ်
- ၂၉ ဩ၏၊ သူ၏ခင်ပွန်းကထည်း- ထု၍ထိုးစေတော
- ၃၀ ထိုသည် ကောင်း နှင့် နှာ ပြု ကြပြီး ထိုရာရာ၌
- ၃၁ သပ် ထည် ထို သူ စေပါင်း ထိုထို ရွန်ထဲ ပြီသူ
- ၃၂ သူ ကို ရှိအစား ထက် ၏- ထည် ကျေးသော စေ
- ၃၃ ရာ ထည် ဟူ၍ ဘေး ဖြင်းနှင့် နှည် ထက် ၏ ဟူ
- ၃၄ သော စေဆင်း၊ ထည်ထည်း၊ စေတည်း ဦး ဖြစ်၏
- ၃၅ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော စိန္တ ဗုဒ္ဓကထ
- ၃၆ ရှိုးစွမ်း၊ ဖြင်းကို ခံရလိမ့်မည်- ထိုသို့သော စိန္တ
- ၃၇ ကျင့်ရာ စေထိုး ထို ဗေထော- သူ ပြုသော စေ
- ၃၈ သည်မြိတ်ခါးထို၌ သူ၏စေတောကိုထင်ရှားစေ
- ၃၉ သတည်း၊

ရင်ရှောထစုန်မီရင်ရေးထားသောသူတို့ကွမ်းပြီး၏

ဧသနာကျမ်း၊
ECCLESIASTES

- ၁ ခါမိန် ၏ သားတော်၊ ဧဗ္ဗဧသနာ ဆရာ ဖြစ်
- ၂ သော ထေရုဗ္ဗထင်မင်းကြီး၏ ကောင်းထုမူကား-
- ၃ စေတုတ္ထသတ်သတ်၊ စေတုတ္ထသတ်သတ်၊ ခပ်သိမ်း
- ၄ သောစေတုထိုသည်စေတုတ္ထဖြစ်ကြ၏- ထူသည်
- ၅ နေ့စောက်မှာ ကြိုးစားစားထုတ် သမ္ဘာထို့၌စေ
- ၆ ထယ်စေကျိုး၍သနည်း- ထုတဆတ်လွန်သွား
- ၇ ၏၊ တဆက်ပေါ်ထာ၏၊ မြေကြီးမူကားစေညီစေ
- ၈ ဖြီ တည်း၏- နေ ထည်း၊ ထွက်ထွက် ဝင်ထွက်၊
- ၉ ထွက်ရာစေရပ်သို့တခန့်ပြေးထွက်၊ တောင်ထမ်း
- ၁၀ သို့ ထိုက်၍၊ တ ခန့် ပြောလိမ့်မည်၊ ထို ဖြန် ထည်
- ၁၁ တတ်၏- ထေသည်လည်းစေတည်ထည်သွား၍၊
- ၁၂ ထည်ပြီးသော စေရပ်သို့ တခန့် ဖြန်၍ ထည်ဖြန်
- ၁၃ တတ်၏- ခပ်သိမ်းသော ဖြစ်ထိုသည် ပင်လယ်
- ၁၄ ထဲသို့ ရောက်ကြ၏၊ သို့သော် ထည်း၊ ပင်လယ်

- ထည်ပပြည့်တတ်၊ မြင်ရေထည် မီးထွက်ရာစေ
- ၁ ရပ်သို့ တခန့် ဖြန်သွား တတ်၏- ခပ်သိမ်းသော
- ၂ စေတုထိုသည်ထူပြော နှိုင်းစောင် ပင်လယ်မြင်း
- ၃ နှင့်နှည်ကြ၏၊ ရွတ်မိထည် ဖြစ်၍ စေတုထိုထက်
- ၄ နား၊ ထည် ထည်း၊ ကြား၍ စေတတ်- မြင်သွား
- ၅ သောစေတုထည်ဖြစ်ထေ့သော စေတုနှင့်ထု၏
- ၆ ထရုပြသောစေမှုထည် ပြုထေ့သောစေမှုနှင့်ထု
- ၇ ၏၊ နေ့စောက်မှာ စေထင်သော စေမှုစေတု ချိုး-
- ၈ ကြည့်ပါ၊ စေသစ်ဖြစ်ထုထိုရသောစေမှုစေတု
- ၉ တန့်တစုပြသသော ထိုစေမှုစေတုထည်ငါးထိုစေ
- ၁၀ ရင်း၊ ရှေးကထည်ဖြစ်သွားပြီး- ရှေးမြင်သောသော
- ၁၁ စေမှုစေတုထိုကိုစေ့စေ့တတ်၏၊ နောက်ဖြစ်စေ
- ၁၂ တံ့သော စေမှုစေတု ထိုကိုထည်း၊ ထိုစေမှု စေတု
- ၁၃ နောက်၌ဖြစ်ထေ့သော ထုထိုထည်စေ့စေ့မြေ
- ၁၄ လိမ့်မည်၊

၁၂ ငါးစွာသေဝါဒရာထည်၊ ထေရုရှင်မြို့၌
 ၁၃ ထေရုရှင်ဘုရင်ဖြစ်စည်တွင်- မိတ်၊ ကောင်း၊
 ကင်စောက်၌ပြုသမျှကို ညာတ်ပညာထား
 ဖြင့်၊ ရှာဖွေ စစ်ဆေးခြင်း၊ ငှါ နှစ်လုံးထား၊ ထု
 သားထိုးကွပ်ထည်ရာကို ပင်ပန်းစေသောစေမှု
 ၁၄ ကိုဘုရားထစင်ပေးတော်မူပြီး- နေ့စောက်မှာပြု
 ထေသမျှသော စေမှုစရာကို ငါမြင်ပြီး၊ စေလုံး
 စုံထိုသည်စေနတ္ထစေမှု၊ ထေကို ကျက်စားသော
 ၁၅ စေမှုဖြစ်ကြ၏- ကောက်သောစရာကိုမပြောင့်
 ၁၆ စေနှိုင်း၊ ချီထွေသော စရာကိုမရေတွက်ရာ- ငါ
 ထည် ကိုယ်မိတ် နှစ်လုံး ထဲမှာ ပြောဆို သည်
 ထား၊ ငါသည်စေရင်း၊ ထေရုရှင်မြို့၌ဖြစ်ဘူး
 သောသူ စေပေါင်းထိုထက်ကြီးမြင့်၍ပညာရှိ၏
 စကယ်စင်စစ်မိတ်နှစ်လုံးသည်ပညာစတတ်
 ၁၇ ရှားကိုစေထူးသဖြင့်ထေကျက်၏- ပညာတရား
 ကို၎င်း၊ လှုပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်ခဲခြင်းကို၎င်း
 ပိုင်းခြား၍ ထိထုံသောငှါ ငါသည် နှစ်လုံးထား
 ၏ ထိုစေမှုသည်ထည်း၊ ထေကို ကျက်စားသော
 ၁၈ စေမှု ဖြစ်သည်ကို မိတ်မိ၏- အကြောင်း မူကား၊
 ပညာရှားလျှင်၊ ပြုခြင်းစရာ အကြောင်း ရှား၏၊
 ထိပွဲ အတတ်ထိုးပွားသော သူသည် ဝမ်းနည်း
 ဖြင်းထိုးပွားတတ်၏

၁ ထေရ်ငါသည် ကိုယ်မိတ် နှစ်လုံး ထဲမှာ ပြော
 ထည်ထား၊ ထာပါ၊ ရှင်ထန်းခြင်းစားဖြင့်သင့်
 ကိုငါစုံစမ်းမည်၊ သို့ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့
 ထော့ယူ ဆိုရာတွင်၊ ထိုစေမှုစရာ သည်ထည်း
 ၂ အနတ္တဖြစ်ထေ၏- ရယ်မောခြင်းကိုသင်သည်
 စေရူးဖြစ်ဟူ၍၎င်း၊ ရှင်ထန်းခြင်းကိုစေထည်
 ၃ ကြောင့်အိုသို့ပြုသနည်းဟူ၍၎င်းငါဆိုရ၏- တ
 ခန်ထူသားထိုသည်မိတ်၊ ကောင်း၊ ကင်စောက်
 ၌၊ ထသက်ထုံးပြုသင့်သော စေမှုကောင်းကိုထိ
 ထုံသောငှါ၊ ပညာတရားကို ထေ ကျက် ထွက်
 နှင့်၊ ဓမ္မရည် စေလိုသို့ လိုက်၍၊ မိုက်သောစ
 ကျင့်စေသွံ ကွပ်ထည်ခြင်းငှါ၊ ငါကြံစည်၏-
 ၄ ကြီး ကွယ် သော စေထုပ်ကို စီရင်၍ တိမ်ထိုးကို
 ဆောက်၏၊ ဓမ္မဥယျာဉ်ထိုးကိုလည်း မိုက်၏-
 ၅ ဥယျာဉ်စေရိုးမျိုးကိုပြုရ၍၊ ဝမ်းသိမ်းသောစသီး
 ၆ မျိုးကိုသီးသောစပင်ထိုးကိုလည်း မိုက်၏- သစ်
 ပင်၌၊ နှင့်ပြည့်စုံသောတောကိုရေလောင်းစရာ
 ၇ ထိုရေကန်ထိုးကိုလည်း လုပ်၏- ကျွန်တောကွား၊
 ကျွန်မိမိထိုးကိုထိမ်းယူ၍၊ ချီသားပေါက်မှာ

ထည်းမြကြ၏- ငစေရင်း၊ ထေရုရှင်မြို့၌ဖြစ်ဘူး၊
 သော သူစေပေါင်းထိုထက်၊ ငါသည်တိမိန္ဒာန်စ
 ၈ ကြီးစေလုံးထိုးနှင့် ထေရုရှင်ရတတ်၏- ရှာငွေကို
 ၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆိုင်သော စာဏ္ဍာ၊ ကျေးရွာ
 ထို၌ နှဲသော စေရန်ကို၎င်းငါထည်း၊ ဇူး၏၊ စေပြန်
 သမားယောကျာ်းမိမိထိုးကို၎င်း၊ ထုသားထိုး ပျော်
 မွေတတ်သောကြင်လျှာမိမိမောင်းမမိထိုးကို
 ၉ ၎င်းငါသိမ်းယူ၏- ထိုသို့ငစေရင်း၊ ထေရုရှင်မြို့
 ၌ ဖြစ်ဘူးသော သူစေပေါင်း ထိုထက်၊ ငါသည်
 ထိုးပွား၍ ကြီးမြင့် ဖြင်းသို့ ရောက် ၏- င ပညာ
 ၁၀ သည်း တည်လျက်ရှိ၏- ငရှက်မိတတ်မတ်ထို
 ခွင်သော စရာ တစုံတရာကို မှု ငါမမြင်၊ ငမိတ်
 ရှင်လန်း၊ စရာ တစုံတရာကို မှုပပယ်၊ ငါကြံ၊ စား၊
 ထမ္မာထိုး၌ ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၍၊ ကြိုးစားခြင်း၊
 ၁၁ စေကျိုးကို ခံရ၏- ထိုစေခါ ငါစီရင်ပြုပွင့်သမျှ၊
 ငါကြံ၊ စား၊ ထားထုတ်သမျှကို ငါကြည့်ရှု၍၊
 စေလုံးစုံထိုသည်စေနတ္ထစေမှု၊ ထေကို ကျက်စား
 သော စေမှု ဖြစ် ကြ၏၊ နေ့ စောက် ရာ ကောင်း
 သောစေကျိုးတစုံတရာမရှိ၊
 ၁၂ တခန်ငါထည်၍ပညာတရားကို၎င်း၊ ဖြောင့်ပေါ်
 ဖြင်းနှင့် မိုက်ခဲခြင်း၊ တရားကို၎င်း ဆင်ခြင်၏၊
 ရှင်ဘုရင်နောက်မှာ ဖြစ်သော သူသည် စေထယ်
 သို့ပြုနိုင်သနည်း၊ ပြုဘူးသည် စေတိုင်းသာပြု
 ၁၃ နှိုင်း- သို့ရာတွင်၊ စေထယ်သည် မှောင်မိုက်
 စက်မြတ်သကဲ့သို့၊ ပညာသည်မိုက်ခဲခြင်းထက်
 ၁၄ မြတ်သည်ကို ငါသိမြင်၏- ပညာရှိသော သူ၏
 မှက်မိထိုသည်သူ၏ဥက္ခေဒါ၌ရှိ၏၊ မိုက်သော
 သူမူကား၊ မှောင်မိုက်၌ ကွပ်ထည်တတ်၏၊ သို့
 ဆော်လည်း၊ ထိုသူစေပေါင်းထိုသည်တရုတည်း၊
 သောစေမှုနှင့် ထေကြံတတ်သည်ကို ငါမိတ်မိ၏-
 ၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူထေကြံသကဲ့သို့၊ ငါသည်
 ထေကြံ လျှင်၊ စေထယ်ကြောင့် သုထိတ်သာ၍
 ပညာ ရှိသနည်း၊ ဟူ၍၎င်း၊ အိုစေမှု စရာ သည်
 ထည်းအနတ္တ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ငါစောင်းစေ
 ၁၆ ၏- ယခုဖြစ်သမျှသော စေမှုစရာကို နောင်
 ကာလ၌မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ
 သည်အစည်မစောင်း၊ မေ့သကဲ့သို့၊ ပညာရှိသော
 သူကို ထည်း၊ အစည်မစောင်း၊ မေ့တတ်၊ ပညာရှိ
 သော သူသည် မိုက် သောသူ သေသကဲ့သို့ သေ
 ၁၇ တတ်ပါသည်ကကား၊- ထိုကြောင့်၊ အသက်ရှင်
 ဖြင်းကို ငါ ညီးငွေ၏၊ နေ့စောက်မှာ ပြု ရသော
 စေမှုသည် ငါ ၌ ခက် ခဲ ၏- စေလုံး စုံထို ထည်

စာနတ္ထ စာမူ လေကို ကျက်စားသော စာမူဖြစ်ကြ၏။

- ထိုမှတပါး ငါသည် နေထောက်မှာ ကြိုးစားစားထုတ်သော စာမူစလုံးစုံတို့ကို ငါ့ဦးငွေရသောစာကြောင်းဟုမူကား။ ထိုစာမူကို နောက်
- ၅ ဖြစ်လာသော သူမူခါး ငါ့အနီးထားရမည်။- ထိုသူသည် ပညာရှိမည်လော။ မိတ်မည်သောသူ၊ စာမူထုတ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါကြိုးစားစားထုတ်သမျှ၊ နေထောက်မှာ ပညာကို ထင်ရှားပြသောသူသော စာမူတို့ကို စာမူရလိမ့်မည်။ ထိုစာမူစာရာသည်လည်း စာနတ္ထဖြစ်၏။
- ထို့ကြောင့် နေထောက်မှာ ငါကြိုးစားစားထုတ်သမျှတို့နှင့် ရှောင်လင့်စရာမရှိ။ မိတ်ဖျက်စောက်တ
- ၁၀ ခုနိငါကြံစည်၏။- စာကြောင်းမူကား။ ပညာရှိထွက်သိပ္ပံစတတ်နှင့် ပြည့်စုံထွက်။ စာမူစောက်ထွက် ကြိုးစား စား ထုတ်သော သူ ဖြစ်သော်လည်း။ မကြိုးစား။ စားမထုတ်သော သူဝင်စရာတို့ ထိုစာမူကို စွန့်ထားရမည်။ ထိုစာမူစာရာသည်လည်း စာနတ္ထစာမူ၊ စာထွက်တို့ သောစာမူဖြစ်၏။- ထိုသည် နေထောက်မှာ ကြိုးစား စားထုတ်သောစာမူ၊ စာထွက်မိတ်စွယ်သောစာမူ
- ၁၁ စာထုံးစုံတို့နှင့် စာမူစာကြိုးမိသနည်း။- သူ၏နေ့ရက်စာပေါင်းတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း။ သူ၏စာထုတ်စာကိုလည်း ဖြေငြင်းခြင်းဖြစ်၏။ ညည်းစာစာစပ်သစ်၊ မိတ်စွန့်ထုံး၊ မဖြစ်ရ။ ထိုစာမူစာရာ
- ၁၂ သည်လည်း စာနတ္ထ ဖြစ်၏။- စားသောက် ခြင်း၊ ငှါငှါ၊ ကြိုးစားစားထုတ်ရာ၌ မိတ်စွန့်ထုံးပျော်ရွှေခြင်း၊ ငှါ ငှါ၊ လူ၌ ကောင်းသော စာစွင့် မရှိဘုရား၊ သခင်၏ ကျေးဇူး၊ တော်ကြောင့်သာ။ ထိုသို့သော စာစွင့်ကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ငါ သိမြင်၏။
- ၁၃ ဘုရားသခင်၏ စာစွင့်မရှိဘဲ စာမူထုတ်သူ စားရသနည်း။ စာမူထုတ်သူခံစားရသနည်း။- ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူစား၊ ညာကံ ပညာ၊ သိပ္ပံစတတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ စာစွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ စာဖြစ်မှီသောသူစား၊ ပင်ပန်း၊ စွာစာထုတ်ထုတ်ရသောစာစွင့်ကိုငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူစား၊ ပေးစရာတို့၊ စည်းစူးသိုထားရသော စာစွင့်ကိုငှါပေးတော်မူ၏။ ထိုစာမူစာရာသည်လည်း စာနတ္ထစာမူ၊ လေကိုကျက်စားသောစာမူဖြစ်၏။

- ၁၄ မှီခိုခြင်းမိတ်ကောင်းကင်စောက်၌ ကြံစည်သောစာမူထုတ်သောစာမူမိတ်ခြင်း- စွားမိတ်နှင့် သေမိတ်လည်းဖြစ်။ မိတ်ထိုးရသောစာမိတ်နှင့် မိတ်ထိုး သော စာရာကို ခွဲတဲရသောစာမိတ်လည်းဖြစ်။- သတ်ရသော စာမိတ်နှင့် စာနာဇာတ်စေရသော စာမိတ်လည်း ဖြစ်။ မြို့ဖျက်ရသော စာမိတ်နှင့် တည်ဆောက်ရသော စာမိတ်လည်းဖြစ်။- ငိုရသောစာမိတ်နှင့် ရယ်ရသောစာမိတ်လည်းဖြစ်။ ညည်းတွားရသောစာမိတ်နှင့် ကစားရသော စာမိတ်လည်း ဖြစ်။- ကျောက်တို့ကို ဖြိုကြဲရသောစာမိတ်နှင့် စုသိမ်းရသောစာမိတ်လည်းဖြစ်။ ခက်ယမ်းရသောစာမိတ်နှင့်၊ ပခက်ယမ်းသဲစွန့်ရသော စာမိတ်လည်း ဖြစ်။- စည်းစူးရသောစာမိတ်နှင့် ဥစ္စာဇာတ်ရသောစာမိတ်လည်း ဖြစ်။ သိုထားရသောစာမိတ်နှင့် ဖြစ်
- ၁၅ ထိုက် ရသော စာမိတ်လည်း ဖြစ်။- စာဝတ်ကို ဆုတ်ရသောစာမိတ်နှင့် ချုပ်ရသောစာမိတ်လည်း ဖြစ်။ တိတ်ဆိတ်စွာနေရသောစာမိတ်နှင့်၊ စကားပြောရသော စာမိတ်လည်း ဖြစ်။- ချစ်ရသောစာမိတ်နှင့် ခုန်းရသောစာမိတ်လည်း ဖြစ်။ စစ်ထိုက်ရသောစာမိတ်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသောစာမိတ်လည်း ဖြစ်။- လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစားစားထုတ်
- ၁၆ ရာတွင်၊ စာမူကား၊ ဇူး မှီသနည်း။- ထိုသားတို့ကွင်လည်ရာတို့ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော
- ၁၇ ပင်ပန်းခြင်း၊ စာမူကို ငါကြည့်မြင်ပြီး- ခပ်ထိမ်းသော စာရာတို့ကို မိမိတို့စာမိတ်တန်ဖိုး၊ ဇာတ်ပတ်စွာ ဝန်ဆင်း တော်မူပြီး၊ ထိုမိတ် စွန့်ထုံးကို ထည့်စာနတ္ထ ကာထ၌ စွဲလမ်းစေတော်မူပြီး ထိုရာတွင်၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောစာမူကို၊ စာမူစာထုံးတိုင်စေတော်မူ။ ထိုသည်စစ်၌ မကုန်
- ၁၈ ခြင်း- ရှင်လန်းခြင်း၊ စာမူနှင့်၊ စာမူကံရှင်စည်တွင် ကျေးဇူး၊ ပြုခြင်း၊ စာမူမှ တပါး၊ စာကြားသောစာမူစာရာတို့၌၊ စာကျိုးကျေးဇူး၊ မရှိသည်ကို ငါ
- ၁၉ သိ၏။- လူတို့ခြင်းစားသောက်ခြင်း၊ ငှါငှါ၊ မိမိကြိုးစားစားထုတ်သမျှသောစာမူ၌ ပျော်ရွှေခြင်း၊ ငှါငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး၊ တော်ကြောင့်သာစာစွင့်ဖြစ်။- ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်မူသောစာမူသည်မှီစွာဝရဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။ ထပ်၌မပြုနိုင်ရာ၊ ခွဲတဲ၌ မယူနိုင်ရာ၊ ထိုစာမူတို့ကို တော်၌ကြောက် ခံမည်စေကြောင်း၊ ဘုရား
- ၂၀ ပြတော်မူ၏။- ဖြစ်သောစာရာသည်လည်း ဖြစ်သောစာရာနှင့်တူ၏။ ဖြစ်လာသောစာရာသည်

ခပ်ထိမ်းသောစာမူစာရာတို့ သည်မိမိတို့ စာ

လည်း၊ ခြစ်ဘူးသော အရာ နှင့် တူ၏။ လွန် ပြီးသော အရာ ထို့ကို လည်း ဘုရားသခင် တောင်းပြန်တော်မူ၏။

- ၁၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ နေအောက်မှာ တရားစီရင်ရာ အရပ်၌ အဝဋ္ဌအမှုရှိသည်ကို ၎င်း၊ ခြောင့်မတ်ရာ အရပ်၌ ခုစမိုက်ရှိသည်ကို ၎င်း ငါမြင်ပြီး- ဘုရားသခင်သည် ခြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမှုနှင့်၊ ဖာတရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြောပီရင်တော်မူမည်ဟု ငါတောင်းခေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
- ၁၈ စစ်ကြော စီရင်ရသောအချိန်ရှိ၏။- လူသားတို့ နေရာကို ရည်မှတ်၍ ငါတောင်းခေသည် ကား၊ လူ တို့ ကို ဘုရား သခင် စုံစမ်းတော် မူမည် အကြောင်းနှင့်၊ သူတို့သည် တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ကို သူတို့သိမြင်မည် အကြောင်း။ နေရာကျ
- ၁၉ သတည်း။- လူသားတွေကြံ သော အမှုကို တိရိစ္ဆာန်တွေကြံ တတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်း သော အမှုကို တွေ့ကြံ လျက်၊ တဦးသေသကဲ့သို့ တဦးသေတတ်ပါ။ အလုံးစုံတို့သည် သသက်တမျိုးတည်း ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည် တိရိစ္ဆာန်ထက် ထူးမြတ်သော အကြောင်းမရှိ။
- ၂၀ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။- အလုံးစုံတို့သည် တရုတ်တည်းသော အရပ်သို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့်
- ၂၁ အညီ၊ မြေမှုန့်ထဲသို့ ပြန်သွားတတ်ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့ တက်တတ် သော လူသား၏ ပိညည်ကို ၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေသို့ ဆင်းတတ်သော တိရိစ္ဆာန်၏ ပိညည်ကို ၎င်း၊ အဘယ် သူသည် ဝိုင်းခြား၍ သိသနည်း။- လူသည် မိမိပြုမူရာ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှု ထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အဖို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိ နောက်မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ်ထံတော် သည်ကို သိမြင် မည် အကြောင်း၊ အဘယ်သူဆောင်စုံလိမ့်မည်နည်း။

၇

- ၁ တစ်နိတုံ၊ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော ညည်းဆဲခြင်းတို့ကို ငါထပ်၍ ဆင်ခြင်၏။ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့ သည် ပိုကျွေးသော် လည်း၊ ချမ်းသာ ပေးနိုင်သော သူမရှိ။ ညည်းဆဲ တတ်သောသူ တို့သည် ငါတို့မိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေး
- ၂ နိုင်သောသူမရှိ။- သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသောလူသေသည် အသက် ရှင်သေးသော လူရှင်ထက်

- ၃ သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။- သို့ရာတွင်၊ တခါမျှ မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာ ပြုသော အမှုကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်
- ၄ ဦးထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။- တဖန် ကြိုးစားစား ထုတ်ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်းစွာ ခြားနားသော အမှု အလုံး စုံ တို့ကို ၎င်း၊ ထိုသို့ သော အမှု တို့ ကြောင့်လူတပါးမြို့ဝှကြောင်းကို ၎င်းငါ ဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျွတ်
- ၅ စားသော အမှုဖြစ် ၏။- မိုက်သော လူသည် မိမိထက် နှင်းပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကို စားတတ်
- ၆ ၏။- ပြိသက်ခြင်းနှင့် ရှည်လျက်၊ ထက်တဆူတည်း သော ဥစ္စာသည် ပင်ပန်း၊ စွာ လုပ် ခြင်း၊ ထေကို ကျက်စားခြင်းနှင့် ရှည်လျက်၊ ထက်နှစ်ဇက်၌ ညီညီသော ဥစ္စာထက်သာ၍ ကောင်း၏။
- ၇ တဖန် ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာ အနတ္တအမှုကို
- ၈ ဆင်ခြင်သော အရာဟု မူကား။- လူသည် အဖော်အဖက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားစားထုတ်၍ မကုန်နိုင်၊ မိမိစည်းမိမိကို ခြိမ်းခြောက်ရာ၌ ရှိ၍ ငါသည်ကိုယ်ကို ညည်းဆဲ၍၊ အထွတ်သွားသွားစားစားထုတ်သနည်းဟု မမေးတတ်၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အထွန်ပင်ပန်းစေ
- ၉ သော အမှုဖြစ်၏။- လူသည် တယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက် သာ၍ ကောင်း ၏။ ကြိုးစားစား ထုတ် လျှင်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ရ
- ၁၀ တတ် ၏။- တယောက် ထဲ လျှင် ဟိယောက် ထုလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူထဲလျှင် မူ
- ၁၁ ကား အကျိုးနည်းပြီး ထူသောသူမရှိ။- လူသည် နှစ်ယောက် အတူ အိပ်လျှင် နွေး တတ်၏။ တယောက်တည်းသောသူမူကား၊ အဘယ်သို့နွေး
- ၁၂ နိုင်သနည်း။- လူ တယောက် သည် တယောက်ကို နိုင်လျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက် ဆီးတားနိုင်၏။ သုံးလွန်းတင်သော ကြိုးသည်လည်း အလွယ်တကူ မပြတ်တတ်။
- ၁၃ ဆုမွန်ခြင်းကို မခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သောရှင်ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသော ဆင်းရဲသား သူငယ်
- ၁၄ သည်သာ၍ မြတ်၏။- ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင်ထဲက ထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သော ရှင်ဘုရင် မူကား၊ အဝဋ္ဌပိတ်စာရာ နှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်း
- ၁၅ သို့ ချေဝယ်တတ် ၏။- နေအောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါ အပေါင်း၊ ထိုသည့် မင်း အမိတ်

အရာကိုခံသော ထိုရုဏ်းသုတေသန နေ့တတ်
 ၈၈ ကြည်ညိုကိုငါဆင်ခြင်၏- ထိုမင်းတပ်မိုးသော
 သူမပေါင်းထို့ကိုရေတွက်၍မကုန်နိုင်၊ နေ့တတ်
 ထာသောသူထို သည်တည်း၊ ထိုမင်းကို အားမ
 ရသေ့ နေကြထိမ့်မည်း၊ အကယ်စင်စစ်ထိုအမှုအ
 ရာသည်တည်း၊ အနုတ္တ အမှု၊ ထေကို ကျစ်စား
 သောအမှုဖြစ်၏။

၅

၁ ဘုရားသခင် အိမ်တော်သို့ သွားသော အခါ၊
 သင့်မြေထိုကိုစောင့်ထော့၊ လူမိုက်ပြုသော တစ်
 ပူဇော်ခြင်း၊ အမှုထက်၊ တရား နာခြင်း၊ အမှုထို
 သာ၍ကြိုးစားထော့၊ လူမိုက်တို့သည်ကိုယ်စာ
 ၂ ခြစ်ကိုမဆင်ခြင်တတ်ကြ၊- သင်၏ နှုတ်သည်သ
 တိမထစ်စေနှင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ စကား
 ပြောခြင်းငှါ၊ သင်၏မိတ်နှစ်ထုံးမလျှင်မမြန်စေ
 ၃ နှင့်၊ ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ မှီတော်
 မူ၏၊ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိ၏၊ ထိုကြောင့်
 ၄ သင်၏စကားမဈာနစေနှင့်၊- အမှုဈာနသောအား
 မြင့် အိပ် မတ် မြင် တတ် သကဲ့သို့၊ စကား ဈာ
 သောအားဖြင့် မိုက်သောသူ၏ အသံကို ကြားရ
 ၅ ၏- ဘုရားသခင်ထံတော်၌သဇ္ဈာဂတိပြုမိလျှင်၊
 သဇ္ဈာဂတိကို မမြေ့စေနှင့်၊ မိုက်သောသူထို
 ကိုအားရနှစ်သက်တော်မမူသဇ္ဈာဂတိပြုသည်
 ၆ အထိုင်းဝတ်ကိုမြေထော့၊- သဇ္ဈာဂတိပြု၍ဝတ်
 ကိုမမြေ့စေသည်ထက်၊ သဇ္ဈာဂတိအလျှင်းမ
 ၇ ပြုစေသော သာ၍ ကောင်း ၏- သင်၏နှုတ်
 သည်သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌အပြစ်မရောက်စေနှင့်၊
 အကျွန်ုပ်မှာပါပြီထု၊ တမန်တော်ရှေ့မှာပြောရ
 သောအကြောင်း၊ မရှိစေနှင့်၊ ဘုရားသခင်သည်
 သင်၏စကားသံကိုအမြတ်တော်ထွက်၍၊ သင်ပြု
 စုသောအမှုကိုအထယ်ကြောင့် ဗျက်ဆီးတော်မူ
 ၈ ရမည်နည်း၊- အိပ်မက်ဈာနရာ၌၎င်း၊ စကားဈာ
 ရာ၌၎င်း၊ အနည်း၊ မှီးသော အကြောင်း၊ အရာပါ
 တတ်၏၊ သင်မူကား၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ
 ထော့၊
 ၉ ကျေးရွာ၌ စင်းရဲ သားထို့ကို ညည်း၊ ဆဲခြင်း၊
 ထောင်း ထမ်း၊ မှ ထွဲ၍၊ မတရား သဖြင့်အပိုင် အ
 ထတ်မီရင်ဆုံး၊ မြတ်ခြင်း၊ အမှုကိုမြင်လျှင်၊ ထိုသို့
 သော အကြံ မှီသည်ကို ဆုံးသြောခြင်း၊ မရှိ နှင့်၊
 ကြီး မြင့် သော သူ တယောက် ကို တယောက်
 ကြည့်မှတ်သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသော
 ၁၀ သူသည်ကြည့်မှတ်ထွက်မှီတော်မူ၏- မြေကြီး၊

ကမြင်သောမီး၊ ဌားသည်အထုံးလိုထိုးမိခြင်း၊
 ၁၁ နှင့်ဘုရင်တော်သည်၊ ထတ်၏ကျေးဇူးကိုခံရ
 ၏- ငွေကိုတပ်မက်သော သူသည်ငွေနှင့် အထို
 စာမူ မမြေ့နိုင်၊ ခည်း မိမိကို တပ်မက် ထောထူ
 သည် ခည်းမိမိ တိုးဌားတော် သည်၊ မရောင့်ရဲ
 နှိုင်း၊ ထိုအမှုအရာ သည်တည်း၊ အနုတ္တဖြစ်၏-
 ၁၂ ဥဇ္ဈာထိုးဌားသောအခါ၊ ဘေးရင်တော် သူထိုသည်
 တည်း၊ တိုးဌားဈားပြား ကြ ၏၊ ဥဇ္ဈာနှင့် သည်
 ဈတ်မိနှင့် ကြည့်၍ ခြင်း၊ ကျေးဇူးမှ အပါး၊ အ
 ၁၃ သယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း၊- အစုတ်ထုတ်ထောထူ
 သည်ဈားဈာစားသည်ဖြစ်စေ၊ အနည်းငယ်စား
 သည်ဖြစ်စေ၊ အတိတ်မြန်တတ်၏၊ ရတတ်သော
 သူ၏ခည်း၊ မိမိမူကား၊ ခည်းမိမိ နှင့်ကို အစိတ်
 ၁၄ ဖျတ် စေတတ်၏- ခည်းမိမိနှင့်သည် ထိုထံအ
 ထို့၊ ဖျတ်သည်ထိုင်စေသော၊ ခည်းမိမိကိုထိုထား
 ခြင်းတည်း၊ ထူသော၊ နေအောက်၌ အထွန်ဆို၊
 ၁၅ သောအမှုအရာကိုငါမြင်ပြီ၊- ထိုခည်းမိမိသည်
 မကောင်းသောအမှုအားဖြင့် ဖျော်ဖျတ်ထတ်
 ၏၊ ခည်းမိမိနှင့်မြင်သောထားသည်တည်းထတ်
 ၁၆ နည်း၊ နေရ၏- သို့မဟုတ်၊ ခည်းမိမိနှင့်သည်အ
 မိဝမ်း၊ ထဲကအလျှင်းမပါဘဲထွက်စာထကဲ့သို့၊
 ထိုနည်း၊ တပြန်သွားရမည်း၊ ကြိုးစားစားထုတ်
 ၁၇ ခ် ရသော ဥဇ္ဈာ တစုံ တစု ကိုမျှ ထတ်နှင့် ခွဲထိုင်
 ၁၈ လျှက်ထု၍မသွားရ- ထူသည်ထာထကဲ့သို့ အ
 လျှင်းမပြားနားဘဲ၊ သွားရသောအမှုအရာသည်
 အထွန်ဆို၊ သောအမှုအရာဖြစ်၏၊ ထေကိုရန်
 သောငှါ၊ ကြိုး စား၊ အား၊ ထုတ်သော ထူသည် အ
 ၁၉ သယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း၊- သူ၏နေရက် အထေ
 ကိုမှောင်မိုက်၌ ထွန်စေ တတ်၏၊ ဈားဈာသော
 နှောင့်ရှက် ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊ အစွတ်စွတ်
 ခြင်းကိုခံရ၏၊
 ၂၀ ငါသိမြင်သောအရာထူစုကား၊ ဘေးအထက်
 ခြင်းအမှု၊ နေအောက်၌ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
 သော အသက် ရှည်သမျှ ကာထပတ်ထုံး၊ ကြိုး
 စားစားထုတ်၍ ရသောအထို့၌ ဖျော်စေ့ခြင်း
 အမှုကို ပြုကောင်း၏၊ လျှောက်ပတ်၏၊ ထိုအမှု
 ၂၁ သည်ထူ၏အမှုဖြစ်၏- ဘုရားသခင် ပေးထား
 တော်မူသောခည်းမိမိဥဇ္ဈာကိုရသောထူထိုင်းမိမိ
 အမှုကို ခံ၍ ဝင်စား ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြိုးစား စား
 ထုတ်ရာ၌ဖျော်စေ့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကျေး
 ၂၂ ဇူးတော်ကြောင့်အ နှင့်ရှိ၏၊- ထွန်သောနေရက်
 ကာထကိုဈားဈာ မဖောင်းရေရ၊ မိတ်နှစ်ထုံး

ရှင်တန်းသောစေခွင့်ကိုဘုရားသခင်ပေးသနား
တော်မူ၏။

၆

- လူထိုက်စေထွေစွာခြားနားစေကိစ္စငါ့ခြင်ရ
သောစေခွင့်တို့မူကား။- စေလိုစေခွင့်သမ္ဘာပြေ
ထောက်စေခင်းစည်းစိမ်ဥစ္စာရက်စသရေကို
ဘုရားသခင် ပေးသော်လည်း။ ခံစားရသောစေ
ခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်။ ကိုယ်တိုင်မခံ
စားရ။ မဆိုင်သောသူတပါးဝင်၍ခံစားရသော
စေမှုသည် စနုတ္တ စေမှု၊ ဆိုးသောစေမှုဖြစ်၏။
- ထူသည်နှစ်ပေါင်းစွာစေသက်ရှည်၍။ သာ
တရာပင်ရှိခြင်းသော်လည်း။ စေထိုစေမှုပြည့်စုံ
ဆဲသင်းပြုတ်ခြင်းကို မခံရဘဲသေသွားလျှင်။ ထို
သူထက် ပိုက်သော ကိုယ်ဝန်သည် သာ၍ မြတ်
- ။-စေကြောင်းမူကား။ ဂုဏ်သောကိုယ်ဝန်သည်
စေချည်းနှီးပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်
ထွား၏။ သူစေမည်ကား။ မှောင်မိုက်နှင့်လုံးလွှမ်း
- ထွက်၍ လိပ်မည်း။- နေကိုလည်း မမြင်ရ။ စေ
တယ်စေရာကိုမျှမသိရ။ သို့သော်လည်း။ စေရင်
- ဆိုသောသူထက်သာ၍ ချမ်းသာရ၏။- စေကယ်
၍ စေရင်ဆိုသောသူသည် စေနှစ်နှစ်ထောင် စေ
သက်ရှင်သော်လည်း။ စေကျိုးကျေးဇူးမရှိ။ စေ
ထုံးစံထိုသည်တရတည်းသော စေရပ်သို့သွားရ
ကြသည်မထုတ်လော့။
- လူကြီးစားစားထုတ်သမ္ဘာထို့၌ ဝမ်းကိုသာ
ကြီးစားစားထုတ်သော်လည်း။ စားခွင့်သော
- မိတ်မပြေနိုင်။- ပညာရှိသောသူသည်မိုက်သော
သူထက် စေတယ် ကျေးဇူးရှိသနည်း။ စေသက်
ရှင်သောသူစွာရှေ့မှာ ကွင်းကြိုပြုမူတတ်သော
စင်းရဲသား၏ စေကျိုးကျေးဇူးကားစေတယ်သို့
- နည်း။- ကိုယ်တိုင်စေ ခြင်ခြင်။ စေကျိုးသည်
ကောသပြန်ပွားခြင်း။ စေကျိုးထက်သာ၍ကြီး၏။
ထိုစေမှု စေရာသည် စနုတ္တ စေမှု။ ထေကို ကျက်
- စားသောစေမှုဖြစ်၏။- ရှိသမျှသောစေခြင်းစေရာ
စွာကိုမှတ်သားနှင့်ပြီး လူ၏စေခြင်းစေရာထက်
သက် ခြင်သည်ကို သိရ၏။ ထူသည် မိမိထက်
- တန်ဖိုးကြီးသော သူနှင့်မပြိုင်နိုင်ရ။- စနုတ္တ
ထိုးပွားစေရာ စေကြောင်း။ စွားပြားသည် ခြင်၍
- ထူသည်စေတယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။- စေရိပ်ကဲ့
သို့ထွန်တတ်သော စနုတ္တစေသက် ကာလပတ်
ထုံး။ ထူ၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော စေရာကို စေ
တယ်သူသိနိုင်သနည်း။ နေစေကိစ္စလူနောက်

မှာ ခြင်လတ်သော စေမှုစေရာ ထိုကိုလည်း။ စေ
တယ်သူပြောနိုင်သနည်း။

၇

- ကောင်းသော စေသရေထည် နို့ထာဗီထက်
သာ၍ ကောင်း၏။ သေရသော နေ့ထည်လည်း
- စွားမြင်သောနေ့ထက်သာ၍ကောင်း၏။- မသာ
ထိမ်သို့သွားခြင်းသည်။ ပွဲခံရာထိမ်သို့ သွားခြင်း
ထက် သာ၍ ကောင်း၏။ စေကြောင်းမူကား။ လူ
ခပ်သိမ်းထိုသည် မသာထိမ်၌ ထမ်းဆုံးရကြ
၏။ စေသက်ရှင်လျက်ရှိသော သူထိုလည်း။ စေ
- သင့်နှစ်လုံးသွင်းမိကြလိပ်မည်း။- ပြီးရယ်ခြင်း
ထက်ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သာ၍ကောင်း၏။ စေ
ကြောင်းမူကား။ ဓုတ်နှာညှိုးငယ်သော စား
- ခြင် နှစ်လုံးသာ၍ ကောင်းတတ်၏။- ပညာရှိ
သောသူထိုက်နှစ်လုံးသည်မသာထိမ်၌ရှိ၏။ မိုက်
သော သူထိုက်နှစ်လုံးမူကား။ ဖျော်ရွှင်ခြင်းပြုရာ
- ခပ်သိမ်းရှိ၏။- လူမိုက် သိခြင်းဆိုသော စကားကို
နားထောင်သင့်ထက်။ ပညာရှိစေ့သောစကား
- ကို နားထောင်သော် သာ၍ ကောင်း၏။- စေ
ကြောင်းမူကား။ မိုက်သောသူ၏ ရယ်ခြင်းသည်
ဆိုစေကိစ္စ ဆူပင်ကို ထောင်သော စေသံနှင့်
ထူ၏။ ထိုစေမှုစေရာသည်လည်းစနုတ္တဖြစ်၏။
- စေကယ် စင်၏။ ဩဇာခံခြင်းသည် ပညာရှိ
သော သူကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ တံဖိုးသည်လည်း
- မိတ်နှစ်လုံးကိုယိုယွင်းစေတတ်၏။- စေမှုစေရာ
သည်စေထက်သာ၍ကောင်း၏။ ထည်းခံတတ်
သောသဘောရှိသောသူသည်မာနကြီးသောသူ
- ထက်သာ၍ကောင်း၏။- စေထွက်ထွက်သည်ထိုင်
စောင်မိတ်မတိုနှင့်။ စေထွက်သည်မိုက်သောသူ
- ။မိတ်နှစ်လုံးနှင့်နေရာ ကျတတ်၏။- ရှေးကာလ
သည်ယခုကာလထက် စေတယ်ကြောင့် သာ၍
ကောင်းသနည်း။ ထူ မပေးနှင့်။ ထိုသို့ မေးလျှင်။
ပညာတရားစေတိုင်းမေးသည်မထုတ်။
- ပညာသည်စေမှုဥစ္စာကဲ့သို့ကောင်း၍။ နေကို
- ခြင်သော သူထို စား ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။- စေ
ကြောင်းမူကား။ ပညာသည် ကွယ်ကာတတ်၏။
ငွေသည်လည်း ကွယ်ကာတတ်၏။ ပညာစေ
တတ်သည်စေတယ်သို့ မြတ်သနည်း။ ဟူမူကား။
ပညာစေတတ်ကို ရသော သူသည် စေတယ်ကို
- ထည်း ရတတ်၏။- ဘုရားသခင်၏ စေမှုတော်ကို
ဆင်ခြင်ထော့။ ကောက်စေတော်မူသောစေရာကို
- စေတယ်သူပြောင့်စေနိုင်သနည်း။- ထောင့်စေ

သည့်ကာလ၌ ဝမ်း၊ မြောက်ထောင့်၊ ဆင်းရဲ ခံရ
သည့်ကာလ၌ ဆင်ခြင်ထောင့်ထူသည် မိမိနောက်
မှာ ဖြစ်ထတဲ့သော အမှု အရာ ကို သိမည် အ
ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲခြင်းကို အထွဋ်ထွည့်ပေးတော်မူ၏။

၁၂ ငါသည် အရှည် နှိုးနေသော ကာလ၌ ဝမ်းထိမ်း
သော အရာကို ကြုံမြင်ပြီး ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကို
၎င်း၊ အစွေလူသည် မိမိ အစွေအမှု၌ အသက်ရှည်

၁၃ ကြောင်းကို ၎င်း ငါမြင်ပြီး- လွန်ကျူးစွာ မမြောင့်
မတ်နှင့်၊ လွန် ကျူးစွာ ပညာ မရှိနှင့်၊ အသက်
၁၄ ကြောင့်ကို ယ်အကျိုးကို ဖျက်ခွင့်သနည်း။ လွန်
ကျူးစွာ မ ဆိုး ညစ် နှင့်၊ မမိုက် နှင့်၊ အ ဖြန့် မ

၁၅ ရောက်မှီ အသက်ကြောင့် သေခွင့်သနည်း။ ဤ
စကားကို စွဲထမ်း ကောင်း၏။ ထက် မထွတ်နှင့်၊
ဘုရားသခင်ကို ကြောက် နှံ့သော သူသည် ခပ်
သိမ်းသော အမှုထဲက ထွက်မြောက် လိမ့်မည်။

၁၆ မြို့ ထဲမှာ နေသော သူရဲ တကိုယ် ထက် ပညာ ရှိ
သောသူ တယောက် သည် ပညာစားခြင်း သာ

၁၇ ဖြစ်တန်မိုး ငြိမ်း၏။ အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသော
အကျင့် ကိုကျင့် သော သူတော်ကောင်း၊ တစုံတ

၁၈ ယောက်မျှ မြေကြီး ပေါ်မှာ မရှိ။ သူတပါး ပြော
သမျှသော စကားတို့ကို မမှတ်နှင့်၊ သို့ ပြုလျှင်၊
ကိုယ် ကျွန် ကျိန် ဆဲသော စကား ကို ကြား လိမ့်

၁၉ မည်။- သင်သည် ကိုယ်ထိုင် သူ တပါး တို့ကို အ
ခန့်ခန့် ကျိန်ဆဲကြောင်းကို ကိုယ်မိတ်နှစ်ယံ၊ ထဲ
မှာ သိ၏။

၂၀ ဤ အမှု အရာ အထုံး နံ့တို့ကို ငါသည် ပညာ
တရားစား ဖြင့် နှိမ်နင်းပြီး ပညာနှင့် ငါပြည့် နှိမ့်ည်
ထု ဆိုသော်လည်း။ ပညာသည် ငါ နှင့် ဝေး၏။

၂၁ ဝေးသော အရာ၊ အထွန် နက် နဲသော အရာကို အ

၂၂ ထယ်သူ ရှာ၍ လေ့ရှိသနည်း။- ပညာတရားနှင့်
အကျိုး အကြောင်းကို ရှာခွေ စစ်ဆေး၍ သိနား
ထည်ခြင်း ငှါ၎င်း၊ မိုက် ရွာကျင့်ခြင်း အပြစ်နှင့်
ရူးခြင်း အပြစ်ကို သိနားထည်ခြင်း ငှါ၎င်း၊ ငါ
နှင့် နှစ်လုံးသည် ပိုင်းညီ၍ ကြိုးစား လေပြီး။

၂၃ ကျော့ကွင်းနှင့် ပိုက်ကွန်တို့ကို ကြံစည်ပွင့်ဆင်၍
ကြိုးနှင့် ချည် နှောင် တတ်သော မိစ္ဆ သည်။ သေ
ခြင်းထက် သာ၍ ခါးသည်ကို ငါလေ့ပြီး၊ ဘုရား
သခင် မိတ်စွေတော်မူသော သူသာလျှင်၊ ထိုမိစ္ဆ
ထက်နှင့် လွတ်ထိမ့်မည်။ အပြစ်ပြုတတ်သောသူ

၂၄ တို့ကား၊ ဝမ်းမိ ထိမ့် မည်။- ဓမ္မ ဝေသာနာ အရာ

ဆိုသည်ကား။ ငါ့ရှာ၍ မလေ့ သေးသော အရာ
ကို လေ့အံ့သော ငှါ၊ တရုနေသက်တရုစစ်ဆေးခြင်း
၂၀ တွက်သောအခါ- ထောက်ရှား၊ တထောင်ထို့တွင်
တယောက်ကို ငါလေ့ပြီး၊ မိစ္ဆတထောင်ထို့တွင် တ

၂၁ ထောက်ကိုမျှ ငါမလေ့။- ငါလေ့သော အရာတရု
ဝံည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သပြီ ကိုကြောင့်
မတ်စောင် ခန့်ဆင်းတော်မူသော်လည်း။ ထူထို
သည်ရှား၊ ပြားသော အကြံ အစည်တို့ကို ရှာခွေ
ကြံစည်ကြပြီး။

၁. အထက် သူသည် ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်
ထနည်း။ နက် နဲသော အနက်ကို အထက်သူနား
ထည် သနည်း။ ပညာ သည် ပညာ ရှိသော ထု၏
ဈက်နှာကို ထွန်းထင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏ဈက်
နှာ သည် အထူး သ ဖြင့် ရဲ ရင့်သော အဆင်းရှိ

၂ တတ်၏။- ဘုရားသခင် နှောင်နှိုင်းသော သဗ္ဗာ
ကို ထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကို စောင့်

၃ လေ့။- သဗ္ဗာသတိထင်၍ အထံတော်မှ မထွက်
နှင့်၊ မကောင်းသော အမှုကို မဆွဲမကိုင်နှင့်၊ အ

၄ လိုတော်ရှိ သည် အထိုင်း၊ မိရင်တော်မူမည်။- ရှင်
ဘုရင် အမိန့် တော်၌ တန်ဖိုး ပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းထု၊ အထယ်သူတို့

၅ ရာသနည်း။- အမိန့်တော်ကို စောင့်သောသူသည်
ရာဇဝတ်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏
မိတ်နှစ်လုံးသည်လည်း။ ကာထအမြန်ကို ၎င်း၊ မိ

၆ ရင်ရသော အခွင့်ကို ၎င်း သိမြင်တတ်၏။- ထူကြံ
စည် သမျှအဖို့၊ ကာထအမြန် နှင့် မိရင်ရသော အ

၇ ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း။ ထူသည် အထွန်ဆင်းရဲ
၈ ခြင်းကို ခံရ၏။- နောက်ဖြစ်ထတဲ့သော အရာကို
မသိ၊ အထယ်သို့ ဖြစ် ထ ထဲ့ ထည်ကို တစုံ ထ
ထောက်မျှ မပြော နှိုင်းရာ။

၉ နံမိညည်ကို အမိုးရ၍ ချုပ်ထား ရှိသော ထူ
တယောက်မျှ မရှိ၊ သေ ခြန် ရောက်သော အခါ
တန်ဖိုးမရှိ၊ ထိုစစ်မှု ထဲကထွက်စရာ အခွင့်မရှိ၊
ရုစိုက်ကို ပြုသော်လည်း။ ရုစိုက်သည်ထိုအမှု
ထဲကမကယ်မခွတ် ရှိ။

၁၀ ဤ အမှုအရာ အထုံး နံ့တို့ကို ငါလေ့ခြင်းပြီး၊ ရှေ့
စောက်မှာ ပြုထေသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး၊ မိမိအ
ကျိုး ဖျက်စေသော ကယောက်ကို တစေ့တစက် အစု

၁၁ စိုးသော အမြင်လည်းရှိ၏။- ထိုမှတပါး သန့်ရှင်း
ရာ အရပ် ရွာနုတော်သို့ ထွားထာထော့ အစွေလူ
ထိုသည့်သင်း၊ ပြုတ်ခြင်းခံရကြောင်းကို ၎င်း၊ အစွေ

ပြုဘူးသော ခြံ၌သူတို့ကို အဘယ်သူမျှမအောင်၊
 ၈၈ မေ့ကြောင်းကို၎င်း ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအရာသည်
 ၈၉ ထည်း၊ အားတ္တ ဖြစ်၏။ အဓမ္မအမှုကို အလျင်
 ၉၀ အမြန်စစ်ကြော၍၊ ဝါတ်မပေးသောကြောင့်၊ လူ
 ၉၁ သားထိုသည်အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်းငှါ၊ ခိုင်မာစွာ
 ၉၂ သဘောထားကြ၏။ အဓမ္မလူသည် အကြိမ်တ
 ၉၃ ရာတိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကို ပြု၍၊ အသက်တာ
 ၉၄ ရှည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ
 ၉၅ သော သူတို့သည် ရွှေတော်၌ ကြောက်ရွံ သော
 ၉၆ ကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု
 ၉၇ ငါအမှန်သိ၏။ အဓမ္မလူများကား၊ ဘုရားသခင်
 ၉၈ ရွှေတော်၌ မကြောက်ရွံသောကြောင့်၊ ကောင်း
 ၉၉ သော အကျိုးကို မခံရ၊ အရိပ်၌ ရှိသော မိမိအ
 ၁၀၀ သက်သည်လည်း မရှည်ရ။

၁၀၁ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှုက
 ၁၀၂ ပါးဟူမူကား၊ အဓမ္မလူ ပြုသော အမှုကြောင့် ခံ
 ၁၀၃ ထိုက်သည် အတိုင်း၊ ပြောင့်မတ်သောသူ အမှု
 ၁၀၄ တို့သည် အပြစ်ကို ခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ပြောင့်
 ၁၀၅ မတ်သောသူ ပြုသော အမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်
 ၁၀၆ အတိုင်း၊ အဓမ္မလူ အမှုတို့သည် အကျိုးကို ခံရ
 ၁၀၇ ကြ၏။ ထိုအမှုအရာ သည်လည်း၊ အနတ္တဖြစ်
 ၁၀၈ သည်ဟု သေသော၌မ်း။ ထိုအခါ ရွှေတော်၌မ်း
 ၁၀၉ အမှုကို ငါ ချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူ
 ၁၁၀ သည် နေအောက်မှာ ဓားသောက်ခြင်း၊ ဖျော်မွှေ
 ၁၁၁ ခြင်းအမှုထက် သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိ၊ နေ
 ၁၁၂ အောက်မှာ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော
 ၁၁၃ အသက်ကာလ၌၊ ကြိုးစားစားထုတ်၍ ရသော
 ၁၁၄ အကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကို သာမပြန်ရ၏။ လူ
 ၁၁၅ အမှုတို့သည် တနေ့နှင့် တညည့်ယုံ၊ မအိပ်ဘဲ
 ၁၁၆ နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှါ
 ၁၁၇ ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုသော အမှုများကို ကြည့်ရှု
 ၁၁၈ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်နှစ်ယုံကို နှိုးဆော်
 ၁၁၉ ၏။ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံတို့
 ၁၂၀ ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာ ပြုသော
 ၁၂၁ အမှုများကို လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်၊ ကြိုးစား၍
 ၁၂၂ စစ်သော်လည်း၊ အကုန်အစင် မသိနိုင်၊ ထိုမျှမ
 ၁၂၃ က၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံသော်
 ၁၂၄ လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

၉

၁၂၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအရာ အလုံးစုံတို့
 ၁၂၆ ကို ငါသည် နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ စင်ခြင်ရသည်ကား၊
 ၁၂၇ မြောင့်မတ်သောသူနှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည်

သူတို့ပြုသော အမှုများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏
 ၁၂၈ သက်တော်၌ မြဲကြ၏။ ချစ်တော်မူသော လက္ခဏာ
 ၁၂၉ ကို ထင်ရှားသမျှသော အမှုအရာ အားဖြင့် အ
 ၁၃၀ တယ်သူမျှမသိနိုင်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
 ၁၃၁ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။
 ၁၃၂ တရားသောသူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်း
 ၁၃၃ သောသူနှင့် မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ်သော
 ၁၃၄ သူနှင့် မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူ
 ၁၃၅ နှင့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူ
 ၁၃၆ နှင့် အပြစ်ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်
 ၁၃၇ ဆိုခြင်းကို ကြောက်သောသူတို့သည် တစုတည်း။

၁၃၈ သောအမှုနှင့် ထွေကြွတ်တတ်ကြ၏။ နေအောက်
 ၁၃၉ မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ ပါသော ဝမ်း၊ ညှိုးစရာ
 ၁၄၀ ဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် တစုတည်း။
 ၁၄၁ သောအမှုနှင့် ထွေကြွတ်ရကြ၏။ အကယ်စင်စစ်လူ
 ၁၄၂ သားတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် ရစိုက်သောသောနှင့်
 ၁၄၃ ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရွှေ
 ၁၄၄ သောစိတ်ကို စွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန်သေသွား။

၁၄၅ ကတ်ကြ၏။ အသက်ရှင်သောလူ စုစုပေါင်းနှင့်
 ၁၄၆ ဆိုင်သောသော သူသည် မျှော်လင့်စရာမရှိ။ အ
 ၁၄၇ သက်ရှင်သောရွေးသည်သေသော ချင်သောထက်

၁၄၈ သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ အသက်ရှင်သောသူ
 ၁၄၉ သည် မိမိသေရမည်ကို သိ၏။ သေသောသူမူ
 ၁၅၀ ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို
 ၁၅၁ ထည်းမခံရ၊ သူကိုလည်း မေ့လျော့တတ်ကြ၏။

၁၅၂ သူ၏ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ပြုစုခြင်းသည်၊ ဖျောက်
 ၁၅၃ ပျက်၏။ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ သူတ
 ၁၅၄ ပါးနှင့် ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။

၁၅၅ သွားလော့၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာ
 ၁၅၆ စားလော့၊ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် ဧပြစ်ရည်ကို
 ၁၅၇ သောက်လော့၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ဘုရား
 ၁၅၈ သခင် ဝန်ခံတော်မူ၏။ သင့်အဝတ်သည်။ အ
 ၁၅၉ စည်မြဲစင်ပါးထေစေ၊ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နို့
 ၁၆၀ သာထီ မခန်းမခြောက်စေနှင့်။ နေအောက်မှာ
 ၁၆၁ ပေးသနားတော်မူသော အနတ္တအသက်ကာလ
 ၁၆၂ ပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သော မယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာ
 ၁၆၃ အသက်ကာလကို လွန်စေလော့၊ ဤနွေကား၊ အ
 ၁၆၄ သက်ရှင်၍ နေအောက်မှာ ကြိုးစား၊ ထားထုတ်
 ၁၆၅ ရာ၌ သင်ခံရသော အကျိုးပေတည်း။ အောင်
 ၁၆၆ ရွက်စရာအမှုရှိသမျှကို ကြိုးစား၊ ထားထုတ်၍
 ၁၆၇ အောင်ရွက်လော့၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်
 ၁၆၈ ယခုထွား၍ ဧကန်ရ ထတူသော အရပ်ထည်း။

သည့်ကာလ၌ ဝမ်း၊ မြောက်ထောင့်၊ ဆင်းရဲ ခံရ
သည့်ကာလ၌ ဆင်ခြင်ထောင့်ထူသည် မိမိနောက်
မှာ ဖြစ်ထတုံသော အမှုအရာကို သိမည်အ
ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲခြင်းကို အထူးထူးညွှတ်လှောင်တော်မူ၏။

- ၁၂ ငါသည် အစဉ်း နှိုးဆော်သော ကာလ၌ ဝမ်းသိမ်း
သော အရာကို ကြုံမြင်ပြီး၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် မိမိ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကို
၄၆။ အစွဲလှသည် မိမိ အစွဲအမှု၌ အသက်ရှည်
- ၁၆ ကြောင်းကို ၄၆ ငါမြင်ပြီး- လွန်ကျူးစွာ မပြော
မတ်နှင့်၊ လွန်ကျူးစွာ ပညာ မရှိနှင့်၊ အထက်
- ၁၇ ကြောင့်ကိုယ် အကျိုးကို ဖျတ်ခွင့်သနည်း- လွန်
ကျူးစွာ မ ဆိုး ညစ် နှင့်၊ မ ခိုက် နှင့်၊ အ မြန် မ
- ၁၈ ရောက်မှီ အထက် ကြောင့် သေခွင့်သနည်း- ဤ
စကားကို စွဲထမ်း ကောင်း၏။ ထက် မထွတ်နှင့်၊
ဘုရားသခင်ကို ကြောက် နှံ့သော သူသည် ဝမ်း
သိမ်းသော အမှုထဲက ထွက်မြောက် လိမ့်မည်-
- ၁၉ မြို့ထဲမှာ နေသော သူရဲ တကျိပ် ထက် ပညာ ရှိ
သောသူ တယောက် သည် ပညာစားခြင်းသာ
- ၂၀ ဖြစ်တန်ဖိုး ဟုတ်၏- အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသော
အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်း၊ တစုံတ
- ၂၁ ယောက်မျှ မြေကြီးပေါ်မှာ မရှိ- သူတပါး ပြော
သမျှသော စကားတို့ကို မမှတ်နှင့်၊ သို့ ပြုလျှင်၊
ကိုယ် ကျွန် ကျိန် ဆဲသော စကား ကို ဩ၊ လိမ့်
- ၂၂ မည်- သင်သည် ကိုယ်ထိုင် သူတပါး တို့ကို အ
ခန့်ခန့် ကျိန်ဆဲကြောင်းကို ကိုယ် မိတ်နှစ်ယ်၊ ထဲ
မှာ သိ၏။
- ၂၃ ဤ အမှု အရာ အထုံး စုံတို့ကို ငါသည် ပညာ
တရားစား ဖြင့် စုံစမ်းပြီး ပညာနှင့် ငါပြည့်စုံမည်
ထု ဆိုသော်လည်း၊ ပညာသည် ငါနှင့် ဝေး၏-
- ၂၄ ဝေးသော အရာ၊ အလွန် နက်နဲသော အရာကို အ
- ၂၅ ထယ်သူ ရှာဖွေ ရှာနိုင်သနည်း- ပညာတရားနှင့်
အကျိုး အကြောင်းကို ရှာဖွေ စစ်ဆေး၍ သိနား
ထည်ခြင်း ၄၂၄၆။ ခိုက် စွာ ကျင့်ခြင်း အပြစ်နှင့်
ဇူးခြင်း အပြစ်ကို သိနား ထည်ခြင်း ၄၂၄၆။ ငါ
နှင့် နှစ်ထုံးသည် ပိုင်းညီ၍ ကြိုးစား လေပြီး-
- ၂၆ ကျော့ကွင်းနှင့် ပိုက်ကွန်တို့ကို ကြံစည်ပွင့်ဆင်၍
ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် တတ်သော မိစ္ဆ သည်၊ သေ
ခြင်းထက် သာ၍ ခါးသည်ကို ငါလွှဲပြီး၊ ဘုရား
သခင် မိတ်လွှဲတော်မူသော သူသာ လျှင်၊ ထိုမိစ္ဆ
ထက်နှင့် ထွတ်ထိမ့်မည်၊ အပြစ်ပြုတတ်သောသူ
- ၂၇ တို့ကား၊ ဝမ်းမိ ထိမ့် မည်- ဓမ္မ ဝေသနာ အရာ

ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ရှာ၍ မလွှဲသောသော အရာ
ကို လွှဲသော ၄၂၊ တစုနောက် တစုစစ်ဆေးခြင်း
၂၀ ထွက်သော အခါ- ထောက်ရှား တထောင် ထိုထွက်
တထောက်ကို ငါလွှဲပြီး၊ မိစ္ဆတထောင် ထိုထွက်တ

၂၆ ထောက်ကိုမျှ ငါမလွှဲ- ငါလွှဲသော အရာတစု
ဝံည်း၊ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သပြီ လူကို မြောင့်
မတ်စောင် ခန့်ဆင်းတော်မူသော်လည်း၊ ထုထို
သည်ရှား၊ ပြားသော အကြံ အစည်တို့ကို ရှာဖွေ
ကြံစည်ကြပြီး။

- ၂၇ အထက် သူသည် ပညာရှိသောသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်
ထနည်း၊ နက်နဲသော အနက်ကို အထက်သူနား
ထည် သနည်း၊ ပညာသည် ပညာ ရှိသော သူ၏
ဇွန်နှာကို ထွန်းထင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏ ဇွန်
နှာ သည် အထူး၊ သ ဖြင့် ရဲ ရင့်သော အဆင်း ရှိ
- ၂၈ တတ်၏- ဘုရားသခင် ရှေးတော်၌ ပြုသော သဇ္ဈာ
ကို ထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကို စောင့်
- ၂၉ ထေဦး- သဇ္ဈာသတိထပ်၍ အထံတော်မှ မထွက်
နှင့်၊ မကောင်းသော အမှုကို မဆွဲမကိုင်နှင့်၊ အ
- ၃၀ လိုတော်ရှိသည် အထိုင်၊ မိရင်တော်မူမည်- ရှင်
ဘုရင် အမိန့် တော်၌ ထန်မိုး၊ ပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည် အတယ်သို့ ပြုသနည်းထု၊ အထက်သူ ဆို
- ၃၁ ရာ သနည်း- အမိန့်တော်ကို စောင့်သောသူသည်
ရာဇဝတ်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်၊ ပညာရှိသောသူ၏
မိတ်နှစ်လုံးသည်လည်း၊ ကာထအမြန်ကို ၄၆။ မိ
- ၃၂ ရင်ရသော အခွင့်ကို ၄၆ သိမြင်တတ်၏- ထုကြံ
စည် သမျှအဖို့၊ ကာထအမြန်နှင့် မိရင်ရသော အ
- ၃၃ ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထုသည် အထွန်ဆင်းရဲ
၃၄ ခြင်းကို ခံရ၏- နောက် ဖြစ်ထတုံသော အရာတို့
မသိ၊ အထက်သူ ဖြစ်ထတုံ ထည်ကို တစုံတ
ထောက်မျှ မပြောနိုင်ရား
- ၃၅ နံမိညည်ကို အမိုးရ၍ ချုပ်ထား၍ ရှိသော ထု
တယောက်မျှ မရှိ၊ သေ မြန် ရောက်သော အခါ
တန်ဖိုးမရှိ၊ ထိုစစ်မှု ထဲကထွက်စရာ အခွင့်မရှိ၊
ရုစမိုက်ကို ပြုသော်လည်း၊ ရုစမိုက်သည် ထိုအမှု
ထဲကမကယ်မခွတ်နိုင်။
- ၃၆ ဤ အမှုအရာ အထုံး စုံတို့ကို ငါလွှဲနိုင်ပြီး၊ နေ
စောက်မှာ ပြုသော သမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး၊ မိမိအ
ကျိုး ဖျတ်အောင် ကယောက်ကို တယောက်ထုတ်
- ၃၇ မိုးသော အမြင့်လည်းရှိ၏- ထိုမှတပါး၊ သန့်ရှင်း
ရာ အရပ် ရှာနုတော်သို့ ထွားလာသော အစွမ်း
ထိုသည့်သင်း၊ ပြုတ်ခြင်း ခံရကြောင်းကို ၄၆။ အစွဲ

ပြုဘူးသော ခြံသို့သွားသောအခါ အသက်သုံးဆယ်သို့မရောက်
 ၈၈ နေကြောင်းကို၎င်း ငါမြင်ပြီး၊ ထိုအမှုအရာသည်
 ၈၉ ထည်း အကြံ ဖြစ်၏။ အဓမ္မအမှုကို အလျှင်
 ၉၀ အမြန်စစ်ကြော၍၊ ဘိက္ခုနီမဟုတ်သောကြောင့်၊ လူ
 ၉၁ သားတို့သည် အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ခိုင်မာစွာ
 ၉၂ သဘောထားကြ၏။ အဓမ္မလူသည် အကြိမ်တ
 ၉၃ ရာတိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကို ပြု၍၊ အသက်တာ
 ၉၄ ချည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ
 ၉၅ သော သူတို့သည် ရွှေတော်၌ ကြောက်ရွံ သော
 ၉၆ ကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု
 ၉၇ ငါအမှန်သိ၏။ အဓမ္မ လူမူကား၊ ဘုရားသခင်
 ၉၈ ရွှေတော်၌ မကြောက်ရွံသောကြောင့်၊ ကောင်း
 ၉၉ သော အကျိုးကို မခံရ၊ အရိပ်၌ ရှိသော မိမိအ
 ၁၀၀ သက်သည်လည်း မရှည်ရ။
 ၁၀၁ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှုက
 ၁၀၂ ပါးယူမူကား၊ အဓမ္မလူ ပြုသော အမှုကြောင့်
 ၁၀၃ ထိုက်သည် အတိုင်း၊ ပြော၍ မတ်သောသူ အမှု
 ၁၀၄ တို့သည် အမြဲကို ခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ပြော၍
 ၁၀၅ မတ်သောသူ ပြုသော အမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်
 ၁၀၆ အတိုင်း၊ အဓမ္မလူ အမှုတို့သည် အကျိုးကို ခံရ
 ၁၀၇ ကြ၏။ ထိုအမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တဖြစ်
 ၁၀၈ သည်ဟု သေသောရှိ၏။ ထိုအခါ ဖျော်ဖြေခြင်း
 ၁၀၉ အမှုကို ငါ ချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူ
 ၁၁၀ သည် နေအောက်မှာ ခားသောက်ခြင်း၊ ဖျော်ဖြေ
 ၁၁၁ ခြင်းအမှုထက် သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိ၊ နေ
 ၁၁၂ အောက်မှာ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော
 ၁၁၃ အသက်ကာလ၌၊ ကြိုးစားစားထုတ်၍ ရသော
 ၁၁၄ အကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကို သာမန်ခံရ၏။ လူ
 ၁၁၅ အမှုတို့သည် တနေ့နှင့် တညည့်လုံး မအိပ်ဘဲ
 ၁၁၆ နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှါ
 ၁၁၇ ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုသော အမှုများကို ကြည့်ရှု
 ၁၁၈ ခြင်းငှါ ၎င်းငါသည် ကိုယ်နှစ်လုံးကို နှိုးဆော်
 ၁၁၉ ၏။ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံတို့
 ၁၂၀ ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာ ပြုသော
 ၁၂၁ အမှုများကို လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်၊ ကြိုးစား၍
 ၁၂၂ စစ်သော်လည်း၊ အကုန်အစင် မသိနိုင်၊ ထိုမျှမ
 ၁၂၃ က၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံသော်
 ၁၂၄ လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

၉

၁၂၅ အထက်ဆုံးပြီးသော အမှုအရာ အလုံးစုံတို့
 ၁၂၆ ကို ငါသည် နှိမ့်ခြင်းငှါ စင်ခြင်ရသည်ကား၊
 ၁၂၇ မြောင့်မတ်သောသူနှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည်

သူတို့ပြုသော အမှုများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏
 ၁၂၈ သက်တော်၌ မြဲကြ၏။ ချစ်တော်မူသော လက္ခဏာ
 ၁၂၉ ကို ထင်ရှား သမ္မာသော အမှုအရာ အားဖြင့် အ
 ၁၃၀ ထယ်သူမျှမသိနိုင်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
 ၁၃၁ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။
 ၁၃၂ တရားသောသူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်း
 ၁၃၃ သောသူနှင့် မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ်သော
 ၁၃၄ သူနှင့် မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူ
 ၁၃၅ နှင့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူ
 ၁၃၆ နှင့် အပြစ်ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်
 ၁၃၇ ဆိုခြင်းကို ကြောက်သောသူတို့သည် တစုတည်း၊
 ၁၃၈ သော အမှုနှင့် ထွေကြွေ တတ်ကြ၏။ နေအောက်
 ၁၃၉ မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ ပါသော ဝမ်း၊ ညှိုးစရာ
 ၁၄၀ ဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် တစုတည်း၊
 ၁၄၁ သော အမှုနှင့် ထွေကြွေ ရကြ၏။ အကယ်စင်စစ်လူ
 ၁၄၂ သားတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် ရမိုက်သောနှင့်
 ၁၄၃ ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရူး
 ၁၄၄ သောစိတ်ကို စွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန်သေသွား၊
 ၁၄၅ ကတ်ကြ၏။ အသက်ရှင်သောလူ စုစုပေါင်းနှင့်
 ၁၄၆ ဆိုင်သေးသော သူသည် ဖျော်လင့်စရာရှိ၏။ အ
 ၁၄၇ သက်ရှင်သော နွေးသည်သေသော ချင်သောထက်
 ၁၄၈ သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ အသက်ရှင်သောသူ
 ၁၄၉ သည် မိမိသေရမည်ကို သိ၏။ သေသောသူမူ
 ၁၅၀ ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို
 ၁၅၁ ထည်းမခံရ၊ သူကိုလည်း မေ့လျော့တတ်ကြ၏။
 ၁၅၂ သူ၏ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ခွဲခြင်း၊ ထည်းပျောက်
 ၁၅၃ ပျက်စီးနေအောက်မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ သူတ
 ၁၅၄ ပါးနှင့် ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။
 ၁၅၅ သွားလော့၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာ
 ၁၅၆ စားလော့၊ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် ဧပြစ်ရည်ကို
 ၁၅၇ သောက်လော့၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ဘုရား
 ၁၅၈ သခင် ဝန်ခံတော်မူ၏။ သင့်အဝတ်သည်။ အ
 ၁၅၉ စည်မြဲစင်ပါးစင်စေ၊ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နံ
 ၁၆၀ သာမီ မခန်းမမြောက်စေနှင့်။ နေအောက်မှာ
 ၁၆၁ ပေးသနားတော် မူသော အနတ္တအသက်ကာလ
 ၁၆၂ ပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သော မယားနှင့် ရွှင်ထန်းစွာ
 ၁၆၃ အသက်ကာလကို လွန်စေလော့၊ ဤနွေကား၊ အ
 ၁၆၄ သက်ရှင်၍ နေအောက်မှာ ကြိုးစား စားထုတ်
 ၁၆၅ ရာ၌ သင်ခံရသော အကျိုး ပေတည်း။ အောင်
 ၁၆၆ ရွက်စရာအမှု ပြုသမျှကို ကြိုးစား စားထုတ်၍
 ၁၆၇ အောင်ရွက်လော့၊ အကြောင်း မူကား၊ သင်
 ၁၆၈ ယခုထွား၍ ရောက်ရ ထတုံသော အရပ် ထည်း၊

ထူးသော၊ ဓရဏာနိုင်ငံ၌ ထုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ၊
ဩဇာညီခြင်းမရှိ၊ သိပ္ပံတတ်မရှိ၊ ပညာမရှိပါ
တကား။

- ၈၈ တစ်နေ့အောက်မှာ မှီသောအမှုစရာကို
ငါမြန်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ထွင်မြန် သောသူ
သည် ပြိုင်၍ ပြေးသော် ထည်း၊ မနိုင် တတ်၊ ခွန်
စား၊ ကြီးသော သူသည် စစ်တိုက်၍ မအောင်
တတ်၊ ပညာရှိသောသူသည် ဝစ္ဆာမစားတတ်၊
ညာဏ်ကောင်းသော သူသည် စည်းစိမ်ကိုမရ
တတ်၊ လိစ္ဆာသောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ ဓုတ်
နာမရတတ်၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၌ ကာလစ
မျှန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့်ခြင်း မှီသည် စေတိုင်း၊
- ၈၉ မြစ်ထတ်သည်ကိုငါမြင်၏-လူသည်မိမိကာလ
စေ့မျှန်ကိုမသိတတ်၊ ထေးပြုရာဒိုက်ကွန် အုပ်မိ
သော ငါးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိသော
ငှက်ကဲ့သို့၎င်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာကာလ
ထဲသို့စေ့မှတ်တဖွဲရောက်၍ ကျော့မိတတ်ကြ၏။
- ၉၀ နေအောက်မှာငါတွေ့မြင်၍ရှိ၊ မှမ်းရွယ်သော
ပညာဟူမူကား၊- မြို့သား၊ နည်းသော မြို့ငယ်တ
မြို့ရှိမ်း၊ ကြီးသောရှင်ဘုရင်တပါးသည် လာ၍၊
ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာ သော တပ်တို့ကို တည်၍
- ၉၁ ဝိုင်းထား၏-ထိုမြို့၌နေသော ဆင်းရဲသားပညာ
ရှိတသောက်သည် မိမိပညာစားဖြင့် ထိုမြို့ကို
ကယ်တင်၏-သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်းရဲသားကို
- ၉၂ စေတယ်သူမျှမအောင်းမေ့၊ ထိုစေခါငါဆိုသည်
ကား၊ ပညာသည် ခွန်စားထက်သာ၍ ကောင်း
မြဲတိ၏-သို့သော်လည်း၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ပညာ
ကိုမထိခွင့်ပြုတတ်ကြ၏၊ သူ၏စကားကိုနားမ
- ၉၃ ထောင်တတ်ကြ-၊ အုပ်စိုးသော သူသည် မိုက်
သောသူတို့တွင် ကျွေးကြော်သော အသံကို နား
ထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်ရာ၌ပညာရှိပြော
သော စကားကို သာ၍ နားထောင် တတ်ကြ၏-၊
- ၉၄ ပညာသည် စစ်လက်နက် ထက် သာ၍ ကောင်း
မြဲတိ၏၊ ခုစမိုက် ကို ပြုသော သူသည် ထည်း၊
ကောင်းသောအမှုစရာများကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၁၀

- ၉၅ အထုံသမားလုပ်သော နံ့သာဆီကိုသေသော
ယင် ကောင်သည် နံ့စေ့သကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်
သောအမိုက်သည်ပညာနှင့် ဂုဏ်စသရေထင်
- ၉၆ ရှားသောသူကိုထိုစေတု ဖြစ်စေတတ်၏- ပညာ
ရှိသော သူ၏ နှစ်လုံးသည် မိမိ လက်လှမ်းမီ
၏၊ မိုက်သော သူ၏ နှစ်လုံး မူကား၊ မိမိလက်မီ

- ၉၇ ထက်၌ရှိ၏- မိုက်သောသူသည် ထမ်း၌ ထွား
စည်တွင်ပင်ထိတစ်၍၊ ငါသည်လူမိုက်ဖြစ်၏
ထု၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ စားပြောတတ်၏-၊
- ၉၈ မင်းသည် သင့်ကို မိတ်ဆုံးလျှင်၊ ကိုယ်ရသင့်
ရာ အရပ်မှ မနေ နှင့်၊ သည်းခံ ခြင်းသည် ကြီး
သောစေ့ပြစ်ကိုပြောတတ်၏။
- ၉၉ မင်းမှားယွင်းခြင်း၊ စားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော
နေအောက်၌ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊-
၉၁ မိုက်သောသူတို့သည်ဖြင့်သောစေ့ရပ်၊သေရွေးထို
၉၂ သည်ခိုင့်သောစေ့ရပ်၌ ထိုင်ရသောအမှု- ကျွန်
တို့သည် မြင်းကို စီး၍ မူးမတ် ထိုသည် ကျွန်တို့
သို့မြေပေါ်မှာ ခြေဖြင့် သွားရသော အမှုကို ငါ
- ၉၃ မြင်လေပြီ- တွင်းကိုတူးသောသူသည် ထိုတွင်း
ထဲသို့ကုလိပ်မည်၊ ခြံကိုဖျက်သောသူသည် မြေ
၉၄ ကိုက်ခြင်းကိုခံရလိပ်မည်- ကျောက်တို့ကိုစွေ
သောသူသည် မိခြင်းကိုခံရလိပ်မည်၊ ထင်းစုတ်
၉၅ သော သူသည်လည်း၊ ရှုလိပ်မည်-၊ ဝဏ်းတုံး
သောစေခါမသွားဘဲနေလျှင်သာ၍ စားထုတ်ရ
မည်၊ ပညာသည် အမှုအောင်ရသော အခွင့်ကို
ပေး၍ကျေးဇူးကြီး၏။
- ၉၆ မြေသည် ပြဲစား ခြင်းကိုမခံ၊ ကိုက်မိကျွန်စေ
- ၉၇ ထစွယ်သမားကျေးဇူးမရှိ-ပညာရှိသောသူ၏
စကားသည် လျှောက် ပတ်၏၊ မိုက်သောသူ၏
- ၉၈ နှုတ်မူကားသူကိုယ်ကိုမျှတတ်၏-သူ၏စကား
အသည်မိုက်ခြင်း၊ အဆုံးသည် အပြစ်ပြုတတ်
- ၉၉ သောရူးခြင်းဖြစ်၏-မိုက်သောသူသည်စကား
ရှားတတ်၏၊ သို့သော်လည်း၊ ဖြစ်ထတုံသောစေ
ရာကိုလူသည်မပြောနိုင်စားလူနောက်၌စေတယ်
သို့ ဖြစ်လတုံ သည်ကို စေတယ် သူပြောနိုင် ထ
- ၉၁ နည်း-၊ မြို့သို့သွားသော ထမ်းကိုမသိသောသူ
ကဲ့သို့မိုက် သော သူ သည် ကြိုးစားစားထုတ်
သော်လည်း၊ သူတပါးတို့ကိုပင်ပန်းစေတတ်၏။
- ၉၂ ငယ်သားအမိုးရ၍မူးမတ်များအမျှန်ခုံနတ်
စောစောစားသောက်တတ်သောပြည်သည် အ
- ၉၃ မင်္ဂလာရှိ၏- မင်းသား၊ အမိုးရ၍ မူးမတ်ထို
သည် လွန်ကျူးစွာမစားမသောက်ဘဲ၊ အမျှန်
တန်ဖွဲ့စားပြည်ခြင်းငှါသာ၊ စားသောက်တတ်
- ၉၄ သော ပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏- အထွန်တွင်း၊ မိ
ခြင်းစားဖြင့်တိမ်သည်ဆွေးမြေတတ်၏၊ ထက်
- ၉၅ နှင့်မပြုပိုင်ငါနေလျှင် အိမ်မိုးယိုတတ်၏- ဖျော်
ရွှေခြင်းငှါ နွေကို လုပ်တတ်၏၊ မျှော်ရည် ထည်
ထည်း ရွှင်သန့်၊ အတတ်၏ငွေစုကား၊ အစုံရာ

၂၀ နှိမ့်တတ်၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုမိတ်ခြင်းမှာမကျန်ခဲ့
 နှင်း၊ လူကြီးကို ဖိတ်ခန်း၊ ထဲ၌ မှာ မကျန်ခဲ့နှင်း၊
 မိုင်းကောင်း၊ ကင်၌ ကွင်းထည်သောငှက်သည်
 ထိုအသံကိုဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ပုံတတ်သော
 အကောင်သည်ထိုအမှုကိုလေ့ပြုလိမ့်မည်။

၁၁

၀ သင်၏အစာကိုရေပေါ်မှာပြစ်စွဲလေ့၊ ကာထ
 ၂ ကြာမြင့်မှ တခန့် ရွှေထေဦး၊ မည်- လူစုနှစ်
 ယောက်မက၊ ရှစ်ယောက် ထိုဘေး ဝေဟလေ့၊
 ရေပေါ်မှာ အထက် အမှုရောက် မည်ကို သင်မ
 ၃ သိ- မိုင်းတိမ်တို့သည်မိုင်းရေနှင့်ပြည့်သော
 အခါရေပေါ်မှာရွာတတ်၏။ သစ်ပင်သည်တောင်
 ဆက်သို့ လဲသည် ဖြစ်စေ၊ မြောက်ဘက် သို့လဲ
 ၄ သည်ဖြစ်စေ၊ လဲသောအခါရပ်၌ နေရာကွာ၏။ ထေ
 ကို မှတ် တတ် သော သူသည် မျိုး နေ့ ကို မကြီး
 မိုင်းတိမ်တို့ကိုပမာဏပြုတတ်သောသူသည်
 ၅ ထည်၊ စပါး ကို မရိတ်ရား- နိဗ္ဗည သွားရာ
 လမ်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ကောင်းသောမိမ္မဝမ်း၌အ
 မျိုးတို့သည်အဘယ်သို့တိုးပွားသည်ကို၎င်းမသိ
 မှီသ ကဲ့ သို့၊ အထုံး နံ့ တို့ကို ဝန်ဆင်းတော်မူ
 သောဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို မသိ၍-
 ၆ နံ့နက်အမှိန်၌မျိုးစေ့ကိုကြံသော၊ ညဦးအမှိန်၌
 ထည်းပဏ္ဍိတ်မနေနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ အ
 တတ်အဟုသည် အကျိုးရှိမည်ကို၎င်း၊ နှစ်ပါး
 ထုံးတို့သည် အညီအမျှ အကျိုးရှိမည်ကို၎င်း မ
 သိ၍-
 ၇ အကယ် ဝင်စင် အထင်းသည် မျှ၏။ နေရာ၎င်း
 ၈ ခြည်ကိုမြင်၍ ပျော်ပါးရာရှိ၊- သို့လျှင်၊ လူ
 သည် အသက်တာ နှင့် ဤ အစည် ရှင် ထန်း
 သော်လည်း၊ ပျော်မိုက်ကာလကိုအောင်းလေ့ပါ
 ၉ အ၊ ထိုကာလကြာမြင့်လိမ့်မည် ဖြစ်- ဘုံသမျှ
 ၁၀ တို့သည်အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြောင်း- အနုဋ္ဌိလူ
 မျိုး၊ အသက်မျှသော အခါ ပျော်ရွှေထေ့၊ အ
 သက် မျှစည်ကာလတွင် မိတ် ရှင် ထန်းခြင်းရှိ
 ထုံး၊ ကိုယ်အလိုရှိရာသားနှင့်၊ ကိုယ်ညာဏ်
 ၁၁ နှင့်သောထမ်းသို့လိုက်လေ့၊ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှု
 အထုံးနံ့တို့ကို ဘုရားသခင် စစ်ကြော၍၊ သင့်ကို
 ၁၂ အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟုအောင်းလေ့၊- သို့
 ဖြစ်၍၊ မိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ကိုယ်
 ဆင်းရဲခြင်း၊ အကြောင်းကို ပယ်ရှားလေ့၊ အ
 သက် ငယ်ခြင်း၊ အရာနှင့် အရွယ် မျှခြင်း၊ အရာ
 သည်အနတ္တဖြစ်၏။

၁၂

၀ ငါနေ၍မပျော်၍ထု ဆိုရသောကာလသည်
 မရှိ၊ ဆိုးသောကာလမရောက်မှီ၊ ယခုအသက်
 ၁ မျှစည်အခါပင်၊ သင့်ကိုမန်ဆင်းတော်မူသောအ
 ၂ ရှင်ကိုအောင်းလေ့၊- နေနှင့်အလင်း၊ ထနှင့်
 ကြယ်တို့သည် ကွယ်၍ မိုင်းရွာဖြူမှ၊ အထပ်
 ၃ ထပ်ရွာတတ်သောကာလမရောက်မှီအောင်းလေ့
 ၄ လေ့၊- ထိုကာလ၌တိမ်စောင်းတို့သည်တုန်ထွတ်
 ၅ ၍၊ မိုင်းခံသောသူတို့သည် အားလျော့ ကြလိမ့်
 မည်၊ ဆန်ကြိတ်သောသူတို့သည် နည်းသော
 ၆ ကြောင့်၊ ရပ်ကြ လိမ့်မည်၊ ပြတင်းပေါက်မြင့်
 ကြည့်သောသူတို့သည် အထင်းကွယ်ကြ လိမ့်
 ၇ မည်- ကြိတ်သံလျော့သောအခါ၊ လမ်းနားမှာ
 တံခါးရှက်တို့သည်စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်၊ ငှက်သံ
 ကိုကြားသော အခါ၊ ဇောဇော ထလိမ့်မည်၊ သီ
 ၈ ခြင်းသည်မအပေါင်းတို့သည်အသံသေးကြလိမ့်
 ၉ မည်- ထိုကာလ၌မြင့်သောအရာတို့ကိုကြောက်
 ကြလိမ့်မည်၊ လမ်း၌ အေးအေးမည်ထုထင်ကြ
 လိမ့်မည်၊ မာတံပင်ပွင့်လိမ့်မည်၊ မျှင်းကောင်
 ၁၀ သည်မိမိ၌ မိမိထားလိမ့်မည်၊ အလိုအစွဲလျော့
 လိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်ထာဝရနေ
 ရာသို့သွားမိ၍၊ မိမိခြင်းသည်တို့သည်လမ်းတို့
 ၁၁ ၌လှည့်လည်ကြ၏။- ငွေကြိုးပြတ်ခြင်း၊ ရွာလေး
 ကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း၌ ရေဝုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေ
 ကျင်းနားမှာစက်ကျိုးခြင်း၊ အခြင်းအရာတို့သည်
 ၁၂ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်- ထိုကာလ၌ မြေမှုန့်သည်နေ
 ရင်းမြေသို့၎င်း၊ ဝိညာဉ်သည်အရင်ပေးတော်မူ
 သောဘုရားသခင်ထံသို့၎င်းပြန်သွားရလိမ့်မည်။
 ၀ အနတ္တသက်သက်၊ အထုံးနံ့တို့သည်အနတ္တဖြစ်
 ၁ ကြသည်ထု၊ ဓမ္မသောသနာဆရာထေ၏။- ဓမ္မသော
 သနာဆရာသည်ပညာရှိသည့်အထိုင်း၊ ပရိသတ်
 ၂ တို့ အား ပညာ အတတ် ကို သွန် သင် လေ့ ရှိ၏။
 ၃ ထုတ္တဝါဒယုတ္တလျက် ဈာနသော သုတ္တကော
 ၄ တို့ကိုရှာရွှေ၍မီရင်၏။- ဓမ္မသောသနာဆရာသည်
 ၅ နားထောင်ပွယ်သောစကားကိုရှာ၍၊ ရေးထား
 ၆ ချက်စကားသည်ပြောင့်မတ်သောစကား၊ သစ္စာ
 ၇ စကားဖြစ်၏။- ပညာရှိသောသူ၏ စကားသည်
 ၈ ဖုတ်ရွှန်နှင့်၎င်း၊ တပါးတည်းသောသိုးထိန်းကြီး
 ၉ အပ်ပေးတော်မူ၍၊ ပရိသတ်အုပ်တို့ မိုက်ထား
 ၁၀ စောသံရွှန်နှင့်၎င်းတူ၊- တခန့်တုံ့သော၊ ထို
 သို့သောစကားအားဖြင့် ဆုမွန်ခြင်းကိုခံလေ့၊ စာ
 ၁၁ မှားကိုမီရင်၍မကုန်၍၊ စာကိုကြိုးစား၍ကြည့်

ရှမ်း၊စေ့သည်၊ ကိုယ်ကိုနှောင့်ရှယ်ထားစေ
ပူခြင်း၏။

၁၇ အရှုပ်အရှာ ကောင်းတူစုကား၊ တုရားသခင်
ကို ကြောက် နှံ့ ဖြစ်၊ ပညတ် တော် ထိုကို ခောင့်
ရှောင် ထေရာ၊ ဤစွဲကား၊ ထူ နှင့် ဆိုင် ထော

၁၇ အရှုပ်အရှာစေထုံးစံထိုကိုရှုပ်ရှာသတည်း။ အ
ကြောင်း၊ စုကား၊ တုရား သခင်သည် ခပ်ထိမ်း
ထော့ဝတ်ထားခြင်းမှ စ၍၊ အထုံးစံထော့အမှု
ကောင်း၊ ကောင်း၊ မှီသမှု ထိုကို ခပ်ကြောင့်၊
တရားထမြင့်မိရင်တော်မူထတုံသတည်း။

ရှင်ရှောသရန်မိရင်ရေးထားသောစေတနာကျမ်းဦး၏။

ရှောသရန်သီခြင်း။

THE SONG OF SOLOMON.

၁

၁။ သီခြင်း၊တကာထိုတွင် အထွင်ဖြစ်သော ရှော
သရန်သီခြင်း။

၂။ ထခင် နှုတ်ဆက်သောနမ်းခြင်းဖြင့် ကျွန်မကို
နမ်းပါစေ၊ ကိုယ်တော်၏မေတ္တာသည်ပျော်ရည်

၃။ ထက်သာ၍ ကောင်းပါ၏။- ကိုယ်တော်၌ ငွေ
ကြိုင်သောနံ့သာမီးကဲ့သို့၊ နာမတော်သည်သွန်း

၄။ ထောင်းသော နံ့သာမီးဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သ
ထိုသို့ကညာထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ချစ်ကြပါ

၅။ ၏။-ကျွန်မကိုသွေးဆောင်တော်မူပါ။ ကျွန်မထို
သည်နောက်တော်သို့ပြေး၍လိုက်ကြပါမည်။ အ

၆။ နှင်မင်းကြီးသည် ဖိတ်တော် အတွင်း၌၊ ထဲသို့
ကျွန်မကို ဆောင် ခဲ့တော် မူ ပြီ။ ကျွန်မထို သည်

၇။ ကိုယ်တော် ကြောင့် ဝမ်းမြောက် နှင်ထန်း ကြ
မည်။ မေတ္တာတော်ကိုပျော်ရည်ထက်သာ၍ ချီး

၈။ ခွမ်းကြမည်။ ထိုသို့ကညာထိုသည် ကိုယ်
တော်ကိုမှန်ကန်စွာချစ်ကြပါ၏။

၉။ ထိုယေရှုလင်မြို့သို့ထိုး၊ ငါသည်ကေဝါထဲ
ကဲ့သို့မည်၊သောအဆင်းမြို့သော်လည်း။ ရှောသ

၁၀။ ရန်မင်း၏ကုလားကားကဲ့သို့ တင့်တယ်သေး၏။-
ငါသည်နေပူကိုခံ၍ မည်၊သောအဆင်းမြို့သော

၁၁။ ကြောင့်၊ ငါ့ကိုမကြည့် ချစ်ပါနှင့်။ ငမိခင်၏သား
ထိုး၊ ထိုသည် ငါ့ကိုမနာလိုသော မိတ် မှီ၍၊ ပျော်

၁၂။ ဥယျာဉ် ထိုကို ခောင့်စေကြ၏။ ကိုယ် ဥယျာဉ်ကို
စောင့်ရပါ။

၁၃။ ကျွန်မ နှစ်သက်နှစ်သက်ထိုရာ အရှင်၊ ကိုယ်တော်
ထည်သိုး၊ ချားကို အထယ်မှာထိန်းတော်မူ သည်

ကိုငင်း၊ စွန်းတည့်စေမိန်၌ အထယ်မှာ အမိတ်မိ
စေတော်မူသည်ကိုငင်းပြတော်မူပါ။ ကျွန်မသည်
အခြားတပါးသောသိုးထိန်းနောက်သို့အထယ်
ကြောင့်လမ်းလွဲ၍လိုက်ရပါစံ့နည်း။

၁။ မိစ္ဆ တကာ ထိုထက် အဆင်း၊ ထူ သော အမ်း
သင်သည် မသိလျှင်၊ သိုး၊ ချား၊ ခြေရာ ထို ထိုက်
သွား၍၊ သိုးထိန်း၊ ထဲချား၊ အနားမှာသင်၏ သိုး
သငယ်ထိုကိုကျွေးမွေးပါလော့။

၂။ ငါချစ်သော နှစ်မ၊ သင့်ကို ခာရောမင်းရထား
၃။ ၌ က သော မြင်း၊ နှင့် ငါ ပုံ ပြ မည်။- ထင်၏ ပါး

၄။ သွယ် ၌ ရတ်ပုတီး၊ တန်ဆာ ဆင် ထွက်၊ ထည်
ပန်း၌ ပုလဲ အသွယ်သွယ် ဆွဲလျက်၊ သင်သည်

၅။ တင့်တယ်ထွမ်း- ငွေနှင့် အပြောက် ချစ်သော
အူပုတီး၊ အသွယ်သွယ် ကိုထည်း၊ ထုတ်၍ ငါ့

၆။ ဦးမည်။

၇။ အရှင်မင်းကြီးသည် ခားပွဲတော်နားမှာ ထိုင်
နေမည်၊ ငါထိုသောနာရ မီးငွေ၊ အနံ့ထည်တံ့

၈။ မှီတလှိုင်လှိုင်ဖြစ်လေ၏။- ငါချစ်ရာ သခင်သည်
ငါ၌ ရရန်နံ့ သာ ပုံ ဖြစ်၍၊ ငရင်ထုံ ကြားမှာတ

၉။ ညည့်လုံး၊ ဖိတ်ရမည်။- ငါချစ်ရာ သခင် သည်
အင်္ဂေမိဥယျာဉ်မှဖြစ်သောတနင်္ဂနွေ ခုတ်
ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။

၁၀။ ငါချစ်သောနှစ်မ၊ သင်သည်အဆင်း၊ ထူပေ၏
အထွန်ထူပေ၏၊ မြို့၊ ချက်မိနှင့်မြည့်စို၏။

၁၁။ ငါချစ်ရာ သခင်သည်သကင်းထွန်၊ ချစ်စွယ်
သောသက္ကဏာနှင့်မြည့်စိုတော်မူ၏၊ ငါထိုထိတ်

၁၂။ ရာခင်းသည်မိမိသောအဆင်းမြို့၏။- ငါထိုမိတ်

၅၄၂ ထိုသို့သည် အာရပ်ပင်၊ အမိုးသည် ထင်း၊
ရူးပင် ဖြင့်ပြီးသတည်း။

• ထွန်မသည် ရှာရန်အရပ် နှင်းထိပွင့်၊ ကွင်း၊
ပြင်၌ပေါက်သောနှင်းပွင့်မှာသုံး ခြင်ပါ၏။

၂။ ဆူးတောထဲမှာ နှင်းပွင့် ထင်သကဲ့သို့၊ ငါ့နှစ်
သော ထထို ထိုး သည် ထူ ရှိုး ထိုး၊ ခု ထဲမှာ ထင်
ပေ၏။

၃။ တောပင်စုထဲမှာရှောက်ရှိုပင်ကဲ့သို့ ငါ့နှစ်ရာ
သခင်သည်ထူရှိုးသား၊ စုထဲမှာခြင်တော်မူ၏၊ ငါ
သည်သူ၏အမိဝယ်ပျော်နေထိုင်၍၊ မြန်စွာ

၄။ သော အသီးကိုစားရ၏။- ပွဲခံရာ ထိပ်သို့ ငါ့ကို
ဆောင်သွား၍၊ ပေတ္တာတော်အထိကို ငါပေါ်

၅။ ရှာ မိုးတော် မူပြီး- ငါသည် ခွင်ခြင်း၊ အားဖြင့်
ကြင်နာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့စပျစ်သီးပျည်နှင့်အား

၆။ ဖြည့်ကြပါ။ ရှောက်ရှို သီးကိုကျွေး၍ သက်သာ
စေကြပါ။- သခင်၏လက်ထက်သည် ငါခေါင်း

၇။ ကို ထောက်မ လျက်၊ ထက်ရှာ ထက်သည် ငါ့ကို
စေလွှတ်နေတော်မူပါစေ။

၈။ ယေရုရှလင်မြို့သို့၊ ထို၊ ငါ့နှစ်သော ထထိုသို့၊
သည်အထိုထိုမန်း၊ မှီတိုင်အောင်၊ မထွတ်မနွှိုးမပြီ
အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သောသမင်ရယ်

၉။ ရှားကိုတိုင်တည်၍ သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

• ငါ့နှစ်ရာ သခင် ၏ စကား သံပေး ကြည့်ပါ။
တောင်ကြီး တောင်ငယ် တို့ကို ခုန်ကျော် လျက်

၁၀။ ကြွထား၏။- ငါ့နှစ်ရာသခင်သည် သမင်ရယ်သ
ငယ်နှင့်တူ၏၊ ကြည့်ပါ။ ထုတ်မိုးပြင်မှာရပ်တော်

၁၁။ မူ၏၊ ပြတင်းပေါက်ဝတွင်ကြည့်လျက်၊ ပြတင်း၊
ခွက်ကြားမှာ ကိုယ်ကို ပြလျက် နေတော်မူ၏။

•• ငါ့နှစ်ရာသခင်သည်ခေါ်၍ ပြောသည်ကား၊ ငါ
နှစ် သော နှစ်မ၊ ငါ၏ မိမ္မတ္တ၊ ထ၍ ထာဝရ ပါး-

•• ဆောင်းကားလွန်ပြီး၊ ခိုင်း၊ ထည်း၊ ကြည်ထင်

•၁။ ပြီး- ဖြေကြီးပေါ်မှာပန်း၊ ရွှားပွင့်ကြပြီး၊ ငှက်တို့
မြည်တွန်မိန့်သည်၊ ရောက်လေပြီ၊ ငါ့ထိုးမြေ၌

•၂။ မြိုးငှက် တွန်သံ ကိုထည်း၊ ကြား ရ၏။- သဘော
သခန်းပင်သည်မိမိသော အသီးကို မှည့်စေ၏။

•၃။ နှစ်နှုတ်ပင်သည်၊ ပွင့်လျက်ပွားကြွင်း၏၊ ငါ့နှစ်
သောနှစ်မ၊ ငါ၏မိမ္မတ္တ၊ ထ၍ ထာဝရ ပါး-

•၄။ ပေါ်၌ ခိုထိုရာ ကျောက်ကြားတွင် မှီသော ငါ၏
မြိုးငှက်၊ သင်၏ ရှက်နှာကို မြင်ပါရစေ။ သင်၏
စကားသံကိုကြားပါရစေ။ သင်၏စကားသံသည်

•၅။ ရှို၏သင်၏ရှက်နှာထည်း၊ ထွန်း- ပျစ်နှုတ်ပင်

ထိုကိုဖျက်တတ်သောမြေရွှား၊ နှင့်မြေရွှားက
လေး၊ ရွှားကိုငါ့ထိုး ထိုးဝမ်း၊ ကြွေထော့၊ ငါ့ထိုးစွပ်
နှုတ်ပင်ထိုသည်အပွင့်ပွင့်လျက် မှီကြ၏။

•• ငါ့နှစ်ရာ သခင်ကို ငါ့ထိုးပေ၏။ ငါ့ထည်း
သခင်ထိုးပေ၏။ နှင်းတော၌ကျက်စားတော်မူ

•၁။ ၏- မိုင်း၊ မသောက်၊ မှောင်မိုက်အမိဝ်မငြိမ်း
မှီ၊ ငါ့နှစ်ရာသခင်၊ မေသာတောင်ပေါ်မှာထမင်

ရယ်သငယ်ကဲ့သို့တစ်ပြုတော်မူပါ။

၃။ ငါ့ညည် နှစ်သောသူကို ညည့်အစ၊ ထိပ်ရာ
ပေါ်မှာငါ့ရှာ၏။ ရှာဆော် ထည်း၊ မထွေး- ငါထ

• မည်း၊ မြို့သားတို့တွင် ထည်းမည်း၊ ငါ့ညည်နှစ်
သော သူကိုလမ်းမထိုးတွင် ရှာမည်ထု ဆိုလျက်

• ရှာဆော်ထည်းမထွေး- မြို့ကိုထည်သော ကင်း၊
စောင့်ထိုသည် ငါ့ကို ကြွေကြသော်၊ ငါ့ညည်နှစ်

၄။ သောသူကိုမြင် ကြသလောဟုငါမေး၏။- သူထို
မှစနည်း၊ ငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ ငါ့ညည်နှစ်သော

သူကိုကြွေ၏။ ငါသည်သူကိုမလွှတ်၊ အမြဲကိုင်၍
ငါ့ရှားမြင်သောမိခင်၏ ထိပ်၌ ထိပ်ရာအခန်း

ထဲသို့ဆောင်ခဲ့၏။

၅။ ယေရုရှလင်မြို့သို့၊ ထို၊ ငါ့နှစ်သော ထထိုသို့၊
သည်အထိုထိုမန်း၊ မှီတိုင်အောင်၊ မထွတ်မနွှိုးမပြီ

•• အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သောသမင်ရယ်
ရှားကိုတိုင်တည်၍ သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

၆။ မူရန်း၊ ထောဗန် အစရှိသောကုန်သည်ရောင်း
တတ်သော နံ့သာမုန့်မျိုးကိုမီး၊ မြို့၌၊ ထသောမီး

• မီးတိုင် သဏ္ဌာန်ရှိလျက်၊ တောထဲက ထာသော
ထိုသူကား၊ အထယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ရှောထရန်မင်း၏ ယည်ပုံတော်ကိုကြည့်ကြ
ထော့၊ သူရဲ ခြောက်ကျိပ်၊ အသရေထအမျိုးသား

၇။ သူရဲ အခြေ အရံ မှီ ကြ ၏- ထိုသူ အပေါင်း၊ ထို
ထည်ထား၊ ကိုင်လျက်၊ စစ်မှုစစ်ရေး၌ ထွေကျက်

• သောသူဖြစ် ကြ၏- ညည့်အခါ မိုးရိပ် စရာရှိ
သောကြောင့်၊ ထိုတိုင်း မိမိပေါင်၌ မိမိထားကို

၈။ မှောင် ထား၊ လျက် ရှိ ၏- ထေဗန္ဓန် ဘစ် သား၊
မြင့်ရှောလရန် မင်းကြီးလုပ်တော်မူသော ယည်

•• ပုံတော် ဖြစ် ၏- ကွန်း၊ စင် တိုင် တို့ကို ငွေ ဖြင့်
ငှင်း၊ အောက်ပိုင်းကို အုတ်ဖြင့်ငှင်း၊ ထိုင်ရန်ပုံကို

• မောင်းသော ကမ္ဘာထာဖြင့်ငှင်း ပြီးစေတော်မူ၏။
အတွင်းကိုမူကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့၊ ထိုသည်

•• ပေတ္တာနှင့်ညှယ်လွယ်ကြပြီး။
•• မိထုန်သထိုသို့၊ ထိုလက်ထပ်မင်္ဂလာသောငှ်

သောနေ၊ နှစ်ထုံးတော်နှင့်ထန်းသောနေ၌ပတ်
တော်တင်သောဦးရစ်သရဏကို ဆောင်းတော်စု
သောရွှေထရုန်မင်းကြီးကို သွား၍ စူးမြင်ကြ
သော့၊

၄

- သင်သည် အဆင်းထွပေ၏၊ ငါ့နှစ်သော နှစ်မ၊
အထွန်ထွပေ၏၊ နှာပါဆံကြားမှာမြီးရက်မိနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ ဆံပင်သည်ထည်း၊ ဂိယင်တောင်ပေါ်
- ၂ ၊ ဖွဲဆင်းသောသော ဆိတ်ရဲကဲ့သို့ ဖြစ်၏- သင်၏
သွား၊ ထိုသည်ထည်း၊ အငွေ၊ ညှပ်၍၊ ရေမျိုး၊ ရာမှ
တက်သောသောသို့၊ ရဲကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏၊ တကောင်
- ၃ ၊ ဖွဲမလျော့၊ အရွာသာရွာတတ်ကြ၏- နှုတ်ခမ်း၊
ထည်ထည်း၊ နီထွေးသောကြိုးနှင့်တူ၏၊ ဧကား၊
သံသည်းသာယာပေ၏၊ နားပန်းသံကြားမှာပါ၊
- ၄ ၊ ထိုသည်သထဲသီး၊ ရှက်နှင့်တူကြ၏- ထည်ပင်၊
သည်ထည်း၊ သူရဲထိုသာသုံးဆောင်တတ်သော
ပိုင်းသွား၊ တထောင် ဆွဲထားသော ထက်ရက် နဲ့
တထွာထိုက်တည်း၊ ဟူသော ဝါရိန်မင်း၏ရဲ
- ၅ ၊ ထိုက်နှင့်တူ၏- ရင်သားနှစ်ဖက်ထိုသည်နှင့်၊
တောင့်ကျပ်စားသော စရယ်သငယ် အရွာနှင့်
- ၆ ၊ တူကြ၏- မိုဏ်းမသောက်၊ မှောင်မိုက်အမိတ်
မငြိမ်းမှီ၊ ငါသည်ရရန်တောင်နှင့်သောဗန်ကုန်း၊
- ၇ ၊ သို့သွားမည်- ငါ့နှစ်သော နှစ်မ၊ သင်သည်အ
မြင်တန်တရဖွဲ့မမှီ၊ တကိုယ်ထုံးထွပေ၏၊
- ငါနှင့်အတူ ထေဗန္ဓုန်တောင်က ထာပါ အ
ပတ်၊ ငါနှင့်အတူ ထေဗန္ဓုန်တောင်က ထာပါ၊
အာမနု တောင်ထိပ်၊ ရှုမှီရတောင်၊ ထေရုန်
တောင်ထိပ်၊ ချင်သုတွင်း၊ ဈား၊ ကျားသစ်နေရာ
- ၉ ၊ တောင်ဈားအပေါ်ကကြည့်ရှုပါ- ငွေနှစ်မ၊ ငခင်
ပွန်း၊ သင်သည် ငွေနှစ်ထုံးကို ထုထူပြီး၊ ထင်၏
ဈက်မိတကြည့်၊ ထည်ပင်၊ တထွည့်ဖြင့် ငွေနှစ်ထုံး
- ၁၀ ၊ ကိုထုထူပြီး- ငွေနှစ်မ၊ ငခင်ပွန်း၊ သင်၏ မေတ္တာ
သည်အထွန်မျှပေ၏၊ သင်၏မေတ္တာသည်ဓမ္မ
ရည်ထက် အထူးသဖြင့်ကောင်း၊ ပေ၏၊ သင်ထို
သောနဲ့သာ ဆီသည်နဲ့သာမျိုး၊ တကား ထိုထက်
- ၁၁ ၊ အထူးသဖြင့်ငွေကြိုင်ပေ၏- ငခင်ပွန်း၊ သင်၏
နှုတ်ခမ်းသည် မှားသို့ကဲ့သို့ဟိုတတ်၏၊ ကျာ
အောက်မှာ နို့နှင့်ဈားရည်ရှိ၏၊ အဝတ်တန်တာ
သည်ထည်း၊ ထေဗန္ဓုန်အရွှေ၊ အကြိုင်ကဲ့သို့ငွေ၊
- ၁၂ ၊ ကြိုင်ထွက်ရှိ၏- ငွေနှစ်မ၊ ငခင်ပွန်းသည်ဝင်စား
သောဥသည်၊ မိတ်ထားသောဧကန်၊ ဘိစိတ်
- ၁၃ ၊ ခတ်သော ရေတွင်းဖြစ်ပေ၏- သင်၏မျိုးပင်ထို

- ကား၊ မျှသော အသီးကို သီးတတ်သော သထဲ
- ၀၄ ၊ တော၊ နာရပင်နှင့်ရောသောသင်္ဘော- နာရ
ပင်၊ ကုရကုမပင်၊ ကြိပင်၊ သစ်ကြဲပိုးပင်၊ ထော
ဗန်ပင်မျိုး၊ စုရန်ပင်၊ အကျော်ပင်၊ အမြတ်ဆုံး
- ၀၅ ၊ သောနဲ့သာ ပင်မျိုးပါကြ၏- ဥထည်ဈားကိုရေ
ထောင်း၊ ဓရာ ရေကန်၊ ခမ်းရေတွင်း၊ ထေဗန္ဓုန်
တောင်က မီး ထွက်သော မြစ်ရေ ထည်း၊ ပါသ
တည်း။
- ၀၆ ၊ ခြောက်ထေ၊ မိုးပါ၊ တောင်ထေ၊ ထာပါ၊ င
ဥထည်အပေါ်ထိုထာကြပါ၊ ငွေကြိုင်သောအနဲ့
သည်ပျံ့ထိုင်ပါစေ၊ ငါ့နှစ်ရာသခင်သည်ဥထည်
တော်သို့ ဝင်၍၊ မျှသော အသီးကို ခားတော်စု
ပါစေ၊

၅

- ငွေနှစ်မ၊ ငခင်ပွန်း၊ ဥထည်ထဲထို ငါဝင် ထာ
ပြီး၊ ငရရန်နှင့်နဲ့သာမျိုးကိုခံထူပြီး၊ ဈားရည်နှင့်
ဈားထုကိုခားရပြီး၊ ငနို့နှင့်ဓမ္မရရိကိုသောက်
ရပြီး၊ ငထေဗွေထို၊ ခားကြံထေး၊ ငမိတ်စေ့ထို၊
သောက်ကြ၊ ဝဇ္ဇာသောက်ကြထေး၊
- ၂ ၊ ငါသည်ကိပ်ပျော်စည်၊ နှစ်ထုံးမိုးထွက်ရှိ၏၊
ငါ့နှစ်ရာသခင်၏ ဧကားသံလေး ငွေနှစ်မ၊ ငါ့နှစ်
သောအမိ၊ ငမြီး၊ ငါ၏နံထင်သူ၊ ငထားရွှင့်ပါ၊
ငခေါင်းသည်နှင့်နှင့်ငှင်၊ ငဆံပင်သည်ညည်း
ကျတတ်သော နှင်းဓက် ဈားနှင့်ငှင် မိပြီထို
ထွက်၊ ခေါက်၍ နေတော်စု၏- ကျွန်မသည်အ
ဝတ်ကိုရွတ်ပါပြီး၊ အထယ် ကြောင့် ဝတ်ပြန်ရ
မည်နည်း၊ ခြေကိုလည်းဆေးပါပြီး၊ ထာန်ညစ်
- ၃ ၊ အောင် အထယ်ကြောင့် ပြုရပါမည်နည်း- ငါ
နှစ်ရာသခင်သည်လက်တော်ကိုတံခါးပေါက်အ
ထဲသို့သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူကိုနှစ်သနား
- ၄ ၊ သောမိတ်အားကြီးသဖြင့်- ငါ့နှစ်ရာသခင်အား
တံခါးကို ရွှင့်သံသောငှါထသောအခါ၊ ငထက်
မှရရန်ဆီ၊ ငသက်ဈောင်းထိုမှ ဟက်ထို ရရန်ဆီ
သည် တံခါးကွင်းထိုင် ပေါ်မှာ ဓက်ဓက်ကျထေ
- ၅ ၊ ၏- ငါ့နှစ်ရာသခင်အားငါ ရွှင့်သည်ရှိသော်၊ ငါ
နှစ်ရာသခင်သည် ထွက်သွားနှင့်ပြီး၊ ဧကားသံ
တော်ကိုစေ့စေ့နားထောင်ထွက်၊ သခင်ကိုငါ့ရှာ
သော်လည်းမထွေး၊ ခေါ်သော်လည်းထူးတော်မ
- ၆ ၊ စူး- မြို့တွင်ထည်သောကင်းစောင့်ထိုသည်ကို
ထွေးသော်၊ နာကျည်းစွာမိုက်ကြ၏၊ မြို့မိုးစောင့်
- ထိုသည်ငဇုန်နှာရုံးကိုလှယူကြ၏- ထိုထေရု
ထင်မြို့သို့ထို၊ သင်ထိုသည် ငါ့နှစ်ရာသခင် ကို

ဧကွေလျှင်၊ သုကိုငါ့ချစ်၍ နာနေကြောင်းကိုကြား
ပြောကြပါထု၊ ငါမှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၆ မိစ္ဆတကာထိုထက် အဆင်း၊ လှသော အစမ်း၊
သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသောချစ်ရာ
သခင်ထက်အထက်သို့သာသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့
ကို ထိုသို့မှာထားတောင်းပန်ရမည် အကြောင်း၊
သင်ချစ်ရာသခင်သည်အခြားတပါးသောချစ်ရာ
သခင်ထက်အထက်သို့သာသနည်း။

၇၀ ငါချစ်ရာသခင်သည်မြို့သောအဆင်း၊ နိသော
အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လူတသောင်းတို့တွင် အ

၇၁ ထွဋ် အမြတ် ဖြစ်တော် မူ၏။- ဥက္ခေသင်းတော်
သည်အစွမ်းနှင့်တူ၏။ ဆံပင်တော်သည်ထူထပ်

၇၂ ၍၊ ကျီးအစဆင်းကဲ့သို့နက်၏။- ချက်မိတော်တို့
သည်ခွံ၌ရှိ၍၊ လျက်ခြင်ရေပေါ်မှာခွံခွံကြွေဝပ်

၇၃ သော မြို့နှင့်တူ ကြ၏။- ပါးတော် ထိုသည်နဲ့
သာတော၊ ရွှေးကြိုင်သော ပန်းတောကဲ့သို့ ၎င်း၊

၇၄ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။- ထက်တော်တို့သည်
ချက်ခွံမိသော ထက်စွပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ကိုယ်တော်

၇၅ သည်နိဿာကျောက်ဖြင့် မိချယ်သော ဆင်စွယ်
မြို့ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။- မြေထောက်တော် ထိုသည်

၇၆ အစွမ်း ဘိနပ်ပေါ်၌ တည်သော ကျောက်မြို့တိုင်
နှင့် တူ ကြ၏။ ချက် နှာ တော် သည် ထေဗနန်

၇၇ တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အာရပ်ပင်ကဲ့သို့ ထူးမြတ်
ပေ၏။- နှုတ်တော်သည်အထွဋ်ရှိ ပေ၏။ တကိုယ်

၇၈ ထုံး၌ ချစ်စွယ်သောဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော် မူ၏။ ယေရုရှလင် မြို့သို့၊ ထို့၊ ဤ

၇၉ သူသည် ငါချစ်ရာသခင်၊ ငမိတ်အွေ ဖြစ်တော် မူ
သတည်း။

၆

၈၀ မိစ္ဆတကာထိုထက် အဆင်း၊ လှသော အစမ်း၊
သင် ချစ်ရာ သခင် သည် အထက် အရပ် သို့ ကြွ
တော် မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့် အ

၈၁ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ဥယျာဉ်တော်၌ သစ်သီး
ကိုစား၍၊ နှင်း ပွင့်ကိုဆွတ်ယူမည်ထု၊ ဥယျာဉ်

၈၂ တော်တွင် နံ့သာတောသို့ ဆင်းသွားတော်မူ၏။-
၈၃ ငါချစ်ရာသခင်သည်ငေါ်ဆိုင်တော်မူ၏။ ငါသည်

၈၄ ထည်းသခင်ကိုဆိုင်ပေ၏။ နှင်းရော၌ကျက်စား
တော်မူ၏။

၇၀ ငါချစ်သောနှစ်မ၊ သင်သည်တိရစ္ဆာန်မြို့ကဲ့သို့လှ
၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့တင့်တယ်၏။ စစ်ဗျက်နှာ

၇၁ ကဲ့သို့ကြောက်မက်စွယ်ဖြစ်၏။- သင်၏ဗျက်မိတို့
ကိုငါမှတ္တပါ။ သူတို့သည်ငေါ်အောင်ပြီး၊ သင်၏

၇၂ ဆံပင် သည်လည်း၊ ဝိသင် တောင်ပေါ်မှဆင်း
၇၃ ထာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။- သင်၏ သွားတို့

၇၄ သည်လည်း၊ ရေချိုးရာမှတက်ထာသော သိုးစု
ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မှာမလျော့၊ အရွာသာ

၇၅ ဖွားတက်ကြ၏။- နားပန်းဆုံကြားမှာပါးတို့သဉ်
၇၆ သလဲသီး၊ ချက် နှင့် တူ ကြ၏။- မိဇုရား ခြောက်

၇၇ ကျိပ်၊ မောင်းမမိသ် ချစ်ကျိပ်၊ အပျိုတော် အ
၇၈ ထိုင်းမသိရှိကြ၏။- ငြိမ်း၊ ငါ၏စုံလင်သူသည်ငါ

၇၉ ၌တပါးတည်းရှိ၏။ ဖွားမြင်သောမိခင်၌ အချစ်
ဆုံးသော သိုးဖြစ်၏။ လူမျိုးသိုး ထိုသည် သုကို

၈၀ မြင်၍ ကောင်း ကြီး ပေး ကြ၏။ မိဇုရား ချားနှင့်
မောင်းမမိသ်ချားတို့သည်ချိုးစွမ်းကြ၏။

၈၁ ထကဲ့သို့တင့်တယ်လျက်၊ နေကဲ့သို့ထွန်းထင်း
လျက်၊ စစ်ဗျက်နှာကဲ့သို့ကြောက်မက်စွယ် ဖြစ်

၈၂ လျက်၊ နံနက်ကဲ့သို့မျှော်ရှုသော သထိုးသိုးကား၊
အထက်သုနည်း။

၈၃ ချိုင့်ထဲမှာ သစ်သီးချားကို ကြည့်ရှု၍၊ စပျစ်
နှယ်ပင်သန်သည်မသန်သည်ကို၎င်း၊ သလဲပင်

၈၄ ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကို ၎င်း သိမြင်း၊ ငါ၊ မြို့စု
၈၅ သော ဥယျာဉ်သို့ ငါ ဆင်းသွား ၏။- သတ်မရမို့

၈၆ ငမိညည်သည် အမိနပ်ရထားကို မီးသကဲ့သို့
ဖြစ်၏။

၈၇ ဟိုရှုထမိတ်၊ ပြန်လာပါ၊ ပြန်လာပါ။ အကျွန်ုပ်
တို့သည် သင့်ကို ချစ်မြင်ရမည် အကြောင်း၊ ပြန်

၈၈ လာပါ၊ ပြန်လာပါ။
ရှုထမိတ်၌ အထက်သို့သောအရာကိုတွေ့မြင်
ကြ လိမ့် မည်နည်း။ စစ်တပ် နှစ်တပ် ကဲ့သို့တွေ့
မြင်ကြပါမည်။

၇

၈၉ အိုမင်းသိုး၊ မြေနင်း မီးလျက်၊ သင်၏မြေထို့
သည်အထွဋ် တင့်တယ်ပါ၏။ သင်၏ခါးဆစ်ထို့

၉၀ သဉ်လိမ္မာသောသူပြုပွင့်သောကျောက်ကောင်း
၉၁ ရတနာကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။- သင်၏ခါးသည်အ

၉၂ ရည်နှင့် ပြည့် သော ဗယားထုံး ဖြစ်ပါ၏။ ဝမ်း
သည်လည်းနှင်းပန်း မိချယ်သောဗပါးပုံဖြစ်ပါ

၉၃ ၏။- သင်၏ရင်သား နှစ်ဖက်တို့သည် ဂရယ်သ
၉၄ ယ်အရွာနှင့်တူကြပါ၏။- ထည်ပင်းသည်ဆင်

၉၅ စွယ်ရဲ့ထိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ချက်မိတို့သည် ထေရှု

- သုန် မြို့၊ ဗာထရဗွိတ်တံခါး၊ နားမှာ မြို့သော ရေကန် ကဲ့သို့၎င်း၊ နှာခေါင်းသည် ဗမာထက် မြို့သို့ ဣန္ဒြာပြုသော ထေဗန္ဓုန်ရဲ့ထိုက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။- သင်၏ဥက္ကောင်းသည်ကရမေထထောင်နှင့်တူ၍၊ ဆံပင်သည်လည်းနီမောင်းသောတန်ဆာဆင်ပါ၏။ မင်းကြီးသည် ကျစ်သော ဆံပင်နှင့်နှောင် ခွဲထွက်မြဲတော်မူ၏။
- ၈ ငါ့ချစ်သောနှစ်မ၊ ငါ့ပျော်ရွှေမှုရာသင်သည်ထေရန်ထွပေ၏။ ထေရန်ချစ်ဖွယ်သောထက္ကဏာနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။- သင်၏ထရပ်သည်စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ရင်သား ထို့ထည်းစွန်ပလွံသီး၊
- ၉ မြတ်နှင့်တူကြ၏။- စွန်ပလွံပင်ကိုငါတက်မည်၊ ထေကိုင်း၊ ထေကံ ထို့ကို ကိုင်မည်ဟု ငါ ဆိုသော်၊ တစန်သင်၏ ရင်သားထို့သည်ပွန်သီး၊ မြတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်ရှုသော ထသက်ထနဲ့သည် ရှောက်
- ၁၀ မှိုသီး၊ ထနဲ့ကဲ့သို့၎င်း၊- သင်၏နှုတ်သည်လည်းထကောင်း၊ ဆုံးသောပွန်ရည်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ ထိုပွန်ရည်သည် ငါ့ချစ်ရာ သခင်ထေရန်မြှင့်စွာ မီးတတ်ပါ၏။ ထိပ်ပျော်သော သူထိုက်နှုတ်
- ၁၁ ခမ်းသို့ထမှတ်ထရောက်တတ်ပါ၏။- ငါ့ချစ်ရာ သခင်သည်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ထေထိုသို့ထည်းထိုက်တော်မူတတ်၏။
- ၁၂ ကြွထာ တော်မူပါ။ ငါ့ချစ်ရာ သခင်၊ ကြွထာ တော်မူပါ။ တောထရပ်သို့ထွက်သွား၍ ရွာထို့၌
- ၁၃ ဉာဉ်ကိုလွန်စေကြကုန်တုံး။- နံနက်စောစောထ၍ စပွန်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်တုံး။ စပွန်ဥယျာဉ်ပင် သန်သည် မသန်သည် ကို ၎င်း၊ ထပွန် ရွာ၊ သည်မပွားသည်ကို၎င်း၊ သလဲပင်ပွင့်သည်မပွင့်သည်ကို၎င်းကြည့်၍ ကြကုန်တုံး။ ထိုထရပ်၌ ကျန်မ၏မေတ္တာကို ကိုယ်တော်၌ ထပ်ပေးပါမည်။-
- ၁၄ ထနဲ့ထေးပင်ထို့သည် မွှေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါထို့တံခါး၊ နားမှာ မြို့သောထသီး၊ မျိုး ထသစ်ထထောင်းထို့ကို ကိုယ်တော် သို့ ကျန်မသို့ထားပါပြီ၊ ငါ့ချစ်ရာသခင်။

၈

- ၈ ကိုယ်တော်သည် ကျန်မ၏ မိခင်၌ ကိုမို့သောမောင် ရင်း၊ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ ခွင့်ပါ၏။ သို့ဖြစ် လျှင်၊ ကျန်မသည် ပြင်မှာထွေထွေ နမ်းပါလိမ့်မည်။ သူ
- ၉ ထပါးမကဲ့ရဲ့ရ၊- ကိုယ်တော်ကို ထက်ဆွဲ၍၊ မိခင်၏ ထိပ်သန်၊ ထသို့ ထောင်သွား၊ ပါလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ကျန်မကို သွန်သင်သဖြင့်၊ ထွန်မသည် ထေး ရောသော စပွန်ရည်နှင့် ကျန်မထ

- ထရည်ကို ကိုယ်တော်စား၊ ထောက်ထော်စုပါ
- ၉ စေမည်။- ထခင်၏ထက်ထက်ထည်ခေါင်းကို ထောက်မ ထွက်၊ ထက်ကွာထက်ထည်ကို စေထွက်နေတော်မူပါစေ။
- ၉ ထေရုရှထင်မြို့ ထိုးထိုး၊ ငါ့ချစ်သော သထို့ ထိုးသည် ထလိုထို မနိုးမှီ ထိုင်စောင်း၊ မထွပ်စွန်းမည် ထကြောင်း၊ ထောင့်ကျင်ထည်ထောထမင်ရေထို ရွာ၊ ကို ထိုင် ထည်၍ ထင် ထို ထို ငါ့ရှာထား၏။
- ၉ မိမိချစ်ရာ ထခင်၌ ရှောင်၍ ထောထဲထောသော ထိုသူ ကား၊ ထထထ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့် စဉ်းနည်း။
- ၉ ငါသည် ရှောက်မျှပင် ထောက်မှာ ထင့်ထို၌၊ ထော်နဲ့ပြီ၊ ထိုထရပ်၌သင်၏ မိခင်သည်သင့်ကို ပေးစားနဲ့ပြီ၊ ထိုထရပ်၌ သင့်ကို ရွာမြင်သောသူသည်သင့်ကိုပေးစားနဲ့ပြီ။
- ၉ ကျန်မကိုကိုယ်တော်၏နှစ်ထုံးပေါ်မှာထံဆီဝီခတ်တော်မူပါ၊ ထက်ရုံးတော်ပေါ်မှာထံဆီဝီခတ်တော်မူပါ။ ထကြောင်းမူကား၊ မေတ္တာသည်ထေခြင်းနှင့် ထမ္ဘာတန်ဖိုး ကြီးပါ၏။ ခင်စွန်းကို စေလိုသော မိတ်သထောထည် မရတာ နိုင်မံနှင့်ထမ္ဘာခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏ထမြန်သည် မီးထမြန်လျှာစစ်ထမြန်ဖြစ်ပါ၏။
- ၉ သို့ရာတွင်၊ ရေရွာ၊ ထိုထည်ပေတ္တာကိုမထထံ၌၊ မြစ်ရေထိုသည်ပေတ္တာ၊ မိုး၌၊ ထထည်မိမိထံ၌၌ သမ္ဘာသောပေတ္တာ၊ ပေတ္တာထိုကိုပေတ္တာထိုပေးခွင့်သော်လည်း၊ ထထွန်ထရာ စေတီနဲ့မြင်မြဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
- ၉ ငါထို့၌ ညီမငယ်တယောက်ရှိ၏။ ထူထည်ထမြတ်မပေါ်သေး။ ထိုညီမကိုထောင်းထောထစါ၌၊ သူထမို့ထထယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။
- ၉ သူသည်မြို့ရိုးမြစ်လျှင်၊ သုထပေါ်မှာငွေပြထိုးကိုထောက်မည်။ တံခါးမြစ်လျှင် ထာရန်၊ ရွတ်ပြားမြင့်ပိုင်ခံစေမည်။
- ၉ ငါသည်မြို့ရိုးမြစ်၏၊ ထေမြတ်ထိုထည်ပြထိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ရွှေထောင်၌ဣန္ဒြာရသောကျေးဇူးရှိ၏။
- ၉ ဗာထထာ ရန်ပြည်၌ ရှောထရန်မင်း၏ စပွန်ဥယျာဉ်တော်တဆုရှိ၏။ ဥထည်စောင့်ထို့၌ငှါးထမြင့်သူထိုသည်ထသီးကိုစားရထည်ထထွတ်
- ၉ ငွေတထောင်မိထက်ရကြ၏။- ငါပိုင်သောစပွန်ဥယျာဉ်ထည်ငွေရှာ၌၏၊ ထိုရှောထရန်၊ ထူထ

ထောင်ကို ကိုယ်တော်တော် စာတတ်၍ အသီး ကို
 စောင့်ထားလေ့ရှိသည်နှင့်တူ၍ ထုရကြ၏။
 ၈၈ ဥတည် ထို ဦးနေသော သူ၊ သင်၏ ကောင်းသံ
 ကို ထင်၍ အပေါင်း အဖော် ထို သည် နား။

ထောင်တတ်ကြ၏။ ငါတည်တည်ကြားပါရစေ။
 ၈၉ အလျှင် အမြန် ကြွ ထာ တော် မူပါ။ ငါတို့ရာ
 သခင်၊ နုံသောတောင်ပေါ်မှာ သမင်ရေထဲထပ်
 ကဲ့သို့ပြုတော်မူပါ။

ရှင်ရှောယစုန်သည်ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်၏မေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍
 မိရင်ရေးထားသောသီခြင်းစာဖြစ်၏။

ဟောရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH.

၁

၆ ထုန်နှင့်ဘုရင်ကြမ်းမင်း၊ ထောသ်မင်း၊ အာ
 စတ်မင်း၊ ထေဇက်မင်း၊ ထိုထက်ထက်၌၊ အာ
 စတ်၏သား၊ ဟောရှာယသည် ထေရုရှလင်မြို့မှစ
 ၇ ခု၊ ထုန်မြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗာဗုလုံတော်ကိုခံရ
 ၈ သည်မှာ၊- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်
 ၉ ၌၊ ဆိုကောင်းကင်၊ ကြားလေသူ၊ ထိုမြေကြီး၊ နား
 ၁၀ ထောင်ထေသူ၊ မိန့်တော်မူတော်မူဟူမူကား၊ ငါကျွေး
 ၁၁ ခြွေပြုစုသောသားတို့၊ ထိုသည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ
 ၁၂ ပြီး- နှားသော်လည်းမိမိအရှင်ကိုသိ၏၊ မြို့သော်
 ၁၃ လည်းမိမိသခင်၏မြို့စောင်းကိုသိ၏၊ အထွေထွေ
 ၁၄ အမျိုးသားတို့မှကား၊ ငါ့ကိုမသိကြ၊ ငါ၏ထုမျိုး
 ၁၅ မူကား၊ မဆင်ခြင်တတ်ပါတကား။
 ၁၆ ဆိုးထုတ်သော အမျိုး၊ ရုစမိုက် ဝန်ကို ထမ်း
 ၁၇ စွတ်သောထုရ၊ မတရားသဖြင့်ပြုသောအန္တယ်၊
 ၁၈ စောက်ပြန်သော သားတို့၊ ပါတကား၊ ထာဝရ
 ၁၉ ဘုရားကို စွန့်ကြဲပြီး၊ အသေရေထဲ အမျိုး၏ သန့်
 ၂၀ ရှင်းသော ဘုရားကို မမိမသေ ပြု၍ ပယ်ကြပြီး၊
 ၂၁ ကြောမိုင်း၌ ရွာသွားကြပြီး- သူတို့ကိုအတယ်
 ၂၂ ထိုမိတ်ပေးရဦးမည်နည်း၊ အတယ်သို့ထပ်၍
 ၂၃ အုဇုရဦးမည်နည်း၊ ဥက္ကောင်းသည် အနာသက်
 ၂၄ သက်ရှိ၏ နှစ်ထုံးသည်လည်း၊ ဂွန်အားလေလျှင်း၊
 ၂၅ မရှိ- ခြေဝေါ၊ မှသည် ဥက္ကောင်းထိုင်စေောင်
 ၂၆ ထွန်းမာခြင်းမရှိ၊ စုတ်ရှင်သောအနာ၊ ထိမိုက်၍
 ၂၇ ရောင်သောအနာ၊ ထိယူသောအနာ သက်သက်
 ၂၈ ခြိမ်းထို အနာတို့ကို ပန်ပန်ပန်ပန်ပန်ပန်ပန်ပန်
 ၂၉ ခြည်းရူးစေသော၊ ထိုနှင့်ပဋ္ဌေးဦးရေသေး- သင်

ထိုပြည်သည် ထုဆိတ်ညံ့ထွက်မှိမ်း၊ သင်ထိုမြို့
 ၃၀ ချားကို မီးလောင်ပြီး သင်ထိုမြို့ကို ထည်း၊ ထ
 ၃၁ ကျွန်းတန်းငံသာ၊ ထိုသည်၊ သင်ထိုစုတ်ဖောက်
 ၃၂ ခြွင်းကြ၏၊ ရန်သူတို့၏သားတို့၊ ထုဆိတ်ညံ့
 ၃၃ လျှက်မှိမ်း- ဖိအုန်သထိုသို့သည်လည်း၊ စွပ်
 ၃၄ ဥတည်၌ထဲကဲ့သို့၎င်း၊ ထ နှားတောင်ယာ၌ထင်
 ၃၅ စင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရန်သူပိုင်းသော မြို့ကဲ့သို့၎င်း ကျန်
 ၃၆ ရပ်စေ၏- ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ထာဝရ
 ၃၇ ဘုရား သည် ငါတို့၌ အနည်း၊ ငယ်မှုကြွင်းစေ
 ၃၈ တော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည် သောရ်မြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်
 ၃၉ ခြံဂေါမာရမြို့နှင့်တူကြပြီး၊
 ၄၀ သောရ်မြို့ကို အမိုး ရသောမင်းတို့၊ ထာဝရ
 ၄၁ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားကြသေးသူ၊
 ၄၂ ဂေါမာရ မြို့သားတို့၊ ငါတို့ဘုရားထံသို့
 ၄၃ တရားတော်ကို နားထောင်ကြသေးသူ- ထာဝရ
 ၄၄ ဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်ထို ပူဇော်
 ၄၅ သောယဇ်အမျိုးကို ငါသည် အတယ်သို့ ဆိုင်
 ၄၆ ထနည်း၊ မီး၌ပူဇော်သောသို့၊ ကောင်း၊ အုဇု၊
 ၄၇ အောင်အောင်သောတိမိအုန်ထိုက် ထိုဥနှင့်ငါဝ
 ၄၈ ပြီးနှားနှင့်သိုးသငယ်၊ ဆိတ်ထိုက်အသွေးကို ငါ
 ၄၉ မနှစ်သက်- သင်ထိုသည် ငွေရွှာ ချက်နှာ ပြု
 ၅၀ ခြင်း၊ ငှါထာကြသောအခါ၊ တန်တိုင်းတော်ကို
 ၅၁ ကျော်နင်းသော သင်ထို၌ ထိုသို့သောဝတ်ကိုအ
 ၅၂ ထယ်သူ တောင်းသနည်း- အရည်းနှိုးသောပူ
 ၅၃ ဇော်သကာကို နောက်တဖန်မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်၊
 ၅၄ သင်ထိုမီးမြို့သောနုံထာပေါင်းကို ငါ နှံ့ရှာ၏၊ ထ
 ၅၅ ဆန်းရှေး၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပရိယာဇ်စဉ်းဝေးသော

၁။ ဇာတိသည်း၊ နိဗ္ဗာန်၊ အစွေ အစွန့် နေရာ
 ၂။ သောစွေစည်း၊ ဝေးခြင်း၊ ထိုကို သည်း၊ မခံနိုင်-
 ၃။ ဝေဉာဏ်သည် ထင်ထိုထင်၊ နေရာ၊ နှင့်၊ ထင်
 ၄။ ထိုစွဲများကို ခုန့်၊ ငါ့ကို နှင့် ဂုဏ်စရာဖြစ်၏။
 ၅။ သည်း၊ ခံခြင်း၊ သော၊ ခြင်္သေ့၊ ငါ့ပင်၊ ပန်း၊ နှစ်-၊ ထင်ထို
 ၆။ သည်ထက်ဝါး၊ ထိုကို ခြင်္သေ့သော၊ ငါ့သည်
 ၇။ ဂုဏ်စရာကို ဖြစ်၊ ချား၊ စွာသော၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခြင်္သေ့
 ၈။ သော၊ ငါ့သည်၊ နား၊ မထောင်း၊ ထင်ထိုထက်
 ၉။ သို့သည်၊ သော၊ နှင့်၊ ခြင်္သေ့၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 ၁၀။ ဆေး၊ ကြော၊ ကြော၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်၊ ခင်ကြယ်
 ၁၁။ ခင်ကြယ်၊ သင်၊ ထို၊ ခုန့်၊ ကို၊ ချက်
 ၁၂။ နှောက်၊ မှပယ်၊ ချား၊ ကြော၊ မကောင်း၊ သော၊
 ၁၃။ ကျင့်ကို ခြတ်ကြော၊ ကောင်း၊ သော၊ အကျင့်
 ၁၄။ ကိုကျင့်သော၊ ငါ့သည်၊ ကြော၊ တရား၊ သဖြင့်
 ၁၅။ ခြင်္သေ့၊ ငါ့သည်၊ ကြော၊ ကောင်း၊ သော၊ အရာ
 ၁၆။ ထိုခြင်္သေ့၊ ခင်ကြယ်၊ မိသမ၈ိသော၊ သူထို၊ အမှု
 ၁၇။ တရား၊ သဖြင့်၊ ခင်ကြယ်၊ ခုန့်၊ မထို၊ အမှုကို
 ၁၈။ နှောင့်ကြော၊
 ၁၉။ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်၊ ကား၊ ထာကြ၊
 ၂၀။ တရား၊ မိရင်ကြ၊ ကုန်၊ ထင်ထို၊ အပြစ်သည်၊ မိ
 ၂၁။ သော၊ အစည်း၊ မြို့သော်လည်း၊ မိ၊ ပွင့်၊ ကဲ့သို့၊
 ၂၂။ လိမ့်မည်၊ ကတ္တိပါနီနှင့်၊ အမှု၊ မိသော်လည်း၊ သို့၊
 ၂၃။ စွဲကဲ့သို့၊ လိမ့်မည်၊ -သင်ထိုသည်၊ ခြင်္သေ့၊
 ၂၄။ နား၊ ထောင်၊ လျှင်၊ မြေ၊ သီး၊ အနှံ့ကို၊ နား၊ ရကြ
 ၂၅။ လိမ့်မည်၊ သို့၊ မဟုတ်၊ ခြင်္သေ့၊ ပုန်ကန်၊ လျှင်
 ၂၆။ ထာဝရဘုရား၊ နှုတ်တော်ထွက်၊ အမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၂၇။ သော၊ မြို့သည်၊ အထက်သို့၊ နှောင့်၊
 ၂၈။ ထား၊ ခြင်္သေ့၊ အထက်က ခြောင့်၊ မတ်စွာ၊
 ၂၉။ ရင်ခြင်္သေ့၊ နှင့်၊ ခြင်္သေ့၊ တရား၊ သဖြင့်၊ သူ၏၊ အစွာ၊
 ၃၀။ ရာဇာဏ်၊ သော၊ သူ၏၊ သတ်သော
 ၃၁။ သူထိုသည်၊ နေရာ၊ ကျကြ၊ သင်၊ ငွေသည်
 ၃၂။ ထည်း၊ နှောင့်၊ ခြင်္သေ့၊ သင်၊ ခြင်္သေ့၊ ရည်သည်
 ၃၃။ ရေနှင့်၊ ရေထွက်ရှိ၏၊ သင်၊ မင်၊ ထိုသည်၊ ပုန်
 ၃၄။ ကန်ကြ၊ သူ၊ ထက်ခံ ခြင်္သေ့၊ ထိုမင်း၊
 ၃၅။ ပေါင်း၊ ထိုသည်၊ ထင်ထောင်ကို၊ အလိုရှိကြ၏၊
 ၃၆။ မိုးကို၊ စားကြ၏၊ မိသမ၈ိသော၊ သူထို၊ အမှု၊
 ၃၇။ တရား၊ ခင်ကြယ်၊ ခုန့်၊ မထို၊ နား၊ မထောင်ကြ၊
 ၃၈။ ထိုကြောင့်၊ အသေရသော၊ ထို၊ တန်ဖိုး၊ ကြီး
 ၃၉။ သော၊ ဘုရား၊ ကောင်း၊ ကင်၊ မိုလ်ခြေ၊ သင်၊ အရှင်
 ၄၀။ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်၊ ကား၊ သော၊
 ၄၁။ စေတီ၊ နေသော၊ သူထိုကို၊ ပယ်ရှား၊ ခြား၊ ငါ့ရှင်၊

၁။ ခြင်္သေ့၊ ကိုယ်၊ အမှုကို၊ နှောင့်၊ ရေနှင့်၊ ရေထွက်ရှိ၏၊
 ၂။ ခြင်္သေ့၊ အလျှောက်၊ မိရင်မည်၊ -သင်ကိုယ်၊ ငါ
 ၃။ ကိုယ်ထု၊ လျှင်၊ နှောင့်၊ နှင့်၊ ရှင်၊ ကင်၊ အစွာ
 ၄။ ထင်၊ ကြော၊ မြို့သော၊ ကိုယ်၊ ထို၊ နား၊
 ၅။ ထင်၊ တရား၊ သူကြီး၊ ထိုနှင့်၊ ထိုပင်၊ မှပယ်၊ ထိုကို
 ၆။ ရှေ့၊ နှောင့်၊ သော၊ သည်၊ နည်း၊ ထာဝရ၊ ငါ့ခင်
 ၇။ ထား၊ မည်၊ ထို၊ နား၊ သင်၊ နား၊ မကို၊ တရား
 ၈။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၉။ မည်၊ - မိရင်၊ မြို့သည်၊ တရား၊ ထား၊ ခြင်္သေ့၊ မြို့သော
 ၁၀။ မြို့သော၊ ထိုသည်၊ ခြောင့်၊ မတ်၊ သော၊ ထား၊ ခြင်္သေ့၊
 ၁၁။ ရှေ့၊ နှုတ်ခြင်္သေ့ကို၊ ခင်ကြယ်၊ မည်၊ - ထွက်၊ ကျား၊
 ၁၂။ သော၊ သူနှင့်၊ ခြင်္သေ့၊ သော၊ သူထိုသည်၊ ဂုဏ်၊ မီး
 ၁၃။ ခြင်္သေ့၊ သော၊ ရောက်၊ ထာဝရဘုရားကို၊ စွန့်
 ၁၄။ သော၊ သူထိုသည်၊ ဆုံးရှုံး၊ ကြလိမ့်မည်၊ - သင်ထို
 ၁၅။ ထည်၊ တပ်၊ မတ်၊ သော၊ ထာဝရဘုရားကို၊ ကြောင့်
 ၁၆။ ရှက်ကြလိမ့်မည်၊ သင်ထိုသည်၊ ရှေ့၊ သော၊ သော၊
 ၁၇။ ဥပသင်၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုဏ်၊ နှောင့်၊ ကြလိမ့်မည်၊ - အ
 ၁၈။ ကြောင်း၊ မကား၊ အစွာ၊ နှစ်၊ သော၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၉။ ကဲ့သို့၊ ရေ၊ မမြို့သော၊ ဥပသင်၊ ကဲ့သို့၊ ခင်ခြင်ကြ
 ၂၀။ လိမ့်မည်၊ - ရှင်၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၁။ လျှင်၊ ခြင်္သေ့၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၂။ ထို၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၃။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၄။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၅။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၆။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၇။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၈။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၉။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၃၀။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊

၁။ သော၊ ခြင်္သေ့နှင့်၊ သော၊ ခြင်္သေ့နှင့်၊ ရှင်၊
 ၂။ သော၊ ရှင်၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၃။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၄။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၅။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၆။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၇။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၈။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၉။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၀။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၁။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၂။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၃။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၄။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၅။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၆။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၇။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၈။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၁၉။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊
 ၂၀။ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊ သော၊

ထက်နက် ချားကို ထွန်သွား ဖြစ်စေ ဖြင်းငှါငှါ၊
 ထိုချားကို တံစည် ဖြစ်စေ ဖြင်းငှါငှါ ထုထုပ် ကြ
 လိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်စစ်
 တက်ကိုထည်းနောက်တဖန်မသင်ရကြ။
 ၁။ ထိုသောကုလ် အမျိုးသားတို့၊ သာ ကြသော
 သာဝရဘုရား၏ အလင်းတော်၌ ကျင်လည် ကြ
 ကုန်သုံး- အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် သာ
 ကုလ် အမျိုးသားတည်းဟူသော၊ ကိုယ်တော်၏
 လူတို့ကို စွန့်ခြင်းတော်မူပြီး အကြောင်းမူကား၊
 သူတို့သည် အရှေ့ပြည် အတတ်နှင့် ကြွယ်ဝ၍၊
 မိမိ၏လူတို့ကို သူတို့၏အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တ
 ပါး အမျိုးသားနှင့် အပေါင်းအဖော် ပြုကြ၏။
 ၂။ သူတို့ ပြည်သည် အရှေ့နှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ ၃။ ၂၈၁
 ပစ္စည်း အတိုင်းမသိ ချား၏၊ သူတို့ ပြည်သည်
 ဖြင်းနှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ ဖြင်းရထား အတိုင်းမသိ
 ချား၏- သူတို့ပြည်သည် ချုပ်တုဆင်းတုနှင့် ကြွယ်
 ဝ၍၊ မိမိ ထက်နှင့် လုပ်သော အရာ၊ မိမိ ထက်
 ချောင်း ထို့နှင့် ဖန်ဆင်းသော အရာကိုပင်၊ သူတို့
 သည်ဦးချုပ်သည်တကား- ထို့ကြောင့်လူတို့
 သောသူထည်းဦးနှိမ့်ခြင်း၊ မြတ်သောသူထည်း
 ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။ သူတို့ အပြစ်ကို
 ထည်းကိုယ်တော်သည်ထွက်တော်မမူရာ။
 ၃။ သာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ခြောက်သွေ့
 သော ဌာ၊ ထောက် မူသော ထို အခါ၊ ဘုရား ကို
 ကြောက်ခြင်း အရှိန်၊ ဘုန်း တန်ခိုး အာဇာနည်
 တော် အရှိန်ကြောင့် ကျောက်ထဲသို့ ဝင်ထော့
 ၄။ မြေမှန်၌ ဝုန်း၍ နေသော- ထိုကာလ၌ လူတို့၏
 မော်သောဗျတ်နှာကိုနှိမ့်ရမည်။ လူတို့၏မာနကို
 ထည်းရှုတ်ချရမည်။ သာဝရဘုရားတပါးတည်း
 သာ ဖြိုးမြှောက် ဖြင်းသို့ ရောက် တော် မူ လိမ့်
 မည်- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရား
 ၏နေရက်ကာလသည် ကြီးမြင့်သောအရာနှင့်မို
 မောက်သော အရာရှိသမျှကိုဆီးတား၍၊ သူ
 ၅။ တို့ သည်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြ လိမ့်မည်- ကြီးမြင့်
 သောထေဇနန္ဒာရဟိပ်ရှိသမျှကိုငှါ၊ ဗာရှန်
 ၆။ သမိတ်ပင်ရှိသမျှကိုငှါ- မြင့်သောတောင်ရှိသမျှ
 ကိုငှါ၊ မိုမောက်သော တောင်ရှိ သမျှကိုငှါ-
 ၇။ မြင့်သော ရေတိုက်ရှိသမျှကိုငှါ၊ မိုင်ခွဲသောမြို့များ
 ၈။ ရှိသမျှ ကိုငှါ- တာရှည်သောအပေါင်း တို့ကို
 ငှါ၊ နှစ်သက် ပွယ်သော ရွာပါရုံ အထုံးစုံ တို့ကို
 ၉။ ငှါဆီးတားလိမ့်မည်- ထိုကာလ၌လူတို့၏မာန
 ကို ရှုတ်ချ၍၊ လူတို့၏ မိတ်မြင့်သော သဘောကို

နှိမ့်ရမည်။ သာဝရ ဘုရား တပါးတည်းသာ ဖြိုး
 ၁။ မြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူလိမ့်မည်- ရုပ်
 တု ဆင်းတုတို့သည် ရှင်းရှင်း ကွယ်ရှောင် ကြ
 ၂။ လိမ့်မည်- သာဝရ ဘုရား သည် မြေ ကြီး ကို
 မြှောက်ထွန်သောငှါထောက်မူသောအခါ၊ ထို
 ဘုရားကိုကြောက်ခြင်း အရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာ
 ဇာနည်တော်အရှိန်ကြောင့်လူတို့သည်ကျောက်
 ၃။ တွင်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဝင်ကြလိမ့်မည်- ထိုကာ
 လ၌ လူတို့သည် မိမိတို့ကိုကွယ် သို့ မိမိတို့ လုပ်
 သောသော ငွေရုပ်တု၊ အရှုပ်တု တို့ကို ပွားများ
 ၄။ ထင်းနှံချား၌ ပြစ်ထား ကြလိမ့်မည်- သာဝရ
 ဘုရားသည် မြေကြီးကို မြှောက်ထွန်သောငှါ
 ထောက်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကိုကြောက်ခြင်း
 အရှိန်၊ ဘုန်း တန်ခိုး အာဇာနည်တော် အရှိန်
 ကြောင့်ကျောက်တွင်း၊ ချောက်ကြားထဲသို့ ပြေး
 ၅။ ဝင်ကြလိမ့်မည်- နှာခေါင်းနှင့်အသက်ရှူတတ်
 သော လူ သတ္တဝါကို မကိုး စား ကြ နှင့်၊ ထိုသို့
 သောလူကို အ ဘယ် သို့ ပမာဏ ပြု စရာ ရှိသ
 နည်း။

၃

၁။ အကြောင်း မူ ကား၊ ကောင်း ကင် ဗိုလ် ခြေ
 သခင်၊ အရှင်သာဝရဘုရားသည် နှိမ့်စေသော
 အပင်နှင့်ရေစေသော အပင်ရှိသမျှမှစ၍၊ ၁။
 သိမ်းသောအသောက်အပင်တို့ကို ယေရုရှလင်
 ၂။ မြို့နှင့် လူပြည်မှ ပယ်ရှား တော် မူ၏- တန်ခိုး
 ကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ၊ တရားသူကြီး၊
 ၃။ ပရောဖက်၊ ဗေဒင်တတ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ - သွေး
 သောက် ကြီး၊ အရာရှိ၊ ထိုင်ပင် မူး မတ်၊ ထတ်
 သတ္တိရှိသောသူ၊ နှုတ် သတ္တိ ရှိ သော သူ တို့ကို
 ၄။ ပယ်ရှားတော်မူ၏- ထိုပြည်တွင် သူငယ်တို့ကို
 မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထား၍၊ နှို နှို သူငယ် တို့ သည်
 ၅။ အုပ်စိုး ကြ လိမ့်မည်- ပြည်သား တို့သည် တ
 ယောက်ကိုတယောက်၊ အိမ်နီးချင်းတယောက်
 ကို တယောက် ညည်းဆဲ ကြလိမ့်မည်။ သူငယ်
 ၆။ သည်အသက် ကြီးသူကိုငှါ၊ လူ လုတ်သည်လူ
 မြတ်ကိုငှါစော်ကားလိမ့်မည်- ထို့ကြောင့်၊ လူ
 သည် ပေါက်ဖော်ချင်း ညီအစ်ကို ကို ကိုင်ဆွဲ၍၊
 ၇။ သင်၌အဝတ်ရှိသေး၏၊ ထာပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့အ
 ပေါ်၌မင်းပြုပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုဖွယ်ရာကိုထည်း
 ၈။ ပြုဖွယ်ပါလှဆိုလျှင်- သူကထည်း၊ ငါသည်ပြုဖွယ်
 နှိုသောသူမဟုတ်။ ငါ၏နှိုရန်လည်းမရှိ၊ အ
 ၉။ ဝတ်လည်းမရှိ၊ ကိုပြည်သားတို့အပေါ်မှာမင်း၊

မပြု ပါစေနှင့်ထု၊ အတည့်အထင်းပြောဆို လိမ့်
 • မည်- ထေရုရှင်မြို့ပြထဲတွက်၊ ထုပြည်ဆုံး
 ချံ့ထွက်၍၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကား
 နှင့်သူတို့အကျင့်ထိုသည် ထာဝရဘုရား၏အထို
 တော်နှင့်မညီဘူး၊ ကြီးသောဓူကမိတော်တို့ကို
 • ဆန့်ကျင်ဆက်ပြုကြ၏- သူတို့ဓူကမိတော်အနေအ
 ထားသည် သူတို့တဝက်၌သက်သေခံ၏၊ မိမိတို့
 ခုခိုက်ကိုမမှတ်၊ သောသုံမြို့သားကဲ့သို့ထင်ရှား
 စွာပြုကြ၏၊ သူတို့မိညည်၌ အမက်လာ၍၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ မကောင်းကျိုးကိုမိမိတို့၌ ဆတ်
 • ပေးကြပြီ- ခြောင့်မတ်သောသူသည်မက်လာ၍
 စီထု၊ ထိုသူအားပြောလေ့၊ အကြောင်းမူကား၊
 သူသည်မိမိအကျင့်ထိုက် အကျိုးကိုခံစားရလိမ့်
 • မည်- မတရားသောသူသည်အမက်လာ၍၊ မ
 ကောင်းသောအမှုနှင့်တွေ့လိမ့်မည်၊ အကြောင်း
 မူကား၊ သူကွင့်သောအကျင့်ထိုက်အပြစ်ကိုသု၌
 • ဆတ်ပေးရလိမ့်မည်- ငါ၏လူများကိုကား၊ သူ
 ငယ်တို့သည်ညည်းထဲကြမ်းမိမှုတို့သည်လည်း
 ဆုတ်မိုးကြမ်းငါ၏လူများတို့သင်တို့အားထမ်း
 ပြသော သူတို့သည် လမ်းလွဲ ခေကြ၏၊ သင်တို့
 သွားသောထမ်းခရီးကိုလည်းဖြတ်ကြ၏၊
 • ထာဝရဘုရားသည်မိမိအမှုကိုစောင့်ထုံသော
 ငှါထတော်မူ၏၊ မိမိလူတို့ကိုတရားစီရင်မည်ထု
 • အားထုတ်တော်မူ၏- ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
 လူတို့တွင်၊ အသက်ကြီးသူတို့ကို၎င်း၊ မင်းတို့ကို
 ၎င်းတရားစီရင်ရာ၌မီးကြိုတော်မူမည်၊ သင်တို့
 ဆည်ဥယျာဉ်တော်ကိုစားကြပြီ၊ ဆင်းရဲသော
 သူတို့၏ဥစ္စာကိုယူ၍၊ မိမိတို့အိမ်၌သိုသာကြ
 • ပြီ- ငါ၏လူတို့ကိုအဆယ်ကြောင့်နှိပ်စက်ကြသ
 နည်း၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ ဓူကမိတော် အဆယ်
 ကြောင့်ကြိတ်ကြသနည်းဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်
 ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
 • တဝန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊
 မိမိတို့သတို့သိုးတို့သည် မိတ်ငြိမ်း၍၊ မိမိသည်
 ပင်းကိုပြုလျက်၊ ဓူကမိလော်လည်လျက်၊ ခြေခွင်း
 တန်ဆာမြည်လျက်၊ မိတ်မိတ် လှမ်းသွားတတ်
 • သောကြောင့်- ဘုရားရှင်သည်မိမိတို့သတို့သိုး
 တို့ကို ခါးစားတုံး ခြစ်စေတော်မူမည်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် သူတို့မှအဝတ်ကိုပယ်၍ အရှက်ခွဲ
 • တော်မူမည်- ထိုကာလ၌ ဘုရားရှင်သည်သူတို့
 • ခြေခွင်း၊ ဓူကမိလော်လည်လျက်၊ ရုပ်လည်ဆွဲ- နား
 • သန့်သီး၊ ထက်ကောက်၊ ဓူကမိတော်- ပေါင်းသရ

၂၀ စူး၊ အာရုံကြီး၊ ဝါးဝန်း၊ နှာခေါင်းထူး- ထက်
 ၂၂ ခွဲ၊ ထက်စွပ်၊ နှာဆုံး- အာရုံ အင်္ဂါ၊ တပတ်၊
 ၂၃ ခေါင်းဗျံ၊ လွယ် ထိတ်- ထွတ် ဗျံ၊ အထွင်း
 အင်္ဂါ၊ ဦးရစ်၊ တင်းတိမ်တို့ကို ပတ်ရှင်း ထော်စု
 ၂၄ မည်- ငွေသောအနံ့ အရာ၌ဝတ်သောအနံ့၊
 ဝါးစည်း အရာ၌ ဝါးကြိုး၊ ကျပ်သော ဆံပင် အ
 ရာ၌ ခေါင်းတုံးခြင်း၊ ရင်စည်းတန်ဆာအရာ၌
 လျှော်တေကြိုး၊ ဖြာသောအဆင်းအရာ၌သံပူတို့၊
 ၂၅ ဓူကမိတော် မြစ်ရေလိမ့်မည်- ထင်၏တို့သည်ထာ
 ထက်နက်မြင့်၎င်း၊ ထင်၏သူရဲတို့သည်စစ်တို့
 ၂၆ သမြင့်၎င်းထဲ၌ ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်- ထု၏စစ်ခါး
 တို့သည်မိုလျှော့မြည်တမ်း၍၊
 ၄
 • သူသည် ထု မိတ်ညံ့ရာ ခြေပေါ်မှာ ထိုင်ရလိမ့်
 မည်၊ ထိုကာလ၌ မိစ္ဆာစွန့်သောထံတို့ ထည်
 ယောက္ခား၊ တယောက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မ
 တို့သည်ကိုယ်စုန်ကိုစားပါမည်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို
 ထည်းဝတ်ပါမည်၊ ကျွန်မတို့ကိုမောင်၏နာမမြင့်
 သရတ်ခြင်းသာရှိစေ၍၊ ကျွန်မတို့ရှက်ကြောက်
 ခြင်းကိုပယ် ချောက်ပါထုဆိုကြ လိမ့်မည်၊
 ၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရ ဘုရား၏ အညွန့်သည်
 ဘုန်းအသရေ ဂွင့်လန်းလိမ့်မည်၊ ထွတ်သောစု
 သရေထ အမျိုးသားတို့ အမျိုး၊ ခြေ အသီးအနှံ
 သည် ကောင်း ငြိတ် လျှောက်ပတ် လိမ့်မည်-
 ၃ ထာဝရ ဘုရားသည် တရားစီရင်သော မိညည်း၊
 ၄ မီးလောင်သောမိညည်းတော်အားမြင့်မီအုန်သ
 တို့သိုးတို့၏ အညစ် အကြေးကို ဆေးကြော၍၊
 ယေရုရှလင်မြို့၏ အသွေးကို မြို့ထဲက ပယ်ရှား
 တော်မူပြီလျှင်၊ မိမိတော်စောကျွန်ကြွင်း၍၊
 ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရပ်သောသူတည်းမူသော
 အသက် ခာရင်း၊ ဝင်သမျှသော ယေရုရှလင်မြို့
 သားတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်း မြို့ကြလိမ့်မည်-
 ၅ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မိမိတော်စောကျွန်
 သမျှသော အိမ်များနှင့် ခည်းဝေးရာပရိထာတ်
 ဓူကမိတော်တွင်၊ နေထိုင်၍ ခိုလှုံတိမ်နှင့် မီး
 မိုးကို၎င်း၊ ညည်အမှိုက်၌မီးလျှံအထင်းကို၎င်း ခန့်
 ဆင်းတော်မူ၍၊ မြတ်သောအရာ အထုံးစုံတို့ကို
 • လှမ်းမိုးတော်မူလိမ့်မည်- နေအမှိုက်၌လည်းနေ
 ပူကို ကွယ် ကာသောထံ၊ ခိုလှုံသက် စုန်တို့
 • ရောက်မှလုံချိုသောခိုလှုံရာ မြစ်လိမ့်မည်၊
 ၅
 • ငါ ရွှပ်ရာ ထခင်၏ ချွန် ဥထည်တော်ကို အ

ကြောင်းပြန်၊ မေတ္တာသိခြင်းကို ရွေးထောင့်သို့
 ပေးဆွဲခြင်းကောင်းသောတောင်ပေါ်မှာငါ့အရ
 ၁။ ထောင်စံစွမ်းစွယ်တော်တော်ဆွဲခြင်း-မြေကိုတူး
 ခြံကျောက်စီကိုရှင်းထင်းစေပြီးမှ၊ အကောင်း
 ဆုံးသောစွမ်းစွယ်ပင်ကိုမျိုးတော်မူ၏။
 စွယ်စွယ်ထဲမှာ မှီမိုရ်ထဲထဲကိုလည်း ဆောက်
 ၂။ ခြံ၊ စွမ်းစွယ်၊ နယ်ရာ ကျင်းကိုလည်းတူးတော်မူ
 ၏။ ထိုစေခါ စွမ်းစွယ်ကို သီးမည်ထု ဖျော်လင့်
 သည် မှီသော်၊ ဗောဓ္ဌသီးကို သီးပါ သည် တ
 ၃။ ကား- ထရုမှာ ဆိုလှေ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့
 ထားထို၊ ငါနှင့် စေ့စွမ်းစွယ်သည်အမှုကို မိရင်ကြ
 ၄။ ပါလော့- စေ့စွမ်းစွယ်သည် ငါ ကျေး၊ စူး၊ ပြု နှိုင်း
 ထွက်၊ မပြုသေးသောအရာ တစုံတရာရှိသလော၊
 စွမ်းစွယ်ကို သီးမည်ထု ဖျော်လင့်သည် မှီသော်၊
 ၅။ ဗောဓ္ဌသီးကိုအသယ်ကြောင့်သီးသနည်း- ယ
 စုနားထောင်ကြ၊ စေ့စွမ်းစွယ်သည် ငါပြုရမည်အ
 စွယ်ထိုင်ထိုအား ငါတော် ပြမည်၊ ခောင်ရန်ကို
 ငါ ဝယ်ရှင်းထခြင်း၊ သူတပါးတို့သည် ခားကြ
 ထိခံမည်၊ ဆုတ်မိုးကိုငါပြုသဖြင့်၊ သူတပါးတို့
 ၆။ ထည်ကျော် နင်းကြ ထိခံမည်- စွယ်စွယ်ကို ငါ
 ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်၊ အသယ်သူမျှ မဖျက်ဆင်
 ရ၊ အသယ်သူမျှမတူးမဆွရ၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုး
 ပေါက်ကြထိခံမည်၊ ထိုစွယ်စွယ်အပေါ်မှာလည်း
 ၇။ မိုဆီးမရွာအခြင်းငှါ ငါပညတ်မည်- ကောင်း
 ကင်မိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏စွမ်းစွယ်သည်
 ကား၊ အသရေထအမျိုးတည်း၊ နှစ်သက်တော်
 စုသောမျိုးပင်ကား၊ ထုရလှတည်း၊ တရားမိရင်
 မြင်းကို ဖျော်လင့်တော်မူသည်မှီသော်၊ အသေ
 သတ်ခြင်းကို၎င်း၊ ခြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌လည်း
 မိကျွေးခြင်းကို၎င်းလျှော့မြင်တော်မူ၏။
 ၈။ မိမိတို့သည်မြေ၏အလယ်၌ တစုတည်းနေရာ
 ကျွန်၊ ထပ်သော အရပ်မရှိ စေခြင်းငှါ၊ ထိမ်တ
 ဆောင်နှင့် တဆောင်ကို၎င်း၊ ထယ် တကွက်နှင့်
 တကွက်ကို၎င်း၊ ဆက်တတ်သောသူတို့သည် အ
 ၉။ မင်္ဂလာရှိကြ၏- ငါ၏ နားအပါး၌ ကောင်းကင်
 မိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ အကယ် ခင်စစ်ကြီးကျယ်တင့်တယ်သော
 ဆိပ် အရွာတို့သည် နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်
 ၁၀။ ညံ့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်- အကြောင်းမူကား၊ စ
 ဖွမ်းစွယ်သည်အပယ်သည် စွမ်းရည်တပတ်ကိုမျှ
 ထာ ဖြစ်စေမည်၊ မျိုးနေ ကိုလည်း ကြံသောအ
 ခါ၊ အသိရှိအောင်တို့ကိုမျှသာရကြလိမ့်မည်။

၁၁။ သေရည်သေ ရက်ကို သောက် ထံသောငှါ၊ န
 နယ်စောစောထ၍ စွမ်းရည်နှင့်ယစ်မှူးထံသော
 ၁၂။ ဌာနကိုလည်း လွန်စေတတ်သော သူတို့
 ၁၃။ သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏- သူတို့၏ပွဲ၌ ခောင်း၊
 တယော၊ ပတ်သော၊ ဝုလေ၊ စွမ်းရည်ပါတတ်၏။
 ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုကား၊ ပမာအာမပြု
 ကြ၊ ထက်တော်နှင့် ပြုတော်မူရာကို မမိမိ
 ၁၄။ ကြ၊- ထိုကြောင့်ငါ၏လူတို့သည်ပညာမရှိ၊ ခမ်း
 ဆီးသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြ၏၊ မှူးမတ်တို့သည်
 စွတ်သိပ်၍သေကြ၏၊ ဆင်းရဲသားတို့သည်ရေ
 ၁၅။ တော်၍ ပူဇော်၊ လျက် မှီကြ၏- ထိုကြောင့်၊ မရ
 ကာနိုင်ငံသည် မိမိလောဘကို ကျယ်စေ၍၊ မိမိ
 ပစပ်ကို အတိုင်း အရှည်မရှိဘဲပွင့်တသဖြင့်၊ သူ
 တို့၏ ဂုဏ်အသရေအလုံးအရင်း၊ အသံမတ်ပြု
 ၁၆။ ခြင်း၊ ရှင်လင်းခြင်းတို့သည် ဆင်းရဲပျက်ကြ၏-
 ၁၇။ ယုတ်သော သူသည်၊ ဦးနှိပ်ခြင်း၊ မြတ်သောသူ
 လည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ မာနကြီးသောသူတို့
 ၁၈။ ၏ ချက်နှာ လည်း ဖျက်ရ၏- ကောင်းကင် မိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် တရားမိရင်ခြင်း
 အားဖြင့် ရိုးခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်
 မည်၊ သန့်ရှင်းတော် မူသော ဘုရားသခင်သည်
 ပြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်း မှီတော်
 ၁၉။ မူလိမ့်မည်- ထိုအခါ သိုးသငယ်တို့သည် အထို
 အလျောက်ကျက် ခားရကြလိမ့်မည်၊ သဗ္ဗေသု
 ကြယ်ပိုင်ဘုရား၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌ ထည်း
 ဝေ့သည်တို့သည်ခားရကြလိမ့်မည်။
 ၂၀။ ရက္ခကိုရုစိုက်ဖြင့်ဆွဲသောသူ၊ ဖွယ်၊ ကြိုးဖြင့်
 ဆွဲသကဲ့သို့၊ အမြစ်ကို ဆွဲငင်သော သူတို့သည်
 ၂၁။ အမင်္ဂလာရှိကြ၏- သူတို့ကလည်း၊ ဘုရား
 သခင်၏အမှုကိုငါတို့သည်မြင်ရမည်အကြောင်း၊
 အလျှင်အမြန်ကြိုးစားတော်မူပါစေ၊ ငါတို့သည်
 သိနားထည်ရမည် အကြောင်း၊ အသရေထအ
 ၂၂။ မျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏အကြံတော်သည်၊
 အနီးသို့ရည်၍ ပြည့်စုံပါစေလှဆိုတတ်ကြ၏-
 ၂၃။ မကောင်းကိုအကောင်း၊ အကောင်းကိုမကောင်း၊
 ဆုခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်းအရာ၌အမိုက်၊ အ
 မိုက်အရာ၌အလင်းကို၎င်း၊ အမျိုးအရာ၌အခါ၊
 အခါအရာ၌ အမျိုးကို၎င်း၊ အလွဲယူတတ်သော
 သူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏- ငါသည်ပညာရှိ
 ၂၄။ ထည်ယူ၊ ကိုယ်ကိုထင်သောသူ၊ သဒ္ဓာသတိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ထု၊ ထင်မှတ်သော သူတို့သည် အ
 ၂၅။ မင်္ဂလာရှိကြ၏- စွမ်းရည်ကိုဈားစွာသောက်

ရှင်ထောသူ၊ ဆေးနှင့် ရောသော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းအစရှိ၍၊ အားကြီးသောသူ
 ၂၇ ထိုသည် အမတ်ထာ မှီကြမ်း- ထိုသူထိုသည်တံ မိုးကိုခားခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူထိုကိုအပြစ်
 အပေး၊ ထဲတွတ်၍၎င်းဖြောင့် မတ်သော သူ ထို၏
 ခြောင့်မတ်ခြင်းကို ဝန်မခံ၊ ပယ်ရှားတတ်ကြမ်း-
 ၂၈ ထိုကြောင့်၊ မီးလျှာသည် ကောက်မိုးကိုထွတ်၊
 မီးလျှာသည် ခြတ်ခြောက်ကိုကွမ်းစေသည်နည်း
 ထူး၊ သူထို၏အပြစ်သည်အေးမြသောသစ်သား
 ကဲ့သို့ ခြစ်၍၊ အပွင့် သည် ထည်၊ မြေပွန် ကဲ့သို့
 ထွင့်တက်လိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်း
 ကင်မိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏တရားတော်
 ကို ပတ် ကြပြီး၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း
 သော ဘုရား၏ နှာ မိတ်တော် ကို မတ်နဲ့ မြင် ပြု
 ကြပြီး၊
 ၂၉ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိထူထိုကို
 အစွတ်တော်ထွက်ထွက်၊ သူထို၌တတ်တော်ကို
 ဆန့်၍ ဂါထာဝတ်တော်မူသဖြင့်၊ တောင်ထိုသည်
 ထုန် ထွတ် ၍၊ သူထို၏ အသေ ကောင်း ထို သည်
 ထမ်းကူး၌မစင်ကဲ့သို့ ခြစ်ကြမ်း၊ သို့သော်လည်း
 အစွတ် တော် သည် မမြိမ်း၊ ထက် တော် သည်
 ၂၈ ဆန့်ထွက် မှီသေး၏- ဝေးသောအရပ်မှာ နေ
 သောထူထို၏ထိုအဖို့ အထက်ကိုထု၍၊ ခြေကြီးစွန်း
 သားထိုကို ရှိုးဆော်တော် မူသဖြင့်၊ သူထိုသည်
 ၂၉ အထွတ်အမြန်ထာကြွလိမ့်မည်- သူထိုတွင်မော
 သောသူမရှိ၊ ထိမိ၍ သဲသောသူမရှိ၊ မိုက်စုည်း
 သောသူ၊ အိပ်ငြော်သောသူထည်းမရှိ၊ သူထိုခါ၊
 ၂၈ ခည်းမပြေး၊ ခြေစင်းကြီးထည်းမထွတ်- သူထို
 မြှားထိုသည် ထက်ကြမ်း၊ ထေးထို သည်ထည်း
 တင်ထွက်မှီကြမ်း၊ ငြင်းခွာထိုသည် မီးကျောက်
 ကဲ့သို့၎င်း၊ ရထားဘီး ထိုသည်ထည်း၊ လေတွေ
 ၂၈ ကဲ့သို့၎င်းထင်ကြမ်း- သူထိုအသံမထံထည် နှင်
 ထော့ ထောက် သံ နှင့် တူ ၍၊ နှင်သေ့ ဖြူ ကဲ့သို့
 ထောက်ကြွလိမ့်မည်၊ ဟောက်ထွက်အကောင်
 ကိုဝမ်း၍ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်၊ အတယ်သူ
 ၃၀ ဣမကယ်မနှုတ်ရ- ထိုကထာ၌သူထိုသည် သ
 ဣရာဇာသံမတ်ကဲ့သို့ ထုန်းထုန်းမြည်ကြွလိမ့်
 မည်၊ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုလျှင်၊ မှောင်မိုက်စ
 ထိ၊ ဣဂ္ဂမင်း၊ သဲသက်သက်၍၍၊ မိုက်၊ ကောင်း
 ကင်အထင်းသည်ကွယ်ရှောင်လိမ့်သတည်း။

ထာဝရဘုရားထင်အထွန်မြင့်မြတ်သောပစ္စုပ္ပန်
 ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကို ငါမြင်၏၊ အဝတ်
 တော်တန်ဆာသည် မိတ်စွန်တော်ကို မြည့်စေ
 ၂ ၏- ကောင်းကင် တမန်သရုပ်ထို ထည် ပစ္စုပ္ပန်
 တော်တော်တကွတ်ရပ်နေကြမ်းသူထိုသပွဲအ
 တောင်ခြေထဲစုမိ၍၊ အတောင်နှစ်ခုမြင့်စွတ်
 နှာကိုခုံးထွတ်၊ အတောင်နှစ်ခုမြင့်မြေထိုကိုခုံး
 ၃ ထွတ်၊ အတောင်နှစ်ခုမြင့်စွတ်တတ်ကြမ်း- သူထို
 ကထည်း၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရားသည်သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်
 မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ မြေကြီးထုံးသည်ဘုန်း
 တော်နှင့် မြည့်ထေ၏ ထူး၊ ထပါးကို တပါးကျွေး
 ၄ ကြောင့်မြတ်ဆိုကြမ်း- ထိုသို့သောကျွေးကြော်
 သံ ကြောင့်၊ တံခါးထိုင်ထိုသည်ထွတ်ခွာ၍၊ မီး
 ၅ မိုးနှင့်တထိပ်ထုံးမြည့်ထေ၏- ငါကထည်း၊ ငါ၌
 အမက်ထာမှီ၏၊ ငါအကျိုးနည်းမှီပြီး၊ အကြောင်း
 မူကား၊ ငါသည်ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းမှီထွတ်၊
 ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်း မှီသော ထူထို၊ တွင် နေ
 ထွတ်နှင့်၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားတည်းဟူသော၊ ရှင်ဘုရင်ကိုကိုယ်စွတ်မိ
 ၆ နှင့်မြင်လေပြီတကားထူထို၏- ထိုအခါကောင်း
 ကင်တမန်သရုပ်တပါးသည်ထက်ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်က
 မီးညှပ်မြင့် ထူသော မီးခဲတဲကို ထက်နှင့် ကိုင်
 ၇ ထွတ်၊ ငါ မှီရာသို့ စွဲထား၍- ငွေတံကိုထို ပြီး
 လျှင်၊ ချီမီးခဲသည် သင်၏ နှုတ်ခမ်းကို လှေပြီး
 သင်၏ ရုစိုက်ကို သုတ်သင် ပြီး၊ သင်၏အပြစ်
 ထည်းပြေရှင်းပြီထူထို၏၊
 ၈ တမန် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် အထက်သူ
 ကိုလေထွတ်ရမည်နည်း၊ ငါထိုအဖို့ အထက်သူ
 သွား မည် နည်း၊ ထူး မေးတော် မူသံကို ငါ ကြား
 လျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ် မှီပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကို လေ
 ၉ ဌာတ်တော် မူပါထူး လျှောက် ထေ၏- ထာဝရ
 ဘုရားကထည်း၊ ထိုထူထိုမှီရာသို့သွားပြီးလျှင်၊
 သင် ထိုသည် ကြားထွတ်ပင်၊ အနက်ကို နားမ
 ထင်သဲကြားကြလိမ့်မည်၊ မြင်ထွက်ပင်၊ အာရုံမ
 ၁၀ မြတ်မြင်ကြလိမ့်မည်ထုပြောထေ- သူထိုစွတ်
 မိမမြင်း၊ နားမကြား၊ မိတ်နှစ်ထုံး မသိ၊ အကွင့်မ
 ပြောင်းထဲ၊ သူထိုအနာရောဂါကို ငါပငြိမ်းစေရ
 သည် ထိုင်အောင်၊ သူထိုမိတ်နှစ်ထုံးကို မိုက်စေ
 ထေ- သူထို နားကိုထည်းထိုင်၊ စေထေ- သူထို
 ၁၁ စွတ်မိကိုထည်းမိတ်ထေ- သူမိန်တော်မူ၏- ထို
 ထာဝရဘုရား၊ အတယ်ပျက်ထပတ်ထုံး ကြာ

• ကြမိမင်းကြီး အနိစ္စ ရောက်သော နှစ်တွင်၊

ပါဏိနိပညာနည်းတူ၊ ငါပေးလျှောက် ပြန်လှောင်၊
 မြို့ထိုသည်မြို့သားမရှိ၊ ကိမ်တို့သည်ကိမ်သာ၊ မ
 မြို့စောင်ဇာတ်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တပြည်
 ထုံးသည်လူဆိတ်ညံ့သာသက်သက်ဖြစ်သည့်တိုင်
 ၈၂ စောဓင်္ဂင်း- ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကို ဝေ
 သောစရပ်သို့ပြောင်းစေတော်မူ၍၊ ပြည်ထဲမှာ
 ဇာားစွာသော စွန့်ပြစ်ခြင်းရှိသည် တိုင် စောဓင်
 ဂရိ၊ ထိုကာလသည်ကြာလိမ့်မည်- ထိုပြည်၌
 ဆတ်ဖို့တွင် တဖို့ကြွင်း၊ သောသော်လည်း၊ ထိုဆ
 ကြွင်းသည် စထပ်ထပ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်
 မည်။ ထိုရာတွင်၊ ထင်းရှူးပင်နှင့် သပိတ်ပင်တို့
 ကိုရုတ်တည်း၍၊ သစ်ငုတ်သည် ကြွင်းသကဲ့သို့၊
 သန့်ရှင်းသော စန္ဒာယ် သည် သို့ပြည်၌ ဆုတ်
 ဖြစ်လိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၇

- ထုရှင်ဘုရင်ဩမိသားဖြစ်သော၊ သောသံဃ်
 ထားစောဓတ်မင်း ထက်ထက်၌၊ ချွန်ရှင်ဘုရင်
 ရေမိန့်မင်းနှင့် ဣသရေထရှင်ဘုရင်ရေမလိမင်း
 ၏ သား၊ ပေကာမင်းတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို
 ထိုက်ခြင်းငှါရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ စ
 ၂ ဩမမြောက် နှိုင်းကြ- ချွန်ပြည်သည် ဝေရိပ်
 ပြည်ကို စောဗိုလ် သည်တူ၊ ဂါဝိန် မင်းမျိုးကြား
 သောစောဓါ၊ တော၌သစ်ပင်တို့သည်ထေကြောင့်
 ထွတ်ရှားသကဲ့သို့၊ မင်းကြီး၏ နှစ်ထုံးနှင့် ပြည်
 ထားတို့၏နှစ်ထုံးသည်တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။
- ထိုစောဓါထာဝရဘုရားသည်ဟေရှာယကိုခန့်
 တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် သင်၏ သားရှာ
 ထာရှုပ်နှင့်အတူသွား၍၊ ခဝါသည်၏လယ်နား
 ရှာရှောက်သောထမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌
 စောဓတ် မင်းကို ကြိုဆို၍ တွေ့လျှင်၊ ဆင့်ဆိုရ
 ၇ မည်မှာ- သတိပြု၍ငြိမ်သက်စွာနေထေ့၊ မီး
 မိုးထွတ်သော ဤထင်းစနစ် ခုတည်း၊ ဟူသော၊
 ချွန်မင်းရေမိန့်နှင့် ရေမလိမ့်သားတို့သည် ပြင်း
 ရွာအရှက်ထွတ်သော်လည်း၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်
 မထွက်နှင့်။
- ချွန်ပြည်၊ ဝေရိပ်ပြည်၊ ရေမလိမ့်သားတို့က၊ ငါ
 ၈ ထိုသည်ယုဝပြည်သို့သွား၍ နှောင့်ရှက်ကြကုန်
 ထုံးတိုက်ယုဝပြည်အလယ်မှာတမလစ်သား
 ကိုမင်းစောဓု၌ ခန့်ထားကြကုန်ဘုံတူ၊ သင့်ထ
 ဝတ်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံကြသော်
- ၉ ထည်း- ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအကြံမ
 ၈ စည်ရားထိုသို့မဖြစ်ရ- ချွန်ပြည်၏ခေါင်းကား၊

- ၈ မောသတ်မြို့၊ မောသတ်မြို့၏ခေါင်းကားအရေမိန့်
 မင်းဖြစ်ရ၏။ ဝေရိပ်ပြည်၏ခေါင်းကား၊ ချွန်မိ
 မြို့ရှာမာမိမြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေမလိမ့်သားဖြစ်ရ
 ၏သို့သော်လည်း၊ ခြောက်ထယ်ငါးနှစ်အတွင်း
 တွင်၊ ဝေရိပ်ပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မျိုး
 ဗဲလိမ့်မည်၊ သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ မထည်ရ
 ကြထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၈၈ တစန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားထံမှာနိမိတ်ထက္ခဏာကိုတောင်း
- ၈၈ ပန်ထေ့- နက်သောစရပ်၌ဖြစ်စေ၊ မြင့်သော
 အထက် အရပ်၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်း ပန် ထေ့တူ၊
- ၈၂ စောဓတ်မင်းကို မိန့်တော်မူလျှင်- စောဓတ်မင်း
 က၊ ထွန်ပုံမကောင်းပန်ပါ၊ ထာဝရဘုရားကိုမ
- ၈၉ နံ့စမ်းပါယုပြန်ပြော၏- ထိုစောဓါထေရှာထက၊
 ထိုဂါဝိန် အမျိုးသားတို့၊ နားထောင် ကြလေ့
 သင်တို့သည်လူကိုဦးငွေစေသည်သာမက၊ ငါ
 ကိုးကွယ် သောဘုရား သခင်ကို ဦးငွေ စေကြ
- ၈၇ မည်လော- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ထည်
 ကိုယ်တော်တိုင်နိမိတ်ထက္ခဏာကို သင်တို့အား
 ပေးတော်မူမည်၊ ကြည့်ရှုထေ့၊ သတို့သို့ကညာ
 ထည်ပဋိသန္ဓေရဲ့ယူ၍၊ သားယောက်ျားကိုဇွား
 မြင်ထတုံး၊ ထိုသားကို ဝေမန္တလ အမည် မြင့်
- ၈၈ မှည့်ရထတုံး- ထိုသူသည်မကောင်းသောစရာ
 ကိုပယ်၍၊ ကောင်းသော စရာကို ရွေးယူတတ်
 သည်တိုင်စောဓင်၊ နှိုတမ်းနှင့်ပွားရည်ကိုစားရ
- ၈၈ လိမ့်မည်- ထိုသူငယ်သည်မကောင်းသောစရာ
 ကိုမပယ်၊ ကောင်းသောစရာကိုမရွေးမယူတတ်
 ဖို့၊ သင်ကြောက်သော ရှင်ဘုရင် နှစ်ဦး၊ အမိုးရ
 သောပြည်သည် စွန့်ပြစ်သော စရပ် ဖြစ် လိမ့်
 မည်။
- ၈၇ ဝေရိပ် အမျိုးသည် ထုစ အမျိုးနှင့် ကွာသွား
 သောနေ့မှစ၍၊ မဖြစ်ဘူးသောနေ့ရက်ကာလကို၊
 ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အပေါ်၌ငှင်၊ ထင်၏
 ထုမှားအပေါ်၌ငှင်၊ သင်၏အမျိုးရင်းအပေါ်၌
- ၈၈ ငှင်ရောက်စေတော်မူမည်- ထိုကာလ၌အေရုတ္တ၊
 မြစ်ထက်ကြားတို့အနားမှာ မြို့သောယင်ကောင်
 ကိုငှင်၊ အာချွန်ပြည်၌ရှိသောဇွားကောင်ကိုငှင်
- ၈၈ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်- သူတို့သည်ထာ၍ထူ
 ဆိတ်ညံ့သောမျိုးစုများ၊ ချောက်ကြား၊ တောတို့၊
 ကျက်စားရာ များအပေါ် မှာ အကုန်အစင်နား
- ၂၀ ကြလိမ့်မည်- ထိုကာလတွင်မြစ်ကြီး တစက်၌
 နေသောသူ၊ အာချွန် ရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော

၄။ အသော သင်တန်းမြင့် ထာဝရဘုရားသည် နတ်
 ပန်နှင့် ခြေစွားကို ခိုက်တော် မူမည်။ စုစိတ်ကို
 ၂။ ထည်း ပယ်ရှင်းတော် မူမည်။ ထိုကာလ၌ ထု
 ထည် နွားမ က ထေးတကောင်း၊ သိုး စိတ် နှစ်
 ၂။ ကောင်းကို ခွေးစားလျှင်း- သူတို့၌ ချားစွာသော၌
 ကိုရသဖြင့် နှိုတမ်းကို စားရမ်းပြင်၌ ကျန်ကြွင်း
 သမ္ဘာသော သူတို့သည် ထောပတ်နှင့် ဖျားရည်ကို
 ၂။ သာစားရကြလိမ့်မည်။ ထိုစေ့စပ်စွာ နှယ်ပင်
 ထထောင်၌၌၊ ငွေတထောင် စသိုး ထိုက်သော
 စပ်စွာသည်တိုင်း၊ ဆူပင်မျိုးသက်သက် ဖြစ်ရ
 ၂။ လိမ့်မည်။ ထေးနှင့် မြှားကို ထောင်လျက် ထိုစ
 ရပ်သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ ဖြေတပြင်ထုံး၌ ဆူပင်
 ၂။ မျိုးသက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ပေါက်တူးနှင့်
 တူးဆွရာတောင်ယာ၌ သမ္ဘာတို့သည် ဆူပင်မျိုး
 ကြောင့် စထယ်သုမ္ဘာမည်သို့ ဖွင့်၌ နွားထွတ်
 ဖြ့်ကျက်စားရာ၊ သိုး စိတ်တို့ ကျော်နင်းရာ ဖြစ်ရ
 ကြလိမ့်မည် ဟု ယောထေရ်။

၈

၁။ တဝန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကြီးသော
 ကျောက်သင်ပုံးကို ယူပြီးလျှင်၊ အသော့ထုရက်
 မြန်မြန် ဖျက်ထော့ထု ဆိုလိုသော၊ မဟေရဇာ
 ထထတာဝရဗတ်ဟူသော အက္ခရာစာထုံးကို ထု
 ထာသာ အားဖြင့် ရေးထားထော့ထု၊ ငစားမိန့်
 ၂။ တော်မူ၏။ ထိုစေ့စပ်သင်သေခံခြင်းအထိ၌၊
 ထိုထောက်သော သက် အေး၊ ယင်း ပရောဟိတ်
 ၂။ ဥရိယနှင့် ဖေဗရစ်သားဇာမိမိတို့ကို ငါးခေါ်
 ၂။ ထား၏။ ထိုနောက်မှ ငါသည် ပရောဟိတ်ကတော်
 ကို ချည်းသဖြင့်၊ သူသည် ပရိသန္ဓေစွဲယူ၍ သား
 ယောက်ျားကို စွားမြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရားက
 ထည်း၊ ထိုသားကို မဟေရဇာထထတာဝရဗတ်
 ၂။ ဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့် ထော့ထု၊ အကြောင်း
 မူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိ၊ အဖထုမခေါ်တတ်
 မှီ၊ ဝမာသက်မြို့စည်းမိတ်၊ ခမာမိမြို့၌ ထုရက်
 သောဥဇ္ဈာကို အာရှုမိရှင်ဘုရင်သည် သိမ်းသွား
 လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂။ တဝန်ထာဝရဘုရားက၊ ချီထူးသည့် ဖြည်း၊
 ၂။ ညှင်းစွာ စီးသော မြို့သောင် ချောင်းကို ငြင်း ပယ်
 ဖြ့်၊ ရေဖိန်နှင့် ရေမထိသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်ကြ
 ၂။ သော့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် အထုံးအ
 ရင်းပါသော အာရှုမိရှင်ဘုရင်တည်း၊ ဟူသော၊
 ခွင့်အားမထကြံ၍ ချားသောမြစ်ရေနှင့် သူတို့
 ကို ထွန်းမြိုး စေတော် မူသဖြင့်၊ ထိုမြစ်သည် မိမိ

ချောင်း ချားကို ထွန်း ဖြ့်၊ မိမိကမ်း ချားကို ထွန်း
 ၂။ ထွန်း၊ ထုပြည်ကို ချင်းရှင်းထွန်းမြိုးမြို့ထွန်း
 ဖြ့်၊ ထည်ပင်၊ ထိုင်စောင် မှီလိမ့်မည်၊ ထုစံ
 စောင် ထိုကိုထည်း မြို့ သဖြင့်၊ ကိုယ်စောင်
 ဖြေ တပြင်ထုံးကို ထုပိုမိုးလိမ့်မည်၊ ထိုစော့
 ထထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂။ အချင်းလူဇာ၊ ထို၊ သင်း၊ ခွဲ၍ မှိုင်ထွေကြထော့
 စော့သောပြည်သားအပေါင်းထို၊ နားထောင်ကြ
 ထော့၊ ခါးမည်း၍ မှိုင်ထွေကြထော့၊ ခါးမည်း၍
 ၂။ မှိုင်ထွေကြထော့၊ ထိုင်ပင်ကြထော့၊ သင်ထိုစ
 ကြံသည် ဖျက်လိမ့်မည်၊ မိရင်ကြထော့၊ မိရင်
 ထည် အထိုင်း၊ မတည်ရ၊ အကြောင်း၊ မူကား
 ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ထက်၌ မှီတော်မူ၏။
 ၂။ ချီထူးသောသောစထော့ထိုင်၊ ငါးထွန်းရ
 မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးပြ
 ထွက်၊ ငကို သွန်သင်၍ မိန့်စော့မူသည် ကား၊
 ၂။ သင်း၊ ခွဲခြင်းထု၊ ချီထူးသောမထိုင်၊ သင်
 ထိုသည် သင်း၊ ခွဲခြင်းထု မဆို ကြနှင့်၊ ထုထို
 ကြောက်တတ်သောစရာကို မကြောက်ကြနှင့်၊
 ၂။ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေအရှင်
 ထာဝရဘုရား ကို မိုသေ ခြင်း၊ မှီကြထော့ ထို
 ဘုရားကိုသာ ကြောက် ခွဲခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ
 ၂။ ကြထော့၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထိုဘုရားသည် သင်ထို
 မိုထိုရာ ဖြစ်တော် မူလိမ့်မည်၊ ထိုရာတွင်၊ ဣ
 ရေထထုစွမ်းမျိုး ထိုထိမိ၍ ထဲစရာကောက်၊ ချား
 ယွင်း၊ စရာ ကောက် လေရ ခွယ် မြို့သား၊ ထို၌
 ကျော့ကွင်းနှင့် ထောင်ချောက် ဖြစ်တော် မူလိမ့်
 ၂။ မည်၊ ထိုသူစရာ ထိုသည်ထိမိ၍ တိမ်းထဲကျိုး
 ပဲ့ခြင်း၊ ကျော့မိဝမ်းမီးခြင်း၊ သို့ရောက်ကြထိုမို
 ၂။ မည်၊ ချီသက်သေခံဇုတ်ကို ငစာပည့် ထိုတွင်
 ထုတ်ထား၍၊ ပညတ်တရားကို တံဆိပ်ခတ်ထော့
 ၂။ ယုမိန့်တော်မူ၏။ ထာကုလ်စု၊ သားထိုတွင်
 ဇုတ်နာ တော်ကို ကွယ်ထားတော် မူသောထာ
 ဝရဘုရား ကို ငါသည် ဆိုင်း၊ ငံ ထွက်မျှော် ထင့်
 ၂။ မည်၊ ငါမှစ၍ ငစားထာဝရဘုရားလေးတော်မူ
 ထော့သူငယ်ထိုသည်မြို့ကြမ်းမိထုန့်တောင်ပေါ်
 မှာကျိန်းဝပ်တော် မူသောကောင်းကင် မိုက်မြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရား ထံတော်က၊ ဣထရေထထ
 မျိုး၌ ဝုပ္ပ မိမိတ် နှင့် ထုံစွယ်သော အရာ ဖြစ်စေ
 ၂။ ဖြင်းငါးလေးတော်မူသတည်း၊ ထိုထိုမြေ၌
 ပန္နိသရဇာယ်တတ်သော နတ်ဝင်နှင့် ခုန့်ထို
 ခွဲထည်းကပ်ကြထော့ထု၊ သင်ထိုစား ဆိုလျှင်

စူဠာသေဝါသည့်မိမိတို့ဘုရားသခင်၌မစည်း
 ထပ်မံပိတ်ထား၊ ထိုသက်ရှင်သော သူ၏ စာမူ
 ဖွဲ့စည်းသောသောသည့် ထည်းကပ်စပ်သ
 ၂၀ ထောင့်- ထာဝရသောကိုးကွယ်သောသခင်တော်စု-
 နှစ်ကိုးကွယ်သောသခင်တော်စုကိုးကွယ်သော
 ၂၁ ထို၌ အာရုံ၏မဟုတ်သေး၊- ပင်ပန်းခြင်း နှင့်
 နှစ်သိပ်ခြင်းကို ခံထွက် ထွန်းသွားရ ကြ လိမ့်
 မည်၊ နှစ်သိပ်သောစာပါသည်ကိုယ်ကိုကိုယ်
 နှောင့်နှက်၍၊ မိမိတို့ရှင်ဘုရင်နှင့်မိမိတို့ဘုရား
 ၂၂ ထောင်ကို ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်၊- ထောက်ဆိုမျှော်
 ထည် ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးကို ကြည့်သည် ဖြစ်စေ၊
 ခုက္ကဆင်းရဲ နှင့်ပျော်စရာမရှိသောခြင်း၊ ထူထပ်
 ထောင့် ဖြောင့် မိုက် နှင့် ထွေ၍၊ ထောင်၊ ကွယ်
 ရှောင်ရာသို့ နှစ်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၉

• ထိုသောထည်း၊ ခုက္ကဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသော
 ပြည်သည် နောက်မှ ဖြောင့်မိုက် နှင့် ကင်း၊ ထွတ်
 ထိမ့်မည်၊ စာမူထုတ်ခံရခြင်း နှင့် နှစ်သိပ်ခြင်းကို
 ထက်ကရှုတ်တော်မူသောထည်း၊ နောက်တ
 ခန်းတိုင်နားရှောင်သောထည်း၊ ယောင်မှန်မြင်ထ
 ဝေ၊ ထပါးစာမျိုးသားနေရာ ဂါထိထဲပြည်ကို
 ၂ ဂုဏ်ထူးသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏၊- ပျော်
 မိုက်ထဲမှာ သွားသောသော လူများ ထိုသည်ကြီး
 ရွာသောထောင်ကို ဖြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံစ
 မိုက်ထွင်မြို့နေသောသူတို့၌ အသင်းပေါ်ထွန်းထွတ်
 ၃ မြို့၏- ကိုယ်တော် သည် စာမျိုးသားတို့ကို ချား
 ပြားစေ၍၊ သူတို့၏ဝမ်းမြောက် ဖြင်းကိုထိုးပွား
 စေတော်မူ၏၊ ခေါ်ကို ခုတ်မီးရာ ကာလ၌ဝမ်း
 မြောက်သကဲ့သို့၊ ထုထွေသောဥစ္စာကိုဝေသော
 သူဝမ်း မြောက် သကဲ့သို့၊ ရှေ့တော်၌ သူတို့
 ၄ ထည်ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏၊- ထကြောင်းမူကား၊
 မိမိတို့ထက်ထက်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်
 သည် သူတို့ထက်ထက်သော ထမ်းထိုး၊ ကြောင့်ခံရ
 ထောင့်ကိုးကွယ်၊ ဩဇာသော သူ၏ ဖွဲ့တံကို
 ၅ ဝန်မျိုးတော်မူပြီ- စစ်တိုက်သောသူ၏ခြေစွပ်
 နှင့်အသွေးလူးသော အဝတ်တန်ဆာ၌ သမ္မာထို
 ၆ သည် မီး၌တို့၊ မီးစာမြင် ရ ကြလိမ့်မည်၊- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အဖို့ သူငယ်ကိုခွားမြင်
 ၏၊ ငါတို့အား သားကို သနားတော်မူ၏၊ ထိုသူ
 သည်အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်၌လိမ့်မည်၊ နာမ
 ၇ အတော်မူကား၊ ထိုကြောစွယ်၊ ထိုင်ပင်ခက်၊ ထန်မိုး

ကြီးသော သုရားသခင်၊ ထာဝရသေ၊ မြစ်သတ်
 ဖြင်းစေ၍၊ ခေါ်ခေါ်ထုတ်ခြင်းကိုခံတော်
 ၈ မူလိမ့်မည်၊- ဝါမိမိမင်း၏ရာဇဝတ္ထုပေါ်မှာထိုင်
 ၍၊ နိုင်ငံတော်ကို နောင်ကာလ အစည်မပြတ်၊
 တရားတော်စတိုင်း၊ မြောင့်မတ်စွာမိရင်၌ အမြဲ
 တည်စေတော်မူမည်အကြောင်း၊ အာဏာတော်
 ထိုးတက်ခြင်းနှင့်၊ မြစ်သတ်တော် မူခြင်းသည်
 မိမိ အမြဲမြဲလိမ့်မည်၊ ကောင်းကင် မိုက်ခြေစ
 နှစ် ထာဝရ ဘုရားသည် အလိုတော် အားကြီး
 ၍၊ ထိုစာမူကို ပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်၊
 • ထာဝရဘုရားသည် ချာမိတ်တော်ကို ထာကုတ်
 စာမျိုးသို့လွှတ်၍၊ အသရေလ စာမျိုး စာပေါ်မှာ
 ၉ ထက်ရောက် စေ တော်မူ၏၊- ဟုတ်မိုး ပြုသော်
 ၁၀ ထည်း၊ ထင်သောကျောက် နှင့်တင်ပြန်မည်၊ သ
 ဝန်းပင်များကို ခုတ်ထွင်းသောထည်း၊ သူတို့
 အရာ၌ အာရုံပင်များကို မိုက်ထားမည်၊ မာ
 ၁၁ န ကြီးမားသောထွားသော ချာမိ မြို့သားမှ
 စ၍၊ ဖေရိတ် လူစာပေါင်းထိုသည် သိရ ကြလိမ့်
 ၁၂ မည်၊- ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ထိုသူတို့တ
 ဝေ၌ ရေရိန် မင်း၏ ရန်သူတို့ကို ရှုံးမြှောက်၍၊
 ဖေရိတ်စာမျိုး၏ရန်သူတို့ကို ထစေတော်မူသဖြင့်-
 ၁၃ ရွှေ၌ကား၊ ရွှေမိုလှ၊ နောက်၌ကား၊ မိလိတ္တိ လူတို့
 ထည် ပစပ်တ၍၊ အသရေလ စာမျိုး ကို ကိုက်
 ခားကြလိမ့်မည်၊ သို့သော်လည်း၊ အမှတ်တော်
 သည် မပြင်း၊ ထက်တော် သည် စာမို ထွတ် မှီ
 သေး၏၊
 ၁၄ ဤလူမျိုးသည် ဝါထိတ်တော်မူသော သူထံ
 သို့မဟုတ် မပြန်၊ ကောင်းကင် မိုက်ခြေစ နှစ်
 ၁၅ ထာဝရဘုရားကို မရှာမတွေ့တတ်၊- ထိုကြောင့်၊
 ထာဝရဘုရားသည် အသရေလစာမျိုး မှဥက္ကဋ္ဌာင်း
 နှင့်အမြီးကိုးကွယ်၊ စွန်ပလုံ ထက်နှင့် ကိုင်းပင်ကို
 ၁၆ ငင်းတနွေနှင့်တွင် ခုတ်မြတ်တော်မူလိမ့်မည်၊-
 ၁၇ ဥက္ကဋ္ဌာင်းကား၊ အသက်ကြီးသူနှင့်အသရေရှိသူ
 ထည်း၊ အမြီးကား၊ မသားကိုထောင့်ပြောသောပ
 ၁၈ ရှေ့ရောက်တည်း၊- ဤလူမျိုးကို ထမ်းပြသောသူ
 ထိုသည်ထမ်းထွေခြင်း၊ ငှါပြုကြ၏၊ ထိုက်သော
 သူတို့ ထည်လည်း၊ ပွက်မီး မြင်းသို့ ရောက်ကြ
 ၁၉ လိမ့်မည်၊- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်သူ
 တို့တွင်မြို့သောလူပျိုတို့ကို အားရတော်မူ၊ မိမိ
 မမြို့သောသူငယ်နှင့် ခုဆိုးမတို့ကို သနားတော်မ
 ၂၀ မူ၊ ထိုသူစာပေါင်းထိုသည်အစွဲပြုသောသူ၊ ဆိုး
 ညစ်သော သူ ဖြစ်၍၊ မတရားသော စကားကို

ပြောတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အမှတ်တော်သည်မ

ငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၈ အစေ့သည်မီးကဲ့သို့သောတတ်၏။ ဆူးပင်အ

ဖျိုးဖျိုးကို ကျွမ်းစေမည်၊ တောထုပ်ကိုလည်းမီး

၁၉ ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေ အရှင်သာ

၂၀ ယောက်မနှစ်မြောရ။ လက်ကောက်၌ စုတ်ဖြတ်

၂၁ ကိုလှူတိုင်း ကိုက်စား ရလိမ့်မည်။ မနာဂ္ဂေ

၂၂ သည် ဝေဓိမ် အမျိုး ကို၎င်း၊ ဝေဓိမ် အမျိုး

၂၃ သည် မနာဂ္ဂေ အမျိုးကို၎င်း ကိုက်စား ကြလိမ့်

၂၄ မည်။ ထိုနှစ်မျိုးတို့သည် လူ့အမျိုးကိုတညီတ

၂၅ ညွတ်တည်းရန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊

၂၆ နှစ်မှတ် တော်သည် မငြိမ်း၊ လက်တော် သည်

၂၇ ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၀

၁ ငတ်စွတ်သော သူတို့ကို တရား နှုံးစေ ခြင်းငှါ

၂ ၎င်း၊ ငါ၏လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏အခွင့်အ

၃ ရာကိုရုပ်သိမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ ခုဆိုးမတို့ကို ညှဉ်း

၄ ဆဲ၍၊ မိတ္တမရှိသောသူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူခြင်း

၅ ငှါ၎င်း၊ မတရားသဖြင့်စီရင်သောသူကြပ်တည်း

၆ သည်အမဂ္ဂိယာရှိကြ၏။ ငါကြည့်စွစီရင်သည်

၇ ကာယ၊ အဝေးကရောက်ထတုံသော ဖျတ်ဆီး

၈ ခြင်းဖြစ်သည်ကာလ၌၊ သင်တို့သည်ချမ်းသာရ

၉ စဉ်သောငှါ၊ အထွတ်သွယ်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်

၁၀ နည်း။ သင်တို့စည်း မိမိ ဥစ္စာကို အထွတ်မှာသို

၁၁ ထား ကြလိမ့် မည် နည်း။ ငကျေးဇူးကို မခံရ

၁၂ သောသူတို့သည်၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူတို့

၁ ခြင်းငှါ၊ သူကိုငါမှာထားမည်။ သို့သော်လည်း၊

၂ သူသည်အခြားသောအကြံ၊ အခြားသောအလို

၃ ရှိ၏။ သူသည်ဖုတ်ဆီး၍၊ ချားစွာသော လူမျိုး

၄ တို့ကိုပယ်ရှင်းခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သူသည်အ

၅ ထွတ်သို့ဆိုသနည်း ဟူမူကား၊ ငါ၏ မူးမတ်တို့

၆ သည်မင်းကြီးဖြစ်ကြသည်မထုတ်သော။ ကာ

၇ ထနာမြို့သည်ခါခေါ်မိမြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ တာမတ်

၈ မြို့သည်ကာပင်မြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ချာမိမြို့သည် မော

၉ သက်မြို့ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်သည်မထုတ်သော။ ချာမိ

၁၀ မြို့ရပ်တုနှင့် ယေရုရှလင်ရပ်တုထက်၊ သာဓိ

၁၁ မြတ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုကို ကိုးကွယ်သော

၁၂ တိုင်းနိုင်ငံများကို ငါလူသူသကဲ့သို့၎င်း၊ ချာမိ

၁၃ မြို့နှင့်သုဇ် ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရု

၁၄ ရှလင်မြို့နှင့် သုဇ် ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုမည်မထုတ်

၁၅ သောဟုဆိုတတ်၏။

၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖိအုန်

၁၇ တောင်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့၌ အမှုတော်ကို ထက်

၁၈ စသတ်တော်မူ ပြီးမှ၊ အာရှမိ ရှင်ဘုရင်၏ မာန

၁၉ ထောင် ထွား ခြင်း၊ မော်သော မှတ်နာနှင့် ဇော်

၂၀ ကားခြင်းကို ငါကြည့်စွစီရင်မည်။ ထိုမင်းကား၊

၂၁ ငါသည် ကိုယ်ထက်ရိုး သတ္တိနှင့် ကိုယ်ညာဏ်

၂၂ အားဖြင့် ငါတတ်နိုင်၏။ ပညာသတ်နှင့် ငါပြည့်

၂၃ စုံ၏။ လူမျိုးနုရုအပိုင်၊ အခြားတို့ကို ငါနှောပြီး

၂၄ သူတို့၏တဏှာကိုလုယူပြီး၊ ဘုရင်တို့ကိုသုရဲကဲ့

၂၅ သို့နှင့်ချပြီး။ လက်သည်ငှက်သိုက်ကိုရွှေသ

၂၆ ကဲ့သို့၊ လူတို့၏ဥစ္စာ ပစ္စည်းကို ရွှေပြီး၊ နှစ်ပြစ်

၂၇ သောငှက်ဥတို့ကိုသိမ်းယူသကဲ့သို့၊ မြေကြီးတန်

၂၈ ဆာရှိသမျှတို့ကို ငါသိမ်းယူပြီး၊ အထွတ်သွယ်အ

၂၉ ထောင်ကိုမလွှတ်၊ နှုတ်သီးကိုမခွင့်၊ မပြည်မတွန်

၃၀ ဟုဆိုသည့်ဖြစ်၍။ ကြိမ်လုံးသည်ကိုင်သောသူ

၃၁ ကိုလွှတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ဝေးသည်မိမိသခင်

၃၂ ကိုရှိကြသကဲ့သို့၎င်း၊ ဗုဒ္ဓိန်သည် စုတ်သောသူ

၃၃ ကိုဇော်ကား၊ ရမည်သော၊ ထွသည် ထိုက်သော

၃၄ သူကိုရန်ပြု၍ ထောင်ထွား၊ ရမည်သော။ ထို

၃၅ ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေ သခင် အရှင်သာ

၃၆ ဝရဘုရားသည် ထိုမင်း၏ ဆူဝသောသူတို့၌ မိန့်

၃၇ ကျံ ခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူမည်။ သုဇ်ဘုန်း

၃၈ အောက်၌လည်းမီးလောင်သကဲ့သို့၊ ထောင်အ

၃၉ ခြင်းငှါ မှီတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏အ

၄၀ လင်းသည် မီးဖြစ်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသော

၄၁ ဘုရားသည် မီးလျှံ ဖြစ်တော်မူမည်။ တနင်္ဂနွေ

၄၂ တွင်၊ ထိုမင်း၏ ဆူးပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို မီးရှို့၍

- ၁၀. ထွက်သောတော်မူမည်- တော၌တည်းကုန်သော သူ၏ အသံကို ထွက်သော ထွက်သော သူ၏ အသံကို ကြားရုံနှင့်တကွ ကုန်သောတော်မူသဖြင့် ထိုမင်းသည် နာသောသူကဲ့သို့ အားလျော့
- ၁၁. လိပ်မည်- ကြွင်းသောတောပင်တို့ကို သူငယ်သည် နာရင်း ယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်လိပ်မည်။
- ၁၂. ထိုအခါမှစ၍ ဆေးလွတ်လျက် ကြွင်းသော အသံရေလအမျိုးနှင့်သာ ကုပ်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိမိတို့ကို ညည်းသောသူ၌ နောက်တဖန် မကိုးစားဘဲ၊ အသံရေလအမျိုးသမီးနှင့် သောအရှင်ထာဝရဘုရား ၌ အမှန် ကိုးစား ကြလိပ်မည်။
- ၁၃. ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသော
- ၁၄. ဘုရားသခင်ထံသို့ ပြန်လာကြလိပ်မည်။- ထိုအသံရေလအမျိုး၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့သည် သရဗ္ဗရာသီထုံးနှင့် အဗ္ဗရာသီသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ပြန်လာကြလိပ်မည်။ ဗီရင်ဆိုး ဖြတ်သော သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း သည်
- ၁၅. တရားသဖြင့် ထွက်သွားရလိပ်မည်။- ကောင်းကင်မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် မြေ တပြင်တုံး အထယ်၌ ဗီရင်ဆိုး ဖြတ်သော၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ပြုတော်မူလိပ်မည်။
- ၁၆. ထိုကြောင့် ကောင်းကင်မိုက်မြေသခင်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိစုန်မြို့၌ နေသော ငါ၏ လူမျိုး၊ အာရှမိုင်း ကြောင့် မကြောက်နှင့်။ သူ၏ ကြိမ်လုံးနှင့် သင့်ကို ရိုက်မည်။ အရုတ္တ၊ မင်း ပြုသည် နည်းတူ သူ၏ လှံတံ
- ၁၇. ကို သင်၏ အပေါ်မှာ မိုး လိပ်မည်။- သို့သော် ထည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သော အားဖြင့်၊ အစုရက်သည် ဖြစ်မည်။ ငါမိတ်သည် မြေလိပ်မည်။- ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဩရဘ ကျောက်နားမှာ မိန့်တော်မူသော၊ ထိုအခါ၌ ခတ်သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပင်ထယ်ကို လှံတံတော်နှင့် မီးသကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထိုမင်းအဖို့သော ဥပါတ်ကို ပွင့်ဆင်၍၊ အရုတ္တ၊ ထက်ထက်၌ ကဲ့သို့ တဖန် လှံတံတော်ကို ချီတော်မူမည်။- ထိုကာလ၌ သူ၏ ဝန်ကို သင်၏ ပန်းပေါ်က ၎င်း၊ သူ၏ ထမ်းကို သင်၏ ယာလည် ပင်းပေါ်က ၎င်း၊ ချစ်ရုံ၏၊ ဆုခြင်း၊ ကျေးဇူးကြောင့် ထမ်းကို၊ ရွတ်စိုးရန်။
- ၁၈. အာရပ်မြို့သို့ ဆွေကံသေ ဖြစ်၊ မိဂုန် မြို့သို့

- အောင်လွန်သွားပြီး မိတ်မတ်မြို့၌ တည်းကုန်
- ၁၉. ခုထားပြီး- တောင်ကြားကို လွန်ကြပြီး ဂေဗမြို့၌ စားခန်း၊ ခုကြပြီး ရာမမြို့သည် ကြောက်ထန်လျက်ရှိ၏။ ရှောသုနေရာ ဝိဇာမြို့သည် ပြေး၏။
- ၂၀. ထိုဂဏ္ဍိပ်မြို့သို့။ ကျွေးကြော် လေး၊ ထိုသဲရှုမြို့၊ နားထောင်ထေ့၊ အာနုသုတ်မြို့သည် အမတ်ထာ
- ၂၁. ခြံ၏။- မာဝဗေဒမြို့သည် ပြောင်းသွားပြီး၊ ဂေမိတ်မြို့သားတို့သည် လွတ်အောင် ပြေးကြ၏။- နောက်၌ တရက်နေပြီးမှ၊ ဖိစုန်သို့ သွား၏။ ထောင်တည်းဟူသော ယေရှုထင်တောင်ကို ရွတ်၍၊
- ၂၂. မိမိထက်ကို လွှတ်လိပ်မည်။- ကောင်းကင်မိုက်မြေသခင် အရှင် ထာဝရ ဘုရား သည် ကြောက်မက်စွာ သောအရှင်၊ အရာနှင့်၊ သစ်ပင်အထွတ်ကို ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ အရပ်မြင့်သော အခက်တို့ကို ခုတ်လှည်း၍၊ ကြီးမားသော အခက်တို့ကို နှိပ်ချတော်မူမည်။- တောပျက်ကို ပုဆိန်နှင့် ခုတ်ပယ်တော်မူ၍၊ ထေဗန္ဓုန်တောသည် တန်ခိုးကြီးသော သူ၏ ထက်အားဖြင့်၊ ယေလျှင် နေလိပ်သတည်း။

၁၁

- ၁. ယေရှု အမျိုး၊ အနက်၌ အတက် ပေါက် လိပ်မည်။ သူ၏ အခြေတို့တွင် အညွန့်သည် အသီးသီး
- ၂. လိပ်မည်။- ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်၊ ဟူသော၊ ညာဏ် ပညာ ကို ပေးသော ဝိညာဉ်၊ ကြံ့မည် တတ်စွမ်း နှိုင်းသော သတ္တိကို ပေးသော ဝိညာဉ်၊ ထာဝရ ဘုရား ကို သိ၍၊ ကြောက်ရွံ့သော သဘောကို ပေးသော ဝိညာဉ်တော် သည်
- ၃. ထိုသူအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူလိပ်မည်။- ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ရွေးချယ်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိမှတ်မိ မြင်သည်အတိုင်း တရားမဗီရင်၊ မိမိနားကြားသည်အတိုင်း မဆိုး
- ၄. ဖြတ်သဲ။- ဆင်းရဲသားတို့၏ အမှုကို တရားတော်အတိုင်း ဗီရင်၍၊ နှိပ်ချသော မြေကြီးသားတို့ ထက်၌ နေလျက်၊ ခြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ် လိပ်မည်။ မြေကြီးကို နှုတ် ကပတ် တော် လှံတံနှင့် စက် ခတ်၍၊ ဆိုးသော သူကို နှုတ် ခမ်းလွတ်
- ၅. သက်နှင့် ကွပ်မျက်လိပ်မည်။- တရားနှင့် သစ္စာသည် သူ၏ ခါးပန်းခါးစည်း ဖြစ်လိပ်မည်။
- ၆. တောခွေးသည် သိုးသငယ်နှင့် အတူနေလိပ်မည်။ ကျားသစ်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့် အတူတိမ်လိပ်မည်။ နွားသငယ်၊ ချင်သေ့သငယ်၊ ဆူသောင်ကျွေးသော အကောင်တို့သည် အတူသွား

လာကြ၏။ လူသူ ငယ်သည် သူတို့ကို မှီဆောင်
 ၇ လိမ့်မည်။- နွားမနှင့် ဝံမသည် အတူ ကျက်စား
 ၍၊ သူတို့သားငယ်များသည် အတူ ဟိပ်ကြလိမ့်
 မည်။ ချင်းသေသည်လည်း နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစား
 ၈ လိမ့်မည်။- နို့စို့သူငယ်သည်လည်း မြွေဆိုးတွင်း
 ပေါ်မှာ ကစားလိမ့်မည်။ နို့ကွာသော သူငယ်
 ၉ သည်လည်း မြွေဟောက်တွင်း ဝှံ့မိလက်ကို
 ၁၀ သွင်းလိမ့်မည်။- ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တ
 ပြင်လုံး၌ အချင်းချင်း ညည်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီး
 ခြင်းကို မပြုရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်
 ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီး
 သည် ထာဝရဘုရားကို သိကျွမ်းခြင်း ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
 ၁၁ ထိုကာလ၌ ယေရှု၏အဖြစ်သည် ပေါက်၍၊ လူ
 များအဖို့ ထူသော အထိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအထိ၌
 တပါး အမျိုးသားတို့သည် ဆည်းကပ် ကြလိမ့်
 မည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်သည်လည်း
 ၁၂ ဘုန်းကြီးလိမ့်မည်။- ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား
 သည် ထက်တော်ကို ဆန့်၍၊ ကျန်ကြွင်း သော
 ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အာရှုမိပြည်၊ အဲဂုတ္တ
 ပြည်၊ ပါသရုပြည်၊ ကုရှပြည်၊ ဖေပြည်၊ မှီနာ
 ပြည်၊ ဟာမတ်ပြည်၊ ပင်လယ်တစ်ဖက်၌ ရှိသော
 ပြည်များတို့မှ ကယ်ယူခြင်းငှါ တဖန် ပြုတော်မူ
 ၁၃ လိမ့်မည်။- တပါး အမျိုးသားတို့အဖို့ အထိကို
 ထူတော်မူသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်သော ဣသရေလအ
 မျိုးသားနှင့်၊ အရပ်ရပ်ကွဲပြားသော ယုဒအမျိုး
 သားတို့ကို မြေကြီးလေးဖျက် နှာတို့မှ ခေါ်၍၊ စု
 ၁၄ ဝေးစေတော်မူလိမ့်မည်။- ဖေရိမ် အမျိုးသည်
 ငြိစူသော မိတ် ဖြမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သော
 ယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ရန်ပြေကြလိမ့်
 မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကို မငြိစူရ။
 ၁၅ ယုဒအမျိုးလည်း ဖေရိမ်အမျိုးကို ရန်မပြုရ။- သူ
 တို့သည် အနောက်ဘက်၌ မိလိတ္တိလူများကိုလိုက်
 ၍ ထိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြင်သားတို့၏ ဥစ္စာ
 ကို အတူလုယူကြလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးနှင့် မော
 တအမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အမွန်
 အမျိုးသားတို့သည် သူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရ
 ၁၆ ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အဲ
 ဂုတ္တ၊ ပင်လယ်၏ ဖြောင့်ကို ဖျောက် ဖျက်တော်မူ
 မည်။ ပြင်းစွာသော ထေတော်နှင့် တကွ ထက်
 တော်ကို ဖြစ်ပေါ်မှာလျှပ်၍၊ ချောင်းခုနစ်သွယ်
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခိုက်ခတ် တော်မူသဖြင့်၊ လူတို့

သည် ခြေခင်းစီးလျှက်ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။-
 ၁၇ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တ၊ ပြည်မှ
 ထွက်သွားသော အခါ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရှုမိ
 ပြည်မှ ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့သွား
 ရာထမ်းကြီး ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂

၀ ထိုကာလ၌ သင်မြက်ဆိုရမည်ကား၊ ဟိုထာ
 ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို အရှက် ထွက်
 တော်မူသော်လည်း၊ တဖန် အရှက်တော် ဖြစ်
 ၁ ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။- ဘုရား
 သခင်သည် ငကို ကယ်တင်သော အရှင် ဖြစ်တော်
 မူ၏။ ကြောက်စိန်သော မိတ်ပမ္မိတ် ချေမည်။
 ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ချီးမွမ်းရာ၊ ငါ့သိခြင်းဆို
 ရာ၊ ငကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင် ဖြစ်တော်
 ၂ မူ၏။- သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော မိတ်နှင့်
 ကယ်တင်ခြင်း စမ်းရေတွင်းတို့၌ ရေခပ်ရကြ
 ၃ လိမ့်မည်။- ထိုကာလ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို
 ပဌနာ ပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့
 တွင် ဖော်ပြကြလော့။ နာမတော်သည် မြင့်မြတ်
 ၄ သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။- ထာဝရဘုရား
 ကို ထောမနာသိခြင်းဆိုကြလော့။ ထူးဆန်းသော
 အမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည် ငြေတပြင်
 လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ ထိုမိစ္ဆာန်သတို့သို့၊ ကျွေး
 ကြော်လော့။ ဝမ်းမြောက် သဖြင့် ဖော်ထစ်
 လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏
 သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် သင်၏ အထိသိ၌
 ဘုန်းကြီးတော်မူ၏ ယုမြက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၃

၀ မာဗုလုန်မြို့ကို ရည်စောင်၍ အာရုဏ်၏သား၊
 ဟေရှာယ ခံရသော ဗျာဗိတ်တော် အရှက်ယူမှု
 ၁ ကား။- ရှင်းလင်းသော တောင်ပေါ်မှာ အစုကို
 ထူကြ။ ကျယ်သော အသံနှင့် ဖော်ထစ်ကြ။
 ထက်ကို ထူပ်ကြ။ သူတို့သည် မင်းတို့နေရာတံ
 ၂ ခါးများကို ဝင်ကြစေ။- ငါသန့်ရှင်းစေသောသူ
 တို့ကို ငါမှာထား၊ ပြီ။ ငါပေးသော ဘုန်း၊ အာရှု
 တော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ငါ၏သူရဲ
 ၃ တို့ကို အစမှတ်ပြေစေခြင်းငှါ ငါခေါ်ပြီ။- ကြီး
 စွာသော အလုံးအရင်း၏ အသံကဲ့သို့ တောင်တို့
 အပေါ်မှာ လူများ၏ အသံဗဟိ၊ စုဝေးသောတို့၊
 ၄ သူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်

ထောထေထေထေ ခြံသည်နှင့်၊ ကောင်းကင် မိုက်
 ခြေစွပ်ထာဝရဘုရားသည် ခပ်ထိုက်ခြင်း၊
 အထုံး၊ အရင်းကို စီရင် ခင်း ကျင်းတော် ခုနစ်-
 ၈ ထာဝရ ဘုရား နှင့် အတူ တကွ အရှက်တော်
 ထက်နက်ထိုသည် တပြည်ထုံးကို ချက်ဆီးခြင်း၊
 ၉ ဤဝေးသောပြည်၊ ကောင်းကင် နန်းမှ ထာကြမ်း
 ၈ ထာဝရ ဘုရား၏ နေ့ ရက် သည် နီး သော
 ကြောင့်၊ ငိုကျွေးခြည်တမ်းကြလော့၊ အနန္တတန်
 မိုးရှင်စီရင်တော်မူသော ထေးအန္တရာယ် ကဲ့သို့
 ၇ ထာဝရမည်- ထို ကြောင့်၊ ခြံသမျှသော ထက်
 ထိုသည့် ကျကြလိမ့်မည်၊ လူအပေါင်း၊ ထိုသည်
 မိတ်စွတ်၍ ကြောက်ထန်ခြင်း၊ သို့ရောက်ကြလိမ့်
 ၆ မည်- နာခြင်း၊ ဝေဒနာ အမျိုးမျိုးကို ခံရကြလိမ့်
 ၅ မည်- သား၊ ခွားသော မိစ္ဆာကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရ
 လျှာတ်၊ တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ရှု၍ မှိုင်း
 ကွေ့ထမြင့်၊ သူတို့ရှင် နှာသည် မီးလျှံအဆင်ရှိ
 ၄ ထိမ့်မည်- ထို ပြည်ကို ချက် ဆီး၍၊ အပြစ် ကြီး
 သော ပြည်သူ ပြည်သား တို့ကို သုတ်သင် ပယ်
 ရှင်းခြင်း၊ ၄၊ ထာဝရဘုရား၏ ကြမ်းကြုတ်သော
 နေ့ ရက် သည် ပြင်း ထန်သော ဝေါသ အရှက်
 ၃ ထွက်လျက် ထာဝရမည်- ငိုဆီး၊ ကောင်းကင်
 ကြွတ်နုကွတ်ထိုသည်အထင်းကို မပေး၊ နေသည်
 ထည်း၊ ထွက် သော အခါ မိုက်လျက်၊ ထ သည်
 ၂ ထည်း၊ မထွန်း၊ မလင်းသလျှင် ခြံလိမ့်မည်- ထို
 ထောက်နိုင်၏ အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရားသော သူ
 တို့၏ ခုခိုက်ခြားကို၎င်း ငါစစ်ကြောမည်၊ မာန
 ကြီးသော သူတို့၏ ထောင် ကွား ခြင်းကို ငါနှိပ်
 စေ၍၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူတို့၏ ခေက်ကားခြင်း၊
 ၁ ကို ငါနှိမ့် ခွပ်မည်- ထူသည် အစင်ထက် အထိုး
 ထိုက်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည် ဩဗိ
 ရအကျောက်ထက် အထိုးထိုက်မည်အကြောင်း၊
 ၁၀ ငါပြုမည်- သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင် မိုက်ခြေစွပ်
 စွပ်ထာဝရဘုရား၏ ဝေါသအရှက်တော် ပြင်းစွာ
 ထွက်သောနေ့ရက်၌၊ ငိုဆီး၊ ကောင်းကင်ကို ငါ
 ထွပ်ရှားမည်၊ မြေကြီးထည်း၊ မိမိနေရာမှ ရွှေရ
 ၉ ထိမ့်မည်- ပြည်သားထိုသည် ကြောက်၍ ပြေး
 သော အရယ်၊ ထိန်းသိမ်းသူ မရှိသော သိုးဈား
 ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး၊ မိမိအမျိုး သား ချင်း
 ထိုကို ချက် နှာ ပြု၍၊ အသီး အသီး၊ မိမိ ပြည်သို့
 ၈ ပြေးကြလိမ့်မည်- ထွေမိသမျှသော သူတို့ကို ထို
 နှင့်ထိုးရမ်း၊ နှလုံးထွက်သော သူအပေါင်း၊ ထို
 ၇ ထည်း၊ ထားမြင့် ဆုံး ကြလိမ့်မည်- သူတို့သား၊

ထိုး ဈား ကို ထူထို ချက် ဖျောက်၌ မြေပေါ်မှ
 ဆောင့် ရွပ်လိမ့်မည်၊ သူတို့ အိပ်ဈားကို ထုရက်
 ၍၊ သူတို့ပယားဈားကို အဝေ့ပြ ကြလိမ့်မည်၊
 ကြည့်ရှုသော ငွေကို ပမာဏမပြု၊ အာကိုအ
 ထိုးမရှိသော မေဗိလူဈားကို သူတို့တဝက်၌ ငါနှီး
 ၈ ဆော်မည်- ထူထိုသည် ထူဖျို ထိုကို ထေး နှင့်
 မိုက်ခတ်ကြလိမ့်မည်၊ အကလေးထိုးကို မသနား
 ကြ၊ သူတို့ရှက်မိသည် သူငယ်ထိုကို မနှစ်မြို့
 ၆ ရ- ထိုင်း၊ နိုင်ငံထိုက်အထွဋ်၊ ခါလစစ်မျိုးသား
 ထိုက် ဘုန်းအသရေ ခြင်သော ဗာဗုလုန်မြို့သည်
 ဘုရားသခင် ချက် ဆီး၊ တော်မူသော သောရ် မြို့
 ၅ နှင့် ဂေါမောရမြို့ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်- ထိုမြို့၌ ကာ
 ထအစည်း၊ လူမျိုးအဆက်ဆက် အထယ်သူမျှမ
 နေရ- ထိုမြို့၌ အာရပ်လူသည် တဲကို မှာမဆောက်
 ရ- သိုးထိန်း ထိုသည် သိုးမြို့ကို မှာမလုပ် ရကြ-
 ၄ ဘောသား၊ ရဲ ထိုသည် ထိုမြို့၌ အိပ်ကြ လိမ့်မည်၊
 အိပ်ထိုသည် မြည်တတ်သော တိရိစ္ဆာန် ဈားနှင့်
 အပြည့် မြက် ထိမ့် မည်၊ ကုလား၊ အုတ် ငှက်တို့
 ထည်း၊ နေ့ ကျဉ်း၊ ချောက်ထိုထည်း၊ ကစုန် ကြ
 ၃ လိမ့်မည်- ဘောဇ္ဇော ထို သည် လည်း၊ ဘုံ မိတ်
 ခွန် ဈား၌၎င်း၊ မြေခွား ထိုသည် ထည်း၊ ကျက်သ
 ရေထိုက်ဈား၌၎င်း၊ အကြမြည်ကြလိမ့်မည်၊ ထို
 သို့သော ကာထ နီးလှပြီ၊ ထိုမြို့၏ အသက်တာမ
 ရှည်ရ၊

၁၄

၈ အကြောင်းစုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ထာ
 ကုပ်အမျိုးကို သနား၍ အသရေထ အမျိုးကို အ
 ခန့်ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သူတို့ကို နေရင်း ပြည်၌
 နေရာ ခုတော် မူလိမ့်မည်၊ တကွန်းတနိုင်ငံသား
 ထိုသည် သူတို့ နှင့် ပေါင်း ခေတ်၍ ယာကုပ်အမျိုး
 ၇ ၌ ဆည်းကပ် ကြလိမ့်မည်- တပါး အမျိုးသား
 ထိုသည် သူတို့ကို နေရင်းအရပ်သို့ မှီဆောင်ကြ
 လိမ့်မည်၊ အသရေထ အမျိုးသားထိုသည် တပါး
 အမျိုးသား ထိုကို ထာဝရ ဘုရား၏ ပြည်တော်
 တွင်း၊ ကွန်နှင့် ကွန်မ အရာ၌ ထား၍ ခေဓာ၊ ကြ
 လိမ့်မည်၊ အထက်က သိမ်းသွား ဘူးသော သူတို့
 ကို တခန်းသိမ်းယူ နှံ့ကြ လိမ့်မည်၊ ညည်းဆဲဘူး
 သော သူတို့ကို ထည်း၊ အုပ် ခိုးကြလိမ့်မည်၊
 ၆ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို ပြုပြင်
 ခြင်း၊ မိုးရဲပ်ခြင်း၊ သူတပါး ခေဓာ၌ ဆင်းရဲစွာ
 အလေ့ ကွန်ခံရခြင်း၊ ထဲက နှုတ်၍၊ ခွမ်းသားအ
 ၅ တော်မူလျှင်- ဆင်သည် ဗာဗုလုန် နှင့် ဘုရင်ကို

ရည်စောင့်၍၊ ဝံ့ကားကို ချီဆို မြတ်ဆို လိပ်
မည်း၊ အမိုးထရ ပြသော သူသည် ဆုံးလေပြီတ
၁ ကား၊ အမြဲတော်ထည်ဆုံးလေပြီတကား၊- ထု
၂ ဆတ္တဝါတို့ကို အမှတ်ထွက်၍၊ အစည် မပြတ်
မိုက်ခြင်း၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို မာန
မိတ်နှင့်ထုပ်မိုး၍၊ အစည်မပြတ် ညည်းဆဲခြင်း
ကို ပြသော အဝစ္စ လူတို့၏ တောင်ဝေးကို ၎င်း၊
ထိုသို့ အမိုး ရသော သူတို့၏ ခုတု လှံတံကို ၎င်း၊
၃ ထာဝရ ဘုရား၊ ချီးတော်မူပြီး၊- မြေတပြင်လုံး
သည်ဖြင့်ဝပ်ရမ်းသာခြင်းရှိ၏၊ ရွှင်လန်းစွာသီ
၄ ခြင်း ဆိုသံနှင့် ကျေးကြော် ကြမ်း၊- ထင်းဓူးပင်
နှင့်လေဗလန်သာရပ်ပင်တို့က၊ သင်သည်လဲပြီး
သည်နောက်၊ ငါတို့ကိုရုတ်ထည်းသောသူသည်
မတက်မလာရဟု၊ သင့်ကို ရည်စောင့်၍ ဝမ်း
မြောက်ကြ၏၊
၅ သင်သည်ဆုတ်ထာသောအခါ၊ အောက်အ
ရပ်မရဏာ နိုင်ငံသည် ကြိုဆို ဆုံသောငှါ လှုပ်
လေ၏၊ သင်းချိုင်းသားများနှင့်လောကီမင်းများ
အပေါင်းတို့ကို သင့်အတွက် ကြောင့် နှိုးဆော်
လေ၏၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော ရှင်
ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို ချာပတ်ပွဲတွင် တို့မှ ထမေ၏၊-
၆ ထိုသူ အပေါင်းတို့က၊ သင်သည်ထည်းငါတို့ကဲ့
သို့ အားနည်းပါသည်တကား၊ ငါနှင့်အတူ ပါ
၇ သည်တကား၊- သင်၏ ဘုန်းအသရေနှင့် သင်၏
ထူရိယမျိုး အသံဗထံတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတွင်
စွတ်ကလေပြီတကား၊ သင့်အောက်၌ပိုးကောင်
များကိုခင်းလျက်၊ သင့်အပေါ်၌တိကောင်များ
ကို ချုံလျက်ရှိပါသည်တကားဟု၊ သင့်ကိုနှုတ်
ဆက်၍ပြောဆိုကြလိမ့်မည်၊
၈ ထိုနံနက်သား၊ မိုဃ်းသောက်ကြယ်၊ သင်
သည်ကောင်းကင်ကကျလေပြီတကား၊ အပြည်
ပြည်တို့ကို နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေတိုင်
အောင်ပုတ်ထည်း ခြင်းကို ခံရလေပြီတကား၊-
၉ သင်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ငါတက်မည်၊
ဘုရားသခင်၏ကြယ်တို့အပေါ်မှာပေပွင့်ကိုငါ
ချီးမြှောက်မည်၊ မြောက်မှတ်နှာဆက်၊ ဗျာဓိတ်
၁၀ တော်တောင်ပေါ်မှာ ငါ ထိုင်မည်၊- မိုဃ်း၊ တိမ်
ထိပ်ပေါ်သို့ငါတက်မည်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၊
၁၁ ကဲ့သို့ ငါနေမည်ဟု၊ မိတ်အကြံရှိလေပြီး- သို့
သော်လည်း၊ သင်သည်မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်းချိုင်း
တွင်းထဲသို့မှီခိုခြင်းကိုခံရလေပြီ၊
၁၂ သင့်ကိုမြင်သောသူတို့သည် နေ့နေ့ကြည့်ရှု၍

ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးကို ထုန်ထုပ်စေ၍၊
ထိုင်းနိုင်ငံများကို ထွပ်ရှောက်သောသူကား ချီ
၁ သူထော၊- လောကီနိုင်ငံကိုတောကဲ့သို့မြင်စေ၍၊
မြို့များကိုဖျက်ဆီးသောသူ၊ အရှုပ်ခံရသောသူ
တို့ကိုမိမိနေရာသို့တဝန် မထွတ်သောသူကားချီ
၂ သူထော၊- အပြည်ပြည်သာရှင်ဘုရင်အပေါင်း
တို့သည် အသီးအသီး၊ မိမိတို့စေတီ၌ ဘုန်းအသ
၃ ရေနှင့် ထိပ်ကြမ်း၊- သင့်ကို မူကား၊ ရွှံ့ရွာ စွတ်
သော သစ်ခက်ကဲ့သို့ သင်းချိုင်းထဲက ထုတ်ပြန်
ရ၏၊ ကွပ်မျက်သောသူ၊ ထားမြင့် ထိုးသောသူ၊
သင်းချိုင်း တွင်း၌ ကျောက်စုထဲသို့ ချသောသူ
များနှင့်စုံ၊ ထုပ်လျက်၊ မြေဖြင့် ကျော်နင်းသော
၄ အသေကောင် ဖြစ်လေ၏၊- သူတပါးတို့နှင့် ရော
နှော၍ သင်းပြုတ် ခြင်းကို မခံရ၊ အကြောင်းမူ
ကား၊ မိမိပြည်ကို ဖျက်ဆီးပြီး၊ မိမိအမျိုးသား
ချင်းတို့ကိုသတ်လေပြီး၊ အဝစ္စ ပြသော သူတို့၏
အန္တိယသည် ဂုဏ် အသရေ အလွှမ်းမရှိ ရဟု
ပြောဆိုကြလိမ့်မည်၊
၅ သူသားမြေးတို့သည်မထ၊ မြေကြီးကိုခိုင်း၊
မြေတပြင်လုံးတွင် ရန်သူများကို မနှိုးဆော်နိုင်
မည်အကြောင်း၊ သူတို့အဖို့ထိုးထားတို့၏အပြစ်
၆ ကြောင့်ကွပ်မျက်ခြင်းကိုဖွင့်ကြလေသေး၊- ကောင်း
ကင် မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါသည် သူတို့တဝန်၌ ထ၍ ဇာဗု
လုန်မြစ်နားမနှင့် အကြွင်းအကျန် ကို၎င်း၊ ထား
မြေးတို့ကို၎င်းပယ်ဖြတ်မည်ဟု၊ ထာဝရ ဘုရား
၇ မိန့်တော်မူ၏၊-တဝန်လည်း၊ ငါသည်ထိုမြို့ကိုမြို့
ကောင်များ နေရာ၊ ရေတွင်း၊ မိုးရာ အရပ် မြစ်
စေမည်၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၏ တန်မြတ်စည်း မြင့်
ထည်းမည်ဟု၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
၈ ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
၉ သည်ကျိန်ဆို၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏မြေ
ပေါ်မှာ အာဇ္ဈိ မင်းကို ငါနှိပ်စက်မည်၊ ငါ၏
တောင်မြို့ ပေါ်မှာ မြေဖြင့်ကျော်နင်းမည်ဟု၊ ငါ
ကြံစည်သည်အတိုင်းဖြစ်၍၊ ငါမိရင်ကွက်ထည်း
တည်ရလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သူ၏ထမ်းတို့ကို သူ
တပါး အပေါ်က ရွှေ၍၊ သူတို့ ပရံးပေါ်မှာ တင်
၁၀ သောဝန်ကိုချရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်၊- မြေတ
ပြင်လုံးတွင် ထိုသို့ ကြံစည်တော်မူ၏၊ ဝပ်သိမ်း
သောပြည်တို့အပေါ်မှာထိုသို့လက်တော်ကိုဆန့်
၁၁ လျက်ရှိ၏၊- ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင် ထာ

ဝရဘုရား၏အကြံတော်ကိုအထက်သုဇ္ဈာန်ထိန်
မည်နည်း။ ဆန်တော်မူသော ထက်တော်ကို အ
ဘယ်သူလွန်ထိန်မည်နည်း။

- ၂၀ အာဝတ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင်၊
- ၂၁ ခံရသော ဈာပိတ်တော် ဟူမူကား- ထိုမိလိတ္တိ
ပြည်ထုံး၊ သင့်ကို မိုက်သောကြိမ်လုံး ကျိုးသည်
ကိုထောက်၍၊ ဝမ်းမမြောက်နှင့်၊ ထိုမြေအမျိုး
ထဲကမြေဆိုးပေါက်ထိန်မည်၊ သူ၏အန္တယံသဉ္စ
၃၀ ထည်း၊ ဖွဲ့တတ်သော မီးမြေ ဖြစ် လိမ့်မည်- အ
ထိုင်းထက် အလွန်ဆင်းရဲသောသူဆိုသည် ခား
ရကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲပြိုင်သော သူဆိုသည်
သေးလွတ်လျက်၊ အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
သင်၏အမြစ်ကို သွေ့မြောက်ခြင်းအားဖြင့်သတ်
၃၀ ချက်လိမ့်မည်- ထိုတံခါး၊ ညည်းတွားထော့၊ ထို
မြို့၊ ငိုလျှောက်ခြင်းတစ်သော့၊ ထိုမိလိတ္တိပြည်ထုံး၊
သင်သည် မိုက်တွေလျက်ရှိ၏။ မြောက်ဗုဒ္ဓာဗ္ဗ
မီးမိုးထွက်ထား၏။ ထိုအလုံးအရင်း၌တထောင်
၃၂ တခြားမီ နေသော သူ မရှိ- တပြည် တနိုင်ငံ ၅
ရောက် ထာသော သံတမန် ထိုအား အထက်သို့
ပြန်ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည်မိမိ၏မြို့ကို တည်ထောင်တော်မူသည်ဖြစ်
၃၂ ချက်၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားဆိုသည် ထိုမြို့၌
ကိုးစားကြ၏။

၁၅

- ၁ မောထပြည်နှင့်ဆိုင်သောဈာပိတ်တော်ကား၊
ထုတ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊ မောထပြည် အာရမ္မ
သည်ဗုဒ္ဓ၏။ ထုတ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊ မော
၂ ထပြည် ကိရမ္မိသည် ပျက်စီး၏- ပြည်သားထို
သည် မက်မြို့၊ မိဘုန်မြို့၌ မြင့်သော အရပ် ထို
တက်၍ငိုကြွေးကြ၏။ မောထပြည်သားထိုသည်
နေဗောမြို့၊ မောသမြို့ ပေါ်မှာ ညည်းတွား မြည်
တမ်းကြမ်းသူဆိုခေါင်းပေါ်မှာဆံပင်မရှိ၊ သူထို
၃ ခုဆိတ် ကိုထည်း၊ မိတ်ပယ်ပြီး- ထမ်းခရီးထို
တွင်းလျှောင့်တေအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၍၊ အိပ်မိုးပေါ်
၃၃ ၌၎င်း၊ ထမ်းမ၌၎င်း မှီသ မှာသော သူ ထိုသည်
ညည်းတွား မြည်တမ်း၍၊ အထွန်ဗုဒ္ဓရည်ကျ
၃ ကြမ်း- ထေရဘုန်မြို့နှင့်ဝေသာယာမြို့ ထိုထည်း၊
ငိုလျှောက်၍၊ ငိုသံသည် ယာယတ်မြို့ တိုင် အောင်
ကြားရ၏။ မောထ သူဆို ထိုသည် ထည်း၊ ထွန်
၃ ထုတ်သော မိတ်နှစ်ထုံးနှင့် ငိုကြွေးကြ၏- ငနွန်
ထုံး ထည်ထည်း၊ မောထအဖို့ ငိုကြွေး၏။ ပြေး

သောသူဆိုသည်၊ သုံးနှစ်အထက်ရှိသောနှားမ
ကဲ့သို့စောရမ္မိတိုင်အောင်ထည်ကြ၏။ ထုတ်
တောင်ပေါ် သို့ဗုဒ္ဓရည် ကျလျက် တက်ကြ၏။
ထောရနိမိတ်သို့ သွားသောလမ်း၌ထည်း၊ ဆုံး
၃ နှုံးခြင်းအသံကိုထွင်းကြ၏- အကြောင်းမူကား၊
မှီမရိပ်ရေကန်ထိုသည်ဆိတ်ညံ့၍၊ မြက်ပင်ဈား
သွေ့မြောက်ခဲ့ပြီး၊ ပျိုးပင် ဈား ထည်း၊ သေ ခဲ့ပြီး၊
မိမ်းသောအပင်တပင်မျှမရှိ- ထိုကြောင့်၊ သူထို
သည် မိမိထိုသည်၊ လူသောဥဇ္ဈာ၊ သိုထားသော
ထဏှာ ဈားကို ငိုထီးမပပင်ရှိုင်းသို့ ထူသွားကြ
၃ လိမ့်မည်- ငိုကြွေးသောအသံသည်မောထပြည်
ကို၌ပြားထေ၏။ ညည်းတွားမြည်တမ်းသောအ
သံသည်ဝေသာယာမြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ ဗေရဇဇိတ်
၃ မြို့ တိုင် အောင်၎င်း ရောက်ထေ၏- အကြောင်း
မူကား၊ ဗုဒ္ဓမြို့ရေထိုသည် အသွေး နှင့် ပြည့်
ကြ၏။ မိရန်မြို့အပေါ်မှာအခြားသောထေးဈား
ကို၎င်း၊ လွတ်အောင်ပြေးသောမောထပြည်သား
နှင့်ကျန်ကြွင်းသောပြည်သားအပေါ်မှာဗုဒ္ဓထေ
ထိုကို၎င်းငါရောက်စေမည်။

၁၆

- ၁ မြေရှင် ထံသို့ သိုးထယ်ကို ပေးထိုက် ကြ
ထေးသောထမ္မိမှတောတရွက်ထုံး၊ မိမိ၏ထ
၂ ထိုထိုး၏ တောင်သို့ပေးထိုက်ကြထေး- မိမိအ
ထိုက်ကို ခွန်ပြစ်၍ ထည် ရသော ဌာတ် ကဲ့သို့၊
မောသသို့ထိုသည်အာရမ္မန်ဖြစ်ကူးရာ ကမ်းနား
၃ မှာရှိကြလိမ့်မည်- အကြံပေးထေး၊ တရားထ
မြင့်စီရင်ထေး၊ ခွန်းတည့်အထင်းထဲ၌ညည်းကဲ့
သို့သင်၏အရိပ်ကိုဖြစ်စေထေး၊ နှင်ထုတ်သော
သူထိုကိုဝှက်ထားထေး၊ ပြေးသောသူထိုကိုမပြ
၃ နှင့်- မောထပြည်မှနှင်ထုတ်သောသူထိုသည်
သင်နှင့်အတူနေကြစေထေး၊ ဣတိသောသု
၏ ထက်မှ ထွတ် စေ ခြင်းငှါ၊ သူထိုကို စောင့်မ
ထေး၊ သင့်ကိုညည်းဆဲသော သူမရှိ၊ ဣတိသော
သောသူ ပြတ်ထေ၏။ မှီဝဲနင်းသော သူထိုကိုမြေ
၃ ပေါ်က ပယ် ရှင်း ထေ ပြီး- ရာဇပတ္တင်သည်
ထည်း၊ ကရုဏာ၌ တည် လိမ့်မည်။ သဗ္ဗာန်နှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ ပတ္တင်တော်ပေါ်မှာတိုင်တော်မူသော
ထူသည်မြောင့်စက်စွာစစ်ကြော၍၊ တရားမူကို
အလျှင်အမြန်ဆုံးပြတ်တော်မူလျက်၊ ဂါမိဂမ္မိ၊
၏ထဲတော်၌တရားမီးလောင်မူလိမ့်မည်။
၃ မောထ၏ မာနကိုငါ့ထိုသည် ကြားထိကြ၏။
အထွန်ကြီးသော မာနဖြစ်၏။ ထောင်တွားတော်

ကား ခြင်း၊ ခေါ်သံစဉ်တွင် ခြင်း ဖြစ်၊ စေ
 နည်း၌၊ ထက်သတ် ဝါကြွားသော စကား ကို
 ၇ ပြောတတ်၏- ထိုကြောင့်၊ မောသထည်မိမိစေ
 တွတ်ညည်းတွား၊ မြည်တမ်းရလိမ့်မည်၊ မြည်
 သား၌သမ္ဘာထိုသည် ညည်းတွား၊ မြည်တမ်းကြ
 လိမ့်မည်၊ ကိရိယာရက်မြို့တွင်သည် စေတွက်၊
 သင်ထိုသည်ညည်းတွားကြလိမ့်မည်၊ ထိုမြို့သည်
 ၈ စိတ်ခတ်ခြင်းကိုထွန်ခံရ၏-ယေရှုဘုန်းတော်
 မြင်ထိုသည်သွေခြောက်ကြ၏၊ မိမိမာဓပွန်နွယ်
 ပင်စက္ကန့်များကိုထည်း၊ တပါးစေမျိုးသားမင်း
 ထိုသည်မျိုးကြပြီး၊ ထိုစက္ကန့်ထိုသည်စေထက်
 ကယာဇာဓိပတိသောင့်ရောက်၍၊ တော၌ထည်
 တတ်ကြ၏၊ စေထက်ထိုသည်၌ညည်းတွား၍၊ ပင်
 ၉ ထယ်ကို ထွန်ကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ယာဇာဓိပတိ
 တွတ်ဗျက်ရည်ကွသကဲ့သို့၊ မိမိမာဓပွန်နွယ်
 ပင်စက္ကန့်ငါသည်ဗျက်ရည်ကွမည်၊ ထိုယေရှု
 ဘုန်းမြို့နှင့် ထောငေမြို့၊ ငါသည်ဗျက်ရည်ကွ
 ထွက်သင့်ကို ရေ လောင်းမည်၊ စေကြောင်းမူ
 ကား၊ သင်၏သစ်သီးနှင့်စပါး၌ ထိုသည့်စစ်ထိုက်
 ၁၀ သံနှင့်ထွေကြွကြပြီး- ဝပြောသော ထယ်မြင်ထဲ
 ဖွာဝမ်းမြောက်၍သနားခြင်းပြတ်ငေပြီး၊ ဓပွန်
 ဥယျာဉ်၌သိခြင်းမဆိုရကြ၊ မကျွေးကြော်ရကြ၊
 ဓပွန်သီး၊ နယ်ရာကျင်း၌ ဓပွန်သီး ကို နင်းသော
 ထူထည်း၊ မနင်းရ၊ ကျွေးကြော်သော စေသံ ကို
 ၁၁ ထည်း ငါပြတ်စေပြီး- ထိုကြောင့်၊ ငဝမ်းသည်
 မောသပြည်စေတွက်၊ ငစေထူသည်ကိရိယာရက်
 ၁၂ မြို့စေတွက်၊ စောင်းကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်မည်- ထိုစေ
 သါ မောသသည် မိမိမြင့်သောစေရပ်၌ မိမိကိုပင်
 ပန်းစေခြင်း၊ ပဌနာပြုထံသောငှါ၊ မိမိသန့်ရှင်းရာ
 ဌာနသို့ဝင်ခြင်းစေရာသည် ထင်ရှားသော်လည်း၊
 စေကြွမမြောက်နိုင်ရာ၊
 ၁၃ ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရားသည် မောသ၏ စေ
 ကြောင်း စကား ကို စေထက်က မိန့်တော် မူ၏-
 ၁၄ ထာဝရတန်ခိုးတော်မူသည်ကား၊ စေခဏသော
 သုရေတွက်သည်စေထိုင်း၊ သုံးနှစ်လွန်မှ၊ မောသ
 မြည်၏ဘုန်းစေသရေသည်မိမိစေလုံးစေရင်းနှင့်
 တကွစုတ်ရခြင်းသို့ ရောက် ရမည်၊ ကျန် ကြွင်း
 သောသုထိုသည်စေထွန်ခည်း၍၊ ဂွန်စား ကုန်ရ
 ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇

• မောသထံ မြို့နှင့် ဆိုင်သော ဖျာပတ်တော်
 ကား၊ ကြည့်ရှုထော့၊ မောသထံမြို့သည်မြို့မဖြစ်

၁ လောင်စွတ်မီးရာဝံ့ဖြစ်ရ၏- စောရော်မြို့ဈားကို
 ဂွန်ပြစ်သောကြောင့်၊ ထိုစေ ထိုထည်ပိုင်၍၊ စေ
 ၂ ထယ်သုဗ္ဗမမောင်းထဲ ထိပ်ကြ လိမ့်မည်- စေ
 ၃ မိမိပြည်၌ မြို့မရှိရ၊ မောသထံမြို့နှင့် ထွန်ကြွင်း
 သောရှုမိပြည်၌ပင်းစောဇာဓိပတိ၊ သုထိုသည်
 ဣသရေလစေမျိုးသားထိုက်ဘုန်းစေသရေကဲ့သို့
 ဖြစ်ရ ကြ လိမ့်မည်ထု၊ ကောင်းကင် မိုက်ခြေစေ
 ၄ ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅ ထိုကား ထ၌ ထာကုတ်စေမျိုး၏ ဘုန်းသည်
 ထော့၌၊ ဇုဝ ခြင်းထည်း ပိန်ကျာ်ခြင်း ဖြစ်ရ
 ၆ လိမ့်မည်- သူသည် စပါးကို ထိမ်းထု၍ စေသီး
 စေ၌ ဈားကိုထက်နှင့် မိတ်သကဲ့သို့ငင်၊ ရေမိမိ
 ဖျိုင့်၌ စေသီးစေ၌ထိုက်ထိမ်းမိတ်သကဲ့သို့ငင်၊
 ၇ ထိုစေမျိုးဖြစ်ရလိမ့်မည်- သို့ရာတွင်၊ သံလွင်ပင်
 ထိုထူပ်ပြီးမှစပင်ဈား၌စေသီးနှစ်ထုံးသုံးထုံး၊
 စေသီးကောင်းသော စေခတ်ထို၌ ထေးငါးထုံး၌
 တတ်သကဲ့သို့၊ ကောက်သိမ်း၊ စရာ စေကြွင်းမြို့ရ
 လိမ့်မည်ထု၊ ဣသရေလ စေမျိုး၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ ထိုကားထ၌ လူထည် မိမိကို ခန့်စင်း၊ တော်စု
 သောစေရှင်ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလစေမျိုး၌
 သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို စူးစွာရလိမ့်
 ၉ မည်- မိမိထက်နှင့်ထုပ်သော ယဇ်ပဏ္ဏီထိုက်
 မမှတ်ရ၊ မိမိထက် ရောင်းနှင့် ထုပ်သော စေရာ
 တည်းဟူသော စောရှုရ ပင်ထိုက်ကိုငင်၊ ဇုပ်ထုထို
 ၁၀ ကိုငင် ပမာစာ မပြုရ- ထိုကားထ၌ သူ၏ မိုင်းခံ
 သောမြို့ထိုသည် ဣသရေလ စေမျိုးသား၊ ဧဇ္ဈော
 ဂွန်ပြစ်သော သစ်တောစေကျန်စေကြွင်းနှင့်သစ်
 ပင် စေဖွားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်သည် ဗိတ်ထံ
 ၁၁ ထွတ်မြို့ရလိမ့်မည်- သင့်ကို ကယ်တင်တော် မူ
 သော ဘုရားသခင်ကို သင်သည် ဓေ ထော့၌၊
 မိမိ မိုထုံရာ ကျောက်ကို မိမိမလောင်း၊ ဓေသော
 ကြောင့်၊ သာယာသော မြို့၊ ပင်ထိုနှင့်၊ တက္ကန့်၊
 ၁၂ တနိုင်းစေညွန့်ထိုက် မိုက်မျိုး၍- ထိုမျိုးပင်ထို
 ကိုကြီး ပွားစေခြင်းငှါငင်၊ စေလွှတ်စေမြန်စေ ဂွန်
 ပွင့်စေခြင်းငှါငင် ပြုပြီးမှ၊ ထိမ်းထုရာကားထ၌
 စေသီးစေ၌သည်တွက်မီး၍၊ သင်သည်မလွှတ်
 ၁၃ နိုင်သောဝမ်းနည်းခြင်းမြို့ရလိမ့်မည်။
 ၁၄ ထာဝရဘုရား မြည်သံကဲ့သို့ မြည်တတ်သောထု
 ဈား စေလုံး၊ စေရင်းထို၌ငင်၊ စားကြီးသောရေ
 ထိုသည်ထုန်းသကဲ့သို့ ထုန်းတတ်သောထုမျိုး
 ၁၅ ထို၌ငင် စေမဂီတသံ၌- စားကြီးသောရေထို

ထည်ထုန်း၊ ထကဲ့သို့၊ ထူ ချို့၊ ထိုထည် ထုန်းကြ
 ဖော်ထည်၊ ဆုစွတော် မှုဆော့ကြောင်း၊ အဝေး
 သို့ ပြေးသွားကြလိမ့်မည်၊ တောင်ပေါ်မှာထေ
 ထိုက်၍ ထွင့်သော စွဲကဲ့သို့၎င်း၊ လေထွေ ခွဲ ပါ
 သွားသောထမိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူထိုသည်နှင့်ခြင်း၊
 ၁၇ ကိုခံရကြလိမ့်မည်၊- ညဦးယံခွဲသေးရောက်၍၊
 နံနက်ယံ မထိုင်မှီပျောက်ရှာကြလိမ့်မည်၊ ငါထို
 ကိုဗွည်း၊ ဆဲသောသူထိုသည် ထိုသို့သော အ
 ကျိုး၊ ငါထိုကိုထုယူရှက်စိုးသော သူထိုသည်၊
 ထိုသို့သောအခွင့်စွာကိုခံရကြလိမ့်မည်၊

၁၈

- ဆဲသောထာဝီ မြစ် ဈာ၊ အနားမှာ အသံ မြည်
 , အတံသော အတောင် မြို့၍၊- ပင်ထယ်ထမ်းမြင့်
 ၎င်း၊ ရေပေါ်၌ ဂမာဓေမြင့်၎င်း၊ သံတမန်ထိုကို
 ထွတ်တတ်သောမြည်၊ နားထောင်လေ့၊ မိုင်မာ
 မြင်း၊ ထန်ထွက်ရှေ့ဦး၊ စွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊
 ကြောက်မက်ရွယ်ခြင်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍
 မှိုဝံနင်းတတ်ထသော၊ မြစ်ကွဲပြားသော မြေခွံနေ
 သောထူချိုးထံသို့လျှင်မြန်သောထမန်ထို၊ သွား
 ၈ ကြွေထွေး၊- ထောက်နိုင်ငံခွံနေသောမြေကြီးသား
 အပေါင်းထို့၊ တောင်ပေါ်မှာထေကိုထူသောအ
 ခါ ကြည့်ရှုကြထွေး၊ တံပိုးမှတ်သောအခါ နား
 ၉ ထောင်ကြထွေး၊- ထာဝရဘုရားသည် ငစား
 မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေအရောင်ထဲမှာ ကြည်
 ထင်သောအမြိန်ကဲ့သို့၎င်း၊ အသီးအနှံကို သိမ်း
 ထူရာပူသောကာလ၌နှင့်၊ နှင့်ပြည့်စုံသောမိဖိ၊
 ထိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ငါသည်ကျိန်၊ ဝပ်၍ ငနေရာအ
 ၁၀ ရပ်မှာကြည့်ရှုမည်၊- ဓပုန်သီးကို သိမ်းထူရာ
 ကာလ မထိုင်မှီ အဝင့်နေ့စုံ၍၊ အပွင့်လည်း ထုံး
 သောအသီး၊ ဖြစ်စည်အခါ၊ အညွန့်မှာ၊ ကိုတံစည်
 နှင့်မြတ်၍၊ အခက် အလက် မှားကို သုတ်သင်
 ၁၁ ပတ်ရှင်းတော်မူမည်၊- သူထိုသည်တောင်ပေါ်မှာ
 နေထတ်သောငှက်မှာ၊ တောသား၊ ချေ့ဈားထိုက်
 အမြို့ဖြစ်၍၊ ငှက်ထိုသည် နွေကာလ၌၎င်း၊ သား
 ချေ့အပေါင်းထိုသည်ဆောင်းကာလ၌၎င်း၊ သူထို
 ၁၂ အပေါ်မှာနေကြလိမ့်မည်၊- ထိုအခါမိုင်မာမြင်း၊
 ထန်ထွက် ရှေ့ဦး၊ စွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊
 ကြောက်မက်ရွယ်ခြင်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍
 ၁၃ မှိုဝံနင်းတတ်ထသော၊ မြစ်ကွဲပြားသောမြေ
 ခွံနေသောထူချိုးသည်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
 နှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ထည်ရာ မိအုန်
 တောင်ထို့၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အနှင် ထာဝရ

ဘုရားထိုက်ဆောင်ပစ္စာကိုဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်
 ထတည်း၊

၁၉

- ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်နှင့် ဆိုင်သော ဈာမိတ်တော်
 ကား၊ ကြည့်ရှုထေ့၊ ထာဝရဘုရားသည်ထွင်
 မြန်သော ခိုဏ်းတိမ်ကို မီး၍ ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်သို့
 ကြွတော်မူ၏၊ ရှေ့တော်၌ ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်၏ရုပ်တု
 ဆင်းတုထိုသည်ထွပ်ရှား၍၊ ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်၏နှစ်
 ထုံးသည်သု၏ အထဲမှာအရည်ကြိုထွက် မှီလိမ့်
 , မည်၊- ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်သား ထိုသည်အရင်းရင်း၊
 တယောက်နှင့် တယောက် ရန် ပြုစေ မြင်း၊ ငှါငါ
 ရှိုးဆော်သဖြင့်၊ သူထိုသည် ညီအစ်ကိုချင်း၊ အ
 ယောက်နှင့်တယောက်၊ အိပ်မှီးချင်း၊ တယောက်
 နှင့်တယောက်၊ တမြို့နှင့်တမြို့၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်
 ၈ င်း၊ စစ်တိုက်ကြလိမ့်မည်၊- ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်၏မိတ်
 သည် သု၏ အထဲမှာ ထွက်လိမ့်မည်၊ သု၏အကြံ
 ကိုလည်း၊ ငါဖွက်မည်၊ သူထိုသည်ရုပ်တုထို၌၎င်း၊
 ပြုစားသောသူထို၌၎င်း၊ နတ်ဝင်နှင့် ခုန့်၊ ထို၌၎င်း
 ၉ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်၊- ဆဲဂုတ္တ၊ မြည်သားထို့
 ကို ကြမ်းကြုတ်သော သခင်ထိုက်သို့ ငါအပ်
 သဖြင့်၊ ပြင်းထန်သောရှင်ဘုရင်တပါး၊ သဗ္ဗိဇာတ်
 မိုးထိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေသခင် အဲ
 ၁၀ နှင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏၊- ထိုအခါပင်
 ထယ်ရေပြတ်လိမ့်မည်၊ မြစ်ရေထည်း၊ လျှော့၍
 ၁၁ ခန်း၊ ခြောက်လိမ့်မည်၊- ချောင်းရေ ဈာ၊ ထည်း၊
 ဝပ်ကြလိမ့် မည်၊ ဆဲဂုတ္တ၊ မြစ် ထက်ကြား ထို့
 ထည်း၊ ရေပြတ်၍ခန်း၊ ခြောက်သဖြင့်၊ ကျွဲပင်နှင့်
 ၁၂ ကိုင်းပင်ထိုသည် ညို၊ နွမ်း၊ ကြလိမ့်မည်၊- မြစ်
 ထက်ကြား၊ နားနှင့်ချောင်း၊ ဝန်းမှာပေါက်သော
 မြက်ပင် အစ မှီသော၊ မြစ် နားမှာမိုက်သမျှ ထို့
 သည်ညို၊ နွမ်း၊ ဖွက်မီး၊ ပပျောက်ကြလိမ့်မည်၊-
 ၁၃ တံငါထိုသည် ညည်း၊ ထွား၊ ကြလိမ့်မည်၊ မြစ်၌
 ငါးမှာ၊ ကိုရသမျှသောသူထိုသည်မြည်တမ်း၍
 ရေပေါ်မှာ ခိုက်ကွန်ကို မြန် တတ်သော သူထို
 ၁၄ သဗ္ဗိဇာတ်ထွက်ကြလိမ့်မည်၊- ခိုက်ဆန်လုပ်သော
 သူနှင့်ဈာ၊ ကိုရက်သောသူထိုသည်ထည်း၊ အ
 ၁၅ ကျိုးနည်း၊ မှီကြလိမ့်မည်၊- အမှီတကဲ့သို့သည်
 ထွက်၍၊ အခစားသောသူအပေါင်း၊ ထိုသည်ညို၊
 ယေသောမိတ်မှီကြလိမ့်မည်၊
 ၁၆ အကယ်စင်စစ် ဇောနုပင်းထိုသည် အစူးမြစ်
 ကြမ်း၊ ဓာဓရာဘုရင်၏ တိုင်ပင်မှုမတ် ထိုသည်
 မိုက်သော အကြံကိုပေးကြ၏၊ ထွန်တော်ထည်

ပညာရှိအမျိုး၊ ရှေးရှင်ဘုရင်ထိုအနွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဝာရောဘုရင်အား အထယ်ကြောင့်

၁၂ ရှောတ်ကြသနည်း။ သူတို့သည်အထယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏ပညာရှိတို့သည်အထယ်မှာရှိကြသနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဖက်၌၊ အထယ်သို့ကြွေတော်မူသည်ကိုယခုပြောကြ

၁၃ ပါဗေးလော်ပြုကြပါဗေး- ဇောနမင်းတို့သည်အရူးဖြစ်ကြပြီ၊ နာမမင်းတို့သည်မှားယွင်းကြပြီ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏အမျိုးအနွယ်များကိုတုပ်သောကြီး၊ အကဲတို့ကိုလည်း၊ မှားယွင်းစေကြ

၁၄ ပြီ- ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏အထယ်၌ယစ်မှူးသောသဘောကိုပွင့်ဆင်တော်မူသဖြင့်၊ ယစ်မှူးသောသူသည်မိမိအနံ့ဖတ်၌ထဲသကဲ့သို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည်ပြုစေသမျှ

၁၅ တို့၌မှားယွင်းကြပြီ- အဲဂုတ္တုပြည်၏ဥက္ကောင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊ ဂွန်ပလုံလက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီး၍သောအမှုအလှူငှါ

၁၆ မရှိရ- ထိုကားထဲ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်မိမိကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့အပေါ်မှာထက်တော်ကိုလုပ်ရှားတော်မူသောကြောင့်၊ ကြောက်လန့်တုန်

၁၇ ထွပ်ကြလိမ့်မည်- ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်တဖက်၌ကြွေတော်မူသောအကြံအစည်ကြောင့်၊ ယခုပြည်သည်ထည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ကြောက်မက်ရွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ယခုပြည်ဟူ၍ပြောကာမျှနှင့်လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၈ ထိုကားထဲ၌ အဲဂုတ္တုပြည်တွင်း၊ မြို့ငါးမြို့တို့သည်ခါနာန်ဘာသာစကားကိုပြော၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုခံကြလိမ့်မည်၊ ထိုမြို့တို့တွင်း၊ တမြို့ကိုသူမိ

၁၉ ယာမြို့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်- ထိုကားထဲ၌ အဲဂုတ္တုပြည်အထယ်တွင်း၊ ထာဝရဘုရားကိုပူဇော်ရာယဇ်ပတ္တင်ရှိလိမ့်မည်၊ ပြည်စွန်းနားတွင်းထည်း၊ ထာဝရဘုရားအဖို့မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်- ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တွင်းမှိတ်ထက္ကဏာဖြစ်လိမ့်မည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏သက်သေလည်းဖြစ်လိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြသည်ရှိသော်၊ ကယ်တင်သောစာ

ရှင်၊ အမှူးစောင့်သခင်ကိုသူတို့မြှီရာသို့စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထိုသခင်သည်ကယ်တင်တော်မူ၏-

၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ထာဝရဘုရားကိုသိရကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုကားထဲ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုသိသောကြောင့်၊ ပူဇော်သကားအလှူခါနာကိုဆက်ကပ်၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရား၏တော်၌သစ္စာဂုတိထား၍၊

၂၁ ထားသည်အတိုင်းပြုကြလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုဂါဏီခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသောဂါဏီရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်၊ သူတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြသည်ကား၊ သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကိုနားထောင်၍ ဂါဏီရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။

၂၂ ထိုကားထဲ၌အဲဂုတ္တုပြည်မှသည်အာရှမိုမြည်ထိုင်စောင်း၊ လမ်းတွင်လိမ့်မည်၊ အာရှမိုလူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူသည် အာရှမိုမြည်သို့၎င်းသွားလာ၍ အဲဂုတ္တုလူနှင့်အာရှမိုလူတို့သည်တညီတညွတ်တည်းဝတ်ပြု

၂၃ ကြလိမ့်မည်- ထိုကားထဲ၌ အသရေထအမျိုးသည်အဲဂုတ္တုအမျိုးနှင့်၎င်း၊ အာရှမိုအမျိုးနှင့်၎င်းပေါင်း၍၊ တတိယအမျိုးတည်းဟူသော၊ မြေကြီးအထယ်၌မရှိသောအမျိုးဖြစ်

၂၄ လိမ့်မည်- ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ငါ၏လူအဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပွင့်သောအာရှမိုအမျိုး၊ ငါ၏အခွေဥဇ္ဈာဖြစ်သောအသရေထအမျိုးသည်မရှိသောမြို့စေသတည်းဟု၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၂၀

၀ အာရှမိုရှင်ဘုရင်သာဂုန်စေလွှတ်ထားမိုလ်မင်းတာတန်သည် အာရုတ်မြို့သို့ခရီး၍၊ ထိုမြို့

၁ ကိုထုပ်ကြသောနှစ်တွင်း- ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်သွား၍ခါးစည်းသောလျှော်တော်ဝတ်နှင့်မြေနင်းကိုခွတ်လေ့ဟု၊ အာရုတ်သားဟေရှာယကိုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်ပြု၍အဝတ်ကိုမဝတ်၊ မြေနင်းကိုမမီးဆဲသွား

၂ ထာလျက်နေ၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ငါ့အာရှမိုဟေရှာယသည်အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်အရှေ့ပြင်၌ပုပ္ဖနိမိတ်၊ ဆုံပွယ်သောအရာကိုပြုခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအဝတ်ကိုမဝတ်၊ မြေနင်းကိုမမီးဆဲ

၃ သွားထာသကဲ့သို့- ထိုနည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုလူများကို-အရှက်ခွဲခြင်းအထိငှါ၊ အာရှမိုရှင်ဘုရင်

သဗ္ဗိဇ္ဇာတိ၊ လူနှင့်ကုန်လူထုကြီးထွက်တို့အား
 အဝတ်နှင့် ခြေနှင့်ကို ခွတ်၍ တင်ပါးကို မှာ
 ခေါ်ဝမ်းထီးချပ်ထား သိမ်းသွားလိမ့်မည်။
 ၁။ အာရုံတိဗ္ဗိသားတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
 သူတို့ ကိုးစားသော ကုန် ပြည်ကို၎င်း၊ ဝါကြား
 သော ဇေယျာပြည်ကို၎င်း နှုတ်ကြလိမ့် မည်။
 ၂။ ထိုကမ်းနားမှာနေသောသူများကလည်း။ ကြည့်
 ပါ။ အာရုံရှိရင်ဘုရင်၏လက်မှလွတ် ခြင်းငှါ ငါ
 ထိုးမှော်သင့်ရာအရာ၊ ပြေး၍မိမ့်ရာ အရာသည်
 ထိုသို့ ခြစ်ပါသည်တကား။ ငါတို့ သည်အသွယ်
 သို့လွတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ထိုအခါဆိုကြလိမ့်
 မည်။

၂၁

၁။ ရေကွမ်းမီးသောတာနှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်
 တော်ကား။ တောင်လေရန်တိုင်းတိုက်သကဲ့သို့၊
 ကြောက်မက်စွာသောပြည်၊ တောကြီးမှထွာ
 ၂။ ၏- ကြောက်မက်စွာသောရူပါရုံကိုငါမြင်ရ
 ၏- ထုထွတ်သောသူသည်လူယူ၏။ ဖျက်ဆီး
 တတ်သောသူသည်ဖျက်ဆီး၏။ ထေပြည်သား
 တို့တက်သွားကြလော့။ မေမိပြည်သားတို့၊ မြို့
 ကိုခိုင်းထားကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊ သူတပါး
 ညည်းတူးခြင်းရှိသမျှကိုငါ့ခြံခံစေ၏။
 ၃။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ခါးနာလှ၏။ သားစွာ
 သော မိမ့်ခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရ၏။ နားမ
 ကြားနိုင်အောင်မြင်ထန်စွာခံရ၏။ ဖျက်စီးမြင်
 ၄။ နိုင်အောင်မြင်တွေ့လျက်ရှိ၏။ ငမိတ်နှစ်လုံး
 သည်မူးလျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက်စွာသောအ
 ရာမြင်ငါသည်ထိတ်လန့်လျက်ရှိ၏။ ငါ့ဖျော်ငွေ
 ၅။ သောညည်းကိုဘေးနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ စား
 ဖွဲ့ကိုပွင့်မြို့ ကင်းစောင့်ကိုထားပြီ။ စားသောက်
 လျက်နေကြ၏။ ထိုမင်းမှားတို့၊ ထကြွလွှားကို
 ဆီလောင်းကြ။- အကြောင်းမူကား။ ဘုရားရှင်
 က။ သင်သွား၍ ကင်းစောင့်ကိုထားလော့။ မြင်
 သည်အတိုင်းပြောစေလော့ဟု။ အားမိန့်တော်
 ၆။ မူ၏။- ကင်းစောင့်သည်လည်း။ နှစ်စီး၊ နှစ်စီး၊
 မှီထားသောမြင်းတပ်တတပ်၊ မြဲတပ်တတပ်၊ ကု
 ထားထုတ်တပ်တတပ်ကိုမြင်၍၊ သတိနှင့်စေ့စေ့
 ၇။ ကြည့်ရှုနားထောင်ပြီးလျှင်၊- သခင်၊ ကွန်တော်
 သည်နေ့အချိန်၌ ကင်းမှော်စင်ပေါ်မှာ အစည်
 ရပ်၍၊ တညည်းသုံး၌ ထည်း။ ကင်းစောင့်လျက်
 ၈။ နေပါ၏။- ယခုမှာ နှစ်စီး၊ နှစ်စီး၊ မှီလသော
 မြင်းစီးသူရဲတပ်ကိုမြင်ပါသည်ဟု၊ ချင်သကဲ့

သို့ ကျွေးကြော်၏။ သူကလည်း။ ဓာမုထုန်မြို့
 ထဲပြီ၊ ပြီလဲပြီ။ သူ၏ဘုရားရုပ်တုစင်၊ ထု၍သမျှ
 ထိုသည်၊ မြေပေါ်မှာကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြပါသည်။
 ၁၀။ ထုထပ်၍ဆိုလေ၏။- ငါနင်းနယ်၍ ငတထင်း
 ပြင်မှ ထွက်သောစပါး၊ ကောင်းကင် မိုင်းမြေအ
 နှင် ထာဝရဘုရား၊ အသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား
 သခင် မိန့်တော် မူသည်ကို ငါ ကြားရသည် အ
 တိုင်း။ သင်တို့အားငါဆင့်ဆိုသတည်း။
 ၁၁။ ရမာပြည်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော် ကား။
 ထိုကင်းစောင့်၊ ညည်းအမှုကားအသွယ်သို့နည်း။
 ထိုကင်းစောင့်၊ ညည်းအမှုကားအသွယ်သို့နည်း။
 ၁၂။ ထု၊ မိရတောင်ပေါ်ကကိုဟင်ခေါ်လေ၏။- ကင်း
 စောင့်ကလည်း။ နံနက်သည်လောက်၊ ညည်းထည်း
 ထာ၏။ သင်တို့သည် မေးမြန်းလိုလျှင် မေးမြန်း
 ကြ၊ ပြန်သွားကြ၊ တန်ဆာကြဟု ဆိုလေ၏။
 ၁၃။ အာရုံပြည်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။
 ခရီးသွားသောစောင့်လူစုတို့၊ သင်တို့သည်အာ
 ၁၄။ ရပ်တောမှာညည်းကိုလွန်စေရကြမည်။- တေမ
 ပြည်သားတို့၊ ရေငတ်သောသူအဖို့ရေကိုယူ၍ကြ
 ၁၅။ ၏၊ ပြေးသောသူကိုမုန့်နှင့်ဆီး၍ကြကုန်။- အ
 ကြောင်းမူကား။ သူတို့သည် ထားထားမှ ငင်း
 ထုတ်သောထား၊ တင်သောလေ။ အလွန်ခက်
 သောစစ်မှုမှငင်းပြေးကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 အာရုံမိန့်တော် မူသည်ကား။ အခဏသောသူ
 ရေတွက်သည် အတိုင်း။ တနှစ်တွင်ကေမိမြို့၏
 ၁၆။ ဘုန်းအသရေရှိသမျှ ကွယ်ပျောက်၍၊- ကျန်
 ကြွင်းသော ကေမိ အမျိုးသား၊ ထေးစွဲသူရဲတို့
 သည်အလွန်နည်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ အသရေထ
 အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်
 မူ၏။

၂၂

၁။ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်
 ကား။ သင့်တမျှလုံးသည် အိမ်မီးပေါ်သို့တက်ရ
 မည်အကြောင်း၊ အဘယ်အမှုရောက်သနည်း။-
 ၂။ အထက်က အသံဗသံ မှား၍ ထုတ်ထုတ် ကျက်
 ကျက်ပြုတတ်သောမြို့၊ နှင်ထန်းသောမြို့၊ သင်၏
 လူသေတို့သည် ထားထက်နက်ကြောင့် ဆုံးကြ
 သည် မဟုတ်။ စစ်တိုက်ရာမှာသေကြသည်မ
 ၃။ ဟုတ်။- သင်၏မင်းအပေါင်းတို့သည်အထူးပြေး
 ကြ၏။ လေးသမားတို့ထက်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိ
 ကြ၏။ အစွဲသမျှသောသင်၏ လူတို့သည် အဝေး
 သို့ ပြေးသော်လည်း။ အတူချည်နှောင်လျက်ရှိ

၁ ဩဇာ-ထိုကြောင့်ငါဆိုသည့်ကား၊ ငါ့မကြည့်ပါနှင့်၊ မြင်းစွာရိရမည်၊ ငါ့မျိုးသားထိုမျိုးထွက်မီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့မိတ်ပြေစေခြင်းငှါ မကြိုးစား။

၂ ပါနှင့်- ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင် စေ့ငှာထာဝရဘုရားသည်၊ ဣဒိတ်ဇူပါရုံ မျှင့်တွင် မီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဘုရားကလ၊ မှီဝဲစက်နှောင့်ရှက်ရာကလ၊ မြို့ရိုးကိုဖြိုခွဲတောင်ထိုးကို စောင့်

၃ ထစ်ရာကလသည်ရောက်သေပြီး- ဝေဟံမျိုးသည် မြားတောင့်ကိုဆောင်လျက်၊ ရထားမီးသုရဲ၊ မြင်းမီးသုရဲ ထိုနှင့်တကွ လာ၏၊ ကိရသမျိုး

၄ သည်ပိုင်းလွှားကိုထုတ်ထေ၏- သင်၏ စေ့မြတ်ဆုံးသောမျှင့်ထိုသည်ရထားနှင့်ပြည့်ကြ၏၊ မြင်းမီးသုရဲထိုသည် မြို့တံခါးရှေ့မှာတပ်ချကြ၏-

၅ ယုဝပြည်ကို ခွင့်လွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ထိုစခါထက်နက်နဲသိုထားရာ၊ တောနန်းတော်သို့

၆ ကြည့်ရှုလိမ့်မည်- ဝါပိရ်မိမြို့စုပျက်စွာသည်ကိုသင်၏ လူထိုသည်မှတ်ရကြလိမ့်မည်၊ ထောက်ရေကန်မှထွက်သောရေကိုစုဝေးစေကြ

၇ လိမ့်မည်- ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောအိမ်ဗုဒ္ဓကိုရေထွက်ကြလိမ့်မည်၊ မြို့ရိုးကိုပြုပိုင် လိုသော

၈ ငှါ၊ အိမ်ဗုဒ္ဓကို ပြုဖျက်ကြလိမ့်မည်- ရေကန်ထောင်းမှထွက်သောရေစုဝေးရာကိုထည်း၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြားတွင် ထုပ်ကြလိမ့်မည်၊ သို့ရာတွင်၊ ဤစုကို မီရင်တော်မူသောသူကို သင်ထိုသည်မကြည့် မမှတ်တတ်ကြ၊ ရှေးက ဗန်ဆင်းတော်မူသောသူကို ပမာဏမပြုတတ်ကြ-

၉ ထိုကာလ၌မိကျွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကိုပယ်ခြတ်ခြင်း၊ လျှော်တေဆတ်တော်ကို ဝတ်စည်းခြင်း၊ အလိုငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် စေ့ငှာထာဝရဘုရားသည် နှိုးဆော် ထိုက်ထွန်း၊ တော်မူသော်လည်း-

၁၀ ကြည့်ပါ၊ ဝမ်းမြောက်ရှင်သန်းခြင်းစုမှု၊ သိုးနှားဗုဒ္ဓကို သတ်ခြင်း၊ အမဲသားစားခြင်း၊ ဓမ္မရည်သောက်ခြင်း စုမှုကို ပြုလျက်၊ ငါထိုသည်စားကြကုန်ဆုံး၊ သောက်ကြကုန်ဆုံး၊ နှက်ဗန် သေရကြမည်ဟု ပြောဆိုကြသည်တကား-

၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစေ့ငှာထာဝရဘုရားသည် နား၌ ဣဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်သင်ထိုဆပြစ်သည်သင်ထိုမသေမရှင်းတိုင်အောင်မပြေမရှင်းရဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ် ခြေသခင် စေ့ငှာထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင် စေ့ငှာထာဝရ

ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထဏှာတော်ပိုး၊

၁၃ နန်းတော်ဆုတ်ရှေ့မနုဏိသို့သွား၊ ပြီးလျှင်- မြင့်သောစေရပ်၌ကိုယ်သင်းမျှင်းတွင်းကိုထွင်း၍၊ ကိုယ်နေရာကို ကျောက်၌ထုထုပ်သောသူ၊ သင်သည် ဤစေရပ်၌ သင်းမျှင်းတွင်းကို ကိုယ်စေ့ထွင်းစေခြင်းငှါ၊ ဤစေရပ်၌ အထယ်သို့ ဆိုင်သနည်း၊ ဤ စေရပ်သား ထိုတွင် အထယ်သူနှင့်

၁၄ ဆိုင်သနည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်မြင်းစွာသောနှင့်ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သင့်ကိုနှင့်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်၊ သင့်ကိုစေ့မှန်ကိုဝမ်းခြံ- တစ်စုံလိမ့်မည်လျက်၊ ထောက်ထွဲစောကဲ့သို့ ကျယ်သောပြည်သို့ ပြစ်ထိုက်တော်မူလိမ့်မည်၊ သင်သည်ထိုပြည်၌ သေရလိမ့်မည်၊ ထိုပြည်၌လည်းသင်၏ကျက်သရေရထား၊ သို့သည်၊ သင့်စေ့ငှာ၏ စေ့မျိုးစေ့ကွက်

၁၅ ကွဲစရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်- ငါသည်လည်းသင်၏စေ့ရာကိုနှုတ်မည်၊ သင်၏နေရာမှသင့်ကိုစုမည်-

၁၆ ထိုကာလ၌ကျွန်း၊ ဟိလမိစ်သားလျှောက်ကပ်ကို

၁၇ ငါခေါ်၍- သင်၏ ဝတ်လုံနှင့် ဝတ်ဆင်စေမည်၊ သင်၏ခါးစည်းနှင့် ရိုးမြှောက်၍၊ သင်၏စေ့ရံသောစေ့ငှာကို အပ်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ထေရုရှလင်မြို့သို့၊ ယုဝစေ့မျိုးသားထိုက် အဝ ဖြစ်လိမ့်မည်-

၁၈ ဝါပိရ်မင်းမျိုး၏ တံခါးသေဘုကိုသုတ်ပရံ၊ ပေါ်မှာငါတင်ထားသဖြင့်၊ သူသည်အထယ်သူမျှမပိတ်နိုင်အောင်ခွင့်လိမ့်မည်၊ အထယ်သူမျှ

၁၉ မခွင့်နိုင်အောင် ပိတ်လိမ့်မည်- ခြင်္သေ့စေရပ်၌စွဲသောတံခွံကဲ့သို့ သူကိုငါစွဲစေမည်၊ သူသည်မိမိအဝ၏ အိမ်၌ ကျက်သရေပတ္ထင် ဖြစ်လိမ့်မည်-

၂၀ သူ၏ အဝ အိမ်၌ ရှိသမျှ သော ဘုန်းအသရေ၊ အမျိုးအနွယ်၊ အမြတ်အထုတ်၊ ဇွက်ဖထားရှိသမျှ၊ အင်တုံး၊ ဆိုးအမျိုးမျိုးထိုကိုသု၌

၂၁ ဆွဲထားကြလိမ့်မည်- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစေ့ငှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကလတွင် ခြင်္သေ့စေရပ်၌ စေရပ်သောတံခွံသည်နေရာမှနေ၍၊ ခုတ်ထွည်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊ သု၌ဆွဲထားသော ဥဇ္ဇာသည်လည်း၊ ခုတ်ပယ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၂၄ တုရုမြို့နှင့်ဆိုင်သောဣဒိတ်တော်ကား၊ တာရှသင်္ဘောဗုဒ္ဓ၊ ညဉ့်တွာ၊ မြည်တစ်ကြိမ်လေး၊ မြို့သည် အိမ်မရှိ၊ ထည်း၊ မိစရာမရှိ သည်တိုင်အောင်၊ ရှင်းရှင်း၊ ဖျက်မီးလေပြီး၊ မိန့်ပြည်၌

၁။ သိတင်းကြားရမ်း- ပင်ထယ်ကူးတတ်သော မိ
ရန်ကုန်သည်ထိုသည်ခဉ်ပင်စေသော၊ ပင်ထယ်
ကမ်းနားမှသောသုတို့၊ မှိုင်းတွေ ကြလေး-
၂။ ရှားကောရေကို ထမိပွဲသော မြိယောရ ရှိုးရေ၊
မြစ်၏ ထယ်၊ ထန်ကို ထိုမြို့သည် ထွန်ရစ်၊ ထ
ထိုင်းထိုင်း၊ ထပြည် ပြည် တိုင်းဈေးမြစ်လေပြီး-
၃။ ထို မိရန် မြို့၊ ရှက် ကြောက် ခြင်း၊ မြို့လေး၊ ထ
ကြောင်း၊ မူကား၊ ပင်လယ်တည်း၊ ဟူသော ပင်
ထယ်မြို့ ဦးက၊ ငါသည်ကိုယ်ဝန်ပေးသော၊ သား
မရွာ၊ လူမျိုးနှင့်ထမိမိမိကိုမရွေးမြို့ရဟုပြော
၄။ ဆို၏- ထေရ်၊ ပြည်သား၊ ထိုသည် တူရ မြို့ သိ
တင်းကိုကြားသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကြောင့်ထ
လွန်စိတ်ပူပန်ခြင်း၊ သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်- တာ
ရှုမြို့သို့ ကူးကြလေး၊ ပင်လယ် နားမှသော
၅။ သုတို့၊ ညည်းတွားပြည်တမ်း၊ ကြလေး- ချီမြို့
သည်ငှားကလွန်တည်သဖြင့်သင်ထိုရှင်ထန်း
သောမြို့လော၊ ဝေးသောအရပ်၌ တည်းခိုခြင်း
၆။ ငှါ၊ မိမိမြေထိုသည်မိမိကိုဆောင်သွားကြ၏- တု
ရ မြို့သည် ရာဇသရေကို ပေးတတ်သော မြို့မြစ်
လျှက်၊ သူ၏ကုန်သည်ထိုသည် မင်းသား၊ မောက်
ကား၊ ချောင်း၊ ဝယ်သော သုတို့သည် မြေကြီးပျံ
မတ်မြစ်လျက်၊ ထိုမြို့တဝန်း၌ထွက်သုသည်
၇။ ချီထွက်ကြိုက်စည်သနည်း- ကောင်းကင်မိုက်
ခြေထွက်ထာဝရဘုရားသည်၊ မှီသမျှသောဘုန်း
အသရေ၏ မာနကို ထွက်ခွဲခြင်း၊ ငှါငှင်၊ မြေကြီး
ပျံမတ် ထပေါင်းတို့ကို ရှက်ခွဲခြင်း၊ ငှါငှင် ထိုသို့
၈။ ကြီးစည်တော်မူ၏- ထိုတာရှုမြို့သို့၊ ကမ်းမိုး
ဖျက်ထေပြီး မြစ် ကဲ့သို့ ကိုယ်ပြည်ကို နှံ့ပြား
လေး- ရန်သူသည် ပင်ထယ်ပေါ်မှာ ထက်ကို
ဆန့်၍၊ ထိုင်း၊ မိုင်းထိုက်ထွပ်ရှားလေ၏၊ ခါနာန်
ပြည်၌ မိုင်းသောအရပ်တို့ကိုဖျက်ဆီးစေခြင်း၊ ငှါ၊
၉။ ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ရှိ၏- ညည်းဆဲခြင်း
ကိုခံရသောကညာ၊ မိရန် မြို့၏ သို့၊ သင်သည်
နောက်တဖန် ရှင်ထန်းခြင်း၊ မရှိရ၊ ထလေး၊
မိတ္တိပ်ပြည်သို့ကူးသွားလေး၊ ထိုအရပ်၌လည်း
၁၀။ ဖြစ်သက်ခြင်း၊ မရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏- ထထက်
ကမမြို့သော ခါလစ်အမျိုးသားထိုသော ပြည်
ကိုကြည့်ရှုလေး၊ ထိုပြည်ကိုအာရှမင်းသည်
တောတွင်း၊ သားထို နေရာသို့ တည်ထောင်၏၊
ထိုပြည်သားထိုသည်ပြတိုးတိုးတည်ဆောက်
၍၊ တူရထိပ်တော်များနှင့်မြို့ကိုလည်းရှင်းရှင်း
၁၁။ ဖျက်ဆီးကြ၏- တာရှုသင်္ဘောများထို့၊ ညည်း

တွားပြည်တမ်းကြလေး၊ ထင်ထိုက်မြို့ကြီးထည့်
ဖျက်ကုန်ပြီ၊
၁။ ထိုကလွန်တူရ မြို့ကို၊ မင်းထက်တထထ ထ
ထိုင်း၊ ထရှည်၊ ထနှစ် ရှစ်ထယ်ပတ်ထိုး၊ ထ
ထယ် သူမျှမထောင်း၊ မေ့ရ၊ ထနှစ် ရှစ်ထယ်
လွန်သော အခါ၊ ပြည်တန်ဆာ မိမ္မိအားသိခြင်း
ဆိုသကဲ့သို့၊ တူရမြို့အားသိခြင်းဆိုလိမ့်မည်-
၂။ ထထယ်သူမျှ မအောင်းမေ့သော ပြည်ဟန်ဆာ
မိမ္မိ၊ စောင်းကိုကိုင်၍ မြို့တွင် ထည့်လည်လေး၊
သူတပါးထိုသည်သင့်ကိုသတ်ပေးခြင်း၊ ငှါ၊ သာ
ယာ သော ထသံနှင့် တီး၍၊ သိခြင်းကို များ ရွာ
၃။ ဆိုလေး- ထနှစ် ရှစ်ထယ် လွန်သော အခါ၊
ထာဝရဘုရားသည်တူရ မြို့ကိုထကြည့် ထရှုကြ
ထာတော်မူလိမ့်မည်၊ သူသည်သည်၊ တဖန်ထ
မြတ်ရသော တာသာသို့ ထိုက်ပြန်၍၊ မြေကြီး
ရှက်ခွာပေါ်မှာမှီသမျှသော ထောက်မိုင်းထိုနှင့်
၄။ မတရားသောမေ့ရန်ကိုပြုလိမ့်မည်- သို့ရာတွင်၊
သူ၏ကုန် သွယ်ခြင်း၊ ထမြတ်ရခြင်း၊ ထရာ ထို
သည် ထာဝရဘုရား၊ ထမို သန့်ရှင်း၊ စိမ့်မည်၊
ထည်းဖူးသိုထားခြင်းကိုမပြုရ၊ ကုန်သွယ်သော
ဥစ္စာသည် ထာဝရဘုရား၊ ရှေ့တော်၌နေသောသူ
ထိုအခါဖြစ်၍၊ သုတို့သည်ဝစ္စာစား၍ မိုင်းသော
ထဝတ်ကိုဝတ်ကြလိမ့်မည်၊

၂၄

၁။ ကြည့် ရှုလေး၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ပြည်
တော်ကို လွှတ်ထပ်စေ၍ ပယ်ရှင်း၊ မှောက်ထား
သဖြင့်၊ ပြည်သားထိုကို ကွဲပြားစေတော်မူ၏-
၂။ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ် သည် ဆင်းရဲထားကဲ့
သို့ငှင်၊ သခင်သည်ကွန်ကဲ့သို့ငှင်၊ သခင် မသည်
ကွန်မကဲ့သို့ငှင်၊ ရောင်းသောသူသည်ဝယ်သော
သူကဲ့သို့ငှင်၊ ကြွေရှင်သည် ကြွေတင်သောသူ
ကဲ့သို့ငှင်၊ ထတိုး၊ စားသောသူသည် ထတိုးပေး
၃။ သော သူကဲ့သို့ငှင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်- တပြည်မုံး၊
လွတ်လပ်၍ ရှင်းရှင်း၊ ပျက်စီးရလိမ့်မည်ဟူ
သော ထရာကို ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏-
၄။ ပြည်တော်သည်ဖြူငြင်သို့၊ ငယ်ရင်းရှိ၏၊ ထော
ကသည်အားလျော့၍ သို့၊ ငယ်ခြင်းရှိ၏၊ ဘုန်း
ကြီးသောပြည်သားထိုသည်အားလျော့ကြ၏-
၅။ ပြည်သား ထိုသည် တရားတော်ကို လွန်ကျူး
ခြင်း၊ ထမိန့်တော်ကိုပြောင်းထဲခြင်း၊ ထာဝရ
သစ္စာတော်ကို ဖျက်ခြင်း၊ အကြောင်းကြောင့်၊
၆။ ပြည်တော်သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏- ထိုကြောင့်၊

ကျိန်တော်မူသော အကျိန်သည် ပြည်တော်ကို
 ထွမ်းမိုးပြီး ပြည်သားထို့ အပေါ်မှာ အပြစ်
 ရောက်သောပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ပြည်သားထို့သည်ပူ
 လောင်ကြသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူထို့သည်
 ၇ နည်းကြ၏။- သစ်သော ဝဗ္ဗရည်သည် ဖြိုပြင်
 တေ၏။ ဝဗ္ဗရည် နှုတ်ပင်သည် ထည်း၊ အားကျော
 လေ၏။ မိတ်ရှင်ကန်းသောသူအပေါင်းထို့သည်
 ညည်းကွားကြ၏။- သာယာသော ပတ်သာ အ
 သံပြမ်းပြီး၊ ဝမ်းမြောက်သော သူ၏ အသံ မရှိ။
 ၈ သာယာ သော စောင်း သံ ထည်း ပြမ်းပြီး။- သိ
 ခြင်းဆိုလျက် ဝဗ္ဗရည်ကိုမသောက်ရကြ။ သေ
 ရည်သေရက်ကို သောက်သောသူထို့သည်ပစပ်
 ၉ ခါး ကြလိမ့်မည်။- လွတ်လပ်သော မြို့သည် ဖြို
 ဖျက်သောပြီ။ အထယ်သူဗျာမဝင်စေခြင်းငှါ၊ အိမ်
 ၁၀ ဈားကို ပိတ်ထားကြပြီး။- ဝဗ္ဗရည် ပြတ်သော
 ကြောင့်လမ်းခရီးထို့၌ ခြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းလည်း အကြွင်းမဲ့ ကွယ်ပြီး၊ တပြည်
 ၁၁ လုံး၌ သာယာသော အသံ ပြမ်းပြီး။- ဆိတ်ညံ့
 ခြင်းသည်မြို့ထဲမှာ ကျန်ရစ်၏။ မြို့တံခါးကိုလည်း
 မှိုက်ခတ်၍ ဖြိုဖျက်ကြပြီး။
 ၁၂ ထိုသို့ပြည်တော် အလယ်၊ ပြည်သားထို့တွင်
 ဖြစ်ရသော်လည်း၊ သံလွင်ပင်ကိုလှုပ်၍ အသီး
 ကို ရသ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဝဗ္ဗရည်ကို သိမ်းယူသော
 နောက်၊ အကြွင်း အကျန်ကို ကောက်ရသကဲ့သို့
 ၁၃ ၎င်းဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုသူထို့သည်အေးကြော်၍
 ရှင်ထန်း၊ စွာ သိခြင်း ဆိုကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရားကို ချီးမွမ်းသော အသံနှင့်ပင်လယ်တဖက်
 ၁၄ မှမြည်ကြလိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ အရှေ့ဗျက်နှာ
 အရပ် ထို့၌ ထာဝရ ဘုရားကို ၎င်း၊ ပင်လယ် တ
 ဖက်တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်ထို့၌၊ ဣသရေလအ
 ၁၅ မျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၆ ၏နာမတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြလော့။- သန့်ရှင်း
 တော် မူသော သူသည် ဘုန်းကြီးတော် မူစေသ
 တည်းဟူ၊ မြေကြီးစွန်းမှသိခြင်းဆိုသံကို ငါထို့
 သည်ကြားရ၏။ ငါမူကား၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အ
 ၁၇ လွန်ဆင်းရဲ၏။ အမင်သာရှိ၏။ လူရက်သောသူ
 ထို့သည်လူရက်လျက်နေကြ၏။ လူရက်သောသူ
 ၁၈ ထို့သည်ကြမ်းတမ်းစွာလူရက်ကြ၏။- မိုးပြည်
 သား၊ သင်သည်ကြောက်သန့် ဖွယ်သောအရာ၊
 မြေတွင်း၊ ကျော့ ကွင်း ထဲသို့ ရောက် လေ ပြီ။-
 ၁၉ ကြောက်သန့် ဖွယ်သော အရာမှ ပြေး သောသူ
 သည်မြေတွင်း ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ

လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်
 မည်။ ကောင်းကင်မြန်ဝ ဝှင့်လျက်ရှိ၍၊ မြေကြီး
 ၂၀ အမြစ်ထည်းလှုပ်ရှားလေ၏။- ပြည်တော်သည်
 တပြည်လုံး ပြုတ်လေပြီ။ ပြည်တော်သည် အ
 ကုန်အစင် ဖြိုဖျက်လေပြီ။ ပြည်တော် သည် အ
 ၂၁ ထွန်တုန်လှုပ်လျက်ရှိလေ၏။- ပြည်တော်သည်
 ယစ်မူးသော သူကဲ့သို့ တလူး ထည်သည် ရှိ၏။
 ပုခက်ကဲ့သို့လှုပ်ရှား၏။ မိမိအပြစ်သည် မိမိအ
 ပေါ်မှာ လေးသဖြင့်၊ ပြည်တော် သည် ထဲလိမ့်
 မည်။ နောက်တဖန်မထရ။
 ၂၂ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရားသည်၊ မြင့်သောအ
 ရပ်၌ မြင့်သောအလုံး၊ အရင်းကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာ
 မြေကြီးရှင်ဘုရင်ထို့ကို ၎င်း ကြည့်၍ စစ်ကြော
 ၂၃ တော်မူလိမ့်မည်။- သူထို့သည်တွင်းထဲမှာထစု
 တည်း စုဝေး၍ ချည်နှောင် ခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ
 ဧူပိထားခြင်းကိုခံလျက်နေရကြလိမ့်မည်။ ဈား
 ၂၄ စွာသောနေ့ရက်ကာလလွန်ပြီးမှ၊ စစ်ကြောခြင်း
 ကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။- လသည်လည်း ဗျက်နှာ
 ဖျက်လိမ့်မည်။ နေသည်လည်း အရှက်ကွဲလိမ့်
 မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေ
 အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိအုန်တောင် ပေါ်
 မှာသေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊ အသက်ကြီးသူထို့
 ရှေ့တွင်ဘုန်းကြီးတော်မူထတုံ။

၂၅

၁ ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော် မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို
 မြှောက်စားပါမည်။ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါ
 မည်။ အံ့ဖွယ်သောအမှုထို့ကိုပြုတော်မူပြီးရှေ့၊
 အကြံတော်ထို့သည်မနှော၊ သစ္စာနှင့်ပြုပြင်ကြပါ
 ၂ ၏။- မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ၊ မိုင်ခံသောမြို့ကို မြို့ဖျက်ရာ
 ဖြစ်စေတော်မူပြီး၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားထို့၏နေ
 ရာဘုံမိတ်မှန်သည်မြို့မဖြစ်၊ နောက်တဖန်မတည်
 မဆောက်ရမည် အကြောင်း၊ စီရင်တော် မူပြီး။
 ၃ ထိုကြောင့်၊ အားကြီးသော လူမျိုးသည် ကိုယ်
 တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ကြောက်မက်
 ဖွယ်သောလူမျိုးထို့၏နေရာမြို့သည်ကိုယ်တော်
 ၄ ကို ကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။- ကိုယ်တော်သည်
 ဆင်းရဲသောသူထို့ခိုလှုံရာ၊ ငတ်မွတ်သောသူအ
 မူရောက်သည် ကာလ၌ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော် မူ၏။
 ထရံကိုထိုက်သော မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း၊ ကဲ့သို့၊
 ကြောက်မက် ဖွယ်သောသူထို့၏ ဂေါသ အဓွတ်
 ထွက်သောအခါ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းလွှတ်ရာ၊

၈ နေရောင် ကွယ် ကာရာ ခြင်္သေ့ မူ ၈- သွေ
 ခြောက်သောစာရပ်၌နေ အမှီကိုကဲ့သို့၊ တက္ကနိ
 တနိုင်ငံသားတို့၏ အသံဗေဒကို ငြိမ်းစေတော်မူ
 လိမ့်မည်။ ထုထပ်သော ခိုင်းတိမ်စားဖြင့် နေ
 အမှီပြောသကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်စွာသော
 သူတို့၏သိခြင်း၊ သံဃောကရပါလိမ့်မည်။

၉ ကောင်းကင် မိုက်မြဲ အရှင် ထာဝရဘုရား
 သည်၊ ခဲစွယ်စားစွယ်ပွဲ၊ ထောင်းသော စတုရ
 ခုဉ်ပွဲတည်းဟူသော၊ ဆူသောခဲစွယ်စားစွယ်၊
 ကောင်းစွာနိစ္စသောစတုရဉ်တောင်းကိုထု
 ခတ်သိမ်းတို့အဖို့၊ ချီတောင်းပေါ်မှာစီရင်တော်မူ
 လိမ့်မည်။ ထုခတ်သိမ်းတို့ကိုစုံသောဗျတ်နှာခုံး
 ကို၎င်း၊ ခတ်သိမ်းသောထူမျိုးတို့ကိုခုံးထွမ်းသော
 တင်းတိမ်ကို၎င်း၊ ချီတောင်းပေါ်မှာပယ်တော်မူ
 လိမ့်မည်။ သေခြင်းကိုထည်းနှစ်စွန်းဆုံးရှုံးစေ
 တော်မူလိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်
 ထည်း၊ ခတ်သိမ်းသော ဗျတ်နှာ ထိုမှဗျတ်ရည်
 ကို ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ထုထို
 သည် ခံရသောကဲ့သို့ ခြင်းကိုထည်း၊ မြေကြီးစာ
 ပြင်ထုံး၌ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၀ ထိုကာလ၌ကြည့်ရှုလော့၊ ချီအရှင်ကား၊ ငါ
 ထို့မျှော်ထင်သော၊ ငါထိုက်ဘုရားသခင် တည်း၊
 ငါထိုက် ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ချီအရှင်
 ကား၊ ငါထို့မျှော်ထင်သောထာဝရဘုရားတည်း၊
 ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကြောင့်၊ ငါထို့
 သည်ဝမ်းမြောက်၍လမ်းကြကုန်ဆုံထုဆိုကြ

၁၁ လိမ့်မည်။-အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏
 ထက်တော်သည် ချီတောင်ပေါ်မှာ ငြိမ် လိမ့်
 မည်။ ကောက်မိုးသည် နောက်လျှော့၍ပွတ်၌
 ငြင်းခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့၊ မောထပြည်သည်မိမိ၌
 ဖြိပ်နှင်းတော်မူခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ခေလူး
 သောသူသည်ခေလူးခြင်း၌ ထက်ကိုဆန့်သကဲ့
 သို့၊ မောထပြည် အထက်၌ ထက်တော်ကို ဆန့်
 ၍၊ မောထ၏ မာနနှင့် ထက်သတ္တိကို ချီတော်မူ

၁၂ လိမ့်မည်။-သင်ထိုက်မြို့မိုးပြတိုးအထွေ့ကိုဖြို၍၊
 မြေတိုင်အောင်နှိပ်သဖြင့်၊ မြေမှုန့်ထဲမှာတော်
 မူလိမ့်မည်။

၁ ရာ၌စီရင်ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။- တံခါးတို့
 ကိုခွင့်ကြလော့၊ ထာဝရဘုရား၏မြှင့်မတ်သော
 ထူမျိုးဝင်ပါစေ၊ မိတ်နှစ်လုံး တည်ကြည်သော
 သူသည် ကိုယ်တော်၌ ခိုယူသော ကြောင့်၊ ငြိမ်
 သက်ခြင်း၊ သက်သက် မြဲမည် အကြောင်းစောင့်

၂ ရှောက်တော်မူလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား၏ အ
 စည်အမြဲ ခိုယူ ကြလော့၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၃ နိဗ္ဗာန်ထာဝရဗိုလ်တော်မူ၏။- မြင့်သောစာ
 ရပ်၌နေသောသူတို့ကိုရှုတ်တော်မူ၏၊ မြင့်မြတ်
 သောမြို့ကိုဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင်နှိပ်ချလျက်မြေ
 ၄ မှုန့်ထဲမှာထားတော်မူ၏။-ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရ
 လိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့်တော်စွက်သောသူ
 တို့သည်ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

မြှင့် မတ်သောသူသည် မြှင့်သောထမ်း
 ၌ သွားတတ်၏။ ထိုမြှင့် မတ်တော်မူသော
 ဘုရား၊ ထိုထံတော်သည် မြှင့်မတ်သောသူ၏

၅ ထမ်းခရီးကို ဖွင့်ဆင်တော်မူ၏။- ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တရားတော် ထမ်း၌
 သွားလျက်၊ ကိုယ်တော်ကို မျှော်ထင်၍၊ ကိုယ်
 တော်၏အမည်၊ သွားမတော်ကိုမိတ်နှစ်လုံး၌တ

၆ သထွက်၍ပါ၏။- ညည့်အခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 မိတ်နှစ်လုံးနှင့်ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါ၏။ နံ
 နက်အခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထွင်း၊ ပိညည့်အား
 မြင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာအမှုကို
 စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောအခါ၊ ထောက်ထား၊

၇ ထိုသည်တရားကိုသင်ကြား။- မတရားသောသူ
 သည်ကျေးဇူးကို ခံရသော်လည်း၊ တရားကိုမ
 သင်တတ်ပါ။ တရားကျင့်ရာပြည်၌ပင် အစွန့်
 ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုပမာဏမပြု

၈ တတ်ပါ။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ထက်တော်ကို ချီ
 တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည်မမြင်မမှတ်ကြ
 ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ထုထိုအဖို့
 မိတ်အားကြိုတော်မူကြောင်းကို၊ သူတို့သိမြင်
 ၍အရှက် ကွဲပြားပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ရန်
 သူတို့ကိုမီးသောင်ရပါလိမ့်မည်။

၉ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 တို့အားငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အမှု၌သစ္စာထို
 ကို အကျွန်ုပ်တို့အဖို့ပြုတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့
 ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတ
 ပါ၊ အခြားသောသခင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို
 အမီးရကြပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်အား

၂၆
 ၈ ထိုကာလ၌ ထူးပြည်မှာ သိခြင်း၊ ဆိုထုတ်
 သောစကားတူမူကား၊ ငါတို့၌ မှီခိုသောမြို့ရှိ
 ၏ကယ်တင်ခြင်း၊ ကျေးဇူးကိုပြဆို၊ ရင်တားအ

၉ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 တို့အားငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အမှု၌သစ္စာထို
 ကို အကျွန်ုပ်တို့အဖို့ပြုတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့
 ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတ
 ပါ၊ အခြားသောသခင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို
 အမီးရကြပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်အား

- ၈၇ မြင့်သော နာမည်ကို ရှိစွမ်း ကြပါမည်- ထိုသခင် ထို သည် သေကြပါပြီ။ တစ်ခုသတ်မရှင်ရကြပါ။ သင်းမျိုးသားဖြစ်၍ ထမြောက်ခြင်းမရှိရကြပါ။ သူတို့ကို ကြည့်၍ ဖွတ်သိမ်း၍၊ သူတို့၏ အမှတ်မျှ မရှိစေခြင်း၊ ငှါ ပယ်ရှင်းတော်မူပြီး- ထိုသောဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကို ထိုးစွားစေတော်မူပြီး၊ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို ထိုးစွားစေသဖြင့်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ပြည်တော်ကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျယ်စေတော်မူပြီး- ထိုသောဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောစခါ၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုတော်စုသောစခါ၊ ဆုတောင်း ပဌာနာဓကားကို ထွန်းထောင်ကြပါပြီ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိစ္ဆာသည်သားစွားမြန်နိုးသောစခါ၊ နာကြင်၍ နာကြင်ခြင်းဝေရာကြောင့် အော်တစ်သကဲ့သို့၊ ထိုအထူး၊ ထိုသောဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်တော်၌ ဖြစ်ကြပါပြီ။- အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ နာကြင်ခြင်း ဝေရာကို ခံရသော်ထပ်၊ လေကိုစွားသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါပြီတကား၊ ပြည်သား ထိုသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ကြ၊ ထောက်သားထိုသည်မထဲကြပါ။
- ၈၈ ကိုယ်တော်၏လူသေထိုသည် အသက်ရှင်ကြပါလိမ့်မည်။ ငါ၏အသေကောင်ထိုသည်ထည်း၊ ထမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌ နေသောသူတို့၊ မိုး၌ သိခြင်းဆိုကြလော့၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ နှင်းသည် မြတ်ပင် ထိုကို ပေါက်စေသော နှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ခြေသည် ထည်း၊ မိမိထင်းမျိုးသားတို့ကို ထုတ်ဖော်ရပါလိမ့်မည်။
- ၈၉ ငါ၏လူတို့၊ ထာကြ၊ အတွင်းအခန်းထဲသို့ဝင်၍၊ ထင်ထိုကို ကွယ်ကာ သော တံခါး၊ ဈာကို မိတ်ထာကြ၊ အမှတ်ကာလလွန်သည် ထိုင်အောင်
- ၉၀ ခဏသာဝန်အရှင်၌ နေကြလော့၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားတို့ကို၊ သူတို့ ခုခိုက်ကြောင့် အမြစ်ပေးလိုသော၍၊ မိမိအရပ် ဌာနထဲက ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မြေကြီးသည် မိမိ၌ မှီသော အသွေးကို ဖော်ပြရလိမ့်မည်။ မိမိ၌ အသေခံရသော သူတို့ကို နောက်ထစ် ငှတ်၍ မထားရ။

၂၇

• ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ပြေးတတ်သော မြေထဲသို့ ကိုဝင်၊ ထိမ်သော မြေထဲသို့ ဆန့်ကျင်၊ မိုက်နက်သော အသေအတန်၌

- ခါ၏ပေး၍၊ ပင်ထက်၌ မှီသော နဂါးကို ထည်းသတ်တော်မူလိမ့်မည်။
- ထိုကာလ၌ ဝှက်ဥသည်ကို အကြောင်းပြု၍၊
- ၉၁ ဤသို့ သိခြင်းဆို ကြလော့- ငါထာဝရဘုရားသည် ဥသည် စောင့် ဖြစ်၏။ မမြား မထပ်ရသောင်းမည်။ အထက်ဘူရှ မဖွတ်စေခြင်းငှါ၊
- ၉၂ ရေညည်မပြတ် စောင့်ရှောက်မည်- အစမှတ်ငြိမ်းပြီး၊ ဆူးပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ်ပွဲငါထွေပါစေသော၊ ချက် ခုင်း ထိုက်၍ တဖြိုင် နတ် မီး၊
- ၉၃ မည်- သို့မဟုတ်၊ ငါ၏အစွမ်းသတ္တိကို ကိုးစား၍၊ ငါ့နှင့်မိသော ထာယ ဖွဲ့ကြစေ၊ ငါ့နှင့်မိသော ထာယ ဖွဲ့ကြစေသော။
- ၉၄ နောင်ကာလ၌ ထာကပ်သည် အမြစ်ကွဲလိမ့်မည်။ အသေရေထဲ သည် မိမ်းသန်း၍ အရူးအင့်ထွက် သဖြင့်၊ လောကီ နိုင်ငံကို အသီး နှင့် ပြည့်
- ၉၅ အလိမ့်မည်- သူကို ညည်းဆဲသော သူတို့ ထိုညည်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ၊ သူကို ညည်းဆဲတော်မူသော သူကို ထုတ်သော သူတို့ ထည်အထေသတ်ခြင်းကို ခံရကြသည်နည်းတူ၊ သူသည်
- ၉၆ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော- သူကို စွန့်ခြင်း၌ အတော်အတန် ဆုတော်မူ၏။ အရှေ့ထောသော အခါ၊ ပြင်းစွာ သော ထေမြင့် ထိုက် ထွား
- ၉၇ တော်မူ၏- ထိုထို သာကပ် အမျိုးသည် ထစ်၊ ပတ္တင်ကျောက်ထိုကို ထိုးကျောက်ကဲ့သို့ မျိုးစုံ၍၊ အာရှရပ်နှင့် ရုပ်တု ထိုကို ထည်း သော အခါ၊ မိမိ အပြစ်ပြေ၍၊ အပြစ်ပြေရှင်း ခြင်း အမျိုး
- ၉၈ ကျေးဇူးရှိ သမျှ ကို ခံရလိမ့်မည်- ထိုသော်ထပ်၊ မိုင်းသော မြို့သည်၊ ဆိတ်ညံ့သော အရပ်၊ တောကဲ့သို့ စွန့်၍ ပြစ်ထားသော နေရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ နွား သငယ်သည် ကျွတ်စားထွက်၊ ထိပ်ထွက်နေ၍၊ အညွန့်ဈားကို ကိုက်စား
- ၉၉ လိမ့်မည်- အခက်အခဲထိုက်ထပ် သွေ့မြောက်သော အခါ မျိုးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ မိစ္ဆာ ထိုသည်ထာ၌ မီး၊ မြို့ ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာခံသော အမျိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ခန့်စား၊ ပြုစုတော်မူသော သူသည် မသနား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူလိမ့်မည်။
- ၁၀၀ ထို အသေရေထဲ အမျိုးသား ထို၊ ထို ထာ ထ၌ ထည်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြစ်ကြီးစွာ စွဲ၍၊ ဝတ္ထု ဖြစ်ထိုင်အောင် ထစ်သီးဈားထို ထိစီးထွတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထင်ထိုသည် အထောက်အပံ့ ထာသော်၊ ကောက်ထိစီးမြို့၊ ကျေးဇူးတော်

၁၁ ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုကားထင်သည်။ ကြီး
သော တံငါကိုမှတ်ရလိမ့်မည်။ အာရှမြို့ပြည်၌
ရှောက်သောသူ၊ ဆဲဂုဏ်ပြည်၌ စွန့်ခြင်းလျက်
နေသောသူတို့သည်ထာ၍၊ ယေရှုရှလင်းမြို့တွင်၊
သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ဝတ်မြဲ၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

၂၀

၁၂ စပွန်ရည်နှင့်ယစ်မူးသောသူတို့၏နေရာကြွယ်
ဝသောမြို့ငြိမ်းတွင်၊ ဝေဒိမ်အမျိုးသေသောက်
ကျူးသို့မာနသရဗုနှင့်သူတို့၌သို့၊ နှစ်တတ်
သောဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည်အမတ်ထာ၌
၁၃ ၎င်း- ထာဝရဘုရား၌ခန့်အားတန်ဖိုးကြီးသော
သူသည်၊ မိုဗီးသီးပါလျက် ဖွတ်သီးသော
မိုဗီးသက်ပုန်တိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ပြင်းစွာထ၍
ထွမ်းမိုးသောရေကြီးကဲ့သို့၎င်း၊ မြေတိုင်မောင်
၁၄ ပြင်းစွာချပြန်လိမ့်မည်။ ဝေဒိမ်အမျိုးသေ
သောက်ကျူးတို့၏မာနသရဗုသည်၊ ကျော်နင်း
၁၅ မြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကြွယ်ဝသောမြို့ငြိမ်း
တွင်၊ သူတို့၌သို့၊ နှစ်တတ်သောဘုန်းအသရေ
၏ပန်းပွင့်သည်၊ နွေကာလမပေ့၌ အလျင်သီး
သောအသီးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသီးကို
မြင်သောသူသည်မြင်လက်၊ လက်ခံနိုင်လက်
ပင်စားတတ်၏။

၁၆ ထိုကားထင်သည်။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
ရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျန်ကြွင်းသောမိမိလူ
တို့၌ဘုန်းရှိသောသရဗု၊ အသရေတင့်တယ်
၁၇ သောဦးရစ်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- တရားမှုကိုစီ
ရင်သောသူတို့အား၊ တရားစီရင်သောညာဏ်
ကို၎င်း၊ ရန်သူမျိုးတံငါးတိုင်အောင်စစ်မှုကိုသွန်
သောသူတို့အား၊ ခွန်အားဗေဒကို၎င်းပေးတော်
မူလိမ့်မည်။

၁၈ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည်စပွန်ရည်
ကြောင့်မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်
ကြောင့်လမ်းလွဲကြပြီ။ ယစ်ပရောဟိတ်နှင့်
ပရောဖက်တို့သည်သေရည်သေရက်ကြောင့်မှား
ယွင်းကြပြီ။ စပွန်ရည်နှင့်မွန်ကြပြီ။ သေရည်
သေရက်ကြောင့်လမ်းလွဲကြပြီ။ ဗုဒ္ဓါတိဝံသည်
အဆုတ်မှားယွင်းလျက်၊ တရားစီရင်သည်အဆုတ်
၁၉ ခွံထိမိ၍လဲလျက်နေကြ၏။ သူတို့အားပွဲရှိသမျှ
တို့သည်၊ လွတ်လပ်ရာမရှိသည့်ကိုင်အောင်၊ အန်
ဝတ်နှင့်၎င်း၊ အညှင်းအကြေးနှင့်၎င်းပြည်လျက်ရှိ
၂၀ ကြ၏။ သူတို့က၊ အဘယ်သူကိုပညာသွန်ဆင်

ရှင်သနည်း။ အဘယ်သူကိုတရားနားထင်စေ
ရှင်သနည်း။ ငါတို့သည်နှိမ့်နွှဲကွာခံခဲ့သောသူ၊
အမိသမိတ်နှင့်အနိုင်ကွာရသောသူဖြစ်ကြသ
၂၁ လော၊- ပညတ်တရပေါ်မှာတရ၊ တရပေါ်မှာ
တရ၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း။ တနည်းပေါ်မှာ
တနည်း။ သည်ဆက်မှာအနည်းငယ်၊ ဟိုဆက်
မှာအနည်းငယ်ရှိပါသည်။ တကားထုဆိုကြ
၂၂ ၎င်း- အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပြီသောနှုတ်၊
မိုင်းသောလျှာနှင့်ဤလူမျိုးကိုမိန့်တော်မူလိမ့်
၂၃ မည်။- ဤသို့ပြုလျှင်ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ပင်ပန်း
သောသူတို့သည်ငြိမ်ဝပ်ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင်
သက်သာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊
၂၄ သူတို့သည်နားမထောင်ကြ။- ထိုကြောင့်သူတို့
သည်သွားရာတွင်၊ လှန်ဆုတ်၍ ကျိုးစဲကျော့မိ
ဝမ်းသီးခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်သူတို့၌ပညတ်
တရပေါ်မှာတရ၊ တရပေါ်မှာတရ၊ တနည်းပေါ်
မှာတနည်း။ တနည်းပေါ်မှာတနည်း။ သည်ဆက်
မှာအနည်းငယ်၊ ဟိုဆက်မှာအနည်းငယ်ဖြစ်
ရလိမ့်မည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍၊ ဆဲရေတတ်သောယေရှုရှလင်းမြို့
သားအကြီးအကြပ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
၂၆ ပတ်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့၊- သင်တို့က၊
ငါတို့သည်သေမင်းနှင့်မိသားစုဟာယဖွဲ့ကြပြီ။ မရ
ဏာနိုင်ငံနှင့်အကျွမ်းဝင်ကြပြီ။ ဂွမ်းမိုးသော
ဘေးသည်ခွင်းနင်းသောအခါ၊ ငါတို့ရှိရာသို့
မရောက်ရ။ ငါတို့သည်ရုသာကိုကိုးစားကြ၏။
လှည့်စားခြင်းအောက်၌ပုန်းကွယ်၍နေကြ၏။
၂၇ ဟုဆိုတတ်သောကြောင့်၊- အရှင်ထာဝရဘုရား
က၊ စုံစမ်းသောအမြင်ကျောက်တည်း။ ဟူသော
မလွှပ်နိုင်အောင်ပြီဖြစ်သောတိုက်ထောင့်အမြင်
ကျောက်မြတ်ကိုမိတုန်တောင်ပေါ်မှာငါ့အသား
၏၊ ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသောသူသည်ပြေးရ
၂၈ သောအကြောင်းမရှိ။- တရားမှုကိုဆို၊ မြတ်
ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကိုမူ၍၊ ဤနှင့်
မှန်ထုတ်အားဖြင့်ငါပြုမည်။ မိုဗီးသီး၊ ရွာ၍
ကိုးစားရာမှသာကိုယ်ရှားလိမ့်မည်။ ပုန်း
ကွယ်ရာအရပ်ကိုလည်းရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။-
၂၉ သင်တို့သည်သေမင်းနှင့်ဖွဲ့သောမိသားစုဟာယ
ပွက်လိမ့်မည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အကျွမ်းဝင်
ခြင်းသည်အဆမမြောက်ရလှစွာမိုးသောအေး
သည်ခွင်းနင်းသောအခါ၊ သင်တို့ကိုထင်ရှားကျော်

၂၈ နင်းလိမ့်မည်။- နင်းနင်းစည်တွင် ပါသွားလိမ့်
မည်။ နံနက်စာချိန်ရောက်ပြီ။ စည်စည်ထိုင်၊ နေ
ညညမပြတ်ရှင်းနင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထိတင်းကြား
ကာမှစားဖြင့်ထိတ်လန့်ခြင်းအကြောင်းရှိလိမ့်
၂၉ မည်။- ခုတင်သည်ကိုယ်မဆန့်သောက်စောင်
တို၏။ စောင်သည်လည်း မချုံ့ထောက် စောင်
၃၀ ငယ်၏။- ထာဝရဘုရားသည် အမှုတော်တည်း
ဟူသော၊ ထူးခြားသောအမှုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ
၃၁ ၎င်း၊ အလုပ်တော်တည်းဟူသော၊ လုပ်မြဲမထုတ်
သောအလုပ်တော်ကို ထက်သတ်ခြင်းငှါ ၎င်း၊
ပေရုမိန် တောင်ပေါ်မှာ ပြုသကဲ့သို့ ထတော်မူ
မည်။ ဂါဗောဓ်ရှိသောသောသကဲ့သို့ အစွက်ထွက်
၃၂ တော်မူမည်။- ယခုမှာသင်တို့သည်သာ၍ခြင်း
စွာသော ဆုစွမ်းနှင့် လွတ်မည် အကြောင်း၊
နောက်တဖန်ဆဲရေးခြင်းကိုမပြုကြနှင့်၊ ပြည်တ
ပြည်လုံး၌စံ့အပြားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောသုတ်
သင် ပယ်ရှင်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်း၊ ကင်
မိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ငါ
ကြားရပြီ
၃၃ ငါပြောသံကိုကြား၍မှတ်ကြလေသော၊ ဇနကာ
၃၄ ကိုစေ့စေ့နားထောင်နာယူကြလေသော၊- ထယ်ထုပ်
သောသူသည် မျိုးစေ့ကို ကြံခြင်းငှါ၊ မြေကိုထွ
လျက်၊ မြေစိုင့်ကို ချေလျက် အစည် ထယ်ထွန်
၃၅ တတ်သလော၊- ထယ်ချက်နှာကိုညှိပြီးမှ စေ့နံ
နက် မျိုးစေ့၊ ဇိယာမျိုး စေ့ကို ကြသည် မထုတ်
လော၊ ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကိုအတန်းတန်း မိုက်၍၊
ရသော စပါးနှင့် ကောက်စပါးမျိုးစေ့ အသီးအ
သီးတို့ကိုသူတို့အရပ်၌ကြံသည့်မထုတ်လော၊-
၃၆ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ဘုရားသခင်သည်စီရင်
တတ်သောညာဏ်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူကိုထင်
သွန်သင်တော်မူ၏။- စေ့နံနက်မျိုးစေ့ကိုလည်း
ရှည်ပြားနှင့်မနယ်တတ်၊ ဇိယာစေ့ပေါ်၌လည်း
လှည်းဘီးကိုမထိုးတတ်။ စေ့နံနက်စေ့ကိုရုတ်
နှင့်၎င်း၊ ဇိယာစေ့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်၎င်း မိုက်တတ်
၃၇ ၏။- ဂျုံ စပါးကို ကားနယ် တတ် ၏။ သို့သော်
လည်း၊ အစည်နယ် ဘတ်သည် မထုတ်၊ လှည်း
ဘီးနှင့်မြင်းတို့ကိုနှင်သော်လည်း၊ စပါးကိုညက်
၃၈ စေတတ်သည် မထုတ်၊- ထိုအမှုသည် ထည်း၊
ကောင်းကင်မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားအကြံ
ပေးတော်မူသောအမှုတည်း။ အကြံပေးတော်မူ
ခြင်းသည် ဆုံးကြောစွယ် ဖြစ်၏။ ညာဏ် တော်
သည်ထည်းထူးဆန်းပေ၏။

၂၉
၃၉ အရေလမြို့၊ ဂါဝိဒ် မင်းနေသော အရေလ မြို့
သည်အမတ်ထာ၍၏။ တနှစ်ပေါ်မှာ တနှစ်ထပ်
၄၀ ကြလေသော၊ ဝှဲတို့ကိုအထွဋ်ထွဋ်ခံကြလေသော၊- သို့
ရာတွင်၊ အရေလ မြို့ ကို ငါ ဆင်းရဲ စေ၍၊ ထိုမြို့
သည်ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွားခြင်းရှိသော်
ထည်း၊ အရေလ မြို့ကဲ့သို့ ငရွှေမှာ ဖြစ်ရ လိမ့်
မည်။- ငါသည်သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌တပ်စုမည်၊
မြေရိုးနှင့်ဝိုင်းထား၍၊ မြေကတပ်စုများကိုထည်း
၄၁ တူးလုပ်မည်။- သင်သည်မှီခိုချခြင်းကိုခံ၍မြေ
ထဲကပြောရလိမ့်မည်။ မြေမှန်ထဲက ငယ်သော
အသန့်နှင့်မြက်လှလိမ့်မည်။ သင်ပြောသောအသံ
သည်န ဘီဝင်သူပြောသံကဲ့သို့မြေထဲကထွက်၍၊
သင်သည် မြေမှန် ထဲက အသံ သေးနှင့် ထိုးထိုး
၄၂ မြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ သင်၏ရန်သူအ
လုံးအရင်းသင့် အထူးမြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြောက်မက်
စွယ်သောသူအလုံးအရင်းသည်လွှင့်သွားသော
ဝှဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၍၊ အလျှင်တဆော ချက်ချင်း အ
၄၃ မူချောက်လိမ့်မည်။- ကောင်းကင်မိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုဃ်းခြင်းခြင်း၊ မြေလွှပ်
ခြင်း၊ အသံဗယ်မြည်ခြင်းနှင့်တကွမိုဃ်းသက်
ရန်တိုင်း၊ လောင်တတ်သော မီးလျှံစားဖြင့်အ
၄၄ ပြစ်ပေးတော်မူမည်။- အပြည်ပြည်ကလာ၍၊ အ
ရေလမြို့ကိုစစ်တိုက်သောအလုံးအရင်း၊ အရေ
လမြို့နှင့်ရဲတိုက်တိုက်၍ ညည်းဆဲသောသူအ
ပေါင်းတို့သည်၊ အိပ်မက်တည်းဟူသောညည့်
၄၅ ဂူပါရုံကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။- စွတ်သိပ်သော
သူသည် အိပ်မက်တွင်စားရသည်ထူထင်သော်
လည်း၊ မိုးသောအခါ အစွတ်အသိပ်မမြေသကဲ့
သို့၎င်း၊ ရေ ငတ် သော သူ သည် အိပ် မက် တွင်
သောက်ရသည်ထူထင်သော်လည်း၊ မိုးသောအ
ခါ ချွမ်းနယ်လျက်၊ တောင့်တလျက်ရှိသကဲ့သို့
၄၆ ၎င်း၊ အပြည်ပြည်ကလာ၍၊ မိဖုရားတောင်ကိုစစ်
တိုက်သောအလုံးအရင်းသည်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၄၇ ဝင့်၌၍ မှိုင်တွေကြလေသော၊ ကာမဂုဏ်၌ပျော်
ရွှေ၍ မှန်လျက် နေကြလေသော၊ စပွန် ရည်ကို မ
သောက်ဘဲ ယစ်မူးလျက်၊ သေရည်သေရက်ကို
၄၈ မသောက်ဘဲ တိမ်း၊ ယိမ်း၊ လျက် ရှိ ကြ ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အိပ်ခွင်
သောသဏောကိုသင်တို့၌ သွင်းသဖြင့်၊ သင်တို့
မှတ်မိကိုပိတ်၍၊ သင်တို့၏ပရောဂတ်များ၊ မင်း
များ၊ ဗျာဓိတ် ခံသူများတို့ကို ဖုံးလွှမ်း၊ တော် မူ

- ၁၁ ခြံ-ဧည့်သည်တော်များသည်တံဆိပ်ခတ်သော စာကဲ့သို့သင်ထိုင်ခြင်း၊ ထိုစာကိုစာတတ်သော သူများပေး၍၊ ဤစာကိုခတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဤ စာကို ငါ မခတ်နိုင်၊ တံဆိပ်ခတ်
- ၁၂ လျှက်ရှိသူ ပြန်ပြောတတ်၏- ထိုစာကိုစာမ တတ်သောသူများပေး၍၊ ဤစာကိုခတ်ပါလော့ ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ငါသည်စာမတတ်ဟုပြန်
- ၁၃ ပြောတတ်၏- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူ မျိုးသည်နှုတ်နှင့်ငယ်သို့ရည်ကပ်၍၊ နှုတ်ခမ်း နှင့်ကျော်ရည်သေကြမ်း၊ မိတ်နှစ်လုံးမူကား၊ ငါနှင့်
- ၁၄ ဝေးလွန်း၊ လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုအမှီပြု
- ၁၅ ခြံကျော်ကြောက်ရွံ့ကြ၏- ထိုကြောင့်၊ စံ့ဩ ကြောက်မက်စွယ်သော မမူကို ဤလူမျိုးတွင် တဖန်ငါမြင်မည်၊ သူတို့တွင်ပညာရှိတို့၏ပညာ သည်ဗွတ်စီးလိမ့်မည်၊ ညာဏ်ကောင်းသော သူတို့၏ညာဏ်လည်းကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၆ ထာဝရဘုရားမသိစေခြင်းငှါ၊ နက်နဲသောစ ကြံကိုကြံ၍၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာစေ့မှုကိုပြုလျက်၊ ငါတို့ကို စာတယ်သူ ဖြစ်သနည်း၊ ငါတို့ကို စာ တယ်သူ သိသနည်းဟု၊ ပြောဆိုတတ်သော သူ
- ၁၇ တို့သည်စေ့မိသောကြံ၏-သင်တို့သည်ဗေဒနာ ပြန်ကြသည်တကား၊ ထိုးထိန်းသမားကို၊ ထိုး ခြေကဲ့သို့မှတ်ရမည်သော၊ လုပ်အပ်သောစရာ သည် လုပ်တတ်သောသူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ သည်ငါ့ကိုမလုပ်ဟုဆိုရမည်သော၊ ဇန်ဆင်းစပ် သောစရာသည် ဇန်ဆင်းတတ်သောသူကိုရည် မှတ်၍၊ ဤသူသည်ပညာမတတ်မရှိဟု ဆိုရမည် သော။
- ၁၈ ထေမနွန်တောင်သည်ဝပြောသောလယ်ပြင် ကဲ့သို့ငင်၊ ဝပြောသောလယ်ပြင်သည်တောကဲ့
- ၁၉ သို့ငင်ခြင်းရသောစေ့နှိပ်ပြီးမထုတ်သော- ထို ကာလ၌နားပင်းသောသူတို့သည်ကျမ်းစကား ကိုကြားကြလိမ့်မည်၊ ဗွတ်မိကန်းသော သူတို့ သည် မျှော့ရှက်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် ကင်း
- ၂၀ လွတ်၍မြင်ကြလိမ့်မည်-မိတ်နှိပ်ခွဲသောသူတို့ သည် ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍၊ ခမ်းမြောက် ခြင်းတိုးပွား ကြလိမ့်မည်၊ လူတို့တွင် ဆင်းရဲ သောသူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရားကိုအမှီပြု၍ ရှင်လန်းကြလိမ့်မည်-
- ၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ကြောက်မက်စွယ်သောသူ သည်ဆုံးရှုံးရ၏၊ ဆဲရေးသောသူသည် ပျောက်

- ကုန်ရ၏၊ ထုစေခြင်းကို ချောင်းမြောင်းသောသူ-
- ၂၂ တရားထွေ၍ ဆင်းရဲသားကို စေ့ခြင်းရောက်စေ သောသူ၊ မြို့တံခါးဝမှာစေ့မှုသည်ကိုကျော့မိစေ ခြင်းငှါပြုသောသူ၊ စေ့ခြင်းမရှိသောသူကိုမတရား သဖြင့် ရှုံးစေသော သူစေပါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရ၏။
- ၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ စာမြတ်စေ့မျိုးကို ရွေးနှုတ်တော် မူသောထာဝရဘုရားသည်၊ ထာကုပ်စေ့မျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာကုပ်စေ့ မျိုးသည်နောက်တဖန်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ဗွတ်
- ၂၄ နှာပွတ်ခြင်းမရှိရ- ထိုစေ့မျိုးသားတို့သည်ငါ့စီ ရင်သောစေ့မျိုးကိုမြင်လျှင်၊ ငနာမကိုမိမိတို့တွင်ရှိ သော ကြလိမ့်မည်၊ ထာကုပ် စေ့မျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား ကို မှီသေ ခြ်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏
- ၂၅ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်- မိတ် သတောဗောက်ပြန်သောသူတို့သည်ပညာသတိ ကိုရကြ၍၊ ဆန့်ကျင်တက်ပြုသော သူတို့သည် ထည်း၊ ဆုစွ ဩဝါး စကားကို နာယူ ကြ လိမ့် မည်။

၃၀

- ၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝန်ကန် သောစေ့မျိုးသားတို့သည်စေ့မိလာပြီကြ၏၊ သူ တို့သည်ငါ့ကို အမှီမပြုဘဲ စေ့ခင်းရှင်းတိုင်ပင်ကြ ၏၊ ငါသည်စေ့ခင်းမရှိဘဲ မိသားစုယာယွေ့၍ စေ့
- ၂ ထပ်ထပ် စေ့ခြင်းရောက်ကြ၏- ဗာရာဏသီရင်၏ ဘုန်းကို အမှီပြု၍၊ အဲဂုတ္တု၊ အဲရိပ်ကို ခိုလှုံ ခြင်း ငှါ၊ ငွေတံတွက်ကိုစေ့ခင်းမပန်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်
- ၃ သို့ရောက်အောင်သွားကြ၏-သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့ သည် ဗာရာဏသီရင်၏ ဘုန်းကို အမှီပြု သော့ ကြောင့်ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်၊ အဲဂုတ္တု၊ အဲ ရိပ်ကို ခိုလှုံသော့ကြောင့် ဗွတ်နှာ ပွတ်ကြလိမ့်
- ၄ မည်-သူတို့မင်းတို့သည်စောနုမြို့၌ရှိကြပြီးသ်
- ၅ တမန်တို့သည်ဟာနက်မြို့သို့ရောက်ကြပြီး- စေ သုံးမဝင်၊ အကူအညီ မပေး၊ ကျေးဇူးမပြု နှိုင့် ဘဲ ရှက် ကြောက်ခြင်း၊ အသရေ ပျက်ခြင်း၊ အ ကြောင်း သာ ဖြစ်သော လူမျိုးကို သူတို့ရှိသမျှ
- ၆ သင့်ရှက်ကြောက်ကြ၏- ချင်သော့မချင်သော့မျိုး၊ မြွေဆိုး၊ ပွဲတတ်သောမီးမြွေများသဖြင့်၊ အထွန် ခဲသည်၍ ဆင်းရဲသောပြည်ကိုရှောက်လျက်၊ တောင် ဗွတ်နှာသို့ သွားသော တိရစ္ဆာန်တို့ စေ ပေါ်မှာ တင်သောဝန်များကိုကြည့်ရှု ကြလော့၊ ခြံပန်းပေါ်မှာ ဥဇ္ဇာ ပဉ္စည်းများကိုငင်၊ ကုလား

ဆုတ်၏ ထိုပေါ်မှာ ထည့်၍ ချားကို ငှက် တစ် ချီး
 ကျေးဇူး မပြုနိုင်သောသူ၏ ထံသို့ ဆောင်သွား
 ၇၂ ကြည်ညိုသကား- အဝတ္ထုပြည်သည်အစုတည်း
 နှီးသတ်သတ်၊ အစုတည်းမပေးနိုင်၊ ထိုကြောင့်၊ မ
 ထွတ်ထဲနေတတ်သော ချားတို့ ငါသရက်ပေ၏။
 ၇၃ ဆင်သည် ယခုသွား၍ သူထိုဓမ္မမှာသင်ပုံ၊ နှင့်
 ရေးထား၊ ရသော အစုတည်း၊ နောင်ကာလအစည်းအ
 စပ်တည်စေခြင်းငှါ၊ ဇာတိ၌ ဖွတ်သား ရသော
 ၇၄ အစုတည်းဟူမူကား- ဤသူ၏ သည်ဝန်ကန်တတ်
 ၏မောင်ပြန်သောအမျိုးသား၊ ထာဝရဘုရား
 ၏တရားတော်ကို နာထူခြင်းငှါ အလိုမရှိသောအ
 ၇၅ မျိုးသား ဖြစ်ကြ၏- သူထိုက လည်း၊ ချားပိတ်
 တော်ကို မခံပါ နှင့်ထု၊ ချားပိတ်ခံသောသူထိုအား
 ၇၆ ၎င်း၊ ဖွန်သောစကားကို ငါထိုအားမဟောပါ နှင့်၊
 ချော့မော့သော စကားကို ပြောကြပါ။ ထုည့်စား
 ၇၇ သောစကားကို ဟောကြပါ။- ထမ်းသွေ့ကြပါ။ ဖွန်
 သော ထမ်း ကို ရှောင်ကြပါ။ အသရေထ အမျိုး
 ၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို ငါထို ဓမ္မမှာ ကွယ်
 ၇၈ သားကြပါထု၊ ပရောဓက်ထိုအား ၎င်း ဆိုတတ်
 ၇၉ ကြ၏- သို့ဖြစ်၍ အသရေထအမျိုး၏ သန့်ရှင်း
 သောဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ထိုသည်
 ၈၀ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ပယ်၍၊ လိမ်ကောက် ယို
 ၈၁ ယွင်း ခြင်းကိုသာ ဖွဲ့ဝိသိုသောကြောင့်၊- ဆင်
 ထိုအပြစ်ထင်ပြု ကုသောဆုတ်မျိုး ဖြစ် ကဲ့သို့
 ၈၂ ၎င်း၊ မြင့်သောဆုတ်ထင်၍ မညီမညွတ်ထွက်ဝင်
 ထကဲ့သို့ ခြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုထင်သည်အလျှင်
 ၈၃ ထဆော့ဇွန်ခင်းပြု ဇွန်တတ်၏- မြေမျိုးကဲ့သို့
 ကဲ့သို့ ကဲ့သို့ လိမ့်မည်၊ ကဲ့သို့ တွင်သည်၊ မီးဖိုထဲ
 ၈၄ ကမီးခဲခံရာထို၊ ရေကန်ထဲကရေခပ်ရာထိုမျိုး
 ဖြစ်၊ တရုတ်မရှိစေ ခြင်းငှါ၊ နှစ်မြောခြင်းမရှိဘဲ
 ၈၅ နှစ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
 ၈၆ အသရေထ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း တော် မူသော
 ဘုရား၊ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူသည်
 ကား၊ ဆင်ထိုသည် ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ
 ၈၇ လျှင်၊ ထယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်၊
 ငြိမ်ဝပ်စွာနေခြင်း၊ ထိုကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်
 ၈၈ အားအစွမ်းကို ရကြလိမ့်မည်၊ ဆင်ထိုသည်ထို
 ၈၉ ထိုသောအထို မရှိကြ- ငါထိုသည်ထိုသို့မနေ၊
 မြင်းစီး၍ ပြေးမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သူတပါး
 ထိုသည်ဆင်ထိုကို ပြေးစေမည်၊ ငါထိုသည့်လျှင်
 ၉၀ မြန်စွာစီးသွားမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ ဆင်ထို
 ကို ထိုထံသော သူထို ထည်လျှင် မြန် ကြ လိမ့်

၉၁ ခြင်း- ဆင်ထို ထည်လျှင်ထိပ်စပ်၍ ချီး
 ထောင့်တိုင်းကို ထိုသို့၊ ကျန်းပေါ်မှာ ထူထော
 ၉၂ စေ ကဲ့သို့ ၎င်း ခြစ်ရသည် ထိုင်းအသင်း၊ ထ
 ဟောထံ သော သူ ထည် ခြစ်၊ လျှင်၊ အထောင်
 ထောသူထိုထည်ပြေးကြလိမ့်မည်၊ ငါးဆောင်
 ၉၃ ခြစ်၊ လျှင်၊ တသောင်းပြေးကြလိမ့်မည်။
 ၉၄ ထိုသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်ထို
 နှ့်ကျေးဇူးပြု ထိုသောငှါ မှော်ထင်တော်မူမည်၊
 ၉၅ ကရုဏာ ပြုထို သော ငှါ မျိုးမြှောက် ခြင်းကို ခံ
 တော်မူမည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
 ထည်တရား သော ဘုရားထံခင် ခြစ် တော်မူ၏၊
 ၉၆ ကိုယ်တော်ကို မှော် ထင်သော သူအပေါင်း ထို
 ထည်မက်သားကြ၏- သေရုဉ်းထင်မြီ၌ နေသော
 ၉၇ ဖိဆုန်အမျိုး၊ ဆင်ထည်အစည်းငါးကျွေးရမည်မ
 ထုတ်၊ သင်အောင်တစ်သံ ကို နားထောင်၍ ထယ်
 ၉၈ မသနားတော် မူလိမ့် မည်၊ ထို အသံကို ကြား
 ၉၉ သောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား
 ထည်ထင်အားရ ကွဲ ခုန် ကိုကျွေး၍၊ ထမ်းရ ခြင်း
 ၁၀၀ ရေကို ထိုက်တော်မူသော်လည်း၊ ဆင်၏ဆရာထို
 သည့်နောက်တစ်ဝန်ဝန်ရှောင်၍ မနေရကြ၊ ကိုယ်
 ၁၀၁ ဇွန်မိနှင့် ကိုယ် ဆရာ ထိုမျိုး ခြစ်ရ လိမ့်မည်-
 ၁၀၂ သင်သည် ထင်ရှားတတ်၊ ထင်စေတတ်သို့ ထမ်း
 သွေ့လျှင်၊ ဤမည်သောထမ်းထည်ဖွန်၏၊ ဤထမ်း
 ၁၀၃ နှ့်သွားသောသူထု၊ ထင်နောက်၌ ပြောသောစကား
 ၁၀၄ ထံကို ကိုယ်နားနှင့် ကြားရလိမ့်မည်- ထုထုတ်
 ထောငွေရပ်ထုတန်ဆာနှင့် သွန်းသောစွာရပ်ထု
 ၁၀၅ တန်ဆာ ချားကို မရှိမသေ ပြု၍၊ ညစ်ညူးသော
 အဝတ် ကဲ့သို့ ခြစ်ပယ်လျှင်၊ သွားတော့ထု ဆို
 ၁၀၆ ရ လိမ့်မည်- ဆင်သည် ထယ် နှ့် ကြသော မျိုး
 ၁၀၇ နေထို မိုက်ကို ရွာအေးတော် မူလိမ့်မည်၊ မြေစ
 ထီး အနှံ့မှ ဖြစ်သော ရန်ကို အထွန် ကြယ်ဝစွာ
 ၁၀၈ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သင်၏ထိုး
 နှား ထိုသည် ထွယ်သော အရပ်၌ ထွက်စားရ
 ၁၀၉ ကြလိမ့်မည်- ဇီဝကောနှင့် စင်္ဂါပြင် သန့်ရှင်း
 စေ၍၊ ကောင်းစွန်စွာရောသောစပါးကိုသာ
 ၁၁၀ မြေ၌ ထုပ်သောနှုန်းနှင့် မြို့ထိုထည်ထည်း စားရ
 ၁၁၁ ကြလိမ့်မည်- ချားစွာသောသူထိုကို ထပ်၍၊
 ရဲ ဟိုက် ထို ထည် ပြုထဲ သော အခါ၊ မြင့် ထော
 ၁၁၂ ထောင်မြို့သတ္တန် ထင်ရှားသော ကုန်းမြို့သတ္တန်
 အပေါ်မှာ ရေစီးရာ၌ နှင့်လျှောင်းချားမြို့ကြလိမ့်
 ၁၁၃ မည်- ထာဝရဘုရားသည် မိမိထို၏ထို၊ ဇွန်
 ရာကို ပြုစု၍၊ သူထိုခံရသော ခါးစိတ်ရာထို

ပျောက်စေတော်မူသောအခါ၊ ထစ်ထောင်းသည့်
နေ့၏ထောင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နေ့၏ထောင်းသည်
ထည်းပုကတိထက်စွန့်စာထင်းလိမ့်မည်။

- ၂၇ ကြည့်ရှုလော့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်
သည်ဝေးသောအရပ်မှ လာ၏။ အဗျတ်တော်
ထောင်၍မီးလျှံထွန်းလေ၏။ နှုတ်တော်သည်အ
ဗျတ်နှင့်ပြည့်၍၊ လျှာတော်သည်မီးရှိသကဲ့သို့
- ၂၈ ဖြစ်လေ၏။ ထွက်သက်တော်သည်လည်း။ လူမျိုး
တို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဖွမ်းမိုးသော
ဓရကဲ့သို့လည်ပင်းကိုမှီလိမ့်မည်။ လမ်းလွှဲ
သောဇက်ကို သူတို့ပစ်၍ နှံတော်မူလိမ့်မည်။
- ၂၉ ထင်ထိုသည် ပွဲခံသောနေ့သည်တွင် ပြုသကဲ့သို့
ထိခြင်း၊ ဆိုရကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏
ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်သို့ပူလွှ
မှုတ်လျှက်သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရကြလိမ့်
မည်။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဘုန်းကြီး
သော အသံတော်ကို ထွတ်တော်မူလိမ့်မည်။
ထက်ရုံးတော်သက်ရောက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာအဗျတ်
ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံထောင်ခြင်း၊ မိုဃ်းသီးပါ
လျက်၊ မိုဃ်းသက်ရန်တိုင်း၊ ပျားတို့ကိုပြတော်
မူလိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ အာရှမိုလူသည့်ထာဝရ
ဘုရား၏အသံတော်အားဖြင့်လျှင်၊ ချမ်းမြတ်
တော်အားဖြင့်ဂါထိခတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
- ၃၀ ထာဝရဘုရားစီရင်၍၊ သူ၏အပေါ်မှာလေးစွာ
ဗ္ဗထားတော်မူသောလှံတံသည် ရှောက်သွားရာ
ရာ၌စောင်း၊ ပတ်သတ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်လိမ့်
မည်။ သူကိုပြင်းစွာစစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။
- ၃၁ အကြောင်းမူကား၊ တောဗက်အရပ်သည်ရှေး
ကာလ၌ စီရင်လျက်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်ရှင်
ဘုရင်အဖို့ပွင့်ဆင်လျက်ရှိ၏။ နက်နဲကျယ်ပန်း
စေခြင်းငှါ ဝန်ဆင်းတော်မူပြီ၊ မီးရှိသည့်ထင်းပုံ
ကြီးလည်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ထွက်သက်
တော်သည်အရည်ကြည်သောကနီကဲ့သို့၊ ထိုထင်း
ပုံကိုမီးရှို့ရလိမ့်မည်။

၃၁

- စစ်ကူတောင်းဆဲသောငှါ အေရုတ္တ၊ ပြည်သို့
ထွား၍၊ မြင်းတို့ကို အမှီပြုလျက် မှားစွာသော
ရထားတို့ကိုငင်၊ အားကြီးသောခြင်းမီးသုရဲတို့
ကိုငင်မိလှံထွက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန်ရှင်း
သောဘုရားကို မမျှော်လင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုမ
ရှာဘဲနေသောသူတို့သည် အမတ်လာရှိကြ၏။
- ၂ ထိုဘုရားသည်ညာဏ်တော်ကျယ်၍၊ သူတို့အ

- ပေါ်မှာအေးကိုသက်ရောက်စေတော်မူမည်။
စကားတော်မထွက်ဘဲ၊ ဆိုးသောလူမျိုးကိုငင်၊ မ
တရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ထက်မှာနေသောသူ
တို့ကိုငင်တက်၌တော်မူမည်။- အေရုတ္တ၊ ပြည်
ထားတို့သည်ဘုရားမဖြစ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်ကြ
၏။ သူတို့မြင်းသည်လည်း၊ ပိညည်းမဖြစ်၊ အသား
ထက်သက် ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထက်
တော်ကို အနှံတော်မူသောအခါ၊ မတတ်သော
သူသည်လဲလိမ့်မည်။ မစအပ်သောသူသည်၊
ဆုံးလိမ့်မည်။ အလုံးစုံတို့သည် အတူတူမီး၊
၃ ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား
သည် အေးမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ချင်သောနှင့်
ချင်သောငယ်သည် လူယူရာ အကောင်ပေါ်မှာ
နေသောအခါ၊ သိုးထိန်း၊ အလုံး၊ အရင်း၏ဆီး
တားအော်ဟစ်ခြင်းကိုမကြောက်၊ သူတို့ပြုသော
အသံဗယ်အားဖြင့် အနှံ့မသံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်း
တူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား
သည်မိမိတောင်တော်တည်း၊ ဟူသော၊ မိဖုန်း
တောင်တော်ထက်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါဆင်း
သက်တော်မူလိမ့်မည်။- ငှက်သည်သားငယ်ကို
ဖျပ်တတ်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုကွယ်
ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာစောင့်မိမ့်အပြစ်မ
ပေး၊ ကယ်တင်တော်မူမည်။
- ထိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထင်ထိုသည်
အလွန်ထွေးရှင်ပယ်ထားသောဘုရားထံတော်
၇ သို့ပြန်လာကြလော့၊ အကယ်စင်စစ်လူအပေါင်း
တို့သည်မိမိလက်ဖြင့်အသီးအသီးလုပ်သောငွေ
ရုပ်တု၊ အရုပ်တုတည်းဟူသော၊ ပြစ်မှားရာအ
ရာများကို ထိုကာလ၌ဖြစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။
- အာရှမိုလူသည်လည်း၊ ကြီးမြတ်သောသူ၏
ထားမဟုတ်သောထားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်
သောသူ၏ထားမဟုတ်သောထားသည်သူကို
ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း၊ ထားအေးမှ
၉ ပြေး၍၊ သုရဲတို့သည်ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။- သူ
သည်လည်း၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ မိမိခိုခံသော
မြို့ကိုလွန်သွား၍၊ သူ၏မူမတ်တို့သည်နိမိတ်ကို
မြင်လျှင်မိတ်ဖျက်ကြလိမ့်မည်။ မိဖုန်းတောင်
ပေါ်မှာမီးလျှံ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌မီးမိမ့်သောထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသတည်း။

၃၂

- ကြည့်ရှုလော့၊ ထာဝရဘုရားသဖြင့်ဖျပ်မီးသောရှင်

တရင် တပါးပေါ် ထွန်းတော် မူလိမ့် မည်။ မင်း
 သားမှူးမတ်တို့သည်တရားသဖြင့်စီရင်ကြလိမ့်
 ၂ မည်။- ထိုမင်းတို့သည်ထေတုံ၍ မိုဃ်းသက်ရန်
 တိုင်းကွယ်ရာအရပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေခြောက်သော
 မြေ၌စီးသောရောင်းရေကဲ့သို့၎င်း၊ နေပူသောအ
 ရပ်၌ ကျောက်ထုံးကြီး အမိတ် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ
 ၃ လိမ့်မည်။- ဣတ်မိမြင်သောသူတို့သည်ရှင်းလင်း
 ရွာမြင်ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသောသူတို့သည်
 ၄ နားထောင်ကြ လိမ့်မည်။- ထတိမမြီသော သူ၏
 စိတ်နှစ်လုံးသည် ဆင်ခြင်၍ ပညာရှိလိမ့် မည်။
 ၅ စကားအသောသူ၏ လျှာသည်လည်း စကားပြီ
 ၆ အောင်မြင်တတ်လိမ့်မည်။- ယုတ်သောသူကို
 နောက်တဖန် အမြတ်ဟူ၍ ၎င်း၊ ခေးနှဲသော သူ
 ကိုလည်းနောက်တဖန် စွန့်ကြဲတတ်သောသူဟူ
 ၇ ခြံ၎င်း မခေါ်ရ။- အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သော
 သူသည် ဖျံ့ပြန့်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို နှုတ်
 ဖြင့်မြင်မှားလျက်၊ ခွတ်သိပ်သော သူကို ထာ၍
 ဆင်းရဲ ခေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရေငတ်သော သူကို ရေမ
 သောက် ခေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ယုတ်သော စကား ကို
 ပြော၍မကောင်းသောအကြံကိုကြံစေပြီးမပြီး-
 ၈ ခေးနှဲသော သူ သုံးဆောင် ရာ တန် ဆာ သည်
 ထည်းဆိုလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်ခွတ်သောသူ၏အမှု
 သည် မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သောသူကို ခုသာ
 စကား အားဖြင့် ဖျက် ဆီး ခြင်း ငှါ၊ မကောင်း
 ၉ သောအကြံကိုသာကြံတတ်၏။- ခေတနာရှိသော
 သူမူကား၊ ခေတနာနှင့် ဆိုင်သော အကြံ တို့ကို
 ကြံစည် တတ်၏။ ခေတနာနှင့် ဆိုင်သော အရာ
 ဈာနအားဖြင့်တည်ရလိမ့်မည်။
 ၁၀ ပြိမ်သက်စွာ နေသော မိစ္ဆတို့၊ ထကြ၊ ငါပြော
 သံကိုကြားကြလော့။ ထတိမမြီသောသမ္မိတို့
 ၁၁ တို့၊ ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။- ထတိမမြီ
 သောမိစ္ဆတို့၊ သင်တို့သည်တနှစ်လွန်မှ ပူပန်ကြ
 လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ္ပင်သီးကိုသိမ်း
 ခြင်း အမှု ပြတ်လိမ့် မည်။ ခပါး အသီးအနှံ ကို
 ၁၂ သိမ်းရာကလ မရောက်ရ။- ပြိမ် သက် စွာ နေ
 သောမိစ္ဆတို့၊ တုန်လှုပ်ကြလော့။ ထတိမမြီသော
 သူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာရှိ
 ထမျှ တို့ကို ပယ်ချွတ် ပြီးမှ၊ ခါး၌ လျှော် တေစ
 ၁၃ ဝတ်ကို စည်းကြ လော့။- ရင်ပတ်ကို ဝတ်ခြင်း၊
 ထာယာ သော ထယ် ယာ နှင့် အသီး ဈာန သော
 ၁၄ ခပ္ပင် နွယ်ပင် အတွက် ညည်း တွားခြင်း မှီလိမ့်
 မည်။- ငလှတို့၏မြေကို၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်သော

ထိမ့်နှင့် ရှင်ဆန်းသော မြေကို၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုး
 ၁၅ မျိုးတို့သည်တက်၍လှူမျိုးမြေကြလိမ့်မည်။- ဘုံ
 စိတ်မှန်တို့ကိုစွန့်ပြစ်၍မြူ၏ အသံဗလ်ငြိမ်းလိမ့်
 မည်။ ဩဇာကုန်းနှင့်ရဲထိုက်တို့သည်အစည်
 မြေတွင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မိုင်းသောမြေဈေးခွေရာ၊
 ၁၆ ထိုးစု ကျက်စားရာ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။- ပိညည်
 တော်သည် ကောင်းကင်မှ ငါတို့အပေါ်သို့ ထွန်း
 ထောင်း၍၊ တောသည် အသီးအနှံ ဈာနသော
 ထယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံ ဈာနသော ထယ်သည်
 တောအုပ် ကဲ့သို့ မှတ်ရသော ကာလ မရောက်မှီ
 ၁၇ ထိုင်အောင်၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။- ထိုအခါ
 တော၌ ကား၊ တရားသဖြင့် စီရင် ခြင်း တည်၍၊
 အသီးအနှံ ဈာနသောထယ်၌ကား၊ မြောင့်မတ်
 ၁၈ ခြင်းပါရမီသည်အမြဲနေရလိမ့်မည်။- မြောင့်မတ်
 ခြင်းတရား သည်လည်း၊ ပြိမ်သက်ခြင်းကို မြို့စု
 လိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုးမူကား၊ ထာ
 ၁၉ ဝရပြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ထုံချုံ ခြင်းတည်း။- ငါ၏
 ထူထိုသည်လည်း၊ ပြိမ်သက်သောနေရာ၊ ထုံချုံ
 သော မြို့ရွာ၊ စေးလွတ်သောဥဒါသရာအရပ်
 ၂၀ တို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။- ထိုရာတွင်း၊ မိုဃ်းသီး
 ကျသဖြင့် တောအုပ် ကို လှည်း၍၊ မြို့ကိုလည်း
 ၂၁ မြေနှင့်တညီတည်း မြို့ဖျက်လိမ့်မည်။- ရေမြီရာ
 အရပ်ရပ် တို့၌ မျိုးနေကို ကြံ၍၊ နွားမြေနှင့် မြီ
 မြေတို့ကိုသွတ်တတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ
 ရှိကြ၏။

၃၃

၁ သူ အပါး လူလူ ခြင်းကို မခံဘဲ လျှက်၊ လူလူ
 တတ်သောသူ၊ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကိုမခံဘဲ
 လျှက်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ သင်သည်အမတ်
 ထာရှိ၏။ သင်သည်မလုမလှူဘဲနေသောအခါလူ
 လူခြင်းကိုခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍ မောသော အခါ
 ဖျက်မီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
 ၂ ထိုသောဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထနားတော်
 မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချောင့်ထင်
 ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၌ စွန့်စားကို
 ပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။
 ၃ အထုံးအရင်း၏ အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည်
 ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့သည်
 ၄ အရပ်ရပ် ကွဲပြား ကြ ၏။- သူတပါး တို့သည်
 သင်တို့၏ ဥစ္စာကိုရှိုင်းကောင်းသိမ်းလှူဆင်လှူ
 ထိမ်းလှူကြလိမ့်မည်။ ရှိုင်းကောင်းတို့သည်လှူ

ထားပြီးသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာပေါ်မှာလည်း ထားပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်။

- ထာဝရဘုရားသည် ခြိုးမြှောက်ခြင်း၊ တော်စုမ်း ဖြင့်သောစေတနာတော်စုမ်း၏ အကျိုးကို တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ခြောင့်မတ်စွာမိရင်း
- ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်စုမ်း- ညာထံနှင့် ပညာထည့်သင်စစ်ထက်ထက်တည်ကြည်ခြင်း၊ မြို့ပြစွာထက်ထင်ခြင်းကို ခြိမ်းစေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထာဝရသည် ထည့်သင်စစ်ထက်ထက်တည်ကြည်ခြင်း၊

၇ သူရဲတို့သည် ပြင်ပ၌ အော်ဟစ်ကြမ်းမိထားသော အကောင်းကို ပြောသောတမန်တော်တို့သည် ပြင်း

- စွာမိကြွေးကြမ်း- သမ်းမတို့သည် ဖိတ်ညံ့ကြမ်း ထမ်းသမီး၌ သွားလာသော သူမရှိ၊ ထိုမင်းသည် သဒ္ဓါဗျူဟာကို မမှတ်တတ်-

၈ ပြည်တော်သည် ပြိုင်၍ အားလျှော့၏။ လေဗုန်တောသည် ချွတ်ကြောက်၍ ခွမ်းရိမ်း၏။ ရွာရပ်စုရပ်သည် တောကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမတောင်သည် ရွတ်ရှား၏။

၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုငါထမည်။ ထိုစဉ်းမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်မည်။

၁၀ ကိုယ်ကို ကိုယ် ခြိုးမြှောက်မည်- သင်တို့သည် ခွဲကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ အမှိုက်ကို ရွားမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့မိတ်သင်္ဘောသည် မီးဖြစ်၍၊

၁၁ သင်တို့ကို ဖျတ်ဆီးလိမ့်မည်- လူများတို့သည် ထိုးကျောက်ကို ဖျတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆူးပင်များကို

၁၂ ဖျတ်၍ မီးမြှောက်သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်- ဝေးသောသူတို့၊ ငါပြုသောအမှုကို မှတ်ကြလော့၊ နိုး

၁၃ ဆောသူတို့၊ တော်ခိုးကို ဝန်ကြံလော့- အပြစ်ရှိသော မိဖုရားမြို့သားတို့သည် ကြောက်ကြမ်း၊ အစွေပြုသောသူတို့သည် ထိတ်ထန်ကြမ်း၊ ငါတို့တွင် အထွတ်သူသည် ထောင်သော မီးထဲမှာနေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင် အထွတ်သူသည် ထာဝရမီးထောင်ခြင်းကို ခံရမည်နည်း။

၁၄ တရားသဖြင့် ကျင့်၍ ခြောင့်မတ်စွာ ပြောထားသော၊ ဗျည်းစဲခြင်း၊ အားဖြင့်ရသော ငွေကို ရွံ့၍၊ တံခွားကို ထင်းငြင်းပယ်ထားသော၊ ထူးသက်သတ်ခြင်း၊ အမှုကို နားမခံ၊ အစွေအမှုများကို မကြည့်မရှုသော သူသည် မြင့်သောစေတနာတော် စေတနာတော်- မိုင်ခံသော ကျောက်မြို့၌ မိတ္တူလိမ့်မည်။ ထိုသူအား အစာတို့အစည်းပေးရလိမ့်မည်။

၁၅ ဆောင်၊ ရေ ထည့်၊ မပြတ်ရ- သင် ထည့်၍ ဘုရင်၏ တင့်တယ်ခြင်း၊ အထွတ်တော်ကို ကိုယ်တိုင် မိန့်ခြင်းရ၍၊ ဝေးသောပြည်ကို ထည့်

၁၆ ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်- သင်သည် ကြောက်ထန်စွာ သောအခြင်းအရာကို စောင်းစေသောအခါ၊ စာရင်း၊ လူသော သူသည် အထွတ်မှာ မှီသနည်း။ အစွန်ခံသောသူသည် အထွတ်မှာ မှီသနည်း။ ပြုတိုးတိုးကို ရေတွက်သော သူသည် အ

၁၇ ထွတ်မှာ မှီသနည်း။ ကြမ်းတမ်းသောသူ၏၊ နားမထည်နိုင်သော စောင်း နက်ခံသောစကား၊ နားမထည်နိုင်သော စောင်း ခက်ခံသောစကားကို ပြောသောသူ

၁၈ ၏ ကိုယ်သည် မထွေမမြင်ရ- ငါတို့ ဝွံခံရာမြို့၊ မိဖုရားမြို့ကို ကြည့်ရှုလော့၊ ထိုင်တရုမ္မာမန္တ၊ ကြီးတရုမ္မာမပြတ်၊ အလျှင်းမထွက်ရ သောထဲတည်းဟူသော၊ ငြိမ်ဝပ်သောနေရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို

၁၉ ကိုယ်တိုင် မိန့်ခြင်းရလိမ့်မည်- ထိုမြို့တွင် ဘုန်းကြီးသော ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ကျယ်သော ခြစ်စွားဆုံရာအရပ် ခြိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ တက်သောရေထွေ၊ အားကြီးသောသင်္ဘော

၂၀ တစင်း၊ ဟူမရွှေကပ်မသွားရ- အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ တရား သူကြီး ခြိမ်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ပညတ်တရား၊ ရှင်ခြင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင် ခြိမ်း၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ သင်၏ သင်္ဘောခွက်ကြီးများ ပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ခွက်တိုင်ကို ခိုင်ခံ့စွာမချည်၊ ခွက်ကိုလည်း မမြဲနိုင်သို့ဖြစ်၍၊ နားစွာသောဥစ္စာကို ထုထူဝေငှရ၏။ မြေဆွံ့သောသူပင် လူယူရာဥစ္စာကို ထုထူရ

၂၂ ၏- မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည် ထူးဆိုးရ၊ ထိုမြို့၌ နေသောသူတို့သည် အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

၃၄

၃ ထိုလူ၏တို့၊ သင်တို့သည် ကြားရသောငှါ ချည်းကပ်ကြလော့၊ ထိုလူတို့၊ နားထောင်ကြလော့၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီး၌ ပါသော သောကဓာတ် နှင့် လောကဓာတ် တန်ဆာ ဓမ္မ

၄ သိမ်းတို့သည် ကြားကြပါစေ- ထာဝရဘုရား၏ အဓိကတော်သည် လူ၏၊ အပေါင်းတို့၌ ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသော အဓိကတော်သည် သူတို့အထုံးစရင်း၊ အပေါ်မှာ သင့်ရောက်ထေ၏။ သူတို့ကို ရှင်းရှင်း၊ ဖျတ်ဆီး၍၊ အသေ သတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်

တရုင် စာပါးပေါ် ထွန်းတော် မူလိမ့် မည်။ မင်း
 သားမှူးမတ်တို့သည်တရားသဖြင့်စီရင်ကြလိမ့်
 ၂ မည်။- ထိုမင်းတို့သည်ထေလုံ၍မိမိသက်စုန်
 တိုင်းကွယ်ရာစရပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေခြောက်သော
 မြေ၌စီးသောချောင်းရေကဲ့သို့၎င်း၊ နေပူသောစာ
 ရပ်၌ ကျောက်လုံးကြီး စာရိပ် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ
 ၃ လိမ့်မည်။- ဓုတ်မိမြင်သောသူတို့သည်၌၎င်း၊ ထင်း
 စွာမြင်ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသောသူတို့သည်
 ၄ နားထောင်ကြ လိမ့်မည်။- သတိမရှိသော သူ၏
 စိတ်နှစ်လုံးသည် ဆင်ခြင်၍ ပညာရှိလိမ့် မည်။
 စကားအသောသူ၏ လျှာသည်လည်း စကားပြီ
 ၅ အောင်ပြောတတ်လိမ့်မည်။- ယုတ်သောသူကို
 နောက်တဖန် စာမြတ်ဟူ၍ ၎င်း၊ စေးနွဲ့သော သူ
 ကိုလည်းနောက်တဖန် စွန့်ကြဲတတ်သောသူဟူ
 ၆ ၍၎င်း မခေါ်ရ။- အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သော
 သူသည် ဤငှက် လျှက်၊ ထာဝရဘုရားကို နှုတ်
 ဖြင့်မြင်မှားလျက်၊ ခွတ်သိပ်သော သူကို ထာ၍
 ဆင်းရဲ စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရေငတ်သော သူကို ရေမ
 သောက် စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယုတ်သော စကား ကို
 ပြော၍မကောင်းသောစာကြိုကိုကြိုလေဦးမည်။-
 ၇ စေး နွဲ့ သော သူ လုံး ဆောင် ရာ တန် ဆာ သည်
 ထည်းဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်ခွတ်သောသူ၏စာမူ
 သည် မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သောသူကို မသော
 စကား၊ အား ဖြင့် ဖျက် ဆီး ခြင်း ငှါ၊ မကောင်း
 ၈ သောစာကြိုကိုသာကြိုတတ်၏။- စေတနာရှိသော
 သူမူကား၊ စေတနာနှင့် ဆိုင်သော စာကြို တို့ကို
 ကြိုစည် တတ်၏။ စေတနာနှင့် ဆိုင်သော စာရာ
 ဈာနအားဖြင့်တည်ရလိမ့်မည်။
 ၉ ပြိမ်သက်စွာ နေသော မိစ္ဆတို့၊ ထကြွ ငါပြော
 သံကိုကြားကြလေဘူး၊ သတိမရှိသောသမီးတို့
 ၁၀ တို့၊ ငစကားကိုနားထောင်ကြလေဘူး။- သတိမရှိ
 သောမိစ္ဆတို့၊ သင်တို့သည်တနှစ်လွန်မှ ပူပန်ကြ
 လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်သီးကိုသိမ်း
 ခြင်း အမှု ပြတ်လိမ့် မည်။ စပါး အသီးအနှံ ကို
 ၁၁ သိမ်း ရာကလေး မရောက်ရ။- ပြိမ် သက် စွာ နေ
 သောမိစ္ဆတို့၊ တုန်လှုပ်ကြလေဘူး၊ သတိမရှိသော
 သူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလေဘူး၊ အဝတ်တန်ဆာရှိ
 သမျှ တို့ကို ပယ်ခွတ် ပြီးမှ၊ ခါး၌ လျှော် တေစ
 ၁၂ ဝတ်ကို စည်းကြ လေဘူး။- ရင်ပတ်ကို ခတ်ခြင်း၊
 သာယာ သော ထယ် ထာ နှင့် အသီး ဈာန သော
 စပျစ် နွယ်ပင် အတွက် ညည်း ကွားခြင်း ရှိလိမ့်
 ၁၃ မည်။- ငလှတို့၏မြေကို၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် သော

ထိမ်နှင့် ခွင်ဆန်းသော မြေကို၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုး
 ၁၄ မျိုးတို့သည်တက်၍လှူသွားကြလိမ့်မည်။- ဘုံ
 စိတ်မှန်တို့ကိုစွန့်ပြစ်၍မြူ၏ အသံမတ်ငြိမ်းလိမ့်
 မည်။ ဩဇာကုန်းနှင့်ရဲတိုက်တို့သည်အစည်
 မြေတွင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မိုင်းသောမြေဌာနရာ၊
 ၁၅ သိုးစု ကျက်စားရာ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။- ဝိညည်
 တော်သည် ကောင်းကင်မှ ငါတို့အပေါ်သို့ ထွန်း၊
 ထောင်း၍၊ တောသည် အသီး၊ အနှံ ဈာန သော
 ထယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံ ဈာန သော ထယ်သည်
 တောဇာတ် ကဲ့သို့ မှတ်ရသော ကာလ မရောက်မှီ
 ၁၆ တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။- ထိုအခါ
 တော၌ ကံ၊-တရားသဖြင့် စီရင် ခြင်း တည်၍၊
 အသီးအနှံ ဈာန သောထယ်၌ကား၊ မြောင့်မတ်
 ၁၇ ခြင်းပါရမီသည်အမြဲနေရလိမ့်မည်။- မြောင့်မတ်
 ခြင်းတရား သည်လည်း၊ ပြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစု
 လိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုးမူကား၊ ထာ
 ၁၈ ဝရပြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ထုံချုံ ခြင်းတည်း။- ငါ၏
 လူတို့သည်လည်း၊ ပြိမ်သက်သောနေရာ၊ ထုံချုံ
 သောမြို့ရွာ၊ ထေးလွတ်သောချမ်းသာရာစရပ်
 ၁၉ တို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ မိမိသီးသီး
 ကွဲသဖြင့် တောဇာတ် ကို လှည်း၍၊ မြို့ကိုလည်း၊
 ၂၀ မြေနှင့်တညီတည်း မြို့ဖျက်လိမ့်မည်။- ရေရှိရာ
 စရပ်ရပ် တို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြိမ်၊ နွားမြေနှင့် မြီ
 မြေတို့ကိုထွတ်တတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ
 ရှိကြ၏။

၃၃

၀ သူ စာ ပါး လူယူ ခြင်းကို မခံဘဲ လျှောက်၊ ထုထု
 တတ်သောသူ၊ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကိုမခံဘဲ
 လျှောက်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ သင်သည်အမင်
 ထာရှိ၏။ သင်သည်မလှမလှဘဲနေသောအခါလူ
 ယူခြင်းကိုခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍ မောသော အခါ
 ဖျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
 ၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထနားတော်
 မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှောင်ထွက်
 ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ စွန့်အားကို
 ပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။
 ၂ အထုံးအရင်း၏ အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည်
 ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့သည်
 ၃ အရပ်ရပ် ကွဲပြား ကြ ၏။- သူတပါး တို့သည်
 သင်တို့၏ ဥစ္စာကိုရှိုင်းကောင်းသိမ်းယူသကဲ့သို့
 သိမ်းယူကြမိမ့်မည်။ ရှိုင်းကောင်းတို့သည်လူ

ထားပြီးသကဲ့သို့၊ ထင်ထိုက်စွာပေါ်မှာထားထားပြီးကြလိမ့်မည်။

- ၈ ထာဝရဘုရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်း၊ တော်စု၏ ခြင်္သေ့စာရပ်၌ ရေတော်စု၏ မိဖုရားမို့ကို တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ခြောင့်မတ်စွာမီရင်
- ၉ ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။- ညာဘက်နှင့် ပညာထည်သင်၏ထက်ထက်၌တည်ကြည်ခြင်း၊ မြို့ပြစွာထက် တင်ခြင်းကို ခြင်္သေ့စာရပ်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထာဝရသည် ထည်းထင်၏ထောင့်ခြင်လိမ့်မည်။
- ၁၀ သူရဲထိုသည်ပြင်၌တော်မူ၏၊ မိသားစုထာဝကားကို ပြောသောတမန်တော်ထိုသည် ပြင်း
- ၁၁ စွာမိကျွေးကြ၏။- ထမ်းမထိုသည် ထိတ်တုံကြမ်း၊ ထမ်းခရီး၌ သွားလာသော သူမရှိ၊ ထိုမင်းသည် သစ္စာထွက်ထေပြီ၊ မြို့ရွာကိုထည်းပယ်ထေပြီ၊ ထေထယ်သူ၏စုတ်စွာကို မမှတ်တတ်။
- ၁၂ ပြည်တော်သည် ပြုပြင်၍ အားကျော့၏။ ထေဗန္ဓုန်ထောသည် ချက်ကြောက်၍ ခွမ်းမိ၏။ ခွာစုန်စာရပ်သည် ထောကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဗာဠုန်တောင်၌ နဂရမေထတောင်သည် ထွပ်ရှား၏။
- ၁၃ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုငါထမည်း ထစုချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်မည်။
- ၁၄ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်မည်။- သင်ထိုသည် ခွဲကို ကိုယ် ဝန်ဆောင်၍ ထမို့ကို ခွာ၊ မြင်ရလိမ့်မည်။ သင်ထိုမိတ် သထောသည် မီးဖြစ်၍၊
- ၁၅ သင်ထိုကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။- ထုရှားထိုသည် ထုံးကျောက်ကိုစုတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆူးပင်ရှားကို
- ၁၆ စုတ်၍ မီး၌သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ဝေးသောသူထို၊ ငါပြုသောအမှုကို မှတ်ကြလော့၊ ခိုး
- ၁၇ သောသူထို၊ တော်မူခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။- ထပြစ်မှီသော မိဖုရားမို့သားထိုသည် ကြောက်ကြမ်း၊ အစွန့်သောသူထိုသည် ထိတ်ထန်ကြ၏။ ငါထိုထွင် ထေထယ်သူသည် ထောင်သော မီးထဲမှာနေရမည်နည်း။ ငါထိုထွင် ထေထယ်သူသည် ထာဝရမီးထောင်ခြင်းကို သံသယရှိနေရမည်နည်း။
- ၁၈ တရားသဖြင့် ကျင့်၍ ခြောင့်မတ်စွာ ပြောထသော၊ ညည်းဆဲခြင်း၊ အားဖြင့်ရသော ငွေကို ရွံ့၍၊ တံခိုးကိုထည်းခြင်း၊ ပယ်ထသော၊ ထူအသတ်သတ်ခြင်း၊ အမှုကို နားမခံ၊ အစွန့်အမှုများကို မကြည့်မရှုသော သူသည် မြင့်သောစာရပ်၌ နေလိမ့်မည်။- မိုင်ခံသော ကျောက်မြို့၌ မိုလွှဲ လိမ့်မည်။ ထိုသူအား အစာထိုအစာထည်ပေးရလိမ့်မည်။

- ၁၉ ဆာတ်၊ ရေ ထည်း မပြတ်ရ။- သင် ထည်၌ စာရင်၏ထင်ထယ်ခြင်း၊ ထေရေတော်ကို ကိုယ်စုတ်မိ၌ ခြင်ရ၍၊ ဝေးထွေးသောပြည်ကို ထည်း
- ၂၀ ကြည့်ခြင်ရလိမ့်မည်။- သင်သည် ကြောက်ထန်စွာသော အခြင်းအရာကို စောင်း၊ ရေသော အခါ၊ စာရင်း၊ သူသော သူသည် ထေထယ်မှာ မှီထနည်း။ ထေစွန်ခံသောသူသည် ထေထယ်မှာ မှီထနည်း။ ပြုထိုးထိုကို ရေတွက်သော သူသည် ထေထယ်မှာ မှီထနည်း။ ကြမ်းတမ်းသောသူမျိုး၊ နားမဝင်၌ စောင်း နက်ခံသောစကား၊ နားမထည်၌ စောင်း ခက်ခံသောစကားကို ပြောသောသူ
- ၂၁ မျိုးကိုထင်သည်မထွေမမြင်ရ။- ငါထို ဝွံခံရာမျိုး၊ မိဖုရားမို့ကို ကြည့်ရှုလော့၊ ထိုင်တရားမနေ၊ ကြီးတရားမပြတ်၊ ထလျှင်၊ မဖျက်ရ သောထဲတည်းယူသော၊ ဖြစ်ဝပ်သောနေရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို
- ၂၂ ကိုယ်စုတ်မိ၌ ခြင်ရလိမ့်မည်။- ထိုမြို့တွင် ဘုန်းကြီးသော ထာဝရဘုရားသည် ငါထို၌ ကျယ်သော ခြင်ရှားဆုံရာစာရပ် ခြင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုစာရပ်၌ တက်သောရဲလွှေ၊ အားကြီးသောသင်္ဘော
- ၂၃ တစ်စင်းမျှမရှောက်မသွားရ။- ထကြောင်းစုကား ထာဝရဘုရားသည် ငါထို၏တရား သူကြီး ခြင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါထို၏ပညတ်တရား၌ ခြင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါထို၏၌ ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ငါထိုကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။
- ၂၄ သင်၏သင်္ဘောရွက်ကြီး၊ ချားပြတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်ထိုင်ကို ခိုင်ခံ့စွာမချည်း၊ ရွက်ကို ထည်းမပြန်၌ ခြင်းသို့ဖြစ်၍၊ ချားစွာသောစွာကို ထထူဝေငှရ၏။ ခြေဆွဲသောသူပင် လူလူရာစွာကို ထထူရ၏။- မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည် ထမဆိုရ။ ထိုမြို့၌ နေသောသူထိုသည် ထပြစ်ပြေ၌ ခြင်းခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၃၄

- ၁ ထိုသူမျိုးထို၊ သင်ထိုသည် ကြားရသောငှါ စုည်းကပ်ကြလော့၊ ထိုသူစုထို၊ နားထောင်ကြလော့၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီး၌ ပါသမျှသောအရာ၊ ထောကဓာတ် နှင့် ထောကဓာတ် တန်ဆာ ဓပိ
- ၂ ထိမ်းထိုသည် ကြားကြပါစေ။- ထာဝရဘုရား၏ အစုတ်တော်သည် ထူမျိုး၊ အပေါင်းထို၌ ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသော အစုတ်တော်သည် သူထိုအထုံးစာရင်း၊ အပေါ်မှာသင့်ရောက် ထေ၏။ သူထိုကို၌ ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ထသေ သတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်

- ထော်မူ၏- သူတို့တွင်စသောခံရသော သူတို့ကို ပြင်သို့ ပြန်ထိုက်သဖြင့်၊ စသောကောင် သို့သည် နှစ်နှစ်၊ သူတို့၏စသော၊ ဖြင့်တောင်သို့သည်စ
- ရည်ခြင်ကြလိမ့်မည်- ခပ်သိမ်းသော ကောင်း၊ ကင်တန်ဆာသို့သည်ပြတ်၍၊ မိုဏ်းကောင်းကင် ထည်စာလိပ်ကဲ့သို့ လိပ်လျက်ရှိလိမ့်မည်၊ စတုရ နှစ်ပင်မှ စတုရ ကျသ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင်္ဘောသ စန်းပင်မှ စသီးကျသ ကဲ့သို့၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင်တန်ဆာသို့သည် ကျကြလိမ့်မည်-
- စကြောင်း၊ မူကား၊ ထေးသည် ငိုဏ်းကောင်း၊ ကင်၌ ရောင်ရဲဖြိုးမှ၊ တဖန် ဝေ့ပြည် စပေါ်မှာ ၎င်း၊ ငါ့ကျန်သောထိုစွာသို့ စပေါ်မှာ၎င်း၊ ဝါဏ်
- စေးခြင်းငှါ ရောက်လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်သည်စသော၊ နှင့်ဝဠာ၊ ဆီဥနှင့်ဆုပြီး ထိုးသင်္ဃန်းနှင့်ဆိတ်တို့၏စသော၊ သိုးထီးထိုက် ကျောက်ကပ် ဆီဥနှင့် ဆုဝဠာ၊ ထာဝရဘုရား ထည်ဗောဓရမြို့ယာဝှံပွဲကို၎င်း၊ ဝေ့ပြည်၌ကြီး
- နှာသော သတ်ခြင်း၊ ပွဲကို ၎င်းခံတော်မူ၏- ကြံ စွာနှင့်နှာ၊ ထာဝရသောထိုက်သည်လဲကြသ ဖြင့်၊ သူတို့နေရာမြေသည်သူတို့စသော၊ နှင့်ယပ် မှုး၍၊ မြေမှုန့်သည်လည်း၊ ဆီဥနှင့်ဆုဝလိမ့်မည်-
- ထာဝရဘုရား ဝါဏ်ပေး တော် မူ ရာနေ၊ မိဖုရား မြို့၏ စမှုကိုစောင့်၍ စပြစ် ပေးတော် မူရာ နှစ်
- ရောက်သေပြီး- ထိုပြည်၏မြစ်ရေသည်ထင်း၊ ရူး ခေး၊ မြေမှုန့်သည်လည်း၊ တပြည်လုံးလည်း၊ မီး
- ထေးသောစသော၊ ပြစ်လိမ့်မည်- နေ့ညညီမ ပြတ်မီးပငြိမ်းရ၊ မီးမိုးလည်း၊ စသည်တက်လိမ့် မည်၊ ထိုပြည်သည်လူမျိုး၊ စသည်စသက်ဆိတ် ညံ့၍၊ ကာလစသည်စသက်သယ်သူမှမရှောက်
- မသွားရ- ခံပိုငှက်နှင့်မြှူကောင်သို့သည်ထိုပြည် ကိုအစွေခံ၍၊ ဣမိတ်ငှက်နှင့် ကျီးစသို့ သည် ထည်း၊ နေကြလိမ့်မည်၊ ထိုမြေ စပေါ်မှာ လွတ် ထပ်ခြင်း၊ ချည်းကြိုးကိုတန်း၍၊ ထာဝရမှန်ထုပ်
- ကိုစီရင်တော် မူ လိမ့်မည်- မင်း၊ စတုရ နှစ်၊ မြှောက်ရသော မှူးတော်မတ်တော်မရှိရ၊ မင်းမိုး
- ပြတ်ရလိမ့်မည်- ဘုံမိတ်မှန်တို့၌၎င်း၊ ချေတိုက် တို့၌၎င်း၊ ဆူးပင်စမျိုးမျိုး၊ ပေါက်ကြလိမ့် မည်၊ မြေရွှေးခိုရာ၊ ကုသားတုတ်ငှက်နေရာခြစ်ရလိမ့်
- မည်- ထိုစရပ်၌ တောသား၊ ချေသို့သည် တော ရွှေးသို့နှင့်ထွေကြွကြလိမ့်မည်၊ မှောက်တို့သည် စတုရ၊ နှစ်၊ ထကောင်ကိုထကောင်မြည်ကြလိမ့် စည်၊ ထိုစရပ်၌ လိထိတ်ငှက်ထည်ထည်း၊ ရာ၊

- ချေသို့ ရာကို ထွေလိမ့်မည်- စုန်တစ်သောမြေ ထည်ထည်း၊ ထိုစရပ်၌စသိုက်ထုပ်၍ ဥလိမ့် မည်၊ စတုရပေါက်ပြီးမှ မြေသင်္ဃန်းကို စုထိမ်း၊ ချေကွယ်ကာ လိမ့်မည်၊ ထင်းစာထို့ ထည်ထည်း၊ ထိုစရပ်၌ စုဝေး၍၊ စထီးစာ၊ ရှား၊ ပေါင်းကြ
- လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား၏ကျမ်းစာကိုကြည့် ချေဝတ်ကြလော့၊ ထိုတိရိစ္ဆာန် တကောင်မှမ ပေါ်သဲမနေရ၊ စမတကောင်မှ မိမိစတော်ကိုမ ထိုရ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက် စမိန့် တော်ရှိ၏၊ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း၊ သူတို့ကိုစု
- စေးစေတော်မူ၏- သူတို့ကိုစာရေးတံမြဲလွှတ်၊ ထက်တော်နှင့် ချည်းကြိုးကိုတန်းလွှတ်၊ သူတို့ နေရာကိုစုဝေတော်မူ၏၊ သူတို့သည် ထိုပြည်ကို စမြဲစေခွင့်၍၊ စမျိုးစသို့ စစည်စစက် နေရကြလိမ့်မည်-

၃၅

- တောနှင့်လွင်ပြင်သည်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်၊ ဆိတ်ညံ့သော စရပ်သည် ထည်း၊ နှင်ထန်း၍၊
- နှင်း၊ ပွင့် ကဲ့သို့ ဆပွင့်ပွင့် လိမ့်မည်- စတုရနှင့် ထန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သိခြင်း၊ ဆိုခြင်း၊ နှင့်တ ကျွမ်းထူးလိမ့်မည်၊ ထေဗန္ဓုတောင်၏ဘုန်းနှင့် ၎င်း၊ ကရမေထတောင်၊ ရှာရန် စရပ်ထိုက် ထင် တယ်ခြင်း၊ သောရနှင့်၎င်းပြည့်စုံလိမ့်မည်၊ ထာ ဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး၊ စာနုသော်တော်ကို၎င်း မြင်ရ ကြလိမ့် မည်-
- စားမရှိသော ထက်ထိုကို မိုင်ခံစေကြလော့၊
- ထုပ်တတ်သောသူတို့ကိုမြဲမြဲစေကြလော့- စား၊ ထူကြလော့၊ မရိုးမိပ်ကြနှင့်ထူး၊ ကြောက်တတ် သော သူတို့ စား၊ ဆိုကြလော့၊ စကြောင်း၊ စု ကား၊ သင်တို့ ၏ ဘုရား သခင်သည် စပြစ်ပေး လျက်၊ ဝါဏ်စီရင်လျက် ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်၊ ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော် ထိုင် ကြွလာ၍၊
- သင်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်- ထိုစခါ ချက်စီကန်းသောသူတို့သည်ချက်စီပွင့်ထင်းကြ လိမ့်မည်၊ နားပင်းသောသူတို့သည်နားပင်းခြင်း၊
- နှင့်လွတ်ကြလိမ့်မည်- မြေဆွံ့သောသူတို့သည် စရယ်ကဲ့သို့ရန်ကြလိမ့်မည်၊ စကားစသောသူ တို့သည် သိခြင်း၊ ဆိုကြလိမ့်မည်၊ စကြောင်း၊ စု ကား၊ တော၌ စမ်းရေထွက်၍၊ လွင်ပြင်၌မြစ်ရေ
- မီးလိမ့်မည်- တံလျှပ်သည် ရေကန် ဖြစ်လိမ့် မည်၊ သွေ့မြောက်သောမြေသည် စမ်းရေထွင်း

မြင်လိမ့်မည်။ မြေခွေထိပ်ရာနေရာ၌ ကျုပ်နှင့်

- ဂမာပင်စာစား၊ မြက်ပင်ပေါက်လိမ့်မည်။- ထိုစာရပ်၌လမ်းမကြီးရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကိုသန့်ရှင်းရာထမ်းဟုသမုတ်ကြလိမ့်မည်။ ပခင်ကြယ်သောသူသည် ထိုလမ်းကို မရှောက်မသွားရ။ သွားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင်ခရီးသွားလျက်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသော်လည်းလမ်းမလွဲရ။- ထိုလမ်း၌ ချင်သောမရှိရသော၊ ရဲတကောင်မှ မတက်မထာရ။ ရှာ၍မထွေရ။ ရွေးနှုတ်သောသူတို့သာလျှင်ခရီးသွားကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူသောသူတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သိခြင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သရဗူကိုဆောင်းလျက်၊ ဖိဖုန်မြို့သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက် ရှင်ထန်းခြင်း၊ အခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးပွားရလိမ့်မည်။

၃၆

- ၆ ဟေဇကီမင်းကြီးနန်းစံသယ်ထား နှစ်တွင်၊ အာရှမိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်၊ ယုဝပြည်၌ မိုင်ခဲသော မြို့သမ္ဘာတို့ကို စစ်ဦး၍ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊- ရာဇဂြာဓကို ခန့်ထား၍ မှားစွာသော မိုလ်မြေနှင့်တကွ၊ ထာဝရ မြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ထေဇကီမင်းကြီးထံသို့စေလွှတ်လေ၏။ ထိုမိုလ်ချွပ်မင်းသည်ရောက်၍၊ ခဝါသည်စံထယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်မြို့ဝှံ၌
- ၇ ရပ်နေ၏။- ထိုအခါ ဟိထမိသားမြစ်သောနန်းတော်ထုပိလျှောက်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေ့ဗု၊ အာသပ်သားစတွင်းဝန်ယောအာတို့သည်သူ
- ၈ ထံသို့ကွက်ပြီးလျှင်၊- ရာဇဂြာဓက၊ မဟာစရှင်မင်းကြီး၊ အာရှမိရှင်ဘုရင်သည့်ဟေဇကီကိုမိန့်တော်မူသင့်ကား၊ သင်မိုလ် သဖြင့်မိုလ်ရာကား၊
- ၉ အထယ်သို့နည်း၊- စစ်တိုက်လောက်အောင်ညာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု၊ ထရည်းနှိုးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား၊ ကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါ အထယ်သူကိုကို၊
- ၁၀ အသနည်း၊- ကျွမ်းသော ကျွဲလုံးတောင်ဝေးထပ်၊ ဟူသောအရတ္တ၊ ပြည်ကိုကို၊ စားပါသည်တကား၊ ထိုကျွဲလုံးသည်မှီသောသူ၏ထက်ကို ခောက်၍ လျှို့ဝှားလိပ်မည်။ ထိုသို့အရတ္တ၊ မင်းကြီးစာရာဘုရင်သည်မိမိနှင့်သောဘုရင်ပါး၊
- ၁၁ ထိုကိုပြလိုမည်။- ထင်သိုက၊ ငါတို့သည်ငါတို့

ဘုရားထံစင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ထေဇကီသည်မြင့်သောစာရပ်မှာနုနှင့်ယဇ်ပတ္တင်တို့ကိုပယ်၍၊ ဤပင်သောယဇ်ပတ္တင်ရှေ့သားကို၊ ကွယ်ရမည်ဟု၊ ယုဝပြည်သူ၊ ယေရုရှထင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့မြစ်မှားသောဘုရားမြစ်သည်မထုတ်ထား၊

- သို့ဖြစ်၍၊ ယခုတွင်သေခင်၊ အာရှမိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကို ထပ်ပါထော့၊ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲလုံထောက်စောင်ရှိလျှင်၊ မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို
- ၁၂ ငါပေးမည်။- သင်သည်သေခင်စံ ကျန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသော မိုလ်ကို အဘယ်သို့ထွန်နှိုင်းမည်နည်း။ အဲဂုတ္တ၊ ပြည်မှရထားမှား၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟုယုံပါသည်တကား၊- ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဤပြည်ကိုဇွတ်ဆီးခြင်းငှါငါလာသလော၊ ထိုပြည်ကိုသွား၍ဖျက်ဆီးထော့ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည်သေခင်မိန့်တော်မူပြီး၊ ဤအကြောင်းစရာများကိုပြန်ပြောကြထော့ဟုပြောဆို၏။
- ၁၃ ထိုအခါ လျှောက်၊ ရှေ့ဗု၊ ယောအာတို့က၊ ရှုမိသာသနာကားအားဖြင့် ကျန်တော်တို့အား အမိန့်ရှိပါလော့၊ ထိုစကားကိုကျန်တော်တို့သည့်နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသောသူတို့သည် ကြားရစေအောင်၊ ယုဝသာသနာကားအားဖြင့်အ
- ၁၄ မိန့်မရှိပါနှင့်ဟု၊ ရာဇဂြာဓကိုဆိုကြလျှင်၊- ရာဇဂြာဓက၊ သေခင်သည်သင်၏သခင်နှင့်သင့်အားသာ၊ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါငါ့စေလွှတ်တော်မူသလော၊ မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍၊ မိမိတို့ရေဟောင်းကိုသောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူသည်မထုတ်လောဟုဆိုပြီးလျှင်၊
- ၁၅ ရာဇဂြာဓသည်ထ၍၊ ယုဝသာသနာကားအားဖြင့် ကွယ်သောအသံနှင့် ကျွေးကြော်လျက်၊ မဟာစရှင်မင်းကြီး အာရှမိရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြထော့၊- ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကီသည်သင်တို့ကိုမထည့်စားစေနှင့်၊ သူသည်သင်တို့ကိုကယ်ထူခြင်း
- ၁၆ ငှါမတတ်နှိုင်း၊- ဟေဇကီက၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုကန်စေမှန်ကယ်ဟုတော်မူမည်၊ ဤမြို့သည် အာရှမိရှင်ဘုရင်လက်သို့မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုမကိုးစားစေ
- ၁၇ နှင့်၊- ဟေဇကီစကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်၊
- ၁၈ အာရှမိရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့်

မိတ္တတာယန္တရံ၊ ထေသိတ္တထာယန္တရံ၊ ထင်
 ထိုပြည်နှင့် တူသော ပြည်တည်းဟူသော၊ ဆန်
 ခေါ်၊ ချစ်ရည် နှင့် ပြည့်စုံသော ပြည်၊ ရန်နှင့်
 ချစ်ဥယျာဉ်များသောပြည်အို့၊ သင်ထိုကိုခိုခြင်း
 ဌာ ငါမလာမှီ တိုင်စောင့်၊ သင်ထိုသည် ကိုယ်
 ချစ်ပင်၏ အသီး၊ ကိုယ် သဘော သဝန်းပင် ၏
 အသီးကိုခါး၍၊ ကိုယ်ရေကန်ကရေကိုသောက်

- ၈၈ ထွက် နေကြဦးလော့- ဟေဇကိက၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ငါထိုကို ကယ်ယူတော်မူမည်ထူမ
 ခြားသောင်းစေနှင့်၊ အပြည်ပြည်သော ဘုရား
 ထိုသည် မိမိထို ပြည်များကို အာရှမိဒွန်နှင့်
- ၈၉ ထက်မှ ကယ်ထွတ်ကြပြီလော့- ဟာမတ်ပြည်
 စံဘုရား၊ အာပတ်ပြည်စံဘုရားထိုသည် အသယ်
 မှာ မှီကြသနည်း၊ သေခရိမ်ပြည်စံ ဘုရား ထို
 သည် အသယ်မှာ မှီကြသနည်း၊ သူထိုသည် ခွ
 မာမိ ပြည်ကို ထက်မှ ကယ်ထွတ်ကြပြီလော့-
 ၂၀ ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရား ထိုတွင်၊ အသယ်
 မည်သောဘုရားသည်မိမိပြည်ကို ထက်မှ ကယ်
 ထွတ်ဘူးသနည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ယေရှု
 ထင်မြို့ကို ထက်မှ အသယ် သို့ ကယ် ထွတ် မှီင်
- ၂၁ မည်နည်းထူ ဆိုထေ၏- ယုဒလူထိုထင်၊ ကေား
 တစ်ဦးကို ဖွဲ့မပြန်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ထူရှင်ဘုရင်အ
 မိန့်တော်မူသတည်း။
- ၂၂ ထိုအခါဟိ ထမိသားဖြစ်သော၊ နန်းတော်ထုပ်
 ဝေဟာကိမ်၊ ဇာရေးတော်ကြီးရှေ့မှ၊ အာသပ်
 သား အတွင်းဝန်ယောစာ ထိုသည် မိမိထို အ
 ဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍၊
 ဘုရားရှင်ကေားကိုကြားလျှောက်ကြ၏။

၃၇

- ထို ကေား ကို ဟေဇကိ မင်း ကြီးသည် ကြား
 လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်
 ကိုချုံ လျှက်၊ မိတ်မှန် တော် သို့ သွားလေ ၏-
 လျှော် တေ အဝတ် ကို ဝတ်လျက် မှီသော နန်း
 တော်ထုပ်ဝေဟာကိမ်၊ ဇာရေးတော်ကြီးရှေ့မှ၊
 အသက်ကြီးသော ယဇ်ပရောဟိတ် ထိုကို၊ အာ
 ဇုတ် သား ပရောဟိတ် ထေရ်သင်္ဂဟ ထံသို့ စေ ထွတ်
- ၁ ထေ၏- ဟေဇကိမင်းမှာထားသောကေားဟူ
 မူကား၊ ယနေ့သည်၃၊ ကွနေ့၊ ဆုမွသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းကိုခံရလေသောနေ့ဖြစ်၏သား၊ ဂွားမြန်ရောက်
- ၂ ခြံသားကိုဂွား မှီင်စောင့်ခွန်အားပေး၊ အသက်
 ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ၊

အာရှမိဒွန်နှင့်ဘုရင်စေထွတ်သော၊ မိမိထွန်ရာဇ
 ရှာဇကေားကိုသင်စံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကြားတော်မူပါစေသော၊ သင်၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသော
 ကေားကိုရှေ့တော်မူပါစေသော၊ သင်သည်ထင်၊
 ကျန်ကြွင်းသော လူထိုအဖို့ ဆုတောင်းပစ္စနာပြု
 ၂ ပါထူ ပြောစေခြင်းငှါ၊- ထေဇကိမင်း စေထွတ်
 သောကျန်ထိုသည် ထေရ်သင်္ဂဟထံသို့ ရောက်လာ
 ကြ၏။

- ၂ ထေရ်သင်္ဂဟကထည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ အာရှမိဒွန်နှင့်ဘုရင်စံကျန်ထိုသည်
 ငါကို ကဲ့ရဲ့ ၍၊ သင်သည် ကြား ရ သော ကေား
- ၃ ကြောင့်မကြောက်နှင့်- ထိုမင်း၌ အခြားသော
 မိတ်သဘောကို ငါ သွင်းပေးမည်၊ သူသည် သိ
 တင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလိမ့်မည်၊ ထို
 ပြည်၌ထားမြင့် ငါဆုံးစေမည် ဟူသော ကေား
 တော်ကို၊ သင် ထို ၏ သခင် အား ပြန် ကြားကြ
 ထေရ်သင်္ဂဟဆို၏။
- ၄ ထိုအခါ အာရှမိဒွန်နှင့်ဘုရင်သည် ထာမိဒွန်မြို့မှ
 ထွက်သွားကြောင်းကိုရာဇရှာဇကြားလျှင်၊ ပြန်
 သွား၍လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင် ထိုက်နေသည်ကို
- ၅ လေ့လေ၏- နောက်တဝန်ကုရှမင်းကြီးတိရက္က
 သည်စစ်ရိတ်လာပြီထူ၊ သိတင်းကြားသောအခါ၊
 ဟေဇကိ မင်း ထံသို့ တမန်ထိုကို စေထွတ်ပြန်
- ၆ ၍၊- သင်ထိုသည်ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကိုပြော
 ရသော ကေား ဟူ မူကား၊ သင် ကိုး ဇာ သော
 ဘုရားသခင်က၊ ယေရှုထင်မြို့သည်အာရှမိဒွန်
 ဘုရင်ထက်သို့ မရောက်ရဟူ၍၊ သင့်ကိုစေည့်
- ၇ ဇာရေးနှင့်- အာရှမိဒွန်နှင့်ဘုရင်ထိုသည်ခပ်သိမ်း
 သော ပြည်ထိုကို ထုပ်ကြံ၍ နှင်းနှင်း ဖွတ် ဆီး
 ကြောင်းကိုသင်သည်ကြားရပြီ၊ ကိုယ်တိုင်လွတ်
- ၈ လိမ့်မည်လော့- ငါ့အားသောထိုသည် ဖွတ်ဆီး
 သောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အ
 မျိုးသား၊ ရေဇန်အမျိုးသား၊ တေထသာမြို့၌ မှီ
 သောဝေင်အမျိုးသားထိုကို၊ သူထို၏ ဘုရားရှာ
- ၉ ထိုသည်ကယ်ယူကြပြီလော့- ဟာမတ်မင်းကြီး
 အာပတ်မင်းကြီးနှင့်၊ သေခရိမ်မြို့၊ ထေနမြို့၊ ဧ
 ဝါမြို့ကို မိုးမသောမင်းကြီးထိုသည်အထက်မှာ
 မှီကြသနည်းထူမှာလိုက်ထေ၏။
- ၁၀ ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည်သံတမန်ထက်
 မှန်ယူ၍ကြည့်ပြီးလျှင်၊ မိတ်မှန်တော်မူထွား၍
- ၁၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြန်လာတော်မူ၏- ထို

အဘိဓမ္မာဓကိမင်းသည်သာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၈၈ ဌာနလျှောက်ဆိုသည်ကား၊-ခေရုမိပ်ပေါ်မှာထိုင်
 တော်မူသော၊ ဣသရေယထမ္မိ၊ဇာဘုရားသခင်၊
 ကောင်းကင်မိုက်မြေစေ့ထောဝရဘုရား၊ကိုယ်
 တော်သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်
 တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိ
 သမျှသောစေတီတိုင်းတိုင်း၊စေပြည်ပြည်တို့စာဘုရား
 သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်း
 ၈၉ ကင်နှင့်မြေကြီးကို ဝန်ထမ်းတော်မူ၏- ဆိုသော
 ဝရဘုရား၊ နားတော်ကို ဟွည့်၍ နားထောင်
 တော်မူပါ။ ဆိုသောဝရဘုရား၊ ဗုဒ္ဓမိတ်တော်ကို
 ခွင့်၍ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည်
 စေထက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့
 ၉၀ ဖြစ်၊ ပြောသောစကားအလုံးစုံတို့ကိုမှတ်တော်
 မူပါ။-ဆိုသောဝရဘုရား၊သကယ်စင်စစ်စာရှုရ
 ရှင်ဘုရင်တို့သည်စေတီတိုင်းတိုင်း၊စေပြည်ပြည်တို့
 ၉၁ ကိုဗုဒ္ဓမိတ်တော်-သူတို့စာဘုရားဗုဒ္ဓကိုမီးထဲသို့စွဲ
 ဖြစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည်ဘုရားမထုတ်၊
 လူထက်မြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဖွတ်မီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါ
 ၉၂ ပြီ။-ဆိုသောဗုဒ္ဓမိတ်တော်ဘုရားသခင်ထောဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော် နာဝရဘုရားတပါးသာ၊ ဘုရား
 သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာရှိသ
 မျှသောတိုင်း၊ နိုင်ငံတို့သည် သိမည်စေကြောင်း၊
 စေထွန်တို့ကို ထိုမင်းထက်မှ ယခုကယ်ထု
 တော်မူပါ။ စေထွန်တိုင်း၊ပန်ပါသည်ယုပဗ္ဗ
 နာပြုလေ၏။
 ၉၃ ထိုအခါ အာရုတ်သားထေရ်ယထဉ္စိတေဇ
 ဓကိမင်းထံသို့စေလွှတ်၍၊ ဣသရေယထမ္မိ၊ဇာ
 ဘုရားသခင် ထောဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား၊သင်သည်အာရှုရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်စေ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ငရွှေမှာပဗ္ဗနာပြုသင့်ဖြစ်၍၊-
 ၉၄ ထိုမင်း၏ စေမှုမှာ ထောဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သောစကားဟူမူကား၊ ဖိစုန်သထိုသို့၊ ကညာ
 ထည်သင့်ကိုမထိခံမြင့်ပြု၍ဖွတ်ရယ်၏။ယေရုရှ
 လင်သထိုသို့ထည်သင့် နောက်၌ ခေါင်းညှိတ်
 ၉၅ ၏- သင်သည် အထယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသ
 နည်းအထယ်သူကိုအော်တစ်ဗွတ်မှတ်နှာထောင်
 ထွားသနည်း။ ဣသရေယထမ္မိ၊ဇာသန့်ရှင်းသော
 ၉၆ ဘုရားကိုပင်ပြုပါသည်တကား၊-သင်သည်ကျွန်
 ဇာအသားဖြင့်ထောဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည်
 ရုက္ခာဇာဗြာဟ္မဇာသဖြင့်တောင်ထိပ်သို့၎င်း၊ လေ

ဗန္ဓုန် တောင်ထေထွန်သို့၎င်း တက်ထာပြီ။ အရဝ
 မြင့်သော အာရုဇာပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသော
 ထင်းရူးပင်တို့ကို ငါရုတ်ထွင်းပြီ။ အမြင့်ဆုံး
 သောအရပ်၊အထီးဇာသောတောထဲသို့ငါဝင်
 ၁၀ ပြီ။- ငါသည်တွင်းတူး၍ရေကိုသောက်ရပြီ။ ငါ
 ၏မြေဝေး၊အားဖြင့် အရုတ္တုမြစ်ထက်ကြားရေ
 ရှိသမျှကို ခန်းမြောက်စေပြီ။ ထုသင် ဆိုမိပြီ
 ၁၁ တကား၊- ငါသည် အထက်စေဗျာသမ္ပုကိုစီရင်
 ကြောင်းနှင့်၊ရှေးကထင်ပြုစွင်ကြောင်းကိုသင်
 သည်မကြားသလော၊ယခုမှထည်းသင်သည်
 မိုင်ခဲသောမြို့တို့ကို ဖွတ်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံဖြစ်
 စေသောသူဖြစ်ပင်စေကြောင်း၊ငါစီရင်ခန့်ထား
 ၁၂ လေပြီ။-ထိုကြောင့်၊မြို့သားတို့သည် အားနည်း
 ကြ၏။ မိုင်တွေ၍မိတ်ဖွတ် လျက်ရှိကြ၏။ တော
 မြက်ပင်နှင့်မိမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ထိပ်မိုး
 ပေါ်မှာပေါက်သော မြက်ပင်နှင့်၊ မကြီးမှီညို
 ၁၃ နှစ်သော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။- သင်၏
 နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌ အမှတ်ထုန်း
 ၁၄ ဖြစ်၊ ထိုကို ငါသိ၏။- ငါ၌ သင်၏ အမှတ်ထုန်း
 ဖြစ်၊ ဇော်ကားခြင်းကိုငါကြားရသောကြောင့်၊
 သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ ပြီးမှ၊ သင်ထာ
 သောလမ်းဖြင့်ပြန်စေမည်။
 ၁၅ သင်မှတ်ရသော မိမိတို့ထက္ခဏာယုမူကား၊ယ
 ရုဇာတွင် အလိုလို ကြီးရင့်သော အထီးအနှံကို
 ၎င်း၊ ဇုတိယဇာတွင်ထိုအတူ ပေါက်သောအရာ
 ဇာကို၎င်းသင်တို့သည်စားရမည်၊ တတိယဇာ
 တွင်မျိုးစေ့ကိုကြံ၍ စပါးကိုမိတ်ကြထေး၊ဇာဇာ
 ၁၆ ဥယဉ်ကိုလည်း၊မိတ်၍အထီးကိုစားကြထေး၊-
 ၁၇ ထေးလွှတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ထူးအမျိုးသား
 တို့သည် တခန်းစောက်မှာ အမြင်စွဲ၍၊ အထက်
 ၁၈ မှာအထီးသီးကြလိမ့်မည်။-ကျန်ကြွင်းသောသူ
 တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲက ၎င်း၊ ထေးလွှတ်
 သောသူတို့သည် ဖိစုန်တောင်ပေါ်က ၎င်းပေါ်
 ထာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မိုက်မြေ စေ့
 ထောဝရဘုရားသည်အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထို
 အမှုကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ ထောဝရဘုရားသည် အာရှုရှင်
 ဘုရင်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထု
 သည်၌မြို့သို့ဝင်ရ၊ မြို့ထဲသို့မြွှားကိုမပြစ်ရ၊မြို့
 ၂၀ ငရွှေမှာပိုင်းလွှားကိုမပြရ၊မြို့ပြင်မှာမပြရ၊ကိုမပြ
 ၂၁ ရ-လာသောထမ်း၊ဖြင့်ပြန်လွှားရမည်။-သို့
 ၂၂ သို့မဝင်ရ-ငါသည်ကိုယ်စွတ်နှာတို့၎င်း၊ကျွန်

ခါပိဏ်ဇနာကိုသင်တော်တော်၊ ဤမြို့ကိုကယ်
တင်ခြင်းငှါ ဇောင့်မမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

- ၈၈ ထိုစခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်
ထည့်ထွက်၍၊ အာဇ္ဈိတတပ်တွင် ထူထောင်နှိုးနှစ်
သောင်းငါးထောင်တို့ကိုပါစပ်စပ်စပ်စပ်နတ်
ဇောဇောထမိန့် ရောက် သော စခါ၊ ထိုထူ စ
- ၈၉ ပေါင်းတို့သည်အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။- အာဇ္ဈ
မိရှင်ဘုရင် သနာခမိပ်သည်သည်။ ထိုစခါမှ
ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေဝမြို့၌ နေထေ
- ၉၀ ၏- နောက်တစ်ခုသည်မိမိဘုရားမှိုသရုတ်၏
မိတ်မှန်၌ ကိုးကွယ် ခဲ့သည်တွင်၊ သားတော် အာ
ဗြဓ္ဌထက် နှင့် ရှုရေဇာသည် ခမည်းတော် ကို
ထားနှင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမန် ပြည်သို့ပြေး
ကြ၏။သားတော် ဒေသရ ထမ္မာနိသည်သည်။ ခ
မည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၃၀

- ၁ ထိုကာလ စခါ ထေရဝါဒမင်းသည် သောနန္ဒ
ထမြင့်၊ အာရုတ်သားပရောဇက်ထေရဝါဒသဉ္စ
ထာ၍၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား၊
ကိုယ်တိုင်အမှုကိုမိရင်လော့၊ သင်သဉ္စအထက်
၁၅၀၊ သေရမည်ထူအမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။-
- ၂ ထေရဝါဒမင်းသည်သည်ထပ်ထပ်ထပ်ထပ်
၃ ၍၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌
သဉ္ဇာဇောင့်လျှက်၊ နှစ်ထင်သောမိတ်နှစ်လုံးနှင့်
ကျင့် ၍၊ နှစ် သက် တော် မူ သည် အ တိုင်၊ ပြု
ကြောင်း ကို စောင်း၊ ဇေ တော် မူ ပါ၊ အကျွန်ုပ်
တောင်းပန်ပါ၏ဟု၊ အလွန်ပိုကျွေးလျှက်၊ ထာ
- ၄ ဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။- တစ်နိကာဝရ
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဖောရသထသို့
၅ ရောက်၍၊- တင်သည် ထေရဝါဒမင်းတံသို့သွား
ပြီးလျှင်၊ သင့်အစ ဝါပိဏ်ဇ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်၏ပဉ္စနာဇကား
ကိုငါကြားပြီး၊ သင်၏ဈာန်ရည်ကိုသည်၊ ငါမြင်
ပြီး၊ သင်၏အသက်၌ တထယ်ငါးနှစ်ကို ငါဆက်
- ၆ ၍ပေးမည်။- သင့်နှင့်ဤမြို့ကိုအာဇ္ဈမိရှင်ဘုရင်
ထက်မှငါကယ်ထွတ်မည်၊ ဤမြို့ကိုငါကွယ်ကာ
ဇောင့် မမည် အရာကို ပြောသောထူ မိန့် တော်မူ
- ၇ ၏- ထေရဝါဒကလည်း၊ သဘောသမန်းသီးအ
ထုံးအစသွားကို ယူ၍ နယ်ပြီးမှ၊ အနာကို ထုံကြ
သော့၊ ထိုသို့ပြုလျှင် မင်းကြီးသည် ထက်သာရ
ထိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

- ၈၈ ထေရဝါဒမင်းကလည်း၊ ငါ့ထည့်မိတ်မှန်တော်
သို့တက်ထိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အထက်ထက်ထာ
- ၉၁ ထက်သေ မှီသနည်းဟု မေးလျှင်၊- ထေရဝါဒ
ထ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း
ပြုတော်မူမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည်သင့်အသေ
ပေး တော် မူ သော ထက္ခ ထာ ထက် သေ ထူ မူ
- ၉၂ ကား၊- ကြည့်ရှုသော့၊ အာခတ်စံးတိုင်းသို့
ပေါ်မှာ ရှေ့သော အရိပ် ကို ဆယ် ချက် ပြန်စေ
မည်ဟု ဆို၏။ ဆိုသည် အတိုင်း ဆယ်ချက် စေ့
ပြီးသောအရိပ်သည်ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။
- ၉၃ ထူမင်းကြီးထေရဝါဒသဉ္စထာဝရဘုရားကြောက်
၉၄ ၍ ရေးထားသော စာဟူမူကား၊- ငါ ထည့်မြစ်
သက်စွာနေ ခဲ့သည် အခါ၊ မရဏာနိင်္ဂတံ၏၊ ထို့
ဝင်ရပါသည်ကား၊ ငါ၌ ကြွင်းသော နှစ်ဈာ
- ၉၅ ကို ငါ ခွံ့ပြီဟု ငါ ဆို သတည်း။- အသက် နှစ်
သောသူထိုစံးနေရာ၌၊ ထာဝရဘုရားကို ငါ မမြင်
ရ၊ မြစ်၊ ရာအရပ် သားတို့နှင့် ပေါင်း ခော် ရသ
- ၉၆ မြင့်၊ နောက်တစ်ခုလူတို့ကိုမမြင်ရ။- ထိုထိန်း
ထဲကဲ့သို့ငါနေသောထိပ်ကို နှုတ်ပယ်၍၊ အခြား
တပါးသို့ ဆောင်သွားပြီး၊ ရက်ကန်းသည်မြဲထ
ကဲ့သို့အသက်သည်လိပ်လျှက်၌ဖြစ်၊ ရက်ကန်း
စင်မှငါကိုပယ်ခြတ်တော်မူလိမ့်မည်၊ တနေ့ရှင်း
တွင် ငါ့ ဆုံးစေ တော် မူ လိမ့် မည်ဟု ငါဆိုသ
- ၉၇ တည်း။- အေးရီးရှိသမျှတို့ကို မျိုးတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ငါသည်ရှင်သေ့ထောက်ထဲကဲ့သို့နတ်
ထိုင်အောင်မြည်ရ၏၊ တနေ့ရှင်းတွင်ငါ့ဆုံးစေ
တော်မူလိမ့်မည်ဟုငါဆိုသတည်း။- ငါသည်တိ
- ၉၈ တိထွတ်နှင့်ရက်ကဲ့သို့မြည်၍ မျိုးကဲ့သို့ညည်း
တွန်ရ၏။ ငါ့ရက်မိတို့ သည် မျှော်ကြည့်၍ အား
လျော့ကြပြီး၊ ထိုဘုရားရှင်၊ ဩဇာမင်းကြီးကိုခံရ
သောအကျွန်ုပ်ထက်၌နေတော်မူပါ။
- ၉၉ အထက်သို့ ငါပြောရမည်နည်း။- အေးဂတိ
ပေးတော်မူပြီး၊ ဂတိတော်အတိုင်းထည့်ပြုတော်
မူပြီး၊ ငါ၌ ကျန်ကြွင်းသော နှစ် ခုသည် ကာလပတ်
ထုံး၊ ငါသည်မိတ်ဆင်းရဲ ခြင်းကိုအောင်းရေ၍၊
- ၁၀၀ မြည်းမြည်းသွားပါမည်။- ထိုဘုရားရှင်၊ ထိုသို့
သောအာ- မြင့်အသက်ရှင်ရပါ၏။ ထိုအရာ၌သ
မျှတို့၌ အကျွန်ုပ်ပိညည်၏အသက်တည်ရပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကိုမြှိမ်း
- ၁၀၁ စေ၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှင်စေတော်မူ၏။- အ
ကျွန်ုပ် ခံရသောဝေ နာ သည် မြင်း ပါ ပြီး၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ ပိညည်ကို သနား၍၊ ဖွတ်ဆီးရာ တွင်း

- ထဲကစွတ်ထူတော်မူပြီး အကျွန်ုပ်တို့ပြန်သွား
- ၈၈ ထိုကိုနောက်တော်သို့ ပြန်လိုက်တော်မူပြီး- အကယ်စင်စစ် မရကားပိုင်သည် ဂုဏ်တော်ကိုမ ချီးမွမ်းရပါ။ သေနေသောသူသည် ဂုဏ်တော် ကိုထောမနာသိခြင်းမဆိုရပါ။တွင်းထဲသို့ဆင်း သောသူသည် သဗ္ဗာဏတော်ကို မမြော်လင့်ရပါ။-
  - ၈၉ အသက်ရှင်သောသူ၊ အသက်ရှင်သော သူသာ လျှမ်းယနေ အကျွန်ုပ်ပြုသကဲ့သို့၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါလိမ့်မည်။ အသေသည် သားတို့အား
  - ၉၀ သဗ္ဗာဏတော်ကို ဖော်ပြရပါလိမ့်မည်။- ထာဝရ သုဇာသဉ်ကျော်ကယ်တင်တော်မူပြီးထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် တသက်လုံး မိတ်ဖွန် တော်၌ စောင်း တီး၍သီခြင်းဆိုကြလိမ့်သတည်း။

၃၉

- ၀ ထိုကာလအခါဗာယဝန်သား၊ ဗာဗုထုန်မင်း ကြီးမေရောဗျူထဝန်သည် ထေဇကိ မင်း နာ ခြံ၊ အနာဇ္ဈာတ် သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့်လက်ဆောင် ပါလျက်၊ တမန်တို့ ကိုစေထွတ်သေ၏။- ဟေဇကိ မင်းသည် သူတို့ ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရွာတိုက် ဖွဲ့သောရွာ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးတိုက်သောနံ့ ထာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့်တဏှာတော်အလုံး စုံတို့ကိုပြုသေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အ ရပ်ရပ်၌မပြသောအရာတစ်ခုမျှမရှိ။
- ၁ ထိုအခါ ပရောဇကဟေရှာယသည် ထေဇကိ မင်းကြီး ထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုသူတို့သည် အ ထယ်သို့ပြောကြပါသနည်း။ အသယ်ပြည်မှအ ထံတော်သို့ ထာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ်၊ ဗာဗု ထုန်ပြည်မှရောက်ထာကြသည်ဟုပြန်ပြော၏။-
- ၂ နန်းတော်၌ အသယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသ မှုကိုမြင်ရကြပြီ။ ထဏှာတော်တွင်ပါမပြသော
- ၃ အရာတစ်ခုမျှ မရှိဟု ပြန်ပြော၏။- ထိုအခါ ထေရှာယက၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာ ဝရဘုရား၏ နှုတ် ကပတ် တော် ကို နားထောင်
- ၄ ထောင့်- နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို၎င်း၊ ယနေ့တိုင် အောင်တိုးသောတို့သည် ဆည်းပူးသမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုထုန်မြို့သို့ ယူသွားရသော ကာလ သည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတရာမျှမကျန် ကြွင်းရဟူ၊
- ၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သင်နှင့်နှယ်၍ရ ထောသင်၏သားမြေးတို့ကို ထည်းယူသွား၍၊

- ထူထိုသည်ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်၌၊ ထူ ထိုတော်လုပ်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထေဇကိ မင်း
- ၀ အားပြောဆိုသေ၏။- ဟေဇကိ မင်းကထည်း၊ ထင် ပြန်ရသောထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ် ကပတ် တော် ကောင်းပါ ၏ ဟူ၍၎င်း၊ အကယ် စင်စစ် င ထက်ထက်၌ပြန်သက်ခြင်းနှင့်သဗ္ဗာဏစောင့်ခြင်း၊ ရှိရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထေရှာယအားဆိုသေ၏။
- ၄၀
- ၀ သင်တို့၏ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ထူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေကြသော၊ နှစ်သိမ့်စေ ကြသော၊- စစ်မှုကိုထမ်းရသော အမိန့် ခုပြီး၊ ထင်၏အပြစ်လည်း ပြေရှင်းပြီဟု၊ ထေရှာယထင် မြို့အားနှစ်သိမ့် စေသောစကားကိုပြော၍ကျွေး ကြော် ကြသော၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ထက်တော်၌မိမိအပြစ်အတွက်နှစ်စစ် ရပြီး၊
  - ၁ တော၌ တစ်ကြောင်သော သူ၏ အသံမှာ၊ ထာ ဝရဘုရား ကြွတော်မူရာ ထမ်းကို ရှင်ကြသော၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ထမ်းခါးတော်ကိုလွှဲပြင်
  - ၂ ဌ်မြှင့်မြှင့်စေကြသော၊- ရှင်ရှမ်းရာရှိသမျှတို့ကို ဖွဲ့ရမည်၊ တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှတို့ကိုမြို့ ရမည်။ ကောက်သောထမ်းများကို ခြောင့်စေရ မည်၊ ကြမ်းတမ်းသောထမ်းများကိုလည်းသုတ်
  - ၃ သင် ရှင် ဆင်ရ မည်။- ထာဝရ ဘုရား ၏ ဘုန်း တော် ပေါ်ထွန်း၍၊ လူအပေါင်း တို့သည် အတူ မြင်ရ ကြလတံ့ဟု၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ် တော် တွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။
  - ၄ တမန်တို့အသံက၊ တစ်ကြောင်သောသူဆိုလျှင် ငါက၊ အသယ်အရာကို တစ် ကြောင်ရမည်နည်း ဟုမေးသော်၊ လူမျိုးရှိသမျှသည်မြက်ပင်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်းတောအပွင့်ကဲ့
  - ၅ သို့ဖြစ်၏။- ထာဝရဘုရား ၏ ထေတိုက်သောအ ခါ၊ မြက်ပင်သည်ညှိုးနွမ်းသွေခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ အကယ်စင်စစ် ထူတို့
  - ၀ သည် မြက်ပင် ဖြစ်ကြ၏။- မြက်ပင်သည် ညှိုး နွမ်း သွေ ခြောက် တတ် ၏။ အပွင့်လည်းကြွေ တတ်၏။ ထာ ဝရ ဘုရား ၏ နှုတ် ကပတ် တဏှာ မူကား၊ ကာလ အစည်အမြဲ တည်၏ထူဆိုသ တည်း။
  - ၁ မိထုန်တောင်သို့ဝမ်းမြောက်စရာသီတင်းကို ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့်သောတောင်ပေါ်သို့တက် ထောင့်၊ ဟေရှာယထင် မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်စရာ သီ

တင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ကွယ်သောစေ့ကို
 ထွင်းထော့၊ မမီးမိမိသဲစေ့ကိုထွင်းထော့၊ သင်
 ထို့စံ ဘုရားသခင်ကိုကြည့်ရှုကြဟု၊ ထူးမြို့ရွာ
 ၈၈ ထို့စားပြောထော့၊- ကြည့်ရှုထော့၊ထွင်းထော့
 ဝရဘုရားသည်၊ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်ကြွလာ၍၊
 ထက်ရိုးတော်စား၊မြင့်စေ့မိုးရတော်မူလိမ့်မည်၊
 မိမိခံတော်မူထိုက်သောစေ့ မိမိ၌ ပါလျက်၊ စု
 ၈၉ ထပ်တော်သည် ခွေတော်၌ မှီ၏- မိမိသိုးစုကို
 ထိုးထိန်း၊ကဲ့သို့ကြွေးငွေ့တော်မူမည်၊ သိုးသ
 ထပ်ကိုရှိ၍ပိုက်ငွေတော်မူမည်၊ သားငယ်ရှိ
 သောသိုးမထိုက်သည်၊မြည်းညှင်းစွာပို့ဆောင်
 တော်မူမည်၊
 ၉၀ ရေချွေးကိုထက်ဆွန်းမြင့်မြင့်ထော့သူ၊ငိုဇာ
 ကောင်းကင်ကို မိမိထပ်မြင့် ထွာသောသူ၊ မြေ
 မှုန်ကို တင်းတောင်းမြင့်မြင့် ထွက်သောသူ၊
 တောင်ကြီးကို မှိန်ခွင်မြင့်၎င်း၊ တောင်ငယ်ကို
 ကပ်ပယ်မြင့်၎င်း မှိန်သော သူကား၊စေတယ်သူ
 ၉၁ နည်း၊- ထာဝရဘုရား၊စံပိညည်ကိုစေတယ်သူ
 စစ်ကြောသနည်း၊ ထိုဘုရားနှင့် တိုင်ပင်၍၊ စ
 ၉၂ ထပ်သူသည်၊ထကြီပေးသနည်း၊- စေတယ်သူ
 နှင့်တိုင်ပင်တော်မူသနည်း၊ထိုဘုရားကိုစေတယ်
 သူသွန်သင်သနည်း၊ထိုဘုရားအားတရားလမ်း
 ကို ပြ သော သူ၊ ပညာ နည်းကို ပေးသော သူ၊
 ညာဏ်လမ်းကို ညွှန်သောသူကား၊ စေတယ်သူ
 ၉၃ နည်း၊- လူထူမျိုးမျိုးတို့သည် ရေပုံးမှ ကွသော
 ရေစက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မှိန်ခွင်၌ မြို့မှုန်ကဲ့သို့ ထင်
 မှတ်စရာရှိ၏၊ ကျန်းတို့သည်ထည်း၊ လွင့်တတ်
 ၉၄ သောစေတုမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏၊- ထေဗန္ဓုန်တော
 သည် မီးပွေးတို့ မလောက်၊ ထိုတော၌ရှိသော
 တိရိစ္ဆာန်တို့ သည်ထည်း၊ မီးရွှေရာ ယင်းတို့ မ
 ၉၅ ထောက်၊- ခပ်သိမ်းသောလူထူမျိုးမျိုးတို့သည်
 စေတယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ခွေတော်၌ဖြစ်ကြ၏၊
 စေတယ်မျှမဟုတ်သောစေတုထက်သာ၍ ငယ်
 သကဲ့သို့၎င်း၊စနုတ္တကဲ့သို့၎င်းမှတ်တော်မူ၏၊
 ၉၆ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို စေတယ်သို့ပုံပြရ
 ထုံနည်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်စေတယ်မည်သောပုံ
 ၉၇ သတ္တန်တူသည်ဟုဆိုရထုံနည်း၊-ပန်းတည်း၊
 သမားသည် ရုပ်တုကို သွန်း၊ ပြီးမှ၊ ပန်းတိမ်သ
 မားသည်ထူနှင့်စွမ်းပုံ၍၊ငွေကြိုးကိုထည်းလုပ်
 ၉၈ တတ်၏၊- စေသိုးထိုက်သော စေလျှကို မလျှ နှိုင်း
 သောသူသည်၊ မစေ့မမြေတတ်သော သစ်သား
 ကိုရွေးကောက်ပြီးမှ၊ မြဲမြံသော ရုပ်တုကိုလုပ်

စေခြင်းငှါ၊ ထိခွာသောထက်သမားကိုခွာတတ်
 ၁၀ ၏- သင်တို့သည်မသိကြသထော့၊ မကြားကြ
 သထော့၊ရှေးဦးစွာမှစ၍သင်တို့စားမစော်မပြ
 သထော့၊မြေကြီးတည်သည်၊ထေကြောင်းကိုနား၊
 ၁၁ မထည် ကြ သထော့၊- မြေကြီးစယ် စေပေါ်မှာ
 ထိုင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကို နှံ့ကောင်းကဲ့သို့မှတ်
 တော်မူသထော့၊ ငိုဇာကောင်းကင်ကို ဗုတ်နှာ
 ကြွတ်ကဲ့သို့ကြွတ်၍၊ ရေစရာကဲ့သို့မြဲမြံတော်
 ၁၂ မူသထော့၊- မင်းတို့ကိုခွတ်ချ၍၊ မြေကြီးထရား
 သူကြီးတို့ကို စနုတ္တကဲ့သို့ မြစ်စေတော် မူသော
 ၁၃ သူပေတည်း၊- စကယ်စင်စစ်သူတို့ကိုမမိတ်မ
 ဖျိုးရ၊စကယ်စင်စစ်သူတို့၏ ဖျိုးလေ့ကိုမကြံရ၊
 စကယ်စင်စစ်သူတို့စပ်သည်၊မြေ၌စေခြစ်မစွ
 ရ၊ သူတို့စေပေါ်မှာ မှတ်တော်မူသမြင့်၊ သူတို့
 သည်ညှိုးနွမ်းသွေးခြောက်၍၊ ထေထွေသည်သူ
 တို့ကိုခွဲကဲ့သို့တိုက်ထွင်းလိမ့်မည်၊
 ၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ငကိုစေတယ်သို့ပုံပြရထုံနည်း၊ ငါ
 သည်စေတယ်သူနှင့်တူရထုံနည်း၊ထူး၊သိရှိ၍၊
 ၁၅ သော ဘုရား မေးတော် မူ၏- စေတယ်သို့ရှော်
 ကြည့်ကြထော့၊ ထိုစေတုတို့ကို စေတယ်သူစံ
 ဆင်းသနည်း၊ ထိုသူသည်သူတို့စေတုံးစေရင်းကို
 အရေစေတွက်စား၊မြင့် ထုတ်ဆောင်တော် မူ၏၊
 အထုံ၊နံ့တို့ကိုနာမည်မြင့်ခေါ်တော်မူ၏၊ခွန်စား
 ကြီး၍ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသောကြောင့်၊
 တန်တရမျှမပေါ်ဘဲမနေရ၊
 ၁၆ ထိုထာကုပ် စေမျိုး၊ သင်သွားသော ထမ်းကို
 ထာဝရဘုရား၊သိတော်မမူထူး၊ စေတယ်ကြောင့်
 ပြောသနည်း၊ ထိုအထရေထ စေမျိုး၊ သင်စေမှု
 ကိုသင်စံဘုရားသခင်မှတ်တော်မမူထူး၊စေတယ်
 ၁၇ ကြောင့်ဆိုရသနည်း၊- ထာဝရဘုရားသည် စ
 စည် စမြ တည်တော် မူသော ဘုရားသခင် မြစ်
 ကြောင်း ကို ၎င်း၊ မြေကြီး၊ စွန်း၊ ထိုင်စောင်စန်
 ထင်းတော် မူသော ထွင်းမြစ်ကြောင်း ကို ၎င်း၊
 မောတော်မူခြင်း၊ပင်ပန်းတော်မူခြင်းမရှိ၊ စစ်၍
 မကုန်နိုင်သောညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြောင်း၊
 ၁၈ ကို ၎င်း၊သင်သည်မသိမကြားဘူးထထော့၊- ထို
 ဘုရားသည် မောသော သူတို့စား၊ ခွန်စားကို
 လေးတော် မူ၏၊ နွမ်းနယ်သော ထူ ထိုစား၊ စ
 စွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စေရန်ကို လေးတော်
 ၁၉ မူ၏၊- ထူမျိုးတို့သည် မော၍ပင်ပန်း၊ ခြင်း၊ထို့
 ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ထူထင်ထိုသည်ထည်း၊ထိ
 ၂၀ မိမိ သဲကြ လိမ့်မည်၊- ထာဝရ ဘုရားကိုရှော်

ထာဝရသောသုတေသနကား၊ စောစောပြည်ကြွယ်ဝမည်၊
 ဤသင်းတက်သို့ မိမိတို့ အထောက်ကို အထက် ပြု
 ဖွင့်ကြ ထိခံမည်၊ ပြေးသော် ဘည်း ဗေဒ ပန်း၊
 ခရီးသွားသောအခါမပေးရကြ။

၇၁

- ထက္ကန်း၊ တနိုင်ငံ အရပ်တို့၊ ငွေစွာ ငြိမိဝံ့
 စွာအကြံ၊ ထုထမ်း၊ ချိုးထိုး၊ စောစောပြည်ကြွယ်ဝ
 ကပ်၍ပြောကြားထုတ်ဖော်ကြကုန်သော။
- ပြောသော်လည်း မကံသာ ထိုက်ထက်သော ထု
 ထို အစွေ ပြည်က၊ အထက်သို့ ပေါ်သောအထ
 နည်း၊ ထုထမ်း၊ ချိုးထိုးကို သူ့အပ်၍၊ နှစ်ဘုရင်
 ထိုကို အုပ်စိုး၊ ခြေငြိမ်း၊ သံ၊ အထက်သို့ မီရင် ထ
 နည်း၊ ရန်သူတို့ကို ထုတ် ထားငွေစွာ ခြေစွန့် ကဲ့
 သို့ငှာ၊ ထုတ်ဖော်ငွေစွာ ထွင်သော စွဲကဲ့သို့ ငှာ၊
- အထက်သို့ ဖြစ်သောနည်း- ရန်သူတို့ကိုလိုက်
 ရုန်း၊ မိမိခြေမနင်းသွားသောထဲ ငြိမ်း၊ ထေးမမြို့
- ထွန်သွား၊ ရုန်း- ထိုအမှုများကို မီရင် ခန့်ဆင်း
 ထွက်၊ ငွေစွာ၊ စွာစွာ၊ ထုထမ်း၊ အစည်အဆတ်တို့
 ထိုသော် သူ ထည် အထက် သူ နည်း၊ ထု စု
 ထား၊ အစိုး၊ ဆုံးသောသူဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံးသော
 ထုထိုနှင့်မိသောငါထာဝရဘုရားပေတည်း။
- ထက္ကန်း၊ တနိုင်ငံအရပ်တို့သည်မြင်၍ကြောက်
 ကြမ်းခြေကြီးစွန်းသောထိုသည်ထိတ်ထိတ်သော
- မိတ်နှင့် ချည်းကပ်၍စုဝေးကြ၏- ထိပ်မှီးရှင်း
 ထထောက်ကို ထထောက်မမ၍၊ ညီအစ်ကိုနှင့်
 ထထောက်ကိုထထောက် မမီး၊ မိတ်နှင့်ဟုဆိုကြ
- စီး- ထိုသို့ ပန်းတည်း၊ သမားသည် ပန်းတိမ်သ
 မားကို နှိုးဆော်တတ်၏၊ သံတူနှင့် နှောစောသော
 ထုထည်၊ ပေပေါ်မှာ မြိုက်သောသူကိုတည်း၊ နှိုး
 ဆော်၍၊ ဂထေကောင်းသည်ဟု ဆို တတ်၏၊ ရုပ်
 တုကိုပလွပ်စွာ၊ ခြေငြိမ်း၊ သံ၊ မြိုက်နှင့် မြိုက်သော
 ထတ်၏။
- ကျွန် အထွေထွေ၊ ငါ ရွေးချယ်သော ထု ထာ
- ထု၊ ငါအထွေထွေသြဟံ၏သား၊- ခြေကြီးအစွန်း
 ထံမှားမှငါထက်ဆွဲ၍သော်သော၊ သင်သည် င
 ထွန်ဖြစ်ထုတ်၍၊ သင့်ကိုငါရွေးချယ် ပြီ၊ သင့်
 ကို မပြစ်မပယ်ဟု၍ငှာ၊ ဂတိကို ခံရသောသူ-
- မ မီး၊ မိတ် နှင်း၊ ငါ သည် သင့် ထက်မှာ ခြံ၏။ ခ
 ကြောက် နှင်း၊ သင်၏ဘုရားထောင် ငါသည် သင့်
 ထိုမိတ်ခံစေမည်၊ သင့်ကိုစောင့်မမည်၊ ငသန္တာ
- ထက္ကန်း၊ ထက်မြင့် ထောက်ပံ့မည်- ထင်၍ အ
 ချယ် ထွက်သောသူတို့သည် ချယ်ကြောက်မြင်း

- နှင်း၊ ချယ် ချာထက်မြင်း၊ မြိုကြွယ်ဝမည်၊ ထင်၍ရန်
 ပြုသောသူတို့သည် အထက်သို့ မထုတ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်၍၊ ရှင်းရှင်းထွက်မီးမြင်း၊ ထိုရောက်ကြွယ်ဝ
 မည်- ထင်၍ အနီးကပ်သတ်ပြုသောသူတို့ကို
 ထင်သည်မှာ ခံစေရမည်၊ သင့်ကိုခံစေလိုက်သော
 ထုထိုသည် အထက်သို့ မထုတ်သကဲ့သို့ငှာ၊ အ
- နက္ကထက်ထက်ကဲ့သို့ငှာဖြစ်ကြထိခံမည်- အ
 ကြောင်း၊ မူကား၊ ထင်၏ ဘုရား၊ ထင် ထာဝရ
 ဘုရားက၊ မမီးမိတ် နှင်း၊ ငါမမည်ထု၊ သင့်အား
- ဆိုထွက်၊ ထင်၏ထက္ကထက်ကိုကိုငှာမည်- ဆို
 ထိုကောင်းထာထုတ်၊ အမျိုးငယ် အထွေထွေမမီး
 မိတ်နှင်းငါသည် သင့်ကိုမစောသောဖြစ်၏၊ သင့်ကို
 ရွေးချယ်သောသူသည်၊ အထွေထွေအမျိုး၏သင့်
 ရှင်းသောဘုရားဖြစ်သည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိမိ
- တော်မူ၏- ငါသည်သင့်ကိုအထွေထွေသောပေါ်
 နတ်စရာ၊ သန္တာ၊ ခတ် ထင်ဖြစ်စေမည်၊ ထင်
 ထည် ထောက်ကြီး၊ ထိုကိုနယ်၍ ညွှတ် စေမည်။
- ထောက်ငယ်ထိုကို စွဲကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်- ထုထိုကို
 ထွေ၍၊ ထေထည်သူတို့ကိုထိုက်ထွားထိခံမည်၊
 စုန်တိုင်း၊ ထွင်ထိခံ မည်၊ ထင် မူကား၊ ထာဝရ
 ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ထိခံမည်၊ အထွေထွေ အ
 မျိုး၏သင့်ရှင်းသောဘုရား၌ ဝါကြွားထိခံမည်။
- ဆင်းရဲသောသူနှင့်တော်စွတ်သောသူတို့သည်
 ရေကိုခွာ၍မထွေ၊ ရေငယ်၍ ထွားသွေမြောက်
 ထောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည်သူတို့စကား
 ကို နားထောင်မည်၊ အထွေထွေအမျိုး၏ ဘုရား
- ထင် ဖြစ်သော ငါသည် ထု ထိုကို မစွန်း- မြင့်
 ထောအရပ်ထို၍ဖြစ်ကိုငှာ၊ နိမ့်သောအရပ်ထို၍
 စမ်းရေကိုငှာ ငါပေါ်ထံစေမည်၊ ထော အရပ်၌
 ရေကန် ချားကိုငှာ၊ ဆွေ မြောက်သော အရပ်၌
- စမ်းရေတွင်းချားကိုငှာဖြစ်စေမည်- ထော၌
 အာရပ်ပင်၊ အကာစုပင်၊ ရေတုပင်၊ ထံတွင်ပင်
 ချားကိုငှာ၊ ထွင်မြင်၍ ထင်းစုပင်၊ ထင်ရပ်ပင်၊
 ထာရပ်ပင် ချား ကို ငှာ ရောနှော ထွက် မိတ်
- မည်- သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်အမှုကို
 မီရင် ဖြစ်၊ အထွေထွေ အမျိုး၏ ထင် ရှင်း သော
 ဘုရား ခန့်ဆင်းတော်မူကြောင်း ကို၊ ထိုသူ အ
 ပေါင်းထိုသည် ထိမြင်၍၊ ဆင်မြင်နားထည်ကြ
 ထိခံမည်။
- ထင်ထို၏ အမှုကိုစောင့်ကြည့်သောထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိမိတော်မူ၏၊ ထင်ထို၏မိတ်ခံသော ထက်
 ထေချားထိုထု ထိမြင်သောထု၊ ထာကုပ်အပျံ။

၂၂ စိန္တသုရင်္ဂမိနိတောဓမ္မစိန္တ- ထုတ်တော်၌ အနာဂတ္တိစရာထိုကို ငါထိုစားပြကြစေ၊ အရင်ခြစ်သွားသောစရာထိုသည်အထက်သို့ခြစ်သည်ကို ငါထိုဆင်ခြင်၍၊ ထိုစရာထို၏ အဆုံး ကို သိရမည်အကြောင်း၊ ဖော်ပြကြစေ၊ သို့မဟုတ်၊ ခြစ်ထုတ်သောစရာထိုကို ငါထိုစားတော့ပြောကြ

၂၃ စေ-သင်ထိုသည်ဘုရားခြစ်သည်ကို ငါထိုသိရမည် အကြောင်း၊ ခြစ်ထုတ်သော စရာထိုကို ပြကြသော၊ အရှင်အရှင်တယောက်ကိုတယောက် ဖြည့်စွဲစေခြင်းမည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအမှု၊ ဆိုးသောအမှု တစုံတခုကို ပြကြသော-

၂၄ သင် ထိုသည် အထက်မှ မထုတ်သော စရာထက်သာ၍ ထုတ်မာကြ၏၊ သင်ထို အမှုထည်၊ အထက်မှမထုတ်သောအမှုထက် သာ၍ ထုတ်မာ၏၊ သင်ထိုကို ရွေးထူသော သူသည် ရွံ့ရှာစွယ်ခြစ်၏။

၂၅ ခြောက်စွတ်နှာ၌ ထုတ်ယောင်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ သူသည်ထာဝရဓိမိနည်း၊ နေထွက်ရာစွယ်၌၊ ငါ့မကိုပဌနာပြုလိမ့်မည်၊ ထိုးထိန်းစားသည်ထိုးမြေကို နင်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူသည် မင်းထိုကို ထိုးမြေ အမှတ်နှင့် ကျော် နင်းလိမ့်မည်-

၂၆ ငါထိုသည်ထိုရမည်အကြောင်း၊ ရွှေစီးစွာစုစ၍ အထက်သူသည် ယောဠောသနည်း၊ စွန်ပေ၏ထိုသည်ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ရွှေမဇ္ဈက အထက် သူသည် ယောဠော သနည်း၊ ဖော်ပြသောသူ တယောက်မှ မရှိ၊ ယောဠောသောသူ တယောက် မှမရှိ၊ သင်ထို စကားကို

၂၇ ကြားသောသူတယောက်မှမရှိ- ဤမည်သော အမှုထိုသည် ခြစ်ကြ လိမ့်မည်ဟု၊ ရွှေစီးစွာ ငါထည်မိဆုန်မို့ အားပြောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ရာထိ ထင်းကိုကြားပြောသောတမန်ကိုထည်၊ ယေရု

၂၈ စွယ်စုံသို့ ငါစေတုတ်၏- သူထိုကို ငါကြည့်စွသောအခါ၊ တစုံတယောက်မှမရှိ၊ သူထိုတွင်ထိပါး သော သူတယောက်မှမရှိ၊ ပြန်ပြောစေ

၂၉ ခြင်းငါ သူထိုကို ငါပေးမြန်းသော်လည်း- သူထိုသည်အကြောင်းမှမရှိ၊ ခြစ်ကြ၏၊ သူထိုအမှုစွာလည်း၊ အထက်မှ မထုတ်၊ သူထို သွန်းသော ရုပ်တုထိုထည်၊ အတ္တမရှိ၊ စေတုတ်ထက်ခြစ်ကြ၏။

၄၂

• ငါ ထောက် မသော ငက္ခန်ရင်း၊ ငါ နှစ်ထက် ဖြတ် နိုး ရာ ငါ့ရွေးစွယ် သော သူ ကို ကြည့်စွ

သော၊ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါ့ညည်ကို ငါထည်စေမည်၊ သူသည် ထု အမျိုးမျိုး ထိုကို တရားစေ

၂ လိမ့်မည်- အောင်တစ်ခြင်း၊ ကျွေးကြော်ခြင်းကို မပြုစွန့်၊ ထမ်းခရီး၌ သူ၏အထက်ကို အထက်သူ၌

၃ မကြားစေရ- နင်းနယ်ထွက်၌ သောကျူ ပင်ကို မရှိ၊ အတောက်ထေးသော မီးစာကို မသတ်၊ တရားသည် ခြုံခြုံခြင်း၊ သို့ရောက်မည်အကြောင်း

၄ မိရင်လိမ့်မည်- မြေကြီးပေါ် ဘုတရားတော်ကို မတည် စေ မှီ ထွင် အား မလျော့၊ မိတ်တည်းမစွယ်ရ၊ သူ၏တရားကို ထည်၊ တက္ကန်းတနိုင်သားထိုသည် မှော်ထင်ကြလိမ့်မည်။

၅ မိုဏ်းကောင်းကင်ကို ခန့်ဆင်း၍ ကြယ်တော်မူသော၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးထဲက ခြစ်သရွှာထိုကို ခင်းကျင်းတော်မူသော၊ မြေကြီးပေါ် ဘုရားသော သူထို အား အထက် ကို ငင်း၊ မြေကြီးထိုကျော် နင်း၊ သော သူထို အား ဝိညည်ကို ငင်း ပေးတော် မူသော သူရားသခင် ထာဝရ သူရားမိန့်

၆ တော်မူသည်ကား- ငါထာဝရ သူရားသည်သင့်

၇ ကိုတရားသဖြင့် ပေါ်ထားသည်ခြင်း၊ ထက်ဆွဲထွက် ထောက် မမည်၊ သင် ထည် ကမ်းသော စွတ်မိထိုကို ခွင့်မိန့်သောငှါ ငင်း၊ ဣဝံသော သူထိုကို ထွတ်မိန့်သောငှါ ငင်း၊ ဖောင်မိုက်၌ နေသော သူထိုကို အမိုက်ထောင်ထဲက ချွတ်ထူ မိန့်သောငှါ ငင်း၊ သင့်ကို ထုစွာနှင့် ပဋိညည် ခွဲရာ

၈ ထို၊ ထု အမျိုးမျိုး ထင်းစရာ ထိုခန့်ထားမည်- ငါသည် ထာဝရ သူရားခြစ်၏၊ ထိုနာမသည် ငါ့မခြစ်၏၊ ငါ့နန်းကို အခြားသောသူအား ငင်း၊ ငါ့ထရေကို ရုပ်တု ဆင်းတုထိုအား ငင်း ငါမပေး-

၉ အရင် ယောသော စရာထိုသည် ခြစ်ကြပြီ၊ အထက်သော စရာထိုကို ထုငါထောက်၏၊ မပေါ်ထား မှီသင်ထိုအား ငါပြုစွန့်၏။

၁၀ ပင်ထက်ကို ကူးသောသူမှစ၍၊ ပင်ထက်၌ မှီထမှုထို နှင့်တကွ၊ တက္ကန်း တနိုင်ငံ အရပ်စွာ၊ ထို အရပ်၌ နေသော သူစွာ ထို၊ ထာဝရ သူရားအား အသစ်သော သိခြင်းကို ဆိုကြသော၊ မြေကြီး စွန်းထိုမှ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း၊ ကြသော-တောနှင့်တကွ တော၌ မှီသော မြို့ရွာ၊ ကောဇီအရပ်အား ထိုသည်ကျွေးကြော်ကြစေ၊ ကျောက်၌ နေသော သူထိုသည် သိခြင်းဆိုကြစေ၊ တောင်

၁၁ ထိပ်ပေါ် ကကျွေးကြော်ကြစေ- ထာဝရ သူရားကို ချီးမြှောက် ၍၊ တက္ကန်း တနိုင်ငံ အရပ် ထို၌ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်းကြစေ။

- ၈၈ ထာဝရဘုရားသည် သူရဲကဲ့သို့ ထွက်ကြွ၍၊ ခပ်သူရဲကဲ့သို့ ကိုယ်မိတ်ကိုယ်နှိုးဆော်တော် မူလိမ့်မည်။ ဆော်တော်ကျွေးကြော်၍ ရန်သူတို့တ
- ၈၉ ခတ်၌ ထားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။- ငါသည် ကြာမြင့်စွာတိတ်ဆိတ်ထွက်နေပြီ။ ထိုသို့နေ၍ အောင်ရဦးမည်။ ထောသောစွာ၊ မြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိစ္ဆာကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်သက်၌
- ၉၀ ဤရှက်ဇူး၊ ရှက်ဆီးမည်။- တောင်ကြီးတောင် ငယ်စွာကို ကျွေးမြှောက်စေမည်။ သူတို့အပင်၌ ထမ္ဘာတို့ကို ထည်း၊ ညို၊ နွမ်း၊ စေမည်။ မြစ်များကို ထုန်းမြစ်စေမည်။ ရေကန်များကို ခန်းမြောက်
- ၉၁ စေမည်။- ရှက်မိကန်းသောသူတို့ကို မိမိတို့မသိ သောလမ်း၊ မြင့်ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့မကျွမ်း သောခရီး၌ သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှောင် မိုက်ကို ထင်းစေမည်။ ကောက်သောလမ်းကို ထည်း၊ မြောင့်စေမည်။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြုမည်။ သူတို့ကိုမစွန့်ခြင်း။
- ၉၂ ရုပ်တုဆင်းတုကို ပိုထိုက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု၊ သွန်း သောရုပ်တုတို့အား ဆိုသောသူတို့သည် ထွန် မြင်းကိုခံရ၍၊ အထွန်အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်
- ၉၃ ကြလိမ့်မည်။- နားပင်းသောသူတို့၊ ကြားကြ ထေးဦးရှက်မိကန်းသောသူတို့၊ သင်္ဃာတည်မြင်
- ၉၄ ရတနာသောငှါ ကြည့်၍ ကြလေးဦး- ကျွန်ုပ်တို့အား အထွယ်သူကန်းသနည်း။ ငါစေထွတ်သောတ မန်ကဲ့သို့ အထွယ်သူသည် နားပင်းသနည်း။ င မိတ်ဆွေကဲ့သို့ အထွယ်သူကန်းသနည်း။ ထာဝ ရဘုရား၏ကျွန်ကဲ့သို့ အထွယ်သူကန်းသနည်း။-
- ၉၅ သင်သည် မှားစွာ မြင်သော်လည်း၊ အာရုံမပြု တတ်။ နားပွင့်လျက်ရှိသော်လည်း၊ မကြားတတ်။-
- ၉၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိမြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်သက်သဖြင့်၊ တရားတော်ကို ချီး မြှောက်၍ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော် မူမည်။
- ၉၇ ဤလူမျိုးသည် လူယူ၊ ရှက်ဆီးခြင်းကိုခံရသော အမျိုးဖြစ်၏။ မှီသမျှတို့သည် တွင်း၌ အချုပ်ခံရ ၍၊ ထောင်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။ ရှက် ဆီးရာဖြစ်သောအခါ၊ အထွယ်သူများ နှုတ်မယူ၊ ထုထုရာ ဖြစ်သောအခါ၊ ပြန်ပေးလေးတု အ
- ၉၈ ထယ်သူများဆို- သင်တို့တွင် အထွယ်သူသည် ဤကားကို နားထောင်မည်နည်း။ နောင်ကာလ
- ၉၉ ထိုအထွယ်သူကြား၍ မှတ်မည်နည်း။- ထုထုရာ

- ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာကုပ်ကိုငင်း၊ ထားမြဲထိုက်ထက် သို့ အသရေထကိုငင်း၊ အထွယ်သူအပ်သနည်း။ ငါတို့ဖြစ်မှားသော အရှင်ထာဝရဘုရားအပီ တော်မူသည်မထုတ်သော၊ ထုထိုက်သည် နောက် တော်သို့မလိုက်၊ တရားတော်ကိုမကျင့်ဘဲနေကြ
- ၁၀၀ ။- ထိုကြောင့်၊ မြင်းစွာသော အဓိကံထော် ထွက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစစ်တိုက်ခြင်းကို ထု ထိုက်ပေါ်သို့ ထွန်းလောင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ပတ်လည်၌ မီး၊ မြို့၊ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် မသိကြ၊ မီးလောင်သော်လည်း၊ သတိမထားမိ နေကြ၏
- ၄၃
- ၁၀၁ ဆိုထာကုပ်အမျိုး၊ အသရေထအနွယ်၊ သင့် ကို ခန့်ဆင်းပြုစင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မမိုးရိမ်နှင့်၊ သင့်ကို ငါ ရွေးနှုတ်ပြီ။ နာမမြင့်မှည့်ပြီ။ သင့်ကို ငါဆိုင်
  - ၁၀၂ ။- သင်သည် ရေကိုရှောက်သွားသောအခါ၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကို ရှောင်သွား သောအခါ၊ မနစ်မစွန်းရ၊ မီးကိုခင်း၊ နင်းသောအ ခါလည်း၊ မသောင်ရ၊ မီးလျှံလည်း၊ မညှိရ။- အ ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးသောသခင်၊ အ သရေထအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးဘို့၊ အရတ္တ၊ ပြည်ကိုငင်း၊ သင့်အ တွက်ကုန်ပြည်နှင့်သောပြည်ကိုငင်းငါပေး၏။-
  - ၁၀၃ သင်သည် ငါမြတ်နိုးရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသ ရေရှိပြီ။ ငါလည်း ချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အ တွက်လူတို့ကိုငင်း၊ သင်၏အသက်အတွက်လူမျိုး
  - ၁၀၄ တို့ကိုငင်း ငါပေးမည်။- မမိုးရိမ်နှင့်၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိ၏။ အရှေ့မှတ်နှာမှသင်၏အမျိုး အနွယ်ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မှတ်နှာ
  - ၁၀၅ ၄ သင့်ကိုစုသိမ်းမည်။- အပ်ထေးတု၊ မြောက် မှတ်နှာကိုငင်း၊ မထိမ့်နှင့်ဟု၊ တောင်မှတ်နှာကို ငင်းငါပြောမည်။ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်း
  - ၁၀၆ ၄ သောသို့၊ တည်းဟူသော- နာမမြင့်သရတ် သောသူ၊ ငါ၏ဘုန်း အသရေတို့ ငါခန့်ဆင်းပြု စင်၍၊ ဧကန်စပ်စပ်လုပ်ပြီးသောသူအပေါင်းတို့ ကိုဆောင်ခဲ့လော့ထုငါပြောမည်။
  - ၁၀၇ ရှက်မိ မှီလျက်ပင် ရှက်မိကန်းသောသူနှင့်၊ နားမြဲလျက်ပင် နားပင်းသောသူတို့ကို ဆောင်ခဲ့
  - ၁၀၈ လေး- လူအမျိုးမျိုး၊ အစုစုတို့သည် ခုန့်၊ ခည်း ဝေးကြစေ၊ သူတို့တွင်အထွယ်သူသည် ဤအမှု

ကိုဖော်ပြမည်နည်း။ အရင်ခြံငယ်တို့သော အ
ရာကို အထယ်သူထောပြောမည်နည်း။ သူတို့
သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊
သတ်သောတို့ကိုပြုကြစေ။ သို့မဟုတ်၊ နားထောင်
၍ ချီဆိုမှန်သည်ထပ်မံမည်။

၈၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့
သည်၊ ငါကိုသိမှတ်ယုံကြည်၍၊ ငါသည်မှန်ပြီဟု
နားထည်မည် အကြောင်း၊ ငါ၏သက်သေ၊ ငါ
ရွေးကောက်သောကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ငရွှေမှာ၊ ဝန်
ဆင်းရာထဲက အထယ်ဘုရား သခင်မျှမဖြစ်၊ င
နောက်မှာထည်။ အထယ်ဘုရား သခင်မျှမရှိ
၈၉ ရာ- ငါတပါးသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၍၊ ငါမှ
၉၀ တပါးက ထံတင်သောသခင်မရှိ။- ငါသည်ရှာ
မိတ်ထားနှင့်သည့် အတိုင်းကယ်တင်ပြီး၊ ငါဝေ
ပြီနှင့်ပြီး၊ သင်တို့တွင် အခြားတပါးသော ဘုရား
သည် ဖော်ပြနှင့်သည် မထုတ်၊ ငါသည်ဘုရား
သခင်မှန်ပြီဟု၊ သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်
၉၁ ကြ၏။- နေ့ရက်ကာလမဖြစ်မှီ ငါသည် ဘုရား
ဖြစ်၏။ ထက်မှတစ်ဆယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်နိုင်၊
ငါပြုသော အမှုကို အထယ်သူတို့တားမည်နည်း
ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၂ သင်တို့ကို ရွေး နှုတ်သောသခင်၊ အသရေထ
အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အတွက်၊ ဗာဇုလုပ်
မြို့သို့စေလွှတ်၍၊ ပြေးသောမြို့သားတို့နှင့်ခါထဲ
လူများကို သူတို့ဖျော်ရွှင်ရာ သဘောသို့ဆင်းစေ
၉၃ မည်။- ငါသည် သင်တို့၏သန့်ရှင်းသောထာဝရ
ဘုရား၊ အသရေထ အမျိုးကို ဝန်ဆင်းသော
ဘုရား၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၉၄ ပြင်းထန်သော ပင်ထယ် ရေ၌ ထမ်းခါးကို
၉၅ ဝန်ဆင်းတော်မူထသော၊- ရထားများ၊ မြင်းများ
နှင့်တကွ၊ စစ်သူရဲ အလုံးအရင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့
တော်မူထသော၊ သူတို့ကိုမထနိုင်စေရန်တပြိုင်
နက်တည်း၊ တိမ်းရှောင်၍၊ မီးစာသေသကဲ့သို့၊ ငြိမ်း
စေတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
၉၆ ကား၊- ဖြစ်ဘူးသော အမှုတို့ကို မဆောင်ပေကြ
နှင့်၊ ရွေးကောက်၍ အရာတို့ကို ပမာဏမပြုကြ
၉၇ နှင့်၊- ကြည့်ရှုလေ့၊ အမှုသစ်ကို ငါပြုမည်၊ ယခု
ပေါ်ထာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အမှန်သိမြင်ရ
ကြလိမ့်မည်၊ အကယ်စင်စစ်တောင့်လမ်းကို၎င်း၊
ထွင်ပြင်၌ စီးသောရေကို၎င်း ငါဝန်ဆင်းမည်။-
၉၈ ပြေရွေးနှင့် ကုသားတုတ်ငက်နှင့်၍၊ တောသား၊

ရဲတို့သည် ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါရွေးကောက်သော
သူ၊ ငါ၏လူတို့သော အရာတို့ တောင့်ရေများကို
၉၉ ၎င်း၊ ထွင်ပြင်၌ ဖြစ်တို့ကို၎င်း ငါပေးမည်။- ကိုယ်
အဖို့ ငါဝန်ဆင်းသော လူတို့သည် ငါ၏ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို ပြရလိမ့်မည်။

၁၀၀ သို့သော်လည်း၊ ထိုယာကုတ်အမျိုး၊ သင်သည်
ငါ့ကိုပစ္စနာမပြု၊ ထိုအသရေထ အမျိုး၊ သင်သည်
၁၀၁ ငါ့ကိုညှိုးငြှေသည်တကား။- မီး၌ ရာသီသေထံ
ကိုထံသို့မဆောင်ခဲ့၊ ယင်းပူဇော်ခြင်း၊ စားခြင်း
ငါ့ကိုမရှိ၊ မြှောက်၊ ငါသည်သင့်ကို အလှူပါးနှင့်
အမှုမထမ်းစေ၊ ထောဗန်ကိုတောင်း၍ ထင်ကိုမ
၁၀၂ ပင်ပန်းစေ။- သင်သည်ငွေ၊ သောကြာကိုငါ့အဖို့
နှင့် မဝယ်၊ ပူဇော်သော ယင်းကောင်စီဥနှင့်
ငါ့ကို ဝစ္စာမကျွေး၊ သင်သည် ဂုဏ်ရှိစွာဖြစ်နှင့်
ငါ့ကို အမှုထမ်းစေပြီတကား၊ အစဉ်အမျှကိုပြု၍
၁၀၃ ငါ့ကိုပင်ပန်းစေပြီတကား။- ငါတပါးတည်းသာ
လျှင်ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သင်၏အပြစ်တို့ကို
ငြိမ်းမည်၊ သင်၏ဂုဏ်အမှုတို့ကို မဆောင်ပေ။-
၁၀၄ ငါ့ကိုသတ်ပေးလေ့၊ တရားတွေကြကုန်တုံးသင်
သည်အပြစ်လွတ်မည်အကြောင်း၊ ပြောလေ့၊-
၁၀၅ သင်၏ပစ္စမအသေ၌ ဂုဏ်ရှိကိုပြုပြီး၊ သင်၏စာ
၁၀၆ ရာတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီး၊ ထိုကြောင့်၊ သန့်
ရှင်းရာမှာ နစ်နားတို့ကို ငါနှုတ်ခွဲပြီး၊ ထာထုတ်
အမျိုးသည် ကျင့်ဆဲခြင်းကို၎င်း၊ အသရေထအ
မျိုးသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း ခံစေခြင်းငှါ ငါစွန့်ပြီး။

၄၄

၀ ယခုမူကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုတ်၊ ငါရွေးကောက်
၁ သောသူအသရေထ၊ နားထောင်လေ့၊- သင့်ကို
ဝန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား၊ စွားစကပင်သင့်
ကိုပြုပွင့်၍၊ နောင်၌လည်း မမေ့တတ်သောထာဝ
ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုတ်၊
ငါရွေးကောက်သော သူထေရုရန်၊ မမိုးမိမိ
၁ နှင့်၊- အကြောင်းမူကား၊ ရေငတ်သောသူအပေါ်
မှာရေကို ငါသွန်းထောင်း၍၊ ဆွေခြောက်သော
မြေကိုရေလွှမ်းမိုးစေမည်။ သင်၏အမျိုးအပေါ်
မှာ ငါမည်ကို၎င်း၊ သင်၏အနှယ်အပေါ်မှာ
ငါကောင်းကြီး၊ မင်္ဂလာကို၎င်း ငါသွန်းထောင်း
၁ မည်။- သူတို့သည်လည်း ရေခြောက်၊ အနားမှာ
မိမိ၊ မပင်ကဲ့သို့၊ မြက်ပင်ထဲတွင် ပေါက်ကြ
၁ လိမ့်မည်။- တဿာကက၊ ငါသည် ထာဝရ
ဘုရား၏လူဖြစ်သည့်သူဆိုလိမ့်မည်။ အထောက်

ထည်လည်း၊ သာကုပ်အမည်ဖြင့်ကိုယ်ကိုကိုယ်
မှည့်လိမ့်မည်။ တပေတက်သည်လည်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏လူတို့ မိမိလက်တွင်စာထိုးလျက်၊ ဣ
သရေယ အမည် သစ် ဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ် မှည့်
လိမ့်မည်။

၆ ဣသရေယအမျိုး၏ ဤဘုရင်ထာဝရဘုရား၊
ဣသရေယအမျိုးကိုရှေးရှုတ်သော၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ငါသည် အစိုး ဆုံး သောသူ၊ နောက် ဆုံး
သောသူ ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား
၇ သခင်မရှိ၊- ရှေးလူမျိုးကို ငါခန့်ထားသည်မှ စ
၈ ဤ၊ ငါကဲ့သို့အဘယ်သူသည်အမှုကိုအမှု
ခေါ်၍ ထုတ် ဖော် စီရင်နိုင် မည် နည်း၊ ဖြစ်ဆဲ
သော အမှု နှင့် ဖြစ် ထုတ် သော အမှုကိုသူတို့
၉ အားဖော်ပြကြစေ၊- မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ မကြောက်
ကြနှင့်။ အထက်က ငါတော့ပြော ပြသသည်မ
ထုတ်သော၊ သင်တို့သည်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ
၏။ ငါမှတပါး အခြား သော ဘုရား သခင် ရှိသ
၁၀ ထော၊ ငါမှတပါး အခြားသော မူလအဖြစ်မရှိ၊
တစုံတစဉ်းကိုမျှ ငါမသိ။

၁၁ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ထုတ်သော သူ အပေါင်းတို့
သည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှစ်
မြော သော အရာတို့သည် အကျိုးကို မပေး နိုင်
ကြ။ ငါတို့သည်မမြင်တတ်၊ နားမလည်တတ်သူ၊
၁၂ ဤစရာ အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သက် သေခံ
၁၃ ကြ၏။ ဘုရားကိုထုတ်သောသူ၊ အကျိုးမပေးနိုင်
သောရုပ်တု ဆင်းတုကို သွန်း သော သူကား အ
၁၄ ထယ်သူနည်း။- ထိုသူ၏ အပေါင်းအပေါ် ရှိသ
မျှတို့သည် ဤကြ လိမ့် မည်။ ထုတ်သောသူတို့
သည်ထုတ်သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်စု
ဝေး၍ ထကြ စေ၊ တပြိုင်နက် ထိတ်သန့် ဤ
ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ ပန်းဝဲသမားသည် ပုဆိန်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ မီးခဲ
၁၆ ခွဲတတ်၍၊ ထက်ရိုးအားထုတ်လျက် သံတူ နှင့်ထု
တတ်၏။ အကယ်၍ ခွတ်သိပ် သော အခါ အား
၁၇ လျော့တတ်၏။ ရေမသောက် ရသော အခါ မော
၁၈ တတ်၏။- ထက်သမားသည် ဗုဏ္ဍိ၊ ချလျက်စူး
နှင့်မှတ်သား၍၊ ထက်သမား တန်ဆာနှင့် ထုတ်
ပြီး လျှင်၊ တိမ်၌ နေစေ ခြင်း ငှါ ကွန် ပါ နှင့် ရေး
သား၍၊ ထုထသရေပါအောင် ထုပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
၁၉ အညီထုထုတ်တတ်၏။- ကိုယ်အမြဲအလိုငှါ ထာ
၂၀ ချုပ်ပင်တို့ကိုနုတ်၍ ကုပူရပင်၊ သပိတ်ပင်တို့ကို

ရွေးယူသဖြင့်၊ တောပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ထည့်
ဖူးတတ်၏။ အာရင်ပင်ကိုမိုက်၍မိုက်၍ ရေလည်း
၂၁ ခွေးတတ်၏။- ထုသုံးရန်ထင်းခြစ်၏။ ထုလည်း
ယူ၍မီးတိုတတ်၏။ တဖန်မီးခွေး၍ရန်ကိုပေါင်း
တတ်၏။ တဖန်ဘုရားကိုထုတ်၍ကိုးကွယ်တတ်
၏။ ရုပ်တုကို ထုထုတ်၍ ရုပ်တု ရွှေ မှာ ပြတ် ဝတ်
၂၂ တတ်၏။- ထိုသစ်သားတပိုင်းနှင့် မီးခွေးတတ်၏။
တပိုင်းနှင့်အမဲသားကိုချက်၍စားတတ်၏။ ဗုတ်
ကင်ပြီးမှတစ်စားတတ်၏။ တဖန်မီးတို၍အယ်၊
၂၃ ငါနွေး ပြီး မီးကို ထွေပြီထု ဆို တတ် ၏။- ကျန်
သော အပိုင်း ကိုလည်း ယူ၍ ရုပ်တု တည်း ဟူ
သော ဘုရားကို ထုတ် တတ်၏။ ထိုရုပ်တု ရွှေမှာ
ပြတ်ဝတ်၍ကိုးကွယ်တတ်၏။ ကိုယ်တော်သည်အ
ကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်
၂၄ တင်တော်မူပါဟူ၍ ဆုတောင်းတတ်၏။- ထိုသို့
သောသူသည် ပညာမရှိ၊ ညာဏ်မရှိ၊ မမြင်နိုင်
အောင်ချက်မကိုးကွယ်၊ နားမလည်နိုင်အောင်စိတ်
၂၅ နှစ်ထုံး ကို ငှင် ပိတ်၏။- ငါသည်တပိုင်းနှင့် မီး
ခွေးပြီး ရန်ကိုလည်းထိုမီးခဲပေါ်မှာဗုတ်လေပြီ၊
အမဲသားကိုလည်းကပ်၍စားလေပြီ၊ ကြွင်းသော
အပိုင်းကို စက် ဆုပ် ရွံ ရှာ ဖွယ် ဖြစ် စေရ မည်
လော၊ သစ်သားရွှေမှာငါပြတ်ဝတ်ရမည်သောထု၊
စိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာ အောင်းနေ့ဆင်ခြင်နိုင်သော
၂၆ ညာဏ်ပညာအလျှင်းမရှိပါတကား။- သူသည်
မီးဖိုပြာကိုကျက်စားတတ်၏။ မိုက်သောစိတ်နှင့်
လမ်း လွဲပြီ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ် ပိညည်ကို ကိုယ်
မချွတ် နိုင်၊ မိမိ ထက်ျာ လက် ၌ မိစ္ဆာ ပိဋိပါသ
ထောထုမအောင်းနေနိုင်ပါတကား။

၂၇ အိုသာကုပ် အမျိုး၊ ဤ အရာတို့ကို ဆင်ခြင်
လော့၊ အိုဣသရေယအမျိုး၊ သင်သည် ငွေချွန်
ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါဝန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်
ငွေချွန်ဖြစ်၏။ အိုဣသရေယအမျိုး၊ သင့်ကိုငါမ
၂၈ မေ့မလျော့။- သင်၏ရုစိုက်တို့ကိုတိမ်တိုက်ကဲ့
သို့ငှင်၊ သင်၏အပြစ်တို့ကိုတိမ်တိုက်ကဲ့သို့ငှင် ငါ
ချေပြီးငယ်သို့ပြန်လာလော့၊ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်
၂၉ ပြီး၊- အို မိုက်သောကောင်းကင်တို့၊ သိခြင်း ဆိုကြ
လော့၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ ပြီ၊ မြေကြီး
အောက်အရပ်တို့၊ ကျွေးကြော်ကြလော့၊ အောင်
ဈား၊ တော နှင့် တကွ သစ်ပင် မှားတို့၊ ကျွေး
သောအသံကိုပေးကြလော့၊ ထာဝရဘုရားသည်
သာကုပ် ကို ရွေး နှုတ် တော်မူ ပြီ၊ ဣသရေယ
အားဖြင့်ထုန်းထင်ရှားတော်မူပြီ။

- ၁၇ ထင်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓကပင် ထင်ကိုပြုစုင်တော်မူသောထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ခိုဏ်း ကောင်းကင်ကို ငါတပါး ထည်းကြက်ထွက်၊ မြေကြီးကိုစေ့စပ်မည့်ခင်း ထွက်၊ ခပ်သိမ်းသောစရာကို ဝန်ဆင်းသော
- ၁၈ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏- ငါသည်မိစ္ဆာစရာထိုက်စွမ်းမိတ်များကိုပယ်ရှောက်တတ်၏၊ ဗေဒသမားကို ချွေသွပ်စေတတ်၏၊ ပညာရှိကို ထွန်
- ၁၉ ခြံသူထိုက်ပညာကို ခိုက်စေတတ်၏- ငါသည် ကျွန်၏ ကောင်းကို တည်စေ၍၊ တေမန်ထိုဟောပြောသည် စေတိုင်းပြုတတ်၏၊ ယေရှုထင်မြို့ကို ထင်သည် လူနေရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခြံ၍၊ ယူမိစ္ဆာကိုသင်ထိုသည်တည်ဆောက်လွက် ခြံကြလိမ့်မည်၊ ပြုပွက်ရာများကို ငါပြုစုမည်ဟု ခြံ၍
- ၂၀ ၎င်းဆို၏- ပင်လယ်ကိုလည်း ရေကုန်စေးသင်၏ ဖြစ်စေပါင်းကို ငါခန်းခြောက်စေမည်ဟု ခြံ၍- ၎င်း
- ၂၁ ကုရုပင်းကိုလည်း၊ သင်သည် သိုးတိန်၊ ဖြစ်၏၊ စေလိုသမျှကို ပြည့်စုံစေလျက်၊ ယေရှုထင်မြို့တည်ဆောက်စေ၊ မိတ်မှန်တော် ထိုက်မြစ်ကွေ့ထွေရင်လိမ့်မည်ဟု ခြံ၍ ၎င်းဆို၏။

၄၅

- စကြာသုတ်ရှေ့မှာ စကြာပြည်ပြည်ကို နှိမ့်ချ၍၊ နှင်ဘုရင်ထိုက်တန်ဆာညွတ်လျက်၊ စတုင်းတံခါးထိုက်ပိတ်ရဘဲ၊ နှစ်ရွက်ရှိသောတံခါးထိုက်ကို နှိမ့် ဖြင့်၊ ၎င်း၊ စကြာသုတ်လက်ကွာထက်ကို ငါထောက်မ၏၊ ထိုသူတည်း ဟူသော ကုရုပင်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ဘိသိတ်ခံသော
- ၂ မင်းစား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- သင့်ရှေ့မှာ ငါထွား၍၊ ဖြင့်သောစရာကို ညီစေမည်၊ ကြေးဝါးတံခါး ထိုက် ချိုး၍၊ သံကန်ထန် ထိုက် စေလိုင်း
- ၃ မိုင်းမြတ်မည်၊- မှောင်မိုက်၌ ရှိသောစက္ကောလုံ ချုံ့စွာ ဝှက်ထားသော ဥဇ္ဈာ ထိုက် သင့်အား ငါပေးမည်၊ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်သော ဣသရေလ အမျိုးစုဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်
- ၄ မည်၊- ကျွန်ုပ်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ဣသရေလ အတွက်၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်၏၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်သိသော ထည်း။
- ၅ ထင်၌ နာမည်သစ်ကို ထပ်၍ ပေး၏- ငါတပါး ထည်းသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏၊ ငါမှတပါး စကြာသောဘုရားသခင်မရှိ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်သိ
- ၆ ထပ်ထည်း၊ သင်၏ခါးကို ငါစည်း၏- သို့ဖြစ်၍

- ငါမှတပါး စကြာသောဘုရားမရှိ၊ ငါတပါး တည်းသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ နေထွက်ရာစရပ်သားနှင့် စနေနတ်ဗုဒ္ဓာသား
- ၇ ထိုသည်သိရကြလိမ့်မည်- ငါသည် စတုင်းကို ထုတ်၏၊ စေလိုက်ကို ထည်း ဝန်ဆင်း၏၊ ပြုမိတ်ဖြစ်ကို ဖြစ်စေ၏၊ စေလိုက်ကို ထည်း ဝန်ဆင်း၏၊ ခပ်သိမ်းသော စရာစရာကို ငါထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ၏။
- ခိုဏ်းကောင်းကင်ထိုက်၊ စတုတ်မှထိုက်ကြသော ခိုဏ်းတိမ်ထိုက်သည် တရား၊ ခိုဏ်းရွာကြစေ၊ မြေကြီးသည် ပွင့်၍ ကယ်တင်ခြင်း၊ စတုတ်ကို ဘီးစေ၊ ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသည် တဖြင့်ပုံ ပေါက်စေ၊ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား ဝန်ဆင်း၏။
- ၈ စကြာသုတ်သမိမိ ကို ဝန်ဆင်းသော ထူနှင့် ဆန့်ကျင်သက်ပြု၏၊ ထိုသည် စေလိုက်သို့၊ မြေထိုးခြင်းထိုက် ထိုးခြင်းပါတကား၊ ဆိုးမြေက၊ သင်သည် အထက်သို့သောစရာကို ထုတ်စုည်းထု၊ ထိုး ထိန်း၊ သမားကို ဆိုရမည် ထော၊ ငါကိုလုပ်သောသူ ညွှတ်မရှိထု၊ သင်လုပ်သော
- ၉ စရာက ဆိုရမည်ထော၊- မိမိစေစောသင်သည့် အထက်သို့သောစရာကို ဖြစ်စွာ၊ စေသနည်းထု ခြံ၍၊ မိမိအမိစော သင်သည် အထက်သို့သောစရာကို မွေး စွာ၊ သနည်းထု ခြံ၍ ၎င်း ဆိုသောလူသည် စေလိုက်သို့
- ၁၀ ဣသရေလ အမျိုးစု သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ ထိုအမျိုးကို ဝန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ထိုသည် ဖြစ်လတံ့သော စရာထိုက်ကို ငတ်၌ မေး မြန်း ကြလော့၊ သော၊ ထိုစတုတ်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောစရာစတုတ်ကြောင့်၊
- ၁၁ ကျွန်ုပ်စီရင်ကြလော့၊- မြေကြီးကို ငါထုတ်လေပြီ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ လူကို ထည်း၊ ဝန်ဆင်း ထေပြီ၊ ခိုဏ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်ထက်နှင့် ငါကြွတ်လေပြီ၊ ခိုဏ်းကောင်းကင်တန်ဆာစေပါင်းထို
- ၁၂ ကို ငါခန့်ထားလေပြီ- ထိုသူကို ထည်း စရာတော်အတိုင်း၊ ငါပေါ်ထွန်းစေ၏၊ သူထွားသော လမ်းကို ငါခြောင့်စေမည်၊ သူသည် ငါ၏ မြို့ကို တည်ဆောက်လိမ့်မည်၊ သိမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏လူထိုက်သူသည် စေလိုမခံ၊ ဆုမယူဘဲ သွတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေစွန်းထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၃ တမန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအကျိုးရှိသည့် ထည်း၊ သောဥဇ္ဈာ၊ ကျွန်ုပ်

သည့်တည်း၊ မတ်တတ်နေ၏။ သူ၏နေရာမှသွေ
ရွေ့နိုင်၊ သူကိုစောင့်တစ်သော်တည်း၊ သူသည်
မထူး၊ ကုသလ၊ ချစ်တကမကယ်မနှုတ်နိုင်။

- ၈ ဆိုမောက်ပြန်သောသူတို့၊ ဤအမှုကိုစောင့်၊
ဓမ္မေယောက္ခာ၊ ဂုဏ်ကို ပြကြလော့၊ သတိနှင့်
- ၉ ဆင်ခြင် ကြလော့၊- ရွှေကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသော
အမှု အရာတို့ကို၊ စောင့်၊ ပေးကြလော့၊ ငါသည်
ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး၊ အခြား သော
- ၁၀ ဘုရားမရှိ၊- အစိုးမှစ၍ အဆုံး၊ ထိုင်စောင့်ငင်၊
ရွှေကာလမှစ၍ မဖြစ်သေးသော အမှုအရာတို့
ကိုငင် ဝေ ပြလျက်၊ ငါ၏ တည် လိမ့်မည်၊
ငါ၏ ဗျာဓိသမ္ဘာကို ငါပြည့်စုံစေမည် ဟု ဆိုလျက်၊-
- ၁၁ ဝေ သော အရပ်၊ အရှေ့ ဂုဏ်နာ မှ ငါ၏ လက်
ထောက်တည်း၊ ဟူသော ဌာနကို ခေါ်လျက်၊ ငါ
သည် ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ ငါနှင့် တူသော သူမည်
မျှမရှိ၊ ငါသည် နှုတ်ထွက် အတိုင်း ပြုမည်၊ ကြံ
သည် အတိုင်း စီရင်မည်။
- ၁၂ မိတ်ပိုင်မာဓ် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားနှင့် ဝေ
- ၁၃ သော သူတို့၊ ငါကား ကိုနား ထောင်ကြလော့၊- ငါ
၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားကို အနီး သို့ ငါဆောင်ခဲ့
မည်၊ အဝေး၌မရ၊ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်း၊ ကျေး
ဇူးတည်း၊ မဝင့်နှဲ့ရ၊ မိမိတို့တောင်ပေါ်မှာ ငါ၏
ကယ်တင်ခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ငင်၊ အသေရသမျှ၊
၌ ဘေးကို ငင် ငါထားမည်။

၆၇

- ၈ ထိုဗာဠုလုနိသတို့သို့၊ ကညာ၊ ဆင်း၍ မြေမှုန့်
၌ ထိုင်လော့၊ ထိုခါလစသတို့သို့၊ ရာဇပတ္တင် မရှိ
ဘဲ မြေပေါ်မှာ ထိုင်လော့၊ သင့်ကို နှုံးညှံ သိမ်းခွေ
- ၂ သော သူဟူ၍ နောက်တပန်မခေါ်ရ၊- ကြိတ်ဆုံ
ကိုလှ၍ ခါးကို ကြိတ်လော့၊ ဂုဏ်နာ ဝံ့ကို ဝှင့်
လော့၊ ရှည်သော အင်္ကျီကို ချွတ်လော့၊ ပေါင်အ
- ၃ ဝတ်ကို ပင့်၍ မြစ်ကို ကူးလော့၊- သင်သည် အ
ဝတ် အချည်း၊ ခည်း ရှိ၍၊ အရှက် ကွဲခြင်းကို ခံရ
မည်၊ ငါသည် အပြစ်ရှိ၏ကို ပေးမည်၊ အဘယ်
သူနှင့် မှ မှီသော အယုတ္တံ၊
- ၄ ငါတို့ကို ရွေး နှုတ်သော သူကား၊ ကောင်းကင်
မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အသေရသမျှ၊
၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားတည်း၊ ဟူသော ဆွေ နာမရှိ
တော်မူ၏။
- ၅ ထိုခါလစသတို့သို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်လော့၊
မိုလ်ရာသီသွားလော့၊ သင့်ကို နိုင်ငံတို့၏ အရှင်မ
- ၆ ဟူ၍ နောက်တပန်မခေါ်ရ၊- ငါသည် ငါ၏ လူတို့

- ကို အရှက် ထွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏ အရှက်ကို
နှုတ်၍ သင့်ထက် သို့အပ် ထိုက်၏။ သင်သည် သ
- ၇ နားသော မိတ်မရှိ၊ အသက်ကြီးသူတို့ အပေါ်မှာ
ထေးသော ထမ်းထိုး ကို တင်လေ ပြီး၊- ထင်က
- ၈ ထည်း၊ ငါသည် အရှင်မ၏ အရာ၌ အစည်အမြိန်
မည်ထူထင်သောကြောင့်၊ ဤအမှုအရာတို့ကို ခ
- ၉ စောင့်ခြင်း၊ သင်၌ နောက်ဆုံး ဖြစ်ထတုံသော အမှု
- ၁၀ ကိုမစောင့်၊ ဓမ္မေ- ထိုကြောင့်၊ ကာမဂုဏ်၌ ရောက်
ရွှေ၍၊ သောကကင်းလွတ်လျက် နေသောသူ၊ ငါ
- ၁၁ မှီ၏။ ငါမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှမရှိ၊ ငါသည် စုမ္ဘာ
မကဲ့သို့ ထိုင်၍ မနေရ၊ သားဆုံးခြင်းကို ငါမခံရထူ
- ၁၂ စောင့်၊ ဓမ္မေသော သူ၊ နားထောင်လော့၊- သင်
သည် ပြဿနာသော အတတ်နှင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်
- ၁၃ ချားတို့ကို အထွန်ပြုစုသော်လည်း၊ တနေ့တခဏ
ရှင်းထွင် သားဆုံးခြင်းနှင့် ထင်ဆုံးခြင်း၊ တည်း၊
ဟူသော စားနှစ်ပါးတို့သည် သင်၌ ရောက်လိမ့်
မည်၊ သင်၏ အပေါ်၌ အကုန်အစင်သင့်ရောက်
- ၁၄ လိမ့်မည်၊- သင်သည် ကိုယ်ပြုသော အစေ့အမှု
ကို ကိုးစားပြီး ငါ့ကို အထက်သူမျှ မမြင်ထု ဆိုပြီး
သင့်ညာဏ်နှင့် သင့်ပညာအတတ်သည်၊ သင်၏
မိတ်ကို မှောက်လှန်သည် ဖြစ်၍၊ သင်က ငါမှီ၏။
- ၁၅ ငါမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှမရှိ ဟု စောင့်လော့၊-
ထိုကြောင့်၊ အဆုံးမထင်သော စားဥပါတ်သည့်
သင်၏ အပေါ်မှာ ရောက်လိမ့်မည်၊ သင်သည် မ
- ၁၆ ဖြေနိုင်သော အပြစ်ရှိ၏နှင့် ငင်၊ မမျှော်လင့်နိုင်
စောင့်ရှက်ခြင်း၊ ဖြစ်၊ နှင့် ငင် ထွေကြိုရ
- ၁၇ လိမ့်မည်၊- သင်သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍၊
ကြိုးစားသော ထုတ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်၊
ပြဿနာသော အတတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို အမှီပြု၍
တည်နေလော့၊ အကျိုးကို ရကောင်းလျှင် ရလိမ့်
- ၁၈ မည်၊ နိုင်ကောင်းလျှင် နိုင်လိမ့်မည်၊- သင်သည်
မှားပြား သောတိုင်ပင်ခြင်း၊ အားဖြင့် ပင်ပန်းလှ
ပြီး၊ မိုလ်၊ ကောင်းကင်ကို ကြည့်ရှုသော သူ၊
ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို မှတ်သော သူ၊ သင်၌ ဖြစ်ထတုံ
သော အမှုကို၊ လစ်လပ်ခြင်း၊ အရာ အားဖြင့် ထော
- ၁၉ တတ်သော သူတို့သည် ထ၍ သင့်ကို ယခုကယ်
- ၂၀ တင်ကြစေ၊- သူတို့သည် အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မီး
ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်၊ မီးအမှိုက်မှ မီးတို့ကို မ
- ၂၁ ကယ်မနှုတ်ရကြစေ၊ ဓမ္မေသော သူတို့၊ ထိုစရာ
တို့မီးအလျှင်၊ မျှမကွန်ရစ်ရ၊- သင်နှင့် ပိုင်ဆိုင်၍
အမှုဆောင်ရွက်သော သူ၊ သင်ငယ်သော အရွယ်
မှစ၍ သင်နှင့် ခောက်ကားရောင်းဝယ်သော သူ

ထိုသည့်သင်္ခါ ထိုသို့မြင်ကြ၏။ ကိုယ်ကိုယ်စီ မိမိတို့အရပ်အရပ်သို့ တွေ့ဆုံသောအခါ၊ သင့်ကိုယ်တိုင်အသိအမှတ်ရှိသောအရာတို့ကို အသိအမှတ်ပြုရ။

၄၀

- ဆိုတာထုတ် အမျိုး၊ အသွယ်အသွယ်သို့ သရုပ် ဖြစ်ကို ခံသောသူ၊ ထုစမ်းရေတွင်းမှ ထွက်ပြီး နောက်သို့ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့် ထိုသို့ဆိုသောသူ၊ အနာမရှိ၊ တရားနှင့် မညီဆီ အသေရေထဲအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မှီး ခွမ်းသော
- သူ- သန့်ရှင်းသော မြို့တော်အလိုက်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် သရုပ်သောသူ၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရားတပါး ဟူသော သို့ နာမရှိသော အသေရေထဲအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မှီးသောသူ
- ထို၊ နားထောင်ကြသော- မြင်ဘူးသောအရာကို ကိုယ်တိုင်ကောင်းထိုအားငါတောထေပြီ၊ ထိုအရာကိုယ်တိုင် နှုတ်မှထွက်၍ တင်ရှားကြပြီး နှုတ်
- နှုတ်ငါပြုသောကြောင့် မြင်ကြပြီး- သင်သည်မိုင် ဇာသောသော၊ သံဃာသော၊ သံဃာသော၊ သံဃာသော၊ သံဃာသော
- နှုတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ငါသိသောကြောင့်- အထက်ကသင့်အား ငါတောပြီ၊ အမှုမမြင်မီ ငါတော မြင်ပြီး၊ ထိုမြင်၍ သင်က၊ ငါ၏ရုပ်တူသည် ဤအမှု ကိုပြုပြီး၊ ငါတူသောရုပ်တူ၊ ငါသွန်းသောရုပ်တူ ထည် ဤအမှုကို မိရင်ပြီထု ပြောရသောအခွင့်မ
- မှီး- သင်သည်အရင်ကြားရပြီး၊ ဤအမှုအလုံးစုံ ထိုကိုကြည့်ရှုသောသူတပါး၊ ထိုအားမကြားမ ပြောသောအခါမည်သော၊ သရုပ်ဖော်သောအရာ၊ ငွယ်သောအရာ၊ သင်မသိသောအရာအ
- ရာကိုကို ငါတောမြင်၏- ထိုအရာကို ယခုပင် ခန့် ဆင်း၏။ အထက်က ခန့်ဆင်းသည်မဟုတ်၊ ယခု ထိုင်စေသင်သည်မကြားစေ။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါသိနှင့် ပြီထု ပြောရသောအခွင့်မရှိ-
- အကယ်စင်စစ်သင်သည်မကြားမသိစေ။ သင်၏ နားသည် အထက်ကမပွင့်၊ အကြောင်းမကား၊ ထင်သည်သဘာဝကလိမ့်မည်၊ ရွာ၊ ဧကပင်သင့် ကိုထူရန်ဟူ၍ သရုပ် ရလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏-
- ထိုသော် ထည်၊ သင့်ကိုရှင်းရှင်းမပယ်မမြတ် ဖြစ်၊ ငါ သည် ကိုယ် နာမ အထွက် ကိုယ် အ
- အထွက်သင်၏အမှုငါသည်ခံမည်- ငါသည် သင့်ကိုစစ်ခဲ့ပြီး၊ ထိုသော်ထည်၊ ငွေကိုစစ်သကဲ့
- ထိုအထွတ်၊ ရုက္ခမျိုးသင့်ကိုစစ်ခဲ့ပြီး- ကိုယ် အထွတ်ငါပြုပြီးမည်အနာမသည်ရှုတ်ချခြင်းကို

- အကယ်ကြောင့် ခံရမည်နည်း၊ ငွေ၏အသေရေ ကိုသုတပါးအား ငါမပေး၊
- ၀၂ ထိုသာကုတ်၊ ငါတောသောအရာထေ၊ ငွေကား ကို နားထောင်သော၊ ငါသည်ဘုရားမြင်၏၊ ငါ သည်ဘုရားသို့သောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်
- ၀၃ ၏- အကယ်စင်စစ်သင်သည်မြေကြီးကိုတင် ထေပြီ၊ ငွေကုတ်ထက် ထည်မိုက်၊ ကောင်းကင် ကိုကြက်ထေပြီ၊ ငါတော၍ သူထိုသည့်ရှုတ်ချခြင်း ပေါ်သောကြမ်း၊
- ၀၄ မှီသောသောသင်ထို၊ စည်းဝေး၍ နားထောင် ကြသော၊ ဤအမှုအရာကိုသင်ထိုတွင်အထွတ် ထူသည် ခြေမဆွက ဟောနှင့် သနည်း၊ ထာဝရ ဘုရား နှစ်တော်မူသော သူသည် ဗာဗုလုန် မြို့၌ အလိုတော်ကို ပြည့်စုံစေမည်၊ သူ၏ထက်သည် ထပ်၊ ငါတစ်ထူထိုအပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်-
- ၀၅ ငွေကိုယ်တိုင် အမိန့်တော်ရှိပြီး၊ အကယ်စင်စစ်သူ ကိုငါတောမြီး၊ ငါတောသင့်ရှိပြီး၊ သူသွားသောထမ်း၊
- ၀၆ နှိပ်စက်သောရလိမ့်မည်- ငွေသို့ နှုတ်ကပ်၍ ဤ ကောင်းကို နားထောင်ကြသော၊ ခြေစီး၊ ရွာမှစ၍ တိတ်တိတ်ရွာမဟော၊ အမှုမြင်ကောသင့် ငါမှီ ၏၊ ယခုတွင် အရှင် ထာဝရဘုရား နှင့် ပြည့် တော်သည်ငွေကိုစေတုတ်တော်မူ၏၊
- ၀၇ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူ၊ အသေရေအမျိုး ၏ သန့်ရှင်းသောအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်၏အမျိုး နှင့် ရှည် သောအရာကို ထွန်သင်၍၊ သင်သွား အပ်သော ထမ်းဖြင့်ပိုင်ဆောင်သောသင်၏ဘုရားသခင်ထာ
- ၀၈ ဝရဘုရားမြင်၏- သင်သည် ငါ၏ပညတ်ထိုကို စောင့်ရှောက်ပါစေသော၊ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏နှုတ်၊ ထာသည် မြင်ကဲ့သို့ငွေ၊ သင်၏ မြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီသည် သရုဗုရလှိုင်းတံပိုးကိုသို့ငွေဖြစ်ရ
- ၀၉ လိမ့်မည်- သင်၏ အမျိုး အနှယ်သည် သဲထုံး ကဲ့သို့ ငွေ၊ သင်၏ သားမြီးထိုသည် သရုဗုရ ကျောက်ရစ်ကဲ့သို့ငွေဖြစ်ရကြလိမ့်မည်၊ သင် ၏နာမသည်ငွေရှာမမြတ်၊ မဟုတ်မမီးရ၊
- ၁၀ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ထွက်ကြသော၊ ရှင်သန့်၊ ရွာသို့မြင်၊ သံနှင့် ငါတစ်ထူထို နေရာမှ ပြေးကြ သော၊ ဤသီတင်း၊ ကောင်း ကို မြေကြီး ရှင်း၊ တိုင် စောင့် မြင့်မြော မြက် ဆို၍ အသံကို ထွန် ကြ သော၊ ထာဝရဘုရားသည်မိမိထွန်သောထုတ်ကို
- ၁၁ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီထု ပြောဆိုကြသော- ထူထို သည် တောထမ်းဖြင့် စောင့်သွားတော် မူခြင်း

ကိုခံသောစစ်ရေမတော်ကြီးသူတို့အဖို့ကျောက်
ထဲကရေကို မီးစေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲကိုပင်၌
၂၂ တော်မူသဖြင့်၊ ရေသည် မီးထွက်လေ၏။- မ
တရားသောသူတို့၌ ချမ်းသာမရှိတော့။ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၆

- တထွန်းတဖွင့်အရပ်တို့၊ ငမကားကို ကြား
ကြလော့၊ ဝေးစွာသောလူမျိုးတို့၊ နေ့စဉ်နား
ထောင်ကြလော့၊ ငါ့စွားစကပင်ထာဝရဘုရား
သည်ငါ့ဘေးတော်မူ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါ၏
- ၂ နာမကိုမှတ်တော်မူ၏။- ငနွတ်ကိုထက်သော
ထားကိုသို့ဖြစ်စေ၍၊ လက်တော်အမိတ်၌ပုံထား
တော်မူ၏။ ငါ့ကိုယ်၌၊ ဦးသစ်သောစည်းသွား
ဖြစ်စေ၍၊ မိမိမြှားတောင့်ထဲမှာဝှက်ထားတော်မူ
- ၃ ၏။- ဟိုအသရေလ၊ သင်သည်ငါ၏ ကျွန်ဖြစ်၏။
သင့်အားဖြင့်ဘုန်းသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊
- ၄ ငမားမိန့်တော်မူပြီး- ငါကလည်း၊ အကျိုးမရှိ
ဘဲငါ့ထုတ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနှီးသက်သက်
ငွေခံအားကုန်ရပြီးသို့သော်လည်း၊ ငမေမူသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ငါခံရသောအခ
ထည်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်လက်တော်၌ရှိသည်ဟု
- ၅ ဟို၏။- ငါသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အသ
ရေထင်ရှား၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုမိမိခံ
စေတော်မူသည်အကြောင်း၊ နှင့်တကွ၊ အသရေ
လအမျိုးသည်အထံတော်၌ နေဝေးစေခြင်းကိုမခံ
သော်လည်း၊ ငါသည်ယာကုပ်အမျိုးကို အထံ
တော်သို့တဖန်ဆောင်ခဲ့ရသော ကျွန်ဖြစ်စေမည်
အကြောင်း၊ ငါ့ကိုအမိဝမ်းထဲမှစ၍ ခန့်ဆင်
တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
- ၆ ကား၊- သင်သည် ယာကုပ်၏အမျိုးအနွယ်တို့
ကိုစိုးမြှောက်ခြင်း၊ အေးလွတ်သောအသရေလ
ထားတို့ကိုအရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းအလိုရှိသော၊
ငမေမူကိုဆောင်ရွက်သော အမှုသည် သာမည
အမှုဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက၊ သင်သည်မြေကြီးစွန်း
ထိုင်စေသော ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုမိမ့်သော
၄၆၊ သင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့ထံ၊ စေတော်မူ၏။
- ၇ အသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ထို
အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရား သည်၊
အဆယ်သူမှပွဲစွဲသက်၊ တပြည်လုံး ရွဲရွာရွယ်
ဖြစ်၍၊ မင်းထံ၌ကျွန်ခံရသောသူအားမိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သောသွာသွာတော်မူသောထာဝရဘုရား၊

- ထင်ရှား ရွေးကောက်တော်မူသော၊ အသရေလ
အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည်မြင်၍ထကြွလိမ့်မည်။
မင်းသားတို့သည်လည်းကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။-
- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နှစ်သက်
စွယ်သော အမြန်၌သင်၏ စကားကို ငါ နား
ထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာကတစ်ခု သင့်ကိုမစေပြီး
သင့်ကိုလည်း ငါ ခေါ်ဝေါ်သော နာမ၌၊ သင်သည်
ပြည်တော်ကို ပြုစုနေထွက်၊ ဆိတ်ညံ့သောအခွေ
ခံရာအရပ်တို့ကိုအခွေပေးစေမည်အကြောင်း၊-
- ၈ ထွက်ကြလော့ဟု၊ ချုပ်ထားသော သူတို့အား
၄၆၊ ပေါ်ထွက်ကြလော့ဟု၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာနေ
သောသူတို့အား၊ ငါ့ပြောစေမည်အကြောင်း၊ ထူ
မျိုးအား၊ ပရိညည်တရားကို ပြုစုရာတို့သင့်တို့
ခန့်ထားမည်၊ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည်ထမ်းခရီး
တို့အနားမှာ ခားရ၍၊ မြင့်သော အရပ်ရပ်တို့၌
- ၉ ကျက်စားရာကိုထွေရကြလိမ့်မည်၊- သူတို့သည်
ရေစာကိုမတတ်မရှုတ်ရ၊ အပူကိုလည်းမခံရကြ၊
နေရောင်ခြည်မထိရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထူ
ကိုသနားသော သူသည် သူတို့ကို ခိုဆောင်၍၊
- ၁၀ စမ်းရေတွင်းအနားသို့ထမ်းပြလိမ့်မည်၊- ငါ၏
တောင်ရှိသမျှတို့ကို သွားရာထမ်း ဖြစ်စေမည်။
- ၁၁ ငါ၏မြေတန်တား၊ ဈာန်ကိုလည်း၊ ငါ့အပိုင်၊ ကြည့်
ရှုလော့၊ ဤသူတို့သည်လေးသောအရပ်မှလာကြ
လိမ့်မည်၊ ကြည့်ရှုလော့၊ ထိုသူတို့သည်မြောက်
ဇွန်၌ နှင့် အနောက်ဇွန်၌မှ ၄၆၊ ထိုသူတို့
သည်လည်း၊ သိမ့်မိပြည်မှ ၄၆ ထာကြွလိမ့်မည်
ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂ ဟိုမိုဗ်းကောင်းကင်ထု၊ သီခြင်း ဟိုကြွ
လော့၊ ထိုမြေကြီး၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလော့၊ ဟို
တောင်များတို့၊ ရွှေထန်း၊ ရွှာသီခြင်းဟိုကြွလော့၊
အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိထူ
တို့ကိုနှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရသောမိမိ
လူတို့ကိုကယ်မသနားတော်မူ၏။
- ၁၃ မိထုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့စွန့်
ပြစ်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်သည် ငါ့ကိုစေလွှာ
၁၄ တော်မူပြီဟု ဆိုလေသော်၊ မိမိသည် မိမိ ရွာ
သောသားကိုမသနားသည်ထိုင်စေသော မိမိ၌
သူငယ်ကိုစေလွှာ၍ နိုင်သလော့၊ အကယ်၍စေ
၁၅ လော့သော်လည်း၊ သင့်ကိုငါမစေလွှာ၊- ငါ
သည်ကိုယ်လက်ဝါး၌ သင့်ကိုခံထားပြီး၊ သင်၏
၁၆ မြို့မိုးသည်ငွေမာအစည်ရှိ၏။- သင်၏သားတို့၊

ထိုသည် ထောင်မြန် ပြုကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို
 လှူဖွယ်ကောင်းသော သူထိုသည် သင့်ထံမှထွက်
 ၈၈ သွားကြလိမ့်မည်။- အရပ်ရပ်သို့ မျှော် ကြည့်
 လော့။ ဤသူအပေါင်းထိုသည် စုဝေး၍ သင့်ထံ
 သို့လာကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကာ။ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ လင်သည်တင့်
 တယ် သော အဝတ် ကို ဝတ် သကဲ့သို့၊ ဤသူ အ
 ပေါင်းထိုကို ဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင်သထို
 သို့၊ ပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာ ဆင်လိမ့်မည်။-
 ၈၉ သင်၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော အရပ်၊ ဖျတ်စီး
 သောပြည်သည် နေသူဗျာ၊ သော့ကြောင့်ကျည်း
 ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုကိုက်စားသောသူထိုသည်
 ၂၀ ထည်းဝေးကြလိမ့်မည်။- သင်၏သား၊ ဗျာ၊ ဆုံး
 ပြီးမှ၊ တဝန် ရပြန်သော သားထိုက၊ နေရာမ
 လောက်ပါ။ နေရာ အရပ် ကို ပေးပါ ထု၊ သင့်
 ၂၁ အားတောင်းကြလေဦးမည်။- သင်ကထည်း။ ဤ
 သူထိုကိုအားအဘယ်သူဖြစ်စွာ၊ စေသနည်း။
 ငါသည်သားဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံ့လျက် နေရ
 သောသူ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသဖြင့်၊ အဝေးသို့
 ထည်ရသော သူဖြစ်၍၊ ဤသူထိုကို အဘယ်သူ
 ရွေးစားသနည်း။ ငါသည်တယောတ်တည်းနေ
 ရသည်ဖြစ်၍၊ ဤသူထိုသည် အဘယ်မှာရှိကြ
 ထနည်းထုအောင်းမေ့လိမ့်မည်။
 ၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကာ။
 ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အထိုင်း၊ ထိုင်း၊ အပြည်
 ပြည်၌ နေသော လူမျိုးထိုအား ထက်ကို ချီ၍ အ
 ထံကိုထူသဖြင့်၊ သူထိုသည် သင်၏ သားသို့၊ ထို
 ကိုထက်နှင့် ငွေထွက်၊ ပန်းပေါ်မှာ ထမ်းလျက်
 ၂၃ စောင်းနဲ့ကြလိမ့်မည်။- ရှင်ဘုရင်ထိုသည်သင်
 ၏အထွေ။ မိဖုရားထိုသည်သင့်ကိုမွေးစားသော
 အမိဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ပြပ်
 ဝပ်၍၊ သင်၏ခြေ၌မြေမှုန့်ကိုလျက်ကြလိမ့်မည်။
 ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ငကို
 မျှော်ဆင့်သော သူထိုသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမ
 မှီကြောင်းကို၎င်းသင် သိလိမ့်မည်။
 ၂၄ ထုထုရာဥစ္စာကို အားကြီးသောသူ၏ ထက်မှ
 ထုရမည်လော၊ တရားသောသူ၏သားသော
 ၂၅ သူထိုကို နှုတ်ရမည်လော။- ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသည် ကာ။ အကယ် စင်စစ် အားကြီး
 သော သူ သိမ်း သွားသော ထု ထိုကို ထုရမည်။
 ကြောက် မက် ရွယ် သော သူ ထုထု ရာ ဥစ္စာ ကို
 နှုတ်ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့်ရန်

ထွေသောသူကို ငါသည်ရန်အတွက်၊ စင်စစ်ထား
 ၂၆ ထိုကို ကယ်တင်မည်။- သင့်ကိုညည်းဆဲသော
 သူထိုကို သူထို၏ အသားနှင့် ငါထွေးမည်။ ဖျါ
 သောဗျစ်ရည်ကိုသောက်သကဲ့သို့၊ သူထိုသည်
 မိမိအသွေးကိုဝစွာသောက်ရကြမည်။ သို့ဖြစ်၍၊
 ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို ကယ်တင်အောင်
 အရှင်၊ သင့်ကိုရှေ့ နှုတ်သောသခင်၊ ထာကုတ်စေ
 ချီး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊
 ထု အပေါင်း ထိုသည် သိရကြ လိမ့်မည်ထု မိန့်
 တော်မူ၏

၅၀

• ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကာ။ ငါထွတ်
 ထိုက်သောသင်ထိုအမိမိ ဖြတ်စာသည်အထိ
 မှာရှိသနည်း။ ငါ၌ကြွေး၍ ခံစားမည်သော
 ကြွေးရှင်ထံ၌သင်ကို ငါရောင်းသနည်း။ သင်
 ထိုသည်ကိုယ်ပြုသော ခုစမှိုက်အတွက် ကျွန်ုပ်ရ
 ကြ၏။ သင်ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ သင်ထိုအမိကိုငါ
 ၂ ထုတ်လိုက်၏။- ငါထာသော အခါ အထိ
 ကြောင့် လူမရှိသနည်း။ ငါ၏သော အခါ အ
 ထိကြောင့်မထူးသနည်း။ ငါသည်မရွေးမနှုတ်
 ၌ အောင် ထက် ထို ထထော၊ ကယ် ရွတ် ၌
 သော တန်ခိုး မရှိသလော၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါ
 ဆုစွာဖြင့်ပင်လယ်ရေသည်ခန်းကြောက်၏။ ဖြစ်
 ထိုကို လွင်ပြင် ဖြစ်စေ၏။ ရေမရှိသောကြောင့်၊
 ၃ ငါးထိုသည် နံကြ၏။ ရေငတ်၍ သေကြ၏။- ငါ
 သည် မိုဏ်း ကောင်းကင်ကို နက်သော အဝတ်
 ဝတ်စေ၍၊ ကျော်တေအဝတ် နှင့်ချွန်၏။
 ၄ ငါသည် ပင်ပန်းသောသူ အား မစ ဖြင်းငှါ
 စကား ပြောတတ်မည် အကြောင်း၊ အရှင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်လူတတ်၏ နှုတ်သတ္တိကိုအစား
 ပေးတော်မူပြီ။ နံနက် အစည် အထိုင်း ငကို ၌
 တော်မူ၏။ စာသင်သောသူကဲ့သို့နားထောင်စေ
 မည် အကြောင်း။ နားကို ၌ ဆော်တော်မူ၏။-
 • အရှင်ထာဝရဘုရားသည် င နားကို ဖွင့်တော်မူ
 ၍၊ ငါသည်၊ မပြင်းမဆန်၊ နောက်သို့ မဆုတ်။-
 ၆ မိုက်သောသူထိုအားကြောင့်ကို၎င်း၊ နားပန်းဆံ
 ကိုနှုတ်သော သူထိုအား၊ ငပါးကို၎င်းငါအပ်၏။
 အရှက် ခွဲခြင်း နှင့် တံထွေး ထွေးခြင်းမှ ငါသည်
 ၇ ကိုယ်ချက်နှာကို မထွေး။- အရှင် ထာဝရဘုရား
 သည် ငကိုစောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊
 ငါ မနှံ့ရသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ချက် နှာ ကို မီး
 ကျောက် ကဲ့သို့ ထား ထွက်၊ ရှက်ကြောက် ဖြင်း

- သို့မဟုတ်ရဟန်းတို့၏-ကိုယ်တိုင်ထွက်သော သူသည် အနီးမှ ခြံ၏ အထယ်သူသည် ငါနှင့် တရား ဖြစ်မည်နည်း။ ပြိုင်၍နေကြကုန်တုံး။ အထယ်သူသည် ငါနှင့် ရန်ဆက်ပြုမည်နည်း။ ထို
- သူသည် ချည်းကပ်စေ- ကြည့်ရှုလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကို ဧဝံပတော် မူမည်။ အထယ်သူသည် ကို တရား ချီး ဖေမည်နည်း။ ထိုသို့သော သူ အပေါင်းထိုသည် အဝတ် ကဲ့သို့ ထောင်း ခွမ်းခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ပိုး ကိုက်စားခြင်းကိုလည်းခံရကြလိမ့်မည်။
- သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရ ဘုရား ကိုကြောက် ခြံသနည်း။ ထိုသူသည် ကိုယ်တော် ကျွန်၏ စကားသံကို နားထောင်ပါစေ။ အထယ် သူသည်အထင်းမရှိဘဲမှောင်မိုက်၌ သွားလာသ နည်း။ ထိုသူသည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို မိမိတို့ မိမိဘုရားသခင်ကိုအမှီပြုပါစေ- မီးကို ညှိ၍မိမိတို့ကိုမီးပွားတို့နှင့်ဝန်းရံစေသောသူအ ပေါင်းတို့၊ သင်တို့မီး၏အထင်း၌၎င်း၊ သင်တို့ပြုစု သောမီးစပွား၌၎င်းသွားလာကြလော့။ ထောက် ခံ၍ခံသောအကျိုးဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ဝမ်း နည်းထွက်တိမ်ရကြလိမ့်မည်။

၅၁

- ခြောင့် မတ်ခြင်း တရား သို့ လိုက်၍ ထာဝရ ဘုရားကိုရှာသောသူတို့၊ ဇေကာကိုနားထောင် ကြလော့။ သင်တို့ကိုစုတ်ယူရာကျောက်နှင့်၊ တူး
- ယူရာတွင်းဝကိုကြည့်ရှုကြလော့။-သင်တို့၏စ ဓအာမြဟ်နှင့်၊ သင်တို့ကိုဖွားသောသူစာရာတို့ ကိုကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် တယောက်တည်း သောသူ အာမြဟ်ကိုခေါ်၍၊ ကောင်း ကြီး ပေး
- သခြင်းများပြားစေ၏- ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ဖိအုန် မြို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူ မည်။ သူ၏ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်အထုံးစုံတို့ကိုချမ်း ယာပေးမည်။ သူ၏တောကို ဧဝံ အရပ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သူ၏ထွင်ပြင်ကိုထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်ကဲ့ သို့၎င်းဖြစ်စေတော်မူသခြင်း၊ ဖိအုန်မြို့သည်ဝမ်း ခြောက်ရှင်ထန်းခြင်း၊ ကျေး၊ ဇူးတော်ကိုဗိုးစွမ်း ခြင်း၊ သီခြင်း၊ ဆိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
- ငါ၏လူမျိုးငလျူစုတို့၊ ဇေကာကိုနားထောင် နာထွက်ကြလော့။ ထေမှတရားထွက်၍ငါ့စီရင်ခွက်
- ထည်လူများထင်းစရာသို့တည်ရလိမ့်မည်။- ငါ ၏ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်အနီးမှခြံ၏၊ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်ထွက်သွားပြီးငလက်

- ရုံးသည် လူတို့တွင် တရားမှုကို စီရင် ထိန်းမည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ကိုမျှော်တင့်၍၊
- ထောက် ရုံးကို ကိုးစား ကြ လိမ့် မည်။- မိုဗီး၊ ကောင်းကင်ကိုမျှော်၍ကြည့်ကြလော့။ မြေကြီး ကိုလည်း ခုံ၍ကြည့်ကြလော့။ မိုဗီးကောင်းကင် သည်မီးပိုးကဲ့သို့ကွယ်ရှောက်၍၊ မြေကြီးသည် အဝတ်ကဲ့သို့ ထောင်း ခွမ်း လိမ့်မည်။ မြေကြီး သားတို့သည်မြင်ကောင်းကဲ့သို့သောကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားမူကား၊ အစဉ်အမြဲ တည် လိမ့် မည်။ ငါ ၏ ခြောင့် မတ် ခြင်း တရား ထည်း ပပျောက်ခြင်းမရှိ နိုင်ရာ။
- ၁ ခြောင့် မတ်ခြင်း တရားကို ထိ၍၊ ငါ၏တရား ကို နှစ်ထုံး သွင်းမိသော သူတို့၊ ဇေကာကိုနား ထောင်ကြလော့။ လူတို့သည်အပြစ်တင်မည်ထု မမိုး မိမိကြ နှင့်၊ လူတို့ ကဲ့သို့ ခြင်းကို မကြောက်
- ကြနှင့်။- အကြောင်းမူကား၊ ပိုးရွတ်သည် ထိုး ငွေ၊ အဝတ်ကို ကိုက်စားသကဲ့သို့၊ ထိုသူ တို့ကို ကိုက်စားဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ခြောင့်မတ် ခြင်းတရားမူကား၊ နိဗ္ဗာန်ထာဝရမြီ၏ ငါ၏အစိတ် တင် ခြင်း တရား သည် ထည်း ကန္တာ အစိတ် ဆက်တည်လိမ့်သတည်း။
- ထိုထာဝရဘုရား၏ထက်ရုံးတော်၊ နိုးတော်မူ ပါ။ နိုး၍ ဂွန်စားကို လူတော်မူပါ။ ရွေးကာထ နှင့် လွန်ဘူးသော ကာထွန်ကဲ့သို့ နိုးတော်မူပါ။ ရာဇဝတ်ကို ဝါထိခတ်၍ နဂါးကို နာစေသော သူ
- ကား၊ ကိုယ်တော်ပင်မထုတ်လော့။ ပင်ထယ်ရေ၊ နက်နဲရာရေ တို့ကို ခန်းခြောက်စေ၍၊ ပင်ထယ် နက် နဲ ရာ အရပ် တို့ကို၊ ရွေးနှုတ်သော သူများ သွားစရာလမ်းဖြစ်စေသောသူကား၊ ကိုယ်တော်
- ပင် မထုတ် လော့။- သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ကယ်ထွတ်တော်မူသော သူတို့သည် မြန်မာ၍ သီခြင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်းခြောက်ခြင်းသရ ဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ဖိအုန်မြို့သို့ရောက်ကြလိမ့် မည်။ ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းခြင်း၊ အရှင်ကိုရကြ ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွားခြင်းသဗ္ဗိဗြေ
- သွားရလိမ့်မည်။-သင်တို့ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူ ကား၊ အခြားသူမထုတ်၊ ကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရသော လူကို၎င်း၊ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ထေ့ သောလူသားကို၎င်း၊ သင်သည် ကြောက်ရမည် အကြောင်း၊ အထယ် ထို့ သော သထော မှီထ
- နည်း။- မိုဗီး၊ ကောင်းကင်ကို ကြယ်တော်မူစေ သာ၊ မြေကြီးကိုထည်းတည်တော်မူစေသော၊

သင့်ကို ခန့်ဆင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို
 သင်သည်မေးလျော့၍၊ ဗြည်းဆဲသော သူသည်
 ကျေရယ်စားထုပြုလုပ်၍ ဖိတ်တင်၍၊ သူ၏ဖခင်
 စေတနာကို အစည်ကြောက်ရမည် အကြောင်း၊
 အထက် သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ထိုမှ
 ဗြည်းဆဲသောသူ၏ဖခင်စေတနာ ၁၂ အထက်
 ၁၇ ရှာရှိသနည်း။ အရှုပ်စံရသောသူသည်ထောင်
 ထဲမှာမသေ၊ ရေစာမပြတ်၊ ထွင်မြန်စွာ ကယ်
 ၁၈ နှုတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။- ငါသည် သရဗ္ဗ
 ရာကိုဆုခွင့် ယှဉ်းတမ်းကို ထုန်းစေသောသင်၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏
 နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဒိုက်ခြေစေ့စွာ
 ၁၉ ဝရဘုရား ပေတည်း။- မိုက်၊ ကောင်းကင်ကို
 ဆောက်၍၊ မြေကြီးကိုတည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်
 သည် ငါ၏လူမျိုးဖြစ်သူ ဖိအုန်မြို့ကိုပြောစေ
 ခြင်းငှါ၎င်း၊ စကားကိုသင်၏နှုတ်ထဲမှာငါထား
 ပြီးငယ်ကန်စေမိရုံနှင့်သင့်ကို ငါမီးပြီး
 ၂၀ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ အရှက်တော်
 စထား ကို သောက်သော ယေရုရှလင် မြို့၊ နိုး
 ထောင့်၊ နိုး၍ ယေရုရှလင်၌ ထုန်ထုပ်စေသော
 စထားကို အကုန်သောက်ခဲ့ပြီး၊ အနည်အစတ်
 ၂၁ ကိုလည်း ဗြည်းပြီး- ကိုယ်တိုင် စွမ်းမြင်သော
 ထားထိုတွင်း၊ သင့်ကိုလမ်းပြသော သူတယောက်
 မှမရှိ၊ ကိုယ်တိုင် ခွေးစားသော သားထိုတွင်း၊
 ၂၂ သင့်ကိုထက်ဆုံးသောသူတယောက်မှမရှိ။- အ
 စာခေါင်းပါး၍လူဆိတ်ညံခြင်းသေး၊ ထားမြင့်
 ရှက်စိုးခြင်းသေး၊ တည်းဟူသော ထေးနှစ်ပါး
 ထိုသည်သင်၏အပေါ်မှာ ရောက်လာသည် ဖြစ်
 ၍၊ သင့်အတွက်အထက်သို့ငိုလျှောက်ခြင်းတမ်းသ
 နည်း၊ ငါသည်အထက်သို့ ခုမ်းသောပေး၍သ
 ၂၃ နည်း၊- သင်၏သားတို့သည်မိန်းမမောင်တွေဝကြ
 ၍၊ ကျော့ကွင်း၌ဝမ်းမိသော မိုက်ကဲ့သို့ ခပ်ယိမ်း
 သောထမ်းဝမှာ ဖိတ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အ
 ရှက်အတွက်တော်မူခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ဆုခွ
 တော်မူခြင်းနှင့်ဝကြ၏။
 ၂၄ ထိုဖြစ်၍၊ ဗြည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူ၊ ချစ်
 ရည်မှတမ်း၊ အခြားသော ယစ်မျိုးနှင့် ယစ်မျိုး
 သောသူ၊ နားထောင်လျော့- သင်၏အရှင်၊ မိမိ
 ထိုမျှ၏အမှုကို စောင့်တော်မူသောသင်၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
 ဩဇာရှိသော၊ တုန်လှုပ်စေသောစကား၊ အ
 ရှက်တော်စကား၊ အနည် အစတ်ကို သင်၏

ထက် ၅ ငါ့ရုပ်၍၊ သင်သည် နောက်တစ်
 ၂၅ သောက်ရ၊ သင်သည်ခမ်းလွှားသောသူထိုရွှေ
 မှာကိုယ်ကိုမြေတပ်တားလုပ်၍၊ အလျားဝတ်စေ
 ခြင်းငှါ ဝတ်လျက်နေတော့၊ ငါ့ကျော်သွားမည်
 ထုဆို၍၊ သင့်ကိုဗြည်းဆဲသောသူထို ထက်၌
 ထိုစကားကိုငါထားမည်။
 ၂၆
 ၁။ ထိုဖိအုန်မြို့၊ နိုးလော့၊ နိုး၍ နှစ် အားကို ထု
 ထောင့်၊ ထိုယေရုရှလင်မြို့ တည်းဟူသော၊ သင်
 ရှင်းသောမြို့၊ သင်၏တင့်တယ်သောအဝတ်တန်
 ဆာထိုကို ဝတ်ဆင်လော့၊ အကြောင်း၊ မူကား၊
 နောက်တစ်ခဏရေဖျားကြီးခြင်းကိုမခံသောသူ
 နှင့်ညစ်ညူးသောသူတို့သည် သင်၏ထံသို့မဝင်
 ၂ ရကြ၊- ထိုယေရုရှလင်မြို့ကိုယ်၌ ကပ်သောအမြ
 မှန်ကိုခါလိုက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ထိုင်လော့၊
 ထိုရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသောဖိအုန်သို့ထိုးထင်
 ၃ စီလည်ကြ၊ ကို ခွတ်လော့၊- ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ သင်ထိုသည်ကိုယ်သို့မငွေကို
 မရဘဲကွန်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ငွေမပေးဘဲရွှေခြင်း
 ၄ သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။- အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့သည်အထက်
 ကမ္ဘာဂုဏ္ဍာပြည့်၌ တည်းခိုထိုင်သောငှါ သွားကြ
 ၍၊ နောက်မှအာရှမိလူတို့သည် အကြောင်းမရှိ
 ၅ ဘဲဗြည်းဆဲကြ၏။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အကြောင်းမရှိဘဲထု
 သွား၍၊ အစိုးရသောသူတို့သည် ငါကြားထွက်
 နောက်မှတိုင်းကဲ့သို့ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်
 ၆ အထက်သို့ပြုရမည်၊ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏လူတို့
 သည်ငါ့သို့ကြလိမ့်မည်။ ဂတိထားသောသူ
 ကား၊ ငါဖြစ်သည်ကိုအမြန်ရောက်မှသိကြလိမ့်
 မည်။ အကယ်စင်စစ်ငါသည်ထုထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို
 ကြားပြောသောသူ၊ ကယ်တင်ခြင်းကောင်းကျိုး
 ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြား
 ပြောသောသူ၊ သင်၏ဘုရား- ခင်မိုးခံတော်မူ၏
 ထု၊ ဖိအုန်မြို့စားပြောသောသူ၏ ခြေထိုသည်
 တောင်ပေါ်မှာ အလွန်တင့်တယ်ထွေတကား၊-
 ၈ သင်၏ ကင်စောင့်ထိုက်သံကို နားထောင် ကြ
 လော့၊ သူတို့သည် အသံကို ထွင်း၍၊ နှစ်သိမ်း
 သောအသံနှင့်တညီတညွတ်တည်း၊ လျှောက်ကြ
 ၍၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသဖြင့်

မိမိတို့၏သို့ ပြန်လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်
 ၈ ထိုင်မြင်ရကြ၏။- ယေရှုလင်ပြီပြီပျက်ရာထဲ
 မှပေါ်ထွက်၊ တညီတညွတ်တည်း သိမြင်၊ ဆိုသံနှင့်
 ကျွေးကြော်ကြလေသော၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
 လူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူပြီ။ ယေရှုလင်ပြီ
 ၁၀ ကိုရှေးနှုတ်တော်မူပြီ။- ထာဝရဘုရားသည်ပင်
 သိမ်းသော လူထု၏၊ ချီးကျူးမှုမှာ၊ သန့်ရှင်း
 သောထက်ရုံးတော်ကိုပွင့်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မြေ
 ကြီးစွန်း၊ မှီသမျှတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်၏
 ကယ်တင်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို သိမြင်ကြ
 ထတုံ၊
 ၁၁ ထွက်ကြ၊ ထွက်ကြ၊ ထိုထရပ်မှ ထွက်သွား
 ကြလော့၊ မစင်ကြယ်သောစရာကိုလက်နှင့်မှ
 မထိုကြနှင့်၊ ထိုထရပ်ထဲကထွက်သွားကြလော့၊
 ထာဝရဘုရား၏ အဆောက် အဦးတို့ကို ဆောင်
 ခွက်သောသူတို့၊ သန့်ရှင်းခြင်း မှီကြလော့၊-
 ၁၂ သင်တို့သည်အလျှင်အမြန်မထွက်ရကြ၊ ပြေး၍
 မသွားရကြ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့၌
 ကြွတော်မူမည်၊ နောက်၌လည်း၊ ဣသရေလထဲ
 ချိုး၏ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အကွယ်အကား
 ဖြစ်တော်မူမည်
 ၁၃ ကြည့်ရှုလော့၊ ကျွန်ုပ်သည် အမှုဆောင်၍
 ဆောင်လိမ့်မည်၊ ချီးမြှောက် ချီးမြှင့်ခြင်း သို့
 ၁၄ ရောက်၍၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊- သူသည်
 လူမထုတ်သကဲ့သို့ မှတ်နားပျက်ခြင်း၊ လူသားမ
 ထုတ်သကဲ့သို့ အဆင်၊ အသေရပျက်ခြင်းရှိသည်
 ကို၊ အမှားသောသူတို့သည် အံ့ဩသော မိန့်၊ မော
 ၁၅ ကြသည်ဖြစ်၍၊- ထိုအတူသူသည် အမှားသော
 လူမျိုးတို့ကို သန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်၊ ရှေ့တော်၌
 ရှင်ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကိုပိတ်၍ နေရကြ
 လိမ့်မည်၊ သူတပါးမပြဘူးသောစရာကိုသူတို့
 သည်မြင်ကြလိမ့်မည်၊ မကြားဘူးသောစရာ
 ကိုလည်းနားလည်ကြလိမ့်မည်၊

၁၄

၈ ငါတို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အ
 ဆယ်သူ ယုံသနည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ထက်
 တော်သည် အဆယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသ
 ၂ နည်း၊- ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်သည်အညွန့်ကဲ့သို့
 ၎င်းလျှောက်သောမြေ၌ပေါက်သောအတက်
 ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ကြီးပွား၏၊ ပမာဏပြုစရာ
 အဆင်းတင့်တယ်ခြင်း၊ မရှိ၊ နှစ်လိုပွင့်သော
 ၉ မှတ်နားလက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ၊- မထီးမြင့်ပြီ

ခြင်းကိုခံ၍၊ လူတို့တွင် အထုတ်ဆုံးသောသူဖြစ်
 ၏၊ ပြုပြင်သောသူ၊ နာကြင်ခြင်းဝေးရာနှင့်ကွင်း၊
 ဝင်သောသူဖြစ်၏၊ သူတပါးမှတ်နားထွဲခြင်းကို
 ခံရသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ မထီးမြင့်ပြီခြင်းကိုခံ
 ၁ လျက်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် မရှိသေကြ၊- သို့သော်
 ထည်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့အနာရောဂါ ဝေးရာ
 များကို ယူတင်ဆောင်ခွက်လေ၏၊ ဝါထိခတ်
 တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ဆုစွန့် နှိမ့်ခွ
 တော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု၊ ငါ
 ၁၂ တို့သည်ထင်မှတ်ကြပြီ၊- ထိုသူသည်ငါတို့အဖို့
 ကျူးခြင်း၊ အပြစ်များကြောင့်၊ နာကြင်စွာထိုး
 ခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရလေ၏၊ ငါတို့၏မြတ်
 သက်ခြင်း ချမ်းသာကို ဖြစ်စေသော ဆုစွန့်ခြင်း
 သည်သူအပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူခံရသောဝါထိ
 ချက်အားဖြင့်၊ ငါတို့သည်အနာရောဂါလျက်ရှိ
 ၁၃ ကြ၏၊- ငါတို့မှီသမျှသည် သိုးကဲ့သို့ ထမ်းတွဲ
 လျက်၊ ကိုယ်လမ်းသို့ အသီးအသီး ထိုက်သွား
 ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း
 သောငါတို့၏ အပြစ်များကို သူအပေါ်၌တင်
 ၁၄ တော်မူ၏၊- ထိုသူသည်ညည်းဆဲခြင်းနှင့် နှိမ့်ခွ
 ခြင်းကိုခံ၍ နှုတ်ကိုမပွင့်ဘဲနေ၏၊ အသေသတ်
 ခြင်းငှါဆောင်သွားသော သိုးသဏ်ကဲ့သို့ သူ
 ကိုဆောင်သွား၍၊ သိုးသည် အစွေးလုပ်သော
 သူရှေ့မှာမပြည်ဘဲနေသကဲ့သို့၊ သူသည်နှုတ်ကို
 ၁၅ မပွင့်ဘဲနေ၏၊- မတရားစွာစီရင်ခြင်း၊ အားဖြင့်
 သူကိုထုတ်သွားကြ၏၊ အသက်ရှင်သောသူတို့
 ၏နေရာမှသူကို ခုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည် ဖြစ်၍၊
 သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အတယ်သူ ပြည့်စုံမည်
 နည်း၊ ငါ၏လူမျိုးအပြစ်ကြောင့် ဝါထိခတ်တော်
 မူခြင်းကိုခံလေ၏၊- ခြစ်မှားခြင်းကိုမပြု၊ သူ၏
 နှုတ်၌ ပူသောမဒြ်သော်လည်း၊ လူတို့တို့နှင့် အ
 တူမြေပြန်ခြင်း၊ ငှါစီရင်ကြ၏သို့ရတင်သေပြီး
 မှသင့်၍ရှိ၏၊
 ၁၁ ထာဝရဘုရားသည်သူကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ အ
 လိုတော်ရှိ၍ နာစေတော်မူ၏၊ သူသည်အပြစ်မြေ
 သောယင်ကိုပူလေပြီ၊ မှ၊ အမျိုးအနွယ်တော်
 ကိုဖြင့်ရလိမ့်မည်၊ တသက်တော်လည်းရှည်လိမ့်
 မည်၊ ထာဝရဘုရား၏အကြံဟော်သည်ထည်း၊
 သူ၏ထက်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်၊-
 ၁၂ မိမိတို့ပိညည်းခံရသောသူအား အမျိုးကိုမိမိ
 မြှင့်တင်ရလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့်မတ်သောငါ၏
 ကျွန်ကို သိကြားခြင်းသောမြင့်သူသည်အရွေး

သောသုတ္တံကိုဖြင့်မတ်ရာ၌တင်စေလေ့မည်။ ထိုသို့ စံစပ်ပြန်ကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရ၏။

၈၂ ထိုသို့မိမိအသက်ကိုသေခြင်း၌သွန်း၍၊ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ လူစွာတို့၏ စံစပ်ပြန်ကို ဆောင် ရွက်၍၊ မတရားသောသူတို့အပို၌ပင်သေသွားကြောင်း၊ ထိုကြီးတို့ကို သူ၏အပိုဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ့စွဲမည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့ကို သူ၏ ထက်ရင့်စွာ ထုံးသို့၊ ပုံသို့ ထိုင်ဝေဝန် ရသော စွန့်ခြင်းလိပ်မည်။

၁၄

၈၃ သားစုစွာသော စင်္ကြံမ၊ ဝမ်းမြောက်သော၊ ထားစွာ၊ ခြင်း ဝေဒနာကို မခံသေးသော မိမိ၊ ကျွေးကြော်သော ဘဝသော၊ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိမိသည်လင်ရှိသောမိမိထက်သာ၍ စွာသော သားတို့ကို စွားမြင် ပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်၏ဘဝကို ကျွယ်စေထေး၊ သင်၏ နေရာမှ ဖြတ်ကာ ကြွက်၊ ကြွက်ဦးထေး၊ နှစ်မြောသောမိတ်မရှိနှင့်၊ ကြီးတို့ကိုရှည်

၈၄ ခေဦးသော၊ တိုင်တို့ကို ခြံစွာ ခြံသော၊- စင်္ကြောင်းမူကား၊ သင်သည်လက်ကွာထက်၊ ထက်ဝဲထက်၌တိုးပွားလိမ့်မည်။ သင်၏စင်္ကြံ၊ အနွယ်သည်တပါး၊ အမျိုးသားတို့ကိုစေခွင့်၌၊ သူတို့၏

၈၅ ဆိတ်ညံ့သော မြို့တို့၌နေကြလိမ့်မည်။- မမိုးရိပ်နှင့်၊ ရွက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရ၊ ဖြတ်နှာမဖြတ်နှင့်၊ စေ့ကွက်ကွဲခြင်းကိုမခံရ၊ အသက်ငယ်စည်စည် အခါခံရသော ရွက် ကြောက် ခြင်းကို ဝေထွေးလိမ့်မည်၊ မမိုး၊ မမြင်၍ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်း

၈၆ ကိုနောက်တဖန် မစေခင်းဝေရ၊- စင်္ကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုမခံစားသောသူသည်သင်၏ ထင်မြင်တော်မူ၏နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေစွန့်ထာဝရဘုရားတပါး၊ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူသည်အသရေထမမျိုး၌သင့်ရှင်သောသူရား၊ မြင်တော်မူ၏၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုသမီး

၈၇ ရသောဘုရားဟူ၍ခေါ်ရကြ၏။- စွန့်ခြင်းမိတ်မြို့ပြင်သော မိမိ၊ ငယ်စည်တွင် မယား ခြင်၍၊ နောက်မှ ခြင်းပယ်သော မိမိကိုတဝန်ခေါ်သကဲ့သို့သင့်ကိုခေါ်မည်ဟု၊ သင်၏ဘုရားသခင်မိန့်

၈၈ တော်မူ၏။- သင့်ကိုခဏသာငါ့စွန့်သည်ဖြစ်၍၊ စွာစွာသော ကရုဏာနှင့်တဖန်သိမ်းဆည်းဦးမည်။- ခြင်းစွာသောစေ့ကွက်ထွက်၍ခဏမျှငါ့စွန့်သွားသော်လည်း၊ ထာဝရမေတ္တာနှင့်သင့်

ကိုကယ်မ သနားဦးမည်ဟု၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- နာမတော်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသောရေကိုငါသည်နှုတ်၍၊ ထိုရေသည် မြေကြီးကို နောက်တဖန် မထွန်းမိုးရဟု၊ ကျွန်ုပ်တို့မြင်းကိုပြုသည်နည်းဟု၊ သင့်ကိုစေ့ကွက်မထွက်၊ မဆုမဟု ကျင့်ဆိုခြင်းကို ပြုပြီး

၈၉ တောင်ကြီးတို့သည်ရွှေ၍၊ တောင်ငယ်တို့သည်ထွပ်ရှားသော်လည်း၊ ငါ၏မေတ္တာသည်သင်မှမရွေး၊ ငါ၏ ခြိမ်းသက်ခြင်းပင်လည်းလည်း၊ ထွပ်ရှားရဟု၊ သင်၌သနားခြင်းကရုဏာမိတ်ရှိတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၀ ထိုညည်း၊ ဆဲခြင်း၊ နှင့် မိုသီးသက် ခုန် ထိုင်းထိုက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သာမရနိုင်သောသူ၊ သင်၏တိုက်ကို တင်းသပတားသရွတ်နှင့်ငါ့စေ့

၉၁ စပ်မည်။ တိုက်မြစ်ကိုနိကာဖြင့်ငှင်း၊ ပြုစုပြီးတို့ကိုကျောက်နိဖြင့်ငှင်း၊ တံခါးတို့ကိုပတ္တမြားဖြင့်ငှင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တန်ဆာများကိုကျောက်မြစ်

၉၂ စင်္ကြံ၊ မိုးဖြင့်ငှင်း၊ ပြုစုမည်။- သင်၏သားတို့၊ စေ့ပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ဆုစွသွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်၍၊ စွာစွာသော စည်းစိမ်

၉၃ ခုမ်းသာ နှင့် ပြည့် ကြလိမ့်မည်။- သင်သည်- ခြာင့်မတ်ခြင်းတရားစားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။ ညည်း၊ ဆဲခြင်းနှင့်ဝေသည်ဖြစ်၍ မကြောက်ရ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းသည်လည်းဝေး၍၊ သင့်စေ့ကွက်သို့

၉၄ မရောက်ရ။- ငါ၏စွန့်မရှိသောသင့်တဝန်၌စေ့ကွက်သုမ္ဘာနေရာမကျရ၊ နေရာမကျသောသူတို့

၉၅ သည်သင့်ဆက်သိုဝင်စားကြလိမ့်မည်။- မီးကိုမှတ်၍၊ မိမိစေ့ကွက်တည်းဟူသောထက်နက်ကို ထုပ်တတ်သော ပန်းပင်ငှင်း၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်း

၉၆ ငှါဖျက်ဆီးသောသူကိုငှင်းငါ့ခန့်စား၏။- သင့်တဖန်၌လုပ်သောထက်နက်တစုံတရာမထမမြောက်ရ၊ သင့်ကိုတရားစေ့သောသူမည်သည်ကား၊ အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသို့သော စေ့ကွက်ခံရ၍၊ ကြောင့်ခြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၉၇ ထိုရေငတ်သော သူစေ့ပေါင်းတို့၊ ရေရှိရာသို့ ထာကြသော၊ ငွေမရှိသောသူတို့၊ ထာကြ၊ ဝယ်၍စားသောက်ကြထေး၊ ငွေမပါဘဲ၊ စေ့ကွက်ကိုပေးသောသား၊ စေ့ကွက်ရရှိနှင့်ကိုဝယ်ကြထေး၊

၉၈ အစာမထုတ်သောစေ့ကွက် စေ့ကွက်စေ့ကွက်၊

စေတနာသမာဓိကဏ္ဍ သင်တန်းတို့ကို
 ၄၆။ အထက်ကြောင့်ကုန်စေကြသနည်း။ အကား
 ကိုစေ့စေ့ နားထောင်လျက်၊ ကောင်းသောစာ
 ကိုစားကြလေသော သင်တန်းတို့သည် သင်တန်း
 ၄၇။ အရာတို့၌ မိမိကို မိမိပေးလျှော်စေလိမ့်မည်။- နှုး
 ညွတ်သော နားနှင့် ထံသို့ ထာကြလေသော နား
 ထောင် ကြလေသော သို့လျှင် သင်တန်းတို့သည်
 ထည့်စသက်ရှင်ရ လိမ့်မည်။ ငါသည်ထည်း။
 သင်တန်းနှင့် ထာဝရ ပရိသည် ဂြုဏ်း ဝါဒ်နှင့် ဂြုဏ်
 သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တန်းတော် ပေးမည်။-
 ကြည့်ရှုလေသော သို့သုကို ပဉ္စမာသ်ဆရာ ဖြစ်စေ
 ဖြစ်ငှါ၊ ငါ့သင်တန်းတော်ကို သောသင်တန်းတော်
 ၄၈။ ငှါ၊ ငါ့သင်တန်းတော်ကို သောသင်တန်းတော်
 သင်သည်မသိဘူးသောသင်တန်းတော်ကို ခေါ်လိမ့်မည်။
 ထင်ကိုမသိဘူးသောသင်တန်းတော်ကို သင်သည်ထည်း။ သင်
 စံဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အသေရလေသော
 စံသင်တန်းတော် သောဘုရားကြောင့်၊ သင်တန်းသို့ ပြေး
 ထာကြလိမ့်မည်။ သို့ဘုရားသည် သင်တန်းတော်ကို
 ၄၉။ နှင့်စေတော်မူ၏။
 ၅၀။ နှင့် သင်သည် ကာလတွင် ထာဝရဘုရား ကို
 ရှာကြလေသော နှိုးတော်မူသည် ကာလတွင် ဆု
 ၅၁။ တောင်းပဉ္စနာပွဲကြလေသော- ဆိုသောသင်သည်
 မိမိသင်တန်းကို ငါ့သင်တန်းသောသင်သည် မိမိသင်တန်း
 ထိုကို ငါ့သင်တန်းတော် နှင့် ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့
 ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့လျှင် ထာဝရဘုရား မူလိမ့်
 မည်။ ငါ့သင်တန်းသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ
 ပါစေ။ သို့လျှင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ထွက်
 ၅၂။ တော်မူလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား၊ ငါ၏သင်တန်းတော်သည် သင်တန်း
 ၅၃။ သင်တန်းတော်နှင့်မတူ၊ ငါ၏သင်တန်းတော်သည် ထည်း။
 ၅၄။ သင်တန်းတော်နှင့်မတူ၊ မိုဏ်းကောင်းကင်
 သည်မြေကြီးထက်သာ၍ ဖြင့်သကဲ့သို့၊ ငါ၏သင်
 ကျင့်သင်တန်းတော်နှင့်ထက်သင့်၊ ငါ၏သင်တန်း
 ၅၅။ တော်သည် သင်တန်းတော် ထက်ထက်သင့်
 သာ၍ ဖြင့်၏။
 ၅၆။ မိုဏ်းရေနှင့်မိုဏ်းပွင့်သို့ သင်တန်းကောင်း
 ကင်မှသင်းသက်၍ နောက်တစ်ဖန် ပြန်၊ မြေသည်
 ရှိနေကြသောသင်တန်းတော်ကို ငါ့သင်တန်း
 ၅၇။ သောသင်တန်း၊ သောကို ငါ့သင်တန်းတော်ကြောင့်၊
 မြေကို မိုဏ်းသင်တန်း၊ သင်တန်းတော်ကြောင့်၊ သင်တန်း
 ၅၈။ သင်တန်းတော် သင်တန်းတော် သင်တန်းတော်
 ၅၉။ သင်တန်းတော် သင်တန်းတော် သင်တန်းတော်

မပြန်ရ။ အထက်ကို ပြည့်စုံစေမည်။ ငါ့သင်တန်း
 ၆၀။ သော သင်တန်းတော် လိမ့်မည်။- သင်တန်း သင်
 ဝမ်းမြောက်သောသင်တန်းတော်နှင့်ထွက်၍၊ ငါ့သင်တန်း
 ၆၁။ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- တောင်ကြီး၊ တောင်
 ထံသို့သည် သင်တန်းတော် သင်တန်းတော် သင်တန်း
 ကျေးဇူးတော်၊ တောင်သို့သောသင်တန်းတော်သို့
 ၆၂။ ထက်တော်ကြီးကြလိမ့်မည်။- သင်တန်းတော်
 ပင် သင်တန်းတော် သင်တန်းတော် သင်တန်းတော်
 ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ သို့သင်တန်းတော်ထာဝရဘုရား
 ၆၃။ နှင့်တော်သို့ သင်တန်းတော်၊ မသောသင်တန်းတော်
 သောသင်တန်းတော်သင်တန်းတော်လိမ့်မည်။
 ၅၄။
 ၆၅။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တန်း
 ကိုစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကြလေသော ငါ၏
 ကလံ တင်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော် မှန် နှင့်၊ ငါ၏
 ၆၆။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သင်တန်းတော်သင်တန်းတော်
 ၆၇။ ပြီး-သို့သင်တန်းသောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 သည်၊ ပုဂံသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၆၈။ မိုဏ်းကို မပြန်မည်၊ သင်တန်းတော်၊ မိမိသင်တန်း
 တော်သင်တန်းတော်၊ မင်္ဂလာသင်တန်းတော်။
 ၆၉။ ထာဝရဘုရား နှင့် ငါ့သင်တန်းတော်၊ သင်တန်း
 က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့သင်တန်းတော်နှင့်
 ၇၀။ နှင့်သင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ထည်း၊ ငါသည်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်
 ၇၁။ ထုမဆိုစေနှင့်၊-ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ငါ၏ပုဂံသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်
 ၇၂။ သော သင်တန်းတော်၊ ငါ၏ ပရိသည်ကို ငါ့သင်
 ၇၃။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 သော သင်တန်းတော်၊ မြတ်သော နာမကို ငါ့သင်တန်း
 ၇၄။ ထိုသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၇၅။ ထာဝရဘုရားကို သင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်
 ၇၆။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၇၇။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၇၈။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၇၉။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း
 ၈၀။ သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်းတော်သောသင်တန်း

စေတော စေတနာ ထာဝရသုဗျာဓိနိဗ္ဗာန်စုတည်
ကာ။ စုဝေ၊ ပြီးသော သုဗျာဓိ၊ စုတပါး၊ စေတော
သော သူ ထိုကို ထိုစေတနာ ဝိသုဒ္ဓိ ငါစုဝေ၊ စေတီး
စည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

- ထိုထယ်ပြင်သား၊ စေတီး၊ နှင့်တော၌ ထည်
သောသား၊ သေပေါင်း၊ ထို၊ ကိုယ်စား၊ ခြင်း၊ ငှါထာ
- ၁၀။ ကြံလော့- သူ၏ကင်းလောင့်တို့သည် ဂုဏ်ပိကန်း
ကြမ်း၊ ငှါသမ္ဘာတို့သည် ပိုက်ကြမ်း၊ စေတံ မသေသင်
ရှိုင်းသော ငွေ၊ ထောင် ထမ်း၊ သော ငွေ၊ အိပ်
ထွက် အိပ်ရှင် စားကြီးသော ငွေ၊ ပြစ်ကြမ်း-
- ၁၀။ စားရှင် စားကြီး၊ ခြံ ဝမ်း၊ မပြည့် ရှိုင်းသော ငွေ
ထည်း၊ ပြစ် ကြမ်း၊ ထိုး ထိန်း၊ ထိုသည် ထည်း၊ မ
ကြည့်မရှုတတ် ကြ၊ ထိုထိုးထိန်း၊ ငှါသမ္ဘာတို့သည်
ထမ်း၊ ထွဲ ခြံ မိမိ တို ထမ်း၊ သို့ ထိုက် ကြ ပြီး၊ တ
သောက် ဗျာပကြွင်း၊ တညီ တညွတ်ထည်း၊ ကိုယ်
- ၁၂။ စေတီး၊ စီးဝှားကိုသာရှာကြမ်း-၊ ထာကြ၊ စေတံ
ရည် ကို ထူမည်-၊ သေရည် သေရက်ကို ဝစွာ
သောက်ကြ ပြီး၊ ယနေ့ ပြစ်သကဲ့သို့ နတ်ဝန်နေ့ ပြစ်
ထိမ့်မည်း၊ ထိုဗျာမက၊ စာ၌ ကြယ် ဝဏ်မည်းထု
ဆိုထက်ကြမ်း

၅၇

- မြောင့် မတ်သော သူသည် ဆုံး၌ ကျေးဇူးပြု
ထက်အာဇာနည်သည် ပယ်ရှားခြင်းကိုခံရသော
အခါ၊ မြောင့်မတ်သောသူကို မကောင်းသောစေ
စွာ စေရာ ထဲက ရုပ်ထိမ်း၊ ပြီထု၊ စေတယ် သူဗျာ မ
- ၂။ စင်ခြင်း၊ စေတယ် သူဗျာ မစေတင်းစေကြ-၊ ထိုသို့
သောသူသည် ဂုဏ်သားထဲသို့ ဝင်ရမ်း၊ မြောင့်မတ်
စွာ ထွက်ထွက် မိမိအိပ်ရာပေါ် ခြာမြင်ရ၏။
- ၃။ စုန်းမသား၊ ကျောက်မ ထားသော မိစ္ဆသား၊
- ၄။ မြို့တန်ဆာမသား၊ ထို၊ ဂုဏ်ပိကင်း-၊ သင်
ထိုသည် စေတယ်သူကို ကျိစေတိ ကြ သနည်း၊ စေ
တယ်သူစား၊ ရှုတ်ကို ရွင့်၍ လျှာကို ထုတ်ပြကြ
သနည်း၊ သင်ထိုသည် ခေတ်ပြန်သောစေတီး၊
ထစွာ ဂုဏ်သော စေတီး၊ ပြစ် ကြ သည် မထုတ်
- ၅။ ထော- မိမ်းသောသစ်ပင် ငှါ သ မှာစောက် ခြာ
ရုပ်ထု စောင်း၊ တု၌ တပ် မတ် သောသူ၊ ရှိုင့် ထဲ၊
ကျောက် စောင်း၊ အောက် ခြာ သုလေကို ထတ်
- ၆။ ထောသူ မထုတ်ထော- ရှိုင့်ထဲ ခြာ ကျောသော
ကျောက် ခဲ ထိုတွင် ထင်၏ တာ ငှါ၏၊ ထိုသို့သော
စေတယ်သည် သင်၏စေတနာဖြစ်၏၊ ထိုသို့သောစေ
ရာ ခန္ဓ ခြာ ထွန်း၊ ထောင်း၊ ရာ ပူဇော် သကာ နှင့်
သောစည် ပူဇော်သကာကို ပြုထက်၏၊ ထိုစေတ

- ၁။ ထိုကို ငါ နှစ်ထက်ထက်သောစော- မြင့်သော
ထောင်ကြီးပေါ်မှာသင်၏စုတင်ကိုထားပြီးလျှင်၊
- ထိုစေတယ်သို့တက်၍ ထပ်ပူဇော်ထက်၏- ထင်
စောင်း၊ ခေ့ စရာ ထက်သေကို ထိမ်း၊ နှင့် ထိုင်
နောက်မှာထားပြီး၊ ငါမှတပါး၊ စေတီးလူထိုစား
အဝတ်ကို ရွတ်၍၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ တက်ထေပြီး၊
မိမိစုတင်ကို ကျယ်စေ၍ သူထိုနှင့် ဝန်ခံပြီးသူထို
စုတင်ကို ထည်း၊ ထပ်မတ်၍၊ နေရာစေတယ်ကို ခြာ
- ၆။ ထေပြီး- စေတီးပါလျှက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား
ပြီး၊ နံ့သာရိုး၊ ချားကို သုံးပြီး၊ တမန်ထိုကို ဝေ
သော စေတယ်သို့ စေ လွှတ်၍၊ မရသော ရှိုင်း ထိုင်
- ၁၀။ စေတင်မိမိကို မိမိနှင့် ခြပြီး- ဝေ၊ စွာခရီးသွား၍
ပင်ပန်းသော် ထည်း၊ မိတ်မထွက်၊ ကြီးစား၍ စေ
ထက်ထွတ်သောကြောင့် စားလျော့ ခြင်းမရှိ-
- ၁၀။ သင်သည် သစွာ ဂုဏ် သည်ထိုင်စေတင်ငှါ၊ ကို
စေတော့၍ သတိမပြုဘဲနေသည်ထိုင်စေတင်ငှါ၊
စေတယ်သူကို ကြောက်ရွံ့သနည်း၊ ငါသည်လွှေး
ကာထမှစ၍ တိတ် ဆိတ်စွာ နေ သောကြောင့်၊
သင် ထည် ကို မကြောက်ဘဲ နေ သည် မထုတ်
- ၁၂။ ထော- သင်၏ကုသိုလ် နှင့်၊ သင်ပြုသော စေတယ်
၁၃။ ကို ငါလောပြ မည်-၊ ထိုသို့ သော စေတယ်ထေ
ကျိုးကို မပေးရှိုင်း၊ သင်သည် အစိအစိသောစေ
တီး၊ သင်၏ စေတယ်စေတင်၊ ထိုသည် ကယ်ရှုတ်ကြ
စေးထေသည်သူထိုကို ထိုစေတယ်ထိမ့်မည်းထေ
တမုတ်နှင့်လွှင့်ကြထိမ့်မည်း၊ ကိုကိုးစားသော
သူမူကာ၊ ပြည်တော်ကို ပိုင်၍၊ ငါ၏ သန့်ရှင်း
သောတောင်ကို စေတနာခံရထိမ့်မည်း။
- ၁၄။ ထိုစေတယ်မြေကို မြို့ကြ၊ မြေကို မြို့ကြ၊ ထမ်းကိုရှင်
ကြ၊ ထေထို၏ထမ်းခရီး၌ စေတီးစေတား၊ မမြို့စေ
- ၁၅။ နှင့်ထု ငါပြောဆိုရ၏- စေကြောင်းမူကာ၊ သန့်
ရှင်းခြင်းထု နာမရှိတော် မူထသော၊ စေတနာ
ထထည်း၊ ဟူသောဘုံမိတ်မှန်ခွဲတော်မူထသော၊
စေတု၌ စေမြတ်မြတ်တော်မူသောသူဗျာ၊ မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ငါသည် မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းသောစေ
ရပ်၌နေ၏၊ မိတ်နှင့်ခွဲသောသူနှင့်၊ နှစ်ထုံးကြေကွဲ
သောသူထို၏မိတ်မိညည် စေတယ်ရှင်စေခြင်းငှါ၊
ကြေကွဲနှင့်ခွဲသော မိတ်သောသောသော သူထို၌
- ၁၆။ ထည်း၊ ငါနေ၏- ငါသည် စေတယ်မမြတ်တရား
ထေမည်မထုတ်၊ စေတယ်မမြတ်စေတယ်ထွက်မမြို့
မထုတ်၊ ထိုသို့ထုတ်လျှင်၊ စေတယ်သင်ပြုစေတော့
ကျောက်၍၊ ငါ နေ၏၊ စေားမိညည်သည်ထွက်
- ၁၇။ စီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့်မည်း- ထွက်သောထွက်

ကျွမ်းခြင်းစေပြန်ကြောင့်၊ ငါသည်စေ့ကွက်ထွက်
 ချီ၏၊ ခတ်ထေ၏၊ စေ့ကွက်ထွက်ချီကွက်နှာကို
 ထွေးထေ၏၊ သူသည်သည်။ မိမိစေ့လိုရှိရာထမ်း
 ၁၀ သို့ထွေးသွားလေ၏။ သူ၏စေ့ကွက်စေ့ထွက်ကိုငါ
 မြင်ပြီးသူကိုစေ့နာပျောက်စေ၍ထမ်းပြဦးမည်။
 ၁၁ သူကိုငှင်း၊ သူနှင့်စေ့ထွက်ထွေးငယ်သော သူထို
 ၁၂ ကိုငှင်းရမ်းသာပေးဦးမည်။ ငါသည်နှုတ်ခမ်း
 ထမ်းကို ဝန်ထမ်း၏၊ ဝေးသောလူ၌ ငှင်း၊ နီး
 သောလူ၌ငှင်း ငြိမ်သက် ခြင်း ခြစ်စေ၊ ငြိမ်သက်
 ခြင်းခြစ်စေ၊ ဂုဏ်စောကို ငါဌာတ်စေမည်ထု
 ၂၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မတရားသောသူ
 ထိုမူကား၊ မငြိမ်နှိုင်းဘဲထွပ်ရှား၍၊ နှံ့နှင့်စေ့မိုက်
 ၂၁ ကိုပတ်သောပင်ထယ်ရေနှင့်တူကြ၏။ မတရား
 သောသူထို၌ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ငါ၏ဘုရား
 ထံဝန်မိန့်တော်မူ၏။

၅၀

• စသံမထွေးသဲကျွေးကြောင့်ထေ့၊ ထံပိုးသံ
 ကဲ့သို့စသံကိုလွှင့်၍၊ ထာကုတ်စေ့၏သား၊ ခြစ်
 သောငါ၏ထုထီး၊ သူထို၌စေ့မိုက် စေ့ခြစ်ကို
 ၂ ဖော်ပြထေ့။ သူထိုသည် တရားကျင့်သောစေ့
 ၏၊ မိမိဘုရားသခင်စံပညတ်ထိုကိုမစွန့်သော
 စေ့၏ကဲ့သို့၊ နေ့တိုင်းငါ့ကိုရှာ၍ငါ၏တရားလမ်း
 ၌ စွေလျော်ကြသည် ဟကား၊ ခြောင့်မတ်စွာ
 တရားစီရင်ရက်ထိုကို ငယ်မှာ စေ့စည်မေးမြန်း
 ၍၊ ဘုရားသခင်ထံသို့ရည်ကပ်ရာ၌မွေလျော်ကြ
 ၃ သည်ထကား။ စေ့ကွန်ပုံထိုသည်စောရှောင်
 ခြင်း၊ စေ့ကွန်ကို ကျင့်သော စေ့၊ ကိုယ်တော်
 သည် စေ့ထယ်ကြောင့် မြင်တော် မမူ သနည်း။
 စေ့ကွန်ပုံထို သည် မြီးမြီစွာ ကျင့်သော စေ့၊
 ကိုယ်တော်သည် စေ့ထယ်ကြောင့်သိမှတ်တော်
 မမူသနည်း၊ ဟု ဆိုသော်၊ သင်ထိုသည် စော
 ရှောင်သောနေ့၌ ကိုယ်ထိုင်ပျော်မွေ့၍၊ ကျွန်ထို
 ၄ ကိုပင်ပန်းစွာလုပ်စေကြ၏။ သင်ထိုသည်ငြင်း
 ခုံရန်ထွေလျက်၊ စေ့မွေထက်ဆုတ်နှင့် ထိုးလျက်
 စောရှောင်ကြ၏၊ မြင့်သောစေ့ရပ်၌မိမိထိုအသံ
 ကို ကြားစေခြင်းငှါ၊ သရကထ စေ့၊ စော
 ၅ ရှောင်ကြသည်မဟုတ်။ ငါနှစ်သက်သောစော
 ရှောင်ခြင်းသည် ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိသ
 ထော၊ လူသည်တရက်တွင်မြီးမြီစွာကျင့်ခြင်း၊
 ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ဦးချခြင်း၊ ဖိပ်ရာတိုလျှော်တေ
 နှင့် ပြာကိုခင်း၊ မှင်း၊ ထက္ခဏာရှိလျှင်၊ စော
 ရှောင်ခြင်း ဟူ၍ ငှင်း၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်

တော် မူသောနေ့ရက်တူ၍ ငှင်း ၅၀၀၀ အပီ သ
 ၁ ထော။ ငါနှစ်သက်သော စောရှောင်ခြင်းတူ
 မူကား၊ မတရားသောစေ့သည်စောရှောင်ကို စွတ်
 ခြင်း၊ လောသော ဝန်ကို ချခြင်း၊ ဗြည်းဆဲခံရ
 သောသူထိုကိုလွှတ်ခြင်း၊ ထမ်းထိုးရှိသမျှကိုစွဲ
 ၃ ခြင်းမဟုတ်ထော။ စွတ်သိပ်သောသူကို စော
 ကျွေးခြင်း၊ နေရာမရှိ၊ ဆင်းရဲသောသူထိုကိုကိုယ်
 ဖိပ်သို့ထောင်ခြင်း၊ စေ့ဝတ်မရှိသောသူကို မြင်
 လျှင်၊ စေ့ဝတ်ကို ပေးခြင်း၊ ကိုယ်စေ့သားကို မ
 ရှောင်ဆဲနေခြင်းမဟုတ်ထော။
 • သို့ပြုလျှင် သင်၏စေ့လင်းသည့်မိုက်သောထံ
 သောစေ့လင်းကဲ့သို့ပေါ်ထွန်း၍၊ စေ့ထွက်စေ့မြန်
 ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏ခြောင့်
 မတ်ခြင်းပါရမီသည်သင့်ရှေ့၌သွား၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်နောက်၌ လုံ့ချုံစေလိမ့်
 ၅ မည်။ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ခေါ်
 သောစေ့၊ ထူးတော်မူလိမ့်မည်၊ စေ့ဟစ်သော
 စေ့၊ ငါရှိသည်ထု မိန့်တော် မူလိမ့်မည်။ ထင်
 သည်သင်၏စေ့ထဲကထမ်းထိုးကိုငှင်း၊ ထက်ညှိုး
 ထိုးခြင်းကိုငှင်း၊ ကဲ့သို့သောစကားကို ငှင်းပတ်ရှား
 ၍၊ စွတ်သိပ်သောသူနှင့်ဆင်းရဲခံရသောသူကို
 သနားသော မိတ်နှင့် ရှမ်းသာ ပေးလျှင်၊ မရှင်း
 ထင်းသော စေ့မှာ သင်၏စေ့လင်းသည် ပေါ်
 ထွန်း၍၊ သင်၏မှောင်မိုက်သည် မှန်းတည့် စေ့
 ၁၀ ထင်းကဲ့သို့ခြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်
 သင့်ကို စေ့စည်ပွဲပွင့်တော်မူမည်။ စောခေါင်း
 ပါးသည်ကလွဲဝံ့စွာကျွေး၍၊ သင်၏စေ့မိုက်ထို
 ကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ သင်သည်ရေထောင်း
 သောဥယျာဉ်ကဲ့သို့ငှင်း၊ ရေမပြတ်နိုင်သောစမ်း
 ၁၁ ရေတွင်းကဲ့သို့ငှင်း ခြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏စေ့၏
 စေ့နှယ်သည်ရှေးပြုပျက်ရာထိုကိုပြုပွင့်ကြလိမ့်
 မည်။ ရှေးကာလ၌တင်ဘူးသောထိုက်ခြစ်စွာ
 စေ့ပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် ကြလိမ့်
 မည်။ သင်သည်လည်း၊ ပြုပျက်သောမြို့ရှိ၊ ကိုပြု
 ပွင့်သောသူလူနေရာထမ်းဗျားကိုပွင့်ဆင်သော
 ၁၂ သူဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သင်
 သည် ဥပုသ် နေ့ကို မရှုတ်ချ၊ ငါသန့်ရှင်သော
 နေ့မှာကိုယ် စေ့လိုသို့မလိုက်၊ ဥပုသ်နေ့ကို စွေ
 လျော်ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရားထံ၌ သန့်ရှင်းသော
 နေ့၊ ရှိသေ့ဗွယ်သောနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဆောင်ကိုယ်
 စေ့ကိုမပြု၊ ကိုယ်စေ့လိုသို့မလိုက်၊ ကိုယ်စော
 ၁၃ ကို ပြောဘဲ နေ၍ ထိုနေ့ထို ရှိသေ့လျှင်။ သင်

ထည်ထာဝရဘုရား၌ဇောရထိန်မည်း ခြေ
ကြိုးပေါ်မှာ မြင့်သော အရပ် တို့ကို ငါ မီးခေါ်၍
ထင်စေယောကုပ်၏အစွေဥဉ္စာနှင့် ငါကျွေးမည်
ထု၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော် ထွက် အမိန့်
တော်ရှိ၏။

၁၉

- ကြည့်ရှုထော့ ထာဝရဘုရားသည်မကယ်မ
တင် နှိုင်းစောင် ထက်တော်ထိုသည်မထုတ်၊ မ
ကြားနှိုင်းအောင် နားတော်ထိုင်းသည် မထုတ်၊
- ၂။ ထင်ထိုစေ့မိက်သည် သင်ထိုကိုဘုရားသခင်နှင့်
ကွာစေပြီး ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်ထိုစေ
- ပြစ်သည် ဗျတ်နှာ တော် ကို ထွဲစေပြီး- သင်ထို
ထက် သည် အသွေးနှင့်ငှါ၊ ထက် ချောင်း ထို
သည်ရစေ့မိက်နှင့်ငှါညစ်ညူးကြမ်းသင်ထိုသည့်
နှုတ်ခမ်းနှင့်လျှာအားဖြင့် ခုသာစကား၊ အစွေ
- ၃။ စကားကို ပြောတတ်ကြမ်း- တရားကို အထယ်
သုဗ္ဗမဉ္စာ၊ သဉ္စာကို အထယ် သုဗ္ဗ မစောင့်၊ အ
နတ္တကိုကိုးစား၍ ခုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ
မ်း၊ မကောင်းသောအကြံကို ပယ်သန့်ယူ၍၊ အ
- စေ့စေ့မှုကို စွားကြမ်း- သူထိုသည်မြေ ဆိုး၏အ
ဥထိုကိုဝပ်၍ ပေါက်စေကြမ်း၊ ပင့်ကူအမျှားကို
ထည်း၊ ရက်ကြမ်း၊ သူထိုဥဗျားကို စားသော သူ
သည်သေတတ်၏၊ အဥကိုစွဲလျှင်မြေ ဆိုးပေါက်
- တတ်၏- သူထိုရက်သောအမျှားဖြင့်အဝတ်ကို
မထုပ်ရ၊ ကိုယ်အကွင့်နှင့် ကိုယ်ကိုမချုံ့ရကြ၊
သူထိုပြုသောအမှုသည် အစွေအမှုဖြစ်၏၊ သူထို
- ၄။ ထက်၌ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိ၏- သူထိုခြေ
သည် အစွေအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ပြေးတတ်၏၊ အ
ပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျှင်
မြန်၏၊ သူထိုအကြံသည် အစွေအကြံဖြစ်၍၊ သူ
ထိုသွားရာထမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲ
- ခြင်းရှိ၏- ချမ်းသာ ထမ်းကို သူထိုမသိကြ၊ သူ
ထိုခရီးသွားရာတွင်တရားမပါ၊ မိမိထိုသွားစရာ
ဘို့ ကောက် သော ထမ်း ထိုကို ဖျင်ဆင် ကြပြီး
ထိုက်သွားသော သူမည် သည်ကား၊ ချမ်းသာ
ကိုမသိရ၊
- ထိုကြောင့်၊ ခြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည်ငါ
ထိုနှင့် ဝေး၏၊ တရားသည်ထည်း ငါထိုကိုမမှီ၊
အထင်းကို မှော်ထင်သောအခါ ရှင်းလင်းခြင်း
မရှိ၊ ဆောင်ခြည်ကိုမှော်ထင်သော်လည်း၊ မှောင်
- မှိုက်၌ သွားထာရကြမ်း- မမြင်နိုင်သော သူကဲ့
ထိုနံရံကို စမ်းသပ်ရကြ၏၊ မျက်စိမရှိသော သူ

- ကဲ့ထိုစမ်းသပ်ရကြ၏၊ ဉာဏ်ရှိ၌မြင်သကဲ့ထို
စွန်းတည့်အမိန့်၌ ထိမိ၍သေကြ၏၊ စည်းစိမ်ကို
- ခံစားထွက်၊ အထောသုကဲ့ထိုမြင်ကြ၏- ငါထို
မှီ ထမ္ဘာ သည် ဝံကဲ့ထို မြည်တမ်း၍၊ မြီးကဲ့ထို
ညည်းညူ ကြ၏၊ တရား စီရင်ခြင်းကို မှော်ထင်
၍မရကြ၊ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို မှော်ထင်
- သော်လည်း၊ ငါထိုနှင့် ဝေးထွက်- ငါထိုအပြစ်
ထိုသည်ဓမ္မတော်၌ ဈားပြားကြ၏၊ ဂုဏ်ထို
သည်ငါထိုတဝန်၌သက်သေခံကြ၏ကိုယ်အ
ပြစ် ထိုသည် ကိုယ်၌ စွဲကပ် ထွက်၊ ကိုယ် မြဲ မိ
- သော ဂုဏ်ထိုများကို ကိုယ်သိကြ၏- ထာဝရ
ဘုရားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ ခြင်းပယ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါ
ထို၏ဘုရားသခင်ကို စွန့်ကြပြီး၊ ဉာဏ်ဆဲသော
စကား၊ ဝန်ကန်သော စကား ကို ပြောခြင်း၊ မ
ထုတ် မမှန်သော စကားကိုအောင်းစေ၍၊ မိတ်
- နှစ်ထုံး ထဲက မြက်ဆိုခြင်းကို ပြုကြပြီး- ခြောင့်
မတ်စွာ စီရင်ခြင်းသည် ဆုတ်ထွားပြီး၊ တရား
သည် အဝေးကရပ်၍နေ၏၊ သဉ္စာသည်ထမ်း၌
- ဝဲပြီးခြောင့်သောသထောစဝင် နှိုင်းရား- သဉ္စာ
သည်ပျက်၍ ပြီး၊ ဂုဏ်ထိုကိုရှောင်သောသူသည်
ထုယူ ခြင်းကို ခံရ၏၊ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရား
သိမြင်လျှင်၊ တရားမရှိသောကြောင့်စုန်းတော်
- မူ၏- လူတယောက်မျှ မရှိ သည်ကို မြင်တော်မူ
၏၊ တောင်းပန်သောသူ တယောက်မျှ မရှိသည်
ကိုဆုံးညှောတော်မူ၏ထိုကြောင့်၊ မိမိလက်တော်
သည် မိမိအဖို့ ကယ်တင်ခြင်း၊ အမှုကို ပြု၍၊ မိမိ
- ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် မိမိကိုထောက်ပံ့
၏- ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်းဟူသော ရင်
ကြပ်ကို ဝတ်ဆင်၍၊ ကယ်တင်ခြင်း၊ တည်းဟူ
သော သံခမောက် ထုံးကို ဆောင်းတော်မူ၏၊ အ
ပြစ်ပေးခြင်း၊ အဝတ်ကိုငှါ၊ မိတ်အား ကြီးခြင်း၊
ဝတ်ထုံ ကိုငှါ ထူတင် ဝတ်ဆောင် တော်မူ၏-
- သူထိုအကွင့်အထိုင်းအကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေး
တော်မူမည်၊ ရန်ဆတ်ပြု သော သူထို အား အ
ဗျက်တော် ကို ငှါ၊ ရန် သူထိုခံ ထိုက် သည် အ
တိုင်း အပြစ် ကိုငှါ၊ တကျွန်း၊ တနိုင်ငံ သား ထို
အားအကျိုးအပြစ်ကိုငှါဆပ်ပေးတော်မူမည်-
- သို့ဖြစ်၍၊ အနောက် ဗျက်နှာ သား ထိုနှင့်၊ နေ
ထွက်ဘု အရပ်သား ထိုသည် ထာဝရ ဘုရား၏
နာမတော်နှင့် ဘုန်းတော်ကိုမိုသေကြလိမ့်မည်၊
ရန်သူသည်ရေအွမ်းငိုသကဲ့ထိုငှါသောအခါ၊
ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိညာဉ်တော်သည် ဆီ၊ တွား

မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်။ သင့်ကိုကယ်တင်
 ထောသု။ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုး၊ ငြိမ်းသော
 ဘုရားသည်။ သင့်ကို ရွေး ခွဲတင်သော သူ ဖြစ်
 ၈၂ ကြောင်းကိုသင်သည်သိရလိမ့်မည်။- ငြိမ်းငါ
 စရာ၌ရွှေကို၎င်း၊ သံအရာ၌ငွေကို၎င်း၊ သစ်သား
 စရာ၌ကြေးဝါကို၎င်း၊ ကျောက်စရာ၌သံကို၎င်း
 ငါဆောင်ခဲ့မည်။ သင်၏စရာမှိုကို ဖြိပ်သက်
 သောသဘော၊ အခွန်ခံထိုက်ဖြောင့်မတ်သောသ
 ၈၈ ထောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။- သင်၏ပြည်၌ ထမိုင်း
 စေထက်ပြုခြင်းသံသီကိုနောက်တန်းမကြားရ။
 သင်၏နယ်စတွင်းတွင် လူယူ ဈာန်ထားခြင်းမရှိ
 ရ။ သင်၏မြို့မှိုကိုကယ်တင်ခြင်းဟူ၍၎င်း၊ မြို့တံ
 ခါး ထိုက် မိုးခွမ်းခြင်းဟူ၍၎င်း သရဖိုရလိမ့်
 ၈၉ မည်။- နောက်တန်းနေ့အချိန်၌ သင်၏စာထင်း
 သည်နေပေးသောစာထင်းမထုတ်၊ ညညှိစရာရှိ
 နှစ်လည်။ ထစရာရောင်သည်သင့်ကိုမထင်းစေရ။
 အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌
 ထာဝရစာထင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည် သင်
 ၉၀ ၏ဘုန်းအသရေဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- နောက်
 တန်းသင်၏ နေသည်မဝင်ရ။ သင်၏စာသည်
 ထည့်မဆုတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထာ
 ဝရစာထင်းဖြစ်တော်မူ၍၊ စိတ်မသာညည်းတွား
 ၉၁ ရာ ကာထ ကုန်လေပြီ။- သင်၏လူစာပေါင်းတို့
 ထည့်မြောင့်မတ်၍၊ ပြည်တော်ကို အစည်အမြဲ
 အစွဲခံသဖြင့်၊ ခါးဘုန်းပွင့်စေခြင်းငှါ၊ ငကိုယ်
 ထိုင်မိုက်၍ပြုစုသောမျိုးပင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။-
 ၉၂ သူငယ် တယောက်သည် လူတယောက် ဖြစ်ရ
 လိမ့်မည်။ အားနည်းသောသူတယောက်သည်
 အားကြီးသော လူမျိုး ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။ ငါထာ
 ဝရဘုရားသည် အချိန်ရောက်လျှင် ထို လူမျိုး
 ရွေးသော်မည်။

၆၁

၁ ထာဝရဘုရား၏မိညည်းတော်သည် အစပေါ်
 မှာတည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထင်းရဲ
 သားတို့အား၊ ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကိုကြား
 ပြောစေခြင်းငှါ၊ ငကို ဘိသိတ် ပေးတော်မူပြီ။
 နှစ်ထုံးကြော့သောသူတို့၏ အနာကို ခည်းစေ
 ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဝမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူ
 တို့အား ထွတ်ခြင်း၊ အကြောင်းနှင့်၊ အကျည်းခံ
 ထွတ်ရှိသောသူတို့အား ထောင်တံခါး ခွင့်ခြင်း၊
 အကြောင်းကိုပြုစေခြင်းငှါ၎င်း၊- ထာဝရဘုရား
 ၏မိသားစုနှင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် အဖြစ်ပေး

တော်မူရာနေ့ရက်ကာလကို ကြားပြောစေခြင်း
 ငှါ၎င်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့အား
 ၂ နှစ်ထိခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊- စိတ်မသာညည်းတွား
 သောစိတ်နှင့်မြဲသောသူတို့အပေါ်စီရင်၍၊ ပြာစရာ၌
 ပေါင်းသရဇ္ဇ၊ ဝမ်း၊ ချဉ်းခြင်းစရာ၌ဝမ်းမြောက်
 ခြင်း၏။ ဤငယ်သော စိတ်သဘောစရာ၌မျိုး
 ခွမ်းခြင်း၊ အဝတ်တန်ဆာကို သူတို့အား၊ ပေးစေ
 ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငကိုအလွတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့
 သည်မြောင့်မတ်ခြင်းသမိတ်ပင်၊ ဘုန်းအသရေ
 တော်တို့ ထာဝရဘုရား၏မိတ်မျိုးတော်မူသောစ
 ၃ ပင်ဟူ၍ သရဖိုရခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။- ရွေး
 ပြုဖွယ်ရာတို့ကိုပြုငှင်ကြလိမ့်မည်။ ရွေးကာလ၌
 သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာတို့ကို တည်ဆောက်ကြ
 လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံသောမြို့များ၊ အစည်အဆက်
 ၄ နှစ်ပြစ်ချာအရပ်တို့ကိုပြုစုကြလိမ့်မည်။- တပါး
 အမျိုးသားတို့သည်ရပ်လျက်၊ သင်တို့သို့၊ စုစည်း
 ကိုယ်ခိုးကျောင်းကြလိမ့်မည်။ တကွန်းတနိုင်ငံ
 သားတို့သည် သင်တို့အပေါ်သယ်လုပ်၍၊ စဉ်စဉ်
 ၅ ထပ်ကိုလည်းပြုစုကြလိမ့်မည်။- သင်တို့မူကား၊
 ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်ပရောဟိတ်ဟူ၍၎င်း၊ ငါ
 တို့ ဘုရားသခင်၏ အမှု တော်ထမ်းဟူ၍၎င်း ထ
 ရတ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ တပါး၊ အမျိုးသား
 တို့၏စည်းမိမ့်ကိုစား၍၊ သူတို့၏ ဘုန်းအသရေ၌
 ၆ ဝါကြွား၊ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။- သင်တို့အ
 ရွက်လွှဲခြင်း၊ အရာ၌ နှစ်ဆသောအကျိုးကိုခံရ
 ၍၊ အသရေဖျက်ခြင်းအရာ၌လည်း၊ သူတို့အပေါ်
 ကိုခံစားလျက် ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့
 မြေ၌ နှစ်ဆသောအပွင့်ကို အစွဲခံရ၍၊ ထာဝရ
 ၇ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။- အ
 ကြောင်းမူကား။ ငါထာဝရဘုရားသည် တရား
 သဖြင့်စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။ ထုယူခြင်းအမှု
 နှင့် အစွဲစွဲမှုကိုမုန်း၏။ သနားစာထိုင်၊ ထုထို
 ၈ အားအကျိုးကိုပေးမည်။ သူတို့နှင့်ထာဝရပဋိ
 ၉ ညည်းကို ပွဲမည်။- သူတို့ အမျိုး အနှွယ် သား
 စည်းမြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသားနေရာ
 အရပ်ရပ်၌ကျော်စောကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
 ထာဝရဘုရားကောင်း၊ ဤပေးတော်မူသောစ
 မျိုးအနှွယ်ဖြစ်ကြ၏ဟု၊ သူတို့ကိုမြင်သောသူစ
 ပေါင်းတို့သည်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။
 ၁၀ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါသည် အထွန်ဝမ်း
 မြောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကြောင့် ငမိညည်း
 သည်ရှင်ထန်းမည်။ အကြောင်းမူကား။ မိသား

ဆောင်ထုထင်သည် ပေါင်းသရဇ္ဇကိုဆောင်းသ
 ကဲ့သို့၎င်း၊ မဂ်ထာဆောင် ထထိုးသည့် တန်
 ဆာဆင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအဝတ်တန်
 ဆာနှင့် ငကို ဝတ်ဆင် ခေဇ်၊ မြောင့်မတ် ခြင်း၊
 ၈၀ ဝတ်ထုံနှင့် ဈာန်တော်မူပြီး- မြေကြီးသည်အပင်
 ကိုပေါက်စေသကဲ့သို့၎င်း၊ လယ်ယာသည်မိမိ၌
 မှိုက်သော မျိုးစေ့ကို အညွှောက် ထွက်စေသကဲ့
 သို့၎င်း၊ ထိုအတူ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း
 သောလူမျိုးရှေ့မှာ၊ မြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မျိုးစွမ်း
 ခြင်းကိုပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

၆၂

- မိဆုန် မြို့ တည်းဟူသော ယေရုရှလင် မြို့၏
 မြောင့်မတ်ခြင်းသည် ချောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏
 ကယ်တင်ခြင်းသည် ထွန်းတောက်သော ဆီမီး
 ခွက်ကဲ့သို့၎င်း မထင်ရှားမှီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့အ
 ထွက် ငါသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာမနေရ-
 ၂ တပါးအမျိုးသားထိုသည့်သင်္ခါမြောင့်မတ်ခြင်း
 ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်အပေါင်းထိုသည်သင်္ခါဘုန်း
 အသရေကို ၎င်း မြင် ရ ကြ လိမ့် မည်။ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် နာမသစ်ဖြင့် သင့်ကို
 ၃ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။-သင်သည် ထာဝရဘုရား၏
 ထက်တော်၌ တင့်တယ် သော ဦးရစ်၊ သင်၏
 ဘုရားသခင် ကိုင်တော်မူသော မင်းမြောက်သရ
 ၄ ခုဖြစ်လိမ့်မည်။- သင့်ကို ခွန်ပြစ်သောသူဟူ၍
 ၎င်း၊ သင်၏မြေကို လူဆိတ်ညံသောမြေဟူ၍၎င်း၊
 နောက်တဖန် မခေါ်ရ။ သင်သည် ငါ နှစ်သက်
 သောသူ၊ သင်၏မြေသည်ထက်ထပ်သောမြေဟူ
 သောအမည်ကိုရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
 ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။
 ၅ သင်၏မြေကိုထည်းလက်ထပ်ရလိမ့်မည်။- လူ
 ပျိုသည် အပျို ကညာ နှင့် ထက်ထပ် သကဲ့သို့၊
 သင်၏သားထိုသည် သင်နှင့် လက်ထပ်ကြလိမ့်
 မည်။မဂ်ထာဆောင်လုထင်သည် မဂ်လာဆောင်
 ထထိုး၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရား
 သခင်သည်သင်၌ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၆ ဆိုးယေရုရှလင်မြို့၊ နေ့ညညံ့မပြတ်တိတ်ဆိတ်
 စွာမနေရသောလူစောင့် ထိုကို သင် ၏ မြို့ရိုးပေါ်
 မှာငါထားပြီး၊ ထာဝရဘုရားကိုအောင်းမေ့စေ
 ၇ သောသူတို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာမနေကြနှင့်။- ယေရု
 ရှလင်မြို့ကိုအမြဲတည်တော်မူမူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
 မျိုးစွမ်းစရာ အကြောင်း ဖြစ်စေတော်မူမှီတိုင်
 ၈ စုစုပေါင်း၊ ဘုရားသခင် ကိုမပြစ်စေကြနှင့်။- ထာ

ဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ပေါ်၌နှင့်
 နောက်ထပ် ငါမကျွေး၊ သင်သည် ကြိုးစား၍
 ထုပ်သော ခပွန်ရည် ကို တပါးအမျိုးသား ထို
 ၈ ထည်မသောက်ကြ။-ပေါ်ကို ခိုက်သောသူတို့
 သည် ကိုယ်တိုင် စား၍၊ ထာဝရဘုရားကို မျိုး
 စွမ်းကြလိမ့်မည်။ ခပွန်သီးကိုသိမ်းသောသူတို့
 သည် ငါ၏သန့်ရှင်း၊ ရာဌာနတန်တိုင်းအတွင်း၌
 ခပွန်ရည်ကို သောက်ကြ လိမ့်မည်ထု၊ ထန်မိုး
 ကြိုးသောလက်ျာလက်ရုံးတော်ကိုတိုင်တည်၍
 ကျိန်ဆိုတော်မူပြီး၊

- ၈၀ မြို့တံခါးမှထွက်ကြ၊ ထွက်ကြ၊ လူများထိုက်စမ်း
 ကိုပွင့်ကြ၊ မြေခွံကြ၊ မြေကြီးကျောက်များကိုပယ်
 ၈၀ ရှင်းကြ၊ လူများထိုက်စမ်းကိုထုကြ။-မြေကြီးစွန်း
 တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်
 ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူသည် ထာ၏။
 မိမိခံထိုက်သောအခါသည်မိမိ၌ပါလျက်၊ ဆုတော်
 တော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏ထု၊ မိဆုန် သထိုက်စမ်း
 ၈၁ ကိုပြောကြထေ့- သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော
 သူ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့နှုတ်တော်မူသောသူဟူ
 ခ်၎င်း၊ သင်သည်သူတပါးမစွန့်ပြစ်၊ ခဉ်ပင်သော
 မြို့ဟူ၍၎င်းသစုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၆၃

- ၈ တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာ ဆင်ခြင်း၊
 ကြိုးသောတန်ဖိုးကြောင့်ဝါကြွားခြင်း၊ မှီ၍ပန်း
 ဆိုးသောအဝတ်ကိုဝတ်ထွက်၊ ဧပြီပြင်ဗောဓရ
 မြို့မှ ထာသော ဤသူကား၊ အထယ်သူ ဖြစ်ပါ
 လိမ့်မည်နည်း။
 မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုစောင့်၍၊ ကယ်တင်
 ခြင်းငှါတန်ဖိုးကြိုးသောငါပေတည်း။
 ၂ ကိုယ်တော်သည် အထယ်ကြောင့် နီလာအ
 ဝတ်ကိုဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ်တော်သည်
 ခပွန်သီး ကို နင်း၊ နယ်သော သူ၏ အဝတ်နှင့် အ
 ထယ်ကြောင့်တူပါသနည်း။
 ၃ ခပွန်သီးကို ငါတယောက်တည်း နင်း၊ နယ်ရ
 ပြီး၊ လူများအထဲကတယောက်ဟူမပါ၊ သူတို့ကို
 ငါအမှုကထွက်၍ကျော်နင်းပြီးပြင်၊ ရွာအစွက်
 ထွက်၍နှိပ်နင်းပြီးသူတို့အသွေးသည်အဝတ်
 ပေါ်မှာဖြန်းလျက်ရှိပြီး၊ အဝတ်တန်ဆာမရှိသ
 ၄ ဟူကိုငါဆိုးပြီး၊- အပြစ်ပေးသောနေ့ရက်ကိုငါ
 အောင်းမေ့ပြီး၊ ငါရှေ့နှုတ်သောသူတို့၏နှစ်သည့်
 ၅ ချောက်ထာပြီး၊ ငါကြည့်ရှု၍၊ မစသောသူမမျိုး
 ၆ မှိုင်တွေသော်လည်းထောက်ပင့်သောသူမမျိုးထို

ကြောင့်၊ ကိုယ်ထက်သည်ကိုယ်ထက်ထက်တင်
 မြင်းကိုပြုပြီး ကိုယ်ပေါ်သမ္ဘာကသည် ကိုယ်
 ကိုထောက်ပံ့ပြီး- သူများကို စေတနာထရောဂါ
 ကျော်နင်းပြီးမြင်းစွာစေတနာထရောဂါကြပ်ကြပ်
 ဖြစ်နင်းပြီး သူတို့စေတနာထရောဂါပြောပြာသွန်ပြီး
 ၇ ထရုထာ နှင့် မထာ မေတ္တာ တော် စေတိုင်း၊
 ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့အား သနားတော်မူ
 ထော စေတိုက် စေတိုက် ကိုငှါ၊ ဣသရေလ ဇနီး
 ထားထို၍ ပြုတော်မူသော မထာကျေးဇူးတော်
 ကိုငှါထောက်ပံ့၊ ထာဝရဘုရား၏မဟာမေတ္တာ
 တော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝတ်ကျေးဇူးတော်
 ကိုငှါစွမ်းစွမ်းမည်- စေတနာထရောဂါသည်
 ငါ၏ထု ဖြစ်ကြ၏၊ သန္တာမထွက်သောသားသည်၊
 ဖြစ်ကြ၏ ထု မိန့်တော် မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို ကယ်
 နှုတ်တော်မူ၏- စေတနာထရောဂါသည် သူတို့ကို
 ဩဇာ၊ စေတော်မူ- ရွှေတော် မှ စေတော် သော
 ကောင်းကင်တမန်သည်ကယ်တင်လျက်၊ မေတ္တာ
 ကရုဏာတော် မှီသည် စေတိုင်း၊ ရွှေနှုတ်တော်
 မူ၏၊ ရွှေကောသလပတ်တိုးသူတို့ကိုစီဆောင်တော်
 ၈ စေတိုက်- သူတို့သည်လည်း ပုန်ကန်၍၊ သန့်ရှင်း
 သာမညည်းတော်ကိုနာကြွမ်းထိုးကြောင့်၊ လူ
 ၉ တို့ကိုရန်ကယ်ပြု၍ စစ်တိုက်တော်မူ၏- ထိုစေ
 တာဝရဘုရား၏ ဣသရေလရွှေကောသလ၊ မော
 ရွှေကောသလကို အောင်းစေ ကြ၏၊ မိမိသူတို့ကို
 ထိုးထိန်းနှင့်တကွ ပင်လယ်ထဲက ထုတ်ဆောင်
 ထောဘုရားသည်စေတနာထရောဂါတော်မူသနည်း၊
 မိမိသူတို့စေတိုက် သန့်ရှင်းသော မိညည်းတော်ကို
 ၁၀ ထွင်းလျက်- မောရေ၏ထက်ကွာနားမှာဘုန်းကြီး
 သောထက်ရုံးတော်ကိုထွင်း၍၊ စေတနာထရောဂါကို
 စေတည် ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရွှေစာ ရေကို
 ၁၁ နှံ့သဖြင့်- ထွင်းပြင်၍မြင်းကိုနှံ့သကဲ့သို့၊ စေတိုက်
 စေတားမရှိဘဲ နက်နဲရာသရပ်၌ သူတို့ကိုဆောင်
 ထွားသောဘုရားသည် စေတနာထရောဂါတော်မူထ
 ၁၂ နည်း- ရှိသကဲ့သို့သိုးနှုန်းဆင်းသွားသကဲ့သို့၊
 ထာဝရဘုရား၏ မိညည်းတော်သည် ငြိမ်ဝပ်ရ
 ထော စေတိုက်ကို ပေးတော်မူ၏၊ ထိုသို့ စေတနာ
 တော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏သူတို့
 ကိုဆောင်သွားတော်မူပါပြီ၊
 ၁၃ ကောင်းကင်ဘုံက နှံ့ ကြည့်တော် မူပါ၊ သန့်
 ရှင်း၍ ဘုန်းကြီးသောနေရာက ကြည့်ရှုတော်မူ
 ပါ၊ မိတ်တော်စားကြီး၍ တန်ခိုးကို ပြတော်မူ
 မြင်း၊ ကရုဏာတော်ထူဝါး၍ စေတနာထရောဂါကို

ထာဝရဘုရား၏စေတနာထရောဂါသည် စေတနာထရောဂါ
 ၁၄ ထာဝရဘုရား၏စေတနာထရောဂါသည် စေတနာထရောဂါ
 သည် စေတနာထရောဂါကို မထိ၊ ဣသရေလ သည်
 ထက်မခံသော်လည်း၊ စေတနာထရောဂါကိုယ်တော်
 သည်စေတနာထရောဂါထိုးစေတော်မူ၏၊ ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် စေတနာထရောဂါထိုး
 တော်မူ၏၊ ရွှေကောသလမှစ၍ စေတနာထရောဂါကိုရွှေ
 ၁၅ နှုတ် ထော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏- ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ထမ်းမှ စေတနာထရောဂါထိုး
 ထက်ကြောင့်ထွေးစေတော်မူသနည်း၊ ကိုယ်တော်
 ကိုမကြောက်နစ်နာမည်စေကြောင်း၊ စေတနာထရောဂါထိုး
 မိတ်နှံ့ထိုးကို စေတနာထရောဂါထိုးမိတ်မစေတော်
 မူသနည်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့စေတိုက်၊ စေတော်
 တော်ဖြစ်သောစေတနာထရောဂါထိုးစေတိုက်ပြန်တာတော်
 ၁၆ မူပါ- ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် စေတ
 ထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့သည်သန့်ရှင်းရာရွာ
 ၁၇ နှုတ်ကို ကျော်နင်းကြသည်ဖြစ်၍- စေတနာထရောဂါ
 ထိုးသည်ကိုယ်တော်မအုပ်စိုးဘူးသောသူကဲ့သို့
 ငှါ၊ နာမတော်မြင့် သရုပ်ဖြစ်ထိုး စေ သော
 သူကဲ့သို့ငှါဖြစ်ကြပါ၏၊

၆၇

၁ ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏ ကောင်းကင်ကို ရွှင့်
 ထွန်း၍၊ စေတနာထရောဂါထိုးစေတော်မူပါ၊ ရွှေတော်
 ၂ နှံ့တောင်ထိုးသည်ထူဝါးကြပါစေသော- မိမိသည်
 စေတိုက်ကိုထောင်သကဲ့သို့ငှါ၊ ရေကိုဆွဲသကဲ့
 ထိုးငှါဖြစ်ပါစေသော၊ ထိုဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်
 ၏ရန်သူတို့သည်နာမတော်ကိုထိ၍၊ ရွှေတော်ရွှံ
 ထုစေတိုက်၊ ထိုသည်တုန်ထုတ်ကြပါထိန်မည်-
 ၃ စေတနာထရောဂါထိုးစေတိုက်ထင်သည်ထက်၊ စေတိုက်သော
 စေတိုက်ကိုပြုတော်မူသောစေတိုက်၊ စေတိုက်တော်
 မူ၍ တောင်ထိုးသည် ရွှေတော်ရွှံ ထုတ်ကြပါ၏-
 ၄ ကိုယ်တော်ကို မှော်လင့်သော သူတို့စေတိုက် စေတိုက်
 ငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်
 ၅ ဖွတ်ပါ၊ စေတိုက်သော ဘုရားသခင်ကို ကရုဏာ
 စေတိုက် စေတိုက် သူ မကြာ၊ မထိပါ၊ နားဖြင့် မ
 ၆ ကြား၊ စေတိုက်မိဖြင့် မမြင်စေ၊ ပါ- ဝမ်းမြောက်
 ထော မိတ် နှင့် ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် သောသူ၊
 ထာဝရဘုရား ထမ်းထိုး၍ ကိုယ်တော်ကို အောင်း
 စေတိုက်သူတို့နှင့်ကိုယ်တော်သည်မိမိထာဝရ
 နှံ့တော်မူ၏၊ ထိုထမ်းထိုးစေတိုက်ထိုးသည်စေ
 စေတိုက်တော်သောကြောင့်စေတိုက်ထွက်တော်မူ
 ၏ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါစေတော်မူ-

သည့် သောက် ကြ လိမ့် မည်။ သင် ထို မူ ကား။
 ၇ ရေကော် ကြ လိမ့် မည်။ ငါ၏ ထွန်ထိုသည့် ဝမ်း။
 ၈ ခြောက် ကြ လိမ့် မည်။ သင် ထို မူ ကား။ ရှက်
 ကြောက်ကြ လိမ့်မည်။- ငါ၏ ကျန်ထိုသည် နှင်
 ထန်းသောမိတ်နှင့် သိခြင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ သင်
 ထို မူ ကား။ ဝမ်းနည်းသောမိတ်နှင့် ငိုကြွေး ကြ
 လိမ့်မည်။ ကြေကွဲသောနှစ်ထုံးနှင့် ညည်းတွား
 ၉ ခြည် တမ်း ကြလိမ့်မည်။- သင်ထိုသည် ကိုယ်
 နာမကို။ ငါရွေးကောက်သော သူထို ဌ် ကျိန်ဆဲဖို့
 ရာကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရား
 သည်သင်ထိုကိုကွပ်မျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျန်
 ထိုကို အခြားသောနာမဖြင့် မှည့်တော်မူမည်။-
 ၁၀ မြေကြီးပေါ်မှာ မိမိကို မိမိကောင်းကြီးပေးသော
 သူသည်။ သစ္စာစောင့်တော်မူသောဘုရားသခင်
 ကိုအမှီပြု၍ ကောင်းကြီးပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီး
 ပေါ်မှာကျိန်ဆိုသောသူသည်။ သစ္စာစောင့်တော်
 မူသော ဘုရား သခင်ကို ထိုင်တည်၍ ကျိန် ဆို
 လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အရင်အမှုထိုကို
 ဝေပျော့ရ၏။ ငမုတ်မှောက်၌ ကွယ် ပြောက်
 လျှက်ရှိကြ၏။
 ၁၁ ကြည့်ရှုထော့မိုဏ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေ
 ကြီးသစ်ကိုငါဝန်ဆင်းမည်။ အရင်မိုဏ်းကောင်း
 ကင်နှင့်မြေကြီးကိုမအောင်းပေရ။ နှစ်ထုံးမမှတ်
 ၁၂ မိရူး- ငါဝန်ဆင်းသတံသော အရာကြောင့်၊ သင်
 ထိုသည် အစည်အမြဲ ဝမ်းမြောက် နှင်လန်းကြ
 လိမ့်မည်။ ထေရုရှယင်မြို့ကိုဝမ်းမြောက်စရာအ
 ကြောင်း၊ မြို့သားထိုကိုနှင်ထန်းစရာအကြောင်း
 ၁၃ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ငါဝန်ဆင်း၏။- ငါသည့် လည်း။
 ရောဂုရှယင်မြို့ ကြောင့် ဝမ်းမြောက်မည်။ ငါ၏
 ထူထိုကြောင့် နှင်ထန်းမည်။ ထိုမြို့၌ ငိုကြွေးသံ
 ၁၄ နှင့်အော်သံကိုနောက်တဖန်မကြားရ။- ထို
 မြို့၌ အသက်ငယ်သောသူငယ်မရှိရ။ အသက်မ
 ပြည့်စုံသောသူဆိုသည်မရှိရ။ အသက်တရာရှိ
 လျှက်သေသောသူကို သူငယ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။ အ
 ပြစ်ရှိသော သူသည် အသက်တရာရှိလျှက်သေ
 လျှင်၊ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဟူ၍ မှတ်ရ၏။-
 ၁၅ ထိုသူထိုသည်ကိုယ် ဆောက်သောမိမိ၌ နေကြ
 လိမ့်မည်။ ကိုယ်မိုက်သောစက္ကဉ်ယဉ်အသီးကို
 ၁၆ စားကြလိမ့်မည်။- သူထိုသည် ဖိမိကိုဆောက်
 ၍အခြားသောသူနေရမည်မဟုတ်။ သူထိုသည်
 စက္ကဉ်ယဉ်ကိုမိုက်၍ အခြားသောသူစားရမည်
 မဟုတ်။ ငါ၏ ထူထို အသက်သည် သစ်ပင်၏ အ

သက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူထိုသည် ကိုယ်ပြုစုသော
 အရာကိုကြာမြင့်စွာသုံးဆောင် ရကြလိမ့်မည်။-
 ၁၇ ငါရွေးကောက်သော သူထိုသည် အချည်းနှီးမ
 ထုပ်မဆောင်ရကြ။ အသက်တိုသော သားကိုမ
 ဖွားမြင်ရကြ။ ကိုယ်ထိုင်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်
 ထိုသည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကောင်း
 ကြီး မရှိသာ ကိုခံရသောသူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။-
 ၁၈ ငါသည်သူထို မခေါ်မှီကပင်ထူးမည်။ လျှောက်
 ၁၉ ခည်တွင်ပင် ငါနားထောင်မည်။- တောရွေးနှင့်
 ထိုး သငယ် ထိုသည် အတူ ကျက် စား ကြ လိမ့်
 မည်။ နှင်သေသည် နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားလိမ့်
 မည်။ မြေမူကား။ မြေမှန်ကိုသာစားရလိမ့်မည်။
 ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အချင်း
 ချင်းညည်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြထူ
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၆

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ကောင်း
 ကင်ဘုံသည်ပေတ္တဝါဖြစ်၏။ မြေကြီးသည် ငမြေ
 တင်ရာခုံဖြစ်၏။ အတယ်သို့သောမိတ်မှန်ကိုငမု
 ဖို့တည်ဆောက် ကြမည်နည်း။ အတယ် အရပ်
 သည် ငါကျိန်။ ဝပ်ရာ အရပ် ဖြစ် မည် နည်း။-
 ၂ ဤအရာ အလုံးစုံ ထိုသည် ငကိုယ်ထိုင် ဝန်ဆင်း
 သောကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။ မိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နှစ်ထုံး
 ကြေကွဲခြင်း၊ ငစကား ကြောင့် တုန် ထွပ်ခြင်းရှိ
 သောသူကိုသာငါကြည့်ရှုမည်။
 ၃ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား။ နွားကို သတ်
 သောသူသည် ထူကိုသတ်သောသူနှင့်တူ၏။ ထိုး
 သငယ်ကိုယဉ်ပူဇော်သောသူသည် ရွေးသည်
 ပင်းကို ဖြတ်သော သူနှင့်တူ၏။ အလှူစားကိုလှူ
 တန်းသောသူသည် ဝက်သွေးကိုလှူတန်းသော
 သူနှင့်တူ၏။ ထောမန်ကိုမီးရှို့သောသူသည်ရုပ်
 တုကို ကောင်းကြီး ပေးသော သူနှင့် တူ၏။ အ
 ကယ်စင်စစ် ထိုသူထိုသည် မိမိ အလိုရှိရာ လမ်း
 ကိုရွေးကြ၏။ မိမိ ဆိုး ညစ်သော အမှုထို၌ ခွေ
 ၄ လျှော် ကြ၏။- ငါသည်လည်း။ သူထိုထို့ တေးဥ
 ပါတ်ဈားကို ရွေးမည်။ သူထိုကြောက်သော အ
 မှုကိုရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါခေါ်
 သောအခါ အတယ်သူမျှမထူး။ ငါပြောသောအ
 ခါ သူထိုသည်နားမထောင်ကြ။ ငမုတ်မှောက်၌
 မကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်၍၊ ငါမနှစ်သက်
 သောအရာကိုရွေးယူကြ၏။
 ၅ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ် ကပတ် စကား အကျဉ်း

ကြောင့်တုန်ထုပ်သောသူတို့၊ ကောင်းတော်ကိန်း၊
 ထောင်ကြထေးသင်တို့ကို ခုန့်၍၊ ငါ့မကြောင့်
 နှစ်ထုတ်သော ညီအစ်ကိုတို့က၊ ငါတို့သည်သင်
 တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုမြင်ရမည်အကြောင်း၊
 ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းပွင့်တော်မူစေတတ်ပြီး
 ထုပြောတတ်သော်လည်း၊ ချွတ်ကြောက်ကြ
 ။ လိမ့်မည်- မြို့တုတ်တုတ်ကျက်ကျက်သောစ
 သံ၊ မိတ်မှန်တော်ထဲကထွက်သောစသံ၊ ရန်သူ
 တို့အား၊ အကျိုး၊ အပြစ်ကို ပေးတော်မူသော ထာ
 ဝရဘုရား၏ကောင်းသံပေတည်း။

၁။ မိကျန်သတို့သို့သည် သားရွာခြင်းဝေစနာ
 ကိုမခံဘဲသားကိုရွာ၍၊ ဝေစနာခံ၍မရောက်မှီ
 ။ သားထောက်ကွားကိုမြင်၏- ထိုသို့သော အမှုကို
 အထယ်သူသည်ကြားဘူးသနည်း- ထိုသို့သော
 အမှုတို့ကို အထယ်သူ သည် မြင်ဘူး သနည်း။
 ထိုင်းနိုင်ငံကို တနေ့ရှင်းကွင်း၌ ဝေပတ်သထော၊
 ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့ကို တပြိုင်နက်
 ရွာတတ်သထော၊ မိကျန်သတို့သို့သည် သား
 ရွာခြင်းဝေစနာကိုခံစားရမည်။ သားရွာကို
 ။ ရွာမြင်ပါ သည်တကား- သားရွာ မည် အ
 ကြောင်းကိုငါသည်စီရင်ပြီးမှ၊ မရွာစေဘဲနေရ
 မည်သောထု၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၏၊ ငါ
 သည် ပရိသန္ဓေပေးပြီးမှ၊ မရွာ၊ နှိုင်းစောင့်ရှုပုံ
 ထားရမည်သော ထု၊ သင်၏ ဘုရား၊ သင်၏ ပေး
 ။ တော်မူ၏- ယေရုရှလင်မြို့ကို နှစ်သော သူ အ
 ပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူဝမ်းမြောက် ရှင်ထန်းကြ
 ထေး၊ ယေရုရှလင်မြို့အတွက် မိတ်ပသော ညည်း
 တွားသောသူအပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူအထွန်
 ။ ဝမ်းမြောက်ကြထေး- သို့မဟုတ်၊ သူ၏ခွမ်းသာ
 မြင်းသြဗြတ်ကို ချီ၍ ဝကြ လိမ့်မည်၊ သူ၏ ခည်း
 မိတ်ကြွယ်ဝခြင်း၊ အထဲက ထုတ်ထု၍ နေ့ထွက်
 ကြလိမ့်မည်။

၂။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြစ်ကဲ့
 သို့ ချွမ်းသာကဲ့သို့၊ မီးသောရေကဲ့သို့ တပါးအ
 ချိုးသားတို့၏စည်းမိတ်ကဲ့သို့၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ငါရောက်စေမည်၊ သင်တို့သည်သြဗြတ်ကိုပျံ၍
 ခါး၌ ချီခြင်း၊ ဂူးပေါ်မှာ မြို့ခြင်းကို ခံစားရကြ
 ။ လိမ့်မည်- အမိသည်သားငယ်ကို နှစ်သိမ့်စေ
 သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါနှစ်သိမ့်စေမည်၊ ယေရုရှ
 ။ ထင်မြီခွမ်းသာရကြလိမ့်မည်- ထိုသို့ထွေမြင်
 သဖြင့်၊ သင်တို့၏ နှစ်ထုံးသည် ရှင်မြို့၍၊ အမျိုး
 တို့သည် မိမ်း၊ ထန်း၊ သော အပင်ကဲ့သို့ သန်ကြ

လိမ့်မည်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ထက်တော်သည်
 ထည်ကျွန်းတော်တို့အားသင့်၊ အစွတ်တော်ထင်္ဂီ
 ရန်သူတို့အားသင့်ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၁။ ကြည့်ရှုထေး၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မြင်းရွာ
 သောအချိန်အားဖြင့် အစွတ်တော်ကိုသင့်၊ မီးသို့
 အားဖြင့် ဆုခွတော်မူခြင်းကိုသင့် ထင်ရှားစွာပြ
 မြင်း၌၊ ထေရောကဲ့သို့သောရထားတော် တို့ကို
 ။ မီး၌၊ မီးကဲ့သို့ကြွထာတော်မူလိမ့်မည်- ထာဝရ
 ဘုရားသည်မီးနှင့်ထားအားဖြင့်၊ ထုသတ္တဝါအ
 ပေါင်းတို့ကို အပြစ်ပေးတော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား
 ကွပ်စွက်တော် မူသော သူတို့သည် ရွာကြလိမ့်
 ။ မည်- တစ်ခါမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝတ်သား၊
 ကြွက်သား၊ ခွံရွာရွတ်သောအရာကိုစားလျှက်၊
 ဥယျာဉ်တို့တွင်အထက်၌ မြို့သောသူတထောက်
 နောက်သို့ထိုက်၍၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
 စေသောသူတို့သည် တပြိုင်နက်ထွက်မီးခြင်း၊ ထို
 ရောက်ကြ လိမ့်မည်၊ သူတို့၏ အကျင့်တို့ကို သင့်၊
 အကြံအစည်တို့ကိုသင့်ငါထံ။

၁၂။ အပြန်တန်ခွထာသောကောင်းခြားနားသောထု
 အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါဦးဝေးစေသဖြင့်၊
 သူတို့သည် ထာ၌ ငါ၏ဘုန်း ကိုစူးမြင် ကြလိမ့်
 ။ မည်- ထိုသူတို့တွင် အထက်ကို ငါထုမည်၊ ထေး
 ထွတ်သောသူတို့ကိုတာရှုပြည်၊ စုထပြည်၊ ထေး
 ထက်နက်ကို သုံးတတ်သောထုပြည်၊ ထုစထ
 ပြည်၊ ထာဝန်ပြည်မှစ၍၊ ငါ၏နာမကိုမကြား၊
 ငါ၏ဘုန်းကိုမမြင်၊ ဝေးစွာသောထွန်းထမိုင်
 င်အရပ်သို့အထွတ်သဖြင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့
 ။ ထွန် ငါ၏ဘုန်းကိုထေးပြာကြလိမ့်မည်- အ
 သရေထ အမျိုးသား တို့ သည် ခင်ကြွယ်သော
 စထား စသည်တို့နှင့်၊ ပူဇော်သကာကို မိတ်မှန်
 တော်သို့ဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ထင်္ဂီထင်္ဂီ
 စည်တော်ကိုအပေါင်းကိုမြင်း၊ ရထား၊ ထမ်းစင်၊
 မြို့၊ ကုသား၊ ထုတ်ပေါ်၌ တင်၍၊ ထာဝရဘုရား
 အားပူဇော်မူရာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြင်ပြည်တို့
 ။ ၅ ငါ၏ ထင်ရှင်းသောတောင်း၊ ထေရုရှလင်မြို့သို့
 ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ထုထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ။ မူ၏- ထိုသူ အမျိုးတို့ကို ငါရွေး ထု၍၊ ထမ်းပ
 ရောက်တတ်အရာနှင့်ထေရီထုအရာ၌ ခန့်ထားမည်
 ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၃။ ငါခန့်ဆင်သော ကောင်းကင်ထပ်နှင့်ကြွေ၊
 ထပ်သည် ငရွှေ၌ တည်သကဲ့သို့၊ ထင်္ဂီ၏ အ
 ချိုးအရွယ်နှင့်သင်တို့၏နာမထည်ထည်အထည်

၂၈ ရုဗိဒ်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၏အားကိုးမူ၏။- ထု
 သတ္တဝါအပေါင်း၊ ထိုထည် ငွေမှာ ကိုးကွယ်
 ဖြစ်၊ ငါ့၊ ထု ဆန်း၊ နေ့နှင့် ဥရုသ်နေ့ အစည် အ
 ထိုင်းထာဝရဗိဒ်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၏အားကိုး
 ၂၉ ထာဝရဗိဒ်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၏အားကိုးမူ၏။

ထိုစဉ် အသေကောင်များကို ထွက်၍ ဩဇာ
 လိပ်မည်းသူတို့၏ပိုးသည် မသေနိုင်ရာ၊ သူတို့၏
 မီးသည် ထည်း၊ မငြိမ်းနိုင်ရာ၊ ထုသတ္တဝါ အ
 ပေါင်းတို့၌ ခံစားရမည့် ဖြစ်ရကြလိပ်မည်ထုမိန့်
 တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယေရှုယမိရင်ရေး၊ ထာဝရဘုရား၏အားကိုးမူ၏။

ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း ၊

BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH.

၆-၈ ထုရှင်ဘုရင်အာရန်ထားယောမြို့မင်းနန်း
 စံဆယ်ထုံးနှစ်တွင်၎င်း၊ ထုရှင်ဘုရင် ယောမြို့
 ထား၊ ထောထက်စံ ဆယ်ထက်၌၎င်း၊ ထုရှင်
 ဘုရင် ယောမြို့ထား၊ အစကမင်း၊ နန်းစံ ဆယ်တ
 နှစ်စေ့၌ ပညာမထွင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ထား၊ ထို
 ကို ထိမ်းသွားချုပ်ထားသည် ဟိုင်းအောင်၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏အာဇာနည်တော်ကို ခံရသော ဗယံမိန့်
 ဖြစ်၊ အာဇာနည်မြို့နေထိုင်သော၊ ထမ်းပေရာ
 ထိတ်လေရမိစကားမှာ၊
 ၉ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့
 ၁၀ ထိုရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- သင့်ကို အ
 မိဝမ်းထဲ၌ ငါမဝံ့ဆင်းသင့်သင့်ကို ငါသိပြီ၊ ပစ္စား
 မှီကပ် သင့်ကို ငါသိနှင့်၊ နေ့၊ ထုအမျိုးမျိုး
 ထိုအမျိုး၊ ပရောဖတ် အရာ၌ ခန့်ထား ပြီထု မိန့်
 ၁၁ ထာဝရဗိဒ်မည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၏အားကိုးမူ၏။
 ၁၂ အကျွန်ုပ်သည် မသေ၊ မပြောတတ်ပါ၊ သူငယ်
 ၁၃ ဖြစ်ပါ၏ ထုလျှောက်လျှင်၊- ထာဝရဘုရား က
 ထည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူငယ် ဖြစ်ပါ၏ ထု မ
 ပြောနှင့်၊ အကြင်သူမြို့ရာသို့ သင့်ကို ငါစေသွတ်
 ၁၄ စံ၊ ထိုသူမြို့ရာသို့ သင့်သွားရမည်၊ အကြင်စကား
 ကို ငါမှာထား၏၊ ထိုစကားကို သင်ဆင့် ဆိုရ
 ၁၅ မည်၊ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်၊ သင့်ကို ကယ်နှုတ်
 ဖြစ်၊ ငါ့သင်နှင့် အတူ ငါ့သို့သွားမိန့်တော်မူပြီ၊
 ၁၆ ၅၊- ထက်တော်ကို ဆန်၍ နှုတ်ကို ထိုတော်မူ
 ထု၏၊ ထက် နှုတ်၌ နေထိုင်ကို ငါသွင်းထား၊

၁၀ ပြီ၊- ဩဇာသေသင်သင်၌ နှုတ်ပယ်ပြီ၊ ထု
 ထီး၊ မှောက်လှည်းရသော အရွင်း၊ ထည်ဆောက်
 မှီကပ်သော အရွင်းနှင့်၊ သင့်ကို ထုအမျိုးမျိုး
 ထိုစဉ် မိန့်တော်မူ၏၊ အပေါ်မှာ သန့်စင်ထား
 ပြီထု မိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၁ တစ်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ငါ့သို့ရောက်၍၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အထက်အ
 ရောက် ဖြစ်သနည်း၊ ထု မေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည် မတတ်ကိုင်၊ ကိုဖြင့် ပါ၏ ထုလျှောက်
 ၁၂ ထေ၊- ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မှန်ကန်စွာ
 ဖြစ်ပြီ၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါကားကို ဖြည့်စုံ
 စေခြင်းငှါ၊ ငါစောင့်နေ့၊ နေ့ထု မိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၃ တစ်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ရုဗိဒ်မည်ထု၏သို့ရောက်၍၊ သင်သည် အ
 ထက်အရာကို ဖြစ်သနည်း၊ ထု မေးတော်မူလျှင်
 ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် သူငယ်သော ဆိုးကောင်းကို
 ဖြစ်ပါ၏၊ မြေတံတက်သို့ မှက် နှာပြုထွက် မှီပါ
 ၁၄ စံထုလျှောက်လျှင်၊- ထာဝရဘုရားက၊ မြေတံ
 မှက်နှာထက်ကသေးဝပ်သည်၊ ဤမြည်ထား၊
 ၁၅ ထိုအပေါ်သို့ ထွက်ထာလိပ်မည်း၊- အကြောင်း
 မူကား၊ မြောက်တိုင်း၊ နိုင်ငံသား အမျိုးမျိုး၊ အ
 ပေါင်းတို့ကို ငါခေါ်၍၊ သူတို့သည် ထာဝရလျှင်၊
 ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဝ ချားထိုး၍၊ မြို့မိပတ်
 ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ထုမြို့ရွာ အထုံးနဲ့
 ထိုး၍၎င်း၊ မိမိတို့ရာဇဝတ်များကို ထား၊ အသီး
 ၁၆ ထည်ထားကြလိပ်မည်း၊- ဖြစ်ရပြန်သော၊ ထို

သည့် ကိုစွန့်သောအပြစ်၊ အခြားသောဘုရား
 ထိုအားနဲ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သောအပြစ်၊ မိမိတို့
 ထက်မြင့်လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ်သောအ
 ပြစ်ရှိသမျှ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါစစ်ကြော၍၊
 ၈၇ အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်မည်။-သို့ဖြစ်၍၊ သင်
 သည်ခါးပန်းကိုစည်း၍လေ့သွား၊ ငါမှာထားသ
 မှာကို သူတို့အား ဖောပြောစေသွား၊ သူတို့ ရွှေမှာ
 သင့်ကိုငါအရှက်မခွဲရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို
 ၈၈ မကြောက်နှင့်။- ကြည့်ရှုလေ့သွား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊
 မင်းသား၊ ယဇ်ပရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သား
 တည်းဟူသောတစ်နိုင်ငံလုံးတဖက်၌ မိုင်ခွဲသော
 မြို့သံတိုင်၊ ကြေးဝါယရံအရာ၌သင့်ကိုယနေ့ငါ
 ၈၉ ခန့်ထား၏။-သူတို့သည်သင့်ကိုစစ်တိုက်၍မနိုင်
 ရကြ။ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အတူ
 ငါရှိသည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁ ဝမ်းနံ့ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 သည်ငမီသို့ရောက်၍၊ သင်သည်ယေရှုရှုထင်မြို့
 ၂ သို့သွားပြီးလျှင်၊- အော်တစ်ရမည် အရာဟူမူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ လယ်မလုပ်သောတော
 အရပ်၌သင်သည်နေောက်သို့ လိုက်သောအခါ၊
 အသက်အရွယ်နှုငယ်၍ ခံရသော ကျေးဇူးကို
 ၃ ၎င်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းနှင့် ရှည်သော ချစ်
 ခြင်းမေတ္တာကို၎င်းငါအောင်းမေ့၏။-ထိုအခါ ဣ
 သရေလအမျိုးသည်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်း
 ၏၊ စီးပွားတော်အဖို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်
 ၏။ သူတို့ကိုလူလူသော သူအပေါင်းတို့သည်အ
 ပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ အပေါ်မှာ အေးဥပတ်
 ရောက်ရသည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄ ထိုယာကုပ် အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုး အ
 နှုတ်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 ၅ တော်ကို နားထောင်ကြလေသွား။- ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ သည် ကား၊ သင်တို့၏ ထိုးဘေးတို့
 သည်ငယ်မှငယ်စွာထွက်သွား၍၊ အနတ္တသမီး
 သို့လိုက်လျက်၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ရမည်အ
 ကြောင်း၊ ငါ၌ အတယ်မည်သောအပြစ်ကိုတွေ့
 ၆ ကြသနည်း။- သူတို့က၊ ငါတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်
 မှကယ်နှုတ်၍၊ တော တရှောက်လုံး၊ လွင်ပြင်၊
 မြေတွင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ သွေခြောက်၍
 သေမင်းအရိပ်ထွမ်း မိုးသောပြည်၊ ခရီးသွား
 သောသူ၊ နေရာ ကျသော သူမရှိသော ပြည်တ
 ရှောက်လုံး သို့ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရား

သည့် အတယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟုမမေးကြ။-
 ၇ ဝပြောသောပြည်၏အသီး၊ အနှံ့ဆီဥဆီကြည်ကို
 စားစေခြင်းငှါသင်တို့ကိုငါဆောင်သွင်း၍၊ သင်
 တို့သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ငြိမ်ကိုညစ်ညူး
 စေ၍၊ ငါ၏အရွှေကို ရွှံ့ရွာ ဂွယ် ဖြစ်စေကြသည်။
 ၈ တကား၊-ယဇ်ပရောဟိတ်တို့က၊ ထာဝရဘုရား
 သည်အတယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟုမမေးကြ။
 ကျမ်းတတ်တို့သည် ကိုမသိကြ။ သင်းတုပ်တို့
 သည်ကိုပြစ်မှားကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည်ဗာ
 ထကို အမှီပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ ကျေးဇူးခံ
 သောသမီးသို့လိုက်ကြ၏။
 ၉ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများ
 ကိုငါစစ်ကြောမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၁၀ မူ၏။-မိတ္တိမ်ကျွန်းတို့သို့ကူး၍ကြည့်ရှုကြလေသွား။
 ကေပါပြည်သို့ လူကိုစေထွက်၍၊ ထိုသို့ဖြစ်ဘူး
 ပြီလောဟု၊ စေ့စေ့ ကြည့်ရှု သင်ခြင်ကြလေသွား။-
 ၁၁ အခြားတပါးသောလူမျိုးကိုးကွယ်သောဘုရား
 သည်ဘုရားမထုတ်သော်လည်း၊ ပြောင်းလဲဘူး
 ပြီသောငါ၏လူမျိုးသည်ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော
 အရာတို့၊ မိမိတို့ ဘုန်းကို ပြောင်းလဲ ကြ ပြီတ
 ၁၂ ကား၊- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
 ထိုမိဇ်ဗီး ကောင်းကင်တို့၊ ထိုအမှုကို မိန့်မော
 တွေ ဝေ၍၊ ကြက်သီးရွေးညှင်း ထသည်တိုင်
 ၁၃ အောင်ထိတ်သန့်လျက်နေကြလေသွား။-ငါ၏လူတို့
 သည်အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော၊ ငါကို
 စွန့်ပယ်၍၊ ရေမလုံ၊ ဝဲဗွတ်သောရေကျင်းတို့ကို
 တူးသောအားဖြင့်ရေရိုက်နှစ်ပါးကိုပြုကြပြီ။
 ၁၄ ဣသရေလသည်ကျွန်ုပ်မြစ်သလော၊ ကျွန်ုပ်သား
 ပေါက်ဖြစ်သလော၊ အတယ်ကြောင့်လူလူခြင်း
 ၁၅ ကိုခံရသနည်း။-ချင်သောတို့သည်သူကိုဟောက်
 ၍အသံမြည်ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကိုဖျက်ဆီးကြပြီ။
 သူ၏မြို့တို့သည်မီးထောင်သောကြောင့်၊ အတယ်
 ၁၆ သူမျှမနေရ။- နေ့ဖူးမြို့သားနှင့် တာပနက်မြို့
 ၁၇ သားတို့သည် သင်၏ဦးထိပ်ကိုစားကြပြီ။-သင့်
 ကို ပို့ဆောင်တော်မူသော သင်၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရားကို သင်သည် စွန့်သောကြောင့်၊
 ထိုသို့သော အပြစ်ရောက်သည် မထုတ်လေသေး။
 ၁၈ ယခုမှာ သင်သည် ခြံတောရမြစ်ရေကို သောက်
 စံသောငှါ၊ အဲဂုတ္တု၊ လမ်းသို့ အတယ်ကြောင့်
 လိုက်သနည်း။ ဥဇရတ်မြစ် ရေကို သောက်စံ
 သောငှါ၊ အာရှမိလမ်းသို့အတယ်ကြောင့်လိုက်
 ၁၉ သနည်း။-သင်၏ရေရိုက်သည်သင့်ကိုညစ်ပည်း။

သင်၏ ဗောက်ပြန်ခြင်းသည် ထင်ကို အပြစ်ပေး
မငြိုးသို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရား
ကိုစွန့်ခြင်းသောအမှု၊ ငကိုမကြောက်ဘဲနေသော
အမှုသည်၊ မကောင်းသော အမှု၊ ခါးသောအမှု
ဖြစ်သည်ကိုသိမြင်ရမည်။ ကောင်းကင်မိုက်
ခြေအရှင်တာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ရှေးကာလ၌သင်တမ်းရသောတမ်းတိုး၊ သင်
၌ရည်သော နှောင်ခွဲခြင်းကို ငါမျိုး ဣတိ၌ သင်
က၊ အကျွန်ုပ်သည် မမှားယွင်းဘဲ နေပါမည်ဟု
ဂတိထားသော်လည်း၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှ
အပေါ်၌၎င်း၊ မိမိသော သစ်ပင်ရှိသမျှအောက်
၌၎င်း၊ ကိုယ်ကို ဣ၌ ပြည်တန်ဆာထုပ်ထမ်း-

၂၀ အကောင်းဆုံးသော ဓပုဉ္ဇနယ်ပင် အမျိုးစစ်ဖြစ်
သောသင်ကို ငါမိုက်၍ သော်လည်း၊ သင်သည်
ငရွေမှာအထယ်မျှသောက်ဖောက်ပြန်၍၊ အမျိုး
မစစ်သော ဓပုဉ္ဇနယ်ပင် ဖြစ်ပါသည် တကား-

၂၁ သင်သည် ပေါက်ဆပ်ပြာ နှင့် ရေ ချိုး၍၊ ဣတ်
သောဆပ်ပြာအများကိုသုံးသော်လည်း၊ သင်၏
အပြစ်သည် ငရွေမှာထင်ရှား သည်ဟု၊ အရှင်

၂၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- သင်ကလည်း၊ ငါ
သည် ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဗာထဘုရားထို့ နောက်
သို့မထိုက်ဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုနိုင်သနည်း၊ ချိုင့်
၌ သင်ထိုက်သောတမ်းကိုကြည့်ရှုလော့၊ သင်
ပြုသောအမှုကိုဝန်ခံလော့၊ ထောင်မြန်စွာပြေး

၂၃ ဤထည့်သည် တတ်သော ကုထာအထုတ်မ ပါတ
ကား- တော၌လှည့်လည်၍ ကိလေသာ ရာဂ
မိတ်နှင့်ဆေးကိုစွတ်တတ်သောမြို့နင်းမ ပါတကား၊
အမျိုး နောက်သော အခါ အထယ်သူ ဆီးတား
နိုင်သနည်း၊ သူကိုရှာဖွေသောငှါအထယ်သူမျှ
ပင်ပန်းခြင်းကိုမခံရ၊ အမျိုးစေ့သောအခါသူကို

၂၄ အထွေထွေမည်- သင်၏ခြေခင်းကို မဖျက်စေနှင့်၊
ရေငတ်ခြင်း အကြောင်းကို မပြုနှင့်ဟု ဆိုသော်
လည်း၊ သင်က၊ မျှော် ထင့်စရာ မရှိ၊ အလျှင်း
မရှိ၊ သူတပါးကို ငါနှစ်၍၊ သူထိုနောက်သို့

၂၅ ထိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏- ဝမ်းမိသော သူမိုး
သည် ရှက်သကဲ့သို့၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ရှင်
ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ထုပရောထိတ်၊ ပရောဇ၊
နှင့်တကွ အမျိုးသားများထို့သည် ရှက်ကြ၏-

၂၆ သစ်တုံးအား၊ ကိုယ်တော်သင့်အကျွန်ုပ်အဖွဲ့
တော်မူ၏ဟု၍၎င်း၊ ကျောက်အားလည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စွားမြင်တော်မူပြီဟု၍
၎င်းဆိုလျှင်၊ စင်စစ်ငကိုဗုတ်နှာမပြုကြောမိုင်း

ကြသော်လည်း၊ အမှု ရောက်လျှင်မူကား၊ သ
တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်မတော်မူပါဟု

၂၇ လျှောက်တတ်ကြ၏- ကိုယ်အဖို့သင်လုပ်သော
ဘုရားထို့သည် အထယ်မှာရှိကြသနည်း၊ အမှု
ရောက်သောအခါ သူထို့သည်တတ်နိုင်လျှင် ထ
၍ကယ်ကြပါလေအေးအေးဟု၍လည်း၊ သင်သည်မြို့

၂၈ ဈားရှိပါ သည် တကား- ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသင့်ကား၊ သင်ထို့သည်အထယ်အကျိုး
အလိုငှါ ငါနှင့်တရားတွေကြမည်နည်း၊ သင်ထို့

၂၉ ရှိသမျှသည်ငကို ပြစ်မှားကြပြီ- ငါသည် သင်
ထို့သားများကို အချည်းနှီးစီ၏ ပေးပြီ၊ သူထို့
သည်ဆုမွန်ခြင်းကိုမခံကြသော်လည်း၊ သင်ထို့
ထူဖျက်ဆီးတတ်သော ခွင်သောကဲ့သို့၊ သင်ထို့၏
ပရောဇက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ-

၃၀ ထာရဖြစ်သော အမျိုးသားထို့ ထာဝရဘုရား
၏ အမိန့်တော်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့၊ ငါသည်အ
သရေလအမျိုး၌တောကဲ့သို့၎င်း၊ မှောင်မိုက်နိုင်
ငံကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ဘူးသလော၊ ငါ၏လူထိုက်၊ ငါထို့
သည်အရပ်ရပ်သို့ထည်မည်၊ ကိုယ်တော်ထံသို့
နောက်တဖန်မချည်းကပ်ဟု၊ အထယ်ကြောင့်ဆို

၃၁ ကြသနည်း- အမျိုးမသည် မိမိ၌ ဆင်သောတန်
ဆာကို၎င်း၊ မှီထားစောင့် သထို့သို့၊ သည် မိမိ
ခါးပန်းကို၎င်း မေ့လျော့၌ နှိုင်းသလော၊ သို့သော်
လည်း၊ ငါ၏လူထို့သည် မရေ တွက်နိုင်စောင့်
ဈားစွာသော ကာလပတ်ထုံး၊ ငကို မေ့လျော့ကြ

၃၂ ပြီ- သင်သည်ရည်းစားကို ရှာခြင်းငှါ သင်ထို့
တာသာ မေ့လျော့ ထို့ကို အထယ်ကြောင့်ပြုလုပ်သ
နည်း၊ သင်၏အ ဝိသေ့၏ထို့ကို သွေးစောင့်

၃၃ လေပြီတကား- ထိုမှတပါး၊ အနိုင်အထက်ပြု
သင့်ကိုသင်မတွေ့၊ အပြစ်မရှိသောဆင်းရဲသား
ထို့ကိုအသေသတ်၍၊ သွန်းသောအသွေးသည်

၃၄ သင်၏အဝတ်စွန်း၌ထင်ရှား၏- ထိုသို့သောအ
ပြစ်များ မှီသော်လည်း၊ သင်က၊ ငါ၌ အပြစ်မရှိ
သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အဓိကတော်သင့်
ငါမှလွှဲသွားလိမ့်မည်ဟုဆိုပါသည်တကား၊ ငါ
၌အပြစ် မရှိဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင့်ကို ငါစစ်

၃၅ ကြောစီရင်မည်- သင်သည်အရပ်ရပ်သို့ပြောင်း
လဲခြင်းငှါ၊ အထယ်ကြောင့် ဤမျှထောက်ထည့်
ထည်သနည်း၊ အာရှုမိပြည်ကို ရှက်ကြောက်
သည် နည်းဟု၊ အေဂျတ္တုပြည်ကို ရှက်ကြောက်
၃၆ လိမ့်မည်- သင်သည် မိမိထက်ကိုမိမိခေါင်းပေါ်

၁၁ တင်လျက်၊ ထိုပြည်မှစ၍တွက်သွားရလိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်မိသော အရာ ထိုကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော် မူသောကြောင့်၊ မိသောကြောင့်မူရနိုင်ရာ။

၃

- ၁။ ယောက္ခားစွန့်ပြစ်သော မိစ္ဆသည်တွက်သွား၍၊ အခြားသောသူ၏ မယား ဖြစ်ပြီးမှ၊ အရင်ထင်သည်ထိုမိစ္ဆကိုပြန်၍ထူသင့်သကဲ့သို့၊ ထိုသို့ပြုသော ပြည်သည် ညစ်ညူးသည် မဟုတ်သောထုဆိုထေ့၍လျက်နှင့်၊ သင်သည် ဈာနသောရည်စားထို၌မှီဝဲ၍မှားယွင်းသော်လည်း၊ ငတ်သို့ပြန်လာပါလျှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၂။ မြင့်သောအရပ်များကိုမျှော်ကြည့်၍၊ လင်မနေဘူးသော အရပ်တစ်ခုတခုကိုရှာသော၊ အာရပ်ထူသည်တော၌ခေတ်သကဲ့သို့၊ သင်သည် ယမ်းထို၌ခေတ်နေ၍၊ မတရားသော မေဇုန်စားမြင့်ငှါ၊ အစေ့အမှုအားမြင့်ငှါ ပြည်ကိုညစ်ညူးစေပြီး- မိုဏ်းခေါင်၍ နောက်မိုဏ်းထိုင်စေသော မရွာသော်လည်း၊ သင်သည် ပြည်တန်ဆာနုဖူး၍
- ၃။ ၍၊ ရှက်ခြင်းသဘောကိုပယ်ရှားပြီး-ယခုမှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်အဖေ၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ်၊ ခေတ်မပါပြီလျှင်အသက်တစ်ပါးစေသော- ဘုရားသခင်သည်အစည်အမှတ်တွက်တော်မူမည်သော၊ အဆုံးထိုင်စေသော အပြစ်ကို ဖွတ်တော် မူမည်သောထုဆိုပါစေသော၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တတ်နိုင်သမျှအထိုင်းအစေ့အမှုကိုပြုပါသည်တကား။
- ၄။ ယောဂျီ မင်းကြီးထက်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငမားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလအမျိုးပြုသော အမှုကိုသင်မြင်ပြီလော၊ မြင့်သော တောင်ရှိ သမ္မာ အပေါ်သို့ တက်၍ငှါ၊ မိမိသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌
- ၅။ ငှါပြည်တန်ဆာလုပ်ထေပြီး- သူသည်ထိုအမှုအထုံးစံကို ပြုပြီးမှ၊ ငတ်သို့ပြန်လာပါလျှင် ငါပြောသော်လည်း၊ သူသည်ပြန်၍မထားထိုအမှုကို သူ၏ညီမ၊ သဒ္ဓာဗျာဏ်သော ညီမ ယုဒသည် ကြည့်မြင်လေ၏။-ဖောက်ပြန်သောဣသရေလသည် မတရားသော မေဇုန်ကို ပြု၍၊ မှားယွင်းသောအပြစ်များကြောင့်၊ သူနှင့်ငါကွာ၍ ဖြတ်စာကို အပ်သော်လည်း၊ သဒ္ဓာ ဗျာဏ်သော ညီမ ယုဒ သည်လည်း၊ မကြောက်ဘဲ သွား၍၊ ပြည်တန်ဆာ လုပ်ကြောင်းကို ငါမြင်ရ၏။- သူသည်

- မတရားသောမေဇုန်ကိုပြု၍ အတ္တန်တော်လည်သောသော၊ မြင့်ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကျောက်နှင့်ငှါ၊ သစ်တုံးနှင့်ငှါမှားယွင်းလေ၏။- ထိုမျှထောက်အပြစ်ရှိသော်လည်း၊ သဒ္ဓာဗျာဏ်သော ညီမ ယုဒ သည် ငတ်သို့ မိတ်နှစ်လုံး၊ အကြွင်းမဲ့ ပြန်၍မထား၊ ပြန်လာတန်ဆာသော်လည်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၆။ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ငမား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သဒ္ဓာဗျာဏ်သောယုဒသည်၊ ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလထက် အပြစ်ကြီး၏။- သင်သည်သွား၍ ခြောက် ချက်နှာသို့ တစ်ကြိမ်ရမည် စကား ဟူ မူကား၊ ထိုဖောက်ပြန်သော ဣသရေလ၊ ပြန်လာပါလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်၌ ငါသည် ချက်စုန်း ကြီးခြင်းကို မပြု၊ ကရုဏာမိတ်သဘောရှိ၏။ အစည်အမှတ်တွက်တတ်သည်မဟုတ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သင်သည်ငမားကိုနားမသောင်းသင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား၍၊ မိမိသော သစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌ ကွေ့သော ဧည့်သည်တို့နှင့် မှားယွင်းသောအပြစ်ရှိကြောင်းကို ဝန်ခံရုံမျှသာပြုထေ့လျှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထိုဖောက်ပြန်သောသူငယ်တို့၊ ပြန်လာကြလေသောထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်သင်တို့ကို ရွံရှာဘူးသော်လည်း၊ သင်တို့မြို့များထဲက တမြို့လျှင်လူတယောက်၊ အမျိုးသား ချင်းအစုစုထဲကတစုလျှင်လူနှစ်ယောက်ကိုရွေး
- ၇။ ဟူ၍၊ အုန်မြို့သို့ပို့ဆောင်မည်။- ငါသည်နှစ်သက်သောသူတို့ကို သင်းအုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည်ညာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံလျက်
- ၈။ သင်တို့ကို အုပ်ကြ လိမ့်မည်။- ထိုကာလတွင် သင်တို့သည်ပြည်တော်၌ ထိုးပွားများပြားသော အခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိညည်သစ်တာတော်ဟူ၍ နောက်တဖန် မပြောမဆိုရ၊ ထိုသစ်တာတော်ကို မိတ် မစွဲလမ်း၊ မအောင်းမေ့၊ မပြုစုရ၊ နောက်တဖန်မလုပ်ရလျှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့ကိုထာဝရဘုရား၏ပညွှတ်ဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ထိုပညွှတ်သို့ စည်းဝေး ကြ လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မိမိတို့ဆိုးသော မိတ်နှစ်လုံးမှီငဲ့
- ၉။ မာခြင်း သဘောသို့ လိုက်၍ မကွင်းရကြ။- ထိုကာလ၌ ယုဒအမျိုးသည် ဣသရေလ အမျိုးနှင့်

ဆာသည့်၊ ဆင်ထိုသည် ခြံသတ်ခြင်း မြို့ကြ
 ထိန်မည်ထု၊ ကိုယ်တော်သည်မိန့် တော်စုသော
 အားဖြင့်၊ ဤ ထု ချား နှင့်ထာကွ ထေရုဉ္စသင် မြို့
 အားထိုကိုထေရုနိဗ္ဗာန်သောတော်စုပါပြီတကား
 ထုကျောက်ဆို၏။

- ၈၈ ထိုကတည်းဤထုချားနှင့် ထေရုဉ္စသင်မြို့သား
 ထိုကိုရရှိမှတ်၍ ဆိုရမည်ကား၊ ပူသောထေသဉ္စ
 ထောဉ္စ မြင့်သော ထေရဝံက ငါ၏ထုမျိုး သတို့သိုး
 ထံသို့ ထာ ထိန်မည်။ ထေရုဉ္စနှင့်စေခြင်း၊ ထန်
 ၂၂ နှင်းစေခြင်းငှါ ထာသော ထေမထုတ်၊- ထိုထေ
 ထတ် ပြင်းသော ထေသည် င ထေကို ပြည့်စုံ
 စေခြင်း ငှါ ထာ ထိန်မည်။ ထာပင် ပူထို ကို င
 ၈၉ ကိုယ်ထိုင် စစ်ကြောစီရင်မည်၊- ထာသောမင်း
 ထည်မိုဏ်း၊ တိမ်ကဲ့သို့ ထာထိန်မည်းသူ၏ရထား
 ထိုသည် ထေသွေကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထု နှင်းထို
 သည် ထွထင်တကယ်သာ၍ ထွင်မြန်ကြ၏။ ငါ
 ထိုသည် စာ မဝီထာ မြို့ကြ၏။ ငှုတ်မီး ခြင်း သို့
 ၈၇ ရောက် ကြပြီး- ထို ထေရုဉ္စသင် မြို့၊ သင်သည်
 ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏မိတ်နှစ်
 ထုံးကိုရစေလိုက်သဖြင့်နှင့်ကင်းစင်စေလော့၊ သင်
 ၏စေလွှဲ ထေထည် ထိုသည် ထေထယ်မျှကာ
 ထပတ်ထုံးသင်၏ထေထည် တည်နေရမည်နည်း၊-
 ၈၈ ခန့်ပြည်၌ထေသံကိုကြားရ၏၊ ဝေရိဝံထောင်ပေါ်
 ၈၉ ဖာ ခုကွယ်တင်းကို ထစ်ကြော် ကြ၏၊- ထေပြည်
 ပြင်ထို၌ထိတင်းကြားကြထေသောထေရု၊ ကင်မြို့
 ကိုရရှိမှတ်၍ ကျေးကြော်ကြထေသော၊ ကင်းစောင့်
 ထိုသည် ဝေသောပြည်က ထာ၍၊ ထုမြို့ ချား
 ၈၉ ထေထည်ထွေးကြထိန်မည်၊- ထေကိုစောင့်သော
 သူချားကဲ့သို့၊ ထိုသူထိုသည် ထေပြည်ကိုဝန်ရံ
 ကြ၏၊ ထေကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ငကိုပုန်
 ၈၈ ကန်ပြီး- သင်ထိုက် ထော ထုံးစံ နှင့် သင် ကွင့်
 သောထေကွင့်ထိုသည် ထင်ထေပေါ်မှာ ဤထေမှုကို
 ထတ်ရောက်စေပြီး၊ သင်သည် ထိုသို့သော အမှု
 နှင့်ထွန်ခါးစပ်သောမိတ်၊ နာကျည်းသောမိတ်
 မှီရက်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၈၈ ထေထည်းသည်နာ၏၊ ထေထည်းသည်နာ၏၊
 ငနှစ်ထုံးထေရုဉ္စသင်းနာ၏၊ ထေထည်ငှာနှစ်ထုံး
 ပူသွေး၏၊ ငါသည် ထိတ် ထိတ်စွာ မနေနိုင်၊ ထေ
 ကြောင်းမူကား၊ ထိုငမိညည်၊ သင်သည် ထံမိုး
 ၂၀ မှတ်သံ နှင့်စစ်ထိုက်သံကိုကြားရ၏၊- ငှုတ်မီးပြီး
 ငှုတ်မီး ပြီထု၊ ထေထပ်ထပ်တစ်ကြော် ရ၏၊ ထ
 ပြည်ထုံး ငှုတ်မီးပြီး ငါ၏ ထေထိုသည် ဝေထွင်း

- ထွင်း ငှုတ်မီးကြပြီး ငါ၏ ထေထာ၊ ၈ ထို ထေထည်
 ၂၀ ငှုတ်မီးငှုတ်မီးကြပြီး- ငါသည်ထေထယ်မျှကာ
 ထ ပတ်ထုံး ထေကို ခြင်ရထုံးနည်း၊ ထေထယ်မျှ
 ကာထပတ်လုံးထံပိုးထံကိုကြ- ရထုံးနည်း၊
 ၂၂ ထေကယ်စင်စစ် ငါ၏ ထု ထိုသည် ထိုင်းမြို့၌
 ကိုမထိကြ၊ မိုက်သော ထု ငယ် ခြင်၍ ညာထီ
 မမြို့ကြ၊ မကောင်းသော ထေ ထို၌ လိစွာ ကြ၏၊
 ကောင်းသောထေ ထိုကိုမပြုတတ်ကြ၊
 ၂၃ ငါသည် မြေကြီးကို ပြည့်စွ၍ ထွေး သံဝပ် ထ
 ထာ ခြင်၏၊ မိုဏ်း၊ ကောင်းကင် ကို ထည်း၊ ငါ
 ၂၄ ကြည့်စွ၍ ထေထင်းမမြီး- ထောင်ထိုကိုထည်း၊ ငါ
 ကြည့်စွ၍၊ ထုထိုနှင့်ထာကွ ထုနိဗ္ဗာန်ထေထိုသည်
 ၂၅ ထုနိဗ္ဗာန်ထွတ်နေကြ၏၊- ငါကြည့်စွ၍ ထုမမြီး
 မိုဏ်း၊ ကောင်းကင် ငှုတ်ထေပေါင်း ထိုသည် ခြင်း
 ၂၆ ကြပြီး- ငါကြည့်စွ၍၊ ဝေပြောသော ပြည်ထည်
 ထောမြစ်ထေပြီး မြို့ချားထိုသည်မြို့ကွယ်၊ နှုတ်မြို့
 ကြ၏၊ ထာဝရဘုရားရွှေ၊ ပြင်းစွာသောထေထွတ်
 တော်ရွှေ၌ ထိုသို့သော ထေခြင်း ထေရာ ထို သည်
 ခြင်ရကြ၏။
 ၂၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူထည်ကား၊ ထေပြည်
 ထုံးငှုတ်မီးရာခြင်ထိန်မည်၊ ငှုတ်မီးခြင်းကိုငါ
 ၂၈ ထီးထား၊- ထိုကြောင့်၊ မြေကြီးသည်ညဉ့်ဦးထွေး
 ထိန်မည်၊ မိုဏ်း၊ ကောင်းကင်ထည်း၊ နတ်ထိန်
 မည်း၊ ငါသည် ပြောပြီးမှအောင်ထေမမြီး၊ ကြပြီးမှ
 ၂၉ ထေထွတ်ထေရု- မြင်းမီးသူနှင့်ထေထွတ်ထေရု
 ထိုထစ်သောထေထံကြောင့်၊ မြို့သားထေပေါင်းထို
 ထည်ထော ထုထိုသို့ ပြေး ထွေး ကြ၏၊ ကျောက်
 ပေါ်သို့တက်ကြ၏၊ မြို့သားထိုကို နှုန်ခြင်၍နေ
 ၃၀ ထောသူထေထောင်ထွေးမမြီး- ထင်သည်ငှုတ်မီး
 ခြင်းသို့ ရောက်သော ထေပါ၊ ထေထယ်ထို ပြု ထိန်
 မည်နည်း၊ နိမောင်းသော ထေဝတ်ကို ဝပ်ထေထု
 ၎င်း၊ ထွေတန်ထာကိုထင်ထေထု၎င်း၊ ထင်၏ထွတ်စွာ
 စုတ်ပဲ့ ထည်ထိုင် လေတင် ထေး ထုတ်သော်၎င်း၊
 ထင်၏ထင်ထယ်ခြင်းကိုထေထည်း နှိုးခြင်းထင်၏
 ရည်းစားထိုသည်သင့်ကိုနှုန်၍၊ သင်၏အသက်
 ၃၀ ကို သတ်ခြင်းငှါ နှာကြို ကြ၏၊- ထေကယ် စင်စစ်
 သားစွာသောမိစ္ဆညည်းသံ၊ သားဦးစွာသော
 မိစ္ဆစံ ဝေရနာဝံဘုရားထံလှ သို့၊ မိထုနိသထိုငှာ
 စေတီထစ်ထံကို ငါကြားရ၏၊ ထိုထေထိုထွေး ထေ
 ထေကွန်ဝံသည် ထေမက်ထာ၌ ပါ၏၊ ထေထယ် ချား
 ကြောင့်၊ ထေကွန်ဝံမိတ်ကွတ်ပါ၏ထေထွတ်ထေထီး
 ကို ခြင်၍ငှာထွေးထွတ်နေ၏။

၂

- သေရ နှစ်မြို့ကို အပြစ် ၅ ငါ ထွက် ဧည့်စေကြောင်း၊ တရားသမ္မာသောမြို့သား၊ သစ္စာစောင့်သော မြို့သား၊ တရားတရားတရား ဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူကို ဧည့်ခံသောငှါ၊ မြို့ထမ်းတို့၌ တောင်မြောက် ပြေး၍၊ ကျယ်သော အရပ်တို့၌ ရွာရွာ
- ၂ ဩဉ္ဇာဉ္ဇာဉ္ဇာဉ္ဇာ- သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားအထက် ရှင်တော် ဗုဒ္ဓသည် ထု ဆိုသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ်မထုတ်မမှန် ကိုန် ဆိုတတ်ကြ၏။
- ထို ထာဝရ ဘုရား ကိုယ် တော် သည် သစ္စာတရားကိုထောက် ရှုတော်မူသည် မထုတ်လော့၊ ကိုယ်တော်သဉ္စိ ဝါထိ ခတ်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဤ ငယ်သောစိတ် မရှိကြပါ။ နှုတ်ဆီးတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဆုခွဲခြင်းကို မြင်း ပယ် ကြပါပြီ။ မိမိတို့ နှုတ်ခွာကို ကျောက်ထက် သာ၍ မခံကြပါပြီ။ ငါတို့သည် မြန်မြန်မ
- ထာထုပြင်းစပ်ထွက်နေကြပါပြီ- ငါကလည်း၊ အကယ် စင်စစ် ဤသူတို့သည် ဆင်းရဲသား ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ တရားတော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို၎င်း ခယ်သော
- ကြောင့်မိုက်ကြ၏- ထုကြီးဈားထံသို့ ငါသွား၍ ပြောမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို၎င်း ထိကြ၏ ထု ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ထမ်းထိုးတော်မူ၍၊ အရှင်အရှင်တော်တို့
- ကိုမြတ်ကြပြီ- ထိုကြောင့်၊ တောမှထာသောရှင်သေသည် သူတို့ကို ထက် လိမ့် မည်။ ညဦး ယံ၌ ထည်တတ်သော တောရွှေသည် သူတို့ကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် သူတို့မြို့ကို စောင့်၍၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်သွားသော သူအပေါင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်း ကိုက်ဖြတ် လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ဈား၍၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်အထပ်ဖောက်ပြန်ကြပြီ။
- ထိုသို့သော အပြစ်မှ သင့်ကို အဆယ်သို့ ငါထွက်နှိုင်းသနည်း။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍၊ ဘုရား မထုတ် သော သူတို့ကို ထိုင်တည်ထွက် ကိုန်ဆိုကြပြီ။ ငါသည် ဝစ္ဆာဏ္ဏေသော အခါ သူတို့သည်ပြည်တန်ဆာအိပ်၌မည်။ ဝေ
- ဤမှားယွင်းကြပြီ- ဝစ္ဆာဏ္ဏေသော ငြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အသီး အသီး အိပ်နိုးရှင်း ပယော တို့ကို
- ထပ်သော စိတ် နှင့် ဟိကြပြီ- ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောထဲနေရမည်လော။

- ထိုသို့သော အမျိုးကို ဝါထိပေး၍၊ ငမိတ် နှင့်ရမပြေထဲ နေရမည် လောလော၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
- မြို့ပေါ် သို့တက်၍ နှုတ်ဆီးကြလော့၊ နှုတ်ဆီး မြင်းကို စစ်ကြောရှင်း ဖြေထက် ထိုကို ဝထီရှင်းကြလော့၊ ထာဝရဘုရား ဆိုင်းတော် မူ-
- အထရေထရေမျိုးနှင့် ထူးထူးမျိုးတို့သည် ငယ်၌ ခံဘူးသော သစ္စာကို နှုတ်ကြပြီထုထာဝရဘုရား။
- မိန့်တော်မူ၏- သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမရှိ၊ ငါတို့အပေါ်၌ သောဥပါတ်မရောက်ရ၊ ထားလော့၊ ရွတ်သိပ်မြင်းသောကို ငါတို့သည်မတွေ့ရကြ-
- ပရောဓကတို့သည် လောလောထက် မြစ်ကြမ်း၊ သူတို့၌ နှုတ်ကပတ်တော်မရှိ၊ သူတို့သောပြောသည် အတိုင်း သူတို့ ခံရ လိမ့် မည်ထု၊ ထာဝရ
- ဘုရားကို ငြင်းပယ်ထွက် ဆိုတတ်ကြ၏- သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင် မိုက်မြေစေ့ရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည်ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်၊ ငါကားကိုသင်၏ နှုတ်ခွာမီးကဲ့သို့၎င်း၊ ဤသူမျိုးကိုထင်ကဲ့သို့၎င်း ငါမြစ်စေ့၍
- သူတို့ကို မီးထောင်ရလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအထရေထရေမျိုး၊ သင့်ကိုထိုက်စေမို့လူတမျိုးကို ဝေသောအရပ်ကငါထောင်ခဲ့မည်။ ထားကြီးသောအမျိုး၊ ရွှေးကောထ၌ ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး၊ သူတို့ကားကို သင်မသိ
- နားမထည် သော အမျိုး မြစ် လိမ့်မည်- သူတို့မြှားတောင့်သည်ရှင်သားသောသင်းမျိုး၊ တွင်းမြစ်၏၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့ သည် ရှန် အား ကြီး
- သောသူဖြစ်ကြ၏- ထိုသူတို့သည်သင်၏အသီးအနှံ နှင့် သင်၏ ရန်ကို စားကြ လိမ့်မည်။ သင်၏သား ထီး တို့ကိုလည်း၊ စားကြ လိမ့်မည်။ သင်၏သမီး ခွား တို့ကိုလည်း၊ စားကြ လိမ့်မည်။ သင်၏ဓမ္မနွယ်ပင် နှင့်သင်္ဘောသမန်းပင်တို့ကိုလည်း၊ စား ကြ လိမ့်မည်။ သင်မိသွံ၍ မိုင်ခံသော မြို့တို့
- ကိုလည်းတိုက်၍ ထုတ်ကြကြလိမ့်မည်- သို့ရာတွင်၊ ထိုကောထ၌ ငါသည် သင်၏အမှုကို မဆုံး
- ဖြတ်သေးလှထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါတို့၌ ဤအမှု အလုံးနဲ့ တို့ကို အထယ် ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်းထုမေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပြစ်၍၊ ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့၏ အမှုကို သောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်မပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံ

သားထိုစဉ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်ဟု
သင်သည်သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။

၂၀ ယာကုပ် အမျိုးနေရာ ယုဒပြည်၌ ဟောပြော
၂၁ ကျေးကြော်ရမည်မှာ- ဆိုဗုဒ္ဓိန် မှီလျက်နှင့်မ
မြင်၊ နားရှိလျက်နှင့် မကြား၊ ညာဏ် ခဲ့သော လူ
၂၂ မိုက်တို့၊ နားထောင် ကြလေသော- ထာဝရဘုရား
မိန့်တော် မူသည် ကား၊ ပင်ထယ် မထွန် နှိုင်း
အောင် ဆီးတားဖို့ရာ သဲကို ထာဝရ အပိုင်း အ
ခြားခန့်ထားသောကြောင့် သင်တို့သည်မကြောက်
ကြသလော။ ငါ၏ ရွှေတော်၌ မတုန်လှုပ် ကြသ
လော။ ပင်ထယ်လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ထစ်မနိုင်၊
၂၃ ထုန်း၍ မကျော် မထွန် နှိုင်းသော်လည်း- ဤလူ
မျိုးသည် ပြင်မှား ပုန်ကန် သော သဘော ရှိ ၍၊
၂၄ အစဉ်ပုန်ကန်တတ်ကြ၏- အချိန်တန်မှအရင်
မိုဃ်းနှင့်နောက်မိုဃ်းကိုရှာစေ၍၊ အသီးအနှံ
သိမ်းမြဲ သိမ်းရာ ကာလကို ငါတို့ အဖို့ သိုထား
တော်မူသောငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
တို့ယခု ကြောက်ကြကုန်စို့ဟု၊ သူတို့သည်စိတ်
၂၅ နှစ်လုံး ထဲ၌ မဆို တတ် ကြ- သင်တို့ ခုစမှိုက်
သည် ထို သို့သော အရာ တို့ကိုထွဲ၍၊ သင်တို့ အ
ပြစ်သည်သင်တို့၏မင်္ဂလာကို ဆီးတားလေပြီ-
၂၆ ဝပ်လျက် နေသော ခု ဆိုးကဲ့သို့ ချောင်းမြောင်း
သောလူဆိုးတို့သည်ငါ၏လူတို့တွင်ရှိကြ၏၊ လူ
တို့ကိုထောင်ခြင်းငှါ ထောင်ချောက်ကို ထားကြ
၂၇ ပြီ- ငှက်ထောင်အိမ်သည် ငှက်တို့နှင့် ပြည့်သ
ကဲ့သို့၊ သူတို့အိမ်သည် ဗြဟ္မစားခြင်းပရိယာယ်
နှင့်ပြည့်၏၊ ထိုသို့သူတို့သည် အားထိုးပွား၍ ရ
၂၈ တတ် ခြင်း သို့ရောက် ကြ၏- ဝလျက်၊ ဗျက်နွာ
ပြောင်လျက်ရှိကြ၏၊ ဆိုးသော သူတို့ထက် သာ
၂၉ ချ် ဆိုးကြ၏၊ တရားသဖြင့် မစီရင်ကြ၊ မိဘမရှိ
သောသူငယ်၏အမှုကိုစောင့်၍ အနိုင်မပေးကြ၊
ဆင်းရဲသောလူတက်၌တရားသဖြင့်မစီရင်ကြ-
၃၀ ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည် မစစ်ကြောဘဲ
နေရမည်လော၊ ထိုသို့သောအမျိုးကို ဖါတ်ပေး
၃၁ ၍၊ ငမိတ်ရှင်ရဲ မပြောနေရမည်လောဟု၊ ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၀ အံ့သြော ရွှံ့ရှာ ဥယျာဓိသော အမှုကိုပြည်တော်
၃၁ ၌ပြုကြ၏- ပရောမက်တို့သည်မထုတ်မှန်ဟော
ပြောကြ၏၊ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ဝန်ခံ၍အ
စိုးရကြ၏၊ ထိုသို့သောအမှုကို ငါ၏ လူတို့သည်
နှစ်သက်ကြ၏၊ ထိုအမှု ဆိုးသောအခါ သင်တို့
သည်အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆

၀၂ ဆိုဗယံမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲ
က ထွက်၍၊ လွတ် အောင် ပြေး ကြ လေသော၊ တေ
ကောရွာ၌ တံပိုးမှတ်ကြလေသော၊ ဗေသက္ကရင်ရွာ
၀၃ ၌မီးရှူးကို မြှောက်၍ ပြ ကြလေသော၊ အကြောင်းမူ
ကား၊ တေးဥပါတ်တဉ်းဟူသော၊ ကြီးစွာသော
ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းအရာသင့် မြောက်ဗျတ်
၀၄ နှာက ပေါ်လာ၏- အဆင်းထွန် နှူးညံ့ သိမ်မွေ့
သော သူတည်း ဟူသော စိစုန် သတို့ သိုးကိုငါ
၀၅ ဖျက်ဆီးမည်- သိုးထိန်းတို့သည် သိုးစုဗျားပါ
လျက် သုတ်သို့ထာ၍၊ သုတမက်ပတ်ထည်၌သဲ
ဆောက်၍၊ အသီး အသီး မိမိတို့ နေရာမှာ ကျက်
၀၆ စားကြ လိမ့်မည်- သူကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ဖွင့်
ကြလေသော၊ ထကြ၊ ခွန်းတည့်အချိန်၌ တက်သွား
ကြကုန်စို့၊ ငါတို့၌ခက်ထွမ်း၊ ခွန်းလွဲပြီ၊ မိုဃ်း
၀၇ ချုပ်လေပြီ- ထကြ၊ ညည့်အခါ တက်သွား၍၊
သူ၏ ဘုံဗိတ်မှန်တို့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်စို့ဟု ဆို
၀၈ ကြလိမ့်မည်- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သစ်ပင် တို့ကို
ခုတ် ဖြည်း ကြလေသော၊ ယေရုရှလင် မြို့ တစက်၌
ခြေရိုးကိုဖို့ကြ လေသော၊ ဤမြို့သည်ဆုစရာကောင်း
သောမြို့ဖြစ်၏၊ မြို့ထဲ၌ညည်းခဲခြင်းသက်သက်
၀၉ ရှိ၏- စမ်းရေပေါက် ဝမှ ရေသည် စီး ထွက်သ
ကဲ့သို့၊ ထိုမြို့သည်ရုစရိုက်ကို ထွက်စေတတ်၏၊
မြို့ထဲ၌လူယူဖျက်ဆီးခြင်းအသံကိုကြားရ၏၊ အ
နာဗျားနှင့်ဖါတ်ချက်ရာဗျားကိုအစည်ငါမြင်ရ
၁၀ ၍- ဆိုယေရုရှလင်မြို့၊ ဆုခွခြင်းကိုခံလေသော၊ သို့
မဟုတ်၊ သင့်ကိုငါ ရွံရှာမည်၊ သင့်ကိုပယ်ရှင်း၍
၁၁ လူဆိတ်ညံ့ရာစေရပ် ဖြစ်စေမည်- ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်
ကား၊ စပျစ်နွယ်ပင်၌ အကျန်အကြွင်းကို ထိုက်
၁၂ ၍ ဆွတ် သကဲ့သို့၊ ထို သူတို့သည် ဣသရေလ၌
ကျန် ကြွင်းသော အရာကိုလိုက်၍ အကုန်အစင်
ဆွတ် ကြလိမ့်မည်၊ စပျစ်သီး ဆွတ်သော သူကဲ့
သို့၊ သင်၏ ထက်ကို ခြင်းတောင်း ထဲ သို့တန်
၁၃ သွင်းဦးလေသော- သူတို့သည် နားထောင်မည်အ
ကြောင်း၊ အ တယ်သူကို ငါပြော၍ သတိ ပေးရ
မည်နည်း၊ သူတို့နားသည်အရေဗျားတိုးခြင်းပ
ခံသော နားဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားမထောင်နိုင်
၁၄ ကြ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်သူ
တို့ကဲ့သို့ စရာဖြစ်၏၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်တို့နှစ်
၁၅ သက်ကြ- ထိုကြောင့်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏

၈၆ ဇာတိတော်နှင့် ပြည့်ဝ၏။ အောင်၍ မနေနိုင်။
 ထမ်း၌ရှိသောသူငယ်များနှင့်စုဝေးသောသူမျိုး
 ၈၇ များအပေါ်သို့အစွက်တော်ကိုငါ့သွန်းသောင်း
 မည်။ ထင်မထားအစုံကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသော
 သူနှင့်ဆိုသွန်းသောသူကို၎င်း သိမ်းသွားမည်။
 ၈၈ သူတို့အိမ်နှင့်ဟာကွထယ်သာ၊ မိစ္ဆာထိုသည်သူတ
 ပါးလက်သို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
 ၈၉ ကား၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါ၏အိမ်တော်မည်
 ၉၀ ထု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- အငယ်ဆုံး
 သောသူမှစ၍ အကြီး ဆုံးသော သူ အပေါင်းတို့
 ၉၁ သည် မတရားသော စီးပွားကို ရှာကြ၏။ ပရော
 ဇက်မှစ၍ ယဇ် ပရောဇက်တို့ ဖြစ်သောသူတို့သည်
 ၉၂ စုသာကိုသုံးကြ၏။- ချမ်းသာမရှိသောအခါချမ်း
 ၉၃ သာ၊ ချမ်းသာ ထု ပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏ လူမျိုး
 ၉၄ သတို့သမီး အနာကို ပေါ်လျော့စွာ ကုကြ၏။- သူ
 တို့သည် ရှိစွာစွယ်သော အမှုကို ပြုပြီးမှ ရှက်
 ကြသလော၊ အလျှင်းမရှက်ကြ။ ချက်နှာမပြတ်
 တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက် နောက်တ
 ယောက်လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ
 ၉၅ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထမ်း
 နားမှာ ရပ်၍ ကြည့်၍ ကြလော့။ ရှေးထမ်း
 ၉၇ ယောင်းတို့ကိုရှာဖွေလျက်၊ ကောင်းသောထမ်း
 သည် အတယ်မှာရှိသနည်းထု မေးမြန်း၍၊ ထို
 ၉၈ ထမ်းသို့လိုက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ မိတ်နှစ်ထုံး
 သက်သာ ကြလိမ့်မည်။ ထိုရာတွင်၊ ငါတို့သည်
 ၉၉ မလိုက်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ငါကလည်း၊ တံခွား
 မှတ်သံကိုနားထောင်ကြလော့ထုဆိုလျက်၊ သင်
 ၁၀ တို့အပေါ်၌ ကင်းစောင့်တို့ကို ခန့်ထားသောအ
 ခါ၊ ငါတို့သည်နားမထောင်ဟုပြန်ပြောကြ၏။-
 ၁၁ ထိုဖြစ်၍၊ အိုတပါးအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်
 ကြလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ရှိနေသော
 ၁၂ ပရိယာတ်တို့၊ သိမှတ်ကြလော့။- အိုမြေကြီး
 သားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤလူမျိုးသည် င
 ၁၃ စကားကိုနားမထောင်၊ ငတရားကိုလည်း ငြင်း
 ပယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အလို အလျောက် ကြံ
 စည်ခြင်းအကျိုးအပြစ်တည်းဟူသော၊ ကြီးစွာ
 သော တေးဥပါတ်ကို၊ သူတို့ အပေါ်သို့ ငါသက်
 ၁၄ ရောက်စေမည်။- ရှေ့တပြည်မှယောဇန်ကို၎င်း၊
 ၁၅ ဝေးသော ပြည်မှ ရှေးသောကြံကို၎င်း၊ အတယ်
 ကြောင့် ငတ်သို့ ယောင်ခံသနည်း။ သင်တို့မီး၌

ရာယဇ်တို့ကိုငါအလိုမရှိ။ ပူဇော်သောယဇ်အ
 ၁၁ မျိုးမျိုးကိုငါမနှစ်သက်။- ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိမိ၍လဲ
 စရာတို့ကိုဤလူမျိုးရှေ့မှာငါထားမည်။ အစနှင့်
 ၁၂ သားတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ ထိမိနိုး
 ချင်းနှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်အတူတူတိမ်းကြ
 ၁၃ လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်ဗျက်နှာမှပေါ်လာ
 လိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောသူမျိုးကို မြေကြီးစွန်းမှ
 ၁၄ ငါနှိုးဆော်မည်။- လေးနှင့် လုံတို့ကို လက်စွဲကြ
 ၍၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သနားခြင်း
 ကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည်သမုဒ္ဒရာမြင့်
 သံကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ အိုဖိတုန်သတို့သမီး၊ စစ်
 ၁၅ သူရဲကဲ့သို့တပ်ခင်း ကျင်းလျက် ဖြင်းစီး၍၊ သင်
 ၁၆ ရှိရာသို့ ရှိလာကြလိမ့်မည်။- ထိုသိတင်းကို ငါ
 တို့သည် ကြား၍ လက်အားလျှော့ကြ၏။ စုက္ခ
 ၁၇ ဆင်းရဲကို၎င်း၊ သားစွားသောမိစ္ဆာခံရသကဲ့သို့
 ၁၈ ဖြင်းစွာသောဝေဒနာကို၎င်းခံရကြ၏။- တောသို့
 မထွက်ကြနှင့်။ ထမ်းမှာ မသွားကြနှင့်။ ရန်သူ၌
 ၁၉ သားပါး၊ အရပ်ရပ်၌တေးရှိ၏။- အိုငါ၏လူမျိုး
 သတို့သမီး၊ လျှော့တောအဝတ်ကိုဝတ်စဉ်း၍ပြာ၌
 လူးလည်းလော့။ တယောက်တည်းသော သား
 ၂၀ သေသည်ကိုငိုကြွေးသကဲ့သို့၊ ငိုကြွေး၍ပြင်းစွာ
 မြည်တမ်းလော့။ ထုလူတိုက်ဆီးသော သသည်
 ၂၁ ငါတို့ကိုချက်ချင်းတိုက်လိမ့်မည်။
 ၂၂ သင်သည်ငါ၏လူမျိုးကျင့်သောအကျင့်စလေ့
 တို့ကိုစစ်၍ သိမည် အကြောင်း။ စစ်သောသူအ
 ၂၃ ရာ၌ရဲတိုက်ကဲ့သို့ သင့်ကိုငါခန့်ထား၏။- ထိုသူ
 အပေါင်းတို့သည် အလွန် ဇောက် ပြန်သော သူ၊
 ၂၄ ဂုံးတိုက်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ကြေးဝါနှင့်သံ
 သက်သက်၊ ဖျက်တတ်သော အရာ သက်သက်
 ၂၅ ဖြစ်ကြ၏။- မိုက်မီးလောင်ပြီး ခဲလည်း ကုန်ပြီး
 စစ်သောသူသည်မှတ်၍ အကျိုးကိုမရ၊ ညံ့သော
 ၂၆ အရာကို မထုတ် မပယ်နိုင်။- ထိုသူတို့ကို ပယ်
 သောငွေဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရား သည်
 ပယ်တော်မူ၏။

၇

၁ ထာဝရဘုရား၏ အထံတော်က နှုတ်ကပတ်
 တော်သည်ယေရမိယုရောက်သ၍၊ သင်သည်
 မိတ်မှန်တော်တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်ကြော၊ ကြော်ရ
 ၂ မည်စကားဟူမူကား၊- ထာဝရဘုရားကို ကိုး
 ကွယ်ခြင်းငှါ၊ ချီတံခါးတို့အတွင်းသို့ ဝင်သော

ညီကုန်ကြိုရုံမျှစွက်နှာမပြု၊ ကြောမိုင်းလျက်
 ၂၈ နေ့ကြာ၏- သင်တို့အစဉ်းသည် အရက္ခာမြည်
 က ထွက်သွားသောနေ့မှစ၍ ထနေ့တိုင်အောင်၊
 ငါသည်နေ့တိုင်းစောစောထ၍၊ ငါ၏ကျွန်ပရော
 ဇက် အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်
 ၂၉ စေတွတ်သော်လည်း၊-သင်တို့သည် စကားကို
 နားမထောင်၊ မနာမယူဘဲနေ၍ မိမိတို့ထည်ပင်း
 ကို မိုင်မာစေသဖြင့်၊ အစဉ်းထက်သာ၍ ဆိုး
 ၃၀ သွမ်းကြ၏- သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံကိုသူ
 တို့ အား ပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမ
 ၃၁ ထောင်ကြ၊ ခေါ်သော်လည်းမထူးကြ၊-သို့ဖြစ်၍
 သင်ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည်မိမိတို့ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊
 ဆုမွန်မနှိုင်းသောအမျိုးဖြစ်၏၊ သန္တာစကားကိုမ
 ပြော၊ သန္တာဌာနသော အမျိုးဖြစ်သည်ဟု၊ သူ
 တို့အားပြောဆိုရမည်၊
 ၃၂ သင်၏သန္တာဆံပင်ကို မိတ်၍ ဖြစ်လိုက်သော
 မြင့်သောအရပ်၌မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလေ့အံ့၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုး
 ကို ပယ်တော်မူပြီး၊ အဓွကံ တော်သင့်ရောက်
 ၃၃ သော အမျိုးကို စွန့် ဖြစ်တော်မူပြီး- ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ့အမျိုးသားတို့
 သည်ရွှေမှာ ဆိုးသောအမှုကိုပြုကြပြီး၊ ငါ၏နာ
 မမြင့်သုတ်သော အိမ်တော်ကို ညစ်ညူးစေ
 ခြင်းငှါ၊ ခွံရှာစွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထား
 ၃၄ ကြပြီး-ငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိသော်
 လည်း၊ သူတို့သားသမီးများကိုမီးရှို့ခြင်းငှါ နှံ
 သား၏ ချိုင့်၌ မှီသော တောဇက် ကုန်းတို့ကို
 ၃၅ တည်ကြပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ ထိုချိုင့်ကို တောဇက်ချိုင့် ဟူ၍မ
 ခေါ်၊ ထိုနှံသား၏ ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊ ကွပ်ရှက်
 ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရသော အချိန်ကာလ ရောက်
 လိမ့်မည်၊ တောဇက်၌မြေလွှတ်မရှိသည်တိုင်
 ၃၆ အောင် သင်းပြုဟ် ကြလိမ့်မည်- ဤလူမျိုးအ
 သေကောင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်၌နှင့်
 တော သားရဲစားစရာတို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ထို
 ၃၇ တိရိစ္ဆာန်တို့ကို အထယ်သူမျှမမောင်းရ- လူ
 မြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ဝမ်းမြောက်
 သော အသံ၊ ရှင်သန်သော အသံ၊ မင်္ဂလာ
 ဆောင်သတို့သားအသံနှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့
 သမီးအသံကို ငါစေမည်၊ တပြည်လုံးသည်လူ
 ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈
 ၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား၊ ထိုကာလ
 အခါ ထုရှင်ဘုရင်တို့၏ အမျိုး၊ မူးမတ်တို့၏ အ
 မျိုး၊ ယဉ်ပရောဟိတ်တို့၏အမျိုး၊ ပရောဇက်တို့၏
 အမျိုး၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့၏ အမျိုးများကို
 ၂ သင်းချိုင်းတွင်းများအထဲကထုတ်ပြစ်၍၊-ထိုသူ
 တို့သည်ကြည့်ညှိရာ၊ အမှဆောင်ရာ၊ လိုက်သွားရာ၊
 ရွာရွာများကို ကွယ်ရာဖြစ်သောနေ့၊ ထ၊ ကောင်း
 ကင်တန်ဆာ ရွှေမှာ ထွန်ထား ကြလိမ့်မည်၊ ထို
 အမျိုးတို့ကို မစုမဝံ့၊ မသင်းပြုမိရ၊ မြေပေါ်မှာ
 ၃ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်- ငါနှင်လိုက်ရာအ
 ရပ်ရပ်၌ကျန်ကြွင်း၍၊ ဆိုးယုတ်သော ဤအမျိုး
 သားတို့သည်အသက်ကို အလိုမရှိ၊ နေခြင်းကို
 အလိုရှိ၍ နွေဈာန် ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်း
 ကင်မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
 ၄ တပုသ်သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထေသော သူ
 သည်နောက်တဖန်မထရသလော၊ ထွေသွားသော
 သူသည်နောက်တဖန်ပြန်၍ မထာရသလော-
 ၅ ဤလူမျိုးတည်းဟူသော ယေရုရှလင် မြို့သားတို့
 သည် ထာဝရဗောက်ပြန်ခြင်း အားဖြင့်အထယ်
 ကြောင့်ဗောက်ပြန်ကြသနည်း၊ ခုသာကိုစွဲထား
 ကြ၏၊ ငါတို့သည်ပြန်၍မထာရဟု၊ မိုင်မာရွာဆို
 ၆ ကြ၏- ငါစေ့စေ့ နားထောင်သောအခါ၊ သူတို့
 သည်ဖြောင့်မတ်စွာမပြောကြ၊ ငါသည် အထယ်
 သို့ပြုမိသနည်းဟု၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ အထယ်
 သူမျှနောင်တမရ၊ စစ်ထုတ်ခြင်းငှါ မြင်းပြေးသ
 ကဲ့သို့၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ထမ်းထွဲ၍ တ
 ၇ ဟုန်တည်းပြေးတတ်ကြ၏- မိုဃ်းကောင်းကင်
 ၌ကျင်သည်သောတောငန်းသော်လည်း၊ မိမိအ
 မျိန်ကို သိတတ်၏၊ ဥပြု၊ တိတိတွတ်၊ အရက်
 သော်လည်း၊ မိမိပြန်သောမျိန်ကိုမှတ်တတ်၏၊ ငါ
 ၏လူမူကား၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူခြင်းကို
 ၈ နားမထည်တတ်- ငါတို့သည် ပညာရှိ ဖြစ်၏၊
 ထာဝရဘုရား၏တရားသည်ငါတို့၌ရှိ၏ဟု၊ သင်
 တို့သည် အထယ်သို့ ဆိုရလိမ့်မည်နည်း၊ အ
 ကယ်စင်စစ်စာရေးတို့၏ ခုသာမှတ်သည်ခုသာ
 ၉ တရားကိုလုပ်လေပြီး- ပညာရှိတို့သည်အဓွကံ
 ကွဲကြ၏၊ ထိတ်သန့်၍ ကျော့ကွင်းထဲသို့ ဝင်ကြ
 ပြီ၊ ထာဝရဘုရား၏ စွက်ကပတ်တော်ကိုပယ်
 ၁၀ ကြပြီး၊ သူတို့၌ ပညာမည်မျှရှိသနည်း- ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ သူတို့မယားများကိုသဘာပါ။

တို့၌ ငါတော်မည်း သူတို့လယ်ယာများကိုသူတ
 ပါးတို့အားပေးပေးမည်။ အငယ်ဆုံးသောသူ
 ၄၈၅၅ အကြီးဆုံးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မ
 တရားသောစီးပွားကိုရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍
 ၄၈၅၆ ယစ်ပရောဖက်တို့သည် ချမ်းသာသောသူတို့ကို
 ၄၈၅၇ ကြမ်း- ချမ်းသာသောသူတို့ကို ချမ်းသာ၊ ချမ်း
 သာယူပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးအ
 ၄၈၅၈ နာကိုပေါ့လျော့စွာကုကြ၏။ သူတို့သည် ခြံရှာ
 စွယ်သောအမှုကို ပြုပြီးမှ ဖြတ်ကြသလော။ အ
 လျှင်းမရှက်ကြ။ ချက်နှာ မပျက်တတ်ကြ။ ထို
 ကြောင့်၊ တယောက်နောက် တယောက် ထဲကြ
 လိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းကို
 ၄၈၅၉ ခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈၆၀ သူတို့ကိုငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်။ စတုရန်းပင်
 ၄၈၆၁ ၌ စတုရန်းပင်၊ သင်္ဘောသင်္ဘော၊ သင်္ဘော
 သင်္ဘော၊ သင်္ဘော၊ သင်္ဘော၊ သင်္ဘော၊ သင်္ဘော၊ သင်္ဘော၊
 ၄၈၆၂ အကြောင်း၊ ထွန်းသောသူတို့ကို ငါစေလွှတ်
 မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈၆၃ ငါတို့သည် အတယ်ကြောင့် ထိုင်လျက်နေကြ
 သနည်း။ စုဝေးကြကုန်အံ့၊ မိုင်ခွဲသောမြို့များအ
 ၄၈၆၄ ထဲသို့ဝင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြကုန်အံ့။ ငါတို့
 သည် ထာဝရဘုရားကို ဖြစ်မှားသောကြောင့်၊
 ၄၈၆၅ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့
 ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၏။ ဆေးခါးနှင့်ရောသော
 ၄၈၆၆ ရေကို တိုက်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ချမ်းသာကို
 ၄၈၆၇ မျှော်သင့်သော်လည်း၊ ကောင်းသောအရာမပေါ်
 ၄၈၆၈ ထာ။ သက်သာ မှိန်ကို မျှော်သင့်သော်လည်း၊
 ၄၈၆၉ အေးသက်သက်ဖြစ်၏။ သုမြင်းနှာခေါင်းရွယ်
 ကိုခန့်ပြဉ်ကကြားရ၏။ သုမြင်းရေဟိသံကိုကြား
 ၄၈၇၀ ၍ တပြိုင်တည်းတုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့သည်ရောက်
 ထာ၍၊ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ရှိသမျှကို၎င်း၊ မြို့နှင့်
 ၄၈၇၁ တကွ မြို့သားတို့ကို၎င်း စား၍ ရှိကြ၏။
 ၄၈၇၂ ကြည့်ရှုလော့၊ မိန့်မူတော်မူသောမြို့၊ ဆိုး
 သော မြို့များကို သင်တို့ ခြံရံသို့ ငါစေလွှတ်
 ၄၈၇၃ သဖြင့်၊ သင်တို့ကိုကပ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈၇၄ ငါဝမ်းနည်းခြင်းပျောက်မည် အကြောင်း အ
 ၄၈၇၅ တယ်သို့နည်း။ ငါသည်မိတ်ဖျက်လျက်နေရ၏။
 ၄၈၇၆ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးအောင်ယစ်သံကို ဝေးသော
 ၄၈၇၇ ပြည်က ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဖိစုန်
 ၄၈၇၈ မြို့၌တော်မူသလော။ မိမိရှင်ဘုရင်သည်မြို့ထဲ
 ၄၈၇၉ ၌တော်မူသလော။

တကျွန်းတနိုင်ငံနှင့်ဆိုင်သောအချင်းနှိုးအရာ၊
 ရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့အရှက်ကို
 ၅၀၀၀ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အတယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။
 ၅၀၀၁ အသီး အနှံ သိမ်းရာ ကာလ လွန်ပြီ။ နွေကာ
 ၅၀၀၂ လကုန်ပြီ။ ငါတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့မရောက်
 ၅၀၀၃ ကြ၊- ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသိသောသောကြောင့်၊
 ၅၀၀၄ ငါသည် နာရ၏။ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို
 ၅၀၀၅ ဝတ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေရ၏။- ငါ
 ၅၀၀၆ လပ်ပြည်၌ ဗာလဟဲပင် အစေးမရှိသလော။ ထို
 ၅၀၀၇ ပြည်၌ ဆေးသမား မရှိသလော။ မိလျက်ပင် ငါ
 ၅၀၀၈ ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည်အတယ်ကြောင့်အနာမှ
 ၅၀၀၉ မထမြောက်သနည်း။

၉
 ၅၀၁၀ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးနှင့် ဆိုင်သော အထေ
 ကောင်များအတွက်၊ ငါသည် နေ့ညညီမပြတ်မီ
 ၅၀၁၁ ရမည် အကြောင်း၊ ငါ့ကျောင်းသည် ရေသက်
 ၅၀၁၂ သက်၊ ငါ့ရှက်မိသည့် ရှက်ရည် တွက်သော
 ၅၀၁၃ စမ်းဖြစ်ပါစေသော။

၅၀၁၄ ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကို နှိမ့်၍ တွက်သွား နှိမ့်
 ၅၀၁၅ လော၊ တော၌ တဲစား ခန်း ခြံပါစေသော။ အ
 ၅၀၁၆ ကြောင်း မူကာ။ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် သူ
 ၅၀၁၇ မယားကို ဖြစ်မှားသောသူ၊ သစ္စာရှက်သောအ
 ၅၀၁၈ ခည်း၊ အဝေးဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့လျှာ
 ၅၀၁၉ တဦးဟူသောလေးကို ခုတ်နှင့်တင်ကြ၏။ သစ္စာ
 ၅၀၂၀ တရားကို အမှီမပြုဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာ ထူကြီးဖြစ်
 ၅၀၂၁ ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောအမှု အပေါ်မှာ
 ၅၀၂၂ ဆိုးသော အမှုကို ထပ်၍ ပြုကြ၏။ ငါ့ကိုယ်လည်း
 ၅၀၂၃ မသိမမှတ်ကြဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၀၂၄ လူတိုင်း မိမိအပေါင်း အဖော်ကို သတိ ပြုလော့၊
 ၅၀၂၅ မိမိ ညီအစ်ကို ကို မယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်း
 ၅၀၂၆ မိမိညီအစ်ကိုအရာကို ဆက်ဆက်လှယူမည်။ အ
 ၅၀၂၇ ပေါင်း အဖော်ရှိ သမျှတို့ သည် သူအသရေကို
 ၅၀၂၈ ဖျက်ပြုဖျက်ကြ လိမ့်မည်။- အပေါင်းအဖော်ရှိ
 ၅၀၂၉ သမျှတို့သည် တယောက်ကို တယောက် ဖြည့်
 ၅၀၃၀ စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကိုမပြောဘဲ ခုသာ
 ၅၀၃၁ စကားကိုမြောခြင်း၊ ငါ့မိမိတို့လျှာကို သွန်သင်ကြ
 ၅၀၃၂ ပြီး မတရားသော အမှုကို ပြုသောအားဖြင့်ကိုယ်
 ၅၀၃၃ ကိုကိုယ်ပင်ပန်း စေကြပြီး- ထင်စေရာသည်
 ၅၀၃၄ ခုသာအရပ်၌ ရှိ၏။ အရပ်သာ၊ ထိုသည် ခုသာ
 ၅၀၃၅ ကြောင့် ငါ့ကိုယ်လိုက်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၅၀၃၆ မူ၏။- ထိုဖြစ်၍ ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ထာ
 ၅၀၃၇ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား၊ ငါသည်သူတို့

ကိုစေရည်ကြံ၍ နိဗ္ဗာန်ပုဒ်၊ ထိုမတုတ်၊ ငါ၏လူ
မျိုး၊ ထိုထိုမျိုး၌ အထက်သို့ ငါ ပြုရမည်နည်း။

- သူမိတ္တာသည် သေစေတတ်သော မြွှာ၊ ဖြစ်၏။
ပရိယာယ်ကော၊ ကိုပြောတတ်၏။ အပေါင်းအ
တော်တို့သည် နှုတ်ဖြင့် ထောကဝတ် ကော၊
ကိုပြော၍၊ နှစ်ထုံးဖြင့် နှောင်းမြောင်း၊ တတ်ကြ
- စီး- ထိုသို့သောအပြစ်ကို ငါပစ်ကြော့ထဲနေ
ရမည်သော၊ ထိုသို့သောအမျိုးကို မှီလိမ့်ပေ၍၊
ငမိတ် နှင်ရဲမပြေထဲနေရမည်သောထူး၊ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

- ထောင်ဈား၊ ထွင်ပြင်ဈားထိုအတွက် ငါသည်
ပိက္ခေမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုရမည်၊ ထိုအရပ်ထို
၌ မီးထောင် သော့ ကြောင့်၊ လူသည် မေ့ရှာကံမ
ထွားရ၊ သိုး နွား မြည် သံ ကို မ ကြားရ၊ မိမိ၏
ကောင်းကင်၌ နှင့် ထားရဲ ထိုသည်ထွက်ပြေး
ရကြပြီ။

- ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ ခြေစွေ
နေရာတွင်၊ ဖြစ်စေမည်၊ ယုဒမြို့သူထိုကို ထည်း။

- ၂ ထုမိတ်ညရာအရပ်ဖြစ်စေမည်- ဤအမှုကို နား
ထည်နှိုင်းသော ပညာရှိကား၊ အထက်သူနည်း။
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကို ခံ၍၊ ဤအမှု
၏အကြောင်းကို ပြော နှိုင်းသောသူကား၊ အထက်
သူနည်း။ အထက် သူ ဖြောင့်၍ မ သွား နှိုင်း
အောင်၊ တပြည်ထုံးသည်တောကဲ့သို့ မီးထောင်

- ၃ ခြံ၊ အထက်ကြောင့် ဖြတ်မီးသနည်း- ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူထိုသည့်ဇနကာ
ကို နားမထောင်၊ သူထို၌ ငါပေးသောတရားကို မ

- ၄ ထွန်မစောင့်သန့်ခြင်း- မိမိထိုမိတ်နှစ်ထုံးမိမိ
၁၁ ခြံ၊ သို့သော်၊ မိမိထွတ်ထွတ်၊ မာထဘုရား

- ၅ ထိုနောက်သို့နှင့် ထိုက်ကြသောကြောင့်- အထွတ်
ရေထအမျိုး၊ စံ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုက်
မြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အား၊
သူထိုကို ခေါ်နုနှင့် ငါကြွေးမည်၊ ထေးခါးနှင့်ရော

- ၆ သောရေကိုထိုက်မည်- သူထိုမသိ၊ ထိုးထေးမ
ထိသူသောသူမျိုး၊ ထိုတွင်အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားစေ
မည်၊ နှင်းနှင်းမဖြတ်စီးမိတ်တိုင်အောင်၊ သူထို
နောက်သို့ထားထေးကို စေတုတ်မည်။

- ၇ ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ခြင်ကြသော့- ပိုခြင်းထည့်
စေကိုကို ခေါ်၍ ထာကြေးထိန္ဒာသောမိစ္ဆာထိုမှီရာ

- ၈ ထိုနေထွတ်၍ ထာကြေး- ငါထိုသည်တုတ်ရည်
ထွက်၊ ဖြတ်ခမ်းထဲကတွေ့တွေ့ မီးထက်စေခြင်း။

၄၊ ထိုမိစ္ဆာထိုသည်အတွက် အမြန်ပြု၍၊ ငါထိုအ
တွက် ပိက္ခေ၊ ခြင်းကို ပြုကြစေ- နားထောင်ကြ။

•၉ မိစ္ဆာမြို့၌ ကြားရသောပိက္ခေသံ ယူမူကား၊ ငါ
ထိုသည်အထက်မှထောတ် လူယူဖက်ဆီးခြင်း၊
ကိုခံရသည်တကား၊ သူတပါးထိုသည်ငါထိုနေ
ရာဈားကို မြို့ဥသော့ကြောင့်၊ ငါထိုသည်ကိုယ်
ပြုကို နှိပ်၍ အတွန်မိန့်မောတွေ့ဝေကြသည့်တ

- ၁၀ ကား- ထိုမိစ္ဆာထို၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
တော်ကို နားထောင်၍၊ နှုတ်တော်ထွက်ကို နား
ထူကြသော့၊ သင်ထိုက်သိုးထိုစား၊ ပိက္ခေ၊ ခြင်း
ကိုငှ်၊ အသီးအသီး၊ အပေါင်းအမော် ထိုစား

- ၁၁ မြည်တမ်းခြင်းကို ငှ် သွန်သင်ကြလော့- သေ
မင်းသည် ငါထိုပြတင်းပေါက်သို့ တက်၍၊ ငါထို
သိုမိတ်မှန်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူငယ်ဈားကိုလမ်း
မှပယ်ရှင်း၍၊ လူပျိုဈားကို ပွဲသထင်ထဲကဖြတ်

- ၁၂ ဆီးထေပြီး- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား၊
ထူသောကောင်ထိုသည်ထက်ပြင်၌ နောက်ဈားကဲ့
သို့ငှ်၊ သိမ်းသူမရှိ၊ မိတ်သော သူနောက်မှ
ကျန်ရစ်သော ထောက်ထိုင်းကဲ့သို့ငှ် ကျနေကြ
ထိန်မည်ထုကြားပြောသော့။

- ၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပညာရှိ
သောသူသည် မိမိပညာရှိမဝါကြားစေနှင့်၊ ခွန်
အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အားရှိမဝါကြား
စေနှင့်၊ ဥဇ္ဈာရတတ်သော သူသည် မိမိဥဇ္ဈာန်မ

- ၁၄ ဝါကြားစေနှင့်- ဝါကြား သော သူ မည်သည်
ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊
ထရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ မြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြု
သောထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဟူသော
သေစောကို သိနားထည်ခြင်း၌သာ ဝါကြားစေ။

• ငါသည် ထိုအရာထို၌ ရွှေလျှော်သည့်ထူး၊ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေ
ဈားထိုးခြင်းကို ခံသောသူ၊ အရေဈားထိုးခြင်း

- ၁၆ ကို မခံသောသူ- အရေထူလူ၊ ယုဒလူ၊ ဓဇ်လူ၊
အရွှန်အမျိုးသား၊ မောထအမျိုးသား၊ ပါးမုန့်၊
ကို မိတ်တတ်သောလူမျိုး၊ တော၌နေသောသူအ
ပေါင်းထိုကို ငါဆုမွရသော အချိန်ကာလရောက်
ထိန်မည်၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းထိုသည်
အရေဈားထိုးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ အ
ထရေထ အမျိုးသား အပေါင်းထို ထည်ထည်း၊
မိတ်နှစ်ထုံး၊ အားဖြင့် အရေဈားထိုးခြင်းကို မခံ
သောသူဖြစ်ကြ၏။

- ၂၂ ပြားရကြမ်း- အသံကိုကြားရ၏။ အနီးသို့လာ၏။ ထူးမြို့တို့ကိုရှု၏။ မြေခွေးနေရာတွင်း မြစ်ခွေးငါးငါးကြီးသောအသံမထသည့်မြောက် ရွတ်နာကလာ၏။
- ၂၃ ထိုထာဝရဘုရား၊ ထူသည် မိမိသွားရာထမ်းကို အမိုးမရသွားစည်အခါ မိမိမြေရာတို့ကိုမမိ
- ၂၄ ရင်တတ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဆုခွတော်မူလျှင်၊ အကျိုး နည်းစေခြင်းငှါ အမှတ် ထွက်တော်မမူပါနှင့်။
- ၂၅ အရားတော်အတိုင်းသာဆုခွတော်မူပါ။- ကိုယ်တော်ကိုမထိသော တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်တို့ငှ်၊ နာမတော်ကို ပစ္စနာမ ပြုသော အမျိုးအနွယ်တို့ အပေါ် သို့ငှ်၊ အမှတ်တော် ကို သွန်းထောင်း တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကိုအကုန်အဝင်ကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကိုသုတ်သင်ပတ်ရှင်းကြပါပြီ။

၁၁

- ထေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤပဒ္မိညညဇကော
- ၂-၁ ကို နားထောင်ကြစေအံ့။- သင်သည် ယုဝပြည်ထူး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား၊ ဣသရေယအမျိုးစစ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုယောဗြောဆန်ဆိုရမည်မှာ၊ ယနေ့ခြင်သည်နှင့်အညီ၊ နှိုနှင့်ဗျားရည်စီးသောပြည်ကိုငါပေးမည်ဟု၊ သင်တို့၏အားထားရာနှင့်ငါ့ကိုနှိုဆိုသောသစ္စာ ဂတိ ကို စောင့်ရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရား ဖြစ်မည် အကြောင်း၊ စကားကိုနားထောင်၍၊ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ကျင့်ကြံစေအံ့ဟု၊ သံဝိမိ တည်းဟူသော အေဂျက်မြို့စွယ်တို့၏ အားထားရာနှင့် ဗျားကို နှုတ်ဆောင်သော အခါ၊ သူတို့၌ ငါ့ထားသော ပဒ္မိညညတရားစကားကို နားမထောင်သောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ငါက၊
- ထိုထာဝရဘုရား၊ အာမင်ဟု လျှောက်၏။- ထာဝရဘုရား၊ ကထည်း။ သင်သည် ယုဝ မြို့ဗျားနှင့် ယေရုရှလင် ထမ်းဗျားတို့၌ ဟပ်ကြော် ရမည် ကောဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပဒ္မိညညဇကော
- ၃ ကို နားထောင်၍ ကျင့်ကြံစေအံ့။- အကြောင်းမူကား၊ ဇကောကို နားထောင်ကြစေအံ့ဟု၊ သင်တို့၏ အားထားရာနှင့် ဗျားကို အေဂျက်မြို့စွယ်က ငါ့နှုတ်ဆောင်သော ဓမ္မမှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည်

- စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ဆုခွတော်မူ၏။-
- သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမထည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သော မိမိတို့၏ နှစ်လို၊ မိုင်းမာခြင်းရှိသည့် အတိုင်း၊ တယောက်မှမကြွင်း၊ ထိုက်သွားကြံထောင့်ကြောင့်၊ ငါမှာထား၍၊ သူတို့မကျင့်သော ဤပဒ္မိညညဇကောအလုံးစုံတို့ကို၊ သူတို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ဇကောမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဝပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် သင်းပွဲ ကြမ်း- ဇကောကို ငြင်းပယ်သောတိုးသေးတို့၏ရ ချွန်ကုန်ကို ပြုစုသောငှါ မြန်သွားကြပြီ။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု စံသောငှါလိုက်သွားကြပြီးသူတို့၏အားထားရာနှင့် ငါ့ပွဲသောပဒ္မိညညတရားကို အထရေထအမျိုးနှင့် ယုဝအမျိုးသားတို့သည် ချက်ကြ
- ၁၀ ပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ မလွတ် နှိုင်းသော ထေး အနွယ်ကို သူတို့ အပေါ်၌ ငါသက်ရောက် စေမည်။ သူတို့သည် ငကို အော်ဟစ် သော်လည်း ငါ နားမ
- ၁၁ ထောင်ဘဲနေမည်။- ထိုအခါ ထူးမြို့သူရွာသားနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် နံ့သာပေါင်းကို စီးနှို၍၊ ပူဇော်ဘူးသော ဘုရားဗျားထံသို့သွား၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ထေးရောက်ရာကထ၌ ထိုဘုရားတို့သည် အလျှင်း ချမ်းသာမပေးဘဲ
- ၁၂ နေကြလိမ့်မည်။- ထိုယုဝပြည်၊ သင်သည် မြို့ဗျားအရေ အတွက် ရှိသည် အတိုင်း၊ ထင်စိတ်ဗျားဗျား ရှိပါသည် တကား၊ ယေရုရှလင် မြို့ထမ်းဗျား အရေ အတွက်ရှိသည် အတိုင်း၊ ရှက်စွယ်သော ရုပ်တုအဖွဲ့ယဇ်ပလ္လင်ဗျား၊ ဗာထဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်း ရှိရာယဇ်ပလ္လင်ဗျားကို တဦး
- ၁၃ ကြပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဤလူမျိုးအဖွဲ့ပစ္စနာမပြုနှင့်၊ သူတို့ အဖို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုနှင့်၊ ထေးရောက်သည်ကထာ၊ သူတို့
- ၁၄ အော်ဟစ်သောစကားကို ငါ နားမထောင်။- ငါ့ရှင်သော အမသည် ဗျား ဂှာ သော သူတို့နှင့် စတုရားသဖြင့် ပေါင်းဖော်၍၊ ဆိုးညစ် စည်တွင်း၊ ငတ်စိန်နှင့် အဆယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် ထန်ရှင်းသော အမဲသားကို မပူဇော်ရ၊ ရခမ္မိတ်ကို ပြုစု၍ တွင်ပင်၊ ဝမ်းမြောက်ပါသည်တကား။
- ၁၅ မိမ်းလန်း ဟုပ၍ ကောင်းသော အသီးကို သီးသော သံလွင် ပင် ဟု၊ သင့် ကို ထာဝရဘုရား ဆုတ်တော်မူ၏။ ကြီးသော အသံ မထနှင့် ထိုအ

ပင်ကို မီး၌တော်မူ၍၊ အခက်အထက်ထိုသည်
 ၈၈ ကြွမ်းသောကြမ်း- ဣသရေလအမျိုးနှင့်လူ
 အမျိုးသား၊ ထိုသည် ဗာလ ဘုရားရှေ့မှာနိဿာ
 ပေါင်းကို မီး၌၍၊ ငမေဇုတ်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ
 မိမိထို အဖို့ မကောင်းသော အမှုကို ပြုသော
 ကြောင့်၊ သင့်ကို မိုက်တော်မူသောကောင်းကင်
 မိုက်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ထင်ရှားမှု
 ရောက်မည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပြီ။

၈၉ ထာဝရဘုရားသည် ငမောဗျာဗိတ်ပေးတော်
 မူသောကြောင့်၊ ငါသိရ၏၊ သူတို့ပြုသောအမှုများ

၉၀ ကိုကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူပြီ။- အသေသတ်
 ခြင်းငှါဆောင်သွားသောသိုးသငယ်သည်ကဲ့သို့
 ငါခြစ်၏၊ သူတို့က၊ သူ၏နာမကိုရှင်းရှင်းပြော
 ခြင်းငှါ၊ အသီး အကင်း နှင့် တကွ အပင်ကို
 ရှင်းရှင်း ဖျတ်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေ
 ရာမှသူကိုပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့လှ၊ ငတော်၌မ
 ကောင်းသော အကြံနှင့်ကြံစည်ကြောင်းကို ငါ

၉၁ မသိ။- နှစ်လုံး ကျောက်ကပ် ကို စစ်ကြော ၍၊
 တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသော ကောင်းကင်
 မိုက်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
 ထိုသူတို့အား အပြစ်ပေးတော်မူကြောင်းကို အ
 ကျွန်ုပ်မြင်လိုပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အမှုကိုကိုယ်တော်

၉၂ အား ကြားလျှောက်ပါပြီ။- ထာဝရဘုရား၊ မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ အာနုသုတ် မြို့သား၊ ထိုက၊
 သင်သည် ငါတို့လက်ဖြင့် မသေရမည်အကြောင်း၊
 ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် ပရောဇာတ်
 မပြုနှင့်ဟု ဆိုလျက်၊ သင်၏အသက် ကိုရှာကြ

၉၃ သောကြောင့်၊- ငါသည် သူတို့ကို စစ်ကြောသ
 ဖြင့်၊ လူဖျိုတို့သည် ထားဖြင့် သေကြလိမ့်မည်၊
 သားသွီးတို့သည် ငတ်ခွတ်၍ သေကြလိမ့်မည်။

၉၄ တနိတယောက်မျှမကြွင်းရ၊ ထိုသို့စစ်ကြောရာ
 ကာလတည်း ဟူသော ဘေး ဥပါတ် ကို အာနု
 သုတ် မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေ
 မည်လှ၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၅

၉၆ ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်
 နှင့် တရားစကားကို ဆွေးနွေးသောအခါ၊ ကိုယ်
 တော်သည်တရားတော်မူ၏၊ သို့သော်လည်း၊ စစ်
 ကြော စီရင်တော်မူ ခြင်း အကြောင်း ကို မေး
 လျှောက်ပါမည်။ မတရားသော သူတို့သည် အ
 ထက်ကြောင့်အကြံမြောက်ရကြပါသည်။ အ

ထွန် သဗ္ဗာဏတော်သော သုတပေါင်းထိုသည် အ
 ၁ ထက်ကြောင့် ချမ်းသာရကြပါသည်။- ကိုယ်
 တော်သည် သူတို့ကို မိုက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
 သည် အမြစ်ကျ၍ ကြီးပွားလျှက် အသီးကိုသီး
 ကြပါ၏၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ နှုတ်နှင့် နိုး၍
 ၂ နှစ်လုံးနှင့် ဝေးတော်မူ၏။- ဆိုထာဝရဘုရား၊
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုယ်မြင်တော်မူ၏၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်နှင့်သဘောထူကြောင်း
 ကိုစစ်ကြောတော်မူပြီ၊ သိုးတို့ကိုထုတ်သကဲ့သို့၊
 ထိုမတရားသောသူတို့ကိုအသေသတ်ခြင်းငှါဆွဲ
 ထုတ်တော်မူပါ၊ သတ်ရသောနေ့အဖို့ ဂွင်ဆင်
 ၃ တော်မူပါ။- ပြည်သားများ ပြုသော စုစုမိတ်အ
 ပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည် အထက်မျှကာလ ပတ်
 လုံး ပြည်တမ်း ရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ် ရှိ၌ မှီ
 သော မြတ်ပင်သည် အထက်မျှကာလ ပတ်လုံး
 ညှိုးနွမ်းရပါအံ့နည်း၊ ငါတို့ခံရသောအမျိုးအ
 ပြစ်ကိုဘုရားသခင်မသိမမြင်လှ၊ ပြည်သားများ
 ဆိုသောကြောင့်၊ သားများနှင့်ငှက်များထိုသည်
 ဖြောင့်ဖျတ်ကြပါပြီ။

၄ သင်သည်မြေသည်ထို့နှင့်မြိုင်မြိုင်မြိုင်မြိုင်
 မြင်းထိုနှင့်အထက်သို့မြိုင်မြိုင်မည်နည်း၊ မိုးရိပ်
 မြင်းမမြီ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောပြည်၌မောလျှင်၊
 ၅ သော်လည်း မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေထဲမှာ အထက်သို့
 မြိုင်မြိုင်မည်နည်း။- သင်၏ညီအစ်ကို၊ အခင်အိမ်
 သူ အိမ်သားတို့ပင် သင့်ကို သဗ္ဗာဏ၍၊ သင့်
 နောက်သို့ အော်အစ်လျှက် လိုက်ကြ၏၊ သူတို့
 သည်ကောင်းသောစကားကို ပြောသော်လည်း
 မယုံနှင့်။

၆ ငါသည် ကိုယ် အိမ်ကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်အစွေကို
 ပြစ်ထားပြီ၊ ငါအထွန်နှစ်သောအမကိုသုတ်ရန်
 ၇ သူထက်သိုအပ်၍ ပြီ။- ငမေဇုသည်တော၌အထွေ
 သောရှင်သုကဲ့သို့ ငမောမြစ်၍၊ ငကိုတောက်
 ၈ သောကြောင့် ငါ ရုန်း လေ၏။- ငမေဇုသည်
 အထောသားရဲကဲ့သို့ ငမောမြစ်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌
 သောသားရဲတို့သည်တိုက်ကြမ်းလာကြ၊ တော
 သားရဲအပေါင်းတို့၊ ခဉ်းဝေးကြ၊ ကိုယ်စားခြင်း
 ၉ ငှါလာကြ၊- ချားစွာသောသိုးထိန်းတို့သည်
 ၁၀ ငမေဇုဥသည်ကို ဖျတ်ဆီး ကြပြီ၊ ငါရထိုက်
 သောအဖို့ကို ကျော်နင်းကြပြီ၊ ငါရထိုက်သော
 နှစ်သက်ရာအဖို့ကို ထုဆိတ်ညံရာတော မြစ်စေ
 ၁၁ ကြပြီ။- သုတ်သင် ပတ်ရှင်းသောကြောင့်၊ ထု
 ဆိတ်ညံ လျှက် မှီ၍၊ ငမော၊ ညည်းသွားလေ၏။

ထပြည်တုံးရှက်မီးသော်သည်။ အထတ်သုမ္ဘာ
 ၈၂ ဝဇာထမပြုတတ်။- တော၌ ခြင်္သေ့ အရပ်စေ
 ထုံးစံထိုစေပေါ်မှာထုရတ်သောသူထိုသပြီတတ်
 ကြပြီး အကယ်စင်စစ်ပြည်စွန်းတစ်စွတ်စေ
 ထိုင် အောင် ထာဝရဘုရား၏ ထား စောင့်သည်
 ၈၃ နှုတ်ဆီးသဖြင့်၊ အထတ်သုမ္ဘာ နှုတ်သောမရ- ထု
 ထိုသည် ဣပေါးမျိုးစုကိုကြံ၍ ဆူးပင်ကိုသာ
 မိတ်ရကြ၏။ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားသော် ထည်း
 ကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏စေတနာ
 စေ့၍ ခြေငြိမ်း၊ မိမိထို ခံရသော အထူး ကို
 ထောက်၍ရှက်ကြလိမ့်မည်။
 ၈၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါပေး
 သနား၍၊ ငါ၏ထု ဣသ ရေထ အမျိုးပိုင် ထိုက်
 သော အစွေကိုထိမိုက်သော၊ ငါ၏ ထိပ်နီးချင်း
 ဆိုး အပေါင်းထိုက်၊ သူထို ပြည်ထဲက ငါ နှုတ်
 မည်းသူထိုအထဲကထည်းထူးအမျိုးကို ငါ နှုတ်
 ၈၅ မည်း- နှုတ်ပြီးမှ တစုံငါသနား၍၊ အသီးအ
 သီးထိုက်မိမိထိုပိုင်ထိုက်သောခြေမိမိထိုနေရင်း
 ၈၆ ပြည်သို့ ငါပြန်မိမိမည်း- မာထဘုရားကို ထိုင်
 တည်၍ ကြံဆိုစေခြင်းငှါ၊ သူထိုသည် ငါ၏ထု
 မျိုးကိုသွန်သင်ဘုသည်နည်းထု၊ ထာဝရဘုရား
 အသတ် ရှင်တော်မူသည်ထု၊ ငါ၏နာမကို ထိုင်
 တည်၍ ကြံဆို ခြင်းငှါ၊ ငလူမျိုး၏ ထာသော
 ထေကိုကြိုးစား၍ သင်လျှင်၊ ငါ၏ထုမျိုးအထဲ၌
 ၈၇ သူထိုကို ငါတည် စေမည်း- သို့ မယုတ်၊ နားမ
 ထောင်သဲနေလျှင်၊ နားမထောင်သော ထုမျိုးကို
 ငါသည်ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ်ရှက်ဆီးမည်ထု၊ ထာ
 ပရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၃

• တစုံ ထာဝရဘုရားက၊ ထင်သည် ပြည်ခါး
 ပန်းကိုသွား၍ထုပြီးလျှင် ခါး၌ စည်းလေး၊ ရေ
 နှင့်မလျှော်ရထု၊ ငမားမိန့်တော်မူသောစကား
 ၂ တော်အထိုင်း၊- ငါသည် ခါးပန်းကိုထု၍ ခါး၌
 ၃ စည်းလေး၏- ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 ၄ ထည်ရတီယအကြိမ်စေသို့ရောက်လျှင်၊- ထင်
 သည် ခါး၌ စည်းသော ခါးပန်းကို ထုပြီးလျှင်၊
 ၅ ဥရုတ်ခြစ်သို့ထသွား၍၊ ကျောက်တွင်း၌ ဂုတ်
 ၆ ထား လေးထု၊- မိန့်တော်မူသည် အထိုင်း၊ ငါ
 သည်သွား၍ ဥရုတ် ခြစ်နားမှာ ဂုတ် ထား၏။-
 ၇ ထိုရောက်၊ ကာထစင်တန်ကြာပြီးမှ၊ ထာဝရ
 ဘုရားက၊ သင်သည်ထ၍ ဥရုတ်ခြစ်သို့ သွား
 ၈ ထော့ ထိုခြစ်နားမှာအစိန်တော်နှင့်ဂုတ်ထား

နဲ့ပြီးသောခါးပန်းကို ထုတ်လေးထု မိန့်တော်မူ
 ၁ ၏- ငါသည်ထည်း ဥရုတ်ခြစ်နားသို့သွားပြီး
 လျှင်၊ ဂုတ် ထားရာ အရပ်၌ ထူး၍၊ ခါး ပန်းကို
 ထုတ်သောအခါ၊ ခါးပန်းသည် ဆွေးမြေ့၍ အ
 ထုံးမရခြင်း၏။
 • ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ထည်းစေ
 ၂ ထိုရောက်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ထိုနည်းထု၊
 ၃ ထုပြည်၏ ထောင်ထွားခြင်းကို ငါနှုတ်စုမည်း
 ထေရုရှထင် မြို့၏ထောင် ထွား ခြင်းကို အထွန်
 ၄ နှုတ်စုမည်း- ငမားကိုနားမထောင်၊ မိမိမိတ်
 နှစ်ထုံးပိုင်မာသောသထောအထိုင်းကွင့်၍၊ အ
 ခြားတပါး သော ဘုရားထိုကိုဝတ်ပြု ကိုးကွယ်
 ခြင်းငှါ ထိုက်သွားသော ဘွဲ့ထူးမျိုးသည်၊ အ
 ၅ သုံးမရသောဘွဲ့ခါးပန်းကဲ့သို့ခြစ်လိမ့်မည်း- ခါး
 ပန်းသည်လွန်ခါး၌ရှိသကဲ့သို့၊ ဣသရေထအ
 မျိုးရှိသမျှထိုနှင့်ထူးအမျိုး အပေါင်းထိုသည်ငါ
 ၏ထုမျိုး၊ ထွေစွာ၊ ဘုန်းအထေရ ခြစ်စေ ခြင်းငှါ၊
 ငါ၌ရှိစေသော်လည်း၊ သူထိုထင်နားမထောင်
 ကြထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၈၂ တစုံ ဣသရေထအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရားက၊ သားရေဘူးရှိသမျှထိုသည် ချစ်
 ရည်နှင့်ပြည့်ကြလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူကြောင်း
 ကို၊ ထင်သည်သူထိုအားပြောထော့၊ သူထိုက
 ထည်း၊ သားရေဘူးရှိသမျှ ထိုသည် ချစ်ရည်
 နှင့်ပြည့်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ ငါထိုမထိ
 ၈၃ သထောထု ပြန်ပြော ကြလျှင်၊- ထင်ကထည်း၊
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မိမိမိတ်
 ကြီး၏ရာဇပတ္ထင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောရှင်ဘုရင်မှ
 စ၍ထမ်းပရေထိတ်၊ ပရေဝတ်၊ ထေရုရှထင်
 မြို့ထားရှိသမျှထိုနှင့်ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း
 ၈၄ ထိုကို ထမ်းပူးခြင်းနှင့် ငါပြည်စေမည်း- ညီအစ်
 ကိုရှင်၊ သားအစုရှင်ထိုကို ငါထိမိုက် စေမည်း၊
 ငါသည် ကရုဏာ မရှိ၊ မနှစ်မြို့၊ မကယ်မဆဲ၊
 ထိုသူထိုကို ရှက်ဆီးမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၈၅ သင် ထိုသည် နား ထောင် နာထု ကြ ထော့
 ထောင်ထွားသောမိတ်မရှိကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား
 ၈၆ အမိန့်တော် မှီ၏- မိုက်၊ မရှုတ်မိုက်၊ မိုက်သော
 တောင်ပေါ်မှာသင်ထိုသည်မိုက်၍မထဲမှီ၊ အ
 ထင်းကိုမျှော်ထင်သောအခါ၊ သေမင်းအမိုက်၊ ထု
 ထပ်သောမှောင် မိုက်ကိုခြစ်စေတော်မူမှီ၊ ထင်
 ထိုက်ဘုရားသခင်အာဝရဘုရား၏ဂုတ်တော်ကို

၈၇ ချီးမွမ်းကြသော- သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ
 ၈၈ နေလျှင်မူကား သင်တို့မှာ နေကြောင်း၊ ငမိတ်မိညဉ်
 ၈၉ ထည်မထင်ရှားသော အရပ်၌ ဝိသေသမည်၊ ထာ
 ၉၀ ဝရဘုရား၏ သိုးစုကို ထိမ်းသွားသောကြောင့်၊
 ၉၁ ငမုတ်မိသည်၊ အထွန်ခံရ၍ ချက်ရည်ကျမည်၊-
 ၉၂ ကိုယ်ကို ကိုယ်နှိပ်ချွန် ထိုင်ကြသော- သင်တို့၌
 ၉၃ ဘုန်းကြီးသော သရဇ္ဈသည် သင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်
 ၉၄ ဖြစ်စေရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့
 ၉၅ အားပြောသော- တောင်ထက်မြို့တို့ကို ပိတ်ထား
 ၉၆ ခြံစာထယ်သူမှ မစွင့်ရ၊ ထုပြည်သူပြည်သား
 ၉၇ အပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ၊ အကုန်အစင်
 ၉၈ ထိမ်းသွားကြပြီ၊- ခြောက်မျက်နှာကသာသော
 ၉၉ သူတို့ကို မျှော်၍ ကြည့်သော- သင့်အား ငါပေး
 ၁၀၀ သောသိုး၊ ဟူသောသိုး၊ စုသည်စာထယ်မှာရှိသ
 ၁၀၁ နည်း- သင်သည် ဆုတောင်းမှုခြင်းကို ခံရသော
 ၁၀၂ အခါ၊ အထယ်သို့ ပြောလိမ့်မည် နည်း၊ သူတို့
 ၁၀၃ ထည်သင့်ကို အစိုးတရမြဲစေခြင်းငှါ၊ သင်သည်
 ၁၀၄ တိုယ်တိုင်အကြံပေးပြီ၊ သားရွာသော မိခင်
 ၁၀၅ သောဝေဝနာကို သင်ခံရလိမ့်မည်မထုတ်သော-
 ၁၀၆ သင်ကထည်း၊ အထယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအ
 ၁၀၇ မှုရောက်သနည်းဟု၊ မိတ်ဆွေအောင်းစေလျှင်၊
 ၁၀၈ ထင်၏ အပြစ်များသောကြောင့်၊ သင့်အဝတ်ကို
 ၁၀၉ ခွာရ၏၊ ခြေခင်းကိုလည်း မစီးရ၊- အထွေထွေ
 ၁၁၀ လူသည် မိမိအရေ၏အဆင်းကို၎င်း၊ ကျားသစ်
 ၁၁၁ ထည် မိမိအကွက်အကွား တို့ကို၎င်း ပြောင်းလဲ
 ၁၁၂ နှိုင်းသော၊ ပြောင်းလဲနှိုင်းလျှင်၊ ခုခိုက်ကို ပြု
 ၁၁၃ ဆွေ၌သောသူတို့သည်၊ သုခမိုက်ကို ပြုခြင်းငှါ
 ၁၁၄ တတ်နှိုင်းကြလိမ့်မည်- ထိုကြောင့်၊ ဖွဲ့ကိုထေ
 ၁၁၅ မြင်း၊ ထိုက်ထွန်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကို ငါလွှင့်စေ
 ၁၁၆ မည်- သင်သည် ငါ့ကိုစေလျှော့၍၊ ခုသာ၌ ဖြစ်
 ၁၁၇ စည်း၊ ကမီ သောကြောင့်၊ သင့်အဖို့ ငါတိုင်း
 ၁၁၈ ထွာ၍ ပေးတတ်သောအခန်း၊ အတာကာ၊ ဤသို့
 ၁၁၉ တည်း- ထိုသို့နှင့် အညီသင်ရှက်စရာအကြောင်း၊
 ၁၂၀ ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ အဝတ်ကို ငါစွင့်
 ၁၂၁ ထွာ၍ ပြမည်- သင်၏ ချောက်မထားခြင်း၊ ဟိ
 ၁၂၂ မြည်ခြင်း၊ မတရားသော မေ့ရန်လည်း ဖြစ်၊
 ၁၂၃ တောင် ပေါ်၌၎င်း၊ ထယ်ပြင်၌၎င်း ပြုသော စက်
 ၁၂၄ ဆုတ် ခွံ့ခွာထွယ်တို့ကို ငါသိမြင်၏၊ ထိုထေရဇ္ဈ
 ၁၂၅ ထင်မြို့၊ သင်သည် အမေရိယာရှိ၏၊ သန့်ရှင်း
 ၁၂၆ ခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ အထယ်မှာ ကာထပတ်ငဲ့၊
 ၁၂၇ နေထိုင်စဉ် နည်း၊ ထူး ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 ၁၂၈ မူ၏

• မိုက်၊ ပြတ်သော အမှုကို ရည်မှတ်၍၊ ထေရဝါ
 ၁၂၉ သို့ ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 ၁၃၀ တော်ဟု မူကား- ယခုပြည်သို့ ညည်းထွား၏၊
 ၁၃၁ မြို့တံခါး တို့၌ မြည်တမ်းသော အသံရှိ၏၊ နတ်
 ၁၃၂ သော အဝတ်ကို ငြေတိုင်အောင်ဝတ်၍၊ ထေရဇ္ဈ
 ၁၃၃ ထင်မြို့သားတို့၏ ဝိသေသခြင်းအသံသည် တတ်
 ၁၃၄ ထေ၏- မူးမတ်တို့သည် မိမိသုငယ်တို့ကို ရေခတ်
 ၁၃၅ စေလွှတ်၍၊ သုငယ်တို့သည် ငရုကျင်းသို့ ရောက်
 ၁၃၆ သောအခါ၊ ရေကိုမထွေး၊ ထိုးသက်သက်ကိုသာ
 ၁၃၇ ဆောင်ခဲ့လျက် ပြန်လာကြ၏၊ ဥက္ကောင်းကို ချုံ
 ၁၃၈ လျက်ရှက်ကြောက်၍ ဝိုင်တွေကြ၏- မိုက်၊ ပြတ်
 ၁၃၉ ခြံခြောက်ကွဲသောကြောင့်၊ ထယ်ထုတ်သောသူ
 ၁၄၀ တို့သည် ဥက္ကောင်းကို ချုံလျက်ရှက်ကြောက်ကြ
 ၁၄၁ ၏- သမင်မသည် လယ်ပြင်၌ ရွေးသော အခါ
 ၁၄၂ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သားငယ်ကို စွန့်ခြင်း-
 ၁၄၃ မြို့ရင်းတို့သည် မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ရပ်တည်
 ၁၄၄ မြေရွေးကဲ့သို့ ထေကို ချုံကြ၏၊ မြတ် မရှိသော
 ၁၄၅ ကြောင့်၊ သူတို့မှတ်ငြိမ်းစေ၏၊
 ၁၄၆ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကွန်ပီတို့၏ အပြစ်သည်
 ၁၄၇ အကွန်ပီတို့တပတ်၌ သက်သေခံသော ထည်း၊
 ၁၄၈ နာမတော်ကို လောက် ငှ် စီရင်တော် မူပါ၊ အ
 ၁၄၉ ကွန်ပီတို့သည် ကြိတ်မန် မှားစွာ လောက်ပြန်ပါ
 ၁၅၀ ပြီးကိုယ်တော်ကို ခြံမှားပါပြီ- ထိုအသေရထ
 ၁၅၁ အဖို့၏ မျှော်လင့်ရော အကြောင်း၊ အမှန်ရောက်
 ၁၅၂ သော ကာထ ကယ် တင်တော် မူသော အခင်း
 ၁၅၃ ကိုယ်တော်သည် အကွန်ပီတို့ပြည်၌ ဝေညီသည်
 ၁၅၄ ကဲ့သို့၎င်း၊ တညညသားအိပ်ခြင်း၊ ငါဝင်သောခရီး
 ၁၅၅ သွားကဲ့သို့၎င်း၊ အထယ်ကြောင့် ခြစ်တော် မူထ
 ၁၅၆ နည်း- မိန့်မောတွေဝေသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ကယ်
 ၁၅၇ တင်ခြင်းငှါ မတတ်နှိုင်းသော သူရဲကဲ့သို့၎င်း၊ အ
 ၁၅၈ ထယ်ကြောင့် ခြစ်တော် မူသနည်း၊ ထိုထာဝရ
 ၁၅၉ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကွန်ပီတို့တွင် မှီတော်
 ၁၆၀ မူ၏၊ အကွန်ပီတို့သည် နာမတော် မြင့်သရက်
 ၁၆၁ သောသူဖြစ်ပါ၏၊ အကွန်ပီတို့ကို စွန့်ခြင်းတော်
 ၁၆၂ မူပါနှင့်၊
 ၁၆၃ ဤလူမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်
 ၁၆၄ တော်မူသည်ကား၊ ဤလူတို့သည် ထွဋ်ထည်
 ၁၆၅ ခြင်းငှါ အလွန်အလွန် ကြမ်းမိမိထိုးခြေကို မချွတ်
 ၁၆၆ တည်းကြ၊ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်
 ၁၆၇ တော်မူ၊ သူတို့ပြုသော ခုခိုက်ကို အောင်စေ
 ၁၆၈ ခြ်၊ သူတို့ အပြစ်များကြောင့် စစ်ကြော တော်မူ

၁၁ မည်- ထာဝရဘုရားသည် ငမော့မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအစွဲမေတ္တာသို့၍ ဆုမတောင်း၊

၁၂ နှင်း- သူတို့သည် အစောရှောင်ခြင်း၊ အကွပ်ကို ထွန်သောစခါ၊ သူတို့အော်ဟစ်သံကို ငါနားမထောင်၊ မီးမြှောက်သောသံကို သေသံ၊ ပူဇော်သောသံကို သေသံ၊ ဆက်ကပ်သောသံ၊ ငါထက်မခံ၊ ထားသေး။ ဂွတ်သိပ်ခြင်းသေး၊ ကာထနာသေး၊ မြင်းသူတို့ကို ငါဆုံးမမည်လှ၊ မိန့်တော်မူလျှင်- ငါထသည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၊ ပရောဇာတိတိ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို မထွေရကြ၊ ဂွတ်သိပ်ခြင်းသေးသည့် သင်တို့ရှိရာသို့မရောက်ရ။ ဤအရပ်၌ ခြင်္သေ့ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါလေးမည်လှ၊ ဤသူတို့အား ဟောပြောကြောင်းကို ငါ

၁၃ လျှောက်သောစခါ- ထာဝရဘုရားက၊ ထိုပရောဇာတိတိသည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ ရသာစို့ဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထား၊ ဣဒိတိမပေး၊ သူတို့ဟောပြောချက်တို့သည် ဂွတ်သိပ်ခြင်း၊ နတ်ပု၊ ခြင်း၊ အနည်း၌၊ ကြီးစည်ခြင်း၊ မိမိညာဏ်ထင်ရှားသည့်စားခြင်းသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌ထားသေး၊ ဂွတ်သိပ်ခြင်းသေး၊ မရှိရလှ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ၊ ငါနာမကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်ထလိုစလျှောက်ဟောပြောသောပရောဇာတိတိသည် ထာဝရဘုရား၊ ဂွတ်သိပ်ခြင်းသေး၊ မြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်။

၁၅ သူတို့၏တရားနာပရိသတ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ မထား၊ သားသို့၊ ထိုနှင့်တကွ ဂွတ်သိပ်ခြင်းသေး၊ ထားသေးကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့လမ်းထဲသို့ပြန်ရခြင်းကိုခံရ၍၊ အထွတ်သို့မသွား၊ ပြုတ်ရ၊ သူတို့၏ အပြစ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ငါ

၁၆ သွန်းထောင်းမည်- သင်သည်ထည်း၊ သူတို့အား ပြောရမည်ကား၊ ဟူမူကား၊ ငါသည် နေ့ညညီမမြတ်မှတ်ရည်ကုရမည်၊ ငါ၏လူမျိုး၊ သတို့သမီးသည် အထွန်၊ ခြင်းစွာသောဝါတ်ချက်ကိုခံရ၍

၁၇ အမှီးများကို၊ ယေဗြဲ- ငါသည် မြို့ပြင်သို့ သွားသောအခါ၊ သတ်သော အသေကောင်များကို လေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ငတ်စွတ်၍ နာကြင်စွာ ခံရသောသူများကိုထည်း၊ လေ့ရ၏။ ပရောဇာတိနှင့်ယဉ်ပရောဇာတိတို့သည် အထွတ်အမြတ်ကို မသိဘဲ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်ကြ၏။

၁၈ ကိုယ်တော်သည် ယုဝပြည်ကို အကုန်အစင် ပယ်တော်မူသောအခါ၊ မိမိ၏မြို့ကို စက်ဆုပ်၍

ရှာတော်မူသောအခါ၊ ဣဒိတိမပေး အထွန်တို့ကို အထွတ်ကြောင့် ဝါတ်ခတ်တော်မူသနည်း။ အထွန်တို့သည် ခြင်္သေ့သတ်ခြင်းကို ရှောင်သင့်သော်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကို မရကြပါ။ ဣဒိတိမပေးသောသံသည်၊ အစောနှင့်

၁၉ သာဓဇ္ဈရကြပါ၏- ထိုထာဝရဘုရား၊ အထွန်တို့သည် ကိုယ်ရမိမိတ်စွာနှင့် သိုးတေးတို့၏ အပြစ်များကို ဝန်ခံပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ခြင်္သေ့

၂၀ ပါပြီ- ကိုယ်တော်၏နာမကြောင့်၊ အထွန်တို့ကို စက်ဆုပ်၍ ရှာတော်မူပါနှင့်၊ ဘုန်းတော်ပဏ္ဍင်၏ အသရေကို ရှုတ်ချတော်မူပါနှင့်၊ အောင်အောင်တော်မူပါ။ အထွန်တို့နှင့် ခြင်္သေ့

၂၁ ပရိညည်းတော်ကို ဖျက်တော်မူပါနှင့်- ထာဝရဘုရားက၊ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု၊ ဆင်းတုတို့တွင်၊ မိုက်၊ ရွာစေ၊ နှိုင်းသော သူရှိပါသကဲ့သို့၊ မိုက်၊ သည် အထွတ်သို့ ရွာနှိုင်းပါသကဲ့သို့၊ အထွန်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူသည် မထုတ်သော၊ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ရှောင်သင့်လှ၏။ နေပါမည်၊ ကိုယ်တော်သည် အထွတ်စုံတို့ကို ခံစားသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငမော့မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မော့ရှောင်ရှောင်သည် ငမော့ရှောင်သောသံသည်၊ ဤလူမျိုးကို ငါမသနား။

၂ ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်သော- အထွန်တို့သည် အထွတ်အမြတ်သို့ ထွက်သွားရပါမည်နည်းလှ၊ မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကထည်း၊ သေတန်သောသူတို့သည် သေခြင်းသို့၊ ကွပ်ကွက်တန်သောသူတို့သည် ကွပ်ကွက်ခြင်းသို့၊ ငတ်စွတ်တန်သောသူတို့သည် ငတ်စွတ်ခြင်းသို့၊ သိမ်းသွား၊ ချုပ်ထားတန်သော သူတို့သည် သိမ်းသွား၊ ချုပ်ထားခြင်းသို့၊ ထွက်သွားကြလှ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ သူတို့

၃ အားဆင့်ဆိုလေ- သူတို့ကို သတ်ရသောအခါ၊ ဆွဲခြတ်ရသောအခါ၊ ကိုက်စားရသောအခါ၊ ကောင်းကင်၌ နှင့် သားရဲတည်းဟူသောရန်သူအားမျိုးကို သူတို့တစ်ဦးခန့်ထားမည်-

၄ ယုဝရှင်ဘုရင် ဟေဇကိသား၊ မနာရှေမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ သောဓမ္မကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို ခြေကြီးပေါ်မှာ အထွတ်ထွတ်အမြတ်သို့

၅ အနှောင့်အယှက်ကိုမပေးမည်- ထိုယေရုရှလင်

မြို့၊ ထင်ကို အဘယ်သူ သနား လိမ့်မည်နည်း။
 သင်နှင့်အတူအဘယ်သူ ညည်းတွား လိမ့်မည်
 နည်း။ သင့်ကို ကျန်းမာစေလော့ဟု မေးဆိုသော
 ၄။ အဘယ်သူလမ်း၊ ဘွဲ့လိမ့်မည်နည်း။- ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ကိုစွန့်
 ဖြစ်၍ ဆုတ်သွားပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်ထက်
 ကိုဆန့်၍ သင့်ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည် နောင်
 ၇။ တရ၍ ညီးရွှေပြီ။- ပြည်တံခါးဝ၌ သူတို့ကိုစံ
 ကော နှင့် ငါလှေမည်။ သူတို့သားသို့၊ မှားကို ငါ
 ချုံးစေမည်။ ငါ၏လူမျိုးသည် မိမိလိုက်သွားသော
 လမ်းမှ ပြန်လာသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါဖျက်
 ၈။ ဆီးမည်။ သူတို့မှ ဆိုးမတို့သည် သရဗ္ဗရာသီလုံး
 နှင့် အဟူမက၊ ငရွှေမှာ မှားပြား၊ ကြလိမ့်မည်။
 စွန်းတည့်အချိန်၌ အမိကိုတိုက်ဖျက်သောလူလင်
 ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောလုပ်ကြံ
 ၉။ မြင်းကို ချက်ချင်း ဖြစ်စေမည်။- သားရဲနှစ်ထောက်
 ကိုစွားမြင်သောမိမ့်သည် အားလျော့၍ အသက်
 ချုပ်လေ၏။ ညအချိန်မရောက်မှီ သူ၏နေဝင်ထေ
 ၏။ သူသည်ရှက်ကြောက်မိလေ့လျက်နေရ၏။
 ကျန်ကြွင်း သောသူတို့ကိုလည်း။ ရန်သူတို့ ရွှေ
 မှာ၊ ထား၌ ငါအပ်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၀။ ထိုမိခင်၊ ငါ၌ အမတ်လာမိ ၏။ မိခင်သည် တ
 ပြည်လုံးရန်စေ့သောသူ၊ ငြင်းဆန်သောသူ ဖြစ်
 သော ကိုစွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည် သူတပါးကို
 အတိုးနှင့် မချေး။ သူတပါးသည်လည်း၊ ကိုအ
 တိုးနှင့် မချေး။ သို့သော်လည်း။ လူခပ်သိမ်းထို
 ၁၁။ သည်ကို ကျန်ဆဲတတ်ကြ၏။- ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်စစ်သင့်ကို ငါ
 ချမ်းသာ ပေးမည်။ အမှု ရောက်သော ကာထ၊
 ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကာလ၌၊ ရန်သူသည်
 သင့်ထံမှတောင်းပန်မည်အကြောင်း၊ အကယ်
 စင်စစ် ငါစီရင်မည်။

သံခွင်၊ တိုက်သော အခါ မြောက်ပြည် သံကို
 ၁၂။ ငင်းသံမကိကို ငင်းချိုး နှိုင်းသလော။- သင်၏ပြည်
 တရှောက်လုံး၌ သင်ပြုသော အပြစ်များကြောင့်၊
 သင် ၏ ဥစ္စာအဏ္ဏာကို အတိုးပခံဘဲ လူယူသော
 ၁၃။ သူတို့လက်လျှံငါပေးမည်။- သင်မသိသောပြည်
 သို့ရန်သူနှင့် အတူသင့်ကို ငါသွားစေမည်။ သင်
 တို့ကိုလောင်သောမီးသည် အမှောက်အားဖြင့် မှီ
 လျှက်ရှိ၏။

၁၄။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တောသညာဆံတော်

မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုစောင်းစေလျက် အကြည့်အ
 ရှုကြွလာ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲသော သူတို့
 ကို တရားသဖြင့် ဝါတ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကို
 သည်းခံ၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်
 မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် အတွယ်
 ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခံရ ကြောင်းကို စောင်း၊ ဓမ္မတော်မူ
 ၁၅။ ပါ။- ကောင်းကင်မိုက်မြေ အရှင် ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အတွေသော နှုတ်ကပတ်
 တော် စကား ကို ခံယူ ပါပြီ။ နှုတ်ကပတ် တော်
 သည် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ရှင်ထန်း၊ စရာ အ
 ကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို
 ၁၆။ ခေါ်ဝေါ်ပါ၏။- ဂွေခံသောသူ အစည်းအဝေး၌
 အကျွန်ုပ်မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှုကိုမပြုပါ။
 ထက်တင် တော် မူသော ကြောင့်၊ တ ထောတ်
 တည်းထိုင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို ဖေါသအရှုတ်နှင့်
 ၁၇။ ပြည့်စေတော်မူပြီ။- အကျွန်ုပ်ခံရသော ဝေဒနာ
 သည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း။ မပျောက်
 လို၊ မပျောက်နိုင်သောအနာကို အဘယ်ကြောင့်
 ခံရပါသနည်း။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်
 ပျောက်တတ်၍၊ ထွည့် ခားသောရေ ကဲ့သို့ အ
 ကျွန်ုပ်၌ ဖြစ်တော်မူပါပြီတကား။

၁၈။ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သင်သည် ပြန်လာလျှင်၊ သင့်ကို ငါဆောင်
 ခဲ့၍၊ သင်သည် ငါ၏ အမှုကို ထမ်းရလိမ့် မည်။
 သင်သည် မြတ်သောအရာနှင့် ထုတ်သောအရာ
 တို့ကို ပိုင်းခြား ခွဲထားလျှင်၊ ငနွတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်ရ
 လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်
 မည်။ သင်သည် သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်၍ မသွားရ။-
 ၁၉။ ငါသည်လည်း၊ သင့်ကို ဤလူ မျိုး တစုတဝိုင်း
 သောကြော၊ ဝါမြို့မှ၊ ဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်
 ကိုတိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ ငါသည် သင့်ကို နှုတ်ထု
 ၂၀။ ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင့်ထက်၌ နေမည်။- ထူဆိုး
 ထက်မှ သင့်ကို ငါနှုတ်၍၊ ကြောက်မက် ဖွယ်
 သောသူတို့လက်မှ ရွေးယူမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။

၀။ တဖန် ငမီသို့ ရောက်သော ထာဝရဘုရား ၏
 ၁။ နှုတ်ကပတ်တော် ဟု မူကား။- သင်သည် ဤအ
 ရပ်၌ နံ့မက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သားသို့၊ ကို မစွားမ
 ၂။ မြင်ရ။- ဤအရပ်၌ စွားမြင်သော သားသို့၊ စွား
 ကိုငင်း၊ သူတို့မသမ္မာကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားရည်
 ၃။ ပုံတို့၌ မိန့်တော်မူသည်ကား။- ထိုသူတို့သည်

ဆိုသောသေခြင်းဖြင့်သေရကြလိမ့်မည်ထူထောင်
 ကိုပြည်တမ်း၌မသင်းပြုဟ်ရ၊ ခြေပေါ်မှာမစင်
 ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ သူထိုသည့်ထားထားနှင့်
 ခွတ်သိပ်ခြင်းသေးဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ သေ
 သေကောင်ထိုသည် မိုဏ်းကောင်းကင်၌တံနှင့်
 ၈။ ထောသားရဲစားရာထိုဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊- ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မထားမိသို့
 မဝင်နှင့်၊ သေသောသူထိုစေတွတ် ဝိက္ခေး ပြည်
 တမ်းခြင်း၌၊ မထွားနှင့်၊ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်း
 တည်းဟူသော မေတ္တာ ကရုဏာကို ချီထွေ၊ မှ
 ၉။ ငါပယ်၍၊ ပြီထု မိန့်တော်မူ၏၊- ပြည်သူပြည်
 ထားစေကြ၊ စေတယ်ထိုသည်သေရကြလိမ့်မည်၊
 သို့သော်လည်း၊ မသင်းပြုဟ်ရ၊ သူထိုစေတွတ်
 မြဲတမ်းခြင်းကိုမပြုရ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်၌နှင့်၊
 ၁၀။ ဆံပင် မိုတ်ခြင်းကိုလည်းမပြုရ၊- သေသောသူ
 ထိုစေတွတ် မိတ်မသာ ညည်းထွား ထော သူထို
 ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်း၌၊ မသာ ဂွေကိုမထုပ်ရ၊ မိထ
 သေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသော ခွတ်စေသော
 ကိုမပေးရ၊
 ၁၁။ ထိုနည်းတူ၊ စားသောက်ပွဲစံရာ အိမ်သို့မဝင်
 နှင့်၊ သူထို နှင့် ပေါင်းဖော်၍ မစား မသောက်
 ၁၂။ နှင့်၊- ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်း
 ကင် မိုက်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ
 သည်ကား၊ ဤအရပ်၌ဝမ်းမြောက်သောအထိ၊
 နှစ်သိမ့်စေသောအထိ၊ မဝိသေသသောသို့သား
 အထိ၊ မဝိသေသသောသို့သွေးအထိကို သင်ထို
 ထက်ထက်၊ ထင်ထို ချွတ်မှောင်တွင် ငါ့စေ
 ၁၃။ မည်၊- ထင်သည်ဤစကားအထုံးနံ့ထိုကို ချီထွေ
 မျိုးစား ကြားပြော၍ သူထိုကလည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသခင်ဤသောကြီးစွာသောအထိ၊
 ကိုငါထိုစား၊ အထယ် ကြောင့် မိရင်တော် မူသ
 နည်း၊ ငါထိုပြုသောရမိတ်ကား၊ အထယ်သို့
 နည်း၊ ငါထိုဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုငါထို
 ပြစ်မှားသော အပြစ်ကား၊ အထယ်သို့ နည်းထု
 ၁၄။ မေးကြသောအခါ၊- သင်သည်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ထို၏ထိုး
 သေးသို့သည် ၊ ကို နှစ်၍၊ အခြား တပါးသော
 ဘုရားနောက်သို့လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
 ထမြင့်ကိုနှစ်၍၊ တေအားကိုမစောင့်သော
 ၁၅။ ကြောင့်၎င်း၊ ထိုးသေးကျင့်သောအကျင့်ထက်၊
 ထင်ထိုသည် ထာ၌ဆိုသောအကျင့်ကို ကျင့်သ
 မြင့်၊ စေကားကို ခုခံမသော၊ မိမိထိုဆိုသော

မိတ်နှစ်ထုံး၊ မိုက်မာသောသောထိုထိုထံသော
 ၁၆။ ကြောင့်၎င်း၊- သင်ထို နှင့်သင်ထို၏ထိုးသေးအထိ
 သောပြည်သို့ချီပြည်ကသင်ထိုကိုငါ နှင့်ထိုက်
 မည်၊ ထိုပြည်၌သင်ထိုသည်ငါ၏ကျေးဇူးကိုမခံ
 ရ၊ အခြား တပါး သော ဘုရား ထိုကို နေ့ညညီ
 မပြတ်ဝတ်ပြုရကြမည်၊
 ၁၇။ ထို ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူ ထည့်
 ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားထိုကိုအံ့ဂုဏ္ဏ၊ ပြင်
 ၁၈။ တော်မူသည်ဟူ၍မကျိန်ဆိုထို၊- ဣသရေလအ
 မျိုးသားထိုကို ခြောက်ပြည်မှစ၍ နှစ်ထုတ်သွား
 သောပြင်၌သမ္မာထိုမှ နှုတ်ဆောင်သောထာဝရ
 ဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရ
 သောကာလသည်နောက်တစ်ဆယ့်နှစ်ရောက်လိမ့်မည်၊
 သူထိုထိုးသေးထိုစား ငါပေးသော ပြည်ထို ထု
 ထိုကိုတစ်ငါဆောင်ပွဲဦးမည်၊
 ၁၉။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါထည့်
 တံငါစေခြားထိုကို စေတွတ်၍၊ ချီထွေမျိုးကိုစွား
 စေမည်၊ ထိုနောက်၊ မုဆိုးစေခြားထိုကိုစေတွတ်
 ၍၊ ခပ် သိမ်းသော တောင် ကြီးတောင်ငယ်၊
 ၂၀။ ချောက်ကြားထို၌ရှာစေမည်၊- သူထိုထွားသော
 သောထမ်းထိုကို ငါသည်ကြည့်၍ လျှောက် နေ၏၊
 သူထိုသည်ဗျောက်ကွယ်၌သွားကြသပိမထုတ်၊
 သူထို၏ရမိတ်ကို ငရွှေမှာဝှတ်၍ မထား၍၊-
 ၂၁။ သူထိုသည် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါအရှေ့စံ
 သောမြေကိုသူထိုသည်စက်ဆုပ် ခွံရှာလွယ်သော
 အသေကောင်ထိုနှင့် ပြည့်စေသောကြောင့်၊ သူ
 ထို၌နှစ်ဆသောအပြစ်၏ကိုငါပေးမည်၊
 ၂၂။ အကျွန်ုပ်အရှမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်ရဲထိုက်၊ အ
 မူရောက်သောနေ့၌ အကျွန်ုပ် မိုထို ရာ ဖြစ်တော်
 မူသောထာဝရဘုရား၊ တပါးအမျိုးသားထိုက၊
 အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်ထိုထိုးသေးထိုသည်ရ
 ထား၊ အနတ္တ၊ အဓုညး၊ သောအရာထိုကိုအရှေ့
 ခံကြပါပြီထု၊ မြေကြီး၊ နွန်းမှ ကိုယ်တော် ထံသို့
 ၂၃။ ထာ၌လျှောက်ကြပါလိမ့်မည်၊- ထုသည်ဘုရား
 မထုတ်သောဘုရားထိုကို ကိုယ်အဖို့ လုပ်ရမည်
 ၂၄။ ထေး- သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားထိုကိုသ
 တိပေး၍၊ ထေတံနှင့် ငတန်မိုးကို ဖော်ပြသော
 အား ဖြင့်၊ ငနာမသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်
 ကြောင်းကိုထိုရကြလိမ့်မည်၊
 ၁၇

ထုအမျိုး၏ အပြစ်သည် ထံကညစ်၊ မိန့်နှို

၂ နှင့်သူတို့နှစ်လုံးပြား၌၎င်း၊ ထင်ပတ္တင်ဦးဖြည့်၎င်း
 ၂ အကွရာတင်၍မှတ်သားလျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့
 ဝင်မြင့်သောတောင်ပေါ်၊ မိမ်းသောသစ်ပင်နား၊
 ၃ ဖွာ၍သောထင်ပတ္တင်များ၊ အာရှရပ်များကို
 ၃ အောင်းဝေ တတ်ကြ၏။- အခွင်း၊ ငါ၏တောင်၊
 ထယ်၌ ရှိသော သင်၏ ဥစ္စာ နှင့် သိုထား သမျှ
 ထောဥစ္စာကို၎င်း၊ ပြည်တရှောက်လုံး၌သင်မြှ်
 ၄ ဖွားရာ၊ မြင့်သောစရပ်တို့ကို၎င်း၊ လူယူသောသူ
 ၄ တို့ထက် သို့ငါ့အပ်စည်း- သင့်ကိုယ်တိုင်သည်၊
 ငါပေးသောစေ့မှစ၍ သွားရလိမ့်မည်၊ ထင်မ
 ထိသောပြည်တွင်း၊ ရန်သူလက်၌သင့်ကိုငါကွန်
 ခံစေ မည်၊ အကြောင်း၊ မူကား၊ အစည်လောင်
 ထောငါ၏အမှတ်မီးကိုသင်တို့သည်စွေးကြပြီ၊
 ၆ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူကို
 ကိုးစား၍ လူသတ္တဝါကိုအဖွဲ့ပြုသဖြင့်၊ မိတ်နှစ်
 လုံးထဲ၌ ထာဝရဘုရား၊ ထံတော်မှ ထွက်သွား၊
 ၇ သောသူသည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်၏။- ထိုသူ
 ထည်လွင်မြင်၌ ရှိသော သစ်ပင် ခြောက် ကဲ့သို့
 ဖြစ်၍၊ ကောင်းကျိုးရောက်ကြောင်းကို မသိရ၊
 အထယ်သူမှ မနေသော ထားမြေ၊ ဆွေခြောက်
 ၈ သောလွင်ပြင်၌နေရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား
 ကိုးကိုးစားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကိုမိမိကိုးစား
 ရာအကြောင်းဖြစ်စေသောသူသည်ကောင်းကြီး
 ၉ မဂ်ဇာကို ခံအပ်သော သူဖြစ်၏။- ထိုသူသည်
 ကား၊ ရေရှိသောစရပ်၌ မိုက်၍ မြစ်နားမှာအ
 မြစ်ခြာသဖြင့်၊ ပူသောအရှိန်ရောက်ကြောင်းကို
 မသိ၊ အရွက်မညှိုးနွမ်း၊ မိုစီးခေါင်သောကာ
 ထ၌မိုးရိပ်စရာမရှိဘဲ၊ အစဉ်အမြဲအသီးကိုသီး
 တတ်သောအပင်နှင့်တူ၏၊
 ၁၀ မိတ်နှစ်လုံးသည် ခပ်သိမ်းသော အရာထက်
 စည်းလဲတတ်၏၊ အလွန်ယိုယွင်းသောသဘော
 ရှိ၏၊ မိတ်နှစ်လုံးသဘောကို အတယ်သူသိရှိင်
 ၁၁ သနည်း။- ငါထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအ
 သီးတို့အားမိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ မိမိတို့ခံလိုက်
 သော အကျိုး အပြစ် ကို ပေးခြင်း ဌာ၊ နှစ် လုံး
 ကျောက် ကပ် တို့ကို နေ့စဉ်စစ်ကြောတတ် ၏။-
 ၁၂ ကောရဌာန်သည်မိမိမဉ္ဇေသောဥကိုဝပ်သကဲ့သို့၊
 မတရားသဖြင့် ဥစ္စာသည်၊ ရူးသောသူသည်အ
 သတ်ရှိစည်ကပ်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍အ
 ဆုံး၌ကား၊ လူမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်၊
 ၁၃ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ မြင့်သောစရပ်၌ ဘုန်းကြီး
 အစဉ်အဆက်အစပ်အလွှာသည်ငါတို့သန့်ရှင်းရာ

၁၄ ဖွာတော်အရပ်ဖြစ်၏။- ဆိုသူထရေထ အမျိုး
 ၏မျှော်လင့်ရာ အကြောင်းဖြစ်သော ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ခြင်းသောသူအပေါင်း၊
 ထိုသည့်အရှက်ကွဲကြပါလိမ့်မည်။- ထံမှထွက်
 သွားသောသူတို့သည်မြေစာရင်းသို့ ဝင်ရကြပါ
 လိမ့်မည်၊ အကြောင်း၊ မူကား၊ အသတ်ခံစားရ
 တွင်းတည်း၊ ဟူသော ထာဝရဘုရားကို စွန့်ခြင်း
 ၁၅ ကြသတည်း။- ဆိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အ
 နာကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ၊ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
 သည်အနာငြိမ်းပါလိမ့်မည်၊ အကျွန်ုပ်ကိုထယ်
 တင်တော်မူပါ၊ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်ထယ်
 တင် မြင်းသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်၊ ကိုယ်တော်
 ၁၆ သည် အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။- ထာ
 ဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အထယ်
 မှာရှိသနည်း၊ ယခုထာပါစေတော့ထူး၊ ချီသူတို့
 ၁၇ သည့်အကျွန်ုပ်အားဆိုတတ်ကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်
 သည်နောက်တော်သို့ လိုက်သောအရာ၏ အရာ
 ကိုမရှောင်ပါ၊ အပက်ထာနေ့ကို မတောင့်တပါ၊
 အကျွန်ုပ်ဟောပြောဉာဏ်ကိုကိုယ်တော်သိတော်
 ၁၈ မူ၏ကိုယ်တော်မှတ်မှောက်၌ရှိပါ၏။- အကျွန်ုပ်
 ကို ထိတ်လန့် စေတော် မမူပါနှင့်၊ ထေးရောက်
 သောကာထ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ပိုမို
 ၁၉ ရာဖြစ်တော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲသော
 သူတို့သည်အရှက်ကွဲကြပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်မူ
 ကား၊ အရှက်မကွဲပါစေနှင့်၊ သူတို့သည် မိတ်
 ငှက်ကြ ပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မိတ်မ
 ငှက်ပါစေနှင့်၊ သူတို့အပေါ်မှာအေးအန္တရာတ်
 ကာလကိုရောက်စေတော်မူပါ၊ အထပ်ထပ်ထွတ်
 သီးတော်မူပါ၊
 ၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ငမားမိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ယုဝရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်သော အမျိုးသား
 နှင်းမြိတ်ခါးမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောထရေရှထင်
 ၂၁ မြိတ်ခါးဝ၌သွား၍ရပ်လျက်၊- ထုရှားတို့အား
 ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ချီတံခါးတို့မြင့်ထွက်ဝင်သော
 ယုဝရှင်ဘုရင်များနှင့်ယုဝပြည်သူ ယောရုရှထင်
 မြို့သားများအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်
 ၂၂ ကပတ်တော်ကိုနားထောင်ကြစေအံ့။- ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဥဝုသ်နေ့၌ဝန်ကို
 မထမ်းမရွက်၊ ယောရုရှလင်မြိတ်ခါးမြင့်မစောင်း
 မသွင်းမည် အကြောင်း၊ သတိပြုကြ ထေအံ့။-
 ၂၃ ဥဝုသ် နေ့၌ သင်တို့ ထိပ်ထဲက ဝန်ကို မထုတ် မ
 ထောင်ကြနှင့်၊ အထယ်အထုပ်တို့အစွယ်အစွယ်

ရှင်းထင်ထိုထိုးထားစွာကို ငါ့ဘာသာသည်
 ၂၇ ထိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့- ထိုး
 ထေးထိုသည် နားမထောင်၊ နားကို မထည့်ဘဲ
 ၂၈ ကြော့နှိုးမိမိထိုလည်ပင်းကိုမိုင်မာစေကြမ်း- ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထင်ထိုသည်ဥ
 ပုသ်နေ့၌ ဤမြို့တံခါးဖြင့်ဝန်ကိုမသွင်းမစောင့်၊
 ၂၉ ထေထတ် ထေထုတ်ကိုမျှမထုတ်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်
 ရှင်းစေသည်ထိုင်စောင့်၊ ငစကားကိုစေ့စေ့နား
 ၃၀ ထောင်လျှင်- ဓါဝိမ်မင်းကြီး၏ရာဇပတ္တင်ပေါ်
 ချာထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်သုရင်း၊ မင်း
 သားမှစ၍ ထုထိုးမုမတ်၊ ထုပြည်သူ၊ ယေရုရှ
 လင်မြို့သားထိုသည်ဤမြို့တံခါးစွားသို့ဝင်လျက်
 ၃၁ တင်္ဂလိမုမည်း- မီး၌ရုယဇ်မှစ၍သြားသော
 ထက်စွား၊ ပူဇော်သကာစွား၊ မီး၌ရု နံသာ
 ပေါင်း၊ ရိုးစွမ်းရာယဇ်ထိုကို ထာဝရဘုရား၏
 ဖိတ်တော်သို့ စောင့်ခဲ့သောသူထိုသည် ထုမြို့
 ၃၂ စွား၊ ထေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင် ထေရတ်စွား၊
 မယာမိန်ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊
 ၃၃ ထောင်စွက်နာခရိုင်မှ ထာကြလိမုမည်း- သို့မ
 ထုတ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကိုထမ်းရွတ်၍၊ ထေရုရှ
 လင်မြို့တံခါး စွားသို့မဝင်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်
 ရှင်းစေသည်ထိုင်စောင့်၊ သင်ထိုသည်ငစကား
 ကိုနားမထောင်လျှင်၊ ငါသည်ထိုမြို့တံခါးထိုကို
 ၃၄ မီး၌၍၊ ထိုမီးသည်မငြိမ်းမသေဘဲထေရုရှလင်
 မြို့၊ ဘုံမိတ်မှန်ထိုကိုထောင်ရလိမုမည်း။

၁၈

• ထေရမိသို့ ရောက်သောထာဝရဘုရား၏
 ၁ နှုတ်ကပတ်တော်ဟု မူကား- ထင်သည်ထ၍
 ထိုးထိန်းသမားထိမ်သို့သွားလော့၊ ထိုထေရတ်၌င
 စကားကိုငါကြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်ထ
 ၂ ထိုင်း- ငါသည်သွား၍၊ ထိုးထိန်းစက်နှင့်ထုတ်
 ၃ ထွက်၍သောထိုးထိန်းသမားကိုထွန်း- ထိုးမြေ
 ဖြင့်ထုတ်သောထိုးသည်၊ ထိုးထိန်းသမားထက်၌
 ထွက်မီးသောကြောင့်၊ သူသည်ထေထိုထေထောက်
 ၄ ထေထပ်၍ ရွတ်၍၊ ထခြားသော ထိုးကိုထုတ်ပြန်
 ၅ ထေ၏- ထိုထေခါထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်သည်ငစီသို့ရောက်သ၍၊ ထာဝရဘုရား
 ၆ မိန့်တော်မူသည်ကား- ဆိုအသရေထထေရ်၊
 ထိုးထိန်းသမားပြုသကဲ့သို့သင်ထိုကိုငါမပြုနိုင်
 ထသော၊ ဆိုအသရေထထေရ်၊ ထိုးမြေသည်ထိုး

ထိန်းသမား၊ ထင်၌ မြီထကဲ့သို့ ထင်ထိုသည်င
 ၇ ထင်၌မြီကြမ်း- ထကြင်ထိုင်းမိုင်ကို နှုတ်ပတ်
 • မြီဘုရားထီးခြင်းငှါငါထမိန့်တော်မူ၏- ငစမိန့်
 တော်နှင့် ဆိုင်သော ထိုထိုင်းမိုင်သည် မိမိရစ
 မြီကိုစွန့်ပြစ်လျှင်၊ ငါကြံစည်သောထေရ်ထိတ်
 ၈ ကိုငါနောင်တရမည်- ထကြင် ထိုင်း မိုင်ကို
 ၉ တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါငါထမိန့်တော်မူ၏- ထို
 ထိုင်းမိုင်သည် ငစကားကို နား မထောင်၊ င
 စွတ်မှောက်၌ ရစမြီကိုပြုလျှင်၊ သူ၏ထေရ်
 ၁၀ ထေထိုငှါ ပြုစုမည် ဟူသော စကား ၌ပါ သော
 ကျေးဇူးကိုငါနောင်တရမည်။
 ၁၁ ထေမှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
 သင်ထိုထေရ် ထေရ်ထိတ်ကိုငါရှင်ဆင်၏၊ သင်ထို
 ကိုဆန့်ကျင်ထက်ပြု၍ ငါကြံစည်၏၊ သို့ဖြစ်၍၊
 ၁၂ ထိုးသောထမ်းမှထေးထေး၊ ပြန်လာကြလော့၊
 သင်ထိုလိုက်သောထမ်းနှင့်သင်ထိုကျင့်သောထ
 ကျင့်ကိုဖြောင့်စေကြလော့ထု၊ ထုပြည်သူ၊ ထေ
 ၁၃ ရုရှလင်မြို့သားထိုစားဆင့်ဆိုလော့- သူထိုက
 လည်း၊ မှောင်လင့်စရာမရှိ၊ ငါထိုသည်ကိုယ်ထ
 ထိုသို့လိုက်မည်၊ ငါထို၌ထိုးသောမိတ်နှစ်ထိုးမိုင်
 ၁၄ မာခြင်းရှိသည်ထေထိုင်း၊ ထေးထေး၊ ပြုမည်ထု
 ဆိုကြ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၁၅ သည်ကား၊ ထိုသို့သောထေမှကိုထေထယ်သူကြား
 သူးသနည်းထု၊ သာသနာပလူထိုတွင် မေးကြ
 လော့၊ အသရေထထေထိုသို့၊ ကညာသည်ထေထွန်
 စက်ဆုတ် ရွံရှာရွတ်သော ထေမှကို ပြုလေပြီ-
 ၁၆ ထွင်ပြင်၌ မှီသောကျောက်ကိုမစွန့်၊ ထေဗန္ဓုန်
 ထောင်၏ မိုဏ်း၊ ဝှင့်ကိုထေထယ်သူစွန့်မည်နည်း၊
 ၁၇ ထခြားတပါးသောထေရ်မှမီးလာ၍ခွမ်းစသော
 ၁၈ မြစ်ရေသည်နန်းခြောက်လိမုမည်ထေး- ငါ၏
 လူထိုသည်ငကိုမေ့လျော့၍၊ ထေရည်းနှိုးသောထ
 ရာရွှေမှာနံသာပေါင်းကိုမီး၌ကြပြီး၊ ရှေးကာထ
 ၁၉ မှစ၍ လိုက်ဘူးသော ထမ်းထို၌ ထေတတ်သော
 ကြောင့်၊ ထခြားထောထမ်း၊ မြေမရှိသောထမ်း
 ၂၀ သို့လိုက်ကြပြီတကား- ထိုသို့ပြု၍ မိမိထိုပြည်
 ကိုလူမိတ်ညံရာထေရ်၊ ထေရ်ကဲ့သို့သံကြားရာ
 ၂၁ ထေရ်မြစ်စေသမြင့်၊ ထမ်း၌ရွှောက်သွားသော
 သူထေပေါင်းထိုသည်ထံသြော၍၊ မိမိထိုခေါင်းကို
 ထိုက်ကြလိမုမည်း- ငါသည်ထေရှေထေကဲ့သို့သူ
 ထိုကိုရန်သူရွှေမှာ လွှင့်စေမည်၊ ထေး ရောက်
 ထောကာထံသို့သူထိုအားစွက်နှာကိုမပြ၊ ကြော
 ကိုပြမည်။

၁၀ သူတို့ကထည်းသကြ။ သေရမိတဝေက်၌ကြ
 စည်ကြကုန်တုံး၊ ထမ်းပရေထိတ်သည် ထံရား
 အမှု၌၎င်း၊ ပညာရှိသောသူသည်အကြံပေးခြင်း၊
 အမှု၌၎င်း၊ ပရောဂ်သည် ထောပြောခြင်းအမှု
 ၌၎င်း၊ အစွမ်းပံ့ရ။ ထာကြ။ သေရမိကို လျှာနှင့်
 မှိတ်ကြကုန်တုံး၊ သုဇ္ဈကားကို နားမထောင်ဘဲ
 ရေကြကုန်တုံးထုဆိုကြ၏။

၁၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ရှုတော်
 မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှင့်ရန်အဓမ္မသောသူတို့၏ စကား

၂၀ ကိုမှတ်တော်မူပါ။- ကျေးဇူးပြုသောအထွက်၊
 အပြစ်ပေးသင့်ပါမည်ထော၊ သူတို့သည် အ
 ကျွန်ုပ်အသက်တို့တွင်းကိုတူးကြပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်
 သည် သူတို့အကျိုးအလိုငှါ လျှောက်၍၊ သူတို့
 ဗုဒ္ဓအစွတ်တော်ကို ထွဲခြင်းငှါ၊ ရွှေတော်၌ရပ်နေ

၂၁ ကြောင်းကို အောင်းပေတော်မူပါ။- ထိုကြောင့်၊
 သူတို့ကိုထားသေးသိုင်း၊ သူတို့သားသို့၊ ဈာန်ကို
 စွတ်သိပ်ခြင်းသို့၎င်း၊ အပ်တော်မူပါ။ သူတို့မိမိတို့
 သည်သားဈာန်ဆုံး၍ ရသိုင်းမဖြစ်ကြပါစေသော၊
 ထုကြီးတို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ လူတို့
 တို့သည်၊ စစ်တိုက်ပွဲ၌ ထားမြင့် ဆုံး ကြပါစေ

၂၂ သော၊- စစ်တိုက်သောရန်သူဈာန်ကိုသူတို့မြှီရာ
 တို့စွတ်စွင်းရောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သူတို့
 အိမ်သား၊ ဈာန်စေတီ တစ်ကြပါစေသော၊ အ
 ကြောင်း၊ မူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ခြင်း ငှါ
 တွင်းကိုတူးကြပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်သွားရာ ထမ်း၌

၂၃ ကျော့ကွင်းကို ဂုဏ်ထား ကြပါပြီ၊- ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ သူတို့
 ကြံစည်သမျှကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူတို့
 ကို အပြစ်မှ ထွတ်တော်မမူပါနှင့်၊ ဈာန် မှောက်
 ထောင်၌ သူတို့အပြစ်ကို ချေတော် မမူပါနှင့်၊ ရွှေ
 တော်၌ ဆုံးရှုံး ကြ ပါစေသော၊ အဓွတ် တော်
 ထွတ်သောအခါ၊ သူတို့ကိုစီရင်တော်မူပါ။

၁၉

၂၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
 သဉ်းတိုးထိန်းသမားသို့ သွား၍ ရေဘူးကိုယူ
 ပြီးလျှင်၊ အသက် ကြီးသော လူ၊ အသက် ကြီး

၂၅ သောယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးတို့နှင့်တကွ၊- ထရ
 ထိတ်တံခါးပြင်၊ ထိ နှံ့သား၊ မ ဖြင့်သို့သွား၍၊
 ငါမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ကျွေးကြော်ရမည်

၂၆ စကားလူမူကား၊- ထိုယုဒရှင်ဘုရင်ဈာန်နှင့်ယေ
 ဇုရှထင်မြီသားဈာန်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 အတိုင်း နားထောင်ကြလော့၊ အထူးထူးထူး

၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုင်းမြေအရှင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိတင်းကြား
 သောသူတိုင်းနားခါးသည်တိုင်အောင်၊ ငါထည့်
 ချီအရပ်၌ ထေးရောက်စေမည်၊- အကြောင်းစူ
 ကား၊ သူတို့သည်ကို ခွန်မြစ်ကြပြီ၊ ကိုယ်တိုင်
 မထိ၊ ထိုးထေးဈားမထိ၊ ထုရှင်ဘုရင်ဈာန်ထိ
 ထော၊ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ရွှေမှာ၊ ချီအ
 ရပ်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ချီအရပ်တို့
 တကျွန်း တနိုင်ငံ မြေ မြစ်စေ ကြပြီ၊ အပြစ်မရှိ
 သောသူတို့၏အသွေးနှင့် ချီအရပ်ကိုမြည့်စေကြ

၂၇ ပြီ၊- ငါမိန့်ရင်မမှာထား၊ ငါအလျှင်း အထိုးမရှိ
 ကောဝတ် တည်းဟူသော၊ မာထဘုရားရွှေမှာ
 မိမိသားတို့ကိုမီးရှို့၍၊ ပူဇော်ရာဝတ်ပြုခြင်းငှါ၊

၂၈ မာထဘုရားတို့ကုန်းတို့ကိုတဉ်ထုတ်ကြပြီ၊- ထို
 မြစ်၌၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို
 အရပ်ကို တောဝေအရပ်တူ၍ မခေါ်၊ ထိ နှံ့
 သား၏ မျှင်တူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်စွတ်ရာမျှင်တူ၍
 ခေါ်ရသော အမြန် ကာထ သည် ရောက်ထိန်

၂၉ မည်၊- ထုပြည်သူ၊ လောရုရှထင်မြီသားတို့ကြ
 စည်သော အကြံ အစည်ကို ချီအရပ်၌ ငါ့ဈာန်
 မည်၊ ရန်သူ၏ ထားမြင့်၎င်း၊ သတ်ခြင်း ငှါ ခွာ
 သောသူ၏လက်ဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ကို ငါဆုံးစေမည်၊
 သူတို့အသေကောင်ဈာန်ကိုထပ်၊ မိုဇီးထောင်၊
 ကင်ငှက်နှင့် တော သားရဲ ခားစရာတို့ ငါထား

၃၀ မည်၊- ချီမြို့ကိုလည်းလူတိတ်ညံ့ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ထံကို
 ကြားရာအရပ်မြစ်စေမည်၊ ထမ်း၌ရွှေသံသွေး
 သဏ္ဌသောသူတို့သည်ချီမြို့ခံရသောထေးအထိုး
 နံတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ ထုံသြော၍ ကဲ့ရဲ့သံကိုမြင်

၃၁ ကြလိမ့်မည်၊- ထတ်ခြင်း ငှါခွာကြသော ရန်သူ
 ဈာန်တို့သည် ပိုင်း၍ တပ်တည် သဖြင့်၊ ချီသူတို့
 သည်ကျည်းကြပ်လျက်နေ၍၊ ကိုယ်သားတို့အ
 သားကို ငါစားစေမည်၊ အဓွတ်၊ ခွင်းတထောင်အ
 သားကိုတယောက်စားကြလိမ့်မည်ထု မြတ်ဆို

၃၂ ပြီ၊- သင်နှင့်အတူသွားသောသူတို့ရွှေတွင်း၊

၃၃ ရေဘူးကိုခွဲယေဉ်၊- ကောင်းကင်မိုင်းမြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားက၊ နောက်တစ်ဖန်ရှင်အောင်
 ရေဘူးကိုခွဲသကဲ့သို့၊ ချီလူဈာန်အသော ချီမြို့ကို
 ငါခွဲမည်၊ တောဝေအရပ်၌သင်း၊ ပြုတ်ရာမြေ

၃၄ ထောင်အောင်သင်း၊ ပြုတ်ကြလိမ့်မည်၊- ချီအ
 ရပ်၌၎င်း၊ ချီအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ချီထိုငါပြု၍ ချီ
 မြို့ကို တောဝေ အရပ်ကဲ့သို့ မြစ်စေမည်၊- အ
 ကြင်အိမ်မိုးအပေါ်မှာအောင်းကင်တန်အမျိုးအ

ဗုဒ္ဓိဇာနည်သာပေါင်းကိုမိမြို့၍၊ အခြားတပါး
 ဆော ဘုရားရှားရှေး၊ သွန်းထောင်းရာပူဇော်
 ထကာပြု၏။ ထိုထိပ်၌သမ္ဘုတို့နှင့်တကွ ယေရုရှ
 လမ်မြို့ထိပ်ဈား၊ ယုရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်ဈား
 ထိုသည် တောဝက် အရပ်ကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို
 ထော့ထုစွာထားတော်မူ၏။

- ၁၇ ထိုအခါတောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
 စေတုတ်တော်မူရာတောဝက်အရပ်က၊ ထေရဝါဒ
 သည် ပြန်ထာ၍ မိတ်မှန်တော်တန်တိုင်း ၌ ရပ်
- ၁၈ ထွက်၊ - ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင်၊
 ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 ထော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့သား၊ ထိုသည်စကား
 ကိုနားမထောင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့လည်ပင်းကို မိုင်း
 မာစေ ထော့ကြောင့်၊ ငါမြို့၊ သမ္ဘုသော သေး
 ဖါ၏ထိုကို၊ ဤမြို့ရွာ၌သမ္ဘုတို့ အပေါ်မှာသက်
 ရောက်စေမည် ဟူ သော အမိန့်တော် ကို ထုစေ
 ပေါင်းထိုစားဆင့်ဆိုထေ၏။

၂၀

- ထိုထိုထေရဝါဒတောပြောကြောင်းကို၊ မိတ်မှန်
 တော်စူးဖြစ်သောသင်္ဃပရာယိတ်အမေရသား
- ၂ ဟိစ္စရသည်ကြားသောအခါ၊ - ယေရုဇလမ်
 ရပ်ကို မိုက်ဝုတ်၍၊ မိတ်မှန်တော်နားမှာ ဗယ်ာ
 မိန့် အထက်တံခါးဝတွင် ထိတ်ဝတ်၍ ထား၏။ -
- ၃ နတ်ခန်းနွဲ့ဟိစ္စရသည် ယေရုဇလမ်ကိုထိတ်မှထွက်
 ထော့ အခါ၊ ယေရုဇလမ်က၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဆင့်ကိုဟိစ္စရဟူ၍ မှည့်တော်မူ၊ မာဂေါမိသ
- ၄ ထိတ်ဟူ၍ မှည့်တော်မူ၏။ - ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသင့်ကား၊ ငါသည်သင့်နှင့်သင်၏အဆွေ
 ခင်ပွန်း ထို ၌၊ ဆင့်ကို ကြောက်မက် စွယ်သော
 အရာဖြစ်စေမည်၊ သူတို့သည်သည်။ သင့်မျက်
 မှောက်၌ရန်သူ ၏ ထားမြင့် ဆုံး ကြ လိမ့်မည်၊
 ထုစေပြည် တပြည်လုံး ကို ဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်
 ထက်သို့ ငါ အပ်သဖြင့်၊ သူသည် ပြည်သား ထို
 ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၍၊ ထားနှင့်သတ်
- ၅ လိမ့်မည်။ - ဤမြို့၏ အစွမ်းသတ္တိ၌သမ္ဘုကိုငင်၊
 ထုတ်ဆောင်၍ ရသမ္ဘုသော ဥဇ္ဇာကိုငင်၊ ဆည်း
 စူးသမ္ဘုသော ရတနာကို ငင်၊ ယုရှင် ဘုရင် ၏
 အဏ္ဏာတော် အထုံးနဲ့ထိုကိုငင်၊ ရန်သူထက်သို့
 ဝါ အပ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ထုရက်၍ ဗာဗု
- ထုန်မြို့ထိုထိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ - သင်ဟိစ္စရ
 နှင့်သင်၏ အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း ထိုကို

ထည်၊ ထိမ်းသွားကြလိမ့်မည်၊ သင်သည်ဗာဗု
 လုန် မြို့သို့ ရောက်ရ လိမ့်မည်၊ သင် ထော့ ပြော
 သော ဗုသားစကားကိုနားထောင်သောသင်၏အ
 ဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်သည် ထို
 မြို့၌သေ၍ သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု၊ ဟိ
 ခ္စရအားပြောဆို၏။

- ၁ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ကို သွေးဆောင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်
 ထိုက်ပါပြီ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ထက်
 အားကြီး၍ နိုင်တော်မူပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကဲ့
 ခြင်းကိုနေ့တိုင်းခံရပါ၏။ ထုတိုင်းထွက်ပြယ်ခြင်း
- ကိုပြုတတ်ကြပါ၏။ - အကျွန်ုပ်သည်တောပြော
 ထေရာရာ၌ အနိုင် အထက် ပြုခြင်း၊ ဗုဉ်း၊ ဆဲ
 ခြင်း အမှုကြောင့် အော်ဟစ်၍ ကျွေးကြော်ရပါ
 ၏၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည်အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်၊ အစည်ထွက်ပြယ်ခြင်းကိုခံ
- ရာ အကြောင်း ဖြစ်ပါ ၏။ - ထို ကြောင့်၊ ငါအညီ
 နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမကြားမပြော၊ နာမအတိ
 ကိုအမှီပြု၍ မထော့ထဲနေမည်ဟု၊ သထော့ထား
 သော်လည်း၊ ငါအမျိုးတို့၌ ချုပ်ထား၍၊ ထောင်
 သောမီးကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငန့်စံထုံး
 ၌ ဖြစ်သော့ ကြောင့်၊ အထွန် ညီးရွှေ သ မြင့်
- အောင်၍ မနေနိုင်၊ - သူဈားကဲ့သို့ ပြစ်တင်ခြင်းကို
 ကြားရ၏။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ကြောက်
 မက်စွယ်သောအကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးထိုက၊
 ထိတင်းကို ကြားပြောကြသော့၊ ငါတို့သည်တ
 ဆင့်ကြားပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ ငါ၏အနား
 မှာအစည်နေသောငါ၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့က၊
 ငါ တို့သည် သူကို နိုင်၍ အပြု၊ ထားသော မိတ်
 ပြေစေခြင်းငှါ၊ သူကိုသွေးဆောင်ကောင်း သွေး
- ဆောင် လိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ - သို့သော်လည်း၊
 ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော သူရဲကဲ့သို့
 ဘက်၌ မှီတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်၊
 ဆဲသော သူတို့သည် မနိုင်ဘဲ ထိမိ၍ ထဲကြလိမ့်
 မည်၊ အကြံ မမြောက် သော့ ကြောင့် အထွန်
 ရှက်ကြလိမ့်မည်၊ မပြေမပျောက်နိုင်သော ထာ
- ဝရရှက်ကြောက်ခြင်း မှီကြလိမ့်မည်။ - ခြောင့်
 မတ်သော သူတို့ကို နှိမ်နင်း၍၊ နှစ်ထုံး ကျောက်
 ကပ်သောကို သိမြင် တော်မူသော ကောင်း
 ကင် မိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏
 အမှုကိုရှုတော်၌ ဖွင့်ပြပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌
 အပြစ်မရှိဘဲ မိရင်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်

- ၁၈ မြင်ရပါလိမ့်မည်-ထာဝရဘုရားအား သိမြင်၊ ဆိုကြသော၊ ထာဝရဘုရားကို ခြီးမွမ်းကြသော၊ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ ထိုထက်မှ၊ ဆင်းရဲသော သူကိုကယ် နှုတ်တော်မူ သတည်း။
- ၁၉ ငါ့စွားသော နေ့ရက်သည် အမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ သော၊ ငကို ငမိမိစွားသောနေ့ရက်ထပ်ကောင်း
- ၂၀ ကြီးမက်သာကို မခံပါစေနှင့်- ငမိမိထံသို့သွား ခြင်းကိုယ်တော်သည် သားသော ကျားကို ရပါပြီ ထု သိတင်းပြောလျက်၊ င အမိမိ ထမ္မာန် ဝမ်း ခြောက် စေသော သူသည် အမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ သော၊- ထာဝရဘုရားသည် နောင်တမရ၊ ဇွတ် ဆီးတော်မူသော မြို့တို့ကိုသို့၊ ထိုသူသည် ဖြစ်ပါ စေသော၊ နံနက် အမှိုက်ခွံ ကျွေးကြော် သံကိုငင်၊ စွန်းတည့်အမှိုက်ခွံအောက်တစ်သံကိုငင် ကြားပါ
- ၂၁ စေသော၊- အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငကိုစွား စကပင်မသတ်ဘဲ၊ ငမိမိဝမ်းသည် ငါ၏သင်း ချိုင်းဖြစ်၍၊ ငကိုအစည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မည်
- ၂၂ အကြောင်းမပြုဘဲ နေပါသည့် တကား၊- ငါသည် ပူပန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရမည့် အကြောင်း နှင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက် ကိုလွန်စေရမည် အကြောင်း၊ အထယ် ကြောင့် ငကိုစွားမြင်ရပါသတည်း။

၂၁

- ၁ ဇေတကမင်းကြီးသည် မထမိသားပါ ခွဲရနှင့်၊
- ၂ ထပ် ပရောဟိတ် မာသေယသား ဇေတိ တို့ကို ယေရမိထံသို့စေလွှတ်၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေ ဗုဓ်နေဇာသည် ငါတို့ကိုစစ်တိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူကို ငါတို့ထံမှ ပြန်သွား စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အံ့ဖွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ သမျှအတိုင်း၊ ငါတို့တစ်ဖန် ပြုတော်မူမည် အ ကြောင်း၊ ငါတို့အတွက် ထာဝရဘုရားကိုတောင်း ပန်ပါလော့ထု မိန့်တော်မူသော အခါ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ် ကပတ် တော် သည် ယေရမိ သို့
- ၃ ရောက်လာ၍၊- ယေရမိက၊ သင်တို့သည် ဇေတိ
- ၄ မင်းကြီးအား ပြန်ပြောရမည်မှာ၊- ဣသရေထ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့၏ မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲနေသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ ခါးစွဲအမျိုးသားတို့ကို စစ် တိုက်လျက်၊ သင်တို့စွဲကိုင်သောထက်နက်ဈား ကို ငါထွေစေမည်၊ ထိုသူတို့ကို မြို့ထဲ၌ ငါစည်းဝေး
- ၅ စေမည်- ငကိုယ် ထိုင် ထည်း၊ အတ္တန် ပြင်း စွာ

- ထွတ်သော အရှက်အမြိန်အားကြီး၍၊ ဆင့်သော ထက်၊ ထန်စွမ်းသော ထက်ရုံးနှင့် ထန်ထိုကို
- ၆ ထိုက်မပြီး- ဤမြို့၌ နေသော ထာဝရဘုရားကို ငါသည် ဂါတ်ခတ်၍၊ ပြင်းစွာသော ကာထ
- ၇ နာမြင့်သော ကြွယ်ဝမည်- ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ထံမှ နာသော၊ ထား ထေး၊ စွတ်သိပ် ခြင်း ထေး နှင့် လွှတ်၍၊ ထွန် ကြင်းသော မြို့သား တည်း၊ ထိုသော ထူးရှင် ဘုရင်ဇေတကမင်းမှစ၍ သူ၏ကျွန်ဈား၊ သူ၏ထူဈား ထိုကို၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုဓ်နေဇာအမိမိ ထောရန်သူဈား၊ သတ်ခွင့်သောသူဈားထက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သနားခြင်းကရုဏာမရှိ၊ မနိမတ်၊ မနှစ်မြို့ဘဲ၊ ထားနှင့်ကွပ်ရှက်လိမ့် မည်ထုဆင့်ဆိုသော်။
- ၈ ထာဝရဘုရားကထည်း၊ ထင်သည် ဤထူဈား တို့အား ဆင့်ဆိုရသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့် တော်ဟူမူကား၊ အသတ်ရှင်ရာထမ်း၊ ဆရာ
- ၉ ထမ်းတို့ကို သင်ထိုရွှေမှာ ငါ့စွင့်ထား၏- ဤမြို့ ထဲမှာ နေသော သူသည် ထားထေး၊ စွတ်သိပ် ခြင်းထေး၊ နာခြင်းထေးဖြင့် သေလိမ့်မည်- မြို့ပြင် သို့ထွက်၍၊ မြို့ပြင်မှာ ထပ်စွဲလျက် နေသော ခါ ထဲထူတို့ထက်သို့ ဝင်စားသောသူသတ္တိအသတ် ချမ်းသာ၍၊ ထုလူရသော ဥစ္စာကိုသို့ ကိုယ်အ
- ၁၀ သက်ကိုရလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ဤမြို့ကို ကျွေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်း ငှါ ငါသည် မှတ်စွာ ထားသည် ဖြစ်၍၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ထက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူ သည် မီးရှို့လိမ့်မည်။
- ၁၁ ထူးရှင်ဘုရင် အမျိုးကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူသော စကားတော်ကို နား
- ၁၂ ထောင်ကြသော- ထိုဂါမိမင်းကြီးအမျိုးသား ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မဆိုင်းမထင်၊ တရားသဖြင့် ဖိရင်ကြသော ထုလူခြင်းခံရသော သူကိုလည်း ဆဲသောသူ၏ထက်မှကယ် နှုတ်ကြ သော- သို့မဟုတ်၊ သင်တို့ပြုသောရ ချစ်မိအပြစ် ကြောင့်၊ ငမိမိက သည်မီးကိုထိုး၍၊ အထက်
- ၁၃ သူမျှမသတ်နိုင်သော ထောင်လိမ့်မည်- ထာ ဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထိုမြို့၌ နေ သောသူ၊ ထိုလွှင်ပြင်၌ မြို့သောကျောက်၊ ထင်တ စက်၌ ငါနေ၏၊ ထင်ထိုက၊ ငါတို့ကို အထက်ထူ စစ်တိုက်နိုင်မည်၊ ငါတို့ချောထဲထိုအထက် ထူရင်၌ စည်း၍၊ ထိုအထက် ထောင်လိမ့်မည်-

၈၇ ထင်ထို အကျင့်နှင့် ထိုက်ထောင်ထောင် အပြစ်
 မါ၏ကိုငါပေးမည်။ ထင်ထိုတောကိုငါ မြို့သော
 မီးသည်။ ပတ်ထည်၌ ခြံ သမ္ဘာ သော အရာ ထိုကို
 ထောင်လိမ့်မည်ထိုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂

- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား။ ထင်
 ထည် ထုစွင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့ သွား၍ ဆင့်
 ၂ ဆိုရမည်မှာ- မါမိမင်းကြီး၏ ဂုဏ်ပတ္တင်ပေါ်
 မှာ ထိုင်သောထုစွင်ဘုရင်၊ ထင်ကိုယ်ထိုင်မှစ
 ၅ ခု ထင်၏ ကျွန် ချားနှင့်၊ ချီမြို့ တံခါး၊ ထိုမြို့ဝင်
 ထောထင်၏ထုစွင်သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
 ၆ ပတ်တော်ကို နားထောင် ကြလေအံ့- ထာဝရ
 ထုစွင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားသဖြင့်မီရင်
 ၇ ခု ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ကြလေအံ့၊ ထုထုခြင်း
 ခံရသောထုကို ဩဇာသောသု၏ထက်မှကယ်
 ၈ နှုတ်ကြလေအံ့၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သောသူ၊ မိသမၤ
 သောသူ၊ စုစည်းမှုကို မထရားသဖြင့်မပြု၊ မ
 ၉ ဩဇာသောထုနှင့်၊ အပြစ်မရှိသောသူထိုက်ချီစ
 ၁၀ ရပ်၌ မကွပ် နှုတ် ကြနှင့်- အကြောင်း မူကား၊
 ထင်ထိုသည် ချီ ပညတ်တော်မူတိုင်း၊ အစွန်ပြု
 ၁၁ လျှင်၊ မါမိမင်းကြီး၏ ဂုဏ်ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်
 သောရထားမီး၊ မြင်းမီးရှင်ဘုရင်ထိုသည်ကျွန်
 ၁၂ ချား၊ နိုင်ငံတော်သားချားနှင့်တကွ၊ ချီနန်းတော်
 ၁၃ တံခါး ချားကို ထွက်ဝင် ရကြ လိမ့်မည်- သို့
 မထုတ်၊ ထင် ထို ထည် ချီအမိန့်တော်ကို နားမ
 ၁၄ ထောင်ထဲနေလျှင်၊ ချီနန်းတော်သည်လူမိတ်ညံ
 သောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ထု၊ ငါ ထာဝရဘုရား
 ၁၅ ထည်ကိုယ်ကိုယ်ထိုင်တည်၍မိန့်တော်မူ၏-
 ၁၆ ထုစွင်ဘုရင်၏ နန်းတော်ကို ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ထင်သည် ငါ၌ ဂီလမ် အရပ်
 ၁၇ ကဲ့သို့ငှင်၊ ထေမနုန်တောင် ထိပ် ကဲ့သို့ ငှင် ဖြစ်
 ၁၈ အော်သည်။ အကယ်စင်စစ်ငါသည်ထင်ကိုလူမ
 ၁၉ နေသောမြို့ကဲ့သို့တောဖြစ်စေမည်- ထင်ကို နှုတ်
 ၂၀ စီးစေခြင်းငှါ၊ ထားနှင့်ဝတ်မိပါသော သူထိုကို
 ၂၁ ငါရှင်ဆင်သဖြင့်၊ သူထိုသည်သင်၌ အမြတ်ဆုံး
 ၂၂ သောအာရုံပင်ထိုကို စုတ်ထွင်း၍မီးထဲသို့ ချ
 ၂၃ ထိုက်ကြလိမ့်မည်- ထုစုစု၊ ချီထိုသည်ချီမြို့
 ၂၄ အနားမှာ ရှောက် သွား ထွက်၊ ထာဝရဘုရား
 ၂၅ ထည်ချီမြို့ကြီးကိုအထွတ်ကြောင့် ချီသို့ပြတော်
 ၂၆ မူသနည်းထု၊ တထောက်ကိုတယောက်ပေးကြ
 ၂၇ ထည်မြို့သော်- ချီမြို့သားထိုသည်မိမိထိုဘုရား
 ၂၈ ထင် ထာဝရဘုရား ၏ပရိညည်ကို နှုတ်မြှင့်၍၊

- အခြားတပါးသောဘုရားထိုကိုဝတ်ပြု ကိုးကွယ်
 ကြသောကြောင့်၊ ချီသို့ ပြတော်မူသည်ထု မြန်
 ပြောကြလိမ့်မည်။
- ၈၈ သောသောသူအတွက် ငိုကျွေး ဖြည့်တမ်းခြင်း
 ကို မပြုကြနှင့်၊ အခြားတပါးသို့ သွားသော သူ
 အတွက် ငိုကျွေး ခြင်းကို ပြုကြလေအံ့၊ သူသည်
 ၈၉ နောက်တဝန် ပြန်၍ မထာရ၊ မိမိ ခွေးရွာရာ
 ၉၀ ရွာကိုမမြင်ရ- စမည်တော်မူသောမြို့မင်းကြီး
 အရာ၌ မိုးခဲ၍၊ ချီမြို့မှ ထွက်သွားသော ထုစွင်
 ၉၁ ဘုရင်ယောမြို့မင်းကြီး ၏ သားရှုတ္တုကိုရည်
 မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊
 ၉၂ ထို မင်းသည် နောက်တဝန် ချီမြို့သို့ ပြန်၍
 ၉၃ မထာရ- ရန်သူ ထို ထိမ်း သွားရာ မြည်၌ ပင်
 သေရလိမ့်မည်၊ ချီမြို့ကို နောက် တဝန် မ
 မြင်ရ။
- ၉၄ မ ထရားသော အမှုအားဖြင့် မိမိ ထိမ်းကိုငှင်၊
 အစွဲပြု၍ အထက်ခန်းထိုကိုငှင်ဆောက်သော
 ၉၅ သူ၊ ထိမ်းကို ချင်ကို အစပေးသော စေခံ၊ အ
 ထုပ်ထုပ်သည်အတွက် ဆုမရသောသူသည် အ
 ၉၆ မင်္ဂလာ မှီ၏- ကြီးသော တိမ်၊ ကျယ်သော အ
 ထက်ခန်းထိုကို ငါဆောက်မည်ထု ဆိုလျက်၊ ပြ
 ၉၇ တင်းပေါက်ကိုဖောက်၍၊ အာရုံ သစ်သားနှင့်
 မိုး ပြ၊ ချ၊ ထင်း သပတာ၊ နှင့် ချယ် ထွယ် ပြတ
 ၉၈ ကား- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊
 သင်သည် အာရုံ သစ်သား၏ ဂုဏ်ကို ကိုးစား
 ၉၉ သောကြောင့် မိုးခဲရမည်လော၊ သင်၏အစသည်
 ၁၀၀ ရွာစားသောက်ရသည့်မထုတ်လော၊ တရားသ
 ဖြင့်မီရင်ဆုံးဖြတ်သည်မထုတ်လောထိုသို့ပြု၍
 ၁၀၁ ကောင်းစားခြင်းမှီ၏- သူသည်ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်
 သောသူထို အမှုကို စောင့်၍ တရားသဖြင့် မီရင်
 ၁၀၂ ၏၊ ထိုသို့ ပြု၍ ကောင်း စား ခြင်း မှီ၏၊ ငကို သိ
 ၁၀၃ သော အကျိုး မထုတ်လော- သင်၏ မှက် မိနှင့်
 သင်၏နှစ်ထုံးမူကား၊ သောထထွန်ကျွန်းခြင်း၊ အ
 ၁၀၄ ဖြစ်မရှိသောသူကိုသတ်ခြင်း၊ ဩဇာသောမြို့ဝင်
 ခြင်းမှတစ်ပါး၊ အထယ် အမှုကို မမှတ်တတ်-
 ၁၀၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထုစွင်ဘုရင်
 ယောမြို့ မင်းကြီး၏ သား ယောယကိမ်ကိုရည်
 ၁၀၆ မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသောသော
 အခါ ထုစွင်သို့က၊ ဩဇာအစကို၊ ဩဇာနှစ်
 ၁၀၇ မဟုတ်မငိုကျွေးရကြ၊ သူ၏အတွက်ထင်၊ ဩဇာ
 ထင်၊ ဩဇာအရှင်မစ်ဘုန်းဟု၍ မပြည်တမ်းရ
 ၁၀၈ ကြ- သေရရှာထင်မြို့ပြင်သို့ဆွဲသွား၍ ပြစ်ထား

သမြင့်၊ မြို့ကိုသင်းပြုတ်သကဲ့သို့ထိုမင်းကိုသင်း
ပြုတ်ရထိုမည်။

- ၂၀ ထေဗန္ဓန် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ကျွေးကြောင်
ထေဗန္ဓန်ဗာရှန်ပြည်၌တော်တော်စပ်စပ်ထေဗန္ဓန်
အရပ်မှာ အထိကို ထွင့်ထေဗန္ဓန်၊ အကြောင်းစု
ကား၊ သင်္ကမိတ်ဆွေ အပေါင်းထိုသည် ဂွတ်မီး
- ၂၁ မြင်းသို့ ရောက် ကြပြီ။- ထင်သည် ကောင်းစား
ထော အခါ ငါ သ တိ ပေး၏။ သင်က၊ ငါ နားမ
ထောင်ထု ပြန်ပြော၏။ ထင်သော အရွယ်မှစ၍
- ၂၂ အကားကို နားမထောင်ဘဲ နေပြီ မှီ၏။- သင့်ကို
ကျွေးစွေးသောသူအပေါင်းထိုကို ထေသည်စား
ထိမ့်မည်။ သင်၏မိတ်ဆွေထိုကို ရန်သူ ထိုသည်
ထိမ်းသွားကြ ထိမ့်မည်။ ထို အခါ သင်သည်
ထိုထိ ပြုသမျှသော ရုစိုက် ထိုကြောင့်၊ အမှန်
- ၂၃ ရှုတ်ကြောက်၍ မိတ်ဖွတ်ခြင်း မှီထိမ့်မည်။- အာ
ရန်ပင်ထို၌ အသိုက် ထုပ်တတ်သော ထေဗန္ဓန်
ထောင်သား၊ သား၊ ဂွား၊ မြင်း၊ ဝေဝေနာကို မိမ့်ခံရသ
ကဲ့သို့၊ သင်သည် နာကြင်ခြင်း ဝေဝေနာကိုခံရသော
အခါ၊ အထယ်မှထောက် သနားစွယ် ဖြစ်ထိမ့်
မည်ကား။
- ၂၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထုရှင်
ထုရင်သောယကိမ်မင်း၊ ကြီး၏သားခေါ်မိသည်၊
ငယ်တော်ထက်၌ ပါသော ထံမိတ် ထက်စွပ် မှန်
တော်ထည်။ ငါအသက်ရှင်သည်အထိ၊ သင့်
- ၂၅ ထိုငါပတ်ပြစ်မည်။- သင့်အသက်ကို သတ်ခွင့်
ထောသူ၊ သင် အထွန် ကြောက်သောသူ တည်း။
ထူသော ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာမင်း
- ၂၆ ဖုတ်ခါတစ်ထုထိုထက်သို့ငါအပ်မည်။- သင့်ကို
ငင်းသင့်ကိုစွားမြင်သောသင်၏အမိကိုငင်း၊ စွေး
စွားရာစွာနမထုတ်သောပြည်သို့ငါ နှင်ထုတ်သ
မြင့်၊ ထိုပြည်၌ သင်ထိုသည်သေကြ ထိမ့်မည်။-
၂၇ ပြန်ထိုသောပြည်သို့နောက်တန်ပြန်၍ မထာရ
- ၂၈ ကြီး၊ ချီမင်းသားခေါ်မိသည်မိသေ စွယ်မထုတ်၊
ထို့၊ ဝဲသော ရုပ်တု ဖြစ်သထော၊ အထယ်သူမှ
မနှစ်ထက်သော တန်ဆာဖြစ်သထော၊ သူနှင့်တ
ကွထူ၏သား၊ မြေးထိုကို နှင်ထုတ်၍၊ သူထိုမထိ
ထူးသော ပြည်၌ အထယ် ကြောင့်စုပြစ်ရ သ
- ၂၉ နည်း။- ထိုမြေကြီး၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ ထာဝရ
၃၀ ထုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင် ထေဗန္ဓန်- ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ချီမင်း၊ ကိုသား
မမြီသောထု ယု၍ ငင်း၊ ထသတ် ထုံး မ ကောင်း
စားသောထုယု၍ ငင်း ရေးစွတ်ထေဗန္ဓန်၊ သူ၏သား

မြေး၊ တန် ထထောထံ ရှု ဝါပိမ် စေးကြီး၏ ရာဇ
ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောအစွန်၌၊ ထုပြည်
ကိုမိုးခံရသောအစွန်မှမြီရ။

၂၃

- ၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထေဗန္ဓန်
ကျွတ်စားသောထိုးထိုကိုရှုတ်မီး၍၊ အရပ်ရပ်
ထိုကွဲပြားသောထိုးထိန်းထိုသည် အစပ်ထာ
မြီကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ အထရေထအမျိုး၏တုရား
သခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏
ထုထိုကို ကျွေး၊ စွေးရသော ထိုးထိန်းထို အစုမှာ
သင်ထိုသည် ငါ၏ထိုးစုကိုမကြည့်စွ၊ မပြုစု၊ အ
ရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှင်ထုတ် သောကြောင့်၊
သင်ထိုပြုသောစုခမိုက်အပြစ်ကို သင်ထိုအပေါ်
မှာငါသက်ရောက်စေမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
- ၂ တော်မူ၏။- တန်မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါ၏
ထိုးစုကိုငါ နှင်ထုတ်သောပြည်၌သစ္စာထို၌ထွန်
ကြွင်းသောထိုးထိုကိုငါစုဝေး၍ နေရင်းထိုးမြီထို
တန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူထိုသဗ္ဗိတဗ္ဗိတား
- ၃ စွား၍စွားပြားကြထိမ့်မည်။- သူထိုကိုကျွေးစွေး
သောထိုးထိန်းထိုကိုသူထိုအပေါ်မှာငါခန့်ထား
သမြင့်၊ သူထိုသည်နောက်တန်ကြောက်ခြင်း၊
ထိတ်ထန်ခြင်းမရှိရကြ၊ ဆုစွမ်းထိုသည်၊ စစ်
ရကြထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၄ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား၊ ထန်
ရှင်သောအညွန့်ကိုဝါပိမ်အမိငါပတ်စေထည်
အထိ၊ ညာထံကောင်းသော ရှင်ဘုရင် တဦး
ထပ်မိုးစံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာထရားအ မြင့်မြေနှင့်
မတ်စွာစီရင်ရာကာထထည် ရောက်ထိမ့်မည်။-
၅ ထိုမင်း၊ ထက်ထက်၌ ထူး ပြည်သည် ထက်ထက်
မြင်း ထို ရောက်၍၊ အထရေထပြည်ထည်း မြစ်
ဝပ်စွာနေရထိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်ထေထောဝါ
- ၆ အေးကန္တယူသော ထွဲနားမှထိမ့်သထည်။- ထို
မြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အ
ထရေထအမျိုးသားထိုကို အေရုတ္တုပြည်မှ ရှုတ်
ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အထက် ရှင်တော်မူ
- ၇ ထည် ယု၍ မထိန် ဆိုထုံး- အထရေထ အမျိုး
သား အစည် အဆတ်ထိုကို မြှောက် ပြည်မှစ၍၊
နှင် ထုတ် သူးသော ပြည်၌သစ္စာထိုမှ မိုဆောင်
သော ထာဝရဘုရား အထက် ရှင်တော် မူသည့်
ထု၍ကျိန် ဆိုရသောကာထထည် နောက်တန်
ရောက်ထိမ့်မည်။ သူထိုသည် နေရင်းမြည်၌ အ
ခန့်နေရကြထိမ့်မည်။

ပရောဓတ် နှာ နှင့် ဆိုင် သော ကော သူမ
 ကာ၊ ထာဝရဘုရားကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော
 ထော၊ ထောကြောင့်၎င်း ငမိတ်ဂုဏ်ထွက်၍ င
 အမျိုး၌ ယဇ္ဇာ ထိုသည် ထုတ်၍၊ ကြမ်း၊ ထပ်မူ
 ထောထွန် ချစ်ရည် နှိုင်းသောသူကဲ့သို့ ငါမြင်
 ၈၈ စီး- အကြောင်းမူကား၊ မတရားသောမေ့ရန်၌ မှီ
 ဝဲသောသူထိုသည် တပြည်လုံး၌ အနှံ့အပြား၌
 ကြမ်းထိုသူထိုကြောင့်တပြည်လုံး မြည်တမ်းရ
 စီး၊ ထော၌ ကျက်စားရာ အရပ် ထိုသည် သွေ
 ခြောက်ကြမ်း၊ ပြည်ထားဈား၊ ထိုက်သောမင်း
 ထည်မမြောင့်၊ သူထိုအစွမ်း၊ ထက်ထည် တရား
 ၈၉ ထက်၌ မရေတတ်- ပရောဓတ်နှင့် သစ် ပရော
 ထိတ် နှစ်ပါးထိုသည် ဘုရားကို မမိမသေပြုကြ
 ပြီး၊ ငမိတ်ပင် ထုထွ်သော အစွမ်းအမှုကို ငါ
 ၉၀ ရွှေ ပြီထု၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူ စီး- ထို
 ကြောင့်၊ သူထိုထွားသောထမ်းသည်မှောင်မိုက်
 နှိုင်းတတ်သောထမ်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူထိုသည်
 ထွန်းထိုး၊ မြင်း၊ ကို ခံရ၍ ထဲကြ လိမ့်မည်၊ အ
 ကြောင်း၊ မူကား၊ သူ ထိုသည် ဆုစွဲ မြင်း၊ ကို ခံရ
 ထောကာထ၌ သူထို အပေါ်မှာ ထေး၊ ဥပါတ်ကို
 ထင့်ရောက်စေမည်ထု၊ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်
 ၉၁ မူစီး- ဤမာရိပြည်သား၊ ပရောဓတ် တို့၌လည်း။
 မိုက်သောသံသောကို ငါမြင်ပြီ၊ သူထိုသည် ဗာ
 ထာဘုရားကိုစွဲ၍ ပရောဓတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏ထု
 ဣထရေထ အမျိုး၊ ထား၊ ထိုကို မှားယွင်း၊ အကြ
 ၉၂ ပြီး- ထေရုရှထင်မြီထားပရောဓတ်တို့၌လည်း။
 စက်ဆုတ် နှံ့ရှာ နှံ့ထံသောသံသောကို ငါမြင်ပြီ၊
 သူထိုသည် မတရားသော မေ့ရန်၌မှီလျက်၊ ရ
 ထာ ကိုထည်း၊ ထုံးထွက်၊ အစွဲ ပြု သော သူ ထို
 ထို အားပေး တတ်သဖြင့်၊ အ ထယ်သူမှာ မိမိပြု
 ထောအစွမ်းအမှုကိုမစွန့်၊ ထိုသူ၌သမ္မာထိုသည်
 ဝါ၌ သောရံ မြီထား၊ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထေရု ရှထင်မြီ
 ထားထိုသည်ဂေါမောရမြီထားကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ
 ၉၃ စီး- ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင်သာ
 ဝရဘုရားသည် ပရောဓတ်တို့ အမှု၌ မိန့်တော်မူ
 ထည်ကား၊ သူထိုကိုဂေါနနှင့် ငါကြွေးမည်သေး
 ဝါးကိုထည်း သောကံ စေမည်၊ ထေရုရှထင် မြီ
 ထားပရောဓတ် တို့သည် မူထစမြစ်ဖြစ်၍၊ အ
 စွမ်းအမှုသည်တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားလေပြီ၊
 ၉၄ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူသည့်ထား၊ ပရောဓတ်ပြု၍ သင်ထို
 ထောထောထက်ထောထောထိုက်စကားကိုနားမ

ထောင်ကြံနှင့်သူထိုသည်သင်ထိုအားအစွမ်း
 ၉၅ နှီး၊ ထောတတ် ကြမ်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
 တော်ထွက်သို့မထိုက်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 ခုပါရုံကိုမြင်သည်အထိ၊ ထောပြောတတ်ကြ
 ၉၆ စီး- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမထီစွဲ
 မြင်ပြုသောသူထိုအား၊ သင်ထိုသင်ပြုငြိမ်ဝပ်ခြင်း၊
 မှီကြလိမ့်မည်ထု ထောတတ် ကြမ်း၊ မိမိထို မိတ်
 နှစ်ထုံး၊ မိုင်းမာခြင်း၊ ထောထိုထိုက်သောသူထို
 အား၊ သင်ထိုသည် ထေးဥပါတ်နှင့် မထွေရကြ
 ၉၇ ထု ထောတတ် ကြမ်း- ထိုသူထိုထွင် အထယ်
 ထုသည် ထာဝရ ဘုရား နှင့် ထိုင်ပင်ဘတ် ပြုထ
 နှိုး၊ အထယ်သူသည်အမှုတော်ကိုကြား၊ မြင်ထ
 နည်း၊ အထယ်သူသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနား
 ၉၈ ထောင်၍ ကြားသနည်း- ထာဝရဘုရား၏ထေ
 ထွေတော်သည်ပူသောအမှိန်နှင့်ထွက်စီး၊ မြင်း
 ရွာသောထေထွေ မြင်၍၊ မတရားသော သူထို
 ၉၉ ခေါင်းပေါ်မှာမြင်းရွာထိုက်လိမ့်မည်- ထာဝရ
 ဘုရားသည်ထက်ထက်၍၊ အကြံအစည်တော်
 ကိုပြည့်စုံစေတော်မူမှီ အဓိကတော်မပြိမ်းရ၊
 နောက်ကာထ၌ သင်ထိုသည် ရှင်းထင်းရွာ နား
 ၁၀၀ ထည် ကြလိမ့်မည်- ငါမစေထွတ်ထိုပရော
 ဓတ်တို့သည် ပြေး ကြပြီ၊ ငါမမှားထားသံသုထို
 ထည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ထောပြောကြပြီ-
 ၁၀၁ ထိုသူထိုသည် ငါနှင့် ထိုင်ပင်ထက် ပြုလျှင်၊ င
 ကောကိုငါ၏လူမျိုးအားထင့်ဆို၍၊ ငါ၏လူမျိုး
 ကို မတရားသောလမ်းမှ၎င်း၊ မကောင်းသောအ
 ထွင့်စေထွေ၎င်းထွဲထွားအကြံပြီ၊
 ၁၀၂ ငါသည် နီးသော အရပ်၌ သာ ဘုရား မြစ်ထ
 ထော၊ ဝေးသောအရပ်၌ထည်းဘုရားမြစ်သဠိ
 မထုတ်ထောထု၊ ထာဝရဘုရားမေးတော်မူစီး-
 ၁၀၃ ငါမမြင်စေခြင်းငှါ အထယ်သူသည် မထင်ရှား
 သောအရပ်၌ပုန်းရှောင်၍နေနိုင်သနည်းထု၊ ထာ
 ဝရဘုရား မေးတော်မူ စီး၊ ငါသည် ကောင်းကင်
 မြေကြီးကို နှံ့ပြားသဠိမထုတ်ထောထု၊ ထာဝရ
 ၁၀၄ ဘုရားမေးတော်မူစီး- ငါသည်ထိပ်မက်မြင်ပြီ၊
 ထိပ်မက်မြင်ပြီထု၊ နားမကိုအမှီပြု၍၊ ရသာမြင့်
 ထောပြောသော ပရောဓတ်တို့၏ စကားကို ငါ
 ၁၀၅ ကြားပြီ- ထိုပရောဓတ်တို့သည်အထယ်မှာကာ
 ထပတ်ထုံး၊ ဤသို့ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း၊ သူ
 ထိုသည်ရသာစကားကို ထောပြောတတ်ကြမ်း၊
 ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံးထွဏ်းသည်အထိ၊ ထော
 ၁၀၆ ပြော တတ်ကြမ်း- ထိုထေး ထို ထည် မာထ

ကြောင့်ငနာမကိုမေ့လျော့သကဲ့သို့၊ သူတို့သည်
 အိမ်နီးချင်း၊ တယောက် ကို တယောက် ပြော
 တတ်သောအိမ်မက်များ၊ အားဖြင့်၊ ငါ၏လူမျိုး
 သည် ငနာမကို မေ့လျော့စေမည်ဟု အကြံပြုကြ
 ၂၀ သည်တကား- အိမ်မက်မြင်သော ပရောဖက်
 သည် အိမ်မက်စကားကိုပြောပါလေစေ၊ ငါ၏
 နှုတ်ကပတ် တော်ကို ခံရသောသူသည် နှုတ်က
 ပတ်စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာ ဟောပြောပါ
 လေစေ၊ အဖွင်းသည်စပါးနှင့်အတတ်သို့ဆိုင်
 ၂၆ သနည်းဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ငါ၏
 နှုတ်ကပတ်တော်သည်မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျောက်ကို
 ယူခြေသော သံတူ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည် မထုတ်
 ၃၀ ယောဟု၊ ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏- ထို့ဖြစ်
 ၍၊ ငစကားတော်ကိုအိမ်နီးချင်းတယောက်မှတ
 ယောက်မှီးသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည်ဆန့်
 ကျင်တက်ပြုမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၃၀ ၏- မိမိတို့အလိုအလျောက် ဟောပြော လျှက်
 နှင့် အမိန့်တော် မှီသည် ယူ ဆိုသော ပရောဖက်
 တို့ကိုငါသည်ဆန့်ကျင်တက်ပြုမည်ဟု၊ ထာဝရ
 ၃၂ ဘုရား မိန့်တော်မူ ၏- မှားသော အိမ်မက်ကို
 ဟောပြော၍၊ ဗုဒ္ဓာစကားနှင့်အညွှန်းနှိုးစကား
 အားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးကိုမှားယွင်းစေသောပရော
 ဖက်တို့ကိုငါသည်ဆန့်ကျင်တက်ပြုမည်။ သူတို့
 ကိုငါမေ့လျော့၊ မမှားသောသောကြောင့်၊ ဤလူ
 မျိုးသည် ကျေးဇူးမရှိ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။
 ၃၃ ဤလူမျိုးတွင်ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရောဖက်
 ဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပရောဖက်ဖြစ်စေ၊ တစုံတယောက်
 က၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗျာဓိတော် အတတ်သို့
 နည်းဟု သင့်ကို မေးလျှင်၊ ပြန်ပြောရမည်မှာ၊
 သင်တို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဓိတော် ဟူမူကား၊
 သင်တို့ကို ငါစွန့်ခြင်းမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၃၄ တော်မူ၏- ထာဝရဘုရား၏ဗျာဓိတော်မှီသည်
 ယူပြောဆိုသောပရောဖက်၊ ယဇ်ပရောဖက်၊
 ပြည်သူ ပြည်သားကို၎င်း၊ ထိုသူ၏ အိမ်သူအိမ်
 ၃၅ သားတို့ကို၎င်း၊ ငါသည် ဖါထံ ပေးမည်- သင်
 တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည်အတတ်သို့ပြန်ပြော
 တော်မူသနည်းဟူ၍၎င်း၊ အတတ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်းဟူ၍၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း
 ၃၆ တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းရမည်- ထာ
 ဝရဘုရား၏ ဗျာဓိတော် မှီသည်ဟူ၍ နောက်
 တဖန်မဆိုရ၊ လူတိုင်းမိမိစကားမှတပါးအခြား

သောဗျာဓိတော် မရှိရ၊ အကြောင်း မူကား
 သင်တို့သည် အတတ်နှင့် တော် မူသော ဘုရား
 ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသောကောင်းကင်
 မိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို
 ၃၇ ဖျက်ကြပြီ- ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားအ
 တတ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်း၊ ထာဝရဘုရား
 သည်အတတ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟု၊ ပရော
 ၃၈ ဖက်ကို မေးလျှင်- သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ ဗျာဓိတော်ယူ ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏
 ဗျာဓိတော်မှီသည်ဟု မဆိုရမည်အကြောင်း၊
 ငါ ပညတ် သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရ
 ဘုရား၏ ဗျာဓိတော် မှီသည်ဟူသော စကား
 ၃၉ ကိုသုံးကြသောကြောင့်- ငါသည်သင်တို့ကို၎င်း၊
 သင်တို့ နှင့်-တိုးတေးတိုးအား ငါ ပေးသော မြို့ကို
 ၎င်း၊ ငယ်မှစကုန်အစင်ကျုံး၍ဖြစ်လိုက်မည်-
 ၄၀ အစဉ်အမြဲမေ့လျော့နိုင်သောထာဝရကဲ့သို့ဖြစ်
 နှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့ အပေါ်မှာ ထက်
 ရောက်စေမည်။

၂၄

၀ ထာဝရဘုရား ပြတော် မူသော ဇူပါရုံ တူမူ
 ကား၊ ဗာဗုလုံနှင့်ဘုရင်နေဗုခင်နေဇာလည်
 ယုရှင်ဘုရင်ယောယက်မိသားယေခေါ်မိမင်း၊
 အစရှိသောယုဗုမုတ်များ၊ ထက်သမား၊ ပန်း
 ဝဲသမားများတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့ဗာဗုလုံမြို့
 ထို့ သိမ်းသွား သော နောက်၊ ထာဝရ ဘုရား ၏
 စိတ်မှန်တော် ရှေ့၌ ထားသော သင်္ဘော သမန်း
 သီး ကောင်း နှစ် လုံး သည် ထင် ရှား လေ ၏-
 ၂ ကောင်းတလုံး၌ကား၊ အစိုးမှည့်သောသင်္ဘော
 သမန်းသီးကဲ့သို့ အလွန်ကောင်းသောသင်္ဘော
 သမန်းသီးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏၊ တလုံး၌ကား၊ မ
 စားနိုင်သော အလွန် ညံ့သော သင်္ဘောသမန်း
 ၃ သီးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏- ထာဝရဘုရားကတည်း၊
 ယေရမိ၊ သင်သည်အတတ်အရာကိုမြင်သနည်း၊
 ယုဗေတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသ
 မန်းသီးကို မြင်ပါ ၏၊ ကောင်းသော သင်္ဘောသ
 မန်းသီး သည် အလွန် ကောင်း ပါ ၏၊ ညံ့သော
 သင်္ဘောသမန်းသီးသည်မစားနိုင်သောအလွန်
 ညံ့ပါသည်ဟုပြန်လျှောက်၏။
 ၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သတို့
 ငမိသို့ရောက်သော၍၊ အသေရသမျှ၊ ၏ဘုရား
 ၅ သခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား- ဤ

အရပ်မှခါထဲပြည်သို့ဝါစေထွတ်၍သိမ်းသွား
 ခြင်းကိုခံရသော ထူးထူးမျိုးသားတို့သည်၊ ဤ
 ကောင်းသော သင်္ဘောသင်္ခန်းသီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
 • ထည်ယူငါဝန်ခံမည်၊-သူတို့၌ကျော၊ ဂူ၊ ပြုမည်ထု
 ငါကြံစည်၍၊ ဤပြည်သို့တဝန်ဆောင်ခဲ့ဦးမည်၊
 • နောက်တဝန်မပြုမတော်ဘဲ တည်ဆောက်မည်၊
 • မနှုတ်မပယ်ဘဲ မိုက်ထားမည်၊- ငါသည် ထာ
 ဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့သိ နိုင်သော
 မိတ်နှစ်လုံးကို ငါပေးမည်၊ သူတို့သည် ငါ၏ ထု
 ဖြစ်ကြ၍၊ ငါသည်လည်း၊ သူတို့၏ဘုရားသခင်
 ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထေသို့ မိတ်နှစ်လုံး ထကြွင်းခဲ့
 • နှင့်ပြန်ထာကြလိမ့်မည်၊- မစားနိုင်သော အ
 ထွန်ဥဿာသင်္ဘောသင်္ခန်းသီးကဲ့သို့၊ ငါသည်
 ထူးရှင်ဘုရင်ဇေရုဗိရှင်၊ ဗူးတော်၊ ဘီတော်၊
 ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသောလေ့ရှင်ထင် မြို့သား၊
 အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသောထူးမျိုးသားတို့ကိုဖြစ်စေ
 • မည်၊- သူတို့သည် ငါ့ရှင်ရာထရပ်ရပ်တို့၌ကဲ့သို့
 ဖြင်း၊ ဝံ့မိုင်းခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကိုခံ
 ရမည်စေကြောင်း၊ ငါသည်မြေပေါ်မှာထိုင်းနိုင်ငံ
 မှီသမျှတို့၌ နှောင့်ရှက် ညည်းဆဲ ခြင်းသို့ သူတို့
 •• ကိုအပ်လိုက်မည်၊- သူတို့နှင့်သူတို့၏သိုးထား
 တို့အားငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကိုမပယ်ရှင်း
 မှီထိုင်စေရန် ထားထား၊ ခွတ်သိပ်ခြင်းထား၊
 ကာထနာထားကို သူတို့မှီရာသို့ ငါစေထွတ်မည်
 ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅

• ထူးရှင်ဘုရင် ယောမြမင်းကြီးသားယောထ
 ကိမ်နန်းစံတော်မူ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗု
 ခင်နေဇာနန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ထူးပြည်သားအ
 ပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ယေရုဗိသို့ရောက်လာ
 • သောနှုတ်ကပတ်တော်ကို၊-ထူးပြည်သူလေရု
 ရှင်ထင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား၊ ယေရုဗိဆင့်ဆို
 • ထောပြောရသည်ကား၊- ယူးရှင်ဘုရင်အာမုန်
 ထား၊ ယောမြနန်းစံ ဆယ်သုံးနှစ်မှစ၍ ယခုထိုင်
 စေရန်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်
 ထာသည်အထိ၊ ငါသည်စောစောထ၍ အမိန့်
 တော်ကို အထပ်ထပ် ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သင်
 • ထိုထင်ရှားမသောဘဲနေကြ၏၊-ထာဝရဘုရား
 သည်လည်း၊ စောစောထ၍ မိမိကျန်ပရော့က်
 အပေါင်းတို့ကို၊ သင်တို့မှီရာသို့ အထပ်ထပ်စေ
 ထွတ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမ

ထောင်ကြ၊ အမိန့်တော်ကိုကြားခြင်းငှါ နားကို
 • မထည့်ဘဲနေကြ၏၊-ထိုပရော့က်တို့က၊ သင်တို့
 အသီးအသီး လိုက်သော ထမ်းဆိုးနှင့် အကျွန်
 ဆိုးများကိုပယ်ရှား၍၊ သင်တို့နှင့် သိုးထား ထို
 အားထာဝရဘုရားသည် အမြဲပေးတော်မူသော
 • ပြည်၌နေကြထေ့၊- အမြားတပါးသောဘုရား
 နောက်သို့လိုက်၍ဝတ်မပြု၊ မကိုးကွယ် ကြံစည်
 ကိုယ်ထက်နှင့် လုပ်သောအရာများ အားဖြင့်၊
 ငါ၏ အရှက်ကိုမထွက် စေ ကြ နှင့်၊ ငါ ထည့်
 ထည်း၊ သင်တို့ကိုမညည်းဆဲထုဆင့်ဆိုကြ၏၊-
 • ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ဆင့်
 ဆိုကြသော်လည်း၊ သင်တို့သည်ကိုယ်၌အထူး
 နည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ထက်နှင့် လုပ် သော
 အရာများ အားဖြင့်၊ ငါ၏ အရှက်ကို ထွက်စေ
 သောအခွင့်ရှိမည်စေကြောင်း၊ ဇေကာ့ကိုနားမ
 • ထောင် ဘဲ နေကြပြီ၊- ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်
 မိုက်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ သင်တို့သည် ဇေကာ့ကိုနားမထောင်သော
 • ကြောင့်၊- ဤပြည်နှင့်ပြည်သားများကိုငင်းပတ်
 ဝန်းကျင်၌ ရှိသော ထူးထူးမျိုးမျိုးတို့ကို ငှက်
 တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ ကျန်ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်
 နေဗုခင်နေဇာအစရှိသောမြောက်ပြည်သားအ
 မျိုးမျိုး အပေါင်း တို့ကို ငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့
 ပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ဤပြည်သားတို့
 ကိုတုံ့ပြောခွယ်ရာကဲ့သို့သံကြားရာ၊ အစည်
 •• အမြဲလူမိတ်ညံရာ ဖြစ်စေမည်၊- ဤသူတို့တွင်
 ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရှင်ထန်းသော အသံ၊
 မင်္ဂလာဆောင် သထိုသား၏ အသံ၊ သထိုထို့၏
 အသံ၊ ကြိတ်ဆုံသံနှင့်မီးခွက်အထင်းကိုငါကွယ်
 •• လှောက်စေမည်၊-ဤပြည်တရှောက်ထုံးသည်လူ
 မိတ်ညံရာ၊ အံ့ပြောခွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤ
 လူမျိုးတို့သည် အနှစ်ခုနှစ်ဆယ် ပတ်လုံး၊ ဗာဗု
 လုန်ရှင်ဘုရင်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက် ရကြလိမ့်
 •• မည်၊-ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အ
 နှစ် ခုနှစ် ဆယ် ငဇေ သော အခါ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်
 ဘုရင်နှင့်သူ၏နိုင်ငံတည်းဟူသောခါထဲထိုင်း
 နိုင်ငံ၏ အပြင် ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ကို ဓါထီ
 ပေး၍၊ ထိုနိုင်ငံကို အစည်အမြဲ လူ မိတ်ညံရာ
 •• အရပ် ဖြစ်စေမည်၊- ငါမြိမ်းသော စကားများ
 တည်းဟူသော၊ ယေရုဗိသည် ခပ်ထိမ်းသော
 ထိုင်းနိုင်ငံသို့တဖန်ပို့ယောပြော၍၊ ဤခန့်ရေး
 ထားသောစကားမှီသမျှတို့ကို ခါထဲထိုင်းနိုင်ငံ

၁၇ အပေါ်မှာငါထင်ရောက်ပေပြီ- ချားစွာသော
 ထူမျိုးထိုနှင့်ကြီးသောရှင်ဘုရင်ထိုငါ့ထံ
 ပြည်ထားထိုကိုခေဓားကြွလိမ့်မည်ထူထွေ
 သောထေရ်၊ သူထိုကိုယ်ထိုင်ပြုသောမူနှင့်
 အထွေထွေ၊ အကျိုးအပြစ်ကိုငါထပ်ပေးမည်။

၁၈ အထွေထွေ ထူမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း၊ အထွေထွေတော်စဉ်ရည်ထား
 ကိုထေထံမှစတင်သော၊ ငါ့ထံထိုင်ကိုစေတော်
 သောထူမျိုးအပေါင်းထိုကို ထေထံစေသော၊-

၁၉ သူထိုအထွေထွေထိုင်သောသောကြောင့်
 သူထိုထိုင်သောထံ၌သစ်များတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့
 ရောက်ကြလိမ့်မည်ထူ၊ အစားမိန့်တော်မူသည်

၂၀ အထိုင်း- ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ထက်တော်မှ
 ထိုစေသောကို နံ့ထူ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကော်
 စေ ထွတ်တော်မူသော ထူမျိုး အပေါင်း ထိုကို

၂၁ ထေထံစေ၏- ထိုထူမျိုးများဟူမူကား၊ ထေရ်
 သည်အထိုင်းထွေထွေထိုင်ရာ၊ ထုံကြောဗွတ်ရာ၊
 ထုံရုံထံကို ကြားရာ၊ ထိုနိမိတ်ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ထေထံ ရသော ထေရ်ထွေထွေ မြို့သူ၊ ဗုဒ္ဓပြည်

၂၂ ထား၊ ထေရှင်ဘုရင်များမူမတ်များ၊- အဂ္ဂတ္ထု
 ပြုကို အစိုးရသောစာရာဘုရင်အစရှိသောသူ
 ၏ကျွန်း၊ မူမတ်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ သူထိုနှင့်ရာ

၂၃ စွာသော တပါးအမျိုးသား မြို့သား၊- ဥပမင်း
 အပေါင်း၊ မိတ္ထီမင်းအပေါင်း၊ အာရှကေထုန်
 ပြည်သား၊ ဂါဇာပြည်သား၊ ကြွန်ပြည်သား၊

၂၄ ကျွန်ကြွင်းသော အာရုတ်ပြည်သား၊- ဝေန်ပြည်
 ၂၅ သား၊ မောထပြည်သား၊ အဇ္ဈန်ပြည်သား၊- တူရ
 ဇင်းအပေါင်း၊ မိရန်မင်းအပေါင်း၊ ပင်လယ်တ

၂၆ စက်၌အစိုးရသောမင်းများ၊- အေန်ပြည်သား၊
 အေမပြည်သား၊ ဗုဒ္ဓပြည်သား၊ ပါးရုန်းကိုရိတ်

၂၇ ထက်သောပြည်သား မြို့သား၊- အာရပ် မင်းအ
 ပေါင်း၊ ကောဉ်နုနှင့် အမျိုး မစစ်သော သူများ

၂၈ ထိုအစိုးရသော မင်းအပေါင်း၊- မိမိမင်း အ
 ပေါင်း၊ ဝေထမင်းအပေါင်း၊ ဗေဒမင်းအပေါင်း၊-

၂၉ တပါးနှင့်တပါး၊ နီးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်
 စေ၊ ကြောက်ပြည်မင်းမြို့သားထိုနှင့်၊ မြေကြီးတ
 မြင်ထုံ၌မြို့သားသော ထောက်နိုင်ငံအပေါင်းပါ
 ကြွယ်ဝသည်၊ ရှေးကဆုံး၌ ရှေ့ရှက်ရှင် ဘုရင်

၃၀ ထေထံရမည်- ထင်ထိုအထွေထွေထိုင်သော
 သောသောကြောင့်သောထံ၌သစ်များကြီး စေသ
 ၊ အန်ကြီးထဲကြီး၊ ရှေးကတန်ဖတ်ကြံစဉ်ထူ၊ အ
 ဓာရထူမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုက်

မြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊

၃၁ သူထိုအားထင်ဆိုသော- သူထိုသည်ထေထံ
 မြင်းငှါထိုထောကိုထင်စိတ်ထံမှမခံ၊ မြင်းစေတ
 ကြွယ်ဝသည်။ စင်စစ်သောထံရကြမည်ထူ၊ ကောင်း
 ကင်မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ

၃၂ ကြောင်းကို၊ သူထိုအား ပြန် ပြောသော- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါ၏နာမပြင်ထုတ်သောမြို့ကို
 ငါသည်အပြစ်ပေးပြုလျှင်၊ ထင်ထိုသည် မိတ်
 အလျှင်းမခံဘဲနေရကြမည်ထော၊ စိတ်မခံဘဲ
 မနေရကြ၊ ငါသည်မြေကြီးသားမြို့ထဲမှထိုအမျိုး
 သားကို မှာထိုက်မည်ထူ၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုကြောင့်၊ ထင်သည်ပရောဇာတ်ပြုလျှင်၊ သူ
 ထိုအားတောပြောရသောစကားများထူမူကား၊
 ထာဝရ ဘုရားသည် မြင့် သောအရပ်က ကျွေး
 ကြော်တော် မူမည်၊ သန့်ရှင်းသော ဘုံမိတ် ဖွန်
 တော်က အထံကို ထွင်တော်မူမည်၊ ကျိန်းဝပ်
 တော်မူရာ အရပ်ရွာနဲ့ တဝတ်၌ မြင်းစွာ ကျွေး
 ကြော်တော်မူမည်၊ စတုရန်းကို နှင်ဆယ် သော
 သူများအောင်တစ်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားများတ

၃၄ ဝတ်၌အောင်တစ်တော်မူမည်- မြေကြီးစွန်းထိုင်
 အောင် အထံ နံ့ပြား လိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရား
 သည် ထူထူမျိုးမျိုး ထိုနှင့် တရား ထွေစရာ အ
 ကြောင်းမြို့၌၊ ခပ်ယိမ်းသောသတ္တဝါထိုကိုအစ
 ထုတ်တော်မူမည်၊ ဆိုးသော သူထိုကို ထားနှင့်
 ကွပ်စွက်စေခြင်းငှါအပ်တော်မူမည်ထူ၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ထေးသည်တပြည်မှတပြည်
 ထိုကူးသွားလိမ့်မည်၊ မြေကြီးအစွန်းအနားထိုမှ
 ၃၆ မြင်းစွာသောထေသောသင်္ဃာလိမ့်မည်- ထိုအ
 ဓါ ထာဝရဘုရား ကွပ်စွက်တော် မူခြင်းကို ခံရ
 သောသူထိုသည် မြေကြီးတဝတ်မှ တဝတ် ထိုင်
 အောင်နံ့ပြားကြလိမ့်မည်- သူထိုကိုမမြင်တစ်
 ၃၇ ရ၊ မရမဝံ့ရ၊ မသင်းမြို့ဟ်ရ၊ မြေပေါ်မှာမစင်ဆဲ
 သို့ မြစ်ကြလိမ့်မည်- ထိုသိုးထိန်းထို၊ မိကျွေး
 အောင်တစ်ကြထော၊ ထိုသိုးကြီးသိုးမြတ်ထို၊ ပြာ
 ဉ်ထူးသည်၊ ထွက်နေကြထော၊ ထင်ထိုကို ထင်
 ရသော အဓိန် ရောက်ထေပြီး၊ အရပ်ရပ်သို့ ငါ
 မောင်းထခြင်း၊ ထင်ထိုသည် အတိုး ထိုက်သော

၃၈ တန်ဆာကျသကဲ့သို့ မြစ်ရကြ လိမ့်မည်- ထိုး
 ထိန်းထိုသည် ပြေးရာ ထမ်းမရှိ၊ ထိုးကြီး ထိုး

မြတ်တို့သည် ထွတ်ရာထမ်းကိုရှာ၍မတွေ့ရကြ။
 ၃၆ သိုးထိန်းများ ငါးကျွန်း သိန္နနှင့် သိုး ကြီး သိုး မြတ်
 ၃၇ များ မြည်သံကို ကြားရ၏။ အကြောင်း မူကား၊
 ၃၈ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကုတ်စားရာအရပ်ကို
 ၃၉ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်း
 ၄၀ စွာအမြက်ထွက်တော်မူသောအခါ ဖြင့်၊ ငြိမ်ဝပ်
 ၄၁ စွာနေရာအရပ်တို့သည်လည်း၊ ပယ်ရှင်း ဖျက်
 ၄၂ ဆီး ခြင်းကိုခံရကြ၏။ ချင်သော ဘာသာမလေ့၊
 ၄၃ နေတော်မူရာမြို့ကိုစွန့်ထွက်တော်မူပြီ။ ညည်းဆဲ
 ၄၄ သောသူ၏ခြင်းထန်ခြင်း၊ ပြင်းစွာအမြက်ထွက်
 ၄၅ ခြင်းအားဖြင့်၊ သူတို့မြည်သည် လူ ဆိတ်ညံ့ရာ
 ၄၆ အရပ်ဖြစ်ရ၏။

၂၆

• ထုရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောဟကိမ်နန်း
 ၁ ထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂ ရောက်သော၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ၃ ဟူ၏။ ငတ်မှန် တော်၌ ကိုးကွယ် ဆုံသောငှါ
 ၄ ရောက်သောယုဒမြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့
 ၅ အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်သင်၌မှာထား
 ၆ သမျှသောစကားတို့ကို ဗိတ်မှန်တော်တန်တိုင်း
 ၇ ထဲမှာရပ်လျက်၊ သူတို့အား ပြန်ပြောလော့။ တ
 ၈ ခွန်း ကို မှာ မထိမ်မဝှက်နှင့်။ သူတို့သည် နား
 ၉ ထောင်၍၊ အသီးအသီးမိမိတို့အဝဗ္ဗထမ်းမှ ထွဲ
 ၁၀ ရှောင်ကောင်း ထွဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
 ၁၁ ထင်။ သူတို့ပြုသောရုဏ်ကြောင့်အပြစ်ပေး
 ၁၂ မည်ဟုကြံစည်ခြင်းကိုနောင်တရမည်။ သို့ဖြစ်
 ၁၃ ၍၊ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၄ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်စကားကို
 ၁၅ နားမထောင်၊ သင်တို့၌ ငါတား သော ပညတ်
 ၁၆ တရားလမ်းသို့မလိုက်၊ ငါသည်စောစောထ၍၊
 ၁၇ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်သော ငါ၏
 ၁၈ ထွန် ပရောဇက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ
 ၁၉ နေသကဲ့သို့၊ ယခုလည်း နား မထောင် ဘဲ နေ
 ၂၀ လျှင်၊ ဤအိမ်ကို ဂြိုဟေရွာ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေ
 ၂၁ မည်၊ ဤမြို့ကိုလည်း၊ ခြေပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုး
 ၂၂ ကျန်ဆဲသောမြို့ဖြစ်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ ထိုစကားကို ဗိတ်မှန်တော်၌ ယေရုဇိယော
 ၂၄ ပြောသည်ကိုယဇ်ပရောဖက်တို့က၊ ပရောဖက်
 ၂၅ များ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်ကြားကြ၏။ လူ
 ၂၆ များအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ
 ၂၇ ဘုရားမှာထားတော်မူသမျှသော စကား တော်
 ၂၈ ကို အကုန် အစင် ပြောပြပြီးမှ၊ ယဇ် ပရော

ဖတ်၊ ပရောဖက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည်ယေ
 ၂၉ ရုဇိယောကိုဝမ်းဆီး၍၊ သင်သည်အသေသတ်ခြင်းကို
 ၃၀ အမှန်ခံရမည်။ ဤအိမ်တော်သည် ဂြိုဟေရွာ
 ၃၁ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်လူမရှိ၊ ဆိတ်ညံ့
 ၃၂ ရာ အရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၊ သင်သည် ထာဝရ
 ၃၃ ဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍အထယ်ကြောင့်
 ၃၄ ဟောသနည်းဟုပြောဆိုလျက်၊ လူများအပေါင်း
 ၃၅ တို့သည် ဗိတ်မှန်တော်တွင် ယေရုဇိ တဖက်၌ စု
 ၃၆ ဝေးကြ၏။ လူများမတ်တို့သည်ထိုအမှုကိုကြား
 ၃၇ သိသောအခါ၊ နန်းတော်မှဗိတ်မှန်တော်၌ထား
 ၃၈ ၍၊ ဗိတ်မှန်တော်တံခါးသစ်အတွင်း၌ထိုင်ကြ၏။
 ၃၉ ယဇ်ပရောဖက်တို့နှင့်ပရောဖက်တို့က၊ ဤသူသည်
 ၄၀ အဆေခံထိုက်ပေ၏။ သူတို့သည်ကိုယ်နားနှင့်
 ၄၁ ကြားသည်အထိ၊ ဤမြို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍
 ၄၂ ဟောပြောပါပြီတကား၊ ဟု၊ မူးမတ်အစရှိသော
 ၄၃ လူများ အပေါင်းတို့ကပြောဆိုကြ၏။ ယေရု
 ၄၄ ဇိကထည်း၊ သင်တို့ကြားသမျှအတိုင်း၊ ဤအိမ်
 ၄၅ တော်နှင့်ဤမြို့တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ဟော
 ၄၆ ပြောစေ ခြင်း ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငကို စေ
 ၄၇ လွှတ်တော်မူပြီး-ယခုမှာသင်တို့၏ ကျင့်ကြံမှု
 ၄၈ ခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရား
 ၄၉ သခင် ထာဝရ ဘုရား ၏ စကား တော် ကို နား
 ၅၀ ထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ၅၁ သင်တို့၌ အေးငြိမ်းစေရန် မည်ဟု ခြံ၊
 ၅၂ တော် ပူသော် ထည်း၊ တဖန် နောင်တ ရတော်မူ
 ၅၃ လိမ့်မည်။ ငါမူကား၊ သင်တို့ ထက်၌ မှီပါ၏။
 ၅၄ သင်တို့၏စိတ်၌ ခြောင့်မတ် လျှောက်ပတ်သည်ဟု
 ၅၅ ထင်သည်အတိုင်း၊ ငကိုပြုကြလော့။- သို့ရာတွင်၊
 ၅၆ ငကိုသတ်လျှင် အပြစ်မရှိသော အသွေးကို သင်
 ၅၇ တို့သည် ကိုယ်အပေါ်သို့ငှင်၊ ဤမြို့နှင့်မြို့သားတို့
 ၅၈ အပေါ်သို့ငှင်၊ စင်စစ် ရောက်စေလိမ့်မည်ဟု၊ င
 ၅၉ ကန်အမှန် သိမှတ်ကြလော့။ ဤစကား အထုံးစံ
 ၆၀ တို့ကိုသင်တို့အား ကြားပြောမည် အကြောင်း၊
 ၆၁ ထာဝရဘုရားသည် ငကိုစင်စစ်လွှတ်တော်မူ
 ၆၂ ပြီဟု၊ မူးမတ် အစရှိသော လူများ အပေါင်း တို့
 ၆၃ အား ပြောဆိုလေ ၏။ ထိုအခါ မူးမတ် အစရှိ
 ၆၄ သောလူများအပေါင်းတို့က၊ ဤသူသည် အဆေ
 ၆၅ ခံ ထိုက်သည် မဟုတ်၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာ
 ၆၆ ဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အား
 ၆၇ ဟောပြောသေပြီဟု၊ ယဇ်ပရောဖက်တို့နှင့်ပရော
 ၆၈ ဖက် တို့အားပြောဆိုကြ၏။ ပြည်သားအသင်း
 ၆၉ ကြီးသူအချို့ကလည်း၊ ယုရှင်ဘုရင်တော်၏

ထက်ထက်၊ မောရရှာသားမိက္ခာသည် ပရော
ဖတ်ပြုလျက်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်သာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိစုန်တောင်သည်
ထယ်ကဲ့သို့ ထွန်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှ
လင်မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံစွားဖြစ်လိမ့်မည်။ မိတ်
မှန်တော်တော်သည်လည်း၊ တောတောင် ကဲ့
သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုဝပြည်သားအပေါင်းတို့
၁၀ အားဟောပြော၏။- ထိုအခါယုဝပြည်သား အ
ပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဝရှင်ဘုရင်ဟေဇကီသည်
ထိုပရောဖတ်ကို သတ်သလော။ ထိုမင်းသည်
သာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သင့်မဟုတ်လော။
ရှေ့တော်၌တောင်းပန်သည်မဟုတ်လော။ ထာ
ဝရဘုရားသည် သူတို့၌ တေးဥပါတ်ကို ရောက်
စေမည် ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန်
နောင်တရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့မူ
၁၀ နား၊ ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ပြုကြ
သည်တကားဟု၊ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့
အားပြောဆိုကြ၏။

၂၀ ကိရယတ်ယာရိပ်မြို့နားရှေ့မာယာဇ်သားဥရိ
ယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို
အမှီပြု၍၊ ထိုမြို့နှင့်ထိုပြည်တဝက်၌ပရောဖတ်
ပြု၍၊ ယေရမိယောပြောသောစကားနှင့် တညီ
၂၀ တည်း ဟောပြော၏။- ယောယာကိမ် မင်းကြီး
နှင့်မင်းများ၊ မူးမတ်များအပေါင်းတို့သည် ထို
ပရောဖတ်၏စကားကို ကြားသော အခါ၊ သူကို
သတ်စံ့ သော ငှါ မင်းကြီးသည် ရှာကြ၏။ ထို
ဆိကင်းကိုကြားလျှင်၊ ဥရိယသည်ကြောက်၍၊
၂၁ အဲရုတ္တုပြည်သို့ပြေးသွားလေ၏။- ယောယာကိမ်
မင်းကြီးသည် အာခမော်သား၊ ဇေလနာသန်နှင့်
တကွ လူအမျိုးတို့ကို အဲရုတ္တုပြည်သို့ စေလွှတ်
၂၁ ၍၊- ထိုသူတို့သည် ဥရိယကို အဲရုတ္တုပြည်မှ
ယောယာကိမ်မင်းထံသို့ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ မင်းကြီး
သည်ဥရိယကိုထားနှင့်သတ်၍၊ အသေကောင်
ကိုဆင်းရဲသားတို့၏ သင်းမျိုး၌ ဖြစ်ထားလေ
၂၁ ၍။- သို့သော်လည်း၊ ရှာဖွေသားအဟိကံသည်
ယေရမိယကိုမစသောကြောင့်၊ အသေခံစေခြင်းငှါ
လူများတို့လက်သို့မအပ်ရ။

၂၇

၆ ယုဝရှင်ဘုရင်ယောရှိသား၊ ဇေဇကီ မင်းနှင့်
ထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၇ သည်ယေရမိယိုရောက်လာ၍၊- ထာဝရဘုရား
သည်အစားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြီးနှင့်ထမ်း

ထိုးစွားကိုလုပ်၍၊ သင်၏သည် ပင်း၌ တပ်
၈ လေ့။- ယုဝရှင်ဘုရင်ဇေဇကီထံ၊ ယေရုရှလင်မြို့
သို့ရောက်သောသံတမန်တို့တွင်၊ ထိုကြီးနှင့်
ထမ်းထိုးတို့ကို ဧရိမင်း၊ မောတမင်း၊ အဓ္မာန်
၉ မင်း၊ ထုရုမင်း၊ ဖိရုန်မင်းသို့ပေးလိုက်လေ့။- ထို
သံတမန်တို့အားလည်း၊ သင်တို့သည်သင်တို့အ
ရှင်များတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေယ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
၉ ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါ
သည်မဟာတန်ခိုးနှင့်လက်ရုံးကိုဆန့်လျှာထုမြေ
ကြီးကို ငှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော လူနှင့် ကိ
ရိအိန်တို့ကိုငှင်ဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်
၉ ပေးလိုသောသူတို့အားပေး၏။- ယခုမှာအံ့ပြည်
ရှိသမျှတို့ကို ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ နေဗုခင်
နေဇာလက်သို့ ငါအပ် ပေးပြီး၊ သူစေစား မှီရာ
၁၀ တောတိရိစ္ဆာန်များကိုလည်းငါပေးပြီး- သူ၏
နိုင်ငံဆိုးချိန်မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ အံ့ပြည်သား
အပေါင်းတို့သည်သူ၏အမှုနှင့်သူ၏သားမြေးအ
မှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုအချိန်ရောက်မှ၊
မှားစွာသောလူမျိုးတို့နှင့်ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့
၁၀ သည်သူကိုစေစားကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗု
ခင်နေဇာ၏ အစေကိုမခံ၊ သူ၏ထမ်းထိုးကိုမ
ထမ်းလိုသောတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှကို၊ သူ၏လက်၌
ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားထား၊ နှုတ်သိပ်ခြင်း
ထား၊ ကာလနာတေးဖြင့် ငါအပြစ်ပေးမည်။-
၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အ
စေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အားပြောတတ် သော
ပရောဖတ်၊ အနာဂတ်ဆရာ၊ ကိပ်မက်မြင်သော
ဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ မြွေစားတတ်သောဆရာ
၁၀ တို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။- ထိုသူတို့
သည်သင်တို့ကိုသင်တို့ပြည်မှ အဝေးသို့ခွေသွား
စေခြင်းငှါငှင်၊ သင်တို့ကိုငါနှင့်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံး
စေခြင်းငှါငှင်၊ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်
၁၀ ကြ၏။- ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းထိုးကိုထမ်း
၍၊ သူ၏အစေကိုခံသော လူမျိုးတို့အား၊ မိမိတို့
ပြည်၌နေရသောအခွင့်ကိုငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့
သည်မိမိတို့မြေ၌လုပ်၍ နေရ ကြလိမ့်မည်ဟု၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုစကားတော်ရှိသမျှကို ငါပြန်၍ ယုဝရှင်
ဘုရင်ဇေဇကီအားလျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းထိုးကိုထမ်း၍၊ သူနှင့်

ထုတ်တုဉ္စား အစေကို ခံတွက်၊ အသတ်ဗုဒ္ဓိသာ
 ၈၇ ပါလေသု- ဗာဗုဗုဒ္ဓိ နှင့်ဘုရင်၏ အစေကို မခံ
 ထော ထုဉ္စားကို ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍ မိန့်
 တော်မူသည် အထိုင်း၊ ထိုထံ တော် နှင့် ကိုယ်
 တော်၏ ထုထိုသည် ထားသေး၊ ခွတ် သိပ်ခြင်း
 ထေး၊ ကာထနာသေးဖြင့်အထတ်ကြောင့်ထေရ
 ၈၈ ပါမည်နည်း- သင်ထိုသည်ဗာဗုဗုဒ္ဓိ နှင့်ဘုရင်
 ၏ အစေကို မခံရဟု၊ သင်ထို ထား ထော ပြော
 သောပရာဇတ်ထို၏စကားကို နားမထောင်ကြ
 နှင်းသူထိုသည်ဗုဒ္ဓိသာစကားကိုထောပြောတတ်
 ၈၉ ကြ၏- ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊
 သင်ထိုနှင့် သင်ထိုထား ထောပြောသော ပရာ
 ဇတ်ထိုကို ငါ နှင့်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ငါမ
 စေတွတ်သဲ သူထိုသည် နာမကိုထုပြု၍ဗုဒ္ဓိသာ
 စကားကိုထောပြောတတ်ကြ၏
 ၉၀ ထပ်မံပရာဇတ်ထိုနှင့် လူအပေါင်း ထိုထား
 ထည်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်
 ပြောသည်ကား၊ ကာထမကြာမမြင့်မှီ၊ မိတ်မှန်
 တော်တန်ဆာထိုကိုဗာဗုဗုဒ္ဓိ မှတဖန်ဆောင်
 ခဲ့လိမ့်မည်ဟု၊ သင်ထိုထား ထောပြောသော
 ပရာဇတ်ထို ၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်၊
 သူထိုသည် ဗုဒ္ဓိသာစကားကိုထောပြောတတ်ကြ
 ၉၁ ၏-သူထို၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်၊ဗာဗု
 ဗုဒ္ဓိနှင့်ဘုရင်၏အစေကိုခံ၍၊ အသတ်ဗုဒ္ဓိသာ
 ကြလေသု၊ ဤမြို့သည် အထတ်ကြောင့် ဖျက်မီး
 ၉၂ ဖြိုင်းသို့ရောက်ရမည်နည်း- သူထိုသည် ထာ
 ဝရဘုရား၏စာပိတ်တော်ကိုခံ၍၊ ပရာဇတ်မှန်
 ရှောင်၊ မိတ်မှန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရု
 ဇလမြို့၌၎င်း ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာထို
 ကိုဗာဗုဗုဒ္ဓိမြို့သို့ယူ၍မသွားရမည်အကြောင်း၊
 ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရားအား
 ၉၃-၂၀ တောင်းပန်ကြလေသု- ဗာဗုဗုဒ္ဓိ နှင့် ဘုရင်
 နေဗုခင်နေဇာသည့်ထုရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်
 သားယေခေါမိအစဉ်သောယုဝပြည်ယေရုရှလင်
 မြို့မှတော်မတ်တော် အပေါင်းထိုကို၊ ယေရုရှ
 လင်မြို့မှ ဗာဗုဗုဒ္ဓိမြို့သို့သိမ်းသွားသောအခါ၊
 ထိုရှင်ဘုရင်သည်မသိမ်းမဟု၊ မိတ်မှန်တော်၌
 ၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ၎င်း ကျန်
 ကြွင်းသေးသောထိုင်း၊ ရေကန်၊ ရေကန် အခြေ
 အမြစ်များ၊ ထွန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာများ
 ထိုကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား
 သခင်ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား

၂၂ မိန့်တော်မူသည်ကား- ထိုတန်ဆာထိုထိုဗာဗု
 ဗုဒ္ဓိမြို့သို့ထုသွားရလိမ့်မည်၊ ငါအကြည်အစွာ
 မကြွလာမှီ ထိုင်စောင့်၊ ထိုမြို့၌ မြို့နေရကြလိမ့်
 မည်၊ ငါ ကြွသောသောအခါ၊ ထိုတန်ဆာ ထိုကို
 ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ဤအရပ်၌ ပြန်ထားမည်ဟု မိန့်
 တော်မူ၏
 ၂၃
 ၂၄ ထိုနှစ်တည်းယူသော ထုရှင်ဘုရင်အေကိ
 နန်းခံစေတုတ္တနှစ်၊ ပဉ္စမထွင်း၊ ဝိဇ္ဇာဇိမြို့နေ၊
 ၂၅ အာဇာရသား ဟာနုကိ- ဣသရေလ အမျိုး၏
 ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော် မူသည် ကား၊ ဗာဗုဗုဒ္ဓိ နှင့်
 ၂၆ ဘုရင်၏ထမ်းထိုးကို ငါမျိုးမည်- ဗာဗုဗုဒ္ဓိနှင့်
 ဘုရင်နေဗုခင်နေဇာသည့်ဤအရပ်မှဗာဗုဗုဒ္ဓိမြို့
 သို့ယူသွားသောမိတ်မှန်တော်တန်ဆာအထိုးစုံ
 ထိုကိုနှစ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ ဤအရပ်သို့ငါဆောင်
 ၂၇ ခဲ့ဦးမည်- ဗာဗုဗုဒ္ဓိမြို့သို့သိမ်းသွားသောထု
 ပြည်သားအပေါင်းထိုနှင့်တကွ၊ ထုရှင်ဘုရင်
 ယောယကိမ်သား၊ ယေခေါမိမင်းကိုထည်း၊ ဤ
 အရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ ဦးမည်၊ ဗာဗုဗုဒ္ဓိ နှင့်
 ဘုရင် ၏ ထမ်းထိုးကို ငါမျိုး မည်ဟု၊ ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ မိတ်မှန်တော်၌
 ထပ်မံပရာဇတ်များ၊ လူဗုဒ္ဓိအပေါင်းထို ခြေ
 ၂၈ မှာအစောပြောဆို၏-ထိုအခါ ပရာဇတ်ထေရ
 မိသည် မိတ်မှန်တော်၌ရပ်နေသော ထပ်မံပရာ
 ဇတ်များနှင့်လူများ အပေါင်းထိုခွဲမှာ၊ ပရာ
 ၂၉ ဇတ်ထာနုဇာ၊ ပြန်ပြောသည်ကား- အာမင်၊
 ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါ စေ သော၊ မိတ်မှန်
 တော်တန်ဆာ များနှင့်တကွ၊ ဤအရပ်မှ ဗာဗု
 ဗုဒ္ဓိမြို့သို့ သိမ်းသွားသောသူများ အပေါင်းထို
 ကို၊ ထာဝရဘုရားသည်တဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်
 ယောပြောသောစကားမှန်ကြောင်းကိုပြတော်မူ
 ၃၀ ပါလေသု- သို့ရာတွင်၊ သင်နှင့်တကွ လူအ
 ပေါင်းထိုအား ငါထု ယောပြောသောစကားကို
 ၃၁ နားထောင်လေသု- ငါထို မဖြစ်မှီ ရှေးကာလ၌
 ဖြစ်ဘူးသောပရာဇတ်ထိုသည်၊ ဓားပြားသော
 ပြည်၊ အားကြီးသောထိုင်းနိုင်ငံထိုကို ရည်မှတ်
 ၍၊ စစ်တိုက်မည်အကြောင်း၊ ဆေးရောက်မည်အ
 ကြောင်း၊ ကာလနာပေါ်မည် အကြောင်းထိုကို
 ၃၂ ယောပြောတတ်ကြ၏- ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်း
 ကို ယောပြောသောပရာဇတ် မှီ ရှောင်၊ သူ၏
 စကား ပြည့် ခုံသောအခါ စင်စစ် ထာဝရဘုရား

စေတုတ်တော်မူသော ပရောဖတ် ဖြစ်ကြောင်း။
 ၈၈။ ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။- ထိုအခါ
 ပရောဖတ်တာနန်သည်ပရောဖတ်ယေရမိယသည်
 ၈၉။ ပင်းမှထမ်းထိုးကို ထု၍ ဖျိုးလျက်။- ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုသို့လူထုဖျိုးဖျိုး
 ထိုက်ထည်ပင်းပေါ်မှာ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗု
 ခ်နေဇာတင်သော ထမ်းထိုးကို နှစ်နှစ်အတွင်း
 တွင် ငါ့ဖျိုးပတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊
 လူထုပေါင်းတို့ရှေ့မှာပြောဆို၏။ ထိုအခါပရော
 ဖတ်ယေရမိယသည်တွတ်သွားလေ၏။
 ၉၀။ ပရောဖတ်တာနန်သည်ပရောဖတ်ယေရမိယ
 ထည်ပင်းမှထမ်းထိုးကို ဖျိုးပယ်သောနောက်၊
 တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၉၁။ ယေရမိယသို့ ရောက် ထာသည်ကား။- သင်သွား
 ၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောနိဗ္ဗာ
 ဏနှင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်ဖျိုးသောသစ်သားထမ်း
 ၉၂။ ထိုးစား၊ သံထမ်းထိုးကိုထုတ်ရမည်။- ဣသ
 ရေလထမ္မိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်
 ခြေစာရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။
 ဤလူဖျိုး၍သမ္မာတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေ
 ဗုခ်နေဇာ၏အစေကိုခံစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်
 ပင်းပေါ်မှာ သံထမ်းထိုးကို ငါတင်ပြီ။ ထိုသူ
 တို့သည်ထိုမင်း၏အစေကိုခံရကြမည်။တောတိ
 မိန့်နာန်များကိုထည်း။ သူ၌ငါအပ်ပေးပြီဟုမိန့်
 ၉၃။ တော်မူ၏။- ပရောဖတ်ယေရမိယထည်း။ ဟာန
 န်၊ နားထောင်လေ့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်
 ကို စေတုတ်တော်မူမူ။ ဤလူဖျိုးသည် ခုသာ၌
 ၉၄။ မိုသို့မည် အကြောင်းကို သင်ပြုတတ်၏။- ထို
 ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။
 သင်သည်ထာဝရဘုရားကို ဝန်ကန်စေခြင်းငှါ
 သွန်သင်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုခြေပြင်မှငါပယ်
 ရှင်းမည်။ ယခုနှစ်တွင်သင်သည်သေရမည်ဟု၊
 ၉၅။ ပရောဖတ်တာနန်အားပြောဆို၏။- ထိုသို့နှင့်အ
 ညီပရောဖတ် ဟာနန်သည်ထိုနှစ်တွင်၊ သတ္တမ
 တစ်နှစ်သေလေ၏။

၂၉

၉၆။ ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိနှင့်တကွ မိဖုရားအစ
 ခြံသောမိမ္မရီးဗျား၊ ယုဝပြည်ယေရုရှလင်မြို့မှ
 တော်မတ်တော်ဗျား၊လက်သမား၊ပန်းပဲသမား
 ဗျားတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့မှသွားသောနောက်၊
 ယုဝရှင်ဘုရင်ဇေဝက်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 နေဗုခ်နေဇာထံ၊ဗာဗုလုန်မြို့သို့စေတုတ်သော

ရှာဖန်သား၊ထောသာ နှင့် ဟိထမိသား၊ဝေမရိ
 တွင်၊ ပရောဖတ်ယေရမိယသည်စာရေး၍ ယေရုရှ
 လင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေဗုခ်နေဇာထံသို့
 သွားခြင်းကို ခံရသော အသက်ကြီးသူ၊ သက်ပ
 ရောဟိတ်၊ ပရောဖတ်၊ ဆင်းရဲသား ကျန်ကြွင်း
 သမ္မာတို့နေရာသို့ယေရုရှလင်မြို့မှပေးလိုက်သော
 ၉၇။ စာဟူမူကား။-ဣသရေလထမ္မိုး၏ဘုရားသခင်၊
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင် ထာဝရဘုရားသည်
 ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားစေ
 တော်မူသော သူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ
 ၉၈။ သည်ကား။- အိမ်တို့ကို ဆောက်၍ နေရာချကြ
 လေ့။ဥယျာဉ်တို့ကို မိုက်ဖျိုး၍အသီးကိုစားကြ
 ၉၉။ လေ့။- သင်တို့သည်ထိုပြည်၌ခေါင်းပါးခြင်းမ
 ရှိ၊ထိုးပွားဗျားပြားမည်အကြောင်း၊ မယားနှင့်
 နေ၍သားသမီးကို ပွားမြင်ကြလေ့။သားသမီးတို့
 ကိုလည်း၊အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
 ပေးစား၍၊ တဖန်သားသမီးကို ပွားမြင်စေကြ
 ၁၀၀။ လေ့။- ငါသည် သင်တို့ကိုသိမ်းသွားစေသော
 မြို့သည်လည်း၊ဗြိသိသက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်း
 ကိုပြုစု၍၊ ထိုမြို့အဖို့ အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား
 အားမေတ္တာရှိကြလေ့။ ထိုမြို့၏ ဗြိသိသက်ခြင်း
 အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်းဗြိသိသက်ခြင်းရှိ
 ၁၀၁။ ကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလထမ္မိုး၏ဘုရားသခင်၊
 ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ စာရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည် ကား။ သင်တို့တွင် မှီသော ပရော
 ဖတ်ဆရာ၊အနာဂတ်ဆရာတို့သည်သင်တို့ကိုမ
 ထည့်စားကြစေနှင့်။ သင်တို့ ခြင်စေသော အိမ်
 ၁၀၂။ မက်တို့ကိုလည်း၊မထုံမမှတ်ကြနှင့်။- တဖန်မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ထိုဆရာတို့သည်ငါစေတုတ်
 သော သူမဟုတ်ဘဲ၊ ငနာမ ကို အမှီပြု၍ ခုသာ
 ၁၀၃။ စကားကို ဟောပြော ကတ်ကြ ၏။- တဖန်မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အနှစ် ခုနှစ်
 ဆယ်စေ့သောအခါ၊ သင်တို့ကိုငါအကြည့်အစွာ
 ကြည့်လာမည်၊ငါထားသောဂတိကောင်းကိုတည်
 စေ၍၊သင်တို့ကိုအံ့ပြည်သို့ငါပို့သောငြီးမည်။-
 ၁၀၄။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သင်တို့ကို
 အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ ကြံစည်သော အကြံ မ
 ထုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည်မျှော်လင့်သောအကျိုးကို
 ရမည်အကြောင်း၊ ဗြိသိသက်ခြင်းငှါသာ၊သင်
 ၁၀၅။ တို့အဖို့ကြံစည်သောအကြံတို့ကိုငါသိ၏။-တဖန်
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုခေါ်၍
 သွားလာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းသော အခါ

၀၉ သင်တို့ စကားကို ငါနားထောင်မည်။- ကျွန်ုပ်တို့ သောသခါ မိတ် နှစ်ထုံးစံကြွင်းစွဲနှင့် ချာလျှင်

၀၇ ထွေကြွယ်စွဲမည်။- ငါသည်ထည်း။ သင်တို့ စေ ထွေကိုခံမည်။ စေထက်ကငါ နှင်ထုတ်၍ သင်တို့ ခံရသောထိမ်းသွားခြင်းစေမှုကို ငါသိမြဲရှင်း ခြင်းငှါ။ ထိုင်းနိုင်ငံစေရပ်ရပ်တို့မှသင်တို့ကိုငါ စုစည်းပြီးလျှင်၊ စေထက်ကငါ နှင်ထုတ်၍၊ သင် တို့နှစ်သောမြေပြင်သို့ ထပ်ငါဆောင်ခွဲပြီးမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၀၈ မိမိမိ၏ ရာဇ ပတ္တင် ပေါ်မှာ ထိုင်သော ခွင် ဘုရင်မှစ၍၊ ဤမြို့ခံသော သူစေပေါင်းတည်း တူသောသင်တို့နှင့်စေထုထိမ်းသွားခြင်းကိုမခံ ရသော သင်တို့ညီစစ်ကို ချားကို ရည်မှတ် ၍။-

၀၉ ကောင်း ကင် မိုက်မြေ စေခွင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား။ သူတို့စေပေါ်မှာ ထားစေ။ စွတ်ထိပ်ခြင်းစေ။ ကာသနာသေးတို့ကိုငါစေ ထွတ်မည်။ မစား နှိုင်းစောင် စေထွန် ညှိသော သင်္ဘောသစ်သီးသီးကဲ့သို့ ငါခြစ်စေမည်။-သူတို့ ထို ထားစေ။ စွတ်ထိပ်ခြင်း စေ။ ကာသနာ သေးမြင့် ငါထွည်းစေမည်။ ငါနှင်ရာ စေရပ်ရပ် တို့၌ထူစေမျိုးမျိုးတို့တွင်၊ သူတို့သည်ကျိန်စေရာ၊ စန့်ညောစွတ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ စေထရေ ခွတ်စရာ ခြစ်မည်စေကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာထိုင်း နှိုင်းမြီသမ္ဘာတို့၏နှောင့်ခွတ် ခြင်းသို့ သူတို့ကို ငါ စေမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- စေ ကြောင်းစုကား။ ငါသည်စောစောထ၍၊ စေထပ် ထပ်မှာထားစေထွတ်သောငါ၏ကျွန် ပရောဇတ် တို့၏ စကားကို သူတို့သည် နားမထောင်ကြထု၊

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။-ထိုကြောင့်၊ ထိမ်း သွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ငါစေထွတ်သော သူစေပေါင်းတို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ စကားကို နားထောင် ကြသောသူတို့ မိန့် တော်မူ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အပိုပရောဇတ်များ ကိုဗာဗုလုန်မြို့၌ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီထု၊ သင်

၁၂ တို့သို့ ကြ သည် ခြစ်၍။- ဣသရေယ စေမျိုး ၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေစေခွင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏နာမကိုစေမြို့ ၍ သင်တို့အား ခုသာစကားကိုဟောပြောသော၊ ကောသလသား၊ စေထပ်နှင့် မာသေယ သား စေထပ်တို့ကိုဗာဗုလုန်နှင့်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာ ထံသို့ငါစေမည်ထု၊ ထိုမင်းသည်သူတို့ကိုသင်တို့

၁၂ နှုတ်မှောင်၌သတ်ထိမိမည်။- ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူစေမျိုးသား စေ ပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန်နှင့်ဘုရင်သည်မီး၌သော စေထပ်နှင့်စေထပ် ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ထင်ကို ခြစ်စေတော် မူပါစေထု၊ ထိုသူတို့ ကို ခုံ

၁၃ ဆောင်၍ ကျိန်စေကြွယ်စွဲမည်။- စေကြောင်းစု ကား။ သူတို့သည်ဣသရေယစေမျိုး၌စေစွစေမှု ကိုမြို့ကြပြီး၊ သုမသားတို့ကိုခြစ်မှားကြပြီးငါစေ မှာထားထု၊ ငါ၏နာမကို စေမြို့၍ ခုသာစကား ကိုဟောပြောကြ ပြီ။ ငါသည်ထေထိုင်း ထက် သေခြစ်သည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ နုထေထ်ရွာသား ခွေမာယကို ထည်းပြောရ

၁၅ မည်မှာ။- ဣသရေယ စေမျိုး ၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်း ကင် မိုက်မြေ စေခွင် ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ငါ၏ နာမကိုစေမြို့ ၍၍၊ ယပ်ပရောထိတ် မာသေယသား စေစန့် စေမြို့သောယပ် ပရောထိတ်များတို့နှင့် ထေစု

၁၆ ခွထင်မြို့သားမြီသမ္ဘာတို့ကိုစောပေးလိုက်၍၊-သင် သည်မိတ်စွန်တော်၌ ထူစောင့်ကို ခန့် ထားထ ခြင့်၊ ပရောဇတ်ထုတ်သောစေမျိုးမြီသမ္ဘာတို့ထံသို့ ထဲမှာ ထောင်၍ ထိတ်ခတ်စေခြင်း ငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည်ယပ်ပရောထိတ်ထောထစစ်ကိုထိ စား သင့်ကို ယပ်ပရောထိတ် စေရာ၌ ခန့် ထား

၁၇ တော်မူ၏။-သို့ခြစ်၍၊ သင်တို့တွင်ပရောဇတ်ထုတ် သော အာနု သုတ် ရွာသား ယောရ မိကို စေထထိ

၁၈ ကြောင့် မစုစု ထနည်း။- သုကထည်း။ ဤစေမှု ကြွယ်စွဲမည်။ ထိမ်းတို့ကိုဆောင်၍ နေရာတို့သို့ ထော့၊ ဥထည်တို့ကိုမိုက် မျိုး၍ စေသီးကိုစောကြ ထော့ထု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ နေသော ငါတို့ကို မှာ

၁၉ ထိုက် ပါပြီ ထကား ထု။- ခွေ မာယ ပေး ထိုက် သောစာကိုယပ်ပရောထိတ်ထေစန့်သည်ပရော

၂၀-၂၁ စက်ယောရမိရှေ့မှာ ဇတ်ထေ၏။- ထိုစေပါ နု ထေထ်ရွာသား ခွေမာယ ကို ရည်မှတ်၍၊ ထာ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါမစေ ထွတ် ထဲခွေမာယသည်သင်တို့အားပရောဇတ်မြို့၍ စု ထာ၌ မိုက်စေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား။ နုထေထ်ရွာသားခွေမာယ နှင့်ထူစေမျိုးကိုငါသည်မိတ် လေးမည်။ ဤစေ မျိုးသားတို့တွင်၊ သူ၏ထူထောထ်မှနေရသော စေခွင် မမြီရ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ထည် ကား။ သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ဝန် ကန်စေ ခြင်းငှါ ထွန်သင်သောကြောင့်၊ ငါ၏ထူမျိုး၌ ငါ

ပြုထုတ်သော ကျေးဇူးကို သူသည် မမြင်ရသူ၊
 ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူထပေါင်း ထိုကို
 စာပေးလိုက်ရမည်မကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
 နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထေရမိသို့ရောက်လာ
 ခဲ့သောတော်မူ၏။

၃၀

• ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထေ
 ရမိသို့ရောက်လာ၍- ဣသရေလအမျိုးသားများ
 ထခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်
 အားငါပြောသမျှသော စကားကို ရေးထား
 စေ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထ
 ရုထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏သူ ဣသရေ
 လအမျိုးနှင့် ထူးအမျိုးသားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရ
 သောအမျိုးနွယ်သည် ရောင်းယိဇ်မည်။ သူ
 တို့တို့အားတို့အား ငါပေးသော ပြည်ကို ငါပြန်
 ထာဝရသောပြန်၊ သူတို့သည်ပိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

• ဣသရေလအမျိုးနှင့် ထူးအမျိုးကိုရည်မှတ်
 ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူ
 ကား၊- ငါသည် ထိတ်ထန်ခြင်း စကားသံကို
 ကြားရ၏။ ပြစ်သက်ခြင်းခံ၍ ကြောက်ရွံ့စွာ
 သော အကြောင်းသားဖြစ်၏။- ထောက်ားသည်
 သားရွာ၊ တတ်သလော ဟု မေးမြန်း ကြည့်ရှု
 ကြသော မိမိသည် သား ရွာ၊ ခြင်းဝေရာကို
 ခံရသော အခါ၊ မိမိခါး၌ ထက်တင်သ ကဲ့သို့
 ထောက်ားတိုင်းပြု၍၊ ခပ်ထိမ်းသောသူတို့သည်
 နှုတ် နှာ နှုတ်ထွက် မှီကြသည်ကို၊ အထွတ်
 ကြောင့် ငါမြင်ရ သနည်း- အထိုသော၊ ထိုနေ
 ရက်ကား မိုင်းမြိုင်၊ ဓမ္မာမ္မိ၊ ကြီးသော နေရက်
 ဖြစ်၏။ ထာဝရ အမျိုး၌ အမှုရောက်သော နေ
 ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည် ကယ်တင်
 ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်- ကောင်းကင်မိုက်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရသော ထမ်းတို့ကို သူ
 တို့ ထည်ပမ်းမ ငါမျိုး ပယ်မည်။ သူတို့ကိုရှည်
 နှောင်သောကြီးစွာကို ငါဖြတ်မည်။ တပါးအ
 မျိုးသားတို့သည်နောက်ထပ်သူတို့ကိုမစေစား
 ရကြ- သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား၏အမှုကိုငှား၊ သူတို့အမှုငါပေါ်ထွန်းစေထ
 တံသော ရှင်ဘုရင် ပါမိမိ၏အမှု ကို ငှား ဆောင်
 ရှက်ရကြမည်။

• ထိုဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်

ကား၊ သို့ကျန်တာထုတ်၊ အကြောက်နှင့်၊ သို့
 အရေလ အမျိုး၊ မိတ် မထွတ် နှင့်၊ သင့်ကို ဝေး
 သောအရပ်မှငှား၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကိုထိမ်း
 သွားရာ ပြည်မှငှား ငါ နှုတ်ဟု ဆောင်ခဲ့ ထမြင့်၊
 ထာကုတ် အမျိုး၊ သည် ပြန်လာ၍၊ ခြောက် ထွန်
 ထောသုမ္မိ၊ မြစ်ဝပ် ရှမ်းသားစွာအရေလိမ့်မည်
 • ထုမိန့်တော်မူ၏- ထခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 သင့်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူ ငါမိမိ
 ငါသည် သင့်ကိုငါကွဲပြားစေသော ထိုင်းမြိုင်ခံ၍
 ထောတို့ကိုဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ
 သို့ရာတွင်၊ အပြစ်ကိုရှင်းရှင်းမထွတ်ထွတ်၊ အတော်
 • အတန် ဆုစ္စ မည်- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 ထည်ကား၊ သင့်အနာသည်ဧကန်တမ်း၊ သင်ခံ
 • ရသောဝေရာသည် ပြင်းထွန်း- သင့်အနာကို
 စည်း၊ စုံသောငှါ အထွတ် သူမျှ သင့် အမှုကိုမ
 စောင့်၊ အနာဧကန်တမ်း မှိုင်သော ထောကို အ
 • ထွတ်သူမျှမက- သင်၏မိတ်အမှု၌ထောတို့သည်
 သင့်ကိုငှားထွက်၍ မပေးမစွာသံ၊ ကြွယ်၊ သင့်
 အပြစ်သည်ကြီး၍၊ သင်ပြုသောအမှု၌မိမိသည်
 ရှားပြားသောကြောင့်၊ ရန်သူပေးတတ်သောအ
 နာနှင့် သင့်ကိုငါနာစေပြီ။ ပြစ်သက်သောသူ
 • ပေးတတ်သော ဝါထံကိုငါး ပေးပြီး- သင်သည်
 အနာကိုခံရသည့်ဖြစ်၍၊ အထွတ်ကြောင့်ငှားထွက်
 သနည်း၊ သင်၏အပြစ်ကြီးသောကြောင့်၊ သင်ခံ
 ရသောဝေရာသည်ဧကန်တမ်း၊ သင်ပြုသောအ
 မှု၌ ရှားပြားသောကြောင့်၊ ချီသို့ ငါဆုစ္စရ
 • ၍- သို့ရာတွင်၊ သင့်ကို ကိုယ်စားသော သူအ
 ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်စားခြင်း၊ သင်၏ရန်သူအ
 ပေါင်းတို့သည် သိမ်းသွား ခြင်း၊ သင့်ကိုထုထွက်
 ထွက်စားသော သူအပေါင်းတို့သည် ထုထွက်
 • စားခြင်းကိုခံရကြမည်- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ ဣတပါးတို့က၊ သင်သည်စွန့်ပြစ်
 ခြင်းကို ခံရသော သူဟူ၍ ငှား၊ အထွတ် သူမျှ မ
 ကြည့်ရှု မပြုရသောမိမိ၊ အနုမြူဟူ၍ ငှား ခေါ်သော်
 လည်း၊ သင်၏အနာရောဂါများကို ငါဧကန်တမ်း
 ၍၊ ကျန်းမာပကတိဖြစ်စေမည်။

• ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိမ်း
 သွားခြင်းကိုခံရသော ထာကုတ်အမျိုးသားတို့၏
 ထံ၌ကို ငါ ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့ထိမ်း ရွာ
 ကိုသနားဦးမည်။ မြို့သည်ထည်၊ မိမိတို့အပေါ်
 ရှာ တခပ် တည်ထွက် မှီလိမ့်မည်။ နန်းတော်၌
 • ထည်၊ ရွှေထုံးစံအထိုင်းအကြွလိမ့်မည်- ထိုသူ

ထိုစဉ်က ကျေးဇူးကို ရှိုးစွမ်းခြင်းတည်း။ ရှင်
 ခြူးသောသူထိုစဉ်က သည် ထွက်လိမ့်မည်။ ငါ
 သည်သူထိုကိုမနည်းစေဘဲဗျားပြားစေမည်။ နှိမ့်
 ချခြင်းသို့မရောက်။ ရှိုးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်စေ
 ၂၀ မည်သောကြောင်းစီရင်မည်။- အမျိုးသားတို့သည်
 အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ငွေ့မှာ
 တည်ကြလိမ့်မည်။ ညည်းဆဲသောသူအပေါင်း
 ၂၀ ထိုကို ငါသည် ဆဲပြစ်ပေးမည်။- သူတို့၏ ဇင်း
 သည်သူထိုအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အထဲက
 ပေါ်ထွန်းသောသူသည် သူတို့ကိုတပ်မီးရလိမ့်
 မည်။ ငါသွေးဆောင်၍ သူတို့သည် ထံသို့ချည်း
 ကပ်ကြလိမ့်မည်။ ထံသို့ချည်းကပ်လိုသောငှါ၊
 အထယ်သူသည် မိမိမိတ်ကိုတန်းစေသနည်း။-
 ၂၂ ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်၍၊ ငါသည်
 ထည်းထင်ထိုစံ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်ဟု၊ ထာ
 ၂၃ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ထေ
 ရွေတော်သည် ပူသောအခါ နှင့်ထွက်၏။ ပြင်း
 ရွာသော ထေရေ ဖြစ်၍၊ မတရားသော သူတို့
 ၂၄ ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းရွာတိုက်လိမ့်မည်။- ထာဝရ
 ဘုရားသည် ထက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်တော်
 ကို ပြည့်စုံစေတော်မူမူမူ၊ ပြင်းရွာသော အမှတ်
 တော်မပြိမ်းရ။- နောင်ကာလ၌ သင်တို့သည် နား
 ထည်ကြလိမ့်မည်။

၃၁

• ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာ
 လ၌ ငါသည် အသရေလအဆွေအမျိုးအပေါင်း
 ထိုစံဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏လူ ဖြစ်
 ၂ ကြလိမ့်မည်။- တဝန် မိန့်တော် မူသည် ကား၊
 ထားထား နှင့် လွတ်သော သူတို့ သည် တော၌
 ကျေးဇူးကို ခံရကြပြီး ငါသည် ကြံသွား၍ အသ
 ၃ ရေထ အမျိုးကို ချမ်းသာ ပေးမည်။- ထာဝရ
 ဘုရားသည် အဝေးက ထင်ရှား၍ မိန့် တော်မူ
 ထည်ကား၊ အကယ် စင်စစ် ထာဝရ မေတ္တာ နှင့်
 ထင်ကို ငါ့နှစ်၊ ထိုကြောင့် ကရုဏာကျေးဇူး
 ၄ ကို သင်၌ ကြာမြင့်စွာ ပြ၏။- ထိုအသရေလသတို့
 ထို့ကညာသင့်ကို တဖန် ငါတည်ဆောက်သော
 ကြောင့်၊ သင်သည် တည်ဆောက်ခြင်းသို့ရောက်
 လိမ့်မည်။ သင်သည် တဝန် ပတ်သာ နှင့် တန်ဆာ
 ဆင်တူ၏။ ရှင်ခြူးခြင်းကို ပြုသောသူတို့ နှင့်အတူ
 ၅ အစုန်ထွက်သွားလိမ့်မည်။- ရှမာမိတောင်ပေါ်
 မှာ ဓမ္မစရည်ကို တဖန် စိုက်လိမ့်မည်။ ဥယျာဉ်
 ထုတ်သော သူတို့ သည် မိုက်ဖျိုး ၍၊ အသီး ကို

• ကိုယ်အထို အလျှောက် ခားရကြလိမ့်မည်။- ဧ
 ဝရိပ်တောင်ပေါ် မှာ ကင်းစောင့် ထိုက၊ အကြ
 ထေး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှိတော်
 မူရာဖိစုန်တောင်သို့ သွားကြကုန်ထုံထု၊ ကျွေး
 ကြော် ရသော အမြန် ကာလသည် ရောက်လိမ့်
 ၁ မည်။- ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည် ထား၊
 ယာကုပ်အမျိုးအား ရှင်လန်းစွာ သိခြင်း၊ ထိုကြ
 လေး၊ ထိုမျိုး ထိုစံ အထွဋ်၌ ကျွေးကြော် ကြ
 လေး၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ၏ ထူမျိုး
 တည်း၊ ဟူသော၊ ကျန် ကြွင်းသော အသရေလ
 အမျိုးသားကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟု၊ မြတ်စို့
 ထွက်သိတင်ကြားလိုက်၍ ရှိုးစွမ်းကြထေး၊-
 • သူတို့ကို မြှောက်ပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ မြေကြီး
 စွန်းမှစုသိမ်းမည်။ မှတ်မိကန်းသောသူ၊ မြေဆွဲ
 သောသူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိစ္ဆာ၊ သားရွာ၊
 ခြင်းဝေရာကို ခံရသောမိစ္ဆာ၊ ထည်းပါလွတ်၊
 ကြီးရွာသော အေးဦး၊ အဝေး၊ ထိုသည် ပြန်လာ
 ၂ ကြလိမ့်မည်။- မိကျွေးလျက် ထာကြလိမ့်မည်။
 ဆုတောင်းပစ္စနာပြုလျက်ရှိသောသူတို့ကို ငါ
 ပို့ဆောင်မည်။ မြစ်နားမှာ ရှောက်သော ထမ်း၊
 ထိမိ၍ မထဲရသော ထမ်း၊ မြောင့်ထို၌ ငါသွေး
 ဆောင်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အသ
 ရေလအမျိုး၏ အစဖြစ်၏။ ဝေရိပ်အမျိုးသည်
 ငါ၏သားဦးဖြစ်၏။
 ၃၀ ထိုလူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
 နားထောင်ကြထေး၊ ဝေးသော အရပ်ရပ်တို့၌
 ကျွေးကြော်၍၊ အသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အ
 ရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေသောသူသည် တဝန်စုသိမ်း
 ပြီးလျှင်၊ သိုးထိန်းသည် မိမိသိုးစုကို ဆောင်တတ်
 သကဲ့သို့ စောင့်တော် မူမည်ဟု ကြားပြော ကြ
 ၃၀ ထေး၊- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ထာကုပ်အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီး၊ သုထက်
 အားကြီးသောသူ၏ ထက်မှကယ်လွှတ်တော် မူ
 ၃၀ ပြီး- ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည် လာ၍၊ ဖိစုန်
 တောင် ထိပ်၌ သိခြင်း သို့ ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရား ပြုတော် မူခြင်း ကျေးဇူး တည်း၊ ဟူသော
 ဆန် စပါး၊ ဓမ္မစရည်၊ ဆီ၊ သိုးသဇယ်၊ နွားသ
 ဇယ်တို့ကို ရသောငှါ၊ စည်းဝေး ကြလိမ့်မည်။
 သူတို့မိတ်မိညည်သည် ရေလောင်းသောဥယျာဉ်
 ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နောက်တဝန် ညှိုးငယ်ခြင်းမရှိရ။-
 ၃၀ ထိုအခါ သိုးကညာသည်ကစုန်တူ၏၊ ထူမျိုး၊ ထူ
 ဆိုထိုနှင့်အတူ ရှောင်ရွက်လိမ့်မည်။ သူတို့ညည်း

ထွားခြင်းစရာ၌ ဝမ်းခြောက်ခြင်းကို ငါမြစ်စေ
မည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရသော
နောက်၊ မိတ်သက်သာ ခြံ့ခွင်ထန်းမည် စေ
၈၇ ကြောင်းကို ငါပြုမည်။- ယင်းပရောဟိတ်တို့ကို
ထည်းဆူရှိုးသောစေသော၊ နှင့်ဝစ္စာကျွေးမည်၊
ငါ၏သူတို့သည်ထည်း၊ ငါကျွေးစူးနှင့်ဝပြောကြ
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၈၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမစ
ရပ်၌ ထည်းစွာသော ညည်း၊ ထွား၊ ပိုကျွေးခြင်း
စသောကြားရ၏။ ရာမစထသည် မိမိသားတို့မ
၈၉ မှီသောကြောင့်၊ ပို၍ မိတ်မပြေ နှိုင်း- ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်သည်ပိုကျွေး
သံကို ချုပ်ထော့၊ ချက်ရည် မကျ စေ နှင့်၊ သင်
သည်ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်၏ အကျိုးကို ခံရ
လိမ့်မည်။ သင်၏သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှ ပြန်
၉၀ ထာကြလိမ့်မည်။- သင်၏အဆုံး၌ ဖျော်ထင်စရာ
အကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြင်
သို့ပြန်လာ ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။
၉၁ ဧဝမိဝံက၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆုခွ
တော်မူပြီး၊ အကျွန်ုပ်သည် မိုင်းသော နွားသား
ကဲ့သို့ ဆုခွ ခြင်းကို ခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို သွေး
ဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်
လာပါမည်။ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
၉၂ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။- ပြန်လာ
သောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်နောင်တရပါ
၏။ ဆုခွတော် မူခြင်း ကို ခံရသော နောက်၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်းကို မှိုက်ပါ၏။ အသက်
ငယ်စဉ်ပိုမိသော အပြစ်ကြောင့် အသေရေဗျက်
မြင်း ကို ခံရ သဖြင့်၊ ရှက် ကြောက်၍ မှိုင်းတွေ
လျှက် မှီပါ၏ဟု၊ ကိုယ်ကို အပြစ် တင်၍ မြည်
တမ်းသောစကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရ
၉၃ ပြီ။- ဧဝမိဝံသည် ငါ၏ ချစ်သား ဖြစ်သလော၊ ချစ်
စွယ်သော သူငယ် ဖြစ်သလော၊ သူ၏အကြောင်း
ကို ငါပြော ထေ ရာရာ၌ ငါ သည် အထွန် တရာ
စောင်းနေလျက် နေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သုစ
တွတ်မိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်သူကို
ငါကယ် မသနားမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
၉၄ မူ၏။- လမ်း၌မှတ်တိုင်တို့ကို မှိုက်လော့၊ အထံ
တိုင်တို့ကို ထူလော့၊ ထိုက်သွားသော လမ်းမကို
မိတ်စွဲလမ်း လော့၊ ထိုအသေရေသ သတို့သို့၊ က
ညာ၊ ပြန်လာလော့၊ သင်၏နေရာ၌ မြို့ရွာ၊ သို့ပြန်

၁၁ ထာလော့- ထိုခောက်ပြန်သောသတို့သို့၊ သင်
သည် အတယ်မှ ကာလပတ်ထုံး ထည့် ထည်၍
နေလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ခြေကြီး
ပေါ်မှာ ထူးထန်းသော အမှုကို မိရင်တော် မူ၍၊
၁၂ မိမိသည် ထောက်ကြားကို ပတ်ပိုင်းလိမ့်မည်။- အ
သေရေသေရေ၊ စံဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုက်
ခြေစေ့ရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ကို ငါဆောင်ခွဲ
ပြန်သောစေ၊ လူဝပြည် ၏ မြို့ရွာတို့၌ နေသော
သူတို့က၊ ထိုမြေငုံမတ်ခြင်းနေရာစေရပ်၊ ထိုသန့်
ရှင်းခြင်းနေရာတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်
ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်း ဟူသော
၁၃ စကားကို တဖန်သုံးကြ လိမ့်မည်။- ထိုအရပ်၌
လူဝပြည်သူ၊ လူဝ မြို့ရွာသား အပေါင်းတို့သည်၊
ထယ်လုပ်သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများပါ
၁၄ ထွက်၊ အတူနေရကြလိမ့်မည်။- ငတ်ခွတ်သော
သူ အပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်
သောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာ စေမည်ဟု
၁၅ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုနောက်၊ ငါသည် နိုး၍ ကြည့်
ရှုသောစေ၊ အိပ် ပျော်ခြင်း စားမြင့် စားရ
လျက်ရှိ၏။
၁၆ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူသည် ကား၊ ငါ
သည် အသေရေသပြည်၊ လူဝပြည်၌ ထူရှိုးနေနှင့်
တိမိန္ဒာန် ရှိုးနေကို ကြံ ရသော အ ချိန် ကာလ
၁၇ ရောက်လိမ့်မည်။- ငါသည် သူတို့ကို ချွတ်ပယ်မြို့
ဗျာမာတ်ထွန်ဖျက်ဆီး ညည်းဆဲခြင်း အမှုကို ပြု
ဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန်တည်ဆောက်မိတ်ရှိ။
၁၈ ခြင်းအမှုကို ပြုစိုးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုကာ
လ၌ အသေသည် ချည်သော စပွန်သီးကို စားသော
ကြောင့်၊ သားသည် သွားကြိန်းခြင်းကို ခံရ၏ဟု
၁၉ မဆိုရကြ။- ထူထိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် မိမိသေရ
မည်၊ ချည်သော စပွန်သီးကို စားသော သူတို့င်း
သွားကြိန်းခြင်းကို ခံရမည်။
၂၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်
၂၁ ဘီထူရှိုး၏ ထိုးထေးတို့ကို ထက်ဆွဲ၍ အေရုဏ္ဏ
ပြည်မှ ဆောင်သွား သောစေ၊ သူတို့၌ ငါပေး
သော ပရိ ညည် တရား နှင့် ခြား နား သော ပရိ
ညည်တရားသစ်ကို အသေရေသေရေသား၊ ထူး
အမျိုး သား တို့၌ ငါ ပေးသော အ မြိန် ကာလ
ရောက်လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသော ပရိညည်
တရားကို သူတို့သည် ဖျက်၍၊ ငါသည် ထည်းသူ
၂၂ တို့ကို ရှံရှာ၏။- နောင်ကာလစေ၊ အသေရေသ

အမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသောပစ္စည်းတရား
ဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ပညတ်
တရားကို သူတို့အတွင်းထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့
နှစ်လုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏
ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်
၁၄ ကြလိမ့်မည်။- ထိုသူတို့က ထာဝရဘုရားကိုယ်
ထေ့ထု၊ အမျိုးသားတို့၌၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း
တယောက်ကို တယောက်ဆုမွန် ဩဝါဒပေးရ
ကြ။ နှစ်ကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံး သော သူမှ
စ၍ အကြီး ဆုံးသော သူတိုင်အောင်၊ ထိုသူ အ
ပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုယ်ကြိုက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါ
သည် သူတို့အဖြစ်တရားကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြု
သောစုစုမိတ်တရားကို မစောင့်မေ့ဘဲနေမည်။
၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- နေ့စဉ်ရှိ၌လည်း
စရာကို နေ့ကို ခန့်ထား၍၊ ညည့် အချိန်၌ လည်း
စရာကို ထည့်ကြလိမ့်မည်။ နေ့စဉ်တော်မူသော၊
သမုဒ္ဒရာကို ဆုမွန်၍ လှိုင်းတံပိုးကို ယုန်းစေတော်
မူသော၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရား၊ ဟူသော သွေ့နာမ ခြံတော်မူသော ထာဝရ
၁၆ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ထိုတရားတို့သည်
ငါ့ရှေ့မှာ ကွယ်ပျောက်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုး
သည် ငါ့ရှေ့မှာ အမျိုး တိမ်မြုပ်၍ အစည်ကွယ်
၁၇ ပျောက်လိမ့်မည်။ မိန့်တော်မူ၏။- တမန်ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုဏ်း
ကောင်းကင်ကို ထိုင်းတွာ နှိုင်းလျှင်၎င်း၊ မြေကြီး
အောက်ဆုံးအမြစ်တို့ကို ထိုက်၍ စစ် နှိုင်း လျှင်
၁၈ ၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို သူတို့
ပြုမိသမျှသော အပြစ်တို့ကြောင့်၊ ငါ့ရှင်ဖြစ်မည်
ထုမိန့်တော်မူ၏။
၁၉ တမန်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
တာနုနုလ ချေထိုက်မှစ၍ မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်
အောင်၊ မြို့တော်ကို ထာဝရဘုရား အဖို့ တည်
ထောင်ရသော အမြန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်
၂၀ မည်။- ဂါရက်တောင်ကို လွန်၍ ဗုရု၊ ကြီးနှင့်
တန်းဗုလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်း ဝိုင်းမိ
၂၁ လိမ့်မည်။- အရှေ့ထက် မြင်းတံခါး မှီသော မြို့
ထောင့် တိုင် အောင်၊ အသေ ကောင် မှာ၊ ပြာ
မှားစွန်ဖြစ်ရာ ချိုင့်တရှောက်လုံးနှင့်၊ ကေမြန်
ချောင်းအတွင်းတွင်၊ လယ်ပြင် မှီသမျှတို့သည်
ထာဝရ ဘုရား အဖို့ သန့်ရှင်း ကြလိမ့်မည်။
နောက်တမန် နှုတ်ပယ်ပြုချမ်း အလျှင်း မရှိရ
ထုမိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ နေဗုခင်နေဇာနန်းစံတမယ်ရှစ်နှစ်၊ ထုစွန်
ဘုရင်ဇေဇကီနန်းစံတမယ်နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား
ထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိယော
၂ ရောက်သ၏။- ထိုအခါ ဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်၏
စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ
ပြီး ပရောဖက်ယေရမိယောသည် ထုစွန်ဘုရင်၏နန်း
တော်ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေ၏။-
၃ အကြောင်းမူကား၊ ထုစွန်ဘုရင်ဇေဇကီသည်
ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်
ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည် ယိမ်းယူလိမ့်
၄ မည်။- ထုစွန်ဘုရင်ဇေဇကီသည် ခါးထစ်ထူထွတ်
ထက်နှင့်မလွတ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် လက်သို့
ဆက်ဆက် ရောက်လိမ့်မည်။ ဣန္ဒာချင်းဆိုင်
၅ ၍ စကားပြောလျက်၊ တယောက်ကိုတယောက်
၆ ကြည့်၍ လျှက် ထွေရ လိမ့်မည်။- ဇေဇကီ ကို
လည်း ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ငါ
အကြည့်အစွဲ မလာမှီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌ နေရ
လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ခါးထစ်ထူထွတ်ကို စစ်ထိုက်
၇ ၍ မနိုင်ရကြလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ
ကြောင်းကို၊ သင်သည် အထယ်ကြောင့် ပရော
ဖက်ပြု၍ တောသနည်းလှ ဆို၍၊ ထောင်ထဲမှာ
လှောင်ထားသတည်း။
၈ ထိုအခါ ယေရမိယော၊ ငမိသို့ ရောက်သော
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊-
၉ သင်၏ တထွေးရှုထွ်သား တာနုနုမေထသည့်သင့်
ထံသို့ လာ၍၊ အာနုသုတ် မြို့မှာ မှီသော ကျွန်ုပ်
ထယ်ကို သင်သည် ရွေးပိုင်သောကြောင့်၊ ဝယ်
ပါလှပြောဆိုလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ ထာဝရ
၁၀ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်နှင့် အညီ၊- ငထထွေး
သားတာနုနုမေထသည် ငါ့မြို့ရာထောင်ဝင်းထဲသို့
လာ၍၊ ဗယ်မိန့်ခရိုင်၊ အာနုသုတ်မြို့၌ မှီသော
ကျွန်ုပ်ထယ်ကို ဝယ်ပါလော့။ သင်သည် အစွေ
ခံ ပိုင်သော အစွန်နှင့် ရွေး ပိုင်သော အစွန် မှီ
သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်အဖို့ ဝယ်ပါလျှင်၊ ငအားပြော
ဆို၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော
၁၁ အမှုဖြစ်ကြောင်း ကို ငါ့သိသောကြောင့်၊- အာနု
သုတ် မြို့၌ မှီသော ငထထွေးသား တာနုနုမေထ၏
ထယ်ကို ငါဝယ်၍ ထယ်တိုးငွေ တမယ် ခုနှစ်
၁၂ ကျပ်ကို ချိန်ပေးလေ၏။- ဇာရှပ်ကိုလည်း၊ မိရင်
၁၃ ၍ တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ၊ သက်သေတို့ကို ခေါ်၍ ငွေကို
၁၄ ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်ပေး၏။- ဓမ္မသတ် ထုံးစံအတိုင်း

တံစိဝံတံသော ဓာဇ္ဈာပိ တစောင်နှင့် ဂွဉ်ထား၊
 ၈၂ သောထက်ခံတစောင်ကိုယူ၍- ထေရောသား
 တာနမေထ ဝေ မှိသော၊ ဓာဇ္ဈာပိ၌ စမည်ပါ
 သောသတ်သေဈာ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာ ထိုင်နေ
 သော ထုထုဈာ၊ စပေါင်းထိုင်နေထွင်း၊ မာသေ
 ထ ထားမြင်သော နေမိသော၊ ဓာဇ္ဈာပိ၌ စပ်
 ၈၃ ထွက်၊-ဣသရေယထမ္ပိ၊ နိဘုရားသခင်း၊ ကောင်း
 ကင် မိုလ်ခြေထွင်း ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ
 ၈၄ ထည် ကား၊- တံစိဝံ တံသော ဤ ဓာဇ္ဈာပိ တ
 စောင်နှင့် ဂွဉ်ထား၊ သောဤထက်ခံ တစောင်ကို
 ယူ၍၊ ကာထကြာမြင့်စွာတည်နေစေခြင်းငှါမြေ
 ၈၅ မိုး၌ ထားသော- ဣသရေယ ထမ္ပိ၊ နိ ဘုရား
 ထခင်း၊ ကောင်း၊ ကင် မိုလ်ခြေ ထွင်း ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤ ပြည်၌ ထိမ်း
 ထတ်ထား၊ စက္ကဉ္စယည်ကို ပိုင်ရကြလေဦး
 စည်ထု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောသဖြင့်၊
 ထိုသူထိုရှေ့မှာဓာဇ္ဈာပိကိုမှာထားလေ၏။
 ၈၆ ထိုသို့နေသော၊ ဓာဇ္ဈာပိကိုစပ်ပြီး
 ဈာတာဝရဘုရားစားငါ ဆုတောင်းသောပစ္စနာ
 ၈၇ စကား ယူမူကား၊- ထိုထွင်း ထာဝရ ဘုရား၊
 ထိုထံတော်သည် မတာ တန်မိုး နှင့် ထက်ရုံး
 တော်ကိုဆန့်၍၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုခန့်
 ဆင်းတော်မူပြီး၊ ကိုယ်တော်မတတ်နိုင်သောစ
 ၈၈ ရာထနံတရုဗ္ဗမရှိပါ၊- ကိုယ်တော်သည် ထူစ
 ထောင် စသောင်းထိုသော ကရုဏာ ကျေးဇူးပြု
 ထွက်၊ ထေရ်ထံစပ်ပြန်ကိုနောက်ဖြစ်သောသား
 ထိုစခေါင်းပေါ်သို့သက်ရောက်စေတော်မူ၏။ စ
 ထွန် ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ မဟာတန်မိုးတော်
 နှင့်ပြည်နံသောဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်မိုလ်
 ခြေထွင်းထာဝရဘုရားဟူသောညွန့်မရှိတော်
 ၈၉ မူ၏- ထူးဆန်းသော စင်္ကြာကိုကြံ၍၊ ထူးဆန်း
 သော စမ္ပုကို စီရင်တော်မူလျက်၊ ထူထီးထ
 ထီးထိုကွန်ကြံပြုမူသည်တိုင်း စကန်းစပ်
 ထို ပေးခြင်း ငှါ၊ ထု သားဈာ၊ သွား ထာသော
 ထမ်း၊ ထလုံးနံထိုကို စမည်ကြည့်ရှုလျက် နေ
 ၉၀ တော်မူ၏- ဇေယျာပြည်၊ ဣသရေယပြည်စ
 မှိသော ထူထမ္ပိ၊ မိုးထို၌ နိမိတ် ထက္ခဏာ ထုံ
 စွတ်သောစမ္ပုကို လင်္ကာတိုင်စောင်ပြတော်
 မူထဖြင့်၊ ယခုကဲ့သို့ စမည်ကျော်စောသော ထိ
 ၉၁ တင်း မှိတော်မူ၏- နိမိတ် ထက္ခဏာ ထုံ စွယ်
 သောစမ္ပုကို ပြုလျက်၊ စားကြီးသောထက်၊
 ဆန့်တော်မူသောထက်မှုံ၊ စထွန် ကြောက်

မတ် စွတ်သော စမ္ပု၊ စရာနှင့်ထက္ခ၊ ထိုထံ
 တော်စီဣသရေယထုကို ဇေယျာပြည်စွတ်
 ၉၂ ဆောင်တော်မူ၍- ငါပေးမည်ထု၊ ထိုးထားထို
 စားကိုနိ ဆိုတော်မူသောပြည်တည်းဟူသော
 ၉၃ နှိုနှင့် ဌာရည် မီးသော ဤပြည်ကို ပေး ထား
 တော်မူသဖြင့်၊- ထူထိုသည်ဝင်၍ ထိမ်းထူကြ
 ထော် ထည်၊ စ မိန့် တော် ကို နား မထောင်၊
 တရားတော်ထမ်းသို့ မလိုက်၊ မှာထားတော်မူ
 သော စကျင့် တနံ တရုကိုမျှ မကျင့်သဲ နေသော
 ကြောင့်၊ ယခု ခံရသမျှသော ဘေးဥပါတ်ထိုကို
 ၉၄ သူထိုစပေါ်သို့ရောက်စေတော်မူပြီး- ပြုစုခြေ
 မိုးကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ မြို့တော်ကို ထိုထံ
 ထုခြင်းငှါရောက်ကြပါပြီးထားသေး၊ စွတ်ထိပ်
 ခြင်းသေး၊ ကာထနာ ထေး ထိုမြင့် ထိုထံ သော
 ခါလစလူထိုလက်သို့ မြို့တော်ကိုစပ်တော်မူပြီး
 မိန့်တော် မူ သော စကား ပြည့် နံ ကြောင်းကို
 ၉၅ ထည်၊ ကိုယ်တော်တိုင်မြင်တော်မူ၏- ထိုသို့မြို့
 တော်သည် ခါလစလူထို ထက်သို့ ရောက်တော်
 ထည်၊ ထိုထွင်းထာဝရဘုရား၊ ထိုထံကိုငွေ
 နှင့်ဝတ်၍၊ ထက်ထေထိုကိုခေါ်ထားရမည်စ
 ကြောင်း မိန့်တော်မူပါပြီ ထကားထု လျှောက်
 ထေ၏။
 ၉၆ ထိုစခါ ထာဝရဘုရား၏စွတ်ထပ် တော်
 ၉၇ သည် ယေရမိသို့ ရောက်သော ထည်ကား- ငါ
 ထာဝရဘုရားသည် ခပ်ထိမ်းသောထက္ခဝါထို
 ကို စမိုးရသော ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမထတ်
 ၉၈ နှိုသောစရာတနံတရ မှိလိပ်မည်သော- ထို
 ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤ
 မြို့ကို ခါလစ လူထို ထက်သို့ငှင်း၊ ဓာဇ္ဈာပိ နှင့်
 ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာ ထက်သို့ငှင်းငါစပ်၍၊ ထူ
 ၉၉ သည် ထိမ်းထူလိပ်မည်- ဤမြို့ကို ထိုထံသော
 ခါလစလူထိုသည်ဝင်၍မီးမြို့ကြလိပ်မည်၊ စေ
 စွက်ကို နှိုးတော်ခြင်းငှါ မာထဘုရား စမ္ပုထိပ်
 မိုးပေါ်မှာနံသောပေါင်းကိုမီးမြို့၍၊ စမ္ပုထပ်
 သော ဘုရားထိုစမ္ပု သွန်းသောင်းရာ ပူဇော်သ
 ကာကိုပြုရာ ထိပ်မှာနှင့်တကွ၊ စမ္ပုထုံးကို စီး
 ၁၀၀ ထောင်စေကြလိပ်မည်- စကြောင်းမူကား၊ ဣ
 သရေယ ထမ္ပိ၊ သားထိုနှင့် ထူထမ္ပိ၊ သားထို
 ထည်၊ ငယ်သော စမ္ပုယံနှင့်ရှေ့မှာရမ္ပိတ်
 ကိုသာ ပြုကြပြီး၊ မိမိထိုပြုလေရာရာ၌ စေစွတ်
 ၁၀၁ ကို နှိုးတော်ခြင်းငှါသာပြုကြပြီး- ဣသရေယစ
 ၁၀၂ မ္ပိ၊ နှင့် ထူထမ္ပိ၊ နှင့်ဘုရင်၊ မူမတ်၊ ထပ်စ

ရောက်တတ်၊ ပရောဇာတ်၊ ထုဝေပြည်သူ၊ ထေရုရှင်
 မြို့ထားတို့သည် ငမေဓုကကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြု
 ထေသမ္ဘာသော ခုခရိုက်ကြောင့်၊ ဤမြို့ကို ငမေဓု
 ငါပတ်ရှားမည်ဟုကြောင်း၊ မြို့တည်သောနေ့မှ
 ၈၈ စ၍ ထေရု တိုင်စောင့်၊ ငမေဓုက ထွက်၍၊ စ
 ၈၉ ဓုကစ၍ နှိုးဆော်သော မြို့ခြံခြံ- သူတို့
 သည်ကို ဓုက နှာမပြုဘဲ ကြောင့်၊ ကြံပြီး ငါ
 ထည် စောစောထ၍ ထထပ်ထပ် ဆုဗွသွန်သင်
 သော်လည်း၊ ငါ၏ ဩဝါဒကို ခံလိုသော ငှါနားမ
 ၉၀ ထောင်ကြ- ငါ၏နာမပြင်သရတ်သောမိတ်မှန်
 ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာစွယ်သော
 ၉၁ စရာတို့ကို သွင်းထား၊ ကြံပြု တကား၊- သူတို့
 ထားသို့တို့ကို မောထုပ်ဘုရားစား၊ ပူဇော်ခြင်း
 ငှါ၊ ထိနုသား၏ ရှင်ခွဲသော ဗာလဘုရား၏
 ထုန်းတို့ကိုတည်လုပ်ကြပြီး၊ ယုဝေဓမ္မ၊ ထေပေါ်
 တို့ ထပ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမျှထောက်စက်
 ဆုပ်ရွံ့ရှာစွယ်သောစရာကို ငါမမှာထား၊ ငါအ
 ၉၂ ရှောင်ထေထေမရှိဘဲ ပြုကြပြီဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။

၉၃ သို့ရာတွင်၊ ထားသော၊ စွတ်သိပ်ခြင်း၊ ထေး၊
 ကာထ နာ ထေး၊ ထား၊ ဖြင့် ဗာဗုထုန် ရှင် ဘုရင်
 ထက်သို့ရောက်မည်ဟု၊ သင်တို့ ဆိုတတ် သော
 ဤမြို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလထေဓမ္မ၊ နာဘုရား
 ၉၄ ထောင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါ
 ထည့်ထေဓုကယုန်းယုန်းထွက်၍၊ ထေဓုကစ၍
 ၉၅ စားကြီးသည်နှင့်၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်ရာ တိုင်း
 ပြည်ရှိသမျှတို့မှ၊ တဝန်စုသိမ်း၍ ဤ ထေရဝ်သို့
 ၉၆ စောင့်ခံပြီးလျှင်၊ ဖြစ်ဝပ် ရွာနေစေမည်၊- သူတို့
 သည်ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ငါသည်သည်၊
 ၉၇ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်၊ ကိုယ်အကျိုးအ
 ထိငှါငှါ၊ နောက်ဖြစ်လဟံ့သာ သားသို့တို့၏
 အကျိုးအလိုငှါငှါ၊ ငါ့ကိုအစည်းကြောက်ရွံ့စေ
 ၉၈ ခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်းကွင်းကြံ နိုင်သော
 ၉၉ သထောက်ကို ငါပေးမည်၊- သူတို့ကို မစွန့်ခြင်းဘဲ
 အစည်းကျေ၊ ဇူးပြုခြင်းငှါ၊ သူတို့၌ ထာဝရပရိ
 ဉာဏ်ကိုငါထားမည်၊ သူတို့သည်သည်၊ ငမေ
 ၁၀၀ ဓမ္မထွက်မသွားမည်ဟုကြောင်း၊ ငါ့ကိုကြောက်
 ၁၀၁ ရွံ့သောသထောနှင့်ပြည့်စုံစေမည်၊- သူတို့စား
 ကျေးဇူး ပြုခြင်း အမှု၌၊ ငါသည် သားရဝမ်း
 ချောက်၍၊ ငမေဓုကလုံးနှင့် နှိပ်ညည်အကြွင်းမဲ့
 ၁၀၂ ပါလျှက်၊ သူတို့ကိုဤပြည်၌ ဆက်ဆက်နေရာ
 ၁၀၃ မည်၊- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤ

ထေဓမ္မ၊ ထေပေါ်မှာကြီးစွာသော ဤထေးဥပါတ်စေ
 ပေါင်းကိုရောက်စေသည်နှင့်တူ၊ ငါဂတိထား
 သောကောင်းကျိုးအပေါင်းကိုထမ်း၊ ငါ့ရောက်
 ၁၀၄ စေမည်၊- ထေဓမ္မ၊ တိရိစ္ဆာန်ပရိ၊ ဆိတ်တံပြီး ခါ
 ထေဓုထိုလက်သို့ ရောက်စေပြီဟု၊ သင်တို့ဆို
 ၁၀၅ ထက်သောဤပြည်၌၊ နောက်တဝန်ထယ်သာတို့
 ၁၀၆ ကိုရောင်းဝယ်ကြလိမ့်မည်၊- ဗယံမိန့်ပြည်၌
 ၁၀၇ ငှါ၊ ထေရုရှင်မြို့ ပတ်ဝန်း၊ ကွင်း ထေရဝ်သို့
 ၁၀၈ ငှါ၊ ထေရုရှင်တွင် မှီသောမြို့တို့၌ ငှါ၊ ထောင်
 ပေါ် မြို့၊ ရှင်ထဲမြို့၊ တောင်ထက်မြို့တို့၌ ငှါ၊ ထေ
 ၁၀၉ သို့သည် ထယ်သာတို့ကို ငွေနှင့် ဝယ် ခြင်း၊ စာ
 ချုပ်ကိုစီရင်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၊ သက်စေ
 ၁၁၀ သို့ကိုငေါ်ထားခြင်း အမှုတို့ကို ပြုပြုကြ လိမ့်
 မည်၊ ဟုကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
 သောသူတို့ကို တခန် ငါဆောင် ခဲ့ပြီးစည်ဟု၊
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၃

• ထေရဝ်သည် ထောင် ဝင်း၊ ထဲမှာ အရှက်ခံ
 လျက်နေရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏စွတ်က
 ပတ်တော်သည် ဂုဏ်ထူးအကြိမ် ရောက်ထာ၍၊-
 ၁ ဤအမှုကို ပြုသောဘုရား၊ ဤအမှုကို ဝန်ဆောင်မီ
 ရင်သောဘုရား၊ ယေ ထောဝါ အမည်ရှိသော
 ၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါ့ကို
 ထေဓမ္မ၊ ငါထူးမည်၊ ကြီးသောအရာ၊ သင်မသိနိုင်
 ၃ စောင့်နက်သောအရာတို့ကို ငါပြုမည်၊- ငြိမ်း
 ခြေရိုးဖြင့်ငှါ၊ ထားဖြင့်ငှါ ပြုဖွယ်သောဤမြို့၏
 ၄ အိမ်များ၊ ယုဝေရှင်ဘုရင်၏ ဘုံမိတ်မှန် မှားကို
 ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလ ထေဓမ္မ၊ နာဘုရားသခင်၊
 ၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ခါထဲ
 လူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါလာကြ၏၊ ငါသည်
 ၆ ပြင်းစွာ အမှက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သော သူတို့
 ၇ ၏ အသေကောင်းစွာနှင့် ထိုအိမ်များကို ပြည့်
 စေခြင်းငှါ ထာကြ၏၊ ထိုသူတို့၏ ခုခရိုက် မှား
 ၈ ကြောင့်၊ ဤမြို့မှ ငါသည် ဓုကနှာကိုထွဲပြီး- ထို
 ရာတွင်၊ ငါသည် ဤ မြို့၏ အနာကို ထေးထုံ၍
 ၉ ပျောက်စေမည်၊ မြို့သား တို့သည် ကျန်းမာမည်
 ၁၀ ဟုကြောင်း၊ မြို့သောစည်းမိမ့်ခမ်းသာနှင့်ပြည့်
 ၁၁ စုံမည်ဟုကြောင်းကို ငါပြုမည်၊- သိမ်းသွားခြင်း
 ကိုခံရသော ယုဝေဓမ္မနှင့် ဣသရေလ ထေဓမ္မ၊
 ၁၂ သားတို့ကိုတဖန် ငါဆောင်ခံ၍ အရင်ကဲ့သို့ထပ်
 ၁၃ ဆောင်မည်၊- သူတို့သည် ငါ့ကို ခြံမှားသော
 သောအပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်၊ ငါ့ကိုခြံမှား

၁ ဤ ငါ၏စာရားကို ထွန်ကျသောသောသောပြစ်ထို
 ၂ ကိုငါထွတ်မည်- ဤမြို့သည်ငါဝမ်းမြောက်စရာ
 ၃ အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ ခပ်ထိမ်းသော ထူမျိုး
 ၄ ထိုတွင် ရိုးစွမ်းစရာအကြောင်း၊ ဂုဏ်ထာသရေ
 ၅ တော်ကော်စောစရာ အကြောင်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၆ ဤမြို့သားထိုသား၊ ငါပြုသောသော ကျေးဇူးကို
 ၇ ထူထေးမျိုးမျိုးထိုသည် ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ဤ
 ၈ မြို့၌ ငါပြုသောသော စည်းမိမ့် ခွမ်းသာကို
 ၉ ထောက်၍ကြောက်ရွံ့တုန်ထွပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထူမမြို့၊
 ၁၁ တိရိစ္ဆာန် မမြို့၊ ဆိတ်ညံ့ပြီထု၊ သင်ထို ဆိုတတ်
 ၁၂ သော ဤအရပ်၌၎င်း၊ ထူမမြို့၊ တိရိစ္ဆာန် မမြို့၊ နေ
 ၁၃ သောသူမမြို့၊ ဆိတ်ညံ့သောထူမမြို့စွာ။ ယေရုရှ
 ၁၄ လမ် ထမ်းစွာ၊ ထို၌ ၎င်း- နောက်တဖန် ဝမ်း
 ၁၅ မြောက်သော အသံ၊ နှင်ထန်းသော အသံ၊ မင်
 ၁၆ ထာသောသံ သထိုသားအသံ၊ မင်ထာသောသံသ
 ၁၇ ထိုသိုးအသံ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်
 ၁၈ တော် မူ၍၊ ကရုဏာ တော် သည် အစည် အမြဲ
 ၁၉ တည်သောကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ၂၀ ထာဝရ ဘုရားကို ရိုးစွမ်းကြထော့ထု ဆိုသော
 ၂၁ ထူထို၏အသံ၊ ရိုးစွမ်းရာ ပူဇော်သကာကို မိတ်
 ၂၂ ဖွန်တော် သို့ ဆောင်ခဲ့သော သူထို၏ အသံ ကို
 ၂၃ ကြားရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိမ်း
 ၂၄ သွားခြင်းကို ခံရသောပြည်သားထိုကို ငါဆောင်
 ၂၅ ခဲ့၍၊ အရင်ကဲ့သို့ နေစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏-

၂၆ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရားမိန့်
 ၂၇ တော်မူသည်ကား၊ ထူမမြို့၊ တိရိစ္ဆာန် မမြို့၊ ဆိတ်
 ၂၈ ညံ့သောဤအရပ်တွင်၊ မြို့ရွာ၌သောထို၌သိုးစုကို
 ၂၉ ထိန်းသောသိုးထိန်းနေရာ၌လေပြီးမည်း-တောင်
 ၃၀ ပေါ်မြို့၊ ရှိုင်ထဲမြို့၊ တောင်ထက် မြို့၊ ဗယ်မိန်
 ၃၁ ပြည်၊ ယေရုရှလမ်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၊ ယုဝ
 ၃၂ မြို့စွားထို၌၊ သိုးစုကို ရေတွက်သောသူ၏ လက်
 ၃၃ အောက်မှာ၊ သိုးစုထိုသည် တစ်နှောင့်သွား
 ၃၄ ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ၃၆ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဝ အမျိုးသား ထို၌ ငါ
 ၃၇ ထားသောဂတိ အထိုင်း ကျေးဇူး ပြုရသောအ
 ၃၈ မိန့် ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်- ထို ကာလ
 ၃၉ အခါ သန့်ရှင်း သော အညွန့် ကို ဂါမိန် အဖို့ ငါ
 ၄၀ ဇာတ်စေ၍၊ ထူသည်မြေကြီးပေါ်မှာတရားသ
 ၄၁ ဖြင့်ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်လိမ့်မည်- ထိုကာလ၌
 ၄၂ ထူးခြည်သည်တတ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယေ

ရုရှလမ်မြို့သည်တည်း၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းဖြစ်မည်-
 ထိုမြို့သည် ယေဟောဝါ ဇေဇကုတူသော ထူး
 ၁ နာမ ဖြစ်လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၂ မူသည်ကား၊ ဣသရေလ နန်းတော်ပေါ်မှာထိုင်
 ၃ ရသော ဂါမိန် မင်းမျိုးမင်းစည်သည် အလွှင်း
 ၄ မပြတ်ရ- ငရွေ့စွာ မီးမြို့ရာ ထမ်းကို ပူဇော်
 ၅ ထွတ်၊ ထောအည် ပူဇော်သကာကို မီးမြို့ထွတ်၊
 ၆ ထမ်းပူဇော်ရာ ဝတ်ကို အစည်ပြုရသော ထေမိ
 ၇ ထား၊ ထမ်းပရောထိတ် မိုးသည်၊ အလွှင်း ဓ
 ၈ ဖြတ်ရထုမိန့်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၁၀ ယေရုမိသို့ရောက်၍- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၁၁ ထည်ကား၊ ငါထားသောနေ့ပိုညည်နှင့် ညည်
 ၁၂ ပိုညည် တရားကို သင်ထိုသည် ဖျတ်၍၊ နေ
 ၁၃ ညည် အပိုင်း အမြားမရှိ ခြင်း၊ ငှါ တတ် နှိုင်း
 ၁၄ လျှင်- ငါ၏ကျွန်ဂါမိန်၌ငါထားသောပင့်ညည်
 ၁၅ ဖျတ်၍၊ ဂါမိန်ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ မိုးခံရသော
 ၁၆ ဂါမိန်မင်းမျိုးသင့်ပြတ်လိမ့်မည်၊ ငါ၏အမှုတမ်း
 ၁၇ ထေမိထား၊ ထမ်းပရောထိတ် မိုးသည်၊ ပြတ်လိမ့်
 ၁၈ မည်- မိုဏ်း ကောင်းကင် ထန်ဆာထိုကို မရေ
 ၁၉ တွက် နှိုင်း၊ ထရုရှရာ သဲထုံးထိုကို တောင်း၊ ထင်း
 ၂၀ နှင့်မမြင် နှိုင်းစောင်စွာပြားသကဲ့သို့၊ ငရွေ့စွာ
 ၂၁ ဂါမိန် အမျိုးကို၎င်း၊ ငါ၏ အမှုတမ်း ထေမိ ထား
 ၂၂ ထိုကို၎င်းငါစွာပြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၂၄ သည် ယေရုမိသို့ရောက် ထာသည့်ကား- ထာ
 ၂၅ ဝရဘုရား ရွေးကောက်သော ထူမျိုး နှစ်မျိုးကို
 ၂၆ တဖန် ပတ်တော် မူပြီထု၊ ဤထူထို ပြောတ၏
 ၂၇ သော စကားကို သင်သည်ဆင်ခြင်ပြီတော့၊ ထို
 ၂၈ သို့သုထိုသည် ငါ၏ထူမျိုးကိုထူမျိုးကဲ့သို့မမှတ်၊
 ၂၉ မထိခဲ့ခြင်း ပြုကြပြီး- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 ၃၀ မူသည်ကား၊ နေ့နှင့် ညည် အဖို့ ငါ၏ပိုညည်
 ၃၁ မရှိ လျှင် ၎င်း၊ မိုဏ်း ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး
 ၃၂ တရား ထိုကို ငါမစီရင်လျှင်၎င်း- အာမြတ်၊ ဣ
 ၃၃ ဇာတ်၊ သာကုတ် အမျိုးကို ဆုတ်မိုး ရသောစင်း
 ၃၄ အရာ၌၊ သာကုတ်အမျိုးနှင့် ကျွန်ဂါမိန်၏အမျိုး
 ၃၅ သားစည်မြေ၊ ဆက်ထဲက ငါရွေး၍မခန့်ထားထဲ
 ၃၆ နှင့်ပြစ်မည်၊ သို့မဟုတ်၊ ထိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
 ၃၇ သောထိုသူထိုကို ထာဝရဘုရားနှင့်တတ်မထ
 ၃၈ နားမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထည် မိုက်မြေ အပေါင်း၊ အ မိုး ရတော် ဗုဒ္ဓတရား
 သော ထိုင်း နိုင်ငံသား၊ ထူမျိုး အသီးအသီး၊ အ
 ပေါင်း ထိုနှင့် တကွ၊ ထေရုရှင် မြို့ကိုငှာ၊ ထိုမြို့
 နှင့် ဆိုင် သာသနာ မြို့စွာ ထိုကိုငှာ ထိုက်သော
 သာ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ထေရုမိသျှောင်၌၊ ထေရုထေရုအမျိုးမျိုးဘုရား
 သာသနာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
 သည် ထေရုရှင်ဘုရင် ဇေတဝန်ကို သွား၍ ပြောရ
 ပည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် နှင့်ဘုရင် ထက်သို့ ငါအပ်၍၊
 ထူသည်မီး၊ မြို့လိပ်မည်၊ သင်သည်ထိုမင်းထက်
 နှင့်မထွက်ရ၊ ဇေတဝန် သင့်ကို ခမ်းမီး၍ ထိုမင်း
 ထက်သို့အပ်ကြလိမ့်မည်၊ သင်သည်ဗာဗုလုန်
 နှင့်ဘုရင်ကို ဖျက်ရှာရှင်းဆိုင်၍ တယောက်နှင့်
 တယောက် ကောဠာပြာရလိမ့်မည်၊ ဗာဗုလုန်မြို့
 ထိုထည်းသွားရလိမ့်မည်၊ ထိုရာတွင်၊ ထေရုရှင်
 ဘုရင် ဇေတဝန်မင်းကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ ကော
 တော်ကို နားထောင်ထေရုမင်းကြီးကို ရည်မှတ်
 ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်
 ထည်သားပြင်အသေမခံရ၊ ပြစ်ဝတ်စွာသေ၍
 သင့်ရွှေမှာ မိုးခံသော ထိုးတော်သေးတော်သို့ အ
 မြို့သွားသည်နည်းတူ၊ သင့်အဖို့ သာပေါင်းကို
 မီးမြို့ထွက်၊ ကြော်သခင်ဟူ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်း
 ကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောထားပြီတူ၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဗာဗုလုန် နှင့်ဘုရင်၏ မိုက်မြေထို
 ထည် ထေရုရှင် မြို့ကိုငှာ၊ ထေရုပြည်၌ မိုက်ခံ၍
 ကျန် ကြွင်းသောမြို့၊ ထာဝရ မြို့၊ အဓကော မြို့
 ထည်းတူသော၊ ထေရုပြည်၌ ကျန် ကြွင်းသောမြို့
 ထိုကိုငှာ ထိုက်သော သာ၊ ပရောဓတ် ထေရုမိ
 သည်ထိုကော၊ အထုံးစုံထိုကို ထေရုရှင်ဘုရင် ဇေ
 တဝန်သော ဆိုင်သို့ထေ၏၊
 ထေရုရှင်မြို့သား၊ အပေါင်းထိုသည်အသီး
 အသီး၊ အစားသော ထေရုဦးစစ်ကိုရှင်း၊ အစေခံ
 ရသော ထေရုဦးစစ်၊ ကျန် ယောက်ျား မိစ္ဆာထိုကို
 နောက်တန်မစော၊ ထေရုဦးစစ်ခြင်းငှါ၊ ဇေတ
 ဝန်မင်းကြီးသည်ထွက်ခြင်းတရားကို မီရင်မည်
 ထူဝန်ခံပြီးသည်နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
 ကပတ်တော်သည်ထေရုမိသျှောင်ထာ၏၊ အ
 ကြောင်းစုကား၊ ဝန်ခံသောမူးမတ်၊ ဆင်းရဲ သား
 အပေါင်းထိုသည်အသီးအသီး၊ အစောသောကျွန်
 ထောတရား မိစ္ဆာထိုကို နောက် တန် မစော၊ ထေ
 ရုဦးစစ်မည်တူ ကြားသောသာ၊ နားထောင်၍

ထွက်ထိုက်ကြမ်း၊ နောက်အစဉ် ပြောင်းသေ၍
 ထေရုဦးစစ် ပြီးသော ကျွန်ထောတရား မိစ္ဆာထိုကို
 ခေါ်ပြန်၍ အစောကျွန်ခံစေကြမ်း၊ ထိုကြောင့်၊
 ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထေရု
 မိသျှောင်၌၊ ထေရုထေရုအမျိုးမျိုးဘုရားသော
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်ထို
 ထိုးသောဈာကို ကျွန်ခံနေရာ အဓကော၊ ပြည်မှ ငါ
 နှုတ်ထောင်သောသာ၊ သင်ထိုသည်အသီးအ
 သီးဝယ်သောဦးစစ်ကိုရှင်း၊ ထေရုဦးစစ်သား
 ထိုကိုစုနှစ်နှစ်နေ လျှင်ထွက်ရမည်၊ ကြောက်နှစ်
 ပတ်လုံးသင်ထို၌ အစောကျွန်ခံပြီးမှ၊ ထွက်သော
 အရှင်ကို ပေးရ မည်တူ ပညတ်တော်မူသည်၊
 သင်ထို ထိုးသောဈာကိုသည် ဇေကောကို နားမ
 ထောင်၊ နားကိုပိတ်ထွက်နေကြမ်း၊ သင်ထိုသည်
 ထေရုမှာပြောင်းသေ၍၊ အသီးအသီး၊ အစဉ်၊
 ထိုထားထွက်ရသော အရှင်ကို ထင်ရှားရှားမီရင်
 သဖြင့်၊ ငရွှေတရားအသေမမှုကိုပြုထွက်၊ ငရွှာ
 မဖြင့်သရတ်သောမိတ်ရှင်တော်၌ ငရွှေမှာဝန်ခံ
 ခြင်း၊ ပရိညည်ကို ပြုကြ သော်သည်၊ တန်
 ပြောင်းသေ၍ ငါ၏နားကို ရှုတ်ရှုထွက်၊ အသီးအ
 သီးရှင်းရှင်းထွက်သောကျွန်ထောတရား မိစ္ဆာ
 ထိုကိုခေါ်ပြန်၍ အစောကျွန်ခံစေကြပြီးတကား၊
 ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 သင်ထိုသည်အသီးအသီး၊ ဦးစစ်ကိုရှင်း၊ အစဉ်၊
 ရှင်းထိုထား ထွက်ရသော အရှင်ကို ထင်ရှားရှား
 မီရင်၊ ဇေကောကို နားမထောင် သောကြောင့်၊
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်
 သင်ထိုအဖို့၊ ထားသော၊ ကာသနာထား၊ နှုတ်
 ထိပ်ခြင်းထေးထိုထား ထွက်သော အရှင်ကို ထင်
 ရှားရှားမီရင်၍၊ အထိုင်းထိုင်း၊ အပြည်ပြည်ထို၌
 အနှောင့်အရှက်ခံစေမည်၊ နှားသင်ထိုကို ထက်
 ခြင်း၌၍၊ အထက်သို့ရှောက်သွားကွက်၊ ငရွှေ
 မှာပြုသောဝန်ခံခြင်း၊ ပရိညည်ကော၊ အထိုင်းမ
 ကျင့်၊ ငါ၏ပရိညည်ကို ဖျက်သောသူ တည်းတူ
 သော၊ ထေရုမင်း၊ ထေရုရှင်မင်း၊ မူးမတ်၊ ထေရု
 ပရောဟိတ်အစရှိသော၊ နှားသင်ထိုထက်ခြမ်း
 အထက်သို့ရှောက်သွားသော ပြည်သူပြည်သား
 အပေါင်းထိုကို၊ သူထိုရန်သူများ ထက်သို့ငှာ၊
 သတ်ရှင်သောသူများထက်သို့ငှာ ငါအပ်မည်၊
 သူထိုအသေကောင် ဈာကိုသည် မိုက်ကောင်း
 ကင်းရှင်နှင့်တောသားရဲဈာ၊ ဘေးရာထိုခြစ်ကြ
 လိမ့်မည်၊ ထေရုရှင်ဘုရင် ဇေတဝန်မင်းတော်

မတ်တော်တို့ကို လူတို့ ရန်သူများ ထက်သိုင်း၊
 ဆတ်ရှင်သောသူများထက်သိုင်း၊ သရဏ်သွား၊
 ထော မာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်၏မိလင်မြေများထက်
 ၂၂ သိုင်းငါးပယ်မည်။- ငါသည်ဆမိန့်တော်ပေး၍
 ထိုတို့ကို ခြံ ဖြိုသို ပြန်လာစေမည်။ သူတို့သည်
 ထိုက်ထူ၍ မီးမြှင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊
 ထူးမြို့ရွာတို့ကိုလူထိတ်ညံ့ရာ အရပ်မြစ်စေမည်
 ထာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅

ထူးရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ထောထက်မိမင်း
 ထက်ထက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၂ သည် ယေရမိယော့ကိုလာထည်ကား။- သင်
 သည်ရေခပ်အမျိုးသားတို့၏သံသ့သွား၍၊ သူတို့
 နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊ မိတ်မှန်တော်အခန်းတခန်း၊
 ထဲသို့ခေါ်သွင်း၍ ဧပြစ်ရည်ကိုတိုက်ပေးထေ့ဟု
 ၃ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊- ငါသည်ဟာမဗိညာ
 သားဖြစ်သောယေရမိသား၊ ယာဇဉာမှ ဧဌ၊
 သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်သားများအပေါင်း၊ ရေခပ်
 ၄ အမျိုးသား၊ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍၊- မိတ်မှန်
 တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့် ရှုထွ်သားမာသေ
 ယစ်အခန်းအပေါ်၊ မူးတော်မတ်တော်စည်းဝေး
 ရာအခန်းနားမှာဘုရားသခင်၏လူအုဂါလိသား
 ဟာနန်သားတို့ နေသောအခန်းထဲသို့ ထောင်
 ၅ သွားပြီးလျှင်၊- ထိုရေခပ် အမျိုးသားတို့ ရှေ့၌
 ဧပြစ်ရည်နှင့်ပြည့်သော ဆိုးဈေးနှင့် ခွက်လော၊
 တို့ကိုထည့်၍၊ ဧပြစ်ရည်ကိုသောက်ကြပါဟု၊ သူ
 ၆ တို့အားဆို၏။- သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ၊ အကြောင်းမူကား၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အဖရေခပ်သားယောနပ်စ်
 က၊ သင်တို့မှဧဌ သားစည်းမြေဆက် တို့သည်
 ၇ ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ကြ၊- အိမ်ကိုလည်းမ
 ဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုထည်းမကြရ၊ ဧပြစ်ဥယျာဉ်
 ကိုလည်း မစိုက်ရ၊ မရှိစေရကြ။ သင်တို့သည်
 ၈ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောပြည်၌အသက်တာ
 ရှည်မည်အကြောင်း၊ တသက်လုံးထဲနှင့်သာနေ
 ၉ ရကြမည်ဟု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားပါပြီး၊- ထို
 ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မယား သားသမီးနှင့်
 ၁၀ တကွ တသက်လုံးဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်၊- နေ
 ဧရာတို့အိမ်ကိုလည်းမဆောက်၊ ဧပြစ်ဥယျာဉ်မ
 ၁၁ မြှီလယ်ယာမရှိ၊ မျိုးစေ့မရှိ၊- ထဲနှင့်သာနေ၍အ
 ကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏အဖရေခပ်သားယောနပ်စ်မှာ
 ထားသမျှသောစကားကိုနားထောင်လျက်၊ အဖ

ယောနပ်စ်မှာထားသမျှ အတိုင်း၊ ၆၂ ကြိမ်ပါပြီး-
 ၁၁ မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခပ် နေသောသည်၌ပြည်
 သို့လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ ထာကြ၊ ထေ
 ရရှုလင်မြို့သို့သွားကြကုန်အံ့၊ ခါလစ်စစ်သူရဲတို့
 နှင့် ရှုမိစစ်သူရဲတို့ကို ကြောက်စရာ ဌသည်ဟု၊
 အရှင်၊ ချင်း၊ ပြောဆို၍၊ သရဏ်ရရှုလင်မြို့၌နေ
 ကြပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။
 ၁၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၁၃ သည်ယေရမိယော့ ကျောက်သံ၌၊- ဣသရေလ အ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်
 လှေပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ရှိရာသို့သွား
 ၁၄ ၍၊ သင်တို့သည်စကားကိုနားထောင်ဖို့သော
 ဌာဆုမမြင်၊ ကိုမခံကြသလောဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၅ မေးတော်မူ၏။- ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ရထူးရေ
 ခပ်သားယောနပ်စ်သည်မိမိသားတို့၌ထားသော
 ပညတ်စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည်ကျင့်၍ထနေ
 တိုင်အောင်ဧပြစ်ရည်ကို မသောက်သေးလျှက်၊
 အဖ၏ပညတ် စကားကို နားထောင် ကြ၏။ ငါ
 သည်စောစောထ၍ သင်တို့ကိုအထပ်ထပ်ပြော
 သော်လည်း၊ သင်တို့သည် စကားကို နားမ
 ၁၆ ထောင်ကြ၊- ငါ၏ကျွန်ုပ်ပရောဖက် အပေါင်းတို့
 ကိုလည်း၊ ငါသည်စောစောထ၍သင်တို့ရှိရာသို့
 အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့အသီးအသီး
 လိုက်သောအဝေးထမ်းကိုရှောင်ကြလေ့၊ သင်
 တို့အကျင့်ကိုပြုပြင်ကြလေ့၊ အခြားတပါးသော
 ဘုရား နောက်သို့မလိုက်၊ ဝတ်မပြု ကြ နှင့်၊ ဤ
 စကားကိုနားထောင်လျှင်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏
 ဘိုးအေး တို့အား ငါပေးသော ပြည်၌ နေရကြ
 လိမ့်မည်ဟုမှာလိုက်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
 ၁၇ နားကိုမိတ်လျက်၊ စကားကို နားမထောင်ဘဲ
 ၁၈ နေကြပြီး၊- ရေခပ်သား ဖြစ်သောယောနပ်စ်
 သားမြေးတို့သည်မိမိတို့အဖမှာထားသောစကား
 အတိုင်းကျင့်ကြ၍၊ ဤလူမျိုးသည်စကားကိုနား
 ၁၉ မထောင် သေ့ဥကြောင့်၊- ဣသရေလ အမျိုး၏
 ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ
 သည်မြိမ်းသမျှသောစောဥပါတ်တို့ကိုလှေပြေ
 သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့
 ရောက်စေမည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသော်
 ထည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်ကြ၊ ခေါ်သော်
 ထည်း၊ မထူးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ရေဝတ် ဖေဇ္ဈိ၊ ထား ထို ထား ထည်း၊ ငေရမိ
ဆင့် ဆိုသော၊ ဣသရေယဖေဇ္ဈိ၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင် မိုက်မြေ ဖေရှင် ထာဝရဘုရား၏ ဖေ
မိန့်တော် ထုစုကား၊ သင်တို့ သည် သင်တို့ ဖေ
ထောနုပတ်စ် ပညတ် စကားကို နား ထောင် ဖြ၊
ထု ဖီရင် တုံး ဖွဲသဟူ ဖေတိုင်း ကျင့် ဇောင့် သော့
၁၉ ကြောင့်၊- ရေဝတ်သားယောနုပတ်စ်ဖေဇ္ဈိနှင့် ငေမူ
ထမ်းတို့သည် ဖေဇဉ် မြဲကြ လိမ့်မည်ထု၊ ဣသ
ရေယ ဖေဇ္ဈိ၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်
မြေဖေရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၆

• ထုဖေရှင်ဘုရင်ယောမြိသားယောယကိမ်မင်း
နန်းစံ ထား နှစ်တွင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်
ထပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်
၂ ထား၊-သင်သည်ဇာလိပ်ကိုလူပြီးလျှင်၊ ယောမြိ
မင်းထက်ထက်၌ သင့်အားငါပြောသော နေ့မှစ
၍ယနေ့ထိုင်စေောင် ဣသရေယပြည်၊ ထုပြည်
ဖေမြိသော၊ ခပ်ထိမ်းသောတိုင်းပြည်တို့ကို ငါ
မြိမ်းထမ္ဘာသောစကားဖေတိုင်းရေးထားထော့၊-
• ထုဖေဇ္ဈိတို့၌မည်ထု၊ ငါကြံစည်သမ္ဘာသော
ထော့ပုပါတ်တို့ကို သူတို့သည်ကြားသောအခါ၊
ထုတို့ရုစိုက်ဖေမြိကိုငါထွတ်မဉ်ဖေကြောင်း၊
အသီးအသီး ထိုက်ဘူးသော ဖေဇွဲ ထမ်း တို့ကို
ရှောင်ကောင်ရှောင်ကြ လိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ
၄ ၏- ထိုအခါယေရမိသည်နေမိသားဗာရုတ်ကို
ခေါ် ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သ မ္ဘာ
သောစကားတော်တို့ကို ပြန်ပြောသည်ဖေတိုင်း၊
• ဗာရုတ်သည် ဇာလိပ်၌ ရေးထားထေ၏- ယေ
ရမိကထည်း၊ ငါသည်ဖေရှပ်ခံထွက်နေရသော့
၆ ကြောင့်၊ မိတ်ရှန်တော်သို့မသွား နှိုင်း-သင်သွား
ထော့၊ ငါပြန်ပြောသည်ဖေတိုင်း၊ သင်သည်ဇာ
လိပ်၌ ရေးထား သော ထာဝရ ဘုရား၏ စကား
တော် တို့ကို၊ အစာ ရှောင်သော နေ့တွင်၊ မိတ်
ရှန်တော်၌သောသူတို့အားခတ်ထော့၊ ဖေမြိမြို့
ဖေရွာရွာကထာသောထုထုတို့အားလည်းခတ်
၇ ထော့၊-သူတို့သည်အသီးအသီးထိုက်ဘူးသော
ဖေဇွဲထမ်းကိုရှောင်ထွက်၊ ထာဝရဘုရားအား
ပြိပ်ဝပ်၍ဆုတောင်းကောင်းဆုတောင်းကြလိမ့်
မည်း ဤထုဇ္ဈိ၊ ၌ ထာဝရ ဘုရား မြိမ်းတော်မူ
သောအခါလောသသည် ဖေထွန်မြင်းထန်ပေ၏
• ထု၊ ဗာရုတ်အားရှာထားထေ၏- ထိုသို့ပရော
ဇတ်ထေရမိမှာထားသမ္ဘာဖေတိုင်း၊ နေ့မိသားဗာ

ရုတ်သည်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ပါ
ထော့ဇာကိုမိတ်မှန်တော်၌ခတ်ထေ၏။
၈ ထုဖေရှင်ဘုရင်ယောမြိသားယောယကိမ်မင်း
နန်းစံ ငါးနှစ်၊ နဝမထထွင် ယေရုရှလင် မြို့သား
ဖေပေါင်းတို့ နှင့်၊ ယုဒမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင် မြို့သို့
ရောက် လာသော သူ ဖေပေါင်းတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌အစာရှောင်ရာဖေမြိကိုကျော်
၉ ညကြ၏- ထိုအခါဗာရုတ်သည်မိတ်မှန်တော်
တံခါးသစ်နားမှာ၊ အထက်တန်တိုင်း၊ အတွင်း
ဇာရေးတော်ရှာခန့်သားဂေမမိ၏အခန်း၌၊ ယေ
ရမိဖီရင်သော ဇာကိုလူ ဖေပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ခတ်
၁၀ ထေ၏- ထိုခဉ်ပါသမ္ဘာသော ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်တို့ကို ရှာဖန်သားပြန်သော ဂေမမိ
၁၁ ၏သားမိကွာယသည်ကြားလျှင်၊- နန်းတော်ဖေ
တွင်း၊ ဇာရေးတော် အခန်း သို့ သွား၍၊ ဇာရေး
တော်ဇေလိရှမာ၊ ရှေ့မာယသားဖေထာယ၊ အစာခ
ဗော်သားဖေထနာသန်၊ ရှာခန့်သားဂေမမိ၊ ထာ
နန်သားဖေဂေကိ ဖေမြိသောမူးတော် မတ်တော်
၁၂ ဖေပေါင်းတို့သည် ထိုင်ထွက်မြဲကြ၏- ထိုအခါ
ဗာရုတ်သည်လူဇာ၊ ထိုအားခတ်သောဇာလိပ်က
မိကွာယကြားသမ္ဘာသော စကားတို့ကို ပြန်ပြော
၁၃ ထေ၏- ထိုမင်းဖေပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကုမြို့၊
ရှေ့ထမိ၊ နာသန်တို့မှထင်းသက်သော ထေထုမိ
ကိုဗာရုတ်ထံသို့ ဇေထွတ်ထွက်၊ သင်သည် ထု
ဇာ၊ ထိုအား ခတ်သောဇာလိပ်ကို သင့်ထက်နှင့်
ကိုင့်၍ လာခဲ့ထုခေါ်ကြ ၏၊ နေမိသား ဗာရုတ်
၁၄ သည်လည်း၊ ဇာလိပ်ကိုကိုင့်၍ထာ၏- သူတို့က
ထည်း၊ ထိုင်ထော့၊ ငါတို့ အားခတ်ထော့ ထု ဆို
သည်ဖေတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် သူတို့ရှေ့မှာခတ်
၁၅ ထေ၏-ထိုစကားထေထုံးနံတို့ကိုမင်းဇာ၊ ထိုသို့
ကြားလျှင်၊ အရှင်းရှင်းကြောက် နှံသောမိတ်မြို့
၍၊ ငါတို့သည်ဤစကားထေထုံးနံတို့ကိုရှင်ဘုရင်
အားဆက်ဆက်ကြားလျှောက်ရမဉ်ထုဗာရုတ်
၁၆ ကိုဆိုကြ၏- တဖန် သင်သည် ဤစကားထေထုံး
နံတို့ကို သုနှုတ်မြွက်သည် ဖေတိုင်း အထက်သို့
၁၇ ရေးထားသနည်းထုမေ၊ မြန်၊ လျှင်၊-ဗာရုတ်က၊
သူသည်ဤစကားထေထုံးနံတို့ကိုနှုတ်မြွက်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် မှင်နှင့် ရေးထား ပါ ၏ ထု ပြန် ပြော
၁၈ သော်၊-မင်းဇာ၊ ထိုက၊ သင်သွားထော့ယေရမိ
နှင့်ထေတူဝုန်းရှောင်၍နေထော့၊ အထက်မှာနေ
သည်ကို တနံတယောက်မှမသိ ဇေနှင့်ထု၊ ဗာ
၁၉ ရုတ်အား မှာခဲ့၍၊- ဇာလိပ်ကိုဇာရေးတော်ဇေလိ

မတ်တော် ထိုကို သူထို ရန်သူများ ထက်သိုင်း၊
 ထတ်ရှင်သောသူများထက်သိုင်း၊ သရဗ္ဗသွား
 ထော မာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေမှားထက်
 ၂၂ ထိုင်းငါ့အပ်မည်။- ငါသည်မိန့်တော်ပေး၍
 သူထိုကို ဤ မြို့သို့ ပြန်လာစေမည်။ သူထိုသည်
 ထိုက်ထူ၍ မီးမြှင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း။
 ထုဝမြို့ရွာထိုကိုလူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်
 ထာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅

ထုဝရှင်ဘုရင်ယောရှိသား၊ ယောထက်မင်း
 ထက်ထက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၂ သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား။- သင်
 သည်ရေခပ်အမျိုးသားတို့အိမ်သို့ သွား၍ သူထို
 နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊ မိတ်မှန်တော်အခန်းတခန်း၊
 ထဲသို့ခေါ်သွင်း၍ ဧပြစ်ရည်ကိုထိုက်ပေးထေ့ထု
 ၃ မိန့်တော်မူသည်တိုင်။- ငါသည်ဟာဗဗုညာ
 သားဖြစ်သောယေရမိသား၊ ယာဇဗ္ဗာမှ ဧဗြ၊
 သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်သားများအပေါင်း၊ ရေခပ်
 ၄ အမျိုးသား၊ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍။- မိတ်မှန်
 တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့် ဂုဏ္ဍုသားမာသေ
 ယ၏အခန်း၊ အပေါ်၊ မူးတော်မတ်တော်စည်းဝေး
 ရာအခန်း၊ နားမှာဘုရားသခင်၏လူအဂါလိသား၊
 တာနန်သားတို့ နေသောအခန်းထဲသို့ ဆောင်
 ၅ သွားပြီးလျှင်။- ထိုရေခပ် အမျိုးသားတို့ ရှေ့၌
 ဧပြစ်ရည်နှင့်ပြည့်သော ဘိုးဖွားနှင့် ခွက်လေး၊
 ထိုကိုထည့်၍၊ ဧပြစ်ရည်ကိုသောက်ကြပါဟု၊ သူ
 ၆ တို့အားဆို၏။- သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အစရေခပ်သားယောနာဗ်
 က၊ သင်တို့မှဧဗြ သားစည်မြေးဆက် တို့သည်
 ၇ ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ကြ။- အိမ်ကိုလည်းမ
 ဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်းမကြွရ၊ ဧပြစ်ဥသည်
 ကိုလည်းမစိုက်ရ၊ မရှိစေရကြ။ သင်တို့သည်
 ၈ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောပြည်၌အသက်တာ
 ရှည်မည်အကြောင်း၊ တသက်လုံးထဲနှင့်သာနေ
 ၉ ရကြမည်ဟု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားပါပြီ။- ထို
 ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မယား သားသမီးနှင့်
 ၁၀ တကွ တသက်လုံး၊ ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်။- နေ
 စရာအိမ်ကိုလည်းမဆောက်။ ဧပြစ်ဥသည်မ
 ၁၁ မြှ၊ လယ်ယာမမြှ၊ မျိုးစေ့မမြှ။- တဲနှင့်သာနေ၍ အ
 ထွန်တို့အမျိုး၏အစရေခပ်သားယောနာဗ်မှာ
 ထားသမျှသောစကားကိုနားထောင်လျက်၊ အစ

ယောနာဗ်မှာထားသမျှ အထိုင်း၊ ပြုကြပါပြီ။-
 ၁၂ မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခပ် နေသောသည်၌ပြည်
 သို့လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ ထာကြ၊ ထေ
 ရုရှလင်မြို့သို့သွားကြကုန်အံ့၊ ခါလစစ်သုရဲထို
 နှင့် ခုရိစစ်သုရဲတို့ကို ကြောက်စရာ ဌာသည် ထု၊
 အရှင်၊ ချင်း၊ ပြောဆို၍၊ ယေရုဇလေမမြို့၌နေ
 ကြပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။
 ၁၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၁၄ သည်ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍။- ဣသရေလ အ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်
 လျာပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့မြှီရာသို့သွား
 ၁၅ ၍၊ သင်တို့သည် ဇနီးကားကိုနားထောင်ဖို့သော
 ဌာဆုဗုခြင်းကိုမခံကြသလောဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၁၆ မေးတော်မူ၏။- ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ရထု၊ ရေ
 ခပ်သားယောနာဗ်သည်မိမိသားတို့၌ထားသော
 ပညတ်စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည်ကွင့်၍ထလေ့
 ထိုင်အောင်ဧပြစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲနေလျက်၊
 အစစ်ပညတ် စကားကို နားထောင် ကြ၏။ ငါ
 သည်စောစောထ၍ သင်တို့ကိုအထပ်ထပ်ပြော
 သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဇနီးကားကို နားမ
 ၁၇ ထောင်ကြ။- ငါ၏ကျွန်ုပ် ပရောဖက် အပေါင်းတို့
 ကိုလည်း၊ ငါသည်စောစောထ၍သင်တို့မြှီရာသို့
 အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့အသီးအသီး
 လိုက်သောအဓမ္မထမ်းကိုရှောင်ကြလေ့၊ သင်
 တို့အကျင့်ကိုပြုပြင်ကြလေ့၊ အခြားတပါးသော
 ဘုရား နောက်သို့မလိုက်၊ ဝတ်မပြု ကြ နှင်း၊ ဤ
 စကားကိုနားထောင်လျှင်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏
 တိုးအေး တို့အား ငါပေးသော ပြည်၌ နေရကြ
 လိမ့်မည်ဟုမှာလိုက်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
 ၁၈ နားကိုမိတ်လျက်၊ ဇနီးကားကို နားမထောင်ဘဲ
 ၁၉ နေကြပြီ။- ရေခပ်သား ဖြစ်သောယောနာဗ်၏
 သားမြေးတို့သည်မိမိတို့အစမှာထားသောစကား
 အတိုင်းကွင့်ကြ၍၊ ဤလူမျိုးသည် ဇနီးကားကိုနား
 ၂၀ မထောင် သေ့ကြောင့်။- ဣသရေလ အမျိုး၏
 ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ
 သည်ခြမ်းသမျှသောဘေးဥပါတ်တို့ကိုလှုပ်ပြု
 သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့
 ရောက်စေမည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသော်
 လည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်ကြ၊ ခေါ်သော်
 လည်း၊ မထူးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ရေခဲရေခဲ သား ထို သား ထည်း၊ ထေရမိ
ဆင့် ဆိုသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အ
မိန့်တော် တုရကား၊ သင်တို့ သည် သင်တို့ အာ
ထောနုပစ် ပညတ် စကား ကို နား ထောင် ခြံ၊
ထု ဖီရင် ထုံး၊ ခွဲသမျှ အထိုင်း၊ ကျင့် ခေတ် သေ
၁၂ ကြောင့်၊- ရေခဲသားယောနုပစ်အမျိုး၌ အစမှ
ထမ်းတို့သည် အစည် မြကြ လိမ့်မည်ဟု၊ ဣသ
ရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်
မြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်စုမ်း၊

၃၆

- ထုအရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောထကိမ်မင်း၊
နန်းစံ ထေး နှစ် တွင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်
ထပတ်တော်သည် ထေရမိသို့ ရောက်လာသည်
၂ ကား၊-သင်သည် ဇာလိပ်ကို ထုပြီးလျှင်၊ ယောရှိ
မင်းထက်ထက်၌ သင့်အား ငါပြောသော နေ့မှစ
၍ ထနေ ထိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ထုပြည်
အစရှိသော၊ ခပ်ထိမ်းသော ထိုင်းပြည်တို့ကို ငါ
မြှမ်းသမျှသော စကားအထိုင်း ရေးထားလေ့၊-
• ထုအမျိုးတို့၌ ပြည်ထု၊ ငါကြံစည်သမျှသော
ထေးဥပါတ်တို့ကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊
ထုတို့ရခိုက်အပြစ်ကို ငါထွတ်ပဉ်အကြောင်း၊
အသီးအသီး ထိုက်ဘူးသော အစွဲ ထမ်း တို့ကို
ရှောင်ကောင်းရှောင်ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၃ စ်- ထိုအခါ ထေရမိသည် နေ့ရသားဗာရုတ်ကို
ခေါ် ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသ မှာ
ထောစကားတော်တို့ကို ပြန်ပြောသည်အထိုင်း၊
• ဗာရုတ်သည် ဇာလိပ်၌ ရေးထားလေ၏- ယေ
ရုမိလေသည်၊ ငါသည် အရှင်ခံထွက်နေရသော
• ကြောင့်၊ မိတ်မှန်တော်သို့ မသွားနိုင်၊-သင်သွား
ထေး ငါပြန်ပြောသည်အထိုင်း၊ သင်သည် ဇာ
လိပ်၌ ရေးထား သော ထာဝရ ဘုရား၏ စကား
တော် တို့ကို၊ အစာ ရှောင်သော နေ့တွင်၊ မိတ်
မှန်တော်၌ သောသူတို့အား ခတ်ထေး၊ အမြဲမြဲ
အရွာရွာကထာသော ထုထုတို့အားလည်း ခတ်
၄ ထေး-သူတို့သည် အသီးအသီး ထိုက်ဘူးသော
အစွဲထမ်းတို့ရှောင်ထွက်၊ ထာဝရဘုရားအား
မြှပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်းကောင်း ဆုတောင်းကြလိမ့်
မည်၊ ဤထုမျိုး၌ ထာဝရ ဘုရား မြှမ်းတော်မူ
သောအရှက်ဖေါ်သသည် အထွန်ပြင်းထန်ပေ၏
• ထု- ဗာရုတ်အား မှာထားလေ၏- ထိုသို့ပရော
ဇတ်ထေရမိမှာထား သမျှအထိုင်း၊ နေ့ရသားဗာ

- ရုတ်သည် ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ပါ
သောဇာကို မိတ်မှန်တော်၌ ခတ်ထေး၊
• ထုအရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောထကိမ်မင်း၊
နန်းစံ ငါ၊ နှစ်၊ နဝမထွင် ယေရုရှလင် မြို့သား
အပေါင်းတို့ နှင့်၊ ထုမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင် မြို့သို့
ရောက်လာသော သူ အပေါင်းတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကျော်
၁၀ ညာကြမ်း- ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် မိတ်မှန်တော်
တံခါးသစ်နားမှာ၊ အထက်တန်တိုင်း အထွင်
စာရေးတော်ရှာ ဝန်သားဂေမရိစ်အခန်း၌၊ ယေ
ရုမိဖီရင်သော ဇာကိုထု အပေါင်းတို့ ရွှေမှာ ခတ်
၁၁ ထေး၊- ထိုဇာ၌ပါသမျှသော ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်တို့ကို ရှာဖွေသားမြစ်သော ဂေမရိ
၁၂ ခ်သားမိကွာယသည် ကြားလျှင်၊- နန်းတော်အ
တွင်း၊ စာရေးတော် အခန်း သို့ သွား၍၊ စာရေး
တော်ခေလိမ္မာ၊ ရွှေမာယသားလေလာယ၊ အာခ
ဗော်သား၊ ထေရနာသန်၊ ရှာဝန်သားဂေမရိ၊ ထာ
နန်သားလေကိ အစရှိသော များတော် မတ်တော်
၁၃ အပေါင်းတို့သည် ထိုင်လျက် မြကြမ်း- ထိုအခါ
ဗာရုတ်သည် လူများတို့အား ခတ်သော အာထက
မိကွာယကြားသမျှသော စကားတို့ကို ပြန်ပြော
၁၄ ထေး၊- ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကျွန်၊
ရှေ့ထမ်း၊ နာသန်တို့မှ ဆင်းသက်သော ယေထုမိ
ကိုဗာရုတ်ထံသို့ စေတုတ်ထွက်၊ သင်သည် ထု
ဇာတို့အား ခတ်သော ဇာလိပ်ကို သင့်ထက် နှင့်
ကိုင့်၍ လာခဲ့ထုခေါ်ကြ ၏၊ နေ့ရသား ဗာရုတ်
၁၅ သည်လည်း၊ ဇာလိပ်ကို ကိုင်၍ ထား၊- သူတို့အ
ထည်း၊ ထိုင်ထေး၊ ငါတို့ အား ခတ်ထေး ထု ဆို
သည်အထိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် သူတို့ရွှေမှာ ခတ်
၁၆ ထေး၊-ထိုစကားအထုံးစံတို့ကို မင်းဇာတို့သိ
ကြားလျှင်၊ အရှင်ရှင်ကြောက် နှံသော မိတ်မြို့
၍၊ ငါတို့သည် ဤစကားအထုံးစံတို့ကို ရှင်ဘုရင်
အား ဆက်ဆက်ကြားလျှောက်ရပဉ်ထုဗာရုတ်
၁၇ ကိုဆိုကြမ်း- တခန့် သင်သည် ဤစကားအထုံး
စံတို့ကို သုနှုတ်မြှက်သည် အထိုင်း အထက်သို့
၁၈ ရေးထားသနည်းထုမေးမြန်းလျှင်၊-ဗာရုတ်က၊
သူသည် ဤစကားအထုံးစံတို့ကို နှုတ်မြှက်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် မှင် နှင့် ရေးထားပါ ၏ ထု ပြန် ပြော
၁၉ သော်၊-မင်းဇာတို့က၊ သင်သွားထေးယေရုမိ
နှင့်အတူ ဝန်းရှောင်၍ နေထေး၊ အထက်မှာနေ
သည်ကို တနံ့တယောက်မှာမသိ ခေနှင့်ထု၊ ဗာ
၂၀ ရုတ်အား မှာခဲ့၍၊- ဇာလိပ်ကို စာရေးတော်ခေ

၅ မာဏ် အခန်း၌ ထားပြီးမှ နန်းတော်ထဲတွင်း၊
၅ နှစ်တုရင်ထဲသို့ဝင်၍၊ ထိုအခါကို အကုန်အစင်
လျှောက်ကြ၏။

- ၂၀ နှစ်တုရင်သည်ထိုစာလိပ်ကိုယူဆွေ၊ ယေယျ
မိကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ယေယျသည်စာရေးတော်
ဇလိမ္မာဏ် အခန်းထဲကထွက်၊ နှစ်တုရင် အစရှိ
သောအထံတော်၌ရပ်နေသောမူးမတ်အပေါင်း၊
- ၂၁ ထို့ရှေ့မှာ ခတ်လေ၏- ထိုအခါ နဝမယ ဖြစ်၍၊
နှစ်တုရင်သည် ဆောင်းကာလ၌စံရှောင်ရာနန်းအ
ခန်းတွင်ထိုင်၍၊ ရှေ့တော်၌မီးမယ်မြို့ပေါ်မှာမီး
- ၂၃ ခဲဝံ့ရှိ၏- ယေယျသည်သုံးလေးခက်လောက်
ခတ်မိလျှင်၊ နှစ်တုရင်သည် စာရေး၏ ထားနှင့်
ထိုး၍၊ မီးမယ်မြို့ပေါ်မှာရှိသောမီးထဲသို့စာလိပ်
ကိုချပြစ်လျှင်၊ အကုန်အစင် ကျွမ်းလောင်လေ
- ၂၄ ၏- နှစ်တုရင်မှ စ၍၊ ထိုစကား အထုံးစုံ ထိုကို
ကြားသော နှစ်တုရင်၏ ကျန် တယောက်မှာ မ
- ၂၆ ကြောက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလည်းမဆုတ်ကြီး- နှစ်
တုရင် သည် စာလိပ်ကို မီးမရှိ စေခြင်းငှါ၊ ဝေ
နာသန်းလေသော၊ ဂေမဓိတို့သည် တောင်းပန်
သော်လည်း၊ နှစ်တုရင်သည် သူတို့ စကားကို
- ၂၈ နားမထောင်း- တစ်ခဏနှစ်တုရင်သည်စာရေးဗာ
ရုတ်နှင့် ပရောဇက်ယေရမိကို ခမ်းဆီးစေခြင်း
ငှါ၊ သားတော်ယေရမေယ၊ အာဇာရေထသားစ
ရာယ၊ အာဗဇေထသား၊ ရှေ့ထမိတို့ကို စေလွှတ်
ထေ၏သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့ကို၎က်ထားတော်မူ၏။
- ၂၉ ယေရမိနှုတ်မြွက်သည်အထိုင်း ဗာရုတ်ရေး
ထားသော ထို စာလိပ်ကို နှစ်တုရင် မီး၌သော
နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
- ၃၀ ယေရမိသို့ရောက်သည့်ကား၊- သင်သည်အ
ခြားသော စာလိပ်ကိုယူ၍၊ ယုဒနှစ်တုရင် ယော
သကိမ်မီး၌သောအရင်စာလိပ်၌ ပါသောသော
- ၃၂ စကားရင်းအထိုင်းရေးထားသော- သင်သည်
ယုဒနှစ်တုရင်ယောသကိမ်အား ပြောဆိုရမည်
မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗု
လုန်နှစ်တုရင်သည်ဆက်ဆက်သတ်၍ ဤပြင်ကို
ဖျတ်ဆီးလိမ့်မည်၊ ယုဒနှင့် တိရိစ္ဆာန် အပေါင်း
တို့ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်ဟု သော
စကားကိုအထိကြောင့်ရေးထားသနည်းဟု၊
- ၃၄ သင်သည်ဆို၍ စာလိပ်ကိုမီး၌ပြီး- ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် ယုဒနှစ်တုရင်ယောသကိမ်
ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ၏အမျိုး

အနှယ်သည် ဝါဒိဝိဇ္ဇာ ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာ မထိုင်
ရ၊ သူ၏အသေကောင်ကိုနေ့အမျိုး၌ နေပူထဲသို့
ငှင်း၊ ညည့်အမျိုး၌နှင်းခဲထဲသို့ငှင်း ပြစ်လိုက်ကြ
၃၀ လိမ့်မည်- သူမှစ၍သူ၏သားမြေးတို့ကိုငှင်း၊ သူ
၏ကျွန်တို့ကိုငှင်း၊ အပြစ်နှင့် အလျှောက် ငါမိရင်
မည်းသူတို့နှင့်ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒပြည်သား
တို့သည်နားမထောင်း၊ သူတို့အပေါ်သို့ငါမြှမ်းသ
ောသောသားဥပါတ်တို့ကိုရောက်စေမည်ဟု မိန့်
၃၁ တော်မူ၏- ထိုအခါယေရမိသည် အခြားသော
စာလိပ်ကိုယူ၍၊ နေရံသားစာရေးဗာရုတ်အား
ပေးသဖြင့်၊ ယုဒ နှစ်တုရင်ယောသ ကိမ် မီး၌
သောစာ၌ ပါသော သော စကားတို့ကို ယေရမိ
သည်နှုတ်မြွက်၍၊ ဗာရုတ်သည်ရေးထား၏၊
အသားတူသောစကားအမျိုးကိုလည်းထပ်၍
သွင်းရ၏။

၃၇

- ၁ ဗာဗုလုန်နှစ်တုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒ
နှစ်တုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော ယောသကိမ်
သား ခေါ်မိအရာ၌၊ ယောမြီမင်းကြီး၏သားအ
- ၂ စက် မင်းကြီးသည် နန်းထိုင် ထေ၏- ထာဝရ
ဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော
စကားတော်တို့ကို၊ ထိုမင်းကြီးအစရှိသောကျွန်
တို့၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့သည် နားမ
ထောင်တဲနေကြ၏။
- ၃ တရံရောအခါအစကိမင်းကြီးသည်၊ ရှေ့ထမိ
သားယေယျကထနှင့် ယဇ်ပရောဟိတ်မာသေ
ယသားအစရှိတို့ကိုပရောဇက်ယေရမိထံသို့စေ
လွှတ်၍၊ ငါတို့အဖို့ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားအားဆုတောင်းပါလော့ဟု မှာလိုက်၏-
- ၄ ထိုအခါ ယေရမိသည် ထောင်ထဲသို့ မရောက်
သေး၊ ယုဒတို့နှင့် ပေါင်းဖော် လျှောက်နေသေး
၅ ၏- ယေရုရှလင်မြို့ကိုပိုင်းသော ခါထစ်လူတို့
သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဗာဗုလုန်နှစ်တုရင်၏မိလိပ်မြ
မှားစစ်ရုံ၌သာကြောင်းကိုကြားလျှင်၊ ထိုမြို့မှ
- ၆ ထွက်သွားကြပြီး- ထိုအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်
ကပတ်တော်သည် ပရောဇက်ယေရမိသို့ရောက်
၇ ၍- အသေရေထ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျေးလျှောက်
စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို မှာလိုက်သောယုဒနှစ်တုရင်
အား၌သို့ပြန်ပြောလော့၊ သင်တို့ကိုစစ်တူခြင်း
ငှါထာသောဗာဗုလုန်နှစ်တုရင်၏မိလိပ်မြို့သည်သူ
တို့နေရင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားကြ လိမ့်

မည်- ခါလစွဲလူထိုသည် ထာပြန်၍၊ ဤမြို့ကို
 ၈ ထိုက်ယူပြီးလျှင် မီး၌ ကြလိမ့်မည်- ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ခါ
 လစွဲလူထိုသည် ငါထိုက်မှ ထွက် သွား ကြလိမ့်
 မည်ဟုဆို၍ ကိုယ်ကို ကိုယ်မထွေညှိစားကြနှင့်။
 ၁၀ သူထိုသည်ထွက်၍ မသွားရကြ- ထိုမျှမက၊ သင်
 ထိုက် စစ်တိုက်သော ခါလစွဲစစ်သူရဲ အပေါင်း
 ထိုက် သင်ထိုသည် ထုတ်ကြ သဖြင့်၊ သူထိုတွင်
 ခါလ်ချက် ထိ သော သူ သက်သက် ကျန်ကြွင်း
 သော်လည်း၊ သူထိုသည် အသီး အသီး မိမိ ထို
 တဲ၌ ထ၍၊ ဤမြို့ကို မီး၌ ရကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၁ ခါလစွဲစစ်သူရဲထိုသည် ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ ဗိုလ်
 ခြေထိုကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဆုတ်
 ၁၂ သွားကြသောအခါ- ယေရမိယသည်မိမိအမျိုး၌
 မိမိအစွေဥဇ္ဈာကိုခံစေသောငှါ၊ ဗယံမိန့် ပြည်
 ထိုသွားမည်ဟုလေကြံ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်
 ၁၃ သွားလေ၏- ဗယံမိန့်တံခါးဝသို့ရောက်သော
 အခါ၊ ဟာနနိ သား ဖြစ်သော ရှေ့လမိစ် သား
 ကင်းမှုး ဣရိယက၊ သင်သည်ခါလစွဲလူထိုထက်
 ထိုကူးသွားပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊ ပရော
 ၁၄ ဇက် ယေရမိကို ဖမ်းဆီးလေ၏- ယေရမိက
 ထည်း၊ မထုတ်ပါ။ ခါလစွဲလူထိုထက်သို့ငါမကူး
 မသွားပါဟုဆိုသော်လည်း၊ ဣရိယသည်နားမ
 ထောင်ဘဲ၊ ယေရမိ ကို ယူ၍ မင်း ဗျား ထံ သို့ပို့
 ၁၅ ဆောင်လေ၏- မင်းဗျားထိုသည်အချက်ထွက်
 ၍ယေရမိကိုမိုက်ပြီးမှ၊ ဧကရာဇ်တော်ယောနသန်
 ၏အိမ်၌ လှောင်ထားကြ၏။ ထိုအိမ်ကို လှောင်
 အိမ်ထုတ်နှင့်သတည်း။

၁၆ ယေရမိသည် အိမ်အောက်ခြေတွင်း၊ လှောင်
 အိမ်ထဲသို့ရောက်၍၊ နေ့ရက်ဈားစွာနေရသော
 ၁၇ နောက်- ဇေရက်မင်းကြီးသည်လူကိုစေလွှတ်၍
 ယေရမိကို နှုတ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ပတ်တော်ရှိသလောဟု၊ နန်းတော်၌တိတ်ဆိတ်
 စွာမေးမြန်းလျှင်၊ ယေရမိက၊ နှုတ်ကပတ်တော်
 ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 ထက်သို့ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟုပြန်လျှောက်၏။
 ၁၈ တဖန်ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကို
 ပြစ်မှားသလော၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ထိုကို ပြစ်
 မှား သလော၊ ဤ လူမျိုးကို ပြစ်မှား သလော၊
 အထယ်မည်သော အပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို
 ၁၉ လှောင်ထားကြသနည်း- ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်

သည်သင်ထိုနှင့် ဤပြည်ကို မထိုက် မထားရဟု
 တောပြောသော၊ သင်ထို၏ပရောဇက် ထိုသည်
 ၂၀ ထာဝရ အဆယ်မှာ မှီကြသနည်း- ထိုဖြစ်၍၊ အ
 ကျွန်ုပ်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူ
 ၂၁ ပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သော စကားကို နားခံ
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကိုထေခေခြင်းငှါ၊ ဧကရာဇ်
 တော်ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူပါနှင့်
 ၂၂ ဟု၊ ဇေရက်မင်းကြီးကိုလျှောက်ဆို၏- ထိုအခါ
 ဇေရက် မင်းကြီး အမိန့်တော် မှီ ၍၊ ယေရမိ ကို
 ထောင်ဝင်း၌ထားကြ၏။ မြို့တွင် ခုန့်မကုန်မှီထိုင်
 အောင်၊ ခုန့်သည်တန်းမှ ခုန့်တလုံးကို နေ့တိုင်း
 အစည်ပေးရ၏။ ထိုသို့ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်း
 ထဲမှာနေသေး၏။

၃၈

၃-၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့
 ထဲမှာနေသောသူသည် ထားထား၊ စွတ်သိပ်ခြင်း၊
 ထေး၊ ကာလနာထားထိုနှင့်သေလိမ့်မည်။ ခါလ
 စွဲလူထို ထက်သို့ ထွက် သွားသော သူသည် အ
 သက်ချမ်းသာ၍၊ လက်ရ ဥဇ္ဈာ ကဲ့သို့ ကိုယ်အ
 သက်ကို ရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဤမြို့ကိုဗာဗုလုန်
 ရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေထက်သို့ဆက်ဆက်အပ်၍၊
 သူသည် သိမ်းယူ လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏ဟု၊ ယေရမိသည်လူအပေါင်း
 ထိုအား ယောပြော တတ်သော စကား ဈားကို
 မထန်သားရှေ့တော်၊ ပါရှရသားဂေဗေ၊ ရှေ့လ
 မိသားလေထုကလ၊ မာထမိသား၊ ပါရှရထိုသည်
 ၄ ကြားသောအခါ- ထိုမှူးမတ်ထိုသည်ရှင်ဘုရင်
 တံသို့ဝင်၍၊ ဤသူသည် ဤ သို့သော စကားကို
 ပြောသဖြင့်၊ မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသေးသော စစ်
 သူရဲ အစရှိသော လူအပေါင်းထို၏ထက်ကိုအား
 လျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည်ဤလူမျိုး၏အကျိုး
 ကိုမပြုစုတတ်၊ ဇွတ်ဆီးတတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊
 သူကိုကွပ်မျက်ပါမည်အကြောင်း၊ အခွင့်တောင်း
 ၅ ပန်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်- ဇေရက်မင်းကြီးက၊
 သူသည်သင်ထိုထက်၌ရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်သင်
 ၆ ထိုအလိုကို မဆိုးတား နှိုင်းထု မိန့်တော်မူ၏- ထို
 အခါယေရမိကိုယူ၍၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသော
 သားတော် မာထမိစ်ခြေတွင်း၌ကြီးနှင့်လျှော့စွ
 ကြ၏။ ထိုခြေတွင်း၌ရေမရှိ၊ ရွံသာရှိ၍၊ ယေရမိ
 သည်နှံ၌တုံ့လျက်နေ၏။
 ၇ ထိုသို့ယေရမိကိုခြေတွင်း၌စွဲထားကြောင်းကို
 နန်းတော်အရာရှိ ဖြစ်သောသူ၊ ကုရုအမျိုးသား

၂၈

ထေရမိစာနာဂတ္ထိကျမ်း၊ နှစ်ဘူရင်သည်မယ်မိန့်တံး၊ ဝဋ်ထိုင်နေတော်မူသည်။

• တွင်း၊- ထိုသူသည်နန်းတော်ထဲကထွက်၍ထေရ်တော်သို့ သွားပြီးလျှင်၊- စက္ကနိပ်သခင် စရှင်မင်းကြီး၊ ထိုသူတို့သည်ပရောဇကထေရမိကိုပြုထေသဟူ၍ နှစ်ဘူရင်၊ ဖြေ တွင်း၌ စုထားကြပါပြီ။ မြို့၌ စုန့်ကုန်သောကြောင့်၊ ထိုတွင်း၌ တော်စွတ်၍သေပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်သော်၊-

• ၅၀ နှစ်ဘူရင်က၊ ပရောဇက ထေရမိ မသေ၍ ဤစရပ်၌လှည့်သုံးဆယ်ကိုခေါ်သွား၍၊ ဖြေတွင်းထဲက နှုတ်ယူထော့ထု၊ ကုဋ္ဌစာမျိုးသားဇမ္ဗူမေဇကထေရ်ကို စာမိန့်တော်မူ၏။- ဇမ္ဗူမေဇကထေရ်သည်လည်း ထုထိုက်ခေါ်၍ နှစ်ဘူရင်ထံတွင်း၊ ထော့ထုကို တော်သက်သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟောင်းနှမ်းသောစတုရတ်စုတ်များကိုယူပြီး၍၊ ယေရမိရှိရာ ဖြေတွင်း၌ ကြိုးနှင့် လျှော့ချထမ်း၊- ထိုစာခါ ကုဋ္ဌစာမျိုးသားဇမ္ဗူမေဇကထေရ်က၊ ထောင်းနှမ်းသောဤစတုရတ်စုတ်တို့နှင့် သင်၏ထက်ကတီးကြား၌ ကြိုးကို စုခံပါထော့ထု ဆိုသည်ထတိုင်။ ယေရမိပြုထေ၏။- ထိုသို့ယေရမိကို ဖြေတွင်းထဲက ကြိုးနှင့် ဆွဲတင်ကြ၏။ ထိုနောက် ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာနေထေ၏။

• ၅၁ တမန်ဇေဝကမင်းကြီးသည့်လူကိုစေထွတ်၍၊ မိတ်မှန်တော်၌ တတိယထွင်းခန်းထဲသို့ ထေရမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌တရံတရံကို ငါမေးမြန်းမည်။ အထယ်စရာကိုမူ မထိပ်မမှတ်နှင့် ထု ဆိုသော်၊- ထေရမိက၊ စက္ကနိပ် လျှောက်လျှင်၊ စက္ကနိပ်ကို မသတ်ဘဲ စာမှန် နေတော်မူမည်လော၊ စက္ကနိပ်သည် စကြာ ပေးလျှင်၊ စက္ကနိပ် စကားကို နားထောင်တော် မူမည်လော

• ၅၂ ထု၊ဇေဝကကိုမေးလျှောက်လေ၏။-ဇေဝကမင်းကြီးကလည်း၊ ငါတို့ကိုအသက်ရှင်သောသတ္တဝါ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ဝန်ဆင်း သော ထာဝရ ဘုရားအသက် ရှင်တော်မူသည်ထတိုင်။ သင့်ကို ငါမထတ်။ သင့်အသက်ကို ရှာသော ထိုလူတို့ထက် ထိုသင့်ကိုငါမထတ်ထု၊ ယေရမိစာနာဂတ္ထိကျမ်းတော်မိတ်

• ၅၃ စွာကျိန်သို့ထေ၏။- ယေရမိကလည်း၊ အသေရသေ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေစာရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူထည့်ကာ၊ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူပတ်ထိုက်သို့စာမှန်ထွက်သွားလျှင်၊ အသက်ရှမ်းသာ ရတော်မူမည်၊ ဤမြို့သည်လည်း မီး၌

ခြင်းနှင့် ထွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့် ထေရ်တော်မျိုးတော်တို့သည် အသက်ရှမ်းသာရကြလိမ့်မည်။- ထိုမထုတ်၊ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူပတ်ထိုက်သို့မထွက်မသွားလျှင်၊ ဤမြို့ကို ခါထဲထုထိုက်သို့ထပ်၍၊ ထုထိုက်သည် မီး၌ ကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထုထိုက်နှင့် မထွတ်ရထု၊ ဇေဝကကို

• ၅၄ လျှောက်ဆို၏။- ဇေဝက မင်းကြီးကလည်း၊ ခါထဲထုထိုက်သို့ ထူးထူးသော ထုထုထိုက်ကို ငါကြောက်၏။ ငါ့ကို ထုထိုက်သို့ထပ်၍၊ ငါသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည် မိုးမိမိသည်ထု ဆိုလျှင်၊- ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကိုမထပ်ရ။ စက္ကနိပ် ဆင့် ဆိုသော၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊

• ၅၅ ရှမ်းသာရ၍ အထက် ရှင်တော် မူမည်။- ထိုမထုတ်၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါမထွတ်မသွားထု ခြင်းလျှင်၊ စက္ကနိပ်စာ၊ ထာဝရဘုရားပြတော်မူသောစရာ ဟုမူကား။- နန်းတော်၌ ကျန်ကြွင်းထေရ်သားမိစ္ဆတို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူပတ်ထိုက်သို့ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမိစ္ဆတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏အစေခံခွင့်၊ ထိုသည်သွေးဆောင်၍နိုင်ကြပြီ။ ဖြေတော်သည်နှစ်နှစ်၌

• ၅၆ စာ၊ ဆိုကြ လိမ့် မည်။- ထိုထို ကိုယ်တော် ၏ မထားနှင့်သားထိုးရှိသရွှာထိုက် ခါထဲထုထိုက်သို့ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထုထိုက်နှင့် မထွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ထက်သို့ရောက်၍၊ ဤမြို့ကို မီး၌တော်မူမည်

• ၅၇ ထုလျှောက်၏။- ဇေဝကကလည်း၊ ဤစကားကို အထယ်သုဋ္ဌမကြားမသိစေနှင့်၊ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည် မသေရ။- ငါသည် သင်နှင့် စကား ပြောကြောင်းကို မူပတ်ထိုက်သည် ကြား၍၊ သင်မြို့ထုထိုက်လျက်၊ သင်သည်ရှင်ဘုရင်အားအထက်သို့ လျှောက် သည်ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အား အထယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ငါတို့အား ကြားပြော ပါထော့၊ မထိပ် မမှတ် ပါနှင့်

• ၅၈ ထု ဆိုလျှင်၊- သင်ကလည်း၊ ငါ့ကို သေစေ ခြင်းငှါ၊ ထော့သန်တိမ်သို့ ပြန်တော်မူမည် အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ငါအထူးတော်ခံပြုထု၊ ထုထိုက်သားပြန်ပြောထော့ထု၊ ယေရမိအား မိန့်တော်မူ၏။- ထိုစာခါမူပတ်ထေပါင်းထိုက်သည့် ယေရမိ မိစ္ဆတို့ ထာ၌ ဖေးဖော် ကြ၏။ သူသည်

ဆည်း၊ နှစ်ဘုရင် နှာထား၊ ထမ္မာထေရ်၊ ပြန်
ပြောပြ၊ ထုထိုထည်ပေးပေးသေကြမ်း၊ ထို
၂။ ထေရ်ကိုထေရ်ထုထုမရိပ်မကြီး- ထေရ်ရှုထင်
မြို့ကို ထိုထံ၌ ရသောနေ့ ထိုင်စေောင်း၊ ထေရ်မိ
ဆည်း ထောင်ဝင်း၊ ထေရ်ရမ်း၊ ထေရ်ရှုထင်မြို့
ထည်ရန်ထုထက်သိုရောက်သောစာ၊ ထောင်
ဝင်းထေရ်သီးသီး၊

၃၉

• ထေရ်ရှုထင် စေရ်မင်ကြီးနန်း၊ ကိုးနှစ်
ထေရ်ထေရ်၊ ဗာဗုထုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခန် နေ
ဇာထည် မိုလ်ခြေ စေပေါင်း၊ ထိုနှင့်တကွ ထာ၌
၂။ ထေရ်ရှုထင်မြို့ကိုဝိုင်းထားကြမ်း- စေရ်မင်
ကြီးနန်း၊ စာထေရ်၊ ကိုးရက်နေ့၌
၃။ မြို့ကိုမြို့စောက်၌- ထွေးထားဝန်နေရ်ဂါထရှုရေ
ဇာ၊ မိဗ္ဗုမီး၊ ထုပံဇာသမိမ်၊ မာဂုပညာ၌၊ ထုပံနေရ
ဂါထရှုရေဇာတည်းဟူသော၊ ဗာဗုထုန်ရှင်ဘု
ရင်၏ မှုမတ်စေရ်သော မှုမတ်မတ်တော်စေ
ပေါင်း၊ ထိုထည် မြို့ထဲသို့ဝင်၌၊ ထေရ်မင်
၄။ ခါးဝ၌ ထိုင်ကြမ်း- ထေရ်ရှုထင် စေရ်မင်
နှင့် စစ်သုရ်စေပေါင်း၊ ထိုထည် ထိုလူများကို မြင်
လှောင်၊ ညဉ့်ထေရ်၊ ပြေး၌ ဥယျာဉ်တော် ထမ်းကို
ထိုင်ထွက်၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ် စပ်ကြား တံခါး ပြင်
၅။ ထွက်ပြီးမှထွက်ပြင်သို့သွားကြမ်း- ခါလစ်စစ်သု
ရ်ထိုထည်ထိုက်လျက်၊ ယေရ်မိခါထွက်ပြင်၌စေ
ရ်မင်မင်းကိုမှီ၌ ဝမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုထုန် ရှင်ဘု
ရင်နေဗုခန်နေဇာရှိရာ ဟာမတ်ပြည် မိဗထမြို့
သို့ဆောင်သွားကြမ်း၊ ဗာဗုထုန် ရှင်ဘုရင်သည်
၆။ စေရ်မင်မင်းထံမှစစ်ကြောစီရင်၌- မိဗထ
မြို့မှာ စေရ်မင်သား ထိုကို အမေဇက် မှောက်၌
ထက်ထေရ်၊ ထေရ် မှုမတ် စေပေါင်းကိုထည်း
၇။ သတ်ထေရ်- စေရ်မင် မှက်မိကိုလည်း ဖောက်
ပြီးမှ၊ သုကိုကြေးဝါကြီးနှင့် ချည်နှောင်ထေရ်-
• ခါထစ်ထုထိုထည်လည်း၊ နန်းတော်နှင့် ဆင်းရဲ
ထားထိမ်ထိုကိုမီး၌၊ မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်ကြမ်း-
• ထိုထေရ် ကိုယ်ရံတော်မှ၊ နေဗုခန်သည် မြို့
ထဲမှာ ကျန် ကြွင်း သောသူ၊ ခါထစ် လူသက်သို့
ကူး သွား နှင့်သောသူ၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူ
၈။ ထိုကို ဗာဗုထုန် မြို့သို့သိမ်းသွားထေရ်- သို့ရာ
တွင်၊ ဥဗ္ဗာထေရ်၊ မြို့သောထင်းရဲကသူ၊ အချို့
ထိုကို ထေရ်ပြည်၌ ထားခဲ့၌၊ စမ္ပုဉ် ဥယျာဉ် နှင့်
ထေရ်ထာထိုကိုပေးသေရ်၊

၉။ ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခန်နေဇာထည် ယေ

ရ်မိဗုဗု၊ ကိုယ်ရံတော်မှ၊ နေဗုခန်ရန်ကိုမှာ
၀။ ထားနှင့် သည်ကား- ယေရ်မိကိုယူ၍ ကောင်း
မွန်စွာ ကြည့်ရှုထေရ်၊ မညည်းထဲနှင့်၊ သုပြော
သည်ထေရ်၊ သုကိုပြုထေရ်ထု နှာထားတော်မှ
၀။ သည်နှင့်ထေရ်- ကိုယ်ရံတော်မှ၊ နေဗုခန်ရန်၊
မိဗ္ဗုမီး၊ ထုပံနေဗုဇာဗန်၊ မာဂုပညာ၌၊ ထုပံနေရ
ဂါထရှုရေဇာထေရ်သော ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင်၏
၀။ မှုမတ်စေပေါင်း၊ ထိုထည်လူကိုစေထွက်၌- ထေ
ရ်မိကို ထောင်ဝင်းထဲက နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏
နေရာသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ရှာဖွေသား မြစ်
သော ထေရ်ကံသား ဂေထိ၌ ထပ်ကြမ်း၊ ထို
မြစ်၌၊ ထေရ်မိသည်ပြည်သားမှ၊ နှင့်ထေရ် နေ
မုထေရ်၊

၀။ ယေရ်မိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ ထေရ်ပီခံရ
သောစာ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ် ကပတ်တော်
၀။ ရောက်၌- သင်သည်ကုမ္မာအမျိုးသား ဖေဖေ
ထက်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အသေရထ ထေရ်၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ စေရှင် ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့စေရ်
ကိုမပြုစု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စေကားကို ငါတည်
စေမည်၊ ကာထအချိန်ရောက်လျှင်၊ သင့်ရှေ့၌
၀။ စေကား ပြည့်စုံလိမ့်မည်- သို့သော်ထည်း၊ ထို
ကာလ၌သင့်ကိုငါကယ်နှုတ်မည်၊ သင်ကြောက်
၀။ သော သုထိုလက်သို့ သင်မရောက်ရ- ငါသည်
သင့်ကို စင်စစ်ကယ်နှုတ်မည်၊ သင်သည်ထား
ပြင်မဆုံးရ၊ ထက်ရဉ္စာကဲ့သို့ကိုယ်အသက်ကို
ရလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငရဲ
ကိုးစားသောကြောင့်တည်း၊ ထု၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏၊

၄၀

• ကိုယ်ရံတော်မှ၊ နေဗုခန်ရန်သည် ယေရ်မိ
ကို တမန် သိမ်း သွား၌ ရာမမြို့၌ ထွက်သော
နောက်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ နှုတ် ကပတ်
တော်သည် ရောက် ထာသည် ထေရ်မှာ၊ ဗာဗု
ထုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယုဝပြည်
သူ၊ ယေရ်ရှုလင်မြို့သား စေပေါင်း၊ ထိုနှင့် ထေရ်၊
ယေရ်မိသည်သံကြီးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရ
၂။ သောစာ၊ ကိုယ်ရံတော်မှသည်သုကိုခေါ်၌၊
ဆင်စစ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤပြည်
၃။ ၌ရောက်သောထေရ်ကိုခြမ်းတော်မူနှင့်ပြီး- ခြမ်း
ထော်မူသည်ထေရ်ထေရ်၊ ထေရ်ကိုရောက်စေ
၃။ ၌ရံတော်မူပြီး၊ သင်ထိုထည်ထေရ်တော်ကို

နာမသောငါ့၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသော
 ကြောင့်၊ ဤအမှုသည် သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်
 ၇ ယေဗြီး-ယဇုမှာသင့်လက်၌ချည်နှောင်လျက်ရှိ
 သောသံကြီးကို ငါ့အားမည်၊ ငါ့အားမည်၊ ဗာဗု
 လုန်မြို့သို့ လိုက်လာခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ လိုက်
 သာပါ။ ငါသည်ကောင်းစွာနဲ့စွာကြည့်ရှုမည်။ ငါ
 နှင့်အတူဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိ
 လျှင်၊ မလိုက်နှင့်။ တပြည်လုံးသည်သင့်ရှေ့မှာရှိ
 ၏။ ထကြွစေရန်သို့သွားကောင်းသည်ဟု မိတ်
 ထင်လျှင်၊ ထိုအရပ်တည်းဟူသောမိတ်ရောက်
 ၈ ရာ အရပ်သို့ သွားပါ။ ထော့ဟု ဆို၏။- ယေရုဇ
 သည် ကိုယ်ရံတော်မူ၊ ထံမှ မထွက်ဖို့၊ ကိုယ်ရံ
 တော်မူက၊ ဗာဗုလုန်၌ရှင်ဘုရင်သည်လူပြည်
 နယ်တွင်၊ မြို့တော်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော
 ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဇလိ
 ထံသို့ပြန်၍၊ ပြည်သားများနှင့်အတူနေပါလော့။
 သို့မဟုတ်၊ မိတ်ရှိသည်အတိုင်း သွားပါ။ ထော့ဟု
 ဆိုလျက်၊ စားမိတ်နှင့် လက်ဆောင်ကိုပေး၍
 ၉ ထွက်လိုက်လေ၏။- ထိုအခါယေရုဇသည်အဟိ
 ကံသားဂေဇလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ ပြည်၌
 ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့နှင့်အတူနေလေ၏။
 ၁၀ ဗာဗုလုန်၌ ရှင်ဘုရင်သည် အဟိကံသားဂေဇ
 လိကို ပြည်တော် အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဗာဗုလုန်
 မြို့သို့ သိမ်းယူရာ၌မပါသော ယောက်ျားမိစ္ဆာသူ
 ငယ်ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို သူ၌အပ်ကြောင်း
 ကို၊ တောမှာရှိသောတပ်မူတို့နှင့် စစ်သူရဲများ
 ၁၁ ထိုသည် ကြားသိကြသောအခါ၊- နာသန်သား
 အရှမေထ၊ ကာရာသား၊ ယောဟနန်နှင့် ယောန
 သန်၊ တာဇူမက်သား၊ ဓရာယ၊ နေတော ဇတ်အ
 မျိုး၊ ဖေဇဲ၏သားများ၊ မာခသိအမျိုးသားယေဇနီ
 တို့သည်မိမိလူများနှင့်တကွ ဂေဇလိရှိရာ မိဇပါ
 မြို့သို့လာ၍၊- ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ
 ၏သားဂေဇလိက၊ ခါလဲဗမင်း၏အမှုကို ဆောင်
 ရွက်ရမည် အခွင့်ကို မစိုးမိတ်ကြနှင့်၊ ဤပြည်၌
 ၁၂ နေ၍ ဗာဗုလုန်၌ရှင်ဘုရင်အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ
 လော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာကြလိမ့်မည်။- ငါမူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားကိုးနား
 ထောင်ခြင်းငှါ မိဇပါ မြို့မှာ နေမည်၊ သင်တို့မူ
 ကား၊ ဓပုန်ရည်ကိုငှါ၊ နွေကာလအသီးကိုငှါ၊
 ဆီကိုငှါသိမ်း၍ ထိုး၍သိုထားကြလော့။ ယဇု
 ဝင်ပြန်သောမြို့မှာတို့၌ နေကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူ
 ၁၃ ထိုအားသိ၍ ပြုလေ၏။- ဗာဗုလုန်၌ရှင်ဘုရင်

သည်ယဇုပြည်၌လူအချို့တို့ကိုကျန်ကြွင်းစေ၍၊
 ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဇလိ
 ကိုမင်းအရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကို၊ မောထပြည်၊
 အဗ္ဗုန်ပြည်၊ ဖရုံပြည်အစရှိသောအတိုင်းတိုင်း
 ၁၀ အပြည်ပြည်တို့၌ရှိသော ယဇုလူအပေါင်းတို့
 သည်ကြားသိကြသောအခါ၊- နှင်ထုတ်ရာပြည်
 အရပ်ရပ်တို့မှပြန်လာ၍၊ ယဇုပြည်၊ ဂေဇလိရှိရာ
 မိဇပါ မြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ ချားစွာသော ဓပုန်
 ရည်နှင့်နွေကာလအသီးကိုသိမ်းယူကြ၏။
 ၁၁ ထိုနောက်မှာ၊ ကာရာသား၊ ယောဟနန် သည်
 တော၌ရှိသော တပ်မူများနှင့်တကွ၊ ဂေဇလိရှိ
 ၁၂ ရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊- ကိုယ်တော်ကို သတ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အဗ္ဗုန်၌ရှင်ဘုရင်ဗာဇိတ်သည်နာသန်
 သားအရှမေထကိုစေလွှတ်ကြောင်းကိုအမှန်သိ
 ပါ၏ထော့ဟု မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ထို
 ၁၃ စကားကို အဟိကံသားဂေဇလိသည်မလုံး- ထို
 အခါကာရာသား၊ ယောဟနန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
 သွား၍ နာသန်သား အရှမေထကို သတ်ရသော
 အခွင့်ကိုပေးပါလော့။ အထယ်သူမှမသိရ။ သူ
 သည်ကိုယ်တော်ကိုသတ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌စု
 ဝေးသောယဇုလူအပေါင်းတို့သည်အရပ်ရပ်သို့
 ကွဲပြားသဖြင့်၊ ယဇုပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသော သူ
 တို့သည် အထယ်ကြောင့် ဖျက်စီးရကြပါမည်
 နည်းဟု၊ မိဇပါမြို့၌ ဂေဇလိကို တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၁၄ လျှောက်သော်လည်း၊- အဟိကံသားဂေဇလိက၊
 သင်သည် ထိုသို့မပြုရ။ အရှမေထ၌ မမှန်သော
 စကားကို ပြန်ပြောပြီဟု၊ ကာရာသား၊ ယောဟ
 နန်အားပြန်ပြောလေ၏။

၄၁

၁၀ သတ္တမလတွင် ဆွေတော် မျိုးတော် ဖြစ်သော
 မင်းသားဇလိရှမာသား နာသန်၏သား အရှမေ
 ထသည်၊ လူတကျိပ်နှင့်တကွ၊ အဟိကံသားဂေ
 ဇလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊ ထိုမြို့၌ တစုတည်း
 ၁၁ စားသောက်ကြ၏။- ထိုအခါ နာသန်သား အရှ
 မေထနှင့် ထိုလူတကျိပ်တို့သည်ထ၍၊ ဗာဗုလုန်
 ၌ရှင်ဘုရင်အခွင့်နှင့်ပြည်တော်လုပ်သောရှာဖန်
 သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဇလိကို ထား
 ၁၂ နှင့်စုတ်၍သတ်ကြ၏။- အရှမေထသည်လည်း၊
 မိဇပါ မြို့တွင် ဂေဇလိ ထံ၌ ရှိသော ယဇုလူ
 အပေါင်းတို့ကိုငှါ၊ လွှဲသမျှသော ခါလဲဗစစ်သူရဲ
 ၁၃ တို့ကိုငှါ သတ်လေ၏။- ဂေဇလိကိုသတ်၍၊ နှစ်
 ရက်လွန်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အထယ်သူမှ

- မထိသောထမြင့်-ရှေ့ခင်မြို့၊ မြို့တော်မြို့၊ ဂူမာရီမြို့ ဖွဲ့ထွက်သောသော လှူခွန်ကွပ်ဆိုသည် မိမိတို့ စုစိတ်ကိုမိတ်ပြီးလျှင်၊ အဝတ်စုတ်ကိုဝတ်၍ ဂူသော ကိုယ်၌ လျက်၊ ပုဇွန် သကား နှင့် နံ့သာ ခေါင်းကိုမိတ်မှန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့လျက်ရောက်
- ထာကြမ်း-ထိုသူတို့ကို ကြိုဆိုသောငှါ၊ နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထသည် ပိုကျွေးလျက်၊ မိစ္ဆာပါ မြို့ ဖွဲ့ထွက်၍ လှူထောအခါ၊ အထိကံသားဂေဓထိ
- ထံသို့ ထာ ကြ ထော့ထု ခေါ်ထေရ်- မြို့ထဲသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထနှင့်သုဇ် ထုဇ္ဈာသို့သည် ထိုသူတို့ကိုသတ်၍၊ မြေတွင်းထဲ
- သို့ဖြစ်ခဲ့ကြမ်း-ထိုသူတို့တွင်ပါသောလူတကျိပ် ထိုက၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကို မသတ်ပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ထိုထိုသားသောဥစ္စာတဦးလှူသောကံ၊ စုယော၊ ဆီ၊ ဖျာရည်သည် တော၌ရှိပါ၏ထု၊ ဣဒ္ဓမေထ အား ပြောဆိုသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို သူတို့
- ညီ အစ်ကိုဇွားနှင့်အတူ မထတ်ဘဲနမ်း- ဣဒ္ဓမေထသည် ဂေဓထိနှင့်အတူ သတ်သောသူ အထေ ကောင် ဇွားကို ပြစ် ခူသော တွင်းထဲ၌ အခြားတွင်းမထုတ်၊ အာသမင်းကြီးသည် ဣသရေ ထရှင်ဘုရင် ဗာဇ္ဇာ ကို ကြောက်၍ ထူးသော တွင်းမြစ်သတည်း၊ ထိုတွင်းကို နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထသည် အထေကောင်ဇွားနှင့် ပြည့်စေ၏-
- ထိုအခါအထိကံသားဂေဓထိကိုယ်ရံတော်စူး နေဗုဇ္ဈာရဝန်ထပ်သောမင်းသို့ဗျားအစရှိသော၊ မိစ္ဆာပါမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသတ္တသောသူတို့ကို နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထသည့်သိမ်းယူ၍၊ အဇ္ဈနိစရိုး သားတို့ထံသို့ထွက်သွားထေ၏-
- ထိုသူနာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထပြုသောအမှုဆိုး အထုံးစုံတို့ကို၊ ကာရာသား၊ ယောထနန်နှင့် ထုထံ၌ရှိသမျှသော တပ်စူးဆိုသည် ကြားလျှင်-
- ထူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထ ကိုဆိုထံခြင်းငှါထွက်သွားသဖြင့်၊ ဂိဗေဇကန် နားမှာလှေထေ၏- ဣဒ္ဓမေထ၌ ပါသော ထူအပေါင်းတို့သည် ကာရာသား၊ ယောထနန်နှင့်သုဇ် ပါသောတပ်စူး၊ အပေါင်းတို့ကို ခြင်သောအခါ၊
- ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြမ်း-ထိုအခါမိစ္ဆာပါမြို့မှ ဣဒ္ဓမေထတိမ်းသွားသော ထူ အပေါင်းတို့သည် ထုထံမှထွက်၍၊ ကာရာသား၊ ယောထနန်ထံသို့ထူးသွားကြမ်း-နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထ ထည့်ထူခွန်ယောက်နှင့်တကွ၊ ယောထနန်ထက် ဖွဲ့ထွက်ပြေး၍၊ အဇ္ဈနိစရိုးသားတို့ထံသို့သွား

- ထေရ်- ထိုသို့အထိကံသားဂေဓထိကိုထုတ်ပြီး ထည်နောက်၊ ကာရာသား၊ ယောထနန်နှင့် ထုထံ၌ရှိသောတပ်စူး၊ အပေါင်းတို့သည် နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထထုထံမှနှင့်၊ မိစ္ဆာပါမြို့မှနှင့်စွတ်၍ကျန် ကြွင်းသော ထူတည်း တူသော၊ အားကြီးသော စစ်သူရဲဇွား၊ မိစ္ဆာဇ္ဈာ၊ ထုထံဇွား၊ မိစ္ဆာဗျား
- အပေါင်းတို့ကိုဂိဗေဇကန်မြို့မှဆောင်ခဲ့ပြန်၍- ဤထဲထူတို့ကြောင့် အဲကုတ္တုပြည်သို့ပြောင်းမည့် အကြံရှိလျက်၊ ဗလံထင်မြို့နှင့် နီးသောမိဗယ်ဇ္ဈာ
- ထိုသွား၍ နေကြမ်း- အကြောင်းမူကား၊ ပြည်ထုတ်အရာ၌ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားသော အထိကံသားဂေဓထိကို နာသနိသား၊ ဣဒ္ဓမေထ သတ်သောကြောင့်၊ ဤထဲထူ တို့ကို ကြောက်ကြမ်း-

၄၂

ထိုအခါကာရာသား၊ ယောထနန်အထာ၌သား ထေရ်မိစ္ဆာမိစ္ဆာသော တပ်စူးရှိသမျှတို့နှင့်အတူ ကြီးအငယ်အပေါင်းတို့သည် ပရောဇထံထေရ်မိစ္ဆာထံသို့ရောက်၍- အကျွန်ုပ်တို့သည်အထိကံသားဂေဓထိသော်လည်း၊ ထူကိုယ်တော်မြင်သည် အတိုင်း အနည်းငယ်သာကျန်ကြွင်းပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အသားတော်ခံသောကောင်းကို မပယ်ပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ထွားရသောထမ်းနှင့် ပြုရသောအမှုကိုကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူမည် အကြောင်း၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသောထူ၊ အကျွန်ုပ်တို့ မှီအမှုကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ဆုတောင်းပါလော့ထုတောင်း၊ ပန်ကြ

၇ ၏- ပရောဇထံ ထေရ်မိစ္ဆာကထည်း၊ ငါကြား၏၊ ထင်တို့ပြောသည့်ကတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘေး ဆုတောင်းမည်၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ပြောမည်၊ အထယ်အရာကိုမျှ မထိပ်မမှတ်

၈ ထုပြော ဆို၏- သူတို့ကထည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖွားသား ထော်စူထမျှ အထိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၌ မှန်ကန်၍ သဗ္ဗာဇောင့်သောသက်သေဖြစ်တော်မူစေထည်-

၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်သော အခါခွမ်းသာရပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့

သည့်၊ ကိုယ်ထော်ကိုစေတုတ်ရာ ဖေကျွန်ုပ်တို့၏
 ထုရားသခင်သာဝရဘုရား၏ ဖေမိန့်တော်သည်
 ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နား
 ထောင်ပါမည်ထူး၊ ယေရမိစာပေပြောဆိုကြ၏။

၃။ ထိုနောက်ဆယ်ရက်ကြာသောအခါ၊ ထာဝရ
 ထုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့
 ၁။ ရောက်လျှင်၊- ယေရမိသည် ကာရာသား၊ ယော
 ထန်နှင့်၊ သူ့ပါသမျှသောတပ်မှူးတို့နှင့်လူ
 စုကြီး၊ စင်ယံစပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊- သင်တို့
 သည် ကိုစေတုတ်၍ စသနားတော်ခံသောသူ
 သရေထမမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊

၂။ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- အကယ်စင်စစ်သင်တို့
 သည် ဤပြည်နှင့်လျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ကို မမြို့
 မစွက်၊ တည်ဆောက်မည်၊ သင်တို့ကို မနှုတ်၊
 မိုက်ရှိုးမည်၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်ရောက်စေသော

၃။ ထေး၊ ဝါထံ ကြောင့် နောင်တ ရ ၏- သင် တို့
 ကြောက်တတ်သောဗာဗုလုန် နှင့်ဘုရင် ကို မ
 ကြောက်ကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ထိုရှင်ဘုရင်ကိုမကြောက်ကြနှင့်၊ ငါသည်
 သင်တို့ကို ကယ်တင်၍၊ ထိုမင်းထက်မှ နှုတ်ယူ

၄။ ဖြစ်၊ ငှါ သင်တို့ထက်၌ရှိ၏- သင်တို့ကိုငါကယ်
 မထနားသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သင်
 တို့ကို ထနား၍၊ နေရင်းပြည်သို့ ပြန်စေရလိမ့်

၅။ မည်- သို့မထုတ်၊ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ဤပြည်
 ၌မနေ၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အ

၆။ မိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊- စစ်မှုကို မထွေမ
 မြင်၊ တံခိုးနှုတ်သံကိုမကြား၊ မငတ်မရွတ်ရာအ
 ရပ်၊ အရုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ နေမည်ထုဆိုလျှင်၊-

၇။ ထွန် ကြွင်းသော ထုံးစံမျိုး သားတို့၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ကြားကြ ထေ့၊ သူသ
 ရေထမမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်
 ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 သင်တို့သည် အရုတ္တုပြည်သို့ သွား၊ ဖြစ်၊ ငှါ ကြပ်
 ကြပ်စုတ်နှာပြုလျက်၊ ထိုပြည်သို့သွန်သွား၍

၈။ ကပ်၊ မိုက်ရှိုး- သင်တို့ကြောက်သောအားထေး
 သည် အရုတ္တုပြည်သို့သင်တို့ကို မိုက်ရှိုးမည်သင်
 တို့ ကြောက်သော ရွတ်သံပင် ဖြစ်၊ ထေးသည်
 လည်း၊ အရုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကို ကြပ်ကြပ်
 ထိုက်၍၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် သေကြလိမ့်

၉။ မည်- အရုတ္တုပြည်သို့သွား၍တည်း၊ မိုက်ရှိုး၊ ငှါ
 စုတ်နှာပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် ထားထေး
 ရွတ်သံပင်ဖြစ်၊ ထေး၊ ကာထနာထေးတို့ဖြင့်သေ

ကြလိမ့်မည်၊ သူတို့အပေါ်သို့ငါတို့ရောက်စေသော
 ထေး၊ ဝါထံ နှင့် ထေးသောထံမှ မထွတ်ရ၊ ထွန်
 ၁။ ကြွင်းသော သူတို့ထောက်ပံ့မှုမရှိရ- သူသရေထ
 မမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်ခြေ အ
 ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထေရု
 ဌထင်မြဲသားတို့အပေါ်သို့အစွတ်အမြန်တို့ငါ
 ထွန်၊ ထောင်း သည်နည်းထူး၊ သင်တို့ သည် အ
 ရုတ္တုပြည်သို့ ဝင်သောအခါ၊ သင်တို့အပေါ်သို့
 ထွန်းထောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် အရေးကြီး၊
 ထုံးကြောင့်၊ ကျန်ခြင်း၊ ကျွဲခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း
 ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ဤအရပ်ကို နောက်ထန် ၁

၂။ မြင်ရ- ကျန် ကြွင်းသောထွေးအမျိုးသားတို့၊ အ
 ရုတ္တုပြည်သို့မသွားကြနှင့်ထူး၊ သင်တို့အားထာ
 ဝရဘုရား အမိန့်တော်၌၊ ငါသည် သင်တို့ကို
 သန့်သတ်သေခံကြောင်းကိုယ်စွယ်ကြသော-

၃။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့က၊ ဖေကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားအား အကျွန်ုပ်တို့၏ အ
 တောင်းပါ ထေ့၊ အကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ကြားပြော
 ပါထေ့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်
 ထုဆို၍၊ ငါ သင်တို့ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
 ဘုရား ထံတော်သို့ စေတုတ်သော အခါ၊ ကိုယ်

၄။ မိတ်ကို ကိုယ်ထုတ်စားကြပြီး- ငါသည်သင်တို့
 အားသန့်ကြားပြော၏၊ သင်တို့ကား၊ သင်တို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသင့်၊
 ထေး၊ မြင့် မှာထိုက်တော်မူသမျှ တို့ကိုသင့်နား

၅။ ထောင်ထဲ နေကြ၏- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်
 ထွား၍ တည်း၊ မိုက်ရှိုးသော အရပ်၌ ထားထေး
 ရွတ်သံပင်ဖြစ်၊ ထေး၊ ကာထနာထေးတို့ဖြင့်သေ
 ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ အရှင် ထံမှထံကြ
 ထေ့ထူး၊ သေရမိသည်ပြန်ပြောထေ၏။

၄၃

ထိုထုရားတို့ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 သည် ယေရမိစာပေဖြင့်ရှာတော်မူသမျှသော အ
 မိန့်တော်တို့ကို၊ ယေရမိသည် ထုအပေါင်းတို့
 အား အကုန်အစင် ကြားပြောသည် ဖြစ်သော-

၁။ ထောင့်သားသားအရိ နှင့် ကာရာသားသောထ
 နန်အစရှိသော၊ မာနထောင် ထွားသော ထုအ
 ပေါင်းတို့က၊ သင်သည် ရသားကောင်းကိုပြော၏
 အရုတ္တုပြည်သို့သွား၍မတည်း၊ မိုက်ရှိုး၊ ငါတို့
 ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထင်အား

၂။ မြင့်ရှာထားတော်မူ- ဝါထံထုထုသည်ငါတို့

ကိုသတ်၍ ဗာဠထုန မြို့သို့သိမ်းသွားစေမည်စ
 ကြောင်း၊ သူတို့ထက်သို ငါတို့ကို ဖမ်းလိုသော
 ငှါ၊ နေရိသားဗာရတ်သည် သင့်ကို နှိုးဆော်တိုက်
 ၄ ထွန်းစံယု ဆိုကြ ပြီးလျှင်၊- ကာရာသားသော
 ထန်နိ စေ ခြံသော တပ်မှူး၊ ဈားနှင့် ယုဇ္ဈာ စေ
 ပေါင်းတို့သည်၊ ယုဝပြည်၌နေရမည်ဟူသော၊ ထာ
 ၈ ဝရဘုရား၏ စေခိုင်းတော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊-
 ၈ စတိုင်းတိုင်း၊ စေပြည်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ
 ၈ ရပြီးမှ ယုဝပြည်၌ နေထိုင်သော ငှါ ပြန်လာသော
 ထုစ ဝရဘုရား၊ စေကွန် စေကြွင်း၊ ယောက္ခား၊
 မိစ္ဆာ၊ သုဇယိ၊ မင်းသမီးစေ ခြံသော၊ ကိုယ်ရံတော်
 ၈ နှစ်ခုစာရပ်နံသည် ချာဝန်၏သားဖြစ်သောစ
 ထိကန်သားကေလိ၌ ဖမ်းသောထုစပေါင်း၊ တို့
 ကို၎င်း၊ ပရောဇကံထေရမိ၊ နေရိသား ဗာရတ်ကို
 ၄ ငှါ၊ ကာရာသား သော ထန်နိ နှင့် တပ်မှူး စ
 ၄ ပေါင်း တို့သည် ယူ၍၊- ထာဝရဘုရား၏ စေခိုင်း
 တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ဇေရုဏ္ဏမြို့သို့ သွား
 ၈ ချီကာကံထိုစပေါ်မှာ ဖြန့်လိပ်မည်၊- ထိုမင်း
 ထည် ရောက်သောသောစခါ၊ ဇေရုဏ္ဏမြို့သို့
 ထုတ်ကြွ၍၊ သေတန်သော သူတို့ကို သေခြင်းသို့
 ၄ ငှါ၊ သိမ်း သွား ချုပ်ထား တန်သော သူတို့ကို
 သိမ်းသွား ချုပ်ထားခြင်းသို့၎င်း၊ ကွပ်စွက်တန်
 ၈ ဇောသူတို့ကို ကွပ်စွက် ခြင်းသို့၎င်း ဖမ်းလိပ်
 ၈ မည်၊- ဇေရုဏ္ဏဘုရား၏စံတို့ကို ငါးမီး၌မည်၊
 ထုထည်ထည်၊ ထိုဘုရားတို့ကို မီး၌သိမ်း
 သွား ချုပ်ထားလိပ်မည်၊ သိုးထိန်းသည် မိမိ
 ၈ စေတံကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမင်းသည် ဇေရုဏ္ဏ
 ၈ မြို့ကိုဝတ်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာထွက်သွားလိပ်မည်၊-
 ၈ ဇေရုဏ္ဏမြို့ မက်ရှေ့မက်မြို့၌၊ ရုပ်ထုထင်းတု

ဈားကို မီးဖျက်၍၊ ဇေရုဏ္ဏဘုရား၏စံတို့ကို
 မီး၌လိပ်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၄
 ၈ ဇေရုဏ္ဏမြို့၊ မိဂဝေါထ မြို့၊ တာပနက် မြို့၊
 နေသ မြို့၊ ပါသရ စေရပ်၌ နေသော ထုစ ထုစ
 ပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်၍ ထေရမိသို့ ရောက်သော
 ၂ သော နှုတ်ကပတ်တော်စားမြင့်၊- ဣသရေလ
 စေရုဏ္ဏဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေစ
 ၈ နှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရု
 ၈ နှုထင်မြို့စေခြံသော ယုဝမြို့စာ စေရပ်ရပ်တို့ စ
 ပေါ်သို့ ငါရောက်စေသောစား၊ စိတ်ကိုသင်တို့
 ၄ သည် မြင်ကြပြီ၊- ကြည့်ရှုကြလော့၊ ထနေ့မှာ
 ထိုမြို့စာ တို့သည်၊ နေသော သူမရှိ၊ ထုစိတ်ညံ
 သောစေရပ်မြင့်ကြမ်း၊ စေကြောင်းမူကား၊ စေရပ်
 နေသောသူတို့ သည် ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ထိုးထား
 ထိုမသိ၊ စေခြား တပါး သောဘုရား တို့စား နဲ့
 သာပေါင်းကိုမီး၌ ခြံဝတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏စေရုဏ္ဏ
 တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုကြသော ရုစမိုက်
 ၄ ကြောင့် ဤစေမှုရောက် သတည်း၊- ငါ၏ကွန်
 ပရောဇကံစေပေါင်းတို့ကို၊ ငါသင့်စောစောထ၍
 သင်တို့ မှီရာသို့ စေထပ်ထပ် စေထွတ်ထွတ်၊ ငါ
 ၈ ရုန်းသောစေမှု၊ ဤစက်ဆုပ် ရှံရှာစွယ်သော စ
 ၈ မှုကိုမပြုပါနှင့်ဟုပြောသော်လည်း၊- သူတို့သည့်
 စေခြား တပါးသော ဘုရားစား နဲ့သာပေါင်းကို
 ၈ မီးမရှိ၊ ရုစမိုက်ကို ရှောင်မည် စေကြောင်း၊ နား
 ၈ ထောင်ခြင်းကိုမပြု၊ မနာမယူဘဲ နေကြမ်း၊ ထို
 ကြောင့်၊ ငါ၏စေရုဏ္ဏစေခြံကို ငါသွန်းထောင်း
 ၈ ချီယုမြို့စား၊ ယေရု နှုထင် ထမ်းဈားတို့၌ စေ
 ရုဏ္ဏမီး၌သဖြင့်၊ သူတို့သည် ထနေ့၌ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာစေရပ်မြင့်ကြမ်း၊
 ၄ ယရုမှာဣသရေလမျိုးစံဘုရားသခင်၊ ကောင်း
 ၈ ကင်မိုလ်မြေစရှင်ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို
 ကိုယ် ပယ်ခြတ်လိုသောငှါ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
 ထုစ မျိုးမျိုး တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ် ထို
 သောငှါ၎င်း သွား၍ နေသော ဇေရုဏ္ဏမြို့၌
 စေခြားတပါးသော ဘုရားတို့စား နဲ့သာပေါင်း
 ကိုမီး၌လျှက်၊ ကိုယ်တိုင် ပြုသောစေမှုနှင့် ငါ၏
 စေရုဏ္ဏ ကို နှိုးဆော် သဖြင့်၊ သင်တို့တွင် စာ
 ယောက် မှ မကြွင်း၊ ထုစမျိုးယောက္ခားမိစ္ဆာ
 သုဇယိ နှို့မိ ကလေး စ ပေါင်းတို့ကို ပယ်ခြတ်
 မည်စေကြောင်း၊ ကြီးစွာသောရုစမိုက်ကိုကိုယ်

မိတ်ပိညည် တံတော်၌ ဖော်ထုတ်ကြောင့် ပြုကြသ
 ၈ နည်း-ယုဂ်ပြည့်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်ထမ်းတို့၌၎င်း၊
 သင်တို့ ထိုးထားစွာ၊ ပြုသော ဂုဏ်ရိုက်၊ ယုဂ်၌
 ဘုရင်စွာ၊ ပြုသော ဂုဏ်ရိုက်၊ မိဗုရားစွာ၊ ပြုသော
 ဂုဏ်ရိုက်၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင် ပြုသော ဂုဏ်ရိုက်၊ သင်
 တို့ မထားစွာ၊ ပြုသော ဂုဏ်ရိုက်တို့ကို ခေတ္တော့
 ၉၉ ကြံပြုထား- ယနေ့တိုင်အောင် သူတို့သည် နှိပ်
 ခွင်းသော မိတ်မရှိ၊ ကြောက်ရွံသော မိတ်မရှိ၊ ငါ၏
 တရားထမ်းသို့ မလိုက်၊ သင်တို့မှ ခံသင့်သော ထိုး
 ထေးမှု ခြေမှာ ငါထားသော ပညတ် စွာကို မ
 ၉၉ နောင်ရှောင်ကြ- သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး
 စစ်ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင် ထာ
 ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို အ
 ပြစ်ပြစ် ယုဂ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ပယ်
 ၉၉ ဖြတ်ခြင်းငှါ ငါသည် ချက်နှာ ထားမည်- အဲ
 ဂုဏ္ဍါပြည်သို့ သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ ချက်နှာပြု
 သော ယုဂ်အမျိုးသား အကျန် အကြွင်းတို့ကို ငါ
 သည်ယူ၍၊ သူတို့သည် ထိုပြည်၌ သေကြေစွက်
 စီးကြလိမ့်မည်၊ ထားသော၊ ခွတ်သိပ်ခြင်းသေး
 မြင့်မှတ်စီး ခြင်းသို့၎င်း၊ အငယ်ဆုံး သော သူမှ
 ခံ၍ အကြီးဆုံးသော သူတိုင်အောင် ထားသော၊
 ခွတ်သိပ်ခြင်းသေးမြင့် သေကြေမှတ်စီးခြင်းသို့
 ၉၉ ၎င်းရောက်၍၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ကျိန်
 ၉၉ ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံခဲ့ရပြန်ကြလိမ့်မည်- ယေ
 ရုရှလင်မြို့အားတို့ကို ထားသော၊ ခွတ်သိပ်ခြင်း
 သေး၊ ကာသံနာတေးတို့ဖြင့် ငါသည် ဝါတ်ပေး
 သည်နည်းတူ၊ အဲဂုဏ္ဍါပြည်၌ နေသော သူတို့ကို
 ၉၉ ငါသည် ဝါတ်ပေးသဖြင့်- အဲဂုဏ္ဍါပြည်သို့ သွား
 ၍ တည်းခိုသော ယုဂ်အမျိုးသား အကျန်အကြွင်း
 တို့သည် ယုဂ်ပြည်သို့ ပြန်၍ နေချင်သော်လည်း၊
 တယောက် မှ ဘေးနှင့် မလွတ်ရ၊ တယောက်
 မှ မကျန် ကြွင်းရကြ၊ ထေး ထွတ်သော ထူသာ
 ဖြင့် ပြန်ရကြလိမ့်မည် ယုဂ်တော်မူ၏။
 ၉၉ ထိုအခါ မိမိမထား တို့ သည် အပြာ၊ အပါး၊
 သောဘုရားစား နံသာပေါင်းနှင့် မီး၌ ကြောင်း
 ကို သိသော ထူစွာ၊ အနား၌ ရပ်နေသော မိစ္ဆ
 ရာ၊ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းတည်းဟူသော၊
 အဲဂုဏ္ဍါ ပြည် ပါသရ အရပ်၌ နေသော သူအ
 ပေါင်းတို့ သည် ယေရုမိ ကို ပြန်ပြောကြ သည်
 ၉၉ ကား- သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို
 အမှီပြု၍၊ ငါတို့အား ယောဓဿာဒောဓကားကို
 ၉၉ ငါတို့သည် နားမထောင်- ငါတို့မှ ခံ၍ ငါတို့သို့

ထား၊ ခွင်ဘုရင်၊ ဗုဒ္ဓမတ်တို့သည် ထူးမြို့စွာ၊
 ယေရုရှလင်ထမ်းစွာ၌ ပြုသော သာသနာသို့ ကောင်း
 ကင် မိဗုရားအဖို့ နံသာပေါင်းကို မီး၌၍၊ သွန်း
 ထောင်းရာ ပူဇော်သကာကို ပြုခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အ
 ထိုအလျောက် မိရင်သည် အတိုင်း ဆက်ဆက်ပြု
 မည်၊ အထက်ကဝဇ္ဇာအား ရကြမ်းသေးနှင့် ထွတ်
 ၉၉ ဖြစ်စွမ်းသာစွာ နေရကြ၏- ကောင်းကင်မိဗုရား
 အဖို့ နံသာပေါင်းကို မီးမရှိ၊ သွန်းထောင်းရာ ပူ
 ဇော်သကာကို မပြုဘဲ နေပြန်သောအခါ၊ အထွန်
 ဆင်းရဲခြင်း၊ ထားသော၊ ခွတ်သိပ်ခြင်းသေးမြင့်
 ၉၉ ခွတ်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ ပြီ- ကောင်းကင် မိ
 ဗုရားအဖို့ နံသာပေါင်းကို မီး၌၍၊ သွန်းထောင်း
 ရာ ပူဇော် သကာကို ပြု သော အခါ၊ ငါတို့၏
 ထောက်ရှားမပါဘဲ ရန်ငြားတို့ကို ထုတ်၍၊ သွန်း
 ထောင်းရာ ပူဇော်သကာ ပြုလျှောက် ကိုးကွယ် ထ
 ထောထုပြန်ပြောကြ၏။
 ၉၉ ထိုသို့ပြန်ပြောသော ထောက်ရှားမိစ္ဆအပေါင်း
 ၉၉ ထိုအား ယေရုမိ ပြန်ပြောသည်ကား- သင်တို့
 ခုခံသင့်သော ထိုးထေးမှု၊ ခွင်ဘုရင်၊ ဗုဒ္ဓမတ်၊ ပြည့်သူ
 ပြည် သားတို့ သည် ထူးမြို့စွာ၊ ယေရုရှလင်
 ထမ်းစွာ၌ မီး၌ သော နံသာပေါင်းကို ထာဝရ
 ဘုရားသည် မထောင်ခေ၊ နှစ်လုံးမထွင်းဘဲ နေ
 ၉၉ တော်မူသတော- သင်တို့ ပြုသော ဂုဏ်ရိုက်၊ ခတ်
 ဆုတ်ရွံ့စွာ ခွတ်သော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား
 သည် သည်းခံတော်မူ၍ နေသောကြောင့်၊ သင်
 တို့ပြည်သည်၊ ယနေ့ ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ နေသော
 ထူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ ဆုံးဖြတ် ခွတ်ရာ၊ ကျိန်
 ၉၉ ဆဲရာ ဖြစ်လေပြီတကား- သင်တို့သည် နံသာ
 ပေါင်းကို မီး၌၍ ထာဝရဘုရားကို မြစ်ဖွားသော
 ကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နား
 မထောင်၊ ထုံးစွဲခွတ်၊ သတ်သေ ခံခွတ် ပညတ်
 တံရားတော်ထမ်းသို့ မလိုက်သော ကြောင့်၎င်း၊
 ဤသေးသည်၊ ယနေ့၌ သည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌
 ရောက်လေပြီတကား ယုဂ်ပြောဆို၏။
 ၉၉ ထာဝရမိစ္ဆအပေါင်းတို့ နှင့် ထုတ်သိမ်းတို့အား
 ယေရုမိယောဓဿာဒောဓကား၊ အဲဂုဏ္ဍါပြည်၌
 မှီသော ထူးထူးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အ
 မိန့်တော်ကို နားထောင် ကြသော- ဣသရေလ
 အမျိုးစစ် ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ
 ၉၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့
 နှင့် သင်တို့ မထားတို့က၊ ငါတို့သည် ကောင်းကင်
 မိဗုရားအဖို့ နံသာပေါင်းကို မီး၌၍ သွန်းထောင်း

ရာပုဏ်သကာပြုခြင်းငှါသစ္စာဂတိထားသည် နှင့်အညီဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု၊ နှုတ်နှင့်ပြော၍ ထက်နှင့်ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်ထိုသည် ကိုယ်ထားသော သစ္စာ ဂတိကို ဆက်ဆက် ခေတ်၍၊ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။

၂။ သို့ဖြစ်၍၊ အရက္ခ၊ ပြည်၌ နေသော ယု၊ ယုအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြသော၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍၊ အရက္ခ၊ ပြည် တရောင်ထုံးတွင်း၊ ထုထုတသောက်မှ ငါ၏နာမကို မမြဲတမဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်မထာနာမကို

၂။ ထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏- သူတို့ကို ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါမထုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါခေတ်သည် ဖြစ်၍၊ အရက္ခ၊ ပြည်၌သောယုထုအပေါင်း ထိုသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီ ထိုင်လောင်ထားသော၊ စွတ်သိပ်ခြင်းသေးနှင့် ပျက်စီးကြ

၂။ လိမ့်မည်- သို့ရာတွင်၊ ထားသေးနှင့်လွတ်၍၊ အရက္ခ၊ ပြည်မှထုပြည်သို့ပြန်ရသောသူတို့သည် နည်းကြ လိမ့်မည်၊ ဇေကာ၊ တည်မည်၊ သူတို့ဇေကာတည်မည်ကို၊ အရက္ခ၊ ပြည်၌တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသော ထုထုအကျန် အကြွင်း ထိုသည်

၂။ ထိကြလိမ့်မည်- ဤအရပ်၌ သင်တို့ကို ငါဆွေ၍၊ သင်တို့၌ အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ ဇေကာသည် ဆက်ဆက်တည်လိမ့်မည်ဟု၊ သင်တို့ထံ မည်အကြောင်း၊ ငါပေးသော နိမိတ်ထက္ခဏာ

၃။ တူမူကား- ထုရှင်ဘုရင်စေတနာမင်းအသတ်၏ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာ မင်း၏ ထက်သို့ စေတနာ မင်းကို ငါအပ်သည်နည်းဟု၊ အရက္ခ၊ ရှင်ဘုရင် ဓာရာထောဓရာ အသတ်ကို ရှာသော ရန်သူထက်သို့ ထိုမင်းကို ငါ အပ် မည်ဟု၊ ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၄

• ထုရှင်ဘုရင်ယောမြီသာဇယာသက်သက်ထက်၊ နေမိသာဇယာရုတ်သည်၊ ယေရမိမြွက်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ဇေကာ၊ တော် ဈားကို ခာ၌ ရေးထားသောနောက်၊ ပရောဇက်ယေရမိသည်ဗာရုတ်အားဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမှ

၂-၄ ကား- ထိုဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည်အမတ်ထံမှိမ်း ထာဝရဘုရားသည် ငါ ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်း၊ တပါး အပေါ်မှာ တပါးကို ထပ်ဆင့်

တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် သက်သာမရ၊ ညည်းတွား၍ မိတ်ဂုဏ်ပါပြီဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အသေရေထမ်း၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါဆောက်သောအရာကို ငါပြု ဖွတ်မည်၊ ငါမိုက်သောအရာတည်းဟူသောဤပြည်ကိုအ

၂။ ကြွင်းခဲ့ငါနှုတ်ပြန်မည်- သင်သည်ကြီးရှာသော အရာတို့ကိုကိုယ်အရှိရှိရှာသကဲ့သို့ပစ္စာနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အပေါ်သို့ သေးရောက်စေမည်၊ သို့ရာတွင်၊ ထင်ရောက်လေရာရာအရပ်တို့၌၊ သင်၏အသတ်ကိုထက်ရ ဥစ္စာကဲ့သို့ ဆင့်အား ငါပေး မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၆

• တပါးအမျိုးတို့ကိုရည်မှတ်၍ ပရောဇက်ယေရမိသို့ရောက်သောထာဝရဘုရား၏နှုတ်က

၂။ ပတ်တော်တည်းဟူသော- ထုရှင်ဘုရင်ယောမြီသာ ယောသက်သိမ်းမင်း၊ နန်းစံ လေး နှစ်တွင်း ကာခေမိတ်အရပ်၊ ဥဓရတ်မြစ်နား ၌ တပ်ချ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာထုတ်ကြသော အရက္ခ၊ ရှင်ဘုရင် ဓာရာရာခေါ်စစ်သူရဲ၊ အရက္ခ၊ ပြည်သားတို့ကိုရည်မှတ်သောနှုတ်ကပတ်

၃။ တော်ဟူမူကား- ပိုင်းတွားတို့ကိုရှင်ဆင်၍၊ စစ်ထိုက်ခြင်းငှါ ခုည်းကပ်ကြသော- မြင်းမီးသူရဲဈားတို့၊ မြင်းကို ကကြီး တန်ဆာ ဆင်၍ မီး၊ ငြီးလျှင်၊ သံခမောက်လုံးကိုဆောင်းလျက်ထွက်ကြသော၊ လှံတို့ကို ပွတ် ကြလော့၊ သံချပ်အင်္ကျီတို့

၃။ ကိုဝတ်ကြလော့- သူတို့သည်ကြောက်ရွံ့၍ ဆုတ်သွား ကြသည်ကို အထဟ် ကြောင့် ငါ မြင်ရသနည်း၊ အားကြီးသောသူတို့သည်ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍မကြည့်ရဲ၊ အလှောင်အမြန်ပြေးကြ၏၊ ပတ်တည်အရပ်၌သေးမြဲသည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်

၃။ မူ၏- လှောင်မြန်သောသူကို မပြေးစေနှင့်၊ အားကြီးသောသူကို မလွှတ်စေနှင့်၊ ဥဓရတ်မြစ်နား၊ မြောက်ဗွတ်ရှာ၌ထိမိ၍ ထဲကြလိမ့်မည်- နိထမြစ်ထသကဲ့သို့ငင်၊ မြစ်ရေ မီးသကဲ့သို့ငင် တက်သောသော ဤသူကားအထဟ်သူနည်း- အရက္ခ၊ ပြည်သည်နိထမြစ်ထသကဲ့သို့ငင်၊ မြစ်ရေမီးသကဲ့သို့ငင်ဘက်ထာလျက်၊ ငါသည်ထ၍မြေကြီးကိုလှမ်းမိုးမည်၊ မြို့နှင့်တကွမြို့သားတို့ကိုဖျက်

၃။ ဆီးမည်ဟု ပြောဆို၏- မြင်းဈားတို့၊ တက်ကြသောရထားဈားတို့၊ ယုန်းယုန်းမြည်ကြသော

ငါ့အနိမိတ်၊ သူ၏ အကျိုး၊ အန္တိယ၊ ညီအစ်ကို၊
 အိမ်နီးချင်းတို့သည် ဖြတ်စီး၍၊ သူကိုယ်တိုင်
 ၀၀ သည်းပြောကံရလိမ့်မည်။-သင်၌မိတမရှိသော
 သူငယ်တို့ကိုထားခဲ့သော၊ ငါစောင့်မမည်။ သင်
 ၀၁ ၏ ခုဆိုး၊ မတို့သည် ကိုမိုလှုံ ကြစေ။- ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဂွက်ဝေးကို မ
 ဆောက် ထိုက်သော သူတို့သည် အကယ်၍
 ဆောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊ သင်သည် အမြစ်ကို
 မခံဘဲ ရှင်းရှင်း လွတ်ရမည်သော၊ မလွတ်ဘဲ မ
 ၀၂ နေရ၊ စင်စစ်သောကံရမည်။-မောဇရပြည်၊ သင့်
 အံ့သြောရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ
 ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူ၏မြူအလုံးစုံတို့သည်လည်း၊
 အစည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်
 ဟု၊ ငါသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီ
 ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၀၃ ထာဝရဘုရား ကျွေးကြော်တော်မူသံကို ငါ
 ကြား၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍၊ ဖေ့ပြည်ကို
 တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ၍ ထာကြလော့ဟု၊ တပါးစာ
 ၀၄ ၏ သားတို့ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်တော်မူ
 ပြီ။- တပါးစာ၏ သားတို့တွင် သင်သည်ယုတ်
 မာမည် အကြောင်း နှင့်၊ လူတို့တွင် အသရေ
 ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း ငါပြုမည်။-
 ၀၅ ကျောက်ကြားတို့၌ နေ၍ တောင်ထိပ်ကို မိုလှုံ
 သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏ ကြောက်မက်
 စွယ်သော အခြင်းစာရာ၊ သင်၏မာနသည် သင့်
 ကိုလှည့်စားပြီ။ သင်သည် ရွာလင်းတကဲ့သို့ ဖြင့်
 သောအရပ်၌ အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း၊ ထို
 အရပ်မှသင့်ကို ငါနှိမ့်ချမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၀၆ မိန့်တော်မူ၏။- ဖေ့ပြည်သည် အံ့သြောရာဖြစ်၍၊
 ရှောက်သွားသောသူတို့၏ အံ့သြောကြလိမ့်မည်။
 သူခံရသောအေးဥပါတ်အပေါင်းတို့ကြောင့် ကဲ့
 ၀၇ ရဲ့သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။- သောရံမြို့နှင့် ဂေါမော
 ရမြို့မှ စ၍ နီးစပ်သောမြို့တို့၏ ဖြတ်စီးခြင်းကဲ့သို့
 ဖြစ်၍၊ ဖေ့ပြည်၌ အတယ်သူမျှမနေရ၊ လူသားတ
 စုံတယောက်မျှ နေရာမကျရဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၀၈ မိန့်တော်မူ၏။- ချင်သောသည်ယောင်မိန့်ခြစ်၏ဂုဏ်
 အသရေမှတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်
 နှင့် ဖြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ၊ နေ
 သောသူသည် ချက်ချင်း ပြေးမည်အကြောင်းကို
 ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း၊ ဖေ့ပြည်
 အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့်အတယ်သူတို့
 သနည်း။ အေမြို့ကို အတယ်သူမြို့နီးချက်မည်

နည်း။ အတယ်မည်သောသိုးထိန်းသင့်နေစေမှာ
 ၁၀ ရပ်နှိုင်းသနည်း။-သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဖေ့ပြည်တဖက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံ၊
 တေမန်ပြည်သားတို့တဖက်၌ ကြံစည်တော်မူ
 သော အကြံအစည်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။
 အကယ်စင်စစ်ရန်သူသည်၊ အားမရှိသောထိုသိုး
 ၁၁ မျိုးကို လုရက်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ရှိ
 ရာသို့လား၊ ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို ဖြတ်ဆီး
 ၁၂ လိမ့်မည်။-သူတို့ပြုလေသောအသံကြောင့် ဖြေကြီး
 လှုပ်ရှား၏။ သူတို့အော်ဟစ်သော အသံကို ဖေ့
 ၁၃ ပင်လယ် တိုင်အောင် ကြားရ၏။- ရန်သူသည်
 တက်၍ ရွာလင်းတကဲ့သို့ ဖွံ့လျက်၊ မောဇရမြို့ကို
 အကောင်တို့နှင့် ဖြန့်မိုးလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဖေ့
 ပြည်သားသူရဲတို့၏ မိတ်နှစ်လုံးသည်၊ သားရွာ၊
 မြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိမ့်စိတ်နှစ်လုံးကဲ့သို့
 ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၁၄ ဧမာသက် မြို့ကို ရည်မှတ်သော ကောင်းကင်၊ တူမူ
 ကား၊ တာမက်မြို့နှင့် အာပန်မြို့တို့သည် မကောင်း
 သောသိတင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲ
 ချ်မိတ်ဖြတ်လျက်ရှိကြ၏။ ပင်လယ်တိုင်အောင်
 မိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့်၊ ပြင်ပတ်ခြင်းသို့မ
 ၁၅ ရောက်နိုင်။- ဧမာသက်မြို့သည် အားလျော့ပြီ။
 ပြေးဖမ်းသောငှါ ကိုယ်ကို လှည့် ပြီ။ ဘုန်းလွှတ်
 လျက်နေ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်၊ သားရွားသော
 မိမ့်ခံရသကဲ့သို့၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုငင်ခံရ
 ၁၆ ၏။- အသရေရှိသောမြို့၊ ငါဝမ်းမြောက် စရာမြို့
 သည် အတယ်ကြောင့်မကျန်ကြွင်းရသနည်း။-
 ၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌
 လဲ၍၊ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်း တို့သည် ဆိုး
 ၁၈ ရှုံးကြလိမ့်မည်။- ငါသည်လည်း၊ ဧမာသက်မြို့မှ
 ကိုမီးရှို့၍၊ ဗဟိဒာစစ်နန်းတော်တို့ကို လောင်
 စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင် နေဇာ လုပ်ကြံ
 သော ကေပါပြည်နှင့် ဟာဇက်မြို့တို့ကို ရည်
 မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထ
 ၂၀ ကြလော့။ ကေပါပြည်သို့သွား၍၊ အရှေ့ဗုတ်နာ
 အရပ်သားတို့ကို လုယူကြလော့။- သူတို့တရား
 နှင့်သိုးစုစားကိုငင်၊ ကုသားကံစား၊ အသုံးအ
 ဆောင်စား၊ ကုသားတုတ်စားကို ငင်သိမ်း၍ ထူ
 သွားရကြမည်။ သူတို့ပတ်လည်၌ ကြောက်လန့်
 ၂၁ စရာအကြောင်းကို ကျွေးကြော်ရကြမည်။- ထာ

ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထာဝရဗြဟ္မာ
 သားတို့ဝေးပြေးသွားကြလေသော။ နတ်နိဗ္ဗာ
 ဇာရပ်တို့၌နေကြလေသော။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗု
 ခင်နေဇာသည့်သင်တို့ကိုရည်စောင်၍ မိရင်မပြ
 ထု။ သင်တို့တဖန်၌ကြံစည်သောကြံစည်
 ၈၀ ဂြိုဟ်း- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထ
 ကြလေသော။ ဗြဟ္မဝတ်စုံရတနာမိုးရိပ်စာမရှိသော
 ထူမျိုး။ မြို့တံခါးနှင့် ကန်ထန်ကျင်ကိုမသုံးတတ်။
 အပေါင်းအလောင်းမရှိ။ တခြားမိန့်တော်မူသော ထူ
 ၈၁ မျိုးနေရာထို့ထွားပြေးသော။ သူတို့ကုသားထုတ်
 အစရှိသောထိရိက္ခာနဲ့ အပေါင်း။ ထိုသည် ထူ
 ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပါးရန်ကိုမိတ်တတ်သော
 ထူမျိုးကိုအရပ်ရပ်သို့ငါကွဲပြားစေမည်။ အရပ်
 ရပ်တို့မှသူတို့၌တေးဥပါတ်ကိုငါရောက်စေမည်
 ၈၂ ထူ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။-ထာဝရဗြဟ္မာ
 သည်မြေခွေးနေရာ၊ ထူမိတ်ညံရာ အစည် ဖြစ်
 ၈၃ ၍။ အထက်သို့မျှမနေရာ၊ ထူသားတစ်တယောက်
 မှနေရာမကျရ။
 ၈၄ ထူရှင်ဘုရင်စေတီမင်းနန်းစံစက။ ဇေယျပြည်
 ကိုရည်မှတ်သော။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တော် သည် ပရောဇနတ်ထေရဝါဒတို့ရောက် ထာ
 ၈၅ ခြံ။- ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ သည် ကား။ ဇေယျလေးတည်းဟူ
 သော။ သူ၏အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ်ကို ငါ
 ၈၆ မျိုးမပြု။-အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကလေးမျိုး
 ကိုဇေယျပြည်သို့ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ထိုထေရ်ရှေ့
 မှာပြည်သားများကိုငါထွဋ်မည်။ ထိုသို့နှင်ထုတ်
 သောဇေယျပြည်သားမရောက်သောတိုင်းနိုင်ငံတ
 ၈၇ ခုမျှမရှိရ။-ဇေယျပြည်သားတို့ကိုရန်သူတို့ရှေ့မှာ
 ၎င်းသူတို့အသက်ကိုရှာသောသူတို့ရှေ့မှာ၎င်း ငါ
 ကြောက်လန့်စေ၍၊ ပြင်းစွာသော ငါ၏အဓမ္မ
 ရောက်စေမည်။ သူတို့ကိုမဗျတ်ဆီးမိတိုင်အောင်၊
 သူတို့နောက်သို့သားကိုထွတ်ထိုက်မည်ဟု။ ထာ
 ၈၈ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ဇေယျပြည်၌ငါ၏ပထဝီ
 ကိုတည်ထား ခြံ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းသားတို့ကို
 သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု။ ထာဝရ ဘုရားမိန့်
 ၈၉ တော်မူ၏။- သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရ
 သောဇေယျ အမျိုးသားတို့ကိုနောင် ကာလ၌ ငါ
 ဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၀

ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန် မြို့၌ ခါးစံ

ပြည်ကိုရည်မှတ်၍၊ ပရောဇနတ်ထေရဝါဒစာပေ
 ၁ မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား။-လူမျိုးတို့တွင်
 သိတင်းကြား ပြောကြလေသော။ ဂုဏ်၌ မထားဘဲ
 အထက်ကိုထူ၍ ကျော်ညာကြလေသော။ ကြားပြောရ
 သောစကားဟူမူကား။ ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ထူ
 ကြ ပြီးမေထာဘုရားသည်အရှက်ကွဲပြီ။ မေရော
 ဖပ်ဘုရားသည်ကျိုးပြီးဗာဗုလုန်ရပ်တုဆင်းတု
 ၂ ထိုသည်အရှက်ကွဲ၍ ကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြ၏။- ထူ
 တမျိုးသည် မြောက်ဗျက်နှာမှလာ၍ ဗာဗုလုန်
 ပြည်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ နေထော
 သူမရှိရ။ ထူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့သည် အကုန်အစင်
 တွက်သွားကြလိမ့်မည်။
 ၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုကာ
 လအခါ အသရေထ အမျိုးသားတို့သည် လူအ
 မျိုးသားတို့နှင့်ပေါင်းစပ်၍ ထာကြလိမ့်မည်။
 ဗျက်ရည် ကျ လျက်၊ ခရီး သွား လျက်၊ သူတို့၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သွား၍ ရှာ ကြ
 ၄ လိမ့်မည်။- ဖိစုန်မြို့သို့ဗျက်နှာပြု၍လမ်းကိုရှာ
 ကြလိမ့်မည်။ အစည်မမေ့လျော့ရသောပရိညဉ္ဇ
 ၅ စားဖြင့်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ရည်။ ကပ်၍
 ၆ မိဿတာယ ခွဲ ကြလိမ့်မည်။- ငါ၏ထူတို့သည်
 ကျောက်သော သိုးဖြစ်ကြပြီ။ သိုးထိန်း ထိုသည်
 တောင်ချားပေါ်မှာလမ်းလွှဲစေကြပြီ။ သူတို့သည်
 တောင်တထုံးမှ တထုံးသို့ လမ်းလွှဲသွား၍၊ ဗြဟ္မ
 ၇ ဝပ်သော အရပ်ကို မေ့လျော့ ကြပြီ။- သူတို့ ကို
 ကွေ့ကြိုသမျှသောသူတို့သည် ကိုက်စားကြပြီ။
 ရန်သူတို့က၊ သူတို့သည်တရားသောဗြဟ္မဝတ်ရား
 တိုးတေးတိုး မိလ္လာရာ ထာဝရ ဘုရားကို ဖြစ် မှား
 သောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကိုက်စားသော်လည်း
 မထွန်ကျူးထုပြောဆိုကြပြီ။
 ၈ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကပြေးကြလေသော။ ခါးစံပြည်
 မှထွက်သွားကြလေသော။ သိုးစုရှေ့သိုးထီးကဲ့သို့
 ၉ ပြုကြလေသော။- အကြောင်းမူကား။ မြောက်ဗျက်
 နှာအရပ်၌ကြီးစွာသော တိုင်းနိုင်ငံသားအစုအ
 ဝေးကို ငါနှိုးဆော်၍၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ဆောင်ခဲ့
 မည်။ သူတို့သည်မြို့တဖန်၌ တပ်ခင်းကျင်း၍
 ထိုက်ထူ ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ဖြစ်သော မြားတို့
 သည် လိမ္မာသော စစ်သူရဲ၏ မြားကဲ့သို့ ဖြစ်၍ မ
 ၁၀ မှန်တမနေရ။-ခါးစံပြည်သည်ထူထူရာဖြစ်၍၊
 ထူထူသော သူတို့သည် ဝကြ လိမ့်မည်ဟု။ ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- င အစွေကို ဖျက်ဆီး
 သော သူတို့၊ သင်တို့ သည် ဝမ်းမြောက် နှစ်

ထန်းကြံပြီးကျက်စားသောနွားမကဲ့သို့ ခုန် ကြ
 ၁၂ ပြီး ခြင်းတီးကဲ့သို့ဟိကြပြီး- ထိုကြောင့် သင်ထို
 အမိသည်မိန်းမောတွေဝေလိမ့်မည်။ သင်ထိုကို
 မွေးစွားသော သူ သည် အရှက် ကွဲလိမ့် မည်။
 ၁၃ ပြင် ခြစ်ရ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား၏ အဓိက
 တော် ကြောင့် နောက်တဖန် လူမနေရ။ ဆိတ်ညံ
 သော အရပ် သက်သက် ခြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗု
 လုန် မြို့နားမှာ ရှောက် သွားသော သူတိုင်း ထံ
 ၁၄ ကြောင့်၊ သူ ခံရသော ထေး ဥပါတ်ကို ထောက်
 ၁၅ ထွက်ကဲ့သို့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်- ဗာဗုလုန်မြို့
 ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ခင်းကျင်း ကြလေ့။ သူသည်
 ထာဝရဘုရားကို ခြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထေးသ
 ၁၆ မား အပေါင်း ထိုး မြှားကို မနှစ်မြို့သဲ ခြစ်ကြ
 ၁၇ လေ့- မြို့ပတ်လည်၌ ကျွေးကြော်ကြလေ့။ သူ
 သည်ဝန်ခံပြီး မြို့မှ နှင့်ပြေး ထိုသည် ပြုထဲကြ
 ပြီးထာဝရဘုရား၏ အဓိကတော် ပြေငြိမ်းစေမှု
 ၁၈ ခြစ် ခြ်။ သူကို အပြစ် နှင့် အလျှောက် မိရင် ကြ
 လေ့။ သူသည်ပြုဘူးသည်အတိုင်း သူ၌ ပြုကြ
 ၁၉ လေ့- ဗာဗုလုန် မြို့၌ ရှိနေ ကြသော သူ နှင့်
 ဧပါးရိတ်သော သူတို့ကို ပယ် ဖြတ် ကြ လေ့။
 ထည်း ဆဲ တတ် သော ထား ကို ကြောက် သော
 ၂၀ ကြောင့်၊ အသီးအသီးထိုသည် မိမိတို့လူမျိုးနေ
 ရာသို့ ပြန်သွား၍၊ မိမိတို့ ပြည်သို့ ပြေးကြ လိမ့်
 မည်။
 ၂၁ အသရေထဲ သည် အရပ်ရပ် သို့ လွင့်ပြေးရ
 သောသိုးခြစ်၏။ ခွင်သွေထိုသည်နှင့်ရှက်ကြ
 ပြီး၊ အာရှမိရှင်ဘုရင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကိုက်စား
 ၂၂ ပြီး၊ နောက်မှ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခင်နေဇာ
 ၂၃ သည်သူ၏ အမျိုးတို့ကို မျိုးဖဲ့ပြီး- ထိုကြောင့်၊ အ
 သရေထဲအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်
 ၂၄ ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ငါသည် အာရှမိရှင်ဘုရင်ကို ဖါတ် ပေးသည်
 ၂၅ နည်းတူ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏ နိုင်ငံ ကို
 ၂၆ ဖါတ်ပေးမည်- အသရေထဲကို သူ၏နေရင်းအ
 ရပ်သို့ ငါဆောင်ခွဲ ဦးမည်။ သူသည် ကရမေထ
 ၂၇ တောင်နှင့် ဗာရှန် တောင်ပေါ်မှာ ကျက်စား၍၊
 ဝေရိမ်တောင်နှင့် ဝိလပ်တောင် ပေါ်မှာ ဝေလိမ့်
 ၂၈ မည်- ထိုကာလအခါ အသရေထဲအပြစ်ကိုစစ်
 ကြောသော်လည်းအပြစ်မပေါ်ဘူးလှစေရန်
 ၂၉ ထိုကိုရှာ၍ မတွေ့ရ။ ငါ့ရှင်ထားသော သူတို့၏

အပြစ်ကို ငါမြေရှင်းမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၃၀ ဝန်ကန်တတ်သောပြည်၊ ဆုစွမ်းစပ်သောပြည်
 ထားထိုမြို့ရာသို့ စစ်မှီကြလေ့။ သုတ်ဆင်ပယ်
 ၃၁ ရှင်း၍သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို အကုန်အစင်ဖျက်
 ဆီးကြ လေ့။ ငါ မှာထားသမျှ အတိုင်း ပြုကြ
 ၃၂ လေ့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထိုပြည်
 ၃၃ ၌စစ်တိုက်ခြင်းအသံ၊ ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်း၊
 ၃၄ အသံကိုကြားရ၏- ခြေတပြင်တုံးကို မိုက်နှုတ်
 သောသံ တူသည်ကဲ့သို့၊ ပြတ်လေပြီတကား။ ဗာဗု
 ၃၅ လုန်မြို့သည် လူမျိုး ထိုတွင် ထံကြောရာ ခြစ်လေ
 ၃၆ ပြီတကား။- ထိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ အစွဲကျော့ကွင်း
 ကိုငါထောင်ထားသဖြင့်၊ သင်သည်သတ်လစ်၍
 ၃၇ ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အာဇာတော်ကို
 ဆန်သောကြောင့်၊ ရန်သူတွေ ခြ် ထိုက်ယူပြီး-
 ၃၈ ထာဝရဘုရား သည် ထက်နက်စွာ ထိုက်ဆော်ကို
 ခွင့်၍၊ အဓိကတော်ထက်နက်ထိုက်ထိုက်လတ်တော်
 ၃၉ မူပြီး၊ ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင်မိုလ်ခြေသခင်အ
 ရှင်ထာဝရဘုရားသည် ခါးစွဲပြည်၌ ပြုတော်မူ
 ၄၀ သောအမှုပေတည်း။- မြို့တဖန်မှ တဖန်ထိုင်
 စေခင် ထိုက် ကြလေ့။ ဧပါးကို ထိုက် ခွင့် ခြ်၊
 ၄၁ ဧပါးဝံ့များကဲ့သို့ ဝံ့ထားလျက်၊ အလွှင်းမကြွင်း၊
 ၄၂ စေခြင်းငှါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလေ့။- သူ၏နွား
 ဥယျာဓိသမ္ဘာတို့ကို သတ်ကြလေ့။ သတ်ရာအ
 ၄၃ ရပ်သို့ဆင်းသွားစေကြလေ့။ သူတို့သည်အမတ်
 လာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အမျိုး၊ ဆုစွမ်း
 ၄၄ ခြင်းကို ခံရသောအမျိုး ရောက်လေပြီ- ငါထို
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အဓိကတော်ပြေ
 ၄၅ ခြင်း၊ ဖိတ်မှန် တော်ကို ဖျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့်
 အလျှောက် ဖါတ်ပေးခြင်းသိတင်းကို မိဖုရားမြို့
 ၄၆ ၌ ကြားပြောသောငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ပြေး
 ၄၇ လွတ်သောသူတို့၏အသံကိုကြားရ၏- ထေးသ
 မား ထိုကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ခေါ်ကြ လေ့။ ခြစ်
 ၄၈ တတ်သော သူ အပေါင်းတို့၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌
 တပ်စုကြလေ့။ မြို့သူမြို့သား တယောက်ကိုမျှ
 ၄၉ မလွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သော အထွတ်နှင့် အ
 လျှောက်အပြစ်ပေးကြလေ့။ သူပြုဘူးသမျှအ
 ၅၀ တိုင်းသူ၌ပြုကြလေ့။ သူသည်အသရေထဲအမျိုး
 ၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ထာဝရဘုရား
 တဖန်၌ ဝါကြား ပြီ တကား- ထိုကြောင့်၊ မြို့
 သားလူထဲထိုသည် ထမ်းမထိုင် ထဲနေ၍၊ ထို
 နေ့တွင်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်

၈၈ မည်ထူးသောဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟိုမာနုကြီးသောသူ၊ သင့်တဖန်၌ ငါနန်း၊ စကယ်စင်စစ်သင်၏အဖြစ်၊ ဆုမွန်၌

၈၉ ကို ခံရသော အမျိုးရောက်လေပြီ- မာနုကြီးသောသူသည်ထိမိ၍ လဲပြီးမှတစ်ဆင့် သူမကြွရ၊ ငါသည်လည်း သူနုရ မြို့ကို မီး နှို၍၊ သုပတ်ထည်၌ နေသော သူတပေါင်း ထို့ကို ထောင်ထိခံမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် တကွလှေအမျိုးသားတို့သည် ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရကြပြီးသူတို့ကို သိမ်းသွားသောသူရှိသမျှတို့သည် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် မထွက်ဟု

၉၁ ငြင်းပယ်တိုက်ခိုက်ကြပြီး- သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကို ရွေးနှုတ်သောသခင်သည်အားကြီး၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ညွှနာမရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်သည်သူတို့အမှုကို ကြပ်တည်းစွာစောင့်၍၊ ပြဋ္ဌိတော်ကိုငြိမ်ဝပ်စေတော်မူ၏။ ဗာဗုလုန်မြို့သူ မြို့သားတို့ကို နှောင့်ရှက်

၉၂ ထွက်ပြုတော်မူမည်- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားတေးသည် ခါးထဲ ပြည်သူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့နှင့်တကွ မင်းဗျား၊ ပညာရှိ

၉၃ ဗျားအပေါ်သို့သင့်ရောက်လိမ့်မည်- ထားတေးသည် မိစ္ဆာ ဆရာတို့ အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် အစူး ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားတေးသည် ထိုမြို့သားစစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် မိတ်ဖျက်ကြလိမ့်မည်- ထားတေးသည် မြင်းဗျား၊ ရထားဗျား၊ မြို့ထဲမှနေသောလူအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် မိစ္ဆာကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားတေးသည် မြို့ထဲကွာအပေါ်သို့ ရောက်၍၊ ရန်သူတို့သည် ထူထူကြလိမ့်မည်- ခန်းခြောက်ခြင်း တေးသည် မြို့၏ရေတို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍ ခန်းခြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည်ရုပ်တုတို့နှင့်အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဆင်းတုတို့ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားကြ၏- ထိုကြောင့်၊ တော သားရဲတို့သည် တောရွေးတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့နှင့်အကြလိမ့်မည်။ ကုသားအုတ်ဂူတို့သည် ထည်းနေရာကျကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အထယ်သူမျှမနေရ။ ကာသအစည်အဆတ် ထူနေရာမဖြစ်ရ- သောမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍ နီး

စပ်သောမြို့ရွာ၊ ကိုဘုရားသခင်တို့၏၊ တော်မူသဖြင့် လူဆိတ်ညံ့ သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန် မြို့၌ အထယ်သူမျှမနေရ။ ထိုသားတို့ တယောက်မျှ နေရာမကျရဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၄ ကြည့်ရှုလော့- လူမျိုး၊ တမျိုးသည် မြောက်ဗျက်နာမူသား၊ ကြီးစွာသော လူမျိုးနှင့် ဗျားစွာသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြေကြီး စွန်း ထိုမှ

၉၅ ပေါ်လာကြ၏- လေးနှင့်သို့တို့ကိုလက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်းကရူဏာမရှိ၊ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သီကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ ဟိုဗာဗုလုန် သတို့သိုး၊ စင်သူရဲ ကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းထွက်မြင်းစီး၍၊ သင်မြို့

၉၆ ရာသီရှိသောကြလိမ့်မည်- သူတို့၏သိတင်းကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ကြား၍ ထက်စားကျော့၏။ ရုက္ခဆင်းရဲကိုငင်၊ သားရွာသောမိစ္ဆာခံရသကဲ့သို့ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုငင် ခံရ၏-

၉၇ နှင်သောသည် ထောင်စန့်မြစ်၏ ဂုတ် အသရေတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည်ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသောနေရာသို့တက်သောအခါ၊ နေသောသူသပြီ ဗျက်ဗျင်းမြေမည်အကြောင်းကိုငြိမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်- ငါနှင့်အထယ်သူတူသနည်း။ အစချိန်ကို အထယ်သူချိန်၊ ဗျက်မည်နည်း။ အထယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငရွေမှာရပ်ခိုက် ထံနည်း။ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်ဗာဗုလုန်မြို့တဖန်၌ ကြိတ်တော်မူသောအကြိမ်၊ ခါးထဲပြဋ္ဌိတဖန်၌ ကြိတ်တော်မူသောအကြိမ်အစည်တို့ကို နားထောင် ကြလော့။ စကယ်စင်စစ် ရန်သူသည် အားမရှိသောထိုသိုးတို့ကို ထုရက်လိမ့်မည်။ စကယ်စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ ကျက်

၉၈ စားရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်- ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ယူသော အသံကြောင့် မြေကြီးထွပ်ရှား၏။ စောင်ဟစ်သောအသံကိုလူအမျိုးမျိုးတို့ သည်ကြားရကြ၏။

၅၁

၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် မြို့တဖန်၌ငင်၊ ငါ၏ရန်သူ တို့နှင့်ပေါင်းဖော်သော သူတို့ တဖန်၌ငင်၊ ဖျက် ဆီးတတ်သောလေကိုငါထစေမည်- စံကောနှင့်ပြာတတ်သောသူတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ကပြဋ္ဌိသုံးကိုပြာ၍ရှင်းသင်းကြလိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ သူတို့သည်မြို့ပတ်

ဝန်းကျင်ထိုင်းရန်သတ်မြဲလျက်နေကြလိမ့်မည်။
 ၈ ထေးကိုကိုင်သောသူ၊ သံဃုပေတိကိုဝတ်သော
 သူထိုကို ထေးတင်၍ ပြစ်ကြလေ။ မြို့သားလူ
 ထင်ထိုကိုမနှစ်မြောဘဲ၊ မြို့သားလေးထုံးစာရင်းရှိ
 ၉ သမ္မာထိုကို ရှင်းရှင်းဖြတ်ဆီးကြလေ။- ထိုသို့
 သူရဲထိုသည်ခါထဲပြည်တွင်၊ လမ်းမထိုင်းလဲ၍
 ၁၀ အထိုးခံရကြလိမ့်မည်။- ဣသရေလအမျိုးနှင့်
 သုခအမျိုးနေရာပြည်သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
 ထန်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ပြစ်မှားသော
 အပြစ်နှင့်ပြည့်သော်လည်း၊ သူထိုဘုရားသခင်၊
 ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၁ ထိုအမျိုးထိုကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူ။ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲ
 ကထွက်ပြေး၍၊ အသီးအသီးကိုယ်အသက်ကို
 ကယ်နှုတ်ကြလေ။ မြို့သားထို၏အပြစ်နှင့်ရော
 ခ်ဆုံးရှုံးခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ဤအချိန်ကား၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏အဓကတော်ကို ဖြေချိန်ဖြစ်၍၊ အ
 ကျိုးအပြစ်နှင့် အလျှောက် စီရင်တော်မူမည်။-
 ၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်တော်မူ၍
 မြေကြီးတပြင်လုံးကို သစ်မွေးစေသောဤဇယား
 ၁၃ မျိုးမျိုးထိုသည်သောက်၍အရူးဖြစ်ကြ၏။- ဗာ
 ဗုလုန်မြို့သည်ချက်ချင်းပြိုလဲ၍ပျက်စီးပြီ၊ သူ၏
 အတွက်ပိုကျောမြည်တမ်းကြလေ။ သူ၏အနာ
 ပျောက်နိုင်လျှင်၊ ပျောက်စေခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်
 ၁၄ ကိုယူကြလေ။- ငါထိုသည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ အ
 နာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊ အနာမ
 ပျောက်နိုင်၊ သူကိုစွန့်ပြစ်၍၊ အသီးအသီးငါထို
 ၁၅ နေရင်းပြည်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ သူခံရသောအ
 ပြစ်သည် ကောင်းကင် ထိုင်စေောင် ရောက်၍၊
 ၁၆ မိုဃ်းတိမ်ကို ထိလျက် ရှိ၏။- ထာဝရဘုရား
 သည် ငါထို ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ဖော်ပြတော်
 မူပြီ။ ထာကြလေ။- ငါထိုဘုရားသခင် ထာဝရ
 ၁၇ ဘုရား အမှုတော်ကို ဖိစုန်မြို့၌ ကြားပြောကြ
 ကုန်အံ့။- မြားထိုကိုပွတ်ကြလေ။- ပိုင်းလွှားထို
 ကိုကိုင်စွဲကြလေ။ ထာဝရဘုရားသည်မေမိရှင်
 ဘုရင်ထိုကို နှိုးဆော်တော်မူပြီ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကို
 ၁၈ ဖြတ်ဆီးမည် အကြံရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အဓကတော်ကိုဖြေခြင်း၊
 မိတ်မှန်တော်ကို ဖြတ်ဆီးသော အပြစ်နှင့် အ
 ၁၉ လျှောက်ပါးပေးခြင်းအမှုဖြစ်သတည်း။- ဗာ
 ဗုလုန်မြို့မှူးရွှေမှာအထံကိုယူကြလေ။ ဈားစွာ
 သောသူခံစားထိုကိုသာ၍ ကင်းထိုးကြလေ။

ချောင်းမြောင်းသော တပ်သား ထိုကိုရှင်ကြ
 ထား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဗာဗုလုန်မြို့စားထို
 ကိုမြမ်းသည် အထိုင်း၊ ကြံစည်၍ လက်စသတ်
 တော်မူမည်။
 ၂၀ ဈားစွာသောရေစားမှာနေ၍စည်းစိမ်ပြား
 သောသူ၊ သင်၏ဆုံးရှုံးချိန်၊ သင်၏လောသအဆိုး
 ၂၁ ပျက်ချိန်ရောက်လေပြီ။- ကောင်းကင်မိုလ်မြေ-
 ရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်
 ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ သင့်ကိုရှင်းကောင်
 ဈားနှင့်ပြည့်စေသကဲ့သို့လူဈားနှင့်ပြည့်စေမည်၊
 ၂၂ သူထိုသည်သင့်တဖန်၌ ကျွေးကြော်သံကိုလွှင့်
 ကြလိမ့်မည်။- တန်ခိုးတော်စားမြင့်မြေကြီးကို
 ၂၃ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော်စားမြင့်သော
 ကမ္ဘာကိုတည်တော်မူပြီ။ ညာဏ်တော်စား
 ၂၄ မြင့်မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူပြီ။- အ
 သံတော်ကိုထွတ်တော်မူသော အခါ၊ မိုဃ်းရေ
 အသံဗယ်ဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှမိုဃ်းတိမ်
 ကိုတက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းရွာသည်နှင့် လျှပ်
 ၂၅ စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လေကိုလည်းအဏ္ဏာတော်
 ကိုထိထဲကထုတ်တော်မူ၏။ လူမည်သည်ကား၊
 မိမိညာဏ်စားမြင့်တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်
 တုကိုသွန်းသော သူထိုင်း၊ မိမိလုပ်သော ရုပ်တု
 စားမြင့် မှောက်မှားလျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ သွန်းသောရုပ်တုသည်မူသာဖြစ်၏။ သူ၌
 ၂၆ ထည်းတွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။- ထိုသို့သောအ
 ရာထိုသည် အချည်းနှီး သက်သက် မြင်ကြ၏။
 ထည့်စားသောအရာထည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြော
 ၂၇ မြင်းကို ခံရသည် ကာလ ကွယ် ပျောက် ကြလိမ့်
 မည်။- သာကုပေအမျိုး၏အမှု ဖြစ်သော ဘုရား
 သည်ထိုသို့သောအရာနှင့်တူတော်မမူ။ သံသိမ်း
 သောအရာထိုကိုဖန်ဆင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်
 မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် အခွေခံတော်မူရာ
 ၂၈ ဖြစ်၏။ နာမတော်သည်ကောင်းကင်မိုလ်မြေအ
 ရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။
 ထိုသံတူကြီး၊ သင်သည်ငါစစ်တိုက်စရာလက်
 နက်ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါကိုင်၍ အထိုင်းထိုင်းအ
 ၂၉ ပြည်ပြည်ထိုကိုမျိုးဖဲ့ပြီ။- သင့်ကိုကိုင်၍ မြင်း
 နှင့်မြင်းစီးသူရဲကိုငှင်းရထား၊ နှင့်ရထားစီးသူရဲ
 ၃၀ ကိုငှင်ငါမျိုးဖဲ့ပြီ။- သင့်ကိုကိုင်၍ သောက္ကာ
 နှင့် မိစ္ဆာထိုကိုငှင်၊ အသက် ကြီးသူ နှင့် အသက်
 ၃၁ ငယ် သူထိုကိုငှင်၊ လူမျိုးနှင့် အမျိုးမ ထိုကိုငှင် ငါ
 ၃၂ မျိုးဖဲ့ပြီ။- သင့်ကိုကိုင်၍ သိုးထိန်းနှင့်သိုးစုကို

၁၇ နှာစွန်းမင်းဈေးကိုငင်ပါ။ ပဲဗြဲ- သို့ရာတွင်၊ ဗာဗုထုန် မြို့ထူး၊ ခါထဲ ပြည်သား အပေါင်း၊ ထို သည် မိဖုရန် မြို့၌ ပြုလေ သမျှ သော ဓုခ ရိတ် မှီ ထည်အထိမ်း၊ ငါသည်သင်ထိုရှက်ဖွယ်ကိစ္စထူ ထိုအား အပြစ် ပေး မည်ထူး၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ရှက် ချီးတတ်သောသဘောရှိ၍၊ ခြေကြီးတပြင်ထုံး ကိုရှက်ခါးတတ်သောတောင်ကြီး၊ သင့်တမ္ဗိန္ဒ ငါးရမ်း၊ သင့်အလှီမှာငါ၏ထက်ကိုဆန့်ကျက်၊ ကျောက် ထိုမှ သင့်ကို ထိခံရ ချိ၊ မီးနှင့် ကျွမ်း၊

၁၉ ထောင်သောတောင်ခြင်စေမည်- ထိုက်ထောင့် အထွဋ်ကျောက်၊ ထိုက်ခြင်ကျောက်တစ်ခုတစ်ခုကို ရှာ သင်ငါးထဲက မန္တလေးမထူး၊ အစည်မပြတ် ရွတ်မီးထွက်နေရလိမ့်မည်ထူး၊ ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူ၏- ထိုပြည်၌အထက်ကိုထူကြသော၊ အ ပြည်ပြည်ထို၌ တံခိုက်ကိုမှတ်၍၊ ထူအမျိုးမျိုးထို ထို သူ၏တမ္ဗိန္ဒ ထွင်ထင် ကြသော၊ ထာဝရရတ် ပြည်မိန့်ပြည်၊ ထာဝရကနတ်ပြည်ထိုကိုထူ၏တ မ္ဗိန္ဒ ခည်းဝေးအကြွေထော၊ မိုက်ချုပ်မင်းကို ခန့်ထား၍၊ အစ ရွာကြမ်း၊ သော ဂျင်းကောင်ကဲ့

၂၀ ထိုခြင်းမီးသုရဲ့ထိုကိုစစ်စီအကြွေထော- ထူးမျိုး ဈားထိုနှင့်ထကူ၊ မေပိရှင်ဘုရင်မှစ၍ မိုက်ဈား၊ မင်းဈား၊ မေပိရှင်သားအပေါင်းထိုကိုသု၏တ

၂၁ စက်၌ရှင်ဆင်ကြသော- ဗာဗုထုန် ပြည်သည် ထာဝရထူပုံ၌ ထိခံ ထိခံမည်၊ ထိုပြည်သည်နေသူ မရှိ၊ ထုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာ ဝရဘုရားကြံစည်တော် မူသော အကြံအစည်၌ သမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်- ဗာဗုထုန်စစ်သူ ရဲ့ထိုသည် စစ်မပြင်ဘဲ ရဲ့ထိုက်ဈား၌ နေကြ၏၊

၂၂ အားထွေ၌ မိစ္ဆာကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏၊ မြို့သားနေရာ

၂၃ ထိုကိုမီးမြှင့်တံခါးကွပ်ထိုကိုမျိုးပဲ့ကြ၏- ရန်

၂၄ သူထိုသည် မြို့တော်ကိုတခက်တခက် ထိုက်ဝင် ကြပြီဟူ၍ငှား၊ ထမ်းဝကို ပိတ်ထား၍ ရေကန် နားမှာ မီး မြို့ ကြောင်း၊ နှင့်၊ စစ် သူရဲ့ ထို သည် ကြောက်ထန်လှက်၍ကြပြီဟူ၍ငှား၊ ဗာဗုထုန် ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်ဖွဲ့သောငှါ၊ မင်း၊ ထူဆင်ရှင်းထသောထိုက်တသောက်၊ စေလွှတ်

၂၅ ရွတ်မီးထွက်လေသောထိုက်တသောက် ထွေကြိုထွက်

၂၆ ခြေထောက်ကြမ်း- ဣသရေယ အမျိုး၊ စစ် ဘုရား

၂၇ ဆင်၊ ကောင်း၊ ကပ် မိုက် ခြေ အရှင် ထာဝရ

ဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ဗာဗုထုန် သထို ထိုးထည်ပေါး၊ နယ်ရသောကောက်နယ်တထင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ပေါးမိတ်ရာအမြန်နိုးပြီ။

၂၈ ဗာဗုထုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုဒ္ဓစံနေသထည် ငါထို ကိုကိုက်ခား၌မှီဝဲစပ်ပါပြီ၊ ငါထိုကိုထင်းထင်း သောထိုး ဖြစ်ပေါ်ပြီ၊ နဂါးမျိုးတတ်ထကဲ့သို့ငါ ထိုကိုချိ၍၊ ငါထိုရှောင်ရွှေရာ အရာထိုနှင့် မိမိ ဝမ်းကိုပြည့်စေပါပြီ၊ ငါထိုကိုနှင်ထုတ်ပါပြီ-

၂၉ မိဖုရန်မြို့ထိုးက၊ ငါ၏ကိုယ်နှင့် ငါ၏အသား၌ပြ သော အခွေ အမှုသည် ဗာဗုထုန်မြို့ အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍ငှား၊ ထေရရှာထင်မြို့ကထည်း၊ ငါ၏ အသွေးသည် ခါထဲပြည်သားထိုအပေါ်

၃၀ ထိုရောက်ပါစေဟူ၍ငှားဆိုရ၏- ထိုဖြစ်၍၊ ထာ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမှုကို ငါစောင့်မည်၊ သင် ခံရသော အပြစ်ကို ပြန်ပေး မည်၊ သူ၏ပင်ထယ် ကိုငှား၊ သူ၏ ခမ်းရေတွင်း၊

၃၁ ထိုကိုငှား ငါခန်းခြောက်စေမည်- ဗာဗုထုန်မြို့ သည် အမှိုက်ပုံ၊ ခြေရွှေ၊ နေရာတွင်း၊ ဖုံးကြော ရွယ်ရာ၊ ကဲ့သို့ထဲပြုရာ၊ ထူမိတ်ညီရာအရပ်ဖြစ်

၃၂ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြို့သားထိုသည် ရှင်သုကဲ့သို့ ထောက်သောအ ထ်၊ ရှင်သုထင်ထဲကဲ့သို့ ပြည်သော အသံကိုထ

၃၃ ညီတည်းပြုကြလိမ့်မည်- သူထိုသည်ရှောင်ရွှေ ကြမည်အကြောင်းနှင့်၊ နောက်ထန်မနိုးထဲ၊ အ စည် မပြတ် အိပ် ရှောင်မည် အကြောင်း၊ ထူ ထို သည် ရှင်ထန်း၊ အားကြီးသောအခါ၊ ထောက်

၃၄ ရာထိုငါထိုက်၍အစမ်းစေမည်- အသေထက် ခြင်းငှါဆွဲ၍ရှာသားသီးသင်ကိုကဲ့သို့ငှား၊ သိုး ထီး၊ ဆိတ်ထီးကိုကဲ့သို့ငှားငါဆွဲ၍ ရမည်၊

၃၅ ရှေ့ရှင်မြို့ကို ထိုက်၍ ရလေပြီတကား၊ ခြေ တပြင်ထုံး၌ ကျော်စောသော မြို့ကို ထူထူ ထေပြီ တကား၊ ဗာဗုထုန်မြို့သည် အပြည်ပြည်ထိုတွင်

၃၆ ဖုံးကြောရာဖြစ်ထေ ပြီတကား- ပင်ထယ်သည် ဗာဗုထုန်ပြည်အပေါ်သို့တက်၍၊ ဈားစွာသော

၃၇ ထိုင်းတံခိုက်၊ ထိုသည် ထွမ်းမိုးကြပြီ- မြို့ဈားထို သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်၊ ထွေခြောက် သော ထွင်ပြင်ဖြစ်ကြပြီ၊ အထယ်သူမျှ မနေရ၊ ထူသားတစုံတယောက်မျှ ထိုထမ်းကိုမရှောင်

၃၈ ရ- ဗာဗုထုန်မြို့၌လေထာဘုရားကိုထင်ပြီးငါသည် ဝါထံပေးမည်၊ သူမျိုးသောအရာထိုကိုတဖန်အန် စေမည်၊ ထူအမျိုးမျိုးထိုသည် နောက်ထန်သု တ်မှာမစည်းဝေးရကြ၊ မြို့သားထိုထွက်

၅၁ ခြံရံလိမ့်မည်။- ငါ၏လူတို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက
 ထွက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော
 အမျက်တော်မှ၊ အသီးအသီး ကိုယ်အသက်ကို
 ၅၂ ကယ်နှုတ်ကြလော့။- ထိုပြည်၌ ကြားရသောသံ
 တင်းကြောင့် မိတ်မတွက်၊ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ
 ကြန့်နွင်း တနှစ်ထက်တနှစ် သိတင်းကြားရလိမ့်
 မည်။ မင်းရှင်တယောက်ကိုတယောက် ထုယူ၍
 ညည်းဆဲခြင်း အမှုရှိရလိမ့်မည်။
 ၅၃ ထိုနောက်မှ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ထုထုပသော ရုပ်တု
 ဆင်းတုတို့ကို ငါသည် ဝါဏ်ပေးသဖြင့်၊ တပြည်
 လုံး မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သူရဲအပေါင်း တို့သည်
 မြို့ထဲမှာ ထဲထွက် ထောကြသော အချိန်ရောက်
 ၅၄ လိမ့်မည်။- ထိုသို့မြောက်မြောက်စွာ အရပ်က ထု
 ထူသောသူတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်သော
 သောအခါ၊ မိုသီးမြေမှစ၍ အရပ်ရပ်၌ ခြံသံ
 တို့သည် ရှင်ထန်းသောအသံကို ပြုကြလိမ့်မည်
 ၅၅ ထု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ဗာဗုလုန်မြို့
 ကြောင့် အသေရေလ အမျိုး သူရဲ တို့သည် ထဲ၍
 သေဆံကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲမှာ ပြည်သားသူရဲ
 ၅၆ အပေါင်းတို့သည် ထဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။- ထား
 တေးနှင့် လွတ်သောသူတို့၊ သွားကြလော့။ ရပ်
 ခုတ်မနေကြန့်နွင်း၊ ဝေးသောအရပ်၌ ထာဝရဘုရား
 ကို အောင်းမေ့၍၊ ယေရှုရှင်မြို့ကိုလည်း မိတ်
 ၅၇ စွဲထမ်းကြလော့။- ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောအသံကို
 ကြားသောကြောင့် အရှက်ကွဲလျက်၊ ချက်နှာ
 ပွတ်လျက် နေရကြပါ၏။ တပါး အမျိုးသားတို့
 ၅၈ သည် မိတ်မှန်တော်တွင်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ရွာနု
 တော်တို့၏အထဲသို့ ဝင်ကြပါပြီ။- သို့ဖြစ်၍၊ ထာ
 ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်
 ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ငါသည်
 ၅၉ ဝါဏ်ပေး၍၊ တပြည်လုံး၌ ဝါဏ်ချက်ထိသောသူ
 တို့သည် ညည်းတွားကြသောအချိန်ရောက်လိမ့်
 ၆၀ မည်။- ဗာဗုလုန်မြို့သည် မိုသီးကောင်းကင်သို့
 တက်၍၊ မြို့မှူးအတွင်းကို မိုင်းခုံစွာ တည်သော်
 ၆၁ ထည်။ ငါအတွက် ၍ ထုထူသောသူတို့သည်
 သူရှိရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရ
 ၆၂ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ဗာဗုလုန်မြို့မှာ ပိုကျွေးသံ
 ကိုငှင်၊ ခါးစပ်ပြည်မှာ ပြင်းစွာသောဗျက်စီးသံ
 ၆၃ ကိုငှင် ကြားရ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူပြု
 တတ်သောအသံပြီးကို ပြင်းစေတော်မူ၏။ သူ၏
 ၆၄ ထိုင်းတံပိုးတို့သည် အသံကြီးသော ရေကဲ့သို့

ထုန်းထုန်းမြည်သဖြင့်၊ ကြီးစွာသောအသံမထ်
 ၆၅ ကိုပြုတတ်ကြ၏။- ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ဖျက်ထု
 ထူသောသူသည် ရောက်လျှင်၊ မြို့သားစစ်သူရဲ
 တို့သည် ရန်သူတို့ထက်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့စွဲ
 ကိုင်သော လေးခြံသံတို့သည် ကျိုးကြ၏။ အ
 ကျိုးအပြစ်ကို ပေးတတ်သောဘုရားသခင် ထာ
 ၆၆ ဝရဘုရားသည် ဆက်ဆံပေးတော်မူပြီ။- ဗာ
 ဗုလုန်မင်းသား၊ ထိုင်းပင်မူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ မင်းအ
 ရာရှိ၊ ခွန်အားကြီးသောသူတို့ကို ငါယစ်မူးစေသ
 ၆၇ ဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်မနိုးဘဲ အစည်မ
 ပြတ်တိပ်ဖျော်ကြလိမ့်မည်ထု၊ ကောင်းကင်မိုလိ
 ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ၍ ထွဲနာမရှိသောရှင်
 ၆၈ ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။- ကောင်းကင်မိုလိခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရကြီး
 သော ဗာဗုလုန်မြို့မှူးတို့ကို အကုန်အစင် ဖြိုဖျက်
 ၆၉ ၍၊ ခြင်္သေ့မြို့တံခါးတို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်
 မည်။ ထု အမျိုးမျိုးတို့သည် အရည်နှိုး လုပ်
 ဆောင်၍၊ မီး၌ပင်ပန်းခြင်းကိုခံရကြပြီ။
 ၇၀ ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ရောက်သတုံသောတေး
 ဥပါတ်အပေါင်းတည်းဟူသော၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို
 ရည်မှတ်၍ ရေးထားသော ဤစကားအထုံးစံတို့
 ၇၁ ကိုပရောဖက်ယေရမိယသည် ရေးကူး၍၊- လူဝှံရှင်
 ဘုရင် ဇေရက်နန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်
 အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်သွားသော၊ မာသေ
 ယ၏သား ဖြစ်သော နေရိ၏သား အတွင်းဝန်
 ၇၂ ရာယကိုမှာထားသော စကားဟူမူကား၊- သင်
 သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဤစကား
 ၇၃ အထုံးစံတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ဖတ်ရမည်။- ထိုအခါ
 သင်က၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဤအရပ်၌ လူမရှိ၊ တိရိစ္ဆာန်မရှိ၊ အစည်မပြတ်
 ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေ၍၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၇၄ မည်အကြောင်းကို ခြိမ်းတော်မူပြီထု လျှောက်
 ၇၅ ဆိုရမည်။- ဤစကားအကုန်အစင် ဖတ်ပြီးလျှင်၊
 စာပေါ်မှာ ကျောက်ကိုချည်ထား၍၊ ဥရုတ်မြစ်
 ၇၆ အထယ်မှာ ချပ်ပြစ်လျှက်၊- ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဤသို့
 နစ်ရလိမ့်မည်။ ငါရောက်စေသောတေးဥပါတ်
 ထဲက နောက်တဖန်မထမြောက်ရ၊ မြို့သူမြို့သား
 ၇၇ တို့သည် အားကုန်လျှက်နေရကြလိမ့်မည်ထု၊ မြက်
 ဆိုရမည် အကြောင်းကို၊ ယေရမိယသည် မှာထား
 ၇၈ ထေ၏၊ ဤရွှေကား၊ ယေရမိယစကားပေတည်း။

ဆောင်၊ နန်းထိုင်၍ ထေရုရှင်မိမိ တဆယ်ထ
 နှစ်မိုးခံယေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ထိမာမိသုထေ
 ၂ ရမိသို့ထာဝရထာဝရဖြစ်တည်။- ထိုမင်းသည်
 ထောထ ကိန် မင်း၊ ပြုထ ဖွဲ့ ထေထိုင်။ ထာဝရ
 ၃ သုဇာ၊ ဧည့်တော်၌ ရမိသို့ကို ပြု၏။- ထာဝရ
 သုဇာသည် ထုစပြုသည်။ ထေရုရှင် မြို့သား
 ထိုကိုထေတော်မှ မနှင်ထုတ်ဖို့ထိုင်စေောင် စေ
 နှယ်ထွယ် ထော်စု၍၊ ဇေတိမင်းသည် ဗာဗု
 ထုန်ရှင်သုဇာကိုဝန်ကန်ထောင်။
 ၄ ဇေတိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်၊ ထေမထဆယ်ရက်
 နေ့တွင်၊ ဗာဗုထုန်ရှင်သုဇာနေဗုဓ်နေသောထွဲ
 မိုက်မြေ စပ်ပေါင်းထိုရှင်ထာဝရ ထေရုရှင် မြို့သို့
 စစ်စွဲသဖြင့်၊ မြို့ပတ်သည်၌တပ်စု၍ မြေကတုတ်
 ၅ ထိုကိုထူးထုတ်ပြီးမှ- ဇေတိမင်းနန်းစံတဆယ်
 ၆ တနှစ်ထိုင်စေောင် မြို့ကိုပိုင်းထားထေ၏။- ထိုနှစ်၊
 စတုတ္ထက ကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ စေတ္တန်စေ
 ဓာဓာထာရခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူ မြို့သားထို
 ၇ သည်ဓာဓရာမရှိသောစေ၏။- ခါထဲထုထိုသည့်
 မြို့မိုးကို မြို့စောက်၍၊ မြို့ကိုတည်း ပိုင်းနေသော
 ကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲ စေပေါင်းထိုသည်ညည
 စေ၏ပြေး၍၊ မြို့မိုး နှစ်ထပ် စပ် ကြား၊ ဥယျာ
 ထော်နား တံခါးဝ ဖြင့် ထွက်ပြီးမှ ထွက်ပြင် သို့
 ၈ သွားကြ၏။- ခါထဲစစ်သူရဲထိုသည် ရှင်သုဇာ
 ဇေတိကိုထိုက်၍ ထေရုခေါ်ထွင်ပြင်၌မိသဖြင့်
 ဇေတိ မင်း၏ စစ်သူရဲ စေပေါင်း ထိုသည် ထွင်
 ပြေးကြ၏။- ရန်သူထိုသည်ရှင်သုဇာကိုခမ်းဆီး
 ၍၊ ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာရှိရာ ထာမတ်ပြည်မိမ
 ထမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာ
 ၉ သည်ဇေတိ၏စေမှုကို စစ်ကြာမိရင်၍၊- ဇေ
 တိမင်း၏သားထိုကိုစေရှက်မှောက်၌တတ်ထေ
 ၏မိမထမြို့မှာထုစုမတ်စေပေါင်းထိုကိုထပ်
 ၁၀ ထတ်ထေ၏။- ဇေတိ ရှက်မိကိုတည်း ခေတ်
 ပြီးမှ၊ ထုကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ရှည်နှောင်၍၊ ဗာဗု
 ထုန်မြို့သို့ထုသွားသဖြင့်၊ သေသည်ထိုင်စေောင်
 ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားထေ၏။
 ၁၁ ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာ နေဗုဓ် နေသ နန်းစံ တ
 ဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဉ္စမထဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ စေမှု
 ထော်ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဓ်သုဇာသည်
 ၁၂ ထေရုရှင်မြို့ သို့ ထာ၍၊- မိတ်မှန်တော်၊ နန်း
 တော်၊ မင်းထိမ်း၊ ဆင်းရဲသားထိမ်း၌သမ္ဘာထိုကို
 ၁၃ မီးပို့ထေ၏။- ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသောခါထဲ
 စစ်သူရဲ စေပေါင်းထိုသည်ထေရုရှင်မြို့မီး၌သ

၁၀ ဘုထိုကို မြို့ရှင်ကြ၏။- ထိုစေခါ ကိုယ်ရံတော်
 မှူးနေဗုဓ်သုဇာသည် မြို့ထဲမှာကုန်ကြွင်းထော
 ဆင်းရဲသား၊ ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာထက်ထို ကူး
 သွားရှင်သောမြို့သား၊ ကြွင်းထေသောသူထိုကို
 ၁၁ ထိမ်းသွားထေ၏။- သို့ရာတွင်၊ ဇေတိဥယျာသို့
 ပြုစု၍ထထုတ်စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသားစေ၏
 ထိုကိုထားခဲ့ထေ၏။
 ၁၂ မိတ်မှန်တော်၌ ကြေးဝါထိုင်ထိုကိုငှါ၊ ကြေး
 ဝါရေကန်ကိုငှါ၊ ရေချိုးစေတုံ စေခြေစေခြစ်ထို
 ကိုငှါ၊ ခါထဲထုထိုသည်မြို့မဲ့၍၊ ကြေးဝါမြို့ထ
 ၁၃ ဘုကို ဗာဗုထုန်မြို့သို့ထုသွားကြ၏။- ထိုးကင်း၊
 ထူးရှင်းပြား၊ မီးထွပ်၊ ထိုး၊ ဂွန်း၊ ဂွမ်း စေမှုထော်
 ထမ်းစရာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာရှိသမ္ဘာထိုကိုတည်း
 ၁၄ ထုသွားကြ၏။- ဘွတ်တန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်း
 စာသောစေတုံ၊ ထင်ပန်း၊ ထိုး၊ ထိုးကင်း၊ မီးနံ၊
 ဂွန်း၊ ထော၊ ဈားကို၊ ဘွတ်ခြစ်စေ၊ ငွေခြစ်စေ၊ ကိုယ်
 ၁၅ ရံတော်မှူးသည် ထုသွားထေ၏။- မိတ်မှန်တော်
 ၌ ရှေ့ထရန်မင်းကြီး ထုသော ထိုင် နှစ်ထိုင်၊
 ရေကန်တရု၊ ရေကန်ခံစရာစေခြစ်စေခြစ်ကြေးဝါ
 ၁၆ နွားတဆယ်နှစ်ရ၌ပါသောကြေးဝါသည့်စေရန်
 ၁၇ စားဖြင့်ထထိုင်၊ မယ်ဈား၏။- ထိုင်စေခြင်ကား
 တဆယ် ရှစ်တောင် မြို့၏ ထုံးပတ် မူကား၊ တ
 ဆယ် နှစ်တောင် ရှည် သော ကြိုးတပတ် မြို့၏
 ၁၈ ခေါင်းပွာခြစ်၍ ရထေးသစ်မြို့၏။- ကြေးဝါထိုက်
 ထိတ်ထည့်မြို့၏ထိုင်ထိတ်စေခြင်ကား၊ ငါးတောင်
 မြို့၌ ထိတ်ပတ်သည် ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါ
 သထဲသီး ထိုနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စေခြားသော ထိုင်
 ၁၉ သည်တည်း၊ ထိုစေထု ခြစ်၍ သထဲသီး ထိုနှင့်
 ပြည့်စုံ၏။- ထိုင်တရက်နှာ၌သထဲသီးကိုးဆယ်
 ခြောက်ထုံးမိ၍၊ ကွန်ရွက်တဝက်၌ သထဲသီး
 ပေါင်းတရာရှိသတည်း။
 ၂၀ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဓ်သုဇာသည် ထမ်းပ
 ရေထိတ်မင်းစရာထ၊ ရုတိယထမ်းပရေထိတ်
 ဇေတိ၊ မိတ်မှန်တော် တံခါးမှူး သုံးယောက်ထို
 ၂၁ ကိုခမ်းဆီးထေ၏။- စစ်သူရဲ ထိုကိုထုသောမိုက်
 တထောက်၊ မြို့ထဲ၌ ထွေမိသော ထိုင်ပင်မှူးမတ်
 စုနှစ်ယောက်၊ ပြည့်သုပြည်သားဈားကိုမှူးဆော်
 သောတတ်စာရေကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌ထွေမိ
 သောပြည်သား ခြောက် ဆယ် ထိုကို မြို့ထဲက
 ၂၂ ခေါ်သွား၍၊- ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာရှိရာမိမထမြို့
 ၂၃ သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊- ဗာဗုထုန် ရှင်သုဇာသည်
 ထာမတ်ပြည်မိမထမြို့သို့ထုထိုကိုခါထဲစေ

၍ ကွပ်စွက် ထေ၏၊ ထိုသို့ထူးထူးသည် မိမိ ပြည်မှထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရတည်း။

- ၂၀ နေဗုခင်နေဇာမင်း၊ ထိမ်းသွားသော ထူထူစွာ၊ နန်းစံ ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ ထူးထူးသား၊ ထုံးထောင် နှစ်ဆယ် သုံးသောင်း ထိုကို ထိမ်းသွား
- ၂၁ ထေ၏- တဆယ် ခုနှစ် တွင်၊ လူ ခုနှစ် ရာ ထုံးဆယ်နှစ်သောက် ထိုကို ထေရှုထင်မြီ၍ ထိမ်း
- ၂၂ သွားထေ၏- နှစ်ဆယ် သုံးနှစ် တွင်၊ ကိုယ်ရံတော် ဦး နေဗုခင်ရပ် သည် ထူးထူးသား ခုနှစ်ရာ ထေးဆယ် ငါးသောင်း ထိုကို ထိမ်းသွား၏၊ လူပေါင်းကား၊ ထေးသောင်းမြောက်ရာ မှီသတည်း။
- ၂၃ ထူးရှင်ဘုရင်ထေခေါ်မိသပြီမူရပ်ခံရသော

သက္ကရာဇ် ထုံးဆယ် ခုနှစ် နှစ်၊ ဤထေထေ နှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဗေထမရောဂ် နန်းစံ ကေ ထူးရှင် ဘုရင် ထေခေါ်မိကို ထောင်ထဲက နှုတ်၍ ရှမ်းသော ပေးထေ၏-

၂၄ ကောင်းစွန်စွာ နှုတ်ဆက်၍ ထုန်ပတ္တင်ကိုဗာဗုလုန်မြို့မှာ အထံတော်၌ရှိသောမင်းကြီးစွာထိုင်

၂၅ ရာပတ္တင်ထိုထက်ရှိ၍ထေ၏-ထေခေါ်မိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာ ဝတ်သော အဝတ်ကို ထဲ၍၊ အထက်ရှည်သဏ္ဌာကာထပတ်ထုံးအစည်မပြတ်

၂၆ အထံတော်၌ ခားသောထရ၏- မထေမှီ ထိုင်အောင်အထက်ရှည်သဏ္ဌာ နေ့ရက်အစဉ်မပြတ် ထူ ခားရေထို၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အေးသနားတော်မူ၏။

ပရောဗတ်ထေရ်မြတ်ရေ၊ ထေးသောအနာဂတ္တိကုမ်းပြီး၏။

ထေရ်မြတ်တော်စကား။

LAMENTATIONS.

၁

- စည်ပင်ခဲ့သောမြို့သည် ထုဆိတ်ညံ့ထွက်ထိုင် ထေသည် တကား၊ ထူးထူးထွင် ကြီးမြတ်သွားသော သထိုထွီး သည် ခုဆိုးမ ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အပြည်ပြည် ထိုက်သင်မသည် အစွန် ပေးရ၏-
- ၂ ညညီအခါ ခြင်း၊ စွာ ငိုကြွေး ၍၊ သူ၏ ပါးသည် ချက်ရည်နှင့် မိစ္ဆတ်ထေ၏၊ ရည်းစားအပေါင်း ထိုထွင်နှစ်ထိန်စေသောသူတယောက်မျှမရှိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ အပေါင်းထိုသည် သန္တာဗျတ်၍ ရန်
- ၃ သူမြစ်ကြပြီး-ထူးထထိုထွီးသည်ညှင်းစဲခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ အစားခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ခြောင်းသွားပြီး၊ သာသနာပ ထူထိုထထဲမှာ နေထွက်စွမ်းသာမရ၊ ထိုက်သောသူအပေါင်းထို
- ၄ သည် ကျည်းခြောင်းရာ၌ မှီကြ၏- အထယ်သူ ရှဉ့်သထင်သို့ မထာသောကြောင့်၊ ဖိထုန်ထမ်း ထိုသည်ညည်းသွားကြ၏၊ သူ၏မြို့တံးရှိသဏ္ဌာ ထိုသည် ထု ဆိတ်ညံ့ ထွက် မှီကြ၏၊ သူ၏ ထက်ပရောဗတ် ထိုသည်ထည်း ညည်းသွား ကြ၏။

သူ၏ထွီးကညာထိုသည်ထည်းနာကြင်သောမိတ် မှီ၍၊ သူသည်ကိုယ်ထိုင်ညှိုးငယ်ထွက်နေရ၏-

၁ သူမြစ်မှာသော အပြစ်ရှားခြားသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် စါတ်ခတ် တော်မူထခြင်း၊ သူနှင့်ဆန့်ကျင်သက်ပြုသောသူထိုသည်အမိုးရ၍၊ သူ၏ရန်သူထိုသည်ကောင်းစားကြပြီး၊ သူ၏

၂ သားထွီးထိုကိုထည်း ရန်သူ ထိမ်းသွားပြီး- မိဇုန် သထိုထွီး၏ ဂုဏ် အသရေသည်အကြွင်းခဲ ကွယ်ပျောက်၏၊ သူ၏ မင်းသားထိုသည် ကျက်စားရာကိုရှာ၍ မတွေ့သော သမင် ရေယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထိုက်သော သူ ခွေမှာ အားမရှိသ ပြေး

၃ သွားကြပြီး-ယေရှုထင်မြီသည်ထင်းရဲမြဲမြဲ ခြင်းကိုခံရစည်တွင်၊ အရင်ခံစားသွားသောစည်း မိမိကိုအောင်းပေး၏၊ သူ၏ထူထိုသည်ရန်သူထက် သို့ရောက်၍မသောသူမရှိသောအခါ၊ ဆန့်ကျင်ထက်ပြုသောသူထိုသည်သူ၏အမှုကိုခြင်း၊ သူ

၄ စံဆုံးခြင်းကိုကဲ့သို့ကြ၏-ထေရှုထင်မြီခြင်းမှာ၊ သောအပြစ်သည် အထွန်ရှားသောကြောင့်၊ နှံ

ရှာရှယ်ခြင်းပေါင်း၊ သူကို မှီသောသူ၊ သောသုတ
ပေါင်းတို့သည် ထူ၍စာရည်းစည်းရှိခြင်းကိုမြင်
သောသုကြောင့်မတိဉ်းမြင်ကြ၏။ သူသည်လည်း
၈ ညည်းတွား၍ နောက်သို့ပြန်သွားလေ၏။- သူ
၉ နှစ် ၈ နှစ် ကြယ်သော သက္ကဏာ သင်ရှား သော်
လည်း၊ နောက်ခံရသောစာပြစ်ကိုမကောင်းစေ၊
ထိုကြောင့်၊ ချက်နှာပေးသောသူမရှိတဲသို့ကြော
ရှယ်သောစာခြင်းစာရာနှင့် နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်
လေ၏။ ထိုသောဝရဘုရား၊ စက္ကန္တိပိတင်းရဲခြင်း
ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရန်သူသည်ကိုယ်ကိုမှီး
၁၀ မြှောက်ပါပြီ။- ရန်သူသည် သူ၏စည်းမိမိကိုလှ
လှပါပြီ။ ပရိသတ် တော်ထဲသို့ မဝင်ရလှ မြစ်
တားတော်မူသော သာသနာပ လူတို့သည် သူ၏
သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ထဲသို့ ဝင်ကြောင်းကို သူ
၁၁ မြင်ရပါ၏။- သူ၏လူစာပေါင်း တို့သည် ညည်း
တွားထွက်၊ ခုန့်ကိုရှာလျက်နေကြ၏။ သေသော
နှင့်လွတ်ခြင်းငှါ မိမိစည်းမိမိကို စားစရာတို့စွန့်
ရ၏။ ထိုသောဝရဘုရား၊ စက္ကန္တိပိတည် ရှုတ်ချ
ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်
မူပါ။
၁၂ ထိုခရီးတွားသော သူစာပေါင်းတို့၊ ကြည့်ရှု
ဆင်ခြင်ကြသော၊ သောဝရဘုရားသည် မြင်းစွာ
စာချက်တော်ထွက်သောနေ့၌ကိုညည်းဆဲ၍၊
မြစ်စေတော်မူသော ဂုဏ်နှင့် တူသော ဂုဏ် ရှိ
၁၃ သသော- စာသတ်မှ မီးကိုစာရိုးထဲသို့ ထွက်
လိုက်၍ကြေ ခွစေတော်မူပြီးငြိမ်းကျော့မိစေ
ခြင်းငှါ ကျော့ကွင်းထောင်၍ ကော်ပြန်စေတော်မူ
ပြီးတနေ့ထုံးထုံးငယ် မြင်းစာကြောင်း၊ မိတ်ဗျက်
၁၄ မြင်း စာကြောင်းကို ငါ၌ မြစ်စေတော်မူ၏။- ငါ
မြစ်မှားသောစာပြစ်ထမ်းတိုးကို သတ်တော်နှင့်
ငယ်ပင်းပေါ်၌တပ်၍ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ သာ
ဝရဘုရားသည် ငကိုစားလျော့စေ၍၊ ငါမစီး
တားနှိုင်းသော သူတို့လက်သို့ ရောက်စေတော်မူ
၁၅ ပြီး- သောဝရဘုရားသည် ငါ၏သူရဲ စာပေါင်းတို့
ကိုစာသတ်၍ ကျော်နင်းတော်မူပြီး၊ ငါ၏လူတို့
တို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လူစာထုံးစာရင်းကို ခေါ်
တော်မူပြီး၊ သောဝရဘုရားသည် ထုဝ သတို့ထိုး
ကညာကိုစာရပ်သီးသုတ်ရာကျင်း၌နင်းနယ်တော်
၁၆ မူပြီး- ထိုစာကြောင်းကြောင့် ငါသည် ဝိရ၏
ချက်ရည်ကျလျက်ရှိ၏။ စာသက်ကိုထောက်မ
၍ ငကိုနှစ်သိမ့် စေသောသူသည် ငါနှင့်ဝေးပါ
၏။ ရန်သူ နှိုင်းသောကြောင့် သော၊ ထိုးတို့သည်

၁၇ ဘောက်ဗျက်ကြပြီး- မိဖုရား သတို့ထိုးသည် မိမိ
ထက်ပါ။ တို့ကို မြန် သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေ
သောသူမရှိ၊ သောဝရဘုရားသည် သာကုပိတ်
သည်၌ရန်သူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီး၊ သေရုရှ
သင်မြို့သည် သူတို့တွင် ရှိရှာရှယ် မြစ်စေ၏။-
၁၈ သောဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူ
၏။ ငါသည် ပညတ်တော်ကို သွန်ကျွေးမိပြီး၊ လူ
မျိုးဝပ်သိမ်းတို့၊ နားထောင်၍ငါ၏ ဂုဏ်ကိုဆင်
မြင်ကြပါသော၊ ငါ၏လူတို့နှင့် စာတို့ကိုသိမ်း
၁၉ တွားကြပြီး- ငါသည် ရည်းစားတို့ကိုခေါ်၍ သူ
တို့သည်သစ္စာမရှိကြ၊ ငါ၏သမီးပရောဟိတ်တို့
နှင့် ငါ၏စာသတ်ကြီးသူတို့သည် ကိုယ်စာသတ်
ခွေးတို့ စားစရာကို ရှာစည်ပင် မြို့ထဲ၌ စာသတ်
၂၀ ချုပ်ကြပြီး- ထိုသောဝရဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူ
ပါ။ စက္ကန္တိပိတ်ပန်းပါ၏။ ဝမ်း၌သူတို့တံခြင်း
ရှိပါ၏။ နှစ်ထုံးမှောက်ထွက် ရှိပါ၏။ စက္ကန္တိပိတ်
သည်စာသွန်မြစ်မှားပါပြီ၊ မြင်မှသာသော၊ နှင့်
ထွေရပါပြီ။ စက္ကန္တိပိတ်သည် သေမင်းနေသကဲ့
၂၁ သို့ရှိပါ၏။- စက္ကန္တိပိတ် ညည်းတွားသံကို ကြား
သောသူတို့တွင်၊ နှစ်သိမ့်စေသောသူတယောက်
မျှ မရှိပါ။ စက္ကန္တိပိတ် ရောက်သော စာမူကို စာ
ကျွန်ုပ်၏ရန်သူစာပေါင်းတို့သည်ကြာကြာပါပြီ။
ကိုယ်တော် ပြုတော်မူသည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြ
ပါ၏။ ကိုယ်တော် မျိုးချက် သော နေ့ရက်ကို
ရောက် စေတော်မူသောစာ၊ သူတို့သည် စာ
ကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ပင် မြစ်ကြပါစေသော- သူတို့၏စာ
စရိုက် စာထုံးစံတို့ကို စစ်ကြောတော်မူပါ။ စာ
ကျွန်ုပ်မြစ်မှားမိသောစာပြစ်တို့ကြောင့်၊ စာ
ကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့ သူတို့၌ပြုတော်မူပါ။
စက္ကန္တိပိတ်သည်ညည်းတွားခြင်းဈားမြား၍ မိတ်
ဗျက်လျက်ရှိပါ၏။
၂ သောဝရဘုရားသည် မိဖုရား သတို့ထိုး ကို စာ
ချက်တော်မိုဗ်းတံမြင့်စိုးထွန်းတော်မူပြီး၊ အ
သရေသစာမျိုး၏ ဂုဏ်စာသရေကို ကောင်းကင်
မှမြေကြီးတိုင်စောင်ချတော်မူပြီး၊ စာချက်တော်
ထွက်မျိုး၌ မြေတော်တင်ရာစိုကို မစောင်းစေ
၂ ထနေတော်မူပါ ပြီတကား- သောဝရဘုရားသည်
သနားခြင်းမရှိဘဲ၊ သာကုပိတ်စာမျိုး၏နေရာစာရမီ၊
ရှိသမျှတို့ကို မျှတော်မူပြီး၊ စာချက်တော် ထွက်
သဖြင့် ထုဝ သတို့ထိုး၏ ရဲတိုက်တို့ကို မြေတိုင်
စောင်မြို့ချက်၍၊ နှိုင်းတော်နှင့်မင်းသားတို့ကို

၁ နှုတ်တော်မူပြီး- ပြင်းစွာအမှတ်တော်ထွက်
 ချ်။ အသရေထစ် ဦးမြဲရှိသမျှ ထိုကို မြတ်တော်
 မူပြီး ရန်သူရွှေမှာ ထက်ရုံးတော်ကို ရုပ်ယိမ်း
 တော်မူပြီး။ အရပ်ရပ်လောင်သောမီးတောက်ကဲ့
 ၂ သို့သာကုပ်အမျိုးကိုထောင်စေတော်မူပြီး- ရန်
 သူကဲ့သို့ထေးကိုတင်လျက်၊ ရန်တက်ပြုသောသူ
 ကဲ့သို့ ထက်သက်ကို ချီကြွ လျက်၊ တင့်တယ်
 မြင်း အသရေရှိသော သူအပေါင်းထို့ကို သတ်
 တော်မူပြီး။ ဖိအုန်သထိုးထိုးစေရာထပ်ပေါ်မှာမီး
 ကဲ့သို့သောအမှတ်တော်ကို သွန်းထောင်းတော်
 ၃ မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည်ရန်ဘက်ပြု၍၊ အသ
 ရေထစ် အမျိုးကို ၄၀၊ ဘုံမိတ်မှန် အပေါင်းထို့ကို
 ၄၀၀ နှုတ်တော်မူပြီး။ ရဲထိုက်ထို့ကို ပြုဖျက်တော်မူ
 ပြီး။ ယုဒ သထိုးသိုး ပိုကျွေး မြည်တမ်း သော အ
 ကြောင်းထို့ကို ချားပြားစေတော်မူပြီး။-ဝင်းတော်
 ကို တောင်ယာ ခြံ ကဲ့သို့ အမှတ် ပြု၍ ချိုးဖျက်
 တော်မူပြီး။ မိမိပွဲသတင်တော်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ
 ပြီး။ ဖိအုန်မြို့၌ခံသောစွဲစွဲ၊ ၉၃၀ သို့ကို
 ထာဝရဘုရားမေ့စေတော်မူပြီး။ အမှတ်တော်အ
 မှတ်ပြင်း၍ ဂရုရင်နှင့်သစ်ပရောဟိတ်ကိုမူ
 ၄ မမှတ်ပြုတော်မူပြီး။-ထာဝရဘုရားသည်မိမိသစ်
 ပရောဟိတ် ကို ပယ်တော်မူပြီး။ မိမိသန့်ရှင်းရာ
 ရွာနုတော် ကို စက်ဆုပ် တော် မူပြီး။ ဘုံမိတ်မှန်
 တော်ကိုရန်သူထက်သိုအပ်တော်မူသဖြင့်၊ ပွဲသ
 ထင် ခံသောနေ့၌ အသံပြု သကဲ့သို့၊ ရန်သူ ထို့
 ၅ သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အသံပြုကြ
 ပြီး။-ထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်သထိုးထိုးစေခြင်း
 ကိုပြုဖျက်မည်ဟု၊ အကြံတော်ရှိသည်အတိုင်း၊
 ကြိုးကိုတန်း၍ အစည်မပြတ် ပြုဖျက်တော်မူသ
 မြင့်၊ အတွင်း မြို့ရိုးနှင့် ပြင် မြို့ရိုးထိုသည် အတူ
 ၆ ညည်း၊ တွား၍ ပိုကျွေး မြည် တမ်း ရ မည် အ
 ကြောင်းပြုတော်မူပြီး။ မြို့တံခါးရှက်ထို့ သည်
 မြေခွံမြို့ရပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကန်လန်ကျင်ထို့ကိုမျိုး
 ၇ မဲ့တော်မူပြီး။ ဂရုရင်နှင့် မင်းသား ထို့သည်
 သာသနာပ လူထိုတွင်နေကြ၏။ တရားတော်မ
 ၈ ရှိ၊ ပရောဖက်ထို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်
 ၉ တော်ကိုမခံမရကြ။- ဖိအုန်သထိုးထိုးစေသတ်
 ကြီးသူထို့သည် မြေမှုန့်ကို မိမိထိုးခေါင်းပေါ်မှာ
 ၁၀ ပြစ်တင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်း
 လျက်၊ မြေပေါ်မှာထိုင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။
 ယေရုရှလင်မြို့သူကညာထို့သည် ခေါင်းကိုပိုက်
 ပိုက်ညွတ်လျက် နေကြ၏။- ငါ၏လူမျိုး သထိုး

သိုးဖျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါသည်ဗျက်ရည်ကျ
 ချ် ဗျက်မိဖျက်လေပြီး ဝမ်းဗွဲသူလိုက် မြင်းမြို့
 ၁၁ အသည်းသည်း မြေပေါ်မှာ သွန်းလျက်ရှိ၏။
 အကြောင်းမူကား၊ သူငယ်နှင့် ခွဲမိကလေးထို့
 သည်မြို့လမ်း၌အားဖျက်လျက်နေကြ၏။ သူထို့
 ကသည်း၊ ဆန်စပါးနှင့်စပျစ်ရည်သည်အသယ်
 ၁၂ မှာရှိသနည်းဟု၊ ရန်သူညွှန်းဆဲသောသူကဲ့သို့မြို့
 လမ်း၌ အား ဖျက် လျက်၊ အမိရင်ခွင်၌ မိမိအ
 သက်ကိုသွန်းလျက်၊ အမိကိုမေးတတ်ကြသည်
 တကား။
 ၁၃ အိုယေရုရှလင် သထိုးသိုး၊ သင်၏ အမှု၌ အ
 တယ်သက်သေကို ငါပြုရမည်နည်း။ အိုဖိအုန်
 သထိုးသိုး ကညာ၊ သင့်ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊
 ၁၄ သင်နှင့်အတယ်သူကို ငါခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။
 သင်၏ပြုဖျက်ရာသည်သရေရာကဲ့သို့ကျယ်သော
 ၁၅ ကြောင့် အတယ်သူပြုဖျင် နိုင်သနည်း။- သင်၏
 ပရောဖက်ထို့သည်အစည်းနှိုးသောအရာ၊ မိုက်
 သောအရာထို့ကိုသင့်အဖို့မြင်ကြပြီး၊ သိမ်းသွား
 ၁၆ ချုပ်ထားသောအမှုကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အ
 ပြစ်ကို မဖော်မပြဘဲ မှားသော ခူပါရုံ၊ ထမ်းလွှဲ
 ၁၇ စရာအရာကိုသင့်အဖို့မြင်ကြပြီး။ ထမ်းလွှဲရှောက်
 သွားသမျှ သော သူထို့က၊ ဂုဏ်သရေအထွဋ်၊
 ၁၈ မြေတပြင်လုံး၌ ထွန်းရာထို့ရှိသောမြို့ကား၊ အို
 မြို့ထောဟု၊ ယေရုရှလင်သထိုးသိုးကို ထက်ရပ်
 ၁၉ တီးလျက်၊ ကဲ့သို့သံကိုပြုလျက်၊ ခေါင်းကိုညှိတ်
 လျက် မေးတတ်ကြ၏။- သင်၏ရန်သူ အပေါင်း
 ၂၀ ထို့သည် သင့်တဖန်၌ နှုတ်ကိုခွင့်ကြ၏။ ငါထို့
 သည် သူကိုမျိုးပြီး အကယ် စင်စစ် အိုသည် နေ
 ကား။ ငါထို့မှောင်သင့်ခဲ့ပြီးသောနေ့ဖြစ်၏။ ငါထို့
 ၂၁ ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီဟု၊ ကဲ့သို့သံကိုပြုလျက် အံသွားကို
 ခဲကြိတ်လျက်ဆိုကြ၏။-ထာဝရဘုရားသည်ကြံ
 စည်သောအမှုကိုပြုတော်မူပြီး။ ရှေးကာလ၌မိန့်
 ၂၂ တော်မူသော စကားတော်ကို ပြည့်စုံ စေတော်မူ
 ပြီး။ မနှစ်မြို့ဘဲပြုဖျက်တော်မူပြီး ရန်သူသည်
 ၂၃ သင်၏အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်ရ သော အခွင့်ကို
 ၂၄ ပေး၍၊ ရန်သူ၏ဦးမြို့ကိုဦးမြို့တော်မူပြီး။ သူထို့
 သည် မိတ်နှစ်လုံးထဲက ထာဝရဘုရားကို အော်
 ၂၅ တစ်ကြိမ်၊ အိုဖိအုန် သထိုးသိုး၏ မြို့ရိုး၊ သင်၏
 ဗျက်ရည်သည် မြစ်ရေ စီးသကဲ့သို့ နေ့ညညီ မ
 ၂၆ ပြတ်စီးစေလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် မပြမ်းစေနှင့်။
 ၂၇ သင်၏ဗျက်ဆန်ကိုလည်း မပြမ်းစေနှင့်။- ညဦး
 ယံအချိန်၌ထ၍အော်တစ်လော့၊ ထာဝရဘုရား။

၁၀ နတ်တော် နေ့မှာ သင်၏ နှစ်လုံးကို ရေကဲ့
 သို့ သွန်းသောင့်၊ ထောင့်၊ ငတ်မွတ် ဖြစ်၊ ခပ်သိမ်း၊
 သောသမ်းဝမှာထောင့်၊ ငတ်မွတ် ထောင့်၊ သင်
 ၂၀ သင်သို့သင်၏ထက်ကိုမိသန့်လောင့်၊ ထိုထာ
 ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ထောင့်သို့သို့
 စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်၍ ဆင်ခြင် တော်မူ
 ပါးမိမ့်သည်မိမိရင်သွေး၊ မိမိရှိပိုက်သောသား
 ကို စားရပါမည် လော့၊ သင် ပရော့ထိတ် နှင့်
 ပရော့ထိတ်သင့် ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာမှာ
 ၃၀ နတ်တော်သို့ထောင့်သင်ခြင်းကိုခံရပါမည်လော့၊
 ၄၀ ထု အကြီး၊ အငယ် ထိုသည် ထမ်း၌ ခြေပေါ်မှာ
 တုံးထုံးနေရကြပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၏လူမျိုးနှင့်အမျိုး
 ထို့သည် ထားဖြင့် သေရ ကြပါပြီ၊ ကိုယ်တော်
 ၅၀ သည် အမှတ်တော်ထွက်သောနေ့၌၊ သူတို့ကိုမ
 ၆၀ သနားဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီး၊ ဝှဲသသင် နေ့၌
 လူတို့ကိုခေါ်မိတ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ပတ်ထည်
 ၇၀ ၌ကြောက်မက်စွာသော အရာတို့ကိုခေါ်မိတ်
 တော်မူပြီး၊ ထာဝရဘုရား အမှတ်တော် ထွက်
 သောနေ့၌ထောင့်သို့သွားမလွတ်၊ မကျန် ကြွင်းရ
 ပါး၊ အကျွန်ုပ်ရှိပိုက်ကျွေးခွေးသောသူတို့ကိုအ
 ကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည်ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၃

၁ ငါသည်ဘုရား သခင်၏ အမှတ် တော် ကြိမ်
 ထုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော သူဖြစ်
 ၂ ၏- ငကိုသွေးဆောင်၍ အထင်းသို့ မပို့၊ မှောင်
 ၃ မိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏- အကယ်စင်စစ်
 ငကိုတနေ့ထုံးအထပ်ထပ်ခါ၏ခတ်တော်မူ၏-
 ၄ ငအရေနှင့်အသားကိုသွေးထိစေ၍ငအမျိုးတို့ကို
 ၅ ထည်းမျိုးတော်မူ၏-ငတဖန်တော်တပ်၍ခါး
 သောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာ အကြောင်းတို့နှင့်ပိုင်း
 ၆ တော်မူ၏-သေလွန်သောသူတို့ကိုပြုတတ်သကဲ့
 ၇ သို့၊ ငကိုမိုက်သောအရပ်၌ထားတော်မူ၏-ငါမ
 ၈ ထွက်ရှင်အောင်ဝင်းခတ်၍၊ ထေးသောသံကြီး
 ၉ နှင့်ချဉ်နှောင်တော်မူ၏-ထိုမျှမကငါသင့်ကျွေး
 ကြော်ငြော်တစ်၍ ဆုတောင်းသော်လည်း ငြင်း
 ၁၀ ပယ်တော်မူ၏-ငါသွားရာထမ်းကိုကျောက်ထ
 နှင့်နှိပ်မိတ်၍၊ ကောက်သော ထမ်းဖြင့် သွားစေ
 ၁၁ တော်မူ၏- ငကိုချောင်းမြောင်းသော ဝက်ဝံကဲ့
 သို့ငင်၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌နေသောရှင်သေ
 ၁၂ ကဲ့သို့ငင် ဖြစ်တော် မူ၏- ငကို ထမ်းလွှဲ စေပြီး
 ၁၃ သွင် အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်၍ ဖျက်ဆီး တော်မူ၏-

၁၄ ယေး၊ တော်ကို တင်၍ ဖြစ်စရာ စက်စရာ၌ ငကို
 ၁၅ ထား၊ တော် မူ၏- မြား၊ တော် ထိုကို ထည်း၊ င
 ၁၆ ကျောက်ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ၏- ငါသည်ငါ
 ၁၇ ၏လူတို့တွင်ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့်၊ တနေ့ထုံး
 ၁၈ သိခြင်း၊ ဆို စရာ အကြောင်း ဖြစ် ပါ သည်တ
 ၁၉ ကား၊-ခါးသောသေးနှင့်ငကိုဖြည့်၍၊ ဖေါနနှင့်
 ၂၀ သစ်မူးစေတော်မူ၏- ကျောက်စရစ်ကိုကျွေး၍
 ၂၁ ငသွားတို့ကိုမျိုးတော်မူ၏၊ မီးဖိုပြာနှင့်မိုးတော်
 ၂၂ မူ၏- ငါ၏ပိညည်ကို ချမ်းသာနှင့်ဝေးစွာ နေ
 ၂၃ တော် မူသောကြောင့်၊ ငါ သည် မရှိ သာ အ
 ၂၄ ကြောင်းကို မေ့လျော့၏- သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်
 ၂၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စွမ်းသတ္တိနှင့်မျှော်
 ၂၆ ထင်စရာအကြောင်းဖျက်ထေပြီဟုဆိုရ၏၊
 ၂၇ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲမြင့်မြင့် ငြင်းကိုငင်၊
 ၂၈ ဖေါနနှင့် သည်း ခြေ အရည် ကိုငင် အောင်း ဓမ္မ
 ၂၉ တော်မူပါး- ငကန်အမှန်အောင်းစေတော်မူလိမ့်
 ၃၀ မည်း- ထိုသို့အကျွန်ုပ်၏ မိတ်နှစ်လုံးသည်ဆင်
 ၃၁ ခြင်၍သတ်ရသောအခါ မျှော်ထင်စရာအခွင့်ရှိ
 ၃၂ ပါ၏- ထာဝရ ဘုရားသည် သနား တော် မူ၍
 ၃၃ ကရုဏာတော်သည် မကုန်သောကြောင့်၊ ငါတို့
 ၃၄ သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့မရောက်ဘဲနေကြ၏-နံနက်
 ၃၅ တိုင်းကရုဏာတော် အသစ်ကိုခံရကြ၏၊ သစ္စာ
 ၃၆ တော်သည်ကြီးမြတ်ပါ၏-ငပိညည်၏သဘော
 ၃၇ တူမူကား၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ၏ အဖွဲ့ ဖြစ်
 ၃၈ တော်မူ၏၊ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကို ငါမျှော်
 ၃၉ ထင်ပါ၏- ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ထင်သောသူနှင့်
 ၄၀ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ၏ မိတ်ပိညည် အား
 ၄၁ ထာဝရ ဘုရား သည် ကျေးဇူး ပြု တော် မူ ၏-
 ၄၂ ကထိတင်တော်မူမည်ဟု မျှော်ထင်လျက်၊ ငြိမ်
 ၄၃ ဝပ်စွာစောင့်၍နေကောင်း၏-လူသည်အသက်
 ၄၄ ဖြစ်၍အခါထမ်းတိုးကိုထမ်းကောင်း၏-ထမ်း
 ၄၅ ထိုးကို တင် တော် မူ သောကြောင့် တယောက်
 ၄၆ တည်းထိုင်၍ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ- မျှော်ထင်စရာ
 ၄၇ အခွင့်ရှိကောင်းမြို့လိမ့်မည်ဟုထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်
 ၄၈ ကို ခြေမှုန့်၌ ကပ်စေ- မိုက်သော သူ အား မိမိ
 ၄၉ ပါးကိုပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းနှင့်ဖြည့်ဝစေ-
 ၅၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်အစည်
 ၅၁ စွန့်ပြစ်တော်မမူတတ်- ဝမ်းနည်း စေတော်မူ
 ၅၂ သော်လည်း၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်
 ၅၃ အညီသနားတော် မူလိမ့်မည်- ဆင်းရဲ စေ ချင်
 ၅၄ သောမိတ်နှင့်လူသားတို့ကိုညည်းဆဲ၍ဝမ်းနည်း
 ၅၅ စေတော်မူသည်မဟုတ်- ချုပ်သားသောမြည်

ထား၊ အပေါင်းတို့ကို ခြေနှင့် နင်း ကြိတ် ခြင်း။

၈၈ မှု- ထုပ်ထိုက်သော တရားကို အမြင့် ဆုံးသော

၈၉ ဘုရားရှင်မှောင်ခွဲ ဖြစ်ခြင်း။ အမှူး- သူတပါး

ကိုမတရားသဖြင့် ခွဲခြင်း။ အမှူးတို့ကိုသာ ဝရ

၉၀ ဘုရား နှစ်သက် တော် မမူ- ထာဝရဘုရားမှာ

ထားတော်မမူဘဲ၊ အထွယ် သူသည် ပြော၍ တစ်

၉၁ အစုကို ခြစ်စေ၍ သနည်း။- အမြင့်ဆုံး သော

ဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် မှီသည် အထိုင်း။ မဝိ

ထာနှင့် အမဝိလာ ခြစ်တတ်သည့် မထုတ်သော-

၉၂ အထက် ရှင် သော ထု သတ္တ ဝါသည် အထွယ်

ကြောင့် မြည်တမ်းရ- ညနည်း။ မိမိရ ခရိုက်အ

၉၃ ခြစ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည်လော- ငါတို့သည်

ကိုယ် ထိုက်သော ထမ်းတို့ကို စစ်ကြော နှံ့ စမ်း

၉၄ ဖြစ်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်သွားကြကုန်

၉၅ ထုံး- ကောင်းကင် ဘုံ၌ မှီတော် မူသော ဘုရား

ထံသို့ ထံတော်သို့ နှစ်ထုံးနှင့် ထက်တို့ကို မှီ ကြ

ကြကုန်ထုံး။

၉၆ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ခြစ်မှား ဝန်ကန် မိပါ ပြီ။

၉၇ ကိုယ်တော်သည် အခြစ်ထွတ်တော်မမူပါ။- အ

ဓမ္မာရောင်ထွက်၍ ဓမ္မာရောင်တော်မမူ၏။ အမန်

အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုက်၍ ကရုဏာမရှိဘဲ ကွပ်မျက်

၉၈ တော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့ ဝဋ္ဌနာမကားသည် အ

ထံတော်သို့ မပေါက်နိုင်သော။ မိုဗ်းတိမ်ခြင့်

၉၉ ကိုယ်ကိုကွယ်ကာတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့ကိုလူ

မျိုးတို့တွင်လည်း ခြစ်သောတန်မြက်ချေးအမှိုက်

ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှိစရာ အရာကဲ့သို့၎င်း ခြစ်စေတော်မူ

၉၁၀ ၏- ရန်သူအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့တဖက်

၉၁၁ ၌ နှုတ် ကို ဝှင် ကြ ပါ ၏။- အကျွန်ုပ်တို့ သည်

ကြောက်သန့် ဝှယ်သော အရာထဲသို့၎င်း၊ တွင်း

ထဲသို့၎င်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းထဲသို့

၉၁၂ ၎င်းရောက်ကြပါပြီ။

၉၁၃ ငါ၏လူမျိုးသတို့သို့၊ ပျက်စီးသောကြောင့်၊ င

၉၁၄ ဓမ္မာရောင်မြင်ရခြင်းဖြစ်၍ စီးလျက်ရှိ၏။- ထာဝရ

၉၁၅ ဘုရားသည် ကောင်းကင် က နှံ့ ကြည့်၍ ရှုမှတ်

တော်မမူမီ ထိုင်းစောင်း၊ ငမုက်ရည်သည် ကျစ်

၉၁၆ အစည်မပြတ် ယိုစီးလျက် ရှိ၏။- ငါ၏ မြို့သို့၊ အ

ပေါင်းတို့ အတွက်ကြောင့်၊ ငမုက်မိသည် ငနစ်

ထုံးကိုပူဇော်တော်၏။

၉၁၇ အကြောင်းမရှိဘဲ ငကိုရန်ပြုသောသူတို့သည်

၉၁၈ ငှက်ကိုလိုက်၍ ရွာသကဲ့သို့ ငကိုလိုက်၍ ရွာကြ

၉၁၉ ၏- ခြေတွင်း၌ ငအထက်ကိုဖြတ်၍၊ ငအပေါ်

၉၂၀ မှာ ကျောက်ကိုတင်ထားကြ၏။- ငခေါင်းကိုရ

ထွင်းမိုးသည် ခြစ်၍၊ ငါသည် ဆုံးရှုံး ပြုလုပ်ရ

၉၂၁ ၏- ဆိုသော ဝရဘုရား၊ နတ်သောခြေတွင်းထဲ

အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကိုခေါ်ပါ၏။

၉၂၂ အကျွန်ုပ်တို့ ခေါ် သံကိုကြား တော် မူသည် ခြစ်၍၊

အကျွန်ုပ်တို့သည် တွား၊ တော်ထစ်သော အခါနား

၉၂၃ တော်ကို တွဲတော် မမူ ပါ နှင့်။- အကျွန်ုပ်တို့ သည်

ကိုယ်တော်ကို တစ်ခေါ်သော အခါ၊ ကိုယ်တော်

သည် နည်းကပ်တော်မူ၍၊ မကြောက် နှင့် ထုမိန်

၉၂၄ တော်မူပြီ။- ဆိုသော ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထံသို့

အကျွန်ုပ်တို့အထက်နှင့် ဆိုင်သော အမှုကို စောင့်၍

၉၂၅ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။- ဆိုသော ဝရဘုရား၊ ကိုယ်

တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ရသော ညည်းဆဲခြင်းကို

မြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အဖို့ တရားမီရင်တော်မူ

၉၂၆ ပါ။- သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုရန်ပြု၊ ခွဲသမှုနှင့်

မကောင်းသော အကြံရှိသူများကို ကိုယ်တော်မြင်

၉၂၇ တော်မူပြီ။- ဆိုသော ဝရဘုရား၊ သူတို့ကဲ့သို့ သော

အကြောင်းနှင့် မကောင်းသော အကြံရှိသူများကို

၉၂၈ ၎င်း- အကျွန်ုပ်တို့တဖက်၌ ထင်သော သူတို့၏ အပြစ်

ထင်ခြင်း။ အကျွန်ုပ်တို့တဖက်၌ တနေ့လုံး ကြံစည်

ခြင်းကို ၎င်းကိုယ်တော် ကြားတော်မူပြီ။- သူတို့

ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့

သည် သူတို့ သိခြင်း၊ ဆိုစရာ အကြောင်း ခြစ်ပါ

၉၂၉ ၏- ဆိုသော ဝရဘုရား၊ သူတို့ကဲ့သို့ သော အကျွန်ုပ်

နှင့် အလျောက် အကျိုး၊ အပြစ်ကို ဆတ်ပေးတော်

၉၃၀ မူပါ။- သူတို့ မိတ် နှစ်ထုံးကို မိုင်မာစေ၍ ထိုက်

၉၃၁ တော် မူပါ။- အဓမ္မာရောင် ထွက်၍ သူတို့ကို

ဥည်းဆဲသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဗ်းကောင်း

ကင်စောက်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေတော်မူပါ။

၇

၇ အသည် အထွန် ထစ်၊ ပြု သည် တကား၊ အ

ကောင်းဆုံးသော အသည် အထွန် နောက်ပြန်

သည် တကား၊ သန့်ရှင်းသော ကျောက်တို့ထဲ၌

၇၁ ဝပ်သိမ်းသော ထမ်းဝထိုင်းမှ ရှိ ကွဲပြားလျက်

၇၂ ရှိကြ၏။- အမြတ်ဆုံးသော အသည် အထွန် အထွန်

အထိုးထိုက်သော မိမိတို့ မြို့သားတို့ကို ထိုးထိုး

၇၃ ထမားလုပ်သော ခြေတို့ကဲ့သို့ နတ်တော်ထံသို့

၇၄ တကား- ခြေ- ခွေးမတို့ ပန် မိမိတို့ တားတော် ထို

၇၅ သော၊ ခွဲသီးကို ပေး၍ သိုက်တော်၏ ငါ၏လူမျိုး

၇၆ သတို့သို့ မူကား၊ ထောင့် နေသော ကုသောလူ

၇၇ ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ်သော အကောင့်၏။- မြို့

၇၈ ကလေးသည် ခွဲတော်သော ကြောင့်၊ လျှာသည်

၇၉ အာရောင်၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ ထုတော်ထိုက်သည့် ရန်

၈ ကိုတောင်း၍ အထက်သို့ မပေး။ ကောင်းစွာ
 စွာစားတတ်သော သူတို့သည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊
 ထမ်း၌နေကြ၏။ နိမောင်းသော အိပ်ရာပေါ်မှာ
 ဖျော်နေသူ သော သူတို့သည် နောက်ဈေးပုံကို
 ၉ ဖတ်ရကြ၏။- အထက်သို့ မထုတ်ဘဲ ချက်
 ချင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သေခံရ
 သော အပြစ်ရှိ ကံထက်၊ ငါ၏လူမျိုး သတ္တိသွေးခံ
 ၁၀ ရသော အပြစ်ရှိ ကံသည်သာ ခြံကြီးပေ၏။- သူ
 ၏မူးမတ်တို့သည် မိုဏ်းပွင့်ထက် သန့်ရှင်း၍၊ နို့
 ရည်ထက်သည်၊ မြို့ကြီး၊ သူတို့ အသားသည်
 ကျောက်နီထက် နီ၏။ သွေးကြောထဲ၌ နီထာနှင့်
 ၁၁ တူ၏။- ယခုမူကား၊ သူတို့အဆင်းသည် မှောင်
 မိုက်ထက် မည်းသည်ဖြစ်၍ ထမ်း၌မထင်ရှား။
 ၁၂ သူတို့အရေသည် အမိုး၌ကပ်၍ ထင်းကဲ့သို့ ညွှေ
 ၁၃ ခြောက်လေ၏။- ထားဖြင့် သေသော သူသည်၊
 ငတ်မွတ်၍ သေသော သူထက် သာ၍ မကံသာရှိ
 ၏။ ငတ်မွတ်၍ သေသော သူသည် အသီးအနှံ
 ပြတ်ခြင်း၊ ထားဖြင့် ထိုးဖောက်၍ ပိန် ကြုံရ၏။-
 ၁၄ မိတ်ကြင်နာတတ်သော မိမိတို့သည် မိမိတို့သား
 ကိုပင် ပြုတ်ရကြ၏။ ငါ၏လူမျိုး သတ္တိ သွေးသည်
 ၁၅ ပျက်စီးသော ကာလ၌ မိမိတို့သားကိုပင် စားရ
 ၁၆ ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် အဓကတော်ကိုစုံ
 ထင် စေတော်မူပြီး၊ ပြင်းစွာသော အဓကတော်
 အရှိန်ကို ထွက်တော်မူပြီး၊ မိဖုရားမြို့ကိုမီးရှို့၍ မြို့
 ၁၇ မိုးအပြစ်တိုင်အောင် ထောင်စေတော်မူပြီး။- ရန်
 ပြုသောသူနှင့် စစ်တိုက်သော သူသည် ယေရုရှ
 လင်မြို့တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်နိုင်သလို ထူးထောက်
 ၁၈ ရှင်ဘုရင်နှင့် ထောက် သတ္တဝါ တစ်စုံတယောက်
 မှာမယ့်ကြ
 ၁၉ ယေရုရှလင်မြို့အထက်၌ ဖြောင့်မတ်သော သူ
 တို့ကို သတ်တတ်သော မြို့သား ပရောဖက်တို့၏
 ၂၀ ခုစဉ် ကျားနှင့်၊ ယဇာယားတို့၏ အပြစ်
 ၂၁ မှားကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက်လေပြီ။- ထိုသူ
 တို့သည် အဓကတော်ကို သိမ်း၍ လှည့်လည်၍၊ လူအ
 သွေးနှင့် လူသေခွကြောင့်၊ သူတို့အဝတ်ကို အ
 ၂၂ ထယ်သူမှာမထိပုံ။- သွားကြ၊ မစင်ကြယ်သော
 သူတို့၊ သွားကြ၊ သွားကြ၊ မထိကြနှင့်ထူး၊ သူတ
 ပါးတို့သည် တစ်တတ်ကြ၏။ အဝေးသို့ပြေး၍
 ၂၃ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ရသော အခါသာသနာ
 ပလူတို့က၊ သူတို့သည် မတဦးမနေရတူ ဆိုတတ်
 ၂၄ ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် အဓကတော်ထွက်
 ၂၅ ၍ သူတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူပြီး၊ သူတို့အမှုကို

ကြည့်ရှုတော်မမူ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း၊ ထမ်း
 ပရောဖက်တို့ကို မရှိသေး၊ အသက်ကြီးသူတို့ကို
 ၂၆ အားမနာဘဲ နေကြ၏။- ငါတို့သည် မြို့စည်တွင် မစ
 မည်သူကို မှောင်ထင်၍ မမြင်ရကြ။ မကယ် တင်
 ၂၇ နိုင်သော လူမျိုးကို ကင်းစင်ပေါ်မှာ အကျိုး မရှိ
 ၂၈ ဘဲစောင့်ကြပြီး၊ ငါတို့သည် ထမ်း၌မသွားရမည်
 အကြောင်း၊ ငါတို့မြေရာကို လိုက်ရှာကြ၏။ ငါတို့
 သည် ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီး၊ အသက်ရှင်ရသောကာလ
 ၂၉ နေပြီ။ ဆုံးရှုံးရောက်လေပြီ။- ငါတို့ကိုလိုက်၍
 ရှာသော သူတို့သည် မိုဏ်းကောင်းကင်၌ ထင်
 ၃၀ တထက် သာ၍ လျှင်မြန်ကြ၏။ တောင်မှီးပေါ်မှာ
 လိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်း ချောင်းမြောင်းကြ
 ၃၁ ၏။- ငါတို့ထွက်သက်ဝင်သက်တည်းဟူသော၊
 ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၍ ဘိဃိတ် ခံသော
 အရှင်ကို သူတို့သည် မြေတွင်း၌ ဝမ်းမိကြပြီး၊ ထို
 အရှင်၏ ဘုန်းတော်ကို မိုလှဲ၍၊ ငါတို့သည်သာ
 သနာပ လူတို့တွင် အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်
 ထူး၊ အထက်က ဆိုတတ်ကြ၏။
 ၃၂ ဥဖပြည်၌ နေသော ဧရုသလဲမ်တို့၊ ဝမ်းခြောက်
 ရှင်ထန်းလေး၊ ဇယားတော်သည် သင်ရှိရာထို
 ကူးသွားလိမ့်မည်။ သင်သည် ယစ်မူး၍ အဝတ်
 ၃၃ အချဉ်းစည်း ရှိရလိမ့်မည်။- ထိုမိဖုရားသို့
 သင်ခံလိုက်သမျှသော အပြစ်ရှိ ကံကို နှိပ်ပြီး၊ သင်
 သည် နောက်တဖန် သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရ။ ထို
 ဧရုသလဲမ်တို့၊ သင်ပြုသော ဖုစရိုက်ကို စစ်ကြော
 ၍ သင်၏ အပြစ်ကို ဖော်ပြတော်မူမည်။
 ၃
 ၃၄ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရောက်သော
 အမှုကို အောင်းမေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရ
 သော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင် တော်မူ
 ၃၅ ပါ။- အကျွန်ုပ်တို့ အမွေခံရာမြေသည် တပါးအ
 မျိုးသားလက်သို့ ၎င်းနေရာတိမ်တိုက်သည်လည်း
 တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်သို့ ၎င်း ရောက်ပါ
 ၃၆ ပြီ။- အကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိမရှိသော သူထံဖြစ်
 ကြပါ၏။ အစဆုံးပါပြီ။ အမိသည် ခုဆိုးမကဲ့သို့
 ၃၇ နေရပါ၏။- ငွေပေးမှ ရေကိုသောက်ရပါ၏။ ထင်း
 ၃၈ ကိုလည်း ဝယ်ရပါ၏။- ထမ်းတို့ကို အစဉ်ထမ်း
 ၃၉ ရပါ၏။ မရပ်မနော့ဘဲ လုပ်ကိုင်ရပါ၏။- စားစရာ
 ကိုရခြင်းငှါ အဲကုဏ္ဍု ပြည်သား၊ အာရှမိပြည်
 ၄၀ သားတို့၌ ကျွန်ုပ်ခံရပါ၏။- ထိုးထားတို့သည် ပြစ်
 မှား၍ သေပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အပြစ်
 ၄၁ မှားကို ခံရပါ၏။- သူကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့

ကိုတုပ်မိုးကြပါ၏။ သူတို့သက်မှအထယ်သူမှာမ
 ၈ ကယ်မနှုတ်ပါ။-တော၌သားထေးနှင့်ထွေ၍သ
 ၉ သေခံလျက်စားစရာကိုရှာရကြပါ၏။-ခွတ်ယိပ်
 ၁၀ ခြင်းအရှိန်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ထို့အရေသည်မီး
 ဖိုကဲ့သို့မည်းပါ၏။
 ၁၁ ဖိအုန်မြို့၌မိစ္ဆာများကို၎င်း၊ လူမှုမြို့၌မိစ္ဆာရှိ
 ၁၂ ဈားကို၎င်းအခွင့်ပြုကြပါ၏။-မူးမတ်တို့ကိုသက်
 ခြင်းဆွဲထားကြပါ၏။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုလည်း
 ၁၃ မရိုသေကြပါ။-လူတို့တို့သည်ကြိတ်ဆုံကိုသမ်း
 ရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်လည်းသင်းစောက်
 ၁၄ မှာ ထဲရကြပါ၏။- အသက်ကြီးသူတို့သည် မြို့
 တံခါးဝ၌၎င်း၊ လူတို့တို့သည်ဝဲသတင်၌၎င်းကွယ်
 ၁၅ ပျောက်ကြပါ၏။-အကျွန်ုပ်တို့တို့သည်နှစ်ထုံးနှစ်
 ထန်းခြင်းပြတ်၍၊ ကခြင်းစရာ၌ ညည်းတွား
 ၁၆ ခြင်းရှိကြပါ၏။- အကျွန်ုပ်တို့တို့ ဆောင်းသော
 သရဖူသည်ကျပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့တို့သည်ပြစ်မှား
 ၁၇ သောကြောင့်အမတ်ထာရှိကြပါ၏။- ထိုကြောင့်၊

အကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဖွတ်ကြပါပြီ။ ထိုအခြေ
 ၁၈ ကြောင့် ချက်မိ တို့သည်လည်း ခွဲကြပါ၏။- လူ
 မိတ်ညံ့လျက်ရှိသော ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာမြေ
 ၁၉ ခွေးတို့သည် သွားသာကြပါ၏။- ဆိုသောဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိဗ္ဗာန်တည်တော်
 ခူ၏။ ပတ္တင်တော်သည်လည်း ထာဝရပတ္တင်
 ၂၀ ဖြစ်ပါ၏။- ကိုယ်တော်သည် အသယ်ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်တို့ကို အစည်းမပြတ် ခေလျော့တော်
 ခူသနည်း။ အသယ်ကြောင့် ကာလကြာမြင့်
 ၂၁ စွာစွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း။- ဆိုသောဝရဘုရား၊
 အကျွန်ုပ်တို့ကို အထံတော်သို့ ထည့်စေတော်
 မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်၍ ထာ
 ၂၂ ကကို အသစ် ပြုစုတော်မူပါ။- အကယ်၍
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ခွင်းခွင်း၊ ပယ်
 တော်မူမည်သော၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်
 မူမည်သော။

ပရာဇကံယေရမိမြည်တမ်းသောစကားပြီး၏။

သေဇကောလအနာဂတ္တိကျမ်း။

EZEKIEL.

၁ အတ္တရာဇ်သုံးဆယ် ပြည့်၊ ယေခေါ နိမင်း
 ၂ ကြီးနန်းကျပတ္တမနှစ်၊ စတုတ္ထသ၊ ငါးရက်နေ့၌
 ငါသည် ယိမ်းသွားသော သူတို့တွင် ခေမာမြစ်
 နားမှာ ရှိနေစည်၊ မိုဗီး၊ ကောင်းကင် ရွှင်၍
 ၃ ဘုရားသခင်၏ဈာပိတ်ရူပါရှိတို့ကိုမြင်ရ၏။- ထို
 အခါ ခါယဉ် ပြည့်၊ ခေမာ မြစ်နားမှာ ထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သင့် ယဉ်ပရောဟိတ်
 ဗုဒ္ဓိသားသေဇကောလအမည်ရှိသော ငါမိမိ
 ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ
 အပေါ်မှာတင်လျက်ရှိ၏။
 ၄ ငါကြည့်ရှု၍၊ ပြင်းစွာသောလေးကြီးစွာသော
 မိုဗီးတိမ်၊ ထွန်းထင်းသောမီးစက်သင့်မြောက်
 ချက်နှာမှ ပေါ်ထာ၏။ မီးစက်ကံက ထရှုမေထ
 ၅ အရောင်ထွက်သေ၏။- ထိုမီးစက်ထဲမှာသတ္တဝါ

လေးပါးတို့သင့်ထင်ရှားကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏
 အဆင်းသဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊ လူ၏ဝံသဏ္ဌာန်ကို
 ၈ ဆောင်၍၊- ချက်နှာသေးစွာ၊ အတောင်လည်း
 ၉ လေးစွာရှိကြ၏။- ခြေထောက်သည်မြောင့်သော
 ခြေထောက်ဖြစ်၏။ ခြေဖဝါးသည်နှုန်းသင်္ကေ
 ခြေဖဝါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဦးသစ်သော ကြေးဝါးကဲ့
 သို့တောက်လေ၏။ ကိုယ်လေးချက်နှာအတောင်
 ၁၀ အောက်၌ လူထက်ရှိ၏။- ထိုလေးပါးတို့သည်
 ချက်နှာတို့နှင့်၎င်း၊ အတောင်တို့နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ
 ၁၁ ကြ၏။- အတောင်ချင်းတခုနှင့်တခုစပ်လျက် ရှိ
 ၍၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သွားသောအခါ တပါးမျှမ
 ၁၂ ထည့်တဲတည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။- ချက်နှာ
 အဆင်း သဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊ သတ္တဝါလေးပါး
 တို့သည်သင်္ကေထက်၌လူချက်နှာ၊ ချင်းသေ့ချင်း
 နှာနှင့်၎င်း၊ လက်ဝဲလက်ဝဲ၌နှုန်းချက်နှုန်းအတောင်

၈၈ တရုတ်နှာနှင့်ငွေပြည့်စုံကြ၏။- အတောင်စွာ၊
 ထိုသည်အထက်သို့ ပြန်၍၊ အတောင် နှစ်ခုနှင့်
 ၈၉ ထိုသတ္တဝါ ထိုသည် ဝိညာဉ်တော် သွား ခွင့်ရှိ
 သည်အထိ၊ သွားကြ၏။ သွားသောအခါ တ
 ပါးမျှမည်တဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။-
 ၉၀ ထိုသတ္တဝါ ထို၏ အဆင်း အရောင် သည် ကား၊
 တောက်သောမီးခဲအရောင်၊ မီးခွက်အရောင်နှင့်
 တူ၏။ မီးသည်တောက်လျက်သတ္တဝါထို့တွင် အ
 ၉၁ ယေ၏- သတ္တဝါ ထိုသည်သည် လျှပ်စစ်နှယ်
 ကဲ့သို့အရောင်တောက်၍၊ ပြေးလျက်၊ ပြန်လာ
 လျက်ရှိကြ၏။
 ၉၂ ထိုသတ္တဝါထို့ကို ငါကြည့်ရှုစည်၊ သူထို အ
 နားမှာ ထေးပိုင်းရှိသော ရထား၊ ဘီး၊ တစ်စုံတစ်
 ၉၃ ရှား၏။- ထိုရထား၊ ဘီး၊ ထို၏ အဆင်း၊ အရောင်
 သည်ကား၊ ကျောက် ချက်ခွဲ အဆင်း၊ အရောင်
 နှင့်တူ၏။ ထိုလေးခုထိုသည်အဆင်းအရောင်တ
 ၉၄ ညီတည်းရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဌာန်မူကား၊ ဘီးတစ်ခု
 ၉၅ ထဲ၌ဘီးတစ်ခုတပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။- သွားသောအ
 ခါဘီးထေးချက်နှာထိုသည် တညီတည်းဖြစ်၍
 ၉၆ မမည်ဘဲ သွားတတ်ကြ၏။- ဘီးဝန်း၊ ထိုသည်
 သည်မြင့်၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ထို
 ၉၇ ထေးပါးထိုသည့်ချက်မိနှင့်ပြည့်ကြ၏။- သတ္တဝါ
 ထိုသည် သွားသောအခါ၊ ဘီးထို သည်သည်း
 ထက်ကြပ်ပါကြ၏။ သတ္တဝါထိုသည့်မြေကြီးနှင့်
 ၉၈ ကွာ၍ တက်သော အခါ၊ ဘီး ထိုသည် သည်း
 တက်ကြ၏။- ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည် အ
 ၉၉ ထိုင်း၊ သူထို သည်သည်း သွား ကြ၏။ ဘီး ထို
 သည်သည်း သူထိုနှင့်ထက်ကြပ်တက်၍ လိုက်
 ၁၀၀ ကြ၏။ သတ္တဝါထို၏ဝိညာဉ်သည်ဘီးထို၌ရှိ၏။-
 ၁၀၁ သူထို သွားသောအခါ ဘီးထိုသည် သွားကြ၏။
 သူထိုရပ်သောအခါဘီးထိုသည်ရပ်ကြ၏။ သူထို
 သည်မြေကြီးနှင့်ကွာ၍တက်သောအခါ၊ ဘီးထို
 သည်သည်း သူထိုနှင့်ထက်ကြပ်တက်၍ လိုက်
 ၁၀၂ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါထို၏ဝိညာဉ်
 သည်ဘီးထို၌ရှိ၏။
 ၁၀၃ ထိုသတ္တဝါထို၏ ခေါင်း၊ ချား၊ အပေါ်မှာ မိုဃ်း၊
 ချက်နှာ ကြက်၏ အဆင်း၊ အရောင်သည် ရှိ၍၊
 ၁၀၄ ချက်နှာ ကြက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- မိုဃ်း၊ ချက်နှာ ကြက်
 အောက်မှာ သူထိုအတောင်ချားသည်တစ်ခုထိုတ

ခုတည့်တည့် ပြန်လျက်ရှိ၍၊ ပြင်ထက်၌သည်း
 ၁၀၅ ကိုယ်ကိုဖုံးအရာထိုအတောင် နှစ်ခုရှိ၏။- သူထို
 သွားသောအခါ သဗ္ဗရာဇာရယ်ကဲ့သို့ငွေ၊ အနုန္တ
 တန်ပိုးရှင်၏အသံတော်ကဲ့သို့ငွေ၊ အတောင်ထို
 မြည်သောအသံကို ငါကြား၏။ စကား၊ ထံသည်
 ၁၀၆ သည်းလူအလုံးအရင်း၏ စကား၊ သံကဲ့သို့ဖြစ်၏။
 ရပ်သောအခါအတောင်ထိုကိုချလျက်နေကြ၏။-
 ၁၀၇ ရပ်၍ အတောင်ထိုကို ချသော အခါ၊ သူ ထို၏
 ခေါင်း၊ ချား၊ အပေါ်မှာ မိုဃ်း၊ ချက်နှာကြက်ထဲက
 စကား၊ သံသည်ထွက်၏။
 ၁၀၈ သူထို၏ ခေါင်း၊ ချား၊ အထက်၊ မိုဃ်း၊ ချက်နှာ
 ကြက် အပေါ်၌ သည်း၊ နီလာ ကျောက်ကဲ့သို့အ
 ဆင်းအရောင်ရှိသော ရာဇပတ္တင်သဏ္ဌာန်ပေါ်
 ၁၀၉ ၏၊ ပတ္တင်သဏ္ဌာန်အပေါ်၌သည်းလူပုံသဏ္ဌာန်
 ကဲ့သို့ပေါ်၏။- ပတ္တင်အတွင်း၌ငွေ၊ ပတ်သည်၌
 ငွေ၊ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည်အထက်ပိုင်း၌ယဉ္ဇမေ
 ၁၁၀ ယဉ္ဇအရောင်နှင့် မီးအရောင် ကဲ့သို့ ထင်ရှား၏။
 အောက်ပိုင်း၌မီးအရောင်ကဲ့သို့ထင်ရှား၍ပတ်
 သည်၌ထွန်းတောက်လေ၏။- ထိုသို့ထွန်းတောက်
 သော အရောင် သည် မိုဃ်း၊ ရွာသော နေ့တွင်၊
 မိုဃ်းတိမ်၌ ပေါ်သောသက်တံ၏အရောင်ကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ ဤနွေကား၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်
 သဏ္ဌာန်အဆင်းအရောင်ဖြစ်သတည်း။

၂

၈၀ ထိုဓမ္မာပိတ် ရူပါရုံကို ငါသည် မြင်သော အခါ
 ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ တဦးသောသူကသည်း၊ အ
 ၈၁ ချင်းလူသား၊ မတ်တတ်နေလော့၊ သင့်အား ငါ
 ပြောမည်ထု၊ ငါအားဆိုသံကိုငါကြား၏။- ထိုသို့
 ဆိုသောအခါ ဝိညာဉ်တော်သည်ငါအထဲသို့ဝင်
 ၈၂ ၍မတ်တတ်နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့်ပြောသောသူ၏
 ၈၃ စကားကို ငါကြားသည်ကား၊- အရှင်လူသား၊
 ငါကို ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး တည်းဟူသော၊
 ၈၄ သန့်တိုင်အောင် ထိုးထေးထိုနှင့်တကွ ငါကိုအ
 စည်ပုန်ကန်၍၊ ပြစ်မှားသော ဣသရေလအမျိုး
 ၈၅ သားထိုရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်မည်။- ရဲ့
 သောဓမ္မာပိတ်နှင့်မိုင်မာသောနှစ်လုံးရှိသော အ
 ၈၆ မျိုးသားထိုရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၍၊ သင်
 က၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ထု၊ သူ
 ၈၇ ထိုအားပြောရမည်။- သူထိုသည်ပုန်ကန်တတ်
 သောအမျိုးဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နား
 ၈၈ မထောင်သည် ဖြစ်စေ၊ မိမိထိုတွင် ပရောဂံရှိ
 ၈၉ သည်ကိုသိရကြမည်။- အရှင်လူသား၊ သင်သင့်

ဆူးပင်စာမျိုးမျိုးနှင့်ထွေ၍ ကင်းပြီးကောက်ထို
 တွင် နေရသော်လည်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်၊
 သူတို့ကော၊ ကိုယ်လည်း မကြောက်နှင့်၊ သူတို့သည်
 ဝန်ကန်တတ်သောစာမျိုးဖြစ်၍၊ သူတို့ကော၊ ကို
 မကြောက်နှင့်၊ သူတို့ဗျက်နှာရည်ကြောင့် မိတ်
 ၁ မဏ္ဍပ်နှင့်- သူတို့ သည် စေတနာ ဝန်ကန် တတ်
 သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍၊ နား ထောင်သည်
 ဖြစ်စေ၊ နား မထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ငစကား ကို
 ၂ သူတို့စား ဟောပြော ရမည်- စေတနာလူသား၊
 ငါပြောသောစကားကို နားထောင်လေ့အပ်သူတို့
 ထန် တတ် သော စာမျိုး၊ ကဲ့သို့ ဝန်ကန်သော သ
 ထောမရှိနှင့်၊ သင့်ပစ်ကို ဝှံ့၍ ငါ ပေးသောစ
 ရာကို စားလေ့အပ်သူတို့မရှိတော့မူလျှင်၊- ငါကြည့်၍
 ၃ စာလိပ်ပါသောထက်သည် ငမိသို့ ဆန်လျက်ရှိ
 ၄ စာ- ထိုစာလိပ်ကို ငရွှေမှာ ဝှံ့၍ ဖြစ်သောစာ၊
 တစေတနာလူသား၊ တစေတနာ တင်၍ ငရွှေ၊ မြည်
 တမ်းခြင်း၊ စေတနာ၊ မိတ်မသာညည်း၊ တွားခြင်း၊
 စေတနာ၊ စေတနာလူသား၊ စေတနာလူသား၊

၃

၁ တစေတနာလူသား၊ သဘောလူသား၊ သဘောလူသားကို
 စားလေ့အပ်သူတို့ကို စားပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ
 စာမျိုး သား ထို မှီရာ သို့ သွား၍ ဟော ပြော
 ၂ လေ့အပ်သူ မိန့်တော်မူသည် စေတနာ- ငါသည်
 ပစ်ကို ဝှံ့၍ ထိုစာလိပ်ကို ခွဲတော်မူလျက်၊-
 ၃ စေတနာလူသား၊ ငါပေးသောစာလိပ်ကို စား၍
 ဝမ်းပြည့်စေလေ့အပ်သူ မိန့်တော်မူသည် စေတနာ၊
 ငါသည်စား၍ ပစ်ကို ဝှံ့၍ ရည်ကဲ့သို့ ရှိ၏။
 ၄ တစေတနာလူသား၊ ဣသရေလစာမျိုးသား
 ထိုမှီရာသို့ သွား၍ ငစကားကို ဟောပြောလေ့အပ်-
 ၅ သင် မသိ မကျွမ်း၊ နားလည် ခဲသော စကားကို
 ပြော တတ် သော လူ မျိုး မှီရာသို့ သင့်ကို ငစေ
 တွတ်သည် မထုတ်၊ ဣသရေလ စာမျိုး မှီရာသို့
 ၆ စေတနာလူသား- သင်မသိမကျွမ်း၊ နားလည်ခဲသော
 စကား၊ စေတနာလူသား၊ သင်လည်း နှိုင်းသော စကားကို
 ပြောတတ်သောလူစာမျိုးမျိုးမှီရာသို့ စေတနာ
 သည်မထုတ်၊ စကား၍ ထိုသို့သော သူတို့မှီရာ
 သို့စေတနာလူသား၊ သင့်စကားကို နားထောင်ကြ
 ၇ ထိန်မည်- ဣသရေလ စာမျိုး ထိုမူကား၊ သင့်
 စကားကို နားမထောင်ကြ၊ ငစကားကိုပင် နားမ
 ထောင်ကြ၊ ဣသရေလစာမျိုးသား၊ စေတနာလူသား၊
 ထိုသို့မသိမကျွမ်း၊ သင်လည်း နှိုင်းသော စကားကို
 ၈ ကြ၏- ထိုရာတွင်၊ သူတို့ဗျက်နှာတစေတနာလူသား၊

စာလိပ်ကိုဝှံ့၍၊ သူတို့ဗျက်နှာတစေတနာလူသား၊
 ၁ ကိုငှင် ငါမိန့်ခံ စေပြီး- ထင်၏ နားကို လျှောက်
 ထက်မက၊ မိန့်ထက်ထက် မှီငဲ့မာ စေပြီး၊ သူတို့
 ထပ်ဝန်ကန်တတ်သောစာမျိုးဖြစ်၍၊ သင်သည်
 မကြောက်နှင့်၊ သူတို့ဗျက်နှာရည်ကြောင့် မိတ်
 မဏ္ဍပ်နှင့်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂ တစေတနာလူသား၊ ထင်စား၊ ငါပြောထ
 တံ့သဘော စကားကို နားထောင်၍ နှစ်ထုံး
 ၃ တွင်းလေ့အပ်- သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောထင်
 စာမျိုးသားလူသား၊ ထိုမှီရာသို့ သွား၍၊ စေတနာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ထု၊ သူတို့နားထောင်
 ထည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဟော
 ပြောလေ့အပ်သူမိန့်တော်မူ၏။
 ၄ ထိုစာလိပ်ညည်းတော်သည် ငကိုရှိ၍၊ ထာဝရ
 ဘုရား ကိုနှိုင်းဝပ် ထော်မူရာ စေတနာမှ ဘုရားတော်
 ထည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းထု၊ ငနောက်၌ကြီး
 ၅ စွာသောလှုပ်ရှားခြင်း၊ စေတနာကို ငါကြား၏၊ ထ
 ခုနှင့် တခု စပ် လျှောက် မှီသော သတ္တဝါ ထိုစာ စ
 ထောင်စွာ၊ မြည်သံကိုငှင်၊ သူတို့စာနားမှာ ထီး
 များမြည်သံကိုငှင်၊ ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်း၊
 ၆ စေတနာကိုငှင် ငါကြားရ၏- ဝိညည်းတော်သည် င
 ကို ရှိသွားတော်မူ၍၊ ငါသည် ခါးသောမိတ်၊ ပူ
 ပန်သော မိတ်နှင့် ထိုက်ရ၏၊ ထာဝရ ဘုရား၏
 ထက်တော်သည် င စေတနာမှာ ထေးထံစွာ တင်
 ၇ လျှောက်ရှိ၏- သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခေဗာဖြစ်
 နား၊ တေထမိဇ္ဈာ၊ နေရာကျသော သူတို့မှီရာ
 သို့ ငါရောက်၍၊ သူတို့ နေရာစေတနာ ခုနှစ်ရက်
 ပတ်ထုံးမိန့်မောလေ့အပ်လျက်နေ၏။
 ၈ ခုနှစ်ရက် ထွန်မှ ထာဝရ ဘုရား ၏ နှုတ်ထ
 ၉ ပတ်တော်သည် ငမိသို့ရောက်လာ၍- စေတနာ
 လူသား၊ သင့် ကို ဣသရေလ စာမျိုး တွင်ကင်း
 စောင့်စေရာ၌ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ ငါထက်
 ပေးသောစကားကို နားထောင်၍ သူတို့စားစေနှင့်
 ၁၀ ဆိုလေ့အပ်- သင်သည်စာမှန်သောစာမည်ထု၊ ထု
 ဆိုးစား၊ ငါပြောလျက် နှင့်သင်သည် သတ်မပေး၊
 ထုဆိုး၏၊ သေသတ်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထုဆိုး
 စားသတ်ပေးသောစကားကို မပြောသင့်လျှင်၊
 ထိုထုဆိုးသည် မိမိစာပြန်၍ သေထိန်မည်၊ သူ၏
 ၁၁ စေတနာကို ကား၊ သင်၌ ငါထောင်းမည်- ထိုမ
 ထုတ်၊ သင်သည်ထု ဆိုးကို သတ်ပေးလျက် နှင့်
 သူသည် မိမိ ပြုသော စာမျိုးကို ငှင်၊ မိမိ ထိုက်
 သောစာမိဇ္ဈာ၏ကို ငှင် မရွှေ့သံလေ့အပ်လျက်၊ မိမိ

၁၀ ပြင်၍သေလိမ့်မည်။ သင်မူကား။ ကိုယ်ထေရ်
 ၁၀ မိညည်ကိုကယ်၍တံထေပြီ။ တစ်နံတံ၊ ပြော၍
 မတ်သောသူသည် လောကံမြန်၍ ရုစမ္မိက်ကို ပြု
 လျှင်၎င်း၊ ထိမိ၍ထေရာထေကြောင်းကို သုစန္ဒရာ
 ငါ ထား၊ လျှင်၎င်း သူသည် သေ လိမ့်မည်။ သင်
 ထည်သတ်ပေးသောကြောင့်၊ သူသည်မိမိစေ
 ပြင်၍သေလိမ့်မည်။ သူကွင့်ဘူးသောတရားကို
 ၁၀ ပမာထမပြုရ။ သူ၏ထောက်ကိုကား၊ သင်၍ ငါ
 ၁၀ တောင်းမည်။- သို့မထုတ်၊ ပြော၍မတ်သောသူ
 ထည်ရုစမ္မိက်ကိုမပြုမည်ထေကြောင်း၊ သင်သည်
 ထတ်ပေး၍သူသည်ရုစမ္မိက်ကိုမပြုဘဲနေလျှင်၊
 ထတ်ပေးသောကျော့၊ နူးကြောင့် စင်စစ်ထောက်
 ချမ်းသာလိမ့်မည်။ သင်သည်ထည်။ ကိုယ်ထေ
 ထတ်မိညည်ကိုကယ်၍တံထေပြီထု မိန့်တော်
 မူ၏။
 ၁၁ တစ်နံထာဝရဘုရား၏ ထက်တော်သည်ထေ
 ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သင်ထ၍ လွှင်ပြင်သို့ထွား
 ထေ့၊ ထိုထရပ်၍ငါပြောမည်ထုမိန့်တော်မူထပ်
 ၁၂ ထေထိုင်း။- ငါသည် ထ၍ လွှင်ပြင်သို့ ထွား၏။
 စေတယ်သော ထေခါ ခေမာဖြစ် နားမှာ ငါမြင်ဘူး
 ထော ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်ရပ်တော်
 ၁၃ မူ၍၊ ငါသည်ပြပ်ဝပ်ထွက်နေ၏။- မိညည်တော်
 ထည်င ထေထေသို့ ဝင်၍ မတ်တတ် နေစေ လျက်၊
 ထင်သွားထေ့။ ကိုယ် ထိပ်၍ ဝုန်းရှောင်၍ နေ
 ၁၄ ထေ့။- ထေရှင်ထေ့သာ။ သင်သည်ကြီးနှင့်ရှည်
 ၁၅ နှောင် ဖြင်းကို ခံ၍ သူထိုတွင် မထွက်ရ။- သင်
 ထည်သူထိုကိုမဆုခွဘဲနေစေခြင်းငှါ၊ စကားထေ
 ထွက် သင့်လျှာကို ထေခေါင်၍ ကပ်စေမည်။ ထေ
 ကြောင်းမူကား၊ သူထိုသည်ဝုန်ကန်တတ်သော
 ၁၆ ထေမျိုးဖြစ်ကြ၏။- သို့ရာတွင်၊ သင့်အားငါပြော
 ထောထေခါ သင့်နှုတ်ကို ငါရှင့်မည်။ သင်က၊ ထေ
 နှစ် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏ထု၊ သူထိုအား
 ထောပြောရမည်။ နားထောင်သောသူသည် နားမ
 ထောင်ထေ့စေ။ သူထိုသည်ဝုန်ကန်တတ်သော
 ထေမျိုးဖြစ်ကြသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ တစ်နံထု၊ ထေရှင်ထေ့သာ။ ထုတ်ပြားကိုထု၍
 ထင့်စေ့မှာထားပြီးလျှင်၊ ထေရုရှထင်မြို့ ဝိုက်
 ၂ ရေးထေ့။- မြို့ကိုပိုင်း၍ မြို့ပြင်၍တပ်တင်ထေ့။
 မြေပိုင်းကိုထည်းသို့ထေ့။ တပ်သားထိုကိုထည်း
 စင်းထွင်းထေ့။ မြို့ပတ်သည်တွင် ဝတ်စွ ထိုင်

၃ ထို၍ တုးထိုကိုထည်း ဆွဲထားထေ့။- ထို ၅ ထ
 ပါ။ ထံပြားကိုထု၍၊ သင်နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာထံ
 ၄ မြို့ ဖြစ်စေ ဖြင်းငှါ ထောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့တစ်ဝိုက်
 ထင်၏မျက်နှာကိုထားထေ့။ ထိုသို့ပိုင်းထားထေ
 ၅ မြင့်၊ ထိုမြို့သည်ပိုင်းထား၊ မြင်းကို ခံရမည်။ ဘီ
 ထည်ကား၊ ဣသရေလထေမျိုးအားမိမိတ်ထေ
 ၆ ထာဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုမှတပါး၊ သင်သည့်သက်
 ၇ ဝဲနံစောင်းမြင့်ထိပ်၍၊ ဣသရေလထေမျိုး၏ထေပြစ်
 ကိုထိုနံစောင်း၍ တင်ထား ထေ့။ ထိုသို့ ထိပ်ရ
 ၈ သောနေ့ရက်ထေရေထေတွက်ထေထိုင်းသူထိုထေပြစ်
 ၉ ကိုခံရမည်။- ထေကြောင်းမူကား၊ ထေရက်သုံးရာ
 ကိုးထယ်ထေရေ ထေတွက် ထေထိုင်း၊ သူထိုထေပြစ်
 နှင့်ရှည်သော နှစ်ပေါင်းကို သင်၍ ထေပေါ်၍ငါ
 ၁၀ တင်ထားပြီး၊ ထိုသို့ဣသရေလထေမျိုး၏ထေပြစ်ကို
 ၁၁ သင်သည်ခံရမည်။- ထိုနေ့ရက်နေ့ပြီး၍၊ တစ်နံ
 ထက်နံစောင်းမြင့် ထိပ်၍၊ ထေရက်ထေထေထိ
 ၁၂ ပတ်ထုံးထုထေမျိုး၏ထေပြစ်ကိုခံပြီးထေ့။ နှစ်ထေ
 ၁၃ ဓားနှစ်ရက်ကိုငါထားပြီးသင်သည်ထေရုရှထင်
 မြို့ကိုပိုင်းထားသည် ထေမှမှာ၊ ရက်နှာ ထား၍
 ထက်ရုံးကိုဆန့်ထွက်၊ မြို့တစ်ဝိုက်ပုံစံထေထိ
 ၁၄ ရမည်။- ငါသည်သင့်ကိုရှည်နှောင်၍ပိုင်းထား
 ဖြင်းထေမှကို ပြုရသောကာထမနေ့မှ၊ သင်သည်
 တစ်ကံမှတစ်ကံသို့မစောင်းရ။
 ၁၅ ထိုမှတပါး၊ ဣဆန့်၊ ဝုယောဆန့်၊ ဝဲဆန့် နှစ်
 မျိုးနှင့်ပြောင်းဆန့်၊ ကောက်ဆန့်ထိုကိုထု၍ထိုး
 တထုံး၍ထေ့နှာလျက်ထားရမည်။ နံစောင်းတ
 ၁၆ ခတ်မြင့် ထိပ်ရသော နေ့ရက် သုံးရာ ကိုးထယ်
 ပတ်ထုံး၊ ထိုထေ့နှာသော ဆန့် ကို ဝုန်ထုတ်၍
 ၁၇ ဓားရမည်။- ထိုဝုန်ကိုတနေ့တနေ့ လျှင်ထေကွပ်
 ၁၈ နှစ်ထယ်မိမိန့်၍ ဓားရမည်။- ရေကိုထည်းထေ
 ၁၉ နေ့တနေ့လျှင်တစ်ဖတ်မိမြင့်၍သောက်ရမည်။- ရ
 ထောဝုန်ပြားကိုဓားသက်သို့ဓားသင့်သောငှါထု
 ၂၀ ချားရွေ့တွင် ထု၏မစင်နှင့် ဝုတ်ရမည်။- ထိုထို
 ငါနှင်ထုတ်ရာထေရပ်၊ တပါးထေမျိုးသားထိုနေရာ
 ၂၁ ၌၊ ဣသရေလထေမျိုးသားထိုသည်ညစ်ညူးထော
 ဝုန်ကိုဓားရကြမည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၂၂ မူ၏။- ငါကထည်း။ ထိုထေရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထေ
 ကျွန်ုပ်သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ မထေထိပါထေ။
 ထေထိုထို ထေ ထော ထေကောင်၊ ထားရဲကိုထံ၍
 ထေသောထေကောင်၊ ရွံရှာရွယ်သော ထေကောင်
 ၂၃ ၏ ထေထားကို ငယ် သော ထေသတ် ထေရွတ်၍
 ထရု ထိုင် စေတော် ထေ ကျွန်ုပ် ထည် မ ဓားပါထု

၂ သည် ခေါ်သို့ ရောက် သာဓ်။- အရှင်၊ လူသား၊
 သင်သည် အသရေသတောင်တို့ကို မှတ်နာပြု၍၊
 ၃ သူတို့တဖန် ပရောဖက်ပြုစေသော- ဆိုအသရေ
 ထတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
 ကို နားထောင် ကြသော- အရှင် ထာဝရဘုရား
 သည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ရွှံ့နှင့် ထို
 အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်
 သင်တို့အပေါ်သို့ထားကို ရောက်စေ၍၊ မြင့်သော
 ၄ အရပ်တို့ကို ပြုဖျက်မည်။- သင်တို့ ယဇ်ပတ္တင်
 တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လိမ့်မည်။ နေရပ်တို့သည်
 ကျိုးစီးလိမ့်မည်။ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ ချော့မှာ သင်
 ၅ တို့၏ သူရဲမှားကို ငါ ထွန်းချမည်။- ရုပ်တုဆင်း
 တုတို့ ချော့မှာ အသရေထ အမျိုးသား အသေ
 ကောင်မှားကို ချထား၍၊ ယဇ်ပတ္တင်တို့ ပတ်
 ထည်၌ သင်တို့ အမျိုးမှားကို ငါ ဖြိုနှိပ်မည်။-
 ၆ သင်တို့ နေရာ အရပ်ရပ်၌ မြို့သော မြို့တို့သည် ပြို
 ဖျက်၍၊ မြင့်သော အရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့
 လျက်၊ ယဇ်ပတ္တင်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 လျက်၊ ရုပ်တုဆင်းတု အမျိုးမျိုးတို့ သည် ခုတ်
 ၇ ထွန်းချိုးစွဲခြင်းကို ခံရလျက်၊ သင်တို့ထုသော
 အရာတို့သည် ပျောက် ဖျက် လျက် မှီ ကြလိမ့်
 ၈ မည်။- သင်တို့အထက်၌ သူရဲတို့သည် လဲ၍ သေ
 ကြလိမ့်မည်။ ငါသင့် ထာဝရဘုရား မြစ်ကြောင်း၊
 ၉ ကို သိရကြလိမ့်မည်။- သို့သော်လည်း၊ သင်တို့
 သည် အပြည်ပြည်သို့ ကွဲပြား ကြသောအခါ၊ လူ
 အမျိုးမျိုးတို့၏ ထားနှင့် လွတ်သော သူအမျိုးမျိုး
 ၁၀ မြင်း၊ ငှက်၊ ကျွန်း၊ အကြွင်းကို ငါ သားမည်။- ငါကို
 စွန့်ခြင်းမှား၊ ယွင်းတတ်သော နှစ်လုံးကို ငှက်၊ ရုပ်
 တု ဆင်းတုတို့နှင့် မှားယွင်း လိုသဖြင့် လိုက်၍
 ကြည့်သော မှတ်မိတို့ကို ငှက် ငါ ယယ်ဖျက်သော
 ၁၁ အခါ၊ လွတ်သော သူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို
 ခံရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ငါကို အောင်းမေ့ ကြလိမ့်
 မည်။ ပြုမိသမျှသော စက်ဆုပ် ရှိစွာ ဖွယ်အမှုတို့
 ၁၂ ကြောင့် ကိုယ်ကို ကိုယ် ရှိစွာ ကြလိမ့်မည်။- ထို
 သို့သော အပြစ် ဓါတ်ကို ငါ ပေးမည်ဟု၊ ငါ ထာ
 ဝရဘုရားသည် အညည်းနှိုး မိန့်တော်မူသည်မ
 ၁၃ ဟုတ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
 ၁၄ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည် ကား၊
 အသရေထအမျိုး ပြုမိသမျှသော ရှိစွာ ဖွယ်အမှု
 ဆိုးတို့ကြောင့်၊ အမတ်ထာမှီပါသည် တကားဟု
 ဆိုလျက်၊ ထက်စပ် တီးစေသော၊ မြေနှင့် ဆောင့်
 ၁၅ စေသော၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် တားတေး၊

စွတ်သိပ် ခြင်း၊ တေး၊ နားသော၊ ထို မြင့် လဲ၍ သေ
 ၁၆ ကြလိမ့်မည်။- ဝေးသော သူသည် နားသော မြင့်
 သေလျက်၊ နီးသောသူသည် ထားတေး မြင့် ဆုံး
 လျက်၊ ထိုတေးမှ လွတ်၍ ကျန် ကြွင်း သော သူ
 ၁၇ သည်လည်း စွတ်သိပ်ခြင်း၊ တေးမြင့် သေလျက်၊
 သူတို့၌ ငါ၏ ဝေးသော မြင့်မြင့် နီးလိမ့်မည်။- ရုပ်
 တုဆင်းတု အပေါင်းတို့အား နံ့သာ ပေါင်းကို ပူ
 ၁၈ ဇော်ရာ အရပ်၊ ယဇ်ပတ္တင် မှားပတ်လည်း၊ မြင့်
 သောကုန်း၊ တောင်ထိပ်မှီသမျှတို့ အပေါ်၊ မိမိ
 သော သစ်ပင်၊ အပျိုပင်ကောင်းသော သစ်ပင်နှင့်
 ၁၉ သမျှတို့ အောက်၌၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ တွင် သူရဲတို့
 သည် လဲ၍ သေလျက် မှီ ကြသောအခါ၊ ငါသည်
 ထာဝရဘုရား မြစ်ကြောင်းကို သိရ ကြလိမ့်
 ၂၀ မည်။- သူတို့အပေါ်မှာ ငါသည် ထက်ကို ဆန့်၍၊
 မိမိလတ်မြို့နှင့် ဆိုင်သော လွင်ပြင်ထက်၊ သူတို့
 နေရာရာရာ ပြည်ကို သာဓ် လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့
 ကြော့စွယ်ရာ မြစ်စေးသောအခါ၊ ငါသည် ထာ
 ဝရဘုရား မြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား၏ စွတ်ကပတ်
 ၂ တော်သည် ခေါ်သို့ ရောက် သာဓ်။- အရှင်၊ လူ
 သား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အသရေထပြင်
 သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည် ကား၊
 ပြည်လေးထောင့်တို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ
 ၃ ၏။- သင်သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍ သင့်အပေါ်
 သို့ ငါ၏ အဓိကံကို ငါ ထွက်လိုက်မည်။ သင်၏ အ
 ကျင့်နှင့် အလျောက် ငါ စီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှ
 သော ရှိစွာ ဖွယ်အမှုတို့၏ အကျိုး၊ အပြစ်ကို ဆပ်
 ၄ ပေးမည်။- ငါသည် နှိပ်စေခြင်း ခံမက်ခြင်း၊ မမြတ်
 သင့် အကျင့်တို့၏ အကျိုး၊ အပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။
 ၅ သင်ပြုမိသော ရှိစွာ ဖွယ်အမှုတို့သည် သင်၏ အ
 ထက်၌ တည်ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရ
 ၆ ဘုရား မြစ်ကြောင်းကို သင် သိရလိမ့်မည်။
 ၇ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည် ကား၊
 ၈ တေးတရုနောက် တရုရောက် ထာ၏။- ဆုံးခြင်း၊
 တေးရောက် ထာ၏။ ဆုံးခြင်း တေးရောက် ထာ၏။
 ၉ သင့်ကို စောင့်လျက် ရောက် ထာ၏။- ဆိုပြည်တော်
 သား၊ သင်သည် အလှည့်ခံရသော အမြန်ရောက်
 ထာ၏။ အမြန်နေပြီ၊ ရှင်ထန်းစွာ ကျွေးကြော်
 ၁၀ မြင်း၊ မမြီရတ်၊ ရုန်းရင်း၊ ခတ်ခြင်း၊ အမှုကို ပြုရ
 ၁၁ သောနေ့ နီးပြီ။- ငါသည် မကြာမကြာ မြင့်မြင့် သင်၏ အ

ပေါ်သို့ ငါ၏ဝေါသသဒ္ဓိန်ကိုသွန်းထောင်းမည်။
 သင်၌ငေးချက်အလိုကိုပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏အ
 ကျင့်အတိုင်းစီရင်မည်။သင်ပြုမိသမျှသော ရွံ့ရှာ
 ဂွယ်အမှုထိုက်အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။
 ၉ နှစ်မြောက်မတ်ခြင်းမရှိဘဲ။ သင့်အကျင့်ထိုက် အ
 ကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။သင်ပြုမိသော ရွံ့ရှာ
 ဂွယ် အမှုထိုက်သည် သင်၏ အလယ်၌ တည်ကြ
 လိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရ ဘုရားသည် ဝါဏ် ပေး
 ၁၀ ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။- နေ့ရက်ရောက်
 ထာ၏ရောက်ထာ၏။အထွဋ်ခံရရှိခံစေပြီ။ တံ
 ၁၁ ဖွာပွင့်ပြီ။ မာနကြီးပွားပြီ။ ညည်းဆဲခြင်းအ
 မြစ်မှအပြစ်တံဖွာပေါက်ထေပြီ။ သူတို့အစည်း
 အဝေး။ သူတို့ ပရိသတ် တစုံတယောက်မျှမ
 ကျန်ကြွင်းရ။ သူတို့အဖွင့်ကြေး မြည်တမ်းခြင်း
 ၁၂ ကိုမပြုရ။- အချိန် စေ့ပြီ။ နေ့ရက် နီးပြီ။ ဝယ်
 သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်စေနှင့်။ရောင်းသော
 သူသည် မိတ်မသာ။ မညည်းတွားစေ နှင့်။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ထိုလူအစုအဝေး အပေါင်းတို့
 အပေါ်မှာအမှတ်တော်သည်တည်လျက်ရှိ၏။-
 ၁၃ ရောင်းသော သူသည် အသက်လွတ်လျက် ရှိ
 သော်လည်း။ရောင်းသောမြေသို့ပြန်၍ မလာရ။
 ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့် ဆိုင်သောဈာ
 ဝိတ်ဓူပါရုံသည်မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ မတရားစွာ
 ကျင့်သောအားဖြင့် အဘယ်သူမျှမတင်နိုင်ရ။-
 ၁၄ စစ်သားကျင်း စေခြင်းငှါ တံပိုးကို မှုတ်ကြ သော်
 လည်း။အဘယ်သူမျှစစ်ရို၍မသွား။အကြောင်း
 မူကား။အမှတ်သည်ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်း
 ၁၅ တို့အပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။- ပြင်၌ကားထား
 ရှိ၏။ အတွင်း၌ကားနာခြင်း။ နှုတ်သိပ်ခြင်းရှိ၏။
 လယ်ပြင်တွင်ရှိသောသူသည်ထားဖြင့်သေလိမ့်
 မည်။ မြို့ထဲတွင်ရှိသောသူသည်လည်း နာခြင်း။
 နှုတ်သိပ်ခြင်းအားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။
 ၁၆ သို့ရာတွင်။လွတ်သောသူတို့သည်လွတ်သော
 အခါ။ အသီးအသီး မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် မိတ်မ
 သာ ညည်း တွား လျက်။ ရှိ၍ သား မြီး ကဲ့သို့
 ၁၇ တောင်ပေါ်မှာ ရှိကြလိမ့်မည်။-ထိုသူရှိသမျှတို့
 သည် လက် အား လျော့၍။ မူးသည်လည်း အ
 ၁၈ ရည် ဖြစ်လိမ့်မည်။- သူတို့ သည်လည်း လျှော်
 တေ အဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်။ ပြင်းစွာသော
 ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်ကိုယ်ကိုချုံ့လျက်။တယောက်
 မှာမကြွင်း။မှတ်နှာရှက်ကြောက်လျက်။ ဆံပင်
 ၁၉ ဖြတ်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။-သူတို့ငွေကိုထမ်းသို့

ပြစ်၍။ အကိုညစညးသောအရာကဲ့သို့ နတ်ကြ
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမှတ်ထွက်တော်မူ
 သောကာလ၌။ သူတို့အငွေသည်သူတို့ကိုကယ်
 တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်။သူတို့အလိုဆန္ဒကိုမမြေ
 နိုင်။ဝစ္စာမကျေးနိုင်။ အကြောင်းမူကား။ထိုအ
 ၂၀ ငွေသည် သူတို့ထိမိ၍မှားယွင်းခြင်း။အကြောင်း
 ဖြစ်သတည်း။-သူတို့၌တင့်တယ်သောတန်ဆာ
 အားဖြင့်သူတို့မာနကိုတိုးပွားစေ၍။သူတို့၌စက်
 ဆုပ်ဗွယ် သော ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကို၎င်း။ ရွံ့ရှာ
 ဂွယ်သောအရာတို့ကို၎င်းလုပ်ကြသောကြောင့်။
 ထိုတန်ဆာကို ညစ်ညူးသောအရာ ဖြစ်စေခြင်း။
 ၂၁ ငှါ ငါစီရင်မည်။- တပါး အမျိုးသားတည်း ဟူ
 သော အစေ့လူတို့သည် လူယူဖျက်ဆီး စေခြင်း။
 ငှါသူတို့လက်သို့ငါအပ်သဖြင့်။ သူတို့သည်ညစ်
 ၂၂ ညူးစေကြလိမ့်မည်။- ငါထည်းမှတ်နှာထွေသည့်
 ဖြစ်၍။ သူတို့သည်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုညစ်
 ညူးစေကြလိမ့်မည်။ထားမြို့တို့သည်ဝင်၍ညစ်
 ၂၃ ညူးစေကြလိမ့်မည်။- သံကြီးကိုလုပ်လေ့။အ
 ကြောင်းမူကား။ မြည်သည်လူအသက်ကိုသတ်
 ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။မြို့သည်လည်းညည်းဆဲ
 ၂၄ နှိပ်စက် ခြင်းနှင့် ပြည့်၏။- ထိုကြောင့်။ ကြမ်း
 ကြုတ်သော လူမျိုးတို့ကို ငါ ဆောင်ခဲ့၍။ သူတို့
 သည့်အိမ်ဈားကိုသိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ခွန်စား
 ကြီးသောသူတို့၏မာနကို ငါငြိမ်းစေမည်။ သူတို့
 သန့်ရှင်းသောအရပ်တို့သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိကြ
 ၂၅ လိမ့်မည်။- ဖျက်စီးခြင်းဘေးလာ၏။သူတို့သည်
 ၂၆ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ကို ရှာ၍ မတွေ့ရကြ။- ဘေးတစု
 နောက်တစု။ သိတင်းတစုနောက်တစု ပေါ်လာ
 လိမ့်မည်။ ပရောဗတ်ထံမှာဈာဝိတ်ဓူပါရုံကိုရှာ
 သော်လည်း မရကြ။ သက်ပရောဟိတ်တို့သည်
 တရားဟောသောအခွင့်။ အသက်ကြီးသောသူ
 တို့သည် အကြီးပေးသောအခွင့်ကိုမရဘဲ နေကြ
 ၂၇ လိမ့်မည်။- ရှင်ဘုရင်သည် ညည်းတွား မြည်
 တမ်းလိမ့်မည်။ မင်းသားသည် မှိုင်တွေ ခြင်း
 အဝတ်ကို ဝတ်ရလိမ့်မည်။ မြည်သူ မြည်သား
 တို့၏လက်တို့သည်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။သူတို့
 ကျင့်ကြသည်အတိုင်းသူတို့၌ငါပြုမည်။သူတို့စီ
 ရင်ကြသည့်အတိုင်းငါပြန်၍စီရင်မည်။ငါသည်
 ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏။

• ထက္ကရာဇ်မြောက်စု၊ ဆဋ္ဌမထ၊ ငါးရက်နေ့

တွင်း၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်ထိုင်၍၊ ထုဝေမျှ၊ ဝေ
 ထက်ကြီးသူတို့သင့်ရှေ့မှထိုင်ကြစည်၊ ဝေရှင်
 ထာဝရဘုရား၏ ထက်ထောင်သည် ငမေပေါ်သို့
 ၂။ ထက်ရောက်ထေရ်- ထိုအခါ ငါကြည့်ရှု၍၊ မီး
 အရောင်ကဲ့သို့သောပုံသဏ္ဌာန်သည်ဆင်ရှား၏၊
 ၃။ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည် ထောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်
 ကဲ့သို့၎င်း၊ အထက်ပိုင်း၌ တရှမေထဏ္ဌအရောင်
 ၄။ ထွန်းတောက်သကဲ့သို့၎င်း ထင်ရှား၏- ထက်
 သဏ္ဌာန်ကိုဆန့်၍ ငါ၏မင်္ဂလာကိုကိုင်လျက်၊
 ၅။ မိညည်တော်သည် ကော်မြေနှင့် မိုဟ်၊ ကောင်း
 ကင်ကြားမှာရှိကြ၍၊ အမှတ်တော်ကိုနှိုးဆော်
 သောရုပ်တု ပဏ္ဏင်္ဂါရာယေရုရှလင်မြို့ခြောက်
 ဈာန်ခွာ အတွင်းတံခါးဝသို့၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာ
 မိတ်တော်ရူပါရုံအားဖြင့် ကော်ဆောင်သွား၏-
 ၆။ ထွင်ပြင်၌ အရင် ငါမြင်ဘူးသော ဗျာမိတ်ရူပါရုံ
 ကဲ့သို့၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်း၊
 ၇။ တော်သည်ထင်ရှား၏- အရှင်းလူသား၊ မြောက်
 ထမ်းသို့ မျှော်ကြည့်ထော့ဟု မိန့်တော် မူသည်
 အတိုင်း၊ မြောက် ထမ်းသို့ ငါ မျှော်ကြည့်၍၊
 ၈။ မြောက်ဈာန်ခွာ၊ ယဇ်ပဏ္ဏင်တံခါးဝ၌ အမှတ်
 တော်ကိုနှိုးဆော်သောရုပ်တုရှိ၏၊
 ၉။ တန်တိုး၊ အရှင်းလူသား၊ ငါသည် ငါ၏သန်
 ရွင်းရာရွာနှင့် ဝေးရွာသွားစေခြင်းငှါ သူတို့ပြု
 ကြသောအမှု၊ ဤအရပ်၌ ဣသရေလအမျိုး ပြု
 သော၊ အတ္တန်စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဖွယ်သော အမှုတို့
 တို့မြင်ပြီလော၊ တန်တိုးသွယ်၍ သွားဦးထော့၊
 သာ၍ ကြီးသော ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်
 ၁၀။ စည်ထုမိန့်တော်မူလျက်- တန်တိုးတံခါးဝသို့
 ကော်ဆောင်သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်
 ၁၁။ တိုင်းမျိုး၌ အပေါက်ကိုမြင်လေ၏- တန်တိုး၊ အ
 ရှင်းလူသား၊ တန်တိုးရိုးကို တူးထော့ဟု မိန့်
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် တူးပြီးမှတံခါးဝ
 ၁၂။ ကိုမြင်လေ၏- ဝင်ထော့၊ ဤအရပ်၌ ပြုကြသော
 စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကို ကြည့်ရှုလော့
 ၁၃။ ထုမိန့်တော် မူသည် အတိုင်း- ငါသည် ဝင်၍
 ကြည့်ရှုသော အခါ၊ တန်တိုးရိုး အတွင်းပတ်
 ထည်၌၊ တွားတတ်သော အကောင်မှစ၍ ရွံ့ရှာ
 ဖွယ်သောတိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးနှင့်၊ ဣသရေလ
 အမျိုး ကိုးကွယ်သောရုပ်တုသားတု ရှိသမျှတို့
 ၁၄။ ၏ပုံသဏ္ဌာန်သည် ရေးထားလျက်ရှိ၏- သူတို့
 ရှေ့မှ ဣသရေလ အမျိုး၊ အသက်ကြီးသူ ခုနစ်
 ချိတ်တို့နှင့်တကွ၊ ယာဇ်ညာသား၊ ရွာခန့်သည်

သူတို့အထက်၌ရပ်၍၊ ထိုသူ အပေါင်း၊ ထိုသည်
 အသီးအသီးထင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ နံ့သာပေါင်း
 ကို မီးရှို့ကြသဖြင့်၊ မီးရိုးသည် ထူထပ်စွာထက်
 ထေ၏၊
 ၁၅။ တန်တိုး၊ အရှင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုး
 အသက်ကြီးသူအသီးအသီးတို့သည် မှောင်မိုက်
 ထဲမှာ ပုံရေးသော အခန်းတို့၌ ပြသော အမှုကို
 မြင်ပြီလော၊ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမမြင်၊ ထာ
 ၁၆။ ဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ခြင်းလေပြီဟုဆို
 ကြ၏- တန်တိုးသွယ်၍ သွားဦးထော့၊ သူတို့ပြု
 သောအမှုတို့တွင် သာ၍ ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်
 ရွံ့ရှာဖွယ် အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
 ၁၇။ မူလျက်- ဇိတ်မှန်တော် မြောက်တံခါးဝ သို့
 ဆောင်သွား၍၊ ထိုအရပ်၌ မိမိတို့သည် တဇ္ဇာ
 ၁၈။ နတ်အမှုပိုကြွေးလျက် ထိုင်ကြ၏- အရှင်းလူ
 သား၊ ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော၊ တန်တိုးသွယ်၍ သွား
 ဦးထော့၊ ထိုမျှမက သာ၍ ကြီးစွာသော စက်
 ၁၉။ ဆုပ် ရွံ့ရှာဖွယ် အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်
 တော်မူလျက်- ထာဝရဘုရား၏ တိမ်တော် အ
 ၂၀။ တွင်း တန်တိုး၊ ထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ မိတ်မှန်
 တော်တံခါးဝ၊ မိတ်မှန်တော်ဦးနှစ် ယဇ်ပဏ္ဏင်
 ကြားမှာ၊ လူနှစ်ကျပ် ငါးယောက်တို့သည် မိတ်
 မှန်တော်ကိုကြောပိုင်းလျက်၊ အရှေ့သို့မှက်ခွာ
 ပြုလျက်၊ အရှေ့ဈာန်ခွာ၌ နေကို ကိုးကွယ် ကြ
 ၂၁။ ၏- တန်တိုး၊ အရှင်းလူသား၊ ထိုအမှုကိုမြင်ပြီ
 လော၊ ထုဝေမျိုးသည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ် ရွံ့
 ရွာဖွယ်အမှုတို့ကို ပြသော အပြစ်ပေါ်သလော၊
 သူတို့သည် အဝဗ္ဗအမှုဖြင့် တပြည်လုံးကိုပြည့်
 စေ၍၊ ငါ၏အမှတ်ကို အထပ်ထပ် နှိုးဆော်ကြ
 ပြ၊ သစ်ခက်ကိုလည်း မိမိတို့နှာခေါင်းဝ၌ ကပ်
 ၂၂။ ၍ ကိုင်ကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ငါသည် နှစ်မြောနို့
 မက်မြင်းပရိဘုတ်ငါးစုံအမှတ်ကိုလွှတ်လိုက်မည်၊
 သူတို့သည် ကျယ်သော အသံနှင့် တော်တော်
 ၂၃။ တောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ ငါသည် နားမ
 ထောင်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၄။ ဖျက်ဆီးသောထက်နက်ကို အသီးအသီးကိုင်
 လျက်၊ ဤမြို့ခံရသောဝါက်ထိုက်အမှီးသို့ဆောင်
 ခဲ့ကြလော့ဟု ကျယ်သော အသံနှင့်ခေါ်တော်မူ
 ၂၅။ သည်ကိုငါကြား၏- ထိုအခါလူမြောက်သောထက်
 တို့သည် အသီးအသီးကွပ်မျက်ရာထက်နက်ကို
 ကိုင်လျက်၊ တယောက်သည်လည်း၊ မိတ်အဝတ်

ကိုဝတ်၍ နံပါး၌ ဖွင့်ဆိုပါလျက်၊ မြောက်ဗဟို
 ၈ နှာထက် အထက် တံခါး၊ လမ်းမြင့်ဝင်၍၊ ကြေး
 ၉ ဝါပတ္တင်စာနားမှာရပ်နေကြ၏။- အထေရ်တရား
 ၁၀ မျိုး၏ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည် ကျိန်းဝပ်ရာ
 ၁၁ ခေရမိမိမှ အိမ်တော်တံခါးရံသို့ တက်၍၊ မိတ်စ
 ၁၂ ဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ နံပါး၌ ဖွင့်ဆိုပါသောသူကို
 ၁၃ ခေါ်၍၊- ထာဝရ ဘုရားက၊ ယေရုရှလင်မြို့ အ
 ၁၄ ထက်၌ ရှောက်သွားသော၊ မြို့ထဲ၌ ပျံသွားသော
 ၁၅ စက်ဆုပ် ရွံရှာစွယ်စမှုတို့ကြောင့်၊ ညည်းတွား
 ၁၆ ငိုကြွေးသော သူတို့၏ နူးကို ထိုးမှတ် ထော့ဟူ
 ၁၇ ၍ ငှ်၊- အခြားသော သူတို့ အား လည်း၊ ထိုသူ
 ၁၈ နောက် မြို့ထဲ၌ ရှောက် သွား၍ ဝါထိခတ် ကြ
 ၁၉ သော၊ နှစ်မြောက်နံမက်ခြင်းပမိကြ နှင့်၊- အသက်
 ၂၀ ကြီးသောသူ၊ အသက်ငယ်သောသူ၊ အမျိုးမ၊ သူ
 ၂၁ ငယ်၊ မိစ္ဆာတို့ကို ရှင်းရှင်းသတ်ကြစေဘူး သို့ရာ
 ၂၂ တွင်၊ အမှတ်ပါသော သူကိုမကုသ၊ ကပ်ကြ နှင့်၊
 ၂၃ ငါ၏သန်ရှင်၊ ရာ ဌာန၌ အစိုးပြုကြလော့ဟု မိန့်
 ၂၄ တော်မူသည်ကို ငါကြား၏၊ သူတို့သည်လည်း၊
 ၂၅ အိမ်တော်ရှေ့မှာ မှီသော အသက် ကြီးသူတို့ကို
 ၂၆ ရှေ့ဦးစွာ သတ်ကြ၏။- တစ်နံတုံ၊ အိမ်တော်ကို
 ၂၇ ညစ်ညူးစေ၍၊ ကွပ်မျက်သောသူ အသေကောင်
 ၂၈ တို့နှင့် ထန်တိုင်း၊ များကို ပြည့်စေ ပြီးမှ၊ ထွက်
 ၂၉ သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့
 ၃၀ သည် ထွက်၍ မြို့ထဲ၌ ကွပ်မျက်ကြ၏။
 ၃၁ ထိုသို့ သူတို့သည် ကွပ်မျက်ကြသောအခါ၊ ငါ
 ၃၂ နေရပ် စည်တွင် ပြပ် ဝပ်၍၊ ထိုအခွင် ထာဝရ
 ၃၃ ဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ အဓိကတော်ကို
 ၃၄ သွန်းထောင်း၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော အသေရ
 ၃၅ လအမျိုးကို ဖျက်ဆီးတော်မူသည်လောဟု ကြွေး
 ၃၆ ကြော်၍ လျှောက် လေ၏။- ထာဝရ ဘုရား က
 ၃၇ လည်း၊ အသေရတရားမျိုးနှင့် ယှာအမျိုး၏အပြစ်
 ၃၈ သည် အလွန်တရာ ကြီး၏၊ တပြည်လုံးသည်လူ
 ၃၉ အသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏၊ မြို့သည်
 ၄၀ လည်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏၊ သူတို့
 ၄၁ က၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ပြစ်လေ
 ၄၂ ပြီ၊ ထာဝရဘုရား မမြင်ဟု ဆိုကြ၏။- ထိုကြောင့်၊
 ၄၃ ငါသည် နှစ်မြောက်နံမက်ခြင်းပမိဘဲ၊ သူတို့အကျင့်
 ၄၄ တို့၏အကျိုး အပြစ်ကို သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ သက်
 ၄၅ ရောက်စေမည်ဟု အစားမိန့်တော်မူ၏။- မိတ်စ
 ၄၆ ဝတ် ကို ဝတ်၍ နံပါး၌ ဖွင့်ဆို ပါသော သူ က
 ၄၇ လည်း၊ ကိုယ်တော်မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
 ၄၈ အကျွန်ုပ် ပြုပါပြီဟု ပြန်လျှောက်စေ၏။

၁၀
 ၁ တစ် ငါကြည့်စွန့်၊ ခေရမိမိ၏ ခေါင်းထိုး
 ၂ ထက်မိုက်၊ ချက်နှာကြယ်၌ နိကာ ကျောက်ကဲ့
 ၃ သို့၊ ရာဇပတ္တင်၏သဏ္ဌာန်အရောင်သည် ထင်ရှား
 ၄ ၍၊- မိတ်စဝတ်ကို ဝတ်သော သူအား ထည့်၊
 ၅ ရထားဘီးထို့ အကြားမှာ ခေရမိမိ အောက်ထို့
 ၆ ဝင်ထော့၊ ခေရမိမိအကြားမှာ မှီသောမီးခဲတို့ကို
 ၇ ထက်နှစ်ဝတ်နှင့် ကျုံးပြီးလျှင်၊ မြို့အပေါ်မှာ မြန်
 ၈ ကြံလော့ဟု မိန့်တော် မူ သည် အတိုင်း၊ ထိုသူ
 ၉ ထည်ဇဇကန်မှောက်၌ သွား၏။- ဝင်ထော့အခါ
 ၁၀ ခေရမိမိတို့သည် အိမ်တော်ထက်ကွာထက်မှာ ရပ်
 ၁၁ ၍၊ အတွင်းတန်တိုင်းသည် မိုက်၊ တိမ်နှင့် ပြည့်
 ၁၂ ၍၊- ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ခေရမိမိ
 ၁၃ အပေါ်က အိမ်တော် တံခါးရံ အထက်သို့ ထက်
 ၁၄ ရွှေ၍၊ အိမ်တော်သည် မိုက်၊ တိမ်နှင့် ပြည့်၏
 ၁၅ တန်တိုင်းသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်း
 ၁၆ တော် အရောင်နှင့် ပြည့်၏။- အနန္တ တန်ခိုးရှင်
 ၁၇ ဘုရားသခင် မိန့်မြွက်တော်မူသော အသံ ကဲ့သို့
 ၁၈ ခေရမိမိအတောင်တို့၏အသံကို ကြားရ၏။- မိတ်
 ၁၉ စဝတ်ကို ဝတ်သော သူအား ထည့်၊ ရထားဘီး
 ၂၀ အကြားထဲကမီးကို ယူထော့ဟု မိန့်တော်မူသော
 ၂၁ အခါ၊ ထိုသူသည် ဝင်၍ ဘီးထိုးစာနား၌ ရပ်နေ၏။
 ၂၂ ခေရမိမိတပါး သည် ခေရမိမိ စုထဲက ထက်ကို
 ၂၃ ဆန့်၍၊ ခေရမိမိအကြားမှာ မှီသောမီးကို ယူပြီး
 ၂၄ လျှင်၊ မိတ်စဝတ်ကို ဝတ်သောသူ ထက်၌ ထည့်
 ၂၅ ၍၊ ထိုသူသည်၊ ခံ ဟူ၍ ထွက် သွား၏။- ခေရ
 ၂၆ မိမိ အတောင် အောက်၌ ထူထက် ကို ထည့်၊
 ၂၇ ငါမြင်၏။
 ၂၈ ငါကြည့်စွန့်၊ ခေရမိမိတို့ စာနားမှာ ရထား
 ၂၉ ဘီးတစ်စုံရှိ၏၊ ဘီးတို့သည် ကျောက် ချက်ခွံ
 ၃၀ အဆင်း အရောင်ရှိ၏။- ဘီးထေးရတို့သည် ဝံ
 ၃၁ သဏ္ဌာန်တညီတညွှတ်ရှိ၍၊ ဘီးတစ်စုထဲ၌ ဘီးထေး
 ၃၂ ရ တပ်သကဲ့သို့ ရှိကြ၏။- သွားသော အခါ ဘီး
 ၃၃ ထေးမျက်နှာတညီတည်းနေ၍၊ မဗျည့်ဘဲ သွား
 ၃၄ တတ်ကြ ၍၊ ခေါင်း ချက်နှာ ပြု သော ထက်သို့
 ၃၅ လိုက်၍ မဗျည့်ဘဲ သွားကြ၏။- ဘီးထေးရနှင့်
 ၃၆ တကွ ခေရမိမိသေးပါ၊ ထိုသည်ကြောင့်၊ ထက်၊ အ
 ၃၇ တောင်မှစ၍ တကိုယ်လုံး၌ ချက်မိ နှင့် ပြည့်ကြ
 ၃၈ ၍၊- ထိုဘီးတို့ကို ကြောဟူသော အမည်ဖြင့်
 ၃၉ ရတ်သည်ကို ငါ ကြား၏။- ခေရမိမိ တို့သည်
 ၄၀ ချက်နှာထေးရမိရှိ၍၊ ပဌမဇဇကန်မှာ သည် ခေရ
 ၄၁ မိမိချက်နှာ၊ ရတီထချက် နှာသည်လူချက်နှာ၊

တတိယဗျက်နာသည့်ခွင်သေ့ဗျက်နာ၊ စတုတ္ထ
 ၁၁ ဗျက်နာသည့်ဗျက်ထင်းတဗျက်နာဖြစ်၏။ ထိုခေ
 ခုမိမိသည့်ဗျက်ထွက်ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား၊
 ၁၂ ခေမာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေ
 ၁၃ တည်း။- ခေရမိမိသည့်သွားသောစခါ ဘီး
 ထိုသည် ထက်ကြပ်လိုက်ကြ၏။ ခေရမိမိသို့
 သည် မြေကြီးမှတက်ဆုံးသောငှါ အတောင် ထို
 ၁၄ ကို မြင့်သော စခါ၊ ဘီးထိုသည်မကွာဘဲလိုက်
 ကြ၏။- သူတို့ရပ်သောစခါဘီးထိုသည်ရပ်ကြ
 ၏။ သူတို့သည် မြေကြီးနှင့် ကွာ၍ တက်သော
 စခါ၊ ဘီးထိုသည်လည်း ထက်ကြပ်လိုက်၍
 တက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါ၏ ဝိ
 ညည်သည်ဘီးတို့၌ရှိ၏။
 ၁၅ ထိုစခါထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သဉ်တိမ်
 တော်တံခါးခုံမှ ရွှေ၍ခေရမိမိအပေါ်မှာ တည်
 ၁၆ ထေ၏။- ထိုခေရမိမိသို့သည်ဗျက်မှောက်၌အ
 တောင် ထိုကို မြင့်ပြီး လျှင်၊ မြေကြီးနှင့် ကွာ၍
 တက်ကြ၏။ ပြင်သို့ တွက်သော စခါ ဘီးထို
 သဉ်လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏တိမ်တော်ရွှေ
 တံခါးဝမှာ ရပ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရား
 သခင် ဘုန်းတော်သည် သူတို့အပေါ်မှာတည်
 ၁၇ လျက်ရှိ၏။- ဤသည်ကား၊ ခေမာမြစ်နားမှာဣ
 သရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အောက်၌ငါမြင်
 ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။ခေရမိမိဖြစ်သည်
 ၁၈ ကိုလည်းငါသိ၏။- သူတို့သည် ဗျက်နာထေးရ
 စီ၊ အတောင်လေးခုရှိ၍၊ အတောင် အောက်၌
 ၁၉ ထူထက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။- ဗျက်နာဝုံကား၊ ခေမာ
 မြစ်နားမှာ ငါမြင် ဘူးသော ဗျက်နာနှင့် တူ၏။
 ကိုယ်အဆင်း အရောင်လည်းတူ၏။ ထိုသူလေး
 ဝါးထိုသည်တည့်တည့်သွားတတ်ကြ၏။

၁၁

၂၀ ထိုနောက်၊ ဝိညည်တော်သည်ငါ့ကိုရှိ၍၊ အ
 ရွှေထက်သို့ ဗျက်နာ ပြသော ထာဝရဘုရား၏
 တိမ်တော်အရှေ့တံခါးသို့ဆောင်သွား၍၊ တံခါး
 ၂၁ ဝ၌လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်ရှိ၏။ သူတို့တွင်မင်း
 ပြသော သူ၊ အဇရသား၊ ယာဇညာ၊ ဗေနာယ
 ၂၂ သားပေသတိထိုကိုငါမြင်၏။- ဗျာဒိတ်တော်အ
 သံကား၊ အရှင်းလူသား၊ ဤသူတို့သည်မကောင်း
 သောအကြံကိုကြံစည်၍၊ ဤမြို့၌မတရားသော
 ၂၃ ထိုင်ပင်ခြင်းကိုပြသောသူဖြစ်ကြ၏။- သူတို့က၊
 အမှုမရောက်သေး၊ တိမ်သောက်ကြကုန်စို့။ ဤ
 မြို့သည်အိုးကင်း၊ ငါထိုသည့်အခဲသားဖြစ်သည်

၂၄ ဟုဆိုတတ်ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ထိုလူသား၊ သူတို့
 တဖက်၌ပရောဇက်ပြု၍ ဟောပြောလေ့သုတေသန
 ၂၅ တော်မူ၏။- ထိုစခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညည်
 တော်သဉ်ငါ့အပေါ်သို့သက်ရောက်၍၊ သင်သဉ်
 ဟောပြောလေ့သုတေသနသုတေသနမိန့်တော်မူသဉ်
 ကား၊ ထိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်ထိုသည်ဤသို့
 ၂၆ ပြောဆိုကြပြီ။ သင်ထိုကြံစည်သမျှကို ငါသိ
 ၏။- သင်ထိုသည်ဤမြို့၌သူရဲတို့ကိုဈားပြားစေ
 ၂၇ ၍၊ မြို့လမ်းတို့ကိုသူရဲဈားနှင့်ပြည့်စေကြပြီ။- ထို
 ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ သင်ထိုသားသော သူရဲတို့သည်အခဲသား
 ၂၈ ဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် အိုးကင်း ဖြစ်၏။ သို့သော်
 ၂၉ လည်း၊ သင်ထိုကိုမြို့ထဲကငါထုတ်မည်။- ထင်
 ထိုသည်သားကိုကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါထည့်
 ထိုသားကို သင်ထိုအပေါ်သို့ရောက်စေမည်လူ၊
 ၃၀ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ငါသည်သင်
 ထိုကို မြို့ထဲက ထုတ်ပြီးလျှင်၊ တကျွန်းတဖျံ
 သားတို့၏ထက်သို့ အပ်၍ အပြစ်ရှိသောတို့ကိုစီရင်
 ၃၁ မည်။- သင်ထိုသည်သားဖြင့်ဆုံးရှုံးကြ၍၊ ဣသ
 ရေလပြည်စွန်းမှာငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်၊ ငါ
 သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်ထိုထံ
 ၃၂ ရကြလိမ့်မည်။- ဤမြို့သည်သင်ထို၏အိုးကင်းမ
 ဖြစ်ရ၊ သင်ထိုသည်လည်း၊ အိုးကင်း၌အခဲသား
 မဖြစ်ရကြ။ ဣသရေလပြည်စွန်းမှာငါစစ်ကြော
 စီရင်သဖြင့်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ၃၃ ကို သင်ထိုထံ ရကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူ
 ကား၊ သင်ထိုသည် ငါ၏တရားလမ်းသို့မလိုက်၊
 ငါစီရင်ချက်တို့ကိုမစောင့်၊ သင်ထိုပတ်လည်၌နေ
 သောလူမျိုးတို့၏ ထုံးစံလေ့ထုံးကို လိုက်ကြပြီ
 ၃၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားကို ငါ
 သည်ဆင့်ဆို၍ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗေနာယသား
 ပေထတိသည်သေ၏။ ငါသည်လည်းပြပိတ်၍၊
 ၃၅ ထိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသ
 ရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်
 လောလူ၊ ကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေးကြ၏။
 ၃၆ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သဉ်
 ၃၇ ငမိသို့ရောက်လာ၍၊- အရှင်းလူသား၊ ယေရှု
 ထင်မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရားထံတော်
 မှဝေးစွာထွက်သွားကြလေ့သု၊ ဤမြို့ကိုငါတို့
 အားအပိုင်ပေးတော်မူပြီလူ၊ သင်၏ညီအစ်ကို၊
 သင်၏အမျိုးသား၊ ချင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
 ၃၈ အပေါင်းတို့အားဆိုတတ်ကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ အ

ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူထည့်ကာ။ သင်
 စံစေရုံ။ သားရှင်တို့ကို တပါးစေရုံ။ သားတို့နေ
 ရာဝေးသောစရပ်သို့ ငါပြောင်းစေ၍၊ စတိုင်း
 တိုင်းစေပြည်ပြည်တို့၌ မြန်ကြသော်လည်း။ သူ
 တို့ရောက်သော ပြည်တို့၌ ငါသည် သူတို့ထံသို့
 ၈၈ ထန်ရှင်းရာ ဌာန ကဲ့သို့ ခဏ ဖြစ်လိမ့်မည်။- စ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတို့
 ကိုမြန်ကြသောလူစေရုံ။ ရှိနေရာစတိုင်းတိုင်း
 စေပြည်ပြည်တို့မှ ငါသိမ်းယူ၍ စုဝေးပြီး လျှင်၊
 ၈၉ ဣသရေလပြည်ကိုပေးမည်။ သူတို့သည်ထိုပြည်
 သို့ရောက်၍၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဖွယ်သော အမှုစ
 ၉၀ ရာရှိသမျှတို့ကိုပယ်ရှားကြလိမ့်မည်။- ငါသည်
 ထည့်။ ညီညွတ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်စသစ်သော
 ထထောကိုသွင်းပေးမည်။ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲ
 ကကျောက်နှစ်လုံးကိုနှုတ်၍၊ စသားနှစ်လုံး
 ၉၁ ကိုပေးသောကြောင့်။- သူတို့သည်ငါစီရင်ထုံး
 ခွဲသော ပညတ်တရားထမ်း သို့လိုက်၍ စောင့်
 ရှောက်သဖြင့်၊ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
 ၉၂ ထည့်။ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။- သို့မထုတ်
 လျှင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဖွယ်သော အမှုစရာတို့၏
 စလိုသို့ စိတ်နှစ်လုံးစားဖြင့်လိုက်သောသူတို့
 ၏စေပြန်ကို၊ သူတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါရောက်စေ
 မည်ဟု၊ စရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၃ ထိုအခါခေရုမိမိတို့သည်အတောင်တို့ကိုမြန်
 ၍၊ ဘီးတို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ဣသရေလ
 စေရုံ၏ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည်လည်း သူ
 ၉၄ တို့အပေါ်၌ရှိတော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ဘုန်း
 တော်သည်မြို့ထဲကတက်၍၊ မြို့အရှေ့မှာရှိသော
 ၉၅ တောင်ပေါ်၌ရပ်တော်မူ၏။- မိညည်တော်သည်
 ထည့်။ ဘုရားသခင်၏ဈာပိတ်ဇူပါရုံအားဖြင့်
 ကော်၍ရှိသိမ်းသွားသောသူတို့နေရာ၊ ခါလစံပြည်
 သို့ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ငါမြင်ခဲ့ပြီးသောဈာ
 ပိတ်ဇူပါရုံသည်ထည့်။ ငါနှင့်ကွာ၍တက်သွား
 ၉၆ ၏။- ထာဝရဘုရား မြတ်တော်မူခဲ့ပြီးသော အမှုစ
 ရာရှိသမျှတို့ကို ငါသည်သိမ်းသွား မြင်းကိုခံရ
 သောသူတို့အားကြားပြောလေ၏။

၁၂

၁ တတ်။ ဝန်ကန်တတ်သောစေရုံ။ မြစ်ကြမ်း- သို့
 မြစ်၌၊ စရှင်၊ လူသား၊ စပြားသို့ပြောင်းသွား
 မြင်းငှါဥဇ္ဈာပရိကံဈားကိုပွင့်စင်၍၊ နေ့စဉ်
 သူတို့မှတ်မှတ်တွင်ပြောင်းသွားစေဘူး။ သူတို့
 မှတ်မှတ်တွင် စပြား တပါးသို့နေရာပြောင်း
 ထေ့။ ဝန်ကန်တတ်သောစေရုံ။ မြစ်သော်လည်း။
 ၂ သတိရကောင်း ရကြလိမ့်မည်။- နေရာပြောင်း
 စရာတို့ပွင့်စင်သောဥဇ္ဈာပရိကံဈားကဲ့သို့၊ သင်
 ၏ဥဇ္ဈာပရိကံဈားကို နေ့စဉ်၌ သူတို့မှတ်
 မှတ်တွင်ထုတ်ရမည်။ သိမ်းသွားမြင်းကိုခံရ
 သောသူကဲ့သို့၊ ညစဉ်၌သူတို့မှတ်မှတ်တွင်
 ၃ ထွက်သွားရမည်။- သူတို့မှတ်မှတ်၌ ထုတ်
 မိုးကိုတူးဖောက်၍၊ ဥဇ္ဈာပရိကံဈားကိုထုတ်
 ၄ သွားစေဘူး။- ညဦးယံစဉ်၌သူတို့မှတ်မှတ်
 တွင်ပန်း၊ ပေါ်မှာထမ်း၍ ထုတ်ရမည်။ မြေကိုမ
 မြင်ရသောစရာကဲ့သို့၊ နေ့စဉ်၌သူတို့မှတ်မှတ်
 ကား၊ သင့်ကိုဣသရေလစေရုံအားမိမိတို့ထွေ
 ကာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟုမိန့်တော်မူ
 ၅ သည်စတိုင်း။- ငါသည်သိမ်းသွားမြင်းကိုခံရ
 သောသူ၏ဥဇ္ဈာပရိကံဈားကဲ့သို့၊ ငါ၏ဥဇ္ဈာပရိ
 ကံဈားကိုနေ့စဉ်၌ထုတ်၍၊ ညစဉ်၌ထုတ်
 မိုးကိုကိုယ်ထက်နှင့်တူးဖောက်ပြီး၍၊ ညဦးယံ
 စဉ်၌ သူတို့မှတ်မှတ်တွင် ပန်း၊ ပေါ်မှာ
 ထမ်းသွား၏။
 ၆ နံနက်စဉ်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 ၇ တော်သည် စေသို့ရောက်လာ၍။- စရှင်၊ လူ
 သား၊ ဝန်ကန်တတ်သောဣသရေလစေရုံအား
 သင်သည် စတယ်သို့ပြုသနည်း။ ထုသင့်အား
 ၈ ပေးသည်ရှိသော်။- စရှင်ထာဝရဘုရား၏စ
 မိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်။ ဤဈာပိတ်တော်
 သည်ယေရှုလင်မြို့ကိုအမှီ၊ ရသောမင်းမှစ၍၊
 ၉ ထိုမြို့၌ရှိသောဣသရေလစေရုံသား၊ စပေါင်း
 ၁၀ တို့နှင့်ဆိုင်ပေ၏။- ငါသည်သင်တို့၏မိမိတို့ထွေ
 ကာဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည်ပြုရကြ
 လိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍သိမ်းသွားမြင်းကိုခံရ
 ၁၁ ကြလိမ့်မည်။- သင်တို့၏မင်းသည်လည်း၊ မိမိ
 ပန်း၌ထမ်း၍ညဦးယံစဉ်၌ထုတ်သွားရလိမ့်
 မည်။ ထုတ်သွားစရာတို့ ထုတ်မိုးကိုတူးဖောက်
 ရလိမ့်မည်။ မြေကိုမမြင်ရသောစရာကဲ့သို့၊
 ၁၂ ရလိမ့်မည်။- ထိုမင်းကိုလည်းငါ၏ပိုက်ကွန်နှင့်
 ထုတ်၍၊ ငါ၏ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိစေမည်။ ခါထ
 စံပြည်ဗာဗုလုံမြို့သို့ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌

- ၁၇ သေရသော်လည်း မြို့ကိုမမြင်ရ။- သုကိုမစမြင်း ဌာ၊ ဝိုင်းသောသူထို့နှင့် တပ်သားစပေါင်းထို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်ကြဲမည်။ သူတို့နောက်၌လည်း
- ၁၈ ထားကို ထွတ်ထိုက်မည်။- သူ့အမျိုးမျိုးထို့တွင် ကွဲပြားစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ ဖြန့် ကြဲ သော အခါ၊ ငါ သည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်
- ၁၉ ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ ထားသေး၊ ခွတ်သိပ်ခြင်းသေး၊ ကာထနာသေး ထို့နှင့်လွတ်၍၊ ငါကျန်ကြွင်း စေ သောသူ အမျိုး ထို့သည်မိမိထို့ ပြုဘူးသောစက်ဆုပ် ခံရ၍ ခွယ် အမှုရှိသမျှထို့ကို၊ နောက်ရောက်သောတပါးအ မျိုးသား နေရာပြည်ထို့၌ဖော်ပြကြလိမ့်မည်။ ငါ သည်ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရ ကြလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၀ ထာဝန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
- ၂၁ သည် ငမိသို့ရောက်လာ၍၊- အရှင်လူသား၊ တုန် ထွပ်ထွက် အစာကိုစားထေ့၊ တုန်ထွပ်ထွက်၊
- ၂၂ သတိပြုထွက်ရေကိုသောက်ထေ့။- အရှင်ထာ ဝရဘုရားသည်အသရေထပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ သားထို့ကိုရရှိမှတ်၍ မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည်သတိ ပြုထွက်အ စာကိုစားရကြမည်။ မိန့်မောတွေဝေထွက် ရေ ကိုသောက်ရကြမည်။ ထိုသို့သောစားမြင့်၊ ပြင် သူပြည် သား၊ အပေါင်း၊ ထို့ ပြုသော အခွ အမှု ကြောင့်၊ အသရေထပြည်သည် မိမိပြည့် စုံခြင်း
- ၂၃ နှင့် ကင်းလွတ်ရလိမ့်မည်။- ထူနေသော မြို့ထို့ သည်လည်း ငွှက် စီး၍၊ တပြည်ထုံး ဆိတ်ညံ့ ထွက်မြို့ရလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ် ကြောင်းကို သင် ထို သိ ရ ကြ လိမ့် မည်ထု မိန့် တော်မူ၏။
- ၂၄ ထာဝန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
- ၂၅ သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍၊- အရှင် လူသား၊ နေ့ရက်ကာထရွေထွက်၍၊ ဝပ်သိမ်းသောဈာ မိတ်ရူပါရုံထဲ၊ ငွှက်ကြပြီထု၊ အသရေထပြည်၌ ထုံးတတ်သောစကားပုံကား အထယ်သို့နည်း။
- ၂၆ ထို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုစကားပုံကို ငါ ပျောက်စေ မည်။ နောက်ထာဝန် အသရေထအမျိုး၌မသုံး ရ ကြ၊ နေ့ရက် ကာထနီးပြီ၊ ဝပ်သိမ်း သော ဈာ မိတ်ရူပါရုံလည်း ပြည့်စုံ ကြလိမ့်မည်ထုပြော
- ၂၇ ထေ့။- နောက်ထာဝန် အသရေထအမျိုး၌ အ ချည်း၌၊ ထောရူပါရုံမရှိရ၊ ရှောမေ့ရှာ ပရော

- ၂၈ ဖက်ပြုခြင်းလည်းမရှိရ။- ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါပြောလျှင်၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ပြည့်စုံရန်လည်း မရွေး၊ အရှင်၊ ဝန် ကန်တတ်သော အမျိုး၊ သင်ထို့ ထက်ထက်၌ ငါ ပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေ မည်ထု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၉ တစန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
- ၃၀ သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍၊- အရှင်လူသား၊ အသရေထအမျိုး သား ထို့ က၊ သုံမြင်သော ဈာ မိတ်ရူပါရုံ သည်ဝေးသေး၏။ ဝေးသေးသော ကာထကိုရည်မှတ်၍ ထောတတ်သည်ထုပြော
- ၃၁ ဆိုကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ၏ စကား ပြည့်စုံရန်မရွေး၊ ငါပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ထု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူ၏။

၁၇

- ၁ တစန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
- ၂ ငမိသို့ရောက်လာ၍၊- အရှင်လူသား၊ ကိုယ်အ ထိုအလျှောက် ပရောဖက်ပြု၍ တောပြော တတ် သော အသရေထအမျိုး ပရောဖက်ထို့ တဖက်၌ တောပြောထေ့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
- ၃ ကိုနားထောင်ကြထု၊ သူတို့စားပြောထေ့။- အ ရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား၊ အ ထယ် အရာကို မှာမမြင် ဘဲ၊ ကိုယ် မိတ် အလို သို့ လိုက်တတ်သော ပရောဖက်မိုက်ထိုသည် အမတ်
- ၄ ထာရှိကြ၏။- ထိုအသရေထအမျိုး၊ သင်၏ပရော ဖက်ထို့သည်တော၌ နေသောမြေခွေ နှင့်ထူကြ
- ၅ ၏။- အသရေထအမျိုးသည်ထာဝရဘုရား၏နေ ရောက်မှ စစ်တိုက်၍ ခံနိုင်မည် အကြောင်း၊ သူ တို့သည်မြို့မှ၊ ငွှက်အပေါ်သို့တက်၍၊ ပြုရှင်ခြင်း
- ၆ အမှုကိုမပြုဘဲနေကြ၏။- အချည်း၌၊ သောအရာ ကိုမြင်ကြပြီ၊ ထာဝရ ဘုရားစေတော် တော်မမူ ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ထု ဆိုထွက်၊ ထည့် စား၍ ပရောဖက် ပြု ကြ ပြီ၊ ကိုယ်စ ကား ပြည့်စုံမည်ထု၊ သူတပါးယုံစေခြင်းငှါပြုကြပြီ။
- ၇ ငါမပြောဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် ထု၊ သင်ထိုဆိုထွက်၊ အချည်း၌၊ သော အရာကို မြင် ကြပြီမဟုတ်လော၊ ထည့်စား၍ပရောဖက်ပြုကြ ပြီမဟုတ်လော။
- ၈ ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူ သည် ကား၊ သင် ထို သည် အ ချည်း၌၊ သော

ထောက်ကို ထုထိုးထား၊ ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အကြပ်
 အသရေထမ်းသားသည်ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံး၌
 ကိုယ်ရပ်ထုထိုးကိုတည်ထောင်၍၊ ကိုယ်ဈက်နှာ
 ခွေမှာ ကိုယ်ရမိတ် သစ်တုံးကို ထားလျှက်
 ပရောဇာတ် ထံသို့ ရောက်သော၊ ထိုသို့ ရပ်တု
 ၈ ချားပြား ထည်နှင့် အညီ ငါပြန်ပြောမည်၊- ထို
 သို့သော အားဖြင့်၊ အသရေထမ်းကို ထုထိုး
 မိတ်ထောင့်ထည်နှင့် အညီ ငါဝမ်းမည်၊ ထို
 သူအပေါင်းထိုသည် မိမိထိုရပ်တုချားကြောင့်
 ငါနှစ်ကွာဝေးကြပြီ၊
 ၉ ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
 ထောက်ကို အသရေထမ်းထား၊ ဆင့်ဆို ရမည်
 ၇ ဟော၊ နောင်တရပ် ရပ်တု ထိုကို ကြည်ရှောင်ကြ
 ထော့၊ ထင်ရှိုက်သော စက်ဆုပ် ရှိခွာစွယ်
 ၆ အမှုထိုမှ ဈာန်သို့ ကြွေသော၊ ငါနှစ်ကွာပြီ၊
 လျှင်၊ ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံး၌ ကိုယ်ရပ်တု ချားကို
 ထည်ထောင်၍၊ ကိုယ်ဈက်နှာ ခွေမှာ ကိုယ်ရမိတ်
 သစ်တုံးကို ထားလျှက် ပင်၊ ငါထိုကို မေး
 မြန်းမြင်း၊ ၄၊ ပရောဇာတ် ထံသို့ ထာဝရ အသ
 ရေထမ်းသား ဖြစ်စေ၊ အသရေထမ်း၌
 ထည်း၊ နေသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ငါ
 ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်အထို အလျှောက်
 ၄ မြန်မြောထမြင့်၊- ထိုသုတေက၌ ငါသည် ဈာန်
 နှာထား၍ သူကို နှိမိတ် ဖြစ်စေမည်၊ စကားပုံ
 ထည်း၊ ဖြစ်စေမည်၊ ထိုသူကို ငါ၏ လူထို အထဲမှ
 ပယ်ရှားမည်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ၃ ကြောင်း၊ ကိုယ်ထို သိရ ကြလိမ့်မည်၊- ပရော
 ၂ ဇာတ်သည်တောပြော၍မှားယွင်းလျှင်၊ ထိုပရော
 ဇာတ်ကို ငါ ထာဝရဘုရား သည် မှားယွင်းစေ၏၊
 ထိုသူကို ငါထင်ပါ၏ ခတ်၍၊ ငါ၏လူအသရေ
 ၁၀ ထမ်းဝမ်းပတ်ရှားမည်၊- သူထိုသည်ထည်း
 အပြစ်နှင့်အလျှောက် ဝါ၏ ခံရကြမည်၊ ပရော
 ဇာတ် ခံရသော ဝါ၏သည် ပရောဇာတ်ကို ထည်း
 ကပ်သောသူခံရသောဝါ၏နှင့် တူရလိမ့်မည်၊-
 ၉ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ နောက်တဖန်အသရေထမ်း
 သည်ကိုမစွန့်ပြစ်၊ ထမ်းမညွှဲ၊ မှားယွင်းခြင်း
 အပြစ်ရှိသမျှထိုနှင့် နောက်တဖန်မညစ်ညူး၊
 ၈ ငါ၏လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါသည်ထည်းသူထို
 ၇ နှာထားသခင်ဖြစ်မည်ထူး၊ အရှင် ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏၊
 ၆ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၅ သည် ငါထိုရောက်သော၊- အရှင်၊ လူသား၊

ပြည်ထားထိုသည်အထက်ထပ်ထွန်ကျွမ်းကို
 ပြန်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည်ထက်ကို အနိစ္စ
 ရန် အထောက်အပံ့ ကိုမျိုးသဖြင့်၊ အစာအာ
 ထာရကို ခေါင်းပါးစေ၍၊ ထိုပြည်မှ ထွန် ထိ
 ၈ မိန့်ဆိုထိုကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊- နှော့၊ စံသေထ၊
 ထောထ၊ ဤသုံးယောက်မှ သော်ထည်း၊ ကိုယ်
 မြောင့်မတ်ခြင်း၊ အားဖြင့် ကိုယ်အထက်မိညည်
 ကိုသာကယ်နှုတ်ရသောအရှင် မြို့ကြလိမ့်မည်
 ၇ ထူး၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထားရဲ့
 ထို ထည် ပြည်၌ ပေါ်ထာ၍ ဈာန် ထီးသော
 ကြောင့်၊ အထယ်သူမှ မနေနိုင် ထမြင့်လူမိတ်
 ၆ ည်လျှင်၊- ထိုသူသုံးယောက်မှ သော်ထည်း၊ ငါ
 အထက်ရှင်သည် အတိုင်း ကိုယ်သားထိုး ကိုမ
 ကယ်မနှုတ်ရ၊ ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာရကြ၍၊
 ၅ ပြည်သည်လူမိတ်ညံ့လျက်ရှိရလိမ့်မည်၊- ထိုမ
 ထုတ်၊ ထိုထား၊ ထိုပြည်ကိုလုပ် ကြံသော ထုငါ
 ဆိုလျက်၊ ထားထေးကိုရောက်စေသောကြောင့်၊
 ၄ ထွန် တိမိန့်ဆိုထိုကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊- ထိုထွန်
 သုံးယောက်မှ သော်ထည်း၊ ငါ အထက်ရှင်
 သည်အတိုင်း ကိုယ်သားထိုးကို မကယ်မနှုတ်
 ၃ ရ၊ ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်၊- ထိုမ
 ထုတ်၊ ထိုပြည်၌ ကာထနာကို ငါစေထွတ်သော
 ကြောင့်၊ ထွန် တိမိန့်ဆိုထို၏ အထက်ကို ထတ်
 ဖြတ်ပယ်ရှင်းခြင်း၊ ငါ၏စောသမ္ဘာကို ထွန်၊
 ၂၀ ထောင်းလျှင်၊- နှော့၊ စံသေထ၊ ယောထိုမှ
 သော်ထည်း၊ ငါအထက်ရှင်သည်အတိုင်းကိုယ်
 ထားထိုးကို မကယ်မနှုတ်၊ ကိုယ်မြောင့် မတ်
 မြင်း၊ အားဖြင့် ကိုယ်အထက် မိညည် ကိုသာ
 ကယ်နှုတ်ရ ကြလိမ့်မည်ထူး၊ အရှင် ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထေရုရှထင်မြို့
 ထွန် တိမိန့်ဆိုထိုကို ပယ်ဖြတ် ခြင်း၊ ငါ ထား
 ထေး၊ နှုတ်သိပ်ခြင်း၊ ထေး၊ ဈာန်ထီးတတ်သော
 ထားရဲ့ထေး၊ ကာသနာသေးထည်း၊ ထုသော၊ အ
 ထွန်ဆိုသောထေးထေးပါး ထိုကို ငါ၏ထွတ်
 သောထေး၊ ထိုမှမက ထွတ်စွဲ လိမ့်မည် မထုတ်
 ၉ ထေး- ထိုရာတွင်၊ ထွတ်၍ ထွက်မြောက်ရသော
 အကုန်အကြွင်း သားထိုး၊ အမျိုးမြို့ကြလိမ့်မည်၊
 သူထိုသည်သင်ထိုမှီရာသို့ထွက်သော၍၊ ကျင့်ကြံ
 ပြုမူသော အမှုအရာ ထိုကို သင်ထို သိကြလိမ့်
 မည်၊ ထေရုရှထင်မြို့၌ ငါရောက်သောမှ ထော
 အမှုမှားကြောင့် မိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ ထတ် ထာ

၁၂ မြင်းရှိ ကြလိမ့်မည်- သူတို့ ကျင့် ကြံပြုမှုသော
 အမှု အရာတို့ကို သင်တို့ သည် မြင်သော အခါ
 သက်သာ ရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါ
 ပြုလေသမျှတို့၌၊ အကြောင်းမရှိဘဲ မပြုသည်ကို
 သိကြ လိမ့် မည်ဟု၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၅

၁ တစ်စုံ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂ သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍- အရှင်လူသား၊
 သစ်တော ၌ သစ်ခက် သာမည ဖြစ် သော အစွန်
 နှယ်သား သည် အခြား သော သစ် သား ထက်
 ၃ မြတ်သော အရာတစ်ခုတည်း သဘော- တစ်ခုတည်း
 ကိုလုပ်ဆဲ သောငှါ၊ အစွန် နှယ် သားကို လူတတ်
 သလော၊ တစ်ခုတည်းကို ဆွဲထားအရာတို့ကို အစွန်
 ၄ နှယ်သား မြင့် လုပ်တတ်သလော- ထင်းတိုမီး
 ထဲသို့ ချတတ်၏။ မီးသည်လည်း အရှင်၊ အစွား
 အထွယ်ကို ထောင်တတ်၏။ အသုံးဝင် တတ်သ
 ၅ သော-မီးမထောင်မှီအသုံးမဝင်လျှင်၊ မီးထောင်
 ၍ ကွမ်းပြီးမှ အသုံးမဝင်ဟု၊ သာ၍ ဆိုတွယ် မှီ
 ၆ သည် မထုတ် ထော- ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား၊ တောသစ်ပင်တွင်
 မီးမွှေးစရာထင်းတို့ ငါအပ်သော အစွန် နှယ်သား
 ကဲ့သို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့ကို ငါအပ်မည်-
 ၇ သူတို့တစ်စုံတည်းသည် နှုတ်ကပတ်ကို ထားမည်- သူ
 တို့သည် မီးတစ်ခု ထွက်၍ တစ်ခုလောင် လိမ့်
 မည်။ သူတို့တစ်စုံတည်း ငါသည် နှုတ်ကပတ်ကို ထား
 သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
 ၈ ကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်- သူတို့သည် ကိုယ်
 ထပ်ထပ် ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့
 ပြည်ကို လူ မိတ်ညှိရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု၊ အ
 ၉ ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တစ်စုံ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂ သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍- အရှင်လူသား၊
 ယေရုရှလင်မြို့ သည် မိမိ ၌ စက်ဆုပ် ရှိစွာ ဖွယ်
 သော အမှု အရာတို့ကို သိမည် အကြောင်း ပြု
 ၃ လော- ထာဝရ ဘုရား သည် ယေရုရှလင်မြို့
 အား မိန့်တော် မူသော စကားကို အပ်ဆင့်ဆိုရ
 မည်မှာ၊ သင်၏ မူထ၊ သင်၏ ခွေး ဂွေးရာ ဌာန
 သည် ခါနာန်ပြည်၌ရှိ၏။ သင်၏ အမေသည် အာ
 မောမိလှ၊ သင်၏ အမိသည် ဟိတ္တိလမြို့ ဖြစ်၏-
 ၄ သင့်ကို ဂွေး မြင်း အကြောင်း အရာ ဟူမူကား၊

ဂွေးသောနေ့၌ ချက်ကြီးကို မဖြတ်၊ သင့် ခွင်းစေ
 မြင်းငှါ ရေ မချိုး။ ဆားနှင့် မလှေ၊ အဝတ် နှင့်
 ၁ မပတ်ရစ်- ကရုဏာ မိတ်နှင့် ထိုသို့ ပြုစုခြင်းငှါ
 သင့်ကို မြင်၍ အထွယ်သမျှမသနား။ ဂွေးသော
 နေ့၌ သင် သည် ကိုယ်ကို ရှိစွာ ရ သည် ထိုင်
 ၂ အောင် ထယ်ပြင်၍ ပြစ်ထား မြင်းကို ခံရ၏- ငါ
 သည် ရှောက် သွား၍ အသွေး နှင့် လူးလျှာ ကို
 သောသင်ကို မြင် သောအခါ၊ အထွယ် ရှင်ထောင့်
 ၃ ထုသင်သည် အသွေး၌ မှီစည်ငါဆို၏- မြတ်ပင်
 ကဲ့သို့ ငါကြီး ဂွေးစေသဖြင့်၊ သင်သည် အစည်အ
 ထိုင်းကြီး၍ ဗြဟ္မာစာဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရင်
 သားထဲ၌ ကိုယ်၌လည်း အစွေးပေါက်၏။ အရှင်
 ၄ ကအဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းနေရ၏- တစ်စုံငါ
 သည် ရှောက် သွား၍ သင့်ကို မြင် သော အခါ၊
 သင်၌ ချစ်လိုစွယ် သော အချိန် အခွယ် မှီသော
 ကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ် အဝတ် စွန်းကို မြိန်၍၊
 သင်၌ အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ခံ၊ အုပ်၏။ ကျိန်
 ဆိုခြင်းကိုလည်း ပြု၍၊ သင်နှင့် ပညာညှိသ
 ၅ မြင့်၊ သင်သည် ငါ၏ ဝမ်းဗိုက်၌ ဖြစ်လေ၏- ထိုအခါ
 သင့်ကို ရေချိုး၍၊ သင်၌ လူးသော အသွေးရှိသမျှ
 ၆ ကို ငါဆေးကြော၏။ သိနှင့်လိမ့်မည်- ချွယ်ဗွယ်
 သော အဝတ်ကို ဝတ်စေ၏။ ဘာဟူသော ရေခြေ
 ၇ နင်းကို မီးစေ၏။ ဝဲ၊ ပိတ်ချောနှင့် ချုံစေ၏- ထင်
 ကောက်နှင့် ထည့်ဆွဲအစရှိသော တန်ဆာမျိုးကို
 ၈ ဆင်စေ၏- နားတောင်း၊ နှာဆွဲ၊ ဗြဟ္မာပေါင်း
 ၉ ကိုလည်း ဆင်စေ၏- ထိုသို့ သင်သည် အရှင် ဂွေးနှင့်
 တကွ ဝဲ၊ ပိတ်ချော၊ ချွယ်ဗွယ်သော အဝတ်တန်
 ဆာတို့ကို ဆင်လျက်၊ ရန်ညက်၊ ဖွားရည်၊ ဆီကို
 ၁၀ စားလျက်၊ အညွန့်တခု ဗြဟ္မာ အဆင်း နှင့်
 ပြည့်စုံ၍၊ မိဖုရားအရာကို ခံရ၏- ငါသည် ကိုယ်
 အသရေကို သင်၌ အပ်ပေး သောကြောင့်၊ သင်
 သည် ဗြဟ္မာ အဆင်း နှင့် နှိုင်း၍၊ အထိုင်း
 ထိုင်း၊ အပြည်ပြည်၌ ကျော်စောလေ၏။

၁၁ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ကိုယ် ဗြဟ္မာအဆင်း
 ကို ကိုးစား၍၊ ဂုဏ် အသရေ ကျော်စောသော
 ကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာထုပ်၍၊ ချီးမွမ်းသောသူ
 အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသော အမေရန်ကို အနှံ့အ
 ပြား ပြုသဖြင့်၊ ထောက်ရှား ထိုင်း၊ အရှင်ရ၏-
 ၁၂ သင်၏ အဝတ်ကိုလည်းလူ၍၊ မြင့်သော အရပ်
 တို့ကိုလူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ဆင်စွပ်
 ၍၊ တခါမျှ မဖြစ်စေ၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်အံ့
 သောအမှု၊ မတရားသော အမေရန်ကို ထိုအရပ်၌

ထိုရှေ့မှာသင့်ကိုစေခြင်းငှါပေးကြသဖြင့်၊ သင်
သည်နောက်တဖန်ပြည်တန်ခိုးမလုပ်ဘဲနေစေ
ခြင်းငှါငါပြုမည်။ နောက်တဖန်သင်သည်သူတ
၅၂ ပါးထို့ကိုမငြိုးရ။- ထိုသို့ ငေါသ မိတ်ကိုငါဖြေ
မည်။ သင့်ကိုမယုံ၊ ထောင့်ပူပန်သောမိတ်ငြိမ်း
၅၃ ဖြစ်၊ ငါသည် အဓမ္မတရားတို့ကို ဖြစ်သက်စွာ နေ
မည်။-သင်သည် အသက်ငယ်သော ကာသကို
မစောင်း၊ ခေ့၊ အရာရာ၌ ငမိတ် ကို နှောင့်ရှက်
သောကြောင့်၊ သင့်အပြစ်ကိုသင့်ခေါင်းပေါ်သို့
ငါ သက်ရောက် စေမည်။ စက်ဆုပ် ရှိစွာ ဖွယ်
သောအမှုရှိသမျှထို့ကိုပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သောအ
ကြံကိုထပ်၍ ထိုအကြံအထိုင်းမပြုရ။
၅၄ စကားပုံကိုသုံး တတ်သောသူအပေါင်းတို့က၊
အမိ ကဲ့သို့ ထိုး ဖြစ်၏ ထု၊ သင့်ကို ရည်မှတ်၍
၅၅ စကားပုံကိုပြောကြလိမ့်မည်။- သင်သည် ထင်
နှင့်သားတို့ကိုရှိစွာသောမိမိစွာထိုးဖြစ်၏။ ထင်
နှင့်သားတို့ကို ရှိစွာသောမိမိစွာထိုးဖြစ်၏။ ထင်
၅၆ သင့်အမိသည် ထိုအကြံအထိုင်း၊ သင့်အမိသည်
၅၇ အာမေရိယာဖြစ်၏။-သင့်အမိသည်မိမိစွာထိုး
နှင့်တကွ သင့်ထက်ပို၍ နေသော ရှမာရိယာ
ဖြစ်၏။ သင့်ထက် အသက်ငယ်သောသင်၏ညီမ
သည်မိမိစွာထိုးနှင့်တကွ သင့်ထက်ပို၍ နေ
၅၈ သောသောရိယာဖြစ်၏။-သို့ရာတွင်၊ သင်သည်သူ
ထို့ထုံးစံကိုမလိုက်၊ သူထို့ပြုသော ရှိစွာဖွယ်အ
မှုမျှသာပြုသင့်မထုတ်၊ ထိုအမှုကိုသာမညအမှု
ဟူ၍ထင်မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည်အရာရာ၌သူထို့
၅၉ ထက်သာ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။-ငါအသက်ရှင်သည်
အထိုင်း၊ သင်သည်ကိုယ်တို့ထိုးနှင့်တကွ ပြုသ
ကဲ့သို့၊ ညီမသောရိ နှင့် သူ၏ထိုး ထိုသည်မပြု
၆၀ ကြ။-သင့်ညီမသောရိ၏အပြစ်ဟူမူကား၊ သူနှင့်
သူတို့ထိုသည်မှာနကြီးခြင်း၊ ဝစ္စာစားသောက်
ခြင်း၊ ဖြစ်ဝပ်စွာ ကောင်းစား ဖြင်းရှိ၍၊ ဆင်းရဲ
ငတ်မွတ်သော သူထို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေကြ
၆၁ ၏။- မာနထောင်သွား၍ ငရှေ့မှာစက်ဆုပ် ရှိစွာ
ဖွယ်သော အမှုထို့ကိုပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်
၆၂ မြင်သည်အထိုင်းသူထို့ကိုငါပယ်ရှင်းပြီး-ရှမာ
ရိသည်လည်း၊ သင်ပြုသောရုဗိုလ်တဝတ်ကို
မျှမပြုမိ၊ သင်မူကား၊ ညီအစ်မထို့၏အပြစ်ကိုမ
ထင်ရှားစေ သည်တိုင် အောင်၊ စက်ဆုပ် ရှိစွာ
ဖွယ်သောအမှုထို့ကိုသူထို့ထက်မက ရှားပြား
၆၃ စွာပြုလေပြီတကား။-သင်သည်ညီအစ်မထို့ကို
အပြစ်တင်၍မိရင်လျှက်ပင်၊ သူထို့ပြုသင့်ထက်

စက်ဆုပ် ရှိစွာဖွယ်သော အမှုထို့ကိုသာ၍ ပြု
သောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံသောသူ၊ သူထို့
သည် သင့်ထက်သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။ သင်
မူကား၊ ညီအစ်မ ထို့၏အပြစ်ကိုမထင်ရှားစေ
သည်တိုင်အောင် ပြုသောကြောင့်၊ မိတ်ဗျက်၍
အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံသောသူ။
၆၄ ထိုသို့သွားခြင်းကို ခံရသော သောရိနှင့်သူ၏
ထိုးဗျား၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏ထိုးဗျားကို တဖန် ငါ
ဆောင်ခွဲ သောအခါ၊ ထိုသို့သွား ခြင်းကို ခံရ
သောသင်၏လူထို့ကိုသူထို့နှင့်အတူ ငါဆောင်ခွဲ
၆၅ မည်။-သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် သူထို့ကိုနှစ် သိမ်းစေ
၆၆ ဖြစ်၊ ပြုလေသမျှ ထို့ကြောင့် မိတ်ဗျက် လျက် အ
၆၇ ရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- သင်၏ညီအစ်မ
သောရိနှင့်သူ၏ထိုးဗျား၊ ရှမာရိနှင့်သူ၏ထိုးဗျား
ထို့သည်အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ၊
သင်သည်လည်း၊ သင်၏ထိုးထို့နှင့်တကွ အရင်
၆၈ နေရာသို့ ပြန်ရောက် ရလိမ့်မည်။- ရှမာရိ၊ ဗျား
၆၉ နှင့်သူထို့ ပတ်လည်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့
သည် သင့်ကို ကဲ့ရဲ့၍၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော
မိလိထိုးဗျားထို့သည်မတီခွဲခြင်းပြုကြသဖြင့်၊
သင် ပြုသော ရုဗိုလ် အပြစ်မ ထင်ရှား ခို သင်
သည်မာနထောင်သွားစည်ကာလတွင်၊ သင့်ညီ
၇၀ မသောရိ၏နာမကိုအလျှင်၊ နှုတ်မမြှတ်။-ထမူ
ကား၊ သင်သည် ကိုယ်ဆိုးညစ်သောအမှု နှင့်
စက်ဆုပ် ရှိစွာ ဖွယ်သောအမှုထို့၏အပြစ်ကိုခံရ
မည်ထု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၇၁ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
သင်သည်ဝန်ခံခြင်း ပပိုသည်ကို ဖျက်လိုသော
၇၂ ငါ၊ သစ္စာဂတိကိုမရှိမသေပြုသည်နှင့်အညီသင်
၇၃ ခွံငါပြုမည်။- သို့သော် လည်း၊ ငါသည် သင့်အ
သက်ငယ်စည်၊ သို့သောပပိုသည်ကိုအောင်းစေ
၇၄ ဖြစ်၊ တဖန် ထာဝရ ပပိုသည်ကို သင် နှင့် ခွဲဦး
၇၅ မည်။-သင်သည်ဝန်ခံခြင်းပပိုသည်ကိုမစောင့်
ရသော် လည်း၊ ပပိုသည် အားဖြင့် သင်၏ ညီ
အစ်မထို့ကို သင်၏ထိုး ဖြစ်၍ရ ငါပေး၍၊ သင်
သည်ထိုသူထို့ကို ထက်ခံသော အခါ၊ သင်ပြုမိ
သောအမှုဗျားကိုအောင်းစေ၍ ရှက်ကြောက်ရ
၇၆ လိမ့်မည်။- ထိုအခါ ငါ၏ပပိုသည်ကိုသင် နှင့်
ငါခွဲမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း၊
၇၇ ကိုသင်လိမ့်မည်။-သင်ပြုသောအမှုသောအ
မှုထို့ကိုငါမမှတ်၊ မိတ်ပြောသောအခါသင်သည်
အောင်း စေ၍ ရှက်ကြောက် ဖြစ်၊ နှင့် ဖျတ်နာ

ရှုထိန်းကြည့်၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖတ်ရှုရန်အတွက်

၈၃

- ထမင်းစားရန်အတွက် နှုတ်ကပတ်တော်
- ဆည်းကပ်သော သူတို့အား - အရှင်၊ သူတို့၊ ထပ်မံ၍ အသေရသော သူတို့၊ အသေရသော သူတို့
- ဂုဏ်ရှိန်ပြောကြား - ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထူးခြားသော အဆင်၊ အရောင်၊ ချားခြားသော အခွေနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဖွင့်လှစ်၊ ကြီးမားသော အတောင်ရှိသော အူထင်း၊ အကြီးထည်ထဲမှ နှုတ်ကပတ်တော် ထွက်လာသည်။
- အာရပ်စ်ပင်၏အပွားကို ကိုင်တွယ် - အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်ကို ဖြို၊ ဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာပြင်ထို့ ရှိသော ပြီးလျှင်၊ ကုန်သည်မို့ နှိုက်ထေ
- စီး - ချိုး၊ ခုတ်လည်းကောင်း၊ ရေများထွက်ကွက်
- ခြံမြို့ကျွတ်၊ မိုက်၊ မပင် ကဲ့သို့သော အစား - အရပ်ရပ်ထွက် ဖွင့်လှစ်၊ နှုတ်ကပတ်တော် ပွင့်လှစ်၊ ထပ်မံ၍၊ မိမိအပတ်အသတ်ကို ကြည့်၊ ထပ်မံ၍၊ ထွက်လာသည်။ သူတို့ထံသို့ အမြင်ထိုး၊ ထပ်မံ၍၊ အကိုင်၊ အခက် အထက် အညွန့်ကို နှိုက်
- ပြည့်စုံသော နှုတ်ကပတ်ခြင်ထေစီး - အခွေ၊ သူတို့၌ ကြီးစွာသော အတောင်ရှိသော အူထင်း၊ အကြီးထည်ထဲမှ နှုတ်ကပတ်တော် မိမိမိုက်ရာ ချောင်းမြောင်း၊ နားမှာ ထိုအူထင်း၊ တစ်ကျော့၊ ရှု၊ ကြည့်၊ ရေကို ရမည်သော ဂုဏ်ရှိန်ကို အမြင်
- တွေ့မိရန် အကိုင်၊ ထည်းထိုးထေစီး - အခက်အထက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီး၊ ထပ်မံ၍၊ ထပ်မံ၍၊ ထွက်လာသည်။ ပင်ခြင်ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်ကို အရပ်၊ ခြေကောင်းသော ထွက်ကွက်၌ ထိုအပင်
- ထို နှိုက်ထေ ပြီး - ထိုခြင်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ ထို အပင်ထည်ကောင်းစားရမည်သော၊ ညို၊ နှမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်ကို နှိုက်၍ အသီးကို ထွက်ရမည်မထုတ်သော၊ ပေါက်ထွက်သော အခွေကို ထိုထည်ညို၊ နှမ်းရ ကြွယ်၍မည်၊ အမြင်နှင့် ထွက်ထွက်ထပ်မံ၍၊ ခြင်း၊ အမှုကို ပြီး၊ ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်၊ ကြီးသော ထပ်မံ၍၊ ချားခြားသော အထုံးအရင်းကို အထိုးမ
- ခြံ - မိုက်ထွက်ခြင်းကောင်းစားရမည်သော၊ အခွေထွက်ထွက်သော အခါ အကုန်အစင် ညို၊ နှမ်းရမည်မထုတ်သော၊ ကြီး၊ ဂုဏ်ရှိန်သော ထွက်ကွက်ရှိ၍၊ နှမ်းရထိန်မည်ထွက်မိန့်တော်မူ၏
- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထည်

- ၈၂ ခေါ်ဆို ရောက်သော - ဂုဏ်ရှိန်ထွက်သော အချိုး၊ အသေပြောရမည်မှာ၊ ဤကောင်းသော ထို ဆိုလိုသည်ကို နားထည် ကြ ထထော၊ ဗာဗုလုန်နှင့် ဘုရင် ထည်ထေရုရှထင် မြို့သို့ ရောက်၍၊ လေရုရှထင်နှင့် ဘုရင်နှင့် မူးတော်မတ်တော်
- ၈၃ ထို ဂုဏ်ရှိန်မြို့သို့ သိမ်းသွားပြီး - တွေ့တော်မူ၊ တော်ထဲကတော့ထွက်ကို ယူ၍ ပရိညည်၍
- ၈၄ ဖျက် ထည့်လိုက်သော ပြီး - ထိုနှိုင်းထည် လွတ်၍ နောက် တဝန်မထမကြွယ်၊ ထည့်တော်ကို အောင်သော အသေ၊ ဖြင့်သာ ထည်ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်၊ ကြီးသော နှိုင်းသော ထို ကိုထည်၊ သိမ်းသွားပြီး -
- ၈၅ ထို ရာတွင်၊ မြင်း၊ ချား၊ ထူးခြားသော ကောင်းခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်ကို အရုဏ္ဏ၊ ပြည်သို့ တွေ့တော်မူ ဂုဏ်ရှိန်ထေ ပြီး ထိုသို့ ပြုသော သူထည် ကောင်းစားရမည်သော၊ ထေးလွှတ်ရမည်သော၊ ထည့်ထွက်
- ၈၆ ပြီးမှ လွတ်ရမည်သော - အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်ကား၊ ငါထွက်၍ ထည်အထိုင်း၊ အကယ်စင်စစ်နှင့် ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော နှင် ဘုရင်၏ ထည့် ကို မရှိမသေ ပြု၍ ပရိညည်ကို ဖျက်ထွက်သောကြောင့်၊ ထို နှင် ဘုရင်နေရာ
- ၈၇ ဗာဗုလုန်မြို့ထွက်၍ သေရထိန်မည် - ဗာဗုလုန်နှင့် ဘုရင်သည် ထည်၊ ထူးခြားသော ကို ထွက်ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိန်၊ သော မိုက်ပါ အလုံးအရင်း ချားနှင့်အတူ မြေရိုးကို ဖြို၍ ထိုက်ထိုက်သော ထွက်ထည်၊ သုတေသီ စစ်ထိုက်၍ မနှိုင်းရား - အကြောင်း၊ ခုကား၊ ထေရုရှထင် မင်း၊ ထည်ထွက်ရှင်း၊ မိုက်ပြီးမှ၊ ထည့်တော်ကို မရှိမသေ ပြု၍ ပရိညည်ကို ဖျက်ထွက်၊ ဤအမှုထုံးစံကို ပြု
- ၈၈ သောကြောင့် သေးငယ်သော ရှေး - ထိုကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည့်ကား၊ ငါထွက်၍ ထည် အထိုင်း၊ အကယ် စင်စစ် ငါ၏ ထည့် ကို မရှိမသေ ပြု၍ ငါ၏ ပရိညည်ကို ဖျက်သော အမြင် ကို သူ၏ ခေါင်း၊ ပေါ်သို့ ငါထွက်
- ၈၉ ရောက်စေမည် - ငါသည် မိုက်ကွန်နှင့် ထွက်၍၊ ငါ၏ ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့ပြီးလျှင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင် သွားမည်၊ ငါ့ ပြစ်မှားသော အမြင်
- ၉၀ ကြောင့် ထိုမြို့၌ ငါ၏ ကြော့ကွင်းမည် - သုတေသီ ပြောသော သူများနှင့် သူရဲများ အပေါင်းကို ထည်ထားခြင်း၊ ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော ထိုထည်ထွက်ထွက်ထွက်သော ကြွယ်၍၊ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်ကို ထင်ထိုက်ရ ကြွယ်၍မည်ထွက်မိန့်တော်မူ၏

အပြစ်ကိုမခံရ။ တရားသောသူသည် တရားစွာ ပြုခြင်းအကျိုးကို၎င်း၊ မတရားသောသူသည်မ

၂၈ တရားစွာပြုခြင်းအပြစ်ကို၎င်းခံရလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုသမျှသောစုစုရိုက်ကို ကြည်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင်ထုံးစံသမျှကို စောင့်ရှောက်၍၊ တရားသောအမှု၊ ယုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ သေခြင်း

၂၉ နှင့် လွတ်၍ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။- ပြုမိသမျှသောစုစုရိုက် အပြစ်ကို သုတမတ်၌ မမှတ်ရ။ ပြုမိသောမြောင့်မတ်ခြင်းအမှုကြောင့်

၃၀ အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။- မတရားသောသူသည် မိမိအကျင့်ကိုရှောင်၍ အသက်မရှင်။ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည်အနည်းငယ်သောပျော်ရွှေခြင်းရှိသလော။- သို့ရာတွင်၊ တရားသောသူသည် ဖောက်ပြန်၍ အခွေအမှုကို၎င်း၊ မတရားသောသူ ပြုသမျှသောစက်ဆုပ် ရှိစွာဖွယ် အမှုကို၎င်း ပြုလျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အရင် ပြုသမျှသောမြောင့် မတ်ခြင်း အမှုကို မမှတ်။ သူသည် ထွန်ကျူးသော အမှု၊ ဖြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် အသေသတ် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၁ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင် ချက် မမြောင့်ဟု ဆိုကြသည် တကား။ ထိုအသေရလေအမျိုး၊ ငါစီရင် ချက်သည် မြောင့်၍၊ သင်တို့ စီရင်ချက်ကောက်သည် မထုတ်လော။

၃၂ တရားသောသူသည် တရားသောအမှုကို ပယ်၍ အခွေ အမှုကို ပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရမည်။ ပြုမိသောအခွေအမှုကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။- ထိုအတူ၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသောအခွေအမှုကို ရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ယုတ်မှန်သောအမှုကို ပြုလျှင်၊ မိမိအသက်ကို ကယ်နှုတ်ရလိမ့်မည်။- ပြုမိသမျှသော အခွေအမှုကို ဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊ သေခြင်း နှင့် လွတ်၍ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။- သို့သော်လည်း၊ အသေရလေ အမျိုးက၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ချက် မမြောင့်ဟု ဆိုကြသည် တကား။ ထိုအသေရလေအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် မြောင့်၍၊ သင်တို့ စီရင်ချက် ကောက်သည် မထုတ်လော။- သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအသေရလေ အမျိုး၊ သင်တို့ အသီးအသီး ကျင့်ကြသည် အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင်မည်။ သင်တို့သည် အခွေအမှုရှိသမျှကို စွန့်ပြစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။

ပြောင်းလဲကြလော့။- စုစုရိုက်အပြစ်ကြောင့် ထိမိ၍ ဆုံးခြင်းသို့မရောက်ကြနှင့်။- သင်တို့သည် ပြုသမျှသော ထွန်ကျူးခြင်း အမှုကို စွန့်ပြစ်၍ အသစ်သောနှစ်လုံး၊ အသစ်သော မိတ်သဟာကို ဖွင့်ဆင်ကြလော့။ ထိုအသေရလေအမျိုး၊ သင်တို့သည် အတယ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံလိုသနည်း။- အသေခံရသောသူ၏ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် ပျော်ရွှေခြင်း မရှိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုမှတစ်ပါး၊ အသေရလေမင်းသားတို့အတွက်

၂ ပိုကျွေးမြည်တမ်းလျက် ပြောရမည်မှာ၊- သင်၏ အမိကား၊ အတယ်သူနည်း။ ချင်သောမဖြစ်၏။ ချင်သောတို့တွင် အိပ်လျက်နေ၍၊ ချင်သောပျိုတို့တွင်မိ

၃ မိသားတို့ကို ကျွေးမွေး၏။- ကျွေးမွေးသောသားတကောင်သည် ချင်သောပျို ဖြစ်၍၊ တောတိရိစ္ဆာန်တို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏လူတို့ကို

၄ လည်းကိုက်စားတတ်၏။- လူမျိုးတို့သည် ကြား၍ မြေတွင်း၌ ထိုချင်သောပျိုကို ဖမ်းပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ အဝုတ္တုပြည်သို့ ယူသွား

၅ ကြ၏။- သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည် မြင်၍ မိတ်ဖျက်သောအခါ၊ သားတကောင်ကို ယူပြန်

၆ ၍၊ ချင်သောပျို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုသဖြင့်၊- သူသည်လည်း၊ ချင်သောတို့နှင့် ပေါင်းဖော်၍ ချင်သောပျို ဖြစ်လျက်၊ တောတိရိစ္ဆာန်တို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်း

၇ ငှါ၊ သင်၏လူတို့ကို လည်းကိုက်စား၏။- သူတို့ ချိုးမှားကို သိ၍၊ သူတို့မြို့များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ထောက်သော အသံကြောင့် ပြည်နှင့် ပြည်၌ ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြ

၈ ၏။- ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည် ကျေးလက်အရပ်ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ဂိုက်ကွန်နှင့် ဂိုင်းပြီးလျှင်၊

၉ မြေတွင်း၌ ဖမ်းကြ၏။- သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်တံသို့ ဆောင်သွား၍၊ သူ၏ အသံသည် အသေရလေ တောင်ပေါ်မှာ နောက်တဖန် မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌ ထောင်ထားကြ၏။

၁၀ သင်၏အမိသည် သင်နှင့် တူလျက်၊ ရေနားမှာ စိုက်သော စပွန်နယ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရေများသောကြောင့် အသက်အလတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ များ

၁၁ စွာသော အသီးကို သီးတတ်၏။- မင်းတို့ အသုံးအဆောင် ရာဇသံဃာတို့ ခိုင်ခံ့သော တံဃာတို့နှင့်

အပြစ်ကိုမခံရ။ တရားသောသူသည် တရားစွာ
 ပြုခြင်းအကျိုးကို၎င်း၊ မတရားသောသူသည်မ
 ၂၈ တရားစွာပြုခြင်းအပြစ်ကို၎င်းခံရလိမ့်မည်။ သို့
 ရာတွင်၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုသမျှ
 သောရစရိုက်ကို ကြည်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင်
 ထုံးစံသမျှကို စောင့်ရှောက်၍၊ တရားသော
 အမှု၊ ယုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ သေခြင်း
 ၂၉ နှင့်လွတ်၍ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ပြု
 မိသမျှသောရစရိုက် အပြစ်ကို သုတမတ်၌
 မမှတ်ရ။ ပြုသောမြောင့်မတ်ခြင်းအမှုကြောင့်
 ၃၀ အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ မတရားသောသူသည်
 မိမိအကုန်ကိုရှောင်၍ အသက်မရှင်။ အသေ
 ခံခြင်းအမှု၌ ငါသည်အနည်းငယ်သောပျော်ရွှေ
 ၃၁ ခြင်းရှိသကဲ့သို့။ သို့ရာတွင်၊ တရားသောသူ
 သည် ဖောက်ပြန်၍ အခွေအမှုကို၎င်း၊ မတရား
 သောသူပြုသမျှသောစက်ဆုပ် ရှိစွာဖွယ် အမှု
 ကို၎င်းပြုလျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အ
 ၃၂ ရင်ပြုသမျှသောမြောင့်မတ်ခြင်း အမှုကို
 မမှတ်။ သူသည်ထွန်ကျသော အမှု၊ ပြစ်မှား
 သော အပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ
 လိမ့်မည်။
 ၃၃ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား
 စီရင် ချွတ်မမြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ ထို
 ဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင် ချွတ်သည်မြောင့်၍၊
 သင်တို့ စီရင်ချွတ်ကောက်သည် မဟုတ်သော။
 ၃၄ တရားသောသူသည် တရားသောအမှုကိုပယ်
 ၍ အခွေအမှုကို ပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရ
 မည်။ ပြုသောအခွေအမှုကြောင့် အသေသတ်
 ၃၅ ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုအတူ၊ မတရားသောသူ
 သည်မိမိပြုသောအခွေအမှုကိုရှောင်၍၊ တရား
 သောအမှု၊ ယုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ မိမိအ
 ၃၆ သက်ကိုကယ်နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ပြုသမျှသော
 အခွေအမှုကိုဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊
 သေခြင်း နှင့် လွတ်၍ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်
 ၃၇ မည်။ သို့သော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးက၊
 ထာဝရဘုရားစီရင်ချွတ်မမြောင့်ဟုဆိုကြသည်
 တကား။ ထိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင်ချွတ်သည်
 မမြောင့်၍၊ သင်တို့ စီရင်ချွတ် ကောက်သည် မ
 ၃၈ ဟုတ်သော။ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဣသရေလအမျိုး၊
 သင်တို့ အသီးအသီး ကျင့်ကြသည် အတိုင်း အ
 ကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင်မည်။ သင်တို့သည်အခွေ
 အမှုရှိသမျှကိုစွန့်ပြစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။

ပြောင်းလဲကြလော့။ ရစရိုက်အပြစ်ကြောင့်လဲ
 ၃၉ ခြံဆုံးခြင်းသို့မရောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည်ပြု
 သမျှသော ထွန်ကျခြင်း အမှုကို စွန့်ပြစ်၍
 အသစ်သောနှစ်လုံး၊ အသစ်သော မိတ်သဟာ
 ကိုပွင့်ဆင်ကြလော့။ ထိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်
 ၄၀ တို့သည် အထယ်ကြောင့်အသေသတ်ခြင်းကိုခံ
 လိမ့်မည်။ အသေခံရသောသူ၏အသေခံခြင်း
 အမှု၌ ငါသည် ပျော်ရွှေခြင်း မရှိ။ ထို့ကြောင့်၊
 ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု၊ အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလမင်းသားတို့အတွက်
 ၂ ဝိကျွေးမြည်တမ်းလျက်ပြောရမည်မှာ၊- သင်၏
 အမိကား၊ အထယ်သူနည်း။ ချင်သောမဖြစ်။ ချင်
 သောတို့တွင်အိပ်လျက်နေ၍၊ ချင်သောမျိုးတို့တွင်မိ
 ၃ မိသားတို့ကိုကျွေးမွေး၏။ ကျွေးမွေးသောသား
 တကောင်သည် ချင်သောမျိုး ဖြစ်၍၊ တောတိ
 မိနွန်တို့ကို ခမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏လူတို့ကို
 ၄ လည်းကိုက်စားတတ်၏။ လူမျိုးတို့သည်ကြား
 ၍ မြေတွင်း၌ ထိုချင်သောမျိုးကို ခမ်းမြီးလျှင်၊ သံ
 ကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ အဝုတ္တုပြည်သို့ လူသွား
 ၅ ကြ၏။ သားဆုံးရှုံးကြောင်းကိုအမိသည်မြင်၍
 မိတ်ဖျက်သောအခါ၊ သားတကောင်ကိုယူပြန်
 ၆ ၍၊ ချင်သောမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုသဖြင့်၊- သူသည်
 လည်း၊ ချင်သောတို့နှင့် ပေါင်းဖော်၍ ချင်သော မျိုး
 ဖြစ်လျက်၊ တောတိမိနွန်တို့ကို ခမ်းဆီးခြင်း
 ၇ ငှါ၊ သင်၏လူတို့ကိုလည်းကိုက်စား၏။ သူတို့
 ဆိုးရွားကိုသိ၍၊ သူတို့မြို့ရွာကိုသုတ်သင်ပယ်
 ၈ ရှင်းစေ၏။ ထောက်သော အသံကြောင့် ပြည်
 နှင့် ပြည်၌ ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြ
 ၉ ၏။ ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည်ကျေးထက်အရပ်
 ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့်ပိုင်းပြီးလျှင်၊
 ၁၀ မြေတွင်း၌ ခမ်းကြမ်း သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်
 လျက် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်သွား၍၊
 သူ၏ အသံ သည် ဣသရေလ တောင်ပေါ်မှာ
 ၁၁ နောက်တဖန် မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌
 ထောင်ထားကြ၏။
 ၁၂ သင်၏အမိသည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေနား
 မှာစိုက်သော ဓမ္မနွယ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရေနား
 သောကြောင့် အခက်အထက်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ရွာ
 ၁၃ စွာသော အသီးကိုသီးတတ်၏။ မင်းတို့ အသုံး
 အဆောင် ရာဇသတ်တို့ မိုင်ခံသောတံတိုင်းနှင့်

ပြည့်စုံ၏။ ထုထပ်၍ ဖျား၊ ပြားသော အခက်အခဲ
 ၈၂ ထက်ထိုက်စွာရပ်ခြင်းနှင့်အညီ- ထိုရာ
 တွင်း၊ ဓါသမာဓိရှိစွာဖြင့် နှုတ်၍ ခြေပေါ်မှာ
 တည်ရာထေပြီးအစွေထေသည် ထိုက်၍အသီး
 ကိုမိန့်ခြောက်စေ၏။ မိုင်ခွဲသောတံတိုင်းထုတ်
 ကျိုး၍အစွေခြောက်သဖြင့်၊ မီးထောင်ခြင်းကို ခံ
 ၈၃ ရကြပြီး- ထရုဗုဒ္ဓကား ရေမမြို့၊ အစွေခြောက်သော
 ၈၄ တွင် ပြင် အရပ်၌ မိုက်ထွက် မြှုပ်- အခက် အ
 ထက် တံတိုင်းတရ ယက မီးထွက်၍ အသီး ကို
 ကျွမ်းသောင်ပြီး အစိုးရသောရာဇာဓိပတိဘိုး
 ခံသော တံတိုင်းတရ ယက ကျွမ်းသောင်ပြီး၊ ဤအ
 ကားမိကျွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ အကြောင်းဖြစ်၏။
 မိကျွေးမြည်တမ်း၊ ခရာ အကြောင်း၊ ထင်မြင်
 ထိခံမည်။

၂၀

၈၀ ထက္ကရာဇ်စုနှစ်၊ ပဉ္စမထ ဆယ်ရက် နေ
 တွင်း၊ ဣသရေထမဇ္ဈိမအထက်ကြီးသူတို့သည်
 ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှါ ထာဝရ
 ၂ ရွှေစာ ထိုင်နေကြ၏- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
 ၃ စတ်တော်သည် ငမိသို့ရောက်လာ၍- အရှင်
 ထုထား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုအ
 ထရေထမဇ္ဈိမ အထက်ကြီးသူတို့ထား၊ ဆင့်ဆို
 ရမည်မှာ၊ သင်တို့သည်ငမိသို့မေးလျှောက်ခြင်း
 ၄ ငှါထာဝရသဘောငါအထက်ရှင်သည်အတိုင်း
 ၅ သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ- အရှင်ထု
 ထား၊ သင်သည် သူတို့ကို စစ်ကြောထေး၊ စစ်
 ကြောထေးသူတို့သိုးသေးပြုဘူးသောစက်ဆုပ်
 ၆ စွဲစွာစွယ် အမှုတို့ကို ဖော်ပြ၍- အရှင်ထာဝရ
 ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသ
 ရေထမဇ္ဈိမကို ငါရှေးကောက်၍၊ အရက္ခ၊ ပြည်
 ၇ ခြံတို့ထား၊ သင်ရှားလျက်၊ ငါသည် သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည့်ယု၊ ယာကုပ်
 ၈ အမျိုးသားတို့ထား၊ ကျိန်ဆိုသည်ကား- သူတို့
 ကိုအရက္ခ၊ ပြည်မှငါနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ပြည်တကာ
 ထိုက်အထွေဖြစ်၍၊ နှိပ်စားရန်မိသောပြည်၊
 ၉ သူတို့အဖို့ ငါကြည့်ရှုသောပြည်သို့ဆောင်သွား
 ခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုသောအခါ- သင်တို့ အသီးအ
 သီးမှူးမှော်သောစက်ဆုပ် စွဲစွာစွယ်အရာတို့ကို
 ၁၀ နှိပ်ခြင်းကြောင့်၊ အရက္ခ၊ ရုပ်တုတို့နှင့် ကိုယ်
 ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေကြနှင့်၊ ငါသည်သင်တို့၏
 ၁၁ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ယု၊ ငါဆိုသော်
 ၁၂ စည်- သူတို့သည် နားမထောင်၊ ငါ့ကိုဝန်ကန်

ကြ၏။ အသီးအသီးမှူးမှော်သော စက်ဆုပ် စွဲစွာ
 စွယ်အရာတို့ကို ငင်း၊ အရက္ခ၊ ရုပ်တုတို့ကို ငင်း
 ၁၃ မနှိပ်ခြင်းနှင့်၊ ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌လေ၊
 သမိတ် ပြေမည် အကြောင်း၊ အရက္ခ၊ ပြည်ထဲ
 ၁၄ မှာ သူတို့အပေါ်သို့ ငမေဇုတ် အဖို့ကို သွန်း
 ၁၅ ထောင်းမည်ယု ငါအကြံရှိ၏- သို့ရာတွင်၊ သူတို့
 နေသောတပါးအမျိုးသားတို့ရွှေစာ၊ ငါ၏ နား
 ၁၆ အသေရကိုမထွက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်နားမ
 အတွက် စီရင်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ရွှေ
 ၁၇ ထင်ရှားလျက်၊ သူတို့ကို အရက္ခ၊ ပြည်မှ နှုတ်
 ထောင်လေ၏။
 ၁၈ အရက္ခ၊ ပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍တောသို့ရောက်
 ၁၉ သောအခါ- ကျင့်သောသူ၌ အထက်ရှင်ခရာအ
 ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ငါ၏စီရင်ထုံး ဖွဲ့ချက်တို့ကို
 ၂၀ ငါ ဖော်ပြ၏- ထိုစတုပါး၊ ငါထာဝရ ဘုရား
 ထည်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ထူး၊ သူတို့သည်
 ၂၁ ထိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့် သူတို့ ဖော်ပြသော စာ၊
 ထက္ကဏသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဥပုသ်
 ၂၂ နေ့တို့ကို ငါခန့်ထား၏- သို့ရာတွင်၊ ဣသရေထ
 ၂၃ မဇ္ဈိမသို့တော၌ငါ့ကို ဝန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သော
 သူ၌အသက်ရှင်ခရာအကြောင်းဖြစ်သော၊ ငါ၏
 ၂၄ စီရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်၊ မထိခံခြင်း
 ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုအထွန်နှုတ်ချကြ၏။ ထို
 ၂၅ အခါသူတို့ကိုဗုတ်ဆီးခြင်းငှါ၊ တော၌သူတို့ အ
 ပေါ်သို့ငမေဇုတ်အဖို့ကို သွန်းထောင်းမည်ထူး
 ၂၆ အကြံရှိ၏- သို့ရာတွင်၊ ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်
 ၂၇ ရှေးကိုမြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရွှေစာငါ၏
 နားမ အသေရကို မထွက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်နားမ
 ၂၈ တော်အတွက် စီရင်လေ၏- တစ်၊ ပြည်တကာ
 ထိုက်အထွေဖြစ်၍၊ နှိပ်စားရန်မိသောပြည်၊
 ၂၉ သူတို့အားငါပေးသောပြည်သို့မပို့မဆောင်ခြင်း
 ၃၀ ငှါ၊ တော၌ ငါကျိန်ဆို၏- အကြောင်းမူကားသူ
 ထိုသည်ရုပ်တုများကိုငှက်ကွက်သေခွကြောင့်၊ ငါ၏
 ၃၁ စီရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်၊ မထိခံခြင်း
 ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုနှုတ်ချကြ၏- ထိုသော်
 ၃၂ ထည်၊ ငါသည် သူတို့ကိုနှစ်ခြောသေခွကြောင့်
 မဗုတ်ဆီး၊ တော၌သုံးနှုံးစေခြင်းငှါမပြု၊
 ၃၃ သားမြေးတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ထိုးထေးစီ
 ရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြနှင့်၊ သူ
 ထိုက်ရုပ်တုများ၊ အားဖြင့်ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေ
 ၃၄ ကြနှင့်- ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်၏။ ငါ၏စီရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်တို့ကို ဖော်

၂၀ ရှောက်၍ ကျင့်ကြံကြလော့။- ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်းသန့်ရှင်းစေကြလော့။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ သင်တို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ ထိုဥပုသ်နေ့တို့ကို နှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ ထာဝရဘုရားသက်သေဖြစ်စေကြလော့ဟု ခေါ်၏။- သို့သော်လည်း၊ သူတို့၏သားမြေးတို့သည် ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင် စရာ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ငါ၏စီရင်ထုံး၌ ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မကျင့်ကြံဘဲနေ၍၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့၌ ဖေါသစိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ၊ တောထဲမှာ ငါ၏အမှတ် အရှိန်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။- သို့ရာတွင်၊ ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူး ကိုသိမြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမတော်အတွက်ပြု၍ သည်းခံလျက်နေ၏။- တစ်ခဏငါသည် သူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် အရပ်ရပ်တို့သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တော၌ ကျိန်ဆို၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်တိုးတေးတိုးကွယ်သောရုပ်တုများကို ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏စီရင်ထုံး၌ ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထိခံမြင်ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ မကောင်းသော စီရင်ချက်၊ အသက်မရှင်ရသောထုံး၌ ချက်တို့ကို ငါပေး၏။- ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ကို သူတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သားဦး အပေါင်းတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ရာတွင်၊ သူတို့ပူဇော်သကာများအားဖြင့် ငါညစ်ညူးစေ၏။

၂၁ ထို့ဖြစ်၍၊ အရှင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏တိုးတေးတိုးကွယ်သောရုပ်တုများ၏အမှတ်အသားဖြစ်သောတရား၊ အထပ်ထပ်ဖြစ်မှား၍ ရှုတ်ချကြသည်တရား၊- သူတို့အားပေးခြင်းငှါ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်တို့ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ သူတို့သည်ဖြင့်သောတောင်၊ ထူထပ်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ငမာဓုတ်ကိုနှိုးဆော်သော အလှူဝါဒကို တင်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ အရည် ပူဇော်သကာသွန်းလောင်းခြင်းတို့ကို ပြုကြ၏။- ငါကလည်း၊ သင်တို့သွားတတ်သောမြင့်ရာအရပ်ကား၊ အထက်

သို့နည်းတူပေးသော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် မြင့်ရာအရပ်တို့ ဆိုလိုသောဗာမာ အမည်ဖြင့် သရုတ်ကြ၏။

ထို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တိုးတေးတိုးထုံးစံအတိုင်း ညစ်ညူးလျက်၊ သူတို့ပြုသောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကို ပြု၍မှားယွင်းလျက်၊- ပူဇော်သကာပြုသဖြင့်ငင်ကိုယ်သားတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်သဖြင့်ငင်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့် ညစ်ညူးလျက်ရှိကြသည်တွင်၊ ငါသည်သင်တို့အား လျှောက်မြှင့်ကိုခံရမည်သော၊ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ သင်တို့အားလျှောက်မြှင့်ကိုငါမခံ၊- ငါတို့သည် တပါး အမျိုးသား ကဲ့သို့ငင်၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရား ကို ဝတ်ပြုသော ပြည်သူပြည်သားများကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်တို့ ကြံစည်သည် အတိုင်း အကြံ မမြောက်ရ။- အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း အကယ် စင်စစ် အား ကြီးသောထက်၊ ဆန့်သောထက်ရှိ။ သွန်းလောင်းသော ဖေါသ အရှိန် အား ဖြင့် သင်တို့ကို ငါ အုပ်စိုးမည်။- သင်တို့ ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှာ၊ သင်တို့ကို အားကြီးသောထက်၊ ဆန့်သော ထက်ရှိ။ သွန်းလောင်းသော ဖေါသ အရှိန်နှင့် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေမည်။- လူအမျိုးမျိုး နှင့် ဆိုင်သောတောတို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ်တရားတွေ့မည်။- အဲဂုတ္တု ပြည်နှင့် ဆိုင်သောတော၌ သင်တို့၏တိုးတေးတိုးကွယ်သောရုပ်တုများကို သင်တို့နှင့်တရားတွေ့မည်။- နှင်တံဆောက်မှာရှောက်သွားစေ၍၊ ပင့်သည်အချည် အနှောင်ကိုခံစေမည်။- ငကို ပုန်ကန်၍ ဖြစ်မှားသော သူတို့ကို သင်တို့ အထဲက နှုတ်ပယ်မည်။ သူတို့သည် တည်းနေသောပြည်မှထွက်သွားရသော်လည်း၊ ဣသရေလ ပြည်သို့မဝင်ရကြ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သွားကြလော့။ အသီးအသီးမိမိတို့ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အကယ်စင်စစ် နောက်တဖန် ငမာကားကိုနားမထောင်သော်လည်း၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသော

နာမတော်ကို သင်ထို ပူဇော်သကာဈာ၊ နှင့်စွပ်
 ထုဈာအသားမြင့်ပစ္စုတ်ဈာ နေရကြလိမ့်မည်-
 ၇၀။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏သန်၍၊ သောသောငါ၊
 အမြင့် ဆုံးသော ဣသရေလ တောင်ပေါ်မှာ ဣ
 သရေလအမျိုးသား၊ မြင့်သူပြည်သားအပေါင်း
 ထိုသည် ငမားဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်၊ ငါ၏
 ထည်၊ ထက်ခံ၍၊ ထိုအရပ်၌ သင်ထို ပြုအောပူ
 ဇော်သကာဈာ၊ အဦးသီးသောအသီးတွင်ရွှေ၊
 ခြံဆက်ရသော အသီးအနှံဈာ၊ နှင့်တကွ၊ သင်
 ထိုသန်၍၊ သောအရာရှိသမျှကို ငါတောင်း၊
 ၇၁။ မည်- သင်ထိုသည် ကွဲပြားလျက် နေသော အ
 ထိုင်းထိုင်း၊ အပြည်ပြည်ကို ငါဆောင် ခဲ့၍
 ဝေးသောအခါ၊ သင်ထို၌ ပါသော နံ့သာပေါင်း
 အရွှေ၊ အကြိုင် နှင့်တကွ၊ သင်ထိုကို ငါသည်
 ထက်ခံ၍၊ သင်ထိုအားဖြင့်တပါးအမျိုးသားထို
 ရွှေမှာဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်-
 ၇၂။ သင်ထို၏သိုးအေးထိုအေး ပေးခြင်းငှါ၊ ကျိန်ဆို
 သောဣသရေလပြည်သို့သင်ထိုကို ဆောင်သွင်း
 သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း၊
 ၇၃။ ကို သင်ထိုသိရကြလိမ့်မည်- သင်ထို ညှစ်ညှစ်
 သောကျင့်ကြံ ပြုမှုရာအမှုရှိသမျှကို ထိုပြည်
 ၌ စောင်း၊ ခေတ်၊ ပြုမိသမျှသော ဖုခရိုက်ထို
 ၇၄။ ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်၌ ခွာကြလိမ့်မည်- ထိုအ
 ထရေလအမျိုးသားထို၊ သင်ထို၏ ဖုခရိုက်မှား၊
 ထင်ထို ဆိုးညစ်သော အကျင့်ဈာ၊ နှင့်အညီ၊ ငါ
 သည်သင်ထိုကိုမစီရင်၊ ကိုယ်နာမကိုထောက်၍
 စီရင်သော် အခါ၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
 ကို သင်ထို သိရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
 ၇၅။ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၇၆။ ခေါ်ဆိုရောက်လာ၍- အရှင်းလူသား၊ တောင်
 ထက်သို့ ချက်နှာပြုလျက်၊ တောင် ချက်နှာတ
 ဝက်၌မြှက်ဆို၍၊ တောင်ပြည်၌ မှီသောတောတ
 ၇၇။ ဝက်၌တောပြောထောင့်- အရှင်ထာဝရဘုရား
 ၏ အမိန့်တော်ကို တောင် ပြည်၌ မှီသောတော
 အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်သင်၌ မီးကိုညှိ
 မည်၊ သင်၌မိမိလန်းသောအပင်၊ သွေခြောက်
 သောအပင်ရှိသမျှထောင်လိမ့်မည်၊ တောက်
 သောမီးလျှံသည်မငြိမ်း၊ ရတောင်ထက်မှသည်
 ပြောက် ထက် သို့ ထိုင် အောင် ဖြေတပြင် ဆုံး
 ၇၈။ ထောင်လိမ့်မည်- ထိုမီးကို ငါထာဝရဘုရား ညှိ
 ကြောင်းကို၊ ထက္ကဝါလပေါင်းထိုသည် သိရကြ

လိမ့်မည်၊ ထိုမီးသည် ခြမ်းရေထု မိန့်တော်မူ
 ၇၉။ ၏- ငါကထမ်း၊ ဆိုအရှင်ထာဝရဘုရား သူထို
 က၊ ဤသူသည် ဝံ့ပမာကို သာ ဆောင်၍ ထော
 ပြောတတ်သည်ထုတ်ထောထု၊ အကျွန်ုပ် ကို
 ရည်မှတ်၍ ဆိုတတ် ကြပါသည် ထု ထော့ထံ
 ထေ၏၊
 ၂၁
 • တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂။ သည် ခေါ်ဆိုရောက်လာ၍- အရှင်း လူသား၊
 ယေရုရှလင် မြို့ ကို ချက်နှာ ပြုလျက်၊ ထန်၍၊
 ဆောအရပ်ရွာမှထိုတဝက်၌မြှက်ဆို၍ အသရေ
 ၃။ လပြည်တဝက်၌ တောပြောထောင့်- အရှင်ထာ
 ဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဣသရေလ ပြည်
 အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်သင်ကိုရန်ထက်
 ပြုလျက်၊ ထေးကို ထားထိမ်မှထုတ်၍၊ သင်၌
 တရားသောသူ၊ မတရားသော သူထိုကို ပတ်
 ၄။ ဖြတ်မည်- ထိုသို့သင်၌တရားသောသူ၊ မတရား
 သောသူထိုကိုပတ်ဖြတ်စရာအကြောင်းရှိသော
 ကြောင့်၊ ငမား သည် တောင်ထက်မှ သည်
 ပြောက်ထက် သို့ ထိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်းသော
 သက္ကဝါထိုကို ရန်ထက်ပြု၍ မိမိထိမ်မှထုတ်ရ
 ၅။ လိမ့်မည်- ငါထာဝရဘုရားသည်ငမားကို သူ
 ထိမ်မှ ထုတ်ကြောင်းကို၊ ထက္ကဝါလပေါင်းထို
 သိရ ကြလိမ့်မည်၊ ထိုထားသည် နောက်တဖန်
 ၆။ ထိမ် သို့မပြန်ရ- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်းလူသား၊
 ညည်းတွားသံကို ပြုထောင့်၊ ခါးကျိုးလျက်၊ နှစ်
 လုံးကြေကွဲလျက်၊ သူထိုရွှေမှာညည်းတွားထံကို
 ၇။ ပြုလောင့်- သူထိုကလည်း၊ အထယ်ကြောင့်ညည်း
 တွားသနည်းဟုသင့်ကိုမေးသောအခါ၊ သင်က၊
 ငါသည် သိတင်၊ ကောင်းကြောင့် ညည်းတွား ၏
 အမှုနိုးပြီး လူမပေါင်းထိုသည် ကြောက်အား
 ကြီး၍လက်အားလျော့ကြလိမ့်မည်၊ မိတ်ဖွတ်၍
 ဖူးသည်လည်း အရည်ခြစ်လိမ့်မည်၊ အမှုထာ၍
 ရောက်မည်အကြောင်းကို၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
 ဈာမိတ် ပေးတော် မူကြောင်းကို ပြန်ပြောထောင့်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 • တဖန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၈။ သည် ခေါ်ဆိုရောက်လာ၍- အရှင်း လူသား၊
 ပရောမက် ပြု၍ အရှင် ထာဝရ ဘုရား ၏ အမိန့်
 တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ထားတော်ကိုထက်
 ခွာလွှေးထေပြီး ပြောင်ထက် ခွာလွှတ်ထေပြီး-
 ၉။ ထက်၍ အထူးထမြင့်ထုတ်ကြ ခြေမိမိရှိ၊ ထေ့၊

၁၀ ပြော၍ အစောင့်တော် ခေါ်၍ ငါ
 ၁၁ ငါး ပွတ်လေပြီ။ သား၏ ခုနကထံ ကြောင့်
 ၁၂ နှစ်ထန်း ငြင်းကို ပြုရမည်လော။ ထိုသားသည်
 ၁၃ သစ်သား မှီထွက် မထိခဲ့ခြင်း ပြုတတ်၏။- သုံး
 ၁၄ စရာထို ပွတ်ခေါ် ငြင်း ငါ့ အပ် ထား ပြီ။ ထုပ် ကြံ
 ၁၅ ထောထွန် အပ် ငြင်း ငါ့ ထက် နှာထည် သွေးထေ
 ၁၆ ပြီး ပြောင်ထက် နှာပွတ်လေ ပြီ။- အရှင် လူသား
 ၁၇ ပိုကျွေးစေတစ်ထောင့်၊ အကြောင်း မူကား၊ ငါ
 ၁၈ ၏ ထုထွန် ရောက် ထိမ့်မည်။ အသရေထမ်းသား
 ၁၉ အပေါင်း ထို နှံ့ ထည်၊ ရောက် ထိမ့်မည်။ သူထို
 ၂၀ နှင့်တကွ ငါ၏ ထုထွန် ထား၌ အပ်ထေ၏။ ထို
 ၂၁ ကြောင့် သင်၏ ပေါင်းကို မှိုက်လေသော။- နှိမ့်ခမ်း ငြင်း
 ၂၂ အမှု ဖြစ်၏။ ထားတော် သည် ငှက်ကို မရိမသေ
 ၂၃ ပြုလျှင် အထွတ် သို့ နည်း။ ထွက်ဆုံး လိမ့်မည် ထု
 ၂၄ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ အ
 ၂၅ ရှင်လူသား၊ ပဓာန ပြု၍ လက်ရပ်တီးလေသော။
 ၂၆ ထားတော် သည် နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက် ရောက်ရ
 ၂၇ ၏။ သူရဲ ထား၊ အားကြီးသော သူရဲ ထား ဖြစ်၏။
 ၂၈ သူထိုကို ဝန်းရံသော ထား ဖြစ်၏။- သူထို မိတ်
 ၂၉ ဖြုတ်၍ အထူးသဖြင့် ဆုံးရှုံးခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ထားသေး
 ၃၀ ကို မြို့တံခါး မှီသော ထို ငါ ရောက် ခေါ် ပြီး ထား
 ၃၁ ပြောင်လျှက် မှိုက်၊ ထုပ်ကြံ စရာဘို့ ပွတ်ထားလျှက်
 ၃၂ မှိုက်။- စုဝေးလေသော။ ထက်၌ ထက် သို့ စုတ် လေသော။
 ၃၃ ထွင်ဦးလေသော။ ထက်၌ ထက် အစမှီသော။ သင်၏
 ၃၄ အထွေး ချက် နှာ ပြုသော ထက် သို့ စုတ် လေသော။-
 ၃၅ ငါသည် ထည်လက် ခွင်း မှိုက်၍၊ ငေါ်သစေ မှိုက်
 ၃၆ ကို ဖြစ်၊ ခေမည်း ထိုထို ငါ ထာဝရဘုရား မိန့်
 ၃၇ တော်မူပြီ။
 ၃၈ တခန့် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၃၉ သည် ငေါ်သို့ ရောက် လာ၍၊- အရှင် လူသား၊
 ၄၀ ဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်၏ ထား သွား ရာ ထမ်း နှစ်
 ၄၁ ထမ်း ကို ဖုတ် သား လေး ထမ်း နှစ် ထမ်း ထို
 ၄၂ သည် ပြည် တ ပြည် ထဲ က ထွက် ရ မည်။ မြို့သို့
 ၄၃ ထွားသော ထမ်းရှင် အရပ်တစုကို ရွေးလေသော။-
 ၄၄ အစွန်ပြည်၌ ရဗွတ်မြို့သို့ ငါ့၊ ယုဒပြည်၌ မိုင်ခွဲ
 ၄၅ သောသေရုရှင် မြို့သို့ ငါ့၊ ထားရောက်ရာထမ်း
 ၄၆ ကို ဖုတ်ထားလေသော။- ဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်သည်
 ၄၇ ဗေဒင်ထွက် ငြင်း ငါ့ထမ်း နှစ်ထမ်း ဆုံမိရာထမ်း
 ၄၈ နှစ်ရပ်၏။ မြို့သို့ ကိုရောက်စေ၏။ တေရပ်ရပ်တု
 ၄၉ ထိုကို ပေး ဖြစ်၏။ အသည်းကို ကြည့်ရှု၏။- ဝတ်
 ၅၀ နှုတ်၌ တံးထိုကို ဆွဲထားခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ထုပ်ကြံ
 ၅၁ ဖြစ်၊ အမှုကို ဘုရားခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ကျွေးကြော်

အော်ဟစ်ခေါ် ငြင်း ငါ့၊ မြို့တံခါးတံးထက်ထွက်
 ဝတ်နှုတ်၌ တံးထိုကို ဆွဲထား ခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ငါ့၊
 ဖြေမိုးကို မှီခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ငါ့၊ ထိုထိုကို ဆောင်ခေါ်
 ငြင်း ငါ့၊ ထက်၌ ထက်၌ သေရုရှင် မြို့အစွန်
 ၁၁ မေဓင်ထွက်၍ နေရာကွန်း၊- သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်
 ၁၂ ထံ၌ သဗ္ဗာန်သော သူထိုသည် ထိုမေဓင် ထွက်
 ၁၃ ငြင်း ကို အစုည်း နှီးသော မေဓင်ထွက် ငြင်း ကို ထို
 ၁၄ ဖုတ်ကြံ လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင် မူကား၊ သူထို ကို
 ၁၅ ခမ်းမိလိုသော ငါ့၊ သူထို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို
 ၁၆ အောင်စေ လိမ့်မည်၊- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရ
 ၁၇ ဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်ထို ပြုထေထ
 ၁၈ ဖြစ်၍ အပြစ် ထင်ရှား၊ သင်ထို ငါ့ အောင်၊ ထင်
 ၁၉ ထို သည် မိမိ ထို စုရ မှိုက် အပြစ် ကို သူ တပါး
 ၂၀ အောင်စေ ခေါ်၊ မိမိ ထို ထွန် ကျွေး ငြင်း အမှုမှာ
 ၂၁ ကို ခော်ပြုလျက်၊ မိမိ ထို ကို သူတပါး အောင်စေ
 ၂၂ စေသောကြောင့်၊ ထို ရှင်ဘုရင် ထက် သို့ ရောက်ရ
 ၂၃ ကြလိမ့်မည်၊- အရှင် ဆိုးလတ်သော အစွန် အ
 ၂၄ ထရေထ မင်းသား၊ အစွန် အမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရ
 ၂၅ သော ကာလ ရောက်သော အခါ၊ သင်၏ အမြန်
 ၂၆ ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်၊- ဦးရစ်ထော်ကို
 ၂၇ ပယ်၍ ရာဇသရဗုကို ရွတ်လေသော။ ရောက်တခန့် မ
 ၂၈ မှီရ၊ နိမ့်သော သူကို မှီ၊ မြောက်ရမည်၊ မြင့်သော
 ၂၉ သူကို မှီမည်၊- နိုင်ငံကို ဆုံးခေါ် ငြင်း ငါ့၊ ငါ့၊
 ၃၀ အစိုး ပိုင်သော သူမရောက် မှီ ထိုင်အောင် ငြင်း ငါ့
 ၃၁ မှောက်လှန်မည်၊ မှောက်လှန်မည်၊ မှောက်လှန်
 ၃၂ မည်၊ အစိုး ပိုင်သော သူ၌ ငါ့ အပ်မည် ထု၊ အရှင်
 ၃၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၄ အရှင် လူသား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်
 ၃၅ အစွန် အမှု၊ သားထိုကို ငါ့၊ သူထို ကဲ့သို့ ငြင်း ကို
 ၃၆ ငင်ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော စကားကို ပဓာ
 ၃၇ နက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အစွန် အမှုကြောင့်
 ၃၈ ဆုံးရှုံးရသော ကာလရောက်၍ အပြစ်ပါ ထင်ခံရ
 ၃၉ သော အခါ၊ အသေသတ် ငြင်း ကို ခံရသော အစွန်
 ၄၀ သူထို၏ ထည်ပင်၊ ပေါ်မှာ၊ သင်ကို နေရာ ကျွေး
 ၄၁ ငြင်း ငါ့၊ သင့် အစွန် အမှုကြောင့် နှီး သော အရာ ကို
 ၄၂ ကြည့် မြင်၍၊ စုသော စကားကို ထောင့်ပြာ ခည်
 ၄၃ ထွင်၊ ထားတော်သည် ထုပ်ကြံ မှီရာထွက်လျက်
 ၄၄ မှိုက်၊ ဖြုတ်ဆီးမိရာ အရောင်တောင်သည် ထိုင်
 ၄၅ အောင် ပြောင်စွာ ပွတ်လေပြီ၊- သင့် ထား ကို
 ၄၆ အိမ်သို့ ပြန်စေလေသော။ သင့်ကို ငါ ခန့်သင်းသော
 ၄၇ အရပ်၊ ရွေးရွာ၊ ရာရွာ၌ သင့်ကို ငါ မိရင်မည်၊-
 ၄၈ သင့် အပေါ် သို့ အစွန် ကို ငါ ထွန်၊ ထောင်

မည်း၊ ငမေသမီးမြင့် သင့်ကိုမှတ်မည်း၊ ကြမ်း
တမ်းသောသဘောရှိ၍ ဖျတ်ဆီးတတ်သောလူ
၃၊ ထိုထက်သိုလပ်မည်း-သင်သပြီမီးစွေးကိုထင်း
မြစ်ရလိမ့်မည်း၊ သင့်အသွေးသည်ပြည်စကထယ်
၆၂၅ ရလိမ့်မည်း၊ နောက်တဖန် စကထယ်သူမှာ မ
အောင်းစေ့ရလှ၊ ငါ့တာဝန်တရားမိန့်တော်မ၏။

22

၁။ တစ်နိယာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၂။ သည်ဆီသို့ရောက်သောကြောင့်- အရှင်လူသား၊ လူ
 အဆက်ကို သတ်တတ်သောမြို့ကို သင်သည် စစ်
 ကြောလော့၊ စစ်ကြောလော့၊ သူ၌ပြုသမျှသော
 ၃။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာစွယ် အမှုတို့ကိုပြုလော့- အရှင်
 ယာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်
 မှာ၊ မိမိအမြန် ရောက် ခြေငြိမ်း၊ မိမိအထက်၌
 လူအသက်ကို သတ်၍၊ မိမိကိုညစ်ညူး ခေအံ့မိမိ
 ၄။ တစ်တံ၌ ရုပ်တုတို့ကို လုပ်တတ်သောမြို့- သင်
 သည် လူအသက်ကို သတ်သောအားဖြင့် အပြစ်
 ရောက်၏၊ လုပ်သော ရုပ်တု အားဖြင့် ညစ်ညူး
 ဖြစ်၍၊ သင်၏နေ့ရက် ကာယအမြန်ကို ကိုယ်
 တိုင်ရောက်စေပြီး ထိုကြောင့်၊ ငါသည်သင့်ကိုအ
 တိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် ထိုတွင် ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ဖျတ်
 ၅။ နှော်ရာဖြစ်စေမည်- ထိုအသေရေဖျတ်၍ နှောင့်
 ရှယ်ခြင်းကိုခံရသောသင်ကို၊ အဝေးအနီး၌နေ
 ၆။ သောသူတို့သည် ဖျတ်နှော်ကြလိမ့်မည်- အသေ
 ရေထမင်းသားတို့သည် အသီးအသီးအခွင့်တန်
 မိုး၌ သည်အတိုင်း၊ သင့်အထက်၌ လူအသက်
 ၇။ ကိုသတ်တတ်ကြ၏- သင့်အထက်၌မိမိတို့ကိုမ
 ထိမ့်မြင်ပြုကြ၏၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အနိုင်
 အထက်ပြုကြ၏၊ မိမိ မရှိသောသူနှင့် ရဆိုမ
 ၈။ တို့ကိုဗွည်းခဲကြ၏- သင်သည်ငါ၏သန့်ရှင်း
 သောအရာတို့ကို မထိမ့်မြင်ပြုပြီး ငါ၏ဥဇုတ်နေ
 ၉။ တို့ကိုရှုတ်ချပြီး- သင့်အထက်၌လူအသက် ကို
 သတ်လို၍ရုံးထိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာစား
 ၁၀။ သောသူ၊ အခွေအမှုကိုပြုသောသူရှိကြ၏- သင့်
 အထက်၌အဖော် မယားကို ပြစ်မှားကြ၏၊ ဥတု
 ၁၁။ ရောက်သော မိစ္ဆာနှင့် မှားယွင်းကြ၏- သင့်အ
 ထက်၌အမျှတို့သည် တိမ်နိုးရှင်းမယားကိုပြစ်
 မှားကြ၏၊ အမျှတို့သည် မိမိခြွေမနှင့် ဆိုးညစ်
 သောအခွေအမှုကိုပြုကြ၏၊ အမျှတို့သည်မိမိ
 ၁၂။ နှစ်မ၊ မိမိ အဖော် တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏- သင့်အ
 ထက်၌လည်း လူအသက်သတ်ခံကိုခံကြ၏၊ အ
 ထိုးစား၍ငွေကိုချွေးကြ၏၊ တိမ်နိုးရှင်းစင်စွာကို

၁၃ ထုထူကြမ်း၊ ငကိုထည်း၊ နေ့လျော့ကြမ်း- သို့ဖြင့်
၍၊ သင်ဆည်း၊ ပူးသောဥစ္စာ၊ သင်ထက်ထိအား၊

၀၇ သောဏသွေးကြောင့် ငါ့လက်ရပ်တီး၏။ သင့်ကို ငါ့စီရင်သောအခါ၊ သင်၏နှစ်လုံး သည်ခိုင်း၍ နှိုင်းသသော၊ သင်၏လက်သည်လည်း အားဖြင့် နှိုင်းသသော၊ ငါ့ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်

၀၈ ၍ သည်အတိုင်း ပြုမည်။ သင့်ကိုလည်း အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင်၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏အညစ်အကြေးကိုလည်း ပယ်

၀၉ ၍ ရှင်းမည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင် အသရေ ချတ်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်

သည်ငယ်သို့ရောက်လာ၍၊ - စေတနာရှိသူများ၊ အ
သရေလစာမျိုးသည် ငရွှေမှာချော့မြစ်လေပြီးထို
သူစာပေါင်းကိုသင်္ချာနည်းဖြင့်သင်္ချာသင်္ချာ
နည်းဖြင့်သင်္ချာသင်္ချာသင်္ချာသင်္ချာသင်္ချာသင်္ချာ

ကြမ်းထိုကြောင့်၊ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည် ကား၊ သင်တို့ အပေါင်းသည် ချော် ဖြစ်
သောကြောင့်၊ ယေရှုရှင်၏ ခြံထဲ၌ ငါ့အဝေးအ

မည်- ငွေကြေးနီ၊ ကြေးဖြူသံ၊ ခဲတို့ကိုမီးရှုတ်
၍စာရည် ကြိုခြင်းငှါ မိုက်ဆဲ၌ စုထားသကဲ့သို့၊
ထိုစာတူ ငါသည် ပြင်းစွာအမှတ် ထွက် ထွက်၊
သင်တို့ကို ထိမိဆဲ၌စုထား၍ စာရည်ကြိုခြင်း-

၍၊သင်တို့သည်မြို့တဲမှာ အရည်ကြို ခြင်း တို့ခံရ

ကြလိမ့်မည်။-ငွေကိုမိုက်သွင်းစာရည်ကြိုသကဲ့
 သို့၊သင်တို့သည်မြို့တော်မှ စာရည်ကြိုခြင်းကိုခံရ
 သဖြင့်၊ ငါ့ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်
 သို့၊ငါ၏ခေါ်သ အခွင့်ကိုသွန်းထောင်းသည်ကို
 သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တဖန် ထရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်

တော်သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍၊- အဆင်၊ လူ
သား၊ သင်ဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ အရှက်ထွက်သော
နန္ဒ ခိုဃ်၊ မရှာ၊ သင်သည် ခိုဃ်၊ ရောက် မခံ

သောပြည်ဖြစ်၏။ ထိုပြည်စာသေသ်၌ ပရောဇက်
ထိုသည့်သင်း၊ ဖွဲ့ခြင်းကိုပြုကြပြီး၊ ဟောက်၍စာ
ကောင်ကို ကိုက်ပြတ်သော ခွင်သေ့ကဲ့သို့ လူထို
ကိုကိုက်စားကြ၏။ တဏှာဈားနှင့် စာသိုးထိုက်
သောဥဇ္ဈာဈားကို လူလူကြ၏။ ပြည်စာသေသ်၌
မှဆိုးမှထိုက်ဈား၊ ပြားစေကြ၏။

မေ့သဖြင့်၊ မှားယွင်းခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြု၏။
 ၂၀ မြီ အင်္ဂါနှင့် တူသောအင်္ဂါ၊ မြင်း သုတ်ရည်နှင့် တူသော သုတ်ရည်ရှိသော ထို ရည်းစားထို့ကို ပင်တပ်မက်လေသည်တကား။
 ၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအတောထိမ၊ အဲဂုတ္တ၊ လူထို့ သည်သင့်အသရေကို ချွတ်ချွတ်၊ အပျိုမသဖြတ် ထို့ကိုပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင်အသက်ငယ်စည် အခါ သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုကို အထပ်ထပ် ပြု သောကြောင့်၊-အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်ရှံ့သော ရည်းစားထို့ကို ငါ ထစေပြီးလျှင်၊ အရပ်ရပ်ထို့က သာ၍ ထိုက်စေ မည်။- အာရုံရီ လူဗျား နှင့် တကွ အကြီးအကဲ၊ သူဌေးသူကြွယ်၊ ယင်ရှားသောသူဖြစ်သောဗာ ဗုလုန် လူ၊ ခါထစ်လူဗျား တည်း ဟူ သော၊ ချစ် ဖွယ်သောလူမျိုး၊ ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ မူးကြီးမတ် ကြီး၊ မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်းထို့သည်၊- စစ်ထိုက် ထက်စွတ်နှင့် လှည်းရထား ပါလျက်၊ လူအလုံး အရင်းနှင့်တကွ သာ၍ပိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက် လုံး ထို့ကို သင့် ပတ် ထည်၌ ခင်း ကျင်း ကြလိမ့် မည်။ တရားစီရင်သောအခွင့်ကို သူထို့၌ ငါအပ် ပေး၍၊ သူထို့သည် မိမိ ထုံးစံ အတိုင်း စီရင်ကြ လိမ့်မည်။- သူထို့ ၁၁ နှစ် သင့် ကို မယုံ မည် အ ကြောင်း၊ ငါပြု၍သင့်ကိုကြမ်းတမ်းစွာစီရင်ကြ လိမ့်မည်။ သင့်နှာခေါင်း၊ နား၊ ခွက်ထို့ကိုဖြတ်၍ အကျန်အကြွင်းကို ထားနှင့် စည်းကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးထို့ကို သိမ်းသွား၍၊ ကျန်ကြွင်း ၂၀ သောသူထို့ကို မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။- သင့် အဝတ် ကိုလည်း ချွတ်၍၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာထို့ကို ၂၁ သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။- ထိုသို့သင်သည် နောက် တဖန်မျှော်မကြည့်၊ အဲဂုတ္တ၊ ပြည်ကို မစောင်း မေ့စေခြင်းငှါ၊ သင်ပြု သော အဓမ္မ အမှု နှင့် အဲ ဂုတ္တ၊ ပြည်မှ ပါသောအဓမ္မမေ့ရန်ကို ငါပြုမိစေ မည်။
 ၂၁ တဖန်အရှင် သာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်မုန့်သောသူ၊ သင်ရှံ့သော သူထို့ ၂၁ ထက်သို့သင့်ကိုငါအပ်သဖြင့်၊-သူထို့သည်မုန့် သည်အတိုင်းပြုလျက်၊ သင်ကြီးစား၍ဆည်းပူး သမျှသော ဥစ္စာထို့ကို သိမ်းယူ၍၊ သင့်ကိုယ်၌ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းရှိရစ်စေကြလိမ့်မည်။ သင်မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အဓမ္မအမှု ကိုပြုခြင်း၊ မတရားသောမေ့ရန်ထို့ထိုက်ခြင်းအ ၃၀ ရာသည်ထင်ရှားရလိမ့်မည်။- သင်သည်တပါး

အမျိုးသားထို့နှင့် မှားယွင်း၍၊ သူထို့ရုပ်တုဗျား နှင့်ညစ်ညူးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ငါစီရင်မည်။-
 ၃၀ သင်သည်အစ်မလိုက်သောထမ်းကိုလိုက်သော ကြောင့်၊ သူသောက်သော ခွက်ကို သင့် ထက်၌ ၃၁ ငါထား မည်။- အရှင် သာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သည် ကား၊ သင့် အစ်မ သောက်သော ခွက်၊ ကျယ်၍ စောက်သော ခွက်ကို သင် သောက်ရ မည်။ ထို ခွက်၌ ဗျား၊ ခွာ ဝင်သည် ဖြစ်၍၊ သင် ထည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ဖျက်ချော်ခြင်းကို ခံရမည်။- ၃၃ သင့်အစ်မရှုမာမိသောကံသောခွက်၊ မှိုင်တွေစေ သောခွက်ကိုသောက်၍၊ သစ်မှူး ခြင်း၊ ညှိုးငယ် ၃၄ ခြင်း နှင့် ဝရလိမ့်မည်။- ထိုခွက်ကို သောက်၍ စုတ်ပြီးမှ ခွက်ခြမ်းကိုကိုက်ခဲ၍၊ ကိုယ်သဖြတ် ထို့ကို ဆွဲ ဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ပြောပြီထု အရှင် ၃၅ သာဝရ ဘုရားမိန့်တော် မူ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သင် သည်ငှါမေ့လျော့၍၊ သင့်ကြော့နောက်သို့ငှါကို ပြစ်လိုက်သောကြောင့်၊ သင်သည်အဓမ္မအမှုနှင့် မတရားသောမေ့ရန် အမှု၏အပြစ်ကိုခံသောသူ၊ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၆ တဖန် သာဝရဘုရားသည် ငအားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည်အတောထ နှင့်အတောထမိမ့်ထို့ကိုစစ်ကြောလော့၊ အကယ် စင်စစ်သူထို့ပြုသော စက်ဆုပ် ရှံ့သွယ် အမှုထို့ ၃၇ ကိုဖော်ပြရမည်။-အကြောင်းမူကား၊ သူထို့သဉ် ချောက်မထား၊ ကြပြီး လူအသက်ကိုသတ်သော အပြစ်ရှိကြ၏။ ရုပ်တုထို့နှင့်ပင် ချောက်မ ထား ကြပြီး၊ ငအဖို့ ပွားမြင်သောသားထို့ကိုပင်ရုပ်တု ၃၈ စားစရာထို့မီးဖြင့်ပူဇော်ကြပြီး၊-ထိုမှတပါး၊ ငါ ၌ပြုသောအမှုဟူမူကား၊ ထိုနေ့ချင်းတွင်ငါ၏သန့် ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့ထို့ ၃၉ ကို ချွတ်ချွတ်ပြီး၊- ကိုယ်သား သမီးထို့ကို ရုပ်တု ရှေ့တွင်သတ်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ချင်းတွင်ငါ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါသကြ၏။ ထိုသို့င ၃၀ ဖိတ်တော်အသတ်၌ပြုကြပြီတကား၊- ထိုမှတ ပါး၊ သင်သဉ်တဖန်ထို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ငေးသော အရပ်မှသောကွာ၊ ထို့ကိုခေါ်၍သူထို့သည်သာ ကြ၏။ သူထို့အဖို့သင်သည်ရေမျိုးခြင်း၊ ချက်မိ၌ ဆေးထိုးခြင်း၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်၊- ၃၁ အသရေ ရှိသော ခုတင်ပေါ်၌ ထိုင်၍၊ ငန့် သာ ပေါင်းနှင့် ငဆီကို တင်သော စားပွဲကို ခုတင်ရှေ့ ၃၂ မှာခင်းလေ၏။-ပျော်ရွှေလျက်နေသောသူအလုံး အရင်းမြဲ၌သံကိုထည်းကြားရ၏။ အခြားသော

သုခဗျာဓိတို့နှင့် အတူတောက ထာ၍၊ ထက်၌ ထက်စာသတ်၊ ခေါင်း၌ တင့်တယ်သော သရဗ္ဗ ကိုဆောင်းသောသေသောက်ကား၊ ထိုသည်၊ ပါ ဩဇာ

- ၄၈ ငါကသည်။ ထိုသူထိုသည် ဤမိစ္ဆနှင့်ပင် အထိ၍ မတရားသောမေဇုန်ကို ပြုကြလိမ့်မည်
- ၄၉ သောထိုမိစ္ဆကို ရည်မှတ်၍ဆိုသော်၊- ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆရှိရာသို့ယောက်ျားဝင်တတ်သကဲ့သို့၊ သူထိုသည်ထိုအဓမ္မမိစ္ဆအတောထဲ၌အတောထိ
- ၅၀ မရှိရာသို့ ဝင်ကြ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ရှောက်မထားသောမိစ္ဆ၊ ထူအသက်ကို ထတ်သော အပြစ်ရှိသောမိစ္ဆဖြစ်သောကြောင့်၊ ရှောက်မထားသောမိစ္ဆ၊ ထူအသက်ကို ထတ်သောမိစ္ဆကိုဖီရင်သကဲ့သို့၊ မြောင့်မတ်သော သူထိုသည် ဖီရင် ကြလိမ့်မည်-
- ၅၁ အရှင်သာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမိစ္ဆထိုမိစ္ဆာထိုထူအထုံးအရင်းကို ငါမိမိမိ၊ ထုရက် ထိမ်းသွားစေခြင်းငှါ အရှင်ပေး
- ၅၂ မည်- ထိုအထုံးအရင်းသည်မိစ္ဆကို ခံနိုင်ပြစ်၍၊ ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်၊ သား သွေးထိုကို
- ၅၃ ထတ်၍ အိပ်ထိုကိုလည်း၊ မီး၌ကြလိမ့်မည်- ထိုထိုအခြားသောမိစ္ဆ၌ ထူထိုသည်သင်ထိုကဲ့သို့၊ အဓမ္မအမှုကို မပြုဘဲ ထတ်ရစေခြင်းငှါ၊ သင်ထိုအဓမ္မအမှုကို တပြည်ထုံး၌ ငါပယ်ရှင်းမည်-
- ၅၄ ထူအထုံး အရင်းသည် သင်ထို အဓမ္မအမှု၏ အပြစ်နှင့်အကျောက်ဖီရင်၍၊ သင်ထိုသည်ရုပ်တုရှားနှင့် ဆိုင်သောအပြစ်ကိုခံရလျက်၊ ငါသည်အရှင်သာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ထံရကြလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏

၂၇

- ၁ သတ္တရာဇ်ကိုးရ၊ သမယသတ်ရက်နေ့တွင်၊ အစဉ် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
- ၂ ခေါ်ဆိုရောက်သော၍၊- အရှင်းထူသား၊ ဤမည်သောနေ့၊ ထာဝရနေ့ရက်ကို ဖတ်လော့၊ ထာဝရနေ့၌ မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ယေရှုရှင်၏ကို ပိုင်း
- ၃ ထားအပြစ်- ဝန် ကန်တတ်သော အမျိုးသားသည်၊ ပုံစကားလည်းဟူသော၊ အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်
- ၄ ဤ၊ ဆိုးကင်းကို မီးမိ၌ တင်ထား၍ ရေကို
- ၅ ထောင်းလော့- အမဲသားတစ်ရှား၊ ကောင်းသော အတစ်ထိုကို စုထား၍၊ ပေါင်၊ ပန်းအစရှိသောအထောင်းဆိုးသောအမျိုးထိုကိုဆိုးကင်း၌

- ၁ အပြည်ထည်ထော့- သိုးအကောင်းဆုံးထိုကို ထုပြီးလျှင်၊ အရိုးအမျှ ထိုကိုဆိုးကင်းစေသတ်ရှာပုံ၍၊ ဆိုးကင်း ထဲမှာ အရိုးထိုကို ကျက်စေ
- ၂ ဖြင်းငှါ ကြပ်ကြပ်ဆုစေလော့- ဤအမှု၌အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထူအသက်ကို သတ်တတ်သောမျိုး၊ သံဃာ တက်၍ မှီသောသော ဆိုးကင်း၊ သည် အမဂ္ဂိယာ၌၊ ထားတစ်ထိုကို တစုနောက် တစု ထုတ်လော့၊ ဇာရေးထံ
- ၃ မပြုနှင့်- အကြောင်းမူကား၊ ထိုမျှသတ်သောထူ၏အသွေးသည်မျှအထက်၌ရှိ၏၊ ထိုအသွေးကို ခြေပုန်နှင့် ခုံ၊ ဖြင်းငှါ ခြေပေါ်မှာ ထွန်း၊ ထည်မထုတ်၊ ရှင်းထင်းသောကျောက်ပေါ်မှာတင်ထား
- ၄ ပြီး- ငါသည် ထည်း၊ အပြစ် ဝါထံ ပေးမည် အကြောင်း၊ ဖေါသအမှက်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကို မခုံ၊ သဲရှင်းထင်းသောကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီး
- ၅ ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထူအသက်ကို သတ်တတ်သော မျှသည်အမဂ္ဂိယာ၌၊ ကြီးစွာသောမီးပုံကို ငါမိရင်မည်-
- ၆ ထင်းရှားကိုပုံထား၍မီး၌လော့၊ အမဲသားလော့၍ မြန်စွာသော ဇားဘွယ် ဖြစ်စေလော့၊ အရိုးထိုကိုလည်း ကျွမ်းစေ- ထိုနောက်၊ အထယ် အရာမျှ မပါဘဲ မီးခဲ ပေါ်မှာ တင်ထားလော့၊ ကြေးနီပု၍မီးတောက်စေ၊ ဆိုးကင်း၌ပါသော အညစ်အကြေးကို စုရည် ကြို၍ သံဃာ
- ၇ ထုန်စေ- ကြိုးစား၍ ပင်ပန်းသော်လည်း၊ မှားစွာသောသံဃာမထွက်တတ်၊ မီးအားဖြင့်မကုန်
- ၈ တတ်- သင်၏အညစ်အကြေး၌ အဓမ္မအမှုပါ၏၊ ငါဆေးကြော၍ သင်သည်ဆေးကြောခြင်းကို မခံသောကြောင့်၊ ငါ၏အမှက်အမြန်သည်သင့်အပေါ်သို့ မရောက်မရှင်း ထိုင်စေသော်၊ သင်၏အညစ်အကြေးကို မဆေးကြောရ- ငါထာဝရဘုရားပြောပြီး ပြောသည်အတိုင်းငါပြု၍ ပြည့်စုံစေမည်၊ နောက်သို့မထုတ်၊ မနှစ်မြို့၊ နောင်တမရ၊ သင်ကွင့်ကြံပြုမူသမျှအတိုင်း၊ ငါဖီရင်မည်ထု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏
- ၉ အစဉ် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် - တာ
- ၁၀ သည်ခေါ်ဆို ရောက် သော၍၊- အရှင်းထူသား၊ သင်ကြည့်ရှုလိုစွယ်သောသူကို ငါသည်ဝါတ်ခတ်၍ ပယ်ရှားမည်၊ သို့ရာတွင်၊ သင်သည်မိကျွေး ခြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ၊ ရှုတ်ရည် မကွ
- ၁၁ ရ- ထိုးထိုး ညည်းတွားသော သေသောသူအ

ထွက် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်း
 ပေါင်း၍ ခြေခင်းကို စီးထော့။ နှုတ်ကို မဖုံးနှင့်။
 ဆင်းရဲသောသူ၏အစာကိုမစားနှင့်။ ယုဒမိန့်တော်
 ၈၀ မူ၏။- ထိုသို့ ငါသည် နံနက် အချိန်၌ လူများထံ
 အားကြားပြော၏။ ညဦးအချိန်၌ ငခင်ပွန်းသည်
 သေ၏။ မှာထားတော်မူသည် အထိုင်း နက်မနိနံ
 ၈၀ နက်မှငါပြု၏။-လူများထိုကထည်း။ ဤသို့သင်ပြ
 သော အမှု သည် ငါတို့နှင့် အထွတ်သို့ ဆိုင်သ
 နည်း။ ငါတို့အားမပြောသောထာယု ငစားမေး
 ၂၀ ကြသော်။- ငါက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 ၂၀ တော်သည် ငဆီသို့ ရောက် ထာ၍။- အရှင် ထာ
 ဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုး
 အား ဆင့်ဆိုရမည် မှာ၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၊
 သင်တို့ အစွမ်း၊ သတ္တိ အထွတ် အမြတ်၊ သင် တို့
 ကြည့်ရှုလို ဖွယ်သော အရာ၊ အထွန် နှစ်မြော
 သော အရာကို ငါ နှုတ်ချမည်။ သင်တို့ ဖွား မြင်
 သော သား ထို့ ထို သည် ထား မြင့် ဆုံး ကြလိမ့်
 ၂၂ မည်။- ထိုအခါသင်တို့သည် ငါပြုသကဲ့သို့ ပြုရ
 ကြလိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၏
 ၂၃ အစာကိုမစားရကြ။-ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ ခြေ
 နင်းကိုစီးရကြလိမ့်မည်။ ပိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်း
 ကိုမပြုရကြ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် မိန့်ကြံ၍ တ
 ယောက်ကို တယောက် ညည်း တွား ရကြ လိမ့်
 ၂၄ မည်။- ထိုသို့ ယေဇာဏ္ဍေယျသည် သင်တို့ အား
 ဝုပ္ပနိမိတ် ဖြစ် ရ၏။ သူပြုသမျှ အထိုင်း သင်တို့
 သည်၊ အမှုရောက်သောအခါ၊ ပြု၍ ငါသည် ထာ
 ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
 ၂၅ အရှင်လူသား၊ သင်၏အမှုမူကား၊ သူတို့အ
 စွမ်းသတ္တိ၊ ဝါကြွားစရာဘုန်း၊ ကြည့်ရှုလို ဖွယ်
 သောအရာ၊ စိတ်စွဲလမ်းသောအရာကို၎င်း၊ သား
 ၂၆ ထို့ ထို ကို၎င်း ငါ ပယ်ရှား သောအခါ၊- လွတ်
 သော သူ တ နှ့် တ ယောက် သည် သင်ရှိ ရာ သို့
 ၂၇ ရောက် ထာ၍ ကြား ပြော လိမ့်မည်။- ထို အခါ
 လွတ်သော သူ နှင့် အတ္တ သဖြင့် သင်၏ နှုတ် ပွင့်
 လိမ့်မည်။ စကားမပြောဘဲနေချိန်တွင်၍ ဟော
 ပြောရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည်သူတို့အားဝုပ္ပ
 နိမိတ်ဖြစ်၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၀ တမန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၀ ငဆီသို့ ရောက် ထာ၍။- အရှင်လူသား၊ သင်
 သည် အဗ္ဗျန် အမျိုး သားတို့ တဖက်၌ ရောက်နှာ

၀ ထား၍ပရောမက်ပြု ထွက်။-ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အ
 ရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်
 ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကား။ နှုတ်ချထွက်၍သောငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန
 ကို၎င်း၊ လူဆိတ်ညံခြင်းသို့ ရောက်သောအထိ
 ထံ မြည် ကို၎င်း၊ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံရသော
 လူ အမျိုး ကို၎င်း၊ အေဟေ ထု သင် ဆိုမိသော
 ၅ ကြောင့်။- သင့်ကိုအရှေ့ပြည်သားတို့အား ငါအ
 ပိုင်ပေးမည်။ သူတို့သည်သင်၏ အထံ၌ ဘုံမှိတ်
 မှန်တို့ကိုတည်ဆောက်၍နေရာကျကြလိမ့်မည်။
 သင်၏ အသီးအနှံကို စား၍သင်၏ နို့ကိုသောက်
 ၆ ကြလိမ့်မည်။- ရဗ္ဗာ မြို့ ကို ကုသားထုတ် တင်း
 ကုတ်၊ အဗ္ဗျန်ပြည်ကို သိုးကျက်စားစေခြင်း
 မည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ် ကြောင်း ကို
 ၆ သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။-သင်သည်အသရေလ
 ပြည်ကို မနာလိုသောစိတ်အားကြီးလျှက် ထက်
 ခုတ်တီးခြင်း၊ ခြေနှင့်ဆောင့်ခြင်းကိုဝမ်းမြောက်
 ၇ ရှာပြုသောကြောင့်။- ငါသည် သင့်ကို ထိုက်၍
 လူ အ မျိုး မျိုး ထုယူ ဖို့ရာ အပ်မည်။ လူနေရာ အ
 ထိုင်း ထိုင်း အ ပြည်ပြည် ထဲက သင့် ကို သုတ်
 သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည်ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်
 ကြောင်းကိုသင်သိရလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 တမန်မောသ ပြည် နှင့် စီရမြို့က၊ လူ အမျိုး
 သည် တပါး အ မျိုး သား အ ပေါင်း တို့ နှင့် တူ
 ၈ သည်ဟုဆိုသောကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည် ကား။ မောသ နံပါး၊ ပြည်စွန်း၊
 နားမှာနိုင်ငံ၏ဘုန်းဖြစ်သောဗက်ယေရှိ ခုတ်မြို့၊
 ဗာသမောင်မြို့၊ ကိရယသိမ်မြို့တို့ကို ငါ လွန်ထား
 မည်။-ထိုမြို့တို့ကို အဗ္ဗျန်အမျိုးသားတို့နှင့်တကွ
 အရှေ့ပြည်သားတို့အားအပိုင်ပေးမည်။ အဗ္ဗျန်
 ၉ ပြည်သားတို့ကိုထိုင်းနိုင်ငံစုတွင်မမှတ်ရ။- မော
 သပြည်ကိုထည်း ငါသည် အပြစ်မရှိစီရင်၍၊
 ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိ
 ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူ၏။
 ၁၀ တမန်ဇရုံပြည်သည်ခွင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ၊ လူ
 အမျိုး တဖက်၌နေ၍ အထွန်ပြစ်မှားသဖြင့်၊ အ
 ၁၀ ပြစ်မိတ် စီရင် သောကြောင့်၊- အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား။ ဇရုံပြည် ကို ငါ
 ထိုက်၍ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်။
 ယေမန်မြို့မှစ၍လူဆိတ်ညံစေမည်။ အေမန်မြို့ထိုင်

၁၄ စောင့်ထားခြင်းတို့ကြောင့်လည်း- ငါ၏လူ
ထဲသို့လည်း ထားထားခြင်း၊ ဧဝံပြည်ကို
ငါ၏ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့် ငါ၏ပေးမည်။ သူတို့
သည် ငါ၏အမှုကို အမြဲတမ်းကြီးသည်အတိုင်း
ဧဝံပြည်ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေးသောအပြစ်
ဒါ၏ကို သိရကြ လိမ့်မည် ဟု၊ အရှင် ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ဖိလိစ္ဆိလူတို့သည် အမြီးထား၍ မနာ
လိုသောစိတ်ထားကြီးသည်နှင့် ဖေါသအလိုကို
ပြည့်စုံစွာလွှဲ၍၊ ဤရှင်အားနက်ဆိုးခြင်းငှါအပြစ်
၁၆ ဒါ၏ပေးသောကြောင့်- အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိလိစ္ဆိလူတို့ကို ငါတို့
၁၇ နှင့် ခေရထိ လူတို့ကို ပယ် ဖြတ်မည်။ ပင်လယ်
ကမ်းနား၌ ကျန်ကြွင်း သော လူတို့ကို ဖျတ်ဆီး
မည်။- ပြင်းစွာသော ဆုခွခြင်းနှင့်တကွ ကြီးစွာ
သောအပြစ်ဒါ၏ကို ပေးမည်။ ထိုသို့ငါ၏ချစ်ခင်
၁၈ ပြေစေခြင်းငှါဒါ၏ပေးသောအခါ၊ ငါသည်ထာ
ဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြ လိမ့်
မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ သတ္တရာဇ်ဆယ်တရာ၊ ပဌမထာရက်နေ့တွင်၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့သို့
၂ ရောက်သော၍- အရှင်လူသား၊ တူရုမြို့က၊ ဝေ
ယော၊ ထိုင်း နိုင်ငံထွန် တံခါးဖြစ် သော ယေရုရှ
လင်မြို့သည် ဖျက်စီး သည် ဖြစ် ၍၊ ငယ်က သို့
ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ညံသောကြောင့် ငါ
၃ နည်းပင်လိမ့်မည်ဟု၊ ယေရုရှလင်မြို့တဖန်သို့
၄ မိသောကြောင့်- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ထိုတူရုမြို့၊ ထင်တဖန် ငါနေ၏။
သရဗရာထိုင်းတံခါးတက်သကဲ့သို့၊ လူအမျိုးမျိုး
၅ ထိုသည် သင့်ကို တက်၍ တိုက် စေမည်။- သူတို့
သည် တူရု မြို့ကို ဖျတ်၍ ပြုစုတို့ကို ဖြုတ်
လိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို ငါဖြစ် စွာ၍ ဤရှင်၊ ထင်းသော
၆ ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။- ပင်လယ်အထိသို့
ပိုက်ကွန်ထွန်းရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါပြောပြ
ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ လူမျိုးလူ
၇ ယူရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထယ်ပြင်၌ မှီသောသို့
ထိုသည်ထားခြင်းသေ၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား
၈ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဘုရင်သို့၏ဘုရင် တည်းဟူသော မြောက်
၁၀ ချက်နှာရှင်ဘုရင်နေဗုခင်နေဗာကို ဖြင်းရထား။

မြင်းစီးသူရဲ၊ လူရွာ၊ အလုံးအရင်းနှင့် တကွတူရု
၁ မြို့သို့ ငါသောင့်မည်။- လူသည် ထယ်ပြင်၌ မှီ
သော ထင်၏ သို့တို့ကို ထားနှင့် ထတ် လိမ့်မည်။
သင့်တဖန်သို့ တိုက်ကိုတည်၍ မြေမှုန့်ကို ဖြုတ်
၂ လှောင်၊ ပိုင်းသွားတို့ကို ဖြုတ်လိမ့်မည်။- သင်၏
မြို့ကို တဖန်တည်တူရု၊ ဝတ် စွတိုင်၌ တိုးတို့ကို ဆွဲ
ထား၍၊ သင်၏ ချစ်ခင် တို့ကို တူးရှင်းနှင့် ဖြုတ်
၃ လိမ့်မည်။- မြင်းရွာသောကြောင့် မြေမှုန့်သည်
သင့်ကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ တိုက်ဖျက်သောမြို့ထဲ
သို့ ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သင်၏ မြို့တံခါးသို့ ဝင်သော
အခါ၊ လှည်းရထားမျိုး ဖြည့်သံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့
၄ အသံကြောင့် သင်၏ မြို့ကို လှည့်ရှာ လိမ့်မည်။-
၅ မြင်းရွာသို့ ဖြင့် သင်၏ ထမ်းမှီ သမ္မာ တို့ကို နင်း
လျက်၊ သင်၏ လူတို့ကို ထားနှင့် သတ်၍၊ သင်မှီ
ယုံရာရပ်တည်းတို့သည် မြေတိုင်စောက်မြို့
၆ ထဲကြလိမ့်မည်။- သင်၏ ဥရွာကို လူယူ၍ သင်၏
ကုန်များကိုလည်း ထမ်းယူကြလိမ့်မည်။ သင်၏
အုတ်ထရံတို့ကို ဖြုတ် တိုက်မှန်တို့ကို ဖျတ်ပြီး
၇ လှောင်၊ သင်၏ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မြေတို့ကို ရေထဲ
မှ ချစ်ကြလိမ့်မည်။- သင်ဆိုသောသံမြင်း ထံ
ကို ငါ ဖြင်းစေ၍၊ သင် တီးသော စောင်းသံကို
၈ နောက် တဖန် အထယ် သူ မကြားရ။- သင်
သည် ဤရှင်၊ သောကျောက် ကဲ့သို့ ပိုက်ကွန်
ထွန်းရာ အရပ်ဖြစ် လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မ
တည်မြဲရ၊ ငါထာဝရဘုရားပြောပြဟု၊ အရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉ ၂၇ မြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော် မူသည် ကား၊ သင့် အထယ်၌ ကြီးစွာ
သော လုပ်ကြံ ဖြင်းစေမှု ဖြစ်၍၊ ထိခိုက်သောသူ
တို့သည် စောင့်တော်မူသောအခါ၊ သင်မြို့ထဲ ဖြင်းစေ
သံကြောင့် တကွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့ သည် တုန်
၁၀ လှုပ်ကြလိမ့်မည်။- သရဗရာ မင်း အပေါင်း တို့
သည် ရာဇပတ္တင် ပေါ်ကဆင်း၍၊ အင်္ဂါတော်ကို
၁၁ ၎င်း၊ ချယ်လှယ် သော အဝတ်တော်ကို ၎င်း ချွတ်
ပယ်ပြီးမှ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊
မြေပေါ်၌ ထိုင်လျက် ခဏခဏ တုန်လှုပ်၍၊ သင်
၁၂ ၏ အမှုကြောင့် မိန့်မောစေတော်မူကြလိမ့်မည်။- သူ
တို့က သည်း၊ ထို ကျော်စော သော မြို့၊ ပင် ထယ်
သား၊ နေ၍ ပင် ထယ်၌ စားကြီးသော မြို့၊ ပင်
ထယ်သားအပေါင်းတို့ မှီသောဗွယ်သော မြို့သား
နှင့် ပြည့်စုံသော မြို့၊ သင်သည် အထွန် ဖျက်စီး
ထေပြီ တကားဟု သင့်အား ဆိုလျက်၊ သင်အ

၈၈ ထွက်မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။- သင်မြုတ်သော
 ၈၉ နေ့တွင်တကျွန်းတနိုင်ငံစာရပ်တို့သည်တုန်လှုပ်
 ၉၀ ဖြစ်၊ သင်ကွယ်ပျောက်သောကြောင့်ပင်လယ်၌
 ၉၁ မြို့သောကျွန်း၊ ဓားတို့သည် ထိတ်လန့် ကြလိမ့်
 ၉၂ မဉ္ဇိ-အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား၊
 ၉၃ ထူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ငါသည်သင့်ကိုဆိတ်ညံ့စေ
 ၉၄ လျက်၊ ပင်လယ်ကို သင့်အပေါ်သို့ဆောင်ခဲ့၏၊
 ၉၅ ထိုင်းတံပိုးတို့သည်သင့်ကိုလွှမ်းမိုးသောစာပါ။-
 ၉၆ ရှေးလူတောင်းတို့နေရာ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း
 ၉၇ သောသူတို့နှင့်အတူသင့်ကိုငါနှိမ့်ချ၏၊ သင့်လူ
 ၉၈ မနေစေခြင်းငှါ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသော သူတို့
 ၉၉ နှင့်အတူ၊ ရှေးကာလမှစ၍ ဆိတ်ညံ့ရာစာရပ်၊
 ၉၁၀ မြေအောက်စာရပ်တို့၌ ငါတောင်းမည်။ ထိုစာပါ
 ၉၁၁ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ ငါတောင်း ကိုငါ
 ၉၁၂ ခွင့်မည်။- သင်မူကား၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော
 ၉၁၃ အရာဖြစ်၏၊ နောက်တဖန်အထယ်သူမျှ၍မ
 ၉၁၄ တွေ့နိုင်အောင်၊ ပျောက်ကုန်ရာသို့ရောက်လိမ့်
 ၉၁၅ မည်ဟု၊ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၇

၈ တဖန်သာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၈ ထည့်စေသို့ရောက်လာ၍၊- အရှင်းလူသား၊ တု
 ၈ ရုမ္မိအတွက် မြည်တမ်း ခြင်းကိုပြု၍၊ တုရုမ္မိ
 ၈ အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- ဆိုပင်လယ်ဝ၌ တည်
 ၈ သောမြို့၊ ဓားစွာသောကျွန်း၊ သူကျွန်းသားတို့အ
 ၈ မြို့ကုန်သွယ်တတ်သောမြို့၊ သင့်ကိုအရှင်သာဝရ
 ၈ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆိုတုရုမ္မိ၊ သင်က၊
 ၈ ငါ၏တင့်တယ်ခြင်း စုံလင်ပြီဟု ဆိုတတ်၏။-
 ၈ သင်၏နံပါတ်တို့သည်ပင်လယ်ထဲမှာရှိ၏။ သင်၏
 ၈ မိသားစုကတို့သည်သင့်ကိုစုံလင်စွာတင့်တယ်
 ၈ စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီး- သင်၏ဗျည်းမြားရှိသမျှတို့
 ၈ ကိုစေခိုရတင်းရှူးသစ်သားဖြင့်လုပ်၍၊ ရွက်တိုင်
 ၈ တို့ထေဇနွန်အာရပ်ပင်တို့ကိုယူကြပြီး- ဗာရှန်
 ၈ ထမိတ်သစ်သား ဖြင့်တက်တို့ကိုငင်၊ မိတ္တိမ်
 ၈ ကျွန်းတို့မှယူခဲ့၍ ဆင်စွယ်နှင့်စီရယ်သောတာ
 ၈ ရှုရသစ်သားဖြင့်ကန်တို့ကိုငင်လုပ်ကြပြီး- အ
 ၈ ဂုတ္တုပြည်၌ ဗျည်းထွယ်သော မိတ်ချောရွက်တို့
 ၈ ကိုဖြန့်၍၊ လေရှု ကျွန်းတို့မှယူခဲ့သော အထည်
 ၈ ပြာ၊ အထည်မောင်း ဖြင့်လုပ်သော မှက်နှာ
 ၈ ကြက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။- မိရုန်မြို့သား၊ အာဝဇ်မြို့
 ၈ သားတို့သည် သင်တို့သားဖြစ်၍၊ တုရုပညာရှိ
 ၈ တို့သည် ထမ်းပြမလိမ့်ဖြစ်ကြ၏။- ဂေဗထလူ
 ၈ ကြီး၊ ပညာရှိတို့သည်သင့်ကိုပြုလုပ်လျက်ထိုက်

ကြ၏။ ပင်လယ်ကူးတတ်သော သင်တို့ရှိသမျှ၊
 ၈ သင်တို့သားတို့နှင့်အတူ သင်နှင့် ဇောက်ကား၊
 ၈ ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါပါကြ၏။- ပေရယ်လူ၊ လူစလူ၊
 ၈ ဗုတလူတို့သည် သင်၏ တပ်သား၊ စစ်သူရဲ လုပ်
 ၈ ကြ၏။ မိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့ကိုပွင့်ဆင်
 ၈ ၍၊ သင်၏ရုဏ် အသရေကို ထင်ရှားစေကြ၏။-
 ၈ အာဝဇ်စာရပ်သားတို့သည်သင်၏ တပ်သားတို့
 ၈ နှင့်အတူ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ စီးကြ၏။ ဂဗ္ဗဗိဇ်လူ
 ၈ တို့သည်ပြတိုးတို့ကိုစောင့်၍၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌
 ၈ မြားတောင့်တို့ကို ပွင့်ဆင်သဖြင့်၊ သင်၏ တင့်
 ၈ တယ်ခြင်းကို စုံလင်စေကြ၏။- သင်၌ကုန်သွယ်
 ၈ ရန်ဥစ္စာဓားသောကြောင့်၊ တာရှုမြို့သည် ငှေ၊
 ၈ သံ၊ သံမြေ၊ ခဲတို့ကိုသင့်ပိုင်းသို့ယူခဲ့၍သင်နှင့်ကုန်
 ၈ သွယ်ခြင်းကိုပြုလေ၏။- ယာဝဇ်မြို့၊ တုမထမြို့၊
 ၈ မေရှက်မြို့တို့သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ လူကျွန်
 ၈ တို့နှင့် ကြေးနီဝထားတို့ကိုသင့်ဈေး၌ရောင်းကြ
 ၈ ၏။- တောဂါမစာရပ်သားတို့သည်ခြင်း၊ ခြင်းစီး
 ၈ သူ၊ ထားတို့ကိုသင့်ပိုင်း၌သွင်းကြ၏။- ဝေဇန်မြို့
 ၈ သားတို့သည်လည်း သင်နှင့်ကုန်သွယ် ကြ၏။
 ၈ ဓားစွာသော တကျွန်းတနိုင်ငံ စာရပ်သား တို့
 ၈ သည်သင်လုပ်သောဥစ္စာကိုဝယ်၍၊ ဦးမြို့၊ ဆင်
 ၈ စွယ်၊ သစ်သားနက်ကိုပြန်ပေးကြ၏။- သင်လုပ်
 ၈ သောဥစ္စာဓားသောကြောင့်ရှုမိပြည်သည်သင်
 ၈ နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ နပက် ကျောက်၊ ပြာသောစ
 ၈ ထည်၊ ဗျည်းထွယ်သောစတိတ်၊ ပိတ်ချောသန္တာ၊
 ၈ ကျောက်နီတို့ကို သင့်ပိုင်း၌ သွင်းကြ၏။- လူ
 ၈ ပြည်နှင့် ဣသရေလ ပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်
 ၈ သွယ်၍၊ ကျုံစပါး၊ မုရုန်စေး၊ ပနက်စေး၊ ဗာသစ်
 ၈ စေး၊ ဆီ၊ ဖွားရည်တို့ကိုသင့်ဈေး၌ သွင်းကြ၏။-
 ၈ ဗမာသက် မြို့သည် သင်လုပ်သောဥစ္စာဓား၊
 ၈ စည်း၊ မိတ် ဓား၊ ပြား သောကြောင့်၊ တေထဗုန်
 ၈ စပွန်ရည်၊ မြို့သော သိုးဈေး ကိုဝယ်ယူက်
 ၈ ဇောက်ကားတတ်၏။- ဝေဇန်မြို့နှင့်ယာဝဇ်ပြည်
 ၈ ဥဇာထမြို့သည်လည်း သံပြောင်ကို သင့်ပိုင်း
 ၈ သို့ယူခဲ့၍၊ သင့်ဈေး၌သစ်ကြိုးနှင့်ကြိတ်လည်းရှိ
 ၈ ၏။- ဝေဇန်မြို့သည်ခြင်း၊ စီးသူရဲသုံး စရာဇော
 ၈ သောစထည်မျိုးကိုရောင်း၍သင်နှင့်ကုန်သွယ်
 ၈ ၏။- အာရပ်ပြည်နှင့် ကေဗါမင်းစာပေါင်း တို့
 ၈ သည် သင်လုပ်သောဥစ္စာကိုရခြင်းငှါ သိုးထ
 ၈ ယ်၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်ဓားတို့နှင့် ဇေယျာတို့ကုန်
 ၈ သွယ်ကြ၏။- ရှေ့ထကုန်သည်၊ ရာဂမကုန်သည်
 ၈ တို့သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍အမြတ်ဆုံးသော

သောကဗျာ။ အဘိုးကြီးသော ကျောက်မျက်ရည်။ အဘိုး
 ၂၇ ကိုသင့်ပိုင်း၌သွင်းကြ၏။- ခါရန်မြဲသော။ ကန္တ
 မြဲသော။ ဝေဇ်မြဲသော။ ရှေ့ကုန်သည်။ အာရုံ
 ကုန်သည်။ မိလမန်ကုန်သည်ဆိုသည်။ သင်နှင့်
 ၂၈ ကုန်သွယ်၍။- ထူးဆန်းသောဥစ္စာ။ ပြာသောစ
 ထည်။ နှယ်သွယ်သော စထည်။ အဘိုးထိုက်
 သော အဝတ်တန်ဆာပါ၍။ ကြီးနှင့်ပတ်ရစ်
 သော အာရုံလဲသစ်တစ်မျိုးကို သင်၏ကုန်ထဲသို့
 ၂၉ သွင်းကြ၏။- တာရှည်သောသတ္တုသင်္ကေတကုန်
 ကိုဆောင်ရွက် သွားသောသတ္တု။ သင်သည်ပင်
 ထယ် အထယ်၌ ကြွယ်ဝ၍ အသွန် ဘုန်းကြီး
 လေ၏။
 ၃၀ ယခုမူကား။ သင်၏တက်ခတ်သားထို့ သည်
 သင့်ကို ကြီးစွာသောရေထဲသို့ ဆောင် သွား၍။
 အရှေ့လေသည်ထည်။ ပင်လယ်အထယ်၌မျိုး
 ၃၁ လေပြီး။- သင်သည်လဲ ပျက်သော အခါ သင်၏
 ဥစ္စာပိုင်းကုန်၊ သင်္ဘောသား၊ ထမ်းပြမာလိန်၊
 ပြုပွင်သူ၊ ကုန်သည်၊ စစ်သူရဲ အထုံးအရင်း၊ ပါ
 သမျှထို့သည် ပင်လယ်အထယ်၌ ကျရကြလိမ့်
 ၃၂ မည်း။- သင်၏ထမ်းပြမာလိန်ထို့ အော်ဟစ်သံ
 ကြောင့်။ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ထို့သည်လွှပ်ရှား
 ၃၃ ကြလိမ့်မည်း။- တက်ခတ်သော သူအပေါင်းထို့
 သည် သင်္ဘောမှဆင်း၍၊ သင်္ဘောသားများနှင့်
 ပင်လယ်ထမ်းပြမာလိန်အပေါင်းထို့သည်ကုန်၊
 ၃၄ ပေါ်မှာရပ်လျက်။- သင့်အဖို့အော်ဟစ်၍ ပြင်း
 စွာသိကြွေးကြလိမ့်မည်း။ မြေမှန်ကိုမိမိထို့ခေါင်း
 ၃၅ ပေါ်မှာပြစ်တင်၍ပြာ၌လူးကြလိမ့်မည်း။- ဆံပင်
 ကို ထည်း၊ ဖြတ်၍ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်
 စည်း၊ လျက်၊ ညှိုးငယ်သော မိတ်နှင့်သင့် အဖို့
 ၃၆ ပြင်းစွာ သိကြွေး မြည်တမ်း၊ ရသည် ကား။- ပင်
 လယ်အထယ်၌ ဆုံးသော မြို့တည်းဟူသော တု
 ၃၇ ရှုမြို့နှင့် အထယ်မြို့တူသနည်း။- သင်၏ဥစ္စာထို့
 သည်ပင်လယ်ထမ်းပြင်းထွက်သွားသောအခါ၊
 လူမျိုး၊ များထို့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ များပြား သော
 ဥစ္စာ၊ ကုန်စေယ်ထို့ဖြင့်သောကီရှင်ဘုရင်ထို့ကို
 ၃၈ ကြွယ်ဝစေတတ်၏။- ယခုမူကား။ သင်သည်ပင်
 လယ်၌၎င်း၊ သင့်ကုန် သွယ်ရန် ဥစ္စာထို့သည်
 လှိုင်းတံပိုး အထယ်၌၎င်း ကျိုးပဲ့၍၊ သင်နှင့်ပါ
 ၃၉ သောသူအပေါင်း ထို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီး။- ကျန်း
 သူကျန်းသားအပေါင်းထို့သည်သင့်အမှုကြောင့်
 မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ရှင်ဘုရင်ထို့သည် မှတ်နာ
 ၄၀ မှတ်လျက် ကြွယ်ဝ၍၊ များသွင်းထကြ၏။- အမျိုး

မျိုးသောကုန်သည်ထို့သည် သင့်အား ကဲ့ရဲ့ထံ
 ကိုပြုကြငါ။ သင်သည် ကြောက်မက် ဖွယ် ဖြစ်
 ထေပြီတကား။ နောက်တဖန်ပေါ်လာရပါတ
 ကားဟု၊ သိကြွေးမြည် တမ်းကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၂၈

၀ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၁ သည် ငမီသို့ရောက်လာ၍။- အရှင်းလူသား။
 အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို တုရုရှင်
 ဘုရင် အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည်ကိုယ်
 ကိုဘုရားသ ခင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သော် ထည်း
 ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက် ဖြစ်လျက်
 ၂ နှင့် ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ပင်လယ် အထယ်၌
 ဘုရားပဏ္ဍိတပေါ်မှာ ငါထိုင်သည်ဟု၊ ဝါကြား
 ၃ သောမိတ်နှင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍။- သင်သည်စံယေ
 လထက် သာ၍ပညာရှိပါသည်တကား။ သင်မ
 သိရအောင် သူတပါး ငှက်ထား၊ နှိုင်းသော အရာ
 ၄ တစုံတရာမရှိ။- ကိုယ်ညာဏ်ပညာ အားဖြင့်
 ၅ ဥစ္စာရတတ်၏။ အရှေ့ကိုဆည်းပူးပြီး။ ထူးဆန်း
 သော ပညာနှင့် ကုန်စေယ်များအားဖြင့် စည်း
 ၆ မိမိကြိုး၍၊ ထိုးဦးမိမိကြောင့်မိတ်ဝါကြားပြီး။
 ၇ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သင်သင်္ဃာန်ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့ထင်
 ၈ မှတ်သောကြောင့်။- ကြောက်မက်ဖွယ်သောတ
 ကျန်းတနိုင်ငံသားထို့ကိုသင်ရှိရာသို့ငါသို့ဆောင်
 သဖြင့်၊ သူထို့သည်သင်၏ပညာဂုဏ်ကိုထားနှင့်
 ၉ ခုတ်၍၊ သင်၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေကိုရှုတ်ရှု
 ၀ ကြလိမ့်မည်း။- သင့်ကို မြေတွင်းထဲသို့ နှိမ့်ချ၍၊
 ပင်လယ်အထယ်၌ ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့ သင့်အ
 ၁ သက်သည်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်း။- သင့်အသက်ကို
 သတ်သောသူထို့ထက်တွင်၊ သင်သည်ဘုရားသ
 ၂ ခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါသည်
 ဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ သင့်အသက်ကို သတ်သော
 ၃ သူထို့ရှေ့မှာ အမှန်ပြောလိမ့်မည်လော။- အရေ
 ၄ များကြီးခြင်းမခံသောလူသေသကဲ့သို့၊ သင်သည်
 တကျန်းတနိုင်ငံသားထို့ထက်ဖြင့်သေရမည်။ ငါ
 ပြောပြီဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၆ သည်ငမီသို့ရောက်လာ၍။- အရှင်းလူသား။ တု
 ရုရှင်ဘုရင် အတွက်မြည်တမ်း သောစကား ကို
 မြှက်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ထူးဆန်းသော

ဆိပ် ခြံစံး၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ တင့်တယ် ခြင်း၊

၈၈ ထေရ်တည်း၊ နံ့ထင်လျက်ရှိ၏- ဝေဝေရဝါ၊
ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီး သင်၏ခေါင်း
ပေါ်မှာ ကျောက် နီ၊ ဥယျာဉ် ဓရာမ မိန်း၊ ရွက်ရွှေ၊
ကြောင်၊ နဂါးသွေး၊ နီယာ၊ ပြ၊ ပတ္တမြား၊ အစရှိသော
ကျောက်မြတ်စုမ်းမျိုးမျိုးကို ဆောင်းထမ်းစွာ
မြင့်ထပ်သော ပတ်သား၊ ဝုဓေ ထိုသည်တည်း၊
၈၉ ဩစိ- သင်သည် ဖြန့်၍ ထွမ်းမိုးသော ခေရုမိပ်
ခြံလျက်၊ ငမေ ခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်း
သောတောင်ပေါ်မှာနေရာကျ၍ မီးတောက်သော
၉၀ ကျောက်ထိုတွင် သွားလာရ၏- ရွားသောနေ့မှ
စ၍ သင့်အပြစ်ထင်ရှားသောနေ့တိုင်အောင်၊ ပြ
၉၁ ထေရာရာ၌ နံ့ထင်လျက်ရှိ၏- သို့ရာတွင်၊ ကုန်
ထွယ်ခြင်း၊ ရွားပြားသော အားဖြင့်၊ အဓမ္မ အမှု
ထိုနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဖြစ်မှားသော အပြစ်ရောက်ထေ
ပြီး ထိုကြောင့်၊ ဆိုးယုတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင့်ကို
ဘုရားသခင်၏တောင်တော် ပေါ်က ငါ့နှင်ထုတ်
မည်၊ ထို ထွမ်း မိုး သော ခေရုမိပ်၊ မီးတောက်
သော ကျောက်ထို အထဲက သင့်ကို ငါ ပယ်ရှင်း
၉၂ မည်- သင်သည်ကိုယ်၌ တင့်တယ်ခြင်း၊ အသ
ရေ ကြောင့်၊ ဝါကြွားသော မိတ် မှိ လျက်ဝုတ်
ထွန်းတောက်သောကြောင့်၊ သင်၏ ပညာသည်
ဇောတိပြန်လျက် ရှိလေပြီ၊ ငါသည် သင့်ကို ခြေ
ထိုင်အောင် နှိပ်ချမည်၊ ရှင်ဘုရင် ထိုသည်သင့်
ကို ဩဇာ၌ စွဲ၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ သူထိုနေ
၉၃ ရှာသင့်ကို ငါ ချထားမည်- သင့်အပြစ်သည် မှား
ပြား၍ ကုန်သွယ်ခြင်း၊ အဓမ္မအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်း
ရာရွာမှ ထိုကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ သင့်ကို
မီး၌ ဘိုသင့်အထယ်၌ မီးကို ငါ ညှစ်မည်၊ သင့်ကို
မြင်သောသူ အပေါင်း ထိုရွှေမှာ၊ သင်၏ ပြာကို
၉၄ မြေပေါ်သို့ ငါ ချထားမည်- သင့်ကို သိသောလူ
အမျိုးမျိုး ထိုသည် သင်၏ အမှုကြောင့် မိန်းမော
တွေဝေကြ လိမ့်မည်၊ သင်သည် ကြောက်မက်
စွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အဝဏ်တဖန် ပေါ်ထာရထု
မိန့်တော်မူ၏၊

၉၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၉၆ ငမိသို့ ရောက် ထာ၍- အရှင်း လူသား၊ သင်
သည် ဖိရနံ မြို့တဖက်၌ ရွက်ရွှာ ထား၍ ပရော
ဇာတ် ပြုလျက်၊- အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်
တော် ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုဖိရနံ မြို့ သင့်က
ဇာတ်၌ ငါ နေ၏၊ သင့်အထယ်၌ ငါ တန့်၊ တန့် ခိုး

ထည် ထင်ရှားလိမ့်မည်၊ ထင့်ကို ငါ ထည် အပြစ်
ခါ၏ ပေး၍ မှီသေခြင်းကို ခံရသော အခါ၊ ငါ ထမ္ဘီ
ထာဝရဘုရား ခြံ ကြောင်း ကို ထူရှား သိရကြ
၉၇ လိမ့်မည်- ထင့်အပေါ် သို့ကာထာဝရတော်ကို ငှင်း၊
သင်၏ထမ်းထို၌ ထားထားကို ငှင်း ငါ ခေတ္တတံ၍၊
ပတ်ထည်၌ ထိုက်သောထားဖြင့် သူရဲ ထိုသည်
သင့်အထယ်၌ ထဲ၍ သေကြသော အခါ၊ ငါ ထည်
ထာဝရဘုရား ခြံ ကြောင်း ကို ထိရ ကြ လိမ့်
၉၈ မည်- ထိုအခါ အသရေထေရ်၏ ပတ်ထည်၌
နေ၍၊ မထီခံမြင်ပြုသောသူထိုတွင် စူးတတ်သော
ဆူးပင်၊ နှောင့်ရှက်တတ်သော ငြောင့် တန့်တရ
မှ မကျန် ကြွင်းရ၊ ငါ ထည် ထာဝရဘုရား ခြံ
ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည် ထုမိန့်တော်မူ၏၊

၉၉ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အသရေထေရ်၏ သားထိုသည် ကွဲပြား
လျက် နေရသော လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါ ငါ၏ ခု
ဝေးသော အခါ၊ သူထိုအားဖြင့် လူမျိုး ရွားရွှေ၌ မှီ
သေခြင်းကို ငါ ခံ၍၊ ငက္ခန္ဓာ ယာကုတ်အား ငါ အ
ရင်ပေးသော ပြည့်၌ သူထိုသည် နေကြလိမ့်မည်-
၁၀၀ ထိုပြည်၌ မိုးရိပ်စရာ မရှိ၊ အိပ်ဆောက် ခြင်း၊
ဓနုဇ ဥယျာဉ် မိုက်ခြင်း၊ အမှုကို ပြု၍ နေကြ လိမ့်
မည်၊ သူထို ပတ်ထည်၌ နေ၍ မထီခံမြင်ပြုသော
သူ အပေါင်း ထိုကို ငါ ထည် အပြစ် ခါ၏ ဖိရနံ
သော နောက်သူထိုသည် မိုးရိပ်စရာ မရှိဘဲ နေ၍၊
ငါ ထည်သူထို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ခြံ
ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည် ထုမိန့်တော်မူ၏၊

၂၉

၁ သက္ကရာဇ် ဆယ်စု၊ ၈ သမထတ ဆထတ
ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငမိသို့ ရောက် ထာ၍- အရှင်း လူသား၊
သင်သည် အဲဂုတ္တု၊ ရှင်ဘုရင် ဝာဓရာမင်းတစက်
၃ ၌ ရွက်ရွှာ ထား၍၊ သူနှင့် အဲဂုတ္တု၊ ပြည်တပြည်
လုံးတဖက်၌ ပရောဇာတ် ပြုလျက်၊- အရှင် ထာ
ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထို
အဲဂုတ္တု၊ ရှင်ဘုရင် ဝာဓရာမင်းကို ယ်ခြံစွားအ
ထယ်၌ နေလျက်၊ ငြိမ်ကို ငါ မိုင်း၏၊ ငမေ့ငါ ခန့်
ဆင်းပြီ ထု ဆိုတတ်သော မိကျောင်းကြီး၊ သင့်အ
၄ ဝက်၌ ငါ နေ၏- သင့်ပါးမိုးကို သံမြိတ်နှင့် မြိတ်
၅ ၍၊ သင့်မြစ်၌ နေသော ငါ၊ ထိုကို သင့်အကြွေထို
၆ ၌ ငါ ကပ်စေမည်၊ သင့်မြစ်မှာ အထယ် ထဲက
သင့်ကို ငါ နှုတ်၍၊ မြစ်၌ မှီသော ငါ ထိုထည့်
၇ သင်အကြွေထို ကပ်ကြလိမ့်မည်- သင့်နှင့်

ထင်မြင်၍ မှီထွေသောငါးမျိုးကို တော၌ ငါမြစ်
 ထားမည်။ ထွင်မြင်၍ ကျွန် နောက်တစ် နှစ်
 မြင်းကိုမပြုရ။ ထောထားရဲ ချာ။ မိုဏ်းကောင်း
 ၈ ကပ်ငြိတ်ချာ။ ခားစရာမျိုးသင့်ကို ငါစပ်၏။ ငါ
 ထည် ထာဝရဘုရား မြစ်ကြောင်းကို အရတ္တ
 ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ထိရကြလိမ့်မည်။
 ၉ အကြောင်းမူကား။ သင်သည် အသေရသေ၏။
 ၁၀ ဤကျွန်တော်ဝေး မြစ်ထေပြီ။- သင့်ကို ထက်
 နှင့် ကိုင်သောအခါ သင်သည် အကိုင်မခံ။ ထု
 ထို ပန်းဆစ်ကို မြှိုက်ထေ၏။ သင်နှင့် ကိုယ်ကို
 ထောက်သောအခါ သင်သည် ကျိုး၍ သူမျိုး
 ကိုနာစေ၏။
 ၁၁ ထို့မြစ်၌။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ငါသည် သင့်အပေါ်သို့ ထား ကို
 ဆောင်ခဲ့၍ ထုနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ပတ်မြတ်သံ
 ၁၂ မြင့်။- အရတ္တ ပြည် သည် ထုဆိတ် ညံ့ထွက်။
 ထွက်စီး ထွက် မှီသော အခါ။ ငါ သည် ထာဝရ
 ဘုရား မြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ သင်က။
 ၁၃ မြစ်ကို ငါပိုင်၏။ ငါခန့်ဆင်း ပြီထု ဆိုမိသော
 ၁၄ ကြောင့်။- သင်နှင့်သင့်မြစ်တဝတ်၌ ငါနေ၏။ အ
 ၁၅ ရတ္တ ပြည်ကို မိဂဓေါတမှစ၍ သုဏ္ဏေ မြို့ ထိုင်
 အောင်ငှင်။ အသေထောပိ ပြည်စွန်း ထိုင်အောင်
 ၁၆ ငှင်။ ထားနှင့်ထွက်စီး၍ ဆိတ်ညံ့စေမည်။- အ
 ၁၇ နှစ်ထေးဆယ်ပတ်ထုံးထုရှောက်၍ မထွားရ။ တိ
 ရိစ္ဆာန်သည် ရှောက်၍ မသွားရ။ အထက်သူ
 ၁၈ မနေရ။- ထွက်စီးသောပြည်တို့တွင် အရတ္တ ပြည်
 ကို ငါစွတ်စီးမည်။ ထု ဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့တွင်
 အနှစ် ထေးဆယ်ပတ်ထုံး အရတ္တ မြို့တို့ သည်
 ၁၉ ထွက်စီးထွက် မှီကြလိမ့်မည်။ အရတ္တ ထုတို့ကို
 အထိုင်းထိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို ငါကွဲပြားပြန်
 ထွင်စေမည်။
 ၂၀ ထို့ရာတွင်။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ အနှစ်ထေးဆယ်စေ့သောအခါ။ ကွဲ
 ၂၁ ပြားထွက် နေရသော ထုမျိုးတို့မှ အရတ္တ ထုတို့
 ၂၂ ကို ငါခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။- သိမ်းသွားခြင်းကို ခံ
 ရသော အရတ္တ ထုတို့ကို ငါတဝန်ဆောင်ခဲ့၍ သု
 ထိုနေရင်းပြည်။ ပါသရပြည်သို့ ပြန်စေမည်။ ထို
 ၂၃ ပြည်၌ ထုတ်သော နိုင်ငံ မြစ်ရလိမ့်မည်။- တပါး
 သောထုမျိုးတို့ကို နောက်တစ် နှစ် မိုးမရ။ နိုင်ငံ
 တကာတို့တွင် အထုတ်ဆုံး မြစ်ရလိမ့်မည်။ တ
 ပါးသောထုမျိုးတို့ကို နောက်တစ် နှစ် မိုးမရစေ
 ၂၄ မြင်းငှါ ငါနှုတ်စွမည်။- အသေရသေ၏။ သား

ထိုသည်ထိုပြည်သားတို့ကို ချော်ထင်၍။ မိမိတို့
 အပြစ်ကို ငါးအောင်စေစေမည်။ နောက်တစ်
 ထိုပြည်သည် ထုတို့ မိုထုံရာမမြစ်ရာ။ ငါသည်
 ထာဝရဘုရား မြစ်ကြောင်းကို ထိရကြလိမ့်မည်
 ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၅ ထာဝရဘုရား နှစ်ဆယ်စုနှစ်စု။ ပဌမထ ထရက်
 နေထွင်။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သတို့
 ၂၆ ငမီသို့ရောက်သော၍။- အရှင်ထုထား။ ဗာဇုထုနဲ့
 နှစ်ဘုရင် နေဗုဒ္ဓိနေဇာသတို့။ ထုစစ်သုရဲတို့ကို
 ထုရုမြို့ တဝက်၌ ချားစွာသော အမှုကို ဆောင်
 ရွတ်စေပြီ။ စစ်သုရဲတို့ နေဇာင်းတုံးပြီ။ ပန်းထွေး
 ၂၇ ရွန်းပြီ။ သို့ရာတွင်။ နှစ်ဘုရင် နှစ်စစ်သုရဲတို့သည်
 ထုရုမြို့ တဝက်၌ အမှုဆောင် ရွတ်ခတ် ထိုမြို့တွင်
 ၂၈ မခံရကြ။- ထိုမြစ်၌။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ အရတ္တ ပြည်ကို ဗာဇုထုနဲ့
 နှစ်ဘုရင် နေဗုဒ္ဓိနေဇာသော ငါပေးမည်။ ထို
 ၂၉ မင်းသည် ပြည်သားအထုံးအရင်းကို ငှင်။ ထက်
 ရဉ္စာအမျိုးမျိုးကို ငှင်သိမ်း ထုပြီ။ လျှင်။ မိမိစစ်
 ၃၀ သုရဲတို့ အစတိုဝေငှလိမ့်မည်။- ငမီထုကို ဆောင်
 ရွတ်သောကြောင့်။ ထုရုမြို့ တဝက်၌ အမှုဆောင်
 ၃၁ ရွတ်ခတ် ထိုအရတ္တ ပြည်ကို ငါပေးပြီ။- ထိုကာလ
 ၌ အသေရသေ၏။ မြို့ကို ငါပေါက်စေ၍။ ထုတို့
 အထဲမှာ သင်တောပြောရသော အရှင်ကို ငါပေး
 မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား မြစ်ကြောင်းကို သု
 ထိုထိရကြလိမ့်မည် ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၂
 ၃၃ တစ် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၃၄ သည် ငမီသို့ရောက်သော၍။- အရှင်ထုထား။ သင်
 သည် ပရောဇာတ်ပြုထွက်။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ရောက်ရသော
 ၃၅ ရှေ့သည် အမတ်တာ မှီသည် ထု အော်တစ်ကြ
 ၃၆ ထောင့်။- ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့။ မိုဏ်း
 ၃၇ အံ့သောနေ့။ တပါးအမျိုးသားတို့ မှီနီးချက်သော
 ၃၈ အမှီနီးပြီ။- ထားတေးသည် အရတ္တ ပြည်တို့
 ရောက်သဖြင့်။ သုရဲတို့သည် ခံ၍ ထေကြသော
 ၃၉ အခါ။ အသေထောပိ ပြည်သည် ပုပန်လိမ့်မည်။
 အထုံး အရင်းကို ပယ်ရှား၍ မူထ အပြစ်ကို မြို့
 ၄၀ ချက်ကြလိမ့်မည်။- အသေထောပိ ပြည်သား။ စု
 တပြည်သား။ ထုပြည်သား။ အမျိုးမစစ်သော
 ထု မှီသ မှာ။ စုထ အမျိုး သား။ မိဏ္ဍိတထာဝရ
 သောပြည်သားတို့သည် အရတ္တ ပြည်သားတို့
 ၄၁ နှင့်အကွဲ ထားမြင့်စွာ ထေကြလိမ့်မည်။- အ

ရက္ခါပြည်ကို ထောက်မထောထူထိုသည့် လဲ၍
သေကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တ၊ အစွမ်းထက်၍ ရက်စ
သရေသည်တိုးလိမ့်မည်။ မိဂဗေါထမြို့မှ၌ သု
ဏေမြို့တိုင်သောအခါ အဲဂုတ္တ၊ ပြည်သား ထိုသည်
ထားဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင် ထာ
၀ရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ဣကစိးသော ပြည်ထို
တွင်ဣကစိးလျက် မှီကြ၍၊ လူဆိတ်ညံ သောမြို့
ထိုတွင် အဲဂုတ္တ၊ မြို့ထိုသည်ပါဝင်ကြလိမ့်မည်။-
၀ ငါသည် အဲဂုတ္တ၊ ပြည်၌ မီးညှိ၍ ထိုပြည်ကိုမ
သမ္ဘာသောသူထိုသည်ဣကစိးကြသောစခါ၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြ
၀ လိမ့်မည်။- ထိုစခါ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော အဲသ
ယောမိပြည်သားထိုကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ
ဇေဇ္ဇတ်သောတမန်ထိုသည်သင်္ဘောစီး၍သွား
ကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တ၊ ပြည်၏အမှိုက်၌ သူထိုသည်
သည်းစလွန်သင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်
မည်။ ထိုသမ္ဘာနည်းနီးဗြဟ္မာမိန့်တော်မူ၏။
၀ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဗာဗုလုရှင်ဘုရင် နေဗုဒ်နေဇာသားဖြင့် အဲ
၀ ရက္ခါပြည်၏အလုံးအရင်းကိုငါ ဖြတ်မည်။- ထို
ရှင်ဘုရင်နှင့်တကွ သူ၏ လူများ၊ ကြောက်မက်
စွယ်သော လူမျိုးများထိုသည်အဲဂုတ္တ၊ ပြည်ကို
ဣကစိးခြင်းငှါလာ၍၊ ထားကိုငါလျက် တပြည်
၀ ထုံးကိုသူရဲထိုနှင့်ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။- မြစ်ထို
ကိုငါခန်းမြှောက်စေ၍၊ အဓမ္မလူထိုထားပြည်
ကို ရောင်းလိုက်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံ သားထို
ထက်ဖြင့် ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ ပါသမျှကို ငါ
၀ ဣကစိးမည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီး- အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ဂူပိတုထို
ကို ငါ ဣကစိး၍၊ နောမပြည်၌ ဆင်းတုထိုကို
ထည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ နောက် တမန် အဲဂုတ္တ၊
မင်းမျိုးမရှိရ။ အဲဂုတ္တ၊ ပြည်သည် ကြောက်ရွံ
၀ မည်စေကြောင်းကို ငါပြုမည်။- ပါသရပြည်ကို
ငါဣကစိးမည်။ ဇောနုမြို့ကိုထည်းမီးရှို့မည်။ နော
၀ မြို့ကိုလည်း အပြစ် ဖောက်ဖီရင် မည်။- အဲဂုတ္တ၊
ပြည်၏ အစွမ်းထက်ဖြစ်သောသန်မြို့ အပေါ်သို့
ငါသည်အဗျက်ကိုသွန်းထောင်း၍၊ နောမြို့သား
၀ အလုံးအရင်းကိုပယ်ဖြတ်မည်။- အဲဂုတ္တ၊ ပြည်
၌ မီးညှိ၍သိန်မြို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ နောမြို့မှ
သည်မြို့ပေါက်ခြင်း၊ နောမြို့သည် နေ့အမှိုက်၌
၀ ပင်စစ်ထိုက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။- ထာဝရမြို့၊
မိဗေသက်မြို့သားလူထင်ထူသည့် ထားဖြင့်လဲ၍

သေကြသဖြင့်၊ မိဗ္ဗုထိုသည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံ
၀ ရကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားမြို့၌အဲဂုတ္တ၊ ဩတ်ထို
ကိုငါမျိုး၍၊ သုအစွမ်းထက်၍ ရက်စသောလူဆိုး
ထောစခါနေ့ အမှိုက်၌ စေလင်းကွယ်လိမ့်မည်။
မိဗ်းထို၍ မြို့သိုးထိုသည်အလုံးအရင်းကိုခံ
၀ ရကြလိမ့်မည်။- ထိုသို့အဲဂုတ္တ၊ ပြည်၌ ငါသည်
အပြစ်ဖောက်ဖီရင်၍၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကိုသူထိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၀ သက္ကရာဇ် တဆယ်တရာ၊ ပဌမထ ခုနှစ်ရက်
နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည့်
၀ ငမီသို့ရောက်လာ၍၊- အရှင် လူသား၊ အဲဂုတ္တ၊
ရှင်ဘုရင် ဇာဇောမင်း၏ ထက်ရုံးကို ငါမျိုး ဗြီး
ဆေးကု၍မထုတ်ရ။ ထားကိုငါစေ့၍ ပကတိခွန်
၀ ထားရှိစေခြင်းငှါအဝတ်နှင့်မစည်းရ။- ဤအမှု
၌အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ
သည်အဲဂုတ္တ၊ ရှင်ဘုရင်ဇာဇောမင်းတံတော်၌နေ
သဖြင့်၊ သူ၏ ငါ့ထက်ရုံး တည်း ထူသော၊ မိုင်မာ
သောထက်ရုံးနှင့် အရင်မျိုးသောထက်ရုံးကိုငါ
၀ မျိုး၍ထားကို သုထက်မှကျစေမည်။- အဲဂုတ္တ၊
လူထိုကို အထိုင်းထိုင်း အပြည်ပြည် ထိုတွင်ကွဲ
၀ ပြားပြန်လွှင့်စေမည်။- ဗာဗုလုရှင်ဘုရင်ကိုငါ
မိုင်မာစေ၍၊ ထားကို သုထက်၌စပ်မည်။ ဇာ
ဇောမင်း၏ထက်ရုံးထိုကိုငါမျိုးသဖြင့်၊ သုထည်
အသေသတ် ခြင်းကို ခံရသောသူအစပ် ထစ်ထ
ကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုရှင် နှင်ဘုရင် ရွှေမှာအော်ထစ်ရ
၀ လိမ့်မည်။- ဗာဗုလုရှင်ဘုရင်၏ ထက်ရုံးထိုကို
ငါမိုင်မာစေမည်။ ဇာဇောဘုရင်၏ထက်ရုံးကား၊
အောက်သို့ကျလိမ့်မည်။ ထားကိုဗာဗုလုရှင်
ဘုရင်ထက်၌ငါစပ်၍၊ သုထည်အဲဂုတ္တ၊ ပြည်
ကိုထိုထားနှင့်ရတ်သောစခါ၊ ငါသည်ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူထိုသိရကြလိမ့်မည်။-
၀ ထိုသို့ အဲဂုတ္တ၊ လူထိုကို အထိုင်းထိုင်း အပြည်
ပြည်ထို၌ ငါကွဲပြား ပြန်လွှင့်စေမည်။ ငါသည်
ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူထို သိရကြ
လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၀ သက္ကရာဇ် တဆယ်တရာ၊ တတိယထ တရက်
နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည့်
၀ ငမီ သို့ ရောက် လာ ၍၊- အရှင် လူ သား၊ ဆင်
သည် အဲဂုတ္တ၊ ရှင်ဘုရင်ဇာဇောမင်းနှင့် သူ၏အ
လုံးအရင်းအသေပြောရမည်မှာ၊ ဆင်သည်
ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အထွတ်ထွန်ထူသနည်း။

- ၈ အာရုံစိုက်လေ့ရှိသည် အဆင်းသွယ် ယွမ်းမိုးသောအ ကိုင်း၊ မြင့်သောအရပ်၊ ထူထပ်သော အခက်အ လက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောထိပ်ဖျားရှိသောထေဗ
- ၉ နှစ် အာရုံစိုက် ပင် မြစ် ဇာ- မြစ် ရေ ဇာ ကျေး ဇာ- ကြောင့် ကြီးမားခြင်း၊ နက်နဲသောရေ၏ကျေးဇူး ကြောင့်အရပ်မြင့်မြင်းရှိ၏။သူမိုက်ရာအရပ်ရပ် တို့၌ ရေစီး ဖြစ်၊ ခပ်သိမ်းသော တောပင် ရှိရာသို့
- ၁၀ မြစ်ရေသည် နှံ့ပြားသေ၏။- ထိုသို့သော အား မြင့်တောသစ်ပင်တကာတို့ထက် အရပ်မြင့်သေ ၏။ထိုးဝှားသောအခါ ရေဈား သော့ကြောင့် အ ကိုင်းအခက်ဈားပြား၍၊ အထက်တို့သည် ရှည်
- ၁၁ လျားကြ၏။- မိုဏ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်း တို့သည် အကိုင်းအခက်တို့၌ အထိုက်လုပ်ကြ ၏။ တောတိရိစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် အကိုင်း ခက်တို့ အောက်၌ သား ဖွား ကြ ၏။ ထိုအပင်၏ အရပ်၌ ကြီးမားသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်
- ၁၂ နေကြ၏။- ထိုသို့ရေဈားသောအရပ်၌ အမြစ်စွဲ သော့ကြောင့်၊ ကြီးမြင့်၍ အခက် အလက် ရှည် လျားသ မြင့် ယူ သော အဆင်း နှင့် ပြည့် စုံ၏။
- ၁၃ ဘုရား သခင်၏ဥယျာဉ် တော်၌ အာရုံစိုက် ပင်တို့ သည်ထို အပင်ကို မကွယ်နိုင်၊ ထင်းဈေးပင်နှင့် အာရုံစိုက် ပင်တို့ သည် ထိုသို့ သော အကိုင်း အ ခက် နှင့် မပြည့် စုံကြ။ ဘုရား သခင်၏ ဥယျာဉ် တော်၌ သစ်ပင်တပင်မျှ ထိုအပင်ကဲ့သို့အဆင်း
- ၁၄ မလှ။- အခက်အရပ်၊ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော် ၌ရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကိုမြို့စွဲ သည် ထိုင်အောင်၊ အ ခက် အ လက် ဈား ပြား သောအား မြင့်သူ၏အဆင်းကို ငါလှစေ၏။
- ၁၅ တဖန် အရှင်သာဓကဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထိုအာရုံစိုက်ပင်သည် အရပ်မြင့်လျက်၊ထူ ထပ်သောအခက်အလက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောမိမိ ထိပ်ဖျားကိုမျိုးမြှောက်လျက်၊ စိတ်ထည်းမြင့်၍
- ၁၆ ဝါကြားလျက် ရှိသော့ ကြောင့်- လူမျိုးတို့တွင် တန်ဖိုးကြီး၍ သူကို ကြပ်တည်းစွာ စီရင်သော သူ၏ ထက်သို့ ငါအပ်လေပြီ၊ သူပြုသော အဓမ္မ
- ၁၇ အမှုကြောင့် နှင် ထုတ်လေပြီ။- ကြောက် မက်၊ စွယ်သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူကို ခုတ်ယူညှိုး၍ပြစ်တားကြပြီးအကိုင်းအခက်တို့ သည် တောင်ပေါ်နှင့် မှိုင်ထဲမှာ ကျ၍ တပြည် လုံး မြစ် နားမှာ ကျိုးပဲ့ လျက် နေကြ၏။ မြေ ကြီး သားအပေါင်းတို့သည် သူအရိပ်ထဲက ထွက်၍
- ၁၈ သူကို စွန့်သွားကြ၏။- မိုဏ်း ကောင်းကင်ငှက်

- နှင့် တော တိရိစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ သည် ကျိုးပဲ့ သော အကိုင်းအခက်တို့အပေါ်မှာ နေကြ၏။
- ၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ရေဈားမှာရှိသမျှသော သစ် ပင်တို့တွင်တပင်မျှ အရပ်မြင့်သော့ကြောင့်မဝါ ကြား၊ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့တွင် မိမိ ထိပ်ဖျားကိုမမျိုးမြှောက်မည်အကြောင်း၊ရေကို သောက် သမျှ သော အပင် တပင်မျှ အရပ် မြင့် လျက် မပြိုင်ပုံမည် အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင် အ ပေါင်း တို့သည် မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း တတ် သော လူ သား တို့နှင့်အတူ သေခြင်းသို့၎င်း၊ မြေ အောက်အရပ်သို့၎င်း ရောက် စေခြင်းငှါ ငါ အပ် လေ ပြီ။
- ၂၀ အရှင်သာဓကဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သူ သည် မရဏာနိုင်ငံ ထဲသို့ ဆင်း သွား သောနေ့၌နက်နဲသောအရပ်ကိုသုတေသီမသာအ ဝတ်နှင့် ငါဖိုးလှမ်း၏။ ထိုင်းတံပိုးတို့ကို ငါကန့် ကွက်၍ ကြီးစွာသောရေကို ချုပ်ထား၏။ထေဗ နှင့်တောင်ကိုသုတေသီမသာအဝတ်ကိုဝတ်စေ၍၊ တောသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်စိတ်ဗျက်ကြ၏။
- ၂၁ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ သူကိုမရဏာနိုင်ငံထဲသို့ငါနှိမ့်ချသောအခါ၊မှီခို ချသံအားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါတုန်လှုပ်စေ ၏။ အခင်သစ်ပင်ရှိသမျှတို့နှင့်အကောင်းဆုံး၊ အ မြတ်ဆုံး သော ထေဗနှုန် သစ်ပင်မှစ၍၊ ရေ ကို သောက်သမျှသောသစ်ပင်တို့သည် မြေအောက်
- ၂၂ အရပ်တို့၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။- ထို သူနှင့်တကွလူထက်ရိုးခြစ်၍၊ လူမျိုးတို့တွင်သူ အရိပ်ကိုပိုသောသူတို့သည်ထားမြင့်အသေခံရ သောသူတို့နေရာ၊မရဏာနိုင်ငံထဲသို့လိုက်သွား
- ၂၃ ကြ၏။- သင်သည်ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်တော်အား မြင့် အဘယ် မည် သော အခင် သစ်ပင်နှင့် ထူထ နည်း၊ သင်သည် အခင်သစ်ပင် တို့နှင့်အတူ မြေ အောက်အရပ်သို့ မှီခိုချခြင်းကိုခံရမည်။ အရေ ဖျားထိုးခြင်းကို မခံသောလူ၊ထားမြင့် အသေခံ ရသောသူတို့နှင့်အတူ ထဲ၍နေရမည်။ ထိုသို့ခံ ရာဘုရင်နှင့် သူအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့သည် မြစ်ရေကြမည်ဟု၊ အရှင်သာဓကဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၃၂

- ၁ သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်၊ ရွှားသမယ တရက် နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သဠိ
- ၂ ခေါ်သို့ ရောက် ထာ၍၊- အရှင်၊ လူသား၊ သင် သည် အဝုတ္တု၌ နှင် ဘုရင် ဗာဏေ မင်း၊ အတွက်

မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ ပြောဆိုရမည်မှာ ထူထောင် ထူရှိုးထိုးထွင်းစွာသောမျိုးကိုသိမြင်၏။ ထိုသို့ နှိုးဆော်သောမိကျောင်းကဲ့သို့လည်းဖြစ်၍၊ မြစ်တို့ကိုကူးသွားလျှင် ခြေမြင့်ရေကို ထွပ်ရှားထွက်

၈ မြစ်ရေကို နောက်စေ၏- ထွင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထူရှိုးဈား စုဝေးလျက်၊ ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့် သင့်ကို ဖုတ်မိ၍၊ သူတို့သည် ပိုက်ကွန်နှင့် တကွ သင့်ကိုဆွဲယူကြလိမ့်မည်- ငါသည်သင့်ကိုကုန်းပေါ်မှာတင်၍လွင်ပြင်၌ ပြင်ထားမည်။ မိုဗီးကောင်းကင်၌ကပ်ပေါင်းထိုးကိုသင့်အပေါ်မှာနားစေမည်- မြေသား

၉ အပေါင်းတို့ကို ဝိညာဏ္ဍိယမည်- သင့်အသားကို တောင်တို့အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ရှိသမျှကိုသင့်ကိုယ်နှင့်ပြည့်စေမည်- သင့်မှ ယိုသောအသွေးဖြင့် မြေကို တောင်ထိပ်တိုင်စောင့် မိစေမည်။ မြစ်တို့သည် သင့်အသွေးနှင့် ပြည့် ကြလိမ့်မည်- သင့်ကို ငါ ဆုံးစေသော အခါ မိုဗီးကောင်းကင်ကို ငါခုံ့လွှမ်း၍ ကြယ်တို့ကိုမိုက်စေမည်။ နေကိုမိုဗီးထုံးစံ၍ ထသည်လည်း အ

၁၀ ထင်းကိုမပေးရ- သင့်အထက်၊ မိုဗီးကောင်းကင်၌ ထွန်းထင်းသောအထင်းတိမ်အလုံးစုံတို့ကို မိုက်စေ၍၊ သင့်ပြည်ကို မှောင်မိုက်နှင့် ခုံ့လွှမ်းမည်- သင့်မသိဘူးသောအတိုင်းတိုင်း၊ အပြည်ပြည်တို့တွင် သင့်ဗျက်စီးခြင်း အကြောင်းကိုငါကြားစေသောအခါ၊ ထူရှိုးဈားတို့ကို စိတ်

၁၁ ပူပန်စေမည်- အကယ်စင်စစ်သင့်အမှုကြောင့် ထူရှိုးဈားတို့ကို ငါမိန့်မောတွေဝေစေမည်။ ငါသည် ရှင်ဘုရင်တို့ရှေ့မှာထားနှင့် ရွယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် သင့်အမှုကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့် ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံးသောနေ့၌ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အသက်ကြောင့် ခဏခဏမိုးမိမိတုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထားသည် သင့်အပေါ်

၁၃ ထိုးရောက် လိမ့်မည်- ခွန်အားကြီးသော သူ၊ ကြောက်မက်စွယ်သော ထူရှိုး အပေါင်းတို့ဖြင့် ဆင်စစ်အလုံးစုံကို ငါလဲစေမည်- သူတို့သည် အဲဂုတ္တုမာနကို နှိမ်ချ၍၊ ပြည်သား အလုံးစုံရင်း၌ သူတို့၏ ဗျက်စီးကြလိမ့်မည်- ဈားစွာသော ရေ အနားမှာ ကျက်စား သမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။ နောက်တ

စ်နီ ထူ ရှေ့နှင့် တိရစ္ဆာန် ခြေထည် ထိုးရေကို မ

၁၄ နောက်စေရ- ထိုးရေကို ငါကြည့်စေ၍ မြစ်ရေသည် ဆီကဲ့သို့စီးစေမည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရား

၁၅ မိန့်တော်မူ၏- ငါသည် အဲဂုတ္တုမာန ပြည်၌ နှိပ်စက်မှုကိုကုန်စေခြင်းငှါ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ ပြင်သုပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခါးခတ်သော အခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားမြစ်ကြောင်းကို သိရ

၁၆ ကြ လိမ့်မည်- ဤနေ့ကား၊ အဲဂုတ္တုမာန ပြည် အတွက် ပြုရသော မြည်တမ်းခြင်းတည်း။ ထူရှိုးဈားသော သူတို့တို့သည်လည်း မြည်တမ်း၍၊ အဲဂုတ္တုမာန ပြည်နှင့် ပြည်သား အလုံးစုံရင်း၌ သမျှတို့အတွက် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ သက္ကရာဇ် တစ်ဆယ် နှစ် ၃၊ ပဌမလ တစ်ဆယ် ငါး ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်

၁၈ တော်သည် ငမီသို့ ရောက်လာ၍- အရှင်၊ လူသား၊ အဲဂုတ္တုမာန ပြည်သား အလုံးစုံရင်းအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလေ့၊ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နေရာမြေစောက်အရပ်သို့တိုင် စောင့်၊ ကျော်စောသော ထူရှိုးသမီးတို့နှင့်

၁၉ တကွ နှိပ်စက်ခြင်းကို ဆိုရမည်မှာ- သင်သည် သူတပါးထက်သာ၍ ဗျာဓိလော၊ အရေဖျားတိုးခြင်းကိုမခံသောသူတို့နှင့်အတူ ဆင်းသက်၍နေ

၂၀ ရာ ကျလော့- ထား၊ ထေး၌ အပ်သည် မြစ်၌၊ ထားမြင့်သော သူတို့နှင့်အတူ လဲ၍ သေရသောကြောင့်၊ သူကိုယ်တိုင်မှစ၍ သူ၏လူအ

၂၁ လုံးအရင်း၌ သမျှတို့ကိုဆွဲကြလေ့- ခွန်အားအကြီးဆုံးသောသူရဲတို့သည် မရဏာနိုင်ငံထဲက သူနှင့်သူ၏အခြေအရံတို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်းသွားကြပြီ၊ ထားနှင့်သေ၍၊ အရေဖျားတိုးခြင်းမခံသော အဖြစ်၌

၂၂ လဲနေလျက်ရှိကြ၏- ထိုအရပ်၌ အာဇရနှင့်သူ၏လူအလုံးစုံရင်းအပေါင်းလည်းရှိကြ၏။ သူတို့သည်ထားမြင့်သော လဲနေလျက်၊ ပတ်လည်အ

၂၃ ရပ်ရပ်တို့၌ သူတို့သင်းမျှင်းဈား ရှိကြ၏- ထိုသင်းမျှင်းတွင်းတို့သည် ဥမင်အတွင်း အနားမှာ စီလျက်၊ မင်းသင်းမျှင်း၌ ပတ်လည် ခြံရံလျက် ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော သူဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုသူ၌ သမ္မတိသည်ထားမြင့်သောလဲ

၂၄ နေကြ၏- ထိုအရပ်၌ ဝေဖန်နှင့်၊ သူ၏သင်းမျှင်း ပတ်လည်၌ သူ၏ လူအလုံးစုံရင်း၌ သမျှတို့

ဘည်ထားမြင့်သေ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌သူတပါးကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူဖြစ်၍ မြေအောက်အရပ်သို့ ဆင်းသွားရသဖြင့်၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ၊ အရှက်ကွဲလျက်သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျကြ၏။ - မိမိအလုံးအရင်းနှင့် အိပ်၍ သူတို့သင်းရှိုင်းတွင်းတို့သည်ပတ်လည်၌ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူဖြစ်၍ထားမြင့်သေကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲသဖြင့်၊ သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျကြ၏။ - ထိုအရပ်၌ မိမိအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့် အတူ မေ့ရှက်လည်းရှိ၏။ တုမလည်းရှိ၏။ သင်းရှိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူ ဖြစ်၍ထားမြင့်သေလျက်နေကြ၏။ - သူတို့သည် ရှေးကာလ၌ လဲ၍ သေသော၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူကြီးတို့နှင့်အတူအိပ်၍ နေရာကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌လူကြီးတို့ကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ စစ်တိုက် ထက်နက်ပါလျက် မရဏာ နိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွား၍၊ မိမိတားကို မိမိခေါင်းအောက်မှာထားလျက်၊ မိမိတို့ အမျိုးပေါ်မှာ မိမိတို့ အပြစ်တည်လျက် ရှိကြ၏။ - သင်သည်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့ အလယ်၌ ကျိုးစွက်၍၊ ထားမြင့်သေသော သူတို့နှင့်အတူ လဲလျက်နေရ လိမ့်မည်။ - ထိုအရပ်၌ ဧဝံလည်း ရှိ၏။ ဧဝံရှင်ဘုရင်နှင့် မူးတော်မတ်တော်တို့သည် မိမိတို့တန်ခိုးပါလျက်၊ ထားမြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူ၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူအိပ်ရကြ၏။ - ထိုအရပ်၌ မြောက်ပြည်မင်း၊ ဖရန့်မင်းအပေါင်းတို့သည်ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကိုရှက်လျက်၊ တိတ်လန့်လျက်သေသော သူတို့နှင့်အတူ ဆင်းသွားကြပြီ။ ထားမြင့်သေသော သူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော လူဖြစ်၍အိပ်ကြ၏။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း

သွားသော သူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲလျက် နေကြ၏။ - ဇာရာဘုရင်သည်ထိုလူများတို့ကိုမြင်၍၊ ထားမြင့်သေသော မိမိလူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကြောင့် ပူပန်သော စိတ်ထောင့်၍၊ ဇာရာဘုရင်နှင့်မိမိဗိုလ်ခြေစာပေါင်းတို့သည်သက်သာကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ - အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌သူသည်သူတပါးတို့ကို ကြောက် စေသော အရှင်ကို ငါပေးသော်လည်း၊ ဇာရာဘုရင်နှင့်သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည်ထားမြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့အလယ်၌လဲ၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု၊ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၃

တဖန် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ခေါ်ဆို ရောက်လာ၍၊ - အချင်းလူသား၊ သင်၏ အမျိုးသား ချင်း တို့အား ဟောပြော၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် တစုံတခုသောပြည်သို့ ထားတေးရောက်စေသောအခါ၊ ပြည်သားတို့သည် ပြည်သားတယောက်ကို ယူ၍ ကင်းစောင့်ထားပြီးမှ၊ - ထိုသူသည်ထားတေးရောက်သည်ကိုမြင်လျက် တံပိုးမှုတ်၍သတိ ပေးသော်လည်း၊ - တစုံ တယောက် သောသူသည်တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားလျက်နှင့်အမှုမထားထားတေးရောက်၍ သူ၏ အသက် ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်အသက်ဆုံးသောအပြစ်ကို ကိုယ်ထိုင်ခံရမည်။ - တံပိုးမှုတ်သံကိုကြား၍အမှုမထားသောကြောင့်၊ ကိုယ် အသက် ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်ထိုင်ခံရမည်။ အမှုထားသော သူမူကား၊ ကိုယ် အသက်ကို ကယ်တင် လိမ့်မည်။ - သို့မဟုတ်၊ ကင်းစောင့်ထားသောသူသည်ထားတေးရောက်ကြောင်းကို မြင်လျက်တံပိုးမမှုတ်၊ ပြည်သားတို့ အား သတိ မပေး သောကြောင့် ထားတေးရောက်၍ တစုံတယောက်သောသူအသက် ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည်မိမိအပြစ်ကြောင့်အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သူ၏ အသက်ကို ကင်းစောင့်သောသူ၌ငါတောင်းမည်။ - ထိုအတူ၊ အချင်းလူသား၊ သင့်ကိုဣသရေလအမျိုး၌ ကင်းစောင့်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ သင်သည်ငါ၏ နှုတ် တွက် စကားကို နားခံ၍သူတို့ကို သတိပေးရမည်။ - ငါသည်လူဆိုးအား၊ ဗိုလ်ဆိုး၊ ကယ်စင်စစ် သင်သည် အသေခံရမည်ဟု ဆို

သောသော၊ ဆိုးသောသူကို သူ၏လမ်းမှ ခွဲ
ခြင်းငှါ သင်သည် သတိ မပေး လျှင်၊ ထိုသူဆိုး
သည် မိမိစေခြင်းကြောင့် အသက် ဆုံးလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင်၊ သူ၏ အသက်ကို သင့်၌ ငါတောင်း
မည်။- သို့မဟုတ်၊ သူဆိုးကိုသူ၏ လမ်းမှခွဲ
ခြင်းငှါ၊ သင်သည် သတိ ပေး၍ သူသည် မထွဲ
ဘဲနေလျှင်၊ မိမိစေခြင်းကြောင့် အသက်ဆုံးသော်
ထဉ်း။ သင်သည်ကိုယ်အသက်ကိုကယ်တင်ပြီး
သို့ဖြစ်၍၊ အခွင်းလူသား၊ အသေရေထ အမျိုး
သားထိုအား ဟော ပြောရမည်မှာ၊ ငါထိုသည်
ကိုယ် ပြုမိသော ဂုဏ်ကို အပြစ် ကို ခံရသဖြင့်
အားလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်
နိုင်ပါမည်နည်းဟုသင်ထို ဆိုကြသော်၊- အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား၊ ငါအ
သက်ရှင်သည့်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူသည်အသေ
ခံခြင်းအမှုကို ငါ နှစ်သက်သည် မဟုတ်။ ဆိုး
သော သူသည် မိမိ ဆိုးသော လမ်းမှ ထွဲ၍ အ
သက်ရှင်ခြင်း အမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ ထိုအ
သေရေထအမျိုးသားထို့၊ သင်ထိုလိုက်သောလမ်း
ဆိုးမှထွဲကြလော့၊ ထွဲကြလော့၊ အဘယ်ကြောင့်
အသေ ခံလို ကြသနည်း။- သို့ဖြစ်၍၊ အခွင်းလူ
သား၊ သင်၏အမျိုးသား၊ ခွင်းထိုအားဟောပြော
ရမည်မှာ၊ ခြောင့်မတ်သောသူသည်ဖောက်ပြန်
လျှင်၊ အရင် ခြောင့် မတ် ခြင်း အမှုသည် သူကို
ကယ်တင်ရမည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည်ဆိုး
သောအမှုကိုရှောင်လျှင်၊ အရင်ဆိုးသော အမှု
ကြောင့် ဖွတ်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည် မဟုတ်။
ခြောင့်မတ်သောသူသည်ဖြစ်မှာသော နေ့၌ အ
သက်ရှင်ရသောအခွင့်မရှိရ။- ခြောင့်မတ်သော
သူသည် ခင်စစ် အသက် ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါဆို
သော်လည်း၊ သူသည်မိမိခြောင့်မတ်ခြင်းကိုကိုး
စား၍ဂုဏ်ကိုပြုမိလျှင်၊ အရင်ခြောင့်မတ်ခြင်း
အမှုတစ်ခုကို မှာ မစောင်းစေ့ ရ။ ပြုမိသော
ဂုဏ်ကြောင့်အသေခံရလိမ့်မည်။- တစ်ဆိုး
သောသူအား သင်သည် ခင်စစ် အသေခံရလိမ့်
မည်ဟု ငါ ဆိုသော်လည်း၊ ထိုသူသည် မိမိ ဂု
ဏ်ကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ခြောင့်မတ်
သော အမှုကို ပြုလျက်၊- ပေါင်ထားသော ဥဇ္ဇာ
ကိုမသိုထား၊ ထုယူသော ဥဇ္ဇာကိုပြန်ပေးလျက်၊
အဝစ္စ အမှုကို မပြုဘဲ အသက် ရှင် ရာ ပညတ်
တရားထမ်း သို့ ထိုက် လျှင်၊ အသေခံရဘဲ ခင်
စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။- ပြုမိသော ဂုဏ်

စေခြင်းတစ်ခုကိုမှီသည့်မတင်း တရားသောအ
မှု၊ ခြောင့်မတ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့် ခင်
စစ် အသက်ရှင် ရ လိမ့်မည်။- သို့သော်လည်း၊
သင်၏အမျိုးသား၊ ခွင်းထိုက၊ ထာဝရဘုရားမိရင်
ဇွတ်မမြောင့်ထု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူထိုမိရင်
ဇွတ်မမြောင့်ပါ တကား၊- ခြောင့်မတ်သော သူ
သည်မိမိခြောင့်မတ်ခြင်းကိုခွန်၍ဂုဏ်ကိုပြုမိ
လျှင်၊ ထိုဂုဏ်ကို အပြစ် ကြောင့် အသေခံရလိမ့်
မည်။- ဆိုးသောသူကား၊ မိမိ ဂုဏ်ကိုရှောင်
၍တရားသောအမှု၊ ခြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြု
မိလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။-
သို့သော်လည်း၊ သင်ထိုက၊ ထာဝရဘုရားမိရင်
ဇွတ်မမြောင့်ထု ဆိုကြသည်တကား၊ ဆိုအသ
ရေထအမျိုးသားထို့၊ သင်ထိုအသီးအသီးပြုကြ
သည်အတိုင်းငါမိရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ထိုစီးသွားရာသက္ကရာဇ်တစ်နှစ်ခုအသေ
ထ ငါ၊ ရစ်နေတွင်၊ ထေရု နှစ်ထင် မြို့မှ ပြေး၍
လွတ်သောသူအသေသက်သည် ငယ်သို့ ရောက်
တာ၍၊ မြို့ကိုထုတ်၍ပြီဟု သိတင်း၊ ကြား ပြော
၏။- ထိုသူမရောက်မှီညှိုးမှစ၍သူရောက်သော
နံနက် အချိန်တိုင် စောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည်
ထက်တော်ကို င အပေါ်၌ ထင်၍ နေ့တိုကို နှင့်
တော်မူသ ဖြင့်၊ ငါသည် စကား မပြောဘဲနေရ
သော အချိန် လွန်၍ ဟောပြောရ၏။- ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် င၏
သို့ ရောက် ထာ ၍၊- အခွင်းလူ သား၊ ဇွတ် စီး
သောအသေရေထပြည်၌ နေသောသော သူထိုက၊
စာမြဟ်သည် လူတစ်ဦးတည်း ဖြစ်သော်လည်း၊
အပြည်ကိုအစွဲခံရ၏။ ငါထိုမူကား အစွဲခံခြင်း
ကြ၏။ ငါထိုအစွဲခံရာထိုပေးတော်မူပြီဟု ဆို
ကြသော်၊- သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အ
မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ထိုသည်အ
သွေးနှင့်တကွ အသေသားကို စားလျက်၊ ဂုဏ်ထို
ကို ဖူးမြော်လျက်၊ လူအသက်ကို ထည်း ဆတ်
လျက်နှင့်ပင်၊ အပြည်ကိုပိုင်ရကြ မည်သော-
သားကိုပိုင်လျက်၊ စက်ဆုတ်စွတ်သော အမှုကို
ပြုလျက်၊ ထိမ်းနိုးချင်းမထားကို ပြန်မှာလျက်
နှင့်ပင်၊ အပြည်ကိုပိုင်ရကြမည်သော-တစ်ခုအ
ရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်
မှာ၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ဇွတ်စီးသော
အရပ်၌ နေသောသူထိုသည်ထားခြင်းထဲ၌ သေ
ရကြ လိမ့်မည်။ လွင်မြင်၌ မှီသော သူထိုကို ငါ

သဗ္ဗိသားရံ နှစ်သိန်းကို ကံစားစေမည်။ သို့တော်
 ၂၀ ခု နှစ်သိန်း ခြံသောသူတို့သည် ကာသနာနှင့်သေရ
 ၂၀ ကြလိမ့်မည်။- တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်
 ရှင်းသဖြင့်၊ သုတေသနသိက္ခာကို အသေရကုန်
 ၂၀ ခု။ အတယ်သူမှာ မရှောင်မတွေးရအောင်၊ အ
 သရေထတောင်တို့သည် လူ့ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိရ
 ၂၀ ကြလိမ့်မည်။- ပြည်သားတို့သည် ပြုမိသောစက်
 ဆုပ် ဖွယ်စမူထုံးစံတို့ကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို ငါ
 သုတ်သင်ပယ် ရှင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။
 ၃၀ ထိုမှတပါး၊ အရှင်လူသား၊ သင်၏အမျိုးသား
 နှင်းတို့က၊ ငါတို့သွားကြကုန်စို့။ ထာဝရဘုရား
 သည် အတယ်သို့ ချာပတ်ပေး တော်မူသည်ကို
 ကြားကြကုန်စို့ထု၊ ထရံနား၊ အိမ်တံခါးနားမှာ
 သင့်ကို ရည်မှတ်၍ တယောက်ကို တယောက်
 ၃၀ ပြောတတ်ကြ၏။- ငါ၏လူကဲ့သို့ သင့်ထံသို့ လာ
 ခဲ့။ ငါ၏လူကဲ့သို့ သင့်ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်၊ သင်၏
 စကားကို ကြားသော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲ နေ
 ကြ၏။ အလွန် နှစ်ဖွယ်သော ကံကုန်ကို နှုတ်
 နှင့် ပြသော်လည်း၊ မိတ်နှစ်ထုံး မူကား ထောက်
 ၃၀ ပညာကို စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။- သင်၏စကားသည်
 ကောင်း၊ စွန့်စွာ တီး၍ သာယာသော အသံ နှင့်
 ပြည့်စုံသော သူဆိုသော၊ နှစ်သက် ဖွယ်သော
 သီခြင်းကဲ့သို့ သူတို့နှစ်ခြမ်း၊ သူတို့သည် ကြားရ
 ၃၀ သော်လည်း နားမထောင်တတ်ကြ။- သို့ရာတွင်၊
 အမှုရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောအခါ သူ
 တို့တွင် ပရောဇနာရှိသူ၊ သည်ကို သူတို့ သိရကြ
 လိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၃၀ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂၀ သည် ငမိသို့ ရောက်လာ ၍၊- အရှင်လူသား၊
 သင်သည် အသရေထအမျိုးသိုးထိန်းတို့တဖန်
 နှင့် ပရောဇနာ ပြု၍ ယောပြော လျက်၊ သိုးထိန်း
 ၂၀ တို့အား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသော
 စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကို သာကျွေး
 ရွေးသော အသရေထအမျိုးသိုးထိန်းတို့သည် အ
 မင်္ဂလာရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကို မကျွေး
 ၃၀ ရွေးရသလော။- သင်တို့သည် သိုးနှို့ကို စားကြ
 ၍၊ သိုးရွေးကို ဝတ်ကြ၏။ အမျိုးသောသိုးတို့ကို
 သည်းသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သိုးတို့ကို မကျွေး
 ၃၀ ရွေးပါတကား။- အားနည်းသော သိုးကို မမစ
 ကြ၊ နားသောသိုးကို အေးမတုကြ၊ အရိုး ကျိုး

သောသိုးကို အဝတ်နှင့် မစည်းကြ၊ လူတပါးနှင့်
 သော သိုးကို လိုက်၍ မဆောင် ခဲ့ကြ၊ ပျော့ကီ
 သောသိုးကို မရှာကြ၊ အနိုင်အထက် ပြု၍ ကြမ်း
 ၂၀ တမ်းစွာ ဖိရင်ကြပြီ။- ထိန်းသော သူမရှိ သော
 ကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက်
 နေသောအခါ ခပ်သိမ်း၊ သောတော သားရဲ စား
 ၂၀ စရာ ဖြစ်ကြ၏။- ငသိုးတို့သည် တောင်စွာ၊ မြင့်
 သော ကုန်းစွာ၊ အပေါ်မှာ ထေ့၍၊ မြေတပြင်လုံး
 တွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားပြန်လွင့်လျက် နေ၏။
 ၃၀ တယ်သူမှာ မလိုက်မရှာကြ၊- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်
 သိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နား
 ၃၀ ထောင်ကြလေသော၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ သိုး
 ထိန်းမရှိ၊ အတယ်သိုးထိန်း မှာ ငသိုးတို့ကို မရှာ၊
 သိုးထိန်းတို့သည် ငသိုးတို့ကို မကျွေးရွေး၊ ကိုယ်
 ကိုသာ ကျွေးရွေးသဖြင့်၊ ငသိုးတို့သည် လူတို့ရာ၊
 ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲ စားစရာ ဖြစ်သော
 ၃၀ ကြောင့်၊- အရှင်သိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏
 ၃၀ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလေသော၊ အရှင်ထာ
 ဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါသည် သိုး
 ထိန်းတို့တဖန် နေ၏။ ငသိုးများကို သူတို့နှ့် ငါ
 တောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကို နှုတ်မည်၊ သိုးထိန်း
 တို့သည် နောက်တဖန် ကိုယ်ကို မကျွေးရွေးရကြ၊
 ငသိုးများကို သူတို့ပစပ်မငါ ခဲတံ၍ နောက်တဖန်
 မကိုက်မစားရကြ။
 ၃၀ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊
 ငါသည် ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ငသိုးတို့ကို ရှာမည်။-
 ၃၀ ကွဲပြားလျက် ခြံသော မိမိ သိုးတို့တွင် သိုးထိန်း၊
 ရောက် သောအခါ ကြိုးစား၍ ရှာသကဲ့သို့၊ ငါ
 သည်လည်း ငသိုးတို့ကို ကြိုးစား၍ ရှာမည်၊ မိုဏ်း
 ၃၀ တို့၍ မိုက်သောနေ့၌ သူတို့ ကွဲပြားသော အရပ်
 ၃၀ ရပ်တို့ကို ငါ နှုတ်ဆောင်မည်။- အတိုင်းတိုင်း အ
 ပြင်ပြင်တို့က ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့
 နေရင်းပြင်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ အသရေထတောင်
 ၃၀ တို့အပေါ်၊ မြစ်တို့အနားအစရှိသော နေရာအ
 ၃၀ ရပ်ရပ်တို့၌ ကျွေးရွေးမည်။- ကောင်းသောကျက်
 စားရာအရပ်၌ ကျွေးရွေးမည်၊ မြင့်သော အသရေ
 ထတောင်တို့ အပေါ်မှာ သူတို့ ခြံခြံလိမ့်မည်။ သူ
 တို့သည် အသရေထတောင်တို့အပေါ်မှာ ကောင်း
 သော ခြံ၌ ဖိပ်၍၊ ကြွယ်ဝသော ကျက်စားရာ၌
 ၃၀ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။- ငါသည် ငသိုးများကို
 ကျွေးရွေးမည်။ အိပ်ရာကို အပ်ငါ့ပုတီးမည်။

၀၃ ကြီး- အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား။ အရှင် ပြည်၊ သင်သည် လူတို့ကို ကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့ကို ထုထူဖျက်ဆီးတတ်၏ ထု၊ ထုတပါး ဆိုသောကြောင့်။

၀၄ နောက်တဖန်သင်သည်လူတို့ကိုမကိုက်မစားရ။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့ထုထူဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြု

၀၅ ရဟူ။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သော စကားကိုမကြားရ။ နောက်တဖန် ကိုယ်အမျိုးသားတို့ထုထူဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရဟူ။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၀၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမီသို့ရောက်သော။ အရှင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ပြည်၌ နေသောအခါ၊ အလိုအလျောက်ကျင့်ကြံပြုမူသောစားဖြင့် ထိုပြည်ကိုညစ်ညူးစေကြ၏။ လူတို့အကျင့်စေသည့် ငရွှေမှာ ဥတုရောက်သောမိမိ

၀၇ ၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုပြည်၌လူထွက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ရုပ်တုတို့နှင့်ညစ်ညူးစေသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် ဖေါသအဓမ္မ

၀၈ ကိုသွန်းထောင်းပြီး- အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ ငါကွဲပြားပြန်လွှင့်စေပြီး လူတို့အကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း ငါမိရင်ပြီး- ထိုရာတွင်၊ တထွန်းတနိုင်ငံသို့ ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်ပြည်မှ ထွက်သွားရကြ၏ထု၊ ထုတပါး ပြောဆိုသဖြင့် ငါ၏

၀၉ နာမမြတ်ကိုရှုတ်ရှုသောကြောင့်- ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ရာ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ရှုတ်ရှုသော ငါ၏နာမမြတ်ကို ငါနှစ်မြှော်၏။

၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဆိုဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုသောကံ၌ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မထုတ်၊ သင်တို့ရောက်သောအခါ အရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုး ထိုရွှေမှာ ရှုတ်ရှုသော ငါ၏နာမမြတ်ကိုသာသောကံ၌ ပြု၏။

၁၁ တပါးအမျိုးသားတို့အထက်၌ သင်တို့ရှုတ်ရှုသော ငါ၏မဟာနာမတော်ကို ငါနှိုးမြှောက်မည်။ လူတို့ရှုတ်ရှုသောကံ၌ သင်တို့အားဖြင့် ငါသည် နှိုးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို လူတို့ထံရကြ ထိန်

၁၂ မည်ဟု။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်

ပြည်တို့ကငါခေါ်ခေါ်ခွင့် စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့

၁၃ နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။- သင်တို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောရေကိုဖြန်းသဖြင့်၊ သင်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော အညစ်အကြေးမှစွဲ ခပ်သိမ်း

၁၄ သောရုပ်တုတို့နှင့်ကင်းစင်စေမည်။- မိတ်နှစ်လုံးသစ်ကို ငါပေးမည်။ သင်တို့သစ်ကို သွင်းသောမည်။ သင်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှစ်လုံး

၁၅ ကိုနှုတ်၍ အသားနှစ်လုံးကိုပေးမည်။- ငမိညဉ်တိုက်သည်၊ သင်တို့အထဲသို့ သွင်းပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ငါ၏ တရားထမ်းသို့ လိုက်၍၊ ငါမိရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြကိန်မည်။

၁၆ ထိုအတိုင်း အသား ငါပေးသော ပြည်၌ သင်တို့သည် နေရန် ငါ၏ လူဖြစ်ကြကိန်မည်။ ငါသည်

၁၇ ထည်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။- သင်တို့ကို အညစ်အကြေး မှိသမျှတို့နှင့် ငါကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်းပါး ခြင်းထေးကို ပယ်ရှားခြင်း ဌာ၊ ဆန်စပါး ကို မှာလိုက်၍ ချား ပြားစေမည်။- သင်တို့သည် နှုတ်သိပ်၍ တပါး အမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်စေမည်အကြောင်း၊ သစ်ပင်အင်္ဂါနှင့်မြေအသီးအနှံကို ငါချားပြား

၁၈ စေမည်။- ထိုအခါ သင်တို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောသောအကျင့်ဆိုးနှင့် မကောင်းသော အမှုတို့ကို အောင်းစေ၍၊ ကိုယ်ရစေိုက်အပြစ်၊ စက်ဆုပ် နှံ့ရှာစွယ်သော အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်နှံ့ရှာကြကိန်မည်။- သင်တို့ကိုသောကံ၌ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မထုတ်ထု ထိမှတ်ကြသော။ ဆိုဣသရေလအမျိုးသား ကိုယ်ပြုမိသော အမှုကြောင့် ရှုတ်ကြောက်လျက်၊ မိန်းမောစေ့ဝေလျက်နေကြသောသူ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ရစေိုက်အပြစ်မှိသမျှတို့ကို ငါရှင်းထင်သောအခါ၊ မြို့များ၌လူနေစေ၍ ဖျက်ဖျက်သောအရပ်တို့

၂၀ သည် ပြုလုပ်ခြင်းမှိကြကိန်မည်။- ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့၏ရှုတ်ရှုသောကံ၌ နှစ်လုံး

၂၁ သောမြေတွင်တဖန်သယ်လုပ်ကြကိန်မည်။- ထိုအခါ သူတပါးတို့က၊ အရင်နှစ် ပြစ်သော ဤမြေသည် အင်ဥသည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သေပြီး ထုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဖျက်သောမြို့တို့သည်သည်၊ မိုင်းခုံ၍ မြို့သားတို့နှင့် ပြည့်စုံ ကြပြီး ထုပြောကြကိန်မည်။- ထိုအခါ ရှုတ်ဖျက်သော အရပ်တို့ကို ငါထာဝရဘုရား ပြုလုပ်ကြောင်းကို ရှင်း နှစ်ပြစ်သောမြေတွင် သယ်လုပ်ကြောင်းကို ရှင်း သင်တို့

ပစ်ထား၍ နေရန် သော တပါးအမျိုးသားထို
 သည်ထိရကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထာဝရဘုရားသည်
 ၈၂ မိန့် မြတ်သည်အတိုင်း ပြုမည်။- အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အသေရေထဲအမျိုး
 အမျိုး ဤအမှုကို ငါပြုရမည် အကြောင်း၊ သူထို
 သည် ငါ့ကို တောင်းပန်ရကြမည်။ သိုးဈားပြား
 သကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသားတို့၏ ထိုကို ဈားပြား ခေ
 ၈၃ မည်။- ဂုဏ်မီသော မြို့ထိုသည် သန့်ရှင်းသော
 သိုးစု တည်းဟူသော၊ ဓမ္မပွဲ ခံမိန့်တွင် ထေရုဇ္ဈ
 ထင် သိုးစု ကဲ့သို့သော ထူစုထိုနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ငါ
 သည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရ ကြ
 လိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၃၇

• တစ်နိဗ္ဗာန်ထာဝရဘုရား၏ ထက်တော်သည် ငါ
 ပေါ်မှာရှိ၍ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ငါ့ကို မြင်စို့
 ဆောင် သွားလျက်၊ အမျိုးထိုနှင့်ပြည့်သော မြို့
 ၂ အထက်၌ထားပြီးလျှင်၊- ထိုအမျိုးထိုပတ်သည်
 ၌ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုမြို့၌ ဂုဏ် နှာပြင်
 ၌ ဈားစွာသော အမျိုးထိုသည် ရှိ၍ အထွန် အဆွ
 ၃ ခြောက်ကြမ်း၊- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အရှင်၊
 ထူသား၊ ဤ အမျိုး ထိုသည် အသက် နှင့် နှိုင်း သ
 ထောင့်ထူပေးတော်မူလျှင်၊ ငါက၊ ထိုအရှင်ထာဝရ
 ဘုရား၊ ထိုထံတော်ထိတော်မူသည်ထုလျှောက်
 ၄ ထေ၏။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအမျိုးထိုအ
 ပေါ်မှာ ပရောဇာတ်ပြု၍ ထောင့်ပြောရမည်မှာ၊ ထို
 အဆွခြောက်သော အမျိုးထို၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အ
 ၅ မိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့၊- ဤအဆွခြောက်
 သော အမျိုး ထိုအား အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်ထို အထဲသို့အ
 သက်ကို သွင်း၍သင်ထိုသည် အသက် နှင့်ရကြ
 ၆ မည်။- သင်ထိုအပေါ်မှာ အကြောထိုကို ငါတင်
 ၍ အသားကို တက်စေမည်။ အရေနှင့် ခုံး ထွမ်း
 ၍၊ အသက်ကို သွင်းသဖြင့်သင်ထိုသည် အသက်
 ၇ နှင့်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို
 ၈ သိရ ကြ လိမ့်မည်ထု၊- ဤသားတော် မူသည်
 အတိုင်း၊ ငါသည် ပရောဇာတ်ပြု၏။ ပရောဇာတ်ပြု
 ခုတ်တွင် အသံ မြည်၏။ ထွတ်ရှားခြင်းလည်း မှီ
 ၉ ၏၊ အမျိုးထိုသည်တစ်ခုအနီးသို့တစ်ခုခုလည်းကြမ်း-
 • ငါ ကြည့်ရှုစဉ်တွင် အကြောထိုသည် ပေါ်တာ
 ၌အသားလည်း၊ တက်၏။ အရေလည်း၊ ခုံးထွမ်း
 ၁၀ ၏၊ သို့ရာတွင်၊ အသက်မရှိသေး။- ထာဝရဘုရား
 ကလည်း၊ အရှင်၊ ထူသား၊ ထေအား၊ ပရောဇာတ်ပြု

ထော့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုထေ
 အား၊ ဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုထော့အရပ်ထော့စွာ
 နှာထိုမှသာ၍၊ ဤအထော့ကောင်ထိုသပြီအသက်
 ၁၁ နှင့်မည် အကြောင်း၊ သူထိုအပေါ်မှာ မှတ်ထော့
 ထု၊- ဤသားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်ပ
 ရောဇာတ်ပြု၍၊ ထေသပြီသူထိုအထဲသို့ဝင်သဖြင့်
 သူထိုသည်အသက်နှင့်၍၊ အထွန်ဈားထောင့်ထို
 ၁၂ ခြေခြေလျက်ပတ်တတ်နေကြ၏။- ထာဝရဘုရား
 ကလည်း၊ အရှင်၊ ထူသား၊ ဤအမျိုးထိုသည်အသ
 ရေထဲအမျိုးအပေါင်း၊ မြင်ကြ၏။ ငါထိုအမျိုးဈား
 သည် အဆွခြောက်ကြမ်း၊ အရှင် ထင်စရာမရှိ။ ငါ
 ထိုသည် ဆုံးရှုံး၊ ကြပြီထု သူထို ဆိုတတ် ကြ၏-
 ၁၃ သို့ မြင် ၍၊ ပရောဇာတ် ပြု လျက် အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူထိုအားဆင့်ဆိုရမည်
 ၁၄ မှာ၊ အရှင်၊ ငါ၏လူထို၊ သင်ထို သင်၊ မျှိုင်းတွင်း၊
 ဈားကို ငါ့နှင့်၍သင်ထိုကိုထုတ်ပြီးလျှင်အသေရ
 ၁၅ ထပြည်သို့ သို့ဆောင်မည်။- အရှင်၊ ငါ၏ လူထို၊
 သင်ထိုသင်၊ မျှိုင်းတွင်း၊ ဈားကို ငါ့နှင့်၍သင်ထို
 ၁၆ ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊- အသက် နှင့်စေ ခြင်းငှါ ငါ
 သည်ကိုယ်အသက်ကိုသွင်းပေး၍၊ သင်ထိုကိုနေ
 ရင်းပြည်၌ နေရာဇာသောစေ၊ ငါသည် ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်ထို သိရကြလိမ့်မည်။
 ငါ ထာဝရ ဘုရား ပြော သည် အတိုင်း၊ ပြည့်စုံ
 ကြောင်းကိုလည်း သိရကြလိမ့်မည်ထု၊ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ တစ်နိ ဘာဝရ ဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 ၁၈ သည် ငါ့သို့ရောက် သာ၍၊- အရှင်၊ ထူသား၊
 ရုတ်တရောင့်ကို ထု၍၊ ထူးအမျိုး၊ နှင့် သူ၏ အ
 ပေါင်း အစေ အသေရေထဲ အမျိုး သား၊ အမျိုးထု
 ရေးမှတ်ထော့၊ တစ်နိ ရုတ်တရောင့်ကို ထု ၍၊
 ထော့သတ် အမျိုး နှင့် သူ ၏ အပေါင်း၊ အစေ အ
 ထရေထ အမျိုးသား၊ ဈား၊ အမျိုး၊ ဖေမိတ် ရုတ်ပေ
 ၁၉ တည်းဟူရေ၊ မှတ်ထော့၊- ထိုရုတ် နှစ်ရောင့်ကို
 တရောင့်၊ တည်း၊ ခြစ်စေခြင်းငှါ ပူးထား၍၊ ထိုတ
 ၂၀ ရောင့်၊ တည်း၊ သောရုတ်ကိုလက်နှံထော့၊- သင်
 ၏အမျိုးသားတို့၏၊ ထိုသို့ပြုသော၊ အသက်
 သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါထိုအားမပြောသင့်သထော
 ၂၁ ထုပေးလျှင်၊- အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကို သူ ထို အား ဆင့် ဆို ရမည် မှာ၊ ဖေမိတ် ကိုင်
 သောသောသတ်၏ရုတ်နှင့်၊ သူ၏အပေါင်း၊ အစေ
 အသေရေထအမျိုးအ နှုတ်ထိုကို ငါထု၍ ထုရုတ်
 နှင့် အထူးပူးထား၊ ပြီးလျှင်၊ ထော့အား၊ သည်ခြစ်

ထော ခုတ်ကို ငါ ထင်စွဲမည်ဟု ဆင့်ဆိုလျက်၊
 ၂၈ ထင်ရေးမှတ်ထောဆိုရက်ကို ထုထိုးရှာဖွေ
 ၂၉ နှိုထက်စွဲထွက်နေထေး- အရှင်သာဝရဘုရား
 စံစေမိန့်တော်ကို ထည့်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသ
 ရေထမမျိုးထား၊ ထို့ ရောက်သော တပါးစေမျိုး
 ထားနေရာ စေရပ်ရပ်ထိုး ထုထိုးကို ငါ ခေါ်ခွဲ၍
 စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူထိုးကို နေရင်း ပြည် ထို့ မှီ
 ၂၁ စောင့်မည်- ထိုပြည်တွင် ဣသရေထ ထောင်
 ထိုစေပါးခွဲထုထမျိုးတည်းဖြစ်စေ၍၊ ရှင်ဘုရင်
 တပါးတည်းသာလျှင် ထိုသူစေပါးထိုးကို မိုးစံ
 ရလိမ့်မည်- နောက်တစ်ခုထုထ ထည်ထုနှစ်မျိုးမ
 ဖြစ်ရ၊ နှစ်ထိုး၊ နှစ်ပြည် ကွဲပြားထွက်မရှိရ-
 ၂၂ နောက်တစ်ခု ထုထိုးရပ်ထုဈား၊ စက်ဆုပ် နှံ့ရှာ
 ရွတ်သောစေမှုဈား၊ ထွန်းကျ၊ ခြင်းစေမှုဈားနှင့်
 ကိုက်ကို မညစ်ညူးစေရကြ၊ သူထိုးဖြစ်မှားထေ
 ရာရာ စေရပ် ထိုးမှ ငါ ကယ် နှုတ်၍ သန့်ရှင်းစေ
 မည်၊ သူထိုးသည် ငါ စံ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ငါ
 ၂၃ ထည်ထည်းသူထိုးဘုရားသခင်ဖြစ်မည်- ငါစံ
 ကျွန်တို့ပါဝင်သည် သူထိုးရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ထိုသူ
 စေပါးထိုး ထိုသည် ထိုးထိန်းတဦးတည်း၊ မှီကြ
 လိမ့်မည်၊ ငါစံရင် ထိုးဖွဲ့ ရှက်တရား ထမ်းသို့
 ၂၄ ထိုး၍စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်- ငါစံ ကျွန်
 သာကုပ်ထား၊ ငါပေး၍၊ သင်ထိုးထိုးထားဈားနေ
 သူသော ပြည်၌ သူထိုးနှင့် ထား မြေ၊ စေမည်စေ
 ဆက်ထိုးသည်နေကြလိမ့်မည်၊ ငါစံကျွန် တပါး
 ထည်ထည်းသူထိုးကို စေစဉ်စေမြဲ မိုးစံလိမ့်မည်-
 ၂၅ ထိုးမှ တပါး၊ သူထိုးနှင့်မိသောထာပမိညည်ကို
 ငါဖွဲ့၍၊ ထိုပမိညည်သည် နိဗ္ဗာန်သာဝရပမိညည်
 ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သူထိုးကို နေရာ ချစ် ဈားပြားစေ
 မည်၊ ငါစံသန့်ရှင်းရာဌာနကို သူထိုးထထည်စေ
 ၂၆ စည်စေမြဲထားမည်- ငါစံ မိတ်မှန်တော်သည်
 ထည်းသူထိုးရှိ၍၊ ငါသည်သူထိုးဘုရားသခင်
 ဖြစ်မည်၊ သူထိုးသည်ထည်း၊ ငါစံလူဖြစ်ကြလိမ့်
 ၂၇ မည်- ထိုသို့ငါစံသန့်ရှင်းရာဌာနသည်သူထိုးထ
 ထည်စေစည်စေမြဲတည်သောထာ၊ ငါသာဝရ
 ဘုရားသည် ဣသရေထ စေမျိုးကို သန့်ရှင်းစေ
 သည်ဟု၊ တပါးစေမျိုးထားထိုးသည်ထိရကြလိမ့်
 မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၃၀

• ထာနု ထာဝရ ဘုရား စံ နှုတ် က ပတ် တော်
 ၂ ထည် စေသို့ ရောက် ထာ၍- အရှင်၊ ထုထား၊
 'ရော့ရှည်၊ မေ့တပြည်၊ ဟုမထပြည်ကိုထမိုး

ရသော ဘာဂေါဂပြည်ထား၊ ဂေါဂစင်းတစက်၌
 ၃ ရှက်နှာထား၊ ဖြစ်ပရောစက်ပြုလျက်၊- အရှင်ထာ
 ဝရ ဘုရားစံ စေမိန့်တော်ကို ဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊
 ရော့ရှည်၊ မေ့တပြည်ကို ထမိုးရသော
 ၄ ဆိုဂေါဂစင်း၊ သင့်ထာစက်၌ ငါနေ၏- သင့်ကိုငါ
 ပြန်ထားစေမည်၊ သင့်ပါးမျိုး ကိုယ်မြတ်နှင့်မြတ်
 ပြီးလျှင်၊ သင်မှစ၍ ထူးဆန်းသောထာစက်နဲ့-
 မျိုးမျိုးကို စောင့်သောသူ၊ မိုင်းထွားပါ၍ ထား
 ကို ထက်ရှင်သောသူထိုးထရင်း ဈား နှင့် ခြင်း၊
 ခြင်းစီးသူရဲ မိုင်းခြေစေပါးထိုးကို ငါစောင့်စွဲ
 ၅ စည်း- ထာသီးထာသီးမိုင်းထွားကို ဖြစ်သံစောင့်
 ထိုးကိုစောင့်သောပေရသိပြည်ထား၊ ကုမ္မာပြီ
 ၆ ထား၊ ဗုတပြည်ထား- ဂေါမာနှင့်သူစံတပ်ဈား
 မြောက်ပြည်ထားတောဂါပစေမျိုးနှင့်သူစံတပ်
 ဈားထိုးထရင်းစေပါးထိုးသည် ထင်နှင့်စေ
 ၇ ထုထိုးထာကြလိမ့်မည်- ထင်သည် မိမိ၌ စု
 ဝေသော ထုထိုးထရင်း ဈားနှင့်တကွ ကိုယ်
 ကိုရှင်ဆင်ထေး၊ ရှင်ဆင်ထွက်နေထေး၊ သူထိုး
 ၈ ကို စောင့်ထွက် နေထေး- ကြာမြင့်စွာကာထ
 ထွန်းပြီးမှ သင်သည် ထုထိုးရသောစေနှင့် မှီ
 ထိမ့်မည်၊ ထားထားနှင့် ထွက်၍ ထုထိုးမျိုး
 ထဲကနှုတ်သောပြည်ထား၊ ကြာမြင့်စွာဆိတ်ညံ့
 ထွက်နေသော ဣသရေထထောင့်ထိုး စေပါးထိုး
 ထာစံစောင့်စွဲသောပြည်ထားထိုးရာထိုးနောင်
 ကာထ၌ ထင်သည် စံစို၍ ထာထိမ့်မည်၊ ထို
 ပြည် ထား ထိုသည် လူထု မျိုးမျိုး ထဲကနှုတ်
 စောင့်သောသူဖြစ်၍၊ ထပြည်ထိုးငြိမ်ဝပ်ထွက်
 ၉ မှီနေသောအခါ- သင်သင့်မိုက်ထာ စံစိုထိုး
 ကဲ့သို့တတ်လာ၍၊ သင်၌ပါသောထာထာထာ-
 ထထိုးထရင်းနှင့်တကွ၊ ထိုပြည်ကို မိုက်ထံထ
 ၁၀ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်- အရှင်သာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ထိုစေပါး ထင်သည်စေရာရာ
 ထိုးကို စောင့်၊ ခေ၍ မကောင်းသော ထာကြိုကို
 ၁၁ ကြံစည်လျက်- ရှာဖွေရပ်ဈားထောပြည်၊ မြို့မိုး
 မမြို့၊ တံခါး၊ ကျင်နှင့် တံခါးမမြို့၊ မိုးရိမ်စရာ စေ
 ကြောင်းထာလျှင်မမြို့၊ ငြိမ်ဝပ်သောပြည်ထားထိုး
 ၁၂ မြို့ရာထိုး ငါ မြို့သွား၍- သူထိုး ဥဇ္ဇာကို ထုရက်
 ထိမ်းယူမည်၊ ထရင်းဆိတ်ညံ့ထာ စုထုနေသော
 ထရပ်ထိုးကိုငင်၊ ထုထိုးမျိုးထဲကစုဝေးထမြင့်
 တိရိစ္ဆာန်ဈားနှင့်ဥဇ္ဇာဈားကိုရတတ်၍၊ ပြည်စေ
 ထာထ၌ နေသောသူထိုးကိုငင် ထိုးမည်ဟု ကြံ
 ၁၃ စည်လိမ့်မည်- ရှေ့ထပြည်ထား၊ စောင့် မြည်

စေတနာတော်မူတော်မူသည်။ စစ်ထုတ်ထက်မှန်
ထိုစဉ်အခါကြာလိမ့်မည်။ ဣတိဿိသောသုတ္တံ
ကို ဣတိဿိ ကြာလိမ့်မည်။ ထုယူသော သုတ္တံ
ဥစ္စာကိုလည်း ထုယူကြလိမ့်မည်ဟု။ အရှင်သာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

- ၈၈ ထိုကာလတွင် ဣသရေယ ဖြည်း၊ ဆိုင်စေ့၊
ခရီးသွားရာရှိ၌ ထင်ရှားသောသင်းမျိုးကို
ဂေါဂဏော၊ ငါပေ၊ မည်း၊ ခရီးသွား သော သုတ္တံ
ထည်နှာခေါင်းကို ပိတ်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုစရပ်
၌ဂေါဂဏ်နှင့်သုတ်လူ အထုံးအရင်းရှိသမျှကိုမြေ၌
မြှုပ်၍၊ ထိုမျှ၌သည်သာရန်ဂေါဂဏ်မျှ၌ အမည်
- ၈၉ မြင့်ထွင်လိမ့်မည်။- ဣသရေယအမျိုး သားထို
ထည်ပြည်ကို သန်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခုနှစ်နှစ်ပတ်
- ၉၀ ထုံးမြေ၌မြှုပ်ကြလိမ့်မည်။- ပြည်သားအပေါင်း
ထိုသည် ဝိုင်း၍ မြေ၌ မြှုပ်သဖြင့်၊ ငါ၏ ဘုန်းပွင့်
သောထိုနေ့ရက်၌ သုတ္တံသည်လည်း ကျော်စော
ခြင်းသို့ရောက် ကြလိမ့်မည်ဟု။ အရှင် သာဝရ
- ၉၁ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- အရပ်ရပ်လှည့်ထည်၌ အ
ခြားသောခရီးသည်ကို နှင့်ဝိုင်းလျက်၊ မြေပေါ်၌
ကြွင်းသေးသော သောတောင်ထိုက်မြှုပ်၍၊ ထို
ပြည်ကို သန်ရှင်း စေခြင်းငှါ အမည် အမှုစောင့်
- ၉၂ သောသုတ္တံကိုရွေးကောက်၍ ခန့်ထားရကြလိမ့်
မည်။ထိုသုတ္တံသည် ခုနှစ်ထမကရှာ ခွဲကြစည်
- ၉၃ တွင်း- ထည်ထည်၌ ခရီးသွားသောသုတ္တံသည်
အသေကောင်၏အမျိုးကိုထွေခြင်လျှင်၊ မြေ၌ မြှုပ်
သော သုတ္တံသည် တာရန် ဂေါဂဏ်မျှ၌ မမြှုပ်မှီ
- ၉၄ ထိုင်စေသင့်၊ အမျိုး၏အနားမှာမှတ်ထိုင်ကို မိုက်
ရကြမည်။- ထိုအရပ်၌တည်သောမြို့သည်လည်း
တာရန်မြို့ဟူ၍ တွင်သဖြင့်၊ ထိုသို့ပြည်တော်ကို
သန်ရှင်းစေကြလိမ့်မည်။
- ၉၅ အရှင်လူသား၊ အရှင်သာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကိုငှက်အမျိုးမျိုး ထိုနှင့်မြေတိမိအာနိသ်
သိမ်းထိုအားဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး၍တာ
ကြထေး၊ ဣသရေယတောင်ထိုက် အပေါ်၌ သင်
- ၉၆ ထိုအပေါ်ငါစီရင်သောယဉ်ပွဲကြီးသို့အရပ်ရပ်ထို
ကစည်းဝေး၍၊ အသားအသွေးကိုသောက်စား
- ၉၇ ခြင်းငှါ တာကြထေး၊- ထင်ထိုသည် အားကြီး
သောသုတ္တံ၏အသား၊ ထောက်မင်းထိုက်အသွေး၊
ဗာရှန်ပြည့်သုတောင်ကျေးသောသိုးထီး၊ ဆိတ်
- ၉၈ ထီး၊ နွားသားဥသထ ထိုက်အသား၊ အသွေးကို
- ၉၉ ထောက်စားရကြလိမ့်မည်။- ဆင်ထိုအပေါ်ငါစီရင်
သောယဉ် ပွဲ၌ ဆိပ်ကိုဝိဇ္ဇာစားရကြလိမ့်မည်။

- ၁၀ ကြာလိမ့်မည်။- ထိုသို့သော ပွဲ၌ မြင်း၊ မြင်းမီးထူး၊
ပွန်အား ကြီးသောသူ၊ စစ်ထုတ်သော သုတမျိုး
မျိုးထိုကိုဝိဇ္ဇာစားရကြလိမ့်မည်ဟု။ အရှင်သာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၁ ဘုန်းကိုလည်း တပါးအမျိုးသားထိုတွင်ငါ
ထင်ရှားစေ၍၊ ငါစီရင်သောထရားပွဲ၌၊ သုတ္တံ၌
ငါထင်သောထက်ကိုတပါးအမျိုးသားအပေါင်း
- ၁၂ ထိုထည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။- ငါထည် သုတ္တံ၏
ထုရားထင်သာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ဣသ
ရေယအမျိုးသားထိုထည် ထိုနေ့စေ၍ ထိုရကြ
- ၁၃ လိမ့်မည်။- ဣသရေယအမျိုးသားထိုထည် မိမိ
အမျိုး ထို အပြစ်ကြောင့် ထိမ်းသွားခြင်းခံရ
ကြောင်းကို တပါးအမျိုးသားထိုထည် ထိုရကြ
- ၁၄ လိမ့်မည်။- ငါ့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါထည်
ဣန္ဒာဓိပတိ ခန့်သုတ္တံ ထက်ထိုထပ်သဖြင့်၊ ထို
သုတပေါင်းထိုထည်တားမြင့်ထဲ၌သေရကြပြီး-
- ၁၅ သုတ္တံညစ်ညူးသောအမှု၊ ထွန်ကျ၊ ခြင်းအမှုထို
- ၁၆ အထိုင်းငါသည်ပြု၍ ဣန္ဒာဓိပတိဖြစ်၊ ဤအမှု
တွင်အရှင်သာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ထာဝရအမျိုးကို
- ၁၇ ငါတဖန် စေသင့်ခဲ့၍၊ ဣသရေယအမျိုးသားအ
ပေါင်းထိုကိုကယ်မသနားသဖြင့်၊ ငါ၏နာမဖြစ်
- ၁၈ အပို့ အထိုငှါ မိတ်အားကြီးမည်။- သုတ္တံကို လူ
- ၁၉ အမျိုးမျိုးထက ငါခေါ်ခဲ့၍- ရန်သူရေ ပြည်
ထိုမှ စုဝေးစေလျှက်၊ သုတ္တံ အားမြင့် ဈာ၊ နွာ
သော ထုမျိုးထိုရွှေမှာ ငါသည် ချီးမြှောက်ခြင်း
- ၂၀ သို့ရောက်သော အခါ၊ သုတ္တံသည် ကြောက်စေ
သောသူမရှိ၊ ဗြဟ္မဝိဇ္ဇာနေကြစဉ်တွင် ခံရသူ
သောအရှက်ကွဲခြင်းနှင့်၊ ငဏှားပြစ်မှားခြင်းအ
- ၂၁ ပြစ်မှားကိုစောင်းငှေရကြလိမ့်မည်။- ငါသည်
သုတ္တံကိုတပါးအမျိုးသားထိုက် ထိမ်းသွားခြင်း
ကို ခံစေသောကြောင့်၎င်း၊ နောက်တဖန် နေရင်း
- ၂၂ ပြည်၌ စုဝေးစေ၍ နေရာဇာသောကြောင့်၎င်း၊ သု
ထိုက်ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းထို
- ၂၃ ထိုရကြလိမ့်မည်။- ငါသည် ကိုယ် ပိညဉ် ထို
ဣသရေယ အမျိုးသားအပေါ်သို့ သွန်သော်၊
သောအခါ၊ သုတ္တံတွင် တယောက်ကိုမျှ နောက်
- ၂၄ တဖန်ငါမစွန့်ပြစ်၊ ငဏှန်ဘုကိုလည်း မထွေထွေ
အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၀

ငါထိုထည်ထိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအရာ

နှစ်ဆယ်ငါးရာပဌမလဆယ်ရက်နေ့၊ မြို့တော်ကို
 လုပ် ကြံ၍၊ ဆယ်ဆယ် ထေးနှစ် နေ့သောနေ့တွင်၊
 ၂ ထာဝရဘုရား၏ ထက်တော်သည် ငမေပေါ်မှာရှိ
 ၊ ဖြံ့ထိုမြို့သို့ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်
 ၏ဗျာဒိတ်ပူပါရုံအားဖြင့် ငကို အသရေလ ပြည်
 သို့ဆောင်သွား၍၊ အသွန်မြင့်သောတောင်ပေါ်
 မှာ တင် ထား တော် မူ ၏။ ထိုတောင် အနားမှာ
 ၃ တောင်ထက်၌မြို့ဝံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့
 ငကိုဆောင်သွားတော်မူသောအခါ၊ ကြေးဝါကို
 သို့အဆင်းအရောင်ရှိသော လူတစ်ဦးသည် တိုင်း
 ၈ ရာကျော်လုံးနှင့်မြည်ကြိုးကိုကိုင်လျက်မြို့တံခါး
 ၄ ဝမှာရပ်နေ၏။ ထိုသူက၊ အခွင်းလူသား၊ နေ့နေ
 ကြည့်ရှုထေ့၊ နေ့နေနားထောင်ထေ့၊ ငါပြီထ
 ထိုသမ္ဘာတို့ကိုနှစ်ထုံးသွင်းထေ့၊ သင့်အားငါပြီ
 ဆံ့သောငါသင့်ကို ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ
 ပြီးမြင်သမ္ဘာတို့ကိုလည်း အသရေထမမျိုးအား
 ပြရမည်ဟုဆို၏။
 ၅ အိမ်တော်ပြင်ပတ်လည်၌ တန်တိုင်းရှိ၏။ ထို
 လူသည် သံတောင် အားဖြင့် အရှည် ပြောက်
 ထောင်ရှိသော ကျွဲလုံးကို ကိုင်လျက်၊ ထိုတန်
 တိုင်းကိုတိုင်း၍ အထူကျွဲတပြန်၊ အမြင့်ထည်း
 ၆ ကျွဲတပြန်ရှိ၏။ ထိုနောက်၊ အရှေ့တံခါးသို့သွား
 ၍ထွေကားကိုတက်ပြီးမှ၊ တံခါးထုပ်နှင့်တံခါး
 ၇ ခုံကိုတိုင်း၍ အနံကျွဲတပြန်ရှိ၏။ အခန်းငယ်
 တို့သည်တခန်းနှင့်တခန်း ငါးတောင်ကွာလျက်
 အလျား ကျွဲတပြန်၊ အနံလည်း ကျွဲတပြန်ရှိ
 ၈ ကြ၏။ အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံကျွဲတပြန်
 ၉ ရှိ၏။ တံခါးစုတ်ကိုလည်းတိုင်း၍ အလျားရှစ်
 တောင်ရှိ၏။ စုတ်တိုင် အမြင့် နှစ်တောင် ဖီ ရှိ၏။
 တံခါး စုတ် သည် တံခါး အတွင်း ထက်၌ ရှိသ
 ၁၀ တည်း။ အရှေ့တံခါး တဖက်တချက်၌ အခန်း
 ငယ်သုံးခန်းစီရှိ၍၊ အလျားအနံတညီတည်း၊ တ
 ဖက် တချက်၌ တိုင် အမြင့် ထည်း၊ တညီ တည်း
 ၁၁ ရှိကြ၏။ တံခါးဝကိုလည်း တိုင်း ၍ အနံ ဆယ်
 ၁၂ တောင်၊ အမြင့်တဆယ်သုံးတောင်ရှိ၏။ အခန်း
 ငယ်တို့ရှေ့မှာ တဖက်တချက်၌ကြမ်းပြင်အနံတ
 တောင်ရှိ၏။ တဖက်တချက်၌ရှိသောအခန်းငယ်
 ၁၃ တို့သည်အလျားအနံမြောက်တောင်စီရှိ၏။ ထို
 နောက်၊ အ ခန်း ငယ် အ မိုး စွန်း တ ဖု မှ သည်
 အစုတိုင်အောင် တိုင်း၍ အကွယ် နှစ်ဆယ်ငါး
 တောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည်မှတ်နှာရှင်းဆိုင်ကြ
 ၁၄ ၏။ တံခါးပတ်လည်တန်တိုင်းအတွင်း၊ ထောင့်

တိုင်အထိ၊ အတောင်မြောက်ဆယ်ကွယ်အောင်
 ၁၅ တိုင်ဈားကို ထား ထေ၏။ ပြင်တံခါးဝမှ ထည်
 အတွင်း တံခါးစုတ်ဝ တိုင်အောင် အတောင်ငါး
 ၁၆ ဆယ်ရှိ၏။ အခန်း ဈား၊ တံခါး အတွင်း ပတ်
 ထည်တိုင်ဈား၊ တံခါးစုတ်ဈား အတွင်းထက်၌
 ကျည်းသောပြတင်းပေါက်များရှိ၏။ တိုင်ဈား၌
 စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်၊ ငကိုပြင်တန်တိုင်းထဲသို့သွင်း၍အ
 ခန်းဈားကို ငါမြင်၏။ ကျောက် ခင်းထည်းရှိ၏။
 ၁၈ ကျောက်ခင်းအပေါ်မှာအခန်းသုံးဆယ်ရှိ၏။ တံ
 ခါးဈားအစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါးအနားမှာ
 ရှိသော ကျောက် ခင်း သည် အောက် ကျောက်
 ၁၉ ခင်းဖြစ်၏။ ထိုနောက်၊ အောက်တံခါးဦးမှသည်
 အတွင်းတန်တိုင်းပြင်အက်ဦးတိုင်အောင် တိုင်း
 ၍၊ အရှေ့မှတ်နှာ၌ အတောင်တရာကွာ၏။
 ၂၀ တဖန်မြောက်မှတ်နှာသို့ခေါ်သွား၍၊ ပြင်တန်
 တိုင်းမြောက်ဆက်သို့မှတ်နှာပြသောတံခါးအ
 ၂၀ မြင့်နှင့်အနံ ကိုတိုင်းထေ၏။ အခန်းတို့သည်တ
 ဖက်တချက်၌သုံးခန်းစီရှိ၏။ တိုင်များ၊ စုတ်ဈား
 တို့သည် အရင်တံခါး ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အလျားအ
 တောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။
 ၂၁ ပြတင်းပေါက်၊ စုတ်၊ စွန်ပလွံပင်ဈားတို့သည်အ
 ရှေ့တံခါး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထွေကား ခုနှစ်ထစ်
 မြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။ စုတ်တို့သည် ထွေကား
 ၂၀ နှင့် တတန်းတည်းရှိကြ၏။ အရှေ့ဘက်၌ရှိသ
 ကဲ့သို့ မြောက် တံခါး မှတ်နှာရှင်းဆိုင် အတွင်း
 တန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ တံခါးဝတရုနှင့်တရု အ
 တောင်တရာကွာ၏။
 ၂၂ ထို နောက်၊ တောင်မှတ် နှာသို့ ခေါ်သွား၍
 တောင်တံခါးကိုငါမြင်၏။ တိုင်ဈား၊ စုတ်ဈားကို
 တိုင်း၍ အရင်ပမာအနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။
 ၂၃ အရင်ပြတင်းပေါက်ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက် ဈား၊
 စုတ်ဈားရှိ၍၊ အလျား အတောင်ငါးဆယ်၊ အနံ
 ၂၄ နှစ်ဆယ် ငါးတောင် ရှိ၏။ ထွေကား ခုနှစ်ထစ်
 မြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။ စုတ်တို့သည် ထွေကား
 နှင့် တတန်းတည်းရှိကြ၏။ တဖက်တချက် တိုင်
 ၂၄ များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ တောင်မှတ်
 နှာ၌အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ ထိုမှတ်နှာ
 ၌တံခါးဝတရုမှသည် တရုတိုင်အောင် တိုင်း၍
 အတောင်တရာကွာ၏။
 ၂၅ တဖန် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ တောင်တံခါး
 မြင့်သွင်း၍၊ အရင်ပမာအနှင့်အညီထိုတံခါးကို

၂၈ ထိုင်းထေရ်- အခန်းငယ်စဉ်း၊ ထိုင်စဉ်း၊ ခုတ်
 စဉ်း၊ ထိုင်းထေရ် အခန်းငယ်စဉ်း နှင့် တညီတည်း မြို့
 ကြမ်းတံခါးဝပတ်သည်နှင့်၊ ခုတ်စဉ်းနှင့် ပြ
 တင်းပေါက်မြို့၊ အထွားအထောင် ငါးဆယ်၊
 ၃၀ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင် မြို့- ပတ်သည် နှင့် မြို့
 ထောင့်ထိုင်သည်လည်း အထွားအထောင် နှစ်
 ၃၀ ဆယ် ငါးတောင်၊ အနံ ငါးတောင်မြို့- ခုတ်ထို
 သည်ပြင်တန်ထိုင်းသို့ ချက် နှာပြု၍၊ ထိုင်စဉ်းအ
 ပေါ်မှာ နှစ်ပလ္လံပင် ပုံထုလျက်ရှိ၏၊ ငွေကားနှစ်
 ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏၊
 ၃၂ အရှေ့ကန်၌ ထည်းအတွင်းတန်ထိုင်းထဲသို့
 သွင်း၍၊ ထို တံခါး ကို အရင် ပမာဏ နှင့် အညီ
 ၃၃ ထိုင်းထေရ်- အခန်းငယ်စဉ်း၊ ထိုင်စဉ်း၊ ခုတ်
 စဉ်း၊ ထိုင်းထေရ် အခန်းငယ်စဉ်း နှင့် တညီတည်း မြို့
 ကြမ်းတံခါးဝပတ်သည်နှင့်၊ ခုတ်စဉ်းနှင့် ပြ
 တင်းပေါက်မြို့၊ အထွား အထောင် ငါးဆယ်၊
 ၃၄ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင်မြို့- ခုတ်ထိုသည်ပြင်
 တန်ထိုင်းသို့ ချက် နှာပြု၍၊ တခက်တချက် ထိုင်
 စဉ်းအပေါ်မှာ နှစ်ပလ္လံပင် ပုံထုလျက်ရှိ၏၊ ငွေ
 ကားနှစ်ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏၊
 ၃၅ တခန့် ခြောက်တံခါး သို့ ခေါ်သွား၍ အရင်
 ၃၆ ပမာဏနှင့် အညီထိုင်းထေရ်- အခန်းငယ်စဉ်း၊
 ထိုင်စဉ်း၊ ခုတ်စဉ်း၊ ပတ်သည်၌ ပြတင်းပေါက်
 စဉ်း ထို နှင့် ပြည့် နဲ့ ၍၊ အထွား အထောင် ငါး
 ၃၇ ဆယ်၊ အနံ နှစ် ဆယ် ငါးတောင် မြို့- ခုတ် ထို
 သည် ပြင်တန်ထိုင်းသို့ ချက် နှာပြု၍၊ တခက် တ
 ချက်ထိုင်စဉ်းအပေါ်မှာ နှစ်ပလ္လံပင် ပုံထုလျက်ရှိ
 ၃၈ ၏၊ ငွေကားနှစ်ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏- မီးခိုးသော
 ယဇ် ကောင်ကို ရေနှင့် ဆေး ကြော စရာ အခန်း
 စဉ်း၊ အခန်းဝင်ဝဈာသို့သည်၊ ထိုတံခါးခုတ်၌
 မြို့ကြမ်း၊
 ၃၉ မီးခိုးရုယဇ်၊ အပြင်မြေရာယဇ်၊ ခုခမိုက်မြေ
 ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာထို၊ တံခါးခုတ် အ
 ၄၀ တွင်း တခက် တချက်၌ စားပွဲ နှစ်ခု မြို့ကြမ်း-
 ခြောက် တံခါးဝသို့ တက်ရာတံခါးခုတ်၊ ပြင်အ
 နားတခက်တချက်၌လည်း စားပွဲ နှစ်ခုရှိသည်
 ၄၁ မြစ်၌- တံခါးဝ တခက်တချက်၌ ယဇ်ကောင်
 ထို သတ်စရာ စားပွဲထေးရမီ၊ ပေါင်း နှစ်ခုရှိကြ
 ၏- မီးခိုးရုယဇ်ထိုစားပွဲထေးရသို့သည် ဆစ်
 ဆောကျောက်ဖြင့်ပြီး၍၊ အထွားတထောင်ထ
 ထွား၊ အနံတထောင်တထွား၊ အမြင့် တထောင်မြို့
 ၏ထိုစားပွဲပေါ်မှာ မီးခိုးရုယဇ်ကောင်ကိုသတ်

၄၂ စရာထန်ဆာစားကိုသတ်ထားရကြ၏- စားပွဲအ
 ပေါ်ပတ်သည်၌အကျယ်ထက်တဝါးမြို့သောအ
 နားပတ်တစ်ထွက်ရှိ၍၊ ပုဇွန်စရာ ထက်သား
 ကိုသတ်ထားရကြ၏၊
 ၄၃ အတွင်းတံခါးပြင်မှာ အတွင်းတန်ထိုင်၌ အ
 ခန်းနှစ်ခုကို ငါးခြင်စားတခန်းကား ခြောက်တံခါး
 အနားမှာမြို့၍ တောင်ထက်သို့ချက် နှာပြု ၏၊ တ
 ၄၄ ခန်းကား၊ တောင် တံခါး၊ အနားမှာမြို့၍ ခြောက်
 ၄၅ တက်သို့ချက် နှာပြု ၏-တောင်ထက်သို့ ချက် နှာ
 ပြုသောဦးအခန်းကား၊ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်
 ၄၆ သောယဇ်ပရောဟိတ်နေရာထို- ခြောက်ထက်
 ထို ချက် နှာပြုသော ဦးအခန်းကား၊ တစ်ပထွင်
 အမှုကို ဆောင်သောယဇ်ပရောဟိတ်နေရာထို
 မြစ်၏ထိုသို့ထိုကား၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
 ချည်းကပ်၍ အမှု တော် ကို ဆောင်စေ ဖြင့်၊ ၄၇၊
 ထေဝိ သား ထိုတွင် ရွေး ကောက် သော အရတ်
 သားပေတည်းထုငါးဆယ်ပြောဆို၏၊
 ၄၈ ထိုအခါ တန် ထိုင်း ကို ထိုင်း ၍ အလှူအ
 တောင်တရာ၊ အနံအထောင်တရာ၊ စေတနာရှိ၏
 ၄၉ ယဇ် ပထွင် သည် အိမ်တော် ရွှေမှာ တည်၏-
 ၅၀ အိမ်တော်ဦးသို့ ခေါ်၍တံခါးဝ နှစ်ထက်ကို ထိုင်း
 လျှင်၊ အကျယ် ငါးတောင်မီရှိ၏၊ တံခါးခွက် နှစ်
 ၅၁ ခက်၊ အနံ ထုံးတောင် မီရှိ၏- အိမ်တော်ဦးအ
 ထွား ကား အတောင် နှစ် ဆယ်၊ အနံကား တ
 ဆယ်တထောင် မြို့၊ ငွေကား ဆယ်ထပ် ဖြင့်
 တက်ရ၏၊ အိမ်တော်ဦးအနား၊ တခက်တချက်၌
 ထိုင်တထုံးမီတည်လျက်ရှိ၏၊

၄၁

၆ ထုနောက်မှမိတ်မှန်တော်ထိုခေါ်၍တံခါးထိုင်
 ထိုကို ထိုင်းလျှင်၊ နှစ်ထက်တံခါး ထိုင် ခုသည်
 မိတ်မှန်တော် ၇ နှင့် အဟူ ခြောက် တောင် မြို့-
 ၂ မိတ် မှန် တော် တံ ခါး ဝ အ ကျယ် ကား ဆယ်
 တောင်မြို့၏တံခါးဝတခက်နှင့်တခက်ထည်းငါး
 တောင်မီကျယ်၏၊ မိတ်မှန်တော်ကို ထိုင်း၍၊ အ
 ထွားကား၊ အတောင်ထေးဆယ်၊ အနံကား အ
 ၃ တောင်နှစ်ဆယ်မြို့- ထိုနောက်၊ အထဲထိုဝင်၍
 အရာရာထိုကိုထိုင်းလျှင်တံခါးထိုင် နှစ်ထောင်
 တံခါးဝခြောက်တောင်၊ တံခါးဝတခက်တချက်
 ၄ ခုနှစ်တောင် မီ မြို့- ထို အခန်း သည် မိတ်မှန်
 တော်အနံနှင့်တညီတည်းဖြစ်လျက်၊ အထွားအ
 တောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံလည်းအတောင် နှစ်ဆယ်
 ၅ မြို့သည်ကိုထိုင်း၍၊ ဦး အခန်း ကား အထွန်သန်

အပြစ်ကြောင့် နှုတ်ကြောက် ခေ ခြင်းငှါ အိမ်
 တော်ကို ပြင်ဆင်၊ အိမ်တော် ဝိုက် သူတို့ ထိုင်း
 ၈၈ ကြ ခေ ထောင့်- သူတို့သည် ကိုယ် ပြု မိ သော
 အမှုများကြောင့် အစွန်အစွယ်ကြောက်လှောင်၊ အိမ်
 စုံသဏ္ဌာန်နှင့်ထွက်ရာဝင်ရာတံခါးဝများ၊ ကျင့်
 ရသရွှေသာ ထုံးစံများ၊ စီရင်ထုံး၊ ခွဲချက် တရား
 အထုံးစံတို့ကိုပြင်ဆင်၊ သူတို့သည်ထုံးစံများနှင့်
 စီရင် ထုံး၊ ခွဲချက် အထုံးစံတို့ကို ကျင့် ခေ ခေ
 ၈၉ ခြင်းငှါ သူတို့ ရွှေ နှာ ရေးထားထောင့်- တောင်
 ထိပ်ပေါ်မှာ တည်သောအိမ်တော်၏ တရားဟူ
 စူကား၊ အိမ် တော်နယ်မှိတ်မြို့သို့တည်သည့်အ
 ထွန်သန့်ရှင်းရကြမည်၊ ဤနွေကား၊ အိမ်တော်၏
 အရားပေတည်း။

၉၀ ထပ်ပတ္တင်အထိုင်းအရှည်ကား၊ သံတောင်
 မြင့်ထိုင်းလှောင်၊ ဘိနပ်အမြင့်အတောင်၊ အကျယ်
 အတောင်၊ ပတ်ထပ်အနားပတ်အကျယ်တထွာ
 ၉၁ မြို့၏ထပ်ပတ္တင်ပြင်ထက်၌တပ်ရ၏- အောက်
 အထပ်သည် ခြေနှင့် နှစ်တောင်ကွာ၍ အကျယ်
 အတောင်မြီရမည်၊ ထေသော အထပ် နှင့်ကြီး
 ထောအထပ်သည် ထေးတောင်ကွာ၍ အကျယ်
 ၉၂ အတောင် မြီရမည်- ထပ်ပတ္တင် အမြင့်သည်
 ထည်းထေးတောင်မြီရမည်၊ ဦးမြို့ လေးချောင်း
 ၉၃ ထည်းတပ်ရမည်- ထပ်ပတ္တင်သည် ဓတုရန်း
 မြစ်၌၊ အထွားတဆယ် နှစ်တောင်၊ အနံထည်း
 ၉၄ တဆယ် နှစ်တောင် မြီရမည်- အောက် အထပ်
 သည် ထည်း ဓတုရန်း မြစ်၌ အထွား တဆယ်
 ထေးတောင်၊ အနံထည်း တဆယ် ထေးတောင်
 မြီရမည်၊ အနားပတ်သည်ထည်းအကျယ်တထွာ
 မြီရမည်၊ ဘိနပ်သည် ထပ်ပတ္တင် ပတ်ထည်၌
 တတောင်ထွက်၍၊ တက်ရာထမ်းသည် အရှေ့
 ထိုဗုတ်နာပြုရမည်။

၉၅ အဖန် အရှင်းထူသား၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်အထိုင်း၊ မီးမြို့ရာထပ်ကိုပူဇော်
 ၍ အသွေးကို ခြိမ်းမြို့ရာ၊ ယပ် ပတ္တင်ကို တည်
 ၉၆ သောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူစူကား- အမှု
 တော်ကိုဆောင်၍ ငတ်သို့ရည်းကပ်သောလေဝိ
 အမျိုးဇာတုတ်သား၊ ယပ်ပရောဟိတ်တို့အား
 ပြစ်မြေရာထပ်ကို၊ ဂျိသော နွား၊ ထီး၊ တကောင်
 ၉၇ ကိုဖော်ရမည်- နွားအသွေးအမျှ ကိုထု၍ ယပ်
 ပတ္တင်ဦးမြို့လေးချောင်းအထပ်ထေးထောင့်၊ အ
 နားပတ်ကိုထူးသောအားဖြင့်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
 ၉၈ အရမည်- အပြစ်မြေရာထပ်ကို နွားအကောင်ကို

ထု၍သန့်ရှင်းရာမှာအပြစ်၊ မိတ်စွန့်တော်မူသော
 ၁၁ တွင်ခန့်ထားသောအရပ်၌မီးမြို့ရမည်- ရတီထ
 နေ့၌ထည်းအပြစ်မရှိသောဆိတ်သင်္ဃာတို့ကို ထု
 ၍၊ အပြစ် မြေရာ ထပ်ကို ပူဇော် ရမည်၊ ထပ်
 ပတ္တင်ကို နွားအသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေသကဲ့သို့
 ၁၂ ဆိတ် အသွေး နှင့် သန့်ရှင်းစေရမည်- ထိုသို့
 ယပ်ပတ္တင်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက် အ
 ပြစ်မရှိ၊ ဂျိသော နွား၊ ထီးနှင့် အပြစ် မရှိ သော
 ဆိတ်ထီးကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်ရ
 ၁၃ မည်- ထပ်ပရောဟိတ်တို့သည် ဆားကို တင်
 လျက်၊ ထိုယပ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအစို့
 ၁၄ မီးမြို့၍ပူဇော်ရကြမည်- ခုနစ်ရက်ပတ်ထုံးတ
 နေ့တနေ့လှောင်၊ ဆိတ်တကောင်ကို အပြစ်မြေရာ
 ထပ်ပြု၍ပူဇော်ရမည်၊ အပြစ်မရှိ ဂျိသော နွား
 ထီးတကောင်နှင့် သိုးထီးတကောင်ကိုထည်း ပူ
 ၁၅ ဇော်ရမည်- ခုနစ်ရက်ပတ်ထုံး ယပ်ပတ္တင်ကို
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍၊ ကိုယ်ကိုထည်းထပ်ပ
 ၁၆ ရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားရကြမည်- ခုနစ်ရက်
 စေ့သောနောက် အရွှေမနေ့၌ငှါ၊ ထိုနေ့မှစ၍ ငှါ၊
 ယပ် ပရောဟိတ်တို့ သည် ယပ် ပတ္တင်ပေါ်မှာ
 သင်ထိုင်း၊ မြို့ရာယပ်များနှင့် မိသထာသ ထပ်
 များကို ပူဇော်ရကြမည်၊ ငါသည်ဆည်း၊ ထပ်
 တို့ကို ထပ်စံမည်ထု၊ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။

၄၄

၀ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်အရှေ့ထို့ ဗုတ်
 နာပြုသောပြင်တံခါးသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုတံခါး
 ၁ သည်ပိတ်လျက်ရှိ၏- ထာဝရဘုရားကထည်း၊
 ဤတံခါးကိုပွင့်သပိတ်ထားလျက်မြီရမည်ထု
 များမဝင်ရကြ၊ အကြောင်း စူကား၊ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဝင်တော်မူ
 ၂ သော့ကြောင့် ပိတ်ထားလျက် မြီရမည်- မင်း
 သားအပို့ခြစ်၏၊ မင်းသားသည် ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌ ခားသောက်၍ ထိုတံခါးဝမှာ ထိုင်ရ
 ထိမ့်မည်၊ မင်းသား သည် ထို တံခါး ခုတ်မြင့်
 ၃ ထွက်ဝင်ရထိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏- ထိုအခါ
 အိမ် တော်ရှေ့၊ ခြောက် တံခါး ထမ်း မြင့် င မှီ
 စဆောင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
 ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ပြည့်တော်မူသ
 ၄ မြင့်၊ ငါသည်ပြပိတ်လျက်ရ၏- ထာဝရဘုရား
 ကထည်း၊ အရှင်းထူသား၊ နေ့နေ့ကြည့်၍ ဗုတ်
 ထောင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အပို့ ငါမိရပ်

ထုံး ဖွဲ့ချက် ပညတ် ထား၍ သမ္မာသီလကို နားထောင်သော အိမ်တော်ဝင်ရာတံခါးဝနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနမှ ထွက်ရာ တံခါးဝရှိသမျှကို စေ့စေ့မှတ်ထား။ ဝန်ကန်တတ်သောသူ၊ ဣသရေယအမျိုးသားတို့အား အရှင်သာဝရဘုရား၏စီမံခန့်ခွဲမှုကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိသရေယအမျိုးသားတို့- ထင်တိုက်သည်တော်မူသည်တည်းက သောသီလနှင့် အသွေးကို ပူဇော်သောအခါ၊ ဗေဒနာကို ညစ်ညမ်းစေခြင်းငှါ၊ အရေဖျားသွေးခြင်းကို မခံသောမိတ်နှင့် အရေဖျားသွေးခြင်းကို မခံသောကိုယ်ရှိသောတပါးအမျိုးသားတို့ကို ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ထွင်း၍ နေရာချသဖြင့်၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဖွယ်သော အမှုများကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ ရောင့်ရဲသောမိတ်ရှိကြကော့၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဖွယ်သော အမှုများ အားဖြင့် ပေမီညည်ကို ဖျက်ကြပြီး- ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို မစောင့်၊ ထိုဌာန၌ စောင့်သော သူတို့ကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ခန့်ထားကြ ပြီ။

အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေယအမျိုးသားတို့တွင် နေ၍၊ အရေဖျားသွေးခြင်းကို မခံသောမိတ်နှင့် အရေဖျားသွေးခြင်းကို မခံသောကိုယ် ရှိသောတပါးအမျိုးသားသည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မဝင်ရ။- ဣသရေယအမျိုးသားတို့သည် ငတ်မှ ထွက်၍ ထမ်းသွေပြီးလျှင်၊ မိမိတို့ ခုပ်တု ချား နောက်တို့ ထိုက်သွားသောအခါ၊ ငတ်မှ ထွက်၍ ထမ်းသွေသော ထေဝီသားတို့သည် ထည်း ကိုယ် အပြစ်ကို ခံရကြမည်။- သို့ရာတွင်၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဆိုက်သော အမှုစောင့်ခြင်း၊ ဗေဒနာတော်၌ တံခါးတို့ကို စောင့်လျက်၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် နေရကြမည်။ မီးရှိရာ ထမီနှင့် လူများ ပူဇော်သော ထမီကောင်တို့ကို သတ်၍၊ လူများ ကိုယ်စား အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။- သူတို့သည် ခုပ်တုထိုး၍ မှာလူများ အမှုကို ဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဣသရေယအမျိုးသားတို့၏ ခုပ်တုထိုး၍ ခုပ်တုထိုး၍ ထဲသို့ ထဲရာအကြောင်း ဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သူတို့တဖန် ငါ့ကို နှိမ့်ချ၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ခံရကြမည်။- ထမီပရောဟိတ်ထုပ်၍ ငတ်သို့ မချည်းကပ်ရကြ၊ အထွန်သန့်ရှင်းသောဌာန၌ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မချည်းကပ်ရကြ။ ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း၊ ကိုယ်ပြုမိသောစက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဖွယ် အမှုတို့ကို ခံရကြမည်။- အိမ်

တော်ကို စောင့်၍၊ အိမ်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ငါခန့် ကားမည်။- ဣသရေယ အမျိုးသားတို့သည် ငတ်မှ ထွက်၍ ထမ်းသွေသောအခါ၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို စောင့်နေသော ထေဝီ အမျိုး ဖြစ်သော ဇာရတ်သား၊ ထမီပရောဟိတ်တို့သည် ငတ်မှ ထွက်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ ငတ်သို့ ချည်းကပ်ရကြမည်။ ငတ်အဆီနှင့် အသွေးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ငရွှေမှာ ရပ်ရကြမည်။- အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သို့သော် သည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်၍ ငတ်မှ ထွက်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ငတ်မှ ပွဲအနားသို့ ချည်းကပ်၍ ငတ်မှ စောင့် ဖြစ်ရကြမည်။

သူတို့သည် အတွင်းတန်တိုင်းတံခါး အတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၊ ပိတ်အဝတ်ကို သာဝတ်ရကြမည်။ အတွင်းတန်တိုင်းတံခါး အတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်မည်။ သိုးမွေး အဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။- ခေါင်းပေါ်မှာ ပိတ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်း၍၊ ခါး၌ ပိတ်ပေါင်းဘိကို ဝတ်ရကြမည်။ မြွေထွက်စေသော အဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။- လူများ၌ ရာပြင်တန်တိုင်းသို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ အမှုတော်ကို ဆောင် စည်တွင် ဝတ်သော အဝတ်ကို ရွတ်၍၊ သန့်ရှင်းသော အခန်းတို့၌ ထားပြီးလျှင်၊ အမြားသော အဝတ်ကို ဝတ်ရကြမည်။ အရင်အဝတ်ကို ဝတ်လျက် လူများကို မသန့်ရှင်းစေရကြ။- မိမိတို့ဆံပင်ကို ထည်း မရိတ်ရ။ မရှည်စေခြင်းငှါ ဖြတ်ရမည်။- ထမီပရောဟိတ်သည် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဝင်သော အခါ ချစ်ချည်ကို မသောက်ရ။- ရဆိုးမနှင့် မစုံဖက်ရ။ ထင်ကွာသော မိစ္ဆာနှင့် မစုံဖက်ရ။ ဣသရေယအမျိုးသားကညာနှင့် သော်ငှား၊ ထမီပရောဟိတ်၏ မထားဖြစ်ဘူးသော ရဆိုးမနှင့် သော်ငှား စုံဖက်ရမည်။- ငါ၏လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော အရာ၊ မသန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို သင့်၊ ခင်ကြယ်သော အရာ၊ မခင်ကြယ်သော အရာတို့ကို သင့်လျှင်၊ ခြား၍ သိစေခြင်းငှါ သွန်သင် ရကြမည်။- တရားတွေ့မှုကို မိရင်လျှင်၊ ငါ၏ဓမ္မသတ်အတိုင်း မိရင်ရကြမည်။ ငါ၏ဓမ္မပွဲတို့ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ ငါ၏ရင်ထုံး၊ ဖွဲ့ချက်တို့ကို သင့်၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို သင့် စောင့်ရှောက်ရကြမည်။- အသေကောင်ကို ချည်း၍ ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေရ။ သို့ရာတွင်၊ ကိုယ်မိမိထားသမျှ၊ ညီအစ်ကို၊ ထင်မနေသော နှစ်မ အထွတ် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေရသော အမွှာရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းကို

ဆန်းလေ့၊ ဥပုသ်လေ့၊ ဣသရေယထမ္ဗိးပရိယတ်
စည်းဝေးသောနေ့ရက်စသည်စသိုင်း၊ မီး၌ရာ
ယမ်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား၊ သွန်းသောင်းရာ
ပူဇော်သကားကို ပူဇော်ရမည်၊ ဣသရေယထ
မ္ဗိး၏ အပြစ်ကို ဖြေငြင်းငှါ အပြစ်မြေရာ ယမ်း၊
ဘောဇဉ် ပူဇော် သကား၊ မီး၌ရာ ယမ်း၊ မိတ္တ
တာယယမ်းကို သည်းပူဇော်ရမည်။

- ၈၈ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
ပစ္စမထတရက်နေ့တွင်၊ အပြစ်မပါ၊ အသက်ရှိ
သော နွားထီး တကောင် ကို ထူ၍ သန့်ရှင်းရာ
- ၈၉ ခွာကို ခင်ကြယ်စေရမည်- ယမ်းပရောဟိတ်
သည် အပြစ်မြေရာယမ်းကောင်အသွေးအမျှကို
ထူ၍ အိမ်တော်ထိုင်၍၎င်း၊ ယမ်း ပတ္တင်အောက်
ထစ်လေးထောင့်၌၎င်း၊ အတွင်းတန်ထိုင်းတံခါး
- ၉၀ ထိုင်၌၎င်း ထည့်ရမည်- ထိုမှတပါး၊ ခွားယွင်း
သောသူနှင့် မိုက်သောသူအတွက် ခုနှစ်ရက်နေ့
တွင်၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်၍၊ အိမ်တော်အတွက်
အပြစ်မြေရာမရှိသကားကို ပြုရမည်။
- ၉၁ ပစ္စမထ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါ ပွဲ
ကိုခံရမည်- ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစည်တွင် တ
- ၉၂ ဆေးခွဲခွဲကို သာဓာနရမည်- ထိုနေ့၌ မင်းသား
ထည်ကိုယ် ထိုင်၍၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း
ထိုက်၍၎င်း၊ နွားထီး တကောင် ကို အပြစ် မြေရာ
- ၉၃ ယမ်းပူဇော်ရမည်- ပွဲနေ့ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး ထာ
ဝရဘုရား၊ အား မီး၌ရာ ယမ်းကို နွားထီး၊ ခုနှစ်
ကောင်၊ အပြစ် မပါသော သိုးထီး၊ ခုနှစ် ကောင်
ကို၎င်း၊ အပြစ် မြေရာယမ်းကို ဆိတ်သငယ် တ
- ၉၄ ကောင်ကို၎င်း နေ့ထိုင်း ပူဇော် ရမည်- နွားခြစ်
စေ၊ သိုး ခြစ်စေ၊ တကောင် တကောင် နှင့် ပါရ
သော ဘောဇဉ် ပူဇော်သကားကို ခုန့်ညက် တ
- ၉၅ စော၊ ဆိတ်ယိန်ကို ပွင့်ဆင်ရမည်- သတ္တမထ
တဆယ် ငါးရက် နေ့တွင်၊ ပွဲခံ၍ ယခင်အပြစ်မြေ
ရာယမ်း၊ မီး၌ရာ ယမ်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား၊
ဆီပူဇော်သကား ပြုသည်စသိုင်း၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်
လုံး ပြုရမည်။

၄၆

- ၈၈ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
အရှေ့ဘက် ချက်နာ ပြုသော အတွင်း၊ တန် ထိုင်း
တံခါးကို အထုပ်ထုပ်သောနေ့ ခြောက်ရက်ပတ်
လုံး ဖိတ်ထားရမည်- ဥပုသ်နေ့ နှင့် ထဆန်းနေ့၌
- ၉၀ နှင့် ထာဝရမည်- မင်းသားသည် ထိုတံခါး၊ ခုတ်
ခြင်းဝင်၍ တံခါးထိုင်စရာ အာရုံရမည်၊ ထမ်း

ပရောဟိတ်ထိုက်သည့်စင်းသား၊ မီး၌ရာ ယမ်း၊ မိတ္တ
တာယယမ်းကို ပူဇော်၍၊ ထူထည်အိမ်၊ နှံ
ဦးညွတ်စုပြီး၊ ခွဲခြင်းသို့ ထွက်သွားရမည်- ထိုရာ
တွင်၊ ညဦးယံမရောက်မှီ ထိုတံခါးကို ဖိတ်ရ-
၈၉ ထိုနည်းတူ၊ ဥပုသ်နေ့ နှင့် ထဆန်းနေ့၌ ပြည်သူ
ပြည်သား၊ ထိုသည် ထိုတံခါးဝ နားမှာ ထာဝရ
ဘုရား၊ ရွှေတော်တွင် ဦးညွတ် စုရ ကြမည်-
၉၀ ဥပုသ်နေ့၌ မင်းသားသည် မီး၌ရာ ယမ်းကို အ
ပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ခြောက်ကောင်၊ အပြစ်
မပါသော သိုးထီး၊ တကောင် ကို ထာဝရဘုရားထံ
၉၁ တော်ထိုက်ဆောင်ခဲ့ရမည်- ဘောဇဉ်ပူဇော်သ
ကားကို သိုးထီး တကောင် နှင့် ခုန့်ညက် တစော
ဆိတ်ယိန်ကို၎င်း၊ သိုးသငယ် နှင့် အထိုမြို့သမ္ဘာကို
၉၂ ၎င်းပူဇော်ရမည်- ထဆန်းနေ့၌ အပြစ်မပါသော
နွားထီး တကောင်၊ သိုးသငယ် ခြောက်ကောင်၊
၉၃ သိုးထီး တကောင် ကို ပူဇော်ရမည်- ဘောဇဉ်
ပူဇော်သကားကို နွားထောင် နှင့် ခုန့်ညက် တ
စော၊ သိုးတကောင် နှင့် တစော၊ သိုးသငယ် နှင့်
အထိုမြို့သမ္ဘာကို၎င်း၊ ခုန့်ညက် တစော နှင့် ဆိတ်
ယိန်ကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။

၈၈ မင်းသား၊ ဝင်သောအခါ အရှေ့တံခါး၊ ခုတ်ခြင်း
ဝင်ရမည်- ထိုတံခါး၊ ခုတ် ခြင်း ထည်း ထွက်ရ
၈၉ မည်- ပြည်သူ ပြည်သား ထိုသည်စွဲ ပွဲခံမြို့နယ်
ထဲ၌၊ ထာဝရဘုရား၊ ရွှေတော်ထိုက် ဝင်သောအခါ၊
ဦးညွတ်စုခြင်း ငှါ ခြောက်တံခါး၊ ခြင်းဝင်သောသူ
သည်တောင်တံခါး၊ ခြင်း ထွက်ရမည်- တောင်တံ
ခါး၊ ခြင်း ဝင်သော သူသည် ခြောက် တံခါး၊ ခြင်း
ထွက်ရမည်- ဝင်သောတံခါး၊ ခြင်းမထွက်ရ- ဝင်
သောတံခါး၊ တဖက်တရက်၌ မြို့သော တံခါး၊ ခြင်း
ထွက်ရမည်- ပြည်သား၊ ထိုတွင် မင်းသား၊ ခြစ်
သောသူသည် သူထိုက် ဝင်သောအခါ ဝင်ရမည်။

၈၈ သူထိုက် ထွက် သော အခါ ထွက်ရ မည်- ပွဲခံ၍
ပရိယတ်စည်းဝေးရာကားထဲ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သကားကို၊ နွားတကောင် နှင့် ခုန့်ညက် တစော
သိုးတကောင် နှင့် တစော၊ သိုးသငယ် နှင့် အထိုမြို့
သမ္ဘာကို၎င်း၊ ခုန့်ညက် တစော နှင့် ဆိတ်ယိန်ကို
၈၉ ၎င်း ပူဇော်ရမည်- မင်းသားသည် အထိုထို ပြု
သောမီး၌ရာ ယမ်း၊ မိတ္တတာယယမ်းကို မိမိအ
ထိုက်အထောက်ထာဝရဘုရား၊ အားပူဇော်သကား
ပြုသော အခါ၊ အရှေ့ဘက် ချက်နာ ပြုသော တံခါး
ကို ခွင့်ရမည်- သူသည် ဥပုသ်နေ့၌ မီး၌ရာ ယမ်း၊
မိတ္တတာယယမ်းကို ပူဇော်သကားကို ပူဇော်ရ

မည်။ ပူဇော်ပြီးမှထွက်သွား၍ တံခါးကို ဖိတ်ထားရမည်။

- ၀၃ နေ့တိုင်းအစည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို အပြစ်မပါ။ အခါမလဲသောသိုးသင်္ဃာတ
- ၀၄ တကောင်ကိုနံနက်အချိန်၌ပူဇော်ရမည်။-နံနက် တိုင်းအစည်း။ ထိုသိုးသင်္ဃာတနှင့် အတူတော့မည် ပူဇော်သကားကို ခုန့်ညက်တဖန်တွင် ခြောက် စုတစုကို၎င်း၊ ခုန့်ညက်၌ နေရာရသော ဆီလေး ထောဃာကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။ ဤရွှေကား၊ ထာ ဝရဘုရားအားအစည်းအပြုပြုရသောတော့မည်
- ၀၅ ပူဇော်သကား တရားပေတည်း။- ထိုသိုး မီးရှို့ရာ ယဇ်ကိုနံနက်တိုင်းအစည်းမပြတ်ပူဇော်စရာကို သိုးသင်္ဃာတကို၎င်း၊ တော့မည် ပူဇော်သကားနှင့် ဆီကို၎င်းတွင်ဆင်ရမည်။
- ၀၆ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား။ မင်းသားသည် မိမိသား၌ ထက်ဆောင် တစုံတ ခုကိုပေးလျှင်၊ ထိုထက်ဆောင်သည် အခွေဥစ္စာ ဖြစ်၍၊ သားတော်သည်အခွေခံလျက်သိမ်းယူရ
- ၀၇ မည်။- မိမိကျွန်ုပ်အခွေဥစ္စာထက်ဆောင်တစုံတ ခုကို ပေးလျှင် မူကား။ လွတ်ရာနှစ် သက္ကရာဇ် တိုင်ရှိသော ထိုကျွန်ုပ်သည်ပိုင်ရမည်။ နောက်မှ မင်းသား ထက်သို့ ပြန်ရောက် ရမည်။ သား မူ
- ၀၈ ကား။ အစည်းအညီ အခွေခံရမည်။- ထိုမှတပါး၊ မင်းသားသည် ပြည်သားအခွေမြေကို အနိုင်အ ထက်ယူ၍မြေရှင်ကို မနှင်ထုတ်ရ။ မိမိပိုင်သော မြေထဲကမိမိသားတို့အားအခွေပေးရမည်။ ငါ၏ ထိုသို့သည် မိမိပိုင်သောအခွေမြေ၌မနေရဘဲ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါမပြုရ။
- ၀၉ ထိုနောက်မှ တံခါးအနား၌ရှိသော ဝင်ဝပြင့် ကိုဆောင်သွား၍၊ မြောက်သို့မျက်နှာပြုသော ယဇ်ပရောဟိတ် သန့်ရှင်းသော အခန်းများထဲ သို့သွင်းသဖြင့်၊ အနောက်ထက်၌ရှိသောအရပ်
- ၁၀ တခုကို ငါမြင်၏။- ဤ အရပ် ကား။ ယဇ် ပရော ဟိတ်တို့သည်ရုစရိုက်မြေရာယဇ်၊ အပြစ်မြေရာ ယဇ်ကိုပြုတ်၍၊ ထောဇဉ်ပူဇော်သကားကိုဖုတ် ရသောအရပ်ဖြစ်၏။ ထိုဈားကိုသန့်ရှင်းစေခြင်း ငှါ၊ ထိုအရာတို့ကိုပြင်ဆင်တိုင်းထဲသို့ မထုတ်ရ
- ၁၁ ကြည့် အေးပြောဆို၏။- တဖန် ပြင်တန်တိုင်း ထဲသို့ ငါ့ ခေါ်သွင်း၍ တန်တိုင်းထောင့် လေး ထောင့်တို့ကို ရှောက် သွားစေသဖြင့်၊ ထိုလေး ထောင့်တို့၌ တန်တိုင်းငယ်တစ်ခုရှိသည်ကို ငါ
- ၁၂ မြင်၏။- ထိုတန်တိုင်းငယ်တို့သည် အလျားအ

တောင်လေးထပ်၊ အနံအတောင်သုံးထပ်ရှိ၍၊
 ၁၃ အတိုင်းအရှည်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်ကြ၏။ ထို လေးထောင့်တို့အတွင်းပတ်လည်၌မျက်နှာပြုတ်စရာ တို့အစည်းအတိုင်းခုံလောက်တန်းများရှိကြ၏။
 ၁၄ ဤအရပ်တို့ကား၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်တို့သည် ထိုဈား ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့ကို ပြုတ်ရ သောအရပ်ဖြစ်ကြသည်ဟုအေးပြောဆို၏။

၄၇

- ၀ ထိုနောက်မှ အိမ်တော်တံခါးသို့ တဖန် ငါ့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ တံခါးခုံအောက်မှာ အရှေ့ဘက် သို့ ထွက်သောရေကို ငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍၊ ရေသည်အိမ်တော်တံခါး ခုံ လက်ျာအောက်၊ ယဇ် ပတ္တင် တော် တစ်ခု
- ၁ ဘက်မှ မီး သွားလေ၏။- တဖန် မြောက် တံခါး ထမ်းမြင့် ငါ့ကို ထုတ်၍ ပြင်၌ပိုင်း သွားလျှက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော ပြင်တံခါး၊ ထမ်းဝသို့ ရောက် သောအခါ၊ လက်ျာဘက်မှ မီးသော ရေ
- ၂ ကိုငါမြင်၏။- ကြိုးကိုကိုင်သောသူသည် အရှေ့ သို့သွားပြီးလျှင်၊ အတောင်တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍ ငါ့ကိုရေကူးစေ၏။ ရေသည် ဗျတ်သို့ မှီ
- ၃ လေ၏။- တဖန်အတောင်တထောင် စေ့အောင် တိုင်း၍ ရေကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည်ရူးကိုမှီထေ
- ၄ ၏။ တဖန်အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍
- ၅ ကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည်ခါးကိုမှီထေ၏။- တဖန် အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်းသော အခါ မကူး နှိုင်းသော ငြစ်ဖြစ်လေ၏။ ရေ ထသော
- ၆ ကြောင့်နင်း၍ မကူးနှိုင်း၊ ခြေထောက်၍ မမှီဘဲ
- ၇ ကူးရသောငြစ်ဖြစ်၏။- ထိုသူက၊ အခင်းလူသား။ ဤအရာကို မြင်ပြီးမှထုတ်သောဟုပြောပြီးမှ၊ တ
- ၈ ဖန် ငါ့ကို ခေါ်သွား၍ မြင်းနားသို့ ပြန်စေ၏။- ပြန် စည်အခါ မြင်နားနှစ်ဖက်၌ ဈားစွာသောအပင်
- ၉ တို့ကိုငါမြင်၏။- ထိုသူကလည်း၊ ဤရေသည်အ ရှေ့သို့မီး၍တောက်ရှောက်ပြီးမှ၊ အိုင်ထဲသို့ဝင် တတ်သောအားဖြင့်အိုင်ရေသည်မျှ လိမ့်မည်။-
- ၁၀ အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါ အ မျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြစ်ရေရောက်သမျှသော အ ရပ်တို့၌အသက်ရှင်၍၊ အထွန်ဈားစွာသောငါး
- ၁၁ တို့သည်၊ မှီ ကြ လိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ရေ သည် မျှ သောကြောင့်၊ ရောက်သမျှ သော အရပ် တို့၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် အသက်ရှင်ကြလိမ့်
- ၁၂ မည်။- အိုင်နားမှာတံငါတို့သည်ရပ်၍၊ အလိပ် နွားမှစ၍ ဖုန်ကလိပ်ရွာတိုင်အောင်ပိုက်ကွန်မြန်

ဗုဒ္ဓအရပ်ခြင်ထိန်မည်းငါးစင်းမျိုးထိုသည်
 စတာပင်ထယ် ငါးကဲ့သို့ အထွန် ချား ပြား ကြ
 ၈၈ ထိန်မည်း- နှံ့ထွက်ရေနှင့်နှံ့ထိုင်ရေမူကား၊ မရှိ
 ၈၉ ၁။ အစည်းငန်ရလိမ့်မည်- ဖြစ်ကမ်းနားနှစ်ထက်
 နှံ့စားစရာကောင်းသော အပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်
 ကြလိမ့်မည်။ အရွက်ထည်မညို၊ မညှမ်းရ၊ အ
 သီးထည်၊ မပြတ်ရ၊ ထထိုင်းအစည်းနှံ့သောအ
 သီးကိုသီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရေ
 သည်သန့်ရှင်းရာမှာနထကထွက်သတည်း။ အ
 သီးသည်စားစရာထိုဖြစ်၏။ အရွက်သည်ထည်၊
 အနာရာဂါ ငြိမ်းစရာ ထို ဖြစ် သည် ထု ငစား
 ပြောဆို၏။

၈၉ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူသည် အ
 ထိုင်း၊ အသရေထအမျိုး တထယ်နှစ်မျိုးအစွမ်း
 ရသောမြေအပိုင်းသဖြား ဟုမူကား၊ ယောသပ်
 ၈၉ သည်မြေအပိုင်းအခြားနှစ်ခုကိုထုရမည်- ထို
 ထေးထို့အား ငါ ကျိန်ဆိုသည်အထိုင်း၊ ငါပေးရ
 သော ထိုမြေသည်သင်ထို အစွမ်းမြေဖြစ်၍၊ ထင်
 ၈၈ ထိုသည် အရှင်းရှင်း အစွမ်းခံရကြ မည်- မြေ
 မြောက်ထက် အပိုင်း အခြား သည် မဟာ ပင်
 ထယ်တဖက်တချက်၊ ယေသလုန်ထမ်း၊ ဇေဝ်
 ၈၆ ထမ်းသို့ ထိုက်ထွက်- ထာမတ်မြို့နှင့် ဗေရာ
 ထာမြို့ကို၎င်း၊ မောသက်နယ်နှင့် ထာမတ်နယ်
 ဧဝံကြား၊ မှာ သိမ်သိမ်မြို့ကို၎င်း၊ တောရန်မြို့ အ
 ၈၇ နားမှာ ထာဝရတထွက်ကုန်မြို့ကို၎င်းပိုင်း၍- တ
 ဇန်ပင်ထယ်နှင့်ကွာပြီ၊ မောသက်နယ်အနား
 နှံ့ဟာအရနန်မြို့၊ မြောက်ထက်၌မိလိန်မြို့၊ ထာ
 မတ်မြို့ပါရမည်။ ဤရွှေကား၊ မြောက်ထက် အ
 ၈၈ ပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း- အရွှေထက်အပိုင်း
 အခြားသည် တောရန်မြို့၊ မောသက်မြို့၊ မိထပ်
 ပြည်၊ ယေဝ်စန်မြစ်နား၊ အသရေထပြည်နယ်ကို
 ရှောင်၍၊ အရွှေပင်ထယ်၌ ဆုံးရမည်။ ဤရွှေ
 ကား၊ အရွှေထက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း-
 ၈၈ တောင်ထက် အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့မှစ
 ဖြစ်ကာရှေ့မြို့၊ မေမိသရေထိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာ
 ပင်ထယ် ထဲသို့ ဝင် သော မြစ် ထိုင် အောင် ၎င်း
 ရှောင်သွားရမည်။ ဤရွှေကား၊ တောင်ထက်
 ၈၉ အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း- အနောက်ထက်၌
 မဟာ ပင်ထယ် သည် တောင် ထက်မှစ၍၊ ထာ
 မတ် မြို့ တဖက် တချက် ထိုင် အောင် ပိုင်း ခြား
 ထွက်၍ရမည်။ ဤရွှေကား၊ အနောက်ထက်အ
 ပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။

၂၀ ထိုမြေကို အသရေထအမျိုး အသီးအသီးထို
 ၂၂ အားဝေရမည်- အမျိုးသားရှင်းအစွမ်းရှိ၎င်း၊
 ထင်ထိုတွင်နေ၍ ထားသို့၊ ရွာမြင်သောတပါး
 အမျိုးသား၊ ရှင်းအစွမ်းရှိ၎င်း၊ ဓာရေးတံစွန်
 ဖြေကို ဝေရမည်။ ထို တပါး အမျိုး သား ထိုထို
 ပြည်၌ ရွာမြင်သော အသရေထ အမျိုးသားကဲ့
 သို့ ဖတ်ရမည်။ သူထို သည် အသရေထ အမျိုး
 သားထိုနှင့်အထူးမြေကို အစွမ်းရကြလိမ့်မည်-
 ၂၃ တပါးအမျိုးသား၊ နေထေရာရာခေါ်၌ ထုအစွ
 န်စရာမြေကိုပေးရမည်ထု၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။

၄၈

၀ အသရေထအမျိုးခေါ်စုအမည်ကား၊ မြောက်
 ထက် ၌ ယေသလုန် ထမ်းနှင့် ထာ မတ် ထမ်း
 နား၊ ထာဝရနန်မြို့ပါထွက် မောသက်မြို့ နယ်
 မြောက်၊ ထာမတ်မြို့နယ်ထိုင်အောင်၎င်း၊ အရွှေ
 ထက်မှသည် ပင်ထယ် ထိုင်အောင်၎င်း ခန့်ခေါ်
 ၂ မြို့ရမည်- ခန့်ခေါ်စုအနား၊ အရွှေထက်မှသည်
 အနောက် ထက် ထိုင် အောင် အာရှာ ခေါ်မြို့ရ
 ၃ မည်- အာရှာခေါ်အနား၊ အရွှေထက်မှသည်
 အနောက် ထက် ထိုင် အောင် နထထီ ခေါ်မြို့ရ
 ၄ မည်- နထထီခေါ်အနား၊ အရွှေထက်မှသည်
 အနောက် ထက် ထိုင် အောင် မနာရွှေ ခေါ်မြို့ရ
 ၅ မည်- မနာရွှေခေါ်အနား၊ အရွှေထက်မှသည်
 အနောက် ထက် ထိုင် အောင် ဧဝိမ် ခေါ်မြို့ရ
 ၆ မည်- ဧဝိမ်ခေါ်အနား၊ အရွှေထက်မှသည်
 အနောက်ထက်ထိုင်အောင်ရုဗင်ခေါ်မြို့ရမည်-
 ၇ ရုဗင်ခေါ်အနား၊ အရွှေထက်မှသည် အနောက်
 ထက်ထိုင်အောင်ထုခေါ်မြို့ရမည်။

၀ ထုခေါ် အနား၊ အရွှေထက်မှသည်အနောက်
 ထက်ထိုင်အောင်ထင်ထိုပူဇော်ရသောမြေထွက်
 မြို့ရမည်။ ထိုမြေ အနံကား၊ ကျူ ထုံး အပြန် နှစ်
 သောင်းငါးထောင်၊ ဇေယျားကား၊ အရွှေထက်မှ
 ထည် အနောက်ထက် ထိုင်အောင် ခေါ်အထွား
 နှင့်ညီရမည်။ ထိုမြေထွက်၌ ထန်ရှင်းရာမှာ
 ၉ မြို့ရမည်- ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရသောမြေ
 ကွက်မူကား၊ အထွားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အ
 ၀ နံတသောင်းမြို့ရမည်- ထိုထန်ရှင်းသောပူဇော်
 ထကာသည်ထမ်းပရောဟိတ်ထိုဖြစ်၍မြောက်
 ထက်၌အထွားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်
 ထက်၌ အနံ တသောင်း၊ အရွှေထက်၌ အနံတ
 သောင်း၊ တောင်ထက်၌ ယေယျားနှစ်သောင်းငါး

ထောင်ကျယ်၍ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာဌာ
 ၈၈ နည်းတူထိုကွက်ထဲထပ်၍ရှိရမည်- အသရေ
 ထေရ်တို့သားတို့ထပ်၍သောထေရ်ထေရ်
 ထူကဲ့သို့ ထမ်းမထွေး၊ ထေရ်ကို ထေရ်ထောင်၍
 သန့်ရှင်းသောဇာတိသားထမ်းပရောဟိတ်တို့
 ၈၉ အစွဲမြင်ရမည်- ထေရ်ငှာနေရာမြေစာနားမှာထို
 သို့ပူဇော်သောမြေသည် ထမ်းပရောဟိတ်တို့ အ
 ၉၀ မှီထွန် သန့်ရှင်းသော မြေ ဖြစ်ရမည်- ထမ်း
 ပရောဟိတ် မြေ စာနားမှာ ထေရ် ထူနေရာ မြေ
 ကွက်သည် ထေရ်အားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ
 ၉၁ တသောင်းရှိရမည်- ထိုမြေသည် ထာဝရဘုရား
 အစွဲ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ထေရ် ထူထိုသည်
 မြေတို့ မချောင်းရ၊ အစွဲ၊ သီးသော အသီးကိုအ
 ခြားသော ဥဋ္ဌာ နှင့် မထေရ်ရ၊ အထိုးနှင့် မ
 ချောင်းရ၊
 ၉၂ နှစ်သောင်း ငါးထောင် အနားမှာ ကြွင်းသော
 သောမြေငါးထောင်သည် ထူနေရာမြို့နှင့် မြို့နယ်
 တည်စရာရှိမည်၊ ထိုမြေထဲထပ်၍ မြို့တည်ရ
 ၉၃ မည်- မြို့အထိုင်းအရှည်ကား၊ မြောက်တက်၍
 ထေးထောင်ငါးရာ၊ တောင်တက်၍လေးထောင်
 ငါးရာ၊ အရှေ့တက်၍ လေးထောင် ငါးရာ၊ အ
 ၉၄ နောက်တက်၍လေးထောင်ငါးရာရှိရမည်- မြို့
 နယ် ကား၊ မြောက် တက်၍ နှစ် ရာ ငါး ထယ်၊
 ထောင်တက်၍နှစ်ရာငါးထယ်၊ အရှေ့တက်၍နှစ်
 ၉၅ ရာငါးထယ်၊ အနောက်တက်၍ နှစ်ရာငါးထယ်
 ၉၆ ရှိရမည်- သန့်ရှင်းသောမြေစာနားမှာထေရ်အ
 နှံကြွင်းသောသောအရှေ့တက်၍တသောင်း၊ အ
 နောက်တက်၍တသောင်း၊ ကွယ်သော မြေ၌ ဖြစ်
 သော အသီးအနှံသည်၊ မြို့အမှုကို စောင့်သော
 ၉၇ ထူထိုစားစရာရှိမည်- မြို့အမှုစောင့်တို့ကို
 အသရေထေရ်တို့အပေါင်းထဲကရွေးကောက်ရ
 ၉၈ မည်- ပူဇော်သော မြေကွက်ပေါင်းကား၊ အ
 ထွားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံနှစ်သောင်းငါး
 ထောင်ကျယ်၍၊ မြို့နယ်ပါလျက်သန့်ရှင်းသော
 ထိုစတုရန်းမြေကိုပူဇော်ရမည်၊
 ၉၉ ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သကာမြေနှင့် မြို့နယ်
 နှစ်ထပ်၍ကြွင်း၍၊ အရှေ့တက်၍နှစ်သောင်းငါး
 ထောင်၊ အနောက်တက်၍နှစ်သောင်းငါးထောင်
 ကွယ်သော မြေစွန်းနှစ်ကွက်ရှိသည် မင်းသား
 အစွဲ ဖြစ်ရမည်၊ သန့်ရှင်းသော ပူဇော် သကာ
 မြေနှင့်ထိပ်တော်စံသန့်ရှင်းရာဌာနသည်ထိုနှစ်

၁၀ ကွက်စပ်ကြားမှာနေရာ ကျရမည်- ထိုသို့စပ်
 ကြားမှာကွယ်သောထေရ်ထူနေရာထေရ်အစွဲ
 မြို့နယ်အပိုင်းအခြား၊ ပြင်သတ်နှစ်ထပ်၊ ထူ
 ၁၁ ခမိုင်၊ ဗယ်မိန်ခမိုင်စပ်ကြားမှာကွယ်သောမြေရှိ
 သမျှသည်မင်းသားအစွဲဖြစ်ရမည်၊
 ၁၂ ကြွင်းသောအသရေထေရ်ပရောဟိတ်ကား၊ အရှေ့
 တက်မှသည် အနောက်တက်တိုင်အောင်ဗယ်
 ၁၃ မိန်ခမိုင်ရှိရမည်- ဗယ်မိန်ခမိုင်အနား၊ အရှေ့
 တက်မှသည် အနောက်တက်တိုင်အောင်ရှိမောင်
 ၁၄ ခမိုင် ရှိရမည်- မြို့မောင် ခမိုင် အနား၊ အရှေ့
 တက်မှသည် အနောက်တက်တိုင်အောင်အသစ်
 ၁၅ ခမိုင်ရှိရမည်- အသစ်ခမိုင်အနား၊ အရှေ့တက်
 ၁၆ မှသည် အနောက် တက် တိုင် အောင် ဇာဗုထုန်
 ၁၇ ခမိုင်ရှိရမည်- ဇာဗုထုန်ခမိုင်အနား၊ အရှေ့တက်
 ၁၈ မှသည်အနောက်တက် တိုင်အောင် ဂမ် ခမိုင်ရှိ
 ၁၉ ရမည်- ဂမ် ခမိုင်တောင် တက် အပိုင်းအခြား
 ထည် တာမာ မြို့မှစ၍ ကားရွာမြို့၊ မေရိတရေ
 တိုင်အောင်ရှင်၊ မဟာပင်ထယ်ထဲသို့ ဝင်သော
 ၂၀ ဖြစ်တိုင်အောင်ရှင်ရှောက်သွားရမည်- ဤရွာ
 ကား၊ အသရေထေရ်တို့အစွဲနယ်တို့ အမွေခံစရာ
 ၂၁ ရှိစားရတော်မူ၍ ဝေရသောမြေ၊ ဤရွာကား သူ
 ထိုပိုင်းခြား၍ နေရသောခမိုင် အသီးအသီးဖြစ်
 ထတည်၊ ဟု၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၂ မြို့မှထွက်ရာတံခါးများဟူမူကား၊ မြို့မြောက်
 ၂၃ တက်၍လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ မြို့တံခါးတို့
 ထည် အသရေထေရ်တို့ အစွဲနယ်တို့ အမည်ကို
 စောင့်လျက်၊ မြောက်တက်၍ရမင်တံခါး၊ ထူ
 ၂၄ တံခါး၊ ထေရ်တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံး
 ၂၅ ပေါက်ရှိရမည်- မြို့အရှေ့တက်၍လေးထောင်
 ငါးရာကျယ်၍၊ ယောသတံခါး၊ ဗယ်မိန်တံ
 ၂၆ ခါး၊ ခန့်တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်
 ၂၇ ရှိရမည်- မြို့တောင်တက်၍လေးထောင်ငါးရာ
 ကျယ်၍၊ မြို့မောင်တံခါး၊ အသစ်တံခါး၊ ဇာဗု
 ၂၈ ထုန်တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရ
 ၂၉ မည်- မြို့အနောက်တက်၍ လေးထောင် ငါးရာ
 ကျယ်၍၊ ဂမ်တံခါး၊ အာရှာတံခါး၊ နထထီတံ
 ၃၀ ခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်-
 ၃၁ ထိုသို့ မြို့ပတ် ထည်အထိုင်း အရှည်ကား၊ တ
 သောင်းရှစ်ထောင်ရှိရမည်မည်၊ တည်သောဇာ
 ၃၂ နှစ် ထိုမြို့ကို သေသောဝါဒရှစ် အမည်မြို့ခေါ်
 ထွင်ရလိမ့်သတည်း။

ပရောဟိတ်ထေရ်ကျောထံသောဂဏ္ဌိကုမ္ဘီမြို့၏

စံထေရအာဂဏ္ဏိကျမ်း

BOOK OF DANIEL

၁

- ထူးရှင်ဘုရင်ထောထကိမ်နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊
- မာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာထည်ထေရုရှ
- ထင်မြို့သို့ရှိလာ၍ဝန်းရံထမ်း-တာဝရဘုရား
- ထည်ထူးရှင်ဘုရင်ထောထကိမ်ရှစ်မိတ်ရှစ်
- တော်တန်ဆာထေရုထိုကိုနေဗုခန်နေဇာထက်
- ထိုထပ်နှံတော်မူ၍၊ ထိုတန်ဆာဈာကိုနေဗုခန်
- နေဇာမင်းသည်မြို့နာပြည်၌ရှိသောမိမိဘုရား၏
- ကျောင်းသို့ယူသွားပြီးလျှင်၊ ဤထိုက်၌ သွင်း
- ထားတော်မူ၏။
- ထိုစခါရှင်ဘုရင်သည် မိစ္ဆရီးယပ်စ်စာရှလ
- နတ်ကိုခေါ်တော်မူ၍- မကောင်းသော ထက္က
- ထာကင်းလျက်၊ ဗြဟ္မာထေရ်သဏ္ဌာန်နှင့်
- ပြည်နံ့၍၊ ကောင်းသောညာဏ်နှင့်တကွထေရု
- ထူးစံပြားပြားသော အတတ်ပညာဈာကိုထေရု
- ကျွတ်၍၊ နန်းတော်၌ ထမူထမ်းခြင်းငှါ တတ်
- ရွမ်းနိုင်သော လူမျိုးကို ဣသရေလမင်းရှိုး
- မင်းသားထဲက ရွေးကောက်၍၊ ခါလစံတာသာ
- အတတ်ကိုဆင်စေလှစေမိန့်တော်မူ၍- ဥတော်
- ရှကြွင်းသော စောနှင့်သောက်တော်မူသော
- ဓမ္မရည်ကိုနေ့တိုင်းပေး၍ သုံးနှစ်ကြွေးရွေးပြီး
- ရှ၊ ထမူတော်ထမ်းရမည်အကြောင်းမိရင်တော်
- မူ၏- ထိုသူထိုတွင်ယုစမရှိ၊ သားစံယေထ၊ တာ
- နနိုး၊ မိရှေထ၊ စာဇရိထိုသည်ပါကြမ်း- မိစ္ဆရီး
- ဇုတ်သည်ထိုသူထိုကိုထမပြီနာမထဲ၍၊ စံထေရ
- ကိုမေထတရှာဇာ၊ တာနနိုးရှာရက်၊ မိရှေထ
- ကိုမေရှက်၊ စာဇရိကိုထမေစေခေါ်လှ၊ ထ
- သီးထသီးထမည်သစ်ကိုပေး၏။
- စံထေရမူကား၊ ဥတော်မှကြွင်းသော စော
- နှင့်သောက်တော်မူသောဓမ္မရည်ကိုမသောက်
- မစားဘဲ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုရှောင်မည်ဟု ကြံ၍
- ၍၊ မိမိကိုမညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း၊ မိစ္ဆရီး
- ဇုတ်ကိုထွင်းတောင်း၏- ဘုရားသခင်မြှူစွပ်
- တော်မူသောစားခြင်း၊ မိစ္ဆရီးဇုတ်သည်စံထေရ
- ကိုထွန်စွပ်သနားသော်လည်း- ထေရ်ကြည့်
- ရှစေခြင်းငှါ မိစ္ဆရီးဇုတ် ခန့်ထားသော စော

- တော်လဲကို ငါကြောက်၏၊ ထင်ထို စော၊ စ
- သောက်ကို မိရင်တော်မူပြီး၊ ထင်ထို ဇုတ် နာ
- သည်ထွက်လှ လူမျိုးထိုက် ဇုတ်နာထောက်စ
- ဆင်းမဟုတ်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ထင်ထိုစ
- ထွက်ငါသည် ဇာဇဝတ်သင့်၍ ထေရ်မထွက်
- •• ရထုစံထေရ်ကိုပြောဆို၏- ထိုစခါစံထေရ
- ထာနနိုး၊ မိရှေထ၊ စာဇရိထိုကို ကြည့်ရှုစေခြင်း
- ငှါ မိစ္ဆရီးဇုတ် ခန့်ထားသော စောတော်လဲ ထိုစံ
- •၁ ထေရ်က- ထက္ကနပ်စ်ထို စော၊ ထောက်ဇာ ထို
- ထင်းသီးထင်းရွတ်နှင့် ရေကိုသာ ထေရ်ရတ်
- •၂ ပတ်လုံးလေးစမ်းပါ။- ထိုနောက်၊ ထက္ကနပ်စ်ထို
- ဇုတ်နာနှင့်၊ ဥတော်မှကြွင်းသောစောကို စော
- သောလူမျိုးထိုက်ဇုတ်နာကိုထေရ်ရွှေ့ စံထေရ
- မူပါစေ၊ ကိုယ်တော်တိုင်မြင်ပြီးမှ၊ ထက္ကနပ်စ်ထို
- •၃ ကို မိရင်တော်မူပါလှ ပြောလျှင်- စောတော်လဲ
- •၄ သည် ဝန်ခံ၍ ထေရ်ရတ် စံထေရ်- ထေရ်
- ရတ်နေလျှင်သူထိုက်ဇုတ်နာသင့်၊ ဥတော်မှကြွင်း
- သော စောကို စောသော လူမျိုးစံပေါင်း ထိုက်
- •၅ ဇုတ်နာထက်ထေရ်ထွက်၍ ဝလွတ်မြိမ်း- ထို
- စခါစောတော်လဲသည်သူထိုစောကိုငင်းသူထို
- သောက်ထို ဓမ္မရည်ကိုငင်းရပ်သိမ်း၍၊ ထင်း
- •၆ သီးထင်းရွတ်နှင့်သာကြွေးရွေး၏- ဘုရားသခင်
- သည်ထိုထွက်ထေရ်ယောက်ထိုစော၊ ထက္ကထူး
- သောသိပ္ပံအတတ်ပညာကိုသိစေခြင်းငှါ၊ ထို
- ထွင်း၍ နားလည်နိုင်သောညာဏ်သတ္တိကိုပေး
- ထနာတော်မူ၏၊ စံထေရထည်ထည်၊ ဈာပိတ်
- မူပါရုံနှင့်ထိပ်မတ်ကိုနားထပ်နိုင်သောညာဏ်
- ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
- •၇ နန်းတော်သို့ သွင်းစေခြင်းငှါ မိန့်ဇုတ်ထော်
- မူသောထမိန့်ဇုတ်သော်၊ မိစ္ဆရီးဇုတ်သည်ထွ
- ထင်ဈားထိုကိုခေါ်၍နန်းတော်သို့သွင်းထမ်း-
- •၈ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုထွက်ထိုနှင့် ထွေးရွေး
- မြန်းတော်မူပြီးလျှင်၊ စံထေရထ၊ စာနနိုး၊ မိရှေထ
- စာဇရိထိုနှင့် ထူသော လူတထောက် ဤစံ
- သောကြောင့်၊ သူထိုသည် ထေရ်တော်၌စောရ
- •၉ သော ထွင်းစာကို ရကြမ်း- ရှင်ဘုရင် ပေး

ထော်စုသဏ္ဌာသော အံတတ် ပညာကို ထိုလူထွင်
 ထိုထည်ပိုင်စံထော်၌ မှီသဏ္ဌာသောမာဂပညာမှ၊
 ၁၀ မေဓင်ထတ်ဈာန်ထက်သာ၍ ဆယ်ဆတတ်ကြ
 ထည်ကို ထွေ မြင်တော်မူ၏- ဝိသေသ ထည်
 ထုစုစင်ကြီး နန်းစံပဌမနှစ်ထိုင်စောင့် မှီနေသ
 ထည်။

- နေဗုဓ်နေဇာ မင်း ထည် နန်းစံ နှစ်နှစ် တွင်၊
 အိပ်မက်ကို မြင်တော်မူ၍ ထိတ်ထန်၍ မိတ်မှီ
 သောကြောင့်၊ စော်တော်မပေါ်၍ သည်ဖြစ်၍-
 ၂ အိပ်မက်တော်ကို မြင်ပြောစေခြင်းငှါမာဂပညာ
 မှ၊ မေဓင်တတ်၊ သူပြုဆရာ၊ ဝါထဲဆရာထိုကို
 စောင့်နေထုထမိန်တော်မှီသည့်အတိုင်း၊ သူထိုသည့်
 အထံတော်ထို ရောက် ထာ ကြ သည် မှီသော်၊-
 ၃ နှင်ဘုရင်က၊ ငါသည့်အိပ်မက်ကို မြင်ပြီး ထိုအိပ်
 မက်ကိုမထိ၊ နားမလည်သည်ဖြစ်၍ မိတ်မထိမ
 ၄ သာမှီသည်ထုမိန်တော်မူ၏- ဝါထဲပညာမှီထို
 ကထည်။ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစည်
 အမြဲရှင်ပါစေ၊ အကျွန်ုပ်ထိုအားအိပ်မက်တော်
 ကိုမိန်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် အနက်ကို
 ဖော်ပြပါမည်ထု၊ ရှုမိတာသာမြင့်လျှောက်ကြ
 ၅ ၏- နှင်ဘုရင်ကထည်၊ ငါအမိန်တော်မှီပြီး ထို
 အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို ထင်ထိုမလော့မပြုလျှင်၊
 ထင်ထိုကို အပိုင်းပိုင်းစည်းမည်၊ သင်ထို အိပ်
 ၆ ဈာန်ကိုထည့်နေသော်လျှင်ဖြစ်စေမည်- အိပ်မက်
 နှင့် အနက်ကို ဖော်ပြလျှင်၊ ဆုထပ်သပ်ပကာ၊
 ဂုဏ်အသရေများကိုငါပေးမည်၊ သို့ဖြစ်၍ အိပ်
 ၇ မက်နှင့် အနက်ကို ငစေား ဖော်ပြကြထု၊ ဝါထဲ
 ၈ ပညာမှီထိုကိုမိန်တော်မူ၏- ထိုသူထိုက၊ အရှင်
 မင်းကြီးမြင်မက်တော်မူချက်ကို အမိန်မှီတော်မူ
 ပါ၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် အနက်ကို ဖော်ပြပါမည်
 • ထု ထမန် လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊- နှင်ဘုရင်က၊
 ငါအမိန်တော်မှီပြီးသောကြောင့်၊ သင်ထိုသည်
 ၉ နေ့ရက် အမိန် ကာထ ကြာ စေ ခြင်းငှါ နေ့ရှင်
 ၁၀ ထည်ကို ငါအမှန်သိ၏- အိပ်မက်ကို ငစေားမ
 စော်မပြုလျှင်၊ သင်ထိုသည် အကြံ တရ တည်း
 သာမှီသည်ဖြစ်၍၊ ကာထ ပြောင်းလဲသည်တိုင်
 စောင့်၊ ငရွှေ၌ လျှောက်စရာထို ကောက် ကျစ်
 ထိပ်ထစ်သောစကားကိုရှင်ဆင်နှင့်ကြပြီး အိပ်
 မက်ကိုမြင်ပြောကြ၊ ထိုသို့ပြောလျှင်၊ အိပ်မက်
 အနက်ကို ဖော်ပြ၍သည်ကို ငါ ထိမည်ထုပြန်
 ၁၁ ဖြစ်တော်မူ၏

- ၁၁ ဝါထဲ ဆရာ တို့က ထည်၊ အရှင်မင်းကြီး၏
 အမှုအရာကိုမြေ၌စည်သူမြေကြီးပေါ်မှာတ
 ထောက်ရှုမိပါ၊ အထက်မည်သောရှင်ဘုရင်
 ထည်ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော်ထည်၊ မာဂပညာ
 မှ၊ မေဓင်တတ်၊ ဝါထဲ ဆရာထိုကို ချီသို့ မေး
 ၁၂ မြန်းထုမိပါ- အရှင်မင်းကြီးမေးမြန်းတော်
 မူသောအရာသည်ခက်ခဲသောအရာဖြစ်ပါ၏ထု
 ပကတိ နှင့် မဆက်ဆံ သောဘုရားမှတပါ၊ အ
 ထက်သူဌ အရှင်မင်းကြီး ရွှေ တော်၌ မထုတ်မ
 ဖော်နိုင်ပါထု၊ ထမန်ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ
 ၁၃ ၏- ထိုကားကို ကြားတော်မူလျှင် မြင်းစွာအ
 ချက်တော်ထွက်၍၊ မာဗုထုန်မြို့၌ မှီသဏ္ဌာသော
 ပညာမှီထိုကိုပတ်ရှင်းစေထုထမိန်တော်မှီ၏၊
 ၁၄ ထို အမိန် တော် ဆင့်၍ ဝိသေသနှင့် သူ၏ အ
 ပေါင်းအဖော်ထိုကို သတ်ခြင်းငှါ ရွာကြသော်၊-
 ၁၅ ဝိသေသက၊ နှင်ဘုရင်၏ အမိန် တော်သည် အ
 ၁၆ ထယ်ကြောင့် ချီမျှထောက်လှောင်မြန်သနည်းထု၊
 မာဗုထုန် ပညာမှီထိုကို ပတ်ရှင်း ခြင်းငှါ ထွက်
 ထွားသော ကိုယ်ရံတော်စူး အာရုတ်ကို ထထိ
 ပညာ နှင့် မေးမြန်း ၍၊ အာရုတ် သည် ထိုအ
 ၁၇ ကြောင်းကိုကြားပြောလျှင်၊ ဝိသေသသည်နန်း
 တော်သို့ဝင်၍ အိပ်မက်တော်ကိုပြောသောနေ့
 ရက် အမိန်ကို ပေးတော်မူမည် အကြောင်း၊ အ
 ၁၈ သနားတော်ခံပြီးမှ၊- ၆- အိပ်သို့ပြန်သွား၍၊ ထို
 အကြောင်းကို မိမိ အပေါင်း အလော်ထားနန်း၊ မိ
 ၁၉ ရှေ့ထ၊ အာရုတ်ထိုအားကြားပြော၍၊- ငါထိုသည်
 အခြားသော မာဗုထုန် ပညာမှီ ထိုနှင့်အထူ မ
 သေမပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ချီနက်နဲ သောအရာ၌
 ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို ခံရမည်အကြောင်း၊
 ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း
 ကြကုန်စံထုပြောဆို၏
 ၂၀ ညည့်အခါ နာမိတ်တော် အားဖြင့် ထိုနက်နဲ
 သောအရာကိုဝိသေသအား ဘုရားသခင်ဖော်ပြ
 ၂၁ တော်မူ၏- ထိုအခါဝိသေသသည် ကောင်းကင်
 ဘုံရှင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ရှိခွမ်း
 လျှက်၊ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်သည် ထာဝရ
 မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း၊ ပညာနှင့်ငှင်၊ အစွမ်း
 ၂၂ သတ္တိနှင့်ငှင် ပြည့် စုံတော်မူ၏- ကာထ အချိန်
 ဥတုများကိုပြောင်းလဲစေထော်မူ၏၊ နှင်ဘုရင်ထို
 ကိုထည်းမှီခံရပြီးမြှောက်တော်မူ၏၊ ပညာမှီထို
 အားပညာကိုပေးတော်မူ၏၊ ညာထံမှီသော ဒီု
 ထိုသည်လျှော့ဇူးတော်အားမြင့်သာ၊ ထိုးထွင်း

၂၂ ဤနားလည် တတ်ကြ၏။- နက်နဲသက်ခဲသောစရာ
ရာထိုက်ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။မှောင်မှိုက်၌ရှိ
သမျှထိုက်ထင်မြင်၍အလင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်
မူ၏။- အကျွန်ုပ်တို့ ထိုးဝေး ထို့၏ ဘုရား သခင်၊
အကျွန်ုပ်တို့အား ပညာအစွမ်းသတ္တိကိုပေးသနား
၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းသည် အတိုင်း၊ရှင်
ဘုရင်၏အိပ်မက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသောကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါ၏ဟု ဝိယေယ
၂၄ မြက်ဆီပြီးမှ၊-ဗာဗုလုနပ်ပညာရှိထိုက်ပယ်ရှင်း
စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူသောအာ
ရုတ်ထံသို့သွား၍၊ဗာဗုလုနပ်ပညာရှိထိုက်မလုပ်
ကြပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်သို့ခေါ်သွင်း
ပါ။အကျွန်ုပ်သည်အိပ်မက်တော်နှင့်အနက်ကို
ဖော်ပြ၍လျှောက်ပါမည်ဟုဆို၏။
၂၅ ထိုအခါ အာရုတ်သည်ဝိယေယကိုအလျှင်တ
ဆောအထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပြီးလျှင်၊အိပ်မက်
တော်နှင့် အနက်ကို အရှင်မင်းကြီးအားဖော်ပြ
နိုင်သော သူတယောက်ကို လှစွာ အမျိုးသက်ရ
လူထိုက်တွင် အကျွန်ုပ်တို့အပါပြီဟု လျှောက် ထေ
၂၆ စ်။- ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်
မက်ကိုပြန်ပြော၍အနက်ကို ဖော်ပြနိုင်သလော
ဟု၊ ဗေဇာတဂ္ဂါဇာ အမည်ရှိသော ဝိယေယကို
၂၇ မေးတော်မူလျှင်၊- ဝိယေယက၊ အရှင်မင်းကြီး
မေးမြန်းတော်မူသော အရာကို ပညာရှိ၊ဗေဇာ
တတ်၊ ဗာဗုလုနပ်၊ အနာဂတ္ထိ စရာထိုက်သည် အ
ရှင်မင်းကြီးအားဖော်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ။-
၂၈ နက်နဲသော အရာထိုက်ကို ဖွင့်ပြ၍၊ နောင်ကာလ၌
ဖြစ် လတုံ့သော အရာ ထိုက်ကို နေဗုခင်နေဇာမင်း
ကြီးအား ကြားပြောတော်မူသော ဘုရားသခင်
၂၉ တဆူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှာ ရှိတော်မူ၏။- အ
ရှင်မင်းကြီး၊နောင်၌ ဖြစ်လတုံ့သော အရာထိုက်
ကိုယ် တော် သည် စက်တော် ခေါ်၍ မှောင်လင့်
တော်မူ၏။ နက်နဲသော အရာကို ဖွင့် ပြတော် မူ
သောဘုရားသည်နောင်ကာလ၌ ဖြစ်လတုံ့သော
၃၀ အရာထိုက်ကို ကိုယ် တော်အား ပြတော်မူ၏။- ဤ
နက်နဲသောအရာကိုကား၊အခြားသောသတ္တဝါ
အပေါင်းတို့ထက် အကျွန်ုပ်သာ၍ ပညာရှိသော
ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အားဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်
မူသည်မဟုတ်ပါ။ကိုယ်တော်သည် မိတ်နှစ်လုံး
တော်၏အထက်ကိုနားလည်မည်အကြောင်း၊ ထို
အနက်ကို အကျွန်ုပ်ပြန်ကြားလျှောက်ထား မိန့်
သောငှါသာဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

၃၁ အရှင်မင်းကြီး၊ စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက်
တော်မူသောဗုဒ္ဓါရုံဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကြည့်ရှု၍ရပ်တန့်ကြီးကိုမြင်တော်မူ၏။ထူးမြတ်
သောအရောင်အဝါနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကြီးမြင့်သော
ထို ရုပ်တု သည် ကြောက်မက် စွယ် သော ဝံ
သဏ္ဌာန်ကိုဆောင်လျှက်ကိုယ်တော်ရှေ့၌တင်
၃၂ ခို၏။-သူ၏ဥက္ကောင်းသည်အစွမ်းဖြစ်၏။ရင်ပတ်
၃၃ နှင့်ထက်နှစ်ပတ်သည်ငွေဖြစ်၏။ဝမ်းနှင့်ပေါင်
နှစ်ပတ်သည်ကြေးဝါဖြစ်၏။မြေသလုံးနှစ်ပတ်
သည် သံဖြစ်၏။ မြေဝါးနှင့် ဗ မိုးသည် သံတ
၃၄ ပိုင်း သရွတ်တပိုင်း ဖြစ်၏။- ကိုယ် တော်သည်
ကြည့်ရှုတော်မူမည်၊ ထက်မြင့်မလှမလုပ်သံအ
လိုလိုဖြစ်သော ကျောက်တလုံးသည် သံနှင့် သ
ရွတ်ဖြစ် သော ရုပ်တု၏ မြေကို ထိမိုက်၍ ချိုးပဲ့
၃၅ သည် ရှိသော်၊- သံ၊သရွတ်၊ကြေးဝါ၊ငွေ၊အစွယ်
သည်ကျိုးပဲ့ကြေစွလျက်၊ နွေကာလ၌ ကောက်
နယ်တလင်း အမှန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သဖြင့်၊ ထေထိုက်
သွင့်၍ သူထိုနေရာမှရှိ၊လျှောက်ထေ၏၊ ရုပ်တုကို
ထိမိုက်သော ကျောက် မူကား၊ ထိုးပွား သဖြင့်
တောင်ကြီးဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုဖုံးအုပ်
သည်ဟုမြင်မက်တော်မူ၏။
၃၆ သရတင်အိပ်မက်တော်၏အနက်ကိုဖော်ပြ၍
၃၇ နား တော် လျှောက် ပါ မည်။- အရှင်မင်း ကြီး၊
ကိုယ်တော်သည် ဘုရင်ထိုက် ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ
၏။ ကောင်းကင် ဘုံရှင်ဘုရားသခင် သည် နိုင်ငံ
နှင့်တကွ တန်ခိုးအာဇာနည်အစွမ်းသတ္တိ ဘုန်း
၃၈ အသရေကိုကိုယ်တော်အားပေးတော်မူပြီး- လူ
နေရာရှိသမျှထိုက်နှင့်မြေကြီးသားတိရစ္ဆာန်၊မိမိ၊
ကောင်းကင် ငှက်စွားတို့ကို ကိုယ်တော် ထက်၌
အပ်ပေး၍၊ကိုယ်တော်သည်အလုံးစုံထိုက်အုပ်
မိုးရသော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် သည်
၃၉ ရုပ်တု ၏ အဥက္ကောင်း ဖြစ်တော် မူ၏။- ကိုယ်
တော် နောက်၌ ကိုယ် တော်၏ နိုင်ငံ ထောက် မ
မြတ် သော နိုင်ငံ တ ခု သည် တည် ထောင် လိမ့်
မည်။ ထိုနောက်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အုပ်မိုး
သောကြေးဝါနိုင်ငံတည်းဟူသောတတိယနိုင်ငံ
၄၀ တည်ထောင် လိမ့်မည်။- စတုတ္ထနိုင်ငံသည် သံ
ကဲ့သို့ မိုင်းမာသော နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သံသည်
အခြားသောအရာရှိသမျှထိုက်ကိုချိုးပဲ့၍နိုင်သကဲ့
သို့၊ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် ချိုးပဲ့နှိပ်စက် ဖြင်းကို ပြု
၄၁ လိမ့်မည်။- ရုပ်တု၏မြေနှင့် မြေရောင်းတို့သည်
သရွတ်တပိုင်း သံတပိုင်းရှိသည်ကို မြင်တော်မူ

သည်အထိမ်းအမှတ်အားကွဲပြားသောနိုင်ငံခြား
 လိပ်မည်း၊ ထိုသော်လည်း၊ ဇုတ်သောသန္တတံနှင့်
 သံရောစောသည်ကိုမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သံ
 ၅၂ သည်မိုင်မာခြင်းထက်မြက်လိပ်မည်း- ခြေရောင်း၊
 ထိုသည် သံတပိုင်း၊ သန္တတံတပိုင်း၊ မြစ်သည်နှင့်
 အညီ၊ ထိုနိုင်ငံ သည် မိုင်မာခြင်းနှင့်ငှား၊ ကျိုးပဲ့
 ၅၃ ခြင်းနှင့်ငှား ဆက်ဆံ လိပ် မည်း- ဇုတ်သော သ
 သန္တတံနှင့် သံ ရောစော သည်ကို မြင်တော် မူသည်
 နှင့်လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသားထိုသည်အခြားသောထူ
 ဖျိုးထား ထို နှင့် ပေါင်း ခော်ကြ လိပ် မည်း၊ ထို
 သော်လည်း၊ သန္တတံနှင့် သံမရောစော နိုင်ငံသား
 ထို၊ ထိုသည်အရင်းရင်း ပေါင်းခော်၍ မထင်
 ၅၄ နိုင်ကြ- ထက်နှင့်မထူမထုပ်သံကျောက်ထုပ်၊
 ၅၅ သည်ထောင်ပေါ်က အထိုထိုပွဲကွာ၍၊ သံ၊ ကြေး၊
 ဝါးသန္တတံ၊ ငွေအထိုကို ဖျိုးပဲ့သည်ကို မြင်တော်
 မူသည် အကြောင်း၊ အရာမှာ၊ ငွက်မီး ခြင်းသို့
 ခရောက်နိုင်သော နိုင်ငံ တရုတ်ကို ထိုမင်းကြီး၊ ဇာ
 ထက်ထက်၌ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဘုရား ထစင်
 သည်တည်ထောင်စေတော်မူမည်၊ ထိုနိုင်ငံသည်
 အခြား သော ထူ ဖျိုး ထက်သို့ မရောက်ရသေး၊ အ
 ထက်ဆိုပဲ့ပြီးသောနိုင်ငံရှိသမျှကို ဖျိုးပဲ့ရှက်
 စီး၍ အစည်အမြဲတည်လိပ်မည်း၊ ထိုသို့နောင်၌
 မြစ် ထတံသော အရာကို ကြီး မြတ်တော် မူ
 သော ဘုရားသခင် သည် အရှင် မင်း ကြီး၊ အား
 ကြားပြောတော် မူ၏၊ ထိုမင်းတော် ခန္ဓာလျှော့
 ခြင်းမရှိ၊ အနက်သည့်ထဦးမှန်ပါ၏ဟု၊ ဝိသေသ
 သည်အထံတော်၌လျှောက်ထား၏၊
 ၅၆ ထိုအခါနေဗုဒ္ဓခရီးနေဇာမင်းကြီးသည်ပြိဝပ်
 ခ်ဝိသေသကိုမြီးကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော်သ
 ကာပြုခြင်းငှါငှားနံ့သာဖျိုးကိုမီး နှို၍ ဆက်ကပ်
 ၅၇ ခြင်း ငှါငှား မိရင် တော် မူလျက်၊- ကိုယ် တော်
 သည် ဤ နတ်နဲ့သော အရာကို ခွင့် ပြုနိုင် သည်
 ဖြစ်၍၊ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်
 သည်ဘုရားထို၏ဘုရား၊ ဘုရင်ထို၏အရှင်၊ နတ်
 နဲ့သော အရာကို ခွင့်ပြု တော်မူသော ထခင် မြစ်
 ၅၈ တော် မူ၏ ထု မိန့် တော် မူ ၍၊- ဝိသေသကို ဖျိုး
 ခြောက်လျက်၊ ဇာ၊ ဇာသော ဆုထပ်သပ်ပကာ
 ထိုကိုလေး၍၊ ဗာဗုထုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးအရာ၌
 ငှား၊ ဗာဗုထုန်ပညာရှိကို ထုတ်ဖူးသော ဝန်ထ
 ၅၉ ရာ၌ငှား ခန့်ထားတော်မူ၏၊- ထိုအခါ ဝိသေသ
 သည်သံတော်ဦးတင်သောကြောင့်၊ မင်းကြီးသည်
 ချာစရတ်၊ ပေရတ်၊ အစေခရေဂေါထိုကိုဗာဗုထုန်

နိုင်ငံတွင်ဝန်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏၊ ဝိသေသ
 သည်နန်းတော်ဦး၌နေရသေး၏၊
 ၆၀
 ထရ်ရောအခါ နေဗုဒ္ဓခရီးနေဇာ မင်းကြီး သည်
 အမြင့် အတောင် ခြောက် ဆယ်၊ အနံ ခြောက်
 တောင်ရှိသောအရှုရပ်တုကိုထုတ်ပြီး၊ ဗာဗုထုန်
 ကျေးထက်ရရလွင်ပြင်၌ တည်ထားတော်မူ၍၊-
 ၆၁ ခော်တွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အရွန်
 တော်ဝန်၊ ထိုင်ပင်ဗူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်
 အရာရှိ အပေါင်း၊ ထိုသည် မင်းကြီး၊ တည်ထား
 တော်မူသောရပ်တုကို သာဓုအနုမောဒနာခေါ်
 သောပွဲသို့ စုဝေး စေခြင်းငှါ အမိန့် တော်ရှိ၍၊-
 ၆၂ ခော်တွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အရွန်
 တော်ဝန်၊ ထိုင်ပင်ဗူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်
 အရာရှိ အပေါင်း၊ ထိုသည် စုဝေးရောက်ထား၍၊
 တည်ထားတော်မူသောရပ်တုရှေ့မှာ ရပ်နေကြ
 ၆၃ ၏၊- ထိုအခါသံတော်ဆင့်တယောက်က၊ အသီး
 သီး အခြားခြားသော ထာသာ စကားကို ပြော
 ၆၄ သောထူအဖျိုးဖျိုးထိုး၊- တံပိုး၊ ခရာ၊ ခောင်း၊ ပူ
 လွေ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသောတူရိယာဖျိုး
 တီးမှုတ်ခြင်း၊ အသံကို ကြားသောအခါ၊ နေဗုဒ္ဓ
 နေဇာမင်းကြီး တဉ်ထားတော်မူသောအရှုရပ်တု
 ၆၅ ကိုပြိဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်၊- မပြိဝပ်မကိုး
 ကွယ်သဲ နေသော သူမည် သည် ကို မီး ထောင်
 လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ချက်ချင်းချပြင်စေထု၊ အ
 ၆၆ မိန့် တော် မြတ် ရှိသည်ဟု တစ် ကြော်ငြာ၏၊- ထို
 ကြောင့်ထူအပေါင်းထိုသည်တံပိုး၊ ခရာ၊ ခောင်း၊
 ပူလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တူရိယာ
 ဖျိုး တီးမှုတ်ခြင်း၊ အသံကို ကြားသောအခါ၊ အ
 သီးသီးအခြားခြားသောထာသာစကားကိုပြော
 သောထူအဖျိုးဖျိုးအပေါင်းထိုသည်ပြိဝပ်၍၊
 နေဗုဒ္ဓခရီးနေဇာမင်းကြီး တည်ထား သော အရှုရပ်
 တုကို ကိုးကွယ်ကြ၏၊
 ၆၇ ထိုအခါ၊ ခါးစလှေအဖျိုးထိုသည် နေဗုဒ္ဓခရီး
 ၆၈ ဇာမင်းကြီးထံတော်သို့ချည်းကပ်လျက်၊- အရှင်
 မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစည်အမြဲ ရှင်ပါစေ၊-
 ၆၉ တံပိုး၊ ခရာ၊ ခောင်း၊ ပူလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ
 အစရှိသော တူရိယာဖျိုး တီးမှုတ်ခြင်း၊ အသံကို
 ကြားသော သူရှိသမျှထိုသည် အရှုရပ်တုကိုပြိဝပ်
 ၇၀ ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်၊- မပြိဝပ်မကိုးကွယ်သဲ
 နေသောသူမည် သည် ကို မီး ထောင်လျက်ရှိသော
 မီးဖိုထဲသို့ ချပြင်စေထုအမိန့်တော်မြတ်ရှိပါ၏-

၁။ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်မြို့ဝဲတွင် ဝန်စေလှူ၍ ခန့်ထားတော် မူသော ယုဒလူရွာစုရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ အမည်ရှိသောသူတို့သည် အာဏာတော်ကို မဟာဏမပြုပါ။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားတို့ကိုဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော အာရှရပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု၊ ယုဒလူတို့ကိုအပြစ်တင်၍လျှောက်

၂။ ထားကြ၏။- ထိုအခါ နေဗုခင်နေဇာမင်းကြီးသည်ပြင်းစွာအချက်ထွက်၍ ရွာစုရက်၊ မေရှက် အဗေဒနေဂေါတို့ကိုဒေါ်ချေထု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊- ထယ်ရွာစုရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ငါ၏ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုလော့၊ ငါတည်ထားသော

၃။ အာရှရပ်တုကို မကိုးကွယ်လော့၊- ယခုတွင်တံပိုး၊ ခရာ၊ ဇောင်၊၊ ဝုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသော ထူမိယမျိုး တီး မှတ်ခြင်း အသံကို ကြားသောအခါ၊ ငါထုပ်သော အာရှရပ်တုကို ပြပ်ဝတ်ကိုးကွယ်သံသောငှါ အသင့်နေကြ၊ သို့မထုတ်လျှင်၊ မီးထောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချွတ်ချင်းချစ်မည်၊ ငါ၏ဇက်မှကယ်ထွတ်နိုင်သော ဘုရားကဲ့သို့၊ အဘယ်ဘုရားရှိသနည်း၊ ယုမိန့်တော်

၄။ မူ၏။- ရွာစုရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နေဗုခင်နေဇာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဤအမှု၌ပြန်လျှောက်ရမည်အကြောင်း

၅။ မရှိပါ။- အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည် မီးထောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲကအကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်ထွတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏

၆။ ထက်မှလည်းကယ်ထွတ်တော်မူလိမ့်မည်။- ထိုသို့ကယ်ထွတ်တော်မူသော်လည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသောအာရှရပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါ။ ယုပြန်လျှောက်ကြ၏။

၇။ ထိုအခါ နေဗုခင်နေဇာမင်းကြီးသည်ပြင်းစွာအချက်ထွက်သဖြင့်၊ ရွာစုရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ချက်နှာတော်ဖျက်လျက်၊ မီးဖိုကို အရင်ထက် ဝုခွပ်စေတိုး၍ ပူဇော်ခြင်းငှါ

၈။ ၎င်း၊- ရွန်ဇာ၊ ကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် ရွာစုရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကိုတုပ်နှောင်၍၊ မီးထောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ချစ်မေ့ခြင်း

၉။ ငှါ၎င်း အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊- ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို ပေါင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ အစရှိသည်တို့နှင့်တကွတုပ်နှောင်၍၊ မီးထောင်လျက်

[illegible]

ကြောင်းမူကား၊ ထိုမှထောက်ထား ကယ်တင်
ခြင်းကို ထိုဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အထက်ဘုရား
၈၀ မြေပြင်နှင့်ထု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊- ဗာဗုထုန်နိုင်ငံ
တွင်ရှာရယ်၊မေ့ရှက်၊ အမေမေနေဂေါထိုကိုဗိုး
မြှောက်တော်မူ၏။

၄

- ငါ နေဗုခင်နေဇာမင်းကြီး ကြားမှာ ထိုက်
သည်မြေကြီးထပ်ထပ်ထပ်ထပ်ရပ်နေ၍အသီး
သီး၊ အမြားမြားသော တာသာ စကားကို ပြော
သောသူမျိုးတကာထိုးသင်တို့၌ငြိမ်ဝပ်စွမ်းသာ
၂ ခြင်းစွာ၊ပြားစေသော၊- မြင့်မြတ်တော်မူသော
ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ ပြုတော်မူသော နိမိတ်
ထက္ခဏာ၊ အံ့စွယ်သော အမှု ထိုကို ပြခြင်းငှါ
• ငါ အထိုမှိမ်း၊- နိမိတ်ထက္ခဏာတော်သည် အ
ထွန်ကြီးပေ၏။ အံ့စွယ်သော အမှု တော်သည်
ထန်မှီးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
သည် ထာဝရ နိုင်ငံဖြစ်၏။ အာဏာစက်တော်
သည်အဓိပတိအထက်တော်တည်တော်မူ၏။
- ၃ ငါနေဗုခင်နေဇာသည်နန်းတော်၌ငြိမ်ဝပ်စွာ
• နေ၍စည်းစိမ်ကြီးစည် အခါ၊- ကြောက်မက်
ရွယ်သော အိပ်မက်ကို မြင်၍၊ သာယာဝိပါယ်မှာ
အိပ်ထွက် မိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုသော ခူပါရုံ အား
• မြင့် တုန်ထွပ်ခြင်းသို့ ငါ ရောက် ထေ၏။- ထို
ကြောင့်၊ အိပ်မက်အနက်ကို င အား ခော် ပြ ခေ
ခြင်းငှါ၊ ဗာဗုထုန်ပညာရှိအပေါင်းထို့ကိုအထံ
တော်သို့ ထွင်းစေဟု ငါအမိန့် တော် မှီသည် အ
၄ ထိုင်း၊-မာဂုပညာရှိ၊ဗေဓင်တတ်၊ခါယစံဆရာ၊
အနာဂတ္ထိ ဆရာ ထိုသည် ဝင်ကြလျှင်၊ ငါ မြင်
မက်သောအိပ်မက်ကို သူတို့အား ပြပြောသော်
ထည်းသူထိုသည်အနက်ကိုမဖော်မပြနိုင်ကြ၊-
• နောက်မှ ငါ ကိုးကျယ်သော ဘုရား၏ နာမ အား
မြင့် ဗေဓတဓမ္မာဇာယ ခေါ်သရတ်၍၊ သန့်ရှင်း
သော ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ
• သောဝိဇယထသည် င ထံသို့ ဝင်လာ လျှင်၊- အ
ရှင်းမာရဆရာချုပ်ဗေဓတဓမ္မာဇာ၊ သင်သည်
သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံသည်ကိုငှင်၊ နက်နဲသောအရာရှိသမျှထို့
ကိုရှင်ပြနိုင်သည်ကိုငှင်ငါ သိ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ငါမြင်
မက် သော အိပ်မက်၏အနက်ကို ဖော်ပြသော၊-
• ငါ အိပ်ပျော် စည်တွင် မြင် မက် သည် ကား၊ ငါ
ကြည့်ရှု၍ မြေကြီးအထယ်၌အရပ်မြင့်တွေသော
• ထစ်ပင် တပင်ရှိ၏။- ထိုအပင်သည် ကြီးပွား၍

- မိုင်မာခြင်းသို့ ရောက်၏။ မိုဏ်း ကောင်းကင်သို့
• ၁၊ ထိ၍ မြေကြီးစွန်း၊ ထိုင်လောင် ထင်ရှား၏။- အ
ရှက်ထည်၊ထွန်၊ သတ္တဝါအပေါင်းထို့ ခား၍ဝ
ထောက်သောအသီး၊နှင့်ပြည့်စုံ၏။-မြတ်ဗုဒ္ဓာန်
ထိုသည် ထိုသစ်ပင်အရပ်၌ရှိကြ၏။ အထက်အ
ထက်သို့၌ကောင်းကင်၌ထိုသည့်နာမေကြ၏။
• ၂၊ အိပ်ပျော်၍ မြင်မက်စည်၊ တစ် ငါ ကြည့်ရှု
ပြန်လျှင်၊သစ်ပင်စောင့်တည်းဟူသောသန့်ရှင်း
ထူတသောက်သည်ကောင်းကင်မှစောင်းထား၍၊-
• ၃၊ သစ်ပင်ကိုထွည်းထော့၊အခက်ထို့ကိုစုတ်ထော့
အသီး၊အရွက် ထို့ကို ထွပ်ဖြေထော့၊ တိရစ္ဆာန်
ထို သည် သစ်ပင် အောက်က ထွက် ၍၊ ငှက်ထို
သည်ထည်း၊ အကိုင်းအခက်ထဲကထွားကြစေ-
• ၄၊ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌ စွဲသော အမြစ် နှင့်ထက္ခ
သစ်ပင်ကို ရှင်းထား၍၊ သံကြိုး၊ ကြေးဝါ ကြိုး
နှင့်ချဉ်နှောင်သကဲ့သို့ နှုသောမြက်ပင်ထဲ၌ရှိစေ
ထော့၊ စုနှစ်နှစ်ပတ်လုံးမိုဏ်းစုတ်ခြင်းကိုခံ၍၊
တိရစ္ဆာန် ထိုနှင့် အထူ ဆက်ဆံ ထွက် ပြတ် ပင်
• ၅၊ ကို ခား စေထော့၊- လူမိတ် သထော့ဇ္ဇောထံ ၍
• ၆၊ တိရစ္ဆာန်မိတ်သထော့နှင့်ပြည့်စုံစေထော့၊- အ
ကြောင်းမူကား၊ အမြင့် ဆုံးသော ဘုရားသည်
ထောက် နိုင်ငံကို အုပ်စိုးတော်မူ ထည်ကို ငှင်၊
ပေးလိုသောသူထိုအား၊ ပေးတော်မူသည်ကိုငှင်၊
လုတ်မာသော သူထိုကို ဗိုးမြှောက် ၍ နိုင်ငံ ကို
အပ်ပေးတော်မူသည်ကိုငှင်၊ သတ္တဝါထို့ထိနာ
ထည် ရသော အရွှင်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သစ်ပင်စောင့်
ထိုသည် ဤသို့စီရင်ကြပြီ။ သန့်ရှင်းသူထိုသည်
အမိန့်တော်ကိုပေးကြပြီဟု ထစ်ကြော်ထေ၏။-
• ၇၊ ထိုသို့ ငါနေဗုခင်နေဇာမင်းကြီးသည်မြင်မက်ရ
ပြီး၊ ယခုတွင်အခွင့်ဗေဓတဓမ္မာဇာ၊ငါမြင်သော
အိပ်မက် အနက် ကို ဖော် ပြ ထော့၊ င နိုင်ငံတွင်
ပညာရှိ အပေါင်း ထိုသည် အနက်ကို ငအားမ
ဖော် မပြ နိုင်သော်လည်း၊ သင်သည် သန့်ရှင်း
သောဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ဖော်ပြ
နိုင်သည်ဟု၊ ငါသည် ကိုယ်မြင်သောအိပ်မက်
ကို ဝိဇယထအားပြန်ပြော၏။
• ၈၊ ထိုအခါဗေဓတဓမ္မာဇာအမည်ရှိသောဝိဇယ
ထ သည် တနာရီ ထောက် မိန်းမော့တွေဝေ ၍
မိတ်ပူပန်လျှက်နေ၏။အနက်တရင်က၊အခွင့်ဗေဓ
တဓမ္မာဇာ၊ အိပ်မက် အနက် အဓိဗ္ဗာယ် ကြောင့်
ပူပန်သောမိတ်မရှိပါ။နှုန့်ထုမိန့်တော်မူ၏။ဗေဓ
ထဓမ္မာဇာကထည်း၊ အရှင်ခေမ္မာ ကိုယ်တော် ကို

ရန်အသားရန်သူထိုးပေါ်၌ ဤအိပ်မက်အနက်
 ၂၀ ရောက် ပါစေသော- မြင်မတ်တော်စုစည်တွင်
 ၂၀ ကြီးပွား၍မိုင်မာထသော၊ မိုင်းကောင်းကင်သို့
 ၂၀ ထိ၍မြေကြီးထမြင်ထိုး၌တင်ရှားထသော- အ
 ရွတ်ထွေထွေ၊ သတ္တဝါ အပေါင်း ထိုစား၍ ဝ
 ထောက်သော အသီးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မြေ
 တိရိစ္ဆာန်သို့သည် ထောက်၌ ရေကြွထမြင့်၊ အ
 ခတ်ထထထထထ၌ ကောင်းကင်၌ ရှားမှီမှီနား
 ၂၂ ရေရာမြစ်သော သစ်ပင်သည်- အရှင်မင်းကြီး
 ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကြီး
 ပွား၍ ရွှံ့စားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုန်းစည်း
 မိမိတော်ကြီးမြင့်၍ မိုင်းကောင်းကင်သို့ထိ၏။
 အာဇာနည်တော်သည်၊ မြေကြီးရွှန်း ထိုင်
 အောင်ရောက်တော်မူ၏။
 ၂၃ သစ်ပင်ခောင်း၊ သန့်ရှင်းသူ တထောက်သည်
 ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်တို့စုတ်ထွဋ်
 ဖျတ်ဆီးထေ့၊ ထိုသော်သည်၊ မြေ၌ နွေသော
 အမြစ်နှင့်တကွသစ်ပင်ကို မြင်းထား၍ ထိုအ
 ကြေးဝါကြီးနှင့်စွပ်နှောသကဲ့သို့ နွေသောမြစ်
 ပင်ထဲ၌ရှိစေထေ့၊ ရွှံ့စပ်ပတ်ထိုးမိုင်းစွတ်
 မြင်းကိုခံ၍၊ မြေတိရိစ္ဆာန်သို့နှင့်ဆတ်ထံထေ့ထို
 ၂၄ ထဋ္ဌိမှ- အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်စီရင်တော်
 မူ၍၊ အရှင်မင်းကြီးအပေါ်၌ရောက်ရသောမြင်
 ၂၅ မတ်တော်မူ ချက်၏ အနက် ဟု ခုကား- ကိုယ်
 တော်ကို ထုစုထဲက နှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရိစ္ဆာန်
 သို့နှင့် အထူ ရေရာ ချကြ လိမ့်မည်၊ အမြင့်ဆုံး
 သော ဘုရားသည် ထောက် နိုင်ကို အုပ်မိုး၍၊
 ပေးထိုသော သူထိုအား ပေးတော်မူသည် ကို
 ကိုယ်တော် မသိမမှတ်မှီကာလ၊ ရွှံ့စပ် ပတ်
 ထိုး နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စား၍၊ မိုင်းစွတ်မြင်း
 ၂၆ ကိုခံထွက်နေရမည်- သစ်မြစ်၊ သစ်ပင်ကိုမြင်း
 ထားစေမြင်း၊ ငါ့စီရင်ကြသည်အရာမှ၊ ကောင်း
 ကင်ဘုံသည် အုပ်မိုးကြောင်းကို ကိုယ်တော်ထိ
 ပြီးသောနောက်၊ နိုင်တော်သည် ထက်တော်မှ
 ရွှေဘဲတင်လိမ့်မည်- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး
 အကျွန်ုပ်ကောင်းကို နာယူတော်မူပါ၊ တရားသော
 အမှုကိုပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူထိုကိုသနားခြင်း
 ထားမြင့် ရခိုင်အမြစ်ကိုပယ်မြတ်တော်မူ
 ပါ၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ချစ်သောရကောင်းရတော်မူ
 လိမ့်မည်ဟုဝိသေသလျှောက်ထား၏။
 ၂၇ ထိုအမှုအရာအထိုးစုံထိုသည်နေရာခံနေစာ
 မင်းကြီး အပေါ်သို့ ရောက်သည် အကြောင်း

၂၈ ကား- တထောင်နှစ်ထ ထွန်ပြီးသော်၊ ဗာဗုထုန်
 ၂၉ နန်းတော် ပေါ်မှာ စင်္ကြံထွားလျှက်- ဤမြို့ကား
 ငနိုင်းတည်ရာ၊ ငရွှေဘုန်းတော်ကိုရိုးမြှောက်ရာ
 ထို၊ ငတန်မိုးစောနွေသော်စော၊ မြင့် ငါတည်ထုတ်
 သောဗာဗုထုန် မြို့ကြီးမထုတ်သောထု မြတ်ဆို
 ၃၀ စီး- ထိုကောင်းကိုမြတ်ဆိုစည်ပင်၊ ကောင်းကင်မှ
 ထက်ရောက်သော အခံထုစုကား၊ ဆိုနေစုစစ်
 နေစာမင်းကြီး၊ နားထောင်ထေ့၊ နိုင်ငံ တော်
 ၃၁ ထည်သင့်ထက်ရှေ့ထွားပြီး- ထင်ကို ထုစုထဲ
 ကနှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရိစ္ဆာန်သို့နှင့်အထူ ရေရာ
 ချကြ လိမ့်မည်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား ထည်
 ထောက်နိုင်ကို အုပ်မိုး၍၊ ပေးထိုသော သူထို
 အား ပေးတော်မူသည်ကိုမင်းကြီး မသိမမှတ်မှီ
 ကာလ၊ ရွှံ့စပ်ပတ်ထိုးနွားကဲ့သို့ မြက်ကို စား
 ၃၂ ထွက်နေရမည်ထု အသံမြစ်ထေ့- ထိုအား
 နှင့်အညီနေရာခံနေစာ၌စွတ်စွင်းမြစ်၍၊ ထုစုထဲ
 ကနှင်ထုတ်ကြလျှင်၊ ထုထင်နွားကဲ့သို့မြတ်ကို
 စား၍ မိုင်းစွတ်မြင်းကို ခံသဖြင့်၊ ထိုထံအစွေ
 သည် အာဇာနည်၊ တ အတောင် ကဲ့သို့ ငှက်၊ ထက်
 သည်း မြေသည်၊ ထိုသည် ငယ်မြေသည်ကဲ့သို့
 ငှက်မြစ်၏။
 ၃၃ ကာလအစမှီနေသောအခါ၊ ငါ့နေရာခံနေစာ
 ထည် ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်၍ထက်ရပြန်
 လျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကိုကောင်းကြီးပေး
 ၍၊ ထာဝရ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို
 ရိုးစွမ်း ထော စနာပြု၏။ အာဇာနည် ထည်
 ထာဝရအာဇာနည်မြစ်၏၊ နိုင်ငံတော်ထဋ္ဌိကျွတ်
 ၃၄ ဆတ်ဆတ်တည်၏- မြေကြီးထားအပေါင်းထို
 ထည်ရွှေတော်၌အထက်မျှမထုတ်သကဲ့သို့ မြစ်
 ကြမ်းကောင်းကင်မိုင်းမြေထို၌ငှက်မြေကြီးထား
 ထို၌ငှက်၊ အထိုတော်ရှိသည်အထိုင်းစီရင်မြို့တွင်
 တော်မူ၏။ ထက်တော် ကို အထက်သူမျှ မစီး
 တား၊ မိုင်းအထက်သို့ပြုသနည်းထု၊ ကိုယ်တော်
 ၃၅ ကို ဆိုနိုင်သောသူမရှိ- ထိုအခါ ငမိတ်ပကထိ
 မြစ်ပြန်၍၊ ငနိုင်းစံအသရေထိုထမန်ကဲ့သို့ထင်
 တတ်မြင်း၊ အရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ထိုင်
 ပင်သော မှူးတော် မတ်တော်ထိုသည် ညီထာခံ
 ဝင်ကြလျှင်၊ ငါ၏အာဇာနည်မြို့ တည်၏။ င
 ဘုန်းစောနွေသော်သည်၊ ဟင်္သာထက်ထိုးပွား၏-
 ၃၆ ယခုတွင် ငါ့နေရာခံနေစာသည် ကောင်းကင်သို့
 စံအရှင်ဘုရားသခင်ကို ရိုးစွမ်းထော စနာပြု၏။
 စီရင်ခန့်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာထိုသည်

သန္တာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့် ညီညွတ် ကြ၏။
မာနထောင် ထွားသော သူတို့ကို မှီခို ချမ်းငြိ
တတ်နိုင်တော်မူ၏။ အမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်
ထိုးပြန်စေတော်မူ၏။

၁

- တရံရာဇာသခါ ဗေယျာဇာမင်းကြီးသည် မူး
မတ်တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသော ပွဲ
ကိုလုပ်၍၊ မူးမတ်တထောင် နှင့်အတူ စပျစ်ရည်
ကိုသောက်တော်မူ၏။ စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်း
သောအခါ၊ ဗေယျာဇာမင်း မိတ်မှန်တော်ထဲက
ခမည်းတော် နေဗုခင်နေဇာ သိမ်းယူဆောင်ခဲ့
သော ရွှေထောင့်၊ ငွေထောင့်၊ ထိုနှစ်ကိုယ်တော်
ထိုင်မှစ၍ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသော်ထို
သည်သောက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုထောင့်ထို
ကိုယူခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊
• ဗေယျာဇာမင်းမြို့၌ ရှိသောဘုရားသခင်၏မိတ်မှန်
တော်တို့ကိုယ်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေ
ထောင့်၊ ထိုကိုယူခဲ့၍၊ မင်းကြီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရား၊
မောင်းမမိသော်ထိုသည်ထိုထောင့်ထိုနှစ်သောက်
ကြ၏။ စပျစ်ရည်ကိုသောက်၍၊ ရွှေဘုရား၊ ငွေ
ဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သား
ဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
• ထိုအချိန်နာရီတွင်လူ၏ထက်ဖျားသည်ပေါ်
ထာ၍ မီးခုံအထက်၊ နန်းတော်အုတ်ထရံ အဝို
တေ၌ အကွရာတင်၍ ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေး
သောထက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင် မြင်တော်မူလျှင်၊
• ချက်နွှာတော်ညှိုးငယ်၍ မိတ်ပူပန်ခြင်းကို
ရောက်သဖြင့်၊ ခါးဆစ်ပြတ်မတတ်ဖြစ်၍ ရူးချင်း
• ထိခိုက်သည့်ရှိသော်၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါးလဲဆရာ
အနာဂတ္တိဆရာတို့ကို ခေါ်ချေလှ တစ်ကြိမ်ပြီး
လျှင်၊ ထိုစာကိုဖတ်၍ အနက်ကို ဖော်ပြနိုင်သော
သူသည်အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍လည်ပင်း၌ ရွှေ
စလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင်တတိယမင်းဖြစ်
စေလှ၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ
• ၍၊ ပညာရှိဆရာတော်အပေါင်းတို့သည် ထာ
ရောက်ကြသော်လည်း၊ ထိုစာကို မဖတ်နိုင်ကြ။
• အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်ဘုရင် အားမဟောမ
ပြောနိုင်သောကြောင့်၊ ဗေယျာဇာမင်းကြီး
သည်အထွန်မိတ်ပူပန်ခြင်း၊ ချက်နွှာတော်ညှိုး
ငယ်ခြင်းရှိ၍၊ မူးတော်မတ်တော်တို့သည် မှီ
ထွက်နေကြ၏။
- ထိုအခါ မဟ်တော် မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏

- စကား၊ မူးမတ်တို့၏စကားကို ကြားသိလျှင်၊ ပွဲ
တော်သို့ဝင်၍ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အ
စည်အမြဲ ရှင်ပါစေ၊ မိတ်တော်ပူပန်ခြင်းမရှိပါ
• နှင့်၊ ချက်နွှာတော်ညှိုးငယ်တော်မူပါနှင့်၊ သန့်ရှင်း
သော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ
သောသူတယောက်သည် နိုင်ငံတော်တွင်ရှိပါ၏။
ခမည်းတော်ဘုရားထက်ထက်တော်၌၊ ထိုသူတွင်
ဘုရားပညာနှင့် ထူသော ပညာညာဏ် သတ္တိ
ထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်
ဘုရားနေဗုခင်နေဇာမင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိ၊
ဗေဒင်တတ်၊ ခါးလဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့အ
ပေါ်တွင် ဆရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။
• အကြောင်းမူကား၊ အိမ်မက်အနက်ကိုဖတ်ခြင်း၊
နက်နဲခက်ခဲသောအရာကို ပွင့်မြခြင်း၊ ဝုစ္ဆာအ
မေးကို ဖြေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းရှိသော ညာဏ်
ပညာနှင့်တကွ၊ ထူးဆန်းသောမိတ်ဝိညာဉ်သည်
စိယေယ အမည်ရှိသော ထိုသူတွင် ထင်ရှား
လျက်ရှိပါ၏။ ဗေယျာဇာမင်းဟူသော ဘွဲ့နာမ
ကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။ ထို
စိယေယကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အနက်ကို ဟော
• ပြောပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ စိယေယ
ကိုအထံတော်သို့ခေါ်သွင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊
ခမည်းတော်ဘုရားသည် ယုဝပြုပြင်သိမ်းယူ
တော်မူခဲ့၍၊ ယုဝလူစဉ် ပါသောစိယေယ မှန်သ
• ယော၊-သင်သည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်နှင့်ငြိ၊
ထူးဆန်းသောပညာညာဏ်သတ္တိနှင့်ငြိပြည့်စုံ
• သည်ဟု၊ သင်၏သိတင်းကိုငါကြား၏။- ထိုစာ
ကိုဖတ်၍ အနက်ကို ငအား ဖော်ပြစေခြင်းငှါ
ဗေဒင်တတ်၊ ပညာရှိတို့ကို ငထံသို့ သွင်းသော်
ထည်း၊ သူတို့သည်အနက်ကိုမဖော်မပြနိုင်ကြ။
• သင်သည် အနက်ဓာတ်ကို ဖော်ပြ၍ ဝုစ္ဆာအမေး
တို့ကို ဖြေနိုင်သည်ဟု၊ ငါကြားပြီးသည် အ
တိုင်း၊ ထိုစာကိုဖတ်၍ အနက်ကို ငအား ဖော်ပြ
နိုင်လျှင်၊ အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍လည်ပင်း၌ ရွှေ
စလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယ မင်း
ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုအမိန့်တော်မူ၏။
• စိယေယကလည်း၊ ဆုတော်လပ်တော်ကိုကိုယ်
တော်၌ရှိစေတော်မူပါ၊ ပေးလိုသော အရာများ
ကိုအခြားသူအားပေးသနားတော်မူပါ၊ သို့သော်
ထည်း၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာကို ဖတ်၍ အနက်ကို
• ဖော်ပြပါမည်၊-အရှင်မင်းကြီး၊ အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားသခင် သည် ခမည်းတော် နေဗုခင်နေဇာ

မင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော် နှင့်တကွ ဤ ဘုန်းတော်
 မြတ်၊ ဂုဏ်ထူးသရေတော်ကို ပေးသနားတော်မူ
 ၈၉ စီး- ပေးသနားတော်မူသော ထိုဘုန်းတော်
 မြတ်ကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီး အ
 မြားမြားသော ထာသာစကားကို ပြောသောသူ
 မျိုးထကာထိုသည် ရွှေတော်၌ ကြောက်ရွံ့ တုန်
 ထွပ်ထွက် နေကြ၏။ သတ်လိုသော သူထို ကို
 သတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်စေလိုသော သူထို
 ကိုရှင်စေတော်မူ၏။ ခြီးမြှောက်လိုသောသူထိုကို
 ခြီးမြှောက်တော်မူ၏။ နှိပ်ချလိုသောသူထိုကို နှိပ်
 ၂၀ ချတော်မူ၏။ မာန်မာနမိတ်နှင့်ထောင်လွှားစေ
 ကား၊ မြင်း၊ မြို့သော အခါ၊ ဘုန်း တန်ခိုး ကွယ်
 ၂၀ ကြောက်၍ နန်းဘက်မှကွမ်း- လူသား စုဝေးက
 နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ တိမ့်နွန့်သော နှင့်ပြည့်
 စုံ၏။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည်ထောက်
 နိုင်ငံကို ထုတ်ဖို့၍၊ အလိုတော်မြို့သောသူထို အား
 အပ်တော်မူသည်ကိုမသိမမှတ်မှီတိုင်အောင်၊ မြို့
 မြင်းထိုနှင့်ပေါင်းဖော်လျက်၊ နွားကဲ့သို့မြတ်ကို
 စားလျက်၊ မိုဏ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍နေရ၏။
 ၂၂ အရှင် သားတော် ဗေဒနာဇာ၊ ကိုယ်တော်
 ထည် ထိုအမှု အလုံး စုံတို့ကို ထိတော် ထည်း။
 ၂၃ မိတ်နှစ်လုံးကိုမနှိပ်ဘဲ- ကောင်းကင်ဘုံ၏အ
 ရှင် ကို ဆန့်ကျင် ထက် ပြု၍၊ မိတ်မှန် တော်၏
 ဝေယျာထိုကိုရှေ့တော် သို့ယူခဲ့စေ၍၊ ကိုယ်တော်
 ထိုင်မှစသောမူ၊ တော်မတ်တော်၊ မိဂုဏ်၊ မောင်း
 မမိထံထိုသည် ထိုဝေယျာ ထိုနှင့် ဓလ္လင်ရည်ကို
 သောက်ကြပြီတကား၊ ချက်မိမပြင်၊ နားမကြား၊
 အထထိ အရာကိုမျှ မသိသော ငွေ ဘုရား၊ ဤ
 ဘုရား၊ ကြေးဝါ ဘုရား၊ သံ ဘုရား၊ သစ်သား
 ဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်း၍၊ ကိုယ်
 တော်၏ အသက်သခင် တည်း၊ ဟူသော ကိုယ်
 တော်၏အမှုအလုံး၊ စုံတို့ကိုစီရင်ပိုင်တော်မူသော
 ဘုရားသခင် ကို မချီးမွမ်းဘဲ နေပါပြီ တကား။-
 ၂၄ ထိုကြောင့်၊ ထက်ရှားကိုစေလွှတ်၍ ထိုစာကိုရေး
 ၂၅ စေတော်မူ၏။- ဓာချက်ဟူမူကား၊ ဓမ္မနုဗေဒ၊
 တေကထ၊ ဓေရတ်ထု အက္ခရာတင်လျက် ပြု၏။-
 ၂၆ ဗေဒနာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ကိုယ်တော်၏
 နိုင်ငံကို ဘုရား သခင် ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ
 ၂၇ စီး- တေကထ၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ကိုယ်
 တော်ကို မှီနဲ့ နှင့် မှီနဲ့၍ လျော့ကြောင်းကိုတွေ့
 ၂၈ မြင်တော်မူ၏။- ဓေရတ်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား၊
 နိုင်ငံတော်ကိုစွဲဝေ၍ မေမိထူးပေရတ်ထိုထူး

အပ်ပေးတော်မူ၏ ထုဆိုဆိုသတည်း။ စံသ
 ထည် အထံတော်၌ ပြန်ကြားကြောင့် ထား
 ၂၉ စီး- ထိုအခါ ဗေဒနာဇာ မင်းကြီး မိန့်တော်မူ
 ထည်အထိုင်း၊ စံသထက်အထံတော်ဝတ်ဆင်စေ
 ခြံထည်ပင်း၌ အစလွယ်ဆွဲပြီးမှ၊ နိုင်ငံတော်တွင်
 ထက်ထမ်း၊ မြန် ထည်ထု မြို့ကို ထည်၍ ထပ်
 ကြော်ကြ၏။
 ၃၀ ထိုညည့်၌ပင် ခါးစွပ်အင်္ကျီ ဗေဒနာဇာ
 ၃၀ မင်းသည်အသက်ဆုံး၍- ဗေဒနာဇာ၊ ဝါဒီမင်း
 ထည် အသက် ကြောက်ဆတ်နှစ်နှစ်တွင် နိုင်ငံ
 တော်ကိုထိမ်းထူတော်မူ၏။

၆

ဝ ဝါဒီမင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော်အမှု အရေးအ
 ထုံးစံတို့ကိုစီရင်ရသော မြို့ဝန်တရားနှစ်ဆယ်ထို
 ၂ ကို၎င်း၊ အကျိုးတော်ကိုမထုတ်စေလျော့စေခြင်း
 ငှါ၊ ထိုမြို့ဝန်အပေါင်းတို့ကို ထုတ်ချုပ်စစ်ကြောရ
 သောဝန်ကြီးလုံးပါးကို၎င်း၊ အထိုတော် မြို့ထည်
 အထိုင်း ဝန်ထား၊ တော်မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးလုံးပါး
 တွင်စံသထည် ဝန်ကြီးအရာကို ရသည်ထာ
 ၃ မက၊- ထူးဆန်းသောညာထံ နှင့်ပြည့်စုံ၍ မြို့ဝန်
 တကား၊ ဝန်ကြီးတကား ထို ထက် ထွန် ကဲသော
 ကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်တနိုင်ငံလုံးကိုသွန် အပ် နှစ်
 မည်ယု၊ ရှင်ဘုရင်သည်အကြံမြှောက်မူ၏။
 ၄ ထိုအခါဝန်ကြီးနှင့်မြို့ဝန်ထိုသည် စံသထည်
 အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရှာ၍၊ နိုင်ငံတော် အမှုအရေး
 ရှားကိုစစ်ကြောကြ၏။ စံသထည်သစ္စာနှင့်
 ပြည့်စုံ၍ အပြစ်တင်တရား မရှိသောကြောင့်၊
 အပြစ်တင် ခွင့်ကိုရှာ၍ မတွေ့ကြသည်ရှိသော်-
 ၅ ဘုရား သခင်၏ ထာသာမှတပါး၊ အမြားသော
 အမှုတွင် စံသထည် အပြစ် တင်ခွင့်ကို ငါထိုစ
 ၆ တွေ့ရှိကြထု၊ ထိုပင် ပြောဆို ပြီးမှ- အထံ
 တော်သို့ထာရောက်စည်းဝေးကြ၍၊ အရှင်မင်း
 ကြီးဝါဒီ၊ အသက်တော်အစည်အမြဲ ရှင်ပါအေး-
 ၇ ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါးအမြားသော ထုကိုမြစ်
 စေ၊ ဘုရားကို မြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်း
 တွင် ဆုထောင်း၊ သော သူမည် သည် ကို ချစ်ဆု
 လှောင်သောတွင်၊ ထိုထိုချစ်ရမည်ထု၊ ဇေတော်
 ပြန်နိုင်သော အမိန့် တော်မြတ်ကို ထုတ်စေခြင်း
 ငှါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး၊ မြို့ဝန်၊ နတ်ဘွား၊ ထိုပင်
 စူးမတ်၊ စစ်ကဲအပေါင်းတို့သည် အညီ အညွတ်
 ၈ ထိုပင်ကြပါပြီ- ထိုမြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး အ
 မိန့်မြှောက်မူပါ၊ မပြောဝံသ ထုတ်သော အမိန့်

ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်း အမိန့်တော်တည်စေ
 ၆၀ မြင်းငှါ၊ တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါဟုလျှောက်ထား
 ၆၁ ကြလျှင်း၊ စါရုမင်းကြီးသည်အမိန့်တော်ကိုပေး
 ၆၂ ခြံတံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။

၆၃ အမိန့်တော်ထုတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို
 ၆၄ ဝိပဿကသည်ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိ၏သိသို့
 ၆၅ သွား၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ဗုဒ္ဓဘုရားအထက်
 ၆၆ ခန်းပြတင်းပေါက်ပွင့်လှက်ပင်၊ အထက်ပြုလေ့
 ၆၇ ရှိသည်အတိုင်း၊ တနေ့သုံးကြိမ်မျှထောက်လှက်
 ၆၈ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ဂုဏ် ကျေးဇူး
 ၆၉ တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။- ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို
 ၇၀ ဆုတောင်းပဌနာပြုလှက်နေသည်ကို မူးမတ်အ
 ၇၁ ရာရှိတို့သည်စည်းဝေး၍တွေ့မြင်ကြလျှင်း၊- အ
 ၇၂ တံတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်
 ၇၃ မြတ်မှတပါးအခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကို
 ၇၄ ဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင်ဆုတောင်း
 ၇၅ သောသူမည်သည်ကို ချင်သောလှောင်သောတွင်း
 ၇၆ ထဲသို့ ချပြစ်စေလေ အမိန့်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်
 ၇၇ တော်မူလှက်ရှိပါသည်မဟုတ်သောဟု၊ အမိန့်
 ၇၈ တော် အကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြ၏။ ရှင်
 ၇၉ ဘုရင်ကလည်း၊ မပြောင်းလဲတတ်သောမေဒါ၊ ပေ
 ၈၀ ရသိဓမ္မသတ်အတိုင်း၊ မှန်ပေသည်ဟု မိန့်တော်
 ၈၁ မူ၏။- မူးမတ်အရာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 ၈၂ ယုဝပြည်ကသိမ်းယူခဲ့သောယုဝလူမျိုးဝိပဿက
 ၈၃ သည်အာဏာတော်ကိုပမာဏမပြု၊ တံဆိပ်ခတ်
 ၈၄ တော်မူသော အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျင်လှက်၊ တ
 ၈၅ နေ့သုံးကြိမ်တိုင်တောင်ဆုတောင်း၍နေပါသည်
 ၈၆ ဟုလျှောက်ထားကြ၏။- ထိုဓကားကို ကြား
 ၈၇ လျှင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် အတ္တနိဇ္ဇာန်တရ၍ဝိပဿ
 ၈၈ ကကိုထွတ်မြင်းငှါ ဖိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ ထွတ်
 ၈၉ ရသော အခွင့်ကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြိုး
 ၉၀ စား၍ရှာတော်မူ၏။

၉၁ တဖန် မူးမတ် အရာရှိတို့သည် အထံတော်သို့
 ၉၂ စဉ်းဝေး၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တခါထုတ်ပြီးသော
 ၉၃ အမိန့်တော်မဟုတ်နိုင်ရာဟု၊ မေဒါ၊ ပေရသိ ဓမ္မ
 ၉၄ သတ်၌ ပါကြောင်းကို သတိထားတော်မူပါဟု
 ၉၅ လျှောက်ကြ ပြန်လျှင်း၊- တဖန် ရှင်ဘုရင် မိန့်
 ၉၆ တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဝိပဿကကိုခေါ်၍ ချင်သော
 ၉၇ တွင်းထဲသို့ချပြစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်
 ၉၈ မပြတ်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည်သင့်ကို
 ၉၉ ကယ်ထွတ်ပါစေလေ ဝိပဿကကို မိန့်တော်မူ၏။-
 ၁၀၀ ကောက်ပြားကိုလည်း ယူခဲ့၍ တွင်းဝကို ပိတ်

ပြီးလျှင်၊ ဝိပဿက အမှု၌ စီရင် ချက်ကိုမထိုး
 ၁၀၁ လျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင် တံဆိပ်ခတ် မူးမတ်
 ၁၀၂ တို့တံဆိပ်ကိုခတ်တော်မူ၏။

၁၀၃ ထိုနောက်၊ ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်သို့ပြန်၍
 ၁၀၄ တညညှိလုံးစားတော်မခေါ်၊ အပြစ်တန်ဆာကို
 ၁၀၅ အထံတော်သို့ မသွင်းစေဘဲ စက်တော်ခေါ်၍ ဓ
 ၁၀၆ ပျော်နှိုင်း- နံနက်စောစောထ၍ ချင်သောတွင်းသို့
 ၁၀၇ အလျှင်အမြန် သွားတော်မူ၏။- ရောက်လျှင်း၊ ပို
 ၁၀၈ ကျွေးသောအသံနှင့်ဝိပဿကကိုခေါ်၍၊ အသတ်
 ၁၀၉ ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျွန် ဝိပဿက၊
 ၁၁၀ သင် မပြတ် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် သည်
 ၁၁၁ သင့်ကို ချင်သောတေးမှ ကယ်ထွတ် နိုင်သော
 ၁၁၂ ထုမေးပေ၏။- ဝိပဿကက၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 ၁၁၃ အသတ်တော်အစည်အမြဲရှင်ပါစေ- အကျွန်ုပ်
 ၁၁၄ ၏ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ ဓ
 ၁၁၅ ထွတ်၍ ချင်သောနှုတ်ကို ပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊
 ၁၁၆ အကျွန်ုပ်သည် ချင်သောတေးနှင့် ထွတ်ပါ၏။ အ
 ၁၁၇ ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အကျွန်ုပ်
 ၁၁၈ သည် အပြစ်ကင်းပါ၏။ ကိုယ်တော် မြတ်တို့
 ၁၁၉ ယည်းအလျှင်းမပြစ်မှားပါဟုပြန်လျှောက်လေ
 ၁၂၀ ၏။- ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်အတ္တနိဇ္ဇာန်ဝမ်းမြောက်
 ၁၂၁ ၍၊ ဝိပဿကကို တွင်းထဲကထုတ်ယူစေလေ အမိန့်
 ၁၂၂ တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဝိပဿက ကို တွင်းထဲက
 ၁၂၃ ထုတ်ယူ ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ထုံကြည် သော
 ၁၂၄ ကြောင့်သူနှိုက်မိုက်သောအနာတရရှာမူ၍။

၁၂၅ ထိုနောက်၊ ဝိပဿက၌ အပြစ်တင်သောသူတို့
 ၁၂၆ ကိုရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်နှင့် ခေါ်၍၊ ထားမ
 ၁၂၇ ယားနှင့်တကွချင်သောတွင်းထဲသို့ချပြစ်ကြလျှင်း၊
 ၁၂၈ မြေသို့မရောက်မှီချင်သောသူသည် နိုင်၍သူတို့အ
 ၁၂၉ ခိုးရှိသမျှကိုချိုးဖဲ့ကြ၏။

၁၃၀ ထိုအခါမြေကြီးတပြင်လုံးတွင်အရပ်ရပ်သို့
 ၁၃၁ နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသောတာသားအထား
 ၁၃၂ ကို ပြောသော လူမျိုး တကာတို့ မှီရာသို့ အမိန့်
 ၁၃၃ တော်စာနှင့် ဓမ္မထုတ် တော်မူ၏။ ဓာဗျတ် ထူ
 ၁၃၄ ကား၊ သင်တို့၌ ပြိပ်ဝပ်ချမ်းသာ ခြင်းဈားခြား
 ၁၃၅ စေသော- ငါအမိုးရသောတနိုင်ငံလုံးတွင်ရှိသော
 ၁၃၆ သင်တို့သည် ဝိပဿက၏ ဘုရားသခင်ကို
 ၁၃၇ ကြောက်ရွံ့ရိသေကြကုန်ဟုငါအမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည်အသတ်
 ၁၃၉ ရှင်တော်မူသောဘုရား၊ နိဗ္ဗာနဝရတည်တော်
 ၁၄၀ မူသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည်
 ၁၄၁ ဖျက်မီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်၊ အာဏာစက်တော်

၂၇ ထည်း။ အစည်း အဆက် တည် လိမ့် မည်း။ မစကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကောင်းကင် ခြေကြီး၌ မှီမိတ်ထင်္ကဏာ၊ အံ့ဩသွယ်ထွက်ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ စိယေထကို ချင်သောထက် မှကယ်ထွက်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ယူဆမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့စိယေထသည် ဒါရိမင်းကြီးထက်ထက်၌ ၎င်း၊ ပေရသီအေးကုမင်းကြီး ထက်ထက်၌ ၎င်းကောင်းစားလျက်နေ၏။

၇

၁ ဗာဗုထုန် ရှင်ဘုရင်ဗေထရှာဇာ နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ စိယေထသည် အိပ်မက်ကို မြင်၍ အိပ်ပျော်စည်၊ စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုပြီးမှ မြင်မက်သော

၂ အရာထို့ကို ရေးထား သော အချက် ကား။- ငါစိယေထ သည် ညည့် အခါ အာရုံ ပြု၍၊ မိမိ၏ ကောင်းကင် လေးဈာန်၌ လေထိုသည် မဟာသဓုဓရာ ပေါ်မှာ အ ချင်း ချင်း ထိုက် ကြလျှင်။-

၃ သဏ္ဌာန်ချင်း မတူသော သားရဲ လေးကောင် ထို့သည် သဓုဓရာ ထဲက ထွက်လာကြ၏။ ပဌမသားရဲသည် ချင်သော နှင့် တူ၏။ ဤသားရဲက အတောင်

၄ လည်းရှိ၏။- ငါကြည့်ရှု၍နေစဉ်၊ သူ၏အတောင်ကို နှုတ်ကြ၏။ မြေကိုယ်ကို ချီကြွလျက် လူကဲ့သို့ ခြေဖြင့် မတ်တတ်ရပ်၍၊ လူစိတ် သဘောကို

၅ ထည်းရ၏။ ဒုတိယသားရဲသည် နှင့်တူ၏။- တဇက်၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်ချီကြ၏။ ပဇာတ်၌ နံရိုးသုံးချောင်းကို ကိုက်လျက်ရှိ၏။ သင်္ဃာတေဉာဏ်သားများကို ကိုက်စားလေ့ယူသုခား ပြောကြ၏။-

၆ တဇန် ငါကြည့်ရှုပြန်၍၊ ကျားသစ်နှင့် တူသော သားရဲတကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကြောပေါ်မှာ ငှက်အတောင် လေးခုရှိ၏။ ခေါင်းလေးသုံး နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အုပ်စိုးရသော အခွင့်လည်းရှိ၏။

၇ ထိုညည့်အခါ၊ တဇန် ငါသည် အာရုံပြုစည်၊ ကြီးစွာသော ခွန်အားနှင့် ပြည့် စုံ၍ အတ္တန်ကြောက် မက်ဖွယ်သော အတူထွက် သားရဲ သည် ထင်ရှား၏။ ကြီးစွာသော သံသွားလည်း ရှိ၏။ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွဉ်း သော အရာကို ခြေဖြင့် နင်းခြေ၏။ သူသည် အရင်သားရဲ ခြံသမျှထိုက်

၈ ထူးခြား၏။ မြို့ဆယ်ချောင်းလည်းရှိ၏။- ထိုမြို့ထို့ကို ငါကြည့်ရှုစည်၊ မြို့များအလယ်၌ မြို့ငယ်တချောင်းသည် ပေါက်ပြန်၏။ ထိုမြို့ငယ်၌ မှာ အရင်မြို့သုံးချောင်းကို အခြံနှင့် တကွ နှုတ်လေ၏။ ထိုမြို့ငယ်သည် လူဈာန်မိကဲ့သို့သော ဈာန်မိနှင့်

၄၆၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့် ၎င်းပြည့်စုံ၏။

၉ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှုစည်၊ ရာဇပတ္တင်များကို တည်ထားလျက်ရှိ၍၊ အသက်ကြီးသော သူတဦး သည် ထိုင် တော် မူ၏။ အဝတ် တော်သည် မိမိ၏ ပွင့်ကဲ့သို့ရှိ၏။ သံပင်တော်သည် မြို့သောသိုးခွေးနှင့် တူ၏။ ပတ္တင်တော်သည် မီးလျှံဖြစ်၏။ ပတ္တင်တော်အောက်၌ မီးစက် ထည်း ဘီးရှိ၏။-

၁၀ ဈာန်နှာ တော်မှ မီးရောင်ခြည် ထွက်လေ၏။ အထိုင်းမသိ မှာ၊ စွာသော သူထို သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍၊ ကုဋေသင်္ချေမက ရှေ့တော်၌ ခစား၍ နေကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းငှါ ဖွင့်ဆင်၍ စာ

၁၁ စောင်များကို ဖွင့်ထားကြ၏။- ထိုအခါ မြို့ငယ် ပြောသောစကားကြီးအသံကြောင့် ငါကြည့်ရှု၍ နေစည်၊ ထိုသားရဲအသက်ကို သတ်ပြီးလျှင် သူ

၁၂ ၏ကိုယ်ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။- အခြားသော သားရဲ မူကား၊ အစိုးရသော အခွင့် တန်ခိုးခွံ့သော်လည်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလပတ်လုံး အ

၁၃ သက်ရှင်ရကြ၏။- ထိုညည့်အခါ ငါသည် အာရုံပြု၍၊ လူသားနှင့် တူသော သူတဦးသည် မိမိ၏ အိပ်ကို စိုးလျက်၊ အသက်ကြီးသော သူ၏ အထံတော်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူကို အထံတော် ပါး

၁၄ ထိုသွင်းကြ၏။- အရပ်ရပ်သို့ နေ၍ အသီးသီး၊ အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာ ထို့ကို အုပ် စိုး ခေခြင်း ငှါ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံနှင့် တကွ အာဏာစက်တန်ခိုးကို ရ၏။ အာဏာစက် တော်သည် ကမ္ဘာ အဆက် ဆက် တည်၏။ နိုင်ငံ တော် သည် ပျက် စီး ခြင်း သို့ မရောက်နိုင်ရာ။

၁၅ ငါစိယေထသည် ကိုယ်ခန္ဓာတုန်လှုပ်၍၊ ထို

၁၆ ခူပါရုံကြောင့် စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိလျှင်၊- အနား၌ ရပ်နေသော သူတယောက် ထံသို့ သွား၍၊ ထရမြင်သမျှကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ထုမေးမြန်း

၁၇ သော်၊- ထိုသူက၊ ဤသားရဲ လေးကောင် ထို့သည် ခြေကြီး ပေါ်မှာ ပေါ်ထတုံ သော နိုင်ငံ လေးပါး ဖြစ်၏။- ထိုသော်လည်း၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူ ထိုသည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာ အဆက် ဆက် စံ စား ကြ ထတုံ ယု၊ အနက် အမိဗ္ဗာယ်ကို ကြားပြော၏။

၁၈ ထိုအခါ အခြားသော သားရဲထက် ထူးခြား၍ အတ္တန်ကြောက် မက်ဖွယ် ဖြစ်လျက်၊ သံသွားနှင့် ၎င်း၊ ကြေးဝါထက်လည်း ခြေသည်းနှင့် ၎င်း ပြည့်

နိဗ္ဗာန်မြင့်ကိုယ်စားရှိတဲ့ကြွင်းသမျှကိုမြေပြင်
နင်းမြေတစ်သောစတုတ္ထသားရဲကား၊ စေတတိ
၂၀ ထိုဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ သူ၏ခေါင်း၌ မှီသောမြေ
ဆယ်ချောင်းကား၊ စေတတိဆို ဆိုလိုသည်ကို
၄၈ နောက်ပေါက်၍စေရင်မြေသုံးချောင်းကိုနှုတ်
၍၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ်သောနှုတ်
နှင့်စွတ်မိ၍သဖြင့်၊ မိမိစေတတိထက်သာ၍ရဲ
ရင့်သော စွတ်နှာဖဆင်း မှီသောမြေ ဖဆောင်း
ကား၊ စေတတိဆိုဆိုလိုသည်ကို၎င်းသိခြင်း၊ ငှါငါ
၂၀ စေတိဒြိမံ- ငါ ကြည့်၍ စည်တွင် စေတက်ကြီး
၂၁ သောသုတည်ရောက်သကဲ့သို့၊ စေတိဆုံးသော
သုတုး၏သန့်ရှင်းသူတို့ကား၊ စီရင်ရသောစေတု
ကိုပေး၍၊ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံကိုယ်စားထူဝင်စား
သော စေတုနှင့်ရောက်သည် ထိုင်စေတင်၊ ထိုမြေ
သည်သန့်ရှင်းသူတို့ကိုစစ်ထုတ်၍နိုင်စေ၏။
၂၃ ထိုသုကထည်း၊ စတုတ္ထသားရဲသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ စေတုသော နိုင်ငံ မှီသမျှ ထိုထက်ထူး
မြားသော စတုတ္ထနိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေ
ကြီးမှီသမျှကိုကိုယ်စားရှိတဲ့နင်းမြေလိမ့်မည်။
၂၄ ထိုနိုင်ငံ၌ ပေါက်သော မြေဆယ်ချောင်းသည်
ပေါ်ထဲသောမင်းကြီး ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူတို့
နောက် စေတုသောမင်းကြီး ပေါ်ထာလိမ့်မည်။
စေတုမင်းကြီးထက်ထူးမြား၍သုံးပါးထိုကိုနှိပ်
၂၆ စွတ်မည်။-စေတုဆုံးသောဘုရားကို စန့်ကွက်
ထက်ပြု၍၊ ကြီးစွာသောစကားကိုပြောလိမ့်မည်။
စေတုဆုံးသောဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့ကိုဗုဒ္ဓ၊
ဆဲ နှိပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလစေတုနှင့် ပညတ်
တရားတို့ကို ပြောင်းထဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်လိမ့်
မည်။ တကာထ၊ နှစ်ကာထ၊ ကာလတဝက်ပတ်
၂၈ ထုံး သူသည် စေတုရလိမ့်မည်။- ထိုနောက်မှ
တရားစီရင်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုစေတုသုတန်
မိုးစာစာကို နှုတ်၍ရှင်းရှင်း၊ ရှစ်ဆီးကြလိမ့်
၂၉ မည်။-ကောင်းကင်အောက်၌ နိုင်ငံနှင့်တကွစာ
စာစက်ဘုန်းတန်ခိုးမှီသမျှကို စေတုဆုံးသော
ဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအမျိုးသားတို့သည်ရကြ
လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည်
ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီး၊ စေတုပေါင်းတို့သည်
၃၀ ထိုးဝင်၍ကျွန်ုပ်ရကြလိမ့်မည်။- ဤရွှေကာလ
နတ်စေတုဗျာယ်ပေတည်းထု ဆိုထေ၏။ ငါစံထေ
ထသည်မိတ်ပုန်ခြင်းဆိုရောက်၍ စွတ်နှာထိုး
ထော်ခြင်းမှီ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဖြစ်ရသောစာရံ
ဈားကိုမိတ်နှစ်ထုံးထဲ၌ဆိုထား၏။

၈
• စေတုစာစာ စင်းကြီးနန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ငါ
စံထေထေဗြဟ္မစင်္ချာပိတ်တော်ကိုမြင်ပြီးသည့်
နောက်၊ တဝန်ဈာပိတ်ဇူပါရုံကို မြင်ရသောစေ
ကြောင်းစေတုတုမူကား၊- ဝေထြည်၊ ခုရှန်မြို့
ထော်၌ဥထဲမြစ်နားမှာငါမြီစည်၊ ဇူပါရုံထင်ရှား
၍၊- ငါမျှော်ကြည့်သော၊ ချည်ထွားသောမြီနှစ်
ချောင်းမှီသော သိုးတကောင်သည် မြစ်တဝက်၌
ရပ်နေ၏။ ထိုမြီနှစ်ချောင်းသည်ပဏ္ဍိ၊ တချောင်း
ထာ၍ရှည်၏။ သာ၍ရှည်သောမြီသည် နောက်
၉ ပေါက် သတည်း။- ထိုသိုးသည် စေတုနောက်၊
ထောင်၊ မြောက်၊ သုံးစွက်နှာသို့ ထိုးခွေထေး
ကြောင့် စေတယ် တိရိစ္ဆာန်မျှ မသိနိုင်၊ စေတတိ
သုတုးသုတုက်မှ မကယ်မထွတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊
မိမိစေတုမြီသည်စေတုမြီသဖြင့် ကြီးမားခြင်း
သို့ရောက်ထေ၏။
၁၀ ထိုစေတုကိုငါဆင်ခြင်ထွက်နေသောစေတု၊ စွတ်
မိနှစ်ထုံး၊ ကြား၌ ထူးဆန်းသော မြေစေတုသော
သောဆိတ်တကောင်သည်စေတုနတ်စွာက
ထာ၍၊ မြေကိုမနင်းဘဲ မြေကြီး တပြင်ထုံးကို
၁၁ ကျော်ထေ၏။-မြီနှစ်ချောင်းနှင့်မြစ်တဝက်၌ထင်
ရှားသောသိုးမြီရာသို့ မြင်းစွာသော စေတုနှင့်
၁၂ ပြေး၍၊-စေတုသို့ရောက်သောစေတု၊ မြင်းစွာစေ
တုထွက်သဖြင့် သိုးကိုဝတ်၍သိုးမြီနှစ်ချောင်း
ကိုမျိုးစုံ၏။ သိုးသည်ခံနိုင်သောတန်ခိုးမှီသည့်
ဖြစ်၍၊ ဆိတ်သည်သုကိုမြေ၌ ထည်း၍နင်းထေ
၏။ သုလက်မှ စေတယ် သုမျှ သိုးကို မကယ်
၁၃ ထွတ်နိုင်။-သို့ဖြစ်၍ ထိုဆိတ်သည် စေတုကြီး
မားမြင်းသို့ရောက်ထေ၏။ ခွန်စာ၊ ကြီးထောစ
ဝါ မြို့ကြီးကြီးစုံ၏။ ထိုမြို့စေတု၌ ထူးဆန်းသော
မြို့ထေးချောင်းပေါက်၍၊ ဗိုလ်၊ ကောင်းကင်ထေး
၁၄ စွတ်နှာသို့စွတ်နှာပြုကြ၏။- ထိုမြို့ထေးချောင်း
တွင် ထေးချောင်း၊ ထဲက စေတုသော မြို့တက် ဖ
ချောင်းပေါက်ပြန်၍၊ တောင် စွတ်နှာသို့၎င်း၊ စေ
ရွှေ စွတ်နှာသို့၎င်း၊ ထာထေးသော ပြည်သို့၎င်း
စွတ်နှာပြု၍၊ စေတုကြီးမား မြင်းသို့ ရောက်
၁၅ ထေ၏။- ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေထိုင်စေတင် ကြီး
မား၍၊ ထိုဗိုလ်မြေစေတု ထိုနှင့်ကြယ်စေတု ထိုကို
၁၆ မြေသို့စွတ်နင်းထေ၏။- ထိုမျှမက၊ ဗိုလ်မြေစေတင်
ထိုင်စေတင် ထောင် ထွား မြင်းကို ပြုထွက်၊ နေ
ရတ်စေတုပြုထောဝတ်ကို ပယ်၍၊ သန့်ရှင်းရာ
၁၇ ရွာသုတော်ကို စွတ်စွတ်ထေ၏။- စေတုစွာသော

ကြောင့် နေ့ရက် အစည် ပြု ထောဝတ်နှင့်ထကွ မိုတ်မြေကိုလည်း ထိုမြို့သည်ရ၍၊ သစ္စာထားရား ထိုမြေသို့နှိပ်စွမ်း ထိုသို့ပြု၍အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၈၇ ထိုအခါသန့်ရှင်းသူတပါး၏ကောသလပြောထံကို ငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူတပါးက၊ ထခင် ပြော ထောသူကိုယစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် မိုတ်မြေ ကိုနှင်းခြင်းအထိငှါနေရက်အစည်ပြုထောဝတ် ကိုပယ်ခြင်း နှင့်ငှါ၊ နှုတ်ဆီး တတ်သော ဌာန ကျားခြင်း နှင့်ငှါ စပ်ဆိုင် ထော နှာမိတ် ခူပါရုံ ထည်အထယ်မျှကာထပတ်ထုံးတည်လိပ်မည်

၈၈ နည်းထုပေးခြင်းလျှင်- ထခင်ပြောသောသူက၊ ရက်ပေါင်းနှစ်သောင်းသုံးရာထိုင်ထိုင်တည်လိပ် မည်းထိုသောထံ၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို တစန်ဆေး ကြောသုတ်သင်ကြွလိပ်မည်ထု ပြန်၍ပြောဆို၏။

၈၉ ငါခံလေထသည်ထိုဓူပါရုံကိုမြင်၍ အနက်ကို ရှာခွေသောအခါ၊ ထုသဏ္ဌာန်ရှိသောသူတဦး

၉၀ ထည်ငရွေထွင်ရပ်နေ၏- အခြားသောသူက၊ ဆို ဝါမြေထ၊ ထိုသူသည် ထခုမြင်သော နှာမိတ်ဓူ ပါရုံကို နားထည်စေခြင်းငှါ အနက်ကို ပြန်ပြော ထောသူ၊ ဥထေမြစ်နားကြားမှာထုထေတံနှင့်တစ်

၉၁ ခြံ ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏- ထိုသူသည် ငါ ရပ်နေရာအပါးသို့ထာလျှင်၊ ငါသပြီကြောက်၍ ခြံပြတ်ဝပ်ထွက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အရှင်းလူသား နား ထည်ထော့၊ ဤ နှာမိတ် ဓူပါရုံ သည် အစု ထုန်ရသောကာထနှင့်ဆိုင်သည်ထုထောပြော

၉၂ ဆို၏- ထိုသို့ဆိုသောအခါ ငါသည်မြေပေါ်မှာ ပြတ်ဝပ်၍ မိန်းမော တွေဝေထွက် နေ၏။ ထိုသူ ထည်ငကိုထက်နှင့်ထို၍ ထခင်နေရာ၌မတ်တတ်

၉၃ နေစေပြီးလျှင်- အဝါသမဓုတ်တော်အဆုံး၌မြစ် ထတံသောအရာကို ငါကြားပြောဦးမည်။ မျိုး နှုတ်သောအမျိုး၌ထက်စသတ်လိပ်မည်။

၉၄ မြို့နှစ်ချောင်း နှင့် ပေါ်သာ သော သိုး သည်

၉၅ မေမိရှင်ဘုရင်၊ ပေရထိရှင်ဘုရင်ခြစ်၏- အရွေး ကြမ်းသောဆိတ်သည် ထေထသ ရှင်ဘုရင်ခြစ် ၏။ နှုတ်မိ နှစ်ထုံး ကြား၌ ရှိသော မြို့ကြီးသည်

၉၆ ပဌမမင်းခြစ်၏- ထိုမြို့ကျိုးဝဲ၍၊ သုထေရာ၌ မြို့ ထေးချောင်းပေါက်သည်မှာ၊ အရင်နိုင်ငံတွင်နိုင်ငံ ထေးပါ။ တည်ထောင် လိပ်မည်။ အရင်နိုင်ငံ၏

၉၇ တန်ခိုးနှင့်ပပြည့်စုံကြ- ထိုနိုင်ငံထိုက်အဆုံးစွန် သော ကာထ၌ ထွန်ကျား၊ သော သုထိုက်အပြစ် ပြည်^၁ ထော အခါ၊ ရဲရင့်သော နှုတ် နှာ မှီ၍

ပရိယာယ်ထိုကို နားထည်ထော မင်းကြီး တပါး
၁၇ ပေါ်သာလိပ်မည်- ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ်ထန် မိုးမရှိထဲထွက် တန်ခိုး ကြီးလိပ်မည်။ အထူးထ မြင့် နှုတ်ဆီး၍ ထိုး ဌာ၊ အောင်မြင် လိပ်မည်။ နှစ်သောင်းကြီးသောသူစု၊ သန့်ရှင်းသောသူစုကို

၁၈ ပင်ဏှက်ဆီးလိပ်မည်- သုထည်လိခွာစွာမြူထ ခြင့်၊ ရသောထည်း အောင်မြင် လိပ်မည်။ မိတ် ထောင်ထွား ခြင်းနှင့်ထကွ မိထဟာထ ခွေထော အားမြင့် သုဇာ၊ ထိုကို နှုတ်ဆီး၍၊ ထခင် ထိုက် ထခင်ကို ထန်ကွင် ထက် ပြုလိပ်မည်။ ထိုထော် ထည်။ ထုထည်မြင့် ဝါထံမခတ်ထဲကျိုးဝဲထွတ်

၁၉ မီးခြင်းသို့ရောက်လိပ်မည်- ညဦးနှင့် နံနက်ကို ခော်ပြီသော နှာမိတ်ဓူပါရုံ ကော၊ မှန်ထည်မြစ် ၍၊ ထိုကောကိုတံဆိပ်ခတ်ထာထော့တာရှည် ထောကာထထိုင်ထိုင်တည်လိပ်မည်ထု ဆို၏။

၂၀ ထိုအခါ ငါခံလေထသည်မော၍ နာလွှတ်နေ ၏။ တစန်အနာမှ ထခြောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏အစု တော်ကို ဆောင်ရွက် ၏။ မြင်ပြီးသော နှာမိတ် ဓူပါရုံကိုငါထံကြောသော်ထည်း။ ထိုအစုကိုအ ထယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။

၂၁ ထေရုရှထင်မြို့ ဖွတ် မီး၍ အ နှစ် ခုနှစ် ဆယ်

၂၂ ထွန်စေမည်ထု ထာဝရဘုရား၏ နှာမိတ် တော် ကို ပရောဓဝေထေရမိခံဘုရားသည်မြစ်၍၊ ဝါထစ် နိုင်ငံကို အမိုးရသောပေမိအမျိုး။ အာဇာနည်သား ခါရီနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ငါခံလေထသည်ထိုနှစ် ပေါင်း၊ အရေအတွက်ကို ကျပ်၊ ဇာအားမြင့် ထိရ

၂၃ ထော့ကြောင့်- အစာကိုရှောင်ထွက်၊ လျှော်ထေ အဝတ်ကိုဝတ်ထွက်၊ ပြာနှင့်ထူးထွက်၊ အရှင် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ချည်းကပ်၍ ဆုတောင်း

၂၄ ပဌနာပြု၏- ထိုသို့အပြစ်ကို ခော်ပြီထောင်းပန် ၍ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ ငါပြုသော ပဌနာယုဇ္ဈကား၊ ကိုယ်တော်ကို နှစ်၍ပညတ်တော်ထိုကို ခောင့်သော သုထိုအား ထစွာတော် မထွတ်၊ ကရုဏာ ထရား ကို ခောင့် တော်မူထော၊ အထွန်ကြီးမြတ်၍ ကြောက်၍

၂၅ ဇွယ်ခြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်- အ ကျွန်ုပ်ထိုသည်မြစ်မှာ၊ မိပါပြီ၊ ရခမိုက်ကိုပြုမိပါ ပြီ၊ မထရားသမြင့်ကွင့်မိပါပြီ၊ ပုံနံကန်မိပါပြီ၊ မီရင်ထုံး၊ ရွှေ တော်မူသော ထရား ထမ်းမှ ထွေမိပါ

၂၆ ပြီး- အကျွန်ုပ်ထိုက်ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အထက် ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းထိုအား

ကိုယ်တော်၏ အစွန့်ပေးခြင်းကို ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ုပ်၊ ပရောဖက်တို့၏ စကားများကို အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။

၇။ ဆိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တရား နှင့်
ဆိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အ
ပြစ်ကြောင့် နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နီးသော ပြည်၊
ဝေးသော ပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေရသော လူ
ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ဖုဒ်ရု အသရေလ
ထူ အပေါင်းတည်း ဟူသော အကျွန်ုပ်တို့သည်
ထင်ရှား၍ သည် အထိုင်း၊ ဓမ္မာနာဂုဏ်ခြင်းနှင့်

၈။ ဆိုင်ကြပါ၏။ ဆိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်
မှားသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ နှင်ဘုရင်၊ မင်း
သား၊ အသက် ကြီးသူ ဖုဒ်ရု အကျွန်ုပ်တို့ သည်

၉။ ဓမ္မာနာဂုဏ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်ကန် သော်လည်း၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့အရှင်ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာကို ပြ
ခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖြေရှင်းခြင်း၊ အစွန့်ပေးခြင်းနှင့် ဆိုင်တော်

၁၀။ မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် ထွန်းတော်ရင်း၊ ပရောဖက်တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်
တို့၌ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတော်ထမ်း
တို့ထိုက်ခြင်း၊ ဗျာဓိတော်အသံကို အကျွန်ုပ်

၁၁။ ထိုသည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။ အကယ်
စင်စစ် အသရေလ အမျိုးသား၊ အပေါင်းတို့သည်
ဗျာဓိတော် အသံကို နားမထောင်၊ ထွဲသွား၍
ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျွံကြပါပြီ။ သို့ဖြစ်
၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊
ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း တည်း ဟူသော၊ ဘုရား
သခင်၏ ကျွန်ုပ်မောရှေ့စပ်ညွှန်ကျမ်း၌ မှတ်သား
သော အကျိန်ကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်သို့ လွန်

၁၂။ ထောင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ တစ်စက်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ထုတ်သော တရားသူကြီးတို့ တစ်
ဦး မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို တည်စေ၍၊
အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ကြီးစွာသော ထောင့်ပုဒ်
ကို ရောက်စေတော်မူပြီး အကြောင်းမူကား၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့၌ ထားရေယံသကဲ့သို့ ကောင်းကင်
အောက်တွင် အတယ်အရပ်၌ မှ မရောက်စေ

၁၃။ ပါ။ မောရှေ့စပ်ညွှန်ကျမ်း၌ မှတ်သားသည့်
အထိုင်း၊ ဤသော ပုဒ်တော်၌ သည် အကျွန်ုပ်တို့
အပေါ်မှာ ရောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ၃၈
မိတ်စွာကို ရှောင်၍ သစ္စာတရားတော်ကို နား
ထပ်ခြင်းအထိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားထံတော်၌ မတောင်းပန်ဘဲ နေကြပါပြီ

၁၄။ ထာဝရဘုရား- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထောင့်
ပုဒ်ကို စောင့်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်သို့ စောင့်
စောင့်မူပြီး၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားသည် ပြုတော်မူသော ထို၌ ခြောက်မိတ်
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗျာဓိတော်အသံ
ကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။

၁၅။ တန်ခိုးကြီးသော ထက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်
၏ထုထိုက်ကို အရုဏ္ဏာပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ ထရု
၌ သည် အထိုင်း၊ အထရေတော်ကို ထင်ရှားစေ
တော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်ဘုရားသခင်
အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ မတရားထ

၁၆။ မြင့်မြင့်ပါပြီ။ ဆိုဘုရားရှင်၊ ခြောက်မိတ်တော်မူ
ခြင်း၊ တရားတော်၌ သာ ထိုနှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း
သောတောင်တော်တည်း ဟူသော ကိုယ်တော်
၏ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြင်းစွာသော ခေါ်သ အစုတ်
တော်ကို ထွဲတော်မူပါထု အကျွန်ုပ်တို့ထောင်းပန်ပါ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်စွာ
ဖုဒ်ရု ထိုင်းသောထိုက် အပြစ်စွာကြောင့်၊ ယေရု
ရှလင်မြို့နှင့် ကိုယ်တော်၏ထုထိုက်သည် ပတ်ဝန်း
ကျင်၌ မြို့သော သူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်း

၁၇။ ပြစ်ပါ၏။ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ုပ် ပြုသော ပစ္စနာစကားကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ ဆိတ်ညံ့ ထွက်မြို့သော ထန်
ရှင်းရာဌာနတော်ကို ဘုရားရှင်၏ အကျိုးတော်
ကြောင့်၊ ဓမ္မာနာတော်ရောင်ခြည်ကို ထွန်းထင်း

၁၈။ စောင့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ နား
တော်ကို လှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ ဓမ္မာနာ
တော်ကို ဖွင့်၍ အကျွန်ုပ်တို့ထွက်စီးရာဌာနကို ၎င်း၊
နာမတော်ဖြင့် ထုတ်သော မြို့ကို ၎င်း ကြည့်ရှု
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ကုသိုလ်ကို
အမှီမပြု၊ မတကရုဏာတော်ကို သာ အမှီပြု၍

၁၉။ ပစ္စနာစကားကို ရွှေတော်၌ ဆက်ကပ်ပါ၏။ ဆို
ဘုရားရှင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ဆိုဘုရားရှင်၊
အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ ဆိုဘုရားရှင်၊ နား
ထောင်၍ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်အတွက် ဝင့်၌ တော်မူပါနှင့်၊ ကိုယ်
တော်၏မြို့၊ ကိုယ်တော်၏ ထုထိုက်သည် နာမတော်
ဖြင့် ထုတ်ခြင်း၌ ပါသည်ထု ထုတောင်းပစ္စနာ
ပြု၏။

၂၀။ ထိုသို့ ထုတောင်းပစ္စနာပြု၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို
၎င်း၊ အမျိုးသားရှင်၊ အသရေလလူတို့၏ အပြစ်ကို
၎င်း ပြတောင်းပန်၍၊ ငါတို့အား ကိုယ်သောဘုရား

ထစ်စီထန်ရှင်၊ ထော့ ထောင် ထောင် ထမို့ ငါပြု
ထော့၊ ဂြုဏ်ကောသလို့၊ ငါ့ထုလားထစ်ထာဝရ

- [illegible]

**ထုထိုကို မထွင်း၊ မိုးရှိထိုင်ဖောင့် ထိုသို့ ခြစ်ထိပ်
မည်ထုကြားပြော၏။**

30

- လေရထိ ဣဒဘုရင်ကုရ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်း၊ ဝေ
ထတဉ္စာဇာ အမည်ဖြင့် သရုတ်သော ဝံသေထ
သည် ဗျာမိတ်တော်ကို ခံရ၏။ ထို ဗျာမိတ်ထော်
ကောဗျန်ပေ၏။ ကြီးစွာသောစစ်ထိုက်ခြင်းနှင့်
ဆိုင်းပေ၏။ ထိုသည်ထိုးကားကိုနားထည်၏။ မြင့်
ရသောဓူပါရုံသတောကိုထည်၊ မိတ်မိ၏။ ထိုထာ
ထ၌ ငါဝံသေထသည် အရက်နှစ်ဆယ်တရက်
• ထိုင်ထိုင် မြီးမြီးစွာကွင်းလျက်နေ၏။- အရက်နှစ်
ဆယ်တရက်ပေစုမ္ဘိမြန်သောရန်ကို စေား၊ အစ
သားနှင့် ဓမ္မရည်ကိုမမြည်း၊ ဆီလိမ်းခြင်းဆို
• ထည်း၊ အလျှင်းပမ္ပိ။- ပဌမပ နှစ်ဆယ်ထော
ရက်နေ၌ ငါသည် ယိဝကေသမြစ်ကြီး၊ အနားမှာ
• မြီးစည်၊- မျှော်ကြည့်၍မိတ်ဘောနှင့်ဥဝတ်ဣစင်
ခါးပန်းကို ဝတ်စည်းလျက် မြီသော လူတဦးကို
• မြင်၏။- သူ၏ကိုယ်သည် ကျောက်ဗွတ်ရွဲကဲ့သို့
မြစ်၏။ သုဗွတ်နှာထည်သည်၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့
ထင်၏။ သုဗွတ်မိသည်ထည်း၊ မီးရွက်ကဲ့သို့မြစ်
၏။ ထုထက်မြေထိုသည်ဦးသစ်သောကြေးဝါအ
ရောင်စေတင်း၊ မြိမ်း၊ သု စကားသံသည် ဈားစွာ
• သောလူစုအသံနှင့်တူ၏။- ထိုဗျာမိတ်ဓူပါရုံကို
ငါဝံသေထတယောက်တည်းမြင်ရ၏။ ငါနှင့်အ
တူပါသောလူထိုသည်မမြင်ရကြ။ သူထိုထည်အ
ထွန်ကြောက်ရွံ့တုန်ထွပ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်
• ဝုန်းရွှေငွေနှင့်နေခြင်းငှါပြေးကြ၏။- ငါမူကား
တယောက်တည်းနေရန်ထိုကြီးစွာသောဓူပါ
ရုံကိုမြင်ရလျှင်၊ ခွန်စား၊ လျှော့၍ ဗွတ်နှာဗွတ်
ထွက်၊ ကိုယ်၌ အစွမ်း၊ သတ္တိ အလျှင်း၊ မရှိ မြစ်
• လေ၏။- သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏ စကား သံ ကို ငါ
ကြား၏။ ကြားသောအခါ မြေပေါ်မှာ ပြတ်ဝတ်၍
•• မိန်းမောစွေဝေလျှက်နေ၏။- ထိုအခါထက်ထ
ဝက်သည်ကိုကြုံ၍၊ ငါသည် ဇူးနှင့်ထက်ဝါး
•• မြင့်သောက်လျှက်နေရ၏။- သူကထည်း၊ အထွန်
ချစ်အပ်သောသူ၊ ဝံသေထ၊ ငါစကားကိုနားထည့်
ဆံသောငှါ မတ်တတ်နေလော့၊ သင်မြီရာထို့ င
ကို အထွတ်တော်မူ၍ သရုငါလာပြီထုဆိုလျှင်၊
ငါသည်တုန်ထွပ်လျှက်မတ်တတ်နေ၏။
•• ထို အခါ သူကထည်း၊ အစွမ်း၊ ဝံသေထ၊ အ
ကြောက်နှင့်၊ သင်သည်နားထည့်ခြင်းငှါငင်ဆင်
၏။ သရားရွှေမှာ ကိုယ်ကို ကိုယ်ဆွေခြင်းငှါငင်၊

မိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော ပဌမနေ့မှစ၍ သင်၏ ကေား
ကို ဩ၊ တော် ခူပြီး ထိုကေား ဩဝံ့ ထည်း
၁၇ ငါရောက်တာပြီး-ပေရသိနိုင်ငံကိုစမ်းရသော
မင်းစုကား၊ စေရတ် နှစ်ဆယ် တရက် ပတ်လုံး
ငါ့ကိုစီးတား၏၊ နောက်တခါ စေရတ်ဆုံးသော
မင်းစုက မိလ္လေထသည် ငါ့ကို စေရတ်ထည်း၊ ငါ
ထည်ထည်း ထိုစေရတ်၌ ပေရသိ ဝင်းကြီးထို့
၁၈ ရှာဆိုင်းထင့်၍နေရ၏- ထရုစုကား၊ နောင်ကာ
ထထွင် သင်၏ စေရတ်၊ ထား နှင်း ထို၌ ဖြစ်တတ်
သော စေရတ် ထိုကို သင်သည် နားထည်စေ
ခြင်းငှါငါရောက်တာပြီး၊ ဤဇာမိတ်စုပါရုံသည်
တာရှည်သော ကာလ နှင့် ဆိုင်ပေစံထု စေရတ်
၁၉ ပြော ဆို၏- ထိုသို့ ပြော ဆိုပြီးမှ၊ ငါ သည် ဦး
၂၀ ညွတ်ပြတ်ဝတ်၍ ကေားပပြောနိုင်သဲ နေ၏- ထို
စေရတ်သား၏သဏ္ဌာန်ရှိသော သူတဦးသည်ငါ
နှုတ်ကိုထက်နှင့်ထိုလျှင်၊ ငါသည်နှုတ်ကိုရှင့်၍
ပြောရသောစေရတ်ကိုရပြီးလျှင်၊ စေရတ်၏သ
ခပ်၊ ဇာမိတ်စုပါရုံကြောင့် စေရတ်သည်ပြင်း
စွာသောဝေရာကို ခံရ၍၊ ကိုယ်၌ ရွန်စားစေ
လျှင်းမရှိပါ- ကိုယ်တော်ကျန်သည်ကိုယ်တော်
၂၁ စေရတ်နှင့်စေရတ်သို့ကေားပြောနိုင်ပါသဲနည်း၊
ထရုပင် စေရတ်ကိုယ်၌ ရွန်စား စေလျှင်းမရှိ
ပါ၊ စေရတ်၏စေရတ်ထည်းကုန်ပါပြီထု၊ ငရွေ
၂၂ ရှာရပ်နေသောသူစား ငါလျှောက်၏- နောက်
ထရု ထုသဏ္ဌာန် ရှိသောသူသည် ထာ၍ ငါ့ကို
၂၃ ထက်နှင့်ထိုထွက်အားပေးပြီးလျှင်၊ စေရတ်နှစ်
စေရတ်သား၊ ပေကြောက်နှင့်၊ ပြိသက်ခြင်းရှိပါ
စေ၊ ထားရှိသောရွန်စားနှင့်ပြည့်စုံသောထုဆို
၏၊ ထိုသို့ဆိုပြီးမှရွန်စားကိုငါရ၍၊ စေရတ်၏
ထခပ်၊ မိန့်တော်မူပါ၊ စေရတ်ကို ရွန်စားပေး
၂၄ တော်မူပြီထုလျှောက်၏- ထိုသူကထည်း၊ ငါသည်
သင်ရှိရာသို့ထာရသောစေရတ်ကြောင်းကို နားထည်
ထေးထားပေရသိမင်းကိုစစ်ထိုက်သောငှါထရု
ငါပြန်သွားရမည်၊ ငါသွားပြီးသည်နောက်၊ တ
၂၅ ဇန်နဝါရီလသမင်းသည့်ပေါ်ထာလိမ့်မည်- ထိုရာ
ထွင်း၊ သဏ္ဌာကျမ်းစာ၌မှတ်သားသော စေရတ်ထု
ထို ငါ ပြဋ္ဌာမည်၊ ဤစေရတ်ထွင်း သင်ထို၏ မင်း
မိလ္လေထမှတပါးငါထက်မှာနေသောသူမရှိ၊

၁၁

• ငါသည်ထည်း၊ မေမိစေရတ်၊ မိမိမင်းကြီးနန်း
ပဌမ နှစ်ထွင်း၊ ထုကို နှိုးဆော်၍ မိုင်နဲ ဖြိုပြီး
ခြင်းငှါကြီးစား၊ ထုထက်ထမ်း၊

• ထရုစုကား၊ ရှန်သောစေရတ်ကို ငါပြမည်၊ စေ
ရတ်နိုင်ငံကိုစမ်းရသောရှင်ဘုရင်သုံးပါးပေါ်
ထေဦးမည်၊ စေရတ်ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ထိုထုထွင်း
ထုထိုက်ထင်ငွေရတတ်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့ရတတ်၍
စားကြီး သောကြောင့်၊ ထေထထုနိုင်ငံကို ရန်
ထက်ပြုစေခြင်းငှါ၊ စေရတ်သိမ်းသော ထုထိုကို နှိုး
၇ ဆော်လိမ့်မည်- ထိုစေရတ်သိမ်းကြီးသော ရှင်
ဘုရင်ထပါးတည်း၊ ပေါ်ထာလိမ့်မည်၊ စေရတ်
တော်ကြီးထွက် စေရတ်ရ၍ မိမိစေရတ်ထည် စေ
၈ ထိုင်းပြုလိမ့်မည်- ထိုသူသည်ပေါ်ထာပြီမှရှင်
ငါတော်ကျမ်းစာ၌၊ သူတပါးထိုသည့်မိမိစေရတ်
ကပ် ထေးထွက်နှာထို၌ ရွှေဝေကြ လိမ့်မည်၊ ထိုရာ
ထွင်း၊ စေရတ် ရသော သုထို ထည် စေရတ်၊ စေရတ်
တော်မထုတ်၊ စေရတ်တော်နှင့်စေရတ်မရ၊ နိုင်ငံ
တော်ကိုနှုတ်ခြင်းစေရတ်၊ စေရတ်တော်မှတပါး
စေရတ်သောသူထိုထည်ရကြလိမ့်မည်၊
၉ ထိုစေရတ် တောင် ရှင်ဘုရင်ထည် တန်ခိုးကြီး
လိမ့်မည်၊ မင်းစုထဲ၌မင်းတပါးသည့်ထိုထုထက်
တန်ခိုးကြီး၍ စေရတ်တည်လိမ့်မည်၊ ထုထံစေ
၁၀ ထာထည်းစေရတ်ထွက်လိမ့်မည်- ကာလထွန်
ထောစေရတ် ထုထိုထည် စေရတ် နှင့် ကြွလိမ့်မည်၊
စေရတ်စေရတ်ခြင်းစေခြင်းငှါ ထေထထုထုရင်၏
ထိုး သည် ပြောက် ရှင်ဘုရင်ထံထို စေရတ်ထိ
မည်၊ ထိုထေထထုထိုး၊ ထိုမင်းထွန်းစေရတ်ထွန်း
မတည်ရ၊ ထိုမင်းနှင့်တကွ စေရတ်၊ စေရတ်ထွက်
ထည်ထည်းမတည်ရ၊ မင်းထွန်းကိုငှင်၊ စေရတ်
သောသူထိုကိုငှင်၊ သုထံထားကိုငှင်၊ ထိုထာထွန်း
ထုကိုထေထက်ပင်သောသူဇာကိုငှင်ဆုံးရှုံးခြင်း
၁၁ သို့စေရတ်လိမ့်မည်- ထိုမင်းထွန်းစေရတ်ထွန်း
ခြင်းသော သုတထေထက်ထည် စေရတ်စေရတ် စေ
ရာကိုရသခြင်းစေရတ်ထွန်းထွန်းထွန်းထွန်းထွန်း
ဘုရင်၏ မြို့တော်သို့ရောက်လျှင်၊ မြို့သား ထိုကို
• ထိုက်၍နိုင်လိမ့်မည်- သုထိုက်ဘုရားဇာ၊ ထွန်း
သော ရုပ်ထုဇာ၊ စေရတ်ထိုက်သော ငွေထေး၊
ရွှေထေး၊ ဇာကို စေရတ်ထွန်း ပြည်သို့ သိမ်းသွား
လိမ့်မည်၊ သုထည်ထည်း၊ ပြောက်ရှင်ဘုရင်ထက်
• ထေထထွန်းလိမ့်မည်- တန်ခိုးပြောက်ရှင်ထုရင်
သည်တောင်ရှင်ဘုရင်၏နိုင်ငံသို့ဝင်တော်ထည်း
မိမိပြည်သို့ပြန်သွားရလိမ့်မည်၊

• ထားတော် ထိုသည် ထပြန်၍ ဇာ၊ ရွှာ ထော
စေရတ်၊ စေရတ်ကို နေဝ၊ ကြွလိမ့်မည်၊ ထားထ
ထေထက်ထည်း၊ ထေထက်ထာ၍ ထွန်းထိုးစွမ်း

နင်း ထိန် မည်း ထမန် ပြန် ထာ၍ ထုန် မြို့ ထိုင်
 ၈၈ စောင့် ထုပ်ကြံ ထိန် မည်း- တောင် ခွင် ဘုရင်
 ထည်စေ့ကွက်ထွက်ထခြင်း၊ မြောက်ခွင်ဘုရင်ကို
 စီး ကြံ၍ ထိုက် ထိန် မည်း၊ မြောက် ခွင်ဘုရင်
 ထည် ဈားစွာသောစစ်ထည် မိုင်းခြေထုံးထုံး
 ရင်းထို့ကို စီရင်ဆော်ထည်း၊ တောင် ခွင်ဘုရင်
 ထည်ထိုထုံးထရင်းထို့ကို သိမ်းထုလိန်မည်း-
 ၈၉ ထိုထုံးထရင်းထို့ကို ပတ်ခွင်း၊ ပြီးမှ၊ မာန မိတ်
 ဧပါက်ထွက်၊ အထောင်အထောင်းမက ဈားစွာ
 သောထုထို့ကိုထုပ်ကြံဆော်ထည်း၊ မိမိသောသော
 ၉၀ ကိုမထည်စေ့-အကြောင်းမူကား၊ မြောက်ခွင်
 ဘုရင် ထည် တစန်ပေါ်ထာ၍၊ အရင်ထက်ဈား
 စွာသော ထုံးထရင်းထို့ကို စီရင်ပြီးမှ ကာထ
 အထန်စေ့ထွန်လျှင်၊ စစ်စစ်ဈား၊ စည်းမိမ်
 ၉၁ ဈားနှင့်ဆက်ဆက်လာထိန်မည်း- ထိုကာထန်
 တောင်ခွင်ဘုရင်ကို ရန်ထက်ပြုသောသုတိုသင်
 ဈားကြံ ထိန် မည်း၊ ထင် စံ အမျိုး ထားရှင်းမြစ်
 သော ထုရန်ထို့သည် ဈာပိတ် ခုပါရုံကို ပြည့်စုံ
 စေခြင်းငှါထွန်၊ ဖွက်စီးခြင်းထို့ ရောက်ကြလိမ့်
 ၉၂ မည်း- မြောက်ခွင် ဘုရင်သည် ထာ၍ မြို့ကို
 ထည်ပြီးလျှင်၊ မိုင်ခံသောမြို့ထို့ကို ထုပ်ကြံလိမ့်
 မည်း၊ တောင် ခွင်ဘုရင်၏ ထက်နုထံဈား၊ ရွှေ၊
 ဈာပိတ်သော သုဈားထို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ ခွန်
 ၉၃ အာပမ္ဘိသောကြောင့် မဆီးတားရကြ- ထိုက်
 ထာသောသုသည်မိမိအထို အထောက်ပြု၍၊ ထု
 စန္ဒာထထယ်သုဈာ မရပ်မနေ နှိုင်းထဲ၊ ထာယာ
 သော ပြည်ကို နင်း၊ ပြီးမှ နီလင် စေ လိမ့် မည်း-
 ၉၄ မြောင့်ပတ်သောသုထို့သည် လိုက်ထွက်၊ ထိုမင်း
 ထည် မိမိနိုင်စံ အထုံးထရင်း၊ မြို့သုထို့နှင့်တ
 ကွဝင်စားခြင်းငှါ ကြိုးစားသောထုတ်၍၊ မိမိဇယံ
 အားဖြင့် ဖွက်ဆီးခြင်းငှါ ပေးစားလိမ့်မည်း၊ ထို့
 ဆော်ထည်း၊ သုသည်အကြံ မမြောက်၊ အကျိုးမ
 ၉၅ မြို့ရ-တစန်ကွန်း၊ ခုသို့ဖွက်ခွာထည်၍ ကွန်းထ
 ဈားထို့ကိုထုပ်ကြံလိမ့်မည်း၊ သို့ရာတွင်၊ မိုင်းမင်း
 ထပါးသည် မိမိရသောထထရေ ဖွက်ခြင်းကို
 မိမိမှထွေပယ်၍၊ ထိုထထရေ ဖွက်ခြင်းကို ထိုက်
 ထာသောမင်းအပေါ်သို့ပြန်ရောက်စေလိမ့်မည်း-
 ၉၆ ထိုမင်း ထည်ထည်း၊ မိမိနေရာ မြို့တော်သို့ ပြန်
 ထွား ပြီး၊ လျှင်၊ ထိမိ၍ ထဲ ထ ခြင့် ကွယ် ဖြောက်
 ထိန်မည်း၊
 ၉၇ ထိုမင်းအရာ၌ ထည်းနိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းစည်း
 မိမိကို ချွတ်ခွထွက်၊ ငွေတော် ခွဲသော ထုထည်

ပေါ်ထာ၍သောမြို့ပြီး၊ ဖေါ်ထထထွတ်ထထွတ်၊
 စစ်ထိုက်ထဲ ဆုံးရှုံးခြင်းထို့ ရောက်ထိန်မည်း-
 ၁၀ ထိုထထရာ၌ ထည်း၊ မင်း၊ စည်း၊ မိမိ ကို ခံ ထိုက်
 သောသုပထုတ်၊ ထုတ်မာသောသုပေါ်ထာထိန်
 မည်း၊ သုသည်အနိုင်အထက်မပြု၊ ဈောဈော့ခြင်း၊
 ၁၁ အားဖြင့် နိုင်ငံကို ရထိန်မည်း- ထွန်းမိုးသော
 ထက်နက်ထို့သည် ထုရွှေမှာမြှုပ်၍ ဆုံးရှုံးထိန်
 မည်းမိထာထာထဲသောမင်းထည်း၊ ဆုံးရှုံးထိန်
 ၁၂ မည်း- အကြောင်းမူကား၊ မိထာတာထပြုသော
 မင်းသည်သစ္စာထွက်ထခြင်း၊ တက်ထာ၍ ထုထ
 နည်းငယ်မှ ပါ သော်ထည်း၊ တန် မိုး ကြိုး ထိန်
 ၁၃ မည်း- အထီးအ ခွံ ဈားသောပြည်ကို အနိုင်အ
 ထက်မပြုထဲ ဝင်လိမ့်မည်း၊ ထုထု သောပစ္စည်း
 ဥစ္စာစည်းမိမ်ဈားကိုစွန့်ကြဲ၍၊ မိမိထိုးထေးမပြု
 သောသောထုကိုပြုလိမ့်မည်း၊ မိုင်ခံသောမြို့ပြထို့
 ၁၄ ကိုရခြင်းငှါတခွည်ခွာကြံစည်ထိန်မည်း- ကြိုး
 စွာသောထုံးထရင်းနှင့်တကွတောင်ခွင်ဘုရင်
 ကို ဆန်ကွင်ထက်ပြု၍၊ မိမိအစွမ်းထွက်ကို နှိုး
 ဆော်လိမ့် မည်း၊ တောင် ခွင်ဘုရင် ထည်ထည်း၊
 အားကြိုး၍ဈားစွာသောထုံးထရင်းနှင့်တကွ
 စစ်တိုက်ခြင်းငှါ နှိုးဆော်ဆော်ထည်း၊ မံမရပ်
 နှိုင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ထုထထန်မကောင်း
 ၁၅ သောအကြံကို ကြံစဉ်ကြလိမ့်မည်း- ထိုထုကွေး
 ရွေးခြင်းကိုခံရသောသုထို့သည်ထည်း၊ ထိုထု၏
 အကျိုးကို ဖွက်ဆီး သော အားဖြင့်၊ ထု၏ထပ်
 မြှုပ်၍၊ စစ်သုရဈားထို့ထည် အသက်ဆုံးကြလိမ့်
 ၁၆ မည်း- ထို ခွင်ဘုရင်နှစ်ပါးထို့ထည် မကောင်း
 သော အကြံကိုကြံ၍၊ တစုသောစားပွဲ၌ စုထ-
 စကားကိုပြောကြလိမ့်မည်း၊ သို့သော်ထည်းထ
 ကြံမမြောက်ရ၊ မြို့နားဈာသော အမြန်ကာထ၌
 ၁၇ အဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်း- တစန်မြောက်ခွင်ဘုရင်
 သည် ဈားစွာသော စည်းမိမ်ဥစ္စာပါထွက် မိမိ
 ပြည်သို့ ပြန်၍ ထွားစည်တွင်၊ သန်ရှင်းသော
 ပရိညည်တရားကို မနာလိုသောမိတ်၍ထည် အ
 တိုင်း ပြုပြီးမှ မိမိ ပြည်သို့ ပြန် ထွား ထိန်မည်း-
 ၁၈ မြို့နားဈာသော အမြန်၌ ထည်း၊ ထောင်ဈာသော
 သို့တစန်ပြန်ထာဦးမည်း၊ သို့သော်ထည်း၊ အရင်
 ဖြစ်ထကဲ့သို့မထုတ်၊ နောက်ဖြစ်ထကဲ့သို့ထည်း
 ၁၉ မထုတ်- အကြောင်းမူကား၊ မိထိုက်သောထို့
 ထည်ထိုသုကို ဆီးတားကြလိမ့်မည်းထို့ကြောင့်၊
 မိတ်နာထွက်ပြန်သွား၍သန်ရှင်းသောပရိညည်
 ထရားကို အထွတ်ထွတ်ထည် အထိုင်း ပြုပြီး

ပြန်သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရား
ကိုစွန့်ခြင်းသောသူတို့နှင့်အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည်။
၈၀ ထိုမင်းနောက်မှ စစ်ထက်နက် ထိုသည်ပေါ်
ထားသဖြင့်၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်းရာ ဌာန
တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ နေ့ရက်အစည်ပြုသော
ဝတ်ကို ပယ်ရှင်းကြ လိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးတတ်
သော ရွံ့ရှာ ဖွယ် အရာကိုလည်း တည်ထားကြ
၈၁ လိမ့်မည်။- ပဋိညာဉ်တရားကိုပြစ်မှားသောသူ
တို့သည်ချော့မော့ရာထိုလိုက်၍ ထိုယွင်းကြလိမ့်
မည်။ မိမိတို့ဘုရား သခင် ကို ယိသော သူတို့မူ
ကား၊ ကြီးစွာသော အား နှင့် ပြုကြလိမ့်မည်။-
၈၂ လူစုထဲမှာပညာရှိသောသူတို့သည်အစွမ်းသော
သူတို့ကို သွန်သင် ကြ လိမ့်မည်။ ထားနှင့်ကွပ်
ဇွတ်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ ယိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း၊
ထုရက်ခြင်းစားဖြင့် အင်တန် ကာလ ပတ်လုံး
၈၃ ထဲကြလိမ့်မည်။- ထဲကြသောအခါ အနည်းငယ်
သော မစခြင်းကို တဖန်ခံရကြလိမ့်မည်။ လူအ
များတို့သည်ချော့မော့ရာထိုလိုက်၍ ဆဉ်းကပ်ကြ
၈၄ လိမ့်မည်။- အမှုဆုံးရသည် ကာလတိုင်အောင်၊
ပညာ ရှိသော သူ အမျိုးတို့ သည်လည်း စုံစမ်း
ခြင်းကိုခံ၍၊ သန့်ရှင်းမြဲစင်ရမည်အကြောင်းထဲ
ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ချိန်းချက်သောကာလ
တိုင်အောင်ဖြစ်ရသတည်း။
၈၅ ရှင်ဘုရင်တပါးသည်မိမိအလိုအလျောက်ပြု
၍၊ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကို ကိုယ်စိုး
ပင့်မြှောက်စားလျက်၊ ဘုရားတို့၏ဘုရားကိုဆန့်
ကျင်ထက်ပြု၍စံ့ဖွယ်သောစကားကိုပြောလိမ့်
မည်။ ဖေါသ အချက်စေ့စုံသည် ကာလ တိုင်
အောင်ကောင်းစားလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သ
၈၆ မှုအတိုင်း ဖြစ်ရလိမ့် မည်။- ထို မင်းသည် ထိုး
တေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားကို၎င်း၊ မိမိတို့တပ်
မက်သော အလိုကို၎င်း၊ တပါးသောဘုရားများ
ကို၎င်းပမာဏမပြု၊ သူတကာတို့ထက် ကိုယ်ကို
၈၇ ကိုယ် စိုးမြှောက် လိမ့်မည်။- ထိုဘုရား အရာ၌
ရဲတိုက်တို့၏ ဘုရားနှင့်၊ ထိုးတေး တို့ မသိသော
ဘုရားကို စိုးမြှောက်၍၊ အာဇာနည်၊ ကျောက်မြတ်၊
နှစ်သက်ဖွယ်သောတန်ဆာများကို ပူဇော်လိမ့်
၈၈ မည်။- မိုင်းခုံသော ရဲတိုက်များကို၎င်း၊ မိမိဝန်ခံ
သောတပါးအမျိုးသားဘုရားကို၎င်းပြုစု၍၊ ဂုဏ်
အသရေ တိုးပွားစေ လိမ့်မည်။ လူများ တို့ အ
ပေါ်မှာအုပ်စိုးရသော အခွင့်ကိုပေး၍၊ မီးပွား
ဖြစ်ခြင်းအလိုငှါမြေကိုဝေခန့်လိမ့်မည်။

၈၉ အမှု ကုန်ရသည် ကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်
သည် ထို မင်းကို ထိုက် လိမ့်မည်။ မြောက် ရှင်
ဘုရင်သည်လည်းရထားများ၊ မြင်း၊ သူရဲများ၊
သင်္ဘောများတို့ နှင့် တကွ ထေထွေကဲ့သို့ ထိုက်
ထားလျက်၊ ထိုပြည်တို့ကိုဝင်၍ ချင်းနင်းထွမ်းမိုး
၉၀ လိမ့်မည်။- သာယာသောပြည်ကိုလည်းဝင်၍ အ
များသောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သို့ရာ
တွင်၊ သူ၏လက်မှ လွတ်သော သူဟူမူကား၊ အံ့
ပြည်သား၊ မောတပြည်သား၊ အဗ္ဗုန်အမျိုးသား
၉၁ အကြီးတို့သည် လွတ်ကြလိမ့်မည်။- ထိုမင်းသည်
အပြည်ပြည်တို့ကိုအောင်မြင်ရလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု
၉၂ ပြည်လည်း မလွတ်ရ။- ထိုပြည်မှာရှိသော အာ
တဏှာ၊ ငွေတဏှာ၊ အတိုးတိုက်သောဥစ္စာများ
ကို အပိုင်ရလိမ့်မည်။ လိမ့်ပြည်သားနှင့် ကုဗ္ဗ
ပြည်သားတို့သည် သုနောက်ထိုလိုက်ရကြလိမ့်
၉၃ မည်။- သို့ ရာ တွင်၊ သူ သည် အရှေ့ ဇွတ် နှာ၊
မြောက်ဇွတ်နှာအရပ်မှသိတင်းကိုကြား၍စိတ်
ပူပန်သဖြင့်၊ လူအများတို့ကိုဖျက်ဆီးသုတ်သင်
ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ၊ ကြီးစွာ သော ဖေါသ အချက်
၉၄ နှင့်ထွက်သွားလိမ့်မည်။- ပင်လယ်ကြားမှာဘုန်း
ကြီး၍သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌ စံရတဲတော်
ကိုတည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ အထယ်သူမျှမစခြင်း
ငှါမတတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
၁၂
၉၀ ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့၏ အမှုကို
စောင့်သော အရှင်ကြီး၊ မိကျေလသည် ပေါ်ထာ
လိမ့်မည်။ လူမျိုးတစ်တမျိုးမျှဖြစ်သည့်ကာလမှစ
ထိုကာလ တိုင်အောင်၊ မဖြစ်စေ့သောဆင်း
ရဒုက္ခကပ်ကာလသည့်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာ
လအခါ စာစောင်၌စာရင်းဝင်သမျှသောသင်၏
အမျိုး သားချင်း တို့သည် ကယ်လွတ် ခြင်း သို့
၉၁ ရောက်ကြလိမ့်မည်။- ထိုကာလအခါ မြေမှုန့်၌
အိပ်ပျော်သောသူများတို့သည် နိုးကြလိမ့်မည်။
အမျိုးတို့ကား၊ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊
အမျိုးတို့ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝရအသ
၉၂ ရေ ဖျက်ခြင်းနှင့်၎င်း နိုးကြလိမ့်မည်။- ပညာ ရှိ
သော သူတို့သည်လည်း၊ ကောင်းကင် ဇွတ်နှာ
ကြက်၏ အရောင်အဝါ ကဲ့သို့၎င်း၊ လူအများတို့
ကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသမ်းထဲသို့သွင်းသော
လူတို့သည်လည်း၊ ကြယ်များကဲ့သို့၎င်း အစည်
၉၃ အမြဲ ထွန်းထင်း ကြလိမ့်မည်။- သင်ဝိသေသမူ
ကား၊ အမှု ကုန်ရသည် ကာလ တိုင်အောင်၊ ဤ

ကောင်းတော်တို့ကို ပိတ်၍ စာစောင်ကို ဖတ်ဆဲတ်
ဆတ်ထားလော့။ အစောဆုံးကတည်းကတည်းက
ကိုကြည့်ရှုသောအားဖြင့် ပညာတိုးပွား၊ လိမ့်
မည်လုပ်ငြောဆို၏။

- ...ထိုစဉ် ငါစံလေထ သည် ကြည့်ရှုလျှင်၊ အ
ခြားသော သူနှစ်ပါး ထိုသည် မြစ်ကမ်းတို့၌ တ
• စက်တပါးမီ ရပ်နေကြ၏။- တပါးကထည်း။ ထုံ
စွယ်သော ချီအမှုထရာ ထိုသည် မကုန်စင်မှီ အ
ထက်မှာ လောက် ကြာ လိမ့် မည် နည်းလှ၊ ပိတ်
ဈောကို ဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရှိသောသူကို
• ပေးခြင်း၏။- ပိတ်ဈောကို ဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်
မှာရှိသော သူကထည်း။ တကသ၊ နှစ်ကသ၊
ကသတဝက်ပတ်တိုး မြစ်လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း
သူထို၏ အစွမ်းသတ္တိကို အရပ်ရပ်သို့ မြန့်ထွင်
ခြင်းအမှုပြီးသောအခါ၊ ထိုအမှုထရာ အလုံးစုံ
ထိုသည် ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်လှ၊ ထက်နှစ်ဝက်
ကိုကောင်းကင်သို့မီလျက်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကိုထိုင်တည်၍
ထိုင်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

- ထိုကောင်းကိုငါကြား၍ နားမထင်သောသူကြောင့်
သခင်ဘုရား၊ ချီအမှု ထရာထိုသည် အထက်ထို
• ကုန်စင်ပါမည်နည်းလှပေးလျှောက်လျှင်၊- ထို
သူက၊ စံလေထ၊ ထင်သွားလော့၊ ထိုကောင်းသည်
အမှုကုန်ရသည်ကထာ ထိုင်စောင့် ပိတ်၍ ဖတ်
• ဆိပ်ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။- ထိုအစွမ်း ထိုသည်
သန့်ရှင်း၍ ခြင်းသို့ ရောက်၍ နှစ်ခြင်းကိုခံ
ရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူထိုသည် မတရား
သဖြင့် ဖြစ်တယောက်မှာ နားမထင်ရ၊ ပညာရှိ
• သောသူထိုမှကား၊ နားထည်ကြလိမ့်မည်။- ရှေ့
ရက်အခါ၌ ပြသောဝတ်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ ဈာန်
ဆီးတတ်သော ရှံရှာ စွယ် အရာသည် ပေါ်ထွက်
ပြီးမှ၊ အရက်တယောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်ကြာလိမ့်
• မည်။- အရက် တယောင် ထုံးရာ သုံးဆယ် ငါ၊
ရက်ထိုင်စောင့်လင့်၍ ခြံသောသူသည် မပိတ်
• ရှိ၏။- သင်မူကား၊ အဆုံး မမြင်မှီ ထိုင်စောင့်
သွားလော့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရလိမ့်မည်။ ရှေ့ရက်
ကထာကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကိုယ်အမျိပ် အရာကို ခံ၍
ပေါ်ရလိမ့်မည်လှဆို၏။

ပရောဖက်စံလေထ မီရင်ရေးထားသော အာနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

ဟောရှေအာနာဂတ္တိကျမ်း

H O S E A .

- ထူးရှင်ဘုရင် ကြံမိမင်း၊ ဟောထံမင်း၊ အာ
ဆပ်မင်း၊ ထေဇကိမင်း၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်
အာရှယား ထေရေမောင်မင်းထိုထက်ထက်၊
မေရီ၏ သားဟောရှေသို့ ရောက်သောသော
ဓရထုရား၊ ၏ နှုတ်ကပတ် တော် အစ အစီးထူမှု
ကား၊- သင်သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိစ္ဆာနှင့် တကွသူ
ရွားမြင်သော သား၊ ထို့ ထိုကို သိမ်းပိုက်လော့၊
အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သားထိုသည် ထာဝရ
ဘုရားကို စွန့်ခြင်းဖြင့် အထက်ထပ် မှားယွင်းကြပြီ
လှ၊ ဟောရှေအား မှာ သား တော် မူ သည် အ
• မိုင်း။- ဟောရှေသည် သွား၍ မိမိလိပ်သို့ဂေါ
• မားကို သိမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သူသည် ပရိသန္ဓေထု၍

- ဟောရှေ၌ သားထောက်ရှားကို ရွားမြင်လေ၏။-
• ထာဝရဘုရား ကထည်း။ ထိုသားကို ထေဇရေ
ထအမည်ဖြင့် ဖွည့်လော့၊ အကြောင်းမူ ကား၊
အထ ကြာ ပြီးမှ ဟေဇရေလ အထက် ကို သတ်
သောအပြစ်ကြောင့်၊ ထေထုအမျိုးကို ငါ အည်
စါထံပေး၍ ဣသရေလ အမျိုး၏ နိုင်ငံကို ဆုံးရှုံး
• မည်။- ဣသရေလ ထေကို ထေဇရေထ ၏ နှင့်
ငါမျိုးသောနေ့ရင်းတွင် ထိုအမှုပြည့်စုံလိမ့်မည်
ထုမိန့်တော်မူ၏။
• ထမန်ပရိသန္ဓေထု၍ ထို့ကို ရွားမြင်လေ၏။
ထိုထို့ကို ထောရုထာမာအမည်ဖြင့် ဖွည့်လော့၊
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး
ကို နှုတ်ကပတ်မတရားမစွယ်စဲ အစွန်အဖျား

၁ ပယ်ရှင်းမင်း- သုခစေတီကိုကာ၊ သနားစွာစွတ်
ဦးမည်။ သို့ရာတွင်၊ ယေး၊ ထား၊ စစ်တိုက်ထက်
နက်၊ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲစား၊ ဖြင့် မကယ်တင်၊
သူတို့၏ ဘုရား၊ သခင် ထာဝရဘုရား၊ စား၊ မြင့်
ကယ်တင်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂ ထောရုဏာမာကိုခွဲ ခွာသောစခါ၊ စေမိသည်
ပဋိသန္ဓေဟူ၍ ဖြစ် သားယောက္ခားကို ဂွားမြင်

၃ ထေဇ်- ထိုသားကို ထောစေတီစေမည်ဖြင့် မှည့်
ထေး၊ စေကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ
မထုတ်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင်

၄ မထုတ်- သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလစေတီ၊ သားတို့
သည် မမြင်နိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော သရေရာသေ
ထုံးနှင့် အမျှ ချားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ

၅ ၏လူမထုတ်ဟု၊ ထိုသူတို့အား ပြောဆိုရာ အရပ်၌
ပင်လျှင်၊ သူတို့သည် စေသက် ရှင်တော် မူသော
ဘုရားသခင်၏ သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြ

၆ လိမ့်မည်- ထိုစခါလူစေတီ၊ သားတို့နှင့် ဣသ
ရေလ စေတီ၊ သားတို့သည် စုဝေး ပေါင်းခေါ်၍၊
မင်း၊ တဦး၊ တည်း၊ ကို ချီးမြှောက် သဖြင့် ထိုပြည်
ထဲက ထွက်လာ ကြလိမ့်မည်။ ယေဇရေလ နေ့
သည် ကြီးမြတ် သော နေ့ဖြစ် ရလိမ့် မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၇ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများကို ငါ၏လူဟူ၍ ၎င်း၊
သင်တို့ နှစ်မဈားကို သနားစွာစွတ်စေသော သို့

၈ ဟူ၍ ၎င်းတစ်ခေါ်ကြသော- သင်တို့ အမိနှင့်
ဆွေးနွေးကြလော့- သူသည် ငမယားမထုတ်၊ ငါ
သည် ထည်း၊ သူ သင် မထုတ်ကြောင်းကို ဆွေး

၉ နွေးကြသော- ပြည်တန်ဆာဈာန်ကို ပယ်၍
မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ- မရှောင်လျှင်
သူ၏ စဝတ်ရှိသမျှကို ငါချွတ်၍၊ သူဗွားသော

၁၀ နေ့၌ စဝတ်မရှိသကဲ့သို့ စဝတ်မပါ၊ မြင်၍ ထုတ်
ထားမည်။ လွှင်မြင်ကဲ့သို့ သုတ် သင်မည်။ အွေ
မြောက်သော မြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက် ရေစင်

၁၁ ထား၍ သေစေမည်- သူ၏သားသို့တို့သည် သူ
မှောက်မထား ၍ ရသော သားသို့၊ ဖြစ်သော
ကြောင့် သူတို့ကို ငါမသနားမစွာ စွတ်စေမည်-

၁၂ သူတို့အမိသည် ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်၏။ သူတို့ကို
ပဋိသန္ဓေဟူသော သူသည် ရှက်ဖွယ်သော အမှု
ကိုပြုပြီး သူကလည်း၊ ငမုန့်၊ ငရေ၊ ငသိုးခွေး၊ င

၁၃ ဖိုက်ဆန်၊ ငဆီ၊ ငါသောက်သော အရည် တို့ကို
ပေးတော် သော ငရည်း၊ ခား၊ များ၊ နောက်သို့ ငါ

၁၄ လိုက်မည်ဟု ဆိုပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ သူကို ဆူးစောင်
ရန်၊ နှင့် ကာထားမည်၊ ထွက်စရာ မရှိစေခြင်းငှါ
သူပတ်ထည်၌ ကျောက်မျက်မှောက်တွင် တင်မည်-

၁၅ သူသည် ရည်းစားတို့ကို လိုက်သော်လည်း မမှီ၊
ရှာသော်လည်း မတွေ့ဘဲ နေရသော စခါ၊ ထင်
တောင်းထံသို့ ငါပြန်သွားမည်၊ ယခုနေရာထက်

၁၆ အရင် နေရာ သာ ၍ ကောင်းသည် ဟု ဆိုလိမ့်
မည်- ဆန်စပါး၊ ဓမ္မရည်၊ ဆီတို့ကို ငါပေးသ
နား၊ သည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ဗာဏ ဘုရား၊ စား၊ ပူဇော်

၁၇ သော အန္တနှင့် ငွေကို သူ၌ ငါချားပြားစေသည်ဟု
၁၈ ၍ ၎င်း သူသည် မစောင်းမေ့ပါတကား- သို့ဖြစ်
၁၉ ၍၊ စပါး၊ မိုက်ရာကာလ၌ ငမပါးကို ၎င်း၊ ဓမ္မရည်

၂၀ ထုတ်ရာ ကာလ၌ ငမရစ်ရည် ကို ၎င်း၊ သူ၏ကိုယ်
ကို ဖုံးထွင်းစရာ ငသိုးခွေးနှင့် ဖိုက်ဆန်ကို ၎င်း ငါ

၂၁ ထိမ်းယူမည်- သရပင်သူ၏ ရည်းစားများ ရွှေ၌
သူ စဝတ်ကို ငါ ထွပ်ထွန်၍ အရှက်ခွဲမည်။ င

၂၂ ထုတ်မှ အထက်သူမျှ သူကို မနှုတ်ရ- သူရှင်
ထန်းစရာ အကြောင်း မှီသမျှ နှင့် ဝှဲခံ၊ ဖြင်း၊ လ

၂၃ ဆန်းနေ့၊ ဥပသ်နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိယာ၊ တ်စည်း၊
၂၄ ဝေးခြင်း၊ အထုံးစံတို့ကို ငါပြတ်စေမည်- ဤသပြ

၂၅ ကား၊ ငရည်းစား၊ ပေးသော ဆုထက် စောင့်မြစ်
သည်ဟု သူဆိုရာ ဓမ္မရည်ပမည်၊ သင်္ဘောသခန်း

၂၆ ဥပသည်တို့ကို ငါထုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လွှင်မြင်
ဖြစ်စေသဖြင့် တော သားရဲ တို့သည် ကိုက်စား

၂၇ ကြလိမ့်မည်- ဗာဏဘုရားတို့အား နှံ့သာပေါင်း
ကိုမီး၍၊ နှာခေါင်းဆွဲနှင့် ထည်ဆွဲတန်ဆာကို

၂၈ ဆင်လျှက်ရည်းစားများ နောက်သို့ လိုက်သဖြင့်၊
ငကို မေ့လျော့၍ ဗာဏဘုရားတို့ ထက်ထက်၌ ပြု

၂၉ မိသော အပြစ်နှင့် အလျှောက် ငါ စီရင် မည်ဟု၊
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ သို့ရာတွင်၊ သူကို တစ်ခါ ငါမြားသောင်းမည်၊
တော ထမ်းမြင့် မှီဆောင် သော်လည်း နှစ်သိမ့်

၃၁ စေသော စကားကို ပြောမည်- တော တဖက်၌
ဓမ္မရည်ပမည်တို့ကို ၎င်း၊ အာခေါ်၍ နှံ့သမျှ ထင်ရာ
တံခါးကို ၎င်း ငါပေးမည်။ သူသည် စေသက်ငယ်

၃၂ စည်ကာလ၊ အဝုတ္တုပြည်မှ ထွက်သော သောစ
ခါ၊ သိခြင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တောတဖက်သို့ ရောက်

၃၃ သော စခါ သိခြင်း ဆို ရလိမ့် မည်- ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်

၃၄ သည် ငကို သခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ ခင်မွန်းဟူ၍ ခေါ်

၃၅ ရမည်- အခြားတပါးသော သခင်တို့၏ ဣန္ဒာမ

၃၆ များကို သူ၏နှုတ်မှ ငါပယ်၍၊ ထိုဣန္ဒာမများကို

၁။ နောက်ထပ် မမှတ်မိခြင်းဆိုရ- ထိုကားသိ၍
ငါ သည် သူထို စေတနာ၊ တောသားရဲ့၊ မိုက်၊
ကောင်ကောင်ငှက်၊ မြေပေါ်မှာ ထွား တတ်သော
၊ ထိမိန္ဒာန်များနှင့်မိသောသတ္တဝါတို့၏အား၊
စစ်ထိုက်ထက်နက်ထိုက်ကို မြေပေါ်ကပယ်ရှားသ
မြင့်၊ သူထို သည် မိုးရေ ဖြင့်၊ မမှီဘဲ အိပ် ရကြ
၂။ ထိခံမည်- ငါသည်ကိုယ်စေ့သင့်ကို စေ့မည်စ
မြီထိမ်းယူမည်၊ ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်
မိရင်ခြင်း၊ ခွန်သနား၊ စုစွက်ခြင်းနှင့်စေ့ထိုက်ကိုယ်
၃။ စေ့သင့်ကိုယ်စီးယူမည်- သန္တာစောင့်ခြင်းနှင့်
စေ့ထိုက်ထိမ်းယူ၍၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို
၄။ ထိရထိခံမည်- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ထား၊ ထိုကားသိ၍ ငါ သိရှိနားထောင်မည်၊ မိုက်၊
ကောင်းကင်ကောင်းကို နားထောင်၍၊ သူသည်
၅။ မြေကြီးကောင်းကိုနားထောင်မည်၊ မြေကြီးသို့
ထည့်၊ ဆန်စပါး၊ စပွန်ရည်၊ ဆီထိုက် ကောင်းကို
နားထောင် ၍၊ သူထို သည် ထည့်၊ ထေဇရေထ
၆။ ကောင်းကိုနားထောင်ကြလိမ့်မည်- ထိုသို့ထိုး
ကို ချိုးစေ့ ကဲ့သို့ မြေ၌ ကိုယ် စေ့ ငါကြမည်၊ မ
သနားမစွန့်ကပ်သော သဘိုးထိုးကို ငါသနား
စွန့်ကပ်မည်၊ ငါ၏ လှပထုတ်သော သူကို ထည့်၊
ထင်သည်ငါ၏ လှမြစ်သည်ထုငါဆိုမည်၊ သူက
ထည့်၊ ကိုယ် တော် သည် စေ့ကွန်ပီစ် ဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ထူးလျှောက်လိမ့်မည်ထု
မိန့်တော်မူ၏။

၃

၇။ တစန် ထာဝရဘုရားက၊ ဣသရေလ အမျိုး
သားထိုသည် အခြားတပါးသော ဘုရား ထိုကို
စူးရှော်၍၊ စပွန်သီးဂျည်ကိုစေ့ထိုးသော်ထည့်၊
ထာဝရဘုရား ခွန်တော်မူသည်နည်းတူ၊ မိမိခင်
ဂွန်၏ ခွန်ခြင်းကိုခံထွက် မျောက်မထားသော
မိစ္ဆာကို သွား၍ ခွန်ပြီးထော့ထု၊ ငမော၊ မှာထား၊
၈။ တော်မူသည်အထိုင်း၊- ထိုမိစ္ဆာကိုငွေတယ်ငါ၊
ကျပ်၊ ရသေ့ဆန်တယ်ထော့စွဲနှင့် ငါရှေးပြီးမှ-
၉။ သင်ထည့်စေ့မိုးရေရက်ရှားစွာစောင့်၍နေရမည်၊
ပြည်တန်ဆာမထုပ်ရ၊ အခြားသောယောက်ျား
နှင့်ပေါင်းလောင်ရ၊ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အဖိုငါစောင့်
၁၀။ ၍နေမည်ထုပြောထား၏- အကြောင်းမူကား၊
ဣသရေလ အမျိုးသားထိုသည် နေ့ရက်ရှားစွာ
ရှင်ဘုရင်မရှိ၊ မင်းသားမရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမ
ရှိ၊ ဆင်းတုမရှိ၊ သင်ထိုင်းမရှိ၊ တေရပ်ရပ်တုမ
ရှိ၊ ဆေးရုံကြလိမ့်မည်- ထိုနောက်မှ ဣသရေလ

အမျိုးသားထိုသိရှိပြန်သော၍၊ သူထိုဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရားကိုငှ်၊ သူထို ရှင်ဘုရင် ခါမိန်ကို
ငှ်ရှာ၍၊ နောင်ကားသိ၍ ကျားစူးထောင်ထိခံစံ
သောငါ၊ ထာဝရ ဘုရား ထံ တော် သို့ ထုန်ထွက်
ထွက်ပြေးကြလိမ့်မည်။

၄

၁။ ဆိုဣသရေလအမျိုးသားထို၊ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့် တော်ကို နားထောင် ကြ ထော့၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ပြည်သူပြည်သားထိုနှင့်တရားစေ့
ပူမြှ်တော်မူ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူထို သည်
သန္တာမရှိ၊ ကရုဏာမရှိ၊ ဘုရားသခင်ကို မထိ
၂။ ကြီး- ကျိန်စဲခြင်း၊ ရသေ့ကောင်းကို ပြောခြင်း၊
ထူထောင်ကိုသတ်ခြင်း၊ သုဇ္ဈာန်ကိုမိုးခြင်း၊ ထု
မထားကို ပြန်ရှားခြင်းထို၌ အထီးအတာ၊ မရှိ၊
ထု အသက်ကို သတ်သော အပြစ် အထပ်ထပ်ရှိ
၃။ ကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ ပြည်သည်ပြုပြင်လိမ့်မည်၊
ပြည်သား အပေါင်းထိုနှင့်တကွ တော သားရဲ့၊
မိုက်၊ ကောင်းကင် ငှက်ထိုသည် အား ထော့၊ ကြ
လိမ့်မည်၊ ပင်ထယ်ငါ၊ ထိုသည်ထည့်၊ ကုန်ကြ
၄။ လိမ့်မည်- ထိုရာတွင်း၊ အထယ်သူမှပမီးထား၊
စေ့နှင့်၊ အထယ်သူမှပထွေစေ့နှင့်၊ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်၏အမျိုးသားရင်းထိုသည်ထပ်ပရော
ယိတ်နှင့်ဆန်ကွင်ထက်ပြုသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
၅။ ၏- ထိုကြောင့်၊ နေ့စဉ်နိဗ္ဗိသင်သည်ထဲရထိခံ
မည်၊ ညည့် အချိန်၌ သင်နှင့် အထူ ပရောဇတ်
သည်ထည့်၊ ထဲရထိခံမည်၊ သင့်အမိကိုထည့်၊
၆။ ငါ့ဇက်ထီးမည်- ထေ့ထိုသိရှိပညာနည်းသော
ကြောင့် ဆုံးရှုံးကြ၏၊ သင်သည် ပညာကို ဝတ်
သော့ ကြောင့်၊ ငယစ် ပရောယိတ် အပြစ် သို့
မရောက် ခေခြင်းငှါ သင့်ကို ငါ ဖယ်မည်၊ သင်
၏ ဘုရား သခင် တရားကို သင် ဖေ့လျော့ ထော့
ကြောင့်၊ သင်၏သားထိုးထိုကို ငါဖေ့လျော့မည်-
၇။ သူထိုသည်ဘုန်းထိုးပွားသည်အထိုင်း၊ ငါ့ပြစ်
ရှားကြပြီး သို့ဖြစ်၍၊ သူထို၏ ဘုန်းကိုငါစေ့ထွက်
ကွဲစေမည်- ငလှထို၏ အပြစ်မြေရာ ထပ်ထိုကို
စားထွက်နှင့်ပင်၊ ထိုအပြစ်ကို မိတ်စွဲထိမ်းထတ်
၈။ ကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ ထူထို၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထပ်
ပရောယိတ်၌ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သူထိုအကွင့်ရှားကို
ငါစစ်ကြော၍ အသီးအသီးပြုမူသမျှအထိုင်းအစ
၉။ ကျိုးအပြစ်ကိုပေးမည်- သူထိုသည်စား၍မဝရ
ကြ၊ မတရားသော မေ့နုန်ကိုပြု၍ သားထိုးကိုမ
၁၀။ ပွားမြင်ရကြ- အကြောင်းမူကား၊ မိတ်စွဲထိမ်း

ကို ထပ်မံ၊ စေတတ်သော ကာမဂုဏ်၌ ငွေ့ငွေ့
ခြင်း၊ ဗျာဓိရည်နှင့်သေရည်သေရက်ကိုသောက်
ခြင်း၌ မှီဝဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်
ခြင်းကြောင့်၊

- ၈၂ သူတို့သည်သစ်သားနှင့်ထိုင်ပင်တတ်ကြ၏။
သူတို့၏တောင်ဝေးသည်အကြံပေးတတ်၏။ ထိ
ထေသာစိတ်စားကြီးသောကြောင့်၊ သူတို့သည်
ထမ်းထွဲ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထံမှာ မနေ၊ မှာ
၈၃ ယွင်းတတ်ကြ၏။-တောင်ထိပ်ပေါ်၊ ကုန်းပေါ်မှာ
ငှက်၊ အမိပ်ကောင်းသောသမိတ်ပင်မျိုး၊ လိမ္မော်
ပင်စောက်မှငှက်၊ ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သို့တို့သည်
သောကျားနှင့် မှားယွင်း၍၊ ရွှေးမတို့သည်
၈၄ ရောက်မထား၊ တတ်ကြ၏။- သင်တို့ သို့၊ ထို
သည်သောကျားနှင့်မှားယွင်း၍၊ ရွှေးမတို့သည်
ရောက်မထား၊ သော်လည်း ငါမစစ်ကြော၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ သောကျားတို့သည် ကိုယ်မ
ယားကို စွန့်ခြင်းဖြင့် ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်း
စေတတ်ကြ၏။ မိမိနှင့်ထိုနှင့်အတူယဇ်ပူဇော်
တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည်
ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။
- ၈၅ ထိုအသရေထမမျိုး၊ သင်သည်ပြည်တန်ဆာ
ထုပ်သော်လည်း၊ ထူးထူးမျိုးကို မမှားယွင်းပါ
စေနှင့်။ ဂိယဂါထမြို့သို့မရည်ကပ်ကြနှင့်၊ ဗေ
သဝင်မြို့သို့မသွားကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား အ
သက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းဟူ၍ မကျန်ဆို
၈၆ ကြနှင့်။-အသရေထမမျိုးသည်ရှုန်းတတ်သော
နှာမရှိကဲ့သို့ ဆန်ကျင်သက်ပြုတတ်၏။ ယခု
မှာထာဝရဘုရားသည် ကျယ်သောအရပ်၌သိုး
သငယ်ကို ထိန်းသကဲ့သို့၊ အသရေထမမျိုးကို
၈၇ ပြုတော်မူမည်။- ဝေဓိမ်သည်ရုပ်တုတို့၌ကပ်
၈၈ ထွက်ရှိ၏။ သူကိုတတ်တိုင်းရှိစေလော့။- သူတို့
စားသောက်ပွဲခံရန် လွန်ပြီ။ မင်းထုပ်သောသူ
တို့သည် အထပ်ထပ် မတရားသော မေဇုန်ကိုပြု
ကြပြီးရှက်ရွယ်သောအမှုကို တပ်မက်ကြပြီး-
၈၉ လေသည် မိမိအတောင်တို့နှင့် တိုက်၍ ပါသွား
မည်။ သူတို့သည်မိမိတို့ပူဇော်သော ယဇ်ဈာ
ကြောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။

• ထို ယဇ်ပူဇော်တို့၊ ကြားကြလော့။ ထို
အသရေထမမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
ထို နန်းတော် သားတို့၊ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့

သည် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်မိမိပါတောင်ပေါ်
မှာကျော့ကွင်း၊ တာမောင်တောင်ပေါ်မှာ ထောင်
၂ သောပိုက်ခြင်းကြောင့်၊ ယဇ်ကောင်တို့ကို ထတ်
သောစားဖြင့် မိမိတို့အပြစ်ကို ဈားပြားစေကြ
၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၌ အ
၃ ခြစ်စာပေးမည်။- ဝေဓိမ်ကို ငါထိမ်း၊ အသ
ရေထသည်လည်းငွေ့မှပုန်းရှောင်၍မနေနိုင်၊
ယခုပင် ဆိုဝေဓိမ်၊ သင်သည်မှားယွင်း၍ အသ
၄ ရေထသည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။- သူတို့သည်ပြုပြီ
ပြုသောကြောင့်၊ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်တို့
ပြန်၍ မလာနိုင်ကြ၊ မှားယွင်းသော သဘောစွဲ
ထမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို မသိကြ။-
၅ အသရေထမမျိုး၏မာနသည် သုဇ္ဈန်မှောက်၌
နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ အသရေထနှင့်
ဝေဓိမ်သည်မိမိတို့အပြစ်၌ထဲ၍၊ သူတို့နှင့်အတူ
၆ ထူးထူးမျိုးသည်လည်းထဲလိမ့်မည်။- သိုးစုနှစ်
စုပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ သွား
ကြသော်လည်းမတွေ့ရကြ၊ သူတို့နှင့်ကွာတော်
၇ မူပြီး- သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ခံ
သော သဇ္ဈာန်ကို ဖျက်ကြပြီး၊ အကြောင်းမူကား၊
တပါးအမျိုးသားတို့ကို ရွားမြင်ကြပြီး၊ ထမန်း
နူးရောက်မှ သူတို့နှင့် သူတို့ ဥစ္စာသည် ဖျက်မီး
လိမ့်မည်။

၈ ဂိယဂါထမြို့၌ နှစ်ရာကိုငှက်၊ ခုမမြို့၌ တံငါကိုငှက်
မှတ်ကြလော့။ ဗေသဝင် မြို့၌ ကျွေးကြော်ကြ
လော့။ ထိုဗယ်မိန်အမျိုး၊ နောက်သို့ကြည့်ကြ
၉ လော့။- အသရေထမမျိုးအနှစ်ထို့ကို ဆုစ္စ
သတ်ပေးသောနေ့၌ ဝေဓိမ်သည်ဖျက်မီးရလိမ့်
မည်။ ဆက်ဆက်ဖြစ်ထတံ့သော အမှုကိုငါစော်
၁၀ ပြ၏။- ထူးမင်းတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို နှေ
သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သူတို့အပေါ်
သို့ အစဇာန်ကို ရေကဲ့သို့ သွန်းထောင်းမည်။-
၁၁ ဝေဓိမ်သည်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၏။ တရားစီရင်
ခြင်းနှင့်ထွေ၍ဆုံးရှုံးရ၏။ အကြောင်းမူကား၊
၁၂ အမိန့်တော်အတိုင်းကျင့်လေပြီး-ထိုကြောင့်၊ ငါ
သည်ဝေဓိမ်၌ ကိုက်တတ်သောသိုးကောင်၊ ထူး
ထူးမျိုး၌ စားတတ်သော အနာကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။-
၁၃ ဝေဓိမ်သည် မိမိအပေါက်တို့ကိုငှက်၊ ထူးသည်
မိမိအနာကိုငှက်မြင်သောအခါ၊ ဝေဓိမ်သည်အာ
ရှုမိမင်းတို့ သွား၍၊ ထူးသည်ရှင်ဘုရင်တာ
ရက်တံသို့စေတတ်သော်လည်း၊ ထိုမင်းတို့သည်

သင်ထို အပေါက်ကိုမစာနိုင်၊ စာနာကိုသင်၏မ
 ၈၇ ပျောက်စေနိုင်ကြ။-အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်
 ဖေဒိုမိ၌ ခွင်သောကဲ့သို့၎င်း၊ ထူးစေမျိုး၌ခွင်သော
 ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်။ ငါသည်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
 ဖြတ်၍ သွားမည်။ ချီသွား၍ အထယ်သုဗ္ဗမ
 ၈၈ နှုတ်ရ။- သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုဝန်မဇ္ဈာ
 ဇ္ဈာန်ကိုမရှာမှီတိုင်စောင့်၊ ငါသည်ကိုယ်နေ
 ရာတို့ ပြန်သွား၍နေမည်။ အမှုရောက်သောအ
 သါ၊ သူတို့သည်ကို ကြိုစား၍ရှာကြလိမ့်မည်။

၆

- ထာကြီးထာဝရဘုရားတော်သို့ပြန်ကြကုန်
 စဉ်း ကိုယ်တော်သည် ကိုက်ဖြတ်သော်လည်း၊
 ပကတိ ဖြစ်စေ တော်မူမည်။ ဖါအိတ် ခတ်သော်
 လည်း၊ အနာကိုစည်းတော်မူမည်။ နှစ်ရက်ထွန်
 ပြီး၊ ငါတို့ကိုအသက်ရှင်စေ၍၊ သုံးရက်မြောက်
 သောနေ့၌ ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အထံ
 ထောင်၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။-
- ၇ ပညာကိုထည်း၊ ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
 ကိုယ်မြင်းငှါတိုက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ထွက်တော်
 မူရှိသည် နံနက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရွာသော
 မိုဏ်းနှင့်၊ မြေပေါ်သို့ရွာသောနေ့က မိုဏ်း
 ကဲ့သို့သက်ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။
- ၈ ထိုဖေဒိုမိ၊ သင်၌အထယ်တို့ ငါပြုရမည့်နည်း။
 ဆိုလှ။ သင်၌ အထယ်တို့ ငါပြုရမည့်နည်း။
 သင်တို့ ကြည့်၍ သော စိတ်သည် နံနက် မိုဏ်း
 တိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စောစောပျောက်တတ်သောနှင်း
- ၉ ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။- ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုပရောဇာတ်
 ဈားအားဖြင့် ငါသည်အပိုင်းပိုင်းစုတ်ဖြတ်ရပြီ။
 ငါ့အတွက် စကားအားဖြင့် သတ်ရပြီ။ ငါ့ရင်
 ဇ္ဈာန်တို့သည်လည်း၊ ထွန်းသင်းသောအထင်းကဲ့
 သို့ ဖြစ်ကြပြီ။- ယင်းပူဇော်ခြင်း အကျင့်ထက်
 သနားခြင်းကရူ အာအကျင့်ကို၎င်း၊ မီးမျှာယဇ်
 ပူဇော်ခြင်းထက်ဘုရားသခင်နှင့်ကျွမ်းဝင်ခြင်း၊
- ၁၀ ကို၎င်း ငါနှစ်သက်၏။- သူတို့သည် အာဇီကဲ့သို့
 ပရိညည်းကိုထွန်ကျူးကြပြီ။ နေရင်း၊ အရပ်၌ ငါ
- သစ္စာကို ဖျတ်ကြပြီ။- ဝိသစ် မြို့သည် အဓမ္မပြု
 သောသူတို့နေရာဖြစ်၍၊ ထူးစေသွေးနှင့်စွန်းသော
 မြေရာဈား၏။- ယားမြဲအထုံးအရင်းသည် ခမိုး
 ထွားသောသူကို ချောင်း၍ ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယဇ်
 ပရောဟိတ် အပေါင်းအထင်းသည် ရှောင်မြို့တို့
 ထွားသောထမ်း၌ပင် ထူးစေသက်ကို သတ်တတ်
- ကြ၏။- အထယ် စင်စစ် အဓမ္မအမှုကို ပြုတတ်

ကြ၏။ ကြောက်မက်စွာသော အမှုကိုအသရေ
 ထအမျိုး၌ ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမျိုး၌ ဖေဒိုမိသည်
 ဈားယွင်းတတ်၏။ အသရေထသည် ညစ်ညူး
 ၈၉ ဖြင်း၍၊- ထိုမှတပါး၊ ထိုထူးစေမျိုး၊ ထိမ်းသွား
 သော ငါ၏သူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ ပြန်သောအခါ၊
 ဧပါး မိုဏ်းရာ ကာထသည် ထင့်အဖို့ ခန့်ထား
 ထွက်၍၏။

၇

- အသရေထ၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ ငါပြု
 သောအခါ၊ ဖေဒိုမိ၏ အပြစ်နှင့် ချာမိပြုသော
 အဓမ္မ အမှုသည် ထင်ရှား ပြန်၏။ သူတို့သည်
 သစ္စာ ဖျတ်ကြပြီ။ အထံတို့ သူမိုးဝင်တတ်၏။
 ပြင်၌တည်းထားမြဲအထုံးအရင်းတို့သည် ထိုက်
- ၁ တတ်ကြ၏။- သူတို့ပြုသမျှသော အဓမ္မအမှုကို
 ငါမှတ်မိသည်ဟု၊ မိမိတို့ မိတ်နှစ်ထုံး ထဲမှာ မ
 အောင်၊ ခေကြ။ သရုပ်ပင် ထိုအမှုတို့သည် သူတို့
- ၂ ကိုပိုင်းကြပြီ။ ငါ့ရှာတော်တွင် မှီကြ၏။- ဆိုး
 ညစ်သော အမှုအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ နုတ်
 စကားအားဖြင့် မင်းဈားကို၎င်း ဝမ်းမြောက်စေ
- ၃ ကြ၏။- ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မတရားသောမေ
 နှန်ဖြင့် ဈားယွင်းသော သူဖြစ်၍၊ မီးထည့်သော
 ရန်သည်မီးဖိုနှင့်တူကြ၏။ ရန်မိမ်းကိုနတ်ပြီ။
 ၄ ဖေဒိုမိကြီးတို့တိုင်အောင်၊ မီးကိုမဆောင်ဘဲပြီ
- ၅ ဝတ်စွာနေရ၏။- ငါတို့ရှင်ဘုရင်၏နှစ်စဉ် ခွေနှံ
 မင်းတို့သည် ချွန်ရည် အမြန်နှင့် ထစ်စူး၍ ရှင်
 ဘုရင်သည် မထိမိမြင်ပြုသော သူတို့ကို ထက်ခံ
- ၆ တတ်၏။- အကယ်စင်စစ်သူတို့သည် ချောင်း၍
 ကြည့်လျက်နေကြစည်၊ မိမိတို့နှစ်ထုံးကိုမီးဖိုကဲ့
 သို့ပင်ဆင်ကြပြီ။ သူတို့ရန်သည်သည် ထည့်
 ထုံး ထိပ်သော်လည်း၊ နံနက်အမြန်၌ ထောက်
- ၇ သောမီးကဲ့သို့သောင်ထွက်၍၊- ထိုသူအပေါင်း
 တို့သည် မီးဖိုကဲ့သို့ပူကြ၏။ မိမိတို့တရားသူကြီး
 ဈားကို ထောင်ကြပြီ။ သူတို့ရှင်ဘုရင် အပေါင်း
 တို့သည် ထဲကြပြီ။ ငါကို ထစ်ခေါ်သော သူထ
- ၈ သောက်မျှမရှိ။- ဖေဒိုမိသည်တပါးအမျိုးသား
 တို့နှင့်ပေါင်း၊ ဖော်ရောနှောထွက်၍၊ ထာဇ္ဈာန်နာ
- ၉ ထာဇ္ဈာန်၌မထွန်သော ရန်ပြားဖြစ်၏။- သူမထိမ
 မှတ်သဲ တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့သည် သူ၏စွန်
 အားကို စားကြပြီ။ ကိုယ်မထိ မမှတ်သဲ ခေါင်း
- ပေါ်မှာပြုသောဆံပင်အနှံ့အပြားမှီပြီ။- အသရေ
 ထ အမျိုး၏ မာနသည် သူဇာတော်နှင့် မှီခိုမှု
 ဖြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အမျိုးသားတို့သည်

ကိုယ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကံတော်သို့ မ
ပြန်မထားကြ။ အမှုရောက်သော်လည်း ဘုရား
ကိုမရှာကြ။

- ၁၁ ဖေရိသ်သည် ညာကံမရှိ၊ မိုက်သော မြို့နှင့်
တူ၏။ အဲဒီအကြောင်းပြည်ကို တစ်ခါတစ်ရံ အာရှမိ
၁၂ ပြည်သို့ ပြေး တတ်၏။- သွား၊ လေရာရာတွင် င
ပိုက်နှင့် သူတို့ကို ငါတို့မိမိမည်၊ မိုက်သောကောင်း
ကင်းငှက်ကိုကဲ့သို့ မြေသို့နှိပ်ချမည်။ သူတို့စည်း
၁၃ ဝေးရာ၌ကြားသည်အတိုင်း ငါတို့မိမိမည်။- သူတို့
သည် ငယ်မှ တွက်၍ လည်သောကြောင့် အမိ
ထာ၌ကြမ်း ငါ့ကိုပြန်မှားသောကြောင့် ဖျက်ဆီး
မို့ရာဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါတို့ရှေ့ နှုတ်သော်လည်း။
၁၄ ငါတို့ကံ၌ ရသော စကားကို ပြောကြ၏။- သူတို့
သည် အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ခြည်တမ်းသော် လည်း။
စေတနာမိတ်နှင့် ငါ့မကောင်းတစ်ကြီး ဆန်စပါး၊
စပွန်ရည်ကို ရခြင်းငှါ စည်းဝေး၍ ငါ့ကို ပုန်ကန်
၁၅ ကြ၏။- ငါသည် ဆုမွန်သေခံရင်း၊ သူတို့ကို မိုင်းခုံစေ
သော်လည်း၊ ငါတို့ကံ၌ မကောင်းသော အကြံကို
၁၆ ကြံစည်ကြ၏။- အကျိုးနည်း၍ ကြံ၏။ လိမ်တတ်
သော လေး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ မင်းတို့ သည် ခေတ်
စားသောကြောင့် ထားမြင်သေ၍၊ အဲဒီအကြောင်းပြည်
သားတို့၏ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇

- တံပိုး မှတ်လေ့၊ ရန်သူသည် အာလင်းတကဲ့
သို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ထာလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငပုသိညည် ကို
၂ ဖျက်၍ တရားကို ထွန်ကျွေးကြပြီ။- သို့ရာတွင်၊
သူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် အသရေလအမျိုး ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို
ထိကြပါ၏ဟု၊ ငါတို့၊ တွေးကြော်ကြသည် တ
၃ ကား၊- အသရေလအမျိုးသည် ကောင်းသော အ
ရာကို စွန့်ပြစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူညည်းဆဲခြင်း
၄ ကိုခံရလိမ့်မည်။- သူတို့သည် ငါ၏ အခွင့်မရှိဘဲ
ကိုယ် အလို အလျောက် နှင် ဘုရင်တို့ ကို ချီး
မြှောက်ကြပြီ။ ငါမသိရဘဲ မင်းတို့ကို ခန့်ထားကြ
ပြီ။ ကိုယ်အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ် အာ ငွေ
၅ နှင့် ကိုယ်အဖို့ ရုပ်တုများကို လုပ်ကြပြီ။- အဲဒီအကြောင်း
မိ၊ သင်၏ နှားသင်္ဃာတို့ကို စွန့်ပြစ်သောကြောင့်၊ ကွယ်
သောသူများကို ငါတို့ရှေ့တွက်၏။ သူတို့သည်
အထွတ်အမြတ်ကံပတ်လုံး သန့်ရှင်းခြင်း တရား
၆ ကို မမှီနိုင်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်နည်း။- ထိုနှား
သင်္ဃာတို့သည် အသရေလအမျိုး ကြံစည်၍ ဖြစ်၏။

ဆရာသမား၊ လုပ်သောကြောင့် ဘုရားမထုတ်၊
အကယ်စင်စစ် ရှုမာမိ နှားသင်္ဃာတို့သည် အပိုင်း
ပိုင်းကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။

- ၇ လေမျိုးစေ့ကို ကြံ၍ လေထွေစပါးကို မိုက်ရကြ
လိမ့်မည်။ စပါးပင်မရှိရ။ အဲဒီ တဲကရန်ညည်မ
ထွက်ရ။ ထွက်သော်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသား
၈ တို့သည် ခားကြလိမ့်မည်။- အသရေလ အမျိုး
သည် တိမ်မြုပ်လေပြီ။ အထွတ်အမြတ် သက်
သောတန်ဆာကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် မှီ
၉ ရလိမ့်မည်။- အာရှမိပြည်သို့ အလိုလို သွားလေ
ပြီတကား။ ဖေရိသ် သည် ကိုယ် အဖို့ တကောင်
တည်းနေသော မြို့ခိုင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ရည်းစားတို့
၁၀ အား ဆုချလေပြီ။- တပါးအမျိုးသားတို့အား ဆု
ချသော်လည်း၊ ချက်ချင်း လူများကို ငါတို့ဝေးစေ
မည်။ မကြာမမြင့်မှီ၌ နှင် ဘုရင်နှင့် မင်းများ တင်
သောဝန်ကို ပင်ပန်းစွာ ထမ်းရ ကြ လိမ့်မည်။-
၁၁ ဖေရိသ်သည် မှားစွာသော ယဇ်ပဏ္ဏတို့ကို အ
ပြစ်အဖို့ လုပ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပဏ္ဏတို့ကို သူ
၁၂ ၏ အပြစ်ဟူ၍ မှတ်ရလိမ့်မည်။- တရား၏ ထူး
ဆန်းသော အရာတို့ကို သူတို့မမြင်ရ။ ထားပြီ။ သို့
သော်လည်း၊ မိုင်းသော အရာဟူ၍ သူသည် မှတ်
၁၃ လေပြီတကား။- ငါနှင့် ဆိုင်သော ပူဇော်သကာ
တို့ကို ယဇ် ပူဇော်သော သူတို့သည် ပူဇော်၍
ကိုယ်တိုင်ခားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့
ကို ထက်ခံတော်မမူ။ သူတို့ အပြစ်များကို ချက်
ချင်း စောင်းပေ၍ စစ်ကြော တော်မူသော အား
မြင့်၊ သူတို့သည် အဲဒီအကြောင်းပြည်သို့ ပြန်သွားရကြ
၁၄ လိမ့်မည်။- အသရေလသည် သူကို ခန့်ဆင်တော်
မူသော သခင်ကို နှစ်သက်၍ ဘုံမိတ်မှန် မှားကို
တည်ဆောက် တတ်၏။ လူ့သည်လည်း မိုင်းခုံ
သော မြို့တို့ကို မှားမြားစေတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊
ငါသည် ထိုမြို့များကို မီးရှို့၍ ဘုံမိတ်မှန် မှား
တို့ကို မီးတောင်ရလိမ့်မည်။

၉

- အဲဒီအသရေလအမျိုး၊ တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့
ဝမ်းမြောက် နှင်မြို့သော မိတ်၌ မှီ မရန်နှင့်၊
ကိုယ်ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်၊ အခြားသော
ဘုရားနှင့် မှားယွင်းပြီး ကောက်နုတ်တလင်းရှိသ
၂ မှာတို့၌ မှားယွင်းခက်ခဲသက်တတ်၏။- ကောက်
နုတ်တလင်းအား ဖြင့်အသက်မစွေးရ။ စပွန်သီး
နုတ်ရာ ကျင်း အားဖြင့်လည်း အသက် မစွေးရ။
စပွန်ရည်သစ်လည်း သူတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်း၊

မထွက်ရ။- ဝေဒိမ်သမ္ဘိသောသို့သည် ထာဝရ
 ၇ ဘုရား၏ ခြေတော်၌ မနေရဘဲ အရတ္တု ပြည်သို့
 ၉ ခာကိုစားရကြမည်။- ခဏ္ဍရည်သွန်းလောင်းရာ
 ပူဇော်သကာကို ထာဝရဘုရားအား မပြုရကြ။
 ပူဇော်သောယဇ်ကို နှစ်သက်တော်မမူရ။ ထို
 ယဇ်အသားသည် မသာလိုက်၍ ပိုကျွေး ခြည်
 တမ်းသောသူတို့၏အစာကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ခားသော
 သူအပေါင်းတို့သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်ကြ
 လိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို ကိုယ်တိုင်စားကြစေ၊
 ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော် ထဲသို့ မသွင်း။ စေ
 ၁ နှင်း- ခန္ဓာပွင့်နေ၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ဆောင်သော
 ခွင့်အပ်၍ သင်တို့သည် အထွတ်သို့ ပြုကြလိမ့်
 ၂ မည်နည်း။- ဂုဏ်စီးရာထဲက သူတို့သည် ထွက်
 သွားကြပြီး၊ အရတ္တုပြည်၌ စု၍ မိမိ၌ သင်း
 ပြုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ငွေတန်ဆာဆင်သော နေရာ
 ဘုံစိတ်မှန် ဗျားကို ဆူးအမျိုးမျိုးတို့သည် ဖွမ်း
 ၃ မိုးကြလိမ့်မည်။- စစ်ကြောရသောအချိန်ရောက်
 လေပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။
 ဣသရေလအမျိုးသမီးလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သဂြို
 အမိုက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ခံသောသူ
 သည် အရှုံးဖြစ်၏။ သင်၌ အပြစ်ကြီး သည် အ
 ၄ တိုင်းကြီးစွာသောဇာတ်ဆိုးခြင်းကိုခံရ၏။- ဝေ
 ဒိမ် ကင်းစောင့်သည် မိမိဘုရား ထက်မှာနေ၏။
 ပရောဖက် သည် ပြုလေသမျှတို့၌ ခုဆို၊ ကျော
 ကွင်းဖြစ်၏။ သူ၏ ဘုရားအိမ်တွင် တေးပြုသော
 ၅ သူဖြစ်၏။- ဝိမာဠိထက်ထက်ကဲ့သို့သူတို့သည်
 ကိုယ်ကိုအထွန်ညစ်ညူးစေကြပြီး သူတို့အပြစ်
 ကိုလောင်းပေး၍ ခုခိုက်ဗျားကို စစ်ကြောတော်
 မူမည်။
 ၆ တော၌စုစည်းသောသူတို့အရေအတွက်ကို ငါ
 ထွေး၏။ သီးသောသင်္ဘောသမီးပင်၌အပြီးဆုံး
 မှည့်သော သင်္ဘောသမီးသီးကဲ့သို့ သင်တို့တို့
 တေးဗျားကိုငါခြင်၏။ သူတို့သည်ကိုယ်အလိုအ
 လျောက် ဗာလပေဂုရုဘုရားထံသို့ သွား၍၊ ထို
 ချက်ဖွယ်သောအရာအဖို့ကိုယ်ကိုအပ်နှံသဖြင့်
 တပ်မက်သဂြိုဟေ့တိုင်း၊ ခက်ဆုပ်၍ ချာဖွယ်သော
 ၇ အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။- ဝေဒိမ်၏ တုန်းသည်၌
 ကဲ့သို့ ဖွံ့သွားလိမ့်မည်။ သားဗွားခြင်း၊ ကိုယ်
 ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပရိသန္ဓေထူခြင်းမရှိရ။- သား
 တို့တို့ကို ခွေးကျွေးသော်လည်း၊ တယောက်ကို
 မှီမကျန်စေခြင်းငှါ ငါလုပ်မည်။ အကယ်၍ သူ

တို့ကို ငါစွန့်ပြစ်သောအခါ အမတ်ထာမှီကြလိမ့်
 ၈ မည်။- ဝေဒိမ်သည်တူရုမြို့ကဲ့သို့ ခြိမ်ဝပ်ရာအ
 ရပ်၌ တည်တံ့နေသော်လည်း၊ မိမိသားတို့တို့
 ၉ ကို လူသတ်ထက်သို အပ်ရလိမ့်မည်။- ထိုထာ
 ဝရ ဘုရား၊ ပေးသနားတော်မူပါ။ အထွတ်သို့
 ပေးတော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော
 ဝမ်း၊ နှို့မထွက်သောသမ္ဘိတ်ကို ပေးတော်မူပါ။
 ၁၀ ဝိထဂါယမြို့၌သူတို့ပြုသမျှသောအမှုစိုက်၍၊ ထို
 အရပ်၌သူတို့ကို ငါခန်း၏။ သူတို့ ခုခိုက်အပြစ်
 ကြောင့်အိမ်မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။ နောက်တစ်
 သူတို့ကိုမရှစ်။ သူတို့မင်းအပေါင်းတို့သည် ဝန်
 ၁၁ ကန်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။- ဝေဒိမ်သည် အ
 ထိအမိုက် ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ်အနှစ်မြောက်
 လျှောက်၍ အသီးကို မသီးနိုင်ရာ၊ သားဗွားသော်
 ထည်း။ အချစ်ဆုံးသောသားတို့ကို ငါသတ်မည်။
 ၁၂ ဘုရားသခင်၏ စကားတော် ကို နားမထောင်
 သောကြောင့် စွန့်ပြစ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် တ
 ပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ ဖြည့်ထည်
 ရကြမည်။

၁၀

ဣသရေလသည် အသီးဗျားစွာသီးသော စုစည်း
 နှယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်အလို အလျောက် သီး
 တတ်၏။ အသီးတို့ပွားသလိုအတိုင်းအမျိုးသား
 တို့သည်ယဇ်ပထွင်တို့ကိုဗျားပြားစေကြ၏။ သူ
 တို့ပြည်ကောင်းသည်အတိုင်းကောင်းသောရုပ်
 ၂ တုဆင်းတုတို့ကိုလုပ်ကြသည်တကား။- သူတို့
 ၌စိတ်နှစ်စွရှိ၏။ ချက်ချင်းအပြစ်ပါ ကိုခံရကြ
 မည်။ သူတို့ယဇ်ပထွင်တို့ကိုကိုယ်တော်တိုင်ဖြု
 ချ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုထည်း၊ ဇာတ်ဆိုးတော်
 ၃ မူမည်။- ငါတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမကြောက်
 နှံသောကြောင့် ချစ်ဘုရင်မရှိ၊ ချစ်ဘုရင်မရှိသော်
 ထည်း။ ငါတို့အဖို့ အထွတ်သို့ပြုနိုင်မည်နည်းဟု
 ၄ ချက်ချင်း ဆိုရ ကြ မည်။- သူတို့ ကျိန် ဆိုသော
 စကားသည် စကားသတ် သတ် ဖြစ်၍၊ မိသား
 ထာယ ခွဲသောအခါ ခုသာစကားကိုသာ ပြော
 တတ်ကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်း အမှုသည် လယ်
 ကန်စင်းမျိုး ပေါ်မှာ ထင်းခါးပင်ကဲ့သို့ ပေါက်ရ
 ၅ လိမ့်မည်။- ချမာရမြို့သားတို့သည်ဗေသဝင်နွား
 သင်္ဃယ် အဖို့ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသ
 ငယ်၏ဘုန်းအတွက်သူ၏တကာတို့သည်ပိုကျွေး
 ခြည်တမ်း၍၊ ယဇ်ပရောဖက်တို့သည် တုန်
 ထွပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူတို့

သည့်ထိုဘုန်းကိုထုထွင်း- နှားသငယ်နှင့်အတူ
 အာရုံရှိပြည်သို့ထွားပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သာ
 ရက်စား၊ ဆက်ရကြလိမ့်မည်။ အေရိမ်သည်
 သရေဌာတ်၍ အသရေထသည် မိမိအကြံအစည်
 ၇ အားဖြင့်ရှင်ကြောက်ရလိမ့်မည်- ရှမာရိထပ်
 ဌာတ်ရ၏။ ရှမာရိ ရှင်ဘုရင် သည် ရေမြစ်သတ်
 ၈ သက်ခြင်း၏- အသရေထ ပြစ်မှားရာ အာဝဏ်မြို့
 ကုန်းသို့သွင်းပြုကျ၏။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးသည်
 သူတို့သစ်ပတ္တင်များကို ထွန်းပိုးကြလိမ့်မည်။
 မြို့သားတို့ကလည်း၊ ဆိုတောင်များသို့၊ ငါတို့ကို
 ခိုးထုပ်ကြပါ။ ဆိုကုန်းများသို့၊ ငါတို့အပေါ်၌
 ကျဏ်ပါထုခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၉ မိမိမြို့ထက်ထက်၌ အပြစ်ကြီးသည် ထက်
 အသရေထသည်အပြစ်သာ၍ကြီး၏။ ထိုမြို့၌ရပ်
 နေကြ၏။ မိမိမြို့၌အစွေထူထိုက်စပ်သော
 ၁၀ အခါမရှုံးကြ- ငါသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်
 ထူထိုက်ဆုခွမည်။ သူတို့ အပြစ်နှစ်ပါးကြောင့်
 ချည်ထားလျက်ရှိသောအခါ၊ သူတို့တစ်ဦးလူ
 ၁၁ ချား စည်းဝေးရကြလိမ့်မည်- အေရိမ်သည်
 သည်၍စပါးကို နှင်းရှင်သောနှားမရှိခြင်းသော်
 ထည်း၊ ငါသည်ထမ်းတို့ကိုထမ်းဝေးသဖြင့်၊ အေ
 ရိမ်သည် ကခြင်းကိုခံ၍၊ ထူးသည်တွန်လျက်၊
 သာကုပ်သည်လည်း၊ မြေမိုင်းကို ခွဲလျက်ရှိရလိမ့်
 ၁၂ မည်- ကိုယ်အဖွဲ့မြောင့်မတ်ခြင်းမျိုး၊ နေ့ကိုကြံ
 ၍၊ ကရုဏာတော်အသီးအနှံ ကိုမိတ်ကြစေသွား
 မထုပ်သေးသော ထယ်ကို တွန်ကြစေသွား၊ သာ
 ဝရဘုရားသည် ကြံ ထာ၍၊ သင်တို့အပေါ်သို့
 မြောင့်မတ်ခြင်းမရှိစိုးကို ရွာစေတော် မမူမိတိုင်
 အောင်၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာရသော အမြန်ရောက်
 ၁၃ ထေပြီး- သင်တို့သည် ဂုဏ်ရိုက် မျိုး၊ နေ့ကို ကြံလို
 ၍ ထယ်တွန်သောကြောင့်၊ အပြစ်စပါးကို မိတ်
 ရကြ၏။ မုသာ အသီးအနှံကို စားရကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကြံစည် ပြုစုခြင်းကို၎င်း၊
 ကိုယ်၌ ချားရွာသော သူရဲ တို့ကို၎င်း ကိုးစား
 ၁၄ တတ်၏- ထိုကြောင့်၊ သင်၏ထူထိုက်သည်ရုန်းရင်း
 ခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရွာထမန်မင်းသည် ဗေဏာ
 ဗေဏမြို့ကို စပ်တိုက်သောအခါ ဖျတ်ဆီး သကဲ့
 သို့၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည် ဖျတ်ဆီးရကြ
 လိမ့်မည်။ အမိသည်သားတို့နှင့်အတူမြေပေါ်
 ၁၅ မှာ ဆောင့်စွပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်- ထိုသို့ဗေ
 သထသည် သင်တို့ ဂုဏ်ရိုက် အပြစ်များ ကြောင့်
 သင်တို့၌ ပြုလိမ့်မည်။ နံနက် အချိန်သည် တွန်

တတ်သကဲ့သို့၊ အသရေထရှင်ဘုရင်သည် ရှင်း
 ရှင်းကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၁၁

၁ အသရေထသည် အသက်ငယ်သောအခါ ငါ
 သည်ရစ်၍ ငောင်းကို အရုဏ္ဏါပြည်မှခေါ်ခဲ့ပြီး-
 ၂ သူတို့ကို ခေါ်သောသူတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။
 ဗာသဘုရားတို့အားသစ်ပုဇွန်၌ ရုပ်တုဆင်း
 ၃ တုတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုမီး၌ကြမ်း- ငါသည်
 သွားတတ်သော အတတ်ကို အေရိမ်အား ထက်
 ဆွဲ၍ တွန်သင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါစောင့်မခြင်း
 ၄ ကျေး ဇူးကို သူသည် မထိဘဲ နေ၏- ထူကို ဆွဲ
 တတ်သော ကြိုးတည်းဟူသော မေတ္တာကြိုးနှင့်
 ငါဆွဲငင်၏။ ပါးရိုးအနားသို့ ထမ်းတို့ကိုခွေ၍
 ၅ ခြည်းညှင်းစွာကျွေး၏- အထိတော်သို့ မပြန်မ
 ထာထုသည့်ပြင်းသောကြောင့်၊ အရုဏ္ဏါပြည်
 သို့ပြန်၍ မသွားရ။ အာရုံမင်းသည် သူတို့ကို
 ၆ ထုပ်ပိုးရလိမ့်မည်- ထားတေးသံဃ်သူနာရာမြို့
 သို့အပေါ်သို့ ရောက်၍မင်းတို့ကို ဖျတ်ဆီးလိမ့်
 မည်။ သူတို့ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့်ပင် သုတ်သင်
 ၇ ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်- ငါ၏သူတို့သည် ငတ်မှထွဲ
 မြိ ထွဲကြ၏။ အပြစ်ဆုံးသော ဘုရား ထံသို့ခေါ်
 သော် ထည်း၊ ထိုဘုရား ကို အထယ် သူမျှ မရှိ
 မြှောက်ထိုး

၈ ထိုအေရိမ်၊ ငါသည် သင့်ကို အထယ်သို့ နှိပ်
 နှိပ်မည်နည်း၊ ထိုအသရေထ၊ သင့်ကို အထယ်
 သို့ အပ်နှံ နှိပ်မည်နည်း၊ သင့်ကို အာဝဏ်မြို့ကဲ့
 သို့အထယ်သို့ ဖြစ်စေ နှိပ်မည်နည်း၊ ဇေထိုင်မြို့
 အရာ၌ အထယ်သို့ ခန့်ထား နှိပ်မည်နည်း၊ ငါ
 သည် နှစ်ထုံးပြောင်းလဲ၍ အတွန်ကြင်နာသော
 ၉ မိတ်ရှိ၏- ပြင်းစွာအချက်ထွက်သည်အထိမ်းမ
 ပြုလို၊ အေရိမ်ကို အထပ်ထပ် မဖျတ်ဆီးလို၊ ငါ
 သည်လူမထုတ်၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာနေ
 သောမြို့သားမထုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့တွင်နေ
 ၁၀ ၍သန်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်၏- သူတို့သည်သာ
 ဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။
 နှင်သော ကဲ့သို့ ထောက် တော် စုမည်၊ ထောက်
 တော်မူသောအခါ သားတို့တို့သည် အနောက်
 ၁၁ ချက်နှာမှ အလျှင်အမြန် ပြေးကြလိမ့်မည်- ဇာ
 ဌာတ်ကဲ့သို့ အရုဏ္ဏါပြည်မှ၎င်း၊ မြို့ကဲ့သို့အာရုံ
 ပြည်မှ၎င်း အလျှင်အမြန်ပြေးကြ၏။ သူတို့ကိုနေ
 ရင်းအရပ်၌ ငါ နေရာ ချမည်ထူ၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဝေဓိမ်သည်ရသာကော၊ နှင့်၎င်း၊ ဣသရေလ
သည်ထွဋ်စားခြင်း၊ နှင့်၎င်းကိုစောင့်ရှောက်တတ်
၏၊ ထိုသို့သည်တည်းကုသုသင်္ခလံ၊ သန့်ရှင်း၍
သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံမှ ထွဲ
၍ထွဋ်တတ်၏။

၁၂

• ဝေဓိမ်သည်ထေတိုကျက်စားတတ်၏၊ စေဓမ္မ
ထေကိုလိုက်တတ်၏၊ နေ့တိုင်း၊ ရသာ ကော၊ နှင့်
ပွတ်မီးခြင်း၊ စေကြောင်း၊ ထိုကို ချားပြား၊ စေတတ်
၏၊ စောဓမ္မိလူတို့နှင့် မိသယာယ ခွဲလျက် နှင့်
ပင်၊ ဆဲရတ္ထ၊ ပြည်သို့ ဆီကို လူသွား၊ တတ်၏။
• ထာဝရဘုရားသည်ယုစေဓမ္မ၊ နှင့်လည်း၊ တရား
ဧည့်ပွဲတော်မူ၏၊ ယာကုတ်၏အကျင့်တို့ကို စစ်
ကြော၍ သုဂ္ဂုမ္မသည်နှင့် ဆညီဆပြစ်ပေးတော်
မူမည်။- ယာကုတ်သည် ဆမိဝမ်း၊ နှင့် ဆစ်ကိုစစ်
နှောင့်ကိုကိုင်၏၊ ဂွန်စားကြံ၍ ဘုရားသခင်နှင့်
• ပြိုင်ထေ၏။- ကောင်းကင် တမန် နှင့် ပြိုင်၍ နိုင်
ထေ၏၊ ဝိဇ္ဇာတောင်၊ ပန်နှင့်ပြီး၊ ကောင်းကင်မိုလ်
ခြေစေ့ရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမေ့သလ
မ္ဘိမှာဖူးထေ့၍၊ ငါတို့စေဓမ္မဗျာဓိတော်တော်ကိုခံထေ
• ၏။- ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောနာမသည်ထို
• ဘုရားသခင်၏ ဆွဲနာမတော်ဖြစ်၏။- သို့ဖြစ်၍၊
သင်၏ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြန်ထာထေ့၊
ကရုဏာတရား၊ ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားကိုစောင့်
ရှောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို စေဓမ္မပြတ်
ရှောင်ထွေလေ့။

၁ သူသည်ကုန်သည်ဖြစ်၏။ ခည်း၊ ထေသော မှီန်
ရွှင်ကိုကိုင်တတ်၏။ သူတပါးကို ညည်း၊ ဆဲခြင်း၊
• ငှါထေလိုမှီ၏။- သို့ရာတွင်၊ ဝေဓိမ်က၊ ငါသည်ရ
တတ်၏၊ ထဏှာကိုသိုထားပြီး၊ ကြိုးစား၊ သမ္ဘာတို့
၌ဆပြစ်ပါသော ထွန်ကျွန်းခြင်းကို ရှာ၍မထေ့
• ရာထေ့ဆိုလိမ့်မည်။- ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်
ကိုဆဲရတ္ထ၊ ပြည်မှကယ် နှုတ်သောသင်၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲခံစည်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့
• တစန်တဲတို့နှင့်နေစေမည်။- ငါသည်ပရောဓက်တို့
၌ဗျာဓိတော်ပေးပြီး၊ ချားစွာသော ခုပါရုံတို့ကို ပြ
ပြီး၊ ပရောဓက် ချားစွာ၊ ဖြင့် ပုံပမာတို့ကို ထား
• ပြီး။- ဂီတန်ပြည်၌ဆပြစ်မှီ၏၊ ပြည်သူပြည်သား
တို့သည် ဆကျိုး၊ နည်း၊ မှီကြပြီး၊ ဂီလဂီထ မြို့၌
နှားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ ယဇ်ပတ္တင် တို့သည်
ထွန်ကြောင်းတွင် ခြေထဲပုံပုံ မှီသကဲ့သို့ ချားကြ
• ၏။- ယာကုတ်သည်ရမိပြည်သို့ပြေး၏။ ဣသရေ

လသည်ဗယားကိုရခြင်း၊ ငှါထေကွန်ခံ၍သိုးရ
• ကိုထိန်းရလေ၏။- ထာဝရ ဘုရား သည်ပရော
ဓက်စား၊ ဖြင့်ဣသရေလစေဓမ္မ၊ ကိုဆဲရတ္ထ၊ ပြည်
မှကယ် နှုတ်၍၊ ပရောဓက်စား၊ ဖြင့်လည်းစောင့်
• ပတော်မူ၏။- ဝေဓိမ်သည် ဆဓမ္မတော်ကို ဆ
ထွန်နှိုးဆော်လေပြီး၊ ထိုကြောင့်၊ လူစသက်ကို
သတ်သော ဆပြစ်သည် သူ၌ ရောက် လိမ့်မည်။
သူကဲ့သို့ခြင်း၊ ဆပြစ်ကို သုန်သင်သည်ပြန်ပေး
လိမ့်မည်။

၁၃

• ဝေဓိမ်သည် နှုတ်မြွက်သော စခါ သူတပါး
ကြောက်လန့်တတ်၏။ သူသည်ဣသရေလစေဓမ္မ၊
၌ပြန်မြွက်၏။ နောက်တဖန် ဗာလ ဘုရား စား
• ဖြင့် ပြစ်မှား၊ သေ့ကြောင့် သေ၏။- ယခုမှာစ
ထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ကိုယ် ညာတ် ပညာ စား
ဖြင့် ဆရည်သွန်းသော ငွေရုပ်တု၊ ဆရာသမား
လုပ်တတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုများကို ကိုယ်စေ
့၍ ထုတ်ကြ၏။ ထုတ်ပြီးမှ ယဇ် ပူဇော် သော သူ
သည်နှား၊ သင်၏ကို နမ်းစေထေ့ဆိုတတ်ကြ၏။-
• ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် နံနက်မိုး၊ တိမ်ကဲ့သို့
၎င်း၊ စောစောကွယ်ပျောက်တတ်သောနှင်း၊ ကဲ့သို့
၎င်း၊ ကောက်နယ်တလင်းမှ ထေထေ့ထိုက်သွား
သော ရွဲကဲ့သို့၎င်း၊ မီးဖိုထဲက ထွက်သောမီးဖို၊ ကဲ့
• သို့၎င်းဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ ငါထာဝရ
ဘုရားသည် သင့်ကို ဆဲရတ္ထ၊ ပြည်မှ ကယ်နှုတ်
သော သင်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး၊ စေ
ခြားသော ဘုရားသခင်ကို သင်မသိပြီး၊ ငါမှတ
• ပါး၊ ကယ်တင်နှိုင်းသော သခင်မရှိ။- ဆထွန်ငွေ
ခြောက်သော စေရပ်တည်း၊ ဟူသော တော၌ပင်
သင့်ကိုငါသိပြီး ကျွတ်စားရာစေရပ်၌ဝင်ပြာစွာ
• စားရကြ၏။- ဝသောစခါ ဝါကြားသောမိတ်မှီ
၎င်းကို မေ့လျော့ကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌ ငါ
သည်ရှင်သေကဲ့သို့ ဖြစ်မည်၊ ထမ်း၊ နားမှာနှောင်း
သော ကျားသစ် ကဲ့သို့ သူတို့ကို နှောင်း၊ ပြောင်း၊
• မည်။- သား၊ ပျောက်သောဝံပ ကဲ့သို့ သူတို့ကိုငါ
ထိ၊ ကြံ၍၊ သူတို့ နှစ်ထုံး၌ ခုံးသော စေဓမ္မ၊ ကို
ဆုတ်ပုံမည်။ ခွင်သေ့မ ကဲ့သို့ ထေ့သော စေရပ်၌
ပင်ငါကိုကံစားမည်၊ ငောသား၊ ရဲခြစ်၍စေဓမ္မ၊
ပိုင်းဆွဲမြတ်မည်။

• ထိုဣသရေလ၊ သင့်ကို ကယ်တင်နှိုင်းသောစ
ရှင်ကိုသင်သိစွဲဆန်ကွင်းထက်ပြုစောင့်ကြောင့်
• စေဓမ္မ၊ နည်း၊ မိ၏။- သင်၏ ရှင်ဘုရင်သည်

သယံဇာတသုတေသန၊ သင်္ဃာတေ နိဗ္ဗာန်သုတေသန၊ ထိုသို့ ကယ်တင်ပါစေသော သင်္ဃာတေ သူကြီး ထို

•• သည် အထွေထွေသုတေသန၊- ဤဘုရင်နှင့် မင်းစားကို မေးပါလျှင် သင်္ဃာတေ သောကြာသော၊ ငါ အရှက် ထွက်၍ ဤဘုရင်ကို ပေးပြီ၊ ထမန် ပြင်း၊ ဤအရှက် ထွက်၍ ဤဘုရင်ကို ပယ် ခွားပြီ၊

•• ဝေဇီရိယသောရဇမိတ်ကို ငါ ထုတ်ထား၍ သူ

•• စံအပြစ်ကို သိမှီပြီ၊- သူသည် သား၊ ခွား၊ သောမိစ္ဆ ကဲ့သို့ ဝေဇီရိယကို ခံရမှီမှီပြီး၊ မိတ်သော အမျိုး သား၊ မြစ်၊ သား၊ ခွား၊ ရာဝမ်း၊ ဝဋ်ကြာမြင့် ခွား ခု ပါသည်တကား၊

•• သူတို့ကို မရဏာ နှင့် ငါတန်ခိုး၊ ငါကယ်သွတ် မည်၊ သေမင်း၊ ထက်မှထည်း၊ ရွေးမည်၊ ထိုသေ မင်း၊ သင့်ကို ကာထာနာစွာ စေမည်၊ ထိုမရဏာ နှင့် ငါ၊ သင်၌ ဖြစ်သော သေမင်းကို ရောက်စေမည်၊ နောင်တရမည် အကြောင်းကို ပမာဏမပြု၊

•• မိမိညီအစ်ကို တို့တွင် အသီးစွာ၊ ခွား သီးတတ် သော်လည်း၊ အရွေးထေ ထာလိမ့်မည်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ သေသည် တောမှ ထာဝရ လူ၏ ခမ်းရေ တွင် ကျခန်း ခြောက်သေ ဖြင့် ရေပြတ်လိမ့်မည်၊ ထာဝရ တို့ကံ၌ မှီသော တန်ဆာ အကောင်း၊

•• အပြစ်တို့ကို ရန်သူ ထုထုလိမ့်မည်၊- ဤမရဏာ သည် မိမိဘုရား သခင်ကို ဝန်ကန် သောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မြို့သားတို့သည် ထားမြင့်ထဲ ၌ သေကြလိမ့်မည်၊ သူငယ်တို့သည် ခြေပေါ်မှာ ဆောင့် ခွပ်ခြင်းကို ငှင်း၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင် သော မိစ္ဆတို့သည် ဝမ်းခွဲခြင်းကို ငှင်းခံရကြလိမ့်မည်၊

၁၄

•• ထိုအသေရေထဲ၊ သင်သည် ကိုယ်ပြုသော ဝေဇီရိယ အပြစ် အားဖြင့် အကျိုး နည်း၍ သောကြောင့် သင်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ထံသော် သို့ ပြန်လော့၊- ပဌနာဇကားကို ဖြင့်ဆင်၍ ထာဝရ ဘုရားထံသော် သို့ ပြန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ မှီသော အပြစ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ၊ ကျေး

ဇူးပြု၍ ထက်ခံတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ကိုယ်၌ ခမ်းတည်းဟူသော ခွား၊ သေမင်းတို့ ကို ပူဇော်ပါမည်၊- အာရုံမရသော သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို မကယ်တင်ရ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်းစီး သူရဲမထုတ်ပါ၊ ကိုယ်ထက်မြင့် လုပ်သော အရာ တို့အား ကိုယ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင် မြစ်ပါ၏ ထုနေသော တဝန်မဆိုပါ၊ အ ကြောင်းမူကား၊ မိမိတို့သော သူတို့သည် ကိုယ် တော်ထံ၌ ကရုဏာ ကျေ၊ ဇူးကို ခံတတ်ကြပါ၏ ထုလျှောက်ကြလော့၊

၄ ငါသည် အရှက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ခောက် ပြန်ခြင်းကို ပြုစွင့်မည်၊ ကိုယ်အလို အလျောက် နှိပ်မည်၊- ငါသည် နှင်းကဲ့သို့ အသေရေထဲ အ ပေါ်မှာ နေမည်၊ သူသည် နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်လိမ့် မည်၊ လေဗန္ဓုန်တောကဲ့သို့ အမြစ်ခွဲလိမ့်မည်၊- အညွန့်တို့သည် ပြန်ပွား၍၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ အ သေရေတင်တယ်လိမ့်မည်၊ လေဗန္ဓုန်တောကဲ့သို့ ရွှေ၊ ကြိုင်လိမ့်မည်၊

၅ ထိုအပင်၏ အပိတ် အောက်၌ နေသော သူတို့ သည် အသစ် ပြုစွင့်ခြင်း မှီ၍ ခုပါး ကို ပြုစုကြ လိမ့်မည်၊ ခွပ်နှယ်ပင်ကဲ့သို့ ထိုး၊ ခွား၍ လေဗ နှိပ်ခွပ်ရည်ကဲ့သို့ ကျွင်းစောကြလိမ့်မည်၊- ငါ သည် နောက်တဖန် ရုပ်တုဆင်းတုထိုးနှင့် အထွေ ထိုး ဆိုင်ရသနည်း၊ ထု၊ ဝေဇီရိယ သည် ပြောလိမ့် မည်၊ သူ၏ ဇနီးကိုလည်း၊ ငါနားထောင်၍ သူ ကို ကြည့်ရှုမည်၊ မိမိသော ထင်း၊ ရွှေ၊ ပင်ကဲ့သို့ မြစ်၌၊ သင်သည် ငကျေ၊ ဇူး၊ ကြောင့် အသီးနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်၊- အထွေသုသည် ပညာရှိသ နည်း၊ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို နားထောင်လိမ့် မည်၊ အထွေသုသည် ညာဏ်ကောင်းသနည်း၊ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို သိရလိမ့်မည်၊ ထာ ဝရ ဘုရား၏ ထမ်းတော်တို့သည် ခြောင့်ကြမ်း ခြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ထိုကံကြလိမ့်မည်၊ အဝေဇုလူတို့မူကား၊ ထိုထမ်းတို့၌ ထိမိ၍ သဲကြ လိမ့်မည်၊

ပဇာနည် ဟောဇဇမိရင်ရေ၊ ထားသော အနာဂတ္တိကဓါရ၊ ပြီး၏။

ဟောလအနာဂတ္တိကုဒ်။

JOEL.

၁

- ပေသွထစ်သုးယောထသိုရောက်တာသော ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား။
- အသက်ကြီးသောသူတို့၊ ကြားကြသော၊ ပြည် သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြသော၊ ဤသို့သော အမှုသည် သင်တို့ ထက်ထက်၌ ဖြစ် သောသော၊ ထိုသော၊ ထို ထက်ထက်၌ ဖြစ်သော သော၊- ကိုယ်သောထိုသောပြောကြသော၊ သူ ထိုသည် သူထိုသား ထိုသော၊ ပြောကြသော သူထို ထာထိုသည်လည်း ထက် နှယ်သောအခြားသူ
- ထိုသောပြောကြသော- ဂါမိရှင်း၊ ခြင်း၊ ထားသော အရာကိုအရာထရှိင်း၊ ခား၏၊ အရာထရှိင်း၊ ခြင်း ထားသော အရာကိုယာထက်ရှိင်း၊ ခား၏၊ ထာ ထက်ရှိင်း၊ ခြင်း၊ ထားသော အရာကို ခါ သိ ထ
- ရှင်း၊ ခား၏၊- သေသောထံကျ၊ ထို၊ နိုး၍ငိုကျွေး ကြသော၊ ဓမ္မရည်ကို သောက် ကျွေးသော သူ ထို၊ သင်တို့သောက်ရန်ရှိသော ဓမ္မရည်ပြတ်
- သောကြောင့် ငိုကျွေး၊ ပြည်တမ်းကြသော၊- အ ကြောင်း၊ ဓမ္မကား၊ ထာ၊ ကြိုး၍ မရေထွက် နှိုင်း စောင်စွာပြောသောအမျိုးသည်ပြည်ပေါ်သို့ တက်လာပြီးထိုအမျိုး၏သွားသည်ရှင်သောသွား ကဲ့သို့ငင်၊ ထံသွားသည်လည်းရှင်သောမထံသွား
- ကဲ့သို့ငင်ခြင်း- ငမ္မရည်ပင်ကို ဖျက်ဆီး၍ ငမ္မသောသန်းပင်ကို ကျိုးပဲ့စေပြီး သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ပြန်လိုက်စေပြီး၊ အခက်အလက်တို့ သည်ရှိကြ၏။
- အသက်ငယ်စည် ထက်ထပ်သော ခင်ပွန်း၊ အ ထွက်လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်သော သထိုသို့၊
- ကဲ့သို့ ငိုကျွေး၊ ပြည်တမ်းကြသော၊- ထောစည်ပူ ဇော် သကာနှင့် သွန်းသောင်းရာ ပူဇော် သကာ သည်ထာဝရဘုရား၏ ထိပ်တော်၌ပြတ်၏၊ ထာ ဝရဘုရား၏ အမှုတော်ခေတ် ယစ် ပရောထိတ်
- ထိုသည် ငိုကျွေး၊ ပြည်တမ်းကြ၏- ထယ်သည် ဖျက်၏၊ ခြေဆင့်တို့၊ ယေ၏၊ ပေါ၊ ထပ်ပျက်၏၊ ရှိသောဓမ္မရည်ကုန်ပြီး၊ ထိုသည်လျော့ပြီး၊
- ထယ်ထုတ်သော သူတို့၊ ထယ်၌မရှိတိရသော အ

- သီး၊ အံ့၊ ဖျတ်သောကြောင့်၊ ထုံပေါ၊ နှင့်စုသော
- ပေါ၊ အတွက် နှက် ကြောက် ခြင်း၊ မြို့ကြသော၊
- ပြည်ကိုပြု စုသောသူတို့၊ မြို့တစ်ကြိမ်သော၊
- ဓမ္မရည်ပင်သည် ဤ၊ နှစ်၏၊ ထောထဝန်း
- ပင်သည်၊ သွေ့မြောက်၏၊ သထပ်၊ ရှန်ပထုံပင်၊
- ရှောက်ရှိပင်မှစ၍တောသစ်ပင်ရှိသောထိုထည်
- ဤ၊ နှစ်၏၊ ကြမ်း၊ အကယ်စင်စစ်ထူထားထို၌ဝမ်း
- မြောက်ရာအကြောင်း၊ ထည်သွေ့မြောက်၏။
- ထိုယစ်ပရောထိတ်ထို၊ လျှော်တေအဝတ်ကို
- ဝတ်၍ငိုကျွေးကြသော၊ ထပ်ပထွင်တော်အမှု
- ခေတ်ထို၊ ပြည်တမ်းကြသော၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
- အမှုတော်ခေတ်ထို၊ ထာကြီး လျှော်တေအဝတ်
- ကို ဝတ်လျက် တညည့် ထုံး၊ ထိပ် ကြသော၊ အ
- ကြောင်းမူကား၊ ထောစည်ပူဇော်သကာ၊ သွန်း
- ထောင်းရာပူဇော်သကာကိုသင်ထို ဘုရားသခင်
- ၏ ထိပ် တော်၌ မထက် ကပ် ထံ နေ ကြပါပြီ ထ
- ကား၊- အခေခွာငရသောအမျိုးကိုခန့်ထားကြ
- သော၊ မြို့၊ ခြံစွာကွန်ရသောအမျိုးကို လျှော်ညာ
- ကြသော၊ အသက် ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူ ပြည်
- သား အပေါင်းတို့ကို သင်ထို ဘုရားသခင် ထာ
- ဝရ ဘုရား၏ ထိပ်တော်၌ စည်စေ၊ ၍ ထာဝရ
- ဘုရားသခင်၊ ယစ်ကြော်ကြသော၊- ထိုနေ့ ရက်
- ကြောင့်အမတ်သမီး၏၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်
- နီးပြီး၊ အမှုတော်၌၊ နှင့်ဖျတ်ဆီးခြင်းစေကဲ့သို့
- ရောက်လာလိမ့်မည်၊- ငါထိုခေတ်ရာသီလည်ငါထို
- ဖျတ်ပျောက် နှ့် ပြတ်သည် မထုတ်သော၊ ငါ ထို
- ဘုရားသခင် ၏ ထိပ်တော်၌ ဝမ်းမြောက် နှင့်
- ထန်းခြင်း၊ အကြောင်း၊ ထည်၊ ပြတ်သည် မထုတ်
- လော၊- မျိုးငွေထိုသည် ခြေရိုင်းသောက်မှာပုတ်
- ကြမ်း၊ ပေါ၊ ပြတ်သောကြောင့်ပေါ၊ ကိုထိုသည်
- ဖျက်ကြ၏၊ ထောထိုက်ထိုထည်ရှိကြ၏၊- ထိ
- ပျံ့နှံ့ထိုသည် အထွန်ပြည်တစ်ကြိမ်၊ နားရ
- ထိုသည် ကျက်သော ရာအရပ် မရှိသောကြောင့်
- ပင်ပန်းကြ၏၊ ထို၊ စုထိုသည်ထည်အကြောင်း
- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကွန်ပီအန်
- ကြော်ပါ၏၊ လော၌ကျက်သောရာအရပ်ထိုကိုမီး

၂။ ပါဠိအဘိဓာန်ပင်ရှိသောအရာကိုမီးလွှဲသော
 ၁။ ပါဠိ- အဘိဓာန်အရ ထိုသည်တည်းကိုယ်တော်
 ကိုယ်တော်ကြောငြိမ်းခြင်းရောခန်းခြောက်ပါပြီ။
 အဘိဓာန် ကျက်စားရာ အရပ် ထိုကိုယ်တည်း မီး
 ထောင်ပါပြီ။

- မိမိအရပ်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှတ်ကြသော
 ထန်ရှင်းသော အောင်ပေါ်မှာ သတိပေးသော
 အထက်ကိုပြုကြသော၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
 ထိုထပ်တူအောင်ကြံစားအကြောင်းစုကား၊ ထာ
 ၂။ ဝေရဘုရား၏နေရပ်သည်ထာ၌ နီးပါး- မိမိ၏
 အောင်နေ့မိမိ၏ထံ၌ ဖောင်မိမိထုထပ်သောနေ့
 မြစ်၏ နေ့အစုအစုံသည် တောင်ထိပ် ထိုကို နှံ
 ပြားသကဲ့သို့ အစွမ်း မြစ်၌၊ အားကြီးသော အ
 ဖျိုးသည်ထာ၏ ချွေးကောသန် ထိုသို့ မမြင်စေ။
 နောင်ကာလ အစည်အဆတ်၌ ထည်း မမြင်ရ
 ၃။ ထထိုး- ထုထိုရွှေမှာ မီးထောင်၏၊ နောက်၌
 ထည်းမီးလွှဲတောက်၏၊ ရွှေတွင်ရှိသော ပြည်
 ထည် ခေင်စည်ကဲ့သို့မြစ်၏၊ နောက်၌ကား၊
 ထုတ်ထင် ပယ်ရှင်းသော လွင်ပြင် မြစ်၏၊ အ
 ကယ် စင်စစ် ထုထိုထက်မှ အထယ် အရာမှ
 ၄။ ထုတ်ရ- ထုထိုသည် အဆင်းအားမြင့်မြင့်နှင့်
 ထု၍၊ မြင်းမီးသုရဲ ကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်-
 ၅။ ရထားမြည်သံ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အမှိုက်ကို ထောင်
 သောမီးမြည်သံ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အသံမြည်၍ တောင်
 ထိပ် ထိုအပေါ်မှာ နှံကြလိမ့်မည်၊ စစ်တိုက်
 မြင်းငှါ စင်အောင်း၍ အားကြီးသောထုထုထိုးအ
 ၆။ ရင်းကဲ့သို့မြစ်ကြလိမ့်မည်- ထုထိုရွှေမှာထုထို
 ထည် အထွန်ပင်ပန်းသော မိတ်မိ၍၊ ခပ်ထိမ်း
 သော ထုထိုသည် ချက်နှာ မည်၊ ကြလိမ့်မည်-
 ၇။ ထုထိုသည် ထုရဲ ကဲ့သို့ ပြေး၍ စစ်သုရဲ ကဲ့သို့
 မြို့မိုးကို တက်ကြလိမ့်မည်၊ ထမ်းမထွေထဲအသီး
 အသီးမိမိထို ထမ်းထိုတည့်တည့် ထိုက်ကြလိမ့်
 • မည်- ထဦးကိုထဦးမထိုက်သဲမိမိထမ်းထို မိမိ
 ထိုက်ကြလိမ့်မည်၊ ထားထွေးကိုထိသော်လည်း
 ၈။ နှံမြင့်ကိုမင်ရကြ- မြို့ထဲမှာတည်တည်ငြိမ်း
 ထွက်၊ မြို့မိုးကိုကျော်ထွက်၊ မိမိပေါ်သို့တက်
 ထွက်၊ ထုရဲကဲ့သို့ ပြ တင်းပေါက် ထဲထိုဝင်
 ၉။ ထွက်ရှိကြလိမ့်မည်- ထုထိုရွှေမှာမြေကြီးထွတ်
 ထိမ့်မည်၊ မိမိ၏ ကောင်းကင် ထည်း ထုရဲပိုက်
 ထိမ့်မည်၊ ရှေ့ထည်ထည်မိုက်၍၊ ကြယ်ထိုထည်
 ၁၀။ မထွန်းကင်းသောကြလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရား

- ထည်ထည်၊ မိမိတပ်တော်ရွှေမှာ အထက်ကိုထွန်
 တော်စုမည်၊ တပ်တော်ထပ်အထွန်ကြီးမား၏၊
 ကောင်းတော်အထိုင်းမီရင်သော သူထည်ထန်မိုး
 ကြီးတော်စု၏၊ ထာဝရဘုရား၏ နေရပ်သည်
 ကြီး၍ အထွန်ကြောက်မက်စွယ်သော နေရပ်
 မြစ်၏၊ အထယ်သွပ်၌ငါးသည်။
- ၁၁။ ထိုမြစ်၌၊ ထာဝရဘုရားမိမိတော်စုသည်
 ကား၊ ထာဝရတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ပိကျော့မြည်
 တမ်းမြင်းနှင့်တကွ မိတ်နှစ်ထုံး၊ အကြွင်း၊ နှင်ထံ
- ၁၂။ ထိုမြစ်တာကြသော- အဝတ်ကို မဆုတ်သဲနှစ်
 ထိုးကိုဆုတ်ထွက်၊ ထင်ထိုက်ဘုရားသခင်ထာ
 ဝေရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြသော၊ နှစ်သ
 နားမြင်းပေဏ္ဍာကရကောနှင့်ပြည့်စုံ၍ မိတ်ရှည်
 သောထတော၊ အထွန်ကျော့ရူးမြို့ရှင်သောထ
 တော၊ အပြင်ပေးမြင်းကို နောင်တရတတ်သော
- ၁၃။ အစောမြိတော်စု၏- သင်ထိုထည် သင်ထိုက်
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ အစာစည်ပူ
 နော်ထကာနှင့်သွန်းသောင်းရာ ပူဇော်ထကာ
 ကို အထက်ကပ်ရန် မြစ်ခေ မြင်းငှါ ဘုရားသခင်
 ထည်တစ်ပြန် ထာ၌ နောင်တရပြီးလျှင်၊
 ကောင်းကြီး၊ မင်ထာကိုထာရစ် ခေတော်စုမည်
 မစုမည်ကိုအထယ်သုသိ၌ငါးသည်။
- ၁၄။ မိမိအရပ်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှတ်ကြသော
 အစာရှောင်ရသော အမြန်ကို ခန့်ထား၍ မြို့ပြ
 စွာကျင့်ရသော အမြန်ကို ကျော်ညာကြသော-
 ၁၅။ ထုရားထိုကိုး၍ ခုဝေးသောပရိသတ်ထိုကို
 ထန်ရှင်းခေကြသော၊ အသက်ကြီးသော သူထို
 ကို ၎င်း၊ ငယ်သောသူနှင့် နှိုနှိုသောသူထိုကို ၎င်း
 ဝေးခေကြသော၊ မင်သောထောင်ထုထင်ထပ်မိမိ
 အခန်းထဲက ၎င်း၊ မင်သောအောင်ထုထိုထို့၊ ထည်
 မိမိကွယ်၍ နေသောကုထာ၊ ကာထွင်း၊ ကုသင်
- ၁၆။ ထွက်ခေး- ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ခေင်း၊
 သင်ပရောဟိတ်ထိုထည်ထိစိတော်ဦး၊ နှင့်သင်
 ပဏ္ဍိတ ခပ်ကြားမှာ ပိကျော့ထွက်၊ ထိုထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ထုရားကို ထာဝရစော်စု
 ပါ၊ အပါ၊ အမျိုးသားထိုသည် အမိမိ၍ အရွှေ
 တော်ထုထိုကို ကဲ့ရဲ့ခေမြင်းငှါအစိတ်တော်စုပါ
 နှင်း၊ ထုထိုဘုရားသခင်ကား၊ အထယ်မှာ မှီသ
 နည်းထု၊ တပါ၊ အမျိုးသားထိုသည် အထယ်
 ကြောင့်ဆိုရကြပါသနည်းထု ကျောက်ကြေး-
 ၁၇။ ထိုမြို့လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ပြုတော်ကိုမစ
 နှစ်သော မိတ်အားကြီး၍၊ မိမိထုထိုကို ကယ်စ

၈။ သနားတော်မူလိမ့်မည်။- အကယ် စင်စစ် သာ
 ၉။ ဝရဘုရားသည် ထူးတော်မူလျက် ငါသည် ဆန်
 ၁၀။ ခါး၊ ချစ်ရည်၊ ဆီကိုပေးလိုက်၍ သင်တို့သည်
 ၁၁။ ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တစ်နေ့တပါး၊ အမျိုးသား
 ၁၂။ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေ ဖြင်းငှါ ငါမပြု။- ခြောက်စက်
 ၁၃။ နှာတပ်သားတို့ကို သင်တို့ နေရာမှ ငါပယ်ရှား
 ၁၄။ မည်။ အထယ်သူမျှမရှိ။ သွေ ခြောက်သော အ
 ၁၅။ ရပ်သို့ နှင်ထုတ်မည်။ အရွှေ့ ပင်လယ်ကို ရှက်
 ၁၆။ နှာပြုလျက်၊ အနောက် ပင်လယ်ကို ကြောမိုင်း
 ၁၇။ လျက်ရှိသွားလိမ့်မည်။ ဂုဏ်စပ်နံ့စေသော အနံ့
 ၁၈။ ထွက်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသော
 ၁၉။ အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည် ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၂၀။ ထိုပြည်တော်၊ မစိုးမိမ့်နှင့်၊ ဝမ်းခြောက်၍
 ၂၁။ ထန်း၊ ဖြင်း၊ မှီ၊ လေး၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီး
 ၂၂။ သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်။- ထိုတောသား၊
 ၂၃။ တို့၊ မစိုးမိမ့်ကြနှင့်၊ တောမြက်ပင်ပေါက်လျက်၊
 ၂၄။ သစ်ပင်တို့သည် အသီးကို သီးလျက်၊ သင်္ဃာတ
 ၂၅။ ခန်းပင်နှင့် ချစ်နှယ်ပင် တို့သည်၊ အားထုတ်
 ၂၆။ လျက်ရှိကြ၏။- ထိုမိမ့်နှင့် မြို့သားတို့၊ ဝမ်းခြောက်
 ၂၇။ ၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမှီ
 ၂၈။ ပြုလျက်၍ ထန်း၊ ကြလေး၊ အကြောင်းမူကား၊
 ၂၉။ ဓမ္မထရာကို ပေးတော်မူ၍ အစောင့်၊ ခြံစည်း၊ အ
 ၃၀။ ရင်မိုဏ်းနှင့် နောက်မိုဏ်းကို သင်တို့အပေါ်မှ
 ၃၁။ ရွာစေတော် မူမည်။- ကောက်နုယ် တထင်း၊ တို့
 ၃၂။ သည်ပါးနှင့် ပြည့်၍၊ အသီး၊ နယ်ရာ ကျင်းတို့၌
 ၃၃။ ထည်း၊ ကပ်ရည်နှင့် ဆီလျှံ ကြလိမ့်မည်။- အရာ
 ၃၄။ ထင်္ဂါ၊ သာလက်တင်္ဂါ၊ ခါသီထင်္ဂါ၊ ဂါဇံ
 ၃၅။ တင်္ဂါ၊ ဟူသော ငါးစေ့တွင် သောငါးစုံ မထာ
 ၃၆။ မိုလ်ခြေတို့ကို ကံစားသော နှစ်ပေါင်း၊ ကာသကို
 ၃၇။ ငါပြန်ပေးမည်။- သင်တို့သည် ဝစ္ဆာ ဓားရကြ
 ၃၈။ လိမ့်မည်။ အံ့ကြော့စွယ်သော အမှုတို့ကို သင်တို့
 ၃၉။ ၌ ပြုသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
 ၄၀။ နာမတော်တို့ ရှိ၊ ခွမ်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တ
 ၄၁။ ခန်း ငါ၏လူတို့သည် ထင်္ဂါရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ
 ၄၂။ ရကြ။- ငါသည် အသေရထ အမျိုး၏ အထယ်၌ မှီ
 ၄၃။ ကြောင်းကို ၎င်း၊ အခြားသော ဘုရားမရှိ၊ ငါထာ
 ၄၄။ ဝရဘုရားသို့ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်း
 ၄၅။ ကို ၎င်းသင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ နောက်တစ်ခါ
 ၄၆။ ၌ လူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ ရကြ။
 ၄၇။ ထိုနောက်မှ လူမျိုးတကာတို့ အပေါ်သို့ ငါ၏
 ၄၈။ မိညည်တော်ကို ငါသွန်းသောင့်မည်။ သင်တို့၏
 ၄၉။ သားတို့၊ တို့သည် ပရောဓက် ညာဏ်နှင့် ဟော

ပြောရကြလိမ့်မည်။ အထက် ကြီးသော သူတို့
 ၅၀။ သည် မိုဏ်းစိပ်မက် တို့ကို မြင်မက် ရကြလိမ့်
 ၅၁။ မည်။ အသက်ငယ်သော သူတို့သည်လည်း ချာ
 ၅၂။ မိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။- ငါ၏အမှု
 ၅၃။ ကို ဆောင်ရွက်သော သောကဘွား၊ မိမ့်တို့ အပေါ်သို့
 ၅၄။ ငါ၏မိညည်တော်ကို ငါသွန်းသောင့်မည်။ သူတို့
 ၅၅။ သည် ပရောဓက် ညာဏ် နှင့် ဟော ပြောရကြ
 ၅၆။ လိမ့်မည်။- မိုဏ်းကောင်းကင်၌ ၎င်းမြေကြီးပေါ်
 ၅၇။ ၌ ၎င်း၊ အံ့စွာစစ်သော အရာတစ်ခု၊ ဟူသော သွေး၊ မီး
 ၅၈။ လုံး၊ မီးမှီးတိုင်တို့ကို ငါပြုမည်။- ထာဝရဘုရား၏
 ၅၉။ ကြောက်မက်စွာ သောသော ကြီးမတိုင်မှီ၊ နေသည့်
 ၆၀။ မှောင်မိုက်အစိတ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်
 ၆၁။ သွေး ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို
 ၆၂။ ပစ္စနာပြုသော သူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်
 ၆၃။ မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလေတံ့။ အကြောင်းမူကား၊
 ၆၄။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မိမ့်နှင့်
 ၆၅။ တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရားပေါ်
 ၆၆။ တော်မူသော သူအကျန် အကြွင်းတို့ အဖို့ ကယ်
 ၆၇။ တင်ခြင်း၊ အစွန်မြို့ရလေတံ့။
 ၆၈။
 ၆၉။
 ၇၀။ ထိုနေ့ ရက်ကာလ၌ အထက်က သိမ်းသွားခြင်း၊
 ၇၁။ ကို ခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
 ၇၂။ ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊- ခပ်သိမ်းသော
 ၇၃။ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါသည် စုဝေးစေ၍ ယောရှ
 ၇၄။ ခတ်ရိုင်းသို့ ပေါ်မူမည်။ သူတို့သည် ငြိမ်ငြိမ်ကို ဝေ
 ၇၅။ ခန့်၍ အလိုင်းတိုင်း၊ အပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြား
 ၇၆။ စေသော ငါ၏အစွေလူ၊ အသေရထ အမျိုးထက်
 ၇၇။ မှာ ငါသည် တရားမီရင်မည်။- သူတို့သည် ငါ၏
 ၇၈။ လူတို့အဖို့ စာရေးတံဆိပ်ကြေး၊ လူကလေးကို ဖြည့်
 ၇၉။ တန်ဆာနှင့် ၎င်း၊ မိမ့်ကလေးကို မိမိသောကံစရာ
 ၈၀။ ချစ်ရည်နှင့် ၎င်းပထမ ကြပြီတကား။- ထိုတုရ
 ၈၁။ မြို့၊ မိရန်မြို့၊ ပါထေဏ္ဍိနပြည်နှင့် မိုဏ်းပေသော အ
 ၈၂။ ရပ်ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့် အထယ် သို့
 ၈၃။ ဆိုင်ကြသနည်း။ ကိုရန်ထုံပြုကြမည်သော၊ င
 ၈၄။ ကိုရန်ထုံပြုကြလျှင်၊ ထိုရန်ကို သင်တို့သေခါးပေါ်
 ၈၅။ သို့အလျှင် အမြန် ငါပြန်ရောက်စေမည်။- သင်တို့
 ၈၆။ သည့် ငန္တငွေကို ယူ၍၊ ငါနှစ်သက်စွယ်သော ဥဇ္ဇာ
 ၈၇။ မြတ်တို့ကို သင်တို့ ဘုံမိတ်မှန် ထဲသို့ သွင်းသော
 ၈၈။ ကြောင့် ၎င်း၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား
 ၈၉။ တို့ကို နေရင်းပြည်မှ စုဝေးသို့ ပြောင်းစေလိုသော
 ၉၀။ ငှါ၊ ယောလသ အမျိုးသားတို့အား ရောင်းလိုက်
 ၉၁။ သောကြောင့် ၎င်း၊ သင်တို့ရောင်းလိုက်ရာ အရပ်

၈၄ ငါသည်ထမြောက်၍၊ ထင်ထိုရန်အံ့ ပြုခြင်းကို
 ၈၅ သင်ထိုခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်အမည်။ သင်
 ထိုသားသို့ဈားကိုလည်း၊ ယု၊ အမျိုးသား၊ ထို၌
 ငါရောင်း၍၊ သူထိုသည်တခန်းဝေးသောအမျိုး၊
 ရှေ့ထပြည်သားထို၌ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်၊
 ထိုသို့ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ၊
 ၈၆ ဤအမှုကို တပါး၊ အမျိုးသား၊ ထို အား ကြား
 ပြောကြသော့၊ စစ်ထိုက်ခြင်းငှါပိုင်ဆင်၍စစ်သူ
 ၈၇ ချေမှုကိုနှိုးဆော်ကြသော့၊ စစ်သူချေအပေါင်းထို့
 ၈၈ သည်ခုဦးကပ်၍တက်ထာကြစေး-သံတွန်သွား
 ဈားကိုထားခြင်းစေခြင်းငှါ၊ တံစဉ်ဈားကိုထံ
 ခြင်းစေခြင်းငှါ၊ ထုထုတ် ကြသော့၊ အားနည်း
 သောသူက၊ ငါအားကြီးသည်ထု ပြောဆိုစေး-
 ၈၉ ပတ်သည်၌နေသောတပါး၊ အမျိုးသား၊ အပေါင်း
 ထို့၊ စုဝေး၍ထာကြသော့၊ သင်း၊ ခွဲကြသော့၊ စု
 ဝေးရာ အရပ်၌ သင် ထို့ သူချေ ဈား ကို ထာဝရ
 ၉၀ ဘုရားနှိမ့်နွှဲတော်မူမည်။- တပါး၊ အမျိုးသား၊ ထို့
 သည်ထ၍ယောရှုဖတ်ရှု၍သို့တက်ထာကြစေး၊
 ပတ် ထည်၌ နေသော တပါး၊ အမျိုးသား၊ အ
 ပေါင်းထို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ထိုအရပ်၌
 ၉၁ ငါထိုင်မည်။- မိတ်စရာစပါးမှည့်သော့ကြောင့်
 တံစည်ကို ထွတ်ကြသော့၊ စပွစ်သီးနယ်ရာတန်
 ဆာပြည့်၍၊ စပွစ်ရည် ကျင်းထိုသည် သို့သော့
 ကြောင့် ထာကြ၊ ထင်းကြသော့၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ သူထိုပြုသောစုစုစိုက်စေခြင်းသည် ကြီးထွ
 ၉၂ ခ်း- ကွပ်မျက်ရာရှိ၌ သူဈားစည်းဝေးထွက်၊
 ထုဈား စည်းဝေး ထွက် ဖြိုကြမ်း၊ ကွပ်မျက် ရာ
 ရှိ၌ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်ထု
 ၉၃ နိုးပြီ။- နေ့၌ထသည်မိုက်လိမ့်မည်၊ ကြယ်ထို့

ထည်ထည်း၊ မထွန်းသင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။-
 ၉၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မိအုန်တောင်ပေါ်က
 ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲက အသံ ကို
 ထွင်းတော်မူသဖြင့်၊ မိုဆိ၊ ကောင်းကင်၌၌ မြေ
 ကြီးသည်တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိမိ ထုထို၏ ခို ထို့ ရာ၊ အသရေထ
 အမျိုးသားထို၏ အစွမ်းသံဌာန် ခြစ်တော် မူလိမ့်
 ၉၅ မည်။- ငါသည်လည်းငါ၏ သန့်ရှင်းသောမိအုန်
 တောင်ပေါ်မှာ နေသော သင်ထို၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရ ဘုရား ခြစ်ကြောင်းကို သင်ထို့ သိရကြ
 လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့သည်လည်း၊ သန့်ရှင်း
 လိမ့်မည်။ နောက် တခန် ထိုမြို့ကို တပါး၊ အမျိုး
 သားမနင်းရ၊
 ၉၆ ထိုကာလ၌ရှိသောစပွစ်ရည်သည်တောင်ထို့
 မှယိုလိမ့်မည်၊ နို့ရည်သည်ကုန်းထို့မှထွက်လိမ့်
 မည်။ ယု၊ မြစ်ရှိသမျှထို့သို့ရေစီးကြလိမ့်မည်။
 ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲက စမ်းရေထွက်
 ၉၇ ချိန်ရှိ၍ ရှိုင်းကိုမိစေလိမ့်မည်။- ယု၊ ပြည်၌အ
 ခြစ်မရှိသော သူထို့ကို သတ်၍ ထုအမျိုးသား
 ထို့ကို ညည်းဆဲသော့ကြောင့်၊ အရုတ္တ၊ ပြည်
 သည် လူဆိတ်ညံ့လျှောက် ဖြိုလိမ့်မည်။ ဧရု ပြည်
 သည်လည်း၊ လူဆိတ်ညံ့သော တော ခြစ်လိမ့်
 ၉၈ မည်။- ယု၊ ပြည်မှကား၊ ထာဝရပြည်၊ ယေရု
 ရှလင်မြို့မှကား၊ ကာထ အစည် အဆင်၊ စာည်
 ၉၉ သော မြို့ခြစ်လိမ့်မည်။- ထိုမြို့သားထို့သည် အ
 ထေ သတ် ခြင်းကို ခံရသော အခြင်ကြောင့်၊ ငါ
 သည် မပေ၊ သော သော ခါတ် ကို တခန် ပေးဦး
 မည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိအုန်တောင်ပေါ်မှာ
 ကျိန်ဝပ်တော်မူသတည်း။

ပရောဖက်ယောသစ်ရင်ရေထားသောအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ပြီး၏။

အာရတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။

AMOS.

၁
 ၈၀ ယုရှင်ဘုရင်ဩမိမင်း၊ အသရေထရှင်ဘုရင်
 ယောရှု၏ သားယေရော မောင် မင်း၊ ထို့ ထက်
 ထက်၊ မြေကြီး၊ မထူပီမှီ နှစ်နှစ် အထက်က၊ သိုး

ထိန်းစု အဝင်ခြင်သော တေကောရှာသား အာ
 ရတ်သည်အသရေထပြည်အတွက်ခံရသော ဈာ
 ၈၁ ပိတ်တော်စကားဟူမှကား၊-ထာဝရဘုရားသည့်
 မိအုန်တောင်ပေါ်ကကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်

မြဲကဲကဲကဲကို ထွန်တော်မူသောကြောင့်၊ ထို၊
ထိန်ဒုဏ္ဍာထိုသည့်၊ ငယ်၍၊ ကမ္မပေလတောင်
ထိပ်သည်နှစ်၊ မိလိပ်မည်၊

- ၈. ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည် ကား၊ မော
သက်မြဲသည်စိတ်ပြည်ကိုပေါး၊ နယ်ရာသံထွေ
ရာ၊ စက်ထိုနှင့် ကြိတ်နယ်သော၊ စပြစ်သုံးပါး၊ မ
က၊ စပြစ်လေးပါး၊ ကြောင့်ငါသည် ဝါတ်မပေး၊
- ၉. ဆဲမနေး- ဟာလေထ မင်းမျိုး၊ စပေါ်သို့ မီး ကို
ထွတ်၍၊ ဗဟိတ်ပင်း၊ နာမိတ်မှန်ထိုကိုထောင်
- ၁၀. စေမည်- မောသက်မြဲတံခါးကန်လန်ကွင်းထိုကို
မျိုးမည်၊ စာဝင်မြို့သားထိုကို၊ ၎င်း၊ မေသေစင်
မြို့ပင်း၊ ပြသောသူထိုကို၊ ၎င်း ပယ်ခြတ်မည်၊ စွမိ
ပြည်သားထိုသည်ကိရုမ္မိသိမ်း၊ သွားခြင်း၊
ခံရကြမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၁. တစန် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်က-
ဂါထမြို့သည် ချုပ်ထားသော သူစပေါင်းထိုကို
စံပင်း၌ စပ်ခြင်း၊ ငှါသိမ်း၊ သွားသော၊ စပြစ်သုံး
ပါး၊ မက၊ စပြစ်လေးပါး၊ ကြောင့်ငါသည် ဝါတ်မ
ပေးဘဲမနေး- ဂါထမြို့၊ စပေါ်သို့ မီးကိုထွတ်၍
- ၁၂. ဘုံမိတ်မှန်ထိုကို ထောင် စေမည်- ထာဝရတ မြို့
သားထိုကို၊ ၎င်း၊ စာရှကေလုန်မြို့ပင်း၊ ပြသော
သူထိုကို၊ ၎င်း ပယ်ခြတ်မည်၊ ကြောင့်မြို့ကိုလည်း
ထိုက်၍ ကျန်ကြွင်းသော၊ မိလိတ္တိလူထိုသည်မှက်
မီး၊ ကြ လိပ်မည်ဟု၊ စရှင် ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်
တော်မူ၏။
- ၁၃. တစန် ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့် တော်မူသည်ကား၊
တရုမြို့သည် ညီအစ်ကိုနှင့်၊ ဖွဲ့သော၊ မိဿဟာယ
ကိုမစောင့်၊ ချုပ်ထားသောသူစပေါင်းထိုကို၊ စ
ံပင်း၌ စပ်သော စပြစ် သုံးပါး၊ မက၊ စပြစ်
လေးပါး၊ ကြောင့် ငါသည် ဝါတ်မပေးဘဲမနေး-
၁၄. တရုမြို့၊ စပေါ်သို့မီးကိုထွတ်၍ ဘုံမိတ်မှန်ထို
ကိုထောင်စေမည်၊
- ၁၅. တစန်ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စ
ံပြည်သည်သနားသောမိတ်ကိုချုပ်တည်း၍၊
ညီအစ်ကိုကိုထား၊ နှင့်လိုက်သောစပြစ်၊ စေတ
မိတ်နှင့် စေည်စပြစ် ဆွဲခြတ်၍ စေည်စပြစ်စ
မြို့ထားသော စပြစ်သုံးပါး၊ မက၊ စပြစ် လေး
ပါး၊ ကြောင့် ငါသည် ဝါတ်မပေးဘဲမနေး- ထာမန်
မြို့စပေါ်သို့မီးကိုထွတ်၍၊ မောဇရမြို့နယ်ဘုံမိတ်
မှန်ထိုကိုထောင်စေမည်၊
- ၁၆. တစန် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
စရှန်ပြည်သားထိုသည် မိမိထိုနေရာကို ကွယ်

စပြစ်၊ ငှါ၊ ကိုယ် ဝန်ထောင်သော၊ မိလိတ်ပြည်သူ
မိစ္ဆာထိုက် ဝမ်းကို ခွဲသော စပြစ်သုံးပါး၊ မက၊ စ
ပြစ်လေးပါး၊ ကြောင့်ငါသည် ဝါတ်မပေးဘဲမနေး-
၁၇. ရဗ္ဗာမြို့၊ မီး၊ မြို့ ဘုံမိတ်မှန်ထိုကိုထောင်စေ
မည်၊ စက်ထိုက်ထောင့်နှင့်စက်ထပ်ခြင်း၊ ၎င်း၊
သက် စုန် ထိုင်း၊ ရောက်သောနှင့် ထွန် သွား
၁၈. ခြင်း၊ မြို့ လိပ်မည်- သူ ထိုနှင့် ဘုရင် ကိုယ် ထိုင်း
မှစ၍၊ စုတော်မတ်တော်စွာ၊ ထိုသည့်သိမ်း၊ သွား
ခြင်းကို ခံရကြလိပ်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်
တော်မူ၏။

- ၁၉. တစန် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
မောထ ပြည်သည် စံရှင် ဘုရင်၏ စမိုး ထိုကို
ထိုးခြင်းစပြစ်၊ ငှါ မီးနှင့် စုတ်သော စပြစ် သုံး
ပါး၊ မက၊ စပြစ်လေးပါး၊ ကြောင့်ငါသည် ဝါတ်
မပေးဘဲ မနေး- မောထ ပြည် စပေါ်သို့ မီးထို
ထွတ်၍၊ ကေစုတ်မြို့နယ်ဘုံမိတ်မှန်ထိုကိုထောင်စေ
မည်၊ ကြီးသော စသံ ဗထ ပြခြင်း၊ စော် ထမိ
ခြင်း၊ တံ၊ မှတ်ခြင်းနှင့် တကွမောထ ပြည်သည်
- ၂၀. စံ၊ နှံ၊ ရလိပ်မည်- မောထပြည်စလယ်၌တရား
သူကြီးကို ငါပယ်ခြတ်၍၊ သူနှင့်တကွစုပတ်စ
ပေါင်းထိုကိုကွပ်စွက်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်
တော်မူ၏။
- ၂၁. တစန် ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော် မူသည်ကား၊
လှေအမျိုးသည်ထာဝရဘုရား၊ မိရင်တော်မူခွတ်
ထိုကိုမစောင့်၊ ပညတ်တရားတော်ကိုစွန့်ခြင်း၍၊
ထိုးသောထို ထိုက်ဘူးသော မိဇ္ဈာမိဇ္ဈိ စားခြင်း
မှားယွင်းသော စပြစ်သုံးပါး၊ မက၊ စပြစ်လေး
ပါး၊ ကြောင့် ငါသည် ဝါတ်မပေးဘဲမနေး- ထုစ
ပြည်စပေါ်သို့ မီးကိုထွတ်၍၊ လေစုရှထင်မြို့
ဘုံမိတ်မှန်ထိုကိုထောင်စေမည်၊
- ၂၂. တစန်ထာဝရဘုရား၊ မိန့် တော်မူသည်ကား၊
အသရေထ စမျိုးသည် ပြောမတ်သော သူကို
ငွေနှင့်ငင်း၊ စင်း၊ ရဲသောသူကိုဖြေခင်းတစ်နှင့်ငင်း
- ၂၃. ရောင်းသောစပြစ်- စင်း၊ ရဲသောသူထိုက်စောင်း
ကို ဖြေမှုန်နှင့် စိုးထွမ်းစပြစ်၊ ငှါ စထွန်စထို
ကြီး၍၊ နှိပ်စွဲသော သူကို မတရားသဖြင့် မိရင်
သောစပြစ်၊ ငါနာပမြတ်ကိုစွတ်စွဲခြင်း၊ ငှါ စ
စနှင့်သားသည်တဦးတည်းသောမိစ္ဆာထို ပေါင်း
- ၂၄. စော်သောစပြစ်- ပေါင် ထားသော စဝတ်ကို
စပ်သိမ်းသော ထပ် ပဏ္ဏထို စာနာ၍ စင်း၍
ထိပ်သော စပြစ်၊ လျှော်ခြင်းနှင့် စော်သော

စေ့ရည်ကိုထုထွေရာ၌စိတ်သောသော
အပြစ်သုံးပါးပက၊ အပြစ်ထေစားကြောင့် ငါ
ထည်ဝါထိပပေးထဲပေး၊

- အာရပ်မင်အရပ်၌ အမျိုးမြင့်၍ သမိတ်ပင်
ကဲ့သို့ မိုင်မာသော အသေပေါ် အမျိုးကို ထင်ထို
ရွှေ့၍ ငါပယ်၍၊ အထက်၌ သူ၏ အသီးကို
၎င်း၊ အောက်၌ သူ၏ အမြစ်ကို ၎င်း ငါ ဖျက်ဆီး၊
- ပြီး-သင်ထိုက်အံ့ရတ္တု၊ ပြဉ်မှ နှုတ်ယူ၍ အာပေ
မိမြည်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါ၊ အနှစ်ထေးထယ်
- မတ်တိုးတော၌ သို့သော် ပြီး-ထင်ထိုသား အမျိုး
ကိုပရောဇာန်အရာ၊ ထုထင်အမျိုး ကို နာမရလှစေ
ရာ၌ ငါခန့်ထားပြီး၊ ထို အသေရေထ အမျိုး သား
ထို့၊ ဤကောဇာန်သည်မထုတ်သောထု၊ ထာဝရ
- ဘုရားပေးတော်မူ၏- ထင်ထိုမူကား၊ နာမရလှ
သောကံထိုစေ့ရည်ကိုပေးကြပြီး ပရောဇာန်တို့
ကိုထည်း ပရောဇာန်မြှင့် မဟောကြ၍ ထု မြစ်
- တာကြပြီး- ထိုကြောင့်၊ ထည်း၊ သည် အပြည့်
ထင်သောလောကီထိုင်း၏မိမိ၊ မြင်းကို ခံရသကဲ့
- ထို၊ ထင်ထို၏ နေရာအရပ်ကို ငါမိမိ၊ မည်- အ
မြေကောင်းသောသူသည် ပြေးသော အရွက်ကိုပ
ရ၊ ရွှန်အားကြီးသော သူသည် မိမိရွှန်အားကို
ထုတ်ရသော အရွက်မရှိရ၊ သူရဲသည်ကိုယ်ကိုပ
- ကယ်ထွတ်ရ၊- ထေးကိုကိုင်းသောသူသည် မရပ်
ရ၊ လျှပ်မြန်သောပြေသည်သူရဲသည် ကိုယ်ကို
မကယ်ထွတ်ရ၊ မြင်းမီးသူရဲသည် ထည်း ကိုယ်
- ကိုမကယ်ထွတ်ရ၊- ရဲရင့်သောသူရဲသည် ထိုနေ
၌ အဝတ်မပါဘဲ ပြေးသွား ရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊

၃

- ထိုအသေရေထအမျိုးသားထို့၊ အံ့ရတ္တု၊ ပြည်မှ
ငါ နှုတ်ဆောင်သော အမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထို့၊
ထင်ထိုကိုရဉ်မှတ်၍ ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သောကေားကို နားထောင်ကြလော့- မြေကြီး
ပေါ်မှာ နေသော အမျိုးသား၊ အပေါင်း၊ ထို့တွင်
သင်ထို တမျိုး တည်း၊ ကိုသာ ငါထက် ခံသော
ကြောင့်၊ သင်ထိုအပြစ်ရှိသမျှထို့ကို ငါစစ်ကြော
- ဧည့်-လှူနှစ်ဦးသည် သဘောမတူလျှင်၊ ပေါင်း
• ဇော်၍ ခရီးသွား နှိုင်းသထော- ခွင်သေ့သည်
စမ်းစရာ မရှိ လျှင်၊ တော၌ ယောက် လိမ့်မည်
သော့၊ ခွင်သေ့မျှသည့် အဘယ်အရာကိုမျှမဝမ်း
- မိလျှင်၊ ထွင်းထဲကအသံပြုလိမ့်မည်သော- မြေ
ပေါ်မှာ ကျော့ကွင်း၌ မထောင်လျှင်၊ ငှက်ကို

- ကျော့မိလိမ့်မည်သော၊ ထောပထာသောကျော့
ကွင်း၌ အထယ်အရာကိုမျှမရရှိသောသောရာ
- အရပ်မှ နှုတ်သွားလိမ့်မည်သော- မြို့ထဲမှာတံ
ပိုးမှတ်လျှင်၊ မြို့သားထိုသည် မကြောက်စေနှင့်
ဘဲ နေကြ လိမ့်မည်သော၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသော ထေးတန်တရသည် မြို့ထဲမှာရောက်
- လိမ့်မည်သော- အကယ်စင်စစ် အရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဇာန်တို့အား မစော်မ
- ပြည်အထက် အမျိုးမျှမိန့်တော်မူ- ခွင်သေ့
ဟောက်သောအခါ၊ အထယ်သူမျှ မကြောက်မ
ထန်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသောအခါ၊ အထယ်သူသည် မရော
ဇာန် မပြုဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း၊
- အာရပ်မြို့ဘုံမိတ်မှန်ထို၍ အံ့ရတ္တု၊ ပြည်ဘုံ
မိတ်မှန် ထို့တွင် သိတင်း၊ ကြားပြောရမည်မှာ၊
ရှုမာမိသောထိုအပေါ်မှာ စုဝေး၍၊ ရှုမာမိ မြို့ထဲ
မှာစုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊ အမျိုးကို ၎င်း၊ မြို့ထဲမှာထည်း၊
- ဆဲခံရသောသူထို့ကို ၎င်း ကြည့်ရှုကြလော့- မြို့
သားထိုသည်တရားသောအမျိုးမျှတ၏၊ အ
ရှင်အထက်မြှင့် ထုယူသောဥဇ္ဈာကို ဘုံမိတ်မှန်
ထို၍ သိုထားတတ်ကြသည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား
- မိန့်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူထိုသည် ရှုမာမိ
ပြည်ကိုပိုင်းပြီးလျှင်၊ သင်၏အရွယ်သတ္တိကို နှိပ်
ချ၍၊ မိတ်မှန်ထို့ကို ပြုဖျက်ကြလိမ့်မည်- ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းသည်
ခွင်သေ့နှုတ်ထဲကမြေနှစ်ရ၊ ထိုမထုတ်၊ နားရွက်
တပိုင်းကို နှုတ်ယူသကဲ့သို့ ရှုမာမိ မြို့၌ စုတင်
ထောင့်၊ စမာသက်ရွေရာစုံပေါ်မှာ ထိုင်သော အ
သေရေထအမျိုးသားထို့ကို နှုတ်ထုရလိမ့်မည်-
- ကောင်းကင် မိုက်မြေကို အမိုးပိုင်းသောဘုရား
သခင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
ကားကို သင်ထိုသည် နားထောင်၍ ယာလုပ်အ
- ဂျိုးသားထိုအားဆင့် ဆိုရမည်မှာ- အကယ်စင်
စစ် အသေရေထ အမျိုး၏ အပြစ်ထို့ကို စစ်ကြာ
သောနေ့၌၊ မေသထ ယဇ်ပထွင် ထို့ကို ငါစစ်
ကြောလျက်၊ ယဇ်ပထွင်ဦးမြို့ထို့ကို မြတ်၍မြေ
- ပေါ်သို့ ချမည်- ဆောင်းကာလ၌ ခံသော နန်း
တော်နှင့် နွေကာလ၌ ခံသော နန်းတော်ထို့ကို ငါ
ထိမိုက်၍၊ ထင်ရှယ်မြင့်ပြီးသောထိပ်ထို့ကို ဖျက်
ဆီးမည်၊ ဘုံမိတ်မှန်ထိုသည်ထည်း၊ ထို့ကြလိမ့်
မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊

ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ညည်းဆဲလျက်၊ ငတ်
 ခွတ်သော သူတို့ကို နှိပ်စက်လျက်၊ မိမိသခင်တို့
 အားငါတို့သောက်ဖို့ယူခဲ့ကြလေ ဆိုတတ်လျက်၊
 ၅ မာမိတောင်ပေါ်မှာနေသောမာရှန်နွားတို့၊ ဤ
 ၂ စကားတော်ကိုနားထောင်ကြစေအံ့- အရှင်သာ
 ဝရဘုရားသည်မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို
 တိုင်တည်၍ ကျန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်
 တို့ကိုငါးမျှားနှင့်၎င်း၊ သင်တို့သားမြေးတို့ကိုပိုက်
 ကွန်နှင့်၎င်း ခမ်းစမ်းလှ သွား၊ ရသော ကာလ
 ၃ ရောက်လိမ့်မည်- သင်တို့သည် အသီး၊ အသီး
 ကိုယ်စီစေ့သောအပေါက်ဖြင့်ထွက်၍ ရဲထိုက်
 ထဲသို့ရုဏ်းကိုခံရကြမည်လေ၊ သာဝရဘုရားမိန့်
 ၄ တော်မူ၏- ဗေသယမြို့သို့သွား၍ ပြစ်မှားကြ
 လော့၊ ဝိသဂါယမြို့သို့လည်း သွား၍ ဈားစွာ
 သောပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြလော့၊ နံနက်တိုင်းပူ
 ဇော်သောသမ္ဗန်ကို၎င်း၊ သုံးနှစ်သခါဥစ္စာဆယ်ဖို့
 ၅ တဖို့ကို၎င်းဆောင်ခဲ့ကြလော့- ထုလှသောဥစ္စာ
 ထဲက ကျေးဇူးရှိ၊ စွမ်းရာ ပူဇော်သကာကို မီးမြှူ
 ကြလော့၊ အထိုထိုပြုသောပူဇော်သကာများကို
 လည်း ကြားပြော၍ ကျော်ညာစေကြလော့၊ ထို
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုသို့ပြုရာတွင် သင်
 တို့သည်ခွေလျော်တတ်ကြမည်လေ၊ အရှင်သာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
 ၆ ငါသည်လည်းသင်တို့ မြို့ရွာရှိသမျှတို့သွား
 တို့၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့နေရာအရပ်ရှိ
 သမျှတို့၏ အခါခေါင်းပါးခြင်းကို၎င်း ပေးသော်
 လည်း၊ သင်တို့သည်ငယ်သို့ပြန်၍ မထာကြလေ၊
 ၇ သာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏- ခါးမိုက်ရာကာ
 လမရောက်မှီ သုံးထမထက်က၊ မိုက်မရွာစေ
 ခြင်းငှါ မိုက်ကို ငါဆီးတားပြီး မြို့တမြို့ပေါ်မှာ
 ရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေခြင်းငှါ
 ၈ ၎င်းပြုလျက်၊ မြေတကွက်သို့မိုက်ရေကိုခံရ၍
 တကွက်သည်မခံရ၊ ဆွေမြောက်လျက်နေရ၏-
 ၉ ထိုသို့ မြို့နယ်မြို့သုံးမြို့သားတို့သည် ရေသောက်
 ခြင်းငှါ မြို့တမြို့သို့ သွားရ၍ မဝရကြသို့သော်
 လည်း၊ သင်တို့သည်ငယ်သို့ ပြန်၍မထာကြလေ၊
 ၁၀ သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထေထီ၍ အပင်
 သေခြင်း၊ အရည်ယို၍သေခြင်းသောမြင့်ငါသည်
 ၁၁ ဝါထဲခတ်လေပြီ၊ သင်တို့ရှိဈားပြားသောထယ်
 သား၊ ခုရှင်ဥသည်၊ သင်္ဘောသစ်ခန်းပင်၊ သံလွင်
 ပင်တို့ကို၎င်း၊ ကောင်တို့သည် ကိုက်စားကြပြီ၊

ထို့သော်လည်း၊ ငယ်သို့ပြန်၍မထာကြလေ၊ သာ
 ၁၂ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏- သဲရုဏ္ဏ၊ ပြည်ခံရ
 သော ကာလမှာတေးကိုသင်တို့ မြို့ရာသို့ ငါစေ
 ထွတ်လေပြီ၊ ထုထင်တို့ကို ထားမြင့် ကွပ်ရှက်
 စေပြီး၊ မြင်းတို့ကိုသိမ်းသွားစေပြီး၊ သင်တို့တပ်၌
 ၁၃ ဝပ်စပ်သော အနံ့ကို သင်တို့ နှာခေါင်း၌ ထိုင်စေ
 ပြီ၊ ထို့သော်လည်း၊ ငယ်သို့ပြန်၍မထာကြလေ၊
 ၁၄ သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ဘုရားသခင်သည်
 သောရ်မြို့နှင့် ဂေါဗောရမြို့ကို မှောက်လှန်ထဲကဲ့
 သို့၊ သင်တို့ အမျိုးကို ငါမှောက် ထွန်၍ သင်တို့
 ၁၅ သည်မီးထဲက နှုတ်သောသားကဲ့သို့ဖြစ်ကြပြီ၊
 ထို့သော်လည်း၊ ငယ်သို့ပြန်၍မထာကြလေ၊ သာ
 ၁၆ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအသရေ
 ထအမျိုး၊ အထက်ကပြုသကဲ့သို့ သင်တို့၌ ငါပြု
 ဦးမည်၊ ထိုသို့ပြုမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအသ
 ၁၇ ရေထအမျိုး၊ သင်၏ဘုရားသခင်နှင့်စေ့ခြင်းငှါ
 ကိုယ်ကို ဂွင်ဆင်လော့- တောင်တို့ကို ထုတ်၍
 လေကို ခန့်ဆင်းထသော၊ လူမိတ်အကြံ အစည်
 ကို လူအားခော်ပြီထသော၊ နံနက်အထင်းကို အ
 မိုက်ဖြစ်စေထသော၊ မြင့်သော မြေအရပ်တို့ကို
 ၁၈ နင်းသောသူသည်ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်သာ
 ဝရဘုရားတည်းဟူသော သွေရာမမြို့တော်မ၏၊
 ၁၉ ထိုအသရေထ အမျိုး၊ သရသင်တို့၌ ငါမြတ်
 ဆို၍ ဖြည့်တမ်းသော စကားကို နားထောင်ကြ
 ၂၀ လော့- အသရေထသတို့တို့ကညာသည်လဲပြီ၊
 နောက်တခန်းမထရ၊ မိမိမြေပေါ်မှာတုံးတုံးနေ၏၊
 ၂၁ ရှိကြ သော သူမရှိ- အရှင် သာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ အသရေထအမျိုး၏ အမှုကို
 ထမ်းစေတို့ ထုတထောင် ကို ပေးနှိပ် သော မြို့
 ၂၂ သည်ထုတရားတရားကိုပေးနှိပ်သောမြို့သည်တ
 ကျိပ်ကိုသာပေးနှိပ်လိမ့်မည်- သာဝရဘုရား
 ၂၃ သည် အသရေထ အမျိုးအား မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ကိုရှာကြလော့၊ ရွာလျှင် အသက်ဗွမ်း
 ၂၄ သာရကြလိမ့်မည်- ဗေသယမြို့ကိုမရှာကြနှင့်၊
 ဝိသဂါယ မြို့သို့မဝင်ကြနှင့်၊ ဗေရုဇသမြို့သို့မ
 သွားကြနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ ဝိသဂါယမြို့
 ၂၅ သည် ဆက်ဆက် ထိမ်း သွားခြင်းကို ခံရလိမ့်
 မည်၊ ဗေသယမြို့သည်လည်း၊ အထို့နည်းရှိရ
 ၂၆ လိမ့်မည်- သာဝရဘုရားကို ရွာကြလော့၊ ရွာ
 လျှင် အသက်ဗွမ်းသာရကြလိမ့်မည်၊ သို့မထုတ်
 လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးအပေါ်မှာမီးကဲ့သို့ တတ်

၎င်း သွားကြကော့၊ ထိုနိုင်ငံတို့သည် ဤနိုင်ငံ တို့
ထက်သာ၍ကောင်းသကဲ့သို့၊ သူတို့နယ်စပ်၌
စံခြားသည် သင်တို့နယ် စပ်၌ စံခြားထက်
၈ သာ၍ကျယ်သကဲ့သို့၊ ဆိုးလုတ်သော နေ့ရက်
ကိုနှော့၊ မတရားသဖြင့်စီရင်ရာပစ္စည်းကိုစားနိုး
၉ မှာကည်စေခြင်း၊- ဆင်စွယ်ခုတင်ပေါ်မှာအိပ်၍
ရွှေရာ ပေါ်မှာ ထောင်ခြင်း၊ ထိုးစုထဲကသိုးသ
ငယ်တို့ကို၎င်း၊ နွားတင်းကုတ်ထဲက နွားသငယ်
၈ တို့ကို၎င်းယူ၍စားခြင်း၊-တသောထိုးသံ နှင့်ပြိုင်
လျှက်သံခြင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ရာတူရိယာမျိုးစေ
ထစ်ကို ဝါပိပ်မင်းရှာ၍ လုပ်သကဲ့သို့လုပ်ခြင်း၊-
၈ စတုရန်းရည်ကိုစားနှင့်သောက်၍၊ အသိုးထိုက်
သော နံ့သာဆီနှင့် လိမ်းခြင်းတို့ကိုပြု၍၊ ယော
သတ်အမျိုးစားခံရသည့်ကိုမိတ်မကြင်နာဘဲ
၉ နေသော၊- ထိုသူတို့သည် အဦးဆုံး ထိမ်းသွား
ခြင်းကိုခံရသောသူတို့နှင့်အတူပါသွားကြလိမ့်
မည်လော့၊-၍နေသောသူတို့၏ ဝဲ့ထည်လည်း
ကွယ်ပြောက်ရလိမ့်မည်၊
၈ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည်ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ကိုန်ဆိုတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ထာကုပ်၏မာနကိုငါ့ရှင်ရှာ၍ သူ၏
ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုခုနိုးသော့ကြောင့်၊ မြို့တော်နှင့်
၈ မြို့၌ရှိသမျှကို ငါ့စွန့်ပြစ်မည်၊- အိမ်တစ်ဆောင်
တွင် ထူတက်၍ ကျန်ကြွင်းသော်လည်း သေကြ
၈ လိမ့်မည်၊-ပေါက်ဇော်တော်၌မီးဖြင့်သင်းပြုဟ်
ရသောသူသည် အိမ်ထဲက အသေကောင်ကို
ထုတ်၍ ခြံသွားသောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင်ရှိ
သော သူကိုခေါ်၍၊ သင်၌ တစုံတယခုတက် ကျန်
ကြွင်းသေးသကဲ့သို့ မေးသော်၊ မကျန် ကြွင်း
ထု ပြန်ပြော လိမ့်မည်၊ ထမ်းသွား ထော သူက
လည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေထေ့၊ ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကို ချီးမွမ်းရသောအခွင့်မရှိတော့ပြော
၈ ဆိုလိမ့်မည်၊-အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊ အိမ်ကြီးကိုဖြုတ် အိမ်ငယ်
၈ ကိုလည်း ကွဲစေတော်မူလိမ့်မည်၊- မြင်းသည်
ကျောက် ပေါ်မှာ ပြေးတတ် သကဲ့သို့၊ ထူသည်
ကျောက်ပေါ်မှာ နွားနှင့်ထွန်တတ်သကဲ့သို့၊ ထင်
တို့သည် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို ခါးစွာသော
သစ်ရွတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေနှင့်မတ်ခြင်းကို
ဖေါနွှတ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုကြသည့်တကား၊-
၈ အရှင် နှိုးသော အရာ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်

၍၊ ငါ့ထူသည်ကို ထိအစွမ်းသတ္တိစားမြင့်စော
ထာကို ထိမ်းယူပြုမထုတ်သောထူ ဆိုတတ်ကြ
၈၇ သည်တကား၊-အကယ်စင်စစ်ဆိုရသကဲ့သို့
၈၈ မျိုး၊ သင်တို့တဖန်ထူတမျိုးကိုငါ့ထံခေါ်၊ ထို
ထူမျိုးသည် ထာမတ်မြို့ထိမ်းဝှေ့စွာ တော၌ ရှိ
သောဖြစ်တိုင်အောင် သင်တို့ကို ညည်းဆဲ လိမ့်
မည်တူ၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊
၇
၈ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငမားပြတော်
မူသော ခူပါရုံ ဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင် ဆိုင်သော
မြတ်ပင်ကို မိုက်ပြီးမှ၊ နောက်မြတ်ပင် ပေါက်
ကောသ၌ ဂျိုင်းကောင်တို့ကိုခန့်စားတော်မူ၏၊-
၇၁ ထိုဂျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်ထုံး၌ ရှိသော
မြတ်ပင်ကိုစား၍ ကုန်ပြီးမှ ငါက၊ အိုအရှင်ထာ
ဝရဘုရား၊ အပြစ်မှ တွတ်တော်မူပါ၊ ထာကုပ်
သည် ငယ်သော့ ကြောင့်၊ အထယ် ထိုထရပါ
၇၂ လိမ့်မည်နည်းထုလျှောက်သော်၊-ထာဝရဘုရား
သည် နောင်တရ၍ ဤသို့ ခြေရထု မိန့်တော်မူ
၇၃ ၏၊- တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငမားပြ
တော်မူသောခူပါရုံဟူမူကား၊ မီးဖြင့်ဝါ ထိမ်း
ခြင်းငှါမီးကို ခေါ်တော်မူ၍၊ မတာသရဗ္ဗရာကို
မီးထောင်လေ၏၊ ကုန်းကိုလည်းထောင်လေ၏၊-
၇၄ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်းတော်
မူပါ၊ ထာကုပ်သည်ငယ်သော့ကြောင့်အထယ်
၇၅ ထိုထရပါလိမ့်မည်နည်းထုလျှောက်သော်၊-အ
ရှင်ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍ ဤသို့ခြေ
ရထုမိန့်တော်မူ၏၊-တဖန်ပြတော်မူသောခူပါရုံ
၇၆ ဟူမူကား၊ မှိန်ကြိုးချ၍ ထုသော ကျော့ကံမျိုး
ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သည် ရပ်လျှက်၊ ထက်
၇၇ တော်၌ မှိန်ကြိုးကိုကိုးလျှက်၊- အာရတ်၊ ထင်
သည်အထယ်အရာကိုမြင်သနည်းထု မေးတော်
မူလျှင်၊ မှိန်ကြိုးကို မြင်ပါသည် ထု လျှောက်
သော်၊ ဘုရားရှင်က၊ ငါ၏ထူအသေရထရမျိုး၊ အ
ထယ်၌မှိန်ကြိုးကိုငါ့ရမည်၊ နောက်တဖန်ထူ
၇၈ ကိုလည်းမခံ၊-အထာတ်၏မြင့်ရာအရပ်တို့သည်
ထုမိတ်ညံ့လျက်၊ အသေရထရ သန့်ရှင်းရာအ
ရပ်တို့သည် ထုတ်သစ်ပယ်ရှင်းလျက် မှီကြလိမ့်
မည်၊ ယေရာဗောဇ်မင်း၊ မြို့ကိုလည်း၊ ထားနှင့်
ငါတို့တမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
၈၀ ထိုအခါ မေသထ သစ် ပရောဟိတ် အာမဇိ
သည်အသေရထ ရှင်ဘုရင်ယေရာဗောဇ်ထံသို့

စေတုတ်၍၊ အာရုတ်ထည် ဣသရေလအမျိုးအ
 ထွတ်ထွတ် ကိုယ်တော်တော်၌ ပဏ္ဍာန်သော
 အကြံကိုကြံစည်ပါဦး၊ သူ၏အား အသုံးစုံသို့
 ၈၈ ကိုပြည်တော်သည် မခံနိုင်ပါ။- ထေရောဗောင်
 ထည်ထားမြင့်သေရလိမ့်မည်၊ ဣသရေလ အ
 မျိုးသားထိုသည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်၌
 ၈၉ သွား ဖြမ်းကို ခံရ ကြ လိမ့်မည်ဟု၊ အာရုတ် ဆို
 ၉၀ တော်ပါသည်ဟု ရွှေ့ကန် ထေ၏။- အာရုတ်ကို
 ထည်းခေါ်၍၊ ထိုပရောဇက်၊ ထူးပြည်သို့ ပြေး
 သွားသော၊ ထိုပြည်မှပရောဇက်ပြု၍ ဆက်
 ၉၁ စွမ်းသော- နောက်တစ်ခု ဗေသထ မြို့တော်၌
 ပရောဇက်မပြု၍၊ နှစ်ဘုရင်၏သမီးနှစ်ယောက်
 တော်ဖြစ်၏၊ နန်းတော်တည်ရာ မြို့ထည်းဖြစ်၏
 ၉၂ ဟုဆိုလျှင်၊- အာရုတ်က၊ ငါသည်ပရောဇက်မ
 ထုတ်၊ ပရောဇက်၏သားထည်းမထုတ်သဲ၊ နွား
 မကျောင်းသော သူ၊ သမီးသီးကို ဆွတ်သောသူ
 ၉၃ ဖြစ်ခွင့်အစ၊- ထာဝရဘုရားသည် နွားကျောင်း
 ရာမှ ကိုနှုတ်ထု၍၊ သင်သွားသော၊ ငါ၏ထုအ
 ထရေလ အမျိုး၊ တွင် ပရောဇက် ပြုသောသူ မိမ့်
 ၉၄ ထော်စု၏။- ထို ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိမ့်
 ထော်ကို နားထောင်သော၊ ဣသရေလအမျိုးတ
 ၉၅ နှစ်၌ပရောဇက်မပြု၍၊ အောက်အမျိုးတော်
 နှစ်၌မမြှောက်နှင့်ထုသင်ဆိုသော်၊- ထာဝရဘုရားမိမ့်
 တော်စုသည်ကား၊ ထင်၏မထားသည်ပြည်တန်
 ဆာဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထင်၏သားထိုးထိုသည်ကား
 မြင့်သေကြလိမ့်မည်၊ သူတပါးထိုသည် သင်၏
 ခြေကို ကြိုး ထန်းချွန် ဝေခံကြလိမ့်မည်၊ ထင်
 သည် ညစ်ညူးသော ပြည်၌ သေရလိမ့်မည်၊ ဣ
 သရေလအမျိုးသည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်
 နှစ် သွား ဖြမ်းကို ခံရကြ လိမ့်မည်ဟု၊ အာပမိ
 အားဆင့်ဆိုထေ၏။

[illegible]

၉-၈ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏- ငါ့ထိုသည့် ခေါ်ကြား
 ရောင်း၊ ဆုံးသောငှါ ထဆန်းနေ့ ထွန်းပါစေ၊ နံနက်
 ရောင်း၊ ဆုံးသောငှါ ဥပုသ်နေ့ လွန်ပါစေ ထု ဆို
 ထွက်၊ ဝေဇာလေးကို ငယ်စေ ခြင်း ငှါ ဝန်၊ ကျွတ်
 ထေးကိုကြီးစေ ခြင်း ငှါ ဝန်လုပ်၍၊ စည်းထံသော
 မြန်ခွင်ကို သုံးလျက် ဆင်းရဲသောသူကို ငွေနှင့်
 ဝန်၊ ငတ်ခွတ်သောသူကို ခြေနှင့် တရံနှင့် ဝန်လုပ်
 ၍၊ ငွေသော ကျွတ်ဆန်ကို ရောင်းလျက်၊ ငတ်ခွတ်
 သောသူထိုက်မှီဝံ့နင်း၍ ဆင်းရဲသောပြည်သား
 ထိုက်မြတ်ခြင်း ငှါ ထထွန်းထထိုက်ကြီးသောသူထိုက်၊
 ဤကောသကို နားထောင်ကြလော့။

၁။ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ ဘုန်းကိုထိုင်
တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား။ အကယ်၍
စစ်သူထိုကျင့်ကြံပြုမူသမျှကို ငါသည်အစည်
• မမြတ်မခွေလျော့။- ထိုအပြစ်ကြောင့် ဖြေတုန်
အူဝီလိန်မည် မထုတ်သော၊ ခြေသားအပေါင်း
ထိုအညစ်ညည်းကွားကြလိန်မည် မထုတ်သော၊
မြစ်ကဲ့သို့တပြည်ထုံးထပြီးလျှော်၊ တစ်ခဲအကျယ်
မြစ်၌ မြို့ဝံသကဲ့သို့ ပါသွား၍ မြို့ဝံလိန်မည်မ
• ထုတ်သော၊- အရှင်ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူ
သည်ကား။ ထိုကာလအခါ ဂွန်းတည်အမြိန်၌ငါ
သည် နေကို ဝင်စေမည်၊ ကြည်ဆင်သောနေ့၌
• ဖြေကြိုးကို မိုက်စေမည်။- သင်ထို့ဝွံခံခြင်းကို
ညည်းကွားခြင်း၊ ဖြင်စေမည်၊ သိခြင်း၊ ဆိုခြင်း၊
ထမ္မာကိုမိကျွေးခြင်း၊ ဖြင်စေမည်၊ လူအပေါင်းထို့
သည်လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခါးကိုစည်း၊ ခေခြင်း၊
ငှါငင်း၊ ဆံပင်ကိုမိတ်ခေခြင်း၊ ငှါငင်းငါးရင်မည်၊
တယောက်တည်းသောသားသေသည် အတွက်
မြည်တမ်းခြင်းကဲ့သို့ငင်း၊ အဆုံး၌ ခါးစွာသော
နေ့ကိုထိုငင်းငါးခြင်စေမည်။

၀၀။ အရှင်သာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊
 စွတ်သိပ်ခြင်းတေးကို တပြည်လုံး၌ ငါ့ခြင်စေ
 ထော့ကာထရောက်လိမ့်မည်။ ထော့ဒေါင်းပါး
 ချ်စွတ်သိပ်ခြင်းတေးမထုတ်၊ ရေငတ်ခြင်းတေး
 ထည်းမထုတ်၊ သာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုမ
 ကြားရဘော့စွတ်သိပ်ခြင်းတေးခြင်လိမ့်မည်။
 ၀၁။ ထိုထိုသည် သာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ချွာ
 လျက်၊ ပင်ထယ်တပါးမှသည်၊ ပင်ထယ်တပါး
 တိုင်သောငှာညှိသည်၌၊ တောဝ်မြောက်ခြေ
 ၀၂။ သွားသော်ထည်း မထွေရဘိ။ ထိုကာသ၌ အ

ဆင်းလှသောသတ္တိတို့ကညာဓာတ်နှင့်ထူထပ်
 ၈၇ ဓာတ်တို့သည်ရေကေ့၍မောကြလိမ့်မည်-ဤမာ
 မိစာပြစ်ကိုထိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသောသူ၊ဆို
 ခန့်၊ဆင်၏ဘုရား၊အသက်ရှင်တော်မူသည့်အ
 ထိုင်းဟူ၍၎င်း၊ဗေရဇ္ဈတဘာသာအသက်တပြီ
 သည်အထိုင်းဟူ၍၎င်းဆိုသောသူတို့သည်၊
 နောက်တဖန်မထနိုင်အောင်ထဲ၍နေရကြလိမ့်
 မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁။ တဖန်ငါကြည့်စဉ်ဘုရားရှင်သည်သစ်ပဏ္ဏ
ပေါ်မှာရပ်ထွက်မိန့်တော်မူသည်ကား။ မြိသဟ
သောသူတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့တံခါးထိုင်ထွက်၍မြို့
ကျစေခြင်းငှါတံခါးထုတ်ကိုမိုက်ထော့။ သူတို့
သားမြေးဈားကိုထည်း။ ထားနှင့်ငါကွပ်ဇွတ်
မည်းပြေးသောသူသည်မထွတ်ရ။ ထွတ်သော
သူသည်ထည်းချမ်းသာကိုမတွေ့ရ။-မရဏာနိုင်
ငံထိုင်အောင်တွင်းတူးသော်ထည်း။ ငါနှုတ်ထူ
မည်း။ မိုစ်းကောင်းကင်သို့တက်သော်ထည်း။
၂။ ငါချမည်း။-ကရမေထတောင်ထိပ်၌ဝုန်းရွှောင်
သော်ထည်း။ ငါရှာ၍ထုတ်မည်း။ ငါနှင့်ထွတ်စုံ
သောငှါသရဗ္ဗရာဇာတ်၌ဝုန်းရွှောင်သော်
ထည်း။ ငါသည်နဂါးကိုမှာလိုက်၍ကိုက်စေ
မည်း။-ရန်သူတို့သည်သိမ်းသွားသော်ထည်း။
၃။ အခြားသောစရပ်၌ငါသည်ထားကိုမှာလိုက်
၍သတ်စေမည်း။ ကျေးဇူးမပြု။ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ
၄။ ထာငါကြည့်စွမည်း။-ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မြေကိုထိတော်
မူလျှင်၊ မြေသည်အရှင်မြစ်၍မြေသားအပေါင်၊
ထိုသည်ညည်းတွားကြလိမ့်မည်း။ မြစ်ကဲ့သို့တ
ပြည်ထိုးထပြီးလျှင်၊ တဖန်အဝုဏ္ဏမြစ်၌မြို့
၅။ သကဲ့သို့မြို့လိမ့်မည်း။- အထက်အခန်းတော်
ထိုကိုကောင်းကင်၌ဆောက်၍၊ ဆောက်ထိုက်
တော်ကိုမြေကြီးပေါ်မှာတင်တော်မူ၏။ သရဗ္ဗရာ
ဇေကိုခေါ်၍မြေကြီးပြင်၌သွန်းသောင်းတော်
မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားတည်း။ ယူသောညွှနာမရှိတော်မူ
၆။ ၏။- ထိုအသရေထအမျိုးသားထိုးဆင်ထိုသည်
ငါ့ကုဏ္ဍအမျိုးသားကဲ့သို့မြစ်ကြွသည့်မထုတ်

သော၊ အသရေလစာမျိုးကို ထေရ်တော်ပြည်မှ ငါ
 နှုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ မိလိန္ဒတို့ကိုကမ္ဘောဇ
 ပြည်မှ၎င်း၊ ခုရိယတို့ကို ကိရိပြည်မှ၎င်း ငါ နှုတ်
 ဆောင်ပြီ မထုတ်သောထု၊ ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်
 တော်မူ၏။- ထရှင်ထာဝရဘုရားသည် ထပြစ်မြို့
 သောတိုင်းနိုင်ငံကိုကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံ
 ကိုမြေကြီးပြင်မှ ငါထုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်၊ သို့
 သော်သည်။ ထာကုပ်စာမျိုးကိုရှင်းရှင်းမချွတ်
 မီးထုမိန့်တော်မူ၏။- တဝန် ငါစာမိန့်တော်မူသ
 မြင့်ဆန်ကိုဆန်ခါနှင့် နှုသကဲ့သို့၊ အသရေလစာ
 မျိုးကို ခပ်သိမ်းသောစာမျိုးတို့တွင် ဆန်ခါနှင့်
 ငါ နှုမည်၊ ဆန်တစေ့မျှ မြေသို့ မကျရ။- သော၊
 ဥပါတ်သည်ငါတို့ကိုမမှီနိုင်၊ မသီးတား နှိုင်းထု
 ဆိုလျက်၊ ထပြစ်ဈားသော ငါ၏လူစပေါင်းတို့
 ထည်ထားမြင့်သေရကြလိမ့်မည်။
 ကျန်ကြွင်းရစ်သော ဧရိယမျိုးသား၊ ဖုဇ္ဈိ ငါ
 စံ နာမမြင့်သစုတ်သော တပါး၊ စာမျိုး သား၊ စာ
 ပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူစေခြင်းငှါ၊ ထလျက် မှီ
 သောဝါဒိဝိဇ္ဇာတို့ကိုထိုကာလ၌ငါဆောက်တည်
 ပြန်မည်၊ စက်ကွဲရာဈားကိုစေ့စပ်မည်၊ ပြုစုတ်
 ရာဈားကိုထည်၊ ပြုစုင်ပြီးလျှင်၊ ထိုထဲကို ရှေး
 ကာလ၌ရှိသကဲ့သို့မတ်စေ့ပြန်မည်ထု၊ ဤစာမူစာ
 ရာကိုစီရင်တော်မူသောထာဝရဘုရား၏ဈာပိတ်
 တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ထယ်ထွန်သောသူသည် စပါးမိတ်သော သူကို
 ၎င်း၊ စပွစ်သီးနယ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကြသော
 သူကို၎င်းမှီလျက်၊ တောင်တို့မှမျှသောစပွစ်ရည်
 ယို၍၊ ကုန်းမြို့သမျှတို့ထည်၊ စာရည်ဖြစ်ရသော
 ကာလရောက်လိမ့်မည်။- သိမ်းသွားခြင်းကို ခံ
 ရသောငါ၏လူ အသရေလစာမျိုးသားတို့ကို တ
 ဇန်ငါဆောင်ခွဲသဖြင့်၊ သူတို့သည်ဗျတ်မီးသော
 မြို့ဈားကို ပြုစုင်၍နေကြလိမ့်မည်၊ စပွစ်ဥသည်
 ဈားကို မိုက်၍ စပွစ်ရည်ကို သောက် ကြလိမ့်
 မည်၊ ထယ်ယာဈားကို ပြုစု၍ စာသီးတို့ကို စား
 ကြလိမ့်မည်။- သူတို့ကိုနေရင်းအရပ်၌ ငါမိုက်
 ထားမည်၊ ငါပေးသောပြည်မှ နောက်တဝန်စာ
 ထယ်သူမျှမနှုတ်ရထု၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ပရော့ဖက်တာရုတ်စီရင်နုယောသောစုာဂတ္တိကျပ်၊ ဗြိ၊ ဇ်၊

ဩဇာမိဖာဒိတ်ရှုပါရမည်

OBADIAH.

• ထေရ်ထာဝရဘုရားသည် ဧရိပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထာဝရဘုရား ကျေးကြော်တော်မူသံကို ငါတို့သည်ကြားကြ၏။ သင်တို့ထံ၌ ဧရိပြည်ကို တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီကြသောသူတပါး၊ အမျိုးသားတို့ထံသို့ တမန်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီး- သင့်ကို တပါး၊ အမျိုးသားတို့တွင် ထုတ်မာစေခြင်းငှါ ငါမိရင်သဖြင့်၊ သင်၏ အသေရေသည် အလွန်ရှုတ်ချခြင်းရှိလိမ့်မည်။
• ကျောက်ကြားတို့၌ နေ၍ မြင့်သော အရပ်ကို မှီထိုင်လျက်၊ ငကို မြေသို့ အတယ်သူ နှိမ့်ချ နှိပ်သနည်း၊ ထိုအခင်းမှ အသေသို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊
• သင်၏မာနသည် သင့်ကို ထည့်စားပြီး- သင်သည် အလင်းတက်သို့ ကိုယ်ကို မြီးမြှောက်၍၊ ကြယ်တို့တွင် အသိုက်ကို လုပ်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင့်ကို ငါနှိမ့်ချမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ညည့်အခါ သူမိုးထားမြဲတို့သည် သင်မြဲရာသို့ ထာလျှင်၊ စိတ်ပြေထောက်အောင်သာမိုး၊ ထူကြ လိမ့်မည် မထုတ်သော၊ စတုန်းသီးကို ဆွတ်သောသူတို့သည် ထာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ်စရာတို့ကြွင်း၊ စေကြလိမ့်မည်မထုတ်သော၊- သင်သည် အလွန်ဌာတ်စီးပြီတကား၊ အသေသည် အလွန် အစစ်ခံရပြီ တကား၊ သူဌာတ် ထား သော ဥစ္စာကို အလွန်ရှာဖွေကြသည် တကား၊- သင်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့သော သူ အပေါင်း၊ တို့သည် ပြည်စွန်းသို့ နှင်ကြပြီး၊ အဆွေလုပ်သော သူတို့သည် သင့်ကို ထည့်စား၍ နှိပ်ကြပြီး၊ သင်နှင့် အတူစားသောက်သောသူတို့သည် သင့်အောက်၌ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပြီး၊ သင်၏ညာဏ်ပညာကုန်ပြီး- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထိုကာလ၌ ဧရိပြည်မှ ပညာရှိတို့ကို ၎င်း၊ အသေ၏တောင်မှ ညာဏ်ကောင်းသော သူတို့ကို ၎င်း ငါပယ်ရှားမည်။- ထိုတမန်မြို့၊ အသေ၏တောင်မှ ခတ်သိမ်းသောသူတို့ကို ပယ်မြတ်မည် အကြောင်း၊ သင်၏ သူရဲ တို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ညီလာကုပ်ကို အသေသတ်ခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင် အရှက်ကွဲ၍၊ အကုန်အစင် ပယ်မြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- သင်သည် တဖက်၌ နေသောနေ့၊ တကျွန်းတဖျံငံသားတို့သည် သူ၏ အမှုထမ်း၊ ဈာန်ကို သိမ်းသွားသောနေ့၊ တပါး၊ အမျိုးသား တို့သည် သူ၏ မြို့တံခါးထဲသို့ ဝင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို အရေးတချသောနေ့၌ သင်သည် ထက်ခံသောသူဖြစ်၏။- သင်၏ညီသည် တပါး၊ အမျိုးသားဖြစ်သောနေ့၌ သူ၏ အမှုကို သင်မကြည့်သင့်၊ ထူးအမျိုးသားတို့သည် ဌာတ်စီးသော နေ့၌ မဝါကြွားသင့်၊ ရုက္ခခံရသောနေ့၌ ခော်ကားသော စကားကို မပြောသင့်။- ငါ၏လူတို့သည် ထေးဥပါတ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့နေရာတံခါးအတွင်းသို့ မဝင်သင့်၊ ထေးဥပါတ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့၏ဆင်းရဲရုက္ခကို မကြည့်မရှုသင့်၊ ထေးဥပါတ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့ ဥစ္စာကို မလုမယူသင့်။- လွတ်သော သူတို့ကို ဆီးတား ခြင်းငှါ မြတ်တမ်း၌ မရပ်မနေသင့်၊ အမှုရောက်သောနေ့၌ ကျန်ကြွင်း၊
၁၁ သောသူတို့ကို မအပ်သင့်။- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် နီးပြီး၊ သင်ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်၌ သူတပါးပြုလိမ့်မည်၊ သင်ပြုသော အမှုသည် သင့်အခါးပေါ်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။- ထူး အမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းသော ငတောင် ပေါ်မှာ စားသောက်သကဲ့သို့၊ ပတ်လည်၌ နေသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် စားသောက် ရကြလိမ့်မည်၊ စားသောက်၍ မျှီသဖြင့် မရှိဘူးသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
၁၂ မိအုန် တောင်ပေါ်မှာ စားလွှတ်သော သူအမျိုးရှိကြလိမ့်မည်၊ သန့်ရှင်းသော အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထာကုပ် အမျိုးသည် မိမိပိုင်ထိုက်သောမြေကို ခိုင်ရလိမ့်မည်။- ထာကုပ် အမျိုးသည် မီး၊ လှေ၊ အသေ အမျိုးသည် အမှိုက်ဖြစ်လျက် မီးဗြဲ၌ ထောင်သဖြင့်၊ အသေအမျိုးသား မကျန်ကြွင်းရ၊ ထာဝရဘုရား

၁၂ မိန့်တော်မူပြီး- တောင်ဈာန်သားထိုသည် ဧ
 သောဇ်တောင်ကို၎င်း၊ မြေညီသောစရပ်သားထို
 သည် မိလိတ္တိပြည်ကို၎င်း၊ ဧရိမ်လယ်ပြင်နှင့်
 ၂၀ ခုမာရိ လယ်ပြင်ကို၎င်း၊ ဗဟိမိန် အမျိုးသည်
 မိလိတ်ပြည်ကို၎င်းသိမ်းယူကြလိမ့်မည်- သိမ်း
 သွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခါနိနိုလူထိုတွင် မှီသော အ
 သရေသ အမျိုး၊ အထုံး၊ အရင်း၊ သည် ဇရုတ္တ မြို့

တိုင်အောင်၎င်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ သေ
 ရန်ပြည်၌ရှိသော ယေရုရှလင် မြို့သား ထိုသည်
 တောင်ဈာန်သားမြို့စွာထိုကို၎င်း သိမ်းယူကြလိမ့်
 ၂၀ မည်- ဧသောဇ်တောင်ကို တရားမီရင်ခြင်းငှါ
 ကယ်တင်သောသူထိုသည်မိလိတ်တောင်ပေါ်သို့
 တက်ကြလိမ့်မည်၊ တိုင်းနိုင်သည်သည်။ ထာ
 ဝရဘုရား၏နိုင်တော်မူခြင်းလိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်ဩဗဒိန်ဈာန်သားမြို့စွာပါရှိပြီး၏။

ယောနာဝတ္ထု

JONAH.

၁ အမိတ္တိသားယောနာသို့ရောက်လာသောထာ
 ၂ ဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား- သင်
 ထံ၌ နိဗ္ဗေဝ မြို့ကြီး သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ ခြမ်း
 ခြောက်သောစကားနှင့်ကျွေးကြော်ထေ့၊ ထိုမြို့
 ပြင်သော ခုမာရိလယ်ပြင်သည် ငွေ့သို့ တက်လာ
 ၃ ခြေထုမိန့်တော်မူ၏- သို့သော်လည်း၊ ယောနာသည်
 ထာဝရ ဘုရားထံတော်မှ တာရှည်သို့ ပြေးမည်
 အကြံရှိသည်နှင့် ထလျက် ထုငွေ မြို့သို့ သွား၍
 ရောက်သဖြင့်၊ တာရှည်သို့ သွားသော သင်္ဘော
 ကိုတွေ့ကြုံ၍ သင်္ဘောခံကိုပေးပြီးလျှင်၊ ထာဝရ
 ၄ ဘုရားထံတော်မှသင်္ဘောသားထိုနှင့်အတူတာရှည်
 မြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါသင်္ဘောကိုစီးလေ၏- ထာဝရ
 ၅ ဘုရားသည်ထိုင်းခြင်းစွာသောထေကိုပင်ထယ်
 အပေါ်သို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်ထယ်၌ကြီး
 စွာသော မိုက်သက်ရန်ထိုင်း ခြစ်၍၊ သင်္ဘော
 ၆ သည် ဖျက်လှသော ထက္ကဏာ မှိန်- ထို အခါ
 သင်္ဘောသားထိုသည်ကြောက်ရွံ့၍အသီးအသီး
 မိမိထိုဘုရားကိုအော်တစ်ကြိမ်သင်္ဘောပေါ်စေ
 ခြင်းငှါ ဝန်ဈာန်ကိုလည်း ပင်ထယ်ထဲသို့ ခြစ်ချ
 ကြမ်းယောနာမူကား၊ သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍
 ၇ တိပ်ပျော်ထွက်နေ၏- သင်္ဘောသူကြီးသည်သာ
 ၈ ဖြစ်၊ ထိုတိပ်ပျော်သောသူ၊ အထယ်သို့နည်း၊ ထ
 ထေ့၊ သင်္ဘောဘုရားကိုဆုတောင်းသော၊ ငါထို
 အထက်လွှတ်စေခြင်းငှါထိုဘုရားသည်ငါထိုကို

၁ အောင်၊ ဓမ္မဏောင်၊ အောင်၊ ဓမ္မဏိမ့်မည် ထု ဆို
 ၂ ၏- နောက်တစ်ခုသို့ထိုက၊ ထာကြ၊ အထယ်သူ
 ၏အပြစ်ကြောင့်၍အမှုရောက်သည်ကိုငါထိုသိ
 ရမည် အကြောင်း၊ ဓာရေးတံ ချဉ်ကုန် ဆုံ ထု
 ထိုင်ပင်၍၊ ဓာရေးတံချဉ်ကုန် ယောနာ ဓာရေးတံ
 ၃ ကျ၏- တစ်ခုသို့ထိုက၊ အထယ်အပြစ်ကြောင့်၍
 အမှုရောက်သည်ကို ပြောပါသော၊ သင်ဆောင်
 ရွက်သော အမှုကား၊ အထယ်အမှုနည်း၊ သင်
 သည် အထယ်အရပ်က ထာသနည်း၊ အထယ်
 ပြည်၊ အထယ်အမျိုးသား၊ ခြစ်သနည်း၊ ထု မေး
 ၄ မြန်းကြသော်၊ ငါသည်ထေမြို့အမျိုးသားဖြစ်၏၊
 ရေမြေကိုခန့်ဆင်း၊ တော်မူသောကောင်းကင်ဘုံ
 ၏အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်
 ၅ သော သူဖြစ်ထု ဆိုလျှင်၊- ထိုသူထိုသည် အ
 ထွန်ကြောက်ရွံ့၍၊ သင်သည် အထယ်ကြောင့်
 ၆ ဤသို့ပြုသနည်းထုမေးကြ၏၊ ယောနာသည် ထာ
 ဝရဘုရားထံတော်မှ မိမိပြေးကြောင်းကို ဖော်ပြ
 သောကြောင့်သူထိုထိကြ၏၊
 ၇ ထိုအခါပင် ထယ်၌ထိုင်းတံသို့သည်ထိုး၍ထ
 သောကြောင့်သူထိုက၊ ငါထို၌ ထိုင်းတံသို့မြိမ်း
 ၈ စေခြင်းငှါ သင့်ကို အထယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း၊
 ၉ ထုမေးကြသော်၊- ငါ့ကိုမိမိပင်ထယ်ထဲသို့ချပြန်
 ကြသော၊ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုင်းတံသို့သည်သင်ထို၌
 ၁၀ မြိမ်းလိမ့်မည်၊ ဤခြင်းစွာသော မိုက်သက်ရန်
 ထိုင်း သည် ငကြောင့် သာ ထင် ထို အပေါ်ထို

၁၇ ရောသသဉ်ကိုငါထံထုပြန်ပြောသော်လည်း-
 ၁၈ သဘောသားထိုသည် ကမ်းသို့ ရောက်စံသော
 ငှါပင်ပန်းစွာတက်ခတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သူထို
 တပတ်၌ထိုင်းတံပိုးထိုး၍ထသောသုကြောင့်၊ သူ
 ၁၉ ထို သည် မတတ် နှိုင်းသောစသိ။- ထို ထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ထိုသဉ်တောင်းပန်ပါ၏။ ဤသို့
 အသက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ထိုသဉ်အကျိုးနည်းမ
 ဖြစ်ပါစေနှင့်။ အခြစ်မရှိသောသူ၏အသက်သတ်
 သော အခြစ်ကို အကျွန်ုပ်ထို၌ တင်တော်မမူပါ
 ၂၀ နှင့်၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အထိုရှိ
 တော်မူသည် အထိုင်း ပြုတော်မူ၏ထု၊ ထာဝရ
 ၂၁ ဘုရားအားကျေးဇူးတောင်းပန်ပြီးမှ၊-ယော
 နက်ရှိ၍ပင်ထယ်ထဲသို့ချပြန်ကြ၏။ ထိုအခါပင်
 ထယ်ထိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်းထေ၏။- သဘော
 သားထိုသည်လည်း ထာဝရဘုရားကို အထွန်
 ကြောက်ရွံသ ဖြင့် ထက် ပဇော် ၍ သဗ္ဗာဂတိ
 ထားကြ၏။
 ၂၂ ယောနက်ကို မှီ စေ ခြင်း ငှါ ငါးကြီးကို ထာဝရ
 ဘုရား ခန့်ထား တော်မူသည် နှင့်အညီ၊ ယောနက်
 သည်ငါး၏ဝမ်းထဲမှာသုံးရက်ပတ်တံးနေရ၏။

ငါး၏ဝမ်းထဲမှာနေစဉ်တွင်၊ ယောနက်သည်မိမိ
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသော
 ၂၃ စကားဟုမူကား၊- ငါသည် ဗုဒ္ဓဆင်းရဲ ကို ခံရ
 သောသုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို တစ်ခေါ်၍ င
 စကားကိုကြားတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၏ဝမ်းထဲ
 ကတစ်ခေါ်သော စကားသံကို နားထောင်တော်
 ၂၄ မူ၏။-ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုနက်နဲသော
 အရပ်၊ သဗုဒ္ဓရာထုထယ်ချက်ထဲသို့ချပြန်တော်
 မူသဖြင့်၊ ပင်ထယ်ရေသည် ပိုင်း၍ ထိုင်း တံပိုး
 ၂၅ တော်ရှိသမျှထိုသည်ထွမ်းခွန်းကြပါ၏။- ထိုသို့
 ဖျက်မှောက်တော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်
 ထည်း၊ သန့်ရှင်းသော မိတ်မှန်တော် ကို ဖျက်
 ဖောက်ပြု၍ ပြုပါမည်ထု အောင်းဓမ္မလျက် နေ
 ၂၆ ၏။- ရေထိုသည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို သေစေ
 ခြင်းငှါပိုင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်ထယ်ထဲ
 ထယ်၌အချုပ်ခံရပါ၏။ ပင်ထယ်မြတ်ပင်သည်
 အကျွန်ုပ် ခေါင်းကို ပေါင်းစည်းလျက် ရှိပါ၏။-
 ၂၇ တောင်မြေရင်း အမြစ်သို့ အကျွန်ုပ်ဆင်း၍၊ မြေ
 ကန့်ထန်ကျင်အတွင်း၌ အစည် အမြဲ ပိတ်ထား
 သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို

၂၈ ဖျက်စီးရာမှ ကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။- အ
 ကျွန်ုပ်သည်မိတ်ဖျက်သောအခါထာဝရဘုရား
 ကိုအောင်းဓမ္မ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌာနာသည် သန့်
 ရှင်းသော မိတ်မှန်တော်၌ကိုယ်တော်ထံသို့ ဝင်
 ပါ၏။- ဓမ္မသာသနာကြွကိုပိုသောသူထိုသည် မိမိ
 ထို ကရုဏာ ခံရာ အကြောင်းကို စွန့်ခြင်းကြပါ
 ၂၉ ၏။- အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကျေးဇူးတော်ကိုဦးစွမ်း
 သောစကားနှင့်ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါ
 မည်။ သဗ္ဗာဂတိထားသည်အထိုင်း၊ သဗ္ဗာဂတိ
 ကို ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့် ချမ်းသာ ရပါသည်ထု ဆုတောင်း၊ ထေ
 ၃၀ ၏။- ထိုအခါ ငါးကြီးသည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုခံ၍ ယောနက်ကို နှိုးပေါ်သို့အနံ့ထေ၏။

၃

၃၁ နောက်တခဉ် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်သည် ယောနက်သို့ ရောက်လာသည်ကား၊-
 သင်ထ၍ နိဗ္ဗေဝမြို့ကြီးသို့ သွားလော့၊ ငါမှာ
 ထားသဉ်အထိုင်းကျေးဇူးတော်ထုမိန့်တော်
 ၃၂ မူ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အ
 ထိုင်းယောနက်သည်ထ၍နိဗ္ဗေဝမြို့သို့သွား၏။ နိ
 ဗ္ဗေဝမြို့သည်အထွန်ကြီးသောမြို့၊ သုံးရက်ခရီး
 ၃၃ ကွယ်ဝန်းသောမြို့ဖြစ်သတည်း။-ယောနက်သည်
 မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ တနေ့ခရီး သွားလျက်၊ အရက်
 ထေးဆယ် ထွန်သော်၊ နိဗ္ဗေဝ မြို့သည် ဖျက်စီး
 ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ထုကျေးဇူးတော်ထေ၏။
 ၃၄ နိဗ္ဗေဝမြို့သားထိုသည်ဘုရားသခင်၏အမိန့်
 တော်ကိုယုံ၍၊ ထုကြီး ထုငယ်အပေါင်းထိုသည်
 အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုကျော်ညာ၍လျှော်တေ
 ၃၅ အဝတ်ကိုဝတ်ကြ၏။-နိဗ္ဗေဝမင်းကြီးသည်ထို
 သံတင်းကို ကြားသောအခါ နန်းတော်မှဆင်း၍
 မင်းမြှောက်တန်ဆာကိုစွတ်ပြီးမှ၊ လျှော်တေအ
 ၃၆ ဝတ်ကိုဝတ်၍ပြာသဲ၌ထိုင်တော်မူ၏။- ထုသဏ္ဌ
 ဝါတိရိန္ဒာန် သိုးခွားထိုသည် အလျှင်၊ မမြည်း
 စေနှင့်။ အစာကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်စေနှင့်။-
 ၃၇ ထုသဏ္ဌ ဝါတိရိန္ဒာန်ထိုသည်လျှော်တေအဝတ်
 ကို ဝတ်ကြစေ၊ ကြီးစား၍ ဘုရား သခင်ကို ဆု
 တောင်း၊ ကြစေ၊ အသီး အသီး ထိုသည် မိမိထို
 ထိုက်သောအဓမ္မလမ်း၊ မိမိထိုပြုသောအဓမ္မအ
 ၃၈ မူကိုရှောင်ကြစေ။- ငါထိုသည် ဖျက်စီးခြင်းနှင့်
 ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည်
 ပြောင်းလဲ၍နောင်တရသဖြင့်၊ ပြင်းစွာသောအ
 ဖျက်တော်ကိုငြိမ်းစေတော်မူမည် မမူမည်ကိုအ

ထယ်ထုပြောနိုင်သနည်းလျှင်၊ မင်း၊ ဤအာဏာ၊
 စူးမတ် အာဏာ နှင့် နိဗ္ဗာန်တရားကို ထုံးထွင် ထိ
 ၁၀ တင်းကြွားပြော၍ ကျော်ညာစေတော်မူ၏။ မြို့
 ထားထိုသည့် မိမိထိုလိုက်သော အဓမ္မတမ်းကို ထွဲ
 ရွှေငွေနှင့် ကျင့်သော အကျင့်စွမ်းကို ဘုရားသခင်
 သည် မြင်လျှင်၊ အရင်ခြံမိသော ထေးခါးကို
 မပေးဘဲ နေတော်မူ၏။

- ၁ ယောနုထည်အတ္တန်မိတ်ညွှန်၍ အဓမ္မတရားကို
 ထင်မြင်၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တောင်းခံ
 ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည့်၍ မှီစည်၊ ဤထို့
 ပြောပါပြီမဟုတ်သော၊ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်
 ၂ တံတော၌ မြို့သို့ ကြိုးစား၍ ပြေးပါ၏။ ကိုယ်
 တော်သည် ထိုနား၌ မက်တတ်သော ဘုရားဖြစ်
 ၍ မိတ်ရှည်သော သဘော၊ ကျေးဇူးပြုရှင်သော
 သဘော၊ အပြစ်မရှိပေမည် အမှုကို နောင်တ
 ရတတ်သော သဘော မှီတော်မူကြောင်းကို အ
 ၃ ကျွန်ုပ်ထိပါ၏။ ထို့ဖြစ်၍၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ အ
 ကျွန်ုပ်အသက်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 အသက်ရှင်ခြင်း၊ ထက်သော ခြင်းသည် သာ၍
 ကောင်းပါသည်ဟု တောင်းလျှောက် ထေ၏။
 ၄ ထာဝရဘုရားကလည်း သင်သည် အဓမ္မတရားကို
 ကောင်းသောထုပေးတော်မူ၏။
 ၅ ယောနုထည်မြို့၌ အသက်သို့ ခြစ်မည်ကို ထိ
 မြင်ခြင်းငှါ၊ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ မြို့အရှေ့ဘက်၌
 ၆ ခြံထဲမှိုက်ထုပ် ပြီးလျှင်၊ အမှိုက်အမှိုက်တွင် ထိုင်၍

- ၁ နေ၏။ အရှင်ထာဝရဘုရားထင်သည့် ကြိတ်
 ဆူပင်ကို ငှင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ယောနု၏ မိတ်ကို ပြေ
 စေခြင်းငှါ ထုခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်၍ မိုးခေတော်မူ
 ၏။ ထိုအပင်ကြောင့် ထာဝရသည် အတ္တန်အာရ
 ၂ ဝစ်မြောက်၏။ နတ်ခန့်မိုက်သော သောအခါ
 ဘုရားသခင် ခန့်ထား၊ တော်မူသော ပိုးကောင်
 ၃ ထည်ကြိတ်ဆူပင်ကို ကိုက်၍ ညှိုးနွမ်းလေ၏။ နေ
 ထွက်သော အခါ ဘုရားသခင်သည် အတ္တန်ပူ
 ထောအရှေ့ဘက်ကို ငှင်ဆင်တော်မူ၍၊ ယောနု၏
 ခေါင်းကို နေထိမိုက်သဖြင့် သူသည် မော့၍ သေ
 ချစ်သော မိတ်မှီထွက်၊ အသက်သေခြင်းသည်
 ၄ ရှင်ခြင်းထက် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု မြင်တမ်း
 ၅ ထေ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ထင်သည်ကြိတ်
 ဆူပင် အထွတ် အဓမ္မတရားကို ထွက်ကောင်း သဘော
 ထုပေးတော်မူလျှင်၊ ယောနုက၊ အကျွန်ုပ်သည်
 အသက်သေ ထည် ထိုင်အောင် အဓမ္မတရားကို
 ၆ ကောင်းပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း၊ ထင်သည် ပင်ပန်းစွာ မထုပ်၊
 ဤငှား ခြေခြင်းငှါ ထည်း၊ ခြေစု၊ တညည့်စွမ်း
 ထွင်ပေါက်၍ တညည့်စွမ်းတွင် သေသောကြိတ်
 ၇ ဆူပင်ကို နှစ်မြောက်သည်တကား။ ငါသည် ချွား
 စွာသော တိရစ္ဆာန် ထိုကို ခေါ်၊ ထိုက် ထက်
 ထက်နှင့် ထက်၇ ထက်ကို ချွ မိုင်း ခြား၍ ခေါ်
 သောသူတစ်ပါး၊ နှစ်သောင်းမက၊ ထုချွားသော
 နိဗ္ဗာန် မြို့ကြီးကို ငါနှစ်မြောက်သင့်သည် ခံထုတ်
 သောထုမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဇာတ်ယောနု၏ဝတ္ထုပြီး၏။

မိက္ခာအာဂတ္တိကျမ်း။

MICAH.

- ၁ ထုရှင်ဘုရင်သောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ထေ
 ဇာဗ်မင်း၊ ထိုထက်ထက်၌ မောရစွာသားမိက္ခာ
 ထည်၌ မာရ်မြို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အပို ခံရသော
 ၂ ထာဝရဘုရား၏ ချာမိတ်တော်ဟု မူကား။ ထိုထု
 ချွားအပေါင်း၊ ထို၊ ကြားကြသော၊ ထိုပြည်နှင့်
 ၃ မြည်သားအပေါင်း၊ ထို၊ နားသောကြသော၊ အ

- ၁ ရှင်ထာဝရဘုရားထင်၊ ထုသော ထန်ရှင်သော
 မိတ်မှန်တော်ထဲက ဘုရားရှင်သည် ထင်ထိုက်
 ၂ စက်၌ သက်သေခံတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား
 ထည် ကျိန်းဝတ်တော်မူရာ အရပ်၌ နတ်ထဲ
 ကထွက် ကြွသင်းသက်၍၊ မြင့်သော မြေအရပ်
 ၃ ထိုကို နှင်တော်မူမည်။ မိစ္ဆာမှာ အထောင်းကဲ့
 သို့ငှင်၊ ရှောက်ကြီးမှ ဆင်းသော ရွက်ထိုငှင်၊

၈၈ နေ့တောင်၌တောင်ထို့သည် အရည် ဖြစ်၍၊
 ၈၉ ချိုင့်ထိုသည်လည်း၊ အက်ကွဲကြလိမ့်မည်။-
 ၉၀ ထိုအမှုသည် ယာကုတ်ထွန်ကျူး၍ ဣသရေလ
 အမျိုးခြစ်မှား၊ သော့ကြောင့်ရောက်သတည်း။
 ယာကုတ်ထွန်ကျူး၊ ရာကား၊ အထယ် သို့နည်း။
 ရမာမိမြို့မဟုတ်လော၊ လူ့စစ်မြင့်ရာအရပ်ကား၊
 အထယ်မှာရှိသနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသည်
 မဟုတ်လော၊-ထိုကြောင့်၊ ရမာမိမြို့ကိုလယ်ပြင်
 ၌မြေပုံကဲ့သို့၎င်း၊ စုရှင်ဥသည် မိုက်ရာအရပ်ကဲ့
 သို့၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။ မြို့မှူးကျောက်ထိုကို ချိုင့်
 ထဲသို့ ထွန်ပြစ်၍၊ မြို့မှူးစစ်ကို ထွန်ပြမည်။-
 ၉၁ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တု ဆင်းတုထိုကို ချို့မည်။
 သူငှားလုပ်၍ ရသယာသောအထိုကို မီးရှို့မည်။
 မှားသောဘုရားရှိသမျှထိုကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 မည်။ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ဥဇ္ဈာကို ဆည်းဖူး
 သည်ဖြစ်၍၊ ထိုဥဇ္ဈာသည် ပြည်တန်ဆာ လက်
 ၉၂ သို့ တစ်နံရောက်ရဦးမည်။- ထိုအမှု ကြောင့်ငါ
 သည်ပိုကျွေးခြည်တမ်းမည်။ အဝတ်ကိုချွတ်၍
 အရှည်စည်းလည်သွားမည်။ မြေးခွေးကဲ့သို့ အူ
 လျှက်၊ ကုလား၊ အုတ်ငှက် ကဲ့သို့ ခြည်လျက် နေ
 ၉၃ မည်။- သူခံရသောစိတ်နာမပျောက်၌င်း၊ လူ့
 ပြည်တိုင်စောင့် ကူးသဖြင့်၊ ငါ၏အမျိုးသား၊ နေ
 ရာယေရုရှလင်မြို့တံခါးသို့ရောက်လေပြီ။
 ၉၄ ဂါသမြို့၌ သိတင်းမပြောကြနှင့်၊ အလျှင်းမပို
 ကျွေးကြနှင့်၊ မေသော့ရာမြို့မှာမြေမှုန့်၌လူးထဲ
 ၉၅ လျှက်နေကြလော့။- ဆို၍ခံရမြို့သို့။ အဝတ်ကို
 ချွတ်၍အရှက်ကွဲလျက်သွားလော့။ ဇာနည်မြို့သို့
 သည်ပိုကျွေးခြင်းကို ပြုလျက် မထွက်ရ၊ မေသ
 ၉၆ ဇေလမြို့သည် သင်ထိုတည်းမိရသောအခွင့်ကို
 ၉၇ မပေးရ။- မာရုတ်မြို့သို့သည်လည်း ကောင်း
 သောအရာကိုတောင့်တန့်နာကြင်လျက်ရှိ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထေး
 ၉၈ ခါတ်သည်ယေရုရှလင်မြို့တံခါးသို့ရောက်လေ
 ၉၉ ပြီ။- ဆိုလာမိ၍သို့။ လျှင်မြန်သောခြင်းကိုရ
 ထား၌ ကလော့။ သင်သည် ဣသရေလ၏ ထွန်
 ကျူးခြင်းကိုလက်ခံ၍၊ ဖိအုန်သထိုသို့အားအ
 ၁၀၀ ဖြစ်လမ်းကိုပြသတည်း။-ထိုကြောင့်၊ သင်သည်
 ဂါသပြည်မောရရှက်မြို့သို့ လက်ဆောင်ကို ပေး
 ထိုက်ရမည်။ အာမိဗ်မြို့သားထိုသည်ဣသရေ
 ၁၀၁ လရှင်ဘုရင်ထိုကိုလှည့်စားကြလိမ့်မည်။- ဆိုမ
 ရေ၍သို့။ သင်၏ဥဇ္ဈာကိုအရှေ့ခံသောသူကိုငါ
 ခေါ်မည်။ သူသည် ဣသရေလဘုန်းအရထံမြို့

၁၀၂ သို့ရောက်လိမ့်မည်။- ချစ်ခွယ်သောသင်၏သား၊
 ထို့ထိုသည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော့ကြောင့်၊
 သူတို့အတွက်သင်သည်ခေါင်းပြောင်စောင့်စံ
 ပင်ကိုမိတ်၍ နေလော့။ အလင်းတကဲ့သို့ ကျယ်
 ၁၀၃ ခွာသောခေါင်းပြောင်ခြင်းကိုပြုလော့။
 ၁၀၄
 ၁၀၅ ရမိုက်ကိုပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာပေါ်မှာမကောင်း
 သောအကြံကိုကြံ၍၊ မိုက်လင်းသောအခါ အ
 ၁၀၆ ခွင့်ရသည်အတိုင်း၊ ပြုတတ်သောသူထိုသည်အ
 ၁၀၇ မင်္ဂလာရှိကြ၏။- သူတပါး၏ အိမ်နှင့်လယ်သာ
 ထိုကိုတပ်မက်၍ အနိုင်အထက်သိမ်းယူလျက်၊
 ၁၀၈ လူနှင့်သူ၏ အိမ်ကို၎င်း၊ လူကြီးနှင့် သူ၏ အရှေ့
 ၁၀၉ ဥဇ္ဈာကို၎င်းလုရက်၍ ညည်းဆဲတတ်ကြ၏။- ထို
 ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်
 ထိုလည်ပင်းမလွတ်၊ ခေါင်းမကြွ၌င်းသောထေး၊
 ၁၁၀ ဝါတ်ကိုထိုသို့သောအိမ်ထောင်တဖက်၌ ငါကြံ
 စည်၏။ ဆိုးသောကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၁၁၁ ထိုကာလတွင်သင်ထိုတဖက်၌ဝံ့စကားကိုသုံး
 ၁၁၂ ၍၊ အထွန်ပြင်းစွာခြည်တမ်းရသောစကားဟူမူ
 ကား၊ ငါထိုသည်ရှင်းရှင်း၊ ဖျက်စီးကြပြီ၊ ငါအမျိုး
 ၁၁၃ သား၊ ခံစားရသောအဖို့ကို ထဲ၍ ငလက်မှရပ်
 တော်မူပြီတကား။ ငါထိုလယ်ကွက်များကိုရပ်
 ၁၁၄ သိမ်း၍၊ သူတပါးထိုအားဝေခံတော်မူပြီ။- ထို
 ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပမိသတ်တော်တွင်း၊
 ၁၁၅ သင်ထို ခံစားရသောအဖို့ကိုကြိုးတန်းနှင့် ထိုင်း
 ထွာသောသူ မရှိရ။- ပရော့ဖက် ပြုသောသူထို၊
 ၁၁၆ ပရော့ဖက်မပြုကြနှင့်၊ သူထိုသည်ရှက်ကြောက်
 ၁၁၇ မည် အကြောင်း၊ ပရော့ဖက် မပြုရကြ။- ထာဝရ
 ၁၁၈ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတားခြင်းကိုခံ
 ရသလော့။ ဤအမှုထိုကို ပြုတော်မူသလော့၊
 ၁၁၉ ဣသရေလအမျိုးသား၊ မေးလျှင်၊ ပြောင့်မတ်စွာ
 ကျင့်သောသူသည် ငစကားအားဖြင့် အကျိုးကို
 ၁၂၀ ရသည်မဟုတ်လော။- ရှေးကာလ၌ပင် ငါ၏လူ
 ထိုသည် ရန်ဆက်ပြု၍ ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရာမှ
 ပြန်၍ဆေးကိုမကြောက်ဘဲ၊ ရှောက်သွားသော
 သူထို၏ ပြင်အဝတ်နှင့် အတွင်းအဝတ်ကို လူထူ
 ၁၂၁ တတ်ကြ၏။- ငလူထို၏မယား၊ ချားကိုသူထိုသာ
 ထာသောနေရာထဲက နှင် ထုတ်၍၊ သူထိုသား၊
 ၁၂၂ ချားမှ ငါ၏ဘုန်းကိုအစည်နှုတ်ထူကြပြီ။- ထ၍
 သွားကြလော့။ ဤပြည်သည် သင်ထိုငြိမ်ဝပ်ရာ
 အရပ်မဟုတ်၊ ဤအရပ်သည် ညစ်ညူးသော
 ၁၂၃ ကြောင့် ကြီးစွာသောဖျက်စီးခြင်းနှင့် ဖျက်စီးရ

•• ထိန်းစည်း- ကိုယ်အထိုက်ထိုက်၍ ခုသားကောင်း
ကိုထုံးသောသူက၊ ငါ့သည်ပရောဇာတ်ပြု၍ ချွန်
ချည်တရားနှင့်သေချည်သရက်တရားကိုသော
ဗြော့ဇာတ်ထု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ချီထွက်
ပရောဇာတ်ပြုရလိမ့်မည်။

၁။ ဆိုသကဲ့သို့၊ ငါသည် သင်၏အမျိုးသားအ
ပေါင်းထို့ကို၎င်း၊ ထွန်ကြွင်းသောဥယျာဓိယ အ
မျိုးသားအပေါင်းထို့ကို၎င်းဆက်ဆက်စုစုစေ
မည်၊ ထိုသို့ရှိသမျှအားကဲ့သို့၎င်း၊ ကျွတ်စားရာအ
ရပ်ထဲ၌ အသုံးစုကဲ့သို့၎င်း၊ လူထို့ကို ငါစု၍ သား
မည်းထူစွာသော ဩဇာကြောင့်အသံကြီးငြိမ်းမည်။-

၁။ အနိုင် အထက် ရွှင်သော သူသည် သူထို ရွှေစာ
 ထွား၏။ သူထိုထည်ထည်၊ အနိုင်အထက် ရွှင်၍
 ထံဝါ၊ ဝ မြင့် ရှောင် ထွားကြ၏။ သူထိုရှင်ဘုရင်
 ထည် သူထိုရွှေစာ ထွား၍ ထာဝရဘုရားသည်
 ထမ်းပြီတော်မူ၏။

2

• ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသင်္ကေတစဉ်းမင်း၊ ဣသ
ရေထစဉ်းသူကြီးထို့၊ နားထောင်ကြပါစေ၊
သင်တို့သည်ကားသင့်၌ မိရင်ခြင်းစေမှုကိုနား

ထည်စပ်သည်မထုတ်သော-သုခမိတ်ကိုရမ်း
 ခြံရံမိတ်ကိုခွံသတ်သွယ်၊ ထုတ်ပါ၊စေရကို
 ငှင်းစေမိုး၌ကပ်သောစေသာကိုငှင်ဆွဲယူသွယ်-

၁ င ထူထိုင်စေသားကို ခားလျှောက်၊ အရေကို ရွာ
လျှောက်၊ အမြီးထို့ကို ချိုးလျှောက်၊ တင်းဆိုး၌ ခွတ်
သောသားတစ်၊ ထိုးကင်း၌ပြုတ်သောအမဲသား
ကို ပြုသကဲ့သို့ အမြီးအသားကို ခည်းလျှောက်နှင့်

၁ ပင်း- ဆင်ထိုသည် ထာဝရဘုရားကို ဖော်ထင်
ကြသော်လည်း နားထောင်တော်မမူ၊ ဂုဏ်ရှိတ်ကို
မကြည်မည် နှင့်မည်၊ ထိုကာလ၌ဗုဒ္ဓကံဉာဏ်

၁ ကိုဩဘော်မူလိမ့်မည်။-ငါ၏ လူတို့ကိုမှားယွင်း
စေလျက်ဝိစွာစားရသောသူ၏၊ ဖြစ်ဝတ်ခြင်းထဲ
ကြောင်းရှိသည် ထု ကျွေးကြော်လျက်၊ မထုတ်

ကျွေးသောသူကိုကာ။ စစ်ထိုက်ခြင်းငှါစွန့်ဆင်
လျက်၊ ပရောဇက် ပြုသောသူတို့- ထင်ထိုသည်
ဗုဒ္ဓါနု ကိုမမြင်နိုင်မည်စကြောင်း၊ ညဉ့်စာစဉ်

ရောက်ထိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကိုမသောနှိုင်းမည်
အကြောင်းမှောင်မိုက်ခြင်းလိမ့်မည်။ ပရောဇာတ်
တို့၌နေဝင်လိမ့်မည်။ နေ့စဉ်သက်မွှောင်မိုက်

ထစ် ထူး တော် ခု သေ့ ကြောင့်၊ ထိုသူ အ
ပေါင်းထိုထည် မိမိထို နှုတ်ကို ခုံး၊ ထား ဩ လိမ့်
မည်ထူး၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

• ငါမူကား၊ ထာကုတ်စေချိုး၊ ဟွန်ကျားခြင်း၊ ဧ
ထရေထစေချိုး၊ ခြစ်စွားခြင်းကို သူထိုစားစော်ပြ
ရှင်မည် စေကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပိညည်
တော်စားမြင့်စေခြင်းတော်မိုး၊ ညာထံစေချိုး၊ စ

- စွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏- ပြောနှင့် မတ်စွာမိရင်
- ပြင်းကို ရွံ့ရှာ၍ ခပ်ထိမ်းသောတရားကို ဈာတ်
- လျှက်-လူထုထက်ကိုသတ်ပြင်းစေမှုဖြင့် မိဖုရား

မြို့ကို၎င်း၊ အဓမ္မစာမှမြင့်ထေရု၍ထင်မြို့ကို၎င်းမြို့
 ခုသောယာကုပ်စာမျိုးမင်းဗုဒ္ဓထရေထစာမျိုးထူး
 ကြီးထို၊ နားထောင်ကြပါစေသွား- မင်းထိုသည်

ထက်သောင့်ကို ရခြင်းငှါသာ တရားမှုကို မီရင်
တတ်ကြ၏။ ထစ်ပရောဟိတ်ထိုသည့် အခါကိုရ
ခြင်းငှါသာ သင်ပေးတတ်ကြ၏။ ပရောဟိတ်ထို

ထည်ငွေကို ရခြင်းငှါ သာဓနာဝတ်ကို ထော
တတ်ကြ၏။ သို့သော်ထည်း၊ ထာဝရဘုရားကို
မိုးလျှောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါမျိုးစွင်၌

9

- နောက်ဆုံး လောကထာရ်ထာဝရ ထူးချွန်
ဖိတ်တော် တည်သော တောင်သည် တောင်ကြီး
တောင်ငယ် ထို့နဲ့ ထိပ်ပေါ်မှာ ရှိနေခြင်းတို့

[illegible]

သောထွန်းထိုက်ဆုတော်မူသဖြင့်၊ သူထိုက်သား
လက်နက် ဈာန်ကို ထွန်သွား ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊
ထိုဈာန်ကို တံစည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း ထုလုပ်ကြ
လိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည်စစ်မတိုက်။ စစ်အ

၁ တတ်ကိုလည်းနောက်တစ်နိမိတ်သင်ရကြ။- လူအ
ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ပိုင်သောစက်ပင်၊ ကိုယ်
ပိုင်သောသင်္ဘောသင်္ခန်း၊ ပင်အောက်မှာ ထိုင်ကြ
လိမ့်မည်။ ကြောက်စေသောသူတယောက်မှ မရှိ

၂ နှုတ်တော် ထွက် အမိန့် တော် မှီ၏။- လူမျိုးအ
ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရား၏နာမကို
မိလ္လာလျက် ကျင့်နေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊
ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင် ဇာတိဘုရား၏

၃ နာမတော်ကိုကာလအစည်အမြဲမိလ္လာလျက်ကျင့်
နေကြမည်။- ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ထိုကာလ၌ ခြေဆွဲသောသူကို ငါခေါ်မည်။

၄ နှစ်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ၊ ငါညည်းဆဲဘူး
သောသူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။- ခြေဆွဲသောသူ
ကို ငါကျန်ကြွင်းစေမည်။ အဝေးသို့ နှင်ထုတ်
ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကြီးမားသောသူမျိုး

၅ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိတို့တောင်ပေါ်မှာသူတို့ကို ယခုမှစ၍ အစည်
အမြဲ ဖုတ်ချုပ်စိုးစံတော် မူလိမ့်မည်။- ဘိုးဒါ

၆ လင်းစင်၊ မိမိတို့သတို့သမီးနေရာကုန်၊ သင်သည်
အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်သော အာဇာ
တည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်သည်ယေရုရှလင်
သတို့သမီးလက်သို့တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။

၇ ထခုမှာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ်
သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် သနည်း။ သင်၌ရှင်
ဘုရင် တယောက် မှ မရှိသလော။ အကြံပေး
သော မူးမတ် ပျောက်ပျက် သလော။ သားပွား

၈ သောမိစ္ဆာကဲ့သို့သင်သည်ဝေဒနာကိုခံရပါသည်
တကား။- ထိုမိမိတို့သတို့သမီး သား ပွားသော
မိစ္ဆာကဲ့သို့ဝေဒနာကို ခံ၍၊ သားကို ပွားသော
ငှါ အားထုတ်လော့။ ယံအုပ် သင်သည် မြို့ထဲ

၉ က ထွက်၍ လယ်ပြင်၌ နေရမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့
ထိုင်အောင်သွားရမည်။ ထိုမြို့၌လွတ်လိမ့်မည်။
ထိုမြို့၌ ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို ရန်သူ တို့

မိတ်တော်ကိုမသိ၊ အကြံအစည်တော်ကို နားမ
လည်ကြ။ ကောက်ထိုင်းတို့ကို ကောက်နယ် တာ
လင်း၌စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကို စုထားထောင်

၁၀ မူ၏။- ထိုမိမိတို့သတို့သမီး၊ ထွန်နယ်လေးအထိ
ဦးမြို့ကို သံဖြင့်၎င်း၊ သစ်ခွာတို့ကို ကြေးဝါဖြင့်
၎င်း ငါပြီးစေမည်။ သင်သည် လူမျိုး ငွားတို့ကို
ညက်ညက် ခြေရမည်။ သူတို့တို့ ရသမျှသော

၁၁ စည်းမိပ်ဥစ္စာကိုလူ၍၊ မြေတပြင်လုံးကို အစိုး
ပိုင်တော် မူသောအရှင် ထာဝရဘုရားအား ပူ
ဇော်ရမည်။

၂

၁ ယခုမူကား၊ ထိုမိမိတို့သတို့သမီး၊ စည်းဝေး
၍ခင်းကျင်းစေဘူး၊ ငါတို့ကိုပိုင်ထားကြပြီ။ အ
သရေထမင်း၏ပါးကိုကြိမ်လုံး နှင့်မိုက်ကြပြီတ

၂ ကား။
၃ ထိုမက်ထင် ဒေရတ်မြို့၊ အစိုးရသော လူမျိုး
တို့တွင် သင်သည်မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်အောင်ထင်၊
အသရေလအမျိုးကိုတုပ်စိုးရသော သခင်သည်

၄ အစွဲသင်၏အထဲမှာပေါ်ထွန်းထတုံး၊ ထိုသခင်
သည်ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ပေါ်ထွန်းသော သခင်
၅ ဖြစ်၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သားပွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရ
သောမိစ္ဆာသည် မပွားဖို့တိုင်အောင်၎င်း၊ အသရေ

၆ ယအမျိုးသားတို့ နှင့်တကွ ကျန်ကြွင်းထား ညီ
အစ်ကိုတို့သည်မပြောင်းလဲဖို့တိုင်အောင်၎င်းတူ
၇ တို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- ထိုသခင်သည်
ရပ်၍ထာဝရဘုရား၏ အစွမ်းသတ္တိနှင့်၎င်း၊ မိမိ

၈ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော် တန်ခိုး
အာဇာနည်နှင့်၎င်း၊ မိမိသိုးစုကို ကျွေးမွေးလိမ့်
မည်။ သူတို့သည်လည်း တည်ကြံလိမ့်မည်။ အ

၉ ကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်သည်မြေကြီး၌တိုင်
အောင်အစိုးရ၍၊ ရန်ငြိမ်းခြင်း၊ အကြောင်း ဖြစ်
၁၀ တော်မူလိမ့်မည်။- အာရှမိလ္လာသည် ငါတို့ပြည်
သို့လာ၍၊ ငါတို့ ဘုံဗိတ်မှန်မှာကို နင်းသောအ

၁၁ ခါ၊ သိုးထိန်းခုနစ်ပါးနှင့်လူကြီးရှစ်ပါးတို့သည်
၁၂ ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်း၍၊- ထားလက်နက်ဖြင့်အာ
ရှမိလ္လာပြည်ကို၎င်း၊ မြိက်ခါးဝ အတွင်း၌ပိရော
နိုင်ကို၎င်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအားဖြင့်၊ ငါ

ထုဇာပေးတော်မူသောနှင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ထုကိုမခံ
 ထင့်၊ ထုသားထိုက် အထိုထို မထိုက်သော မိုက်၊
 ရေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်းသော
 သာကုတ် အမျိုးသားထိုသည် တပါးအမျိုးသား
 အစွားထိုတွင်နေ၍၊ တောသားရဲ့ ထိုတွင်ခွင်သွေ
 ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုးစုထိုတွင် ခွင်သွေထို့ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်
 ကြလိမ့်မည်။ ခွင်သွေဝင်သော အခါအထက်ထု
 မကယ်နှုတ် နှိုင်းစောင်းနင်း၍ ကိုက်ခားတတ်၏။
 ၈။ သင်၏ရန်တက်၌ နေသော ထုထိုကို သင်ထိုက်၍၊
 ရန်သူ အပေါင်းထိုသည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။
 ၉။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကတစ်
 နှစ်သင်၏ မြင်းထိုကို သင့်အထက်က ငါပယ်ရှင်း
 ၍၊ သင်၏ရထား ထိုကို ထည်း ဖြတ်ဆီး မည်။
 ၁၀။ သင်၏ပြည်၌ မြို့မိုးထိုကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ရဲ့
 ၁၁။ ထိုက်၌ သတ္တုထိုကို ပြုဖျတ်မည်။ သင်၏နယ်၌
 စုန်းလုပ်သောသူထိုကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၌မေ
 ၁၂။ ခပ် ဖောသော သူ မရှိရ။ ထုလုပ်သော ချပ်ထု
 ဆင်းတုထိုကို သင့်အထက်က ငါပယ်ရှင်း၍၊
 ကိုယ်ထက်၌ လုပ်သောအရာကို နောက်တဖန်
 ၁၃။ သင်မကိုးကွယ်ရ။ အာရှရပ်ထိုကို ထည်းသင့်
 အထက်၌ ငါနှုတ်၍၊ သင်၏မြို့ထိုကို ထည်းငါဖျတ်
 ၁၄။ ဆီးမည်။ - ဇနကာကို နားမထောင်သောတပါး
 အမျိုးသားထိုကို ဖြင်းစွာ အစွတ်ထွတ်၍ အပြစ်
 ခါက်ကို ငါမိရင်မည်။

၆

၁။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြ
 ထော့၊ ထ၍ တောင်ကြီးထို့ ခြေစွာ တရားဏှောသ
 ဖြင့်တောင်ငယ်ထိုသည် သင့်ကားကို ကြားကြ
 ၂။ ဝေ၊ - ထို တောင်ထို၊ မိုင်ခံသော ခြေ အမြစ်ထို၊
 ထာဝရဘုရား၏ တရားဏှောကို နားထောင်ကြ
 ထော့၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့် တရား
 ဏှောစရာ မှီ၏။ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ထော့၊ နှစ်
 ၃။ ဖြင်းစုံတော်မူမည်။ - ထိုငါ၏လူမျိုး၊ သင့်ကို အ
 ထက်သို့ ငါပြုသော သနည်း၊ အထက်သို့ လွှတ်သေး
 ၄။ သားသနည်း၊ ဇတမတ်၌ သင်သေခံသော့၊ - သင့်
 ကိုလေ့ထွားပြစွာ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ၊ ကျွန်ခံနေရာအ
 ၅။ ရပ်မှ ရွေးနှုတ်ပြီးသင့် ခြေစွာ မော့ရှေ့၊ အာရုန်၊
 ၆။ မိမိ၏ထိုကို ငါဇောထွတ်လေပြီ။ - ထိုငါ၏လူမျိုး၊
 ၇။ ခြံနိမ့် မြို့နှင့် ဝိလဂါထ မြို့ ခပ်ကြားမှာ မောထ
 မယ်ကြီး၊ ဇာထက် ကြံ ခည်သော အကြံ ကို၎င်း၊
 ၈။ အောရသား၊ ဇာထက် ပြန်ပြောသော ဇနကာကို၎င်း
 ၉။ အောင်အောင်၊ ထိုသို့အောင်၊ နေမိဏှော့၊ ထာ

ဝရဘုရား၏ ခြေငြိမ်းမတ်တော်မူခြင်းကို နားထည်
 လိမ့်မည်။

၁။ ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ အထက်
 ပူဇော်သကာ ပါထွက် ချည်းကပ်၍၊ အမြင့်ဆုံး
 ထော့ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ် ရမည်
 နည်း၊ မီးမျှတသင်နှင့် အခါထည်သော နွားထာ
 ငယ်ထိုကို ဆောင်ထွက် ရှဉ့်၊ ကပ်ရမည်ထော့။
 ၂။ ထာဝရဘုရားသည် သိုးထီးတကောင်း၊ ထိခြစ်တ
 ထောင်းကို အေးရ နှစ်သက် တော်မူမည်ထော့၊
 ၃။ ငတ္တန်ကျူးခြင်းအတွက် ငါ၏သားဦးကို၎င်း၊ င
 မိတ်မိညည်၏ အပြစ် အတွက် ငါ၏ရင်သွေးကို
 ၄။ ၎င်းပူဇော်ရမည်ထော့၊ - အစွင်းလူးကောင်းသော
 ထမ်းကို ပြတော်မူ ပြီးတရားသ ဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရု
 ထာကို နှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ရှေ့
 တော်၌ မှီခိုသော မိတ် နှင့် ကျင့်နေခြင်း၊ ဇာထ
 ပါးအထက် ပူဇော် သကာ ကို ထာဝရဘုရား
 တောင်းတော်မူသနည်း။
 ၅။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မြို့
 ကိုထစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသောသူထည်နာ
 မတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆူရှမ်းကို၎င်း မိရင်
 သောသူထည် အထက် သူ ဖြစ်သည်ကို၎င်း နား
 ၆။ ထောင်ကြံထော့၊ - မတရားသောသူထိုက် အိမ်၌
 မတရားသ ဖြင့် ဆည်းစူးသော ဥဇ္ဇာ နှင့် ရွံ့ရွာ
 ဖွယ်သော တင်းတောင်းငယ် မှီသေးသထော့။
 ၇။ မတရားသော မြို့နှင့် နှင့် ခည်းသော အထော့
 အိတ်မှီသော မြို့ကို သင်ရှင်းသော မြို့ထု၍ ငါဖျတ်
 ၈။ ရမည်ထော့၊ - မြို့သား သူဌေးထိုသည် အမိုင်အ
 ထက်ပြု၍ ရတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသား ထိုသည်
 ထည်းရသားကို သုံးတတ်ကြ၏။ ထုထို နှုတ်၌ မြို့
 ၉။ သောလျှာသည် ရသားဖြစ်၏။ - ထိုဖြစ်၍၊ သင်၏
 အပြစ်ကြောင့် သင့်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း၊
 ၁၀။ အထိုငှါ နာကျည်း စွာ ပါ၏ ခတ်မည်။ - သင်
 ထည်ခားသော်လည်း မဝရ၊ ဇာထ်ထိပ်ခြင်ကို ခံ
 ရမည်။ သင်သည် မှီသော်လည်း ထု၍ မထွားရ၊
 ထုထွားသော အရာကို ထည်း၊ ထားထော့၊ ထို ငါ
 ၁၁။ အပ်မည်။ - မျိုးစေ့ကို ကြံသော်လည်း၊ ခေါ်ကို
 မမိတ်ရ၊ သံလွင် သီးကို နယ်သော်လည်း၊ ဆီ
 နှင့် ကိုယ်ကို မလိမ်းရ၊ ချွန် သီးကို နယ်သော်
 ၁၂။ လည်း၊ ချွန်ရည်ကို မသောက်ရ။ - အကြောင်း
 မူကား၊ သင်သည် ကြံမမိမင်း၏ မိရင်ထုံး၊ နှုတ်
 ထိုကို ရင်၊ အာထပ်မင်၊ မျိုးကျင့်သော အကျင့်
 မှီသတ္တုကို၎င်း ကျင့်စောင့်၍ ထုထိုက် ထိုက်ထွန်း

ရာသိုထိုက်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကို ငါ သုတ်
သင်ပယ်၍၌ ဖြစ်သော။ ထိုကို ဆဲရေးရာ ဖြစ်စေ
သဖြင့်။ သင်သည် ငါ၏ လူထို့ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကို ခံ
ရမည်။

၇

၁ ငါသည်အမိထာရှိ၏။ နွေကာလ၌သွတ်သော
သင်္ဘောသမန်း သီးကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထိုက်၍ ကောက်
သောစပွန်သီး၊ အကျန်အကြွင်းကဲ့သို့၎င်း ငါ ဖြစ်
၏။ စားစရာသို့ စပွန် သီး၊ ပြုတ် မရှိ။ အဦးမှည့်
သောသင်္ဘော သမန်းသီးကို ငါတောင့်တရ၏။-
၂ ကောင်းသောပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ကွယ်
ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတယောက်မျှ
မရှိ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လူအသက်ကို
သတ်ခြင်းငှါရှောင်း၍ကြည့်တတ်ကြ၏။ အရှင်း
ချင်း တယောက်ကို တယောက် ကျော့ ကွင်း နှင့်
၃ ခမ်းတတ်ကြ၏။- ခုမရှိက်ကိုကြိုးစား၍ ပြုခြင်း
ငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည်ထက် ဆောင်ကို
တောင်းတတ်၏။ တရားသူကြီး သည် တံခါးကို
စားတတ်၏။ သူတပါးထက် ကြီးသော သူသည်
မတရား သောသောတကို ထင်ရှား စေတတ်၏။
၄ ထိုသို့အမှုကို ချုပ်စေခြင်းငှါ ပြုတတ် ကြ၏။- အ
ကောင်းဆုံးသော သူသည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
အခြောင့်ဆုံးသောသူသည် ဆူးခြံထက် ခက်ထွ
၏။ သင်၏ကင်းစောင့် ထိုသည် သတိပေးသော
နေ့၊ သင်၏ကြောခြင်းကို ခံရသောနေ့ရက်သည်
ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလဖြစ်
၅ ၏။- အသွေခင်ပွန်းကိုမယုံနှင့်။ လမ်းပြသောသူ
ကိုအမှီမပြုနှင့်။ သင့်ရင်ခွင်၌ အိပ်သောမယား
ကိုမယုံနှင့်။ သင့်နှုတ်တံခါးကိုမိတ်ထားလေ့-
၆ အကြောင်း မူကား။ သားသည်အဖ၏ အသရေ
ကို ဖျက်လိမ့်မည်။ ထီးသည် အမိကို၎င်း၊ မြွေမ
သည် ယောက္ခမ ကို၎င်း ရန်ထက် ပြုလိမ့်မည်။
ကိုယ် အိမ်သူ အိမ်သား ထိုသည်လည်း ကိုယ်
ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ငါမူကား။ ထာဝရဘုရားကိုမျှော်သင့်မည်။ င
ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါမို့
ထုံမည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကိုနား
ထောင်တော်မူမည်။- အရှင်းရန်သူ၊ အပေါ်မှာ
ဝါကြား၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိနှင့်။ ငါ့သေဝင်
လည်း၊ ထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ထိုင်ရသော်လည်း။
ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အလင်းဖြစ်တော်မူလိမ့်
မည်။- ငါသည်ထာဝရဘုရားကို ဖြစ်မှားသော

ကြောင့်၊ အမှတ်တော်ကိုခံရ၏။ င အမှုကို စစ်
ကြော၍ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူမှီ ထိုင်စေသင်
ငါခံရ၏။ ငကို အလင်းထဲသို့ ထုတ်၍ နေရာပေး
တော်မူသော အားဖြင့် ဖြောင့် မတ်ခြင်း ပါရမီ
၁၀ တော်ကိုငါမြင်ရလိမ့်မည်။- သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရားကား။ အထယ်မှာ မှီသနည်း။ ထု
မေးသော င ရန်သူသည် ထိုအမှုကို ဖြင့်၍ ရှက်
ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ၌ငမိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူ
သည် ထမ်းမှာ နှံ့ကဲ့သို့ ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရ
လိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏ မြို့မိုး တည်သောကာလသည် ရောက်
၁၂ လိမ့်မည်။ အမိန့်တော်အမှီနိကုန်လိမ့်မည်။- ထို
ကာလ၌ အာရှမိပြည်နှင့် အဂ္ဂတ္တ၊ မြို့များမှ၎င်း၊
အဂ္ဂတ္တ၊ ပြည်နှင့် မြစ်ကြီးစပ်ကြားအရပ်မှ၎င်း၊
ပင်လယ် ကမ်းနား အရပ်ရပ်၊ တောင်ခြေရင်း
အရပ်ရပ်တို့မှ၎င်း၊ သင့်ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။-
၁၃ ထိုသို့မဖြစ်မှီပြင် သူပြင်သား၊ ပြုသောစုမရှိက်
အပြစ်ကြောင့်ပြည်တော်သည်လူမိတ်ညီမျှက်

၁၄ မှီရလိမ့်မည်။- ကိုယ်တော်၏ လူတည်း။ ထူသော
အပေါင်း အဖော် မရှိတော့။ တောတွင် ကရမေထ
တောင် ပေါ်မှာ နေရသော အခွေတော် သိုးစုကို
သိုးထိန်း နှင်တံနှင့် ထိန်းတော်မူပါ။ ရှေးကာလ
၁၅ ၌ရှိသကဲ့သို့၊ ဗာရှန်ပြည်နှင့်ဝိသိပြည်၌ကျက်
၁၆ စားသော အခွေကို ပေးတော်မူပါ။- သင်သည်
အဂ္ဂတ္တ၊ ပြည်မှ ထွက်သော နေ့၌ မြင်သည် အ
ထိုင်း၊ တဖန်ထုံသြောစွယ်သောအမှုကို ငါပြ

၁၇ မည်။- လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ငါ၏လူထို့၌ မှီသမျှ
သော တန်ခိုးကိုဖြင့် မိန်း မော့ထွေဝေ လျက်၊
မိမိတို့ နှုတ်ကို ထက်နှင့်မိတ်၍ နားပင်းကြလိမ့်
၁၈ မည်။- မြေကဲ့သို့ မြေမှုန့်ကို လျက်၍၊ တီကဲ့သို့
တွင်းထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြ လိမ့်မည်။
ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ သင့်ကို
၁၉ ၎င်း ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၂၀ အပြစ်မှ ထွတ်တော်မူထသော၊ ကျန် ကြွင်း
သော အခွေတော်လူတို့၏ ထွန်ကျူးခြင်းများကို
သည်းခံတော်မူထသော၊ ကရုဏာ၌ ခန္ဓာ လျှော်
သော ကြောင့် အစည် အမှတ် ထွက်တော် မမူ
သော ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အထယ်ဘုရား မှီပါသ
၂၁ နည်း။- ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို တံခန်
သနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ စုမရှိက် မှီသမျှ ထို ကို
ကျော်နင်း တော်မူလိမ့် မည်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အ
ပြစ်အလုံးစုံတို့ကို နုတ်ခံသောပင်လယ်ထဲသို့ ချ

၂၀ ပြန်တော်မူမိန့်မည်-ဓမ္မာကထာရှုစဉ်ထိုးထား
ထိုအခါပြန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာကုတ်

၌ ထည့်သွင်းစောင့် ခြင်း၊ အာ မြတ်အား ကရု ထာ
ကျေးဇူးပြုခြင်းကိုမီရင်တော်မူမိန့်မည်။

ပဓာနထမိကျွာမီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာထုအနာဂတ္တိကျမ်း။

NAHUM

- ၁။ ဓမ္မာကထာရှုစဉ်ထိုးထား နာထုခရစ်၊ မိုးနုဝေမြို့
- ၂။ နှစ်ဆိုင်သောဈာပိတ်တော်အစွတ် ထူစုကား၊-
- ၃။ အပြစ်ရှိသည်ထု၊ ထာဝရဘုရားသည်ယုံထွယ်
- ၄။ ဖြစ်ပါကပေးသော သုရားပြန်တော်မူ၏၊ ထာဝရ
- ၅။ ဘုရားသည် မိတ်ပေး၍ အရှက်ပြင်းထန်တော်
- ၆။ မူ၏ထာဝရဘုရားသည်ရန်သတ်ပြုသောသူထို
- ၇။ ကို မိတ်ပေး၍၊ ရန်သူထိုကို အပြုထားတော်မူ
- ၈။ ၏- ထာဝရဘုရားသည်မိတ်ရှင်တော်မူ၏ထန်
- ၉။ မိုးသည်းကြီးတော်မူ၏၊ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်တည်
- ၁၀။ သောသူထိုကို အပြစ်မှ ထွက်တော်မူ၊ ထာဝရ
- ၁၁။ ဘုရားသည်ထေးထွန်ငှက်၊ မိုဏ်းထက်မုန်ထိုင်း
- ၁၂။ နှိပ်ငှက်တော်မူ၍၊ မိုဏ်းထိပ်ထိုသည်ဇလတော်
- ၁၃။ အောက်၌မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏- ပင်သယ်ကို
- ၁၄။ ဆူစွန်ခန်း၊ ခြောက်စေတော်မူ၏၊ ခပ်သိမ်းသော
- ၁၅။ ဖြစ်ရေ ကို ထည်း ကုန် စေတော် မူ၏၊ ဗာဒှန်
- ၁၆။ စတင်၌ ကရမေထတောင်ထိုသည် ထိုးနှံ၏၊
- ၁၇။ ကြမ်းထေပန္နန်ထပွင့်သည်၊ ထိုးနှံ၏၊ ကိုယ်
- ၁၈။ တော်ကြောင့် တောင် ထိုသည် ထုန်ထွပ် ထွက်၊
- ၁၉။ ကုန်းထိုသည် အရည်ကြွထွက်၊ ရွှေတော်၌မြေ
- ၂၀။ ကြီး၌ ထောကဓာတ်မှစ၍ ထောကသား အ
- ၂၁။ ပေါင်းထိုသည်ခန္ဓထွက်ရှိကြ၏- အရှက်တော်
- ၂၂။ ရွှေစာအထက်သုရပ်ရှင်သား၊ အရှက်တော်
- ၂၃။ အမြန်ကို အထက်ထု ထီးတား၊ ရှင် သနည်း၊ မီး
- ၂၄။ စောင်သကဲ့သို့အရှက်ထွက်၍၊ ကျောက်ထိုကို
- ၂၅။ ပြိုစုတော်မူ၏- ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်း
- ၂၆။ တော်မူ၏၊ အမှုရောက်သော အခါ ရဲထိုက် ဖြစ်
- ၂၇။ တော်မူ၏၊ ဗိုလ်သောသူထိုကိုထိမှတ်တော်မူ၏-
- ၂၈။ ရန်သူနေရာကိုထွင်း၊ မိုးသော ဖြစ်ရေ၌ဆုံးရှုံး

- ၂၉။ စေတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူထိုကို ဖျာဉ်မိတ်ထိုက်
- ၃၀။ ထိန်မည်
- ၃၁။ ထာဝရဘုရား တထံ၌ အထက်ထို ကြီးစည်
- ၃၂။ ကြွယ်ဝသည်၊ အပြုဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်၊ ထ
- ၃၃။ ခန်နှိပ်နင်းစရာ အကြောင်းမရှိရ- သူထိုသည်
- ၃၄။ ဆုံးပင်ကဲ့သို့ အရှင်းရင်း ညီထွယ် ထွက်၊ ချစ်
- ၃၅။ ရည်၌သစ်ပူးသကဲ့သို့ဖြစ်ထွက်၊ အြွေခြာတ်
- ၃၆။ သောအမှိုက်ကဲ့သို့မီးတောင်ခြင်းကိုခံရကြထိန်
- ၃၇။ မည်- ထာဝရဘုရားထံသက်၌ပကောင်းသောအ
- ၃၈။ ကြံကိုကြံစည်သော အဓမ္မထိုင်ပင်အမတ်သည်
- ၃၉။ သင့် အထက် ပေါ်ထားပြီး- ထာဝရ ဘုရား၏
- ၄၀။ တော်မူသည်ကား၊ သူထိုသည်နံ့ထင်၍ အရေအ
- ၄၁။ တွက်အားဖြင့် ဈာ၊ ခြားသော်သည်၊ ဆုံးရှုံး၍
- ၄၂။ ကွယ်ရှောက်ရကြထိန်မည်၊ သင့်ကို ငါဗြည့်အ
- ၄၃။ သူးသော်သည်၊ နောက်တခန်းမထွဉ်းဆဲ- ထာ
- ၄၄။ ရှာ ထင်၌သုတင်သော ထမ်းထိုးကို ငါမျိုးပတ်
- ၄၅။ ၍၊ နှုတ်နှောင်သောကြိုထိုကိုထည်း ဖြတ်မည်-
- ၄၆။ သင်၏ အမှု၌ ထာဝရ ဘုရား မီရင်တော်မူသည်
- ၄၇။ ကား၊ ထင်၏အမျိုးပတ်ထံမှ နှုတ်ရ၊ ထုသောစုတ်
- ၄၈။ တုနှင့် ထွန်းသော ရုပ်ထု ထိုကို သင်၏ သုရား
- ၄၉။ ကျောင်း၊ ဗုဒ္ဓါပတ်ရှင်းမည်၊ သင်သည်ထုတ်မာ
- ၅၀။ သောကြောင့်သင်၏သင်းမျိုးကို ငါထုတ်စည်း-
- ၅၁။ ခြံသက်ခြင်း၊ ဇဝန်၊ ခြောက်ရာထိတင်းကား
- ၅၂။ ကိုကြား ပြောသောသု၏ ဖြေထိုကိုတောင်ပေါ်
- ၅၃။ ရှာကြည့်ကြသော၊ ထိုထူးအမျိုး၊ သင်၏ဓမ္မဉ္စ
- ၅၄။ ကိုခံသော၊ ထည့်သွင်းထားသည်အတိုင်း၊ သညာ
- ၅၅။ ဝတ်ကိုမြေသော၊ အဓမ္မထုသည်ရှင်းရှင်းပတ်
- ၅၆။ ဖြတ်ခြင်းကို ခံရ သောကြောင့်၊ နောက် ထခန်
- ၅၇။ သင့်ကိုပကျော်မနင်းရ။

- မည်း၊ သင်၏ နှင်သောပျိုတို့ကို ထားမြှင့်စွယ်စီး၊
မည်း၊ သင်ထူထူသောဥဉ္ဇာကိုငြေကြေးစုပယ်ရှင်း၊
မည်း၊ သင်၏သံတမန်တို့စကားသံကို နောက်ထ
ဝန်စာထဲသို့ သွယ်မကြားရ။

3

- ၁။ လူထုသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့၌စစ်သား
ဖြစ်စေသော၊ ထွဋ်စားခြင်း၊ စင်္စိုင်းစစ်ထက်မြို့
ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ၏။ ဝမ်းမိသော စစ်ကို မထွတ်
၂။ တတ်း- နှင်တံနှင့် မိုက်သံ၊ ထွဋ်း၊ ဘီးလိပ်သံ၊
၃။ မြင်းခုန်သံ၊ ရထားပြေးသံကိုကြားရ၏-မြင်းစီး
သူရဲသည်မီးတောက်သောထား၊ လှုပ်စစ်ပြတ်
သောလှံကိုဖိုလျက်၊ တိုက်သောသူရဲ စစ်ဈားနှင့်
သေသော သူစပုံပုံရှိကြ၏။ စစ်သေကောင်ထို့
ကိုရေတွက်၍ မကုန်နိုင်၊ သေသေကောင်ဈားကို
၄။ ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏- စစ်ဆင်းထွဋ်ပြုစားတတ်
လျက်၊ မတရားသော မေဓုန် စပူ နှင့် စုန်းမစ
တတ်စားဖြင့်၊ ထစမျိုးမျိုးသန္တယ်သန္တယ်ထို့ကို
ကုန်သွယ်လုပ်တတ်သောပြည်တန်ဆာမိစ္ဆာသင်္ဃ
မတရားသော မေဓုန်ကို ပြုမိန့်ဈားပြားသော
ကြောင့်- ကောင်းကင် မိုလ်ခြေစေ့ရှင် ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်တဝက်၌ငါနေ
၏။ သင့်တဝက်ကိုသင်၏ဇုက်နှာပေါ်မှာ ထွန်၍
ထတိုင်၊ တိုင်းစပြည်ပြည်၌ မှာသင်၌စေရည်၊
၅။ စည်း၍ခြင်း၊ စာရှက်ကွဲခြင်းကိုငါပြမည်- သင်
၆။ နှစ်စင်ကို ပြစ်၍ ညစ်ညူးစေပြီးမှ၊ သူတပါးထို့
၇။ ကြည်စရာထားမည်- သင့်ကိုမြင်သမျှသောသူ
တို့က၊ နိနောဝေမြို့ပွက်စီးပြီး၊ စစ်ထယ်သူ မြည်
တမ်းမည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊ သင့်ထံမှ ပြေးကြ
လိမ့်မည်၊ နှစ်သိမ့်စေသော သူတို့ကို သင့်စေ့
စစ်ထယ်မှာငါရှာ၍ရနိုင်သနည်း။
၈။ သင်သည် မြစ်ကြားမှာတည်သော နောဓုန်မြို့
ထက်ကြီးမြတ်သထော၊ ထိုမြို့ကိုရေပိုင်းလျက်၊
ပင်လယ်သည် မြို့ကျုံး ဖြစ်၏။ မြို့မှီးလည်း ပင်
ထယ်နှင့်စပ်သတည်း- အသယောဝိ ပြည်နှင့်
ဇေရုဏ္ဏ၊ ပြည်သည် သူ၏ ထက်နက် ဖြစ်၏။ ရေ
တွက်၍မကုန်နိုင်၊ စုတပြည်နှင့်လိမ့်ပြည်လည်း
၉။ သူ၏ထက်နက်စဝင်ဖြစ်၏- သို့သော်လည်း၊ ထို
မြို့ကိုရန်သူတို့သည် ထိုက်၍ သိမ်းသွားကြပြီး
မြို့သား ငယ် တို့ကို လမ်းဦး၌ သမ္ဘာ ထိ၌ မျိုးစေ့
လျက်၊ ဂုဏ် စသရေရှိသော မြို့သားတို့ကို စာ
ရေးတံစုလျက်၊ သားကြီးသောမြို့သားစစ်ပါး
တို့ကို အံကြီးဖြင့် ရည် နှောင်လျက် ရွှေကြပြီး

- ၁၁ သင်သည် ထည်း၊ မိန်းမော့တွေဝေ ချွတ် ဝုန်း၊ ရှောင်၍နေရလိမ့်မည်။ ရန်သူ၏ထက်နှင့် ထွတ်သော မိုင်ခံသော အရပ်ကို ရှာရလိမ့်မည်။
- ၁၂ သင်၏ ခဲတိုက် မှိ သမ္ဘာ ထိုသည် နွေဦးစွာ ဖြည့်သောအသီးကို သီးသောသင်္ဘောသစ်များ ပင်နှင့် တူ ဩ လိမ့်မည်။ ထွတ်လျှင် စားစွင်သော သူ၏
- ၁၃ ပစိတ်သို့ ကျလိမ့်မည်။ သင်၏ထုထိုသည်သင့် အထယ်၌ မိစ္ဆာကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပြည်တံခါး ထိုသည် ရန်သူထိုအား ကျယ်ကျယ်ပွင့်လျက်၊ ကန်ထန်
- ၁၄ ကျင်ထိုသည် မီးထောင်လိမ့်မည်။ ရန်သူပိုင်၊ ထားသော ကာထထိုရေကို ခပ်ထား၊ ထေး၊ ခဲ ထိုက်ထိုကို မိုင်ခံသော၊ နှံထဲသို့ဝင်၍ အုတ်မြေကို နင်းနယ်ထား၊ အုတ်မိုကိုရှင်ဆင်ထား။
- ၁၅ ထိုအရပ်၌ပင်သင့်ကိုမီးထောင်လိမ့်မည်။ ထားနှင့် ခုတ်မြတ် လိမ့်မည်။ သာသက်ရှိုင်းကိုက် စားထကဲ့သို့ကိုက်စားလိမ့်မည်။ သာသက်ရှိုင်းနှင့်အရာထရှိုင်းကောင်ထိုသည် ချားထကဲ့သို့ သင်၏ ထုထိုကို ချားပြားစေခြင်းငှါ ဩ၊ စား

- ၁၆ ထေး- မိုဗ်၊ ကောင်းကင် ဩထိ ချားထည်ထက်၊ သင်၏ကုန်သည်ထိုကို ချားပြားစေသော် ထည်း၊ သာသက်ရှိုင်းထိုသည်၌ ပြား၍ ခွံသွား
- ၁၇ တတ်ကြမ်း- သင်၏မင်းသားထိုသည် အရာထရှိုင်းကဲ့သို့ငှင်း၊ မိုဗ်ထိုသည်ဂေါထရှိုင်းကဲ့သို့ ငှင်းခြစ်၍၊ ချမ်းသောအခါခောင်ရန်းနားဗာဝပ် တတ် ကြမ်း၊ နေထွက်သောအခါ ခွံသွား၍ အ
- ၁၈ ထယ်အရပ်သို့ ရောက်သည်ကိုမသိရ- ဆိုစောရှုမိုရှင် ဘုရင်၊ သင်၏သိုးထိန်းထိုသည် ထိပ်ရှောင်လျက်၊ သင်၏ဗူးမတ်ထိုသည် ကျိန်းဝပ်လျက်၊ သင်၏ ထုအပေါင်းထိုသည် တောင်မိုးပေါ်မှာအရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက်ရှိ၍၊ အထယ်ထုမှစ ဓူဝေ၊ စေး၊ သင်၏ အနာမ ပျောက်ရှိုင်း၊ ပြင်းစွာ ခံရ ၏။ သင်၏ သိတင်းကို ကြား၊ သစ္စသောသူထိုသည် သင့်အပေါ်မှာ ထက်စုတ်တီး၊ ဩ လိမ့်မည်။ အကြောင်းစုကား၊ သင်မြဲသော အဝေအမှုကိုမခံသလွတ်သောသူကားအထယ်သူနည်း။

ပရော့တ်နာဟိုဗီရင်ရေ၊ထားသောအနာဂတ္တိကျမ်း၊ပြီး၏။

တမကျွတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။

H A B A K K U K .

- ၁ ပရော့တ်တမကျွတ်ခံရသော ချာမိတ်တော်၊ အစွက် ဟူမူကား။- ထို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ကြားတော်မမူဘဲ၊ အထယ်မှကောထပတ်သုံး အကျွန်ုပ်တော် တစ်ရပါ မည်နည်း။ ကယ်တင်တော်မမူဘဲ အကျွန်ုပ်သည် အဝေအမှုကိုခံ၍၊ နွေတော်၌ အထယ်မှကောထပတ်သုံး
- ၂ တော်တစ် ရပါ မည်နည်း။- မတရားသော အမှုကို အကျွန်ုပ်အား၊ အထယ်ကြောင့် ပြတော်မူသနည်း။ အဝေအမှုကို အထယ်ကြောင့် ခြင်စေတော်မူသနည်း။ ထုထုခြင်း၊ အနိုင် အထက် ပြခြင်း၊ အမှုသည်အကျွန်ုပ်အရှေ့မှာအထယ်ကြောင့် မှီရပါသနည်း။ မြင်းပုံခြင်း၊ ရန်အစွဲခြင်းကိုထည့်၊
- ၃ အထယ်ကြောင့်ထုထုခြင်းရပါသနည်း။- သို့ဖြစ်

- ၄ ချာတရားလျော့ပါး၏၊တရားထမြင့်ဗီရင်ဆုံးမြတ်ခြင်း၊မမြဲပါ၊မတရားသောသူထိုသည်မြောင့်စိတ်သောသူထိုကိုပိုင်းသောကြောင့်၊မတရားထမြင့်
- ၅ ဗီရင်ဆုံးမြတ်ဩပါ၏။- သစ္စာထွက်သောသူထို၊ ဩညှစ်ဆင်ခြင်၍ အထွန်မှိုင်းတွေကြထေး၊ အကြောင်းစုကား၊ ထင်ထိုအား ထုတပါး ပြည့်နိသော် ထည်း၊ ထင်ထို မထုံသော အမှုကို ထင်ထို
- ၆ ထက်ထက်ကောထ၌ငါပြု၏။- ပြင်းထန်လျှင်မြန်သောခါထစ်အမျိုးကိုငါနှိုးဆော်၏။ ကိုယ်စပိုင်သောနေရာ အရပ်ထိုကို ထိမ်းထုခြင်းငှါ မြေတ
- ၇ ပြင်ထုံး၌ရှိသွားဩလိမ့်မည်။- အထွန်ကြောတ်မက်စွယ်သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်အထိုအလျောက်
- ၈ တရား ဗီရင်ဆုံးမြတ်ဩ၏။- ထုထိုခြင်း၊သည့်ချားထစ်ထက်လျှင်မြန်၏။ ဩညှစ်ဆင်သော

ငါတို့အား ခေါ်ဝေါ်သော နာမည်ကို ခံယူရန် အားပေးပါ။

ကို၎င်း၊ အပြစ်တင်လျှင် အထက်ထိုမြို့နယ်သို့
၁ ခုမပြန်ကို၎င်း ငါ့အောင်၍ နေမည်တွင်း။ ထာဝရ
တရားကထည်း။ ဓာတ်သောသုတည်ပြေးလျှင်
ဓာတ်ပိုင်လောင်း၊ ချာမိတ်ရူပါရုံကို ထင်ပုံ၊ ပေါ်မှာ
၂ အဓမ္မရာတင်၍ ရေးမှတ်ထောင့်။- ထိုရူပါရုံသည်
မျိုးချွန်သော အမျိုးနှင့် ဆိုင်၍ အမှုကုန်ရသော
ကာလကို ဆိုလို၏။ သောနှင့်ကင်း၊ လွတ်၏။ ဆိုင်း
သော် ထည်း။ မျှော်ထင် ထောင့်။ နောက် ဓ ကျယ်
၃ ဓကန်စေ့မှန်ရောက်ထိမ့်မည်း။- မိတ်မြင့်သောသူ
ထည် ထထော မပြောင်း၊ ပြောင်းမတ်သော သူစု
ကာ၊ မိမိ ထုံကြည်ခြင်း၊ အားမြင့် အသက်ရှင်
၄ ထိမ့်မည်း။- ထိုမှတပါး၊ စေ့ရည်နှင့် ရှောင်စွေ
သော သူသည် သဗ္ဗာဏတ်တစ်၏။ မာန ထောင်
ထွားသော သူသည် ကိုယ်နေရာ၌ မနေနိုင်ဘဲ၊ မိမိ
ထောထကို မရဏာနိုင်ကဲ့သို့ ကျယ်စေ့ ထွက်၊
သေမင်းကဲ့သို့ မပြေနိုင်သော မိတ်မြို့ထွက်၊ ထိုင်း
သူနိုင်သော အမျိုးမျိုး၊ အပေါင်းမျိုးကို မိမိထံသို့
၅ ဆွဲငင်၍ နှုတ်စေ၏။- ထိုသူအပေါင်း၊ ထိုသည်
သုတမတ်၌ ပုံစံကား၊ နှစ်ကဲ့သို့သော မိမိတစ်ကား
ကို သုံးဆောင် ထွက်၊ ကိုယ်မပိုင်သော ဥစ္စာကို
ဆည်းပူးသော သူသည် အမက်ထာမှီ၏။ အထက်
ဗျာကထမတ်ထုံး ကိုယ်အပေါ်မှာ ကြွေး၊ ချားကို
တင်ပေး၊ ထိမ့်မည်းနည်း၊ ထု မြက် ဆို ကြမည်း
၆ ထုတ်ထောင့်။- သင့်ကို ကိုက် သော သူထို သည်
ဇွတ်ဇွင်း၊ ထကြမည်းထုတ် ထောင့်၊ နှောင့်ရှက်
သော သူထိုသည် မိုးကြမည်း မထုတ်ထောင့်၊ သင်
၇ သည် သူထိုထုထု ဖြစ်ထိမ့်မည်း။- သင် သည်
ဈား၊ ဇွာသော ထုမျိုးထိုကို ထုထုသော ကြောင့်၊
ကျန်ကြွင်းသော ထုမျိုးအပေါင်း၊ ထိုသည် သင့်
ကိုထုထုကြထိမ့်မည်းလူအသက်ကို သတ်သော
အပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သားအပေါင်းထိုကို ဩဇာ၊ ဆဲ
သော အပြစ်ကြောင့် ပြုကြထိမ့်မည်း။
၈ မိမိအသိုက်ကို မြင့်သော အရပ်၌ တင်၍ ထေး
စါ၏။ သက်မှ မိမိ ထွတ်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်း
သော အစွမ်းပွားကို မိမိအမျိုးအမို့ ရှာသော
၉ သူသည် အမက်ထာမှီ၏။- သင်သည် ထုဈားထိုကို
ထုပုံကြံသော အားမြင့် ကိုယ်အမျိုးကို အရှက်
ကွဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်၍၊ ကိုယ်အသက်ကို ပြစ်
၁၀ မှားပြီး။- အကယ်စင်စစ် ကျောက် တထုံး သည်
ကျောက်ထုထုကတစ်ခေါ်၍၊ ထုပုံတကျောင်း
၁၁ သည် သစ်သားစုထုကထူးထေ၏။- ထုအထက်
ကို သတ်သော အပြစ်နှင့် ဈာန် တည်သော သူ၊

အစဉ်အစွဲ၌ မြို့ကိုပိုင်ခံစေသောသူသည်အမေဏိ

- ၁၁ ထာ၌မ်း- သူတို့သို့သည်စီးထဲမှာထုတ်ဆောင်
၍၊ အမျိုးမျိုး ထိုသည် အနည်း၌၊ သော အမှု၌
ပင်ပန်းစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင်
- ၁၂ ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူပြီး- အကြောင်း၊ မူ
ကား၊ ပင်လယ် ရေသည် မိမိ နေရာကို ထွမ်းမိုး
သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်း
တော် ကို သိကြွမ်း၊ မြင်း၊ ပညာ နှင့် ပြည့် နဲ့ လိမ့်
- ၁၃ မည်း- မိမိ ထိပ်နီး၊ နှင်း၌ အဝတ်အစည်း၊ ခည်း၊
ရှိခြင်းကို မြင်လို၍၊ သူကိုယစ်ဖူး၊ ခေခြင်း၊ ငှါသေ
ရည် သေရက်ကိုလောင်း၍ သောက်စေသောသူ
- ၁၄ သည် အမေဏိထာ၌မ်း- သင်သည်အသေရေဏတ်
၍ အရှက် ကွဲခြင်း နှင့် ဝ လိမ့်မည်း၊ ကိုယ် ထိုင်
သောက်၍ အဝတ် ခွတ် မြင်း ကို ခံရလိမ့်မည်း၊
ထာဝရဘုရား ၏ လက်ှာ ထက်တော်၌ မှီသော
စထားသည် သင့် ဆီသို့ ရောက်၍၊ ရှံ့ ရှာ ရွယ်
သောစော့စော့ နှင်းသည်သင့်အသေရေကိုထွမ်း
- ၁၅ မိုးလိမ့်မည်း- လေဗ နှင့်တောင်ကိုအနိုင်အထက်
ပြုသောအပြစ်၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကြောက်မက်
ရွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် ဇွက်ဆီးသော အ
ပြစ်သည်သင့်ကိုထွမ်းမိုး လိမ့်မည်း၊ သူအသက်
ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူ့မျိုးသား၊ အပေါင်း
ထို့ကိုညည်းစေသောအပြစ်ရှိ၏။
- ၁၆ ထုထုပ်သောရုပ်တုသည် အတယ်အကျိုးကို
ပေး၍၊ ထက်သမား သည် ထုထုပ် ရသနည်း။
သွန်းသောရုပ်တုနှင့် မိစ္ဆာဆရာသည် အတယ်
အကျိုးကိုပေး၍၊ ထုပ်သောသူသည်မိမိအလုပ်
ကိုမှီမိုလျက်၊ စကားအသောရုပ်တုထို့ကိုလုပ်ရ
- ၁၇ သနည်း- သစ်သား၊ အား၊ မိုးတော်မူပါဟူ၍ငှါ၊
စကားအသော ကြောက်စား၊ ထတော်မူပါဟူ
၍ငှါဆိုသော သူသည်အမေဏိလာ၌မ်း၊ ထိုအရာ
သည် သွန်သင်လိမ့်မည်လော၊ အရှင်နှင့် ခွမ်းပံ
လျက်ရှိ၏၊ အတွင်း၌အသက်အလျှင်း၊ မမြီပါတ
- ၁၈ ကား- ထာဝရဘုရားမူကား၊ သန့်ရှင်းသောမိတ်
မှန်တော်၌ မှီတော်မူ၏၊ မြေကြီးသား၊ အပေါင်း
ထို့၊ ရွှေတော်၌ပြင်ဝတ်ရွာနေကြလော့၊

၃

- ပရောဓကထမဏ္ဍိတ်၏ ပဌနာစကားတည်း၊
- ၂ ဟူသောမြို့ရောင်နုတ်သီခြင်း- ဆိုထာဝရဘုရား၊
အကွန်ဝ် သည် ကိုယ်တော်၏ ဈာမိတ်တော် သံ
ကိုကြား၍ ကြောက်ရွံ့ပါပြီ၊ ဆိုထာဝရဘုရား၊
သရ နှစ်ရား၊ အတွင်း၊ အုပ် အပူစေ၏ကို ပြုပွင်

တော်မူပါ၊ ထရုန်ရား၊ အတွင်း၊ အုပ် ထာ၌ာ၊
အတော်မူပါ၊ အစွက်ထွက်ထော်မူသော်ထည်း၊
ကရုဏာတရားကိုအောင်းနေတော်မူပါ၊

- ဘုရား၊ သခင်သည် တေးမန်မြို့၌ငှါ၊ ထန်ရှင်း၊
သောဘုရားသည် ပါရန်တောင်၌ငှါ ကြွတော်မူ
၏၊ ဘုန်းတော်သည် မိုက်၊ ကောင်းကင်ကို ခုံး၊
ဆုတ်လျက်၊ မြေကြီးသည် ဂုဏ်အသရေ တော်
- ၃ နှင့် ပြည့်နဲ့လျက်ရှိ၏- အဆင်း၊ အရောင် တော်
သည် နေရောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ထက်တော်မှ ရောင်
မြည်သည် ထွက်၍၊ ဘုန်း၊ အာနုဇာတော်တော်ကို
- ကွယ်ကာ ထေ၏- ရွှေတော်၌ ကာထနာထေး
သည်သွား၍၊ ပူထောင်ခြင်းထေးသည်မြေတော်
- ကိုရိသ်လျက်ရှိ၏- ရပ်၍မြေကြီးကို တိုင်းတော်
မူ၏၊ ကြည့်ရှု၍လူမျိုးထို့ကို တုန်ထုပ်စေတော်မူ
၏၊ အစည်အမြီတည်သောတောင်ထိုသည်မျိုး
စဲ့၍၊ ထာဝရကုန်း၊ မိုးထိုသည် ညွတ်ကြ၏၊ ထာ
- ၄ ဝရထမ်းထို့ကိုကြွတော်မူ၏- ကုန်ပြည်၌ ထဲ
ထိုသည်ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိချန်ပြည်၌ ကုသားကော
ထိုသည်ထုပ်ရွာ၊ မြင်းကိုငါမြင်၏။
- ဆိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်
ရာ မြင်း၊ ရ ထား၊ တော် ကို စီးတော် မူစည် အ
ကြောင်း၊ မြင် ထို့ကို အစွက် ထွက်တော် မူသ
ထောမြစ်ဈားတပက်၌မိတ်ထတော်မူသထော၊
- ပင်ထယ်ကို ရန်ပြု၊ ခွဲတော် မူသထော- ကိုယ်
တော်သည်အမျိုးအစွယ်တော်ထို့၌ ထားစော်
မူသော သဉ္ဇာ ဂတိရှိသည် အထိုင်း၊ လေးထက်
နက်တော်ကိုထုတ်ပြတော်မူ၏၊ မြေကြီး၌ဖြစ်ထို့
- ၁၀ ကိုပေါက်စေတော်မူ၏- တောင်ထိုသည် ကိုယ်
တော်ကိုမြင်၍ တုန်ထုပ်ကြပါ၏၊ လျှံသော ရေ
သည်ထွမ်းမိုးပါ၏၊ ပင်ထယ်သည်အော်ထစ်၍
- ၁၁ ထက်ကိုရိုပါ၏- နေနှင့်ထသည် မိမိထိုနေရာ၌
ရပ်၍ နေပါ၏၊ သူထို့ အထင်း၌ မြားတော် ထို
သည်သွား၍၊ သူထို့ရောင်မြည်၌ ယုံတော်သည်
- ၁၂ ထည်း၊ လျှပ်စစ်ပြက်ပါ၏- အစွက်တော်ထွက်
လျက် ထပြည်ထုံး၊ ရှိသွား၍၊ ဂေါသ မိတ်နှင့် လူ
- ၁၃ အမျိုးမျိုးထို့ကိုနင်းနယ်တော်မူ၏- ကိုယ်တော်
၏လူထို့ကိုကယ်တင်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်ပေးစော်
မူ၍ ထိထိတ်ခံသော သူထို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအ
လိုငှါ ထွက် ကြွ တော် မူ၏၊ အစွဲလွန် ထိစိတ်၌
ဥဇ္ဇာင်းကို၌ပင်ကွဲ၍၊ မူလအပြစ်ကိုထည်ပန်း
- ၁၄ ဆိုခံအောင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏- မိုက်မီးထို့၏
၃၈ ရွာ၏ကို မြို့၊ တော်ထို့ နှင့် ထွက်ရှင်းစေမျိုး

တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုလွှင့်စေခြင်းငှါ လေပြင်းပုန်တိုင်းကဲ့သို့ ထိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲ သားတို့ကို အမှတ်တမဲ့ ကိုက်စားမည်

၁၅ အကြံရှိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကို စီး၍၊ ရေထုန်းထုန်းဖြင့် သောပင်သယ် အလယ်သို့ ရှိသွားတော်မူ၏။

၁၆ ဈာပိတ်တော်သံကို ငါကြားသောအခါ ရင်၌ ထွပ်ရှားခြင်း၊ မေးမိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်း၊ တကိုယ်တုံးတုန်ထွပ်ခြင်း ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသောသူ

သည် ငါ၏ လူမျိုးကို ထိုက် ထောင့်သောနေ့ ထိုင်

၁၇ အောင် ငါသည်နေရပ်ရမည်။- ထင်္ကောသမုန်း၊ ပင်မပွင့်ရ၊ စပွစ်ပင်မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ကျော၊ စူးကိုမျှော်သင့်၍ မခံရ၊ လယ်တို့သည်အသီးအနှံကိုမပေးရ၊ သိုးခြံ၌သိုးကုန်၍တင်းကုမိန့်နှဲ့၊

၁၈ မရှိရ။-သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ငါဝမ်းမြောက်၍၊ ငကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား

၁၉ သခင်ကိုအမှီပြုလျက် ခွင်လန်းမည်။-အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ ငမြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာငကိုနေရာချတော်မူမည်။

ပရောဖက်တမဏ္ဍုတ်စီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း
ZEPHANIAH.

၁

၁ ထုရှင်ဘုရင်အာရန်သားယောရှိမင်းထက်ထက်၊ ထိစက်၊ အာမရိ၊ ဂေဇိတို့မှဆင်းသက်သောကုမ္ဘီသားဇေဖနိသို့ရောက်လာသောထာ

၂ ဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊-ပြည်တပြည်လုံး၌ ရှိလေသမျှတို့ကို အကုန်အစင်ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်

၃ တော်မူ၏။-လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ရှင်းမည်၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ၄က်နှင့် ပင်သယ်ငါးတို့ကို ၎င်းအဓမ္မလူတို့နှင့်တကွပြစ်မှားစရာအကြောင်းတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှင်းမည်၊ မြေတပြင်လုံး၌ ရှိသောလူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်

၄ ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ငါထိုက်၍၊ ဤအရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော မာလ ဘုရား၏ တပည့်တို့နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို

၅ ၎င်း- ကောင်းကင် တန်ဆာများကိုအိမ်မိုးပေါ်မှာကိုးကွယ်သောသူ၊ ထာဝရဘုရားနှင့်မာလခံ ဘုရားကို ထိုင်တည်ထွက် ကျန်ဆိုကိုးကွယ်

၆ သော သူတို့ကို ၎င်း- ထာဝရ ဘုရား၏ နောက်ထော်သို့မထိုက်၊ ဆုတ်သွားသောသူ၊ ထာဝရ

ဘုရားကိုမရှာငွေ့၊ မမေးမြန်းသော သူတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှင်းမည်။

၇ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြထေ့၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့နိုးပြီး ထာဝရဘုရားသည်မိမိယဇ် ပွဲတော်ကိုပွင့်ဆင်၍၊ ပွဲဝင်

၈ သောသူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီး- ထာဝရဘုရား ပွဲခံတော်မူသောနေ့၌မင်းဈာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ဈာနှင့် ထူးခြားစွာဝတ်သော သူဈာ၊

၉ အပေါင်းတို့ကိုငါစစ်ကြောမည်၊-သူတပါး၏အိမ်တံခါးရံကိုကျော်၍ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ ဤစားခြင်း အားဖြင့် ရသော ဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏ အိမ်ကို ပြည့်စေသော သူ အပေါင်းတို့ကို

၁၀ ထည်းထိုးနေ့၌ငါစစ်ကြောမည်၊-ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့၌ ငါ၊ တံခါးဝမှာတော် တစ်သံကို၎င်း၊ ဒုတိယမြို့၌ ငိုကျွေးမြည်တမ်းသံကို၎င်း၊ တောင်မှိုး၌ ပြင်းစွာမျိုးဖျက်သံ

၁၁ ကို၎င်းကြားရ၏။-မကြေစွအရပ်သားတို့၊ ငိုကျွေးမြည်တမ်း ကြွထေ့၊ ကုန်သည် အပေါင်းတို့ သင့်ပြတ်ကြပြီးငွေကိုသောင်သောသူအပေါင်း

၁၂ တို့သည်ဆုံးကြဲပြီး-ထိုကာလ၌ငါသည်မီးစွတ်ကိုကိုင်း၍ ယေရုရှလင်မြို့ကိုစစ်ကြောမည်။ ထာ

ဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးကိုထည်းမပြု၊ အပြစ်
ကိုထည်း မပေးတူ အောင်းမေ့လျက်၊ မိမိတို့အ
နည်အဖတ်ပေါ်၌နေရာကျသောသူတို့ကို ငါစစ်
၀၃ ကြောမည်း- ထိုသူတို့၏ဥစ္စာကို သူတပါးတူလှ
၏၊ သူတို့၏နေရာသည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိလိမ့်
မည်၊ အိမ်ကိုဆောက် သော်လည်း မနေရကြ၊
၀၄ စပျစ်ဥသည်ကို မိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကိုမ
သောက်ရကြ၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ ကြီးနိုးပြီးနိုး
ပြီးအလျှင်အမြန်သာ၏၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့သိ
တင်သည်နား၌ခါး၏၊ ထိုနေ့၌သူရဲသည်အောင်
၀၅ တစ်လိမ့်မည်- ထိုနေ့သည်အဓမ္မာတ်ထွက်သော
နေ့၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကိုခံရသောနေ့၊ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးရာနေ့၊ အလင်းကွယ်၍ မှောင်
မိုက်သောနေ့၊ မိုက်ဖုံးအုပ်၍ ထူထပ်သော မှောင်
၀၆ မိုက်ဖုံးအုပ်သောနေ့၊ မိုက်ခံသောမြို့၊ မြင့်သော
ရဲထိုက်ထိုက်တဖက်၌တံပိုးမှတ်၍ ကျေးကြော်ရာ
၀၇ နေ့ဖြစ်၏- သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား
သောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါညည်းဆဲသဖြင့်ဖျက်
မိမမြင်သော သူကဲ့သို့ သွားကြလိမ့်မည်၊ သူတို့
အသွေး ကို ခြေ မှုန် ကဲ့သို့ သွန်း ၍ အသား ကို
၀၈ ထည်း၊ မစင်ကဲ့သို့ မှတ်ကြ လိမ့်မည်- ထာဝရ
ဘုရား အဓမ္မာတ်ထွက်တော်မူသောနေ့၌ သူတို့အ
ငွေသည် သူတို့ကိုမကယ်တင်နိုင်၊ ဧဝံသအ
ဓမ္မာတ်တော်မီးသည် တပြည်လုံးကို လောင်လိမ့်
မည်၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို အလျှင်
အမြန်စီရင်၍ အကုန် အစင်သုတ်သင် ပယ် ရင်း
တော်မူလိမ့်မည်။

၀ အရှက်မရှိသော အမျိုးသားတို့၊ ကိုယ်ကိုစစ်
၁ ကြောကြ သော- အမိန့်တော်အတိုင်း မစီရင်၊
သင်တို့အချိန်သတိပဲ့ကဲ့သို့ မလွန်၊ ထာဝရဘုရား
၏ ပြင်းစွာသော အဓမ္မာတ် တော်သည် သင်တို့အ
ပေါ်သို့မရောက်၊ ထာဝရဘုရား၏အဓမ္မာတ်တော်
နေ့သည် သင်တို့အပေါ်သို့ မရောက်မှီ ကိုယ်ကို
၂ စစ်ကြောကြသော- တရား တော်အတိုင်း ကျင့်
၃ ၍ စိတ်နှိမ့်နုသော ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း
တို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြသော- ခြောင့် မတ်
ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်နုခြင်းကိုထည်း ရှာကြသော-
ထာဝရဘုရား အဓမ္မာတ်ထွက်တော်မူသော နေ့၌
သင်တို့သည် ဝုန်းရှောင်ရာကို ရွာကောင်း ရွာ
ကြလိမ့်မည်၊
၄ အကယ်စင်စစ် ဂါဇာမြို့သည်စွန့်ပြစ်ရာ၊ အာ

ရကေလုန်မြို့သည် သုတ်သင်ပယ် ရှင်း ရာ ဖြစ်
မိမ့်မည်၊ အာဇုတ် မြို့သားတို့ကို စွန်းတည့် အ
ချိန်၌နှင်ထုတ်၍၊ ကြွန့်မြို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက်ကြ
၅ လိမ့်မည်- အိုပင်ထယ် ကမ်းနားမှာ နေသော
ခေရသီအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့တဖက်၌ထာဝရ
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏၊ အိုဖိလိတ္တိလူနေ
ရာခါနား၌ပြည်၊ သင်၌အဘယ်သူမျှမနေစေခြင်း
၆ ငှါငါသုတ်သင်မည်- ပင်ထယ်ကမ်းနားအရပ်
သည်ကျက်စားရာ၊ သိုးထိန်းမှီခိုရာ၊ သိုးပြီထုပ်
၇ စရာတို့ ဖြစ် လိမ့် မည်- ပင် ထယ် ကမ်း သည်
လည်းကျန်ကြွင်းသော လူအမျိုးသားတို့အဖို့
ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်ထိုအရပ်၌ ကျက်စားကြလိမ့်
မည်၊ ညအချိန်၌လည်းအာရှကေလုန်မြို့ရာအိမ်
တို့၌အိပ်ကြလိမ့်မည်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အကြည့်အစူ ကြွယ်
၈ ချ၊ သိမ်း သွား ခြင်းထေး ကို ပယ်ရှင်း တော်မူ
လိမ့်မည်၊
၉ မောတအမျိုးသားနှင့် အဗ္ဗုန် အမျိုးသားတို့
သည်ငါ၏လူမျိုးကို ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်၍၊ ငါ၏လူ
နေရာတဖက်၌ဝါကြွားသောစကားကို ငါကြား
၀ ပြီး- သို့ဖြစ်၍၊ အသရေသအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ မောတပြည်နှင့်အဗ္ဗုန်ပြည်
သည်၊ သောရ်မြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဆူးပင်
ပေါက်သော အရပ်၊ ဆားဈက်တို့ ခြေထူးရာအ
ရပ်၊ အစည်အမြဲ ဖျက်စီးရာ အရပ်ဖြစ်၍၊ ကျန်
ကြွင်းသောငါ၏လူ၊ ငါ၏အမျိုးသားတို့သည်လူ
၀၀ ထုသိမ်းစားကြလိမ့်မည်- ထိုသူတို့သည် မာန
ကြီးသောသူဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့ လျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ လူမျိုး တဖက်၌ ဝါ
ကြွားသောကြောင့် ထိုသူသောအပြစ်ကို ခံရကြ
၀၁ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တဖက်၌
ကြောက်မက် စွယ်ဖြစ်၍၊ ထောက်ဘုရားရှိသမျှ
တို့ကို အငယ်သားတော်မူလိမ့်မည်၊ တပါးအမျိုး
သား နေရာ ကျွန်းရှိသမျှ တို့သည် အသီး အသီး
၀၂ မိမိတို့အရပ်၌ရှိပြီးကြလိမ့်မည်- ထိုကုန် ပြည်
သားတို့၊ သင်တို့သည်လည်းထော၊ မြင့်အသေခံ
ရကြလိမ့်မည်၊
၀၃ ခြောက် ဈာန်ကုလည်း ထိုက်၍ အာရှမိ
ပြည်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်၊ မိုးနေဝမြို့ကိုလူ
ဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၊ ထွင်ပြင်ကဲ့သို့ အသေမြောက်
၀၄ သော အရပ်ဖြစ်စေတော်မူမည်- မြို့ထယ်၌

သိုးစုစုနှင့် တပါးစေ့မျိုး သားရဲစေ့ပေါင်း ထို
 သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ခံဒိနှင့် မြို့ထိုသည် တံ
 ခါးထုတ်၍ နေရာကျ၍ ပြတင်းပေါက်၌ မြည်ကြ
 လိမ့်မည်။ တံခါး ခံ ထိုသည် လူ ဆိတ်ညံ့လျက်၊
 စောရမ်းသစ်သား၌ အပြောက်ပယ်၍ ရှင်းလျက်ရှိ
 ၈၈ လိမ့်မည်။- ထိုမြို့က၊ ငါ့မြို့၏၊ ငါ့မှတပါး အထက်
 သူမျှမရှိ ထိုဆိုလျက်၊ သောကနှင့် ကင်းလွတ်၍
 ဝမ်းမြောက်လျက် နေဘူးသော မြို့ခြံ ပါသည်
 တကား။ သူမှတစ်ဆင့်ပယ်၍ ရှင်းရာ၊ သားရဲ
 အိပ်ရာစေ့ရပ်ခြံပါသည်တကား။ ရှောက်သွား
 သောသူစေ့ပေါင်း ထိုသည် ကဲ့ရဲ့သံကို ပြု၍ လက်
 ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

၃

- ဆန်ကျင်ထက်ပြု၍ ညစ်ညူးလျက် ညည်းဆဲ
 ၂ တတ်သောမြို့သည် အမည်သားမြို့၏- နှုတ်ကပတ်
 တော်အထံကို နားမထောင်၊ ဆုခွတော်မူခြင်းကို
 မခံ၊ ထာဝရဘုရားကို မမှီလှ။ မိမိဘုရားသခင်တံ
 ၃ တော်အိပ်မည်ကပ်၊- မြို့အထက်၌ မင်းဈာ၊ ထို
 သည်တောက်သော နှင်းသုဗြင်ကြ၏။ တရားသူ
 ကြီးထိုသည်နံနက်တိုင်အောင် အထက်အရောက်
 မှာမရနိုင်မည်။ ညည့်၌ ဗုဒ္ဓ ယည်တတ်သော
 ၄ တောမွေး ဖြစ်ကြ၏။- ပရောဇက်ထိုသည် လျှပ်
 ပေါ်သော သူ၊ သစ္စာ ဖြစ်သော သူ ဖြစ်ကြ၏။
 ယဇ်ပရောဟိတ်ထိုသည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်
 ကို ညစ်ညူးစေ၍ တရားတော်ကို ထည့်၊ နှုတ်ခွ
 ၅ ကြ၏။- သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြို့
 အထက်၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မတရား
 သော အမှုကို ပြုတော်မူမူနံနက်အစည်အတိုင်၊
 မိမိမြောင့်မတ်ကြောင်းကို မရွတ်မယွင်း ဖော်ပြ
 တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဓမ္မ လူထို သည်
 ၆ နှုတ်ကြောက် ဖြင်းမရှိကြ။- လူစေ့မျိုးမျိုး ထိုကို
 ငါပယ်ဖြတ်၍ သူထို ရဲထိုက် ဈာကို ဖြတ်ဆီး
 ဖောပြီ။ ထမ်းထို၌ အထက်သူမျှမသွားမလာစေ
 ဖြင်းငှါ လူဆိတ်ညံ့စေပြီ။ မြို့ထိုကိုလည်း လူတစ်
 တယောက်မျှမနေစေခြင်းငှါ ဖြတ်ဆီးလေပြီ။-
 ၇ ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ် ဤမျှသောက်ငါ
 ဆုခွပြီးမှ သင်သည်ကိုယ်နေရာကို မပယ်၍ ရှင်းစေ
 ဖြင်းငှါ။ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ နည်းခံ လိမ့်မည်ထု
 ဆိုသော်လည်း၊ သူထို သည် ကြိုးစား၍ မှား
 ယွင်းသော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်ကြ၏။
 • သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ခမ်းဆီးလှရက်ခြင်းငှါ ငါမထွက်တိုင်

- အောင်ကိုးထင်ကြသော သိုင်းနိုင်ငံပြည်သား
 စေ့မျိုးမျိုးထိုကို စုဝေးစေ၍၊ အစုစုကပ်၊ ငေါသ
 အိမ်ကို အကုန်အစင် သွန်းထောင်းမည်ထု ငါ
 အကြံရှိ၏။ ငေါသ မီးသည် မြေတပြင်လုံး ကို
 ၈ သောင်ရလိမ့်မည်။- အကယ်စင်စစ် လူမျိုး၊ အ
 ပေါင်းထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို အ
 ညီတညွတ်တည်း၊ သောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊
 နာမတော်ကို ပဉ္စနာမြို့စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော
 ထာသားကားကို သူထိုအား ငါပြန်ပေးမည်။-
 ၉ ကုသုပြည်၏ မြစ်တစ်ဖက်၊ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြား
 လျက်နေသော ငါ၏လူမျိုး သူထိုမျိုး၊ ငါ့ကိုတောင်း
 ပန်သော သူထို သည် အဓမ္မ ပူဇော် သကာကို
 ၁၀ သောင်ခွဲကြလိမ့်မည်။- ငါ့ကို ပြစ်မှား သော အ
 ပြစ် ဈာ၊ ကြောင့် ထိုအခါ သင်သည် အရှက်ကွဲ
 ဖြင်းကိုမခံရ။ သင်၏ရုဏ်အသရေကြောင့် ငါ
 ကြွားသောသူထိုကို သင့်အထက်၌ ငါပယ်၍၊
 မည်၊ သင်သည်လည်း ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်
 ကို အခြံပြု၍ နောက်တဖန် မနာမထောင်လှော့ရ။-
 ၁၁ နှိမ့်ချဆင်းရဲသော အမျိုးကို သင့်အထက်၌ ငါ
 ချန်ထားမည်။ ထိုသူထိုသည် ထာဝရဘုရား၏ နာ
 မတော်ကို မှီလှကြလိမ့်မည်။- ကျန်ကြွင်းသော
 အသရေလ အမျိုးသားထိုသည် မတရားသော
 အမှုကို မပြုရကြ။ ခုသာမပြောရကြ။ သူထိုနှုတ်
 ၁၂ ခွဲလှည့်စားတတ်သော လျှာမရှိရ။ အထက်သူမျှ
 မကြောက်စေဘဲ စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက်
 နေရကြလိမ့်မည်။
 ၁၃ ထိုမိအုန်သထိုမျိုး၊ သိခြင်းဆိုလော့၊ အုဇုသ
 ရေလအမျိုး၊ ကျွေးကြော်လော့၊ ဆိုယေရုရှထင်
 သထိုမျိုး၊ မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းခဲ ဝမ်းမြောက်
 ၁၄ ရှင်လန်းလော့။- ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အ
 ပြစ်ဒဏ်ထိုကို ပဏှောက်စေ၍၊ သင်၏ရန်သူထို
 ကိုပယ်၍၊ တော်မူပြီ။ အသရေလအမျိုး၏ ရှင်
 ဘုရင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အထက်၌ မှီ
 တော်မူ၏။ သင်သည် နောက်တဖန် တေးဥပုတိတ်
 ၁၅ နှင့်မထွေမကြွရ။- မစိုးရိမ်နှင့်လှ၊ ယေရုရှထင်
 မြို့အားငင်၊ လက်အားမလျော့စေနှင့်လှ၊ မိအုန်
 တောင်အားငင်၊ ထိုအခါ ဆိုရ၏။- သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အထက်၌ မှီ၍၊
 တန်ဖိုးကြီးသောဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တင်
 တော်မူလိမ့်မည်။ သင်၌အားရ၍ ဝမ်းမြောက်
 တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ကျိန်းဝပ်၍၊
 သိခြင်းဆိုခြင်းနှင့် တကွသင်၌ ဝမ်းမြောက်လောင်

- ဗုဒ္ဓိဓိမ္မိ- ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ့ကို သင်ထမ်းရာ စကြောင်းတည်းဟူသော သင်နှင့် ဝေး၍ ဓမ္မဥပသေသသော သူတို့ကို ငါစု
- ဝေးဝေးမည်- သင့်ကို ညဉ့်ဆဲသောသူစပေါင်းတို့ကို ထိုစခါ ငါမိရင်မည်၊ နာသောသူကို ခွမ်းထားပေးမည်၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူကို ဆင်းစွမေမည်၊ စေတနာရှိခြင်းကို ခံရရာ ပြည်

- ၂၀ မည်- ထိုကာလ၌ သင်ထိုက်တဝန်ငါဆောင်ခဲ့၍ နဝေဝေသဖြင့်၊ ထိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို သင်ထိုက်ရှက်မှောက်၌ တဝန်ဆောင်ခဲ့ပြန်သောစခါ၊ ခြေကြီးသား၊ စေ့ချိုးချိုးထိုက်ခွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်ထူးသရေကို ထင်ထိုက်စားပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဇာတ်စေတနာမိန့်ရင်ရေးထားသောဟဂ္ဂအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဂ္ဂအနာဂတ္တိကျမ်း၊

H A G G A I

၁

- ၀၁ ဝါဒီမင်းကြီးနှင့် နှစ်နှစ်၊ ထမ္မမလတရက်နေ့တွင်း၊ ပရောဇာတ်ဟင်္ဂအားဖြင့် ယူဝမြို့ဝန်၊ ရွာထသေလသား၊ ဇေယျဗေဗေနှင့် ယဇ်ပရဟိတမင်း၊ ယောဇာတ်သား၊ ယောဇာတ်သို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက် ထာ၍၊
- ၀၂ ကောင်းကင် မိုလ်မြေစွပ်ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စေ့ချိုး မရောက်သေး၊ ထာဝရဘုရား၏ တိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရသော စေ့ချိုး မရောက်သေးဟု၊ ချီလူဇာ၊ ခြေဆိုကြ
- ၀၃ သည် မှာ၊- ပရောဇာတ် ထင်္ဂ အား ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော် ရောက် ထာသည်
- ၀၄ ကား၊- စေ့ချိုးလူတို့၊ သင်တို့သည် စေ့ချိုးနှစ်ထပ် နှင့်ပြည့်စုံသောတိမ်၌ နေချိန်ရှိလျက်ပင်၊ တိမ်
- ၀၅ တော် ပွက် လျက် နေရမည် လော၊- ယခုမှ ကောင်းကင် မိုလ်မြေ စွပ်ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်ကျင့်သော စေ့ချိုးတို့
- ၀၆ ကို စင်ခြင် ကြထေး- သင်တို့ သည် ဇာ၊ ရွာသောမျိုးစေ့ကို ကြသော်လည်း၊ သင်္သ၊ သင်္သ နည်းပါးရ၏၊ ဇာရသော်လည်း၊ ဝစ္ဆာမဇာရကြ၊ ထောက်ရသော်လည်း၊ ဝစ္ဆာမသောက်ရကြ၊ စေတကို ဝတ်ရသော်လည်း၊ နွေ၊ ရွာ မဝတ်ရကြ၊ စေတကို ထုတ်၍ စေတကို ခံရသော်လည်း၊ မလံသောတိတ်ထဲမှာ သို့ထားရကြ၏။
- ၀၇ ကောင်းကင် မိုလ်မြေစွပ်ထာဝရ ဘုရား၊ မိန့်

- တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်ကျင့်တို့ကို စင်ခြင်
- ၀၈ ကြထေး- တောင်ပေါ်သို့ တက်သွား၍ သင်္သအားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ တိမ်တော်ကို ဆောက်ကြထေး၊ ငါသည်လည်း၊ ထားရ၍ ငါ၏ဘုန်းသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူ၏။
- ၀၉ သင်တို့ သည် ဇာ၊ ရွာ ရမည်ဟု မှော်ထင်သော်လည်း၊ ရသောဥစ္စာခေါင်းပါးရ၏၊ တိမ်ထိုက်သော စခါ ငါမှတ် ထိုက်၏၊ စေတထိ ကြောင့်နည်းဟု၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေစွပ်ထာဝရ ဘုရား၊ မေတော်မူ၏၊ တိမ်သည် ငွေထွက်မြို့သောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့သည် စေတ၊ စေတ၊ မိမိတို့တိမ်သို့ ပြေးသောကြောင့်၎င်း ဖြစ်သတည်း။
- ၁၀ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ စေတ၊ မှာမိုက်၊ ခေါင်သဖြင့် နှင်းမကျရ၊ မြေသည်လည်း၊ စေတ၊ စေတ ကိုစေတ
- ၁၁ ရှေး- မြေပေါ်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဆန်ပေါင်း၊ ရှိသော စေ့ချိုးလည်း၊ စေတ၊ မှာမိုက်၊ မြေထဲက ထွက်သမျှ စေတ၊ မှာမိုက်၊ လူသတ္တဝါ တိမ်သော စေတ၊ မှာမိုက်၊ ထုတ်ဆောင်သမျှ စေတ၊ မှာမိုက်၊ မြောက်ခြင်း၊ ထေးကို ငါမှတ်ထိုက်ထေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂ ထိုစခါ ရွာသေသထသား၊ ဇေယျဗေဗေနှင့် ယဇ်ပရဟိတမင်း၊ ယောဇာတ်သား၊ ယောဇာတ်သို့ ကျန်ကြွင်းသောသူစပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စေတ၊ မှာမိုက်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ စေတ၊ မှာမိုက်

တော်မူသော ဝရောဓကံ တံ န ကာ ကို ငှါ
 ၈၈ နားထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
 ၈၉ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရားမှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တ
 မန်ဟုက၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏ဟု၊ ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုလူများထိုအား
 ၉၀ ဆင့်ဆိုလေ၏။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ယုဒ
 မြို့ဝန်၊ ရှာသေထသား၊ ဇေယျဗေဗေသနှင့်ယဇ်
 ပရောဟိတ် မင်းယောဇကံသား၊ ယောဂ္ဂမုဒ်
 ကျန်ကြွင်း၊ သော သူစပေါင်းတို့ကို နှိုးဆော်
 ၉၁ တော်မူသောအားဖြင့်၊- ဝါဒီမင်းကြီး နန်းစံနှစ်
 နှစ်၊ ဆဋ္ဌမယ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ သူတို့
 သည် ထာ၌ မိမိတို့ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အ
 ထုပ်ထုပ်ကြ၏။

၈၈ သတ္တမယနှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဓကံ
 ၈၉ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၉၀ ရောက်လာ၍၊- သင်သည်ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာသေထ
 သား၊ ဇေယျဗေဗေသ နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၊
 ယောဇကံသား၊ ယောဂ္ဂမုဒ်ကျန်ကြွင်း၊ သော
 ၉၁ သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- ဤအိမ်တော်သည်
 ရှေးဘုန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို မြင်ဘူး၍ သင်တို့
 တွင် ကျန်ကြွင်းသောသူကား အဘယ်သူနည်း၊
 ယခု အဘယ် အရာကို မြင် သနည်း၊ နှိုင်းရှည်
 လျှင်သင်တို့မှတ်မှောက်၌ အဘယ်မျှမထုတ်သ
 ၉၂ ကဲ့သို့ဖြစ်သည်မထုတ်သော၊- သို့သော်လည်း၊
 ထိုဇေယျဗေဗေသ၊ အားယူထေဘုရား၊ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၊ ယောဇ
 ကံသား၊ ယောဂ္ဂ၊ အားယူထေဘုရား၊ ထိုပြည်သူပြည်
 သားအပေါင်းတို့၊ အားယူထေဘုရား၊ ထာဝရ
 ၉၃ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သော
 အခါသင်တို့နှင့် ငါ့အသောပည့်ညည်းစကားနှင့်
 အညီငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏၊ ငါ၏ပည့်
 တော်သည် သင်တို့တွင်နေရာကျ၏၊ မစိုးရိမ်ကြ
 နှင့် ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ
 ၉၄ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကာထ
 မကြာမမြင့်မှီ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်တယ်၊
 ၉၅ ကုန်းတို့ကို တဖန် ငါ ထွပ်ဦးမည်၊- လူမျိုးအ
 ပေါင်းတို့ကိုလည်း ငါ ထွပ်ဦးမည်၊ လူမျိုးအ
 ပေါင်းတို့နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာသည်ရောက်

၈၈ ၍၊ ဤအိမ်ကို ဘုန်းနှင့် ငါ ပြည့်စုံ စေမည်ဟု၊
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 ၈၉ တော်မူ၏။- အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါပိုင်သည်ဟု၊ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ
 ၉၀ ၏။- နောက် တည်သော ဤ အိမ်တော်သည် အ
 ရင် အိမ်တော်ထက် ဘုန်းသာ၍ ကြီးလိမ့်မည်
 ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဤအရပ်၌လည်း ပြင်သက်ခြင်း
 ကို ငါ ပေးမည်ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၁ ဝါဒီမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်၊ နဝမယ နှစ်ဆယ်
 လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်သည်ပရောဓကံထာဝရဘုရားဖြင့် ရောက်လာ
 ၉၂ လျက်၊- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 က၊ သင်သည် တရားအမှုကို ယဇ်ပရောဟိတ်၌
 ၉၃ မေးမြန်းရမည်မှာ၊- လူသည်သန့်ရှင်းသောအခဲ
 သားကို မိမိအဝတ်နှင့် ထုတ်၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊
 ဗုဒ္ဓ၊ ယင်း၊ ဓပုဗ္ဗရည်၊ ဆီအစရှိသောစားစရာတ
 - စုံတခုကို ထိုအဝတ်နှင့် ထိလျှင်၊ ထိုစားစရာသည်
 သန့်ရှင်းလိမ့်မည်ဟုလေ၊ မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်
 ပရောဟိတ် တို့က၊ ထိုစားစရာသည် မသန့်ရှင်း
 ၉၄ ဟုပြန်ပြောကြ၏။- ထာဝရဘုရား၊ အသေကောင်
 အားဖြင့်မစင်ကြယ်သောသူသည် ထိုအရာတစုံ
 တခုကို ထိလျှင် ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟုလေ
 မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့က၊ ညစ်ညူး
 ၉၅ ခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ပြန် ပြော ကြ၏။- ထာဝရ
 ဘုရား၊ ဤလူမျိုး၊ ဤပြည်သားတို့သည် ဈေးက
 မှောက်၌ ထိုအတူဖြစ်ကြ၏၊ သူတို့လုပ်ဆောင်
 သမျှသည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၏၊ ငယ်မှာပူဇော်
 သောအရာသည်လည်း ညစ်ညူး၏ဟု၊ ထာဝရ
 ၉၆ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ဗိတ်မှန်
 တော်၌ ကျောက် တခုပေါ်မှာ တခုကို မတင်မှီ၊
 ယခုနေ့မှစ၍ အထက်အမှုကို ပြန်ကြည့်ဆင်ခြင်
 ၉၇ ကြပါလော့၊- ထိုကာလတွင် ဆန် အတင်း နှစ်
 ဆယ်တွက်ရသော စပါး၊ ဝှံ့သို့ ထူလာသော အခါ
 တဆယ်ကိုသာရ၏၊ ဓပုဗ္ဗရည်တို့၊ ငါးဆယ်ကို
 ထူခြင်းငှါ ဓပုဗ္ဗသီးနယ်ရာကျင်းသို့ ထာသောအ
 ၉၈ ခါနှစ်ဆယ်ကိုသာရ၏။- သင်တို့ လုပ်ဆောင်သ
 မှာတို့တွင်လေထိ၍ အပင်သေသော၊ အရပ်ယို၍
 သေသောမြေ ငါသည် ဖါအံ့ခတ်ခဲ့ပြီ၊ သို့သော်
 ထည်း၊ သင်တို့သည် ငယ်သို့ပြန်၍ မထာကြဟု၊
 ၉၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရ ဘုရား၏

မိတ်မှန်တော်တို့ကပ်ခြင်းကုန်၊ ၃၀မထနှစ်ဆယ်
 ထေးရက်နေ့၊ ထရနေ့မှစ၍ ချွေသို့ ဖျော်ကြည့်
 ဆင်ခြင်ကြပါသော၊ ဆင်ခြင်ရမည်အကြောင်း
 ၁၈ အရာဟူမူကား၊- ဝါးကို၌ဝါးမြီထသော၊ မ
 မြီ၊ ချွေပင်၊ သင်္ဘောသစ်ပင်၊ သစ်ပင်၊ ထံ
 တွင်ပင်တို့သည် အသီးကို မသီးကြသေး၊ ထို
 သော်သည်၊ သနေ့မှစ၍သင်တို့ကို ငါကောင်း
 ကြီးပေးမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၆ ထိုလနှစ်ဆယ်ထေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် တရုတ်အစွန်
 ၂၀ ရောက်လာ၍၊- သင်သည် ထူးမြို့ဝန်၊ ဇေရုဗ
 ဗေထကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် ကောင်း

၂၂ ကင်နှင့် ခြေကြီးကို ထုတ်မည်၊- ထိုခရီးသို့
 ရာဇပတ္တင်ဈားကို ဖောက်ဖျက်၍၊ အမျိုးမျိုး
 သောတိုင်း၊ နိုင်ငံတန်မိုးကို ဖျက်ဆီးမည်၊ ရထား
 နှင့်ရထားမီးသုရဲတို့ကို ထည်းဖောက်ဖျက်မည်၊
 မြင်းနှင့်မြင်းမီးသုရဲတို့သည် တယောက်ကိုတ
 ၂၄ ယောက်စုတ်၍ ထဲကြွယ်မည်၊- ကောင်းကင်
 မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ထိုရှာလသေထသား၊ ကျွန်ဇေရုဗဗေ
 ထ၊ ထိုအခါသင့်ကိုငါထု၍ တံဆိပ်ထက်စွပ်ကဲ့
 ထိုခန့်ထားမည်ထု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 ၏ဆင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီထု၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊

ပရောဖက်ဟရုဗိရင်ရေးသားသောဇာခရိစ္ဆာနက္ခိက္ခိန္ဒာ၊ ပြု၊ ဇ၊

ဇာခရိစ္ဆာနက္ခိက္ခိန္ဒာ

Z E C H A R I A H .

၁ ဝါဒီပင်၊ ကြီး၊ နန်း၊ နှစ်နှစ်၊ အဓမ္မထထွင်၊ အ
 ခေါ်သားဗာရမိန်သား၊ ပရောဖက် ဇာခရိသို့
 ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 ၂ တော်ဟူမူကား၊- ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
 သိုးထေးဈားကိုအညွှန်အမှတ်တွက်တော်မူပြီ၊-
 ၄ သို့သော်သည်၊ ကောင်းကင်မိုက်မြေအရှင်ထာ
 ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုသုတိအားဆင့်ဆိုရ
 မည်မှာ၊ ထေသိုပြန်၍လာကြလော့ဟု၊ ကောင်း
 ကင်မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏၊
 ငါသည်သည်၊ သင်တို့ မှီရာသို့ ပြန်ထာမည်ထု၊
 ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
 ၈ တော်မူ၏၊- ခံစားပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ မ
 ကောင်းသောလမ်း၊ မကောင်းသောအကွင့်ဈား
 ကို ယခုကြည်ရှောင်ကြသော့ဟု၊ ကောင်းကင်
 မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
 ကို ဆင့်ဆိုလျက် ကျွေးကြော်သော်သည်၊ နားမ
 ကြား၊ ဇေကာကိုလည်းနားမထောင်သောသမိ
 ထိုသိုးထေးဈားကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်ဟု၊ ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊- သိုးထေးတို့သည်အထယ်
 မှာ မှီကြသနည်း၊ ပရောဖက်တို့သည် အစည်

၁ အမြဲအသက်ရှင်တတ်ကြသော၊- ငါ၏ ကျွန်
 ပရောဖက်တို့၌ ငါမှာထားသော ငါ၏ ပညတ်
 စကားတို့သည် သင်တို့သိုးထေးဈားကို မှီကြပြီ
 မထုတ်သော၊ သူတို့သည် သတိရ၍ ငါတို့ ကျွန်
 ကြံမြူသည်နှင့် အလျောက်၊ ကောင်းကင်မိုက်
 မြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ
 တို့၌ မီရင်မည်ထု အကြံမှီတော်မူသည် အတိုင်း၊
 မီရင်တော် မူ ပြီ ထု ပြော ဆို ကြ သည် မထုတ်
 ထောဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၃ ဘိသိ မင်း၊ ကြီး၊ နန်း၊ နှစ်နှစ်၊ ကောဓသမထ
 တည်းဟူသော ခြေဗတ် လနှစ်ဆယ်ထေးရက်
 နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 အခေါ်သား၊ ခြင်္သေ့ဗာရမိန်သား၊ ပရောဖက်
 ၅ ဇာခရိသို့ရောက်လာ၍၊- ညည့်အခါမြင်ရသော
 ခူပါရုံဟူမူကား၊ မြင်းနီကိုမီးသောထုတဦးထည့်
 ထင်ရှား၍ မြိုင်တွင်မီးသောရတုတော၌ရပ်၏၊
 သုနောက်မှာနီသောမြင်း၊ ပြိုသောမြင်း၊ မြိုသော
 ၈ မြင်းတို့သည်မြီကြ၏- ငါကသည်၊ ထိုသခင်၊ ထို
 ထုတို့ကားအထယ်သုနည်းထုမေးသော်၊ ငါနှင့်
 ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုသုတို့
 ကား အထယ်သု ဖြစ်သည်ကို ငါမြီစည်ထု ဆို

၁၀ ပြီးမှ- ခုရတုတော၌ ရပ်သော ထူက၊ ထိုသူထို
 သည်မြေကြီးအရပ်ရပ်ထို့ကိုထည့်ထည့်သွား
 စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားစေတုတ်တော်မူသော
 ၁၁ သူဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏- ထိုသူထိုက
 ထည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ်ထို့
 ကိုထည့်ထည့်သွားပါပြီ၊ မြေကြီးတရှောက်
 ထုံးသည်အမှုမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိပါ၏ဟု၊ ခုရ
 တုတော၌ရပ်သောထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
 တမန်စားပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၂ တမန်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊
 ထို့ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၊
 ကိုယ်တော်သည် အနှစ်ခုနှစ်ထပ် ပတ်လုံး အ
 ချက်ထွက်တော်မူသောယေရှုလင် မြို့နှင့်ယု
 မြို့များကို အတယ်မှ ကာထ ပတ်လုံး မသနား
 ဆဲနေတော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊-
 ၁၃ ထာဝရဘုရားသင့်ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်း
 ကင်တမန်စားကောင်းသောစကား၊ နှစ်သိမ့်စေ
 ၁၄ သောစကား ဖြင့်ပြန်ပြောတော်မူ၏- ငါနှင့်ပြော
 ဆိုသော ကောင်းကင်တမန်ကထည်း၊ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုဆင့်ဆို၍ ကျွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါသည်ယေ
 ရှုလင်မြို့နှင့် ဖိအုန်တောင်အဖို့ အထွန်ကြင်နာ
 သောဗိုလ်စားကြီး၏- ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောတ
 ပါး အမျိုးသား ထို့ကို အထွန် အချက် ထွက်၏၊
 အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယေရှုလင် မြို့ကို
 အနုဦးငယ်အချက်ထွက်သောအခါသူထိုသည်
 ၁၆ ဝိုင်း၍ ညည်းဆဲကြပြီ- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော် မူ သည်ကား၊ ကျေးဇူး ပြုရှင်
 သောဗိုလ်နှင့် ယေရှုလင်မြို့သို့ ငါပြန်သဖြင့်
 ဤမြို့တွင် ငှက်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊ မြို့ရာ
 ကိုထည်း၊ ထိုင်းထွာရမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ၁၇ မြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏- တမန်
 ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အ
 မိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၍ ကျွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါ
 ၏ မြို့စွာထိုသည် အရပ်ရပ်၌ နှံ့ပြား၍ စည်ပင်
 ကြလိမ့်မည်၊ ထာဝရဘုရားသင့်ဖိအုန်တောင်
 သားထို့ကို နှစ်သိမ့် စေဦးမည်၊ ယေရှုလင်မြို့
 သား ထို့ကို ရွေးကောက် ၍ ပြုစုဦးမည်ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၈ တမန်ငါ့မျှော်ကြည့်၍ဦးမြီလေးချောင်းကိုမြင်
 ၁၉ ၏- ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်စား
 ထည်း၊ ထိုဦးမြို့ထိုကားအတယ်သူနည်းဟုမေး

မြန်းသော်၊ ထိုဦးမြို့ထိုသည်ယုမြည်၊ အထရေ
 ထမြည်၊ ယေရှုလင် မြို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲ
 ၂၀ ပြားစေသောဦးမြို့ဖြစ်သည်ဟုပြန်ပြော၏- ထာ
 ဝရဘုရားသည်ထည်း လက်သမားလေးဦးထို့
 ၂၁ ကိုပြတော်မူ၏- ငါကထည်း၊ ဤသူထိုသည် အ
 တယ်အမှုကို ပြု ခြင်းငှါ ထာပါသနည်းဟု မေး
 လျှောက်သော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုဦးမြို့
 ထိုသည် အတယ်သူမျှော်၍ မကြည့်ဝံ့စေသော်၊
 ယု မြည်သားထို့ကို ကွဲပြားစေသော ဦးမြို့ဖြစ်
 ကြ၏၊ ဤလက်သမားထိုသည်ယုမြည်သားထို့
 ကိုကွဲပြားစေခြင်းငှါထိုက်လားသော ထိုဦးမြို့ထို့
 ကိုမြိမ်းမောင်း၍၊ တပါးအမျိုး၏ဦးမြို့ကိုရှုတ်
 ချသောသူဖြစ်ကြသည်ဟုပြန်ပြော၏။

၂ တမန်ငါ့မျှော်ကြည့်၍၊ ထိုင်းစရာကြီးကိုကိုး
 ၂ သောလူတဦး ကို မြင်လျှင်၊- အတယ်အရပ်သို့
 သွားမည်နည်းဟုထိုသူအားမေးသော်၊ ယေရှု
 လင်မြို့အလျားအနံ့ကိုသိလို၍ မြို့ကိုထိုင်းခြင်းငှါ
 ၃ သွားသည်ဟုပြန်ပြော၏- ငါနှင့်ပြောဆိုသော
 ကောင်းကင်တမန် သည် ထွက်သွားသော်၊ အ
 ခြားသောကောင်းကင်တမန်သင့်ကြိုဆိုလျက်၊-
 ၄ သင်သည်ပြေး၍ထိုလူထွက်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
 ယေရှုလင် မြို့သား လူသတ္တဝါ တိရိစ္ဆာန် ထို့
 သည်အထွန်များသောကြောင့် ရွာထို့၌ နေရကြ
 ၅ လိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ၆ ငါသည် မြို့ကိုကာသောမီးမြို့မှူးဖြစ်မည်၊ မြို့အ
 တယ်၌လည်း ငါသည် မြို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်
 ၇ မည်- အချင်းထို့၊ အချင်းထို့၊ မြောက်ဥက်နာ
 အရပ်မှပြေးလာကြလေ့ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏၊ မိုဗီးကောင်းကင်အောက်လေးချက်
 ၈ နှာထို့၌ သင်ထို့ကို ငါနှံ့ပြား စေပြီဟု၊ ထာဝရ
 ၉ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏- မာဗုလုန်မြို့သို့ထံမှာ နေ
 သော အချင်း ဖိ အုန် သ ထို့ သို့၊ အထွတ်ပြေး
 ၁၀ လေ့- ကောင်းကင် ဗိုလ် မြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ထို့ကို ချက်ဆီ၊
 သောလူမျိုးထို့ရှိရာသို့ ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှ ငကို
 စေတုတ်တော်မူ၏၊ သင်ထို့ကို ထိသောသူသည်
 ၁၂ ချက်ဆန်တော်ကို ထိသောသူဖြစ်၏- သူထို့ကို
 ငါထိုက်၍ သူထို့၏ကျွန်များသည်ယုထွက်ဆီး
 ကြလိမ့်မည်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်မြေအရှင် ထာ
 ဝရဘုရားသည်ငါ ကို စေတုတ်တော်မူသည် ကို
 သင်ထို့သိရကြလိမ့်မည်။

- ဆိုမိဆို သထိုသို့၊ ဆိုခြင်းဆို၍ နှစ်ထန်းထောင့်၊ ငါထာ၍သင့်ထထယ်၍နေမည်ဟု၊ ထာ
- ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထိုကလ၌ လူမျိုးစုအားဆိုသည် ထာဝရဘုရားသက်သို့ ဝင်စား၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်ထထယ်၍ ငါနေမည်။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေစ၌ ထာဝရဘုရားသည်ကို သင့်ဆီသို့ လေ့လာတော်မူသည်ကို
- သင်သိရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောမြည်၌ မိမိစေ၍ ယုဝပြည်ကို စေခွင့်၍ တဝန်သေရ၌ လင်မြို့ကို ရွေးချယ်တော်မူလိမ့်မည်။- ဆိုလှသတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား ရွှေတော်၌ ဖြစ်ဝတ်စွာ နေကြလော့။ သန့်ရှင်းသောကျိန်းဝတ်ရာ၌ တော်၌ ထတော်မူပြီ။

၃

- ယံပရဟိတမင်း၊ ယောဂ္ဂသည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ရှေ့ရပ်နေသည်ကို ၎င်း၊ ဓာတန်သည် ရန်တက်ပြု၍ သူ၏ထက်၌ ထက်၌ ရပ်နေသည်ကို ၎င်း စေားပြတော်မူ၏။
- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုဓာတန်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုမွန်တော်မူပါစေသော၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်ပြီးသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုမွန်တော်မူပါစေသော၊ ဤသူသည် မိ၊ ထေကန္တတံသော ထင်း၊ ဖြစ်သည် မယုတ်လောဟု ဓာတန်အား ဆို၏။
- ယောဂ္ဂသည် ညစ်ညူးသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့မှာ ရပ်နေသည် ဖြစ်၍၊
- ကောင်းကင်တမန်က၊ ညစ်ညူးသော အဝတ်ကို ခွတ်ပယ်ကြလော့ဟု၊ မိမိရှေ့မှာ ရပ်နေသော စင်္ကြာသုဘိအား ဆို၏၊ ယောဂ္ဂအားလည်း၊ သင့်အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းပြီ၊ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေမည်ဟု ဆို၏။ ငါကလည်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍ အဝတ်ကို ဝတ်စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း အနားမှာ ရပ်နေ၏။
- တဝန်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်မိုလ်မြေစ၌ ထာဝရဘုရား၏ စေခွင့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ယောဂ္ဂအား ပညတ်ထားသည်ကား၊- သင်သည် ငလမ်းသို့ လိုက်၍ ငပညတ်တရားကို ဧဝံ ဧဝံ ကလျှင်၊ ငတိမ်ကို ဖြိုရင်ရသော အခွင့်၊ ငတန်တိုင်းတို့ကို ဧဝံရ

- သော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ရွှေတော်၌ ရပ်နေသော သူ၏ထိုကို၊ သင့်အားထမ်းပြရသောသူ ဖြစ်မည်။
- မည်သို့ကြောင်း ငါခန့်ထားမည်။- ဆိုထမ်းပရဟိတမင်း၊ ယောဂ္ဂ၊ သင့်ရှေ့မှာ နေသော သင့်အပေါင်းအဝတ်တို့နှင့် တကွ နားထောင်လော့။ သူတို့သည် မိမိတို့ထက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နှိုင်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ကျွန် တည်းဟူသော အညွန့်ကို ငါ
- ပေါ်ထွန်းစေမည်။- ယောဂ္ဂရှေ့မှာ ငါထားသော ကျောက်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုကျောက်တစ်ခုကို ချက်မိရခွင့်လုံး၊ ကြည့်ရှုလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကျောက်ကိုလည်း ငါ ထုလုပ်မည်။ တနေ့ရှင်းတွင် ဤမြည်၏ အပြစ်ကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ စ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်
- တော်မူ၏။- ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် မိမိတို့ထိမ်းမြားရှင်းတယောက်ကို တယောက်စွာ ပင်စောင့်၊ သင်တို့သမန်းပင်စောင့်သို့ ခေါ်မိတ်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ စ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄

- ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် မြန်သော ဖိတ်တော်သောသူကို ရှိသကဲ့သို့ ငါကို
- ရှိလျက်၊- သင်သည် အထယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု၍ အတိအကျ ပြောသောထိမ်းမြားမှုကို မြင်ပါ၏။ မိမိတို့ထံမှ အဖွား၌ ဆီထိုးတလုံ၊ မီးခွက်စုစုလုံး၊ ဆီထိုးစုစုလုံး၊ မီးခွက်စုစုလုံး၊ ဆက်သောမြန်တံစုစုလုံး
- မြိပါ၏။- ဆီထိုးလက်၌ သံလွင်ပင်တပင်၊ ထက်ဝဲထက်၌ တပင်၊ မီးခွက်ထွမ်းမိုးသော
- သံလွင်ပင်နှစ်ပင် မြိပါသည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊- ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ဤအရာတို့ကား အထယ်အရာ ဖြစ်သနည်း
- ဟု မေးသော်၊- ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ဤအရာတို့ကား အထယ်အရာ ဖြစ်သည်ကို နားမထင်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
- နားမထင်ပါ သခင်ဟု လျှောက်၏။- ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ငရုဗဗေထ သို့ ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟု မူကား၊ ဤအမှုသည် မိုလ်မြေစာဖြင့် ဖောက်၊ အာဇာတန်မိုးအားဖြင့် မယုတ်၊ ငမိညည်အားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေစ၌
- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- ထိုတောင်ကြီး၊ ထင်သည်အထိ သို့မဟုတ် အရှေ့အလယ်အရွာ

ဤသော အရပ် မြစ်ရေထိမည်။ ထုဈား ထိုက၊
ထွားစူးတော်မူပါစေသော၊ ကျေးဇူးတော်မူပါ
စေသောထုကျေးဇော်လျှောက်၊ ထိုမင်းသည်ထိုက်
ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကိုတင်ထားရလိမ့်မည်။

• တစ်နိဗ္ဗာန်သုဇာရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
• ငါ၏ထို ရောက်ထားသည် ကား။- စေရဗဇေထ
ဘုဉ်း၏အိမ်တော်အဖြစ်ကိုဘုဉ်း၊ သူသည်
ထည်း၊ ထက်စံ ထက် ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်
မိုက်မြေအရှင်သာဝရ ဘုရားသည် ကိုသင်ထို
မိရာသို့အထွတ်တော်မူသည်ကိုသင်ထိုသိရကြ

• ထိမ့်မည်း-အမူငယ်ပြုသောနေ့ရက်ကိုအထယ်
ထူထည် မထိမ့်မြင်ပြုရသနည်း။ မှိန်ကြီးသည်
စေရဗဇေထထက်၌ ရှိသည်ကို ထိုနှစ်ပါး၊ ထို
သည့်မြင်၌ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်ပါး၊
ထိုကား။ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင်တောင်မြောက်
မြေ၊ တတိယော၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ချက်မိ တော်

• ဈာန်ဖြစ်သတည်း၊ ထုမိန့်တော်မူ၏။- ငါကထည်း။
မီးနီထက်ရှာသက်၊ ထက်ဝဲထက်၌ ရှိသောထိုသံ
ထွင်ပင်နှစ်ပင်ကား၊ အထယ်သို့ နည်း ဟူ၍၎င်း၊

• ဆီညွှစ်ရာ ဣစကန်နှစ်ခု အားဖြင့်၊ မိမိ ထိုဆီကို
ထွန်းထောင်းသောထိုသံလွင်ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကား
အထယ် သို့နည်းဟူ၍၎င်းမေးလျှောက်သော်၊-
ကောင်းကင် တမန်က၊ ထိုအကိုင်း၊ ထိုကို နားမ

ထည့်သောထုလေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမထည်
• ပါထခင်ထုလျှောက်၏။- ကောင်းကင်တမန်က
ထည်း။ ထိုအကိုင်းထိုသည် မြေကြီး၊ တပြင်လုံး
ကိုအစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌ရပ်
နေသောဘိဏ္ဍိတ်ခံသူနှစ်ပါးဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၅

• တစ်နိဗ္ဗာန်ကျော်ကြည့်၍၊ ဗုံဝဲလျှောက်ရှိသော စာ
• ခေါင်ကိုမြင်၏။- ကောင်းကင်တမန်ကထည်း။
ထင်သည် အထယ်အရာကို မြင်သနည်းထု မေး
လျှင်၊ ဗုံဝဲလျှောက်ရှိသောစာခေါင်ကိုမြင်ပါ၏။ အ

ထွား၊ အတောင် နှစ် ဆယ်၊ အနံ အတောင် တ
• ဆယ်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။- ကောင်းကင်တ
မန်ကထည်း။ ထိုစာခေါင်သည် တပြည်လုံး ကို
နှံ့ပြားသောကျိန်မြင်းမြင်၏။ မိုးတတ်သောသူရှိ
သမျှထိုသည်၊ ထိုစာခေါင်တဖက်၌ပါသည် အ
ထိုင်း၊ ပယ် ဖြတ်မြင်းကို ခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲ့
သောသူရှိသမျှထိုသည်၊ ထိုစာခေါင်တဖက်၌ပါ
ထည် အထိုင်း၊ ပယ်ဖြတ်မြင်းကို ခံရကြမည်။-

• ကောင်းကင် မိုက်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်

တော်မူသည်ကား။ ထိုစာခေါင်ကို ငါထုတ်ဖော်
မဉ်းမိုးတတ်သောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်း၊ နာမကို
ထိုင်တည်၍ မမှန်သော ကျိန်ဆို မြင်းကိုပြုသော
သူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း ဝင်၍ နေရာကျသဖြင့်၊ ထစ်
ထားဈား၊ ကျောက်ဈား နှင့်တကွထိုအိမ်ကိုစား
လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

• တစ်နိဗ္ဗာန်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်
သည်ထွက်၍၊ ထုထွက်ထားသောအရာကိုမျှော်

• ကြည့်သောထု လေး၊ ဆိုလျှင်၊- ထိုအရာကား
အထယ် အရာ နည်းထု ငါမေးသော်၊ ထို အရာ
သည် ထွက်သွားသော ဝေဠာန်သည်ဟူ၍၎င်း၊
ထိုအရာသည်တပြည်လုံး၌သူထိုက်အကြံအစည်

၇ မြင်သည်ဟူ၍၎င်းဆို၏။- ခဲအရွက် တထယ်ကို
ထည်း၊ အထက်သို့ ချိမြှောက်၍၊ မိမိတထောက်

• သည်ဝေဠာန်ထိုင်သည်ကိုငါမြင်၏။- ကောင်း
ကင်တမန်ကထည်း။ ထိုမိမိသည် ခုခိုက်အပြစ်
ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ သူကိုဝေဠာန်သို့ ချထား၍

• ဝေဠာန်ဝေဠာန်မှ ခဲပြားကို တင်လေ၏။- တစ်နိဗ္ဗာန်
မျှော်ကြည့်၍၊ တောငန်း၏ အတောင်ကဲ့သို့၊ အ
တောင်ရှိသောမိမိနှစ်ယောက်ထိုသည်၊ အတောင်
ထို၌ပိညည်ပါလျက်ထွက်ထာ၍၊ ထိုဝေဠာန်မြေ

ကြီး၊ နှင့် မိုက်၊ ကောင်းကင် ခပ်ကြား သို့ ရှိသွား
• ကြ၏။- ထိုဝေဠာန်အထယ်သို့ရှိသွားကြသနည်း

ထု၊ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်အား
• ငါမေးသော်၊ ရှိသဖြင့်၌ဝေဠာန်အဖို့အိမ်ဆောက်
မြင်းငှါ ရှိသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူ၏ ခုံပေါ်မှာ
တင်ထား၍နေရာချကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၆

• တစ်နိဗ္ဗာန်ကျော်ကြည့်၍၊ ကြေးဝါမြင့်ပြီးသော
တောင်နှစ်လုံးကြားမှရထား၊ လေးဖီးထွက်ထာ
၏။- ပဌမရထား၌မြင်းနီ၊ ဒုတိယရထား၌မြင်း

နက်၊-တတိယရထား၌မြင်းဖြူ၊ စတုတ္ထရထား၌
ခွန်အားကြီးသောမြင်းကျား၊ ထိုသည်ကလျှောက်ရှိ

• ကြ၏။- အကျွန်ုပ် သခင်၊ ထိုရထားထိုကား၊ အ
ထယ်သို့ နည်းထု၊ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်း

• ကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊- ကောင်းကင်တ
မန်က၊ ထိုရထားထိုသည်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို
အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌ရပ်နေ

• ရာမှ ထွက်သွားသော မိုက်၊ ကောင်းကင် ထေ
• သေ၊ ပါး မြင်၏။- ကသော မြင်းနက် ထိုသည်
မြောက်ပြည်သို့သွားကြ၏။ မြင်းဖြူထိုသည်မြင်း

နက်နောက်သို့ ထိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားထိုသည်

၈၇ မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သူ
 ထို မထိသော လူမျိုး၊ အပေါင်း၊ ထိုတွင် ထေဘွ
 'ထိုက်၍ ငါ့ထွန်ပြီး ထိုကြောင့် သူတို့ပြည်သည့်လူ
 မိတ်ညံ့ထွက်မြီ၍ အထယ်သူမှ မသွား၊ မလာ၊
 သာသာသောပြည်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ
 ဖြစ်ထေပြီတကားဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈

၈၈ တဖန် ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ ရောက်
 ၂ ထာ၍၊- ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါသည် မိဖုရား
 တောင်အဖို့ အထွန်မိတ်အားကြီးပြီး၊ အထွန်အ
 ၃ ချက်ထွက်၍ သူအဖို့မိတ်အားကြီးပြီး၊- ကောင်း
 ကင်မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည့်ကား၊ မိဖုရားတောင်သို့ ငါပြန်လာပြီ၊ ယေရု
 ၄ ခူထင်မြို့ထဲမှာနေမည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို သစ္စာ
 မြို့ဟူ၍ ငင်း၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ
 ၅ ဘုရား၏ တောင်တော်ကို သန့်ရှင်းသော တောင်
 ဟူ၍ ငင်းသစုတ်ကြလိမ့်မည်၊- ကောင်းကင် မိုလ်
 ၆ ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ထိုသောသောကွာ၊ မိစ္ဆ၊ အသက်ကြီး၍ တောင်
 ၇ ဝေးကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်
 ၈ မြို့လမ်းတို့၌ နေကြထေဦးမည်၊- မြို့လမ်းတို့သည်
 ထဦး၊ ကစားသောသူငယ်ယောက်ျား၊ မိစ္ဆတို့နှင့်
 ၉ အပြည်မြို့ကြလိမ့်မည်၊- တဖန် မိန့်တော်မူသည်
 ကား၊ ထိုအမှုသည် ယခုကာလတွင် ကျန်ကြွင်း
 ၁၀ သော ဤလူတို့ ချက်မှောက်၌ ဆုံးညွှတ်လွယ်ခြင်း
 သော်လည်း၊ ငရုတ်မှောက်၌ ဆုံးညွှတ်လွယ်ခြင်း
 ရာသလောဟု၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင်ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ
 ၁၂ ၏လူတို့ကို အရှေ့ပြည်၌ ငင်း၊ အနောက်ပြည်၌ ငင်း
 ၁၃ ငါ ကယ်တင်၍၊- ဆောင်ခဲ့သဖြင့် သူတို့သည်
 ယေရုရှလင် မြို့ထဲမှာ နေကြလိမ့်မည်၊ သစ္စာ
 တရားနှင့် ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားဖြင့် သူတို့
 ၁၄ သည် ငါ၏လူ ဖြစ်၍ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရား
 သခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈၉ ကောင်းကင် မိုလ် ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မိတ်မှန် တော်ကို တည်
 ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင်ထာ
 ၉၀ ဝရဘုရား၏ ထိမ်တော်တိုက်ခြင်းကို ခွဲသောကာ
 ၉၁ လ၌ မှီသော ပရောဖက်တို့ ယော ပြောသော ဤ

၈၈ ကားကို ယခုကာလ၌ ကြားသောသူတို့၊ သင်တို့
 ၈၉ ထက်ကို အားကြီးစေကြထေဦး- ထိုကာလ အ
 ထက်၌ လူခံရသော အကျိုးမရှိ၊ တိရိစ္ဆာန် ခံရ
 သော အကျိုးမရှိ၊ ထွက်ဝင်သောသူတို့သည် ရန်
 သူရှိထေ? ကြောင့် ချမ်းသာမရကြ၊ ငါသည် လူ
 အပေါင်းတို့ကို တယောက်နှင့် တယောက် ရန်
 ၉၀ ထက် ဖြစ်စေ၏။ ယခုမူကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဤ
 လူတို့၌ ငါသည် အရင်ကဲ့သို့ မပြုဟု၊ ကောင်းကင်
 ၉၁ မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- မြို့
 နေကို ခြိမ်းဝံ့စွာ ကြံရလိမ့်မည်၊ ချစ်ပင်သည်
 အသီးကို ငင်း၊ မြေသည် မိမိစီးပွားကို ငင်း၊ မိုလ်
 ကောင်းကင် သည် နှင်းရည်ကို ငင်း ပေးရလိမ့်
 မည်၊ ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့သည် ဤအရာအ
 ၉၂ လုံးကိုတို့ကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်၊- ထိုယုဝ
 အမျိုးနှင့် အသရေလအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် တ
 ပါး အမျိုး တို့တွင် ကျိန် ဆဲရာဖြစ် သူသကဲ့သို့၊
 ကောင်းကြီး ခံရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ ကယ်တင်
 မည်၊ မမိုးမိမ့်ဘဲ ထက် အား ကြီးကြ ထေဦး-
 ၉၃ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ သီးထေ၊ ထိုသည်
 ၉၄ ငမုက်ကို ချိုးဆော် ကြ သောအခါ တပြစ်ပြ
 ၉၅ မည်ဟု၊ ငါသည် နောင်တမရဘဲ ကြံသကဲ့သို့၊- တ
 ဝန် ယခုကာလ၌ ယေရုရှလင် မြို့နှင့် ယုဝအမျိုး
 ကို ကျွေး၊ လူပြုမည်ဟု ငါကြံပြန်၏၊ မမိုးမိမ့်ကြ
 ၉၆ နှင့်ဟု၊ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား
 ၉၇ မိန့်တော်မူ၏။- သင်တို့ ကျင့်ရမည် အကျင့်ဟူမူ
 ကား၊ သင်တို့ မှီသမှု သည် တယောက်နှင့် တ
 ယောက် မှန်သောစကားကို ပြောကြထေဦး၊ မြို့
 တံခါးဝမှာ ပြောင့် မတ်စွာ စီရင်၍၊ တရား၊ အေ
 သည် အမှုကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်ကြထေဦး-
 ၉၈ တယောက်ကို တယောက် အထယ်သူမှ မကောင်း
 သော အကြံကို မကြံကြနှင့်၊ မမှန်သော ကျိန်ဆို
 ၉၉ ခြင်းကို မနှစ်သက် ကြနှင့်၊ ထိုသို့သော အမှု၌ သ
 မှုတို့ကို ငါ ခုန့်သည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 မူ၏။

၉၀ တဖန် ကောင်းကင် မိုလ် ခြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ ရောက်
 ၉၁ ထာ၍၊- ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ
 ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စတုတ္ထထွက် အ
 ၉၂ စာရှောင်ခြင်း၊ ပဉ္စမထွက် အစာရှောင်ခြင်း၊
 သတ္တမထွက် အစာရှောင်ခြင်း၊ စသမထွက်
 ၉၃ အစာရှောင်ခြင်းတို့သည် ယုဝအမျိုးဝမ်းမြောက်

၁။ နှစ်ထန်း၊ ခွံ၊ ခွံထုတ်ရာ ကာလဖြစ် ကြလိမ့်မည်။
 ၂။ ခြောက်မတ် ခြင်းတရား၊ ခြင်္သေ့ခြင်းတရား ကို
 ၃။ နှစ်သတ်ကြသော- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင်
 ၄။ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ချားစွာ
 ၅။ ထောမြို့သူ စွာသာ။ ထုစမျိုးမျိုးထိုသည်သာ
 ၆။ ကြလိမ့်မည်။ မြို့တမြို့၌နေသောသူသည်အခြား
 ၇။ မြို့တမြို့၌နေသောသူထို ထိထိုသွား၍၊ ထာဝရ
 ၈။ ဘုရားရှုတော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ၊ ကောင်း
 ၉။ ထင်ဗိုလ်ခြေ စာရှင်ထာဝရ ဘုရားကို ချာခြင်းငှါ
 ၁၀။ ငှာတော်မူစွာ ထွားကြကုန်ထုံး၊ ငါကည်းသွား
 ၁၁။ မည်သူတော်ကြလိမ့်မည်။ ကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံ
 ၁၂။ ထာ။ ထုစမျိုးမျိုး ထိုသည် ကောင်းကင် ဗိုလ်
 ၁၃။ ခြေစာရှင်ထာဝရဘုရားကို ထေရုရှထင်မြို့၌ခွာ
 ၁၄။ ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ
 ၁၅။ ထာကြလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ ထာသာ အသီး
 ၁၆။ အသီးကို ပြောတတ်သော ထုစမျိုးမျိုး ထိုတွင်
 ၁၇။ အတိတ်သောသူထိုသည်၊ ထုစမျိုးမျိုးသော သူ၏
 ၁၈။ အဝတ်စွန်းကို ကိုင်လျက်၊ ဘုရားထံသို့ ဆည်
 ၁၉။ ဆင်နှင့် အထူ ခြံတော် မူသည်ဟု၊ အထွန်ပုံ ထို
 ၂၀။ ဆည်ကြားသိ၍၊ ဆင်ထိုနှင့် အထူ ထိုက်ပါမည်
 ၂၁။ ထု ဆိုကြလိမ့်မည်ထု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ စာ
 ၂၂။ ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉

၁။ ထာဝရ ဘုရား ၏ ဖာပိတ် နှုတ်ကပတ် တော်
 ၂။ ဆည် ထာဝရက် ပြည် နှင့် ဖမာသက် မြို့၌ သင့်
 ၃။ ရောက်ပေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထုမျိုးကို၎င်း၊
 ၄။ ဣသရေလ အမျိုး၊ အနွယ် အပေါင်း ထိုကို ၎င်း
 ၅။ ကြည့်ရှုထွက်ရှိတော်မူ၏။ ထိုပြည်နှင့် နီးစပ်
 ၆။ သောထာမတ် ပြည်၌ ၎င်း၊ တုရု မြို့သည် လိဇွာ
 ၇။ ထော့ကြောင့် ထိုမြို့နှင့် ဖိရန်မြို့၌ ၎င်း သင့်ရောက်
 ၈။ ပေ၏။ တုရုမြို့သည် မိမိအဖို့ ချေတိုက်ကို တည်
 ၉။ ဆောက်၍၊ ငွေကို ခြေမှုန့် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ဩစင်ကို
 ၁၀။ ထမ်း၌ ရှိသော နှံကဲ့သို့ ၎င်း ဧပုံသော် ထည်။
 ၁၁။ ထာဝရဘုရားသင့်သူတပါးထက် သူကို အစီ
 ၁၂။ ၍၊ ထုစွန်အားကို ပယ်သယ်ထဲသို့ ချစောန် မူသ
 ၁၃။ မြင်းမြို့သည် မီးဖြင့်တူ၏။ ထောင်လိမ့်မည်။ ထို
 ၁၄။ အမှုကို အာရှကေလုန်မြို့သည် ဖြင့်၍ ကြောက်
 ၁၅။ လိမ့်မည်။ ဂါမမြို့သည် ဖြင့်၍ အထွန်တုန်ထွတ်
 ၁၆။ လိမ့်မည်။ ဝတ္တန်မြို့သည် မျှော်ဆင့်၍ အရှက်
 ၁၇။ ထွေးသောကြောင့် ထိုအထူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂါမမင်း
 ၁၈။ ကြီးသည်ဆုံးလိမ့်မည်။ အာရှကေလုန်မြို့သည်
 ၁၉။ ဆည်းလမ်းမရ။ အာရှကေလုန်မြို့ထက် ကောင်း

ထားထိုသည် နေကြလိမ့်မည်။ မိမိထို့ အမျိုး၏
 ၁။ မာန ကို ထည်၊ ငါမျိုးပုံ မည်။ ထုစားထော အ
 ၂။ ထွေးကို သူ၏ပတ်ထဲမှ ၎င်း၊ ထုကိုယ်သော နှံခွာ
 ၃။ ထွတ်ထို ကို သူ၏ ထွား ကြားမှ ၎င်း ငါနှုတ်ပတ်
 ၄။ မဉ္ဇိကျန်ကြွင်း၊ သောသူသည်ထည်၊ ငါထိုဘုရား
 ၅။ ထံသို့ အဖို့ ကျန်ကြွင်း၍၊ ထု ပြည်၌ မင်းကဲ့သို့
 ၆။ နေလိမ့်မည်။ ဝတ္တန်မြို့သားထည်၊ ထေရုထို ထု
 ၇။ ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အထက်ရန်သူအမှု မထွတ်
 ၈။ မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ငမိတ်တော်ပတ်ထည်၌ ထပ်စွ
 ၉။ မည်၊ ဆည်းဆဲသောသူသည် ထုထိုကို နောက်
 ၁၀။ တစန် မရှိပုံရင်းရ၊ အကြောင်းစုကား၊ ငါသည်
 ၁၁။ ထုကိုယ်ထိုင်ကြည့်၍ ဖြင့်မြို့- ထိုမိဖုရားသို့
 ၁၂။ ထိုး၊ အထွန်ဝမ်းမြောက်ထော့၊ ထိုထေရုရှထင်
 ၁၃။ မြို့သို့ထိုး၊ ကျွေးကြော်ထော့၊ တရား သဖြင့်
 ၁၄။ ရင်၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောထံသို့၊ ထပ်
 ၁၅။ ၏ အရှင်မင်းကြီးသည် ဗြဟ္မာနှင့် ဗြဟ္မာထေကို မီး
 ၁၆။ ၍ နှံသို့ သိမ်နွေထော မိတ်နှင့် ဆင်မှီရာသို့ ကြွ
 ၁၇။ ထာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု ထော့- ငါသည်
 ၁၈။ ဖေရိပ်ပြည်၌ ရထားကို၎င်း၊ ထေရုရှထင်မြို့၌ ဖြင့်
 ၁၉။ ကို၎င်း ပယ် ဖြတ် မည်၊ စစ်ထေး ကိုထည်၊ ပတ်
 ၂၀။ ဖြတ်မည်၊ တပါး အမျိုးသား ထိုသည် စစ်ဗြိမ်း
 ၂၁။ မည် အကြောင်းကို ထိုအရှင် ထည် မိန့် တော်မူ
 ၂၂။ မည်၊ အာဏာ တော် ထည်၊ ပယ်ထယ် တပါးမှ
 ၂၃။ ထည်ပယ်ထယ်တပါးထိုင်အောင် ၎င်း၊ ဖြစ်မှထည်
 ၂၄။ ဖြေကြီး စွန်းထိုင်အောင် ၎င်းထည်လိမ့်မည်။
 ၂၅။ သင်၏ အမှုမှကား၊ ချုပ်ထား လျက် ရှိသော
 ၂၆။ သင်၏ထုထိုကို၊ ရေခဲရှိသောမြေတွင်းထဲကထင်
 ၂၇။ နှင့် ခွဲသောပရိညည် အထွေး ကြောင့် ငါထယ်
 ၂၈။ ထွတ်မည်။ အချုပ်ခံ၍ မျှော်ဆင့်သောသူထို၊
 ၂၉။ ချေတိုက် သို့ ပြန်ထာ ကြ ထော့- ငါသည် နှစ်ဆ
 ၃၀။ သော ကျေးဇူး ကို ပြုစိုးမည်ထု ထေ့ ပယ်မြော
 ၃၁။ ထား၏။ ထုထေ့ကို ငါတင်၍၊ ဖေရိပ်ထေ့ကို
 ၃၂။ မွှင်လျက်၊ မိဖုရားသားထိုကို ထေထထသသူထို
 ၃၃။ တထံ၌ နှိုးဆော်၍၊ သင့်ကို သူရဲ၏ ထား ကဲ့သို့
 ၃၄။ ဖြစ်စေမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူထိုအပေါ်
 ၃၅။ မှာထင်ရှားတော်မူ၍၊ မြှားတော်သည် လျှပ်စစ်
 ၃၆။ ပြက် ထကဲ့ သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင် ထာ ဝရ
 ၃၇။ ဘုရားသခင်သည်တိုင်းမှတ်၍၊ တောင်ထေထွေ
 ၃၈။ ထိုနှင့် ကြ သွားတော်မူလိမ့်မည်။ ကောင်းထင်
 ၃၉။ ဗိုလ်ခြေစာရှင်ထာဝရဘုရားသင့် သူထိုကို ကွမ္မာ
 ၄၀။ ကာ တော်မူသ ဖြင့်၊ သူထို ထည် ကိုယ်စား၍
 ၄၁။ ထယ်ထွေကျောက်ထိုကို ကျော်ရှင်းကြလိမ့်မည်။

သောကဗြဟ္မာ၊ ဧတေရည်နှင့်ဝသကဲ့သို့ကျွေး
 ကြော်ကြလိမ့်မည်။ အစဉ်တိုက်သို့ဝင်၊ သမ္ပတိ
 ၈၈ ထောင့်ကဲ့သို့ဝင်၊ ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။- ထိုနည်း
 သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိတို့
 တို့ကိုသုံးစွဲကဲ့သို့ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူ
 တို့သည် မြေတောင်၌ တင်ရှားသော သရဖူဗျတ်
 ၈၉ ခွန်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ကျေးဇူးတော်သည်
 အတ္တနိဂြိုဟ်စွတကား၊ ဂုဏ်အသရေတော်သည်
 အတ္တနိဂြိုဟ်စွတကား၊ ဆန်စပါးသည်လူလင်တို့
 ကို၎င်း၊ ဧတေရည်သစ်သည်အမျိုးမျိုးကို၎င်းတို့
 ဂွားဈားပြားစေလိမ့်မည်။

၁၀

• နောက်မိုဏ်း၊ ရွာရာကထာတွင် မိုဏ်းရွာစေ
 မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားထံ တော်၌ ဆု
 တောင်းကြလေသော ထာဝရဘုရားသည် လျှပ်စစ်
 ကို ဖျတ်ဆင်၍ ဈာန မိုဏ်း ရွာစေ သဖြင့်၊ ခပ်
 ထိန်းသော လူတို့အဖို့ ထယ်မြင်၌ အပင်ပေါက်
 စေတော်မူမည်။- တောရပ်ရပ်တို့သည် အနတ္တ
 စကားကိုပြောကြ၏။ ပရောဓကထာလုပ်သောသူတို့
 သဗ္ဗိဇ္ဇာသာရူပါရုံကို မြင်၍၊ မမှန်သောအိပ်မက်
 ကို ဟောပြောကြ၏။ အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်စေကြ
 ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သိုးစုကဲ့သို့သည် သွား၍ သိုးထိန်း
 ၉ မရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရကြ၏။- သိုးထိန်းတို့
 ကို ငါတို့ဗျတ်ထွက်၍၊ ဆိတ်တီးတို့ကို စစ်ကြော
 သဖြင့်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 သည်မိမိ သိုးစုယုဝအမျိုးကို အကြည့် အရှုကြ
 ယာ၍၊ ဘုန်းတော်ကို ဆောင်သော စစ်တိုက်ခြင်း
 ၉ ကဲ့သို့ဖြစ်စေတော်မူမည်။- ထိုအမျိုးထဲကတိုက်
 ထောင့်အမြစ်ကျောက်၊ တံတိုက်၊ စစ်တိုက်သေး၊ မင်း
 ဖြစ်သော လူ အပေါင်း တို့သည် ထွက်ကြ လိမ့်
 ၈ မည်။- သူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် သမီး၌ ရှိ
 သော နှုတ် နှင်းသော စစ်သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်
 မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ
 သောကြောင့်၊ စစ်တိုက်၍ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို အ
 ၈ ရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။- လူဝေအမျိုးကို ထည်းငါမိုင်
 ခုံစေမည်။ ယောသပ် အမျိုးကို ထည်း ငါ ကယ်
 တင်မည်။ သူတို့ကို သနားစွာမက်သောကြောင့် နေ
 ရာဇာမည်။ သူတို့သည် နှစ်ထုတ် ခြင်းကို မခံဘူး
 ဝကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၍ သူတို့စကားကို နား
 ၉ ထောင်မည်။- ဝေရိဓ်အမျိုးသားတို့သည် သူရဲကဲ့
 သို့ဖြစ်၍၊ ဧတေရည်နှင့် ဝသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်

ကြလိမ့်မည်။ သားမြေးတို့သည် မြင်လျက် ဝမ်း
 မြောက်၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို အမှီပြုလျက် နှင်
 ၈ ထန်းကြလိမ့်မည်။- သူတို့ကို ငါနှိုးဆော်၍ စု
 ဝေးစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏ရွေးချယ်ခြင်းကို ခံ
 ရသောအားဖြင့်၊ အရင်ဈားပြားသကဲ့သို့ တဖန်
 ၈ ဈားပြား ကြလိမ့်မည်။- သူတို့ကို တပါးအမျိုး
 သားတို့တွင် မျိုးစေ့ ကဲ့သို့ ငါ ကြံသဖြင့်၊ ဝေး
 သောပြည်၌ ငါ့ကို အောင်းစေ၍၊ သားမြေးတို့နှင့်
 တကွ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။-
 ၈၀ သူတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ တဖန် ငါ ဆောင်ခွဲဦး
 မည်။ အာရုံရိပြင်မှ ခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။ ဝိသင်္ဃ
 ပြည်နှင့် လေပန္နနိပြည်တို့ တဖန် ငါ ဆောင်ခွဲသ
 ၈၀ မြင့်၊ သူတို့ နေရာတို့ မြေမလောက် နှိုင်း- ပင်
 ထယ်ထယ်၌ ရှောက်သွား၍ လှည်းဆဲလျက်၊
 ပင်ထယ် တံတိုင်းဈားကို ဖါတ် ခတ်တော်မူမည်။
 မြင်၍ နက်ခဲ့သော အရပ်ရှိသမျှ တို့ထည်း ခန်း
 မြောက်ကြလိမ့်မည်။ အာရုံရိပြည်၏မာရ်ကို နှိမ့်
 ချ၍၊ အဲဂုတ္တု မင်း၏အာဏာသည် ထည်းကွယ်
 ၈၁ ပျောက်လိမ့်မည်။- သူတို့ကို ထာဝရဘုရားအား
 မြင့်ငါမိုင်ခုံစေမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်
 ဗျည့်ထည်၍ သွား ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁

• ဆို ထေပန္နနိတောင်၊ သင်၏ အာရဇ် ပင်တို့
 ကို မီးသောင်စေခြင်းငှါ သင်၏တံခါးတို့ကို ခွင့်
 ၂ လေသွား- ဆို ထင်းရှူး ပင်၊ အာရဇ်ပင် ထဲသော
 ကြောင့် မြည် တမ်းလေသွား မြတ်သော အပင်တို့
 သည် ဖျက်စီးကြပြီးတို့မာရ်နိသမိတ်ပင်တို့၊ မိုင်
 ခုံသော ဟောကို ဇုတ်ထည်းသောကြောင့် မြည်
 ၃ တမ်းကြလေသွား- သိုးထိန်းတို့သည် မိမိတို့အသ
 ရေဗျက်သောကြောင့်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို
 ပြုကြ၏။ ယောင်ခုံမြစ်၏ ဂုဏ်အသရေဗျက်သော
 ကြောင့်၊ ချင်သောမျိုးဟောက်သောအသံကို ကြား
 ၃ ရ၏။- ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား၊ သတ်မှီရာ ထားသော ဤသိုးစုကို
 ၈ ကျွေးမွေးလေသွား- ပိုင်သောသူတို့သည် သတ်၍
 ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကိုမသိကြ၊ ရောင်းစားသော
 သူတို့ကထည်း၊ ငါရတတ်သည် ဖြစ်၍ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မင်းထာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထုဆို
 ကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည် ထည်းသနားခြင်းကရ
 ၈ ကာမရှိကြ။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်
 ကား၊ ငါသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ကို နှောင့်တ

ကလေးတို့ သာဝရ ဘုရား သည် ယေရုရှလင် မြို့
 ထား၍ ကိုကွယ်ကာစောင့်မိမိတော်မူသဖြင့်၊ စား
 နည်းသော သူသည် ကိုကလေးတို့ ဝါဒိမိ မင်းကဲ့သို့
 ၄၆။ ဝါဒိမိမင်း၏ သမီးတို့ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ၄၆။ သူ
 ထိုရွှေမှာသာ ဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့
 သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄၇။ ထိုကလေးတို့ ယေရုရှလင်မြို့ကို ထိုက်သောသော
 လူမျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖြတ်ဆီးခြင်းငှါ ငါ သည်
 ၄၈။ အားထုတ်မည်။ ကျေးဇူးတော်ကို ခံသော သ
 ဘော၊ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုသော သဘောကို
 ဝါဒိမိမင်း၏။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ အပေါ်သို့
 ငါ သွန်းသော သဖြင့်၊ သူတို့ သည် မိမိ တို့ထိုး
 ဖောက် သော ငါ့ကို ချ ဖြစ်ရ ကြ လိမ့် မည်။ တ
 ယောက်တည်းသော သားအတွက် အသေသည်
 ကျေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူအတွက် ကျေး
 မြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ သားဦးအတွက် အသေ
 သည် နာကြင်သကဲ့သို့ နာကြင်ရကြလိမ့်မည်။

၄၉။ မေရိဗေး၏ နှုတ်တောင်းခြင်းနှင့် မြို့မှာ ကျေးမြည်
 တမ်းသကဲ့သို့၊ ထို ကလေးတို့ ယေရုရှလင် မြို့မှာ
 ကြီးစွာသော ကျေးမြည်တမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၅၀။ တပြည်ထုံး အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး တမျိုး
 တခြားမီ ပိုကျေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ဝါဒိမိ
 မင်း၏ အဆွေ အမျိုး တခြား၊ သူတို့ မိမိတို့တ
 ခြား၊ နာသန်၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့ မိမိ
 ၅၁။ တခြားတခြား၊- ယေရိဇ်၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူ
 တို့ မိမိတို့တခြား၊ ဂျိမိဇ်၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူ
 ၅၂။ တို့ မိမိတို့တခြား၊- ကျန်ကြွင်းသော အဆွေအ
 မျိုးအပေါင်းတို့သည် တမျိုးတခြားမီ၊ သူတို့ မိမိ
 တခြားတစု တခြားမီ ပိုကျေးမြည် တမ်း ကြလိမ့်
 မည်။

၁၃

၅၃။ ထိုကလေးတို့ ဝါဒိမိမင်း၏နှင့် ယေရုရှလင်မြို့
 သားတို့၏ စုစုပေါင်း အပြစ် အညစ် အကြေး ကို
 ၅၄။ ဆေးကြောစရာတို့စမ်းရေတွင်းသည် ပွင့်လျက်
 ရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာ
 ဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား၊ ပြည်တော်
 တွင်ရှိသော ရုပ်တုတို့၏ နာမတို့ကို နောက်တဖန်
 အတယ်သူ့မျှ မမှတ်မိစေခြင်းငှါ၊ ထိုကလေးတို့ ငါ
 သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ပရောဖတ်ထုတ်သောသူ
 တို့ကို၎င်း၊ ညစ်ညူးသော ပညတ်ကို၎င်း ပြင်တော်
 ၅၅။ ပြုလုပ်မည်။ သူတို့တယောက်သည် ပရော
 ဖတ်ပြုသေးလျှင်၊ စွမ်းမြင်သော မိမိတို့ကလေး

သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို အမှီပြု၍ သော
 စကားကို ယောပြောသောကြောင့် အသေခံရမည့်
 ထုဆိုလျက်၊ ပရောဖတ်ပြုစဉ်ပင် ကိုယ်မိမိတို့
 သည် သူကို ထုတ်ခွင်းခတ်ထိုးကြလိမ့်မည်။ ထို
 ကလေးတို့ ပရောဖတ်သည် ယောပြောသောအခါ
 မိမိမြင်သော ရူပါရုံကြောင့် ဖြတ်လိမ့်မည်။ သူတ
 ပါးကို ထုညှစ်ခန်းမည်။ ကြိတ်ခန်းတမ်းသော
 ၅၆။ အဝတ်ကို ထုညှစ်မည်။- အကျွန်ုပ်တို့ ပရော
 ဖတ်မလျက်၊ သတ်ထုတ်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ငယ်
 သော အရွယ်မှစ၍ သူတပါးတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုထု
 ၅၇။ ဝန်ခံလိမ့်မည်။- သူတပါးကလည်း၊ သင့်ထက်၌
 ပေါ်သော အာဇာနည်ကား အထက်သို့ နည်းထုပေး
 လျှင်၊ ဤအာဇာနည်ကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အဆွေ ခင်
 ၅၈။ ဝန်းတံခံ၍ ခံရသော အာဇာနည် ဖြစ်ပါသည်။ ထုပြန်
 ပြောလိမ့်မည်။

၅၉။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ အိုသား၊ ငါ၏ သိုးထိန်း၊ တ
 ဝက်၊ ငါ၏ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်သော သူ တဝက်
 ၆၀။ ၌ရှိသော သိုးထိန်းကို မိုက်သတ်စေသော သိုးပြု
 လျှင်၊ သိုးတို့သည် ကွဲလွန်ရကြလိမ့်မည်။ သိုး
 သငယ် တို့အပေါ်၌ ထည်း ငါသည် ထောက်ကို
 ၆၁။ တင်ဦးမည်။- ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်
 ကား၊ တပြည်ထုံး သုံးစုတွင် နှစ်စုကို ပယ်ဖြတ်
 ၆၂။ ၍ အသေခံရသဖြင့်၊ တစုသာ ကျန်ကြွင်းရလိမ့်
 မည်။- ထိုတစုကို မီးအထယ်သို့ ငါရှောင်သွား
 ၆၃။ စေမည်။ ငွေကို ချွတ်သကဲ့သို့ ချွတ်မည်။ ချွတ်စုံ
 စမ်းသကဲ့သို့ စုံစမ်းမည်။ သူတို့သည် နာမကို
 ပဌနာပြု၍ ငါနားထောင်မည်။ သူတို့ကို ငါ၏ လူ
 ၆၄။ မျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏
 ထုဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၄

၆၅။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ရောက်သော
 အခါ၊ သူတပါးတို့သည် သင်၏ ဥဇ္ဈာန်ကို ထုထု၍
 ၆၆။ သင့် အထယ်၌ ဝေဝန် ကြလိမ့် မည်။- ယေရု
 ရှလင်မြို့ကို ထိုက်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့
 ကို ငါစုဝေးစေမည်။ မြို့ကို ထိုက်ထုပြီးလျှင်၊ အိမ်
 ၆၇။ တို့ကို ထုရက်၍ မိမိတို့ကို အခွင့်ပြုကြလိမ့်မည်။
 မြို့သားတဝက်ကို သိမ်းသွား၍ တဝက်သာ မြို့၌
 ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်။

၆၈။ ထာဝရဘုရား သည် ထည်း၊ စစ်ထိုက်ရာက
 ၆၉။ လွန်၍ ထိုက်သကဲ့သို့၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို ထိုက်သွား

- ၁ တော်မူမည်- ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေရုရှလင်မြို့စော၊ ယံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်၍၊ ယံလွင်တောင်သည် စောကတ်မှ စောနတ်ထက် ထိုင်စောစော အထက်၌ ကွဲသဖြင့်၊ အတ္တနိကြီးသော ရှု၍ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ တောင်တဝက်သည် ခြောက်ထပ်သို့၎င်း၊ တဝက်သည် တောင်ထက် ထို၎င်း နေရလိမ့်မည်- ထပ်ထိုသည် တောင်ကြား ရှု၍ ဖြစ်၊ ဖြင့် ပြေးကြလိမ့်မည်၊ ထို ရှု၍ ထည် အာရမ္မစာနာဂတ္ထိတိုင်စောစော ခြေလိမ့်မည်၊ ထိုရှု၍ ဘုရင် ဩဇာပင်းထက်ထက်၊ ခြေကြီးထွပ်၍ ထပ်ထို ထည် ပြေးသကဲ့သို့ တဖန် ပြေးကြ လိမ့်မည်၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကြွလာတော်မူ၍၊ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ပါ
- ၂ ကြလိမ့်မည်- ထိုနေ့ရက်၌ အထင်းမရှိ၊ မြတ်
- ၃ သောစရာတို့သည် ယုတ်လျော့လိမ့်မည်- နေ့စဉ်ထုတ်၊ ညည့်မထုတ်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ သော နေ့ရက် တရက် ဖြစ်၍၊ ညဦး ယံ အမှန်
- ၄ ရောက်မှထင်းလိမ့်မည်- ထိုနေ့ရက်၌ အသက်ရေသဉ်ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်၍၊ နွေကာလဖြစ်စေ၊ ဆောင်းကာလဖြစ်စေ၊ အရှေ့ပင်လယ်သို့ တဝက်၊ အနောက်ပင်လယ်သို့ တဝက် စီးသွားလိမ့်မည်- ထာဝရဘုရားသည် တပြည်လုံးတွင် ချစ်တရပ် ဖြစ်တော်မူမည်၊ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားတပါးတည်း၊ နာမတော်တပါးတည်း ဖြစ်
- ၅ တော်မူမည်- ဂေထ မြို့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့တောင်ထက်၊ မိစ္ဆာနိမြို့တိုင်စောစော တပြည်လုံးကို ရှု၍ ကဲ့သို့ တညီတည်း ဖြစ်စေတော်မူမည်၊ မြို့သည်လည်း ဗယ်ဒါမိန်တံခါးမှသည် အရင်တံခါးရာ၊ မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်စောစောငင်၊ ထာဝရထရေထိုက်မှသည် ဝှစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတော်တိုင်စောစောငင်၊ မြို့ကန်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြို့ဟောင်း
- ၆ ရှု၍ တဖန်တည်ရလိမ့်မည်- နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သည် ကျန်ခြင်းသေး ကိုမခံ၊ မြို့သားတို့သည် နေရာကုန် မိုးရိပ်စရာမရှိဘဲ နေကြလိမ့်မည်
- ၇ ယေရုရှလင်မြို့ ကိုတိုက်လာ သော လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောစာစာ၏ဟူမူကား၊ ခြေပြင်ရပ်လျှက်ပင် သူတို့အသားလျော့ထွက်လိမ့်မည်၊ ရွက်အိပ်၌ ထွက်လုံးလျော့ထွက်လိမ့်မည်၊ လျှာ သည်လည်း ခံတွင်း
- ၈ ၌ လျော့ထွက်လိမ့်မည်- ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရ

- ဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် သူတို့သည် အတ္တနိရုန်းရင်းခတ်မှာ ပြု၍၊ တထောက်ကို တထောက် ထက်ရှင်း မြိတ်တော် ထည်၊ တထောက်ကို တ
- ၉ ထောက်ထိုက်၍ ထက်ကြလိမ့်မည်- ထူးအမျိုးသားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုက် ကြလိမ့်မည်၊ ပတ်လည်၌ နေထောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ ဥဇ္ဈာမည်း၊ မိမိတည်း၊ တူသော၊ ချာစွာသော အာဠာ အဝတ်တန်ဆာ စုံလျှက် မှီကြ
- ၁၀ လိမ့်မည်- မြင်း၊ ထား၊ ကုထား၊ ထုတ်၊ မြို့မှစ၍ ရန်သူတပ်တွင် မှီသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့၌ ပေးသော ထေးစာ၏ထည်၊ အထက်ဆုံးပြီးသော ထေးစာ၏နှင့် ထုလိမ့်မည်
- ၁၁ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာ သော လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့သည်၊ ကောင်းကင် မိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားတပို့၊ ဟူသောရှင်ဘုရင်ကိုကိုးကွယ်၍၊ သကေနေပွဲခံစံသောငှါ မြို့တော် ထိုရှု၍ ထိုင်း အစည်ထက်
- ၁၂ ထာကြလိမ့်မည်- ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရားဟူသောရှင်ဘုရင်ကိုကိုးကွယ်စံသောငှါ၊ မြို့တော်သို့တက်၍ မထာသောခြေကြီးသား အဆွေအမျိုး မှီသမျှအပေါ်သို့ မိုလ်၊ မဇ္ဈာ
- ၁၃ ရ- အဲဂုတ္တ၊ ပြည်သား အဆွေ အမျိုးသည် စတက် မလာလျှင်၊ မိုလ်၊ မဇ္ဈာတဲ နေသဖြင့်၊ သကေနေပွဲကို ခံစံသောငှါ တက်၍ မထာသောသူမျိုးတို့၌၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော စာစာတို့၌၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော စာစာ
- ၁၄ စာ၏သည် ထိုသူတို့ကိုလည်း ထိလိမ့်မည်- ဤရွှေကား၊ သကေနေပွဲကိုခံစံသောငှါ တက်၍ မထာသော အဲဂုတ္တ၊ အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ခံရသော အပြစ်ပေတည်း
- ၁၅ ထိုနေ့ရက် ကာလတွင် ထာဝရဘုရား အားသန့်ရှင်းခြင်းဟု၊ ခြင်း၌ သွေသောထည်း၊ ထည်းအပေါ်မှာပင် အကွရာ တင်ရလိမ့် မည်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ထိုးတိုသည် ယဇ်ပတ္တင်ရွှေ
- ၁၆ ခွာမြို့သောဝေးကွဲသို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်- ထိုမျှမက၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ထူးပြည်၌ မှီသမျှသော ထိုးတိုသည် ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်၊ ထက်ပူဇော်သောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရတို့ကို ယူပြီးလျှင် ချက်ပြုတ်ကြလိမ့်မည်၊ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် ကောင်းကင် မိုလ်မြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ဝါနိဗ္ဗာန်ထူမရှိရ

ပဓာနကံအာရမ္မစာနာဂတ္ထိကုတ်၊ ပြီး၏

မာလခါအနာဂတ္တိကျမ်း

MALACHI.

၁

- ထာဝရဘုရားသည် မာလခါထက်တွင် ဣသရေလ အမျိုးသမီးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော ဈာပိတ်
- နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား။ သင်တို့ကို ချစ်ခင်စေပြီး၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ်တော်မူသနည်းဟု သင်တို့မေးကြလျှင်၊ ဧသောသည် ထာကုပ်၏ အစ်ကိုဖြစ်သည် မဟုတ်သော။ သို့
- သော်လည်း ထာကုပ်ကို ချစ်၏။- ဧသောကို ငါ ခုန့်၍ သူ့နေသော တောင်တို့ကို လွှင့်မြင် ဖြစ်စေပြီး၊ သုစေခွင်ရာမြေကို မြေရှေးတို့၌ အပ်စေပြီး
- ထု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ဧရုဆလိမ်သားတို့က၊ ငါတို့သည် မှတ်စီးသော်လည်း၊ မှတ်စီးသော အရပ်တို့ကို တမန်တည်းထောက် ဦးမည် ထု ဆိုရာတွင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား။ သူတို့သည် တည်းထောက်သော်လည်း၊ ငါ ဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကို ရုစိုက်ဥည်သား၊ ထာဝရဘုရား အစည်အစုတ်ထွက်တော်မူသော လူမျိုး ဟု၍ သမုတ်
- ကြလိမ့်မည်။- ထိုအမှုကို သင်တို့သည် မြင်သောအခါ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၏ မြင်မှာ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။
- သားသည် အကျိုးရှိသောတတ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါသည် အဓမ္မန်လျှင်၊ ကျေးဇူးတင်သမျှရှိသော သနည်း။ သခင်မှန်လျှင်၊ အဆယ်သုံးကြောက် ရွံသနည်း။ ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား သည် နာမတော်ကို မထိမ့်မြင်ပြုသော ယဇ်ပရောဟိတ်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ကို အဆယ်သုံးမထိမ့်မြင်ပြုပါသနည်းဟု သင်တို့
- ပေး ရာ တွင်၊- ညစ်ညူးသော အစားကို ငယ်ပဏ္ဍိုင်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည် ကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဆယ်သုံး ချွတ်ချပါသ

- နည်း၊ ထုပေးရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ စားပွဲသို့ ထုတ်မာန်ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြံပြီး၊ ချွတ်မိကန်းသော အကောင်ကို ယဇ်ပရောဟိတ်အဖြစ် ပြန်၍ သည် မဟုတ်လော။ မြေ ဆွံ့သော အကောင် နှင့် နာသော အကောင်ကို ယဇ် ပရောဟိတ်အဖြစ် ပြန်၍ သည် မဟုတ်လော။ မြို့ဝန်မင်းအား ဆက်ပါလော့။ မင်း၏ မိတ် နှင့် ဧဏ္ဏ လိမ့်မည်လော။ သင့်ချွတ် နာကို ထောက် လိမ့်မည်သော ထု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား
- မိန့်တော်မူ၏။- သရဗာဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို ကယ်မသနား၊ တော်မူမည် အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေးတော်၌ ဆုတောင်း၊ ကြပါစေဘူး။ သင်တို့ ထက်ခံသောကြောင့် ဤသို့ ပြုတတ်ကြ၏။ သင်တို့ မှတ် နာ ကို ထောက်လှ မည်သော ထု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်
- တော်မူ၏။- သင်တို့တွင် အဆယ်သုံး ငါးတော်စားတို့ကို မိတ်လိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့သည် ငယ်ပဏ္ဍိုင်ပေါ်မှာ မီးကို အခုန့်၊ နှီးမည့်ရကြ၊ ထင်တို့ကို ငါအလိုမရှိ၊ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သကားကို ငါထက်မခံဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
- နေထွက်ရာ အရပ်မှ သည် နေဝင်ရာ အရပ်တိုင် စောင်တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏ နာမတော်သည် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ နံ့သာပေါင်းကို ငါ၏ နာမတော်အား မီးရှို့၍၊ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သကားကို ဆက်ကပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ နာမတော်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
- သင်တို့က၊ ထာဝရ ဘုရား၏ စားပွဲ တော်သည် ညစ်ညူး၏။ တင်ထားသော အစားသည် ပူဇော်သကားသည် ယုတ်မာန်ဟု ဆိုသောကြောင့် စားပွဲ
- တော်ကို ချွတ်ခဲ့ကြပြီး၊- တမန်သင်တို့က၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍ ပရိပန်း၊ အကောင်းထု

ဆိုလျက်၊ ကဲ့သို့ သံကိရိတတ်ကြသည့်သူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင်သာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသောစကောင်း၊ ခြေဆွဲသောစကောင်း၊ နာသောစကောင်းကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုသို့သောပူဇော်သကာကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီတကား။ သင်တို့ထက်မှ ငါခံရမည်သောသူ၊ ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။- သဗ္ဗာဂတိသား၊ ပြီးမှမိမိသိုးစဉ်အထီးရှိလျက်ပင်သွဉ်စား၍၊ ထာဝရဘုရားအား နှိုထုံသော စကောင်းကို ယဇ်ပူဇော်သော သူသည် အမတ်သာ ရှိစေသတည်း။ ငါသည် ကြီးမြတ်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ငါ၏နာမတော်သည် ထူးထူးမျိုးမျိုးတို့တွင်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ရမည်လေ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ စာရှင်သာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

- ဆိုသစ်ပရောဟိတ်တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင်သာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားမိန့်တော်မူသော ပညတ်စကား ဟူမူကား။- ငါ၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းလိုသောငှါ သင်တို့သည်နားမထောင်း၊ နှစ်လုံးမသွင်းဘဲနေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းတေးကိုသင်တို့အပေါ်သို့ ငါထွတ်လိုက်မည်။ သင်တို့၏မိတ်သားကို အမတ်သာဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက၊ နှစ်လုံးမသွင်းဘဲနေသောသူကြောင့် ယခုပင်အမတ်
- ၈ ယာဖြစ်စေပြီ။- သင်တို့မျိုးစေ့ကို ငါဖျက်မည်။ တိရိစ္ဆာန်ချေးတည်း ဟူသော သင်တို့ ဓမ္မဂ္ဂ၏ တိရိစ္ဆာန်ချေးကိုသင်တို့မှတ်နှာပေါ်၌ငါကြိမ်းမည်။ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကို တိရိစ္ဆာန်ချေးနှင့်အတူယူသွားကြလိမ့်မည်။- ငါ၏ပမ္မိညည်ကိုထေဝီ အမျိုး၌ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဤပညတ်စကားကိုသင်တို့ဆီသို့ ငါပေးလိုက်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်လေ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
- ၉ ခြေစာရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ငါ့သောစသတ်ပမ္မိညည်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းပမ္မိညည်သည်ထိုအမျိုး၌ရှိ၏။ ငါ့ကြောက်ရွံ့၍ ငါ၏နာမတော်ရှေ့၌တိတ်လန့်သောသူကြောင့်ငါ ဖွဲ့၍ပေး
- ၁၀ ၏။- ထိုအမျိုးသည် သဗ္ဗာတရားစကားကိုပြောတတ်၏။ သူတို့တို့အပြစ်ကိုရှာ၍မထွေး၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား အပိုင်း ငါနှင့်အတူ သွားသော၍၊ များစွာသောသူတို့ကိုရစေ
- ၁၁ မြတ်စေခြင်းမှ ဖွဲ့ရှောင်စေတတ်၏။- ယဇ်ပရောဟိတ်၏ နှုတ်ခမ်းသည် ပညာကို စောင့်ရမည်။ ထူး၌တို့ ထူထိုသည်တရားတော်ကို ရှာရကြ

- မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ စာရှင် ထာဝရဘုရား စေတုတ် တော်မူ
- သောတမန်ဖြစ်၏။- သင်တို့မူကား၊ ထမ်းထွဲကြပြီးလျှင်၊ ထိုသည် တရားတော်ကိုထိမိ၍ထဲစေခြင်းငှါပြုကြပြီးထေဝီအမျိုးနှင့် နှဲသောပမ္မိညည်ကိုဖျက်ကြပြီလေ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေစာရှင်ထာ
- ၈ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ထမ်းထိုကိုမလိုက်၊ တရားအမှုတွင်ထူထွတ်နှာကိုထောက်သောသူကြောင့်၊ လူဝတ်ထိမ်းထိုသည် သင်တို့ကို မထိခံခြင်းဖြင့် ရှုတ်ခွဲစေခြင်းငှါ ငါမိရင်မည်။
- ၉ ခပ်ထိမ်းသောငါတို့၌ တပါးတည်းသောအစရှိသည်မထုတ်သော၊ တပါးတည်းသော ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခန့်ဆင်း တော် မူသည် မထုတ်သော၊ ထိုးသေးထိုးနှင့်နှဲတော်မူသောပမ္မိညည်ကိုရှုတ်ရှုတ်၊ ငါတို့သည် အထက်ကြောင့် တယောက် ကို တယောက် သဗ္ဗာ ဖျတ် ကြသ
- ၁၀ နည်း။- ထူးထူးမျိုးသည်သဗ္ဗာဗျတ်၏။ ဣသရေလပြည်သူ၊ ထေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် ခံရှာဖွယ်သောအမှုကိုပြုကြ၏။ ထူးထူးမျိုးသည်ထာဝရဘုရားရှင်တော်မူသောသန့်ရှင်းခြင်းတရားတော်ကိုရှုတ်ရှုတ်၊ တပါးအမျိုးဘုရား၏သီးနှင့်
- ၁၁ ထက်ထပ်ပါသည့်တကား။- ထိုသို့ပြုသောဆရာနှင့် တပည့်ကိုငှင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ စာရှင်ထာဝရ ဘုရား ထံတော်သို့ ပူဇော် သကာကို ဆောင်ခဲ့သော သူကိုငှင်၊ ထာကုတ်ထဲတို့မှ ပယ်
- ၁၂ မြတ်တော်မူမည်။- တခန့်သင်တို့ ပြုသော အမှုဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပညာကိုဖျက်ရည်ကျခြင်း၊ ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့် ခုံး၊ အုပ်ကြပြီးထိုကြောင့်၊ ပူဇော်သကာကိုမှတ်တော်မူသောသင်တို့ထက်မှနှစ်သက်သောမိတ်နှင့် ခံတော်
- ၁၃ မမူ။- အထက်ကြောင့်နည်းထုသင်တို့မေးလျှင်၊ သင့်အသက်ရှိစည်အခါထက်ထပ်၍ နောက်တခန့်သဗ္ဗာမစောင့်၊ ခြစ်မှားသော မယား တဖက်နှင့်သင့်တဖက်၌ ထာဝရဘုရားသည် ထက်သော ခြစ်တော်မူ၏။ ထိုမယားသည်သင်၏ အဆွေခင်ပွန်း၊ သင်နှင့်သောပမ္မိညည်နှင့်ဆိုင်သောမယား
- ၁၄ ခြစ်သတည်း။- တဦးတဦးကိုသာခန့်ဆင်းတော်မူပြီမထုတ်သော၊ သို့သော်ထည်း၊ ကိုယ်တော်၌ပိညည်တော် အကျန် အကြွင်းရှိ၏။ အထက်ကြောင့် တဦးတည်း ကိုသာ ခန့်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်ထိုက်တင်သော

- ထိုမျိုးကိုရှာ၍ ထိုသို့ခန့်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်မိတ်သဘောကို ချုပ်တည်းကြံထွေး။
- ၈၈ သန္တာဗျတ်၍ မပြစ်မှားကြံစဉ်း- မသားကို စွန့်ခြင်းမဟူ။ မိမိခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ခိုးတုပ်ခြင်းမဟူကို ငါ့ရုန်းသည်။ အသရေထံ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ် မိတ်သဘောကို ချုပ်တည်း ကြံထွေး။
- ၈၉ သန္တာကို မဖျတ်ကြံစဉ်း- သင်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ နားတော်ညီးသည်တိုင်အောင် စကား ဈာန်ကြမ်း၊ နားတော်ညီးသည်တိုင်အောင် အထက်သို့ ပြုမိသနည်းထုမေးသော်၊ ဖုန်ရိတ်ကို ပြုသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်း၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို နှစ်သက်တော်မူ၏ဟူ၍ ၎င်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကား၊ အထက်မှာ မှီသနည်း ဟူ၍ ၎င်း ဆိုတတ်ကြသည်တကား။

၃

- ၈၀ ကြည့်ရှုထွေးငါသွားရာထမ်းကို ဖျတ်ရသော ငါ၏တမန်ကို ငါစေထွတ်မည်။ သင်တို့ရှာသော သခင်၊ သင်တို့တောင့်တသော ပရိညည်တမန်တော်သည် မိမိ မိတ်မှန်တော်သို့ ချက်ချင်း လာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုထွေး၊ ထိုသခင်လာလိမ့်မည်။
- ၈၁ မိန့်တော်မူ၏- သာတော်မူသောနေ့ရက်ကို အထက်သို့သည် မတိမ်း၊ မရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်တွန်းတော်မူသောအခါ အထက်သို့သည် ခံရလိမ့်မည်နည်း။ ထိုသခင်သည် ငွေစစ်သောသူ၏မီး၊ ခဝါသည် သုံးသောဆပ်ပြာကဲ့သို့
- ၈၂ မြစ်တော်မူမည်- ငွေကို ရွတ်၍ သန့်ရှင်းစေသောသူကဲ့သို့ ထိုင်လျက် ရွတ်၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအဖို့ ဖြစ်၍ ပြောဆိုမတ်ခြင်း၊ ပူဇော်သကားကို ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။
- ၈၃ ထုဖပြည်သူ၊ လောလုရှထင်မြီသားတို့၏ ပူဇော်သကားသည် ရှေးလွန်လေပြီးသောနှစ်၊ သ၊ နေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်
- ၈၄ တော်မူဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်- သင်တို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ငါချည်းမည်၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ ထုမသားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၊ သူငါးကို အခမပေး၊ ညဉ့်

- ဆဲသောသူ၊ မိတ်မရှိသောသူ ငယ်နှင့် ခုဆိုးမကို ညည်းဆဲသောသူ၊ ဧည့်သည်ကို မတရားသဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ငဏှိ မကြောက်ရွံ့သော သူတို့တစက်၌ ငါသည် လျှင်မြန်သောသက်သေဖြစ်မည်။
- ၈၅ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏- ငါသည် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ထာကုပ် အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြ။
- ၈၆ ထိုးဝေးထိုးထက်ထက်မှစ၍ သင်တို့သည် ငါစီရင် ထုံး၊ ခွဲချက်တို့ကို မစောင့်၊ တိမ်းရှောင်ကြပြီး ငတ်သို့ ပြန်လာကြစေ။ ငါသည် လည်း သင်တို့ ဆီသို့ ပြန်လာမည်။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်သို့ ပြန်လာရပါမည်နည်း။ ထု
- ၈၇ ထိုးဝေးကြသည်တကား- လူသည် ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာ တော်ကို ထုထု ရမည်သော၊ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ဥစ္စာကို ထုထုကြပြီး၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်သို့ လုယူပါသနည်း။ ထုသင်တို့မေးလျှင်၊ ဆယ်ဖိုတဖို့ကို ၎င်း၊ ပူဇော်သကား
- ၈၈ ကာ တို့ကို ၎င်း ထုထုကြပြီး- သင်တို့သည် ကျိန်ခြင်းအမတ်ထာကို ခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ဥစ္စာကို
- ၈၉ ထုထု ကြပြီး- ဆယ်ဖို တဖို့ မှီသမှုကို တဏှာတိုက်ထဲသို့ သွင်း၍၊ ငမိတ်တော်၌ စားစရာရှိစေခြင်းငှါ ပြုကြထွေး။ ငါတို့မိတ်ကောင်းကင်မြတင်းပေါက်တို့ကို ခွင့်၍ ကောင်းကြီးမတ်ထာကို အကုန်အစင် သွန်းထောင်းမည်၊ မသွန်းထောင်းမည်ကို ထိုသို့ စုံစမ်း ကြထွေး။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏-
- ၉၀ ကိုက်စား တတ်သော အကောင်ကို သင်တို့ အတွက် ငါဆွေ၍၊ သင်တို့၏ မြေအသီး၊ အနှံ ကို မဖျတ်ဆီးရ။ သင်တို့၏ စတုရသည့်သည် အသီး၊ အသီးအစေ့ရ။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏-
- ၉၁ ဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏- ထုမျိုး၊ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို မက်ထာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်သည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ်သော ပြည်ဖြစ် လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မိုလ်မြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
- ၉၂ သင်တို့သည် တစက်၌ ရဲရင့်စွာ ပြောကြပြီ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်တဖန်၌ အထက်

ထို့ပြောမိပါသနည်း၊ ထု သင်ထို့ မေးကြသည့် တ

၈၇ ကား- ထာဝရဘုရား၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်
သော်လည်းကောင်း၊ မရှိမိရင်ထုံး ခွဲတော်မူချက်
ကိုစောင့်၍၊ ကောင်းကင်မိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားရှေ့မှာ ညှိုးငယ်စွာ ကျင့်ကြံ ပြုစုခြင်း

၈၈ အားဖြင့် အဆယ်ကျေးဇူးရှိ သနည်း- မာန
ထောင်ထားသောသူတို့ကို မဂ်ဇာသိသောသူဟု
၍ ငါတို့သည် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်ရ
မိုက်ကို ပြုသော သူတို့သည် ထောင်တတ်ကြ၏။
အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းသော်လည်း
ချမ်းသာ ရတတ်ကြ၏ ထု သင်ထို့သည် ပြောကြ
ပြီ

၈၉ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံသောသူ
တို့သည် တယောက်ကို တယောက် နှုတ်ဆက်၍
ပြောဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထည်း နား
ထောင်၍ ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ၍ နာမတော်ကို အောင်းဝေသော သူ
တို့အဖို့၊ ရွှေတော်တွင် စာရင်း၌ မှတ်သားလျက်

၉၀ ရှိ၏- ထိုသူတို့သည် ငါမိရင်သော နေ့ရက်၌ ငါ
ပိုင်ထိုက်သော တဏှာတော် ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။
အဖော်အမှုကို ဆောင်သော သားကို အဖ နှစ်မြော
သကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို ငါ နှစ်မြောမည်ဟု၊ ကောင်း
ကင်မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ

၉၁ ၏- တဖန် သင်ထို့သည် ပြောင်းလဲ၍ မြောင့်မတ်
သောသူ၊ မမြောင့်မတ်သောသူ၊ ဘုရားသခင်၏
အမှုတော်ကို ဆောင်သောသူ၊ မဆောင်သောသူ
တို့ကို ပိုင်းခြား၍ ထိရကြလိမ့်မည်။

● ဥပတောင်းကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော၊ ပရောဗင်မာယမိရင်ရေးထားသော
သနာဂတ္ထိကျမ်းဖြစ်၏။

၄

၉၂ မီးမိန့်မီးထောင်သကဲ့သို့ ထောင်သောနေ့ရက်
ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ မာနကြီးသောသူ
နှင့် ခုနစ်ကို ပြုသော သူအပေါင်းတို့သည် အ
မှိုက်မြောက် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ အရင်းအ
ဖျားမှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်သည်

ထောင်လိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်ခြေအရှင်

၉၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ငါ၏နာမတော်ကို
ကြောက်ရွံသော သင်တို့၌ ကား၊ တရားတော်နေ
မင်းသည် အနာဇ္ဈောက စေသော အတောင်တို့
နှင့် ပေါ်ထွန်းတော်မူမည်။ သင်တို့သည် ထွက်
သွား၍ တင်းကုတ်၌ နားသငယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြလိမ့်

၉၄ မည်- မတရားသောသူတို့ကို ထည်း နင်းကြလိမ့်
မည်။ ထိုသူတို့ ငါမိရင်သော နေ့ရက်၌ သူတို့သည်
သင်တို့ခြေဝါးစောက်၌ ဖြေမှုန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်မိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၅ အသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဖို့ ထော
ရပ် အရပ်၌ ငါ ခွာထားသော၊ ကျွန်ုပ် မောရှေ၏
တရားတည်းဟူသော မိရင်ထုံး ခွဲတော်မူချက်တို့

၉၆ ကို အောင်းဝေကြလော့- ကြည့်ရှုလော့- ထာ
ဝရဘုရား၏ ကြောက်မက်စွယ်သော နေ့ရက်
ကြီးမရောက်မှီ၊ ပရောဗင်လီယကို သင်တို့မြို့ရာ

၉၇ သို့ ငါစေလွှတ်မည်- ငါသည် ထာ၍ သင်တို့၏
ပြည်ကို ကျိန်ခြင်းတေးနှင့် ဝါဏ်မခတ် မည် အ
ကြောင်း၊ ထိုပရောဗင်လီယသည် သားတို့နှင့် အဖတို့
ကို၎င်း၊ အဖတို့နှင့် သားတို့ကို၎င်း အသင့်အတင့်
ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

THE
NEW TESTAMENT.

—OF—

OUR LORD AND SAVIOUR JESUS CHRIST

TRANSLATED INTO THE BURMESE

FROM

THE ORIGINAL GREEK

—BY—

Rev. A. Judson, D. D.

BOSTON:

Published by the American Baptist Missionary Union

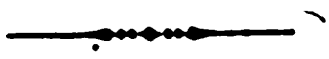

ဟေတဝဟိန္ဒူတော်မှ ဗြိမ္မာသာသနာဖြင့်၊ ဆရာယုဒသန်အနက်ဖြင့်၊

သခင်ယေရှုခရစ်

မမ္မသစ်ကျမ်း။

၁၈၉၁ ခု

ဆရာမိန့်တော်ရှိသောအခါကသာသနာပြုအသင်း၏ပုံနှိပ်တိုက်မှတစ်ဆင့်

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ဓမ္မသင်ကျမ်း ၂၇ ကျမ်းတို့၏အမည်နာမများ။

ရှင်မထေခရစ်ဝင်	....	....	မ	တိပေသေဩဝါဒပဌမဇာန်	...	၁	တိ
ရှင်မာကုခရစ်ဝင်	....	....	မာ	တိပေသေဩဝါဒစာရထိတဇာန်	..	၂	တိ
ရှင်ထုကာခရစ်ဝင်	....	....	ထု	တိတုဩဝါဒ	....	....	တိ
ရှင်ယောထန်ခရစ်ဝင်	..	....	ယော	မိထေရန်ဩဝါဒ	....	....	မိထေ
ထမန်တော်ဝတ္ထု	....	....	တ	ထေဗြိဩဝါဒ	....	....	ထေ
ဧရာမဩဝါဒ	....	....	ဧရာ	ရှင်သာကုဗိဩဝါဒ	..	....	သာ
ကောရိန္ဒဩဝါဒပဌမဇာန်	..	၁	ကော	ရှင်ပေတရုဩဝါဒပဌမဇာန်	....	၁	ပေ
ကောရိန္ဒဩဝါဒစာရထိတဇာန်	..	၂	ကော	ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာရထိတဇာန်	..	၂	ပေ
ဝထာတိဩဝါဒ	....	....	ဝထ	ရှင်ယောထန်ဩဝါဒပဌမဇာန်	..	၁	ယော
ဧဝေဩဝါဒ	....	....	ဧ	ရှင်ယောထန်ဩဝါဒစာရထိတဇာန်	..	၂	ယော
မိလိပ္ပိဩဝါဒ	....	....	မိ	ရှင်ယောထန်ဩဝါဒတတိယဇာန်	..	၃	ယော
ကောလောသဩဝါဒ	..	....	ကော	ရှင်ထုဩဝါဒ	....	....	ထု
သင်္ကသောသနိတဩဝါဒပဌမဇာန်	၁	သင်္က		ဗျာဗိဇိကဏ်	..	....	ဗျာ
သင်္ကသောသနိတဩဝါဒစာရထိတဇာန်	၂	သင်္က					

၁၆၁

• အာဗြဟံနှင့် ဂါမိန်တို့မှ ဆင်းသက် တော်မူ
 ၂ သောယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်
 ၂ ဇာရင်းတူမူကား။- အာဗြဟံသား၊ ဣဇာက်၊ ဣ
 ၃ ဇာက်သား၊ ယာကုဟ်၊ ယာကုဟ်သား၊ ယုဒမှစ၍
 ၄ ညီနောင်တစု။- ယုဒသည် မိမိ ခင်ပွန်း၊ ထာမာ
 ၅ တွင် ခြင်သော သား၊ ဇာရတ်နှင့် ဇာရု၊ ဇာရတ်
 ၆ သား၊ ယေဇာရု၊ ယေဇာရုသား၊ အာရုံ၊ အာရုံသား၊
 ၇ အမိနုဂဟ်၊ အမိနုဂဟ်သား၊ နာရှုန်၊ နာရှုန်သား၊ ဇာ
 ၈ သုန်၊- ဇာသုန်သည် မိမိ ခင်ပွန်း၊ ရာခပ်တွင်
 ၉ ခြင်သောသား၊ ဗောဇာ၊ ဗောဇာသည် မိမိခင်ပွန်း၊
 ၁၀ ဂူသတွင် ခြင်သောသား၊ ဩဗက်၊ ဩဗက်သား၊
 ၁၁ ယေရှု၊ ယေရှုသား၊ ဂါမိန်မင်းကြီးတည်း။
 ၁၂ ဂါမိန်မင်းကြီးသည် ဥဒုယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူး
 ၁၃ သောမိစ္ဆတွင် ခြင်သောသား၊ ရှောသုန်၊- ရှောသု
 ၁၄ န်သား၊ ရောဗောဇာ၊ ရောဗောဇာသား၊ အတိယ၊
 ၁၅ အတိယသား၊ အာသ၊- အာသသား၊ ယောရှုဗတ်၊
 ၁၆ ယောရှုဗတ်သား၊ ယောသု၊ ယောသု သား၊
 ၁၇ ဩဇာ၊- ဩဇာသား၊ ယောသ်၊ ယောသ်သား၊ အာ
 ၁၈ ခတ်၊ အာခတ်သား၊ ယေဇာကီး၊- ယေဇာကီးသား၊ မ
 ၁၉ နာရှု၊ မနာရှုသား၊ အာရုန်၊ အာရုန်သား၊ ယော
 ၂၀ ခြီး၊- ယောခြီးသား၊ ယောသက်၊- ယောသက်၊
 ၂၁ သည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းခါနီးတွင် ခြင်
 ၂၂ သောသား၊ ယေခေါနိမှစ၍ ညီနောင်တစုတည်း။
 ၂၃ ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည့်နောက်၊ ယေ
 ၂၄ ခေါနိသား၊ ရှာသထေထေး၊ ရှာသထေထေးသား၊ ဇေ
 ၂၅ ဂုဗဗေထေး၊- ဇေဂုဗဗေထေးသား၊ အရှု၊ အရှု
 ၂၆ သား၊ အရှုကိမ်း၊ အရှုကိမ်းသား၊ အာဇေ၊-
 ၂၇ အာဇေသား၊ ဇာရုတ်၊ ဇာရုတ်သား၊ အာမိမ်း၊
 ၂၈ အာမိမ်းသား၊ အလု၊- အလု သား၊ အာဇာ၊ အ
 ၂၉ ယာဇာ သား၊ မထန်၊ မထန် သား၊ ယာကုဟ်၊-
 ၃၀ ယာကုဟ် ခြင်သော သား၊ ကာ၊ မာရိ၏ခင်ပွန်း၊
 ၃၁ ယောသပ် တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်တု ခေါ်
 ၃၂ ဝေါသုတ်သောယေရှု၏မယတော်ဖြစ်၏။
 ၃၃ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ် နှစ် ဆယ် ပေါင်းကား၊
 ၃၄ အာဗြဟံမှသည် ဂါမိန်တို့သို့အောင်တဆယ်သေး

ဆက်၊ ဂါမိန်မှသည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်း
 သည်ထိုင်အောင်တဆယ်သေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်
 မြို့သို့ ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော် ထိုင်အောင်
 တဆယ်သေးဆက်ဖြစ်တည်း။
 ၁၁ ယေရှုခရစ်သည် ဂွာ၊ ခြင် ခြင်၊ ကို ခံတော်မူ
 သောအကြောင်းအရာတူမူကား။ မယ်တော်မာ
 ၁၂ မိသည်ယောသပ်နှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မ
 ၁၃ ရှုတ် တင်မှီတွင် ထန်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်
 ၁၄ ကြောင့် ပပိုသန္ဓေစွဲနေ၏။- ထိုသို့ခင်ပွန်း၊ သော
 ၁၅ သပ်သည်သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိသထေရေ
 ၁၆ ကိုမရှုတ်စေချင်သောကြောင့် ထိတ်ဆိတ် ရွာစွန့်
 ၁၇ ပယ်မည်ထုအကြံရှိ၏။- ထိုသို့ကြံစည်၍နေစဉ်
 ၁၈ တွင်အိပ်မက်ကို ခြင်ရသည်မှာ၊ ယာဝရဘုရား
 ၁၉ ၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ ဂါမိန်အ
 ၂၀ မျိုးသောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကိုထိန်းသိမ်း
 ၂၁ ရမည်အစွင့်ကို မရိုမိုနှင့်၊ ဤပပိုသန္ဓေသည်
 ၂၂ ထန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။- ထား
 ၂၃ ယောက္ခားကိုဂွာ၊ ခြင်ထိန်မည်၊ ထိုထားသည်
 ၂၄ မိမိလူတို့ကိုအပြစ်မှကယ်ချွတ်မည်ထုပြန်သော
 ၂၅ ကြောင့်၊ ယေရှုတူသော အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်
 ၂၆ ထု၊ ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။
 ၂၇ ထိုအကြောင်း အရာတူမူကား။ ယာဝရဘုရား
 ၂၈ သည် ပရောဖတ်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဇာမိတ်
 ၂၉ တော်ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။- ဇာမိတ်
 ၃၀ တော်အရှုတ်တူမူကား။ ကြည့်ရှုသော၊ သထို့သို့၊
 ၃၁ ကညာသည် ပပိုသန္ဓေ စွဲထု၍ သားသောက္ခား
 ၃၂ ကိုဂွာ၊ ခြင်ထု၊ ထိုထားကို မောဇွေထအမည်
 ၃၃ ဖြင့် မှည့်ရကြသတုံထု သာသတည်း။ မောဇွေ
 ၃၄ ထ အနက်ကား။ ငါတို့နှင့် အတူ မှီတော်မူသော
 ၃၅ ဘုရားသခင်ထုဆိုထိုသတည်း။- ယောသပ်သို့
 ၃၆ အိပ်ရှောင်ရာမှနှိုးလျှင်၊ ယာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ၃၇ ကင်တမန်မှသာသောသို့ အထိုင်၊ ပြု၍မိမိခင်ပွန်း
 ၃၈ ကိုထိန်းသိမ်းသေ၏။- ထိုသော်လည်း၊ သားဦး
 ၃၉ ကို မရွာမှီထိုင်အောင် ထိဝါသမပြုသေး၏။ ထို
 ၄၀ ထားကိုလည်း ယေရှုတူသောအမည်ဖြင့် မှည့်
 ၄၁ သေ၏။

ရှင်မင်းကြီး၏စာရာ၌သားတော်စာခေမသည့်
 ထူးပြည်တွင် မင်းပြုကြောင်းကို ကြားရလျှင်
 ထိုပြည်သို့မသွားဝံ့။ ဟိပ်မက်၌ဗျာဒိတ်တော်
 ၂၃ ကိုရပြန်ပြီးမှဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍-ခရစ်တော်
 ကို နာဇရက်လူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသတုံ ဟူသော
 ပရောဖက်တို့၏ နှုတ်ထွက်၌လည်း နာဇရက်
 စာမည်ရှိသော သို့ရောက်၍ အမြဲနေထေ၏။

ထိုကာလအခါ နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်သည်
 ပေါ်ထွန်းလျှင် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည်
 ၂ တည်ထုန်းပြီး-ထိုကြောင့် နောင်တရကြလေ့
 ၃ ထုလှေတော၌တောထေ၏။ ပရောဖက်ယောရှာ
 ယဟောဘူးသည်ကား တော၌တစ်ကြိမ်သော
 သူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာသမီး
 ကိုပွင့်ကြလေ့။ သမီးခရီးတော်ကို ခြောင့်စေ
 ကြလေ့ဟူသော စာချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆို
 ၄ ထိုသတည်း။-ယောဟန်သည်ကုသားဇုတ်စေ
 ခွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌
 သားရေခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ဂျိုင်းကောင်
 နှင့်တော၌ဖြစ်သောပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။
 ၅ ထိုအခါ ယေရှုရှင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သို့ပြည်
 သား၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသော သူအပေါင်း
 ၆ ထိုသည်ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍-မိမိတို့
 အပြစ်မှားကို ဖော်ပြလျက်၊ ယော်ဒန်မြစ်၌ နှစ်
 ခြင်းကိုခံကြ၏။

ဇာရိဖွဲ့နှင့်ဇရုကဲအများတို့သည် နှစ်ခြင်းကို
 ခံစံသော ဌာယာ ကြသည်ကို ယောဟန်သည်
 မြင်လျှင်၊ အခွင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လု
 က်သော တေးဂါဏ်မှ ပြေးသွားမိသောဌာ၊ အ
 ဘယ်သူသည်သင်တို့ကိုသတ်ပေးဘိသနည်း။-
 ၇ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော အကျင့်ကို
 ၈ ကျင့်ကြလေ့။- အာဗြဟံသည် ငါတို့ အစမြစ်
 မှသည်ဟူ၍မိတ်ထဲ၌ မအောင်းမေ့ကြနှင့်၊ဘုရား
 ၉ သခင်သည် အကျောက်ခံတို့မှအာဗြဟံသားတို့
 ကိုထုတ်ဖော် ဖန်ဆင်း နိုင်တော်မူသည်ဟု ငါ
 ၁၀ အမှန်ဆို၏။ သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ဂုဏ်နိယား
 လျှောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီး
 ၁၁ သောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုဖုတ်လှည်း၍ မီးထဲသို့ချ
 ၁၂ ထိုက်ရ၏။- ငါသည်နောင်တအဖို့ အလိုငှါသင်
 တို့ကိုရေ၌နှစ်၏။ နောက်ကြွလာသောသူသည်
 ၁၃ ထောက်တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကို
 ၁၄ မှာဆောင်ခြင်းငှါငါမထိုက်၊ ထိုသူသည်သန့်ရှင်း

သောဝိညာဉ်တော်၌ဝင်၊ မီး၌ဝင်သင်တို့ကို နှစ်
 ၁၂ တော်မူမည်။-ထက်တော်တွင်စံကောပါလျက်၊
 မိမိကောက်နုတ်တည်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်
 မိမိ၏စပါးကို ကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အ
 ၁၃ ဖျင်းကိုကား၊ မပြမ်းနိုင်သော မီးနှင့် မှိုတော်မူ
 ထတုံဟူသောဟန်ဟောပြော၏။
 ၁၄ ထိုအခါယေရှုသည် နှစ်ခြင်းကိုခံစံသောဌာ၊
 ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယောဟန်ထံ
 ၁၅ သို့ကြွတော်မူ၏။-ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်တော်ထံ၌ နှစ်ခြင်းကို ခံရမည် အ
 ကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အ
 ၁၆ ကျွန်ုပ်ထံသို့ကြွလာတော်မူသလောဟု၊ ယေရှုကို
 ၁၇ ဆီးတားလေ၏။-ယေရှုကလည်း၊ အလုံးစုံသော
 တရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊
 ၁၈ ယခုအခါပေးပါလှ ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအ
 ၁၉ ခါယောဟန်သည်ဝန်ခံလေ၏။-ယေရှုသည်နှစ်
 ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးလျှင်၊ ရေမှပေါ်ထစည်တွင်၊
 ကောင်းကင်ပွင့်လွှမ်းသဖြင့်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်
 တော်သည် မြို့ငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ကိုယ်
 ၂၀ တော်အပေါ်၌နားတော်မူသည်ကိုမြင်ရ၍-အံ့
 သူကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေ
 တည်းဟု၊ ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၄
 ၁ ထိုအခါမာရ်နတ်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို
 ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည်ယေရှု
 ၂ ကိုတောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍- ယေရှုသည်
 အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးအစာစာဟာရကို မ
 သုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ၊ စွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်
 ၃ တော်မူ၏။- ထိုအခါစုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူ
 သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်
 ၄ ၏ သားတော်မှန်လျှင်၊ အကျောက်ခံတို့ကို မုန့်
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါလှ လျှောက်
 ၅ လေ၏။-ယေရှုကလည်း၊ ထူသည်မုန့်အားဖြင့်
 သာအသက်ကိုစွေးရမည်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်
 ၆ မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကိုစွေးရမည်
 ကျမ်းစာလာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၇ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို သန့်ရှင်း
 ဆောမြို့တော်သို့ဆောင်သွား၍ ဗိတ်မှန်တော်၏
 ၈ အထွဋ်၌တင်ထားပြီးလျှင်-ကျမ်းစာလာသည်
 ကား၊ ကောင်းကင် တမန်တို့အား သင့်အဖို့မှာ
 ထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကိုကျောက်
 နှင့်မထိမပိုက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်သင့်ကိုလက်

နှင့် မစရှိပင့်ကြလိမ့်မည်ဟုထာ၏။ ထိုကြောင့်၊
 ၁၀ တုရားထခင်း၏ ထားတော် နှင့် လျှင် ကိုယ် ကို
 ၁၁ စတောက်သို့ ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် ယေ
 ၁၂ ၏။-ယေရှုကလည်း။ ထင်၏ တုရားထခင်းထာဝရ
 ၁၃ တုရားကို ထင်သည် စာနိစတမ်းမပြုရဟု ကျမ်း
 ၁၄ စာသောပြန်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ တစ်နမာရီ နတ်သည် ယေရှုကို စာလွန်မြင့်ထွ
 ၁၆ စွာသောတောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၏။ ဤသော
 ၁၇ က၌ မှီသမျှသော ထိုင်းနိုင်ငံတို့ကို၎င်း၊ ထိုထိုင်း
 ၁၈ နိုင်ငံတို့၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်းပြည့်နှံ၍၊- ထိုယ်
 ၁၉ တော်သည်ကိုညွတ်ပြီ ကိုးကွယ်လျှင်ယခုပြ
 ၂၀ ယေသမျှတို့ကို ငါပေးမည်ဟုဆိုသေ၏။- ယေရှု
 ၂၁ ကလည်း။ စာချင်း စာတန်း၊ ငနောက် သို့ ဆုတ်
 ၂၂ ထေ့။ သင်၏ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုး
 ၂၃ ကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင် ကို သာ ဝတ်ပြုရ
 ၂၄ မည်ကျမ်းစာသာသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုစာ
 ၂၅ ခါ မာရီ နတ်သည် စာတော်မှ ထွက် သွား၍၊
 ၂၆ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ချုပ်ကပ်လျက်လုပ်
 ၂၇ ကြွေကြ၏။
 ၂၈ ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်း
 ၂၉ ကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွ
 ၃၀ တော်မူ၍၊- နာဇာရက်မြို့ကို စွန့် သွားလျက်၊ ဇာ
 ၃၁ ဗုလုန်ခရိုင်၊ နုဿလိခရိုင်စပ်ကြားတွင်စိုင်းနှင့်
 ၃၂ နီး စပ် သော ကပေရနောင် မြို့သို့ ရောက် ၍ နေ
 ၃၃ တော်မူ၏။-ဤစာကြောင်းစာရာကား။ ပရောဖက်
 ၃၄ ယေရှုယာ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်နှံမည် စာကြောင်း
 ၃၅ ကည်း။-နှုတ်ထွက်စာချက်ဟူမူကား။ ဇာဗုလုန်
 ၃၆ ခရိုင်နှင့် နုဿလိ ခရိုင်တည်းဟူသော စိုင်းနား
 ၃၇ ရွှောက်သောလမ်း။ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်၊ တပါး
 ၃၈ စာမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်၊- မှောင်မိုက်ထဲ
 ၃၉ မှာရှိနေသော ထူဇာရ်တို့သည် ကြီးစွာသော စာ
 ၄၀ ထင်းကိုမြင်ရ၍၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံစာရိပ်တွင်ရှိနေ
 ၄၁ သော သူတို့၌ စာ ထင်း ပေါ်ထွန်းလျက် ဖြစ် ဟု
 ၄၂ ဟောထားသတည်း။- ထိုစာခါမှစ၍ ယေရှုက၊
 ၄၃ နောင် တရကြ ထေ့။ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်
 ၄၄ သည်တည်သူနီး ဗြဟ္မသောတရားကို ဟောစပြု
 ၄၅ တော်မူ၏။
 ၄၆ ဂါလိလဲစိုင်းနားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတာရု
 ၄၇ ဟု၍ ခေါ်ဝေါ်သော မှီရန်နှင့်စာခြေ၊ ညီစစ်ကို
 ၄၈ နှစ်ယောက်တို့သည်တံငါဖြစ်၍၊ စိုင်းတွင်ပိုက်
 ၄၉ ကွန်မြန်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊- ထိုသူတို့
 ၅၀ စာ။ ငနောက်သို့လိုက်ကြထေ့။ သင်တို့သည်

သူကိုမျှားသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါငါမြဲမည်ဟု
 ၁၀ စာမိန့်တော်မူ ထေသော်၊- ထိုသူတို့သည် ချက်
 ၁၁ ချင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပြစ်၍၊ နောက်တော်သို့လိုက်
 ၁၂ ကြ၏။- ထိုမှလွန်ပြန်လျှင် စာခြားသောညီစစ်
 ၁၃ ကို နှစ်ယောက်၊ ဇေဗေဇဲ၏ ထား၊ ထာလုပ် နှင့်
 ၁၄ ယောဟန်တို့သည် သူတို့စာစနှင့်စာလူ ငွေပေါ်
 ၁၅ မှာပိုက်ကွန်ပွင့်နေသည့်ကိုမြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။-
 ၁၆ ထိုသူတို့ သည်သည်၊ ချက်ချင်းစာစ နှင့် ငွေကို
 ၁၇ စွန့်ပြစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
 ၁၈ ယေရှုသည်တရားဇာရပ်တို့၌ ဆုစွဉ်ငြိမ်းပေး
 ၁၉ လျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဒေဝေလိတရား
 ၂၀ ကိုထောလျက်၊ လူတို့တွင်စာနာရောဂါစာမျိုးမျိုး
 ၂၁ တို့ကိုဖြမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည် တပြည်လုံး
 ၂၂ ကို ဝေသစာရိ လှည့်သည် တော်မူ၏။- ထိုတင်း
 ၂၃ တော်သည်သည်၊ ရှုမိပြည်၌ စာနဲ့ စာခြားကျော်
 ၂၄ ရောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ၊ ဝက်ဇူးစွဲသော
 ၂၅ သူ၊ ထက်မြေ ထေသောသူမှစသော၊ စာထူးထူး
 ၂၆ စာခြားခြားသော စာနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာ
 ၂၇ သောသူရှိသမျှတို့ကိုစာတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ
 ၂၈ ၍၊ သူတို့၏စာနာရောဂါကို ဖြမ်းစေတော်မူ၏။-
 ၂၉ ဂါလိလဲပြည်၊ ဝေကပေါလိပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့
 ၃၀ မှစသော ယုဒပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ် တဖက်မှ ယာ
 ၃၁ သော ထူဇာရ်စာပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့
 ၃၂ လိုက်ကြ၏။

၅

၁ ထိုလူ စာ ပေါင်း၊ ထိုကို မြင် လျှင်၊ ကိုယ်တော်
 ၂ သည်ဘောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသောစာ
 ၃ ခါ၊ တပည့် တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ရင်း၊ ထို
 ၄ ခုည်းကပ်ကြ၏။- ထိုစာခါ နှုတ်တော်ကို ဖွင့်၍
 ၅ တပည့် တော်တို့စား ဆုစွ ဉ်ငြိမ်းပေး တော်မူ
 ၆ သည်မှာ၊- စိတ်နှစ်လုံး နှိမ့်ချသော သူတို့သည်
 ၇ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ စာကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်
 ၈ နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။- စိတ်မ
 ၉ သာညည်းတွားသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ
 ၁၀ ၏။ စာကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည် ထက်သာ
 ၁၁ ခြင်းသို့ ရောက် ကြသတုံး။- စိတ် နှူးညံ့ထိမ်ရှေ့
 ၁၂ သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ စာကြောင်းမူ
 ၁၃ ကား။ ထိုသူတို့သည်ပြည်တော်ကို စာမွေခံရကြ
 ၁၄ ထတုံး။- ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီကို စာတော် ခင်
 ၁၅ ခွတ်သောသူတို့ထပ်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ စာကြောင်း
 ၁၆ မူကား။ ထိုသူတို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ရောက်ကြ
 ၁၇ ထတုံး။- သနားစွဲမက်တတ်သောသူတို့သည် မင်

ထာ၍ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
 ၁။ သနားနပ်မကံခြင်းကို ခံရကြသတုံ၊ မိတ်နှစ်သုံးမြို့
 စင်သောသူတို့သည် မကံသမ္ဘာ၌ ဖြစ်၏။ အကြောင်း
 ၂။ ထတုံ၊ သူတပါးနှင့် ခိုက်ရန် ပြုခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော သူတို့သည် မကံသမ္ဘာ၌ ဖြစ်၏။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
 သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြသတုံ၊-
 ၃။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှဉ်း
 ဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မကံသမ္ဘာ၌ ဖြစ်၏။
 အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်
 ၄။ ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံခြစ်၏၊ ကြောင့်သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့
 ညည်းဆဲခြ်၊ မမှန်ဘဲလျှင် ကံပြစ်တကာတင်ကြ
 ၅။ သောစခါ၊ သင်တို့သည် မကံသမ္ဘာ၌ ဖြစ်၏။- ဝမ်း
 မြောက် နှစ်မြို့ခြင်း၌ ကံသော၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည်
 ကြီးထွေပေ၏။ သင်တို့၏ ကပေါ်ထွန်းသောပရော
 ဓာတို့ကို ထိုနည်းတူညည်းဆဲကြပြီ။
 ၆။ သင်တို့သည် ဤသောကဏ္ဍသားဖြစ်ကြ၏။ စား
 မူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောစရ
 သာကို အထယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း၊ ပြင်သို့ပြန်
 ထိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှ တပါး အထယ်အသုံး
 ၇။ ရှုမဝင်း၊- သင်တို့သည် ဤသောကဏ္ဍသားဖြစ်
 ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌ တည်သော မြို့ကို မကွယ်
 ၈။ ရှိ၊- ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းစသောစောက်၌
 ခိုးထားလေ့မရှိ၊ အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့
 သည် အထင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဆီမီးရုံပေါ်မှာ
 ၉။ တင်ထားလေ့မရှိ၊- ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့
 သည် သင်တို့၏ ကောင်းသောစကောင့်ကို မြင်၍၊
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ မှီတော်မူသော သင်တို့၏ အစစ်
 ရက်တော်ကို မှီ၊ ခွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါး၏ ခွံ
 သင်တို့၏ အထင်းကို လင်းစေကြလေ့၊
 ၁၀။ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းမှာ၊ ကို ဖျတ်
 ပယ်ခြင်းငှါ ငါထာသည် ဟုမထင်ကြနှင့်၊ ဖျတ်
 ပယ်ခြင်းငှါ ငါထာသည် မထုတ်၊ ပြည့်စုံစေခြင်း
 ၁၁။ ငှါ ငါထာသတည်း၊- ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊
 ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပျက်စီးမှီတိုင်စေခင်း၊
 ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသောစာသုံး၊ မိန္ဒူတ
 ၁၂။ ထုံးဖြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မှီပျက်စီးရ၊- ထို
 ကြောင့်၊ အကြင် သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသော
 ပညတ်တရကို ကိုယ်တိုင် ထွန်ကျွေး၍၊ သူတပါး
 ထိုစားသည်၊ ထိုအထူးသွန်သင်၏၊ ထိုသူသည်

ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသော သူ
 ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်တိုင် ကျွန်
 ၁။ ဤသူတပါးတို့စားသည်၊ သွန်သင်၏၊- ထိုသူ
 သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူဖြစ်
 လိမ့်မည်၊ သင်တို့ကွင့်သောစကောင့်သည် စာရိတ္တ
 ထိုနှင့် ကွမ်းပြုစရာတို့ကွင့်သော စကောင့်ထက်
 မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်
 ငံတော်သို့ မဝင်ရကြထုတ်၊ အမှန်ဆို၏။
 ၂။ ထုအသက်ကို မသတ်ရ၊ သတ်သောသူသည်
 ခုံး၌ အပြစ် မီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ထုသော
 ၃။ ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ၊- ငါ
 ပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက်မ
 တန် အမှန်ထွက်သော သူသည် ခုံး၌ အပြစ်မီ
 ရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သော
 သူသည် ထွတ်တော်၌ အပြစ်မီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်
 ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆဲသော သူသည် ဂေ
 ၄။ တနာ အရပ်၌ မီးရှို့ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏၊- ထို
 ကြောင့်၊ သင်သည် ပူဇော်သကာကို ယဇ်ပတ္တင်
 သို့ ဆောင်ယူခဲ့လျှင်၊ သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် ထင်
 ၅။ ခုံး၌ အပြစ်တင် နှင့်တနာတရမှီသည် ထုအောင်းစေ
 သတ်ရလျှင်၊ ယဇ်ပတ္တင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သကာ
 ၆။ ကိုထား၍ သွားလေ့၊- ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင့်
 ၇။ ပြီးမှ ပြန်၍ ပူဇော်သကာကို တင်လေ့၊- တရား
 အစွဲမက်နှင့် အတူလမ်း၌ သွားစည်တွင်ပင်၊ သူ၏
 မိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလျှင်အမြန် ပြုလေ့၊ ထို
 မထုတ်၊ တရားအစွဲမက်သည် တရားသူကြီး၌
 အပ်မည်၊ တရားသူကြီးသည်လည်း လူထင်
 ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ ထောင်ထားမည်၊-
 ၈။ လျှော်ပြစ်ငွေ မှီသမျှကို မလျှော်မှီ ထိုင်စေခင်း
 ထောင်ထဲကမထွက်ရထုတ်၊ အမှန်ဆို၏။
 ၉။ သုမသားကို မပြစ်မှားရဟူသော ရှေးပညတ်
 ၁၀။ စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ၊- ငါ ပညတ်သည်
 ကား၊ ကံထေသာမိတ်နှင့် သုမသားကို ကြည့်ရှု
 သော သူသည် မိတ်နှစ်သုံးထဲ၌ ထိုမိစ္ဆနှင့် မြစ်
 ၁၁။ ရှားပြီ၊- ထိုကြောင့်၊ ထက်ရှာ မှတ်မိခြင်းထော်
 ထည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုမှတ်မိကို
 ထုတ်ပြစ်လေ့၊ တကိုယ်လုံးငဲ့သို့ ရှုခြင်းကို ခံ
 ရသည့်ထက် အင်္ဂါတရပ်က သော်သာ၍ ကောင်း
 ၁၂။ ၏၊- ထိုနည်းတူ၊ ထက်ရှာလတ်ခြင်းသော်လည်း
 ထင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုထက်ကို မြတ်ပြစ်
 လေ့၊ တကိုယ်လုံးငဲ့သို့ ရှုခြင်းကို ခံရသည်
 ထက် အင်္ဂါတရပ်က သော်သာ၍ ကောင်း၏။

၃၈။ အစဉ်တို၊ ဝေယျာနန္ဒာကွာထိုလျှင် မြတ်ဇာကို
 ၃၉။ အစဉ်ပေးစေ တူသော ပညတ် စကား မြဲပြီး- ငါ
 ပညတ်သည်ကား၊ ဖွားယွင်းခြင်း၊ အကြောင်းမှ
 ထပါ၊ အကြောင်းသောအကြောင်းဖြင့်၊ မိမိမထား
 နှင့်ကွာသော သူသည် မိမိမထားကိုမှားယွင်းစေ
 ၏၊ ကွာသော မိမိနှင့် နှိုက် ခြင်းကို ပြသော သူ
 သည်သည်၊ သူမထားကို ပြင်မှား၏။
 ၄၀။ တဖန်တို၊ မထုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်း
 ကိုမပြုရ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည် အထိုင်း၊ ထာ
 ဝရဘုရားရှေ့တော်၌တည်စေသောဟူသောရှေ့၊
 ၄၁။ ပညတ်စကားကို သင်ထိုကြားရပြီး- ငါပညတ်
 ထည်ကား၊ ကျိန် ဆို ခြင်း ကို အလျှင်း မပြုရ၊
 ကောင်းကင်ဘုံကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ၊ ကောင်း
 ကင်ဘုံကား၊ ဘုရားသခင်၏ပတ္ထင်တော်ဖြစ်သ
 ၄၂။ ထည်- မြေကြီးကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ၊ မြေ
 ကြီးကား၊ ဘုရားသခင်၏မြေတော်တင်ရာ ခုံဖြစ်
 ထတည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်
 ၄၃။ ရှားမထားမင်း ကိုး၏ မြို့တော် ဖြစ်သတည်း- ထံ
 ခြည်တပင်ကိုမျှ မြို့ စေခြင်း၊ မည်၊ စေခြင်း၊ ငှါ မ
 တတ် နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဥဇ္ဈောင်းကိုထိုင်တည်၍
 ၄၄။ မကျိန်ရ- သင်၏ စကားမှာ ထုတ်သည် ကို အ
 ထုတ်၊ မထုတ်သည်ကိုမထုတ် ဖြစ်စေသော၊ ဤ
 ထက်ထွန်သောစကားသည် မကောင်းသော အ
 ရာနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။
 ၄၅။ သုဗ္ဗကမိကိုဗျက်လျှင် ကိုယ်ဗျက်မိဗျက်ခြင်း
 ကိုခံစားသူသွားကိုမျိုးလျှင်ကိုယ်သွားမျိုးခြင်း
 ကိုခံစေတူသောပညတ်စကားကိုသင်ထိုကြားရ
 ၄၆။ ပြီး- ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူ
 ကိုမဆီးမတားနှင့်၊ သင်၏ပါးတဖက်ကို သုတ
 ပါ၊ ဝုတ် လျှင်၊ ပါးတဖက် ကို ဖြည့်၍ ပေးဦး
 ၄၇။ ထောင့်-သင့်ဖက်ရှိကိုယူထို၍တရားထွေသောသူ
 အားသင့်ဝတ်ထုံကိုထည်၊ သူစေခြင်းငှါ အခွင့်
 ၄၈။ ပေးဦးလော့- အကြင်သူသည်သင့်ကို အနှိုင်းပြု
 ၍ခရီးတထိုင်သွားစေ၏၊ ထိုသူနှင့်တကွနှစ်ထိုင်
 ၄၉။ သွားဦးလော့-တောင်းသောသူအားပေးလော့
 နှောင့်ငါးထိုသောသူကိုထည်၊ မပြင်းမပယ်နှင့်၊
 ၅၀။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုနှစ်လော့ရန်သူ
 ကိုမုန်းမသောဟူသော ပညတ်စကားကို သင်ထို
 ကြားရပြီး- ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်ထိုသည်
 အကောင်းကင်ဘုံ၌ မြို့တော်မူသော သင်ထို အစစ်
 ချား ဖြစ်ထိုသောငှါ- သင်ထို၏ရန်သူထိုမျိုး နှစ်
 လော့သော့၊ သင်ထိုကို ကျိန်ခဲသော သူထိုသော့

မေတ္တာရှိကြသော့၊ သင်ထိုကို ခုန်းသော သူထို
 အားကျေးဇူးပြုကြသော့၊ သင်ထိုကိုနှောင့်ရှက်
 ညည်း၊ ဆဲသော သူထို အဖို့ဘုရားသခင် ကို ဆု
 ၅၁။ တောင်းကြသော့- အကြောင်းမူကား၊ ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌မြို့တော်မူသောသင်ထိုအစသည်ကောင်း
 သောသူ၊ မကောင်းသော သူထိုအပေါ်၌ ကိုယ်
 တော်၏ နေကို ထွက် စေတော်မူ၏၊ ခြောင့်မတ်
 သော သူ၊ မခြောင့် မတ် သော သူထို အပေါ်၌
 ၅၂။ မိုဖ်ကို ရွာစေတော်မူ၏- သင်ထိုကိုနှစ်သော
 သူထိုအားသာ နှစ်ထုံပြုလျှင် အဆတ်ကျေးဇူး
 တင်သနည်း၊ အခွန်ခံသူထိုပင် ဤမျှလေး- ထံပြု
 ၅၃။ ကြသည်မထုတ်သော- အဆွေအမျိုး တို့အား
 ထာထောကဝတ်ပြုလျှင်အဆတ်သို့ထူးမြတ်သ
 နည်း၊ သာသနာပလုထိုပင်ထိုအတူ ပြုကြသည်
 ၅၄။ မထုတ်သော- ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌
 မြို့တော် မူသော သင်ထို အစသည် နှိုက်တော်မူ
 ထည်နည်း၊ ထူး၊ သင်ထိုသည်ထည်၊ နှိုက်ခြင်း
 မှီကြသော့၊

၆

၁။ သူဗျားထို ခြင်းစေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလ အကုန်
 ကိုသုရှေ့မှောက်၌မကျင့်မည်အကြောင်း၊ သတိ
 ပြုကြသော့၊ သို့မထုတ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌မြို့တော်
 မူသော သင်ထို အစထံမှ အကျိုးကို မခံမရကြ-
 ၂။ ထိုကြောင့်၊ သင်သည်အလှူပါနုကို ပေးသောအ
 ခါလျှင်ရှက်သောသူထိုသည်လူများအမျိုးအစွမ်း
 ကိုခံလို၍၊ ဥပသထင်ထမ်းခရီး၌ မိမိထိုရှေ့မှတ်
 ပိုးခရာမှတ်စေသည်နည်း၊ ထူး၊ မပြုနှင့်၊ ငါအမှန်
 ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူထိုသည်မိမိထိုအကျိုးကိုရ
 ၃။ ကြပြီး- သင်သည်အလှူပါနုကို ပေး သောအခါ
 ပေးကြောင်းကို မထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ ထက်ွာ
 ထက် ပြုသည် အမှုကို ထက်ဝဲ ထက်မူ မသိစေ
 ၄။ နှင့်-မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော
 သင်၏ အစ ထည် အကျိုး ကို ထင် ရှား နှာ ပေး
 တော်မူထံ့၊
 ၅။ သင်သည်ဆုတောင်းပစ္စုနာပြုသောအခါ လျှင်
 ရှက်သောသူထိုနည်း၊ ထူး၊ မပြုနှင့်၊ ထိုသူထိုသည်
 လူများထိုရှေ့မှတ် ထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ ဥပသထင်
 ထမ်းဆုံ ထမ်းဝတ်၌ ရပ်လျက် ဆုတောင်း ခြင်း
 ငှါအထိုရှိကြ၏၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူထို
 ၆။ ထည် မိမိထိုအကျိုးကိုခံရကြ၏- သင်သည်ဆု
 တောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံ့ရာအခန်းသို့ ဝင်၍
 အံဝါးကိုမိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသော အရာရှိရှိ

တော်မူသောသင်၏အဖေကို ဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသော အရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏ အဖေသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူတတ်။

၁ တိုး-သင်ထိုသည်ဆုတောင်းသောအခါသာထနာပထုနည်းတူ၊ အရည်နှိုးသောစကားဖြင့်အထပ်ထပ်မမြက်ကြနင်း၊ ထိုသူထိုသည်ဈာနသောစကားစားမြင့်မိမိထိုအလိုပြည့်နိမည်ထူ

• ထင်မှတ်ကြမ်း- ထိုသူထိုနည်းတူမပြကြနင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်ထိုအလိုရှိသမျှကိုသင်

၆ ထိုမတောင်းမှီ သင်ထိုအဖေထံတော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ သင်ထိုဆုတောင်းရမည်မှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်ထိုအဖေ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အားမူသောအားဖြင့်မြင်မြင်ပါ

၈၀ စေသော- နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစေသော၊ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့

၈၀ ထို့မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော- အထက်ရွေးထောက်သောအရာကို အကျွန်ုပ်ထိုအား ထ

၈၁ နေ့ ပေးသနားတော်မူပါ။- သူတပါး သည်အကျွန်ုပ်ထိုကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ဈာနကို အကျွန်ုပ်ထိုသည်ထွတ်သကဲ့သို့၊ အထွန်ထို၏အ

၈၂ ပြစ်ဈာနကိုထွတ်တော်မူပါ။-အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှထည်းကယ်နှုတ်တော်မူပါ။အမှိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏၊ အာမင်၊ ထု

၈၃ ဆုတောင်းကြလော့-သင်ထိုသည်သူတပါးထို၏အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်ထိုအဖေ သင်ထို၏ အပြစ်ကို

၈၄ ထွတ်တော်မူမည်။-သင်ထိုသည်သူတပါးထို၏အပြစ်ကိုမလွှတ်လျှင်၊ သင်ထိုအဖေသည်သင်ထို၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူ၊

၈၆ သင်ထိုသင့် အစောရှောင်ခြင်းအကွင့်ကိုကွင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သော သူထိုနည်းတူ၊ ဈာနသို့၊ ငယ်ခြင်းမရှိကြနင်း၊ ထိုသူထိုသည်မိမိထိုအစောရှောင်သင့်ကိုလူဈာနထို့ရှေ့မှထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ မိမိထိုဈာနကို ဈာတ်တတ်ကြ၏-

၈၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူထိုသည်မိမိ

၈၈ ထိုအကျိုးကိုခံရကြ၏- သင်သည်အစောရှောင်သောအခါ အစောရှောင်သည်ကို လူဈာနထို့ရှေ့မှာ မထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသော အရပ်၌ရှိတော် မူသော သင်ထို အစောရှောင်၌ ထာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ စေါင်းကို ထိမ်းကွံလော့၊ ဈာတ်

ရှာကိုထည်း ထင်လော့၊ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်ထိုအဖေသည်အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူတတ်။

၈၉ ထံဈေး၊ ပိုးရွာဈာတ်ဆီး၍၊ သုမိုးထွင်းခောက်မိုးထူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ထရွာကို မထည်ဖူးကြ

၁၀ နှင်း- ထံဈေး၊ ပိုးရွာဈာတ်ဆီး၍၊ သုမိုးမထွင်းမခောက်မမိုးမထူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထရွာကို

၁၀ ဆည်ဖူးကြလော့- အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်ထို၏ ထရွာရှိ၏၊ ထိုအရပ်ထိုထင်

၁၁ ထို၏ မိတ်နှစ်ထုံးရောက်တတ်၏- ဈာတ်မိကား၊ ကိုယ်၏ ဆီမီး မြစ်၏၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာတ်မိ ကြည်

၁၂ ထင်လျှင် တကိုယ်ထုံး၊ ထင်လေ့မည်- ဈာတ်မိမြှေးရှက်လျှင်တကိုယ်ထုံးမိုက်လိမ့်မည်၊ သင်၏အထင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်မြစ်လျှင်၊ ထိုအမိုက်သည်အထွန်မိုက်စွာကား၊

၁၃ အထယ်သူမျှ ထင်၍ စွပ်စွဲ၊ အစောကို မခံနိုင်၊ ထင်တဦးကို ခုန့်၍ တဦးကိုစွပ်မည်၊ ထင်တဦးကိုမှီမိ၍ တဦးကိုမခံမည်၊ သင်ထိုသည်ဘုရားသင်၏ အစောကိုငှင်၊ ထောကီစည်း

၁၄ မိမိ၏အစောကိုငှင်မခံနိုင်ကြ၊ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ အထယ်သို့ ခားသောကံရမည်ထု၊ အထက်အစွဲမမိုးမိမိကြနင်း၊ အထယ်ထိုဝတ်ရမည်ထု၊ ကိုယ်အစွဲမမိုးမိမိကြနင်း၊ အစောထက်အထက်မြတ်သည် မထုတ်တော့၊ အဝတ်ထက်

၁၅ ကိုယ်မြတ်သည် မထုတ်တော့- မိုက်၊ ကောင်းကင်၌ ကွင်သည်သောငှက်ဈာနကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့၊ ထိုငှက်ထိုသည်မျိုးစေ့ကိုမမိုက်စေကြ၊ ခပါးကိုမမိုက်၊ ကျိန် မစုမထွင်း၊ ထိုဆော်ထည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်ထိုအဖေသည် ထိုထိုကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏၊ ထိုငှက်ထိုထက်သင်ထိုသည် အထွန်မြတ်သည် မထုတ်

၁၆ ထော- အထယ်သူသည် မိုးမိမိခြင်းအားဖြင့် မိမိ အသက်တာကို ထတောင်ခန့်မှ ထိုးဝှား၊ စေနိုင်သနည်း။

၁၇ အဝတ် အစွပ် အထယ် ကြောင့် မိုးမိမိရသနည်း၊ တောနှင်းပင် ထိုသည် အထယ်ထိုသောအားဖြင့် ကြိုးဝှားသည်ကို ဆင်ခြင်အောင်းစေကြလော့၊ ထိုအပင်ထိုသည်အထွန်တဦးမထုတ်၊

၁၈ ချည်မြစ်စေခြင်းငှါမငင်မဝင်း- သို့သော်ထည်း၊ ဘုန်းကြီးသောရှင်လူနန်းမင်းကြီး၏အဝတ်သဉ္ဇီထိုအပင်တပင်၏ အဝတ်ကို မမှီထု ငါဆို၏-

၁၉ ထိုကြည့်အားနည်းသောသူထို၊ ထေးအသက်ရှင်

ထွက်နုတ်နေမီးဖုထထူရောက်သောတောမြတ်
 ပင်ကို၊ သုရားသခင်သည်ထိုသို့သောစေတနာနှင့်
 နိုးထွန်းတော်မူလျှင် ထိုမျှမက၊ သင်ထိုကို စေ
 ၁၀ ဝတ်နှင့် နိုးထွန်းတော်မူမည်မထုတ်ထား- ထို
 ကြောင့်၊ စေတယ်သို့ ဘေးသောကရန်နည်း၊ စေ
 စေတယ်သို့ဝတ်ရန်နည်းထုတ်မမီးရိပ်ကြံ့နှင့်ထို
 စရာ ဈာ၊ ကို သာသနာပထု ထို သည်၊ ချာစွေ
 ၁၁ စက်ကြမ်း-ထိုစရာဈာကိုသင်ထိုသည်စေသုံး
 ထိုကြောင်းကို၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော
 ၁၂ သင်ထိုစေသည် သိတော်မူ၏- သုရားသခင်၏
 နိုင်ငံတော်နှင့် မြေငုံ မတ်မြင်၊ တရားတော်ကို
 ရွှေဦးစွာရှာကြထေး၊ နောက်မှထိုစရာဈာကို
 ၁၃ ထပ်၍ပေးတော်မူထတုံး- ထိုကြောင့်၊ နတ်ခန့်စေ
 ခြံ မမီးရိပ်ကြံ့နှင့်၊ နတ်ခန့်နေသည် မိမိ စေခိုမီး
 ရိပ်ထိခံမည်၊ ထစုနေ၌ရှိသောမကောင်းမသင့်
 သောစရာသည်ထစုနေ၌သောကပေ၏။

၇

• သင်ထိုသည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်း
 ထွတ်ရမည် စေကြောင်း၊ သူတပါး၏ စေမှုနှင့်စစ်
 ၁ ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုမပြုကြံ့နှင့်- သင်ထိုသည်
 စေကြင်တရားစေထိုင်း သူတပါးကို စီရင်ကြ၏၊
 ထိုတရား စေထိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်၊ စေ
 ကြင်ရိုနှ်၊ တင်း၊ ပမာဏနှင့် သူတပါးအားပေး
 ၂ ၏၊ ထိုပမာဏစေထိုင်းကိုခံရကြမည်- ကိုယ်
 ဈာန်မိ၌ရှိသောတံကွင်ကို မစေောင်းစေသေ၊ ညီ
 ၃ စစ်ကိုဈာန်မိ၌ ရှိသောပြောင့်ငယ်ကို စေတယ်
 ကြောင့်ကြည့်ရှုသနည်း- ကိုယ်ဈာန်မိ၌တံကွင်
 ရှိထွက်ပင်၊ ညီ စစ်ကိုစား သင်၏ ဈာန်မိ၌ ရှိ
 သောပြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေထုတ်ထယ်သို့
 ၄ ဆိုယနည်း- ရှိ၌တံသောသူ၊ ကိုယ်ဈာန်မိ၌ရှိ
 သော တံကွင်ကို ရွှေဦး စွာ ထုတ် ဖြစ် ထေး၊
 နောက်မှ ညီစစ်ကို ဈာန်မိ၌ ရှိသောပြောင့်ငယ်
 ကိုထုတ်ပြစ်ခြင်းငှါရှင်းထင်းစွာမြင်လိမ့်မည်၊
 ၅ မြဲစင်သောစရာကိုရွေးထိုစားမပေးကြံ့နှင့်၊
 ဝုထရတနာထိုကိုဝတ်ထို ရွှေမှာ မဇ္ဈမထားကြ
 ၆ နှင်းထိုပြုလျှင်၊ ထိုစရာထိုကို ကျော်နင်း၍သင်
 ထိုထိုထွည့်ထွက်ကိုယ်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်၊
 ၇ တောင်းကြထေး၊ တောင်းလျှင် ရမည်၊ ရှာ
 ကြထေး၊ ရှာလျှင်ထွေမည်- တောင်း၊ သောသူ
 ၈ ထေး၊ ခေါက်လျှင်စွင့်မည်- တောင်း၊ သောသူ
 မည်သည်ကားရ၏၊ ရှာသောသူသည်၊ ထွေ၏၊
 ၉ ခေါက် ထော ထုစားသည်၊ တံခါးကို စွင့် ၏- |

• သားထည့် နှုကို စောင်းလျှမ်း မိမိစားစား
 ၁၀ ကျောက်ကိုပေးမည်သူ- ငါးကို စောင်းလျှင်၊
 မြွေကိုပေးမည်သူတန့်တယောက်ယောင်ထိုထွင်
 ၁၁ မှီသထေး- သင်ထိုသည် စေ ဆိုး ဖြစ်ထွက်ပင်
 ကိုယ်သာ၊ ထိုစား၊ ကောင်းသော စရာကို ပေး
 ထတ်လျှင်၊ ထိုမျှမကကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ
 သော သင်ထိုစေသည် စရာတောင်း၊ သော သူထို
 စား၊ ကောင်း၊ သော စရာကို သာ၍ ပေးတော်မူ
 ၁၂ မည်မထုတ်ထား- သင်ထိုသည်ကိုယ်၌သူတ
 ပါ၊ ပြုစေလိုသမျှစေထိုင်းသူတပါး၌ပြုကြထေး၊
 ၁၃ ချီ ပညတ် ကား၊ ပညတ္တိ ကျမ်း၊ နှင့် စေ နာ ဝတ္ထိ
 ကျမ်းထို၏ စေ ဈာပင် ဖြစ် သ တည်း-
 ၁၄ ကျည်းသောတံခါးကိုဝင်ကြထေး၊ မှတ် စီးခြင်း
 သို့ရောက်သောထမ်းနှင့်တံခါးသည်ထွတ်ဝန်း
 ထည်ဖြစ်၍၊ ဝင်သော သူထိုသည် ဈာန်ကြမ်း-
 ၁၅ စေသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သောထမ်းနှင့်တံခါး
 ထည် စေထွန် ကျည်း၊ မြောင်း၊ သည် ဖြစ်၍၊ ထွေ
 ဝင်သောသူထိုသည်နည်းကြ၏။
 ၁၆ စေထွင်း ၌ ကျမ်းတမ်း၊ သော ထော ရွှေ ဖြစ်
 ထွက်၊ သိုးရေကိုချုံ၍သင်ထိုမှီရာထိုထာထော
 မိစ္ဆာပရောဓတ်ထိုကိုသတ် နှင့်ရှောင်ကြထေး-
 ၁၇ ထိုသူထို၏စေကျင့်ကိုထောက်၍ သူထို၏သထော
 ကို သိကြလိမ့်မည်၊ ထူးပင်၌ စေ့စပ်သီးကိုဆွတ်
 တတ်သထော၊ ထူးထေပင်၌ သထောထမ်းသီး
 ၁၈ ကို ဆွတ်တတ်သထော- ကောင်းသော စေပင်
 ထည် ကောင်းသောထေး၊ မကောင်းသော စေ
 ပင်သည်မကောင်းသောထေးကိုသီးတတ်၏-
 ၁၉ ကောင်းသောစေပင်သည် မကောင်းသောထေး၊
 မကောင်းသောစေပင်သည် ကောင်းသောထေး၊
 ၂၀ ကိုမသီး နှိုင်း- ကောင်းသောထေး၊ မသီးသော
 စေပင်ရှိသမျှထိုကိုစုတ်ထွင်း၍မီးထေထိုစုထိုက်
 ၂၁ တတ်၏- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုပရောဓတ်ထို၏စေကျင့်
 ကို ထောက်သော်၊ သူထို၏သထောကို ထိရကြ
 လိမ့်မည်၊
 ၂၂ ထမ်း၊ ထမ်းထု ကိုကျောက်သော ထုထိုင်း
 ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ထိုဝင်ရထိခံမဉ်းထုတ်၊
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငမည်းတော်
 ၏စေထိုကို စောင့် သော သုသာလျှင် ဝင်ရထိခံ
 မည်- ထိုနေ၌ကား၊ ထမ်း၊ ထမ်း၊ စေကျွန်ုပ်ထို
 ထည်ကိုယ်တော်စေ စွင့်နှင့်ဆုစွကြဝါစေးပါပြီ
 မထုတ်ထား၊ ကိုယ်တော်စေ စွင့်နှင့်နတ်ဆိုးထို
 ကို နှင်ထုတ်ပါပြီ၊ မထုတ်ထား၊ ကိုယ်တော်စေ

စွန့်ခွာစွာသောတန်ခိုးကိုပြပါပြီမထုတ်
 ထောထု၊ အရှားသောသူထိုသည် လျှောက်ကြ
 ၂၇ ထိခံမည်- ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ၊ သင်ထို
 ကိုငါစေလွှင်းမသိ၊ အစွဲအမှုကိုပြသောသူထို၊
 ထေရ်မထေရ်ကြထု၊ ထိုသူထိုအားစေတည့်စေထမ်း
 ငါပြောမည်။

၂၈ အကြင်သူသည် ငါတောပြောသောဦးကား
 ကိုကြား၍နားထောင်၏၊ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်
 ၂၉ နှာ ထိခံဆောက်သော ပညာရှိ နှင့် တူကြောင်း
 ၂၈ ကိုငါပုံပြမည်- မိုဏ်းရွာ၍ ရေမီးသည်နှင့်၊ ထေ
 ထာ၍ ထိုထိခံကို ထိုက်သည် မှီသော်၊ ကျောက်
 ၂၉ ပေါ်မှာ တည်သောကြောင့် မပြုမထေရ်၏- အ
 ကြင် သူသည် ငါတောပြောသော ဦးကားကို
 ကြား၍နားမထောင်ဘဲ၏၊ ထိုသူသည် သံပေါ်
 ၂၈ မှာထိခံဆောက်သောသူမိုက်နှင့် တူကြောင်းကို
 ၂၉ ငါပုံပြမည်- မိုဏ်းရွာ၍ ရေမီးသည်နှင့်၊ ထေ
 ထာ၍ ထိုထိခံကို ထိုက်သောအခါ၊ ကြီးစွာသော
 ပြုစုခြင်းသို့ရောက်ထေသည့်ထုတောတော်မူ၏။

၂၈ ထိုထေရ်တော်ကိုယေရှုတောတော်မူသည်
 အဆုံး၌ပရိသတ်အပေါင်းထိုသည့် ဆုခွကြပါ။

၂၉ ပေးတော်မူခြင်းကို အထွန်ဆွဲကြောကြမ်း- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမထုတ်၊
 အမိုးရသောသူနည်းတူ ဆုခွကြပါ။ ပေးတော်
 မူ၏။

၈

၈ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြ
 တော်မူလျှင်၊ ချားစွာသောထုအပေါင်းထိုသည်
 ၂ နောက်တော်သို့ ထိုက်ကြ၏- ထိုအခါ နွဲ့နွဲ့
 သောသူတယောက်သည် ဆွတ်ပြတ်ထွက်၊ သခင်၊
 အထိုတော်မြို့လျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ၍
 ၃ တော်မူသည်ထု လျှောက်ထေ၏- ယေရှုက
 ထည်း၊ ငါအထိုမြို့၏၊ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေ
 ထုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုထု
 ကိုထိုတော်မူ၏၊ ထိုခဏချင်းတွင် နွဲ့နွဲ့သောတော်၍
 ၄ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ထေ၏- ယေရှုကထည်း၊
 ထင်သတ်ပြု၊ ဦးအကြောင်းကို အထယ်သူအား
 ၅ မပြောနှင့်၊ ယဇ်ပရောဖတ် တံသို့ သွား၍
 ကိုယ်ကို ပြထေဘူး၊ သူတပါး၌ ထက်သေ ခြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ မောရှေ မီရင်မှာထားသော ပူဇော်သ
 ထာကိုဆက်ထေဘုထုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုနောက်မှကပေရနောင်မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူ
 လျှင်၊ တပ်မူးထထောက်သည် အထံသော်သို့

၆ လာ၍- ထခင်း၊ ၇ တော်၏ ထေထားထ
 ထောက်သည်ထက်မြေထေသည်အနာနှင့်ခြင်း၊
 စွာခံရ၍၊ ထိခံတွင်တုံးထုံးနေပါထည့်ထုတောင်း၊

၈ ပန်ထေ၏- ထေရှုကထည်း၊ ငါထာ၍ ချစ်သော
 ၉ ပေးမည်ထုမိန့်တော်မူလျှင်- တပ်မူးက၊ သခင်၊
 ကျွန်တော်၏ ထိခံမိုး၊ အောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူ
 ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မခံထိုက်ပါ။
 ၁၀ အမိန့်တော်တစ်နှုန်းမြို့လျှင် ကျွန်တော်၏ထေသား
 ၁၁ ထည် ချစ်သောရပါ ထိခံမည်- ပဉ္စမာကား၊
 ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ ထွန်ခံသော သူ
 ခြစ်သော်ထည်း၊ စစ်သူရဲများကို တုတ်ရိုး၍၊ ထဦး
 ကိုသွားစေထုဆိုလျှင် သွားပါ၏၊ ထဦးကိုထာမဲ့
 ထုဆိုလျှင် ထာပါ၏၊ ကျွန်ကိုထည်း၊ ဦးအမှု
 ကိုထုတ်တော့ထုဆိုလျှင် ထုတ်ပါ၏ထု တပ်မူး၊

၁၀ လျှောက်ထေ၏- ထိုကားကိုယေရှုသည်ကြား
 လျှင်ဆွဲကြောခြင်း၌၍၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
 ၁၁ ဦးယေရှုထောက်သောထုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေထ
 ၁၂ အမျိုး၌ပင် ငါမထွေဘူးသေး- ငါဆိုပြန်သည်
 ကား၊ ထုများထိုသည် အရွှေအရပ်၊ အနောက်
 အရပ်မှထာ၍ ကောင်းကင်၌ခံတော်၌ အာမြ
 ထ်၊ ဣဇာက်၊ ယာကုတ် ထိုနှင့်တကွ လျှောင်းရ
 ၁၂ ကြထတုံး- နိုင်ငံတော်သားထိုသည်ထည်း၊ ဝိုင်းကြွေး
 ခြင်း၊ ထံသွားဝဲကြိတ်ခြင်း၌၊ ပြင်အရပ်၊ နောင်
 မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကိုခံရကြသတံထု၊ နောက်
 တော်သို့ ထိုက်သော သူထိုအား မိန့်တော် မူပြီး

၁၃ ၅၁-တပ်မူးအား၊ သင်သွားထေဘူးထုံကြည်သည်
 နှင့်အညီသင်၌ ခြစ်စေထု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုခဏ
 ချင်းတွင် သူ၏ထေသား၊ ထည်အနာရောဂါကင်း
 ၁၄ ခြံထက်သာခြင်းသို့ရောက်ထေ၏။

၁၅ ထိုနောက်မှထေရှုထည်ပေတရုထိခံသို့ကြွ၍၊
 ပေတရု၏ ယောက္ခမ သည် ဖွားနာစွဲလျှင် တုံး
 ၁၆ တုံးနေသည်ကိုထွေခြင်တော်မူ၏- ထိုမိခင်ထက်
 ကို ထိုတော်မူလျှင်၊ သူသည် အဗျားလျှောက်ထေ
 ခြင့်ထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုထေ၏။

၁၈ ညဦးယဉ်နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများထိုကို အ
 ထံတော်သို့ဆောင်ခွဲ၍ နှုတ်ထေရ်မြတ်ကာမူနှင့်
 ထိုနတ်ထိုကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊ နာသောသူမြို့ထ
 ၁၉ မူထိုကိုထက်သောစေတော်မူ၏- ထိုအကြောင်း
 အရာမူကား၊ ထုသည် အကျွန်ုပ်ထိုအနာရောဂါ
 ၂၀ ဝေဒနာများကိုထုတင်ဆောင်ရှုထေထည်ထု၊
 ပရောဓတ်ထေရှုထ ထောသူးသော စကား
 ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ခြစ်ထေထည်း။

၁၈ ချားစွာသောလူစာပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်
ကိုဝန်းရံလျက် နေကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊
ကမ်းတဖက်သို့ကူးမည်အကြောင်းအမိန့်တော်
၁၉ ရှိ၏။ ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာ တယောက်သည်
လာ၍၊ အရှင်ဘုရားကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအ
ရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်တို့လိုက်ပါမည်ဟုလျှောက်ထေ
၂၀ ၏။-ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည်မြေတွင်းရှိ၏။
မိုဏ်းကောင်းကင်၌ ကျင်သည်သောငှာတည်း
နားနေရာအရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းချရာ
၂၁ မှာမရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။- အခြားသော တပည့်
တော်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အစကိုရှေ့ဦးစွာ
သွား၍ သင်းပြုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ
၂၂ ပါဟုလျှောက်လေ၏။-ယေရှုကလည်း၊ နောက်
သို့လိုက်စော့၊ လူသေတို့သည်မိမိလူသေတို့ကို
သင်းပြုတ်ပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၃ ထိုအခါ လှေထဲသို့ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်
တို့သည်လိုက်ကြ၏။ ဆိုင်၌ထိုင်၊ ကံပိုး၊ ပြင်းစွာ
၂၄ ထ၍ လှေကို ထွမ်းလေ၏။- ကိုယ်တော် သည်
၂၅ ကျိန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့
သည် ချည်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊
သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဇုတ်စီးခြင်းသို့ရောက်
ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟုလျှောက်ကြသော်၊-
၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ထုံကြည်စားနည်းသောသူတို့၊
အဘယ်ကြောင့် ကြောက်တတ်သနည်းဟုမေး
တော်မူပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုမ္မ
၂၇ တော်မူသဖြင့် အထွန်သောယာလေ၏။- ထိုလူတို့
ကလည်း၊ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း၊
လေနှင့်ပင်လယ်သည်သူ၏စကားကိုနားထောင်
ပါသည်တကားဟုအံ့ကြောကြ၏။
၂၈ ကမ်းတဖက် ဂါရုဗြည်သို့ ရောက် တော် မူ
သောအခါ၊ နတ်ဆိုး စွဲသောလူ နှစ်ယောက်တို့
သည် ထိုသမီးကိုအဘယ်သူမျှမသွား၊ နှိုင်းစောင့်
အထွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်၊ သင်းရှိုင်းတစ
ပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု
၂၉ ပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သ
နည်း၊ အချိန်မရောက်မှီအကျွန်ုပ်တို့ကိုညှဉ်းဆဲ
ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်ဟစ်၍
၃၀ လျှောက်ကြ၏။- ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးသော
အရပ်၌ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စား
လျက်ရှိ၏။- နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့

ဝင်ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု
၃၁ တောင်းပန်ကြသော်၊- သွားကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
နတ်ဆိုးတို့သည်ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်
ဝက်အစု ရှိသမျှသည် ဆိုင်ကမ်းစောက်ကို တ
၃၂ ဟုန်တည်းပြေးစောင်း၍ ရေ၌သေကြ၏။- ဝက်
ကျောင်းသော သူတို့သည်လည်းပြေး၍ မြို့ထဲသို့
ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အကြောင်း
မှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောကြသော်၊-
၃၃ တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကို လှေစံ့ သောငှါ ထွက်
လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို လှေမြင်လျှင်၊ မိမိတို့
ပြည်က ထွက်သွား တော်မူမည် အကြောင်း
တောင်းပန်ကြ၏။

၉

၁ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်လှေစီး၍ ကူးပြန်သ
၂ မြင့် မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။- လက်ခြေသေ
အိပ်ရာပေါ်မှာ တုံးလုံးနေသော သူတယောက်
ကိုအစံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည်ထို
သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လက်ခြေသေ
သောသူအား၊ ငသား၊ မစိုးမိတ်နှင့် သင်၏အပြစ်
၃ ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကျမ်းပြုဆရာ
အရှိုတို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကို ထွန်ကျူး၍
၄ ပြောသည်ဟုထင်ကြ၏။-ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏
စိတ်ကိုသိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်အဘယ်
ကြောင့် ငြုစူသောစိတ်ရှိကြသနည်း၊- အဘယ်
စကားကိုသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း၊ သင်၏ အ
ပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟုပြောလွယ်သလောသင်ထ
၅ ၍ လှမ်းသွားစော့ဟုပြောလွယ်သလော၊- လူ
သားသည်မြေကြီးပေါ်မှာအပြစ်ထွက်ပိုင်သည်
ကိုသင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ထလေ့၊ ကိုယ်အိပ်ရာ
ကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလေ့ဟု၊ လက်
၆ ခြေသေသောသူအားမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူသည်
၇ လည်းထ၍ မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။- လူအစုအ
စေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ကြောခြင်းရှိ၍၊ လူတို့
အား ဤသို့သောအခွင့်ကိုအစပေးတော်မူသော
ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုဦးစွမ်းကြ၏။
၈ ယေရှုသည်ထိုအရပ်မှကြွတော်မူလျှင်၊ မထစ်
အမည်ရှိသော သူ တယောက်သည် အခွန်ခံရာ
ဓာတ်ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ နောက်သို့လိုက်
လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း ထ၍
၉ နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။- ထိုနောက်မှအိမ်
တွင်စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ အခွန်ခံသော
သူများနှင့်ဆိုးသောသူများတို့သည်ထာ၍ ကိုယ်

တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားစွဲ၌
 ၈၈ လျောင်းကြမ်း- ဓာရိန္ဒတို့သည် မြင်လျှင် တပည့်
 တော်တို့စား၊ သင်တို့ဆရာသည် စေ့နပ်သော
 သူ၊ ဆိုးသော သူတို့နှင့် စေတု စေတယ်ကြောင့်
 ၈၉ ဓားသနည်း၊ ဟု ဆိုကြ၏- ယေရှုသည် ကြား
 တော်စုလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် စေးသ
 မားကိုစေလိုမရှိကြ၊ နာသောသူတို့သာလျှင် စေ
 ၉၀ ထိုမိမိကြမ်း- ထပ်ပူဇော်ခြင်း၊ အကျင့်ထက် သ
 နားခြင်း၊ ကစူထာစကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ ဟု
 စသာကျမ်းစကားကို နားထည်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့
 ထွား၍ သင်ကြသော၊ မြောင့်မတ်သောသူတို့ကို
 နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ ငါ ထာသည် မထုတ်၊
 ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါ ထာသတည်း
 ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၉၁ ထိုစခါ ရောတန်၏ တပည့်တို့သည် အထံ
 တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓာရိန္ဒတို့
 သည် အစဉ်တစွဲထဲ အစောရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊
 အထံကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည်
 အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ
 ၉၂ ၏- ယေရှုကလည်း၊ မဝိတာဆောင်လုလင်သည်
 မိမိစေပါင်း၊ အလော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ် အခါသူတို့
 သည် မိတ်မသာ ညည်းတွား တတ်ကြသကဲ့သို့၊
 မဝိတာဆောင်လုလင်ကို သူ၏စေပါင်း၊ အလော်
 တို့နှင့် ရွာ၍ လူသွားသော အမျိုးကလေး ရောက်
 လိမ့်မည်၊ ထိုစခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြ
 ၉၃ လိမ့်မည်- အဝတ်ထောင်းကို အထည်သစ်နှင့်
 ဓာထွေမရှိ၊ ထိုသို့ ဝါလျှင်၊ ဓာသော အထည်သည်
 အဝတ်ထောင်းကို စား၍ အပေါက် ကျယ်တတ်
 ၉၄ ၏- ၎င်းနည်း၊ တောင်းသောသား၊ ရေဘူး၌ အ
 သစ်သော ဓပွန်ရည်ကို ထည့်ထွေမရှိ၊ ထိုသို့ ထည့်
 လျှင်၊ ထားရေဘူးသည် နုတ်ကွဲသဖြင့်၊ ဓပွန်ရည်
 ထည်ယို၍ ထားရေဘူးလည်း ဖျက်စီး၊ တတ်၏၊
 အသစ်သော ဓပွန်ရည်ကို အသစ်သော သားရေ
 ဘူး၌ ထည့်ထွေမရှိ၊ ထိုသို့ ထည့်လျှင်၊ နှစ်ပါး
 ထိုးမပျက်စီး၊ ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၉၅ ထိုစကားကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ အရာရှိတယောက်
 ထည်ထာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သို့သည်
 ထရပ်ပင် သေဆဲရှိပါ၏၊ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်
 တော်သည် ကြံ၍ သုခပေါ်၌ ထက်ကိုတင်တော်
 မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်၏-
 ၉၆ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်တို့နှင့် အတူတူ
 ၉၇ နာငါတို့ ထိုက်တော် မူ၏- ထိုစခါ အထံ

နှစ်နှစ် ပတ်လုံး ထွေ၊ ကွန် အနာ ခွဲ သော မိစ္ဆာ
 ၁၀ တောက်က- ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ ထို
 လျှင် ချမ်းသာ ရမည် ဟု မိတ်ထင်နှင့်၊ နောက်တော်
 သို့ ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကို ထို
 ၁၁ ထေ၏- ထေရှုသည် ထ၍ ထိုမိစ္ဆာကို မြင်တော်
 မူလျှင်၊ ထွေး၊ မမိုးရိပ်နှင့်၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်း
 သည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီထု မိန့်တော်မူ၏၊
 ထိုစကားမှစ၍ ထိုမိစ္ဆာသည် အနာကင်း ပျောက်လေ
 ၁၂ ၏- အရာရှိတစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်
 သော သူတို့နှင့် ချားစွာသော လူတို့သည် ထုန်း၊
 ၁၃ ထုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကို မြင်လျှင်- ဓထိရှာ
 ကြသော၊ မိစ္ဆာယေသသည် မထုတ်၊ တိတ်တော်
 သည် ထု မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ဖျတ်
 ၁၄ ရယ်ပြုကြ၏- ထိုလူများကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီး
 ၅ အတွင်းသို့ ဝင်၍၊ မိစ္ဆာယေသ ထက်ကို ကိုင်
 ၁၅ တော်မူသည်တွင် သူသည် ထထေ၏၊ ထိုသိတင်း၊
 စကားသည် တပြည်လုံး ၌ နှံ့ပြားကျော်စော
 ထေ၏၊
 ၁၆ ထိုစရပ်မှ ထေရှုသည် ကြံတော်မူစဉ်၊ ဖျတ်
 မိကန်းသော သူနှစ်ယောက်တို့ထင် နောက်တော်
 သို့ ထိုက်၍၊ ဝါပိန်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို
 ၁၇ သနားတော်မူပါ ဟု တစ်ကြိမ် ကြမ်း- တိတ်သို့
 ဝင်တော်မူလျှင်၊ ဖျတ်မိကန်းသော သူတို့သည်
 အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏၊ ကိုယ်တော်က
 ထည်း၊ ဤအမှုကို ငါ တတ်နိုင်သည်ကို ယုံသ
 လောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယုံ ပါ၏ သခင် ဟု
 ၁၈ လျှောက် ကြ၏- ထိုစခါ သူတို့၏ ဖျတ်မိကို ထို
 တော်မူ၍၊ သင်တို့ယုံခြင်းရှိသည် အတိုင်း သင်တို့
 ၁၉ ၌ ဖြစ်စေ ထုမိန့်တော်မူလျှင်- သူတို့သည် ဖျတ်မိ
 ပွင့်လင်းလေ၏၊ ယေရှုကလည်း၊ အထံ သူဟူမ
 ထိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြသော ယုမြစ်တားတော်
 ၂၀ မူ၏- သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် သွား၍
 ထိတင်းတော်ကို တပြည်လုံး နှံ့ပြားကျော်စော
 စေ၏၊
 ၂၁ ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည့် နောက်၊ နတ်
 ဆိုးစွဲသော လူအထွေထွေကို အထံတော်သို့
 ၂၂ ဆောင်ခဲ့ကြ၏- နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီး
 ၅ ထိုစသော သူသည် စကားပြော၏၊ လူအစုအ
 ဝေးတို့ သည်လည်း၊ ဆုံးကြော၍၊ အသေရသစ
 ၂၃ မျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မမြင်ရစေ၊ ယုမြစ်တားတော်
 ၂၄ မြို့တို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကို ထမိမ့်၍ နတ်
 ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည် ယုမြစ်တားတော်

၈၈ ယေဘုယျသတ်တရားအရပ်ဆို၍ ဆုခွင့်ပြုပါပေး
 ထွက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောစပ်ဂေထိတရား
 ကိုထောထွက်၊ ထုရှားခံရသောစာနာရာဂါစ
 ဖျိုးဖျိုးဆိုကိုပြင်းစေထွက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှဆိုကို
 သောသိတ္တညလည်တော်မူ၏၊ ထုစေရစေဝေ၊ ထို
 ကို ဖြင့်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းမိတ် မှီတော်မူ
 ၈၉ ၏-၊ စေကြောင်းမူကား၊ ထိုသူဆိုသည် ဖန်ပန်း
 သည်ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲ၊ ဖြစ်သောသော သို့
 ၉၀ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏- ထိုခါကိုယ်တော်က၊ ဧပါး
 မိတ်စရာမှားစွာရှိ၏၊ မိတ်သောသူဆိုသည်နည်း
 ၉၁ ကြ၏- ထိုကြောင့်၊ လုပ်ဆောင်သော သူဆိုကို
 ဧပါး၊ မိတ်စေခြင်း၊ ငှါ စေ ထွက်တော် မူမည် စေ
 ကြောင်း၊ ဧပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြသောသူတို့
 ပည့်တော်ဆိုသော၊ မိန့်တော်မူ၏၊

၁၀

• တကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော် ဆိုကို ခေါ်
 အောင်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုကို နှင်ထုတ်
 ဖြင်းငှါ၊ ဝေခနာရာဂါစ ဖျိုးဖျိုးဆိုကို ပြင်းစေ
 ၂ ဖြင်းငှါ၊ ဝေခနာရာဂါစ ဖျိုးဖျိုးဆိုကို ပြင်းစေ
 သော တပည့်တော်ဆို၏ စေမည်ကား၊ ပစ္စမမှာ၊
 ပေတရု တူ ၍ ခေါ်ဝေါ်သော မှီရန်နှင့် သုညီ
 ၃ အကြောင်း- စေမေစစ်သား၊ ယာကုပ်နှင့် သုညီယော
 ထန်း၊ မိလိယနှင့် မာသောထဲ၊ သောမနှင့် အခွန်
 ခံမသဲ၊ အာထမစ်သား၊ ယာကုပ်နှင့် သဂ္ဂေယျထ
 ၄ မည်သစ်ကို ရသော ထေ၊- ကာနနိတ်လူ မှီရန်
 နှင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှာကာရုတ်
 ၅ ပေတည်း၊- ထိုတကျိပ် နှစ်ပါးသော သူဆိုကို
 ယေဘုယျသတ် စေထွက်တော်မူ၍၊ သင်ဆိုသည်တ
 ပါ၊ အမျိုးသား၊ ထိုမှ ရှာဆိုသောကြောင့်၊ ရှာသိ
 ၆ မြို့ရွာထဲသို့ မဝင် ကြနှင့်၊- အသေရေထ အမျိုး၊
 ရှောက်လွင့်သော သိုး၊ မှား၊ မှီရာသို့ အရင် သွား
 ၇ ကြသော- သွားစဉ်တွင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်
 တည်လူ နိုးမြဲယု သိတင်း ကြားပြောကြသော-
 ၈ နာသောသူဆိုသော၊ နှစ်သားပေးကြသော သေ
 သောသူဆိုကို ထမြောက်စေ ကြသော- နှစ်သော
 သူဆိုကို သန့်ရှင်းစေကြသော- နတ်ဆိုကို
 ထည်းနှင့်ထုတ်ကြသော- သင်ဆိုသည်အထိမ
 ပေးသေကျေ၊ ရှေးတော်ကိုခံရကြပြီဖြစ်၍၊ အထိုးမ
 ၉ ခံသဲပေးကမ်းကြသော- အာ၊ ငွေ၊ ကြေးဆိုကိုပါ၊
 ၁၀ ပန်းထဲ၌ မသိမှီ ကြနှင့်၊- ထမ်းခရီး၊ ထိုထွတ်
 ထိတ်၊ အကျိပ်နှစ်ထည်၊ ခြေနှင်း၊ ထောင်ဝေးကိုမ
 ထိုမှီ ကြနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထုစေသော

သောသူထည် ကျေးရွေးခြင်း၊ သို့ ခံဆိုက် စေ၏
 ၁၁ မည်သည်မြို့၊ မည်သတ်ဌာသို့ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့
 ရွာ၌ အထက်မည်သော သူသည် ထိုက်တန် သ
 နည်းထုပေးခြင်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက် မသွားစို့
 ၁၂ ထိုင်စေသောထိုသူ၏မိမိတွင်နေကြသော- မိမိ
 သို့ဝင်သောအခါ မိမိထာ မှီပါစေသောသူ နှုတ်
 ၁၃ ဆတ်ခြင်းကို ပြုကြသော- ထိုမိမိသည်ထိုက်
 တန်လျှင်၊ သင်ဆိုမြို့သော မိမိထာ နောက်စေ
 ထတည်း၊ မထိုက် တန်လျှင်၊ သင်ဆို ထံသို့ပြန်
 ၁၄ ထာစေသတည်း၊- အကြင် သူသင်္ဂြိုဟ် သင်ဆိုကို
 ထက်မခံ၊ သင်ဆို၏စကားကို နားမထောင်သဲရ
 ၏၊ ထိုသူနေသောထိမ့်မှင့်၊ မြို့မှင့် ထွက်သွား
 စည်၊ သင်ဆို၏ခြေဝင်းမှ ခြေမှန်ကိုခါထိုက်ကြ
 ၁၅ သော- ငါစမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်
 သောနေ့၌ ထိုမြို့သည်သောမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့
 ထက်သာ၍ခံရလတံ့၊
 ၁၆ တောရွေးစုထဲသို့သိုးဆိုကို စေထွက်သကဲ့သို့
 သင်ဆိုကို ငါစေ ထွက်၏၊ ထိုကြောင့်၊ သင်ဆို
 သည် မြွေကဲ့သို့ လိမ္မာထွက်၊ မြို့ငှက်ကဲ့သို့ စေ
 ၁၇ ဆိပ်ကင်းထွက်မြို့ကြသော- သူဆိုကို သတိပြု
 ကြ၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်ဆိုကို ထွက်ခွင့်
 အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်၊ တရားအရပ်ဆို၍ မှီထံကြ
 ၁၈ လိမ့်မည်- ထိုသူဆိုမှစ၍ တပါး၊ အမျိုးသားထို
 အား၊ သက်သေ ဖြစ်စေ ဖြင်းငှါ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်
 ဘုရင်ထံသို့ ကြောင့် သင်ဆိုကို ပို့ဆောင်ကြ
 ၁၉ လိမ့်မည်- သင်ဆိုကိုအပ်နှံသောအခါအထက်
 သို့ ပြောရမည်ကို မရိုးမိမိကြနှင့်၊ ပြောရသော
 စကားကို ထိုခဏတွင် တွင် သင်ဆိုသည်ရကြ
 ၂၀ လိမ့်မည်- အကြောင်းမူကား၊ သင်ဆိုအထိုစေ
 ထောက် ပြောကြသည်မထွက်၊ သင်ဆို အစစ်
 ဝိညာဉ်တော်သည်သင်ဆိုအားမြှင့်မြှောက်စေရ
 ၂၁ ၏- ထိုအခါ ညီအစ်ကို နှင်း အထောက်ကို တ
 သောက်သေစေခြင်းငှါ အပ်ကြထိမ့်မည်၊ အစ
 သည်ထည်းသားကို အပ်လိမ့်မည်၊ သားထိုးထို
 သည်ထည်း မိမိကိုရန် ထက်မြန်သောစေကြ
 ၂၂ လိမ့်မည်- ထုစေပေါင်းတို့သည်ထည်း၊ ငါ၏နာ
 မကြောင့်သင်ဆိုကို ရန်၊ ကြလိမ့်မည်၊ အကြင်
 သူသည်အဆုံး၊ ထိုင်စေသောတည်ကြည်၏၊ ထိုသူ
 သည်ကယ်တင်ခြင်း၊ သို့ရောက်လိမ့်မည်၊
 ၂၃ တမြို့၌သင်ဆိုကို ဩဇာ၊ စေလျှင် တမြို့သို့ပြေး
 ကြသော- ငါစမှန်ဆို သည်ကား၊ အသေရေထ
 မြို့ရွာရှိသမျှဆိုကိုသင်ဆိုထည်ထည်စုံမရန်စို့၊

၂၇ ထူသားသည် ကြွထာထိန်မည်- တပည့်သည်
 ၂၈ ဆရာ ထက် မထာ၊ ကျွန် သည် ထခင် ထက် မ
 ၂၉ ထာ- တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့၎င်း၊ ကျွန်သည်
 ထခင်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လျှင်သင့်ထောက်ပေ၏။ အိမ်
 ၃၀ ရှင်ကိုမေထမေဗုထုထုခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ အိမ်
 ထူအိမ်သားထိုက်သာ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်-
 ၃၁ ထိုကြောင့်၊ သူထိုက်မကြောက်ကြနှင့်၊ ခုံးထား
 ထွက်ခြံသောသောဆရာထိုက်သည် ပွင့်လိမ့်မည်။
 ၃၂ စိတ်ကွပ်ရာ၌ ခြံသောထိုက်သည်လည်းထင်ရှား
 ၃၃ ထိမ့်မည်- မှောင်မိုက်၌ သင်ထိုက်အား ငါ ပြော
 သောဆရာများကိုသင်ထိုက်သည် အထင်း၌ကြား
 ၃၄ ပြောကြထေးသင်ထိုက်အားပါး၌ ပြော၍ကြား
 သော ဆရာ များကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ တစ်ကြော်
 ၃၅ ကြထေးထုမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ တရည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍မိတ်
 ဝိညာဉ်ကို မထတ်နိုင်သော သူထိုက် မကြောက်
 ၃၇ ကြနှင့်၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်မိတ်ဝိညာဉ်ကိုခရီး၌စွတ်
 စီးနိုင်သောသူကို သာ၍ ကြောက် ကြထေး-
 ၃၈ ဇာဌကံနှစ်ကောင်ကိုအထာမိတပြားအထိုးနှင့်
 ဝယ်ရသည်မထုတ်ထေး၊ သင်ထိုက် အစအစွင့်မ
 ၃၉ မှီလျှင်၊ ထိုဇာဌကံတကောင်မျှ မြေသို့ မကျရ-
 ၄၀ သင်ထိုက်ပင်သည်လည်းအကုန်အစင်ရေတွက်
 ၄၁ ထွက်၍၏- ထိုကြောင့်၊ မကြောက်ကြနှင့်၊ သင်
 ထိုက်သည်ဇာဌကံအစွမ်းထိုက်သတ်၍ ဖြတ်ကြ
 ၄၂ ၍၏- အကြင်သူသည် လူထိုက်ရွှေမှာငါ့ကို ဝန်ခံစံ၊
 ၄၃ ကောင်းကင်ဘုံ၌ မှီသော ငါ၏ ခမည်းတော် ခန္ဓ
 ၄၄ မှာထိုသူကိုငါဝန်ခံမည်- အကြင်သူသည်လူ ထို
 ၄၅ ရွှေမှာ ငါ့ကို ငြင်းပယ်စံ၊ ကောင်း ကင် ဘုံ၌မှီ
 သော ငါ၏ ခမည်းတော်ခန္ဓမှာ ထိုသူကို ငါ့ငြင်း
 ၄၆ ပယ်မည်။

၄၇ မြေပေါ်သို့မြိမ်သက်ခြင်းကို စေတုတ်စံသော
 ၄၈ ငှါ ငါထာသည်ထုမထင်ကြနှင့်၊ မြိမ်သက်ခြင်း
 ကို စေတုတ် စံသောငှါ ငါထာ သည် မထုတ်၊
 ၄၉ ထားကို စေတုတ်စံသောငှါ ငါထာသတည်း-
 ၅၀ အစနှင့်ထား၊ အစိနှင့်ထိုး၊ ထောကွမနှင့်မြွေမ
 အစွင်းစွင်းကွဲပြားစေခြင်းငှါငါထာသတည်း-
 ၅၁ ကိုယ်အိမ်သူ အိမ်သား ထိုက်သည် ထည်း၊ ကိုယ်
 ၅၂ ရန်သူ မြစ်ကြလိမ့်မည်- အကြင်သူသည် ငါ့ကို
 ချစ်သည်ထက် မိမိကို သာ၍ချစ်၏၊ ထိုသူသည်
 ၅၃ ငါနှင့် မထိုက်မတန်း၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကို ချစ်
 ထည်ထက်ထားထိုးကိုသာ၍ချစ်၏၊ ထိုသူသည်
 ၅၄ ငါနှင့်မထိုက်မတန်း- အကြင်သူသည်မိမိထက်

၅၅ ဝါးကပ်ထိုင်ကိုထမ်း၍နေထိုင်သို့မထိုက်၊ ထို
 ၅၆ သူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်း- မိမိ အသက်ကို
 ၅၇ ရွေးသော သူသည် အထက် ၌ လိမ့်မည်။ င
 ၅၈ ကြောင့် မိမိအထက်၌သောသူမူကား၊ အသက်
 ၅၉ ကို ရွေးလိမ့်မည်- သင်ထိုက် ထက်ခံသောသူ
 ထည်ငါ့ထက်ခံ၏။ ငါ့ထက်ခံသောသူသည်
 ၆၀ ငါ့ကို စေတုတ်တော်မူသော သူကို ထက်ခံ၏-
 ၆၁ ပရောဇကံ၏ ချက်နှာကို ထောက်၍၊ ပရောဇကံ
 ကိုထက်ခံသောသူသည်ပရောဇကံ၏အကျိုးကို
 ခံရထတံ၊ မြောင့် မတ် သော သူ၏ ချက် နှာ ကို
 ထောက်၍၊ မြောင့်မတ်သောသူကိုထက်ခံသော
 ၆၂ သူ သည် မြောင့် မတ် သော သူ၏ အကျိုး ကို ခံရ
 ထတံ- အကြင် သူသည် တပည့်တော် ၏ ချက်
 ၆၃ နှာ ကို ထောက် ၍ ဤ သူငယ် တ နှ့် တ ထောက်
 အားရေတ ရွက်ကိုမျှပေး၏၊ ထိုသူသည်အကျိုး
 ကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ထု မှာထား
 တော်မူ၏။

၁၁

၆၄ ထိုသို့ တကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်ထို
 ကို အကုန်အစင် မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာ
 ၆၅ များသို့ ဆုမ္မဏ္ဍဝါဒ ပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိတင်း
 ကြားပြောခြင်းငှါ၎င်းထိုအရပ်မှကြွတော်မူ၏။

၆၆ ခရစ်တော်မြူတော်မူသောအမှုထိုက်ထောတန်
 ထည်ထောင်ထဲမှာကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်
 ၆၇ နှစ်လောက် ကို စေတုတ်၍၊ ကိုယ် တော်သည်
 ၆၈ ကြွထာ သော သူ မှန်သသော- သို့မထုတ်၊ အ
 ၆၉ ခြားသောသူကိုမျှော်ထင်ရပါမည်ထေရ်ထုမေး
 ၇၀ လျှောက်စေ၏- ယေရှုကလည်း၊ သင်ထိုက်သည်
 ကြားရသမျှ၊ မြင်ရသမျှကိုထွား၍ယောထန်
 ၇၁ အား ကြားလျှောက် ကြ ထေး- ချက် မိ ကန်း
 သောသူထိုက်သည် ချက်မိ မြင်ရကြ၏၊ မြေပစ္စည်း
 သောသူထိုက်သည် ငှမ်းသွားရကြ၏၊ နှုခွာသော
 ထိုက်သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏၊ နား
 ၇၂ ပင်းသော သူ ထိုက်သည် နား ကြား ရကြ၏၊ ထေ
 သောသူထိုက်သည်ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ
 ၇၃ ၏၊ ဆင်းရဲသား၊ ထိုက်သည်လည်း ဝမ်း ပြောက်
 ၇၄ ရာ သိတင်း ကို ကြား ရ ကြ၏- င ကြောင့်
 မိတ်မဇ္ဇကံသောသူသည်မင်္ဂလာ၌မိမိယုဒန်ပြော
 တော်မူ၏။

၇၅ ထို သူထိုက်သည် ထွားကြသည်နောက်၊ ထေရှု
 ထည် ထောတန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပရိယာယ်
 ထိုက်အား၊ သင်ထိုက်သည်အထက်မည်သော ဆရာ

ကိုကြည့်၍ ဖြစ်ငှါ ဘောထို ထွတ်သွား၊ ကြိတ်
နည်း၊ ထေထွတ်သော ကျွမ်းကို ကြည့်၍ ဖြစ်၊
၈ ငှါ ထွား ထထော- ထိုမထွတ်၊ နှုတ်သော ထ
ဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော ထူကို ကြည့်၍ ဖြစ်၊ ငှါ
သွားသထော၊ နှုတ်သော ထဝတ်ကို ဝတ်ဆင်
၉ သောသူထိုသည် မင်းမိမိ၌ နေတတ်ကြ၏- ပ
ရောဇက်ကို ကြည့်၍ ဖြစ်၊ ငှါ ထွား ထထော၊ ၅၆
ပေ၏၊ ပရောဇက်ထက်ကြီးမြတ်သောထူထည်း
၁၀ မြင်သည်ဟု ငါဆို၏- ကျမ်းစာ၌သာသညီကား၊
ကြည့်၍သော၊ ထင်သွားရာထမ်းကိုရှင်ရသော
ငါ၏တမန်ကို ထင်ရှေ့၌ ငါစေသွတ်၏ထု ဆိုရာ၌
ထိုသူကို ဆိုထိုသည်၊
၁၁ ငါမမှန် ဆိုသည် ကား၊ မိစ္ဆ ဈေးသော ထူထို
တွင် နှစ် ဖြစ်၊ ဆရာ သော တန် ထက် ကြီးမြတ်
သော ထူထေတော်ဗျာမပေါ်မထွန်းသော ထို
သော်သည်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင်စေတယ်
ဆုံးသော သူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်
၁၂ ၏- နှစ်ခြင်းဆရာယောတန် ထက်ထက်မှစ၍
ထရထိုင်စေောင် ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်ကို စေ
နိုင်စေထက်ပြုကြ၏၊ စေနိုင်စေထက်ပြုသောထူထို
၁၃ ထည်လည်းထူထူဝင်စားရကြ၏- ယောတန်မ
ရောက်မှီ ထိုင်စေောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ စာနာဂတ္တိ
၁၄ ကျမ်းရှိသမျှထိုထင်ဆုစွဉ်ပါပေးကြ၏- ထင်
ထိုသည် ငကောကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကား
၁၅ ထာထတုံသောဇေယျမြင်သတည်း- ကြားစရာ
နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ၊
၁၆ ဤထူမျိုးကိုစေတယ်ဥပမာနှင့်ပုံပြရမည်၊
စွဲသထင်၌ ထိုင်နေသော သူငယ်ထိုသည် မိမိသူ
၁၇ ငယ် ခုင်း ထို စား၊ စေသံကို ထွင့်၍- ငါထိုသည်
ထာသာစွာ တီးမှုတ်သော်သည်၊ ထင်ထိုသည်မ
ကကြ၊ ညည်းတွားစွာမြည်တမ်းသော်သည်၊ မ
မိကျွေးကြဟု ပြောဆိုသော သူငယ်ထိုနှင့် ဤထူ
၁၈ မျိုးသညီတူထွန်း- စေကြောင်းမူကား၊ ယောတန်
ထည်မစားမသောက်ဘဲ ထာထည်၌သော်၊ ထူ
ထိုက၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူပါတကား
၁၉ ထုဆိုကြ၏- ထူသားသည် စားသောက်ထွတ်
ထာထည်၌သော်၊ ဤသူထည့်စားကျူးသောသူ၊
စေတန်ရည် သေဝက်ကျူးသော ထူပါတကား၊ စေ
ရွန်သောသူနှင့် ဆိုးသော သူထိုကို မိတ်ဆွေ စွဲ
သော ထူပါတကား၊ ထု ဆိုပြန် ကြ၏၊ ထိုသော်
ထည်း၊ ပညာတရားထည်မိမိသားထိုတွင်၊ ကဲ့ရဲ့
ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ထွတ်သည်ထုမိန့်တော်မူ၏

၁၀ ထိုစေခါဈားစွာသောတန်မိုးတော်ကိုမြင်တော်
မူသောမြို့ရွာထိုသည်၊ ဝင်တမရသောကြောင့်၊
၁၁ ထိုမြို့ထိုကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြောတင်တော်မူ၏- ဆိုခေါ
ရာမိန့်မြို့၊ ထင်သည် စေမက်သာရှိ၏၊ မှီမက်စေ
မြို့၊ ထင်သည်စေမက်သာရှိ၏၊ စေကြောင်းမူကား၊
ထင်ထိုတွင်ပြသောတန်မိုးကိုတူရုံ မြို့နှင့်မိန့်မြို့
ထိုတွင် ပြသူးလျှင်၊ ထိုမြို့ထိုသည် ဈေးကားထဲ
လျှော်ငေ ထဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာနှင့် ထူးထွတ်
၁၂ နောင်တရကြလိမ့်မည်- ငါဆိုသည်ကား၊ တရား
ဆုံးမြတ်သောနေ့၌ ထင်ထိုသည်တူရုံ မြို့နှင့်မိန့်
၁၃ မြို့ထက်သာ၍ ခံရကြထတုံ- ဆိုကပေရနောင်
၌၊ ထင်သည် မိုဏ်း၊ ကောင်းကင် ထိုင် စေောင်
မြှောက်စား၊ မြင်းကိုခံရသော်သည်၊ မရသောနိုင်
ငံထိုင်စေောင်နှင့်ချခြင်းကိုခံရထတုံ၊ စေကြောင်း
မူကား၊ ထင်၌ ပြသောတန်မိုးကို ထောရုံမြို့၌ပြု
သူးလျှင်၊ ထိုမြို့- ထည် ထရထိုင်စေောင် တည်ရာ
၁၄ ၏- ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးမြတ်သောနေ့၌
ထင်သည်သောရုံ မြို့ထက်သာ၍ ခံရထတုံထုမိန့်
တော်မူ၏၊
၁၅ ထိုစေခါငေစွက၊ ကောင်းကင်နှင့် ငြေကြီးကို
စေမိုးရတော်မူသောစေ၊ ကိုယ်တော်သညီ ပညာ
စေထိစွာနှင့်ပြည့်စုံသောသူထိုစား၊ ဤစေရာဇာ
ကို ထိပ်မှက်ကွယ်ထားထွတ်၊ ထူငယ်ထို စွေး
ခော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုစေ
၁၆ ကျွန်ုပ်မြီးစွမ်းပါ၏- ထိုထို စေလိုတော်မူသော
၁၇ ကြောင့်မှန်ပါ၏စေ- ငါ၏ ခမည်းတော်သည်
ခပ်သိမ်းသော စေရာထိုကို ငါ၌ စေပေးတော်မူ
ပြီ၊ ခမည်းတော်မှ တပါး၊ စေထယ် သူမျှ ထား
တော်ကို မထီး၊ ထားတော်နှင့် ထားတော် သည်
ထင်း စေလိုသော သူမှ တပါး၊ စေထယ် သူမျှ
၁၈ ခမည်းတော်ကိုမသီး- ဝန်ထေး၍ ပင်ဝန်းသော
ထူစေပါင်းထို၊ ငယ်ထို ထာကြသော၊ ငါထည့်
၁၉ ချမ်းသာပေးမည်- ငထမ်းထို၊ ကိုထင်၍ ထမ်း
ကြသော၊ ငထံ၌နည်းခံကြသော၊ ငါထည်နှူးထွတ်
ထိမ်းရွှေ နှိမ့်စွသော မိတ် ထသော မြို့၏၊ ထင်ထို
မိတ်နှစ်ထုံးထည်သတ်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်-
၂၀ စေကြောင်း မူကား၊ ငထမ်း ထို၊ ထည် ထမ်း
ထွတ်၏- ငဝန်ထည်းပေါ်၏ထုမိန့်တော်မူ၏

၁၂

၁၀ ထိုကထာ စေခါ ယောစွာ သည်ဥရုသ်ရေ၌ နေ
စပါးထယ်ကွက်ထိုကို ရှောင်ကြွတော်မူလျှင်၊
တလည် တော်ထို သည် ထာစွတ်စော့ကြောင့်

၂။ ပေါ့လေးသော နှုတ်ချာကြမ်း- ခာရိ
 ထိုထည်မြင်လျှင် ကိုယ်တော်၏ တပည့်ထိုထည်
 ၃။ ဝယ်နေ့မှ ပြုစုပေးသော အမှုကို ပြုကြပါသည်
 ၄။ အကား ထုလျှောက်ကြသော်- ကိုယ်တော်က၊
 ၅။ ခါမိမိထပ်မံမိမိစေသော နှုတ်ချာကြမ်းထပ်သော
 ၆။ အစား- ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်သို့ ဝင်၍ မိမိ
 ၇။ စားစပ်၊ မိမိစေသော စားစပ်၊ ထပ်ပေးလိုက်
 ၈။ ထိုသော စားစပ်သော ရွှေတော် နှုတ်ချာကို စားသည်
 ၉။ အကြောင်းကို သင်ထိုက်သည့် မတော်ဘုရားသခင်-
 ၁၀။ ထပ်ပေးလိုက်သည့် ထည်ထည်၊ မိတ်မှန်တော်
 ၁၁။ ထွက်ပုသ်နေ့၌ ပုသ်ဇွန်သော်လည်း။ အပြစ်
 ၁၂။ မသင့် ထည်ကို ပညတ္တိ ကျမ်း၌ မတော်ဘုရား
 ၁၃။ ထောင့်- ငါ ဆိုသည်ကား၊ ဤ အရပ်၌ မိတ်မှန်
 ၁၄။ တော် ထက် သာ၍ ကြီး၍ ငြိတ်သော အရာရှိ၏-
 ၁၅။ လမ်းပူပေးခြင်း၊ အကျင့်ထက် သနားခြင်း၊ ကရု
 ၁၆။ အာဇာနည် အကျင့်ကို ငါ နှစ်သက်၏ ဟူသော ကျမ်း
 ၁၇။ ကော၊ ကို သင်ထိုက်သည် နားထည်လျှင်၊ အပြစ်
 ၁၈။ ကင်းသော သူထိုက် အပြစ်မတင်မီ ခင်ကြပြီ-
 ၁၉။ ထူသား သည် ပုသ်နေ့ကို အမိုးရသည်ထု မိန့်
 ၂၀။ ထော်မူ၏။
 ၂၁။ ထိုအရပ်၌ ကြွ၍ တရားရပ်သော သို့ဝင်တော်မူ၏။
 ၂၂။ ထက် တစက်သေသော သူတစ်ယောက် မှီသည်
 ၂၃။ မြစ်၌- ထုစေ၍ ထိုကား၊ ပုသ်နေ့၌ ရောဂါကို
 ၂၄။ ပြီးစေ အပ်သောထု၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်
 ၂၅။ စင် ရှင်ကို ရှာ၍ ပေးလျှောက်ကြ၏- ကိုယ်
 ၂၆။ တော်ကထည်း။ မိမိ၌ သိုးတကောင်တည်း မှီ၍
 ၂၇။ ထိုသိုးသည် ပုသ်နေ့၌ ထွင်းထဲသို့ ကျလျှင်၊
 ၂၈။ အစွဲမတင်ဘဲ ပုသ်နေ့သို့ တရားသော ကံယူသော ထို
 ၂၉။ ထွင်းမှီသော- ထူသည် သိုးထက် အထွန်မြတ်
 ၃၀။ ပေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုစပ်
 ၃၁။ ထည်ထုပြန် ပြောတော်မူပြီး၍- ထိုသူအား ထင်
 ၃၂။ စိတ်ကို ဆန့်ကျင်သော ထိုထက်သည် ထက်တစက်
 ၃၃။ ကဲ့သို့ ပကတိ မြစ်ထေ၏- ထိုအစား ခာရိ ထို
 ၃၄။ ထည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အထက်သို့ ဖျက်
 ၃၅။ ဆီးရမည်နည်း၊ ထိုထိုက်ပင်ကြ၏။
 ၃၆။ ထေရ်ထပ်ထီတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်း
 ၃၇။ ကြွ၍ ရှားရှားသော ထုစေပေါင်းထိုထည် နောက်
 ၃၈။ တော်ထိုက်ထည်ကြသဖြင့်၊ သူ၏ အနာရောဂါမှီ
 ၃၉။ ထွက်သွားသွားတော်မူ၏- ထိုသူထိုက်ထည်ထီ
 ၄၀။ ထင်တော်ကို ရှင်ရမည် အကြောင်း၊ ပညတ်
 ၄၁။ တော်မူ၏- ထိုအကြောင်း အရာအစား၊ ပဏာ

ပက် ထေရ်ထင် နှုတ်ထွက် မြည့်စုံ၍ အ
 ၁။ ကြောင်းထည်။ နှုတ်ထွက် အစွတ် ထုစုကား-
 ၂။ ငါ ရွှေစုထံသော ကျွန်ုပ်ရပ်။ ငါ နှစ်ထက်မြတ်
 ၃။ နှိုးသောသူကို ကြည့်ရှုစောင့်၊ ထိုသူ၏အပေါ်၌
 ၄။ ငါ့သည် ကိုငါတည်စေမည်၊ ထူထည်ထုစေ၏။
 ၅။ ထိုထိုကို တရားပေးလိမ့်မည်- မြင်းစုံခြင်း၊ ထင်
 ၆။ ကြော်ခြင်းကို မပြုစေ၊ ထင်၊ ခရီး၌ ထွက်ထွက်
 ၇။ အထက် ထုစု မကြားစေရ- ခင်း၊ နယ်လွှတ် မှီ
 ၈။ သောကျ၊ ပင်ကိုမူ၊ မိ၊ မိ၊ ရွှားသောမိ၊ စာကို
 ၉။ မထက်၊ တရားထည်စောင်မြင်ခြင်း၊ ထိုရောက်
 ၁၀။ မည်အကြောင်း၊ မိရင်လိမ့်မည်- ထွက် နာမကို
 ၁၁။ ထည်ထုစေ၏။ ထိုထည်ကို စားကြလိမ့်မည်
 ၁၂။ ထုစောထားသတည်း။
 ၁၃။ ထိုအစား နတ်ဆို၊ ရွှေသော ထုကန်၊ ထုစော
 ၁၄။ တော်ကို ထွက်တော်သို့ စောင်ခွဲကြလျှင်၊ ထို
 ၁၅။ ထုကန်၊ ထုစောထည်စွက်မိမြင်၍ ကောင်းပြောနိုင်
 ၁၆။ စောင် ကယ်မတော်မူ၏- ထုစော စော စော
 ၁၇။ ပေါင်း ထိုထည် မိန်းမော ထွေဝေ၍၊ ဤ သူထည်
 ၁၈။ ခါမိမိသောတော် မြင် လိမ့်မည်သော ထု ပြော
 ၁၉။ ဆိုကြ၏- ခာရိ ထိုထည် ကြားလျှင်၊ ဤ ထု
 ၂၀။ ထည် နတ်ဆို၊ မင်းမေထေရ်ထုကို အမိ ရွှတ်
 ၂၁။ ထာနတ်ဆို၊ ထိုကို နှစ်ထွက်ထည်ထု ဆိုကြ၏-
 ၂၂။ ထေရ်ထည်ထိုထွက် မိတ်ကို ထိတော်မူထည်
 ၂၃။ မြင်၍၊ ထိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိ နှစ်ထွက်
 ၂၄။ စောင့် ကွဲပြားလျှင် ထွက်မီး မြင်းထိုရောက် ထိစုံ
 ၂၅။ မည်၊ မြို့ရွာ မြင်းစော၊ ထိစုံခြင်းစော၊ မိမိ နှစ်ထွက်
 ၂၆။ စောင့် ကွဲပြားလျှင် မထည်နိုင်ဘူး- စောတန်ထည်
 ၂၇။ ထည်၊ စောတန်ကို နှစ်ထွက်ထည် နှစ်လျှင်၊ ထု
 ၂၈။ ထည်မိမိ နှစ်ကွဲပြား၏။ ထုစုံနိုင်ငံထည် အထက်
 ၂၉။ ထိုထည် နှစ်မည်နည်း- ငါ ထည်မေထေရ်ထု
 ၃၀။ ကို အမိရွှတ် နတ်ဆို၊ ထိုကို နှစ်ထွက်ထည် နှစ်
 ၃၁။ လျှင်၊ သင်ထိုက်သောထိုထည် အထက် ထုကို အမိ
 ၃၂။ ရွှတ် နှစ်ထွက်ထည် ထာနည်း ထိုကြောင့်၊ ထုထို
 ၃၃။ ထည် သင်ထိုက်သော တရားမိရင်သော ထုမြင်ကြ
 ၃၄။ ထိစုံမည်- ငါ ထည် နာမ ထင်၏ ဝိညာဉ်
 ၃၅။ တော်ကို အမိရွှတ် နတ်ဆို၊ ထိုကို နှစ်ထွက်ထည်
 ၃၆။ နှစ်လျှင်၊ အကယ်စင်စင်ထင်ထိုထုတရားထင်၏
 ၃၇။ နိုင်ငံတော်ထည်မြန်ရောက်ထေ ပြီး- ထုရဲကို စွဲ
 ၃၈။ စွဲ၊ ရွာပရည်မရွာလျှင်၊ တထက်ထုထည်ထုရဲ
 ၃၉။ ထိစုံသို့ဝင်၍ ထုစုံရွာကို ထုထွန်စုံနည်း၊ ထု
 ၄၀။ ရဲကို ရွာလျှင် ပြီး၍ သင်ထိုက်ထို ထုထွန်စုံ၏-
 ၄၁။ ထေရ်ထွက်သောထုထည်ထုရဲ၏ မြင်၏။

ရှင်မထေရ်မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြံမြန်သောသူဖြစ်၏

- ၃၁ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောစာပြစ်၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သောစာပြစ်၊ အမျိုးမျိုးတို့နှင့်လွတ်စေခြင်း၊ အခွင့်ကို လူတို့သည် ရရှိကြ၏။ ပိညည်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော စာပြစ်နှင့် လွတ်စေ
- ၃၂ မြင်းအခွင့်ကိုလူတို့သည်မရရှိကြ။ လူသားကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏ အပြစ်ကို ထည်းလွှတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်ကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုယခုစာဝ၊ နောင်
- ၃၃ စာဝဉ္စမလွှတ်နိုင်။- အသီးအားဖြင့် အပင်၏သဘောထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင် အပင်ကောင်းသည် ဟု ဆိုကြလေသော အသီးမကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလေသော-
- ၃၄ အရှင်မြေဆိုးအမျိုးမျိုးတို့သည်တို့သည်အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ပြောနိုင်မည်နည်း။ မိတ်နှစ်ထုံး၊ အပြည့်ရှိသည် အ
- ၃၅ တိုင်းနှုတ်မြှက်တတ်၏။- ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသော မိတ် နှစ်ထုံး၊ စာလွှာ တိုက် ထဲက ကောင်းသော စာရာတို့ကို ထုတ်ဖော်တတ်၏။ မကောင်းသော သူသည် မကောင်းသော စာလွှာတိုက်ထဲကမကောင်းသောစာရာတို့ကိုထုတ်ဖော်
- ၃၆ တတ်၏။-ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည်အကျိုးခံသော စကားကို ပြောသမျှအတွက်၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြထတုံး၊ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည်အပြစ်လွတ်
- [၃၇] လိမ့်မည်။- သို့မဟုတ်၊ သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၈ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုစာရာနှင့် ဗာမိ၍တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ပြ တော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ ဘုံတခု
- ၃၉ ကိုမြင်ရှင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ ဆိုးညစ်၍မှောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်းသည် မှာ၊ ပရောဖက်ယောနန် နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အ
- ၄၀ တယ်လက္ခဏာကိုမျှသူတို့အားမပြဌာန်း။- ယောနန်သည် ငါးကြီး ဝမ်းထဲမှာ ခုတ် နေရသကဲ့သို့၊ ထူသာ၊ သည် မြေကြီးထဲမှာ သုံးရက် နေရ
- ၄၁ ထတုံး၊- တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ နိဗ္ဗာန်ဝေမြဲသားတို့သည်အီလူမျိုးတဖက်၌ထ၍အရှုံးခံစေလတုံး၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောနန် ဟောပြောသော စကား ကြောင့်

- နောင်တရကြ၏။ အီလူရပ်၌ကား၊ ယောနန်ထက်
- ၄၂ သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။- တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသော ဘုရားသည် အီလူ မျိုးတဖက်၌ ထ၍အရှုံးခံစေလတုံး၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိလူရားသည်ရှောထရန် မင်းကြီး၏ ပညာ စကား ကို နားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှ ထာ၏။ အီလူရပ်၌ကား၊ ရှောထရန်ထက်ကား၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။
- ၄၃ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ မြောက်ကပ် သော အရပ်တို့၌ ထည်၍ ငြိမ်ဝပ်
- ၄၄ မြင်းကိုရှာတတ်၏။-မထွေလျှင်၊ ငါသည်ထွက်ခဲ့သောနေ့ဖြစ်သည့်ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည်လွတ်ထပ်၍ သုတ်သင်
- ၄၅ ဖွင့်ဆင်လျက် ရှိသည်ကို ထွေသော်၊- မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုး ခုနစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ခြစ်ဟန်သည် ရှေ့ခြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သောအီလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူဖြစ်လတုံးဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၄၆ ထိုသို့ ပရိယာတ်တို့အား ဟောတော်မူစည်တွင်၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ် နေကြ၏။- လူတယောက်က ထည်း၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြပါ၏။
- ၄၇ ဟုလျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ အေးမိ၊ ငညီကားအဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။- လက်တော်ကိုလည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ အီလူတို့သည် အေးမိ၊ ငညီ ပေတည်း။-
- ၄၈ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငအဖေ၏ အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည်ငညီ၊ ငနှစ်မ၊ ငအမိဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃

- ၀ ထိုနေ့၌ ယေရှုသည်အိမ်ကထွက်၍ ဆိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည့်တွင်၊ ဈာန်သောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက် ရှိကြသောကြောင့်၊ လွှဲထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိယာတ် အပေါင်းတို့သည် ကုန်း
- ၁ ပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။- ထိုအခါဥပမာစကားများတို့ကိုမြှောက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြသော
- ၂ သူသည်မျိုးစေ့ကိုကြွင်းငှါထွက်သွား၏။- အစေ့ကို ကြသည်တွင်၊ အချို့သော အစေ့တို့သည် အဝမ်း၌ကျသဖြင့်၊ ငှက်တို့သည်အာရုံ နေ၏

၁။ ဘကြီး- အရှင်သောစနေထိုသည် ခြေနည်း
 ၂။ ရှင်ကျောက်ပေါ်သောစနေရပ်၌ ကျသဖြင့်၊ ခြေ
 ၃။ ထိပ်ထောင့်ကြောင့် ချက်ရှင်း၊ အပင်ပေါက်သော်
 ၄။ ထည်း၊- နေထွက်သောစခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်
 ၅။ ခြံအမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညိုနွမ်းစွက်စီးခြင်း၊
 ၆။ ထိုရောက်ကြီး- အရှင်သောစနေထိုသည် ဆူး
 ၇။ ပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွား၍
 ၈။ ဩည်း၊ ဆဲကြီး- အရှင်သောစနေထိုသည်
 ၉။ ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊
 ၁၀။ အဆမြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွားစွာ၍ အသီး၊
 ၁၁။ သီးကြီး- ကြားစရာနားရှိသော သူမည်သည်
 ၁၂။ ကား၊ ကြားပါစေလှမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃။ အပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်
 ၁၄။ တော်သည်အထက်ကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍
 ၁၅။ ချီထွက်သော၊ ယောဠာတော်မူသနည်း၊ ထု ပေး
 ၁၆။ လျှောက်ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်
 ၁၇။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ နတ်နဲသောစရာတို့ကို
 ၁၈။ ထိရသောစွန့်၍ ကြီး၊ ထိုသူတို့မူကား၊ အစွန့်
 ၁၉။ မရှိကြ၊- အကြင် သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူ၌
 ၂၀။ ကြွယ်ဝ ဖြည့်ရုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်၊ အကြင်
 ၂၁။ သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကို ပင်နှုတ်လိမ့်
 ၂၂။ မည်၊- ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင်၊
 ၂၃။ ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုထည်း၊ နားမထည်
 ၂၄။ ဆော့ကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါတောဠာ
 ၂၅။ စီး- ထေရွာထထောသုသော အနာဂတ်စကား
 ၂၆။ ဟူစုကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်
 ၂၇။ ကိုနားမထည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်၊ မြင်လျက်
 ၂၈။ ပင်အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်၊- အကြောင်းမူ
 ၂၉။ ကား၊ ချီထွက်သည်စွက်စီးခြင်း၊ နားမကြား၊
 ၃၀။ မိတ်နှစ်ထုံးမထိ၊ အကွပ်မပြောင်းထဲ၊ သူတို့အ
 ၃၁။ နားစရာဂါကို ငါ မပြိမ်းစေရသည် တိုင်အောင်၊
 ၃၂။ သူတို့ မိတ်နှစ်ထုံးသည် မိတ်လျက်၊ နားသည်
 ၃၃။ ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်စွက်မိကို ပိတ်လျက်ရှိကြ၏
 ၃၄။ ဟူသောစကားသည် ချီထွက်၍ ဖြည့်ရုံခြင်းသို့
 ၃၅။ ချောက်ဆတ်သည်၊- သင်တို့စွက်မိသည်မြင်ဆော့
 ၃၆။ ကြောင့် မရှိသောရှိ၏၊ သင်တို့ နားသည် ထည်း
 ၃၇။ ကြားဆော့ကြောင့် မရှိသောရှိ၏၊- ငါ အမှန်ဆို
 ၃၈။ ထည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောစရာတို့ကို ပရော
 ၃၉။ စတ်စွာနှင့် ခြောင့်မတ်သော သူစွာ၊ ထိုသည်
 ၄၀။ မြင်ခြင်းငှါ အထိုမှိတ်ထည်းမမြင်ရကြ၊ သင်
 ၄၁။ ထိုကြားရသော စရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါ အထို
 ၄၂။ မှိတ်ထည်းမကြားရကြ၊

၄၃။ ချီးနေကြသောသူ၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်
 ၄၄။ ကို နားထောင်ကြသော- ထမ်း၌ အစောကို ကြိ
 ၄၅။ ခြင်းအကြောင်း၊ အရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏ တရား
 ၄၆။ စကားကို ကြား၍ နှစ်ထုံးမသွင်းသည်ရှိသော်၊
 ၄၇။ နတ်ဆိုလော၍ နှစ်ထုံး၌ ကြိသောစနေကို နှုတ်ထူ
 ၄၈။ ၂၀ တတ်သည်ထု ဆိုလိုသတည်း၊- ကျောက်ပေါ
 ၄၉။ သောစနေရပ်၌ အစောကိုကြိခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာ
 ၅၀။ ကား၊ တရား စကား ကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်
 ၅၁။ သောမိတ်နှင်ချက်ရှင်းခံယူသော်လည်း၊- မိတ်
 ၅၂။ နှစ်ထုံး၌ အမြစ်မစွဲ၊ ခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရား
 ၅၃။ စကားကြောင့် အစွန့်ခွာ၍ နှင့်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံ
 ၅၄။ ရသောစခါ ချက်ရှင်းလောက်ပြန်တတ်သည်ထု
 ၅၅။ ဆိုလိုသတည်း၊- ဆူးပင်တို့တွင် အစောကို ကြိ
 ၅၆။ ခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာ ကား၊ တရား စကား ကို
 ၅၇။ ကြား၍ လောကီအမှု၌ မိုးမိမ့်ခြင်းနှင့်စည်းမိမ့်
 ၅၈။ ဥဇ္ဇာန်လှည့်စားခြင်းသို့ တရားစကားကို လွှမ်း
 ၅၉။ မိုးညည်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီး၌
 ၆၀။ ထုဆိုလိုသတည်း၊- ကောင်းသောမြေ၌ အစော
 ၆၁။ ကိုကြိခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာကား၊ တရားစကား
 ၆၂။ ကိုကြား၍ နှစ်ထုံးသွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊
 ၆၃။ အဆမြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွားစွာ၍ အသီး၊
 ၆၄။ သီးသီးတတ်သည်ထု ဆိုလိုသတည်း၊ ထု မိန့်
 ၆၅။ တော်မူ၏။
 ၆၆။ ၂၅ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူ
 ၆၇။ ထည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ကောင်း
 ၆၈။ ထောမျိုးစေ့ကို ထယ်၌ ကြိသောသူနှင့် တူ၏၊-
 ၆၉။ ၂၆ ထုတို့သည် ဖိတ်ဖျော်သောစခါ သူ၏ရန်သူသည်
 ၇၀။ ထာ၍ ကောင်းသောစပါးနှင့် ထက္ခဏာတူသော
 ၇၁။ တောမျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ ကြိ၍ သွားလေ၏၊-
 ၇၂။ ၂၇ အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံ ထွက်သော စခါ
 ၇၃။ ၂၈ တောပင်စွားလည်း ထင်ရှားလျှင်၊ ကွန်ထိုသည်
 ၇၄။ ထိပ်ရှင်ထံသို့ သွား၍၊ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုး
 ၇၅။ စေ့ကို ထယ်၌ ကြိတော်မူသည် မဟုတ်သော၊
 ၇၆။ ၂၉ တောပင် ထိုသည် အထယ်က ဖြစ်သနည်းထု
 ၇၇။ ၃၀ လျှောက်ကြလျှင်၊- ထိပ်ရှင်က၊ ချီထွက်ကားရန်
 ၇၈။ ထုပြုသောစမူတည်းထုဆို၏၊ အကွန်ပံတို့သည်
 ၇၉။ ထွား၍ တောပင်တို့ကို ငွေ၊ နှုတ်စေခြင်းငှါ အထို
 ၈၀။ ၃၁ တော်ရှိသောထုလျှောက်ကြလျှင်၊- ထိပ်ရှင်
 ၈၁။ က၊ ထိုသို့ငါအထိုမရှိ၊ တောပင်တို့ကို ငွေ၊ နှုတ်
 ၈၂။ လျှင်၊ စပါးပင်တို့ကို ရောနှော၍ နှုတ်မိမ့်မိုး
 ၈၃။ ၃၂ မိမ့်စရာအကြောင်းရှိ၏၊- စပါး မိတ်သည်ကား
 ၈၄။ ထထိုင်အောင်အပင်နှစ်မျိုးထိုသည် အထွတ်၊

ပွားပါလေစေ၊ ခေါ်မိတ်သည် ကာထ လောက်
လျှင်၊ တောပင်တို့ကို ရွှေဦးစွာရွေးနှုတ်၍မီးရှို့
ခြင်းငှါစည်းနှောင်ကြသောပုဒ်များကို ကားကိစ္စ
စုသိမ်းသွင်းထားကြလေသတည်း။ မိတ်သောသူတို့
စား ငါမိရင်မည်ထု၊ အိမ်ရှင် ဆိုသည်ထု မိန်
တော်မူ၏။

- ၈၀။ အခြားသောဥပမာစကားကိုမိန့်မြွက်တော်မူ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်
- ၈၁။ ခွံမိုက်သောရန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။- ရန်ညင်းစေ့
သည်အစေ့တကာတို့ထက်ငယ်သော်လည်း၊ ကြီး
ပွားသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးသ
မြင့်၊ မိုစီးကောင်းကင် ငှက် တို့သည် ထာ၌အ
ကိုင်းအခက်တို့၌နားနေမှီပိုလောက်သောအပင်
ခြစ်တတ်သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၈၂။ အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တမေး
နှင့်တူ၏။ မိစ္ဆာသည်တမေးကိုယူ၍ရန်ညက်သုံး
တင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ ရန်ညက်၌သမ္ဘာကို ခောင်း
ကြစေတတ်သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၈၃။ ယေရှုသည် ဤဥပမာ ဈာ၊ တို့ကို ဆောင်၍
ပရိသတ်ဈာ၊တို့အားဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပ
- ၈၄။ မာကင်း၍ ဟောပြောတော်မူ၏။- ထိုသို့သော
အားဖြင့် ပရောဇက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်
နှုတ်ကို ခွင့်၍ ဥပမာ ဈာ၊ကို မြွက် ဆို ပေစို့၊
ကမ္ဘာဦးမှစ၍ထိပ်ဝှက်သောအရာတို့ကို ဖော်ပြ
ပေတုံထု ဟော ဘူးသော စကား သည် ပြည့်စုံ
ခြင်းသို့ရောက်သတည်း။
- ၈၅။ ထိုနောက်မှယေရှုသည်လူအစုအဝေးဈာ၊ကို
ထွတ်၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်
တို့သည်ရည်းကပ်၍၊ ထယ်၌ကြသောတောမျိုး
နေ၏ ဥပမာ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို အ ကျွန်ုပ် တို့
အား ဖော်ပြ တော်မူပါထု လျှောက် ကြ လျှင်၊-
- ၈၆။ ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြသော
သူသည်လူသားဖြစ်၏။- ထယ်ကား ဤထောက
ဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကားနိုင်ငံတော်သား
ဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။-
- ၈၇။ အစာမျိုးစေ့ကို ကြသော ရန်သူကား မာရ်နတ်
ဖြစ်၏။ ခေါ်မိတ်သောကာထကား ဤကမ္ဘာကုန်
သောကာထ ဖြစ်၏။ ခေါ်မိတ်သော သူကား
- ၈၈။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။- တောပင်တို့ကို ရွေး
နှုတ်၍မီးရှို့သကဲ့သို့ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်ထတုံး-
- ၈၉။ လူသားသည် မိမိ ကောင်းကင် တမန်တို့ကို ခေ

ထွတ်ပြီးလျှင်၊ ဈာ၊ယွင်းစေသော သူတို့နှင့်၊ မ
တရားသောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှတို့ကိုနိုင်ငံ
တော်ထဲကရွေးနှုတ်၍၊- ပိုကျွေးခြင်း၊ အံသွားမဲ့
ကြိတ် ခြင်း ရှိရာ၊ မီးဖို၌ ခု ကြထတုံး- ထိုအခါ
မြောင့်မတ်သောသူတို့သည်နေထွန်းထင်းသကဲ့
သို့ မိမိတို့အစစ် နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းထင်း ကြထ
တုံး ကြား စရာ နား မှီသောသူ မည်သည်ကား
ကြားပါစေ။

၈၉။ တနည်းကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် သည်
ထယ်၌ ဂှက်ထား၊ သော အဏ္ဏာ နှင့် တူ၏။ ထို
အဏ္ဏာကို ဣသောသူသည် တစုံစုံ၊ အုပ်၍၊
ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်
သမျှကိုရောင်း၍ထိုထယ်ကိုဝယ်တတ်၏။

၉၀။ တနည်းကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည်
မြိတ်သောဝုဇဲတို့ကို ရှာသောကုန်သည်နှင့် တူ
၏။- ထိုကုန်သည်သည်အထွန်အထိုးထိုက်သော
ဝုဇဲကိုဣသောအခါ၊ သွား၍ မိမိ၌ ရတတ်သ
မျှကိုရောင်းပြီးလျှင်ထိုဝုဇဲကိုဝယ်ထေ၏။

၉၁။ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ပင်
ထယ်၌ခွန်အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသော

၉၂။ ပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။- ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ
တံငါတို့သည်ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ ထိုင်လျက်၊
ကောင်းသောငါးကို ခြင်းထဲသို့ ရွေးစွယ်ထည့်
ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကို ပြင်သို့ပြန်လိုက်

၉၃။ ကြ၏။- ထိုနည်းတူ၊ ကမ္ဘာအဆုံး၌ကောင်းကင်
တမန်တို့သည် ဆင်းစား ပြီးလျှင်၊ မြောင့် မတ်
သောသူတို့ အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကို နှုတ်ထုခွဲ

၉၄။ ထား၍၊- ပိုကျွေးခြင်း၊ အံသွားမဲ့ကြိတ်ခြင်းရှိ

၉၅။ ရာ၊ မီးဖို၌ခုကြထတုံး- ဤအရာ အလုံးစုံတို့ကို
သင်တို့သည်နားထည်ကြသောထောထုမေးတော်
မူလျှင်၊နားထည်ပါပြီသခင်ထု၊တပည့်တော်တို့

၉၆။ သည်လျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကထည်းသို့
ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအ
ရာကိုသင် ပြီးသော ကျမ်းစာရာမည်သည်ကား၊
မိမိအဏ္ဏာထဲက အထူးထူးအပြားပြားသောအ
သစ် အဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဖော်သော အိမ်ရှင်

၉၇။ နှင့်တူသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုဥပမာ စကား
ဈာ၊ကို အကုန်အစင် မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင်၊
ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၉၈။ ထိုနောက်မှမိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍ တရား
အရပ်၌ ဆုမွန်ဝါးပေးထေ၏။ မြို့သားတို့သည်
မိန်းမောထွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ ဤသို့သည် ဤ

ဆိုက်ကထာဝရ်မြို့၌ကောသလ်သောကြာ၌တို့၏
 ၂၀ တံပိုး ထွပ်စွာ၊ ပြင်းကို ပြင်းစွာခံရ၏။ ညသို့
 နှုတ်တီးကျော်စပ်၍ ယေဘုယျသည့် ဆိုင်ပေါ်မှာ
 စက်တော်မြန်လှတ်တပည့်တော်ထိုမှီရာထိုကြ
 ၂၁ တော်မူ၏။ ထိုသို့ ဆိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်မြန်၍
 ကြွတော်မူသည်ကို သူထိုသည် မြင်လျှင် ထိတ်
 ထန်၍၊ ဗုတ် ခန္ဓာမြင်သည်ထု ကြောက်သော
 ၂၂ မိတ်နှင်စောထစ်ကြမ်း-ယေ ခုသည် ချွတ်ချွမ်း
 နှုတ်ဆက်၍၊ တည်ကြည်သောမိတ်မြို့ကြွထော
 ငါပင်မြင်သည်။ မကြောက်လန့်ကြံ့ခိုင်ထု မိန့်
 ၂၃ တော်မူ၏။ ပေတရုကထည်း။ သခင်ကိုယ်တော်
 နှင့်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရေ
 ပေါ်မှာ ထာရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူပါထု
 ၂၄ လျှောက်လျှင်၊- ထာရဲလော့ထု မိန့်တော်မူ၏။
 ပေတရုသည် ဖြေပေါ်က စင်း၍ ယေ ခုထံသို့
 ၂၅ ရောက်ထံသောငှါရေပေါ်မှာထွမ်းသွား၏။-ယေ
 မြင်းသည်ကို မြင်လျှင် ကြောက်ထန်၍ နှစ်ခွန်း
 ထုသည် မှီသော်၊ ကထိ မတော်မူပါ သခင် ထု
 ၂၆ ထစ်ကြွင်းလေ၏။- ယေ ခုသည် ထက်တော်ကို
 ချွတ်ချွမ်း ထန်၍ ပေတရု ကို ကိုင်တော်မူလျှက်၊
 ထုံကြည် အားနည်းသောသူ၊ အသယ်ကြောင့်
 ထုံမှားသောမိတ်ဝင်သနည်းထု မေးတော်မူ၏။
 ၂၇ ဖြေပေါ်သို့ ရောက်ကြလျှင် လေသည် ပြင်းလေ
 ၂၈ ၏။-ဖြေသားထိုသည် ချည်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်
 တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်
 ထု၊ ညွတ်ပြန်၍ လျှောက်ကြ၏။
 ၂၉ ကမ်းတဝတ်သို့ ကူးလျှင် ဂနိသရက်နယ်သို့
 ၃၀ ရောက်ကြ၏။- ထိုစရပ်သားထိုသည် ချွတ်နှာ
 တော်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်စရပ်ရှိသမျှ
 သို့ စေလွှတ်သဖြင့် လူနာ မှီသမျှ ထိုကို ထောင်ခဲ့
 ၃၁ ၍၊- ထဝတ်တော်၏ ပန်းပွား ကိုမှီသား ထိုရပါ
 မည် အကြောင်း အစွင့်တောင်းကြ၏။ ထိုသမျှ
 သောသူထိုသည် ခည်းချစ်သားရကြ၏။

၁၅

• ထိုစခါ ထေရုရှထင် မြို့ သား ဓာရိ၌ ထိုနှစ်
 ၂ ကျမ်းမြစ်စရာထိုသည် ချည်းကပ်ပြီးလျှင်၊- ငွေ၊
 ထုဟောင်းထိုမှ ဆက်ခံသော နည်း၊ ဥပဒေသကို
 ကိုယ်တော်၏တပည့်ထိုသည် အထက်ကြောင့်
 ထွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူထိုသည် ထက်မ
 ဆေးထဲစောစောကြပါသည့်တကားထုလျှောက်
 • ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်ကားဆင်ထိုသည်အထက်
 အထိခံသော နည်း၊ ဥပဒေသကိုအမှီပြု၍ ဘုရား

သခင်၏ ပညတ်ထောင်ကို အထက်ကြောင့်ထွန်
 ၂ ထူးကြွထုနည်း။- ဘုရားသခင်၏ပညတ်ထောင်
 ကား၊ မိတ်ကိုမှီသောစွာပြုစော့၊ အကြင်ထုသည်
 မိတ်ကို နှုတ်မြင့်မြစ်မှား၏။ ထိုထုသည် အထော
 ၃ ထတ်မြင်းကို ခံစေထု ထာသတည်း။- ဆင်ထိုစု
 ကား၊ အကြင်ထုသည် ကိုယ်မိတ်ကို၊ ဆင်ထိုစု
 သုံးရခိုင်သမျှသောငါ၏ ဥဒ္ဓာထည် အလှူဝတ္ထု၊
 ၄ မြစ်လေထုဆို၏။- ထိုထုသည် ကိုယ်မိတ်ကိုပင်မှီ
 သောစွာပပြုရထုဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆင်ထိုထည်အ
 ဆယ် ဆယ် ခံသော နည်း၊ ဥပဒေသ အား မြင့်
 ၅ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုပတ်ကြမ်း၊- ထို့
 ဌာသောထုထိုထေရှာသထည်ဆင်ထိုကိုရည်
 ဖွတ်လျှက်၊ ချီထုထိုထည် နှုတ်နှင်ထေသို့ဗုဏ္ဍ
 ကပ်၍ နှုတ်စစ်နှင် ငကိုမှီသောကြမ်း၊ မိတ်နှစ်
 ၆- ထုံးစုကား၊ ငါနှင်ဝေးထွမ်း၊ လူထိုမိရင်သော
 ပညတ် ထို ကို ထွန်သင်၍ နည်း၊ ဥပဒေသ ပေး
 ထွက်ပင်၊ ငကို အစုဉ်း၊ နှီး ကိုးကွယ် ကြစ်ထု၊
 နောက်မြစ်ထတုံသောအရာကိုလျှောက်ပတ်စွာ
 ထောရဲပြီထုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ထိုစခါ လူစုစုဝေးကို အထံတော်ထိုစော်
 ၈ ၍၊ ဆင်ထိုနားထောင် နားထည်ကြထော့၊- ခံ
 တွင်းထို ဝင်သော အရာထည် ထုကို ညစ်ညူး၊ အ
 ထည်မထုတ်၊ ခံတွင်းမှ ထွက်သော အရာထည်
 ညစ်ညူး၊ စေသော အရာမြစ်သည်ထု မိန့်တော်မူ
 ၉ ၏။- တပည့်တော်ထိုသည် ချည်းကပ်၍၊ ထုမိန့်
 တော်မူသော စကားကို ဓာရိ၌ ထိုသည် ကြား
 သော အခါ၊ စောနာ မိတ်ဂုဏ် ကြသည်ကို ထိ
 ၁၀ တော်မူသောထုလျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်
 ကထည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌မြို့တော်မူသောငါ၏
 ခမည်းတော် မိတ်တော် မမူသောအပင် မှီသမျှ
 ၁၁ ထိုကို နှုတ်ရလိမ့်မည်၊- ထိုသူထိုကိုမှီပါထေစေး
 သူထို သည် လူကန်း၊ ထို အား၊ ထစ်၊ ပြသော ထု
 ကန်းမြစ်ကြမ်း၊ လူကန်း၊ ချင်းတဦးကို တဦးထစ်၊
 ပြလျှင်၊ နှစ်ဦးထိုသည့်တွင်းထဲသို့ ကျကြလိမ့်မည်
 ၁၂ ထုမိန့်တော်မူ၏။- ပေတရုကထည်း။ ထိုဥပဒေကို
 အကျွန်ုပ်ထိုအား၊ ခွင့် ပြတော်မူပါထု လျှောက်
 ၁၃ လျှင်၊- ယေ ခုကား၊ သင်ထိုထည် ထာရ ထိုင်အောင်
 ၁၄ ပညာရဲလျက် နေသေးထေသော၊- ခံတွင်းထိုဝန်
 ထာထည် ဝမ်းထဲသို့ ဆင်း၍ ရေထိစိတွင် ခွန့်
 ၁၅ မြစ်ထည်ကိုနားမထည့်ကြထေးသထော့၊- ခံတွင်း
 ၁၆ မှ ထွက်သော အရာစုထား၊ နှစ်ထုံး ထဲကထွက်
 ၁၇ သာ၍ ထုကို ညစ်ညူး၊ စေသော အရာမြစ်၏။- စ

ကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ လူထဲသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူမသားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိစ္ဆာထွတ်နှင့်မှားယွင်းခြင်း၊ သုဉ္ဇနာကိုမှီးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း၊ သုစာသရေကိုဖျက်ခြင်းစာရာထို

၂၀ သည်နှစ်ထုံးထဲကထွက်လာ၏။- လူကိုညစ်ညူးစေသော စာရာဖြစ်ကြ၏။ ထက် မဆေးတဲလျက် စာစာကိုစားခြင်းမူကား၊ လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ယေရှုသည် ထိုစာရပ်မှထွက်၍ ဘုရားရှိခိုးနှင့်မိန့်ချန်ခြင်းကွေးထက် သို့ကြွသော်မူလျှင်၊- ခါနာန်စာမျိုး ဖြစ်သော မိစ္ဆာတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှထွက်လာ၏။ ဝါပိင်၏သားတော်ရှင်၊ ကျွန်မကိုထားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သို့၊ သည်နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ယစ်ကြော်သော်သည်။ စကားတစ်ခုမျှပြန်တော်မမူ။- တပည့်တော်ထိုသည်ချည်းကပ်၍၊ ထိုမိစ္ဆာပြန်သွားရသောစာရပ်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့ ထိုက်၍ ယစ်ကြော်လျက်နေပါသည်ဟု တောင်း

၂၂ လျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဣသရေယ စာမျိုးစာဝင် လျှောက်လွှင့်သောသို့၊ ချားမှတပါးသခြားသောစာမျိုးရှိရာသို့ကို မစေမလွှတ်

၂၃ ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုမိစ္ဆာသည် ချည်းကပ်၍ပြိတ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မကို ကယ်မတော်မူပါ သခင်ဟု

၂၄ လျှောက် ပြန်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သား၏စာစာကိုယူ၍ ခွေးစား မပေးမချ စပ်ဟု ပြန်ပြော

၂၅ တော်မူ၏။- မိစ္ဆာကလည်း၊ မှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား၊ မိမိသခင်၏စားပွဲမှကျသောစားနပ်စားပေါက်ကိုစားမြဲတုံးစံရှိပါ၏ဟုလျှောက်

၂၆ ပြန်လျှင်၊- ထိုမိစ္ဆာသင်သည် ယုံကြည်စားကြီးထူပြီးသင့်စာထဲရှိသည်စာထိုင်းသင့်၌ ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစာရပ်မှစ၍ ထိုမိစ္ဆာသို့၊ သည်ကျွန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။

၂၇ ယေရှုသည် ထိုစာရပ်မှထွက်၍ ဂါလိလဲဆိုင်နားသို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တက်၍

၂၈ ထိုင်တော်မူ၏။- မှားစွာသော လူ စာပေါင်းထိုသည်ခြေစွမ်း၊ ချက်မိကန်း၊ စကားစာ၊ စာဝီ၊ ဤတို့သောသူမှစ၍ စာခြားသော စာနာရောဂါစွသော သူများကို ဆောင်ခဲ့လျက်၊ စာထံတော်သို့

၂၉ ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌တည်းကြ၏။- စာနာရောဂါများကို ပြင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ စာသောသူသည် စကားပြောသည်ကို၎င်း၊ ဤတို့သောသူသည် ပကတိ ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်းသော

သူသည် ထွမ်းသွားသည်ကို၎င်း၊ ချက်မိကန်းသောသူသည်မြင်ရသည်ကို၎င်း၊ လူစာစုစာဝေ၊ ထိုသည်မြင်လျှင်စုံသြောခြင်းသို့ရောက်၍၊ ဣသရေယစာမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုမျှစွမ်းကြ၏။

၃၀ ထိုစာဝါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူ မှီကြပြီး၊ စားစရာ စာလျှင်းမရှိ၊ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကို စိုးရိမ်သောခွဲကြောင့် စာစာမစားဘဲသူတို့ကို ထွတ်ခြင်းငှါ ငါစာလိုမရှိဟု မိန့်

၃၁ တော်မူလျှင်၊- တပည့်တော်တို့က၊ ဤမျှလောက်မှာသော လူစုထိုသည် ဝစွာစားလောက်သော စာစာကို ဤတောစာရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အတယ် သို့ ရှောင်ပါ မည်နည်းဟု လျှောက်ကြ

၃၂ သော်၊- ယေရှုက၊ သင်တို့တွင် ခုန့်ယယ်နှစ်ထုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုန့်ခုနှစ်ထုံးနှင့်စာနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်

၃၃ ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။- ထိုစာဝါ လူစာစုစာဝေ၊ ထိုကို ခြေပေါ်မှာ လျှောင်းကြစေဟု စာမိန့်တော်

၃၄ မှီ၏။- ခုန့်ခုနှစ်ထုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုဦးစွမ်းပြီးမှ၊ ခုန့်နှင့်ငါးကိုမဲ့၍ တပည့်တော် ထိုစားပေး တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း လူစာပေါင်းထိုစားပေးကြ၏။

၃၅ လူစာပေါင်းထိုသည်စား၍ ဝကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သော စာကျိုးစာပဲ့ကို ကောက် ငမ်း၍ ခုနှစ်

၃၆ တောင်းစာပြည့်ရကြ၏။- စားသောသူစာရေစာထွက်ကား၊ မိစ္ဆာနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ၊ သောကံဘား

၃၇ သေးထောင်ရှိသည်တည်း။- ထိုလူများထိုကိုထွတ်တော်မူပြီးမှ၊ လွှမ်း၍ မာဂဒါယ ကျေးထက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုစာဝါ ဗာသိရဲနှင့် ဇုရှာကထိုသည်ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ချည်းကပ်၍၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော မိုဗ်းထက္ကဏာကို ပြတော်မူမည်စာကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ၌မြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခုမိုဗ်းတိမ် နီသည်ဖြစ်၍

၃၉ မိုဗ်းကြည်လင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။- နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခုမိုဗ်းထူလျက်ရှိ၏။ နီမောင်းသောစာဆင်းလည်းရှိ၏။ ယခုမိုဗ်းသက်ခုန့်ထိုင်း ထာလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင်၏

စွက်နှာကိုပိုင်းခြား၍သိမြင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ
 ၁၂၀၀ နှစ်မှစ၍ လက္ခဏာ ထိုကို ပိုင်းခြား၍ မသိမြင်
 ၁၂၀၀ ဩ- ဆိုး ညစ်၍ နောက်မထားသော အမျိုး
 သည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်း သည်မှာ၊
 ပရောဖက် ယောနန် နိမိတ် လက္ခဏာမှ တပါး။
 အထက် သက္ခဏာကို ဖွဲ့သူ ထိုအား မပြုရာထု
 မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူထံ မှီရာမှအွက်၍ ကြံ
 တော်မူ၏။

- ၁၂၀၀ တပည့် တော် ထိုသည် ကမ်းတဖက် သို့ သွား
 ကြသောအခါ ခုန့်ကိုထူခြင်းငှါ ဝေးလွှာ၍ ဖြစ်၏။
- ၁၂၀၀ ယေရှုကလည်း၊ ဝါဒိနှင့် ဇနီးကဲ့သို့ စာတေး
 ကိုသတ်၍ ဖြည်းဖြည်း ကြံယူမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂၀၀ တပည့်တော်ကိုကယ်သ်။ ငါတို့၌ ခုန့်မပါသော
 ကြောင့် ဤကေားကို မိန့်တော်မူသည်ဟုအရှင်၊
- ၁၂၀၀ နှစ်၊ ရှေး၊ နွေ၊ ပြောဆိုကြ၏။- ယေရှုသည် သိ
 တော်မူလျှင်၊ ယုံကြည် အားနည်း၊ သော သူထို၊
 သင်တို့၌ ခုန့်မပါသည်ကို ထောက်၍ အထက်
 ကြောင့် အရှင်၊ နှစ်၊ ရှေး၊ နွေ၊ ပြောဆို ကြသ
- ၁၂၀၀ နည်း။- ခုန့်ငါးထုံးကို ထုငါးထောင်စား၍ စား
 ကြွင်း တယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကို
 ငှင်း၊ မုန့်ခုန့်ထုံးကို ထုငါးထောင်စား၍ စား
 ကြွင်း သယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကို
- ၁၂၀၀ ငှင်း-သင်တို့သည်နှစ်ထုံးမသွင်းမအောင်မမှတ်
- ၁၂၀၀ နေကြသေးသထော။- ဝါဒိနှင့် ဇနီးကဲ့သို့ စာတေး
 ကိုကြည့်ရှောင်ကြည့်သောကေားကို ငါ
 ပြောသည်တွင်၊ ခုန့်ကို အမှတ် ပြု၍ ငါမပြော
 ထည်ကိုသင်တို့သည် နားမထည်ဘဲ အထက်သို့
- ၁၂၀၀ နေကြသနည်း၊ ယုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါတပည့်
 တော်တို့သည် ခုန့်စာတေးကို ကြည့်ရှောင်ကြ
 ယုမိန့်တော်မူ၊ ဝါဒိနှင့် ဇနီးကဲ့သို့ ညှိဝါး
 ကို ကြည့်ရှောင်ကြည့် မိန့်တော်မူသည်ကို နား
 ထည်ကြသတည်း။
- ၁၂၀၀ ယေရှုသည်ဖိလိပွါကဲ့သို့ မိန့်ကျေထက်သို့
 ကြံတော်မူသောအခါ၊ လူစားတို့သည် လူသား
 ဖြစ်သော ကို အထက်သို့ ဖြစ်သည် ဆိုကြသ
 နည်းထု၊ တပည့် တော် ထို ကို ပေး မြန်းတော်မူ
- ၁၂၀၀ လျှင်- လူအမျိုးက ကိုယ်တော်သည် နှစ်ခြင်း
 အရာယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ငှင်း၊ အမျိုးက၊ ဝ
 လီထဖြစ်သည်ဟူ၍ ငှင်း၊ အမျိုးက၊ ယေရုမိမုန့်
 ပရောဖက်တပါးပါ၊ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ငှင်းဆိုကြပါ
- ၁၂၀၀ စီထုလျှောက်ကြသော်- သင်တို့လည်း၊ ကိုအ
 ထက်သို့ ဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းထု ပေး မြန်း

- ၁၂၀၀ တော်မူလျှင်- မှီရန်ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည်
 ခရစ် တော်တည်း၊ ထုသော အသက် ရှင်တော်မူ
 သောဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည့်
- ၁၂၀၀ ထုလျှောက်ထေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ မှီရန်မာ
 ထော၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်း၊ ဗု
 ကား၊ အသွေးအသားသည် ဤအကြောင်း၊ အရာ
 ကိုသင့်အား ဖော်ပြသည်မဟုတ်၊ ကောင်းကင်
 ဘုံ၌ မှီတော်မူသောငယ်တော်သည် ဖော်ပြ
- ၁၂၀၀ တော်မူသတည်း။- ငါတို့သည်ကား၊ သင်သည်
 ပေတရု ဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငယ်အသားကို
 ငါတည်ဆောက်မည်၊ ထိုအသားကိုမရထားနိုင်
- ၁၂၀၀ င်၏တပါး၊ ထိုသည် မနိုင်ရာ- ကောင်းကင်နိုင်ငံ
 တော်၏သော့ကိုလည်းသင့်အား ငါပေးမည်။
 သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ခုန့်ရှောင်သမျှသည်
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခုန့်ရှောင်ထွက် မြီလိမ့်မည်။
 မြေကြီး ပေါ်မှာ မြည်ထွက်သမျှသည် ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌ မြည်ထွက်ထွက်မြီလိမ့်မည် ယုမိန့်တော်
- ၁၂၀၀ မူပြီးလျှင်- ကိုယ်တော်သည် ခရစ် တော် ဖြစ်
 ကြောင်းကို အတတ်သူအားမျှ မပြောမိန့်သော
 ငှါတပည့်တော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။
- ၁၂၀၀ ထိုမှတပါး ကိုယ်တော်သည် ယေရှု ရှင်ထင်မြီ
 သို့သွားရမည့်၊ ထုအကြီးအကဲ၊ ထပ်ပရောဖက်
 အကြီး၊ ကျမ်းပြုအရာထိုထက်၌ နားစွာခံရမည့်၊
 အသေ သတ် ဖြင်းကို ထည်း၊ ခံရ မည်၊ ယုံရက်
 မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုထော
 အကြောင်းများကို၊ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်
- ၁၂၀၀ တို့အား ပြတော်မူ၏။- ထိုအခါ ပေတရု သည်
 ကိုယ်တော်ကိုမိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်
 တော်၌ ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်၊ ဤအမှုသည်ကိုယ်
 တော်၌ မရောက်ရာထု၊ အပြစ်တင်သော ကေား
- ၁၂၀၀ ကိုလျှောက်သော်- ကိုယ်တော်သည် စွက်နှာ
 တော် ကို ထွည့်၍၊ အရှင်၊ ရန်သူ၊ နောက် သို့
 ဆုတ်ထော့၊ သင်သည် ငါတို့ကံမိ၍ ခံရ အ
 ကြောင်းဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာ
 ကို မိတ်မခွဲလမ်း၊ လူထို၏အရာ ကိုသာ ခွဲထမ်း
 သည်ယုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂၀၀ ထိုအခါယေရှုက၊ ငါ၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူ
 ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်၊ ကိုယ်
 ထက်ပါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငှောကသို့ ထိုက်
- ၁၂၀၀ ရမည်- အကြင်သူသည် မိမိ အထက်ကို ကပ်
 ထယ်ခြင်းငှါ အထိုမိန့်၏။ ထိုသူသည် အထက်၌
 လိမ့်မည်၊ အကြင်သူသည် ကြောင့်အထက်၌

သားကို ထုထိုး ထက်သို ဖတ်၍ ရသောစေ့နှင့် နီး
 ၂၃ ပြီး- သူတို့သည် သတ်ကြ လိမ့်မည်။ သုံးရက်
 ခြောက်သော နေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟု။ တ
 ပည့် တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
 ထည့်စေ့နှင့်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏။
 ၂၄ ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မိတ်မှန်
 တော်စေ့နှင့်တည်းဟူသော မိမြွေကို ခံသောသူ
 တို့သည်ပေတရုဆီသို့လာ၍၊ သင်၏ဆရာသည်
 မိမြွေကို မပေးသလောဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ပေးပါ
 ၂၅ ထည့်ပေတရုဆီ၏-ပေတရုသည်ဖိမ့်သို့ဝင်
 သောအခါ၊ ယေရှုသည်တင်ကူး၍၊ အရှင်းရှိစွာ၊
 သင်သည် အတယ်သို့ထင်သနည်း။ ထောက်ရှင်
 ဘုရင်တို့သည် အတယ်သူမှာ အစွန်ကို ခံကြသ
 နည်း။ မိမိသားမှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာခံ
 ၂၆ ကြသလောဟုမေးတော်မူလျှင်၊-ပေတရုက၊ သူ
 တပါးမှာခံကြပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှု
 ကထည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သားမူကားလွတ်ရ၏။ သို့
 သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့် မမှား
 ယွင်းမည် အကြောင်း၊ ဆိုင်သို့သွား၍ ငါးရှား
 ၂၇ ကိုစုစည်း- ရှေ့ဦးစွာရသော ငါးကိုယူ၍ ပစပ်
 ကိုစွန့်လျှင်၊ သတတ်တပြားကို ထွေလိမ့်မည်။
 ထိုငွေကိုယူ၍ ငါးစွန့်နှင့် သင့်အဖို့ ထိုသူတို့အား
 ပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈

- ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် ချည်းကပ်၍၊
 ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌အတယ်သူသည်သာ၍
 ကြီးမြတ်ပါစုံနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊-
 ၂ သူငယ် တယောက် ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့်
 ၃ တော်တို့အထက်၌ထားပြီးမှ၊-ငါအမှန်ဆိုသင့်
 ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့မ
 ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ရ
 ၄ ကြ၊- ထိုကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့
 သို့ မိမိကို မိမိနှင့်စုစုံ၊ ထိုသူသည်ကောင်းကင်
 ၅ နိုင်ငံတော်၌သာ၍ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။- အကြင်
 သူသည်ဗုဒ္ဓကို နှာကိုထောက်၍၊ ဤကဲ့သို့သော
 သူငယ်တစုံတယောက်ကိုထက်ခံ၏။ ထိုသူသည်
 ၆ ငကိုပင်ထက်ခံ၏။-ငကိုယုံကြည်သောဤသူငယ်
 တစုံတယောက်ကိုအကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ
 ၏။ ထိုသူသည်ထည့်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို
 ဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်ထယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကိုခံရ
 လျှင်အနော့သာ၍ ကောင်း၏။
 ၇ မှားယွင်းစရာအကြောင်းမှာ၊ မှီသောကြောင့်

လောကီ သား၊ ထိုသည် အမေရိယာရှိကြ၏။ မှား
 ယွင်းစရာ အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း၊
 မှား ယွင်းစရာ အကြောင်း ကို ဖြစ်စေသောသူ
 ၈ သည် အမေရိယာရှိ၏။- သင်၏ ထက် မြေသည်
 သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ ထက်မြေကို ဖြတ်ပြစ်
 လော့။ ထက်မြေအစုံနှင့် ထာဝရမီးထဲသို့စုခြင်း
 ကို ခံရ သည်ထက်၊ အင်္ဂါရှိ တွဲ၍ အသက်ရှင်
 ၉ ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။- သင်၏
 ဗုဒ္ဓကို သည်လည်း၊ သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊
 ဗုဒ္ဓကို ထုတ်ပြစ်လော့။ ဗုဒ္ဓကို နှစ်ဖက်စုံနှင့်
 ငရဲမီးထဲသို့ စုခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓကို
 ဖက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍
 ကောင်း၏။
 ၁၀ သင်တို့သည် ဤသူငယ် တစုံတယောက် ကိုမ
 ထီခဲခြင်း မပြုမည်အကြောင်း သတိ မှီကြလော့။
 ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့၏ကောင်းကင်တမန်တို့
 သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ မှီတော်မူသော ငစေ၏
 ၁၁ ဗုဒ္ဓတော်ကိုအစည်မပြတ်ဖူးမြင်ကြ၏။- ထို
 မှတပါး၊ လူသားသည် ဂျောက် သော သူတို့ကို
 ၁၂ ကယ်တင် စုံ သောငှါ ကြွ ထာ သတည်း။- အ
 တယ်သို့ ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌
 သိုးတကောင်သည် လမ်းထွဲ၍ ဂျောက်လျှင်၊ ထို
 သူသည် ကိုးဆယ် ကိုးကောင် သော သိုး တို့ကို
 တောင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းထွဲ၍ ဂျောက်
 သောသိုးတကောင်ကို သွား၍ ရှာတတ်သည်။
 ၁၃ ထုတ်လော့။- ရွှေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်းမလွဲ မဂျောက်
 သော သိုးကိုးဆယ် ကိုး ကောင် ၌ ဝမ်းမြောက်
 ဖြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုးတကောင်၌သာ၍ဝမ်း
 ၁၄ မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟုငါ အမှန်ဆို၏။-ထိုနည်း
 တူ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌မှီတော်မူသောသင်တို့အစ
 သည်၊ ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှဗုဒ္ဓကိုမီးစေခြင်း
 ငှါအလိုတော်မရှိ။
 ၁၅ ထိုကြောင့်၊ သင်၏ညီအစ်ကိုသည်သင့်ကိုမြစ်
 မှားလျှင်၊ သူဆီသို့ သွား၍ နှစ်ယောက်တည်း
 ချင်းသု၏အပြစ်ကိုပြ၍ ဆုခွလော့။ သူသည်သင်
 ၏စကားကိုနားထောင်လျှင်ညီအစ်ကိုကိုရပြီး-
 ၁၆ သို့မဟုတ်၊ သင်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊
 ထူနှစ်ဦး သုံးဦး သက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့
 ကိုထည့်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်နှင့်အတူ ထူတဦးနှစ်
 ၁၇ ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။- ထိုသူတို့၏စကားကို နားမ
 ထောင်လျှင်၊ အသင်း တော် အား ကြား ပြော
 လော့။ အသင်း တော်၏ စကားကို နား မထောင်

၈ ထိုသို့မထုတ်- ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါးအခြားသောအကြောင်းဖြင့်၊ မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိမိနှင့် စုံဖက်သောသူသည်မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသောမိမိနှင့်စုံဖက်သောသူသည်လည်းသုမယားကိုပြစ်မှားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈၀ တပည့် တော်တို့ကလည်း၊ လင် မယား အမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင်စုံဖက်ခြင်းကို မပြုကောင်း၊

၈၁ ပါလှော်လျှောက်ကြ၏- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကိုလူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသောသူ

၈၂ ထိုသာ ခံယူနိုင်ကြ၏- လူအမျိုးတို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင်မိမိလျှာဖြစ်ကြ၏။ အမျိုးတို့သည် သူတစ်ပါးဆုမွန်မိမိလျှာဖြစ်ကြ၏။ အမျိုးတို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဖို့အလိုရှိမိမိကိုယ်ကို ဆုမွန် မိမိလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည်ခံယူစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍မေတ္တာသို့တော်မူစေခြင်းငှါအထံတော်သို့ ဆောင်ခံသည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏- ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ခြံစေတော့။ ငတ်သို့ ထာသည်ကို မဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ထိုသို့သော်

၈၄ သူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၍၊- သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၈၅ ထိုနောက်၊ လူတယောက်သည် ချည်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်ကောင်းမှုကို

၈၆ ပြုရပါမည် နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊- ငကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်အနည်း၊ ဘုရားသခင် တပါးတည်း သာ ကောင်းမြတ်တော် မူ၏။ အသက် ၅၀ ခြားသို့ ဝင်စားလိုလျှင်၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့

၈၇ ဟုမိန့်တော်မူ၏- အဘယ်ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟုလျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်၊ သုမယားကိုမပြစ်မှားနှင့်၊ သုဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်၊ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့်၊- မိသကဲ့ရှိသောစွာ ပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု မိန့်

၈၈ တော်မူ၏- ထိုလူလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့်လိုသေးသ

၈၉ နည်းလှလျှောက်ပြန်သော်၊- ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် လိုလျှင် သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်တုံ့တဏှာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှနေောက်သို့

၉၀ ထိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏- ထိုလူလင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် မိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။

၉၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သော သူသည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့

၉၂ ဝင်ခဲလှ၏- တစ်နိ ငါဆိုသည် ကား၊ ဟုထားအုတ်သည်အပ်နုစားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ခဲသည်ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏-

၉၃ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် အလွန် မိနိုးမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူသည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟုပြော

၉၄ ဆိုကြ၏- ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်စွဲ၍၊ ဤအမှု ကိုလူမတတ် နှိုင်း သို့သော် ထည်း၊ ဘုရား သခင် သည် ခပ် ဝမ်းသာသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉၅ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ခြံသမျှကို စွန့်ပြစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ ထိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ်အကျိုးကိုရကြ ပါမည်နည်း ဟု

၉၆ လျှောက်လေသော်၊- ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အလုံးစုံသော အရာတို့ကို အသစ် ပြုလုပ်သောကာလ၌၊ လူသားသည်ဘုန်းရှိသောပထဝီတော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငနောက်သို့ ထိုက်ကြသော သင်တို့သည် တဆယ်နှစ်စုသောပထဝီပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကိုစစ်ကြောစီရင်ရကြလတုံး- အကြင်သူသည်ငါ၏နာမကြောင့်၊ အိမ်၊ ထယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှစ်မ၊ မိသားစု၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၍၊ ထိုသူသည်အဆတရာသောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရ အသက် ကို အခွင့်ခံရ လတုံး-

၉၇ နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင် ကျသော သူ အများ ထို ထည်နောက်ကျကြလိမ့်မည်။

၂၀

၉၈ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်စုံလင်သည်ကို လုပ်ဆောင် သော သူတို့ကို ငှါးခြင်း

ငါ နံနက်စောစော ထွက်သွားသော အိမ်ရှင်နှင့်
 တူ၏။- ထိုသူသည်တနေ့လျှင် ဘေဒါမိတပြားမိ
 ပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့် ဝန်ခံ
 ပြီးမှ ဓမ္မပဉ္စယသည်သို့ လေ့လာတော်မူ၏။- နံနက်တ
 နက်တီး၊ အမြန်၌ ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူ
 တို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ ရပ်နေသည်ကို
 ၇ ငြင်း၍- သင်တို့သည် ဓမ္မပဉ္စယသည်သို့ သွားကြ၊
 တော်လှောင်စွာ ငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့
 ၈ သည် သွားကြ၏။- တပန်နစ်ခွက်တီးအမြန်၊ တ
 -နံသုံးခွက်တီးအမြန်၌ ထွက်၍ ရွှေနည်းအတူ
 ၉ ပူးသေ၏။- ဆယ်တနာမိ အမြန်၌လည်း ထွက်ပြန်
 လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊
 ရပ်နေသည်ကိုတွေ့၍၊ သင်တို့သည်တနေ့လုံး အ
 လုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌ အသက်ကြောင့်နေ
 ၁ ကြသနည်းဟုမေးသော်- ထိုသူတို့က ကျွန်တော်
 တို့ကို အထက်သို့ မှုမငှါ၊ ပါထုဋ္ဌာသို့ ကြွလျှင်၊
 သင်တို့သည် ဓမ္မပဉ္စယသည်သို့ သွားကြ၊ တော်
 လှောင်စွာ ရကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသော်
 ၂ ညအမြန် ရောက်သောအခါ ဓမ္မပဉ္စယသည်ရှင်
 က၊ ထုပ်ဆောင်သော သူတို့ကို ခေါ်ခဲ့သော၊
 နောက်ဝင်သော သူတို့နှင့် အရင်အစဉ်ဝင်သော
 သူတို့ဝင်သော အခါကို ပေးသောသူ၊ မိမိစာရေး
 ၃ ကိုမှတ်လိုက်သော်- ထိုကြောင့်၊ ဆယ်တနာမိ အ
 မြန်၌ဝင်သောသူတို့သည် ထာဝရဘေဒါမိတပြား
 ၄ မိခံကြ၏။- အရင်ဝင်သော သူတို့သည် ထာကြ
 သောအခါ၊ ငါတို့သည်သာဓကမည်ထု မိတ်ထဲ
 ၅ မှာ ထင်ရှားသော်လည်း၊ ဘေဒါမိ တပြားမိခံရ
 ၆ ကြ၏။- ထိုသို့ခံပြီးလျှင်၊ အိမ်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်
 ၇ ၍- နောက်ဝင်သော သူတို့သည် တနာမိခံ၍
 ထာထုပ်ဆောင်သော်လည်း၊ တနေ့လုံး အမှုဝန်
 ကို ထမ်းရွက်၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ်
 ၈ တို့နှင့် အညီအမျှ ကိုယ်တော် မိရင်ပါပြီကား
 ၉ ထုဆိုကြ၏။- အိမ်ရှင်ကလည်း၊ အဆွေ၊ သင်တို့
 ၁၀ တဌာသော အမှုကို ငါမပြု၊ ဘေဒါမိတပြားကို
 အမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့် ဝန်ခံသည် မထုတ်
 ၁၁ သော၊- သင်၏ဥစ္စာကိုထု၍ သွားသော၊ နောက်
 ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့် အညီအမျှ ပေးခြင်း
 ၁၂ ငှါ ငါအလိုရှိ၏။- ငါသည်ကိုယ်ဥစ္စာကိုပြုလိုသော
 မပြုရာသေသော၊ သေသောကောင်းသောကြောင့်
 သင်သည် ချက်ရန်၊ ကြိုးရသောသူဆိုသော်
 ၁၃ ထိုနည်းတူ၊ နောက်ကျသော သူတို့သည် အရင်
 ကျ ကြလိမ့်မည်၊ အရင်ကျသော သူတို့ သည်

နောက်ကျကြလိမ့်မည်၊ ခေါ်တော်မူသော သူ
 ၁၄ ချားမြဲသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူ
 နည်းသည် ယုဒမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ သေခွသည် သေရခွထင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်
 မူမည်၊ ကမ်းခရီး၌ တက်၍ နှစ်ပါးသောတပည့်
 ၁၆ တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍- ငါ
 တို့သည် သေရခွထင်မြို့သို့ တရသွားကြ၏၊ ထု
 သားသည် ယင်းပရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု
 ဆရာတို့ထက် သို့ကောက်လိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့သည်
 ၁၇ သေပြစ်ကို မိရင်ကြလိမ့်မည်- ထုသားအား
 ဂုဏ်ရယ်ပြုခြင်း၊ မှိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထက်ဝါးကပ်
 ထိုင်မှာမိုက်သားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ တပါးအ
 ချိုးသားတို့ထက် သို့အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်၊ သုံးရက်
 ခြောက်သော နေ့၌ ထခြောက်လိမ့်မည်ထု မိန့်
 တော်မူ၏။
 ၁၈ ထိုအခါ ဇေမ္မေဝေဇာသားတို့အမိသည် သားတို့
 နှင့်အတူ အထိတော်သို့ ချည်း၍ ပြတ်ဝတ်ထွက်၊ ဆု
 ကျေးဇူးကို တောင်းပန်သော်- ကိုယ်တော်က၊
 ထင်သည်အထက် ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်း
 ၁၉ ထုမေးတော်မူသော်- ကိုယ်တော်၏ နှိုင်းတွင်
 ကျွန်ုပ်တို့ ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည် ထင်ရှား
 တော်ထက်၌ တယောက်၊ ထက်ဝဲ တော်ထက်၌
 တယောက်၊ ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ
 ၂၀ ထုလျှောက်သော်- သေခွကလည်း၊ သင်တို့
 ထည်အထက် သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့
 ထိကြ၊ ငါတော်ရ ထုံသောခွင့်ကို သောက်
 ခြင်းငှါ၊ ငါ ခံသောနှစ်ခြင်းကို ခံခြင်းငှါ၊
 သင်တို့သည်တတ်စွမ်း နှိုင်းသောထုမေးတော်
 ၂၁ မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်တတ်စွမ်း နှိုင်းပါစီထု
 လျှောက်ကြသော်- ငါ၏ခွင့်ကို သင်တို့သည်
 ထောက်ရ ကြလိမ့်မည်၊ ငါ ခံသော နှစ်ခြင်းကို
 ထည်း၊ သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်၊ ထိုသော်
 ထည်း၊ ငါ၏ထင်ရှားသော ထက်ဝဲထက်မှာ ထိုင်ရ
 သောအခွင့်ကိုကား၊ အကြင်သူတို့အဖို့ အလိုငှါ
 ၂၂ ငမည်းတော်သည် လှင်ဆင်၏၊ ထိုသူတို့ အား
 ထာငါပေးလိုသည်ထု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ အခြားသော တပည့်တော် တတို့တို့တို့ သည်
 ကြားသိလျှင်၊ ထိုညအခါကို နှစ်ယောက်တို့ကို
 ၂၄ အချက်ထွက်ကြ၏။- သေခွသည် ထိုသူတို့ကို
 ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အထိုင်သောကံ
 ၂၅ မင်းတို့သည် အမိုးထရပြုတတ်ကြ၏။- အကဲအ
 ၂၆ ချုံးတို့သည် အာဏာသားတတ်ကြ၏။- သင်တို့

မူကား၊ ထိုသို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်လူသားသည်သူတပါး
 ၂ ကို နေရာ၊ ဖြစ်ငှါ မထား- သူတပါး၊ ထေရ်ကိုခံ
 ရင်းငှါငှါ၊ မိမိထေရ်ကို နှိပ်နှိပ် လူစားကိုရှေး
 ရှင်းငှါငှါကြွသည့်သည့်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့တို့ထင်
 ထိုတွင်ထေရ်ထေရ်၊ ပြုလိုသောသူကိုသင်ထွေ
 ခံခြင်း၊ ထင်ထိုတွင် ထေရ်ထွေ မြတ် ထုပ်ချင်
 ထောသူကိုလည်း၊ ထင်ထို ကျန် ဖြစ်စေ ထု မိန့်
 တော်မူ၏။

၂၂ ဝေ-ရ်ခေါ်မြို့မှထွက်သွားကြစည်တွင်လူစား
 ထေရ်၊ ငါးတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏-
 ၂၃ ထေရ် သည် ကြွသွားတော် မူကြောင်း ကို နမ်း
 နားမှာထိုင်သောလူကန်း နှစ်ယောက်ထိုသည့်
 ကြားရလျှင်၊ မိမိစိတ်သားတော်ထေရ်၊ ထေရ်နှစ်
 ထိုကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော်ငယ်
 ၂၄ ၏-ထိုသူတို့ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါလူစား
 စုစုစေ- ထိုသည် ငေါက်၍ ဆိုကြ သော်လည်း၊
 မိမိစိတ်သားတော်ထေရ်၊ ထေရ်နှစ်တို့ကို ကယ်
 မသနားတော် မူပါဟုသော၍ ဟစ်ကြော် ကြ၏-
 ၂၅ ထေရ် သည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်ထိုသူတို့ကို
 ခေါ်၍၊ သင်တို့နှစ်ယောက်သို့ ပြုစေထိုထုနည်းထု
 ၂၆ မေးတော်မူလျှင်- သခင်၊ ထေရ်နှစ်တို့မှတ်မိကို
 ပွင့်ထင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ
 ၂၇ သော်- ယေရှုသည် သနားခြင်း၊ မိတ်တော်ရှိ၍
 ထုတို့မှတ်မိကို ထက်နှင့်ထိုတော်မူ၏။ ထိုသော
 ခွင်းတွင်ထိုသူတို့သည်မှတ်မိမြင်၍နောက်တော်
 သို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၂၈ ယေရှုထင်မြို့စားသို့ခရီး၍ ထံလွင်တောင်
 ခြေရင်း၌ ဗတ်ဇာဂရော သို့ ရောက်ကြသောထေ
 ၂၉ ရ်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို
 ၃၀ စေတော်၍- သင်တို့နှစ် ချီသောရွာသို့ သွား
 ကြ၊ ထိုရွာ၌ ခုနစ်နှစ်လျက် ချီသောဗြဟ္မနှင့်မြ
 ကထေးကို သင်တို့သည်ချက်ချင်းထွေလိမ့်မည်၊
 ၃၁ မြကြီးကိုမြည်၍ငယ်သို့ထောင်ခဲ့ကြ- သူတပါး
 သည် သင်တို့အား တန့်တန့်ကို ဆိုလျှင်၊ ထခင်
 ထေရ် ချီသည်ဟု ပြန်ပြော ကြသော ထိုသို့ပြော
 လျှင်၊ ထိုသူသည်ချက်ချင်းပေးလိုက်မည်ထု နှာ
 ၃၂ ထားတော်မူ၏- ထိုထေရ်၊ ထေရ်မူကား၊
 ထင်စိတ်ထေရ်မင်းကြီးသည် မြဟန်မြီကထေးကို
 ၃၃ မီး၍- နူးညံ့ထိပ်မေ့သော မိတ်နှင့်သင်မြီရာသို့
 ကြွသောတော် မူသည်ကို ကြည့်ရှု ထော့ထု၊ မိ
 စုန်သထိုသို့၊ ထားပြောကြသောသူသောပရာ

၃၄ စက်စံ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည် ထေရ်၊ ဖြစ်
 ထတည်း။
 ၃၅ တပည့်တော်ထိုသည် ထွား၍ ထေရ်တော်ထေ
 ၃၆ ထိုင်းပြုသဖြင့်- မြဟန်မြီကထေးကိုထော့နဲ့၍
 ၃၇ မြီကြောပေါ်မှာ မိမိ ထို ထေရ်ကို တင်ကြ ပြီ၊
 ၃၈ လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် မီးတော်မူ၏- ထေရ်၊ ပ
 သ မှားစွာသော ထုထို ထည် မိမိ ထို ထေရ်ကို
 ထမ်း၌ခင်းကြ၏။ ထေရ် ထိုသည် သစ်ကိုင်းထစ်
 ၃၉ စက် မှား ကို စုတ်၍ ထမ်း၌ ခင်း ကြ ၏- ရှေ့
 နောက်လိုက်သွားသော ထေရ်ထေရ်များထိုကား၊ ဘိ
 မိစိတ်သားတော်ထေး၊ ဘေရှုထွေ ဖြစ်စေထတည်း။
 ထာဝရဘုရား၏ ထေရ်နှင့် ကြွသောတော်မူသော
 သူသည် စက်ထာ၌ စေသ တည်း။ ကောင်း ကင်
 ထေရ်ထေရ်ထော့ရှုထွေဖြစ်စေသတည်း၊ ထေရ်၊
 ၄၀ ကြော်ကြ၏- ယေရှုထင်မြို့သို့ဝင်တော်မူသော
 ထေရ် တမြို့သို့၊ ထုတ်ထုတ် သဲသဲ ဖြစ် ၍၊ ဤသ
 ၄၁ ကားထေရ်သုနည်းထုမေးခြင်း၊ ကြလျှင်- လူ
 ထေရ်ထေရ်တို့က- ဤသူသည် ဂါလိလဲ ပြည်နာဂ
 ရက် မြို့၌ ပေါ်ထွန်း သော ပရာ စက် ထေရ် ပေ
 တည်းထုပြောဆိုကြ၏။
 ၄၂ ထေရ်သည် ဘုရားထခင်စံ မိတ်မှန် တော်သို့
 ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ မိတ်မှန်တော်၌ ရောင်းဝယ်
 ထောသူထေရ်၊ ထိုကိုနှစ်ထုတ်၍၊ ငွေထေထော
 သုတို့စံနံ့စားကိုငှါ၊ မြီးငှင်ရောင်းသောလူထို
 စံ ထိုင်နေရာကိုငှါ ထွန်းထွင်းတော်မူလျက်၊
 ၄၃ ငေါက်ကို ထုထောင်းရာထိပ်ဟု၍ ငေါက်ဝါကြ
 ထတို့ ထု ကျမ်းစာ၌ ထာထော်ထည်း၊ ထင်ထို
 ထည် ထို ထိပ်ကို ထားမြီတွင်၊ ဖြစ်စေ ကြပြီ ထ
 ၄၄ ကားထေရ်တော်မူ၏- ထိုထေရ် မိတ်မှန်တော်၌
 ချက်ချင်းထောသူ၊ ခြေပွမ်းထောသူထိုသည်
 ထေရ်တော်သို့ထာ၍သူထို ထောရောဂါကိုငြိမ်း၊
 ၄၅ စေတော်မူ၏- ကိုယ်တော် ပြုတော်မူသော ထေ
 ကြော့စွယ် ထေရ်ကိုငှါ၊ သုငယ်ထိုကထည်း၊
 မိမိစိတ် သားတော် ထေး ထော့ရှုထွေ ဖြစ် စေထ
 တည်းထု၊ မိတ်မှန်တော်၌ ကြွကြော်ကြသည်
 ကိုငှါ၊ ထေရ်ပရာထိတ်ထေရ်၊ ကျမ်းပြုထေရ်ထို
 ၄၆ ထည်ကြားမြင်လျှင် ထေရ်ထွက်ကြ၍- ဤသူ
 ထိုသည် စထထို ပြောဆိုသည်ကို ကြားထ
 ထောထု ထေရ်ထေး၊ ကြထေထော်၊ ငါကြား
 စံ၊ ချီသုငယ်ထိုနှုတ်ထေရ်ကို ထံတော်ထည်ရှိ၊
 စွမ်းခြင်းကိုထင်ထေရ်ထေရ်ထေရ်ထေရ်ထေရ်
 ကို၊ ထင်ထိုသည်ထေရ်ထေရ်ထေရ်ထေရ်ထေရ်

၈၈ ထိုမိန့်တော်မူ၏- ထိုစဉ် လူထုကို ထားခဲ့၍ မြို့
 ဆွဲထွက်ပြီးလျှင်၊ မေသနိဒ္ဓာသို့ကြွ၍ ဆိုသည်
 ကိုလွန်စေတော်မူ၏။

၈၉ နံနက်မိန့်၌ မြို့သို့ပြန်၍ ဝဠာတော်တော်
 ၉၀ စု၏- ထမ်းနားမှာ သင်္ဘောသစ်ပင်တပင်ကို
 မြင်လျှင်၊ ထိုစပင်သို့ကြွသွား၍ စေ့ကန်ကိုသာ
 ထွေတော်မူသည် မြို့သား၊ သရဗ္ဗစံစံ စေ့စည်
 မပြတ်သင်၍ အသီးပသီး၊ စေ့စဉ်ယု မိန့်တော်မူ
 လျှင်၊ ထိုစပင်သည် ချက်ချင်း ဆွေ့ခြောက် ထေ
 ၁၀ စံ- တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသစ်
 စပင်သည် ချက်ချင်း ဆွေ့ခြောက်ပါပြီတကား။

၁၁ ထိုသို့သြော၍ ဆိုကြ၏- ယေရှုကလည်း၊ ငါစ
 ဖွန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်
 ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသစ်
 ပင်၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက၊ ထို
 တောင်ကိုပင်၊ နေရာမှ နှေ့ထော့၊ ပင်လယ်၌ ကျ
 ထော့ထု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည် အတိုင်း မြစ်လိပ်
 ၂၂ မည်း- ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် ပစ္စနာပြု၍ ဆု
 တောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်
 ထိုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ မိတ်ဖွန်တော်သို့ ဝင်ပြန်၍ ဆုဥ ဩဝါဒပေး
 တော်မူစဉ်တွင်၊ ယစ်ပရောဟိတ်စကြီးတို့နှင့်
 လူထုတွင် စကြီးစကဲ မြင်သောသူတို့သည် အ
 ထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ ကိုယ်တော်သည် ဤစ
 မူများကို အတယ်အစွင့်နှင့် ပြုသနည်း၊ ထိုစ
 ခွင့်ကို အတယ်အစွင့်နှင့် ပေးသနည်း၊ ယုမေးလျှောက်
 ကြသော်၊- ယေရှုက၊ ငါသည် တန့်တရကိုမေးဦး
 မည်၊ သင်တို့မြေလျှင်၊ ဤစမူများကို အတယ်အ
 ၂၄ စွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်- ယောဟန်၏
 နှစ်ခြင်းတရားသည် အတယ်က မြစ်သနည်း။
 ဘုရားက မြစ်သလော၊ လူက မြစ်သသောယုမေး
 တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အခွင်းခွင်း၊ ထင်မြင်၍၊
 ဘုရားက မြစ်သည် ငါတို့မြေလျှင်၊ သင်တို့
 သည် ယောဟန်ကို အတယ်ကြောင့်မယ့်သနည်း။

၂၅ ထိုသူမေးလေဦးမည်- လူက မြစ်သည် ငါတို့
 မြေလျှင်၊ လူများကို ကြောက်ရ၏၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဇက်
 ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏၊ ယုမေးလျှင်၊ ထင်မြင်ပြီး
 ၂၆ မှာ- အကွန်ပီတို့ပထိပါယုယေရှုအား ပြန်ပြော
 ကြ၏၊ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစတူ၊ ဤစမူများ
 ကို အတယ်အစွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြော။

၂၇ သင်တို့သည် အတယ်တို့ထင်ကြသည်၊ တန့်

တယောက် ထော့ထု၍ ထားနှစ်ယောက်ရှိ၏၊
 ထားစကြီးစီထိုသွား၍၊ ထော့ထု သရေ့စေ့စပ်
 ၂၈ ဥထည်ထိုသွား၍ ထုပ်ထောင်စော့ထု ဆိုလျှင်၊
 ထားက၊ ငါမသွားဘူး၊ ယုပြန်ပြောသော်လည်းက
 ၃၀ နောက်မှ နောင်တရ၍ သွားလေ၏- အစည်စာ
 ခြားထော့သားစီသို့ သွား၍ ရွှေ့နည်း၊ အတူတူ
 လျှင်၊ ထားက၊ သွားပါမည် အစ သခင်ထု ဆို
 ၃၁ သော်လည်းက၊ မသွား၊ တန့်နော်- ထိုသားနှစ်
 ယောက်တို့တွင် အတယ်သူသည် အစစအထိုကို
 စောင်သနည်း၊ ယုမေးတော်မူလျှင်၊ သားစကြီး
 စောင်ပါသည် ယုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက
 ထည်း၊ ငါစဖွန် ဆိုသည်ကား၊ အစွန်ခံတို့နှင့်
 ပြည်တန်ဆာတို့သည် သင်တို့အရင်၊ ဘုရား
 ၃၂ သခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် ငြောင့်မတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့လာသော်လည်း၊
 သင်တို့မယုံကြည်ကြ၊ အစွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်
 ဆာတို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏၊ ထိုအကြောင်းကို
 သင်တို့သည် မြင်သော်လည်း၊ ယုံကြည်မည်အ
 ကြောင်း နောက်တဖန် နောင်တမရကြ။

၃၃ အခြားသော ဥပမာကို နားထောင်ကြလော့၊
 တိမ်ရှင်တဦးသည် ဓမ္မဥယျာဉ်ကို မိုက်ဖျိုး၍၊
 စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ ဓမ္မဥယျာဉ်ကို
 တူးထေ၏၊ မှီရိုလှောင်စင်ကိုလည်း ထောက်ထေ
 ၃၄ စံ၊ လုပ်ထောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကို ငါ့၍
 အခြားသော ပြည်သို့ သွားလေ၏- အသီးသီး
 မှီရိုရောက်သော အခါ၊ အသီးကို ခံစေခြင်းငှါ
 ငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့မှ ရသိုစေလှယ်
 ၃၅ လေ၏- ထိုသူတို့သည် ငယ်သားများကို ဝမ်းပြီး
 လျှင်တဦးကို မိုက်၍၊ တဦးကို သတ်၍၊ တဦးကို ခဲ
 ၃၆ နှင့် မြစ်ကြမ်း- နောက်တဖန် အရင် ထက် များ
 သော အခြားငယ်သားတို့ကို စေလှယ်ပြန်လျှင်၊
 ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရွှေ့နည်း၊ အတူတူကြ၏-
 ၃၇ နောက်ဆုံး၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည် သား
 ကို အားနာကြလိမ့်မည် ယု ဆို၍ မိမိသားကို စေ
 ၃၈ လှယ်လေ၏- ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကို မြင်
 လျှင်၊ ဤသူသည် အစွန်ခံဖြစ်၏၊ လာကြ၊ လူကို
 သတ်၍ သူ၏ အမွေ ဥစ္စာကို ယုကြကုန်သံယုအ
 ၃၉ ခွင်းခွင်းတိုင်ပင်၍- ဥယျာဉ်ရှင်သားကို ဝမ်း
 လှူပြီးမှ ဥယျာဉ်မြင်သို့ ထုတ်၍ သတ်ပြန်ကြ၏-
 ၄၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် ထာသောစခါ၊
 ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အတယ်တို့ပြုမည်၊ ယု

၇၁ မေးတော်မူ၏။-ပရိသတ်တို့ကထည်း။ထိုသူဆို
 ထိုစား ဆိုးသော ဇာတ်ဆိုးခြင်းကို မိရင်ပါထိန်
 မည်းစသီးသီးမြန်တွင် စသီးကိုဆတ်စုံသော
 စေခြားလှတိုစား။ ထိုစည်ကိုငါးပါးထိန်စည်
 ထုလျှောက်ကြ၏။

၇၂ ယေဇူကထည်း။ ထိုထံကို တည်ထုတ်သောသူ
 ဇာတ်ပယ်ထားသောကျောက်စည်နောက်တစ်
 ထိုက်ထောင့်စေ့ငွေ့မှာသို့ရောက်ပြန်၏။ ထိုစေ
 မှသည် ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသော စေ့မြစ်
 ၏ငါးတို့မှတ်မှောက်၌တည်းစုံသောဥယျာဉ်မြစ်
 ၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌သင်တို့သည်တ

၇၃ ရံတခါမျှမဝတ်ဘူးသော။-ထိုကြောင့်ငါဆို
 သည်ကား။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုသင်တို့
 မှုန့်တံ့၍ နိုင်ငံတော်၏ စသီးကိုသီးစုံသော ထု

၇၄ မျိုးစား မေးရသတံ့။- စေ့ကြင်သူသည် ထို
 ကျောက်စေ့ပေါ်သို့ကုန်၏။ ထိုသူသည်ကျိုးထတံ့
 စေ့ကြင်သူ၏ စေ့ပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည် ကျ၏။
 ထိုသူသည်ညက်ညက်ကြေသတံ့ထု မိန့်တော်မူ

၇၅ ၏။-ထိုစပမာစကားကိုယမ်းပရောဟိတ်စကြီး
 နှင့်ခရစ်တို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့ကိုရည်
 စောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိကြ၏။

၇၆ ကိုယ်တော်ကို ဝမ်းမီးခြင်းငှါ ရွာကြသော်
 ထည်း။ စုဝေးသောသူများကိုကြောက်ကြ၏။စေ
 နှင်ကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
 ပရောဟိတ်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြ၏။

၂၂

၇၇ စာစဉ်ယေဇူသည်စပမာကိုဆောင်၍ပရိသတ်
 ၇၈ တို့စား မိန့် မြက်တော်မူသည်ကား။- ကောင်း
 ကင်နိုင်ငံတော်သည်။မိမိသားစုအဖွဲ့အစည်းမြဲမပစ်
 ထားဆောင်ပွဲကို မိရင်သော မင်းကြီးနှင့် တူ၏။

၇၉ ထိုမင်းကြီးသည် မိတ်ပြီးသောသူတို့ကို ခေါ်ဝေး
 မြင်းငှါလှောင်တို့ကိုစေထွတ်သောစသိ။ ထိုသူ
 ၈၀ တို့သည်မထာသ်နေကြ၏။- တစ်စုံစခြားသော
 လှောင်တို့ကို စေထွတ်၍ ငွေ့ကို ငါ့ပွင့်ဆင်ပြီး
 ၈၁ နွားမှစသောသူမျိုးသောတိရစ္ဆာန်များကိုသတ်
 ၈၂ ခြံပြီးပြီ။ စတုရန်းတို့သည် စသင့်မြို့ပြီး မပစ်
 ဆောင်ပွဲသို့ သာကြပါယု။ မိတ်ပြီးသော သူတို့

၈၃ စားပြောကြဟုလိုက်ပြန်၏။-သို့သော်ထည်း။
 ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ။ စေ့တို့ ထိုသည်
 မိမိထယ်သို့သွားကြ၏။စေ့တို့သည်ကုန်သွယ်
 ၈၄ ရာသို့သွားကြ၏။- ကြွင်းသော သူတို့သည်
 ၈၅ ထည်း။ ထုထင်တို့ကိုဝမ်းမီး၍ သည်းစပ်ခြင်း။

၈၆ စေ့ထွတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။- ထိုမင်းကြီးသည်
 ကြားလျှင်စေ့ထွတ်ထွက်၍စေ့စေ့စေ့ဖြင့်။ ထုထ
 ထက်ကိုသတ်သောထိုသူတို့ကိုစေ့ပြီးထုတ်ကြံ၍
 ထုထင်မြို့ကိုမီးရှို့ထေး၏။

၈၇ ထိုနောက်မှမင်းကြီးသည်ထုထင်ထိုက်စေ့၍
 ၈၈ ငါ၏စစ်တပ်ဆောင်ပွဲသည်စသင့်မြို့၏ ခေါ်ဝေး
 ထော သူတို့သည် စေ့ထင်စေ့ထင်စေ့ကြောင့်-

၈၉ ထမ်းမထမ်းကြားသို့သွား၍ ထွေထွေသောထု
 ထိုကို ပွဲသို့ခေါ်ဝေးကြဟု စေ့မိန့်တော်မူသည်

၉၀ စေ့ထင်။- ထုထင်တို့သည် ထမ်းစွားသို့ ထွက်
 သွား၍။ ကောင်းမကောင်း။ ထွေထွေသောထုထ
 ပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ပွဲတော်၌ စေ့ပြည့်မြီထေ

၉၁ ၏။- မင်းကြီးသည် ပွဲ၌ လျှောင်သော သူတို့ကို
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောစသိ။ စစ်တပ်
 ဆောင်ပွဲ၏စေ့ထွတ်ကိုမဝတ်သောထုတထောက်

၉၂ ကိုမြင်လျှင်။-စေ့ထွေမပစ်ထားဆောင်ပွဲ၏စေ့ထွတ်
 မမြီထဲထယ်ကြောင့်ဝင်ထုနည်းထု မေးတော်

၉၃ မူသည်ကိုထိုသူသည်မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။- ထိုစ
 ၉၄ ခါမင်းကြီးသည် စေ့ထွေထွေထို စား။ ထိုထု၏
 ထက်မြက် တုတ်နှောင်သော၊ ငိုကျွေးခြင်း။ စံ
 သွားမဲကြိတ်ခြင်းမှတစ်ဆင့်။ မြင်စေ့ရပ်မှောင်မိုက်ထဲ

၉၅ သို့ သူသွားစုထိုက်ကြထု စေ့မိန့်တော်မူ၏။- ထို
 သို့ ခေါ်တော်မူသော သူအစွား မြီထေင်ထည်း။
 ၉၆ ရွေးကောက်တော်မူသော ထုနည်းသည်ထုမိန့်
 တော်မူ၏။

၉၇ ထိုစသိခရစ်တို့သည် ထွက်သွား ပြီးလျှင်
 ၉၈ ငါတို့သည် သူ၏ စကားကို ရှောင်မြောင်း၍ စေ
 မြစ်မြို့နှင့်ကို စေ့ထယ်ထို ရှောင်သနည်းထု မေး

၉၉ မြန်းထိုင်ပင်ပြီးမှ။- မိမိတပည့်တို့နှင့်ယေဇူထ
 ပည့်တို့ကို စေ့ထင်တော် သို့ စေ့ထွတ်၍။ စေ့ထင်
 ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သန့်သန့်ပါ၏။ စေ့ထင်
 သူကိုမျှမကြောက်။ လူမှတ်နှာကိုမထောက်ထဲ။
 ၁၀၀ ဘုရားသခင်၏ တရားထမ်းကို ထုတ်မှန်စွာ ပြ

၁၀၁ တော်မူသည်ကိုစေ့ကွန်ပီထိုသိကြပါ၏။-ထိုမြစ်
 ၁၀၂ ၍။ ကိုယ်တော်သည်စေ့ထယ်သို့ ထင်တော်မူထ
 နည်း။ ကဲသာဘုရင်စား။စေ့ကွန်ပီထိုစေ့ထင်ထ
 ထော။ မဆက်စပ်သော။စေ့ကွန်ပီထိုစေ့ထင်မိန့်

၁၀၃ တော်မူပါယု မေးလျှောက်ကြ၏။- ယေဇူသည်
 ထိုသူတို့၏ ဆိုးညစ်သော သဘောကို ထိတော်မူ
 လျှင်။လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ စေ့ထယ်ကြောင့်ကို

၁၀၄ နှစ်နှစ်နှစ်နှင့်ရှင်ကြသနည်း။-စေ့ကွန်ပီထိုစေ့ထင်
 ကိုပြပါထုမိန့်တော်မူ၍။စေ့ကွန်ပီထိုစေ့ထင်ထု

- ၂၀ ဩဇာ-ဤပုံ၊ ဤထိပ်စာကား၊ စေတယ်ထုတ်ပုံ၊ စေတယ်ထုတ်ထိပ်စာ ဖြစ် ထာရည်းထု ပေးတော်မူ
- ၂၀ လျှော်- ကဲသာ ဘုရင်၏ပုံ၊ ထိပ်စာ ဖြစ်ပါသည် ထုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက ထာရည်း၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ ပဉ္စာကို ကဲသာဘုရင် ထား၊ စာတံပေး ကြသော၊ ဘုရားသခင်၏ ပဉ္စာကို ကား၊ ဘုရား သခင်စားထက်ပေးကြသောထု မိန့်တော်မူ၏-
- ၂၂ ထိုသူ ထို သည် ကြားရလျှင် ထို ကြောင့် စာတံ တော်မှထွက်သွားကြ၏။
- ၂၃ ထင်မြင်ရှင်မြန်မြန်မရှိဟု၍ စာဟူ၍သော စန္ဒာကဲထိုသည်ထိုနေ၌ စာတံတော်ထိုရဦးကပ်
- ၂၄ ဤ- စာရှင်ဘုရား၊ ထုမည်သည်ကား၊ ထားမရှိ ထင်သလျှင်၊ သူ၏မယားကိုသုညီထိမ်းဟု၍စစ် ကိုစာရိုးမပြတ် စာတံ နှယ်စေထု မောဌ ဖီရင်
- ၂၅ ပါ ခြီး-စာကျွန်ုပ်ထိုတွင်ညီစစ်ကိုစုစုစေတယ် မှီပါ၏အစ်ကိုစာကြီးသည့်မိခွနှင့်နိမိတ်၍ထားမ ခြံသောသဖြင့်၊ မိမိမယားကိုမိမိညီနှင့်ကျန်ရစ်
- ၂၆ စေ၏- ထိုစာထုတထောက်နောက်တထောက်၊ စုစုစေတယ်သောညီစစ်ကိုထိုသည် ထိုမိခွနှင့်
- ၂၇ နိမိတ်ပြီးမှ သေကြ၏- နောက်ဆုံး၌ မိခွသည်
- ၂၈ ထည်းသေလေ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ထင်မြင်ရာကား ထ၌ ထိုမိခွသည်စုစုစေတယ်သော ညီစစ်ကို ထိုတွင် စာတံသု၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း၊ ထိုသူစာပေါင်းထိုသည်ထိုမိခွနှင့် နိမိတ်ခြင်းကို
- ၂၉ မြဲကြပြီထုပေးလျှောက်ကြ၏- ယေရှုကထည်း ထင် ထိုသည် ကျမ်းစာ ကို နား မထည်၊ ဘုရား သခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့်မှာ
- ၃၀ သောစာယူကို ယူကြ၏- ထင်မြင်ရာကားထ၌ နိမိတ်ခြင်းကိုမမြဲ၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မ
- ၃၁ မြဲ- ကောင်းကင် ထား၊ ဘုရား သခင်၏ စာမန်
- ၃၂ လင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏-ထိုမှတပါး၊ သေထွန်သော သူထိုသည်ထင်မြင်ခြင်းစာရာမှာ၊ ဘုရားသခင် ထာဝရသည်စာမြတ်၏ဘုရား၊ ဣဇာကန်ဘုရား၊ ထာကပ်၏ ဘုရား ဖြစ်သည်ထု သင်တို့အား မိန့် မြတ်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မဝတ်ဘူး သထေး၊ ဘုရားသခင်သည်သေနေသောသူထို၏ ဘုရားမထုတ်၊ စာသက်ရှင်သောသူထို၏ ဘုရား
- ၃၃ ဖြစ်တော်မူသည်ထု မိန့်တော်မူ၏- ပရိထာတ် ရွာထိုသည်ကြားရလျှင်၊ ထုမည်ဝါပေးတော် မူသည်ကိုထုံကြောမြင်းမြဲကြ၏။
- ၃၄ စန္ဒာကဲထို၏ စကားကို ချေတော်မူကြောင်းကို
- ၃၅ စာရိ၌ထိုထည်ကြားလျှင် စုစုစေ၍- ထုထို

- စာဝင် စာပါ ဖြစ် သော ကျမ်းထာတ် စာထာတ် ထည်ကိုယ်တော်ကို နိမိတ်နှောင့်ရှုတ်ခြင်းငှါ-
- ၃၆ စာရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ စာတံမည်သော ပညတ်ထည်သတ်၍ကြီးထာရည်းထုပေးလျှောက်
- ၃၇ ထော်၊- ယေရှုက၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကိုမိတ်နှစ်လုံးစာကြွင်း၊ ညာတ်မြဲထု
- ၃၈ နှင့်စုစုစေ- ထုထောပညတ်သည့်ပဉ္စာထု
- ၃၉ ဖြစ်၏ကြီးငြိမ်းသောပညတ်ထည်းဖြစ်၏- ထို မှတပါး၊ ကိုယ်နှစ်စပ်ဆိုသောထုကိုကိုယ်နှစ် စာရှုစုစေထုထော ဝတ်ထပညတ်ထည် ပဉ္စ
- ၄၀ စာပညတ်နှင့် ထထောထု၏- ဤပညတ် နှစ်ပါး ထိုကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် စာနာကဏ္ဍကျမ်းမြဲထ ဟူ၍ စာရှုပုံ စာနာပင်ဖြစ် သ ထည်း ထု မိန့် တော်မူ၏။
- ၄၁ စာရိ၌ထိုသည် စုစုစေ၍ နေကြစည်တွင် စာ ရှုကားထင်ထိုသည်ခရစ်တော်ကိုစာတံထိုထင်
- ၄၂ စာကြသနည်း-စာတံထုတ်သားဖြစ်သနည်း၊ ထု ပေးတော်မူလျှင်၊ ဝါမိန်၏ ထားဖြစ်ထည်ထု
- ၄၃ လျှောက် ကြ သော်၊- ထိုဖြစ် လျှင်၊ ဝါမိန်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍၊ ပညတ်တော်အားမြဲ
- ၄၄ စာတံကြောင့် ခေါ်သနည်း- ဝါမိန်၏ စကား မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူထိုကို ထင်၏ ခြေတင်ရာ ငါမဗုမထားမှီထိုင်စေသ် င ထက်မှာ ထာတ်၌ ထိုင် နေထော့ထု၊ ငါ၏ ထာဝရအား မိန့်
- ၄၅ တော်မူသည်ထုဝါမိန် ဆိုထာတည်း- ထိုထိုဝါမိန် ထည် ခရစ် တော်ကို သခင် ဟူ၍ ခေါ်လျှင်၊ စာ တယ်သို့ သူ၏ ထား ဖြစ်သနည်း၊ ထု ပေးတော်မူ
- ၄၆ ထည်ရှိသော်၊- စာတံသုမျှ စကား ထစွန်းကို မြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မထာတ်၌ကြီး ထိုနေ့၌စာ နောက် တ နိမိတ် စာတံ သုမျှ မစေး စ လျှောက် ခိုကြ။

- ၀ ထိုစာဝါ ယေရှုထည်ထပညတ်တော်ထိုနှင့်ထုစာ ပေါင်းထိုအား ထော ပြော တော် မူထည်ကား-
- ၁ ကျမ်းပြု ထာ၊ စာရိ၌ထိုသည်မောဌ၏ထိုင်ရာ
- ၂ ပတ္ထင်ပေါ်မှာထိုင်ကြ၏၊ ထိုကြောင့်၊ သူထိုဖီရင် ထုံး၌သမ္ဘာကိုးစောင့်ရှောက်၍ မြဲ ကြသောထု ထို၏သကျင့်စာတိုင်းမကျင့်ကြနှင့်၊ စာကြောင်းစု ထား၊ သူထိုသည်ဖီရင်ထုံး၌သော်ထည်းကိုယ်
- ၃ ထိုင်မကျင့်ကြ၊ ထထွန်လေး၍ ထာဝရစောင့် ခိုကိုထင်ထင်၍ ထုတပါးပရီးပေါ်မှာ ထင်တတ် ကြ၏ မိမိ ထိုစုကား၊ ထာဝရအားနှစ်၌ မစေ ထို

၁၂- သူတို့သည် ပြုသမျှသော အကျင့်အမှုတို့ကို လူများ ရွှေမှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ ကျယ်သောလက် ခွဲတို့ကို၎င်း၊ ကြီးသောပန်းပွားတို့ကို၎င်းဝတ်လေ့ရှိကြ၏။- ခွဲသတင်း၊ တရား၏ ရပ်တည်ခြင်းဖြင့်သောနေရာတိုင်ရာကို၎င်း၊- ဈေးနှုန်းရှိသောစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟု လူများ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။

၁၃ သင်တို့မူကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသောသင်တို့ ဥပစ္စာယံ ဆရာတပါး တည်း ရှိ၏။ သင်တို့ အပေါင်းသည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်ကြ၏။- မြေကြီးပေါ်မှာအတယ်သူကို မှာအမဟူ၍ မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌သင်တို့အမတပါးတည်းရှိတော်မူ၏။- ဥပစ္စာယံ ဆရာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ ဥပစ္စာယံ ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။- သင်တို့တွင် အကြီး ဖြစ်သောသူသည် သင်တို့ အစေခံ ဖြစ်ရ၏။- အကြင်သူသည်မိမိကို ချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည်နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့၊ အကြင်သူသည် မိမိကို နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

၁၄ ဤငှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကို လူတို့ရွှေမှာ ဖိတ်ထား၍၊ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်းဆီးတားကြ၏။

၁၅ ဤငှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခုဆိုးမဖိတ်ကို လူဟူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဋ္ဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သာ၍ ကြီး စွာသော ဂါဏ်ကိုခံရကြလတံ့။

၁၆ ဤငှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်ကိုပင်သာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်း၊ ရေကြောင်းပတ်ပတ်လှည့်လည်၍၊ သာသာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက်နှစ်ဆသောငွေသားဖြစ်စေကြ၏။

၁၇ လမ်းပြသော လူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ ဗိတ်မှန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်မတည်း၊ ဗိတ်မှန်တော်၏အကျိုးကို

တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု ထင်သောသူတို့ဆိုကြ၏။- လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အတယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုအကားမြတ်သလော၊ ထိုအကျိုး သန့်ရှင်းစေသော ဗိတ်မှန်တော်ကား မြတ်သလော။- တနည်းကား၊ ယင်းပစ္စင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်း၊ ယင်းပစ္စင်ပေါ်မှာရှိသောပူဇော်သကာကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။- လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အတယ်အရာသည် သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သကာကားမြတ်သလော၊ ထိုပူဇော်သကာကို သန့်ရှင်းစေသော ယင်းပစ္စင်ကား မြတ်သလော။- ထို့ကြောင့်၊ ယင်းပစ္စင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယင်းပစ္စင်မှစ၍ ယင်းပစ္စင်ပေါ်မှာရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို သတည်း။- ဗိတ်မှန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိတ်မှန်တော်မှစ၍ ဗိတ်မှန်တော်၌ ကျိန်ဝပ်တော်မူသော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို သတည်း။- ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ပစ္စင် တော်ကို၎င်း၊ ပစ္စင်တော်ပေါ်မှာ တိုင်တော်မူသောသူကို၎င်း တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။

၁၈ ဤငှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်မိမ်း၊ စွတ်၊ ဇီယာ၊ အသီး၊ အရွက်တို့ကိုဆယ် ခွဲတဖွဲလျှင်သည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကိုသနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင်လေးသော အရာတို့ကိုကား လှုပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာတို့ကို မလှုပ်မထား၊ နောက်ဆိုသော အရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။- လမ်းပြသော လူကန်းတို့၊ သင်တို့သည်ခြင်တကောင်ကိုမှမပါစေခြင်းငှါရေကိုစစ်လျှက်နှင့်ကုလား၊ အုတ်ကိုမျှကြ၏။

၁၉ ဤငှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ ဆေးကြော ကြ၏။ အတွင်း၌ကား၊ လူလျှင်၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။- မှတ်မိကန်းသောဗာမိရှဲ၊ ဝလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ ရွှေဦးစွာဆေးကြောလေ့၊ သို့ ပြုလျှင်၊ အပြင်ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၀ ဤငှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဗာမိရှဲတို့၊ သင်

ထိုသည် အမတ်သားကြီး၊ အကြောင်းမူကား၊
 အပြုသုတ်သောသား၊ ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထို
 တွင်းသည်အပြင်၌ တင့်တယ်စွာတကား၊ အတွင်း
 ၌ကား၊ လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေး၊ အမျိုးမျိုး
 ၂၀ နှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။- ထိုအတူသင်တို့သည် အ
 ပြင်၌လူတို့ ရှေ့မှာပြောင့်မတ်တန်ရှိ၏။ အတွင်း
 ၌ကား၊ ဂျိုဝှက်ခြင်း၊ မတရား၊ သဖြင့် ကျင့်ခြင်း
 နှင့်ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။
 ၂၁ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဓာရိယတို့၊ သင်
 တို့သည် အမတ်သားကြီး၊ အကြောင်းမူကား၊
 ပရောဗတ်မှစ၍ ပြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်း
 ၃၀ ချိုင်းတွင်းနှင့် အရိုးတို့ကိုတည်လုပ်၍ တန်
 ဆာဆင်သဖြင့်၊- ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့ ထက်
 ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဗတ်တို့ကိုသတ်သည်အမှု
 ၃၁ ကိုလက်မခံပြီဟုဆိုကြ၏။- ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်
 တို့သည် ပရောဗတ်တို့ကို သတ်သောသူတို့၏ အ
 မျိုး၊ အနွယ်ဖြစ်သည်ကို၊ ကိုယ်အဖို့ ကိုယ်သတ်
 ၃၂ သေခံကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အကျင့်ပ
 ၃၃ မာဏကိုမှီအောင်ကျင့်ကြလေ့အား- မြေဆိုးအမျိုး
 တို့၊ သင်တို့သည် အပြစ်ငဲ့မှ အဆယ်သို့ ထွတ်
 ရှင်ကြမည်နည်း။
 ၃၄ ထိုကြောင့်၊ ဈာမိတ်တော်အချက် တူမူကား၊
 ပရောဗတ်၊ ပညာရှိ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုသင်တို့
 ရှိရာသို့ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့ တို့ကိုကွပ်မျက်
 ၍လက်ဝါးကပ်တိုင်၌သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့
 တို့ကိုတရားစရပ်၌ရှိကပ်၍ တမ္ဗိဒ္ဓိတမ္ဗိဒ္ဓိသွည်း
 ၃၅ ဆဲ နှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။- ထိုကြောင့်၊ ပြောင့်
 မတ်သော အာဗေဇာ၏ အသွေးမှစ၍၊ အတွင်း
 မိတ်မှန်တော်နှင့်ယင်ပညာ၏အကြား၌သင်တို့
 သတ် ကြသော ဓာရမိ သား ဇာခရိတ် အသွေး
 တိုင်အောင်၊ မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်း ပြီးသမျှ
 သောသူတော်ကောင်းတို့၏အသွေးသည်သင်တို့
 ၃၆ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။- ငါအမှန်ဆို
 သည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သော
 လူများအပေါ်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
 ၃၇ ကိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်
 ပရောဗတ်တို့ကို သတ် မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာ သို့
 လွှက်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်နှင့် ဖြစ်မြဲ
 ရှိ၏။ ကြက်မသည်မိမိသားငယ်တို့ကိုအတောင်
 အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့၊ သင်၏သားတို့ကို စုရုံး
 စေခြင်းငှါ ကြိတ်ခန့်များစွာ ငါအထံရှိပြီ။ သင်မူ
 ၃၈ ကားအထံမရှိ။- သင်တို့နေသော အိမ်သည်သင်

၃၉ ထို၌လူဆိတ်ညံ့လျက်ကျန်ရစ်ရ၏။- ငါဆိုအညံ့
 ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အရှင်နှင့်ကြွထားသောသူ
 ဆည်မတ်သားမြို့စေသောသူသင်တို့ မပြောဆိုတိုင်
 အောင် ထရမှစ၍၊ သင်တို့သည် ချောက်နှာကို
 မြင်ရကြလှမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄
 ၁ ယေရုသည့် မိတ်မှန်တော်မှထွက်ကြတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် မိတ်မှန်
 တော်၏ ထိုက် အောင် ဈာမိတ် ပြခြင်းငှါ အထံ
 ၂ တော်သို့ချည်းကပ်ကြ၏။- ယေရုကလည်း၊ ဤ
 အရာအထုံးစုံကို သင်တို့သည် မြင်ကြသည်မ
 ထုတ်လော့၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မမြဲမရှည်၊
 ကျောက်တစ်ပေါ်မှာ တခုမှတည်မနေရလှမိန့်
 ၃ တော်မူ၏။- ထိုနောက်၊ သံလွင်တောင် ပေါ်မှာ
 ထိုင်တော်မူမည်၊ တပည့်တော်တို့သည် အခြား
 သူမပါဘဲချည်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည်အ
 ဆယ်ကာလမှဖြစ်မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည်
 ကြွ ထာ၍ ဤ ကပ်ကမ္ဘာ ကုန်သော ဝုဒ္ဓ မိမိတ်
 ဆည် အဆယ် မိမိတ် ဖြစ်မည် ကို၎င်း၊ အစိန်ရှိ
 ၄ တော်မူပါလှ လျှောက်ကြ၏။- ယေရုကလည်း၊
 သင်တို့ကို အဆယ်သူမှ မထွည့်ခြားစေခြင်းငှါ
 ၅ သတိပြုကြလေ့အား- အဈာသော သူတို့ကား၊ ငါ
 သည် ခရစ်တော် ဖြစ်၏ဟု ဆို လျက်၊ ငါ၏ အ
 ရောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်ထာ သ ဖြင့်၊ လူ အဈာ
 ၆ တို့ကို ထွည့် ခြား ကြလိမ့်မည်။- သင် တို့ သည်
 စစ် တိုက်ခြင်း အကြောင်း ကို၎င်း၊ စစ် တိုက်ဆဲ
 သောသိတင်းစကားကို၎င်းကြားရကြလိမ့်မည်
 သို့သော်လည်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိစေခြင်း
 ၇ ငှါသတိပြုကြလေ့အား၊ ထိုအမှုအရာများသည်ဖြစ်
 ရမည်၊ သို့သော်လည်း၊ အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။
 ၈ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံရန်မတ်
 ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစောခေါင်းပါး
 ဖြင်း၊ ကာထနာဈားပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်း
 ၉ တို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ထိုအမှုအရာတို့သည်
 စုလွှဲဆင်းရဲခြင်း၏အစောဦးဖြစ်သည်။- ကို
 ကာလ၌လူများတို့သည်သင်တို့ကိုသွည်းဆဲခြင်း၊
 အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံ ကြလိမ့်
 မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောလူ
 ၁၀ မျိုးတို့သည်သင်တို့ကိုစုန်းကြလိမ့်မည်။- တို့ကာ
 လ၌အဈာသောသူတို့သည်ဓာတ် ပြန်ခြင်းကို
 ရောက်၍၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
 ၁၁ အပ်ကြလိမ့်မည်။- အချင်းချင်းစုန်းကြလိမ့်မည်။

မိစ္ဆာပရောဓကံ အဓမ္မာသိသညံ ပေါသန္တံ လူ
 ၁၂ အဓမ္မာသိကို လှည့်ခြားကြလိမ့်မည်။- မတရား
 သောအမှုကိုသိသည်များပြားသဖြင့် အဓမ္မာသော
 သူတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါးလိမ့်
 ၁၃ မည်။- အကြင်သူသည်အဆုံးတိုင်အောင်တည်
 ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်
 ၁၄ လိမ့်မည်။-လူမျိုးအပေါင်းတို့အားသက်သေဖြစ်
 မည်အကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ရှည်သောအခါ
 လိတရားကိုထောက် နိုင်ငံစေရပ်ရပ်၌ သမ္မာတို့၌
 ထောရလိမ့်မည်သို့ပြီးမှအဆုံးသည် ဖြစ်လေတုံး။
 ၁၅ ထိုကြောင့်၊ ပရောဓကံဝိသေသဟောသည်အ
 ထိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွှံ့ရှာ ဖွယ်အရာသည်
 သန့်ရှင်းသော အရပ် ရွာနှင့် မိုက်နက်သည်ကို
 သင်တို့ ခြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကို ကြည့်သောသူ
 ၁၆ သည် နားလည်ပါစေ။- ထိုသို့ ခြင်ရလျှင်၊ သုဒ္ဓ
 ခြည်၌ရှိသောသူတို့သည်တောင်ပေါ်သို့မြှေးကြ
 ၁၇ စေ။- အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲက
 ၁၈ ဥစ္စာကို ထူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။- လယ်၌ရှိ
 သောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ နောက်
 ၁၉ ထိုးပြန်စေနှင့်။- ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 သောမိစ္ဆာနှင့် နို့တို့သူငယ်ရှိသော မိစ္ဆာတို့သည် အ
 ၂၀ ထွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။- သင်တို့ ပြေးရသောအ
 မြန်သည့်ဆောင်းကာလ၌မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်း
 ၂၁ မကျမည်အကြောင်းဆုတောင်းကြလေတုံး။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်
 မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်းမဖြစ်လေတုံးသော၊ ကြီး
 စွာသော ခုက္ခသည် ထိုကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။-
 ၂၂ ထိုကာလတာရှည်လျှင်၊ အတယ်သူမျှ မလွတ်
 နှိုင်းရား၊ ရွေးချယ်သောသူတို့အဖို့အလိုငှါထိုကာ
 လသည်တိုလိမ့်မည်။
 ၂၃ ထိုအခါလူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ
 သည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်းမ
 ၂၄ ဟုံကြနှင့်။- အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အ
 ရောင်ကို ဆောင်သော သူနှင့် မိစ္ဆာပရောဓကံတို့
 သဉ်ပေါ်သော၊ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင်လှည့်
 ခြားနှိုင်းလျှင်လှည့်ခြားသောကံအောင်၊ ကြီးစွာ
 သောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ ဖန်တီးသော အမှုတို့ကို
 ၂၅ ပြကြလိမ့်မည်။- ထိုအကြောင်း အရာတို့ကို ငါ
 ၂၆ ပြောနှင့်ပြီး- ထိုကြောင့် သူတို့က၊ ခရစ်တော်
 သည်တော၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မထွက်
 မထွားကြနှင့်။ ထိုကံခန်း၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်
 ၂၇ သည်၊ မယုံကြနှင့်။- လျှပ်စစ်သည်အရှေ့မှပြတ်

၂၈ ဖြစ်အနောက်တိုင်အောင်ထွန်းထင်းသကဲ့သို့၊ လူ
 ၂၉ သားသည်ကြွလာတော်မူလေတုံး။- အသေကောင်
 မှီရာ၌အာထင်းတထို သည်စုဝေးကြလေတုံး။
 ၃၀ ထိုကာလ၏ခုက္ခဏာ၌၊ နောက်ရုပ်ခနဲနေ
 သည်မိုက်လိမ့်မည်။ ထသည်အရောင်ကိုမပေး၊
 ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။
 ကောင်းကင် တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်
 ၃၁ မည်။- ထိုအခါလူသား၏နိမိတ်လက္ခဏာသည်
 ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
 လူအပေါင်းတို့သည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍၊ လူ
 သားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုး အာဇာ
 ဖော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုသီးတိမ်ကိုစီး၍ ကြွ
 ၃၂ သတော်မူသည်ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။- လူသား
 သည် မိမိတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ တံခွန်ရာကို
 ပြင်းစွာ မှတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ လူတို့သည် ရွေး
 ချယ်တော်မူသောသူတို့ကို အရပ်လေးဗျက်နှာ၊
 ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍
 စုရုံးကြလေတုံး။
 ၃၃ သင်္ဘောသမန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ဝံ့ထက်သော
 တရုတ်မှတ်ကြလေတုံး။ သင်္ဘောသမန်းပင်သည်
 အခက်အထက် နှုတ် အရွတ်ပေါက် သောအခါ
 ၃၄ နွေကာလနီးသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။- ထိုနည်း
 တူ၊ ထိုအကြောင်းအရာအထုံးစံတို့ကိုမြင်ရလျှင်
 လူသားသည်တံခွန်ဝတိုင်အောင်အနီးသို့ရောက်
 ၃၅ တော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလေတုံး။- ငါအမှန်ဆို
 သည်ကား၊ သရဗြစ်သောလူများမကုန်မှီ၊ ထိုအ
 ကြောင်းအရာအထုံးစံတို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။-
 ၃၆ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမ တည်သော်လည်း၊ င
 ၃၇ စကား တည်လိမ့်မည်။- ထိုအချိန်နာရီကိုကား
 အတယ်သူမျှမသိ၊ ကောင်းကင်တမန်မသိ၊ ငခ
 မည်းတော်တပါးတည်းသာ သိတော်မူ၏။
 ၃၈ လူသားသည် ကြွလာသောအခါ နောထက်
 ၃၉ ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။- ရေထွန်းမိုး
 ခြင်းမဖြစ်မှီကာလ၌ နောထည်သင်္ဘောထဲသို့
 ဝင်သော နေ့တိုင်အောင်၊ လူများ တို့သည် ခား
 သောက်လျက်၊ ထိမ်းမြား နှိပ်စက်လျက် နေ၍၊-
 ၄၀ ရေထွန်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့်၊ လူ ခပ်သိမ်းတို့
 ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့
 နေကြသည်နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသောအခါ
 ၄၁ ခုဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုအခါလယ်၌ရှိသောသူနှစ်
 ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍၊ တ
 ၄၂ ယောက် မူကားနေရပ်ရလေတုံး။- ငြိတ်ဆို ငြိတ်

သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်တယောက်ကိုသိမ်း
 ၄၂ တစ်ယောက်တစ်ယောက်မူကားနေရစ်ရလေတံ့။ သင်တို့
 အရှင်သည် အထယ် အချိန်နာရီ၌ ရောက်လာ
 မည်ကို သင်တို့ မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြ
 ၄၃ လေတံ့။ သူတို့ထာမည်အချိန်နာရီကိုအိမ်ရှင်သိ
 ရလျှင်၊ မိမိ အိမ်ကို မထွင်း မဖောက် စေခြင်း
 ၄၄ ငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ထို
 ကြောင့်၊ သင်တို့သည်ရှင်ဆင်လျက်နေကြလေတံ့။
 အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ မထင်မမှတ်သောအ
 ချိန်နာရီ၌လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။
 ၄၅ အရှင်သည်မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့
 အား၊ အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက် တို့ကို
 ၄၆ ဝေ ဖန် စေခြင်း ငှါ အဖုတ် အချွပ် ခန့် ထား၍၊
 သစ္စာနှင့်၎င်း၊ သတိပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော
 ၄၇ ကျွန်ကားအထယ်သူနည်း။ အကြင်ကျွန်သည်
 ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကိုအရှင်သည်မြန်လာ၍
 ၄၈ တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အမှန်ဆို
 သည်ကား၊ အရှင်သည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုထို
 ၄၉ ကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်
 ကျွန်ဆိုကား၊ အရှင်ထာမလိမ့်မည်ဟုမိတ်ထဲ၌
 ၅၀ စောင်းမေ့သည်နှင့်၊ ကျွန်တို့အားတို့ကိုရိုက်ပုတ်
 လျက်၊ သေသောက်ကျူးသော သူတို့နှင့်တကွ
 ၅၁ စားသောက်လျက်နေ၏။ ထိုကျွန်မကြည့်မမျှော်
 သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန် နာရီ၌
 ၅၂ သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊ ထိုကျွန်ကို ပြင်းပြ
 စွာ ကွပ်မျက် ဆွေ၍၊ ပိုကျွေး ခြင်း၊ အံ့သွားခဲ
 ကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ ဖျတ်ဝှက်သော သူတို့နှင့်
 တကွနေရာချလေတံ့။

၂၅

၁ ထိုအခါ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည်ကား၊
 မင်္ဂလာဆောင်လှလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုစံသော
 ၂ ငှါ မီးခွက်ကို ကိုင်ယူ၍ ထွက် သွားသောသို့
 ထိုးတက်၍ နှင့်တူ၏။ ထိုသို့ထိုးထိုးတွင် ငါး
 ၃ ယောက်သည်ပညာသတိရှိကြ ။ ငါးယောက်
 ၄ မူကားအမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ မိုက်သောသူတို့သည်
 ၅ မီးခွက်တို့ကိုသာယူ၍ဆီကိုမယူကြ။ ပညာသ
 ၆ တိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွဘူး၌ပါ
 ၇ သောဆီကိုသည်းယူကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင်လှ
 ၈ လင်သည်မလာဘဲနေဥပု၊ ထိုသို့ထိုးအပေါင်း
 ၉ တို့သည်ပိုက်၍အိပ်ပျော်ကြ၏။
 ၁၀ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လှ
 ၁၁ လင်သည်လာပြီ။ ခရီး ဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်

၁ သွားကြကုန်ဟုကျွေးကြော်လျှင်၊ ထိုသို့ထိုး
 အပေါင်းတို့သည် ထ၍ မီးခွက်များကို ပျင်ဆင်
 ၂ ကြ၏။ မိုက်သောသူတို့က၊ ငါတို့ဆီမီးသေပါပြီ။
 ၃ သင်တို့ ဆီကို အနည်းငယ် ပေးပါဟု၊ ပညာရှိ
 ၄ သောသူတို့အား တောင်းကြ၏။ ပညာရှိသော
 ၅ သူတို့ကလည်း၊ သင်တို့အဖို့နှင့် ငါတို့အဖို့ ဆီမ
 ၆ ထောက်။ ထိုကြောင့်၊ ဆီရောင်းသောသူရှိရာသို့
 ၇ သွား၍ ကိုယ်သုံးတို့ ဝယ်လျှင် သာ၍ ကောင်း
 ၈ သည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ဆီဝယ်
 ၉ သွားသည် အမိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လှလင်
 ၁၀ သည်လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သူတို့ထိုးတို့သည်
 လှလင် နှင့် အတူ ပွဲ သို့ ဝင် ကြ ပြီးလျှင်၊ တံခါး
 ၁၁ ကို ပိတ်ထား၏။ ထိုနောက်၊ ကြွင်းသော သူတို့
 ထိုးတို့သည်လာ၍၊ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်မတို့အား
 တံခါးကိုဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်၊
 ၁၂ အရှင် က လည်း၊ ငါ့အမှန် ဆိုသည်ကား၊ သင်
 ၁၃ တို့ကို ငါမသိဟုပြန်ပြောလေ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူ
 ၁၄ သားသည် ကြွလာစံသော နေ့ရက် အချိန်နာရီ
 ကို သင်တို့သည် မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြ
 လေတံ့။
 ၁၅ ဥပမာကား၊ လူတစ်ဦးသည်အခြားသောပြည်
 သို့သွားမည်ဟုအကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့
 ကိုခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကိုအပ်ပေး၏။ သူတို့သည်
 အသီးအသီးစွာ ဝါးသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊ တစ်ဦး
 ၁၆ ၌ငွေအခွက်ငါးဆယ်၊ တစ်ဦး၌အခွက်နှစ်ဆယ်၊
 တစ်ဦး၌ အခွက် တဆယ်ကို အပ်ပေးပြီးမှ ချက်
 ၁၇ ချင်းသွားလေ၏။ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူ
 သည်သွား၍ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ အခြား
 ၁၈ သော အခွက်ငါးဆယ်ကိုအမြတ်ရလေ၏။ ထို
 နည်းတူ၊ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသော သူသည်
 ၁၉ ထည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအမြတ်
 ရလေ၏။ အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူမူကား၊
 ၂၀ သွား၍ မြေ၌ ထွင်းတူး ပြီးလျှင် အရှင်၏ ငွေကို
 ဖွတ်ထားလေ၏။
 ၂၁ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှထိုငယ်သားတို့၏ အရှင်
 ၂၂ သည်သာ၍ သူတို့ကိုစာရင်းယူလေ၏။ အခွက်
 ငါးဆယ်ကို ခံသော သူသည်ချည်းကပ်၍၊ အ
 ၂၃ ခြားသော အခွက်ငါးဆယ်ကို ဆက်လျက်၊ သ
 ၂၄ ခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၌ အခွက် ငါး
 ဆယ်ကို အပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြား သော အ
 ၂၅ ခွက် ငါးဆယ် ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု
 လျှောက်လေ၏။ အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာ

မြို့သောငယ်သားကောင်း၊ ထင်သည်စေမှုငယ်
 ၂၁ သန္တာစောင့်လေပြီး၊ ချားစွာသောစေမှုစွင့်ကို
 ထင်၍ ငါ့စပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ
 ၂၂ ခည်းမိတ်ကို ဝင်စားထေ့ယုမိန့်တော်မူ၏။-
 စွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသော သူသည်လည်း ခည်း
 ကပ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့
 စွက်နှစ်ဆယ်ကို စပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြား
 သောစွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါ
 ၂၃ ပြီထုလျှောက်ထေသော်၊-အရှင်က၊ သာဓု၊ သန္တာ
 မြို့သောငယ်သားကောင်း၊ သင်သည်စေမှုငယ်
 သန္တာစောင့်လေပြီး၊ ချားစွာသော စေမှုစွင့်ကို
 သင်၍ငါ့စပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ
 မိတ်ကိုဝင်စားထေ့ယုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄ အစွက် တဆယ်ကို ခံသော သူသည်လည်း
 ခည်းကပ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲထည်း
 သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ကိုယ်မမိတ်မပျိုးသောစေ
 ရပ်၍ မိတ်၍၊ ကိုယ်မမြန်မကြသော စေရပ်၍ စု
 ၂၅ ယိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ၍- ကြောက်
 သောကြောင့်၊ အခြားသို့ သွား၍ ကိုယ်တော်၏
 ငွေစွက်တဆယ်ကို မြေ၌ ဂုဏ်ထားပါပြီ။ ထစု
 ၂၆ ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာမြို့ပါသည်ထုလျှောက်၏။-
 အရှင်ကလည်း၊ ဆိုးညစ် ငှင်းမိသော ငယ်သား၊
 ငါသည်ကိုယ်မမိတ်မပျိုးသောစေရပ်၍ မိတ်၍၊
 ကိုယ်မမြန်မကြသော စေရပ်၍ စုယိမ်းသည်ကို
 ၂၇ ထင်သိသည်မှန်လျှင်၊- ငွေကို ပွဲစား ထက်သို
 စပ်ရမည်၊ ထိုသို့စပ်လျှင်၊ ငါ့မြန်သောစေ
 ၂၈ ခါငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။- ထိုကြောင့်၊
 စွက်တဆယ်ကို ထိုသူ၏လက်မှတ်၌ အစွတ်
 ၂၉ တရာမြို့သောသူကိုပေးကြ၊- အရှင်မူကား၊
 အကြင်သူသည်ရတတ်၏၊ ထိုသူ၏ကြွယ်ဝပြည့်
 နှံ့ခြင်းငှါပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ
 ၃၀ ၏၊ ထိုသူ၌မြို့သမျှကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည်။- အသုံးမ
 ရသောထိုငယ်သားကို၊ မိကျွေးခြင်း၊ ဖန်ထွားခဲ
 ကြိတ်ခြင်းငှါ၊ မြင်စေရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်
 ထုတ်ခွဲလိုက်ကြဟုမိရင်တော်မူ၏။
 ၃၁ ထူသားသည်မိမိဘုန်းစာနုတော်ကို ဆောင်
 လျှက်၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်များစေ
 ခြံစေရုံနှင့် တကွ ကြံရာတော် စုသောစေခါ
 ၃၂ ဘုန်းမြို့သော ပဏ္ဍိတတော် ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊- ရွှေ
 တော်၌ လူမျိုးစေပေါင်း၊ ထိုကို စုဝေးစေသဖြင့်၊
 သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့် ဖိတ်ထိုကို တခြားစီ
 သားသကဲ့သို့၊ လူစေပေါင်း၊ ထိုကိုအသီးအခြား၌

၃၃ ၍၊- ထိုးထိုကို ထက်ရှာ ထောင်ထက်၊ ဖိတ်ထိုကို
 ထက်ဝဲတော်ထက်၌ထားတော်မူထံ၊
 ၃၄ ထိုစေခါ ထက်ရှာတော်ထက်၌ မြို့သော သူထို
 စားမင်းကြီးက၊ ငမေည်းတော်ထံကောင်းကြီး၊
 မင်္ဂလာကို ခံသောသူထို၊ ကန္တာရီးကပင်ဆင်ထို
 အဖို့ ဂွင်ဆင်သော နိုင်ငံကို ထာ၍ အစွေ ခံကြ
 ၃၅ ထေ့၊- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် စွတ်ထိပ်
 သောစေခါ သင်ထိုထည်းကျွေးကြ၏။ ငါသည်ရေ
 ငတ်သောစေခါ သင် ၌သည်ထောက်မို့ပေးကြ
 ၏။ ငါသည် ဧည့်သည် ဖြစ်သောစေ ဂါ ထင် ထို
 ၃၆ သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြ၏။- ငါသည်အ
 ဝတ်အရည်းစည်းမြို့သောစေခါ ထင်ထိုသည်အ
 ဝတ်နှင့်စုံထွမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာရောဂါ၌
 သောစေခါ ထင်ထိုသည် ကြည့်ရှုရကြ၏။ ငါ
 သည်ထောင်ထဲမှာနေသောစေခါ ထင်ထိုထစို့
 ၃၇ ငယ်ထို ထာကြ၏ ထု မိန့်တော်မူလျှင်၊- ခြောင့်
 မတ်သောသူထိုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်စွတ်
 ထိပ်တော်မူသည်ကို အထယ်စေခါ၌ အကျွန်ုပ်
 ထိုသည် ဖြင့်၍ ကိုယ်တော်ကို ထုတ်ကျွေး ပါထ
 နည်း၊ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အထယ်စေခါ၌အ
 ကျွန်ုပ်ထိုသည် ဖြင့်၍ ကိုယ်တော်ကို ထောက်မို့
 ၃၈ ပေးပါသနည်း၊- ဧည့်သည် ဖြစ်တော်မူသည်
 ကိုအထယ်စေခါ၌အကျွန်ုပ်ထိုသည်ဖြင့်၍ ဧည့်
 သည်ဝတ်ကိုကိုယ်တော်စားပြုပါသနည်း၊ အ
 ဝတ် အရည်းစည်းမြို့တော်မူသည်ကို အထယ်
 စေခါ၌အကျွန်ုပ်ထိုသည်ဖြင့်၍ကိုယ်တော်ထိုအ
 ၃၉ ဝတ်နှင့် စုံထွမ်းပါသနည်း၊- အနာ၌တော်မူ
 သည်ကို ၎င်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူသည် ထို
 ၎င်း၊ အထယ်စေခါ၌ အကျွန်ုပ်ထိုသည်ဖြင့်၍အ
 ထံတော်သို့ရောက်ပါသနည်းထုပြန်၍ လျှောက်
 ၄၀ ကြသော်၊- မင်းကြီးက၊ ငါအစွန်ထိုသည်ကား
 ထင်ထိုသည် ချီသူတည်းဟူသော ငညီ ထိုထွန်
 အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အားပြုကြသမျှ
 ထိုကိုအစားပြုကြပြီထုပြန်၍မိန့်တော်မူထံ၊
 ၄၁ ထို စေခါ ထက်ဝဲ တော် ထက်၌ မြို့သော သူထို
 စား မင်းကြီးက၊ ထိုနိခြင်းကို ခံရသောသူထို၊
 မာရ်နတ်နှင့် ထု၏ တမန်ထို အဖို့ ဂွင်ဆင်သော
 ၄၂ ထာဝရမီးထဲသို့ ငတ်မှ နွှာထွားကြထေ့၊- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် စွတ်ထိပ် သော အဓိ
 သင်ထိုသည်မကျွေး၊ ငါသည်ရေငတ်သောစေခါ
 ၄၃ ထင်ထိုသည် ထောက်မို့ပေး၊- ငါသည် ဧည့်
 သည် ဖြစ်သောစေခါ ထင်ထို ထည် ဧည့်သည့်

ဝတ်ကိုမပြု၊ ငါသည် အဝတ် အစည်း ခင်း၍
 ထောင့်တစ်ထပ်သည် အဝတ်နှင့် မရပ်စပ်။
 ငါသည် အနာရောဂါသော အခါ၌၎င်း၊ ထောင်
 ထဲမှာနေရသော အခါ၌၎င်း၊ ထင်သည်မပြု၍
 ၇၇ ခုပြုစုပြုစုထုတ်ဖော်လျှင်၊- ထိုသူထိုက၊ ထ
 ခမ်းကိုယ်တော်သည် ခွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေ
 ထော်တော်မူခြင်း၊ ခွတ်သည်မြင်တော်မူခြင်း၊ အ
 ဝတ်အစည်းခင်း၍တော်မူခြင်း၊ အနာ၌တော်
 မူခြင်း၊ ထောင် ထဲမှာ နေတော် မူခြင်း၊ ထိုကို အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် အထက် အခါ၌ မြင်၍၊ ကိုယ်
 တော်ကို မပြုစုမထုတ်ကျွေးသော နေပါသနည်း၊ ထု
 ၇၈ ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊- မင်းကြီးက၊ ငါအစွန်
 ဆိုသည်ကား၊ ထင်သည်၌ ချီသုထိုသို့ အဝတ်
 ဆုံးသော သူတစ်ယောက် အား မပြုသော ထိုကို င
 ၇၉ အားမပြုကြပြီထုပြန်၍ မိန့်တော်မူတော်၊- ထို
 သူထိုသည် ထာဝရ အပြစ် ခံရသော သို့ ၎င်း၊
 မြောင့်မတ် သောသူထိုကား၊ ထာဝရအသက်
 ခွပ်ရာသို့၎င်းသွားရကြတော့ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

• ထိုအခါမှာတော်၌သောထိုကို ထေရဝါဒတော်
 ထုတ်ဖော် ထောင့်တော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်
 ၂ ထိုအား- နှစ်ရက်ထွန်မှပသခါ ပွဲနေရောက်မပြီ
 ကိုထင်ထိုထိုကြမ်း၊ ထိုအခါထုသားကိုထက်စား
 ကပ်ထိုင်မှာမိုက်သတ်ခြင်းငှါ အပ်၍ကြလိမ့်
 ၃ မည်ထုမိန့်တော်မူ၏- ထိုအခါထက်ပရောဟိတ်
 အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာထိုနှင့် ထုထိုတွင် အကြီး
 အကဲ မြင်သော သူထိုသည်၊ ကထာ အမည်ရှိ
 ထောင့် ထက်ပရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်၌၊ ၎့် ခည်း
 ၄ ဝေးကြပြီးလျှင်၊- ထေရဝါဒကိုပရိယာယ်အားဖြင့်
 ၅ ခမ်းတီး၍ ထက်ထုံးသောငှါထိုင်ပင်ကြ၏- ထို
 ထော်ထည်း၊ ထုဇာအထိုသည် ခုနီးရင်းခေမမြစ်
 ခည်ကို မိုးမိမ့်၍၊ ပွဲနေတွင် မပြုနှင့်ဦးထု ပြော
 ဆိုကြ၏။
 ၆ အထက်၌ ရွာတွင် မှီရန်အမည်ရှိသော ထု နှစ်
 ၇ အိမ်၌ ထေရဝါဒတော် မူသည် မြစ်၌၊- မိစ္ဆာ
 ယောက်သည်ထု ထိုးစွားရွာထိုက်သော အိမ်ရှေး
 ကျောက်မြို့ခွက်တည်းကို ထက်တော်ထိုထုနဲ့၊
 အားပွဲနားမှာလျှောင်းတော်မူသောကိုယ်တော်၏
 • ခေါင်းပေါ်၌ထွန်းထောင်းထေ၏-တပည့်တော်
 ထိုသည်မြင်လျှင်၊ ဖေါသမိတ်၌သည်မြစ်၌ အ
 ၉ အထက်ကြောင့် အကျိုးခံ့ဆုံးထေရုန်း- ထိုအိ
 မှေးကိုအထိုးစွာ ရွာနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော

ထုထိုအားပေးရာကောင်းသည်ထု ဆိုကြ၏-
 ၁၁ ထေရုသည် ထိုတော်မူလျှင်၊ ထိုမိစ္ဆာကိုထက်ထို
 ကြောင့် ရွှေနှင့်၍ ကြွယ်၍၊ ထုသည် ငါ၌
 ၁၂ ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီး- ဆင်းရဲသောသူထို
 ထည်ထင်ထို၌အစည်ရှိကြ၏၊ ငါကား၊ ထင်ထို
 ၁၃ ၌အစည်ရှိသည်မထုတ်- ချီစီးရွေးကိုကိုယ်
 အပေါ်၌ထွန်းထောင်းသည်မှာအထောင်းကို
 သင်းပြိုက်မည်ထုထင်ဆင်ခြင်းငှါပြုသတည်း၊-
 ၁၄ ငါအစွန် ဆိုသည်ကား၊ ဖိတ်ဂေထိတရားကို မြေ
 တပြင်ထုံးတွင်ယောသောအရပ်ရပ်ထို၌၊ ချီမိစ္ဆာ
 ကို အောင်း၊ ငွေ စရာထိုသုပြုသော ချီ အမှု ကို
 ကြားပြောရကြတော့ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ ထိုအခါ တပည့်တော်တကျိပ် နှစ်ပါး အစဉ်
 မြင်သောထုရှုကာရုတ်သည် ထက်ပရောဟိတ်
 ၁၆ အကြီးထိုက်ထိုသွား၍၊- အကျွန်ုပ်တို့သည်ထေရု
 ကို ကိုယ်တော်ထိုထက်ထိုအပ်လျှင် အထက်၌
 ထောက်ပေးပါမည်နည်းထု လျှောက်သော်၊ ထို
 သူထိုက၊ ငွေအကျွတ်ထုံးဆယ်ပေးမည်ထုဝန်ခံ
 ၁၈ ကြ၏- ထိုအခါမှစ၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်း
 ငှါ အဆင်သင့်သော အမိန့် ကာထ ကို ရွာကြံ
 ထွက်နေ၏။
 ၁၉ အစုစုပွဲပွဲမရေ၌ တပည့်တော်ထိုသည် အ
 ထံတော်ထိုရည်ကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ပထ
 ခါ ပွဲကို ခားတော်မူထိုရာ၊ အထက်အရပ်၌ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ထိုသည်တွင်ဆင်ခြင်းငှါအထို၍တော်မူ
 ၂၀ သနည်းထုပေးလျှောက်ကြသော်၊- ကိုယ်တော်
 က၊ မြို့တွင် ချီမည်သောထု၏ အိမ်သို့ သွားကြ၊
 ဆရာ မှာထိုက်သည် ကား၊ အမိန့်နီးပြီး သင့်
 အိမ်၌တပည့်ထိုနှင့်ထကွပထခါ ပွဲကို ငါခံမပြီ
 ၂၁ ထု၊ ထိုသူကိုပြောကြသောထုမိန့်တော်မူ၏- တ
 ပည့်တော်ထိုသည်မိရင်းတော်မူသည်အထိုင်းပြု
 ခ်ပထခါ ပွဲကိုတွင်ဆင်ကြ၏။
 ၂၂ ညဦးယံအမိန့်ရောက်မှတပည့်တော်တကျိပ်
 နှစ်ပါးထိုနှင့်ထု ခားပွဲ၌ လျှောင်းတော်မူ၏-
 ၂၃ ခား၍ နေကြစည်၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါ အစွန်ဆို
 ထည်ကား၊ ထင်ထိုတွင်ထန်ထယောက်သောထု
 ထည်ကိုအပ်၍ ထိခံမည်ထု မိန့်တော်မူလျှင်၊-
 ၂၄ တပည့်တော် ထိုသည် အထွန်ဝမ်းနည်း၍၊
 သခင်၊ အကျွန်ုပ် ထောထု၊ အသီး အသီး အေး
 လျှောက်ကြ၏- ကိုယ်တော်ကထည်း၊ ငါနှင့်အ
 ထု ဝန်ထွက်ထက်၌ကံသောသူသည် ငါကိုအပ်
 ၂၅ ခံထိခံမည်၊- ထု၏အာသာထည်အထိုင်းထုထား

ထည် သွားရမည်။ သို့သော်ထည်။ ထူသားကို
 အပ်နှံသောသူသည်အမတ်ထာရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၂၅ သွားမြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင်၊ အနေသာ၍ကောင်း
 ထည်ထု မိန့်တော်မူ၏။- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ
 မည်သူ၊ ယုဒရှင်ကရုတ်ကထည်း၊ အရှင်ဘုရား၊
 အကျွန်ုပ်သောဟုမေးလျှောက်လျှင်၊ သင်ဆိုသည့်
 အတိုင်းမှန်သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၂၆ ထိုအခါစားထွက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည်
 ခုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှခုန့်
 ကိုဖဲ့၍၊ ဤခုန့်ကား၊ ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စား
 ကြလေသုဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်ထို
 ၂၇ အားပေးတော်မူ၏။- ခွက်ကိုထည်းလျှင် ကျေး
 ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူထိုအားပေးတော်မူ
 ၂၈ ၍၊ သင်ထိုရှိသမျှသည် သောက်ကြလေသု။- ဤ
 ခွက်ကား၊ ပဉ္စညည် တရားသစ်နှင့် ဆိုင်၍၊ လူ
 များတို့၏ အပြစ်ကို လွတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသော
 ၂၉ ငါ၏အသွေးဖြစ်၏။- ငါဆိုသည်ကား၊ ဤစပွစ်
 ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါမသော်လည်း နိုင်ငံ၌ သင်
 ထိုနှင့်အတူ ငါမသောက်မှီ နေ့ထိုင်စေသော ယခု
 ၃၀ မှစ၍၊ တဖန်ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထို
 နောက်၊ သိခြင်း ဆိုကြပြီးမှ သံလွင် တောင်သို့
 ထွက်သွားကြ၏။
 ၃၁ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာ သာသည်
 ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါမြှောက်သတ်၍ သိုးထိုသည့်ကွဲ
 လွင့်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊
 ၃၂ ယနေ့ ညည့်တွင် သင်ထိုရှိသမျှသည် ငကြောင့်
 မိတ်ဖွတ်ကြလိမ့်မည်။- သို့သော်ထည်း၊ ငါသည့်
 ၃၃ ထမြောက် ပြီးမှ သင် ထိုရှေ့၊ ဂါလိလဲ ငြည်သို့
 သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊- ပေတရုက၊ ဤ
 ၃၄ သူရှိသမျှထိုသည်ကိုယ်တော်ကြောင့် မိတ်ဖွတ်
 ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် မိတ်အလျှင်းမ
 ၃၅ ဖွတ်ပါဟုလျှောက်လေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါ
 အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညည့်တွင် ကြက်မ
 ၃၆ တွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငကို
 ၃၇ ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊- ပေတရု
 က၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်း မပယ်ပါဟု
 လျှောက်ပြန်၏။ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
 ထည်းထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။
 ၃၈ ထိုအခါယေရှုသည် သူထိုနှင့်အတူဂေသရှေ့
 မန်အရပ်သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည်ထိုအ
 ရပ်သို့သွား၍ ဆုတောင်း စည်တွင် ဤ အရပ်၌

ထိုင်နေကြလေသုဟု၊ တပည့် တော်ထိုအား မိန့်
 ၃၉ တော်မူပြီးမှ၊- ပေတရု နှင့် ဇေဗေဇဇ် ထား နှစ်
 ယောက်ထိုကိုခေါ်သွား၍၊ နှစ်ထုံးမသာ၊ မိတ်ပု
 ၄၀ ပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။- ထိုအခါယေရှုက၊
 ငါသည်သေသောက်အောင် မိတ်နှစ်ထုံးအတွက်
 ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့်အတူစောင့်
 ၄၁ ၍နေကြလေသုဟု၊ တပည့်တော် သုံးယောက်ထို
 အားမိန့်တော်မူ၍၊- ထိုမှအနည်းငယ် လွန်ပြန်
 လျှင်ပြပတ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဖေ၊ ဤခွက်သည် အ
 ကျွန်ုပ်ကို လွန် သွား နိုင်လျှင် လွန် သွား ပါစေ
 သော၊ သို့သော်ထည်း၊ အကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်
 အတိုင်း၊ မဖြစ်ပါစေနှင့်ကိုယ်တော်အလိုရှိသည့်
 ၄၂ အတိုင်း၊ ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ
 ၄၃ ၍၊- တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍၊ သူထိုသည်
 အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊
 ၄၄ သင်ထိုသည် တနာဗီခန့်မှ ငါနှင့်အတူ စောင့်၍
 ၄၅ နေခြင်းငှါ ဤသို့ မစွမ်း နိုင်သ ထော၊- နံ့စမ်း
 နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊
 ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလေသု။ မိတ်ပိညည့်
 ကား စေတနာရှိခြင်းသော်လည်း၊ ကိုယ်စုကား
 ၄၆ အားနည်းသည်ဟု၊ ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီး
 ၄၇ မှ၊- တဖန်သွား၍၊ အကျွန်ုပ်အဖေ၊ ဤခွက်ကိုအ
 ကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲလွန်၍ မသွားရလျှင်၊ ကိုယ်
 တော်အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟုဆု
 ၄၈ တောင်းပြန်၏။- ထိုနောက်၊ တပည့်တော်တို့ရှိရာ
 သို့သွား၍၊ သူထိုသည်ဗုတ်မိထေ၊ ထံသဖြင့် တ
 ၄၉ ခန့် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူ
 လျှင်၊- သူထိုကိုထား၊ နဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင်ရှေ့
 ၅၀ မြှက်ဆိုသည်နည်းတူ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
 ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထိုနောက်၊ တပည့်တော်
 တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာလျှင်၊ ယခု အိပ်ပျော်၍ ငြိမ်
 ၅၁ ဝပ်စွာနေကြလေသု။ လူသားကို ဆိုသောသူထို
 ထက်သို့ အပ်နှံရသော အမှန် ရောက်လာပြီး-
 ၅၂ ထကြ၊ ငါထိုသည်သွားကြကုန်ဆုံး၊ ငကိုအပ်နှံ
 သောသူသည်ရောက်လာပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၃ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ပင်တပည့်တော်တ
 ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှင်ကရုတ်ထာ
 ၅၄ ၏၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူထိုတွင်အ
 ကြီးအကဲဖြစ်သောသူများစေလွှတ်သောထူအစု
 အဝေး အပေါင်းတို့သည် ထားနှင့် ဖုတ်ဈားကို
 ၅၅ ကိုင်လျက်ပါကြ၏။- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော
 သူက၊ ငါနမ်းသောသူသည်ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သု

ကိုမင်းကြံဟု၊ ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်
 ၄၉ အထိုင်း၊- ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ချင်း ချည်း
 ကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု ဆို
 ၅၀ လျှက်ခမ်းလေ၏၊- လေရှူကလည်း၊ အဆွေ၊ အ
 တယ်အခင်းရှိ၍ သာသနည်းဟု မေးတော်မူပြီး
 ၅၁ ထိုသူတို့သည် ထာ၍ ကိုယ်တော်ကိုဆွဲ
 ကိုင်မင်းဆီးကြ၏၊- ထိုအခါလေရှူနှင့်ပါသော
 သူတယောက်သည် လက်ကိုဆန့်၍ ထားကို ဆွဲ
 ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တ
 ထောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွက် ပြတ်လေ၏၊-
 ၅၂ လေရှူကလည်း၊ သင့်ထားကို သုနေရာ၌ ပြန်
 ထားလေ့၊ ထားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်
 ၅၃ ထားဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်၊- ယခု
 ပင်လေအကိုငါတောင်း၍ နိုင်သည်ကို၎င်း၊ တောင်း
 လျှင် ကောင်းကင်တမန် တဆယ် နှစ်တပ် မက
 လှေသို့စေလွှတ် တော်မူမည်ကို၎င်း သင်သည် မ
 ၅၄ ထင်သလော၊- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဤသို့သောစေမှုအ
 ရာတို့သည် ဖြစ်ရမည် ဟူသော ကျမ်း၊ စာချက်
 သည်အတယ်သို့ ပြည့်စုံစုံနည်းဟု မိန့်တော်မူ
 ၅၅ ၏၊- ထိုအခါလေရှူက၊ သင်တို့သည် ထားမြကို
 ဖမ်းသကဲ့သို့ ငကိုဖမ်းစို့ သောငှါ ထားနှင့်ရက်
 ချားကို ထက်စွဲလျက်သာကြသည်တကား၊ ငါ
 သည် မိတ်မှန်တော်၌ နေထိုင်ဆုခွင့်ရပါပေ
 လျှက်သင်တို့အလယ်၌ ထိုင်နေစည်အခါ၊ သင်
 ၅၆ တို့သည် ငကို မဖမ်းဆီးကြ၊- ထိုအကြောင်းအ
 ရာမူကား၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည် အ
 ကြောင်းတည်းဟု၊ လူအစုအဝေးတို့ကိုမိန့်တော်
 မူ၏၊ ထိုအခါ တပည့်တော် အပေါင်း တို့သည်
 ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ခြင်းဖြစ်ကြ၏၊
 ၅၇ ကိုယ်တော် ကို ဖမ်းဆီးသော သူတို့သည်၊
 ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ၊
 ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ကလာမ ထံသို့ ဆောင်
 ၅၈ သွားကြ၏၊- ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပရော
 ဟိတ်မင်း၏အိမ်၌ထိုင်စေခံ၊ ကိုယ်တော်နှင့်
 ဝေးစွာလိုက်၍ အတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု
 ၅၉ ၏အဆုံးကို သိမြင်ခြင်းငှါမင်းလှလင်တို့နှင့် အ
 တူထိုင်နေ၏၊-ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူ
 အကြီးအကဲ၊ လွှတ်အရာရှိ အပေါင်း တို့သည်၊
 လေရှူကို သတ်ရမည် အကြောင်း မမှန်သော
 ၆၀ သက်သေကို ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ၊- မမှန်
 သောသက်သေခံ အများလာသော်လည်း သက်
 သေကိုမတွေ့ကြ၊ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သောသက်

၆၁ သေခံနှစ်ယောက်တို့သည်ထာ၍၊- ဤသူက၊ ငါ
 သည်ဘုရားသခင်၏ မိတ်မှန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍
 သုံးရက်အတွင်းတွင်တည်ဆောက် နိုင်သည်ဟု
 ၆၂ ပြောပါသည်ဟု သက်သေခံကြ၏၊- ယဇ်ပရော
 ဟိတ်မင်းသည်လည်း၊ သင်သည်တစ်ခွန်းမျှပြန်၍
 မပြောသလော၊ ဤသူတို့သည်အတယ်သို့သက်
 ၆၃ သေခံသနည်းဟု ဆိုလျှင်၊- လေရှူသည် တိတ်
 ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၏၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
 ကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော
 ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည့် မမှန်သည်ကို
 ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူ
 သောဘုရားသခင်ကို ငါတို့တပည့်နှင့်ကိုက်နှိပ်
 ၆၄ ဆိုစေထုဆိုလျှင်၊- လေရှူက၊ သင်ဆိုသည်အ
 တိုင်းမှန်၏၊ ထိုမျှမက၊ ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်
 ကာထဲ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော် ၏ထက်
 တက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုဗီးတိမ်ကိုဖီး၍ ကြွလာ
 သည်ကို သင်တို့မြင်ရကြလော့ထုမိန့်တော်မူ၏၊-
 ၆၅ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်
 ကိုဆုတ်လျက်၊ ဤသူသည်ဘုရားကိုထွန်ကျူး၍
 ပြောပြီး အတယ်သက်သေကို ထိုသောသနည်း၊
 ဘုရားကိုထွန်ကျူး၍ ပြောသောစကားကိုယခု
 ၆၆ ပင် သင်တို့ကြားရပြီ၊- အတယ်သို့ ထင်မှတ်ကြ
 သနည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ ဤသူသည်
 -၇ အသေခံထိုက်ပေ၏ထုပြန်၍စီရင်ကြ၏၊- ထိုအ
 ခါ ချက်ချင်း တော်ကို တံထွေး နှင့် ထွေးကြ၏၊
 ၆၈ ထက်သီးနှင့် ထိုးကြ၏၊- အမျှတို့သည်လည်း၊
 ပါးတော်ကိုထက်နှင့် ဂုတ်၍၊ အချင်းခရစ်တော်၊
 ကိုယ်တော်ကို အတယ်သူ ဂုတ်သည် ကိုပရော
 ဇက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏၊
 ၆၉ ပေတရုသည်မြင်မှတ်အိမ်၌ထိုင်နေစည်၊ အ
 စေအပါမိမ္မတယောက်သည် သူရှိရာသို့ ထာ၍၊
 သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူ လေရှူနှင့် ပေါင်း
 ၇၀ ဖော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊
 သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိဟု၊ လူအပေါင်း
 ၇၁ တို့ရှေ့၌ငြင်းခုံလေ၏၊- ထိုနောက်၊ ပေတရုသည်
 အိမ်၌ရှေ့သို့ ထွက်ပြီးမှအခြားသော မိမ္မသည်
 သူကိုမြင်၍ထိုအရပ်၌ ရှိသောသူတို့အား၊ ဤသူ
 လည်း နာဇရက်မြို့သားလေရှူ နှင့် ပေါင်းဖော်
 ၇၂ သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊ ထိုသူ
 ကိုငါမသိဟု ကျန်ဆိုလျက်တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏၊-
 ၇၃ ထိုနောက်များမကြာ၊ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူ
 တို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍၊ အကယ်စင်စစ်

သင်သင့်လည်းထိုသူထိုသူဝင်ခြင်းသင့်စကား
 သည်သင့်အကြောင်းကိုထင်ရှားစေ၏ထိုဆိုကြ
 ၇၉ လျှင်-ပေတရုကထိုသူကိုငါမသိထုမိဌာန်ပြု၍
 ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။
 ၈၁ ယေရှုက၊ ကြက် မတွန်မှီ သင် သည် သုံး ကြိမ်
 ခြောက် စောင်း၊ ငကို ပြင်းပယ်လိမ့်မည်ထု မိန့်
 တော်မူသော စကားကို ပေတရုသည်သတိရစ
 ခြင်းပြင်သို့ထွက်၍ပြင်းစွာငိုကျွေးလေ၏။

၂၇

၁ နံနက် အချိန် ရောက်လျှင်၊ ယဟိ ပရောဟိတ်
 အကြီးထိုနှင့် လူထိုတွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော
 သူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်စဉ်သောငှါ
 ၂ တိုင်ပင်၍- ကိုယ်တော်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊
 မြို့ဝန်မင်းဂုဏ္ဍိပိယတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်
 ထိုက်ကြ၏။
 ၃ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှုကာ
 ရုတ်သည်ကိုယ်တော်၌သေခြင်းကိုစီရင်ကြသင့်
 ကိုသိမြင်လျှင်၊နောင်တရ၍ငွေသုံးဆယ်ကိုယဟိ
 ပရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ပြန်ပေး
 ၄ ၍-အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ၊အပြစ်မရှိသောသူ၏
 အသွေးကို အပ် မိပါ ပြီ ထု ဆို၏။ ထိုသူ ထိုက
 ထည်း၊ငါတို့နှင့်အတတ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်
 ၅ အမှုကို ကိုယ်ကြည့်သောသူ ဆိုကြသော်- သူ
 သည်ထိုငွေကိုမိတ်မှန်တော်၌ပြစ်ချခဲ့၍ အခြား
 သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထည်ကြီးတပ်၍သေလေ၏။
 ၆ ယဟိပရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုငွေကိုယူ၍
 အသွေး၏ အထိုးဖြစ်၏။ ထဏှာတော်၌ မသွင်း
 ၇ အပ်ထုပြောဆို- တိုင်ပင်ပြီးမှ၊အိုးထိန်းသမား
 ၏ မြေအကွက်ကို တပါး အမျိုးသားတို့၏ သင်း
 ၈ ရှိုင်း ဖြစ်စေဖို့ရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။- ထိုအ
 ကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ယခုတိုင်စောင်းထိုမြေအ
 ၉ ကွက်ကိုသွေးမြေထု ခေါ်တွင်ကြ၏။- ပရောဟိတ်
 ထေရုမိဟောသည်ကား၊အသရေလလူတို့သည်
 အထိုးပြတ်သောသူ၏ကိုယ်ထိုး၊ငွေသုံးဆယ်ကို
 သူတို့သည်ယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငကို မှာ
 ၁၀ ထားတော်မူသည်အတိုင်း- အိုးထိန်းသမား၏
 မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ဟူသော စကားသည်
 ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေ၏။
 ၁၁ ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည်ယုဒရှင်
 ဘုရင်မှန်သောထု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်း
 ကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ထု မိန့်တော်မူ

၁၂ ၏-ယဟိပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအ
 ကဲတို့သည်အပြစ်တင်ကြသော်၊တရုန်းကိုမျှဖြန့်
 ၁၃ တော်မမူ-ပိယတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တော်၌
 အတတ်မျှသောက်သက်သေခံကြသည်ကိုသင်
 ၁၄ မကြားသောထုပြောဆိုသော်လည်း၊-စကား
 တရုန်း ကိုမျှ ဖြန့်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်း
 သည်အထွန်ထုံသြောလေ၏။
 ၁၅ ထိုစဉ်၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျည်းထားသော
 သူတို့တွင်၊လူဈားတို့အထိုမှသောသူတယောက်
 ၁၆ သောက်ကိုထွတ်မြဲထုံးစံရှိ၏-ထိုအခါအကျည်း
 ထားသော သူတို့ တွင်၊ ဗာရဗ္ဗ အမည် ရှိသော
 ၁၇ ကျော်စောသော သူတယောက် ရှိ၏- လူဈား
 စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ပိယတ်မင်းက၊ သင်
 ထိုသည်အတတ်သူကိုထွတ်စေချင်သနည်း။ ဗာ
 ရဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်သောထု၊ ခရစ်ထု ခေါ်ဝေါ်
 သော ယေရှုကို ထွတ်စေချင်သောထု လူဈား
 ၁၈ တို့အားမေးလေ၏- အတတ်ကြောင့်ဤသို့မေး
 သနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသော
 မိတ်နှင့်ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကို ပိယတ်မင်း
 ၁၉ သိ၏- ထိုမှတပါး၊တရားပဏ္ဏင်ပေါ်မှာတိုင်စဉ်
 တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် ထုထင်တသောက်ကိုစေ
 ထွတ်၍၊ထိုမြောင့်မတ်သောသူကိုအတတ်သို့မျှ
 မပြုပါနှင့်၊ ယနေ့ပင်ကျွန်ုပ်မည် ထိုသူကြောင့်
 ၂၀ အိပ်မက်၌ပြင်းစွာခံရပါပြီဟုမှာလိုက်၏-လူအ
 စုအဝေးတို့သည်၊ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ယေရှုကို
 သတ်စေပြင်းငှါ၊ ယဟိပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
 လူအကြီး အကဲ တို့သည် လူဈားကို ထိုက်တွန်း
 ၂၁ သွေးဆောင်ကြ၏-ထိုကြောင့်၊ မြို့ဝန်မင်းသည်
 ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ သင်တို့သည်အတတ်
 သူကို ထွတ်စေချင်သနည်းထု၊ လူဈားကို တစန်
 မေးသောအခါ၊ ဗာရဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်ပါသည်
 ၂၂ ထု လျှောက်ကြ၏- ပိယတ် မင်းကလည်း၊ ထို
 ဖြစ်လျှင်၊ ခရစ်ထု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကိုအ
 တတ်သို့ ပြုရမည်နည်းထု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူ
 အပေါင်းတို့က၊ သူသည် ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 ၂၃ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေထုဆိုကြ၏- မြို့ဝန်
 မင်းကလည်း၊ အတတ်ကြောင့်နည်း၊ အတတ်
 အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းထုမေးလျှင်၊ ထိုလူသည်
 ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေ
 ၂၄ စေထု၊လူဈားတို့သည်သာ၍ထစ်ကြ၏- ပိယတ်
 မင်းသည်မိမိမိန့်လိုလူဈားသာ၍ရှုန်းရင်းခတ်မျှ
 ပြုကြသည်ကို ဖြစ်လျှင်၊ ရေကိုထူ၍ လူဈားရှေ့

တွင်မိမိထက်ကိုးစားလျက်၊ ချီမြောင့်မတ်သော
 သူ၏စေလွှဲနှင့် ငါသည် ကင်းရှမ်း၏၊ ချီစေလွှဲ
 ၂၈ ထိုသင်ထို့ ဩဇာ ဩဇာထု ဆို၏- ထိုထုစေ
 စောင်းထိုကား ထု၏စေလွှဲသည်ငါထို့၏ စောင်း
 ပေါ်၌ငင်၊ ထားမြှောက်ထို၏စောင်းပေါ်၌ငင်သည်
 ၂၉ မှီပါစေလွှဲ ပြန်ပြောကြ၏- မိမိထက် မင်းသည်
 ထည်း၊ မာရဗ္ဗကို ထုရှားထိုစား ထွတ်ထေ၏၊
 ထေရှုကိုကားမိတ် ပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်
 ၃၀ ဖာထက်စေခြင်းငှါထပ်ထိုက်ထေ၏၊
 ၃၁ ထိုစေပါ မြို့ဝန်မင်း၏စစ်သူရဲထို့သည် ထေရှု
 ထို ထိပ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲ တ
 ၃၂ စာလိုက်ကို ထေထောင်၌စုန်းစေပြီးမှ၊- ထေထက်
 တော်ကို ခွတ်၍ နိဿာဝတ်လိုက် ချီစေကြ၏-
 ၃၃ ထူးပင်နှင့် ရတ်သော ဦးရစ်ကို စောင်းတော်၌
 ထင်ကြ၏၊ ကျွတ်တံး ကိုထည်း၊ ထက်ော ထက်
 တော် နှင့် ကိုင် စေ ပြီး လျှင်၊ ခွေတော် ဖာ ရှု
 ထောက်လျက်၊ ထူးရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည်
 စစ်ထာမှီသောထည်းထု၍ ကိုယ်တော်ကို ဖွတ်
 ၃၄ ရတ်ပြုကြ၏- ကိုယ်တော်ကိုတံးထွေးနှင့် ထွေး
 ကြ၏၊ ကျွတ်တံးကိုထု၍ စောင်းတော်ကို မိတ်ကြ
 ၃၅ ၏- ထိုသို့ ကိုယ် တော် ကို ဖွတ် ရတ် ပြု သည်
 နောက်၊ မင်းဝတ်လိုက် ခွတ်၍ ထေထက်တော်ကို
 ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်ဖာမိတ်
 ထားခြင်းငှါထုတ်သွားကြ၏၊
 ၃၆ သွားကြစည်တွင် မှီရန်စေမည်မှီသော ထုရေ
 နေပြည်သားတယောက်ကိုထွေလျှင်၊ စေခြင်းပြု၍
 ထက် ဝါး ကပ် ထိုင် တော် ကို ထမ်း စေကြ ၏-
 ၃၇ ဥထွေး၊ နှံ့စေရပ်ထုဆိုထိုသော ဂေါထဂေါထ
 စေမည် ထွင်သော စေရပ်သို့ ရောက် ကြသော်၊-
 ၃၈ စေး ခါး နှင့် ရေ သော ဝံ့ရည် ကို ကိုယ် တော်
 စားသောက်မိမ့်သောငှါ ပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်း
 ၃၉ တော်စု၍ မသောက် ခွင်သဲ နေ ထေ ၏- ကိုယ်
 တော် ကို ထက်ဝါးကပ် ထိုင် ဖာ မိတ် ထား ပြီး
 လျှင်၊ ထေထက်တော်ကို စာရေစာရန် ဝေဝန်
 ၄၀ ကြ၏- ထိုစေရပ်၌ထည်းထိုင်ထွက်စောင့်နေကြ
 ၄၁ ၏- စေခြင်းစော်ပြသောကစည်းလိပ်စာဖွတ်ဟု
 စုတား၊ ချီသုထပြုထူးရှင်ဘုရင်ထေရှုပေထည်း
 ထုရေ၍၊ စောင်းတော်ပေါ်မှာ ထပ်ထေထည်း၊-
 ၄၂ ထိုစေပါကိုယ်တော်နှင့်တကွထားခြင်းသောက်
 ထိုကို ထက်ောတော်ထက်၌ထေထောက်၊ ထက်ဝဲ
 တော်ထက်၌ ထေထောက်၊ ထက် ဝါးကပ်ထိုင်ဖာ
 မိတ်ထားကြ၏၊

၄၃ ထမ်းမှာသွားသောထေထုထိုကထည်း၊ မိတ်
 ဖန်တော်ကိုမြို့ဖွတ်၍ သုံးရတ်ထေတွင်၊ တွင်တည်
 စောက်ပြန်သောထူး၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်ကထိထပ်
 ၄၄ ထေမှ- ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖန်လျှင်၊ ထက်
 ဝါးကပ်ထိုင်မှ ထမ်း ထေမှထူး၊ မိမိထို့ စောင်း ကို
 ၄၅ ခြိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏- ထို
 နည်း ထူး၊ သပ် ဝ ရော ထိတ် စေ ကြီး၊ ထူး၊ ပြု
 စာရာ၊ ထူးထြေးထေထိုကား၊ ချီထူထည်သုတပါး
 ၄၆ ထိုကိုကယ်တင်တတ်၏- ကိုယ်ကိုမထယ်တင်
 မှိုင်ပါတကား၊ နှုထရေထ ရှင် ဘုရင် ဖန် လျှင်၊
 ထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှ ထံစုစမ်းပါထေစေး ထမ်း
 ၄၇ လျှင်ငါထို့ထိုကြည်မည်း- ထူထည်ဘုရားသခင်
 ကိုကိုးစားပြီးငါထည်ဘုရားသခင်၏သားမြစ်၏
 ထုဆိုပြီးသို့မြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၌ထေထို့
 တော်မှီလျှင်၊ သစုပင် ကယ် တင် တော်မူပါထေ
 ၄၈ စေထူး၊ ဖွတ်ရတ်ပြု၍ပြောဆိုကြ၏- ထိုနည်းထူး
 ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်ဖာမိတ်
 ထားသော ထားမြို့ ထို့သည်ထည်း၊ ကဲ့ရဲ့ စေခြင်း
 ထင်ကြ၏၊
 ၄၉ ခွန်းတည်စေခြင်းမှစ၍ သုံးရတ်တီးစေခြင်းထိုင်
 စောက်၊ ခြေတပြင်ထုံး၌ ဖောင်မိတ် ထေထိ မြစ်
 ၅၀ ထေ၏- သုံးရတ်တီး၊ စေခြင်း၌ ထေရှုက၊ ထေထိ၊
 ထေထိ၊ ထာမာရှာမသောမှီထုကြီးထောထေသံနှင့်
 ကျွေးကြော်တော်မူ၏၊ စေနတ် တား၊ စေကျွန်ုပ်
 ဘုရား၊ စေကျွန်ုပ် ဘုရား၊ စေ ထက် ကြောင့် စေ
 ကျွန်ုပ်ကို ခွန်း မြစ် တော် မူသ နည်း ထု ဆိုထိုထ
 ၅၁ ထည်း၊- ထိုစေရပ်၌ရပ်နေသောထုစေ၏ ထို့ထပြု
 ကြားလျှင်၊ သူထည်ထေထက်ကိုခေါ်သည်ထု ဆို
 ၅၂ ကြ၏- ထူထေထောက်သည် ခွတ်စွင်းခြေ၍ ရေ
 မှီတထွေးကို ဝံ့ရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ထူး
 ထုံးထူး၌ ထပ်၍ ကိုယ်တော်စား သောက်မိမ့်
 ၅၃ ထေ ငှါပေးထေ၏- ကြွင်းသောသုထိုကား၊ မှီစေ
 ထေမှ၊ ထေထည်သုကိုကယ်တင်ခြင်းငှါထာ
 မည် မထာ မည်ကို ကြည့် ကြကုန်ထုံးထု ဆိုကြ
 ၅၄ ၏- ထေရှုသည်ကြီးသောထေသံနှင့် တဝန်ကျွေး
 ကြော်ပြီးလျှင်ထေထက်တော်ကိုထွတ်တော်မူ၏၊
 ၅၅ ထိုစေပါမိတ်ဖန်တော်၏ ထုတားကသည်စေ
 ထက်ခွန်းမှစောက်ခွန်းထိုင်စောက်စုတ်ကွထေ
 ၏- မြေကြီး၊ ထွပ်ထေ၏၊ ကျောက်စွားထို့ထည်ကွ
 ၅၆ ပြားကြ၏- ထမ်းမြို့ နှင်းထွင်းထည်ပွင့်ထမ်းထ
 မြင့်၊ ကျိန်းထေထွက်မှီသောသန်ရှင်သူထို့၏စေ
 ၅၇ ထောင်းစွားရှာထို့ထည်ထကြ၍- ထိုထေတော်

သခြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထို ထုထိုသည် သင်းရှင်းတွင်းမှ ထွက်၍ သန့်ရှင်းသော မြို့ထဲ ချီဝင်ပြီးလျှင်၊ ထုရှားစွာထိုစား ထင်ရှားကြ

၁၇ ၏- ထေရူကိုစောင့်သောတပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲ ချားထိုသည်မြေကြီးထွပ်ခြင်းစသည်တို့ကိုမြင် လျှင်၊ စာထွန် ထိတ် သန့်၍၊ စင်စစ် ချီသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ ထုဆိုကြ၏-

၁၈ ဂါထိသဲပြည်က ထေရူနောက်တော်၌ စာထွပ်စ ကျွေးထိုက်လာသောမိစ္ဆာစာချားထိုသည်သည်။

၁၉ ထိုစာရပ်၌စာဝေးကကြည့်၍နေကြ၏-ထိုမိစ္ဆာ ထိုတွင်မာဂဇထမာရိ၊သာကုပ်နှင့်ယောစေထို ခ်စာမိမြင်သောမာရိနှင့်စေမေခဲစ်သားထိုစ်စာ မိပါကြသကည်း။

၂၀ ညစာရိန်ရောက်မှစာမိမသဲမြို့သား၊ယောသပ် စာမည် မှီ သော သုဌေး သည် ထေရူ ၏ တပည့်

၂၁ တော်ဖြစ်သည်နှင့်၊-ပိထတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ထေ ရူ၏စာထောင်းတော်ကို စောင်းလေ၏၊ ပိထတ်

၂၂ မင်းသည်စာထောင်းတော်ကိုပေးစေခြင်းငှါ စာ မိန်တော်မူသော်၊- ယောသပ်သည် စာထောင်း

၂၃ တော်ကိုထူ၍၊ မြို့စင်သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်

၂၄ ပြီးလျှင်၊- ကျောက်၌ ထွင်းသောမိမိသင်းရှင်း တွင်းသစ် သဲ မှာ ထား လေ ၏၊ ကြီး စွာ သော

၂၅ ကျောက်ကိုသည်းတွင်းဝ၌ထိုမှတားပြီးမှသွား

၂၆ ၏- မာဂဇထမာရိနှင့် စာခြားသောမာရိသည် ထိုစာရပ်၌သင်းရှင်းတော်ရွှေမှာထိုင်လျက်နေ ရစ်ကြ၏။

၂၇ ၊ စာမိတ်နေလွန်၍နက်ဖန်နေရောက်လျှင်၊သစ် ပရောဟိတ်စာကြီးနှင့် ဇာရိန္ဒာထိုသည် ပိထတ်

၂၈ မင်းထံ၌စုဝေး၍၊- ထိုထွည့်ခြားသောသူက၊ငါ သည်သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထခြောက်မည်

၂၉ ထု၊ မထေမီပြောသည်ကို စာကျွန်ုပ်တို့မှတ်မိပါ

၃၀ ပြီး- ထိုကြောင့်၊ သူ၏တပည့်ထိုသည် ညစာခါ

၃၁ ထာ၍စာထောင်းကိုမိုးထူပြီးလျှင်၊ သူသည်သေ

၃၂ ခြင်းမှ ထခြောက်တော်မူပြီထု၊ ထု စာပေါင်းထို

၃၃ စားပြောဆိုကြသော်၊ ရွှေစာမှားထက် နောက်

၃၄ စာမှားသာ၍ကြီးမည်ထုမိုးမိမိစရာစာကြောင်း မှီသည် ဖြစ်၍၊ သင်း ရှင်း တွင်း ကို သုံးရက်

၃၅ မြောက်စောင့် ထုံရှုံ့စွာ စောင့် မိမိသောငှါ စာ မိန် မှီတော်မူပါထု လျှောက် ကြလျှင်၊- ပိထတ်

၃၆ မင်းက၊သင်ထို၌လူစောင့်တတပ်ရှိ၏ သွားကြ၊ တတ်၌သမ္ဘာထိုင်း ထုံရှုံ့စွာ စောင့်စေကြထု

စာမိတ်ခတ်ပြီးလျှင်၊ စာစောင့်ထားလျက် သင်း ရှင်းတွင်းတော်ကိုထုံရှုံ့စွာမြဲကြ၏၊

၂၀

၀ ပဉ္စသ်နေလွန်၍ စုနှစ်ရက်တွင်ပဌမ နေ့ရက် မိုဃ်းသင်းတံ့ဆဲဆဲစာရိန်၌၊မာဂဇထမာရိနှင့်

၁ စာခြားသောမာရိသည် သင်းရှင်းတော်ကို စာ

၂ ကြည့် စာရှုသွားကြ၏- ထိုတခါ မြေကြီးသည်

၃ ပြင်းစွာ ထွပ်လေ၏၊ စာကြောင်းမူကား၊ ထာ

၄ ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သဉ်ကောင်းကင်

၅ ဘုံမှဆင်းလာ၍၊တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကို

၆ ထိုမှ ထွန် ပြီး လျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ

၇ ၏-သူ၏ဗျက်နှာသည်လျှပ်စစ်ကဲ့သို့သင်း၏၊စာ

၈ ဝတ်သည်သည်းမိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ရှိ၏- ထုစောင့်

၉ ထိုသည်ကောင်းကင်တမန်ကိုကြောက် နှံ့သဖြင့်

၁၀ တုန်ထွပ်၍သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏- ကောင်းကင်

၁၁ တမန်ကလည်း၊ ကြောက် နှံ့ခြင်း မရှိ ကြ နှင့်၊

၁၂ လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ သတ်သော ထေရူကိုသင်

၁၃ ထိုရှာကြသည်ကိုငါသိ၏- ချီစာရပ်၌မရှိ၊ မိန်

၁၄ တော်မူသည်စာထိုင်းထခြောက်တော်မူပြီး၊ ထာ

၁၅ ကြ၊ သခင် လျှောင်းတော်မူရာ စာရပ်ကို ကြည့်

၁၆ ကြလေသွား- စာလျှင်စာမြန်မြန်သွား၍၊သေခြင်း

၁၇ မှထခြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်ထို

၁၈ စားပြောကြလေသွား၊ သင်ထိုရွှေ၊ ဂါထိသဲပြည်

၁၉ သို့ကြွတော်မူမည်၊ ထိုပြည်၌သင်ထိုသည်ကိုယ်

၂၀ တော်ကို ရွှေမြင်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါ ပြောပြီထု၊

၂၁ ထိုမိစ္ဆာထိုစား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏- ထိုမိစ္ဆာ

ထိုသည်သည်း ကြောက် နှံ့သဖြင့် ငှင်၊ စာထွန်

ဝမ်း မြောက် သဖြင့် ငှင်၊ သင်းရှင်း တော်မှ စာ

လျှင်စာမြန်သွား၍၊တပည့်တော်ထိုစား ထိုသိ

တင်း စကား ကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏-

၂၂ ထမ်းမှာသွားကြစည်၊ ထေရူသည်ကြို ဆိုတော်

မူ၍၊သင်ထိုစား မင်္ဂလာမြစ်စေတည်းထုမိန်

တော်မူ၏၊ ထိုမိစ္ဆာထိုသည် ခုည်းကပ်၍ ခြေတော်

၂၃ ကိုဝက်သမ်းလျက်ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏-ထေ

ရူကလည်း၊ ကြောက် နှံ့ခြင်းမရှိကြ နှင့်၊ သွား

ကြလေသွားငြိထိုသည်ဂါထိသဲပြည်သို့သွားစေ

ခြင်း ငှါ ချီ ထိ တင်း စကား ကို ကြား ပြော ကြ

လေသွား ထိုပြည်၌ သူထိုသည်ကို ရွှေမြင်ရကြ

လိမ့်မည်ထုမိန်တော်မူ၏၊

၂၄ ထိုမိစ္ဆာထိုသည်သွားကြစည်စာခါ လူစောင့်စာ

ရွှါထိုသည်မြို့ထဲသို့ဝင်၍၊ မြစ်လေသမ္ဘာသောစာ

ခြင်းစာရာထိုကိုယစ်ပရောဟိတ်စာကြီးထိုစား

၁၂ ပြန်ကြားကြ၏။-သစ်ပရာယိတ်စာကြီးကို နှင့် ထူစာကြီး စာကဲဆိုသည် စုဝေး၍ ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊
 ၁၃ စစ်သူရဲ ထိုစားငွေစာချားကိုပေး၍၊- ညညှိစာ
 ၁၄ ခါ ငါ့ထို့ အိပ်ပျော်စည်ကွင်း၊ ထိုသူ၏ တပည့်ထို့
 ၁၅ ထည်သာ၍ စာထောင်းကို မိုးသွားကြသည်ထူ
 ၁၆ သစ်ထို့ပြောကြသော- ထိုစာကြောင်းကို မြို့ဝန်
 ၁၇ မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါ့ထို့သည်ထူကို ဖျောင်းဖျ
 ၁၈ ခ်သင်ထို့၌ စာမူမရှိစေခြင်းငှါပြုမည်ထူ၊- သွန်
 ၁၉ သင်သည်နှင့်စာထို၊စစ်သူရဲထို့သည်ငွေကိုယူ၍
 ၂၀ ပြုကြ၏။ထိုစကားကိုယခုထိုင်စောင်ထူထူထို့
 ၂၁ ထည်စာ၌စာပြောပြောဆိုကြ၏။
 ၂၂ တကျိပ် တပါးသော တပည့်တော် ထို့သည်
 ၂၃ ဂါလိလဲ ပြည်ဆို သွား၍၊ ယေရှု မှာထားတော်
 ၂၄ မူသောတောင် ပေါ်ထို့ တက်ကြ လျှင်၊ ကိုယ်

၂၅ တော်ကိုထွေမြင်၍ ပြတ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။- စာ
 ၂၆ ချို့ထို့သည် ထုံမှားခြင်း ခြုံ ကြ၏။- ယေရှု သည်
 ၂၇ စာနိုးစာပါး ထို့ ချည်းတော် မူ ပြီးလျှင်၊ ကောင်း
 ၂၈ ကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း စီရင်ပိုင်သော
 ၂၉ စာနှင့် တန်ခိုး ခြုံသမျှထို့ကို ငါခံရပြီး- သင်ထို့
 ၃၀ သွား၍ ထူရှိုး တကာ ထို့ကို င တပည့် မြစ်စေ
 ၃၁ လျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊သန့်ရှင်းသော
 ၃၂ ပိညည်တော်၏ နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုပေးကြသော-
 ၃၃ ငါ သည် သင်ထို့ စား ပေး သမျှ သော ပညတ်
 ၃၄ တော်ထို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုခွ ကြပါ
 ၃၅ စပေးကြသော- ငါသည်သည်၊ ကပ်ကန္တာကုန်
 ၃၆ ထည် ကိုင် စောင် သင် ထို့ နှင့် စာထူ စာစည် မ
 ၃၇ ပြတ် ခြုံ သည် ထူ၊ တပည့် တော် ထို့ စား၊ မိန့်
 ၃၈ တော်မူ၏။

ရှင်မထဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကုရစ်ဝင်

MARK.

၁ သုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဝင်ဂေ
 ၂ လိတရား၏စာကို ဆိုပေအံ့- အနာဂတ္တိကျမ်း
 ၃ စာ၌သာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုသော သင်သွား
 ၄ ရာထမ်းကိုရှင်ရသောငါ၏တမန်ကိုသင့်ရှေ့၌ငါ
 ၅ စေထွတ်၏။-တော၌ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံ
 ၆ မှာ၊ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာထမ်းကိုရှင်ကြ
 ၇ ထော့၊ ထမ်းခရီးတော်ကိုမြှောင့်စေကြသောထူ
 ၈ ထာသည်နှင့်စာထို၊-ယောဟန်သည်တော၌နှစ်
 ၉ ခြင်းကို ပေးလျက်၊ စပြစ် ထွတ်ခြင်းစာဖို့စာလို
 ၁၀ ငှါ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုသော နှစ်ခြင်း တရားကို
 ၁၁ ယောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။- ယေရှုရှုထင် မြို့သား
 ၁၂ ချားမှစ၍၊ ယုဝေပြည်သူ ပြည်သား စာပေါ်ပီးထို
 ၁၃ သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ ထွက် သွား၍ မိမိ ထို့စာ
 ၁၄ ပြစ်ချားကိုဖော်ပြလျက်၊ယေရှုခရစ်နှစ်ခြင်း
 ၁၅ ကို ခံကြ၏။- သောဟန်သည် ထူထားထုတ်စာ
 ၁၆ ခွေးနှင့် ရက်သောစာဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌

သားရေခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ဂျိုင်းကောင်နှင့်
 ၁ တော၌ မြစ်သော ဌားရည်ကို စားလျက် နေ၏။-
 ၂ ယောချက် စကားဟူမူကား၊ ထက်တတ်စွမ်း
 ၃ နှိုင်းသော သူသည် ငနောက် ကြွထာ၏။ ထိုသူ၏
 ၄ မြေနင်း တော် ကြီး ကိုမျှင့်၍ မြည်ခြင်းငှါ ငါမ
 ၅ ထိုက်၊- ငါသည် သင်ထို့စား ရေ၌ နှစ်ခြင်းကို
 ၆ ပေး၏။ ထိုသူသည်သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်
 ၇ ၌သင်ထို့ကိုနှစ်တော်မူမည်ဟုယောသတည်း။
 ၈ ထိုစာခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်
 ၉ မြို့မှကြွလာ၍ယောဟန်ထက်ဖြင့် ယေရှုခရစ်နှစ်
 ၁၀ နှစ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။- ရေမှ ပေါ်ထစည်တွင်
 ၁၁ ကောင်းကင်ကွဲ၍ ပိညည်တော်သည်မြို့ငှက်ကွဲ
 ၁၂ သို့ကိုယ်တော်စာပေါ်၌ဆင်းသက်တော်မူသည်
 ၁၃ ကိုမြင်ရ၍၊- သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ
 ၁၄ ငါ၏ ချစ်သား ပေတည်းထူ၊ ကောင်းကင်က ထ
 ၁၅ သံတော်မြစ်လေ၏။- ထိုခဏချင်းတွင်၊ ပိညည်
 ၁၆ တော် သည် ယေရှုကို တောသို့ သွား စေ တော်မူ

သည့် သွားရမည်။ သို့သော်လည်း။ ထူသားကို
 အပ်နှံသောသူသည် အမတ်ထာရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၂၈ ခွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင်။ အနေသာ၍ ကောင်း
 ၂၉ သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ
 မည်သူ။ ယုဒရှင်က ခုတ်ကထည်း။ အရှင်ဘုရား။
 အကျွန်ုပ်သောဟု မေးလျှောက်လျှင်။ သင်ဆိုသည်
 အတိုင်းမှန်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၂၉ ထိုအခါ စားသောက်နေကြစဉ်တွင်။ ယေရှုသည်
 ခုန့်ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခြီးစွမ်းပြီးမှ ခုန့်
 ကို ဖဲ့၍။ ဤခုန့်ကား။ ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍ စား
 ကြလေသော သူ မိန့်တော်မူလျက်။ တပည့်တော်ထို
 ၂၇ အား ပေးတော်မူ၏။- ခွက်ကို ထည်းယူ၍ ကျေး
 ဇူးတော်ကို ခြီးစွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူ
 ၂၈ ၍။ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက်ကြလေသော။- ဤ
 ခွက်ကား။ ပဋိညဉ် တရား သစ်နှင့် ဆိုင်၍။ ထူ
 ဇွားတို့၏ အပြစ်ကို လွတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသော
 ၂၉ ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။- ငါ ဆိုသည်ကား။ ဤစဉ်
 ရည်မျိုးအသစ်ကို ခေမည်းတော်၏ နိုင်ငံ၌ သင်
 ထိုနှင့်အတူ ငါမသောက်မှီ နေ့တိုင်အောင် ယခု
 ၃၀ မှစ၍။ တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထို
 နောက်။ သိခြင်း ဆိုကြပြီးမှ သံလွင် တောင်သို့
 တွက်သွားကြ၏။
 ၃၀ ထိုအခါ ယေရှုက ထည်း။ ကျမ်းစာ သာသည့်
 ကား။ သိုးထိန်းကို ငါမိုက်သတ်၍ သိုးထိုသည့်ကွဲ
 လွင့်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးသားသည်နှင့်အညီ။
 ၃၁ ယနေ့ ညည့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငကြောင့်
 မိတ်ဖွတ်ကြလိမ့်မည်။- သို့သော်လည်း။ ငါသည်
 ထမြောက် ပြီးမှ သင် ထိုရှေ့။ ဂါလိလဲ ဖြည်သို့
 ၃၂ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်။- ပေတရုက။ ဤ
 သူရှိသမျှထိုသည်ကိုယ်တော်ကြောင့် မိတ်ဖွတ်
 ကြသော်လည်း။ အကျွန်ုပ်သည် မိတ်အလျှင်းမ
 ၃၃ ဖွတ်ပါဟု လျှောက်လေ၏။- ယေရှုက ထည်း။ ငါ
 အမှန် ဆိုသည်ကား။ ယနေ့ညည့်တွင် ကြက်မ
 တွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငကို
 ၃၄ ဖြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်။- ပေတရု
 က။ ကိုယ်တော်နှင့် တကွသေရသော်လည်း။ အ
 ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမယဟိဟု
 လျှောက်ပြန်၏။ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
 ထည်းထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။
 ၃၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေဇာရှေ့
 မန့်အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်။ ငါသည် ထိုအ
 ရပ်သို့ သွား၍ ဆုတောင်း စည်တွင် ဤ အရပ်၌

ထိုင်နေကြလေသော။ တပည့် တော်ထိုအား မိန့်
 ၃၆ တော်မူပြီးမှ။- ပေတရု နှင့် ဇေဗေဇ၏ သား နှစ်
 ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား၍။ နှစ်ထုံးမသာ။ မိတ်ပု
 ၃၇ ပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ယေရှုက။
 ငါသည် သေသောက်အောင် မိတ်နှစ်ထုံးအတွက်
 ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့်အတူ စောင့်
 ၃၈ ခဲ့နေကြလေသော။ တပည့်တော် သုံးယောက်ထို
 ၃၉ အား မိန့်တော်မူ၍။- ထိုမှအနည်းငယ် လွန်ပြန်
 လျှင် ပြပ်ဝပ်၍။ အကျွန်ုပ်အား။ ဤခွက်သည် အ
 ကျွန်ုပ်ကို လွန်သွား နိုင်လျှင် လွန်သွား ပါစေ
 သော။ သို့သော်လည်း။ အကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်
 အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်ကိုယ်တော်အလိုရှိသည့်
 ၄၀ အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ
 ၍။- တပည့်တော်တို့ မှီရာသို့ ပြန်၍။ သူတို့သည်
 အိပ်ပျော်လျက် ငကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်။
 ၄၁ သင်တို့သည် တနာရီခန့်မျှ ငါနှင့်အတူ စောင့်၍
 ၄၂ နေခြင်းငှါ ဤသို့ မစွမ်း နိုင်သ ထော။- နံနက်
 နှောင့်ရှက် ဖြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း။
 ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလေသော။ မိတ်မိညဉ်
 ကား စေတနာရှိသောသော်လည်း။ ကိုယ်စုကား
 အားနည်းသည်ဟု။ ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီး
 ၄၃ မှ။- တဖန် သွား၍။ အကျွန်ုပ်အား။ ဤခွက်ကို အ
 ကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ လွန်၍ မသွားရလျှင်။ ကိုယ်
 တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆု
 ၄၄ တောင်းပြန်၏။- ထိုနောက်။ တပည့်တော်တို့ မှီရာ
 သို့ထာ၍။ သူတို့သည် ချက်မီထေ။ ထံသဖြင့် တ
 ဝန် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူ
 ၄၅ လျှင်။- သူတို့ကို ထားခဲ့၍ တဖန် သွားပြီးလျှင် ခြေ
 မြက် ဆိုသည်နည်းတူ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
 ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထိုနောက်။ တပည့်တော်
 တို့ မှီရာသို့ ပြန်ထာလျှင်။ ယခု အိပ်ပျော်၍ ငြိမ်
 ၄၆ ဝပ်စွာ နေကြလေသော။ ထူသားကို ဆိုးသောသူတို့
 ထက်သို့ အပ်နှံ ရသော အမှန် ရောက်လာပြီ။-
 ၄၇ ထကြ။ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငကို အပ်နှံ
 သောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ပင်တပည့်တော်တ
 ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်သော ယုဒရှင်က ခုတ်ထာ
 ၍။ ယဇ်ပရောဖိတ်အကြီးတို့နှင့် သူတို့တွင် အ
 ကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူများ စေတုတ်သောသူ အစု
 အဝေး အပေါင်းတို့သည် ထားနှင့် ခုတ်များကို
 ၄၉ ကိုင်လျက် ပါကြ၏။- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော
 သူက။ ငါနင်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ

ကိုမင်းကြွယ်၊ ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်။
 ၄၉ အတိုင်း- ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ချင်း ချည်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ မင်းသားမြို့ပါစေသောထုဆို
 ၅၀ လျှက်ခမ်းထေရ်- ထေရ်ကလည်း၊ အဆွေ၊ အတယ်အခင်းရှိ၍ ထာသနည်းထုမေးတော်မူပြီး
 ၅၁ ကိုင်းခမ်းဆီးကြ၏- ထိုအခါထေရ်နှင့်ပါသော သူတယောက်သည် ထက်ကိုဆန့်၍ ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ထွန်တထောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွတ် ပြတ်ထေ၏-
 ၅၂ ထေရ်ကလည်း၊ သင့်ထားကို သုနေရာ၌ ပြန်ထားလေ့၊ ထားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်
 ၅၃ ထားဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်- ထရပင်အစေ့ကို ငါတောင်းနိုင်သည်ကို၎င်း၊ တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန် တဆယ် နှစ်တပ် မကထံသို့စေ့ထွတ်တော်မူမည်ကို၎င်း သင်သည် မ
 ၅၄ ထင်သလော- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဤသို့သောအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ရမည် ဟူသော ကျမ်း၊ ဇာချက်သည်အတယ်သို့ ပြည့်စုံစံနည်းထု မိန့်တော်မူ
 ၅၅ ၏- ထိုအခါထေရ်က၊ သင်တို့သည် ထားမြို့ကို ခမ်းသကဲ့သို့ ငကိုခမ်းသို့ သောငှါ ထားနှင့်ရတ်များကို ထက်စွဲလျက် ထာကြသည်တကား၊ ငါသည် မိတ်မှန်တော်၌ နေထိုင်ဆုခွင့်ရပါပေ၊ လျှက်သင်တို့အထက်၌ ထိုင်နေစည်အခါ၊ သင်တို့သည် ငကို မခမ်းဆီးကြ- ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်း၊ ဇာပြည့်စုံ မည်အကြောင်းတည်းထု၊ လူအစုအဝေးတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ တပည့်တော် အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပြစ်၍ပြေးကြ၏။
 ၅၆ ကိုယ်တော် ကို ခမ်းဆီးသော သူတို့သည်၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ကယာမ တံသို့ ဆောင်
 ၅၇ သွားကြ၏- ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏အိမ်၌တိုင်စေခေါ်၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက်၍ အတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏အဆုံးကို သိမြင်ခြင်းငှါမင်းလှလင်တို့နှင့် အ
 ၅၈ တူထိုင်နေ၏- ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲ၊ ထွတ်အရာရှိ အပေါင်း တို့သည်၊ ထေရ် ကို သတ်ရမည် အကြောင်း မမှန်သော
 ၅၉ သတ်သေကို ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ- မမှန်သောသတ်သေခံ အများလှသော်လည်း သတ်သေကိုမတွေ့ကြ၊ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သောသတ်

၆၀ သေခံနှစ်ယောက်တို့သည်ထာ၍- ဤသူက၊ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ မိတ်မှန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်တည်ဆောက် နိုင်သည်ထု
 ၆၁ ပြောပါသည်ထု သက်သေခံကြ၏- ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်ထု၊ သင်သည်တစ်ခွန်းမျှပြန်၍ မပြောသလော၊ ဤသူတို့သည်အတယ်သို့သတ်
 ၆၂ သေခံသနည်းထု ဆိုလျှင်၊- ထေရ်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၏၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည့် မမှန်သည်ကို ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ငါတို့တင်၍သင့်ကိုကွဲန့်
 ၆၃ ဆိုစေ၏ထုဆိုလျှင်၊- ထေရ်က၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမှန်၏၊ ထိုမျှမက၊ ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော် ၏ထက်ျာအက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့မြင်ရကြလေတုံထုမိန့်တော်မူ၏-
 ၆၄ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ ဤသူသည်ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ ပြောပြီး အတယ်သက်သေကို လိုသေးသနည်း၊ ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ ပြောသောစကားကိုယခု
 ၆၅ ပင် သင်တို့ကြားရပြီ- အတယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းထုမေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ ဤသူသည်
 ၆၆ အသေခံထိုက်ပေ၏ထုပြန်၍မိရင်ကြ၏- ထိုအခါ ချက်ချင်း တော်ကို တံထွေး နှင့် ထွေးကြ၏၊
 ၆၇ ထက်သီးနှင့် ထိုးကြ၏- အရှိုတို့သည်လည်း၊ ပါးတော်ကိုလက်နှင့်ပုတ်၍၊ အရင်းခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အတယ်သူ ပုတ်သည် ကိုပရောဟိတ်မြို့၌ ဟောတော်မူပါထုဆိုကြ၏။
 ၆၈ ပေတရုသည်မြင်မှတ်အိပ်စား၍ထိုင်နေစည်၊ အစေအပါမိမ္မတယောက်သည် သူရှိရာသို့ ထာ၍၊ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူ ထေရ်နှင့် ပေါင်း
 ၆၉ ဖော်သောသူဖြစ်သည်ထုဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိထု၊ လူအပေါင်း
 ၇၀ တို့ရှေ့၌ပြင်းပုံလေ၏- ထိုနောက်၊ ပေတရုသည် အိမ်၌ရှိနေသည့် ထွက်ပြီးမှအခြားသော မိမ္မသည်သူကိုမြင်၍ထိုအရပ်၌ ရှိသောသူတို့အား၊ ဤသူလည်း နာဇရက်မြို့သားထေရ် နှင့် ပေါင်းဖော်
 ၇၁ သောသူဖြစ်သည်ထုဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိထု ကွဲန့်ဆိုလျက်တဖန်ပြင်းပုံပြန်၏-
 ၇၂ ထိုနောက်များမကြာ၊ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍၊ အကယ်စင်စစ်

သင်သည်လည်းထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။သင့်စကားသည် သင့်အကြောင်းကိုထင်ရှားစေ၏ဟုဆိုကြ

၁၇ လျှင်း-ပေတရုက၊ထိုသူကိုငါမသိဟုမိခွာန်ပြု၍ ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။

၁၈ ယေရှုက၊ ကြက် မတွန်မှီ သင် သည် သုံး ကြိမ် ဖြောက် စေခံ၊ ငကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော စကားကို ပေတရုသည်သတိရသဖြင့်၊ ငြင်းဆိုထွက်၍ ငြင်းစွာငိုကျွေးလေ၏။

၂၇

- ၁ နံနက် အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယစ် ပရောဖိတ် အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ဆုံးသောငှါ၊ ထိုင်ပင်၌- ကိုယ်တော်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့ဝန်မင်းဂုဏ်ဒီပိတ်ထံသို့ စောင့်သွား၍ အပ် ထိုက်ကြ၏။
- ၂ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှင်က ရုတ်တရက်ကိုယ်တော်၌သေခြင်ကိုစီရင်ကြသည့် ကိုယ်မြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ငွေသုံးဆယ်ကိုယစ် ပရောဖိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ဖြန့်ပေး
- ၃ ၍- အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီးအပြစ်မရှိသောသူ၏ အသွေးကို အပ် မိပါ ပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူ တို့က ထပ်၊ ငါတို့နှင့်အတတ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်
- ၄ အမှုကို ကိုယ်ကြည့်သောသူ ဆိုကြသော်- သူ သည်ထိုငွေကိုမိတ်မှန်တော်၌ပြစ်ချခဲ့၍ အခြား သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထည်ကြိုးတပ်၍သေလေ၏။
- ၅ ယစ်ပရောဖိတ်အကြီးတို့သည် ထိုငွေကိုယူ၍ အသွေး၏ အသိုးဖြစ်၏။ ထဏှာတော်၌ မသွင်း
- ၆ အပ်ဟုပြောဆို- ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ဆိုးထိန်းသမား ၏ မြေအကွက်ကို တပါး အမျိုးသားတို့၏ သင်း
- ၇ ချိုင်း ဖြစ်စေမှုရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။- ထိုအ ကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ယခုတိုင်စောင့်ထိုင်မြေအ
- ၈ ကွက်ကိုသွေးမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။- ပရောဖတ် ယေရမိယောသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် အသိုးပြတ်သောသူ၏ကိုယ်သိုး၊ ငွေသုံးဆယ်ကို သူတို့သည်ယူ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငကို ဖွာ
- ၉ ထားတော်မူသည်အတိုင်း- ဆိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ဟူသော စကားသည် ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေ၏။
- ၁၀ ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်မူ သည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည်လူ့ရှင် ဘုရင်မှန်သောသူ မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်း ကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ

- ၁၁ ၏။-ယစ် ပရောဖိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအ ကဲတို့သည်အပြစ်တင်ကြသော်၊ တရားကိုမျှဖြန့်
- ၁၂ တော်မမူ- ပီထတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တဖန်၌ အတတ်မျှသောကံသက်ဆောင်ကြသည်ကိုသင်
- ၁၃ မကြားသလောဟုပြောဆိုသော်လည်း၊-စကား တရားကိုမျှ ဖြန့်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်း သည်အလွန်ထုံသြောလေ၏။
- ၁၄ ထိုစဉ်၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသော သူတို့တွင်၊ လူများတို့အလိုရှိသောသူတယောက်
- ၁၅ ယောက်ကိုထွတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။-ထိုအခါအကျဉ်း ထားသော သူတို့ တွင်၊ ဗာရုဗ္ဗ အမည် ရှိသော
- ၁၆ ကျော် စော သော သူ တယောက် ရှိ၏။- လူများ စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပီထတ်မင်းက၊ သင် တို့သည်အတတ်သူကိုထွတ်စေချင်သနည်း။ ဗာ ရုဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ယု ခေါ်ဝေါ် သော ယေရှုကို ထွတ်စေချင်သလောဟု လူများ
- ၁၇ တို့အားမေးလေ၏။- အတတ်ကြောင့်ဤသို့မေး သနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသော စိတ်နှင့်ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကို ပီထတ်မင်း
- ၁၈ သိ၏။- ထိုမှတပါး၊ တရားပထွင်ပေါ်မှာထိုင်စဉ် တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် လူထင်တယောက်ကိုစေ ထွတ်၍၊ ထိုမြောင့်မတ်သောသူကိုအတတ်သို့မျှ မပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင်ကျွန်မသည် ထိုသူကြောင့်
- ၁၉ အိပ်မက်၌ငြင်းစွာခံရပါပြီဟုမှတ်လိုက်၏။-လူအ စုအဝေးတို့သည်၊ ဗာရုဗ္ဗကိုတောင်း၍ယေရှုကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ ယစ်ပရောဖိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ တို့သည် လူများကို တိုက်တွန်း
- ၂၀ သွေးဆောင်ကြ၏။-ထိုကြောင့်၊ မြို့ဝန်မင်းသည် ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ သင်တို့သည်အတတ် သူကို ထွတ်စေချင်သနည်းဟု၊ လူများကို တမန် မေးသောအခါ၊ ဗာရုဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်ပါသည်
- ၂၁ ဟု လျှောက်ကြ၏။- ပီထတ် မင်းကလည်း၊ ထို ဖြစ်လျှင်၊ ခရစ်ယု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကိုအ တတ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့က၊ သူသည် ထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ
- ၂၂ မိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေဟုဆိုကြ၏။ မြို့ဝန် မင်းကလည်း၊ အတတ်ကြောင့်နည်း။ အတတ် အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် ထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာမိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေ
- ၂၃ စေဟု၊ လူများတို့သည်သာ၍ထစ်ကြ၏။- ပီထတ် မင်းသည်မိမိမိန့်၊ လူများသာ၍ရုန်းရင်းခတ်မျှ ပြုကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍ လူများရှေ့

ထွင်မိမိထက်ကိုဆေးထွတ်၊ ချီမြောင့်မတ်သော
 သူ၏စေလွှဲနှင့် ငါသည် ကင်းရှင်း၏၊ ချီစေ
 ၂၈ ထိုထင်ထို ဩဇာ ဩဇာထု ဆို၏- ထိုထုစ
 စောင်းထိုက၊ ထု၏စေလွှဲသည်ငါထို၏ ခေါင်း
 ပေါ်၌ငှင်း၊ ထားမြေထို၏ခေါင်းပေါ်၌ငှင်းသည်
 ၂၉ မှီပါစေလွှဲ ပြန်ပြော ဩဇာ- မိထတ် မင်းသည်
 ထည်း ဗာရဗုကို ထုရှားထိုစား ထွတ်ထေ၏
 ထေရှုကိုကားမိတ် ပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်
 ဖွာထတ်စေခြင်းငှါထပ်ထိုက်ထေ၏၊
 ၃၀ ထိုစေခါ မြို့ဝန်မင်း၏စစ်သူရဲထိုသည် ထေရှု
 ထို ထိပ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲ တ
 ၃၁ ထပ်ထိုကို ထထံတော်၌စုစုံစေပြီးမှ- ထထံ
 တော်ကိုခွတ်၍နိဿာဝတ်ထိုကို ချုံစေကြ၏-
 ၃၂ ဆူးပင်နှင့် ရယ်သော ဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌
 ထင်ကြ၏၊ ကျွတ်တံ၊ ကိုထည်း ထက်ာ ထထံ
 တော်နှင့် ကိုင် စေပြီးလျှင်၊ မွေတော် ဖွာစူး
 ထောက်ထွတ်၊ ထူးရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဖိစာသိစေသတည်းထု၍ ကိုယ်တော်ကို ငွတ်
 ၃၃ ရယ်ပြုကြ၏- ကိုယ်တော်ကိုတံလွှဲနှင့်လွှဲ
 ကြ၏၊ ကျွတ်တံကိုထု၍ ခေါင်းတော်ကို မိတ်ကြ
 ၃၄ ၏- ထိုထို ကိုယ်တော် ကိုငွတ်ရယ် ပြုသည်
 နောက်၊ မင်းဝတ်ထိုကို ခွတ်၍ ထထံတော်ကို
 ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်ဖွာမိတ်
 ထားခြင်းငှါထွတ်သွားကြ၏၊
 ၃၅ ထွာကြစည်တွင် မှီရန်စေမည်ရှိသော ထုရေ
 နေပြည်သားတထောက်ကိုထေလျှင်၊ ထမိုင်ပြု၍
 ထက် ဝါးကပ် ထိုင်တော် ကို ထမ်းစေကြ၏-
 ၃၆ ဥရေသွင်း၊ စွဲစေရပ်ထုဆိုထိုသော ဂေါထဂေါထ
 စေမည်တွင်သော စေရပ်သို့ ရောက် ကြသော်-
 ၃၇ ဆေးခါ၊ နှင့် ရောသော ဝံ့ရည် ကို ကိုယ်တော်
 ထားသောထံမိမိသောငှါ ပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်း
 ၃၈ တော်စု၍ မသောက် ခွင့်သဲ နေထေ၏- ကိုယ်
 တော် ကို ထက်ဝါးကပ် ထိုင် ဖွာ မိတ် ထား ပြီး
 လျှင်၊ ထထံတော်ထိုကို စာရေထံစု၍ ဝေဝန်
 ၃၉ ကြ၏-ထိုစေရပ်၌ထည်းထိုင်ထွတ်စောင့်နေကြ
 ၄၀ ၏- ထပြစ်စော်ပြသောကစည်းလိပ်စာစွတ်ထု
 စုထား၊ ချီသုထပွဲထုရှင်ဘုရင်ထေရှုပေထည်း
 ထုရေ၍၊ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ ထပ်ထထည်း-
 ၄၁ ထိုစေခါကိုယ်တော်နှင့်တကွထားပြုနှစ်သောက်
 ထိုကို ထက်ာတော်ထက်၌ထထောက်၊ ထထံ
 တော်ထက်၌ ထထောက်၊ ထထံ ဝါးကပ်ထိုင်ဖွာ
 မိတ်ထားကြ၏၊

၄၂ ထမ်းဖွာထွားသောထုထိုကထည်း၊ မိတ်
 ဖွန်တော်ကိုမြို့စုတ်၍သုံးရယ်ထေတွင်း၊ တွင်ထည်
 ဆောက်ပြန်သောထု၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်ကထိထင်
 ၄၃ ထေဥ-ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖွန်လျှင်၊ ထထံ
 ဝါးကပ်ထိုင်မှ ဆင်းထေဥထု၊ မိမိထို ခေါင်းကို
 ၄၄ ခြိတ်၍ကဲ့သို့သောကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏- ထို
 နည်းထု၊ လက်ဝဲရေထိတ်စေကြီး၊ ကျမ်းပြု
 စရာ၊ ထုထကြီး၊ ထထံထိုက၊ ချီထုထည်ထုတပါး
 ၄၅ ထိုကိုကယ်ထင်တတ်၏- ကိုယ်ကိုမထထံတင်
 နှိုင်းပါတကား၊ ဣထရေထ ဖွန်ဘုရင် ဖွန်လျှင်၊
 ထထံ ဝါးကပ်ထိုင်မှ ထရုဆင်းပါထေစေ၊ ဆင်း
 ၄၆ လျှင်ငါထိုထိုထည်မည်း- ထုသည်ဘုရားသခင်
 ကိုကိုးစားပြီးငါသည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏
 ထုဆိုပြီးသို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၌ထထို
 တော်ရှိလျှင်၊ ထရုပင် ကယ် တင်တော်မူပါထေ
 ၄၇ စေထု၊ ဣထရယ်ပြု၍ပြောဆိုကြ၏-ထိုနည်းထု၊
 ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထထံ ဝါးကပ်ထိုင်ဖွာမိတ်
 ထားသော ထု၊ မြို့ထိုထည်ထည်း၊ ကဲ့သို့ ထပြစ်
 တင်ကြ၏၊
 ၄၈ ဖွန်တည်ထမိန်ဖွန်သုံးစွတ်ထီး၊ ထမိန်ထိုင်
 စောက်၊ မြေတပြင်ထုံး၌ ဖောင်မိတ် ထထံ ဖြစ်
 ၄၉ ထထံ- သုံးစွတ်ထီး၊ ထမိန်၌ ထေရှုက၊ ဇလီ၊
 ဇလီ၊ ထာမာရှာမသောမိထုကြီးသောထထံနှင့်
 ကျွေးကြော်တော်မူ၏၊ ထနတ် ထား၊ ထကျွန်ုပ်
 ဘုရား၊ ထကျွန်ုပ် ဘုရား၊ ထထထံ ကြောင့် ထ
 ကျွန်ုပ်ကို ဖွန် ဖြစ်တော် မူသ နည်းထု ဆိုထိုထ
 ၅၀ ထည်း-ထိုထရပ်၌ရပ်နေသောထုထေရှု ထိုထပွဲ
 ကြားလျှင်၊ ထုသည်ဇလီထကိုခေါ်သည်ထု ဆို
 ၅၁ ကြ၏- ထုတထောက်သည်စွတ်စွင်းမြေ၌ရေ
 မှီတလွှဲကို ဝံ့ရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျွ
 ထုံးဈား၌ ထပ်၍ ကိုယ်တော်ထားသောထံမိမိ
 ၅၂ ထောငှါပေးထေ၏- ကြွင်းသောထုထိုက၊ မှီစေ
 ထေး၊ ဇလီထထည်ထုကိုကယ်တင်ခြင်းငှါထာ
 မည်မထာမည်ကို ဩဇာ ကုန်ထု ဆိုကြ
 ၅၃ ၏-ထေရှုထည်ကြီးသောထထံနှင့် တဝန်ကျွေး
 ကြော်ပြီးလျှင်ထထထံတော်ကိုထွတ်တော်မူ၏၊
 ၅၄ ထိုစေခါမိတ်ဖွန်တော်၏ ကုထားကားသည်ထ
 ထထံဖွန်၊ မှထောက်ဖွန်၊ ထိုင်ထောင်စုတ်ကွထေ
 ၏-မြေကြီးထွပ်ထေ၏၊ ကျောက်ဈားထိုထည်ကွ
 ၅၅ ပြားကြ၏-သင်းမြို့င်းတွင်ထိုထည်ပွင့်ထံသ
 ဖြင့်၊ ကျိန်ထထထံရှိသောသန့်ရှင်းသူထို၏စ
 ၅၆ ထောင်းဈားရွာထိုထည်ထထြ၍- ကိုယ်တော်

သင်္ကြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သင်းရှင်းတင်းမှ ထွက်၍ သန့်ရှင်းသော မြို့သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူဈားစွာတို့အား ထင်ရှားကြ

၁၇ ၏- ယေရှုကိုစောင့်သောတပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲ ဈားတို့သည်မြေကြီးလှုပ်ခြင်းသည်ကိုမြင် လျှင်၊ အထွန်ထိတ်ထန်၍၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ ဟုဆိုကြ၏-

၁၈ ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌ အလုပ်အ ကြွေးလိုက်သောသမီးခွမာန်တို့သည်သည်။

၁၉ ထိုအရပ်၌အဝေးကကြည့်ရှု၍နေကြ၏- ထိုမိခွ တို့တွင်မာဂဇထမာရိ၊ ယာကုပ်နှင့်ယောဆေတို့ ၏အမိမြင်သောမာရိနှင့်အေဗေဗဲ၏သားတို့၏အ မိပါကြသတည်း။

၂၀ ညအမှီနီရောက်မှအမိမသဲမြို့သား၊ ယောသပ် အမည်ရှိသော သူဌေးသည် ယေရှု၏ တပည့်

၂၁ တော်ဖြစ်သည်နှင့်- ပိတတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ယေ ရှု၏အထောင်းတော်ကို တောင်းယေ၏- ပိတတ် မင်းသည်အထောင်းတော်ကိုပေးစေခြင်းငှါ အ

၂၂ မိန့်တော်၌သော်- ယောသပ်သည် အထောင်း တော်ကိုယူ၍၊ ခြွေသောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်

၂၃ ပြီးလျှင်- ကျောက်၌ တွင်းသောမိမိသင်းရှင်း တွင်းသစ်ထဲမှာ ထား ယေ၏- ကြီးစွာသော ကျောက်ကိုသည်တွင်းဝ၌ထိုင်ထားပြီးမှသွား

၂၄ ၏- မာဂဇထမာရိနှင့် အခြားသောမာရိသည် ထိုအရပ်၌သင်းရှင်းတော်ရွှေမှာထိုင်လျက်နေ ရစ်ကြ၏-

၂၅ အဖိတ်နေလွန်၍နတ်ဖန်နေရောက်လျှင်၊ ယစ် ပရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဓာရိရှုတို့သည် ပိတတ်

၂၆ မင်းထံ၌စုဝေး၍- ထိုထွဋ်မြားသောသူက၊ ငါ သည်သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်မည် ဟု၊ မသေမှီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မှတ်မိပါ

၂၇ ပြီး- ထို့ကြောင့်၊ သူ၏တပည့်တို့သည် ညအခါ ထာ၍အထောင်းကိုမိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည်သေ ခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူပြီဟု၊ လူအပေါင်းတို့ အားပြောဆိုကြသော်၊ ရွှေအမှားထက် နောက် အမှားသာ၍ကြီးမည်ဟုမိမိရန်စရာအကြောင်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သင်းရှင်းတွင်းကို သုံးရက် မြောက်စောင့် ထုံရှုစွာ စောင့်မိမိသောငှါ အ

၂၈ မိန့်၌တော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်- ပိတတ် မင်းက၊ သင်တို့၌လူစောင့်တတပ်ရှိ၏၊ သွားကြ၊ တတ်၌သမျှအတိုင်း ထုံရှုစွာ စောင့်စေကြဟု

၂၉ ဆီထေ၏- ထိုသူတို့သည် သွား၍ ကျောက်ကို-

တံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင်၊ အစောင့်ထားလျက် သင်း ရှင်းတွင်းတော်ကိုထုံရှုစွာမြင်ကြ၏-

၂၀

၁ ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ခုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက် မိုဃ်းသင်းတံဆိပ်ခတ်နေသောနေ့၌၊ မာဂဇထမာရိနှင့် အခြားသောမာရိသည် သင်းရှင်းတော်ကို အ

၂ ကြည့် အရှုသွားကြ၏- ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာ လှုပ်ယေ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထာ ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သပြီကောင်းကင် ဘုံမှဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကို ထိုင်ထွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ

၃ ၏- သူ၏ဗျက်နှာသည်လှုပ်စစ်ကဲ့သို့သင်း၏အ

၄ ဝတ်သည်သည်- မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့မြူ၏- လူစောင့် တို့သည်ကောင်းကင်တမန်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်

၅ တုန်လှုပ်၍သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏- ကောင်းကင် တမန်ကသည်- ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ထတ်သော ယေရှုကိုသင်

၆ တို့ရှာကြသည်ကိုငါသိ၏- ဤအရပ်၌မရှိ၊ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်းထမြောက်တော်မူပြီး သာ ကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်

၇ ကြလော့- အလျှင်အမြန်ပြန်သွား၍၊ သေခြင်း မှထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့ အားပြောကြလော့- သင်တို့ရွှေ၊ ဂါလိလဲပြည် သို့ကြွတော်မူမည်၊ ထိုပြည်၌သင်တို့သည်ကိုယ် တော်ကို ရွှေမြင်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီဟု၊

၈ ထိုမိခွတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏- ထိုမိခွ တို့သည်သည်- ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ၎င်း၊ အထွန် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ၎င်း၊ သင်းရှင်းတော်မှ အ လျှင်အမြန်သွား၍၊ တပည့်တော်တို့အား ထိုသိ တင်းစကားကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏-

၉ ထမ်းမှာသွားကြစည်၊ ယေရှုသည်ကြိုဆိုတော် မူ၍၊ သင်တို့အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟုမိန့် တော်မူ၏၊ ထိုမိခွတို့သည် ခုည်းကပ်၍ ခြေတော်

၁၀ ကိုဖက်သမ်းလျက်ပြပိတ်ကိုးကွယ်ကြ၏- ယေ ရှုကသည်- ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ သွား ကြလော့- ငြိမ့်တို့သည်ဂါလိလဲပြည်သို့သွားစေ ခြင်းငှါ ဤသိတင်းစကားကို ကြားပြော ကြ လော့- ထိုပြည်၌ သူတို့သည်ကို ရွှေမြင်ရကြ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏-

၁၁ ထိုမိခွတို့သည်သွားကြစည်အခါ လူစောင့်အ ရှုတို့သည်မြို့သို့ဝင်၍၊ ဖြစ်လေသမျှသောအ ခြင်းအရာတို့ကိုယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့အား

၁၂ ပြန်ကြားကြ၏။ သင်္ဃာတရဟိတတရားကို နှင့်
 ထူထောင်၏။ အထဲသို့သည် စုဝေး၍ ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊
 ၁၃ စစ်သူရဲတို့အားငွေထရားကိုပေး၍။- ညည့်စာ
 ခါ ငါတို့ အိပ်ပျော်စည်တွင်၊ ထိုသူ၏ တပည့်တို့
 ထည့်ထား၍ အထောင်းကို မိုးသွားကြသည်ဟု
 ၁၄ သင်တို့ပြောကြသော။- ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်
 မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည်ထုကို ဖျောင်းဖျ
 ၁၅ ခြံသင်တို့နှင့် အမှုမရှိစေခြင်းငှါပြုမည်ဟု။- သွန်
 သင်သည်နှင့်အညီ၊ စစ်သူရဲတို့သည်ငွေကိုယူ၍
 ပြုကြ၏။ ထိုစကားကိုယခုထိုင်စေောင်ယူမူထို
 ထည့်အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။
 ၁၆ တကျိပ် တပါးသော တပည့်တော် တို့သည်
 ဂါထိထဲ ပြည်သို့ သွား၍၊ ယေရှု မှာထားတော်
 မူသောတောင် ပေါ်သို့ တက်ကြ လျှင်၊ ကိုယ်

၁၇ တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြင်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။- အ
 ၁၈ ချို့တို့သည် ယုံမှားခြင်း မှီ ကြ၏။- ယေရှု သည်
 အနီးကပ်ပါး သို့ ရှည်းတော် မူ ပြီးလျှင်၊ ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း စီရင်ပိုင်သော
 ၁၉ အခွင့်တန်ခိုး မှီသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။- သင်တို့
 သွား၍ ထူ၍၊ တကာ တို့ကို င တပည့် မြစ်စေ
 လျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်၏ နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုပေးကြသော။-
 ၂၀ ငါသည် သင်တို့ အား ပေး သမျှ သော ပညတ်
 တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုခွ ကြတိ
 စပေးကြသော။ ငါသည်သည်။ ကပ်ကန္တာကုန်
 ထည့်တိုင်စေောင် သင် တို့ နှင့် အထူ အစည်မ
 ပြတ် မှီ သည် ဟု၊ တပည့်တော် တို့ အား မိန့်
 တော်မူ၏။

ရှင်မထသရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်

MARK.

၁ သုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဝေဝေ
 ၂ လိတရားစစ်စကို ဆိုပေထုံး- အနာဂတ္တိကျမ်း
 စာ၌ထားသည်ကား၊ ကြည့်ရှုသော သင်သွား
 ၃ ရာထမ်းကိုရှင်ရသောငါ၏တမန်ကိုသင့်ရှေ့ငါ
 ၄ စေထွတ်၏။- တော၌တစ်ကြောသောသူ၏အသံ
 မှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာထမ်းကို ရှင်ကြ
 ထော့။ ထမ်းခရီးတော်ကိုမြှောင့်စေကြသောဟု
 ၅ ထာသည်နှင့်အညီ၊-ယောဟန်သည်တော၌နှစ်
 ခြင်းကို ပေးလျက်၊ အပြစ် ထွတ်ခြင်းအဖို့အလို
 ၆ ငှါ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော နှစ်ခြင်း တရားကို
 ၇ ယောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။- ယေရှုရှုထင် မြို့သား
 မှားမှစ၍၊ ယုဝပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းတို့
 သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ ထွက် သွား၍ မိမိ တို့အ
 ပြစ်မှားကိုပေးပြုလျက်၊ ယောင်စန်မြစ်၌နှစ်ခြင်း
 ၈ ကို ခံကြ၏။- သောဟန်သည် တုထားတုတ်စ
 ရွေးနှင့် ရက်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌

သားရေခါးပန်းကို ခင်းလျက်၊ ဂျိုင်းကောင်နှင့်
 တော၌ ဖြစ်သော ဖျားရည်ကို စားလျက် နေ၏။-
 ၉ ယောဗျက်စကားဟူမူကား၊ ငယ်တတ်စွမ်း
 နိုင်သော သူသည် ငနောက် ကြွထား၏။ ထိုသူ၏
 မြေနှင်း တော် ကြီး ကိုမျှင့်၍ မြည်ခြင်းငှါ ငါမ
 ၁၀ ထိုက်။- ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ နှစ်ခြင်းကို
 ပေး၏။ ထိုသူသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၌သင်တို့ကိုနှစ်တော်မူမည်ဟုယောသတည်း။
 ၁၁ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါထိထဲပြည် နာဇရက်
 မြို့မှကြွလာ၍ယောဟန်ထက်မြင့် ယောင်စန်မြစ်၌
 ၁၂ နှစ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။- ရေမှ ပေါ်ထမည်တွင်
 ကောင်းကင်ကွဲ၍ ဝိညာဉ်တော်သည်မြို့ငှက်ကဲ့
 သို့ကိုယ်တော်အပေါ်၌ဆင်းသက်တော်မူသည်
 ၁၃ ကိုမြင်ရ၍၊- သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ
 ငါ၏ ချစ်သား ပေတည်း ဟု၊ ကောင်းကင်က အ
 ၁၄ သံတော်ဖြစ်လေ၏။- ထိုခဏချင်းတွင်၊ ဝိညာဉ်
 တော် သည် ယေရှုကို တောသို့ သွား စေ တော်မူ

၁၂ ရောက်နေသော မိန့်တော်မူ၏။ - ထိုသို့ မိန့်တော်မူ
 သည် ကောဇွန်းကွင်း၌ နားထောင်၍ သန့်ရှင်းခြင်း၊
 ၁၃ ထို့ရောက်သောအခါ - ယေဘုယျသဘာဝ၊ ထင်သတိ
 ၁၄ ခြုံ၊ အထက်ထက်သော ကောဇွန်း ကို ချုပ်ပြော
 နှင့်၊ ထင်ပေးရမည်တို့သို့၊ ဤကိုယ်ကိုပြု
 စောင့်၊ ထုတ်ပါ၍ ထက်ထေ ခြင်းစေခြင်း၊ ငါသို့
 ၁၅ နှင်းခြင်း၊ ဖျေ့ကပ်သည်အတွက်၊ ယေဘုယျ
 စာသားသော ပူဇော် သကာ ကို ဆက် လေ့လာ
 ၁၆ ခြင်းအားဖြင့်၊ ရွတ်ခွင့်၊ ထွတ်ထွတ်တော်မူ၏။ - ထို
 သူသည် ထွတ်သွား၍ ကောဇွန်းသောသားခြင်း၊
 ထိုအကြောင်းကို အနှံ့ အပြား ကျော်စောစော၏။
 ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် နောက်တစ်နှစ် မြို့
 သို့ ထင်ရှားစွာပစ်ရမည်၊ မြို့ခြင်း၊ တော အရပ်၌
 အာရုံစိုက်မှု၌ အရပ်ရပ်သို့ စုတ်တော် သို့
 ရောက်လာကြ၏။

• နောက်တစ်နှစ် ကိုယ်တော် သည် ကမ္ဘာ
 ရှောင်မြို့သို့ ဝင်ပြန်၍ ထိပ်၌ မြို့တော်မူသည်ကို
 ၂ ကြားကြလျှင်၊ - တံခါးပြင်နား၊ နား၊ နား၊ နား၊ နား၊
 အောင်၊ လူများသို့ သည်အထက် အမြင့်စုတ်၊ ကြ
 သည်ခြင်း၊ ထိုသို့အားတရားယောဇ်တော်မူ၏။
 • ထိုအခါ ထင်မြေသော သူတစ်ယောက်ကိုလူ
 ထေးသောထံ သို့သည် ထင်၍ အထံ တော်သို့
 • ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ - ထိုစုတ်လျှောက်မြို့သောကြောင့်
 ကိုယ်တော်ရင်းသို့ပူဇော်၊ ကပ်၍သန့်ရှင်း၊ ကိုယ်
 တော်မြို့ရာ အပေါ်မှာ အမိုးကို ခေါက်ထွင်းပြီးမှ
 ထုတ်နှင့်တကွ ထိပ်ရာစုတ်ကို ကျော့စုတ်ကြ၏။
 • ယေဘုယျသဘာဝသို့သို့သို့သို့သို့သို့သို့သို့သို့သို့
 ထင်မြေ သောသော သူတော်၊ ထင်၊ ထင်၊ ထင်
 • ခြင်းကိုလွှတ်ပေးပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ထိုအရပ်၌
 • ထိုသောကွင်းပြင်သောအခါ ထိုက၊ ဤသို့သည်
 သူတော်ကို ထွန်ကျွန်း၍ အထက် ကြောင့် ဤသို့
 ခြောက်ရမည်။ ဘုရားသတ်မှတ်ပါ၊ အထက်
 ထူသည် အမြင့်ကို ထွတ်၍သန့်ရှင်းလှ မိတ်ထဲ
 • နှာထင်မှတ်ကြ၏။ - ထိုသို့မိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ထင်
 မှတ်ခြင်းရှိသည့်ကို ယေဘုယျသဘာဝ မိမိညာဏ်အား
 မြင့်စွာထင်ရှင်းသိတော်မူလျှင်၊ ထင်ထိုမိတ်ထဲမှာ
 အထက် ကြောင့် ဤသို့ ထင်မှတ် ကြ သန့်ရှင်း။
 • အထက်မြေ သောသော သူတော် အထက် ကောဇွန်းကို
 သာဓုပြောလွယ်သန့်ရှင်း၊ ထင်၊ ထင်၊ ထင်၊ ထင်
 • မြေထု ပြော လွယ် သောသော၊ ထင် ထင်သော၊
 ကိုယ် ထိပ်ရာကို ဆောင်၍ ထွန်းသွားသောသူ

• ပြောလွယ်သောသော၊ - လူသားသည်မြေကိုးပေါ်
 • နှာအမြင့်ထွတ်မြင့်သည့်ကို ထင်ထိုသောမြေငါးငါး၊
 ထင်သော၊ ကိုယ်ထိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်ထိပ်
 သို့သွားသောသူထင်သောသောသောသောသောသောသော
 • မြေထင်သောသူတော်မိန့်တော်မူ၏။ - ထိုသူသည်
 ထင်ထွက်စွာထင်၍ ထိပ်ရာကိုဆောင်ထွက်၊ ထု
 အပေါင်းသို့ရွှေ့ရှာထွက်သွား၏။ ထိုသူအပေါင်း
 မှုသည် မိန့်မော ထွေဝေခြင်းရှိ၍၊ ဤကဲ့သို့တ
 ခါမျှမမြင်စေသောပြောဆို၍၊ ဘုရားသတ်မှတ်
 တော်ကိုမျိုးစွမ်းကြ၏။
 • နောက်တစ်နှစ် ထိုသို့သောကြောင့်တော်မူ၍၊ လူ
 စုတ်စုတ်၊ အပေါင်းသို့သည် ( ) ထံတော်သို့ ထာ
 ကြလျှင်၊ သူတို့အားထုတ်၍ ငါးပေးတော်မူ၏။
 • ထင်၍ ကြတော်မူမည်၊ အထက်ထင် သောထင်
 ထင်အစွမ်းသောထင်၍ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊
 • နောက်သို့ထိုက်ထော့ထုတ်မိန့်တော်မူ၏။ - ထိုသူ
 ထင်သည်၊ ထင်၍ နောက်တော်သို့ ထိုက်ထင်၊
 ထိုနောက်မှထွက်ထိပ်ထင်စား၊ ဝှဲ၍လျှောင့်အောင်
 စုတ်၊ အစွမ်းသောသူတော်နှင့် ထိုသောသူတော်
 တို့သည်၊ ကိုယ်တော်မှထော့တပည့် တော်ထို
 နှင့်တကွစား၊ ဝှဲ၍လျှောင့်ကြ၏။ ထိုသူအစွမ်းသို့
 • ထင်၍နောက်တော်သို့ထိုက်ကြ၏။ - ထိုသို့ အစွမ်း
 သောသူ၊ ထိုသောသူတို့နှင့်အတူစားတော်မူ
 သည့်ကို ကျွမ်းပြုသော၊ ဝေခို၍ ထိုသည်မြင်လျှင်၊
 ဤသူသည် အစွမ်းသောသူ၊ ထိုသောသူတို့နှင့်
 အတူ အထက်ကြောင့် စားသောက် သန့်ရှင်းလှ
 • တပည့်ထင်တို့ အား ဆိုကြ၏။ - ယေဘုယျသဘာဝ
 ကြား၊ တော်မူလျှင်၊ ကျွန်းမာသော သူထို ထင်
 အေးသောအားကို အထိမမြဲကြ၊ နားသော သူထိုသော
 လျှင် အထိ မြဲကြ၏။ မြေနှင့် မတ်သော သူထို ကို
 ရောက်တသို့ခေါ်ခြင်း၊ ငါးငါးသောထင်မထင်၊ ထို
 သောသူထိုကို ခေါ်ခြင်း၊ ငါးငါးသော ထင်ထင်ထင်
 မိန့်တော်မူ၏။
 • အစော့ရှောင်တတ်သောသောထင်ထင်ထင်ထင်ထင်
 ထိုနှင့် ဝေခို၍ ထို ထင်ထင်ထင်၊ သောထင်ထင်
 ပည့်ထိုနှင့်ဝေခို၍ ထိုသည်အစော့ရှောင်ကြကည်
 ခြင်း၊ အထက်ကြောင့်ကိုယ်တော်ထင်တပည့်ထို
 ထင်ထင်စော့ရှောင်ထင်စော့ရှောင်ထင်ထင်ထင်ထင်
 • ကျောက်ကြ၏။ - ယေဘုယျသဘာဝ၊ မိမိသောအောင်
 ထင်ထင်ထင် မိမိအပေါင်းအစော့ရှောင်ထင်ထင်ထင်
 ခြင်းထင်ထင် ထိုထိုထင် အစော့ရှောင်တတ်ကြက
 သော၊ မြို့စည်ကပ်ထင်ထင်ထင်ထင်ထင်ထင်ထင်

- ၂၀ ဩ- ဇီဝာဏာဝတ်ထုတ်ကိုထုတ်ပေါင်းစေ
ဖော်ထုတ်၍ နှာ၍ ထုထွား ထော့စေ၍ ကာထ
ရောက်ထိမည်။ ထိုကာထစေသို့ထုထုထုထုထု
- ၂၁ ဇာနည်ကြွယ်မည်- အဝတ်ထောင်းကို အ
ထည်သစ်နှင့်အထွေးမျိုးထိုသို့အလှောင်အထော
အထည်သစ်သည် အဝတ်ထောင်းကို ဇာနည် အ
- ၂၂ ပေါက်ကွဲထိတတ်၏- ၎င်းနည်း၊ ထောင်းသော
သားရေသား၌ အသစ်သော ဓနုရည်ကို ထည့်
ထွေးမျိုးထိုသို့ထည့်လျှင်အသစ်သောဓနုရည်
သည်သားရေသားကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့်၊ ဓနုရည်
ထည့်လို၍သားရေသားသည်ပျက်စီးတတ်၏။ အ
သစ်သောဓနုရည်ကိုအသစ်သောသားရေသား
၌ထည့်ရသည်ယုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၃ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဣပေါး ထယ်
ကွယ် ထို ကို ရှောင် ကြွ တော် မူ လျှင်၊ တပည့်
တော်ထိုသည် ပေါးအသီးအနှံ ကို ဖွတ်လှော်
- ၂၄ ခရီးသွားကြမ်း-ဓာမိ၌ ထိုကထည်း။ ဥပုသ်နေ့
၌မပြုစပ်သောစမှကိုသုထိုသည် ပြုကြပါသင့်
- ၂၅ တကားလှ လျှောက်ကြသော်- ကိုယ်တော်က၊
ယပ်ပရေယိတ်မင်းအဗ္ဗာသာသက်ထက်၌၊ ဝါ
မိန် သည် မိမိ အဖော် ထိုနှင့် တကွ ဆာဇွတ်၍ မ
- ၂၆ တတ်နိုင်သောအခါ- ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်
ထိုဝင်၍၊ ယပ်ပရေယိတ်ထိုမှတပါး အထယ်
ထုမ္မာမစားစပ်သော ရွှေတော်ရန်ကိုစား၍၊ မိမိ
အဖော်ထိုအား ပေးသည်အကြောင်းကို သင်ထို
- ၂၇ သည် တရံ တခါ ဣမတ် ဘုး သထော- ထိုမှ
ထပါး၊ ဥပုသ်နေ့သည် ထုအဖို့ဖြစ်၏၊ ထုသည်
- ၂၈ ဥပုသ် နေ့ အဖို့ ဖြစ်သည်မထုတ်- ထိုဖြစ်၍၊
ထုသားသည် ဥပုသ်နေ့ ကိုပင် အဖို့ရသည်ထု
မိန့်တော်မူ၏။

ထုရားအရပ်သို့ တခန့်ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုအရပ်
၌ထက်တစထံသေသော သူ တထောက်မိ၏-
၂ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကိုငြိမ်းစေမည်၊ မပြိမ်း
စေမည်ကို၊ ထိုသူထိုသည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်
၃ ထင်ခွင့်ကိုရှာ၍ရှောင်ကြဉ်ကြ၏-ကိုယ်တော်
ကထည်း။ အထယ်၌မတ်တတ်နေထော့ထု၊ ထက်
တစထံသေသော သူ အား မိန့် တော် မူ ပြီး ၅-
၄ ဥပုသ်နေ့၌ ကျား၊ ဇုး၊ ပြုစပ်သထော၊ သုအကျိုး
ကိုဖျက်ဆီးစပ်သထော၊ အထက်ကိုကယ်စပ်
သထော၊ ထတ် အပ် သထောထု ပရိထတ် ထို
အားအဖျက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူထိုသည်တိတ်မိတ်

- ၁ ခွာရေကြမ်း- ထိုအခါအစွယ်တော်နှင့်ထုထိုထို
ပတ်ထည် ကြည့်ရှု၍၊ ထုထို မိတ် နှစ်ထုံးမိတ်
ထော့ကြောင့် ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်း မှီလျှစ်၊
သင်၏ထက်ကိုသန့်ထော့ထုထိုထုအားမိန့်အော်
မူ၍၊ ထုထည် မိမိ ထက် ကို ဆန့်လျှင်၊ ထိုသတ်
- ၂ သည်သတ်တစက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်ထေ၏- ထို
အခါဓာမိ၌ ထိုသည် ထွက်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုအ
ထယ်ထို ဖျတ်ဆီးရထုံးနည်းထု၊ ထော့စပ်တပည့်
ထိုနှင့်ဗျတ်ဗျင်းထိုင်ပင်ကြ၏။
- ၃ ထော့စပ်တပည့်တော်ထိုနှင့်အထုဆိုင်နား
- ၄ ထိုပြောင်းကြွတော်မူ၍၊ ဂါထိထဲပြည်- ထော့စပ်
ထင်မြို့မှသောထုပြည်၊ အရပ်ပြည်၊ ထော့စပ်
ဖြစ်တစက်မှ ထာကြ သော ထုဗျား အပေါင်းထို
နှင့်၊ ထုရ မြို့၊ မိရန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ထိုမှထာ
ကြသောထုဗျားအပေါင်းထိုသည်၊ ပြုတော်မူထ
- ၅ မှကို ကြားလျှင်အထံတော်သို့ ထာကြ၏- ထု
ဗျားထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍ မထိမိတ်
စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အနီး၊ အပါး
တွင် ထော့ တစင်းကို အမြဲ မှီစေခြင်းငှါ၊ တပည့်
- ၆ တော်ထိုအား အမိန့် တော် မှီ၏- အကြောင်းစု
ကား၊ ထုဗျားထိုအား နှမ်းသားပေးတော်မူထော့
ကြောင့်၊ ရောဂါဝေဒနာမှိတ်စပ်သောထုဗျားထို
၇ သည်ကိုယ်တော်ကိုထိုခြင်းငှါထွန်းကြ၏- ညစ်
ညူးသောနတ်ထိုသည်ထည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမြင်
သောအခါ ပြိပ်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ထုရား
သခင်၏ ထားတော် ဖြစ်တော် မူထည်ထု ထစ်
- ၈ ကြော်ကြ၏- ထိတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည် အ
ကြောင်း၊ ထု ထို အား ကြပ် တည်း ခွာမညွတ်
တော်မူ၏။
- ၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် ထောင်ပေါ်ထို
တက်၍၊ အထိုတော်မှီသောထုထိုကို ခေါ်စေတော်
- ၁၀ မူလျှင်၊ အထံတော်သို့ထာကြ၏- ကိုယ်တော်နှင့်
အထု မှီနေခြင်းငှါငှင်၊ တရားထော့သော အ
- ၁၁ ခွင့်၊ အနာရောဂါထိုကို ငြိမ်းစေ၍- နတ်ဆိုးထို
ကိုနှင်ထုတ် နှိုင်းသောအခွင့်နှင့် အထွတ်ခြင်းငှါ
ငှင်၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသော သုတည်း ထုအထေး-
၁၂ ပေတရုအမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသောမြို့စု၍-
၁၃ မိုဏ်၊ ကြိုးသားထုထိုထိုသော မောရေရဂထံအ
မည်သစ်ကို ပေး တော်မူသော အေမေဇစ် ထာ၊
၁၄ နှစ် ထောက် ထာကုတ် နှင့် ထော့တန်း- အမြို့၊
မိုဏ်၊ မာသောထစ်၊ မထေ၊ ထော့မ၊ အာထစ်
၁၅ စံသားထာကုတ်၊ သဗ္ဗကနိတ်ထုဗျီရန်- ကိုယ်

တော်ကို ဖော်၍ သော ယုဒကောရုတ်တို့ကို ခန့်
ထားတော်မူ၏။

- ၂၀ ထိုသူတို့သည် ထိပ်သို့ဝင်ကြလျှင်၊ အခါတို့မ
ခင်းနိုင်သည့် ထိုင်စောင်းလှူဈေးတို့သည် တခန့်
- ၂၀ စုဝေးကြပြန်၏။-ကိုယ်တော်၏ အဆွေအမျိုးတို့
သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် အချစ်ဖြစ်စေ၊ ဆို၍၊
ကိုယ်တော်ကို မင်း၊ ဆီး၊ ဖြင့်၊ ငါထွတ်ထွားကြ၏။
- ၂၁ ထေရုဇ္ဈကင်မြို့မှ ထာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့က
ထည်း၊ သူသည် ဗေဒကဓမ္မဇာတိသော သူဖြစ်၏။
နတ်ဆို၊ မင်းကို အမှီပြု၍ နတ်ဆို၊ ထိုကို နှင်ထုတ်
- ၂၂ ထည်ထု ဆိုကြ၏။- ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို
ခေါ်၍ ဥပမာကို စောင့်တော်မူလျက်၊ ဇာတိ
သည် ဇာတိကို အထွတ်သို့ နှင် ထုတ် နှိုင်း သ
- ၂၃ နည်း။- ထိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲ
၂၄ ပြားလျှင် မတည် နှိုင်းရာ၊- ထိပ်သည် သည်းမိမိ
- ၂၅ နှင့် မသင့်မတင့်ကွဲ ပြားလျှင် မတည် နှိုင်းရာ၊- ဇာ
တိသည် မိမိတမက်၌ ထွက်မိမိ နှင့် မသင့်မတင့်
ကွဲ ပြားလျှင်၊ မတည် နှိုင်းသည့် ဖြစ်သို့ ရောက်
- ၂၆ ထိပ်မည်း၊ သူရဲ ကို ရှေ့မှ ချီတက်မည် နှိုင်းလျှင်၊
သူ၏ ထိပ်သို့ ဝင်၍ သူ၏ ဥပမာကို အထွတ်သို့ နှင်
ထုတ်မည်။ သူရဲ ကို ဥပမာ နှိုင်းပြီးမှ သူ၏ ထိပ်
- ၂၇ ကို ထုလှူ နှိုင်း၏။- ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ဖြစ်မှား
သော အပြစ် အမျိုးမျိုး၊ သူရားကို ကဲ့ရဲ့သော အ
ပြစ် အမျိုးမျိုး မှီသမျှတို့နှင့် လွတ်စေခြင်း၊ အခွင့်
- ၂၈ ကို ထုသားတို့သည် ရရှိကြ၏။- သန့်ရှင်းသော
မိညည်းတော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူသည် အပြစ်လွတ်
စေခြင်း၊ အခွင့်ကို အထွတ်ကောင်းသော အခွင့်ရရှိကြ၊
ထာဝရ အပြစ် ဖြစ်၏ကို ခံရသော သူဖြစ်ပေစေ၊ ထု
- ၂၉ မိန့်တော်မူ၏။- အထွတ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်
မူသနည်း၊ ထုလှူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူး
သော နတ်စွဲသော သူ ဖြစ်သည် ထု ဆိုကြသ
တည်း။
- ၃၀ ထိုအခါ ခဏတော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ထာ
၍ ပြင်၍ ရပ်နေလျက်၊ တန့်တယောက်သော သူ
- ၃၁ ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ခဏတော်၌ ခေါ်ကြ၏။- ခြံရံ
လျက် ထိုင်သော သူတို့က၊ ခဏတော်နှင့် ညီ
တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီတက် ပြင်၍
- ၃၂ ကြံပါစေလျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ အစ
မိ၊ ငြိမ်သော အထွတ် သူနည်း၊ ထုပေးတော်မူ၍၊
- ၃၃ ခြံရံလျက် ထိုင်သော သူတို့ကို ပတ်တည်ပြု၍
- ၃၄ ၍၊ ဤသူတို့သည် အစမိ၊ ငြိမ်သော သူနည်း၊- သူရား
သခင်၏ အထွတ်ကို ထောင်သော သူသည် င

ညီ၊ ငြိမ်သော၊ အစမိ ဖြစ်သတည်း၊ ထု မိန့်တော်မူ၏။

- ၃၅ နောက် တခန့် ဆိုင် နား ချာ ဆုတ္တ ဩဝါ၊ ပေး
တော်မူစဉ်တွင်၊ ချားခွာသော ထုအပေါင်း၊ ထို
ထည်အထွတ်တော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ ဆိုင်
တွင် ထွေထွေသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်
အပေါင်း၊ ထိုသည် ဆိုင်နား၊ ကုန်းပေါ်မှာ ရေကြ
- ၃၆ ၍၊- ထိုအခါ ဥပမာကောင်းစွာဖြင့် ချားခွာသော
ဆုတ္တဩဝါတို့ကို ပေး၍ ခြွယ်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊
- ၃၇ နားသောကြောင့်၊ မျိုးစေ့ ကြံသော သူသည်
- ၃၈ မျိုးစေ့ကို ကြံခြင်း၊ ငါထွတ်ထွား၏။- အစေ့ကို ကြံ
သည်တွင် အမျိုးသော အစေ့တို့သည် ထိပ်သို့ ကျ
သဖြင့်၊ မိုက်ကောင်းကင် ငွယ်တို့သည် ထာ၍
- ၃၉ ကောက်ဝေးကြ၏။- အမျိုးသော အစေ့တို့သည်
မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါ်မှာသော အရပ်၌ ကျ
သဖြင့်၊ မြေ တိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်း၊ အဝင်
- ၄၀ ပေါက်သော သည်း၊- နေထွတ်သော အခါ ပု
ထောင်သည်ဖြစ်၍၊ အမြစ်မခွဲသောကြောင့် ဤ၊
- ၄၁ နှစ်၊ လွက်မီး၊ ဖြင့်၊ သို့ရောက်ကြ၏။- အမျိုးသော
အစေ့တို့သည် သူပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ သူပင်
တို့သည် ကြီးပွား၍ လွယ်သော သောကြောင့် အ
- ၄၂ သီးသီးကြ၊- အမျိုးသော အစေ့တို့သည် ကောင်း
သော မြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင် ပေါက်၍ ကြီးပွား
လျက် အထွတ်၊ ထွတ်၊ အထွတ်ကောင်း၊ အထွတ်
- ၄၃ တရာ ချားခွာ၍ အသီးသီးကြ၏။- ကြားစရာ နား
မှီသော သူမည်သည်ကား၊ ကြားပါ နေထု မိန့်
တော်မူ၏။
- ၄၄ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မှီတော်မူသော အခါ တ
ကို ပုံ နှစ်ပါးသော သူတို့နှင့် အပြီအရံ တော်တို့
- ၄၅ ထည် ထို ဥပမာ ကို မေးမြန်း ကြလျှင်၊- ကိုယ်
တော်က၊ သင်တို့သည် သူရားသခင် နှိုင်းတော်၏
နတ်နာသော အရာကို သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။
- ၄၆ မြင်၍ မှီသော သူတို့က၊ မြင်လျက်ပင် အာ
ရုံမပြုသဖြင့်၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားစ
ထည်သဖြင့်၊ သူတို့အကျင့်မပြောင်းလဲ၊
အပြစ် မထွတ်ရသည် ထိုင်စောင့်၊ သူတို့အား
- ၄၇ ထောဆရာကို ဥပမာကောင်းဖြင့် တော်ရ၏။- သင်
တို့သည် ဤဥပမာကို ချီတက်မည်လျှင်၊ ဥပမာမှီ
သမျှကို အထွတ်သို့ နားထည်ကြမည်နည်း၊
- ၄၈ မျိုးစေ့ကြံသော သူသည် တရားကောင်းကို ကြံ
၄၉ ၍၊- တရားကောင်းကို ထိပ်သို့ ကြံခြင်း၊ အကြောင်း၊
တရားကောင်း၊ တရားကောင်းကို ကြားသည့် မှီသော

စာတန်သည်စုတ်စုတ်သော နှစ်ထုံး၌ ကြံသော
 တရားကောင်းကို နှုတ်ထုတ်တတ်သည်။ ဆိုလိုသ
 ၈။ စာည်း။ ကျောက်ပေါ်သောစာရပ်၌ ကြံခြင်း၊ စာ
 ကြောင်းစာရာကား၊ တရား ကောင်းကို ကြား၍
 ဝမ်းမြောက်သော မိတ်နှင့် စုတ်စုတ် ခံထူထောင်
 ၉။ စာည်း။ မိတ်နှစ်ထုံး၌ စာခြစ်မစွဲသောတည်း
 သဖြင့်၊ တရား ကောင်း ကြောင့် အမှု အခင်းနှင့်
 ဆွဲငြိမ်းစွဲငြိမ်းကို ခံရသောစာချက်စုတ်စုတ်
 ၁၀။ မြန်တတ်သည်။ ဆိုလိုသတည်း။ အပင်ထို့
 ထွင် ကြံခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာကား၊ တရား
 ၁၁။ ကောင်းကို ကြား၍။ ထောက် အမှု၌ မိုးမိမိခြင်း၊
 စည်းမိမိစွာ ဖြစ် ဖြစ်သော၊ ကြွင်းသောစာ
 ရာကို တပ်မက်ခြင်း၊ မိတ်ထိုသည် တရား ကောင်း
 ကို ထွင်းမိုးသွင်းစေတတ်သောကြောင့် အသီး
 ၁၂။ အသီးနှိုင်းယူ ဆိုလိုသတည်း။ ကောင်းသောမြေ
 ၌ ကြံခြင်း၊ အကြောင်း၊ အရာကား၊ တရားကောင်း
 ကို ကြား၍ ခံထူသဖြင့်၊ အဆ ထုံးဆယ်၊ အဆ
 မြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ဂွေးဈား၌ အသီးသီး
 တတ်သည်။ ဆိုလိုသတည်း။
 ၁၃။ ထိုမှတပါး၊ ထိုစီးကို ထိုစီးပေါ်မှာ စတင်၊
 ထောင်း၊ အထူး အောင်၊ စုတ်စုတ် အောင်၌ စုံ၊
 ၁၄။ ထားခြင်းငှါ ထုခံသော။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မှီ
 ဘ၍ထိုသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်၊ ဝတ်ထားထွက်
 ၁၅။ မှီသ၍ထိုသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ကြား
 စရာနား၌ ထောထူမည်သည့်ကားကြားပါစေ
 ၁၆။ ထိုမှတပါး၊ ထင်ထိုသည်အထက်သို့ ကြားရာ
 ရသည်ကို ထိတိဂြုဟေ့၊ အကြင် မြို့၊ ထင်း၊
 ပမာဏနှင့် ထင်ထိုသည်ထူတပါးအား ပေး၏၊
 ၁၇။ တပမာဏ အထိုင်းကိုယ်ထိုင် ခံရကြမည်။ အ
 ကြင်ထူသည်ရတတ်၏၊ ထိုသူအားပေးဦးမည်၊
 အကြင်လူသည်ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ မှီသ၍ကိုပင်
 နှုတ်စိမ့်မည်၊
 ၁၈။ ထိုမှတပါး၊ ထူသည်ထက်၌ မျိုးစု ကြံပြီးမှ
 ၁၉။ ရောက်တန်မိမိမကြည့်မှတ်၊ ညည်း၊ လူ၊ ထိပ်
 ထွက်၊ မိုးထွက်နေသော်လည်း၊ အပင်ပေါက်၍
 ကြီးပွားသည်နှင့် တရား ထောင် နိုင်ငံတော်ထူ
 ၂၀။ ၏-မြေကြီးသည်မိမိအထိ အလျှောက်အသီးကို
 ထိစေ၍ ရွှေဦးစွာအကြောက်၊ ထိုရောက်အံ့၊
 ထိုရောက်အံ့ ထဲမှာ အောင်ပေးသောအထိကို
 ၂၁။ မြင်စေတတ်၏။ အသီးမှည့်၍ မိတ်မြို့ရောက်
 သောအစားအသီးမှည့်သည်အထိပင် အထိအထိ
 နှင့်မိတ်စေတတ်သည်ထုမိတ်တော်စု၏၊

၂၂။ ထိုမှတပါး၊ သုရားထောင်စံ နိုင်ငံတော်ကို အ
 ထက်ထို ဝံ့ပြရမည်၊ အထက်ပပမာနှင့် မြင်း
 ၂၃။ နှိုင်းရမည်၊ ယူစုကား၊ ရန်ညှင်းစေနှင့်ထူ၏၊
 ရန်ညှင်းစေသည် မြေ၌ မိတ်သောအခါမြေ၌ မှီ
 သော အစေ့တကာ ထိုထက် ထိသော်လည်း၊
 ၂၄။ မိတ်ပြီးမှ အပင်ပေါက်၍၊ မြတ်ပင် တကာ ထို
 ထက်ကြီးပွားသဖြင့်၊ မိတ်ကောင်းကင်၌ထို
 ထည်အမိမိမြို့နားနေသောထည်သောအစားအစ
 ၂၅။ ခက်ကြီးထိုကို မြင်စေတတ်သည်ထုမိတ်တော်စု၏၊
 ၂၆။ ထိုသို့သောပပမာကောင်းစွာ၊ အားဖြင့် ကိုယ်
 တော်သည် ပမိထွတ်စွာ၊ နားထောင် နိုင်သည်
 ၂၇။ အထိုင်းတရားတောတော်စု၏-ပပမာကောင်း၍
 ထော ပြော တော်မူ၊ မှီသ၍ ထော အရာ ထိုကို
 ဆိတ်ကွယ်ရာစာရပ်၌ တပည့်တော်ထိုအား နှင့်
 ပြတော်မူ၏၊
 ၂၈။ ထိုနေ့ညအချိန်၌ ကိုယ်တော်ကားကမ်းတစေ
 ၂၉။ ထိုကူးကြကုန်ထို မိတ်တော်မူလျှင်၊ တပည့်
 တော်ထိုသည်ထုစုဝေးရာမှ ထွက်၍ ထွေပေါ်၌
 နှင့်သောအထိတော်ပါထွက်သွားကြ၏၊ အကြား
 ၃၀။ ထွေထိုသည်ပါသေး၏၊ ထိုအခါပြင်းစွာသော
 မိတ်၊ သက် ရန် ထိုင်း၊ မြင် ၍ ထိုင်း၊ တံ၊ စတ်
 ထော့ ကြောင့် ထွေသည် ရေနှင့် ပြည့်ထေ၏၊
 ၃၁။ ကိုယ်တော်သည်ဝံ့ခေါင်းထိုးပေါ်မှာ ကျိန်စေ
 ၍ နေတော်မူ၏၊ တပည့် တော် ထိုသည် ကိုယ်
 တော်ကို မြို့ပြီးမှ အစွဲသုရား၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည့်
 စုတ်စီးခြင်းထို ရောက် သည်ကိုလျှောက်သော
 မိတ် မှီတော် စုသောထု လျှောက်ကြ သော်၊
 ၃၂။ ကိုယ်တော်သည်ထု၍ တိတ်ဆိတ်မြိတ်ဝံ့စွာနေ
 ထု၊ ထေနှင့်ပင် ထက်ကို အစွဲတော် စုသဖြင့်ထေ
 ၃၃။ ထည်မြိတ်၍ အထွန်သောသားထေ၏၊ ကိုယ်တော်
 ကထည်၊ ထင်ထို ထည် အထက် ကြောင့် ချီစွာ
 ထောက်ကြောက်တတ်သ ခဦး၊ အထက်ကြောင့်
 ထိုကြည်ခြင်းမိတ်နှင့်ကင်းသ ခည်းထုပေးတော်
 ၃၄။ စုလျှင်၊ ထုထို ထည်အထွန်ကြောက်၍၊ ချီသူ
 ကားအထက်သို့သောသူ၊ ထေနှင့်ပင်ထက်
 ထည်ထု၏ကောင်းကို နားထောင်ပါသည် တကား
 ထုအစွမ်းစွမ်းပြောဆိုကြ၏၊
 ၃

၃၅။ မိတ် တစေ၊ ဂါးရပြည်ထို ရောက် ကြ၍၊
 ၃၆။ ထေစုထည်ထွေထွေကထွက်ကြတော်မူသည်အထိ
 စုတ်၊ ထွင်း၊ ညှစ်ညှစ်သော နတ် စုသောသူသည်
 ထင်း၊ မြင်း၊ တပင်မှ ထွက်သော၍ ကိုယ်တော်ကို

- ခရီးစဉ်အတွင်း- ထိုသို့သည်တစ်ပါးရှိသော
- ပြန်လည်သွားတတ်၏။ ထိုသို့သွားခြင်းနှင့်ပင်တစ်ခုခု
- ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။- ခြေချင်း၊ သံကြိုးနှင့်တစ်ခုခု
- ခြေချင်းကို ခြုံထား၏။ ထိုသို့သည်တစ်ပါးရှိသော
- တစ်ခုခုမှတစ်ဆင့်- နေ့ညညီ မပြတ်သင်း
- ရှိသောတစ်ခုခုနှင့်၊ တောင်ပေါ်၌ငင်တင်ကြော
- လျှောက်၊ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကို ခွဲစေလျက်
- နေတတ်၏။- ယေရှုကိုတင်ဝေးကမ်းမြစ်လျှောက်၊ အထိ
- တော်သို့ပြေးလာ၍ ပြတ်ဝတ်လျက်၊- အမြင့်ဆုံး
- သောဘုရား၊ သခင်၏သား၊ တော်ယေရှု၊ ကိုယ်
- တော်သည်အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသည့်သို့ဆိုင်သနည်း။
- အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းမဲတော်မမူမည်အကြောင်း၊
- ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်
- ပါသည်ဟု၊ ကြီးသော အသံ နှင့် အော်တစ် ချဉ်
- လျှောက်လေ၏။- လျှောက်သည် အကြောင်း
- ကား၊ ညစ်ညူးသော နတ်၊ ထိုသူမှ ထွက်သွား
- ထော့ထုမိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။- ကိုယ်တော်ကတည်း၊
- သင်သည်အထက်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးတော်
- မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမည်ကား၊ ထေရောဂါဂြိုဟ်
- ၏၊ အကျွန်ုပ် ထိုသည်အစွမ်း မြစ်ကြွယ်၍
- လျှောက်ပြီးမှ၊- ထိုပြည်ထဲကအခြားသို့မစွပ်ပါ
- မည်အကြောင်း၊ ချားစွာတောင်းပန်လေ၏။
- ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှ ချားစွာသောဝက်
- အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။- နတ်ဆိုး၊ အ
- ပေါင်း၊ ထိုသို့၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည်ထိုဝက်ထဲသို့
- ဝင်ရပါမည်အကြောင်း၊ အထွတ်တော် ခူပါလှ
- တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊- ယေရှုထံ၌ခွက်စွမ်းအစွန်
- ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်ထိုသည်ထွက်
- ချဉ် ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည် ထိုင်
- ကမ်းစောက်ကို ထုလှန်တည်းပြေးသင်း၍ ဆိုင်၌
- အသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ်
- ထောင်သောက်ရှိ၏။- ဝက်ကျောင်းသော သူထို
- သည်ပြေး၍မြို့ရွာထို၌ သိတင်းကြားပြောလျှင်၊
- လူများထိုသည် ထိုအမှု အရာထိုကို ကြည့်ရှုစံ
- သောငှါထွက်လာကြ၏။- အထံတော်သို့ရောက်
- သောအခါ၊ နတ်ဆိုး၊ ထေရောဂါ နှစ်သော သူသည်
- အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကထိမိတ်နှင့် ထိုင်နေသည်
- ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။-
- နတ်ဆိုး၊ နှစ်သော သူနှင့်၊ ဝက်ထို၌ဝင် အစုထိ
- ထိုမြစ်သည်ကို ထိမှင်သောသူထိုသည် နောက်
- အသောသူထိုသား၊ ပြန်ကြားပြီးမှ၊- မိမိထိုပြည်

- က ထွက်သွား၊ တော်မူမည် အကြောင်း၊ တောင်း
- ပန်ကြ၏။
- ထေရောဂါ ဝင်တော်မူ သော အခါ နတ်ဆိုး
- သူသောသူသည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်
- အကြောင်းတောင်းပန်လျှင်၊- ကိုယ်တော်သည်
- အစွန်မပေး၊ သင်သည်ကိုယ်ထိပ်သို့သွားအေး
- ထာဝရ ဘုရားသည် ထာဝရ၊ မြင်း၊ မိတ်တော်နှင့်
- ထင်၍ အထက် ရှုသော ကံ ကျေးဇူး ပြုတော်မူ
- သည်ကို သင်၏ အဆွေအမျိုးထိုအား ပြန်ကြား
- ထော့ထုမိန့်တော်မူလျှင်၊- ထိုသည်သူ၏၊
- အစုသည် အထက်ရှုသောကံကျေးဇူးပြုတော်
- မူသည်ကို၊ ကောပေါက်ပြင်တွင်သိတင်းကြား
- ပြောသည် မြစ်၌၊ ခတ်သိမ်းသော သူထို သည်
- စံသြောမြင်းရှိကြ၏။
- ယေရှုသည် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူးပြန်၍ ဆိုင်
- နားမှာမြို့တော်စုစု၊ ချားစွာသောလူအပေါင်း
- ထိုသည်အထံတော်၌ဝေးကြ၏။- ထိုအခါထာ
- ဇူရုအမည်ရှိသော တရားဇရပ်စု၊ သည်ထာ၍
- ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင်၊ မြေတော်ရင်း၌ပြတ်ဝတ်
- လျှက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ထွေးထေရောဂါ၊- ထို
- ထောင်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြုံ၍ ထိုကိုအထိ
- ထင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ ထက်ကိုတင်တော်မူ
- လျှင်၊ အထက်ရှုပါလိမ့်မည်ဟု ချားစွာတောင်း
- ပန်၏။- ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူ သွား၍
- ချားစွာသော လူအပေါင်း၊ ထိုသည် ကိုယ်တော်
- ကို ခြံရံထွက်ထိမိုက်တိုက်မိကြ၏။
- ထိုအခါ တစ်ထိနှစ်နှစ်ပတ်လုံး၊ အသွေးထွန်းစ
- နာစွာသောကြောင့်၊- ချားစွာသောအသွေးထွန်းစ
- ထက်၌ အထွန်ခံရ၍၊ ဥဇ္ဈာန် ထွက် လှန်တော်
- ထည်း၊ သက်သာမရသည် ထာမက၊ အနာထိုး
- သောမိစ္ဆာထသောက်သည်၊- ထေရောဂါ ထိတင်း
- တော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊- ငါသည် အဝတ်
- တော်ကိုသာထိုလျှင်စွမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသလို
- နှင့်၊ ထူအစုကဝေးထဲ၌ နောက်တော်ထိုထာ၍
- အဝတ်တော်ကိုထိုးထေ၏။- ထိုအခါစွမ်းထွန်းစ
- အသွေးစုစုစား ခန်းမြောက်သည်မြစ်၌၊ ထိုစရာ
- ကျိန်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းထွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌
- ထိထေ၏။- ထေရှုသည်မိမိကိုယ်မှတန်ဖိုးထွက်
- သည်ကိုခွက်စွမ်းထိတော်မူလျှင်၊ ထူအစုအဝေး
- ၌နောက်သို့ထွက်၍၊ အဝတ်ကို အထက်သို့ထို
- ထာနည်းဟု မေးတော်မူ၏။- တဝညီတော်ထိုထာ
- ထူ အစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အား ထိမိုက်

ကြည်ကိုမြင်လျှင်ပင်၊ ငရဲစစ်ထဲသို့ထွက်
 ၈၂ နည်းတူပေးတော်မူပါသည်တကား၊ ထုလျှောက်
 ၈၃ ကြသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ထွက်သော
 ၈၄ သူကို မြင်ခြင်းငှါ ပတ်သည်သို့ ကြည့် စုတော်မူ
 ၈၅ စ်- ထိုမိစ္ဆသည်ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ မြင်သည်ကို
 ၈၆ သိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် စ
 ၈၇ တော်သို့ ထာ ပြီး လျှင်၊ ပြစ်ဝပ်၍ ထို စ
 ၈၈ ကြောင်း၌ သူ့ကိုလက်ထပ်နှိပ်ကြားလျှောက်
 ၈၉ ထေစ်- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငသို့၊ သင်၏ယုံ
 ၉၀ ကြည်ခြင်းသည် သင့် အနာကို ပြင်းစေပြီး၊ ပြစ်
 ၉၁ ဝပ် ရွာသွားသော၊ ရောဂါ၌ ဝပ်ခြင်းနှင့် ကင်း
 ၉၂ လွတ်စေလှမိန်တော်မူ၏။
 ၉၃ ထိုသို့မိန်တော်မူသည်တွင် တရားဇရပ်မှူး၏ဝိ
 ၉၄ ရာထူး၊ ကိုယ်တော်၏သို့လေပါပြီ၊ စကယ်
 ၉၅ ကြောင့်ဆရာကို နှောင့်ရှက်သေးသနည်း၊ ထု ဆို
 ၉၆ ကြစ်- ထိုကားကို လေ့သည်ကြားလျှင်၊ မ
 ၉၇ ကြောက်ကြန့်၊ ယုံကြည်ခြင်း မိတ်တရသာ မှီ
 ၉၈ စေသော၊ တရားဇရပ်မှူးကား ချက်ချင်း မိန်
 ၉၉ တော်မူ၏- လောကု၊ ယာကု၊ ယာကု၏ ညီ
 ၁၀၀ ထောတန် ဗုဒ္ဓတပါး စကယ် သူ့ကို မှ မလိုက်စေ
 ၁၀၁ ထာ- တရားဇရပ်မှူး၏ဝိသို့ရောက်၍ ထုန်းထုန်း
 ၁၀၂ သဲသဲ ပြုကြသည် ကို၎င်း၊ အထွန် ငိုကြွေးမြည်
 ၁၀၃ တစ်သော သူထိုကို၎င်း မြင်တော်မူလျှင်- အ
 ၁၀၄ တွင်းသို့ ဝင်၍၊ သင်ထို ထည် စကယ် ကြောင့်
 ၁၀၅ ထုန်းထုန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း၊ သူငယ်
 ၁၀၆ သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ဆုံးသည်ထု မိန်တော်မူ
 ၁၀၇ ထော်- ထိုသူထိုသည်ထွက်ရယ်ပြုကြစ်၊ ထိုသူမှီ
 ၁၀၈ ထွက်ကိုမြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ၊ သူငယ်၏မိဘထို
 ၁၀၉ ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ပါသောသူထိုကို၎င်း ခေါ်
 ၁၁၀ ပြီးလျှင်၊ သူငယ်ထောင်းရာဇရပ်သို့ဝင်၍- သူ
 ၁၁၁ ငယ်၏ထက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသတုမိ
 ၁၁၂ ထုမိန်တော်မူ၏၊ အနာကား၊ မိစ္ဆငယ်၊ ထေး
 ၁၁၃ ငါ၏ထုဆိုထိုသတည်း- ထိုထေးတွင်းတွင်မိစ္ဆ
 ၁၁၄ ငယ်သည်ထွက် ထွမ်းထွား၏၊ သူသည် တထက်
 ၁၁၅ နှစ်နှစ် အရွယ်ရှိ၏၊ ထိုသူထိုသည် အထွန် မိန်း
 ၁၁၆ မောထွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြစ်- ထိုထေးထု
 ၁၁၇ ထိုထထထု သူ့မထေးပင်အကြောင်း၊ ထိုထု
 ၁၁၈ ထိုကိုကြပ်တည်း၊ ရွာ ပညတ်တော်မူ၍၊ ထုအား
 ၁၁၉ စာအရပေးသောထုမိန်တော်မူ၏။

၆

ထိုဇရပ်မှထွက်တည်တော်မူသည် ထိုက်
 ၁၂၀ ကြသမြင်မိမိသို့ရောက်တော်မူ၏- ဥရုထ်

ရောက်လျှင်တရားဇရပ်၌ ဆုခွကြဝါးပေးတော်
 ၁၂၁ မူ၏၊ ထုရှာထိုသည်ကြား၊ နာရလျှင်မိန်းစေတော
 ၁၂၂ ဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည်ဤ ထုထိုကို
 ၁၂၃ စကယ်မှာရသနည်း၊ ထုရသေးပညာကား၊ စ
 ၁၂၄ ကယ်ပညာရှိ၊ ဤမှလောက်သောတန်မိုးရှာ
 ၁၂၅ ကိုစကယ်သို့မြင်နိုင်သနည်း- သူသည်ထက်ထ
 ၁၂၆ မားမထုတ်သော၊ မာရိန် ထာမထုတ် ထော၊
 ၁၂၇ ထာကု၊ ထောထော၊ ထုမ မှီရန်ထိုက်စစ်ကိုမ
 ၁၂၈ ထုတ်သော၊ သူနှစ်မရှာသည်ထည်း၊ ငါထိုနှင့်
 ၁၂၉ အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်သောထုပြောဆို
 ၁၃၀ လျှင်စေတနာမိတ်ဗျတ်ကြစ်၊ ထေးစကယ်လည်း၊
 ၁၃၁ ပရောမကယ်သည်မိမိမြို့၊ မိမိစေထွေနေရာ၊ မိမိစိတ်
 ၁၃၂ ဗုဒ္ဓတပါး၊ အခြားသော အရပ်၌ အသရေရှိသည်
 ၁၃၃ ထု၊ ထိုသူထိုအား မိန်တော်မူ၏- မကျန်း၊ မမာ
 ၁၃၄ သောသူအမျှ ထိုထေးပါမှာထက်တော်ကိုတင်၍
 ၁၃၅ အနာကို ပြင်းဝေခြင်းဗုဒ္ဓတပါး၊ စကယ်တန်မိုး
 ၁၃၆ တော်ကိုမှ ထိုအရပ်၌ပြတော်မူမိမိ- ထိုသူထို
 ၁၃၇ သည်မယုံကြည်ကြသည်ကို ဆုံးကြောခြင်း၌တော်
 ၁၃၈ မူ၏၊ ပတ်သည်၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့စေသော
 ၁၃၉ မိတ္တည်ထည်၍ ဆုခွကြဝါးပေးတော်မူ၏။
 ၁၄၀ တကိုပုံနှစ်ပါးသောတပည့်တော်ထိုကို ခေါ်
 ၁၄၁ တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်ထိုကိုမြင်စေခြင်း
 ၁၄၂ ငှါစေခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ထောက်မီနှစ်ထောက်မီ
 ၁၄၃ စေထွတ်တော်မူ၍၊ သင်ထိုသည်ထောင်ဝေ၊ တ
 ၁၄၄ ဗုဒ္ဓတပါး၊ ထမ်းခရီးထိုစကယ်ဆရာကိုမှမထု
 ၁၄၅ ကြနှင့်၊ လွယ်တိတ်နှင့်ရန်မှစ၍ ငါးပန်း၌ကြေး
 ၁၄၆ ငွေ ကို မထု ကြနှင့်- ခြေ နင်း ကို မီးကြထေး
 ၁၄၇ အင်္ကျီ နှစ်ထပ်မဝတ်ကြနှင့်ထု မှာထားတော်မူ
 ၁၄၈ စ်- ထိုဗုဒ္ဓတပါး၊ သင်ထိုသည်မည်သည်ထိပ်သို့
 ၁၄၉ ဝင်လျှင်၊ ထိုထိပ်တွင် ထိုအရပ်မှမထွက်မထွား
 ၁၅၀ မှီထိုင်စေခွင့်နေကြထေး- အကြင်သူထိုသည်
 ၁၅၁ သင်ထိုကို ထက်မခံ၊ သင်ထို၏ ကောင်းကို နားမ
 ၁၅၂ ထောင် ထ နေ၏၊ ထိုသူထို နေရာ အရပ်မှ ထွက်
 ၁၅၃ ထွားစည်၊ သူထိုတထက်၌ ထက်ထေးခြင်းစေခြင်း
 ၁၅၄ ငှါ၊ သင်ထို၏ ခြေဝါးမှ ခြေဖျံကို ဝါထိုက်ကြ
 ၁၅၅ ထေး၊ ငါအရှန်ဆိုသည် ကား၊ တရားထုံးမြတ်
 ၁၅၆ ထောနေ၌ ထိုမြို့သည်သော၊ မြို့နှင့်ဂေါပာရမြို့
 ၁၅၇ ထက်သာ၍ ခံရသောထုမိန်တော်မူ၏- ထပ်ညွှန်
 ၁၅၈ တော်ထိုသည် ထွက်သွား၍ နောင်တထေးထို
 ၁၅၉ ထောကြစ်- နတ်ဆို၊ ရွာကိုနှင့်ထွက်ကြစ်စ
 ၁၆၀ ကျန်းမမာသောသူများထိုထိုနှင့်ထွက်၍ အနာ
 ၁၆၁ ဆိုခြင်းစေကြစ်။

၈၇ ထိုစခါထိတစ်တော်ကျော်ခေတ်သည်ဖြစ်၍၊
 ၈၈ ဟေရုဗမင်းကြီးသည်ကြားလျှင်၊ နှစ်ခြင်းဆရာ
 ၈၉ ထောတန်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက် ထေပြီ။
 ၉၀ ထိုကြောင့်၊ တန်ခိုးဈားကိုပြုနိုင်သည်ဟုဆို၏။
 ၉၁ ထူထူ၊ ချီသူသည် ဖေယဉ်ဖြစ်သည်ဟု ဆို
 ၉၂ ကြ၏။ ထူထူက၊ ဈေးပရောဇက်ကဲ့သို့ ပရောဇက်
 ၉၃ ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။- ဟေရုဗသည်ကြားလျှင်၊
 ၉၄ ချီသူကား၊ ငါ၏စမိန့်နှင့်ထည့်ပမ်းကိုဖြတ်သော
 ၉၅ ထောတန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက် ထေပြီ
 ၉၆ ဟုဆိုလေ၏။- အထက်က၊ ဟေရုဗသည်မိမိညီ
 ၉၇ မိလိဂျစ်ခင် ဝှန်းတေရာဗိကို သိမ်းယူသဖြင့်၊
 ၉၈ ထိုမိစ္ဆာကြောင်းကြောင့် စေလွှတ်၍ ယောဟန်
 ၉၉ ကို ခမ်းမီးပြီးလျှင်၊ ထောင် ထဲမှာ ချုပ်နှောင်
 ၁၀၀ လေ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင်
 ၁၀၁ မင်းကြီးသည်ညီတော်၏ ခင်ဝှန်းကိုမသိမ်းအပ်
 ၁၀၂ ဟု ဟေရုဗအား ဆိုလေပြီ။- ထိုကြောင့်၊ ဟေ
 ၁၀၃ ရောဗိသည်ထောတန်ကိုရန်ညှိုးခဲ့သဖြင့် သတ်
 ၁၀၄ ခြင်းငှါ အထိုငြိမ်း- သို့သော်လည်း၊ ထောဟန်
 ၁၀၅ သည် ဖြောင့်မတ်သန်ရှင်းသော သူဖြစ်ကြောင်း
 ၁၀၆ ကိုဟေရုဗသည်သိ၍ သူကိုကြောက်ရွံ့သေ၏။
 ၁၀၇ သူကိုလည်းစောင့်မ၏။ အမှုစရာဈားထို၍ သူ၏
 ၁၀၈ စကားကို နားထောင်၍၊ ဝမ်းမြောက်သောမိတ်
 ၁၀၉ နှင့် ထည်း နား ထောင် တတ်သည် ဖြစ် သော
 ၁၁၀ ကြောင့်ထိုမိစ္ဆာသည်အရှင်မရနိုင်။
 ၁၁၁ ထိုနောက်မှအဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဗကို
 ၁၁၂ ခြားဆော့ရက်၍နှစ်စဉ် ဝှဲကိုခံ၍မူးမတ်၊ စစ်
 ၁၁၃ သူကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ
 ၁၁၄ ထိုကို ကျွေးတော်မူစည်တွင်၊- ဟေရောဗိ ၏ သွေး
 ၁၁၅ သည်ဝင်၍ကုသဖြင့်၊ ဟေရုဗမှစ၍ အပေါင်းအ
 ၁၁၆ စေါ်ထိုအားနူးညှော်သောမိတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအ
 ၁၁၇ ခါမင်းကြီးက၊ သင်သည့်အထိုမှ သမ္မာကိုတောင်း
 ၁၁၈ ထော့၊ ငါပေးမည်ဟုထိုမိစ္ဆာငယ်အားဆိုလေ၏။
 ၁၁၉ တစ်နှစ်လပြီ။ သင်တောင်းသမျှကိုငန့်ငင်တဝက်
 ၁၂၀ ထိုင်စေောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။- ထို
 ၁၂၁ မိစ္ဆာငယ်သည်ထွက်၍၊ အထက်ဆရာကိုတောင်း
 ၁၂၂ ရမည်နည်းဟု၊ သူ၏အမိကိုပေးလျှင်အမိက၊ နှစ်
 ၁၂၃ ခြင်း ဆရာ ယောဟန် ၏ ဥက္ကောင်းကို တောင်း
 ၁၂၄ ထော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊- ချက်ချင်း မိစ္ဆာငယ်သည်
 ၁၂၅ မင်းကြီးထံသို့ အလျှင် တဆော ဝင်၍၊ နှစ်ခြင်း
 ၁၂၆ ဆရာယောဟန်၏ ဥက္ကောင်းကို ချီသင်ပန်း၌အ
 ၁၂၇ လျှင်အမြန်ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်မအထိုမှ
 ၁၂၈ ပါသည်ဟုတောင်းလျှောက်၏။- မင်းကြီးသည်

အထွန် ဝမ်းနည်းခြင်း မှီသော်လည်း၊ ကျိန် ဆို
 ၁၂၉ ခြင်းကို၎င်း၊ အပေါင်းအလောင်းထိုက်စွာကို၎င်း
 ၁၃၀ ထောက် သော့ကြောင့်၊ ထိုမိစ္ဆာ ငယ်ကို မငြင်းမ
 ၁၃၁ ပယ်ထို၍၊- ဥက္ကောင်းကို ထူခဲ့ဟု အမိန့်တော်မှ
 ၁၃၂ ထွက်၊ ထူစောင့်တယောက်ကိုချက်ချင်းစေလွှတ်
 ၁၃၃ လျှင်၊ ထူစောင့်သည်သွား၍ ယောဟန်၏ ထည်
 ၁၃၄ ပန်းကို ထောင်ထဲမှာဖြတ်လေ၏။- ဥက္ကောင်းကို
 ၁၃၅ လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိစ္ဆာငယ်အား ပေးပြီးမှ
 ၁၃၆ မိစ္ဆာ ငယ်သည် ထည်း သုတမိ ကို ပေးလေ၏။-
 ၁၃၇ ယောဟန်၏တပည့် ထိုသည်လည်း ကြားသော
 ၁၃၈ အခါထာ၍ အလောင်းကို ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊
 ၁၃၉ သင်းရှိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။
 ၁၄၀ တမန်တော်ထိုသည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး
 ၁၄၁ ၍၊ မိမိ ထို ပြု သမျှ၊ သွန်သင် သမျှ ထို ကိုကြား
 ၁၄၂ လျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော၌
 ၁၄၃ မိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ထာကြ၊ ခဏအားဖြည့်
 ၁၄၄ ၍ ဖြစ်သတ် ခွာ နေကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အ
 ၁၄၅ ကြောင်းမူကား၊ လူဈားသွားထာကြသည်ဖြစ်၍
 ၁၄၆ တမန်တော်ထိုသည် အစာစားခြင်းငှါ မှုမအား
 ၁၄၇ နှိုင်း ကြ၊- ထိုကြောင့်၊ လေစီး ၍ တော၌ မိတ်
 ၁၄၈ ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားကြ၏။ သွားကြသည်ကို
 ၁၄၉ လူဈားထိုသည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို
 ၁၅၀ ယ်လျှင်၊ အမြို့မြို့ကွာကွာထိုမှကွက်၍ ကိုအရက်
 ၁၅၁ သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်
 ၁၅၂ ထို အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။-
 ၁၅၃ ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ လူဈား အပေါင်းထိုကို
 ၁၅၄ ထွေမြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူထိုသည်တိုင်းသူမမြို့
 ၁၅၅ ဖြစ်ထားသောသို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနား
 ၁၅၆ ခြင်းမိတ်တော်မှ၍၊ ဈာ၊ ခွာသော ဆုစွယ်ဝါး
 ၁၅၇ ကိုပေးတော်မူ၏။
 ၁၅၈ မိုဃီးချုပ်သောအခါ တပည့်တော်ထိုသည်
 ၁၅၉ ချည်းကပ်၍၊ ချီအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ
 ၁၆၀ ၏။ မိုဃီးလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူဈားထိုသည်ပတ်
 ၁၆၁ ဝန်းကျင်ရှာဖွေရသည့်သွား၍ ခားစရာကို ဝယ်
 ၁၆၂ စေခြင်းငှါအရှင်ပေးတော်မူပါ။ သူထို၌ခားစရာ
 ၁၆၃ မရှိပါထုလျှောက်ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သူ
 ၁၆၄ ထိုခားစရာကို ဘုရားကြီးကြီးကလေး ပြန်ပြော
 ၁၆၅ တော်မူ၏။ တပည့်တော်ထိုကလည်း၊ အကွန်ပီ
 ၁၆၆ ထိုသည်သွား၍ ခောမိအခြားနှစ်ရာနှင့်ရန်ကို
 ၁၆၇ ဝယ်ပြီးလျှင်၊ သူထိုအားခားစရာကိုပေးရပါစို့
 ၁၆၈ ထော့ထုလျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊
 ၁၆၉ သင် ထို၌ ရန် ထယ်နှစ်ထုံး မှီသနည်း။ သွား၍

ကြည့်စုကြထု မိန့်တော်မူသည်ထိုင်း သူတို့
 ထည်သိပြီးမှ၊ ခုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်ရှိပါ
 ၈၉ ထည်ယူလျှောက်ပြန်၏။ ထိုအခါ လူအပေါင်း
 တို့ကိုမြက်မိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျောင်းကြစေထု
 ၉၀ အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတို့သည်တကုတစုငါးဆယ်
 ၉၁ တစု၊ အစုစုလျောင်းကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်
 ခုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍၊ ကောင်း
 ကင်သို့ ကြည့်မျှော်သျှက် ကျေးဇူးတော်ကို မိုး
 စွမ်းပြီးမှ၊ ခုန့်ကိုပဲ့၍ လူစွားထို့ရှေ့၌ ထည့်စေ
 မြင်းငှါတပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ငါး
 နှစ်ကောင်ကိုထည့်၊ လူအပေါင်းတို့အား ဝေငှ
 ၉၂ တော်မူ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ဝကြပြီး
 ၉၃ မှ၊- ခုန့်နှင့်ငါးအကျိုးအပွဲကို ကောက်သိမ်း၍
 ၉၄ တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။- ခုန့်ကိုစား
 သောသူယောက်ျား၊ အရေအတွက်ကား၊ ထူငါး
 ထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။
 ၉၅ စည်းဝေးသောသူတို့ကို ထွတ်တော်မူစဉ်တွင်
 တပည့်တော်တို့ကို ငွေမီးစေ၍ ကမ်းတဖက်၊
 ၉၆ ဗက်ခဲ၊ မြို့သို့အရင်ကူးစေတော်မူ၏။- စည်းဝေး
 သောသူတို့ကိုထွတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပစ္စုပ္ပန်သို့
 ၉၇ သောငှါတောင်ပေါ်သို့ ကြွတော်မူ၏။- ညအချိန်
 ရောက်သောအခါလေသည် ထိုင်အထယ်၌မှီ၏။
 ကိုယ်တော်သည်ကုန်းပေါ်မှာတလောက်တည်း၊
 ၉၈ မြို့နေတော်မူ၏။- ထေမသင့်သောကြောင့်တပည့်
 တော်တို့သည် တက်ခတ်၍ ပင်ပန်းကြသည်ကို
 မြင်တော်မူ၏။ ညသုံးခုကတီးကျော်အချိန်၌ထိုင်
 ပေါ်မှာစက်တော်ပြန်လျက်၊ သူတို့ရှိရာသို့ကြွ၍
 ၉၉ အနားမှာရှောက်သွားမည်ပြုတော်မူ၏။- ထိုသို့
 ထိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ပြန်၍ကြွတော်မူသည်ကို
 သူတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဇုတ်ဇွန်ဖြစ်သည်ထုမိတ်
 ၁၀ ထင်နှင့် အော်တစ်ကြိမ်။- ထိုသူအပေါင်းတို့
 သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ ထိတ်သန့် မြင်းသို့
 ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက်ချင်း နှုတ်
 ဆက်၍၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိကြသော၊ ငါပင်
 ဖြစ်သည်။ မကြောက်သန့်ကြနှင့်ထု မိန့်တော်မူ
 ၁၁ ၏။- လှေပေါ်၌ သူတို့ရှိရာသို့တက်တော်မူလျှင်၊
 ထေသဉ်ငြိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်ထိုင်းထက်
 အလွန်မိန်းမောထွေဝေအံ့ဩခြင်းသို့ရောက်
 ၁၂ ကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့မိတ်နှစ်ထုံး
 မိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ခုန့်၌ ပြသောတန်ခိုးတော်ကို
 ပမာအမပြုကြ၊
 ၁၃ တမ်းတခက်သို့ကူးလျှင်၊ ဂဇေသရက်နယ်သို့

၁၄ ရောက်၍ထွေကိုဆိုက်ကြ၏။- လှေမှဆင်းသော
 အခါလူစွားတို့သည်ချက်နှာတော်ကိုစွတ်ခွင်း၊
 ၁၅ မှတ်မိလျှင်၊- ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ မြို့သရွှာသို့
 ပြေးသွား၍မည်သည်အရပ်၌ရှိတော်မူသည်ထု
 ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့လူနာစွားကို ထိပ်ရာနှင့်
 ၁၆ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။- မြို့ရွာအနုရပ်သို့ ရောက်တော်မူ
 ရာ၌မကျန်းမမာသော သူတို့ကို ထမ်းနား၊ ခွာ
 ထား၍၊ အဝတ်တော် နှစ်ပန်း၊ ဂွားကိုမျှထိုးရပါ
 မည်အကြောင်း၊ အရှင်တောင်းကြ၏။ ထိုသရွှာ
 သောသူတို့သည်လည်းချမ်းသာရကြ၏။
 ၇
 • ထိုအခါခါမိရှဲတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့မှရောက်
 ထာသော ကျမ်းပြု ဆရာ အရှို ထိုထည်အထံ
 ၂ တော်၌ စုဝေး၍၊- တပည့်တော် အရှိုတို့သည်
 ညစ်ညူးသော လက်တည်း ဟူသော ခေမဏ၊
 သောလက်နှင့် အစာစားသည်ကို မြင်လျှင်၊ အ
 ၃ မြစ်တင်ကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ချွေးလူ
 ထောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေကို ခံ
 ထူသော ခါမိရှဲမှစ၍ လူလူအပေါင်းတို့သည်
 ၄ လက်ဆုပ်မဆေးဘဲအစာကို စားလေ့မရှိ၊- ချွေး
 မှပြန်ထာသောအခါ၌လည်း နှစ်ခြင်းကိုမပြုဘဲ
 စားလေ့မရှိ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂွက်၊ ဝေး၊ ကြေးဝါ
 ဝုကန်း၊ ခုတင်တို့ကို နှစ်ခြင်းမှစ၍ အခြားသောထုံး
 ၅ တမ်းစွားကိုခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။- ထိုအခါခါမိ
 ရှဲတို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ချွေးလူထောင်းတို့
 မှ ဆက်ဆံသော နည်းဥပဒေကို ကိုယ်တော်၏
 တပည့်တို့သည်မကျင့်ဘဲလျက်၊ အထယ်ကြောင့်
 ညစ်ညူးသော လက်နှင့် အစာစားကြပါသနည်း၊
 ထုမေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်း
 ၆ စာထာသဉ်အတိုင်း၊- ထေရှာသသည်လျှို့ဝှက်
 သောသင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည်
 နှုတ်ခမ်းနှင့်ကိုမိသောကြမ်းမိတ်နှစ်ထုံးမူကား၊
 ၇ ငါနှင့်ဝေးလွှမ်း၊- လူမျိုးရင်သော ပညတ်တို့ကို
 သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသေးလျက်ပင်းကိုအ
 ချည်းနှီး ကိုးကွယ်ကြ၏ထု၊ နောက် မြစ်ထတုံ
 • သော အရာကို လျှောက်ပတ်စွာတောခွဲပြီး၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏
 ပညတ်တော်ကို ပယ်၍ ဂွက်ဝေးကို နှစ်ခြင်း
 တည်းဟူသော၊ လူတို့မှ ဆက်ဆံသော နည်းဥပ
 ဒေကို ခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအထွေ
 ၈ အထွေစွာတို့ကိုကျင့်လေ့ရှိကြ၏။- သင်တို့သည်
 အဆက်ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေကို ကျင့်ရ

သောစ ဥဒ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်
 တော်ကိုလျှောက်ပတ်စွာပယ်ကြသည်တကား၊-
 ၁၀ မောရှေ၏ ပညတ်ကား၊ မိဘကို မှီသေစွာ ပြု
 ထေ့၊ အကြင်သူသည်မိဘကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား
 ၏၊ ထိုသူသည်အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေရမည်
 ၁၁ သတည်း၊ သင်ထိုမှုကား၊ အကြင်သူသည်ကိုယ်
 မိဘကို၊ သင်ထိုသုံးရနှိုင်းသမျှသောငါ၏ဥစ္စာ
 သည်အလှူဝတ္ထုတည်း၊ ဟူသောကော်စာနိဗ္ဗာန်
 ၁၂ စေတုဆို၏၊- ထိုသူသည်မိဘဝတ်ကိုလျှော့မ
 ၁၃ ပြုရမည်တည်း၊ မိမိထိုအဆက်ဆက်ခံသော
 နည်းဥပဒေသစားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က
 ပတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏၊ ထိုသို့သော အကျင့်အ
 လေ့များကိုသင်ထိုသည် ကျင့်စေခြင်းဖြင့် သည်
 ယုဒမိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၄ ထိုအခါ လူ အစုအဝေး အပေါင်းကို အထံ
 တော်သို့ခေါ်၍၊ သင်ထို သိသမျှသည်နားထောင်
 ၁၅ နားလည်ကြလေ၊- လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်း
 သို့ဝင်လျက်၊ လူကိုညစ်ညူး စေနိုင်သော အရာ
 တပုံတရမျှ မရှိ၊ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာ
 ၁၆ သည်လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏၊- ကြား
 စရာနားရှိသော သူ မည်သည်ကား၊ ကြား ပါစေ
 ၁၇ ဟု မိန့်တော်မူ၏၊- လူအစု အဝေးရှိရာမှ ကြွ၍
 အိပ်သို့ ဝင်တော်မူပြီး လျှင်၊ တပည့်တော် ထို
 ၁၈ သည်ထိုဥပမာကိုမေးမြန်းကြ၏၊- ကိုယ်တော်
 ကလည်း၊ သင်ထိုသည် ဤမျှ လောက် ပညာ
 ၁၉ ဝင်သမျှသည် နှစ်လုံးထဲသို့ မဝင်၊- ဝမ်းထဲသို့
 ဝင်၍အစာရှိသမျှကိုသန့်ရှင်းစေသဖြင့်ရေအိပ်
 ၂၀ စေနိုင်သည်ကို နားမမည်ကြသလော၊- လူအ
 တွင်းမှ ထွက်သောအရာမူကား၊ လူကို ညစ်ညူး
 ၂၁ စေသောအရာဖြစ်၏၊- လူအတွင်းနှစ်လုံးထဲက
 ပါကောင်းသောကြွစဉ်ခြင်း၊ သူမယားကိုပြစ်မှား
 ၂၂ သတ်ခြင်း၊- သူဥစ္စာကိုမှီးခြင်း၊ ထောစထွန်
 ကျူးခြင်း၊ ပုခုံးလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူး
 ၂၃ ခြင်း၊ မြို့ရဲခြင်း၊ သူအသေရေကိုဖျက်ခြင်း၊ ထောင်
 ၂၄ လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊ ဤသို့ညစ်
 သော အရာများကိုသည် အတွင်းမှ ထွက်လာ၍
 ၂၅ လူကိုညစ်ညူးစေကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၆ ကိုယ်တော်သည်ထိုအရာမှထွက်တုရုန်နှင့်မိ
 ရန်မြို့၏ ကျေးထက်သို့ ကြွတော်မူပြီး လျှင် အိပ်

သို့ ဝင်၍၊ အထက်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ အလို
 တော်ရှိသော်လည်း၊ ဝုန်းရှောင်၍ နေတော်မူ
 ၂၈ နှိုင်း၊- အကြောင်းမူကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲ
 သောမိဗ္ဗဇယိတ်အမိသည့် သိတင်းတော်ကိုကြား
 ၂၉ သဖြင့်၊ လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊- မိ
 မိသို့ထဲက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည်အ
 ကြောင်းတောင်းပန်စေ၏၊ ထိုမိဗ္ဗကား၊ ယေထ
 ၃၀ သအမျိုး၊ ရှုမိမိတ်ပြည်သူဖြစ်သတည်း၊- ယေ
 ရှုကလည်း၊ ရှေ့ဦးစွာသားဈေးကိုဝစွာကျွေးပါ
 ၃၁ ရစေ၊ သား၏ အစာကိုထု၍ ခွေးအားပေးပေမူ
 ၃၂ အပ်ထုမိန့်တော်မူ၏၊- မိဗ္ဗကလည်း၊ မှန်ပါ၏သ
 ခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား၊ သားထိုစားနပ်စား
 ပေါက်ကိုစားပွဲအောက်၌ စားမြဲထုံးစံရှိပါသည်
 ၃၃ ဟု မြန်၍ လျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ ထို
 စကားကြောင့် သင်သွားလေ၊ နတ်ဆိုးသည်
 သင်၏ထိုးထဲမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏၊-
 ၃၄ ထိုမိဗ္ဗသည်မိမိအိပ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွား
 သည်ကိုငင်၊ သို့သည် အိပ်ရာ၌ အိပ်လျက်ရှိ
 သည်ကိုငင်လေ၏၊
 ၃၅ တစန်ကိုယ်တော်သည် ထုရုမြို့နှင့် မိရန်မြို့၏
 ကျေးထက်မှထွက်၍ခေကာပေါ်ထိပြည်နယ်ကို
 ၃၆ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲ အိုင်သို့ရောက်
 ၃၇ တော်မူ၏၊- ထိုအခါ နားပင်း၍စကားအသောသူ
 တယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူအ
 ပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပါမည်အကြောင်း
 ၃၈ တောင်းပန်ကြ၏၊- ကိုယ်တော်သည်ထိုသူကိုထူ
 အစုအဝေးထဲက ခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်
 သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ထက်ညှိုးတော်ကို သူ၏ နား
 ပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏၊ တံထွေးနှင့်ထွေး၍သူ
 ၃၉ ၏လျှောက်လည်းထိုးထိုးတော်မူ၏၊- ထိုနောက်ကောင်း
 ကင်သို့ကြည့်ရှု၍ ညည်းတွားသံကိုပြုလျက်၊
 ၄၀ ဒေသထု မိန့်တော်မူ၏၊ အနက်ကား၊ ပွင့်စေထု
 ၄၁ ဆိုလိုသတည်း၊- ထိုအထွေးတွင် သူသည်နား
 ပွင့်ခြင်း၊ လျှော့ကြော့လွတ်မြင်းမြဲသဖြင့်စကားပြီ
 ၄၂ ပြီပြောနိုင်၏၊- ထိုအကြောင်းကို အထက်သူ
 အားရှုမပြောစေခြင်းငှါ သူထိုကိုပညတ်တော်မူ
 ၏၊ ပညတ်တော်မူသော်လည်း သူထိုသည်အာဇာ
 ၄၃ အထွန် သိတင်း ကြား ပြောကြ၏၊- အထိုင်း
 ထက်အထွန်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည့်
 အထုံးစံကိုလျှောက်ပတ်စွာပြုတော်မူပြီးနား
 ပင်းသော သူထိုကို ကြားစေတော်မူပြီး၊ အသော
 သူထိုကိုစကားပြောစေတော်မူပြီးထုဆိုကြ၏၊

၈

၀ ထိုစခါစုဝေးသောသူစုလွန်ရာ၌ ခားရာ မရှိလျှင်၊ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်

၁ ခြံ- ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်ထုံး

၂ ငါနှင့် စတုတ္ထကြိမ်၊ ခားရာစုလွန်းမရှိ- တ

၃ ခြံတို့သည် စုဝေးကစားသည်ဖြစ်၍၊ စုဝေး

၄ ခားရာသို့ တစ်သို့ ငါထွက်လျှင်၊ ထမ်းခရီး၌

၅ မောကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- တပည့်တော်

၆ တို့ကလည်း၊ ဤတော စုရပ်၌ ဤသူတို့ကို စု

၇ ထယ်သို့ဝစ္ဆာကျွေးနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်

၈ ကြသော်- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် ခုန့်ထယ်

၉ နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုန့်ခုနှစ်

၁၀ လုံးရှိပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏- ထိုစခါလူစု

၁၁ စုစုဝေးကို မြေပေါ်မှာ လှောင်းကြစေဟု စုမိန့်

၁၂ တော်မူ၏။ ခုန့်ခုနှစ်လုံးကို ထည်းယူ၍ ကျွေးလှူ

၁၃ တော်ကို မိုးခွမ်းပြီးမှ ခုန့်ကို ဖဲ့၍၊ လူများတို့ရှေ့၌

၁၄ ထည့်စေခြင်းငှါ၊ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်

၁၅ မူသည်စတိုင်းသူတို့သည်ထည့်ကြ၏- စုခင်း

၁၆ ယော်သော ငါးကောင်ကလေး ထည့်၊ မှီသည်

၁၇ ဖြစ်၍၊ ကျွေးလှူတော်ကို မိုးခွမ်းပြီးမှ လူများ

၁၈ ခြေ၌ ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏- ထိုသူတို့

၁၉ သည် ခားခြံဝကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သော အကျိုး

၂၀ စုကိုကောက်သိမ်း၍ ခုနှစ်တောင်းလပြည့်ရ

၂၁ ကြ၏- ခားသောသူ စုရေစတွက် ကား၊ လူ

၂၂ ထေးထောင်မှထောက်မှီသတည်း၊ ထိုသူတို့ကို

၂၃ ထွတ်တော်မူပြီးမှ- တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ

၂၄ ထွေထဲသို့ချက်ခွင်းဝင်၍၊ ဂါလလခွသကျွေးထက်

၂၅ သို့ရောက်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုစခါ ခရီး၌ တို့သည် ထွက်ထာဇ် ကိုယ်

၂၇ တော်နှင့်ဆွေးနွေးခြင်းရုံသည်တွင် စုံစမ်းနှောင့်

၂၈ ရှက်ခြင်းငှါ၊ မိုဏ်းကောင်းကင်က ဖြစ်သော

၂၉ နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းကြ၏- ကိုယ်တော်

၃၀ သည် မိတ်နှစ်လုံး၊ ညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူ

၃၁ လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို စု

၃၂ ထယ်ကြောင့်တောင်းသနည်း၊ ငါစမှန်ဆိုသည့်

၃၃ ကား၊ ဤလူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြုရဟု

၃၄ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်- ထိုသူတို့ရှိရာမှ ထွက်၍ ဘ

၃၅ ဝန်ထွေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကမ်းတဝက်သို့ ဖြန့်

၃၆ တော်မူ၏။

၃၇ တပည့်တော်တို့သည် ခုန့်ကို ယူခြင်းငှါ ပေး

၃၈ လျော့ကြသဖြင့်၊ ထွေပေါ်မှာ သူတို့နှင့် ခုန့်တထုံး

၃၉ တည်းသာရှိ၏- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ခရီး၌

ထိုစခါ တဆေးကိုငှင်၊ ယေရှု၏ တဆေးကိုငှင်၊

၀ သတိနှင့် ကြည်ရှောင်ကြထုပညတ်တော်မူ၏။

၁ တပည့်တော်တို့ကိုလည်း၊ ငါတို့နှင့် ခုန့်မပါသော

၂ ကြောင့်၊ ဤကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု စုခင်း

၃ ခုန့်ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏- ယေရှုသည် သ

၄ တော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့် ခုန့်မပါသည်ကို ထောက်

၅ ခြံ၊ စုထယ်ကြောင့် အခွင်းခွင်းဆွေးနွေးပြော

၆ ဆိုကြသနည်း၊ ယခုတိုင်စောင့်နှစ်လုံးမသွင်း၊

၇ ခားမထည့်ဟုသလော၊ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးမိုဏ်

၈ သောသလော- မှတ်မိမှီလျက်ပင် မမြင်၊ ခားမြီ

၉ လျက်ပင်မကြား၊ မိတ်မစောင်းပေဘဲနေကြသ

၁၀ သော- ခုန့် ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၊ ငါ

၁၁ ဝဲသော စခါ အကျိုး စုစု ထယ်နှစ်တောင်း

၁၂ ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ တ

၁၃ ဆယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည် ဟု

၁၄ လျှောက်ကြ၏- ခုန့်ခုနှစ်လုံးကိုလူထေးထောင်

၁၅ အငါ ဝဲသော စခါ အကျိုး စုစု ထယ်နှစ်

၁၆ တောင်းကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူ

၁၇ လျှင်၊ ခုနှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည် ဟု

၁၈ လျှောက်ကြ၏- သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည်

၁၉ ခားမလည်ဘဲ စုထယ်သို့ နေကြသနည်းဟု မိန့်

၂၀ တော်မူ၏။

၂၁ မက်ဇာမြို့သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်းတ

၂၂ ယောက်ကို စုထံတော်သို့ စောင့်ခံခဲ့၍၊ ထိုသူကို

၂၃ တို့တော်မူမည် စုကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏-

၂၄ ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကို လက်ဆွဲ၍ မြို့ပြင်

၂၅ သို့ထွက်ပြီးမှ၊ သူ၏မျက်စိကိုတံထွေးနှင့်ထွေး၍

၂၆ သူစုပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်လျက်၊ ဆင်

၂၇ သည်တစ်တခုကိုမြင်သထောထုမေးတော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူသည်ကြည့်ရှောက်လျှင်၊ လူတို့သည်သစ်ပင်

၂၉ ကဲ့သို့ဖြစ်၍လှမ်းသွားသည်ကို စုကွန်ပီမြင်ပါ

၃၀ သည်ဟုလျှောက်၏- နောက်တစ်ခုသစ်မျက်စိ

၃၁ ပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ ကြည့်ရှောက်

၃၂ တော်မူလျှင်၊ သူသည်ပကတိ စုဖြစ်သို့ရောက်

၃၃ ခြံအလုံးပုံတို့ကိုရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏- ကိုယ်

၃၄ တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့ဝင်နှင့်၊ မြို့၌ စုထယ်

၃၅ သူကိုစုပေါ်နှင့်ယူမိန့်တော်မူ၍၊ သူကိုမိမိနေ

၃၆ ရာသို့ထွတ်လိုက်လေ၏။

၃၇ ယေရှုသည်ဗီလိယုကသမိမြို့စုကျွေးထက်သို့

၃၈ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွကြွတော်မူမည်၊ ထမ်း

၃၉ ခရီး၌လူများတို့သည်ကိုစုထယ်သုဖြစ်သည်

၄၀ ဆိုကြသနည်းဟု၊ တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်း

၂၁ တော်မူလျှင်- ထုစေ၍က၊ ကိုယ်တော်သည်နှစ်
ခြင်းစရာ ယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်း၊ စေ၍
က၊ ဧလိယဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်း၊ စေ၍က၊ ပရော
ဇတ်တပါးပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်း ဆိုကြပါ၏

၂၂ ထု လျှောက်ကြသော်- သင်တို့လည်း ငကို စေ
ထယ် သူ ဖြစ်သည် ဆို ကြ သနည်းဟု မေးမြန်း
တော်မူလျှင်၊ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်
တော် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု လျှောက် ထေ၏-

၃၀ ကိုယ်တော်၏ အကြောင်းကို စတယ် သူ အား
မျှမပြောမိသောငှါ၊ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်
တော်မူ၏။

၃၁ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် ဈာန်စွာခံရမည်၊ လူ
အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပရောဖိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြု
ဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို ၎င်း၊ အသေသတ်
ခြင်းကို ၎င်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
အမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို

၃၂ တပည့်တော်တို့အား ပြစေပြတော်မူ၏။ ထိုသို့စေ
တည့်စေထင်း ပြတော် မူ သောကြောင့် ပေတရု
သည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်၍၊ အပြစ်

၃၃ တင်သောစကားကို လျှောက်သော်- ကိုယ်တော်
သည် မှက်နှာတော်ကို လှည့်၍ တပည့်တော်တို့
ကို ကြည့်၍ လျှက်၊ အခွင်းရန်သူ၊ ငနောက်သို့
ဆုတ်လေ့၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကို
မိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏ အရာကို သာစွဲလမ်းသည်
ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုတော်မူ၏။

၃၄ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိသတ်များကို
ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ၌ ဆည်း
ကပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ထိုသူသည် ကိုယ်ကို ကိုယ်
ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို

၃၅ ထမ်း၍ ငနောက်သို့ လိုက်ရမည်- အကြင်သူ
သည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်း ငှါ အလို
ရှိ၏၊ ထိုသူသည် အသက်ခွံလိမ့်မည်၊ အကြင်သူ
သည် ငကြောင့် ၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် ၎င်း
အသက်ခွံ၏။ ထိုသူသည် မိမိ အသက်ကို ကယ်

၃၆ ဆယ်လိမ့်မည်- လူသည် ဤ စကြဝဠာကို အ
ကြွင်းမဲ့ စမ်းရ၍ မိမိ အသက်ပိညည်ခွံလျှင်၊

၃၇ အထယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း- မိမိအသက်ပိညည်
၃၈ ကို အထယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနှိုင်းသနည်း- မျောက်မ
ထားသော ဤ သူတို့၏ တွင် အကြင်သူသည် ငကို
၎င်း၊ ငစကားကို ၎င်း ရှက်၏။ လူသားသည် မိမိ
အသေမည်တော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်
ကျွတ်၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တပန်ဆန်စ

သံတို့နှင့် ကြွလာသောအခါ၊ ထိုသူကို ရှယ်တော်
မူတတ်။

၉

၁ ငါစေမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နှိုင်း
တော်သည် တန်ခိုးနှင့် တကွတည်လျှောင်းကို၊ ဤ
အရပ်၌ ရှိသောသူအစွဲတို့သည် မမြင်မှီသေခြင်း
သို့မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ မြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတ
ရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်၍၊ အခြားသူမ
ပါဘဲ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ခိုတက်ကွယ်
ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့ရွှေ့၌ ထူး
ခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်

၃ ၍- အဝတ်တော်လည်း ပြောင်ဆတ်လျက်၊ ဤ
မြေပေါ်၌ အတယ်ခဝါသည် မျှမတတ်နှိုင်း
ဆောင်မိလ်းပွင့်ကဲ့သို့ အထွန်မြဲလျက် ရှိ၏-

၄ မောရှေနှင့် ဧလိယသည် ထင်ရှား၍ ထေရှုနှင့်

၅ အတူစကားပြောလျက်ရှိ၏- ထိုအခါ ပေတရု
က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နေထိုင်ကောင်းပါ၏။
ကိုယ်တော်တို့ ဘဲတဆောင်၊ မောရှေတို့ အ
ဆောင်၊ ဧလိယတို့ အဆောင်၊ ဘဲသုံးဆောင်ကို
အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု လျှောက်

၆ လေ၏- တပည့်တော်တို့သည် အထွန်ကြောက်
သောကြောင့် ပေတရု သည် ဟောင်ယမ်း၍ ထို

၇ သို့လျှောက်သတည်း- ထိုအခါ မိုစီးတိပ်သည်
သူတို့ကို လှမ်းမီး၍၊ ဤသူသည် ငါ၏ ချစ်သားလေ
တည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြထေ့အံ့။

၈ မိုစီးတိပ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏- ထိုခဏ
ခွင်းတွင် တပည့်တော်တို့ သည် ပတ်ထည်တို့
ကြည့်၍ လျှင်၊ မိမိတို့နှင့် အတူ ယေရှုတထောက်
တည်းမှတပါး အထယ်သူကို မျှမမြင်ကြ။

၉ တောင်ပေါ်မှာ ဆင်းကြသောအခါ ဆိုယ်တော်
က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်
ဆောင်သင်တို့ ယခုမြင်သော အရာကို အထယ်
သူအား မျှမကြားမပြောကြနှင့်ဟု၊ တပည့်တော်

၁၀ တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏- တပည့်တော်တို့သည်
ထိုစကားကို မှတ်မိ၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်း
သည် အထယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု၊ အခွင်ကွင်း

၁၁ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏- ထိုအခါ တပည့်တော်
တို့က၊ ဧလိယသည် အရင်ထာမည်ဟု ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် အထယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု

၁၂ မေးလျှောက်ကြလျှင်- ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယ
သည် အရင်သာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်

ရှင်ပေ၏။ ထုထားသည်တည်း။ အထွန်ဆင်းရဲ၍
 ကဲ့ရဲ့ပတ်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျမ်းစာထား
 ၈၉ ၏။- ငါဆိုသည်ကား။ ဝေလီယသည်ရောက်သော
 ပြီးသု၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည့်
 အတိုင်း ထုရှားသည် ထုစား၊ ပြုခွင့်သမျှကို ပြု
 ကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၀ တပည့်တော်တို့မှီရာသို့ ရောက်တော်မူသော
 အခါရှားစွာသော ထုစုစုအဝေးသည် ထုတို့ကို
 ပိုင်းထွက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့်အေး
 ၉၁ နွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။- စုဝေး
 ထွက်မှီသော ထုအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
 ကို မြင်လျှင်၊ ဇွန်ခွင်း၊ ထုံညှာမိန်းမောခြင်း မှီ
 ထွက် အထံတော်သို့ ပြေး၍ နှုတ် ဆက်ကြ၏။-
 ၉၂ ကိုယ်တော်ကလည်း။ သင်တို့သည် သူတို့နှင့်အ
 တတ် သို့ အေး နွေး မေး မြန်း ကြသ နည်းထု၊
 ၉၃ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ ထုစုစု
 ဝေး၌ပါသော သူတစ်ယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊
 အသောနတ် အစွဲခံရသော အကျွန်ုပ်၏ သားကို
 ၉၄ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။-နတ်သည်ဝမ်းစား
 ထေရာရာ၌သူကို မြေပေါ်မှာထည်း၍၊ သူသည်
 ထည်း၊ ခံတွင်းမှ အမြွတ်ထွက်လျက်၊ အံသွားခဲ
 ကြိတ်ထွက်၊ မိန့်မြောက်လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ်
 ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့
 ၉၅ စား၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်၍၊ သူတို့သည် မတတ်
 နိုင်ကြပါဟုလျှောက်သော်၊-ကိုယ်တော်က၊ ထုံ
 ကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်
 တကွအတတ် မှုကာလပတ်ထုံး နေရမည်နည်း။
 သင်တို့ကို အတတ် မှုကာလပတ်ထုံး သည်းခံရ
 မည်နည်း။ သူငယ်ကိုငယ်သို့ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်
 ၉၆ မူသည်အတိုင်း။- သူခဲကြ၏။ ထိုနတ်သည်ကိုယ်
 တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ချက်ခွင်းသူငယ်ကိုတောင့်မာ
 စေသဖြင့် သူငယ်သည်မြေပေါ်မှာလဲ၍ အမြွတ်
 ၉၇ ထွက်လျက်၊ ကိုယ်ကို လှိမ့်လျက်နေ၏။- ကိုယ်
 တော်ကလည်း။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကား။ အတတ်
 မှုထောက် ကြာပြီနည်းဟု၊ သူငယ်၏ အစစအ
 မေးတော်မူလျှင်၊ အမက၊ ငယ်သောအရွယ်က
 ၉၈ ယ်ဖြစ်ပါ၏။- သူငယ်ကိုသေစေခြင်းငှါမီး၌ငှင်း၊
 ရေ၌ငှင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် ထွေးတတ်၏။ သို့သော်
 ထည်း။ ကိုယ်တော်သည်တတ်နိုင်တော်မူလျှင်၊
 အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား၍ ကယ်မတော်မူပါ ဟု
 ၉၉ လျှောက်သော်၊- သေစွာကလည်း။ သင်သည်ယုံ
 ကြည်နိုင်သောထော၊ ယုံကြည်သော သူဖြစ်လျှင်၊

ဝပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည်ဟု မိန့်
 ၁၀ တော်မူ၏။- သူငယ်၏ အဝေသည် ဇွန်ခွင်းယစ်
 ကြော်၍၊ အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါ၏။ သခင်၊ မလုံ
 ကြည်သည်ကို မစလော် မူပါဟု၊ ဇွန်ရည် နှင့်
 ၁၁ လျှောက်ပြန်သော်၊- ထိုအခါလူရှားတို့သည်စု
 ဝေးလျက်မြေထဲကြသည်ကို အေ့သည်မြင်
 လျှင်၊ နားပင်း၍ ကောင်းသောနတ်၊ သူငယ်မှ
 ထွက်လေ့၊ နောက်တခါမှဝင်နှင့်၊ ငါအမိန့်ရှိ၏
 ၁၂ မြင့်၊- နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာ
 စေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည်သေသကဲ့သို့
 ၁၃ ဖြစ်၏။ သေပြီဟုလူရှားဆိုကြ၏။- သေစွာသည်
 သူ၏ထက်ကိုကိုင်၍ ခြုံကြွတော်မူသဖြင့်သူသည်
 ထလေ၏။
 ၁၄ ထိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော် တို့က၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ကို အဘယ်ကြောင့်မ
 နှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု၊ တိတ်ဆိတ်စွာ မေး
 ၁၅ လျှောက်ကြသော်၊- ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်း
 ခြင်း၊ အစောရှောင်ခြင်းမှတပါး အတတ်သို့သော
 အားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည် မထွက်နိုင် ထု မိန့်
 တော်မူ၏။
 ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ဂါလိလဲပြည် အထယ်၌
 ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှသိစေခြင်း
 ၁၆ ငှါအလိုတော်မရှိ။- အကြောင်းမူကား၊ ထုသား
 သည် လူတို့ထက် သို့ အပ်နှံခြင်းကိုငှင်း၊ အသေ
 ၁၇ ထတ်ခြင်းကိုငှင်းခံရမည်။- ခံပြီးမှသုံးရက်မြောက်
 သော နေ့၌ ထ မြောက် လိပ် မည် ဟူ သော အ
 ကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ
 ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့သည်နားမထည်
 သော်လည်း။ ကိုယ်တော် ကို မမေး မလျှောက်
 ခံကြ။
 ၁၈ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍ တိမ်၌ မှီတော်မူ
 လျှင်၊ သင်တို့သည်လမ်း၌ အတတ်အမှုကို အ
 ခွင်းခွင်း ခြင်းရုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်
 ၁၉ ကို၊- သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ အတတ်သူသည် သာ၍ ကြီး
 မြတ်စံနည်းဟု၊ လမ်း၌ အခွင်းခွင်း ခြင်းရုံကြ
 ၂၀ ၏။- ထိုအခါကိုယ်တော်သည် ထိုင်လျက်တကွယ်
 နှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင်အပြီး ဖြစ်ထို
 သောသူမည်သည်ကား၊ နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည့်
 အထုံးစံတို့၏ အစေခံ ထည်း ဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်
 ၂၁ တော်မူ၏။- သူငယ်ထဟောထံကိုထည့်ထု၍သူ

ထိုအထဲသို့ ထားပြီးမှ ထက်တော်နှင့် မှီပိုက်
လျက်။- အကြင်သူသည် ငမုက်နှာကို ထောက်
၍ ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစ်ယောက်ကို
ထက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငကိုပင်ထက်ခံ၏။ ငကို
ထက်ခံသော သူသည်လည်း ငကိုသာ ထက်ခံ
သည်မဟုတ်။ ငကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူကို
ပင်ထက်ခံသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ယောတနိကလည်း။ အရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်
ထို့နှင့်အတူမလိုက်ဘဲလျက်။ ကိုယ်တော်၏နာမ
ကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သောသူတ
ယောက် ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ ပါ၏။ သူသည် အ
ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူမလိုက်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်
တို့သည် မြစ်ဟောင်းကြပါသည်ဟု လျှောက်ထေ
ရသော်။- ယေရှုက။ ထိုသူကို မမြင်တား၊ ကြနှင့်။
နာမကိုအမှီပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြု၍၊ ငကို အ
လွယ်တကူကဲ့သို့ နှင်သောသူတယောက်မျှမရှိ။

၃၉ သင်တို့၏ရန်သူတက်၍မရှိသောသူသည်သင်တို့
ထက်၌ ရှိ၏။- သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်
သည့်သူငမုက်နှာကိုထောက်၍၊ အကြင်သူသည်
သင်တို့အား ရေတခွက်ကိုမျှပေး၏။ ထိုသူသည်
အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆို၏။

၄၀ ငကိုသုံကြည့်သော ဤသူငယ်တစ်ယောက်
ကိုအကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည်
ထည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆို့ကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်ထယ်
၌ခုခြင်းကို ခံရလျှင်၊ အနေသာ၍ ကောင်း၏။

၄၁ သင်၏ထက်သည့်သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်ထက်
၄၂ ကိုဖြတ်လော့။- ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအ
တွင်း။ မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ထက်နှစ်ဝက်နဲ့
နှင့်ဝင်ရသည်ထက်၊ ထက်၌ ထဲ၍ အသက်ရှင်
၄၃ ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။- သင်၏
ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ခြေကို ဖြတ်
၄၄ လော့။- ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း။ မ
ငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဝက်နဲ့ ချခြင်း
ကိုခံရသည်ထက်၊ ခြေ၌ ထဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်း
၄၅ သို့ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။- သင်၏ဗျက်မိ
သည်ထည်းသင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ဗျက်မိကို
၄၆ ထုတ်လော့။- ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်းသို့
ဗျက်မိနှစ်ဝက်နဲ့ ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ ဗျက်
မိတစ်ခုနှင့်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ဝင်စား
၄၇ သော်သာ၍ ကောင်း၏။- ဟင်္သာကောင်၌သမ္မာတို့
၄၈ သားခတ်ရသကဲ့သို့၊ သံသိမ်းသောသူတို့သည်
၄၉ မီးသား ခတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။- ဟားသည်

ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း၊ အခန်းကင်းရှောင်
လျှင်၊ ငန့်သောအရသာကိုအထယ်ထိုးရပြန်မည်
နည်း။ သင်တို့၌ထားရှိစေကြလော့။ အခွင်းခွင်း
အဆင့်အတင့်နေကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည် ထမ့်ထောင်နဲ့
မြစ်တဖက်ကိုရှောက်သွားထမြင့် ထုပြည်စွန်း
ထိုးရောက်တော်မူ၏။ လူများထိုသည့်အထံတော်၌
စုဝေးပြန်၍၊ ထိုးစံ၍တော်မူသည်အတိုင်းတဖန်
၂ ဆုစွဲ ဩဝါ၊ ပေးတော်မူ၏။- ဝါရီ၌ ထိုသည်
အထံတော်သို့လာ၍၊ လူသည်မိမိမယားနှင့်ကွာ
အပ်သလော့ဟု၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မေး
၃ လျှောက်ကြသော်။- ယေရှုက။ မောရှေသည်သင်
တို့အား အထယ်ထိုးစီရင်သနည်းဟု ဖြန်၍မေး
၄ တော်မူလျှင်၊-သူတို့က။ ဖြတ်စာကိုပေး၍မယား
နှင့်ကွာစေခြင်း ငှါ မောရှေ စီရင်ပါသည်ဟု
၅ လျှောက်ကြ၏။- ယေရှုကလည်း။ သင်တို့ မိတ်
နှစ်ထုံး မိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည် ထို
၆ ပညတ်ကိုရေးထားထတည်း။-ဘုရားသခင်၏
ဆင်းတော်မူစက ယောက်ျားနှင့် မိမိနှစ်ယောက်
၇ တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။- ထိုအကြောင်း
ကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိမိကို စွန့်၍
၈ ကိုယ်ခင် ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊- ထိုသူနှစ်ယောက်
ထိုသည်တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
ထိုကြောင့်၊ ထင်မယားထိုသည် နှစ်ဦးမထုတ်၊
၉ တဦးတည်းဖြစ်၏။- ဘုရားသခင်တုံ့လျှင်ထင်၊
ထိုး တင်တော်မူသောအရာကို ထုမဲ့မရွာစေနှင့်
ထုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ နောက်တဖန် တပည့်တော်ထိုသည် အိမ်၌ရှိ
စဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။-
၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း။ အကြင်သူသည် မထား
နှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိမိနှင့် နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြု
၁၂ ၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။- မိမိ
သည်လည်း မိမိ ထင်နှင့် ကွာ၍ အခြားသော
ယောက်ျားနှင့်နှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုလျှင်၊ မှားယွင်း
ခြင်းသို့ရောက်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို ထက်တော်နှင့် ထိုးစေ
ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခံသည်ဖြစ်၍၊ အ
ပည့်တော်ထိုသည်ဆောင်ခံသောသူတို့ကို အပြစ်
၁၄ တင်ကြ၏။- ယေရှုသည်ခြင်တော်မူလျှင်အချက်
ထောက်ထွက်၍၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ငထံသို့ ထာပါ
ထေရေ၊ မဆီးတားကြနှင့်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ

၁၈ တော်ထည်ထိုသောသူထိုစဉ်နှစ်ခြင်း-ငါတို့
 ၁၉ နှစ်ထည်ကား၊ အကြင်သူသည်ဘုရားသခင်
 ၂၀ နှစ်တော်ကို သူငယ် ကဲ့သို့ မခံ မထူ၊ ထိုသူ
 ၂၁ ထည် နှစ်တော်သို့မဝင်ရထုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊
 ၂၂ သူငယ် ထိုကို ရှိ ပိုက်၍၊ သူတို့ အပေါ်မှာထက်
 ၂၃ တော်ကိုတင်လျက်ကောင်း၊ ကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၂၄ ထမ်းမှာ ကြွ တော်မူစည်တွင် ထူတယောက်
 ၂၅ ထည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ရူးထောက်လျက်၊
 ၂၆ ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရ အသက် ကို
 ၂၇ အရှေ့ခံရဆုံးသောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဆယ်အ
 ၂၈ မှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊
 ၂၉ ယေရှုက၊ ငကိုကောင်းမြတ် သည်ဟု အတယ်
 ၃၀ ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်း။
 ၃၁ သာကောင်းမြတ်တော်မူ၏။- သင်သည် ပညတ်
 ၃၂ တော်ထို့ကို သိသည်မထုတ်လော၊ သုမယားကို
 ၃၃ မပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်၊ သုဥစ္စာ
 ၃၄ ကိုမရိုးနှင့်၊ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်၊ သု
 ၃၅ ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့် မသိမ်းနှင့်၊ မိဘကို ရှိ
 ၃၆ သေ စွာ ပြုထေ့ဟု မိန့် တော် မူ လျှင်၊- အရှင်
 ၃၇ ဘုရား၊ ထိုပညတ် မှီသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်
 ၃၈ ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက် ပါ ပြီဟု
 ၃၉ လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ယေရှုသည်၊ ထိုသူကိုကြည့်
 ၄၀ ချောက် ချစ်သော မိတ်မိတ်၊ သင် သည် တရလို
 ၄၁ သေး၏၊ သွားလေး၊ ကိုယ်ဥစ္စာမှီသမျှကိုရောင်း
 ၄၂ ၍၊ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့၊ ထိုသို့ပြု
 ၄၃ လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထဏှာကို ရလိမ့်မည်၊
 ၄၄ သို့ပြီးမှထာ၍လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက်
 ၄၅ ငနောက်သို့ လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူ
 ၄၆ သည်ဈားစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သော သူဖြစ်
 ၄၇ ၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ချက်ချာပျက်၍မိတ်
 ၄၈ မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။
 ၄၉ ယေရှုကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သော သူသည်
 ၅၀ ဘုရားသခင်၏ နှိုင်းတော်သို့ အလွန် ဝင်ခဲ လှ၏
 ၅၁ ဟု၊ ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှု၍တပည့်တော်တို့အား
 ၅၂ မိန့်တော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကား
 ၅၃ ကို ကြားလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ တ
 ၅၄ ဝန်ယေရှုက၊ သောတို့၊ မိမိဥစ္စာကိုပို၍သောသူ
 ၅၅ သည် ဘုရားသခင်၏ နှိုင်းတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲ
 ၅၆ လှ၏။- ကုလားဇုတ် သည် အပီနုဖားကို လျှို
 ၅၇ လွှတ်၏၊ ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏
 ၅၈ နှိုင်းတော်သို့ဝင်ခဲသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူ
 ၅၉ ထိုသည်သာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်

လျှင်၊ အတယ်သူသည်ကယ်ထင်တော်မူခြင်းသို့
 ၆၀ ရောက် နှိုင်းမည်နည်းဟု အရှင်ရှင်း ပြောဆိုကြ
 ၆၁ ၍၊- ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဘီ
 ၆၂ အမှုကိုလူမတတ် နှိုင်းသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်
 ၆၃ မတတ် နှိုင်းသည်မထုတ်၊ ဘုရားသခင်သည်ခပ်
 ၆၄ သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နှိုင်းတော်မူသည်ဟု
 ၆၅ မိန့်တော်မူ၏။
 ၆၆ ထိုအခါပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်မှီသမျှ
 ၆၇ ကိုစွန့်ပြစ်၍၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ ထိုက်ကြပါ
 ၆၈ ပြီဟုလျှောက်လေသော်၊- ယေရှုက၊ ငါတို့နှစ်
 ၆၉ သည်ကား၊ အကြင်သူသည်ကြောင့်ငှင်၊ ဇော်ဂေ
 ၇၀ လိတရားကြောင့်ငှင် ဆိမ်း၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှစ်
 ၇၁ မ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါး
 ၇၂ ကိုစွန့်၏။- ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုး
 ၇၃ တည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညည်းခဲခြင်းနှင့်
 ၇၄ တကွတိမ်း၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှစ်မ၊ အမိ၊ သား
 ၇၅ တို့တို့ကိုငှင်၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရ အသက်ကို
 ၇၆ ငှင်ခံရထံတုံး- နောက်ကျ သော သူ အဈား ထို
 ၇၇ သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်၊ အရင်ကျသောသူ
 ၇၈ အဈားတို့သည် နောက်ကျ ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်
 ၇၉ တော်မူ၏။
 ၈၀ ယေရှုရှုထင်မြို့သို့တက်သွားကြရာ၊ ထမ်းမှာ
 ၈၁ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွတော်မူစဉ်၊
 ၈၂ သူတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့သော
 ၈၃ မိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်သဉ္စိတ
 ၈၄ ကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကိုတဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့သဉ္စိတေရှု
 ၈၅ ရှုလင်မြို့သို့ယခုသွားကြ၏။- လူသားသည်အစ်
 ၈၆ ပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ ထို ထက်သို့
 ၈၇ ရောက်လိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့သည်သေပြစ်ကိုစီရင်
 ၈၈ ၍တပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်
 ၈၉ မည်။- သူတို့သည်လည်းလူသားအားဇွတ်ရယ်
 ၉၀ ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံတွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ အ
 ၉၁ သေသတ်ခြင်းကိုပြုကြလိမ့်မည်၊ သုံးရက်မြောက်
 ၉၂ သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍၊ မိမိကိုယ်၌
 ၉၃ ရောက်သတုံသောအမှုအရာတို့ကိုတပည့်တော်
 ၉၄ တို့အားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၅ ထိုအခါ ဇေဗေဒိစ် သား ယာကုပ်နှင့် ယော
 ၉၆ ဟန် သည် အထံ တော်သို့ ချည်းကပ် ၍၊ အရှင်
 ၉၇ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘောင်းသောဆုကျေးဇူးကို
 ၉၈ ပြုတော် မူစေချင်ပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။-
 ၉၉ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင်တို့ကိုအထံသို့ပြု
 ၁၀၀ စေချင်သနည်း၊ ဟုမေးတော်မူသော်၊- ကိုယ်တော်

သည့်ဘုန်း၊ ဝှံ့တော်မူသော အခါ အကျွန်ုပ်တို့
 သည် လက်ကောက်တက်၌တယောက်၊ ထက်ဝဲ
 တော်တက်၌တယောက်၊ ထိုင်ရသောအခွင့်ကို
 ၃၈ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။- ယေရှုက
 ထည်း၊ သင်တို့သည် အထက်သို့တောင်းပန်သည်
 ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါသောက သောခွက်ကို
 သောက်ခြင်းငှါ၊ ငါခံသောနှစ်ခြင်းကိုခံခြင်း
 ၄၀ ငှါ၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သောထာ ဟု
 ၃၉ မေးတော်မူလျှင်၊- အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်း
 နိုင်ပါ၏ ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါ
 သောက သောခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ရ
 ကြလိမ့်မည်။ ငါခံသောနှစ်ခြင်းကိုလည်း သင်တို့
 ၄၀ သည်ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ထေကွာ
 တက်၊ ထက်ဝဲ ထက်မှာ ထိုင်ရသော အခွင့်ကို
 ကား၊ အကြင်သူတို့အဖို့အလိုငှါ ပွင့်ဆင်၏။ ထို
 သူတို့အားသာငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ အခြားသောတပည့်တော် တကျိပ်တို့သည်
 ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပီနှင့် ယောဟန်တို့ကို
 ၄၂ ချက်ထွက်ကြ၏။- ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်
 တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အတိုင်းလောကီမင်း
 တို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှုတို့
 ၄၃ သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊
 ထိုအမှုပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင် အကဲအမှု ပြုလို
 ၄၄ သောသူသည် သင်တို့အစေခံခြင်းရမည်။ သင်တို့
 တွင် အဆွေအမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည်လည်း
 ၄၅ အလုံးစုံတို့၏ စေခိုင်းရာ ကျန်ခြင်း ရမည်။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတပါးကို
 စားခြင်းငှါ မထား၊ သူတပါး အစေကို ခံခြင်းငှါ
 ၄၆ ငှါ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကို ရွေးခြင်းငှါ
 ၄၇ ငှါ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈ ယေရိခေါမြို့သို့ရောက်ကြလျှင်၊ တပည့်တော်
 တို့မှစ၍ မှားစွာသော လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊
 ထိုမြို့မှ ထွက်ကြွ တော်မူစဉ်တွင်၊ တိဗေဇ်သား
 ၄၉ ဗာတိဗဲ အမည်ရှိသောလူတန်းသည် ထမ်းနား
 ၅၀ မှာ ထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။- နာဇရက်မြို့သား
 ယေရှုရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ဗါပိရ်ဇ်သား
 တော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူ
 ၅၁ ပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။- ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ
 နေစေခြင်းငှါ လူများတို့သည် ငေါက်၍ ဆိုကြ
 သော်လည်း၊ ဗါပိရ်ဇ်သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို
 ကယ်မသနားတော်မူပါဟုသာ ဟစ်ကြော်လေ
 ၅၂ သော်၊- ယေရှုသည် ရပ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူကို

ခေါ်ခွဲဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည်လူ
 ကန်းကိုခေါ်၍၊ မမိုးရိပ်နှင့်၊ ထေလေး၊ သင့်ကို
 ၅၀ ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။- ထိုသူသည် မိမိအ
 ဝတ်ကို ချုံပြီးလျှင်၊ ထေရှုထံတော်သို့သွား
 ၅၁ ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်၌ အထက်သို့ပြုစေလို
 ၅၂ သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊- အရှင်ဘုရား၊ အ
 ကျွန်ုပ်ချက်မိ မြင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လူ
 ကန်းလျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊ သွားလေ၊
 သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်မပြီဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ထိုသူသည် ချက်
 မိမြင်၍၊ ထမ်း၌နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။
 ၁၁
 ၁ ယေရှုရှုထင်မြီနှင့် အနီး၊ သံတွင် တောင်မြေ
 ရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာသို့ရောက်ကြ
 သောအခါ တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့ကို
 ၂ ထွတ်တော်မူ၍၊- သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွား၊
 ကြ၊ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင်၊ အထက်သို့လှမ်းသွား
 သောမြို့ကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်
 တို့သည် ချက်ချင်း အစွဲလိမ့်မည်။ မြို့ကြီးကိုမြည်
 ၃ ချစ်ဆောင်ခဲ့ကြ။- သူတပါးကား၊ အထက်ကြောင့်
 ချီသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့အား ဆိုလျှင်၊ သခင်
 အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလေ၊ ထိုသို့ပြော
 ၄ လျှင်၊ ထိုသူသည် ချက်ချင်း ပေးလိုက်မည်ဟုမှာ
 ၅ ထားတော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည် သွား၍၊
 ထမ်း၌ တံခါးပြင်မှာ ချည်ထားသော မြို့ကလေး
 ကို အစွဲပြီးလျှင် မြို့ကြီးကို မြည်ကြ၏။- ထိုအရပ်
 ၆ ၌ ရပ်နေသောသူအမျှတို့က၊ အထက်ကြောင့် မြို့
 ကြီးကို မြည်သနည်းဟု ဆိုလျှင်၊- ယေရှုမှာထား
 တော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်
 ၇ ပြောပြီးမှ၊ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။- ယေ
 ရှုထံတော်သို့ မြို့ကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အ
 ဝတ်ကို မြို့ကြောပေါ်မှာ တင်ကြပြီးလျှင်၊ ကိုယ်
 ၈ တော်သည် စီးတော်မူ၏။- လူများတို့သည် မိမိတို့
 အဝတ်ကို ထမ်း၌ခင်းကြ၏။ အမျှတို့သည် သစ်
 ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်၍ ထမ်း၌ခင်းကြ၏။-
 ၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှုအ
 ခြံစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်
 ၁၀ ကြွလာတော်မူသော သူသည် မင်္ဂလာရှိစေသ
 သောငါတို့အဖို့ ဗါပိရ်ဇ်နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာ
 ရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် အဝတ်ဝယ် ဟော
 ၁၁ ရှုအခြံစေသတည်းဟု ကျွေးကြော်ကြ၏။- ယေ

ရှုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့၎င်း၊ မိတ်မှန်တော်သို့
 ၄၆ ဝင်၍ အရာရာတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင်၊
 မိုဏ်းချုပ်သောကြောင့် တကွယ် နှစ်ပါးသော
 သူတို့နှင့်တကွဗေမသနိရွာသို့ထွက်ကြွတော်မူ၏။
 ၁၂ နက်ခန့်နေ့၌ဗေမသနိရွာမှ ပြန်ကြွစဉ်တွင်သာ
 ၁၃ စွတ်တော်မူ၏။- အရှက်နှင့်ပြည့်စုံသောသင်္ဘော
 သခန်းပင်ကို အဝေးက မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသ
 ဖန်းသီးထွတ်သောအချိန်ကာလ မရောက်သေး
 သောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကိုတွေ့ကောင်း
 တွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား၍ ရောက်သောအခါ၊
 ၁၄ အရှက်ကိုသာတွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊-သုမ္မ
 စ၍ အစဉ်မပြတ်သင်၏အသီးကိုအတယ်သူမျှ
 မစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ တပည့်တော် ထို့
 သည်လည်းကြားကြ၏။
 ၁၅ ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်ကြသောအခါယေရှု
 သည်မိတ်မှန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ မိတ်
 မှန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကိုနှင့်ထုတ်၍
 ၁၆ ဝှဲစားရုံ ထို့ကို၎င်း၊ မြီးငှက်ရောင်းသော သူတို့၏
 ထိုင်ရာကို၎င်း တွန်းလှည်းတော် မူ၍၊- မိတ်မှန်
 တော်အထဲ၌အသောက်အစားကိုအတယ်သူမျှမ
 ဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်းဖြစ်တားတော်မူ
 ၁၇ ထွက်၊- အိမ်ကို လူ အမျိုးမျိုး ဆူသောင်း ရာ
 အိမ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလေတုံဟု၊ ကျမ်းစာ၌သာ
 သည် မထုတ်သော။ သို့သော်လည်း၊ သင် ထို့
 သည် ထိုအိမ်ကို ထားမြဲ တွင်း ဖြစ်စေ ကြပြီ တ
 ၁၈ ကားဟူ၍ ဆုမွန် ဝါပေးတော်မူ၏။- ကျမ်းပြု
 စရာနှင့်ယဇ်ပရောဖိတ်အကြီးတို့သည်ကြား
 လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို သတ်ရသောအခွင့်ကို ရှာ
 ကြကြ၏။လူများအပေါင်းတို့သည်ဆုမွန် ဝါပ
 ၁၉ ဖေးတော် မူ မြင်းကို စဉ့်သြော မိန်းမော သော
 ကြောင့်၊ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ
 ၂၀ ကြ၏။- ည အချိန် ရောက် သောအခါ မြို့ ပြင်သို့
 ထွက်တော်မူ၏။
 ၂၁ နံနက်အချိန်တွင်လမ်း၌သွားကြစဉ်၊သင်္ဘော
 သခန်းပင်သည် အခြေမှစ၍ သွေမြောက်လျက်
 ၂၂ ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။-ပေတရုသည်သတိရလျှင်၊
 အရှင် ဘုရား၊ ကြည့် တော်မူပါ။ ကျိန်တော် မူ
 သောသင်္ဘောသခန်းပင်သည် သွေမြောက်ပါပြီ
 ၂၃ တကားဟုလျှောက်လေ၏။-ယေရှုကလည်း၊သင်
 ထို့သည့်ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းရှိကြလော့။-
 ၂၄ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည်ယုံမှား
 သော မိတ် နှင့်ကင်း ၍၊ မိမိ ဆို သည် အတိုင်း

ဖြစ်မည်ဟုယုံကြည်လျက်၊ထိုတောင်ကိုနေရာမှ
 ၂၅ ရှေ့လော့။ ပင်ထယ်၌ကွလော့ဟုဆိုလျှင်၊ထိုသူ
 ၂၆ ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုကြောင့် ငါ
 ဆို သည်ကား၊ သင်ထိုသည် ဆုကျေးဇူးကိုရ
 မည်ဟု ယုံကြည်သောမိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှ
 ၂၇ ထို့ကိုရကြလိမ့်မည်။- သင်ထိုသည် ဆုတောင်း
 သောအခါသူတပါး၌အခြေတင် ခွင့်ရှိလျှင်၊ သူ
 အခြေကိုလွှတ်ကြလော့။လွှတ်လျှင်ကောင်းကင်
 ၂၈ ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်ထို အစသည် သင်ထို့၏
 ၂၉ အခြေကိုလွှတ်တော်မူမည်။-သင်ထိုသည်သူအ
 ခြေကိုမလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ
 သောသင်ထိုအစသည်သင်ထို့၏အခြေကိုလွှတ်
 တော်မမူဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ ယေရှုလင်မြို့သို့ တခန့်ရောက်ကြပြီးမှ မိတ်
 မှန်တော်တွင်စဉ်းသွားတော်မူမည်၊ ယဇ်ပရော
 ဖိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုစရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့
 ၃၁ သည် အထံတော်သို့ ခုည်းကပ်၍၊- ကိုယ်တော်
 သည် ဤ အမှု ဈာကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ပြုသ
 နည်း၊ ဤသို့ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူပေး
 ၃၂ သနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊-ယေရှုက၊ငါ
 သည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်ထို့ ဖြေကြ
 လော့။ဖြေလျှင် ဤအမှု ဈာကို အဘယ်အခွင့်နှင့်
 ၃၃ ငါပြုသည်ကိုငါပြောမည်။-ယောဟန်နန်နှင့်
 တရားသည်ဘုရားက ဖြစ်သလော၊ လူကဖြစ်သ
 လော၊ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
 ၃၄ ၏။- ထိုသူတို့သည် အခွင့်ခွင့်၊ ဆင်ခြင်ကြ၍၊
 ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါ တို့ ဖြေလျှင်၊ သင် ထို့
 သည်ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်း
 ၃၅ ဟုသူမေးလေဦးမည်။- လူကဖြစ်သည်ဟုငါတို့
 ဖြေ လျှင်၊ လူများကို ကြောက်ရ၏။ ယောဟန်
 သည် ပရောဖတ်အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်း
 ထိုသည်အယူရှိကြ၏ဟု၊အခွင့်ခွင့်၊ဆင်ခြင်ပြီး
 ၃၆ ၅၊-အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု၊ ယေရှုက၊ပြန်ပြော
 ကြ၏။ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ၊ ဤအမှု ဈာကို
 အဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကိုငါမပြောဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၂

• ထိုအခါဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည့်ကား၊
 လူတိုင်းသည်စဉ်းစဉ်းလည်လည်ကိုစိတ်ပျိုး၍၊ စောင်
 ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပွစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကို တူး
 လေ၏။ မှီခိုရာလှိုင်စင်ကိုလည်း၊ ဆောက်လေ၏။
 လုပ်ဆောင်သောသူတို့အားဥပမာသည်ကိုငါး၍၊အ

၂ ခြားသောပြည်ထို သွားသေ၏- ကာထ စမိန် တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သော သူထိုထက်မှ စေ့စပ် သီးကိုခံစေခြင်းငှါသူထိုမှ ရာသီငယ်သားကိုစေ

၃ ထွတ်လေ၏- ထိုသူထိုသည် ငယ်သားကို စမ်း စီး၍ မှိုက်ပြီးမှ ထက်ရည်၊ ထွတ်လိုက်ကြ၏-

၄ နောက်တစ်ခုအခြားသောငယ်သားကို သူထိုမှ ရာသီ စေထွတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့် ပြစ်သဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းကို ခုန်၍ စေ့စပ်စွာ

၅ ပြီးမှထွတ်လိုက်ကြ၏- အခြားသော ငယ်သား ကို စေထွတ်ပြန်လျှင် သူကိုသတ်ကြ၏၊ အခြား သော ငယ်သား၊ ဈာန်တို့တွင် စေ့စပ်တို့ကိုမှိုက်ကြ

၆ ၏၊ စေ့စပ်တို့ကိုသတ်ကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ဥယျာဉ် နှင့်သည်မိမိခွဲခွဲသားတထောက်တည်းရှိသေး သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူထိုသည်သားကိုစားနာကြ

၇ ထိခံပုံသည် ဆို၍၊ မိမိသားကို ရောက်ဆုံး၌ စေ လွှတ်လေ၏- ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကလည်း၊ ဤသူ သည်စေ့စပ်ဖြစ်၏၊ ထာကြ၊ သူကိုသတ်ကြကုန်

၈ ထုံးထိုထိုသူ၏စေ့စပ်ဥစ္စာကိုငါတို့ရကြလိမ့်မည်

၉ ထူးအစွမ်းခွင်းတိုင်ပင်၍- ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို စမ်းယူပြီးမှသတ်၍၊ ဥယျာဉ်ပြင်ထိုထုတ်ပြန်ကြ

၁၀ ၏- ထိုဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည်စေ့စပ်သို့ပြု မည်နည်း၊ သူသည်ထာ၌ ဥယျာဉ်စောင့် တို့ကို ထုတ်တင် ပယ်ရှင်း ပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြား သောသူထိုအား ပေးလိမ့်မည်-

၁၁ ထိုက်ကိုတည် ထုတ်သောသူဈာန်ပယ်ထားသော ကျောက်သဉ် နောက်တစ်ခုထိုက်ထောင့်စေ့ထွတ်ဈာန်သို့ရောက် ပြန်၏၊ ထိုစေ့စပ်သည် ထာဝရ ဘုရား ပြု တော်မူ

၁၂ သောစေ့စပ်ခြင်း- ငါတို့ဈာန်မှောက်၌လည်းထံ့ ကြော့စွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို၊ ကျမ်းစာ၌

၁၃ အပ်ထိုသည် မစတ် သူ၊ သထောထု မိန့်တော်မူ

၁၄ ၏- ထိုသူထိုသည်မိမိထိုကို ရည်စောင့်၍ ထိုဥ ပမာစကားကို ယော ခြောက်တော် မူသည် ကို သိ သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုစမ်းစီးခြင်းငှါရှာ ကြကြ၏၊ သို့သော်လည်း၊ စုဝေးသော သူထိုကို ကြောက်သောကြောင့် အထိတော်မှ ထွတ်သွား ကြ၏၊

၁၅ တစ်ခု စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍၊ စ ပြစ်ပြုစွင့်ကို ရခြင်းငှါ ဝါရီ၌ထိုနှင့် ယေရှုတ ပည့်စေ့စပ်တို့ကို အထိတော်သို့ စေ့ထွတ်ကြ၏-

၁၆ ထိုသူထိုသည်ရည်ကပ်၍၊ စေ့စပ်ဘုရားကိုယ် တော်သည် သဉ္ဇာ ခြံပါ၏၊ အထိ သူကိုမျှ မ ကြောက်၊ ထု ဈာန်ကို မထောက်သဲ၊ ဘုရား

သခင်၏ တရားထမ်းကို ထုတ် ခုန်ခွာ ပြတော်မူ ထည်ကို အကွန်ပုံထိုသိကြပါ၏၊ ကဲသာဘုရင်

၁၇ အား အစွန် ဆတ်တော်သထော၊ မဆတ်တော် သဲ

၁၈ သော၊- အကွန်ပုံထိုသည်ထက်ရမည်သော၊ မ ဆတ်ရမည်သောယုပေးလျှောက်ကြ၏၊ ကိုယ် တော်သည် ထိုသူထို၏ထွတ်ခြင်းကို သိတော် မူလျှင်၊ ထင်ထိုသည်ကို အထိတော်ကြောင့် ခုံစမ်း၊ ချောင့်ရှက် ကြ သနည်း၊ ဝေရာမိ တပြားကို ငါ

၁၉ ကြည့်ထို ထုခွဲကြထုမိန့်တော်မူ၍- သူထိုသည် ထုခွဲကြ၏၊ ဤဝံ့၊ ဤလိပ်စာကားအထိသုန်ဝံ့၊ အထိ သုန် လိပ်စာ ဖြစ်သနည်း၊ ထု ပေးတော် မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်ခုံလိပ်စာဖြစ်ပါသည် ထု

၂၀ လျှောက် ကြ သော်၊- ယေရှု ကလည်း၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ဥစ္စာကိုကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြ သော၊ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား၊ ဘုရားသခင် အားဆက်ပေးကြသော ထု မိန့်တော်မူသည်ကို ထုထိုသည်ထံ့ကြောင့်ခြင်းရှိကြ၏၊

၂၁ ထင်မြောက် ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော စေ့စပ်ကဲထိုသည်လည်း၊ အထိတော်သို့ချဉ်းကပ်

၂၂ ၍- အရှင်ဘုရား၊ ထုမည်သည်ကား၊ သားမရှိ တဲသေသွား၍မသားကွန်ရစ်လျှင်၊ သူညီသည် ထိုမိမိကိုသိမ်းယူ၍၊ အစကိုစေ့စပ်၊ မပြတ် ဆတ် နှယ်စေ့ထု၊ အကွန်ပုံထိုအား မော့ရှေ့မီရင်ရေ

၂၃ သားပါပြီး- ညီအစ်ကိုစုစပ်ယောက်မြီပါ၏၊ အစ် ကို အကြီးသည်မိမိနှင့် ခုံစပ်၍သားမရှိတဲသေ

၂၄ လျှင်၊- သုန်မယားကို သူညီအကြီး သိမ်းယူ၍

၂၅ သားမရှိတဲသေပြန်လေ၏- ထိုစေ့စပ်၊ တထိထ သူစုစပ် တထောက် နောက် တထောက်၊ စုစပ် ထောက်သောညီအစ်ကိုထိုသည်ထိုမိမိကိုသိမ်း ယူ၍သားကို မကွန်ရစ်လေကြ၊ နောက်ဆုံး၌မိမိ

၂၆ သည်လည်းသေလေ၏- ထိုဖြစ်၍၊ ထင်မြောက် ရာကထာသို့သူထိုသည်ထင်မြောက်ကြသောအခါ ထိုမိမိ သည် အဘယ် သုန် မသား ဖြစ်ပါမည်

၂၇ နည်း၊ ထိုသူစုစပ်ယောက်ထိုသည် ထိုမိမိနှင့် ခုံ စပ်ခြင်းကိုပြုကြပြီးထုပေးလျှောက်ကြ၏- ယေ ရှုက လည်း၊ သင်ထိုသည် ကျမ်းစာ ကို နားမ ထည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို မသိသော

၂၈ ကြောင့်မှားသောစေ့စပ်ထုထုကြ၏- သေခြင်းမှ ထင်မြောက် ကြသော အခါ ခုံစပ် ဖြစ်ကို မပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကိုမပြု၊ ကောင်းကင်ထ

၂၉ မန်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏- ထိုမှတပါး၊ သေထွန်သော သူထိုသည်ထင်မြောက်ခြင်း၊ အရာမှားဘုရားသခင်

က၊ငါသိသိအာမြတ်သိဘုရား၊ ဣဇာကံသိဘုရား
 ထာလုပ်သိ ဘုရားမြတ်သည်ထု ဗောဓိသောမိန့်
 တော်မူကြောင်းကို မောဓမ္မကံ၊ မြို့တော်၌
 ၂၃ ထင်သိသည် မတော်ဘုရားသောသော- ဘုရားသခင်
 ထည် သေနေသော သူထိုက် ဘုရားမထုတ်၊ အ
 ထက်ရှင်သောသူထိုက် ဘုရားမြတ်တော်မူ၏၊ ထို
 ကြောင့်၊သင်တို့သည်အထွန်ခွားကြသည်ထုမိန့်
 တော်မူ၏၊
 ၂၄ ထိုသို့အေးဒွေးခြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆ
 ရာတသောကသည် ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဧဏှာကပတ်စွာ ပြန်ပြော တော် မူသည်ကို သိ
 မြင်လျှင်၊ အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍၊ ပညတ်တ
 ကာထိုတွင်အထံမည်သောပညတ်သည်သာ
 ၂၅ ဤဖြစ်သနည်း၊ယုမေးလျှောက်သော်၊-အထွန်က၊
 ဝဠုတ်တားဘာထိုတွင် အမြတ်ဆုံးသော ပညတ်
 ထု စူ ကာ၊ ထို ဣသရေလ အ ချို့၊ နားထောင်
 ထော့၊ငါထိုက်ဘုရားသတ်၊ ထာဝရဘုရားသည်
 တဆုတည်းသော ထာဝရဘုရား မြတ်တော်မူ၏၊
 ထာဝရ ဘုရားသည် တပါး တည်း မြတ်တော်မူ
 ၃၀ စ်- သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မိတ်
 နှစ်ထုံးအကြောင်း၊ညာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိ
 ရှိသမျှနှင့်နှစ်ထော့၊ဤပညတ်သည်ပဌမပညတ်
 ၃၁ မြစ်၏- ထိုမှတပါး၊ ကိုယ်နှင့်စပ် ဆိုင်သောသူ
 ကို ကိုယ်နှင့် အမျှ နှစ်ထော့ ဟူသော စုတိထ
 ပညတ်သည်ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏၊ ဤ
 ပညတ်ထိုထက် သာ၍ ကြီး မြတ်သော ပညတ်
 ၃၂ မရှိထု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏- ကျမ်းပြုဆရာက
 ထည်း၊အရှင်ဘုရား၊အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်
 ထည် လျှောက်ပတ်စွာမိန့်တော်မူပြီ၊ ဘုရားသ
 ၃၃ ခင်တဆုတည်းရှိတော်မူ၏- ထိုဘုရားသခင်မှ
 တပါး အမြားသောဘုရားသခင်မရှိ၊ ထိုဘုရား
 သခင်ကိုမိတ်နှစ်ထုံးအကြောင်း၊ ညာဏ်ရှိသမျှ၊
 အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှနှင့် နှစ်မြင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်
 ဆိုင်သောသူကိုထည်းကိုယ်နှင့်အမျှနှစ်မြင်းအ
 ကျင့်သည်၊မီး၊သို့သောယဇ်ကောင်မှစ၍ယဇ်အ
 ချို့၊ဦးထိုကို ပူဇော်ခြင်းအကျင့် ထက် သာ၍
 ၃၄ မြတ်ပါသည်ထုလျှောက်ထေ၏-ထိုသို့ပညာသ
 တိနှင့် ပြန်လျှောက်သည်ကိုယေရှုသည် သိမြင်
 လျှင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် မ
 ဝေးထွက်မိန့်တော်မူ၏၊နောက်တစ်စုံအထယ်သူမျှ
 မပေးပေးလျှောက်ဝံ့ကြ၊
 ၃၅ ထိုအခါ ယေရှုသည်မိတ်မှန် တော်၌ ဆုရှုကြ

ဝါပေးတော်မူစည်တွင်၊ခရစ်တော်သည်ဝါမိန်
 စ်သာမြစ်သည်ထု၊ ကျမ်းပြုဆရာထိုသည် အ
 ၃၆ ထထိုကြောင့်ဆိုကြသနည်း၊-ဝါမိန်စ်ကော၊၇၊
 ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူထိုကို သင်၏မြေ
 တင် ရာ ငါမရ မထားရှိ ထိုင်သောငှာ ထက်၌
 ထက်၌ ထိုင်နေထော့ထု၊ ငါ၏ သခင်အား မိန့်
 တော်မူသည်ထု၊ သန့်ရှင်းသော မိညည်တော်
 ၃၇ အားဖြင့်ဝါမိန်ဆိုသတည်း၊- ထိုသို့ဝါမိန်သည်
 ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင်၊ အထထိုသို့
 သူ၏ ထားမြစ်သနည်း၊ယုမေးတော်မူ၏၊ ထုဈား
 အပေါင်းထိုသည်အားရဝမ်းမြောက်သောမိတ်
 နှင့်ကောတော်ကိုနားထောင်ကြ၏၊
 ၃၈ ထိုသို့ဆုရှုကြဝါပေးစဉ်တွင် တစ်စုံမိန့်တော်
 မူ သည် ကား၊ ကျမ်းပြု ဆရာ ထိုကို ချောင်းကြ
 လော့၊သူထိုသည်ရှည်သောအင်္ကျီကို ဝတ်ထုတ်
 ထည်မြင်းငှါအလိုရှိကြ၏၊ဈေး၌ရှိသောခွာနှုတ်
 ၃၉ ဆက် မြင်းကိုငင်း၊- ရွဲထထင်၊ တရား ဇရပ်ထို၌
 မြင့်မြတ်သော နေရာ ထိုင်ရာ ကိုငင်း နှစ်ထက်ကြ
 ၄၀ စ်- သူထိုသည်ရဆို၊မထိပ်ကို ထုထုထိမ်းစား
 ၍၊ အမြစ်ပေါင်းဝပြင်းငှါ ရှည်စွာသောဝဋ္ဌနာ
 ကော၊ကိုငှတ်တတ်ကြ၏၊သူထိုသ ဝိသာ၍ကြီး
 စွာသောဝါ ကိုခံရကြမည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၄၁ ထိုနောက်၊ ယေရှုသည် ထဏှာထိုက် ခွေရာ
 ထိုင်တော်မူစည်တွင်၊ ထုဈားထိုသည် ကြေးငွေ
 ကိုထဏှာထိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှု
 တော်မူ၏၊ ငွေရတတ်သော သူအဈားထိုသည်
 ၄၂ ဈားစွာ သွင်းချကြ၏- ဆင်းရဲသော ရဆို၊မထည်
 ယောက် သည် ထာ၍ တစ်ထောက် တန် သော
 ၄၃ ကြေးနီဝင်္ဂါ၊ နှစ်ပြားကိုသွင်း၊ဈေး- ကိုယ်တော်
 စည် တပည့် တော်ထိုကို ခေါ်၍၊ ငါအရှင်ဆို
 ထည်ကား၊ ထဏှာထိုက်ထဲသို့သွင်း၊ရှုသောသူ
 အပေါင်းထိုထက် ထိုဆင်းရဲသော ရဆို၊မထည်
 ၄၄ သာ၍ သွင်းရခဲ့ပြီ၊-အကြောင်းမူကား၊ထိုထုအ
 ပေါင်းထိုသည် မိမိထိုကြွယ်ဝသောစည်းမိတ်ထဲ
 ကနှုတ်၍ သွင်းချကြ၏၊ ထိုမိစ္ဆ စူကာ၊ အထွန်
 ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက်ရှေးစရာ ဥဉာရှိသ
 မျှကိုသွင်းချသေပြီထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၄၅ ကိုယ်တော်သည် မိတ်မှန်တော်မှ ထွက် ကြ
 တော်မူသော်၊တပည့်တော်ထထောက်ကအရှင်
 ဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ ဧရာလျှောက်ကြီးတ
 ကား၊ဧရာထိုက်ဆောင်ကြီးတကားထုလျှောက်

၂ ထွင်း-ထေရှက၊ ဤကြီးစွာသောထိုက်ဆောင်ထိုက်
 ကိုဘင်သည်ယခုမြင်ရ၏၊ မမြို့မရုတ်ကျောက်တ
 ခုပေါ်မှာတခုမျှမတည်မနေရထုမိန့်တော်မူ၏-
 ၃ ထိုနောက်၊ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ မိတ်၅၆ တော်
 ရွှေစုထိုင်တော်မူမည်၊ ပေတရု၊ ထာကုတ်၊ ထော
 ၄ ထန်း၊ ထေမြို့တို့က- ထိုထေမှထရာထိုသည်ထေထယ်
 ကာထ၅မြစ်မည်ကို၎င်း၊ ထိုထေမှထရာထိုသမျှထို
 သင့်မြည့်နံ့မိန့်မှီးသောထေခါ ထေထယ်ဝုဗ္ဗမိတ်
 ပေါ်ထွန်းမည်ကို၎င်း ထေမိန့်မှီးတော်မူပါထု၊ ထေ
 ၅ ခြားသုံးပါးသံလျှောက်ကြမ်း-ထေရှကထည်း၊
 သင်ထိုကို ထေထယ်သမျှ မကွည့်ခြားစေခြင်းငှါ
 ၆ သတိ ပြုကြထေခွား- ထေရှားသော သူထိုက၊ ငါ
 သည် ချီမည်သောသူ မြစ်နံ့ထု ဆိုလျက်၊ ငါ၏
 အရောင်ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာ သဖြင့်၊ ထေရှား
 ၇ ထိုကိုထည့်ခြားကြလိမ့်မည်၊- သင်ထိုသည်စစ်
 တိုက်ကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်ထုံသောသိတင်း၊
 ၈ ကားကို၎င်းကြားရသောထေခါမီး၊ မိမိတုန်ထွပ်
 မြင်းပ၅ကြံ့နှင့်၊ ထိုသို့မြစ်ရမည်၊ သို့သော်ထည့်၊
 ထေထုံးသည်မမြင်သေး၊
 ၉ ထုတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်
 ထက် ပြုကြလိမ့်မည်၊ ထေရပ်ရပ်တို့၌ မြေကြီး
 ထွပ်မြင်း၊ မြစ်လိမ့်မည်၊ ထေခါခေါင်းပါးမြင်း၊
 ၁၀ နှင့်မမြိပ်မထက်မြင်းထိုသည်ထည်၊ မြစ်ကြလိမ့်
 မည်၊ ထိုထေမှထရာထိုသည် ရကွထင်း၊ ခဲမြင်း၊
 ၁၁ ထေစေဦးမြစ်သတည်း၊- သင်ထိုသည်ကိုယ်ကို
 ကိုယ်သတိပြုကြထေခွားထေကြောင်းမူကား၊ သင်
 ထိုကိုထွတ်ရုံ၊ သို့ထေ၌ ကြလိမ့်မည်၊ တရားထေ
 ရပ်တို့၌ မှိုက်ကြလိမ့်မည်၊ ထိုသူထိုထေးသတ်
 သေမြစ်မည်ထေကြောင်း၊ သင်ထိုသည် ဝန်မင်း၊
 ၁၂ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ကြောင့်ရောက်ကြလိမ့်မည်၊-
 ၁၃ စစ်ဂေလိတရားကို ရွှေဦးစွာ ထုမျိုးထေပေါင်းထို
 ထေးထောရလိမ့်မည်၊ သင်ထိုကိုထေ၌ မြင်းငှါ၊
 ၁၄ သို့ဆောင် ကြသောထေခါ ထေထယ်သို့ ပြောဆိုရ
 ၁၅ မည်ကို မမီးမိမိကြံ့နှင့်- ရွှေမထွက မထင်မြင်
 ကြံ့နှင့်၊ ထိုထေခွင်းထွင်သင်ထို ရသော စကား
 ကိုသာ ပြောကြထေခွား၊ ထေကြောင်းမူကား၊ သင်
 ထိုထေထိုထေလျှောက်ပြောကြသည်မထုတ်၊ သင့်
 ၁၆ ရှင်းသော မိညည်တော်သည် ပြောတော်မူ၏၊-
 ၁၇ ထိုကာထ၌ ညီထစ်ကို ချင်း၊ တယောက်ကို ထ
 ယောက်သေစေခြင်းငှါထေလိမ့်မည်၊ ထေသင့်
 ထည်းသားကိုထေလိမ့်မည်၊ ထေးသွီးထိုသည်
 ထည်း၊ မိထကို ရန်ထက်မြဲ၍ သေစေကြလိမ့်

၁၈ မည်- ထုထေပေါင်းထိုထည်ထည်း၊ ငါ၏ခွား
 ကြောင့်ထင်ထိုကို ခုန့်ကြလိမ့်မည်၊ ထေကြင်သူ
 ထည်ထေဆုံးထိုင်စောင်တည်ကြည်၏၊ ထိုသူ
 ထည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်၊
 ၁၉ ပေးရာစက်စံထေထေဟာသည်ထေထိုင်း၊ ဈာတ်
 စီး၊ တတ်သောရှံရှာ ခွယ်ထေရာထည် မနေထင့်
 ထောထေရပ်၌ မိုက်ရေသည်ကိုသင်ထိုမြင်ရလျှင်း၊
 ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် ခွားထည်ပါစေ၊
 ထိုသို့မြင်ရလျှင်း၊ ထေမြည်၌ရှိသောသူထိုသည်
 ၂၀ ထောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ၊- ထိပ်မိုးပေါ်မှာရှိ
 ထောသူသည်ထိပ်ထဲသို့မထင်းစေနှင့်၊ ထိပ်ထဲ
 ၂၁ ကတစုံတခုကိုယူခြင်းငှါမဝင်စေနှင့်၊ ထယ်၌ရှိ
 ထောသူထည်း၊ မိမိထေဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ ရောက်
 ၂၂ သို့မမြန်စေနှင့်၊- ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 ထောမိဖွနှင့်၊ ရှိသူထေရှိသောမိဖွထိုသည်ထေ
 ၂၃ ထွန်ခက်ကြလိမ့်မည်၊- သင်ထို ပြေးရသောထေ
 မြန်ထည်ထောင်းကာထ၌မကွရမည်ထေကြောင်း၊
 ၂၄ ဆုတောင်းကြထေခွား၊ ထေကြောင်းမူကား၊ သုရား
 သခင်စန်ဆင်းတော်မူသော ကန္တာဦးမှစ၍ ထေရ
 ထိုင်စောင် မမြစ်စေ၊ နောက်၌ထည်း မမြစ်
 ထေတုံ သော ရကွသည်ထိုနေ့ရက် ကာထ၌ မြစ်
 ၂၅ လိမ့်မည်၊- ထိုကာထကိုဘုရားသခင်သည်တာ
 ရှည်စေလျှင်း၊ ထေထယ်သမျှမလွတ်နိုင်ရား၊ ရွှေ
 ဈာတ်တော်မူသောသူထိုထေမို့ထေထိုငှါ ထိုကာထ
 ကိုထိုစေတော်မူမည်၊
 ၂၆ ထိုထေခါသူတပါးက၊ ချီထေရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ
 ထည်၊ ထိုထေရပ်၌ မှီသည်ထု ဆိုသော်ထည်း၊ မ
 ၂၇ ထုံကြံ့နှင့်၊- ထေကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ထေ
 ရောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာ ပေးရာစက်ထို
 ထည် ပေါ်လာ၍၊ ရွှေဈာတ်သောသူထိုကိုပင်
 ထည့်ခြားရှိုင်းလျှင်း၊ ထည့်ခြား ထောထံဆောင်
 မိမိထေထေကာ၊ ထုံခွယ်သောထေမှထိုကို မြဲကြ
 ၂၈ လိမ့်မည်၊-သင်ထိုသည်သတိပြုကြထေခွားထိုထေ
 ကြောင်းထေရာရှိသမျှကိုငါပြောနှင့်ဦး၊
 ၂၉ ထိုကာထ၌ရကွထင်း၊ ခဲမြင်း၊ နောက်မှနေထည့်
 ၃၀ မိုက်လိမ့်မည်၊ ထေသည်ထေရောင်မပေး၊-ကောင်း၊
 ကင်ကြယ်ထိုသည်ကွကြလိမ့်မည်၊ ကောင်း၊
 ၃၁ ကင်တန်မိုးထိုသည်တုန်ထွပ်ကြလိမ့်မည်၊- ထို
 ထေခါ ထေးသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်မိုး
 ထောစွာထေကို ဆောင်လျက်၊ မိုက်၊ ထိပ်ထိုမီး
 ၃၂ ၍ ကြွထေးထေမှထည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်၊-
 ၃၃ ထိုထေခါထေးသားသည်မိမိတမန်ထိုကိုစေထွတ်ထေ

မြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို အရပ်ထေးရှက်
စွာ၊ ကောင်းကင်အောက်ထက် ဝန်းကျင် ထို့မှ
ခေါ်၍ စုရုံးစေတော်မူလတံ့၊

- ၁၀။ သင်္ဘောသစ်ပင်ကိုအစွဲပြု၍ ဝံ့သက်သေတ
ရကိုမှတ်ကြသော၊ သင်္ဘောသစ်ပင်သည်အ
ခက် အထက်ခွဲ၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နွေ
- ၁၁။ ကာသနီးသည်ကိုသင်ထိုသိကြ၏- ထိုနည်းတူ၊
ထိုအကြောင်းအရာစွာ၊ ဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်၊
လူသားသည် တံခါး ဝ တိုင်အောင် အနီး သို့
- ၁၂။ ရောက်တော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြသော၊- ငါအ
မှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူစွာ၊ မကုန်
မှီ၊ ထိုအကြောင်းအရာအထိုးစိုက်သည် ဖြစ်ကြ
- ၁၃။ လိပ်မည်၊- ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတင်သော်
ထည်း၊ ဝေကားတည်လိပ်မည်၊
- ၁၄။ ထိုအမှန်နာမီကိုကား၊ ခမည်းတော်မှတစ်ပါး
အဘယ်သူမျှမသိ၊ ကောင်းကင်တမန်စွာ၊ မသိ၊
- ၁၅။ သားတော်လည်းမသိ၊- ထိုအမှန်ကာလသည်အ
ထယ်အခါ၌ ရောက်မည်ကို သင်ထို မသိသော
ကြောင့်၊ သတိပြု၍ ဆုတောင်းလျက်ရောင့်နေကြ
- ၁၆။ လေး၊- ဥပမာကား၊ လူတစ်ဦးသည် အခြားသော
ပြည်သို့သွားမည်အကြံရှိသည်နှင့် မိမိတိမ်ကို
ငယ်သားထို အထက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ဆောင်ရွက်
စရာအမှုကို အသီးအသီး ခွဲခွဲမိခံ၍၊ တံခါးမှ
ကိုရောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှ သွားသည် ဖြစ်
- ၁၇။ ၏- တင်ရှင်သည် ဉာဉ်အမှန်၊ သန်းခေါင်အ
မှန်၊ ကြက်ဦးတွန်မှန်၊ နံနက် အမှန်တို့တွင် အ
တယ်အမှန်၌ သာမည်ကို သင်ထို မသိသော
- ၁၈။ ကြောင့်ရောင့်နေကြသော၊- သို့မဟုတ်၊ အမှတ်
တစ်သက် အထိ တိမ်မြောက် သည်ကို ကြွေလိပ်
- ၁၉။ မည်၊- ရောင့်နေကြသောဟု၊ သင်ထိုကား၊ ငါဆို
သည်အတိုင်း၊ ဝမ်းသိမ်းသော သူတို့ကား၊ ငါဆို
သည်အတိုင်းတော်မူ၏၊

၁၄

- ထိုနောက်ရှင်ရက်လျှင်လျှင်၊ ပသခါအရပ်ပွဲ
၌ပင်၊ ယင်းပရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ကွမ်းပြု
အရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အတယ်သို့ ပရိ
ယာယ်အားဖြင့် ဝမ်းထီး၍ သတ်ရဆုံး နည်းဟု
ရှာကြံကြ၏- သို့သော်ထည်း၊ လူများတို့သည်
ရှုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို ပိုးမိမိမိမိ၊ ပွဲလေ့လွန်မပြု
စွင့်ပြီးလျှင်အမြဲဆိုကြသည်၊
- ခေမန်ရှာတွင် ရှိ နှင့် အမည်ရှိသော လူနှစ်
ဦးတို့ကိုယ်တော်တို့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပိစ္ဆိမ

- ယောက်သည်အထိုးစွာ၊ စွာထိတ်သောသူအရပ်
ရွေးစစ်နှင့် ပြည်သောကျောက်မြို့ရွက်ထဲသို့အစို
ယူခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်သည်အစွဲနာ၊ မှာလှောင်း၊
တော်မူမည်၊ ကျောက်မြို့ ရွက်ကို ပွဲပြီးမှ အခါ
၁ တော်ပေါ်၌သွန်သောအခါ၊- အစွဲထိုသို့
ပေါသမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ၊ ကိုယ်အထက်
- ၂။ ကြောင့် အကျိုးပဲ့ထိုးစေသနည်း၊- ဝေဆရိ အ
ခြားသုံးရာမကသောအထိုးနှင့်ရောင်း၍၊ ဆင်း
ရဲသောသူတို့အားပေးစရာ ကောင်းထည်လူဆို
- ၃။ ၍၊ ထိုမိစ္ဆကိုအပြစ်တင်ကြ၏- ထေရုတထည်း၊
ထိုမိစ္ဆကိုရှိအတော့၊ အဘယ်ကြောင့်နှင့်ရှက်
ကြသနည်း၊ သူသည် ငါ၌ကောင်းသောအမှုကို
- ၄။ ပြုပြီး- ဆင်းရဲသောသူတို့သည်သင်တို့၌အစွဲ
ရှိကြ၏၊ သင်တို့အလိုရှိသည်အတိုင်းသူတို့အား
ကျေးဇူးပြုနိုင်၏၊ ငါမူကား၊ သင်တို့၌အစွဲမရှိ
- ၅။ သည်မဟုတ်၊- ဤမိစ္ဆသည်တော်၌သမ္မုဒ္ဓါ
၆။ အလောင်းကို သင်းပြုတ်မည်ထုထွင်ဆင်ခြင်း
၇။ ငှါ၊ ကိုယ်ကိုမိမိအစွဲနှင့်လူနှင့်သတည်း၊- ငါ
အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဝေဂေလိတရားကို မြေတ
ပြင်ထုံးတွင်ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိစ္ဆကို
အောင်းစေ စရာတို့ သူပြုသော ဤအမှုကို ကြား
ပြောရကြကတံ့ဟုမိမိတော်မူ၏၊
- ၈။ ထိုအခါ တပည့်တော် တကိုပီ နှစ်ပါး၊ အဝဇီ
ဖြစ်သော ယုဒရှင်ကရုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို
အပ်ခြင်းငှါ ယင်းပရောဟိတ် အကြီးထို ထံသို့
- ၉။ သွားသော်၊- ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် ဝမ်း
မြောက်သောမိတ်ရှိ၍၊ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ
၏၊ ထိုနောက်၊ အဆင်သင့်သောအမှန်ကာလ၌
ကိုယ်တော်ကို အတယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟု
ရှာကြံလျက်နေ၏၊
- ၁၀။ ပသခါသို့သင်၏ကိုသတ်သောနေ့တည်းဟူ
သော အရပ်ပွဲပွဲပွဲနှင့် တပည့်တော်တို့အထံ
အထံတော်သို့ ခုဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ပသခါ ပွဲကို ဝေးတော်မူတို့ရာ အထယ်အရပ်၌
အကွန်ပီတို့သည်သွား၍ထွင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ အ
လိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊
- ၁၁။ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့
ကိုလေွတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ သွားကြ၊
ရေတိုးသော သော သူကိုကြွေလိပ်မည်၊ ထိုသူ
- ၁၂။ နောက်သို့လိုက်၍၊- သူဝင်သောအိမ်သို့ဝင်ပြီး
မှ၊ ငါသည်တပည့်တို့နှင့်တကွပသခါ ပွဲကိုဝေး
ရသောစည်သည်အဝန်းကား၊ အထယ်မှာရှိအ

ရည်၊ တရားကံသေသည်ဟု ငါဝံ့ရှင်ကိုပြောကြ
 ၈၄ လောက-ထိုသူသည် တသင်ပျင်တင်လျက်ရှိသော
 တကံကံသေရန်၊ ကျိုးကိုပြုလိမ့်မည်၊ ထိုအခန်း၌
 ၈၆ ငါ့ဘိုးဘွားထင်ကြံထောင့်တပ်မိန့်တော်မူ၏- တ
 ပည့်တော်တို့သည် သွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင်၊
 ၈၈ ကားတော်တော်တော် ပမာဓိပွဲကိုရှင်ဆင်
 ကြစ်၊
 ၈၉ ညဦးယံအချိန်ချောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်
 ၉၀ ဂွပ်ပါးတို့နှင့် အတူ ကြွလာတော်မူ၏- ၈၁၊ ဖွဲ့၌
 လျောင်း၍ဝေးနေကြသည်တွင်၊ ထေရူက၊ ငါစ
 ၉၂ ဖွင့်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အဝင်မြင်၍ ငါနှင့်အ
 တူဝေးသောသူ တစ်ယောက်သည် ကိုယ်
 ၉၄ နှုတ်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊-တပည့်တော်တို့
 သည် ဝမ်းနည်း၍၊ အကွန်ပီထော၊ အကွန်ပီ
 ထောဟု တယောက်နောက် တယောက် အသီး
 ၉၆ တသီး မေးလျှောက် ကြ၏- ကိုယ်တော်က
 ထည်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်မြင်၍ ငါနှင့်အတူ
 ၉၈ ပုကန်တွင် ရှိကံသော သူသည် ကိုယ်နံ့လိမ့်
 ၉၉ မည်း-ကျမ်းဝါလာသည်အတိုင်းလူသားသည်
 ထွားရမည်၊ သို့သော်လည်း၊ လူသားကို အပိနံ
 သောသူသည် အမက်ထာမြစ်၊ ထိုသူသည် ခွားမြင်
 ၁၀၁ မြင်းကိုမခံရလျှင်၊ အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၀၂ တို့အခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည်
 ခုန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးလူတော်ကို မိုးခွမ်းပြီးမှ ခုန့်
 ကိုပဲ့၍၊ ချီရန်ကား၊ ငါ၏ကိုယ်ခြံ၏ယူ၍စား
 ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့
 ၁၀၄ ထား ပေးတော်မူ၏- ခွက်ကိုထည်းယူ၍ ကျေး
 ၁၀၆ လူတော်ကို မိုးခွမ်းပြီးမှ သူတို့ထား ပေးတော်မူ
 ၁၀၈ လျှင်၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် သောက်ကြ၏- ကိုယ်
 တော်ကလည်း၊ ချီခွက်ကား၊ ပရိညည်တရား
 သင်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူဇာ-အစွဲအလိုငှါ သွန်းသော
 ၁၁၀ ငါ၏အသွေးခြံ၏- ငါစဖန်ဆိုသည်ကား၊ ချီ
 ၁၁၂ ဝှစ်ရည်မျိုး အသစ်ကို ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
 တော်၌ ငါမသောက်မှီ နေ့တိုင်စောင့် ယခုမှ
 ၁၁၄ ခြံတဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏- ထို
 ၁၁၆ နောက်၊ သိခြင်းထိုပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်
 သွားကြ၏၊
 ၁၁၈ ထိုဘဝါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာ ထာသည်
 ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍၊ သိုးထိုသည်
 ကွဲလွန်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့် အ
 ၁၂၀ ညီ၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့မှိ သမျှသည် င

၁၀၂ ကြောင့် ငါတို့စွက်ကြလိမ့်မည်၊- ထိုဆော်ထည်း၊
 ၁၀၄ ငါသည် တပြောကံ ပြီးမှ ဆင်သို့ရှေ့၊ ဂါလိလဲ
 ၁၀၆ ပြည်သို့သွားမည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊- ပေတရု
 က၊ ချီသူရှိသမျှတို့သည် မိတ်စွက်ကြဆော်
 ထည်း၊ အကွန်ပီသည် မိတ်စွက်ပါယုလျှောက်
 ၁၀၈ ထေ၏- ထေရှုကလည်း၊ ငါစဖန်ဆိုသည်ကား၊
 ယနေ့ညဉ့်တွင်ပင် ကြက်သည် နှစ်ကြိမ် မတွန်
 ၁၁၀ မှီသင်သည် သုံးကြိမ် ပြောကံစောင့် ငကိုငြင်း၊
 ၁၁၂ ပယ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊- ပေတရုက၊
 ကိုယ်တော် နှင့် တကွ သေရသော်လည်း၊ အ
 ၁၁၄ ကွန်ပီသည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းပယ်ပါ တု၊
 သာ၍ မိုင်းခံသောကားနှင့်လျှောက်ပြန်၏၊ ထို
 ၁၁၆ သူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထိုနည်းတူလျှောက်
 ကြ၏၊
 ၁၁၈ ထိုအခါကောသရွှေမန်စရပ်သို့ရောက်ကြလျှင်
 ကိုယ်တော်က၊ ငါ ဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့
 ၁၂၀ ထည် ချီအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု၊ တပည့်
 ၁၂၂ တော်တို့ထား၊ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊- ပေတရု၊ ထာ
 ကုတ်၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်သွား၍၊ မိန်းပေတရု
 ၁၂၄ ဝေခြင်း၊ မိတ်ပုပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏- ထို
 ၁၂၆ အခါ၊ ငါသည် သေထောက်စောင့် မိတ်နှစ်စုံ၊
 အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏၊ ချီအရပ်၌ စောင့်နေ
 ကြလော့ဟု၊ တပည့်တော် သုံးယောက်တို့ထား
 ၁၂၈ မိန့်တော်မူ၍၊- ထိုမှ အနည်းငယ် လွန်မြန်လျှင်
 မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍၊ ထိုအခါမည်းတော်၊-
 ၁၃၀ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူ
 ၏၊ ချီခွက်ကို အကွန်ပီမှထွက်တော်မူပါ၊ သို့သော်
 ထည်း၊ အကွန်ပီအလိုရှိသည်အတိုင်း၊ မမြင်ပါ
 ၁၃၂ စေနှင့်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်တတိုင်း၊ မြင်ပါ
 စေသောဟု၍၊ ထိုအချိန်နာရီသည် မိမိနှင့် လွန်
 ၁၃၄ လွှားရှင်လျှင်၊ လွန်သွားပါမည်အကြောင်း၊ ဆူ
 ၁၃၆ တောင်းတော်မူပြီးမှ၊- မြန်ထာ၍ တပည့်တော်
 တို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို ထွေ
 ၁၃၈ တော်မူလျှင်၊ မှီရန်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်သထော၊
 တနာရီ ခန့်မျှ စောင့်နေခြင်း၊ ငှါမစွမ်းရှင်သ
 ၁၄၀ လော၊- စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်
 အကြောင်း၊ ဆုတောင်းလျှက်စောင့်နေကြလော့၊
 ၁၄၂ မိတ်ပိညည်ကား၊ စေတနာရှိငြား၊ သော်လည်း၊
 ကိုယ်မကားထားနည်းသည်ဟု၊ ပေတရုထားမိန့်
 ၁၄၄ ထော်မူပြီးမှ၊- တပန် သွား၍ ရွှေမြက်ဆိုသည်
 ၁၄၆ နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏- ထိုနောက်၊ တ
 ပည့်တော်တို့ မှီရာသို့မြန်၍၊ သူတို့သည် မှတ်မိ

ထေးထဲသဖြင့် တာန်ထိပ်ပျော် ထွက် နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည် အထက်သို့

၃၀ လျှောက်ရမည်ကို မထိကြ။ သုံးကြိမ်မြောက် စောင်သူတို့မှီရာသို့ပြန်လာလျှင်၊ ယခုထိပ်ပျော် ဖြစ်ပင်စွာနေကြသော၊ အမှုလွန်ပြီး ထူသား ကိုဆိုသောသူတို့ထက်သို့ အဝံ့ခံသောအမိန့်

၃၁ ရောက်လာပြီး-ထကြ၊ ငါတို့သည်သွားကြကုန် ဟု၊ ကိုအဝံ့ခံသော သူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တ ကျိပ်နှစ်ပါး၊ အဝင် မြစ်သော ထူရှက်ကုတ်နှင့် အထူ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ထူ အကြီး၊ အကဲဇွား၊ အလွတ်သော ထူအစုအဝေး၊ အပေါင်းတို့သည်၊ နှင့် ခုတ်ဇွားကိုကိုင်လျှက်

၃၃ ခုတ်ဇွားထာကြမ်း-ကိုယ်တော်ကိုအဝံ့ခံသော သူက၊ ငါနမ်းသောသူသည်ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ ကိုခမ်း၍ လုံ့လှုံစွာဆောင်သွားကုန်၊ ထိုသူတို့

၃၄ အား၊ အမှတ်ပေးခဲ့သည် အတိုင်း- သူသည် ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ခွက်ခွင်း၊ ခုတ်ဇွား ကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၊ ထူဆိုလျက်

၃၅ နမ်းလေ၏။ ထိုသူတို့သည်ထာ၍ ကိုယ်တော်ကို

၃၆ ဆွဲကိုင်ဝမ်းမီးကြမ်း- အနား၌ ရပ်နေသောထူ တယောက်ထပ်ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ် ပရောဟိတ်မင်းကြီးတယောက်တို့ရက်သဖြင့်

၃၇ နှာရွက်ပြတ်လေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ သည်ထားမြဲကို ခမ်းထက်သို့ကို ခမ်းထုံသော ငှါထား၊ နှင့် ခုတ်ဇွားကို ထက်စွဲလျက် ထာကြ

၃၈ သည်တကား၊-ငါသည်မိတ်မှန်တော်၌နေထိုင်၊ ဆုစွ ဩဝါပေးလျက်၊ သင်တို့အထက်၌ မှီနေ စည်အခါ သင်တို့သည် ကော်မခမ်း၊ မထီးကြ၊ ဤ

၃၉ အကြောင်းအရာကား၊-တူဝမ်းစာပြည့်စုံမည်အ ကြောင်းတည်း၊ ထူဆိုလျှင်၊ ကိုမိန့်တော်မူ၏။

၄၀ ထိုအခါ တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည် ကိုယ် တော်ကိုစွန့်ပြန်၍ပြေးကြ၏။ ထူထင်တယောက် သည် ခောင်တထည်ကိုသာ ဝတ်လျက်၊ ခောင် တော်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မင်းထူထင်တို့သည်

၄၁ ထိုသူကိုခမ်းမီးကြမ်း- သူသည်ထည်း ခောင် ကို စွန့်ပြန်၍ အဝတ်မရှိဘဲ၊ ထူထင်တို့ထက်မှ ထွက်ပြေးလေ၏။

၄၂ ထိုသူတို့သည်ယေရှုကို ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ယဇ်ပရော ဟိတ်မင်းကြီး၊ ထူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအ

၂၇ ပေါင်းတို့သည် ခင်းဝေးကြ၏။- ယေရှုသည် ထည်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ထိပ်ဦးအတွင်း သို့ထိုင်စေသော ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာထိုင်ပြီး လျှင်၊ မင်းထူထင်တို့နှင့် အထူထိုင်၍ မီးထုံသေ

၂၈ ၏- ထဇ်ပရောဟိတ်မင်းကြီးတို့နှင့်ထွက်စေရာမှ အပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ရမည် အ ကြောင်း၊ ထင်သောကိုရှာသော်ထည်းပရောဟိတ်-

၂၉ ထူဇွားတို့သည် မမှန်သော သတ်သေကို ခံကြ သော်လည်း၊ သူတို့၏သက်သေခံချက် သည် မ

၃၀ ညီ- အရှင်တို့သည်ထင်၍၊ ဤသူက၊ ထူထိုထက်

၃၁ မြင့်လှပသော၊- ဤမိတ်မှန်တော်ကိုငါမြို့စွတ်၍၊ ထူထိုထက်မြင့် မထုတ် သောဗိတ်မှန်တော် တစု ကို တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို အ

၃၂ ကွန်ပျံတို့ကြားရပါပြီဟုသက်သေခံကြ၏။- သို့ သော်လည်း၊ သူတို့၏ သက်သေခံချက် ထည် မ

၃၃ ညီ- ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်အထက်၌မတ် တတ်ထင်၍၊ သင်သည်တစုနီးမှပြန်၍မပြောသ

၃၄ ထော၊ ဤသူတို့သည်အထက်သို့ သက်သေခံသ

၃၅ နည်းထု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊- ကိုယ်တော်သည် တစုနီးမှပြန်ပြောတော်မမူဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေ

၃၆ ၏၊ တခန်ယဇ် ပရောဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသောမရှိသောသောဘုရား၊ သင်၏သားတော်မှန်သောထူမေးပြန်လျှင်-

၃၇ ယေရှုက၊ နှစ်၊ နောင်ကထ၌ ထူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ထက်သက်၌ထိုင်လျက်၊ မိုဏ်း တိပ်ကို မီး၍ ကြွလာ သည်ကို သင်တို့ မြင်ရကြ

၃၈ ထုတ်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ် မင်းသည် မိမိ အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ အထက်

၃၉ သက်သေကို ထိုထေးသနည်း၊- ဘုရားကို ထွန် ကျူး၍ ပြောသောကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ၊ အထက်သို့ထင်မှတ်ကြသနည်း၊ ထူမေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံထိုက်ကြောင်းကို ထို

၄၀ ထူအပေါင်းတို့သည်မိရင်ကြ၏။- ထိုအခါအရှင် တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏၊ ခုတ်နှာတော်ကို ခုံးပြီးလျှင်၊ ထွက်သွားနှင့် ထိုး လျက်၊ ပရောဟိတ်မြင့်ထောတော်မူပါလျှင် ဆိုကြ ၏။ မင်းထူထင်တို့သည်ထည်းပါးတော်ကိုထက် နှင့်ဝတ်ကြ၏။

၄၁ ယေရှုသည် အောက်မှာ ထိပ်ဦး၌ မှီစည်း၊ ယဇ် ပရောဟိတ် မင်း၏ အစေအပါ မိမိက

၄၂ ယောက်ထပ်ထား၍၊- ယေရှုသည်မီးထုံလျက် ရောက်သောမြင်သောအခါထုကို နေနေကြည့်၍၊

သင်သည်လည်း နာမရက် မြို့သား ယေရှုနှင့်
 ၈ ပေါင်းစော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊-ပေတ
 ရက၊သင်ပြောသောစရာကိုငါမသိ၊နားမထည်
 ထုငြင်းပုံပြီးမှ ကိပ်ဦးရွှေသို့ထွက်သော်၊ ကြက်
 ၉ တွန်လေ၏၊- နောက်တဖန်အစေ့စပါ မိမ့်သည်
 ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ အနား၌ ရပ်နေသော သူထို့
 ၁၀ ထား၊ ဤသူသည်ထိုသူထို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟု ဆို
 သော်၊- ပေတရုသည် တဖန် ငြင်းပုံပြန်၏၊ ထို
 နောက် ဈာမကြာ၊ အနား၌ ရပ်နေသော သူထို့
 က၊ အကယ်စင်စစ်သင်သည် ထိုသူထို့အဝင်ဖြစ်
 ၁၁ ၏၊သင်သိဂါလိလုဖြစ်၏၊သင့်ကားလည်း
 ၁၂ တူ၏ဟုပေတရုကိုဆိုကြလျှင်၊-ပေတရုက၊သင်
 ထို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟု မိမ့်၍ ပြန် ကျိန်
 ၁၃ ဆိုသည်နောက်၊-တဖန်ကြက်တွန်လေ၏၊ ယေ
 ရက၊ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်တွန်၌သင်သည်သုံး
 ကိပ်မြောက်အောင် ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု
 မိမ့်တော်မူသောကားကို၊ ပေတရုသည်သတိရ
 သဖြင့်ခေါင်းကိုချုံ့၍မိကျွေးလေ၏၊

၁၅

• နံနက် အချိန်တွင် ယဇ်ပရောဖိတ် အကြီးထို
 ထည်မဆင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု
 ဆရာ၊လွှတ်မဆရာရှိအပေါင်းတို့နှင့်တိုင်ပင်ခြင်း
 ၂ ကို ပြု၍၊ နှလုံးကို ချဉ်နှောင့်ပြီးလျှင်၊ ဗိထတ်
 ၂ မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏၊- ဗိ
 ထတ်မင်းက၊သင်သိ ယုရှင်ဘုရင်မှန်သော
 ထု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်
 ၃ အတိုင်းမှန်သည်ဟုမိမ့်တော်မူ၏၊- ယဇ်ပရော
 ဖိတ် အကြီးထိုသည် ဈာမဉာဏော အပြစ်ကို
 ၄ တင်ကြ၏၊- တဖန်ဗိထတ်မင်းက၊ သင်သည်တ
 ခွန်းကို ဖျတ်၍ မပြောသော၊ သင့်တဖန်၌
 ၅ အကယ် မှာထောက် သက်သေ ခံ ကြ သည်ကို
 ကြည့် ပါ ဟု မေးခြင်း ပြောဆို သော် ထည်း၊-
 ၆ ကားတခွန်းကိုဖျတ်တော်မမူသည်ကိုဗိထတ်
 မင်းသည်တုံ့ပြောလေ၏၊
 ၇ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျည်းထားသော
 လူထို့တွင်၊ လူများတောင်းသော သူတယောက်
 ၈ ထောက်ကိုလွှတ်တတ်၏၊-ထိုအခါပုန်ကန်၍ထု
 အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်သော၊ ဗာရဗု
 အမည်ရှိသော သူ တယောက် ထည်း၊ ဝန်ကန်
 ၉ သော အပေါင်း၊ အစော် ထိုနှင့်တကွ အကျည်းခံ
 • လျှက်၌ ၏၊- လူအပေါင်းထိုသည်မိမ့်ထိုအားပြု
 ပြုပါမည်အကြောင်းအော်တစ်၌ထောင်းပန်

• ထောတခါ၊- ဗိထတ်မင်းက၊ သင်ထိုသည်ထု
 ၁ ခွင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေရန်သင်လော့ပြန်၍ မေး
 ၂ ၏၊- အကယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်း၊ ဟု
 ကား၊ ယဇ်ပရောဖိတ် အကြီးထိုသည် မနာလို
 ထောဖိတ်နှင့်ယေရှုကိုအပ်၍ ကြောင်းကိုသိ၏၊-
 ၃ ဗိထတ်မင်းသည် ယေရှုကိုမလွှတ်၊ ဗာရဗုကို
 လွှတ်စေ ခြင်းငှါ၊ ယဇ် ပရောဖိတ် အကြီး ထို
 ၄ သည်လူအစုအဝေးကိုနှိုးဆော်ကြ၏၊- တဖန်ဗိ
 ထတ်မင်းက၊ ယုရှင်ဘုရင်ထု သင်ထိုခေါ်ဝေါ်
 ထောသူကိုအကယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟုမေးပြန်
 ၅ သော်၊- ထိုသူ အပေါင်း ထိုက၊ သူကို ထက်ဝါး
 ၆ ကပ်တိုင်မှာမိုက်ထားပါဟုတစ်ကြိမ်၊- ဗိထတ်
 မင်းကလည်း၊ အကယ်ကြောင့်နည်း၊ အကယ်
 ၇ အပြစ်ကို ပြုဘိ သနည်း ဟု မေး လျှင်၊ ထိုသူ ကို
 ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မိုက်ထားပါဟု လူများထို
 ၈ ထည်သာ၍တစ်ကြိမ်၊-ဗိထတ်မင်းသည်လည်း
 လူများထိုစိတ်ကို ပြောစေခြင်းငှါအလိုရှိ၍၊ ဗာ
 ၉ ရဗုကို သူထိုအား လွှတ်လေ၏၊ ယေရှုကိုကား၊
 မိုက် ပြီးလျှင် ထက်ဝါး ကပ် တိုင် မှာ သတ် စေ
 ၁၀ ခြင်းငှါအပ်လိုက်လေ၏၊
 ၁၁ ထိုအခါ စစ်သူရဲ ထိုသည် ကိုယ် တော်ကို ငြိ
 တောမိရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်း
 သို့ဆောင်သွား၍၊စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကိုစုရုံးစေ
 ၁၂ ပြီးမှ ကိုယ်တော်အားနိမောင်းသော အဝတ်ကို
 ၁၃ ဝတ်စေ၍၊- ဆုပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကို တင်
 ၁၄ ပြီးလျှင်၊- ထုရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည်မိ
 ထာရှိသောတဦးထု ကောင်းကြီးကောင်းကိုပြော
 ၁၅ ကြ၏၊-ခေါင်းတော်ကိုကျုံ့လုံးနှင့်မိုက်ခြင်း၊တံ
 ထွေးနှင့် ထွေးခြင်း၊ ရွှေတော်မှာ ဝှေ့ထောက်၍
 ၁၆ ပြပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း ပြုကြ၏၊- ထို သို့ ကိုယ်
 တော်ကိုဖျက်ရယ်ပြုသည့်နောက်၊ နိမောင်းသော
 ၁၇ အဝတ်ကို ရွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန် စေ
 ပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာမိုက်ထားခြင်းငှါ
 ထုတ်သွားကြ၏၊
 ၁၈ အာထေရုန်နှင့် ဂျုရစ် အစ၊ မှီရန် အမည်
 ရှိသော ကုရုရု ပြည်သား တယောက် ထည်း၊
 တောရွာမှထာ၍ ထမ်း၌သွားထပ်ကို ထုထိုထပ်
 ၁၉ ရွှေလျှင်၊ အနိုင် ပြု၍ ထက်ဝါးကပ်တိုင်တော်
 ၂၀ ကို ထမ်းစေကြ၏၊- ဥက္ကောင်းပုံ အရပ်ထု ဆို
 ထိုထော ဂေါထဂေါထ အရပ်သို့ကိုယ်တော်ကို
 ၂၁ ဆောင်သွားပြီးမှ၊-ရုရန်နှင့်ရောသောဗျစ်ရည်
 ကို ကိုယ်တော်အား ထောက် မိမ့်သော ငှါ ပေး

၂၇ လျှင်းမင်းနေထောင်မှု၏-ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မိုက်ထားပြီးလျှင်၊ အဝတ်ထောင်ကို စာရေးတံစူ
 ၂၈ ခြံ၊ အဘိုးအဘိုးထိုအား ဝေဝန်ကြမ်း- ကိုယ်
 တော် ကို ထက်ဝါးကပ် တိုင် မှာ မိုက် ကြ သော
 အမြန် ကား၊ နံနက် ထမုတ် တီး အမြန် ပြင် သ
 ၂၉ တည်း- အပြစ် ခော် ပြ သော ကမ္ဘည်း၊ လိပ် စာ
 စွယ် ဟု ခူ ကား၊ ထုစ ခွင် ဘုရင် ထု ရေး ထား
 ၃၀ သ တည်း- ကိုယ် တော် နှင့် ထကွ ထားမြဲ နှစ်
 ထောက်ထိုကို ထက်ောထောင်ထက်၌တယောက်၊
 ထက်စတော်သက်၌ တယောက်၊ထက်ဝါးကပ်
 ၃၁ တိုင်မှာ မိုက်ထားကြမ်း- ထိုသို့ မ တရား သော
 ထုတိုနှင့် ရေတွင်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ထုဆို
 သော ကျမ်းစာစွက်သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်
 ထံတည်း၊
 ၃၂ ထမ်းမှာ သွားသောသော ထုထိုကတည်း၊ ယုံ၊
 မိတ်မှန်တော်ကို ဖြူဖျက်၍ သုံးရက်စတွင်းတွင်
 ၃၃ တည် ဆောက် ပြန်သော သုံး- ကိုယ် ကို ကိုယ်
 ကယ်တင်ထေခူးထက်ဝါးကပ်တိုင်မှထင်းထေခူး
 ထု၊မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ကဲ့သို့သောစကားနှင့်
 ၃၄ ပြောဆိုကြမ်း-ထိုနည်းတူ၊ယစ်ပရေယိတ်စ
 ကြီး၊ကျမ်း၊ပြုဆရာတို့က၊ဤသူသည်သူတပါးတို့
 ကိုကယ်တင်တတ်၏ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါ
 ၃၅ ထကား-ငါတို့မြင်၍ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ အသ
 ရေထ ခွင်ဘုရင်တည်းဟူသောခရစ်တော်သည်
 ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှယခုထင်းပါထေခေယု၊ အ
 စွင်းစွင်း၊ ဖျက် ရယ် ပြု၍ ပြောဆို ကြမ်း ကိုယ်
 တော်နှင့်တကွ ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မိုက်ထား
 သောထုထိုသည်လည်းကဲ့သို့ပြစ်တင်ကြမ်း၊
 ၃၆ စွန်းတည်သမိုန်မှစ၍သုံးခုကတီးသမိုန်တိုင်
 ထောင်မြေတပြင်လုံး၌မှောင်မိုက်စက်ဖြစ်ထေ
 ၃၇ ၏- သုံးခုကတီးသမိုန်၌ ယေရှုက၊ ဝေလိ၊ဝေလိ၊
 ထာမရှာဗခသနိယု၊ ကြီးသောအသံနှင့်ကျွေး
 ကြော်တော်မူ၏၊ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊
 အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အထယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို
 ၃၈ စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း၊ထု ဆိုလိုသတည်း- အ
 နား၌ ရပ်နေသောသူအမျှ ထိုသည် ကြားလျှင်၊
 ၃၉ သူသည်ဝေလိယကိုခေါ်သည်ထုဆိုကြမ်း-ထုတ
 ထောက်သည်ပြေး၍၊ရေမြို့တထွေးကိုပုံးရည်နှင့်
 ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဈား၌ တပ်၍ ကိုယ်
 တော်အားသောက်မိမ့်သောငှါပေးလျက်၊ မှီစေ
 ထေခူး၊ ဝေလိထည်သူကိုဗုယုခြင်းငှါ ထာမည်
 ၄၀ မထာမည်ကိုကြည့်ကြကုန်ထုံထုဆို၏- ထေရှု

သည်ကြီးထောအထံ၌ ကျွေးကြော်၍ အထက်
 ချုပ်တော်မူ၏၊
 ၄၁ ထို အ ခါ မိတ်မှန် တော် ၏ ကုသားကော ထည်
 အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲ
 ၄၂ ထေ ၏- ထို သို့ ကျွေး ကြော် ၍ အ သတ် ချုပ်
 တော်မူကြောင်းကို ခြွေတော်၌ရပ်နေသောထပ်
 ၄၃ ပူးသည်မြင်လျှင်၊စင်စစ်ဤသူသည်ဘုရားသခင်
 ၄၄ ၏သား တော် မှန် ပေ၏ထု ဆို၏- မိမ္မအမျှ ထို
 သည်လည်း၊ ထိုထရပ်၌အဝေးကကြည့်၍ရှုနေ
 ၄၅ ကြမ်း- ထိုမိမ္မတို့တွင်ကိုယ်တော်သည်ဂါလိလဲ
 ပြည်မှာ မှီတော်မူစည်၊ နောက်တော်ထို့ အထုတ်
 အ ကျေ၊ ထိုက် သော မာဂစထမာမိ၊ ထာကပ်
 ငယ်နှင့် ယောသေ၏အမိ ဖြစ်သော မာရိနှင့်ရှာ
 လုံတို့မှစ၍၊ နောက်တော် ၌ ထေရှုရှုထင် မြို့ထို့
 ထိုက် ထာသော အခြား မိမ္မဈားတည်းပါကြသ
 တည်း၊
 ၄၆ ထိုနေ့ကား၊အမိတ်နေ့တည်းဟူသောပရတ္တ၊
 ၄၇ နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ညအမြန်ရောက်မှ- အသ
 ရေရှိသောသွတ်အရာရှိ၊ အမိမသဲမြို့သားထော
 သပ်သည်၊ ဘုရား သခင်၏ နိုင်ငံ တော်ကို ဖျော်
 ထင်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ မိထတ်မင်းထံသို့ ရဲ့
 ရင့် ရွာ ဝင် ၍ ယေ ရှု ၏ အ ထောင်း တော် ကို
 ၄၈ တောင်းထေ၏- ယေရှုသည် ထရပ်ငယ်ထည်
 ကိုမိထတ်မင်းသည်သံသြာခြင်းရှိသဖြင့် ထပ်
 ၄၉ မှူးကို ခေါ်၍၊ သေသည် ကား ကြာ ပြီ ထောထု
 ၅၀ ပေး၏- သေကြောင်းကို တပ်စူးစကားဖြင့် ထိ
 လျှင်၊ အထောင်းတော်ကို ယောသပ်အား အပ်
 ၅၁ ပေး၏- ယောသပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုစွန့်၊မိမိ
 ဝယ် ခဲ့သော မိတ် ချော နှင့် ပတ် ရစ် ပြီး လျှင်၊
 ကျောက်၌ ထွင်းသော သင်း၊ ရှိုင်း၊ ထွင်း၊ ထဲ ခွာ
 ထား၍၊ တွင်း၌ကျောက်ကို လှိမ့်ထားထေ၏-
 ၅၂ မာဂစထမာမိ၊ ယောသေ၏ အမိဖြစ်သောမာရိ
 ထို သည် အထောင်း တော်ထားရာ အရပ် ကို
 ကြည့်ရှုကြ၏၊
 ၁၆
 ၁ ဥရုသ်နေလွန်မှမာဂစထမာမိ၊ထာထုတ်၏အ
 မိဖြစ်သောမာရိနှင့် ရှာလုံတို့သည်သွား၍၊ အ
 ထောင်းတော်ကို လိမ်းခြင်းငှါနံ့သာမျိုးကို ဝယ်
 ၂ ပြီးလျှင်၊-စုနှစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်နံ့နယ်စော
 စော၊နေ့တွက်သောအမြန်၌သင်းရှိုင်းတော်သို့
 ၃ သွားကြ၏- ထိုမိမ္မတို့က၊ တွင်းဝ၌ မိတ်သော
 ကျောက်ကို အ ထယ် သူ လှိမ့်ထွန်၍ ပေးမည်

- နည်းတူစေရင်းရှင်းပြောဆိုပြီးမှ၊ ကြည့်ရှုလျှင် ထိုကျောက်သည်ထိ ခံထွန်ထွက်၍သည်ကို မြင်
- ၄ ကြမ်း- ထို ကျောက်ကား စေ ထွန် ကြီးသော
- ၈ ကျောက်ဖြစ်သတည်း- မိစ္ဆာထိုသည်တွင်းထဲသို့ ဝင်ကြပြီးလျှင်၊ ထုထင်တထောက်သည် ခြံစင်
- ၉ နှုတ်သွားသော စင်္ကာရီကို ဝတ်လျက်၊ ထက်ရှာ
- ၈ မြင်းသို့ရောက်ကြ၏- ထိုသူကသည်းထိတ်ထန် မိန်းမော
- ၈ မြင်းမောခြင်း မရှိကြနှင့်- ထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ
- ၈ သတ်သောနာမရက်ခြင်းသောစူကုသင်ထိုရှာ
- ၈ ကြမ်း- ထိုသူသည် ထမြောက် တော်မူပြီး ချီစေ
- ၈ ရပ်၌ မရှိ၊ စေသောင်းတော်ထံ၊ ငှာ စေ ရပ်ကို
- ၈ ကြည့်ကြသော- သင်ထို့ရွှေ၊ ဂါလိထဲပြည်သို့
- ၈ ကြွသော် မူကြောင်းကို၊ ပေတရု ၄၈၅ ထပ်
- ၈ တော်ထိုစားသွား၍ပြောကြသော- စေထက်က
- ၈ မိန်းတော်မူသည်စေထိုင်း၊ ထိုပြည်၌သင်ထိုသည်
- ၈ ကိုယ်တော်ကိုထွေမြင်ရကြလိမ့်မည်ထုပြောဆို
- ၈ ၏- ထိုမိစ္ဆာထိုသည်သည်၊ သင်းရှိုင်းတော်မှ
- ၈ ထွက်၍ တုန်ထွက်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေထွက်
- ၈ ပြေးကြ၏၊ ကြောက်ထန်သောကြောင့် စေထယ်
- ၈ ထွက်မှပပြောမဆိုကြ၊
- ၈ ကိုယ်တော်သည် ခုနှစ်ရက်ထွင်ပစ္စမနေရက်
- ၈ စောစော စေချိန်၌ ထမြောက် ပြီးမှ၊ စေထက်က
- ၈ နတ်ဆိုးခုနှစ်သောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသော
- ၈ မာဂဒယမာရိသား၊ ရွှေဦးစွာကိုယ်ကို ပြကတော်
- ၈ မူ၏- မာရိသည်းသွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်ပေါင်း
- ၈ ဖော်သောသူထိုသည် ညည်းထွား ငိုကြွေးလျက်
- ၈ နေကြစည်တွင်၊ သူထိုစား ထိုသိတင်းကိုကြား
- ၈ ပြောထေ၏- ကိုယ်တော်သင့်စေထက်ရှင်တော်
- ၈ မူသည်ကိုငင်၊ မာရိသည် ကိုယ် တော်ကို မြင်ရ
- ၈ သည်ကိုငင်၊ သူထိုသည်ကြားလျှင်မယုံကြ၊
- ၈၊ ထိုနောက်တပည့်တော်နှစ်ယောက်ထိုသည်
- ၈ တောရွာသို့သွားစည်တွင်ကိုယ်တော်သည်ကြား

- နာမသောစေရောင်ကို ဆောင်လျက် ကိုယ်ထို ပြ
- ၈၊ တော်မူ၏- သူထိုသည်ပြန်သွား၍၊ စေမြားသော
- ၈ ထပ်ညှော်တော်ထိုစား၊ ထိုသိတင်းကို ကြားပြော
- ၈ ထော်ထည်၊ မယုံထဲနေကြ၏၊
- ၈၊ ထိုနောက်၊ တတိယ တပါးသော သူထိုထည်
- ၈ စား၌ လျှောင်းကြစည်တွင် ကိုယ်တော်ကို ပြ
- ၈ တော်မူ၍၊ ထမြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်
- ၈ ကိုမြင်သောသူထို၏ကား၊ ကိုမထုံသောကြောင့်
- ၈ သူထိုမထုံတတ်သောမိတ်၊ မိုင်မာသော မိတ်ကို
- ၈၊ ဆုစွန့် စေပြစ်တင်တော်မူပြီးမှ၊- ထင်ထိုသည်
- ၈ ထောက်ပိုင်စေရပ်ရပ်ရှိသောသူသွား၍၊ ဝေနေ
- ၈ ယှာသတ္တဝါစေပေါင်းထိုစား၊ ဝေဂေထိတရားကို
- ၈၊ တောကြွေသော- ထုံကြပ်၍နှစ်ခြင်းကိုခံသောသူ
- ၈ သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ထတုံး၊ မ
- ၈ ယုံကြည်သောသူမူကား၊ စေပြစ်မီရင်ခြင်းကိုခံရ
- ၈၊ ထတုံး- ထုံကြပ်သောသူထို၌ဖြစ်ထုံသောမိတ်
- ၈ ထက္ကဏာတူမူကား၊ ငါ၏နာမကိုစေမြှင့်၍၊ နတ်
- ၈ ဆိုးထိုကို နှင်ထုတ်ကြထတုံး၊ ထူးမြားသောထာ
- ၈၊ ထာစကားမျိုးထိုကို ပြောကြထတုံး- ရွှေထိုကို
- ၈ ဓမ်းကိုကြထတုံး၊ ထေစေတတ်သောစေမိတ်စေ
- ၈ တောက်ကို သောက်စားလျှင်၊ ထေ ဥပါတ်နှင့်
- ၈ ကင်းလွတ်ကြထတုံးမကျန်းမမားသောသူထိုစေ
- ၈ ပေါ်မှာ ထက်ကိုတင်၍ ခြစ်သော ပေကြထထုံ
- ၈ ထုမိန်းတော်မူ၏၊
- ၈၊ ထိုသို့သခင်သူရားသည် ထပ်ညှော်တော်ထိုစား
- ၈ မိန်းတော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်လျှ
- ၈ ခြင်းကိုခံတော်မူ၍၊ သူရားသခင်၏ထက်ရှာတော်
- ၈၊ ထက်၌ထိုင်နေတော်မူ၏- ထပ်ညှော်တော်ထိုသဉ္ဇိ
- ၈ ထည်ထွက်သွား၍သခင်သူရားသည်မစတော်
- ၈ မူသည်နှင့်ငင်၊ သူထို၌ဖြစ်သောမိတ်ထက္ကဏာ
- ၈ စားမြင့် နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ထည်စေ
- ၈ တော်မူသည်နှင့်ငင်၊ ဓမ္မထိမ်းသော စေရပ်ထို၌
- ၈ တရားစောကြ၏၊

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်းပြီး၏

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်၊

LUKE.

၁

- နွေဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သောထက်သော
မြင်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်တော်မှကိုဆောင်ရွက်
သောသူတို့သည်၊- ငါတို့တွင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်
ထေပြီးသောထေပုဂ္ဂိုလ်များကို ငါတို့အားကြား
ပြောသည်အစည်အတိုင်း၊ မှတ်သားသောစာကို
စီရင်ရေးထားသောသူထေဗုဒ္ဓါမြို့ကြသည့်ဖြစ်၍၊-
• ငါသည်လည်း၊ ထိုထေပုဂ္ဂိုလ်ထေလုံးစုံတို့ကို နွေ
ဦးစွာမှစ၍၊- နေ့စဉ် ဂုဏ်စစ်ပြီးလျှင်၊
ကိုယ်တော် ထင်ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့
သည် ဝေဖန်ထေမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်
သိစေခြင်းငှါ၊ အစည်အတိုင်း၊ ရေးထား၍ ကြား
လိုက်မည်အကြံပြုပါ၏၊ အတ္တန်မြတ်သောသော်
မိထု၊
• ထုဝ ပြည်ကို အမိုးရသော ဟေရုဒ် မင်းကြီး
ထက်ထက်၊ အဘိသ အသင်းအဝင်ဖြစ်၍၊ ဇာ
ခရိစ္စမည်ရှိသောထက်ပရောဖိတ် တပါးရှိ၏၊
သူ၏ခင်ပွန်းသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏၊
• ထုဝမည်ကား၊ ဝေလိဗုဗက်တည်း၊- ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရား
တော်အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျင့်ဆောင်၍အပြစ်တင်
ခွင့်နှင့် လွတ်သဖြင့်၊ ဘုရား သခင် နွေ တော်၌
• ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီရှိကြ၏၊- ဝေလိဗုဗက်သည်
ဗူသောကြောင့် သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုသုခ
ထောက်တို့သည်အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကြ၏၊
• ဇာခရိစ္စသည် မိမိ အသင်း နှင့် တကွ အထွဋ်
ထင်၍၊ ဘုရားသခင်အောင်အောင်ယက်ပရောဖိတ်
• အမှုကိုဆောင်ရွက်သည့်တွင်း၊- ထက်ပရောဖိတ်
ထုံးစံအတိုင်း၊ ဇာရေးထံရှိသဖြင့်၊ သူသည် ထာ
ဝရ ဘုရား၏ မိတ်ဖွန်တော် အတွင်း၊ သို့ ဝင်၍
•• ထာပေါင်းကိုမီးရှို့ရ၏၊- ထိုသို့ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့သည်အမျိုးမျိုးတွင်၊ သူ့ဗုဒ္ဓါအပေါင်းတို့သည်
•• ပြင်၌ ဆုတောင်းလျက် နေကြ၏၊- ထိုခါ ထာ
ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊
နံ့သာပေါင်းကိုရှို့သောထက်ပရောဖိတ်ထက်ကွာထက်
•• နှိရစ်နေသည်ကို၊- ဇာခရိစ္စသည် မြင်လျှင်၊ မိတ်

- နှစ်ထုံးပြင်ပဝတ်ထိတ်ထန်ခြင်းတို့ရောက်၏၊-
•• ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇာခရိ၊ ကြောက်
ရွံ့ခြင်းမရှိ နှင့်၊ သင် ပြုသော ပဋ္ဌာနာ ကို နားခံ
တော်မူပြီ၊ သင်၏ခင်ပွန်း၊ ဝေလိဗုဗက်သည်ထာ
ယောက်များကို စွား မြင် လိမ့်မည်၊ ထိုသားကို
•• ထောထန် အမည်ဖြင့် ခုည့်ရမည်၊- သင်သည်
ဝမ်းသာရွှင်ရွှင်မြင်မြင်ရှိလိမ့်မည်၊ ထိုသားကိုစွား
မြင်သောကြောင့်လူထေဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းဝမ်း
•• မြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်၊- အကြောင်း
မူကား၊ ထိုသားသည် ထာဝရဘုရားအောင်အောင်
ကြီးမြတ်သော သူဖြစ်လိမ့်မည်၊ ခုဖွယ်ရည် နှင့်
ထစ်မျိုးကို မသောက်ဘဲနေ၍၊ အမိဝမ်းထဲထ
ပင် သန့်ရှင်းသောမိညည်တော်နှင့် ပြည့်ဝလိမ့်
•• မည်၊- အသရေထေမျိုးသားအဓွန့်တို့ကိုသူတို့
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်း
•• ထဲစေလိမ့်မည်၊- အထေတို့နှင့်သားတို့ကို အသင့်
အတင့် ဖြစ်စေ ခြင်းငှါရင်၊ ခြင်းဆန်သော သူတို့
ကို သူတော်ကောင်းတို့၏ သတိ ပညာ ထစ်၊ သို့
ပြောင်းထဲစေသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအစွဲ
အလိုငှါ ဖွင့်ဆင်သော ထုမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါရင်၊
သူသည်ဝေလိသစ် မိတ်မိညည်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်
စုံလျက်၊ ဘုရားသခင်အောင်အောင်သွားလိမ့်မည်
ထု၊ ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏၊
•• ဇာခရိ ကလည်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အ
ကျွန်ုပ်သည် အထယ်သို့ သိရပါမည် နည်း၊ အ
ကျွန်ုပ် သည် လူတို့ ဖြစ် ပါ၏၊ အကျွန်ုပ် မသား
သည်လည်း အသက် အရွယ် ကြီးရင့် ပါပြီထု၊
•• ကောင်းကင်တမန်အားပြောဆိုလျှင်၊- ကောင်း
ကင်တမန်က၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်
၌ခဏသောဝါမြေလဖြစ်၏၊ သင့်ကိုနှုတ်ဆက်
၍ ဦးဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောစေ
•• ခြင်းငှါ ငါကိုစေတုတ်တော် မူ ၏၊- သင်သည် င
စကားကို ခယံသောကြောင့် ဦးအကြောင်းအရာ
မဖြစ်မှီနေ့ တိုင်အောင် စကား မပြောနိုင်တဲ၊ အ
ထွက် နေလိမ့်မည်၊ ငစကားသည်ကား၊ အမျိုး
တန်လျှင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ထုပြောဆို၏၊

၂၈ ထူရှားထိုသည် ဇာခရိကို နှိပ်စက်၍၊ မိတ်မှန်
 ၂၉ တော်စေတင်၍ နှိပ်စက်၍ နှိပ်စက်၍ နှိပ်စက်၍
 ၃၀ ခြင်း ခြင်း၍- သူသည် ထွက်လာ သော စေတီ
 ၃၁ စကားမပြောနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ်မှန်တော်၌ နှာ
 ၃၂ မိတ်မှန်ပါရုံကို ခြင်းပြုလုပ်မိကြ၏။ ဇာခရိသည်
 ၃၃ သူထိုစားစေရိတ်စေမှတ်ကို သာပေး၍ စကားစေ
 ၃၄ ထွက်နေ၏။- ယကပရောဟိတ် စေမှုကို ဆောင်
 ၃၅ ရွက်ရသော စေရိန်ကာထကန်သောစေတီ၊ ဇာ
 ၃၆ ခရိသည် မိမိတပ်သို့ သွားလေ၏။- ထိုနောက်၊ သူ
 ၃၇ စံ ခင်ပွန်း၊ ဇေလိဗ္ဗမက်သည် ပရိသန္ဓေစွဲ၍၊- ငါ
 ၃၈ သည် ထူထိုတွင် ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ စေကြောင်း
 ၃၉ ကို ထာဝရဘုရားသည် ယထိ ခြင်း၊ ခြင်းငှါ ငါ
 ၄၀ ကြည့်ရှုတော်မူစည်တွင်၊ ဤကျေးဇူးတော်ကို ပြု
 ၄၁ တော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ငါးထပ်တံထိုးထိပ်တွင်
 ၄၂ ခြံစောင်း၍ နေလေ၏။
 ၄၃ ငါးထပ် လွန်သောစေတီ၊ ဂါလိထဲ ပြည် နာဇ
 ၄၄ ရက်မြို့၌ ဝါပိန်အမျိုးသား၊ ထောသပ်အမည်ရှိ
 ၄၅ သော သူနှင့်ထိမ်းမြားဆောင် နှင်း၍၊- မရှက်
 ၄၆ တင်သေးသော သတို့သမီး၊ ကညာ ဆီသို့၊ ဘုရား
 ၄၇ ထင်သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါဗြေလ ကို စေ
 ၄၈ ထွတ်တော်မူ၏။ ထိုသတို့သမီး၊ ကညာကာ၊ မာရိ
 ၄၉ စေမည်ရှိ၏။- ကောင်းကင်တမန် သည် ရောက်
 ၅၀ ထာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောမိစ္ဆာ၊ သင့်
 ၅၁ စား မင်္ဂလာ ဖြစ်စေ သတည်း။ ထာ ဝရဘုရား
 ၅၂ သည် သင် နှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိစ္ဆာ
 ၅၃ တကာထိုထက် ဖြတ်စွာသော မင်္ဂလာ၌ သည်ထူ
 ၅၄ ပြောဆို၏။- မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊
 ၅၅ မိတ်နှစ်လုံး မပြန်မဝပ်၍၊ ဤနှုတ်ဆက် ခြင်း၊
 ၅၆ ကား၊ စေ ထယ် သို့သော နှုတ်ဆက် ခြင်း၊ ဖြစ်
 ၅၇ ထိမ့်မည်နည်းဟု တွေးတော ဆင်ခြင်၍ နေ၏။-
 ၅၈ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ မာရိ၊ ကြောက်ရွံ
 ၅၉ ခြင်း၊ မရှိနှင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်
 ၆၀ ၌ မှက်နှာ ရပြီး- သင်သည် ပရိသန္ဓေ စွဲယူ၍၊
 ၆၁ သား၊ ယောက္ခားကို ရွားခြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား
 ၆၂ ကို ယေရှု စေမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။- ထိုသားသည်
 ၆၃ ကား၊ ကြီးမြတ်သော သူဖြစ်လိမ့်မည်။ စေခြင်း ဆုံး
 ၆၄ သော ဘုရား၏ သားတော် ယုဒေါဝေါသ ခုတ်ခြင်း
 ၆၅ ကို ခံရလိမ့်မည်။ ထူစေ ဝါပိန်စံရာ ဇေယျာန်ကို
 ၆၆ ထာဝရ စေရှင် ဘုရားသခင်သည် ထူစား ပေး
 ၆၇ တော်မူမည်။- ထိုသူသည် ထည်းယာကုတ်စေရိ၊
 ၆၈ စန္ဒယ်ကို စေမည်မပြတ် အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ ထုန်
 ၆၉ နိုင်ငံသည် ထည်းထိုးခြင်း မရှိရအောင် ပြောဆို၏။

၇၀ မာရိကလည်း၊ ဤစေမှု စေရာသည် စေထယ်
 ၇၁ သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ စေကျွန်ုပ်သည် ယောက္ခား
 ၇၂ နှင့်ပထက်ဆံပါထူး၊ ကောင်းကင်တမန်စား၊ ခြန်
 ၇၃ ပြောင်း- ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သန့်ရှင်း
 ၇၄ သော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏ စေပေါ်မှာ သယ်
 ၇၅ ရောက်တော်မူ၍၊ စေခြင်းဆုံးသော ဘုရား၏ တန်
 ၇၆ မိုး၊ စောနုထော်တော်သည် သင့်ကို ထွင်းမိုးလိမ့်
 ၇၇ မည်။ ထိုစေကြောင်း၊ ကြောင့် ထို သန့်ရှင်းစေသော
 ၇၈ သားသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ထူ
 ၇၉ ခေါ်ဝေါ်သ ခုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ထိုစေထ
 ၈၀ ပါး၊ စေရိမဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ စေစွာ
 ၈၁ စေရိ၊ ဇေလိဗ္ဗမက်သည် ပရိသန္ဓေ စွဲယူ၍ ထူ
 ၈၂ ခြောက်ထပ် စေဝင်ရှိပြီး- ဘုရား သခင်ထံတော်၌
 ၈၃ တော်မူသော စေမှု မရှိအောင် ပြောဆိုလျှင်၊- မာရိ
 ၈၄ က၊ စေကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ုပ်ဖြစ်
 ၈၅ ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ စကား စေတိုင်း၊ စေကျွန်ုပ်၌
 ၈၆ ဖြစ်ပါစေသော ထူဝန်ခံပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်
 ၈၇ သည် မာရိထံမှ သွားလေ၏။
 ၈၈ ထိုစေတီ မာရိသည် ထူ၍၊ တောင်ကြားစေရိ
 ၈၉ ၌ ရှိသော ယုဒမြို့တမြို့သို့ စေလျှင်စေမြန်သွားပြီး
 ၉၀ လျှင်၊- ဇာခရိ တပ်သို့ ဝင်၍ ဇေလိဗ္ဗမက်ကို နှုတ်
 ၉၁ ဆက်လေ၏။- ထိုနှုတ်ဆက်ခြင်း၊ စကားကို ဇေလိ
 ၉၂ ဗ္ဗမက်သည် ကြား၊ စည်တွင် မိမိဝမ်း၌ ရှိသော ထူ
 ၉၃ ငယ်သည် ခုန်၍၊ မိမိသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
 ၉၄ တော် နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊- ထင်သည် မိစ္ဆာတကာထို
 ၉၅ ထက် ဖြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ ထင်၏ဝမ်း၌ ရှိ
 ၉၆ သော သူငယ်သည်လည်း၊ မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ
 ၉၇ ရှိ၏။- စေကျွန်ုပ်သခင်၏ မယ်တော်သည် စေကျွန်ုပ်
 ၉၈ ဆီသို့ ကြွ ထာသော ကျေးဇူးကို စေထယ် စေ
 ၉၉ ကြောင်း၊ ကြောင့် စေကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။- ထင်
 ၁၀၀ ၏ နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ စကားသံကို စေကျွန်ုပ် ကြား
 ၁၀၁ စည်တွင်၊ စေကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌ အူငယ်သည် ရှင်
 ၁၀၂ ရှမ်းသော မိတ်နှင့် ခုန်၏။- ထုံကြည့်သော မိစ္ဆာထည်
 ၁၀၃ မင်္ဂလာရှိ၏။ စေကြောင်း၊ မူကား၊ ထိုမိစ္ဆာထာထာ
 ၁၀၄ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားသည် ပြည့်စုံ
 ၁၀၅ လိမ့်မည်ဟု၊ ကြီးသောစေသံ နှင့် မြက်ဆို၏။
 ၁၀၆ မာရိကလည်း၊ ငါ မိတ်နှစ်လုံး သည် ထာဝရ
 ၁၀၇ ဘုရားကို ရှိ၊ ခွမ်း၏။- ငါ့ကို ကယ်တင် ထောင်စု
 ၁၀၈ ထောစေရှင်၊ ဘုရားသခင်ကို စေမြို့၍ ငါ့ညဉ်
 ၁၀၉ ထည် ရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။- စေကြောင်း၊ မူကား၊
 ၁၁၀ မိမိကျွန်ုပ်၏ နှိမ့်ချသော စေခြင်းကို ကြည့်ရှုတော်
 ၁၁၁ မူပြီးနောက် ကာထ၌ ခပ်ထိမ်းသော ထူ စေမည်စေ

ဆက်တိုက်သည်ကို မဝီရိယရှိသောသူတို့၏ ခေါ်
 ၇၆ ကြလိမ့်မည်။- တန်ခိုးနှင့် ပြည့် စုံတော်မူသော
 ဘုရားသည် စံ့ ဖွယ် သော ကျေးဇူး တော်ကို
 ၈၀ စေားပြုတော်မူပြီး ထိုဘုရား၏ နာမတော်သည်
 ၈၁ မှီသော ဖွယ် ဖြစ် တော် မူ၏။- ထာဝရဘုရား ကို
 ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် သနားတော်မူခြင်း
 ၈၁ ကျေးဇူးကို အစည်မပြတ်ခံစားကြ၏။- ထက်ရိုး
 တော် စား ဖြင့် တန်ခိုးကို ပြ တော် မူ ပြီး မာန
 ထောင်လွှားသော သူတို့ကို ကွဲလွင့် စေ တော်မူ
 ၈၂ ပြီး- ဘုရင်တို့ကို ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှ ချစ်၊ နှိမ့်ချ
 ၈၃ သောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပြီး- ငတ်ခွတ်
 သောသူတို့ကို ကောင်းစွန့်စွာ ကျွေး၍၊ ရတတ်
 သောသူတို့ကို လက်ချည်းထွတ်ထွတ်တော်မူပြီး-
 ၈၄ ငါတို့တိုးတေးဈားတို့အား ဈာပိတ်ထားတော်မူ
 ၈၅ သည်နှင့်အညီ- အာဗြဟံ မှစသောသူ၏အမျိုး
 အနွယ် အား သနားခြင်း ကျေးဇူး တော်ကို အ
 စည်အမြဲပြုခြင်းငှါ သတိထား၍၊ မိမိကျွန်ုပ်သ
 ၈၆ ရေလကိုမစတော်မူပြီဟုဆို၏။- မာရ်သည်လည်း
 ဖေလိရှမတ်ကံမှာ သုံးလခန့်နေပြီးမှ မိမိအိမ်သို့
 ပြန်လေ၏။
 ၈၇ ဖေလိရှမတ်သည် ဖွားစံ့သောနေ့လစေ့သော
 ၈၈ အခါ သားသောကြားကို ဖွားမြင်၏။- ထာဝရ
 ဘုရားသည် ထူးမြတ်သော သနားခြင်းကျေးဇူး
 တော်ကို ဖေလိရှမတ် အား ပြု တော် မူသည် ကို၊
 အိမ်နီးချင်းအဆွေ အမျိုး တို့သည် ကြား လတ်
 သော်၊ သူနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။-
 ၈၉ ရှစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌ အဇေဗျားတို့ခြင်း
 ကိုသူငယ်အားပေးစံ့သောငှါသာကြ၍၊ အမေ၏
 အမည် ဖြစ်သော စာခရိ အမည်ဖြင့် မှည့်သော
 ၉၀ အခါ၊ အမိက၊ ထိုသို့မမှည့်ရ။- ယောဟန် အမည်
 ၉၀ ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊- ယောဟန်
 အမည်ဖြင့် သင်၏အဆွေအမျိုးတွင် တယောက်
 ၉၁ ကိုမျှမမှည့်ဟုဆို၍၊- အမည်သည်အတယ်သို့မှည့်
 ၉၂ စေလိုသနည်းဟု၊ အမှတ်အားဖြင့်မေးကြ၏။- အ
 ဗုသည်လည်းသင်ပုံကိုတောင်း၍၊ သူ၏အမည်
 ကားယောဟန်ဖြစ်၏ဟုရေးလေသော်၊ ထိုသူအ
 ၉၃ ပေါင်းတို့သည် စံ့သြောခြင်းရှိကြ၏။- ထိုခဏ
 ချင်းတွင် စာခရိသည် နှုတ်ဖွင့်ခြင်း၊ လျှာလွတ်
 ဖြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကားအားဖြင့်ဘုရားသခင်
 ၉၄ ၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။- အိမ်နီးချင်း
 ရှိသမျှတို့သည်ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍၊ ထိုအမှု
 အရာများသည်ယုဒပြည်တောင်ကြားအရပ်တို့၌

၉၆ အနွံ့အမြားကျော်စောလေ၏။- ကြားသောသူအ
 ပေါင်းတို့သည် နှစ်ထုံးထဲ၌ ဖွတ်ထား၍၊ ဤသူ
 ငယ်သည် အတယ်သို့သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း
 ဟု ဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ထက်တော်သည်
 လည်းသူငယ်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
 ၉၇ သူ၏အဖေစာခရိသည် သန့်ရှင်းသောမိညည်
 ၉၈-၇၅ တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်၊- အသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသခင် မင်္ဂလာရှိတော်
 မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှ
 ဤပေါ်ထွန်းသော မိမိသန့်ရှင်းသောပရောဖတ်
 တို့ နှုတ်ဖြင့် ဈာပိတ် ထားတော်မူသည် နှင့်အ
 ညီ၊ ငါတို့သည် ရန်သူအားနှင့် ကင်းလွတ် ၍၊
 ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ တသက်ထုံးသန့်ရှင်း
 မြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီအားဖြင့်၊ ဘုရားဝတ်ကို
 ချရင့်စွာပြုရသော အခွင့်ကိုပေးမည်ဟု၊ ငါတို့
 အဖေစာဗြဟံအားကျိန်ဆိုခြင်းဂုဏ်တော်တည်း
 ဟု သော၊ သန့်ရှင်းသော ပရိညည် တရားကို
 အောင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ ငါတို့တိုးတေးဈား
 နှင့် ဝန်ခံတော်မူသောသနားခြင်းကျေးဇူးကိုပြု
 တော်မူသဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးကိုအကြည့်အစွဲကြွ
 ထာလျက်၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ
 ၍၊ ငါတို့ကိုရန်သူလက်မှငင်၊ ခုန်းသောသူရှိသ
 မျှတို့ ထက် မှ ငင် ကယ် ထွတ် မည် အကြောင်း၊
 ကယ်ထွတ်ခြင်းဦးမြို့ကိုမိမိကျွန်ုပ်တို့အမျိုးထဲ
 ၉၉ ၌ငါတို့အားပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီး
 ၉၆ အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့် ဆူး
 သောဘုရား၏ ပရောဖတ်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရ
 ၉၇ လိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
 ၏ သနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်၊
 အ ဖြစ်ပြေ၍ ကယ် တင် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင်
 ကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအားခေါ်ပြသ
 ဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ကိုဖွင့်ဆင်
 ဖြင်းငှါ သင်သည်ရှေ့တော်၌ သွားရလိမ့်မည်။-
 ၉၈ ထိုသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်၊
 ကောင်းကင်မှနေစာရုဏ်သည် ငါတို့အပေါ်သို့
 ၉၉ တက်သဖြင့်၊- မှောင်မိုက်နှင့်သေမင်း၏အရပ်ထဲ
 တွင်ရှိနေသောသူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်း၍ ငါတို့
 အားပြိသက်ခြင်းလမ်းကို ပြလျက်ရှိသည်ဟု၊
 ၉၉ ပရောဖတ်ညာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။- ထိုသူငယ်
 သည်ကား၊ ကြီးပွား၍ညာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 အသရေလလူတို့အား မထင်ရှားမှီ ထိုင်စေောင်
 တောအရပ်၌နေလေ၏။

- ၈ ထိုအခါ တနိုင်ငံ ထုံးကို စာရင်း ယူစေခြင်းငှါ ကဲသာဘုရင်ကြံ့ရတ္တံ့သည် အမိန့်တော်ရှိ၏။
  - ၉ ကုရေန်သည် ခုရ်ပြည်၌မြို့ဝန်ဖြစ်စည်တွင်၊ ဤ
  - ၁၀ ပဌမစာရင်းယူခြင်းဖြစ်သတည်း။ လူစာပေါင်း ထိုသည်စာရင်းဝင်ခြင်းငှါအသီးအသီးမိမိတို့မြို့
  - ၁၁ ခွာသို့သွားကြ၏။-သောသပ်သည်သည်းပါး
  - ၁၂ ဝိန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း
  - ၁၃ သောမယား၊ မာရ်နှင့်အတူ စာရင်း ဝင်ခြင်းငှါ၊
  - ၁၄ ဂါထိထဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ယူရည်တွင် ဗက်
  - ၁၅ ထင်အမည်ရှိသော ဝါဝိန်၏မြို့သို့သွား၏။ ထိုအ
  - ၁၆ ခါမာရ်သည် ပဋိသန္ဓေအရပ်အမာရှိ၏။-ဗက်
  - ၁၇ ထင်မြို့၌ရှိနေစည်၊ ခွားစုံသောနေ့ထနေလျှင်၊-
  - ၁၈ သားဦးကို ခွားမြင်၍ အဝတ်နှင့်ပတ်ရပ်ပြီးမှ၊
  - ၁၉ ဧည့်သည်တည်းရာ အရပ်၌ သူတို့ နေရာ မရှိ
  - ၂၀ သော့ကြောင့်၊ သူငယ်ကံ နွားစားခွက်၌ သိပ်
  - ၂၁ ထားထေ၏။
- ထိုပြည်မှာသိုးထိန်းတို့သည်ညည့်အခါတော
- ၂၂ အရပ်၌တည်းမိလျက်၊ မိမိသိုးစုကိုစောင့်နေကြ
  - ၂၃ သည်ဖြစ်၍၊-ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
  - ၂၄ သည်သူတို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်
  - ၂၅ ၌ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ထွန်းတောက်သ
  - ၂၆ မြင့်၊ သူတို့သည် အထွန်ကြောက် နှံ့ ဖြင်းသို့
  - ၂၇ ရောက်ကြ၏။-ကောင်းကင် တမန်က သည်း၊
  - ၂၈ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်၊လူစာပေါင်းတို့သည်
  - ၂၉ အထွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစရာ သိတင်းကို ငါ
  - ၃၀ သည်သင်တို့အားကြားပြောရ၏။-သန့်တွင်ပါ
  - ၃၁ ဝိန်၏မြို့၌သခင်ခရစ်တော်တည်းဟူသော၊ကယ်
  - ၃၂ တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အဖို့အလိုငှါ ခွား
  - ၃၃ မြင်ခြင်းကို ခံတော်မူပြီး- သင်တို့သည် အတယ်
  - ၃၄ မှီမိတ် ဖြင့် သိရ မည် နည်းဟူ မူကား၊ သူငယ်
  - ၃၅ သည်အဝတ်နှင့် ပတ်ရပ်၍၊ နွားစား ခွက်၌သိပ်
  - ၃၆ ထားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုပြီး
  - ၃၇ လျှင်၊- ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ကောင်း
  - ၃၈ ကင်မိုလ်မြေ အများတို့သည် ချက်ချင်း ထင်ရှား
  - ၃၉ ၍၊-ကောင်းကင်ထဝင်ဝယ်ဘုရားသခင်သည်
  - ၄၀ ဘုန်းကြီးတော် မူစေသတည်း၊ မြေကြီး ပေါ်၌
  - ၄၁ ထည်းမြင်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း၊ သူတို့အား
  - ၄၂ မေတ္တာကရုဏာရှိစေသတည်းဟု၊ ဘုရားသခင်
  - ၄၃ ကိုရိုးခွမ်း၍မြှတ်ဆိုကြ၏။
  - ၄၄ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံသို့
  - ၄၅ မြန်ကြပြီးမှသိုးထိန်းတို့က၊ငါတို့သည်ဗက်သပ်

- ၄၆ မြို့သို့သွားကြကုန်စို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ခေတ်
- ၄၇ ပြတော်မူသောဤအမှုအရာကိုကြည့်ကြကုန်စို့
- ၄၈ ဟု အစွန်းခွင်းပြောဆိုပြီးလျှင်၊- အလျှင်အမြန်
- ၄၉ သွား၍မာရ်နှင့်သောသပ်ကို၎င်း၊ နွားစားခွက်၌
- ၅၀ သိပ်ထားလျက်ရှိသောသူငယ်ကို၎င်းတွေ့ကြ၏။-
- ၅၁ တွေ့မြင်ပြီးမှ မိမိတို့ကြားသောထိုသူငယ်၏ အ
- ၅၂ ကြောင်းစကားကို အနှံ့အပြားပြောကြ ၏။- သိုး
- ၅၃ ထိန်းတို့ပြောသောစကားကို ကြားသောသူရှိသ
- ၅၄ မှာတို့သည် အံ့သြသောမြင်၊ ရှိကြ၏။- မာရ်သည်
- ၅၅ ? အကြောင်းအရာ အထုံးစံတို့ကို ဖတ်ကျူး၍
- ၅၆ ခဦးစားဆင်ခြင်လျက်နေ၏။-သိုးထိန်းတို့သည်
- ၅၇ ထည်း၊ မိမိတို့အားပြောနှင့်သည်အတိုင်း ကြား
- ၅၈ မြင်သမျှသော အကြောင်း အရာကိုထောက်၍၊
- ၅၉ ဘုရားသခင်ကိုအံ့သြသော ရိုးခွမ်းလျက်ပြန်သွား
- ၆၀ ကြ၏။
- ၆၁ ထိုသူငယ်အား အရေစွန်းထိုးခြင်းကို ပေးရ
- ၆၂ သောနေ့တည်းဟူသော ရှစ်ရက် ခြောက်သော
- ၆၃ နေ့ရောက်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓေစွဲတော်မမူမှီကောင်း
- ၆၄ ကင်တမန်မှည့်သော ယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ
- ၆၅ ၏။- ထိုနောက်၊မောရှေ၏ပညတ်တရားအတိုင်း
- ၆၆ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသော နေ့ရက်နေ့သောအ
- ၆၇ ခါ၊ မိမိတို့သည် သူငယ်ကို ယေရှု ရှုထင်မြို့သို့
- ၆၈ ဆောင်သွား၍၊-သားဦးသောကျားအပေါင်းတို့
- ၆၉ သည် ဘုရားအဖို့သန့်ရှင်း၊ ရကြ၏ဟု၊ ထာဝရ
- ၇၀ ဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၊ ထာဝရနှင့်အညီ၊ ထာ
- ၇၁ ဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ပြီးမှ၊- မှီ နှစ်ကောင်
- ၇၂ ဖြစ်စေ၊ မြို့ကထေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တစုကို
- ၇၃ ပူဇော်ရမည်ဟု၊ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း
- ၇၄ ထာပြန်သည်နှင့်အညီသင် ပူဇော်ကြ၏။
- ၇၅ ထိုအခါရှုမောင်အမည်ရှိသောသူတစ်ယောက်
- ၇၆ သည် ယေရှုရှုထင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည် မြောင့်
- ၇၇ မတ်သောသူ၊ တရားကိုမိသောသူ၊ အုယရေ
- ၇၈ ထမရှိ၏။ သက်သာခြင်း အကြောင်းကို မှော်
- ၇၉ ထင်သောသူဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
- ၈၀ သည်သူအပေါ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍၊- သူသည်
- ၈၁ ထာဝရဘုရား၏ခရစ်တော်ကိုမမြင်မှီမသေရဟု
- ၈၂ ဟုဗိတ်တော်ကိုရ၏။- ထိုအခါသူသည် ဝိညာဉ်
- ၈၃ တော်အားဖြင့် ဗိတ်မှန်တော်သို့သွား၍၊ မိမိတို့
- ၈၄ သည် သူငယ်ယေရှုကို ပညတ်တရား ထုံးတမ်း
- ၈၅ အတိုင်းပြုခြင်းငှါဆောင် သွားစဉ်တွင်၊ ရှုမောင်
- ၈၆ သည်ယေရှုကိုသက်နှင့် ချီလိုက်၍၊-ဘုရားသခင်၏
- ၈၇ ကျေးဇူးတော်ကို ရိုးခွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်မူ

ထောစသောဗျာဓိတံတော်ထေရ်ကိုယ်တော်၏
 ထွန်ထည် ဗြိဝံဝိဇ္ဇာ ဓုတေ ခဿော စသော ဓုတေကို
 ကိုယ်တော်သည် ယ ဓုတေ ဝေ တော်စု၏-
 ၈၀-၈၂ ကိုယ်တော်၏ ထု ဣသရေယ စသော ကို ခြီး
 ခြောက်ခြင်းငှါငှါ၊ တပါး၊ စသောသားကို
 ထင်းခြင်းငှါငှါ၊ ထုစသော၊ ထိုစသော
 ဦးတင်ဆင်တော်မူသော စသောတည်းဟူသော၊
 ကထိတင်သောသခင်ကို စကွန်ပီသည် ကိုယ်
 ၈၃ ချစ်မိနှင့် မြင်ရပါ၏ဟု မြက်ဆို၏- ထိုစကား
 ရှားကိုယောသဝံနှင့်မယ်တော်သည်ကြားလျှင်
 ၈၄ ဟုံသြောခြင်းရှိကြ၏- စသောသည်ထည်းသု
 ထိုကို ကောင်းကြီးမေး၍ မယ်တော်မာမိစား၊
 ဤသုတော်ကား၊ ဣသရေယထုစသောထံမည်သ
 ကြောင်း၊ စသောထမည်စသောကြောင်း၊ လူစသော
 ထိုစသောထံမည်ကို ထင်ရှားခြင်းငှါ ငြင်းခုံ
 စရာဖြစ်မည် စသောကြောင်း၊ ခန့်ထားသောသုဖြစ်
 ၈၆ စသော- ထိုမှတပါး၊ သန့်လျက်သည်သင်၏မိတ်နှစ်
 ထုံးကို ခွင်းလိမ့်မည်ဟုမြက်ဆို၏၊
 ၈၇ စသောစသော၊ ဖြစ်သောစသောထံသို့၊ သန့်စ
 မည်သို့သော ပရောဗက်မ တယောက် မှီ၏ သု
 ဝတ်သို့သောစသောမှစ၍ ခုနစ်နှစ်သာထင်နှင့်
 ၈၈ နေပြီးလျှင်- စသောကြီးရင့်၍ စသောနှစ်ဆယ်
 ထေးနှစ် ခန့်မှ ထိုင်ထိုင် ခုဆိုမ ဖြစ်လျက်၊ ဆု
 ထောင်း၊ ငြင်းနှင့် စသောရှောင်ခြင်းကားဖြင့် နေ
 ညညီမပြတ် ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ မိတ်မှန်တော်
 ၈၉ နှင့် မရွာဘဲ နေ၏- သုသည်လည်း ထိုသောရှင်း
 ထွင်ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခိုး
 ချမ်းလေ၏၊ စသောရှင်မြို့ခွဲ၊ နှုတ်ခြင်းစရာ
 ကိုရှောင်သောသုစသောပေါင်းတို့သားထိုသုတော်
 ၉၀ စသောကြောင်းကိုပြောလေ၏- မိဘတို့သည်ထာ
 ဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားစသော၊ ပြုရသမျှကို
 ကိုစကုန်စသောပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်
 ၉၁ စသောသည်သော မိမိတို့မြို့သို့ ပြန်ကြ၏- သုတော်
 သည်ထည်းကြီးပွား၍ ပညာညာထံ သတ္တိနှင့်
 ပြည့်စုံ၏၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
 ထည်းသုစသော၌တည်၏၊
 ၉၂ မိဘတို့သည် နှစ်တိုင်း စသောပသခါပွဲခံမြို့
 ၉၃ ရောက်လျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားကြ၏- ယေ
 ရုရှလင် တဆယ်နှစ်နှစ် သို့သောစသော ပသခါပွဲ
 ထုံးစံစသော၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်ကြ၍- ပွဲ
 နေရက်ထွန်ပြီးမှ မိဘတို့သည်ပြန်ကြလျှင်၊ ဆု
 ထေရ်စသောသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရပ်လေ၏၊

ယောသဝံနှင့်မယ်တော်သည် ထိုစသောကြောင်းကို
 ၉၄ မသိ၍၊- စသောပေါင်းစသောစုတော်သုတော်ပါသည်
 ထုမိတ်ထင်နှင့်တနေ့ ခရီးသွားမိလျှင်၊ စသောစသ
 ၉၅ မှီး စသောစကွန်ပီသို့တွင်ရှာ၍- မထွေသောစသ
 ၉၆ ခါထေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်၍ရှာကြ၏- သုတော်စု
 ကား၊ မိတ်မှန်တော်၌ စသောစသောထံမှတိုင်း
 ၉၇ ၍၊ ထိုသုတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်
 ၉၈ ကိုမိမိတို့သည်သု၊ ရက်ကြာမှထွေကြ၏- သုစ
 စကားကို ကြားသောသုစသောပေါင်းတို့သည် သုစ
 ပညာကို ငှါ၊ စကား၊ စသောကိုငှါ ဟုံသြောကြ
 ၉၉ စသော- မိဘတို့သည်သားကိုမြင်လျှင်၊ မိန်းမစသော
 ဝေ၍မယ်တော်က၊ သား၊ စသောထံကြောင့်ငါ
 ထိုစသော ဤသို့ပြုသနည်း၊ ဤသို့ကြောင့်ကြ
 သောမိတ်နှင့်မိဘတို့သည်မောင်ကိုရှာကြပြီဟု
 ၁၀ ဆိုသော်၊- ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားသောထံကြောင့်
 စကွန်ပီကိုရှာရပါသနည်း၊ စကွန်ပီသည်စသော
 စသောထံသို့ နေရသည်ကို မသိပါသောထု ပြော
 ၁၁ ဆိုလျှင်- သုတို့သည် ထိုစကားကိုနားမထည်
 ၁၂ ကြ- ထိုနောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားစသော
 ထွား သဖြင့် နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ၍၊ သုထို
 စကားကို နားထောင် လျက် နေလေ၏၊ ထိုစ
 ကြောင်းစသောစသော၊ စသောကိုမယ်တော်သည်နှစ်
 ၁၃ လုံးထဲ၌မှတ်ကျ၊ လေ၏- ယေရုရှလင်ထည်းစသော
 စသောထိုင်းကြီး၍ ပညာထိုးပွားလျက်၊ ဘုရား
 သခင်ရွှေ၊ ထုထွေမှတ်ရှာရတော်မူ၏၊

၃

၁ ကသောဘုရင် တီးမေရို နန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်
 တွင်၊ ထုပြည်၌ ဂုဏ်ပိတတ်သည် မြို့ဝန်ထု၊
 ဂါလိလဲပြည်၌ဟေရုရှလင်စောဘွားစသော၊ ဣ
 တရုပြည်နှင့် တရုခေါ်ဒိုတ်ပြည်၌ ယေရုရှလင်
 ၂ မိလိယုသည် စောဘွားစသော၊ စသောထင်ပြည်၌
 ၃ ထုသန်သည်စောဘွားစသော- စသောနှင့်ကသာ
 ဝတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းစသော၊ စသော၊ စသော
 ၄ သီး၊ မြို့ကြသော စသော၊ တော၌ သို့သော စသော
 သား ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဓိတ်
 ၅-၆ တော်ကိုခံရ၏- ပရောဗက်ဟေရုရှလင်ကွမ်း
 စာ၌ ထာသည်ကား၊ တော၌ ထစ်ကြောသော
 သုစသောမှ၊ ထာဝရဘုရားကြတော်မူရာထမ်း
 ကိုပွင့်ကြထေးသွားလမ်းခရီးတော်ကိုပြောဆိုကြ
 ထေး၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ၌သမျှကိုဖိုရမည်၊ တောင်
 ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှကိုဖိုရမည်၊ ကောထံ
 သောထမ်းစွားကိုပြောဆိုရမည်၊ ကြမ်းတမ်း

သောထမ်း၊ ဈာန်ကို ထည်း၊ သုတ်သင် ဖွင့် သင်ရ
စည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုမြင်ရကြသတို့ထု
တာသည်နှင့်အညီ၊ ယောထန်သည် ထော်စန်
မြစ်နား၌အစွဲ၊ အပြားထွည့်ထည့်၍၊ အပြစ်ထွတ်
ခြင်းအဖို့အလိုငှါ နောင်တနှင့် ခပ်ဆိုင်သောနှစ်
ခြင်းတရားကိုဟောလေ၏။

- ၇ ထိုအခါနှစ်ခြင်းကိုခံစံသောငှါသကြသော
လူအစုအဝေးတို့ အား ယောထန်ဟောပြော
သည်ကား၊ အရှင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်ထု
သောထေး၊ ဝါဏ်မှ ပြေးသွား၊ မိမိသော ငှါ အ
ထယ်သူသည် သင်တို့ကိုသတိပေးသိသနည်း။
- ၈ နောင်တရခြင်း နှင့် ထိုက်တန်သော အကျင့်ကို
ကျင့်ကြသော၊ အာပြယ်သည် ငါတို့အစ ဖြစ်
သည်ဟူ၍၊ မိတ်ထဲ၌မစောင်းပေကြနှင့်ဘုရား၊
သခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာပြယ်သားတို့
ကိုထုတ်ဖော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု၊ ငါအ
မှန်ဆို၏။ သစ်ပင် အမြစ် နားမှာ ပုဆိန်ထား
လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီး
သောအပင်ရှိသမျှတို့ကို စုတ်ထွင်း၍ မီးထဲသို့
ချလိုက်ရသည်ဟုဟောပြောလေ၏။
- ၉ လူအစုအဝေးကသိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေး
- ၁၀ လျှောက်ကြသော်၊- ယောထန်က၊ အင်္ကျီ နှစ်
ထည်ရှိသောသူသည် အင်္ကျီ မရှိသောသူအား
ရှုစေ၊ ဓားစရာရှိသော သူသည်ထည်း၊ ထိုနည်း၊
- ၁၁ ထူပြုစေဟုပြန်ပြော၏။ အခွန်ခံသူတို့သည် နှစ်
ခြင်းကိုခံခြင်းငှါ ထာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေး
- ၁၂ လျှောက်ကြလျှင်၊- သင်တို့သခင်သည်ခွဲဝေမိမိ
သည်ထက်သာ၍မခွဲမခံကြနှင့်ဟုပြန်ပြော၏။
- ၁၃ စစ်သူရဲတို့ကထည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်
သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင်၊
သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုမျှအနိုင်အထက်မပြု
ကြနှင့်၊ အဘယ်သူကိုမျှမလျှပ်ကြနှင့်၊ ကိုယ်ရ
သောအခွန်ငွေငွေကြေးငွေဟုပြန်ပြော၏။
- ၁၄ ထိုမှားတို့သည်မျှော်ထင်၍၊ ယောဟန်သည်
ခရစ်တော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို၊ နှစ်သုံး ထဲ
- ၁၅ မှာတွေးတောဆင်ခြင်ကြစည်၊-ယောဟန်သည်
လူ အပေါင်းတို့အား ပြန် ပြော သည်ကား၊ ငါ
သိသင်တို့အားရခွဲနှစ်ခြင်းကိုပေး၏၊ ထောက်
တတ်စွမ်း၊ နှိုင်းသောသူသည်ကြွ ထာသေး၏၊ ထို

- သူ၏ခြေနင်းတော်ကြီး ကို မှာ မြည်ခြင်းငှါ ငါမ
ထိုက်၊ ထိုသူသည်သန့်ရှင်းသော ပိညည်တော်၌
- ၁၆ ၎င်းမီး၌၊ သင်တို့ကို နှစ်တော်မူမည်။- ထက်
တော်တွင် ခံကောပါလျက်၊ မိမိကောက်နယ်ထ
ထင်းကိုရှင်းထင်းစေခြင်း၊ ကျွဲပေါးကိုကား၊ ကျွဲ
၌စုထိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား၊ မပြိမ်း
ရှိုင်းသောမီးနှင့် မှီတော်မူထုတ်ထု ပြောဆို၏။
- ၁၇ အပြားသော စကားများနှင့် ဆုမွန်သွေးဆောင်၍
ဝပ်ဂေါဏ် တရားကို ထူဈားတို့အား ဟောပြော
လေ၏။
- ၁၈ ထိုနောက်၊ ဇော်ဘွားယေရုရှလည်မိမိညီ၏ခင်
ပွန်းထေရောမိ အကြောင်းမှစ၍၊ မိမိပြုသောစု
မိုက်အပြစ်မှီသမျှတို့ကို ယောဟန်သည် ဇော်ပြ
၁၉ ဆုမွန်သောကြောင့်၊- ဟေရုရှသည်အရှင်အပြစ်မှီ
သမျှတို့အပေါ်မှာအပြစ်သစ်ကိုထပ်ထောင်း၍၊
ယောထန်ကိုထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏
- ၂၀ ထိုအပေါင်းတို့သည်နှစ်ခြင်းကိုခံကြသောအ
ခါ၊ ယေရှုသည်လည်းနှစ်ခြင်းကို ခံတော်မူ၍ဆု
တောင်းမည်တွင်၊ ကောင်းကင် တွင်လှည့်သဖြင့်၊-
၂၁ သန့်ရှင်းသော ပိညည် တော်သည်၊ ပြုလုပ်ကဲ့
သို့ ကိုယ်ဆင်ရားလျက် ကိုယ် တော် အပေါ်၌
ထင်းသက်တော်မူ၍၊ သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်
နိုးသူ၊ ငါ၏နှစ်သားပေတည်းဟု၊ ကောင်းကင်က
အသံတော်ဖြစ်လေ၏။
- ၂၂ ထိုအခါ ယေရှုသည် အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်မျှ မှီ
တော်မူ၏၊ လူများအထင်အမှတ်အားဖြင့်ကိုယ်
တော်၏ အမကားယောသပ်တည်း၊ ယောသပ်
- ၂၃ အဝဝေါ၊- ဝေါအဝမသတ်၊ မသတ်အဝဝေ
ဝါ၊ ဝေါပိအဝမေထမိ၊ မေထမိအဝယန္တ၊ ထန္တအ
၂၄ ဝေဟာသဝါ၊-ယောသပ်အဝပတ္တသိ၊ မတ္တသိအ
ဝအာရတ်၊ အာရတ်အဝနာဟု၊ နာဟုအဝသေ
၂၅ ထိ၊ ဝသလိအဝနုဂ္ဂ၊- နုဂ္ဂအဝမသတ်၊ မသတ်
အဝမတ္တသိ၊ မတ္တသိအဝရှေမိ၊ ရှေမိအဝ ယော
သပ်၊ ယောသပ်အဝယုဂ၊ ယုဂအဝယောဟန္တ၊-
၂၆ ယောဟန္တအဝရေသ၊ ရေသအဝ ဇေရုဗဗေထ၊
ဇေရုဗဗေထအဝရှာထသေလ၊ ရှာထသေထအ
၂၇ ဝနေရိ၊ နေရိအဝမေထမိ၊ မေထမိအဝအမ္မိ၊- အမ္မိ
အဝကောသိ၊ ကောသိအဝထေမောဝံ၊ ထေမော
၂၈ ဝံအဝဇရ၊- ဇရအဝယောသေ၊ ယောသေအဝဝ
လျောဇာ၊ လျောဇာအဝယောရိပ်၊ ယောရိပ်အဝ
၂၉ မသတ်၊ မသတ်အဝထေဝါ၊-ထေဝါအဝမြီမောင်
မြီမောင်အဝယုဂ၊ ယုဂအဝယောသပ်၊ ယောသပ်

စာမေးယာနနိ၊ ယောနနိစာမ လျှောက်မိ၊ လျှောက်
 ၈၀ ကိမိစာမမေလေ၊- မေလေစာမမေနနိ၊ မေနနိ စာမ
 မဟူသ၊ မဟူသစာမနာသနိ၊ နာသနိစာမစာမိဝိ၊-
 ၈၁ စာမိဝိ စာမမေလေ၊ ယောနနိစာမ လျှောက်မိ၊ လျှောက်
 စာမမေလေ၊ မေလေစာမစာမလေ ခုနိ၊ စာမလေ ခုနိစာမ
 ၈၂ နာသနိ၊- နာသနိစာမစာမိဝိ၊ စာမိဝိစာမစာမ
 ရုံ၊ စာမရုံစာမဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ဟေ
 ၈၃ ရုံစာမဟေဇရုံ၊- ဟေဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံစာမ
 ဇရုံ၊ ဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ဇရုံစာမဟေဇရုံ၊
 ၈၄ တေရ၊ တေရစာမနာသနိ၊- နာသနိစာမစာမလေ၊
 စာမလေစာမဟေဇရုံ၊ ရာဂေါစာမဟေဇရုံ၊ ဟေ
 ၈၅ လက်စာမဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံစာမဟေဇရုံ၊- ရှာသစာ
 မကောဇရုံနိ၊ ကောဇရုံနိစာမစာမဟေဇရုံ၊ စာမဟေ
 ဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ရှာသစာမဟေဇရုံ၊ နောဇရုံစာမ
 ၈၆ မကောဇရုံ၊- လာမကောဇရုံ မဟူသ၊ မဟူသစာမ
 နောဇရုံ၊ နောဇရုံစာမဟေဇရုံ၊ ယာရက်စာမဟေဇရုံ
 ဟာသစာမဟေဇရုံ၊ မဟာသစာမဟေဇရုံ စာမ ကောဇရုံ
 ၈၇ နနိ၊ ကောဇရုံနိစာမစာမလေ၊ စာမလေစာမဟေဇရုံ၊
 သစာမဟေဇရုံ၊ စာမဟေဇရုံ ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၄

- ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသော ပိညည်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ယောင်စဉ် ခြစ်နားမှ ပြန်စည်တွင် ပိညည်တော်သည်တောသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
- ၂ စာရက် လေးဆယ် ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏ စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုကာလပတ် လုံး စာစာအာဟာရကို သုံးဆောင်တော်မမူ။ ထို
- ကာလလွန်ပြီးမှမှတ်သိပ်တော်မူ၏။- မာရ်နတ် ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏ လား တော်မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲကို မုန့်ဖြစ်စေခြင်း ငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။- ယေ ရှုကလည်း၊ လူသည်မုန့်အားဖြင့်သာ အသက် ကိုခွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသ မှာအားဖြင့်အသက်ကိုခွေးရမည်ကျမ်းစာ၌လာ သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
- တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုဖြင့်လှသော တောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဤသောကဉ်ရှိသ မှာသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တခဏချင်းတွင်ပြည့်နိ
- ၆ ဖြ်၊- ဤဘုန်းတန်ခိုး အာဇာနည်ရှိသမျှကို ငါ၌ အပ်ခဲ့ပြီ၊ ငါသည် ပေးလိုသော သူ အား ပေးရ
- ၇ သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အားပေးပါမည်။- ငကို ကိုးကွယ်လျှင်၊ ဤအလုံးစုံတို့သည် ကိုယ်တော်
- ၏ဥစ္စာဖြစ်ထိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေ၏။- ယေရှု

ကလည်း၊ စာချင်းစာတန်၊ ငနောက်သို့ဆုတ်လေ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရ မည်၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည်ကျမ်း။ စာသောသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

• တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ယေရှုရှုထင် မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊ မိတ်မှန်တော်၏ စာထွင်း၌

၁၀ တင်ထားပြီးလျှင်၊- ကျမ်းစာသောသည် ကား၊ သင့်ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်း ငှါ ကောင်းကင် တမန် ထိုအား သင့်အဖို့ မှာထားတော်မူသည်

၁၁ ဖြစ်၍၊- သင်၏ခြေကိုကျောက်နှင့်မထိမမိတ်စေ ခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သင့်ကိုလက်နှင့် မစွဲပင့် ကြလိမ့်မည်ဟုလေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင်၊ ဤစာ ထွင်းမှ ကိုယ်ကိုအောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု

၁၂ လျှောက်လေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်း မပြုရဟု၊ ကျမ်းစာကားရှိသည်ဟုပြန်ပြောတော်

၁၃ မူ၏။- ထိုသို့ မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင် ခြင်း အမှုအလုံးစုံကို ငကိုအစဉ် ပြုပြီးလျှင်၊ အထံတော်မှ တွက်သွား၍ ကာလ အတန် အရာ နေလေ၏။

၁၄ ယေရှုသည်ပိညည်တော်တန်ခိုးနှင့် ဂါလိလဲ ပြည်သို့ပြန်၍၊ သိတင်းတော်သည်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။ တရား

၁၅ ဇရပ်တို့၌ ဆုဥဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။- လူအ ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။-

၁၆ ကြီးပွားတော်မူရာ နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ပြန် လျှင်၊ ထုံးစံတော်ရှိသည်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ တ ရားဇရပ်သို့ဝင်၍ ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုတ်ခြင်းငှါ

၁၇ ထတော်မူ၏။- ဇရပ်စောင့်သည်ပရောဖက်တေ ရှာယ၏ ကျမ်းစာကို ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာ ကိုဖွင့်တော်မူလျှင်အစွဲသောအချက်စကားဟူမူ

၁၈ ကား၊- ထာဝရဘုရား၏ပိညည်တော်သည်ငါအ

၁၉ ပေါ်၌တည်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ဆင်း ခဲသားတို့ အား ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်း ကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ၊ ငကိုဘိသိတ်ပေးတော်မူ ပြီ၊ ကြေညာသောသူတို့၏အနာကို ဖျောက်စေခြင်း ငှါငှင်၊ ဗမ်းသွား ချုပ်ထားလျက် ရှိသောသူတို့ အားလွှတ်ခြင်း၊ အကြောင်းနှင့်၊ ဓမ္မကိစ္စကားသော သူတို့အား ဓမ္မကိစ္စဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို ပြ စေခြင်းငှါငှင်၊ ညည်းဆဲခရသောသူတို့ကို ကယ် မစေခြင်းငှါငှင်၊ ထာဝရဘုရား၏မင်္ဂလာသန့်စင်ကာ

ထကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငကိုစေထွတ်
 ၂၀ တော်မူပြီဟုလာသတည်း။ ကျမ်းစာကိုလိပ်၍
 ဇရပ်စောင့်ထားပေးပြီးမှထိုင်တော်မူ၏။ ဇရပ်၌
 မှီသောသူစပေါင်းထိုသည် ကိုယ်တော်ကိုစေ
 စေကြည့်ထွက်နေကြ၏။
 ၂၀ ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့ပင် ဤကျမ်းစာစကား
 သည် သင်ထိုကြားသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလေပြီ
 ၂၁ ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူစပေါင်းထိုသည်ကိုယ်
 တော်ကိုဝန်ခံ၍၊ တင့်တယ်လျှောက်ပတ်သော
 နှုတ်ထွက်စကားကို ထုံသြောရိုးမွမ်းလျှာ၊ ဤ
 သူသည်သောသပ်စံသားမဟုတ်တုံသောထုဆို
 ၂၂ ကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အကယ်၍သင်ထိုသည်
 ဝံပမာကို ဆောင်လျှက်၊ အစွမ်းဆေးသမား၊
 ကိုယ်အနာကိုဖြမ်းစေထော့၊ ငါထိုသည်သိတင်း၊
 ကြားသည်အတိုင်း၊ ဆင်သည်ကပေရနောင်မြို့၌
 ပြုသမျှသော အမှုအရာကို ကိုယ်နေရင်း မြို့၌
 ထည်းပြုပါဟူ၍၊ အေးပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
 ၂၃ သို့သော်လည်း၊ ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊- အ
 တယ်ပရောဗက် မှ မိမိနေရင်း မြို့၌ ဖုတ်နာမရ
 ၂၄ တတ်၊- ငါအမှန် ဆိုပြန်သည်ကား၊ ပရောဗက်
 ဇလီယထက်ထက်၌ သုံးနှစ်နှင့် ခြောက်ထပ်
 ထုံးမိလိမ့်ခါ၌၊ ပြည်နိုင်ငံတရှောက်ထုံးအစာ
 အာဟာရ အလွန်ခါးပါးခြင်း မှီသောအခါ၊
 အသရေလ အမျိုး ဖြစ်သော ခုဆိုးမ အဇ္ဈားမှီ
 ၂၅ ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုခုဆိုးမတယောက်မှီ
 ရာဆိုမျှလေယကိုစေထွတ်တော်မူ၊ မိန့်ပြည်
 ဇရုတ္ထ မြို့သူ ဖြစ်သော ခုဆိုးမ တယောက် မှီရာ
 ၂၆ သို့ စေထွတ်တော်မူ၏။ ပရောဗက်ဇလီယထက်
 ထက်တွင်လည်း၊ အသရေလအမျိုး၌ နာစွဲသော
 သူအဇ္ဈား မှီကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ နေမန် အ
 မည်မှီသော ခုရီလူမှတပါး အဘယ်သူမျှ သန့်
 ၂၇ ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တရား
 ဇရပ်၌ မှီသော ထူစပေါင်းထိုသည် ထိုစကား
 တော်ကို ကြားသောအခါ ဖြင်းစွာအရက်ထွက်
 ၂၈ သည်နှင့်၊- ထ၍ ကိုယ်တော်ကို မြို့ပြင်သို့ နှင်
 ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်း
 အငူစွေစောက်ထိုးတွန်းလှမ်းငှါဆောင်သွားကြ
 ၂၉ ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူထိုအထယ်၌ ရှောင်၍
 ကြွထွားတော်မူ၏။
 ၃၀ ဂါထိထဲပြည်ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊
 ၃၁ ဥရုဏ်နေ့၌ဆုခွင့်ပြုဝါပေးတော်မူ၏။ အာဏာ
 နှင့်အာဇာနည်စွာသောကြောင့်ပရိုထုတ်ထိုသည်

၃၂ အေးသောတော်ကို အထွန်ထုံသြောကြ၏။- ထို
 တရားဇရပ်၌ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုးစွဲသောသူ
 ၃၃ တယောက်ရှိ၍၊- ငြင်းခုံအရက်မြို့သားလေရှု၊
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတယ်သို့ဆိုင်
 ထနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖုတ်ဆီးခြင်းငှါလာသ
 ၃၄ ထော၊ ကိုယ်တော်သည်အတယ်သူဖြစ်သည်ကို
 အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းတော်
 မှသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကြံ၊ သော အသံနှင့်
 ၃၅ အစ်ကြွင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်
 စွာနေထော့၊ ထိုသူ၏အထက် ထွက်သွားလော့
 ထုဆုခွတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကိုလူ
 ၃၆ ရွာ၊ အထယ်၌ လှည်းခုတ်၊ ထေးဥပါတ် မပြုဘဲ
 ၃၇ ထွက်သွား၏။- လူစပေါင်းထိုသည် မိန့်မော
 တွေဝေ၍၊ ဤစကားသည်အတယ်သို့သောစကား
 နည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို အာဏာတန်မိုး
 နှင့်မှာထား၍၊ သူထိုသည် ထွက်သွားကြသည်
 တကားထုအခွင့်လှမ်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။
 ၃၈ သိတင်းတော်သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်
 တို့၌နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။
 ၃၉ တရားဇရပ်မှထွက်ပြီးလျှင် မိန့်ထိပ်သို့ကြွ
 တော်မူ၏။ မိန့်ထိပ်ယောက္ခမသည်ဖြင်းစွာသော
 ၄၀ ဖျားနာစွဲသည်ဖြစ်၍၊ သူအတွက်ကိုယ်တော်ကို
 ၄၁ တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ထိုမိစ္ဆ
 ၄၂ ရာအနာ၊ မှာရပ်၍ ဖျားနာကိုဆုခွတော်မူလျှင်၊ သူ
 သည် အဖျားငြောက်သဖြင့် ခွက်ခွင်းထ၍ ဧည့်
 သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
 ၄၃ နေဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးသော အနာရော
 ဂါစွဲသောသူတို့၏ အဆွေခင်ပွန်း၊ အပေါင်းတို့
 သည် ထိုလူနာတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခွင့်၊
 ကိုယ်တော်သည် ထိုလူနာ အသီးအသီးထို့သ
 ၄၄ ပေါ်၌ထက်တော်ကိုတင်သဖြင့်အနာရောဂါကို
 ၄၅ ဖြမ်းစေတော်မူ၏။- နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်
 တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရား
 သခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူထု အစ်ကြွင်း
 လျှက်၊ လူရွာမှထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်
 သည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြ
 သောကြောင့်၊ စကားတစွန်းကိုမျှမပြောစေခြင်း
 ၄၆ ငှါဖြစ်တားတော်မူ၏။
 ၄၇ မိုဏ်၊ ထင်းသောအခါ တောအရပ်သို့ ထွက်
 ကြတော်မူ၍၊ လူရွာတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှာ
 ကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိထိုနေရာမှ
 ထွက်ကြတော် မမူမည်အကြောင်း၊ ဆီ၊ တားကြ

၇၈ ၏- ကိုယ်တော်ကထည်၊ သုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်နှင့် ဤသော ဇစ်ဂေလိတရားကို အခြား
၇၉ သောမြို့ရွာထဲ၌ ငါတောပြောရမည်- ထိုသို့ အ
ထိုငှါ ကိုစေတုတ်ထွက် မှီသည်ထု မိန့်တော်မူ
၍၊ ဂါလိလဲ ပြည်မှာ တရား ဇရပ် ထို၌ တရား
တောပြောထွက်နေတော်မူ၏။

၂

• ထရ်ဗေရုဇာ ဂါလိလဲရက် ဆိုင် နားမှာ ရပ်
တော်မူ၍၊ လူများထိုသည် သုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တရားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်
အနီးသို့ထိုးဝင်ကြစေ၍တွင်၊ ကမ်းနားမှာ ဆိုက်
၂ သော ငွေနှစ်စင်းကို မြင်တော်မူ၏- တံငါ ထို
သည် ငွေထဲက ထွက်၍ ပိုက်ကွန် ထိုကို ဆေး
၃ လျှော်ထွက်နေကြ၏- ထိုငွေထိုတွင် မှီရန်၏ငွေ
ထဲသို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ငွေကိုကမ်းနားမှာ အ
နည်းငယ်စွါခွင့်စေခြင်းငှါ မှီရန်ကို အခွင့်တောင်း
တော်မူ၏။ ထိုငွေပေါ်မှာ ထိုင်ထွက်၊ လူများထို
ကို ဆုခွင့်ပြုပါပေတော်မူ၏။

၄ စကားတော်ပြတ်သောအခါ၊ ဇရုဇာရပ်အရပ်
သို့အစွဲဦးထောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကို ချွန်ငါးကို အုပ်စမ်း
၅ ထောင့်ထု၊ မှီရန်အား မိန့်တော်မူ၏- မှီရန်က
ထည်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် တညည့် ထုံး
ဩဇာသော်ထည်၊ တကောင်ကိုမျှ မရပါ။ သို့
၆ ဘုရားအစွဲဦးထောင့်မှီလျှင်၊ ပိုက်ကွန်ကို ချွန်ပါမည်
၇ ထုလျှောက်ထေ၏- ထိုသို့ချွန်ပြီးလျှင်၊ အထွန်
ဈားစွာသော ငါးထိုကို အုပ်စိသဖြင့် ပိုက်ကွန်
၈ ထည်စုတ်ထွက်ခွင့်၏- အခြားသော ငွေတစ်စင်း
၉ ၌ရှိသော အပေါင်းအဖော်ထိုသည်လာ၍၊ ကူညီ
စေခြင်းငှါ သူထိုကို အမှတ်ပေး သဖြင့်၊ သူထို
သည်လာ၍ ငွေနှစ်စင်းနှစ်ထုမတတ်ငါးနှင့် ပြု
၁၀ စေကြ၏- မှီရန်ပေတရုသည့်မြင်လျှင်၊ ယေရှု၏
ဝုဆစ် တော် ကို ဦးထိုက် ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်
ထည်အပြစ်ဈားသောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
၁၁ မှ ကြွ ထွားတော် မူပါထု လျှောက် ထေ၏- အ
ထယ်ကြောင့် ဤသို့လျှောက်သနည်းထုမူကား၊
အုပ်စိသောငါးဈားကို ထောက်သဖြင့်၊ မှီရန်နှင့်
သူ၏အပေါင်းအဖော်၊ အစေခံသောထာကုပ်
နှင့် ယောထန်မှစ၍ မှီရန်နှင့်ပါသမျှသောသူထို
၁၂ သည့် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏- ယေရှုက
ထည်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ သင်သည်ထုမှ
စ၍ ထုထိုကို ဝမ်းမိသော သူဖြစ်လိမ့်မည်ထု မိန့်
၁၃ တော်မူ၏- ကမ်းနားမှာငွေကို ဆိုက်ပြီးလျှင်၊

ထိုသူထိုသည် မိသမ္မာ ထိုကို ခွန် ပြစ်၍ နောက်
တော်သို့ထိုက်ကြ၏။

၁၄ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ မှီတော်မူစဉ်၊ တ
ကိုယ်ထုံး နှုနာစွဲသောသူတယောက်သဉ် ကိုယ်
တော်ကို မြင်လျှင် ပြစ်ဝပ်၍၊ သခင်၊ အထိုတော်
မှီလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ၍ တော်မူသည့်
၁၅ ထုတောင်းပန်ထေ၏- ယေရှုကထည်၊ ငါးထို
မှီ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေထု မိန့်တော်မူ
ထွက်၊ ထက်တော်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို ထိုတော်မူ
၁၆ ၏- ထိုသဏ္ဍာန်တွင် နှုနာပြောကထေ၏- ယေရှု
ကထည်၊ ဤအကြောင်းကို အထယ်သူအားမျှမ
ပြောနှင့်၊ ယဇ်မရေထိတ် ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်
ကို ပြောထောင့်ထုတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အထွတ်မော့ရှေ့
ရင် မှာထားသော ပူဇော် သကာကို ဆက်ထောင့်
၁၇ ထုမိန့်တော်မူ၏- သို့သော်သည်း၊ သိတင်တော်
သည်သာ၍ ကျော်စောသဖြင့်၊ ဈားစွာသော ထု
အပေါင်းထိုသည် တရား နာထိုသောငှါငှင်၊ အ
နာဓာဂါ ငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံထို
၁၈ သောငှါငှင် စုဝေးထွက် မှီကြ၏- ကိုယ်တော်
ထည်တော အရပ် သို့ ကြွ၍ ဆုတောင်းလေ့ မှီ
တော်မူ၏။

၁၉ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုခွင့်ပြုပါပေ
တော်မူစဉ်၊ ယေရှုထင်မြီမှစသော ထုပြည်၊
ဂါလိလဲပြည်မြို့ရွာဈားထိုကရောက်ထားသောစာ
မိ၌ထိုနှင့် မိသရည်းဆရာ ထိုသည် ထိုင်ထွက်
မှီကြ၍၊ အနာဓာဂါကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သခင်
၂၀ သုရား၏တန်ခိုးတော်သည်ထင်ရှား၏- ထိုအခါ
ထက်မြေသောသူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်
တကွအထံတော်သို့ဆောင်ခွဲ၍၊ ရွှေတော်၌သွင်း
၂၁ ထား ခြင်းငှါ ရွာကြံကြံ ၏- ထု စုဝေးထွက် မှီ
သောကြောင့် ဝင်စရာထမ်းကို မလွှဲသဖြင့်၊ အိပ်
မိုးပေါ်သို့တက်၍ အုတ်မိုးကိုစောင့်ပြီးမှ ထုနာ
ကိုအိပ်ရာနှင့်တကွထုဈားအထယ်၊ ယေရှု၏ရွှေ
၂၂ တော်သို့လျှော့ချကြ၏- ကိုယ်တော်သည်ထိုသူ
ထို၏ ထိုကြည်ခြင်းကို မြင် လျှင် ထုနာ အား အ
ရှမ်းထု၊ ထင်၏အပြစ်ကို ထွတ်စေပြီးထု မိန့်တော်
၂၃ မူ၏- ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဓာမိ၌ထိုက၊ သုရားကို
ထွန်ကျ၍ ပြော သော ဤသူကား အထယ်သူ
နည်း၊ သုရားသခင်မှတပါး အထယ်သူသည်အ
၂၄ ခြစ်ကိုထွတ်ရှင်သနည်းထုထင်မှတ်ကြ၏- ယေ
ရှုသည် ထိုသူထို၏ ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်မူ

လျှင်၊ သင်ကို မိတ်ဆွေမှာ အထွယ် ကြောင့် တင်
 ၂၇ နှစ် ကြာ သနည်း။- အထွယ် စကားကို သာဓု
 ပြောလွယ်သနည်း။ ထင်စေပြန်ကို လွတ်စေပြီ
 ထု ပြော လွယ် သကဲ့သို့၊ သင် ထဲ ခြံ ခြံ၊ ထွား
 ၂၈ ထောင့်ထောင့်လွယ်သကဲ့သို့၊- ထု သားသည် မြေ
 ကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်ထံသို့
 ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ထလော့၊ ကိုယ်ထိပ်ရာကို ဆောင်၍
 ကိုယ်ထိပ်သို့ သွားလော့၊ သင့်အား၊ ငါ ဆိုသည်
 လှ၊ ငါ ကံခြေသေသော သူအား မိန့်တော်မူ၏။-
 ၂၉ ထိုသူသည်ထည်း၊ ထု နှားရှေ့မှာ ခွက်ခွင်း၊ ထ၍
 ထိပ် ရာကို ဆောင် လျက်၊ ဘုရား၊ သခင်၏ ဂုဏ်
 တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ မိမိ ထိပ် သို့ သွားလေ
 ၃၀ ၏။- ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန့်မောထွေဝေ၍
 ကြောက် နှံ့ အား ခြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် ဆုံ
 စွယ်သော အမှုအရာကို ယနေ့ မြင်ခဲ့ ပြီဟု ပြော
 ဆို၍၊ ဘုရား၊ သခင် ၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
 ၃၁ ထိုနောက်၊ ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍၊ လေ
 မိမိအမည်ရှိသော အစွန်ခံသူသည် အစွန်ခံရာထဲ
 ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော်၊ နောက်သို့ လိုက်
 ၃၂ သော့ယုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူသည်ထည်း၊ မှီသ
 မှုတို့ကို စွန့်ပြစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်
 ၃၃ လေ၏။- ထိုနောက်မှလေဝါသည် ကိုယ်တော်အ
 ခွဲအလိုငှါ မိမိထိပ်၌ ကြီးစွာသောပွဲကို ခံ၍၊ အ
 စွန်ခံသော သူများနှင့် အခြားသောသူအပေါင်း
 တို့သည်၊ ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့
 ၃၄ နှင့် တကွစားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။- ကျမ်းပြုစာရာ
 နှင့်စာမိရှိတို့က၊ သင်တို့သည် အစွန်ခံသောသူ၊
 ဆိုသော သူတို့ နှင့် အတူ အထွယ် ကြောင့် စား
 သောက်ကြသနည်းဟု၊ တပည့်တော်တို့ကို ကဲ့
 ၃၅ ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ကျန်းမာ
 သောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ၊
 ၃၆ နာသော သူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။- မြှောင့်
 မတ်သော သူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ ငါ
 လာသည်မဟုတ်၊ ဆိုသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ
 ငါလာသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၇ လူအမျိုးတို့က၊ ယောဆန်၏တပည့်တို့နှင့် ဓာ
 မိရှိတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်း၊
 တို့ကို အဝန်တလဲလဲ ပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အထွယ်
 ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့် တို့သည် ဓား
 သောက်လျက် နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ
 ၃၈ ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မိမိသားဆောင်လုလင်
 သည် မိမိအပေါင်း၊ အပေးတို့နှင့် အတူ မှီဝဲသ

၃၉ ဓါသူတို့ကို အစာရှောင်ခေါ်နိုင်သကဲ့သို့၊- မိမိသား
 ဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်း၊ အပေးတို့နှင့်စွာ
 ၍ ထုလွှားသော အမြန်ကာလရောက်ထိပ်မည်၊
 ထိုကာလ အခါသူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်
 ၄၀ မည်။- ဥပမာကား၊ အဝတ်ဖောင်းကို အထည်
 သစ်နှင့် ဓားထုမရှိ၊ ထိုသို့ ဓားလျှင်၊ အထည်သစ်
 ထည် ဆွဲဆုတ်တတ်၏။ ဓားသော အထည် သစ်
 ထည် အဝတ်ဖောင်းနှင့် မသင့် မတင့် တတ်၊-
 ၄၁ ၎င်းနည်း၊ ဖောင်း သော သားရေသား၌ အသစ်
 သော ဓာတ်ရည်ကို ထည့်ထုမရှိ၊ ထိုသို့ ထည့်
 လျှင် အသစ်သော ဓာတ်ရည်သည် သားရေသားကို
 ဆုတ်ခွဲသဖြင့်၊ ဓာတ်ရည်သည် ယို၍ သားရေသား
 ၄၂ ထည်းပျက်စီးတတ်၏။- အသစ်သော ဓာတ်ရည်
 ကို အသစ်သော သားရေသား၌ ထည့်ရသည်။ ထို
 ၄၃ သို့ ထည့်လျှင်၊ နှစ်ပါးလုံး ပျက်စီး၊- ဖောင်း
 သော ဓာတ်ရည်ကို သောက် ပြီးသော သူသည်
 ထည်း၊ အသစ်သော ဓာတ်ရည်ကို ခွက်ခွင်းအလို
 မရှိတတ်၊ ဖောင်းသော ဓာတ်ရည်သာ ဖြစ်ကောင်း၊
 သည်ကို သိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆

၄၄ ရုတ်တရက် ဥပသ်နဲ့ ကိုယ်တော်သည်
 ဂျုံစပါး၊ ထယ် ကွက် ထို ကို ရှောင် ကြ တော်မူ
 လျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါး၊ အသီး၊ အနှံကို
 ၄၅ ဆွတ်၍၊ လက်နှင့် ပွတ်နယ်လျက် စားကြ၏။- ဓာ
 မိရှိ အမျိုးတို့က၊ ဥပသ်နဲ့ မပြုစပ်သော အမှု
 ကို သင်တို့သည် အထွယ် ကြောင့် ပြုကြသနည်း၊
 ၄၆ ဟု ဆိုကြသော်၊- ယေရှုက၊ ဝါမိန်သည် မိမိအ
 ၄၇ ပေးတို့နှင့် တကွ စွတ်သိပ်သော အခါ၊- ဘုရား
 ထင်စေထိပ်တော်သို့ ဝင်၍ ယဇ်ပရောဖိတတို့
 ၄၈ မှတပါး အထွယ် သူများအား အပေးသော ရှေ့တော်
 ဖန်ကို ယူစား၍၊ မိမိအပေးတို့အား ပေးသည်အ
 ကြောင်းကို မှာသင်တို့သည် မဝတ်ဘူးသကဲ့သို့၊-
 ၄၉ ထိုမှတပါး၊ ထု သားသည် ဥပသ်နဲ့ ကိုပင် အစား
 ရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၀ အခြားသော ဥပသ်နဲ့ ကိုယ်တော်သည် တ
 ရားရပ်သို့ ဝင်၍ ဆုခွင့်ပြုဝါး ပေးတော်မူသည်
 တွင်၊ ထိုရပ်၌ လက်ကွာ ထက် ဆေးသော သူတ
 ၅၁ ယောက်မိ၏။- ဥပသ်နဲ့ သူ၏ ရောဂါကို ဖြို၊
 စေမည် မြှမ်းဝေမည်ကို၊ ကျမ်းပြုစာရာနှင့် ဓာ
 မိရှိတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ
 ၅၂ ၍ ရောင်းကြည့်ကြ၏။- ကိုယ်တော်သည် သူတို့
 အကြံအစဉ်ကို သိလျှင်၊ ထက်သောသော သူအား

ထေရော၊ အထက်၌ မတ်တတ်နေသောသူ မိန့်
 တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုသူသည် ထ၍ မတ်
 တတ်နေ၏။-ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကိုငါမေး
 မည်၊ ဥပုသ်နေ့၌ အထယ်သို့ ပြု အပ် သနည်း။
 ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူအကျိုးကို ဖျက်ဆီး
 အပ်သလော၊ အသက်ကို ကယ် အပ် သလော၊
 ထတ် အပ် သ လောဟု၊ ပရိယတ် ထိုအားမေး
 ၈၈ တော်မူပြီးလျှင်၊-ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပတ်ထဉ်
 ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်၏သက်ကိုဆန့်သောသူ၊ ထို
 သူအားမိန့်တော်မူ၍၊ သူသည် မိမိသက်ကိုဆန့်
 လျှင်၊ ထိုထက်သည် ထက်တဖက်ကဲ့သို့ ပကတိ
 ၈၉ မြစ်ထေ၏။- ထိုသူတို့သည် ခေါသ မိတ်နှင့်
 ထစ်မူ၍၊ ယေရှုအား အထယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း
 ထူးအဆွမ်းခွင်းဆွေးနွေးကြ၏။
 ၉၀ ထိုနေ့ ရက် ကာ ထ၌ ကိုယ်တော် သည် ဆု
 တောင်း ပဌမနာပြုခြင်းငှါ တောင်းပေါ်သို့ ကြွ၍၊
 ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပဌမနာပြုလျက် တ
 ၉၁ ညည့်လုံးနေတော်မူ၏။- မိမိ၏သင်းသောအခါ
 ၉၂ တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊- ပေတရု အ
 မည်သစ်ကို ရသောရှိ ခုန့်နှင့် ညည့်အမြွှာ၊ ယာ
 ကုပ်နှင့် ယောဟန်၊ မိလိဌာနှင့် ဗာသောထစ်၊-
 ၉၃ မထဲနှင့်သောမ၊ အာသစ်သော၊ ယာကုပ်နှင့်
 ၉၄ ဇေလုပ်ထုခေါ်ဝေါ်သောရှိခုန့်၊- ယာကုပ်၏ညီ
 ယုဒနှင့် ကိုယ် တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒကော
 ဇုတ်တည်းဟူသော တကိုပ်နှစ်ပါးတို့ကို ရွေး
 ကောက်၍ တမန်တော်အမည်ဖြင့် သမုတ်တော်
 မူ၏။
 ၉၅ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သဉ်တောင်းပေါ်
 ကဆင်းကြ၍၊ မြေညီရာ အရပ်၌ရပ်တော်မူ၏။
 တရားနာခြင်းငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါတို့ကိုပြိမ်းစေ
 ခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုရှုလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၊ ပင်
 ထယ်ကမ်းနား၊ တုရုမြို့၊ ဖိရုန်မြို့၊ အရပ်ရပ်တို့က
 သာကြသော သူအစုအဝေး အပေါင်းတို့နှင့် တ
 ၉၆ ပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် မှီကြ၏။- ညစ်ညူး
 သောနတ်ညည်းဆဲသောသူတို့သည်လည်း ယာ
 ၉၇ ချံချမ်းသာရကြ၏။-ကိုယ်တော်အထဲကတန်ခိုး
 ထွက်၍ သူအပေါင်းတို့ကို သတ်သာ နေတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်
 တော်ကိုတုံ့ခြင်းငှါရှာကြကြ၏။
 ၉၈ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်မှော်၍တပည့်တော်
 တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊ ဆင်းရဲသောသင်တို့
 သည်မက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား

သခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏ နိုင်ငံမြစ်၏။-
 ၁၀ ယခုတွင် ငတ်ရွတ်သောသင်တို့သည် မက်သာရှိ
 ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဝပြော
 မြင်းသို့ရောက်ကြသတုံ၊ ယခုတွင် ပိုကျေးသော
 သင်တို့သည်မက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
 သင်တို့သည် ရယ်ကြသတုံ၊ သူ တပါးတို့သည်
 ၁၁ ထူးသားကြောင့်သင်တို့ကို ခုန့်သောအခါ၊-ပယ်
 ရှားနှင့်ထုတ်၍ ကဲ့ဇဲခြင်း၊ အသရေရွတ်ချခြင်း၊
 ကိုပြုသောအခါ၊ သင်တို့သည် မက်သာရှိကြ၏။-
 ၁၂ ထိုကာလ ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မှီကြသော၊ ရွှင်
 မြူးသော မိတ်နှင့် ခုန့်ကြ သော၊ အကြောင်း မူ
 ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည်
 ကြီးလှပေ၏။ သူတို့၏ ထိုးတေးများသည် ပရော
 ဇက်တို့ကိုထိုသို့ပင်ပြုကြပြီ။
 ၁၃ တနည်းကား၊ ငွေရတတ်သော သင်တို့သည်
 အမက်သာ ရှိကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့
 ၁၄ သည်မိမိသက်သာခြင်းကိုယခုခံရကြ၏။- ဝရွာ
 ဇားရသော သင်တို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငတ် ရွတ်ခြင်းသို့
 ရောက်ရကြသတုံ၊ ယခုရယ်တတ်သောသင်တို့
 သည်အမက်သာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
 ၁၅ တို့သည် ညည်းတွားပိုကျေးရကြသတုံ၊- သူတို့
 သည်သင်တို့ကိုဗိုးစွမ်းသောအခါ၊ သင်တို့သည်
 အမက်သာ ရှိကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့၏
 ထိုးတေးများသည် မိစ္ဆာပရောဇက်တို့ကို ထိုသို့
 ပင်ပြုကြပြီ။
 ၁၆ ဇေကားကို ကြားရသော သင်တို့အား ငါဆို
 သည်ကား၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြသော၊
 သင်တို့ကို ခုန့်သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြ
 ၁၇ သော၊- သင် တို့ ကို ကျိန်ဆဲသော သူ တို့ အား
 မေတ္တာ-ပို့ကြသော၊ သင်တို့ကို နှောင့်နှက်သော
 သူတို့အဖို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြသော၊-
 ၁၈ သင်၏ ပါးတဖက်ကို ဂုတ် သော သူအား ပါးတ
 ဖက်ကို ပေး ပြီးသော၊ သင့်ဝတ်ထုံကို ယိမ်းထူ
 သောသူအား၊ သင့်အင်္ကျီကိုလည်းယူစေခြင်းငှါ
 ၁၉ အခွင့် ပေး ပြီးသော၊- အကြင်သူသည် သင့်ကို
 တောင်း၏။ ထိုသူအား ပေးသော၊ သင့်ဥစ္စာကို
 ၂၀ ယိမ်းယူသောသူအား ပြန်၍မတောင်းနှင့်၊-သင်
 တို့သည်ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလိုသည်အတိုင်း၊
 ၂၁ သူတပါး၌ပြုကြသော၊- သင်တို့ကိုချစ်သောသူ
 တို့အားသာချစ်တုံ့ပြုလျှင်၊ အထယ်ကျေးဇူးတင်
 သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုချစ်သော

၈၈ သူတို့အားခွင့်တို့ပြုကြသည်မထုတ်ထား။-သင်
 ထို့ကိုကျေးဇူးပြုသော သူတို့အားသောကျေးဇူး
 ပြုလျှင်၊ အထက်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုး
 သောသူတို့သည်အံ့ဩလောက်ပြုကြသင့်မထုတ်
 ၈၉ သော့- သူတပါးအား ဥဇ္ဈာဏေငြားသောအခါ
 အပ်ပေးလိမ့်မည်ထု မှောင်လင့်လျက် ချေးငြား
 လျှင်၊ အထက်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသော
 သူတို့သည် ကျေးဇူးအပ်ခြင်းကို ခံလို၍၊ ဆိုး
 သောသူခွင့်တို့အား ချေးငြားတတ်သည်မထုတ်
 ၉၀ သံသယ-သင်တို့မူကား၊ရန်သူတို့ကိုခွင့်ပြုထေး
 ကျေးဇူးပြုကြထေး၊တစ်တစ်ခုကိုရမည်ဟုမှောင်
 လင့်ခြင်းမရှိဘဲ ချေးငြားကြလော့၊ ထိုသို့ပြုလျှင်
 ထင်ထို အကျိုးကြီးလိမ့်မည်၊ အမြင့်ဆုံးသော
 ၉၁ ဘုရား၏သားဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ထိုဘုရားသည်
 ကျေးဇူးမသိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသဘောရှိ
 သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထို
 ကြောင့်၊ သင်တို့ အစသည် ဆနားခြင်းမိတ် မှီ
 တော်မူသည်နှင့်၊ သင်တို့သည်လည်းသနား
 ခြင်းမိတ်ရှိကြထေး၊
 ၉၂ ထူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုမ
 ပြုကြနှင့်၊ မပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်၊ သူတပါး
 ကို အပြစ် မစီရင်ကြနှင့်၊ မစီရင်လျှင်၊ သင်တို့
 သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်
 မည်၊ သူအပြစ်ကို ထွတ်ကြထေး၊ ထွတ်လျှင်၊
 ၉၃ ကိုယ်အပြစ်ထွတ်လိမ့်မည်။-သူတပါးအားပေး
 ကြထေး၊ ပေးလျှင်၊သူတပါးသည်သင်တို့အား
 ပေးကြလိမ့်မည်၊ အမှန်ခွင့်ရုံမျှမက၊ သိပ်နှုတ်
 လျှက်၊ လွှတ်လျက်၊ လျှောက်၍ခြင်းနှင့်သင်တို့
 ရင်ရှင်၌ ဖော်ကြလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊
 အကြင်မိန့်၊ တင်း၊ ပမာဏနှင့် သင်တို့သည်
 ထူတပါးအားပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်
 ခံရကြမည်၊
 ၉၄ ဥပမာကား၊ထူကန်းသည်ထူကန်းအားထမ်း
 ကိုပြုနိုင်သထော၊နှစ်ဦးတို့သည် ထွင်းထဲသို့ကျ
 ၉၅ လိမ့်မည်မထုတ်ထား။- တပည့်သည် ဆရာ
 ထက်မသားအပြီးသင်ပြ၊သောတပည့်တိုင်းမိမိ
 ၉၆ ဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။- ကိုယ် မှတ်မိ၌ မှီ
 သောတံကျင်ကိုမအောင်းပေဘဲ၊ညီအစ်ကိုမှတ်
 မိ၌မှီသောငြောင့်ငယ်ကိုအထက်ကြောင့် ကြည့်
 ၉၇ ရှုသနည်း။- ကိုယ်မှတ်မိ၌ မှီသောတံကျင်ကိုမ
 ဖြစ်မမှတ်ဘဲလျှက်၊ ညီအစ်ကို၊ သင်၏မှတ်မိ၌

သောငြောင့်ငယ်ကိုထုတ်ပါရစေထူးအထက်သို့
 ညီအစ်ကိုအားဆိုရသနည်း။ ဤတိုက်သောသူ၊
 ကိုယ်မှတ်မိ၌မှီသောတံကျင်ကို မှီဦးစွာထုတ်
 ထေး၊နောက်မှညီအစ်ကိုမှတ်မိ၌မှီသောငြောင့်
 ငယ်ကိုထုတ်ခြင်းငှါရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။-
 ၉၈ မကောင်းသောအသီးကို သီးသော အပင်ကား၊
 ကောင်းသော အပင်မထုတ်၊ ကောင်းသောအ
 သီးကိုသီးသောအပင်ကား၊ မကောင်းသောအ
 ၉၉ ပင်မထုတ်။-အသီးကိုထောက်၍ အပင်သထော
 ကို သိရ၏။ ဆူးပင်၌ သဘော သခန်းသီး ကို မ
 ဆွတ်တတ်၊တောမြို့၌ပျစ်သီးကိုမဆွတ်တတ်။-
 ၉၉ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောမိမိမိတ်နှစ်
 လုံး ထူကောက်ကဲကဲကဲ ကောင်းသော အရာကို
 ထုတ်ဖော်တတ်၏။ မကောင်းသော သူသည် မ
 ကောင်းသောမိမိမိတ်နှစ်လုံးထူကောက်ကဲကဲကဲ
 မကောင်းသော အရာကို ထုတ်ဖော်တတ်၏။ အ
 ကြောင်းမူကား၊ မိတ်နှစ်လုံးအပြည့်ရှိသည်အ
 တိုင်းနှုတ်မြှောက်တတ်၏။
 ၉၉ ဇနီးအားကိုးမထောင်ဘဲလျက်၊ငှက်၊သခင်၊
 ၉၇ သခင်ဟု အထက်ကြောင့် ခေါ်ကြသနည်း။- င
 ထံသို့လာ၍ဇနီးအားကိုးသည်အတိုင်းနား
 ထောင်သောသူသည်အထက်သူနှင့် တူသနည်း၊
 ၉၈ ဟူမူကား။- ထိုက်ကိုတည်သောအခါ နက်စွာ
 တူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာ ထိုက်မြင်ရသော သူနှင့်
 တူ၏။ မြစ်ရေထဲသို့မြင့်ရေစီး၍ ထိုထိုက်ကိုမြှက်
 ခတ်သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်လျက် မှီ
 ၉၉ သော့ကြောင့်မလွှတ်နိုင်ရာ။-ဇနီးအားကိုး၍
 နား မထောင်သော သူမူကား၊ အရ အခံ မရှိဘဲ
 မြေပေါ်မှာထိုက်ကိုတည်သောသူနှင့်တူ၏။ ခေ
 စီး၍ ထိုထိုက်ကိုမြှက်ခတ်သောအခါ၊ ချက်စင်း
 ထဲ၌ အကုန် အစင် ပြို ပျက် လေသည်ဟု ဟော
 တော်မူ၏။
 ၇
 • ထိုဝေသနာတော်ကိုယေရှုသည်ပရိယတ်တို့
 အား အကုန်အစင် ဟော တော် မူပြီးမှ ကပေရ
 ၂ နောင်မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူ၏။- ထိုမြို့၌ တစ်နှစ်
 ကျန်တယောက်သည် နာဗုသေသိနိုး၊မြို့၏ သူ၏
 ၃ သခင်သည်သူကိုခွင့်၍။-ယေရှု၏သံတင်းတော်
 ကိုကြားလျှင်၊ ယုဝဆမျိုးအကြီးအကဲတို့ကို အ
 ထံတော်သို့ စေလွှတ် သဖြင့်၊ ကိုယ် တော် သည်
 ကြံ၍ ထိုကျွန်ကို ချမ်းသာ ပေးတော် မူမည်အ
 ၄ ကြောင်းတောင်းပန်လေ၏။- ထိုသူတို့သည်ယေ

ရှင်ထောင်ထိုရောက်သွား၊ ကျေးဇူးတန်ကို ခံ
 ၈ ခည်သူသည်ခံထိုက်သောသူဖြစ်ပါ၏။ သည်
 အကျွန်ုပ်ထိုအမျိုးကို နှစ်သက်၍ အကျွန်ုပ်ထိုအ
 ခွဲတရားစရပ်ကို ထောက်ပါပြီဟု၍ ဩပ်ကြပ်
 ၉ တောင်းပန်ကြ၏။- ထေရူသည် သူထိုနှင့် အထူ
 ကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးထိပ်နှင့်မနီးမဝေးရောက်
 တော်မူသောအခါ၊ တပ်မှူးသည် မိမိ အဆွေထို
 ကိုစေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေတော်
 မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ထိပ်ခိုးစောက်သို့ကြွဝင်
 တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်မခံထိုက်
 ၁၀ ပါ။- ထိုအထူး၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့
 ရောက်ထိုက်သော သူမထုတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်
 ထင်ပါပြီ။ အမိန့်တော်တရားရှိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
 ၁၁ ၏ ငယ်သားသည် ခုမ်းသာရပါလိမ့်မည်။- ဥပ
 မာကာ၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းစောက်၌ ကျွန်ုပ်
 သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်သူရဲများကို ထုတ်
 မိုး၍တဦးကို သွား၊ နေ့ထု ဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တ
 ဦးကိုသာယာယာလျှင်သာပါ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုထပ်
 ဤအမှုကို ထုတ်တော့ထု ဆိုလျှင် ထုတ်ပါ၏ ထု၊
 ၁၂ ထပ်မှူးလျှောက်စေ၏။- ထိုကားကိုယေရှုသည်
 ကြား၊ တော်မူလျှင်၊ ထုံသြော ခြင်းရှိ၍ နောက်
 တော်၌ထိုက်သောသူများကိုထွဋ်ကြည့်လျက်၊
 ၁၃ ငါ ဆိုသည်ကား၊ ဤ မှုလောက်သော ယုံကြည်
 ခြင်းကို အသရေလစေ့မိုး၌ပင်ငါမတွေ့ဘူးသေး၊
 ၁၄ ထု မိန့်တော်မူ၏။- တပ်မှူးစေလွှတ်သော သူထို
 သည် ထိပ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင်၊ အနာရောဂါ စွဲ
 သော ကျွန်ုပ်သည် ကျန်းမာထွက်၍သည်ကိုတွေ့
 ကြ၏။
 ၁၅ နတ်ဝန်နေနှင့်နာအုနုမြို့သို့ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်
 တော်များနှင့် လူအစုအဝေး၊ အပေါင်း၊ ထိုသည်
 ၁၆ နောက်တော်သို့ထိုက်ကြ၏။- မြို့တံခါး၊ အနီးသို့
 ရောက်သောအခါ၊ ခုဆိုးမ၌ တယောက်တည်း
 သော သားအသေကောင်ကို သင်းပြုယ်ခြင်းငှါ
 ထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများထိုသည် ထိုက်
 ၁၇ ကြ၏။- သခင်ဘုရားသည် ထိုမိမိကိုမြင်လျှင်သ
 နားခြင်း၊ မိတ်တော် ရှိ၍၊ မဇ်နှင့်ထု မိန့် တော်မူ
 ထွက်၊ အနီးသို့ ကြွ၍ တထားကို လက်နှင့်ထို
 တော်မူသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူထိုသည် ရပ်၍ နေ
 ၁၈ ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကထည်း၊ အခွင်၊ လူထင်၊ ထ
 ထေ့၊ ထင့်အား ငါအမိန့်ရှိသည်ထု မိန့်တော်မူ
 ၁၉ လျှင်၊-သေသောသူသည်ထိုင်၍ စကားပြော၏။
 ၂၀ ကိုယ်တော်သည်ထည်းထိုသူကို မိခင်အားအပ်

၂၁ ပေးတော်မူ၏။- ထု အပေါင်းထိုသည် ကြောက်
 နှံ့ခြင်း၊ ထို ရောက်၍၊ ကြီးစွာသော အရောက်
 ထည်ငါထိုတွင်ပေါ်ထွန်းပြီ၊ ဘုရားသခင်သည်
 မိမိထုမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွသောထော်ရပြီဟု
 ၂၂ ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုရှိုးမွှမ်းကြ၏။-
 ၂၃ ထိုသိတင်းတော်သည် ထုမြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်း
 ကျပ်အရပ်သို့၌အနှံ့အပြား၊ ကျော်စောသော၏။
 ၂၄ ယောဟန်၏ တပည့် ထိုသည် ထို အကြောင်း
 အရာ အထုံးစံထိုကို မိမိ ဆရာအား ကြားပြော
 ၂၅ ကြ၏။- ထိုအခါသောဟန်သည် မိမိတပည့်နှစ်
 ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထေရူထံတော်သို့စေ
 လွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွသောသော ထုမှန်
 သသော၊ သို့မထုတ်၊ အပြားသော ထုကို မှော်
 ၂၆ ထင့်ရပါမည်သောထုမေးလျှောက်စေ၏။- ထိုထု
 ထိုသည်ထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်
 သည် ကြွသောသော သုမှန် သသော၊ သို့မထုတ်၊
 အပြားသော သုကို မှော် ထင့်ရ ပါမည်သောထု
 မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ နှစ်ခြင်းဆရာသောဟန်
 သည် အကျွန်ုပ်ထိုကိုကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်
 ၂၇ ပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။- ထိုအခါနိနာရိ၌ ထေရူ
 သည် လူများထိုကို အနာရောဂါ ဝေဒနာထေး၊
 နတ်ဆို၊ အားနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ ခုတ်မိ
 ကန်းသော သုများ ထိုကိုထည်း၊ ခုတ်မိ ခြင်းစေ
 ၂၈ ခြင်းငှါကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။- ထိုအခါထေရူကား
 သင်ထိုသည်ကြားရသမျှမြင်ရသမျှထိုကို သွား
 ၍ ယောဟန် အား ကြား၊ လျှောက် ကြ ထေ့၊
 ခုတ်မိကန်းသောသူထိုသည်ခုတ်မိခြင်းရကြ၏။
 ၂၉ ခြေမစွမ်းသော သူထိုသည် ထွမ်းသွားရကြ၏။
 နှုနာစွဲသောသူထိုသည် ထန်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်
 ရကြ၏။ နားပင်းသော သူထိုသည် နားကြားရ
 ကြ၏။ သေသောသူထိုသည် ထမြောက်ခြင်းသို့
 ၃၀ ရောက်ရကြ၏။- ဆင်းရဲသားထိုသည်ထင်၊ ဝမ်း
 ခြောက်ရာ သိတင်းကိုကြားရကြ၏။ ငြောင့်
 မိတ် မကွက်သော သူသည် မင်္ဂလာမြှစ်ထု ပြန်
 ပြောတော်မူ၏။
 ၃၁ ယောဟန်စေလွှတ်သောသူထိုသည် သွားကြ
 ထည် နောက်၊ ထေရူ သည် သောဟန်ကို အ
 ကြောင်းပြု၍ပရိထွတ်ထိုအားသင်ထိုသည်အ
 ထယ်မည်သောအရာကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါအောင်ထို
 ထွက်သွားကြသနည်း။ ထေရူပံသော ကျူပင်
 ၃၂ ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသသော- သို့မထုတ်၊ နူး
 ညံ့သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောထုကို ကြည့်ရှု

ခြင်းငှါထွားသထေားတင့်တယ်သောစေတီကို
 ၁၈ ဝတ်ဆင်၍ကောင်းစွာနိစ္စာ ဇာနည်သတ်သောသူ
 ၂၈ ထိုထပ်စမ်းထိပ်၌နေတတ်ကြ၏။ ပရောဇက်ကို
 ကြည့်၍ခြင်းငှါ ထွားသထေား၊ နှိပ်ပစ်။ ပရော
 ၂၇ ဇက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူသည်။ ဖြစ်သည်ဟု
 ၂၆ ငါဆို၏။ ကျမ်းစာ၌ ထာသည်ကား။ ကြည့်၍
 ထော့၊ သင် သွားရာ ထမ်းကို ဂုဏ်ရှင်သော ငါ၏
 ၂၅ တမန်ကိုသင့်ရှေ့၌ ငါလွှတ်၏ထု ဆိုရ၌ထိုသူ
 ၂၄ ကို ဆိုလိုသတည်း။- ငါဆိုသည်ကား၊ မိစ္ဆာဇ္ဇော
 သော သူတို့တွင် နှစ်ခြင်း၊ ဆရာ ယောထန် ထက်
 ကြီးမြတ်သောပရောဇက် တယောက်မျှမရှိ။ သို့
 သော်လည်း။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တွင်စေ
 ၂၃ ငယ်ဆုံးသော သူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီး
 ၂၂ မြတ်၏။- စေ့နိခံသူမှစ၍ထုလေပါင်းထိုသည်
 ယောထန်၏ စကားကို ကြားနာ ရလျှင်၊ ဘုရား
 သခင်ကို ချီးမွမ်း၍ ယောထန်ပေးသောနှစ်ခြင်း
 ၂၁ ကို ခံ ကြ ၏။- ဓာမိ၌ နှင့် ကျမ်းတတ် ထိုမူကား။
 သူထိုစကား၊ စေတီငှါဘုရားသခင်ကြီးစည်တော်
 စုသော ကျေးဇူးတော်ကို ပယ်၍၊ ယောထန်၏
 နှစ်ခြင်းကိုမခံသေကြ၏။
 ၂၀ ထိုကြောင့်၊ ဤထုရှု၊ ကို စေတယ်ဥပမာနှင့် ဝံ
 ၁၉ ပြရစံ့နည်း။ စေတယ်သူနှင့် တူသနည်း။- ဝံသ
 ထင်၌ ထိုင် နေသော သူ ငယ် ခုင်း၊ ထို သည် တ
 သောက်ကို တယောက် စေသံ ထွင့်ကြ၍၊ ငါထို
 ထည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း၊ သင်ထို
 သည်မကကြ၊ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်
 ၁၈ ထည်း၊ မပိုကျေးကြဟု ပြောဆိုသော သူငယ်ထို
 ၁၇ နှင့် ဤထုရှု၊ သည်တူထွမ်း။- စေကြောင်းမူကား၊
 နှစ်ခြင်း၊ ဆရာယောထန်သည်ရန်ကိုမစား။ စေ့
 ရည်ကို မသောက်ဘဲထာသည်ရှိသော်၊ သင်ထို
 ၁၆ က၊ ဤသူသည်နတ် ဆိုးစွဲသော သူပါတကားထု
 ၁၅ ဆိုကြ၏။- လူ သားသည် ဇာနည်သတ်လျှင်ထာ
 သည်ရှိသော်၊ ဤသူသည်ဇာနည်သောသူ၊ စေ့
 ရည်သောက်ကျူးသော သူပါတကား။ စေ့
 ၁၄ နိခံ ထောသူနှင့် ဆိုးသော သူတို့ကိုမိတ်ဆွေစွဲသော
 ၁၃ သူပါတကားထု ဆိုပြန်ကြ၏။- သို့ဆော်သည်။
 ပညာတရားသည် မိမိသားရှိသမျှထိုတွင် ကဲ့
 ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်လွတ်၏ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ ဓာမိ၌တယောက်သည် စေတက်သုံးဆောင်
 တော်မူစေခြင်းငှါကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊ ထို
 ၁၁ ဓာမိ၌၏ ထိပ်သို့ကြွ၍ဓား၊ ဝွဲ၌ ငံလျှောင်းတော်မူ
 ၁၀ ၏။- ထိုသို့ဓား၊ ဝွဲ၌လျှောင်းတော်မူသည်ကိုထိုမြို့

၇၈ ချီးသောမိစ္ဆာတယောက်ထည်ထိလျှင်၊ ဆီဇ္ဈာ
 ၇၇ ကျောက်မြို့စွတ်တထုံးကိုထုနဲ့၍၊- နောက်တော်၌
 မြေတော်စေ့၊ မှာရပ်လျှက်ပိုကျွေး၍၊ မြေတော်
 ပေါ်သို့ ရက်ရည်ကုလျှင်၊ မိမိ ဆံပင်နှင့် သုတ်
 ၇၆ ထေ၏။ မြေတော် ကိုထည်း၊ နမ်း၍ ဆီ ဇ္ဈာ၊ နှင့်
 ၇၅ လိမ်းလျက် နေလေ၏။- ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်
 သော ဓာမိ၌သည် မြင်လေသော်၊ ဤသူသည်
 ပရောဇက်မှန်လျှင်၊ မြေတော်ကို ကိုင်သောဤမိစ္ဆာ
 သည် စေတယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို သိလိမ့်
 မည်။ ဤမိစ္ဆာသည် ဆိုးသော သူ ဖြစ်၏ထု ထင်
 မှတ်၏။
 ၇၄ ယေဇ္ဈက ထည်း။ စေ့နိခံ၊ မှီမုန်း၊ သင့်ဇာနည် ငါ
 ပြောစရာတရရှိသည်ထုမိန့်တော်မူလျှင်၊ စေ့
 ၇၃ ဘုရား၊ စေ့နိခံ မှီတော်မူပါထု လျှောက် သော်၊-
 ၇၂ ယေဇ္ဈက၊ ဥဇ္ဈာနှင့်တဦး၌ ကြွေးဇား နှစ်ဦးမြှိမ်း
 တထောက်၌ ကား၊ လောမိလ္လဗြာ၊ ငါးရာ၊ တ
 ၇၁ ယောက်၌ ကား၊ ငါး၊ ဆယ် ကြွေးမြှိမ်း- သူထို
 သည်ကြွေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်
 သည် ထိုသူနှစ်ယောက်ထိုကို စေ့နည်း၊ ချီးမွမ်း
 ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တွင် စေတယ်
 သူသည်ကြွေးရှင်ကိုသာ၍ နှိပ်စိမ့်မည်နည်းထု
 ၇၀ မေးတော်မူ၏။- မှီမုန်ကထည်း။ သာ၍ ကျေးဇူး
 ၆၉ ကို ခံရ သော သူသည် သာ ၍ နှစ်လိမ့် မည့် စ
 ကွန်ဝံထင်ပါ၏ထုလျှောက်လျှင်၊ ယေဇ္ဈက၊ သင်
 ထင်သည်စေတိုင်းမှန်ပေ၏ထု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊-
 ၆၈ ထိုမိစ္ဆာကိုလှည့်၍ မှီမုန်းသော်လည်း၊ သင်သည်ဤ
 မိစ္ဆာကိုမြင်သလော။ သင်၏ထိပ်သို့ ငါဝင်သော်၊
 သင်သည်မြေဆေးရက်မပေး၊ ဤမိစ္ဆာကား၊ င
 ၆၇ မြေပေါ်သို့ ရုတ်ရည် ကျ၍ မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်
 ၆၆ ထေပြီး- သင်သည်ငါ့ကိုမနမ်း၊ သူမူကား၊ ထိပ်
 ၆၅ သို့ဝင်သောစေ့နိခံမှစ၍၊ ငမြေကိုနမ်း၊ ဆွတ်မစ
 ၆၄ သဲနမ်း- သင်သည် ငခေါင်းကိုဆီနှင့်ပလိမ်း။
 ၆၃ သူမူကား၊ ငမြေကိုဆီဇ္ဈာနှင့်လိမ်းထေပြီး- ထို
 ကြောင့် ငါဆိုသည်ကားသူသည်ဇာနည်ဇာနည်
 ၆၂ ခြစ်ထိုနှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍ စေ့နိခံနှစ်တတ်
 ၏။ စေ့နည်းငယ်သောစေ့နိခံလွတ်သောသူသည်
 ၆၁ စေ့နည်းငယ်သော နှစ်တတ်သည်ထု မိန့် တော်
 ၆၀ မူ၏။- ထိုမိစ္ဆာကားလည်း။ သင်သည်စေ့နိခံနှင့်
 ၅၉ လွတ်ထေပြီးထုမိန့်တော်မူ၏။- ဓား၊ ဝွဲ၌ လျှောင်း
 သောသူထိုက၊ စေ့နိခံကိုလွှတ်သော ဤသူကား။
 ၅၈ စေတယ်သူနည်းထု စေတင်းစေ့ ကြ၏။- ယေဇ္ဈ
 သည်ထိုမိစ္ဆာကား၊ သင်၏ထုကြည်ခြင်းသည်သင့်

ထိုကယ်တင်ပြီး ခြံဝပ်စွာ သွားသောထံ မိန့်တော်မူ၏

- ထိုရောက်မှကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစည်ထဲ ထိုင်းစေထောမိ ဟုညှိသည်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ချည်သော ဝေဝေထိတရားကို ထောထောင်မူ၏။ တကျိပ်နှစ်ပါး ထောတပည့်တော် ထိုသည် နောက်တော်သို့ ထိုက်ကြ၏။ နတ်ဆိုးထေး၊ အနာရောဂါထေးနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူသောမိမ္မိသည့်သည်ထည်းထိုက်ကြ၏။ ထိုမိမ္မိထိုတွင် နတ်ဆိုးရနှစ်ယောက်ထွက်သော မာဂ
- ထောထောဝေါင်ဝါသော မာမိ။ ထောရပ်မင်း၏အတော်ကဲစု၏မယား၊ ဟောတနွဲ့နှင့်ခွေခွေစွာ၊ မိမိခွေခွေကိုထွန် ကိုယ်တော်ကို ထုတ်ကျွေးသော အခြားမိမ္မိအများပါကြ၏။
- ဈာနသော ထူအပေါင်း ထိုသည် မြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့ ဖယ်တော်သို့ထာ၍ စုဝေးလျက် မှီကြသောအခါ၊ ဥပမာ စကားအားဖြင့် မြက်ဆီ
- တော်မူသည်မှာ။- ဖျိုးစေ့ကြံထားသူသည် ဖျိုးစေ့ကိုကြိုခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ အစေ့ကိုကြိုသည်တွင် အမျှသောအစေ့ထိုသည်ထမ်း၌ ကျသဖြင့်၊ ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရ၍ မိုဏ်းကောင်းကင်၌
- ထိုသည် ကောက်ခံကြ၏။- အမျှသော အစေ့ထိုသည်ကျောက်ပေါ်၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်ထောအခါ မြေဩဇာမရှိသောကြောင့် ညိုနွမ်း
- ဂုဏ်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။- အမျှသောအစေ့ထိုသည့် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်၌သည်
- အထူပေါက်၍ ညည်းဆဲကြ၏။- အမျှသောအစေ့ထိုသည်ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၌ အထာရာပွားများ၍ အသီးသီးကြစ်ထုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကြားစရာနားရှိသောသူပညီသည်ကား ကြားပါစေထု ကျွေးကြော်တော်မူ၏။
- အပည့်တော်ထိုကလည်း ထိုဥပမာ၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား အထာသို့ နှိုးယူမေးလျှောက်
- ကြံလျှော်။- ကိုယ်တော်က၊ ထင်ထိုသည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသော အရာတို့ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့မူကား မြင်ထွက်ပင်အခွံမပြုဘဲ မြင်၍၊ ကြားလျှော်ပင်အနက်ကို နားမထည်ဘဲ ကြားရသည်တိုင်အောင်၊
- သူတို့အား ဥပမာအားဖြင့် ဟောရ၏။- ထိုဥပမာအနက် အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ဖျိုးစေ့ထည့် ဘုရားသခင်
- စံသရားကောင်းခြင်း။- ထမ်း၌ မှီသောသူကား၊

- ထရားကောင်းကို ကြားသည့် မှီသော်၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေခြင်းငှါ၊ မာမိနတ်သည် ထာ၍၊ ထရားကောင်းကို နှစ်ထုံးထဲမှ
- နှုတ်ထူသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။- ကျောက်ပေါ်၌ မှီသောသူကား၊ ထရားကောင်းကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော မိတ်နှင့် ခံထူသော် ထည်း၊ မိတ်နှစ်ထုံး၌ အခြစ်မစွဲ၊ စောသာ ထုံကြည်သဖြင့်၊ နံ့စမ်း နှောင့်ရှုတ်ခြင်းကို ခံရသော အခါ
- လောက်ပြန်သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။- ဆူးပင်ထိုတွင် မှီသောသူကား၊ ထရားကောင်းကို ကြားသည် မှီသော်၊ ထောက် မိုးမိပ်ခြင်း၊ ခည်းမိပ်ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းထိုသည်မှိတ်စပ်၍ အသီးပသီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။
- ကောင်းသောမြေ၌ မှီသောသူကား၊ ကြောင့်မတ်စင်ကြယ်သော မိတ်နှစ်ထုံးနှင့် တရားစကားကို ကြားလျှင်၊ စွဲထမ်းသောအားဖြင့် ခြံမြီစွာ အသီးသီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။
- ဆီမီးထွန်းပြီးလျှင်၊ ဖျော်စပ်၍ နုံးထားလေ့မရှိ၊ စုတင်စောင့်၌ ထည်း၊ ထားလေ့မရှိ၊ ဝင်သောသူသည် အထင်းကို မြင်စေခြင်းငှါ ဆီမီးစု
- အပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။- ဆီတံကွယ်ရာ၌ မှီသမျှထိုသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ငှက်ထားလျှောက် မှီသမျှထိုသည်ထင်ရှားစွာ ပွင့်ထင်လိမ့်မည်။- ထိုကြောင့်၊ သင်ထိုသည်အထာသို့ ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြ ထော့၊ အကြောင်းစုကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအားပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ခွာမှီဟန် စောင့် သမျှကိုပင် နှုတ်ထိန်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။
- ထိုအခါမယ်တော်နှင့် ညီတော်ထိုသည် ထာ၍၊ ခည်းဝေးသော သူများသောကြောင့်၊ ကိုယ်
- တော်ရင်းသို့မရည်ကပ်၍ ခံစေကြ၏။- ထူအမျှကလည်း၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်ထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ထွေထို၍ ပြင်စွာရပ်နေကြပါ၏ထု
- လျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြား၍ နားထောင်သော သူတို့သည်၊ အေးမိ၊ ငြိမ်သတည်းထု မိန့်တော်မူ၏။
- တနေ့သ၌ ယေရှုသည် အပည့်တော်ထိုနှင့် အထူထေထဲသို့ဝင်၍၊ ဆိုင်တဖန်ထို ထူးကြံထွန်
- ထံထုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထွ်သွားကြ၏။- ဆိုင်ကိုကူဆောအခါ ယေရှုထည့် ထိုမှိတ်စပ်တော်မူ

၏ ဆိုင်းခိုင်းထက်စွန်သိုင်းခြင်း၊ ဟောသည်
 ၂၇ ရေနှင့်ပြည့်သောကြောင့်ထေးရောက်ထုမ်း-တ
 ပည့်တော်ဆိုသည်နှင့်ကပ်၍ကိုယ်တော်ကို ဦး
 ဦးလျှင်း၊ သခင်း၊ သခင်း၊ အကျွန်ုပ်ဆိုသည်တွင်
 မီးခြင်းဆို ရောက်ပါ၏ထု ကြောက် ကြသော်၊
 ကိုယ်တော်သည်ထင်၊ ထေနှင့် ဆိုင်း၊ တံပိုး ကို
 ဆုခွတော် မူသဖြင့်၊ ထေ နှင့် ဆိုင်း၊ တံ ပိုးသည်
 ၂၈ ပြီး၍ သာယာထေ၏- ကိုယ်တော်ကသည်၊
 သင်ဆိုလိုကြည်ခြင်းမိတ်သည်အထယ်မှာရှိသ
 နည်းထူးမေးတော်မူလျှင်၊ သူဆိုသည်ကြောက်နှံ
 ဖန်ကြော၍၊ ဤသူကားအထယ်ဆိုသောသူနည်း၊
 ထေနှင့်ရေကိုပင်မှတ်ထားတော်မူ၍၊ သူဆိုသည်
 နားထောင်ပါသည်တကားထု၊ အစွမ်းချင်းပြော
 ဆိုကြ၏။
 ၂၉ ဂါထိလဲပြည်နှင့်ဆိုင်တဖန်ဖြစ်သောဂါရ
 ၃၀ ပြည်ဆိုရောက်ကြ၍-ထေရှည်သည်ကုန်းပေါ်သို့
 တက်တော်မူလျှင်၊ ကာထတာရှည် နှာနတ်ဆိုးစွဲ
 သဖြင့်အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်၌မနေ၊ သင်းရှင်း
 တစ်ပြင်၌ နေတတ်သော ဂါရပြည်သား တ
 ထောက်သည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုထေ
 ၃၁ ၏- ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ပြတ်ဝတ်၍၊ အမြင့်
 ဆုံးသောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်
 တော်သည်အကျွန်ုပ်နှင့်အထယ်သို့ဆိုင်သနည်း၊
 အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း
 အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ထု၊ ကြီးသောအ
 ၃၂ သံနှင့်အော်တစ်၍ လျှောက် လေ၏- လျှောက်
 သည် အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူကို
 အမန်ဈားစွာခမ်း၊ ဆီးထွပြီး၊ ခြေချင်းသံကြီးနှင့်
 အကျည်းထားသော်လည်း၊ ခြေချင်းသံကြီးကို
 ဆွဲမြတ်၍၊ နတ်ဆိုးသည်တောအရပ်သို့ နှင်မြှင့်
 ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည် ထောက်၍၊ ညစ်
 ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားထေ့ထု မိန့်
 ၃၃ တော်မူခဲ့ ပြီး- ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် အ
 တယ်အမည်ရှိသနည်းထု မေးတော်မူလျှင်၊ ထို
 လူကို နတ်ဆိုးအစွာ၊ စွဲသောကြောင့် အကျွန်ုပ်
 အမည်ကား၊ လေဂေါင်မြစ်ပါသည်ထုလျှောက်
 ၃၄ ပြီးမှ- အနက်ဆိုးသောအရပ်သို့ သွားစေခြင်း
 ဌာမနှင့်ပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်ထေ၏။
 ၃၅ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ ဈားစွာသောဝတ်
 အစုသည် ကျက်စား လျက် ငြိမ်း၊ ထိုဝတ်ထဲသို့
 ဝင်ရပါမည်အကြောင်း အရှင်ပေးတော်မူပါထု၊
 နတ်ဆိုးထိုဝတ်တောင်ပန်ပြန်လျှင် အရှင်ပေး

၃၆ တော်မူ၏- နတ်ဆိုးထိုသည်လူမှထွက်၍ ဝတ်
 ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝတ်အစုထဲ၌ဆိုင်ကမ်းအောက်
 ကိုတယုန်တည်းခင်း၊ ဆင်း၍အသက်ဆုံးကြ၏-
 ၃၇ ဝတ်ကျောင်းသော လူဆိုသည် ထိုအခြားအရာ
 ကို မြင်လျှင်၊ ပြေး၍ မြို့ရွာသို့၌ ယိတင်း၊ ကြား
 ၃၈ ပြောကြသော်၊-လူဈားဆိုသည်ထိုအမှုအရာကို
 ကြည့်ရှုစံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏၊ အထံတော်
 သို့ရောက်သောအခါ နတ်ဆိုးထွက်သွားသော
 သူသည်အဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ပကတိမိတ်နှင့်ထေရှု
 ၏မြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင် လျှင်၊
 ၃၉ ကြောက်နွံ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ၏- နတ်ဆိုးစွဲ
 သောသူသည် အထယ်သို့သော အားဖြင့် ကျန်း
 မာ ပကတိရှိသည်ကို ယိမြင်သော သူဆို သည်၊
 ၄၀ နောက်ထာသောသူထိုအားပြန်ကြား ပြီးမှ-ဂါ
 ရပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းထိုသည် အထွန်
 ကြောက် ထန် သော မိတ် စွဲ ၍၊ မိမိ ထိုပြည်ထ
 ထွက်သွားတော် မူမည်အကြောင်း၊ တောင်းပန်
 ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဟောထဲသို့ဝင်၍ ပြန်
 တော်မူ၏။
 ၄၁ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည်ကိုယ်တော်
 နှင့် အထွန် ပါ မည် အကြောင်း တောင်း ပန်
 ၄၂ လျှင်၊- ယေရှုက၊ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့ ပြန်
 သွားထေ့ဘုရားသခင်သည်သင့်၌ အထယ်မှာ
 ထောက်ကျေးဇူး ပြုတော်မူသည်ကို ကြားပြော
 ထေ့ဟူ၍ထွတ်ထိုက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည်
 သွား၍၊ ယေရှုသည်အထယ်မှာထောက်ကျေးဇူး
 ပြုတော်မူသည်ကို၊ တမြို့ထုံးတွင်အနှံ့ အပြားထိ
 တင်းကြားပြောထေ၏။
 ၄၃ ယေရှုသည် ပြန်တော်မူလျှင်၊ ထူအစု အဝေး
 အပေါင်းထိုသည့်ကိုယ်တော်ကိုရှောင်ထွက်
 နေကြသောကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက်စွာထက်မံကြ
 ၄၄ ၏-ထိုအခါသာအရူအမည်ရှိသောတရားအရပ်
 ရှုသည်ထာ၍ ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြတ်ဝတ်
 ၄၅ လျှက်၊- တထယ်နှစ်နှစ် အရွယ်ရှိသောမိမိ၌ တ
 ထောက်တည်း သော ထိုးသည်ထေ ဆဲ မှီထေ့
 ကြောင့်၊ မိမိအိမ်သို့ ကြွတော်မူမည်အကြောင်း
 ကိုယ် တော်ကို တောင်း ပန်၍၊ ကြွတော် မူမည်
 တွင် ထူ အစု အဝေး ထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ထိ
 ၄၆ မိုက်ထိုက်မိကြ၏-ထိုအခါတထယ်နှစ်နှစ်ပတ်
 ထုံးလွှေးလွန် အနာစွဲသောကြောင့်၊ ဥဉာဌိသမျှ
 ကို ဆေးထမားထိုအားပေး၍ ကုန်သော်လည်း၊
 အထယ် ဆေးထမားထက်၌မူ ချမ်းသာပရ မှိုင်

၉၉ သောမိဗ္ဗတယောက်သည်- နောက်တော်သို့ ချည်းကပ်၍စာဝတ်တော်၏ပန်းဂွားကို ထိုသို့ ဖြင့်၊ ထိုသောရှင်တွင်သွေးသွန်စာနာဈောက်

၉၈ လေ၏-ယေရှုကသည်၊ ငကို စာထယ်သူထိုသို့ နည်းယူမေးတော်မူလျှင်၊ လူစာပေါင်းထိုသည် ငြင်းလတ်သော်၊ ပေတရုမှစ၍သူ၏စာပေါင်းစာ ဇော်ထိုက၊သခင်၊ လူစာစုစာဝေးထိုသည်ကိုယ် တော်စားထိရိုက်တိုက်မိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငကို စာထယ်သူထိုသို့နည်းယူမေးတော်မူပါသည်တ

၉၇ ကားယုလျှောက်စာ၏-ယေရှုကသည်၊ တစုံ တယောက်သောသူသည်ငကိုထိုလေပြီးငကိုယ် မှတန်ခိုးထွက်သည်ကိုငါသိ၏ယုမိန့်တော်မူ

၉၆ ၏- ထိုမိဗ္ဗသည်မိမိဝုန်းရှောင်၍မနေနိုင်သည် ကိုသိလျှင်တုန်လှုပ်လျက်လာ၍၊ အထယ်စာ ကြောင်းကြောင့်ထိုသည်ကိုငင်၊ ချက်ချင်းချမ်း သာရသည်ကိုငင်၊ လူစာပေါင်းထိုရှေ့မှာပြပ

၉၅ ဝတ်လျက်ကြားလျှောက်လေ၏-ကိုယ်တော်က ထည်း၊ငထိုး၊မစိုးမိမိနှင့်၊သင်၏ယုံကြည်ခြင်း သည်သင့်စာနာကိုငြိမ်းစေပြီး ငြိမ်ဝပ်စွာသွား ထော့ယုမိန့်တော်မူ၏။

၉၄ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်တရားစရပ်မှု၊အိမ် မှထူလာ၍၊ကိုယ်တော်၏သွေးသေပါပြီးစာရာကို

၉၃ မနှောင့်ရှက်ပါနှင့်ယုဆို၏- ယေရှုသည်ကြား လျှင်၊မကြောက်ကြနှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းမိတ်တရ သာရှိစေလော့၊ ထိုသို့ရှိလျှင်သူသည်တေးနှင့် ထွက်လိမ့်မည်ဟု၊ တရားစရပ်မှု၊စား၊မိန့်

၉၂ တော်မူ၏- အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ပေတရု၊ယော ဟန်၊ ယာကုပ်နှင့် မိဗ္ဗငယ်၏မိဘမှတပါး အ တယ်သူကိုမျှ အထဲသို့မဝင်စေခြင်းငှါ ဆီးတား

၉၁ တော်မူ၏- လူစာပေါင်းထိုသည်ငိုကျော့ မြည် တမ်းကြသည်ကိုကိုယ်တော်က၊ မငိုကြနှင့်၊သူ ငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်

၉၀ တော်မူလျှင်- သူငယ်သေကြောင်းကိုထိုသူထို သည်သိသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ဖွတ်ရယ်ပြုကြ

၈၉ ၏- ထိုသူရှိသမျှထိုကိုငြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှသူ ငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ သူငယ်၊ ထ

၈၈ ထော့ယုခေါ်တော်မူသည်တွင်- မိတ်မိညည်ပြန်

၈၇ ထာဉ်မိဗ္ဗငယ်သည်ချက်ချင်းတလေ၏-သူစား စားစရာပေးထော့ယုမိန့်တော်မူ၏၊မိဘထိုသည် မိန့်မောတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏၊ထိုစာမှစာ ရာကိုအထယ်သူစားမျှမပြောရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

၉ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်ထိုကို စု ဝေးစေတော်မူပြီးမှ၊ နတ်ဆိုးစာပေါင်းထိုကို နိုင် သောတန်ခိုးနှင့်စာနာရာဂါထိုကို ငြိမ်းစေခြင်း၊

၂ ငှါစာနှင့်တန်ခိုးကိုပေးတော်မူ၏- ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငင်၊ လူနာထိုကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါငင် စေထွတ်

၄ တော်မူ၍- သင်ထိုသည်ထမ်းခရီးထိုအထယ် စာရာကိုမျှမထူကြနှင့်၊တော်ဝင်ဝေး၊ လွယ်အိတ်၊ မုန့်၊ငွေကိုမထူကြနှင့်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုထည်း

၃ မပါစေကြနှင့်- မည်သည်အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ထို အိမ်တွင်ထိုစာရပ်မှမထွက်မသွားမှီထိုင်စေောင် နေကြလော့၊ အကြင်သူထိုသည် သင်ထိုစား

၂ ဧည့်သည် ဝတ်ကိုမပြုဘဲနေ၏- ထိုသူထိုနေရာ မြို့မှထွက်သွားစည်၊ သူထိုတဖက်၌သတ်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်ထို၏ခြေဝါးမှမြေမှန်ကိုခါ

၆ လိုက်ကြလော့ယုမိန့်တော်မူ၏- တပည့်တော် ထိုသည်ထွက်သွား၍ အဝင်လိတရားကိုဟော လျက်၊ခပ်သိမ်းသောစာရပ်ထို၌စာနာရာဂါကို ငြိမ်းစေ လျက်၊ မြို့ရွာထိုတွင် ဒေသစာရိ ထည့် ထည်ကြ၏။

၁ ယေရှုပြုတော်မူသမျှထိုကိုစော်တွားစေရန် သည်ကြားလျှင် တွေးတောသော မိတ်ရှိ၏၊ အ ကြောင်းမူကား၊ လူစာမျှ၊က၊ ထော့ဟန်သည်

၀ သေခြင်းမှထမြောက်စေပြီဟုဆိုကြ၏- အမျှ က၊ အလိယ ပေါ်ထွန်း ပြီဟု ဆိုကြ၏၊ အမျှက၊ ရှေးပရောဖတ်တပါးပါးထပြန်ပြီဟု ဆိုကြ၏-

၈ ဟေရုဒ်မင်းကလည်း၊ ထော့ဟန်၏ထည်ပင်းကို ငါဖြတ်လေပြီ၊ ဤမျှထောက်သောသိတင်းကိုငါ ကြားရသော ဤသူကား အထယ်သူနည်းယု ဆို လျက်၊ယေရှုကိုငြိမ်းခြင်းငှါစလိုရှိ၏။

၀၀ တမန်တော်ထိုသည်အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ မိမိထို ပြုသမျှထိုကို ကြားလျှောက်ကြ၏၊ ကိုယ် တော်သည် သူထိုကိုခေါ်၍၊ ဗက်ဖေမြို့ နယ်စာ တွင်း၊တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာစာရပ်သို့ ကြွတော်မူ ၏၊ လူစာစုစာဝေးထိုသည် သိလျှင် နောက်တော်

၀၀ သို့ လိုက်ကြ၏- ထို လူစွားကို ထက်ခံ တော်မူ လျက်၊ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းကို ဟော ပြော ၍၊ နာသော သူထိုကို ချမ်းသာ ပေး တော်မူ၏။

၀၂ မိုဇီးရှပ်သောစာခါ တကျိပ်နှစ်ပါး သော သူထိုသည်ချည်းကပ်လျက်၊လူစွားထိုသည်ပတ်

ဝန်းကွင်းခရစ်ဝမ်းသို့သွား၍၊ ထိပ်ရာ၊ ခား၊ ခရာ
 ကိုရှာစေခြင်းငှါ စေတနာပေးတော်မူပါ။ ဤစေတနာ
 သည်တောစေတနာဖြစ်ပါ၏။ ယခုလျှောက်ကြလျှင်၊ -
 ၈၈ ကိုယ်တော်ကား သူတို့ခား၊ ခရာတို့သင်တို့ပေးကြ
 လော့ယုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကထည်း။
 အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ ဤလူစေပေါင်းတို့ခား၊
 ခရာတို့မဝယ်လျှင်၊ ခုန့်ငါးထုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်
 ဖွတ်ပါ။ စေတနာပေးတော်မူပါ။
 ၈၉ ထုလျှောက်ကြ၏။ - ထိုသို့လျှောက်သည် စေ
 ကြောင်းကား၊ လူငါးထောင်ခန့်မျှရှိသည်။
 ထိုစေတနာတို့ကိုတစုလျှင် ငါးထောင်စီစေ
 ၉၀ စေတနာပေးကြ။ - ထိုစေတနာတို့ကို - တပည့်
 တော်တို့သည် အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍၊ ထုစေ
 ၉၁ ပေါင်းတို့ကိုလျှောင်းစေပြီးလျှင်၊ - ယေရှုသည်
 ခုန့် ငါးထုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်း
 ကင်သို့ကြည့်ရှုလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုး
 စွမ်းပြီးမှခုန့်ကိုပဲ့၍၊ လူငါးထောင်စီစေခြင်း
 ၉၂ ငှါတပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ - ထုစေ
 ပေါင်းတို့သည်ခား၍ဝကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သော
 အကျွန်ုပ်တို့ကို ကောင်းသိမ်း၍ တဆယ်နှစ်
 -တောင်းစေပြည်ရကြ၏။
 ၉၃ ထရဓရာစေတနာ၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့
 နှင့်တကွယိတ်ကွယ်ရာစေတနာပေးတော်မူ၏။
 ၉၄ ကိုဆိုကြသည့်အခါ ယေရှုတော်မူလျှင်၊ - ထု
 စေတနာ၊ ကိုယ်တော်သည်နှစ်ခြင်းစေရာထော
 ယန်ဖြစ်သည်ဟု၍၎င်း၊ စေတနာ၊ ဝေလီထ
 သည်ဟု၍၎င်း၊ စေတနာ၊ ချေးပေးဆုတောင်းပါ။
 ၉၅ ယေရှုသည်ဟု၍၎င်း ဆိုကြပါ၏။ ယခုလျှောက်
 ကြသော်၊ - သင်တို့သည်၊ ငါ့ကိုစေတနာပေးသည့်
 သည်ဆိုကြသနည်း။ ယေရှုတော်မူလျှင်၊
 ၉၆ စေတနာ၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်ခရစ်
 တော် ဖြစ်တော်မူသည်ထုလျှောက်ထေ၏။ - ထို
 စေကြောင်းကို စေတနာပေးသော၊ မှ မပြောမိန့်
 သောငှါတပည့်တော်တို့ကိုကြပ်တည်း။ နှစ်သည့်
 ၉၇ တော်မူ၏။ - ထိုတပည့်တော်တို့သည်၊ နှစ်သည့်
 ရမည်၊ ထုစေကြ။ ထုစေ၊ ယခင်ပေးတော်မူကြ။
 ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေ
 ဆတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။ သို့ရင်ပြောသော
 ၉၈ နှစ်သည့်ထေ၏။ - ထိုသို့လျှောက်ကြသော်၊
 များတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၉ ထိုတပည့်တော်တို့သည်၊ မိန့်တော်မူ

သည်ကား၊ ငါတို့ဆည်းကပ်သောသုမြစ်လျှင်
 ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်ထက်ဝါး
 ကပ်တိုင်းကိုနေတိုင်းထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ထိုက်
 ၁၀ ရမည်။ - စေကြသည့်သို့ မိမိစေသက်ကိုကယ်
 စေတနာပေးငှါ စေတိုက်၏။ ထိုသို့သည် စေတန်
 လိမ့်မည်။ စေကြသည့်သို့ ကြောင့်စေသက်
 ၁၁ စေ၏။ ထိုသို့သည် မိမိစေသက်ကိုကယ်စေတန်
 စေ၏။ - ဤစေကြသောကို စေကြသော စေရမည်။
 ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးရှုံးသော သို့သည် စေတန်
 ၁၂ ကျေးဇူးရှိသနည်း။ - စေကြသည့်သို့ ငါ့ကို၎င်း၊
 ငါ့ကောင်းကို၎င်းရှု၏။ ထုသောသည် မိမိဘုန်း၊
 မိမိစေသော၊ တော်မူဘုန်း၊ သန့်ရှင်းသော
 ကောင်းကင်တမန်တို့၏ဘုန်းကိုဆောင်ရွက်ကြ
 ၁၃ ထာသောစေတနာ၊ ထိုသို့ကိုရှုတော်မူထေ၏။ - ငါ
 စေတန်ဆိုသည်ကား၊ ဤစေတန်သို့သောသို့စေ
 ထိုသည် ဘုရားသခင်၏ နှစ်ခြင်းတော်ကို မပြင်မှီ
 သေခြင်းသို့ပရောက်ရကြယုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၄ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည့်နောက်၊ ရှစ်ရက်ထောက်
 လွန်သောစေတနာ၊ ယေရှုသည်ပေတရုလော၊ ဟန်၊
 ယာကုပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဆုတောင်းခြင်းငှါတောင်း
 ၁၅ ပေါ်သို့တက်ကြတော်မူ၏။ - ဆုတောင်းတော်မူ
 စည်တွင် နှစ်သည့်တော်သည် ထူးခြားသော စေ
 စေတန်၊ စေတန်ရှိ၍၊ စေတန်တော်သည်၊ ပြောင်
 ၁၆ ပြောင်လက်ထက်မြဲ၏။ - မော့ရှုနှင့် ဝေလီထ
 တည်း။ ထုသော သို့သည်ယောက်သို့သည်ဘုန်းစေ
 ၁၇ သရေနှင့် ထင်ရှား၍၊ - ကိုယ်တော်နှင့် စေတန်
 စေတန်၊ ယေရှုထင်မြီ၍စေတန်တော်မူ
 ၁၈ မည်စေကြောင်းစေရာကိုပြောကြ၏။ - ပေတရု
 နှင့်သို့စေတန်တော်သည်ရှက်မိထေထေသဖြင့်တ
 ငိုငိုငိုရှိကြ၏။ နှိုသောစေတန် ဘုန်းစေထရေ
 တော်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ရပ်နေသောထုနှစ်
 ၁၉ ယောက်ကို၎င်းပြင်ကြ၏။ - ထိုသို့သည် စေတန်
 ဘုန်းစေတန်၊ ကြေညာပေတရုက၊ သခင်၊ ဤစေတန်
 သို့နေစေတန်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ထိုထေ
 ထောင်၊ မော့ရှုထိုတထောင်၊ ဝေလီထ ထိုတ
 ထောင်၊ ထေထေထေကို စေတန်တော်ထိုထေထေ
 ထုပီပီရေထေ၊ ထောင်ထေထေ၍ လျှောက်ထေ
 ၂၀ စေ၏။ - ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မိမိထေထေထေထေထေ
 ကိုထွမ်းမိ၍၊ မော့ရှုနှင့် ဝေလီထထေထေထေထေ
 သို့ဝင်သည်ကို တပည့်တော်တို့သည်ကြောက်
 ၂၁ ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ - ဤသို့ကား၊ ငါစေတန်သော
 ပေတရု၊ သခင်ကောင်းကို နားထောင်ကြသော

၈၈ ထု၊ မိုဏ်းတိမ်က အသံတော် ဖြစ်လေ၏။ ထို အသံတော်ဖြစ်သည်ခဏခဏတွင်၊ ယေရှုသည် တယောက်တည်း၊ ခြံတော် မူ၏။ တပည့်တော် ထိုသည် မိမိတို့ မြင်သော အရာကို ဂုဏ်ထား၍၊ ထိုကာလ၌အထက်သုခအာရှ မကြားမပြေအံ့ နေကြ၏။

၈၉ နက်ဝန်နေ့၌ တောင်ပေါ်က ဆင်းကြပြီးလျှင်၊ ရွာရွာသောလူအစုအဝေးသည်ကိုယ်တော်ကို

၉၀ ခရီးဦးကြပြု၏။ ထု အစု အဝေး၌ ပါသောသူ တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ သား၊ ကိုကြည့်ရှုတော် မူမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ သား တယောက်

၉၁ တည်းရှိပါ၏။ နတ်ပမ်းစားသဖြင့်သူသည်ရုပ် ခနဲလေးဟပ်၍၊ အမြွတ်ထွက်ထွက်တောင့်မာ ဖြင်းသို့ရောက်တတ်ပါ၏။ထိုသို့နာကျဦးစွာနှိပ်

၉၂ စက်ပြီးမှနတ်သည်အလွန်သွားခဲ၏။ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်းတပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ် တောင်းပန်သော်လည်း၊ သူတို့သည်မ ထတ်နှိုင်းကြပါယူအော်ဟပ်လျှောက်လျှောက်ထေ

၉၃ ၏။-ယေရှုကလည်း၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ခံဝက် ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့ နှင့် အတူ အ ထက်မျှ ကာလပတ်လုံး၊နေရမည်နည်း၊ သင်တို့ ကို အသက်မျှ ကာလပတ်လုံး၊ သည်းခံ ရမည် နည်း၊ သင်၏သားကိုထံသို့ ယူခဲ့ယူ မိန့်တော်မူ

၉၄ ၏။- သူငယ်ထာစည်ပင်နတ်ဆိုးသည် မြေပေါ် ရွာလှည်း၍တောင့်မာစေ၏။ယေရှုသည်ညစ်ညူး သောနတ်ကိုဆုခွင့် ထိုသူငယ်ကိုခွမ်းသားစေပြီး

၉၅ မှ အဖအမားအပ်ပေးတော်မူ၏။ ထုအပေါင်းတို့ ထည်ဘုရားသခင်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကိုမြင်၍ မိန့်မောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။

၉၆ ထိုသို့ယေရှုပြုတော်မူသမျှကို လူအပေါင်းတို့ သည် ထုံ့သြော့မှီးစွမ်းကြစည် တပည့်တော်တို့ အား၊ သင်တို့သည်ဇကော့ကိုနားထောင်မှတ်မိ ကြသော့၊ လူသားကို လူထိုက်ထက်သို့ အပ်နှံ ရ

၉၇ သော အမိန့်ရှိပြီးပြီယူ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုဇကော့ ထော်၏အနက်မထင်ရှားသဖြင့်တပည့်တော်တို့ ထည်နားမသည်၊ မမိမိမိနေကြ၏။ အနက်ကို ထည်မသေမသောကပ်လုံကြ။

၉၈ ထိုအခါ အသက်သုသည်သာ၍ ကြီးမြတ်ဘုံ နည်းထု၊ အပည့်တော်တို့သည် အခွင့်အခွင့်ခြင်း

၉၉ နံကြ၏။- ယေရှုသည်သူတို့အကြောင်းကိုယ် မြင်လျှင်၊သူငယ်တယောက်ကိုယူ၍မိမိအနား၌

၉၀ ထားပြီးမှ၊-အကြင်သူသည်ဇကော့ကိုထောက် ခံ၍သူငယ်ကို ထက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ဇကော့ပင် ထက်ခံ၏။ ဇကော့ထက်ခံသောသူသည်သည်၊ ဇ ကော့ဇကော့တော်မူသောသူကိုပင်ထက်ခံ၏။သင် ထိုတွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည်သာ၍ကြီးမြတ်

၉၁ သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။- ထော ထန်ကလည်း၊သခင်၊ကိုယ်တော်၏နာမကိုအမှီ ပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူတယောက် ကိုအကျွန်ုပ်တို့ထွေပါ၏။သူသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူမလိုက်သော့ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့မြင်ထား

၉၂ ကြပါ၏ထုလျှောက်သော်၊-ယေရှုက၊ထိုသူကိုမ ဖြစ်စားကြနှင့်၊ သင်တို့ရန်သူတက်၌ မရှိသော သူသည်သင်တို့သက်၌ရှိသည်ထု မိန့်တော်မူ၏။

၉၃ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ထု ဖြင်း ကို ခံတော်မူ သော အမိန့်ရောက်သောအခါ၊ ထေရုရှထင်မြို့ သို့တူရှုကြသုံ့သောငှါ သဘောထားတော်မူ၏။

၉၄ ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ကို ဇေယျွတ်တော်မူ သဖြင့်၊သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏အမှီကိုရှင်ဆင် ခြင်းငှါသွား၍၊ ရှမာနုရွာတရွာသို့ ဝင်ကြ၏။

၉၅ ကိုယ်တော်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားသုံ့သော အခြင်းအရာကိုထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍

၉၆ ထက်မခံကြ။- ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော် ယာကုပ်၊ယောဟန်တို့သည်မြင်လျှင်၊သခင်၊ဇေယျ သပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ မီးကျစေ၍ ထိုသူတို့ကိုထောင်စေခြင်းငှါအထိရှိ

၉၇ တော်မူသထောထု လျှောက်ကြသော်၊- ထေရု သည်လှည့်ကြည့်၍၊ သင်တို့သည်ကိုယ်မိတ်သ ဘော့ကိုကိုယ်မသိကြ၊ လူသားသည်လူထိုက်အ သက်ကို သတ်သုံ့သောငှါ ကြွလာသည်မထုတ်၊ ကယ်တင်သုံ့သောငှါကြွလာသည်ထုဆုခွင့်တော်

၉၈ မူပြီးမှ၊-အခြားသောရွာသို့ကြွတော်မူ၏။

၉၉ ထမ်း၌သွားကြစည်ထုတဦးက၊ သခင်၊ကိုယ် တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်တို့ထံ

၉၀ ပါမည်ထုလျှောက်လေ၏။-ယေရှုကလည်း၊မြေ ရွေးသည် မြေတွင်း၊ မြစ်၊ မိုဏ်း၊ ကောင်း ကင်၌ တွင်သည်သောငှာသည်နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းရှုရာမျှမရှိထု မိန့်တော်မူ

၉၁ ၏။- အခြားသောသူကို၊ဇနောက်သို့ထိုက်ထော့ ထုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူက၊သခင်၊အကျွန်ုပ်အ ဇကော့ခေါ်၊ရွာသွား၍ ထမ်းပျိုက်ရသော အစွန်

၉၂ ကိုငမတော်မူပါထုလျှောက်လေသော်၊- ထေရု ထု၊ ထုသေတို့သည် မိမိထုထေထိုထို ထမ်းပျိုက်

ပါဝေဝေ၊သင်မူကား၊လွှား၍ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
 တော်စံ စကြောင်းကို ထောပြောထော့ထု မိန့်
 ၈၀ တော်မူ၏- အခြားသော သူကလည်း၊ ထခင်၊
 ကိုယ်တော်နောက်သို့ စက္ကန့်ပိတ်လိုက်ပါမည်၊
 သိုသော်လည်း၊ စက္ကန့်ပိတ်၍ရစ်သောသူတို့
 ကို ထရင်သွား၍ စက္ကန့်ပိတ်ပါရစေဟု လျှောက်
 ၉၀ လျှင်း၊-ယေရှုက၊ထွန်ကိုင်းကိုင်းလျှောက်နောက်
 လိုလှည့်၍ပြည်သောသူမည်သည်ကား၊ဘုရား
 သခင်စံနိုင်ငံတော်၌မထိုက်မတန်ထုမိန့်တော်
 မူ၏၊

၁၀

• ထိုနောက်မှသခင်ဘုရားသည်စကြာသောတ
 ပည့်တော် ခုနှစ်ကျိပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၍၊
 ကိုယ်တိုင်ကြွလေထံသောမြို့ရွာစံရပ်ရပ်တို့သို့
 ရွှေတော်၌ နှင်းယောက်စီ နှင်းယောက်စီ ဝေလွှတ်
 ၂ တော်မူ၏- သူတို့စား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 စပါးမိတ်စရာဈာ၊စွာမှီစားမိတ်သောသူတို့သည်
 နည်းကြ၏၊ ထိုကြောင့်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့
 ကို၊စပါးမိတ်ဝေခြင်းငှါစပါးရှင်ဝေလွှတ်တော်မူ
 ၃ မည်စကြောင်း၊ ဆုတောင်းကြလော့၊- သင်တို့
 လွှားလေသည်စရာဈာ၊ တောငွေ့စုထဲသို့ သိုး၊
 ထင်ထိုက်ကို ဝေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေ
 ၄ လွှတ်၏- ငွေတိတ်၊လွယ်တိတ်၊ ခြေနှင်းတို့ကိုမ
 စောင့်ကြနှင့်၊ လမ်း၌ သွားစည်တွင် စကယ်
 ၅ သူကိုမျှ၍ တမက်ကြနှင့်၊- မည်သည်တပ်သို့
 ဝင်သောစခါ၊ ဤတပ်၌ မရှိသောမြင်ပါဝေသော
 ၆ ဟုရှေးစွာပြောကြလော့၊- ထိုတပ်၌ မရှိသော
 ထား၊ မှီလျှင်း၊ သင်တို့ မြက်သော မရှိလာ သည်
 ၇ တည်လိမ့်မည်၊- သို့မဟုတ်၊ သင်တို့ထံသို့ ပြန်
 ထာလိမ့်မည်၊ ထိုတပ်၌နေ၍ စခားစသောကံ
 စီရင်ရာကို စားသောက်ကြလော့၊ စကြောင်းမူ
 ကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည်အခကို ခံထိုက်
 ပေ၏၊ တတိမ်မှတတိမ်သို့ ထွဋ်ထည်၍ မသွား၊
 ၈ ကြနှင့်၊- စကြာမြို့သို့သင်တို့ဝင်၍၊ မြို့သားတို့
 ထည်လက်ခံ၏၊ ထိုမြို့၌သင်တို့ရှေ့မှထည်သမှု
 ၉ ကိုစားကြလော့၊- လူနာဈာကိုခွပ်၊သားပ၊ကြ
 လော့၊ ဘုရားသခင်စံနိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၌
 တည်ထောင်သော စ ခြံနိနိ၊ ပြီထု၊ သူတို့ စား၊
 ၁၀ ထောပြောကြလော့၊-စကြာမြို့သို့ဝင်၍ မြို့သား
 တို့သည် လက်မခံထံ၊ ထိုမြို့စံလမ်းသို့ ထွက်ပြီး
 လျှင်း၊ငါတို့ကပ်သောသင်တို့မြို့စံမြေပွန်ကိုငါ
 ၁၁ ထိုခါထိုက်၏- ထိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်စံ

နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏စနိုးသို့ရောက်ကြောင်း၊
 ၁၂ ကိုသိမှတ်ကြထု၊သူတို့စား၊ပြောကြလော့၊- ငါ
 ဆိုသည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုမြို့သည်
 သောရ်မြို့ထက်သာ၍ခံရထတံ၊
 ၁၃ ထိုခါရာဖိန်မြို့၊သင်သည်စမစ်ထာရှိ၏၊ ထို
 မက်စစ်မြို့၊သင်သည်စမစ်ထာရှိ၏၊စကြောင်း၊
 စုကား၊သင်တို့တွင် ပြသောတန်ဖိုးကိုတူရမြို့၌
 မိရန် မြို့တို့ တွင် ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည်ရှေး
 ကာထ၌ လျှော်တောထဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ပြာထဲ၌
 ၁၄ ထိုင်လျက် နောင်တရကြလိမ့်မည်၊- တရားထိုး
 ခြတ်တော်မူသောစခါ သင်တို့သည် တူရမြို့၌
 ၁၅ မိရန်မြို့ထက် သာ၍ ခံရကြထတံ၊- ထိုကပေရ
 နောင် မြို့၊ သင်သည် ခိုဖိတ်၊ ကောင်း၊ ကင် ထိုင်
 စောင်မြောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ စရ
 ကာ နိုင်ငံတိုင်စောင် နှိပ်ချခြင်းကို ခံရထတံ၊-
 ၁၆ ထင်တိုက်ကား၊ကို နားထောင်သော ထုသည် င
 စကားကိုနားထောင်၏၊ ထင်တိုက်ပတ်သောထု
 ထည် ငကိုပယ်၏၊ ငကိုပတ်သောသူသည် ငကို
 ၁၇ စေ လွှတ်တော် မူသော သူကို ပယ်သည်ထု မိန့်
 တော်မူ၏၊
 ၁၈ ထိုခုနှစ်ကျိပ်သောတပည့်တော်တို့သည်ဝမ်း
 မြောက်သော မိတ်နှင့်ပြန်လာ၍၊ ထခင်၊ ကိုထို
 တော်စံ နာမေး၊ ပြင်စက္ကန့်ပိတ်သည် နတ်ဆို၊
 ၁၉ ကိုပင်နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏၊- ငေ့စုက
 ထည်၊ စာတန်သည်လျှပ်ဝက်ကဲ့သို့ကောင်းကင်
 ၂၀ မှကျသည်ကိုငါမြင်ပြီ၊- သင်တို့သည်မြို့၊ကမ်း
 မြီးကောက် တို့ကို နိုင်ရသောစက္ကန့်နှင့်၊ ရနီထူ
 ဈာ၊ကိုနိုင်ရသောစက္ကန့်တန်ဖိုးကိုငါးဖမ်းထစီ
 ၂၁ တို့ကို စကယ်ထေး၊မှ မညည်းစေရ၊- ထိုသော်
 လည်း၊ နတ်ဆို၊ကို နိုင်ရ သောကြောင့်သာဝမ်း
 မြောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ သင်တို့၏နာမည် ဈာ၊
 သည် ကောင်းကင်စာရင်း၌ ဝင်သည်ကို ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိကြလော့ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၂ ထိုစခါယေရှုသည်ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်း၊
 မိတ်၌သဖြင့်၊ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုစမိုးရ
 တော်မူသော စေ၊ ကိုယ်တော် ထည် ပညာစ
 ထိစွာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့ စား၊ ဤစရာဈာ
 ကို ထိမ်၍ ကွယ် ထားလျက် သူငယ်တို့ စား၊
 ဖော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုစ
 ကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါ၏၊ ထိုသို့ စ ထိုတော်မြီထော့
 ၂၃ ကြောင့်မှန်ပါ၏၊စေ၊- ငေမည်းတော်သည်ခပ်
 ထိမ်းသောစရာထိုတိုက်၌စပ်တော်မူပြီသော၊

တော်ကား၊ အထက်သို့မြင်သည့်ကို မည်းတော်
 ၅၀၀ ပါ၊ အထက်သို့မျှမသိ၊ မည်းတော်ကား၊
 အထက်သို့မြင်တော်မူသည်ကို၊ သားတော်နှင့်
 သားတော်သည် လင်းစေလိုသောသူတပါး၊ အ
 ၁၀ အထက်သို့မျှ မသိဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တ
 ပည့် တော်ထိုကို ဟုည့်ကြည့်၍၊ ယခု မြင်သမျှ
 သော အရာထိုကို သင်ထို မြင်သောကြောင့် သင်
 ၂၀ ထိုစွက်မိသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊
 သင်ထိုမြင်ရသော အရာထိုကို၊ ပရောဖက် ချား
 နှင့် ရှင်ဘုရင် ချားထိုသည် မြင်ခြင်းငှါ အထိုမှ
 သော်လည်းမမြင်ရကြ၊ သင်ထိုကြားရသော အ
 ရာထိုကိုကြားခြင်းငှါ အထိုမှသော်လည်းမကြား
 ရကြဟု တပည့်တော်ထိုအား သာမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၀ တရံရာအခါ ကျမ်းတတ်တယောက်သည်
 ထ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝရအသက်ကို အရှေ့ခရ
 ထံသောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အထက်အမှုကို ပြုရ
 ပါမည်နည်းဟု၊ ကိုယ်တော်ကို နှိမ်နင်းခြင်းရှက်
 ၂၆ ခြင်းငှါ မေးလျှောက်သော်၊ ကိုယ်တော်က၊
 ပညတ္တိ ကျမ်း၌ အဘယ်သို့ လာသနည်း၊ သင်
 သည် အထက်သို့ ခတ်သနည်း ဟု မေးတော်မူ
 ၂၇ လျှင်၊ ထိုသူက၊ သင်၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ
 ဘုရားကို မိတ်နှစ်လုံး တကြွင်းဝှံ၊ အစွမ်းသတ္တိ
 မှီသမျှ၊ ညာဏ်ရှိသမျှနှင့် ချစ်သော၊ ကိုယ်နှင့်
 ခပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်သောသူ
 ၂၈ မြန်လျှောက်လေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်
 ၏စကားသည် မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် အသက်ကို
 ၂၉ ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူကလည်း၊ အထက်
 သို့သည် အကျွန်ုပ်နှင့် ခပ်ဆိုင်သောသူ မြင်ပါသ
 နည်းဟု၊ မိမိအပြစ်မရှိဟု ပြုလိုသောမိတ်နှင့်
 ၃၀ ယေဘုကို လျှောက်ပြန်သော်၊ ယေဘုက၊ လူတ
 ယောက်သည် ယေဘုရှင်မြို့မှ ယေဒါခါမြို့သို့
 သွားရာတွင် ထားမြဲနှင့်တွေ့ကြလေ၏။ ထားမြဲ
 ထိုသည် ထိုသူ၏ အဝတ်ကို ခွဲ၍၊ နာဠင်စွာ
 မှိုက်နှက် ပြီးမှ သေလှေတင်၍ သော အခါ ပြန်
 ၃၁ ထား၍ သွားကြ၏။ ထိုသင်းသို့ ယပ်ပရောဟိတ်
 တယောက်သည် အမှတ်တမဲ့ သွား၍၊ ထိုသူနာ
 ၃၂ ကို မြင်လျှင် ထွဲရှောင်၍ သွားလေ၏။ ထိုနည်းတူ၊
 ယေဒါသူ တယောက်သည် ထိုအရပ်သို့ ရောက်
 သောအခါ၊ ဘ၍ ကြည့်မြင်လျှင် ထွဲ မှောင်၍
 ၃၃ သွားလေ၏။ ရှစ်မိလ္လာ လူတယောက်သည် ခရီး
 သွားရာတွင် သို့သူနာရှိရာသို့ ချက်၍ မြင်သော
 ၃၄ အခါ ကရုဏာ မိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ချည်းလပ်၍

ထု၏ အနာဓာတုကို ဆီနှင့် ချက်ရည် ထည့်ထွက်
 အဝတ်နှင့် ခည်းပြီးလျှင်၊ မိမိတိရိစ္ဆာန်ပေါ်မှာ
 တင်၍ အရပ်တစ်ခုသို့ ထောင်သွား ပြုစု လေ၏။
 ၃၅ နတ်ခန့်နေ၌ ထွက်သွားသော အခါ၊ ခေမာရိန္ဒ
 ပြားကို ထုတ်၍ အရပ်ရှင်အားပေးလျှက်၊ ဤသူ
 ကိုကြည့်ရှုပြုစုပါ။ ကုန်သမျှကို ငါပြန်ထားသော
 အခါ အပ်ပေးမည်ဟု ဆို၏။ သင်သည် အထက်
 ၃၆ သို့ထင်သနည်း။ ထိုသူသုံးထောက်ထိုတွင် အ
 ထက်သူသည် ထားမြဲထက်သို့ ရောက်သောသူ
 နှင့် ခပ်ဆိုင်သောသူ မြင်သနည်းဟု ပြန်၍ မေး
 ၃၇ တော်မူလျှင်၊ ကျမ်းတတ်ကလည်း၊ ထိုသူကို သ
 နားသော သူသည် ခပ်ဆိုင်သော သူဖြစ်ပါ၏ဟု
 လျှောက်သော်၊ ယေဘုက၊ သင်သည် သွား၍ ထို
 နည်းတူပြုလေဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၈ ယေဘုသည် တပည့်တော်ထိုနှင့် ခရီးသွားကြ
 ခဲ့၍ ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူ၍၊ မာသ အမည်ရှိ
 ထောမိစ္ဆတဦးသည် မိမိထိပ်၌ ကိုယ်တော်ကို ခေတ္တ
 ၃၉ ခံလေ၏။ ထိုမိစ္ဆဗွာရိ အမည်ရှိသော ညီမတ
 ယောက်မိန်း၊ ထိုမာရိသည် ယေဘု၏ ခြေတော်
 ရင်း၌ ထိုင်၍၊ စကားတော်ကို နားထောင်ထွက်
 ၄၀ နေ၏။ မာသမူကား၊ ထုပ်ကျွေးခြင်း အမှုအစွဲ
 မိတ်ပုန်ခြင်းရှိသဖြင့် အထက်တော်သို့ ခုဉ်းကပ်
 ၍၊ သခင်၊ ကျွန်မ၏ ညီမသည် ကျွန်မတယောက်
 တည်း၊ လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ ကျွန်မကို ပြစ်ထား
 သည် အရာကို ထွက်လျှော့သော မိတ်ရှိတော်မူထ
 ၄၁ သော၊ သူသည် ကျွန်မကို ကူညီမည် အကြောင်း၊
 ၄၂ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ယေဘုက၊
 မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် ချားရွာသော အမှုထို၌
 မိုးမိပ်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသော အ
 ၄၃ ရာတစ်ခုတည်းရှိ၏။ မာရိမူကား၊ ကောင်းစွာ
 အမှုကို ငွေလူပြီး၊ ထို အမှုကို အထက်ထို့မျှ ခ
 နှုတ်မဟု ရာဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁

• တရံရာအခါ ကိုယ်တော်သည် တနင်္ဂနွေသော
 အရပ်တွင် ဆုတောင်းတော်မူ၍ ပြီးလျှင် ထပ်ညွှန်
 တော်တယောက်က၊ သခင်၊ ဆုတောင်းနေခြင်း
 ငှါ ထောဟန်သည် မိမိတပည့်ထိုအား နည်းပေး
 ထကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ထိုအား နည်းပေးတော်မူပါ
 ၂ ဟု လျှောက်သော်၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်ထိုသည်
 ဆုတောင်းလျှင် မြို့ထဲ ဆိုရမည်မှာ၊ ကောင်းစွာ
 ဘုံ၌ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်ထိုအား ကိုယ်တော်
 ၏ နာမတော်အား မှီသောလေးမြတ်ခြင်း မှီပါစေ

၈ သော၊ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါးစေသော- အ
 ထိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့
 ခြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော၊ အသက်မွေး
 ထောက်ထားစောင့်ရှောက်ကျွန်ုပ်တို့အားနေ့ရက်
 ၉ အစည်အထိုင်အစားအသုံးအစားတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့
 ထိုကို ပြစ်မှားသောသူရှိသမျှထိုက်စေခြင်းကို အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် တွတ်စေသောသူကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့
 စီမံခြင်းများကို တွတ်စေတော်မူပါ။ အပြစ် သွေး
 ဆောင်ရာသို့မထိုက်မပါစေထို၊ မကောင်းသော
 အမှုအရာမှ ထည်း၊ ကယ် နှုတ် တော်မူပါဟု ဆု
 တောင်းကြသောသူတို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အမိန့်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်တန်
 တယောက်သောသူ၌ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သန်းခေါင်အမျိုးမျိုးတွင်၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်း၏
 ၁၁ အိမ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ အဆွေ- အကျွန်ုပ်တို့အဆွေ
 ခင်ပွန်းတယောက်သည်၊ မှီရဲစွမ်းသော၊ အကျွန်ုပ်တို့
 တံသို့ ရောက်ပါပြီး၊ ထိုကို ကျွေးစရာ မရှိသော
 ၁၂ ကြောင့်ရန်သုံးလုံး၊ နှင့်ပါယုဆိုသော်၊- အိမ်
 ၁၃ ခွင်ကလည်း၊ ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်၊ တံခါးပိတ်
 လျက်ရှိ၏။ သော၊ သို့သော်၊ နှင့်အိမ်ပိတ်လျက်
 ရှိကြ၏။ ငါတို့သင့်အားမပေးနိုင်ဟု၊ အိမ်ထဲ
 ၁၄ စံပြန်ပြောသည်အရာမှာ၊- ငါဆိုသည်ကား၊ အ
 ဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သည်ကို ထောက်၍ မထ၊ မပေး
 သော်လည်း၊ အားမလျော့ဘဲတောင်း၍နေသော
 ၁၅ ကြောင့် ထ၍ ထိုရှင်သမျှကို ပေးလိမ့်မည်၊- တ
 ခန်ငါဆိုသည်ကား၊ တောင်းကြသော၊ တောင်း
 လျှင်ရမည်၊ ရှာကြသော၊ ရှာလျှင်တွေ့မည်၊ တံ
 ခါးကိုခေါက်ကြသော၊ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်၊-
 ၁၆ တောင်းသောသူသည်သည်ကားရ၏။ ရှာသော
 သူထွက်၊ တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားထွက်၊ တံခါး
 ၁၇ ကို ဖွင့်၏။- သင်တို့တွင် အခြေသောသူ၌သား
 သည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင်၊ အမေသည်ကျောက်
 ကို ပေးမည်သော၊ ငါးကိုတောင်းလျှင်၊ ငါးအ
 ၁၈ စား၌မြှောက်ပေးမည်သော၊- ပုကိုတောင်းလျှင်၊
 ၁၉ ကင်းခြီးကောက်ကို ပေးမည်သော၊- သင်တို့
 သည် အဆို၊ ဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား
 ကောင်းသော အရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမ
 က၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အမေ
 သည်ဆုတောင်းသောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော
 ပိညည်တော်ကို သာ၍ပေးတော်မူမည် မထုတ်
 ထောဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တစ်ရာအခါ စကား အသော နတ်ဆိုးကိုနှင်

ထုတ်တော်မူ၍၊ နတ်ဆိုး တွက်သည်နောက် အ
 ထောသူသည် စကားပြော၏။ အစုအဝေးတို့သည်
 ၁၁ ထည်းဆိုသောကြား၊- အရှို၊ ထိုက၊ ဤသူသည်
 နတ်ဆိုးမင်းမေထေဇဗုထက် အမှီပြု၍ နတ်ဆိုး၊
 ၁၂ ထိုကိုနှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။- အရှို၊ ထိုသည်
 ထည်း၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါမိမ့်၊ ကောင်း၊
 ကံကံဖြစ်သောမိမ့်သကဲ့သို့ အာကိုတောင်းကြ
 ၁၃ ၏။- ထိုသူတို့၏ စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 ထိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကဲ့
 ပြားလျှင်၊ ဖြစ်၊ မြင်းဆိုရောက်လိမ့်မည်၊ အိမ်
 မည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကဲ့ပြားလျှင်
 ၁၄ ထဲလိမ့်မည်၊- ငါသည်မေထေဇဗုထက် အမှီပြု
 ၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု၊ သင်တို့ဆို
 သည်အတိုင်း စာတန်သည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့်
 ကဲ့ပြားလျှင်၊ သူ၏နိုင်ငံသည် အတယ်သို့ တည်
 ၁၅ နိုင်မည်နည်း၊- ငါသည်မေထေဇဗုထက် အမှီ
 ပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်
 ထို၏သားတို့သည် အတယ်သူကို အမှီပြု၍ နှင်
 ထုတ်ကြသည်၊ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည်သင်တို့
 ၁၆ အားတရားစီရင်သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊- ငါ
 သည် ဘုရားသခင်၏ ထက်ညှိုးတော်အားဖြင့်
 နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အတယ်
 စင်စစ်သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်
 ၁၇ မှိန်ရောက်လေပြီ။- သူရဲသည် ထက်နက် စုံနှင့်
 မိမိအိမ်ဦး၌ စောင့်နေစည်အခါ သူ၏ ပစ္စာသည်
 ၁၈ လုံချုံ့စွာရှိ၏။- သူထက် တတ်စွမ်းနိုင်သော သူ
 သည်ထာ၍ ထိုကိုအောင်ပြီးမှ၊ သူကိုးစားသော
 ထက်နက်စုံကို သိမ်းယူ၍၊ ပစ္စာ ပရိတ်များကို
 ၁၉ ဝေလိမ့်မည်၊- ထက်၌မနေသောသူသည်ရန်
 ထက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူမစုမသိမ်းသောသူသည်
 ကြံမြန်သောသူဖြစ်၏။

၂၀ ညစ်ညူးသောနတ်သည် ထုထဲက တွက်လျှင်၊
 မြောက်ကပ်သော အရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်သက်
 မြင်းကိုရှာတတ်၏။ မတွေ့လျှင်၊ ငါသည်တွက်
 ၂၁ သောနေမြဲအိမ်သို့ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်
 သော အခါ၊ ထိုအိမ် သည် သုတ် သင် ပျဉ် ဆင်
 ၂၂ လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊- မိမိထက်သာ၍ညစ်
 ညူးသောနတ်ဆိုးရနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်
 ထိုလူထဲသို့ ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်
 ဟန်သည်ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ ဆိုးသည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်မိမိတယောက်သည်

ထုစုစုဝေ၊ ထဲကခေါ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုယ်
သောဝမ်းနှင့် ခြံတော်မူသောသမ္မိတ်သည် မဂ်
၂၀ ထာ၍ပါစိတ် လျှောက်လှင်း- ကိုယ်တော်က၊
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာ၍
ကျင့်စောင့်သောသူသည် မြတ်စွာသောမဂ်သာမိ
သည်ယုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ လူစုစုဝေ၊ ထိုသည် ထုထပ်ထွက်၍ ကြံ
သောစာပါ ကိုယ်တော်က၊ ဤလူမျိုးသည် ဆိုး
ညစ်သော လူမျိုး ဖြစ်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကို
တောင်းသည့်မှာပရောဖက်ယောနု၏နိမိတ်လက္ခ
ဏာမှတစ်ပါး၊ စာသတ်လက္ခဏာကိုမျှသူတို့အား

၃၀ ပပြုရား- ယောနုသည် နိဗ္ဗေဝမြို့သားတို့အား
နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သကဲ့သို့ သူသားသည် ဤ

၃၁ လူမျိုးအား ဖြစ်လိမ့်မည်- တရားဆုံး ဖြတ်တော်
မူသောစာပါ တောင်ပြည်ကိုစုစုရသောမိဖုရား
သည် ဤလူမျိုးတဖက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေထံတံး
အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ဂြောဟရန်
မင်းကြီး၏ပညာစကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ မြေ
ကြီးစွန်းမှ ထာ၏။ ဤစရပ်၌ကား၊ ဂြောဟရန်

၃၂ ထက်သာ၍ ငြိမ်းမြတ်သောသူရှိ၏- တရားဆုံး
ဖြတ်တော်မူသောစာပါ နိဗ္ဗေဝမြို့သားတို့သည်
ဤလူမျိုး တဖက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေထံတံး၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောနု ဟော

၃၃ ပြောသောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏- ဤ
စရပ်၌ကား၊ ယောနုထက်သာ၍ ငြိမ်းမြတ်သော
သူရှိ၏။ ဆီမီးထွန်း၍ ကွယ်ရာ၌ ဖုံးထားလေ့မ
ရှိ၊ တောင်းလေးအောက်၌လည်း ထားလေ့မ
ရှိ၊ ဝင်သာသောသူသည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ

၃၄ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။ ကိုယ်၏ဆီ
မီးကား မှုက်မိတည်း။ ထိုကြောင့် မှုက်မိကြည်
ထင်သောစာပါ တကိုယ်လုံးထင်းလိမ့်မည်၊ မှုက်
မိမြှေး၍ သော စာပါ တကိုယ်လုံး မိုက်လိမ့်

၃၅ မည်- ကိုယ်၌ရှိသော အထင်းကို မှောင်မိုက်မ

၃၆ ဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုလော့- အင်္ဂါတခုမျှ မ
မိုက်ဘဲတကိုယ်လုံး ထင်းလျှင်၊ ဆီမီး၏စရောင်
နှင့် ထင်းစေသကဲ့သို့ ထုံးထုံးလင်းလျက် ရှိလိမ့်
မည်ယုမိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ဗာမိ၍ တယောက်
သည့်အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်
တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊ သူ၏စာမိသို့ကြွ၍ စားပွဲ၌

၃၈ လျှောင်းတော်မူ၏- အစာကိုမစား၊ မှီခွဲခြင်းကို
ပြုတော်မမူသည်ကို ထိုဗာမိ၍ သည်မြင်လျှင်တံ့

၃၉ ပြောလေ၏- သခင်ဘုရားကလည်း၊ ဗာမိ၍
မြင်သောသင်တို့သည် ဗလော၊ ထင်ပန်းကိုစုစု
နှံ့ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား ထုထွန်၍

၄၀ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏- လူမိုက်တို့၊ အ
ပြင်ကိုဖန်ဆင်းသောသူသည် အတွင်းကိုလည်း

၄၁ ဝန်ဆင်းတော်မူသည် မထုတ်လော့- သာ၍
ကောင်းသော နည်းမူကား၊ တတ်မြင်သမျှ အ
တိုင်းဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲကြလေ့- သို့
ပြုလျှင်၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့

၄၂ အားသာ၍ ရှင်းကြလိမ့်မည်- ဗာမိ၍ ထို၊ သင်တို့
သည် အမဂ်သာမိကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ပင်
စိမ်းရွက်၊ လျှောက်မျိုးမှစ၍၊ မြတ်ပင်အမျိုးမျိုး
ကိုဆယ်၍ တဖွဲ့လျှင်သည်တွင်၊ တရားသဖြင့်မီ
ရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်း၊ အမှုကိုကား
ဌာပ်၍ထားကြ၏။ အရှင်ဆိုသောအရာတို့ကို မ
ဌာပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရ

၄၃ မည်- ဗာမိ၍ ထို၊ သင်တို့သည် အမဂ်သာမိကြ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ တရားရရပ်၌ မြင့်မြတ်
သောဧရာ ထိုင်ရာကိုငင်၊ ဈေး၌ ရှိသောစွာ နှုတ်

၄၄ ဆက်ခြင်းကိုငင် နှစ်သက်ကြ၏- သင်တို့သည်
အမဂ်သာမိကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ မထင်ရှား
သော သင်းမျိုးတွင်းနှင့် တူကြ၏။ ထိုတွင်းအ
ပေါ်မှာ သွားသော သောသူတို့သည် သင်းမျိုး
တွင်းရှိမှန်းကို မှုမသိကြလေ့မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ကျမ်းတတ်တယောက်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊
ထိုသို့ဆိုလျှင် အကွန်ပီတို့ကိုပင်ကဲ့သို့ အပြစ်တင်

၄၆ တော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်
တို့သည် အမဂ်သာမိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထမ်းခဲသော ဝန်ကို သူတပါး အပေါ်မှာ တင်

၄၇ တတ်၏- ကိုယ်လက်ဖျားနှင့် မှုမတို့ကြီးသင်တို့
သည် အမဂ်သာမိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ပရောဖက်တို့၏ သင်းမျိုးများကိုတည်ထုတ်၍၊
သင်တို့၏ ဘိုးတေးများသည် သူတို့ကိုသတ်ကြ

၄၈ ၏- အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည် ဘိုးတေးတို့၏
အပြစ် အမှုကို ဆက်ခံကြ၏။ ဘိုးတေးတို့သည်
ပရောဖက်များကို သတ်ကြပြီး သင်တို့မူကား၊
သင်းမျိုးတို့ကိုတည်ထုတ်ကြ၏။

၄၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ညွှတ်စီရင်တော်
မူသည်ကား၊ ပရောဖတ်၊ တမန်တော်တို့ကိုသူတို့
ရှိရာသို့ ငါးထွတ်မည်၊ သူတို့သည် ထိုပရော
ဖတ်၊ တမန်တော်အမျိုးတို့ကို ညည်းဆဲကြလိမ့်

၅၀ မည်၊ အမျိုးတို့ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်- ထိုကြောင့်၊

စာမေလင်ကသွေးမှစ၍၊ ထစ်ပတ္တင်နှင့် ထိပ်
 တော်၏ကြောင့် သတ်ခဲ့ပြီး၊ သောကခရစ်ံ စာ
 တွေးထိုင်စေခင်ကန္တာရီးမှစ၍၊ သွန်းပြီးသော
 ဝရောဇက်စာပေါင်း၊ ထိုစာ အသွေးကြောင့် စာရ
 ခြစ်သောလူ ထိုသည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြ
 ၈၀ မည်၊- ငါစာမှန်ဆိုသည်ကား၊ စာရခြစ်သောလူ
 ထိုသည်ထိုစစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြမည်၊
 ၈၁ ကျမ်းတတ်ထို၊ သင်ထိုသည် အမက်ကောဒိကြ
 ၏၊ စာကြောင်းမူကား၊ ပညာပွင့်သော သော့ကို
 ထိမ်း၊ ထားကြပြီး၊ မိမိ ထို ထည်၊ မဝင်း၊ ဝင်ထို
 သောသူထိုကို ထည်၊ ဆီးတာကြသည်ထု မိန့်
 ၈၂ တော်မူ၏၊- ထိုသို့ပရိသတ်ထိုထားမိန့်တော်မူ
 စဉ်တွင်ကွမ်း၊ ပြုစာရာနှင့်ဗာရိ၌ ထိုသည် ကိုယ်
 တော်၌ စာပြစ် တင်ခွင့်ကို ရမည် အကြောင်း၊-
 ၈၃ ချောင်း၊ မြောင်း၊ လျက်၊ ကေားတော်ကို ဝမ်းခြင်း
 ၄၂၅ ကြံလျက်၊ ကြပ်ကြပ် ထိုထံတွန်း၍ စာရာ
 ရာထို၌မေးစစ်ကြ၏၊

၁၂

• ထိုအခါစာထိုင်းပမိဗျာ၊ စွာသောလူ ထိုသည်
 စုဝေး၍ စာခွင်၊ ခွင်း၊ နင်း၊ မိမိတော်နေကြသည် မှီ
 သော်၊ ယေရှုသည် တပည့် တော် ထို ထား မိန့်
 တော်မူသည်ကား၊ ဤဝက်ခြင်းတည်း၊ ဟူသော
 သမိ၌ ထိုစစ်တမ်းကိုရှေး၊ စွာကြည်ခွာင်ကြ
 ၂ ထေ့၊- ဗုံ၊ ထားလျက် မှီသောထိုသည် ဂွန် လိမ့်
 မည်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှ ထိုသည်လည်းထင်
 ၃ ရှားလိမ့်မည်၊- မှောင်မိုက်၌ သင်ထို ပြောသမျှ
 သောစာရာများကို သူတပါးထိုသည့် ယထင်း၌
 နားကြားကြလိမ့်မည်၊ သင်ထိုသင်အခန်းထဲမှာ
 နားစာပါး၌ ပြောသောစာရာများကို ထိပ်ခိုးပေါ်
 ၄ ရှာ ထစ်ကြော်ကြလိမ့်မည်၊- ငမေဆွေထို၊ ထစ်
 ထိုထားငါဆိုသည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာတိုသတ်၍
 နောက် တဖန် အလွင်း မပြုနိုင်သောသူထိုကို မ
 ၅ ကြောက်ကြနှင့်၊- စာထယ်သူကိုကြောက်ရမည်
 နည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို ထတ်ပြီးမှရေထဲ
 ထို ချနိုင်သောသူကိုကြောက်ကြလေ့၊ ငါစာမှန်
 ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူကို ကြောက် ကြ ထေ့၊-
 ၆ စာဂွက်ငါးကောင်ကို အသေမိန့်ပြားအသီးနှင့်
 ဝတ်ရသည်မဟုတ်လော၊ ထိုစာဂွက်တကောင်
 ၇ ကိုမျှ ဘုရားသခင် မေ့လျော့တော်မမူ၊- သင်ထို
 ဆိပ်ပင်သည်လည်း၊ စာကုန်အစင်ရေတွက်လျက်
 မှီ၏၊ ထိုကြောင့်၊ မကြောက်ကြနှင့်၊ သင်ထိုသည်
 ၈ ရာဂွက်စာများထိုထက်သာ၍ ပြတ်ကြ၏၊

• ငါဆိုသည်ကား၊ စာကြင်သူသည်ထိုထိုရှေ့မှာ
 ကိုဝန်ခံစို့၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၈ ထိုရှေ့မှာ ထူထားသည် ထိုသူကိုဝန်ခံမည်၊- စာ
 ကြင်သူ ထည် ထူထို ရှေ့မှာ ကို ငြင်း၊ ပယ် စို့၊
 ဘုရားသခင်၏ ကောင်း ကင်တမန်ထို ရှေ့မှာ ထို
 ၉၀ ထိုကိုငါငြင်း၊ ပယ်မည်၊- ထူထားကိုခွတ်မြင့်မြစ်
 မှားသောသူမည်သည်ကား၊ စာပြစ်နှင့် ထုတ်စေ
 မြင်း၊ စာခွင့်ကို ရရှိစေ၊ သန့်ရှင်း၊ သော ပိညည်
 တော်ကိုကဲ့သို့သောသူမည်သည်ကား၊ စာပြစ်နှင့်
 ၉၀ ထုတ်စေခြင်း၊ စာခွင့်ကို မရ ရှိစေ၊- သင်ထိုကို
 တရားရပ်ထိုရင်း၊ စာကဲစာစူး၊ မင်းဗျားရှေ့သို့
 ၉၁ ရမည်ကိုမစိုးမိပုံကြနှင့်၊- စာကြောင်းမူကား၊ ထို
 စာစုစု၊ တွင်း၊ အထယ်သို့ ပြော ရမည်ကို ထန်
 ရှင်းသော ပိညည်တော်ထည် စာကြံပေးမည်ထု
 မိန့်တော်မူ၏၊
 ၉၂ ထုစာစုစုဝေး၌ ပါသောထုတထောထံက၊ စာ
 ခွင်ထုရာ၊ စာကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်စာစုစုစုကို
 စာကျွန်ုပ်တား ဝေပေးပါ မပြု စာကြောင်း၊ စာမိန့်မှီ
 ၉၃ တော်မူပါထုလျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်ထား၊ အ
 ချင်းလူ၊ အထယ်သူသည်သင်ထို စာမှန်ကို မီရင်၌
 ဝေပိုင်သော စာခွင့်ကို ငမေ၊ ထုပေး ထနည်း
 ၉၄ ထု ပေးတော်မူ၏၊- ထိုမှတပါး၊ သောထ ထွန်
 ကျွ၊ မြင်း၊ ကိုသတ်နှင့်ကြည်ရှောင်ကြထေ့၊ စာ
 ကြောင်းမူကား၊ စည်း၊ မိန့်သော်ထည်၊ စည်း
 မိန့်စာကက်မတည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၉၅ ထာန်ပပမာစာတားကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 သူရွေးတဦး၌မြေကောင်း၍ စာသီးစာနဲ့ ဖွားလှ
 ၉၆ ၏၊- ထိုသူရွေးက၊ ငါသည်အထံထိုပြုရမည်
 နည်း၊ စာသီးစာနဲ့ ဖွားကို ထိုထားရာ တရပ်ပ
 ၉၇ မှီး၊ ပြုမည်စာ ဖြေမူကား၊ ထိုက်ဗျားကို ဖျက်၍
 ကျယ်သောထိုက်ထိုကိုတင်ပြီးမှ၊ ငါ၏စာသိုး၊ က
 ၉၈ နံ့ဥနာ၌၊ သမျှထိုကိုထိုထားမည်၊- ငမေညဉ်စား
 ထည်၊ စာချင်လိညည်းသင်သည်နှစ်ပေါင်း၊ ဗျား
 စွာထုံးကောင်းရန်ဥနာများကိုထိုထားလျက်ရှိပြီး၊
 ၉၉ ပြုပပ်ရွာဒေထေ့၊ စားသောက်ခြင်း၊ ငွေငွေ
 မြင်း၊ ကိုပြုလေ့၊ ငါပြောမည်ထု၊ သူရွေးအကြံရှိ
 ၁၀ ၏၊- ထိုသို့အကြံရှိစဉ်တွင်ဘုရားသခင်က၊ စာခွင်း
 ထုမိုက်၊ ယနေ့ညဉ်ပင်သင်၏ပိညဉ်ကိုရပ်ထိမ်း၊
 ရာစာမျှန်ရောက်လိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်
 တွင်ထင် ထိုထား၊ သော ဥနာ ကို စာထယ် သူပိုင်
 ၁၀ မည်နည်းထု ထုရွေးစားမိန့်တော်မူ၏၊- ထိုစာ

ထူးကိုယ်ထဲသို့သဏ္ဌာမှာကိုဆည်းပူး၍၊ ဘုရားထောင် ရွှေတော်၌ ဆင်းရဲသောသူမည်သည်ကား၊ ထိုသုဌေးနှင့်တူသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

- ၂၂ တပန်တပည့်တော်ထိုအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြောင့်၊ သင်ထိုသည်အထယ်သို့စားရမည်ဟူ၍၊ အသက်ထမ္ပိမမိုး၊ မိမိကြံနှင့်၊ အထယ်သို့ဝတ်ရမည်ဟူ၍၊ ကိုယ်ထမ္ပိမမိုး၊ မိမိကြံနှင့်
- ၂၃ ကုဇာဆို၏။- အစာထက်အသက်မြတ်သည်မထုတ်သော၊ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည်မထုတ်သော၊- ကျီးကန်း၊ ချားကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြသော၊ ထိုငှက်ထိုသည်မျိုး၊ နေ့ကိုမမိုက်မကြီး၊ ခေါ်ကိုမမိုက်၊ ခေါ်ကိုမမိုက်၊ သဏ္ဌာထိုက်မမိုက်၊ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်သူထိုကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်ထိုထက် သင်ထိုသည်အ
- ၂၄ ထွန်မြတ်သည်မထုတ်သော၊- အထယ်သူသည်မိုး၊ မိမိခြင်း၊ အား၊ မြင့် မိမိ အထက်တာကို အ
- ၂၅ တောင်ခန့်မှာ ထိုးပွားစေနိုင်သနည်း၊- ထိုသို့အထယ်ဆိုသော အမှုကိုမူ မတတ်နိုင်လျှင်၊ ကြွင်းသော အမှုကို အထယ်ကြောင့် မိုး၊ မိမိကြံသ
- ၂၆ နည်း၊- နှင်းပင်ထိုသည် အထယ်သို့သော အားမြင့်ကြီးပွားသည်ကိုကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြသော၊ ထိုအပင်ထိုသည် အလုပ်လည်း၊ မလုပ် မြည်ခြစ်စေခြင်းငှါမငင်မဝင့်၊ သို့သော်လည်း၊ ဘုန်းကြီးသောရွာထုစုန်မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်
- ၂၇ တပင်မှစ၍အဝတ်ကိုမမိုက် ငါဆို၏။- ယုံကြည်အားနည်းသောသူထို၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက်၊ နတ်မန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သောတောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော အဝတ်နှင့် ခုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်ထိုကို အဝတ်
- ၂၈ နှင့် ခုံး လွှမ်းတော် မူမည် မထုတ်သော၊- ထိုကြောင့်၊ အထယ်သို့စားရဆုံးနည်း၊ အထယ်သို့သောက်ရ ဆုံးနည်းဟူ၍ မရှာပြောကြခင့်၊ သော
- ၂၉ ကရွှေနှောင်ခြင်းသည်၊ မရှိကြံနှင့်၊- ထိုအရာများကို ထောက်သားအမျိုးမျိုးထိုသည် ရှာပြောတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများကို သင်ထိုသည်အသုံး
- ၃၀ ထိုကြောင်းကိုသင်ထိုအသိတော်မူ၏။- သင်ထိုမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုရှာကြသော၊ နောက်မှ၊ ထိုအရာများကို ထပ်၍ ပေးတော်မူ
- ၃၁ ထတုံး၊- သိုးစုငယ်၊ သင်ထိုသည်မကြောက်ကြံနှင့်၊ သင်ထိုအသေသည် သင်ထိုအား၊ နိုင်ငံကိုပေး
- ၃၂ ခြင်းငှါ အထိုမိတော်မူ၏။- သင်ထိုဥဇာများကို ရောင်း၍ဆင်းရဲသားထိုအား၊ စွန့်ကြဲကြသော၊ မ

- ဆွေးပသော၊ အသက်သောထိုက်ထိုကိုယ်ထို၊ ထိုထုပ်ကြသော၊ သူမိုးမရောက်၊ ပိုးဇာအဓမ္မတ်ဆီးရသော၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျန်မဆုံးရှုံး
- ၃၃ သောသဏ္ဌာကိုဆည်းပူးကြသော၊- အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌သင်ထို၏သဏ္ဌာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့သင်ထိုမိတ်နှစ်ထုံးရောက်တတ်၏။
- ၃၄ ဆင်ထိုသည်၊ ပန်းစည်းထွက်၊ ဆီမီးထွန်း
- ၃၅ ထွက်နေသဖြင့်၊- သခင်သည်မင်္ဂလာဆောင်ဝှံမှပြန်လာ၍ ဖတ်ခါးကိုခေါက်သောအခါ ချက်စင်းစွင့်ခြင်းငှါ၊ သခင်ထာမည်ကို မှော်ထင်၍ နေ
- ၃၆ သောကျွန်ကဲ့သို့ မှီနေကြသော၊- အကြင်ကျွန်ထိုသည်ခေတ်လျက်နေသည်ကိုသခင်သည်ပြန်ထာ၍ လှေ၏။ ထိုကျွန်ထိုသည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည်ခါးပန်းစည်းထွက်ကျွန်ထိုကို စား ဝှံ၌ထွောင်းစေပြီးမှ ကိုယ်
- ၃၇ ထိုင်ထာ၍ သူထိုအားထုတ်ကျွေးလိမ့်မည်၊- နှစ်ချက်တီး၊ အမျိန်ခြစ်စေ၊ သုံးချက်တီး၊ အမျိန်ခြစ်စေ၊ သခင်သည်ထာ၍ ထိုသို့လှေလျှင်၊ ထိုကျွန်ထို
- ၃၈ သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။- အိမ်ရှင်သည်သူမိုးထာမည်အမျိန်နာမိကိုယ်ရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါခေတ်နေလိမ့်မည်ကိုသင်ထို
- ၃၉ ဘိကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ သင်ထိုသည် ရွှင်ဆင်ထွက်နေကြသော၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်ထိုမထင်မမှတ်သော အမျိန်၌ ထုထားမည် ကြံထာလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၄၀ ပေတရုကသည်၊ သခင်၊ ဤဥပမာကိုအကျွန်ုပ်ထိုအားသမိန့်တော်မူသော၊ လူအပေါင်းထိုအားမိန့်တော်မူသောထုပေးလေ့ရှိလျှင်၊
- ၄၁ သခင်ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားထိုအား အမျိန်တန်လျှင်၊ အစား အထောက်ထိုကိုဝေပန် စေခြင်းငှါ အထုတ် အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သဏ္ဌာနှင့်ငင်၊ သတိပညာနှင့်ငင် ပြု၍ နှိပ်စော
- ၄၂ ကျွန်ကားအထယ်သူလည်း၊- အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကိုအရှင်သည်ပြန်ထာ၍
- ၄၃ လှေ၏။ ထိုကျွန်သည် ဝိသိသာရှိ၏။- ငါအရှင်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည်မိမိဥဇာရှိသမျှထိုကို ထို
- ၄၄ ကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်၊- ထိုမထုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်က၊ ငါအရှင်သားလိမ့်မည်ဟု၊ မိတ်ဆွေအသင်းပေးသည်နှင့် ကျွန်တော်အသင်းအသင်းထိုကို မှိုက်ဝတ်လျက်၊ စားသောက် ယဇ်ပေးလျက်
- ၄၅ နေ၏။- ထိုကျွန်မကြည့် မမှော်သောနေရ၏။ ကြား၊ မသိသောအမျိန်နာမိ၌သခင်သည်ရောက်

စွမ်းတည်ပတ်ခြင်း၊ သို့ရောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏
 ၈၇ ဂုဏ်တော်ကို ခြီးမွမ်းထေရ်၏- ထိုသို့ဥပုသ်နေ့၌
 ယေရှုသည် အနာရောဂါကို ဖြမ်းစေတော်မူ
 သောကြောင့်တရားစရပ်မှူးသည်အမှတ်ထွက်
 ၍၊ အထုပ်ထုပ်ရသောနေ့ရက်ခြောက်ရက်၌၊
 ထိုနေ့ရက်တွင် ထာ၍ အနာရောဂါဖြစ်စေခြင်း၊
 ကျေးဇူးကို ခံကြလော့၊ ဥပုသ်နေ့၌မထာမခံကြ
 ၈၈ နှင့်ထု၊ ပရိသတ်တို့ဘေးသို့၏- သခင်ဘုရားက
 ထည်။ မျှိုဝက်သောသူ၊ သင်ထိုမှီသမ္ဘာသည်
 ဥပုသ်နေ့၌ဖြစ်၊ နွားကိုတင်းကုပ်မှထွတ်၍၊ ရေ
 တိုက်ခြင်း၊ ငှါဆောင်သွားတတ်သည် မထုတ်
 ၈၉ ထော-တထယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးစာတန်ဆိုင်ရာ၌
 ထော၊ အာမြဟ်၏သို့၊ ဖြစ်သောဤမိစ္ဆကိုဤစုည်
 နှောင်ခြင်းမှ ဥပုသ်နေ့၌ မထွတ်ရသထောထု
 ၉၀ မိန့်တော်မူ၏- ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှရန်သတ်
 နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊
 မှိတ်၊ ပြုတော်မူသော ဆုံညောစွယ် အမှုစွာ
 တို့ကိုထုအပေါင်းတို့သည်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 ကြ၏
 ၉၁ တဝန်မိန့်တော်မူသည်ကာ၊ ဘုရားသခင်၏
 နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်အရာနှင့် တူသနည်း။
 ၉၂ အထယ်သို့ပုံပြရဘဲနည်း။- လူသည်ယူ၍ဥပုသ်
 ၌စိုက်သောမုန့်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏၊ ထိုအစေ့သည်
 ကြီးပွား၍ အပင်ကြီးဖြစ်၏၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
 ၉၃ ငှက်တို့သည်လည်း၊ အကိုင်းအခက်တို့၌နားနေ
 ၉၄ မှီကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏- တဝန်မိန့်တော်မူ
 သည်ကာ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအဘယ်
 ၉၅ သို့ပုံပြရဘဲနည်း။- မိဗုသည် တသေးကို ယူ၍
 မုန့်ညက်သုံးတင်း၌ထည်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်၌သ
 မှာကိုဖောင်း ကြ စေတတ်သော တသေး နှင့် တူ
 ထည်ဟုမိန့်တော်မူ၏
 ၉၆ ထိုအခါယေရှုသည်မြို့ရွာတို့ကိုသေစာမိတ္တ
 ထည်လျက်၊ ဆုစွဲဝါပေးလျက်၊ ယေရုရှလင်
 ၉၇ မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏- ထုတဦးကလည်း၊ သ
 ခင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့သည်
 ရှားသထော၊ နည်း၊ သထောထု မေးလျှောက်
 ၉၈ လျှော်- ကျဉ်းမြောင်းသောတံခါးဝကိုဝင်ခြင်းငှါ
 ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့၊ အကြောင်းမူကာ၊
 အခွားသောသူတို့သည်ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်
 ၉၉ ထည်း၊ ပစ္စမ်း၊ နိုင်ကြဟုငါဆို၏- အိပ်ရှင်သည်
 တခါထန်တံခါးကိုဖိတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ပြင်
 ၌ရပ်တံခါးကိုခေါက်လျက်၊ သခင်၊ သခင်၊ အ

ကျွန်ုပ်တို့အား၊ ရွှင်ပါထုအောင်၊ လျှောက်သော်
 ထည်း၊ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်က သ
 ၁၀၀ သည်ကိုငါမသိထုပြန်ပြောလိမ့်မည်။- ထိုအခါ
 သင်တို့ကထည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အထံတော်
 ၌စားသောက်ပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်တို့နေသော မြို့ရွာ
 ၌ကိုယ်တော်သည်ဆုစွဲဝါပေးတော်မူပြီထု
 ၁၀၁ လျှောက် ပြန်သော် ထည်း။- သခင်က၊ သင်တို့
 သည် အဘယ်က ကာသည်ကို ငါမသိထု ငါဆို
 ပြီးမတရားသောအမှုကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့၊
 ၁၀၂ ထေမှဝယ်သွားကြထုပြောလိမ့်မည်။- ထိုအခါ
 အာမြဟ်၊ အာကပ်၊ ယာကုပ်မှသောပရောဖက်
 အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲ
 သို့ဝင်၍၊ သင်တို့သည်ပြင်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ
 သောအခါ၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ တံသွားခံကြိတ်ခြင်း၊ ငှါ
 ၁၀၃ ထတုံး- ထိုအခါ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်
 အရပ်ထေးရှက်နှာက ထာ၍၊ ဘုရား သခင်၏
 ၁၀၄ နိုင်ငံထဲတွင်လျောင်းရ ကြထတုံး- နောက်ထု
 သောသူ အမျှ တို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်၊
 အရင်ကျသောသူအမျှ တို့သည် နောက်ထုကြ
 လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏
 ၁၀၅ ထိုအခါ ဗာမိရှဲအမျှ တို့သည် အထံတော်သို့
 ထာ၍၊ ဤအရပ်မှ ထွက်သွားပါ၊ ထေရ်မင်း၊
 ထည်ကိုယ်တော်ကို သတ်မည် အကြံရှိပါသည်
 ထု လျှောက် ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ထင်ထူး
 ၁၀၆ သွားကြလော့၊- သခင်နှင့်နက်ဝန်နေ့နယ်တို့
 တို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ အနာရောဂါကို ဖြမ်းစေ၏၊
 သုံးရက်ခြောက်သောနေ့၌ စုံလင်ခြင်း၊ သို့ရောက်
 မည်အရာကို၊ ထိုမြေခွေးသော၊ ပြောကြလော့-
 ၁၀၇ သို့သော်ထည်း၊ ယခုနေ့နက်ဝန်နေ့သန်ဝတ်နေ
 ၌ငါ သွားရသေး၏၊ အကြောင်းမူကာ၊ ထေရ်
 ရှုထင်မြို့မှတပါး၊ အခြားသော အရပ်၌ အထယ်
 ၁၀၈ ပရောဖက်မှမဆုံးရ- ထိုယေရုရှလင်မြို့၊ ထေရ်
 ရှုထင်မြို့၊ သင်သည်ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြဲရှိ
 ၍၊ သင်မှီရာသို့ စေလွှတ်သော သူတို့ကို ထည်း၊
 ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ပြဲရှိ၏၊ ကြက်မသည်မိမိသား
 ငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံး၊ သက္ကတို့၊
 သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဝန်စွာ
 ၁၀၉ ရွာငါအလိုရှိ၏၊ သင်မူကား အလိုမရှိ- ထင်ထို
 နေသောအိပ်သည် သင်တို့၌ ထု ထိတ်ညံ့လျက်
 ကျန်ရစ်ရ၏၊ ငါဆိုသည်ကာ၊ ထာဝရဘုရား၏
 အစွင့်နှင့် ကြွထာသော သူသည် မရှိထာမှီစေ
 သောထု၊ သင်ထို မပြောမှီ ထိုင်အောင် ထရုစေ

၍၊ သင်အိုသည် ငမုက်နှာကိုမမြင်ရကြကုန်တော့မူ၏။

၁၄

- ၁ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်၊ စာကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါအရာရှိခြစ်သောစာမိန့်တယောင်၏ အိမ်သို့ဝင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူအိုသည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်း၊ ဩည့်၊ ဩ၏။- ရေဖျဉ်းနာစွဲသော သူတယောက်သည် ရှေ့တော်၌ မှိန်-ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါကို ဖြစ်ပေါ်သောသူ၊ စာမိန့်နှင့်ကျမ်းတတ်ထိုက်ပေးတော်မူလျှင်၊- သူအိုသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ သေစွသည် ထိုသူကို ယူ၍၊ အနာရောဂါနှင့်ကင်း၊ ထွက်စေပြီး၊ ထွက်ထိုက်တော်မူ၏။
- ၂ ပရိယတ်ထိုက်လည်း၊ မိမိ၌၊ နှားသည်ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ နှက်ခွင်းမဆွဲမတင်ဘဲ နေမည်သူတစ်ယောက်သည် သင်ထိုက်၌
- ၃ သင်သောသူ မေးတော်မူလျှင်၊- ထိုသူအိုသည် စကားတစ်ခုကိုမျှမပြန်နိုင်ကြ။
- ၄ ထိုအခါ ခေါ်ဝေါ်သောသူအိုသည် မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုရှေးကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သူအိုအား ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်။
- ၅ ကား၊- သူတပါးသည်မင်္ဂလာစောင့်ပွဲသို့ သင့်ကိုခေါ်ဝေါ်သောအခါ၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌မလျှောင်းနှင့်၊ ထိုသို့လျှောင်းလျှင်၊ သင့်ထက်သာ၍ မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့ထာသည်ရှိသော်၊- သင်ထိုက်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဝေါ်သောသူက၊ ဤသူအားနေရာကို ပေးသောသူ၊ ထာ၍ ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်
- ၆ နိမ့်သောနေရာသို့ ဆင်းရလိမ့်မည်။- သူတပါးအိုသည်သင့်ကိုခေါ်ဝေါ်သောအခါ၊ သွား၍နိမ့်သောနေရာ၌လျှောင်းလျှင်၊ ထိုသို့လျှောင်းလျှင်၊ သင့်ကို ခေါ်ဝေါ်သောသူထာသည်ရှိသော်၊ အဆွေ၊ တက်ပါလှသင့်ကို ဆိုလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်နှင့်အတူလျှောင်း၊ သောသူအိုရှေ့မှာ သင်၏
- ၇ အသေရောင်ရှားလိမ့်မည်။- ကိုယ်ကို ကိုယ်ရိုး၊ မြှောက်သော သူမည်သည်ကား၊ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ထံတော်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသော သူမည်သည်ကား၊ ရိုးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ထံတော်ထု မိန့်တော်မူ၏။
- ၈ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သောသူအားတစ်ခုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ၊ ညစာ ထုပ်ကျွေးသောအခါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို

- ၉ အချို့၊ သား၊ နှင်း၊ ငွေရတနာသော အိမ်နီးချင်း၊ များကိုမခေါ်မိတ်နှင့်၊ ထိုအခါခေါ်မိတ်လျှင်၊ သူအိုသည် နောက်တစ်ခုသင့်ကိုခေါ်မိတ်၍ ကျွေး
- ၁၀ ဇူး၊ ဆာကြီးလိမ့်မည်။- သင်သည်ပွဲခံသောအခါ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါ၌ တွဲသောသူ၊ ဖြေမစွမ်းသောသူ၊ ဓုတ်မိကန်းသောသူများကို ခေါ်မိတ်
- ၁၁ ထေ့၊- ထိုသို့ခေါ်မိတ်လျှင်၊ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအိုသည်ကျေးဇူးမစပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မြှောင့်မတ်သော သူအိုသည် ထမြောက်သည်ကားလည်း၊ သင်သည် ကျေးဇူးစပ်ခြင်း၊ အကျိုးကိုခံရထံတော်ထု မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂ စားပွဲ၌ လျှောင်းသော သူတယောက်သည် ထိုစကားတော်ကို ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေလျှောက်သော်၊- ကိုယ်တော်က၊ ထုတဦးသည် ကြီးစွာသော ပွဲကိုစီရင်၍၊ လူများထိုက်ခေါ်
- ၁၃ မိတ်ထေမ်း- ပွဲခံမြှင့်ရောက်သောအခါ၊ ခေါ်မိတ်သော သူအိုကို ထာကြပါ။ အထုံးနံ့ထိုက်သည် အထင့်မြင့်မြတ်မှုမှာ၍ အစေအပါကိုအသွတ်၏။- ခေါ်
- ၁၄ အပ်သော သူအပ်ပေါင်း၊ ထိုသည် တညီတညွတ်တည်း၊ ပရိယတ်ပြု ကြ၏။ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည်မြေရာကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ကြည့်ရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုထွတ်ပါဦးလော့ဟုထောင်း
- ၁၅ ပန်ထေမ်း- တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည်နှားငါးရှည်ကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍စမ်းရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုထွတ်ပါဦးလော့ဟုထောင်းပန်ထေမ်း။
- ၁၆ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည်မယားနှင့်ထက်ထပ်ပါပြီ။ ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မထာနိုင်ပါလှ
- ၁၇ ဆို၏။- အစေအပါသည်သခင်ထံသို့ ပြန်ထာ၍၊ ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်သည် အမတ်ထွက်၍၊ မြို့လမ်းမလမ်းကြားသို့အသောသူအားခေါ်ဆောင်ရဲသောသူ၊ အင်္ဂါ၌ တွဲသောသူ၊ ဖြေမစွမ်းသောသူ၊ ဓုတ်မိကန်းသောသူများကိုခေါ်သွင်းလေ့ဟု၊ အစေအပါကို
- ၁၈ ဆို၏။- အစေအပါကလည်း၊ သခင်၊ စီရင်တော်မူသည် အတိုင်းပြုပါပြီ။ သို့သော်လည်း၊ လတ်သောနေရာ ထိုင်ရာ မြို့ပါသေးသည်လှ လျှောက်
- ၁၉ ထေသော်၊- သခင်က၊ မြို့ပြင်၊ လမ်းမပြန့်နားသို့ သွားဦးလော့။ ငါအိမ်ကို ပြည်စေခြင်းငှါ အမိုင်
- ၂၀ အထက်ခေါ်သွင်းလော့။- အထက်ကခေါ်မိတ်သောသူတယောက်မှာ ငွေပွဲသို့မဝင်ရ၊ ငါအမိန့်ပြုထုအစေအပါကို ဆိုသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထုစုစုဝေးဝေးပေါင်းထိုက်သည်နောက်တော်
 ထိုထိုက်ကြည်စည်ကိုထေစွစည်ထွဋ်၍ ကြည့်
 ၂၉ စောင့်မျှပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည်ထံသို့သွား၍၊
 မိမိထားမယား၊ ညီအစ်ကို၊ နှစ်မထိုက်ကို၎င်း၊ ထို
 ဣမကမိမိထက်ကို၎င်းမရမ်း၊ ထိုသူသည်ငါတ
 ၂၉ ပည့်မမြင်နိုင်ရား- အကြင်သူသည်မိမိထက်ဝါး
 ကပ်ထိုင်ကိုထမ်း၍၊ ငနောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူ
 ၃၀ ထည် ငတပည့် မမြင်နိုင်ရား- သင်ထိုတွင် တ
 ယောက်သောသူသည်တိုက်ကို တည်မည်ထုစု
 ကြံမြဲလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးစောင့်ငွေလောက်မည်၊
 မထောက် မည်ကို သိခြင်း၊ ၄၊ ရှေ့ဦးစွာ ထိုင်၍
 ၃၁ ကုန်ခံရိတ်ကို မမြင်တွက်ဘဲနေမည်လော- ထို
 မထုတ်၊ ထိုက်မြစ်ကိုတည်၍ ထိုက်ကိုမပြီးနိုင်
 ၃၂ လျှင်၊ သိမြင်သော သူ စပေါင်း ထိုက- ဤသူ
 သည်တည်၍ ပြု၍ စေ မသတ် နိုင်ထု ကဲ့ရဲ့ ကြ
 ၃၃ ထိခံမည်- တနည်းကား၊ တန့်တယောက်သော
 ခွင်ဘုရင်သည် အခြား သော ခွင်ဘုရင် နှင့် စစ်
 မြင်မည်ထု အကြံရှိလျှင်၊ ထုနှစ်သောင်းနှင့် ရှိ
 တာသော ခွင် ဘုရင် ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်
 မည်၊ မခံနိုင်မည်ကို၊ ရှေ့ဦးစွာထိုင်၍မဆင်ခြင်
 ၃၄ ဘဲနေမည်လော- မခံနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြား
 သောခွင်ဘုရင်ဝေးသောသောစခါ သံတမန်ကို
 စေတွတ်၍၊ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းတောင်းပန်
 ၃၅ တတ်သည်မထုတ်လော- ထိုနည်းတူ၊ သင်ထို
 တွင်အကြင်သူသည်မိမိ၌ မှီသမျှကိုမစွန့်ဘဲ နေ
 ၃၆ စ်၊ ထိုသူသည် ငတပည့်မမြင်နိုင်ရား- ဆားရူ
 ကား ကောင်း စ်၊ သို့သော်သည်၊ အငန် ကင်း
 ပျောက်လျှင်၊ ငန်သောစရသာကိုစေထယ်သို့ရ
 ၃၇ ပြန်မည်နည်း- ခြေ ဘိုးမကောင်း၊ အမှိုက်ပုံထို
 မကောင်း၊ ထိုဆားကိုပြင်သို့ ပြစ်လိုက်တတ်စ်၊
 ကြားစရာ နား မှီ သော သူ မည်သည်ကား ကြား
 ပါစေထုမိန့်တော်မူစ်၊

၁၅

၀ အခွန်ခံသောသူထိုနှင့် ဆိုးသောသူစပေါင်း
 ထိုသည်နားထောင်ခြင်း၊ ၄၊ အထံတော်သို့ရည်၊
 ၁ ကပ်သည် ဖြစ်၍- ဓာရိန္ဒနှင့် ကျမ်းပြုထရာထို
 က၊ ဤသူသည်ဆိုး သောသူထိုကို ထက်ခံ၍သူ
 ထိုနှင့်ထု စားပါသည်တကားထု ကဲ့ရဲ့ အပြစ်
 ၂ ထင်ကြစ်- ထိုစခါဥပမာစကားကို မိန့်တော်မူ
 သည်ကား၊ သင်ထိုတွင်တန့်တယောက်သောသူ
 ၃ နှိုထိုးတရာရှိ၍- ထိုးထကောင်ပျောက်လျှင်၊ ကိုး
 စယ်ကို၊ ကောင်သောဆိုးထိုကိုတောတွင်ထား၊

နဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက်သောထိုး တကောင်ကို မစေ့စို
 ၀ ထိုင်စောင့်သွား၍ ဓမ္မာသေရမည်လော- စေ့
 ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့် ပန်းပေါ်မှာ
 ၂ တင်ထမ်း၍- မိမိထိပ်ထို ရောက်သောစခါစ
 အောင်ပွန်း၊ ထိပ်နီးခွင်းဈားကိုခေါ်၍၊ ပျောက်
 သောထိုးကိုငါစေ့ပြီး၊ ငါနှင့်အထု ဝမ်းမြောက်
 ၃ ကြ ထေ့ထု ဆိုတတ်သည် မထုတ်လော- ထို
 နည်းတူ၊ မြောင့်မတ်၍ နောင်တရစရာအကြောင်း
 မရှိသောသူ ကိုးစယ်ကိုးသောက်ထို၌ ကောင်း
 ကင် ထား ထို သည် ဝမ်းမြောက် ဖြင်း၊ မှီ ဆည်
 ထက်၊ နောင်တရသောသူဆို၊ တယောက်၌သာ၍
 ၀ ဝမ်းမြောက် ဖြင်း၊ မှီကြသည်ထုငါဆိုစ်- ထာရိုး
 ကား၊ တန့်တယောက်သောမိစွန့် ငွေစယ်ပြား
 မှီ၍တပြား၊ ပျောက်လျှင်၊ ဆီမီးကိုထွန်း၍မစေ့
 စိုထိုင်စောင့်တထိပ်ထိုးကိုထည်း၍ နေနေစရာ
 ၂ ဘဲနေမည်လော- စေ့ပြီးလျှင် အစောင့်ပွန်း၊
 ထိပ်နီးခွင်းဈားကိုခေါ်၍၊ ပျောက်သော ငွေကို
 ငါစေ့ပြီး၊ ငါနှင့်အထု ဝမ်းမြောက် ကြထေ့ထု
 ၀ ဆိုတတ်သည်မထုတ်လော- ထိုနည်းတူ၊ ငါဆို
 သည်ကား၊ ဘုရားသခင်စ်ကောင်းကင်တမန်ထို
 သည် နောင်တရသောသူဆို၊ တယောက်၌ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်း၊ မှီကြသည်ထုမိန့်တော်မူစ်၊
 ၀ တစုံမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တန့်တယောက်
 ၂ သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိစ်- သားအငယ်
 သည်အဝတ်သို့သွား၍၊ အဝ၊ အကျွန်ုပ်ရထိုက်
 သောအစေ့စွာကို ဝေ၍ ပေးပါထုတောင်းပန်
 လျှင်၊ အဝသည်ဥဇ္ဈာဈားကိုဝေ၍ထားထိုအား
 ၀ ပေးထေစ်- ထိုနောက်ဈားမကြာ၊ သားအငယ်
 သည် မိမိဥဇ္ဈာဈားကိုသိမ်းယူ၍၊ ဝေးစွာသော
 ပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်မှာ ကာမဝတ်၌
 ၀ ထွန်ကျူးသောစားမြင့်ဥဇ္ဈာမြန်းတီး၍- မှီသ
 မျှကုန်သောစခါ၊ ထိုပြည်၌ကြီးစွာသောစခါ
 ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ သူသည် အထွန် ဆင်ခဲ
 ၀ ခြင်းသို့ရောက်စ်- ထိုစခါပြင်သားတယောက်
 ထံသို့သွား၍ အစေခံလျှင်၊ ဝတ်ထိုကို ကျောင်း၊
 ၀ ခြင်း၊ ၄၊ သုသခင်သည်တော သို့ စေ တွတ်သ
 ၀ ခြင်း- သူသည်ဝတ်စားတတ်သော ဝဲတောင့်ကို
 ပင် စား ခွင် မတတ် ငတ်စွတ် ထွတ် ရေရစ်၊ အ
 ၀ ထယ်သူမျှ အစာကိုမကျွေး- ထိုစခါ သတ်ရ
 လျှင်၊ ငအစစ်ထိပ်၌ အစောသော သူဈားထို
 သည်ဝစွာစားရကြစ်၊ ငါရကား ဤပြည်၌ထေ
 ၀ စောင့်စေတိခံရစ်- ငါထံ၌ အဝတ်သို့ သွား

မည်း၊ အေး၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင် ကို ငှား၊
 ၈၈ ကိုယ်တော် ကို ငှား ပြန်မှား ပါပြီ။- ထမုမှ ခွဲ
 ကိုယ်တော်၏ ထားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို ခံမိလိုက်
 ပါ။ သူငှါးအရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို ထားတော် စုပါ
 ၂၀ ထု ငါပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည်နှင့်- ထမု
 အဝေထံသို့ သွားသေ၏။ သွား၍ ဝေးသေးသော
 အဝါအဝေသည် သူကို ခြင်လျှင်၊ သနားသောမိတ်
 ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား၍ သား၏ ထည်ပင်းကို ဝိုက်
 ၂၀ ခတ်လျှက် ခုတ်၊ ရှုပ်ထမ်း- သားကလည်း၊ အေး၊
 အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို ငှား၊ ကိုယ်တော်
 ကို ငှား ပြန်မှားပါပြီ။ ထမုမှ ခွဲ ကိုယ်တော်၏
 ထားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို ခံမိလိုက်ပါ ထုဆိုလျှင်-
 ၂၂ အေးက၊ မြတ်သော ဝတ်ထုံကို ထူခဲ့၍ သူကို ချုံ
 ကြ၊ ထု၏ ထက်၌ ထက်စွပ်တန်ဆာကို ဆင်ကြ-
 ၂၄ ခြေခင်းကို ထပ်၊ မီးအေးကြ၊ ဆူအောင် ကျွေးသော
 နွားကလေးကို ထူ၍ သတ်ကြ၊ သို့ပြီးမှ ငါ့ထံ၌
 ခားကြကုန်ထုံး၊ ဖျော်ခွေခြင်းကို ပြုကြကုန်ထုံး-
 ၂၄ ငါ့ထားသည် အထက်ကသေ၏။ ထမုရှင်ပြန်၏။
 အထက်က သေ၏။ ထမုရှင်ပြန်၏။ အေး
 အပါထိုက်ကို ဆိုပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းထို့သည် ဖျော်
 ခွေခြင်းကို ပြုကြ၏။
 ၂၅ သားအကြီးသည် တောင်ယာကထာ၍ ဟိပ်အ
 နီးထို့ရောက်သော အဝါ၊ ကခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊
 ၂၆ အထံကို ကြားလျှင်- ငယ်သား တယောက်ကို
 ခေါ်၍၊ အထယ်သို့သော အခြင်းအရာနည်းထု
 ၂၇ မေး၏။- ငယ်သားက၊ ထင်၏ညီသည် ရောက်
 ထာပါပြီ။ ထေးနှင့်ကင်း၊ လွှတ်လျှက် ရှိသည်ကို
 အေးအထွေသော ခြေကြောင်း၊ ဆူအောင် ကျွေးသော နွား
 ကလေးကို သတ်ပါပြီ ထုပြောဆို၏။ ထားအကြီး
 ၂၈ သည် အစွက်ထွက်၍ ထိပ်သို့ မဝင်ဘဲ နေ၏။- အ
 ၂၉ ဝေသည် သုဆီသို့ သွား၍ ဖျော်ခွေရ၏။- ထားအ
 ကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကာထ တာရှည်
 စွာအဝေ၏အေးကို ခံပါပြီ။ အဝေ၏အထုံကို တခါ
 မှာမထွန်ကျ၊ ပါးသို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
 အေးထွေထွေနှင့်ထု ဖျော်ခွေ ခြင်းကို ပြု ခေခြင်း
 ၃၀ ငှါ၊ အေးသည် ဆိတ်ကလေးတကောင်ကို တခါမှာ
 ၃၀ မပေး- ပြည်တန်ဆာမိဖွဲ့ထို နှင့်ပေါင်းဖော်၍ မိမိ
 ဥဇ္ဇာကို ပြုန်းသော ဦးသားငယ်ရောက်လာသော
 အဝါမူကား၊ အေးသည် ဆူအောင် ကျွေးသော နွား
 ၃၀ ကလေးကို ထတ်လေပြီ တကားထု ဆို၏။- အေး
 ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ထင်သည်ငယ်မှာ အေးဦးနု၏
 ၃၂ ငါ၏ဥဇ္ဇာရှိသမျှသည် ထင်၏ဥဇ္ဇာဖြစ်၏။- ထင်၏

ညီမူကား၊ အထက်ကသေ၏။ ထမုရှင်ပြန်၏။ အ
 ထက်ကသေ၏။ ထမုရှင်ပြန်၏။ ထိုကြောင့်
 ဖျော်ခွေ ဝမ်းမြောက်ရာ အကြောင်းရှိ၏။ အ
 ဆိုသည်ထုမိမိတော်မူ၏။
 ၁၆
 ၀ တပည့်တော်ထိုအား၊ တခန်းမိမိတော်မူသည်
 ကား၊ ငွေရတတ်သောသူတယောက်၌ အဏ္ဏာ
 မိုးရှိ၏။ ထိုအဏ္ဏာမိုးသည် သခင်၏ဥဇ္ဇာစွာကို
 ၂ ဖျက်ဆီးသည်အကြောင်းကို သူတပါးထို့သည်
 ၂ သခင်ရှေ့၌ အပြစ်တင် ကြသော်- သခင်သည်
 အဏ္ဏာမိုးကို ခေါ်၍၊ သင်၏အမှုအရာ၌ ငါကြား
 ရသောစကားကား၊ အထယ်သို့နည်း၊ အဏ္ဏာမိုး
 အရာ၌ မှတ်သားသော ခာရင်းကို ပေးသော
 ၃ ထမုမှ ခွဲ အဏ္ဏာမိုးမထုပ်ရထုဆို၏။- ထိုအဝါ
 အဏ္ဏာမိုးက၊ ငါသည် အထယ်သို့ ပြုရမည့်နည်း
 ငါ၏သခင်သည် အဏ္ဏာမိုးအရာကို နှုတ်လေပြီ
 ထယ်ထုပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ သူတောင်း ခား
 ၄ ထုပ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်၏။- အဏ္ဏာမိုးအရာမှ
 ကျသည်နောက် သူတပါးထို့သည် မိမိထိုထိပ်၌
 ငေါ်လက်ခံခေခြင်းငှါ၊ အထယ်သို့ ငါပြုရမည်
 ၅ ကို ငါထိပ်ဟူ၍ မိတ်ထဲ၌ ကြံစည်ပြီးမှ- ထခင်
 ၏ငွေရှိသောသူအပေါင်းထို့ကို ခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်
 ကို ဆပ်ပေးရန်ထင်၍ အထယ်မှာထောက် ရှိထ
 ၆ နည်းထု၊ တယောက်ကို မေးလျှင်- ထိုသူက၊ ဆီ
 အရွက် တထောင် ပေးရန် ရှိပါသည်ထု ဆို၏။
 အဏ္ဏာမိုးကလည်း၊ သင်၏ခာရင်းကို ထူ၍ အ
 သော့ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အရွက် ငါးရာကို ရေးမှတ်
 ၇ ထေ့ထုဆို၏။- ထိုနောက်၊ အခြားသောသူကို
 ခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်ကို ဆပ်ပေးရန်ထင်၍ အထယ်
 မှာထောက်ရှိသနည်းထု မေးလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဂျုံ
 ၈ ခေါ၊ အထင်းတထောင် ပေးရန်ရှိပါသည်ထု ဆို
 ၏။ အဏ္ဏာမိုးကလည်း၊ သင်၏ခာရင်းကို ထူ၍ အ
 ၉ တင်းရှစ်ရာကို ရေးမှတ်ထေ့ထုဆို၏။- မထရာ
 သောဆို အဏ္ဏာမိုးသည် လိမ္မာစွာ ပြုသည်ကို
 ထခင်သည် ရှိ၊ ဂွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊
 အောက်သားထို့သည် မိမိထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်
 ရာတွင်၊ အထင်းသို့ရောက်သောသူထိုထက်သာ
 ၁၀ ခြံလိမ္မာကြ၏။- တပန်ငါဆိုသည်ကား၊ ထင်ထို့
 ထည်စုတေသော အဝါ၊ အမည်အမြဲတည်သော
 မိတ်မှန်၌ သင်ထို့ကို ထက်ခံထေ့ထောအေးရှိ
 ခေခြင်းငှါ၊ မမြီသော ထောက် ခည်းမိမိကို သုံး
 ဆောင်ကြသော

၈၈ အနည်းငယ်သောအမှု၌သဘာဝသဘာဝ
ကြီးသောအမှု၌လည်းသဘာဝသဘာဝသဘာဝ
ငယ်သောအမှု၌ သဘာဝသဘာဝသဘာဝ ကြီး
၈၉ သောအမှု၌လည်း သဘာဝသဘာဝ- သို့ဖြစ်၍၊ မပြ
သောထောက် ခည်းမိမိကို သုံးရာတွင် သင် ထို
သည်သဘာဝသဘာဝ၊ နှင့်သောခည်းမိမိကို သင်
၉၀ ထို၌ အသတ်သုတမ္မသည်နည်း၊- သုတပါးအမှု
၉၁ သင်ထိုသည်သဘာဝသဘာဝ၊ အထက်သုတသည်
၉၂ အပိုင်ပေးမည်နည်း၊- အသတ်အစေခံ၍ သခင်
နှစ်ဦး၊ အစေကိုမခံနိုင်၊ သခင်တဦးကို ခုန့်၍ တ
ဦးကိုနှစ်မည်၊ သခင်တဦးမှိခို၍တဦးကိုမခံမ
ညားပြုမည်၊ သင်ထိုသည်ဘုရားသခင်၏ အစေ
ကိုငင်၊ ထောက်ခည်းမိမိ၏ အစေကိုငင် မခံနိုင်
ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
၉၃ ငွေကိုတပ်မက်သောခရီး၌ထိုသည်ထိုကား
များကို ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ဖွက်ရယ်ပြု
၉၄ ကြမ်း-ယေရှုကလည်း၊ သင်ထိုသည်လူများရွှေ
မှာဖြောင့်မတ်တန်ဆောင်သော်လည်း၊ ဘုရား
သခင်သည်သင်ထို၏မိတ်နှစ်သုံးကိုသိမြင်တော်
မူ၏၊ ထိုသောသော၊ ဖြင့် အမြတ်ထားသောအ
ရာသည်ဘုရားသခင်ရွှေတော်၌ ခက်ဆုပုံ၌
၉၅ ရွတ်မြစ်၏- ယောဟန်မရောက်မှီ တိုင်စောင်
ပညတ္တိကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းရှိ၏၊ ယောဟန်
လက်ထက်မှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်
ရှင်သောစံဂေလိဘုရားကိုထောက်ထားရှိ၏၊ ထို
များ ၊ ဘည်လည်းနိုင်ငံတော်ကိုအနိုင်အထက်
၉၆ ဝင်ပြုမ-ပညတ္တိကျမ်း၌အငယ်ဆုံးသောမိစ္ဆာ
တထုံး၊ ဖွက်မီး၊ လွယ်သည်ထက်၊ ကောင်းကင်
၉၇ နှင့် မြေကြီး၊ ဖွက်မီးလွယ်၏- အကြင်သူသည်
မိမိယော၊ နှင့်ကွာ၍၊ အခြားသောမိစ္ဆာနှင့် နှိုက်
မြင်းကိုပြု၏၊ ထိုသည်မိမိယော၊ ကိုပြစ်မှား၏၊
ကင်ကွာသော မိစ္ဆာနှင့် နှိုက်မြင်းကို ပြု သောသူ
သည်လည်း သူ မယားကို ပြစ်မှားသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
၉၈ တစ်နိတုံ၊ သုဋ္ဌကထာသောလည် နိမိတ်
သောကမ္မသာနှင့်ဝိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်၍၊ ကာမ
ဂုဏ်ခည်းမိမိ၌ နေထိုင်း၊ ပျော်မွေ့လျှက် နေ၏-
၉၉ သာဓက အမည်ရှိသော သူ ဆင်းရဲ တထောက်
၁၀၀ သည်တကိုယ်သုံး၌အနာမိမိပေါက်၍၊ သုဋ္ဌ
၏ခေးဝွဲမှ ကျသောခေး၊ နှုတ်ခေးပေါက်ကို ခေးပါ
ရအထုတောင့်တသော မိတ်နှင့်၊ သုဋ္ဌကထာဝိတ်
ခေးများမှာ ထုံးထုံးနေ၏၊ ရွှေထိုသည်ထာ၍ အ

၁၁ နာမိမိ၊ ချားကိုထွက်ကြ၏- ထနေသည့်ထိုဆင်း
ရဲသားသည်သေလွန်၍၊ ကောင်းကင်တမန်ထို
သည်အာဗြဟံ၏ ရင်ခွင်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏၊ ထို
ရွှေသည်လည်း သေလွန်၍ ဆင်းပြုတ်မြင်းကို
၁၂ ခံရတော်မူ၏- မရကော နိုင်ငံ၌ ပြင်းပြစွာသော စေ
ခေးကိုခံရလျက်မျှော်ကြည့်၍၊ အာဗြဟံကိုငင်၊
အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်၌တာဝန်ကို ငင်စေလေ၊ ကြံ
၁၃ လျှင်၊- ထိုအစေအာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်စေ
နားတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှင့် ပြင်း
စွာခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရသည့်မိမိထက်စွာ
ကိုရေ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာကို စေခြင်းငှါ၊ ထို
ကို အကျွန်ုပ်မြဲရာသို့ စေထွတ်တော်မူပါထု တစ်
၁၄ ကြော်ထေ၏- အာဗြဟံကလည်း၊ သော၊ သင်
သည် အသက်ရှင်စည်စေ၊ ချမ်းသာရသည်ကို
ငင်၊ ထာဝရသည် ဆင်းရဲစွာ နေရသည်ကိုငင်
စောင်းစေ ထော၊ ထာဝရကား၊ သူသည်ထက်
ထာမြင်းရှိ၏၊ သင်သည် ဗုဒ္ဓဝေဒနာကိုခံရ၏-
၁၅ ထိုမှတပါး၊ ငါထိုနှင့် သင်ထိုစပ်ကြား၌ အတ္တန်
နက်ထွသော ချောက်ကြီး တည် လျှက် မှီ၏၊ ထို
ကြောင့်၊ ချီအရပ်မှ သင်ထိုမြဲရာသို့ကူးရှင်ထော
ထု မကူးနိုင်၊ ထိုအရပ်မှ ငါထိုမြဲရာသို့ ကူးရှင်
၁၆ သော သူလည်း မကူးနိုင်ထု ဆို၏- သုဋ္ဌကထာ
၁၇ ထည်း၊ ထိုအစေ၊ ထိုသို့မှန်လျှင်၊- အကျွန်ုပ်၌ ညီ
ငါးယောက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ သူထိုသည်ချီမြင်း
ပြစွာခံရအရပ်သို့မရောက်မည်အကြောင်းသူ
ထိုအစေ သက်သေ ခံစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရကို အ
ကျွန်ုပ် အစေ တစ် တိုင် သို့ စေ ထွတ် တော် မူပါ၊ အ
၁၈ ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်၊- အာဗြ
ဟံက၊ သင်၏ညီထို၌မောဋ္ဌစေ၍ပရောဇက်စွာ
ရှိကြ၏၊ ပရောဇက်ထို၏ကောင်းကိုနားထောင်ကြ
၁၉ စေထုဆို၏- သုဋ္ဌကထာလည်း၊ မထုတ်ပါ အစေ၊
အာဗြဟံ၊ သောသောထုစုထကတထောက်ထော
သူသည် ထမြောက်၍ သူထိုမြဲရာသို့ သွားလျှင်၊
သူထိုသည် နေခံ တ ရကြ ပါ ထိန် မည်ထု ဆို
၂၀ သော်၊- အာဗြဟံက၊ သူထိုသည်မောဋ္ဌ၏ကောင်း
ပရောဇက်ထို၏ ကောင်းကိုနားမထောင်လျှင်၊ ထ
ထောက်သော သူ သည် ထေခြင်းမှ ထမြောက်
သော်လည်းမထုံကြည်နိုင်ကြထု၊ အာဗြဟံဆို
သည်ထုမိန့်တော်မူ၏။

• တပည့်တော်ထိုအား တစ်နိမိတ်တော်မူသည်
ကား၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်းရှိရမည်၊ ထိုအစစ်

ထည့်၊ ဘုရားကောင်း၊ ကောင်းကို ခြံစေ
 ၂ ထောသုသည်စေမိလာမိ၏။ ဘုရားကောင်းကို
 ထောက်ကိုမှားလှစေသည်ထက်၊ ထည့်ပင်း၌
 ကြိတ်ဆို ကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်ထဲသို့ ခြံစေ
 ၃ ခံရလျှင်၊ စေသော၌ ကောင်း၏။ ထင်ထိုသည်
 ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်ပြုကြလေဟူ၊ ထင်၏ ညီစစ်
 ကိုထည့် ထင်ကိုခြံမှားလျှင်၊ သူကိုဆွဲစေဟူ၊
 ၄ ထော-တရားရှင်းထွင်စွာ၌ ကြိတ်မြောက်စေသံ
 ထင်ကို ခြံမှား၍၊ စွန့်ကြိတ် မြောက် စေသံ
 ထင်ထိုဆို ထည့်၍၊ နောင်တရပါ၏ထု ဆိုလျှင်၊
 ထု၏စခြံကိုထွတ်ထောသုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅ ထမနံတော်ထိုက၊ စက္ကနံပိထိုထုံကြည်ခြင်း
 ၆ တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ထင်သုရားက၊ ထင်ထို
 ထည့် ခုန့်ညင်းစေခန့်မှထောက်သော ထုံကြည်
 ခြင်းရှိလျှင်ထိုထမနံပင်ကို၊ စက္ကနံစေပင်၊ ထင်
 ထည့် စခြံစွန့်တကွ နှုတ်၍ ပင်ထဲသို့ မိုက်
 ထွက်နေထောသုဆိုကြသော်၊ ထင်ထိုစတားကို
 ၇ နားထောင်လိမ့်မည်။- စေစေစပါသည် ထယ်
 ထွန်သော်ငှါ၊ သိုး၊ နွား၊ ကျောင်းသော်ငှါ၊ ထယ်
 ခြံမှထာ၍ ထိမ့်သို့ဝင်သောစေ၊ ထိုစေစေ
 ပါကို၊ စေသောထာ၍ စားပွဲ၌ထောင်၊ ထောသု၊
 ၈ ထင်ထိုတွင်ထယ်ထုပြောမည်နည်း။- ထိုစေ
 စပါကို၊ ငါစား၊ စရာထိုပွင်ထော၊ ငါစားသောထံ
 စည်တွင်ခါးကိုစည်း၍ ငကိုထုပ်လျှော့ထော၊ ထို
 နောက်မှ ထင်သည်စားသောထံရမည်ထု ပြော
 ၉ မည်မထုတ်ထော။- ထိုစေစေပါသည် ထင်
 စီရင်သည့်စေထိုင်းပြုသောကြောင့်၊ သခင်၌ကျေး
 ၁၀ စူးတင်သထော၊ ကျေးစူးမတင်း၊ ထိုနည်းထု၊
 မှာထားတော်မူသမှုထိုကိုသင်ထိုသည်ကွန်ပြီး
 မှ၊ ငါထို သည်သခင်၌ ကျေးစူးပြုသော စေစေ
 ပါခြံသည်မထုတ်၊ ဝတ်ပြေရုံမှထာ၍ သည်ထု
 ဝန်ခံကြထောသုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ ထောရရှုထင်မြို့သို့ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှမာမိပြည်
 ၁၂ စီး- ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူသည်တွင်၊ နွား၊ နွား
 သောသုတကွန်ပိထိုသည်ခါးဦးကြိုပြု၍ စေစေ
 ၁၃ ကရပ်လျက်၊ သခင်ပေရွာ၊ စက္ကနံပိထိုကိုကယ်
 ၁၄ မထနာတော်မူပါထုထင်ကြော်ကြ၏။- ထော
 ထည့်ခြံတော်မူလျှင်၊ သင်ထိုသည်ယပ်ပရာ
 ထိတ်ထံသို့ သွား၍ကိုယ်ကို ပြကြထောသု မိန့်

တော်မူထည့်စေထိုင်း၊ ထုထိုထည်သွားစည်တွင်
 ၁၅ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။- ထိုသုထိုတွင်ထ
 ထောက်သောထုထည် စနာရောဂါ ကင်းထွတ်
 ထည်ကိုသိခြင်လျှင်၊ ပြန်ထာ၍ကြီးထောထေ
 ၁၆ နှင့်သုရားသခင်စီရင်တော်ကိုဦးစွမ်းထေ၏။-
 ၁၇ ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်၍၊ ထော၊ စူးတော်ကြီးထု
 ပါထည်ထုဝန်ခံထေ၏ထိုသုထည်ရှမာမိထုခြံ
 ၁၈ ထထည်။- ထောရှုထထည်။ တကိုဝ်သောထုထို
 သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြထည်မထုတ်
 ထော၊ ကိုးယောက် သော သုထို ထည် ထထယ်
 ၁၉ ဘုရားကြိုထနည်း။- ဘီတပါ၊ စေဦးထားကိုထား
 ၍၊ သုရားသခင်စီရင်တော်ကို ဦးစွမ်းခြင်းငှါ
 ပြန်ထာသော ထုထထောက်မှ မမြီ သဏ္ဌာထု
 ၂၀ မေးတော်မူပြီးမှ၊- ထင်ထည် သွားထော၊ ထင်၏
 ထုံကြည်ခြင်းသည် ထင်၏ စနာကို ခြိမ်းစေပြီ
 ထု၊ ထိုသုထော၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ စာမိ၍ထိုထည် ထာ၍၊ သုရား ထခင်၏ နိုင်ငံ
 တော်ထည်ထထယ်ကထာမှ တည်ပါမည်နည်း
 ထုမေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ထောရှုထ၊ ကောင်းကင်
 ၂၂ နိုင်ငံတော်ထည်စုတ်ခြင်သောစရာ၌ မတည်း။-
 ၂၃ ဘီစေရပ်၌ကြည့်ပါ၊ ထိုစေရပ်၌ကြည့်ပါထုပြော
 စရာထ ရွှင့်မမြီ၊ စေကြောင်းမူကား၊ သုရားထခင်
 ၍ နိုင်ငံတော်ထည် ထင်ထို၏ထဲ၌ မှီထည်ထု
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄ ထမနံ တပည့်တော်ထိုစား မိန့်တော်မူထည်
 ကား၊ သင်ထိုသည်ထုသား၏စေရက်ထရက်ထို
 မှထွေမြင်ထို၍၊ မထွေမမြင် ရထောစေမြီနီကား
 ၂၅ ထရောက်လိမ့်မည်။- ဘီစေရပ်၌ကြည့်ပါ၊ ထိုစေ
 ရပ်၌ ကြည့်ပါထု၊ ထင်ထို စား ပြော ဆို ထော်
 ၂၆ ထည်။ မထိုက်မသွားကြနှင့်။- ကောင်းကင်ထ
 ဇက်မှမြင်သောထုပင်စည်တောင်းကင်စန္ဒ
 စပြားထွန်းထင်းသကဲ့သို့၊ ထုသားထည်မိမိစေ
 ၂၇ ရက်၌ခြံတော်မူထတုံ၊- ထိုသို့မခြံမိသုထည်
 ရှားစွာသော ထင်းရဲ ရုက္ခ ကိုငှါ၊ ထာထုဦး၏
 ခြင်းပယ်ခြင်းကိုငှါခံရမည်။
 ၂၈ နောထောက်ထင်၌ခြံသကဲ့သို့ထုသားထက်
 ၂၉ ထက်၌ခြံထိမ့်မည်။- နောထည် ထင်သောထဲ
 သို့ဝင်၍၊ ရေထွန်းမိုးခြင်းခြံသခြံထုဝတ်ထိမ်း
 ထိုကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည် ရှေ့ထိုင်းစေခင်၊
 ထုရှားထိုသည်စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားနီ
 ၃၀ စစ်လျက်ကြ၏။- ထိုနည်းထု၊ ထောထထယ်
 ထက်၌ထု ရှားထိုသည်စားသောက်စရာင်းထေ

ထွက်၊ မိုက်မြိုက်၊ ထွက်၊ အိမ်ဆောက်ထွက် နေထ
 ၂၈ ကဲ့သို့၎င်း၊ - ထောတသည့်သောပုံ မြို့မှထွက်သော
 နေ၌ ကောင်းကင်မှ ကန့်၌ ရှေးသော မီးမိုက်၊
 ရွာ၍၊ ထိုထူစပ်ပေါင်း၊ ထိုကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၃၀ သကဲ့သို့၎င်း၊ - ထူသော ပေါ်ထွန်းသောနေ၌ ဖြစ်
 လိမ့်မည်၊
 ၃၁ ထိုနေ့ရက်၌ အိမ်မိုးပေါ်မှာ မှီသောသူသည်၊
 မိမိအိမ်ထဲမှာ မှီသောဥစ္စာကို ထူခြင်းငှါ မဆင်း
 စေ၌၊ ထိုထူ၊ ထယ်၌ မှီသောသူသည် နောက်
 ၃၂ သို့ထွည့်၍ မပြန်လာစေ၌၊ - ထောတ၏မသား
 ၃၃ ကိုအောင်းမေ့ကြလေ့၊ - အကြင်သူသည်မိမိအ
 သက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏၊ ထိုသူသည်
 အသက်ရှုံးလိမ့်မည်၊ အကြင်သူသည် အသက်
 ၃၄ ရှုံး၏၊ ထိုသူသည်မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်
 မည်၊ - ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနေ့ညတွင် အိပ်ရာ
 ၃၅ တခု၌ မှီသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ တယောက်
 ကိုသိမ်းယူ၍၊ တယောက်မူကား နေရစ်ရထတုံး၊
 ၃၆ ကြိတ်ဆိုကြိတ်သော သူနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ တ
 ယောက်ကိုသိမ်းယူ၍၊ တယောက်မူကား နေရစ်
 ၃၇ ရထတုံး၊ - ထယ်၌ မှီသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်
 တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍၊ တယောက်မူကား နေ
 ၃၈ ရစ်ရထတုံးယုမိန့်တော်မူလျှင်၊ - သခင်၊ အတယ်
 အရပ်၌ ထိုသို့ ဖြစ်ပါမည်နည်း၊ ယုမေးလျှောက်
 ကြသော်၊ အသေကောင်ရှိရာ အရပ်၌ အသင်းက
 ထိုသည်စုဝေးကြထတုံးယုမိန့်တော်မူ၏၊

၁၀

• ထိုသို့သည် အား မလျော့ဘဲ ကြိုးစား၍ ဆု
 တောင်းရမည်အကြောင်းကို ဥပမာစကားအား
 ၂ မြင့်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ - မြို့တစ်မြို့၌ ဘုရားသ-
 ခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကို အားမနာတတ်သော
 ၃ တရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏၊ - ထိုမြို့၌ နေသော
 စုဆို၊ မတယောက် သည် တရားသူကြီး၊ ထံသို့
 သွား၍၊ ကျွန်ုပ်ရန်တက်ကို ထက်စားချေသောက်
 အောင်၊ အပြစ် အလျှောက် ဝါ၏ ဖီရင်ပါ ယု
 ၄ တောင်းပန်သော်လည်း၊ - တရားမစီရင်ဘဲ ကြာ
 မြင့်စွာနေ၏၊ ထိုနောက်တရားသူကြီးက၊ ငါသည်
 ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ ထူကို အားမနာ
 ၅ တတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ - ဤစုဆို၊ မသည်
 ငကိုနှောင့်ရှက်သောကြောင့် သူထက်၌ တရားဖီ
 ၆ ရင်မည်၊ သို့မဟုတ်၊ အစဉ်ထာ၍ ငကိုပင်ပန်းစေ
 ၇ လိမ့်မည်၊ ယု၊ မိတ်ထဲ၌ အကြံရှိ၏၊ - မတရားသော
 ထိုတရားသူကြီး၏ အကြံကို မှတ်ကြသော၊ -

၁ ဘုရားသခင် ရှေး၊ ကောက်တော်မူသော ထိုသို့
 ထည် ညဉ့်နေ့ မပြတ်စောက်ထပ်၍ တောင်း၊
 လျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ထက်၌
 တရားမစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်သော၊ ကြာမြင့်
 ၂ စွာ သည်းခံတော်မူမည်သော၊ - ငါဆိုသည်
 ကား၊ သူထိုထက်၌ အလျှင် အမြန် တရားဖီရင်
 တော်မူမည်၊ သို့သော်လည်း၊ ထူသားသည် ကြွ
 ထသောအခါ၊ ထိုကြည်မြင်းကို မြေကြီးပေါ်
 ၃ မှာ လှေ့မည် ထောထု၊ သခင် ဘုရားသည် မိန့်
 တော်မူ၏၊
 ၄ ကိုယ်ကုသိုက်ကို အမှီပြု၍၊ သူတပါးကိုမထီ
 ခဲ့ခြင်း ပြုတတ်သော သူအမျိုးမျိုးအား မိန့်တော်မူ
 ၅ သောဥပမာကား၊ - ဆူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆု
 တောင်း ပဉ္စနာပြုခြင်းငှါ မိတ်မှန်တော်ပေါ်သို့
 တက်ကြ၏၊ တယောက်ကား ဝေဒိ၌ ဖြစ်၏၊ တ
 ၆ ယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏၊ - ဝေဒိ၌ သည် တ
 ယောက်တည်းရပ်လျက်၊ ဆိုဘုရားသခင်၊ သူတ
 ပါးတို့သည် အနိုင်အထက် လူလူခြင်း၊ မတရား
 သဖြင့် ကျင့်ခြင်း၊ သူမယားကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်
 ၇ ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌ မရှိသည်သာ မက၊ ဤအ
 ခွန်ခံ ကဲ့သို့ ပင် မထုတ်သောကြောင့် ကျေးဇူး
 ၈ တော်ကြီးလှပေ၏၊ - အကျွန်ုပ်သည် ခုနှစ်ရက်
 တွင် နှစ်ရက်အစာရှောင်ပါ၏၊ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို
 ဆယ်ဖို့တဖို့ လှူပါ၏ ဟူ၍ ဆုတောင်း ပဉ္စနာ ပြု
 ၉ ၏၊ - အခွန်ခံမူကား၊ အဝေးက ရပ်၍၊ ကောင်း
 ကင်သို့ မမျှော်မကြည့်ဘဲ ရင်ပတ်ကိုခတ်လျက်၊
 ဆိုဘုရားသခင်၊ အပြစ်စွာသော အကျွန်ုပ်ကို
 ၁၀ သနားခြင်း ကရုဏာ မိတ် မှီတော်မူပါ ထု ဆု
 တောင်းသေ၏၊ - ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူသည်
 အပြစ်ပြေလျက် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၏၊ ဝေဒိ၌
 မူကား အပြစ်မပြေ၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကို
 ကိုယ်စွဲမြှောက်သောသူမည်သည်ကား၊ နှိမ့်ချ
 ၁၁ ခြင်းသို့ ရောက်ထတုံး၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသော
 သူမည်သည်ကား၊ ချိုးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်
 ၁၂ ဘဲတုံးယုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို ထက်ထော်၌ ထိုစေ
 ခြင်းငှါ၊ အထံစောင့်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ကို တပည့်
 ၁၄ တော်တို့သည် မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏၊ - ယေရှု
 သည် ထိုသူငယ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ ငယ်သို့သာ
 ပါလေစေ၊ မအေးတားကြ၌ ဘုရားသခင်၏ ဦးခေါင်း
 ၁၅ တော်သည့် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏၊ - ငါတို့
 မှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏

နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့ စစ်မထူး၊ ငါ့သူသည် နိုင်ငံတော်သို့ စစ်ဝင်ရထု မိန့်တော်မူ၏။

- ၈၈။ အရာရှိ တထောက်က၊ ကောင်းပြတ်သောစာရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အခွင့်ရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အသက်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု
- ၈၉။ မေးလျှောက်တော်၊- ယေရှုက၊ ငကိုကောင်းမြတ်သည့် ထုအသက်ကြောင့် ခေါ်သနည်း၊ ဘုရားသခင်
- ၉၀။ ထပါးတည်းသာကောင်းမြတ်တော်မူ၏။- သင်သည် ဝညတ်တော်မူကို သိသည်မဟုတ်တော့၊ ထုမထားကို မပြစ်မှားနှင့် လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူဥဉ္ဇာကို မမိုးနှင့်၊ မမှန်သောသက်သေကို စစ်နှင့်၊ မိသကို မိသော ခွာပြုထော့ဟု မိန့်တော်မူ
- ၉၁။ ထွင်း- အရှင်ဘုရား၊ ထိုဝညတ်ခြံသမျှကို ငယ်သောဗန္ဓုတ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီ ဟုလျှောက်ပြန်သည့် ကိုယေရှုသည် ကြားလျှင်၊
- ၉၂။ ထင်သည်တရအသေး၏။ ကိုယ်ဥဉ္ဇာရှိသမျှကို ဆောင်း၍၊ ထင်းရဲသောသူထိုအား ပေးဝေတော့၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သဏ္ဌာကို ရလိမ့်မည်။ ထို့ပြီးမှထာ၍ ငနောက်သို့ ထိုက်ထော့ဟု
- ၉၃။ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူသည် ချားခွာသောဥဉ္ဇာကို ရထုတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုကော့ကို ကြားလျှင် အထွန်မိတ်မသာသည် နှင့်သွားလေ၏။
- ၉၄။ ထိုသို့မိတ်မသာသည့်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ ဥဉ္ဇာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏
- ၉၅။ နိုင်ငံတော်သို့ အထွန်ဝင်စေလှ၏။- ကုသားထုတ်ထည်အပ်နာ၊ ကိုယျိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စေသည်
- ၉၆။ ထိုမိန့်တော်မူ၏။- ကြားသော သူထိုကထည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း၊ သို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။
- ၉၇။ ကိုယ်တော်ကထည်း၊ ထုမထုတ်နိုင်သော အမှုကို ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော် မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၉၈။ ထိုအခါပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်သို့သည် မှီသမျှကို စွန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ ထိုက်ကြပါ
- ၉၉။ ပြီထုလျှောက်လေသော်၊- ကိုယ်တော်က၊ ငါအရှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကြောင့်၊ အိမ်ရာ၊ မိသ၊ ညီအစ်ကို၊ ထားမယားတည်း၊ ဟူသောတပါးပါးကို စွန့်၏။
- ၁၀၀။ ထိုသူသည် ယခုကထာ၌ အစာချားခွာသောအထို့၊ ကိုင်း၊ နောင်ထဝ၌ ထာဝရအသက်ကို ရှိစံရထုတို့ထုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၀၁။ ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော် ထိုကို ခေါ်၍၊ ငါ့သို့သည် ယေရှုရှုထင်မြို့သို့ ထရသွားကြ၏။ ပရောဖက်ချားအရ၊
- ၁၀၂။ ဇာတိသမ္ဘာသည် လူသား၌ ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။- တပါးအမျိုးသားသို့ ထက် သို့အပ် နှံ ဖြင်း၊ ဂုဏ်ရယ်ပြုခြင်း၊ ညည်းဆဲခြင်း၊ တံတွေးနှင့်သွေးခြင်း
- ၁၀၃။ ကိုခံရလိမ့်မည်။- သူထိုသည် လူသားကို မှိုက်ပုတ်၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်ပြောက်သော
- ၁၀၄။ နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုကော့တော်တစွန်းကိုမျှ စာပည့်တော်မူသည် နားမထည်ကြ။ ထိုအကြောင်း အရာထည်၌ ဂုဏ်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိန့်တော်မူချက်အနက် ကိုမရိပ်မကြ။
- ၁၀၅။ ယေရိဗေါမြို့သနီး၌ မှီတော်မူစဉ်တွင် လူကန်းတယောက်သည် ထပ်၊ နားမှာထိုင်၍ ဘောင်းဘာ
- ၁၀၆။ ထေ၏။- ထိုလူကန်းသည် ထပ်၊ ၌လူချားသွားသံကို ကြားလျှင်၊ အထယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟု မေး
- ၁၀၇။ ၏။- နာဇရက်မြို့သားယေရှုကြံသွားကြောင်းကို
- ၁၀၈။ သူတပါးပြောလျှင်၊- ဂါမိရ်သားတော်ထေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနား၊ တော်မူပါဟု ထပ်
- ၁၀၉။ ကြော်လေ၏။- ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ ထွားသောသူထိုသည် ငေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဂါမိရ်သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ ထပ်ကြော်
- ၁၁၀။ လေ၏။- ယေရှုသည်လည်း၊ ရပ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူကိုခေါ်၍ ထုမမိန့်တော်မူခြင်း၊ လူကန်းသည် အထံတော်သို့ ချည်းကပ်ပြီးမှ၊ သင်၌ အသက်ထို
- ၁၁၁။ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊- ထခင်း၊ အကျွန်ုပ် ချက်မိ မြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု
- ၁၁၂။ လျှောက်လေသော်၊- ယေရှုက၊ ချက်မိ မြင်စေသင်၏ယုံကြည်ခြင်း၊ သည် သင့်ကို ကယ်မပြီဟု
- ၁၁၃။ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုခဏအခါတွင် ထိုသူသည် ချက်မိမြင်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ရှိုးစွမ်းလျက်၊ နောက်တော်သို့ ထိုက်ထေ၏။ ထုအပေါင်း၊ ထိုသည် မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို ထုံသြော့ရှိုးစွမ်းကြ၏။

၁၉

- ၀။ ယေရှုသည် ယေရိဗေါမြို့သို့ ဝင်၍ ရှောက်ထွား
- ၁။ တော်မူ၏။- ထိုအခါကလွဲ အမည်ရှိသော အရှန်ခေါင်း တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် လှေရထုတ်
- ၂။ သောသူဖြစ်၏။- ယေရှုသည် အထက်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို ထိုသူသည် ကြည့်လို၍၊ ထုအရ

ထေရေ နှာသောသုကြောင့်၊ မိမိစရစ်သည်း နိဗ္ဗာန်
 ၁ သည်မြန်မာမြင်နိုင်- ထိုကြောင့်၊ ဩတော်စု
 ၂ မည်ထမ်းတွင်ရွှေသို့ပြေး၍၊ ထိုထံတော်ကိုမြင်
 ၃ ဆုံသောငှါ၊ ထမ်းပင်ထပ်ထိုက်ထမ်း- ထို
 ၄ စရစ်သို့ ထေရ်သည် ရောက်တော်မူသောစခါ
 ၅ နှော့ပြည့်၍ ထိုသူကို မြင်တော်မူလျှင်- ဇနီး
 ၆ မြန်မြန်ဆင်းသောထမ်းစစ်ဆိပ်၌သန့်ငါတည်း၊
 ၇ နေပဉ်ထုမိန့်တော်မူ၏၊ ဇနီးသည်စေလွှတ်စေမြန်
 ၈ ဆင်း၍၊ ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့် ကိုယ်တော်
 ၉ ကိုမိမိဆိပ်၌ ချပ်ခဲထမ်း- ထိုစကြောင်းကိုလူ
 ၁၀ စေပေါင်းထိုသည် မြင်လျှင်၊ ဆိုးသောထု၏ဆိပ်
 ၁၁ ထိုဝဇ္ဇာ၌ ထုတ်ကျွေးခြင်းကို ခံတော်မူပါသည်တ
 ၁၂ ကားထုကဲ့သို့စေပြန်တင်ကြ၏- ဇနီးသည်ထပ်
 ၁၃ ရပ်နေ၍သခင်၊ စက္ကန့်ဝံစံဉာဏ်ကိုဆင်း
 ၁၄ ခဲသောထုထိုစား ပေးပါ ၏၊ တန့် တယောင်
 ၁၅ သောသုန္ဓဉာဏ် နည်းငယ်ကို စက္ကန့်ဝံ ထု မိ
 ၁၆ လျှင်၊ ထေးစ ပြန်၍ ပေးပါ၏ ထု၊ သခင်ဘုရား
 ၁၇ ကိုလျှောက်ဆို၏- လေ့ကထည်း၊ ဤသူသည်
 ၁၈ စာမြတ်စံသားဖြစ်သင့်နှင့်စေလျှောက်၊ ထေရ်
 ၁၉ ပင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေ၊ ဇနီးသည် ဤဆိပ်
 ၂၀ စေပေါ်မှာ သက်ရောက် လေ၏- ထုသား သည်
 ၂၁ ရှောင်သောသူကို ချွန် ကယ်တင် စုံသော
 ၂၂ ငှါကြွထားတည်းထု၊ ဇနီးကိုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၃ ထိုစခါ ယေရုရှလင်မြို့စုသို့ ရောက်တော်
 ၂၄ မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ချက် ချင်း
 ၂၅ ပေါ်တွန်းမည်ထုလူများထင်မှတ်သောသုကြောင့်၊
 ၂၆ ပရိယတ် စာထယ်၌ထပ်၍ မိန့်တော်မူသောဥပ
 ၂၇ မာကား၊- စမတ်တယောက်သည်မင်းကြီးစေ
 ၂၈ ရာကိုခံလို၍၊ မိမိပြည်သို့ပြန်ကာမည်ထုလူကြွ
 ၂၉ မှီလျက်၊ ဝေးသောပြည်သို့ထွား၏- မသွားမှီမိမိ
 ၃၀ ငယ်သားတကိုယ်ကိုခေါ်၍၊ ငွေတပိထားမီစပ်
 ၃၁ ပေးလျက်၊ ငါပြန်၍ မထာမှီ ထိုင်စောင့် ကုန်
 ၃၂ ထွက်ခြင်း စမှုကို ပြုကြသောထု မှာသားထေ
 ၃၃ ၏- ပြည်သားစု၍ ထိုသည် ထိုစမတ်ကို မနာ
 ၃၄ လို၍၊ ထိုသူ၏ စေလုပ်စေချုပ်ကို ငါထိုမံထိုပါ
 ၃၅ ထု၊ တမန်ကိုသုနောတ်သို့စေလွှတ်ကြ၏- ထိုစ
 ၃၆ မတ်သည် မင်းကြီးစေရာကိုခံ၍ ပြန်လာတော်မူ
 ၃၇ သောစခါ၊ ငွေခံသောငယ်သားတို့သည် စသီး
 ၃၈ စသီးစာထယ်မှထောက်စေမြတ်ရသည်ကိုယ်
 ၃၉ မြင်းငှါ၊ သူထိုကိုခေါ်စေလှူစေ မိန့်တော်မူ၏၊
 ၄၀ ပဌမသည် ထာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေး
 ၄၁ သောငွေတပိထားစားမြင့် စေလွှတ်တဆယ် စ

၄၂ မြတ်ရပါပြီထုလျှောက်လျှင်၊- သခင်က၊ ထာစု
 ၄၃ ငယ်ထာကောင်း၊ ထင်သည်စမှုငယ်၌ သနာ
 ၄၄ စောင့်ထေပြီ၊ မြို့စာထံမြို့ကို ဆုတ်မိုးသောထုမိ
 ၄၅ တော်မူ၏- ဇနီးထုသည်ထာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်
 ၄၆ တော်ပေးသောငွေတပိထားစားမြင့်ငါးပိထား
 ၄၇ စေမြတ်ရပါပြီထုလျှောက်လျှင်၊- သခင်က၊ သခင်
 ၄၈ သည်မြို့ငါးမြို့ကိုဆုတ်မိုးသောထုမိန့်တော်မူ၏-
 ၄၉ စကြာသော ထုသည် ထာ၍၊ သခင်၊ စက္ကန့်ဝံ
 ၅၀ သည်ပဉ်၌ ထုတ်ထားသော၊ ကိုယ်တော်၏ ငွေ
 ၅၁ တပိထားမြို့ပါးကိုယ်တော်သည်စံထပ်သော
 ၅၂ သုမြန်သည်နှင့်- ကိုယ်မသို့မထားသော ဥဉာ
 ၅၃ ကို ထိမ်းထု၍၊ ကိုယ်မမိုက် မဏ္ဍိးသောထယ်၌
 ၅၄ မိုက်တတ်သည်ကို စက္ကန့်ဝံ ထောက်၍ ကိုယ်
 ၅၅ တော်ကို ကြွယ်ပါသည်ထု လျှောက် လျှင်၊-
 ၅၆ သခင်က၊ ဆိုးညစ်သောငယ်သား၊ သင်၏စကား
 ၅၇ ကိုသာလိုက်၍ သင်၏စမှုကို ငါမိရခဲမည်၊ ငါ
 ၅၈ သည်စံထပ်သော သုမြန်လျက်၊ ကိုယ်မသို့မ
 ၅၉ ထားသောဥဉာကိုထိမ်းထု၍၊ ကိုယ်မမိုက်မဏ္ဍိး
 ၆၀ သောထယ်၌ မိုက်သည့်ကိုထင်ထံသည်မှန်လျှင်၊-
 ၆၁ ငွေကိုဝှဲစားထယ်သို့စေထယ်ကြောင့်မစပ်ထ
 ၆၂ နည်း၊ ထိုသို့စပ်လျှင်ထိုပြန်သောစခါ၊ ငွေ
 ၆၃ ရင်းနှင့် စေထိုးကို ရနိုင်သည်ထု မိန့်တော်မူပြီး
 ၆၄ တော်၊- စေမြေစေရံထိုစား၊ ငွေတပိထားကိုထု
 ၆၅ ထယ်မှနှုတ်ကြ၊ စက္ကန့်ဝံတဆယ်မြို့သောထုစား
 ၆၆ ပေးကြထုမိန့်တော်မူ၏- စေမြေစေရံထိုကထညီ၊
 ၆၇ သခင်၊ ထိုသု၌စက္ကန့်ဝံတဆယ်မြို့ပါးထုလျှောက်
 ၆၈ ကြလျှင်၊- ငါဆိုသည်ကား၊ စေမြေထုသည်ရ
 ၆၉ တတ်၏၊ ထိုသူစားပေးပြီးမည်၊ စေမြေထုထညီ
 ၇၀ ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသု၌မြို့သမ္ဘာကိုပင်နှုတ်ထိန်မည်၊-
 ၇၁ ထိုမှတပါး၊ ငါ၏ စေလုပ်စေချုပ်ကို မံထိုသော
 ၇၂ ငရန်သူ ထိုကို ခေါ်ခဲကြ၊ ငရွှေမှာထက်ကြထု
 ၇၃ မိရင်တော်မူသည်ထုမိန့်တော်မူ၏၊
 ၇၄ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ထပ်သော်ထို ရွှေ၌
 ၇၅ ကြွ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးထွားတော်မူ၏၊
 ၇၆ သံသွင်စမည်မြို့သောစောင်မြေရင်း၌ မယ်စာ
 ၇၇ ငရွှာနှင့် စေသနိဉာဏ်သို့ ရောက် တော်မူ
 ၇၈ သောစခါ၊ ထပ်သော် နှစ်သောက်ထိုကို စေ
 ၇၉ လွှတ်၍၊- ထင်ထိုရွှေ၌ မြို့သောရွာထိုထွားကြ၊
 ၈၀ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင်၊ စေထယ်ထုမျှ မ မီး သူ
 ၈၁ သောမြကထေရည်နှောင်ထွက်မြို့သည်ကိုထစ်
 ၈၂ ထိုထည်ထွေလိန်မည်၊ ဗြုဏ္ဏိကိုပြည်၍စောင့်
 ၈၃ ခဲကြ၊- ထုတပါးက၊ စေထယ်ကြောင့် ဗြုဏ္ဏိထို

ခြည်သနည်းဟုသင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊ သခင်စေလို
 ၃၂ ခြည်သနည်းဟု ပြန်ပြောကြ သောသူတို့မှာ တော်
 ၃၃ မူ၏- ထိုသို့စေတော်သော သူတို့သည် သွား၍၊
 ၃၄ စကားတော်စေတိုင်းတွေ့ကြ၏။- မြို့ကြီးကိုခြည်
 ၃၅ ခြည်တွင်မြို့ရှင်တို့က၊ စေတယ်ကြောင့်မြို့ကြီးကို
 ၃၆ ခြည်သနည်းဟု ဆိုလျှင်၊- သခင် စေလိုခြည်သည်
 ၃၇ ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ သေခွဲတော်သို့ မြို့ကထေး
 ၃၈ ကိုဆောင်ခဲ့၍၊- မြို့ကြောပေါ်မှာ မိမိတို့ စေတတ်
 ၃၉ ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်တို့စီးစေကြ၏။- ခရီး
 ၄၀ တွားတော်မူစဉ်တွင်၊ ထူရှားတို့ ငါးမိမိတို့စေ
 ၄၁ ဝတ်ကိုသမီးနှိုင်းကြ၏။- သံလွင်တောင်ပေါ်က
 ၄၂ ဆင်းရာစေရပ်သို့ရောက်တော်မူသောစေခါ၊ တ
 ၄၃ ပည့်တော် ချား စေပေါင်း တို့သည် မိမိတို့ ခြင်ခွဲ
 ၄၄ ပြီးသော တန်ခိုးတော်များကိုသောကံ၍၊ ဝမ်း
 ၄၅ မြောက်သောမိတ်နှင့်ဘုရားသခင်ကိုသောမနာ
 ၄၆ ပြု၍၊- ထာဝရဘုရား၏ စေခွင့်နှင့်ကြွသတော်
 ၄၇ မူသော ရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာ ချီစေသတည်း။
 ၄၈ ကောင်းကင်တို့၌မြင်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။
 ၄၉ ကောင်းကင် ထဝတ် ဝယ် ဘုန်း ကြီး ပါ စေ သ
 ၅၀ တည်းဟုကျေးဇူးပြောကြ၏။- လူစေတော်စေခွင့်ပါ
 ၅၁ သော ဗာမိ၍ စေခွင့်တို့က၊ စေရှင်ဘုရား ကိုယ်
 ၅၂ တော်၏ တပည့် တို့ကို ဆုခွ ပါဟုလျှောက် ကြ
 ၅၃ သော်၊- ယေရှုကတည်း။ ငါဆိုသည် ကာ။ ဤ
 ၅၄ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ ကျောက်ခဲ
 ၅၅ တို့သည်ချက်ချင်းကျေးဇူးပြောကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်
 ၅၆ တော်မူ၏။
 ၅၇ ယေရှုရှုထင်မြီ စေခိုးတို့ရောက်၍ ကြည့်မြင်
 ၅၈ ထွက် ငိုကျွေးတော်မူ၍၊- စေခွမ်းမြို့၊ သင်၏ငြိမ်
 ၅၉ သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော စေရာတို့ကို သင်၏
 ၆၀ ထက်ထက်၊ ယခုကာလ၌ပင် သင်သည် လိုလျှင်
 ၆၁ မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကာ၊ ထိုစေရာတို့ကို သင်၏
 ၆၂ ချက်မိ၍မှာ မထင်ရှား စေ ခြင်း၊ ငှါ ဂုတ် ထား
 ၆၃ ထွက်ရှိ၏။- စေကြောင်းမူကာ၊ သင့်ကို ကြည့်စွ
 ၆၄ ပြုစုတော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည် မယိမ
 ၆၅ ခုတ်သောကြောင့်၊ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်
 ၆၆ သည်တွင် တပ်တည်၍၊ ထေး ချက်နှာ၌ ပိုင်းရံ
 ၆၇ ထွက် ရှုပ်ထွေးပြီးလျှင်၊- သင်၏ ကိုယ်မှစ၍၊
 ၆၈ သင်၏ဘေးတို့ကို မြေ နှင့်တညီတည်း ညီသ
 ၆၉ မြင့်၊ သင်၌ကျောက်တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခုမျှထပ်ဆင့်
 ၇၀ ၍မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောစေခွင့်ကာလ
 ၇၁ သည်ရောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇၂ မိတ်မှန်သော်တို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ မိတ်မှန်

တော်၌ ရောင်း ဝင် သောသူတို့ကို နှင် ထုတ်
 ၇၃ ထွက်၊- ငမိတ်သည်ဆုတောင်းရာတစ်မြစ်၏ဟု
 ၇၄ ကျမ်းစာ၌ထားသော်လည်း၊ သင်တို့သည်ထိုတစ်
 ၇၅ ကိုထားမြဲတွင်းဖြစ်စေကြ ပြီတကားဟုမိန့်တော်
 ၇၆ မူ၏။- ကိုယ်တော်သည်နေ့တိုင်းမိတ်မှန်တော်၌
 ၇၇ ဆုခွကြပါစေပေးတော်မူ၏။ သင်ပရောဟိတ်စေ
 ၇၈ ကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ထူတို့တွင်စေကြီးစေကဲဖြစ်
 ၇၉ သော သူတို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်း၊ ငှါ
 ၈၀ ရှာကြသော်လည်း၊- လူစေပေါင်းတို့သည်စေသ
 ၈၁ နှာတော်ကိုစေ့စေ့နားထောင်သောကြောင့်သတ်
 ၈၂ နှိုင်းသောစေခွင့်ကိုမတွေ့မရကြ။
 ၈၃
 ၈၄ တနေ့သ၌ကိုယ်တော်သည်မိတ်မှန်တော်တွင်
 ၈၅ ထူရှားကို ဆုခွကြပါစေပေး၍ ဝေဝေဂဝေတရားကို
 ၈၆ ယောတော်မူစဉ်၊ သင်ပရောဟိတ်စေကြီး၊ ကျမ်း
 ၈၇ ပြုဆရာ၊ လူစေကြီး စေကဲတို့သည်လာ၍၊- ကိုယ်
 ၈၈ တော်သည် ဤစေခွင့်ကို စေတယ်စေခွင့်နှင့်ပြု
 ၈၉ သည်ကိုငှင်၊ ထိုစေခွင့်ကို စေတယ်သူပေးသည်
 ၉၀ ကိုငှင်၊ စေကျွန်ုပ်တို့စားပြောပါဟုဆိုကြသော်၊-
 ၉၁ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်တစ်တရကိုမေးပြီးမည်။
 ၉၂ သင်တို့ မြေ ကြ ထေးနား- ယောတန်၏ နှစ်ခြင်း
 ၉၃ ထရားသည်ဘုရားက ဖြစ်သလော၊ ထူကဖြစ်သ
 ၉၄ သောထု မေးတော်မူ၏။- ထိုသူတို့သည် စေခွင့်
 ၉၅ ချင်းဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့မြေ
 ၉၆ လျှင်၊ သင်တို့သည်ယောတန်ကိုစေတယ်ကြောင့်
 ၉၇ မထိုက်နည်းဟု သူပေး ထေးပြီးမည်။ ထူကဖြစ်
 ၉၈ သည်ဟုငါတို့မြေလျှင်၊- ယောတန်သည်ပရော
 ၉၉ ဇက်ဖြစ်သည်ကိုလူစေပေါင်းတို့သည်ထိုက်မြင့်၊
 ၁၀၀ ငါတို့ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ စေခွင့်
 ၁၀၁ ချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊- စေတယ်က ဖြစ်သည်ကို စေ
 ၁၀၂ ကျွန်ုပ်တို့မထိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ယေရှုက
 ၁၀၃ ထည်း၊ ထိုစေတု ဤစေခွင့်ကို စေတယ်စေခွင့်
 ၁၀၄ နှင့်ငါပြု သည်ကိုငါ မပြောဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀၅ ထိုစေခါ ပရိုထာတ်တို့စား၊ မိန့်တော်မူသော
 ၁၀၆ ဥပမာကာ၊ ထူတစ်ဦးသည် စပွန်ဥသည်ကို မိုက်
 ၁၀၇ ထိုးပြီးမှ ထုပ်ဆောင်သောသူတို့ စားဥသည်ကို
 ၁၀၈ ငှါ၍၊ စေခြားသောပြည်တို့ကြာမြင့်စွာသွား၊ နေ
 ၁၀၉ ၍၊- ကာလစေခွင့်တန်လျှင်၊ ထုပ်ဆောင်သောသူ
 ၁၁၀ တို့သည်စပွန်ထီးစေခွင့် ကိုပေးစေခြင်းငှါဥသည်
 ၁၁၁ ရှင်သည် ငယ်သားကို စေတုတ် ထေ၏။ ဥသည်
 ၁၁၂ စောင့်ဆိုသည် ငယ်သားကို မိုက်၍ ထက်ချည်း
 ၁၁၃ ထွတ်ထိုက်ကြ၏။- နောက်တစ်နေ့၊ စေခြားသော

- ၂၆ ငယ်သားကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်ထိုး
 ၁၂ သည် ထုကို မှိုက်၍ အရှက်ခံပြီးမှ၊ ထက်ရှည်၊
 ၁၂ ထွက်လိုက်ကြ၏။- နောက်တဖန် အခြား ၂၁
 ငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ထုကို မှိုက်ရာ
 ပေါ်စောင်း နာကြင်စွာမှိုက်၍ နှင်ထုတ်ပြန်၏။-
 ၁၃ ထိုအခါဥယျာဉ်ရှင်က၊ ငါသည်အတယ်သို့ပြုရ
 မည်နည်း။ ငါ၏ချစ်သားကိုငါစေလွှတ်မည်။ ထို
 ၁၄ အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၏။- ဥယျာဉ်စောင့်ထိုး
 သည်သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွေခံဖြစ်
 ၁၅ ၏။ ထာကြီးသူကိုသတ်ကြကုန်စို့။ ထိုသို့သူ၏အ
 ၁၆ ခွေဥစ္စာကို ငါထိုးရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အချင်းချင်း
 ၁၆ ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊-ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကိုဥယျာဉ်ပြင်
 သို့ထုတ်၍ သတ်ပြန်ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်
 ၁၇ ရှင်သည်ဥယျာဉ်စောင့်ထိုးကို အတယ်သို့ပြုမည်
 နည်း။- ဥယျာဉ်ရှင်သည်သတ်ထိုးသူကိုသုတ်
 ၁၈ သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ ထိုဥယျာဉ်ကိုအခြားသောသူ
 ထိုးစားပေးလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်
 ၁၉ သည် ကြားလျှင်၊ ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု
 ၂၀ လျှောက်ကြသော်၊- ကိုယ်တော်သည် ထိုသူထိုး
 ကိုကြည့်၍၊ တိုက်ကိုစည်လုပ်သော သူများ
 ပယ်ထားသောကျောက်သင်္ဃန်းတန်တိုးတိုက်
 ထောင့် အထွေထွေ နား သို့ရောက် ပြန်၏ ဟူ သော
 ကျမ်းစာချက်သည် အတယ်သို့ဆိုလိုသည်။-
 ၂၁ အကြင်သူသည် ထိုကျောက် အပေါ်သို့ ကျ၏။
 ထိုသူသည် ကျိုးထတုံး၊ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့
 ထိုကျောက်သည်ကျ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက်
 ၂၂ ကြေထုတ်ထွေမိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါယဇ်ပရော
 တိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ ထိုသည် မိမိထိုးကို
 ရည်စောင်၍ ထိုဥယျာဉ်စောင့်ထိုးကို နှိပ်
 တော်မူသည်ကိုသိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို
 ခမ်းမီး ခြင်းငှါ ရှာကြံ ကြ၏။ သို့သော်သည်။
 ၂၃ သူများကိုကြောက်၍နေရကြ၏။
 ၂၄ ထိုအခါဖာရိရှဲထို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချောင်း
 မြောင်းလျက်၊ စကားတော်၌ အခြေကို ရှာ၍ မြို့
 ၂၅ ဝန်မင်းထက်သို့အပ်နှံသောအခွင့်ကိုရခြင်းငှါ၊
 သူတော်ကောင်း ဖြစ်ရောင်ဆောင်သော သူလျှို့
 ၂၆ ထို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။- ထိုသူလျှို့
 ထို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ယူရက်
 နှာကို မထောက်ထား၊ မြောင့်မတ်စွာဆုခံကြပါစေ
 ပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏တရားသမီးကို ထုတ်မှန်
 ၂၇ စွာပြုတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။-
 ၂၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား အခွင့်ကို
 ၂၉ လျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်သည် ထိုသူထိုး၏
 ပရိသတ်ကိုသိမှတ်တော်မူလျှင်၊ ထင်ထိုသည်
 ၃၀ နည်း။- နေရာမိတပြားကိုပြပါ။ အတယ်သို့ထိုး
 အတယ်သို့ထိုးလိပ်စာပါပါသနည်းဟု မေးတော်
 ၃၁ မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏လိပ်စာ ပါပါသည်ဟု
 ၃၂ လျှောက်ကြသော်၊-ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာဘုရင်
 ၏ဥစ္စာကို၊ ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြသော
 ၃၃ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား၊ ဘုရားသခင်အား
 ၃၄ ဆက်ပေးကြသောသူ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူထိုး
 သည်သူများရွှေတွင်းစကားတော်၌ အခြေမရစွာ
 ၃၅ နှိုင်းသဖြင့်၊ ပြန်ပြောတော်မူသော စကားကို ထုံ
 ၃၆ ခြောက်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။
 ၃၇ ထိုသို့ရှင် ပြန် ခြင်း မရှိ ဟု ခြင်း နဲ့ တတ်
 ၃၈ သော အရှင်က အရှင်သည်လည်း အထံတော်သို့
 ၃၉ ချည်းကပ်၍၊- အရှင်ဘုရား၊ မယားရှိသော သူ
 သည်သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကိုသုညီ
 ၄၀ ယိမ်းယူ၍ အစ်ကို အမျိုး မပြတ် ဆက် နှယ်စေ
 ၄၁ ဟု၊ အကျွန်ုပ်တို့အားမောရှေခရစ်ပါပြီ။-ဤအစ်
 ကိုနှစ်နှစ်သောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည်မိမိ
 ၄၂ နှင့်နှစ်နှစ်သားမရှိဘဲသေလျှင်၊- သူ၏မယား
 ၄၃ ကိုသုညီအကြီးယိမ်းယူ၍ လားမရှိဘဲ သေပြန်
 ၄၄ သော၏။- ထိုအတူတတ်သသူမှစ၍၊ တယောက်
 ၄၅ နောက်တယောက်၊ ခုနှစ်ယောက်သော ညီအစ်
 ကို ထိုသည် ထိုမိမိကို ယိမ်းယူ၍ သားကို မကျန်
 ၄၆ ရစ်စေဘဲသေကြ၏။-နောက်ဆုံး၌မိမိသေလည်း
 ၄၇ သေသော၏။-သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသို့သေလျှင်၊ ထို
 ၄၈ မိမိသည်အတယ်သို့ထိုးမယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။
 ထိုသူနှစ်ယောက်ထို့သည်ထိုမိမိနှင့် နှစ်နှစ်ကြ
 ၄၉ ပြီဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၅၀ ယေရှုကလည်း၊ ယခုတဝသားထို့သည့်နှစ်
 ၅၁ ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုပြုတတ်ကြ၏။-
 ၅၂ နောင်စာဝကိုငှင်၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းကို
 ၅၃ ငှင်၊ ရထိုက်သည် ဟု မှတ်တော်မူခြင်း၊ ထိုခံရ
 သောသူထို့သည် နှစ်နှစ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစား
 ၅၄ ခြင်းကိုမပြုတတ်ကြ။-သေခြင်းနှင့်အစပ်တင်း
 လွတ်၍၊ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည့်သာ
 ၅၅ မက၊ ထမြောက် ခြင်း၏ သား ဖြစ်သောကြောင့်
 ၅၆ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ မော
 ၅၇ ရှေ့သည် ထာဝရဘုရား ကို အာမေဍာန် ဖော်မူ။

ထည်ထပ်ထိုးကိုဖော်၍ ကြွယ်၍မည်။ ထိုမျှ ထိုက်
 ၈၇ ထည်ထပ်ထိုးကြွယ်၍မည်။ ထိုထပ်ထိုးသည်
 ထည်။ ငါ၏နာမကြောင့် သင်ထိုက် နှိုးကြွယ်၍
 ၈၈ မည်။ ထိုသော်လည်း။ သင်ထိုက်ပြည်တပင်မျှမ
 ၈၉ ဂုဏ်စီးရ။- ထင်ထိုက်သည်တည်ကြည် သောစား
 မြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြသော။
 ၉၀ ထေရုဋ္ဌထင်မြို့ကို မိုလ်ခြေစား ဝန်းရံလျက်ရှိ
 သည်ကိုသင်ထိုက်ပြင်သောစား။ ထိုမြို့သည်ဂုဏ်
 စီးခြင်းသို့ရောက်လှသည်ကို သိမှတ်ကြသော။-
 ၉၁ ထိုစား ယုဒပြည်၌ မှီသောသူထိုက်သည် တောင်
 ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ မြို့ထဲ၌မှီသောသူထိုက်သည် မြို့
 မြင်သို့ ထွက်ကြစေ။ တောရွာမှာ မှီသော သူထိုက်
 ၉၂ သည် မြို့ထဲသို့ မဝင်ကြစေနှင့်။- အကြောင်းမူ
 ကား။ ထိုနေ့ရက်ကာလသည်ကျမ်းစာဂုဏ်စား
 ပြည့်စုံရသောခါတ်စီရင်ခြင်းနေ့ရက်ကာလဖြစ်
 ၉၃ သတည်း။- ထိုနေ့ရက်၌ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော
 မိစ္ဆနှင့် နှိုင်း သူငယ် မှီသော မိစ္ဆထိုက်သည် အထွန်
 ခက်ကြွယ်၍မည်။ အကြောင်းမူကား။ ယုဒပြည်
 ၌ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ်၍။ ထိုစားမျိုးစေ
 ၉၄ ပေါ်၌ အရှက်ခေါ်သသင့်ရောက်လိမ့်မည်။- သူ
 ထိုက်သည် ထားထား ဖြင့် ဂုဏ်စီးခြင်းသို့ ရောက်
 ကြွယ်၍မည်။ အခြားသောပြည်အရပ်ရပ်သို့မင်း
 ထွားကြွယ်၍မည်။ တပါး အမျိုးသား ထိုက်သည်
 မိမိထိုက်မိန့်ကာလမပြည့်စုံမှီထိုင်စောင့်ထေရု
 ဋ္ဌထင်မြို့ကိုမြေနှင့်နင်းကြွယ်၍မည်။
 ၉၅ ထိုစား။ နေ့ထု ကြယ်နက္ခတ်တို့၌ ဝုဗ္ဗမိတ်
 ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း။ လူစေ
 မျိုးမျိုး မပြင် မသက် မိုးမိန့်ကြောင့် ကြွယ်၍မည်။
 ၉၆ သရဗ္ဗရာ ထိုင်းတံပိုး ကြီးခြင်း။- မြေကြီးပေါ်မှာ
 ဖြစ်ထတံ သော စေး ချားကို မျှော်၍ ကြောက်
 ထနိုးသဖြင့်။ ထိုစားထိုက်ထင်ထုံးခြင်းအမှုစေ
 ရာထိုက်သည်ဖြစ်ကြွယ်၍မည်။ အကြောင်းမူကား။
 ကောင်းကင် တန်ခိုး ထိုက်သည် တုန်လှုပ် ကြွယ်၍
 ၉၇ မည်။- ထိုစားလူသားသည်ကြီး စွာသောဘုန်း
 ထန်ခိုးစားနုထောင်ကိုဆောင်လျက်။ မိုလ်းတိမ်
 ထိုစီးလျက်ကြွယ်သည်ကိုမြင်ရကြွယ်၍မည်။-
 ၉၈ ထိုစားလူစေရာထိုက်သည်ဖြစ်စေသောမင်း။ သင်ထိုက်
 ထိုစွေးနှုတ်သော အမိန့် ကာလ ရောက် ယုဒ
 ထည်ကိုထောက်သဖြင့်။ မျှော်ကြည့်၍စောင့်မီးကို
 ကြွကြွထော့ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၉ တစန် ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပဇာတား။
 ထင်ထိုက်ထပ်ပင်၍ ထပ်ပင်စားထိုက်ထိုက်

၉၀ ကြသော။- အရွတ်ပေါက်သောစားသောကထာ
 နီးသည်ကို သင်ထိုက်သည် အထို အထော့ထက် သိ
 ၉၁ မြင်ကြ၏။- ထိုနည်းတူ။ ထိုစားကြောင်းအရာစား
 ဖြစ်သည့်ကိုမြင်ရလျှင်။ ဘုရားသခင်စီရင်တော်
 ၉၂ တည်လုနီးသည်ကိုသိမှတ်ကြသော။- ငါစေ့နှံ
 ဆိုသည်ကား။ ထေရုဖြစ်သောလူစားမတုန်မှီ။ ထို
 အကြောင်းအရာ အထုံးစုံထိုက်သည် ဖြစ်ကြွယ်၍
 ၉၃ မည်။- ကောင်းကင်နှင့် မြေ ကြီးစေ့သည် သော်
 ၉၄ ထည်။ ငစကားတည်လိမ့်မည်။- သင်ထိုက်သည်
 ကိုယ်ကို ကိုယ်သတိ ပြု ကြသော။ သို့မဟုတ်။
 အစား အသောထံ ထွန်ကျူးခြင်း။ ထောထံ မိုး
 မိန့်ခြင်းအားဖြင့် မိတ်နှစ်ထုံး ပင်ပန်းလျှက် နေ
 စည်ထွင်။ ထိုနေ့ရက်သည် အမှတ်တရ သင်ထိုက်
 ၉၅ နှင့် ထေရု ကြွယ်၍မည်။- ထိုနေ့ရက် သည် မိုလ်
 ကွန်ကဲ့သို့ မြေတပြင်ထုံးနှင့် နေသောလူစေပေါင်း
 ၉၆ ထိုက်ထုတ်မိလိမ့်မည်။- ထိုကြောင့်။ သင်ထိုက်သည်
 ဖြစ် ထတံ သော အမှုအရာထိုက်နှင့် ကင်းထွက်၍။
 လူသား ထံသို့ ရောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သော သူ
 ဖြစ်သည် ထု ဖွတ်တော်မူ စည် အကြောင်း။ အ
 စည်ဆုတောင်းလျှက် စောင့်နေကြသောထု မိန့်
 တော်မူ၏။
 ၉၇ ထိုထိုက်ကိုယ်တော်သည်နေ့ရက်အစဉ်အထိုင်။
 မိတ်မှန်တော်၌ဆုစွကြ ဝါပေးတော်မူ၏။ ဉာဏ
 မှန်ရောက်လျှင်။ သံလွင်အမည်မှီသော တောင်
 ၉၈ သို့သွား၍ ဉာဏ်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။ နံနက်စော
 စော လူစားအပေါင်း ထိုက်သည် မိတ်မှန်တော်ထိုက်
 ထွား ချ် အထံတော် ၌ အထံ နာတော် ကို နာ
 ထောင်ကြ၏။

၂၂

• ပထမ အမည်မှီသော အရပ်ပွဲခံခါနီးထွင်း-
 ၁ ထင်ပရောဟိတ်အကြီးထိုက်နှင့် ကျမ်းပြု စာရာထိုက်
 ထည်ကိုယ်တော်ကို အထယ်သို့ထပ်ရစုံနည်း
 ထုရှာကြွယ်၍မည်။ အထယ်ကြောင့်ရှာကြွယ်၍ထ
 နည်းဟုမူကား။ ထိုစားထိုက် ကြောက် ကြွယ်-
 ၂ ထိုစား စာတန်သည်တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်
 ပါးအဝင်ဖြစ်သော လူစွကာရုတ် အထံသို့ ဝင်
 • ထည်ဖြစ်၍။- ထိုသူသည် ထင်ပရောဟိတ် အ
 ကြီးစား။ မိတ်မှန်တော် ၅၂ ချားထိုက်သို့သွားပြီး
 လျှင်။ ယေရှုကိုအထယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းထု
 ၃ ချ်ထိုင်ပင်ထေ၏။- ထိုသူထိုက်သည် ဝမ်းမြောက်
 • ထောမိတ်ရှိ၍။ ငွေပေးမည်ထု ဝန်ခံကြွယ်။- ထု
 ၄ စွကာရုတ်ထည်ထည်။ ဝန်ခံပြီးမှ ထုရှားမရှိမို့

ထွင်း၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်း၊ ငှါ အဆင်သင့်
ထောအမှန်ကတကုဋ္ဌာကြံထွက်နေ၏။

- ၇ ပထမသို့ သို့သော်ကဲ့သတ်ရသောနေ့တည်း။
- ၈ ထူသောအရပ်ပွဲနေရောက်သောအခါ။- ကိုယ်
တော်က၊ ငါ့ထို့ ခားပို့ရာ သင်ထို့ သည် သွား ဖြစ်
ပထမသို့ ပွဲကို ပွဲဆင် ကြလေ့တု၊ ပေတရု နှင့်
- ၉ ထောတန် ကို ခေတ္တတော် မူ၏။- သူထို့ က
ထည်။ အထယ် အရပ်၌ ပွဲဆင် ခေခြင်းငှါ အ
ထို့တော်မူသနည်း။ ထု ပေးကြောက်ကြသော်။-
- ၁၀ ကိုယ်တော်က၊ သင်ထို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သော
အခါ ရေအိုး ဆောင်သော သူကို ထွေလိမ့်မည်။
ထိုသူနောက်သို့လိုက်၍ သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်
- ၁၁ ပြီးမှ။- ငါသည် ငတပည့်ထို့ နှင့်တကွပထမသို့ ပွဲ
ကိုခားရသော ဧည့်သည် အခန်းကား အထယ်
မှာမြဲသနည်း။ ဆရာကပေးသည်ထု၊ အိမ်ရှင်ကို
- ၁၂ ပြော ကြလေ့တု။- ထိုသူသည် တွင်ဆင် ထွက်၍
သော အထက်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအ
- ၁၃ ခန်း၌ ပွဲဆင် ကြလေ့တု မိန့်တော်မူ၏။- တ
ပည့်တော်ထို့သည် သွားဖြစ်ကောင်းတော်မူထိုင်း
ထွေလှဌင်းပထမသို့ ပွဲကိုပွဲဆင်ကြ၏။
- ၁၄ အမှန်ရောက်မှ၊ တမန်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးထို့
- ၁၅ နှင့်အတူ ခား၊ ပွဲ၌လှောင်းတော်မူ၍။- ငါသည်အ
သေမခံမှီ၊ ဤပထမသို့ ပွဲကို သင်ထို့ နှင့် အတူ ခား
- ၁၆ ခြင်းငှါအထွန်အထိုမြဲလေပြီ။- ငါဆိုသည်ကား၊
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ပထမသို့ ပွဲမပြည့်စုံမှီ
ထိုင်းအောင်ယခုမှစ၍၊ ဤပွဲကိုတမန် ငါမခားရ
- ၁၇ ထိုမိန့်တော်မူထက်။- ဂွက်ဝေတားကိုထု၍ ကျေး
ဇူးတော်ကိုမျိုးခွမ်းပြီးမှ၊ ဤဂွက်ကိုထု၍အခွင်း
- ၁၈ ခွင်းအကြလေ့တု။- ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်
၏ နိုင်ငံတော် မတည်မှီ ထိုင်းအောင် ယခုမှစ၍၊
ဧကန်ရည်ကို တမန်ငါမသောက်ရထု မိန့်တော်မူ
- ၁၉ ၏။- ထိုအခါ ခုန့်ကိုထု၍ ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုး
ခွမ်းပြီးမှခုန့်ကိုပွဲ၍၊ ဤခုန့်ကား၊ သင်ထို့အဖို့အ
ထိုငှါ ခွန်သောငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငကိုအောင်။
- ၂၀ ခေပို့ရာ ဤသို့ကြလေ့တုမိန့်တော်မူ၏။- ထို
နည်းထု၊ ညဇာခားပြီးမှဂွက်ကိုထည်းထု၍၊ ဤ
ဂွက်ကား၊ သင်ထို့အဖို့အထိုငှါ သွန်းသောငါ၏
အသွေး၌ တည်သော ပပို့ညည် တရားသစ် ဖြစ်
- ၂၁ ၏။- သို့သော်ထည်း။ ငကိုအပ်၍ သောသူ၏ထက်
- ၂၂ ထည် ဤခားပွဲပေါ်မှာ လက်နှင့်အထု၍၏။- ပွဲ
ခန့်မှတ်သားတော်မူသည်အထိုင်းလူသားသည်
ထွားရမည်။ သို့သော်ထည်း။ လူသားကိုအပ်၍

- သောသူသည် အမင်္ဂလာသို့မိန့်တော်မူ၏။-
- ၂၃ တပည့်တော်ထို့သည်ထည်း။ ထိုအပူကိုအထယ်
သုပြုစံနည်းထု၊ အခွင်းခွင်းပေးမြန်းကြ၏။
- ၂၄ ထိုမှတပါး၊ တပည့်တော်ထို့သည် မိမိထို့တွင်
အထယ်သူသည်သာဖြစ်ကြီးဖြစ်သနည်းထု။ အ
- ၂၅ ခွင်းခွင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမြဲသည်ဖြစ်၍။- ကိုယ်တော်
က၊ ထောကိမ်းမင်းထို့သည် အမိုးတရပြုတတ်ကြ
၏။ အာဇာနည်ထော၊ သောသူထို့ကိုထည်း။ ကျေးဇူး
- ၂၆ နှင့်ထု၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။- သင်ထို့မူကား၊ ထိုသို့မ
ပြုကြနှင့်။ သင်ထို့တွင်အကဲအခွားပြုသော သူကို
ငယ်သားကဲ့သို့ဖြစ်စေ၊ အုပ်မိုးသောသူကိုအပြီး
- ၂၇ အခေခံကဲ့သို့ဖြစ်စေ။- အထယ်သူသည်သာဖြစ်
ကြီးမြတ်ထနည်း။ ခား၊ ပွဲ၌လှောင်းသောထုထည်
ကြီးမြတ်ထထော၊ ထုပေးကျေးသောသူသည်ကြီး
မြတ်ထထော၊ ခား၊ ပွဲ၌ လှောင်းသော ထုသည်
ကြီးမြတ်သည်မထုတ်ထော၊ သို့သော်ထည်း။ ငါ
သည် သင်ထို့တွင် ထုပေးကျေးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်
- ၂၈ ၏။- ငါသည်ခုံခမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကိပ်စဉ်တွင်
- ၂၉ သင်ထို့သည်ငါ၌မှီသောသူဖြစ်ရာ၏။- ငေမည်း။
တော်သည် ငစား၊ နိုင်ငံကို ပေးတော်မူသည်နှင့်
- ၃၀ အညီ။- သင်ထို့သည်ငါ၏နိုင်ငံတွင်ငစား၊ ပွဲ၌ခား
သောထံသောအခွင့်ကိုငှင်း၊ တရားပထွင်းပေါ်မှာ
ထိုင်၍ အသရေထုထုထယ်နှစ်မျိုးကို ထုပေး
ရသော အခွင့်ကိုငှင်း၊ ငါသည်သင်ထို့အား ပေး
မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၁ တမန်ထခင်ဘုရားက၊ မှီခုန့်၊ မှီခုန့်၊ ထို့ဆန်ကို
ဆန်ခါနှင့် ခုသာကဲ့သို့ ခာတန်သည် သင်ထို့ကို ခွ
ရမည်အကြောင်းအခွင့်တောင်းသည် ဖြစ်၍။-
- ၃၂ ထင်၏ ယုံကြည်သော မိတ်မဂ္ဂင်ခေခြင်းငှါ ငါ
သည် သင့်အဖို့ ဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည်ထ
ထိုရပြန်သောအခါသင်၏ညီအစ်ကိုထို့ကိုတည်
- ၃၃ ကြည်စေထော့ထုမိန့်တော်မူလှဌင်း။- ပေတရုက၊
သခင်၊ အ ကျွန်ုပ် ထည် ကိုယ် တော် နှင့် အတူ
ထောင်ထဲသို့ငှင်း၊ အထေထတ်ခြင်းသို့ငှင်း ထိုက်
- ၃၄ ခြင်းငှါအသင့်မြဲပါ၏ထုလှောက်လေသော်။- ထ
ခင်ဘုရားက၊ ပေတရု၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ထနေ့
တွင် ကြက်မထွန်မှီ သင်သည် ကျိမထီထု၊ ထုံး
ကြိမ်မြောက် အောင် ငြင်းပတ် ထိမ့်မည်ထု မိန့်
တော်မူ၏။
- ၃၅ တမန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေ
အိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေခင်းမပါသော သွားကြထော့
ထု၊ သင်ထို့ကို ငါခေတ္တတော်ထောအခါ တန့်တရ

ထိုသောသောသောသောသော တစ်တစ်ခုမျှမထိုပါ။ ထို
 ၈၂ လျှောက်ကြတော်။- ထိုမျှကား၊ ဧဝံ အိတ် မှီ
 ထောသုသည့်ယူစေ၊ ထွတ်တိတ်မှီထောသုသည့်
 ထူစေ၊ ထောမမှီထောသုသည့် အဝတ်ကိုရောင်း
 ၈၃ ခြံထားကိုဝတ်စေ။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
 သည် မတရားသောသူမျိုးနှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း
 သို့ရောက်၏ ထိုသော ကျစ်စာ ချက်သည် ငါ့နှံ
 ထူပင်ပြည့်စုံရမည်။ အမူမတရားသောသူသည် ပြီး
 ၈၄ မီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီထုမိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူ
 ထိုက ထည်း။ သခင်၊ ထား နှစ်ခင်း မှီပါ၏ ထု
 လျှောက်လျှင်၊ တန်ပြီထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၈၅ ထိုနောက်၊ အထွေတော်ရှိသည် အထိုင်း တံ
 ထွင်တောင်သို့ထွက်ကြတော်မူ၏။ တပည့်တော်
 ၈၆ ထိုသည်နောက်တော်သို့ထိုက်ကြ၏။- ထိုအရပ်
 သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ သင်ထိုသည်နံခမ်းနှင့်
 ၈၇ ချွတ်ခြင်း နှင့် ကင်း လွတ်မည် အကြောင်း ဆု
 တောင်းကြသောသူ ထုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊- တပည့်
 တော်ထိုနှင့်ကျောက်ခဲတပြစ်လောက်ရှိ သွား၍
 ၈၈ ဂူသောက်လျက်၊- ဆိုသော၊ အထိုတော်ရှိလျှင်၊
 ချီ ချွတ် ကို အကျွန်ုပ်မှ ခွဲ တော် မူပါ။ သို့သော်
 ထည်း။ အကျွန်ုပ်အထိုရှိသည်အထိုင်း မဖြစ်ပါ
 ၈၉ နေ့နှင့် ကိုယ်တော်အထိုရှိသည် အထိုင်း ဖြစ်
 ဝါသောသော ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထိုအခါ
 ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားသော ခြံ ကိုယ်
 ၉၀ တော်ကိုထား ပေးရ၏။- ပြင်းရွာသော ဝေဝနာ
 ကိုဝံလျက်၊ အထူးသဖြင့်ကြိုးစား၍ ဆုတောင်း
 တော်မူ၏။ ခြွေထွက်တော်မူသည်ကား၊ ခြေပေါ်
 ၉၁ နှံကျသောသွေး၊ စက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။- ထို
 သို့ ဆုတောင်း ပြီးမှ၊ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်
 တော်ထိုရှိရာသို့ပြန်သောအခါ သူထိုသည်ဝမ်း
 ၉၂ နည်းသော မိတ်ရှိသည်နှင့် အိပ် ပျော်လျက် နေ
 ကြသည်ကိုထွေတော်မူလျှင်၊- သင်ထိုသည်အ
 ထယ်ကြောင့်အိပ်ပျော်ကြသနည်း။ ထကြ၊ နံခမ်း
 ၉၃ နှောင့်ချွတ်ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း
 ဆုတောင်းကြသောသူထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၄ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်
 တကျိပ်နှစ်ပါး၊ အဝင် ဖြစ်သော ယုဒရှင်ကလွတ်
 ထည်း။ ထူစပေါင်းထိုကို ထမ်းပြလျက်သတ်၍၊
 ၉၅ ထေရှုကိုနှမ်းခြင်းငှါ ချည်းကပ်သေ၏။- ယေရှု
 ကထည်း။ ယုဒ၊ သင်သည်နှမ်းခြင်းကိုပြုလျက်
 ၉၆ ထူသားကိုအပ်သောသောသောသောတော်မူ၏။- ယေ
 ရှုနှင့်အထူပါသောသူထိုသည်ဖြစ်သောအမှု

ကိုမြင်လျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည်ထားနှင့်
 ၉၇ ခုတ်ရပါမည်သောသူ မေးလျှောက်ပြီးမှ၊- အ
 ယောက်သည် ထမ်းပရောထိတ် မင်း၏ ကျွန်အ
 ထောက်ကိုခုတ်သဖြင့်၊ ထက်ရှာနားရွတ်ပြတ်သော
 ၉၈ ၏။- ထေရှုကလည်း၊ တန်ခေထု မိန့်တော်မူ၍၊
 နားရွက်ကို ထက်တော် နှင့် ထိုသဖြင့် အနာထို
 ၉၉ ပျောက်စေတော်မူ၏။- ထိုအခါ အထံတော်ထို
 ရောက်သောသော ထမ်းပရောထိတ်အကြီး၊ မိတ်
 ၉၈ ခုန်တော်မူ။ ထူစကြီးအကဲထိုထား၊ ထေရှုက
 သင်ထိုသည် ထားမြို့ကို ခမ်းသကဲ့သို့ ငကိုခမ်း
 ၉၇ ဖန်သောငှါ၊ ထားနှင့်ရုတ်ဈားကို ထက်ရှုထွတ်
 ၉၆ သာကြသည်တကား၊- ငါသည်မိတ်မှန်တော်မူ
 သင်ထိုနှင့်အထူ မှီနေစဉ်အခါ သင်ထိုသည် င
 ကိုမခမ်းမစီးကြ၊ သို့သော်ထည်း၊ သရစေမြန်
 ကား၊ သင်ထို အမြန် ဖြစ်၏။ မောင်မိတ် တန်မြို့
 ထည်း၊ ဖြစ်၏ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉၅ ထိုသူထိုသည်ကိုယ်တော်ကိုခမ်းစီး၍၊ ထမ်း
 ပရောထိတ်မင်း၏အိမ်သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ပေ
 တရုသည်ထည်းသူထိုနှင့်ဝေးရွာထိုက်ထေ၏။-
 ၉၄ အိပ်ပြီးသထယ်နှံမီးခွေးပြီးမှ၊ ထူဈားထိုသည်စု
 ဝေး၍ ထိုင်ကြလျှင်၊ ပေတရုသည်ထည်း သူထို
 ၉၃ အထဲ၌ထိုင်နေ၏။- ထိုသို့ပေတရုသည်မီးအနား
 မှာ ထိုင်နေသည်ကို အစေအပါ မိစ္ဆာတထေထယ်
 သည်မြင်လျှင်၊ သူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊ ချီသူထည်
 ၉၂ ယေရှုနှင့် ပေါင်း ဖော်သော သူဖြစ်သည်ထု ဆို
 ၉၁ သော်၊- ပေတရုက၊ အရှင်၊ မိစ္ဆာ၊ ထိုသူကိုငါမသိထု
 ၉၀ ဖြင်းသေ၏။- ထိုနောက်ဈားမကြာအကြာသော
 သူသည် ပေတရုကို မြင်လျှင်၊ သင်သည်ထည်း
 ထိုသူထိုအဝင်ဖြစ်သည့်ထု ဆိုသော်၊ ပေတရုက၊
 ၈၉ အရှင်၊ ထူ၊ ငါသည်သူထိုအဝင်မထုတ်ထုဆို၏။
 ၈၈ တမန် တနာရီလောက် ကြာပြီးမှ၊ အကြာသော
 သူက၊ အကယ်စင်စစ်ချီသူသည့်ယေရှုနှင့်ပေါင်း
 ၈၇ ဖော်သောသူဖြစ်၏။ ဂါလိလဲထုထည်း၊ ဖြစ်၏ထု
 ၈၆ မိုင်မာရွာဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊ အရှင်၊ ထူ၊ သင်
 ပြောသောအရာကိုငါမသိထု ဆို၏။ ထိုကားကို
 ၈၅ ပြောသောခဏရှင်းတွင် ကြတ်ဖွန်သေ၏။- ထို
 အခါသခင်ဘုရားသင့် ထွဉ်၍ပေတရုကိုကြည့်
 ၈၄ တော်မူ၏။ ကြတ်မထွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်
 ၈၃ မြောက်စောင် ငကိုငြင်းပယ် ထိန်မည်ထု မိန့်
 ၈၂ တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရုသည်ထထိရသ
 ၈၁ မြင့်၊- မြင့်သို့ထွက်၍မြင်းရွာငိုကျွေးသေ၏။
 ၈၀ ယေရှုကိုငိုသောသူထိုသည်ကိုယ်တော်

- ၁၇ ကိုဗုတ်ရယ်ပြန်မိတ်ပုတ်ကြမ်း- ရွတ်ခွာတော်ကို ခိုးပြီးလျှင် ထက်နှင့်ပုတ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို စေတယ်သူဝတ်သည့်ကို ပရောဇက်ပြု၍ ထော
- ၁၈ တော်မူပါယုဆိုကြမ်း- အခြားသောစကားများ ဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြသေး၏။
- ၁၉ မိုဗီးလင်းသောစခါထူထွေစွာကြီးစွာ ကြပ်သောသူ၊ ယစ်ပရောဇက်တိတိကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကို ထွတ်
- ၂၀ တော်သို့ဆောင်ဆွမ်းပြီးလျှင်- သင်သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင်၊ ငါတို့အား ပြောလေ့အပ် ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောလျှင် သင်တို့သည်မ
- ၂၁ ထုံး- ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့သည်မဖြေဘဲ၊ င
- ၂၂ ကိုမထွတ်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်- နောင်၌ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ထက်သာထက်
- ၂၃ ခွံထိုင်တော်မူထတံ့ဟု မိန့်တော်မူသော်- ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ထားတော်မှန်သည် ထကားဟု ဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
- ၂၄ ၏- ထိုသူတို့ကလည်း၊ အထယ်သက်သေ ထိုသေးသနည်း၊ သူ၏စကားကို ငါတို့ ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီဟုဆိုကြ၏။

၂၃

- ထိုစခါ မင်းစာရရှိ အပေါင်းတို့သည်ထ၍၊ ကိုယ်တော်ကို မိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်ဆွမ်းကြ
- ၂ ပြီးလျှင်- ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကို ထည့်မြား၍၊ မိမိသည်ခရစ်တော်တဦးဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလျက်၊ ကဲသာဘုရင်ကို အစွန်မဆက်နှင့်ဟု ဖြစ်တားသည်ကို၊ အ
- ၃ ကျွန်ုပ်တို့ထွေပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏- မိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယှဉ်ရှင်ဘုရင် မှန်သောထာဟု ယေရှုကို မေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း
- ၄ မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏- မိလတ်မင်းက၊ ဤသူ၌ အထယ်အပြစ်ကို ဟု ငါမထွေဟု၊ ယစ်ပရောဇက်တိတိကြီးတို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆို
- ၅ လျှင်- ထိုသူတို့သည် သာဓုပြင်းစွာသောအထံနှင့် ဖန်ကြောလျက်၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည်မှ ဖြစ်၍ အရပ်ထိုင်ဆောင်၊ ယုဒပြည်၌ အနှံ့အပြား ဆုမွန်ဩဝါပေး၍၊ ထူမှားကို နှိုးဆော်သောသူ
- ၆ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏- မိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသောစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူသည် ဂါလိလဲထူဖြစ်သောထာဟု မေးမြန်း၍-

- ၁ ယေရှုမင်းပိုင်သောသူဖြစ်သည်ကို တိတိဆာစခါထိုမင်းထံသို့ မှီခေါ်ထိုစခါထေရ်မင်းသမ္ဘိဓေရုရှလင်မြို့၌ ခြံသတည်း။
- ၂ ထိုမင်းသည် ယေရှုကို မြင်လျှင် အထွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ စီးကြောင်းမူကား၊ အထက်ကထိတင်းတော်များကို ကြား၍၊ ကိုယ်တော်ကို မြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာအထိမှီသည်ဖြစ်၍၊ ပြတော်မူသော မိမိတိတိက ကာ တန့်တရကို မြင်ရမည်
- ၃ ထုရှောင်ထင်လျက်နေ၏- ထိုစခါ ယေရှုမင်းသည် ကိုယ်တော်ကို မှားစွာ မေးမြန်းတော်မူလျှင်လည်း အထက်စကားကို ဟုပြန်တော်မူ- ထစ်ပရောဇက်တိတိကြီးနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်ထ၍
- ၄ ဖြစ်၍ ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏- ယေရှုမင်းသည် စစ်သူရဲတို့နှင့် တကွ ကိုယ်တော်ကို မစန့်မညားဘဲ ဖွက်ရယ် ပြု၍၊ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေပြီး မှီထတ်မင်းထံသို့ မှီပြန်စေ
- ၅ ၏- ထိုနေ့၌ မိလတ်မင်းနှင့် ယေရှုမင်းတို့သည် အရှင်းခွင်းအဆွေ ဖွဲ့ကြ၏။ အထက်ကရန်ထတ် ဖြစ်ကြသတည်း။
- ၆ ထစ်ပရောဇက်တိတိကြီးမင်းသည် ယစ်ပရောဇက်တိတိကြီးမင်းအရာရှိ၊ ထူမှားတို့ကို ခေါ်၍- ပြည်သူပြည်သားများကို ဝန်ကန်စေသောသူကဲ့သို့၊ ဤလူကို သင်တို့သည် ငယ်သို့ မှီဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရွှေမှာ ငါးစင်ကြောသော်လည်း၊ သင်တို့တင်သော အပြစ်တန့်တရကို ဟုသွန်ငါးမထွေ-
- ၇ ယေရှုမင်းသည်လည်း မထွေ၊ ထိုမင်းထံသို့ ငါမှီစေပြီး ဤသူသည် အသေထတ်ခြင်းကို စံထိုက်
- ၈ သော အမှုတန့်တရကို မှူးပြု- ထိုကြောင့် သူကို
- ၉ ငါဆုစွန့်ထွတ်မည်ဟု ဆိုလေ၏- ထိုစွန့်ထူမှားတို့အား တန့်တယောင်သောသူကို မထွတ်ထဲမ
- ၁၀ နေရအတည်း- ထူအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါလေ့အပ်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ဗာရဗုဒ္ဓကို ထွတ်ပါလေ့အပ်၊ တညီတညွတ်တည်း၊ ဖန်ကြောကြ
- ၁၁ ၏- ထိုဗာရဗုဒ္ဓကား၊ မြို့၌ ဝန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့်၊ ထောင်ထဲ၌ ထောင်ထားသောသူ ဖြစ်သတည်း။
- ၁၂ မိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ထွတ်စွာ ထော့
- ၁၃ ကြောင့် သူတို့အား တဖန် ပြောဆိုလေ၏- သူတို့ကလည်း၊ ထိုသူကို ထက်ဝါးကပ်ထိုင် မှာ မှီက
- ၁၄ ထားပါ၊ မှီကထားပါဟု ဖန်ကြောကြ၏- မိလတ်မင်းက၊ ထိုသူသည် အထက်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်း၊ သေထိုက်သော အပြစ်တန့်တရမှာ သွန်

ထိထဲ ခြည်စုနောင်တော် ထို ထိုက် ထာ သော
မိစ္ဆာ ထို နှင့်၊ ကိုယ်တော်ကို သိက္ခာ၊ သော ထု
ထပေါင်း၊ ထို သည်ထည်း၊ အဝေးက ကြည့်၍
ရပ်နေကြ၏။

- ၁၀ ထိုအခါယုဝပြည်စာရိမသဲမြို့သား၊ ထောသဟိ
ထမည်ရှိသော ထွတ်စရာမြို့ တယောက်သည်၊
ထခြား၊ သော ထွတ်စရာမြို့ ထိုက် ထိုင်ပင် မီ ရင်
- ၁၁ ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ မထုတ်၊- အုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော် ကို မှော်ထင်သော သူတော်ကောင်း၊
သူတော်မြတ် ခြင် သည် နှင့်၊ မိထတ်မင်းထံသို့
- ၁၂ ဝင်၍၊- ယေရှု၏ အထောင်းတော်ကို တောင်း၊
၁၃ လေ၏၊- အထောင်းတော်ကိုချစ်၊ မိတ်ချောနှင့်
ပတ်ရပ်ပြီးလျှင်၊ တယောက် ကိုမျှ မသင်း၊ ပြုတ်
အူးသော ကျောက် သင်း၊ ချိုင်း၊ တွင်း၌ ထား၊ ယေ
- ၁၄ စ်-ထိုနေ့ကား၊ အမိတ်နေ့ ခြင်၍ ဥရုသ်နေ့ အမိတ်
- ၁၅ နီးသထည်း၊- ဂါဗိလဲပြည်က ကိုယ်တော်နှင့်
အထူ ထာသော မိစ္ဆာ ချားသည် သင်း၊ ချိုင်းတော်
ကိုငင်း၊ အထောင်း၊ တော် ကို အထယ် သို့ ထား
- ၁၆ သည်ကိုငင် အကြည့်အရှု လိုက်လာကြ၏၊- ထို
နောင်မှမြန်သွားပြီးလျှင်၊ ထိုအခါနှင့် နံ့သာမျိုး
ကို ပွင့်ဆင်၍၊ ပညတ်တော်အထိုင်း ဥရုသ်နေ့၌
အလုပ်မလုပ်သဲနေကြ၏။

၂၄

- ခုနှစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၊ အာရုဏ်တက်
သောအခါ၌၊ ထိုမိစ္ဆာထိုသည် အခြားသော မိစ္ဆာ
ထိုနှင့်တကွ၊ မိမိထို ပွင့်ဆင်သော နံ့သာ မျိုးကို
ဆောင်လျက်၊ သင်း၊ ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏၊-
၂ ရောက်သောအခါ၊ တွင်းဝ၌ မိတ်သောကျောက်
သည် လိမ့်ထန်လျက် မှီသည်ကို ရွေ့ ခြင်၍ အ
- တွင်းသို့ ဝင်သော်၊- သခင် ယေရှု၏ အထောင်း
- တော်ကိုမထွေကြ၊- ထိုအကြောင်းကြောင့်သူထို
သည် တွေးတောသော မိတ် မှီစည်တွင်၊ ထူ နှစ်
ထောက်ထိုသည် ပြု၊ ပြု၊ ပြက်ပြက်သော အဝတ်
- ကို ဝတ်ဆင်လျက် ပေါ်ထာ၏၊- ထိုမိစ္ဆာ ထိုသည်
ကြောက်ထန်သော မိတ်နှင့် နှံ့၍ နေစည်တွင်၊ ထို
သူထိုက၊ သင်ထို သည် အသေကောင် မှီရာ အ
- ရပ်၌ အဆက် ရှင်သော သူကို အဆယ် ကြောင့်
- ရှာကြသနည်း၊- ဤအရပ်၌မရှိ၊ ထမြောက်တော်
- ၁ မူပြီး- လူသားသည် ခိုးသော သူထို ထက်သို့
အပ်၌ ခြင်း၊ ထက်စားကပ်ထိုင်မှာ အသေသတ်
ခြင်းကိုခံရမည်၊ ထုံးရက်ခြောက်သော နေ့၌ ထ
- မြောက်လိမ့်မည်ထု၊ ဂါဗိလဲ ပြည်၌ မှီတော် မူ

- စည်၊ သင်ထိုအား မိမိတော် စုသော စကား ထို
- စောင်း၊ ငွေကြေး၊ ထုဆိုကြသည်ရှိသော်၊- ထိုမိစ္ဆာ
- ထိုသည်စကားတော်ကိုသတ်ရ၍၊- သင်း၊ ချိုင်း
တော်ကပြန်လျှင်၊ ထိုအကြောင်း အရာ အထုံးစုံ
ထိုကို တကျိပ်တပါးသော သူမှစ၍ ကြွင်းသော
တပည့်တော်အပေါင်း၊ ထိုအား ပြန်ကြားကြ၏။
- ၁၀ ထို အကြောင်း၊ အရာကို တမန်တော်ထိုအား
ပြောသောသူကား၊ မာဂဏေမာရိ၊ ယောထနု၊
ယာကုပိဏ်အမိမြင်သောမာရိမှစ၍ အခြားသော
- ၁၀ မိစ္ဆာများမြင်သတည်း၊- သူထို၏စကားကိုစဉ္စာချီ
စကား ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍၊ တမန်တော် ထိုသည်
- ၁၂ မထုံကြ၊- သို့သော်ထည်း၊ ပေတရု သည် ထ၍
သင်း၊ ချိုင်းတော်သို့ ပြေးလေ၏၊ ရောက်သောအ
ခါ၌ ကြည့်၍ မိတ်ရုဆိုသော မှီရပ်သည်ကို မြင်
လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအရာကိုထုံသြော၍ မိမိထိစိ
သို့ ပြန်သွား၏။
- ၁၃ ထိုမှတပါး၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်ထိုထဦး၊
ယေရုရှလင် မြို့ နှင့် ခရီးထေး ထိုင် ကွာသော
ဧမောက် အမည်ရှိသောရွာသို့၊ ထိုနေ့၌ သွားကြ
- ၁၄ စည်တွင်၊- ခြင်နဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ အ
ထုံးစုံထိုကိုအခင်း၊ ခင်း၊ ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြ၏၊-
၁၅ ထိုသို့ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြစည်တွင်၊ ယေရှုထဦး
- ၁၆ ချည်းကပ်၍ သူထိုနှင့်အထူကြွတော်မူ၏၊- ထိုသူ
ထိုသည်မှက်မိချုပ်လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ခြင်
- ၁၇ သည်ကိုမသိကြ၊- ကိုယ်တော်ကထည်း၊ သင်
ထိုသည် ခရီးသွားလျက် အခင်း၊ ခင်း၊ ဆွေးနွေး
သောစကားကား၊ အထယ်သို့သောစကားနည်း၊
အထယ်ကြောင့် မှက်နှာ ညှိုးငယ်ကြ သနည်း၊
- ၁၈ ထုမေးတော်မူလျှင်၊- သူထိုတွင်ကထောအမည်
ရှိသော သူက၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဧည့်
သည် ခြင်လျက်သာ၊ ထရုအခါထိုမြို့၌ ခြင်နဲ့ပြီး
သော အကြောင်း အရာထိုကို မသိ သထော ထု
- ၁၉ ပြောဆို၏၊- ကိုယ်တော်ကထည်း၊ အထယ် အ
ကြောင်း အရာနည်းထု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူ
ထိုက၊ နာဇရက်မြို့သား၊ ယေရှု၏အကြောင်းအ
ရာပေတည်း၊ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့ထုအ
ပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ နှုတ်သဏ္ဌိ၊ ထက်သဏ္ဌိနှင့်မြည်
- နံ့သော ပဇာဓက်ခြင်၏၊- ထိုသူကို ယဇ်ပဇာ
ထိတ်စကြီးနှင့် ငါ ထို မင်းများသည်၊ အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အပ်၌ ခြံထုတ်ဝါကပ်
- ၂၀ ထိုင်မှာကွပ်စွက်ကြပြီး- ထိုသူသည်အသေရေထ
အမျိုးကို၊ စွမ်းနှုတ်ထုံသော သူခြင်ထည်ထု၊ ငါ

ထိုသည် အထက်ကမောင်သင့်ကြပြီ၊ ထိုမျှမက
 ၂၂ ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ အစုအဝေးရက်ရှိပြီ၊-ငါ
 ထိုစံအပေါင်းအစော် မိမိအမျှ ထိုသည်သည်မ
 ၂၃ ထင်းရှိုင်းတော်အသိအစောသွား၍၊ အထောင်း၊
 တော်ကိုမထွေလျှင်၊ ထင်ယောစွသည် အထက်
 ရှင်တော်မူသည်ဟု ပြောသော ကောင်းကင် တ
 ဇန်တင်ရှားရာ ဗုဂါရုံကို မိမိထို မြင်ကြောင်းကို
 ပြန်သတ်ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါထိုသည် မိန်းမော
 ၂၄ ထွေဝေခြင်းရှိကြ၏- ထိုအခါ ငါထိုတွင်အမျှ
 သော သူထိုသည် ထင်းရှိုင်းတော်အသိ သွား၍၊
 မိမိထို ပြောဆိုသည် အထိုင်း၊ ထွေသော်သည်၊
 ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရဟူပြောဆိုကြ၏၊
 ၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ပရောဇတ်ဟောပြော
 သော စကား၊ ချားကို ယုံ ရှင်အောင် ညာတ်မရှိ၊
 ၂၆ မိတ်မိုင်မာသော သူထို- ခရစ်တော်သည် ဤသို့
 ပင်အသေခံ၍ မိမိဘုန်းစည်း၊ မိတ်တော်ကိုဝင်စား
 ၂၇ ရမည်မထုတ်သောဟု မိန့်တော်မူ၏- ထိုအခါ
 မောဇူ၏ကွမ်း၊ စာမှစ၍ ပရောဇတ်ထို၏ကွမ်း၊ စာ
 ချား၌ ကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ရေးထားသမျှ
 သော ကွမ်း၊ စာချက်စာနက်ကို ရှင်းလင်းစွာပေး
 ၂၈ ပြတော်မူ၏- ထိုတပည့်တော်ထိုသည် သွားသော
 ရွာစာနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်
 ထိုရွာကိုလွန်၍ သွားသို့သော အခြင်းအရာကိုပြ
 ၂၉ တော်မူလျှင်၊- ထိုသူထိုက၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ
 ဝင်၍နေပါ၊ ညဦးယံအချိန်ရှိပြီ၊ မိမိလည်း
 ချုပ်ပါသည် ဟူ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ကြပ်ကြပ်
 သွေးဆောင်ကြ၏၊ ထိုကြောင့်၊ သူထိုနှင့် အတူ
 ၃၀ နေခြင်းငှါဝင်တော်မူ၏၊ စားပွဲ၌သူထိုနှင့်အတူ
 ထွောင်းတော်မူစည်၊ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်
 ထို ချီးမွမ်းပြီးမှ ခုန့်ကိုပဲ၍သူထို အားပေးတော်
 ၃၁ မူသည်တွင်၊- သူထိုသည် မှက်မိပွင့်လင်း၍ကိုယ်
 တော်ဖြစ်သည်ကိုသိကြ၏၊ ထိုအခါကိုယ်တော်
 ၃၂ ထည် တွယ် တော် မူ၏- တပည့်တော် ထိုက
 ထည်း၊ ထမ်းခရီး၌ ငါထိုနှင့်အတူပြော၍ကွမ်း၊
 စာစာနက်ကိုရှင်ပြတော်မူသောအခါ၊ ငါထိုမိတ်
 နှစ်ထုံးသည် ယိုမိတ် မတတ် ဖြစ်သည် မထုတ်
 စောထုတ်အရင်းရင်းပြောဆိုကြ၏၊
 ၃၃ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်ထိုသည်ရှက်ရှက်
 ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ပြီးမှ၊ တကျိပ်တပါး
 သောသူထိုသည် အပေါင်းအစော်ထိုနှင့်အတူ
 ၃၄ စားထွက်ရှိသည်ကိုထွေကြ၏- စုဝေးသောသူ
 ထိုသည်၊ ထင်သုရားထင်စွာအမှန်သိမြောက်

တော်မူပြီ၊ မှီရန်အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူပြီဟု
 ၃၅ ပြောဆိုလျှင်၊- ထိုတပည့်တော် နှစ်ယောက်ထို
 ထည်သင်း၌ ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို၎င်း၊
 ခုန့်ကိုပဲစည်တွင်ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို၎င်း
 ပြန်ကြားကြ၏၊
 ၃၆ ထိုသို့ အခွင်းရင်းပြောဆိုသောအခါ၊ ထေရု
 ထည်သူထိုအထက်၌ ရပ်တော်မူလျှက်၊ ထင်ထို
 အားပြန်သက်ခြင်းဖြစ်သောတည်းဟူမိန့်တော်
 ၃၇ မူ၏- တပည့်တော်ထိုထည်အကျိုး မြင်သည်
 ထု မိတ်ထင်ရှင်း၊ ထိတ်ထန် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့
 ၃၈ ရောက်ကြ၏- ကိုယ်တော် ကလည်း၊ အထက်
 ကြောင့် ထုန် ထုပ် ခြင်း ရှိကြသား၊ အထက်
 ကြောင့် အထူးထူးအထွေထွေသောမိတ်ရှိကြသ
 ၃၉ နည်း၊- ထက်ကိုကြည့်ကြသောအခါ၊ ကြောက်ထိတ်
 ကြည့်ကြသောအခါ၊ ကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ကိုကြည့်ရှု
 စမ်းသပ်ကြသောအခါ၊ ငါထည်သင်ထိုမြင်သည်အ
 ထိုအခါ၊ အသားနှင့်မြည့်စုံ၏၊ အနွယ်တည်
 ကား၊ ဤကဲ့သို့ မမြည့်စုံဟု မိန့်တော် မူလျှက်၊-
 ၄၀ ထက်တော်မြောက်ထိုကို တပည့်တော်ထိုအား
 ၄၁ ပြတော် မူ၏- ထိုသူ ထိုသည် အံ့ကြော၍ ဝမ်း
 ပြောက်သော အားဖြင့်မယုံရှင်၏ နေသေးသော
 အခါ၊ ထင်ထို၌ အားအရာ ထင်စွာမှီသေးသော
 ၄၂ ပေးတော် မူလျှင်၊- ငါးကပ် ထမိုင်းနှင့် ချားထ
 ၄၃ မှီကိုကပ်ပေးကြ၏- ကိုယ်တော်သည်ထု၍ ထု
 ထိုရွှေမှာအားတော်မူ၏၊
 ၄၄ တခန့်မိန့်တော်မူထင်ကား၊ ပေးအစွမ်းပညာရှိ
 ကွမ်း၊စာနှင့်၎င်း၊ ပရောဇတ် ထို၏ ကွမ်း၊စာ၌ ၎င်း
 ထာထံကွမ်း၊စာနှင့်၎င်း၊ ကျိရည်မှတ်၍ရေးထား
 ထမူသော အချက်ထိုသည်မြည့်စုံရမည်ထု၊ ငါ
 ထည်သင်ထိုနှင့်အတူ မြို့လည်စေ၊ ထင်ထိုအား
 ဟောပြောသော အကြောင်းအရာထိုကား၊ ဤ
 ၄၅ အကြောင်းအရာပေတည်းဟူမိန့်တော်မူ၏- ထို
 အခါ ကွမ်း၊စာကို နားထည် အခြင်းငှါ ထပ်လည်
 ၄၆ တော်ထို၏ ညာတ်ကို ရွှင်တော်မူလျှင်၊- ဤသို့
 ကွမ်း၊စာသား၊ ဤသို့ခရစ်တော်သည်အသေခံ
 ၄၇ ၍၊ ထုံးရက် မြောက်သော နေ့၌ ထေမြင်စွာ
 မြောက်ရမည်၊- ခရစ်တော်၏ အစွန်အား မြှင့်
 နှောင်တတရားနှင့် အပြစ် ထွက်ခြင်းတရားကို
 ၄၈ ဝေရုရှလင်မြို့မှ စသော ထု မျိုး၊ ထကာ ထိုအား
 ၄၉ ဟောပြောရမည်၊- ထင်ထိုသည်ထည်း၊ ဤအ
 ၅၀ ကြောင်းအရာထို၏ထက်ထေမြင်ကြ၏- ဇမ္ဗူဒီ
 တော်၏ ဂထိရှိသည် အထိုင်း ထင်ထို၌ ငါမြို့

- မည်းသို့မြင်၍၊သင်တို့သည်ကောင်းကင်ကတန်
- မိုးကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ ယေရှုရှင်မြို့၌ နေကြ
- ပြီးသောထုမိန့်တော်မူ၏။
- ထိုနောက်၊တပည့်တော်တို့ကို ယေရှုရှင်မြို့
- ၎င်း၊ဗေသနိရွာတိုင်အောင်ဆောင်သွားတော်မူ
- ပြီးမှ၊ ထက်တော်ကိုရရှိ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်
- မူ၏။- ထိုသို့ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူစည်တွင်၊

- တပည့်တော် ထို နှင့် ရွာ၍ ကောင်းကင် ဘုံသို့
- ၁၂ ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။- တပည့်တော်
- ထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ပြီး
- မှ အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်းနှင့် ယေရှု
- ၁၃ ရှင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။- ဘုရားသခင်ကိုထံ
- ဪသွားရုံ၊လျှောက်၊ မိတ်မှန်တော်ထိုရောက်မြဲ
- ရောက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်း

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်း

JOHN

- ၁
- အစောဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော် မှီ၏။ နှုတ်က
- ပတ်တော်သည်ဘုရားသခင်နှင့်အတူမှီ၏။ နှုတ်
- ကပတ်တော်သည်လည်းဘုရားသခင်မြင်တော်
- ၂ မူ၏။- ထို နှုတ်ကပတ်တော်သည် အစောဦး၌
- ၃ ဘုရားသခင်နှင့်အတူမှီ၏။-ထိုနှုတ်ကပတ်တော်
- သည်ခပ်တိမ်းသောအရာတို့ကိုခန့်ဆင်းတော်မူ
- ၏။ခန့်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်မြင်
- ၄ သောအရာတစ်ခုတရားမှီ-ထိုနှုတ်ကပတ်တော်
- ၌ အသက်မှီ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း ထုထွက်
- ၅ အထင်းမြင်၏။- ထိုအထင်းသည် မှောင်မိုက်၌
- လင်း၍မှောင်မိုက်သည်ပင်မယူ။
- ၆ သောတန် အမည်ရှိသော သူတယောက် ကို
- ၇ ဘုရားသခင် အထွတ်တော် မူ၏။- ထိုသူကို ထု
- အပေါင်း၊ ထိုသည် အမှီရ၍၊ ထိုကြည် ခြင်းသို့
- ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထိုသူသည် သက်သေခံ
- မြင်၍၊ အထင်းတော်၏အကြောင်းကိုသက်သေ
- ခံခြင်းငှါ ထား၏။- ထိုသူသည် အထင်းတော်မ
- ထုတ်၊ အထင်းတော်၏အကြောင်းကိုသက်သေ
- ခံခြင်း ငှါသာ ထား၏။- ထုတ်မှန်သော အထင်း
- မူကား။ ဤ လောကသို့ ကြွလာလျက်၊ ခပ်တိမ်း
- သောလူအပေါင်း၊ ထိုအားအထင်းကို ပေးသော
- သူဖြစ်သတည်း။
- ထိုသူသည် ဤလောက၌ရှိတော်မူပြီ၊ ဤလောက

- ကကိုလည်းခန့်ဆင်းတော်မူပြီ၊သို့သော်လည်း။
- ဤလောကသည် ထိုသူကိုမထိ။- သူသည်မိမိအ
- သစ်ရပ်သို့ ကြွလာသော်လည်း၊ မိမိလူမျိုး၊ ထို
- ၁၂ ယည်သူကိုထက်မခံဘဲနေကြ၏။- ထိုသူကိုထက်
- ခံသမျှသော သူတည်း၊ တူသော ကိုယ်တော်ကို
- ယုံကြည်သောသူတို့အား။ ဘုရားသခင်၏ သား
- ၁၃ မြင်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။- ထိုသား၊ထို
- မူကား။ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ရွာ၊သော သားအ
- ထုတ်၊မေ့နပ်သံဝါသအား၊မြင့်ရွာ၊အေးအေးအေး
- ထုတ်၊ လူအလို အလျောက် ရွာ၊အေး အေး၊ မ
- ထုတ်၊ ဘုရားသခင် ရွာ၊တော်မူသော သားဖြစ်
- သတည်း။
- ၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ထုအထိ အ
- မြင်ကိုခံယူ၍၊ကျေးဇူးတော်နှင့်ငင်းသညာတော်
- နှင့်ငင်း ပြည့်စုံလျက်၊ ငါတို့တွင်တည်နေတော်မူ
- သည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော
- သားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့၊ သူ၏ဘုန်းတော်ကိုငါ
- ထိုသည်မြင်ရကြပြီ။-ယောဟန်သည်ထိုသခင်
- ၏အကြောင်းကိုသက်သေခံ၍ကျေးဇူးကြည်သည်
- ကား။ နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါမရှိမှီ၌
- နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ထေတ်သတ်၍ကြိမ်မြတ်သည်ထု
- ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလိုသည်ထု သက်သေခံ
- ထေ၏။- ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်းမှတည်း။ ကျေးဇူး
- ထပါး၌ ထပ်ဆင့်၍၊ ကျေးဇူးအပါးကို ငါတို့မှီ

၈၇ ထမ္ဘာထင်ရကြပြီး-အကြောင်းမူကား၊ပညတ်
 ထရားတော်ကို မော့ရှေ့ထက်တွင်ပေးတော်မူ၏။
 ၈၈ ကျား၊လူ၊တရားနှင့် သစ္စာတရား မူကား၊ ယေရှု
 ၈၉ ခရစ်သား၊မြင့်မြတ်သတည်း။-တရားသခင်ကိုစေ
 ထယ်သူမှမမြင်စေလှပေသတည်း။ မေဇီးတော်
 ၉၀ စီရင်ခွင့်ရှိသောတပါးတည်းသောသားတော်
 ထည်သူရားသခင်ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။
 ၉၁ ထုလုထိုကား သင်သည် စေတယ်သူနည်း၊ထု
 ယောဟန်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ထမ်းပရော
 ထိတ်နှင့်ထေရီထုသူ ကိုယေရှုရှုသင်မြို့မှစေလွှတ်
 သော အခါ၊ ယောဟန် သည် ထက်သေခံစေ
 ၉၂ ထည်မှား- ငါသည် ခရစ်တော် မထုတ်ဟု၊ ထိပ်
 ၉၃ ငှက်ခြင်းမရှိ စေတည်စေထမ်းပြောဆို၏။- ထို
 ထုထိုကထည်း၊ ဆိုခြင်းလျှင်၊သင်သည်စေတယ်
 ထုနည်း၊ စေတယ် ဖြစ်သတော ထု မေးမြန်း၏။
 ၉၄ ယောဟန်က ငါသည် စေတယ်မထုတ်ဟု ဆို၏။
 ဤမည်သော ပရောဖက် ဖြစ်သတောထု မေးပြန်
 ၉၅ လျှင် မထုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။- ထိုသူထိုကထည်း၊
 သင်သည် စေတယ် သူနည်း၊ ငါ့ကို စေလွှတ်
 သောသူဆိုသော ဖြန်လျှောက်စာရှိစေခြင်းငှါ၊
 ၉၆ သင်သည် ကိုယ်ကို စေတယ် သို့ ဆိုသနည်း၊ထု
 ၉၇ မေးပြန်ကြ၏။- ယောဟန်က ထည်း၊ ငါသည်
 ပရောဖက်ယေရှုဟု ယောပြောသည်နှင့်စတင်၊
 ထာဝရ ဘုရား၏ ထမ်းခံ၊ ဘေးကို ခြောင့်စေ
 ကြသောသူ၊ ဘောဇ်ယစ်ကြောသောသူ၏စာ
 ၉၈ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။-အစေခံသောသူထိုကား၊
 ၉၉ မိန့်ခြင်းကြသတည်း။- ထိုသူထိုကထည်း၊ သင်
 ထည်ခရစ်တော်မထုတ်၊ စေတယ်မထုတ်၊ဤမည်
 သော ပရောဖက်မထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ စေတယ်
 ကြောင့်နှစ်ခြင်းကိုပေးသနည်း၊ထုမေးပြန်ကြ၏။
 ၁၀၀ ယောဟန်ကထည်း၊ ငါသည်ရေခွံ နှစ်ခြင်းကို
 ပေး၏။သင်ထိုစေတယ်၌ သင်ထိုမသိသောသူက
 ၁၀၁ ယောဟန်ရှိ၏။-ထိုသူသည်နောက်ကြွထာသော်
 ထည်း၊ ထောက်သ၍ ကြို၊မြတ်၏။ ထိုသူ၏ ခြေ
 နင်းတော်ကြီးကိုမျှ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါ မထိုက်ဟု
 ၁၀၂ ဖြန်ပြော၏။- ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းကိုပေးရာ
 ထရပ်၊ယောဟန်မြတ်တော်၊ဗေသနိဂွာ၌ဤအမှု
 စေရာဖြစ်သတည်း။
 ၁၀၃ နက်ခန့်နေ၌ ယေရှု ကြွထာ တော်မူသည် ကို
 ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ဤသောကထာစပြစ်ကို
 ထောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်ကို
 ၁၀၄ ကြည့်သော-ငါမရှိမှီနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ထေတ်

ထာ၍ ကြို၊မြတ်ထောထုသည် နောက်ကြွထာ
 ၁၀၅ သည်ထုငါဆိုရာ၌၊ထိုသူကိုဆိုလို၏။-အစကထို
 ထုကိုငါမသိ၊ သို့သော်ထည်း၊ ထိုသူကိုအသရေ
 ထုထိုသော၊ထင်မှားစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်ရေခွံ
 ၁၀၆ နှစ်ခြင်းကိုပေးလျှက်ထာ၏။-ထိုမှတစ်ပါး၊ပိညပ်
 တော်သည် ကောင်း၊ကင်းမှ မြို့၊ငှက်ကဲ့သို့ ထမ်း
 ထက်၍၊ထိုသူ၏စပေါ်၌နားတော်မူသည်ကိုငါ
 ၁၀၇ မြင်ရပြီ။- အစကထိုသူကိုငါမသိ၊ ရေခွံနှစ်ခြင်း
 ကို ပေးစေခြင်းငှါ ကော်စေလွှတ်တော်မူသော သူ
 ကား၊ စကြာသု၏ စပေါ်၌ ပိညပ်တော် ထင်း
 ထက်၍နားတော်မူသည်ကိုသင်သည်မြင်လျှင်၊
 ထိုသူကား၊ ထန်ရှင်း၊သော ပိညပ် တော်၌ နှစ်
 ၁၀၈ ခြင်းကို ပေးသော သူ ပေတည်း၊ထု မိန့်တော်မူ
 ၁၀၉ သည်နှင့်စတင်၊-ငါသည်မြင်၍၊ဤသူသင်ဘုရား
 ထခင်သောတော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုထတ်
 သေခံသည်ထု၊ယောဟန်ဆိုလေ၏။
 ၁၁၀ တဖန် ယောဟန်သည် နက်ခန့်နေ၌ စပည့်
 ၁၁၁ နှစ်ယောက်ထို နှင့် စေတု ရပ်နေ၍- ယေရှု ကြွ
 တော်မူသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သိုး
 ၁၁၂ ထငယ်ကို ကြည့် ထော့ထု ဆို၏။- ထပည့် နှစ်
 ထောက်ထိုသည်ထိုကားကိုကြားလျှင်၊ ယေရှု
 ၁၁၃ နောက်တော်သို့ထိုက်ကြ၏။- ယေရှုသည်ထည့်
 ၍ထိုသူတို့ထိုက်ကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊အ
 ထယ်စေလိုမှီသနည်း၊ထုမေးတော်မူ၏။ထိုသူထို
 ကား၊ရမ္မာကို ယိတော်သည် စေတယ်မှာနောက်မူ
 ထနည်း၊ထုမေးလျှောက်ကြ၏။ ရရှိစေနက်ကား
 ၁၁၄ အရှင် ဘုရားထု ဆိုထို သထည်း။- ထေရှုက
 ထည်း၊ ထာ၍ကြည့်ကြသောထု မိန့်တော်မူ၏။
 ထိုသူတို့သည် သွား၍ နေတော်မူရာ ထရပ် ကို
 ကြည့်ကြ၏။ ထိုစဉ်၌သည် ထယ် နာရီ စေရိန်
 ၁၁၅ ဖြစ်၍၊မိုဃ်းချပ်သည်ထိုင်စေခင်စေတ်တော်၌
 ၁၁၆ နေကြ၏။-ယောဟန်၏ကောကိုကြား၍နောက်
 တော်သို့ ထိုက်သော သူနှစ်ယောက် ထိုထွင် ထ
 ယောက်ကား၊မြန်ပေတရုဏီ၊အခြေပေတည်း။-
 ၁၁၇ ထိုသူသည် မိမိစစ်ကို မှီရန်ကို ခွေစီးစွာ ထေ
 လျှင်၊ ငါတို့သည်မေမြို့ကို ထေကြပြီထု ပြောဆို
 ၁၁၈ လျှက်၊- ထုကိုယေရှုထိုသို့မိမိစောင့်ထမ်းမေမြို့
 ထနက်ကား၊ခရစ်တော်ထုဆိုထိုသထည်း။ ယေ
 ရှုသည်ထိုသူကိုကြည့်၍၊ သင်သည်ယောဟန်
 သား၊မြန်မြစ်၏၊ကေထေမည်သစ်ကိုရထထိုထု
 ၁၁၉ မိန့်တော်မူ၏။ ကောထနက်ထာ၊ လေထုထုဆို
 ထိုသတည်း။

၄၈ နတ်မန်နေဂျီဂါလိလဲပြည်သို့ကြွခြင်းငှါထလို
 တော်ရှိလျှင် ဖိလိပွါကိုထွေ၍၊ ငေးနာကံသို့လိုက်
 ၄၉ ထော့ထုမိန့်တော်မူ၏။- ဖိလိပွါကား၊ အခြေနှင့်
 ပေတရုဇွားစွားရာမက်၈၅ မြို့မှ ထာသောသူဖြစ်
 ၅၀ သတည်း။- ဖိလိပွါသည် နာသနေးထ ကို ထွေ
 လျှင်၊ မောရှေသည် ပညတ္တိ ကျမ်းနှင့် ပဓာ
 ဇက်တို့သည် သူတို့ကျမ်းနှင့်၊ အကြောင်းပြု၍
 ရေးထား သောသူ၊ နာဇရက် မြို့သား ဖြစ်သော
 ထောသပ်စ်သားယေရှုကိုငါတို့သည်တွေ့ကြပြီ
 ၅၁ ထုဆို၏။- နာသနေးလကထည်း။ နာဇရက်မြို့ထဲ
 က ကောင်းသော အရာ တစုံတခုမျှ ထွက်နိုင်သ
 လောဟုမေးလျှင်၊ ဖိလိပွါက၊ သာဌ်ကြည်ပါထု
 ၅၂ ဆို၏။- နာသနေးထာသည်ကိုယေရှုသည်မြင်
 တော်မူလျှင်၊ ထည့်စားခြင်းအပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်
 သောအသရေလလူ စစ်ကိုကြည့်လော့ဟု၊ ထိုသူ
 ၅၃ ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။- နာသနေးလက
 ထည်း။ ကိုယ်တော်သည် အထယ်သို့သောအား
 ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သိတော် မူသ နည်းထု မေး
 လျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပွါသည် သင့်ကို
 မခေါ်မှီ၊ သင်သည်သင်္ဘောသမန်းပင်အောက်၌
 ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ထု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ
 ၇၆ လျှင်။- အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရား
 သခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏။ အသရေလလူ
 တို့၏ရှင်ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ထု၊ နာသနေး
 ၈၀ ထလျှောက်လေ၏။- တမန်ယေရှုက၊ သင်္ဘော
 သမန်းပင်အောက်၌ သင့်ကိုငါမြင်သည်ထု ဆို
 သောကြောင့်ယုံသလော၊ ထိုမျှမက၊ သင်သည်
 သာဌ် ကြီး စွာသော အကြောင်း အရာကို မြင်
 ၉၁ လတုံး။- သင်တို့အား ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်
 ကား၊ နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင်ခွင့်လွှတ်သည်
 ကိုငင်းဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည်
 လူသားတို့ အပေါ်၌ ဆင်းလျက်၊ တက်လျက်ရှိ
 သောသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် မြင်ရကြထတုံထု
 မိန့်တော်မူ၏။

၂

၀ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာန
 မြို့တွင် မစီလာဆောင် ပွဲကို ခံကြ စည်၊ ထိုပွဲ၌
 ၂ ယေရှု၏မယ်တော်ရှိ၏။ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်
 ၃ တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။- ဧပွန်ရည်
 ကုန်သော အခါ၊ ယေရှု၏ မယ်တော်က၊ ဧပွန်
 ၄ ရည်မရှိဟုကြားပြော၏။- ယေရှုကထည်း။ အ
 ၅ ချင်းမိမ္မာ၊ သင်သည် ငါနှင့်အထယ်သို့ဆိုင်သန့ပို။

၆ ငမာမိန့် မရောက်သေးထု မိန့်တော်မူ၏။- မယ်
 တော်ကထည်း။ သူမေမိုင်းသမျှတို့ကိုပြုကြသော
 ၇ ထု၊ အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။- ယုဝဿာလာစ
 လျှောက် ခင်ကြယ်ခြင်းအမှု ထလိုငှါ၊ ဟိုသရပ်
 ၈ ၌ နှစ်တင်းသုံးတင်း ခန့် ဝင်သော ကျောက်တုံး
 ၉ ခရည်း ခြောက်ထုံး၊ ထားလျက်ရှိ၏။- ယေရှုက
 ထည်း။ ဤရေတုံးတို့ကိုရေခြည်ကြထု၊ အစေခံတို့
 ၁၀ အားမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်လျှံမတတ်
 ၁၁ ဖြည့်ကြ၏။- ထာရပ်၌ ပွဲတုပ်ထံသို့ သွင်းကြ
 လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။-
 ၁၂ ပွဲတုပ်သည် ဧပွန်ရည်ဖြစ်သောရေကိုမြည်း
 ခမ်း၍၊ ထိုရေကိုခပ်သောအစေခံတို့သည် ဧပွန်
 ၁၃ ရည်ကို အထယ်မှာရသည်ကို သိသော်လည်း။
 ပွဲတုပ်သည် မသိသောကြောင့်၊ မစီလာဆောင်
 ၁၄ ထုထင်စားအသံကို ထွင်း၍၊- အခြားသောသူ
 မည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကောင်းသော ဧပွန်
 ၁၅ ရည်ကိုထည့်၍၊ ဝစွာသောက်ကြပြီးမှ ညံ့သော
 ဧပွန်ရည်ကိုထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကား၊ ကောင်း
 သောဧပွန်ရည်ကိုယခုတိုင်အောင်သိုထားပြီထု
 ၁၆ ဆို၏။- ထိုသို့ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသော ဤ
 မိတ် လက္ခဏာကို၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့၌ ဖြစ်
 မိမိဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်
 တော်တို့သည်လည်းယုံကြည်ကြ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်၊ မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့်
 တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရဇနာင်မြို့သို့ကြွတော်မူ
 ၁၈ ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ၊- ထုပပသခါပွဲ
 ခံမိန့်နိုးသည့်ရှိသော်၊ ယေရှုထင်မြို့သို့ကြွတော်
 ၁၉ မူ၏။- မိတ်မှန်တော်၌သို၊ နွား၊ မြို့ငှက်ရောင်း
 သောသူတို့ကိုငင်း၊ ပွဲစားဈေး၊ ထိုင်လျက်ရှိသည်
 ၂၀ ကိုငင်းထွေတော်မူလျှင်၊- မိတ်ဧရာသိုကြီးသော
 ဈေးကို ပြုရှင် ပြီးမှ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို ငင်း၊
 သို၊ နွား၊ ဈေး၊ ကိုငင်း၊ မိတ်မှန်တော်မှ နှင်ထုတ်
 တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ငွေတင်ခုံဈေးကို ထွန်းပြန်
 ၂၁ မှောက်ထားတော်မူ၏။- မြို့ငှက်ရောင်းသောသူ
 တို့အားလည်း၊ ဤဥစွာကိုယူသွားကြ၊ ငမာစစ်
 တိမ်တော်ကို ပွဲထဲ မထုပ်ကြနှင့်ထု မိန့်တော်မူ
 ၂၂ ၏။- ကိုယ်တော်၏တိမ်တော်၌ စွဲထမ်းပူပန်ခြင်း
 မိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခားပါ၏ဟူ၍ ကျွမ်းစာ
 လာသည်ကို၊ ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည်မှတ်
 မိကြ၏။
 ၂၃ ထုထုထုကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင် အ
 ထယ်မှိုမိတ်ထက္ခဏာကို ငါတို့အားပြမည်နည်း

၈။ ထုဆိုကြ၏- ထေရူကထည်း၊ ဤမိတ်၅၃တော်
ကို မြို့ရှုတ်ကြလော့၊ ထုံးရက်စကတွင်းတွင် ငါ
၉။ တည်ဆောက်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏- ထုထုထို
ကားစေ့စပ်ထားသော်ဖြင့် နှစ်ပတ်လုံး၊ ဤမိတ်
၅၃တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏၊ သင်မူကား၊
ထုံးရက်တည်းနှင့် တည်ဆောက် မည်သော ထု
၁၀။ ဆိုကြ၏- ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌မိမိကိုယ်တည်း
ထုသောမိတ်၅၃ကို စမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏-
၁၁။ ထို့ကြောင့်၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်
နောက်၊ ထိုကော၊တော်ကိုတပည့်တော်ထိုသင်
၅၃မိကြသဖြင့်၊ ထွတ်စာကို၎င်း၊ ယေရှု၏ နှုတ်
ကပတ်တော်ကို၎င်းယုံကြ၏။
၁၂။ ထာဝါ ဝဲ့စကတွင်းတွင် ထေရူသည် ယေရှု
ထပ်မြို့၌၍၊ ပြတော်မူသောမိတ်ထက္ခဏာထို
ထို ဈာန်စာသောသူထိုသည်မြင်ရသဖြင့်၊ ကိုယ်
၁၃။ တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ထို့ ရောက်ကြ၏- ထို
သော်လည်း၊ ယေရှုသည် ထိုသူထို၌ ကိုယ်ကို
စပ်တော်မူ၊ စကြောင်း၊ မူကား၊ ဝပ်သိမ်း
၁၄။ သောသူထိုကို သိတော်မူ၏-လူ၏စာထဲ၌ရှိသမျှ
ကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ ထု၏စကြောင်းကို
သတ်သေခံစေခြင်းငှါ စတယ် သူကို မှာ စလို့
တော်မူ၍၊

၃

၈။ ထုထုထိုတွင်စရာရှိခြင်းသော၊ နိကောဝင်စ
၉။ မည်ရှိသောခရီးတယောက်သည်- ညဉ့်စ
ခါယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ စရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် ပြတော်မူသော ဤမိတ်ထက္ခဏာ
ထိုကို၊ ဘုရားသခင်၏စွန့်ပေးလျှင်၊ စတယ်သူ
မှပပြုနိုင်သည်ကိုစက္ကန့်၍သည်သော်လည်း၊
ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် စာထံတော်မှ ကြွ
ထာတော်မူသောစရာဖြစ်ကြောင်းကို ယုံကြပါ
၉။ စံထုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ရတိယဓွေးခြင်း
ကို မခံသော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်ရဟု၊ ငါစမှန်စကန်ဆိုသင်
၁၀။ ထုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏- နိကောဝင်ကလည်း၊ စ
သတ်ကြီးသောသူသည် ဓွေးခြင်းကိုစတယ်သို့
ခံနိုင်ပါမည်နည်း၊ စမိဝမ်းထဲသို့ တဖန်ဝင်၍
ဓွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည်လောဟု လျှောက်၏-
၁၁။ ယေရှုကထည်း၊ ရေနှင့်မိညည်တော်မပွေးသော
သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့
၁၂။ မဝင်ရဟု၊ ငါစမှန်စကန်ဆို၏- ဇာတိပကတိ
ဓွေးသောစရာထည့်စာဆိုပုဂံထိဖြစ်၏၊ မိညည်

၁။ တော်ဓွေးသောစရာထည့်မိညည်ဖြစ်၏- စုထိ
ထဓွေးခြင်းကိုခံရမည်ထုငါတောပြောသည်ကို
၂။ စုံညောခြင်းမရှိနှင့်- စတယ် စလို့မိသိုင်း
သွားတာ၏၊ လေ၏စသံကို ထင်သည် ငြားရ
သော်လည်း၊ စတယ်စရပ်က ဖြစ်သည်၊ စ
တယ်စရပ်သို့ သွားသည်ကိုမထိနိုင်၊ ထိုနည်း
စု၊ မိညည်တော်ဓွေးသော ထုဖြစ်သည်ထု မိန့်
တော်မူ၏။
၃။ နိကောဝင်ကထည်း၊ ဤစုစရာထည့် စ
တယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း၊ ထု လျှောက်ပြန်
၄။ လျှင်- တဖန်ယေရှုက၊ သင်သည်စုထရေထထု
ထိုတွင်စုစရာ ဖြစ်လျက်ပင် ဤစုစရာကိုမ
၅။ ထိသော- ငါစမှန်စကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ
ထိုသည် ကိုယ်သိသောစရာကိုပြော၏၊ ကိုယ်
မြင်သောစရာကိုသက်သေခံ၏၊ သို့သော်လည်း၊
ငါထိုစသက်သေခံလျက်ကိုထင်ထိုသည် မခံမထု
၆။ ကြီး- မြေကြီးစရာကိုငါပြော၍ သင်ထိုသည်မ
ယုံလျှင်၊ ကောင်းကင်စရာကိုငါပြောသောစခါ
၇။ စတယ် သို့ယုံကြလိမ့်မည်နည်း၊- ကောင်းကင်
ဘုံကစင်းသက်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိရာတော
လူသားမှတပါး၊ စတယ်သူမှ ကောင်းကင် ဘုံ
၈။ သို့မတက်ပြီး- မောဓွေသည် တော၌ ရွှေ ထို
မြှောက်ထားသကဲ့သို့၊ ထုသားထပ်မြှောက်ထား
၉။ ခြင်းကို ခံရမည်- စကြောင်း၊ မူကား၊ ထိုထား
တော်ကို ယုံကြည်သော ထု စပေါင်း ထိုသည်
ဂွက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရစတယ်ကိုရ
၁၀။ မည် စကြောင်း၊ ထည်း- ဘုရားသခင်၏ထား
တော်ကို ယုံကြည် သော သူ စပေါင်း ထိုသည်
ဂွက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ထာဝရစတယ်ကိုရ
စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် သည်မိမိ၌တပါးတည်း
သောသားတော်ကိုစွန့်တော်မူသည်ထိုင်စောင့်
၁၁။ ထောက်သားထိုကိုခွန်တော်မူ၏- ထောက်ထား
ထိုထား၊ စပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ထည်
ထားတော်ကို ဤလောကသို့စေလွှတ်တော်မူထည့်
မထုတ်၊ လောကီသားထိုသည်ကိုယ်တော်ထား
မြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်စကြောင်းစေ
၁၂။ ထွတ်တော်မူ၏- သားတော်ကို ယုံကြည်သော
သူသည် စပြစ် စီရင်ခြင်းကို မခံရ၊ မယုံကြည်
သော သူမူကား၊ ဘုရားသခင်၌ တပါးတည်း
သော သားတော်ကို မယုံကြည်ထောကြောင့်၊
၁၃။ ထရပ်စပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏- စပြစ်စီရင်
ခြင်းကိုခံရကြောင်းကား၊ စတယ်ထည့်ဤထေ

ကထိုဝင်၍၊ ထုထိုသည်မကောင်းသောစကား
 ကိုတုတ်သောကြောင့်၊ အထင်းထက်ပွားမိတ်
 ၂၀ ကိုသာ၍ နှစ်ထက် ကြမ်း- ဆိုးယုတ်သော အ
 ကျင့်ကိုကျင့်သောသူအပေါင်းထိုသည် အထင်း
 ကိုမြင်ပွား၍၊ မိမိထိုအကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကို
 မထင်ရှားစေ ဖြင်းငှါ၊ အထင်းသို့ မ ချည်းကပ်
 ၂၀ ကြီး-သစ္စာတရားကို ကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအ
 ကျင့်ထိုသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် ညီ
 သည်ကို ထင်ရှားစေ ဖြင်းငှါ၊ အထင်းသို့ ချည်း
 ကပ်သည်ထုဟောတော်မူ၏။
 ၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ နှင့်
 အတူထုပြည်၏ကျေးထက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊
 ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ နေတော်မူ
 ၂၃ ၍ နှစ်ခြင်းကိုပေးလေ၏။ ယောဟန်သည် ထဉ်း
 ရွာလိပ် မြို့နှင့်အနီး၊ အနွှံ့အရပ်၌ ရေမှားသော
 ကြောင့် နှစ်ခြင်းကိုပေး၍ နေသဖြင့်၊ ထုဇာ၊ ထို
 ၂၄ ထည်ထာ၍ နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏-ယောဟန်သည်
 ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။
 ၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် ခင်ကြယ်
 ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍၊ ယုလုနှင့် ဆွေးနွေး
 ၂၆ ဖြင်းစုံခြင်းရှိကြသဖြင့်-ယောဟန်ထံသို့သွား၍၊
 အရှင်ဘုရား၊ ယောဟန်ခြံတံကို၌ ကိုယ်တော်
 နှင့်တကွရှိ၍၊ ကိုယ်တော်သက်သေပေးသောသူ
 သည် နှစ်ခြင်းကိုပေးလျက်နေ၏၊ ထိုသူထံသို့လူ
 အပေါင်း၊ ထိုသည် ရောက်ကြပါ၏ ထုလျှောက်
 ၂၇ လျှင်-ယောဟန်က ကောင်းကင်ဘုံမှပေး တော်
 မမူလျှင်လူသည် အထယ်အရာကို ဟုမခံနိုင်ရာ၊
 ၂၈ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်၊- ခရစ်တော်ရှေ့၌စေ
 လွှတ်သော သူဖြစ်သည်ထု ငါဆိုသည်ကို၊ သင်
 ၂၉ ထိုသင့်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏-မဂ်ဇာဆောင်
 ထုထို ထိုးကို ရသောသူသည် မဂ်ဇာ ဆောင် ထု
 ထင်ခြင်း၊ မဂ်ဇာဆောင်ထုထင်၏အနားမှာနေ
 ၃၀ ၍၊ သူ၏ စကားကို ကြားရသော အဆွေခင်ပွန်း၊
 သည် ထိုစကားသံကို ကြားသော အားမြင့်ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိ၏၊ ထိုနည်းတူ၊ ငါ၏ဝမ်းမြောက်
 ၃၁ ခြင်းပြည့်စုံ၏- ထိုသခင်သည် တိုးပွားခြင်းရှိ
 ၃၂ ရမည်၊ ငါမူကား၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိရမည်- အ
 ထက်မှလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွတ်
 ဖြစ်၏၊ မြေကြီးမှဖြစ်သော သူသည် မြေကြီးနှင့်
 ၃၃ ခပ်ဆိုင်၍ မြေကြီးအရာကို ပြောတတ်၏၊ ကောင်း
 ကင်ဘုံမှ ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အ
 ၃၄ ထွတ်ဖြစ်တော်မူ၏- ဖြစ်သမျှ ကြားသမျှတို့ကို

ထည်းသက်သေခံတော်မူ၏၊ ထိုသက်သေခံခွက်
 ၃၅ ကို အထက်သူဟုမခံမယူ- သက်သေ ခံတော်မူ
 ခွက်ကို ခံယူသော သူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်
 သည် ထစွာစောင့်တော်မူသည်ထု တံဆိပ်ခတ်
 ၃၆ ၍- ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူသည်
 ဘုရားသခင် ၏ စကား တော်ကို ပြောဆိုတတ်၏၊
 ထိုသူအား၊ ဘုရားသခင်သည် မိညည်တော်ကို အ
 ၃၇ တိုင်းအရှည်မရှိ တပေးတော်မူ၏- ခမည်းတော်
 သင့်ထားတော်ကို ခွန်တော်မူ၍၊ ခပ်ထိမ်းသော
 အရာတို့ကို သားတော်ထက် သို့အပ်ပေးတော်မူ
 ၃၈ ပြီ- သားတော်ကို ထုံကြည်သောသူသည် ထာ
 ဝရအသက်ကိုရ၏၊ သားတော်ကို ယယ်သောထု
 မူကား၊ အသက်ကို မထွေရ၊ ထိုသူ၏ အပေါ်၌
 ဘုရားသခင်၏ အခွက် တော် တည်နေသည်ထု၊
 ယောဟန်တောလေ၏။
 ၄
 ၁ ယေရှုသည်ကိုယ်တိုင် နှစ်ခြင်းကိုပေးတော်မ
 ၂ မူ-တပည့်တော်တို့သာလျှင်ပေးကြသော်ထဉ်း။
 ယေရှုသည်ယောဟန်ထက်သာ၍ ဇာ၊ သောသူ
 တို့ကို တပည့်တော် ခြံစေ၍ နှစ်ခြင်းကို ပေး
 ကြောင်းကို ဝေခံ၍ ထိုသည် ကြားပြီထု၊ သခင်
 ၃ ဘုရား၊ သိတော်မူသောအခါ- ထုပြည်မှထွက်
 သွား၍ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူစည်
 ၄ ထွင်း-ရှုမာမိပြည်အထယ်၌ ရှောက်သွားရ၏-
 ၅ ယာကုပ်သည် မိမိသားယောသပ်အားပေးသော
 ခြေအကွက်နှင့်အနီး၊ ရှုမာမိနယ်၊ ရှုခါအမည်ရှိ
 ၆ သောမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏- ထိုအရပ်၌ ထာ
 ကုပ်၏ရေတွင်းရှိ၏၊ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍ ဝင်
 ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်တော်မူ
 ၇ ၍၊ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီအချိန်ဖြစ်၏။
 ၈ ရှုမာမိမိဗွာယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါ ထာ
 ၉ ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ထိုရေမေပါထု၊ ထိုမိဗွ
 ၁၀ အားမိန့်တော်မူ၏-အကြောင်းမူကား၊ တပည့်
 တော်တို့သည် ခားအရာကို ဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့
 ၁၁ သွားကြသည်အစိုက်ဖြစ်သတည်း၊- ထိုမိဗွက
 ထည်း၊ သင်သည် ထုလူဖြစ်လျက်ပင်၊ ရှုမာမိမိဗွ
 ခြံသောအကွန်ပုံကို အထယ်ကြောင့်သောက်
 ထိုတောင်းသနည်းထု ဆို၏၊ ဆိုထင်အကြောင်း
 ကား၊ ယုလုထိုသင့်ရှုမာမိထု ထိုနှင့်ပေါင်းစပ်
 ၁၂ ခြင်းမရှိ-ယေရှုကထည်း၊ ဘုရားသခင်ကျေးဇူး
 တော်ကိုရင်၊ ငါသောက်ထိုရေမေပါထု ဆိုသော
 သုကား အထယ်သူဖြစ်သည်ကိုရင်၊ သင့်သည်

ထိလျှင် ထိုသူကိုတောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်
 ၈၈ တောင်မူမထင်၊- မိမ္မက၊ သခင်၌ ရေခပ်ရောမရှိ၊
 ၈၉ ရေတွင်းသည်၊ နက်သည်ဖြစ်၍၊ အသက်ရေကို
 ၉၀ အထိသို့ရပါမည်နည်း။- ဤရေတွင်းကိုငါတို့
 ၉၁ အဖ ယာကုပ်သည် ငါတို့အားပေး၏။ သူကိုယ်
 ၉၂ ထိုင်မှစ၍ ထားသို့။ တိရိစ္ဆာန်များထိုသည် ဤ
 ၉၃ တွင်းရေကိုသောက် ဩပြီ။ ထခင်သည် ထိုသူ
 ၉၄ ထက် ကြီး မြတ် သထော ဟု ဆို၏။- ယေရှုက
 ၉၅ သည်။ ဤရေကိုသောက်သောသူသည် နောက်တ
 ၉၆ ခု ခန့်ရေငတ်ဦးမည်။- ငါပေးသောရေကိုသောက်
 ၉၇ သော သူမူက။ ရေငတ်ခြင်းနှင့် အစည်မပြတ်
 ၉၈ ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေးသော ရေသည် ထို
 ၉၉ သူ၌ ထာဝရ အသက် ရှင် ခြင်း အလိုငှါ ထွက်
 ၁၀၀ သောဓမ္မရေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- မိမ္မ
 ၁၀၁ ကထည်း။ သခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ရေငတ်ခြင်း
 ၁၀၂ နှင့်၎င်း၊ သည်ကိုသာ၍ ရေခပ်ခြင်းနှင့်၎င်းကင်း
 ၁၀၃ လွတ်မည်အကြောင်း။ ထိုရေကိုပေးပါဟုတောင်း
 ၁၀၄ လျှင်၊- ယေရှုက၊ သွားသော သင်၏လင်ကိုခေါ်
 ၁၀၅ ခေါ်၍ သင့်ကိုသာဦးစေသော မိန့်တော်မူ၏။- မိမ္မက
 ၁၀၆ ထည်း။ အကျွန်ုပ်၌လင်မရှိဟု ဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊
 ၁၀၇ ထင်မရှိဟူသောစကားသည်မှန်၏။ အကြောင်း
 ၁၀၈ မူကား၊ သင်၌လင်ငါးယောက်ရှိသေးပြီ။ သရသင်
 ၁၀၉ နှင့်နေသောသူသည် သင်၏ထင်မဟုတ်။ ဤအရာ
 ၁၁၀ ၌ သင်သည် မှန်သောစကားကို ပြောပြီဟု မိန့်
 ၁၁၁ တော်မူ၏။
 ၁၁၂ ထိုမိမ္မကထည်း။ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည့်ပရော
 ၁၁၃ ခက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မိမ့်မိပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၁၁၄ ထိုသို့၊ ဘေးမှားသည် ဤတောင်ပေါ်၌ ကိုးကွယ်
 ၁၁၅ ထေ့၍ကြ၏။ ယေရှုက၊ လင် မြို့သို့ သာ ကိုးကွယ် ရ
 ၁၁၆ မည်ဟု၊ သင်ထိုသည် ဆိုတတ်ကြ၏ဟုလျှောက်
 ၁၁၇ လျှင်၊- ယေရှုက၊ အရင်းမိမ္မ၊ စကားကို ယုံထော
 ၁၁၈ ဤတောင်သို့မလာ၊ ယေရှုက၊ လင် မြို့သို့ သွားသေ၊
 ၁၁၉ ခမည်းတော်ကို ကိုး ကွယ် ရမည် အချိန်ကာလ
 ၁၂၀ ရောက်မည်။- သင်ထိုသည်ကိုယ် အသိသောအ
 ၁၂၁ ရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါထိုသည်ကိုယ် သိသော
 ၁၂၂ အရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဝ
 ၁၂၃ ထုထွန် ကယ်တင် ခြင်း၊ အကြောင်းရှိ၏။- ကိုး
 ၁၂၄ ကွယ်သောသူမှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်ကို
 ၁၂၅ နှိပ်သည်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း ကိုးကွယ်ရ
 ၁၂၆ မည် အမြန်ကာလသည်ထာ၍ ယခုပင် ရောက်
 ၁၂၇ ထွက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်

သောသူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုမြီတော်
 ၁၂၈ မူ၏။- သုရားသခင်သည် နှိပ်သည်ဖြစ်တော်မူ၏။
 ၁၂၉ သုရား သခင်ကို ကိုး ကွယ်သော သူ ထိုသည် နှိပ်
 ၁၃၀ နှိပ်သည်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း ကိုးကွယ်ရမည်ဟု
 ၁၃၁ မိန့်တော်မူ၏။- မိမ္မကထည်း။ မေမြီကြွသတော်
 ၁၃၂ မူသည် ယုဝကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသော
 ၁၃၃ အခါ အကျွန်ုပ်တို့ အား အထုံး နှိပ်ကို ခော်ပြ
 ၁၃၄ တော်မူမည်ဟုလျှောက်ပြန်၏။ မေမြီ အသက်ကား။
 ၁၃၅ ခရစ်တော်ထုဆိုလိုသည်။- ယေရှုကထည်း။
 ၁၃၆ သင်နှင့် စကား ပြောသော ငါသည် မေမြီပင်ဖြစ်
 ၁၃၇ သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃၈ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်သော
 ၁၃၉ ထိုမိမ္မနှင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို ထုံသြော
 ၁၄၀ ခြင်း၊ မြီကြ၏။ သို့သော် ထည်း။ အထက် အလို
 ၁၄၁ တော်၌ သနပ်။ ထိုမိမ္မနှင့် အထက်ကြောင့် စကား
 ၁၄၂ ပြောတော်မူသနည်း။ ယုဝအထက်သူမှားလျှောက်
 ၁၄၃ ကြ၊- ထိုမိမ္မသည်လည်း ရေမီးကိုထားခဲ့၍ မြို့
 ၁၄၄ ထဲသို့သွားပြီးလျှင်၊- အကျွန်ုပ်မြို့သို့ သွားသော
 ၁၄၅ အမှု အရာတို့ကို ထုတ်ဖော်သော သူကို လာ၍
 ၁၄၆ ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်နှင့်လိမ့်မည်
 ၁၄၇ သောဟု၊ လူများထိုအားပြောဆိုသော်၊- သူတို့
 ၁၄၈ သည် မြို့ထဲမှထွက်၍ အထိတော်သို့ သွားကြ၏။-
 ၁၄၉ မရောက်မှီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်သုရား၊
 ၁၅၀ အစာကို သုံးဆောင်တော် မူပါဟု တောင်းပန်
 ၁၅၁ ကြလျှင်၊- သင်ထိုမသိသော စားစရာသည် ငါ၌
 ၁၅၂ ရှိသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။- ထိုကြောင့် တပည့်
 ၁၅၃ တော်တို့က၊ တစုံတယောက်သောသူသည်
 ၁၅၄ စရာကို မှီပြီးသောထူး အရင်းရင်း ပေးမြို့၊ ကြ
 ၁၅၅ လျှင်၊- ယေရှုက၊ ငါကို စေတုတ်တော်မူသော
 ၁၅၆ ထံအလိုတော်ကိုဆောင်ခြင်း၊ သူ၏အမှုတော်ကို
 ၁၅၇ ပြီးစီးခြင်း အမှုသည် ငါ့အရာဖြစ်၏။- ထာဝရ
 ၁၅၈ စံ၌သေးလေလွန်လျှင်၊ ဧပါးရိတ်ရာကထ ဖြစ်
 ၁၅၉ လိမ့်မည်ဟု၊ သင်ထို ဆိုတတ်သည်မထုတ်လော၊
 ၁၆၀ ငါဆိုသည်ကား၊ ဧပါးရိတ်ခြင်းအလိုငှါ ထယ်
 ၁၆၁ ပြင်ထုံးသည် ထခုပင်ဝင်းဝင်းရှိသည်ကို ဖျော်၍
 ၁၆၂ ကြည့်ကြလော့။- ဧပါးရိတ်သောသူသည် အခ
 ၁၆၃ ကိုခံရ၍ ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်း အလိုငှါ၊ အ
 ၁၆၄ သီးအနှံ ကိုစုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဂျိုးကြီးသေး
 ၁၆၅ သူနှင့် ဧပါးရိတ်သော သူတို့သည် အထူဝမ်း
 ၁၆၆ ပြောက်ပြဲလိမ့်မည်။- တဦးကား၊ ဂျိုးကြီး၊ တ
 ၁၆၇ ဦးကား၊ ဧပါးရိတ်မဟူသောစကားသည် ဤအ
 ၁၆၈ ရာ၌ အမှန်ကွယ်သည်။- သင်ထိုသည်ထယ်။

ထုတ်သော အရပ်၌ ခေါ်မိတ်ခေါ်ခြင်းငှါ ထင်ထို
ကို ငါတော်၏။ အခြားသောသူတို့သည်ထက်
ထုတ်ကြ၍ သင်ထိုသည်ထိုသူတို့၏အထုတ်ထို
ဝင်ရကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈၈ ခုမာမိမိခွက၊ အကျွန်ုပ်ပြုအားသမျှသောအမှု
အရာတို့ကို သူသည်ထုတ်ခေါ်ပြီဟု သက်သေခံ
သောစကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသောရှုမာမိ ထု
၈၉ အရာတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။- ထို
ကြောင့်၊ ရှုမာမိလူတို့သည်ထွက်တော်မူရာက
လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ
၉၀ ၏။- အခြားသော သူအရာတို့သည် နှုတ်က
၉၁ ပတ်စကား တော်ကြောင့် ယုံကြည်၍ - ထိုမိမိ
အား၊ ထုပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် သင်၏ စကား
ကြောင့်သာယုံကြည်သည်မဟုတ်။ စကားတော်
ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည် လောကီ
သားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော သခင်တည်း။
ဟူသော ခရစ်တော် အမှန် ဝင်စစ် ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို သိသည်ထုဆိုကြ၏။

၉၂ နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ နာ
ဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက်၊ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြွ
၉၃ တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည်
မိမိ နေရင်းပြည်၌ အသရေမရှိဟု၊ ယေရှုသည်
၉၄ ကိုယ်တိုင် သက်သေခံတော်မူ၏။- ဂါလိလဲပြည်
သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ဂါလိလဲလူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို လက်ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား
ထိုသူတို့သည် ယေရှုရှုထင် မြို့၌ ခံသော ဝံ့သို့
သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုဝံ့ အတွင်းတွင် ပြုတော်မူ
သမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။

၉၅ ရေကိုစပ်ရည်ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲ
ပြည်ကန် မြို့သို့ တဝန် ကြွတော်မူ၏။ ကပေ
ရနောင်မြို့၌ အမတ်တယောက်၏ သားသည်အ
၉၆ နာရောဂါရှိလျက်ရှိ၏။- ယေရှုသည် ယုဝပြည်မှ
ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ရောက်တော်မူသည်ကို ထိုအ
မတ်သည် ကြားလျှင်၊ အထံတော်သို့ သွား၍ သေ
ခါနီး ဖြစ်သော မိမိသားဆီသို့ ကြွ၍ အနာရောဂါ
ကို ငြိမ်းစေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်
၉၇ သေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် နိမိတ်
ထက္ခဏာနှင့် ဆုံစွတ်သောအမှု တို့ကို မမြင်ရ
၉၈ လျှင်၊ ယုံခြင်းမရှိကြဟုမိန့်တော်မူသော်၊ သခင်၊
အကျွန်ုပ်သားမသေမှီ ကြွတော်မူပါဟု၊ အမတ်
၉၉ လျှောက်ပြန်၏။- ယေရှုကလည်း၊ ထွားထွား

သင်၏ သားသည် အသက် ချစ်သောရပြီဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည်၊ ယေရှု မိန့်တော် မူ
၁၀ သောစကားကို ယုံ၍ သွားလေ၏။- ထမ်း၌ ထွား
ခဉ်တွင် မိမိငယ်သားတို့သည် ခရီးဦးကြိုသ၍၊
၁၁ ကိုယ်တော်၏ သားသည် အသက် ချစ်သောရပါ
၁၂ ပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။- အသက် အမြဲရှိ၍
သတ်သဖြင့်၊ သို့ရောက်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ မ
နေ့ရနှစ်နာရီ အမြဲရှိ၍ ဈာန်ရောက်ပါသည်ဟု
၁၃ လျှောက်ကြ၏။- ထိုအမြဲရှိကား၊ သင်၏ သား
သည် အသက် ချစ်သောရပြီဟု၊ ယေရှုမိန့်တော်
မူသောအမြဲရှိသည့်ကို အဝေခံ၍၊ ကိုယ်တိုင်
၁၄ ရှုသော မိမိတို့သို့ သက်သေပေါင်း၊ ထိုသည်
၁၅ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။- ဤနိမိတ်ထက္ခ
ဏာတော်ကား၊ ယေရှုသည် ယုဝပြည်မှ ဂါလိလဲ
ပြည်သို့ ကြွသည်နောက်၊ ပြုတော်မူသော ဂုဏ်ထူး
နိမိတ်ထက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။

၅

၁၆ ထိုနောက်မှ ယုဝဝံ့ခံစည်တွင်၊ ယေရှု ထည်
၁၇ ယေရှုရှုထင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။- ယေရှုရှုထင်မြို့
၁၈ ၌ သိုးကံခါးနားမှာ ထေဗြိထာသာ စကားအား
ဖြင့် ဗေသေသေအမည်ရှိသော ရေကန်ရှိ၏။ ထို
ရေကန်သည် ကနားပြင် ငါးစောင်နှင့် ပြည့် နေ
၁၉ ၏။- ထိုကနားပြင်တို့၌ ချက်မိနန်း၊ ခြေပစ္စည်း၊
ကိုယ်မိန့်ခြောက်သောသူတို့ ရှိ၏။ အနာရောဂါ
ရှိသော သူများ၊ အပေါင်း၊ ထိုသည် ရေထွတ်ရှား
၂၀ ဖြင့်ကို မျှော်လင့်၍ နေကြ၏။- အကြောင်းမူ
ကား၊ အမြဲရှိတန်လျှင်၊ ကောင်းကင်တမန်သည်
ရေကန်သို့ ဆင်းသက်၍ ရေကိုထွတ်ရှား၊ တတ်၏။
ထိုသို့ ရေထွတ်ရှား၊ သည် နောက်၊ ရွှေဦးစွာ ဝင်
သောသူသည် မိမိ၌ စွဲသော အနာရောဂါနှင့်
ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၂၁ ထိုအခါ သိုးထည် ရှစ်နှစ်ပတ်တိုး ရောဂါ ရှိ
သော သူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာ ရှိ၏။
ထိုသူသည် တုံးတုံး နေသည်ကို ယေရှုမြင်တော်
မူ၍ ကြာထွ ပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည်
ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်လိုသော အယုပေးတော်
၂၂ မူ၏။- နာသောသူကလည်း၊ ထခင်၊ ရေထွတ်ရှား
သောအခါ ရေကန်ထဲသို့ အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထား
မည်သူ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ် သွားစည်တွင် အခြား
သောသူသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဝင်တတ်ပါသည်
၂၃ ။ ယုလျှောက်၏။- ယေရှုကလည်း၊ ထထွားကိုယ်
တိုင် ရှာကို ဆောင်၍ ထွန်းထွား၊ ထေ့ထွန်းတော်

၈၈ ထက်၌သက်သေခံ၏- ထိုသော်လည်း၊ လူပေး
 သောသက်သေကိုငါသည်ပမာဏမပြု။ ထင်ထို
 သည်ကယ်တင်၍င်းသို့ ရောက်မည်စကြောင်း၊
 ၈၉ ဤဝကားကိုငါပြော၏-ယောဟန်သည်ထွန်း
 ဌ်လင်းသောထိမ်းမြစ်၏။ ထင်ထိုသည် သူ၏စ
 ကင်း၌ခဏသာခွေထွေ၍င်းငှါစေလိုရှိကြ၏-
 ၉၀ ထောဟန်၏ သက်သေ ထက် သာ၍ ကြီးသော
 ထက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ စကြင်စမှထိုကို ငါ
 ပြီးမီးစေ၍င်းငှါ။ ခမည်းတော်သည် လေထံသို့
 စေပေးတော်မူ၍၊ ငါပြုသော ထိုစမှထိုသည်
 ထည်းစ ထက်၌နေ၍၊ ခမည်းတော်သည်ကိုစေ
 ထွတ်တော်မူသည်စကြောင်းကိုသက်သေခံကြ
 ၉၁ ၏- ခမည်းတော်သည်လည်း၊ င ထက်၌ သက်
 သေခံတော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ဝကားသံတော်
 ကိုသင်ထိုသည်မကြား၊ သဏ္ဌာန်တော်ကိုမမြင်-
 ၉၂ ချွတ်ကပတ်တော်သည်လည်း၊ သင်ထို၌မတည်း
 စကြောင်းမူကား၊ စေထွတ်တော်မူသော သူကို
 သင်ထိုသည်မယုံကြည်ဘဲနေကြ၏။
 ၉၃ ကျမ်းစာစား၍ ယောဝရစထက်ကို ရပည်
 ထုမိတ်ထင်၍သင်ထိုသည် ကျမ်းစာကို နေနေ
 ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင်ငါ၏သက်သေဖြစ်
 ၉၄ ၏- သင်ထိုသည် စထက်ကို ရစောင်ငယ်သို့
 ၉၅ ထာ၍င်းငှါစေလိုမရှိကြ။- လူပေးသောဘုန်းစ
 ၉၆ သရေကိုငါမခံ- သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို
 ချစ်၍မေတ္တာသည်သင်ထို၌မရှိသည်ကိုငါထိ
 ၉၇ ၏- ငါသည်ခမည်းတော်၏စွန့်ခွင့်ရောက်သာ
 ဆော်လည်း၊ သင်ထိုသည်ကိုထက်မခံကြ။ စ
 ခြားသောသူသည်မိမိစွန့်ခွင့်ရောက်သာလျှင်၊
 ၉၈ ထိုသူကိုထက်ခံကြလိမ့်မည်- စခွင်းခွင်း ပေး
 သောဘုန်းစသရေကိုသာခံ၍၊ ဘုရားသခင်သာ
 လျှင်ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းစသရေကိုစ
 ထိုမရှိသော သင်ထိုသည် စထက်သို့ ယုံကြည်
 ၉၉ ရှိမည်မည်နည်း- ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည်သင်
 ထိုကိုစပြစ်တင်မည်ထုမထင်ကြနှင့်သင်ထိုကို
 စပြစ်တင်သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား၊
 ၁၀၀ သင်ထို ကိုးစားသော မောရှေ ပေတည်း- သင်
 ထိုသည်မောရှေ၏စကားကိုယုံလျှင်၊ ငစကားကို
 မထုံဘဲမနေ့ရှိကြ။ စကြောင်းမူကား၊ မောရှေ
 ၁၀၁ ထည်စစကြောင်းကိုရေထား၏- သူရေထား
 သောစာကို သင်ထိုသည်မယုံလျှင်၊ ငစကားကို
 စထက်သို့ယုံရှိမည်နည်းလှ၊ ယုဇုထိုသော
 မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုနောက်မှယေရှုထပ်တီဗေဒီဆိုင်တည်းလှ
 ၂ သောဂါလိလဲဆိုင်ကိုကူးတော်မူ၏- စာနာစရာ
 ဂါဗ္ဘသောသူထို၌ ပြတော်မူသော နိမိတ်ထက္ခ
 ကာထိုကိုထုစရစေဝေးစေပါင်းထိုသည် ဖြစ်
 ၃ ကြသဖြင့်၊ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏- ယေရှု
 ထည်တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၍ တပည့်တော်ထို
 ၄ နှင့်စတူ ထိုင်တော်မူ၏- ထိုစေတီ ထုထွေထို၏
 ပထစါဝွံခံမြှင့်ရောက်ထုန်းသတည်း။
 ၅ ယေရှုထည် မှော်ကြည့်၍ ထုစရစေဝေးစေ
 ပေါင်း၊ ထိုသည် စထက်တော်သို့ ထာကြသည့် ကို
 ဖြင်တော်မူလျှင်၊ မိလိဂျာဇာ၊ ဤသူထို စာစရာ
 ၆ နှင့်ကိုစထက်မှာဝယ်မည်နည်းလူပေးတော်မူ
 ၇ ၏- ထိုသို့ပေးတော်မူသော်၊ မိမိစထက်သို့ပြုမည့်
 ကိုထိတော်မူလျက်ပင်၊ မိလိဂျာကိုနီခမ်း၍င်းငှါ
 ၈ ထာပေးတော်မူ၏- မိလိဂျာကလည်း၊ ဤသူထို
 ထပ်မူ၍တဖွဲမိ နေငစစောင်နေရာမိစပြားနှစ်ရာ
 စထို၊ ထိုက်သောစုန့် မထောက် ပါထုလျှောက်
 ၉ ၏- မှီရဲနံပေထုစညီ၊ စခေဇ္ဇစမည်ရှိသောထံ
 ၁၀ ပည့်တော်က- စယောစုန့်ငါးထုံးနှင့်ငါးကထေး
 နှစ်ကောင်ပါသောသူငယ်တထောက်ရှိပါ၏။ သို့
 ဆော်လည်း၊ ဤမှထောက် ဈာ၊ ဈာ သော ထုထို
 သည်ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုစုန့်နှင့်ငါးနှစ်ကောင်
 ထိုကို စထက်ပြောစရာရှိပါသနည်းလူလျှောက်
 ၁၁ ၏- ယေရှုကလည်း၊ ထုဈားထိုကိုလျှောင်းကြ
 စေထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုစရပ်၌မြတ်ပင်ထုပြော
 လျှက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရေ စထွက်စား၍င်းငှါ၊
 ထောင်မှထောက်သောထုထိုသည် လျှောင်းကြ
 ၁၂ ၏- ယေရှုထည် စုန့်ကိုထု၍ကျေးဇူးတော်ကို
 ရှိ၊ ခွမ်းပြီးမှ၊ တပည့်တော်ထိုစားဝေငှတော်မူ
 ၍၊ တပည့်တော်ထိုသည် လျှောင်းသော သူထို
 စားဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းလှ၊ ငါးနှစ်ကောင်ကို
 ၁၃ ထုဈားထိုချင်သမှထောင်ကြ၏- ထိုသူထိုသည်စ
 ကြပြီးမှကိုယ်တော်က၊ ထာမှပျောက်စေ၍င်း
 ငှါ ကျန်ကြွင်းသော စကျီ၊ စထဲထိုကိုကောက်
 သိမ်းကြလော့ထု၊ တပည့်တော်ထိုစားမိန့်တော်
 ၁၄ မူသည် ဖြစ်၍၊- စားသော သူထို၌ ကျန်ကြွင်း
 သော စယော စုန့် ငါးထုံး ၏ စကျီ၊ စထဲ ထိုကို
 ကောက်သိမ်း၍ တထက်နှစ်တောင်းစပြည့်ရ
 ၁၅ ကြ၏- ထိုသို့ယေရှုပြတော်မူသော နိမိတ်ထက္ခ
 ကာကိုထိုလူဈားထိုသည်မြင်လျှင်၊ ဤသူကား
 ဤယောကသို့ ကြွထာရသော ပရော့စက် စမှန်

၈၈ ခြင်္သေ့ထုဆိုကြ၏- ထိုသူထိုသင့်ကိုယ်တော်
ကို နှင်ဘုရင်စာရ၌ ရှိ၊ မြှောက်ခြင်းငှါ ထာဝရ
အနိဂ်ဇာတိကို ပြု၍ မည်သောကြောင်းကို ယေရှု
သည်သိတော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့တယောက်
တည်းကြွတော်မူပြန်၏။

၈၉ ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော် ထို
သည် ထိုင်သောအခါ ခြင်္သေ့ထု သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊
ကပေရနာဇဲမြို့သို့ရောက်စဉ်သောငှါ ထိုင်ကိုကူး

၈၉ ကြမ်း- ထိုအခါ မှောင်မိုက်ခြင်း၌၊ ယေရှုသည်
၉၀ သူထိုမြို့ရာသို့မရောက်သေး၊-ထေပြင်၊ မုန့်တိုင်း
၉၀ ထာဝရ ထိုင်းတံပိုးထေရ်- ခရီးတထိုင်၌ နှစ်
ထိုင် ထောက်တက် ခတ်၍ ရောက်သော အခါ၊
ထေရှုသည်ထိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ခြင်း၌၊ ထေရှု
နီးသို့ ရှည်တော်မူသည်ကို သူထိုသည် ခြင်္သေ့
၉၀ ကြောက်လန့် ခြင်း၌ ကြမ်း- ကိုယ်တော် က
ထည်။ ငါ့နှစ်ခြင်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြံ့ခိုင်
ထု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထေ့ထဲ သို့ ကိုယ်တော်ကို
၉၀ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံထူ ကြမ်း- ထေ့သည်ထည်၊
ရောက်ထိုသောအရပ်သို့တခဏချင်းတွင် ဆိုက်
ထေရ်။

၉၁ ထိုင်တခဏ၌နေသောထူစုစုအဝေးထိုသည်
၉၁ ကား- အထက်ကသခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူး
တော်ကို ရှိ၊ ဖွမ်းပြီး၊ လူများသည် ခုန့်ကိုစား
ကြရာအရပ်၌စုစုနီး၊ တိဗေဒိ မြို့မှအခြားသော
ထေ့ထဲမှ ဖွားတသော်ထည်။ မနေ၌ တပည့်
တော်ထိုဝင်သောထေ့မှတပါး၊ အထယ်ထေ့မှမရှိ
သည်ကိုငင်၊ ထေရှုသည် ထိုထေ့ထဲသို့ တပည့်
တော်ထိုနှင်အထူဝင်တော်မမူဘဲထွက်၊ တပည့်

၉၁ တော်ထိုသာသွားသည်ကို ငင်မြင်ကြ၍- ထိုအ
ရပ်၌ ထေရှုမှစသောတပည့်တော်ထို မရှိသည်
ကိုသိကြသဖြင့်၊ နက်နဲနေ၌ ထေ့မီး၌-ထေ့ကို
၉၁ ရှာခြင်းငှါ ကပေရနာဇဲမြို့သို့သွားကြ၏- ထိုင်
တခဏ၌ထေ့လျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အထယ်သော
အခါ၌အရပ်သို့ ကြွတော်မူသနည်းလှပေ၊

၉၁ လျှောက်ကြမ်း- ထေရှုကထည်။ ငါ့အမှန်အ
ကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်ထိုသင့်မှိမိတ်ထက္ခဏာ
ထိုကို ခြင်္သေ့အကြောင့် ငါ့ရှာသည့် မထုတ်၊-
၉၁ ခုန့်ကိုစား၍ ဝသောအကြောင့်သာရှာကြ၏။ ဂျက်
မီးထက်သော အစာကို ရ ခြင်းငှါ ပ ကြီးစားကြ
နှင်း ထူသားသည် သင်ထိုအားပေး၍၊ ထာဝရ
အသက်နှင့် အမှုတည်ထက်သော အစာကို ရ
ခြင်းငှါကြီးစားကြသော၊ ထိုအားထည်မည်း

တော်ဘုရား၏စိတ်ဝတ်ခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်
သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉၁ ထိုသူထိုကထည်။ ဘုရားသခင်၏အထိုတော်
နှင်ညီသောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ အထယ်သို့

၉၁ ပြုရပါမည်နည်းလှပေ၊ လျှောက်ကြမ်း- ထေရှု
ကထည်။ ဘုရားသခင်၏အထိုတော်အထာသု
ကိုယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အထိုတော်နှင်ညီ

၉၁ သောအကျင့်တည်းလှပေ၊ တော်မူ၏- ထိုသူထို
ကထည်။ အကျွန်ုပ် ထိုသည် ကိုယ် ချက်မိနှင်
ခြင်၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊
အထယ်မှိမိတ်ထက္ခဏာကို ပြုထောင်မူသနည်း။

၉၁ အထယ်အမှုကိုပြုထောင်မူသနည်း။- ကျမ်းစာ၌
ထာသည်ကား၊ ထိုသူထိုစားစရာထိုကောင်းကင်
၉၁ ခုန့်ကိုပေးတော်မူသည်ထူထာသည်နှင်အညီ၊
ငါထို ထိုထေးဈားသည် ထောင့် မနုကိုစားကြ
သည်ဟုလျှောက်ကြမ်း။

၉၁ ထေရှုကထည်။ ငါ့အမှန်အကန် ဆို ထည်
ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်ခုန့်ကို ထင်ထို
အားပေး၊ ခမည်းတော်သည် ခုန့်ထောထောင်၊

၉၁ ကင်ခုန့်ကိုသင်ထိုအား ပေးတော်မူ၏- ဘုရား
သခင်၏ခုန့်ပူကား၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍၊
ထောက်သားထိုအား အသက်ကို ပေးသောခုန့်

၉၁ ပေတည်းလှပေ၊ တော်မူလျှင်၊- ထခင်း၊ ထိုခုန့်ကို
အကျွန်ုပ် ကိုစား၊ အစည်မပြတ် ပေးတော်မူပါ

၉၁ ထုလျှောက်ကြမ်း- ထေရှုကထည်။ ငါသည်အ
သက်ခုန့်ဖြစ်၏၊ ငယ်ထိုထာသောထူထင်ရောက်
တခန့် အထာအစွတ်မခံရ၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သော

၉၁ သူသည် နောက်တခန့် လျင်မခံရ၊- ထိုထောင်
ထည်။ သင်ထိုသင့်ကိုမြင်ထူထပ်ပင်မယုံကြည်

၉၁ ကြလေငါဆိုခဲ့ပြီး- ခမည်းတော်သည် ငစားပေး
တော် မူသော သော သူထိုသည် ငယ်ထို ထာကြ
ထိန့်မည်း၊ ငယ်ထို ထာ သော သူကို ငါသည်အ

၉၁ လျှင်းမယတ်၊- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကိုယ်
အလိုသို့လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်
ထည်မထုတ်၊ ငါ့အထွတ်တော်မူသောထူ၏အ

၉၁ ထိုတော်သို့လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏- ငါ့အ
ထွတ် တော်မူသော ခမည်း၊ တော်၏ အထို ထောင်
ကား၊ ငစားပေးသောသူထိုတွင်ထန့်ထထောက်
ကိုမျှငါမရှောင်စေရဘဲ၊ နောက်ထိုထောနေ၌
ထိုသူအပေါင်းထိုကို ထမြောက်စေခြင်းငှါ ငင်း-
၉၁ အားတော်ကို ကြည့်ခြင်၍ ယုံကြည်သော သူ မှီ
ထက္ခဏာထည် ထာဝရ အသက်ထို ရစေခြင်းငှါ

ကိုရု၏ ထိုသူကို နောက် ဆုံးတော ခုန့် ငါတ
 ၁၁ ပြောင်းစေမည်- ငါ၏ အထွေးသည် ဘေးစရာ
 ကောင်း၏။ ငါ၏ အထွေးသည်း ထောက် စရာ
 ၁၂ ကောင်း၏။ ငါ၏အသားအထွေးကိုသောက်စား
 ထော ထူသည် ငါ နှ့် တည်၏။ ထိုသူနှ့် ထည်း ငါ
 ၁၃ တည်၏။ အသက်ရှင်တော်မူသောမည်အောင်
 တည် ငါ့ကို စေတုတ်တော်မူ၏။ ငါ တည် စေတုတ်
 စေတုတ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကို
 စားသောသူသည် ငါ အားဖြင့် အသက်ရှင် ထိခံ
 ၁၄ စည်း- ဤ ခုန့်ကား။ ကောင်းကင်မှ ဆင်းတော်
 ထောရန် ဖြစ်၏။ သင်တို့ ထိုးဝေးစွာသည် ခုန့်
 ကို စားတော်မူ ထေရသကဲ့သို့ မထုတ်။ ဤ ခုန့်ကို
 စားသော သူသည် အစည် မပြတ် အသက်ရှင်
 ၁၅ ထိခံမည်တူ- ကပေရနောင်မြို့မှာတရားစာရပ်၌
 ဩဝါဒပေးစည်တွင်မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၆ တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထို
 စကားသည် အထွတ်ခတ်လှ၏။ အထက်သူနားခံ
 ၁၇ နှိုင်းမပြီနည်းတူဆိုကြ၏- ထိုထိုတပည့်တော်တို့
 ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်သည်ကို ထေရသည် အထို အ
 ထောက်ထိတော်မူလျှင်၊ ဤတရားစကားကြောင့်
 ၁၈ သင်တို့သည် မိတ်စွတ်ကြ ထေထော- ထူထား
 ထည်သရင်ဒုတိယစာရပ်သို့တဖန်ကြွတတ်သည်
 ကို ဖြင်ရလျှင်၊ အထက် သို့ ထင်မှတ် ကြ မည်
 ၁၉ နည်း။- ဝိညည်သာလျှင်အသက်ရှင်စေ၏ကိုယ်
 ကာထသည်အလျှင်၊ မတတ်နှိုင်း ငါပြောသော
 စကားသည် ဝိညည်ဖြစ်၏။ အထက်ထည်းဖြစ်
 ၂၀ ၏- ထိုထော်ထည်း၊ သင်တို့တွင်မယုံကြည်သော
 ၂၁ ထူအမျိုးရှိ၏- ထိုကြောင့်၊ ငါ၏မစည်းတော်ထွတ်
 အစွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ အထက်သူမှ ငတ်မျိုး
 မယာနှိုင်းတူ၊ အထက်က ငါ ဆိုခဲ့ပြီထုမိန့်တော်မူ
 ၏- ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်အကြောင်းဟူမူကား၊
 အထက်သူ မယုံကြည်သည်ကိုငှ၊ အထက်သူ
 ထည် ကိုယ်တော် ကို သပ်နှံ မည် ကိုငှ၊ ထေရ
 ထည်အစားစား၌သိတော်မူ၏။
 ၂၂ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော် အများ ထိုထည်
 ကိုယ်တော်နှင့် မပေါင်းစပ် ဆုတ် သွား ကြ
 ၂၃ ၏- ထိုကြောင့်၊ ထေရသတ္တိတကျိပ်နှစ်ပါးသော
 ထူတို့အား၊ သင်တို့သည်ထည်း တွတ်သွားခြင်း၊
 ၂၄ ငါအထိုမြို့ကြသောထူပေးတော်မူလျှင်- မှီရန်
 ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အထက်ထူ
 ထံသို့ သွားရပါမည်နည်း၊ ထာဝရအသက်ရှင်
 ရှည်သောစကားထည်ကိုယ်တော်၌တည်ပါ၏။

၈၆ ကိုယ်တော်သည်စရစ်တော်တည်းဟူသော၊
ထက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ သားတော်
ခြင်တော်မူသည့်ကိုးကွန်ပုံထို လုံကြည်သိစွတ်
၈၇ ကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။-ယေရှုငါထံ၌
တကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်ထိုကို ငါ ခြွေကောက်
သည်မဟုတ်သော၊ သို့သော်သည်၊။သင်ထိုတွင်
၈၈ ရန်သူတလောက်ပါသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ထို
သို့မိန့်တော်မူသော်၊တကျိပ်နှစ်ပါးစေဝင်ခြင်၍
ကိုယ်တော်ကို စပ်၍ မည်သူ၊ မှီရန်၏သား၊ ထု
ရှုကားရုတ်ကိုဆိုလိုသည်။

१

• ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ ထွက်
 ယည်တော်မူ၏။ ထိုထုထူသည့် ကိုယ်တော်ကို
 ဆတ်စုံသော ငါးရှာကြံသောကြောင့်၊ ထုထွက်
 ၌ထွက် ယည်ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

၂-၁ ထုထူထိုက်သကောနေ့တွင် ခါးနှိုးတွင်း-ဦးတော်
 ထိုက၊ သင်ပြသော အမှုကို တပည့်များထံ
 ယည်ခြင်းခြင်းငှါ၊ ချီထွက်မှထွက်၍ ထုထွက်
 ၂ ထိုကြံပါ။- ကျော်စောကိစ္စကို အလိုရှိသောသူ
 မည်သည်ကား။ မထင်ရှားသော အားဖြင့် အ
 ထွက်အမှုကိုမျှမပြုတတ်။ ချီထွက်ကိုသင်သည့်
 ပြုလျှင်၊ ချီတောကန်ကိုယ်ကိုလင်ရှားစွာ ပြပါ
 ၂ ထု-မယ့်ကြံသောကြောင့် ယေရှုအားဆိုကြ
 ၂ ၏- ယေရှုကလည်း၊ င မရှိမှီ မရောက်သေး
 ဆင်ထို ထိုပင် သိမ်းသော အမြန်သင့်ထွက်ရှိ၏-
 ၂ ထောက်သားထိုသည့်သင်ထိုက်မုန်းနှင့် ငကို
 ၂ မုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သူထိုက်
 ၂ အကျင့်ဆို၊ ညစ်ကြောင်းကို ထက်သေခံ၏- ထို
 ၂ ခွဲထိုသင်ထိုသွားကြသော- ငါမသွားသေး၊ င
 အမြန်မပြည့်စုံသေး၊ ယ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါ
 လိလဲပြည်မှာနေတော်မူ၏။

• ဦးတော်ထိုသွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုခွဲ
 ထိုမထင်မရှားကြံတော်မူ၏- ထိုခွဲထုထူထို
 က၊ ယေရှုသည်အထွက်မှာရှိသည့်၊ ယုဗေးမြန်၊
 ၂ ရှာရွှေကြမ်း-ထုထုအဝေးထိုသည်ကိုယ်တော်
 ကို အကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်သံသံ ဖြစ်ကြ၏။
 အချို့ထိုက၊ သူသည်သူတော်ကောင်းဖြစ်သည်
 ထူ၍- င၊ တချို့ထိုက၊ သူတော်ကောင်းမထုတ်၊
 ၂ ထုအားကိုး၍ ခြားသည်ဟူ၍ ငှာဆိုကြ၏- ထို
 ထောက်သည်၊ ထုထူထိုကို ကြောက်သောကြောင့်
 အထွက်သူမျှ အတည်အထင်မပြောနိုင်။

• ထိုခွဲကိုခံစည်တွင်၊ ယေရှုသည်မိတ်ရှာတော်

၁၈ သို့တတ်၍ ဓမ္မဗြဟ္မာဝါဒပေးတော်မူ၏။ ထို
 ၁၉ ထိုသို့တတ်၍ ချီသုတည် ဇာမသင်္ခ
 ၂၀ ထွက်၊ စေတယ်သို့တတ်ဘိသနည်းဟု ဆိုကြ၏။
 ၂၁ ဟေ ဣကထည်း၊ ငါတောသောဓမ္မသနာထည်ငါ
 ၂၂ စ်ဓမ္မသနာမထုတ်၊ ငါ့ကိုဓမ္မတ္တတော်မူသောသူ
 ၂၃ စ်ဓမ္မသနာဖြစ်၏။ ထိုသူ၏ စေတယ်သို့ထိုက်
 ၂၄ ခွင်သော သူ ဓမ္မထည်ကား၊ ချီ ဓမ္မသနာထည်
 ၂၅ သုဇာ၊ ထင်၏ ဓမ္မသနာတော် ဖြစ်သကော၊ ငါ
 ၂၆ ထည်ကိုယ်စေတီစေလျှောက်သောပြောသကော
 ၂၇ ထိုသို့၊ ခြား၍ ထိုထို မည်၊ ကိုယ် စေတီ စ
 ၂၈ လျှောက် သောပြောသော သူထည် မိမိဘုန်းစ
 ၂၉ သရေကိုရှာတတ်၏၊ မိမိကိုဓမ္မတ္တတော်မူသော
 ၃၀ သူ၏ ဘုန်း စသရေကို ရှာသော ထိုသူကား၊ ထို
 ၃၁ ထောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ စုတမဗ္ဗိ၊-ဓော
 ၃၂ ဂ္ဓသညပညတ်တရားကိုသင်ထိုစား၊ ပေးထည့်
 ၃၃ မထုတ်သော၊ ထိုတရားကို သင်ထိုထွင် တန့်တ
 ၃၄ သောက်မျှမကျင့်၊ ငါ့ထက်ထုံသောငှါ စေတယ်
 ၃၅ ကြောင့်ရှာကြံကြံသနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို
 ၃၆ စုတမဗ္ဗိကထည်း၊ သင်သည်နတ်ဆို၍သော
 ၃၇ သူဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်ထုံသောငှါ စေတယ်သူ
 ၃၈ ရှာကြံသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ဟေ ဣကထည်း၊ ငါ
 ၃၉ ြသောသမ္မတရကိုသင်ထို မှီသမျှသင့် ထုံကြော
 ၄၀ ခြင်းရှိကြ၏။ ဓမ္မသေသညစရေဈားထိုးခြင်း
 ၄၁ တရားကိုသင်ထိုစားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ဓော
 ၄၂ ဌဒ္ဒမဓမ္မသင်ရသည့်ထုမဆိုထို၊ ထိုစားဈား
 ၄၃ ဖောက်ခံရတည်း၊ ထိုကြောင့်မုဂ္ဂသံဃေ၌ထင်
 ၄၄ ထိုသည်စရေဈားထိုးခြင်းကိုပေးကြ၏။ ဓော
 ၄၅ ဌစံတရားမပျက်စေခြင်းငှါထူထည်ဥပုသ်ရ၌
 ၄၆ စရေဈားထိုးခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ငါသည်ဥပုသ်ရ
 ၄၇ ၌ လူတထိုယ်သုံးကို ထွန်းမာစေ ထော့ကြောင့်၊
 ၄၈ သင်ထိုသည် ငါ့ကို စေတယ် ထွက်ရာသကော၊
 ၄၉ ဣန္ဒာကို သာကြည့်၍ မမီရင်ကြံစဉ်၊ ထေး
 ၅၀ သဖြင့်မီရင်ကြံထော့ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၁ ထိုစော၊ ဟေဣန္ဒာယင်မြို့သား စန္ဒြိကထည်း၊
 ၅၂ ချီသူကို ထက် ထုံသောငှါ ရှာကြံသည် မထုတ်
 ၅၃ ထေး၊ ကြည့်ပါ၊ လူသည် ထင်ရှားစွာ ထော
 ၅၄ ပြော၍ စေတယ်ဖြစ်ဟောခြင်းကိုမျှမပြုပါစ
 ၅၅ ကား၊ ချီသူသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုမင်း၊
 ၅၆ ဈားထိုသည် စေတန်ထိကြံသကော၊ ထိုတော်
 ၅၇ ထည်၊ ချီသူသည်စေတယ်ကဖြစ်သည်ကိုငါထို
 ၅၈ ထိကြ၏။ ခရစ်တော်သည့် ကြိုတာတော်မူသော
 ၅၉ စော၊ စေတယ်က ဖြစ်တော်မူသည်ကို စေတယ်

၂၀ ထုရှာမထိရထု ဆိုကြ၏- ထေရှာကထည်း၊ ထပ်
 ထိုထည် ငကိုသိကြ၏၊ ငါထည် အထက်ထပ်
 ထည်ကိုကည်း၊ ထိုထည်ထပ်ထပ်၊ ငါထပ်
 ကိုယ်ထေရိုထေရောသ်ထာထည်မထုတ်၊ ငကို
 စေတုတ်တော်မူသောထုထည် ထရှာနှင့် ပြည့်စုံ
 ၂၁ တော်မူ၏၊ ထိုထုကိုထပ်ထိုမထိကြ- ငါရှာကား
 ထိ၏၊ အကြောင်းရှာကား၊ ထိုထု၏ အထက်တော်မှ
 ငါထာ၏၊ ထုထည်ထည်၊ ငကိုစေတုတ်တော်မူ၏
 ထု၊ မိတ်မှန်တော်မူသည့် ငါပေးတော်မူစည်
 ၃၀ တွင်း၊ ကျွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူလျှင်- ကိုယ်
 တော်ကို ခမ်းမီး၊ ခြင်း၊ အရှင်ကို ရှာကြ၏၊ ထို
 ဆော်ထည်၊ ကိုယ်တော်၏ အမှီမမေ့မရောက်
 ထေးထေ့ ကြောင့် အထက်ထုမျှ ခမ်းမီး၊
 ၃၀ ကြီး- ထုအစုအဝေးထဲ၌ ပါသော ထုအစုအဝေးထို
 ထည်ထိုထည်ထည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ထည်ကြွ
 ထာတော်မူသောအခါ၊ ဤသို့သော မိမိထက်ကွ
 အာထက်ထာ၍ ရှားသော မိမိထက်ကွ အာထို
 ကိုပြတော်မူမည်သောထု ဆိုကြ၏၊
 ၃၂ ထိုထို ထုရှား အုတ်အုတ်ထဲထဲ ဖြစ်ကြထည်
 ကိုခါးရံ၍ ထိုထည်ကြားလျှင်၊ ထပ်ပရောထိတ်
 အကြီးထိုနှင့် ထိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကို ခမ်း
 မီးခေခြင်းငှါမင်းထုထင်ထိုကိုစေတုတ်ကြ၏-
 ၃၃ ထေရှာကထည်း၊ ငါထည်ထင်ထိုနှင့်ထေရို ထေ
 ထာနေပြီးလျှင်၊ ငကို စေတုတ်တော်မူသော ထု
 ထံထိုထွားရမည်၊ ထင်ထိုထည်ငါရှာကြထိတ်
 ၃၄ မည်- ရှာသော်လည်းမထွေရကြ၊ ငါရှိရာအရပ်
 ထိုထင်ထို မရောက်နိုင်ကြထု မိန့်တော်မူလျှင်-
 ၃၅ ထုထုထိုက၊ ငါထိုမထွေခေခြင်းငှါ၊ ထုထည်အ
 ထက် အရပ်ထို ထွားထိတ်မည်ရည်း၊ ထေထထ
 ထုထိုတွင်၊ အရပ်ရပ်ထိုကွဲပြားလျှင်နေသောထု
 ထိုရှိရာထိုထွား၍၊ ထေထထထုထိုအား ထာရား
 ၃၆ ထောလိမ့်မည်သော- ထင်ထိုထည်ငါရှာကြ
 ထိတ်မည်ရှာသော်လည်းမထွေရကြ၊ ငါရှိရာအ
 ရပ်ထို ထင်ထို မရောက်နိုင်ကြထုသော စကား
 ထည် အထက်ထိုဆိုထိုထာရည်းထု၊ အရှင်၊ ရှင်း
 ဆိုကြ၏၊
 ၃၇ ထိုရှဲကို ခံ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ရှေ့မြတ်၌
 ထေရှာထည် ရပ်၍ ကျွေးကြော်တော်မူ ထည်
 ကား၊ ရေထေ ထောထုရှိလျှင်၊ ငါထိုထာ၍
 ၃၈ ထောထေထေ- ငကိုထိုထည်သော ထုထည်
 ကျမ်းစာထာထပ်ထပ်ထိုင်း၊ အထက်ရေထွတ်ရာ
 ၃၉ ခမ်းရေထွင်းဖြစ်ထိတ်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏- ထို

ထိုမိန့်တော်မူသော်၊ ထိုထည်သောထုထိုထည်ခ
 ရထေ ထော မိညည်တော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ထေရှာထည် ထုန်းရှင်းတော်မူသော၊
 ထေ့ကြောင့်ထန်ရှင်းသောမိညည်တော်ကိုပေး
 ၃၀ တော်မူသော- စကားတော်ကိုကြားသောထုအ
 စုအစု၊ ဤထုထပ်ထပ်ထေထောပရောထိတ်
 ၃၁ အရှန် ဖြစ်ထည်ထု ဆိုကြ၏- အရှိုကထည်း၊
 ဤသို့ထည် ခရစ်တော်ဖြစ်ထည်ထုဆိုကြ၏၊ အ
 ရှိုကထည်း၊ ခရစ်တော်ထည်ဝါထိတ်ပြည်သား
 ၃၂ ဖြစ်ရထေထာ- ခရစ်တော်ထည် မိမိ အရှို၊
 မိမိ နေရာရွာ၊ မထင်ရှာသော၊ ဖြစ်ရထေထို
 ထု၊ ကျမ်းစာ ထာထည်မထုတ်သောထု ဆိုကြ
 ၃၃ ၏- ထိုထိုထုရှားထိုထည် ကွဲပြားကြထည်ဖြစ်
 ၍၊ အရှို ထိုထည်ကိုယ်တော်ကိုခမ်းမီး၊ ခြင်းငှါ
 ၃၄ အလိုရှိကြ၏- ထိုထေထည်၊ အထက်ထုမျှ
 ခမ်းမီး၊ ကြီး၊
 ၃၅ ထိုအခါမင်းထုထင်ထိုထပ်ထပ်ပရောထိတ်အ
 ကြီး၊ ခါးရံ၍ ထိုထိုဖြစ်၍၊ ထိုမင်းထိုက၊ အထက်
 ကြောင့်ထုကိုမထောင်ခဲ့ကြထု၊ ထိုထေထေ မြန်၊
 ၃၆ လျှင်- မင်းထုထင်ထိုက၊ ထိုထုထောပြောထာက
 ထိုအထက်ထုမျှ မထော- စုပါထု လျှောက်ကြ
 ၃၇ ၏- ခါးရံ၍ ထိုကထည်း၊ ထင်ထိုကိုပင်ထွည့်မြား
 ၃၈ ပြီထော- မင်းရှား၊ ခါးရံ၍ ရှား၊ ထိုတွင် ထုကို
 ထိုထည်သောထုထန်ထေထာထန်ထွည့်သထော-
 ၃၉ ထာရားကိုမထိသောဤထုရှားထိုထည် ကျန်ခြင်း၊
 ၄၀ ကိုခံရသောထုဖြစ်ထည်ထု ဆိုကြ၏- အထက်
 ကထည်အခါ၌ အထက်တော်ထိုထာထောထုထွေး
 ထုသော၊ ထိုမင်းရှားအဝင်ဖြစ်သောမိနောခပ်
 ၄၁ ကထည်း- ငါထိုတရားထည်ထုကိုမစမ်း၊ ထုအစု
 ကိုမထိမိကပင်ရွှေမထွေကဆုံးခြတ်တတ်သထော
 ၄၂ ထုဆိုလျှင်- ထုထိုကထင်ထည်ထည်၊ ဂါထိတ်
 ပြည်သား ဖြစ်သထော၊ ခပ်ဦးထေ့၊ ဂါထိတ်
 ပြည်၌အထက်ပရောထိတ်ရှုမပေါ်မထွန်းထည်
 ၄၃ ကိုမှတ်ထေ့ထု ဆိုကြပြီးမှ- ထိုထုအပေါင်းထို
 ထည်မိမိထိုထိတ်ထိုထွားကြ၏၊
 ၀
 ၀ ထေရှာထည်ထည်းထံထွင်တောင်ထိုကြွတော်
 ၁ မူ၏- နှုတ်စောစောမိတ်မှန်တော်ထိုတန်ကြွ
 တော်မူ၍၊ ထုအပေါင်းထိုထည် အထက်တော်ထို
 ထာကြ၏၊ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ထုရှုကြဝါ၊
 ၂ ပေးစည်တွင်း- ရှားပွင်း ခြင်းအမှုကို ပြုထွက်
 နေသော မိမိတထောက်ကိုထွေ လျှင်၊ ကျမ်းပြု

ဆရာတို့နှင့်ဆင်နွှဲထိုက်သည့်အခါ၌ အထက်၌
 ၇ ယားပြီးမှ- အရှင်ဘုရား၊ ဤမိစ္ဆသည့်မှာယွင်း
 ၈ မြင်းစေ့ကိုပြုစည်တွင်ပင် ထွေမိပါသည်။ ထို
 ထိုသောမိစ္ဆကိုကျောက်စွန်ပြစ်ရမည်ဟု၊ မော
 ၉ သည်စက္ကနိပိတိယောပညတ်တရား၌ မီရင်
 ထိုးစွဲပါပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ
 ထက်သို မိန့်တော်မူမပြီနည်းဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၈ ထိုသို့ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်
 တင် ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါစုံစမ်းစွာခွင့်ရသောအခါ
 မြင့် လျှောက်ကြ၏။ ထေရ်သည် အောက်သို့ခုံ
 ထွက်ထက် ညိုအောင်နှင့် မြေ၌ ရေးထား၍ နေ
 ၇ တော်မူ၏။ ထိုသူထိုက်သည် အထပ်ထပ် မေး
 လျှောက်ကြသောအခါကိုယ်ကို ထွန်တော်မူ၍၊
 တင်ထိုက်ထွန်စပ်ကင်းသောသူသည် ချေပြီးစွာ
 ၈ ကျောက်စွန်ပြစ်စေထုမိန့်တော်မူပြီးမှ- တစ်
 ၉ အောက်သို့ခုံမြေ၌ရေးသားတော်မူပြန်၏။ ထို
 သူထိုက်သည်ကြားရလျှင်၊ မိမိထိုက်စွန်ထိုးသည်
 မိမိထိုက်အပြစ်ကိုလေးမြဲသဖြင့် အသက်ကြီးသော
 သူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသော သူထိုင်စေခင်း၊ အ
 ထောက် နောက် ထောက်ထက် ထွက်သွား ကြ၏။
 ထေရ်သည် အထောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်မူ
 ၈ ၍ မိစ္ဆသည့်အထက်၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါထေရ်
 သည်ကိုယ်ကို ထွန်တော်မူပြန်၍၊ ထိုမိစ္ဆမှတစ်ပါး
 အထက်သို့ကိုက်ရှာမပြင်လျှင်၊ အရှင်မိစ္ဆ၊ ထင်ကို
 အပြစ်တင်သောသူထိုက်သည် အထက်မှာရှိကြသ
 နည်း။ ထင်၏အမှုကိုအထက်သူရှာ မမီရင်သော
 ၈ ထုပေးတော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆကသည်။ အထက်သူ
 ရှာမမီရင်ပါသခင် ထုလျှောက်၏။ ငါသည်သည်
 ထင်၏အမှုကိုမမီရင်၊ သွားသောအခါအောက်ထဲ
 ရုစိုက်ကိုမပြုနှင့် ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ တစ်ဖန်ထိုထေရ်က၊ ငါသည် ဤအထောက်၏ အ
 ထက်၊ ပြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့ ထိုက်သောသူ သည်
 မှောင်မိုက်၌ပင် သွားမထား။ အထက်၏အထက်ကို
 ၈ ရုစိုက်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ဇာမိစ္ဆထိုက်သည်။
 တင်သည် ကိုယ် အကြောင်းကို ထက်သေ ခံ၏။
 ၈ ထင်၏ ထက်သေမတည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထေရ်က
 သည်။ ငါသည်ကိုယ် အကြောင်းကို ထက်သေ
 ခံသော်လည်း၊ အထက်သေတည်း။ အကြောင်း
 ၈ ရှုကား။ ငါသည် အထက်အရပ်က သာသည်ကို
 ရှိ။ အထက်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုငှင် ငါ၏။
 ၈ ထင်ထိုက်ကား မထိုက်။ ထင်ထိုက်သည် အထက်
 အထက်အထက်၊ မီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမှကား အ

၈ ထက်ထိုက်ရှာမမီရင်- ငါသည်မီရင်အထက်တည်း
 ငါ၏မီရင်ခြင်းသည်တည်း။ အကြောင်းအရကား၊
 ငါသည် တထောက်တည်း၊ နေသည်မထုတ်။ င
 ကို အထွတ် တော်မူသော ခမည်း၊ တော်သည် င
 ၈ ထက်၌ နေတော်မူ၏။ ထက်သေခံ နှစ်ဦး၊ ထိုက်
 ၈ ကားသည် တည်ရစ်ဟု၊ သင်ထိုက်ပညာရှိကွ၏။
 ၈ ဇာမိစ္ဆသား- ငါသည်ကိုယ်အကြောင်းကိုထက်
 ထင်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို အထွတ်တော်မူသော
 ခမည်း၊ တော်သည်လည်း၊ အကြောင်းကိုထက်
 ၈ ထင်သောတော်မူသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူထိုက်
 သည်။ ထင်၏ခမည်း၊ တော်သည် အထက်မှာ မှီ
 ထနည်းဟု မေးကြ၏။ ထေရ်ကသည်။ သင်ထိုက်
 ထင်ကိုမထိုက်၊ ငါခမည်းတော်ကိုထင်မထိုက်
 ကြ။ ငါ့ကိုသိလျှင်၊ ငါခမည်းတော်ကိုထင်။ ထို
 ၈ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ မိတ်မှန်တော်၌
 ဆုဗျာဠာဝါပေးတော်မူသည်။ ဤကားတော်ကို
 အကြောင်းကိုမှာ မိန့်မြတ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
 ၏ အမြန် မ နေ မရောက် ထေး၊ သော့ ကြောင့် အ
 ထက်သူရှာကိုယ်တော်ကိုမခမ်းမီးကြ။
 ၈ တစ်ဖန်ထေရ်က၊ ငါသည်သွားရမည်။ ထင်ထိုက်
 ထင်ကိုရှာကြလိမ့်မည်၊ ကိုယ်အပြစ်၌သည်။
 ထေရ်လိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ ထင်ထိုက်
 ၈ ရောက်နိုင်ကြထု မိန့် တော်မူ၏။ ထုပေးထိုက်
 သည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်ထိုက်မရောက်နိုင်
 ကြထုထုသည် ဆိုသော်၊ ကိုယ်အထက်ကိုထက်
 ၈ မည်သောထုဆိုကြ၏။ ထေရ်ကသည်။ ထင်ထိုက်
 ထင်အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမှကား၊ အထက်
 ထားဖြစ်၏။ ထင်ထိုက်သည် ထောက်ထားဖြစ်ကြ
 ၈ ၏။ ငါမှကား၊ ထောက်ထားမထုတ်။ ထိုကြောင့်
 သင်ထိုက်သည် ကိုယ်အပြစ်၌ ထေရ်လိမ့်မည်ထု
 ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သော သူမြင်သည်ကို
 ထင်ထိုက်သည်မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်၌ ထေရ်
 ၈ ထိုက်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူထိုက်သည်။
 ထင်သည် အထက်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထေရ်
 က၊ ငါသည်သင်ထိုက်ကား အစည်ပြောဆိုသည်အ
 ၈ ထိုက်ငါဖြစ်၏။ သင်ထိုက်မှ၌ ငါပြောဆိုမီရင်
 ၈ ဇာမိစ္ဆသား၌။ သို့သော်သည်။ ငါ့ကိုအထွတ်
 တော်မူသောသူသည်သန္တာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
 သူ၏အထက်တော်၌ ငါကြားသမျှကိုသာ ဤသော
 ၈ ကမ္ဘာငါထောပြောသည်ထုမိန့်တော်မူ၏။ ခမည်း
 တော်ကိုချင်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကိုထိုသူထိုက်
 ၈ သည်မရပ်မိကြ။ ထိုကြောင့်ထေရ်က၊ သင်ထိုက်

သည့် ထူထား ကို ခြောက်ထား ထော့စေပါ။ ငါ
 သည် ချီမည်သော သူဖြစ်သည်ကိုရင်း ငါသည်
 ကိုယ် အထိုအထောက် အထယ်အမှုကိုမျှ မပြု
 သဲ။ ငမည်းတော်သည် ငမေး နည်းပေးတော်မူ
 သည်အတိုင်း ငါတော့ပြောသည်ကို ငင်းသင်ထို
 ၂။ သည် သိကြလိမ့်မည်။- ငကို အထွတ်တော်မူ
 သောသူသည် ငါနှင့်အတူ မှီတော်မူ၏။ ငကို တ
 ကိုယ်တည်းအနုစေခြင်းငှါ ငမည်းတော်သည် နှစ်
 ဖြစ်သော်မူ၊ အကြောင်းမူကား၊ နှစ်သတ်တော်
 မူသောအမှုကို အစည်မပြတ် ငါပြုသည်ထု မိန့်
 ၃။ တော်မူ၏။- ထိုကားတော်ကို မိန့်တော်မူမည်၊
 ထူရှားထိုသည်လုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၄။ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်ထိုသည် ငါ၏သောနာ
 ၅။ ဦးတည်လျှင်၊ တပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။- သဗ္ဗာ
 တရားကိုလည်း သိကြသဖြင့်၊ ထိုတရားသည်
 သင်ထိုကို ထွတ်လိမ့်မည်ထု၊ ထိုကြည်သော
 ၆။ ထူးထူးထိုအား မိန့်တော်မူ၏။- ထူးထူးထိုက
 သည်၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ အ
 သတ်သူတို့တရံတပါးမျှ ကျွန်ုပ်မရှိ၊ ထွတ်လိမ့်
 မည်ဟု ခြံသင်သည်အထယ်သို့ပြောဆိုသနည်း၊
 ထုမေးခြင်းကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အ
 ၇။ ကန်ဆိုသည်ကား၊- ခုခိုက်ကို ပြုသမျှသောသူ
 ၈။ ထိုသည် ခုခိုက်၏ထွန်ဖြစ်ကြ၏။- ကျွန်သည်
 ကား၊ အိမ်၌အစည်အမြဲနေသည်မထုတ်၊ သား
 ၉။ မူကားအစည်အမြဲနေ၏။- ထိုကြောင့်၊ သားသပွဲ
 သင်တို့ကိုထွတ်လျှင်၊ သင်ထိုသည် ဧကန်အမှန်
 ၁၀။ ထွတ်ကြလိမ့်မည်။- သင်ထိုသည် အာဗြဟံအ
 မျိုးဖြစ်ကြသည်ကို ငါထိမ်း ထိုသော်လည်း၊ ငါ
 ၏သောနာသည် သင်ထိုတည်းကုန်မရသော
 ၁၁။ ကြံကြ၏။- ငါသည် ငမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီး
 သပွဲအတိုင်း တောပြောင်းသင်ထိုသည် သင်ထို
 ၏အထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ၏ထုမိန့်
 ၁၂။ တော်မူ၏။- ထိုသူထိုကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါ
 ထိုအစဖြစ်၏ထုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်
 ထိုသည် အာဗြဟံ၏သားမှန်လျှင်၊ အာဗြဟံ၏
 ၁၃။ အကျင့်ကို ကျင့်ကြလိမ့်မည်။- ဘုရားသခင်အ
 ထံတော်၌ ကြားရသောသဗ္ဗာတရားကို သင်ထို
 အား ထော့ပြောသော သူတည်း၊ ဟူသော ငကို
 သတ်ဖို့သောငှါ၊ သင်ထိုသည် ယခုရှာကြကြ၏။
 အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူ ကျင့်သည် မထုတ်။-
 ၁၄။ သင်ထိုသည် သင်ထိုအစစ် အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏

ထုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူထိုကလည်း၊ ငါထိုသည်
 ဧကန်မထားသောအမျိုးမထုတ်၊ ဘုရားသခင်
 တည်းဟူသော ငါထိုအစတပါးတည်းရှိတော်မူ
 ၁၅။ သည်ထုဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်
 သည် သင်ထိုအစမှန်လျှင်၊ သင်ထိုသည် ငကိုစွန့်
 ကြလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရား
 သခင်အထံတော်မှထွက်ကြွ ရောက်သော၏ကိုယ်
 အထိုအထောက် ၁၁ သည် မထုတ်၊ ဘုရားသခင်
 ၁၆။ သည် ငကိုအထွတ်တော်မူ၏။- အထယ်ကြောင့်
 ငမေးကားကို နားမမည် ကြသနည်း။ ငါ၏အစ
 နာကို နားမခံ မထူရှင် သောကြောင့်သာ သင်ထို
 ၁၇။ သည် ငမေးကားကို နားမမည်ကြ၊- သင်ထိုသည်
 သင်ထို၏ အစတည်းဟူသော မာရ်နတ်မှ ဆင်း
 သက်ကြ၏။ သင်ထိုအစ၏အထိုသို့သည် ထိုထို
 တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှ ဖွဲ့ထူ
 သက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌သဗ္ဗာတရား
 မရှိသောကြောင့် သဗ္ဗာတရား၌ မတည်မနေ၊ ထူ
 သပွဲရသောကားကို ပြောသောအခါ မိမိပကတိ
 အတိုင်းပြော၏။ ရသောကား၌ ကျင့်သည်သော
 ၁၈။ သူဖြစ်၏။ ရသော၏အစသည် ဖြစ်၏။- ငါသည်
 သဗ္ဗာကားကို ပြောသောကြောင့် သင်ထိုမထို
 ၁၉။ ကြ၊- ငါ၌ အမြင်ရှိကြောင်းကို သင်ထိုတွင် အ
 သတ်သူတော်ပြသနည်း၊ သဗ္ဗာကားကို ငါပြော
 သည်မှန်လျှင်၊ အထယ်ကြောင့် သင်ထိုမထိုကြ
 ၂၀။ သနည်း။- ဘုရားသခင်နှင့် ခပ်ဆိုင်သောသူထင်
 ဘုရားသခင်၏ ကားတော်ကို နားထောင်တတ်
 ၏သင်ထိုသည် ဘုရားသခင်နှင့် ခပ်ဆိုင်သော
 ၂၁။ ကြောင့် နားမထောင်ကြထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၂။ ထူးထူးထိုကလည်း၊ သင်သည် ခုမာရ် ထူမြင်
 ၏နတ်ဆိုး၊ နှံသောသူထင် ဖြစ်၏ထု၊ ငါထိုပြော
 သော ကား၊ သည် ထောက်ပတ်သည် မထုတ်
 ၂၃။ ထော့ထုဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်
 နတ်ဆိုး၊ နှံသောသူမထုတ်၊ ငမည်းတော်ကို မျှ၊
 ၂၄။ ခြောက်၏။ သင်ထိုသည် ငကိုရှုတ်ချကြ၏။- ငါ
 သည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကိုမရှာ၊ ငါ၏ဘုန်းအ
 သရေကိုရှာ၍ ဖိရင်တော်မူသောသူရှိသေး၏။-
 ၂၅။ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငမေးကားကို နား
 ထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်
 ၂၆။ ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။- ထူးထူးထို
 ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုး၊ နှံသည်ကို ယခုငါထိုထိ
 ကြ၏။ အာဗြဟံမှ ဖွဲ့ပရောက်ထိုသပွဲသေထွန်
 ကြပြီး၊ သစ်မူကား၊ ငမေးကားကို နားထောင်သော

ထော၊ သင်ထိုက်သားမှန်သထော၊ ထိုမှန်လျှင်၊
 ၂၀ ထယ်သို့၊ ယခု ချက်မိ မြင်သနည်းဟု မေးကြ
 ၂၀ စ်- မိသထိုကထည်း၊ ဤသူသည်စက္ကန့်ပုံထိုက်
 ၂၀ သားမှန်သည်ကို၎င်း၊ စမိဝမ်းတွင်းကပင်ဈက်
 ၂၀ မိကန်းသည်ကို၎င်းစက္ကန့်ပုံထိုက်ကြပါ၏- စ
 ထယ်ကြောင့် ယခု ချက်မိ မြင်သည်ကို၎င်း၊ စ
 ထယ်သူသည်သူ၏ဈက်မိကိုစွင့်သည်ကို၎င်း၊ စ
 ကျွန်ုပ်ထိုက်မသိကြပါ၊ သူသည်စသက်စရွယ်
 နှင့်ပြည့်စုံပါ၏၊ သူကိုမေးကြပါလော့၊ သူသည်
 ကိုယ်စကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြောပါလိမ့်မည်
 ၂၂ ထုပြန်ပြောကြ၏- ဤသို့ပြောသည်စကြောင်း၊
 ကား၊ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ
 သောသူသည်သည်ကို တရား ဇရပ်မှ နှင်ထုတ်ရ
 မည်ဟု ယူဝလူတို့သည်တိုင်ပင်စီရင်နှင့်ကြပြီး-
 ၂၃ ထို့ကြောင့် မိသထိုက၊ သူသည် စထက်စရွယ်
 နှင့်ပြည့်စုံပါ၏၊ သူကိုမေးကြပါလော့ဟု၊ ယူဝ
 လူတို့ကိုကြောက်၍ပြောကြ၏၊
 ၂၄ ထို့ကြောင့်၊ ဈက်မိကန်းဘူးသောသူကိုစုတိ
 ယစကြိမ်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုရိုးမွမ်းထော့၊
 ထိုသူသည်လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါထိုက်သိဟု
 ၂၅ ဆိုကြလျှင်၊ လူဆိုးဖြစ်သည်၊ မဖြစ်သည်ကိုစ
 ကျွန်ုပ်မှသိ၊ စကျွန်ုပ်သည် စထက်က ဈက်မိ
 ကန်း၍၊ ယခုဈက်မိ မြင်သည် စကြောင်း၊ တခု
 ၂၆ ကို စကျွန်ုပ်သိသည်ဟုဆို၏- တဝန်ထိုသူထို
 က၊ သူသည်သင်၌စထယ်သို့ပြုသနည်း၊ သင်၏
 ဈက်မိကို စထယ်သို့ စွင့်သနည်း၊ ဟု မေးကြ
 လျှင်၊ စကျွန်ုပ်တခါပြောပြီ၊ သင်တို့နားမကြား
 ၂၇ ကြီး- စဘယ်ကြောင့်တဖန်ကြားခွင့်သနည်း၊
 ၂၈ သုတပည့်ဖြစ်ခွင့်သယောဟုဆို၏- ထိုသူထိုက
 ထည်း၊ သင်သည်သုတပည့်ဖြစ်၏၊ ငါထိုက်ကား၊
 ၂၉ မောရှေ၏ဟပည့်ဖြစ်ကြ၏- ဘုရားသခင်သည်
 မောရှေ၌ ဈာပိတ်ထားတော်မူကြောင်းကို ငါထို
 သိကြ၏၊ ထိုသူသည်စထယ်ကဖြစ်သည်ကို မ
 ၃၀ သိဟုကဲ့ရဲ့၍ပြောဆိုကြလျှင်၊ သူသည်စကျွန်ုပ်
 ဈက်မိကို စွင့်သော်လည်း၊ စထယ်က ဖြစ်သည့်
 ထု၊ သင်ထိုက်မသိကြသည်ကိုတုံ့ပြောဖွယ်ရှိ၏-
 ၃၁ ဘုရားသခင်သည် လူဆိုး ထို စကားကို နား
 ထောင်တော်မူသည်ကို ငါထိုက်သိကြ၏၊ ဘုရား
 သခင်ကိုမိသလေးမြတ်၍ စထိုတော်သို့ထိုက်
 သောသူဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်
 ၃၂ တော်မူ၏- စမိဝမ်းတွင်းကပင် ဈက်မိကန်း
 သောသူကို ဈက်မိမြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်

၃၃ ကိုကနာပြီးမှစ၍ မကြာခဏ- ထိုသူထည့်ဘုရား၊
 ထခင် စေလွှတ်တော်မူသော ထုမထုတ်လျှင်၊ စ
 ၃၄ ထယ်စမုကိုမျှမတတ်၌မိထုပြောဆို၏၊ ထိုသူ
 ထိုကလည်း၊ သင်သည်စွေးစကပင်တကိုယ်လုံး၊
 နှိပ်စမိုက်စပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက်နှင့် ငါထိုကို
 ဆွေပါသည်ဘကားဟု ပြောဆိုကြပြီးလျှင်၊ ထို
 သူကိုတရားဇရပ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏၊
 ၃၅ နှင်ထုတ်သည် စကြောင်းကို ယေရှု သည်
 ကြားပြီးမှ ထိုသူကို ထွေတော်မူလျှင်၊ သင်သည်
 ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သထော
 ၃၆ ဟုမေးတော်မူ၏- သခင်၊ စကျွန်ုပ် ယုံကြည်ရ
 မည်စကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကား၊
 ၃၇ စထယ်သူနည်း၊ ဟုမေးလျှောက်သော်- ယေရှု
 က၊ သင်သည် ထိုသူကို မြင်ခဲ့ပြီ၊ သည် သာမက၊
 သင်နှင့် ယခုစကား ပြောသော သူသည် ဘုရား
 သခင်၏ သားတော် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊-
 ၃၈ သခင်၊ စကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ဟုလျှောက်၍ညွတ်
 ၃၉ ပြန်ကိုးကွယ်လေ၏- ထိုစခါယေရှုကလည်း၊
 ဈက်မိမမြင်သောသူသည်မြင်စေခြင်းငှါ၊ မြင်
 သောသူသည်ဈက်မိကန်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါထည့်
 တရားစီရင်၍ ဤလောကသို့ရောက်လာပြီဟုမိန့်
 ၄၀ တော်မူ၏- စထံတော်၌ရှိသောစာရိတ္တစန္ဒါထို
 သည်ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါထိုသည်ဈက်မိ
 ၄၁ ကန်းသလော့ဟု မေးကြ၏- ယေရှုကလည်း၊
 သင်ထိုသည် ဈက်မိကန်းသည်မှန်လျှင် စပြစ်
 မရှိ၊ ငါထိုဈက်မိမြင်သည်ဟု ယခုဆိုကြ၏၊ ထို
 ကြောင့်၊ သင်တို့၌စပြစ်တည်သည်ဟုမိန့်တော်
 မူ၏၊

၁၀

၁ ငါ စမှန်စကန် ဆိုသည်ကား၊ သိုးဖြစ်သို့
 တံခါး ဝပြင့် မဝင်၊ စခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်
 ၂ သောသူသည် သူမှီးထားမြဲဖြစ်၏- သိုးထိန်းစု
 ၃ ကား၊ တံခါးဝပြင့်ဝင်တတ်၏- ထိုသူထော့တံခါး
 ဧဝံလည်း၊ စွင့်တတ်၏၊ သူ၏စကားသံကို သိုး
 ထိုသည်နားထောင်တတ်ကြ၏၊ သူသည်မိမိလို
 ထိုကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်၍ မြင်သို့ ထုတ်ဆောင်
 ၄ တတ်၏- သိုးဈာကို ထုတ်သော စခါ သိုးထို
 ရှေ့မှာ သွား၍၊ သိုးဈာသည် သူ၏စကားသံကို
 ၅ ကျွမ်းသောကြောင့် ထိုက်တတ်ကြ၏- မဆိုင်
 သောသူထိုက်စကားသံကိုမကျွမ်းသောကြောင့်၊
 မဆိုင်သော သူနောက်သို့ မထိုက်ဘဲ ပြေးတတ်
 ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊

၈ ထိုဥပမာတို့ကို ယေရှုယောဟန်တော်မူသည်တွင်၊
 ပရိထွတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသောစကားတော်
 ၉ ၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ကြ။- ထို
 ကြောင့် တစ်စုံယေရှုက၊ ငါ အမှန်တကယ် ဆို
 ထည်ကား၊ ငါသည် သိုးဝင်းသော တံခါးဝ ဖြစ်
 ၁၀ ၏- ငွေ၌ပေါ်လာသော သူရှိသမျှတို့သည် သူဦး
 ထားပြန်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားသံကို သိုးတို့
 ၁၁ သည် နားမထောင်ကြ။- ငါသည် တံခါးဝ ဖြစ်၏၊
 ငါမြင့်ဝင်းသော သူသည် ငါတော့ နှင့် ကင်းလွတ်လွက်
 ထွက်ဝင်၍ ကျက်ခင်းရာကို ထွေရ လိမ့်မည်-
 ၁၂ သူဦးသည် သိုး ဖြစ်၏၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 သာလာတတ်၏၊ ငါမူကား။ သိုးတို့သည် ငါတို့
 လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့် အသက်နှင့် ပြည့်စုံ
 စေခြင်းငှါ လာသတည်း။
 ၁၃ ငါသည် ကောင်းသော သိုးထိန်းသည် ဖြစ်၏၊
 ကောင်းသော သိုးထိန်းသည် သိုးတို့အပေါ် အလို
 ၁၄ ငှါ မိမိအသက်ကို စွန့်တတ်၏။- သို့သော် ကိုပိုင်
 သော သိုးထိန်း မထုတ်၊ သူငါး ဖြစ်သော သူမူ
 ကား၊ တောဝေးသော သည်ကို ဖြင့်လျှင်၊ သိုးတို့ကို
 ပြန်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောဝေးသည်
 ၁၅ ထည်း၊ သိုးတို့ကို လှရက်၍ ကွဲလွင့်စေ၏။- သူငါး
 သည် သူငါး ဖြစ်၍ သိုးတို့၏ အကျိုးကို မမှတ်
 ၁၆ သော့ ကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။ ငါသည် ကောင်း
 သော သိုးထိန်း ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည် ကိုသိ
 တော်မူ၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိသ
 ကဲ့သို့၊ ငါ၏သိုးတို့ကို ငါသိ၏။ ငါသိသည့်လည်း
 ၁၇ ငါကိုသိကြ၏။- ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့
 ၁၈ အပေါ် အလိုငှါ စွန့်၏။- ဤသိုးငါးမျိုး မဝင်းသော အ
 ခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို
 ငါ ဆောင်ခဲ့ရမည်၊ သူတို့သည်လည်း ငါ့စကား
 သံကို နားထောင်သဖြင့်၊ သိုးခြံတစ်ခု သိုးထိန်းတစ်
 ၁၉ ပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။- ငါသည် ကိုယ်အသက်
 ကို စွန့်၍ နောက် တစ်ယူဦး မည် ဖြစ်သော့
 ကြောင့် ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ခွင့်တော်မူ၏။-
 ၂၀ ငါ့အသက်ကို အသက်သူမျှ မလုပ်ယူ။ ကိုယ်အ
 လို အလျောက် ငါ့စွန့်၏။ ကိုယ် အသက်ကို စွန့်
 ရသော အခွင့်နှင့် နောက်တစ်ယူဦး ကိုယ်အသက်ကို
 ထူပြန်ရသော အခွင့်သည် ငါ့နှုတ်၏။ ထိုအခွင့်ကို ခ
 မည်းတော်သည် ပေးတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ ထိုစကားတော်ကြောင့် တစ်ယူဦးသည် တစ်ခုကဲ့
 ၂၂ ပြောခြင်းရှိကြ၏။- ထိုစကားကို သူသည် နတ်သိုး
 နှင့် အစွဲဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အထွတ်ထွေကြောင့်

၂၃ နားထောင်သနည်း။ ထိုသို့ကြား၊ အစွဲရှိ ကိုကား၊ သူ
 စကားသည် နတ်သိုး နှင့် သောသုတ်စကား မထုတ်၊
 နတ်သိုးသည် ဖျက်မိကန်းသော သူတို့ကို ဖြင့်စေ
 ဖြင့်၊ ငှါတတ်နိုင်သော ထိုသို့ကြ၏။
 ၂၄ ဆောင်းကလေးဖြစ်၍ အင်္ဂါနိပွဲကို လေစုစုထင်
 ၂၅ မြို့၌ ခံကြသော အခါ၊ ယေရှုသည် မိတ်ဖွယ်တော်
 နားမှ ငွေထူစွာ နားပြင်၍ ငွေသွားတော်မူ
 ၂၆ ခဲ့သည်။- ထိုလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ
 ၍ သင်သည် အသက်မျှကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို
 ယုံမှားစေမည် ဟု ခရစ်တော် မှန်လျှင်၊ အတည်
 ၂၇ အောင်း ပြောပါ။ ထိုသို့ကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါ
 ပြောပြီ။ ငါတို့သည် မယုံကြ၊ ငါ့ခမည်းတော်၏
 အခွင့်နှင့် ငါပြုသော အမှုတို့သည် ငါ၏သက်သေ
 ၂၈ ဖြစ်ကြ၏။- သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ၊
 အတယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်း ဟု မူကား၊ သင်
 တို့သည် ငါသိုးတို့ အဝင်မထုတ်၊ အထက်က ငါ
 ၂၉ ပြောသည်အတိုင်း၊- ငါသိုးတို့သည် ငါ့စကားသံ
 ကို နားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုး
 ၃၀ တို့ကို ငါသိ၏။- ထာဝရအသက်ကို ထည်း ငါပေး
 ၏။ ထိုသိုးတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် အစည်းမပြတ်
 ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အထွတ်သူမျှ ထိုသိုးတို့
 ၃၁ ကို ငါထက်မှ မနှုတ် မယူရ။- ထိုသိုးတို့ကို ငါ
 အပ်ပေးတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်
 သိမ်းသော သူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ အထွတ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်
 ၃၂ ၏ ထက်မှ မနှုတ် မယူနိုင်ရ။- ငါသည် ငါ့ခမည်း
 တော် နှင့် တတည်း တတည်း ဖြစ်သည် ထိုသို့
 တော်မူ၏။
 ၃၃ ထိုအခါ ထိုလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခံ၍
 ပြန်ခြင်းငှါ တဖန် ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ထူကြ
 ၃၄ ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏
 အခွင့်နှင့် ကောင်းသော အမှုအရာတို့ကို သင်
 တို့အား ပြပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် အသက်မည်သော
 အမှုကြောင့် ငါ့ခံ၍ ပြန်ကြမည် နည်းလမ်း
 ၃၅ တော်မူလျှင်၊- ထိုလူတို့က၊ ကောင်းသော အမှု
 ကြောင့် ခံ၍ ပြန်မည်မထုတ်၊ သင်သည် ထူမြစ်
 လျှက်ပင်၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ရောင် ဆောင်၍ ဘုရား
 သခင်ကို ထွန်ကျူသော စကားကြောင့် ခံ၍ ပြန်
 ၃၆ မည်ထိုသို့ကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်
 ဘုရားဖြစ်ကြ၏၊ ငါဆိုသည်ထူး သင်တို့၏ ပညာရှိ
 ၃၇ ကျမ်းစာ၌ သာသည် မထုတ်သော၊ ဘုရားသခင်
 ၏ ချာပတ်တော်ကို ခံရသော သူတို့ကို ဘုရားထူ

၈၆ ခု၊ ငါး-မည်းတော်သည်သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဤထော
 ကထိုးထွတ်တော်မူသောသူက၊ ငါသည်ဘုရား
 ထခင်စံသားတော်ဖြစ်သည်ထုဆိုသောကြောင့်၊
 ၈၇ ထင်သည်ဘုရား၊ သခင်ကိုထွန်ကျ၊ ခြံပြောသပြီ
 ၈၈ ထု၊ ထိုသူထားဆိုရာသလော၊-ငါသည်ခမည်း
 တော်၏ အမှုကိုမပြုလျှင် ကျေမယုံကြံစဉ်-
 ၈၉ ပြုလျှင်ကျေ မယုံသော်လည်း၊ ထိုအမှုကိုယုံ
 ကြလော့၊ ထိုသို့ယုံလျှင်ခမည်းတော်သည်ငါ့
 မှီတော်မူသည်ကိုငင်၊ ငါသည်ခမည်းတော်နှ့်မှီ
 ထည်ကို ငင်ယုံ၍ သိမှတ်ကြ လိမ့်မည်ထု မိန့်
 တော်မူ၏။

၉၀ ထိုအခါကိုယ်တော်ကို ဝမ်းဆီးခြင်းငှါတဝန်
 ရွာကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူထံစံလက်မှ ထွက်ကြ
 ၉၁ တော်မူ၏-ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းကိုရွှေဦးရွာ
 ပေးရာစရပ်၊ ယောဟန်ခြံတဝန်သို့ တဝန်ကြွ
 ၉၂ ခု၊ ဤထိုစရပ်၌ နေတော်မူ၏- လူများထိုသည်စ
 ထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ ယောဟန် သည်
 မှီမိတ်လက္ခဏာကိုမပြု၊ သို့သော်လည်း၊ ဤသူ၏
 စေကြောင်းကို ယောဟန် ပြောသမျှမှန်ပေ၏ထု
 ၉၃ ဆိုကြသဖြင့်၊-ထိုစရပ်၌လူများထိုသည်ကိုယ်
 တော်ကိုယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

• ညီအစ်မ မာမိနှင့် မာသ ထိုနေသော ဗေသနီ
 ရွာသား၊ ထာဇရုစမည်ရှိသောသူတယောက်
 ၁ သည် နာလျက် နေထေ၏- နာလျက် နေသော
 ထာဇရု၏နှစ်မ မာမိကား၊ သခင်ဘုရားကို စီ
 ရွှေနှင့် လိမ်း၍ခြေတော်ကို မိမိစပ်နှင့်သုတ်
 ၂ သောမာမိဖြစ်သတည်း၊- ညီအစ်မထိုသည်စ
 ထံတော်သို့ စေထွတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ရှစ်
 တော်မူသောသူသည် နာလျက် နေပါ သည်ထု
 ၃ လျှောက်ကြ၏- ထိုစကားကိုယောရှုသည်ကြား
 တော်မူလျှင်၊ ထိုအနာသည် သေ နာမယုတ်၊
 ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှား စေသော
 ၄ အနာ ဖြစ်၏၊ ထိုအနာ ကြောင့် ဘုရား သခင်၏
 သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း မှီလိမ့်မည်
 ၅ ထုမိန့်တော်မူ၏- ယောရှုသည်မာသကိုငင်၊ သူ
 ၆ ၏ညီမနှင့်ထာဇရုကိုငင်နှစ်တော်မူ၏-ထာဇရု
 နာသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ကြွတော် မမူဘဲ
 ထိုစရပ်၌နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။
 ၇ ထိုနောက်မှတပည့်တော်ထိုအားယူစပြည်သို့
 ၈ တဝန် သွားကြထွန်သို့ယူ မိန့်တော်မူလျှင်၊- တ

ပည့်တော်ထိုအား၊ အရှင်ဘုရား၊ ထူးထူးထိုသည်
 ထာဇရုပင် ကိုယ်တော်ကို ခွင့်ပြန်ခြင်းငှါ ရွာကြ
 ထွက်ပင်၊ ထိုစရပ်သို့ တဝန်ကြွတော်မူဦးမည်
 ၉ ယောထုလျှောက်ကြ၏-ယောရှုကလည်း၊ ထာဇရု
 တွင် တဆယ်နှစ်နာမိရှိသည်မထုတ်သော၊ ထု
 သင့်နေ့စမိန့်၌သွားလာလျှင်၊ နေရောင်စထင်း၊
 ၁၀ ကိုခြင်ရသောကြောင့်ထိမိ၍မထဲတတ်၊- ညည့်
 စမိန့်၌သွားလာလျှင်မူကား၊ စထင်းမရှိသော
 ၁၁ ကြောင့်ထိမိ၍မထဲတတ်၏ထုမိန့်တော်မူဦး၊-ငါ
 ထိုအဆွေ ထာဇရုသည် ထိပ်ပျော်၏၊ သူကို မှီ
 ၁၂ ခြင်းလေငှါ ငါသွားမည်ထုမိန့်တော်မူ၏- တ
 ပည့် တော် ထို က လည်း၊ သခင်၊ သူသည်ထိပ်
 ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ထု လျှောက်ကြ
 ၁၃ ၏- ယောရှုသည် ထာဇရုသေကြောင်းကို ရည်
 မှတ်၍မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိထိပ်ပျော်
 ကြောင်းကိုမိန့်တော်မူသည်ထု၊ တပည့်တော်ထို
 ၁၄ သင့်ထင်မှတ်ကြ၏၊ ထိုကြောင့်ယောရှုက၊ ထာဇ
 ရုသေပြီးသင်ထိုသည်ယုံကြည်မည်စကြောင်း၊-
 ၁၅ ထိုစရပ်၌ ငါမရှိသည်ကိုထောက်၍သင်ထိုစ
 တွက် ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်း မှီ၏၊ ထု ဆိုသို့ ထာ
 သွားကြကုန်သို့ထု၊ စတည့်စထင်း၊ မိန့်တော်မူ
 ၁၆ ၏- ပိရုစမည်ရှိသောသောမက၊ အကွန်ဝ်ထို
 ထည်းလိုက်၍ သခင်နှင့်စတုစသေခံကြကုန်
 သို့ထု၊ တပည့်တော်ရှင်းထိုအားပြောဆို၏။
 ၁၇ ယောရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ထာ
 ဇရုကိုသင်းပြုတ်၍သင်းမျှင်းတွင်း၌ ထေးရက်
 ၁၈ လှန်ထေပြီး- ဗေသနီရွာသည် ယောရှုထင်မြီ
 ၁၉ နှင့်တတိုင်ထောက်သာကွာသည်ဖြစ်၍၊-မာသ
 နှင့်မာမိထိုစံ မောင်သေသောကြောင့်၊ သူထိုကို
 ၂၀ နှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ထူးထူးများထိုသည် ထာ
 ကြ၏- ယောရှုကြွထာတော်မူကြောင်းကိုမာသ
 သည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု
 ခြင်းငှါသွား၏မာမိမူကား၊ တိပ်၌ထိုင်လျှက်နေ
 ၂၁ ရစ်၏- မာသကား၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်မှီတော်မူ
 ၂၂ လျှင် ကွန်မစ်မောင် မသေပါ၊- ထာဇရုထွက်
 မှီသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်ကို
 ဆုတောင်း၊ တော်မူ သမျှ စ တိုင်း၊ ဘုရား သခင်
 ပေးတော်မူမည်ကို ကွန်မသိပါသည့်ထုလျှောက်
 ၂၃ ၏- ယောရှု ကလည်း၊ သင်၏ မောင် သည် ထ
 ၂၄ ပြောက်လိမ့်မည်ထု မိန့်ထော်မူ၏- မာသက
 ထည်း၊ နောက် ဆုံးသောနေ့ထည်း ဟူသော ထ
 မြောက်အားကတစ်သို့သည့်ထမြောက်လိမ့်မည်

၂၈ ကို ကျွန်ုပ်တို့မသိပါသည်ဟုလျှောက်၏။- ယေရှုက
 ထည့်၏။ ငါသည်ထမြောက်ခြင်းကြောင့်၊ အ
 သက်ရှင်ခြင်းကြောင့်၊ ခြစ်၏။ ကိုယ့်ကြည်
 သောသူသည် သေလွန်သော် ထည်းရှင်လိမ့်
 ၂၉ မည်။- ကိုယ့်ကြည်ခြင်းသက်ရှင်သောသူမိသ
 မှာထိုသည်ထည်း။ သေခြင်းနှင့်အစည်းမပြတ်
 ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ငါကော့ကိုယ့်သဘော
 ယူမေးတော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ယုတ်ပါ၏သခင်။
 ၂၇ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဤ
 လောကသို့ ကြွထာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မသိပါသဖြင့်
 ယူလျှောက်၏။
 ၂၈ ထိုသို့ လျှောက် ပြီးမှ မာသ သည် သွား၍ မိမိ
 ညီမမာမိအား၊ အရှင်ဘုရားရောက်သောတော်မူ
 ပြီးသင့်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု၊ တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၂၉ ခေါ်ဝေ၏။- မာမိသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊
 အလျှင်တစော ထ၍ အထံတော်သို့ သွား၊ ဝေ
 ၃၀ ၏။- ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး၊
 မာသ ခရီးစဉ်၊ ကြိုပြုသော အရပ်၌ ရှိတော်မူသ
 ၃၁ တည်း။- ထိုကြောင့်၊ နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို
 ပြောလျက်၊ မာမိနှင့်အတူတိမ်၌ရှိသောယုဝလူ
 ထိုသည်၊ မာမိ အလျှင်တစောထ၍ ထွက်သွား
 သည်ကိုမြင်ကြလျှင်၊ ဝိကျေးဇူးငှါ သင်းရှိုင်း
 သို့သွား၊ ပြီယုဆို၍ သုနောန်သို့ထိုက်ကြ၏။-
 ၃၂ မာမိသည် ယေရှုရှိတော်မူရာ အရပ်သို့ ရောက်
 ၍ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြတ်
 ဝပ်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူလျှင်၊
 ၃၃ ကျွန်ုပ်၏ မောင် မသေပါဟု လျှောက်၏။- မာမိ
 မှစ၍ ထိုက်ထာသောယုဝလူသည် ဝိကျေးဇူး
 သည်ကို ယေရှု သည်မြင်တော်မူသောအခါ၊
 ၃၄ အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ မိတ်ပုပန်ခြင်းရှိ၍၊- အ
 ထောင်းကို အဆယ်မှာထား၊ ကြသနည်းဟု မေး
 တော်မူလျှင်၊ သခင်၊ ကြ၍ ကြည့်တော်မူပါဟု
 ၃၅ လျှောက်ကြ၏။- ယေရှုသည် မှက်ရည်ကွတော်
 ၃၆ မူ၏။- ယုဝလူတို့က၊ ကြည့်ပါလောကရ ကိုအလွန်
 ၃၇ နှစ်တော်မူပါသည် တကားဟုဆိုကြ၏။- အချို့
 တို့က၊ ချက်မိကန်းသော သူကို မြင်စေတော်မူ
 သောဤသခင်သည်၊ လောကရ ကိုမသေစေခြင်းငှါ
 ၃၈ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။- တဖန် ယေရှု
 သည် အလွန်ညှိုးငယ်သောမိတ်နှင့် သင်းရှိုင်း
 တွင်းထို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည် မြေ
 ၃၉ တွင်းခြစ်၏။ ကျောက်နှင့်မိတ်ထား၏။- ကျောက်

ကိုနှောကြထော့ဟု၊ ယေရှုသည် မိန့်တော်မူလျှင်၊
 သေလွန်သော သူ၏ နှစ်မ မာသက၊ သခင်၊ ယခု
 ဖြစ်လျှင် နိလိမ့်မည်။ လေးရက်ရှိပါပြီဟုလျှောက်
 ၃၀ ၏။- ယေရှုကထည်း၊ သင်သည်ယုံလျှင် ဘုရား
 သခင်၏ ဘုန်း၊ အာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်
 ၃၁ မည်။ ငါပြောပြီမဟုတ်လောထုမိန့်တော်မူ၏။- ထို
 အခါ သေလွန်သောသူ၏ ထင်းရှိုင်းမှ ကျောက်
 ကို နှောကြ၏။ ယေရှု သည်လည်း၊ အထက်သို့
 ကြည့် မှော်လျက်၊ အဖေ၊ ကိုယ်တော်သည် အ
 ကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူသော ကျေး
 ၃၂ ဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ ကိုယ်တော်ထပ် အကျွန်ုပ်
 စကားကို အစည်းမပြတ်နားထောင်တော်မူသည်
 ကို အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်
 သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ဝန်း
 ခံလျက်ရှိသောဤလူငယ်ပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်
 စေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏အချို့ကို ထောက်၍ ဤသို့
 အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါ၏ဟု မိန့် မြက်တော်မူပြီး
 ၃၃ ။- ထာဝရ၊ ထွက်၍ ထာဝရဟု၊ ကြီးသောအ
 ၃၄ သံနှင့်တစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ သေလွန်သော
 သူသည်၊ မိမိခြေထက်၌ ဝှဲဆိုးနိမ့်နှင့်ရပ်ပတ်
 လျက်၊ ချက်နှာကို ထည်း၊ ပဝါနှင့် စည်းလျက်
 ထွက်ထာ၏။ ယေရှုကထည်း၊ သူကိုမြင်၍ ထွက်
 ၃၅ ကြထော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ မာမိထိုသို့
 ထာဝသောယုဝလူအများထိုသည် ယေရှုပြုတော်
 မူသောအမှုကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်
 ၃၆ ကြ၏။- အချို့မကား၊ ဇာမိ၌ ထိုက်သို့ သွား၍
 ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို ကြားပြောကြ၏။
 ၃၇ ထိုအခါ ယဟပ်ဇေယျထိတ်ကြီးထိုနှင့် ဇာမိ၌
 ချားသည် ထွက် အရာရှိတို့ကို စည်းဝေးစေပြီး
 လျှင်၊ ငါထိုသည် အဆယ်သို့ ပြုလျက် နေကြထ
 နည်း။ ထိုသူသည် ချား၊ စွာသောမိတ်ထက္ခဏာ
 ၃၈ ကိုမြင်၊ သူကို ဤသို့ အလွတ်ထားလျှင် ထုခပ်
 သံ၊ ထိုသည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်၊ ရောမ လူ
 ထိုသည်လည်း၊ လာရုံ ငါထိုအရပ်ရွာကိုငင်၊ ငါ
 ထိုအချို့ကို ငှင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်
 ၃၉ ဟု ပြောဆိုကြ၏။- ထိုသူထိုအခင်း၊ ထိုနှစ်တွင်
 ယဟပ်ဇေယျထိတ်မင်းဖြစ်သော ကယသအမည်
 ရှိသောသူက၊ သင်ထိုသည် အလျှင်၊ မဆီကြီး၊
 ၄၀ ယုဝလူတို့၊ အကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက်၊ ထု
 တယောက်သည် လူများထို အထွက်သေဆော်
 သာ၍ ကောင်းသည်ကို သင်ထိုသည် မဆင်ခြင်
 ၄၁ ပါထထားဟုပြောဆို၏။- ထိုအခါကို ကိုယ်အ

ထိုအလျောက်ပြောဆိုသည်တို့ကိုထိုနှစ်တွင်
 ယဇ်ပရာဟိတမင်းဖြစ်လျက်၊ ယေရှုသည်ထို
 ၈၂ အမျိုးအတွက်သေရမည်ဟု၍၎င်း၊ ထိုအမျိုးအ
 တွက်သာမက၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားလျက်ရှိ
 သောဘုရားသခင်၏သားများကိုအတူစုဝေးစေ
 မြင်းငှါသေရမည်ဟု၍၎င်း၊ ပရာမကဏ္ဍဉာဏ်
 ၈၃ နှင့်ဟောပြော၏။ ထိုနေ့မှစ၍ကိုယ်တော်၏အ
 ၈၄ သက်ကိုသတ်ခြင်းငှါတိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။ ထို
 ကြောင့်၊ ယေရှုသည်နောက်တစ်နေ့လူတို့တွင်
 ထင်ရှားစွာမထည့်လည်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍
 တောနှင့်အနီး၊ ဝေဓိပင်အမည်ရှိသော မြို့သို့ကြွ
 ၈၅ ခဲ့တပည့်တော်တို့နှင့်အတူနေတော်မူ၏။
 ၈၆ ယုဝဿခါပွဲခံခါနီးတွင်လူများတို့သည်မိမိတို့
 ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲခံခါ အရပ်ရပ်တို့မှ
 ၈၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ယေ
 ရုကိုရှာတွေ့၍၊ အခွင့်တို့၊ အထယ်သို့ထင်ကြသ
 နည်း။ သူသည်ပွဲသို့မလာသကဲ့သို့၊ မိတ်မှန်
 ၈၈ တော်၌ရပ်လျက်အခွင့်အခွင့်မေးမြန်းကြ၏။ ထို
 အခါ အထယ်သူသည် ယေရှုရှိရာအရပ်ကို ယိ
 လျှင်းသုကိုပမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ပြည့်စုံရမည်ဟု၊
 ယဇ်ပရာဟိတ အကြီးတို့နှင့် ဓာရိ၍ တို့သည်
 မှာခဲ့ကြပြီ။

၁၂

၈၉ ပဿခါ ပွဲခံခါနီးခြောက်ရက်ထိုင်သောအခါ
 ခါးထက်ကသေလွန်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်
 ၉၀ စေတော်မူသော ထာဇရုနေရာ အရပ်၊ မေသနီ
 ၉၁ ရွာသို့ယေရှုသည်ရောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊
 ထိုသူတို့သည် ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည့်လုပ်
 ကွေးမှုကို ဆောင်၍၊ ထာဇရုသည် ကိုယ်တော်
 ၉၂ နှင့် အတူလျောင်းသောသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ထို
 အခါ မာရိသည် အသုံးများစွာထိုက်သော နာရ
 ၉၃ ဆီငွေစစ်အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူ၍၊ ယေရှု၏မြေ
 တော်ကိုလိမ်းပြီးလျှင်မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သဖြင့်၊
 ၉၄ ထိုဆီ၏ အမွှေးသည် တတိယလုံးကို နှံ့ပြား၏။
 ၉၅ တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဝတ်
 ၉၆ နှံ့မည်သူ၊ ရှိရန်သားယုဝဏ္ဏကရုတ်က။ ထိုဆီ
 ၉၇ မွှေးကို ဝေဓာရိ အပြားသုံးရာအသုံးနှင့် ရောင်း
 ၉၈ ခြံဆင်းရဲသောသူတို့အားအထယ်ကြောင့်မပေး
 ၉၉ သနည်းဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲသော
 ၁၀၀ သူတို့အကျိုး၊ ကိုထောက်၍ ဆိုသည်မဟုတ်၊ မိမိ
 ၁၀၁ သည် သူခိုးဖြစ်လျက်၊ တပည့်တော်များသုံးရန်
 ၁၀၂ ငွေဖိတ်ကိုယောင်၍ နှံ့ကယူတတ်သောကြောင့်

၁ သာဆိုသတည်း။- ယေရှုသည်ထည်း။ ထိုမိမိ
 ကိုမှီစေတော့ငါ၏အထောက်ကိုသင်းပြုတ်ခြင်း၊
 ၂ ငှါ ဖွင့်ဆင်သော နေ့တိုင် စောင့် သူသည် ချီဆီ
 ၃ မွှေးကို သိုထားပြီး။ ဆင်းရဲသော သူတို့ကား၊
 ၄ သင်တို့၌အစည်ရှိကြ၏၊ ငါမူကား၊ အစဉ်ရှိသည်
 ၅ မဟုတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆ ထိုအရပ်၌ယေရှုရှိတော်မူသည့်ကိုလူတို့များ
 ၇ အပေါင်းတို့သည်သိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့်
 ၈ သာသာသည်မဟုတ်၊ သေခြင်းမှထမြောက်စေ
 ၉ တော်မူသောထာဇရုကိုမြင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။
 ၁၀ ထိုသို့လူတို့များတို့သည်ထာဇရုကိုအကြောင်း
 ၁၁ ပြုသဖြင့်ထွက်သွား၍၊-ယေရှုကိုယုံကြည်သော
 ၁၂ နက်ခန့်နေ၌ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ၁၃ ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့လာသောလူ
 ၁၄ အစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်ကြားရလျှင်၊-စွန့်
 ၁၅ ပလ္လံသက်များကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုခရီး
 ၁၆ ဦးကြိုပြုဆဲသောငှါထွက်သွားကြ၍၊ ဟောရှုစွာ
 ၁၇ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အစွန်နှင့်ကြွ
 ၁၈ ထာတော်မူသော အသေရေထဲ၌တရားသည် မရှိ
 ၁၉ ထာရှိစေသတည်းဟုကျွေးကြော်ကြ၏။ ကျမ်း
 ၂၀ ဇာ၌ ထာသည်ကား၊ ထိုမိမိတို့သတို့သို့၊ မမိုး
 ၂၁ မိမိနှင့်၊ သင်၏ အရှင်မင်းကြီးသည် မြက်ထေး
 ၂၂ ကို မီး၍ သင်ရှိရာသို့ ကြွ လာ တော် မူ သည်ကို
 ၂၃ ကြည့်ရှုထော့ဟုရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ထေ
 ၂၄ ရှုသည်မြက်ထေးကိုတွေ့၍မီးတော်မူ၏။ ထိုအ
 ၂၅ ကြောင်းအရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစစ
 ၂၆ ဦးနှုန်းမထည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုရရှိ
 ၂၇ ဖွတ်၍ ထိုသို့ရေးထားသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်
 ၂၈ အားထိုသို့ ပြုကြသည်ကို၎င်း၊ ဘုန်းပွင့်ဂေါ်မှု
 ၂၉ သည်နောက်သတိရ၍မှတ်မိကြ၏။
 ၃၀ နောက်တော်သို့ လိုက်သော လူအစုအဝေးတို့
 ၃၁ သည်ကား၊ ထာဇရုကိုသင်းချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍
 ၃၂ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည့်အကြောင်း၊
 ၃၃ ကိုသက်သေခံကြ၏။ ထိုမိမိတို့ထက္ခဏာကို ပြ
 ၃၄ တော်မူသည်ဟု လူများ တို့သည် သိတင်းကြား
 ၃၅ သောကြောင့်၊ ခရီး ဦးကြို ပြုဆဲသော ငှါ ထွက်
 ၃၆ သွားကြ၏။ ဓာရိ၍ အရှင်ခွင့်တို့ထည်း၊ သင်
 ၃၇ တို့သည်လျှင်၊ ပတတ်နှိုင်း၊ ချီသောကသည်လှ
 ၃၈ သနောက်သို့လိုက်သွားပါပြီကားဟု ပြောဆို
 ၃၉ ကြ၏။

၂၀ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ အမှုနှင့်ထိုသို့ဆောင်ရွက်သော
 ၂၁ သောသူတို့တွင် ယေသယသုစေခံရပါ၏။ ထိုသူ
 ထိုသည်ဂါလိလဲပြည်မက်သဲမြို့သားဖြစ်သော
 မိလိဗုတ်သို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှု
 ကို မြင်ရှင်ပါသည်။ ခင်ဘုရားဟု တောင်း၊ ပန်ကြာ
 ၂၂ ၏-မိလိဗုတ်ထဲသို့ သွား၍ အခြေကိုကြားပြောပြီး
 ၂၃ ဟိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုကိုလျှောက်
 ၂၄ ၏- ယေရှုကတည်း။ လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရ
 ၂၅ သောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ငါအမှန်အကန်ဆို
 ထည့်ကား၊ မြေ၌ကွေသောဇပါးနေ့သည် မထွက်
 ၂၆ သောအသီးကိုသီးတတ်၏။ မိမိအသက်ကို နှစ်
 ခြောက်သော သူသည် အသက်ဆုံးလိမ့် မည်။ ဤ
 ထောက၌ မိမိအသက်ကို ခုန့်သော သူမူကား။
 ၂၇ ထာဝရအသက်ကိုခံစားရောက်လျက်နေ၏။ ငါ
 ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်၊ နောက်
 သို့လိုက်ရမည်။ ငါ၏အမှုဆောင်သည်သည်၊ ငါ
 မှီရာ အရပ်၌ ခိုလှုံမည်။ ငါ၏ အမှုကို ဆောင်
 ရွက်သော သူဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူကို ခမည်းတော်
 ထည့်ပြီးမြောက်တော်မူထတံ့။
 ၂၈ ငါသည် ယခုမိတ်နှစ်လုံး ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အ
 စာဟ်သို့ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှအ
 ကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါအစေဟု လျှောက်ရ
 မည်လော။ အကြောင်းရှိ၍ သာ ထိုအချိန် သို့
 ၂၉ ရောက်လာပြီ။ ဆိုအစ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်
 ကို ခြီးမြှောက်တော်မူပါဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
 ထိုအခါ ကောင်းကင်မှ စကားသံ ကား၊ ငါ ခြီး
 မြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန် ခြီးမြှောက်ပြီးမည်ဟုထာ၏။
 ၃၀ ဝန်းရံ လျက် မှီသော သူ အစုအဝေး ထိုသည်
 ကြားလျှင်၊ မိုက်မြဲနိုးသည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့
 ကတည်း။ ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင် အမန်
 ၃၁ မြွက်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုက၊ ထိုစကားသံ
 သည်အစွဲအလိုငှါ ထာသည်မဟုတ်။ သင်တို့
 ၃၂ အစွဲအလိုငှါသာ။ ထိုအတွင်း၌ ထောကသည်
 ထာရားစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ယခုအတွင်း၌ ထောက
 ထိုအစိုးရသောမင်းသည် ပြင်သို့နှင်ထုတ်ခြင်း၊
 ၃၃ ကိုခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းမြေကြီးနှင့် ဂွာ
 ခြံမြှောက်ထားခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ထူထောင်သော
 ၃၄ ကိုထေသို့ငါဆွဲမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
 တော်မူသော်၊ မိမိသည်အစာဟ်သို့သေရမည်အ
 မိတ်ကိုပေးတော်မူ၏။
 ၃၅ ထိုစကားကိုကတည်း။ ခရစ်တော်သည် အစည်

အမြီတည်သည်ဟု ပညတ္တိကုမ်း၌ထားကြောင်း၊
 ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထူ
 ထားသည်မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟု၊ သင်
 ထည် အသက်သို့ဆိုသနည်း။ ထိုထာသားသည်
 ၃၆ အစာဟ်သို့သောသူနည်း၊ ထိုဆိုကြ၏။-ယေရှုက
 တည်း။ အထင်းသည်သင်တို့တွင် ခဏသာရှိ၏။
 အထင်းရှိစည် အခါ သွားထာ ကြလေ့။ သို့မ
 ထုတ်လျှင်၊ မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကို ခိုလှုံ
 မည်။ ပျောင်မိုက်၌ ထွားသောသူသည် အစာဟ်
 ၃၇ ဆီသို့မိမိသွားသည်ကိုမိမိမတ်။ အထင်းရှိစည်
 အခါ အထင်း၏သား ဖြစ်သောသို့ အထင်းကို
 ထုံကြည်ကြလေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
 တော်မူပြီးမှ၊ ယေရှုထပ်ထွက်ကြ၍ ထိုသူတို့ကို
 တိမ်းရှောင်လျက်နေတော်မူ၏။
 ၃၈ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော မှီမိတ် ထက္ကဏာ
 ထိုကိုသူတို့ ချက်မှောက်၌ ပြုတော်မူသော်တည်း။
 ၃၉ ထိုထိုသည်ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။-ပရော
 ဇတ်ယေရှုယထောသားသည်ကား၊ ဆိုထာဝရ
 ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ယော ပြောသော ထိထင်း
 စကားကို အစာဟ် ထုထုံပါ သနည်း။ ထာဝရ
 ဘုရား၏ ထက်တော်သည် အစာဟ် သူအားထင်
 ရှားတော်မူသနည်းဟုသောစကားသည်ပြည့်စုံ
 ၄၀ ခြင်းသို့ရောက်သတည်း။- ထစနိပရောဇတ်ယေ
 ၄၁ ရှုယထောပြန်သည်ကား-ထိုထိုချက် မိမိခြင်း
 မိတ်နှစ်လုံးနားမတည်း။ အကျွန်ုပ်တို့မြှောက်သော သူ
 ထိုအနာရောဂါကိုငါမငြိမ်းစေမည်ထိုင်းစောင့်
 သူထိုချက်မိကိုကွယ်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့မိတ်နှစ်
 လုံးကို မိုက်စေတော်မူ၏ ထူသောစကားကြောင့်
 ထိုသူတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ကြ။-
 ၄၂ ယေရှုယထောသည်ဘုန်းအစွဲတော်တော်ကိုမြင်၍
 ဖျာပတ်တော်ကိုပြန်စည်တွင်ထိုစကားကိုယော
 ၄၃ ပြောသတည်း။- သို့သော်လည်း၊ အစုအဝေး
 ထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ထာရား
 အရပ်မှ ဝာမိ၍ ထိုသည် နှင်ထုတ် မည် ကို မိုး
 ၄၄ မိမိသောကြောင့် ထင်ရှားစွာ ဝန်းမံကြ။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော
 ဘုန်းအသေရထက်၊ ထိုပေးသော ဘုန်းအထ
 ရေကိုသာခံနှစ်သက်ကြ၏။
 ၄၅ ယေရှုကတည်း။ ငါကိုယုံကြည်သော သူတို့
 ငါကိုသာ ယုံကြည် သည်မဟုတ်။ ငါကို စေလွှတ်
 ၄၆ တော်မူသောသူကိုယုံကြည်၏။ ငါကိုကြည့်မြင်
 သောသူတည်း။ ငါကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို

၁။ ကြည့်မြင်၏- ကော်ယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် ဖောင်မိုက်၌ မနေစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်
 ၂။ အထင်း၊ ဖြစ်လျက်၌ ဤသောကသို့ ကြွလာပြီး-
 ၃။ ဇေကာကိုကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကိုငါသည် အပြစ်မရှိရင်း၊ ထောက်သားတို့ကို အပြစ်မရှိရင်း ဆိုသောငှါ ငါထာထည်မဟုတ်၊ ထောက်သားတို့ကို ကယ်တင်ဆိုသော
 ၄။ ငှါငါလာ၏- ကော်ပယ်၌ ဇေကာကို နားမခံသောသူကား အပြစ်မရှိရင်းသောသူရှိသေး၏၊ ငါဟောပြောသောဇေကာပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌
 ၅။ ထိုသူကားအပြစ်မရှိရင်းလိမ့်မည်- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောထည်မတတ်၊ ကော်ဇေထွတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည် အထယ်သို့ ငါဆုခွဟောပြောရမည်ကို ပညတ်ပေးတော်မူပြီး၊ ခမည်းတော်၏ ပညတ်တော်သည် ထာဝရ အထက်မြစ်သည်ကို ငါသိ၏- ထိုကြောင့်၊ ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော်မှာ ထာဝရတော်မူသည့်အတိုင်း ငါဟောပြောထည်ဟု ကျွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁။ ပထမခါနွဲမခံမှီ၌ ယေရှုသည် ဤသောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြောင်းရသော အချိန်ရောက်သည်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤသောက၌ရှိသော မိမိထိုက်ကို ခွဲတော်မူသောကြောင့် အဆုံးတိုင်
 ၂။ အောင်ချစ်တော်မူ၏- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်အကြောင်း၊ မာရ်နတ်သည် မှီရန်သားယုဂ္ဂကာလုတ်၏စိတ်နှစ်လုံး၌ အကြံပေးသွင်းနှံသတည်း။ ထိုအခါ ညဇာကို ခားကြစည်- ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကို သူ၏ ထက်သိုအပ်ပေးတော်မူသည်ကို ငင်း၊ သူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကို ငင်း၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ကြွသွားမည်ကို ငင်း၊ ယေရှုသည် သိတော်မူသည်နှင့်၊ ခား၊ ဂွေထွတ်ဝတ်ထုံတော်ကို ခွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကိုယူ၍ ခါးကို ခည်းတော်မူ၏- ထိုနောက်မှ ရေကိုစင်တုံ၌ ထောင်း၍ တပည့်တော်တို့၏ ခြေကိုဆေးပြီးမှ ခါး၌ ခည်းသော ပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။
 ၃။ မှီရန်ပေတရုဏ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုတပည့်တော်က သခင်ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးတော်မူမည်ထောထု မေးလျှောက်၏- ယေရှုကလည်း၊ ထင်သည် ငါပြုသော အမှုကို ထရုနားမထည်သေး၊ နောက်မှသိ

၁။ လိမ့်မည်ထု မိန့်တော်မူ၏- ပေတရု ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးလျှင်၊ ဆေးတော်မူရလျှောက်၏၊ ယေရှုကလည်း၊ ထင်ကို ငါဆေးရလျှင် သင်သည် ငါနှင့် မဆက်
 ၂။ ဆံရထု မိန့်တော်မူ၏- မှီရန်ပေတရုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို သာ မဆေးပါနှင့်၊ ထက်ကို ငင်း၊ ဥက္ကောင်းကို ငင်းဆေးတော်မူပါထုလျှောက်
 ၃။ ပြန်၏- ယေရှုကလည်း၊ ရေမျိုး ပြီးသောသူမည်သည် ကား၊ ခြေဆေးခြင်းမှ တပါး ဆေးရသောအကြောင်း မရှိ၊ တကိုယ်ထုံးစင်ကြယ်၏၊ သင်ထိုသည် စင်ကြယ်သော်လည်း၊ အချို့မစင်ကြယ်ထု
 ၄။ မိန့်တော်မူ၏- ကိုယ်တော်က အပ်နှံမည်သူကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင် တချို့မစင်ကြယ်ထု မိန့်တော်မူသတည်း။
 ၅။ ထိုသို့သူတို့၏ ခြေကို ဆေးတော်မူပြီးမှ တစဉ် ဝတ်လိုက်ဝတ်၍ လျှောင်းတော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငါပြုခဲ့သော အမှုကို နားထည်ကြသလော-
 ၆။ သင်တို့သည် ငါ့ကို အရှင်ဘုရားဟု ချီးမွမ်း၍ ငင်း၊ သင်တို့တော်ကြ၏၊ ထိုကားလည်း၊ ထုတ်မှန်သော ဇေကာ၊ ဖြစ်၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ခြေသည် အထိုင်းငါမှန်၏- ငါသည် သခင်ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဖြစ်လျက် နှင့်သင်တို့၏ ခြေကို ဆေးလျှင်၊ သင်တို့သည် အရှင်၊ ရှင်၊
 ၇။ ထို၏ ခြေကို ဆေးရကြမည်- ငါသည် သင်တို့၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုစေခြင်းငှါ ဝံ့သတ်
 ၈။ သေကို ပြခဲ့ပြီး- ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်၊ တမန်သည် ထည်း၊ ဇေထွတ်သောသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်၊ ဤအရာများကို သင်တို့သိ၍ သိသည်အတိုင်း ကျင့်လျှင်
 ၉။ မဂ်ထာရှိကြ၏- သင်တို့ရှိသမျှကို ငါရည်မှတ်၍ ပြောသည်မဟုတ်၊ ငါရှေးကောက်သောသူတို့ကို ငါသိ၏၊ ကျမ်းစာခွတ် ပြည့်စုံစေမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့် အတူစားသောသူသည် ငါ့ကို ခြေနှင့် ကျောက်သတည်း- ထိုအမှု အရာရောက်သောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သော သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မှီ
 ၁၀။ သရပင်သင်တို့ကား ငါပြောနှင့်ပြီး- ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါဇေထွတ်သောသူကို ထက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို ထက်ခံ၏၊ ငါ့ထက်ခံသောသူသည် ငါ့ဇေထွတ်တော်မူသောသူကို ထက်ခံသည်ထု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုသို့သောသူသည်မိန့်တော်မူပြီးမှမိတ်နှစ်ထုံး
 တော်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါ့အမှန်အကန် ဆိုသည်
 အားသင်ထိုထွင်တန်ဆာတော်သောသူသည်
 ငေါ့အပ်နှံထိမ့်မည်ထူး၊ ထက်သေခံလျက် မိန့်
 ၁၂ တော်မူ၏- အထက်သူကိုရည်စောင်၍ မိန့်တော်
 မူသည်ကိုတပည့်တော်ဆိုသည်တွေးတောခြင်း
 မှီသဖြင့်၊ အရှင်ခရစ်တော်သောတော်ကို တယောက်
 ၁၃ ကြည့်ရှုကြ၏- ထေရုရှင်တော်မူသော တပည့်
 တော်သည်ရင်ခွင်တော်နားမှလျောင်းသဖြင့်၊
 ၁၄ အထက်သူကို ရည်စောင်၍ မိန့်တော်မူသနည်း
 ထူးပေးခြင်းငှါ၊ မှီရန်ပေတရုသည့်ဆိုတပည့်
 ၁၅ တော်ကို အမှတ်ပေး၏- ထိုတပည့်တော်သည်
 ထေရုရှင်ရင်တော်ကိုမှီ၍လျောင်းနေထွက်၊သခင်၊
 ၁၆ အထက်သူနည်းထူးလျှောက်၏- ယေရှုကသည်း
 ဤရန်တထုပ်စာကို ငါနှစ်၍ ပေးသောသူဖြစ်၏
 ထိုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ရန်တထုပ်စာကို နှစ်ပြီး
 ၁၇ မှီရန်သော ထေရုကာရုတ်စား ပေးတော်မူ
 ၁၈ ၏- ထိုသူသည် ရန်တထုပ်စာကိုခံပြီးမှ၊ စာတန်
 ထည်သူအထဲသို့ ဝင်ထေ၏၊ ထေရုကသည်း၊
 ဆင်ပြုရသောအမှုကို အထွင်အမြန်ပြုလေ့ထူး၊
 ၁၉ ထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏- အထက်ကြောင့် ထို
 ထိုမိန့်တော်မူသည်ကို စားဝဲ၌ လျောင်းသောသူ
 ၂၀ ထိုထွင်အထက်သူမှပထိ- အရှိုထိုက၊ ထေရု
 ထာရုတ်သည်ငွေဖိတ်ကိုဆောင်သောကြောင့်၊
 ဤဝဲ၌ငါထိုသုံးရာအဖို့ကို ဝယ်ထော့တူ၍ငှါ၊
 ထိုးထုတ်၊ ဆင်းရဲသောသူထိုစားတန်တရကို
 ထေထော့တူ၍ငှါ၊ ထေရု မိန့်တော်မူသည်ထူး
 ၂၁ ထင်မှတ်ကြ၏- ထေရုကာရုတ်သည် ရန်တထုပ်
 စာကို ခံပြီးမှ နှုတ်ရှင်း ထွက်ထွား၏၊ ထိုအမှန်
 ထားညှစ်မိန့်ခြင်း၊
 ၂၂ ထိုသူအားသည်နောက်၊ ထေရုက၊ ထေရုထွင်
 ထူထားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဘုရားသခင်သည်လည်း ထူသားအားမြှင့်ဘုန်း၊
 ၂၃ တော်ထင်ရှားခြင်းရှိ၏- ဘုရားသခင်သည် ထူး
 ထားအားမြှင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်း မှီလျှင်၊
 ထူရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားမြှင့် သူ
 စံဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူထိမ့်မည်၊ ကာထ
 မကြာမမြင့်မှီ သူစံဘုန်းကို ထင်ရှား စေတော်မူ
 ၂၄ ထိမ့်မည်- ရှစ်သားထို၊ ငါသည်ထင်ထိုနှစ်ထေ
 ထူထောသားရ၏သင်ဆိုသည်ကို ဩ- ကြံထိမ့်
 ဧည့် ငါထွားရာအရပ်ထို ထင်ထို ပေးတော်မူ၍
 ကြံထူးထူးထိုအားငါပြောသကဲ့သို့ ယခုသင်

၂၅ ထိုအားငါပြော၏- သင်ဆိုသည်အရှင်ခရစ်တော်
 သောတော်ကို တယောက် ရှစ်ကြံထေ့၊ ငါသည်
 သင်ထိုကို ရှစ်သည်နည်းထူး အရှင်ခရစ်၊ ရှစ်ကြံ
 ၂၆ သေ့ထူပညတ်သစ်ကိုငါပေး၏- သင်ဆိုသည်
 အရှင်ခရစ်၊ ရှစ်ကြံလျှင်၊ ထူးပေါင်းထိုသည်ထို
 မေတ္တာကိုထောက်၍ သင်ဆိုသည် ငါ၏တပည့်
 ဖြစ်သည်ကိုသိရကြထိမ့်မည်ထူးမိန့်တော်မူ၏၊
 ၂၇ မှီရန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အ
 ထက် အရပ် သို့ ကြံတော်မူ မည်နည်း ထူး
 လျှောက်လျှင်၊ ထေရုက၊ ငါသွားရာ အရပ်သို့
 သင်သည်ယခုမထိုက်နှိုင်းနောက်မှထိုက်ရထိမ့်
 ၂၈ မည်ထမိန့်တော်မူ၏- ပေတရုကသည်း၊ သခင်၊
 အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် နှင့် အထူး အထက်
 ကြောင့်ထရပ်ထိုက်နှိုင်းသနည်း၊ ကိုယ်တော်အ
 ခွဲအကျွန်ုပ်၏အထက်ကိုစွန့်ပါမည်ထူး လျှောက်
 ၂၉ လျှင်၊- ထေရုက၊ ငါအသင့်အထက်ကိုစွန့်မည်
 လော၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြံစား
 တွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင် ငေါ့
 ငြင်းပယ်ထိမ့်မည်ထူးမိန့်တော်မူ၏၊

၁၄

၃၀ အစန်တုံ ထေရုက၊ သင်ထိုမိတ်နှစ်ထုံး ပူပန်
 ဖြင်းမရှိ စေနှင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ထုံကြည်ကြ
 ၃၁ ထေ့၊ ငေါ့သည်ယုံကြည်ကြထေ့၊- ငါအစစ်
 အစိတ်တော်၌ နေရာ အခန်း၊ အစွာ၊ မှီ၏၊ ထိုမ
 ထုတ်လျှင်၊ မထုတ်ကြောင်းကိုသင်ထိုအားငါမ
 ၃၂ ပြောဘဲမနေ၊ သင်ထို နေရာ အရပ်ကို ရှင်ဆင်
 ၃၃ ဖြင်းငှါငါသွားရ၏- ငါသည်ငါ့အဖို့သင်ထိုနေ
 ရာအရပ်ကိုရှင်ဆင်ပြီးမှတစ်ဆင့်ပြန်၍၊ ငါ
 ၃၄ မှီရာအရပ်၌ သင်ထိုမှီစေခြင်းငှါ၊ သင်ထိုကို င
 ၃၅ ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်- ငါသည် အထက်အ
 ရပ်သို့သွားသည်ကိုငှါ၊ ထမ်းခရီးကိုငှါ၊ သင်
 ၃၆ ထိုသိကြ၏ထူး မိန့်တော်မူ၏- သောမကသည်း၊
 သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အထက်အရပ်သို့သွား
 ၃၇ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်ထို မသိသည် ဖြစ်၍၊
 ထမ်းခရီးကို အထက်သို့ သိနှိုင်းပါမည်နည်းထူး
 ၃၈ လျှောက်လျှင်၊- ထေရုက၊ ငါသည်ထမ်းခရီးဖြစ်
 ၏သစ္စာတရားထည်းဖြစ်၏၊ အထက်ထည်းဖြစ်
 ၏၊ ငေါ့ထမိမ့်လျှင်၊ အထက်သူအပည့်တော်
 ၃၉ ထံသို့မရောက်ရ- သင်ဆိုသည်ကိုယ်လျှင်၊ င
 ၄၀ မမည်၊ တော်ကို မသိ ဘဲမနေရကြ၊ သရုစေ၍
 ၄၁ မမည်၊ တော်ကိုသိမြင်ကြ၏ထူးမိန့်တော်မူ၏၊
 ၄၂ မိလိဂျကသည်း၊ သခင်၊ မမည်၊ တော်ကိုအ

ကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပါ။ထိုသို့ပြတော်မူလျှင်
 ၈ ကျွန်ုပ်တို့အလိုပြည့်စုံပါသည်။ထုလျှောက်
 ၉ လျှင်း-ယေရှုကမိလိဂ္ဂ၊အံ့ဩကာထပတ်ထုံးငါ
 သည်သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှသင်သည်ငါ့ကိုမ
 သိသေးသေး။ငါ့ကိုမြင်သောသူသည်ခမည်း
 တော်ကိုမြင်၏။သို့ဖြစ်လျှင်၊ခမည်းတော်ကို
 ကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပါ။သင်သည်အထွတ်
 ၁၀ သို့ဆိုရသနည်း။-ငါသည်ခမည်းတော်နှင့်ရှိ
 သည်ကိုငါ့ခမည်းတော်သည်ငါ့ရှိတော်မူ
 သည်ကိုငါ့မယုံသေး။ငါသောပြောသော
 စကားကိုကိုယ်အလိုအလျှောက်ငါသောပြော
 သည်မထုတ်။ငါပြသောအမှုတို့ကိုကား၊ငါ့
 တည်နေတော်မူသောခမည်းတော်သည်ပြတော်
 ၁၁ မူ၏။-ငါသည်ခမည်းတော်နှင့်ရှိသည်ကိုငါ့
 ခမည်းတော်သည်ငါ့ရှိတော်မူသည်ကိုငါ့ထံ
 ကြံစေခဲ့။ငါ့စကားကိုမယုံလျှင်၊ငါ့အမှုတို့ကို
 ၁၂ ထောက်၍ယုံကြံစေခဲ့။-ငါ့အမှုတို့ကိုဆို
 သည်ကား၊ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည်ငါပြ
 သောအမှုတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။ထိုအမှုတို့ထက်
 သာ၍ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်းပြုလိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား၊ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့
 ၁၃ သွား၍-သင်တို့သည်ငါ၏နာမကိုအမှီပြုလျက်
 ဆုတောင်းသမျှအထိုင်းငါပြုမည်။အကြောင်း
 မူကား၊ခမည်းတော်သည်သားတော်အားဖြင့်
 ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည်အကြောင်း
 ၁၄ တည်း။-သင်တို့သည်ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍၊တ
 နှစ်တစုသောဆုကိုတောင်းလျှင်၊တောင်းသည်အ
 ထိုင်းငါပြုမည်။
 ၁၅ ငါ့ကိုချစ်လျှင်၊ငါ့ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ကြ
 ၁၆ ထေ့။-ငါသည်ခမည်းတော်ကိုတောင်း၍-ခ
 မည်းတော်သည်သစ္စာတရားကိုပြသောပိညည်
 တော်တည်းဟူသောတပါးသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
 ကို၊သင်တို့နှင့်အတူအစည်းမပြတ်တည်နေစေ
 ၁၇ ခြင်းငှါသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။-ထိုပိညည်
 တော်ကိုထောက်သားတို့သည်မသိမမြင်သော
 ကြောင့်မခံယူနိုင်ကြ။ထိုပိညည်တော်သည်
 သင်တို့နှင့်အတူတည်နေ၍၊သင်တို့ရှိတော်မူ
 ၁၈ သောကြောင့်သင်တို့သိရကြ၏။-ငါသည်သင်
 တို့ကိုမိဘဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါစွန့်ပြစ်မည်မထုတ်။
 ၁၉ သင်တို့သိသောဦးမည်။-ခဏကြာပြီးမှထောက်
 သားတို့သည်ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။သင်တို့မူကား
 မြင်ရကြလိမ့်မည်။ငါသည်အသက်ရှင်သော

ကြောင့်သင်တို့သည်သည်း။အသက်ရှင်ရကြ
 ၂၀ လိမ့်မည်။-ငါသည်ခမည်းတော်နှင့်ရှိသည်ကိုငါ့
 သင်တို့သည်ငါ့ရှိတော်မူသည်ကိုငါ့ထံသို့
 ၂၁ ထိုသို့ရှိတော်မူသည်ကိုငါ့ထံသို့သိရကြ
 လိမ့်မည်။-ငါ့ပညတ်တို့ကိုချစ်စောင့်ရှောက်
 သောသူသည်ငါ့ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ငါ့ချစ်
 သောသူကိုငါခမည်းတော်သည်ချစ်တော်မူမည်။
 ငါသည်လည်းထိုသူကိုချစ်၍၊သူတို့ကိုယ်တို့
 ထင်ရှားမည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၂ ထုရှကာရုတ်မထုတ်။အခြားသောထုတ်
 သခင်၊ကိုယ်တော်သည်ထောက်ထားတို့အား
 မထင်ရှားသဲအကျွန်ုပ်တို့အားအထွတ်ထွတ်
 ထင်ရှားတော်မူမည်နည်းထုပေးလျှောက်၏။-
 ၂၃ ထေရှကာရုတ်။ငါ့ချစ်သောသူသည်ငါ့စကား
 ကိုနားထောင်လိမ့်မည်။ငါ့ခမည်းတော်သည်ထို
 သူကိုချစ်တော်မူမည်။ငါတို့သည်လည်းထု၏
 ၂၄ သို့ကြွ၍နေရာချမည်။-ငါ့မချစ်သောသူသည်
 ငါ့စကားကိုနားမထောင်။သင်တို့ကြားသော
 စကားသည်ငါ့စကားမထုတ်။ငါ့စေတုတ်တော်
 ၂၅ မူသောခမည်းတော်၏စကားတော်ဖြစ်၏။-ငါ
 သည်သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်တွင်အံ့ဩကားကို
 ၂၆ ပြောခဲ့ပြီး-ခမည်းတော်သည်ငါ့အတွက်ကြောင့်
 စေတုတ်တော်မူသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူ
 သောသန့်ရှင်းသောပိညည်တော်သည်သင်တို့
 အားခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုပြသသွန်သင်
 တော်မူ၍၊ငါပြောခဲ့သမျှသောစကားတို့ကိုမှတ်
 မိသောညာဏ်ကိုသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။-
 ၂၇ ဖြစ်သက်ခြင်းကိုသင်တို့ရှိငါထားခဲ့၏။ငါ၏ဖြစ်
 သက်ခြင်းကိုသင်တို့အားငါပေး၏။ထောက်
 သားတို့ပေးသကဲ့သို့ငါပေးသည်မထုတ်။သင်
 ၂၈ တို့မိတ်နှစ်ထုံးပူပန်ခြင်း၊မိုးမိတ်တုန်ထွတ်ခြင်း၊
 ၂၉ ခြေစွန့်ခြင်း-ငါသည်ယခုသွားသော်သည်။သင်
 တို့ထံသို့ထာဝရမည်ထု၊ငါပြောသောစကားကို
 သင်တို့ကြားရကြပြီးသင်တို့သည်ငါ့ချစ်လျှင်၊
 ၃၀ ခမည်းတော်ထံသို့ငါသွားမည်ကိုဝမ်းမြောက်
 ကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား၊ငါ့ခမည်းတော်
 သည်ငါ့ထက်သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ထိုအမှု
 အရာရောက်သောအခါသင်တို့သည်ယုံကြည်
 စေခြင်းငှါ၊မရောက်မှီထုစုပင်သင်တို့အားငါ
 ၃၁ ပြောခဲ့ပြီး-ယခုမှစ၍ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူ
 ရွာမပြောရ။အကြောင်းမူကား၊အံ့ဩကားကို
 အမှီရသောမင်းသည်ထာဝရဖြစ်၏။ထာဝရ

ထည်း၊ ငါ၌မတတ်သောစွာကိုမျှ မထွေရ-
 ၈၈ ငါသည်မည်းတော်ကိုရှစ်သည်ကို၎င်း၊ မည်း
 တော်မှာတော်မူသည်ထိုင်း၊ ငါပြုသည်ကို၎င်း၊
 တောကီထား၊ ထို သိမည် အကြောင်းတည်း။ ဤ
 အရပ်မှထွက်သွားကြကုန်အံ့။

၁၅

- ၈၉ ငါသည်မှန်သောစွာရှစ်သိမ်းခြင်း၊ မည်း
 တော်သည်လည်း၊ ပွယ်စောင့်ခြင်းတော်မူ၏။
- ၉၀ ငါ၌ အသီးမသီးသော အခက်ရှိသမျှကို ခုတ်
 ဖြစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသောအခက်ရှိသမျှကို
 ကို၊ ထာ၌ သီးစေခြင်းငှါ သုတ်သင် ရှင်းထင်း
- ၉၁ တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါတောပြောသော
 စကားစား၊ ဖြင့်ယခုပင်ရှင်းထင်းထွက်ပြီကြ၏။
- ၉၂ ငါ၌တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်းသင်တို့၌
 တည်နေမည်။ ဧပြန်ခက်သည် အပင်၌ မတည်
 လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်အသီးမသီးနိုင်သ
 ကဲ့သို့၊ သင်တို့သည်ငါ၌မတည်လျှင်အသီးမသီး
- ၉၃ နိုင်ကြ။- ငါသည်ဧပြန်သိမ်းခြင်း၊ သင်တို့
 သည်အခက်များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည် ငါ
 ၌တည်၍ ငါသည်လည်း၊ သူ၌တည်၏။ ထိုသူသည်
 ဈာ၊ ဈာသော အသီးကို သီးတတ်၏။ ငါ၌ကွာ
 လျှင်သင်တို့သည်အသိအမှတ်မရှိ မှုမတတ်နိုင်
- ၉၄ ကြ။- ငါ၌မတည်သောသူသည် သွေမြောက်
 သောအခက်ကဲ့သို့၊ ဖြင့်သို့ဖြစ်လိုက်ခြင်း၊ ကံခံရ
 ၏။ ထိုသို့သောအခက်များကိုလူတို့သည် ခုခံမိ၊
 ဖြစ်မိ၊ ထိုသို့ခံလိုက်ကြသဖြင့်၊ မီးထောင်ခြင်းသို့
- ၉၅ ရောက်ကြ၏။ သင်တို့သည်ငါ၌တည်၍ စကား
 ထည်သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည်တောင်း
 ခွင်သမျှကိုတောင်း၍ရကြလိမ့်မည်။
- ၉၆ သင်တို့သည်ဈာ၊ ဈာသောအသီး ကိုသီးသော
 စားဖြင့်၊ ငမည်းတော်သည် ဆုန်းထင်ရှား
 တော်မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်းငါ၏ တပည့်မှန်
- ၉၇ ကြလိမ့်မည်။- မည်းတော်သည်ငါ့ကိုရှစ်တော်
 မူသကဲ့သို့၊ ငါသည်သင်တို့ကိုရှစ်၏။ ငါ၏ရှစ်ခြင်း
- ၉၈ မေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။- ငါသည် ငမည်း
 တော်၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ မည်း
 တော်၏မေတ္တာ၌တည်နေသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည်
 ငမည်းတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငမေတ္တာ၌
- ၉၉ ထည်နေကြလိမ့်မည်။- သင်တို့၌ငါဝမ်းမြောက်
 -ရာအကြောင်းတည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ဝမ်း
 မြောက်ရာအကြောင်း၊ နုံထင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဤ
- ၁၀၀ စကားကိုသင်တို့စား၊ ငါတောပြော၏။- ပညတ်

- ယူမူကား၊ ငါသည်သင်တို့ကိုရှစ်သည်နည်းတူ၊
- ၁၀၁ သင်တို့သည်အခွင့်ခွင့်၊ ခွင့် ကြလော့။- ကိုယ်အ
 ဆွေတို့အဖို့ အလိုငှါ ကိုယ် အသက်ကို ရွံ့ခြင်း
 မေတ္တာထက် သာ၍မြတ်သောမေတ္တာသည် အ
- ၁၀၂ တယ်သု၌မှပမ္မိ။- သင်တို့သည် ငါပညတ်သမျှ
 တို့ကိုကွင့်ဆောင်လျှင်၊ ငါ၏အဆွေ ဖြစ်ကြ၏။
- ၁၀၃ ထရုမှစ၍ ငါသည်သင်တို့ကို ကျွန်တု၍ မခေါ်။
 ကျွန်တုကား၊ ကိုယ်သခင်ပြုသော အမှုကို မသိ။
 သင်တို့ကို အဆွေဟူ၍ ငါခေါ်၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ငါသည်မည်းတော်ထံ၌ကြားသမျှသော
- ၁၀၄ အရာတို့ကိုသင်တို့စား၊ ငါပြုသ၏။- သင်တို့သည်
 ငါ့ရှေးကောက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါသည်သင်
 တို့ကိုရှေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍
 တည်ကြည်သောအသီးကို သီးမည်အကြောင်း
 နှင့်၊ ငမည်းကိုအမိမြဲ၌မည်းတော်မှာ ထောင်း
 သမျှတို့ကို ရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့တို့ ငါခန့်
 ထား၏။
- ၁၀၅ သင်တို့သည် အခွင့်၊ ခွင့်၊ ရှစ်စေခြင်းငှါ ဤ
- ၁၀၆ ပညတ်တို့ကိုငါပေး၏။- ထောကီထား၊ ထိုသည်
 သင်တို့ကိုရန်းလျှင်၊ သင်တို့ကိုမရန်း၊ ဖိုငေါ်ရန်း
- ၁၀၇ ကြသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။- သင်တို့သည်
 ထောကီနှင့်ဆက်ဆံလျှင်၊ ထောကီထား၊ ထိုသည်
 မိမိတို့နှင့်ဆက်ဆံသော သင်တို့ကို ရှစ်ကြလိမ့်
 မည်။ သင်တို့သည်ထောကီနှင့်မဆက်ဆံ၊ ထော
 ကီ ထဲက ငါ ရှေး ကောက်သော သူ ဖြစ်သော
- ၁၀၈ ကြောင့်၊ ထောကီ သားတို့သည် သင်တို့ကို ရန်း
 ကြ၏။- ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက် သာ၍ကြီး
 မြတ်သည်မဟုတ်ဟု၊ ငါပြောခဲ့ပြီးသော စကား
 ကိုစောင်းမေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့ဗျည်း
 ဆဲလျှင်၊ သင်တို့ကို ဗျည်း ဆဲကြလိမ့်မည်။ င
- ၁၀၉ စကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့၏ စကားကို
 နားထောင်ကြလိမ့်မည်။- ထိုသူတို့သည်ငါ့ကိုစေ
 ထွတ်တော်မူသော သူကိုမသိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏
- ၁၁၀ နားမကြောင့် သင်တို့စား၊ ထိုအမှုရှိသမျှတို့ကို ပြု
- ၁၁၁ ကြလိမ့်မည်။- ငါသည်ထာ၌ ထိုသူတို့စား မ
- ၁၁၂ တော မပြောလျှင်၊ သူတို့၌ အပြစ်မရှိ၊ ထရုမူ
- ၁၁၃ ကား၊ မိမိတို့အပြစ်ကိုငှက်၍ မထားနိုင်ကြ။- င
- ၁၁၄ ကိုရန်းသောသူသည်ငမည်းတော်ကို မုန်း၏။
- ၁၁၅ ငါသည် အခြားသူမပြုဘူးသောအမှုကိုထိုသူတို့
 ရှေးမှာမပြုလျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ၊ ထရုမူကား၊
 သူတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင်ရ၍၊ ငါ၌ ငမည်း
- ၁၁၆ တော်ကိုရန်းကြ၏။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြောင်းမ

ထွက် သင်ထို သည် ဝမ်း နည်း ခြင်း ဖြစ် ကြ သော်
 ထည်းနောက်တစ်သင်ထိုကိုငါ့ထွက်သင်ထို
 သင်ထိုသည်မိတ်နှစ်ထုံး ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်
 ထိခံမည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို စေတယ်လူ
 ၂၇ ထုထူရှက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်။- ထိုရေခွံသင်
 ထိုသည်ကိုစေလျှင်းမပေးခြင်းကြောင့် ငါ့အဖွဲ့
 အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်ထိုသည်ငါ၏ နာမကို
 အမှီပြု၍ ဝမ်းတော်မှာဆုတောင်းသမျှ ထိုကို
 ၂၈ ဝမ်းတော်သည် ပေးတော်မူမည်။- ထိုစုတိုင်
 အောင် ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ သင် ထို သည်စေ
 ထယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်ထိုသည်
 ဝမ်း မြောက် စရာ အကြောင်း နံ့ထင် စေခြင်း ငှါ
 တောင်းကြသော။ ထိုသို့တောင်းလျှင်ရကြလိမ့်
 မည်။
 ၂၉ ဤစရာထိုကိုဝံ့ပပမာအားဖြင့် ငါ့ယောဗြော
 ၏ ဝံ့ပပမာအားဖြင့်မထောမပြောထံ။ ဝမ်း
 တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောစရာထိုကို သင်ထိုအား
 အတည့် အထင်း ဖော် ပြ သော အမှန် ကာ ထ
 ၃၀ ရောက် လိမ့်မည်။- ထိုကာလ နှ့် သင် ထို သည်
 ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြ လိမ့်မည်။
 သင်ထို အဖို့ အလိုငှါ ငါသည် ဝမ်းတော်ကို
 ၃၁ တောင်း မည် ထု ဝ ဆို။- အကြောင်း စု ကား။
 သင်ထိုသည်ကိုခွန်ကြံ၍ ငါသည်ဘုရားသခင်
 အထံတော်မှကြွသာသန့်ကိုယုံကြသောကြောင့်
 ဝမ်းတော်သည်ကိုယ်တော်ထိုင်သင်ထိုကိုခွန်
 ၃၂ တော်မူ၏။- ငါသည် ဝမ်းတော်ထံမှ ထွက်၍၊
 ဤသောကထို ကြွသာ ပြီး တစ် နှစ် ဤသောက မှ
 ထွက်၍ ဝမ်းတော်ထံသို့သွားပြီးမည်ထု မိန့်
 ၃၃ တော်မူ၏။- တပည့် တော်ထိုက ထည်း။ ကိုယ်
 တော်သည် သရတင် ဝံ့ပပမာကို မဆောင်ထံစေ
 ၃၄ တည့်အထင်း ယော တော်မူ၏။- အထုံးနံ့ထိုကို
 ထိတော်မူသည်ကိုငှါ။ အထယ်လူမျှကိုယ်တော်
 ကို မေးခြင်းစေခြင်းငှါ အထိုတော်မရှိ သည်ကို
 ၃၅ ငှါ။ သရတင်အကျွန်ုပ်ထိုထိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ထိုသည်ဤအကြောင်းကိုသောက်၍ကိုယ်တော်
 သည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ ကြွသာတော်မူ
 ၃၆ ထည်ကိုယုံပါသည်ထု ကြောက်ကြ၏။- ယေရှု
 ၃၇ ထသည်။ သရတင်ယုံကြပြီးသော။- သင်ထိုသည်
 ထွဲပြား၍၊ ငါ့တကိုယ်တည်းနားစေခြင်းငှါ ခွန်
 ပြစ်လျှက်။ အထီးအထီးမိမိထိုစရာသို့ပြေးသွား
 မည်အမှန်ကာလသည်ထာ၍ သရပင် ရောက်
 ၃၈ မ၏။ ထိုသော်လည်းငါသည် တကိုယ်တည်း

နေထည်မထုထီး စေတော်မူသည့်ငါ နှ့်အထု
 ၃၉ ဖြစ်တော်မူ၏။- သင်ထိုသည် ကို အမှီပြု၍ ပြီ
 ထက်ခြင်းမြဲစေခြင်းငှါဤကောင်းကိုငါ့ယောဗြော
 ပြီ။ သင်ထိုသည် ယောကန် ဆင်းရဲ ခက် ကိုခံရ
 ကြလိမ့်မည်။ ထိုသော်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ
 ထည်သောကကို စောင့် ပြီထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၀
 ၄၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရှုထပ်ကောင်းကင်
 ထို့ကြည့်မျှော်၍၊ ထိုစေ၊ အကျွန်ုပ်အမှီပြုရောက်
 ၄၂ ပါပြီ။- ကိုယ် တော်သည် သားတော် ထက်ထို
 အပ်ပေးတော်မူသမျှသော သူထိုအား ထာဝရ
 အထက်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ လူမျိုး အပေါင်းထို
 ကိုစေမိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုသားတော်အား
 ပေးတော် မူသည် နှ့်အထည်၊ ထား တော် သည်
 ကိုယ် တော်၏ ဘုန်း ကို ထင်ရှား စေ ပါ မည် အ
 ကြောင်းသားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်
 ၄၃ မူပါ။- ထာဝရ အ ထက် ဟု စု ကား။ မှန်သော
 ဘုရားသခင်တရားတည်းခြင်တော်မူသောကိုယ်
 တော်ကိုငှါ။ စေလွှတ် တော်မူသော ယေရှုရောင်
 ၄၄ ကိုငှါထိကွင်းခြင်းတည်း။- အကျွန်ုပ်သည်မြေ
 ကြီးပေါ်မှာကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါ
 ပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်စရာထိုအကျွန်ုပ်၏ အပ်
 ပေးတော်မူသော အမှုကိုအကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍
 ၄၅ ပြီးပါပြီ။- ထိုစေ၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီအထိ
 တော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားသော ဘုန်း အသေရေနှင့်
 ထရ တွင် ထည်း အကျွန်ုပ် ကို အထံတော်၌ မြို့
 မြောက်တော်မူပါ။
 ၄၆ ဤသောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်တို့အပ်ပေးတော်
 မူသောသူထိုအားအကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏
 နာမကိုပြပါပြီ။ ထိုသူထိုကိုကိုယ်တော်သည်ပိုင်
 တော် မူသဖြင့် အ ကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ၏။
 ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို သူထိုသည်
 ၄၇ စောင့်ကြပါ၏။- အကျွန်ုပ် အားပေးတော်မူသမျှ
 ထိုသည်ကိုယ်တော်မှ ဖြစ်ကြောင်းကိုသူထိုထပ်
 ၄၈ ထရထိကြပါ၏။- အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်
 အား ပေးတော် မူသမျှ သော စရာ ထို ကို ထုထို
 အားအကျွန်ုပ်ပေး၍ သူထိုသည်ခံထူသဖြင့်၊ အ
 ကျွန်ုပ် သည် အထံတော်မှ ကြွ သာ သည်ကို အ
 ထပ်ထိကြသည်နှင့်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ၄၉ ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကိုယုံကြပါ၏။- သူထို
 အဖို့အလိုငှါအကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။- ထောက်
 သားထိုအဖို့အလိုငှါ ဆုတောင်းသည်မထုထိပါ။

စာကျပ်သားပေးအောင်စုဆောင်းသုဆိုသည့်ကိုယ်
 တော်စံတူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသုဆိုစုဆောင်းသုဆို
 ၁၀ ငှါဆုတောင်းပါ၏- အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ၁၁ အရာရှိသမျှကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ
 ပါ၏၊ ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှ
 ကိုယ်တော်သည်လည်းအကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်၍၊ ထိုအရာ
 ကိုယ်တော်နှင့် တကွန်ပယ်သည်ဘုန်းထင်ရှားပါ၏-
 ၁၂ ထိုစုစုပေါင်းအကျွန်ုပ်သည် ဤသောကဋ္ဌမဗ္ဗိပါး၊ ဤ
 သုဆိုစုဆောင်း၊ ဤသောကဋ္ဌိရစ်ရကြပါမည်၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ ထွားရ ပါမည်၊
 သန့်ရှင်းတော် မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်နှင့် အ
 ကျွန်ုပ်သည် တထုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ အ
 ကျွန်ုပ်သောပေးတော်မူသော ဤသုဆိုသည်ဖြစ်
 ရပါမည်အကြောင်း၊ သုဆိုကိုကိုယ်တော်စံနာ
 ၁၃ စဉ်သည်တော်မူပါ၊-အကျွန်ုပ်သည်ဤသော
 ကဋ္ဌ ဤသုဆိုနှင့်တကွ မြို့စည် ကာလ၊ သုဆိုကို
 ကိုယ်တော်စံနာမဉ်တော်မူပါ၊-အကျွန်ုပ်သော
 ပေးတော် မူသောသုဆိုကို အကျွန်ုပ်စောင့်မပါ
 ပြီး၊ ထိုသုဆိုတွင်ရှုတ်မီးခြင်းစံသားတထောက်
 ၁၄ ရှုတ်ပါ၊ အထက်သုဆိုရှုတ်မီးခြင်းသို့ မရောက်
 ပါ၊ထိုသုဆိုသည် ရှုတ်မီးခြင်းသို့ ရောက်သည် အ
 ကြောင်းကား၊ ကျွမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်း
 စာည်း။
 ၁၅ ထိုစုစုပေါင်းအကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် တော် ထံ သို့
 ထွားရမည်ဖြစ်၍၊ ဤသုဆိုသည် အကျွန်ုပ်ကိုအ
 ခြံသဖြင့် ဝမ်းခြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အ
 ကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤသောကဋ္ဌ အကျွန်ုပ်
 ၁၆ ပြောပါ၏-ကိုယ်တော်စံ နှုတ်ကပတ်တရားကို
 ဤသုဆိုသောအကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 ဤသောကဋ္ဌနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသုဆိုသည်
 မဆက်ဆံသောကြောင့်၊ ထောက်သား ထိုသည်
 ၁၇ ဤသုဆိုကိုရန်ကြပါ၏- ဤသုဆိုကိုဤသောက
 ဋ္ဌ နှုတ် ထုတော်မူမည် အကြောင်း၊ အ ကျွန်ုပ်
 ထောင်းသည်မထုတ်ပါ၊မကောင်းသောအမှုအ
 ၁၈ ရာနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူမည်
 အကြောင်းကိုသာတောင်းပါ၏-အကျွန်ုပ်သည်
 ဤသောကဋ္ဌနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသုဆိုသည်
 ၁၉ မဆက်ဆံကြပါ၊- ကိုယ် တော်စံ သမ္မာ တရား
 အားဖြင့် သုဆိုကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ၊ ကိုယ်
 တော်စံ နှုတ်ကပတ်သည်သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏-
 ၂၀ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဤသောကသို့ ခေ
 ထွတ်တော် မူသည် နည်း တူ၊ အကျွန်ုပ် သည်

၂၁ ဤသုဆိုကို ခေထွတ် ပါ၏- သမ္မာ တရား အား
 ဖြင့်သုဆိုကို သန့် ရှင်း စေမည် အကြောင်း၊ အ
 ကျွန်ုပ် သည် သုဆိုစုဆောင်းသုဆိုငှါ ကိုယ်ကိုသန့်
 ရှင်းစေပါ၏၊
 ၂၂ ထိုသုဆိုစုဆောင်းကိုသာအကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသည့်
 မဆက်ပါ၊ သုဆို သော ပြောခြင်း အားဖြင့် အ
 ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသုဆိုစုဆောင်းကိုသည်းဆု
 ၂၃ တောင်းပါ၏-ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုခေ
 ထွတ်တော်မူသည်ကို ထောက်သားထိုသည့် ထို
 ကြမည်အကြောင်း၊ ထိုသုစေပါင်းထိုသည်တ
 ထုံးတဝတည်းဖြစ်လျက်၊ အခါ ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်နှင့် မြီတော်မူ၍ အ ကျွန်ုပ် သည်လည်း
 ကိုယ်တော်နှင့်မြီသကဲ့သို့၊ ထိုသုစေပါင်းထိုသည်
 ၂၄ ငါ ထို နှ့် တထုံး တဝ တည်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ဆု
 တောင်းပါ၏-ငါထိုသည်တထုံးတဝတည်းဖြစ်
 ၂၅ သကဲ့သို့၊အကျွန်ုပ်သည်သုဆိုနှင့်မြီ-ကိုယ်တော်
 သည်လည်းအကျွန်ုပ်နှင့်မြီတော်မူသောအားဖြင့်
 သုဆိုသည်တထုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ တထုံးတဝ
 တည်းနှင့် နီထင်စေခြင်းငှါငှါ၊ ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်ကို ခေထွတ် တော် မူကြောင်း၊ နှင့်၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကိုခွန်တော်မူသကဲ့သို့သုဆိုကိုလည်းခွန်
 တော်မူကြောင်းကို ထောက်သားထိုသည် သိစေ
 ခြင်းငှါငှါ၊ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်သောပေး
 တော်မူ သောဘုန်းအသရေကို အကျွန်ုပ်သည်
 ၂၆ သုဆိုအားပေးပါပြီ-ထိုအခါ၊ကိုယ်တော်သည်
 ဤကမ္ဘာမတည်မမြီမှီအကျွန်ုပ်ကိုခွန်စံအကျွန်ုပ်
 သော ပေးတော်မူသောဘုန်းတော်ကို၊ အကျွန်ုပ်
 သောပေးတော်မူသောသုဆိုသည် ချမြင်ရမည်အ
 ကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်မြီရာစရပ်၌အကျွန်ုပ်နှင့်အ
 ၂၇ တူမြီနေခြင်းငှါအကျွန်ုပ်ထံသို့ပါ၏-တရား
 တော်မူသောအခါ၊ ထောက်သားထိုသည် ကိုယ်
 တော်ကို မသိ သော် လည်း၊ အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခေထွတ် တော်မူ
 ၂၈ ကြောင်းကို ထိုသုဆိုသည် သိကြပါ၏- ကိုယ်
 တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုခွန်တော်မူသောပေတ္တာ
 သည်သုဆိုနှင့်မြီစေခြင်းငှါငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည်သု
 ဆိုနှင့် မြီစေခြင်းငှါ ငှါ၊ ကိုယ်တော်စံ နာမကိုအ
 ကျွန်ုပ်သည် သုဆိုအား မြီညွှန်ပါပြီဖြစ်၍ အ
 စည်ပြညွှန်ပါမည်ယုမိန့်မြွက်တော်မူ၏၊
 ၃၀

၂၉ ထိုသုဆိုမြွက်တော်မူပြီးမှယေ နှုသည့်တပည့်
 တော်ထိုနှင့်အတူ ဧကန်မြီစေခြင်းတဖန်သို့ကြွ

၁၁။ ထိုအရပ်၌ရှိသောဥထည်သို့ဝင်တော်မူ၏။
 ၂။ ထိုအရပ်သို့သေခွသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အ
 တူအွားမြဲရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ
 သောယုဒရှင်ကရုတ်သည် ထိုအရပ်ကိုသိသည်
 ၃။ ဖြစ်၍- စစ်သူရဲတတပ်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 အကြီးတို့နှင့် ဓာရိရှေ တို့စေလွှတ်သော မင်းလု
 ထင်တို့ကို၎င်း ခေါ်ခဲ့၍၊ မီးတိမ်း၊ မီးခူး၊ ထက်
 ၄။ နှုတ်တို့ကိုထက်စွဲလျက်ထားကြ၏။- ယေရှုသည်
 ကိုယ်၌ ဖြစ်လတ်သမျှသောအမှုအရာတို့ကို သိ
 တော်မူလျက်၊ ထာသောသူတို့သိသမျှသော၊ အ
 ၅။ စာယ်သူကိုရှာကြသနည်း၊ ယုဒမေးတော်မူ၏။- နာ
 ဇရက်မြို့သား၊ ယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ဆိုလျှင်၊
 ၆။ သေခွက၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှင်ကရုတ်သည်
 ၇။ ထည်း၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။- ငါသည်ထို
 သူဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သဂြိုဟ်သော
 ၈။ သို့လျှင်ဖြစ်ပြီဟုလည်းကောင်း၊- အစာယ်သူကိုရှာ
 ကြသနည်း၊ ယုဒမေးတော်မူလျှင်၊ နာဇရက်
 ၉။ မြို့သား၊ ယေရှုကိုရှာကြသည်ဟု၊ ထိုသူတို့သည်
 ၁၀။ ဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏
 ဟု ငါပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကော်ရှာလျှင်၊ ဤသူတို့
 ၁၁။ သည် သွားပါစေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကိုယ်
 တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော သူ
 ထိုတွင်အစာယ်သူမှပွက်မီးဖြစ်သော မရောက်ပါ
 ဟူသောအထက်ကားတော်ကို ဖြည့်စုံစေခြင်း
 ၁၂။ ငှါဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃။ ထိုအခါရှိ နန်ပေတရုသည် မိမိ၌ပါသောအား
 ကို ဆွဲထုတ် ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ် မင်း၏
 ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် ထက်ရှာ နားရှက်
 ၁၄။ ဖြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏ အမည်ကား မာထရုဖြစ်
 ၁၅။ သတည်း။- ယေရှုကလည်း၊ ထားကိုတိမ်၌သွင်း
 ထားထော့၊ ခမည်းတော်သည်အစားပေးတော်
 မူသောခွက်ကို ငါ မသောက်ရာသထော့ဟု၊ ပေ
 ၁၆။ တရုစားမိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါတပ်မှူးမှစ၍
 စစ်သူရဲတို့နှင့်ယုဒမင်းလုထင်တို့သည်ယေရှုကို
 ၁၇။ ဝမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ အနွတ်မင်းထံသို့
 ၁၈။ ရွှေဦးစွာယူသွားကြ၏။- အနွတ်မင်းကား၊ ထို
 နှစ်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောကယာဇ
 ၁၉။ ၏ယောက္ခမဖြစ်သတည်း။- ထိုကယာဇကား၊ ထု
 တယောက်သည် ထူမှားတို့ အတွက် ပွက် မီး
 ၂၀။ ဆော်သောဤကောင်သည်ဟု၊ ယုဒလူတို့နှင့် ထိုင်
 ပန်းပြောဆိုသောသူပေတည်း။

၁၁။ ရှိမုန်ပေတရုနှင့်အခြားသောတပည့်တော်အ
 ထောက်သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ ထိုက်ကြ
 ၁၂။ ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
 ၏ အသိအကျွမ်း ဖြစ်၍၊ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်
 ၁၃။ ပရောဟိတ်မင်း၏ တိမ်ဦးထံသို့ဝင်လေ၏။- ပေ
 တရုမူကား၊ ပြင်၌ တံခါး နားမှာရပ်နေ၏။ ထို
 ၁၄။ ကြောင့်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင်
 သော တပည့်တော်သည် ထွက်၍၊ တံခါးခေါ်
 ၁၅။ မိမိအားပြောပြီ၊ ပေတရုကိုသွင်းလေ၏။- တံ
 ခါးခေါ်မိမိက ပေတရုကား၊ သင်သည်ထိုသူ၏
 တပည့်တို့ အဝင် ဖြစ်သည် မထုတ်သောဟု ဆို
 ၁၆။ လျှင်၊ မထုတ်ဘူးဟုပေတရုငြင်းလေ၏။- ထိုအခါ
 ထ၌ နှမ်းသောကြောင့် ကျွန်တို့နှင့် မင်းထူထင်
 ၁၇။ ချား၊ ဟိုသည် မီးခဲရဲကိုလည်း ဖြစ် မီးထွေလျက်နေ
 ကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း၊ သူတို့နှင့်တကွရပ်၍
 ၁၈။ မီးထွေလျက်နေ၏။
 ၁၉။ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းသည် တပည့်
 တော်တို့ကို၎င်း၊ အသနာတော်ကို၎င်းအကြောင်း
 ၂၀။ ပြု၍ ယေရှုကိုမေးမြန်း၊ စစ်ကြောင်း။- ယေရှုက
 ထည်း၊ ငါသည်လောက၌ ထင်ရှားစွာ ထော
 ၂၁။ ပြောပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့မည်းဝေးရာ တရား
 ဇရပ်၌ ၎င်း၊ ဗိတ်နန်တော်၌ ၎င်း၊ အစည် မပြတ်
 ဆုဥဩဝါဝေးပြီ။ မထင်ရှားသောလျှင်မထော
 ၂၂။ မပြော။- အစာယ်ကြောင့် ကော်မေးမြန်းသနည်း။
 ငါသည်အစာယ်သို့ထောပြောသည်ကိုကြားရာ
 သော သူတို့ကို မေး မြန်းထော့၊ ငါပြောထော
 ၂၃။ စကားကိုထိုသူတို့သည် ဆကြိမ်ထု မိန့်တော်မူ
 ၂၄။ ၏။- ထိုသို့မိန့်တော်မူလျှင် အနီးအပါး၌ရပ်နေ
 ထောမင်းလုထင်တယောက်က၊ သင်သည်ယဇ်
 ၂၅။ ပရောဟိတ်မင်း ကို ဤသို့ ပြန်ပြောရာထထော
 ၂၆။ ထုဆိုလျက်၊ ယေရှုကို မိုက်လေ၏။- ယေရှုက
 ထည်း၊ ဇနကာ၊ မမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်းကို ပြ
 ၂၇။ ပါ။ မှန်လျှင်ကို အစာယ်ကြောင့် မိုက်သနည်း။
 ၂၈။ ထိုမိန့်တော်မူ၏။- အနွတ်မင်းသည်ကိုယ်တော်
 ကိုချည်နှောင်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပရော
 ၂၉။ ဟိတ်မင်းကယာဇထံသို့ပို့စေခဲ့ပြီ။
 ၃၀။ ရှိမုန်ပေတရုသည်ရပ်၍ မီးထွေလျက်နေသည်
 တွင်အမျှ သောသူတို့က၊ သင်သည်သူ၏အမည်
 ၃၁။ ထို အဝင် ဖြစ်သည် မထုတ်သောဟု မေးလျှင်၊ မ
 ၃၂။ ထုတ်သူဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။- ပေတရု ခုတ်
 ၍ နားရှက်ပြတ်သော သူနှင့် ပေါက် ခော်တော်
 သော၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်

က။ ဆင်စည်စုထည်၌ ထေရှုနှင့်ထေရ်မိသည့်
 ၂၇ ကိုငါ ခြင်္သေ့ပြုမထုတ်သောထု ဆိုလျှင်- ပေတရ
 ထည် တစ်ခု ခြင်းခြင်းထမ်း ထိုခေတ်ခွင်းတွင်
 ကြွယ်တွန်း၏။
 ၂၈ နံနက်ထမီနှင့်ရောက်လျှင်၊ ထေရှုကိုကယား
 ထံမှအိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ထိုသူထို
 သည်စာပတ်နှင့်ကင်းစွာတံ၍ ပသခါပွဲကိုခံရ
 မည်စေကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်ထိုင်
 ၂၉ မဝင်ကြ- ထိုကြောင့်၊ ပိထတ်မင်းသည်သူတို့မှ
 ရာသို့ထွက်၍၊ ဤသို့စာထယ်စာပြစ်ကိုတင်ကြ
 ၃၀ သနည်း၊ ယုဒမေးသော်၊ ဤသူသည်လူဆိုးမထုတ်
 လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်၌မထပ်ပါလှ
 ၃၁ လျှောက်ကြ၏- ပိထတ်မင်းကထည်း၊ သူကိုထူ
 ခြံသင်ထိုးခွဲသတ်စေတိုင်းစီရင်ကြလေ ဆို၏။ ထို
 လူထိုကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုသည် စာထယ် သူ
 ၃၂ ကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါလှလျှောက် ကြ၏- ထိုသို့
 လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည်စာထယ်သို့ မိမိသေ
 ရမည်စေရိပ်ကို ပေး၍၊ မိန့်တော်မူသောစကား
 တော်ပြည့်စုံ- ည်စေကြောင်းတည်း။
 ၃၃ ပိထတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တစ်
 ဝင်၍- ယေရှုကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ယုဒရှင်
 ၃၄ ဘုရင်မှန်သောထုမေး၏- ယေရှုကထည်း၊
 မင်းကြီးသည် ကိုယ်စေလိုစေလျှောက် ဤသို့မေး
 သောထု၊ သို့မထုတ်၊ သူတပါးထိုသည် ငါ၏စာ
 ကြောင်းကို လျှောက်ကြ ပြီသောထု မေးတော်မူ
 ၃၅ ၏- ပိထတ်မင်းက၊ ငါသည်ယုဒထုဖြစ်သောထု၊
 ထင်၏ထုမျိုးနှင့်တကွ ယင်းပရောဖိတ် စာကြီး
 ထိုသည် သင့်ကို ငါ၌ စပ်ကြပြီး သင်သည် စာ
 ၃၆ ထယ်သို့ပြုမိသနည်း၊ ယုဒမေးလျှင်- ယေရှုက၊ ငါ
 ၏နိုင်ငံသည် ဤသောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါ၏နိုင်ငံ
 သည်ဤသောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည် ယုဒ
 ထုထို ထက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ ငါ၏ထု ထို
 သည်တိုက်တွန်းကြလိမ့်မည်၊ ထရုမူကား၊ ငါ၏
 နိုင်ငံသည် ဤသောစာရပ်နှင့် စပ်ဆိုင် ထုမိန့်
 ၃၇ တော်မူ၏- ပိထတ်မင်းကထည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊
 သင်သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သောထု မေးသော်၊
 ထေရှုက၊ မင်းကြီး မေးသည် စာတိုင်း ငါ သည်
 ရှင်ဘုရင်မှန်သောထုတရားထက်၌ သက်သေခံ
 ဖြစ်ငှါ၊ ငါသည်ခွေးခွားခြင်းကိုခံ၍ ဤသောစာ
 သို့ကြွလာပြီးသောထုတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောထု
 ထုထိုသည် စကားကို နားထောင်ကြသည်ထု
 ၃၈ မိန့်တော်မူ၏- ပိထတ်မင်းကထည်း၊ သောတရား

ကားစာထယ်သို့နည်းထုမေးပြီးမှ တစ်ခုထုထု
 ထိုမှီရာသို့ထွက်၍၊ ဤသို့ စာထယ်စာပြစ်ကိုမျှ
 ၃၉ ငါမထွေး- ပထမခါပွဲ၌ လူထုထောက်ကိုသင်ထို
 စား ငါထွတ်ပြီ ထိုနံ့မှီသည် ဖြစ်၍၊ ထုရှင်
 ၄၀ ဘုရင်ကို ထွတ်စေရန်သောထုထုမေးလျှင်- ထ
 ခန့်လူထုပေါင်းထိုက၊ ဤသူကိုမထွတ်စေရန်ပါ။
 ဗာရုဗုဒ္ဓကို ထွတ်စေ ရန် ပါသည်ထု စောင့်ထမ်း၍
 လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရုဗုဒ္ဓကားထားမြဲဖြစ်သ
 ထည်း။

၁၉

• ထိုစခါ ပိထတ်မင်းသည်ထေရှုကို ထု၍မိတ်
 ၂ ပြီးမှ- စစ်ထုရဲထိုသည်ဆူးပင်နှင့်ရတ်သောဦး
 ရပ်ကိုခေါင်းတော်၌တင်၍၊ နိမောင်းသောဝတ်
 ၃ ထုံနှင့် ချုံစေပြီး လျှင်- ထုရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်
 တော်သည် မင်္ဂလာသို့သောတည်းထုဆို၍ မိတ်
 ၄ ဂုတ်ကြ၏- ပိထတ် မင်းကထည်း၊ ဤသို့ စာ
 ထယ်စာပြစ်ကိုမျှငါမထွေးကြောင်းကိုသင်ထိုထိ
 စေခြင်းငှါ၊ သူကိုသင်ထိုမှီရာသို့ငါထုတ်ပြီသည်
 ၅ ထုဆို၏- ထိုစခါထေရှုသစ်ဆူးပင်ဦးရပ်နှင့်နိ
 မောင်းသောဝတ် ထိုကိုဝတ်ထွက်ပြင်သို့ထွက်
 ကြွတော်မူ၏။ ပိထတ်မင်းကထည်း၊ သူကိုကြည့်
 ၆ ကြသောထုဆို၏- ထပ်ပရောဖိတ် စာကြီးထို
 နှင့်ထုထင်စွာထိုက၊ ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်ထိုင်
 မှာမိုက်ထားပါ။ မိုက်ထားပါလှ ထပ်ကြော်ကြ
 ၏။ ပိထတ်မင်းက၊ သင်ထိုသည်သူကိုထု၍ထယ်
 ဝါးကပ်ထိုင်မှာ မိုက်ထားကြ၊ ငါသည်ဘု၌ စာ
 ၇ ပြစ်ကို မထွေးထုဆိုလျှင်- ထုရှုထုထိုက၊ ဤသူ
 သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ရောင်ဆောင်
 ထေ့ကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သို့မိသော ခွေထယ်စာ
 တိုင်းသေထိုက်ပါသည်ထုလျှောက်ကြ၏။
 • ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိထတ်မင်းသည်ထာ
 ၈ ခြံကြောက်သဖြင့်၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ဝင်ပြန်
 ၉ ၍- ထေရှုစား၊ သင်သည်စာထယ်က ဖြစ်ထာ
 နည်းထု မေးလျှင်၊ တရားကိုမျှ ပြန်တော်မူ-
 ၁၀ ပိထတ်မင်းက ထည်း၊ ငါနှင့် စကား မပြောထာ
 ထော၊ ငါသည်သင့်ကိုထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာမိုက်
 ထားပိုင်သည်ကိုငှင်၊ ထွတ်ပိုင်သည်ကိုငှင် ထပ်
 ၁၁ မသိသောထုဆိုသော်- စာထယ်စာရပ်မှ စာရွတ်
 ကိုမရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါကို စာထယ်သို့မျှ
 ပြုပိုင်၊ ထိုကြောင့်၊ ငါကိုမင်းကြီးထက်သို့စာ
 သောသူသည်ထာ ခြံကြီးသောစာပြစ်မှီ ထည်
 ၁၂ ထုမိန့်တော်မူ၏- ထိုစခါမှစ၍ပိထတ်မင်းသည်

ကိုယ်တော်ကို ထွတ်မြင်းငှါ ရွာကြံလေ၏။ ထို
 ထို ကလည်း။ ထိုသူကို ထွတ်လျှင်၊ ကိုယ်
 တော်သည် ကဲသာ ဘုရင်၏ အဆွေမထုတ်ပါ။
 ရှင်ဘုရင် ထုပ်သောသူမည်သည်ကား။ ကဲသာ
 ဘုရင်၏ရန်သူဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုစကားကို ကြားလျှင် မိထတ်မင်းသည်
 ယေရှုကို ပြင်ဆို့ထုတ်ပြီးမှ၊ ယေဗြဲစကားစား
 ခြံဂဗ္ဘသမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်းယုခေါ်ဝေါ်
 သောဆရာဝံ၌ တရားပထွင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။

၁၈ ထိုနေ့အချိန်ကား၊ ပသခါစမိတ်နေ့၊ တချက်တီး
 အချိန်ထောက်ရှိ၏။ မိလတ်မင်းကလည်း။ သင်
 ထိုစံ ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြသောသူ၊ ယုလုထို
 ၁၉ စားပြောဆိုလျှင်၊ - ထိုသူကို ထုတ်ပါ၊ ထုတ်ပါ၊
 ထက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ မိုက်ထားပါ။ ယုလု
 ထစ်ကြော်ကြ၏။ မိလတ်မင်းကလည်း။ သင်ထို
 စံရှင်ဘုရင်ကို ထက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ မိုက်ထား
 ရမည်လောဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပရောဖိတ်
 အကြီးထိုက၊ ကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတစ်ပါး
 အထက် ရှင်ဘုရင်မျှမရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၀ ထိုအခါမိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ထက်ဝါးကပ်
 တိုင် မှာ မိုက်ထားစေ မြင်းငှါ ထိုသူထို့ ထက် သို့
 အပ်သဖြင့်၊ သူထိုသည် ကိုယ်တော်ကို ယူ၍
 ထုတ်သွားကြ၏။

၂၁ ကိုယ်တော်သည် မိမိ ထက်ဝါးကပ် တိုင် ကို
 ထမ်းလျက် ဥဏ္ဍောင်း ခုံစာရပ်ဟူ၍ တွင်သော
 အရပ်သို့ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ယေဗြဲ

၂၂ စကားစားခြံဂေါထဂေါသအမည်ရှိ၏။ - ထိုအ
 ရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အခြားသောသူနှစ်ယောက်
 နှင့်တကွ ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မိုက်ထားကြ၏။
 ထိုသူနှစ်ယောက်အထက်မှာ ယေရှုသည်နေရာ

၂၃ ကျသတည်း။ - မိထတ်မင်းသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓ၊
 ထိပ်စာကိုရေး၍ ထက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌တပ်
 ထေ၏။ ထိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ယုရှင်ဘုရင်၊ နာ
 ဇရက် မြို့သား၊ ယေရှု ထုရေးထားသတည်း။

၂၄ ယေရှုကို ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မိုက်ထားသော
 အရပ်သည် မြို့နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုထိပ်စာကို
 ယေဗြဲထားသ၊ ယေထသထားသ၊ ရောမဘာ
 သာစား၊ ခြံရေးထားသောကြောင့် ယုလုလုမှာ

၂၅ ထိုသည်မတ်ကြ၏။ - ထိုကြောင့်၊ ယုယဇ်ပရော
 ဖိတ် အကြီးထိုသည် မိထတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍၊
 ယုရှင်ဘုရင်ထံ မရေးပါနှင့်၊ ငါသည်ယုရှင်
 ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟုသူဆိုကြောင်းကိုရေးတော်မူ

၂၂ ပါထုလျှောက်ကြလျှင်၊ - မိထတ်မင်းက၊ ငါရေး
 ပြီးသောအရာကို ငါရေးပြီဟုပြန်ဆို၏။

၂၃ စစ်သူရဲထိုသည်ယေရှုကို ထက်ဝါးကပ်တိုင်
 ၌ မိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်ထို့ကို ထေးပိုင်း
 ပိုင်း၍ တယောက်တပိုင်း၊ ဖီလုကြံလေ၏။ အ
 တွင်းအင်္ကျီတော်ကား၊ မချုပ်သံလျက် အထက်
 ခွန်းမှသည် အောက်ခွန်းတိုင်သောရတ်သော

၂၄ အင်္ကျီဖြစ်သောကြောင့်၊ - ထိုသူထိုက၊ အင်္ကျီကိုမ
 ဆုတ်ကြနှင့်၊ အထက်သူ ယုရမည်ကို ဓာရေးတံ
 ချွတ်ကုန်ဆုံးဟု၊ အခွင်းခွင်းဆိုကြ၏။ ကျမ်းဓာ
 သာသည်ကား၊ သူထိုသည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို
 အခွင်းခွင်းဝေဝန်၍၊ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို ဓာရေး
 တံ ချွတ်ပါ၏ ဟူသော အချက် စကားကို ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ စစ်သူရဲထိုသည်ထိုသို့ပြုကြ၏။

၂၅ ယေရှု၏ထက်ဝါးကပ်တိုင်တော်နားမှာ မယ်
 တော်နှင့်မယ်တော်၏ ညီမဖြစ်သောကထောစစ်
 မယား၊ မာရိနှင့် မာဂဝေ မာရိထိုသည်ရပ်နေ

၂၆ ကြ၏။ - ထိုအခါမယ်တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော
 တပည့်တော်သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို
 ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်စား၊ အ

၂၇ ခွင်းမိမ္မ၊ သင်၏သားကို ကြည့်ပါထု၍ငင်း၊ - တ
 ပည့်တော်စားလည်း၊ သင်၏အမိကို ကြည့်ပါထု
 ၍ငင်းမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုထပည့်တော်
 သည်မယ်တော်ကို မိမိအိပ်၌ သိမ်းထား၏။

၂၈ ထိုနောက်မှကွမ်းဓာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အစွမ္မီ
 သမ္မာကုန်စင်ပြီးသည့် ကိုသိတော်မူလျှင်၊ ရေငတ်

၂၉ သည်ယုမိန့်တော်မူ၏။ - ထိုအရပ်၌ ပုံရည်နှင့်
 ပြည့်သော ထိုးတထုံးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူထို
 သည် ရေမြို့တေးထွေးကို ပုံရည်နှင့် ပြည့်စေပြီး
 လျှင်၊ ထုသျှပ်ပင်အကိုင်းဖျား၌တပ်၍ခံတွင်း

၃၀ တော်သို့ ကပ်ထားကြ၏။ - ယေရှုသည် ပုံရည်
 ကိုခံပြီးမှ၊ အမှုပြီးပြီဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ ခေါင်း
 တော်ကိုငိုက်ဆုံက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကိုခွန့်
 တော်မူ၏။

၃၁ ထိုနေ့သည်အမိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်နဲနေ့ထည်း
 ကြီးမြတ်သော ဥဇုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကို ယုလုထို
 သည်ထောက်၍၊ အထောင်းကောင်ထိုကို ဥဇုသ်
 နေ့၌ ထက်ဝါးကပ် တိုင်ပေါ်မှာ မရှိစေခြင်း ငှါ၊
 မိထတ်မင်းထံသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုမျိုး၍ ထိုအ
 ထောင်းကောင်ထိုကို ယုသွားရမည်အကြောင်း

၃၂ အရှင်တောင်းကြ၏။ - ထိုအခါစစ်သူရဲထိုသည်
 သွား၍၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူထက်ဝါးကပ်တိုင်

၅၁ မှီလ်ထားသော သုန္ဒရီထောက် ထိုစံ ခြေကို
 ၅၂ ခြေထမ်း- ထေရဝံသီရောက်၍ အသက်မရှိ
 ၅၃ ကြောင်းကို မြင်လျှင် ခြေကိုမမြီးသဲ- စစ်သူရဲ
 ၅၄ ထဟောက်သည်နှင့်တော်ကိုထုံနှင့်ထိုးမိ၏
 ၅၅ ဤသွေးနှင့်ရေသည်နှစ်ခုစလုံးထွက်လာ၏- ထို
 ၅၆ အခြေအနေအရာကိုမြင်သောသူသည်သက်သေ
 ၅၇ ခံ၏။ သုန္ဒရီသက်သေခံရက်သည်လည်း၅၈ နှစ်ဝမ်း
 ၅၉ သင်သို့သည်ထုံကြည်မည်အကြောင်း၊ သူပြော
 ၆၀ သောကေား၅၉သို့ကိုသုတိမ်း- ထိုအကြောင်း
 ၆၁ အရာကား။ သုန္ဒရီမိုးကို မမြီးရထု၊ ကျမ်းစာ
 ၆၂ ထာရုတ်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။-တစ်
 ၆၃ ကျမ်းစာ ထာသည်ကား။ ထိုသူထိုသည် မိမိထို
 ၆၄ ထိုစံခက်သော သူကို ချွန်ရဲကြလိမ့်မည်ထု
 ၆၅ ထာ၏။
 ၆၆ ထိုနောက်၅၇ အမိမိသဲမြို့သား ထောသပ်သည်
 ၆၇ ထု၊ ထုထိုကို ကြောက်၍ စတင်စ၍ ထပည့်
 ၆၈ တော်မြစ်သို့၅၉ ဝိသုတိမ်းတံသို့ဝင်၍ထေရ
 ၆၉ န်အထောင်တော်ကို ထုသွားမည်အကြောင်း
 ၇၀ အခွင့်တောင်း၏။ ပိတတ်မင်း အခွင့် ပေးလျှင်၊
 ၇၁ ထိုထုထည်သွား၍ ယေရုဇလဲမတော်ကို
 ၇၂ ထု ထေ၏- ထံထက်က ညည့် အခါ ထေရုထ
 ၇၃ တော်သို့ ထာသော နိကောဝင်သည်တည်း။ အ
 ၇၄ ခွယ် သုံးဆယ်မျှ ထောက် အမြန် မှီသော ခုရန်
 ၇၅ တော်လျှက်ထာ၏- ထိုသူထိုသည်ထေရုဇလဲအ
 ၇၆ ထောင်တော်ကို ထု၍၊ ထုထုထို၏ သင်းပြုတ်
 ၇၇ မြင်းနှင့်ဆိုင်သောပွင့်ဆင်မြင်းထိုးစံမှီသည် အ
 ၇၈ ထိုင်း၊ နံသာမျိုး နှင့် တကွ ပိတ် ဝှေ့မြင့် အ
 ၇၉ ထောင်းတော်ကိုပတ်ရန်ကြ၏- ထက်ဝါးကပ်
 ၈၀ ထိုင်၅၁မှီလ်ထားသောအရပ်တွင် ဥထည်မှီ၏
 ၈၁ ထိုဥထည်၌ တထောက် ကိုမျှ မသင်းကြိုယ်သူ၊
 ၈၂ ထောသင်းမျှင်းထွင်းဆင်မှီ၏- ထုထုထို၏အ
 ၈၃ မိတ်နေ မြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင် မှီ
 ၈၄ ထေထု ထိုထင်းမျှင်းထွင်း၌ အထောင်းတော်ကို
 ၈၅ ထာကြ၏။

၂၀

• ခုနှစ်ရက်တွင် ပဌမ ရွှေရက်၊ မိုက်၊ မထင်းမှီ
 ၈၆ စောစောအမြန်၌မာဂထမာမိထည်သင်းမျှင်း
 ၈၇ တော် သို့ သွား၍ ထွင်းဝဉ် ပိတ် သော ကျောက်
 ၈၈ သည် နွေထွက်မှီသည်ကိုမြင်လျှင်- မှီရန်ပေ
 ၈၉ ထရုနှင့်၊ ထေရုဇလဲတော်မူသောအခြားတပည့်
 ၉၀ တော်စီသို့ ပြေးသွား၍၊ သင်း မျှင်းတော် ၅

ထောင်ကို ထု သွားကြပြီ။ အထက်၅၁ထမ်း ကြ
 ၅၂ သည်ကိုမထီထုပြောဆို၏- ထိုအခါပေထရုနှင့်
 ၅၃ အခြားသော တပည့်တော်သည် ထွက်၍ သင်း
 ၅၄ မျှင်းတော်သို့သွားကြ၏- ထိုသူနှစ်ယောက်ထို
 ၅၅ သည် အတူပြေးသည်တွင် အခြားသောတပည့်
 ၅၆ တော်သည်ပေထရုကိုလွန်၍သင်းမျှင်းတော်သို့
 ၅၇ အရင်ရောက်သည်မှီသော်၊ နံ့၍ကြည့်သမြင့်-
 ၅၈ ပိတ်ဝှေ့၊ မှီရန်သည်ကို မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲ နေ
 ၅၉ ၏-မှီရန်ပေထရုသည်နောက်သို့ ထိုက်၍ရောက်
 ၆၀ သောအခါတွင်ထဲထိုဝင်လျှင်၊ ပိတ်ဝှေ့၊ မှီရန်
 ၆၁ သည်ကိုငှ- ခေါင်းတော်၌ မှီသောပဝါသည်
 ၆၂ ပိတ်ဝှေ့နှင့်အတူ မှီသဲ တခြားမိလိပ်ထွက်မှီ
 ၆၃ သည် ကိုငှ မြင်ထေ၏- ထိုအခါ သင်း မျှင်း
 ၆၄ တော်သို့အရင်ရောက်သောအခြားတပည့်တော်
 ၆၅ သည်ဝင်၍ မြင်သမြင့်ထုထေ၏- ကိုယ်တော်
 ၆၆ သည်သေမြင်း၅၇ တမြောက်ရမည်ဟူသောကျမ်း
 ၆၈ စကားကို တပည့် တော်ထိုသည် နားမလည်ကြ
 ၆၉ သေး- နောက်၅၈ ထုသုန္ဒရီယောက်ထိုသည် မိမိ
 ၇၀ ထိုအပေါင်းအထင်းမှီရာသို့မြန်သွားကြ၏။
 ၇၁ မာမိထည်သင်းမျှင်းတော်အနားမှာ ပိဗက္ခ
 ၇၂ ထွက်ရပ်နေ၏၊ ပိဗက္ခ၅၃ နှင့်၇၄ နှင့်ဆိုင်သောကြည့်
 ၇၅ လျှင်- ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါး ထိုသည်မြို့
 ၇၆ သော အဝတ်ကို ဝတ် ဆင် ထွက်၊ ယေရုဇလဲ
 ၇၇ ထောင်တော်လျှင်၊ ရာအရပ်၊ ခေါင်းရင်း၇၈ တ
 ၇၉ ပါး၊ မြေရင်း၇၉ တပါးထိုင် ကြသည့်ကိုမြင်ထေ၏-
 ၈၀ ထိုထုထိုက၊ အစွမ်းမိစွ၊ အထယ်ကြောင့်ပိဗက္ခ
 ၈၁ သနည်၊ ယုဗေးလျှင်၊ ကျွန်မသင်းကို ထုသွား
 ၈၂ ကြပြီ။ အထယ်၅၃ သားကြသည်ကို မသိပါထု
 ၈၃ ပြောဆို၏- ထိုသို့ဆိုပြီးမှနောက်သို့ထွက်လျှင်၊
 ၈၄ ယေရုဇလဲ ထွက် နေတော်မူသည် ကို မြင်သော်
 ၈၅ ထည်အယူမြစ်တော်မူသည်ကိုမသိ- ယေရု
 ၈၆ ကထည်း၊ အစွမ်းမိစွ၊ အထယ်ကြောင့်ပိဗက္ခသ
 ၈၇ နည်း၊ အထယ်သူကို၅၈ သနည်၊ ထု မေးတော်မူ
 ၈၈ ၏၊ မာမိက၊ သင်သည် သူကို ထောင်သွားသည်
 ၈၉ နှစ်လျှင် အထယ်၅၉ သားသည်ကို ကျွန်မအား
 ၉၀ ပြောပါ။ ကျွန်မယုသွားယုမည်အရှင်ထု ထိုသူကို
 ၉၁ ဥထည်ခေါ်၍မြစ်သည်ထုထင်မှတ်ထွက်ဆို၏-
 ၉၂ ထေရုကထည်း။ မာမိထုခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာမိ
 ၉၃ သည်ထွက်၍ရုဗ္ဗါနိထုထုထေ၏၊ ရုဗ္ဗါနိထုနက်
 ၉၄ ကား၊ အရှင်ဘုရားထု ဆိုထိုသတည်း။- ယေရု
 ၉၅ ကထည်း။ ငကိုမထံနှင့်၅၆ ငါသည် ငမမည်း
 ၉၆ တော်ထံသို့မတက်ရသေး။ ငညီထိုမှီရာသို့သွား

၈ ဇာ- အခြားသောတပည့်တော်တို့သည်ကမ်းနှင့်
မနီးမဝေး၊ အလံငါးဆယ်လောက်ကွာသည်ဖြစ်
၉ ဖြစ်၊ ငါးရားနှင့်ပိုက်ကွန်ကိုဆွဲငင်လျက်ထွေစီး၍
၁၀ ထာကြမ်း- ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါမီးခဲ
ပုံကိုငင်၊ ကင်ထားသောငါးကိုငင်၊ မုန့်ကိုငင်
၁၁ ထွေမြင်ကြမ်း- ယေရှုကလည်း၊ ယခုရသောငါး
၁၂ အမျိုးမျိုးကိုယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏- မှီရန်ပေတရု
သည့်ဗျေပေါ်သို့တက်၍၊ ငါးကြီးတရာငါးဆယ်
သုံးကောင်နှင့် ပြည့်လျက် မှီသော ပိုက်ကွန်ကို
ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်စေ၏၊ ထိုမျှသောက် ရှား
သော်လည်း ပိုက်ကွန်သည် မစုတ်မပြတ်ရှိ၏-
၁၃ ယေရှုကလည်း၊ လာ၍နံနက်စာကိုစားကြလော့
ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ သခင် ခြစ်တော်မူကြောင်းကို
တပည့်တော်တို့သည် သိကြသောသို့ကြောင့်၊ ကိုယ်
တော်သည် အဘယ်သူနည်း ဟူ၍ တစုံတ
၁၄ ယောက်မျှမမေးမလျှောက်ပုံကြီး- ယေရှုသည်
သာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကိုယူပြီးလျှင်၊ သူတို့အားပေး
၁၅ တော်မူ၏- ထိုပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှုသည်
သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည် နောက်၊
တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်မြောက်
သောပြတော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။
၁၆ နံနက်စာကို စားကြသည် နောက်၊ ယေရှုက၊
ယောနန်သား၊ မှီရန်၊ ဤသူတို့သည်ငါ့ကိုချစ်သည်
ထက်သင်သည်သာ၍ ချစ်သလော့ဟု၊ မှီရန်ပေ
တရုအား မေးတော်မူလျှင်၊ ထုတ်ပါစံ သခင်၊
ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်
သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ငါ၏သိုးသငယ်
၁၇ တို့ကို ကျွေးမွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏- တစဉ်
ယေရှုက၊ ယောနန်သား၊ မှီရန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်
သလော့ဟု၊ ဂုဏ်ယု အကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊
ထုတ်ပါစံ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်
သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်
သော်၊ ငါ၏သိုးတို့ကို ထိန်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၈ ၏- ယေရှုကလည်း၊ ယောနန်သား၊ မှီရန်၊ သင်
သည်ငါ့ကိုချစ်သလော့ဟု၊ တတိယအကြိမ် မေး
တော်မူလျှင်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်သလော့ဟု သုံး
ကြိမ်မြောက်အောင် မေးတော်မူသောကြောင့်
ပေတရုသည်မိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သိတော်မူ၏။

ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်
သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ငါ၏
၁၉ သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့- ငါအမှန်အကန်ဆို
သည်ကား၊ သင်သည်ဤသော အသက် မှီစည်၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်ပတ်စည်း၍ အလိုရှိရာအရပ်ရပ်
သို့ သွားသာ တတ်၏၊ သင်သည် ဆိုသောအခါ
ထက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတပါးသည်
သင့်ကိုပတ်စည်း၍ သင်အလိုမရှိရာအရပ်သို့ယူ
၂၀ သွားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ထိုသို့မိန့်တော်
မူသော်၊ အဘယ်သို့သောသေခြင်းအားဖြင့် ပေ
တရုသည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှား
စေမည်အရပ်ကို ပေးတော်မူ၏၊ ထိုသို့ မိန့်တော်
မူပြီးမှ၊ နောက်သို့လိုက်လေ့တူ၊ ပေတရုအား
မိန့်တော်မူပြန်၏။
၂၁ ယေရှု ချစ်တော်မူ၍၊ အထက်ကည စာစား
သော အခါ၌ ရင်တော်ကိုမှီ၍ လျောင်းလျက်၊
သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူကား အ
ဘယ်သူနည်းဟု မေးသော တပည့်တော်သည်
လည်း၊ နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ကို ပေတရု
၂၂ သည်လျှောက်၍မြင်လျှင်၊- သခင်၊ ဤသူ၌အထွတ်
သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊-
၂၃ ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည်ကားထတိုင်အောင်ထို
သူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင်၊ သင်သည်အ
ဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သင်မူကား၊ နောက်သို့
၂၄ လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏- ထိုစကားတော်ကို
ထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုတပည့်တော်
သည်မသေရဟု အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏၊ သို့
သော်လည်း၊ ထိုသူသည် မသေရဟု ယေရှု မိန့်
တော်မူသည်မဟုတ်၊ ငါကြွလာသည်ကားထတိုင်
အောင် ထိုသူကို နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင်၊
သင်သည်အထွတ်သို့ဆိုသနည်းဟုမိန့်တော်မူ
သတည်း။
၂၅ ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်းအရာတို့
၂၆ ကိုသက်သေခံ၍ ရေးထားသောသူဖြစ်၏- သူ
၏ သက်သေခံချက် မှန်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။
ယေရှုပြတော်မူသော အခြားအမှုအရာအရာမျိုး
သေး၏၊ ထိုအမှုအရာတို့သည်မျှတတူသောအခြား
ရေးထားလျှင်၊ မြေကြီးမထွ်နိုင်အောင်ကျမ်းစာ
ရှားပြားလိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်းပြု၏။

ထမန်တော်ဝတ္ထု။

THE ACTS OF THE APOSTLES.

၁

• ဆိုသော်မိတူလေ၍သည်ရှေးကောင်းတော်မူ
 သောထမန်တော်ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖွာ
 ၂ သားပြီးမှ- အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်
 မူသောနေ့ မရောက်မှီကာလတွင်း ပြုမူထွန်းထပ်
 တော်မူသမျှကို ထုတ်ဖော်၍၊ အထက်တန်း
 ၃ စာကို ငါစီရင်ရေးသားပါပြီ။- အထောက်အထား
 ပြီးလျှင်၊ ထမန်တော်ကိုအားအရက်ထေးဆယ်
 ဖတ်လုံးကိုယ်ကိုပြု၍၊ ထုသားသခင်စံနိုင်ငံတော်
 နှင့် ခပ်ဆိုင်သော အရာကို မိန့် မြတ်တော်မူ
 ထွက်၊ မိမိအထက်၌သည်အကြောင်းကိုမိုင်းခုံ
 ထော ထပ်ထော အစွာ အားဖြင့် ပြတော်မူ၏။-
 ၄ ထို ထမန်တော်ကို နုစားနေ တော်မူပြီးလျှင်၊
 ထေရုရှယင်မြို့မှထွက်သွားသော၊ ခမည်းတော်
 စံဂတိကိုနှင့်နေမည်အကြောင်း မှာတော်မူ၍၊ ထို
 ဂတိတော်ကို ငါတောပြောသဖြင့်သင်ထိုသည်
 ၅ ကြားသိရကြပြီ။- ဂတိတော်အရှက်ယူမကား၊
 အထာတန်သည်ရေ၌ နှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ ထင်ထို
 ထည်မကြာမဖြင့်မှီသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌
 နှစ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ထုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆ ထိုထမန်တော်ထိုသည်သည်၊ နုစား၍၊ သခင်
 ဘုရား၊ ထေရုရှယင်ကိုယ်တော်လည်း အထရေထ
 အမျိုးသားထိုအား မိုင်းကို ပြန်ပေးတော်မူမည်
 ၇ သောထုမေးလျှောက်ကြလျှင်၊- သခင်ဘုရားက၊
 ခမည်းတော်၏ တန်ဖိုး အား ဖြင့် စီရင်တော်မူ
 သော အ ချိန် ကာလကို ထိရသော အခွင့် ထည်
 ၈ ထင်ထိုမိမိ- ထိုထိုမိမိသော်လည်း၊ သင်ထိုစ
 ပေါ်ထို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်
 သောအခါ၊ သင်ထိုသည်တန်ဖိုးကိုခံရ၍၊ ထေရု
 ၉ ရှယင်မြို့မှအသားသုစပြု၍၊ ဤပရိသတ်၊ ခြေကြီး
 နှုန်းထိုင်စေသင်၊ ငါ၏သက်သေခြင်ကြလိမ့်မည်
 ၁၀ ထုမိန့်တော်မူ၏။- ထမန်တော်ထိုသည် ကြည့်ရှု
 ထွက်နေကြစည်၊ သခင်ဘုရားသည်အထက်သို့
 ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုဆီး၊ ဟိပ်သည်
 ၁၁ ကိုယ်တော်ကိုရှက်ကွယ်စေခံယူလေ၏။- ထို
 ထို ကြွတော်မူ သည် ကို ထမန်တော် ထို ထည်
 ကောင်းကင်သို့ နေနေ ကြည့်ရှုတော်မူ၍

စည်တွင်း၊ ထုနှစ်ထောင်ထိုသည် မြှောင်သော
 တက်ကိုဝတ်ဆင်ထွက် ထမန်တော်ထိုအရာအစွာ
 ၁၂ ပေါ်သွား၍၊- ဆိုဂါလိယထိုထို၊ အထက်ကြောင့်
 ကောင်းကင်သို့ကြွမြှောက်ထွက် နေကြသနည်း
 ထင်ထိုနှင့်စွာ၍ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်း
 ထို ခံတော်မူသော ထိုယေရှုသည်၊ ထင်ထိုရှုထိ
 မှောင်၌ ကောင်းကင်သို့ ကြွသွားတော်မူသည်
 နည်းထု၊ ထမန် ကြွ သာ တော် မူထုတို့ထု ပြော
 ဆို၏။
 ၁၃ ထိုအခါ ထေရု ရှယင်မြို့နှင့် ဥရုသ်နေ့ ထေရု
 ခရီး၊ သာကွာ၍ သံတွင် အမည်ရှိသောထောင်မှ
 ၁၄ ယေရှုရှယင်မြို့ထိုထမန်တော်ထိုသပြန်ကြ၏။-
 ၁၅ ရောက်ကြလျှင်၊ ဆတရု၊ သာကုလီ၊ ယောထန်၊
 အဗြေ၊ မီလိဂျ၊ ထောမ၊ ဗာသောထမ၊ မထေ၊
 အာထမံစံသား၊ သာကုလီ၊ မှီရန်၊ ရေထုထ်၊ သာ
 ကုလီယုထိုထည် တည်းနေရာ အိမ်အထက်
 ၁၆ ခန်းသို့ ထက်ကြ၏။- ထိုသူ အပေါင်း၊ ထိုထည်
 ယေရှု၏ မယ်တော်မာရိမုနှင့်မိမိနှင့်ငယ်၊ ညီ
 တော်ထိုနှင့်ငယ်၊ ထညီတညွတ်တည်းကြီးအား၍
 ဆုတောင်းပဉ္စနာပြုထွက်နေကြ၏။
 ၁၇ ထိုအခါအရေအတွက်အားဖြင့်တရာနှစ်ဆယ်
 ထောတပည့်တော်ထို၏အထက်၌ ပေတရုသည်
 ၁၈ ထည်၊- ညီအစ်ကိုထို၊ ယေရှုကိုခမ်းမီးထောထု
 ထိုအားထမ်းပြသောယုရှကရုတ်ကိုရည်မှတ်
 ၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဝါမိမံမင်း
 စံနှုတ်ဖြင့် ဖျာပိတ်ထား တော်မူနှင့်သောကျမ်း
 ၁၉ ဇာချက်အထိုင်းမပြည့်နိမ့်မနေရ။- ထိုသူထည်
 ငါထိုနှင့် ရေထွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ဇွေဆရာ
 ၂၀ စံအရာကိုခံရပြီး- ထိုသူသည်မတရားသောအ
 မူအတွက်ဖြင့် ရသောအခွင့် ခြေထက်ကို
 ဝယ်ပြီးမှ၊ မှောက်ထွက်ကွယ်၍ ဝမ်းကွဲသဖြင့်
 ၂၁ အဆူရှားပေါက်ထေပြီး- ထိုအကြောင်း အရာ
 ကိုထေရုရှယင်မြို့၌ နေသောသူအပေါင်းထိုသပြီ
 သိ၍မိမိထိုတာသားအားဖြင့်ထိုမြေကို အထေထ
 အထုဆီတွင်ကြ၏။ အနက်ကားသွားမြေထုဆို
 ၂၂ ထိုသတည်း။ အာထံကျမ်းဇာနည်သည်ကား၊
 သူ၏နေရာအရပ်ထည်ထုဆီတည်ရာ အရပ်ခြင်

ပါစေ၊ နေသောသူ မရှိပါစေနှင့်၊ သူ၏စေရာကို ထည့်စေခြင်းသူရဝါစေထုရေးမှတ်သတည်း။-

၂၈ ထိုကြောင့်၊ ယောတန်သည်နှစ်ခြင်းကိုပေးသည့်

၂၉ ကာထမှစ၍- သခင်ယေရှုသည်ငါ့တို့နှင့် ခွာ၍ စေတက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည်။ ရက်တိုင်စောင့်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူထွက် ဝင်သွားသောတော်မူသော ကာထပတ်ထိုး ငါ့ကို နှင့်ပေါင်းဖော်၍ နေသောသူ တစ်စုံတယောက် သည်၊ ထိုသခင် ထခြောက် တော်မူသည် က ကြောင်းကို ယောပြော၍ ငါတို့နှင့် အတူ သက် သေခံခြင်းရမည်ဟုပေတရုပြောဆို၏။

၃၀ မာရှုစထုခေါ်ဝေါ်၍ ထုတ္တု စမည်သစ်ကို

၃၁ ရသော ယောသပ်နှင့် မထိကိုခန့်ထား၍- ဤ

၃၂ သို့ဆုတောင်းကြ၏။ ထုအပေါင်းတို့၏ မိတ် နှစ် ထိုးကို သိတော်မူသောသခင်ဘုရား၊ ယုရှကော ခုတ်သည် မိမိ နေရာ အရပ်သို့ သွား၊ ထုံသောငှါ ဓမ္မ စရာ၏ စရာ၊ တမန်တော်၏ စေရာမှ ဓမ္မ လျော့ဒုဗ္ဗေကန်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုစေရာကို ခံစေ ခြင်းငှါ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက် တော်မူသော သူကို ပြည့်စုံတော် မူပါ ဟု ဆု တောင်း ပြီးမှ- ဓာရေးတံ ချကြသ ဖြင့် မထိ သည် ဓာရေးတံကိုရ၍၊ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက် ထေ၏။

• ပင်စောကုတ္တေ ဝွဲနေ့ရောက်သောစခါ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည်တညီတညွတ်တည်းစည်းစေ

၂ ခုနှင့်ကြ၏- ထိုစခါ လေပြင်း ရန်တိုင်း ကဲ့သို့ သောစသံသည်တခဏခွင်းတွင်ကောင်းကင်မှ ထာ၍၊ ထိုသူတို့နေထိုင် သောအိမ်ကို ဖြည့်ထေ

၃ ၏- ထိုခဏခွင်းတွင်ကွဲပြားသောလျှာတို့သည် မီးလျှာကဲ့သို့ လင်းရှာ၍၊ ထိုသူအသီးအသီးထို

၄ အပေါ်၌တင်နေကြ၏- ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထည်း၊ သန့်ရှင်းသောမိညည်တော်နှင့် ဖြည့်၍၊ မိညည် တော်သည် ယောပြော သော အစွင့်ကို ပေးတော်မူသည်အထိ၊ အမျိုးမျိုးသော သာ သာကော၊အားဖြင့်ယောပြောကြ၏။

• ထိုကာထစခါ၊ ကောင်းကင်အောက်တွင်ရှိ ထေသမျှသောလူမျိုးထဲမှတရားကိုမိုးသေသော ဟုထုထိုသည် ယေရှုထင်မြီ၌တည်းနေကြသ

• တည်း။- ထိုအထိကိုကြားရသောစခါ၊ ထုရှား ထိုသည် နေ့ဝ၊ ထာဩလျှင်၊ အသီးသီး အခြား

ခြားသောမိမိတို့ သာသာကော၊ဖြင့် တမန်တော် ကိုယောပြော သည်ကို ကြားရ၍ မှိုင်းတွေ့ထွက်

၁ မှိုနေကြ၏- ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ထုံသော မိန်းမော ထေ့ဝေ့ထွက် မှီ၍၊ ယခု ယော ပြော သော သူအပေါင်းတို့သည် ဂါလိလဲ လူဖြစ်ကြ

၂ သည်မထုတ်သော- သို့ထုတ်လျှင်၊ ငါတို့သည် အသီးအသီး၊ ရွေးရွား၊ ရာရွာနှစ် သာသာကော၊

၃ ရွေးကိုကြားရသည်ကားအထွတ်သို့နည်း။-ဂါ သိပြည်မှစ၍ မေမိပြည်၊ထေပြည်၊မေသောပေါ တာမိပြည်၊ ယုာပြည်၊ ကရုဗေါက် မြည်၊ ဂုဏ္ဍ

၄ ပြည်၊ အာရိ မြည်- မြူမြည်၊ ပမ်ရုလိမြည်၊ အဲဂုတ္တုမြည်နှင့် နေသောသူ၊ ကုရုရုမြို့နှင့်စပ် သောလိဗုကျေးလက်၌ နေသောသူ၊ ရောမ မြို့မှ ထာသော ငည့် သည်များ၊ ယုဝလူဖြစ်စေ၊ ထာ

၅ သာဝင်ဖြစ်စေ- ကရေတ ပြည်သား၊ အာရပ် ပြည်သား၊ အသီးအသီးဖြစ်ကြသောငါတို့အား ဤသူများသည်ဘုရားသခင်၏စံတရားထောအမှု ထိုကို၊ ငါတို့ တမျိုး၊ သာသာ ကော၊ ဖြင့် ယော ပြောကြသည်ကိုကြားရပါသည်တကားဟု၊အ

၆ ခုန်းနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေ၊တောသောမိတ်မှီသည်နှင့်၊ ဤလ မှုအရာသည် အထွတ်သို့သောအမှုအရာဖြစ်သ နည်းထု၊ တယောက်ကိုတယောက် ပြောဆိုကြ

၇ ၏- လူအမျိုးမျိုးက၊ဤသူတို့သည် မှိုသောစေ့စပ် ရည်နှင့်ပြည့်ဝသည့်ဟုကဲ့သို့ ပြောဆိုကြ၏။

၈ ထိုစခါ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်ငါ တို့နှင့်တကွ ပေတရုသည် ထ ထွက်၊ ထိုသူတို့ကို ကျယ်သော အ သံနှင့် ယော ပြော သည် ကား၊ ယေရှုထင် မြို့သားတို့နှင့် ယုဝ လူအပေါင်းတို့၊ ထင်ထိုသည် ဤစေရာကို ထိမှတ်၍ ဇနကာကို

၉ ဇနုဇနုနားခံကြလော့- ထရု အမြန်ကား၊ နံနက် တဏှက်တီး အမြန်သာ မှီသည် ဖြစ် ၍၊ ထင်ထို ထင်ထည်အထိုင်၊ဤသူတို့သည် သစ်မှူးကြထည့်

၁၀ မထုတ်-ဤစေရာကား၊ပရော့ကံယောသထော

၁၁ သု၊သောအရာ ဖြစ်သတည်း။- ထောထူးထော အဓကကား၊ နောင်ကာထ၌ထု မျိုးတာကာထိုအ ပေါ်သို့ငါ၏မိညည်တော်ကိုငါသွန်၊လောင်းမပို့၊ ထင်ထိုသားသို့၊ထိုသည်ပရော့ကံညာထံနှင့် ထောပြောရကြလိမ့်မည်၊အထက်ငယ်ထောထု ထိုသည်ရာမိတ်ရပါရုံထိုကို ဖြင့်ရကြလိမ့်မည်၊ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်မ နိမိတ်အိပ်

၁၂ မက်ထိုကို ဖြင့်မတ်ရကြလိမ့်မည်။- ထိုကာထ

1134 080

ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူသမျှသော သူတို့နှင့်
 ၄၀ ၎င်းဆိုင်သည်ဟုဟော၏။ ထိုမှတပါး၊ သဘော
 မပြောင့်သော ဤအမျိုးမှ ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ရောက်ကြသော ဟူ၍၊ အထူးထူး၊ အပြားပြား
 သောစကားနှင့် သက်သေခံ၍ တိုက်တွန်းသွေး
 ဆောင်လေ၏။

၄၁ ထိုစကားကိုအသင့်နှစ်လုံးသွင်းမိသော သူတို့
 သဉ်နှစ်ခြင်းကိုခံ၍၊ ထိုနေ့၌အရေအတွက်အား
 ဖြင့် သုံးထောင်မျှထောက်သောသူတို့သည် ဝင်

၄၂ ကြ၏။ ထိုသူများသည် တမန်တော်တို့၏ဆုမြဲ
 ဝါးကိုခံခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ကို
 ဖဲ့ခြင်း၊ ပဌနာပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက်၍

၄၃ နေကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်လန့်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် များစွာ
 သောမိတ်ထက္ခဏာ၊ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို

၄၄ ပြုကြ၏။ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် တ
 စုတဝေတည်းနေကြသဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှကို

၄၅ ဆက်ဆံ၍ သုံးဆောင်ကြ၏။ မိမိတို့ဥစ္စာပစ္စည်း
 များကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ လူများဆင်းရဲသည် အ
 ထိုင်း၊ အသီးအသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကို ပြုကြ

၄၆ ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်း မိတ်မှန်တော်၌နေ့တိုင်း
 အစည်တညီတညွတ်တည်းနေ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌
 မုန့်ကိုဖဲ့လျက် ကြည်မြဲရှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်
 သောမိတ်နှင့်အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ကြ

၄၇ ၏။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်း၍ လူအပေါင်း
 တို့ရှေ့မှာ မှတ်နားပွင့်လန်းခြင်းအခွင့်ကို ရကြ
 ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့ကိုလည်း
 နေ့စဉ်မပြတ် သခင်ဘုရားသည် သင်းဝင်စေ
 တော်မူ၏။

၃

ထိုအခါ ပဌနာပြုရသောသုံးချက်တီးအချိန်၌
 ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် မိတ်မှန်တော်သို့
 ၁ တက်ကြွသည်ရှိသော်၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင်
 ခြေမစွမ်းသော သူတယောက်ကို သူတပါး တို့
 သည်ထမ်းလျက်လာကြ၏။ မိတ်မှန်တော်သို့ဝင်
 သောသူတို့မှာ စွန့်ကြဲခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ၊ တင့်
 တယ်အမည်ရှိသောတံခါးနားမှာ ထိုသူကိုထား

၂ ထေ့၍၏။ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် မိတ်
 မှန်တော်သို့ဝင်မည်လာကြသည်ကို ထိုသူသည်

၃ မြင်လျှင်၊ စွန့်ကြဲပါဟုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ
 ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် ထိုသူကိုစေ့စေ့
 ကြည့်ရှု၍၊ ငါတို့အား မှော်ကြည့်လော့ဟု ဆို

၁ လျှင်၊ ထိုသူသည် တစုံတခုကိုရမည်ဟုမိတ်ထင်
 နှင့်၊ တမန်တော်တို့ကို မှော်ကြည့်လျက် နေ၏။

၂ ပေတရုကလည်း၊ ငါ၌ ရှေ့ငွေမရှိ၊ ရှိသည်အရာ
 ကိုသင့်အားငါပေးမည်။ နာဇရက်မြို့သားယေရှု
 ခရစ်၏နာမတော်အားဖြင့် ထ၍လှမ်းသွားလော့

၃ ဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏ လက်ွှာလက်ကို ကိုင်ဆွဲ၍
 ကြွလေသောခဏချင်းတွင်၊ ခြေနှစ်ဖက်ဖျက်မီ

၄ တို့သည်စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊ ရုပ်တရက်ထ၍
 မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွားလေ၏။ သွား
 လျက်၊ ခုန်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊
 တမန်တော် တို့နှင့်အတူ မိတ်မှန်တော် သို့ ဝင်

၅ လေ၏။ ထိုသို့ လှမ်းသွား၍ ဘုရားသခင် အား
 ချီးမွမ်းသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် မြင်သော

၆ အခါ၊ ထိုသူသည် မိတ်မှန်တော် ၏ တင့်တယ်
 တံခါးနားမှာစွန့်ကြဲခြင်းကိုခံ၍ ထိုင်နေသောသူ
 ဖြစ်သည်ကို သိကြသောကြောင့်၊ သူ၌ဖြစ်သည်

၇ အမှုကိုအံ့သြာမိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ ထို
 သူသည်ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကိုအမှီပြုလျက်ရှိ
 ရာအရပ်၊ ရှောလမုန်ကနားပြင် အမည်ရှိသော
 ကနားပြင်သို့ပြေးဝင်၍စုဝေးကြ၏။

၈ ပေတရုသည်မြင်လျှင်၊ အသေရလလူတို့၊ အ
 တယ်ကြောင့် ဤအမှုကို အံ့သြော ကြသနည်း။
 ဤသူသည် လှမ်းသွားနိုင်သော အခွင့်ကို ငါတို့
 သည်ကိုယ်တန်ခိုး၊ ကိုယ်သီလအားဖြင့်ပေးဘိ
 သကဲ့သို့၊ အတယ်ကြောင့်ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်

၉ ရှုကြသနည်း။ အာမြဟ်၊ အဇာက၊ ယာကုဟ်
 တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ငါတို့ဘိုးဘေး များ၏ဘုရား
 သခင်သည်မိမိသားတော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေ
 တော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကိုသင်တို့သည်ပိလတ်မင်း
 လက်သို့အပ်နှံ၍၊ ထိုမင်းသည်လွှတ်မည်အကြံ
 ရှိသော်လည်း၊ သင်တို့သည်ထိုသခင်ကိုငြင်းပယ်

၁၀ ကြ၏။ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်တော်မူသောသခင်
 ကိုငြင်းပယ်၍၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ရှိ
 သောသူတယောက်ကိုရမည်အကြောင်းတောင်း

၁၁ ပန်သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းသို့မို့ဆောင်တော်မူ
 သော အရှင်ကို ကွပ်မျက် ကြပြီတကား။ ထိုအ
 ရှင်ကိုဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေ
 တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ

၁၂ ၏။ ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုသခင်
 ၏နာမတော်သည်သင်တို့သိမြင်သောဤသူအား
 အစွမ်းကိုပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကြောင့်ရ
 သော ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်တို့မှတ်မှောက်

ထွင် ချီသွန် နေ့နံ့ခြင်း၊ အစွန်းကိုပေး၍ မှီထေပြီ။
 ၁။ သရတည်း၊ ညီအစ်ကိုထိုး၊ သင်ထိုးမှစ၍ အစွမ်း
 ရသော လူတို့သည် မထိခံလျက်၊ ထိုသို့ ပြုကြ
 ၂။ ထည်ကို ငါသိ၏။- စရစ်တော်သည် အသေခံရ
 မည့်ဟု၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည်ဟောပြော
 ၃။ ဘုရားသခင် ဖော်ပြတော်မူနှင့်သော အမှုကို
 ၄။ ထိုသို့ အားဖြင့် ပြီးစီးတော်မူပြီ။- ထိုကြောင့်၊
 ၅။ အာဝရဘုရားထံတော်မှ ချမ်းသာသော အမိန့်ကာ
 ၆။ ထသည် ချောက်ကား၍၊- သင်တို့ အပို့ အလိုငှါ
 ၇။ ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော ယေရှုခရစ်ကို စေတုတ်
 ၈။ တော်မူမည် အကြောင်း၊ သင်တို့ အပြစ်များ ကို
 ၉။ ပြေးစေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ မိတ်ပြောင်းလဲခြင်း၊
 ၁၀။ သို့ ချောက်ကြသော၊- ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သန့်ရှင်း
 သော ပရောဖက်ဆရာတော်တို့ နှုတ်ဖြင့်၊ ဘုရား
 ထံခံစွာ ပိတ်ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာထ၊
 အလုံးစုံသော အရာတို့ကို အသစ် ပြုပြင်တော်မူ
 သော ကပ်ကာထမူရက်မှီတိုင်အောင် ကောင်း
 ကင်ဘုံသည် ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူ သိမ်းဆည်း
 ၁၁။ ရမည်။- ငါတို့ဘိုးထေးစွာ၊ ထိုအားလည်းမော
 ၁၂။ ရှေ့က၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် အာဝရ ဘုရား
 သည်၊ သင်တို့ အမျိုးသား၊ နှင်းတို့ထံထဲ၌ ငါနှင့်
 တူသော ပရောဖက် တပါးကို သင်တို့ အပို့ ပေါ်
 ထွန်းစေတော်မူမည်၊ ထိုပရောဖက်ဟောပြောသ
 မှာသော အရာတို့ကို သင်တို့သည် နားထောင်ရ
 ၁၃။ ကြမည်။- အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏စကား
 ကို နားမထောင်ဘဲ နေထုံး၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးထဲ
 ၁၄။ ကပ်ယံ့ရှင်းခြင်းကို ခံရမည် ဟုဟော၏။- ပရော
 ဖက်ရှေ့ထမူစ၍ နောက်ဟောသော ပရောဖက်
 မှီသမှုတို့သည် ချီသွန်နေ့ရက်ကာလကို ဟော
 ၁၅။ ပြောပြသွန်ကြပြီ။- သင်တို့သည် ပရောဖက်အမျိုး
 အနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ
 ကို၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်း
 တို့သည် ကောင်းကြီးမရှိလာ ကို ခံရကြ လိမ့်
 မည်ဟု စွာပိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ ဘိုးထေး
 များတို့အား ယေတော်မူသော ပရိုဗုလ်တရား
 ၁၆။ ကော်နှင့် သင်တို့သည် ဆိုင်ကြ၏။- သင်တို့တွင်
 မိမိခန့်မှန်တို့ကို ကြည်ရှောင်ပယ်ရှားသောသူ
 မှီသမှုတို့အား ကောင်းကြီးမရှိလာ ကို ပေးစေ
 ၁၇။ ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ယေရှု
 ကို သင်မြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင်တို့မှီရာ
 သို့ ရှေ့ဦးစွာ စေတုတ်တော်မူသည်ဟု၊ လူများ
 တို့အား ပေတရုဟောပြော၏။

၇
 ၁။ ထိုသို့ တမန်တော် ထိုသည့် လူများထံသို့
 ထောင့်ပြောစဉ်တွင်၊ မိတ်ဖွဲ့နံ့တော်မူ၊ ရှေ့သော
 ယစ်ပရောဖက်တို့နှင့် ချီသွန်နေ့သည့်အခါ
 ၂။ ကြသဖြင့်၊ တမန်တော်ထိုသည်လူများထံသို့
 ဆုရှုပြုဝါပေး၍ ယေရှုကို အကြောင်းပြုလျှက်
 သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းတရားကို ထောင့်သော
 ၃။ ကြောင့်၊ ထိုမင်းများထိုသည် မိတ်ပုပန်ခြင်း၊ မှီ
 ၄။ ဆည်နှင့်၊- တမန်တော်တို့ကို ဝမ်းသာစွာ၊ ည
 အမိန့်ခြင်းသောကြောင့် နတ်ခန့်နေ့တိုင်အောင်
 ၅။ နှောင်အိပ်၌ ချုပ်ထားကြ၏။- တရားနာသော
 သူများထိုသည် လုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊
 အရေအတွက်အားဖြင့် လူငါးထောင်မျှထောက်
 မှီကြ၏။
 ၆။ နတ်ခန့်နေ့ ချောက်သော် မင်းအရာရှိ၊ လူ
 ၇။ ကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊- ယစ်ပရော
 ဖက်တို့မင်းအနွယ်၊ ကယာမ၊ ယောဟန်၊ အာထေ
 ၈။ ဇရု၊ မှစ၍ ယစ်ပရောဖက်တို့မင်းမျိုး မှီသမှုတို့
 ၉။ သည် ယေရှုရှင်မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊- တမန်
 တော်တို့ကို အထယ်၌ထား၍၊ သင်တို့သည် အ
 ထယ်သို့ သောတန်ခိုး၊ အထယ်သုန် နာမအား
 ၁၀။ ဖြင့် ချီအမှုကို ပြုသနည်းဟု ပေးမြန်းကြ၏။
 ၁၁။ ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသောမိညည်
 တော်နှင့် ပြည့်လျက်၊ လူများကို အစိုးရသော
 ၁၂။ မင်းတို့နှင့် အသရေလစေ၏။ အကြီးအကဲတို့၊
 ၁၃။ အင်္ဂါရှိ ထိုသောသူကို ကျွန်ုပ်တို့မြင်၊ သူသည်
 အနာရောဂါနှင့် အထယ်သို့ ကင်းလွတ်သနည်း၊
 ၁၄။ ဟု၊ ငါတို့သည် သန့်စင်ခံရလျှင်၊- သင်တို့
 သည် ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကပ်စွတ်၍၊ ဘုရား
 သခင်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူ
 သော၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှုခရစ်နာမတော်
 ၁၅။ အားဖြင့် ချီသွန်သည် သင်တို့စွက်မှောက်၌ ကျွန်ုပ်
 မာလျက်မှီသည်ကို၊ သင်တို့မှစ၍ အသရေထူ
 ၁၆။ အပေါင်းတို့၊ သိမှတ်ကြသော၊- ထိုသခင်ကား၊
 သင်တို့သည် တိုက်ကို တည်ထုပ်သော အခါပတ်
 ထား၍၊ နောက်တမန်တို့က ထောင့်အထွေထွေ
 သို့ ချောက်ပြန်သော ကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို
 ၁၇။ သခင်မှတစ်ပါး အထယ်သူမျှ ကယ်တင်ခြင်းအစ
 ၁၈။ ကိုမတတ်နိုင်။- ထိုသခင်နာမတော် ရှေ့ထပါး
 ငါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်သော နာမတို့အစ
 ကောင်းကင်အောက်၊ လူတို့တွင် ပေါ်စေ၍
 ပေတရုသည် ထိုသူတို့အား မြှောက်ဆို၏။

၁၂ ထိုသူထိုသည် ပေတရုနှင့်ထောထန်ထိုက် ချေခြင်းသတ္တိကိုဖြင့်၊ ထုတတ်မထုတ်၊ ထုထာ
မညသားခြင်းသည်ကို ထိမှတ်သဖြင့် ဆုံးကြော၍
နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်ထိုသည်ထောက်က
၁၃ ထေရုနှင့်ထေရုမိသည်ကိုသတ်ရန်ငှါ- အနာ
ကင်းလွတ်သောသူသည်ထိုသူထိုနှင့်ထေရုမိ
သည်ကို မြင်၍ငှါ၊ ငြင်းခုံဆိုလွယ်ရာ မရှိ မထွေ
၁၄ ကြ၊- တမန်တော်ထိုကိုထွတ်တော်မှထွက်သွား
စေပြီးလျှင်၊ ဤသူထိုကို အထယ်သို့ ပြုရမည်
၁၅ နည်း၊-သူထိုသည်ထင်ရှားစွာသောမှိမိတ်ထက္ခ
ဏာကိုပြုပြီးသည်ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော
သူ အပေါင်းထိုသည် ထိမြင်ကြ ၏။ ငါထိုသည်
၁၆ ထည်း၊ ငြင်းခုံခြင်းငှါ မတတ် နှိုင်းပြီး- သို့သော်
ထည်း၊ လူများထေဝံသံသရာ၌မန့်မပြားစေခြင်း
ငှါ၊နောက်တစ်ဆင့်ထိုနာမကိုထေရုပြုလျက်အထယ်
သူကိုမျှ မဟောမပြောနှင့် ဟူ၍၊ သူထိုကို ကြပ်
တဦးစွာမြှမ်းမြောက်ကြကုန်ဆုံးထုထေရု၊ဇုင်၊
၁၈ ထိုင်ပင်ပြီးမှ၊- တမန်တော်ထိုကိုခေါ်၍၊ထေရု
၏နာမကို ထေရုပြုလျက် ထောပြောသွန်သင်ခြင်း
ကိုလေ့ကျင့်မပြုနှင့်ထုထေရုမိကြ၏။
၁၉ ပေတရုနှင့်ထောတန်ထိုကထဦး၊ဘုရားသခင်
၏စကားတော်ကို နားထောင်သည်ထက် သင်ထို
၏စကားကိုသာ၍နားထောင်သော်၊ဘုရားသခင်
ရွှေမှာ ကောင်းမည် မကောင်းမည်ကို ဆင် ခြင်
၂၀ ဖြစ်ရင်ကြထေရု- ငါထိုသည်ကြားလျက်၊ မြင်
လျက်ရှိသော ထေရုထိုကို မဟောမပြောဘဲမနေ
၂၁ နှိုင်းထု၊ ထိုသူထိုအား ဆိုကြ၏- ထိုအခါတမန်
တော်ထို၌ထေရုမိ၏ပေးသင့်သောထေကြောင်း
ကိုမထွေသဖြင့်တစ်ခြမ်းမြောက်ပြီးလျှင်ထွတ်
၂၂ ကြ၏-ထေကြောင်းမူကား၊အနာကင်းခြင်းမှိမိတ်
ထက္ခဏာကို ခံရသောသူသည် အသက်ထေး
ဆယ်ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထုထေပေါင်းထိုသည်
ထိုထေမှုကို ထောက်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ရုတ်
တော်ကိုရှိ၊ခွမ်းကြ၏။
၂၃ တမန်တော်ထိုသည်လွတ်သောအခါ၊ မိမိထို
ထေပေါင်း အသင်း မှီရာသို့ သွား၍၊ မိမိ ထို အား
ထပ်ပရောဟိတ် အကြီးထိုနှင့် ထုထေကြီးထေက
၂၄ ထိုပြောဆိုသောကို ပြန်ကြားကြ၏- ထိုသူများ
ထိုထဉ်ကြားရလျှင်၊တညီတညွတ်တည်းဘုရား
သခင်ထံသို့ အသံကို ထွင့်လျက်၊ ထေမိုးရတော်မူ
သောထေရှင်၊ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်၊ မြေ
ကြီး သမုဗ္ဗရာမှစ၍ထိုထေရပ်ထို၌ ရှိသောထိုကို

စန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရား သခင် မြစ်တော်မူ
၂၅ ၏- ကိုယ်တော်ကထည်း၊ ထုထိုထိုသည် အ
ထယ်ကြောင့်ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း၊ ထု
ထိုသည်အထယ်ကြောင့်ထေရုမိ၊ရှိ၊ကြ၊စည်ကြ
၂၆ သနည်း၊- ထောကိရှင်ဘုရင်ထိုသည် ထကြ၍၊
ဗုဒ္ဓမတ်ထေရုမိထိုသည်၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်
တော်ကို ရန်သက်ပြုလျက် စည်းဝေး ကြ၏ထု၊
ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှုတ်မြင့် နာမိတ် ထား
၂၇ တော်မူသည့်နှင့်ထညီ၊-ယေရုရှမင်းဝုဇ္ဈိမိထတ်
မင်းမှစ၍ အသေရေထေရုမိသား၊ တပါးထေရု
၂၈ ထားထိုသည်၊- ကိုယ်တော်၏ ထေရုမိသည် အ
ထိုင်း၊ ရွှေမသ္မကထက်တော်မြင့် နှစ်ခွတ်သား
တော်မူနှင့်သောထိုကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဘိသိတ် ပေး
တော်မူသော သားတော် မြတ်ထေရုကို၊ ဤမြို့၌
ရန်သက်ပြု၍စည်းဝေးကြပြီး၊ ထေမှန်မြစ်ပါး-
၂၉ ထို ထာဝရဘုရား၊ ယခု အခါ ထိုသူထိုက် ခြမ်း
၃၀ မြောက်ခြင်းကို မှတ်တော် စုပါး- အနာရောဂါ
ခြမ်း၊ စေ ခြင်းငှါ ထက်တော်ကို ဆန်တော်မူ၍၊
သန့်ရှင်းသော သားတော် ထေရု၏ နာမတော်
အားမြင့်မှိမိတ်ထက္ခဏာ၊ ဆုံးလွယ်သောထေရုထို
ကို မြစ်စေတော်မူစည်တွင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
ထိုသည် နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ချေရန် စွာ
ယော ပြော ပါ မည် အကြောင်းကယ် မသနား
၃၁ တော်မူပါထုထေတောင်းကြ၏-ထိုသို့ထေတောင်း
ပဌနာ ပြု ပြီးမှ၊ စုဝေးသော ထေရပ် သည် တုန်
ထွပ်၍၊ ထိုသူထေပေါင်းထိုသည်သန့်ရှင်းသော
မိညဉ်တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကိုချေရန်စွာယောပြောကြ၏။
၃၂ ထိုကြည်သော သူထေပေါင်းထိုသည် မိတ်နှစ်
ထုံးတညီတညွတ်တည်းရှိကြ၍၊ အသတ်သူမျှ
မိမိဥစ္စာတန်တရကို၊ ငဥစ္စာတူ၍မဆိုဘဲလျက်၊
မှီ သော ဥစ္စာ ထိုကို ဆက်ဆံ သ မြင့် ထုံး
၃၃ ဆောင်ကြ၏- သခင်ယေရှု ထမြောက်တော်မူ
ခြင်းအကြောင်းကို၊ တမန်တော် ထိုသည် ကြီး
သောတန်ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍၊ထိုသူထေပေါင်းထို
သည်ကြီးသောကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏-
၃၄ ထိုသူထိုတွင် ဆင်းရဲသောသူတယောက်မျှ မရှိ၊
ထေကြောင်း မူကား၊ အိမ်၊မြေကွက်ကို ပိုင်သော
သူရှိသောထိုသည်ရောင်းပြီးလျှင်၊ရသောထေထိုး
၃၅ ကို ထုဆောင်ခဲ့၍- တမန်တော်ထို၏ မြေရင်း၌
ထားကြသဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲသည်ထေထိုင်းထေ
သီးထေသီးထိုအားဝေငှပေးကမ်းကြ၏။

၈၆ ထောင့်ထေ အမည်ရှိ၍၊ ထက်သာ ခေ ခြင်း၊ နှစ်
 သားထု ဆိုလိုသော ဗာနုမအမည်သစ်ကို တမန်
 တော်ထိုသို့စုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသော၊ ကုပရပြည်
 ၈၇ သား၊ ထေဝိ လူ တထောင်သည်။- မိမိပိုင်သော
 မြေကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောငွေကိုယူဆောင်ခဲ့
 ၍တမန်တော်ထိုက်ခြေရင်း၌ထားလေ၏။

၅

• ထိုရာတွင်၊ အာနုနိနှင့် ရှမရေအမည်ရှိသော
 ထင်မယား နှစ်ယောက်ထိုမူကား၊ ဥဇ္ဈာတနိတ
 ၂ ခုကိုရောင်းပြီးလျှင်၊- ထိုသူသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်
 သထောတူလျက်၊ အထို၊ နတ်တို့ကို ထိပ်ဝှက်သ
 ခြင်း၊ တမန်ကိုသာ ယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်ထိုက်
 ၃ ခြေရင်း၌ထားလေ၏။- ပေတရုကလည်း၊ အာနု
 နိ၊ သင်သည်ထန်ရှင်းသောမိညင်တော်ကိုထည့်
 ခား၍၊ မြေကိုရောင်းသောအထိုး၊ နတ်တို့ကိုထိပ်
 ဝှက်မည်အကြောင်း၊ ဓာတန်သည် သင်၏ မိတ်
 နှစ်ထုံးကို အထက်ကြောင့် ပြည့်စေရသနည်း။-
 ၄ ထိုမြေမှီစည်တွင် ကိုယ်ပိုင်သည် မထုတ်လော၊
 ရောင်း၍ ရသော အထိုးသည် ကိုယ် ဥဇ္ဈာ မြစ်
 သည် မထုတ်လော၊ အထက်ကြောင့် ချီသို့ကြ
 စည်သနည်း။ လူကိုသာ ရသော ပြောပြမထုတ်၊
 ဘုရား သခင်ကိုထည်း၊ ရသောပြောပြမထုတ်
 ၅ ဆို၏။- ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ အာနုနိသည်ထဲ
 ၍သေ၏။ ထိုအကြောင်း၊ အရာကို ကြားသောသူ
 အပေါင်းထိုသည် အတ္တန် ကြောက်လန့်ခြင်းထို့
 ၆ ရောက်ကြ၏။- ထုထင်ထိုသည်သည်ထွေ၊ အ
 ထောင်းကောင်ကို အဝတ်နှင့် ပတ်ရင် ပြီးလျှင်
 ဆောင်သွား၍သင်းပြုတ်ကြ၏။
 ၇ ထိုနောက် သုံးနာရီခန့်သောက်ကြာလျှင်၊ သူ
 နှစ်ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအမှုအရာကိုမသိ
 • ထဲလျက် ဝင်လာ၏။- ပေတရုကလည်း၊ ချီမှ
 ဆောက်နှင့်မြေကို ရောင်းသထော၊ ငအားပြော
 ထော့ထု မေးလျှင်၊ ထို မိစ္ဆက၊ ထုတ်ပါ၏။ ချီမှ
 ၈ ထောက်နှင့်ပင်ရောင်းပါသည့်ထုဆို၏။- ပေတရု
 ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ မိညင်တော်ကို နီ
 စမ်းမည်ထု၊ သထောထုနှင့်အထက်ကြောင့်ကြ
 စည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှုလော့၊ သင်၏ခင်ပွန်း
 ကို သင်းပြုတ်သောသူထိုက် ခြေသည်တံခါးနား
 ၉ မှာ မှီသည်ဖြစ်၍၊ သင့် ကို လည်း ဆောင်သွား
 ၁၀ လေဦးမည်ထု ဆိုသောခဏ နှင်းတွင်၊- ထိုမိစ္ဆ
 သည်ပေတရု၏ခြေရင်း၌ထဲ၍ သေထေ၏ထုထင်
 ထိုသည်သည်။ ဝင်၍ ထိုမိစ္ဆ သေထည်ကို ရွေ့

လျှင်၊ ဆောင်သွား၍ထု၏ခင်ပွန်းအနားမှာသင်း
 ၁၁ ပြုတ်ကြ၏။- ထင်းဝင်သူ အပေါင်းမှစ၍ ထိုအ
 ကြောင်း၊ အရာကို ကြားရသော သူအပေါင်း၊ ထို
 သည်အတ္တန်ကြောက်လန့်ခြင်းထို့ရောက်ကြ၏။
 ၁၂ တမန်တော်ထိုသည် ထည်း၊ ထု ချား ခွေ ဌာ
 မိမိတံထကွကာ၊ ထံ့ရွယ်သော အမှုအရာများ
 ကိုပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်း၊ ထိုသည် ခွေထရန်
 ကနားပြင်၍တညီတညွတ်တည်း၊ ရေကြည်ခြင်း၊-
 ၁၃ ကြွင်းသောသူတနိတထောက်မှ ပပေါင်းအော်
 သော်လည်း၊ ထုချားထိုသည် ကောင်းကြီးပေး
 ၁၄ ကြ၏။- သခင်ဘုရား၌ယုံကြည်သောသောတံဘား
 ၁၅ မိစ္ဆအပေါင်း၊ ထိုသည် သင်းဝင်ကြ၏။- ပေတရု
 သည်ထမ်း၌ရှောက်သွားလည်း၊ အနာစွဲသောသူ
 ထိုတွင်တယောက်ယောက်ကို လှစ်အမိတ်ထွမ်း၊
 ၁၆ မိုးခေခြင်းငှါ၊ လူနာထိုကိုယမ်းနားသို့ ထုတ်၍
 ၁၇ စုတင်မွေ့ရာပေါ်မှာထားကြ၏။- ပတ်သည်ဝန်း
 ကျင်၌ရှိသော မြို့သူ ရွာသား အပေါင်း၊ ထိုသည်
 အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုးဗြုဗြု၊ ဆဲသောသူထိုကို
 ဆောင်ခဲ့လျက်၊ လေရုရှုထင်မြို့ထိုစုဝေးသောကြ
 ၍၊ ထိုလူနာ အပေါင်း၊ ထိုသည် အနာကင်းထွတ်
 ခြင်းထို့ရောက်ကြ၏။
 • ကိုအခါထက်ပရောဟိတ်မင်းနှင့် ဇဉ္ဇူကဲမြစ်
 သောထိုမင်း၏ အနာပေါင်း၊ အဖော်ရှိသမျှထိုသည်
 ၁၈ ထ၍စေါသအဓမ္မနှင့်ပြည့်ကြသဖြင့်၊- တမန်
 တော်ထိုကိုဝမ်း၊ ဆီး၍ ထောင်ထဲ၌ ထောင်ထား
 ၁၉ ကြ၏။- ညည့်အခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
 တမန်သည်ထောင်တံခါးကို ခွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူ
 ၂၀ ထိုကိုနှုတ်၍၊ သင်ထိုသွားကြလော့၊- မိတ်မှန်
 တော်၌ရပ်၍ အသက်ရှင် ခြင်း၊ တရား စကား အ
 ထုံးစံကိုလူများထိုစား၊ တောပြော ကြလော့ထု
 မှာထား၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ နံနက်စော
 စောမိတ်မှန် တော်ထိုဝင်၍ ဆုရွှေ ခြောက်စုံပေး
 ကြ၏။
 ၂၁ ယက်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်
 ထိုသည်ထာကြသဖြင့်၊ ထွက်အရာရှိမှစ၍အသ
 ရေထထုထိုတွင် အသက်ကြီးသောသူ အပေါင်း
 • ထိုကိုစုဝေးစေပြီးမှ၊ တမန်တော် ထိုကိုခေါ်စေ
 ခြင်းငှါ ထုထင်ထိုကို ထောင်သို့စေလွှတ်ကြ၏။-
 ၂၂ မင်းလုလင် ထိုသည် ထောင်သို့ရောက်လျှင်၊ တ
 မန်တော်ထိုကိုထောင်ထဲမှာမထွေသည်ရှိသော်
 ၂၃ ပြန်ကြ၍၊- ထောင်တံခါးထည်း၊ အထူးသဖြင့်
 ထိုရွာ၌ မိတ်လျှက်၊ ထောင်ကို စောင့်သောသူ

ထိုထည်း၊ တံခါးပြင်မှာ ရပ်ထွက် မှီငြုဆည်ကို
 ကျွန်ုပ်တို့သည် လေ့ပါ၏။ စွန့်ပြီးမှ ထဲ၌ စေ
 တယ်သူကို မှုမလေ့ပါ။ ထုကြားလျှောက်ကြမ်း-
 ၂၄ ထပ်ပရေဟိတ်မင်းနှင့် မိတ်ဖွန်တော်မှ၊ အစရှိ
 သောထပ်ပရေဟိတ်မင်းကြီးတို့သည် ထိုစကား
 ကိုကြားလျှင်၊ ထိုစကားသည် စေတယ်သို့သောစ
 မှုပြင်လိပ်မည်နည်း။ ဟူ၍ တွေးတောခြင်း မှီငြု
 ၂၅ ၏- ထိုစခါလူတယောက်သည် ထာ၍၊ ထောင်
 ထဲမှာ လှောင်ထားသော ထုထို ထည် မိတ်ဖွန်
 တော်၌ ရပ်လျက်၊ လူများထိုစား၊ ဆုမွန် ဩဝါဒ
 ပေးပြောပါသည် ဟုလျှောက်လေ၏။
 ၂၆ ထိုစခါ ဇိတ်ဖွန်တော်မှသည် မင်းထုထင်
 ထိုစွန့်စေတုသွားပြန် လျှင်၊ မိမိတို့ကို လူများထို
 ထည် ကျောက်စဲနှင့် ပြစ်မည်ကို မိုး၊ မိမိသော
 ကြောင့်၊ တမန်တော်တို့ကို အနိုင်စေထက် မပြုဘဲ
 ၂၇ ခေါ်ဆောင်လေ၏။- ထိုသို့ ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊
 ထွတ်စရာရှိသော ရွှေမှာ ထား၍ ယင်းပရေဟိတ်
 မင်းက- ထိုနာမကို အမှီပြု၍ မရဗ္ဗမသွန်သင်မပြီ
 အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့စား၊ ကြပ်တည်း၊
 စွာစီရင်မှာထားသည်မထုတ်လောင်း၊ ယခုကြည့်
 ကြ၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို သင်တို့ထုဝါဒနှင့် ပြည့်
 စေသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထေပါသို့ ထိုသူ၏ အသွေး
 ကိုရောက်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ ကြံစည်ပါသည်တ
 ၂၈ ကားထု ပေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။- ပေတရုနှင့်စ
 ခြားသောတမန်တော်တို့ကလည်း၊ လူ၏စကား
 ထက် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်
 ၃၀ ထင်ပါ၏။- သင်တို့သည် သစ်တိုင်၌ ဆွဲ၍ ကွပ်
 ဈာန်သောယေရှုကို ငါတို့ဘိုးတေး၊ မှား၊ ခံဘုရား
 ၃၁ သခင်သင့်ထံမြောက်စေတော်မူပြီး- အသရေထ
 ထုတို့စား၊ နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်း
 အခွင့်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကို အမျိုးရသော
 အရှင်အရာ၌ငင်၊ ကယ်တင်သော သခင်အရာ၌
 ၃၂ တော်နှင့် ခြီးမြှင့်တော်မူပြီး- ထိုစကြောင်းအရာ
 ထိုသည်အမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သည် ထက်
 သေခံပြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကား တော်ကို
 နားထောင်သော သူတို့စား၊ ပေး သနား တော်မူ
 ထော၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ထည်း၊
 ထက်သေခံပြစ်တော်မူသည် ဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၃၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့နှစ်လုံးသည်
 ကွဲပြား မတတ် ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့ကို ကွပ်
 ဈာန်ခြင်းငှါ အရှင်၊ အရှင်၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။-

၃၄ ထိုစခါလူတယောက်၊ ထိုမြို့သောသောသူ၊ ဂါမလေ
 ထမမည် မှီသောမှီသောရည်း၊ ဆရာ၊ ဓာရိန္ဒတ
 ထောက် ထည် ထွတ်တော်ပေါ်၌ ထ၍၊ တမန်
 ၃၅ တော်တို့ကို ပြင်သို့ခဏ ထွက်စေပြီး လျှင်၊- အ
 သရေထ ထုထို၊ ဤသူထိုစားအထက်သို့ ပြုမည်
 ၃၆ အရာ ကိုသတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြသော- အကြောင်း၊
 မူကား၊ အထက်က ထုအစ မည် မှီသော သူတ
 ထောက်သည် အထမြင့်၊ ငါသည် ထုထာမညမ
 ထုတ်ထု ဆို ထည် ဖြစ်၍၊ သူ၌ ထုထေး၊ ရာဇာ
 လောက် ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည် ဂုတ်မီး
 ဖြင်းသို့ ရောက်၍ သူကို ထိုကြည်သောသော သူ
 ၃၇ ထိုသည်ကဲ့ပြားရှောက်ဂုတ်ကြ၏။- ထိုသူနောက်
 ငွေတော်နှင့် နည်ကာထ ထုအစမည် မှီသော ဂါမီ
 ထု ထုတယောက်သည် ထည်း၊ ထ၍၊ မိမိနောက်
 ထို ထုများကို သွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်
 ထည်း၊ ဂုတ်မီး၊ ဖြင်းသို့ ရောက်၍၊ သူကို ထိုကြည်
 ၃၈ သောသောသူထိုသည် ရှောက်လှင့်ကြ၏။- ထု
 ထည်း၊ ဤသူထိုကို ရှောင်ရှား၍ အထိုအလျှောက်
 မှီငြုပါစေထု ငါဆို၏။ ဤအကြံ၊ ဤအမှု ထည်
 လူ၏အကြံ၊ လူ၏အမှု ဖြစ်လျှင် ဂုတ်မီး၊ ဖြင်းသို့
 ၃၉ ရောက်လိပ်မည်- ဘုရားသခင်၏စေကြံ အမှုဖြစ်
 လျှင်၊ သင်တို့သည် မရုတ်စီး၊ မှီငြုကြ၊ သင်တို့
 ထည်ဘုရားသခင်၏စာစာတော်ကို ဆန့်သော
 ထု မဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သတိ ပြုကြသောထု
 ၄၀ ပြောဆို၏။- ထိုစကားကို နားထောင်ကြသဖြင့်၊
 တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍ မှီငြုထံ၌ ဖြီးမှ၊ ထေရှု
 ၏နာမကို အမှီ ပြုလျက် မထော မပြော မည်အ
 ၄၁ ကြောင်း ဖြစ်တား၍ ထွတ်ကြ၏။- တမန်တော်တို့
 ထည်ထည်း၊ သခင်ယေရှု၏နာမတော် ကြောင့်
 မိမိတို့သည် အရှက်ကဲ့ခြင်းကို ခံထိုက်ကြသည်
 ထုမှတ်တော်မူသောကြောင့် ဝမ်းငြော့ထံ ထော
 ၄၂ မိတ်ရှိ၍ ထွတ်တော်မှ ထွတ်သွားကြ၏။- ဇိတ်ဖွန်
 တော်၌ငင်၊ အိပ်၌ငင်၊ နေ့ထိုင်း၊ အစည်ဆုမွန်
 ထင်လျက်၊ ထေရှုထည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ ထု၍
 ဝမ်းဂေထီ တရားကို မပြတ်ထော ပြောလျက် နေ
 ကြ၏။

၆

• ထိုကာလ၌ တပည့် တော်တို့သည် ဈာန်ပြား
 ထည်မှီသော်၊ နေ့ရက်အစည်အထိုင်၊ လုပ်ကျွေး
 သော စခါ ထေထေရန် အမျိုး၊ ခုဆို၊ ပထိုကို မ
 ထုတ်မကျွေးထု၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည် ဖြစ်ထမ်း
 ၂ ဖြစ်ထေမြို့ထိုကို အပြစ်တင်ကြ၏။- ထိုစခါတ

ကျိပ်နှစ်ပါး သော တမန်တော်တို့သည် တပည့်
 တော် အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်
 ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားဟောကို ထား
 ၇ နှစ် စားပွဲ၌ ထုပ် ကျွေးမှုကို မဆောင် သင့်၊- ထို
 ကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ မိညည်းတော်နှင့်၎င်း၊ ပညာ
 နှင့်၎င်း ပြည့်စုံလျက်၊ အသေရ မှီသော လူ ခုနှစ်
 ထောက်တို့ကို သင်တို့တွင်ရှာကြသော့၊ ဤအမှု
 ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ငါတို့သည်
 ၈ ခန့်ထားကြမည်၊- ငါတို့မူကား၊ ဆုတောင်း ပဉ္စ
 နာပြုခြင်း၊ နှုတ် က ပတ် တရား တော် ကို ဟော
 ပြောခြင်း၊ အမှုတို့ကို အခြေပြု၍ နေမည်ဟု ဆိုကြ
 ၉ စ်၊- ထိုကားကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
 နှစ်ထက်ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သန့်
 ရှင်းသော မိညည်းတော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော သ
 တေဝန်မှစ၍ ဖိစိပျူ၊ ပြောခေါ် နိကနော်၊ တိရုန်၊
 ပါမေ၊ ယု၊ စာ သာ ဝင် သော အန္တိ အုတ် မြို့
 ၁၀ သား နိကောလတို့ကို ရွေးကောက်၍၊- တမန်
 တော်တို့ရှေ့သားကြမ်း၊ တမန် တော်တို့သည်
 ထည်း၊ ဆုတောင်း ပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏ ခေါင်း
 ပေါ်၌ ထက်ကိုတင်ကြ၏။
 ၁၁ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည်တိုးပွား
 သဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် အ
 ထွန်ပွားစွာ၊ နှစ်၊ လ၊ ပေရာဟိတ် အပေါင်း တို့
 သည် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို နားထောင်ကြ၏၊-
 ၁၂ သတေဝန်သည် ကျေးဇူး တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး
 တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကြီးစွာသော နိမိတ်
 ထက်ကွသော၊ ဆံ့ရွယ်သော အမှုတို့ကို လူစွာ၊ ရွှေ
 ၁၃ ခွာပြုလေ၏၊- ထိုအခါ ထိဗေရုတိန်အပေါင်း၊ အ
 ထင်း၊ ဝင်သောသူမှစ၍၊ ကုလနေပြည်သား၊ အာ
 ထေဇုပြု ပြည်သား၊ တီးရိကိ ပြည်သား၊ အာရှ
 ပြည်သား၊ အာရှတို့သည် ထ၍ သတေဝန်နှင့်၎င်း၊
 ၁၄ မြင်းကိုပြုစဉ်တွင်း၊ သူယောပြော၍ သုံး၊ စွဲသော
 ၁၅ ပညာနှင့် မိညည်းတော်ကို ပခံမိ၏၊ နှိုင်းကြ၊- ထို
 အခါ ဤသူသည် မောရှေကို ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို
 ၎င်း ထွန်ကျူး၍ ပြောသည်ကို ငါတို့ကြားရပါပြီ
 ဟု ထင်သော ခံပည့်သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ်၍
 ၁၆ ထားကြပြီးလျှင်၊- လူစွာကို ၎င်း၊ အကြီးအကဲ၊
 ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို ၎င်း၊ ရွေးဆောင်၍၊ သတေဝန်ထံ
 သို့သာသဖြင့် ဝမ်းမီး၍ လွှတ်တော်သို့ ပို့ကြ၏၊-
 ၁၇ မမှန်သော သက်သေခံတို့ကို ခေါ်၍၊ ဤသူသည်
 ၁၈ ဆန့်၍၊ သော အရပ် ရွာ နှင့် တော် နှင့် ပညာ
 အရားတော်ကို ထွန်ကျူး၍ အစည်ပပြတ်ပြော

၁၉ ဆိုလျက် နေပါ၏၊- ထိုနာဇရက်မြို့သား၊ ထေရု
 သည် ဤအရပ် ရွာ နှင့် တော်ကို ချက်ဆီး၍၊ ငါတို့
 အားမောရှေအပ်ပေးသော ထိုးနည်းဥပဒေကို
 ပြောင်းလဲစေမည်ဟု၊ ဤသူဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်
 ၂၀ တို့သည် ကြားရပါပြီ ဟု ထင်သော ခံကြ၏၊- ထွတ်
 တော်၌ ထိုင်လျက် မှီသော သူအပေါင်းတို့သည်
 သတေဝန်ကို နေ့စဉ် ကြည့်ရှုလျှင်၊ သူ၏ ချက်နာ
 သည် ကောင်းကင်တမန်၏ ချက် နှာ ကဲ့ သို့ ဖြစ်
 သည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။
 ၇
 ၁ ထိုအခါ ယဇာပရာဟိတ် မင်းက၊ ဤကား
 ၂ မှန်သောထာယုမေးသည် မှီသော်၊- သတေဝန်က
 ညီအစ်ကိုအစုတို့၊ နားထောင်ကြပါသော့၊ ငါတို့
 အစုအမြတ်သည် ဝါရန်မြို့၌ မနေမှီ၊ မေသော
 ပေါတာမိတိုင်း၌ မှီစည်အခါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ
 ၃ သော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၍၊- သင်
 နေသော ပြည်နှင့် တကွ အမျိုးသားစွမ်းစွမ်းထဲ
 ရှာထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြတုတ်သောပြည်သို့ သွား
 ၄ ထော့ဟု၊ အာဗြဟံအာမိန့်တော်မူ၏၊- ထိုအခါ
 အာဗြဟံသည် ဝါထဲပြည်မှ ထွက်၍ ဝါရန်မြို့၌
 နေ၏၊ သူ၏အစုအဝေး ထွန် သည် မှီသော်၊ ထာရုထင်
 ထိုနေသော ဤပြည်သို့ ထိုမြို့မှ ပြောင်းစေတော်မူ
 ၅ စ်၊- ဤပြည်၌ ခြေနင်းရာကို ဤအစုအဝေးတော်မူ
 မူသော်လည်း၊ သူမှစ၍ သူ၏ သားမြေး ထိုအား
 ဤပြည်ကို အပိုင် ပေးတော်မူမည်ဟု၊ ထားတ
 ၆ ယောတ်မှ မမြို့မှ ဂတိထားတော်မူ၏၊- သင်၏အ
 မျိုးအန္တယ်သည် သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်
 ထည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးထံ၌ ကျွန်ုပ်တို့
 ၇ နှိပ်စက်ညည်းဆဲခြင်းကို အနှစ်ထေးရာပတ်လုံး
 ၈ ခံရကြလိမ့်မည်၊- သူတို့ကို ခေါ်ဝေါ်သောထူမျိုး
 ကိုထည်း၊ ငါမိရင်မည်၊ ထိုနောက်မှ သူတို့သည်
 ထွက်၍၊ ဤအရပ်၌ အစားဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်
 ၉ ထု ဗျာဗိတ်ထားတော်မူ၏၊- ဘုရားသခင် သည်
 ထည်း၊ အရေစွာ၊ ထိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်
 တရားကို အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၏၊ ထိုသို့
 အာဗြဟံကို စွားမြင်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 ၁၀ ၌ အရေစွာ၊ ထိုးခြင်းကို ပေးထေ၏၊ အာဗြဟံ
 သားယာကုပ်၊ သာကုပ်သားဗျာကော၊ အမျိုး၏
 ၁၁ အစု တကျိပ် နှစ်ပါး တည်း၊- အမျိုး၏ အစုတို့
 သည် ထည်း၊ ပြုစုသော မိတ်မြို့၍၊ ထောထာဝီကို
 အကုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းထိုက်ကြ၏၊ ဘုရားသခင်
 ၁၂ သည် သူတို့အသံ မတော်မူလျက်၊- အထိုးခံသော

ရက္ခစာင်းရဲထဲမှ ကယ်နှုတ်၍၊ အဲဒုတ္တုပြည်ကို
 ၁၀ မိုးရထားမာရာဘုရင်ထံ၌ ချက်နှာပွင့်သန်း
 ဖြင်းနှင့် ပညာစတတ်ကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထို
 ၁၁ မင်းကြီးထံ၌ အဲဒုတ္တုနိုင်ငံအုပ်စုရာ၊ နန်းတော်
 အုပ်စုရာ၌ ယောသပ်ကိုခန့်ထားထေ၏။
 ၁၂ ခါးနပ်ပြည်နှင့် အဲဒုတ္တုပြည်တစ်ရှေ့ဘက်လုံး၌
 ၁၃ စောစောစောစော၊ ပြင်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်း၊
 ၁၄ နှိပ်ငြိမ်းမှုများ၌ စားစရာကုန်သောအခါ၊ အဲ
 ၁၅ ဒုတ္တုပြည်မှာ ဆန်စပါး မှီသည် ထူး ထာကုပ်
 ၁၆ သည် ကြားလျှင်၊- ဟိုထိုစေ ချားကို ပစ္စမစ
 ၁၇ ကြိမ်တွင် စေလွှတ်လေ၏။ ရတိယ အကြိမ်တွင်
 ၁၈ ယောသပ်သည် မိမိ ညီမစ်ကို ထိုအခါ မိမိ အ
 ၁၉ ကြောင်းကိုလေပြန်၊ ဓာရာဘုရင်သည် ယော
 ၂၀ သပ်၏စာမျိုးကို သိတော်မူ၏။- ထိုအခါ ယောသပ်
 ၂၁ သည် စေလွှတ်၍ မိမိစေ ယာကုပ်နှင့်တကွ အ
 ၂၂ ရေ အတွက် အား ဖြင့် ခုနှစ် တိပ်ငါးထောက်
 ၂၃ သော မိမိအမျိုးသားနှင့်၊ အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပင့်
 ၂၄ ထေ၏။- ထာကုပ်သည်လည်း အဲဒုတ္တုပြည်သို့
 ၂၅ ထွား၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော ငါးထောင်များသည်
 ၂၆ သေလွန်ကြ၏။- ထိုသူတို့ကိုလည်း ရှေ့ခင်မြို့သို့
 ၂၇ မှီဆောင်သဖြင့် ရှေ့ခင်၏အမတ်ဖြစ်သော အာမော်
 ၂၈ စံသားတို့အား အထိုးငွေကိုပေး၍ ဝယ်ပြီးဖြစ်
 ၂၉ သော သင်းမျှင်းတွင်း၌ထားကြ၏။
 ၃၀ အာမတ် အား ဘုရားသခင် မိစ္ဆာနီတော်မူ
 ၃၁ သောဂတိတော်စံစေရန် ရောက်လှသောအခါ၊
 ၃၂ ထိုသူမျိုးသည် အဲဒုတ္တုပြည်၌တိုးဝွား၍၊- ယော
 ၃၃ သပ်ကို မသိပစ္စာမီးသော မင်းကြီး တပါးပေါ်
 ၃၄ ထာသည် တိုင်စောင့် ချားပြား ကြလေ၏။- ထို
 ၃၅ မင်းကြီးသည် ငါးထောင်စွာမျိုးကို ပရိယာယ်
 ၃၆ ပြုသဖြင့်၊ သူငယ်များကို အသက်မရှင်စေခြင်း
 ၃၇ ငါးပြစ်ထားရမည်အကြောင်း၊ ငါးထောင်များကို
 ၃၈ ညှဉ်းဆဲမှီခိုက်လေ၏။- ထိုအခါ အလွန်အဆင်း
 ၃၉ ထွသောမောရှေ့ကိုဝွားမြင်လျှင်၊ သုံးထပ်ထုံး
 ၄၀ အမတ်တပ်တွင် ကျွေးမွေးကြ၏။- နောက်မှ ပြစ်
 ၄၁ ထားသည့်မှီသော်၊ ဓာရာဘုရင်၏အစိုးတော်သည့်
 ၄၂ ကောက်လူ ဖြစ်မိသားအရာ၌ မွေးစားထေ၏။-
 ၄၃ မောရှေ့သည်လည်း အဲဒုတ္တုပြည်တတ်ပညာစ
 ၄၄ ထုံးနဲ့ထိုက်သင့်၍ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိရှိ၏။-
 ၄၅ အသက်လေးဆယ်နေသောအခါ၊ ဣသရေလအ
 ၄၆ မျိုးသားဖြစ်သော မိမိညီမစ်ကို တို့ကို အကြည့်
 ၄၇ အရှုသွားမည်လှ အကြံရှိ၏။- အမျိုးသားနှင့်၊
 ၄၈ တယောက်သည်လည်း ဆဲခံရသည်ကို မြင်လျှင်

သုတက်ထနေ၍ အဲဒုတ္တုလူကိုကွပ်ကွက်သဖြင့်၊
 ၁၀ ထိုညည်း၊ ဆဲခံရသောသူအားအနိုင်ပေးထေ၏။-
 ၁၁ ဘုရားသခင်သည် ဘွဲ့သုလက်ဖြင့် ငါးတို့ကိုကယ်
 ၁၂ နှုတ်တော်မူမည်အရာကိုညီမစ်ကိုထိုက်သည့်အား
 ၁၃ ထည်လိပ်မည်လှ ထင်မှတ်သော်လည်း၊ ထိုသူထို
 ၁၄ သည် နားမထည်ဘဲနေကြ၏။- နက်ဝန်နေ၍ အ
 ၁၅ ခွင်းခွင်း မိုက်ရန်ပြုကြသော သူတို့ရှိရာသို့ ထွား
 ၁၆ ၍ အခွင်းလူတို့ ညီမစ်ကိုခွင်းမြစ်လျက်နှင့်အ
 ၁၇ ထယ်ကြောင့်တသောက်ကို တသောက်ညှဉ်းဆဲ
 ၁၈ ကြသနည်းလှထိုက်၊ ရန်ငြိမ်းရာသို့ သွေးဆောင်
 ၁၉ သည်မှီသော်၊- ဖိပ်မှီခွင်းကိုညည်းဆဲသောသူ
 ၂၀ ဣ၊ အထယ် သူသည် သင့်ကို ငါးတို့ အပေါ်မှာ
 ၂၁ အကဲအမှု။ တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသ
 ၂၂ နည်း။- မနေ့က အဲဒုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ကို
 ၂၃ ထတ်လိုသလော ဟုတို့လျှက်၊ မောရှေ့ကို ပယ်
 ၂၄ ၍၊- ထိုကားကိုကြားလျှင်၊ မောရှေ့သည်ပြေး
 ၂၅ ခြံမိအပ်ပြည်၌ ဝဉ်းသည်ဖြစ်လျက် ရှေ့သည်တွင်
 ၃၀ အနှစ်ထေးဆယ်လွန်သောအခါ၊ သီရိအောင်
 ၃၁ ခြေရင်းတောတွင်၊ ဦးထောင်သောမြို့၌ ထာဝရ
 ၃၂ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ထင်ရှား၏။- ထိုရူပါ
 ၃၃ ခုံကိုမြင်သောအခါမောရှေ့သည် ဆုံသြော၍နေ
 ၃၄ နေကြည့်ရှုခြင်း၊ ငါးထောင်သို့ရည်ကပ်လျှင်၊- ငါ
 ၃၅ ကား၊ သင့် ဘိုးထေးတို့၏ ဘုရား၊ အာမတ်၏
 ၃၆ ဘုရား၊ ဣဇာကဲ၏ဘုရား၊ ထာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်
 ၃၇ ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဗိတ်တော်အသံထွက်
 ၃၈ တော်မူ၏။ ထိုအခါမောရှေ့သည်တုန်လှုပ်လျက်
 ၃၉ နေနေမကြည့်ဝံ့၊- ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ ထင်
 ၄၀ ၍ ခြေခင်းကို ရွတ်လော့၊ သင် နင်းသော အရပ်
 ၄၁ ကား၊ သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။- အဲဒုတ္တုပြည်
 ၄၂ ၌မှီသောငါးထောင်သည်ဆဲခံရသောညည်းဆဲခြင်း
 ၄၃ ကိုငါ့နေ့နေ့မြင်ခဲ့ပြီ၊ သူတို့ညည်းတွားမြည်တမ်း
 ၄၄ သော အသံကိုလည်း ငါ ကြားခဲ့ပြီ၊ သူတို့ကို
 ၄၅ ကယ်နှုတ်ခြင်း ငါ့ ငါးဆင်းထာပြီး ယခုသွား
 ၄၆ ထော့၊ သင့်ကိုအဲဒုတ္တုပြည်သို့ ငါးထောင်ပယ်
 ၄၇ ယူဗျာဗိတ်တော်ရှိ၏။- အထယ်သူသည်သင့်ကို
 ၄၈ အကဲအမှု။ တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသ
 ၄၉ နည်းဟူ၍၊ အငြင်းအပယ်ခံရသော ထိုမောရှေ့
 ၅၀ ကို၊ အကဲအမှု။ ကယ်ထွတ်သောသူဖြစ်စေခြင်း
 ၅၁ ငါ့၊ ဘုရားသခင်သည်မြို့၌ထင်ရှားသောကောင်း
 ၅၂ ကင်အမန်အားဖြင့်စောင့်တော်မူ၏။- ထိုသူသည်
 ၅၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အ

နှစ်ထမ်းစပ်ပတ်တိုး အဝတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ခရစ်
 ဖန်ထပ်၌၎င်း၊ တော၌၎င်း၊ မိုးမိတ်ထွေထွေအံ့
 ခြွယ်သောအမှုကိုပြုလေ၏။

- ၈၇။ သင်ထိုက် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
 သင်ထိုက်မျိုးသားတိုင်းထိုက်ထဲ၌ ငါ့နှင်ထူသော
 ပရောဖတ် တပါးကို သင်ထိုက် အဖွဲ့ ပေါ်ထွန်းစေ
 တော်မူမည်။ ထိုပရောဖတ်၏ကေားကိုနားထောင်
 ရကြမည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ထိုအား
 ပြောဆိုသောသူကား၊ အခြားသူမထုတ်၊ ထိုမော
 ၈၈။ ချောပင် ဖြစ်သတည်း။- ထိုသူသည် တောတွင်း၌
 သောအစည်းအဝေး၌၎င်း၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ
 ထုကိုနှုတ်ဆက်သောကောင်းကင်တမန်နှင်၎င်း၊
 ငါထိုက်အစုအရုံးနှင်၎င်း၌၊ ထိုသူသည် ငါထိုက်အား
 အစပ်ပေးခြင်းငှါ အသက် နှင်စေသော ဣဒါ ဖိတ်
 ၈၉။ တော်ကိုခံလေ၏။- ထိုသူ၏ကေားကို ငါထိုက်အစု
 ၉၀။ ချားသည်နားမထောင်လိုဘဲ ထုတ်ပယ်၍၊- ငါ
 ထိုက်ခွေမှာ သွားရသော ဘုရားထိုက်ကို ငါထိုက်အစု
 ထုတ်ပါ။ ငါထိုက်အစုအရုံးပြည်၌ နှုတ်ဆောင်ခဲ့
 သောထိုက်မော့ရှေ့အသက်၌ ဖြစ်သည်ကို ငါထိုက်
 မသိဟု၊ အဝတ္တုပြည်၌ ဖြန့်ချင်သော မိတ်နှင်
 ၉၁။ အာရုန်ကိုပြောဆိုကြ၏။- ထိုနေ့ရက် ကာလ၌
 နှုတ်ဆက်သော ထိုက်ကို ထုတ်၍၊ ထိုရုတ်ထုအား ထပ်ပူ
 စော်သဖြင့် မိမိထိုက်ထဲ၌ ထုတ်သော အရာ၌
 ၉၂။ ပင်ရှောင်မေ့ကြ၏။- အနာဂတ္တိကျမ်း၌ ထာသည်
 ကား၊ ထိုဣသရေလအမျိုးသား၊ သင်ထိုက်ထဲ၌ မီရင်
 သော တိရိစ္ဆာန်နှင့်သစ်ဈေးကို တော၌ အနှစ်
 ထေးဆယ်ပတ်တိုး၊ အစားပူစော်ကြသလော။-
 ၉၃။ သင်ထိုက်သင်္ဃာတင်လုပ်စံထဲ၌၊ သင်ထိုက်ဘုရားရင်
 ခန့်ကြယ်တည်းဟူသော ကိုးကွယ်မှုရာမိမိထိုက်
 ထုတ်သောပုံထိုက်ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား၊ ထို
 ကြောင့်၊ ငါသည်သင်ထိုက်ကိုမာဗုလုန်မြို့တဝက်
 ထိုက်ဆောင်သွားမည်ဟု ကျမ်း၊ ထာ၌သည်နှင့်
 အညီ၊ ဘုရားသခင်သည် ဣဒါတော်ကိုထွဲ၍၊
 ကောင်းကင်တန်ဆာမှာ၊ ထိုအားဝတ်ပြုစေခြင်း၊
 ငှါထိုက်သူထိုက်စွန့်ခြင်းထားတော်မူ၏။
 ၉၄။ ဗောဓေ့ မြင်ရသော ဝံနှင့်အညီ၊ သက်သေခံ
 တော်မူရက် ၅၁ပနာရာ တော်ကို ထုတ်ရမည်
 အကြောင်း၊ အမိန့်တော်၌သောသူမှာထားတော်
 မူသည်အတိုင်း၊ ထိုတော်သည်တောတွင်းငါ
 ၉၅။ ထိုအစုအရုံး၌ မှီ၏။- နောက် ကျသော ငါထိုက်အစု
 ချားသည်၊ ထိုတော်ကို တပါး၊ အမျိုးသားထိုက်
 မိုင်းသောမြေထဲ၌ ဟောစွန့်အတူဆောင်သွင်း

- ကြ၏။ ထိုတပါး၊ အမျိုးသားထိုက်ကို ဘုရားသခင်
 ထုတ်မိမိမင်းထက်ထက်ထိုင်စေသော၊ ငါထိုက်အ
 ၉၆။ အစုအရုံး၌ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။- ထိုခါမိမိသည်
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၍၊ ထာကုတ်
 ၏ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝတ်တော်မူ၍ရာ အရပ်ထိုက်
 ၉၇။ အစု မြင်း၊ ငှါ တောင့် တစ်၊- ချောထ ခုန့်သည်
 ၉၈။ ထည်း၊ မိတ်မှန်တော်ကိုထုတ်ဆောင်ရ၏။- ထို
 သော်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံသည် ပေထွင်မြစ်
 ၉၉။ ချောထ- မြေကြီးသည် ငြေတင်ရာနံ့မြစ်၏။- အ
 ထက်သိုသော မိတ်မှန်ကို အစု တည်ဆောက်
 ကြမည်နည်း၊ အထက်အရပ်သည် ငါထိုက်ခရစ်
 ရာ အရပ်မြစ်မည်နည်း။ ငထက်သည် ချီအရာ
 အထိုးနံ့ထိုက် ခန့်ဆင်းသည် မထုတ်သော ထု၊
 ထာဝရဘုရား၏ ဣဒါတော်အစုကို ပရော
 ဖတ်မြန်ကြားသည်နှင့် အညီ၊ အမြင့်ဆုံးသော
 ဘုရားသည်ထုထိုက်ထက်မြင့်ထုတ်သော မိတ်မှန်
 ကျိန်းဝတ်တော်မူသည်မထုတ်။
 ၁၀၀။ ထည်ပင်း၊ မိုင်း မာ၍၊ နှစ်ထုံးမြင့်၎င်း၊ နားမြင့်
 ၎င်း အရေဈေးထိုးခြင်းကို မခံသောထုထိုက်၊ သင်
 ထိုက်သည် သန့်ရှင်းသော ပိညည်တော်ကို အစု
 မပြတ်ဆန့်ကျင်ထက်ပြုလေ့ရှိကြ၏။ သင်ထိုက်ထိုး
 ၁၀၁။ တေးချား၏အရေနှင့်သင်ထိုက်အရေထု၏။- သင်
 ထိုက်ထိုးတေးချားသည် အထက်ပရောဖတ်ကိုစွာ
 မညည်းဆဲဆဲ နေသနည်း။ ခြောင့်မတ်သော ထု
 ကြွလာတော်မူမည် အကြောင်း အရာကို တော
 ပြော ပြည့်သောသူ ထိုက် ကွပ်စွတ် ကြ၏။ ထို
 ခြောင့် မတ်သော သူကိုပင် ထာထုသည်၊ သင်ထိုက်
 ၁၀၂။ ထည်အစံ့၌ အသေထက်ကြပြီး- သင်ထိုက်ထွ်
 ကောင်းကင်တမန်ချားခင်း၊ ကျင်းသောအားမြင့်
 ပညတ်တရားတော်ကိုခံရသော်ထည်း၊ မစောင့်
 မရှောင်ကြထု၊ သတေခန့်မြက်ဆို၏။
 ၁၀၃။ ထိုကေားကိုကြားလျှင် နှစ်ထုံးကွဲပြတ်မထက်
 မြစ်၌၊ သတေခန့်၌ဆဲသွား၊ ခံကြိတ်ခြင်းကိုပြုကြ
 ၁၀၄။ ထေ၏။- သူသည်ထည်း၊ သန့်ရှင်းသော ပိညည်
 တော်နှင့် ပြည့် သ မြင့်၊ ကောင်း ကင်ထိုက် ခေ့ခေ့
 ကြည့်မျှော်၍၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊
 ဘုရား သခင်၏ လက်ွာ တော်ထက်၌ ထေစွရပ်
 ၁၀၅။ နေသည်ကို ၎င်း မြင်လျှင်၊- ကြည့်ပါ။ ကောင်း
 ကင် စွင့်ထွန်သည်ကို၎င်း၊ လူသားသည် ဘုရား
 သခင်၏လက်ွာတော်ထက်၌ ရပ်နေသည်ကို၎င်း
 ၁၀၆။ ငါ မြင်သည်ထု ဆို၏။- ထိုသူထိုက်သည် မြင်းစွာ
 သောအသံနှင့်ထစ်ကြော၍ နားကိုမိတ်ဆိုလျက်

၁၀ သုခီသို့ ညီညွတ်စွာတယူတည်းပြေး၍- မြို့
 မြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးမှ ကျောက်ခဲနှင့် မြစ်ကြမ်း
 သက်သေခံ ထို သည်လည်း။ မိမိထို အဝတ်ကို
 ရှောလှူအမည်ရှိသော လူထင်စင်ရင်း၌ထား
 ၁၁ ကြမ်း-ကျောက်ခဲနှင့်မြစ်ကြမ်း၌သတေဝန်သည်
 ပဌာနာပြုလျက်၊သခင်ယေရှု၊အကျွန်ုပ်၏မိညည်း
 ၁၂ ကို သိမ်းယူတော်မူပါ သု လျှောက် ဆို၏- ရှေး
 ထောက်လျက်၊ သခင်၊ ဤသူတို့ ပြုသောသုခရိုက်
 အပြစ်ကိုမှတ်တော်မမူပါနှင့်ဟု၊ ကြီးသော အ
 သံနှင့် ကျွေးကြော်ပြီးမှ ကျိန်းစက်ထေ၏။ သူကို
 ကွပ်မျက်သောအမှုကိုရှောလှူသည်လည်းဝန်ခံ
 လျှက်ရှိ၏။

၈

• ထိုအခါယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်
 သည် မြင်းစွာသောညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့်
 တမန်တော်တို့မှတပါး၊ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့
 သည်ယှာပြည်၊ ရှမာရိပြည်အရပ်ရပ်တို့၌စု
 ၂ အပြားကွဲပြားကြ၏-တရားကိုရိုသေသောသူတို့
 သည်သတေဝန်ကိုသင်း၊ ဂျိဟ်၌ မြင်း စွာသော
 ၃ ကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏- ရှောလှူသည်
 အသင်းတော်ကို ဖက်ဆီးလေ၏။ တိမ်ဈားသို့
 ၄ ဝင် ပြီး လျှင်၊ ယောက်ျား မိစ္ဆာတို့ကို ဆွဲငင်၍
 ၅ ထောင်ထဲ၌ထောင်ထားတတ်၏-ထိုကြောင့်၊အ
 ရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသော သူတို့သည် ထည့်လည်
 ၆ ၍၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည်၊ဟူသော စစ်ဂေလိ
 တရားကိုဟောပြောကြ၏။
 ၇ မိလိဗ္ဗာသည်လည်း၊ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ခရစ်
 ၈ တော်၏အကြောင်းကိုဟောလေ၏- လူအစုအ
 ဝေးတို့သည်ကြား၍ မိလိဗ္ဗာပြုသောနိမိတ်ထက္ခ
 ၉ ကာတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သူ၏စကားကိုတညီ
 ၁၀ တညွတ်တည်း၊နားထောင်ကြ၏- အကြောင်းမူ
 ကား၊ နတ် ဆိုးစွဲသောသူများတို့၏ အထဲမှ နတ်
 ဆိုးတို့သည် မြင်းစွာသော အသံနှင့် ဖော်ဟပ်
 လျှက်ထွက်သွားကြ၏ကိုယ်မလွှပ်နှိုင်းသောသူ၊
 ၁၁ ပြေမစွမ်းသောသူအများတို့သည်လည်း။ ပက
 ၁၂ တိအဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏- ထိုမြို့သူ မြို့သားတို့
 သည် ဓလ္လန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
 ၁၃ မြို့ရန်အမည်ရှိသော သူတယောက်သည်၊ ထို
 မြို့နတ်မိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြုဖွင့်၍၊ ငါသည်ထူး
 ဆန်းသော သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊ ရှမာရိ
 ၁၄ ဟာရုသားတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါပြု
 ၁၅ ၍၊ လူကြီးလူငယ်ရှိသမျှတို့ကလည်း၊ဤသူသည်

ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုး၊တော် မြင်သည်ထူး
 ၁၁ ဆိုလျက်၊ထိုသူ၌သည်၊ကပ်ကြ၏- ဆည်းကပ်
 သည် အကြောင်းကား၊ သူတို့ကို မိန်းမောတွေ
 ဝေစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသည် နတ်မိဇ္ဇာ အတတ်
 ၁၂ အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာ ပြုလျက် နေ၏- မိလိဗ္ဗာ
 သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ငင်း၊ ယေရှု
 ခရစ်နာမတော်နှင့်ငင်း စပ်ဆိုသော စစ်ဂေလိ
 တရားကိုဟောပြော၍၊ ထိုသူ ချီသည်ယုံကြည်
 သောအခါ၊ ယောက်ျားမိစ္ဆာတို့သည်နှစ်ခြင်းကို
 ၁၃ ခံကြ၏- မြို့ရန်သည်လည်း၊ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်
 သည်ဖြစ်၍ နှစ်ခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ မိလိဗ္ဗာထံ၌မှီဝဲ
 ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး၊ ကြီး
 သော နိမိတ် ထက္ခကာ များကို မြင်၍ မိန်းမော
 တွေဝေလျက်ရှိထေ၏။
 ၁၄ ရှမာရိ မြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်
 ကပတ် တရား တော်ကို ခံယူကြပြီဟု၊ ယေရှု
 ထင်မြီ၍ ရှိသော တမန်တော် တို့သည် သိတင်း၊
 ကြားလျှင်၊ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကိုစေတွတ်
 ၁၅ ကြ၏- ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် သခင်ထေရုတ်
 ၁၆ နာမ၌ နှစ်ခြင်းကို ခံရုံမျှသာရှိသဖြင့်- တန့်တ
 ယောက်သောသူအပေါ်၌သန့်ရှင်းသောမိညည်း
 တော်သည်သက်ရောက်တော်မူသေးသည်ဖြစ်
 ၁၇ ၍၊တမန်တော်တို့သည်ရောက်ကြလျှင်၊ ပိညည်
 တော်ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ယိုရိသုမြို့သားတို့
 ၁၈ အဖို့ဆုတောင်း၍- ထိုသူတို့အပေါ်၌ လက်ကို
 တင်သော အားဖြင့် သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော
 မိညည်တော်ကိုခံရကြ၏။
 ၁၉ တမန်တော်တို့ လက်ကို တင်သော အားဖြင့်
 သန့်ရှင်းသော မိညည်တော်သက်ရောက်သည်
 ၂၀ ကို မြို့ရန်မြင်လျှင်၊ ငွေကို ယူဆောင်ခဲ့၍- အ
 ကျွန်ုပ်၏လက်တင်ခြင်းကိုခံရသောသူသည်သန့်
 ရှင်းသောမိညည်တော်ကို ခံစေမည်အကြောင်း၊
 အကျွန်ုပ်အားအခွင့်ပေးပါဟု တောင်းသော်၊-
 ၂၁ ပေတရုက၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုငွေ
 နှင့် ဝယ်ယူမည်ဟု အကြံရှိသောကြောင့်၊ ထင်
 နှင့်တကွသင်္ဃာ ငွေသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
 ၂၂ ပါစေ- သင်သည် ဤအမှုအရာနှင့် မဆက်ဆံ
 သောသူဖြစ်၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏မိတ်
 နှစ်လုံးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်
 ၂၃ ဖြစ်မရှိ- ထိုကြောင့်၊ သင်၌ယခု ဆိုးညစ်သော
 အမှုကိုနောင်တရထေဘူးသင်၏မိတ်နှစ်လုံး၌ကြံ
 စည်ခြင်းအပြစ်ကိုထွတ်ကောင်း ထွတ်လိမ့်မည်

၁ မြစ်ထဲထည့်- ထိုထောထည်။ ထပ်မြို့သို့ ဝင်
 လော့။ သင်ပြုရမည်အမှုကို ပြော လိမ့် မည်ထူ
 ၂ မိန့်တော်မူ၏- ရှောထုနှင့် အတူသွားသော သူ
 ထိုထည် အထက်ကြားရုံမျှသာရှိ၍၊ အထယ်သူ
 ကိုမျှမမြင်ဘဲ မိန့်မောတွေဝေထွက် ရပ်နေကြ
 ၃ ၏- ရှောထု သည်ထည်။ မြေမှထ၍ ဗုဒ္ဓကို
 ရွှင်သော်လည်း၊ အထယ်သူကိုမျှမမြင်နိုင်သည်
 မြစ်၍၊ ထုတ်လက်ကိုဆွဲလျက် မောသက်မြို့သို့
 ၄ ဆောင်ကြ၏- သို့၊ ရက်ပတ်ထိုးဗုဒ္ဓကိုမမြင်၊ မ
 ဇာမသောက်ဘဲနေသေး၏။
 ၅ ထိုအခါ အာနိစ္စမည်ရှိသော တပည့်တော်
 တယောက် သည် မောသက်မြို့၌ ရှိ၏။ ထိုသူကို
 သခင်ဘုရားသဂြိုဟ်တော်စား၊ ဖြင့်၊ အာနိ
 ထု၍ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အာနိစ္စက၊ သခင်ဘုရား၊
 ၆ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏- သခင်ဘုရား
 ကထည်။ သင်သည်ထ၍ ထမ်းပြောစပ်မည်ရှိ
 သော ထမ်း သို့ သွားလော့။ ရှောထု အမည်ရှိ
 သောတာရှုမြို့သားကိုယုဝေတိဝံ၌ရှာဖွေလော့။
 အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းလျက်
 ၇ နေ၏- မိမိဗုဒ္ဓကိုမြင်ပြန်စေခြင်းငှါ အာနိစ္စ
 မည်ရှိသော ထုသည်ဝင်၍၊ မိမိအပေါ်၌ ထက်
 တင်သဂြိုဟ်တော်စား၊ ဖြင့်မြင်ပေပြီဟု
 ၈ မိန့်တော်မူ၏- အာနိစ္စကထည်။ သခင်ဘုရား၊
 ထိုသူသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်တော်၏ သန့်
 ရှင်းသူတို့ကို အထယ်မှ ထောက်ပံ့ ညည်းဆဲ
 ထည်ကိုလူများပြော၍ အကျွန်ုပ်ကြားရပါပြီ။
 ၉ ဤအရပ်၌လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုပစ္စနာပြုသော
 ထု၌သမ္ဘာတို့ကိုရည်နှောင်ရမည်အစွင့်ကို၊ ယဇ်
 ပရောဟိတ် အကြီး၊ ထို ထံ၌ ရပါသည် ထု ပြန်
 ၁၀ လျှောက်၏- သခင်ဘုရားကထည်။ ထိုသူကား၊
 ထပါ၊ အမျိုးသားတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တို့ ထံသို့၎င်း၊
 ဣထရေထ အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့၎င်း၊ ငါ၏နာမ
 ကိုသိဆောင်စေခြင်းငှါ ငါ့ရွေးကောက်သောတန်
 ၁၁ ဆာမြစ်၏- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ငါ၏
 နာမကြောင့် အထယ်မှထောက်ပံ့ ဆင်းရဲခံရ
 မည်ကိုငါသည်သုခာ၊ ပြမည်။ ထိုကြောင့် သင်
 ၁၂ ထွားလော့ဟု၊ အာနိစ္စက၊ မိန့်တော်မူ၏- အာ
 နိစ္စသည် ထည်။ သွား၍ ထိမ်သို့ ရောက်လျှင်၊
 ရှောထုအပေါ်၌ မိမိထက်ကိုတင်၍၊ ညီရှောထု၊
 သင်သာသောထမ်း၌သင့်အားထင်ရှားတော်မူ
 သောသခင်ထေရ်သည်သင်၏ဗုဒ္ဓကိုမြင်ပြန်စေ
 ခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကိုသန့်ရှင်းသော မိညည်တော်

၁၃ နှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်စုသည်
 ၁၄ ထုပြောဆို၏- ထိုကောဉ်ရှောထု၏ ဗုဒ္ဓကို
 ကြေးကွာကျသကဲ့သို့ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓကိုမြင်ပြန်သ
 မြင်ထ၍ နှစ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ အစာအစာရ
 ကိုသုံးဆောင်၍ အားပြည့်လေ၏။
 ၁၅ ထိုနောက်၊ ရှောထုသည်မောထက်မြို့၌ရှိသော
 တပည့်တော်တို့နှင့် အတူကာထစောနိဇရာနေ
 ၁၆ ခဲ့။- ယေရုသညဘုရားသခင်၏ သားတော်မြစ်
 ကြောင်းကိုတရားဖရပ်တို့၌ မဆင်းမလင့်တော
 ၁၇ လေ၏- ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်ထုံသြော
 ခဲ့၊ ဤသူကား၊ ထိုသခင်ကို ပစ္စနာပြုသောသူတို့
 ကိုယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြတ်စီးသည်သာမက၊ ထို
 သူများကိုရည်နှောင်၍ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး
 ထိုထံသို့သိဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဤအရပ်သို့သာသော
 ၁၈ သူမြစ်သည်မဟုတ်သောထုဆိုကြ၏- ရှောထု
 သည်လည်းအားတိုးပွားသဖြင့်၊ မောသက်မြို့၌
 နေသောယုဝေထုထိုသည် ပြောသမျှသောစကား
 ကိုချေ၍၊ ယေရုသညဘုရင်တော်မြစ်ကြောင်းကို
 ထင်ရှားစွာပြ၏။
 ၁၉ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ၊ ရှောထုကိုသတ်စုံသော
 ၂၀ ငှါ၊ ထုလူတို့သည်အရင်းရင်းတိုင်ပင်ကြ၏- ထို
 အကြံအစည်ကိုရှောထုသည်သိ၏။ သူကိုသတ်
 စုံသောငှါ မြို့တံခါးတို့ကိုနေ့ညည်မပြတ်စောင့်
 ၂၁ ကြသောကြောင့်၊- တပည့်တော်တို့သည်ညည်
 အခါ သူကိုယူ၍ တောင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင် မြို့ရိုး
 ပေါ်ကလျော့ခဲ့ကြ၏။
 ၂၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တပည့်
 တော်တို့နှင့်ပေါင်းစပ်မည်ပြုသော်၊ သူသည်တ
 ပည့်တော်မြစ်ကြောင်းကိုတပည့်တော်အပေါင်း
 ၂၃ တို့သည်မယုံသဖြင့်သူကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏- ထို
 အခါဗာနဗသညသူကို ခေါ်၍တမန်တော်စွာ၊
 ထံသို့သိဆောင်ပြီးလျှင်၊ အထက်ကရှောထုသည်
 လမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကိုမြင်သည်ဟူ၍၎င်း၊
 သူအား မိန့်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ မောထက်မြို့
 ၂၄ ၌ယေရုသညဘုရင်တော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ချေရန်စွာ
 ၂၅ ဟောသည်ဟူ၍၎င်း ပြောလေ၏- ထိုနောက်မှ
 ရှောထုသည်ယေရုရှလင်မြို့၌တမန်တော်တို့နှင့်
 ပေါင်းစပ်၍၊ သခင်ယေရုသည နာမတော်ကိုအမှီ
 ၂၆ ပြု၍ချေရန်စွာဟောလျက်နေ၏- ထေထေရ်လူ
 တို့နှင့်၌၊ ရှောပြော ဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည်
 ၂၇ ရှောထုကိုသတ်မည်ဟုအားထုတ်ကြ၏- ထိုအ
 ကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြား သိ လျှင်၊

ရှောထုကိုကဲသမိမ္မိသိခွိတံသမ္မိတိဝေဏဝေ
 လောကိယံ။

၈၀။ ထိုအခါယုဝပြည်၊ ဂါဇီထပြည်၊ ဣမာရိပြည်
 စာရပ်ရပ်တို့တွင် စသင်းတော် ထိုသည် ဖြစ်
 ထက်၍ တည်ဆောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သခင်ဘုရား
 ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောမိညည်
 တော်၏ စာဆိုစာမ၌၎င်း မွေ့လျော်သော စာ၊
 မြင့်ပွားစွာ၊ ကြမ်း။

၈၁။ ပေတရသည် အရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်စည်သည်
 တွင် သန့်ရှင်းသူတို့ မှီရာ လှပမြို့သို့ ရောက်ထေ
 ၈၂။ န်။- ထိုအရပ်၌ အနေးအမည်ရှိသော၊ ထက်မြေ
 ထေ၌ ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ရာ၌ တုံးလုံးနေသော
 သူတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ အနေး၊ ယေရှုခရစ်
 ၈၃။ သည်သင့် အားချမ်းသာပေး တော်မူ၏။- ထ၌
 အိပ်ရာကို ပွင့်လေဘုယု ပေတရဆိုသော်၊ ထိုသူ
 ၈၄။ သည်ချက်ချင်းထ၏။- ထု၌မြို့နှင့် ရှာရန်မြို့၌ နေ
 သောသူစာပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို မြင်၍ သခင်
 ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြ၏။

၈၅။ ယုဝမြို့၌ ဂေါ်ကာ ဟု ဆိုလိုသော တမိသား
 မည်ရှိသော တပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ ထို
 ၈၆။ မိစ္ဆသည် ကောင်းသောစကောင့်၊ နှုန်ကြွခြင်းစ
 ၈၇။ ကောင့်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊- ထိုအခါ၌ နာဇာသေထေ
 ၏။ စာထောင်းကို ရေမျိုးပြီးလျှင် ထထက်ခန်း၊
 ၈၈။ ၌ တင်ထား ကြ၏။- ထု၌ မြို့သည် လှပမြို့နှင့်
 နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့၌ ပေတရ မှီကြောင်းကို တ
 ပည့်တော်တို့သည် ကြားလျှင်၊ ပေတရသည် စာ
 လျှင်စမြန် ကြွလာ ပါမည် စကြောင်း၊ လူနှစ်
 ၈၉။ ယောက်ကို စေလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။- ပေ
 တရသည် ထ၌ ထိုသူတို့နှင့် အတူ လိုက်ထေ၏။
 ရောက်လျှင် ထထက်ခန်းသို့ ခေါ်ပင့်၍၊ စုဆုံးမ
 ၉၀။ ဈာတို့သည် ငိုကြွေးလျက်၊ သူတို့နှင့် အတူ ဂေါ်
 ကာ မှီစည်အခါ လုပ်ခဲ့သော အကျိုးနှင့် စဝတ်
 ၉၁။ ဈားကို ပြလျက်ရှိကြ၏။- ပေတရသည် ထိုသူအ
 ပေါင်းတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေသည်နောက်၊ ကိုယ်
 တိုင်စူးထောက်၍ ဆုတောင်း ပဌနာပြုပြီးလျှင်၊
 ထိုအထောင်းသို့ မှက်နှာထုတ်၍၊ တမိသား၊ ထ
 ၉၂။ ယေဘုဆိုထေ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည် မှက်မိကို ပွင့်၍
 ၉၃။ ပေတရကို မြင်လျှင် ထ၌ ထိုင်၏။- ပေတရသည်
 မိမိထက်ကို သူအားပေး၍ ခိုကြွပြီးမှ၊ သန့်ရှင်း
 သူတို့နှင့် စုဆုံးမတို့ကို ခေါ်၍ အသက်ရှင်လျက်
 ၉၄။ ရှိသော ထိုမိဗ္ဗကို ပြသေ၏။- ထိုစကြောင်းကို
 ယုဝမြို့၌ အနှံ့အပြားသိကြ၍၊ လူများတို့သည်

သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။-
 ၉၅။ ပေတရ သည် ယုဝမြို့၌ မှီရန် စာမည်ရှိသော၊
 သားရေလုပ်သမားနှင့် အတူ ကြာမြင့်စွာနေ၏။

၁၀

၉၆။ ကဲသမိမြို့၌ အတိတ်တပ်ထူခေါင်းဝါသောတပ်
 တွင် လူတရာကို အုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးကော်
 ၉၇။ နေလိမည်တင်သောသူတယောက်ရှိ၏။- ထို
 သူသည် မိမိ အိပ်တွင် မှီသမျှသော သူတို့နှင့် တ
 ကွ ဘုရားဝတ်၌ နေလျှော်၍၊ ဘုရားသခင်ကို
 ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အား ချွေးစွာသော
 ၉၈။ နှုန်ကြွခြင်းကိုပြု၍၊ ဘုရားသခင်ကို စေည်ဆု
 ၉၉။ တောင်းလေ့ရှိ၏။- တနေ့သ၌ နေသုံးချက်တီးစာ
 မြန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊
 ကော်နေလိယု ခေါ်လျှက်ရောက်လာသည့်ကို၊ ထို
 သူသည် ထင်ရှားသော ဈာမိတ် စူပါရိုစားမြင့်
 ၁၀၀။ မြင်ရ၏။- ကောင်းကင် တမန်ကို နေနေကြည့်
 လျှင် ထိတ်ထန်ခြင်း၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ ထခင်း စာ
 တယ်စာခင်းရှိပါသည် ဆိုလေသော်၊ ကောင်း
 ကင်တမန်က၊ သင်ပြသော ဆုတောင်းပဌနာနှင့်
 ၁၀၁။ နှုန်ကြွ ပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ရွှေ
 ၁၀၂။ တော်၌ စေတောင်းဝေခံရာ တို့တက်ကြပြီး- ထို
 ကြောင့်၊ သရပင်ယုဝမြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍၊
 ပေတရ စာမည်သစ်ကို ရသောမှီရန်ကို ခေါ်ပင့်
 ၁၀၃။ သော့။- ထိုသူသည် သားရေလုပ်သမားမှီရန်၏
 အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုအိမ်သည် ပင်လယ်နား
 ၁၀၄။ ရှာမှီသည် ယုဝမြို့ဆို၏။- ထိုသို့ ပြောဆိုသော
 ကောင်းကင် တမန်သွားပြီးမှ၊ ကော်နေလိယုသည်
 မိမိ ငယ်သား နှစ်ယောက်နှင့် တကွ မိမိ အိမ်၌
 ၁၀၅။ ပြတ်ခစားသော လူစုစုဝင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ နေ
 ၁၀၆။ လျှော်သော စစ်သူရဲတယောက်ကို ခေါ်၍၊- ထို
 အကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောပြီးမှ
 ယုဝမြို့သို့ စေလွှတ်၏။

၁၀၇။ နက်ဝန်နေ၌ ထိုသူတို့သည် သွား၍ ယုဝမြို့စာ
 နီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ နှစ်ချက်တီး စာမြန်
 တွင် ပေတရသည် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အိမ်မှူးပေါ်
 ၁၀၈။ သို့တက်ထေ၏။- ဆာဇွတ်၍ အစာအာဟာရကို
 စာလိုမြို့လျှင်၊ သူတပါးတို့သည် အစာအာဟာရ
 ကို ပွင့်ဆင်ကြသည်အခါ ပေတရသည် ထဝင်မြစ်
 ၁၀၉။ ၌ နေသဖြင့်၊- ကောင်းကင်၌ ထွက်သည်ကို၎င်း၊
 ချုံထည်ကဲ့သို့ ထေးသောင့်ချုပ်၍ ပြေသို့ ချွတ်
 သော တန်ဆာသည် မိမိအိမ်သို့ ဆင်းသက်လာ
 ၁၁၀။ သည်ကို၎င်း မြင်ထေ၏။- ထိုတန်ဆာထဲ၌ သားရဲ

မှစ၍မြေ၌ကွင်းထည်သောသားမျိုး၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုက်၊ ကောင်းကင်၌ ကွင်းထည်သောငှက်မျိုးတို့သည်မြို့ကြမ်း- စကားစသံသည်ထည်း၊ ပေတရု၊ ထ၍ သတ်စားထေ့

၈၇ ထု ထာ ဇီး- ပေတရု က လည်း၊ မ ဖြစ် နှိုင်းပါသခင်၊ ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မစင်ကြယ်သောအရာကိုအကျွန်ုပ်သည်တရံတခါမျှမစားဘူးပါ

၈၈ ယု ပြောဆို၏- နောက်တမန် စကား သံကား၊ ဘုရားသခင်စင်ကြယ်စေတော်မူသော အရာကို

၈၉ ညစ်ညူးသည့်မထင်နှင့်ယုလာပြန်၏- ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လာပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာကို ကောင်းကင်ထဲသို့သိမ်းရုပ်ပြန်လေ၏

၉၀ ပေတရုသည် မိမိ မြင်ရသော ဣဒိတ် ခူပါရုံကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်းဟု တွေးဘောဆင်ခြင်၍ နေ့စဉ်တွင်၊ ကော် နေ့လီ စေ ထွတ်သောသူတို့သည်မြို့နယ်ကိုမေးမြန်းရှာဖွေ၍

၉၁ တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက်၊ ပေတရုအမည်သစ်ကို ရသော မြို့နယ်သည် ဤမှာ တည်း၊ နေပါ သထော

၉၂ ထု မေးမြန်းဟစ်ခေါ်ကြ၏- ပေတရုသည် ထို ဣဒိတ်ခူပါရုံကိုဆင်ခြင်၍ နေ့စဉ်တွင် မိညည်တော်ကလှူသုံးယောက်တို့သည်သင့်ကိုရှာကြ

၉၃ ဇီး- ထ၍ဆင်းလေ့၊ တွေးတောခြင်း မရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်ထတူ လိုက်သွားထေ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့စေလွှတ်သော သူပြန်

၉၄ ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ပေတရုသည်ဆင်း၍၊ ငါကား၊ သင်တို့ရှာသောသူဖြစ်၏၊ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ ထာကြံ သနည်း ဟု၊ ထို သူတို့

၉၅ အားပေး၏- ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယုလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသော သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော တပ်မှူးကော်နေလိသည်၊ ကိုယ်တော်ကိုမိမိတိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍ ကိုယ်တော်၏စကားကို နားထောင်ရမည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင် တမန်အားဖြင့် ဣဒိတ်တော်ကို ခံရပါသည်ဟု ပြန်

၉၆ ပြောကြ၏- ပေတရုသည်ထည်း၊ ထိုသူတို့ကို တိမ်ထဲသို့ ခေါ်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏၊ နတ်ခန့်နေ့၌ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်ထတူသွားသဖြင့်၊ ယုပွေမြို့သားဖြစ်သောညီအစ်ကိုအချို့တို့သည် ထိုက်ကြ၏

၉၇ ထိုနောက်တနေ့၌ကသမိမြို့သို့ဝင်ကြ၍၊ ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုး မိတ်ခင်ပွန်းများသို့ ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကိုမျှော်ထင်လျက်

၉၈ နေကြ၏- ပေတရု ချောက်ထားသောအခါ ကော်နေလိသည်ခရီးဦးကြိုပြု၍၊ ပေတရု၏မြေရင်း၌

၉၉ ပြပ်ဝပ်လျက် ကိုးကွယ်လေ၏- ပေတရုသည် သူကို ခြိပ်ငဲ့လျက်၊ ထထေ့၊ ငကိုယ်တိုင်ထုမြစ်

၁၀၀ သည်ဟုဆို၏- ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ ဝင်ထေ့သော်

၁၀၁ စုဝေးလျက်ရှိကြသောလူများကိုထွေလျှင်၊ ပေတရုက၊ ယုလူဖြစ်သောသူတို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဝေးမချည်းကပ်အပ်သည့်ကိုသင်တို့ သိကြ၏၊ သို့သော် ထည်း၊ ညစ်ညူးထည့်မစင်ကြယ်ဟု၊ အဘယ်သူကိုမျှမခေါ်ရမည့်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငစားဆုစွဲပြသ

၁၀၂ တော်မူပြီး- ထိုကြောင့်၊ ငကိုခေါ် ကြသောအခါ ငါသည်မငြင်းမခုံဘဲလျက်လာ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငကိုခေါ်ကြသနည်း၊ ငါမေးလိုသည်ဟု၊ ထိုသူတို့အားပြောဆို၏

၁၀၃ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ထစုအမြန်နာမိတိုင်အောင်အစောရှောင်၍ သုံးရွက်တီးအမြန်တွင်တိမ်၌ဆုတောင်းလျက်နေသည်၊ ထုလေးရက်ရှိပါပြီ၊ ထိုအမြန်၌ ထုတယောက်သည် ထွန်းတောက်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်

၁၀၄ အကျွန်ုပ်ရှေ့ မှောက်၌ ရပ်၍၊- ဇော်နေလိ၊ ထင်ပြုသော ပဌာနာ ကို ဘုရားသခင် သည် ကြား၍၊

၁၀၅ သင် စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုလည်း မှတ်တော်မူပြီး- ထိုကြောင့်၊ ထုပွေမြို့သို့စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသောမြို့နယ်ကိုခေါ်ပင့်လေ့၊ ထိုသူသည် ပင်လယ်နားမှာသားရေထုပ်သမားမြို့ရန်၏တိမ်၌တည်းနေ၏၊ ထိုသူသည် ငောက်ထာလျှင်သင့်

၁၀၆ အားယောပြောလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုပါ၏- ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့အလှူအမြန် စေ လွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွထာသောအားဖြင့်ကောင်းစွန်စွာပြုပါပြီ၊ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်၌ မှာထားတော်မူသမျှကို နားထောင်ခြင်းငှါ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အသင့်နေကြပါသည်ဟု၊ ကော်နေလိပြောဆို၏

၁၀၇ ထိုအခါပေတရုသည် နှုတ်ကိုစွင့်၍၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်လူဗုန်နာကိုမှတ်တော်

၁၀၈ မမူ- လူ အမျိုး မျိုး တို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တနားသဖြင့်ကွင်းထောင်သောသူသည်အထံတော်၌ မှက်နှာရသည်ကို ငါသိမြင်

၁၀၉ ၏- အလုံးစုံတို့ကို အမိုးရတော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ရန်ငြိမ်းခြင်း၊ တရားတည်း

ဟူသောစံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူလျှက်၊
 ၈၈ အသေရလေ အမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်တော်
 မူသောတရားတော်နှင့်အညီ- ဟောဟန်သည်
 နှစ်ခြင်းတရားကို တောသည် နောက်၊ ဂါလိလဲ
 ပြည်မှစ၍ ယူရိပ်ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားသော
 ၈၉ အကြောင်းအရာကို သင်တော်သည် သံကြမ်း- ထို
 အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်
 သန်ရှင်သောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်
 နှင့်၎င်း၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ဘိသိတ်ပေး
 တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏အခွင့်
 တော်နှင့် ကျေးဇူးပြုလျက်၊ မာရ်နတ်ညွှန်းဆဲ
 သောသူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာကို ပေးလျက်
 ၉၀ ထွဋ်လည်တော်မူ၏- ငါတို့သည်လည်း၊ ယေရှု
 ရှုထင်မြီမှစ၍ ယူရိပ်ပြည်တွင် ပြုတော်မူသောအမှု
 ဈာန်တို့၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူကို သစ်
 ၉၁ ထိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်ကြလေ၏- သုံးရက်မြောက်
 သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်
 ၉၂ မူ၏- လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ
 စူ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော သက်
 သေခံတည်းဟူသော ငါတို့အား၊ ထင်ရှားစွာ ပြ
 တော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်
 နောက်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သင်္ဂြိုဟ်သောကံ
 ၉၃ ရကြ၏- ထိုသခင်သည်လည်း အသက်ရှင်သော
 သူတို့နှင့် သေသော သူတို့ကို တရားစီရင်သော
 သခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်
 မူကြောင်းကို လူအပေါင်း၊ ထိုအား ဟောပြော
 ကြလေအံ့။ သက်သေခံကြလေအံ့ဟု၊ ငါတို့အား
 ၉၄ ပညတ်ထားတော်မူ၏- ထိုသခင်ကို ယုံကြည်
 သောသူရှိသမျှတို့သည် နာမတော်အားဖြင့် သ
 ဖြစ်ထွတ်တော် မူခြင်း- ကျေးဇူးကို ခံရကြသဟုံ
 တူ၏။ ပရောဖက် အပေါင်းတို့သည် ထိုသခင်၏
 သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟု၊ ဟောရမြွက်ဆို၏။
 ၉၅ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစည်၊ နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်ကိုကြား၊ နာရသော သူအပေါင်းတို့အပေါ်
 သိုသန်ရှင်သောဝိညာဉ်တော်သည့်သက်ရောက်
 ၉၆ တော်မူ၏- တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့
 သန်ရှင်သောဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကို သူနိုး
 ထောင်းသောကြောင့်၊ အရေဖျားတိုးခြင်းကို ခံ
 သောသူတည်းဟူသော ပေတရုနှင့်ပါသမျှသော
 တပည့်တော်တို့သည် မိန်းမောထွေဝေခြင်းငှါ ကြ
 ၉၇ ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုး
 သော တာသာစကား၊ အားဖြင့် ပြော၍၊ ဘုရား

၈၈ သခင်ကို ချီးမွမ်းသည့်ကြားဖြတ်ထမ်း- ထိုအ
 ဝါပေတရုက၊ ငါတို့ကို သိုသန်ရှင်သောဝိညာဉ်
 တော်ကို ခံရသောသူတို့ကို နှစ်ခြင်း စေပေးစေ
 ခြင်းငှါ၊ အထွတ်ထွတ်ရေကို မြစ်တားနှိုင်းထ
 ၉၀ နည်းဟု ဆိုလျက်၊- ထင်သောအခါ နာမနှင့်နှစ်ခြင်း
 ကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ စီရင်ထမ်း- ထိုနေ့သက်မှ
 ပေတရုသည် ကာထ အထန်အရာ နေပါမည် အ
 ကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် တောင်မန်ကြံ၏။

၁၁

၁ တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ် ဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြသည်ဟု၊ ထုစ
 ပြည်၌ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် ညီအစ်ကိုဈား
 ၂ တို့သည် ကြားသိကြ၏- ပေတရုသည် ယေရှု
 ရှုထင်မြီသို့ တက်လာသောအခါ အရေဖျားတိုး
 ၃ ခြင်းကို ခံသောသူတို့က- သင်သည် အရေဖျား
 တိုးခြင်းကို ခံသောသူတို့နှင့် ပေါင်းစေ၍၊ ဇား
 သောက်ပါသည် တကားဟု၊ ဆန်ထွင်ထက်မြ
 ၄ ခ်ဆိုကြ၏- ပေတရုသည်လည်း၊ ထိုအကြောင်း
 အရာကို အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် ဖော်ပြသည်
 ၅ ကား၊- ငါသည် ယုဒပြု၍ အုတောင်း၊ ညီတစ်
 ခြစ်၍၊ ကောင်းကင်မှ ထေးထောင့်ဖြင့် ရုက္ခတ်
 သော ချုံထည်ကဲ့သို့သော တန်ဆာသည် ဆင်း
 သက်၍၊ ငတ်သို့ရောက်လာထပ်ကိစ္စာမိတ်ရပါ
 ၆ ခဲ့အေး၊ ဖြင့်ခြင်း- ထိုတန်ဆာကို နေ့စဉ်ကြည့်စွ
 ဆင်ခြင်လျှင်၊ သားရဲမှစ၍ မြေ၌တွင်ထည်သော
 သားမျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိမိ၊
 ကောင်းကင်၌ ကွပ်ထည်သောငှက်မျိုးတို့ကို ဖြင့်
 ၇ ၏- ထိုအခါ၊ ပေတရု၊ ထင်သောအခါ ထောင့်ထု
 ငအား ပြောသောစကားသံကို ထပ်ငါကြား၏-
 ၈ ငါကလည်း၊ မဖြစ်နိုင်ပါသခင်၊ ညစ်ညူးသော
 အရာနှင့် မခင်ကြယ်သော အရာသည် အကျွန်ုပ်
 ခံတွင်းထဲသို့ တရံတခါမျှ မဝင်ဘူးဟု ပြောဆို
 ၉ ၏- နောက် တဝန် စကားအသံ ကား၊ ဘုရား
 သခင် စင်ကြယ်စေတော်မူသော အရာကို ညစ်
 ညူးသည် မထင်နှင့်ဟု၊ ကောင်းကင်ထဲက ထာ
 ၁၀ ပြန်၏- ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဖြစ်ပြီး
 လျှင်၊ ထိုအခါ ရှိသမျှတို့ကို ကောင်းကင်ထဲသို့
 ၁၁ တွဲယူပြန်သော်၊- ထိုခဏတွင်တွင် ခဲသမိုမြို့မှ
 ငတ်သို့စေတော်သောထုသုံးယောက်တို့သည် ငါ
 ၁၂ ရှိသော ထိမ်အနားမှာ ရပ်နေကြ၏- ငါတို့
 တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ ထွားရ
 မည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူ

၏။ ဤညီအစ်ကိုကြွယ်ဝသောထိုသည့်သည့်
 ၁၇ ငါနှင့်အတူသွား၍ ထိုသုခ်ထိပ်သို့ ဝင်ကြ၏။
 ၁၈ ကောင်းကင်တမန်သည်သုခ်ထိပ်သို့ဝင်၍အားစွာ
 ရပ်တန့်၏။ ထပ်မံသည့် ထုရေ မြို့သို့ ထုထိုက်ကို
 ၁၉ ခေါ်ပန်သော။-ထိုပေတရုသည့်သင်၍သင်၏
 ထိပ်သို့ ခြံသောသော ထုထိုက်ကို ကယ် ထပ် တော်စု
 ခြင်းတရားကားကို ထင်စား ထောပြောထိပ်
 မည်သူ၊ မြွတ်ဆိုခဲ့သောကြောင်းအရာကိုထို
 ၂၀ ထုသည် ငါထိုအားပြန်ကြားလေ၏။- ငါသည်
 ထောပြောပြစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်
 သည် ချွေးစွာ ငါထို အ ပေါ်သို့ ထက် ရောက်
 တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသုထိုအပေါ်သို့ထည်း
 ၂၁ ထက်ရောက်တော်မူ၏။- ထောထန်သည် ရေခွံ
 နှစ်ခြင်းကို ပေး၏။ ထပ်မံသည့် သန့်ရှင်းသော
 ပိညည်တော်နှင့် နှစ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်တူ၊
 ထပ်မံသုရား မိန့်တော်မူသောကားကို ထိုအခါ
 ၂၂ ငါအောင်ခေ့၏။-သခင်ယေရှုခရစ်ကိုဆိုကြည်
 ထော ငါထိုအား ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူး
 ကို ပေး တော် မူသည် နည်းတူ၊ ထို သု ထို အား
 ထည်း ပေးတော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ
 သည်အထက်သို့သောသုဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကို
 ၂၃ ဆီးထား နှိုင်း ထနည်းတူ ပေတရု သို၏။- ဤအ
 ကြောင်းအရာကိုထို ထိုသုထိုသည် ကြားရလျှင်
 မငြင်းထဲနေ၍ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်
 အထက်ရှင်ခေခြင်းအထိုငှါ၊ နောင်တတရားကို
 ထပ်မံ အမျိုးသားထိုအားထည်း ပေးတော်မူပြီ
 တူ၊ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုရှိုးစွမ်းကြ၏။
 ၂၄ ထိုမှတစ်ပါး ထတေခန့်၏အမှုကြောင့် ညည်း
 ဆဲခြင်းကိုခံရ၍အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသောသုထို
 သည်ဖိုဖိုတိ၊ ကုပရ၊ အန္တိအုတ် မြို့များသို့ ထိုင်
 ၂၅ အောင်သွား၍၊ ထုထုထိုအားသာ နှုတ်ကပတ်
 အရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။- နောက်မှ ထို
 ထုအမျိုးသားသည်ကုပရပြည်သား၊ ကုရေနေပြည်
 သားဖြစ်၍အန္တိအုတ်မြို့သို့သွားပြီးလျှင်၊သခင်
 ထေရု၏ အကြောင်းတည်း ဟူသော ဝေ ဂေထိ
 ထရားကို ထေထေခန့်ထုထိုအား ဟောပြောကြ
 ၂၆ ၏။- သခင်ဘုရား၏လက်တော်သည်ထိုသုထိုနှင့်
 အကွ မှီတော်မူသဖြင့်၊ ထုအပေါင်းထိုသည်ယုံ
 ကြည်၍သခင်ဘုရားထံသို့ပြောင်းထဲကြ၏။
 ၂၇ ထိုအကြောင်းအရာ ကို ယေရှု ခွယ်စုံ မြို့သို့
 သောအထမ်းတော်သည်ကြားလျှင်၊ အန္တိအုတ်

မြို့ထိုင်အောင် သွားအမည် အကြောင်း၊ ဗာနုဗ
 ၂၈ ကိုအေတ္တတ်ထေ၏။-ထိုသုသည်ရောက်၍သုရား
 အခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခြင်လျှင်၊ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာ ဖြင်းမြဲ၍၊ ထိုသု အပေါင်း ထိုသည် ထို
 ကြည်သော မိတ်နှင့် သခင်ဘုရားကို ခြံစည်း
 ကပ်မည် အ ကြောင်း တိုက်တွန်း၊ နှိုး ထော်ထေ
 ၂၉ ၏။-ထိုသုသည်သုတော်ကောင်းဖြစ်၍၊သန့်ရှင်း
 ထောပိညည်တော်နှင့်ငင်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ငင်
 ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ထုရားအပေါင်းထိုသည်
 ထပ်မံသုရားထံသို့ဝင်စားကြ၏။
 ၃၀ ဗာနုဗသည်ထည်းရှောထုကိုရှာထွက်တာ
 မြို့သို့ သွား၏။ ထေလျှင် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ခေါ်
 ၃၁ ၏။- ထိုသုထိုသည် တနှစ်ပတ်ထုံး ထို အထင်း
 တော်နှင့်အတူစည်းဝေး၍၊ ထုရားအပေါင်းထို
 အား ဆုစွာ ညွှတ်၊ ပေးကြ၏။ တပည့် တော် ထို
 သည်ထည်းခရစ်ယာန်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ထရတ်
 ခြင်းကိုအန္တိအုတ်မြို့သို့ခံရကြ၏။
 ၃၂ ထိုအခါ၌ပေရာဇက်ထိုသည်ယေရှုခွယ်စုံ
 ၃၃ အန္တိအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။-ထိုသုထိုအဝင်အာ
 ဝဗု အမည်ရှိသော သုတယောက် သည် ထ၍၊
 ခြေတပြင်လုံး၌ အစာ အာတာရ အထွန်ခေါင်း
 ပါးခြင်း ဖြစ်ထတုံ တူ၊ ပိညည် တော် အား ခြံ
 ဖော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည် ကသာဘုရင်
 ၃၄ ကထောဗိလက်ထက်၌ ဖြစ်သတည်း။- ထိုအခါ
 တပည့်တော်ထိုသည်အထီးအထီး တတ်နှိုင်းကြ
 ထည် အထိုင်း၊ ထုပြည်၌ နေသော ညီအစ်ကို
 ၃၅ ထိုအား အကူအမပေးလိုက်မည်တူ၊- ဖီရင်ကြ
 ထည် နှင့် အညီ၊ ဗာနုဗနှင့် ရှောထုထို တွင်ထမ်း
 အုပ်ထိုထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၂

• ထိုအခါထေရုဗမင်းကြီးသည်သင်းဝင်ထုအ
 ၁ ဤထိုကိုညည်းဆဲခြင်းငှါဖီရင်၍၊-ယောထန်၏
 အစ်ကိုဖြစ်သောယာကုတ်ကိုထားနှင့် ကွပ်စုတ်
 ၂ ထေ၏။-ထုထုထိုသည်အားရဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိသည်ကိုခြင်လျှင်၊ အရမပွဲနေရက်ထို၌တခန့်
 ၃ ထပ်၍၊- ပေတရုကိုထည်း ဝမ်းဆီးပြီးမှ၊ ပထ
 ခါပွဲလွန်လျှင် ထုရားထိုအား ထုတ်ပေးမည်အ
 ကြံ နှင့်၊ အ စောင့် အရှောက်စစ်သူရဲ တ ကျိတ်
 ခြောက်ယောက်ထို၌အစ၍ထောင်ထဲမှာအောင်
 ၄ ထားလေ၏။-ပေတရုသည်ထောင်ထဲ၌အကျဉ်း
 နေရစည်၊သင်းဝင်သုထိုသည်သုအဖိုကြီးအား၍
 ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပစ္စနာပြုကြ၏။

- ၁ ပေတရုသည် ထေရုဓ်ခင်းထုတ်ပါရှိ။ ညဉ့်
ထေရုဓ်ခင်းထုတ်ပါရှိ။ ညဉ့်
ထေရုဓ်ခင်းထုတ်ပါရှိ။ ညဉ့်
ထေရုဓ်ခင်းထုတ်ပါရှိ။ ညဉ့်
- ၂ ရွှေမှာစောင့်ကြမ်း- ထိုစာဝါထာဝရသုရား၏
ကောင်းကင် တမန်သည် ပေါ်လာလျှင် ထောင်
အိမ်၌ အသင်း ထွန်းတောက် ထေ၏။ ကောင်း
ကင်တမန်သည် ပေတရု၏နံ့စေးကို ဝတ်ခတ်၍၊
အထွေထွေ ဖြန့်တင်သောသူ ဆိုလျက်ထေ၏။ ထံ
ကြီးသည်လည်း ပေတရု၏ထံမှ ကွတ်ထေ၏။
- ၃ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း။ ထင်၏ ဝါးပန်းကို
စည်းထောင့်၊ ခြေခင်းကိုလည်းစည်းထောင့် ဆို
လျှင်၊ ဆိုသည်ထေရုဓ်ခင်းပေတရုပြု၏။ ဝတ်ထုံကို
- ၄ ရှု၍နောက်သို့ထိုက်ထောင့်ဆိုပြန်၏။ ပေ
တရုသည် ထွက်၍ ထိုက်ထောင်သည်။ ကောင်း
ကင်တမန်ပြုသောသူသည် မှန်သော အမှု အရာ
ဖြစ်သည်ထေ မထီမမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် နှာမိတ်ရ
- ၅ မိမိကို မြင်သည်ထေ ထင်ထေ၏။ ထေစောင့်နှစ်
တန်ကို ထွန်းသွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်သောသံတံခါ၊
ထိုရောက်လျှင်၊ ထိုက်ခါးသည် အထိုလို ပွင့်ထ
မြင့် ထူ ထိုသည် ထွက်၍ ထမ်း အကြောင်း၌
ရှောင်သွားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည်ရှက်
ရှင်းပေတရုမှခွာ၍သွားထေ၏
- ၆ ပေတရု သည် ထထီရ လျှင်၊ ထရ ပင် သခင်
သုရားသည်မိမိကောင်းကင်တမန်ကို အထွတ်၍
ထေရုဓ် ဖမ်းထယ်မှ ငှင်း၊ ထုစ ထုထိုက် မှော် ထင်
ခြင်းမှငှင်း၊ ကိုကယ် နှုတ်တော်မူသည်ကိုငါစ
- ၇ မှန်ထိန်ထေ အောင်းစေ့ စည်း- ထုစွား စုစေး၍
ဆုတောင်း၊ ဘု၊ မာကု အမည်သစ်ကို ရသော
ဟောတန်၏အမိဖြစ်သောမာရ်ထိန်ထိုသို့ရောက်
- ၈ ၍- ထိပ်ဦးတံခါးကိုခေါ်ထေထေ၏၊ ဘေစ
အမည်ရှိသော မိမိငယ် ထထေသတ် သည် နား
- ၉ ထောင်ခြင်းငှါ ထာ၍- ပေတရု၏အောင်းသံ ကို
ထီလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်တံခါးကိုမ
ခွင့်ဘဲထဲသို့ ပြေးဝင်၍၊ ပေတရုသည် ထံခါး
- ၁၀ ရွှေမှာရပ်နေသည့်ယုကြားပြော၏- ထိုသူထိုက၊
ထင်သည်ထေ ရူးဖြစ်၏ထေ၊ ထိုမိမိငယ်အားဆိုကြ
သော်လည်း၊ ပေတရုအမှန်ရှိသည်ထေ၊ သူသည်
မိုင်မာရှာဆိုလျှင်၊ ပေတရု၏ကောင်းကင်တမန်
- ၁၁ ဖြစ်ထိန်မည်ဆိုကြ၏- ပေတရုသည်ခေါ်ထံ
၍နေသော်၊ တံခါးကိုခွင့်ကြ၍ သူကိုမြင်ထမြင့်
- ၁၂ အထွန်တရာထုံ ညောကြ၏- ပေတရုသည်

ထည်။ ထိုသူထိုကို ထိတ်စိတ်ရွာနေခြင်းငှါ
မိမိထံ၌ စာမန်ပေး၍၊ မိမိကိုထောင်ထဲက
ထခင်သုရား နှုတ်တော်မူသော အကြောင်းအရာ
ကိုဖော်ပြပြီးမှ၊ ထင်ထိုသွား၍ ထာကုတ်နှင့်ညီ
အစ်ကို ထို အား ချီအကြောင်း၊ နှာကို မြန်ကြား
ပြသောသူဆိုပြီးလျှင်၊ ထွက်၍ အခြားထမ်းထို

၁၃ သွားထေ၏- မိုထီးထင်းထောအခါခင်သုရဲထို
သည် ပေတရု၌ အထွတ်သို့ဖြစ်သနည်းထေ၊ ရှုန်း

၁၄ ရင်းခတ်မျှဖြစ်ကြ၏- ထေရုဓ်ခင်းသည်ပေတရု
ကိုရှာ၍မထွေထည်ရှိသော်စောင့်ရှောက်သော
သူထိုကို ခပ်ကြော ဝါးစ ထတ်မည် အကြောင်း
ကိုဖော်ပြသေ၏။

၁၅ ထိုနောက်၊ ထေရုဓ်ခင်းသည်ထေရုဓ်ခင်း၌
မိမိထိုသွား၍နေသည်ရှိသော်၊ တရုဓ်ထာ၊ နှင့်
မိမိထိုသွားထိုကို အထွတ်ထွတ်ထေ၏။ ထိုသူထို
သည် ထည့်တညွတ်တည်းလာကြ၍၊ မထွေ
အမည်ရှိသောအထွတ်ဝန်ကိုရှောင်းဖျပြီးမှ၊ အ
ထွတ်တော်ပြေစည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထူထိုမြည်ထည်မြည်တော်

၁၆ ကိုမှီ၍ ကျွေးကျွေးခြင်းကို ခံရ၏- ထေရုဓ် ခင်း
သည်ထည်း မြန်းကွတ်သောနေ၌ ခင်းမြောက်
တန်ဆာကိုဝတ်စင်၍၊ ပထွင်တော်ပေါ်မှာထိုင်

၁၇ ထွက်ထိုသူထိုအားမိမိတော်မူ၏- ထူစွားထိုထာ
ချီအသံသည်ထွက်ထေထေထေထေ၊ သုရားသခင်၏

၁၈ အထံဖြစ်ထေကျွေးကြော်ကြသည်ရှိသော်၊ ထို
မင်းကြီးသည်သုရားသခင်၏ဝတ် အထာရေတော်
ထို မထေထေ ထာ၊ ထောင့် ကြောင့်၊ ထို ထေရုဓ်
ထွင်ထာဝရ သုရား၏ ကောင်းကင် တမန် သည်
ခါးခတ်၍၊ ကိုယ်ထွင်း၌ပိုးစွားကိုထံမြင့်

၁၉ အမှီရောက်ထေ၏- သုရားသခင်၏ထာထာ
၂၀ တော်သည်ထိုးစွားစွားပြားထေ၏- ဗာနမနှင့်
ရှောထူထိုသည်ထုတ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်
ရွက် ပြီးလျှင်၊ မာကု အမည် သစ် ကို ရသော
ထောတန်ကိုလည်း ခေါ်ခံ၍ ထေရုဓ်ထင် မြို့
မြန်ကြ၏။

၁၃

- ၁ အနိစ္စ ဆုတ် မြို့ထွင်ရှိသော အထင်းတော်၌
ဗာနမမှစ၍ နိဂါထ ခေါ်ဝေါ်သောစာပေ၊ ထု
ရေနေ ပြည်သားထွက်၊ ခော်ထွား ထေရုဓ်ခင်း ထု
ငယ်ရှင်း၊ အရင်း ဖြစ်သော မာ နှင့် နှင့် ရှောထု
တည်းဟူသောပရောဇာတိသု၊ အရာပြုသူရှိကြ
၂ ၍- ထိုသူထိုသည် ထခင်သုရားဝတ်ကိုပြု၍အ

စာကိုရှောင်ကြဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 က၊ ငါခန့်ထားသောစမူကိုဆောင်ရွက်စေခြင်း၊
 ၄၊ ဗာနုမနှင့် ရှောထုထိုက် ရွှေ့ဈာန် နှစ်သားကြ
 ၅၊ ထော့ထုမိန့်တော်မူသည်စေတိုင်း၊- စောရှောင်
 ၆၊ ခြံပစ္စုဒ္ဓါပြုလျက်၊ ထိုသူထို့ ခေါင်းပေါ်မှာ လက်
 ကိုတင်၍ ထွက်လိုက်ကြ၏။
 ၇၊ ထိုထို့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် စေတော်
 တော်မူသောစာဖြင့်၊ ထိုသူထို့သည် သေလုက်
 မြို့ထို့သွား၍ ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်ထွက်သဖြင့်၊ က
 ၈၊ ပရုက္ခန်းထို့ရောက်ကြ၏- ရှာသမိမြို့၌နေစည်၊
 ၉၊ ထူးတရားစရပ် ဈာန်တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကို ယောပြောကြ၏၊ ယော
 ၁၀၊ ထန်သည်သည်၊ ထိုသူထို့၏ ထက်ထောက် ဖြစ်
 ၁၁၊ သတည်း၊- တကျန်းလုံးကိုရှောင်၍ပါရမိသို့
 ၁၂၊ ရောက်လျှင်း၊- ဗာဏေဇ္ဇမည်ရှိသော ထူးစ
 ၁၃၊ မျိုးသား၊ မိစ္ဆာပရောဇာန်ဖြစ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာစ
 တတ်သမားကိုမြို့ဝန်မင်းသေရဂါပေါထုတ်၌တွေ
 ကြ၏၊ ထိုမြို့ဝန်သည်ပညာသတိရှိသဖြင့်၊ ဗာနု
 ၁၄၊ မနှင့်ရှောထုထိုက်ခေါ်ပင့်၍ဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကိုနာလိုသောမိတ်ရှိသော်၊-
 ၁၅၊ စာနက်စားဖြင့် နတ်ဝိဇ္ဇာစတတ်သမားထုဆို
 လိုသောလေ့စမည်ရှိသော ထိုသူသည်မြို့ဝန်
 ကိုယုံကြည်ခြင်းမှထွက်သောငှါ တမန်တော်ထို့
 ကိုတန်တားလေ၏၊- ထိုစခါပေါလုထုစမည်
 ၁၆၊ တွင်သော ရှောထုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
 တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာ စတတ်သ
 ၁၇၊ မားကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျက်၊- လှည့်မြားခြင်း၊ စ
 ကျိုးကို ဖျက်ခြင်း၊ စ မျိုးမျိုး နှင့် ပြည့်စုံသော
 ၁၈၊ မာရ်နတ်၏ သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရား၏ ရန်
 သူ၊ သင်သည်သာဝရဘုရား၏မြောင့်မတ်သော
 ၁၉၊ ထမ်းခရီးထို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲမနေနိုင်သလော၊-
 ၂၀၊ ယခုပင် သာဝရဘုရား၏ထက်တော်သည် သင့်
 စပေါ်သို့ ရောက်၍၊ နေ့ကိုမျှ မမြင် နှိုင်း စောင့်
 ၂၁၊ စင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏ဗျာဓိကွယ်လိမ့်
 မည်ဟု၊ ပေါထုဆိုသောခဏချင်းတွင်ဗျာဓိမိဗျော
 ၂၂၊ ရှက်၍မှောင်မိုက်စတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေး
 သောသူထို့ကိုရှာလျက် တထဉ်ထင်ရှိ၍နေ၏၊-
 ၂၃၊ ထိုစကြောင်း၊ စာရာကိုမြင်လျှင်၊ မြို့ဝန်သဉ်ယုံ
 ကြည်ခြင်းထို့ရောက်၍၊ သခင်ဘုရား၏စေသနာ
 ၂၄၊ တော်ကို စာထွန်စုံကြောမိန့်၊ မော့၍နေ၏။
 ၂၅၊ ပေါထုနှင့်ပါသောသူထို့သည်ပါရမိမှထွက်၍
 ပံ့စုထိပြည်၊ ပေရဂေမြို့ထို့ရောက်ကြလျှင်၊ ယော

ထန်သည် သူထို့တံ့တွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့ထို့
 ၂၆၊ ပြန်လေ၏၊- ပေရဂေမြို့မှထွက်သွားပြန်၍ဝိသိမိ
 ၂၇၊ ပြည်၊ စန္ဒိဗုတ်မြို့ထို့ရောက်လျှင်၊ ဥရုသ်နေ့၌
 ၂၈၊ တရားစရပ်သို့ဝင်၍ထိုင်ကြ၏၊- ပညတ္တိကျမ်း၊
 ၂၉၊ စာနာဂတ္တိကျမ်းကိုစတိရွတ်ပြီးမှ၊ တရားစရပ်
 ၃၀၊ စူးထိုသည်၊ ညီစစ်ကိုထိုး၊ လူဈာ၊ စားဆုစွဲရာ
 ၃၁၊ စကားရှိလျှင် ယောပြော ကြပါဟု၊ လူကို စေ
 ထွတ်၍ ကြားပြောစေ၏။
 ၃၂၊ ထိုစခါပေါလုသည်ထွန်မိမိထက်နှင့်စမုတ်
 ပေးလျက်၊ ဣသရေလလူမှစ၍ ဘုရားသခင်ကို
 ၃၃၊ ကြောက်ရွံသော သူထို့၊ နားထောင်ကြသော၊-
 ၃၄၊ ဣသရေလစုမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ငါထို့ထီး
 ထေးဈားကိုရွေးကောက်တော်မူ၍၊ အဂုတ္တုပြဉ်
 ၃၅၊ ဌ်ဉ်သည်ဖြစ်သောထိုလူမျိုးကိုစိုးမြှောက်သ
 ၃၆၊ ဖြင့်၊ ထင်ရှားသောထက်တော်နှင့်ထိုပြည်မှနှုတ်
 ၃၇၊ ခေါ်ဆောင်စေ၏၊- စန္ဒိဗုတ်ထီးစာယံယောထက်
 ၃၈၊ သော ကာလပတ်လုံးတော၌ ကျွေးရွေးတော်မူ
 ၃၉၊ ၍၊- ခါနာန်ပြည်၌လူစုနှစ်မျိုးထို့ကိုပယ်ရှားပြီး
 ၄၀၊ လျှင်၊ ထိုပြည်ကို ဣသရေလစုမျိုးစား၊ စေစွ
 ၄၁၊ ပေးကမ်းဝေငှတော်မူ၏၊- ထိုနောက်မှပရောဇာတ်
 ၄၂၊ ရှုစွထမပေါ်မရှိမှီ စန္ဒိဗုတ်ထီးစာ ငါးဆယ်မျှ
 ၄၃၊ ထောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ တရားသူကြီးထို့
 ၄၄၊ ကိုပေးတော်မူ၏၊- နောက် တစန် ရှင် ဘုရင်ကို
 ၄၅၊ တောင်းကြသောစခါ ရှောထုစမည်ရှိသော၊
 ၄၆၊ ကိရုဇ်သား၊ ဗယံမိန့် စမူ၊ ဖြစ်သောသူကို စ
 ၄၇၊ နှစ်ထေးစာယံပတ်လုံးပေးတော်မူ၏၊- နောက်မှ
 ၄၈၊ ထိုသူကို ပယ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် စာရာ ၌
 ၄၉၊ ဓါပိန်ကို စိုးမြှောက်တော်မူ၏၊ ထိုသူစားသက်
 ၅၀၊ သေခံတော်မူလျက်၊ မိတ်နှစ်ထုံး၌ညီညွတ်သည်
 ၅၁၊ ဖြစ်၍ ငမထိုက်ပြည့်စုံစေမည်သူ၊ ယေရှု၏သား
 ၅၂၊ ဓါပိန်ကိုငါတွေ့ရပြီထုမိန့်တော်မူ၏၊- ထိုသူ၏စ
 ၅၃၊ မျိုးစန္ဒိဗုတ်ထီးစာဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်စ
 ၅၄၊ ထိုင်း၊ ကယ်တင်သောသခင်ထေရုကိုဣသရေလ
 ၅၅၊ လူထို့စားပေါ်တွန်းစေတော်မူပြီး၊- ထိုသခင်ကြ
 ၅၆၊ ထာတော်မမူမှီ၊ ယောဟန်သည် ဣသရေလလူ
 ၅၇၊ စပေါင်းထို့စား၊ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သောနှစ်
 ၅၈၊ ဖြင့်၊ တရားကိုယောပြောနှင့်လေ၏၊- ယောဟန်
 ၅၉၊ သည်မိမိဆောင်ရွက်ရသောစမူကိုပြု၍နေစည်
 ၆၀၊ တွင်၊ ငါသည် စာထယ်သူဖြစ်သည်ကို သင်ထို့
 ၆၁၊ ထင်မှတ်ကြသနည်း၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်သည်မ
 ၆၂၊ ယုတ်၊ နောက်ကြ ထာသောသူတပါးရှိသေး၏၊
 ၆၃၊ ထိုသူ၏မြေနှင့်တော်ကို ငါမရွတ်လိုက်ဟုဆို၏။

၂၆ စာပြတ်စာမျိုးဖြစ်သောညီအစ်ကိုမှစ၍ ဆင်
 ထိုတွင်ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံသောသူတို့၊
 ၂၇ ညီကထိတင်တော်မူခြင်းတရားစကားကိုဆင်တို့
 ၂၈ စားကြားလိုက်တော်မူ၏-ယေရှုတင်မြှင့်နေ
 သောသူတို့နှင့်တကွ မင်းဈာန်တို့သည် ထိုသခင်
 ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း၊ စေ့ညီဝတ် ရွတ်သော
 ပရောဖက် တို့၏ စကားကို ၎င်း မသိ နားမထည်
 သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကို စီရင်သော စားမြင့်
 ထိုပရောဖက်တို့၏ စကားကို ပြည့်စုံ စေကြပြီး-
 ၂၉ ကိုယ်တော်၌ သေထိုက်သော စာပြစ် တစ်စုံတစ်
 ကိုမျှ မထွေသော်လည်း၊ ကွပ်မျက် စေမည်စ
 ကြောင်း၊ ပိတတ်မင်းတံ၌ တောင်းလျှောက် ကြ
 ၃၀ စီ- ထိုသခင်ကိုရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ရေးထား
 သမျှကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်၊ စာထောင်းတော်
 ကိုသစ်တိုင်မှချစ်သင်း၊ ဖျိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏-
 ၃၁ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်
 ၃၂ စေတော်မူသည်ဖြစ်၍-၊ ဂါလိလဲပြည်မှထေရုရှ
 ၃၃ ထင်မြို့သို့ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူတို့စား
 နေရက် ဈာန်စွာကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏-
 ၃၄ ထိုသူတို့သည် ထူဈားထိုစား သက်သေခံ ဖြစ်
 ၃၅ ကြ၏- ဆာထံကျမ်း၊ ဂုတိယခဏ်း၌ ထာသည်
 ၃၆ ကား၊ သင်သည်သော၊ ဖြစ်၏- ထနေပင်သင့်ကို
 ငါဖြစ်စွာ၊ စေပြီထု ထာသည်နှင့် ဆညီ၊ ဘုရား
 သခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက် စေတော်မူသ
 မြင့်၊ ငါတို့တိုးတေးဈာန်၌ မှီသော ဂတိတော်ကို
 ထိုသူတို့၏သားဖြစ် သော ငါတို့စား ပြည့်စုံစေ
 တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဗါဒိန်၌ ဖြစ်သော ကျေး
 ဇူးတော်ကို သင်ထိုစား၊ ငါပေး မည်ဟူသော
 ဈာန်တော်နှင့်ဆညီ၊ ထိုသခင်ကိုသေခြင်းမှထ
 မြောက်စေ၍၊ နောက်တမန်ပုဂံစံခြင်းသို့မပြန်
 သဲ စေမည်ကင်းလွတ်ရမည်စွာကို ပေးတော်
 မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း၊ ဧဝံ
 ၃၇ ဂေါတမာကို ငါတို့သည် ဆင်ထိုစား၊ ကြား
 ၃၈ ပြောကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ဆာထံကျမ်းတခဏ်း၌
 ထာသည်ကား၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူ
 ၃၉ စားပုဂံစံခြင်းကိုမှီစေတော်မမူဟုထာ၏- ဗါ
 ဒိန်သည် မိမိကာထ၌ဘုရားသခင်၏ စာလိုတော်
 ကိုဆောင်ရွက် ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက်၍ မိမိတိုး
 တေးစုထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ပုဂံစံ ခြင်းသို့ ရောက်
 ၄၀ ထေ၏-ဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူသော
 သူမူကား၊ ပုဂံစံခြင်းသို့မရောက်၊
 ၄၁ ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ကျေးဇူး

တော်ကြောင့် စာပြစ်ထွတ်ခြင်းတရားကို ဆင်ထို
 ၄၂ စားထောကြားသည်ကို၎င်း- ထိုသခင်ကို ထို
 ကြည်သော သူ၌သမျှထိုထည် မော့ရှုစစ်တရား
 စာတိုင်း၊ မလွတ်နိုင်သော စာပြစ်မှီသမျှ ထိုစွာ
 ၄၃ လွတ်ရကြသည်ကို၎င်းထိမှတ်ကြသော- အနာ
 ဂတ္တိကျမ်း၌ထာသည်ကား၊ မထိမိမြင်မြဲထတ်
 ထောသူတို့၊ ကြည့်စွာ ဆုံးဖြတ်၍ ပြတ်ရောက်
 ၄၄ ခြင်းသို့ ရောက်ကြသော- စာကြောင်း၊ စကား၊
 ဆင်ထိုစား သူတပါး၊ ပြည့်စုံသော်လည်း၊ ဆင်
 ထိုမထိုသောစာမျိုးကိုဆင်ထိုထတ်ထတ်ကာထ၌
 ငါမြဲသည်ထု၊ ကျမ်းစာ၌ပါသောစာမျိုးကိုဆင်
 ထိုစာပေါ်သို့ မရောက်စေမည် စာကြောင်း၊ ထတ်
 မြဲကြသောသူပေါ်ထုထောပြောထေ၏၊
 ၄၅ ထူဈားထိုသည်တရား၊ ဇရပ်မှ ထွက်သွားကြ
 စည်၊ ထိုစာကြောင်း၊ စာမျိုးကို မိမိ ထိုစား
 နောက်ဥပုသ်နေ့၌ထောပြောပါမည်စာကြောင်း၊
 ၄၆ တောင်းပန်ကြ၏- စာစည်း၊ စာဝေးလွတ်၍ ပြန်
 ကြသောစာ၊ ထုထုမှစ၍ ဘုရားကိုကိုးကွယ်
 ထောထာသာဝင်သူဈားထိုသည်ပေါ်ထုနှင့် ဓာ
 နစနောက်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့ထံ
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၌တည်ကြည်မည်
 စာကြောင်း၊ တမန်တော်ထိုသည် မြားထောင်း
 ၄၇ ၍ ဆုခွဲသြဝါပေးလေ၏- နောက်ဥပုသ်နေ့၌
 ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နား
 ထောင်စံသောငါတို့ထုံးကုန်မတတ်စဉ်းစေ
 ၄၈ ကြ၏- ထုထုထိုသည်စာစဉ်းစာဝေးထိုကိုမြင်
 လျှင် မြဲစုသောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပေါ်ထု၏
 ၄၉ စကားကိုခြင်းစုံသည်ထာမကဆဲရေးကြ၏- ထို
 စာပေါ်ထုနှင့်ဓာနစထိုက၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ် တရား တော်ကို ဆင်ထို စား၊ ရွှေဦးစွာ
 ဟောပြော ရ ၏၊ သို့သော်လည်း၊ ဆင်ထို ထည်
 ပယ်၍ ထာဝရသေသက်ကိုမိမိထိုမံထိုက်သည်
 ထု မိမိထိုမိရင်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
 ထည်မှတော်မူသည်စာတိုင်း၊ ငါတို့သိစွယ်စွာ
 ကိုထွဲ၍တပါးစာမျိုးသားထိုဆီထွဲကြ၏-
 ၅၀ ဘုရားသခင်ထာဈာန်တော်စာစွယ်ကား၊ ဆင်
 ထည်မြဲကြီးစွန်းတိုင်စောင့်ကယ်တင်ခြင်းကို
 မြဲမိမိသောငါ၊ သင့်ကိုတပါးစာမျိုးသားထိုထင်း
 စာမျိုးငါခန့်ထား၏ထူဈာန်တော်မှီသည်ထု၊
 ၅၁ ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုကြ၏- ထိုစကားကို တပါးစာ
 မျိုးသားထိုသည်ကြားလျှင်ဝမ်းမြောက်၍ထာ
 ဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုစွမ်းစွမ်း

ကြမ်း ထာဝရသေသက်ကိုရစေခြင်းငှါ ခန့်ထား
 တော်မူသောသူ ရှိသမျှထိုသည် ထိုကြည် ခြင်း
 ၈၈ ထို့ရောက်ကြသဖြင့်- ထာဝရဘုရား၏ ထာဝ
 ၈၉ နာတော်သည် တပြည်ထုံး၌ နှံ့ပြားလေ၏- ထို
 အခါ ဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ အသရေရှိသော မိစ္ဆ
 ထိုနှင့်၊ ထိုမြို့၌ အကြီးအကဲဖြစ်သော သူဈားကို
 ထူးထူးထိုသည်နှိုးဆော်၍၊ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗထို
 ကိုညည်းဆဲသောဖြင့် ထိုပြည်၏နယ်မှ နှင်ထုတ်
 ၉၀ ကြမ်း-တမန်တော်ထိုသည့်မိမိထို့ခြေဝါး၌ကပ်
 သော ခြေမှုန့်ကို ထိုသူထို့အား ခါလိုက်ပြီးမှ၊ ဣ
 ၉၁ ကောနိမြို့သို့ သွားကြ၏- တပည့်တော်ဈားထို
 သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်နှင့်ငှင်းပြည့်စုံကြ၏။

၁၄

၀ ဣကောနိမြို့သို့ရောက်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်
 ထိုသည်ယုစတုရားရပ်သို့ဝင်၍ ၊ ထာပြောသ
 ခြင်း၊ ထူးထူးထေထေထူဈားအပေါင်းထိုသည်
 ၁ ထိုကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏-မယုံကြည်သော
 ထူးထူးထိုသည်တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော်
 ၍၊ ညီအစ်ကို ထိုအား မနာလိုသော မိတ် ရှိစေ
 ၂ ခြင်းငှါရှောစားကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ကြာမြင့်စွာ
 နေ၍ သခင်ဘုရား ၏ တရား တော် ကို မ ဆုတ်မ
 ဆိုင်းဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည် ထို
 ကျေးဇူးတရားတော်တက်၌သက်သေခံတော်မူ
 လျှက်၊ တမန်တော်ထိုသည်မှိုမိတ်ထက္ခဏာ၊ ဖန်
 ၃ ခွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ အ
 ၄ ခွင့်ပေးတော်မူ၏- ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းထို
 သည်ကွဲပြားခြင်းရှိ၍၊ အချို့ထိုသည်ယုစထို
 ထက်၌ငှင်း၊ အချို့ထိုသည်တမန်တော်ထိုထက်၌
 ၅ ငှင်းနေကြ၏-မင်းအရာရှိထိုနှင့်ယုစအမျိုးသား၊
 တပါး အမျိုး သားထိုသည် တမန် တော်ထိုကို
 ညည်းဆဲ၍၊ ကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်မည်ထု တယုန်
 ၆ တည်းပြေးသာကြသည်အကြောင်းကို၊- တမန်
 တော်ထိုသည်ထံလျှင်၊ ထုကောနိပြည်၌ ထုတ္တ
 ရမြို့၊ ရေရမေမြို့မှစ၍ ကျေးထက်ဈားသို့ ထွက်
 ၇ ပြေး၍၊- ထိုအရပ်ထို၌ ဝေဝေထိတရားကိုဟော
 ပြောကြ၏။
 ၈ အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသဖြင့်၊ တခါ
 ၉ မသွားတူးသော ထုတယောက်သည် ထုတ္တရ
 ၀ မြို့၌ ထိုင် လျှက်၊- ပေါလုဟော ပြော သည် ကို
 ကြားလေ၏၊ ပေါလုသည်ထိုသည် ထိုသူကိုစေ့စေ့
 ကြည့်၍ ရောဂါကင်းမည်အကြောင်းသွန်ယုံ

၀၀ ကြည်ခြင်း ရှိသည်ကို ထိမြင်လျှင်၊- ထ၍ မတ်
 တတ်ရပ်ထေ့ထု၊ ကြီးသောအသံနှင့် ဆိုသဖြင့်၊
 ထိုသူသည် ရုပ်တရက်ထ၍ ထွမ်းသွားလေ၏-
 ၀၁ ပေါလုပြုသော အမှုကို မြင်သော ထုအစုအဝေး
 ထိုက၊ နတ်ဘုရားထိုသည် ထုအရောင်ကိုဆောင်
 ၍၊ ငါထိုရှိရာသို့ဆင်းသက်ပါသည် တကားထု၊
 ထုကောနိထာသားကားအားဖြင့် အသံကိုလွှင့်
 ၀၂ ၍ ဆိုကြ၏- ပေါလု သည် သာ၍ ဟော ပြော
 သေ့ခွဲကြောင့်ထုကိုထေရမေယူ၍ငှင်း၊ ဗာနုဗကို
 ၀၃ နှုသဟူ၍ ငှင်းခေါ်ဝေါ်ကြ၏- ထိုမြို့ရွာ၌ရှိသော
 နှုသ၏ သမီးပရောဟိတ် သည် နွားနှင့် ပန်းကိုး
 ကို မြို့တံခါးနားသို့ယူခဲ့၍၊ ထုအစုအဝေးထိုနှင့်
 ၀၄ တကွသမီးပရောဟိတ်မြို့သည်ကို၊- တမန်တော်
 ဗာနုဗနှင့် ပေါလုထိုသည် ထိတင်း ကြားလျှင်၊
 မိမိ ထို အဝတ် ကို ဆုတ်၍ ထုစုထဲသို့ ပြေးဝင်
 ၀၅ လျှက်၊- အရှင်းလူ ထို၊ အဘယ်ကြောင့် ချီသို့ပြု
 ကြသနည်း၊ ငါထိုသည် သင်ထိုကဲ့သို့ ထောကဝံ
 တရား၌ ကျင်ထည်သော သူ ဖြစ်ပါ ၏။ သင်ထို
 သည် ချီအချည်းနှီးသော အရာထိုကိုပယ်ကြ၍၊
 ကောင်းကင်းမြေကြီး၊ ထရုဗုဗုမှစ၍ အရပ်ရပ်
 ထို၌ ရှိထေသမျှ ထိုကို ဝန်ဆင်းတော် မူ၍၊ အ
 သက်ရှင် တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံတော်သို့
 ပြောင်းလဲရကြမည် အကြောင်း၊ ငါထိုသည်ဝေဝံ
 ၀၆ ဝေဝံတရားကိုဟောပြောကြ၏- ရှေးလွန်ထေ
 ပြီးသောကာလထို၌၊ ထုအမျိုးမျိုး ထိုသည် မိမိ
 ထို အလို အလျောက် ကျင့် ကြ မည် အကြောင်း၊
 ၀၇ ဘုရားသခင်သည် အလွတ်ထားတော်မူ၏- ထို
 သော်ထည်း၊ သင်ထိုအားကျေးဇူးပြုလျက်၊ အ
 စာစာဟာရနှင့် ဝပြော၍ ဝမ်းမြောက်စေ ခြင်း
 ငှါ၊ မိုဆီးကောင်းကင်မှ မိုဆီးရွာစေတော်မူ၍၊
 အထီးအနှံ့ ထိုကို သီးစေတတ်သော ဥတုကိုပေး
 တော် မူသော အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော် မှီ တော် မူ
 သည်ကိုသက်သေမခံဘဲနေတော်မမူထု၊ ပေါလု
 ၀၈ နှင့်ဗာနုဗသည်ကျေးကြော်လေ၏- ထိုသို့ကျေး
 ကြော်သဖြင့် ထုအစုအဝေးထိုသည် သမီးပရော
 ခြင်းကို မပြုရမည်အကြောင်း၊ မြစ်တား ခဲသော
 အမှုကိုမြစ်တားလေ၏။
 ၀၉ ထိုအခါ ထုစုထိုသည်အနိဆုတ်မြို့၊ ဣကော
 နိမြို့မှထာကြ၍ ထုအစု အဝေးထိုကို ဗိုလ်ထု
 ထိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုကျောက်ခဲနှင့်ဖြစ်၍
 သေပြီထု မိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲငင် ကြ၏-
 ၁၀ တပည့်တော်ထိုသည်ဝန်းရံ၍နေကြစဉ်၊ ပေါလု

ထပ်ထပ်မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။ နတ်ဝန်ရန်ဗာနုမ
 ၂၈ နှင့်တကွဝေရမေမြို့သို့ထွက်သွားသော်- ထိုမြို့
 ၌ ဝေဂေလိတရားကိုထောပြော၍ ထူရှားသော
 တပည့်တော်ဖြစ်စေပြီး၊ ထူရှားမြို့၊ ကောနိမြို့၊
 ၂၉ ဝေဂေလိမြို့ကို အဝဉ္စိလသိုင်း၊ ယဉ်လည်
 ပြန်ကြ၏။- ထိုသို့ပြန်ကြစဉ်၊ တပည့်တော်စား
 ၃၀ မိတ်နှစ်လုံးကို ခြံမြီ ဝိုင်းဝန်းစေ၍၊ ယုံကြည်
 ဖြစ်၍တည်ကြည်မည်စေကြောင်း၊ နှိုးဆော် နှိုး
 ပင့်၍၊ ငါတို့သည်ဈားပြားသောဆင်းရဲရက်မှုကို
 ၃၁ ခံ၍ ဘုရားသခင်၏ပိုင်တော်သို့ဝင်ရကြမည်ဟု
 ၃၂ ထောပြောပြညွှန်ကြ၏။- အသင်းတော်စားတို့
 ၌ သင်း၊ ထုတ်တို့ကို ဝန်ထား၍၊ အစောရှောင်လွှတ်
 ထူတောင်း၊ ပစ္စနာပြု ပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ယုံ
 ၃၃ ကြည်သောသခင်ဘုရား၏ ထက်တော်သို့ထိုစ
 ၃၄ သင်းတော်တို့ကို အဝဉ္စိလသိုင်း- မိသိမိပြည်တ
 ၃၅ ဖြည်တို့ကိုရှောက်သွား၍ ပံ့ပိုးပြည်သို့ရောက်
 ၃၆ လျှင်- ပေရဂေမြို့၌ နတ်ကပတ်တရားတော်ကို
 ၃၇ ဟောပြော၍ အတ္တလိမြို့သို့သွားကြပြန်၏။- ထို
 ၃၈ မြို့မှသင်္ဘောစီး၍ သွင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့ဆောင်ရွက်
 ခဲ့ပြီး သောဓမ္မထလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
 ၃၉ တော်သို့အဝဉ္စိလသိုင်းသောဝေဂေလိမြို့သို့
 ၄၀ ရောက်လာကြ၏။- ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်း
 ၄၁ ဝင်သူတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မိမိတို့စားမြင့် ဘုရား
 ၄၂ သခင်သည် ပြတော်မူသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ယုံကြည်
 ဖြစ်၍ တံခါးကို တပါး၊ အမျိုးသားတို့ စား ဂွင့်
 ၄၃ တော်မူကြောင်းကို၎င်း ပြန်ကြားကြ၏။- ထိုမြို့၌
 ၄၄ ထည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြားမြင်စွာနေ
 ကြ၏။

၁၅

• ထုဝပြည်မှ အတ္တလိမြို့သို့ရောက် သော
 ထုဝမြို့တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေတရားအ
 ထိုင်း၊ အရေစွာ၊ ဖြစ်၍ မခံလျှင်၊ ကယ်တင်
 တော်မူခြင်းသို့ မရောက် နှိုင်းဟု၊ ညီအစ်ကိုတို့
 ၂ အား ဆုမပြုဝါပေးကြ၏။- ထိုသူတို့နှင့်ပေါင်း
 ဗာနုမတို့သည် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း၊ ဈားသော
 အခါ၊ ပေါထုနှင့် ဗာနုမတို့သည် အကြားသော
 တပည့်တော်အမျိုးတို့နှင့်တကွ၊ ထိုပြဿနာ၏အ
 ကြောင်းကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်သောတမန်
 တော်တို့နှင့် သင်း၊ ထုတ်တို့ထံသို့ သွား ရမည် အ
 ၃ ကြောင်းကို ဖီရင်ကြ၏။- အသင်းတော်သည်
 ၄ ထမ်း၌သွင်းသဖြင့်၊ ပေါထုနှင့်ဗာနုမတို့သည် မိမိတို့
 ပြည်နှင့် ဂမာရိပြည်ကို ရှောင်သွား၍၊ တပါး

အမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်း၊ အကြောင်း အရာ
 ကိုကြားပြသသဖြင့်၊ ညီအစ်ကို အပေါင်းတို့ကို
 ၅ အတ္တန်ဝမ်းခြောက်စေကြ၏။- ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့နှင့် သင်း၊ ထုတ်တို့
 ၆ နှင့် သင်းဝင်သူတို့တို့တွင် ထက်ခံခြင်း၊ ကျေးဇူး
 ကိုခံ၍၊ မိမိတို့စားမြင့် ဘုရားသခင် ပြတော်မူ
 သမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏။
 ၇ ဗာနုမ ရုထက ထုံကြည်သော သူ အမျိုးတို့
 သည်ထလျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အရေ
 ၈ ဈား၊ ဖြစ်၍ ပေးရမည်၊ မောရှေတရားကို
 ၉ ကျင့်စေခြင်းငှါ ဆုမပြုမည်ဟုဆိုကြ၏။- ထိုအခါ
 တမန်တော်တို့နှင့် သင်း၊ ထုတ်တို့သည် ထိုအမှုကို
 ၁၀ ကြည့်၍ ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ခည်းဝေးကြ၏။- ဈား
 စွာသောဆွေးနွေး ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်သောအခါ၊ ဝေ
 ၁၁ တရုသည်ထလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်
 သည်ရွေးပြီးစွာငါတို့တွင်ရွေးကောက်တော်မူ၍၊
 ၁၂ ငါတို့ထောပြောသော အားမြင့် တပါး၊ အမျိုးသား
 တို့သည် ဝေဂေလိတရားကိုကြားနာ၍ ယုံကြည်
 ၁၃ ရမည်စေကြောင်း၊ ဖီရင်တော်မူသည်ကို သင်တို့
 ၁၄ သိကြ၏။- မိတ်နှစ်လုံးကို သိတော်မူသော ဘုရား
 ၁၅ သခင်သည် သန့်ရှင်းသော မိညည်တော်ကိုငါတို့
 ၁၆ အား ပေးသည်နည်းတူ သူတို့အား ပေးသဖြင့်၊
 ၁၇ သူတို့ထက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။
 ၁၈ ယုံကြည်ခြင်းအား မြင့်ထပ်သုတိန်မိတ်နှစ်
 လုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကိုခြားနားစေတော်
 ၁၉ မမူ- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့သိုးတေးဈားအ
 ၂၀ ထမ်း၊ နှိုင်းသော ထမ်းတို့ကို တပည့်တော်တို့၏
 ထည်ပင်းပေါ်၌ တင်စေခြင်းငှါ အထယ်ကြောင့်
 ၂၁ ဘုရားသခင်ကို ခုခမ်းကြ သနည်း။- သခင်ထေ
 န်ကျေးဇူးတော် အား မြင့် သာ ထို သူတို့ သည်
 ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊
 ၂၂ ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည်
 ၂၃ ယုံကြည်ထုပေတရပြောဆို၏။- ထိုအခါ ဗာနုမ
 နှင့်ပေါထုတို့သည်၊ မိမိတို့စားမြင့်တပါးအမျိုး
 ၂၄ သားတို့တွင် ဘုရားသခင် ပြတော်မူသမျှ သော
 နိမိတ်ကမ္ဘာအား၊ ထုံရွယ်သောအမှုတို့ကိုကြား
 ပြေးသည်ကို၊ စုဝေးသောထုအပေါင်းတို့သည်
 ၂၅ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏။
 ၂၆ ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင်ပြောဆိုပြီးမှသာ
 ၂၇ လုပ်က၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဇနီးအားကိုးနားထောင်ကြ
 ၂၈ ထော- ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမအမျိုး၊ တပါး
 အမျိုးသားတို့အထက် အမျိုးသောသူတို့ကို နှုတ်

ထုပြင်းငှါ၊ ရွှေဦးစွာတပါးစေရိုးထားထိုက်က
 ဩဇာထွက်ထွက်တော်မူသည် အကြောင်း
 ၈၆ ရာကိုမိမိနှင့်တည်းကပြောခဲ့ပြီ-ထိုအကြောင်း
 ၈၇ စီး- ကျမ်းစာထားသည်ကား၊ ငါ၏နာမမြင့်သ
 စုတ်သော တပါးစေရိုးသား အပေါင်းတည်းက
 သော၊ ကျန်ကြွင်းရစ်သော သူတို့သည် ထာဝရ
 ၈၈ ဘုရားကိုရှာစေခြင်းငှါနောက်မှငါပြန်ထားမည်-
 ၈၉ ထဲထွက်ရှိသောဝါဒီမိမိ၏ထဲကိုဆောက်တည်ပြန်
 မည်-ပြုစုက်ရာများကိုထည်းပြုစုင်ပြီးလျှင်၊ ထို
 ၉၀ ထဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု- ဤအမှုအရာတို့ကို
 ရင်တော်မူသောထာဝရဘုရား၏စာပတ်တော်ရှိ
 စီတူထားတည်းက- ဘုရားသခင်သည်ကမ္ဘာဦး
 ၉၁ မှစ၍မိမိရင်တော်မူသောအမှုအရာတို့ကို
 ၉၂ သိတော်မူသည်-ထိုကြောင့်၊ တပါးစေရိုးသား
 ထိုအထဲမှ ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်း၊ ထဲ
 ၉၃ သော သူတို့ကို မနှောင့်နှယ် ထဲထွက်- ရုပ်တု
 ထိုက်ညစ်ညူးရာကို၎င်း၊ မတရားသော မေ့ရန်ကို
 ၉၄ ၎င်း၊ ထည်ပင်းကိုညစ်၍သတ်သောအရာကို၎င်း၊
 အသွေးကို၎င်းကြည်ရှောင်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို
 ၉၅ ရှာလိုက်သင့်သည်ဟု ငါသိသောရှိ၏- အ
 ကြောင်း၊ မူကား၊ မောရှေ၏ပညာ ဣဏ္ဍိယားကို
 တရားစရပ်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း၊ ဇော်ရွတ်သဖြင့်၊
 မောရှေ၏တရားကို ရှေးကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်း
 သောမြို့တို့၌ ဟောပြောထွေသွေသွေ၊ ထာကုတ်
 ပြောဆို၏။
 ၉၆ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့် သင်းတုတ်တို့မှစ၍
 သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည်၊ မိမိတို့အထဲ၌
 ရွေးကောက်၍ ညီအစ်ကိုတို့တွင် ထင်ရှားသော
 သူတည်းဟူသောဗာရှမအမည်သစ်ကိုရသော
 ထူးရှင်သိထိုက်၊ အိန္ဒိယတို့မြို့သို့ပေါ်ထု၊ ဗာ
 ၉၇ ရှမတို့နှင့်တကွ အထွတ်မည် အကြောင်း၊ ထ
 ၉၈ သောညီညွတ်ကြ၏- သူတို့ထက်မြင့်ပေးလိုက်
 သောဗာရှမကား၊ တမန်တော်၊ သင်းတုတ်၊ ညီ
 အစ်ကိုများတို့သည်၊ အိန္ဒိယတို့မြို့မှစ၍ ရွှေ
 ၉၉ မြည်၊ တိဗက်မြည်တို့၌ရှိနေ၍တပါးစေရိုးသား
 မြစ်သောညီအစ်ကိုတို့ကိုပေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်
 ၁၀၀ ပါ၏- ထိုအခါတို့သည်ငါတို့အရှင်မရှိဘဲငါတို့
 ၁၀၁ ကံမှထွက်သွား၍၊ သင်တို့သည် အရေးများတိုး
 မြင်းကိုခံရမည်- ပညတ်တရားကိုကျင့်ရမည်ဟူ
 သောစကားဖြင့်၊ သင်တို့၏စိတ်နှစ်ထုံးကိုနှောင့်
 ၁၀၂ ရှက်စွာထိသည့်ကို ငါတို့ကြား ရသည် မြစ်

၁၀၃ ချီး- ငါတို့ထင်သောအရှင်၏နာမတော်ကြောင့်
 မိမိအထက်ကိုစွန့်ခွာသောသူတည်းဟူသော-
 ၁၀၄ ငါတို့စွန့်သောဗာရှမ၊ ပေါ်ထုတို့နှင့်တကွ၊ ရွေး
 ကောက်သော သူတို့ကို သင်တို့၏တို့ အထွတ်
 ၁၀၅ မြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း၊ မိရင်သည်နှင့် အ
 ၁၀၆ ညီ- ဤအကြောင်း၊ အရာကို ထင်တို့အား နှုတ်
 မြင့် ကြား၊ စေ မြင်း ငှါ ထူးရှင် သိထိုက်
 ၁၀၇ ထွတ်ကြ၏- ရုပ်တုရွှေမှာ ပူဇော်သောထက်
 ၁၀၈ ကောင်ကို၎င်း၊ အသွေးကို၎င်း- ထည်ပင်းကိုညစ်
 ၁၀၉ ချစ်သတ်သောအရာကို၎င်း၊ မတရားသော မေ့ရန်
 ကို၎င်း ကြည်ရှောင် ရမည်ဟူသော ပညတ်တရား
 ၁၁၀ ပါးစေခြင်းသောဝန်သင်တို့၏အပေါ်၌ တင်ခြင်း
 ငှါ၊ ထင်ရှင်းသော ပညတ်တော်နှင့် ငါတို့သည်
 အထိုက်ရှိ၊ ထိုအရာများကို ကြည်ရှောင် အပ်၏
 ၁၁၁ ကျမ်းမာ ကြပါစေသော ထု ရေး၍ ပေးလိုက်သ
 ၁၁၂ တည်း။
 ၁၁၃ ထိုသူတို့သည်အားရသောအခွင့်ရှိသဖြင့်အိန္ဒိ
 ဇုတ်မြို့သို့သွား၍၊ ထုအစောင့်တို့ကို စုဝေးစေ
 ၁၁၄ ပြီးလျှင်မှာစာကိုအပ်ပေးကြ၏- မှာစာကိုစတ်
 ၁၁၅ ရွတ်သောအခါ ထိုထက်သာခြင်း၏ အကြောင်း၊
 ၁၁၆ ကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏- ထူး
 ၁၁၇ နှင့် သိထိုက်သည် ပရော့ကို မြစ်သောကြောင့်
 ၁၁၈ ရွာသောစကားနှင့်ညီအစ်ကိုတို့ကိုဆွေခွဲမြို့
 ၁၁၉ မြို့မိုင်ခွဲအကြမ်း- ထိုသူတို့သည်အတန်အရာနေ
 ၁၂၀ ပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ ငြိမ်သက်စွာပြန်စေ
 ၁၂၁ မြင်းငှါညီအစ်ကိုတို့သည်အရှင်ပေးကြ၏- ထို
 ၁၂၂ သော်လည်း၊ သိထိုက်သည် အထိုက်အထွတ်နေ
 ၁၂၃ ရစ်၏- ပေါ်ထုနှင့် ဗာရှမတို့သည်ထည်းအိန္ဒိ
 ၁၂၄ ဇုတ်မြို့၌ နေလျက်၊ အခြားသော သူများ တို့နှင့်
 ၁၂၅ တကွဆွေသွေဝါးလေး၍၊ ထင်ရှားစွာက
 ၁၂၆ ပတ်တရားတည်း၊ ဟူသော ဇော်ဂေလီ တရား ကို
 ၁၂၇ ဟောပြောကြ၏။
 ၁၂၈ အင်တန်ကာလကြာသောအခါ၊ ပေါ်ထုက၊ ငါ
 ၁၂၉ တို့သည် သင်ဘုရား၏ နှုတ် ကပတ် တရားကို
 ၁၃၀ ဟောပြောဘူးသော မြို့များတို့၌ ရှိသော ညီအစ်
 ၁၃၁ ကိုတို့သည် အထက်သို့ရှိနေသည့်ကို ကြည့်ရှု၍
 ၁၃၂ ပြန်သွားကြကုန်သို့ထု၊ ဗာရှမအား၊ ထိုစီး- ဗာရှ
 ၁၃၃ မသည် မာကုအမည်ရှိသော ထောတန်ကိုပေါ်
 ၁၃၄ မည်ထုအကြံရှိ၏- ပေါ်ထုက၊ ဗုံလီပြည်၌သူ
 ၁၃၅ တို့နှင့်ရွာ၍အမှုထမ်းရာသို့မလိုက်မသွားသော
 ၁၃၆ ထိုသူကို မပေါ်သင့်ထု ထင်သောရှိ၏- ထိုအ
 ၁၃၇ ကြောင်းနှင့် အရှင်အရှင်၊ မသင့်ထမြင့် တခြားမီ

သွား၏။ မာနမသညမာကုကိုခေါ်ပြီးလျှင် ကုပ
 ၉၀ ရွာနန်းသို့ထွန်ထေမ်း- ညီစစ်ကိုထိုထပ်ပေါထု
 ကို ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်သို့ အပ်နှံ ကြ
 သဖြင့်၊ သူသည်သိသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီးလျှင် ထွက်
 ၉၀ ခဲ့- အသင်းတော်များကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေလျက်၊ နှု
 မိမြည်၊ ကိလိကိမြည်ဆိုကိုရှောင်သွားသေ၏။

၁၆

- ထိုနောက်မှ ပေါထုသည် ခေရမေမြို့နှင့်ထွက်
 ရှုမြို့သို့ရောက်သေ၏။ ထွက်ရခြင်းတို့မသေစေ
 မည်ရှိသောတပည့်တော်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏
 အမိ ကား၊ ထိုကြည်သော ထူးမိခွ ဖြစ်၏။ အခ
 ၂ ကား၊ ဟေလသလူဖြစ်၏- ထိုသူသည် ထွက်ရ
 မြို့၊ အကောနိမြို့၌ရှိသောညီစစ်ကိုထိုထွက် အသ
 ၃ ရေရှိသောသူဖြစ်၏- ပေါထုသည်ထိုသူကိုခေါ်
 မြင်းငှါ အထိုမှ၍၊ သူ၏အမိသည် ဟေလသ လူ
 ဖြစ် သည် ကို ထို အရပ် သို့၌ ရှိသော ထူးထူး
 ပေါင်းထိုသည် သိသောကြောင့်၊ အရေများ ထိုး
 ၄ မြင်းကိုသုစားပေးသေ၏- သူထိုသည် မြို့များ
 ကို ရှောင်သွား၊ စည်တွင်း၊ ဝေရု ရှုလင်မြို့၌ နေ
 သောတမန်တော်သို့ နှင့်သင်းအုပ်ထိုသည်မိရင်
 သောပညတ်ထိုကို အသင်းများကျင့်စောင့်မှုရာ
 ၆ အပ်ပေးကြ၏- ထိုသို့ အသင်း တော်ထို သည်
 ထိုကြည်ခြင်း၌တည်ကြည်မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ အ
 ရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက်တနေ့ ထိုးပွား
 ၈ များ ပြား ကြ၏- မြဲမြံမြည်၊ ဂယာတိ မြည် ကို
 ရှောင် သွား ပြီးမှ အာရှ မြည်၌ နှုတ် က ပတ်
 တရားတော်ကိုမဟောစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော
 ဝိညည် တော် သည် ဖြစ် တား၊ တော် မူ သ ဖြင့်-
 ၉ ဗုဒ္ဓိမြည်သို့ရောက်၍၊ မိသုနိမြည်သို့သွားမည်
 မြဲကြစည်၊ ဝိညည်တော်သည်အစွင့်ပေးတော်မ
 ၁၀ ဖုသောကြောင့်- ဗုဒ္ဓိမြည်အနားမှာရှောင်၍
 တရောမြို့သို့ရောက်ကြ၏။
 ၁၁ ညညီအခါပေါထုသည်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်
 ရ၍၊ မာကေခေါနိသုတသောတိက၊ မာကေခေါနိ
 မြည်သို့ တူးပါ။ ငါ ထိုကို မစပါထု၊ ရပ် လျက်
 ၁၂ တောင်းပန်၏- ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ရလျှင်၊
 မာကေခေါနိမြည်၌ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောစေ
 မြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါထိုကို ခေါ်တော်မူ
 သည်ထု ငါထို သောသော ကျ သဖြင့်၊ ထိုမြည် သို့
 ၁၃ သွားခြင်းငှါအုတ်ခွင်းရှာကြံကြ၏- ထိုကြောင့်၊
 တရောမြို့မှ သင်္ဘောသွန်၍သာမောသရက်ကျွန်း
 ထို့တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နတ်မန်နုနှင့်နာပေါ

- ၁၂ ထိုမြို့သို့ရောက်ကြ၏- ထိုမြို့မှထွက်ပြန်လျှင်မင်း
 နှုထွတ်သောမြို့တဝိုင်းတူသော၊ မာကေခေါနိမြို့
 တဝိုင်း ကို အစိုးရသော မိလိပ္ပ မြို့သို့ ရောက်၍
 ကာသမတန်တရောနေကြ၏။
 ၁၃ ဥရုသ်နုနှင့်ငါထိုသည်မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်၊ င
 ဌနာဇရပ်မှိတတ်ရာ၊ မြစ်နားသို့သွား၍ ထိုင်ပြီး
 ၄၊ ထိုအရပ်၌ စည်းဝေးသော မိခွထိုအားတော
 ၁၄ ပြောကြ၏- ထိုအခါနိမောင်းသော အထည်အ
 လိပ်ကို ရောင်းသောသူတစ်ရံမြို့သူ၊ ထုဒိအမည်
 ရှိသော မိခွတယောက်သည် ဘုရားသခင်ကိုကိုး
 ကွယ်သောသူဖြစ်၍၊ တရားနာစည်တွင် ပေါထု
 ယောပြောသောအရာကို ခြံစည်းကပ်စေခြင်း
 ၄၊ သူ၏မိတ်နှစ်ယောက် သခင်ဘုရား နှင့်တော်မူ
 ၁၅ ၏- ထိုမိခွသည် အိပ်သူအိပ်သား ထို့နှင့်တကွ
 နှစ်မြင်းကို ခံပြီးမှ၊ ကျွန်မသည် သခင်ဘုရားနှင့်
 အမှန် ထိုကြည်သည်ကို သင်ထိုသည် သင်မှတ်
 လျှင်၊ ကျွန်မအိပ်သို့ ဝင်၍ နေကြပါထု တောင်း
 ပန်လျက်ငါထိုကိုအနိုင်သွေးဆောင်သေ၏။
 ၁၆ ထိုနောက်မှ ငါထိုသည် ပဌနာဇရပ်သို့ သွား
 စည်တွင် နတ်ဝင် ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကို ဟောသ
 မြင့်၊ မိမိ သခင်ထိုအား၊ စီးပွား များကို ပြုတတ်
 သော မိခွငယ်တယောက်သည် ငါထိုကို ဆီးကြို
 ၁၇ လေ၏- ထိုမိခွငယ်သည်ပေါထုနှင့်ငါထိုနောက်
 သို့လိုက်၍၊ ဤသူ ထိုကား၊ အကျွတ်တရားသစ်
 ကိုငါထိုအား ဟောပြော ပြသသော၊ အမြင့်ဆုံး
 သောဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ထုတစ်ကြိမ်
 ၁၈ လေ၏- ထိုသို့ အစန် များစွာ ပြသောကြောင့်
 ပေါထု သည် မိတ် မသာ လျက် ဗုဒ္ဓိ ကြည့်၍၊
 သင်သည်သူ၏ အထဲမှထွက်သွားသော၊ ထေရူ
 ခရစ်နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ငါအမိန့်ရှိ၏ထု၊ ထို
 နတ်ကို ဆိုသော ခဏခွင်းတွင် နတ်သည် ထွက်
 ၁၉ သွား၏- သူ၏သခင်ထိုသည်နောက်တမန်စီးပွား
 ဖြစ်လိမ့်မည် ထု မျှော်ထင် စရာ အကြောင်း မရှိ
 သည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ပေါထုနှင့်သိသထိုကိုခမ်း
 ၂၀ ဆီးဆွဲငင်၍၊ တော်သို့ရှိကြ၏- စစ်ကမ်းထဲ
 သို့ရောက်သောအခါ၊ ဤသူထိုသည် ထူးထူးဖြစ်
 ၂၀ လျက်ငါထိုမြို့ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏- ရောမ
 လူဖြစ်သောငါထိုသည်မံမယုမကျင့်အပ်သော
 ထာသာ ထိုးတမ်း များကို ဟောပြော ထွန်သင်
 ၂၂ တတ်ပါ၏ထုလျှောက်ဆိုကြလျှင်- ဗုဒ္ဓေသော
 ထုထိုသည် ထုထိုတမန်၌ တပြိုင်နက် ထကြ၏။
 စစ်ကမ်းတိုသည်၊ သူထို၏အဝတ်ကို ခွတ်၍၊

- ၁၂ ဩဇာတို့နှင့်မိတ်စပ်ခြင်းငှါစီရင်ကြ၏- မိတ်ချစ်
မိတ်ချစ်တို့ ချား ခြံပြီးမှ၊ ထိုချစ် ချားစောင့်စေလှ
ဆောင်မှုကို ဖာလိုက်၏။ ထောင်ထဲမှာ ထောင်
- ၁၃ ထားကြ၏- ထိုသို့မှာထိုက်ထပ်အထိုင်ထောင်
စွာသည် အထွင်းထောင်ထဲမှာ ထောင်၍ ထိတ်
ခတ်ထွက်ထား၏။
- ၁၄ သန့်သေဝင်စာမိန့်၍ ပေါ်ထူနှင့် ထိထိထိုက်ထိုက်
ဝဋ္ဋာနာပြု၍ဘုရားသခင်ကိုမှီးခွမ်းလျက်သိခြင်း
ဆိုထေ၏။ ထောင် ထဲမှာ နှောင် ခွဲခြင်း ကို ခံရ
- ၁၅ ထောသုထိုက်သည်နားထောင်ကြ၏- ထိုခဏစဉ်း
တွင် မြေကြီးသည် ပြင်းစွာ ထွပ်သောကြောင့်
ထောင်မြေရင်းသည်လျှပ်စွာ၏။ တံခါးရှိသမျှ
ထိုက်သည် နှက်စဉ်းပွင့်၍၊ ထူထပ်ပေါင်း ထိုက်သည်
- ၁၆ နှောင်ခွဲခြင်းနှင့် ထွက်ကြ၏- ထောင်မှသည်
မှီး၍ ထောင်တံခါးမှားပွင့်လျက် မှီသည်ကိုမြင်
လျှင်၊ နှောင်ခွဲခြင်းကိုခံရသောသုထိုက်ထွက်
ပြေးကြပြီဟုထင်မှတ်သည်နှင့်၊ ထားကိုတိမ်မှ
ဆွဲထုတ်၍ ကိုယ် အသက်ကို သတ် မည်ပြုလေ
- ၁၇ ၏- ပေါ်ထူကထည်း။ ကိုယ်ကိုအပြစ်မပြုနှင့်၊ ငါ
ထိုက်ပေါင်းသည် မှီကြ၏ဟု၊ ကြီးသော အသံ
- ၁၈ နှင့် ထပ်၍ ပြောဆို၏- ထောင်မှသည် ညို
ထွန်းသောမီးကိုတောင်းပြီးမှပြေးဝင်၍၊ ပေါ်ထူ
နှင့်သိထိုက်မြေရင်း၌ တုန်လှုပ်လျက် ပြပ်ဝပ်
- ၁၉ ထေ၏- သုထိုက် ပြင်သို့ ထုတ်ပြီးလျှင်သည်။
သခင်ထိုက်ကွန်သည့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
ထံသောငှါအဆယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေး
- ၂၀ လျှောက်လေ၏- ထိုသုထိုက်သည်။ သခင်ယေရှု
ခရစ်ကို ယုံကြည်သော။ ယုံကြည်လျှင်သင်နှင့်
သင်၏အိမ်သို့အိမ်သားထိုက်သည် ကယ်တင်ခြင်း။
- ၂၁ သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုလျက်- ထိုသု
ရှုစံသုထိုက်အိမ်၌ မှီသမျှသောသုထိုက်သား သခင်
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ဟောကြ
- ၂၂ ၏- ထိုညညို၊ ထိုစာမိန့် နာရိ၌ပင်၊ ထောင်မှ
သည် ပေါ်ထူနှင့်သိထိုက်ကိုယူ၍ ဓါတ်ဉာဏ်ရာ
ဈားကို ဆေးကြောပြီးလျှင်၊ မိမိလူထပ်ပေါင်းထို့
- ၂၃ နှင့်တကွ နှစ်ခြင်းကို ချက်ချင်းခံသေ၏- တမန်
ပေါ်ထူနှင့်သိထိုက်ကို မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့် ပြီးမှ
သုထိုက်ကိုလုပ်ကွေး၍၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်
လျက် အိမ်သို့ အိမ်သား၊ အပေါင်းထို့နှင့် တကွ
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ထေ၏။
- ၂၄ နံနက်ရောက်သောအခါ စစ်ကဲထိုက်သည် ရုံးလှ
ထင်ထိုက်စေထွတ်၍၊ ထိုလှထိုက်ထွတ်စေလှမှာ

- ၂၅ ထိုက်ကြ၏- ထိုကေားကိုထောင်မှသည်ပေါ်ထူ
ထား ကြားပြော၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကို ထွတ်စေ
ခြင်းငှါ စစ်ကဲ ထိုက်သည် စေထွတ်ကြ ပါ ပြီး ထို
ကြောင့်၊ ယခုထွက်၍ပြစ်ဝပ်စွာ ကြံသွားတော်
- ၂၆ စုကြပါထုလျှောက်လျှင်- ပေါ်ထူက၊ ရောမ လူ
မြစ်သော ငါ ထိုက် စေထွတ် ထေထိုင်း၊ မမိရင် ထဲ
ထွက်၊ စစ်ကဲထိုက်သည်ထင်ရှားစွာမိတ်၍ ထောင်
ထဲမှာထောင်ထားပြီးမှ၊ တိတ်ဆိတ်စွာနှင့်ထုတ်
ကြမည်သော။ ထိုသို့မပြုသင့်၊ ကိုယ်ထိုင်ထား၍
ငါထိုက် နှုတ် ထူကြ စေလှ၊ ရုံးလှထင်ထိုက် ထား
- ၂၇ ပြောဆို၏- ထိုကေားကိုရုံးလှထင်ထိုက်သည်စစ်
ကဲထိုက်ကြားလျှောက်၍၊ ပေါ်ထူနှင့်သိထိုက်
သည် ရောမလူ မြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲ ထိုက်သည်
ကြားသိသောအခါကြောက်ခြင်းထိုရောက်၍၊-
- ၂၈ ကိုယ်ထိုင်လာ ပြီးလျှင်၊ နေ့မှ မေးသော ကေား
နှင့်သုထိုက်ကို နှုတ်ထုတ်၊ ထိုမြို့မှထွက်သွားပါမည်
- ၂၉ အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏- ထိုအခါ ပေါ်ထူ
နှင့်သိထိုက်သည်ထောင်မှထွက်၍ လုပ်ငန်းထိုက်
ဝင်သဖြင့်၊ ညီအစ်ကို ဈားကို လွှဲ မြင်၍ ထက်
ထားပြီးမှထွက်သွားကြ၏။

၁၇

- ၁ ထိုနောက်၊ အဲဒီပေါ်ထူမြို့၊ အာပေါထောမိမြို့
ကို ရှောက်သွား၍ သက်သာထောမိတ်မြို့သို့
ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှာ ယုဝ တရား၊ ဇရပ်မြို့၏-
- ၂ ပေါ်ထူသည် မိမိ ထုံးစံမှီသည်အတိုင်း၊ ထိုဇရပ်
သို့ဝင်၍၊ ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တွင် ကျမ်းစာကိုအ
မှီပြု၍ထိုသုထိုက်နှင့် ဆွေးနွေး၊ နှီးနှောသဖြင့်၊-
- ၃ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်။ ထေခြင်းမှ ထ
မြောက်ရမည်။ ငါဟောပြောသော ယေရှုသည်
ခရစ်တော် မြစ်သည်ဟူသော အကြောင်း၊ အရာ
- ၄ ထိုက်ရှင်းလင်းစွာပွင့်ပြလေ၏- ထိုသုထေ၏ထိုက်
သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ပေါ်ထူ၊ ထိထ
ထိုက်နှင့်ပေါင်းဖော်ကြ၏။ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သော
ဟေလသလူအပေါင်းထို့နှင့်ထင်ရှားသောမိစ္ဆာ
- ၅ မှားထိုက်သည်ယုံကြည်ကြ၏- ထူးလှထိုက်သည်
ဆိုးယုတ်လျှပ်ပေါ်သောသုထေ၏ထိုက်ကို ခေါ်၍
လူဈားကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ မြို့၌ထုတ်ထုတ်သံ
သံပြုကြ၏။ ယာသုန်၏အိမ်ကိုပိုင်း၍သုထိုက်လှ
- ၆ ဈားရွှေသို့ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါရှာကြ၏-မထွေလျှင်၊
ယာသုန်နှင့် ညီအစ်ကို အမျိုးထိုက်ကို မင်းထရာမြို့
ထိုက်သို့ ဆွဲငင်၍၊ ထောက်နိုင်ငံကို မှောက်ထွန်
သောအံ့သုထိုက်သည် အီဇရုလ်ထိုင်စောင့်ရောက်

၁ ကြံ့ပြီ- ထာသုန်သည်ထည်း၊ ဆုထိုက်ထက်
 ၂ နိဂါဗြီး ထိုသုအပေါင်းထိုသည် နာထာထုရင်စံ
 ၃ စေမိ၍ တော်ကို ဆန့်ကျင် ထက် ပြု၍၊ ထေ၍ စေ
 ၄ ခြေမှီသော ခွင်ဘုရင်ထပါးမြို့သည် ဆိုထက်ပါ
 ၅ စီထုသစ်ကြောထွက်၊-မင်း၊စေရာမှီမှစ၍ စုစေ၊
 ၆ ထောထုသိုစံမိတ်ကိုထိုသို့သောကောသော၊မြင့်
 ၇ စွာ၌၌ထံကြမ်း- ထိုစေပါသာ သုန်မှစ၍ ကြမ်း
 ၈ ထော သုထိုကို ထောပပ် ပေးစေပြီ၊မှ ထွက် ထိုက်
 ၉ ကြမ်း
 ၁၀ ညည့်ထပါ ညီစစ်ကို ထိုထည် ပေါထုနှင့်ထိ
 ၁၁ ထက်ဗေဒိ မြို့သို့ချက်ချင်းထွက်ထိုက်ကြမ်း၊ ထိုမြို့
 ၁၂ ထိုရောက်လျှင် ထုစောရာ၊ ဇရပ်သို့ ဝင်ကြမ်း-
 ၁၃ စေမိ မြို့သား ထိုသည် ထက်သာ ထောနိတ် မြို့
 ၁၄ ထားထိုထက်ထူးမြတ်သဖြင့်၊ စေထွန်ကြည်ညို
 ၁၅ ထော စေတနာမိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်
 ၁၆ ထို ခံထူ၍၊ မှန်သည် မှန်သည်ကို ထိခြင်း၊ ငှါ၊
 ၁၇ ထွမ်းစာကို နေ့ထိုင်းစေည့် စေ့စေ့ ကြည်စွကြ
 ၁၈ စီး-ထိုကြောင့်၊ထုစထုစစွာထိုသည်ယုံကြည်
 ၁၉ မြင်းသို့ရောက်ကြမ်း၊စေထရေထင်ရှားသောထေ
 ၂၀ ထထမိဗ္ဗသို့နှင့်သောကံကွာ၊စေရှားထိုသည့်ထည်း၊
 ၂၁ ထိုကြည်ကြမ်း- ပေါထုထည်ဗေဒိမြို့သို့ ထုရာ
 ၂၂ ထဝင်စံ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထောပြော
 ၂၃ ထည်ကို၊ ထက်သာထောနိတ်မြို့သား ဖြစ်သော
 ၂၄ ထုထုထိုသည်ကြား၊ထိရလျှင်၊ ဗေဒိ မြို့သို့ထာ
 ၂၅ မြန်၍ ထုရှားထိုကို ထိုက်ထွန်း၊နှိုးထောင်ကြမ်း-
 ၂၆ ထိုစေပါ ညီစစ်ကိုထိုသည် ပေါထုကို ပင်ထယ်
 ၂၇ ထမ်းမြင့် သွားစေခြင်း၊ငှါ ချက်ချင်း၊ ထွက်ထိုက်
 ၂၈ ကြမ်း၊ ထိထနှင့် တိမောသထိုသည် နေရပ်ကြ
 ၂၉ စီး-ပေါထုကိုသို့ထောသုထိုသည်ထာသင်မြို့ထိုင်
 ၃၀ စောင် သို့ထောင်ပြီးမှ၊ ထိထနှင့် ထိမောသထို
 ၃၁ ကို စေထွန်စေမြန် ထာစေခြင်း၊ငှါ မှာစာကို ခံ၍
 ၃၂ မြန်ကြမ်း၊
 ၃၃ ပေါထုထည့်ထာသင်မြို့သို့ထိထနှင့်ထိမောသထေ
 ၃၄ ထိုကိုနှင့်ထင်၍ နေ့စည်တွင်၊ ထိုမြို့ထည်ရပ်ထုထို
 ၃၅ နှင့်စေပြည့်မှီသည်ကိုမြင်လျှင်မိတ်ပူပန်ခြင်းသို့
 ၃၆ ရောက်၏- ထိုကြောင့်၊ ထာ၊ဇရပ်၌ ထုစထုမှ
 ၃၇ စ၍ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ထုထိုနှင့်ငှင်၊ ထု
 ၃၈ ရှားစုစေရာထရပ်၌ နေ့ထိုင်း၊ ထွေကြံသော ထု
 ၃၉ ထိုနှင့်ငှင်၊ထွေး နှိုးနှိုးနှောခြင်းကိုပြု၏- ထိုစေ
 ၄၀ ခါ ဝေထုထုထည်ထိုနှင့် ထထောထိတ်ပညာမှီ
 ၄၁ စေ၍ ထိုသည်ပေါထုနှင့်ဆိုင်ပြိုင်၍၊စေ၍ က၊ဤ
 ၄၂ စေရေသောထုထည်ထထထိုထိုပြောနှင့်သန့ပြီ၊

ထုထို၏၊စေ၍ ထထည်၊ဤထုထည်ထကျွန်းထာ
 ၁ နှိပ်နတ်ထုထုထို၏ ထထြောင်းကို ထောပြော
 ၂ ထော ထုမြန်ယန်မှီသည် ထု ထို၏၊ ဆိုသည် စေ
 ၃ ကြောင်းကား၊ ပေါထုထည် ထေ၍ထထု ရှာ
 ၄ ထထြောက်ခြင်း၊ ထထေးထည်း၊ထုသော စေကထိ
 ၅ ထထေးကို ထော ထထည်း၊- ထိုစေပါ၊ ထိုထုထို
 ၆ ထည်ပေါထုကိုစော်၍ ထာရေထောင်ထို စေထပ်
 ၇ ထွားမြီးလျှင်၊ ထပ်ထည် ထောပြောထောဤစေ
 ၈ ထုစါးထပ်ကို ဂါထိုသိစေထထော- ငါထိုစေ
 ၉ ထိမကျွမ်းထုသော စေရာထိုကိုထပ်ထည် ကြား
 ၁၀ ပြော၏၊ ထိုစေရာ ရှားကား၊ စေထထိုထို ဆိုထို
 ၁၁ ထည်ကို ငါထိုသိစွပ်ပါသည်ထု ထိုကြမ်း- စာ
 ၁၂ ထပ်မြို့ထု မြို့သား စေပါး၊ ထိုနှင့် ဧည့် ထည်
 ၁၃ ရှားထိုသည် ထိထင်ကော၊ကိုကြားပြောမြိစေ
 ၁၄ နားထောင်ခြင်း၊ထမ္မစုထပါး၊ စေမြားထောစေ၍
 ၁၅ မြင့်ကာထကိုထွေန်စေတတ်ကြ၊
 ၁၆ ထိုစေပါ ပေါထုထည် ထာ ရေ ထောင် စော်၌
 ၁၇ ရပ်လွှတ်၊ စေချင်းစာထင်ထုထို၊ ထပ်ထိုထည်
 ၁၈ စပ်ထိမ်းထော စေရာထို၌ နတ် ထုထု ထိုကို စေ
 ၁၉ ထွန်မှီထထထက်ကြထည်ကိုငါမြင်ပါ၏- ထမ်း
 ၂၀ ၌ထွား၍ထင်ထို၏ ဘုရားရှားကို ကြည်စွထည်
 ၂၁ ထွင်၊ ငါထို စေထထော ထုထု ထပ် စေ၍ ထွန်
 ၂၂ စေထုထုထင်ထောထပ်ပထွင်ထရကို ထွေပါ၏
 ၂၃ ထပ်ထိုထည့်ထိထထွက် ကိုးကွယ်သောထုထု
 ၂၄ ထထင်စံစေကြောင်းကိုငါထောပြော၏- ထော
 ၂၅ ထထထပ်မှစ၍ထောကထထပ်၌ မှီထထထွေထော
 ၂၆ စေရာထိုကို ဝန်ထင်ထောင် စုသော ထုထု ထစပ်
 ၂၇ ထည်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို စေမိုးရထောင်
 ၂၈ စုသောစေ၍မြင်၍၊ ထုထိုထထ် မြင့် ထုထထော
 ၂၉ မိတ် မှန် ၌ ကျိန်း၊ ဝပ်တော် စုထည် စေထထေး-
 ၃၀ ထုထု ထထင် ထည် ဝပ်ထိမ်း၊ ထော ထု ထိုထေး
 ၃၁ မိဝထထထပ်နှင့်တကွ ထွက်ထထ်ဝပ်ထထ်မှစ၍
 ၃၂ စပ်ထိမ်းထောစေရာထိုကို ပေးတော်စုထော စေ
 ၃၃ ၍မြင်၍၊ တန့်တရကိုထထိုထောင်မှီထကဲ့သို့ ထု
 ၃၄ ထိုထထ်မြင့်ကျွေးစွမ်းမြင်ကို ခံတော်စုထည်စေ
 ၃၅ ထုထေး- ဘုရားထထင်ထည် မြေထမြင်ထုံး၌နေရ
 ၃၆ ထောထု ထထိုးထိုးထိုကို ထထေး ထည်းနှင့် ဝန်
 ၃၇ ထင်ထောင်မှ၍၊ ထုထိုထေး၌ဝေစီစေးထာထထိုန်
 ၃၈ ထာထကိုငှင်၊ထုထို၏နေရာထထိုင်၊စေမြားကိုငှင်
 ၃၉ မှတ်သား တော်မူ၏- စေကြောင်းစုကား၊ ထုထို
 ၄၀ ထည်ဘုရားထထင်ကိုရှာစမ်းထမြင့်ထွေထောင်၊
 ၄၁ ထွေထထိသို့မည်စေကြောင်းထည်း၊ထိုထိုထထ်

၏စာသင်စာရပ်၌ နှစ်နှစ်ပတ်တိုးနေ့တိုင်းဟော
 ပြောသောစာအားဖြင့်၊ စာအုပ်ပြည်သား ဖြစ်သော
 ယုဒလူ၊ ဟေဗရီယုဒလူပေါင်းတို့သည် သခင်
 ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားရကြ
 ၈၈ ။- ဘုရားသခင်သည် ပေါလုထက်ဖြင့် အတ္တန်
 တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို ပြတော်မူ
 ၈၉ ။ သည်ဖြစ်၍၊ ပေါလုသုံးသောပဝါ၊ ခါးပန်းတ
 ခုခုကိုစနာရောဂါရှိသောသူတို့ဆီသို့ပေးလိုက်
 ၍၊ သူတို့သည်စနာရောဂါနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။
 နတ်ဆိုးတို့သည်လည်းထွက်သွားကြ၏။
 ၉၀ ။ ထိုစခါ အရပ်ရပ်သို့ထွက် လည်၍ မိဗရန်
 သဗ္ဗာပေးတတ်သောယုဒလူအမျိုးမျိုးကို၊ ပေါလု
 ဟောပြောသော ယေရှုကို ငါတိုင်တည်း သင်
 တို့ကိုမိဗရန်သဗ္ဗာပေး၏ဟုဆိုလျက်၊ နတ်ဆိုးစွဲ
 သောသူတို့၏စပေါ်၌သခင်ယေရှု၏ နာမတော်
 ၉၁ ။ ကို မြှုပ်စမ်းကြ၏။ သကေဝ အမည်ရှိသော
 ထင်ပရာယိတ်မင်း၏ သား ခုနှစ်ယောက် ထို
 ၉၂ ။ သည်ထိုသို့ပြုကြ၏။ နတ်ဆိုးကလည်း၊ ယေရှု
 ကို ငါသိ၏။ ပေါလုကို လည်း ငါ သိ၏။ သင် တို့
 ၉၃ ။ ကား၊ အထက်သူနည်းဟုပြောဆိုပြီးလျှင်၊ နတ်
 ဆိုးစွဲသောသူသည်ထိုသူတို့ အပေါ်သို့ခုန်တက်
 ၍ နိုင်သဖြင့် လုရက် နှိပ်လှော် သေခဲ့ကြောင့်၊ ထို
 အိမ်မှ အဝတ်မပါဘဲစနာများနှင့်ထွက်ပြေးစေ
 ၉၄ ။ ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ဖော်ပြ၍နေသော
 ယုဒလူနှင့် ဟေဗရီယုဒလူပေါင်းတို့သည်ကြား
 သိလျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သခင်
 ၉၅ ။ ယေရှု၏နာမတော်ကို မိုးစွမ်းကြ၏။ ယုံကြည်
 သောသူအများတို့သည်လည်းထာ၍၊ မိမိတို့အ
 ၉၆ ။ ကျင့်ကို ဖော်ပြလျက် တောင်းပန်ကြ၏။ နတ်
 ဗိဇ္ဇာအတတ်ကို သုံးဆောင်သော သူအများတို့
 သည်လည်း၊ မိမိတို့ စာစောင်ကို ယူခဲ့၍ လူအ
 ပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဂိုး၍ကြ၏။ စာစောင် အသုံးကို
 ဖြင့်တွက်သော်၊ ငွေ အသပြာငါးသောင်း ထိုက်
 ၉၇ ။ သည်ကိုသိကြ၏။ ထိုသို့သခင်ဘုရား၏ သာသ
 နာတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွား၍ အောင်မြင်
 လေ၏။
 ၉၈ ။ ထိုနောက်မှ ပေါလုက၊ ငါသည်မာကေဒေါနီ
 ပြည်နှင့်အခါယပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးလျှင်၊
 ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ သွားမည်၊ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီး
 သည်နောက်၊ ရောမမြို့ကိုဖြင့်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ၌
 ၉၉ ။ အကြံရှိသည် ဖြစ်၍၊ မိမိအား လုပ်ကျွေးသော
 သူနှစ်ယောက်၊ တိမောသေနှင့်ရော့ဟိုကိုမာ

ကေဒေါနီပြည်သို့ စေလွှတ်ပြီးမှ မိမိသည်စာရှိ
 ပြည်၌ခဏနေသေး၏။
 ၁၀၀ ။ ထိုစခါ စာသာတရားကြောင့် ရောက်သော
 ၁၀၁ ။ အမှုကြီးဟူမူကား၊- ဖေဖေတရိယုဒမည်ရှိသော
 ပန်းတိမ်သမားတယောက်သည်စာတေမိနတ်
 တို့၏ငွေ စိတ်မှန် ငယ်တို့ကို လုပ် သဖြင့်၊ ပန်း
 တိမ်သမား ထိုစား စီးပွားများကို ပြုတတ်၏။
 ၁၀၂ ။ ထိုသူသည် ပန်းတိမ်သမား ထိုနှင့် ထိုသို့သော
 အတတ် သမားများကို ခုန့်စေပြီးလျှင်၊ အခွင်း
 လူတို့၊ ဤအတတ်ကို အမှီပြု၍ငါတို့၌အမျိုးစီး
 ၁၀၃ ။ ပွားဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။- ယခုတွင် ထို
 ပေါလုက၊ ထူထက်ဖြင့်လုပ်သမှုတို့သည်ဘုရား
 မထုတ်ထုဆိုသဖြင့်၊ ဖော်ပြမှုမှစ၍ စာရှိပြည်
 တရှောက်သုံး ကုန်မတတ်၊ ထူ အပေါင်း၊ ထိုကို
 ခြားယောင်းသွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည်
 ၁၀၄ ။ ဖြင်လျက်၊ ကြားလျက်ရှိကြ၏။- ထိုသို့လူများတို့
 သည် ငါတို့၏ အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့ သည် သာမက၊
 ကြိုး ဖြတ်သော နတ်တို့၊ အာတေမိစ် မိတ်မှန်
 တော်ကိုပမာဏမပြုသဖြင့်၊ စာရှိပြည်တရှောက်
 သုံးမှစ၍ လောကီ နိုင်ငံသားတို့ ကိုးကွယ်သော
 ဘုန်းအသရေတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
 မည်ကိုစိုးရိမ်စရာအကြောင်း ရှိပါသည်ဟုပြော
 ၁၀၅ ။ ဆို၏။- ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့ သည်
 ခေါ်သစေ့နှင့်ပြည်သဖြင့်၊ ဖော်ပြမှုတို့၏အာ
 တေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ်ကြ
 ၁၀၆ ။ ၏။- တမြို့လုံးရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်၍၊ ပေါလုနှင့်
 အတူအသစာရိ လှည့်လည်သော မာကေဒေါနီ
 လူဂါလုနှင့် အာရိတ္တဘုရားတို့ကိုဆွဲယူပြီးလျှင်၊ ပွဲ
 ခံရာဇရပ်ထဲသို့ ညီညွတ်စွာ တယုန်တည်းပြေး
 ၁၀၇ ။ ဝင်ကြ၏။- ပေါလုသည်လူစုထဲသို့ဝင်ခြင်းငှါအ
 လိုရှိလျှင်တပည့်တော်တို့သည်မြစ်တားကြ၏။-
 ၁၀၈ ။ ပေါလု၏အဆွေ ဖြစ်သော အာရှိ ပွဲမင်းအမျိုးက
 လည်း၊ ပွဲခံရာဇရပ်ထဲသို့ ကိုယ်ကိုမအပ်ပါနှင့်
 ၁၀၉ ။ ဟု၊ သူထံသို့ စေလွှတ်၍ တောင်းပန်လေ၏။- စု
 ဝေးသောသူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်၍၊ တ
 ယောက်တခြားစီ အော်ဟစ်သဖြင့်၊ လူအများ
 တို့သည် မိမိတို့စုဝေးရသည် အကြောင်းကိုပင်
 မိမိတို့မသိကြ။
 ၁၁၀ ။ ယုဒလူတို့သည် အာလေဇန္ဒြီကို အခွင့်ပေး
 ၍သူတပါးတို့သည် လူစုရှေ့သို့ သွားစေသဖြင့်၊
 သူသည် လက်နှင့် အမှတ် ပေး၍ အပြစ် ဖြေရာ
 စကားကို လူများတို့အား ပြော ခြင်းငှါ အလိုရှိ

၈၈ ၏- သူသည်ယုလူဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင်၊ ဧဝံဟုဆို၍ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု၊ နှစ်ရာခန့်မျှထောက်လှမ်းပေါင်းထိုသည်

၈၉ တယ် ဘုရားနှင့် ထပ်ကြမ်း- မြို့စာရေးသည် ထူချားကိုတိတ်စေပြီးလျှင်၊ ဧဝံဟုဆို၊ ဧဝံမြို့သည် နုသ ဘုရား ထံမှ ကျသော ရုပ်တုတော်တည်းဟူသော ကြီးမြတ်တော်မူသောအာတေမိကိုလုပ်ကြွေးသောဘုရားကွန်ဖြစ်သည်ကို မထိ

၉၀ သောသူ တန့်တယောက် မှီသကော- ဤစရာချားထိုသည်ငြင်းခုံငွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့

၉၁ သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေသင့်ကြ၏- သတိနှင့်မဆင်ခြင်ဘဲအထယ်အမှန်ကိုမျှမပြုသင့်ကြ၊ မိတ်ဖွန်တော်ကို ထုထူ ဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ သင်တို့၏ဘုရားကို မကဲ့ရဲ့သော ဤလူတို့ကို သင်တို့သည်

၉၂ ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား- ဝေမေတမိမှစ၍ သူနှင့်အတူ မှီသော ပန်းတိမ်သမား၊ ထိုသည်တန့်တယောက်သောသူနှင့် အမှုရှိလျှင် ရုံးတော်ရှိ၏၊ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏၊ အမှုသည် ခွင်းတရားတွေ

၉၃ ကြေး- သို့မဟုတ်၊ သင်တို့သည်အခြားအမှုကို အစီရင်ခံလိုလျှင်၊ တရားသောအမည်အဝေး၌

၉၄ စီရင်ရလိမ့်မည်- သန့်ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို ပြုဆော့ကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု မိုးမိမိစရာရှိ၏အကြောင်းမူကား၊ ဤပတရားသောဦးဝေးခြင်းအကြောင်းကို ပြောစရာတန့်တရမျှမရှိဟု-

၉၅ ဆိုပြီးလျှင်၊ အမည်အဝေးကိုဈက်လေ၏

၂၀

၈၈ ထိုရုန်းရင်း ခတ်သော အမှု ငြိမ်း သောအခါ၊ ပေါလုသဗ္ဗိတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်

၈၉ ပြီးမှပာကေဂေါနိပြည်သို့ သွားလေ၏- ထိုစရပ်ချားကိုရှောက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကိုစကားချားနှင့်ဆုမွပြီးမှ ဟောလသပြည်သို့ ရောက်လာ

၉၀ ၏- သုံးထ နေပြီးလျှင် ပင်လယ် ကို ကူး၍ ခူမိပြည်သို့ သွားမည် ပြုသော်၊ ယုလူတို့သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံသောကြောင့်၊ မာကေဂေါနိပြည်လမ်းဖြင့်ပြန်မည်ဟုအကြံရှိပြန်၏-

၉၁ ပေါလုနှင့်အတူ အာမိ ပြည်သို့ ထိုက်သော သူဟူ မူကား၊ ဗေဒိမြို့သား၊ ခြစ်သော ဂုရု၏သားသော ပတရ၊ သက်သာလောနိတ် မြို့သား အာရိတ္တာရနှင့် သေကုန္တ၊ ဝေရဗေ မြို့သား ဂါ ထု၊ ထုတ္တရမြို့သားတိမောသော၊ အာမိပြည်သားတု

၉၂ မိတ်နှင့်တရားမိတ်တည်း- ဤသူတို့သည်ငါတို့အရင်သွား၍တရားမြို့၌ ထိုင်လျှင် နေကြ၏-

၈၈ အရပ်စွဲနေရက်လွန်ပြီးမှ၊ ငါတို့သည်မိမိတို့မှထင်သောအတိုင်းနှင့် ထွက်၍ ငါးရက်အတွင်းတွင် သူတို့မှရာတရားမြို့သို့ရောက်၍ နှစ်ရက်နေကြ၏-

၉၁ နှစ်ရက်တွင်ပဌမနေရက်၌ ရုန်းကိုခွဲခြင်းငှါ ခည်းဝေး ကြသော အခါ၊ ပေါလုသည် နက်ဝန်နေ၌ ထွက် သွားမည် ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင် ထိုင်

၉၂ အောင်ဟောပြောလျက်နေထေ၏- ခည်းဝေးရာ

၉၃ အထက်ခန်း၌မီးခွက်ချားရှိ၏- ဥတုအစမည်ရှိသော လုလင် တယောက် သည် ပြတင်းပေါက် ချားမှာထိုင်၍ တိပ်ပျော် ကျူးလွန်လျက် နေ၏၊ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာတောပြောသည်တွင်၊ ထိုသူသည်တိပ်ပျော်လျက်ထိမိသုံးဆင့်အထက်မှအောက်သို့လျော့ကျ၍သေသည်ကိုသူတို့သဗ္ဗိ

၉၄ ရှိကြ ကြ၏- ပေါလု သည် ထည်း အောက်သို့ထင်း၍ သူ၏ အပေါ်သို့ ကိုယ်ကို လှည်း လျှက်ဝက်ထမ်းပြီးမှ၊ ဖုတ်ဖုတ်သံသံပြုကြ၍နှင့်သူ

၉၅ သည်အသက်ရှိထု ဆို၍တက်ပြန်လေ၏- ရုန်းကိုခွဲ၍ ဓားကြသည်နှင့်၊ မိုဏ်းထင်းသည်ထိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာစကားပြောပြီးမှ ထွက်သွား

၉၆ ၏- အသက်ရှင် လျက် မှီသော ထို ထုထင်ကို ဆောင်ယူခဲ့၍ အထွန်သတ်သာခြင်းရှိကြ၏-

၉၇ ငါတို့သည် ပေါလုအရင်သင်္ဘောသို့ သွား၍၊ အထူးမြို့၌ သူကို ခံထူမည် အကြံနှင့် ထိုမြို့သို့ ထွက်ကြ၏၊ ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ ကုန်း ကြောင်း

၉၈ သွားမည်အကြံရှိ၍၊ ထိုသို့စီရင်လေ၏- အထူးမြို့၌သူသည်ငါတို့နှင့်အတူမိလျှင်၊ သူကိုခံထူမိ

၉၉ တုသင်မြို့သို့သွားကြ၏- ထိုမြို့မှ ထွက်ပြန်လျှင် နက်ဝန်နေ၌ မိတုကွန်းချားမှာ ရှောက် သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမုကွန်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ တရောဂုလီ အနု ရုန်း၌ နေကြ၏၊ နောက်တနေ့၌

၁၀၀ ထည်းမိလက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏- ပေါလုသည် ပင်တကုတ္တေ ဝွဲနေမလွန်မှီ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်ရှိလျှင်ရောက်ခြင်းငှါကြိုးစားသည်ဖြစ်၍၊ အာမိပြည်၌တာရှည်စွာမနေလိုသဖြင့်ဧကန်မြို့မှာမဆိုက်ဘဲ သွင်သွားမည်ဟု၊ မိတ်ပြဌာန်းလျက်ရှိနှင့်သတည်း-

၁၀၁ မိလက်မြို့သို့ရောက်မှပေါလုသည်ဧကန်မြို့သို့

၁၀၂ ဧကန်မြို့သို့သွားလျက် ခေါင်းထမ်း- သူတို့သည်ရောက်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါသည် အာမိပြည်သို့ ရောက်သော နေ့မှစ၍ ယခုထိုင်အောင်၊ သင်တို့ရွှေ့မှာအထက်သို့ ထွက်နေသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏- အထွန်ရှိရာသော မိတ်ရှိ

ထွက်၊ ချက်ရည်ကျထွက်၊ သုခသုတ္တံ၊ မကောင်း
သောကြာ၊ ဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံ
ထွက်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ငါ့ဆောင်
၅၀ သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။
သင်တို့ အကျိုးပြုရာတစ်ခုတည်းကို ငါ့အထိမ်း
၅၁ ငှက်၊ ထုစုဝေးရာ၌၎င်း၊ အိမ်ရှား၌၎င်း၊ သင်တို့
သား တောပြော၍ ဆုခွ ကြပါစေ၊ သ ဖြင့်၊-
၅၂ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ နောင်တရခြင်းတရားကို
၄၆၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည် ခြင်း
တရားကို၎င်း၊ သုခသုတ္တံ၊ ယေသသုတ္တံ၊ သက်
သေခံသည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။
၅၃ သုခမှာ ငါသည် ပိညည်တော်အားဖြင့် ရည်
နှောင်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေရှုခရစ်ထံသို့ သွားရ၏။
၅၄ ထိုမြို့၌ ယထာဏ်အမှု ရောက်မည်ကို မထိ- ထို
သော်လည်း၊ ချည်နှောင်ခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်
ခြင်းအမှုတို့သည်ကို ဆိုင်းထင်သည်ဟု၊ သန့်
၅၅ ရှင်းသော ပိညည်တော်သည် ခပ်အိမ်သောမြို့
၅၆ တို့၌ ငစား၊ သက်သေခံတော်မူ၏- သို့ရာတွင်၊
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ရည်သောဝံ
၄၇ ဂေဟိ တရားကို သက်သေခံ စေခြင်းငှါ၊ သခင်
ယေရှု၏ လက်မှ ငါခံခဲ့ ပြီး သော ဓမ္မ ထရာ အမှု
တည်းဟူသော၊ ငါ့ဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို
၄၈ ဝမ်းမြောက် ပွား ပြီးစီးစေမည် အကြောင်း၊ ထို
ညည်းဆဲခြင်း အမှုတစ်ခုတည်းကို ငါသည် ပမာ
အမပြု- ကိုယ်အသက်ကို ထည်းနှစ်မြောခြင်းမ
၅၉ ရှိ- သုခမူကား၊ ငါ့ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားသခင်၏
နိဗ္ဗာန်တော်အကြောင်းကို ယောပြောရာ သင်တို့
ရှိသမျှသည် နောက်တဖန် ငရုတ်နှာကို မမြင်ရ
၆၀ ကြဟုငါ့ထိမ်း- ထိုကြောင့်၊ ထု အပေါင်းတို့၏
အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည်ဟု၊ သန့်၌သင်
၆၁ တို့အား ငါသက်သေခံ၏- ဘုရားသခင်၏ အလို
တော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင် ယောပြောပြ
သခြင်းအမှုကို ငါသည် မလွှဲမရှောင်ဘဲ ပြုခဲ့ပြီ။
၆၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို သတိနှင့်
ကြည့်ရှုကြစေအံ့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေး
နှင့် ဝယ်တော်မူသော အသင်းတော်ကို လုပ်ကျွေး
စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသော ပိညည်တော် ထည်
သင်တို့ကို အထုပ်အချုပ်ခန့်ထားတော်မူသော
ထိုးစု တစု ထိုးကိုးသည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှု ကြ
၆၃ စေအံ့- အကြောင်းမူကား၊ ငါ့မရှိသည်နောက်၊
ကြမ်းတမ်းသောတောရွေးတို့သည် ထိုးဖျားကို
၆၄ ပသနားဘဲ သင်တို့ အထဲသို့ ဝင်မည်ကို၎င်း၊ တ

ပဋိတော်များကို သွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊ မှားသော
စကားကို ပြောတတ်သော သုတ္တံသည် သင်တို့လ
၅၀ သိ၍လည်း ပေါ်လာမည်ကို ငါ့ထိမ်း- ထိုကြောင့်၊
စောင့်ရှောက်၍ နေကြ စေအံ့- ငါ ထည် ထိုးနှစ်
ပတ်လုံး နေ့ည မပြတ်၊ ထုအပေါင်း တို့ကို ချက်
ရည်နှင့် တကွ ဆုခွတ်နေကြောင်းကို သောင်းစေ
ကြစေအံ့။
၅၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ သုခငါသည် သင်တို့ကို ဘုရား
သခင်၌ အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်း
၄၆၊ သန့်ရှင်း သော သုခအပေါင်းတို့ နှင့်အတူ
သင် တို့အား အခွေပေးခြင်းငှါ ၎င်း၊ တတ် နှိုင်း
သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် တရား၌
၅၃ ထည်းသင်တို့ကို ငါအပ်နှံ၏- သုခ၊ ငွေ၊ အဝတ်
၅၄ တန်ဆာတို့ ကို ငါသည် တပ်မက်ခြင်းမရှိ ပြီး- ဤ
ထက်တို့သည် ကို၎င်း၊ ငစေပေါင်း အခွေတို့ကို
၄၆၊ လုပ်ကျွေးပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိ
၅၅ ကြ၏- ထိုသို့ သင်တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ်၍
အားနည်းသော သုတ္တံကို မစရမည်ကို၎င်း၊ အစွန့်
အကြဲခံခြင်းအရာထက် စွန့်ကြဲခြင်း အရာသည်
သာ၍ မကောင်းသည်ဟု၊ သခင်ယေရှုခရစ်တော်
မူသော စကားတော်ကို အောင်းစေရမည်ကို၎င်း၊
၅၆ အရာရာ၌ သင်တို့အား ငါပြသ ပြီဟု၊- ပေါလုဆို
ပြီးလျှင်၊ စူးထောက်၍ ထိုသုခအပေါင်းတို့နှင့် တ
၅၇ ကွ ဆုတောင်းစေ၏- ထိုသုခအပေါင်း တို့သည်
အကျွန်ုပ် ပိုကျွေး၏၊ ပေါလု၏ လည်ပင်းကို ဝတ်
၆၀ သမ်းလျက် သုခကို နှမ်းကြမ်း- နောက်တဖန် သူ၏
ဗုဒ္ဓကို မမြင်ရဟူသော စကားကြောင့်သာ၍
ကြေကွဲသော မိတ်နှင့် ပေါလုကို သင်တို့သို့ ပို့
လိုက်ကြ၏။
၂၁
၆၀ ထိုသုခများနှင့် ငါတို့သည် ခွာသွား၍ သင်တို့
ထွင့်မှ ကောသကျွန်းသို့ တည်တည်သွားသဖြင့်၊
နက်ခင်းနှင့် ရောဂါများကို သိ၎င်း၊ ထိုကျွန်းမှ ပါတ
၆၁ ရမြို့သို့ ငင်ရောက်ကြ၏- မိနိတ်ပြင်သို့ ကူးသော
သင်တို့ကို လွှဲလျှင်၊ ထို သင်တို့ကို မီး၍ ထွင့်
၆၃ ပြန်၏- တပရုကျွန်းကို မြင်လျှင် ထက်ာ ထက်
၆၄ နှံ့ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ရှုမိပြည်သို့ ကူး၍ တရုမြို့
၆၅ ၌ ဆိုက်သော်၊ ထိုမြို့မှ သင်တို့သို့ ပါသောဝန်ကို
၆၇ ချရ၏- တပည့် တော်တို့ကို လွှဲ၍ ငါတို့ ထည်
ရနှစ်ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရှုခရစ်ထံသို့
၆၈ မတက်ရမည် အကြောင်း၊ ထိုတပည့် တော်
၆၉ တို့သည် ပိညည်တော်အားဖြင့် ပြောကြ၏- ဂျော်

ရက်စေ့သော အခါ ထမည့်တော် အပေါင်း ထို
 သည်ထာမဟာနှင့်တကွ မြို့ပြင်ထို ငါထိုကို
 ထိုက်ကြ၍ ငါထိုသည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ဝင်
 ထက်ကမ်းပေါ်၌ ရှေးသောက်ထွက် ဆုတောင်း
 ၈ ကြမ်း- အရှင်၊ရှင်၊ နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ငါထိုသည်
 သင်္ဘောပေါ်ထို ကပ်၍ ထူထိုသည် မိမိတိမ်ထို
 ပြန်ကြမ်း၊
 ၉ ဘုရားမြို့မှ ပတောထင်မြို့ထို ရောက် လျှင်၊ ဝင်
 ထက်ကူးခြင်းနှင့် ထွက်ကြမ်း ပတောထင်မြို့၌
 ညီစစ်ကိုထိုနှင့် နှုတ်ဆက်၍ တရက်စုပြီးမှ-
 ၁၀ နတ်ခန့်နေ၌ ထွက် သွား ပြန်၍ ကဲသမိ မြို့ထို
 ရောက်လျှင်၊ ဆရာရုနွှပ်ပါ၊အဝင်း၊ ထာသနာပြု
 ၁၁ ဆရာမိလိပ္ပ၊စိတ်ထိုဝင်၍ နေကြမ်း- ထိုထူ၌
 ပရောဓတ် ပြုသော ထိုး၊ ကညာထေး၊ ယောက်၌
 ၁၂ စီး- ထိုတိမ်၌ ထာရှည်စွာ နေကြ ပြီးမှ အာကဗု
 အမည်ရှိသောပရောဓတ်ထယောက်သည် ထူ
 ၁၃ ပြည်မှထာ၍- ငါထိုရှိရာထိုဝင်သဖြင့်၊ ပေါထု
 စိတ်ပါးပန်းကိုယူ၍မိမိ-မြထက်ကိုရှည်နှောင်ပြီး
 လျှင်၊ ဤပါးပန်းရှင်ကို ယူထူထိုသည်ယေရုရှ
 ထင်မြို့၌ ရှည် နှောင် ၍၊ တပါး၊ အမျိုး၊ သား ထို
 ထက်ထို အပ်၌ ကြကိန်မည်ထူ၊ ထန်ရှင်းသော
 ၁၄ မိညည် တော် မိန့် တော် မူသည် ထူ ဆို စီး- ထို
 စကားကိုကြားလျှင်၊ ငါထိုနှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသော
 ထူထိုက၊ယေရုရှလင် မြို့ထိုမသွားပါနှင့်ထူးပေါ
 ၁၅ ထူကို တောင်းပန်ကြမ်း- ပေါထုကသည်၊ အ
 ထယ်ကြောင့်ငိုခွေးလျှက်ငမိတ်နှစ်ထုံးကိုကြ
 ကွဲစေလျက် ပြုကြသနည်း၊ ထစ်ယေရှစ် နာမ
 တော်ကြောင့်ယေရုရှလင် မြို့၌ရှည်နှောင် ခြင်းမ
 ထ၊အသေသတ်ခြင်းကိုပင်ခံခြင်းငှါငါအထင်ရှိ
 ၁၆ သည်ဟု ဆို စီး- ထိုထို သွေးဆောင် ခြင်းထိုမ
 ထိုက်သောအခါငါထိုသည်မသွေးဆောင်ထဲနေ
 ၍၊ သင်္ဘောသု နားအထိုတော်ရှိသည်အထိုင်း ခြစ်
 ပါစေထူဆိုကြမ်း၊
 ၁၇ ထိုနောက်မှ ငါထိုသည် အသုံး အဆောင်စွာ
 ၁၈ ကိုပွင့်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ထိုသွားကြမ်း- ထဲ
 ထမိမြို့သား တပည့်တော် အမျိုး ထိုသည် ငါထို
 နှင့်အထူထိုက်ကြ၍၊ ငါထိုကိုဝေည့်မည်ထူ၊ မ
 နာထုန် အမည်ရှိသော ထူပရု ကျွန်း၊ သား၊ အ
 ထက်ကြီးသောတပည့်တော်ထိုထို ပို့ဆောင်ကြ
 ၁၉ စီး-ယေရုရှလင်မြို့ထိုရောက်သောအခါ၊ညီစစ်
 ကို ထိုသည် ကြည် ညီ ထော မိတ် နှင့် ငါ ထိုကို
 ၂၀ ထက်ခံကြမ်း- နတ်ခန့်နေ၌ ပေါထုသည် ငါထို

နှင့်တကွ ထာကုန်ထိုဝင်လျှင်၊ သင်း၊ဆုတ်အ
 ၂၁ ပေါင်းထိုသည်စည်းဝေးကြမ်း-ပေါထုသည်ထို
 ထူစွာကိုနှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ မိမိထည်စွာဆရာ
 အမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၊ထူစွာ၊ထဝင်သည်
 ထပါ၊ အမျိုး၊ ထားထိုတွင် ပြုတော်မူထာထူ ထိုကို
 ထေဇာစွာထုတ်ခေါ်ပြုထေစီး၊
 ၂၂ ထိုထူထိုသည်ကြားလျှင်၊ ထူစွာထဝင်စံထူထို
 တော်ကိုရှိ၊ရှမ်း၊ကြမ်းပေါထုထော၊ထည်၊ငါထို
 ညီ ထိုကြည်သော ထူးထူ ထယ် နှစ်သောင်း၊ မြို့
 ထည်ကို ထင်သည်ထိုခြင်း၊ ထိုထူအပေါင်း ထို
 ထည် ပညတ်ထာထေးထ ထ်၌ မိတ်အားကြီးသော
 ၂၃ သူခြစ်ကြမ်း-ထပါ၊ အမျိုး၊ထားထိုတွင်နေသော
 ထူထူအပေါင်းထိုသည်၊သူငယ်ထိုအား အရေ
 စွာထိုးခြင်းကို မပေးရကြ၊ နေ့၊ ထုံး၊တစီး၊အ
 ထိုင်းမကွင့်ရထူထူ သင်သည်ထိုထူထို၊ သူထို
 ထပ်ပေစေထာထူးကိုစွန့်ခွဲခြင်းငှါဆုရွှေကြဝါး
 ပေးထတ်သည်ကို ဤထူထိုသည် ထိုတင်းကြား
 ၂၄ ကြပြီး-ထိုခြစ်၍၊ အထယ်ထိုပြုရမည်နည်း၊ ထူ
 အပေါင်း ထိုသည် မစုဝေထဲ မနေ့ရှင်ဇာ၊ သင်
 ၂၅ ရောက်ကြောင်းကို ကြား သိကြထိန်မည်- ထို
 ကြောင့်၊အကုန်ထိုထိုထိုထပ်အထိုင်းပြုပါထော
 ထာဂထိပြုပြီးသော ထူထေး၊ထောထည်ထည်အ
 ၂၆ ကျွန်ုပ်ထိုတွင်ရှိစီး- ထိုထူထိုထိုထူထိုနှင့်
 ထာကွ ဝင် ကြယ် ခြင်း ကို ပြုထွက်၊ ထူထိုခေါင်း
 မိတ်ခြင်း၊ ခရိတ်ကိုပေးပါထော၊ ထိုထိုပြုလျှင်
 ထူအပေါင်းထိုသည် မိမိထိုကြားသောထိုထင်း
 စကား မမှန်သည်ကိုရှင်၊ သင်သည် ကိုယ် ထိုက်
 ပညတ်ထာထူးကိုစောင့်ရှောက်၍ကွင့်နေထပ်ကို
 ၂၇ ရှင်ထိုရကြထိန်မည်- ထိုကြည်ခြင်းထိုရောက်
 သော ထပါ၊အမျိုး၊ထား ထို မူကား၊ ထိုထိုသော
 ထာထူးကိုမကွင့်မစောင့်ထဲထွက်၊ ရုပ်ထူရွှေစွာ
 ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုရှင်၊ အထွေးကိုရှင်
 ထည်ပင်၊ကို ညှစ်၍ ထတ်သော ထာထိုရှင်၊ မ
 ထာထော မေရုန်ကို ရှင် ရှောင်ခွဲခြင်း၊ ငါထာ
 ငါထိုသည် မိရင်၍ ကြားထိုက်နဲ့ပြီထူဆိုကြမ်း၊
 ၂၈ ထိုအခါ ပေါထုသည် ထိုထူထိုထို ခေါ်၍ နတ်
 ခန့်နေ၌ထူထိုနှင့်တကွဝင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုပြီးမှ
 မိတ်မှန်တော်ထိုဝင်၍ ထူထိုထူထွတ် အသီးအ
 ခြားပူဇော် ထကာ ပြုရသော အချိန် တည်း ထူ
 သော၊ဝင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ရက်စေ့မည်
 ၂၉ အချိန်ကိုကြားပြသထေစီး-ထိုစုနှစ်ရက်စေ့ထူ
 သော အခါ၊ အာရှပြည်မှ ထာသော ထူထူ ထိုထို

- သည်မိတ်ဖွင့်တော်၌ ပေါလုကိုမြင်လျှင်၊ စုဝေးသောသူ အပေါင်းကို ထိုက်ထွန်း နှိုးဆော်၍၊
- ၂၀ စုဝေးရေထဲထူထိုက်၊ ကုမကြပါ။- ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့်ပညတ်တရားကို၎င်း၊ ဤအရပ်ရွာကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ထက်မြက်၍၊ ထူထောင်ပေါင်းတို့အား ဆုမွန်ပြုပါပေသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုမျှမက၊ ယေထသထူထိုက်မိတ်ဖွင့်တော်မူသည့်အခါ၌၊ ဤဆန့်ရှင်ရာရွာတော်ကို ညစ်ညူးစေပြီဟု ကားထုထင်ကြည်၍ ပေါလုကို
- ၂၁ ခမ်းမီးကြမ်း- အတက်ကမူ ထဲ၌ပေါလုနှင့်အတူတရားခံအမည် မှီသော ဝေဝေမြို့သား တသောက်ကို မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကိုပေါလုသည်မိတ်ဖွင့်တော်မူသည့်အခါ၌ သည်ယုထင်မှတ်
- ၂၂ ချမ်း- တမူသုံးခုနီးရင်းခတ်မှ ဖြစ်လျှင်၊ ထူရှားထိုသည်ပြေးသတ်စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလုကိုကိုင်ယူ၍ မိတ်ဖွင့်တော်မူ၍ သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှတစ်ဆင့် ခမ်းမီးကြမ်း၊ ထိုကိုမိတ်ထားကြ၏။
- ၂၃ ပေါလုကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသောစခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့တမူလုံး မပြတ်မသက်ခန်းရင်း ခတ်စွာ ဖြစ်သည်ဟု လူတထောင်ကို ထုတ်ချုပ်
- ၂၄ သောစစ်သူကြီးသည် ထိတင်းကြားလျှင်၊- စစ်လူရဲများနှင့်တပ်မှူးတို့ကိုလည်း အမြန်ခေါ်၍ ထိုသူတို့မှတစ်ဆင့် ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည်စစ်လူကြီး နှင့် စစ်သူရဲတို့ကို မြင်လျှင်၊ ပေါလုကို
- ၂၅ မမိတ်ဘဲနေကြ၏။- ထိုအခါစစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ရောက်၍ ပေါလုကိုကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှစ်စင်း နှင့် ချည်ချေ ဖိရင်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုမိသနည်းဟု
- ၂၆ မေးစစ်လေ၏။- ထူထူစုစုဝေးဝေး ထဲ၌ အသီးသီးအပြားပြား ဟစ်ကြော်၍ အသံများ သောကြောင့်၊ စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကိုမသိနိုင်သဖြင့်၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့ ထောင် သွားစေခြင်းငှါ ဖိရင်
- ၂၇ မြန်လေ၏။- ထူရှား ထိုသည် မြင်းထန်သောကြောင့်၊ ငွေကားပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကိုမြို့ငြိမ်းစေရန်ကြံ၏။
- ၂၈ သူကို ထုတ်ထောင့်ထု၊ ထူရှားအပေါင်းတို့သည် ယစ်ကြော်လျက်ထိုက်ကြ၏။
- ၂၉ ပေါလုသည်ရဲတိုက်ထဲသို့ ဝင်ထူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် ကောင်းပြောရပါမည်လောဟု၊ စစ်သူကြီး၊ အားမေးလျှင် စစ်သူကြီးက၊ ဆင်သင်္ဃာတထသကောင်းကိုပြောတတ်
- ၃၀ သလော။- သင်္ဃာတထသကောင်းကုန်၍ထား

မြဲထားသောထိုက်တောသို့ ခေါ်သွားသော အမိန့်ကျွေးလူဖြစ်သည်။ ထုတ်ထောင့်ထု မေး၏။
 ၂၁ ပေါလုကသည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိလိပြည်တာရှမို့၌ မွေးဖွားသော ယုထင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နေသောမြို့ကား သာမညမြို့မထုတ်၊ ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပြောရသောအခါ၌ ကိုယ်ပေးပါ။
 ၂၂ အကျွန်ုပ်ပန်ကြားပါသည်ဟု ဆို၏။- စစ်သူကြီးသည် အငွေပေးသဖြင့်၊ ပေါလုသည် ငွေကားပေါ်မှာရပ်၍ ထိုသူတို့အား မိမိထက်နှင့် အမှတ်ပေးလေ၏။ သူတို့သည်အထွန်တိတ်မိတ်စွာနေကြသောအခါ၊ ထေမြီတသားအားမြင်မြင်ဆိုလျက်၊

၂၂

- ညီအစ်ကို၊ အမိ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိလိပြည်မြေရာဇကားကိုသင်တို့ရွာမှာထူထောင်လှောင်ထွန်းသောကြောင့် ပေါလု ဆိုလေသော်၊- ထေမြီတသား အားမြင် ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်သာ၍ အထွန်တိတ်မိတ်စွာနေကြ၏။
- ပေါလုကသည်။ အကျွန်ုပ်သင်္ဃာတထသကောင်းပြောရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံ၍ မိမိတို့ထက် ကျင့်သောတရားကိုသောရာရွာသို့သွားသည်ဖြစ်၍ ငှါနည်းစုပေးသောကိုခံပါပြီ။ သင်တို့မြို့သို့သွားသည်ထက် ထိုင်းစောင်း၊ ဘုရားသခင်ထက်၌မိတ်ထားကြီးသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း မိတ်ထားကြီးသဖြင့်၊- ယောက်ျားမိမိတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထားလျက် အသေသတ်ခြင်းသို့ထိုင်စေရန်၊ ထိုတာသားကို ညည်းမဲပါ
- ပြီး- ထိုကဲ့သို့ပင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ထူထောင်လှောင်ထွန်းသောအခါ၌ အကျွန်ုပ်ထက်၌သက်သေ ဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့ထံမှ ထည်း အကျွန်ုပ်ထည်ညီအစ်ကိုတို့ထံသို့ မှာစာကိုခံပြီးမှ၊ မောသက်၌ မှီသောထိုတာသားဝင် သူတို့ကို ဝါတ်ခံစေခြင်းငှါ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့စေလှယ်၊ မောသက်မြို့သို့အကျွန်ုပ် သွားပါ၏။
- ထမ်း၌ သွား၍ မောသက်မြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ရွှန်းတည်အမှန်တွင် ကောင်းကင်ထဲက ကြီးသော အထင်၊ သည် အကျွန်ုပ်ပတ်
- ၃ ထည်၌ ခုပ်ခဲ ထွန်းတောက်ပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည်မြေပေါ်မှာထဲ၍နေစဉ်၊ ရှေ့ထု၊ ရှေ့လှ၊ အဘယ်ကြောင့်ကို ညည်းမဲသနည်း၊ ထူထူ

ထွန်ဝံသာပြောသောကောသံကိုကြားလျှင်-
 • ထမ်း၊ ကိုယ်တော်သည် အထက် ထုနည်းထုစေ
 ကျွန်ုပ်ပြန်၍ ပေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင်
 ဩဇာ၊ ဆဲသော နာဇရုတ် မြို့သား၊ ထေရု ဖြစ်သ
 • တည်း၊ ထုမိန့်တော်မူ၏- အကျွန်ုပ် နှင့် ပါသော
 ထုထိုသည်ထိုအထင်းကို ဖြင့်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊
 ထိုရောက်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်စားပြောသော
 • ထု၏ကောသံကို ပြောမယ်ရကြ- ထိုအခါ အ
 ကျွန်ုပ်ကထည်း၊ ထမ်း၊ အကျွန်ုပ်ကထည်းထုထို
 ရှုရပါစည်နည်းထုလျှောက်လျှင်၊ ထမ်းသုရား
 က၊ ထမ်းထု၊ မဟာထက်မြို့ထို ထွားထေး၊ ထင်
 ဆောင်ရွက် စေလို နှင့် မိမိ သမ္မာထိုကို ထိုမြို့
 • ပြောလိမ့်မည် ထု မိန့်တော်မူ၏- ထိုအထင်း၏
 ရောင်ခြည် အမှိုက်စားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်
 မိကန်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် နှင့်ပါသောထုထို
 ၏ထက်ဆွဲခြင်းကိုခံရ၍ မဟာထက်မြို့ထို ရောက်
 ပါ၏
 • ထိုအခါ ပညတ်တရား နှင့် အညီ သုရားဝတ်၌
 နေထိုင်သောထု ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှာ နေသောထု
 ထု အပေါင်း၊ ထိုတွင် အထေးရ ဖြစ်သော ထု အနု
 • တည်း၊ အကျွန်ုပ်စီထိုထက်ဆွဲသော၊ နှင့်ရပ်ထွက်၊
 ဦးစွာထု၊ ထမ်း နှုတ် မိ ဖြင့် ဖြင်း၊ ထို ရောက်
 ထေးထု ဆို၏၊ ထိုအခါ၌ အကျွန်ုပ်စီသည် ထုကို
 • ကြည့်၍ ဖြင့်ရ၏- ထုကထည်း၊ ထင်သည်မြင်
 ထေထုမှာ ကြားထေထုထုကိုလူ အပေါင်း၊ ထို
 အား ပြော၍ ထမ်းသုရား ဝိ သက်ဆောင် ဖြစ်ရ
 • ညီမကြောင်း - ထင်သည် ထုရားထမ်းစံစေ
 ထိုအထက်ထို ထိစေခြင်း၊ ဂါရု၊ ပြောမတ်တော်စု
 သောထုကို ဖြင့်၍ နှုတ်တော် ထွက် ကို ကြားစေ
 ဖြင်း၊ ဂါရု၊ ငါထို ထိုအထေး၊ နှုတ် စံ သုရား၊ ထမ်း
 • တည်း၊ ယင်းကို ခန့်ထား၊ ထမ်းမူ၏- ထု ဟည်း
 ထင်သည် အထက် ကြောင့် ဆိုင်းထင်၍ နေထ
 နည်း၊ ထမ်းထေး၊ ထမ်းသုရားကို ပဌနာမြို့ထွက်
 နှစ်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယင်းစံစေခြင်းစွာကို ဆေးကြော
 ထေးထု ဆိုပါ၏
 • ထိုနောက်မှ အကျွန်ုပ်စီသည် ယေရုရှလံမြို့ထို
 ပြန်၍၊ မိတ်ဖန်တော်၌ ဆုတောင်းစည်တဝင်က
 • ဖြ်၊ ထမ်းသုရားက ထင်သည် ကြီးမား၍ ထေရု
 နှုတ်မြို့မှ အဟုတ်စေခြင်းထွက်ထွားထေး၊ ငါထို
 အကြောင်း၊ ထိုထင် ထည် ပြော၍ ထက်ဆောင်
 ထေးထေးကို ဤထုထိုသည် မသံသ အကြောင်း
 မည်ထု မိန့် တော်မူထွက်၍ ထည် ကို အကျွန်ုပ်

• မြင်ထေ၏- အကျွန်ုပ်ကထည်း၊ ထမ်း၊ ကိုယ်
 တော်ကို ထိုကြည်သောထုထိုကို အကျွန်ုပ်သည်
 ထောင်ထဲ၌ ထောင်ထား၍၊ ထမ်း၊ ဇရုတ်စွာ၌
 မိုက်သည် အကြောင်းကို ထုထို ထို ကြ ပါ ၏-
 • ကိုယ်တော်၏ ထက်ဆောင်ခြင်းသောထေတော်၏
 အထွေး ကို ထွန်းသောအခါ အကျွန်ုပ် သည် အ
 နား၌ နေထွက်၊ ကွပ်ရှက်ခြင်း၊ အခွကို ဝန်ခံ၍၊
 ကွပ်ရှက်သောထုထို၏အဝတ်ကို စောင့်နေပါ၏
 • ထု- လျှောက် ဆို လျှင်၊ ထမ်း သုရားက၊ သွား
 ထေး၊ ငါသည်တပါး၊ အမျိုးသားထိုမြို့ရာထိုသင့်
 ကိုဝေးလှစွာစေထွတ်မည်ထု၊ အကျွန်ုပ်စားမိန့်
 တော်စုသည်ထုပေါ်ထုမြင်ဆို၏၊
 • ထိုမှာ တိုင်အောင် ပေါ်ထု၏ ကားကို နား
 ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုထုထိုသည်အော်တစ်၌၊ ထို
 ထိုထောထုကို ဖြေကြီးပြင်မှ သုတ်တင်ပတ်ရှင်း
 ထေး၊ သုသည် အထက်မရှင်သင့်ထု ဆိုကြ၏-
 • ထိုထိုအော်တစ်ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကို နှုတ်ခြင်း၊
 ဖြေမှုကို မိုက်ကောင်းကင်ထို ပြန်ထိုက်ခြင်း၊
 • ကို ရှုကြစည်တွင်း- ပေါ်ထုကို အထက် ကြောင့်
 ထိုထို အော်တစ်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည်ထို
 လို၍၊ ပေါ်ထုကို ရဲထိုက်ထိုထွင်းစေ၊ မိုက်၍
 • စစ်ကြောစေထုစီရင်ထေ၏- သားရေကြီးနှင့်ဆွဲ
 တစ် ကြ သော အခါ၊ ပေါ်ထု က၊ ရောမထု ဖြစ်
 ထေးထုကို ဓမ္မသတ် အထိုင်း၊ မရိခွင့်ထု ထွက်၊
 ထင်ထိုသည် မိုက်ရထေးထုထု၊ အနား၌ရပ်နေ
 • သော ထပ်မှ အေးဆို၏- တပ်မှူးသည် ကြား
 လျှင်စစ်ထုကြီးထိုသွား၍၊ အထက်ထိုမြို့မည်
 ကိုထက်ထား၊ ပါထေး၊ ဤထုသည် ရောမထု ဖြစ်
 • ပါသည်ထုကြားလျှောက်၏- စစ်သူကြီးသည်
 ထည်၊ ပေါ်ထုထိုထိုထာ၍၊ ထင်သည်ထေးထု
 နှစ်သလေး၊ အေးပြောလေးထု ဆိုလျှင်၊ နှစ်
 • ပါသည်ထု ပေါ်ထုပြော ဆို၏- စစ်သူကြီးက
 ထည်၊ အကျွန်ုပ်သည်ငွေ အစွာကိုပေး၍ရောမ
 ထု၏ အမိတ်အရာကို ရသည်ထုဆိုလျှင်၊ ပေါ်ထု
 က၊ အကျွန်ုပ်သည် ဇာတိစားဖြင့် ရပါသည်ထု
 • ဆို၏- ထိုအခါစစ်ကြောမပြုသောထုထိုသည်
 ပေါ်ထုထိုမှ နှုတ်ရှင်းထွား၍၊ သုသည် ရောမထု
 ဖြစ်သည်ကိုငင်၊ ရောမထုကို နှုတ်နှောင်းမိသည်
 ကို ငင်၊ စစ်သူကြီး ထိုလျှင် ကြောက် ဖြင်းထို
 ရောက်ထေ၏၊
 • နှစ်ခန့်နေ့တွင် အထက်စေခြင်းကို ထုထုထို
 သည်ပေါ်ထု၌ ထင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည်

အမှန် ဆိုလိုသောကြောင့်၊ ပေါလု၏ ရည်ရွယ်ချက်
သောသံကြီးကိုရွတ်၍၊ သက်ပရာဟိတ်အကြီး
ထိုနှင့် ထွတ်စရာရှိသောပေါင်းထိုက် နည်းဝေးစေ
ခြင်းငှါစီရင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူထိုခွဲ
ခွဲထားလေ၏။

၂၃

- ၁ ပေါလုသည် ထွတ်စရာရှိထိုက် နေရာ ကြည့်
ရှု၍၊ ညီအစ်ကိုထိုက်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ တိုင်
ဆောင်ဘုရားဝတ်ကိုပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်မိတ်
နှစ်လုံးသည် ကိုယ်နှစ်ဦးတင်နှင့်နှင့်ကင်းလွတ်
ထွက်ပြုပါသည်ဟုပြောဆိုသော်၊- သက်ပရာ
ဟိတ်မင်းအာနိက၊ သူ၏နှုတ်ကို မိုက်လေ့သူ၊
၂ အနား၌ရပ်နေသောသူထိုကား၊ အမိန့်ရှိ၏- ထို
အခါပေါလုက၊ အမြဲသုတ်သောဇာတ်ရှိ၊ ဘုရား
သခင်သည်သင့်ကိုမိုက်တော်မူမည်၊ သင်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုတရားနှင့် အညီစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေ
ထွက်ပင်၊ သူကိုမိုက်လေ့သူ၊ မတရားသဖြင့်မိ
၃ ရင်ရမည်လောဟုဆို၏- အနား၌ ရပ်နေသော
သူထိုကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ သက်
ပရာဟိတ်မင်းကိုဆဲသလောဟုမေးလျှင်၊ ပေါ
လုက၊ ညီအစ်ကိုထိုက်၊ သူသည် သက်ပရာဟိတ်
မင်းဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်မသိ၊ သင်၏အမျိုးကို
ထုပ်မိုးသောမင်းကို သင်သည်မကဲ့ရဲ့ရဟူကမ်း
စာ၌ထားသည်ဟုဆို၏။
- ၄ ထိုအရာရှိထိုကွင် အချို့ထိုသည် ဇမ္ဗူကုဗြစ်
ကြသည်၊ အချို့ထိုသည်ဗာမိ၌ ဖြစ်ကြသည်ကို
ပေါလုသိမြင်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုထိုက်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဗာမိ၌ဖြစ်၏၊ ဗာမိ၌၏သားလည်းဖြစ်၏၊ သေ
သောသူထိုသည် ထမြောက်မည်ဟု မှော်ထင်
ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်
ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု၊ ထွတ်တော်ပေါ်မှာ
၅ ကျွေးကြော်လေ၏- ထိုအခါဗာမိ၌ထိုနှင့်ဇမ္ဗူ
ကုထိုသည်အခွင်းခွင်းငြင်းခုံ၍ အစုအဝေးသည့်
၆ ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်လေ၏- ကွဲပြားသည်အ
ကြောင်းကား၊ ဇမ္ဗူကုထိုက၊ ထမြောက်ခြင်း မ
ရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နိဗ္ဗာန်မရှိဟူယူကြ
၏ဗာမိ၌ထိုက၊ နှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟုဝန်ခံကြ
၇ ၏- အော်ဟစ်သံများ၍၊ ဗာမိ၌ထိုဘက်၌ နေ
သောကွမ်းဆရာထိုသည် ထလျက်ပြင်းစွာငြင်း
ခုံ၍၊ ဤသို့ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှငါထိုမထွေ၊ နိ
ဗ္ဗာန်သည်သော်၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန် သော်၎င်း
သူကိုပြောလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကို

- ၁၀ မဆန်ကြ၊ ထိုဆိုကြ၏- အစွမ်းစွမ်း ငြိမ်းစုံ
ခြင်းစွာ၊- အခါ၊ ထိုသူထိုသည်ပေါလုကိုဆွဲ
ငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်မြတ်မည်ကို စစ်သူကြီး
မိုးရိမ်သောကြောင့်၊ စစ်သူရဲစွာ၊ ဆင်းကြွပေါ
လုကိုအရာရှိမင်းထိုထဲမှ အနိုင်အထက်ထုတ်
ရဲထိုက်ထဲသို့ခို့ဆောင်ကြထုစေမိန့်ရှိ၏။
- ၁၁ နတ်ဇန့်နေ့ညည့်တွင်သခင်ဘုရားသဂြိုဟ်လှ
အနား၌ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလု၊ မိုးရိမ်
နှင့်ငါ၏ အကြောင်းအရာကို သင်သည်လေ့ရှိ
ထင်မြီ၌သက်သေခံပြီးသည်နည်းတူ၊ ရောမမြို့
၁၂ ၌ထည်းခံရလေဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၃ မိုဗီးထင်းသောအခါ ယုဒလူထိုသည် ထင်း
ခွဲ၍၊ ငါထိုသည်ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင်အောင်
အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု၊ ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို
၁၄ ၍ မိစ္ဆာန်ပြုကြ၏- ထိုသို့ ထင်းခွဲသောသူထို
၁၅ သည် ထေးကျိပ်မက မှီကြ၏- ထိုသူထိုသည်
သက်ပရာဟိတ်အကြီးထိုနှင့်လူအကြီးအကဲထို
ထံသို့ ထွား၍၊ အကျွန်ုပ်ထိုသည် ပေါလုကို မ
သတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်း မစား မသောက်ရ
၁၆ ဟု၊ ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ မိစ္ဆာန်ပြုကြပါပြီ- ထို
ကြောင့်၊ နတ်ဇန့်နေ့၌စစ်သူကြီးသည် ပေါလုကို
ကိုယ်တော်ထိုထံသို့ ခို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ သူကို
သာ၍ဇေဇေစစ်ကြာမည်အတန်ပြု၍၊ ထွတ်စ
ရာရှိ စွားနှင့်အတူ ကိုယ်တော် ထိုသည် စစ်သူ
ကြီးကိုလျှောက်ကြပါလော့၊ ပေါလုသည်ကိုယ်
တော်ထိုထံသို့မရောက်မှီအကြားတွင်၊ အကျွန်ုပ်
ထိုသည်သူကိုသတ်ခြင်းငှါ အသင့်မှီနှင့်ပါပြီထု
လျှောက်ကြ၏။
- ၁၇ ထိုသို့လမ်းနား၌ ရှောင်၍ နေကြသည် အမှု
ကိုပေါလု၏တူသည် ကြားလျှင်၊ ရဲထိုက်ထံသို့
၁၈ ဝင်၍ ပေါလုအား ကြားပြော လေ၏- ပေါလု
သည်တပ်မှူးတယောက်ကိုခေါ်၍၊ ဤထုထင်ကို
စစ်သူကြီးထံသို့ ပို့ပါ၊ လျှောက်စရာ တန်တရရှိ
၁၉ သည်ဟု ဆိုသော်၊- တပ်မှူးသည် ထုထင်ကိုစစ်
သူကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်၊ အနည်းခံရသောပေါ
လုသည် အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်၍၊ ကိုယ်တော်အား
လျှောက် စရာ တန်တရ ရှိသော ဤ ထုထင် ကို
ကိုယ်တော်ထံသို့ ပို့စေခြင်း ငှါ တောင်းပန်ပါ
၂၀ သည်ဟုလျှောက်၏- စစ်သူကြီးသည်ထုထင်ကို
ထက် ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ သွားပြီး
လျှင်၊ သင်သည်အဘယ်အကြောင်းကို အစား
၂၁ လျှောက်ခွင့်သနည်းဟုမေးမြန်းလေ၏- ထုထင်

ကသည်း၊ ကိုယ်တော်သည်နတ်ခန့်နေ၍ပေါသု
ကိုလွှတ်တော်သို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒလူထု
သည်သူကိုသာ၍ ခုခံစေမေးမြန်းမည်စဟန်ပြု
၍၊ ကိုယ်တော်ကိုတောင်းလျှောက်မည်ဟုတိုင်
၂၁ ပင်ညီညွတ်ကြပါပြီ။- သို့ရာတွင်၊ သူတို့၏အထို
သို့မလိုက်ပါနှင့်။ ပေါလုကိုမသတ်ဖို့တိုင်အောင်
အလျှင်းမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကို ကျိန်ဆို၍
မိဌာန်ပြုသော ယုဒလူထုကွဲမကွဲ၊ လမ်းနား
၂၂ နှံ့ပေါလုကို ချောင်း၍နေကြပါ၏။ ယခုပင်ကိုယ်
တော် ဝန်ခံမည် စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်း
လင့်၍ အသင့်ရှိ နှံ့ပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။

၂၂ စစ်သူကြီးကလည်း၊ သင်သည် ငစား ဤသို့
ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူ အားမျှ မ
ပြောနှင့်ဟု၊ ထိုလူထုကိုမှာထား၍ ထွက်လိုက်
၂၃ ပြီးလျှင်၊- တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍၊ ယ
နေ့ညည့်သုံးချက်တီးအချိန်၌ ကဲသရီမြို့သို့သွား
စေခြင်းငှါ စစ်သူရဲနှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ နှစ်ကျိပ်၊
၂၄ လှံကိုင်သူရဲ နှစ်ရာတို့ကို ဖွင့်ဆင်ကြ။- ပေါလုစီး
စရာကို တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုဖွင့်၍ ပေးကြ၊ သူကိုမေး
၂၅ လစ်မင်းထံသို့ကြပ်မ၍ ပို့ကြဟုအမိန့်ပြု၏။- စစ်
သူကြီးသည် ရေး၍ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊-
၂၆ ကထောဒိလုသိက၊ မြတ်တော်မူသော မြို့ဝန်မင်း
ဇေလစ်ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလျှောက်လိုက်ပါ
၂၇ သည်း။- ယုဒလူထုသည် ဤသူကိုမင်းဆီး၍သတ်
မည်ပြုကြစဉ်၊ သူသည်ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို
အကျွန်ုပ်သည် ကြားသိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်
၂၈ တကွ သွား၍ သူကို နှုတ်ပါသည်။- ယုဒလူထု
သည်အဘယ်အပြစ်ကြောင့်သူနှင့် အမှုလုပ်ကြ
သည်ကို အကျွန်ုပ်သိလိုသောကြောင့်၊ သူကိုယူ
၂၉ ၍ ထွက်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊- အသေ
သတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်းကိုခံလိုက်သော
အပြစ်ကြောင့် အမှုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သူ
တို့ တရားနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဝတ္ထု အမေးကို အ
ကြောင်းပြု၍သာ အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်
၃၀ သိမြင်ပါ၏။- ယုဒလူထုသည်မကောင်းသောအ
ကြံနှင့်သူကိုလုပ်ကြံမည်ဟုအကျွန်ုပ်မိမိလျှင်၊
သူကိုကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ချင်းစေလွှတ်၍ အမှု
လုပ်သောသူတို့ကိုရှေ့တော်၌ လျှောက်ထားစေ
ခြင်းငှါ စီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျန်းမာပါစေ
သောထုရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

၃၁ စစ်သူကြီး မှာထားသည် အထိုင်း စစ်သူရဲ တို့
သည်ပေါလုကိုယူ၍၊ ညည့်အခါ အဂ္ဂိပတရီမြို့

၃၂ သို့ပို့လိုက်ပြီးမှ၊- နတ်ခန့်နေ၍ မြင်းစီးသူရဲ တို့ကို
ပေါလုနှင့်တကွသွားစေခြင်းငှါ ထွက်လိုက်၍မိမိ
၃၃ တို့သည် ရဲတိုက်သို့ပြန်ကြ၏။- မြင်းစီးသူရဲတို့
သည်ကဲသရီမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏ စာ
ကို မြို့ဝန်မင်းထံသို့ အပ်ပေး၍၊ ပေါလုကို
၃၄ ထည်းရှေ့တော်၌ သွင်းထားကြ၏။- မြို့ဝန်မင်း
သည်စာကို ဖတ် ပြီးမှ၊ အဘယ် မြို့နှင့် ဆိုင်သ
နည်းဟုမေး၍၊ ကိလိကိပြည်သားဖြစ်သည်ကို
၃၅ ကြားသိလျှင်၊- သင့်ကို အမှုလုပ်သော သူတို့
သည် ရောက်လာသောအခါ ငါနားထောင်မည်
ဟုဆို၍၊ ပေါလုသည်ထေရုဗ်မင်း၏အိမ်တော်၌
အချုပ်ခံလျှက်နေစေဟုစီရင်လေ၏။

၂၄

၃၆ ထိုနောက် ငါးရက်လွန်သော အခါ၊ ထစ်
ပရောဟိတ်မင်း အာနုနိသည် တေရုတုလု အ
မည်ရှိသော ရှေ့နေမှစ၍၊ လူထုကြီးအကဲတို့နှင့်
တကွ ကဲသရီမြို့သို့သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု၏ အ
ကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းထံ၌လျှောက်ထားကြ၏။-
၃၇ ပေါလုကို ခေါ်ပြီးမှ၊ တေရုတုလု သည် အပြစ်
တင်သောစကားကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊ မြတ်
တော်မူသော ဇေလစ်မင်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်
ဘုန်းတော်ကို ခိုယှံ၍ အထွန်ပြန်သက်စွာ နေရ
သဖြင့်၊ ကိုယ်တော် ကြည့်၍ ပြုစုတော်မူခြင်း
ကျေးဇူးတော်ကို ဤသူမျိုးသည် ခံရပါသည်ဖြစ်
၃၈ ၍၊- အရပ်ရပ်တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစည်မ
ပြတ်ကျေးဇူးတော်ကိုအထွန်သိတတ်သောမိတ်
၃၉ နှင့်ခံရပါ၏။- အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို
ကြာမြင့်စွာနှင့်ရှက်ခြင်းအပြစ်နှင့်လွတ်ခြင်း
ငှါ၊ အကျဉ်းထားခြင်း လျှောက်သောစကားကို
ဖြည်းညှင်းသောမိတ်တော်နှင့်နားထောင်တော်
၄၀ မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။- နာဇာ
ရက်တာသာဝင်သူတို့တွင် အကြီးထုပ်၍ အရပ်
ရပ်တို့၌ ယုဒလူထုပေါင်းတို့ကို ထမေးခြင်းငှါ နှိုး
ဆော်သော ဤသူမျိုးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွှဲ
၄၁ ကြပါပြီ။- သူသည်မိတ်မှန်တော်ကိုရှုတ်ချခြင်း
ငှါပြုပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူကိုမင်းဆီး၍၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့တရားအထိုင်းစီရင်ခြင်းငှါ အထိုမိကြ
၄၂ သည်တွင်၊- စစ်သူကြီးထုသိသည် စစ်သူရဲများ
နှင့်သာ၍ အကျွန်ုပ်တို့ထက်မှ နှုတ်ပြီးလျှင်၊- အ
မှုလုပ်သော သူတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့သွားစေ
မည်အကြောင်းစီရင်ပါ၏။ ဤသူကိုကိုယ်တော်
ထိုင် စစ်တော် မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်တင်

သော အကြောင်း အရာများကို သေချာစွာ ထိ
 နှိပ်တော်မူမည်ဟုလျှောက်ထား၏။ ယခုလူတို့
 ကလည်း ဤစကားမှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။
 ၈၀ မြို့ဝန်မင်းသည် အမှတ်ပေး၍၊ ပေါလု သည်
 လျှောက် ရသော အခွင့်ကိုရလျှင်၊ ကိုယ်တော်
 သည် ဤသူတို့ကို တာရှည်စွာ အုပ်စိုးတော်မူ
 သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၏။ သာယာသောမိတ်နှင့်
 ကိုယ်အပြစ် ခြေရာစကားကို လျှောက်ပုံပါ၏။
 ၈၁ အကျွန်ုပ်သည်ကိုးကွယ်ခြင်းငှါပေးရမှုထင်မြို့
 ထိုတက်သွား၍၊ ယခုတဆယ်နှစ်ရက်သာရှိ
 သည်ကို ကိုယ်တော်သိနှိပ်တော်မူ၏။ မိတ်မှန်
 တော်၌ တန့်တလောက်သော သူနှင့် အကျွန်ုပ်
 ဆွေးနွေးခြင်းမဲ့သည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။
 တရားစရပ်တို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း၊ လူများကိုမပြစ်
 မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်နှိုးဆော်သည်ကိုသူတို့
 ၈၂ မတွေ့ကြပါ။ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်
 ၈၃ သော အမှု၌သက်သေမပြုနိုင်ကြပါ။ သို့သော်
 လည်း၊ မိမိအယူဟူ၍ သူတို့ခေါ်ဝတ်သောတာ
 သာအတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိမိပထက် ကိုး
 ကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု၊
 ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၊
 အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေးထားသမျှတို့ကို
 ၈၄ အကျွန်ုပ်ယုံပါ၏။ ခြောင့်မတ်သောသူ၊ မခြောင့်
 မတ်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှ ထ
 ခြောက်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ သူတို့မျှော်စင်သည်
 ၈၅ နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု
 ၈၆ ချီးမြှော်သင့်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကို
 ပြစ်မှားပြီး၊ လူတို့ကိုပြစ်မှားပြီး ကိုယ်မိတ်နှစ်
 လုံးသည်ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်အစည်ကင်း
 လွတ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစား
 အားထုတ်ပါ၏။
 ၈၇ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ၊ အမျိုးသား
 ချင်းတို့အား ခွန်ကြေးပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရား
 သခင်အား ပူဇော်သကာ ပြုခြင်း အမှုနှင့် အ
 ၈၈ ကျွန်ုပ်ရောက်သောသည်တွင်၊ မိတ်မှန်တော်၌
 လူအစုအဝေး မရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ်မျှ မပြုဘဲ၊ စင်
 ကြယ်ခြင်းကို ပြုလျှောက်သည်ကို၊ အာဂြိုဟ်က
 ၈၉ သာသောလူလူအမျိုးတို့သည်တွေ့ကြပါ၏။ ထို
 သူတို့သည် အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်၊ အ
 တံတော်ထို့ ကိုယ်တိုင်သာ၍ အပြစ်တင်အပ်ပါ
 ၉၀ ၏။ ထိုမထုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်လွတ်စရာရှိထို
 ရှေ့မှာ ရှိသောအခါ၊ သေသော သူတို့သည် ထ

၉၁ ပြောက်ခြင်း အကြောင်း နှင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်
 သင်တို့ရှေ့၌ ယနေ့ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏
 ဟု၊ ကျွေးကြော်သော စကားသံတစ်ခုကို ထား
 လျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ အတယ်အပြစ်ကိုတွေ့ကြသည်
 ကို ယခုရှိသော ဤသူတို့သည် ပြောကြပါစေဟု
 ပေါလုလျှောက်၏။
 ၉၂ ဗေထင်မင်းကလည်း၊ စစ်သူကြီးလုသိရောက်
 ထာသောအခါ၊ သင်တို့အမှုကို ငါစစ်ဦးမည်ဟု၊
 ထိုတာ သာ ကို သာ၍ နားထည်သော သူ မြစ်
 ၉၃ လျှက်၊ မစီရင်ဘဲသူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၏။ ပေါလု
 ကိုအကျဉ်းမထားဘဲစောင့်၍ နေစေးသူ၏အဆွေ
 အမျိုးတို့သည် သုတံသို့သာ၍ လုပ်ကျွေးကြစေ
 ဟုတပ်မှူးကိုမှာထား၏။
 ၉၄ ထိုနောက်ဈားမကြာ၊ ဗေထင်မင်းသည်ယုစ
 အမျိုးဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း မြို့သို့ထေ့နှင့် တကွ
 ထာပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ ခရစ်တော်ကို ထို
 ကြည်ခြင်းနှင့် ရှည်သော စကားကို နားထောင်
 ၉၅ လေ၏။ ပေါလုထည်မြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်
 ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကို၎င်း၊ နောက်
 မြစ်လတ်သော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို၎င်း ထော
 ပြောလျှင်၊ ဗေထင်မင်းသည်ကြောက်လန့်ခြင်း
 သို့ရောက်၍၊ ယခု သွားဦးလော့? နောက်မှ အ
 ဆင်သင့်သောအခါ ငါခေါ်ဦး မည်ဟု ဆို၏။
 ၉၆ ပေါလုသည် မိမိလွတ်ရအောင် ငွေပေးမည်ဟု
 ထိုမင်းသည်ထင်မှတ်လျက်၊ မကြာမကြာပေါလု
 ၉၇ ကိုခေါ်၍ သူနှင့်စကားပြောလေ၏။ နှစ်နှစ်စေ့
 သောအခါ ပေါလု ဗေထင် မင်း၏
 အရာကိုရသဖြင့်၊ ဗေထင်မင်းသည် ယခုလူတို့
 အား ကျွေးလှူလိုသောမိတ်နှင့် ပေါလုကို အ
 ကျည်းထားရစ်စေ၏။

၂၅

၉၈ ဗေထင်မင်းသည်ထိုပြည်သို့ရောက်၍ လုံးရက်
 ရှိသော အခါ၊ ကဲသမိ မြို့မှ ယေရုရှလင် မြို့သို့
 ၉၉ တက်သွား၏။ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဖိတ်မင်း
 ၁ မှစ၍ ယုစလူအကြီးအကဲတို့သည်၊ ပေါလုကို
 သတ်ခြင်းငှါ လမ်းနား၌ ခြောင်း၍ နေမည်ဟု အ
 ကြံရှိသည် နှင့်၊ ပေါလု၏ အကြောင်းကို ကြား
 လျှောက်တောင်းပန်၍၊ သူကိုယေရုရှလင်မြို့သို့
 စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်
 ၁ ခံကြ၏။ ဗေထင်မင်းကလည်း၊ ပေါလုသည်ကဲ့
 သမိမြို့၌ အချုပ်ခံလျက်နေရ၏။ ထိုမြို့သို့ဈားမ
 ၁ ကြာကျော်လျှင်သွားမည်။ သင်တို့သည်တတ်

အိုး၊ သောဓာသောစကြောင်းတစ်တစ်ခုမျှကွဲပြား၍
မရှိ၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူကို စစ်ကြောပြီး
မှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး၍ ပေးလိုက်စရာ စကြောင်းရှိစေ
ခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့၌ ၎င်း၊ အပြုပမင်းကြီး၊ အထူး
သဖြင့်ကိုယ်တော်ရှေ့၌ ၎င်း၊ သူကို ကျွန်ုပ်တို့ထုတ်၍
၁ ပြစ်၊- အကြောင်းမူကား၊ အကျည်းခံသောသူ
ကို အပြစ် မပြတ် စေလွှတ်သော်၊ မထွက်မထင်
ခြင်းမည်ဟင်္ဂါသည်ဟု ဆို၏။

၂၆

၁ ထိုအခါ အပြုပမင်းက၊ သင်သည် ကိုယ်ထဲမှ
အလိုငှါ ပြောရသော အစွင့်ရှိသည်ဟု ပေါ်ထု
တားဆိုလျှင်၊ ပေါ်ထုသည် ထက်ကို ထန်၍ အ
၂ ပြစ်၊- ပြရာ စကားကို ချီသို့ပြော၏။ အပြုပမင်း
၃ ကြီး၊ ယုဝလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်သမျှ
သောအရာမှာ၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်မပြရာ စကား
ကို ထနေ ပြောရမည် အကြောင်းကို ၎င်း၊ ထိုမျှ
မက ကိုယ်တော်သည် ယုဝ ထုံးတမ်း၊ ဝုဇ္ဈာ
အမေးများကို လေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကို ၎င်း
အကျွန်ုပ် သောက်၍၊ ကိုယ်၌ မရှိသော မှီသည်
ထုကိုယ်ကို ထင်မှတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ သည်းခံ
သော မိတ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် စကား ကို နား
ထောင်တော် မူမည် အကြောင်း အသနားတော်
ခံပါ၏။

၄ ယေရှုထင်မြီတွင် ကိုယ် အမျိုးသား၊ ခွင်းထို
၏ အထဲ၌ အကျွန်ုပ် နေသဖြင့်၊ ငယ်သော အ
သတ်အရွယ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ အနေအထိုင်အ
ပြုအမှုများကို ယုဝလူ အပေါင်းတို့သည် သိကြ
၅ ပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည် ယုဝ ထာသား၌ အထွန်
ကြွပ်တည်း၊ စွာသော နည်းဥပဒေကို ခံ၍၊ ဝာ
မိ၍ ဖြစ်သည်ကို ထိုသူတို့သည် သက်သေခံခြင်း
ငှါ အလိုရှိလျှင်၊ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သိကြပါ၏။-
၆ ဘုရား သခင်သည် သိုးသေး များ တို့အား ပေး
တော်မူသော ဂတိတော်ကို ထောက်၍ မှော်ထင်
ခြင်းတရား အကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်
၇ အစုတွင် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရပါ၏။- ယုဝ
ထုတထယ် နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညညှပ်ပြတ်ကြီး
စား၍ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အ
ထိုင်း ခံရမည်ဟု မှော် လင် ခြင်း ရှိကြ၏။ ထို
အပြုပမင်းကြီး၊ ထိုမှော်ထင်ခြင်း တရားကို အ
ကြောင်းပြု၍၊ ယုဝလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှု
၈ ထုပ်ကြပါ၏။- သေထွန်သော သူတို့ကို ဘုရား
ထခင် ထမြောက်စေတော်မူမည် ဟူသော အထု

ကို မထုအပ်ထု၊ သင်တို့သည် အထယ် ကြောင့်
ထင်ကြပါသနည်း။

၉ နာဇရက်မြို့သား၊ ယေရှု၏ နာမတော်နှင့် ဆန့်
ကျင်သော အမှုများ ကို ပြုကောင်း၏ ထု၊ အ
၁၀ ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ထင်ထုတ်၊- ယေရှုထင်မြီ၌
ထိုအမှုကို ပြုပါ၏။ သင်ပရော့ယိတ်မကြီး၊ ထို
ထံ၌ အစွင့်ရပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူ အစွားထိုကို
ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည် အ
သေသတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ အကျွန်ုပ်သည်
၁၁ ဝန်ခံပါ၏။- ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်
မြှင့်ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အနိုင်အ
ထက် ပြု၍၊ ခပ်ထိမ်းသော တရားစရပ် ထို၌
ကြိမ်ဝန် များစွာ ဝါတ်ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာသော
အဓမ္မကံဝေါသနှင့် ယစ်မှုသဖြင့်၊ ဟူကျွန်ုပ်တို့
ငံထိုင်စေသော သူတို့ကို ညည်းဆဲမှိတ်စက်ပါ၏။
၁၂ ထိုသို့ပြု၍၊ သင်ပရော့ယိတ်မကြီး ထိုပေး
သော အစွင့်အရာနှင့် အကျွန်ုပ်သည် မမာသက်
၁၃ မြို့သို့ သွားစည်တွင်း၊- နေ၏ အရောင်ထက်မက
သော အလင်းသည်၊ အကျွန်ုပ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်နှင့်
အတူ သွားသော သူများ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကောင်း
ကင်ထဲက ထွန်းတောက်သည်ကို၊ နှိန်းတည့်အ
မျိုးတွင် ထမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ် ဖြင်ရပါသည်။ အ
၁၄ ရှင်မင်းကြီး၊- အကျွန်ုပ်နှင့် ထိုသူ အပေါင်းတို့
သည် ဖြေပေါ်မှာ ထဲ၍ နေကြစည်၊ ရှေ့ထုရှေ့
ထု၊ ကိုယ်ထယ်ကြောင့် ညည်းဆဲသနည်း၊ ထုတ်
ရွက်ကို ဖြေနှင့် ကျောက်လျှင် ခက်ထွသည်ထု၊
ထေမြီသာသာအားဖြင့် ပြောသောစကားသံကို
၁၅ အကျွန်ုပ်ကြားလျှင်၊- သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အဘယ်သူနည်း၊ ယုဝ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော်၊
ငါကား၊ သင်ညည်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား
၁၆ ယေရှု ဖြစ်သတည်း။- သို့သော်ထည်း၊ ထန်မတ်
၁၇ တတ်နေထေး၊- ငါသည် ယုဝ အမျိုးသား၊ တပါး
အမျိုးသားတို့ထက်မှ သင့်ကို ကယ် လွှတ်၍၊-
၁၈ ထင်သည် ယခုဖြင်ရသော အကြောင်း အရာတို့
နှင့်၊ နောက်မှ ငါသည် သင့်အား ထင်ရှားထုတ်
သော အကြောင်း အရာတို့မှာ၊ အမှုထောင်ရွက်
သောသူ၊ သက်သေခံသောသူအရာ၌ သင့်ကို ခန့်
ထားပေးခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အား ထင်ရှား၏။ တ
ပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့
ကူးမြောက်၍၊ ဓာတု၏ အာဇာနည်မှ ဘုရား
ထခင် အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသော အားဖြင့်၊
အပြစ်ထွတ်ခြင်းကျေးဇူးကို ခံရမည် အကြောင်း

၂၆။ ကိုယ့်ကြည်သောစားခြင်းနှင့်၍၊
 သို့ရောက်သောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ စေ့စပ်
 မည်စေကြောင်း၊ သူတို့၏ ဗွတ်မိကို ဂွင်းခြင်း၊
 ငှါသူတို့ ဆီသို့သင့်ကို ငါ စေတော် မည်ဟု မိန့်
 တော်မူ၏။

၂၇။ ထိုစပြုပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်က ဖြစ်သော
 ထိုဗုဒ္ဓတော်ကို စကွန်ပိသည်နားမထောင်
 ၂၈။ သံမဏေရပါး- လူတို့သည် နောင်တရ ရမည်၊
 နောင်ဘရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော စကွန်ကို
 ကျင့်ရမည်၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ပြောင်း
 ထဲရမည်ဟူ၍၊ မောသက်မြို့၌ ရွှေဦးစွာ ဟော
 ပြောပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ၌ ယုဒပြည်စ
 ရပ်ရပ်၌ နေသော သူတို့အား၎င်း၊ တပါး၊ အမျိုး
 ၂၉။ သားတို့အား၎င်းဟောပြောပါ၏။ ထိုစကြောင်း၊
 ဈာန်ကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည်မိတ်ဖွဲ့တော်၌တ
 ကွန်ပိကို ဝမ်းဆီး၍ ကွပ်မျက် ခြင်း ငှါ အား
 ၃၀။ ထုတ်ကြပါ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင် မစ
 တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို စကွန်ပိခံရ၍၊-
 ၃၁။ ယခုတိုင်စတင်၍နေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည်စ
 သေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍၎င်း၊ သေခြင်းမှ
 အစိုးဆုံး၊ ထမြောက်၍ ယုဒအမျိုးသား၊ တပါး
 အမျိုးသားတို့အားလည်းကိုပေးမည်ဟူ၍၎င်း၊
 မောရှေမှစသော ပရောဖက်များတို့ ဟောပြော
 သောစကားထက် စကွန်ပိသည် မလွန်ဘဲ၊ လူ
 စကြီး၊ စင်ယံတို့အားသက်သေခံ၍ နေပါသည်
 ထုလျှောက်သော်။

၃၂။ ထိုသို့ ပေါလုသည် စပြစ်ခြေရာ စကား ကို
 လျှောက်သောစခါ၊ စေတနာမင်းက၊ ပေါလု၊ သင်
 ထည်သူရဲဖြစ်၏။ သိပ္ပံ စတတ်ဈားကို သင်၍
 သူရဲအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဟု၊ ကြီးသောအသံ
 ၃၃။ နှင့်ဆို၏။- ပေါလုကလည်း၊ မြတ်တော်မူသော
 စေတနာမင်း၊ စကွန်ပိ သည် သူရဲမဟုတ်ပါ၊
 သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ကောင်းသော မိတ်နှင့်၎င်း
 ၃၄။ ချစ်သောစကားကိုပြောပါ၏။- ဤစရာများကို
 စပြုပမင်းကြီး၊ သိတော်မူ၏။ ထိုမင်းရှေ့တော်၌
 စကွန်ပိစတည်စထင်းလျှောက်ပုံပါ၏။ ဤစ
 မူစရာတန်တရကိုမှမင်းကြီးမသိဘဲနေတော်မ
 မူထုစကွန်ပိထင်ပါ၏။ စကြောင်းမူကား၊ ဤ
 စမူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာစရပ်၌ ပြုသောစမူမ
 ၃၅။ ထုတ်ပါ။- ထိုစပြုပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည်
 စနာဂဏ္ဌိကျမ်းစာကို ယုံတော် မူသလော၊ ယုံ
 တော်မူသည့်ကို စကွန်ပိထိပါသည်ထုလျှောက်

၃၆။ စ-စပြုပမင်းကလည်း၊ သင်ထင်ခြားသောစား
 သွေးစောင်သောစားခြင်း၊ ငါသည်ခရစ်တာန်
 ၃၇။ ဖြစ်လှပြီဟု ပေါလုအား ပြောဆိုလျှင်၊- ပေါလု
 က၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့တွင် စကွန်ပိ၏
 စကားကိုကြားသောသူစပေါင်းစုံသည်၊ ဤသံ
 ကြီးကို ထား၍ စကွန်ပိကဲ့သို့ သောသူ ဖြစ်လှ
 သည့်သာမက၊ လုံးလုံးဖြစ်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်
 ကို စကွန်ပိ ဆုတောင်းပါသည် ထုလျှောက်
 ၃၈။ ထေ၏။- ထိုစခါမင်းကြီးနှင့်ဗေရုနိုတ်သည်ထ
 ခ် မြို့ဝန်မင်းမှစသော စပေါင်း၊ စခေတ်ဈားတို့
 ၃၉။ နှင့်တကွ၊- စခြားသို့သွားပြီးလျှင်၊ ဤသူသည်
 စသေသတ်ခြင်း၊ စကွန်ပိ ထားခြင်း ခံထိုက်
 သောစမူကိုမပြုထု၊ စခွင်းခွင်းပြောဆိုကြ၏။-
 ၄၀။ စပြုပမင်းကလည်း၊ ဤသူသည်ကဲသာဘုရင်၏
 စယုတော်ကိုခံပါမည်ထုမဆိုမိလျှင် ထွတ်သင့်
 သည်ဟု၊ စေတနာမင်းအားဆို၏။

၂၇

၄၁။ ထိုစခါ ငါတို့သည် ဣတလီပြည်သို့ ထင်္ဂါ
 နှင့်ကူးရမည်စကြောင်းကို မီရင်ပြီးမှ၊ ထုလိစ
 မည်ရှိသောဩဂုတ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သောတပ်မှ၊
 ၄၂။ ခွဲပေါလုမှစ၍ စကွန်ပိခံသောစခြားသူတို့ကို
 ၄၃။ စပ်ကြ၏။- စာဖြုတ်ရှိသောတပ်ကို မီး၍ စာမှီ
 ပြည်နားသို့ ရှောက်သွားမည်စကြိုနှင့် ထွက်ကြ
 ၏။ စာရိတ္တရစမည်ရှိသော၊ မာကေဝါနီပြည်
 သက်သာလောနိုတ် မြို့သားသည် ငါတို့နှင့်ပါ
 ၄၄။ ၏။- နက်ခန့်နေ့တွင်မိရန်မြို့သို့ ဆိုက်ကြပြီးလျှင်၊
 ပေါလုသည် မိမိစေတောခွန်တို့ထံသို့သွား၍၊
 ၄၅။ သူတို့၏လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကိုခံရမည်စကြောင်း၊
 ၄၆။ ယုလိသည်ကျေးဇူးပြု၍ စစွင့်ပေးလေ၏။- ထို
 မြို့မှ ထွက်၍ ထေမသင့်သောကြောင့်၊ ကုဟု
 ကွန်း၊ မြောက်ထက်နားသို့ ရှောက်သွားစပြု
 ၄၇။ ကိလိကိပြည်၊-ပဲလိပြည်နှင့်စပ်သောပင်လယ်
 ကိုကူး၍၊ လက်ပြည်၊ နရမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။-
 ၄၈။ ထိုမြို့၌ ဣတလီပြည်သို့ ကူးသော စာထေစပြု
 သင်္ဂါကို တပ်မှသည်ထွက်၍၊ ထိုသင်္ဂါထဲ
 ၄၉။ သို့ငါတို့ကိုသွင်းထားလေ၏။-နှေးနှေးသာသွား
 ၍ နေရက်ကာလ ကြာသောစခါ၊ ပင်ပန်းစွာ
 ကြိုးစား၍ ကနိန်မြို့နှင့် တညတညရောက်ပြီးမှ၊
 ထေမသင့်သောကြောင့် ကရေတကွန်း၊ စခေ
 ထက်၊ သာထရန်မြို့စနားသို့ ပင်ပန်းစွာရှောက်
 ၅၀။ သွား၍၊- စာသံမြို့နှင့်စနား၊ ကာထုလိမင်းစ
 မည်ရှိသောစရပ်သို့ရောက်ကြ၏။

ကလေးကြာသည်ရှိသော်၊ ကြီးစွာသောဥရုသ်
 ၈ နေ့ထွန်၍ ပင်လယ် မကူးသင့်သော ထ ဥရုထ
 ၉ မြန်မြန်သည်ကိုပေါထုသည်ထောက်၍၊-အစွမ်း
 ၁၀ ထူထို၊ ထရမှာ ပင်လယ် ကူးလျှင် ထင်္ဂါနှင့်
 ကုန်စွာ၊ ထိုသည် ဆုံးရှုံးသည်သာမက၊ ငါထို
 ၁၁ အသက်ပျက်မီးရာသောထေ၊ အန္တရာယ်ရောက်
 ၁၂ မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု သတိ ပေး၏၊- သို့
 သော်လည်း၊ တပ်မှူးသည်ပေါထုစကားကိုနား
 ၁၃ မထောင်ဘဲ၊ တက်မ ကိုင် စကား နှင့် သင်္ဘော
 ၁၄ သူကြီး စကားကို နားထောင်၏၊- ထိုမြို့စိပ်၌
 စောင်းကောထပတ်လုံး မနေသင့်သောကြောင့်
 ၁၅ တစ်ဖန်ထွန်၍၊ မိနိုတ်မြို့စိပ်သို့မှီ၍လျှင်၊ ထို
 စိပ်၌ စောင်းကောထကို လွန်စေသော်သာ၍
 ၁၆ ကောင်းမည်ဟု၊ လူထူစွာ၊ ထိုသည် ဆိုကြ၏၊ မိ
 နိုတ်စိပ်ကား၊ ကရေတကျွန်း၌ရှိ၏၊ အနောက်
 ၁၇ မြောက်သို့ငင်၊ အနောက်တောင်သို့ငင် ချက်နှာ
 ၁၈ ပြု၏၊-တောင်ထေသည်မြည်းညှင်းစွာလာသော
 အခါ၊ ယခုမှီ၍သည်ထုမိတ်ထင်နှင့်လွှင့်၍၊ က
 ၁၉ ရေတကျွန်းနားသို့ရှောက်သွားကြ၏၊-ကောထ
 ၂၀ မကြာမမြင့်မှီ ဥရုကလုရန် အမည်ရှိသော ထေ
 ၂၁ မြင်းရန်တိုင်းသည်သင်္ဘောကိုတိုက်၍၊-တထွန်
 တည်း၊ ဆောင်သွားသဖြင့်၊ သင်္ဘောသည်ထိုထေ
 ၂၂ ကိုမခံနိုင်သောကြောင့်၊ ငါထိုသည်အားလျော့
 ၂၃ ခု ဖြစ်တိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏၊- ကထောစေ
 ကျွန်းနားမှာပြေးစည်တွင်၊ သံတန်ကိုမပျက်စေ
 ၂၄ မြင်းငါးပင်ပန်း၊ စွာ ကြိုးစား၍၊- သင်္ဘောပေါ်သို့
 တင်ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘောကို မိုင်ခွဲစေခြင်း၊ ငှါ ကြိုး
 ၂၅ နှင့် ပတ်ဝန်းကြ၏၊ သောင်ပေါ်မှာ တင်မည်ကို
 ထည်း၊ ပိုးရိမ်သောကြောင့် ရွက်ကို သိမ်းသဖြင့်
 ၂၆ ထေတိုက်ရာသို့ပါလွှင့်ကြ၏၊-လှိုင်းထထောကြီး
 သောကြောင့် ထလွန် တုန်လှုပ်၍၊ နက်ခန်းနေ၌
 ၂၇ ဝန်ကိုထုတ်ပြန်ကြ၏၊- သုံးရက် မြောက်သော
 နေ့၌ သင်္ဘော တန်ဆာစွာကို ကိုယ် ထက် နှင့်
 ၂၈ ကိုင်ယူ၍ပြန်လိုက်ကြ၏၊- နေ့လ၊ ကြယ်နက္ခတ်
 ထိုကိုတာရှည်စွာမမြင်ရ၍မိလိ၊ သက်မုန်တိုင်း
 ၂၉ အားကြီးသေးသဖြင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 မည်ထုမောင်ရာထေ ခွင့်လျှင်မရှိ၊
 ၃၀ အစာကိုမစားဘဲကြာမြင့်စွာနေကြပြီးမှ၊ ပေါ
 လုသည် ထိုသူထိုက် အလယ်၌ထ၍၊ အစွမ်းလူ
 ထို၊ စေကားကိုနားထောင်၍ကရေတကျွန်းမှမ
 ၃၁ ထွန်ထဲနေလျှင်၊ ဦးပျက်မီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်ကင်း
 ၃၂ ထွန်ရကြ၏၊- ယခုထွန် မိတ်သက်သာခြင်းရှိ

ကြလော့၊ အကြောင်းမူကား၊ ထင်္ဂါဆုံးခြင်း
 ၃၃ မှတပါး သင်တို့တွင်အထက်သူမျှအထက်မဆုံး
 ၃၄ ရ၊- အထက်ကြောင့် ခုည်းဟူမူကား၊ ငါ့ကိုပိုင်
 တော်စု၍၊ ငါ့ကို၊ ကွယ် သော ဘုရားသခင်၏
 ၃၅ ကောင်းကင်တမန်သည် ထရေညည့်တွင်အစာ၊
 ၃၆ ဖြာပေါ်ထာလျက်၊- ပေါထု၊ သင်သည်မမိုးရိမ်
 နှင့်၊ ကဲသာဘုရင်ရွှေသို့ရောက်ရမည်၊ သင်နှင့်
 ၃၇ အတူ ပင်လယ် ကူးသော သူထေ ပေါင်း ထိုကို
 ဘုရားသခင်သည်သင့်အားပေးတော်မူပြီထုဆို
 ၃၈ ၏၊- ထိုကြောင့် အစွမ်းလူထို၊ ထက်သာခြင်းရှိ
 ကြလော့၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည် အထိုင်း မြစ်
 ၃၉ လိမ့်မည်ဟု၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍
 ၄၀ ယုံခြင်းရှိ၏၊- သို့သော်လည်း၊ တန်တရသော
 ကျွန်းပေါ်မှာ သင်္ဘောတင်၍ ပျက်ရမည်ထုပေါ
 ထုဆို၏၊
 ၄၁ တထွန် ထေးရက် မြောက်သော နေ့ညည့်
 ရောက်သောအခါ၊ ငါထိုသည် အာမြီပင်လယ်
 ၄၂ တွင်အရပ်ထေးရက်နှာသို့လူးလာသွားကြစဉ်၊
 သန်းခေါင်အမြန်၌ တန်တရသောကမ်းအစွမ်းထို့
 ရောက် ထုသည်ထု၊ သင်္ဘောသားထိုသည်ထင်
 ၄၃ မှတ်သဖြင့်၊- ရေကိုစမ်းလျှင် အထိနှစ်ထပ်မြီ
 သည်ကို ထွေကြ၏၊ ထိုမှပိုးစည်းလွန်ပြန်လျှင်၊
 ၄၄ တစ်ရေကို စမ်း၍ တထွန် ငါးထံရှိသည်ကို
 ၄၅ ထွေကြ၏၊-ကျောက်ကိုတိုက်မိမည်မိုးရိမ်သော
 ကြောင့် သင်္ဘော ဝဲမှ ကျောက် ဆူ၊ ထေးထယ်
 ၄၆ ကိုခုတ် မိလိ၊ ထင်းပါးစေဟု ဆုတောင်းကြ၏၊-
 ၄၇ သင်္ဘောသားထိုသည် သင်္ဘောကို စွန့်သွားမည်
 ဟု အကြံရှိ သည်နှင့်၊ သင်္ဘော ဦး သို့ သွား၍
 ၄၈ ကျောက်ဆူးခုတ်ပြန်လျက်သံတန်ကိုလျော့စဉ်
 ၄၉ တွင်၊- ပေါလုက၊ ဤသူထိုသည်သင်္ဘောပေါ်၌မ
 နေလျှင်၊ သင်တို့သည် ခုမ်းသာမရ နိုင်ကြ ထု၊
 ၅၀ တပ်မှူးမှစ၍စစ်သူရဲသားဆို၏၊- ထိုအခါစစ်
 သူရဲတို့သည်သံတန်ကြိုးကိုရုတ်ဖြတ်၍ခွထိုက်
 ကြ၏၊
 ၅၁ မိုဏ်းထင်း ထု ထောအခါ အစာကိုစားစေ
 မြင်းငါးပါထုသည်လူအပေါင်းထိုကိုထိုက်တွန်း
 ၅၂ လျက်၊ သင်တို့သည် တထွန်ထေးရက်ပတ်လုံး
 မှော်ထင်၍ထရေတိုင်အောင်အစာမစားဘဲတော်
 ၅၃ စွတ်လျက်နေကြ၏၊- ထိုကြောင့်၊ အစာစားကြ
 လော့၊ ခားလျှင် ခုမ်းသာရခြင်း အကြောင်းဖြစ်
 ၅၄ လိမ့်မည်၊- သင်တို့ထံမြည်တပင်မျှ မပျက်မီးရ
 ထု ဆိုပြီးလျှင်၊ ပေါထုသည် မုန်ကိုထွန်၊ ထိုသူ

ဈာန်ရွှေ၌ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
 ၇၈ ခွမ်းပြီးမှ ရန်ကိုခွဲ၍ စားလေ၏။- ထိုသူထပေါင်း
 ထိုသည်သည်။ မိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကို
 ၇၉ စားကြ၏။- ထိုသဘော၌ ပါသော သူဈာန် ထို
 သည် အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ရာ နှစ်ကျိပ်
 ၈၀ ခြောက်သောက် မှီသတည်း။- ဝစ္ဆာဇာ၊ ပြီးမှ
 ထန်စပါးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပြစ်ချ၍ သင်္ဘောကို
 ပေါ့စေကြ၏။
 ၈၁ မိုဏ်းလင်းသောအခါ ထိုအရပ်ကို မသိသော်
 လည်း။ ထောင့်ကွေ့ဘုရား သင်္ဘောဆိပ် မှီသည်
 ကို မြင်သောကြောင့်၊ သင်္ဘောကို အထဲသို့ သွင်း
 ၉၀ နှိုင်းလျှင် သွင်းမည်ဟု ထင်ကြသိကြ၏။- ကျောက်
 ဆူးထို့ကို ထွက်၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချလိုက်ပြီးမှ
 တက်မထို့ကို ဆိုင်းသော ကြိုးဈာန်ကို ခြည်၍၊
 ရွက်ကိုထေ၌ ဖြန့် ဂွင့်လျက် ကမ်းနားသို့ တိုက်
 ၉၁ သွားကြ၏။- ရေဆိုင်ရာသို့ ရောက်လျှင်၊ သင်္ဘော
 ကို သောင်ပေါ်မှာ တင်စေ၍ ဦးမထူ ပိတ်နေသ
 မြင့်ဝဲကိုလှိုင်းတံပိုးမိုက်သောကြောင့် ကျိုး၏။-
 ၉၂ ထိုအခါ အကျည်းခံသော သူထိုသည် ကုန်းသို့
 ကူး၍ ပြေးမည်ကို မိုးမိမိသောကြောင့် စစ်သူရဲ
 ၉၃ ထိုသည်သတ်မည်ဟု ထင်ကြသိကြ၏။- တပ်မှူး
 သည် ပေါလုကို ခမ်းသာ စေခြင်းငှါ အလိုရှိသ
 မြင့်၊ စစ်သူရဲတို့၏အကြံကို ခြစ်တား၍၊ ကူးနှိုင်း
 သောသူထိုသည် အရင်ဆင်း၍ ကုန်းသို့ သွားစေ
 ၉၄ မြင်းငှါငင်း- ကြွင်းသော သူထိုသည် ပျဉ်ပြားမှစ
 ၍ သင်္ဘော တန်ဆာများကို စီးစေခြင်းငှါ ငင်းစီ
 ရင်းလေ၏။ ထိုသို့ လူထပေါင်း ထိုသည် ဘေးနှင့်
 လွတ်၍ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၂၈

၁ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်းကား
 ၂ မေလိတကျွန်း ဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။- မိုဏ်းရွာ
 ၌ ချမ်းသောကြောင့် လူမိုင်းထိုသည် မီးငွေ့ပြီး
 လျှင်၊ ငါထိုထပေါင်းကို လက်ခံ၍ အထူးသဖြင့်
 ၃ ကျေးဇူးပြုကြ၏။- ပေါလုသည် ထင်းကို စုသိမ်း
 ၍ မီးပေါ်မှာ ထည့်စည်တွင်း၊ မြွေဆိုးသည် မီးငွေ့
 ထဲက ထွက်၍ ပေါလု၏ လက်ကို တွယ်လျက် နေ
 ၄ ၏။- ထိုလူမိုင်းထိုသည် မြင်လျှင်၊ ဤလူကား၊ လူ
 အသက်ကို သတ်သော သူအမှန် ဖြစ်၏။ ပင်လယ်
 ထေးမှ ထွက်သော်လည်း။ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ
 တရားသည် အဂ္ဂမပေးဟု၊ အညှင်းခွင်းဆိုကြ
 ၅ ၏။- ပေါလုသည် မြွေကို မီးထဲသို့ ချစ်အတယ်
 ၆ ထေးမှုမသင့်၊ သူသည် တကိုယ်တည်း ရောင်မည်။

တခဏခွင်းတွင် ထဲ၌ သေမည်ဟု ထိုသူထိုသည်
 ကြာမြင့်စွာ နှင့်ထင်သော်လည်း။ သူ၌ မကောင်း
 သော အပြစ် တစုံတရာကိုမျှ မမြင်လျှင် သဘော
 ၁ ပြောင်းလဲ၍၊ ဤသူကား နတ်ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုကြ၏။
 ၂ ထိုအရပ်နှင့် မနီးမဝေး ဝုဗလီ အမည်ရှိသော
 ကျွန်းသို့ ကြီးစံနေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည် ငါထို
 ကို လက်ခံ၍၊ သုံးရက် ပတ်လုံး ကောင်းစွာ
 ၃ ထုပ်ကျွေး ပြုစုလေ၏။- ဝုဗလီမင်း၏ အမည်
 ဈာန်နာနှင့် ဝမ်းကျသွေးသွန်နာစွဲ၍၊ တုံးတုံးနေ
 သည်ကို ပေါလုဝင်၍ ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူထပေါ်
 ၄ ၌ ထက်တင်၍ အနာကို ဖြိမ်းစေ၏။- ဤသို့ ပြုသော
 ကြောင့်၊ ထိုကျွန်း၌ အနာရောဂါ စွဲသော အခြား
 သူရှိသမျှ ထိုသည်လာ၍ ချမ်းသာခြင်းကို ရကြ
 ၅ ၏။- ထိုသူထိုသည် မှားစွာ သောလက်ဆောင်ထို
 ကို ပေး၍၊ ငါထိုသည် ထွင့်မြင့်သော အခါ မိကျွာ
 ဈာန်ကို ထည်းသင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ကြ၏။
 ၆ သုံးလလွန်လျှင်၊ နတ်သားအရှာထို၏ ခုတ်တု
 ပါသော၊ ထိုကျွန်း၌ ဆောင်းကာလ ပတ်လုံး နေ
 ၇ နဲ့ဘူးသော အာထေဇန္ဒြ သင်္ဘောကို ငါထိုသည်
 ၈ စီးပြန်၍၊- သုရကုတ်မြို့သို့ ဆိုက်လျှင် သုံးရက်
 ၉ နေကြ၏။- ထိုမြို့မှ ထွင့်မြင့်၍ ဝိုက်သွားသဖြင့်၊
 ရေကျန်မြို့သို့ ရောက်၍ တရက်နေပြီးမှ ဆောင်
 လေထာသောကြောင့်၊ နှစ်ရက်တွင် ပေါတထော
 ၁၀ လိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။- ထိုမြို့၌ ညီအစ်ကိုအမျိုး
 ကို တွေ့၍ ခုနစ်ရက် နေကြပါဟု၊ သူထိုသည်
 တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေပြီးမှ၊ ရောမမြို့သို့
 ၁၁ ခရီးသွားကြ၏။- ရောမမြို့သား ညီအစ်ကို ထို
 သည် ငါထိုလာကြောင်းကို ကြားသိလျှင်၊ ခရီး
 ဦးကြိုပြုဆုံးသော ငါအမျိုးထိုသည် အပွင့်ဈေးတိုင်
 အောင်ငင်၊ အမျိုးသို့သည် သုံးစရပ်တိုင်အောင်
 ၁၂ ငင်လာကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူထိုကို မြင်လျှင်၊
 ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ မိတ်
 ၁၃ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။- ရောမမြို့သို့
 ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူးသည် အကျည်းခံ
 သောသူထိုကို ကိုယ်ရံတော်စု၌ အပ်ထေသော်၊
 ပေါလုသည် မိမိကို ဧဝံသော စစ်သူရဲ တ
 ယောက်နှင့် အတူ မိမိအထိုအလျှောက် နေရသော
 အခွင့်ကိုရ၏။
 ၁၄ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ထူးလွှာ
 အကြီးအကဲထိုကို ခေါ်၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ညီ
 အစ်ကိုထို၊ အကျွန်ုပ်သည် ထူးလွှာမျိုးကို မပြစ်

၅၁။ မိမိတို့ဆက်သောသောတံးကိုမပတ်
 ထောထူ ဖြစ်လျက်ပင်၊ ထေရုရှသင် မြို့သားထို
 သည်မကျွန်ုပ်တို့အကျဉ်းထား၍၊ နေမထူထို
 ၅၂။ ထက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏- နေမထူထိုသည် မ
 ကျွန်ုပ်တို့၏စစ်ကြောပြီးမှ၊ ဆေထိုက်သောအပြစ်
 တစ်ခုခုကိုမှမထွေသဖြင့်ထွက်ခြင်း၊ ငှါထေထိုမှ
 ၅၃။ ကြမ်း-ထိုထေထိုကိုထွေထွေသို့သိတားသော
 အခါ၊ ကဲသာဘုရင်၏ထေထွေတော်ကိုခံပါမည်ထု
 မကျွန်ုပ်တို့ဆိုရ၏၊ ထိုသို့ဆိုသော်မ ချိုးသားရှင်း
 ထိုကို အပြစ်တင်စရာ တစ်ခုခု မှိသောကြောင့်
 ဆိုသည် မထုတ်၊ ထိုကြောင့်၊ သင်ထိုကိုမြင်၍
 ၅၄။ နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ ငှါမကျွန်ုပ်တို့ခေါ်ပါပြီ- အသေရ
 ယမချိုး၊ စံ ဖျော်ထင် ရာ အထွတ်ကြောင့်၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီသံကြီးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ
 ၅၅။ ရပါမည်ထုပြောဆိုလျှင်း- ထိုသူထိုက၊ သင်၏အ
 ကြောင်းကို ကြားထိုက်သောစာကိုထွေပြင်မှအ
 ကျွန်ုပ်တို့ထိုမှအကြီးထိုပြင်မှထာသောညီအစ်ကိုထို
 ထွေ အထွတ်သူရှု သင်နှင့် အပြစ်မြင်ကြောင်းကိုမ
 ၅၆။ ကြားမပြောပါ- သို့သော်ထည့်၊ ချီသာသာထည့်
 အရပ်ရပ်ထို၌ ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရသော
 ထာသာဖြစ်သည့်ကိုမကျွန်ုပ်တို့ထိုထိုသည်ဖြစ်
 ၅၇။ ၍၊ သင်၏အထွေကိုသင်သည်ကိုယ်ထိုင်ခေ
 ပြသော ကောင်းကို မကျွန်ုပ်တို့ထိုသည် နားထောင်
 ၅၈။ သင့်သည် ထင်ပါမည်ထု ဆိုကြလျှင်း- နေရက်ကို
 မှိန်မှတ်၍လူများထိုသည်ပေါထုတည်းမိုရာအ
 ရပ်သို့ထာကြသည်မြဲသော်၊ ပေါထုသည် ဘုရား
 ထခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို သက်သေခံသ
 ၅၉။ ဖြင့်၊ ထိုသူထိုသည် ယေရှု၏အကြောင်း၊ နား
 ထိုထိုထိုသည်ခေါ်ခြင်း၊ ငှါ၊ မောရှေ၏ပညာကြီး
 ၆၀။ နှင့်အနာဂတ္တိကုမ်းထိုကိုအမှီပြု၍မြဲသောသား

ထွေဆောင်သဖြင့်၊ နံနက်အမှီ၌၅၁။
 ၆၁။ မှိန်ထိုင်ခေတော်ထုတော်ထောပြောထေ၏
 ၆၂။ အမှီထိုသည်ပေါထု၏ကောင်းကိုထိုကြမ်း အ
 ၆၃။ မှီထိုသည်မထိုသဲနေကြမ်း- ထိုသို့အရှင်းရှင်း
 ထောကွဲပြား၍သွားကြမ်း၊ သွားကြည့်ထွေ
 ပေါထုသည် ကောင်းတရားကို ပြော ထိုက်သည်
 ၆၄။ နား၊ ထန်ရှင်း၊ သော ပိညည်တော်သည် ပရော
 ဝေထေရှာထ အားဖြင့် မိန့်တော်မူထွေ ထူ
 ၆၅။ ကား- သင်ထိုသည် ကြားထွေပင် အနက်ကို
 နားမထည်သဲ ကြားကြထိုမည်၊ မြင်ထွေပင်
 အာရုံမပြုသဲ မြင်ကြထိုမည်ထု၊ ထိုထွေမှီရာ
 ၆၆။ သို့သွား၍ပြောထေသွား- အကြောင်းမူကား၊ ထူ
 ထိုထွေမိမိမြင်၊ နားမကြား၊ မိတ်နှစ်ထုံး၊ ထီး
 အကွင့် မပြောင်းထဲ၊ သူထိုအနာရောဂါကို ငါမ
 ၆၇။ ခြိမ်းခေရသည်ထိုင်ခေတော်၊ သူထိုမိတ်နှစ်ထုံး
 သည် မိုက်ထွေ၊ နားသည်ထိုင်ထွေ၊ ထိုထို
 ထွေမိကို မိတ်ထွေ မှီကြမ်းထု၊ ငါထို ထီးထေး
 ၆၈။ နား၊ အားလျှောက် ပတ် ရွာမိန့် တော်မူ၏- ထို
 ကြောင့်၊ ထုရားသခင်၏ ကယ်တင် တော် စုခြင်း
 ကျေးဇူးတော်ကို တပါး အမှီ၊ ထာထိုအားလေး
 ထိုက်သည် ဖြစ်၍၊ ထူထိုသည် နားထောင်မည်
 ၆၉။ အရာကို သင်ထို ထိုမှတ် ကြထေသုထု- ပေါထု
 ပြောဆိုပြီးမှ၊ ထူထူထို သင် သွား၍အရှင်းရှင်း
 နားရွာသောထွေအနှီးနှီးနှောခြင်းမှီကြမ်း
 ၇၀။ ထိုနောက်မှ ပေါထုသည် နှစ်နှစ်ပတ်ထုံး မိမိ
 ငှါထော ထိခံခံသဖြင့်၊ မိမိထို ထာထော
 ၇၁။ သူအပေါင်းထိုကိုညှိခံ၍- အထွေထွေမမြင်
 တားထဲ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို
 အထည်အဆင်းထောပြော၍၊ သခင်ထေရှုအရပ်
 ၍အကြောင်း၊ နားကိုထွေသင်ပြသထွေထေ၏

ရှင်ထုကားမိရင်ရေးထာသောတမန်တော်တော်ကြီး၏

ရောမဗြဟ္မစာ

ROMANS.

၁

၁ ထုစာတိစားခြင်း၊ ဂါမိန်စာမျိုးဖြစ်တော်မူထ
 ၂-၃ သော၊-ထေခြင်း၊ ရှုထခြောက်တော်မူ၍၊- ထန်
 ၄ ဤသောဝိညည်စား ဖြင့်၊ ထန် ခိုး နှင့် တကွ
 ဘုရားသခင်၏ သားတော် ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ
 သော ငါ့ ထိုသခင် ထေရှု ခရစ်တည်း၊ ဟူသော၊
 မိမိသားတော်ကို စေကြောင်း၊ ပြု၍ ဘုရားသခင်
 ထည် ရွေးက မိမိပရောဇတ်ဗျာဏာ၊ ဖြင့်၊ ထန်
 ဤသောကျမ်းစာ၌ ဂတိသားတော်မူသောစပ်
 ရေထိတရားကို ထော ဖြေငြိမ်း၊ ငှါ၊ ရွေးချယ် ခွဲ
 ထား၍ တမန်တော်စေရာ၌ ခန့်ထားသောထေရှု
 ခရစ်ကျန် ငါပေါ့ထုသည်၊- ဘုရားသခင် ခွန်
 ၈ တော်မူ၍၊- ထန် ဤသောစေရာ၌ ခန့်ထားသော
 ရောမမြို့သူမြို့သားပေါင်းကို ကြားလိုက်ပါ
 ၉ ၏- ထခင်ထေရှုခရစ်နှင့် ငါ့ထို စေတည်းဟူ
 သောဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်
 နှင့် ဖြစ်ထက်ခြင်းသည်ထင်ထို၌ မှီပါစေသော၊
 ထခင်ထေရှုခရစ်နာမတော်ကိုစေပြု၍ ထုချိုး
 စေပေါင်း၊ ထိုသည် လုံကြည် နားထောင် ဖြေငြိမ်း၊
 ငှါ၊ ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော်
 စေရာကို ငါ့ထိုသည်ခံရကြပြီ၊ ထိုသခင်ခေါ်ထား
 တော်မူသော ထင်ထိုသည်ထည်း၊ ထိုလူမျိုးထို၌
 စပါစေခင်ဖြစ်ကြ၏၊
 ၁၀ ထင်ထို၏ လုံကြည်ခြင်းစေရာသည် ဖြေတပြင်
 ထုံး၌ အနွှံ့စပြား ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ သင်
 ထိုစေကြောင်းကြောင့်ထေရှုခရစ်စားခြင်း၊ ငါ၏
 ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို ရွှေဦး၊ ခွာ ငါ ချီး
 ၁၁ ခွမ်း၏- ငါသည်သင်ထိုကိုမမြားမထပ်အောင်၊
 ခေတ်စံ အစဉ်ပပြတ်ဆုတောင်း၊ ပဌနာပြုသည်ဟု၊
 ထားတော်၏စပ်ဂေလိတရားကိုဟောထွက်၊ စေ
 ရှုတော်ကို မိတ်ဝိညည်နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက်
 ၍၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထည် ငါ၏
 ၁၂ ထက်ထေခံဖြစ်တော်မူ၏- မကြာမမြင့်မှီဘုရား
 သခင် အထိုတော်စားဖြင့် အဆင်သင့်၍၊ သင်
 ထိုမှီရာထိုငါသာရသောစေ့နှင့်တန့်တဖွဲမှီပါပွဲ
 ၁၃ အ ကြောင်း ဆုတောင်း၊ ပဌနာပြု၏- သင် ထို
 ထည်ဖြစ်မှီခံပယ်စေကြောင်း၊ ငါသည်သင်ထို

၁၄ ဝိညည် ဆုကျေးဇူးတန်တရကို အပ်ပေးခြင်း၊
 ၁၅ ငှါ၊ သင်ထိုကိုအထွန်ထွေမြင်ခွင့်ပါ၏- ထိုထိုဆို
 သော်၊ ငါနှင့် သင်ထိုသည် လုံကြည်သော စား
 ဖြင့် အခွင့်အား၊ စားရသက်သာခြင်းထို ရောက်
 ကြမည်စေကြောင်းကို ဆိုလိုထထည်း၊
 ၁၆ ညီစစ်ကိုထို၊ ငါသည် စေကြားသောတပါးစေ
 မျိုးထား ထိုတွင် အထိုးကို ရသကဲ့ထို ထင်ထို
 တွင်ထည်း၊ အကျိုးထန်တရကိုရခြင်းငှါ၊ သင်ထို
 မှီရာထိုသွားမည်ထု အစန့်စန့် အကြံမိကြောင်း
 ကို၊ သင်ထိုမထိသေးစေခြင်းငှါ ငါအထိုးမှီထို
 ထို အကြံမိသော်ထည်း၊ ထုထိုင်စေခင် ဖြစ်
 ၁၇ တားသော အကြောင်းမှီ၏- ထေထထ ထုမြစ်
 စေ၊ ထုရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာမှီဖြစ်စေ၊ ပညာခွဲဖြစ်
 စေ၊ ထုထမျိုးမျိုးထို၏ကြေးသည်ငါ၌တင်ထွက်
 ၁၈ မှီ၏- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတတ်၌ထမ္မစေထိုင်းစေရာ
 မမြို့သားဖြစ်သော သင်ထိုစားစပ်ဂေလိတရား
 ၁၉ ကိုဟောခြင်းငှါစေတနာမိတ်မှီ၏- ငါသည်ခရစ်
 တော်၏စပ်ဂေလိ တရား ကြောင့် ခွတ်ကြောက်
 ဖြင်းမမှီ၊ အကြောင်းမကား၊ ထိုတရားသည်ရွှေ
 ဦးစွာ၌ယုစလူ၊ နောက်၌ထေထထထု၊ လုံကြည်
 ထမ္မသောသူပေါင်းထိုကို ကယ်တင်စေသော
 ၂၀ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏- အထထိုထို
 ဖြစ် ထနည်း၊ ဟု မူ ကား၊ ခြောင့် မတ်သောထု
 ထည် လုံကြည်ခြင်း၊ စားမြင့် အထထို ခွင်ထိန်
 မည်ယု ကျမ်းစာထာထည်နှင့် အညီ၊ လုံကြည်
 ဖြင်း၌တပြီသောဘုရားသခင်၏ခြောင့်မတ်ခြင်း၊
 တရားသည်၊ လုံကြည်ခြင်း၊ အမှီအထိုငှါ စပ်ဂေ
 လိတရား၊ စားမြင့်ထင်ရှားထွက်မှီ၏၊
 ၂၁ ထမ္မာတရားကို အစွဲဖြင့် ဆီးထား၊ မှီဝဲထံ
 သောသူထိုပြုတတ်သော ဘုရားခွဲရေခြင်း၊ အစွာ
 တရားကို ထွန်ကျား၊ ဖြင့်၊ အမှီ အမျိုးမျိုးထို ထ
 ဝေလ်၌၊ ဘုရားသခင်၏အမှတ်တော်ထင်ရှားစေ
 ၂၂ ကင်မှ ထင်ရှား ထွက် မှီ၏- အထထို ကြောင့်
 နည်း၊ ဟုမူကား၊ ထိစပ်သော ဘုရားသခင်၏အ
 ကြောင်း၊ အရာထိုသည် ထုထိုတွင်ထင်ရှားထွက်
 မှီ၏၊ ဘုရားသခင်ထည်ထုထိုစားပြုတော်မူပြီ-
 ၂၃ အထထို ထိုနည်း၊ ဟုမူကား၊ ခန့်ဆင်း တော်မူ

- [illegible]

- ကိုရင်ဗိုလ်မိမိသောသူဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်
၁၀ ဖြစ်သော်လည်း နှစ်နှစ်လျှင်၊ သူတပါးကို ဆုခံရသော်
ပင် ကိုယ်ကိုမဆုခံသော၊ လူဝံ့အားကိုးစားနှင့်
ဆုတောင်းသောလျက်ပင် ကိုယ်ထိုင်မိုးသော၊
၁၁ ထိုသော၊ ကိုယ်ပြင်စားနှင့် ဆုခံရသော်လည်း ကိုယ်
ထိုင် မြင်စားသော၊ ခုတ်တိုက် စက်ဆုတ် နှံ့
လျက်ပင် မိတ်နှစ် တော်ကို လူထု ချက်စားသော
၁၂ သော၊ - ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်မြင် ဝါကြွား
လျက်ပင် ကိုယ်တရားကို ထွန်ကျွေး၍၊ ဘုရားသခင်
၁၃ စံ ဝတ်သောလျက် တော်ကို ချက်စားသော၊ - အ
ကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာနှင့် သာသနာနှင့် အညီ
တပါး၊ အမျိုး သားထို သည် သင်ထို အထွန်ကို
သောကံ၍၊ ဘုရားသခင် စံ ခာမ တော် ကို ကျွဲ
သတ်ကြ၏၊
၁၄ သင်သည် ပညတ်တရားကို ကျွန်လျှင်၊ အရ
ဈားထိုး၊ ခြင်း၊ အား၊ ခြင်း၊ အထိုး၊ မှီ၊ စံ၊ ပညတ်
တရားကို ထွန်ကျွေးလျှင်၊ သင်၏ အရဈားထိုး၊
၁၅ ခြင်း၊ သည် အရဈားမထိုးသော ခြင်း၊ ကိုယ်မသောသူသည်
တရား၌ ပါသော ပညတ် ထို ကို စောင့် စောင့်
လျှင်၊ ထိုသူ၏ အရဈားမထိုးသော အခြေ ကို အ
ရဈားထိုး၊ ခြင်း၊ အခြေ ကို ထို ခုတ်သောပိုမထွက်
၁၆ သော၊ - အရဈားထိုး၊ ခြင်း၊ ကိုယ်မသောသူသည်
သည်၊ ကိုယ်မထို အလျောက် ပညတ်တရားကို
ကျွန်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့် အရဈား ထိုး၊ ခြင်း၊ မှီ
လျက်ပင် ပညတ်တရားကို ထွန်ကျွေးသောသင်
ကို တရားလျှင် အစွဲ၊ မသောပထမထွက် သော၊
၁၇ အကြောင်းမူကား၊ အခြေ အား၊ ခြင်း၊ သာသနာလျှင်
ဖြစ်သောသူသည် လူထု နှစ်နှစ်လျှင်၊ အခြေ အား
ခြင်း၊ သာ ကိုယ်မသောသူ၏ အရဈားထိုး၊ ခြင်း၊ သည်
၁၈ အရဈား ထိုး၊ ခြင်း၊ အစွန် မထွက်၊ - အထွန်
အား၊ ခြင်း၊ လူထု ခြင်း၊ သောသူသည် လူထု နှစ်နှစ်
အရဈားထိုး၊ ခြင်း၊ သည်၊ ကျမ်းစာသင်၊ သော
အား၊ ခြင်း၊ မထွက်သော၊ ပညတ် တော် တရား အား
ခြင်း၊ မိတ်နှစ်နှစ်နှင့် စံ ဆိုင်၏၊ ထိုသို့ အရဈား
ထိုး၊ ခြင်း၊ ကို မသော သူ၏ အမျိုးအစွမ်းသည် လူ
မထို နှစ်နှစ်နှင့်၊ ဘုရားသခင် အထိုတော် နှစ်နှစ်
သတည်း။

9

- ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ထူးထူးသည့် အထောက်အကူ
 ထပ်မံ၊ အရေးအကြီးအကဲအမြင့် အထောက်
 အကူ၊ မိသားစု၊ အရေးအကြီးအကဲ အထောက်

ဈာနာဒိန္ဒရိယတို့၏အစွမ်းကိုသောအကျိုးဟုမူကား။
 ၈ ရေဈာနတို့၏အစွမ်းကိုသောအကျိုးဟုမူကား။
 ၉ သခင်၏ဈာနတော်များကိုခံရကြ၏။ သူတို့
 တွင်စေတီမယုံသော်လည်း။ အဘယ်ဆိုစွယ်ရှိ
 သနည်း။ သူတို့မယုံဘဲခံရခြင်းစေရာသည်ဘုရား
 ၁၀ သခင်၏သဗ္ဗာတော်ကိုဖျက်ရှင်းသောစာ- မ
 ဖျက်ရှင်းရာ။ သို့ဖြစ်၍၊ မိန့်တော်မူချက်သည်
 ခြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောစာ၊ စောင့်မြင်
 တော်မူ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည်နှင့်အညီ၊ ထု
 ခပ်သိမ်းထိုသည်သုဗ္ဗာဗျာကသော်လည်း။ ဘုရား
 သခင်၏သဗ္ဗာတော်သည်တည်စေသတည်း။-
 ၁၁ ငါတို့၏မတရားသောစေ့သည်ဘုရားသခင်၏
 ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကိုထင်ရှားစေလျှင်၊
 စေတီသို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည်
 စာတော်ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသောစေ့ကိုပြု
 တော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်းကောင်း
 ၁၂ ထိုင်းငါဆိုသတည်း။- ထိုသို့မထုတ်ရာ၊ ထုတ်
 လျှင်၊ ထောင့်သားတို့ကိုစေတီသို့စစ်ကြောစီ
 ၁၃ ရင်တော်မူမည်နည်း။- ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါသည်သဗ္ဗာ
 ဗျာကသောစာ၊ ခြောင့် ဘုရားသခင်၏သဗ္ဗာတော်
 သည်ဂုဏ်အသရေတော်ကိုတိုးပွားစေလျှင်၊ င
 ကိုမပြစ်မှီသောသူကဲ့သို့စေတီကြောင့်စီရင်
 ၁၄ သေးသနည်း။ ဟူ၍မေးပြန်လျှင်၊- ကောင်းသော
 အကျိုးရှိစေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို
 ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထုစေတီထိုသည်ငါတို့ကိုကဲ့
 ၁၅ ခွဲလျက်၊ ငါတို့စကားကိုပြန်ပြောသည်အထိ၊
 ဆိုစွဲ၊ မပြောလော။ ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည်ကိုယ်
 ၁၆ မပြစ်ပါ။ ကိုခံထိုက်ကြ၏။
 ၁၇ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ စေတီသို့နည်း။ ငါတို့သည်
 မြတ်သောထုမေးပြန်သော်၊ စေလျှင်၊ မမြတ်၊
 ၁၈ စေကြောင်း၊ မူကား။ ယုဝလူ၊ ထေထေထုစ
 ပေါင်းထိုသည်မပြစ်မှီကြောင်းကိုစေတီက
 ၁၉ ပြခဲ့ပြီ။ ကျမ်းစာထာသည်ကား၊ ခြောင့်မတ်
 ၂၀ သောသူမရှိ၊ တယောင်မှမရှိ၊- နားထည်သော
 ၂၁ သူမရှိ၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူမရှိ၊- ထုစ
 ပေါင်းထိုသည်ထမ်းလွှဲကြပြီ၊ တညီတညွတ်
 ၂၂ တည်း။ အသုံးမရသောသူဖြစ်ကြပြီ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောင်မှ
 ၂၃ မရှိ၊- သူတို့၏လည်ခြောင်းသည်စွင့်ထားသော
 ၂၄ ထင်းရှင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်လျှာနှင့်ထည့်
 ၂၅ စားတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာမြေဆို၊
 ၂၆ အဆိပ်အတောက်ရှိ၏။- သူတို့နှုတ်ခမ်းကိုနှိပ်

သောစကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့်မြည့်
 ၁၈ ဝ၏။- သူတို့မြေသည်ထုစေတီကိုသတ်ခြင်း၊
 ၁၉ ငါသျှင်မြန်၏။- သူတို့သွားရာထမ်း၌ ဂုဏ်စီ၊
 ၂၀ ခြင်း၊ ခုကွယ်ရဲခြင်းရှိ၏။- ခုမ်းသာထမ်းကို
 ၂၁ သူတို့မသိကြ၊- ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရ
 သောစေကြောင်း၊ သည်သူတို့ဂုဏ်မိန့်မထင်ထု
 ၂၂ ကျမ်းစာလာသတည်း။- ပညတ်ထရား၌ပါသ
 မှာသောစကားထိုသည်ပညတ်တရားကိုခံသော
 ၂၃ သူတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ထိုသို့
 ၂၄ ဖြစ်၍၊ ထောက်သားစေပေါင်းထိုသည်စကားတ
 ၂၅ ရှိ၏ကိုမှမပြောနိုင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
 ၂၆ မပြစ်သင့်သောသူဖြစ်ကြ၏။- ထိုသို့ပညတ်
 ၂၇ ထရားသည်ခုခံရုံမရှိဘဲမပြစ်ကိုထင်ရှားစေသည့်
 ၂၈ မြစ်သေဥကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်စာ၊
 ၂၉ မြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌စေတီသို့သူတို့မြောင့်
 ၃၀ မတ်ရာသို့မရောက်ရာ၊
 ၃၁ သရမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့်စောဂဏ္ဌိကျမ်း
 ၃၂ ထိုသည်သက်သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်
 ၃၃ ထရားနှင့်မစပ်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏မြောင့်
 ၃၄ မတ်ခြင်းတရားတည်းဟူသော၊- ယေရှုခရစ်ကို
 ၃၅ ထုံကြည်ခြင်း၊ အားဖြင့်၊ ထုံကြည်သောသူစ
 ၃၆ ပေါင်းထိုစေခဲ့ဖြစ်၍၊ ထိုသူစေပေါင်းထိုစေပါ
 ၃၇ သို့ရောက်သောဘုရားသခင်၏ခြောင့်မတ်ခြင်း
 ၃၈ တရားသည်ထင်ရှားခဲ့ပြီ၊ ခြားနားခြင်းမရှိ၊
 ၃၉ မရှိ၊- စေတီကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထုစ
 ၄၀ ပေါင်းထိုသည်ခုခံရုံမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့
 ၄၁ တော်၌ အသရေဖျက်ကြပြီ၊- ယေရှုခရစ်ရှေး
 ၄၂ နှုတ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ အထိုးကိုမပေးဘဲ
 ၄၃ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ခြောင့်
 ၄၄ မတ်ရာသို့ရောက်ရကြ၏။- ဘုရားသခင်သည်
 ၄၅ ထည်းခံတော်မူ၍၊- လွန်ခဲ့ပြီသောခုခံရုံမရှိစေ
 ၄၆ ပြစ်မှားကိုမှတ်တော်မူရာတွင်၊ ခြောင့်မတ်
 ၄၇ ခြင်းတရားတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ထု
 ၄၈ ကာထ၌ ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကိုထင်
 ၄၉ ရှားစေ၍၊ ယေရှုကိုထုံကြည်သောသူတို့၏အပြစ်
 ၅၀ ကိုထွတ်တော်မူသော်လည်း၊ တရားသဖြင့်မြ
 ၅၁ တော်မူခြင်းငှါ၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်
 ၅၂ ကိုထုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကိုစ
 ၅၃ ခြစ်မြေရာစေကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား
 ၅၄ တော်မူပြီ၊
 ၅၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဝါကြွားစရာစေကြောင်းကား၊
 ၅၆ စေတီသို့နည်းလှမေးသော်၊ ဝါကြွားစရာစ

- ၁၁ တည်း၊- ထင်စံအမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု သော ဇာပိတ်တော် စေတိုင်။ မိမိ သည် လူမျိုး အများတို့၏ အခြေမည်ဟု မှော် ထင်ရာ အကြောင်း၊ မရှိဘဲ လျက်၊ ယုံကြည်၍
- ၁၂ မှော်ထင်သော်- ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ် ၍၊ မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာ စောက်၌သ ဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည် အသေကဲ့သို့ မှီကြောင်းကို ၎င်း၊ မိမိခင် ပွန်းစာရစ်ဝမ်းသည် သေကြောင်း၊
- ၁၃ ကို၎င်းမသေသေး၊- ယုံမှားသောမိတ်နှင့်ကင်း ၍၊ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်း မရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို မှီး
- ၁၄ စွမ်း၍၊- ဂတိထားတော်မူသော သူသည် ဂတိ တော်စေတိုင်၊ ထတ်နိုင်တော်မူသည်ကို မိတ်စွဲ
- ၁၅ ကမ်းသေ၏- ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ခြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။
- ၁၆ ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု၊ အာဗြဟံအကျိုး၊ အလိုငှါသာကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မဟုတ်၊
- ၁၇ ငါတို့အကျိုးအလိုငှါ ရေးထားသတည်း၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ သော သူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံ ကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ခြောင့်မတ်ခြင်းထု မှတ်
- ၁၈ တော်မူသတိုး- ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့ အ ခြေကြောင့် အဝံ့၌ ဖြစ်၊ ကို ခံတော်မူ၏၊ ငါ တို့ သည် ခြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထမြောက်တော်မူ၏။

၅

- ၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ခြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငြိမ်သက်
- ၂ ဖြစ်၊ ကိုခံစားကြ၏- ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရ သည်အကြောင်းမှာယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင် အားဖြင့် အာခံစားသော အခွင့်ကိုရကြ၏။ သို့ ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်ကိုမှော်ထင်၍
- ၃ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏- ထိုမျှမက၊ ရုက္ခထင်းရဲ ဖြစ်၊ ကို ခံ၍ ဝါကြွား၊ ဝမ်းမြောက် ဖြင်းရှိကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ ရုက္ခထင်းရဲဖြစ်၊
- ၄ ထည်သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏- သည်းခံ ဖြင်းသည်တည်း၊ သက်သေထင်ရှားခြင်းကိုပြု စုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်တည်း။
- ၅ မှော်ထင်ခြင်းကိုပြုစုတတ်၏- ထိုမှော်ထင်ခြင်း ထည်၌ ကြောက်စရာ အကြောင်း၊ နှင့် ကင်း ထွတ်၏၊ အထယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့

- အားပေးတော်မူသော သန့်ရှင်းသော မိစ္ဆာည် တော်သည် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကိုငါတို့
- ၆ မိတ်နှစ်သုံးထဲသို့ သွန်းထောင်းတော်မူ၏- ငါတို့ ထည်အကျိုး၊ နည်းရှိမည်တွင်၊ အမြန်တန်ခရစ် တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့်
- ၇ အသေခံတော်မူ၏- ခြောင့်မတ်သောသူအတွက် ကြောင့် အသေခံမည်သူရှိမည်၊ သူတော်ကောင်း၊ အတွက်ကြောင့် အသေခံသောသူရှိကောင်းရှိ
- ၈ ထိမ့်မည်မှန်စေတော့- ငါတို့သည် အခြေရှိမည် ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ အတွက်ကြောင့် အ သေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့ကိုအထယ်ရှုထောင့်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါ
- ၉ တို့အားထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ထိုစု တွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ခြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင် အားဖြင့် အခြေခံရ စွယ်စွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု သာ၍
- ၁၀ မှော်ထင်ရာရှိ၏- အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်သူ ဖြစ်လျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်အသေခံ တော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့် မိတ္တဟာယစွဲ ဖြင်းကျေးဇူးတော် ကို ခံရ သည်မှန်လျှင်၊ မိတ္တဟာယစွဲ ပြီးမှ၊ အထက် တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်
- ၁၁ မည်ဟုသာ၍ မှော်ထင်ရာရှိ၏- ထိုမျှမက၊ ငါ တို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိတ္တဟာယစွဲရာ ကျေးဇူးကို ယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင် အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ဝါကြွားခံခြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
- ၁၂ ဤအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ အခြေအရာ၊ သင့်တော်သောသောသူအားဖြင့် ဤသောကထို ဝင်၍၊ အခြေအရာအားဖြင့်သေခြင်းတရားဝင် သင့်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အခြေရှိသော
- ၁၃ ကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြ၏- ပညတ် တရားကို မထားမှီ ထိုင်စေောင် ဤသောက၌ အ ခြေရှိ၏။ အထယ်ပညတ်တရားမှမရှိလျှင်၊ အ
- ၁၄ ခြေရှိသည်ထု မှတ်ရာမရှိ- သို့သော်လည်း၊ အာဝံ ထက်ထက်မှစ၍ မောဇ္ဈထက်ထက်ထိုင် စေောင် သေခြင်းတရားသည် အမိုးရ၏။ အာဝံ ပြစ်မှားသည်နည်းထု မပြစ်မှားသော သူတို့ကို ပင်အမိုးရ၏။ ထိုအာဝံသည် နောက်ကာလတို့ သောသူ၏ပုံမဟုတ်သတည်း။
- ၁၅ သို့သော်လည်း၊ ခြေမှားခြင်းသော နှင့်လျှော့ ဇူးတော်သောမတူအကြောင်းမူကား၊ သူအ ယောက်သည်ခြေမှားသောအားဖြင့်၊ သူများသို့

ဆည် ဆေခြင်း၊ သို့ ရောက် ကြမ်း၊ တ ထောက်
 ဆော ထုတည်း၊ ဟူသော ယေ ခုရစ် စားခြင်း၊
 ထုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်
 ၏ အကျိုးသည် ထုရား၊ သို့သော် ဤ ယ်ဝပြည်
 ၈၆ နှစ်- ထိုမှတပါး၊ ထုတထောက် ပြစ်မှားသောစ
 ရာနှင့် ကျေးဇူးတော် အရာမတူ၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ တရား၊ မိရင်သော အရာမှာ၊ အပြစ်တစု
 ကြောင့် ဓါတ်ခံစေ့ဖီရင်၏၊ ကျေးဇူးတော်အ
 ရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် ထွတ်စေ့ဖီရင်၏-
 ၈၇ ထိုမှတပါး၊ ထုတထောက်သည် ပြစ်မှား သော
 ကြောင့်၊ ထို တထောက်သောစုစားခြင်း ယေ
 ခြင်းတရားသည် အမိုးရမ်း၊ ကျေးဇူးတော် ၏
 ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ခြောင့်မတ်ရာသို့ ထွင်းပေး
 တော် မူ ခြင်းကို၎င်း ခံရ သော ထု ထို ယည်၊ တ
 ထောက်သောသူတစ်ပါး၊ ဟူသော ယေ ခုရစ် စား
 ခြင်း၊ အထက်ရှင်လျက် သာဓ်မိုးရကြထတုံး-
 ၈၈ ထိုကြောင့်၊ တထောက်သောသူ ၏ ပြစ်မှားခြင်း
 စားခြင်း၊ ထုစပေါင်းထိုသည် အပြစ်မိရင်ခြင်း၊
 နှင့်ထွေကြံရကြသည်နှင့်တူ၊ တထောက်သော
 ထု ၏ ခြောင့်မတ်ခြင်းစားခြင်း၊ ထုစပေါင်းထို
 သည် အထက်နှင့် ချည်သော ခြောင့်မတ် ရာသို့
 ၈၉ ရောက် ခြင်း၊ အစွင့် ကို ရ ကြ ၏- အကြောင်းမူ
 ကား၊ တထောက် သော သူသည် ခု၊ မထောင်
 ဆော စားခြင်း၊ ထုရားထိုသည် အပြစ် ရောက်
 သည်နှင့်တူ၊ တထောက် သော သူသည် ခု၊
 မထောင်သော စားခြင်း၊ ထုရားထိုသည် ခြောင့်
 ၉၀ စက်ရာသို့ရောက်ရကြ၏- ထိုမှတပါး၊ ပညတ်
 တရားသည် တခွန် ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသော အ
 ခြစ်ပွားများ၏၊ ထိုသော်လည်း၊ အပြစ်ပွားများ
 သည် အရာမှာ ကျေးဇူး တော် သာ ဖြစ် ကြွယ်ဝ
 ၉၁ ၏- ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည်သေခြင်း၊
 အားဖြင့်အမိုးရသည်နှင့်တူ၊ ငါထိုသခင်ယေ ခု
 ခရစ်ပြု စုတော်မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည်ထာဝရ
 အထက်နှင့်ချည်သော ခြောင့်မတ်ရာသို့ထွင်းခြင်း၊
 စားခြင်းအမိုးရထေတုံသတည်း။

၆

• ထိုသို့နှင့်လျှင်၊ အထက်သို့ပြောရမည်နှင့်၊
 ကျေးဇူးတော်ပွားများစေခြင်းငှါ အပြစ်တရား
 ၂ ကိုကွင့်၍ ခုရမည်သော- ထိုသို့မနေရ၊ အပြစ်
 တရားမှ စုတေသောသူထိုသည် ထိုတရား၌ အ
 ၆ အထက်သို့ ချင်ရဦးမည်နှင့်- ယေ ခုရစ်နှစ် နှစ်
 ခြင်းကိုခံသောသူရှိသောထိုသည် အထောက်တော်

မူခြင်းနှစ်နှစ်ကြိမ်ကြိမ်သည်ထု၊ ထင်ထိုမသိသ
 ၇ ထော- ထိုကြောင့်၊ အထောက်တော်မူခြင်းနှစ် နှစ်
 ခြင်းကို ခံသော စား ခြင်း၊ ထို ထခင် နှင့် အထု
 ထင်းပြုတ်ခြင်းကို ခံကြ၏၊ အကြောင်း မူကား၊
 ခရစ်တော်ယဉ်ပေည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးစား
 ခြင်းသေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နှင့်တူ၊
 ငါထိုသည်လည်း၊ အသစ်သော အထက်၌ ထွင်
 ၈ ထည်ရကြ သတည်း- တနည်းကား၊ အထောက်
 တော်မူခြင်း၏ဝိသေသကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်
 နှင့်အတူ ငါထိုသည် မိုက်ပျိုးလျက် ရှိသည်နှင့်
 လျှင်၊ ထမြောက် တော် မူ ခြင်း၏ ဝိသေသကို
 ၉ ဆောင်၍ မိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြလိမ့်၊ ဤ- ထိုမှတ
 ပါး၊ ငါထို၏ထုတောင်းသည်ထိုသခင် နှင့်အတူ
 ထက်ဝါး၊ ကပ်ထိုင်ရာ အထောက်တော်ခြင်းကို ခံပြီ
 ထု၊ ငါထိုထိုကြမ်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါထိုသခင်
 နောက်မှအပြစ်တရား၏ အစကို မခံစေခြင်းငှါ၊
 အပြစ်တရား၏ကိုယ်ကိုရှက်စိုးမည်အကြောင်း၊
 ၁၀ တည်း- သေသောသူသည်အပြစ်တရား၏ထက်
 ၁၁ ၅လွတ်လျက်ရှိ၏- ခရစ်တော်သည်သေခြင်းမှ
 ထမြောက်သောအခါ၊ သေခြင်းနှင့် အစည်ကမ်း
 ၁၂ လွတ်တော်မူ၏- သေခြင်းတရားသည် နောက်
 တခွန်ကိုယ်တော်ကိုမအုပ်မိုးရသည့်ကိုထောက်
 ထောက်၊ ငါထိုသည်ခရစ်တော်နှင့်အတူသေလျှင်၊
 ထိုသခင်နှင့်အတူရှင်လိမ့်မည်ထု သေထာမှီကြ
 ၁၃ ၏- ခရစ်တော်သည်အထောက်တော်မူရာမှာ၊ အ
 ပြစ်တရားကြောင့် တကြိမ်သာ ခံတော်မူ၏၊ အ
 ထက် ချင်တော် မူရာမှာ၊ ဘုရားသခင် အမိုး ရှင်
 ၁၄ တော်မူ၏- ထိုနည်းတူ၊ ထင်ထိုထည့် အပြစ်တရား
 နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည်တူ၍
 ၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါ
 ထိုထခင် ယေ ခုရစ်စားခြင်း အထက်ရှင်သည်
 ထူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်မှတ်ကြသော
 ၁၅ ထိုကြောင့်၊ ထင်ထို ၏ ထေ တတ် သော ကိုယ်
 ခန္ဓာ၏တပ်မက်ခြင်း၊ အထိုသို့ လိုက်ရသည်ကို
 စေတင်၊ အပြစ်တရားသည်ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌စား
 ၁၆ မရစေနှင့်- ထင်ထို၏ကိုယ်အင်္ဂါများကိုခွင့်ရ
 ထက်နက် ခြင်းစေ၍၊ အပြစ်တရားအား စေတ
 ကြနှင့်- သေ ခြင်းမှ ထ မြောက်၍ အ ထက်ရှင်
 သောသူ ကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်အား ကိုယ်ကိုထိုက်
 ၁၇ ဆက်ကြသော- ကိုယ်အင်္ဂါများ ကိုယ်လည်း၊ သူ
 မိုက်ထက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အားဆက်
 ကြသော- ထင်ထိုသည် ပညာတရားထက်နက်

၇။ ကျေးဇူးတရားထက်၌ရှိသောကြောင့်အပြစ်
 တရားထည်သင်ထိုက်မထုပ်မီးရ။
 ၈။ ထိုသို့ပြင်လျှင်၊ အထက်သို့နည်း။ ငါထိုသည်
 ပညတ်တရားထက်၌မရှိ။ ကျေးဇူးတရားထက်
 ရှိသောကြောင့်၊ ရုစိုက်ကိုပြုရမည်လော။ ထို
 ၉။ သို့မပြုရ။- အကြင်သူ၏အထံ၌ အခေခံကျန်ခြစ်
 ဖြင်းငါ့ထင်ထိုဝင်၍အခေခံ၏။ ထိုသူသည် အေး
 ဖြင်းနှင့် နှည်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ခြောင့်
 မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းနှင့်နှည်သောနားထောင်
 ဖြင်းတရားဖြစ်စေ၊ သင်ထိုက်သခင်ဖြစ်သည်ကိုမ
 ၁၀။ သိကြသလော။- သင်ထိုသည် အပြစ်တရား၏
 ကျန်ခြစ်ဘူးသော်လည်း။ ယခုတွင် ခံခဲ့ပြီးသော
 ဩဝါဒနည်း၌ပေးသောကားကိုအတန်ခံစိတ်နှင့်
 နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေး
 ဇူးတော်ကြီးထွေမ၏။ သင်ထိုသည် အပြစ်တရား
 ၏ထက်မှ လွတ်ကြပြီ ဖြစ်၍၊ ခြောင့်မတ်ခြင်း
 ၁၁။ တရား၏ကျန်ခြစ်ကြမ်း- ထိုသို့ငါဆိုသော၊ သင်
 ထိုသည် ဇာတိ ပကတိ အထိုင်း၊ ညာထံ နည်း၊
 သော့ကြောင့်၊ ထောက် ဝေါတာရသောမြင့် ဆို
 သတည်း။ သင်ထိုသည်မိမိထိုက်ယင်္ဂါဗျားကို
 အစွဲအလိုငါ့ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အစွဲတရား
 ၌သွင်း၍ ကျန်ခံစေဘူးသည် နည်းတူ။ ယခုမှာ
 ကိုယ်အင်္ဂါဗျားကိုသန့်ရှင်းခြင်းအလိုငါ့ခြောင့်
 မတ်ခြင်းတရား၌ သွင်း၍ ကျန်ခံစေ ကြသော-
 ၁၂။ သင်ထိုသည် အပြစ်တရား၏ကျန်ခြစ် ခည် ကာ
 ထ၊ ခြောင့် မတ်ခြင်းတရား၏ ထက်မှ လွတ်ကြ
 ၁၃။ ၏- ယခုသင်ထိုရှက်ကြောက်သောထိုအကျင့်
 ထိုကို ကျင့်ခည်အခါ၊ အထက်အကျိုးကို ရကြ
 သနည်း။ ထိုသို့သော အကျင့်သည် သေခြင်း၌
 ၁၄။ ထမီးဆုံးသတည်း။- ယခုမူကား၊ သင်ထိုသည်
 အပြစ်တရား၏ ထက်မှလွတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏
 ကျန်ခြစ်ကြသည့်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်းအကျိုး
 ကိုရကြ၏။ အဆုံး၌သည်း၊ ထာဝရအသက်ကို
 ၁၅။ ရကြလိမ့်မည်။- အပြစ်တရား၏အခကားသော
 ခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောစု
 ကျေးဇူး တော်ကား၊ ငါထို ထခင် ယေ ၅ ခရစ်
 အားဖြင့်သာဝရအသက်ပေတည်း။

၇

၈။ ပညတ်တရားကိုသိသောညီအစ်ကိုထို၊ ပညတ်
 တရားသည် ထိုကို အသက်ထက်ဆုံးမျှသာပိုင်
 ၉။ အညွှန်ကိုမထိကြသကား- ဥပမာကား၊ သင်ရှိ
 သောမိစ္ဆာဓာတ်ထင်သောသို့သိုင်းအောင်၊ ပညတ်

တရားအားဖြင့်ထင်၍စွာထွက်မြန်းထင်
 ၁။ အေးလွှင်မူကား၊ ထင်ဝတ် နှင့် လွတ်၏- ထို
 ကြောင့်၊ မိမိ ထင်မသေမှီ အခြားသော သူ၏မ
 ထား၊ ပြင်လျှင်၊ ချောက်မထားသောမိစ္ဆာဓာတ်
 ထိုက်၏ထင်သေလွှင်မူကား၊ ထိုတရားနှင့်လွတ်
 ထည် ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏မထား၊ ဖြစ်သော်
 ထည်။ ချောက်မထားသော မိစ္ဆာဓာတ် ဝေါရအ
 ၂။ ကြောင်းမရှိ- ထိုနည်းတူ၊ ငြိမ်းစိတ်ကိုထို၊ ထင်
 ထိုသည် အခြားသော သူတည်း၊ ဟူသော၊ ထေ
 ခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသောသူ၏ မထား၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဘုရားသခင်၏အထိုတော်နှင့်အညီ တိုးပွား
 မည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအား
 ၃။ ဖြင့်ထေဇ် ငြိမ်းတရားနှင့် ကွာခြား- ငါထို
 ထည် ဇာတိပကတိ၌ ကွဲလွဲသောအခါ၊ အ
 ပြစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောမိတ်ထိုသည် ပညတ်တရား
 အားဖြင့်ပေါက်၍သေခြင်း၊ တရား၏အထိုနှင့်အ
 ညီထိုးပွားမည်အကြောင်း၊ ငါထိုက်ကိုယ်အင်္ဂါ
 ၄။ ဗျား၌ ပြုပြင်ကြမ်း- ယခုမူကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ပါ
 သော တရားထောင်းကို မရှိဘဲ၊ ပိညည်တော်
 တရားအစ်ကိုရှိ၍အမှုဆောင်၍ခြင်းအထိုငါ၊
 ငါထိုသည် သေသဖြင့် အုပ်ချုပ် သော ပညတ်
 တရား၏ထက်မှလွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။
 ၅။ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်သို့ပြောရမည့်နည်း၊ ပညတ်
 တရား၌အပြစ်ရှိသလော၊ အပြစ်မရှိနိုင်ရ။ သို့
 ရကွင်း၊ ပညတ် တရား အားဖြင့်သာ အပြစ်ထ
 တောကိုငါဆိုရ၏။ အထက်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊
 ထောထ ဗိတ်မရှိစေနှင့် ထု ပညတ် တရားမဆို
 ၆။ လျှင်၊ လောကသတောကိုငါမသိ။- အပြစ်တရား
 အည်ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌အ
 ချိုးမျိုးသော ထောထ ထိုကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ်
 ၇။ တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏- အထက်
 ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည်အသက်ရှင်
 ၏ပညတ်တရားပေါ်သောအခါ၊ အပြစ်တရား
 ၈။ သည်ရှင်ပြန်၏။ ငါထည်းသေ၏- အသက်ရှင်
 ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တရားသည် သေခြင်း
 နှင့်ဆိုင်သည်ကို ငါထွေ၏- အပြစ်တရားသည်
 ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရလျှင်၊ ငါကိုထည့်
 ၉။ ခြား၍ထိုတရားအားဖြင့်ငါ့သတ်ငြိမ်း- ထို
 ကြောင့်၊ တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။
 ပညတ်တရားသည်၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ခြောင့်မတ်
 ၁၀။ ခြင်း၊ ကောင်း၊ ငြိမ်း ခြင်း၊ ရှိ၏- သို့ဖြစ်လျှင်၊
 အသက်၊ ငြိမ်းသောအရာသည်ငါ၌ သေခြင်းအ

ကြောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်တရား
 သည်မိမိသောကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါကောင်း
 မြတ်သောစရာအားဖြင့်၊ ငါ့သေခြင်းကိုပြု၍
 သေခြင်း၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော
 ကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အား
 ဖြင့်၊ အတ္တနိအပြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။

၁၇ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် ပိညည်ပက
 တီနှင့် ဓမ္မဆိုင်သည်ကိုငါ့သိကြ၏။ ငါမူကား
 ဇာတိပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ကြေး

၁၈ ကျွန်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကိုယ်
 ကျင့်သောအကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ရုံသော
 အကျင့်ကိုမကျင့်၊ ရွံရှာသောအကျင့်ကိုကျင့်၏။

၁၉ ထိုသို့ ငါသည် မကျင့်ရုံသောအကျင့်ကို ကျင့်
 လျှင်၊ ပညတ်တရားမြှောက်သည်ဟုငါဝန်ခံ၏။

၂၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသော အကျင့်ကို င
 ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငမထဲ၌နေသော

၂၁ အပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ငမထဲမှာဇာတိ
 ပကတိ၌ ကောင်းသော အရာတစ်ခုခုမှ မတည်
 သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်
 ကျင့်ရုံသောမိတ် ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာ

၂၂ ကျင့်တတ်သော အခွင့်ကိုရှာ၍ မတွေ့နိုင်။ ငါ
 သည်ကျင့်ရုံသောအကျင့်ကောင်းကိုမကျင့်၊ မ

၂၃ ကျင့်ရုံသော အကျင့်ဆိုကို ကျင့်၏။ ထိုသို့ငါ
 သည်မကျင့်ရုံသော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ င
 ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငမထဲ၌နေသော

၂၄ အပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသော
 အကျင့်ကို ငါ ကျင့်ရုံသောအခါ၊ မကောင်း
 သော အကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သောတရားကိုငါ

၂၅ တွေ့၏။ ငါသည် အတွင်းလူအားဖြင့်၊ ဘုရား
 သခင်၏ပညတ်တရားတော်ကိုနှစ်သက်၏။ သို့
 သော်လည်း၊ ငကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသောတရား
 တပါးသည်မိတ်ပိညည်တရားကိုဆိုင်မြင်တိုက်
 ယှဉ်သဖြင့်၊ ငကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသော အပြစ်
 တရားသက်သို့ငါ့ကိုဖမ်းသွားအပ်၍သည်ကိုငါ

၂၆ မြင်၏။ ငါသည်မြဲမြံသောသူဖြစ်ပါသည်တ
 ကား၊ ဤအသေကောင်းမှ ငကို အတယ်သူကယ်

၂၇ ထွတ်မည်နည်း။ ငါ့သခင် ယေရှုခရစ်အား
 ဖြင့် ကယ်ထွတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော်ကြီး၊ ဖွဲ့ပေ၏။ ထိုသို့မိတ်ပိညည်
 အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏တရားတော် အလိုသို့
 ရှင်၊ ဇာတိပကတိ အားဖြင့် အပြစ်တရား အလို
 သို့ရန်ငါလိုက်ထုတ်၏။

၈

၁ ဘုရားသခင် ကယ်ထွတ်တော်မူသောကြောင့်
 ယေရှုခရစ်၌ တည်၍၊ ဇာတိပကတိ အလိုအ
 ကျင့်၊ ပိညည်ပကတိ အလိုအ ကျင့်သော သူတို့

၂ သည်အပြစ်မရှိရခြင်းနှင့်ထွတ်ကြွမ်း-ယေရှုခရစ်
 ၌တည်၍ အသက်ရှင်နေသော ပိညည်တော်၏
 တရားသည်အပြစ်တရား၏ထက်မှင့်၊ သေခြင်း

၃ တရား၏ထက်မှင့်ငါ့ကိုကယ်ထွတ်ပြီး- ဇာတိ
 ပကတိကြောင့်ပညတ်တရားသည်အားနည်း၍
 မတတ်နိုင်သော အမှုကို ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ
 ခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဇာတိပကတိ၏
 သတ္တန်ကို ဆောင်သော မိမိ သားတော်ကို င
 ထွတ်တော်မူ၍၊ အပြစ်မြေပို့ရာ ဇာတိပကတိ၌

၄ အပြစ်ကို ဝါထိ ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ဇာတိပကတိအလိုအမူကျင့်၊ ပိညည်ပက
 တိအလိုအ ကျင့်သော ငါတို့သည်၊ တရား၌ ပါ
 သောပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း

၅ တည်း။-ဇာတိပကတိရှိသောသူတို့သည်ဇာတိ
 ပကတိနှင့် ဓမ္မဆိုင်သော အရာတို့ကို နှုတ်
 သောမိတ်သဘောရှိကြ၏။ ပိညည်ပကတိရှိသော
 သူတို့မူကား၊ ပိညည်ပကတိနှင့် ဓမ္မဆိုင်သော
 အရာတို့ကို နှုတ်သောမိတ်သဘောရှိကြ၏။

၆ ဇာတိပကတိ မိတ်အသောသည် သေခြင်း၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၏။ ပိညည်ပကတိမိတ်သဘောသို့
 အသက်ရှင်ခြင်း၊ အကြောင်းနှင့် ခြိမ်းခြောက်ခြင်း

၇ အကြောင်းဖြစ်၏။ အထယ်ကြောင့်နည်း၊ ထူ
 မူကား၊ ဇာတိပကတိမိတ်သဘောသည်ဘုရား
 သခင်နှင့် ဆန့်ကျင် ဆက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏
 တရားတော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမက

၈ လိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိပကတိ၌ ထွင်
 လည်သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏မိတ်တော်

၉ နှင့်မတွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်
 ၏ ပိညည်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်၊ ဝတ်
 တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအထဲ၌
 ရှိကြသည်မဟုတ်။ ပိညည်ပကတိအထဲ၌ရှိကြ
 ၏၊ ခရစ်တော်၏ပိညည်ကိုမရသောသူမည်သည်

၁၀ ကား၊ ခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည်
 သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသတ္တိ
 အပြစ်ကြောင့်အသေဖြစ်သော်လည်း၊ ပိညည်မူ
 ကား၊ မြှောက်မတ်ခြင်းကြောင့် အဆုတ်ရှင်လျက်

၁၁ ရှိ၏။ ထိုမျှမက၊ ယေရှုကိုသေခြင်းမှထမြောက်
 စေတော်မူသောဘုရား၏ပိညည်တော်သည်သင်

ဆိုအဆဲ၌ကျိန်းဝတ်တော်စုထွက်၊ ခရစ်တော်ကို
ဆာခြမ်း၍ ထမြောက်စေတော်စုသော ထူး
ဆည်း၊ ထင်ထိုအဆဲ၌ကျိန်းဝတ်သောမိမိညည်
တော်အားဖြင့်၊ ဝေထတ် ထောထင်ထို၏ကိုယ်
အာထက်ပင်၍ စေတော်စုမည်း။

၁။ ထိုမြန်မာပြည်အကြောင်းကို သိလိုသောသူတို့သည် ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၂။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၃။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၄။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၅။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၆။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၇။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၈။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၉။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။
 ၁၀။ ဤသို့ ဆက်လက်လေ့လာကြရမည်။

၁၁ ငါ့ကို သော ပေါ်ထွန်း၊ ထံထံ သော သူန်းကို
သောသော၊ ထရ ချက်ဇာတ် ကာသန္တ ခံရ
သောသင်း၊ ၃၂ ကွက်၊ ပဗာဏမပြုလိုက်ထု ငါထ
၁၂ သောမြိမ်း- ဤသောကသည် သုဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓသော
သောပေါ်ထွန်းခြင်း၊ သောကို သောသွန် သောင့် တ
၁၃ နှောင်ထင် ထွက်သန်း- ဤသောကသည် သောဗုဒ္ဓ
၁၄ နိုင်ငံသို့သလိုလိုလိုက်ထင်မထွက်- သုဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓ
သောသို န် ထူး ခြတ်သော ထွက် ခြင်း၊ ချမ်းသာ
ထည်၊ ယူ သော၊ ဇောတ် ပြန် ဖွတ် မီး ခြင်း၊ သ
နှောင်သောဗုဒ္ဓကထာထွက်ခြင်း၊ သောကိုဝင်သော
မည်ထု နှောင်ထင်ရသောသောဗုဒ္ဓကိုပေး၍၊ သောဗုဒ္ဓ
နိုင်ငံသို့ လိုက်သောသောသောသောသောသော
၁၅ ကြောင့် သော လိုက်ရမ်း- ဤသောကတနိုင်ငံသို့
ထည် ထရ ထိုင် သော ထည် တညွတ် တည်း
ညည်းသွား၍ သင်း၊ ၃၃ ခြင်း၊ ဝေဇာကို ခံရသည်
၁၆ ထု ငါ့ကို သိကြမ်း- ထိုမျှမက၊ ဝိညာဉ်တော်၏
သောသော၊ သော သော သောကို ခံပြီးသော ငါ့ကို
ထည် ထည်၊ သောသောသော သောသောသောသော

[illegible]

၂။ ဆုဇာသခင်ကို ခွန်သော သူတည်း။ ဆုသော
 ငြိမ့်တော်မူခြင်း။ အထိုင်း၊ ခေါ်တော်မူသော
 ဆုထိုက်စေ့ကို ခေါ်သိမ်းသော ဆုထိုက်သည်
 တည်တညွတ် ထည်း။ ပြုစုကြသည်ကို ငါ ထိုက်
 ၂။ ငြိမ်း- ဆုဇာ သခင်၏ သား၊ တော် ထည် အ
 ဇာသောသည်ထိုက်သွင် သားဦးခြင်တော်မူမည် အ
 ခြောင်း။ ဆုဇာသခင်သည် ခွေပဆွကထိတော်မူ
 သော ဆုထိုက်ကို သားတော်၏ ခုံထည့်သန့် နှင့်ထည်
 ထည်း။ ခြင်္စေခြင်းငှါ၊ ခွေပဆွက နှင့် ခုံထိသား
 ၃။ တော်မူ၏- ထိုသို့ နှင့် ခုံထိသား နှင့်သော ဆုထိုက်
 ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသော ဆုထိုက်ကို
 ထည်း။ ခြောက်ပတ်သန့်တည်စေတော်မူ၏။ ထိုထိုက်
 တည်စေတော်မူသော ဆုထိုက်ကို ထည်း။ ခြောက်
 တော်မူ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာများကို၌ အထက်သို့ပြော
အရာရှိသည်၊ ဘုရားထင်သည်ငါထိုထက်၌၌
တော်မူလျှင်၊ အထက်သူထည်ငါထိုတင်၌နေ
၃၁ နိုင်ဝည်နည်း၊-မိမိသားတော်၎င်းကိုမနှစ်ခြော
ထဲ၊ ငါထို၌သစ္စာအဖို့ အထိုငှါ နှင့်တော်မူသော
ထူထည်၊ ထားတော်၌တကွ ဖတ်ထိမ်းသောအ
ရာထိုထိုထိုအားမပေးဘဲ အထက်သို့နေတော်

၈၈ စုစည်းရင်း- ဘုရားသခင် ရွှေကောက်တော်မူ
 ထောသုတ္တံကို စတုတ္ထသုတ် အပြစ်တင်မည်
 ရှင်း၊ ခြောက်မတ်ရာ နှ့် တည်စေသော သူကား
 ၈၉ ဘုရားသခင်ပေတည်း- အပြစ်မီရင်သောသူကား
 စတုတ္ထသုတ်၊ အသေခံ၍ ခံသည်သာမက၊
 ထေရ်မဟာ ခြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်
 ထောက်တက်၍ နေထွက်၊ ငါ့ထိုအဖို့ ဆုတောင်း
 ၉၀ ထောသုကာခရစ်တော်ပေတည်း- ခရစ်တော်
 ၏ရုပ်ရည်မေတ္တာနှင့်ငါ့ထိုကိုစတုတ္ထသုကာခေ
 ၉၁ မည်ရင်း- အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်အတွက်
 အကျွန်ုပ် ထိုသည် အမည် မပြတ် အသေထက်
 ဖြစ်၊ ကိုခံရကြပါ၏၊ သတ်ဖို့ရာထားသောသိုးကဲ့
 ထို အကျွန်ုပ် ထိုကို သုတပါး၊ ဖွတ်တတ်ကြပါ၏
 ထု၊ ကျမ်းစာထားသည်နှင့် အညီ ဆင်းရဲ ပြိုင်
 ဖြင်း၊ ဗြည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ခွတ်သိပ်ခြင်း၊ အ
 ဝတ်အစည်းစည်းခြင်း၊ ထေးနှင့်ထွေကြဲခြင်း၊
 ကွပ်စွတ်ခြင်း၊ ကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအမှုထို
 တွင် အထွတ်အမြတ်သည် ခရစ်တော် ၏ ရုပ်ရည်
 မေတ္တာတော်နှင့် ငါ့ထိုကို ကွာစေမည် ရှင်း-
 ၉၂ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါ့ထိုကို ခရစ်တော် မူ
 ထောသု၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါ့ထိုသည်ထို
 အမှုခပ်သိမ်းထိုကို ခံစည်တွင်ပင် အထူးသဖြင့်
 ၉၃ အောင်မြင်ကြ၏- အကြောင်းမူကား၊ ထေရ်
 ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တ
 မန်ဖြစ်စေ၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဇာနည်
 မိုးဖြစ်စေ၊ ချက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်သာ
 ၉၄ ထတံသော အရာဖြစ်စေ- အမြင့်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်
 ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍ အထွတ်အမြတ် အရာ မှ
 သည်၊ ငါ့ထိုသခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ခံရသော
 ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်နှင့် ငါ့ထိုကိုမကွာစေ
 နှိုင်းထု၊ ငါသည်သဘောကွဲလွဲကွဲခြင်း

၉

၉၅ ကိုထိုကိုကိုယ်သိသောမိတ်သည် သန့်ရှင်း
 ထောမိညည်တော်နှင့်တကွ အသက်၌ သက်သေ
 ခံထွက်၊ ငါသည်ရသာမပါ၊ ခရစ်တော်ရွှေ၌မှန်
 ၉၆ ကန်စွာပြောသည်ကား- ငါသည် အထွတ်ခမ်း
 ရှင်းခြင်းဖြစ်၊ မိတ်နှစ်ထုံးထဲ၌ မြွေ၊ မထပ် ပူ
 ၉၇ ပန်ခြင်းဝေရာဖြစ်၊ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိ
 အားဖြင့်အမျိုးသားနှင့်၊ ဖြစ်သော ငညီအစ်ကို
 ထိုအတွက်၊ ငါသည် ကိုယ်ထိုင် ခရစ်တော် နှင့်
 ၉၈ ခွာ၍ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောထက် အောင် မိတ်ရှိ
 ၉၉ ၏- ထိုသုတ္တံသည် အထွတ်အမြတ်ဖြစ်၍၊ ထားစေ

ရာ၌ စိုးကြောင့် ဖြင်းနှင့်ငှင်း၊ ထုန်းအာရုံတော်
 ထောင်နှင့်ငှင်း၊ ပရိညည်တရားထိုနှင့်ငှင်း၊ ပညတ်
 ထရားထားခြင်းနှင့်ငှင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်ငှင်း၊ ဂတိ
 ၁၀ တော်ထိုနှင့်ငှင်းဆိုင်ကြ၏- ထိုသောဓမ္မာထိုနှင့်
 ဆက်၍ ယ်သောသူသည် ဖြစ်ကြ၏၊ ခရစ်တော်
 သည်လည်း၊ ဇာတိ အမျိုးအားဖြင့် ထိုသုတ္တံ
 အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏၊ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း၊
 ၁၁ ခပ်သိမ်းသောအရာထိုကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာ
 ဝရမဂ်လာ၌တော်မူသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်
 မူ၏၊ အာမင်၊
 ၁၂ ထိုသို့ ဆိုသော ဘုရားသခင်၏ ဂတိ တော်
 တည်ထုငါးမထိုထိုး၊ အကြောင်းမူကား၊ အထွတ်
 ထနှင့် ဆက်၍ ယ်သောသူအပေါင်းထိုသည် အ
 ၁၃ သရေထလှမှန်မထုတ်- ထိုရင်းထု၊ အာဇာနည်
 ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူအပေါင်းထိုသည်
 အာဇာနည်၏သားမှန်မထုတ်၊ အသက်၌သာဆင်
 ၁၄ ၏အမျိုးတစ်ဦးပင်ထုကာပိတ်တော်မူ၏- ထို
 ကြောင့်၊ ဇာတိအမျိုးသားထိုသည်ဘုရားသခင်
 ၏သားမှန်မထုတ်၊ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သောသား
 ထိုသည် အမျိုးအနွယ် မှန်သည်ထုမှတ်တော်မူ
 ၁၅ ၏- ဂတိတော်အစွတ်ဟူမူကား၊ ထာဝရစစ်တာ
 ထ အမြန် နေသောအခါ၊ ငါထာ၍ ခာရာသည်
 ၁၆ သားကိုရလိမ့်မည်ထုသောတည်း- ထိုအစကား
 ရေမကွာသည် ငါ့ထိုအစ အသက်နှင့် နှိုင်း၍
 ၁၇ ပရိသေဒ္ဓ ခွဲထု သော အခါ- ဘုရား သခင် ရွှေ
 ကောက် တော်မူခြင်းနှင့် ချည်သော အကြိတော်
 သည်အကွင့်အားဖြင့်မတည်း၊ ခေါ်တော်မူသော
 သူ၏အလိုတော်အားဖြင့်တည်မည်အကြောင်း၊
 ၁၈ သားမရွေးဖို့ ထိုသားထိုသည် ကောင်းသောအ
 ၁၉ ကျင့်၊ မကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့်ဖို့- သား
 အကြီးသည် သား အငယ်၌ ကျွန်ုပ် ရလိမ့်မည်
 ၂၀ ထု၊ ထိုမိမ္မအားဓမ္မာပိတ်ပေးတော်မူ၏- ထိုသို့နှင့်
 အညီ၊ ထာဝရကိုငါ့ခွန်၏၊ အသေကိုရန်၏ထု
 ကျမ်းစာထားတည်း၊
 ၂၁ ထိုဖြစ်၍၊ အထွတ်ထိုပြောရမည်ရင်း၊ ဘုရား
 သခင်သည် မတရားသော အမှုကို ပြုတော်မူသ
 ၂၂ ထောထိုထိုမပြောရ- ဘုရားသခင်ကား၊ ငါသည်
 ကျေးဇူးပြုထိုသောသူကိုကျေးဇူးပြုမည်ထာ
 ထိုသောသူကိုထု၊ ထာဝရမည်ထု၊ မောဒ္ဓကို
 ၂၃ မိန့်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ ထိုစွင်သောသူသည်
 ထက်၌သည်မထုတ်၊ ပြေးသောသူသည်ထု၊
 ထက်၌သည်မထုတ်၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော

၁၁ ဘုရားသခင်သာဓကတော်ရှိတော်မူ၏-ကုန်း
စာ၌ ဓာရာဘုရင်ကို ဆိုသည်ကား၊ တော၌
ကိုသင်္ဃ ငါမြဲမြဲ၊ ငှါငှါ၊ ငှါငှါမကို မြဲကြီးတ
မြဲထိုးတင် ကျော်ဝေ ခေမြဲ၊ ငှါငှါ၊ သံဃ်ကို
၁၂ ချီးမြှောက် ခဲ့ပြီဟု ဆိုသတည်း- ထိုသို့ နှစ်
ည၊ ကျေးဇူးပြု ထိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုတော်
မူ၏၊ မိုင်မာ ခေထိုသော သူကိုလည်း မိုင်မာ ခေ
တော်မူ၏၊
၁၃ ထိုမြဲလျှင်ဘုရားသခင်သမ္ဘိတထံကြောင့်
သမ္ဘိတတင်တော် မူသော သ နည်း၊ သ ထယ် ထု
သည် သထိုတော်ကို ဆီးတာ၊ ဘူးသနည်းဟု ဆို
၁၄ မည်သော- ဘုရားသခင်ကို ငှါ၊ ဆန်သော သ
ခွင်းလှ၊ သင်သည်ကား၊ သထယ် သူနည်း၊ ထုတ်
သတ်သောသူသည် ထုတ်တတ်သော သူသော၊
သထယ်ကြောင့် ငှါ သို့ထုတ်သနည်းဟု ဆိုရ
၁၅ ခေသော- ထိုထိန်းသမာသည့်ထိုးမြဲကိုပိုင်
သည် မထုတ်သော၊ ထိုးမြဲတပ်တည်းနှင့် ဆိုး
မြဲ၊ ထိုးထုတ်ကိုထုတ်ပိုင်သည်မထုတ်သော-
၁၆ ဘုရားသခင်သည်မိမိ အရှက်တော်ကိုမြဲ၊ တန်
မိုးတော်ကို ထင်ရှား ခေ မြဲ၊ ငှါ သထို တော် မြဲ
ထွက်၊ ဖွတ်မီးမြဲ၊ သမ္ဘိ ဖွတ်ဆင်သောအရှက်ခံ
ရာ ထိုးဈား ထိုကို သထွန်သည်ခံမြဲ၊ ခန္တီနှင့်
သည်၊ ခံတော် မူသည် မှန်လျှင်၊ သထယ် ပြော
၁၇ ကွယ်၌ထုံးနည်း- ချီးမြှောက်မြဲ၊ သမ္ဘိ ဖွတ်ဆင်
တော် မူနှင့်သော ကရုဏာ ခံရာ ထိုးဈား ထည်း
၁၈ ထူသော- ထူး သဏ္ဍိ၊ သား ထို သထေ့ သာ မ
ထုတ်၊ တပါ၊ သဏ္ဍိ၊ သားထို သထေ့ ပရောဓက
ဟောရှေ ဆိုသည်သထိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါ
ထို၌၊ ဘုန်း သာနာတော် တော် ကြယ်ဝမြဲကို
ထင်ရှားခေမြဲ၊ ငှါ ပြုတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ သ
၁၉ သထယ်ပြောကွယ်၌ထုံးနည်း- ဟောရှေ၏ ကျမ်း
စာ၌သာသည်ကား၊ ငါ၏လူမထုတ်သော သူကို
ငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ်မည်၊ မရှစ်သော သထိုထိုး
၂၀ ကိုလည်း၊ သဏ္ဍိဟူ၍ ငါခေါ်မည်- သထိုသည်
ငါ၏လူမထုတ်ဟု ပြောဆိုရာသေရပ်၌ နေသော
သူထို သည်၊ သကင် ရှင်တော် မူသော ဘုရား
သခင်၏သားလှသောငါမြဲကိုခံရကြ လိမ့်မည်
၂၁ ထု သာသတည်း- ပရောဓကဟောရှေသာသည်
သည်၊ အသရေထသဏ္ဍိကို ရည်မှတ်၍ ကျွေး
ကြော်သည် ကား၊ အသရေ ထ သဏ္ဍိ၊ သား ထို
သည်သရေရာ သထုံးနှင့်သဏ္ဍိဈားသော်သည်၊
ကြွင်းသောသူထိုသာလျှင်ကထိတင်တော်မူမြဲ၊

၂၂ ထိုရောက်ကြလိမ့်မည်- သဏ္ဍိတော်ကိုတရားသ
မြဲမြဲ၊ ခေမြဲ၊ ငှါ၊ ဆိုးမြဲတော်မူမည်၊ သာ
ဝရဘုရားသမ္ဘိမြဲဟောဆို၊ မြဲတော်မူသော
၂၃ သဏ္ဍိကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း- ထို
သို့နှင့်သည့်၊ သေဇာသထည်သထက်က ဆိုမြဲ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်မိုက်မြဲ သဏ္ဍိသာဝရ
ဘုရားသည်ငါထို၌ ချီးမြှောက် ကြွင်းခေတော်မူ
လျှင်၊ ငါထိုသည်သောရ မြဲကဲ့သို့မြဲ၍ ကေါမော
ရမြဲနှင့်ထုကြမြဲ၊
၂၄ ထိုကြောင့်၊ သထယ်ထိုပြောရမည်နည်းဟု
ကား၊ မြောင့်မတ်မြဲကိုမိုးသောခေထိုက်သော
တပါ၊ သဏ္ဍိ၊ သားထိုသည်မြောင့်မတ်မြဲ၊ ကိုမိုး
ကြမ်း ထိုသို့ဆိုသော်၊ ထိုကြည်မြဲ၊ သားမြဲ၊ မိုး
၂၅ သောမြောင့်မတ်မြဲကို ဆိုထိုသတည်း- မြောင့်
မတ်မြဲ၊ တရားကို မိုးသောထိုက်သော အသရေ
ထ ထုထိုမူကား၊ မြောင့် မတ်မြဲ၊ တရားကို ပု
၂၆ ကြ- သထယ်ကြောင့်ပုကြသနည်း၊ ထိုကြည်
မြဲ၊ သားမြဲ မထိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်
၂၇ အားမြဲ သထိုက် ကြသတည်း- ကျွမ်းစာ၌
သာ သည် ကား၊ ထိမ့် ထဲရာ ကျောက်၊ ဈား
ထွင်းရာကျောက်ကို ဖိထုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါရ
ထား၏ထိုကျောက်ကိုသမ္ဘိပြုသောသူသည်သည်
ကား၊ ရှက်ကြောက်မြဲ၊ မရှိနိုင်ရာထုသာသည်
နှင့်တည့်၊ ထိုကျောက်ကို အသရေထထုထိုသည်
ထိမ့်ထဲကြမ်း၊

၁၀

၂၈ ညီမစ်ကိုထို၊ အသရေထ ထုထိုသည် ကထိ
တင်တော်မူမြဲ၊ သို့ရောက်ခေမြဲ၊ ငှါ၊ ငါ၏ခေတ
နာသထို၌ ဘုရား သခင်ကို ဆုတောင်း လေ့ ၌
၂၉ ၏- ထိုသူထိုသည် မှန်သော ပညာ သိသော်
သည်၊ ဘုရားသခင်ထက်၌မိတ်သားကြီးသည်
၃၀ ထု၊ သုထိုသမ္ဘိ ငါသက်သေခံ၏- ထိုသူထိုသည်
ဘုရားသခင်၏မြောင့်မတ်မြဲ၊ တရားကိုမထိ
ကိုယ် မြောင့်မတ်မြဲကို တည် ခေမြဲ၊ ငှါ ဈာ
ကြံ သေ့ ကြောင့်၊ ဘုရား သခင်၏ မြောင့်မတ်
၃၁ မြဲ၊ တရားကိုဝန်မည်ကြ- သို့ကြည်သောသူက
ပေါင်းထိုသည်မြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်သ
ကြောင်း၊ ပညတ်တရား သည် ခရစ်တော်သား
၃၂ မြဲ နှစ်ထင်မြဲ၊ မြဲ- မောရှေ ကထည်း၊ ထိုသ
ကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ထိုသကျင့်သားမြဲ
သထက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု၊ ပညတ်တရားနှင့် ခပ်
ဆိုသောမြောင့်မတ်မြဲ၊ တရားကို ရည်မှတ်၍

၈ ရေးထားသတည်း။- ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ခြောင့်မတ်ခြင်းတရား ဆိုသည်ကား။-
 ၇ ကောင်းကင်သို့အတယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ နတ်နဲ့ရာထဲသို့ အတယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်း။ ယုံ၊ မိတ်ထဲမှာမရောင်းချေနှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကိုဘေးခံခြင်းငှါကောင်းကင်သို့ အတယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကိုဘေးခံခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ၊ နတ်နဲ့ရာထဲသို့ အတယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသည်။
 ၆ တည်း။-တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှစ်လုံး၌၎င်းရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါတို့ဟောသောယုံကြည်ခြင်းတရားကို ဆိုလိုသတည်း။-
 ၅ အတယ်သို့နင်းဟူမူကား၊ သင်သည်သခင်ယေရှုကိုနှုတ်မြှင့်ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သည်သုကိုသေခြင်းမှ သမြောက် စေတော်မူပြီဟု မိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ယုံကြည်လျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 ၁၀ လိမ့်မည်။- ခြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါမိတ်
 ၁၀ နှစ်လုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။- ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်မြှင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာထားသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသော သူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟူသော
 ၁၂ သတည်း။- ယုဒအမျိုး၊ ဟေသသ အမျိုးကိုမရွေး၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော အရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုပစ္စနာပြုသောသူအပေါင်း ထို့၌ ကျေးဇူး ကြွယ်ဝ တော်မူ၏။-
 ၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားကို ပစ္စနာပြုသောသူရှိသမျှသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြကတည်း။
 ၁၄ သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင်အတယ်သို့ပစ္စနာပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင်၊ အတယ်သို့ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြောသောသူမရှိလျှင်၊ အတယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။-လူကိုမစေတုတ်လျှင်အတယ်သို့ ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်း စာ ထားသည် ကား၊ ပြိမ်သက်ခြင်း၊ နှစ်ခြင်း၊ မြောက်ရာသိတင်း၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ နှစ်ခြင်း၊ မြောက် ရာ သိတင်း ကို ကြားပြောသော သူ၏ ခြေထိုးသည် အထွန်တင့်
 ၁၆ တယ် စွတကား ဟု ထားသည်။- သို့သော် ထည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရာ သိတင်းကို နားထောင်ကြသည် မဟုတ်၊ ပရောဖက် ဟေရှာယ စကား ဟူမူကား၊ ဆိုထာဝရ

ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်း
 ၁၇ စကားကိုအတယ်သူတို့ပါသနည်းဟု ဆို၏။-သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်ကြားနာခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်သည်။ ဘုရားသခင်၏
 ၁၈ စကားတော်အားဖြင့်ဖြစ်၏။- သို့ရာတွင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်မကြားရကြပြီဟော၊ အမှန်ကြားရကြပြီ၊ လူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏ စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်
 ၁၉ စောင်ရောက်လေပြီဟုငါဆို၏။- တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် ဤအမှုကိုမသိကြသတော၊ မောရှေက၊ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့်သင်တို့သည် ပြုစုသောမိတ်မြို့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသော လူမျိုးအားဖြင့် မိတ်ဆိုး စေခြင်းငှါ၎င်းငါပြုမည်ဟုရှေး၊ နှာဆို၏။-ဟေရှာယသည်သာ၍ ရဲရင့်စွာ ဆိုသည်ကား၊ ငကိုမရှာသော သူတို့သည် ငကိုတွေ့ရကြ၏။ ငါ၏အကြောင်းကို မမေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါထင်ရှား
 ၂၀ သည်ဟုဆို၏။- ဣသရေလလူတို့ကိုရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နားမထောင်၊ ငြင်းဆန်တတ်သောလူမျိုးသို့တနေ့လုံးငါသင့်ထက် ငါးကိုမြန်ရပြီဟုဆိုသတည်း။

၁၁

၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီဟောဟုမေးသော်၊ ပယ်တော်မူဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣသရေလလူဖြစ်၏။ အာဗြဟံ၊ အမျိုး၊ ဗယံမိန့်အနှယ်ဖြစ်၏။- ဘုရားသခင်သည် အထက်က သိမှတ်တော်မူသော မိမိလူတို့ကိုပယ်တော်မူ၊ ပရောဖက်ဇလိယက၊ ဆိုထာ
 ၃ ဝရဘုရား၊-သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်များကိုသတ်ကြပါပြီ၊ ကိုယ်တော်၏ယာဇာပတ္ထင်များကို ပြုဖျက် ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုပင်ရှာကြပါ၏။ ဘုရားသခင်ရှေးမှာဣသရေလအမျိုးတဖက်၌လျှောက်ထားသည့်ဟု၊ ကျမ်းစာ၌ပါသော အကြောင်းကို သင်တို့သည်မသိ ကြသတော။-
 ၄ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အတယ်သို့ ချာမိတ်ထား၊ တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗာထရွေ၌ ဝူ၊ မထောက်သော လူ ခုနှစ်ထောင် တို့ကို ငအမှီငါ
 ၅ ကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုနည်းတူ၊ သရုကာထဲတွင်ပင် ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသော အကြွင်း အကျန် မှီသော
 ၆ ၏။- ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကိုယ်ကျင့်

သောစက္ကန္တသောမြင့်မိုးမြို့လှောင်ကျေးစုသည်
 ကျေးစုမထုတ်။ ကိုယ်ကျင့်သောစက္ကန္တသော
 မြင့်မြို့လှောင်ကျေးစုသောမြင့်မိုး မြို့လှောင်ကိုယ်
 ၇ ကျင့်သောစက္ကန္တသောစက္ကန္တမထုတ်။- ထို့ဖြစ်
 လှောင်စကယ်ထိုနည်း။ ဣသရေလထုထိုသည်ခွာ
 သောစရာကို မထွေမရကြ။ ရွေးကောက်တော်
 စုသောသူထိုသော ထွေရကြ၏။ ကြွင်းသောသူထို
 ၈ ကိုရှောင်မိတ်စိုးထွမ်း၏။- ထိုသို့နှင့်စာညီကွမ်း
 စာသောသည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် ထိပ်ခွင်
 သောသတောကို၎င်း၊ မမြင်နိုင်သော ဗုဒ္ဓကို
 ၉ ငှား၊ မကြားနိုင်သော နားကို၎င်း၊ ထိုသူထိုသော
 ပေးတော်မူပြီဟု ထား၏။ ထိုကွမ်းစာဉာဏ်သည်
 ၁၀ သန့်စင်သော ပြည့်စုံသတည်း။- ဝါစိန်၏
 စကားဟုမူကား။ သူထိုသော ခွဲသည်သူထိုခွဲကျော
 ကွင်းသော်၎င်း၊ ဂျမ်းသော်၎င်း၊ ထောင်ချောက်
 သော်၎င်း၊ ခံထိုက်သော စာပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါ
 ၁၁ စေ။- သူထိုသည်မမြင်နိုင်သောစကွတ်မိကွတ်ပါ
 စေ။ သူထိုကြောသည်ထည်း။ စာစည်ကုန်းပါစေ
 ထုထားသတည်း။
 ၁၂ . ထို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလထုထိုသည်ထဲ၌နေရ
 သည်ထိုင်သောထိမိကြပြီဟောဟု မေးသော်၊
 ထဲ၌မနေရကြ။ သူထို၏မိတ်ကို နှိုးဆော်စရာစာ
 ကြောင်းမြို့စေခြင်းငှါ၊ သူထို၏ ထဲခြင်းစာ၊ မြင့်
 ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးစုသည် တပါးစေ
 ၁၃ ဖြိုးသားထို၌ ထက်ရောက်လေ၏။- သူထို၏ ထဲ
 ခြင်းစာရာသည်သောကိသားထို၏စီးပွားကို၎င်း၊
 သူထို၏နှုံးခြင်းစာရာသည် တပါးစေဖြစ်သားထို
 ၁၄ ၏စီးပွားကို၎င်း ပြုရလျှင်၊ သူထို၏ပြည့်စုံခြင်းစာ
 ၁၅ ရာသည်သာ၌ ပြုရမည် မထုတ်တော့။- ထိုသို့
 ၁၆ ဆိုသော်၊ ငါသည် တပါးစေဖြစ်သား ထိုနှင့်
 ဆိုင်သောတမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်စာညီ၊ ထိုတ
 မန်တော်၏စရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငစေဖြစ်သား
 ၁၇ ချင်းထို၏မိတ်ကို တရုဇုသောမြင့် နှိုးဆော်၍၊ စေ
 ချစ်ထိုကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တပါးစေဖြစ်သား
 ၁၈ မြစ်သောသင်ထိုသော ဆိုရသတည်း။- ထိုသူထို
 ကိုပယ်တော်မူခြင်းစာရာသည် သောကိသားထို
 ၏မိတ္တတာယာဉ်ဖြစ်၊ စေကြောင်းဖြစ်လျှင်၊ သူ
 ထိုကို ယိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းစာရာသည် သေ
 ၁၉ ခြင်းမှထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်
 ၂၀ မထုတ်တော့။- စေဦး၊ နယ်သော ခုန့်မိတ်၊ ထည်
 သန့်ရှင်းလျှင်၊ တဝံ့ထုံး သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ စေ
 ခြင်းသန့်ရှင်းလျှင်၊ စာစတ် စကယ် ချားထည်း။

၂၁ သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။- စေချစ်သောစကယ်ထိုကို
 ဖြိုးစုံပြီးမှ၊ မိုင်းသောထံလှင်ပင်တည်းဟူသော
 သင်ကို စေထယ် ငုတ်၌ ဆတ်၍ မိတ်ထဲမြင့်၊ စေ
 ၂၂ ခက်ဗျားနှင့်စေထု ထံလှင်ပင် စေမြစ်ကို၎င်း၊ စေ
 ဆီ ဩဇာ ထို၎င်း ဆတ်ဆံ့လျှစ်၊ ဖြိုးစုံသော စေ
 ၂၃ ခက်ထိုကိုကဲ့သို့ ဝါကြွားခြင်းမရှိနှင့်။- ဝါကြွား
 လျှင်မူကား။ သင်သည် စေမြစ်ကို မဆောင်း၊ စေ
 ၂၄ မြစ်သည်သင့်ကို ဆောင်း၏။- ကော်ဆက်၍ မိတ်
 ခြင်းငှါ ထိုစေခက်ထိုကို ဖြိုးစုံပြီးထု သင်ဆီပြန်
 ၂၅ လျှင်၊ နှင့်စေတော့။- မထုံကြည့်သောမိတ်မြို့သော
 ကြောင့်သူထိုကို ဖြိုးစုံသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ထုံ
 ကြည်ခြင်းစာ၊ မြင့်သာတည်း။ မာနမိတ်မရှိစေ
 ၂၆ နှင့်၊ ကြောက်ခြင်းမိတ်မြို့စေတော့။- စေကြောင်း
 မူကား။ ဘုရားသခင်သည် ပကတိ စေခက်ဗျား
 ကို နှစ်မြောတော် မမူလျှင်၊ သင်ထိုကို နှစ်မြော
 ၂၇ တော်မူမည်လော။- သို့ဖြစ်၍၊ ထဲသောသူထို၌
 ပြင်းစွာ မိရင်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ကျေးစုသော်
 ၂၈ ၌သင်သည်တည်နေလျှင်၊ သင်၌ပြုတော်မူသော
 ကျေးစု၊ တော်ကို၎င်း၊ ဤ နှစ်ပါးကို စောင်းစေ
 ထော့၊ ကျေးစုတော်၌ ပတည်မနေလျှင်၊ သင်
 ၂၉ သည်လည်း ခုတ်ပြစ်ခြင်းကို ခံရမည်။- သူထို
 သည် မယုံကြည်သောမိတ်ဗျောက်လျှင်၊ စေပင်
 ၃၀ ၌ တခန်ဆတ်၍ မိတ်သော စေခွင့်ကို ချကြလိမ့်
 မည်။ သူထိုကိုတခန်ဆတ်၍ မိတ်ခြင်းငှါဘုရား
 ၃၁ သခင်တော် နှိုင်းတော်မူ၏။- စေထယ်ထိုနည်းဟု
 မူကား။ ပကတိ မိုင်းသော သံလှင်ပင်မှ သင့်ကို
 ခုတ်ယူ၍၊ ကောင်းသောထံလှင်ပင်၌ပကတိကို
 မထိုက်ဆတ်၍ မိတ်သည်မှန်လျှင်၊ ပကတိစေ
 ခက်ဖြစ်သော ထိုသူထိုသည် မိမိထိုထံ လှင်ပင်၌
 ဆတ်၍ မိတ်သော စေခွင့်ကို သာ၍ ရကြမည်မ
 ထုတ်တော့။
 ၃၂ ညီစစ်ကိုထို၊ သင်ထိုသည်ဝါကြွားသောမိတ်
 မရှိစေမည် စေကြောင်း၊ တပါး စေဖြစ်သား စေ
 ပေါင်းထိုသည့်မဝင်မှီထိုင်သော၊ ဣသရေလထု
 စေချစ်ထိုကို မှောင်မိတ်စိုးထွမ်းခြင်းစေကြောင်း
 တည်းဟူသော၊ နတ်နဲသောစရာကို မထိထဲနေ
 ၃၃ စေခြင်းငှါ ငါစေထိုမရှိ- ထိုသို့ကွမ်းစာနှင့်စာညီ၊
 ဣသရေလ ထုစေပေါင်းထိုသည် ကယ်တင်ခြင်း
 သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာဉာဏ်ဟူမူကား။
 ကယ်ထွတ်သော သခင်သည် မိရုန် တောင်၌
 ပေါ်ထွန်း၍၊ မတရားသောစရာကို ထာကုတ် စေ
 ၃၄ ဖြိုးသား၊ နှည့်တော်မူထံထုံး- သူထိုစေမြစ်ဗျား

ကို ငါပယ်ရှင်းသောစာပါ။ ထိုသို့ ငါပေးသော
 ပရိညဉ်တရားသည် ထိုသို့သောတရားဖြစ်၏။
 ၂၀ ထာသဘည်း။ သူထိုသည် ဝေပဏီတရားစာ၊
 မြင့်မူကား။ သင်ထို့ အကြောင်းကြောင့် ရန်သူ
 ဖြစ်ကြ၏။ ရွေးကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူ
 ကား။ ထိုသောစာ၊ အကြောင်းကြောင့် ချစ်သူ
 ၂၁ ဖြစ်ကြ၏။ အထယ်သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘုရား
 သခင် ပေးသနားတော်မူခြင်း။ ခေါ်ထားတော်မူ
 ခြင်း။ ကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမ
 ၃၀ မှီ။ ထင်ထိုသည် အထက်က။ ဘုရား သခင်၏
 စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေသော်လည်း။
 ယခုထွင် သူထို နားမထောင်ခြင်းအမှု အားဖြင့်
 ၃၁ သနားတော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့။ ထိုနည်းတူ၊
 သင်ထိုခံရသော သနားတော် မူခြင်းအားဖြင့် သူ
 ထို ထည်း။ သနားတော် မူခြင်း ကို ခံရ မည် အ
 ကြောင်း။ ယခုထွင်သူထိုသည် နားမထောင်ဘဲနေ
 ၃၂ ရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအပေါင်းကိုသ
 နားတော် မူခြင်း အခွင့် မှီစေခြင်းငှါ လူအပေါင်း
 ထိုကို နားမထောင်ခြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်
 ၃၃ မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့်ညာတ်တော်သင့်
 အထွန် ကျယ်ဝန်း နက်နဲ စွာတကား။ မိရင်တော်
 မူချက်ကို အဘယ်သူမျှ စစ်၍ မကုန်နိုင်။ ကြ
 တော်မူရာထမ်းထိုကို ထိုက်၍ရှာသော်လည်းမ
 ၃၄ ရှေ့မရှိနိုင်။ ထာဝရဘုရား၏ မိတ်တော်ကို အ
 ထယ်သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့်အထယ်
 ၃၅ သူသည်တိုင်ပင်ခက်ပြုသနည်း။ ကျေးဇူးသပ်
 တော် မူရမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၌ အ
 ၃၆ သယ် သူ သည် ကျေးဇူး ပြုဘူး သနည်း။ ခပ်
 သိမ်းသော အရာထိုသည် ကိုယ်တော်အထဲက
 ၃၇ ငင်းကိုယ်တော်အားဖြင့်ငင်းကိုယ်တော်အဖို့အ
 ထိုငှါငင် ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်း
 ကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်း။

၁၂

၁ ညီအစ်ကို ထို။ အထက်ရှင်ခြင်း ထက္ခဏာ၊
 သန့်ရှင်းခြင်းထက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက်
 တော် မူစွယ်သော ထက္ခဏာ နှင့် ပြည့် စုံသော
 ထက်ကိုသင်ထိုသည်ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို
 ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်းတရားဟူသော
 သင်ထိုပြု အပ်သောဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း။
 ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကို ထောက်ထား
 ၂၀ ၍။ သင်ထိုကိုငါထိုက်ထွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။ သင်
 ထိုသည်အောက်သို့သဏ္ဌာန်ကိုမဆောင်ကြံ့နှင့်။

ကောင်းမြတ်သောစာ၊ နှစ်သက်စွယ်သောစာ
 ရာ၊ နှိုက်သော အရာ တည်း။ ထိုသော၊ ဘုရား
 သခင်အထိုက်တော်ရှိသောအရာသည်အထက်အ
 ရာဖြစ်သည်ကိုသင်ရှင်မည်အကြောင်း၊ မိတ်နှစ်
 ၁ ထုံးကို အသစ်ရှင်ဆင်၍ ဝံသဏ္ဌာန် ပြောင်းထဲ
 ဖြင်းသို့ရောက်ကြလော့။ သင်ထိုသည်ကိုယ်ကို
 ထင်သင့်သည် အထိုင်း၊ ထက် ထွန်၍ မထင်ဘဲ၊
 ဘုရား သခင်သည် လူအသီး အသီးထိုအား လုံ
 ကြည့် ခြင်းကို ဝေပေ တော်မူသည်နှင့် အညီ၊
 ကိုယ်ကိုလျှောက်ပတ်စွာထင်ရမည်အကြောင်း၊
 ငါသည်ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု
 လျှောက်၊ သင်ထိုထွင်ရှိသမျှသောသူထိုကိုမှာထား
 ၂၁ ၏။ ဥပမာကား။ ကိုယ်တရပ် အင်္ဂါ အစွာရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအစွာသည် ဆောင်ရွက်
 ၂၂ စရာအမှုတရားတည်းမရှိသကဲ့သို့။ ထိုအထူး၊ အ
 စွာဖြစ်သောငါထိုသည် ခရစ်တော်၌ တကိုယ်
 တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီးအင်္ဂါနှင့်ဖြစ်ကြ၏။
 ၂၃ ထိုသို့ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်အထိုင်းငါ
 ထိုသည် အသီးသီးအပြားပြားသော ဆရာများကို
 ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ပရောဖတ်အရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်
 ခြင်း၏ ပမာဏကို ရသည်အထိုင်း၊ ပရောဖတ်ပြု
 ၂၄ ကြကုန်ထုံး။ ဓမ္မစာရ အရာ ရှိလျှင်၊ ဓမ္မစာရ၏
 အမှုကို ဆောင် ရွက် ကြ ကုန် ထုံး၊ ဆုဇ္ဈာန်
 ပေးသောသူသည် ထို အမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။
 ၂၅ နှိုးဆော် ငွေ၊ ဆောင် သော သူသည် ထိုအမှုကို
 ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန်အကြွေငွေသောသူသည်
 ထွန်လျှာသောမိတ်နှင့်ငွေစေ၊ ဆုပျော်သော
 သူသည်လှည့်ပိမိယနှင့်ဆုပျော်စေ။ မစေသနား
 ခြင်း၊ အမှုကို ပြုသော သူသည် စေတနာ မိတ်နှင့်
 ပြုစေ။
 ၂၆ မေတ္တာ မိတ်သည် လျှို့ဝှက် ခြင်းနှင့် ကင်းစေ
 ထော့၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြ
 ထော့၊ ကောင်းမွန်သော အမှု၌ ခြံဝံ့ ဆည်းကပ်
 ၂၇ ကြလော့။ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပထဝီ
 ပေါက်ခေါ် ကဲ့ သို့ အယောက် ကို အယောက် နဲ့
 မက်ကြလော့။ မျိုးစွမ်းခြင်း အရာမှာ၊ သူတပါး
 ၂၈ ကိုကိုယ်ထက်မြှင့်မြှောက်ကြလော့။ အားထုတ်
 ခြင်းအရာမှာလည်း၊ မိမိခြင်းမရှိဘဲလျှင်၊ မိတ်တန်း
 သဖြင့်၊ သခင် ဘုရား၏ အလိုတော်သို့ ထိုက်၍
 ၂၉ အား ထုတ် ကြ လော့။ နှော် ထင် လျှင် ဝမ်း
 မြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲလှူ ရောက်သော အ
 စာ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပစ္စည်း ပြုခြင်း။

- ၁၈ အမှုကို အမြဲပြုကြသော- ထင်ရှားသူထိုထည်
ဆင်းရဲသော အခါဝေဒနာပေးကမ်းကြသော- ထာ
၁၉ ယော- ထင်ထိုကို ညည်းဆဲသောသူ ထိုထင်
မေတ္တာရှိကြသော- ကျိန်ဆဲခြင်းကိုမပြု၊ မေတ္တာ
၂၀ ရှိခြင်းကို သာပြုကြသော- ဝမ်းမြောက်သော
သူထိုနှင့်အတူ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၎င်း၊ ပိုကျွေး
သော သူထိုနှင့် အတူ ပိုကျွေး ခြင်းကို၎င်း ပြုကြ
၂၁ သော- အရှင်ရှင်မိတ်သော တညီတညွတ်
တည်းရှိကြသော- ဝတ်စည်းမိတ် ကိုဝံ့ကွတ်ခြင်း
မရှိကြနှင့်၊ မှီခိုစွာသောသူထိုကိုအပေါင်းအစော်
ထုတ်ကြသော- ငါသည်ပညာရှိ၏ထု ကိုယ်ကိုမ
၂၂ ထင်ကြနှင့်- အထက်သူကိုမျှရန်ထုံမူကြနှင့်၊
ထုအပေါင်း ထိုရွှေစာ တင့်တယ် လျှောက် ပတ်
၂၃ သောအကျင့်ကိုကြံစည်ကြသော- ထင်ထိုသဗ္ဗ
တတ်ရှင်သမ္မာအထိုင်းထုအပေါင်း ထိုနှင့်အတူ
၂၄ အတင့်နေကြသော- နှစ်သူထို၊ ထုတပါးသည်
ထင်ထိုကိုပြန်မှားလျှင်းကိုယ်တိုင်အပြန်ပြန်၍
ထိုကြနှင့်၊ အဓမ္မကံတော်ကိုအခွင့်ပေးကြသော
ကျွမ်းသာ လာသည်ကား၊ ငါသည်အပြစ်တရား
ကိုစီရင်ပိုင်၏အပြစ်နှင့်အတူကံငါထပ်ပေး
၂၅ ခြံထု၊ အာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊
သင်၏ ရန် သူသည် နှုတ်ထိပ် လျှင် ထု ကျွေး
သော- ရေငတ်လျှင် သောက်ရာထို ပေးသော
ထိုထိုပြုလျှင်၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ဝံ့ထား
၂၆ ဟိမ်မည်း- အဆိုးသားမြင့် အစွမ်းမခံနှင့်၊ အ
ကောင်းသားမြင့်အဆိုးကို နှိပ်သော

၁၃

- ၁ အမှိုးရသောမင်း၊ အာဏာစက်စက်အုပ်စိုးခြင်း
ကိုထူထိုင်းဝန်ခံသော အကြောင်းစုကား၊ ထုရား
သခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်းအာဏာ စက်မရှိ၊
အာဏာစက်ရှိသမျှသည် သုရားသခင် ခန့်ထား
၂ တော်မူရာ မြစ်သတည်း- ထိုကြောင့်၊ မင်းအာ
ဏာကို ဆန့်သော သူသည် သုရား သခင် စီရင်
တော် မူရာကို ဆန့်သော သူ ဖြစ်၏၊ ထိုထိုဆန့်
၃ သောသူသည်ရာဇဝတ်ကိုခံရမည်- မင်းစုကား၊
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ ကြောက်
မိမြဲသည် မထုတ်၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို
ကျင့်သောသူကြောက်မိမြဲ၏၊ မင်းအာဏာကို
မကြောက်သဲနေရှင်သောသော ကောင်းသော အ
ကျင့်ကို ကျင့်သော- ကျင့်လျှင် မင်း အာဏာ
၄ ကြောင့်မိုးစွမ်းခြင်းကိုခံရထိမည်- မင်းသဗ္ဗ

- ကား၊ ထင်၏အကျိုး၊ အထိုငှါဘုရားအစွမ်း အ
စွမ်းမြစ်၏၊ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊
ကြောက် ခြင်း၊ မြို့လေ သော- အကြောင်း၊ စုကား၊
မင်းသည် အ နည်း၌၊ ထား ဘုံ အောင် အညံ့
ထုတ်၊ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူထို
ထို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ် ပေးပိုင်သော
သူတည်း၊ ထုသော ဘုရားသခင်၏ အစွမ်းမြစ်သ
၅ တည်း- ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ်ကိုကြောက်သော
ကြောင့်သာ မင်းအာဏာစက်စက်အုပ်စိုးခြင်းကို
ဝန်ခံရမည်မထုတ်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောမိတ်
၆ ကို သောက်၍ ဝန်ခံရမည်- ထို အကြောင်း
ကြောင့် အခွင့်အတုတ်ကို ပေးကြသော- မင်းထို
သဗ္ဗဘုရားသခင်၏အမှုစောင့်မြစ်၍၊ အမှုတော်
၇ ကိုအမြဲတမ်းကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ ထုအထီးအထီး
ခံထိုက်သည်အထိုင်း၊ ပေးကြသော- အခွင့်ကိုခံ
ထိုက်သောသူအားအခွင့်ကို၎င်း၊ အကောက်ကို
ခံထိုက်သော ထုအား အကောက်ကို၎င်း ပေးကြ
သော- ကြောက် ထိုက် သော သူကို ကြောက်ကြ
သော- မှီဝဲထိုက်သောသူကိုမှီဝဲသကြသော-
၈ အရှင်ရှင်၊ နှစ်ခြင်းမေတ္တာ ခုတပါး၊ အထက်
ကြွေးမှု မတင်စေနှင့်၊ သုတပါးကို နှစ်သော ထု
၉ ထည်အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီး- အကြောင်းစု
ကား၊ ထုမထားကိုမပြန်မှားနှင့်၊ ထု အထက်ကို
မထုတ်နှင့်၊ သုဉ္ဇနာကိုမပိုးနှင့်၊ မမှန်သောထက်
သေကိုမခံနှင့်၊ သုဉ္ဇနာကို ထပ်မတ်ထိုရှင်သော
မိတ် မရှိ လေ နှင့် ထု သော ပညတ် ၄၀၀၀၀၀၀၀
သော ပညတ်ရှိသမျှထိုသည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်စိုက်
သော ထုကို ကိုယ် နှင့် အမျှ နှစ်သော ထု သော
၁၀ ပညတ်တစု၌ အပါ အဝင် ဖြစ်ကြ၏- နှစ်ခြင်း
မေတ္တာရှိသော သူသည် ကိုယ်နှင့် စပ်စိုက်သော
သူ၏အကျိုးကိုမဖျက်ဆီးတတ်၊ ထိုကြောင့်၊ နှစ်
ခြင်း မေတ္တာသည် အကျင့်တရား ပြည့်စုံရာ မြစ်
ထတည်း၊
၁၁ ထိုမှတပါး၊ ငါထိုကိုကယ်တင်သောကျေးဇူး
တော်သည်ငါထို ထုံကြည့်သောနေ့ရက်၌မီးထည်
၁၂ ထက်သရသာ၍ မီးသောကြောင့်၎င်း- ညည်းအ
မြန်ကုန်ထု၍ နေ့အမြန် ရောက်ထုသောကြောင့်
၁၃ ၎င်း၊ ထုအခါ ထိပ်ပျော် ရာမှ မီးရသော အမြန်
ရောက်ရှိပြီထု၊ ငါထိုသည်ထို၍ကံသအမြန်ကို
ထောက်လှမ်းအောင်မိတ်၏ အကျင့်ကိုပတ်ရှား
၁၄ ၍၊ အထင်း၏ထက် နတ် နံကို ဝတ်ဆင်ဆောင်
၁၅ နှုတ်ကြကုန်ဝံ့- ခွဲထုတ်ခြင်း၊ ထင်၏သောထို

၂၂ ရှားကျောစပ်စပ်- ထင်သည်ယုံခြင်းရှိလျှင်
 ကိုယ်ထလိုထလျှောက် ဘုရားသခင်ရွှေ၌ မြို့စေ
 ထော့၊ ကိုယ်ထက်ခံသောထမူမှာကိုယ်ကို မစစ်
 ၂၃ ကြောမစီရင်သောသူသည်မဂ်လာရှိ၏- ထိုမှာ
 သောသူသည်စားလျှင်၊ ယုံသောမိတ်မရှိဘဲ စား
 ထော့ကြောင့်မပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ထိုသော
 မိတ်မရှိဘဲ ကျင့်သမ္ဘာသော အကျင့်တို့သည် အ
 ပြစ်ရှိကြ၏။

၁၅

၁. သို့ဖြစ်၍အားရှိသောငါတို့သည်ကိုယ်ထလို
 သို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏အားနည်း
 ၂ ခြင်းကို ထည်းခံရကြမည်- ထိုသို့ငါတို့ရှိသမျှ
 သည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အကျိုးကို
 ၃ ထောက်၍၊ သူကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သူ၏
 ၄ အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်တုံ- အကြောင်းမူကား၊
 ၅ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ထလိုသို့ မလိုက်၊ ကျမ်း
 ၆ စာသာသည်အတိုင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။
 ၇ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏ စကားသည်
 ၈ အကျွန်ုပ်တို့ပေါ်သို့ရောက်ပါ၏ ထိုကျမ်းစာသာ
 ၉ သတည်း။- ငါတို့သည်ကျမ်းစာ၌ပါသောသဒ္ဒါ
 ၁၀ ခံခြင်း၊ သတ်သခြင်း၊ အကြောင်းမှားကို အမှီ
 ၁၁ ပြု၍၊ မျှော်လင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်း
 ၁၂ စာ၌ အထက်က ရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို
 ၁၃ ဆရာပြု၍၊ ပေး၍၊ ရေးထားသတည်း။- သင်တို့
 ၁၄ ထည် ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ခမည်းတော်
 ၁၅ တည်း၊ ဟူသော ဘုရားသခင်ကို အညီအညွတ်
 ၁၆ တည်း၊ နှုတ်မြှောက်၍ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ- ယေရှု
 ၁၇ ခရစ်၏အလိုတော်အတိုင်းအခင်း၊ ခုနစ်မိတ်တညီ
 ၁၈ တညွတ်တည်း၊ မြို့ကြမည်၊ အကြောင်း၊ သည်းခံ
 ၁၉ ခြင်း၊ သက်သာခြင်း၊ နှစ်စဉ်၊ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၀ ကထိမသနားတော်မူပါစေသော- ခရစ်တော်
 ၂၁ ထည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေ
 ၂၂ ထက်၊ သင်တို့ကို လက်ခံတော်မူသည် ဤတို့၊
 ၂၃ ထင်တို့သည် တယောက်ကို အလောင်း လက်ခံ
 ၂၄ ကြလော့။
 ၂၅ ထာန်ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှု ခရစ်သည်
 ၂၆ ဘုရားသခင်၏ သနားတော်ကို ယောက်၍၊ သိုး
 ၂၇ အေးမှားခံရသောဂတိတော်ကိုတည်ပေးခြင်း၊
 ၂၈ ငှါ- အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့၏ အမှု
 ၂၉ ကိုဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့
 ၃၀ အညီအညွတ်၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို ထုံ
 ၃၁ ကြောချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်၊ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်း

စာသာသည်ကား၊ ထိုကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသား
 ၁ တို့တွင်ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ချီးမွမ်း၍၊ ဘု
 ၂ မတော်ကို ထော့မနာသိခြင်း၊ ဆိုပါမည်ထု ထာ
 ၃ သတည်း။- တဝန်လာသည်ကား၊ တပါးအမျိုး
 ၄ သားတို့၊ ထင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ ထိုမျိုးနှင့်
 ၅ အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မြို့ကြထော့ထု ထာ၏-
 ၆ တဝန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို
 ၇ ချီးမွမ်းကြလော့၊ လူအနှယ် အပေါင်းတို့၊ အ
 ၈ ထွန် ချီးမွမ်းကြထော့ထုထာ၏- တဝန်ထော့
 ၉ ယဆိုသည်ကား၊ ယေရှု၏ အမြစ်ပေါက်၍၊ တ
 ၁၀ ပါးအမျိုးသားတို့ကို ထုတ်ဖို့၊ ခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်း
 ၁၁ သောသူဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုသူကိုတပါးအမျိုးသား
 ၁၂ တို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ထု ဆိုသတည်း။-
 ၁၃ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်
 ၁၄ မိုးအားဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်း၊ ပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေ
 ၁၅ ခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်သော မိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်
 ၁၆ သက်သာခြင်း၊ အမျိုးမျိုး တို့နှင့် ပြည့်စုံမည် အ
 ၁၇ ကြောင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်း၊ နှစ်စဉ်၊ ဘုရားသခင်
 ၁၈ သည်ကထိမသနားတော်မူပါစေသော၊
 ၁၉ ညီတော်တို့တို့၊ သင်တို့သည်ကောင်းသောဟာ
 ၂၀ တိသတောနှင့်ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနားလည်
 ၂၁ သဖြင့်၊ အခွင့်၊ ခွင့်၊ ဆုခွင့်၊ ငှါ တတ်နိုင်သည်
 ၂၂ ကို ငါ သဘောကျလျက် ရှိ၏- သို့သော်သည်။
 ၂၃ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် အညီ သန့်ရှင်းစေ
 ၂၄ တော် မူသော၊ နှစ်သက် ဖွယ်ရာ ပူဇော်သ ကာ
 ၂၅ တည်း၊ ဟူသော ဟပါး အမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း
 ၂၆ ငှါ၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ စဝံဂေလီ တရားကို
 ၂၇ ဟောပြော သော အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါး
 ၂၈ အမျိုးသားတို့တွင် ယေရှု ခရစ်၏ အမှုဆောင်
 ၂၉ ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့အပေါ်
 ၃၀ ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊
 ၃၁ ညီတော်တို့တို့၊ သင်တို့ကို သတိပေးလျက် သာဓိ
 ၃၂ ပုရပုရ နှင့် ရေး ခိုက် ခြင်း- ထိုကြောင့်၊ ဘုရား
 ၃၃ သခင်တို့အပေါ် သောတရားတို့၌ ငါသည်ယေရှု
 ၃၄ ခရစ်ကို အမှီပြု၍ ငါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အ
 ၃၅ ကြောင်းခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်စကား
 ၃၆ အားဖြင့်ရင်း၊ အကျင့်အားဖြင့်ရင်း နားထောင်စေ
 ၃၇ ခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် နှိမိတ်ထက္ခဏာ၊ ထုံ
 ၃၈ ဖွယ်သော အမှုမှာ၊ ခွဲပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်း
 ၃၉ သောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးကိုပြု၍၊ အေးမြင့်
 ၄၀ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသာ ငါ ပြောဝံ၏။ ထိုကျေး
 ၄၁ ဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ငါအညီအညွတ်ထင်

မြို့မှစ၍ အထွတ်မြည်တိုင်ဆောင်ပတ်ဝန်းကျင်
 ၂၀ ကုန်စင်ယောဗြာဠာပြီး- ထိုသို့စံခြားသူတို့
 သောတိုက်ခြံစံ ပေါ်မှာ ငါထပ်၍ မတည်
 ဆောက်၊ ခရစ်တော်၏နာမကို မကြားဘူးသော
 ၂၀ အရပ်၌ ဝေဝေလီတရားကို ဟောခြင်းငှါ ဇေတ
 ၂၀ နာမိတ်နှင့် ငါကြိုးစား အားထုတ်ထွေမြင်း- ထို
 သို့နှင့်ထည့်ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသုတ်စံ
 ကြောင်းကိုအဘယ်သူမျှမပြဘူးသော်လည်း၊ သူ
 ထိုသည့်မြင်ကြလိမ့်မည်၊ မကြားဘူးသောသူတို့
 သည်နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟုထားသတည်း။
 ၂၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့မှီရာသို့ ငါထားရသော စံ
 ၂၃ ခွင့်မရှိ၊ အဆီးအတားစွာလှပြီး- ယခုမူကား၊
 ဤအရပ်တို့၌ အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့မှီရာ
 သို့ သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အ
 ၂၄ လိုမှီသောကြောင့်- ဝေါနိပြည်သို့ ငါသွားသော
 အခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင်တို့ကိုတွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်
 အတူ ပေါင်းလက်လျက်ဆက်ဆံရာ အလိုပြည့်
 စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့ သင်တို့ခေါ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊
 ၂၆ ကိုခံမည်ဟု မှော်လင့်၏- ယခုအခါ ထန်ရှင်း
 သူတို့ကိုလုပ်ကြော၍၊ ယေရှု့ထင်မြီသို့ ငါသွား
 ၂၆ ရမည်- အကြောင်းမူကား၊ မာကောဝေါနိပြည်
 သားတို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရှု
 ၂၇ ရှုလင်မြို့၌ စားရဲသော သန်ရှင်းသူတို့အား ဥဇာ
 ၂၇ ကိုဝေမျှ၍ ဝေတနာမိတ်နှင့် လူကြပြီး- ဇေတနာ
 မိတ်ရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူး
 တင်သော သူ ဖြစ်ကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥဇာကို ယူဝ အမျိုး
 သားတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ခံရသည်မှန်လှ၏၊ ထော
 • ကိဥဇာကိုလှူ၍ လုပ်ကြောအပ်၏- ထိုကြောင့်၊
 ဤအမှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက် ဆောင်
 ကိုသုံး၍ ခေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာရှောက်၍
 ၂၈ ဝေါနိ ပြည်သို့ သွားမည်- သင်တို့ မှီရာသို့ ငါ
 ရောက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ဝေဝေလီတရား
 ၌ ပါသော ကောင်းကြီး မရှိသော ပြည့်စုံခြင်းနှင့်
 ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏၊
 ၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော် အတိုင်း၊
 ၃၀ ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့် သင်တို့မှီရာသို့ရောက်
 ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ ဆက်သားခြင်းကို ခံစားလို
 သောငှါ၊ ယူပြည်၌ ငြင်းဆန်သောသူတို့လက်မှ
 ငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရှု့ထင်မြီအား ငါ
 ထုတ်ကျွေးခြင်းအမှုကို သန်ရှင်း သူတို့သည် နှစ်

သက်မည် အကြောင်း၊ ဤအစ်ကိုထို၊ သင် ထို
 သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစား အားထုတ်၍ ငမေ့
 အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာ ပြုကြ
 ထော့ဟု၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် မိညှဉ်းတော်
 ၏ မေတ္တာကရုဏာကို အကြောင်းပြု၍၊ သင်ထို
 ၂၂ ကို ငါထိုက်ထွန်း၊ နှိုးဆော်ပါ၏- ငြိမ်သက်ခြင်း
 ၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ရှိသမျှ နှင့်
 အတူတည်နေတော်မူပါစေသော၊ အခစင်၊
 ၁၆
 • ကင်မြေမြို့ အထင်းတော်၌ သင်းထောက်မိစ္ဆ
 ဖြစ်သော ငါထိုနှစ်မမိဗေကိုထင်ထိုက်သို့ ငါထွင်း
 ၂ ပေး၏- သန်ရှင်း သူတို့သည် ပြုသင့်သည် အ
 တိုင်း၊ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ ထိုသူကိုထက်
 ခံကြလော့၊ ထိုသည်အကုစေမ ထိုသမျှသောအ
 မှုထို၌ ထိုကိုထုမကြလော့၊ အကြောင်း မူကား၊
 သူသည် ဈာနသောသူတို့ကိုငှင်၊ ငကိုငှင် အ
 ၃ ထောသူဖြစ်၏- ငါနှင့်အတူထေရခရစ်၏အမှု
 တော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ဖြစ်လိမ့်နှင့်အား
 ၄ ကုလကို နှုတ်ဆက်ကြလော့- ထိုသူတို့သည် င
 အသက် အဖို့ မိမိတို့ ထည်ပင်းကို ဈာနသော
 သူ ဖြစ်ကြ၏၊ သူတို့ ကျေးဇူးရှိသည်ဟု၊ ငါတ
 ယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည်မထုတ်တပါးအ
 မျိုးသား၊ အသင်းတော် အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံ
 ၅ ကြ၏- သူတို့ ထိခံ၍ရှိသော အသင်းတော်ကို
 ထည်၊ နှုတ်ဆက်ကြလော့၊ အာရှပြည်တွင်းခရစ်
 အဖို့ အဖို့၊ သီးသောအသီးဖြစ်သော င ချစ်သား
 ၆ ဝေဒနာကို နှုတ်ဆက်ကြလော့- ငါတို့ အမှုကို
 ကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သောမာရ်ကို နှုတ်ဆက်
 ၇ ကြလော့- ငါနှင့်အတူအကျည်းခံရသောသူ၊ င
 အမျိုးသား ချင်း၊ အမြွှာ နိတ်နှင့် ထုနိကို နှုတ်
 ဆက်ကြလော့၊ ထိုသူတို့သည် တမန်တော် ဈာန
 တွင်အသေရထင်ရှားသောသူဖြစ်ကြ၏၊ အစရင်
 တပည့်တော် အဖြစ် သို့ရောက်သော သူထည်း
 • ဖြစ်ကြ၏- သခင်ဘုရား၌ ချစ်သား အစွယ်ကို
 ၈ နှုတ်ဆက်ကြလော့- ငါတို့နှင့်အတူခရစ်တော်၏
 အမှုကိုဆောင်ရွက်သောဥရဗန်နှင့်၊ ချစ်သား
 ၉ သတာရကို နှုတ်ဆက်ကြလော့- တပည့်တော်
 စစ်ဖြစ်သော အပေထေ နှင့် အာရိတ္တောဗုထု၏
 တိမ်သုတိမ်သား တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့-
 ၁၀ ငါ၏အဆွေအမျိုးဟောရာ၌ နှင့်တပည့်တော်
 ဖြစ်သောနာကီသု၏တိမ်သုတိမ်သားတို့ကို နှုတ်
 ၁၁ ဆက်ကြလော့- ထခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို

ကြီးစားသောမိစ္ဆာ၊ တရုဗေဒနှင့် တရုဇာတိကို
 ၄၆ သင်သောဘုရား၏အမှုတော်ကိုအလွန်ကြိုးစား
 ၄၇ ဖြစ်ရန်အပ်သောမိစ္ဆာ၊ ပေရသိကို၎င်း နှုတ်ဆက်ကြ
 ၁၃ ထေဉ်း- မြတ်သော တပည့်တော် ရုဗေဒနှင့် သူ၏
 ၁၄ အမိတည်း၊ ဟူသော ငါ၏ အမိကို နှုတ်ဆက်ကြ
 ၁၅ ထေဉ်း- အသုံးကြိတ်၊ ဝလေကုန်း၊ ဟေရမ၊ ပတိ
 ၁၆ ရောသ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော
 ၁၇ ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြသောဉ်း- မိလော
 ၁၈ ထုပ်၊ ထုလိ၊ နေရု၊ နေရုနှစ်မနှင့် ဩယုဗ္ဗမှစ၍သူ
 ၁၉ တို့နှင့်အတူနေသောသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို
 ၂၀ နှုတ်ဆက်ကြသောဉ်း- အရှင်းရင်း၊ တယောက်
 ၂၁ ကို တယောက် သန့်ရှင်းသော နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်
 ၂၂ ဆက်ကြသောဉ်း၊ ခရစ်တော်၏ အသင်းတော်အ
 ၂၃ ပေါင်းတို့သည်သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်ကြ၏။
 ၂၄ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသောဆုမွန်သြဝါး
 ၂၅ နှင့် ဆန့်ကျင်ဆက် ဖြစ်သော သင်းခွဲခြင်း၊ မှား
 ၂၆ ယွင်းခြင်း၊ အကြောင်းကို ပြုတတ်သော သူတို့ကို
 ၂၇ ဖွတ်၍ ရှောင်ကြသောဟု ငါသတိပေး၏။- အ
 ၂၈ ကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါတို့
 ၂၉ ထံသို့ ခရစ်တော်၏ အမှုကို မဆောင်ရွက် ဆဲ
 ၃၀ ထွက်၊ မိမိတို့မင်း၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊
 ၃၁ ထောကဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သော စကား၊
 ၃၂ အားဖြင့် မိတ်ကောင်းသောသူတို့ကို လှည့်ဖြား
 ၃၃ တတ်ကြ၏။- သင်တို့ယုံကြည်နားထောင်ခြင်း၊ အ
 ၃၄ ကြောင်း၊ အရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်
 ၃၅ စောသည် ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ သို့
 ၃၆ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှုခွံ
 ၃၇ ကား၊ ပညာရှိစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဆိုးသော အမှုခွံ
 ၃၈ ကား၊ အပြစ်ကင်းစေခြင်းငှါ ၎င်း ငါ အလိုရှိ၏။-

၂၀ ခြင်္သက်ခြင်း၊ အရှင်း၊ ဘုရားသခင်သည်မကြာ
 ၂၁ မမြင့်မှီခိုတန်ကိုသင်တို့မြင်စေသောနှံ့ရှိစေ
 ၂၂ တော်မူမည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကျေးဇူး
 ၂၃ တော်သည်သင်တို့ရှိပါစေသော၊
 ၂၄ ငါနှင့်အတူအမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သောတို့
 ၂၅ မောသေမှစ၍ ငါ၏အဆွေအချိုးထုက၊ ယာသုန်း၊
 ၂၆ သောသိပတရတို့သည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ
 ၂၇ ၏။- ဤစာကို ရေးသော ကျွန်ုပ် တေရုတိသည်
 ၂၈ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်
 ၂၉ ပါ၏။- ငါကို၎င်း၊ သင်းဝင်သူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း
 ၃၀ ထက်ခံ၍ ဧည့်သင်္ဃဝတ်ကိုပြုတတ်သောဂါထာ၊
 ၃၁ မြို့စာရေး၊ ဧရတ္ထ၊ သင်တို့ ညီကွာတူတို့သည်
 ၃၂ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။- ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၃၃ ခရစ်ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့အပေါင်း၌ရှိ
 ၃၄ စေတည်း။ အာမင်း၊
 ၃၅ ရှေးကပ် ကာထ ပတ်ထုံး၊ ဂုဏ်ထူး၊ ပြီးလျှင်
 ၃၆ ထရုမှာထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ ထုချိုးအပေါင်းတို့
 ၃၇ သည်ယုံကြည်နားထောင်ကြမည် အကြောင်း၊
 ၃၈ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာမှားယွင်းသည့်နှင့်အညီ၊
 ၃၉ ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်းတို့
 ၄၀ သူတို့အား၊ ဖော်ပြ ရသောနက်နဲရာကို ရွတ်တား
 ၄၁ ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါတောင်းသော
 ၄၂ ဧဝံဂေလိတရားတည်း၊ ဟူသောယေရှုခရစ်အ
 ၄၃ ကြောင်းကိုဟောပြောခြင်း၊ အားဖြင့်၊ သင်တို့ကို
 ၄၄ ခြံမြီ ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသော အ
 ၄၅ ရှင်း၊- တဆူတည်း၊ သာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
 ၄၆ တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်အား
 ၄၇ ဖြင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသ
 ၄၈ တည်း။ အာမင်း။

ရာဇဝင်သုတ်ပြီး၏။

ကောသလုတြဝါဒော ပဌမစောင်

FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS.

၁

- ၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်
၏တပည့်တော်အရာရှိခန့်ထားသောငါးပါးတို့နှင့်
၂ ညီသူထင်သည်။- ယေရှုခရစ်အားဖြင့်အပြစ်
နှင့်ကင်းစင်၍သန့်ရှင်းသူအရာရှိ ခန့်ထားသော
သူတပါးယူသော၊ ကောသလုတြဝါဒောဘုရား
သခင်၏ အထင်အတတ်မှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအ
ရပ်၌ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုပစ္စနာပြုသောသူ
၃ အပေါင်းတို့ကိုကြားထိုက်ပါ၏။- ထိုသခင်သည်
ငါတို့၏သခင်သာမထုတ်၊ ထင်ထိုက်သခင်တပါး
ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင် ယေရှု ခရစ်နှင့် ငါတို့အစ
တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံတော်ကကျေး
ဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ထင်ထိုက်၍ မှီပါ
စေသော၊
၄ အထက်က ခရစ်တော် ၏ သက်သေ ကို ထင်
၅ ထိုထွက်တည် စေသည်ဖြစ်သော၊ ထင်ထိုက်သည် ထို
၆ ခရစ်တော် အား ဖြင့်၊ အရာရာ၌ နှုတ်သတ္တိ၊
ညာဏ်သတ္တိ အပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ ကြ
ထည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်သင်ထိုက်အားပေး
တော်မူသောဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါတော်ကံ၍၊
ထင်ထိုက်အကြောင်းကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကျေး
၇ ဇူးတော်ကိုအစဉ်မပြတ်မှီးခွမ်း၏။- ထိုကြောင့်၊
ထင်ထိုက်သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ပေါ်ထွန်း
တော် မူခြင်း ကို မျှော်ထင်၍ နေစည်၊ ဆုတော်
တစုံ တခု မှ မလျော့ဘဲ နံ့ထင်လျက် မှီ ကြ၏။-
၈ ထင်ထိုက်သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်၌
အပြစ် တင်စရာ အစွင့်နှင့် ကင်း လွတ်မည် အ
ကြောင်း၊ သင် ထိုက် အဆုံး ထိုင်အောင် မိုင်ခံ
၉ ခြံပြီးစေတော်မူ လိမ့်မည်။- ငါတို့ သခင် တည်း
ဟူသော သားတော် မြတ် သခင်ယေရှုခရစ် နှင့်
ဆက်ဆံခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို သင်ထိုက်အားပေး
တော်မူသောဘုရားသခင်ထံသို့ နှာနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။
၁၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်ထိုက်သမ္မာသည် ကောင်း တ
ညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍ အခွင့်အခွင့်မကွဲပြားဘဲ
မိတ်သဟော တသံတသမတ်တည်း မှီသည်နှင့်
စေ့စပ် နံ့ထင် ကြမည် အကြောင်း၊ ငါတို့ ထံ

- ၁၁ ငါတို့အဆောင်အထားပန်ပါ၏။- အကြောင်းမူ
ထား၊ ငါတို့အစ်ကိုတို့၊ ထင်ထိုက်သည်အခွင့်အခွင့်အ
ထင်အရန်အထွတ်အမြတ်ရှိသလိုကို၊ အသောအစုအစည်း
၁၂ အစုတို့ထိုက်သည်ပြောကြ၏။- သင်ထိုက်၊ ငါသည်
ပေါ့လွယ်ပညာရှိခြင်းငါသည်အသောပေါ့လွယ်ပညာ
ရှိခြင်းငါသည်ကောင်းတပညာရှိခြင်း၊ ငါသည်အရပ်
တော် တပညာရှိခြင်းထူး၊ အသီးအထီး ပြော ကြ
၁၃ အသောကြောင့် ငါတို့အရပ်။- ခရစ်တော် ထည် ကွဲ
ပြားသောသော ပေါ့လွယ်သည်ထင်ထိုက်အထွတ်ထွတ်
တီးကပ် ထိုင်မှာ အသေ ခံပြီးသော၊ ထိုမထွတ်၊
ထင်ထိုက်သည် ပေါ့လွယ်နာမ၌ နှစ်ခြင်းကိုခံကြပြီ
၁၄ အသော၊- ကမ္ဘာ၌ ဂါထုတပါး၊ ထင်ထိုက်အ
ထွတ်ထွတ်သောအစုအစုနှစ်ခြင်းကိုငါမပေးသည်ဖြစ်၍၊
၁၅ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်မှီပါ၏။- ထိုဖြစ်၍၊
ပေါ့လွယ်သည် မိမိနာမ၌ နှစ်ခြင်းကိုပေးသည်ထူး၊
၁၆ အထွတ်ထွတ်ထိုက်စရာအကြောင်းမရှိ၊- သထေခန့်
၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ အားထည်း နှစ်ခြင်းကို
ပေးပြီး၊ ထိုတတပါး၊ အခြားသောသူအားနှစ်ခြင်း
ပေးသည်ကိုငါမမှတ်မိ၊
၁၇ နှစ်ခြင်းကို ပေးစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်ထည်ငါ
ကိုအထွတ်တော်မူသည်မထွတ်၊ အစုအစုထွတ်ထွတ်
ကိုသောစေခြင်းငှါအထွတ်တော်မူ၏။ သို့သော်
ထည်း၊ ခရစ်တော်၏ ထွတ်တီး၊ ကပ် ထိုင်ထိုက် အ
စုတည်း၊ မှီးပပြစ်စေခြင်းငှါ၊ နှုတ်ပညာကိုအစွင့်မ
၁၈ ပေးဘဲအတော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ဆုံးရှုံး
ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့၌ ထွတ်တီးကပ်ထိုင်
တော်တရားသည်မိတ်သောတရားဖြစ်၏။ ထွတ်
တင်ခြင်းသို့ရောက်သောငါတို့၌ ထိုထွတ်ထွတ်
၁၉ ဘုရား သခင်၏ တန်ဖိုးတော် ဖြစ်၏။- ကျွမ်းစာ
သာသည်ကား၊ ပညာ မှီထိုက်ပညာ ကို ငါတို့ထံ
မီးမည်၊ ညာဏ်ကောင်း၊ သောသုတေသန ညာဏ်
၂၀ ကိုထည်။ ငါပယ်မည်ထုထာထည်။- ပညာ
မှီကား၊ အထွတ်မှာမှီသနည်း။ ကျွမ်းမြဲ စရာ
ကား၊ အထွတ်မှာ မှီ သနည်း။ ပြဿနာ၌ ထု
ထွတ်သော ဆရာကား၊ အထွတ်မှာ မှီသနည်း။
ကောသလုတြဝါဒောဘုရားသခင်ထံသို့ မိတ်သဟော

၂၀ နှစ်သည့် ဇာတိသော- အထက်သို့ နည်းဟူ၍
 ကား၊ သုဘာသခင်၏ ပညာတော်စီရင်သည်နှင့်
 ဖဉ္စေ၊ ထောက်သားထိုသည် မိမိထို ပညာစား
 မြင့် ဘုရား သခင်ကို မသိသ် နေကြ သောစေ၊
 ဘုရားသခင်သည် ထိုကြည်သောသူထိုကို ရေထ
 နာတော် မိုက်မဲခြင်း၊ အားမြင့် ကယ်တင်ခြင်း၊ ငှါ

၂၁ စေတနာ မှီတော်မူ၏- ထူးထူး ထို သည် မိမိတ်
 ထက္ခဏာကို တောင်းတတ်ကြ၏၊ တေထထထထ
 ၂၂ ထိုသည်ပညာကိုရှာတတ်ကြ၏- ငါထိုမူကား၊
 ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသောခရစ်
 တော်၏ အကြောင်း၊ အရာကို ယောပြောကြ၏၊ ထို
 အကြောင်း၊ အရာသည် ကား၊ ယုဝစေ၊ သားထိ
 မိမိတ်ဇရာအကြောင်း၊ ဖြစ်၏၊ တပါး၊ အမျိုးသား

၂၃ နှစ်ကား၊ မိုက်မဲခြင်း၊ ဖြစ်၏- ထိုသော်လည်း၊ ထူးထူး
 မြစ်စေး၊ တေထထထထမြစ်စေး၊ ခေါ်တော်မူသောသူ
 ထိုဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်
 ၏ပညာတော်တည်း၊ ဟူသောခရစ်တော်၏ထရား

၂၄ ဖြစ်၏- ဘုရားသခင်၏မိုက်မဲခြင်း၊ အရာသည်ထူး
 ထို၏ပညာထက်သာ၍ ပညာရှိ၏၊ ဘုရားသခင်၏
 အားနည်းခြင်း၊ အရာသည်ထူးထို၏အစွမ်းထက်
 သာ၍ အစွမ်းရှိ၏၊

၂၅ ညီအစ်ကိုထို၊ သင်ထိုကို ခေါ်တော်မူခြင်း၊ အ
 ကြောင်း၊ အရာကို ဆင်ခြင်ကြသော၊ ခေါ်တော်မူ
 သောသူထိုတွင် ထောက်ပညာရှိ အစွမ်းမပါ၊ ထင်
 ရှားသောသူကြီးအစွမ်းမပါ၊ မင်း၊ အမျိုးအစွယ်

၂၆ မြစ်သော သူ အစွမ်းမပါ- ဘုရား သခင်သည်
 ပညာရှိထိုကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ထောက်
 အရာ၌ မိုက်မဲသောသူထိုကို ရွေးကောက်တော်
 မူ၏၊ အစွမ်းထက်ရှိသောသူထိုကို ရှက်ကြောက်
 စေခြင်းငှါ၊ ထောက်အရာ၌ အားနည်းသောသူ

၂၇ ထိုကိုရွေးကောက်တော်မူ၏- မြတ်သောသူထို
 ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ ထောက်အရာ၌ ထင်
 ခဲ့သောသူ၊ မရေရသောသူ၊ ထုတ်သောသူထိုကို

၂၈ ရွေးကောက်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်
 ရွှေ၌ အထက် သူမျှ ဝါကြား၊ ဓရာ အကြောင်း၊ မ

၂၉ မှီး- ထိုဘုရားသခင်အား မြင့်သင်ထိုသည်ထေရ
 ခရစ်၌ တည်နေကြ၏၊ ထိုသင် မူကား၊ ဘုရား
 သခင် စီရင်တော်မူသည်ထထိုင်း၊ ငါထို၌ပညာ

၃၀ မှုစွဲ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရွေး၊ ရွတ်
 ခြင်း၊ ဖြစ်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာသာသဉ္စိ
 နှင့်ဖဉ္စေ၊ ဝါကြားသောသူမည်ထည်ကား၊ ထာ
 ဝရဘုရား၌သာဝါကြားစေ၊

၁ ညီအစ်ကိုထို၊ ငါသည်သင်ထိုမျှသာသို့ရောက်
 ထာသောစေ၊ သုဘာသခင်၏ ထက်ထေရထွတ်
 ကိုထူးမြတ်သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သောပညာ
 စားမြင့်သင်ထိုအား ပြသ၍ ရောက်သံသည်မ

၂ ထုတ်- အကြောင်း၊ မူကား၊ ထေရခရစ်တည်း
 ဟူသော ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူ
 သောသခင်မှတပါး၊ အထက်အရာကို ရှာသင်ထို
 တွင်ငါမသိမမှတ်ထူး၊ ငါမိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏-

၃ သင်ထိုနှင့်အထူး ငါရှိနေသောစေ၊ အားနည်း
 ခြင်း၊ အထွန်ကြောက် နှံ့ထွန်ထွန်ခြင်း၊ နှံ့ထက္ခ

၄ ငါရှိနေ၏- သင်ထို၏ထိုကြည့်ခြင်းသည်ထူးပညာ
 ၅ အားမြင့်မတည့်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အား
 မြင့်တင်စေခြင်းငှါ၊ ဇေကာ၊ ဇေထနာထည်
 ထူးပညာနှင့် ရှည်သောမြားသောင်းသောစကား
 နှံ့ထက္ခ မှီသည်မထုတ်၊ မိညည်တော်၏မိမိတ်
 ထက္ခဏာတန်ခိုးတော် နှံ့ထက္ခရှိ၏

၆ ထိုသော်လည်း၊ နှံ့ထင်သောသူထိုအား ငါထို
 သည် ပညာ စကားကို ယောပြော၏၊ ထိုထိုဆို
 သော်၊ ထောက် ပညာကို မဆိုထို၊ ပြယ်တောက်
 တတ်သောထောက်မင်းထို၏ ပညာကိုမဆိုထို-

၇ ဤကမ္ဘာ မတည်မမြဲရှိ၊ ငါထို၏ ဘုန်း၊ အထရေ
 မြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော
 ပညာ၊ နတ်နဲ့သောအရာ၌ ဂုဏ်ထားသောဘုရား

၈ သခင်၏ ပညာကို ငါ ထိုသည် ပြသ ကြ၏- ထို
 ပညာကိုထောက်မင်းတန်တလယ်ထွတ်ထွတ်ထို
 လျှင်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော သခင်ကိုထက်ဝါး

၉ ကပ်တိုင်မှာ မကွပ်ရှက် ကြပြီး- ကျမ်းစာသာ
 သည်နှင့်ဖဉ္စေ၊ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သော သူထို
 အမျိုးအလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်ပွင့်ဆင်တော်မူသော
 အရာထိုကိုထူးရှက်မိခြင်းမမြင်၊ နားမြင့်မကြား

၁၀ မိတ်နှစ်ထုံးမြင့်မကြံစည်သေး- ထိုအရာထိုကို
 ဘုရားသခင်သည် မိမိမိညည်တော်အားမြင့် ငါ
 ထိုအား ဖော်ပြတော်မူ၏၊ မိညည် တော် ထည်
 ဘုရားသခင်၏နတ်နဲ့သောအရာတိုင်အောင် ဓာတ်

၁၁ ထိမ်းသောအရာထိုကိုစစ်တော်မူ၏- ထူးနတ်နဲ့
 သောအရာကိုထူးရှိသောမိမိမိတ်မိညည်မှတပါး
 အထက်သူထိုထံနည်း၊ ထိုနည်းထူး၊ ဘုရားသခင်
 ၏ နတ်နဲ့သောအရာကို ဘုရားသခင် ၏ မိညည်

၁၂ တော်မှတပါး အထက်သူမျှမထို- ငါ ထိုသည်
 ထောက် မိညည်ကိုမခံရကြ၊ ဘုရားသခင် ပေး
 တော်မူသောအရာထိုကိုထိုခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုရား

သခင် ထံမှ ကြွလာသောပိညည်ကို ခံရကြပြီ။

၈၇ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောစရာကို၊ ငါတို့ သည်လုပ်ညာကိုစောင့်မြဲ နားထောင်သောစကား နှင့်မတော။ သန့်ရှင်းသော ပိညည်တော်သည် ပိညည်နှင့်စပ်ဆိုင်သောစရာကို ပိညည်စကား စားမြင် နှင့်မြဲ ဝံ့ရှင်တော်မူသော စကားနှင့်

၈၈ ငါတို့သည် ဟောကြား- ဇာတိပကတိလူသည် ဘုရားသခင်စံပိညည်တော်စရာကိုမခံမယူ၊ ထိုစရာကိုမခံ မိုက်ခဲသောစရာဖြစ်သည်ထု ထင်တတ်၏။ ထိုစရာကိုမခံပိညည်စားမြင်သာ ပိုင်းခြား၍ နားထောင် နှိုင်းသော ကြောင့်၊ ဇာတိ

၈၉ ပကတိလူသည် နားမထင်နှိုင်း- ပိညည် လူမှု ကား၊ ထိုစရာ သလုံးစုံ တို့ကို ပိုင်း ခြား၍ နား ထင်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုလူကိုမထယ်

၉၀ သူတို့ကြား၍မသိနှိုင်း- ထိုလူကိုသွန်သင်နှိုင်း မည်သောကြောင့်၊ မထယ်သည့်ထာဝရဘုရား ၏ မိတ်တော်ကို သိသနည်း။ ငါတို့မူကား၊ ခရစ် တော်မိတ်ကိုခံရကြ၏။

၃

၉၁ ညီမိတ်ကိုထို၊ မထက်ကငါသည် ပိညည်ထု ထိုစား ဟောပြောသကဲ့သို့ ထင်ထိုစား ဟော ပြောရသော စွန့်မရှိဘဲ၊ ဇာတိ ပကတိ လူတို့ စားငှါ၊ ခရစ်တော်၌ သုဇယ် ကထေး ထိုစား

၉၂ ငှါ၊ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။- ယခု တိုင်စောင် သင်ထို သည် ခဲစွယ် စားစွယ်ကို မ ကြေ နှိုင်းသော ကြောင့် ငါ မကျေးရ၊ နှို့ကို သာ တိုက်ရ၏။ ယခုပင်လည်း၊ သင်ထိုသည် မကြေ

၉၃ နှိုင်းကြသေး။- ယခုပင်လည်း၊ ဇာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြသေး၏။ ဂုဏ်ပိုင်ခြင်း၊ ရန်ငွေခြင်း၊ စ နှိုင်းစွမ်းကွဲခြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်ထိုသည် ဇာတိ ပကတိ လူ ဖြစ် ကြသည် မထုတ် လော၊ ထောက် ထုံးစံ ထိုင်း၊ ကွင့် စောင် ကြ သည် မ

၉၄ ယုတ်သော၊- တယောက်က၊ ငါသည်ပေါထုတ ပည့်ဖြစ်၏ဟူ၍ ငှါ၊ တယောက်က၊ ငါသည်စာ ပေါထုတပည့်ဖြစ်၏ဟူ၍ ငှါ၊ အသီးအသီး ပြော ကြလျှင်၊ ဇာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြသည်မထုတ် ထော၊

၉၅ ပေါထုကား၊ အဘယ်သူနည်း။ အာပေါထုကား၊ အထယ်သူနည်း။ အခြားသောသူမထုတ်၊ ထာ ဝရ ဘုရား သည် အ သီး၊ အ သီး၊ ထို စား၊ စ နှင့် ပေးသ နားတော် မူသည် နှင့် အညီ၊ သင်ထို ကို ထုံကြည် ဖြင်းသို့ ရောက် စေသော စွန့်စရာ ပေ

၉၆ တည်း။- ငါသည်မိုက်ရှိုးသောသူ ဖြစ်၏။ အာ ပေါထုသည် ရေထောင်းသော သူဖြစ်၏။ အပင် ကို ကြိုးပွားစေသော သူကား။ ဘုရားသခင်ပေ

၉၇ တည်း။- မိုက်ရှိုးသောသူမတတ်နှိုင်းရေထောင်း သောသူလည်း၊ မတတ်နှိုင်း၊ ကြိုးပွား စေတော်မူ သောဘုရားသခင်သာလျှင်တတ် နှိုင်းတော်မူ၏။

၉၈ သို့သော်လည်း၊ မိုက်ရှိုးသောသူ နှင့် ရေထောင်း သောသူသည်တစုံတစပ်တည်း၊ မြှင့်၍၊ အသီးအ သီးမိမိထုတ်သည်မတိုင်း၊ မိမိမိကျိုးကိုခံရလိမ့်

၉၉ မည်း- ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ထံ၌ အထုတ်ထုတ် သောသူနှင့်ဖြစ်ကြ၏။ သင်ထိုသည်ဘုရားသခင် ၏စွယ်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျောင်း

၁၀၀ တော် ထိုက်လည်း၊ ဖြစ်ကြ၏။- ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ခံရသည် နှင့်အညီ၊ လိမ္မာ သောပိညာကကဲ့သို့ထိုက်မြစ်ကိုချပြီး၊ အခြား သောသူသည်ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ မထယ်သို့ထပ်ဆင့်၍တည်ဆောက်

၁၀၁ သည် ကို လူထိုင်း၊ အတိပြု ပါဇေး- အကြောင်း မူကား။ ယေရှုခရစ် တည်းဟူသော၊ ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ ဟော ထိုက်မြစ်မှတပါး၊ အခြားသော ထိုက်မြစ်

၁၀၂ ကိုမတယ်သူမှမချွန်နှိုင်း- ထိုထိုက်မြစ်မပေါ်၌ ချွန်ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ သစ်သား၊ မြစ်ပင်၊ ကောက်ရိုး၊ ချားကို ထပ်ဆင့်၍ တည် ဆောက်

၁၀၃ သောသူရှိသမျှ- အသီးအသီးထုတ်သောအထုတ် သည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ အထယ်သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ဖော်ပြခြင်းနုရက်သည် မီးစားမြင့်ထင် ရှား၊ စေလိမ့်မည်။ လူ ထိုင်း၊ ထုတ်သော အ လုပ် သည် အထယ်သို့သော အလုပ် ဖြစ်သည်ကို မီး

၁၀၄ ထည်စစ်ကြော စုံစမ်းလိမ့်မည်။- ထိုထိုက်မြစ်မ ပေါ်၌ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောအကြင်သူ ၏ အလုပ်သည်ရှိ၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကိုခံရ

၁၀၅ လိမ့်မည်။- အကြင် သူ၏ အထုတ် ထည် ကွမ်း ထောင်၏။ ထိုသူသည် အစွမ်း ခံရလိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း၊ မီးနှင့် လွှတ်သကဲ့သို့သူသည်ကယ် တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၁၀၆ သင်ထိုသည်ဘုရားသခင်၏ မိတ်မှန်တော်ဖြစ် ကြ သည်ကိုငှါ၊ ဘုရား သခင်၏ ပိညည်တော် သည် သင်ထိုမထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို

၁၀၇ ငှါ မသိကြ သလော။- အကြင် သူသည် ဘုရား သခင်၏ မိတ်မှန်တော်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ထိုသူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော် မူလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်၏ မိတ်မှန်တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်

၈၈ ထိုသည့်လည်း။ ထိုစိတ်မှန်တော်ဖြစ်ကြ၏။- ထထသုတ္တံကိုယ်ကို မထည့်ခြားစေနှင့်။ သင်ထိုတွင် စကြာသည့် ဤလောက၌ ပညာရှိဖြစ်သည်ဟုကိုယ်ကိုထင်၏။ ထိုသည့်ပညာရှိစေ

၈၉ ဖြစ်သို့ရောက်သောငှါ လူမိုက်ဖြစ်ပါစေ။- စကြောင်းမူကား။ လောကီပညာသင်္ဃာတုရားသခင်ရှေ့၌ မိုက်ခဲ ဖြစ် ဖြစ် ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိကို သူတို့၏ ပရိယာယ်စားဖြင့် ခမ်းဆီးတော်မူ၏ဟုလာသ

၉၀ တည်း။- တဝန်တုံပညာရှိတို့၏စကြာစေသည်ထိုသည်စေသည်။ ဤဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရား

၉၁ သိတော်မူ၏ဟုလာသတည်း။- ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ စထသုတ္တံလူတို့၌ ဝါကြားခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်ယိမ်းသောစရာတို့သည် သင်ထိုစေသို့ဖြစ်ကြ၏။

၉၂ ပေါလုဖြစ်စေ၊ အာပေါလုဖြစ်စေ၊ ကေတုဖြစ်စေ၊ ဤသောကဖြစ်စေ၊ စသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ ဓူရ်မှောက်စရာဖြစ်စေ၊ နောက်ထာလတုံသောစရာဖြစ်စေ၊ ခပ်ယိမ်းသောစရာတို့သည် သင်ထိုစေသို့ဖြစ်ကြ၏။- သင်ထိုသည်ထည်း။ ခရစ်တော်စေသို့ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်ထည်းဘုရားသခင်စေသို့ဖြစ်တော်မူ၏။

၄

၉၃ ခရစ်တော်၏စေစေပါကဲ့သို့၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောစရာတို့ကို စောင့်သော ထဏှာမိုး

၉၄ ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတပါးသည် ငါတို့ကိုမှတ်ပါစေ။- ထိုမှတပါး။ ထဏှာမိုးမည်သည်ကား။ သဗ္ဗာန်ရ

၉၅ မည်း။- သင်ထိုမှစ၍ စကြာသောလူများတို့သည် ငကိုသဗ္ဗာန်ရ ဖီရင်သော်ထည်း။ ငါသည်စေ

၉၆ မူမထား။ ငကိုယ်ကို ငါမဖီရင်း။- စကြောင်းမူကား။ ကိုယ်စိတ်သည်ကိုယ်ကို စပြစ်မတင်းသို့သော်ထည်း။ ထိုစကြောင်းဖြင့် ငါသည်စပြစ်ထွတ်သည်မဟုတ်။ ငကိုဖီရင်သောသူကား။ ထာ

၉၇ ဝရဘုရားပေတည်း။- ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မှောင်မိုက်၌ ငှက်ထားသောစရာတို့ကို ပွင့်လင်းစေ၍၊ မိတ်နှစ်ထုံး စကြာ စေသည်များကို ထင်ရှားစေတုံသောသခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူမူမိုက်တိုင်စောင့်စထသုတ္တံကို မှု အဆုံးအဖြတ်မဖီရင်ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောစခါ၊ အသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှိ၊ ခွမ်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြတော့။

၉၈ ညီစစ်ကိုတို့၊ သင်ထိုသည်ကျမ်းစာကိုထွန်၍ သူတပါးကို မမိုသေအပ်ဟု ငါတို့ကိုထောက်၍

နားလည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မာနမိတ်ထောင်ထားသည်နှင့်တယောက်ကဲ့သို့၌ တယောက်ကဲ့သို့စဆန်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသော အဇ္ဈင်္ဂသင်တိုက်အကျိုးကိုထောက်၍၊ ငါနှင့်စာ

၉၉ ပေါလုကိုပုံဆောင်လျက် ဆိုသတည်း။- ထိုမှတပါး။ စထသုတ္တံ သင့်ကို ထူးခြားစေသနည်း။ သူတပါးထက်မှ မခံမယူဘဲ အလိုစလျှောက်ရသော စရာတစ်ခုတရမျှ သင်၌ရှိသထော၊ သူတပါးထက်မှ မယူသည်မှန်လျှင်၊ မခံမယူသကဲ့သို့စထသကြောင့် ဝါကြားသနည်း။

၁၀၀ ထာဝရတိုင်သင်ထိုသည်ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။ ငါတို့မရှိစည်တွင် မိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်ထိုနှင့် စထ မိုးစံရသော စွန့်မည်စကြောင်း၊ သင်ထိုကိုစမှန် မိုးစံစေခြင်းငှါစထို

၁၀၁ မှီ၏။- သတ်ဖို့ရာထားသော သူကဲ့သို့ စကြာသော သူများ နောက်၌ တမန်တော်တည်း။ ဟူသောငါတို့ကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ စကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည် လောကီ သားများ နှင့် ကောင်းကင် တမန်များ

၁၀၂ ဓူရ်မှောက်၌ ပွဲဝင်သော သူဖြစ်ကြ၏။- ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ စကြောင်း ကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ သင်ထိုမူကား။ ခရစ်တော်၌ ပညာရှိဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်စားနည်းသော သူဖြစ်ကြ၏။ သင်ထိုမူကား။ စစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော သူ၊ စသရေရှိသော သူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်စ

၁၀၃ ရှက်စကြောက် ခံရသော သူဖြစ်၍။- ထာဝရတိုင်စောင့်စေားစသောကံငတ်ခွတ်ခြင်း၊ စဝတ်နှမ်းပါးခြင်း၊ မိုက်ပုတ်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ

၁၀၄ ၏။ နေရာမကျသောသူ။- ကိုယ်ထက်နှင့်ပင်ပန်းစွာ ထုပ်ဆောင်ရသော သူဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကို ခံရသောစခါ မေတ္တာရှိကြ၏။ ညည်းဆဲနှိပ်

၁၀၅ စက်ခြင်းကိုခံရသောစခါသည်။ ခံကြ၏။- စထရေစုတ်စုတ်ခြင်းကို ခံရသောစခါတောင်းပန်ကြ၏။ ဤသောက၏ စညစ်စကြော ကဲ့သို့၎င်း၊ စရပ်ရပ် ထဲက ထွင်းပြစ်သော တန်မြက်ချော အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း ထာဝရတိုင်စောင့်ဖြစ်ကြ၏။

၁၀၆ သင်ထိုသည်ရှက်စေခြင်းငှါ ဤသို့ ငါရေးသည်မဟုတ်။ သင်ထိုကို ချစ်သားကဲ့သို့မှတ်၍ သတ်

၁၀၇ ပေး၏။- သင်ထိုတွင် ခရစ်တော်၏စကြောင်းကို သင် ပေးသော စရာ တသောင်း၊ မှီငြားသော်ထည်း။ စခဲစရာမရှိ၊ ဧဝံဂေလိ တရားစားဖြင့် ငါသည် သင်ထိုကို ယေရှုခရစ်၌ ဖြစ်စွာစေ

၁။ ပြီး-သို့ဖြစ်၍၊ ငါကုန်သည်နည်းတူသင်ထူသည့်
 ကုန်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်
 ၂။ စီး- ထိုအကြောင်းကြောင့် သင်ဘုရား၌သစ္စာ
 ပြုသောငါ၏ ချစ်သား၊ တိမောသေကို သင်ထိုဆီ
 သို့ ငါစေထွတ်၏။ သံသိမ်းသောစရပ်ကို၌ သံ
 သိမ်းသောစသင်းတော်ကို ငါသွန်သင်သည်
 နှင့်အညီ၊ ငါသည် ခရစ်တော်၌ ကျင့်သော အ
 ကျင့်စေလှူများကို သင်ထိုသည်မှတ်မိစေခြင်းငှါ
 ၃။ သူသည် ပြသ ထိုက်တွန်း လိမ့်မည်- ငါသည်
 သင်ထိုဆီသို့ကိုယ်တိုင်မလာဟု၊ အချို့သောသူ
 ထိုသည် ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ မာနထောင်သွား
 ၄။ ခြင်းရှိကြ၏- သို့သော်လည်း၊ သင်ဘုရားသည့်
 အလိုတော်ရှိလျှင် ငါသည် မြန်မြန်ထာမည်းလာ
 သောအခါ မာနထောင်သွားသောသူထို၏စကား
 ကို သိမှတ်မည် မဟုတ်၊ သူထို၏ တန်ဖိုးကို သိ
 ၅။ မှတ်မည်- အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်
 ခံတော်သည်စကား၌ တည်သည်မဟုတ်၊ တန်
 ၆။ ခိုး၌တည်၏- သင်ထိုသည် အထယ်သို့အလိုရှိ
 သနည်း၊ ငါသည် နှင်တံနှင့်သင်ထိုဆီသို့ ထာရ
 မည်လော့သို့မဟုတ်၊ မေတ္တာနှင့်ငှင်းနှံ့ညှိသိမ်
 နွေသောမိတ်နှင့်ငှင်ထာရမည်လော့၊

၁

၇။ မတရားသောမေ့ရန်သာမညမဟုတ်၊ အစစ်မ
 ယားကိုသိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော၊ သာသနာ
 ပလူထိုတွင်ပင်မကြားရသော မေ့ရန်၌မှီဝဲသော
 သူသည် သင်ထိုတွင်ရှိကြောင်းကို အနှံ့စပ်ပြား
 ၈။ ကျော်စောကြ၏- ထိုသို့ပြုသောသူကိုသင်ထိုအ
 ဝဲမှနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ မိတ်မသာ၊ ညဉ့်၊
 ၉။ တွားခြင်းကိုမပြု၊ မာနထောင်သွားလျက် နေကြ
 ၁၀။ စီး- ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်
 သင်ထိုနှင့်ကွာလျက်ရှိသော်လည်း၊ ဝိညာဉ်အား
 ဖြင့်မကွာ၊ ကိုယ်တိုင်သင်ထိုနှင့် အတူရှိသကဲ့သို့
 ၁၁။ ထိုသို့ကျင့်သောသူကို ယခုပင်ငါစီရင်ပြီ- စီရင်
 ချက် ဟူမူကား၊ ငါထို သခင် ယေရှု ခရစ်၏ အ
 ခွင့် အားဖြင့် သင်ထိုသည် င ဝိညာဉ် နှင့် အတူ
 စည်းဝေးပြီ၊ မှ၊ ငါထို သခင်ယေရှုခရစ်၏တန်ဖိုး
 ၁၂။ တော်ကိုအမှီပြု၍- ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည်ယေရှု
 ခရစ်၏ နေ့ရက်၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်
 အကြောင်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာမှတ်စီးမှီရာ သူကို
 စာတန် ထက်သို့ အပ်နှံ ကြစေဟု ငါစီရင်၏-
 ၁၃။ သင်ထို၏ဝိကြားခြင်းသည်မကောင်းမသင့်ဖြစ်
 ၏၊ အနည်းငယ်သောတဆေးသည်ရန်မိမ်းတပုံ

ထုံးကို ဖောင်း၊ ကြစေ တတ်သည်ကို မသိကြသ
 ၁။ လော့- သင်ထိုသည် တဆေးခွဲခြစ်သည်နှင့် အ
 ညီ၊ အသစ်သောရန်မိမ်းခြစ်မည် အကြောင်း၊
 တောင်းသောတဆေးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ
 လော့၊ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူ
 သော ငါထိုပသခါ သိုးသဇာန်သည် ငါထိုအပို့
 ၂။ ယဇ် ပူဇော် ရာ ခြစ်၏- ထိုကြောင့်၊ ဖောင်း၊
 သောတဆေး၊ ဆိုးညစ်မိုက်ခဲခြင်းတဆေးကို
 ပယ်ပြစ်၍၊ တဆေးခွဲရန်တည်းဟူသော ကြည်
 မြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ပွဲခံကြကုန်သုံး
 ၃။ သင်ထိုသည် မတရားသောမေ့ရန်၌ မှီဝဲသော
 သူထိုနှင့် မပေါင်းဖော်မည်အကြောင်း၊ အထက်
 ၄။ ဩဝါဒစာ၌ငါရေးထားခဲ့ပြီ- ထိုသို့ ရေးထား
 သော်၊ မတရားသောမေ့ရန်၌မှီဝဲခြင်း၊ လော့
 ထွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင်အထက်လှယူခြင်း၊ ချစ်တု
 ကို ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုသောသောကီသား
 ထိုနှင့်အလျှင်မပေါင်းဖော်ရဟုမဆိုလို၊ ထိုသို့
 ဆိုလျှင်၊ သင်ထိုသည် လောကီမှ ထွက်သွားရ
 ၅။ ကြမည်- ယခုမူကား၊ ညီအစ်ကိုမုသေါ်ငေါ်
 သော သူသည် မတရားသော မေ့ရန်၌ မှီဝဲခြင်း၊
 လော့ထွန်ကျူးခြင်း၊ ချစ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊
 ဆဲရေးကဲ့သို့ခြင်း၊ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မှု
 ခြင်း၊ အနိုင်အထက်လှယူခြင်းမှစ၍ ထိုသို့သော
 အမှုကို ပြုသောသူနှင့်မပေါင်းဖော်ရသည်သာ
 မက၊ ထိုသူနှင့်အတူစားသောက်ခြင်း၊ ကိစ္စကိုမျှမ
 ၆။ ပြုရဟု၊ ငါရေးထား၍ပညတ်၏- ပြင်လူထိုကိုစီ
 ရင်ခြင်းအမှုနှင့်ငါသည်အထယ်သို့ဆိုင်သနည်း၊
 အတွင်း လူထိုကို သင်ထို စီရင်ရသည် မဟုတ်
 ၇။ လော့- ပြင်လူထိုကိုဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ
 လိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဆိုးညစ်သောသူကိုသင်
 ထိုအထဲမှနှင်ထုတ်ကြလော့၊

၆

၈။ သင်ထိုသည်အခွင့်အခွင့်အမှုရှိလျှင်၊ ငါနှင့်နှင်၊
 သူထိုရွှေ၌ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံဘဲသဒ္ဓနာ
 ပလူထိုရွှေ၌ ခံခံသော သူတစ် ဟောကီရှိသ
 ၉။ လော့- သန့်ရှင်း သူထိုသည် လောကီနိုင်ငံကို
 တရား စီရင်မည်ဟု မသိ ကြသလော့၊ သင် ထို
 သည် လောကီ နိုင်ငံကို စီရင် ရသည်မှန်လျှင်၊
 အ ငယ်ဆုံး သော အမှုများကို မစီရင် ထိုက်ထ
 ၁၀။ လော့- ငါထိုသည် ကောင်းကင် တ မန် ထိုကို
 တရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော့၊ သို့ဖြစ်၍၊
 လောကီအမှုကိုစီရင်ထိုက်သည်မဟုတ်လော့-

ဆိုသော် ဆုတောင်း ခြင်းဝတ်ကို ပြုရသော စ
 ခွင့်ရှိ ခေခြင်းငှါ၊ ထောထူ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို
 စောစော မရွှေငရဲထုမဆိုထိုး ထိုသို့ရှောင်လျှင်၊
 ကိုယ်ကိုမရှုပ်တည်နိုင်သောစား၊ ဖြင့်စာတန်
 သည်စပြစ်သို့ သွေးဆောင်ရသောစခွင့်မရှိ
 ခေခြင်းငှါ၊ နောက်တစ်ဆူနေကြသော- သို့ရာ
 တွင်၊ ပညတ်မထားဘဲ စခွင့်ပေးခြင်းစားဖြင့်
 ၁ သာငါဆို၏- ထုစပေါင်းထိုသည်ငါ့ကိုသို့ဖြစ်
 ခေခြင်းငှါငါ့စလိုရှိ၏သို့သော်လည်း၊ လူ့စသီး
 စသီးထိုသည် ဘုရားသခင် ပေးသနား၊ တော်မူ
 သည်စတိုင်း၊ စသီးစသီးသောဆုကျေးဇူးကို
 ၂ ခံရကြ၏- ထိုကြောင့်၊ မယားမရှိသောသူတို့နှင့်
 စုဆိုမတို့ကိုငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည်ငါ
 ၃ ကဲ့သို့နေလျှင်ကောင်း၏- သို့သော်လည်း၊ ကာမ
 ဂုဏ်ကိုမရှုပ်တည်နိုင်လျှင်၊ ထိမ်းမြားစုံဝတ်
 ခြင်းကို ပြုကြစေ၊ ကိလေသာမိတ် ပူပန်ခြင်းရှိ
 သည်ထက်ထိမ်းမြားစုံဝတ်ခြင်း ပြုသော်သာ၍
 ကောင်း၏။

၄ ခင်ပွန်းရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ငါပညတ်သင့်
 သာမက၊ သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသင့်ကား။

၅ မယားသည်မိမိခင်ပွန်းကို မစွန့်ခြင်းနှင့်- စွန့်
 ခြင်းလျှင်၊ ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ သို့မဟုတ်လျှင်၊
 ခင်ပွန်းတောင်းထံသို့ ပြန်၍ စသင့်စတင် နေ
 စေသောကံကားသည်လည်း မိမိမယားနှင့်မကွာ

၆ နေနှင့်- ကြွင်းသောသူတို့ကိုသခင်ဘုရားသည်
 ကိုယ်တိုင်မပညတ်ဘဲ၊ ငါပညတ်သည်ကား၊ တ
 နံတယောတ်သော ညီအစ်ကိုသည် မယုံကြည်
 သောမယားရှိ၍၊ ထိုမယားသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်

၇ နေခြင်းငှါစလိုရှိလျှင် မကွာနေနှင့်- ထိုနည်း
 တူ၊ မိမိသည်လည်း၊ မယုံကြည်သော ခင်ပွန်းရှိ
 ၍၊ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့်နေခြင်းငှါ စ

၈ ထိုရှိလျှင်မကွာနေနှင့်- အကြောင်းမူကား၊ မယုံ
 ကြည်သောလင်သည် မိမိမယားထံ၌ စင်ကြယ်
 ၍ မယုံကြည်သောမယားသည်လည်းမိမိလင်
 ထံ၌စင်ကြယ်၏သို့မဟုတ်လျှင်၊ သင်တို့စသား
 ထိုးသည်မစင်ကြယ်၊ သစုတွင်စင်ကြယ်ကြ၏-

၉ သို့သော်လည်း၊ မယုံကြည်သောသူသည် ကွာ
 ထွားလိုလျှင်ကွာသွားစေ၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ တပည့်
 တော်သည်ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိမိဖြစ်စေ၊ ချုပ်
 ခံစွာခြင်းမရှိ၊ ငါထိုသည်ထသင့်စတင်နေစေ

၁၀ ခြင်းငှါဘုရားသခင်စပညတ်တော်မူ၏- အရှင်၊
 မိမိ၊ ထင်သည်ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊

မကယ်တင်မည်ကို စကယ်သို့ထိထုနည်း၊ အ
 ရှင်၊ ထောကံကား၊ ထင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း ကို
 ကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည် ကိုစကယ်သို့
 ထိထုနည်း။

၁၁ ထခင်ဘုရားသည်လူ့စသီးစသီးထိုစားဝေ
 ငှတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်သည် လူ့စသီးစသီး
 ထိုကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာ ထုထိုင်း
 ကျင့်နေစေ၊ ခပ်ထိမ်း၊ သော စသင်းတော်ထိုကို

၁၂ ထိုသို့ငါပညတ်၏- စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သော
 သူသည် ခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊
 စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သောသူသည်လည်းခေါ်တော်မူ
 ခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊ စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သော
 သူသည်လည်းခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊

၁၃ ကိုမခံစေနှင့်- စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သောသူသည်
 ကျေးဇူးမခံစေခြင်း၊ စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သောသူသည်
 ကျေးဇူးမခံစေခြင်း၊ စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်သောသူသည်

၁၄ ရှောက်ခြင်းစားဖြင့်သာစာရေစုဘုရား၊ ခေါ်တော်
 မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် စာရေစုဘုရား၊
 ခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည်

၁၅ မှုကိုထုတ်နေ၏ထိုသို့ထုထိုင်းထုတ်နေစေ- အစေ
 ခံကျန်ခြင်း ခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရ
 လျှင်မိုး၊ မိမိခြင်းမရှိနှင့်၊ သို့သော်လည်း၊ ထွတ်
 ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်လျှင် ထွတ်ရသောစခွင့်ကို

၁၆ သာ၍ သုံးဆောင်သော- အကြောင်း၊ စုတား၊
 ကျန်ခြင်းစည်း၊ သခင်ဘုရားခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံ
 ရသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ထုထွတ် ခြင်း၊
 ထိုနည်းတူ၊ ထုထွတ်ခြင်းစည်း၊ ခေါ်တော်မူခြင်း
 ကို ခံရသောသူသည် ခရစ်တော်၏ကျန်ခြင်း၊

၁၇ ထင်ထိုသည်စာရေစုဘုရား၊ ခေါ်တော်မူသောသူဖြစ်
 ၍၊ ထုထွတ်စာရေစုဘုရား၊ ကျန်ခြင်းစည်း- ညီ
 အစ်ကိုတို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ခံရသော
 သူသည် စာရေစုဘုရား၊ ထုထွတ်စာရေစုဘုရား၊
 သခင်ရှေ့တော်၌ထုထိုင်းထုတ်နေစေ

၁၈ ခင်ပွန်းမရှိသောသူတို့၏စုစုဘုရားသခင်ဘုရား
 ၍ ပညတ်တော်မူသည် ငါ၌ မရှိသော်လည်း၊ ငါ
 ထည် သန္တာ မှီသောထုဖြစ်ထုံသော ငှါ၊ သခင်
 ဘုရား၏ကျေးဇူး၊ တော်ကို ခံရသော သူ ကဲ့သို့ မိ

၁၉ ရင်၏- မိရင်ချက်ဟုမူကား၊ သစုထွင်းစဲခြင်း၊
 အကြောင်းကြောင့်ခင်ပွန်းမရှိလျှင်ကောင်း၏-

၂၀ သင်သည် မယားရှိလျှင် ထွတ်စေခြင်းငှါ ခြေ
 စည်နှင့်၊ မယားနှင့် ထွတ်လျှင် စာရေစုဘုရား၊
 သခင်ရှေ့တော်၌ထုထိုင်းထုတ်နေစေ

၂၁ သားကိုမရှာနှင့်- သို့သော်လည်း၊ ထင်သည်စ
 ထားနေလျှင် စာရေစုဘုရား၊ ထင်စေသောမိမိ

ထည်ထည်၊ ထင်ရှားစွာ အပြစ်မရှိ၊ ထို ထောင်
ထည်၊ ထိုသို့ပြုသောသူထိုထည်ထောင်ထည်၊
ဆဲခြင်းရုက္ခကို ခံရကြမည်။ ဤသောသူတို့ကြံ
၂၈ ထည်၊ ဤသောသူတို့ကို ငါမထား၊ ထို- ဤထင်
ကိုထို၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ကျန်ကြွင်းသောကောသ
ထည် ထည်၊ ကျပ်ထည်ဖြစ်၍၊ မထား၊ မှီသော
၃၀ ထည်ထည်မထား၊ မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်- မိကျွေး
သောသူထည်မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်- ဝမ်း
ဇနိယံ သော သူထည် ဝမ်း၊ မမြတ် သကဲ့သို့
ဖြစ်ရမည်- ၃၂ ဝမ်းသောသူထည်မကျွေးမရှိ
၃၄ သကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်- ဤသောကကို ထိုးသောသူ
ထည် မထိုး သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်၊ အကြောင်းရ
ထား၊ ဤသောက၏အစားသောသူထည် ၃၆
၃၂ သောကွယ်ဧကယ်တတ်၏- သင်ထိုထည်မိုးမိမိ
ခြင်းနှင့် ကင်းထွတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခင်
ပွန်းမရှိသောသူထည် သခင်ဘုရား၏မိတ်တော်
နှင့်ထွေစေခြင်းငှါ ထခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာ ထ
၃၄ ထိထားတတ်၏- ခင်ပွန်းမရှိသော သူမူကား၊ မိမိ
မထား၏ မိတ်နှင့်ထွေစေခြင်းငှါ ထောက်အမှုကို
၃၆ ထိထား တတ်၏- ထိုနည်းတူ၊ ခင်ပွန်း မရှိ
သောမိစ္ဆာနှင့်ခင်ပွန်းမရှိသောမိစ္ဆာသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
ရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော မိစ္ဆာသည် ကိုယ်ခန္ဓာမိတ်
ပိညုဉ်နှစ်ပါးကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါသခင်ဘုရား
၏အမှုကိုသာထိထားတတ်၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော
မိစ္ဆာကား၊ မိမိခင်ပွန်း၏မိတ်နှင့် ထွေစေခြင်းငှါ
၃၈ ထောက်အမှုကိုသိထားတတ်၏- ထိုသို့ငါဆို
ထား၊ သင်ထိုအထွေးကိုသာ ထောက်၍ ဆို၏။
ထင်ထိုကို နှောင့်ရှက်ရှင်သောမိတ်နှင့်ဆိုသည်
ထောက်၊ ထင်ထိုသည် ထောက်ပတ်စွာ ထွေ၍
မိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲ၊ သခင်ဘုရား၏ဝတ်ကို
အမြဲပြုစေခြင်းငှါသာဤသို့ဆို၏။
၄၀ အဋ္ဌိကညာထည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အထက်အ
ဋ္ဌိယ လွန်လျှင် မထောက်ပတ်ထု၊ ထို အဋ္ဌိက
ညာကို ပိုင်သောသူသည် ထင်မှတ်၍ ထိမ်းမြား
စရာအကြောင်းထည်းရှိလျှင်၊ ထိုသူသည်အထို
အထောက်ပြုစေအပြစ်မရှိ၊ ထိမ်းမြားကြစေ-
၄၂ သို့သော်ထည်း၊ မိမိမိတ်နှစ်ထုံးတည်ကြည်ခြင်း
ရှိ၍၊ ပြုထိုသည်အထိုင်း၊ ပြုနိုင်သောအခွင့်နှင့်
ထိုက်မိတ်အထိုကို ဣဝံထည်း၊ နှိုင်းသော အခွင့်
မရှိသောကြောင့်၊ မထိမ်းမြားဘဲနေမည်ထု ကိုယ်
မိတ်နှစ်ထုံးထဲမှာ မိရင်ဆုံးပြတ်သော သူထည်
၄၄ ကောင်း စွာပြု၏- ထိုရာတွင်း၊ မဝိသာ စောင့်

သောသူထည် ကောင်းစွာ ပြု၏။ မစောင့်သော
သူမူကား၊ သာဓ်ကောင်းစွာပြု၏။
၄၆ မိစ္ဆာထည် မိမိခင်ပွန်း မထေမှီ ကာထ ပစ်ထုံး
ထရားသော၊ မြင့်စွာရှင်ရှင်ထွတ်မြစ် ခင်ပွန်းသော
လျှင်မူကား၊ မိမိအထိုအထိုင်းထခင်ဘုရားသို့သာ
အမြားသောသူ၏မထား၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအခွင့်ရှိ၏-
၄၈ အခွင့်ရှိသော်ထည်း၊ အမြားသောသူ၏ မထား
မဖြစ်ဘဲနေလျှင်၊ သာဓ်မက်သာရှိသည်ထု ငါထ
ထောမြစ်၊ ငါ့ထည်သုရားသခင်၏ပိညုဉ်သော်
မြီတော်မူထည်ထု၊ ငါ့ထွတ်စေခြင်းမိတ်ရှိ၏။
၀
• ခုတ်ထုရွှေပွင့်ပူဇော်သောထင်ကောင်အရာမှာ၊
ငါထိုမိစ္ဆာထည်ပိုင်းခြားတတ်သောညာထံရှိ
ထည်ကို ငါထိုထံကြံ၏၊ ညာထံသညီထောင်ထွား
စေတတ်၏။ မေတ္တာ မူကား၊ ထည်စောက်ထတ်
၂ ၏- အကြင်သူထည်၊ ငါကားပညာရှိဖြစ်သည့်
ထု၍ မိတ်ထင်၏။ ထိုသူထည် ထိစပ်သည့် အ
၄ ထိုင်း အလျှင်၊ မထိသေး- သုရားထခင်ကို ရှစ်
ထောထုမည်ထင်ကား၊ သုရားထခင်ထိစေတော်
• မူသောသူဖြစ်၏- ခုတ်ထုရွှေပွင့်ပူဇော်သောထင်
ကောင်ကို ခားခြင်းအရာမှာ၊ ခုတ်ထုထည်ဤထော
ကဏ္ဍအရှည်၊ ဤသက်ထက်ဖြစ်သည်ကို ငှါ၊ တ
ထုထည်း၊ သော သုရား သခင် ၅ တပါး၊ အထထီ
သုရားထခင်မှု မရှိသည်ကို ငှါ ငါထိုထံကြံ၏-
၆ သုရား ရှား၊ အရှင် ရှား ထု ဆိုသည် အထိုင်း
ကောင်း၊ ကင်ပေါ်၊ မြေကြီး၊ ပေါ်မှာ သုရားထု၍
ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောသူအရာမှာ၊ မှီတော်ထည်-
၈ အကြင် သုရားသခင်အထဲက ခပ်ထိမ်းသောအ
ရာဖြစ်၍၊ အကြင်သုရားသခင်အစွဲအထိုငှါ ငါထို
ထည် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုခမည်းတော် သုရားသခင်
တပါး၊ ထည်းသာ ငါထို၍ မှီတော်မူ၏။ အကြင်
ထခင်သော၊ မြင့်ငါထိုမှစ၍ ခပ်ထိမ်းသောအရာ
ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်တပါးထည်းသာ
၉ ငါထို၍မှီတော်မူ၏- သို့သော်ထည်း၊ ထိုညာထံ
ကိုထုထိုင်းမရ၊ အဋ္ဌိသောသူထိုထည်သုထိုင်း
စောင့် ခုတ်ထုရွှေပွင့်ပူဇော်သော ထင်ကောင်ကို
ခားသော်၊ ခုတ်ထုကို ထောက်သောမိတ်နှင့် ခား
ကြသည်ဖြစ်၍၊ သုထို၍ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော
မိတ်ထည်စား၊ နည်းသောကြောင့် ညစ်ညူးခြင်း
သို့ရောက်တတ်၏။
• အစားအထောက်အသာ၊ မြင့်သုရားထခင်ရွှေပာ
ရှက်စွာရသည်မထုတ်၊ အစားကို ထုံးကာမျှမြင့်

မြတ်သည့်မထုတ်၊ ရှောင်ကာ မြှင့်ယုတ်သည်
 ၉ မထုတ်၊- သို့သော်လည်း၊ သင်တို့စေ့ငှက်အား
 ၈ နည်းသော သူတို့၌ ထိမိ၍ ထေရာ အကြောင်းမ
 ၈ ဖြစ်စေခြင်းငှါသတိပြုကြလော့၊- အကြောင်းမ
 ကား၊ သင်သည် ဝိုင်းခြားတတ်သော ညာဏ်မြို့
 ထွက်ပင်၊ ရုပ်တုစင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာ လျောင်း
 ဆည်ကို သုတပါး မြင်လျှင်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိ
 သော မိတ်စားနည်းသောသူသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌
 ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားခြင်းငှါ ခဲ့မည်မ
 ၈ ထုတ်လော့၊- ထိုသို့မြင်လျှင်၊ အကြင်ညီအစ်ကို
 အဖို့ အလိုငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ
 ၏ အားနည်းသော ထိုညီအစ်ကိုသည် သင်၏
 ညာဏ်ကြောင့်ထွက်မီးမြင်းသို့ရောက်ရပါသည်
 တကား၊- သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို ထိုသို့
 ခြစ်မှား၍သူတို့၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော၊ အား
 နှိုသောမိတ်ကိုထိမိက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်
 ၈ ကိုလည်းခြစ်မှားရာသို့ရောက်၏၊- သို့ဖြစ်၍၊ ငါ
 ၏ အစား၊ အသောက်သည် ငါ့ညီအစ်ကိုကို မှား
 ယွင်းစေလျှင်၊ ငါ့ညီအစ်ကို၌ မှားယွင်းစရာ အ
 ကြောင်း မရှိ စေခြင်းငှါ၊ အမဲသားကို အမည်မ
 ပြတ်ရှောင်မည်၊

၉

၈ ငါပေါ်ထွက်သည့်ကွန်မထုတ်၊ လူလွတ်မြစ်သည်
 မထုတ်လော့၊ တမန်တော် မြစ်သည် မထုတ်
 လော့၊ ငါတို့သခင်သေခွဲခရစ်ကိုမြင်ရပြီမထုတ်
 လော့၊ သင်တို့သည်သခင်ဘုရား၌ငါထုပ်သော
 ၈ အထုပ်မြစ်ကြသည် မထုတ်လော့၊- ငါသည်အ
 ခြားသော သူတို့ အား တမန်တော် မမြင်သော်
 ထည်း၊ သင်တို့အားတမန်တော်အမှန်ဖြစ်၏၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါသည်တမန်တော် မှန်သည်
 ယူ၊ သင်တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ်သော အား
 ၈ မြင့်ကို တံဆိပ်ခတ်ကြ၏၊- ငါ့ကို စစ်ဆေးပေး
 မြန်းသောသူတို့အားငါအပြစ်ပြေရာကောင်းဟူမူ
 ၈ ကား၊- ငါတို့သည်ခါးသောက်ခြင်းအခွင့်မရှိသ
 ၈ ထော့၊- ကေစွနှင့် သခင်ဘုရား၏ ညီများမှစ၍
 ကြွင်းသော တမန်တော် များကဲ့သို့၊ ငါတို့သည်
 ၈ အသေခံမိလျှင်လည်းလည်းတွင် နှစ်မ ဖြစ်သော
 ၈ မထားပါစေခြင်းငှါ အခွင့်မရှိသလော့၊- ငါနှင့်
 ၈ မာနမ သာအထုပ်မထုပ်ဘဲ နေရသောအခွင့်မရှိ
 ၈ ဟုဆိုသလော့၊- အထွတ်သူသည်ကိုယ်မိတ်
 ကိုသုံး၍ စစ်မှုကို ထမ်းရသနည်း၊ အထွတ်သူ
 သည်ဥယျာဉ်ကိုမိတ်ဖျိုး၍အသီးကိုမစားဘဲနေ

ရသနည်း၊ အထွတ်သူသည်ထိုးထိန်းထုပ်၍သိုး
 နို့ကိုမသုံးဘဲနေရသနည်း၊
 ၈ ထော့ကို ဝေါဟာရ အားမြင့်သာ ဤသို့ ငါဆို
 ၈ သထော့မညတ်တရားသည်ထည်းဤသို့မင်ဆို
 ၈ သည်မထုတ်လော့၊- မော့ရှေ့မညထွက်ကမ်းစာ
 ၈ နှိုသာသည်ကား၊ ဝေါးနင်းနင်းသော နွား၏နှုတ်
 ကိုမရှုတ်တည်းရထု ထာ၏၊ ဘုရားသခင်သည်
 ၈ နွားကိုသာ ပမာဏ ပြုတော်မူသလော့၊- သို့မ
 ထုတ်၊ ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့မညတ်တော်မူသ
 လော့၊ လယ်ထွန်ယောသူသည်မျှော်လင့်ထွက်
 ထွန်စေခြင်းငှါ၊ မျှော်လင့်ထွက်ဝေါးနင်းနင်း
 သောသူသည်မျှော်လင့်သည်မထိုင်း၊ ရင်စေခြင်း
 ၈ ငှါ၊ ငါတို့ကြောင့်သာဤသို့ကွမ်းစာထာ၏၊-
 ၈ ငါတို့သည်သင်တို့၌ ဓမ္မမျိုးစေ့ကိုမိတ်ပြီးမှသင်
 တို့၏ထော့ကိုအသီးကို သုံးဆောင်လျှင်ကျွေးရ၊
 ၈ ဤမည်လော့၊- အခြားသောသူတို့သည် သင်
 တို့ထံမှာ၊ ထိုအခွင့်ကိုရလျှင်ငါတို့သည်သာ၍ရ
 ထိုက်သည်မထုတ်လော့၊ သို့သော်လည်း၊ ထိုအ
 ၈ ခွင့်ကိုငါတို့သည်မသုံးဘဲ၊ ခရစ်တော်၏စံဂေလီ
 တရားကို ဆီးတာ၊ မြင်း၊ အကြောင်း မရှိစေခြင်း
 ၈ ငှါ အရာရာ၌ သည်းခံကြ၏၊- ဓမ္မကိစ္စ အမှုကို
 ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည် မိတ်မှန်တော်ကို
 အမှီပြု၍စားရသည်ကို၊ ငါ့သင်ပုဂ္ဂိုလ်စွမ်းအား
 မှုကိုဆောင်ရွက် သောသူတို့သည် ယဇ်ပဏ္ဏ
 ၈ နှင့်ဆက်ဆံ၍စားရသည်ကို၊ သင်တို့မသိကြ
 ၈ သလော့၊- ထိုနည်းတူ၊ စံဂေလီတရားကိုဟော
 သောသူတို့သည်စံဂေလီတရားကိုအမှီပြု၍အ
 သက်မွေးရ ှည် အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား၏
 ပညတ်တော်မူချက်ရှိ၏၊
 ၈ သို့သော်လည်း၊ ထိုအခွင့်ကိုငါသည်မလျှော့
 မသုံး၊ သင်တို့သည်လော့၊ ထိုသို့ပြုစေခြင်းငှါဤ
 ၈ စကားကို ငါရေးသည် မထုတ်၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ငါဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကိုသုတပါးစွတ်၏၊
 ၈ သည်ထက် ငါသေသော် သာ၍ကောင်း၏၊- ငါ
 သည်စံဂေလီတရားကိုထော့ရုံပြုလျှင်ဝါကြွား
 ၈ မြင်း၊ အကြောင်းမရှိသေး၊ အထွတ်ကြောင့်နည်း
 တူမူကား၊ မတော့ဘဲမနေနိုင်၊ မတော့ဘဲနေလျှင်၊
 ၈ အမင်္ဂလာရှိ၏၊- သို့ဖြစ်၍၊ အမှုတော်ကိုအထိုအ
 လျှောက်ဆောင်ရွက်လျှင်အကျိုးရှိ၏၊ ကိုယ်အ
 ၈ ထိုကိုငြင်းဆန်၍ဆောင်ရွက်လျှင်၊ အရာတော်၌
 ၈ ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏၊- သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏အကျိုး
 အထွတ်သို့နည်းတူမူကား၊ စံဂေလီတရားကို

၈၈ ထိုကြောင့်ခွန်သူတို့၊ရပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊
 ၈၉ အမှုကိုကြည်ရှောင်ကြသော- ထင်တို့ကိုဝညာ
 မှီတဲ့သို့မှတ်ခြင်းပြုမည်။ ငစကားကိုဆင်ခြင်ကြ
 ၉၀ လေဝေး- ငါတို့သည်ကျွေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာ
 မှီသောခွက်ထောင့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏အသွေး
 ကိုဆက်ဆံခြင်း၊ ဖြစ်သည်မထုတ်လော့၊ ငါတို့
 သော ခုန့် မူကား၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ကိုဆက်
 ၉၁ ဆံခြင်းဖြစ်သည်မထုတ်လော့- ခုန့်တလုံးတည်း
 မှီသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့မှီသမျှသည် တလုံးတည်း
 ဖြစ်သောထိုခုန့်ကိုဆက်ဆံလျက် ခံယူကြသော
 ကြောင့်၊ အရှားဖြစ်သောငါတို့သည် တလုံးတ
 ၉၂ ကိုယ်တည်းဖြစ်ကြ၏- ဇာတိအားဖြင့်အသရေ
 ထမဓမ္မ၊ ဖြစ်သော သူတို့ကို ကြည့်ရှုကြသော
 ယဇ်ကောင်ကို ဇာသောသူတို့သည်ယဇ်ပတ္တင်
 နှင့် ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြသည်မထုတ်လော့-
 ၉၃ ထိုသို့ဆိုသော်အဘယ်သို့ငါဆိုလိုသနည်း၊ ရုပ်
 တုကားမှတ်စရာရှိသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သော
 ယဇ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိသည်ဟု ဆိုလိုသ
 ၉၄ ယော- ထိုသို့မဆိုလိုသောသနာပလူတို့သည်ပူ
 ဇော်သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်အားပူဇော်ကြ
 သည်မထုတ်နုတ်ဆိုတို့အားပူဇော်ကြ၏၊ သင်
 ထိုသည်နုတ်ဆိုတို့နှင့်ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ ငါအ
 ၉၅ ထိုမရှိ- သခင်ဘုရား၏ခွက်ထောင့်၊ နုတ်ဆိုတို့
 ၏ခွက်ထောင့်၊ နှစ်ပါးကိုသင်တို့မသောက်နိုင်ကြ၊
 သခင်ဘုရား၏စားပွဲ၊ နုတ်ဆိုတို့၏ စားပွဲနှစ်ပါး
 ၉၆ ကိုသင်တို့ဝင်၍မစားနိုင်ကြ- သခင်ဘုရားအ
 မှက်တော် ထွက်စေခြင်းငှါ ငါတို့ ပြုရကြသ
 ယော၊ ငါတို့သည်သခင်ဘုရားထက်သာ၍တန်
 ၉၇ ခိုးကြီးကြသော၊
 ၉၈ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲသိမ်းသော အမှု
 အရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့၊ သိမ်းသော
 အမှုအရာကိုပြုသင့်သည်မထုတ်၊ အပြစ်မသင့်
 ဘဲသိမ်းသော အမှုအရာကိုပြုနိုင်သည် မှန်
 ၉၉ စေတော့၊ သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည်သူ
 တပါးကို ထည့်သွင်းတတ်သည်မထုတ်-
 ၁၀၀ ကိုယ်အကျိုးကိုအဘယ်သူမှမရှာစေနှင့်၊ သူအ
 ၁၀၁ ကျိုးကိုလူတိုင်းရှာစေ- ဩတ္တပ္ပမိတ်ကိုထောက်
 ရသောကြောင့်၊ ဈေးနှုန်းရောင်းသမျှကိုမစစ်ကြာ
 ၁၀၂ မမေးမြန်းဘဲဇာကြသော- အကြောင်းမူကား၊
 ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာ
 ၁၀၃ ကိုမိုင်တော်မူ၏- မယုံကြည်သောသူသည်သင်တို့
 ကိုငေါ်ဒိတ်၍သင်တို့သည်သွားလိုလျှင်၊ ဩတ္တပ္ပ

မိတ်ကိုထောက်ရ သောကြောင့်၊ ထင်တို့ရှေ့၌
 ထည့်သမျှကို မစစ်ကြာ မမေးမြန်းဘဲ ဇာကြ
 ၁၀၄ ယော- သို့သော်လည်း၊ ဤသည်သောအရာသည်
 ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဖြစ်၏ထူး
 အနုစာယောက်သောသူဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသော
 သူ၏ဗျာဓိကိုငါ၊ ဩတ္တပ္ပမိတ်ကိုငါထောက်
 ၁၀၅ ဤမစားကြနှင့်- ဩတ္တပ္ပမိတ်တို့ဆိုသော်ကိုယ်
 မိတ်ကိုမဆိုလို၊ သူမိတ်ကိုဆိုလို၏၊ အခြားသော
 သူ၏မိတ်သည် ငါ၏အရှေ့ကို အထယ်ကြောင့်
 ၁၀၆ စစ်ကြာမီရင်ရမည်နည်း- ကျွေးဇူးတော်အား
 ဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရလျှင်၊ ငကျွေးဇူးတော်ကို ချီး
 မွမ်း၍ သုံးဆောင်သည်တွင် အထယ် ကြောင့်
 ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းကိုခံရမည်နည်းဟု ဆိုလျှင်
 ၁၀၇ ကား၊ သင်တို့သည်ဇာသော်ငါ၊ ထောက်သော်
 ငါ၊ မည်သည်အမှုကိုပြုသော်ငါ၊ ဘုရားသခင်
 ၏ဘုန်းတော်ကိုထောက်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှု
 ၁၀၈ ကိစ္စကိုပြုကြသော- ထုရှားတို့သည်ကယ်တင်
 ဖြင်းသို့ ရောက်မိန့်သောငှါ၊ ငါသည် ကိုယ် အ
 ၁၀၉ ကျိုးကိုမရှာဘဲ သူအကျိုးကိုရှာ၍- ခပ်သိမ်း
 သောလူတို့၏အလိုသို့အရာရာ၌လိုက်သည်နည်း
 တူ၊ သင်တို့သည်လှေးလှေ၊ ထောင့်သလှေ၊ ဘုရား
 ထောင်၏ အသင်းတော် ဝင်သူတို့၌ ထိမိ၍ထဲ စရာ
 အကြောင်းကိုမပြုဘဲ၊
 ၁၁
 ၁၁၀ ငါသည်ခရစ်တော် ၏ နည်းတူ ကျင့်သကဲ့သို့
 ၁၁၁ သင်တို့သည်ဇာနည်းတူကျင့်ကြသော- ဤအစ
 ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ ကော်စောင်းစေ
 ၍၊ ငါ အပ်ပေးသော နည်း၊ ဥပဇာသ တို့ကို စွဲ
 ထမ်းကြသည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါ ချီးမွမ်း၏-
 ၁၁၂ ငါသောကျား၏ ခေါင်းကား၊ ခရစ်တော် ဖြစ်သည်
 ကိုငါ၊ မိမိ၏ ခေါင်းကား ထောင့်ကား ဖြစ်သည်
 ကိုငါ၊ ခရစ်တော်၏ခေါင်းကားဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၁၁၃ တော်မူသည်ကိုငါ၊ သင်တို့သိမှတ်စေခြင်းငှါငါ
 ၁၁၄ အလိုရှိ၏- ထောင့်ကားမည်သည် ကား၊ မိမိ
 ခေါင်းကို ခုံးလျက် ဆုတောင်းသော်ငါ၊ ဝရော
 ဇက်ပြုသော်ငါ၊ မိမိခေါင်း အသရေကို ရှုတ်စွဲ
 ၁၁၅ ၏- မိမိမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကိုမခုံးထဲစာ
 တောင်းသော် ငါ၊ ပရောဇက် ပြုသော် ငါ၊ မိမိ
 ၁၁၆ ခေါင်းအသရေကို ရှုတ်စွဲ၏- ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ဆံ
 ပင်မိတ်သည်နှင့်တူ၏၊ မိမိသည် မိမိခေါင်းကို
 ၁၁၇ ခုံးလျှင်ဆံပင်ကို ဖြတ်စေ၊ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ဆံ
 ပင်မိတ်ခြင်းအရာသည် ရှုတ်စရာရှိလျှင် ခေါင်း

၇ ကိုရ်းအေး- ထောင့်ကားထည့် ဘုရားထောင်စီ ဝံ
 သဘာဝ်ကားအသေရတော်မြင်သောကြောင့်
 ၈ အိ ခေါင်းကို မနိုးရ။ မိစ္ဆာဗူတား၊ ထောင့်ကားစီ
 ၉ ဘုန်းထထ ရေ မြစ် စီး- ထောင့်ကားသည် မိစ္ဆာ
 ကြောင့် မြစ်သည်မထုတ်။ မိစ္ဆာသည်ထောင့်ကား
 ၁၀ ကြောင့်မြစ်စီး- ထောင့်ကားကို မိစ္ဆာတို့ ခန့်ဆင်း
 သည်မထုတ်။ မိစ္ဆာကို ထောင့်ကားတို့ခန့်ဆင်းစီး-
 ၁၁ ထိုကြောင့်၊ ထောင့်ကားထမန့်ဈားကို ထောင့်
 ဤ၊ မိစ္ဆာသည်မိခေါင်းကိုခန့်ရမည်။
 ၁၂ ထိုသော်ထည်စံ ထောင်ဘုရားသို့ ထောင့်ကားမ
 ပါသမိစ္ဆာမြစ်သည်မထုတ်။ မိစ္ဆာမပါသောထောင့်ကား
 ၁၃ မြစ်သည်မထုတ်။- မိစ္ဆာသည်ထောင့်ကားကြောင့်
 မြစ်သကဲ့သို့ ထောင့်ကားသည် ထည်စံ မိစ္ဆာ
 မြစ်မြစ်စီး၊ ထေးနံ့ထိုသည်ထည်စံ ဘုရားထောင်
 ၁၄ ကြောင့် မြစ်ကြမ်း- မိစ္ဆာသည်ခေါင်းကို မန့်ဆဲ
 လျှာတ်၊ ဘုရားထောင်ကိုဆုတောင်းလျှာတ်၊ လျှာတ်
 ပတ်သည်မလျှာတ်ပတ်သည်ကို၊ သင်ထိုထေထို
 ၁၅ အလျှာတ်ဆင်ခြင်စီရင်ကြသော- ထောင့်ကား
 သည်ရှင်သောဆံပင်မြီလျှာတ်၊ ရွတ်ရွတ်သောထေ
 ကြောင်းမြစ်သည်ကို၊ သင်ထိုအားပကတိတရား
 ၁၆ ပင်ဆုရွသွန်သင်သည်မထုတ်ထောင့်- မိစ္ဆာဗူကား၊
 ရွတ်သောဆံပင်မြီလျှာတ်၊ သူ၏ဘုန်းအသေရ မြစ်
 စီး၊ ထေကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပင်သည်မိခေါင်းရာ
 ၁၇ သို့မြစ်စီး- သို့သော်ထည်စံ၊ တနံ့ထေထောင်သော
 သူသည်မြင်းရံလျှာတ်၊ ငါတို့ရှင်၊ ဘုရားထောင်စီ
 အသင်းတော်တို့ရှင်ထို သို့သောထုံးမပဏ္ဍိ
 ၁၈ တခန့်ထုံး၊ သင်ထိုသည် ထေအိုးကို ပြုစုခြင်းငှါ
 စည်းဝေးကြသည်မထုတ်။ ထေအိုးကို နည်းစေ
 မြင်းငှါစည်းဝေးကြသည်မြစ်၍၊ ငါသည်ပညတ်
 ၁၉ ထားစည်တွင်သင်ထိုကို မရိုးစွမ်းရ၊- ပစ္စမထေ
 ကြောင်းဟူမူကား၊ သင်ထိုသည် ထေသင်းတော်
 ရှိ စည်းဝေးကြသော အခါ၊ ထေခွင်းခွင်း၊ ကွဲပြား
 ၂၀ မြင်းမြီသည်ကို ငါကြားရ၏- ကြားရသည် ထေ
 ထိုင်းမှန်ကောင်းမှန်ထိုမပဏ္ဍိ၊ ထေကြောင်းမူကား၊
 သင်ထိုတွင် ကောင်းမွန်သော သူထိုကို ထင်ရှား
 ၂၁ မိန့်သောငှါ၊ သင်းစွဲခြင်းမြီရမည်- သင်ထိုသည်
 ထေထူစည်းဝေးကြသောအခါ၊ သင်ဘုရား၏ စွဲ
 တော်ကို ဘေးထုံသောငှါ စည်းဝေး ကြသည်မ
 ၂၂ ထုတ်- အကြောင်းမူကား၊ သင်ထိုသည်စားကြ
 သည်တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစာကိုအရင်ထူ
 ၍၊ ထေအိုးကား၊ ထေခွတ်ထုတ်၊ ထေအိုးကား၊ ဘေး
 ၂၃ ထောင်ကျူးလျှာတ်မြီကြမ်း- သင်ထိုသည်စား

ထောင်ရာထိုကိုထိစီမိသောထေးသို့မထုတ်
 လျှာတ်၊ ဘုရားထောင်စီအသင်းတော်ကို မထိုမှမြင်
 မြီ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်စေထေ
 ထောင့်၊ ထေထိုသို့ငါဆိုရမည်နည်း၊ ဤထေရွာ
 သင်ထိုကိုမြိုးစွမ်းရမည်ထောင့်မရိုးစွမ်းရ၊
 ၂၄ ထေကြောင်းမူကား၊ သင်ထိုရှင်ငါထပ်ပေးသော
 ထေရာကို ထောင်ဘုရားထံရှင်ငါခံရပြီ၊ ခံရသောထေ
 ရာဟူမူကား၊ ထောင်ထေရွာသည် ရန်သူထက်ထို
 ထေပုံ မြင်းကို ခံသော ရေ ည ရှာ ရန်ကို ထုတ်-
 ၂၅ ကျေးဇူးတော်ကိုမြိုးစွမ်းပြီးမှရန်ကိုခံ၍၊ ဤရန်
 ကား၊ သင်ထိုထေထိုထေထိုငှါ မြိုးစွဲသောငါ၏ကိုယ်
 မြစ်စီး၊ ထုတ်စားကြသော- ငါကိုထောင်စေမှုရာ
 ၂၆ ဤသို့မြီကြသောထေ မိန့်တော်မူ၏- ထိုနည်းတူ၊
 ညစာစားပြီးမှ ရွတ်ကိုထပ်ထုတ်၊ ဤရွတ်ကား၊
 ငါ၏ ထေးထွေး၌ တည်သောပမီညည် တရားထင်
 မြစ်စီး၊ ဤရွတ်ကို သောသော အခါခါ၊ ငါကို
 ထောင်စေမှုရာထေထေကြသောထေ မိန့်တော်မူ
 ၂၇ စီး- ထေကြောင်းမူကား၊ သင်ထိုသည် ထို ရန်ကို
 စား၍၊ ထိုရွတ်ကိုသောသောအခါခါ၊ ထေထင်
 ဘုရား၊ ထေသေခံတော်မူမြင်းကိုကြံထေးတော်မူ
 ၂၈ မှီထိုင်ထောင်မြီကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ သင်ဘုရား
 ၏ ရန်ရှင်ရွတ်ကို မထိုက်မထန်ထဲ စားသောထေ
 သော သူမည်သည်ကား၊ သင်ဘုရား၏ ကိုယ်
 တော်ရှင်အသွေးတော်ကို မြစ်မှားရာရာထင်၏-
 ၂၉ သို့ မြစ်၍၊ ထေထိုင်း ကိုယ် ကိုယ် စစ်ကြော
 ပြီးမှ ရန်ကိုစားစေး၊ ထိုနည်းတူ၊ ရွတ်ကိုထည်
 ၃၀ သောသော- ထေကြောင်းမူကား၊ မထိုက်မထန်
 ထဲ စားသောထေ သော သူသည် သင်ဘုရား၏
 ကိုယ်တော်ကိုပိုင်းခြား၍မသိသောကြောင့်၊ မိမိ
 ထေပေါ်သို့ ထေမြစ်ရာထေစစ်ခြင်းငှါစားသောထေ
 သောသူမြစ်၏၊
 ၃၁ ထိုထေကြောင်းကြောင့်သင်ထိုတွင်အေးနည်း
 သောသူ၊ မကျန်းမမာသော သူထေရာ၊ မြီကြမ်း
 ၃၂ သောသော သူထေရာထည်မြီကြမ်း- ငါထိုသည်
 ကိုယ်ကို ကိုယ်စစ်ကြော မိရင်လျှာတ်၊ စစ်ကြောမိ
 ၃၃ ရင်တော်မူမြင်းရှင်ကင်းထွတ်ကြထိမည်- စစ်
 ကြော မိရင် တော် မူမြင်းကို ခံရကြသော အခါ၊
 ထေကိသား ထိုရှင်ထေထေ မြစ် မိရင်မြင်း ရှင်
 ကင်းထွတ်မည်ထေကြောင်း၊ ဆုရွတ်မူမြင်းကို
 ၃၄ ခံရကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ငညီထေကိုထို၊ သင်ထို
 ထည်စားထုံသောငှါစည်းဝေးသောအခါ၊ ထေခွင်း
 ရှင်ထေထေထေကိုထေထေထေထေထေထေထေထေထေ

၈၈ တနီတယောက်သောသူသည်စာစွတ်လျှင်၊ သင်
 ထိုသည်စာပြန်ခံလျှက်မစည်း၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
 သူသည် မိမိထိပ်ခွံစာ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
 ကိုငါထာသောစာခါစီရင်မည်။

၁၂

- ညီစစ်ကိုထိုး၊ သင်ထိုသည် ပိညည် ဆုကျေး
 စူး၊ စာကြောင်း၊ နှားကို မထိဘဲနေစေခြင်းငှါငါစာ
- ၂ ထိုမရှိ၊- သင်ထိုသည် စာထက်ကသာသနာပလူ
 ဖြစ်၍၊ သူတပါး သွေးဆောင် သဖြင့်၊ စကားမ
- ၃ ပြောနိုင်သောရုပ်တုရှိရာသို့၊ သွေးသောသူဖြစ်
- ၄ ကြောင်းကိုသင်ထိုသိကြ၏၊- ထိုကြောင့်၊ ဘုရား
 ထခင်စံ ပိညည်တော်စား၊ ဖြင့် ဟောပြော၍ စာ
- ထယ်သုဗ္ဗယေခူကို မကွဲနဲ့ ဆဲ နှိုင်းသည်ကိုငှါ၊
 ထေခူသည် သခင်ဘုရား၊ ဖြစ်တော်မူ၏ဟု၊ သန့်
- ရှင်းသောပိညည်တော်ကိုစာဖိုမပြုလျှင်၊ စာထယ်
- သုဗ္ဗယေခူ နှိုင်းသည်ကိုငှါ၊ သင်ထိုသည်သိနား၊
- ၅ စာည် ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
 တော် စာထူးထူး၊ စာထွေထွေ မှီငြားသော်လည်း၊
- ပိညည်တော် တပါးတည်းရှိ၏၊- ဓမ္မစာရာစာမှု
 စာထူးထူး၊ စာထွေထွေ မှီငြားသော် လည်း၊ သခင်
- စာပါးတည်းရှိ၏၊- ပြုပွင်ခြင်း၊ စာမှုစာထူးထူး၊ စာ
 ထွေထွေ မှီငြားသော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူထို
- ၆ နှ့် ပြုပွင်သမျှကို ပြုပွင်တော်မူသောဘုရားသခင်
- ၇ တပါးတည်းရှိ၏၊- ကောင်းသော စာကျိုး၊ စာလို
 ငှါသာပိညည်တော်ကို လူစာသီးစာသီးထိုစား၊
- ထင်ရှားစွာ ပေးတော် မူလျက် ရှိ၏၊- စာထယ်
 သို့နည်း၊ ဟုမူကား၊ ပိညည်တော် စား၊ ဖြင့် တ
- ယောက်သောသူစာ ပညာတရားကိုပေးတော်
- မူ၏၊ ထိုပိညည်တော်စား၊ ဖြင့်တယောက်သော သူ
- စား၊ ထိုထွင်းခြင်းတရားကို ပေးတော်မူ၏၊-
 ထိုပိညည် တော်စား၊ ဖြင့် တယောက်သော သူ
- စား၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုပေးတော်မူ၏၊ ထိုပိညည်
- တော်စား၊ ဖြင့် တယောက်သောသူစား၊ ဇနာ
- ဇရာဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောစွင့်ကို ပေးတော်
- မူ၏၊-တယောက်သောသူစား၊ တန်ဖိုးကိုပြုနိုင်
 သော စွင့် ကိုငှါ၊ တယောက်သော သူစား၊
- ပရောဓကပြုနိုင်သောစွင့်ကိုငှါ၊ တယောက်
- သောသူစား၊ မိတ်ပိညည်ထိုကို ဝိုင်းခြား၍ ထိ
- နိုင်သောစွင့်ကိုငှါ၊ တယောက်သောသူစား၊
- စာမျိုးမျိုးသောတာသားကောင်းကို ပြောနိုင်သော
- စွင့်ကိုငှါ၊ တယောက်သော သူစား၊ ထိုတာ
- တာကောင်းစံစာနတ်ကိုစော်ပြုနိုင်သောစွင့်ကို

- ၈၉ ငှာပေးတော်မူ၏၊- ဤစွင့်ရှိသမျှထိုကိုတပါး
 တည်း၊ ထောပိညည်တော်သည်ပြုစွင့်၍၊ ထူစာသီး
- စာသီးထိုစား၊ ဇာသီးစာသီး၊ ခံရသောစွင့်ကို၊
 စာထိုတော်ရှိထပ် စာထိုင်းဝေ၌ ပေးတော်မူ၏။
- ၉၀ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တစုတည်း၌ စာပိညည်စွာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတစုတည်းသောကိုယ်စံစာပိ
- ၉၁ ခေါင်း၊ ထိုသည်စွာ၊ လျှက်နှင့်ကိုယ်တစုတည်း၊
- ၉၂ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်း၊ ထူခရစ်တော်ဖြစ်၏၊- စာ
 ကြောင်း၊ စကား၊ ထူထူဖြစ်စေ၊ ထေထထထဖြစ်
- စေ၊ ကျန်ဖြစ်စေ၊ ထူထွတ် ဖြစ်စေ၊ ငါထို မှီသမျှ
- သည် ပိညည်တော် တပါးတည်း၊ စား၊ ဖြင့် တ
- ကိုယ်တည်း၊ ထဲသို့နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏၊ ငါထို မှီသ
- မျှသည် တမိတ် တပိညည်တည်း၊ ထဲသို့ထည်း၊
- ၉၃ သောက်ကြ၏၊- ကိုယ်သည်ဇာပိညည်တည်း၊ မှီ
- ၉၄ သည်မထုတ်၊ စာစွာရှိသည်ဖြစ်၍၊- ခြေက၊ ငါ
- သည်ထက်မထုတ်သောကြောင့် ကိုယ်နှင့် မစပ်
- ဆိုင်ထုဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်
- ၉၅ သည်မှန်သထော၊- နားကထည်း၊ ငါသည်စွတ်
- မိမထုတ်သောကြောင့်ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ထုဆို
- လျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင် သည်မှန်
- ၉၆ သထော၊-တကိုယ်ထုံးသည်စွတ်မိဖြစ်လျှင်၊ စာ
- ထယ်သို့ကြား၊ နှိုင်းမည်နည်း၊ တကိုယ်ထုံးသည်
- ၉၇ နားဖြစ်လျှင်၊ စာထယ်သို့နည်း၊ နှိုင်းမည်နည်း၊ ထ
- စုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် စာထိုတော်ရှိသည်
- စာထိုင်း၊ စာပိညည်၊ စာသီးစာသီး၊ ထိုကို ကိုယ်၌
- ၉၈ စီရင်ခန့်ထားတော်မူ၏၊- ထိုစုတပါး၊ ဇာပိညည်
- ပေါင်း၊ ထိုသင့်ဇာပိညည်တည်း၊ ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်
- ၉၉ သည် စာထယ်မှာ မှီလိပ်မည်နည်း၊- ထစုထွင်
- စာပိညည်စွာ၊ မှီလျက်နှင့်ကိုယ်တစုတည်းရှိ၏၊-
 ၁၀ စွတ်မိကား၊ သင့်ကိုငါစာထိုမရှိထုထက်ကိုမဆိုချ
- ထိုနည်းတူ၊ ဥပမာကား၊ ကောင်းထိုကိုငါစာထိုမရှိ
- ထုဖြေထိုကိုမဆိုချ၊ ထိုမျှမကစားနည်းထန်မှီ
- ၁၁ သောစာပိညည်သည်ထာ၍စာထုံးဝင်ကြ၏၊- စာ
- သရေ နည်း၊ ထန်မှီသော ဇာပိညည်စား၊ ထည်
- ၁၂ သာ၍ကြီးသောစာသရေကိုပေးတတ်၏၊- ဇာ
- တယ်ခြင်းမရှိသော စာပိညည် သာ၍ ကြီး
- ၁၃ သော တင့်တယ် ခြင်းကို ခံရကြ၏၊- တင့်တယ်
- လျှက်မှီသော ဇာပိညည် သည် စာခြားသော တင့်
- ၁၄ တယ်ခြင်းကိုမလိုကြ၊- ကိုယ်ခန္ဓာ၌စာစွင်းစွင်း
- ကွဲပြား၊ ဖြင့်မရှိသေး၊ စာပိညည်စား၊ ထိုသည် စာစွင်း
- စွင်းထုကို ကိုယ်နှင့် စာမျှ သထိ ပြုစေ ဖြစ်ငှါ၊
- ဘုရားထခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကို မှီစေ၍၊ ထုတ်

- သော အင်္ဂါအား ထာဠာဗျာသော အထရေကို
- ၂၀ ပေးတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂါတရားတည်းစင်း၊
ရေခြင်းကိုခံရလျှင် အင်္ဂါအပေါင်းသည် အတူ
ခံရကြ၏။ အင်္ဂါတရားသည် မြီးမြောက်ခြင်းကို ခံ
ရလျှင်၊ အင်္ဂါ အပေါင်း သို့ သည် အတူ ဝမ်း
မြောက်ရကြ၏။
- ၂၁ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ အ
- ၂၂ သီးအသီး အင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏။- ဘုရားသခင်
သည် ပစ္စမအရာ၌ တမန်တော်တို့ကို၎င်း၊ ဂုဏ်ထူး
အရာ၌ ပရောဇာတိတို့ကို၎င်း၊ တတိယအရာ၌
အရာတို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် တန်ခိုးပြသောသူတို့
ကို၎င်း၊ ထိုနောက်၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်
သော အခွင့်ရှိသော သူတို့ကို၎င်း၊ သင်းတောက်
တို့ကို၎င်း၊ ဖီရင်အုပ်စိုးသောသူတို့ကို၎င်း၊ အမျိုး
မျိုးသောတာသားကောင်းကို ပြောနိုင်သောသူတို့
- ၂၃ ကို၎င်း၊ အသင်းတော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။- သင်း
ဝင်းသူ မှီသမှုတို့ သည် တမန်တော် ဖြစ်ကြသ
ထောဗျာသမှုတို့သည် ပရောဇာတိဖြစ်ကြသထော၊
မှီသမှုတို့သည် အရာဖြစ်ကြသထော၊ မှီသမှုတို့
- ၂၄ သည် တန်ခိုးကို ပြနိုင်ကြသထော၊- မှီသမှုတို့
သည် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိ
ကြသထော၊ မှီသမှုတို့သည် အမျိုးမျိုးသောတာ
သားကောင်းကို ပြောနိုင်ကြသထော၊ မှီသမှုတို့
သည် ထိုတာသား ကောင်းစွာအနက်ကို ဖော်ပြနိုင်
- ၂၅ ကြသထော၊- သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသော ဆု
ကျေးဇူး တော်တို့ကို အထွန် အထို မှီကြသည်
တွင်၊ သာဠာဗျာသောထမ်းကို ငါပြဦးမည်။

၁၃

- ၀ ငါသည် လူတာသားကောင်းကို၎င်း၊ ကောင်းကင်
တမန် ထာသားကောင်းကို၎င်း၊ ပြောနိုင်သော်
အညံ့၊ မေတ္တာမရှိလျှင်၊ အသံမြည်သော တံခါး
ခရာ ကဲ့သို့၎င်း၊ တီးသံ ကိုသာ ပေး တတ်သော
- ၂ သင်းကွင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။- ပရောဇာတိညာဏ်ကို
ငါရ၍၊ နက်နဲသော အရာမှီသမှုတို့နှင့် သိပ္ပံစ
တတ်အမျိုးမျိုးကို တတ်သော်၎င်း၊ တောင်ဇွားကို
ရွှေနိုင်သောယုံကြည်ခြင်း၊ အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံ
သော်၎င်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် အနုဉာဏ်၊ အသိသက်သက်
- ၃ ဖြစ်၏။- လူတပါးကို ငါကျွေးမွေး၍ ဥဇ္ဈာမှီသမှု
ကို ခွန်ကြသည်သာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးရှို့စေ
ခြင်း၊ ငှါအပ်သော်ထပ်၊ မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ၌ အ
- ၄ ကျိုးမရှိ။- မေတ္တာသည် မိတ်ချည်တတ်၏။ ကျေး
ဇူး ပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဂုဏ်မြင်ခြင်း၊ မှီ

- ၀ ဝါကြွားခြင်းမရှိ၊ မာန်မာနမရှိ။- မေတ္တာတတ်
စွာ မကျင့် တတ်၊ ကိုယ် အကျိုးကို မရှာတတ်၊
၏။ အစွတ်မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည်ထုမ
- ၀၀ ထင်တတ်။- မတရားသော အမှု၌ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းမရှိတတ်၊ သမ္မာတရား၌ ဝမ်းမြောက်တတ်
- ၀၁ ၏။- ခပ်သိမ်းသော အရာကို ခိုးယူတတ်၏။ သပ်
သိမ်းသော အရာကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော
အရာကို မျှော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော အရာ
- ၀၂ ကိုယ်တည်းခံတတ်၏။- မေတ္တာသည် ခေတ်ပြန်
ခြင်းထောင့်၌ အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဇာတိ
ညာဏ်သော်၎င်း၊ အမျိုးမျိုးသောတာသားကောင်း
ကို ပြောနိုင်သော အခွင့်သော်၎င်း၊ သိပ္ပံစတတ်
သော်၎င်း ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။
- ၀၃ ယခုမူကား၊ ငါတို့သည် မစုံမလင် သိတတ်ကြ
၏။ ပရောဇာတိညာဏ်နှင့် မစုံမလင် တောတတ်
- ၀၄ ကြ၏။- စုံထင်ခြင်းသို့ ရောက်သော အခါမူကား၊
မစုံမလင် သမှုတို့ သည် ကွယ် ပျောက် ကြ လိမ့်
- ၀၅ မည်။- ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စည်အခါ၊ သူငယ်လို
စကားပြော၏။ သူငယ်လို မိတ်ထင်၏။ သူငယ်လို
ကြံစည်၏။ အသက်ကြီးသော အခါ မူကား၊ သူ
- ၀၆ ငယ်၏ အရာများကို ငါပတ်ရှား၏။- ယခုတွင် ငါ
တို့သည် မှန်စားဖြင့် ခိုလှုံလျက် ထားကြ၏။ ထို
အခါမူကား၊ မှက်မှောက်ထင်ထင်ဖြင့် ရကြလိမ့်
မည်။ ယခုတွင် ငါအသိအမြင် မစုံမလင် ဖြစ်၏။
ထိုအခါမူကား၊ သူတပါးသည် ငါ့ကို သိသကဲ့သို့
- ၀၇ ငါသိရလိမ့်မည်။- ယခုတွင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်
လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ချီသုံးပါးတည်လျက်ရှိ၏။
ချီသုံးပါးတို့တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်
ဆုံးဖြစ်သတည်း။

၁၄

- ၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီစောင့် လိုက်ကြသော၊
ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတို့ကို အထွန် အထို မှီသည်
တွင်၊ ပရောဇာတိ ပြုရသော အခွင့်ကို သာဠာဗျာ
- ၂ သော မိတ်ရှိကြသော၊- အကြောင်းမူကား၊ အ
ခြားသော ထာသား ကောင်းစွာဖြင့် ပြောသော
သူသည် လူတို့ အား မပြော၊ ဘုရား သခင် အား
ပြော၏။ သူ၏စကားကို အတည်သူများ မထည်။
နက်နဲသော အရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့်
- ၃ ပြော၏။- ပရောဇာတိ ပြုသော သူ မူကား၊ တည်
ဆောက် ခြင်း၊ လိုက် ထွန်း သွေး ဆောင် ခြင်း၊
ထက်သာခြင်း၊ အထိုငှါ လူတို့ အား ပြော၏။-
၄ အခြားသော ထာသား ကောင်းစွာဖြင့် ပြောသော

ထူသည် ကိုယ်ကိုသာ တည်ဆောက်၏။ ပရော
 ၈ ဇာတ်ပြောသောသူကား။ အသင်းတော်ကို တည်
 ဆောက်၏။- သင်ထိုမှီသမ္ဘာသည် အခြားသော
 ဆာသာဓကားဖြင့်ပြောနေခြင်းငှါ ငါ့အလိုရှိ၏။
 ပရောဇာတ်ပြောနေခြင်းငှါ သာ၍ အလိုရှိ၏။ အ
 ကြောင်းကုသော။ အခြားသော သာသာဓကား
 ဖြင့်ပြောသောသူသည်။ အသင်းတော်ကို တည်
 ဆောက်ခြင်းငှါ အနက်ကို မဖော်မပြုလျှင်၊ သူ
 ထက် ပရောဇာတ်ပြောသောသူသည် သာ၍ မြတ်
 သတည်း။

၉ ညီအစ်ကိုထို၊ ငါသည် သင်ထိုမှီရာသို့ ထာ၍
 အခြားသော ဆာသာဓကားဖြင့် တောပြော
 သော်လည်း။ ဈာမိတ်တော်ကို ပြန်ခြင်း။ ပညာအ
 သတ်ကို သင်ခြင်း။ ပရောဇာတ်ပြုခြင်း။ ဆုခွင့်ပြု
 ၁၀ ဇာတ်ပြောခြင်း။ တရုတ်ကို မပြုဘဲလျက်။ သင်ထိုအား
 ပြောလျှင် အထက်အကျိုးရှိသုံးနည်း။- ထိုနည်း
 တူ၊ အထံမြတ်တတ်သော အဝိညာဏကဇာတ်၊
 ၁၁ ပုလ္လသို့သည် သေခွာသောအထိ နှင့်မမြင်လျှင်၊
 ဇာတ်သံ၊ ပုလ္လသံကို အထက်သို့သိနိုင်မည်
 ၁၂ နည်း။- တံပိုးခရာသည်လည်း။ မမှန်သောအထိ
 နှင့်မြင်လျှင်၊ အထက်သို့သည် ခပ်တိုက်ခြင်းငှါ
 ၁၃ မိမိကိုယ်ကို ဖွင့်ဆင်မည်နည်း။- ထိုနည်းတူ၊ သင်
 ထိုသည် နားထည်လွယ်သော ဓကားကို နှုတ်
 ပြန်မမြင်လျှင်၊ မြင်သော ဓကားကို အထက်
 သို့သိနိုင်မည်နည်း။ အာကာသကောင်းကင်ကို
 ၁၄ ပြောသော သူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်နည်း။- လူပြည်၌
 ထာသာဓကားမျိုးထိုသည် ဤမျှသောက်ဈား
 ၁၅ ဖြစ်၊ မှီသမ္ဘာထိုသည် အနက်နှင့် မြည်စုံသည်မှန်
 ၁၆ ဇောတု၊- ထာသာဓကား၏အနက်ကို ငါနားမ
 ထည်လျှင်၊ ပြောသောသူအား ငါသည် လူရိုင်း
 ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ပြောသောသူသည်လည်း။ ဇောတု
 ၁၇ လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ သင်ထိုသည်
 ပိညည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အထွန် အလိုရှိ
 ကြသည်တွင်၊ အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်
 ၁၈ ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း ကြီးစား
 ၁၉ ကြံစေတု၊- ထိုကြောင့်၊ အခြားသော ဆာသာ
 ဓကားကို ပြန်ပြောသောသူသည်၊ အနက်ကို
 ၂၀ ထည်၊ ဖော်ပြနိုင်မည် အကြောင်း ဆုတောင်း
 ၂၁ ဇော၊- အထက်ကြောင့် နည်းဟူကုသော။ အခြား
 သော သာသာဓကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင်၊ င
 ၂၂ မိတ်နှစ်ထုံး ဆုတောင်းသော်လည်း။ ငညာဏ်
 ၂၃ သည် အသုံးကိုမပေး။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက်

ထိုပြုရမည်နည်း။ မိတ်နှစ်ထုံးနှင့်၎င်း၊ ညာဏ်နှစ်
 ၂၄ ၎င်း ဆုတောင်းရမည်။ မိတ်နှစ်ထုံးနှင့်၎င်း၊
 ၂၅ ညာဏ်နှစ်ထုံးသိခြင်း၊ ဆိုရမည်။- သို့မဟုတ်၊ သင်
 ထည် မိတ်နှစ်ထုံး နှင့် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
 သောအခါ၊ မတတ်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သောသူ
 ထည် သင်၏ဓကားကို နားမထည်သောကြောင့်၊
 ၂၆ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ထိုက်၍၊ အာ
 ၂၇ ဇာတ်အသက်သို့ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။- သင်သည်
 ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ ချီးမွမ်း သည်
 ၂၈ ဖန်နေတော့၊ အခြားသော သူကုသော။ ထည်
 ၂၉ ဆောက်ခြင်းအကျိုးမရှိ။- ငါသည် သင်ထိုမှီသ
 မ္ဘာထက်၊ အခြားသော ဆာသာဓကားဖြင့် တော
 ၃၀ ပြောသော အရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏
 ၃၁ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။- သို့သော်လည်း။
 အသင်းတော်၌ အခြားသော ဆာသာဓကားဖြင့်
 ၃၂ ဓကား တသောင်းကို ပြောနိုင်သည်ထက်၊ သူ
 တပါးကို ထွန်သင်ခြင်းငှါ ဓကား ငါးစွန်းကို
 ညာဏ်နှစ်တကွ ပြောနိုင်သော အခွင့်ကို ထာ၍
 အလိုရှိ၏။

၃၃ ညီအစ်ကိုထို၊ သင်ထိုသည် ညာဏ်အရာ၌ သူ
 ထက်မမြင်ကြနှင့်။ မတရားသော အမှုအရာ၌ မှီ
 သူထက်မမြင်ကြသောသူ၊ ညာဏ်အရာ၌ အသက်ကြီး
 ၃၄ သောသူ ဖြစ်ကြသောသူ၊- ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ထာ
 သည်ကား။ အခြားတပါးသောလျှာ၊ အခြားတ
 ၃၅ ပါးသော နှုတ်နှင့် ဤလူမျိုးကို ငါပြောမည်။ သို့
 သော်လည်း။ သူထိုသည် နားမထောင် ကြံစား
 ၃၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ အခြား
 သော သာသာဓကားကို သည် ထိုကြည်သောသူ
 ထိုအား နိမိတ်ထက် ကာလဖြစ်သည်မဟုတ်၊ မထို
 ၃၇ ကြည်သော သူထို အား နိမိတ်ထက် ကာလ ဖြစ်သ
 တည်း။ ပရောဇာတ်ပြုခြင်းအမှုကုသော။ မထိုကြည့်
 ၃၈ သောသူထိုအမှုမဟုတ်၊ ထိုကြည်သောသူထိုအ
 ၃၉ မှီ ဖြစ်သတည်း။- ထိုကြောင့်၊ သင်းဝင်သူ အ
 ပေါင်းထိုသည် နည်းတရား၌ အခြားသော ဆာသာ
 ၄၀ ဖြင့်တောပြောထွက်နေကြစည်တွင် မသို့ကြည်
 သောသူ၊ မတတ်သော သူသည် ဝင်ထာလျှင်၊
 ၄၁ သင်ထိုကို သူရူး ဖြစ်ကြသည်ထုပြောမည်မ
 ၄၂ ထုတ်သော။- သို့မဟုတ်၊ သင်းဝင်သူအပေါင်း
 ထိုသည် ပရောဇာတ်ပြု၍ နေကြစည်တွင်၊ မထို
 ၄၃ ကြည်သောသူ၊ မတတ်သော သူသည် ဝင်ထာ
 လျှင်၊ သင်းဝင်သူ အပေါင်းထိုသည် သူ၏အဖြစ်
 ၄၄ ကို ဖော်ပြ၍ သူကို ခမ်းကြောင်းရင်ကြမ်း ထိုသို့

ကြံ့ခိုင်၊ အစွဲသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမ
သိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ကိုရှက်ကြောက်
စေခြင်းငှါငါဆို၏။

၃၅ သေလွန်သောသူတို့သည် အဆယ်သို့ အ
မြောက်ကြမည်နည်း။ အဆယ်သို့သော ကိုယ်
နှင့် ပေါ်သကြမည်နည်းဟု၊ တန့်တယောက်
၃၆ သောသူပေးလိမ့်မည်။-အရှင်၊လူမိုက်၊သင်မိုက်
၃၇ သောမျိုးစေ့ပပွက်လျှင်မရှင်တတ်။-ထိုမှတပါး။
မျိုးစေ့ ကို မိုက်သော အခါ၊ နောက် ဖြစ် ထတံ့
သောကိုယ်ကို မမိုက်။ ဂျုံစပါးဖြစ်စေ၊ အခြား
သော စပါး ဖြစ်စေ၊ အစေ့ သက် သက် ကို မိုက်
၃၈ တတ်၏။- ဘုရားသခင်သည်အလိုတော်ရှိသည်
အတိုင်းကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။မျိုးစေ့အသီးအ
သီးတို့အားလည်း။ မိမိတို့ မျိုးအတိုင်း ကိုယ်ကို
၃၉ ပေးတော်မူ၏။- အသားရှိသမျှ တို့သည် တမျိုး
တည်းမထုတ်။ ထူသားတမျိုး၊ အဲသားတမျိုး။
ငါးသားတမျိုး။ငှက်သားတမျိုး။အသီးအသီးရှိ
၄၀ ကြမ်း- ကောင်းကင် အကောင်အထည်လည်း
ရှိ၏။ မြေကြီး၊ အကောင် အထည် လည်း ရှိ၏။
ကောင်းကင်အကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသရေ
လည်းတမျိုး။ မြေကြီးအကောင်အထည်၏ဂုဏ်
၄၁ အသရေလည်း တမျိုးဖြစ်၏။- နေ၏ဂုဏ် အသ
ရေတမျိုး။ထစ်ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ကြယ်တို့၏
ဂုဏ် အသရေ တမျိုး။ အသီး အသီး ရှိကြ၏။
ကြယ်တို့၏ဂုဏ် အသရေ သည်လည်း။ အဘိုး
၄၂ သီးအခြားခြားဖြစ်ကြ၏။-ထိုနည်းတူ၊သေသော
သူတို့၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းအရာဖြစ်၏။
ကိုယ်သည် မိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သော သ
သောရှိ၏။ထမြောက်သောအခါ မပုပ်နိုင်သော
၄၃ အဖြစ်၌တည်၏။-မိုက်သောအခါဂုဏ်အသရေ
ရှက်၏။ထမြောက်သောအခါဂုဏ်အသရေနှင့်
ပြည့်စုံ၏။မိုက်သောအခါအစွမ်းမရှိ၊ထမြောက်
၄၄ သောအခါအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။- မိုက်သောအခါ
ဇာတိပကတိ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအ
ခါဝိညာဏကိုယ်ဖြစ်၏။ ဇာတိပကတိကိုယ်တ
၄၅ မျိုး။ ဝိညာဏကိုယ်တမျိုးရှိ၏။- ကျမ်းစာထား
သည့်ကား၊ရှေ့ဦးစွာသောလူအာစံသည့်အသက်
ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်၏ဟု ထာသတည်း။ အစု
တွင်နောက်ဆုံးဖြစ်သောအာစံမူကား။ အသက်
၄၆ ရှင်စေတတ်သောဝိညာဉ်ဖြစ်၏။-ဝိညာဏကိုယ်
သည်ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သည်မဟုတ်။ဇာတိပကတိ
ကိုယ်သည်ရှေ့ဦးစွာဖြစ်၏။ နောက်မှဝိညာဏ

၄၇ ကိုယ်ဖြစ်၏။-ရှေ့ဦးစွာသောလူသည်မြေကြီးက
ဖြစ်သောကြောင့် မြေသား ဖြစ်၏။ ဒုတိယလူမူ
ကား။ ကောင်းကင်ဘုံကဖြစ်တော်မူသော သခင်
၄၈ ပေတည်း။- မြေသားတို့သည်ထိုမြေသားကဲ့သို့
ဖြစ်ကြ၏။ကောင်းကင်သားတို့သည်ထိုကောင်း
၄၉ ကင်သားကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။-ငါတို့သည်မြေ
သား၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ကောင်း
ကင်သား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်ကြလိမ့်မည်။
၅၀ ညီအစ်ကိုတို့ငါဆိုသည်ကား။လူအသွေးအ
သားသည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အစွေမ
ခံနိုင်မပုပ်တတ်သောအရာသည်မပုပ်နိုင်သော
၅၁ အဖြစ်ကိုအမွေမခံနိုင်။- နက်နဲသောအရာတစု
ကိုငါပြဦးမည်။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ဝိပဿနာရကြ
၅၂ မည်မဟုတ်။- သို့သော်လည်း။နောက်ဆုံးသော
တံပိုးမှတ်သော အခါ၊ တဇာနည်တွင် ချက်မိ
တမှိတ်၌ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်း၊သို့
ရောက်ရကြမည်။ထိုတံပိုးမှတ်ချိန်ရောက်သော
အခါ၊သေလွန်သောသူတို့သည်၊မပုပ်နိုင်သော
အဖြစ်၌ တည်လျက်ထမြောက်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှ
၅၃ သည်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။- ထစု
ချက်မှောက်ပုပ်တတ်သောအရာသည်မပုပ်နိုင်
သောအဖြစ်သို့ဝင်စားရမည်။ ထစုချက်မှောက်
သေတတ်သော အရာသည် မသေနိုင်သော အ
၅၄ ဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။- ဤပုပ်တတ်သော အရာ
သည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့၎င်း၊ ဤသေတတ်
သော အရာ သည် မသေ နိုင်သော အဖြစ်သို့၎င်း
ဝင်စားသောအခါ၊သေခြင်းသည် အောင်မြင်၌
နစ်မြုပ်ပြီဟု၊ ကျမ်းစာ၌ ထာချက် ပြည့်စုံလိမ့်
၅၅ မည်။-ဆိုသေမင်း၊သင်၏ထက်နက်သည့်အဆယ်
မှာရှိသနည်း။ ထိုမရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၏အောင်
၅၆ ခြင်းသည် အထယ်မှာ ရှိသနည်း။- သေမင်း၏
ထက်နက်ကား။ ဒုစရိုက် အပြစ်ပေတည်း။ ဒုစ
ရိုက် အပြစ်၏ တန်ဖိုးကား။ ပညတ်တရားပေ
၅၇ တည်း။- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့
အား အောင် ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူသော
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကြီးထွားတ
ကား။-ထိုကြောင့်၊ငါ့နှစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊သင်
တို့သည်သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်
၍အကျိုးကြီးသည်ကိုသိမှတ်သဖြင့်တင့်ကြည်
သောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊မန္တလော့ဒုမတိမ်း၊ယိမ်း
ဘဲလျက်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြိုးစား
အားထုတ်ကြလော့။

၁၆

- ထန်ရှင်းသူထို အစိုလှူတန်း၌ နုထားခြင်းစေ
ပုဒ်၊ ဝထာတိပြည်၌ စေသင်းတော်ဈာန်ကိုငါ
- ၂ ဈာတာသေသည်စတိုင်း၊ သင်တို့ပြုကြလော့- ငါ
ရောက်သောသောစခါလှူတန်း၌ နုထားစေရမရှိ
စေခြင်းငှါ၊ နုနှစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်၌သီး
သီးကောင်းစားသည်စတိုင်း၊ မိမိတို့ဥဂ္ဂဟ
- မှီကိုထုတ်၍ နုထားကြလော့- ငါရောက်သော
သော စခါ၊ သင်တို့ စေလို၍ သော သူတို့ကို ငါ
သည်ထက်မှတ်စာပေး၍ သင်တို့လှူသောစလှူ
ကို ထေရုရှထင်မြို့သို့ ပို့ နိဗ္ဗံသော ငှါစေ တွတ်
- ၄ မည်- သို့မဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားထင်လျှင်၊
- သူတို့သည်ငါနှင့်စေတုလိုက်ရကြမည်- မာကေ
ဝေါနိပြည်ထမ်းကို ငါသွားမည်ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်
- ခုတွတ်ပြီးလျှင်သင်တို့၌ရာသို့လာမည်-နောက်
မှစပြားသို့ ငါသွားသောစခါ၊ သင်တို့သို့သော
ကျေးဇူးကိုခံခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဆီမှငါတည်းခို၍
ဆောင်းကာထပတ်လုံးနေကောင်းနေလိမ့်မည်-
- ၄ ထရသွားမည်တွင်သင်တို့ကိုထွေမြင်ခြင်းငှါသာ
စေလိုမရှိ၊ နောက်မှသခင်ဘုရားသည်စေခွင့်ပေး
တော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့်စေတုကြာမြင့်စွာ- ၂မည်
- ထုမျှော်ထင်ခြင်းရှိ၏- ပင်တောကုဏ္ဍပွဲနေ့တိုင်
- စောင်း ဖောက်မြို့၌ ငါနေရမည်- အကြောင်းမူ
ကား၊ စေတုနံကြီးစွာသော တံခါ၊ သည် စေဆင်
ထင်၍ စေားပွင့်လျက်ရှိ၏၊ ဆီးတားသောသူစ
ဈားလည်းရှိကြ၏၊
- တိမောသေသည်သင်တို့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊ သူ
သည်ရိုးရိပ်ခြင်းအကြောင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့နှင့်
စေတု နေစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့- သူသည်
ငါကဲ့သို့ပင် သခင်ဘုရား၏ စေတုတော်ကို ဆောင်
- ရွတ်သောသူဖြစ်၏- ထိုကြောင့်၊ အသတ်သူဟု
သုကိုမထိခံခြင်းမပြုစေနှင့်- သူသည် ထေသို့ငြိမ်
ဝပ်စွာ ပြန်ရမည် အကြောင်း၊ နို့ဆောင်ခြင်း
ကျေးဇူးကို ပြုကြလော့- သူသည် စပြားသော
ညီမစ်ကိုတို့နှင့်စေတု လာလိမ့်မည်ဟု ငါမျှော်
- ထင်လျက်နေ၏- ညီမစ်ပေါလု၏အကြောင်း
မှာ၊ ညီမစ်ကိုတို့နှင့်စေတု သင်တို့ဆီသို့ သွား
မည် အကြောင်း ငါသည် ဈားစွာ ချော့ပေး၍

- တောင်းပန်သော်ထည်း၊ သူသည်ထရတွင်သွား
ခြင်းငှါအလျှင်းစေလိုမရှိ၊ နောက်မှ အဆင်ထင်
လျှင်သွားလိမ့်မည်၊
- သင်တို့သည် သတိနှင့်ဆောင်နေကြလော့- ထို
ကြည်ခြင်း၌တည်ကြလော့- ထောက်ရှားအစွမ်း
ထက်၌ တကွ ရွန် အား နံ့ထင်လျှက် နေ ကြ
- လော့- သင်တို့သည် ခပ်တိမ်းသောစ မှုတို့ကို
ရှစ်ခြင်း၊ မေတ္တာမိတ်နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့-
- ညီမစ်ကိုတို့၊ ထတေဝန်၏ တိမ်လူတိမ်ထားထို
သည် စခါထ ပြည်တွင် အဦး သီးသော သီး
ဖြစ်၍၊ ထန်ရှင်းသူထို၏စေတုကိုဆောင်ရွက်ခြင်း
ငှါ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်စေကြောင်းကို သင်တို့ သိကြ
- သည်နှင့်စေညီ- ထိုသို့သောသူထို၏စေတုမိုးခြင်း
ကိုငှင်၊ ငါတို့နှင့် စေတု ထုတ်ကိုင်၍ စေတုဆောင်
သောသူ၌သမ္မာတို့၏ စေတုမိုးခြင်းကိုငှင်၊ သင်တို့
- ဝန်ခံကြမည်အကြောင်းငါတောင်းပန်၏- ထ
တေဝန်၊ ခေတ်တုနတ်၊ အခါထလူထိုသည်ရောက်
- ထာသောကြောင့်ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏- အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ပြုစုပျံ့ပြန့်စီမံ
မှုကိုသူတို့သည် ထပ်၍ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ငမိတ်
နှင့်သင်တို့ မိတ်ကို ထက်ထာ အကြံပြု၊ ထိုထို
သောသူတို့ကိုထက်ခံကြလော့-
- အာဂ္ဂိပြည်၌အသင်းတော်ဈာန်ကိုသည် ထင်
တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏၊ အာကုလနှင့် ဖြစ်ထိစာ
တို့သည်၊ သူတို့တိမ်၌ မှီသော အသင်းတော်နှင့်
တကွ၊ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍သင်တို့ကိုဈား
- ၂၀ စွာ နှုတ်ဆက်ကြ၏- ညီမစ်ကို စ ပေါင်းထို
သည်သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏၊ အရှင်အရှင်ထ
ယောက်ကိုတယောက် ထန်ရှင်းသော နုစံခြင်း
နှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့-
- ၂၀ ငါပေါလုသည် နှုတ် ဆက် ခြင်း၊ အစွတ်ထို
- ၂၁ ကိုယ်ထက်နှင့် ရေးထား၏- အကြင် သူသည်
သခင်ထေရုခရစ်ကိုမရှစ်၊ ထိုသူသည် အနုထေ
မာဖြစ်စေသတည်း၊ သခင်ဘုရားသည် ကြွထာ
- ၂၁ တော်မူ၏- ငါတို့ သခင်ထေရုခရစ်၏ ကျေးဇူး
တော်သည်သင်တို့၌ရှိစေသတည်း၊ ထေရုခရစ်
၏တပည့်တော်ဖြစ်သမျှသောသင်တို့၌ ငါ၏စွမ်း
ခြင်းမေတ္တာရှိ၏၊ အာမင်း၊

ကောသိန္ဒြဝါဏပစ္စယသောဝါဒ

ကောသိန္ဒြဝါဒစာဒုတိယစောင်

SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

- ဘုရားသခင်၏အထိတော်စား၊ ဖြင့်ယေရှုခရစ်
၏အမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါ့တူနှင့်ငြိတိမော
သေသည်။ ကောသိန္ဒြ၊ မြို့၌ မှီသောဘုရားသခင်
၏အသင်းတော်မှ ဖွဲ့၊ အခါထပြည် အရပ်ရပ်
ထို့၌ မှီသော သန့်ရှင်းသူ အပေါင်း၊ ထိုကို ကြား၊
• ထိုက်ပါ၏- သခင်ယေရှု ခရစ်နှင့် ငါ့ထို အစ
တည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေး
ဇူးတော်နှင့် ဖြစ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ပါ
စေသော၊
- သနားခြင်း၊ ကရုဏာ၏အစ၊ သက်သာခြင်းအ
မျိုးမျိုးထိုက် အရှင်တည်းဟူသော၊ ငါ့ထို အခပ်
ထေရှု ခရစ်၏ ခမည်း၊ တော် ဘုရားသခင် သည်
• မိမိသာ မှီတော်မူစေသတည်း- ငါ့ထို သည်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး၊ တော် စား၊ ဖြင့် ကိုယ်
ထိုင် သက်သာခြင်း မှီသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အ
မျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်
မည် အကြောင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ အမျိုးမျိုး ထို့၌
ဘုရားသခင်သည် ငါ့ထိုအား သက်သာစေတော်
• မူ၏- အထက်သို့ နည်း၊ ဟူမူကား၊ ခရစ်တော်
ကြောင့် ငါ့ထိုခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်းသည် အထွန်
ဈားပြားသည် နည်း၊ တူ၊ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူး
အားဖြင့် ငါ့ထိုခံရသော သက်သာခြင်းသည် အ
• ထွန်ဈားပြား၏- သို့ဖြစ်၍ ငါ့ထိုသည် ဆင်းရဲ
ခြင်းကို ခံရသော်၎င်း၊ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်
သော်၎င်း၊ သင်တို့၏ သက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်
ခြင်းအကျိုး အထိုငှါ ဖြစ်၏၊ ငါ့ထိုသည် ဆင်းရဲ
ခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည် သည်းခံသော
မိတ်နှင့် ခံရသော အားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်းနှင့်
• ကယ်တင်ခြင်းသည် ပြည့်စုံတတ်၏- သင်တို့ အ
ထွက်ကြောင့် ငါ့ထိုသည် မနေနိုင်သော မှောင်လင့်
ခြင်းမှိုင်း၊ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ဆက်ဆံ
သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သက်သာခြင်းကို ဆက်ဆံ
ကြ၏၊ ငါ့ထိုသည် သိကြ၏၊
- ညီအစ်ကိုတို့၊ အာရှ ပြည်၌ ငါ့ထို ခံရသော
ဆင်းရဲခြင်း၊ တည်းဟူသော အထက်မထွက်နိုင်
ထူထင်ရ၍၊ မခံနိုင်အောင် အတိုင်း ထက်အထွန်

- ယေသော ဆင်းရဲခံရကြောင်းကို၊ ထင်ထို မထိ
• ဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါ့ထို အထိုမရှိ- ငါ့ထိုသည် မိမိ
ကိုယ်ကို အစည်းမကိုးစားဘဲ၊ သေသောသူတို့ကို
ပွဲမြောက် စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုး
စား မည် အကြောင်း၊ သေ စေ ထု မီရင် ခြင်း၊ နှ
• ကိုယ်တိုင် ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏- ထိုဘုရားသခင်
သည် ငါ့ထိုကို ထိုမှထောက် ကြီးစွာသော အေး
အေးမှ ကယ်ထွတ်တော်မူ ပြီး၊ ယခု၌ သည်၊ ကယ်
• ထွတ်တော်မူသေး၏- သင်တို့သည် ကူညီ၍ ငါ
ထိုအဖို့ ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း၊ ကယ်
ထွတ်တော် မူထတုံ ထု၊ ငါ့ထို သည် ထို ကြည်
မှောင်လင့်ခြင်းမှိုင်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်၊ အစွားသော
သူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါ့ထို၌ ရောက်
သော ဆုကျေးဇူးကို အစွားသော သူတို့သည်
ထောက်၍ ငါ့ထိုအထွတ် ကျေးဇူးတော်ကို ရှိ
စွမ်းကြထိခံမည်၊
- ငါ့ထို ဝါကြား၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ အကြောင်း
ဟူမူကား၊ ထောက် ပညာကို အမှီမပြု၊ ဘုရား
သခင်၏ ကျေးဇူး၊ တော်ကို အမှီပြု၍၊ လျှင်လျှင်
ထော မိတ်နှင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် အထိုတော် မှီ
သော ကြည်မြဲခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါ့ထိုသည် ချီထော
က၌ ကျင့်ကြံပြုမူ၍၊ သင်တို့၏ မှာတည်းထိုသို့
အထူး သဖြင့် ကျင့်ကြံ ပြုမူသည်ထု၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ်သိသော မိတ်သည် သက်သေခံသတည်း-
• သင်တို့သည် ဝတ်၍ ဝန်ခံသော အရာမှ တပါး၊
• အခြားသော အရာကို ငါ့ထိုသည် ရေး၍ ပေး
လိုက်သည် မဟုတ်၊ သင်တို့သည် သခင်ယေရှု
ခရစ်၏ နေ့၌ ငါ့ထို၏ ဝါကြား၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါ့ထိုသည် သင်တို့၏ ဝါ
ကြား၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကြသပွဲ
ထု၊ သင်တို့သည် ငါ့ထိုကို အနည်းငယ်အားဖြင့်
ဝန်ခံသည်အတိုင်း၊ အစည်းဝန်ခံကြထိခံမည်ထု၊
ငါ့ထိုသည် မှောင်လင့်လျက်နေကြ၏၊
- အစည်းဝန်ခံမည်ထု ငါ့ထိုသော ကျွန်ုပ်တို့၊
သင်တို့သည် အစန့်ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရစေ
ခြင်းငှါ ငါ့ထိုသည် ထင်ထို၏ ဆိုအရင် အာမည်ထု
• အကြံရှိ၏- အင်ထို အနားမှ အရှောက်၍ မသေ

သောသုတ္တံ၌၎င်း၊ ဆုံးရှုံးသောသုတ္တံ၌၎င်း၊ ဘုရား
သခင်အား ခရစ်တော်၏ အမှုအကြွင်း ဖြစ်ကြ
၁၆ ။- ဆုံးရှုံးသော သုတ္တံ၌ ကား၊ သေခြင်း တိုင်
အောင်သေခြင်း၏အမှုအကြွင်းဖြစ်ကြ၏။ ကယ်
တင်သော သုတ္တံ၌ကား၊ အသက် ရှင်ခြင်း တိုင်
အောင် အသက် ရှင်ခြင်း၏ အမှုအကြွင်း ဖြစ်
ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအမှုအရာတို့နှင့်အဘယ်သူ
၁၇ ထိုက်တန်သနည်း။- ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
တရားတော်ကို မှောက်လှန်သော သူများတို့နှင့်
ငါတို့သည်မတူဘဲကြည်မြဲသောမိတ်ရှိ၍ ဘုရား
သခင်၏ အလိုတော် နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့
တော်၌ခရစ်တော်၏တရားကိုယောပြောကြ၏။

၃

၁ ငါတို့သည် တန်ဖိုးကိုယ်ကို ကိုယ် ချိုးစွမ်းကြ
သလော့သို့မဟုတ်၊ ချိုးစွမ်းသောစာကို သင်တို့
ထံသို့ သူတပါးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည်
သူတပါးထံသို့ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့သည်အ
၂ ချို့သောသူကဲ့သို့ အလိုရှိကြသလော့- သင်တို့
သည်ငါတို့မိတ်နှစ်လုံးပေါ်၌ရေးထားသောစာ၊
ထူအပေါင်းတို့သိ၍ ဖတ်တတ်သောငါတို့စာပင်
၃ ဖြစ်ကြသတည်း။- အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည် မှင်နှင့်ရေးထားသော စာမဟုတ်။
အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏မိညည်
တော်နှင့်ရေး၍၎င်း၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌ရေးဘဲ
အသားနှင့် ပြည့်စုံသောနှစ်လုံးပြားပေါ်၌ရေး
၄ ၍၎င်း၊ ငါတို့ပြုစုသောခရစ်တော်၏စာ ထင်ရှား
၅ စွာဖြစ်ကြ၏။- ငါတို့သည်ခရစ်တော်အားဖြင့်
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့သော ယုံမှတ်စွဲ
ထားခြင်းရှိ၏။
၆ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် ကိုယ် တန်ဖိုးကို အမှီ
ပြု၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်တန်ဖိုးကိုကြံစဉ်
ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကို
၇ အမှီပြု၍သာတတ်နိုင်သည်နှင့်အညီ၊ ပင်၌
တရားသစ်၏ဆရာဖြစ်နိုင်သောအစွမ်းသတ္တိကို
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အားပေးတော်မူ၏။ ထို
သို့ ဆိုသော်၊ ကျမ်းဟောင်း၊ တရားကို မဆိုလို၊
မိညည်တော်တရားကို ဆိုလို၏။ ကျမ်းဟောင်း
တရားသည် အသက်ကို သတ်တတ်၏။ မိညည်
၈ တော်တရားမူကားရှင်စေတတ်၏။ ထိုမှတပါး၊
ရှောက်တတ်သော ရောင်ခြည် တည်းဟူသော၊
မောရှေ၏ ဓမ္မာနာမှ ထွက်သော ရောင် ဖြည့်
ကြောင့်၊ အသေရေထဲ အမျိုးသားတို့သည် သူ၏

ဓမ္မာနာကိုစေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည့်တိုင်အောင်၊
ကျောက် ပြားပေါ်၌ အက္ခရာ တင်၍ ရေးထား
သော သေခြင်း၏ တရားသည် ဘုန်းအာနန္ဒာတော်
၁ နှင့် ပြည့်စုံသည် မှန်လျှင်- ထိုမျှမက၊ မိညည်
တော်တရားသည် ဘုန်းအာနန္ဒာတော်နှင့် အလွန်
၂ ပြည့်စုံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော့- အပြစ်စီရင်
တတ်သောတရားသည် ဘုန်းအာနန္ဒာတော်ရှိလျှင်၊
ထိုမျှမက၊ ဖြောင့်မတ်စေတတ်သောတရားသည်
ဘုန်းအာနန္ဒာတော်နှင့် သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံ လိမ့်
၃ မည်။- နောက်ဖြစ်သော ဘုန်းသည်အလွန်မြတ်
သောကြောင့်၊ ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည်ဘုန်း
၄ ကွယ်လျက်ရှိ၏။- ပယ်ရှင်းရသော အရာသည်
ဘုန်းရှိလျှင်၊ တည်နေသော အရာသည် သာ၍
ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။
၅ ထိုသို့ သောယုံကြည် မျှော်လင့်ခြင်း မှီသည်
ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိပ်မှတ်ခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အ
၆ တည့်အလင်းဟောပြောကြ၏။- ပယ်ရှင်းသော
အရာ၏အဆုံးကို အသေရေထဲမျိုးသားတို့သည်
စေ့စေ့မကြည့်ရှုစေခြင်းငှါမောရှေသည်မိမိမှတ်
၇ နှာကိုဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြုကြ။- သူ
တို့မိတ်နှစ်လုံးသည် မိုက်မဲလျက်ရှိ၍၊ ယခုတိုင်
အောင်စွဲဟောင်းကျမ်းစာကို ဖတ်ကြသောအ
ခါအနက်အဓိပ္ပာယ်သည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာ ထိုဖုံး
၈ အုပ်ခြင်းအကြောင်းကိုပယ်ရှင်းရ၏။- ယခုတိုင်
အောင် ထည်း။ မောရှေ၏ ကျမ်းစာကို ဖတ်ကြ
သောအခါ၊ သူတို့မိတ်နှစ်လုံးသည်ဖုံးအုပ်လျက်
၉ ရှိသေး၏။- သို့သော် ထည်း။ သခင်ဘုရားထံ
တော်သို့ပြောင်းလဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအ
၁၀ ကြောင်းကိုပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။- သခင်ဘုရားယူ
ဆိုင်သော်မိညည်တော်တရားကို ဆိုလိုသတည်း။
သခင်ဘုရား၏ မိညည်တော် တရားသည် လွတ်
၁၁ ခြင်းရမ်းသာကိုပေးတတ်၏။- ငါတို့ရှိသမျှသည်
ဓမ္မာနာဖုံးကို ဖွင့်လျက် မှန်ကို ကြည့်သကဲ့သို့၊
သခင်ဘုရား၏ ဘုန်းအသေရေတော်ကိုကြည့်မြင်
၁၂ ၍၊ မိညည်တော်တရား၏အရှင်သည်ရောင်ခြည်
တော်ကိုလွှတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်
ဘုန်းအသေရေတိုးပွား၍ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အ
ညီပြောင်းလဲခြင်းရှိကြ၏။

၄

၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်ထိုသို့သောတရား၏အ
မှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍၊ ကရုဏာကျေး

စူးတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ စားလျော့စိတ်
 ၂ ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။- ဆိတ်ကွယ်ရာ
 အရပ်၌ ပြုသော၊ ရှက်ဖွယ်သော အမှုများကို
 ပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံး၊ ဘုရားသခင်၏
 နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထိပ်တက်မှောက်လွန်
 ခြင်းမရှိ၊ သမ္မာတရားကိုအတည်အလင်းမော်ပြ
 ဖြ်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌လူအပေါင်းတို့၏စိတ်
 ထင်စတိုင်းစိုးမူမ်းဖွယ်သောအကျင့်စလေ့ကို
 ၃ ကျင့်ကြ၏။- ငါတို့ဟောပြောသော ဝေဝေလိ
 တရားသည်ဖုံးတုပ်လျက်ရှိလျှင်၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
 ရောက်သောသူတို့အားသာ ဖုံးတုပ်လျက်ရှိ၏။
 ၄ ထိုသို့ မယုံကြည်သောသူတို့ကား၊ ဘုရားသခင်
 ၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏
 ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်ပုံသောဝေဝေလိတရား၏
 အရောင်သည် အလင်းကို မပေးစေခြင်းငှါ၊ ဤ
 လောကကို အမှီးရသော ဘုရားသည် သူတို့၏
 ၅ ညာဏ်မှက်စိကိုကွယ်စေ၏။- ငါတို့သည်ကိုယ်
 အကြောင်းကိုဟောပြောကြသည့်မဟုတ်၊ ယေရှု
 ခရစ်သည်သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှါ၊ ငါတို့
 သည်ယေရှုအတွက် သင်တို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်း
 ၆ ကိုငှါ ဟောပြောကြ၏။- မှောင်မိုက် ထဲက အ
 ထင်းထွန်းထင်းမညီအကြောင်းမိန့်တော်မူသော
 ဘုရား သခင် သည်၊ ယေရှု ခရစ်၏ မှတ် နှာ ၌
 ထွန်းထင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို
 သိသော ညာဏ်၏အရောင်ကို ပေးလိုသောငှါ၊
 ငါတို့စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ အထင်းကိုထွန်းလင်းစေ
 တော်မူ၏။
 ၇ သို့သော်ထည်း၊ တန်ဖိုးတော်၏ဂုဏ်အသရေ
 ထည်ငါတို့နှင့်မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်မည်
 အကြောင်း၊ ထိုဘလ္လာသည်မြေအိုးထဲမှာထည့်
 ၈ ထားလျှက်ငါတို့၌ ရှိ၏။- ငါတို့သည် အမျိုးမျိုး
 သောနှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အ
 ကျိုးနည်းခြင်းသို့မရောက်၊ မကြံစည်နိုင်အောင်
 ၉ မှီသော်လည်းစိတ်မပျက်၊- ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရ
 သော်လည်းရှုံးခြင်းမရှိ၊ အောက်သို့လှည်းခြင်း
 ၁၀ ကိုခံရသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်၊- သခင်
 ယေရှုသည်အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကိုငါတို့
 ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ ယေရှု၏သေ
 တော်မူခြင်းကိုအစည်မပြတ်ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ
 ၁၁ ၌ထောင်ရကြ၏။- အဘယ်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊
 ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို၊ ငါ
 တို့၏ သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှား စေ

ခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည်အသက်ရှင်စဉ်တွင် ယေရှု
 ကြောင့်သေခြင်းလက်သို့ အစည်အပ်နှံခြင်းကို
 ၁၂ ခံရကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သေခြင်းတရားသည်ငါတို့
 ၌ပြုပျင်တတ်၏။ သင်တို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်း၊
 ၁၃ တရားသည်ပြုပျင်တတ်၏။- ထိုသို့သောယုံကြည်
 ခြင်းစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည်ယုံကြည်သော
 ကြောင့် မြက် ဆိုစံဟု ကုမ်းစာသေသည်နှင့်အ
 ညီ၊ ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့်
 မြက်ဆိုဟောပြောကြ၏။
 ၁၄ သခင်ယေရှုကို ထင်မြင်အတော်မူသောသူ
 သည်ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကိုထည်း ထင်မြင်
 စေ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူအထံတော်၌ သွင်းတော်
 ၁၅ မူမည်ဟုငါတို့သိကြ၏။- အစွမ်းသော သူတို့
 သည် ကျေးဇူးတော်ကို စိုးစွမ်းသည်နှင့်၊ ထို
 ကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်
 ၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေမည်အ
 ကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့
 ၁၆ အဖို့အလိုငှါ ဖြစ်သတည်း။- ထိုကြောင့်၊ ငါတို့
 သည် အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
 ကြ၏။ ငါတို့၏ ပြင်လူသည် ဗောက်ပြန်ပျက်စီး
 ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ အတွင်းလူမူကား၊
 ၁၇ တနေ့ထက် တနေ့ ပြုပျင်ခြင်းကို ခံရ၏။- အ
 ၁၈ ကြောင်းမူကား၊ မှက်မှောက်၌ထင်ရှားသောအ
 ရာတို့သည် ခဏသာတည်၍၊ မထင်ရှားသော
 အရာတို့သည် အစည်အမြဲတည်ကြောင်းကို ငါ
 တို့သည်ထောက်လျက်၊ ထင်ရှားသောအရာတို့
 ကို မကြည့်မမှတ်ဘဲ၊ မထင်ရှားသော အရာတို့
 ကိုကြည့်မှတ်ကြစည်အခါ၊ ယခုခဏခံရ၍လား၊
 ပါးသော ထင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည်၊ အထိုင်းထက်
 အလွန်ကြီးမြတ်ထေးလံသော နိဗ္ဗာန်တရားဘုန်း
 အသရေကိုငါတို့အဖို့ဖြစ်စေတတ်၏။

၅

၁ ယာယီထဲဖြစ်သော ငါတို့မြေအိမ်သည် ပျက်
 လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ လူလက်ဖြင့် မလုပ်ဘဲ၊
 ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိဗ္ဗာန်တရား
 ၂ အိမ်ရှိကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။- ငါတို့သည်
 မြေအိမ်၌ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်အိမ်ထဲသို့ဝင်
 စားခြင်းငှါ အလွန်တောင့်တလိုခွင့်သောစိတ်ရှိ
 ၃ ၍၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။ ထိုသို့
 ၄ ဝင်စားလျှင်နေရာမဲ့ဖြစ်မည်မထုတ်၊- ဤထံ၌နေ
 သောငါတို့သည်ထေးသောဝန်ကိုထမ်း၍ညည်း
 တွားမြည်တမ်းကြ၏။ နေရာထဲကထွက်ခွင့်သော

ကြောင့် ညည်းတွားသည်မထုတ်။ သေတတ်သောအရာကို အသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ဖြစ်သောနေရာထဲသို့ ဝင်စားခွင့်သောကြောင့်

၁ ညည်းတွားကြ၏။- ထိုသို့သောအကျိုးကို ခံစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို ဖွင့်ဆင်သော သူကား။ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် မိညည်းတော်တည်းဟူသော စားရန်ကို ငါတို့အား ပေး

၂ တော်မူပြီး- ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေခြင်းခံကာလ သခင်ဘုရားနှင့် ကွာဝေးရာ အရပ်၌ နေသည်ကို ငါတို့သည် သိလျက် အစည်

၃ ချေရင့်သော စိတ်ရှိကြ၏။- မှတ်မှောက် မမြင်ဘဲ ထုံကြည် မျှော်ဆင့်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ ငါတို့

၄ သည် ကွင့်ဆောင်ပြုမူသည်ဖြစ်၍- ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ကွာဝေးရာ အရပ်သို့ သွား၍ သခင်ဘုရားထံ တော်၌ နေခြင်းခံခြင်း ငှါ အလိုရှိလျက် ချေရင့်သော

၅ စိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။- ထိုကြောင့် ငါတို့သည် နေပြီအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာဝေးရာ အရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသော သူဖြစ်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြိုးစား

၆ အားထုတ်ကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ကျင့်သော အကျင့်၊ ကောင်းမကောင်းရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို အသီးအသီး ခံခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်၏ တရားပဏ္ဏင်္ဂေ၌ ပေါ်လာရကြမည်။

၇ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားနှင့် ဆိုင်သောကြောက်မက်ဖွယ်သော အကြောင်း အရာတို့ကို ငါတို့သည် သိလျှင်၊ လူများကို နှိုးဆော်သွေးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားကြ၏။ သင်တို့၏ စိတ်ရှေ့၌လည်း ထင်ရှားကြသည်

၈ ထုငါထင်မှတ်၏။- ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ တမန်ကိုယ်ကိုယ်ရှိမှန်း ကြသည်မဟုတ်။ စိတ်အသောကို မထောက်၊ အသွေးအဆင်းကို ထောက်၍ ဝါကြွားသော သူတို့၏ စကားကို သင်တို့သည် ချေရင့်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကြောင့်

၉ ဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကိုသာ ပေးကြ၏။- ငါတို့သည် သူ၏ ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်ကောင်းသော သူဖြစ်လျှင် သင်တို့အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သော သူသည်

၁၁ လူအပေါင်းတို့ အတွက်ကြောင့် အသေခံသည်မှန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သေလျက်နေကြသည်ဟူ၍ ၎င်း၊ အဆက်ရှင်သော သူတို့သည် တမန်ကိုယ်အလိုသို့ ထိုက်၍ မရှင်၊ သူတို့အတွက်

ကြောင့် အသေခံပြီးမှ ထမြောက်တော်မူသောသူ၏ အလိုသို့ ထိုက်၍ ရှင်စေမည်အကြောင်း၊ လူအပေါင်းတို့ အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ငါတို့သည် အသေထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ခွဲခြင်းမေတ္တာတော်သင့် ငါတို့ကို အစိုင်

၁၂ အထက်သွေးဆောင်၏။- သို့ဖြစ်လျှင် ယခုမှစ၍ ငါတို့သည် ဇာတိအမျိုးကို ထောက်၍ အထယ်သူကို မှုမသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကို ထောက်၍ ခရစ်တော်ကို အထက်က သိမှတ်ဆော်ထည်။ ယခုမှစ၍ ထိုသို့သော သိမှတ်ခြင်းမရှိ။

၁၃ လူမည်သည်ကား၊ ခရစ်တော်၌ ရှိလျှင် အသစ်ပြုစင်သော သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ ဟောင်းသော အရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့

၁၄ သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီး- ထိုသို့ဖြစ်သော ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အား ဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ငါတို့၏ ရန်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိဿဟာယ တရားကို ထောရသော အခွင့်အရာကို ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ထိုတရားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အထံ၌ ရှိနေလျက်၊ လောကီသားတို့၏ အပြစ်များကို မှတ်တော်မမူ၊ ရန်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိဿဟာယ တရားကိုလည်း ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ

၁၆ ၏။- ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ သံတမန် ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ရန်ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြလော့ဟု၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ဖြင့် နှိုးဆော်သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်စားဖြစ်၍ သင်တို့ကို တောင်းပန်သွေးဆောင်ကြ

၁၇ ၏။- အဘယ်ကြောင့် ခဦးဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်နှင့် ကင်းစင်သော သူကို ငါတို့အတွက် ကြောင့် အပြစ်ရှိသော သူဖြစ်စေဘော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါတို့သည် ထိုသူအား ဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ပြောဆိုမတ်သော သူဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

၆

၁၈ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အကျိုးမဲ့မခံကြနှင့်ဟု၊ ငါတို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော သူနှင့် ဖြစ်၍ သင်တို့ကို နှိုးဆော်သွေးဆောင်ကြ၏။- ဗျာဗိတ်တော် အခွက်ဟူမူကား၊ နှစ်သက်ဖွယ် သော အမြုန့်၌ သင်၏

ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ ပြင်၌ကားထိုက်ထွန်
ခြင်းရှိ၏။ အထွင်း၌ကားမိုးမိမ့်ခြင်းရှိ၏။

- ၈ သို့သော်ထည်း၊ နှိမ့်နုလျက်ရှိသော သူတို့ကို သက်သာစေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်သည်။ တိတုရောက်လာသောအခါ၊ မြင့်ငါတို့ကို
- ၇ သက်သာစေတော်မူ၏။- တိတုရောက်လာခြင်း၊ အားဖြင့်သာသက်သာစေတော်မူသည်မထုတ်။ တိတုသည် သင်တို့မိမ့်မှာရသော သက်သာခြင်း၊ အားဖြင့်လည်းသက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ သင်တို့၏တောင့်တခြင်း၊ ညည်းထွားခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါစောနာမိတ်အားကြီးခြင်း၊ အကြောင်းအရာများကို သူသည် ငါတို့အား ကြားပြော၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါ
- ၈ သည်သာဓုတမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။- အထက်က ပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊ ငါသည်ယခင်အခါ၌နောင်တရှိသော်သည်၊ ယခုအခါ၌မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစာသည်သင်တို့ကို ခဏသာဝမ်းနည်းစေသည်ကိုငါမြင်၏။
- ၉ သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်သည်မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍နောင်တရသောကြောင့်ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့အား မြင့်သင်တို့၏ အကျိုး အလျှင်း မပျက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ
- ၁၀ ဝမ်းနည်းစေကြ၏။- အဘယ်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောဝမ်းနည်းခြင်းသည်ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ရှည်သောနောင်တမိတ်တည်းဟူသော၊ မပြောင်းလဲနိုင်သောနောင်တမိတ်ကိုပြုပွင့်တတ်၏။ ထောက်ဝမ်းနည်းခြင်း
- ၁၁ မူကား၊ သေခြင်းကိုပြုပွင့်တတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော၊ သင်တို့၏ ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၌ အဘယ်သို့သော သတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ဖြေခြင်း၊ အမှန်ထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန်တောင့်တခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ မိတ်အားကြီးခြင်း၊ တရားသဖြင့်ပါထိမိရခြင်းတို့ကို ပြုပွင့်သည်ကို ကြည့်ရှုကြစေအံ့။ သင်တို့သည် ဤအမှု၌ အပြစ်ကင်း
- ၁၂ သည်ကိုအရာရာအားဖြင့်ထင်ရှားပြကြပြီ။- ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည် သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်သော အခါ၊ ပြစ်မှားသောသူနှင့် ပြစ်မှားခြင်းခံရသောသူကိုသာ ထောက်၍ ရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့အကျိုးကိုငါတို့သည်ဘုရားသခင်

- ရှေ့တော်၌ ပြုစုရှင်သော စေတနာမိတ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ရေးသတည်း။- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏သက်သာခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်းသက်သာခြင်းသို့ ရောက်သည်သာမက၊ တိတု၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်သာဓု အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်တို့ရှိသမျှသည်ထိုသို့၏မိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာဝမ်းမြောက်စေကြ
- ၁၃ သည်ဖြစ်၍၊- အထက်ကငါသည် သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ဝါကြွားသောစကားကိုထိုသူအား ပြောပြီးလျှင်၊ ယခုရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ငါတို့သည်အရာရာ၌ သင်တို့အား ယုတ်မှန်စွာပြောသည်နည်းတူ၊ တိတုရှေ့၌ငါဝါကြွားသောစကားသည်လည်း မှန်သော စကား ဖြစ်ကြောင်း ထင်
- ၁၄ ရှား၏။- သင်တို့သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သူကို လက်ခံ၍ နားထောင်ကြသည်ကို သူသည် အောင်းမေ့သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ခွဲသနားခြင်းပေတ္တာကရုဏာမိတ်နှင့်အလွန်ပြည့်စုံ၏။-
- ၁၅ ငါသည်အရာရာ၌သင်တို့ကိုယုံနှိုင်းသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၈

- ၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည်မာကေဝေါမှိုပြည်၌ ရှိသော အသင်းတော်များ ထိုအခါ၊ ပြုတော်မူသောအကူ၊ ရူးတော်အကြောင်းကို ငါတို့
- ၂ သည်သင်တို့အားကြားပြောကြ၏။- ထိုအသင်းတော်တို့သည် ညည်းဆဲခြင်း အားဖြင့် များစွာသောစုံစမ်းခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ အလွန်ကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးသောဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းသည်၊ သူတို့၏စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းစဉ်၊ မိမိကိုဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်
- ၃ စုံ၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်တတ်နိုင်သမျှထက်မက၊ အလိုအလျောက် စွန့်ကြဲရှင်သောစေတနာမိတ်ရှိကြသည်ဟု ငါသည်သက်
- ၄ သေခံ၏။- သူတို့အလှူပါးကိုငါတို့သည်ထူ၍သူတို့နှင့် ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အား လုပ်ကြွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်သောစကား
- ၅ များအားဖြင့် ငါတို့ကိုတောင်းပန်ကြ၏။- ထိုသို့ပြုကြသော်၊ ငါတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်း ထက်မကပြု၍၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ရှေ့ရှိ စွာအခင်ဘုရား၌ငင်၊ ငါတို့၌ငင်၊ မိမိတို့ကို
- ၆ မိမိတို့မျှကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ ထိုတုသည်သင်တို့

၁၈ နှစ်သားပြည့်သကဲ့သို့ ထိုအလှူကျေးဇူးကိုပြီးစီး
 စေမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည်သူကို တောင်း
 ၁၉ ပန်ကြမ်း-ထိုသို့နှင့်အညီသင်တို့သည်ယုံကြည်
 မြင်း၊တရားဟောခြင်း၊ညာတ်ရှိခြင်း၊အမျိုးမျိုး
 သောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါတို့ကိုနှစ်ခြင်းမှ
 သောအလုံးစုံတို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
 ထိုကျေးဇူးနှင့်သည်းကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေ
 ၂၀ သတည်း- ထိုသို့ဆိုသော်၊ပညတ်အားဖြင့်ငါဆို
 သည်မဟုတ်၊ အခြားသောသူတို့၏ကြိုးစားအား
 ထုတ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍၊ သင်တို့၏ မေတ္တာသည်
 မှန်သည့်မမှန်သည်ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့်ဆိုသ
 ၂၁ တည်း- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်သည် စည်းစိမ်ငွေသော်လည်း၊ဆင်းရဲတော်
 မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် စည်းစိမ်ရှိစေခြင်း
 ၂၂ ငှါ၊ သင်တို့အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံ
 တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့သိကြ၏။
 ၂၃ ဤအမှု၌ ငါသည်ကိုယ်သဘောကိုပြု၏၊မနှစ်
 ကပင် အစိုးပြုသည်သာမက၊ စေတနာမိတ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော သင်တို့သည် ဤအမှုကို ပြီးစီးစေ
 ၂၄ လျှင်သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်- သို့ဖြစ်၍၊ အ
 ထက်က စေတနာမိတ် ရှိသည် နှင့် အညီ၊ ယခု
 ထွင်သင်တို့သည်တတ်နိုင်သည်အတိုင်းပြု၍ ဤ
 ၂၅ အမှုကိုပြီးစီးစေကြစေ- အကြောင်းမူကား၊
 စေတနာမိတ်သည် အသင့်ရှိလျှင်၊ မတတ်နိုင်
 သောအမှုကိုမထောက်ဘဲ၊ တတ်နိုင်သော အမှု
 ၂၆ ကိုထောက်၍ နှစ်သက်တော်မူဖွယ်ဖြစ်၏- ဤ
 အမှုအရာ၌အခြားသောသူတို့သည်ရမ်းသာရ၍
 သင်တို့သည်ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိသည်
 ၂၇-၂၈ မဟုတ်- မှားမှားရသောသူမပို-နည်းနည်း
 ရသောသူမလိုဟူသောကွမ်းစကားနှင့်အညီ၊ မှာ
 မြင်းတရားကို ထောက်၍၊ ယခု၌သင်တို့၏စည်း
 စိမ်သည်သူတို့၏ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်ငင်၊နောင်၌
 သူတို့၏စည်းစိမ်သည်သင်တို့၏ဆင်းရဲကိုမစသ
 မြင့်ငင်၊အညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါငါအကြံရှိ၏။
 ၂၉ ထိုသို့သင်တို့၏အကျိုးကို ပြုစုချင်သောစေတ
 နာမိတ်ကို ဘုရားသခင်သည် တိတုအားလည်း
 ၃၀ ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏-ထို
 သူသည်ငါတို့ကိုကံတွန်းသောစကားကိုနားထောင်
 သည်သာမက၊ အလွန်စေတနာမိတ်အားကြီး၍
 ၃၁ သင်တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက် သွား၏- ဝံ
 ဂေါတမတရားကို ဟောပြော၍ အသင်းတော် အ
 ပေါင်းတို့၌ရှိမှုမ်းခြင်းကိုခံရသောညီကိုယ်လည်း

၃၂ ထိတုနှင့် အတူ ငါတို့ ခေတ္တကြမ်း- ထိုညီ
 ကား၊သခင်ဘုရား၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကိုငင်၊
 ကိုယ်စေတနာ မိတ်ကိုငင် ငါတို့သည် ထင်ရှား
 စေ၍၊ အသင်းတော်များ၏ အလှူကျေးဇူးကိုပြု
 စုသည်အမှုမှာ ငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်းငှါ၊
 အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထား
 ၃၃ သောသူဖြစ်သတည်း- ငါတို့သည် ထိုဓားစွာ
 သောအလှူကျေးဇူးကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်
 ရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိစေခြင်းငှါသတိပြုကြ
 ၃၄ ၏-သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌မက၊လူတို့ရှေ့တွင်
 တတ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြ
 ၃၅ ၏- ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြားသောညီ
 ကိုလည်းအလွတ်ကြမ်းထိုညီမူကား၊ငါတို့သည်
 အရာရာ၌ အပန်ပန် စုံစမ်း၍ သိသည် အတိုင်း
 လုလုပြုသောသူဖြစ်၏၊ ယခု၌သင်တို့ကိုအထွန်
 ၃၆ ယုံသောကြောင့်သာ၍လုလုပြု၏- တိတုသည်
 အဘယ်သို့သောသူနည်း၊ယုတန်တလောက်ပေး
 လျှင်၊ငါ၏အပေါင်းအလတ်ဖြစ်၏သင်တို့အမှုကို
 ငါနှင့်အတူဆောင်ရွက်သောသူလည်းဖြစ်၏၊အ
 ခြားသောညီအစ်ကိုတို့မူကား၊အဘယ်သို့သော
 သူနည်း၊ယုပေးလျှင်၊ အသင်းတော်များ၏တပန်
 မြစ်ကြမ်း၊ခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေထူးမြစ်
 ၃၇ ကြမ်း- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏နှစ်ခြင်းမေတ္တာကို
 ငင်၊ ငါတို့သည်သင်တို့ကြောင့် ဝံကြွားခြင်းအ
 ကြောင်းကိုငင်၊အသင်းတော်များရှုတ်မှောက်၌
 ထိုသူတို့အားထင်ရှားစွာပြကြစေ-

၉

၃၈ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အမှုအရာ
 များကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သော်
 ၃၉ အကျိုးမရှိ- အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏စေတ
 နာမိတ်ကိုငါသိ၏၊ သင်တို့၌ ရှိသောထိုစေတနာ
 မိတ်ကိုငါဝံကြွား၍ အခါယူ ပြည်သူပြည်သား
 တို့သည် မနှစ်ကပင် အသင့်ရှိကြပြီဟု၊ မာဏ
 ဝေါန်လူတို့အား ငါဆိုတတ်၏၊ ထိုသို့ သင်တို့စေ
 တနာမိတ်အားကြီးမြင်းအကြောင်းအရာသည်
 အများသော သူတို့ကို ရှိုးဆော် ထိုက်တွန်းစေ
 ၄၀ ပြီး- သို့သော်လည်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ဝံ
 ကြွားသောစကားသည် ဤအမှု၌ အခုနည်းရှိမ
 ဖြစ်ဘဲ၊ ထိုစကား နှင့် အညီသင်တို့သည် အ
 သင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကို အမျိုးမျိုးကို ငါစေ
 ၄၁ လှူတမ်း-သို့မဟုတ်၊မာဏဝေါန်လူတို့သည်ငါ
 နှင့်အတူသာ၍သင်တို့သည် အသင့်မရှိကြသည့်

ကိုလှူလှူဆင်တို့ရှက်ကြလိမ့်မည်ထုမဆိုဘဲ၊
 ငါတို့သည် ချေရန်စွာ ဝါကြား ခဲ့ပြီးသည်ကို အ
 ၁ ရှက်ခံရကြလိမ့်မည်- ထိုကြောင့်၊ အထက်က
 ကြားပြောသောသင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည် အ
 နိုင်အထက်လှူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့မထုတ်၊ အလှူ
 ကျေးဇူးကဲ့သို့အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကိုတို့
 သည် သင်တို့ ဆီသို့ အရင် သွားစေ၍ ထို အလှူ
 ကျေးဇူးကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်မ
 တိုက်တွန်းဘဲမနေကောင်းဟုသဘောရှိ၏။

၆ အနည်းငယ်သောမျိုးစေ့ကိုကြသောသူသည်
 စပါးအနည်းငယ်သာ မိတ်ရမည်၊ များစွာကြ
 သော သူသည် များစွာ မိတ် ရမည် ဟု မှတ် ကြ
 ၇ ထေဦး-လူတိုင်းကိုယ်အလိုအလျောက်လှူရ၏။
 နှစ်မြောသော မိတ်နှင့်မလှူရ၊ မလှူဘဲ မနေရဟု
 မိတ်ထင်နှင့်မလှူရအကြောင်းမူကား၊ စေတနာ
 မိတ်နှင့်လှူသောသူကိုသာဘုရားသခင်နှစ်သက်
 ၈ တော်မူ၏- ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ သူသည်
 စွန့်ကြဲပြီးဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးကမ်းပြီး-
 ၉ သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစည်အမြဲ တည်
 တတ်၏ဟု ထာသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည်အ
 ရာရာ၌သုံးထောက်သော ဥစ္စာအမျိုးမျိုးအစည်
 မှီ၍၊ ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးနှင့် အထူး
 သဖြင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ အမျိုးစုံသောမဂ်
 လာကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ
 ၁၀ ဘုရား သခင် တတ် နှိုင်းတော် မူ၏- မျိုးစေ့ကြ
 သောသူအားမျိုးစေ့ကို၎င်း၊ အစာအာဟာရကို
 ၎င်း ပေးတော်မူသော သူသည်၊ သင်တို့အားမျိုး
 စေ့ကို ပေး၍ ပွားများစေတော်မူမည်၊ သင်တို့၏
 ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုလည်း ကြွယ်ဝ စေတော် မူ
 ၁၁ မည်- ထိုသို့သင်တို့သည်စေတနာမိတ်နှင့်အမျိုး
 မျိုးသော စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းအလိုငှါ အရာ
 ရာ၌ ကြွယ်ဝခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အားဖြင့်
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းစရာအ
 ၁၂ ကြောင်းရှိလိမ့်မည်- အဘယ် သို့နည်း၊ ဟူမူ
 ကား၊ ဤထုပိက္ခေးခြင်းအမှုသည်သန့်ရှင်းသူတို့
 ၏ဆင်းရဲခြင်းကိုမစသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်
 ၏ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းစရာ အကြောင်းအ
 ၁၃ များနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏- သင်တို့သည် ခရစ်
 တော်၏ ဝေဝေလီ တရား အလိုသို့ ထင်ရှားစွာ
 လိုက်ခြင်း အရာကို၎င်း၊ ထို သန့်ရှင်းသူတို့မှ
 သောလူအပေါင်းတို့အား ကြည်ညိုသော စေတ
 နာမိတ်နှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအရာကို၎င်း သူ

တို့သည် အောင်းနေသော အခါ၊ ဤထုပိက္ခေး
 ခြင်းအမှု၏ ထက္ခဏာသက်သေကို ထောက်၍
 ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းတတ်
 ၁၄ ကြ၏- သင်တို့၌ ထူးမြတ်သော ဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော် ကိုလည်း သူတို့ သည် ထောက်
 လှူသင်တို့အဖို့အလိုငှါဆုတောင်း၍၊ အတ္တနိ
 ၁၅ ခုခံခြင်း၊ ခြင်းမိတ်ရှိကြ၏- ပြော၍ မကုန်
 နှိုင်းသော ဘုရား သခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်ကို
 အောင်းမေ့၍ ခိုးမွမ်းခြင်းရှိသောတည်း။

၁၆

၁ သင်တို့၏မှတ်မှတ်နှင့်နှိုင်းရခြင်း၊ မှတ်ကွယ်
 ၌ သင်တို့ အမှုကိုစီရင်၍ ချေရန်ခြင်းရှိသော ငါ
 ပေါလုသည်၊ ခရစ်တော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊
 ညွှင်းတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို
 တောင်းပန်ပါ၏- ငါတို့သည် ဇာတိပကတိအ
 လိုသို့လိုက်၍ ကွင်းသောသူဖြစ်ကြသည်ထူထောင်
 မှတ်သောသူတို့အား၊ ငါကြံစည်သောချေရန်ခြင်း
 အတိုင်း၊ သင်တို့ ဆီသို့ရောက် ထာသော အခါ
 ထိုမျှလောက် ချေရန်ခြင်း မရှိမည်အကြောင်း ငါ
 ၂ တောင်းပန်ပါ၏- အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ထူမူ
 ကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ၌ ကွင်းထည် ဆော်
 ထည်၊ ဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍စစ်ထုတ်
 ၃ ကြသည်မဟုတ်- ငါတို့စစ်ထုတ်၍သုံးစွဲသော
 လက်နက်သည်ဇာတိပကတိလက်နက်မဟုတ်၊
 ဘုရား သခင် ၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် မြို့ရိုးမြို့
 ၄ ပြတို့ကို ဖြိုဖျက် နှိုင်းသော လက်နက်ဖြစ်၏- ထို
 လက်နက်အားဖြင့် လူတို့၏ အကြံအစည်တို့ကို
 ၎င်းဘုရားသခင်ကို သိသောဝညာကို ဆီးတား
 သောမာန်မာန်ရှိသမျှတို့ကို၎င်း နှိပ်နင်းမှတ်ထွန်
 ၍၊ သိသိမ်းသောမိတ်တို့ကိုဝမ်းထွားချုပ်ထား
 လျက်၊ ခရစ်တော်၏စကားကိုနားထောင်စေကြ
 ၅ ၏- သင်တို့၏နားထောင်ခြင်းအမှုသည် ပြည့်စုံ
 ပြီးမှ၊ နားမထောင်ဘဲ နေသောသူအပေါင်းတို့ကို
 စီမံပေးခြင်းငှါ ငါတို့ထည်အသင့်ရှိကြ၏။

၆ မှတ်စွာ ကိုသာ ကြည့်မှတ် ကြ သလော၊ အ
 ကြင်သူက၊ ငါသည်ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သည်ထူ
 မိမိ၌ စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏၊ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏
 လူဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့လည်းခရစ်တော်၏လူဖြစ်
 ကြောင်းကို၊ တဖန်အလိုအလျောက်ဆင်ခြင်သိ
 ၇ မှတ်စေ- သင်တို့ကို ပယ်ရှင်းစွတ်ဆီးခြင်း အ
 လိုငှါမထုတ်တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ၊ သခင်
 ဘုရားသည်ငါတို့၌အဝီပေးတော်မူသောတန်ခိုး

ကို ငါသည် သာဓ် ဝါကြွားသော်လည်း။ ၅၀
 ၈ ကြောက်စရာ အကြောင်း မရှိ။- ငါရေး၍ ပေး
 လိုက်သော စာအား ဖြင့်သာ သင် ထိုကို ခြမ်း
 ၁၀ ခြောက်သကဲ့သို့ ငါမပြုလို့။- အကြောင်းမူကား၊
 ထိုသူ၏ စာသည် လေးလံသောစာ၊ တန်ခိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ရှိလျှင်မူကား၊
 သတ္တိ မရှိသောသူ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို
 ပြောသောသူ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုတတ်သောသူရှိ
 ၁၀ ၏။- ငါထိုသည် ကိုယ်တိုင်မရှိ၍ စာ၌ပါသော
 စကားအားဖြင့် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင်မှတ်
 မှောက်ရှိသောအခါ အမှုအားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်
 ဟု၊ ထိုသူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။
 ၁၂ ကိုယ်ကိုကိုယ်၌၊ မွမ်းသောသူထိုနှင့်ရေတွက်
 ဝင်ခြင်းကို၎င်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကို၎င်း ငါထိုမပြုဝံ့။
 ထိုသူထိုသည် အချင်းချင်း တယောက်နှင့် တ
 ယောက် မိုင်းနှိုင်းခြင်း၊ ပြိုင်နှိုင်း ခြင်းကို ပြု၍
 ၁၃ ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ ကိုယ်ငန်းကိုယ်
 တာကို ထွန်ကျူး၍ ပြုသော အမှု အရာကို ငါထို
 ဝါကြွား ခြင်း မရှိဝံ့။ ဘုရားသခင် ဝေဠုတော်မူ
 သော အငန်းအတာ၏ အတိုင်းအရှည် အတွင်း
 တွင်ပြုသောအရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ့၏။ ထို
 အတိုင်းအရှည်သည် သင်ထိုတိုင်အောင်ပင်မှီသ
 ၁၄ တည်း။- သင်ထိုတိုင်အောင်မမှီလျှင်၊ ငါထိုသည်
 ထွန်ကျူး၍ ပြုကြသည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ခရစ်တော်၏ ဝေဠုတော်မူတော်မူပြော
 ၁၅ ၍၊ သင်ထိုရှိရာသို့တိုင်အောင်ရောက်ကြပြီး- ငါ
 ၁၆ ထိုသည် ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကို ထွန်ကျူး၍၊ သူ
 တပါး အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ခြင်း ကြောင့် ဝါကြွား
 ဖေ့ရှိကြသည်မဟုတ်။ ထိုသို့သုငန်း သူတာ အ
 တွင်းတွင်တွင်ဆင်ပြီးသော အမှုအရာကို ဝါကြွား
 ခြင်းမရှိတ။ သင်ထိုပြည်တဖက်သို့ကူး၍ ဝေဠု
 ထိတရားကို ဟောပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်း
 ၄၁၊ သင်ထို၏ယုံကြည်ခြင်းပါရမီရင့်ပြီးမှ၊ ငါထို၏
 အငန်း အတာသည် အထွန် ကျယ်ဝန်းမည်ဟု
 ၁၇ မျှော်ထင်ခြင်းရှိ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ဝါကြွားသောသူ
 မည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ-
 ၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်၌၊ မွမ်းသော
 သူသည် ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်။
 သခင်ဘုရား၌၊ မွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ
 သာလျှင်၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၁

• ငါ မိုက်မဲသော အဖြစ်ကို သင် ထိုသည် ခဏ

သည်းခံစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခဏသည်းခံကြ
 ၂ ပါလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်ထို
 ကို သိလှနှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တိသို့၊ ကညာကဲ့သို့
 ခရစ်တော်အား ဆက်စံသောငှါ၊ သင်ထိုကို လင်
 တဦးနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်
 ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း မိုးရိပ်သော
 မိတ်နှင့် သင်ထိုကို စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။-
 ၃ မြေသည် မိမိပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဝေကိုလှည့်
 စားသကဲ့သို့ သင်ထိုသည် မိတ်ဆွေးမြေယိုယွင်း
 ၍၊ ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သော မိတ်ပျောက်
 ၄ မည်ဟု မိုးရိပ်ခြင်းရှိ၏။- သင်ထိုရှိရာသို့ရောက်
 လာသောသူသည် ငါထိုမဟောမပြောသေးသော
 ယေရှုတပါး ကို ဟောပြောသော် ၎င်း၊ သင်ထို
 သည် မခံရသေးသော ပိညည်တော်တပါးကို ခံ
 ရသော်၎င်း၊ နားမထောင်သေးသော ဝေဠုတော်
 တရားစကားကို နားထောင်သော်၎င်း၊ ထိုသူကို
 သည်းခံကောင်း၏။
 ၅ ငါသည် အကြီးဆုံးသော တမန်တော်အောက်
 ၆ အလျှင်းမထုတ်သည်ကို ငါသဘောရှိ၏။- စကား
 အားဖြင့် လူမိုင်းထုတ်သော်လည်း၊ ပညာအား
 ဖြင့်လူမိုင်းမထုတ်။ သင်ထိုတွင် အရာရာ၌ ငါထို
 သည် အစည်ကိုယ်ကို ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ပြကြ
 ၇ ပြီး- သင်ထိုကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 မှီခိုလျက်၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို မခံဘဲ၊ သင်ထို
 အား ဘုရားသခင်၏ ဝေဠုတော်မူတော်မူပြော
 ၈ သည်အရာမှာ ငါသည် အပြစ်ရှိသလော။- သင်
 ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြား
 သောအသင်းတော်များ ပေးသော ခရစ်ကို ငါခံ
 ၍၊ သူထိုကို လူယူရာသို့ရောက်လေပြီတကား။-
 ၉ သင်ထိုနှင့် အတူရှိနေ၍ တစုံတရာကို လိုသောအ
 ခါ အထယ်သူကိုမျှ ငါမနှောင့်ရှက်။ အကြောင်း
 မူကား၊ မာကေဗေါနီပြင်ကလာသော ညီအစ်ကို
 ထိုသည် ငါလိုသမျှကို ပေးကြ၏။ သင်ထိုကို အ
 လျှင်းမနှောင့်ရှက်ဘဲ သတိနှင့်နေခဲ့ပြီး နောင်၌
 ၁၀ လည်း သတိနှင့်နေပြီးမည်။- ခရစ်တော်၏သစ္စာ
 တရားသည် ငါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခါယပြင်များ
 ထို၌ ဤသို့ ငါဝါကြွားသည် အမှုကို အထယ်သူမျှ
 ၁၁ မဆီးတားရ။- အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သင်ထိုကို
 ငါမချစ်သလော။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
 ၁၂ အခွင့်ရလိုသောသူထိုသည် အခွင့်မရစေခြင်း
 ငှါ၎င်း၊ ဝါကြွားခြင်းအရာ၌ သူထိုသည် ငါကဲ့သို့
 ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်

၁၃ အတိုင်း အစည်ပြုစီမံသည်။- အကြောင်းမူကား၊
 ထိုသူတို့သည် မိစ္ဆာတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်
 တော်၏တမန် ဖြစ် ရောင်ဆောင် ဖြစ်၊ လှည့် ဖြား
 ၁၄ တတ်သော အမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။- ဤအမှုသည်
 အံ့သြောဖွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ စာတန်ပင်လျှင်
 လင်းသော ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ရောင်ဆောင်
 ၁၅ တတ်၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏ဆရာတို့သည်လည်း၊
 ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသော ဆရာ ဖြစ်
 ရောင်ဆောင်လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
 သူတို့သည် ကိုယ် ကျင့်သော အကျင့် အတိုင်း
 ၁၆ နောက်ဆုံး၌ အကျိုးအဖြစ်ကိုခံရကြလိမ့်။- တ
 မန်ငါဆိုသည်ကား၊ ကော်သူရူးဖြစ်သည်ဟု အ
 ဘယ်သူမှမထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ်၊ ငါဝါကြွား
 စရာအခွင့် အနည်းငယ်ရှိစေခြင်းငှါ ကော်သူရူး
 ၁၇ ကဲ့သို့မှတ်၍ သည်းခံကြလော့။- ဤသို့ ငါပြော
 သောစကားမှာ၊ သခင်ဘုရား၏နည်းတူ ငါပြော
 သည့်မဟုတ်၊ သူရူးကဲ့သို့ရင့်ရွာဝါကြွားလျက်
 ပြောဆို၏။
 ၁၈ လူများတို့သည် လောကီ အခြင်း အရာ၌ ဝါ
 ကြွားသောကြောင့် ငါသည်လည်း ဝါကြွားရ၏။-
 ၁၉ သင်တို့ သည် လိမ္မာသောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊
 ၂၀ သူရူးတို့ကို စေတနာစိတ်နှင့်သည်းခံကြ၏။- သူ
 တပါးသည်သင်တို့ကို ကျွန်ုပ်စေခြင်း၊ ရောင်း၍
 စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါ၊
 ပုတ်ခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် သည်း ခံကြ
 ၂၁ ၏။- ငါတို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟုကဲ့သို့ခြင်းကို
 အမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတပါး
 ခြိတ်ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကို ငါခြိတ်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏
 ၂၂ ဟု၊ သူရူးကဲ့သို့ငါဆို၏။- သူတို့သည် ဟေဗြဲသူ
 ဖြစ်ကြ သလော၊ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့
 သည် အသရေထလူ ဖြစ်ကြသလော၊ ငါသည်
 သည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြ
 ၂၃ သလော၊ ငါ သည်လည်း ဖြစ်၏။- သူတို့သည်
 ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဆရာ ဖြစ်ကြသလော၊ ငါသည်
 အထူးသဖြင့် ဖြစ်၏ဟု၊ သူရူးကဲ့သို့ ဆိုရ၏။ ပင်
 ပန်းစွာအမှုကို အထူးသဖြင့် ဆောင်ရွက်သော
 သူ၊ မှတ်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားခြင်း
 ကို အထူးသဖြင့် ခံရသောသူ၊ သေစားနှင့် အ
 ၂၄ ကြိမ် ကြိမ် တွေ့ကြ သော သူ ဖြစ်၏။- ငါ၊ ကြိမ်
 မြောက်အောင်၊ ယုဒလူတို့ထက်တင် ခါလီဇုက်
 ၂၅ လေးဆယ် တစ်ရာ ယုတ် ငါခံခဲ့ရပြီ။- သုံးကြိမ်
 မြောက်အောင်ကြိမ်လုံး နှင့်မှိုက်ခြင်းကို၎င်း၊ တ

ကြိမ်ခံနှင့် ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း ငါခံရပြီ။ သုံးကြိမ်
 မြောက်အောင် သင်္ဘောဖွတ်ခြင်းကို ခံရပြီ။ တ
 နေ့နှင့်တည့်ညပတ်လုံးပင်သယ်ထဲမှာနေရပြီ။-
 ၂၆ အကြိမ်ကြိမ် ဝေသာစာမိ လှည့်လည် ပြီ၊ ငြစ်ကို
 ကူးသောအား၊ ထားမြဲတိုက်သောအား၊ အမျိုး
 သားချင်း ပြု သော အား၊ တပါး အမျိုးသား ပြု
 သောအား၊ မြို့ရွာ၌ ရောက်သောအား၊ တော၌
 ရောက်သောအား၊ ပင်လယ်အား၊ ညီအစ်ကို ဖြစ်
 ရောင်ဆောင်သော သူတို့ ပြုသောအား၊ ဤအား
 ၂၇ များကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။- ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်စွက်
 ခြင်း၊ အကြိမ်များစွာ မတိတ်ဘဲ စောင့်နေခြင်း၊
 နှုတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်အစာ
 ရှောင်ခြင်း၊ အနမ်းအအေးခံရခြင်း၊ အဝတ်အ
 ချဉ်းစဉ်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ပြီ။
 ၂၈ ထိုအပမူမှတစ်ပါး၊ အသင်းတော်အပေါင်းတို့
 ကိုစိုးမိသောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှုပြုစု၍၊ နေ့တိုင်း
 ၂၉ အစည်နှောင်ရှက်ခြင်းကို ငါခံရ၏။- ငါမနှမ်းမိ
 ဘဲအဘယ်သူနှမ်းမိသနည်း။ ငါသည် စိတ်မပူ
 ၃၀ ပန်ဘဲအဘယ်သူဖောက်ပြန်သနည်း။- ငါသည်
 မဝါကြွားဘဲမနေရသည်မှန်လျှင်၊ ကိုယ်နှမ်းမိ
 သော အဖြစ်ကိုသာ အကြောင်းပြု၍ ဝါကြွား
 ၃၁ မည်။- ငါသည် မုသာမပြောသည်ကို ထာဝရ
 ဖော်လှယ်တော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
 ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
 ၃၂ ဝေသာသက်မြို့၌ အရေတမင်းကြီးခန့်ထားသော
 မြို့ဝန်သည် ကော်မမ်းဆီးခြင်းငှါ ငါလိုရှိ၍၊ ဝေသာ
 ၃၃ သက်မြို့ကို စောင့်စဉ် တွင်း၊- တပည့်တော်တို့
 သည် ငါ့ကို တောင်း၍ ထည့် ပြီးလျှင်၊ ပြတင်း
 ပေါက်မှ ထုတ်၍ မြို့မှ၊ အပေါ်က လျှော့ချသဖြင့်
 ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ငါပြေး၍ လွတ်ရ၏။

၁၂

၁ ငါသည် ဝါကြွားခြင်းကို မပြုသင့်လျှင်၊ သခင်
 ဘုရားပြတော်မူသော၊ ထူးဆန်းသော ဓူပါရုံနှင့်
 ၂ ဗျာဗိတ်တော် များကို တမန် ပြေးစွဲ၊ မည်။- တ
 ဆယ်လေးနှစ်အထက်က၊ ခရစ်တော်၏တပည့်
 ဖြစ်သော လူတယောက်ကို တတိယကောင်းကင်
 သို့တိုင်အောင် မှီဆောင်သည်အကြောင်းကို ငါ
 သိ၏။ ထိုအခါ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်
 ၃ ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ထိုသူသည်
 ၄ ပရမီသုဘုံသို့ မှီဆောင်ခြင်းကို ခံရ၍၊ လူမပြော
 အပ်၊ မပြောနိုင်သော ကောသိန္ဒရ ဘုရားသည် အ
 ကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်

မပါသည်ကိုငါမသိ၊ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
 ၁ ထိုသို့သောသူကိုဝါကြွားမည်၊ နှမ်းမိသောနှင်း
 ၂ ခြင်းမှတပါးကိုယ်ဂုဏ်ကိုမဝါကြွား၊ ဝါကြွား
 ၃ ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်လည်း၊ သူဇူးဖြစ်သည်မ
 ထုတ်၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ယုတ်မှန်စွာ
 ပြောတတ်၏၊ တစ်တယောက်သောသူသည် င
 ကိုမြင်သည်ထက်၊ ငသိတင်းကိုကြွားသည်
 ထက်၊ ငကိုသာ၍ မထင်စေခြင်းငှါ ငါမပြောဘဲ
 ၇ နေ၏။- ငါခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အလွန်ထူး
 မြတ်၍ ငါသည် ထောင်လွှားသော စိတ်မရှိစေ
 ခြင်းငှါ၊ ငကို ဂါဏ် ခတ်သော စာတန်၏ တမန်
 ၈ တည်းဟူသော၊ ငကိုယ်၌ စူးသောဆူးကို ပေး
 ၉ တော်မူ၏။- ထိုဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်
 အကြောင်း၊ သို့၊ ကြိမ်မြောက်စောင့်သခင်
 ဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ အသနားတော်ခံပြီး
 ၁၀ လျှင်၊- ငကျေးဇူးသည်သင့်အဖို့ထောက်ပေ၏၊
 ငတန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်း အဖြစ်၌ စုံသင်
 တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်
 တော်၏ တန်ခိုးသည် ငအပေါ်၌ ကျိန်းဝပ်မည်
 အကြောင်း၊ ငကိုယ်၌ အားနည်းခြင်းအဖြစ်ကို
 ၁၁ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝါကြွားခြင်းငှါသာ၍
 ၁၂ ငါအလိုရှိ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ကြောင့် ခံရ
 သော အားနည်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊
 ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ကြပ်တည်းစွာသောဒုက္ခ
 ၁၃ ဝေဒနာခံခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက်၏၊ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ငါသည်အားနည်းသောအခါ တန်ခိုးနှင့်
 ၁၄ ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။- ငသည် ဝါကြွားတတ်သော
 သူဇူးဖြစ်သလော၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည်
 ၁၅ ငကိုအနိုင်အထက်ဖြစ်စေကြပြီး အဘယ်သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ သင်တို့မှူးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏၊ င
 သည် အာဟာရမယုတ်သော်လည်း၊ အကြီးဆုံး
 ၁၆ သော တမန်တော်အောက် အလျှင်၊ မယုတ်မ
 ၁၇ ညံ့၊- အကယ်စင်စစ်သည်၊ ခံခြင်းနှင့်တကွ မိမိ
 ထက္ခဏာ အံ့ဖွယ်သော အမှု၊ ထူးဆန်းသော
 ၁၈ တန်ခိုး၊ မှားအားဖြင့် တမန်တော်၏ ထက္ခဏာ
 ၁၉ တို့ကို သင်တို့တွင် ထင်ရှားစွာပြပြီး၊- ငါသည်
 သင်တို့ကို မနှောင့်ရှက်သော အရာတရားကိုထား
 ၂၀ လျှင်၊ သင်တို့သည် အခြားသော အသင်းတော်
 ထက်အဘယ်သို့ယုတ်ညံ့သနည်း၊ ထိုသို့ငါပြစ်
 ၂၁ မှားသောအပြစ်ကိုသည်၊ ခံကြလော့၊- ဤတတိ
 ယအကြိမ်သင်တို့ဆီသို့ သွားခြင်းငှါ ငါသည်အ
 သင့်ရှိ၏၊ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်မည်ဟု အကြံမ

ရှိ၊ သင်တို့ဥစ္စာကိုငါရှာသည်မဟုတ်သောတို့ကို
 သာရှာ၏၊ သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက်ဥစ္စာ
 ကိုဆည်းပူးရသည်မဟုတ်၊ မိဘတို့သည် သား
 ၁၂ သမီးတို့အတွက်ဆည်းပူးရ၏။- ငါသည် သင်တို့
 ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာမိတ် တိုးပွားသည်အတိုင်း
 သင်တို့သင့် ငကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာမိတ်ဆုတ်ယုတ်
 သော်လည်း၊ သင်တို့မိတ်မိညည်း၏အကျိုးအလို
 ၁၃ ငှါ ငါသည်ကိုယ်ဥစ္စာကိုငှင်၊ ကိုယ်ကိုငှင်၊ ကုန်
 စေခြင်းငှါ အလွန်စေတနာရှိ၏။
 ၁၄ သင်တို့ကို ငါမနှောင့်ရှက်သည် မှန်စေသော
 သို့သော်လည်း၊ လိမ္မာသောသူဖြစ်၍ ပရိယာယ်
 ၁၅ အားဖြင့် သင်တို့ကို ခမ်းနီးပြီဟုဆိုလျှင်၊- တစ်
 တယောက်သောသူကို သင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်၍၊
 သင်တို့၏ ဥစ္စာကို ပရိယာယ် အားဖြင့် ငါယူသ
 ၁၆ သော၊- တိတုသည် သင်တို့ဆီသို့ သွားမည်အ
 ကြောင်း ငါတောင်းပန်၍၊ သူနှင့်တကွ အခြား
 သော ညီတယောက်ကို စေလွှတ်၏၊ တိတုသည်
 ပရိယာယ် အားဖြင့် သင်တို့၏ ဥစ္စာကို ယူသ
 ၁၇ လော၊ ငါတို့သည် မိတ်သဘောချင်းတူ၍ ကျင့်
 ကြသည်မဟုတ်သော၊ တထမ်းတည်းလိုက်ကြ
 သည်မဟုတ်သော၊
 ၁၈ တမန်တုံ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရွှေ၌ ကိုယ်အ
 ပြစ်ဖြေရာ ကောင်းကို ပြောသည်ဟု ထင်ကြသ
 လော၊ ခရစ်တော်ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင်ရွှေ
 ၁၉ ၌ ငါတို့ပြောကြ၏၊ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့ ပြုသမျှမှာ
 သင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။-
 ၂၀ ငါရောက်သော သော အခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှစ်
 သက်သော သူမဖြစ်၊ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့မ
 နှစ်သက်သောသူဖြစ်မည်ဟု၍ငှင်၊ သင်တို့၌ရန်
 ၂၁ ကြောင့်၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမှတ်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်း
 ခုံခြင်း၊ သုခသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစားခြင်း၊
 ၂၂ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ အခွင့်ခွင်းအမှုလုပ်ခြင်း
 ၂၃ ဖြစ်မည်ဟု၍ငှင်၊- အထက်က ပြစ်မှား၍ ညစ်
 ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ မတရားသောပေရန်၌မှီဝဲခြင်း၊
 ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကိုပြုမိ၍၊ ယခု
 ၂၄ တိုင်စောင့် နောင်တမရသောသူအများကြောင့်
 ငါမိတ်မသာညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင်တို့ ရွှေ၌
 ဘုရားသခင်သည် ငကို နှိမ့်ချတော်မူမည်ဟု၍
 ၂၅ ငှင်မိုးရိပ်ခြင်းရှိ၏။

၁၄

၂ ဤတတိယအကြိမ်တွင် သင်တို့ဆီသို့ ငါထာ
 မည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံနှစ်ဦးထိုးဦး အားဖြင့်

၂ စကားရှိသမျှထိုသည်တည်ရလိမ့်မည်- တစ်
 ငါရောက်လာလျှင် သင်တို့ကိုမသနားရဟု၊ ခြစ်
 ဖွားသော သူမှစ၍ ကြွင်းသော သူအပေါင်း ထို
 အားထက်ကငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင်
 သင်တို့နှင့်အတူ မရှိသော်လည်း၊ တစ်နှိမ့်ဘိသ
 ၃ ကဲ့သို့ ငါ ပြော နှင့်၏- သင်တို့တွင် အား နည်း
 တော်မမူ၊ အားကြီးတော်မူသော ခရစ်တော်
 သည် ငါ၌ ဖွားတတ်ပြတော်မူခြင်း သက်သေကို
 သင်တို့သည် ရှာသောကြောင့်၊ ငါရောက်လာ
 ၄ သောအခါ မသနားရ- အကြောင်းမူကား၊ ထို
 ခရစ်တော်သည် အားနည်းခြင်းနှင့် လက်ဝါး
 ကပ်တိုင်မှာအသေခံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏
 တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏၊ ငါတို့
 သည်လည်း ခရစ်တော်၏ နည်းတူ အားနည်း
 သော်လည်း၊ သင်တို့တွင်ပြသောဘုရားသခင်၏
 တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ခရစ်တော် နှင့် အတူ အ
 ၅ သက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်- သင်တို့သည်ယုံ
 ကြည်ခြင်း၌တည်သကဲ့သို့၊ မတည်သောဟုကိုယ်
 ကို ကိုယ်စစ်ကြောကြလော့၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်စုံ
 စမ်းကြလော့၊ အစစ်မခံနိုင်သောသူ မမှန်လျှင်၊
 ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့၌တည်တော်မူသည်ဟု
 ၆ ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်မသိကြသလော- ငါ
 တို့သည်အစစ်ခံနိုင်သောသူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့
 သိကြလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မှတ် မျှော်လင့်ခြင်းရှိ
 ၇ ၏- ငါတို့သည်အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းကိုထင်ရှား
 စေခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်မဟုတ်၊ အစစ်မခံနိုင်
 သောသူကဲ့သို့ ထင်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
 ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသော

အကျင့်တစုံတရာကိုမျှမကျင့်မည်အကြောင်း၊ ငါ
 ၈ သည်ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏- ငါ
 တို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးတားခြင်းငှါ အ
 ၉ လျှင်းမတတ်နိုင်ကြ- သမ္မာတရားသက်၌နေ၍
 သာတတ်နိုင်ကြ၏၊ ငါတို့သည်အားနည်း၍သင်
 တို့သည် အားကြီးသောအခါ၊ ငါတို့သည် ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိကြ၏၊ သင်တို့သည်စုံထင်မည်အ
 ၁၀ ကြောင်းကိုသာအလိုရှိကြ၏- ထိုကြောင့်၊ ပယ်
 ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုရှိမဟုတ်၊ တဉ်ဆောက်
 ခြင်းအလိုရှိ၊ သခင်ဘုရားသည် ငါ၌ အပ်ပေး
 တော်မူသော တန်ခိုးရှိသည် အတိုင်း ငါသည်
 ရောက်လာသောအခါ ပြင်းစွာသော ဓါတ်ကိုမ
 ပေးလို၍၊ ယခုပင်သင်တို့နှင့် ကွာဝေးသောသည်
 ကာလဤသို့ငါရေးလိုက်၏၊
 ၁၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
 တို့၊ သင်တို့၌မရှိလာပြီပါစေသော၊ စုံလင်ခြင်း၊
 သက်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့၊ မိတ်တ
 ညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း အသင့်အ
 တင့် နေကြလော့၊ သို့ဖြစ်၍၊ မေတ္တာကို၎င်း၊ အ
 သင့်အတင့် နေခြင်း ချမ်းသာကို၎င်း ပေးတော်မူ
 သောဘုရားသခင်သည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်
 ၁၂ မူထတုံး- အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
 သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့-
 ၁၃ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်
 ၁၄ ဆက်ကြ၏- သခင်ယေရှုခရစ်ကျေးဇူးတော်
 ၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်၎င်း၊ သန့်ရှင်း
 သောမိညဉ်တော်၏မိတ္တဟာယတော်၎င်း၊ သင်
 တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း၊ အာမင်။

ကောသိန္ဒြဝါစာရတိယစောင်ပြီး၏။

ဂလာတိတြိဝါဒစာ၊

GALATIANS.

၁

၁ လူနှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်၊ ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့်၎င်း၊ တမန်တော် ဖြစ်သောငါ၊
၂ ပေါလုမှစ၍၊ ထံမှာရှိသောညီအစ်ကိုအပေါင်း၊ ထိုသည် ဂလာတိပြည်၌ ရှိသောအသင်းတော်
၃ မှားကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရား၊ ထံတော်က ကျေးဇူးတော် နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော၊-
၄ ထိုသခင်သည် ငါတို့အဖတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ၊ ဆိုးညစ်သော ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်အပ်ပေးတော်မူ
၅ ၏။- ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၆ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူနှင့် ဤမျှလောက် မြန်မြန် ရှာ၍ သင်တို့သည် အခြားသောဝံ့ဂေလိတရားကိုခံယူ
၇ ကြသောကြောင့် ငါသည် အံ့သြခြင်းရှိ၏။ ထိုဝံ့ဂေလိတရားသည် ဝံ့ဂေလိတရားမဟုတ်၊ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ဝံ့ဂေလိတရားကို မှောက်လှန်၍သော သူအချို့ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ငါတို့ဟောပြောသော ဝံ့ဂေလိတရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဝံ့ဂေလိတရားကို ငါတို့သည် ဟောပြောသော်၎င်း၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ လာသော ကောင်းကင်တမန်ဟောပြောသော်၎င်း၊ ဟောပြောသော သူသည် ကျိန်
၈ တော်မူခြင်းကိုခံစား- တမန်တို့သည် ထိုခံယူပြီးသော ဝံ့ဂေလိတရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဝံ့ဂေလိတရားကို တန်တယောက်သောသူ ဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစားရ၊ ငါတို့ ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခုငါထပ်၍
၉ ဆိုသေး၏။- အကြောင်းမူကား၊ ယခုတွင် ငါသည်လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့လိုက်သလော၊ လူတို့မိတ်ကို ညွှတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြသလော၊ လူတို့ မိတ်ကို

ညွှတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြသေးလျှင်၊ ခရစ်တော်၏အစခံကျွန်မဟုတ်ပြီ။
၁၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဟောပြောသော ဝံ့ဂေလိတရားသည် လူတို့၏တရားမဟုတ်၊- လူထံမှာ ငါခံရသည် မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်၏ဈာပိတ်တော်မှတစ်ပါး အခြားသောဥပဒေကို ငါမခံသည်။
၁၁ ကြောင်းကိုသင်တို့အား ငါကြားလိုက်ရ၏။- အဘယ်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ အထက်က ယခုအသားနှင့်၎င်း ငါကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကိုအတိုင်းထက်အ
၁၂ လွန် ညည်းဆဲ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊ ဘိုးတော်တို့၏လက်မှ ငါခံရသော နည်းဥပဒေသဘက်၌အထူးသဖြင့် မိတ်အားသန်လျက်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲတွင် ငွေယံတူခွင့်အများတို့ထက် ယခုအာသာကို ကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း
၁၃ သင်တို့ကြားသိရကြပြီ။- သို့သော်လည်း၊ ငါကိုအမိဝမ်းထဲကပင် ငွေ့ဗွယ်ခွဲထား၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊- သားတော်၏ဝံ့ဂေလိတရားကို တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၌ ဟောပြောစေမည် အကြောင်း၊ မိမိအလိုတော်နှင့်အညီ သားတော်ကို အေးမြတော်မူသောအခါ၊ ငါသည်အသွေးအသားနှင့်
၁၄ တိုင်ပင်ခြင်းကို မပြု။- အခရင် တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သော သူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့လည်း မသွား။ အာရပ်ပြည်သို့ ချက်ချင်းသွား၍ တမန်
၁၅ ဖာသက်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။ ထိုနောက် သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှ ပေတရုကို အကြွယ်၊ ဝင်လိုသောငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၍ သူနှင့်အတူ တဆယ်
၁၆ ငါးရက်နေ၏။ သူနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီတော် ယာကုပ်မှတစ်ပါး အခြားသော တမန်တော်တ
၁၇ ယောက်ကိုမူ ငါမတွေ့မမြင်။ ဤသို့သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သည်တွင် မုသာစကားကို ငါမပြောမသုံးဟု၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါဆို
၁၈ ၏။- ထိုနောက်၊ ရှုမိုပြည်၊ ကိလိကပြည်သို့ ငါသွား၍၊- ယခုပြည်ခရစ်တော်၏အာသာကိုခံယူသော သင်းဝင်သူတို့သည် ဗျက်နှာကိုမျှမ
၁၉ သိမမှတ်ဘဲနေ၍၊- ငါတို့ကို ညည်းဆဲဘူးသော

သူသည် အထက်ကမိဖုတ်ဆီးသောယုံကြည်
ခြင်းတရားကိုယခုမိဖုတ်သောသည်ဟုသူတို့
၁၇ ကြားရုံရှိကာမှ နှင့်- ငအကြောင်း ကြောင့်
ဘုရားသခင်ကိုဦးစွမ်းကြ၏။

- ၁ ထိုနောက်၊ တထယ် လေးနှစ် လွန်ပြီမှ၊ ငါ
သည် တိတုကို ခေါ်၍ ဗာနဗန္ဓနှင့် အတူ ယေရု
- ၂ ရှုလင်မြို့သို့တဖန်သွားသေ၏။ ဗာဒိတ်တော်အ
တိုင်းပင် သွားသည် ဖြစ်၍၊ တပါး အမျိုး တို့၌
ဟောပြောသောဝံဂေလိတရားကို ထိုအခါ ငါ
ကြားပြောလေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါဆောင်ရွက်
ခဲ့ပြီးသော အမှုနှင့် နောက်၌ ဆောင်ရွက်ထာ
- ၃ သောအမှုကို အရည်နှိုးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသ
ရေထင်ရှားသော သူတို့အားသာ တိတ်ဆိတ်စွာ
- ၄ ကြားပြော၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါနှင့်အတူ ပါ
သော ဟေလသ အမျိုးတိတုကို အရေဖျားလှီး
- ၅ ခြင်းကို မခံစေကြ။- ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့
ခံစားသောလွတ်ခြင်းအခွင့်ကို ချောင်းကြည့်၍
ငါတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်
အားဖြင့် သူတပါး သွင်း၍ ငါတို့ အထဲသို့ ဝင်
သောညီအစ်ကို၏အရောင်ကိုဆောင်သောသူတို့
- ၆ အကြောင်းကြောင့်ထိုသို့ပြုကြ၏။- မှန်သောဝံ
ဂေလိတရားသည် သင်တို့၌ တည်နေမည်အ
ကြောင်း၊ ငါတို့သည်ထိုသူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏ
- ၇ မှာ ဝန်မခံကြ။- အသရေထင်ရှားသော သူတို့
သည် အထက်က အဘယ်သို့သော သူဖြစ်ကြ
သည်ကိုငါမဆိုင်းဘုရားသခင်သည်လူမှန်နာ
ကို မှတ်တော်မမူ၊ ထိုသူတို့နှင့် ငါသည် ပေါင်း
မော်၍ ထူးခြားသောအရာကို မခံရသည်သာမ
- ၈ က၊- အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင်
- ၉ ပေတရုကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပေတရု၌
ပြုဖွင့်တော်မူသောသူသည်၊ တပါး အမျိုးသား
တို့တွင်ကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါငါ၌လည်း
ပြုဖွင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီး ခြင်း
နှင့် စပ်ဆိုင်သောဝံဂေလိတရားကို ပေတရု၌
အပ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်း
နှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဝံဂေလိတရားကိုငါ၌ အပ်
တော်မူကြောင်းကိုသူတို့သည်သိမြင်ကြ၍၊-အ
- ၁၀ ဌိတကဲဖြစ်သောယာကုပ၊ကေမ၊ ယောဟန်တို့
သည်လည်း၊ ငါရသောကျေးဇူးတော်ကို သိကြ
သောအခါ၊ မိမိတို့သည်အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံ
သောသူတို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်းနှင့်၊ ငါ

- တို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့သွားမည်အ
ကြောင်း၊ လက်ှာထက်ခံ ခြင်းကို ဗာနဗန္ဓနှင့် င
- ၁၁ အားပေးကြ၏။-ငါတို့သည်ဆင်းရဲသောသူများ
ကို အောင်းပေးစေခြင်းငှါသူတို့အလိုတရတည်း၊
ရှိ၏။ ထိုအမှုကိုငါသည် အလိုအလျောက် ကြို
စားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။
- ၁၂ ထိုနောက်၊ ပေတရု သည် အနိတုတ် မြို့သို့
ရောက်သောအခါ၊ သူ၌ အပြစ်တင်စရာ အ
ခွင့်ရှိသောကြောင့်သူကိုယ်တိုင်ကိုငါငြင်း၍ဆီး
- ၁၃ တားရ၏။-အကြောင်းမူကား၊ လူအမျိုးတို့သည်
ယာကုပထံကမရောက်မလာမှီ၊ ပေတရုသည်တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်အတူစား၏။ သူတို့ရောက်
သောအခါ၊ ပေတရုသည် အရေဖျားလှီး
ခြင်းကိုခံသောသူတို့၏မှန်နာကို ထောက်၍တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဝံ့၊ တယောက် တ
- ၁၄ ခြားစီနေ၏။-ကြွင်းသောယုရုလူတို့သည်ပေတရု
နှင့်အတူလျှိုဝှက်၍၊သူတို့လျှိုဝှက်ခြင်းအားဖြင့်
ဗာနဗန္ဓသည်လည်း သူတို့ဘက်သို့ ပါသွား၏။
- ၁၅ သူတို့သည် မှန်သော ဝံဂေလိတရားနှင့် အညီ
ဖြောင့်မတ်စွာ မကျင့်ကြောင်းကို ငါသည် မြင်
လျှင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအား ငါ
ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ယုရု ဖြစ်လျက်ပင်
ယုရုထုံးစံအတိုင်းမကျင့်ဘဲ၊ တပါးအမျိုး၏ထုံး
စံအတိုင်းကျင့်လျှင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
ယုရု ထုံးစံအတိုင်း ကျင့် စေခြင်းငှါ အထယ်
- ၁၆ ကြောင့်သူတို့ကိုအနိုင်အထက်ပြုသနည်း။- လူ
တို့သည်ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်
- ၁၇ မတ်ရာသို့ မရောက်၊- ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်
ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြသည်
ကို၊ အပြစ်ထင်ရှားသော တပါးအမျိုးသားမ
ဟုတ်ဘဲ၊ဇာတိအမျိုးအားဖြင့်ယုရုဖြစ်သော
ငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့် အညီ၊ ပညတ်
တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မ
ရောက်၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း အား ဖြင့်
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင်ယေရှု
ခရစ်ကို ယုံကြည်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊
ပညတ်တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ
၁၈ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ရာ။- ခရစ်တော်
အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့
သည် ကြိုးစားလျက်ပင်၊ အပြစ် ထင်ရှားသော
သူဖြစ်သေးသည်မှန်လျှင်၊ ခရစ်တော်သည် အ
ပြစ်တရားကိုပြုရသောသူဖြစ်သလော၊ ထိုသို့မ

- ၁၈ ဖြစ်နိုင်ရာ။-အထက်က ငါဖြူဖျက်သောအရာကို နောက်တဖန် ငါ တည်ဆောက်ပြန်လျှင်၊ ကိုယ်
- ၁၉ အပြစ်ရှိသည်ကို ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ပြ၏။- ထိုမှ တပါး၊ ငါသည်ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ ဌ်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ ပညတ်တရား အားဖြင့် သေ
- ၂၀ လျက်နေ၏။- ငါသည်ခရစ်တော်နှင့်အတူလက် ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီးသို့သော်လည်း၊ အ သက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်ငါသည် ကိုယ် တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ် ခန္ဓာ၌ ယခု ငါ ရှင်သော အသက် သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့်တည်၏။ သားတော်သည်ငါ့ကို ချစ်၏။ ငါ့အဖို့
- ၂၁ ကိုယ်ကို ကိုယ် စွန့်တော်မူ၏။- ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုငါမပယ်။ ပညတ်တရားကို အ ခိုပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်လျှင်၊ ခရစ် တော်သည်အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီ။

၃

- ၁ ပညာမဲ့သော ဂဏထိ လူတို့၊ သက်ဝါးကပ် တိုင်မှာ အသေ ခံတော် မူသော ယေရှု ခရစ် ကို သင်တို့မှတ်မှောက်၌ထင်ရှားစွာပြပြီးသည်ဖြစ် ၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်စေခြင်းငှါ သင်
- ၂ တို့ကိုအတယ်သူပြုစားသနည်း။-ပညတ်တရား ၏ အကျင့် အားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြသ လော။သို့မဟုတ်၊ယုံ ဩဉ်ခြင်းတရားကိုကြားနာ ခြင်းအားဖြင့်ခံရကြသလောဟူသောအရာတခု
- ၃ ကိုသာသင်တို့၌ငါသိလို၏။-အံ့၊လောကပညာ မဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်တော်ကိုအခိုပြု၍လုပ်စေ၍
- ၄ ပြီးမှ၊ဇာတိကိုအခိုပြု၍ပြီးစေကြသလော။- အံ့၊ မှာလောကသောဆင်းရဲခြင်းကိုအချည်းနှီးခံကြ ပြီလော။အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ရမည်လော။-
- ၅ ထိုမှတပါး၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုသင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၌တန်ခိုးများကိုပြသောသူသည် ပညတ် တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ပြသလော။ယုံကြည်
- ၆ ခြင်းတရားကို နာခြင်းအားဖြင့် ပြသလော။- ထို နည်းတူ၊အာဗြဟံသည်ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည် သည်ဖြစ်၏။ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်း ကို ဖြောင့်မတ်
- ၇ ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။-ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သူသည် အာဗြဟံ၏သား ဖြစ်သည်ဟု အမှန်သိ
- ၈ မှတ်ကြလေသူး။-ဘုရားသခင်သည်ယုံကြည်ခြင်းကို ထောက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုဖြောင့်မတ် ရာ၌တဉ်စေတော်မူမည်ဟု ကျမ်းစာသည်ဖျော်

- မြင်လျက်၊ အာဗြဟံ အား အမိန့်ရှိ၍၊ သင့်အား ဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမရှိသော ကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အံ့ဂေလိတရားကိုဟော
- ၉ နှင့်လေ၏။-သို့ဖြစ်၍၊ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့ သည် ယုံကြည်သောအာဗြဟံနှင့်အတူကောင်း
- ၁၀ ကြီးမရှိသောကိုခံရကြ၏။-ပညတ်တရား၏အကျင့် ကိုအခိုပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့်စပ် ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမျှသော စကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သော သူ တိုင်း၊ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေသတည်းဟုကျမ်း
- ၁၁ စာလာ၏။-တဖန်တုံ့ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ယုံ
- ၁၂ ကြည်ခြင်းအားဖြင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်။-ပညတ် တရားမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ထို အကျင့်ကို ကျင့်သော သူသည် ထိုအကျင့် အား
- ၁၃ ဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။- ထို ကြောင့်၊ ဘုရားသခင် ချွေတော်၌ ပညတ်တရား အားဖြင့်အတယ်သူမျှဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက် နိုင်ဟု ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထား ခြင်းကိုခံရသောသူတိုင်း ကျိန်ခြင်းကို ခံရသော သူ ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာ ထာသည် နှင့် အညီ၊ ခရစ်တော်သည်ငါတို့အတွက်ကြောင့်ကျိန်ခြင်း ကို ခံရသောသူဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏
- ၁၄ ကျိန်ခြင်းမှ ရွေးနှုတ်တော် မူပြီး- အကြောင်းမူ ကား၊ အာဗြဟံ ခံ ရ သော ကောင်း ကြီး မရှိ သော သည် ယေရှုခရစ် အားဖြင့်၊ တပါး အမျိုး သား တို့၌ သက်ရောက်သည်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဂတိ တော်နှင့် ရှည်သော ဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ခံရကြမည်အကြောင်းတည်း။
- ၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယောက်ဝေါဟာရအားဖြင့် ငါ ပြောမည်၊ လူသော်လည်းဝန်ခံစာကို ချုပ်ပြီးမှ အတယ်လူမျှ မပယ်ရ။ ထပ်ဆင့်၍ စကားကို မ
- ၁၆ သွင်းရ။- ဂတိတော်တို့ကိုအာဗြဟံနှင့်သူ၏ အ မျိုးအနွယ်၌ ထားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ ဟု၊ အများသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူ သည်မဟုတ်။ သင် ၏ အမျိုးအနွယ် ဟု၊ တ ယောက်သော သူကို ရည်မှတ်၍ မိန့် တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကား၊ ခရစ်တော် ဖြစ်သ
- ၁၇ တည်း။- ငါဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကို ရည် မှတ်၍၊ ဘုရားသခင် တည်စေတော်မူ နှင့်သော ပဋိညာဉ်တရားကိုအနှစ်လေးရာသုံးထယ်လွန် ပြီးမှနောက်ဖြစ်သောပညတ်တရားသည်မပယ်
- ၁၈ နှိုင်းဂတိတော်ကိုအချည်းနှီးမဖြစ်စေနိုင်။- ထို

၄ ဟုပါး၊ အစွေတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်စပ်
 ဆိုင်လျှင်၊ ဂတိတော်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ ဘုရားသခင်
 ၁၈ တော်ကို သနားတော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ပညတ်
 တရားသည် အထက် အကျိုးရှိသနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဂတိတော်ကိုခံသော အမျိုးအနွယ်မဖြစ်
 မှီတိုင်သော၊ ဂုဏ်ရှိန်များကြောင့် ထိုတရားကို
 ထပ်၍ ပေးတော်မူ၏၊ ထိုတရားကို ကောင်းကင်
 တမန်များအားဖြင့် အာမခံလက်၌ ထားတော်
 ၂၀ မူ၏- အာမခံမည်သည်ကား၊ တစက်နှင့်သာ
 ဆိုင်သည်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်မူကား၊ တစက်
 ၂၀ ဖြစ်တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ပညတ် တရားသည်
 ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်သလော၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရ၊ အသက်ရှင်စေ
 ရှင်သော ပညတ်တရားကို ပေးတော်မူသည်မှန်
 ၂၂ မတ်ခြင်းကို ရလိမ့်မည်- ယခုမူကား၊ ယုံကြည်
 သော သူတို့သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည် ခြင်း
 နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်ကို ရမည်အကြောင်း၊
 ကျမ်းစာသည် လူအပေါင်း တို့ကို အပြစ်၌ ချုပ်
 ၂၄ ထား၏- ယုံကြည်ခြင်းတရားမရောက်မှီပညတ်
 တရားသည် ခေတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ ငါတို့
 သည် နောက်၌ ထင်ရှားထင်သော ယုံကြည်
 ခြင်းတရားကို မျှော်ထင်၍ ချုပ်ထားလျက်ရှိကြ
 ၂၆ ၏- ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအား
 ဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ပညတ်
 တရားသည် ခရစ်တော်ထံသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်
 ၂၈ ၍ ငါတို့၏ အထိန်းဖြစ်သတည်း- ယုံကြည်ခြင်း
 တရားသည် ရောက်လာသောအခါ၊ ငါတို့သည်
 ၂၈ ထိုအထိန်းထက်မှ လွတ်ကြ၏- အထက်သို့ နှိုး
 ဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် ယေရှုခရစ်ကို
 ယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ၏-
 ၂၉ ခရစ်တော်၌ နှစ်ခြင်း ကို ခံသော သူရှိသမျှ ထို
 သည်ခရစ်တော်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူ
 ၃၀ ဖြစ်ကြ၏- ယေရှုခရစ်၌ ထူးထူးမရှိ၊ ဖောထာ
 ထူးမရှိ၊ ကျွန်ုပ်မရှိ၊ ထူးထူးမရှိ၊ သောကံကားမရှိ၊ မိစ္ဆ
 ၃၁ ဝရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင်တို့အပေါင်းသည် တထုံးတ
 ၃၂ ဝတည်းဖြစ်ကြ၏- ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊
 အာမြတ်၏ အမျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍၊ ဂတိတော်
 အတိုင်းအစွေခံစေရာ၌ တည်ကြ၏

ကိုပိုင်ထိုက်သော သူဖြစ်သော်လည်း၊ အစွယ်မ
 ရောက်မှီ ကာလပတ်ထုံးအစေအပါကျွန်နှင့် တူ
 ၂ ၏- အစစ်ရင်နှင့်သော အမြန်ကာလမရောက်မှီ
 ထိုင်စောင့် အစောင့်အထိန်း၊ အစုအဖွဲ့အချုပ်ထို့
 ၃ သက်၌ရှိ၏- ထိုနည်းတူ၊ ငါတို့သည် အစွယ်မ
 ရောက်မှီ၊ လောကီတရား၌ ထက်၌ ကျွန်ခံရကြ
 ၄ ၏- အမြန် ကာလ နေသော အခါ၊ ငါတို့သည်
 သား၏ အစွင့် အရာ ကို ခံရမည် အကြောင်း-
 ၅ ပညတ်တရားထက်၌ ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးချွတ်
 စေခြင်းငှါ၊ မိစ္ဆဝမ်း၌ ပရိသန္ဓေ ထူ၍ ပညတ်
 တရားအောက်၌ ရွာမြင်ရသော သားတော်ကို
 ၆ ဘုရားသခင် သည် စေလွှတ် တော်မူ၏- ထိုသို့
 သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအဗ္ဗ
 ခေါ်တတ် သော သားတော်၏ ဝိညာဉ်တော် ကို
 သင်တို့ ဖိတ်နှစ်လုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ်
 ၇ တော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နောက်ထပ်
 အစေအပါကျွန်မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏၊ သား
 ဖြစ်လျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အ
 စွေခံတည်း ဖြစ်ကြ၏၊
 ၈ သို့သော်လည်း၊ အထက်က သင်တို့ သည်
 ဘုရားသခင်ကို မသိသောအခါ၊ ဇာတိအားဖြင့်
 ဘုရားမဟုတ်သော သူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်
 ၉ ကြ၏- ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို
 သိပြီးမှ ဟူ၍ မဆို၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
 ထိတော်မူပြီးမှ၊ အားမရှိ၊ ခွပ်၊ သာမပေး ရှင်
 သော တရား၌ ထက်သို့ အထက်ကြောင့် တစန်
 ဖြောင်းထဲကြသနည်း၊ ထိုလောကီတရား၌ တစန်
 ၁၀ ကျွန်ခံခြင်းငှါ အလိုရှိကြပြီတကား- နှစ်၊ ထ၊
 နေ့ရက်၊ အမြန်ကာလ များကို စောင့်ကြ ပြီတ
 ၁၁ ကား- ငါသည် သင်တို့၏ မှာအခွင့်၊ နှိုးကြားစား
 အားထုတ်သည့် ယူ၊ သင်တို့၏ အကြောင်းကြောင့်
 ၁၂ နှိုးရန် လျှက်ရှိ၏- ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကဲ့သို့
 ငါဖြစ်၏၊ ငါကဲ့သို့ သင်တို့ ဖြစ်ကြ ထေ့တူ ငါ
 တောင်းပန်၏၊ သင်တို့သည် ငါကို အလျှင်းမဖြစ်
 ၁၃ မှားကြ၊- ငါသည် ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့်တကွ၊
 အံ့ဂေလိတရားကို သင်တို့အား အထက်ကတော
 ၁၄ ပြောကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏- ကိုယ်ကား
 ၌ ငါခံရသော နှစ်ခြင်းကို သင်တို့သည် မထိခွဲ
 မြင် မပြု၊ ငါကို မပယ်၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်း
 ကင်တမန်ကဲ့သို့ ငှါ၊ ယေရှုခရစ်ကဲ့သို့ ငှါထက်
 ၁၅ ခံကြ၏- သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့ခံရသော မင်္ဂလာ
 ကား၊ အထက်ကကဲ့သို့၊ အထက်ကကို ထိ

ဗျာဓိကံထုတ်၍ ငဏာပေ၌လျှင် ပေးခြင်း
 ၄၂။ သင်တို့အလိုရှိသည်ဟု ငါ သက်သေခံ၏။
 ၁၆ ယခုမူကား၊ ငါသည်သမ္မာတရားကိုသင်တို့အား
 ဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့၏ရန်သူ ဖြစ်သ
 ၀၇။ သော။- သူတံတို့တို့သည်သင်တို့ကိုအလွန်ချစ်
 ကြသည် မှန်စေတော့။ လျှောက်ပတ်စွာ ချစ်ကြ
 သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သူတို့ကိုအလွန်ချစ်
 မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည်သင်တို့ကိုပယ်ခြင်း
 ၀၈။ ငှါအလိုရှိခြင်း။- သို့သော်လည်း၊ သင်တို့နှင့်အ
 တူငါရှိစည်တွင်သာ၊ ကောင်းသောအရာကို အ
 လွန် ချစ်အပ်သည်မဟုတ်။ အစည်မပြတ်အလွန်
 ၁၉။ ချစ်အပ်၏။ ခရစ်တော်သည်သင်တို့အထံ၌တည်
 လျက်ရှိတော်မူသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့ အဖို့
 သား၊ ဖွားမြင်၊ ဝေဒနာကို ငါခံရသော ချစ်သား၊
 ၂၀။ တို့။- သင်တို့ကို ငါယုံမှားခြင်း ရှိသောကြောင့်၊
 ယခုသင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသော
 စကားကိုပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။
 ၂၁။ ပညတ်တရားအောက်၌နေချင်သောသူတို့၊ သင်
 တို့သည်ပညတ်တရားကိုနားမလည်ကြသေး။-
 ၂၂။ ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ ၌
 သား နှစ်ယောက် ရှိ၏။ သား တယောက်ကား၊
 ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။ တယောက်ကား၊ ကျွန်မမ
 ယုတ်သောမိမ္မူသားဖြစ်၏ဟု ထာသတည်း။-
 ၂၃။ ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဖွား
 သောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မမယုတ်သောမိမ္မူသား
 သည်ဂတိတော်အားဖြင့်ဖွားသောသားဖြစ်၏။-
 ၂၄။ ထိုအကြောင်းအရာကိုပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊
 ထိုမိမ္မူနှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညည်တရားနှစ်ပါး
 ကို ဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရအမည်ရှိသော မိမ္မူ
 တည်းဟူသော ပဋိညည်တရားတပါးသည် သိ
 နာတောင်ပေါ်မှာစီရင်၍၊ ကျွန်မှားကိုဖွားတတ်
 ၂၅။ သောဘရားဖြစ်၏။- အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂ
 ရသည် အာရပ်ပြည်၌ ရှိသောသိနာ တောင်မြစ်
 ၏ယခုရှိသောယေရုရှလင်မြို့နှင့်တူ၏။ မိမိသား
 ၂၆။ မှားနှင့်တကွကျွန်ခံရ၏။- အပေါ်မှာရှိသောယေ
 ရုရှလင်မြို့မူကား၊ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အမိ
 တည်းဟူသော ကျွန်မမယုတ်သော မိမ္မူ ဖြစ်သ
 ၂၇။ တည်း။- ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သားမဖွား
 သောအမျိုး၊ ဝမ်းဩဝါကလေး၊ သားဖွားခြင်း
 ဝေဒနာကို မခံသေးသောမိမ္မူ၊ ကျွေးကြော်အော်
 ဟစ်လေး၊ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိမ္မူ
 သည်ထင်ရှိသောမိမ္မူထက်သာ၍ဖွားသောသား၊

၂၈။ တို့ကို ဖွားမြင်ပြီဟု ထာသတည်း။- ညီအစ်ကို
 တို့၊ ငါတို့သည်အဓိကဏ္ဍာန်သို့ ဂတိတော်နှင့်စပ်
 ၂၉။ ဆိုင်သောသားဖြစ်ကြ၏။- ထိုအခါ ဇာတိပက
 တိအားဖြင့် ဖွားသောသားသည် ဝိညည်တော်
 အားဖြင့် ဖွားသောသားကို ညည်းဆဲသကဲ့သို့၊
 ၃၀။ ထိုနည်းတူယခုပင်ဖြစ်၏။- သို့သော်လည်း၊ အ
 ဘယ်သို့ကျမ်းစာလာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်မ
 နှင့်သူ၏သားကို နှင်ထုတ်သော၊ ကျွန်မ၏သား
 သည် ကျွန်မမယုတ်သော မိမ္မူသားနှင့်အတူ
 ၃၁။ အမွေမခံရဟု လာသတည်း။- ယခုထင်ညီအစ်
 ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မ၏သားမဟုတ်၊ ကျွန်မ
 မယုတ်သောမိမ္မူသားဖြစ်ကြ၏။

၃

၁။ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ ကို တွတ်
 တော်မူသောလွှတ်ခြင်းအခွင့်၌တည်နေသဖြင့်၊
 ကျွန်ခံရာထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို
 တပန်မင်ကြနှင့်။
 ငါပေါလု ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် အရေ
 ဖွားလှီးခြင်းကိုခံလျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် အ
 ၃။ ဘယ်အကျိုးကိုမျှ မရနိုင်ကြ။- အရေဖွားလှီး
 ခြင်းကို ခံသောသူအပေါင်း တို့အား ငါတန်
 သက်သေခံသည်ကား၊ ထိုသို့ သောသူသည်
 ပညတ်တရားကိုအကြွင်းမဲ့ကွင့်အံ့သောငှါကြွေး
 ၄။ တင်သောသူ ဖြစ်၏။- ပညတ်တရား အားဖြင့်
 ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သမျှသောသင်တို့သည်
 ခရစ်တော်နှင့်ကွာ၍၊ ကျွေးရှုတရား၌ မတည်၊
 ၅။ ရွှေလျှော့ ကြပြီ။- ငါတို့ မူကား၊ ယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့်ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်မည်ဟု၊ မျှော်
 ထင်သော ကျွေးရှုတော်ကို ဝိညည်တော်အား
 ၆။ ဖြင့် ငုံ့လင့်၍ နေကြ၏။- ယေရှုခရစ်ထံ၌ အရေ
 ဖွားလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းလည်းအ
 ကျိုးမရှိ၊ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုဖွင့်တတ်သော ယုံ
 ၇။ ကြည်ခြင်းသာအကျိုးရှိ၏။ အထက်က၊ သင်တို့
 သည်ကောင်းမွန်စွာပြောကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သမ္မာ
 တရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ အထယ်သူဆီး
 ၈။ တားသနည်း။- ယခုယူသောအယူကား၊ သင်တို့
 ကိုခေါ်တော်မူသောသူ၏ သြဝါဒကို အမှီပြု၍ယူ
 ၉။ သောအယူမဟုတ်။- အနည်းငယ်သောတဆေး
 သည် ခုန့်စိမ်းတပုံသုံးကို ဖေါင်းကြွေစေတတ်၏။-
 ၁၀။ သင်တို့သည် ကွဲပြားသော အယူရှိသမျှကို ပယ်
 လိမ့်မည်ဟု၊ သင်ဘုရားကို ငါအမှီပြု၍စိတ်စွဲ
 ထမ်းခြင်းရှိ၏။ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက်သောသူ

မည်သည်ကား၊ မိမိအပြစ် စာကံ ကို ခံရ ထိခိုက်
 ၁၁ မည်၊- တဝန်တို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အရေ
 ဖျား၊ လျှိုးခြင်း၊ တရားကို ဟော ပြောသောသည်
 မှန်လျှင်၊ အထယ်ကြောင့် ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရ
 သောသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင်၊ လက်ဝါး
 ကပ် ထိုင်တော် ကို ထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်း၊
 ၁၂ ပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။- သင်တို့ကို မှောက်မှားစေ
 သောသူတို့ကို ပယ်ရှား နှင်ထုတ် စေခြင်းငှါ ငါ
 အလိုရှိ၏။
 ၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် လွတ်ခြင်းအခွင့်
 ကိုရသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း။ ဇာတိ
 ပကတိအား အခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုလွတ်ခြင်းကို မ
 သုံးကြနှင့်။ အခွင်းခွင်းချစ်၍ အမှုခွင်းကိုဆောင်
 ၁၄ ရွက်ကြလော့။- အကြောင်းမူကား။ ကိုယ် နှင့်
 စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူ
 သောပညတ်တပါးကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားရှိ
 ၁၅ သမျှကိုအကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာရောက်၏။- သို့မဟုတ်၊
 အခွင်းခွင်း ကိုက်စားလျှင် အခွင်းခွင်းဖျက်ဆီး
 မည်ဟုမိုးမိမိ၍ သတိရှိကြလော့။
 ၁၆ ငါပညတ်သည်ကား၊ မိညည်ပကတိအတိုင်း
 ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ဇာတိပကတိ၏
 ၁၇ အလိုသို့မလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။- အကြောင်း
 မူကား။ ဇာတိပကတိနှင့် မိညည်ပကတိ သည်
 တပါးနှင့် တပါး ဆန့် ကွင်းသောအလို ရှိကြ၏။
 တပါးနှင့် တပါး ဆန့်ကွင်းထက် ဖြစ်၍၊ သင်တို့
 သည် ကျင့်ခွင့်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။-
 ၁၈ သို့သော်လည်း၊ မိညည်ပကတိ အလိုသို့ လိုက်
 ၁၉ လျှင်၊ ပညတ်တရားနှင့် လွတ်ကြ၏။- ဇာတိပက
 တိအကျင့်တို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့
 မူကား၊ သုမယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မတရားသော
 မေဓုန်ခွဲခွဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေ
 ၂၀ သာ လွှန်ကျူးခြင်း၊- ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊
 သူတပါးကို ပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ
 ခြင်း၊ ဂုဏ်မြှင့်ခြင်း၊ အမှက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံ
 ၂၁ ခြင်း၊ အခွင်းခွင်းကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊- သု
 အကျိုးကို မြို့ရခြင်း၊ လူ အသက်ကို သတ်ခြင်း၊
 ယင်းမျိုး ကို သောက်ကျူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ
 ၍ ထိုသို့သောအကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သောအ
 ကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်
 ငံတော်ကို အစွမ်းခံရကြလျှင်၊ အထက်က ငါပြော
 ၂၂ နှင့်၏။- မိညည်ပကတိ၏အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း။

ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ မိတ်ရှည်ခြင်း၊
 ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်
 ၂၃ ခြင်း၊- နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်း
 ခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကို အဘယ်
 ၂၄ တရားမျှမမြစ်တား။- ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
 သူတို့သည် ဇာတိပကတိ ကိုငင်၊ ဇာတိပကတိ
 မိတ်များနှင့်အလိုဆန္ဒများကိုငင်၊ ထက်ဝါးကပ်
 ၂၅ တိုင်မှားမိုက်ထားကြပြီ။- သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်
 မိညည်ပကတိကြောင့် အသက်ရှင်လျှင်၊ မိညည်
 ၂၆ ပကတိ အတိုင်း ကျင့်ကြ ကုန်သုံး။- အချည်းနှီး၊
 သောကျော်စောကိတ္တိကို တပ်မက်ခြင်း၊ အခွင်း
 ခွင်းမြှုပ်မြယ် နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အခွင်းခွင်း မြို့
 ခြင်းတို့ကိုရှောင်၍နေကြကုန်သုံး။

၆

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူသည်သတိထစ်၍ တစုံတခု
 သောဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင်၊ မိညည် ဆူကျေးဇူး
 ကိုခံရသောသင်တို့သည်အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း
 နှင့် ကိုယ်တိုင် လွတ်မည် အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို
 သတိပြုလျက် သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော သဘောနှင့်
 ထိုသို့သောသူကိုမစ၍၊ သူ၏နေရာ၌တည်မြဲတည်
 ၂ စေပြန်ကြလော့။- ထမ်းရှက်စရာ ဝန်ခွင်းတို့ကို
 အခွင်းခွင်း ကူညီ၍ ထမ်းရှက်သော အားဖြင့်
 ၃ ခရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်ကြလော့။- အကြွင်း
 သူသည် ဘာမျှ မဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဤမျှထောက်
 ငါဖြစ်သည်ဟုမိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည်ကိုယ်
 ၄ ကို လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။- လူတိုင်းကိုယ်ပြု
 သောအမှုကိုစစ်ကြောစေ၊ သို့ပြုလျှင်၊ သူတပါး
 ၅ ခွံမဆိုဘဲ၊ ကိုယ်ခွံသာဝါကြားဝမ်းမြောက်စရာ
 ၆ အကြောင်းရှိလိမ့်မည်။- အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေကို
 ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
 ၇ နှုတ်ကပတ်တရားကိုသင်သောသူသည် သင်
 ပေးသောသူအား ကောင်းသော အရာရှိသမျှတို့
 ၈ ကို ဝေမျှစေ။- အလွဲ မယူကြနှင့်။ ဘုရားသခင်
 သည် မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံတော် မမူ၊ လူသည်
 မျိုးစေ့ကြသည် အတိုင်း အသီးအနှံကို မိတ်ရ
 ၉ လိမ့်မည်။- မိမိဇာတိပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြသော
 သူသည်ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဝပ်ဖျက်ခြင်းအ
 သီးအနှံကို မိတ် ရလိမ့်မည်။ မိညည်ပကတိ၌
 မျိုးစေ့ကြသောသူသည်မိညည်ပကတိအားဖြင့်
 ထူးဝရ အသက်ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကို မိတ်ရ
 ၁၀ လိမ့်မည်။- ငါတို့သည်အားမလျော့၊ မိတ်မဖျက်

- ဆဲကောင်းသောစကောင့်ကို ကျင့်ကြကုန်ဆုံး ထို
- ဆို တည်ကြည်၍ ကျင့်လှမ်း၊ အချိန်တန်သော
- ကာလ၌အသီးအနှံ ကိုရိတ်ရကြလိမ့်မည်။- ထို
- သြောင့်၊ ငါတို့သည် အဆင်သင့်သည်အတိုင်း၊
- ထိုကြည်ခြင်း၏အိမ်သို့အိမ်သားတို့၌အထူးသ
- မြင့်ကျေးဇူးပြုလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား
- ကျေးဇူးပြုကြကုန်အံ့။
- အဘယ်မျှသောကံကြီးသောစာကို ကိုယ်
- ထက်ရှင်သင်တို့အား ငါရေးလိုက်သည်ကို သင်
- တို့မြင်ကြ၏။- မိမိတို့အသွေးအဆင်းတင့်တယ်
- စေချင်သောသူရှိသမျှ တို့သည် ခရစ်တော်၏
- ထက်ဝါးကပ်တိုင်ကြောင့် ခံရသောညည်း၊ ဆဲ
- ခြင်းနှင့်မိမိတို့ကင်းလွတ်လို၍၊ သင်တို့ကိုအရေ
- ဇာလှီးခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အနိုင်အထက်သွေး
- ဆောင်တတ်ကြ၏။- အရေးဦးစီးခြင်းကိုခံ
- သောသူတို့သည်ပညတ်တရားကို ကိုယ်တိုင်မ
- ကျင့်သည့်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏အသွေးအဆင်းကိုအ
- ရှိပြုလျက်ဝါကြွားလို၍သင်တို့ကိုအရေဇာလှီး

- ၁၇ ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။- ငါမြင်လျှင်၊
- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်
- တော်မှတပါး အဘယ်အရာမျှဝါကြွားခြင်းမ
- ရှိပါစေနှင့်။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤ
- လောကသည် အဖွဲ့မှိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ
- ၏။ ငါသည်လည်းဤလောကအဖွဲ့မှိုက်ထားခြင်း
- ၁၈ ကိုခံလျက်ရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်
- ထံ၌ အရေဇာလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ၊ ပခံဘဲရေ
- ခြင်းလည်းအကျိုးမရှိ၊ သတ္တဝါသစ်ဖြစ်ခြင်းသာ
- ၁၉ အကျိုးရှိ၏။- ဤ၌ဥပဒေသအတိုင်းကျင့်သော
- သူရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏အသ
- ရေထမမျိုးအပေါ်၌၎င်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သ
- ၂၀ နားတော်မူခြင်းသက်ရောက်ပါစေသော- ထရ
- မှစ၍ အဘယ်သူမျှကို မနှောင့်နှက်စေနှင့်။ င
- ကိုယ်၌သခင်ယေရှု၏စာချုပ်ချက်ကိုငါဆောင်
- ၂၁ ၏။- ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
- ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံး၌ရှိစေ
- သတည်း။ အာမင်။

ဂလာတိပြဝါစာ

ဖက်ပြဝါစာ

EPHESIANS.

- ၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှု
- ခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည် ဧ
- ဓတ်မြို့၌နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော၊
- ထေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို ကြား
- ၂ လိုက်ပါ၏။- သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဝ
- တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေး
- ဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည်သင်တို့၌ ရှိပါ
- ၃ စေသော။- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
- မေတ္တာအားဖြင့် သန့်ရှင်းလျက်၊ အပြစ်ကင်း
- ၄ လွတ်လျက် ဖြစ်မည်အကြောင်း။- ဤကမ္ဘာမ
- ၅ တည်မရှိမှီ ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်
- တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆိုင်

- သောအရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသောစွမ်းမင်္ဂလာတို့ကို
- ခရစ်တော်အားဖြင့်ငါတို့အားပေးသနားတော်မူ
- သော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏မည်သောတော်
- ဘုရားသခင်သင်္ဂြိုဟ်တော်မူသောတည်း။
- ၆ ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော်မူသောသား
- ၇ တော်ကြောင့်၊ ငါတို့အားပေးတော်မူသောကျေး
- ဇူးတော်၏ဘုန်းအသရေကို ရှိစွမ်းစေခြင်းငှါ၊
- ငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သားအရာကိုရ
- မည်အကြောင်း၊ အလိုတော်ရှိသောစေတနာအ
- ၈ တိုင်းရှေးမဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။- ခပ်
- ၉ သိမ်းသောသတိပညာတော်နှင့်လျော်စွာ ငါတို့
- ၁၀ ၌အတိုင်းထက်အလွန်များပြားသောကျေးဇူး
- တော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့် အညီ၊ ထို

သားတော်စံအသွားအားဖြင့်အပြစ်လွှတ်တော်
မူခြင်းတည်း။ ဟူသော ရှေး နှုတ်တော်မူခြင်း
၈ ကျေးဇူးကို ငါတို့သည်ခံရကြ၏။- ဘုရားသခင်
သည် နှစ်လုံးသွင်းတော်မူသောစေတနာ တော်
နှင့် လျော်သော အလိုတော်စံနက်နဲသော အရာ
၈၈ ကိုငါတို့အားပြတော်မူ၏။- ထိုနက်နဲသောအရာ
ဟူမူကား၊ ကာလအခိုင်းစံခြင်း၏ သာသနာ
တွင်ကောင်းကင်ပေါ်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှတို့
ကိုပေါင်း၍ ခရစ်တော်၌ ချုပ်နှောင်တော်မူလိမ့်
၈၉ သတည်း။- မိမိစေတနာအံ့ အလိုတော်သို့ လိုက်
၍၊ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်တော်မူတတ်သော
သူ၏ကြံ့ခိုင်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း။ ရှေးမဆွကနွဲ့
ခန့်မှတ်သားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည်
၉၀ ထို ခရစ်တော်အားဖြင့် အမွေခံ ဖြစ်ကြ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်ကို မျှော်လင့် နှင့်
သော၊ ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းစေ
၉၁ ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။- သင်တို့သည်
လည်း၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း အကြောင်း နှင့်
ရှည်သောဝေဝလီတရားတည်းဟူသော သမ္မာ
တရားကိုကြားနာရ၍ ထိုခရစ်တော်ကိုယုံကြည်
ပြီးမှ၊ ဂတိတော်နှင့် ရှည်သော၊ သန့်ရှင်းသော
မိညည် တော်စံတံဆိပ်ခတ်ခြင်း ကို ခံရကြပြီး။-
၉၂ ဝိုင်ထိုက်ဘော်မူသောသူတို့သည်ဘုန်းတော်ကို
ချီးမွမ်းခြင်းအကြောင်းနှင့်ရှေး နှုတ်တော်မူခြင်း
သို့ မရောက်မှီ ကာလ ပတ်လုံး ထိုမိညည် တော်
သည်ငါတို့အမွေစံအရခံ ဖြစ်တော်မူ၏။
၉၃ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုကို ယုံ
ကြည်ခြင်းနှင့်၊ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို ချစ်
ခြင်း အကြောင်းကို ငါ သည် ကြား ပြီးလျှင်၊-
၉၄ သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ကျေးဇူးတော်ကို အ
စည်မပြတ် ချီးမွမ်းလျက်၊ သင်တို့ အပို့အလိုငှါ
၉၅ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုလျက် နေ၏။- ဆုတောင်း
သောအခွက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
စံဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုန်းကြီးသော
အသမဉ်းတော်သည်ကိုယ်တော်မြတ်ကိုသိခြင်း
အလိုငှါ ပညာကို၎င်း၊ ထိုးထွင်းသောညာဏ်ကို
၉၆ ၎င်းသင်တို့အား ပေးပါမည်အကြောင်း။- ခေါ်
တော်မူသောကြောင့်မျှော်လင့်ရသောအရာကား
အဘယ်အရာ ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း သူတို့
သည်ခံရသောအမွေတော်စံဘုန်းစည်းစိမ်ကား
၉၇ အဘယ်ဟူလောက်ကြီးသည်ကို၎င်း၊ ယုံကြည်
ထားငါတို့၌ ပြတော်မူသော အထွန်ကြီးလွှာ

သောတန်ခိုးတော်ကားအဘယ်ဟူလောက်ကြီး
သည်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည်သိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့
စံညာဏ်မှတ်မိကို လင်းစေပါမည် အကြောင်း၊
၁၀ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။- ထိုတန်ခိုးတော်ကား၊
ခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ၍
ခရစ်တော် ၌ ပြုပြင်သော မဟာ တန်ခိုး အာ နှု
၁၁ တော်အရှိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- ခပ်သိမ်းသော အ
ထွန်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊ အစိုးရခြင်း၊
မှစ၍၊ ယခုအဝ နောင်အဝ၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်
သော ဘွဲ့နာမအလုံးစုံတို့အထက်၊ ကောင်းကင်
အရပ်၌၊ မိမိလက်ျာတော် အက်မှာ အလွန်ဖြင့်
မြတ်သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေးတော်မူ
၁၂ ၍၊- ခြေဝေးတော်အောက်သို့ အလုံးစုံတို့ကိုချ
ထားသဖြင့်၊ အသင်းတော်အပို့အလိုငှါ၊ သူကို
အလုံးစုံ တို့၏ အချုပ် အချာ ဥက္ခောင်း ဖြစ်စေ
၁၃ တော်မူ၏။- ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံတို့
ကို အလုံးစုံ တို့နှင့် ပြည့်စုံ စေတော်မူသော သူ၏
ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ ကိုယ်
ဖြစ်သတည်း။

၁ သင်တို့ သည် အထက်က လောကီ တရား သို့
လိုက်၍ အာကာသကောင်းကင်၏ တန်ခိုးကိုအ
စိုးရသောမင်းတည်းဟူသော၊ ငြင်းဆန်သောသူ
တို့၌ ပြုပြင်သော မိညည်၏ အလိုနှင့် အညီ၊ ၃၈
ရိုက်အပြစ်တို့၌ ကွင်းလည်ကြ၍၊ ထို၃၈ရိုက်အ
ပြစ်၌သေလျက် ရှိနေသောသင်တို့ကိုပင် ဘုရား
၂ သခင်သည် အသက်ရှင် စေတော်မူပြီး၊- ထိုငြင်း
ဆန်သောသူတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အ
ထက်က ကိုယ်ကာယ၏ အလိုသို့၎င်း၊ စိတ်၏ အ
လိုသို့၎င်းလိုက်သဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကွင်းလည်
သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ပင် ပကတိ
အတိုင်းအမှတ်တော်ကိုခံရသောသူဖြစ်ကြ၏။-
၃ သို့သော်လည်း၊ ကရုဏာတော်နှင့်ကြွယ်ဝတော်
မူသော ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ
၄ သော မဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့်၊- ၃၈ရိုက်အ
ပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသော ငါတို့ကို ခရစ်တော်
နှင့်အတူ အသက်ရှင် စေတော် မူပြီး၊ ကျေးဇူး
တော်ကြောင့်သာကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။-
၅ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ငါတို့ကို ထမြောက်စေ၍
၆ ကောင်းကင်အရပ်၌ နေရာ ပေးတော်မူပြီး၊- အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါတို့၌ကျေး
ဇူးပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်စံ အထွန် ကြွယ်ဝခြင်း၊

ကိုနောင်ကပ်ကာလတို့၌ ထင်ရှားစေမည် အ
 ၈ ကြောင်းဖြစ်သတည်း။-ယုံကြည်သောအားဖြင့်
 ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရောက်သည် မ
 ၉ တည်း။- ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့်ကယ်တင်တော်
 မူခြင်းသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အ
 ၁၀ အယ်သုမ္မာ ဝါကြားစရာ အခွင့်မရှိ။- အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်ကောင်းသော
 အကျင့်တို့ကိုကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်
 ၌ ပြုပွင့်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။ ထို
 ကောင်းသောအကျင့်တို့၌ ငါတို့သည်ကျင့်လည်
 ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို
 ပွင့်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ လက်ဖြင့်ကိုယ်ကာယ၌ပြုသော
 ဝေါဟာရ အရေများ၊ လှီးခြင်းကို ခံသော သူတို့
 ခေါ်ဝေါ်သောအားဖြင့်၊ အရေများလှီးခြင်းကိုမ
 ခံသောလူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသောသာသနာပလူ
 တို့အထဲ၌ သင်တို့သည် အထက်က ပကတိ အ
 ၁၂ တိုင်းဖြစ်ကြသည်ကိုငင်း- ထိုအခါသင်တို့သည်
 ခရစ်တော်ကိုမသိ၊ ဣသရေလအပေါင်းအသင်း
 ၌မဝင်၊ ဂတိတော်ပါသော ပဋိညင်တရားတို့နှင့်
 မဆိုင်၊ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ၊ လောက၌ ဘုရားခံနေ
 ၁၃ ကြသည်ကိုငင်း အောင်းမေ့ကြလော့။- သင်တို့
 သည်အထက်ကဝေးလျက်ရှိသော်လည်း၊ ယခု
 မှာယေရှုခရစ်၌ဖြစ်၍အသွေးတော်အားဖြင့်အ
 ၁၄ နီးသို့ရောက်ကြပြီး-အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ၁၅ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း
 ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိနည်း အထုံး အဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်
 သောပညတ်တရားတည်းဟူသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
 ၏အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင် ပယ်ရှင်း
 တော်မူသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားလျက်ရှိသော စပ်ကြား
 ထုတ်တန်တိုင်း နံရံကို ဖြိုဖျက်၍ လူမျိုး နှစ်စုတို့
 ကိုတစုတည်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်း မူ
 ၁၆ ကား။ ရန်ကိုငြိမ်းစေပြီးလျှင်- ကိုယ်တော်၌ထို
 လူနှစ်စုတို့ကို လူသစ်တဦး တကိုယ်တည်းဖြစ်
 စေခြင်းငှါ ပွင့်ဆင်၍၊ တလုံးတဝတည်း ဖြစ်ပြီး
 သောထိုလူနှစ်စုတို့ကို၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်
 အားဖြင့် ရန်ကိုသတ်ဖြတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်
 ၁၇ နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့စေမည်အကြောင်းတည်း။-
 ထိုခရစ်တော်သည်လည်းကြွလာ၍၊ ဝေးလျက်
 ရှိသော သင်တို့အားငင်း၊ နီးလျက်ရှိသော ငါတို့

အားငင်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော
 ၁၈ ဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။- ထိုသို့ခရစ်
 တော်အားဖြင့် ငါတို့နှစ်ဦးသည် မိတ်မိညည်တ
 လုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်ထံသို့တိုးဝင်
 ရမည်အခွင့်ကိုရကြပြီ။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်တကျွန်းတနိုင်ငံသား
 မဟုတ်၊ ညွှန်သည်ထည်းမဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသူ
 တို့၏အမျိုးသား၊ ချင်း ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏
 ၂၀ အိမ်တော်သား၊ လည်း ဖြစ်ကြ၏။- အဘယ်သို့
 နည်းဟူမူကား။ တမန်တော်တို့မှပေးရာမက်
 များ၊ တည်းဟူသော တိုက်ငြိမ်အပေါ်၌ သင်တို့
 သည်ထပ်ဆင့်၍၊ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။-
 ၂၁ ထိုတိုက်ထောင့် အပြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှု
 ခရစ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်နှင့်တတိုက်လုံး
 သည်စေ့စပ်၍ ကြီးပွားသဖြင့်၊ သခင်ဘုရားအဖို့
 ၂၂ အလိုငှါသန့်ရှင်းသောဓိတ်မှန်တော်ဖြစ်၏။- ထို
 ဓိတ်မှန်တော်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်မိညည်
 တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်း အလိုငှါ၊
 သင်တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်
 ရှိကြ၏။

၃

၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါပေါလုသည် ယေရှု
 ခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကူညီခံရ၏။-
 ၂ သင်တို့ အကျိုးကို ထောက်၍ ငါအား အပ်ပေး
 တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သာ
 သနာကိုသင်တို့ကြားသိရသည်နှင့်အညီ၊ တပါး
 အမျိုးဖြစ်သော သင်တို့အတွက် ကြောင့် ငါခံရ
 ၃ ၏။- ကျေးဇူးတော်သာသနာကိုအပ်ပေးသည်
 အကြောင်း၊ ဟူမူကား။ ငါသည် အထက်က အ
 နည်းငယ်ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်
 သည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအရာ
 ၄ ကို အစားပြုတော်မူ၏။- ထိုစကားကို ဖတ်ခွတ်
 လျှင်၊ ခရစ်တော်၏ နက်နဲသော အရာ၌ ငါလေ
 ၅ ကျက်သည် ကိုသင်တို့သည် သိရကြမည်။- ထို
 နက်နဲသောအရာကို၊ သန့်ရှင်းသောတမန်တော်
 တို့နှင့်ပရောမက်တို့အား၊ ယခုကာလ၌ မိညည်
 တော်အားဖြင့် ဖွင့်လှစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အ
 ခြားသော ကာလတို့၌ လူမျိုးတို့အား ပြတော်မ
 ၆ မူ။- ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား၊ တပါးအမျိုး
 သားတို့သည် ဝေဂေလိတရားအားဖြင့်လူစာ
 မျိုးသားတို့နှင့်အတူ အခွင့်ခံ၍၊ တလုံးတဝတ
 ကိုယ်တည်းဖြစ်လျက်၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော

၇ ဂတိတော်ကို ဆက်ဆံရကြသတည်း။- တန်ခိုး
 တော် ပြုပွင်သော အားဖြင့် အေး၊ ပေးသနား
 တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံ
 ရသည်နှင့်အညီ၊ ထိုတရားကို ဟောပြောသော
 ၈ ဆရာ၏အဖြစ်သို့ ငါရောက်ရပြီ။- စစ်စစ်မကုန်နိုင်
 ၉ သော ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၏ ဝေ
 ဂေဗိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟော
 ပြောခြင်းငှါ ငင်း၊ အလုံးစုံတို့ကို ယေရှုခရစ်အား
 ဖြင့် ဝန်ဆောင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ရှေးကပ်
 ကာထပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော၊ ထိုနက်
 နဲသော အရာနှင့်စပ်ဆိုင်သော သာသနာသည် အ
 ထယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်
 ရှားစေခြင်းငှါ ငင်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့တွင်
 အငယ်ဆုံးသော သူထက်သာ၍ ငယ်သော င
 ၁၀ အား၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူပြီး- အ
 ၁၁ အထိကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်ကို အကြောင်းပြု၍၊ ထာဝရအကြံတော်ရှိ
 သည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်အရပ်တို့၌ အထွဋ်
 အမြတ် အာဏာစက် တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏
 ၁၂ ဖြင့် ယခုသိရကြမည် အကြောင်းတည်း။- ထို
 သခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲ
 ရင့်သော စိတ်နှင့် တိုးဝင်၍၊ အသနားတော်ခံရ
 ၁၃ သော အခွင့်ကို ရကြပြီ။- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏
 အသရေကို ပြုစု၍ သင်တို့အတွက် ကြောင့်ငါခံရ
 သော ဆင်းရဲခြင်းကို မြင်လျှင်၊ ရွှေလျော့သော
 စိတ်မရှိကြပါစေနှင့်။
 ၁၄ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ၁၅ ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တန်ခိုး
 ထောင်လုံးတည်းဟူသော သားတော် အပေါင်း
 တို့၏အချုပ်အခြာဖြစ်တော်မူသော၊ ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ရှေးမှာ ငါသည် ဗု
 ၁၆ ထောက်၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ဆုတောင်းသော
 အရာကို ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သင်တို့
 ၁၇ ၏အတွင်းလူကို ခွန်အားနှင့် ဖြည့်စုံနိုင်ခဲ့စေ၍၊- ယုံ
 ကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏
 စိတ်နှစ်လုံးအထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည် အ
 ကြောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းနှင့်ညီ
 ထောင် ရွာသင်တို့အား ပေးသနားတော်မူ၍၊
 ၁၈ မေတ္တာ၌ မိုက်ဖျိုးခြင်း၊ တိုက်ဖြစ်လည်း ကျတဉ်
 ဖြင်းရှိသဖြင့်၊- သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်း
 တို့၏ နည်းတူ၊ အနိစ္စလျှား၊ အနက် အမြင့်တို့ကို

၁၉ ဝိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ ငင်း၊- ကိုယ်ညာဏ်နှင့် မ
 သိနိုင်သော ခရစ်တော်၏ မေတ္တာတော်ကို သိနား
 လည်ခြင်းငှါ ငင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သ
 ဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပြည့်စုံတော်မူခြင်း ရှိသမျှ
 နှင့်အညီ ပြည့်စုံကြပါမည် အကြောင်း၊ ငါသည်
 ၂၀ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။- ငါတို့ပြုပွင်သော တန်ခိုး
 တော်အတိုင်း၊ ငါတို့တောင်းပန်ကြံ စည်သမျှ
 ထက် အထွန်ထူးခြားစွာ ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်
 ၂၁ တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊- ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် အသင်းတော်၌ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်
 ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
 ၄
 ၁ ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့
 သည် ခံရသည်နှင့် အထိုက်အလျောက် ကျင့်
 ဆောင်မည် အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား အတွက်
 ကြောင့် အကူညီ၊ ခံရသော ငါသည် သင်တို့ကို
 ၂ တိုက်တွန်း၊ နှိုးဆော် ပါ၏။- အရာရာ၌ စိတ်နှိမ့်
 ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း နှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် တယောက်ကိုတ
 ၃ ယောက် သည်းခံခြင်းရှိကြ၍၊- အသင့်အတင့်
 ပေါင်းဖော်ခြင်း အဖွဲ့အစည်းအားဖြင့်၊ သင်တို့
 သည် အချင်းချင်း၊ စိတ်သဘော မခြားမနားတ
 လုံး တဝတည်း ဖြစ်ဆဲသောငှါ ကြိုးစားအား
 ၄ ထုတ်ကြလော့။- သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်
 စပ်ဆိုင်သော မှောင်လင့်ခြင်း၊ တပါးထဲသို့ ခေါ်
 သွင်းတော်မူသည်နှင့် အညီ၊ ကိုယ်တကိုယ်၊
 ၅ ဝိညာဉ်တော် ညည်တည်းရှိ၏။- သခင်တပါး၊ ယုံ
 ၆ ကြည်ခြင်း၊ တပါး၊ နှစ်ခြင်း၊ တပါး။- ခပ်သိမ်း
 သော ငါတို့၏ အဖ ဖြစ်သော ဘုရားသခင် တဆူ
 တည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ခပ်
 သိမ်းသော ငါတို့၏ အပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ခပ်
 သိမ်းသော ငါတို့ကို နှံ့ပြားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း
 ၇ သော ငါတို့၏ အထဲ၌သည်၊ ရှိတော်မူ၏။- သို့
 သော်လည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဆုပေးတော်မူ
 သည် အတိုင်း ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို အ
 ၈ သီးအသီး ကိုယ်စီခံရကြပြီ။- ထိုသို့နှင့် အညီ၊
 ကျမ်းစာ၌ ယာသည်ကား၊ မြင့်သော အရပ်သို့
 တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာသော သူတို့ကို
 ၉ ဖမ်းသွားတော်မူ၍၊ လူတို့အား ဆုလပ်များကို
 ပေးတော်မူသည်ဟု လာသတည်း။- တက်ကြွ
 တော်မူသည်ဟု ဆိုသော်၊ အစွဲစွာ မြေကြီး
 အောက်အရပ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူကြောင်းကို

- ၁၀ ရည်မှတ်၍ ဆိုသည်မဟုတ်သော- ဆင်းသက်တော်မူသော သူသည် အခြားသောသူမဟုတ်၊ အထုံးစံတို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တို့၏ အထွဋ်ကို ထွန်၍ တက်ကြွတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။
- ၁၁ ခရစ်တော်၏ကိုယ်တော်ကို တည်ဆောက်၍၊
- ၁၂ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကိုပြုတတ်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုပွင့်ဆင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထိုသခင်သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော် အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကိုပရောဖက်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကိုသာသနာပြုအရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကိုသင်းတုပ်အရာ၊ ဆရာအရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏- ငါတို့ရှိသမျှသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းသို့၎င်း၊ တညီတညွတ်တည်းရောက်၍ ခရစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်း ပမာဏအရပ်တည်းဟူသော၊ ကြီးရင့်သောလူ၏အဖြစ်သို့
- ၁၃ ရောက်ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ်သတည်း။- အကြောင်းမူကား၊ သူတပါးတို့သည်လူပရိယာယ်နှင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ခြင်း ငှါ ထည့်ခြားပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည်နောက်တဖန်ခပ်သိမ်းသောသြဝါးထေတိုက်၍ ဓမ္မိမရလွန်သွားသော
- ၁၄ သူငယ်မဖြစ်ဘဲလျက်၊- မေတ္တာမိတ်နှင့် သမ္မာတရားကို ဟောပြောသဖြင့်၊ ဥက္ခေဒ်တည်းဟူသောခရစ်တော်မှာအရာရာတို့၌ ကြီးပွားကြ
- ၁၅ မည်အကြောင်းတည်း။- ထိုဥက္ခေဒ်မှ၊ အဆစ်အပိုင်းမှားတို့သည် အားမြည့်သဖြင့်၊ တကိုယ်ထုံးသည်စေ့စပ်ထုံး ဖြစ်လျက်၊ အသီးအသီး၏ များကိုယ်ငန်းကိုယ်တာအတိုင်းပြုပွင့်သည်နှင့်အညီ၊ မိမိကိုယ်ကိုမေတ္တာ၌တည်ဆောက်ခြင်း ငှါကြီးပွားစေတတ်၏။
- ၁၆ ထို့ကြောင့်၊ ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့သည်လျှပ်ပေါ်သောမိတ်နှင့်ကျင့်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည်နောက်တဖန်မကျင့်မည်အကြောင်း
- ၁၇ သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့်ငါမှာလိုက်၏- ထိုသူတို့သည် ညာဏ်အထင်း ကွယ်သည် ဖြစ်၍၊ မိတ်နှစ်လုံး၊ ခိုက်မသောအားဖြင့် အလျှင်းမသိသော့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အသက်နှင့် ကွာရှင်း
- ၁၈ လျက်ရှိကြ၏- ထိုသူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိ၊ တပ်မက်ခြင်းအလွန်ပြင်းသည်နှင့်ညစ်ညူးသော အကျင့် အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစား၍ ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့ကို ကိလေသာလက် သို့အပ်
- ၁၉ လိုက်ကြ၏- ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည်

- ၁၀ ခရစ်တော် တရားကို ထင်ကြံပြု မထုတ်ဘဲ- အ
- ၁၁ ထက်ကကျင့်လည်ကြသည် အရာမှာထည့်ခြား
- ၁၂ တတ်သောသောထမိတ်တို့ဖြင့်ပုံစံတော်သောသူ
- ၁၃ တောင်းကို ရွတ်ပယ်၍၊ နိတ်နှစ်ထုံး သဘောသစ်ကိုရပြုလျှင်၊ မှန်သောခြောင့်မတ်ခြင်းသန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် အထူအမှန်စုံဆင်းသောသူသစ်ကိုထုတ်ဝတ်ဆောင်မည် အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကားကို ကြားနာရသည် ဖြစ်၍၊ ယေရှုသမ္မာတရားရှိသည့် နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ထံ၌နည်းကြံပြုသတည်း။
- ၁၄ ထို့ကြောင့်၊ မူသားကားကို ပယ်နှုတ်၍၊ နှစ်သော ကားကိုသာ အခွင့်ခွင့်၊ တသောက်နှင့် တယောက် ပြောကြသော့၊ အကြောင်းမူကား၊
- ၁၅ ငါတို့သည်အခွင့်ခွင့်၊ အကျိုးဖြစ်ကြ၏- အ
- ၁၆ မျက်ထွက်ရာတွင် အပြစ်မရှိစေနှင့်- အဓမ္မမပြောဘဲမဝင်စေနှင့်၊ မာရ်နတ်ကို အခွင့်မပေး
- ၁၇ ကြံနှင့်- မိုးတတ်သောသူသည်နောက်တဖန်မိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲသောသူအား ပေးကမ်းစေရန်ရှိစေခြင်းငှါ၊ မိမိထက်နှင့်ကောင်းသောအထုတ်ကို
- ၁၈ ထုတ်ဆောင်အားထုတ်စေ- ညစ်ညူးသောစကားတစွန်း ကိုမျှ သင်တို့ နှုတ်ထုတ်မထွက်စေနှင့်၊ ကြားနာသောသူတို့၏အကျိုးကိုပြုစေရခြင်းငှါ၊ တည်ဆောက်ရာတို့ ကောင်းသော စကားတို့
- ၁၉ သာသုံးဆောင်ကြသော့- ရွေးနှုတ်ခြင်းနေ့ရက်တိုင်အောင် သင်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော မိညည်တော်ကို
- ၂၀ မိတ်မနာစေကြနှင့်- ခပ်သိမ်းသောမိတ်တို့ဖြစ်စေ မိတ်ဆိုး ဖြစ်၊ အဓမ္မ ထွက် ဖြစ်၊ အော်ထစ်ငေါက်ငေါက် ဖြစ်၊ သူအသရေ ဖွက်ဆောင် ပြောဆိုခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောမနာလိုခြင်းကို
- ၂၁ ၎င်း၊ သင်တို့မှ ပယ်ရှားကြသော့- အခွင့်ခွင့်၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကြောင့် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့၊ အခွင့်ခွင့်၊ အပြစ်ထွက်ခြင်းရှိကြသော့။

၅

- ၀ ထိုသို့သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏စွမ်းသားဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူကျင့်ကြသော့- ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကိုခွင့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ရွေးတော်၌ ရွေး ကြိုင်သော အနုပညာ ဖြစ်၊ ငှါ၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်ဆက်လက်၍ ယစ်ပူဇော်ထွတ်

ဝါဆိုအတွက်စွန့်တော်မူသည်နှင့်တူသင်ထို
ဆည်အတ္ထာတရား၌ကွင်းထည်ကြလေ့။

- ၁ မတရားသောမေ့ရန်၌ပုံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသော
- ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ သောတလွန်ကျူးခြင်း
- အမှုထိုက်သန့်ရှင်းသူထိုက်သည့်ရှောင်သင့်သည်
- ၂ တတိုင်း၊ စကား ဖြင့်မျှမဆက်ဆံ ကြ နှင့်- မ
- တော်မလျော်သော ညစ်ညူးပျက်ပြယ် ပျက်ရယ်
- သောစကားများကို ထပ်ပယ်၍ ကျေးဇူးတော်
- ၃ မျိုးစွမ်းခြင်း စကားကို သုံးကြလေ့။- မတရား
- သောမေ့ရန်၌ ခြိတ်သောသူ၊ ညစ်ညူးစွာပြုသော
- သူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သောသော
- ထ ထွန်ကျူးသောသူ တစုံတယောက်မှာ ခရစ်
- တော်နှင့်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရသည်
- ၄ ကိုသင်ထိုက်ကြ၏- လှုပ်ပေါ်သော စကားဖြင့်
- အထက်သူမှ သင်ထိုက် မလှည့်ခြင်းစေနှင့်။ ထို
- အမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အမုက် တော်သည်
- ငြင်းဆန်တတ်သောသူထိုက်ပေါ်သို့ သင့်ရောက်
- ၅ ပေ၏- ထိုကြောင့်၊ သူထိုက်နှင့်ဆက်ဆံ၍ မကွင့်
- ၆ ကြနှင့်၊ အထက် ကာထ၌ သင်ထိုက်သည် မှောင်
- မိုက်စတိဖြစ်ကြ၏၊ ယခုမူကား၊ သခင်ဘုရား၌
- အထင်းဖြစ်ကြ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ အထင်း၏သားကဲ့
- ၇ သို့ကွင့်နေကြလေ့။- အထင်းတော်၏အကျိုးမူ
- ကား၊ အထုံး နံ့သော ကောင်း စွန့်ခြင်း၊ ပြောင့်
- ၈ မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြစ်သည်။- သခင်
- ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောအရာသို့ အထက်
- ၉ အရာ ဖြစ်သည်ကို သင်ကြလေ့။- အကျိုးခံ
- သောမှောင်မိုက်အမှုထိုက်နှင့် မဆက်ဆံသည်သာ
- ၁၀ မက၊ ထိုအမှုထိုက်၏ ပြုကြလေ့။- အ
- ကြောင်းမူကား၊ သူထိုက်သည် ဆိတ်ကွယ်ရ ခဲ့ပြု
- သော အမှုအရာထိုက် စကားပြောကာမူ၌ ညစ်
- ၁၁ ညူးခြင်းပါသော၏- အပြစ်ထင်ရှားသောအရာ
- ရှိသမျှထိုက်သည်အထင်းဖြင့်ထင်ရှားကြ၏၊ ထင်
- ရှားစေတတ်သော အရာရှိသမျှသည်လည်း အ
- ၁၂ ထင်းဖြစ်၏- ထိုကြောင့်၊ အိပ်ပျော်သောသူ၊ နိုး
- လေ့။ သေခြင်းမှ ကမ္ဘာမြောက်လေ့။ သို့ပြုလျှင်၊
- ခရစ်တော်သည် အထင်းကိုသင့်အား ပေးတော်
- မူမည်ဟုဆိုသတည်း။
- ၁၃ ထိုကြောင့်၊ ပညာခံကဲ့သို့မထုတ်၊ ပညာရှိကဲ့
- သို့ စေ့စေ့မြေမြေကွင့်ဆောင်မည်အကြောင်း သ
- ၁၄ တိပြုကြလေ့။- ယခုနေ့ရက်ကာလထိုက်သည် ဆိုး
- ထုတ်သောကြောင့် ကာလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ်
- ၁၅ ကြလေ့။- ထိုကြောင့်၊ သတိမရှိသောသူမဖြစ်

- သခင်ဘုရား၏အလိုတော်ရှိရာကို ပိုင်းခြား၍ သိ
- ၁၁ သောသူဖြစ်ကြလေ့။- ထွန်ကျူး၊ တော်သော
- စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မှု၊ ခြင်းကို ရှောင်၍၊ ဝိညာဉ်
- ၁၂ တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ငြိကြလေ့။- ဆာထံ သိ
- ခြင်းမှ စသောစေ့သိခြင်း၊ အမျိုးမျိုးထိုက် အခွင်း
- ခွင်းပြောဆိုတော်ငြိမ်း၊ နူးညံ့တတ်သော မိတ်နှစ်
- ထုံးနှင့် သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌ကျူး၍ သိခြင်း
- ၁၃ ဆိုကြလေ့။- သံသိမ်းသောအရာထိုက်ကျူး၊ ဇူး
- တော်ကြီး လှပါ၏ဟု၊ ငါထိုက်သခင် ယေရှုခရစ်၏
- နာမတော်ကို ထောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရား
- သခင်ရှေ့ကာလအစည်မပြတ်ဝန်ခံကြလေ့။
- ၁၄ ခရစ်တော်ကိုခန့်ညားသောအားဖြင့်၊ အခွင်း
- ရင်းတယောက်အောက်တယောက်၊ ကိုယ်ကို
- ၁၅ ခန့်ခွဲလျက်နေကြလေ့။- အခွင်းမိမိထိုက်၊ သခင်
- ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊
- ကိုယ်ခံပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလေ့။-
- ၁၆ အကြောင်း မူကား၊ ခရစ်တော်သည် အသင်း
- တော်၏ အပေါ်မှာ ခေါင်း ဖြစ်တော် မူသကဲ့သို့၊
- ယောက်ျားသည် မိမိခံပွန်း၏အပေါ်မှာ ခေါင်း
- ဖြစ်၏၊ ခရစ်တော်သည် ထည်းမိမိကိုယ်ကိုကယ်
- ၁၇ တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏- အသင်းတော်သည်
- ခရစ်တော်၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့
- သို့၊ မိမိထိုက်လည်း ကိုယ်ခံပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို အ
- ၁၈ ရာရာ ခန့်ခံရကြမည်။- အခွင်းယောက်ျားထိုက်၊
- ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့
- သို့၊ သင်ထိုက်လည်း ကိုယ်ခံပွန်းကို ချစ်ကြလေ့။
- ၁၉ ထိုအသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်း
- ၂၀ လျက်ရှိသည့် ဖြစ်၍၊ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း၊ အ
- ရေတွန့်ခြင်းမှ သေသို့ နှင့်လွတ်လပ်သဖြင့်၊ အ
- သရေ တင့်တယ်လျက်ရှိသော အသင်းတော်ကို
- ခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက်သ ထုံသောငှါ၊
- နှုတ်ကပတ်တော်ရေ၌ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်
- စင်ကြယ် သန့်ရှင်းစေမည် အကြောင်း၊ ထိုအ
- သင်းတော်အဖို့ အလိုငှါ ကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်
- ၂၁ မူ၏၊ ထိုနည်းတူ၊ ယောက်ျားထိုက်သည် မိမိကိုယ်
- ကို ချစ်သကဲ့သို့၊ မိမိခံပွန်းထိုက် ချစ်ရကြမည်၊
- ခံပွန်းကို ချစ်သောသူသည် ကိုယ်ကို ချစ်သော
- ၂၂ သူဖြစ်၏- ကိုယ်အသားကို ရန်၊ သောသူ တ
- ယောက်မျှမရှိ၊ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော်
- ကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့၊ သံသိမ်းသော
- သူထိုက်သည် မိမိထိုက်အသားကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်
- ၂၃ ကြ၏- အကယ်စင်စစ်ငါထိုက်သည့် သခင်ဘုရား၏

အသားတော်အရိုးတော်တို့အဝင်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်
 ၃၁ တော်မြတ်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြ၏။- ထိုအကြောင်း
 ကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို နှိမ့်၍
 ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ ဖြစ်သဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
 သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။-
 ၃၂ ဤအရာသည်အလွန်နက်နဲသောအရာဖြစ်ပေ၏။
 ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ခရစ်တော်နှင့် အသင်းတော်
 ၃၃ ကိုရည်မှတ်၍ဆိုသတည်း။- သို့ရာတွင်၊ သင်တို့
 သည် အသီးအသီး ကိုယ်ကို ကိုယ်ခွဲ၍ သကဲ့သို့
 ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ မိမိသည်လည်း
 ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ရိုသေခြင်းရှိစေလော့။

၆

- ၀ သားသွီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်အညီ၊ မိဘ ဇနီးကို နားထောင် ကြလော့။ မိဘ ဇနီးကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည်တရားသော
- ၂၁၂ အမှုဖြစ်၏။- မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလော့။- ဤ ပညတ်တော်ကား၊ သင်သည်ပြည်တော်၌ကောင်း ဇာ၍ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်းဟူ၍ဂတိ
- ၄ တော်နှင့်ဆိုင်သောပဌမပညတ်ဖြစ်၏။- အဖတို့၊ ကိုယ်သားသွီးကိုမိတ်ဆုံးခေါ်ခြင်းငှါမပြုကြနှင့်။ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုမွန်သွန် သင်ခြင်းကိုပြုလျက်ကျွေးမွေးကြလော့။
- ၄ အစေခံကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏ ဇနီးကို နားထောင်သကဲ့သို့၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်၊ မိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ၊ ထောက်သခင်၏ဇနီးကို နားထောင်ကြလော့။- လူတို့၏ မိတ်ကို ခွဲညွတ်စေသောသူကဲ့သို့၊ မှက်မှောက်၌သာနားထောင်သည့် မဟုတ်၊ ခရစ်တော်၏ ကျွန်ကဲ့သို့၊ ဇေတနာမိတ်
- ၇ နှင့်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုစောင့်၍၊- လူ၏ အစေကိုသာခံသကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏ အစေကို ခံသကဲ့သို့၊ ကြည်ညိုသောသဘောနှင့်
- ၈ အစေကိုခံကြလော့။- ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား၏လက်တော်မှအကျိုး
- ၉ ကိုခံရလိမ့်မည်ဟုသိမှတ်ကြလော့။- သခင်တို့၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို ချုပ်တည်း၍၊ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်းတူ ပြုကြလော့။ သင်တို့၏ သခင်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ထိုသခင်သည် အဘယ်သူ၏ ဇာတိကိုမှတ်တော်မမူသည်ကို၎င်းသိမှတ်ကြလော့။
- ၁၀ ကြွင်းသေးသောဇနီးဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား အားဖြင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်အ

- ၁၁ မှီခိုအားဖြင့်၎င်းမိုင်ခွဲခြင်းရှိကြလော့။- မာရ်နတ်၏ပရိယာယ်တို့ကို ဆီးတားနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပွင့်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံ
- ၁၂ ကို ဝတ်ဆောင်ကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အသွေးအသားရှိသောရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ရကြသည်မဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ်တို့နှင့်၎င်း၊ အာဏာဇနီးတို့နှင့်၎င်း၊ လောကီ မှောင်မိုက်၌ အစိုးတရ ပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့်၎င်း၊ မိုဏ်းကောင်းကင်၌နေသောနတ်ဆိုးတို့
- ၁၃ နှင့်၎င်းဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ရကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောနေ့ရက်ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သဖြင့်၊ ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကိုပြီးစီး၍ ခံရပ်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပွင့်ဆင်တော်မူ
- ၁၄ သောထက်နက်စုံကိုယူဆောင်ကြလော့။- သစ္စာတည်းဟူသော ခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ခြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီတည်းဟူသောရင်ဆုပ်တန်ဆာ
- ၁၅ ကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ခြိမ်းသက်ခြင်းနှင့်ရှည်သော ဝေဂေလိတရားကိုဟောပြောစဉ်သောငှါ ပွင့်ဆင်သောအဖြစ်တည်းဟူသောခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက်
- ၁၆ ခံရပ်ကြလော့။- မာရ်နတ်ပြစ်ခတ်သောမီးဇက်ထက်နက်ကို ကာသတ် နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော လှားကိုလည်း၊ ခပ်သိမ်းသော ထက်နက်တို့အပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍ယူဆောင်ကြ
- ၁၇ လော့။- ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသောသံခမောက်လုံးကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ပိညည်းတော်၏ထားကို၎င်း ယူကြလော့။
- ၁၈ ကာလအစည်မိတ်နှစ်လုံးပါလျက်၊ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုခြင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုသို့ဆုတောင်းခြင်းငှါ အားမလျော့ဘဲလျက်၊ ငါမှစ၍သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့အဖို့ ဆု
- ၁၉ တောင်းလျက်စောင့်ရှောက်ကြလော့။- ငါသည်
- ၂၀ ဝေဂေလိတရားကြောင့် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သံထမန်အမှုကို ပြုရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတရား၏နက်နဲသော အရာကို ဖော်ပြခြင်းငှါ ငါသည်နှုတ်ကို ချေရင့်စွာရှင်းလင်းစွာ ခြုံမည် အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုတရားကို ဟောပြော ဖော်သည်နှင့် အညီ၊ ချေရင့်စွာ ဟောပြောမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ အစွဲလည်းဆုတောင်းကြလော့။
- ၂၁ သင်တို့သည် ငါ၌ ဖြစ်သော အကြောင်းအရာများကို သိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားအဖို့ သစ္စာရှိသောဆရာတည်းဟူသော ငါ့ခွန်သောညီတို့မိတ်

သည် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့အား ဖော်ပြလိမ့်
 ၂၂ မည်- သင်တို့သည် ငါတို့၏အကြောင်းအရာများ
 ကိုသိမည်အကြောင်းနှင့်၊ ထိုသူသည် သင်တို့၏
 နှစ်လိုက်သက်သာစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသူကို
 ၂၃ သင်တို့ဆီသို့ ငါပို့လွှတ်၏- ညီအစ်ကိုတို့အား

သက်ခြင်းရှိပါစေသော၊ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့်
 သခင်ယေရှုခရစ်ပေးတော်မူသောယုံကြည်ခြင်း၊
 ၂၄ နှင့်ချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိပါစေသော- ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သော သူအပေါင်းတို့၌
 ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖောက်ပြန်ဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလိပ္ပိတြဝါဒစာ။

PHILIPPIANS.

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ဖြစ်သောပေါလုနှင့်တိမော
 သောသည်၊ ဖိလိပ္ပိမြို့၌ ရှိသော သင်းတော်တို့နှင့်
 သင်းထောက်တို့မှစ၍၊ ယေရှုခရစ်သန့်ရှင်းသူ
 ၂ အပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏- သခင်ယေရှု
 ခရစ်နှင့်ငါတို့ အတူတည်းဟူသော ဘုရားသခင်
 အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ဖြစ်သက်ခြင်း
 သည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
 ၃ ငါသည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသော အခါခါ၊
 ၄ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိသမျှအဖို့ကို
 ၅ အစဉ် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊ သင်တို့ကို
 အောင်းမေ့သော အခါခါ၊ သင်တို့သည် ရှေးဦး
 ရွာသောနေ့ရက်မှစ၍ အတူတိုင်အောင် ဧဝံဂေလိ
 တရားကို ဆက်ဆံ၍ ခံစားကြောင်းကို ငါထောက်
 သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
 ၆ ပါ၏- သင်တို့တွင် ကောင်းသောအမှုကို ပြုစုပြု
 တော်မူသောသူသည်၊ ယေရှုခရစ်နေ့ရက်တိုင်
 အောင် ပြီးစီးလျက် ပြုတော်မူမည်ဟု ငါသ
 ၇ ယောကျ်ား- ရှိသမျှသော သင်တို့၏ အမှုအရာ၌
 ဤသို့ ငါ ယူဆ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရ
 သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့ အပေါင်းသည်
 ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် အကျည်းခံရ
 သော်ငှား၊ ဧဝံဂေလိတရားတက်၌ သက်သေခံ၍
 ထိုတရားကို တဦးစေသော်ငှား သင်တို့ကို အောင်း
 ၈ မေ့၏- ငါသည် သင်တို့အပေါင်းကို ယေရှုခရစ်
 ၏မေတ္တာကရုဏာနှင့် အတူတူသော လွမ်း
 သည့်ဟု၊ ဘုရားသခင်သည် သက်သေဖြစ်တော်

၉ မူ၏- ငါသည် အဘယ်သို့ ဆုတောင်းသနည်းဟု
 မူကား၊ သင်တို့သည် ချားသော အရာတို့ကို
 မိုင်းခြား စေခြင်းငှါ ညာဏ်ပညာ အမျိုးမျိုးရှိ
 ၁၀ လျက်၊- မေတ္တာ ပါရမီ တိုးပွား၍ ပြည့်စုံမည်
 ၁၁ အကြောင်းကို ငှား၊ ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရား
 သခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတတ်
 သော ခြောင့်မတ်ခြင်း အကျင့်နှင့် သင်တို့သည်
 ပြည့်စုံ၍၊ ခရစ်တော်၏နေ့ရက်တိုင် အောင်မိတ်
 ကြည်လှလျက်၊ တိမ်းလဲခြင်းအမှုနှင့် ကင်းလွတ်
 လျက်ရှိမည်အကြောင်းကို ငှား ငါဆုတောင်းပဌ
 နာပြု၏။
 ၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ၌ရောက်သော အမှုအရာတို့
 သည် ဧဝံဂေလိတရားကို မမြင်တားသည်သာမ
 က၊ ပြုစုရာဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါ
 ၁၃ အလိုရှိ၏- ထိုသို့သော အားဖြင့် ခရစ်တော်
 ကြောင့် ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်း အမှုအရာ
 သည်၊ နန်းတော်၌ အနှံ့အပြား ထင်ရှားသည်
 သာမက၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌ ထင်ရှား၏-
 ၁၄ သခင်ဘုရား၌ ညီအစ်ကိုအများတို့သည် ငါခံရ
 သောချည်နှောင်ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်
 နှင့် ကင်းလွတ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိဘဲ၊ နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကို သာ၍ ယောပြောဝံ့ကြ
 ၁၅ ၏- လူအမျိုးတို့သည် မြို့စုရန်လွှဲချင်သော သ
 ယောနှင့် ခရစ်တော်၏တရားကို ယောပြောကြ
 ၏အမျိုးတို့သည် စေတနာမိတ်နှင့် ယောပြောကြ
 ၁၆ ၏- ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကို ထောက်မပို့ရာ
 ခန့်ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဤသူတို့သည်

ထိ၍ ခရစ်တော်၏တရားကို မေတ္တာမိတ်နှင့်
 ၁၇ ဟောပြောကြ၏။- ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူသော
 မိတ်မရှိ၊ ချစ်နှစ်ခြင်းကို ငါခံရသည်တွင်သာ
 ချစ်ဆင်းရဲစေမည်ဟု အကြံပြု၍၊ ရန်သူတို့နှင့်သော
 မိတ်နှင့်ဟောပြောကြ၏။
 ၁၈ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့နည်း။ လျှို့ဝှက်၍ ဟော
 ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိ၍ ဟောပြောသည်
 ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သို့သော အားဖြင့် ဟောပြော
 သည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြော
 ခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ယခု
 ဝမ်းမြောက်၏။ နောင်၌လည်း ဝမ်းမြောက်လိမ့်
 ၁၉ မည်။- အဘယ်သို့နည်း။ ဟူမူကား။ ငါသည် အ
 ၂၀ လျှင်းရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံ၍၊ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊
 ငါ့ကိုယ် ခန္ဓာ၌ ခရစ်တော်သည် အစည်းမပြတ်
 ဂုဏ်အသရေထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ယခုပင်
 ထင်ရှားတော်မူမည်ဟု၊ ငါ့မျှော်လင့် အားကြီး
 ဖြစ်တောင့်တသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ ဆုတောင်း
 ထမြင့်၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ပိညည်းတော်မစသဖြင့်
 ၎င်း၊ ဤအကြောင်း အရာသည် ငါ့ကို ကယ်တင်
 ၂၁ သောအကြောင်းအရာဖြစ်မည်ဟု ငါသိ၏။- ငါ
 အသက်ရှင်သည် အရာမှာ၊ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။
 ၂၂ သေလျှင်မူကား၊ သာဓိအကျိုးရှိ၏။- ဤကိုယ်
 ခန္ဓာ၌ ငါသည် အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါပြုသော အမှု
 ၏ အကျိုးကား၊ ထိုသို့သော အကျိုး ဖြစ်၏။ သို့
 သော်လည်း၊ အဘယ်အကျိုးကို ရွေးယူ ရမည်
 ၂၃ ထုငါမသိ။- ထိုအကျိုး နှစ်ပါး၏ အကြား၌ ငါ
 သည် ယခုကျဉ်းမြောင်းစွာ နေရ၏။ စုတေ၍ ခရစ်
 တော်နှင့်အတူ နေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သော
 မိတ်ရှိ၏။ သာဓိ အလွန်ထူးမြတ်သော အကျိုး
 ၂၄ ဖြစ်၏။- သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေရလျှင်၊
 ၂၅ သင်တို့၌ သာဓိ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။- ထိုသို့ရှိလိမ့်
 ၂၆ မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သည် ဖြစ်၍၊
 ထင်ထိုရှိရာသို့ ငါတစ် နောက်လာသော အား
 ဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ အစ
 ထွက်ကြောင့် သာဓိ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုး
 ၂၇ စွားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်
 ခန္ဓာ၌ နေ၍ သင်တို့၌ သစ္စာနှင့် ပေါင်းပေါ်ရမည်
 ထုငါသိ၏။
 ၂၈ ထင်ထိုသည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်း မ
 ကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တပါးမည်သော

မိတ်ပိညည်းတည်၍၊ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆိုင်
 သောယုံကြည်ခြင်းအဖို့အလိုငှါ တညီတညွတ်
 တည်းကြီးစား အားထုတ်ကြသည် အကြောင်း
 အရာကို၊ ငါရောက်လျှင်သင်တို့နှင့် ဓမ္မတော်
 ထွေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာလျက်နေသည် ဖြစ်စေ၊ ငါ
 ကြားသိရပါမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံ
 ၂၉ ဂေလိတရားနှင့် အထိုက်အလျောက်၊ ဝတ်ကြီး
 ၃၀ ဝတ်ငယ်များကို ပြု၍သာ နေကြလော့။- ထိုသို့
 ရန်သူများကြောင့် အလျှင်း မကြောက်ရွံ့မတုန်
 လှုပ်သော အကြောင်းအရာသည်၊ သူတို့၌ ဂုဏ်
 စီးခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်မီ
 ရင်တော်မူသောအားဖြင့် သင်တို့၌ကား၊ ကထိ
 ၃၁ တင်ခြင်း၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။- အကြောင်း
 ၃၂ မူကား၊ သင်တို့သည် အထက်က မြင်သည် အ
 တိုင်း၊ ယခုလည်း ကြားသည်အတိုင်း ငါခံရသော
 တိုက်လှန်ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သမ္ဘိ
 ခံရကြသည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း
 အခွင့်မှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော်အထွက်ကြောင့်ဆင်း
 ရဲ ခံရခြင်း အခွင့်ကို ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် ရ
 ကြ၏။
 ၃၃
 ၃၄ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်၌ သက်သာခြင်း၊
 မေတ္တာနှင့် ဧဝံဆိုင်သောချမ်းသာခြင်း၊ ပိညည်း
 တော်နှင့်မိသောတာယုဖြစ်ခြင်း၊ သနားစုံမယ်ခြင်း
 ၃၅ တည်းဟူသော အရာတစ်ခုမျှလျှင်၊- သင်တို့
 သည် အခွင့်ချမ်း၊ ချစ်ကြ၍၊ မိတ်မကွဲပြားဘဲ အ
 လုံး တဝတည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဘော
 တညီတညွတ်တည်း ရှိသောအားဖြင့်၊ ငါ ဝမ်း
 ၃၆ မြောက်စရာအကြောင်းကို နှိုင်းကြည့်လော့။-
 ၃၇ ရန်သူတို့လိုသောမိတ်၊ အခွင့်၊ နှိုးကျော်စော၏ဏှိ
 ကိုတပ်မက်သော မိတ်ရှိ၍၊ အဘယ်အမှုကိုမျှမ
 ပြုကြနှင့်၊ သူတစ်ပါး သည် ကိုယ်ထက် သာဓိ
 ကောင်းမြတ်သည်ဟု နှိုင်းချသော မိတ်ရှိ၍ အ
 ၃၈ သောက် ကို တယောက် ထင်မှတ် ကြည့်လော့။-
 ၃၉ ကိုယ်အမှုအရာကိုသာ မရှုမမှတ်ဘဲ၊ ထူးထူး
 ၄၀ ရာကိုအခွင့်ချမ်း၊ ရှုမှတ်ကြည့်လော့။- ယေရှုခရစ်၌
 ရှိသော ထိုမိတ်သဘောကို သင်တို့၌လည်း ရှိစေ
 ၄၁ ကြလော့။ ထိုသခင်သည့် ဘုရားသခင်၏သစ္စာနှင့်
 တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်
 ၄၂ နှင့်ပြိုင်သော အမှုကို လုပ်ကြံခြင်း၊ အမှုဟူ၍မထင်
 ၄၃ မမှတ်လျှတ်ပင်။- မိမိ အသရေကိုစွန့်၍ အစေခံ
 ကျန်၏ သစ္စာကို ထူဆောင်လျှက်၊ ထူးထူး

၁ သောသုတ္တံ၌ ဂ္ဃာ၊ မြင်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါထက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်း သာမဟုတ်၊ ထက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံခြင်း တိုင်အောင် အစေ့ကျန်ခဲ့၍ ကိုယ်

၂ ကို ကိုယ်နှိပ်ချတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်စိုးမိကြောက်၍ ဆွဲနာမတကော ဘိုးထက် ကြီးမြတ်သော ဆွဲနာမ

၃ ကို ပေးသနားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်သတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ ဘိုးသည် ယေရှု၏ ဆွဲနာမ

၄ တော်ကို ရှုထောက်၍၊- ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့် ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း။

၅ သို့ဖြစ်၍၊ င ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် င မှက်မှောက်၌ နားထောင်သည်သာမက၊ မှက်ကွယ်၌ ထည်း အစည်နားထောင် ကြသည်နှင့် အညီ၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်သော မိတ် နှင့်၊ ကိုယ်ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားအားထုတ်

၆ ကြသောအခါ၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ အကျင့် ကျင့်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ သင်တို့ အထံ၌ စေတနာတော် အားဖြင့် ပြုဖွင့်တော်မူသော သူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၇ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှ တို့၌ ငြည်တမ်းခြင်း၊

၈ ငြင်းခုံခြင်း မရှိဘဲ ပြုကြလော့။- သို့ပြုလျှင်၊ အ

၉ ဖြစ်တင် နှင့် မရှိ၊ အဘယ်သူကို မှာမဖြစ်မှားဘဲ နေ၍၊ မပြောင့်မနှိမ့်ဘက် ပြန်သော လူမျိုးအထံ၌ အဘယ်အဖြစ်မျှ မပါသော ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ပြသ၍၊ စကြဝဠာ၌ နေ၊ ထ၊ ကြယ်နက္ခတ်ကဲ့သို့၊ ထိုလူမျိုး အထံ၌ ထွန်းထင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင်၊ ငါသည် အကျိုးမရှိဘဲ လျက်ပြေးသည်မဟုတ်၊ အကျိုးမရှိဘဲ လျက်ကြိုးစားအားထုတ်သည်မဟုတ်ကြောင်းကို ငါထောက်၍၊ ခရစ်တော်၏နေ့ရက်၌ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း ငြိမ့်မည်။

၁၀ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို တင်လှူပူဇော်သော ယဇ်အပေါ်မှာ ငကို လောင်းသော် ထည်းဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိသမျှနှင့်

၁၁ အတူ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။- ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် ထည်းဝမ်းမြောက်ကြသောအခါ ငါ

၁ နှင့် အတူဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသောအခါ၊- ထင်ထိုအကြောင်းအရာများကို ငါသိ၍ မိတ်သတ်သော ခြင်းငှါ၊ တိမောသေကို သင်တို့ရှိရာသို့ ရွာမကြာ

၂ စေလွှတ်မည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏

၃ ခြံခြင်းရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် သင်တို့အကျိုးကို ကြည့်ရှု ချင်သော အတန်ခံမိတ်ရှိသကဲ့သို့ မိတ်သဘောတူသော သူတလောက်မျှ

၄ ငါတို့နှိုင်း၍၊- လူပေါ်သိမ်းတို့သည် ယေရှုခရစ်၏ အကျိုးကို မရှာ၊ ကိုယ်အကျိုးကိုသာ ရှာကြ၏။

၅ သို့သော်လည်း၊ သားသည် အဖနှင့် အတူဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ သူသည် ငါနှင့် အတူ ဝေဝေထိတရားအမှုကို အမှန် ဆောင်ရွက်သည်ဟု၊ သူပြ

၆ သောသက်သေကို သင်တို့သိကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ ငါ၌ အဘယ် သို့ဖြစ်မည်ဟု ငါသိသောအခါ၊ ထိုကို သင်တို့ရှိရာသို့ ချက်ချင်း စေလွှတ်မည်ဟု ကြံစဉ်

၇ မျှော်ထင်လျက် ငါနေ၏။- ထိုမျှမက၊ ငကိုယ်တိုင် သင်တို့ရှိရာသို့ ရွာမကြာ ထာမည်ဟု၊ သခင်ဘုရားအား ဖြင့် ယုံမှတ်စွဲထမ်းသော မိတ်ရှိ၏။

၈ သို့သော်လည်း၊ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်ထိတ်ခြင်းအမှု၌ ငါ၏အပေါင်းအဖော်၊ ငကို ပြုစုသော သူတည်းဟူသော သင်တို့တမန်၊ ငညီ၊ ဝေပြောမိတ်ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ယခု စေလွှတ်သင့်သည်

၉ ထုငါထင်မှတ်၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နာကြောင်းကို သင်တို့ကြားသိသောအကြောင့်၊ ထူအညီ သင်တို့အပေါင်းကို လွှမ်းမိုးတတ်၍ မိတ်မ

၁၀ သာလျက် နေ၏။- သူသည် သေလူအောင် နာသည်မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူကို သနားတော်မူ၏။ သူကိုသာ သနားတော်မူသည်မဟုတ်၊ ငါ၌ ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် မရှိစေ

၁၁ ခြင်းငှါ၊ ငကို လည်း သနားတော်မူ၏။- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သူကို တမန်ထွေ ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါသည် ထည်းဝမ်းသက်သာခြင်းငှါ ၎င်း၊ သူကိုသာ၍ ကြိုးစားသင့်၍ ငါ့အလွှတ်၏။

၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်သော မိတ်နှင့် သူကို လက်ခံကြသောအခါ၊ ထိုသို့သော သူတို့ကို ရိုသေ လေးမြတ် ကြသောအခါ

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငကို ပြုစု၍ စပြည့်စုံသော သောဝတ်ကို သူသည် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်စား၍၊ ခရစ်တော်၏အမှုကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်လုနီးပြီ။

၃

• ကြွင်းသောသောကကောယူမူကောယူညီအစ်ကို

ထို၊ သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့၊
 ၂ ထထပ်ထပ်ငါရေးထိုက်သော်ထည့်၊ ပင်ပန်းခြင်း
 မရှိ၊ သင်ထိုမူကား၊ လုံ့လခြင်းရှိကြလိမ့်မည်-
 ၃ ခွေး၊ ထိုကိုရှောင်ကြလော့၊ မကောင်းသော အ
 ကျင့်ကို ကျင့်သောသူထိုကို ရှောင်ကြလော့၊ အ
 ရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရောင်ဆောင်သောသူထိုကို
 ၄ ရှောင်ကြလော့- ငါထိုသည် စိတ်ဝိညာဉ်အား
 ဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ် ချ်၊ ဇာတိ၌ ကိုး
 စားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ်၌ သာဝါကြား၊ ဝမ်း
 မြောက်သောသူဖြစ်၍၊ မှန်သော အရေဖျားလှီး
 ၅ ခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်ကြ၏- သို့သော်လည်း၊ ငါ
 ဖြစ်လျှင် ဇာတိ၌ ကိုးစားရာ အကြောင်းရှိ၏၊
 အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌ ကိုးစားရာ
 အကြောင်းရှိသည်ဟု ထင်လျှင်၊ ငါမူကားသာ
 ၆ ဖြစ်၏- ငါသည်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အ
 ရေဖျားလှီးခြင်း ကို ခံရ၏၊ အသရေလ အမျိုး၊
 ဗယ်မိန်အန္တယ်ဖြစ်၏၊ ဟေမြလူမှ ဆင်းသက်
 သောဟေမြလူစစ်ဖြစ်၏တရားအားဖြင့်မာရ်
 ၇ ဖြစ်၏- စိတ်အား ကြီး ခြင်းကို မေးသော်၊ ငါ
 သည်အသင်းတော်ကို ညည်းဆဲသောသူဖြစ်၏၊
 ပညတ်တရားအားဖြင့် ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 ကိုမေးပြန်သော်၊ ငါသည်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်း
 ၈ လွတ်သောသူဖြစ်၏- သို့သော်လည်း၊ ငါ၏အ
 ကျိုးစီးပွားကို ပြုစုသောအရာရှိသမျှထိုကို၊ ချွံ
 စေသောအရာကဲ့သို့ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါထင်
 ၉ မှတ်၏- ထိုမျှမက၊ ငါ၏သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိ
 ၁၀ သောပညာသည်အဘယ်မျှထောက်မြတ်သည်
 ၁၁ ကိုထောက်၍- ခပ်သိမ်းသောအရာထိုကိုချွံ၊ စေ
 သော အရာ ကဲ့သို့ ငါ ထင်မှတ်၏- ထို သခင်
 ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာထိုကို အချွံခံရပြီ၊
 သေခြင်းမှ ထမြောက်သော အခွင့်ကို ငါ ရရှိင်
 ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံတော်
 မူသည်နည်းတူ၊ ငါ သည်ထည်း အသေခံ၍ ထို
 သခင်ကိုငင်ထမြောက်တော်မူခြင်း၏တန်ခိုးကို
 ၁၂ ငှ်၊ ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကို ထက်ဆံ့၍ခံခြင်း
 ကိုငှ် သိကျမ်းခြင်းငှါ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်
 ရသော ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မကိုးစားဘဲ၊
 ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် ခြင်း အား ဖြင့် ရသော
 ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တည်းဟူသော၊ ယုံကြည်ခြင်း
 အတွက်ကြောင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော
 ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကို
 အမြတ်ရ၍ ထိုသခင်၌တည်ပါမည်အကြောင်း။

၁၃ သိမ်းသောအရာထိုကိုမစင်ကဲ့သို့ငါထင်မှတ်
 ၁၄ ၏- ထိုသို့ဆိုသော်အကျိုးကိုခံရပြီ၊ နံ့ထင်ခြင်း
 သို့ရောက်ရပြီဟု ငါးဆိုလို့၊ အကြင်အကျိုးကို
 ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည်ကို ကိုင်ခမ်းတော်
 မူ၏၊ ထိုအကျိုးကိုကိုင်မိခြင်းငှါ ငါပြော၍ထိုက်
 သေး၏၊
 ၁၅ ညီအစ်ကိုထို၊ ငါကိုင်မိပြီဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်မ
 ထင်သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတရားများ
 ၁၆ နောက်ကျသော အရာထိုကို မမှတ်ဘဲ၊ ရွှေ၌ရှိ
 ၁၇ သော အရာထိုကို ထွမ်းကမ်း၍- ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့်ဘုရားသခင်သည့်ထက်အရပ်မှသော်
 ၁၈ တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဆုကိုရခြင်းငှါ၊ ပန်း
 ၁၉ တုံးထိုင်သို့ ငါလိုက်ပြေး၏- ထိုကြောင့်၊ နံ့ထင်
 သောသူရှိသမျှထိုသည်အသို့သောသဘောကိုစွဲ
 လမ်းရကြမည်၊ သင်ထိုသည်တစုံတစုသောအရာ
 ၂၀ ၌ သဘောခြားနားလျှင်၊ ထိုအရာကိုပင် ဘုရား
 ၂၁ သခင်ခေါ်ပြတော်မူလိမ့်မည်- သို့မဟုတ်သော်
 ထည်း၊ ယခုရှိသမျှအတိုင်း တနည်းတည်းကျင့်
 ၂၂ ချ်တသဘောတည်းရှိရကြမည်- ညီအစ်ကိုထို၊
 ငါကျင့်သည်နည်းတူသင်ထိုသည်တညီတညွတ်
 တည်းကျင့်ကြလော့၊ ငါထို ပေးသော ဝံ့ဆတ်
 သေနှင့်အညီ ကျင့်သောသူထိုကိုလည်း၊ ရှုစွတ်
 ၂၃ ကြလော့၊ အကြောင်းမူကား၊ အထက်အစန်ခန့်
 ငါပြော၍၊ ယခုပင် မှတ်ရည် ကျလျက်နှင့် ပြော
 သည့်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်ထိုင်ကို
 ၂၄ ရန်ဆက်ပြု၍ ကျင့်သောသူအများရှိကြ၏- ထို
 သူထိုသည် မှတ်မိခြင်း၌ လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏၊
 သူထို၏ဘုရားမူကား၊ မိမိထိုဝမ်းပေတည်း၊ မိမိထို
 ၂၅ ရှက်ကြောက်စွယ်သော အကျင့်၌သာ မိမိထိုဝါ
 ကြွားကြ၏၊ ထောက်အရာထိုကိုသာမိတ်စွဲထား
 ၂၆ ခြင်းရှိကြ၏- ငါထို ကျင့်သော အကျင့်မူကား၊
 ကောင်းကင်ဘုံ နှင့် ခပ်ဆိုင်လျက် ရှိ ၏၊ ကယ်
 တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်သည်
 ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည်ဟု၊ ငါထို
 ၂၇ သည်မျှော်ထင်လျက်နေကြ၏- ထိုသခင်သည်
 ခပ်သိမ်းသော အရာကိုပင် မိမိအောက်၌ရှိစွဲ
 ရှိုင်တော်မူသော ပြုစွင်အားထုတ်ခြင်းအားဖြင့်၊
 ယုတ်ညံ့သော ငါထို၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ပင်၊ ဘုန်း
 အသရေနှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်ခန္ဓာတော်၏နည်း
 တူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသစ်ရှင်ဆင်တော်မူထံ၊
 ၂၈
 ၂၉ ထိုကြောင့်၊ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း။

ဦးရစ်သရဗ္ဗတဦးဟူသော၊ ငါ့ရှင်၏အထွန်ထွမ်း
 သော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့ဆီခွဲပြီး သည် အတိုင်း
 သခင်ဘုရား၌တည်နေကြစေဘူး၊ ချစ်သူတို့၊
 ၂ ဝေဝါဒီနှင့် သုန္ဒရီတို့သည် သခင်ဘုရား၌
 သဘောတညီတညွတ်တည်း၊ ဖြစ်ရကြမည် အ
 ၃ ကြောင်းကိုငါတောင်းပန်သွေးဆောင်ပါ၏။-အ
 ချင်းလုပ်ဖော်ဆောင်ခက်စမ်း၊ သင့်ကိုယ်တိုင်ငါ
 တောင်းပန်၏။ ငါနှင့် ကထေမင်မှစ၍ အသက်
 စာရင်း ဝင်သော၊ အခြား သောငါ၏ လုပ်ဖော်
 ဆောင်ခက် တို့နှင့် အတူ၊ ဧဝံ ဂေလိ တရားကို
 ထောပြောသော အမှု၌ ကူညီ၍ ကြိုးစား အား
 ထုတ်သောမိမ့်တို့ကိုမစေထောက်ပံ့ပါလော့။
 ၄ သခင်ဘုရား၌အစည်မပြတ်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊
 မှီကြလော့၊ တဝန်ငါဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်
 ၅ ကြလော့။- လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌သင်တို့၏ပြည်၊
 ညွှန်းခြင်း သဘော ကို ထင်ရှား စေကြလော့။
 ၆ သခင်ဘုရားသည်အနီးအပါး၌ရှိတော်မူ၏။-အ
 တယ် အမှုကို မှီ၊ မိမိခြင်းမရှိဘဲ၊ အရာရာ၌
 ကျေးဇူးတော်ကို မှီ၊ မှမ်းခြင်း နှင့် တကွ ဆု
 တောင်းပဋ္ဌနာပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့တောင်း
 ပန်လိုသော အရာများတို့ကို ဘုရားသခင် အား
 ၇ ကြားလျှောက်ကြလော့။-ထိုသို့ပြုလျှင်၊ အတယ်
 သူ၏ကြံစည်မရှိနိုင်သောဘုရားသခင်၏ဖြစ်သက်
 ခြင်းသည်၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၏မိတ်
 နှစ်လုံးတို့ကိုစောင့်မလိမ့်မည်။
 ၈ ကြွင်းသောသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
 တို့၊ သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျှောက်
 ပတ်သောအကျင့်၊ ခြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ စင်
 ကြယ်သော အကျင့်၊ သူတပါး နှစ်သက် ဖွယ်
 သောအကျင့်၊ မှီ၊ မှမ်းဖွယ်သောအကျင့်ရှိသမျှ
 တို့ကို၎င်း၊ ပါရမီတပါးပါးကောင်းသောသိတင်း
 တပါးပါးနှင့်ဆိုင်သောအကျင့်တို့ကို၎င်း နှစ်လုံး
 ၉ သွင်းကြလော့။-သင်တို့သည်အထက်ကသင်ယူ
 ၍ ငါ၌ ကြားမြင်ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။
 ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ဖြစ်သက်ခြင်း၏ အရှင် ဘုရား
 ထခင်သည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၀ ထစဉ်လည်း သင်တို့သည် ကော် ဩညှိပြုစု
 ချင်သော စေတနာမိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည် ဖြစ်
 ၍၊ ငါသည် သခင်ဘုရား၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိ၏။ ထိုစေတနာ မိတ်သည် အထက်က မှီ

၁၁ ဆော်ထည်း ပြုစုရသောအစွန်မရှိပြီ။- ထိုသို့ငါ
 ဆိုသော်၊ ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲခြင်းကို ရည်မှတ်၍
 ဆိုသည့်မထုတ်အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်အစွေ
 ကြိုသမျှ သော အခြင်း အရာတို့၌ ရောင့်ရဲသော
 ၁၂ မိတ်ရှိသောဘုရား သင်မိပြီး- ရွတ်ချခြင်းကို၎င်း၊
 ကြွယ်ဝ ခြင်းကို၎င်း ခံတတ်၏။ ဝစ္ဆာဇာ၊ ခြင်း။
 စွတ်သိပ်ခြင်း၊ စဉ်းမိမိရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို
 ခံရသောဘုရား၊ အရပ်ရပ်တို့တွင်အရာရာ၌သင်မိ
 ၁၃ ပြီး- ကော် ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော
 ခရစ်တော်အားဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို
 ၁၄ ငါတတ်စွမ်းနိုင်၏။-သို့သော်လည်း၊ ဆင်းရဲစွန့်
 ကိုငါခံရသည်အခါ၊ သင်တို့သည်ငါနှင့်ဆက်ဆံ
 ၁၅ သောအားဖြင့်ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီ။- အချင်း
 မိလိပ္ပိသားတို့၊ ဧဝံ ဂေလိတရားကို ယောစပြု
 ၍၊ မာကေခေါ်နိပြည်မှ ငါထွက်ဆွဲသောအခါ
 အလှူလှူခြင်း၊ အလှူခံခြင်းအမှု၌၊ သင်တို့မှတစ်ပါး
 အတယ်အသင်းတော်မှ ငါ နှင့်မဆက်ဆံကြ။-
 ၁၆ သက်သာထောင့်တိမြဲ၌ငါရှိစဉ်ပင်၊ ငါလိုသော
 အရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်စောင့်ပေး
 ၁၇ လိုက်ကြ၏။- ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ အလှူကိုရှာသည့်
 မထုတ်၊ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသော အကျိုးကို ရှာ
 ၁၈ ၏။-ယခုအခါအရာရာ၌ငါရတတ်၏၊ ဥစ္စာကြွယ်
 ဝ၏။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရား
 သခင် နှစ်သက်အားရတော်မူသော ယဇ်တည်း
 ဟူသော၊ သင်တို့ပေးလိုက်သောအရာတို့ကိုပေး
 ခြောဗိတ်ထက်မှ ငါခံရသည့်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝထွက်
 ၁၉ ရှိ၏။- ငါ၏ဘုရားသခင်သည်ဘုန်းအာနုဇာန်၌
 နိယာမတော်မူသောစဉ်၊ မိမိရှိသည်အတိုင်း၊ သင်
 တို့ အလိုရှိသမျှတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်
 ၂၀ စုံစေတော်မူလိမ့်မည်။- ငါတို့အဖေတည်း ဟူ
 သောဘုရားသခင်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်း
 ကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
 ၂၁ ယေရှုခရစ်၌ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့
 ၂၂ ကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။- ငါနှင့်အတူရှိသောညီ
 အစ်ကိုမှစ၍၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်သင်
 တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကဲသာဘုရင်၏နန်းတော်
 ၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသဖြင့်
 ၂၃ နှုတ်ဆက် ကြ ၏။- ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏
 ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသ
 တည်း။ အာမင်။

မိလိပ္ပိတ္တဝါစာပြီး၏။

ကောလောသဲဩဝါဒစာ၊

COLOSSIANS.

၁

- ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်
၏မာန်ဘော်ဖြစ်သောငါပေါလုနှင့်ညွှတ်တော်မူ
သောသည်။-ကောလောသဲမြို့၌နေသောသန့်ရှင်း
သူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်သော
ညီအစ်ကိုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှု
ခရစ်နှင့် ငါတို့အဖွဲ့တည်းဟူသော ဘုရားသခင်
အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ဖြစ်သက်ခြင်း
သည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
- သင်တို့သည်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်၍၊ သန့်
ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုချစ်ကြသည်ဟုငါတို့သိ
ကြသဖြင့်၊ သမ္မတဘုရားတည်းဟူသောဖခင်
ဂေလိတဘုရားကိုသင်တို့သည်အထက်ကကြားသိ
ကြသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အဖွဲ့ကောင်းကင်ဘုံ၌
ထိုသားသောမောင်လင်းဘုရားကိုသောက်သဖြင့်၊
သင်တို့အဖွဲ့ အစည် မပြတ် ဆုတောင်း၍၊ ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်၏သမည်းတော်တည်းဟူသော
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးမွမ်းကြ၏။
- ထိုတဘုရားသည်လောကီနိုင်ငံတရောက်လုံးကို နှံ့
မြားသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်ခဲ့ပြီး
သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း၊ တိုးပွားခြင်းကို ပြု
သည်နည်းတူ၊ အရပ်ရပ်၌ပင်ပြုတတ်၏။ သင်
တို့အမှုကိုစောင့်၍၊ ခရစ်တော်ထံ၌သစ္စာရှိသော
အရာတည်းဟူသော၊ ငါတို့ ခုစ်သော ကျွန်ုပ်တို့
ပေပြုသည် သင်တို့ကို သွန်သင်သည် အတိုင်း
သင်တို့သည် ကြား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
တော်ကို မှန်ကန်စွာ ဝန်ခံသော နေ့မှစ၍ ထိုသို့
- သောအကျိုးရှိ၏။-သင်တို့၌ရှိသောမိသားစု
တို့ပေပြုသည့်ငါတို့အားပြခဲ့ပြီး
- ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကြားရသည်နေ့မှစ၍၊
- သင်တို့အဖွဲ့ အလိုငှါ အစည် မပြတ် ဆုတောင်း၊
- ဝိဇ္ဇာသုတေသနလျက်နေကြ၏။ ဆုတောင်းသောအခိုက်
တူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော အကွင့်
အမျိုးမျိုးတည်းဟူသော အသီးကို သီးခြင်း၊
ဘုရားသခင်ကို သိသောညာဏ်တိုးပွားခြင်း ရှိ
သဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်အရာရာ၌
ထည့်သွင်းခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုန်းကြီး

- သောတန်ခိုးတော်အတိုင်း ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ
သဖြင့်၊ သမည်းတော်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
ကိုခိုးမွမ်းလျက်၊ သခင်ဘုရားနှင့်ထိုက်လျှောက်
စွာကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်တော် မူစေခြင်း၊
ငှါ၊ ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဓမ္မညာဏ်အမျိုးမျိုး အား
ဖြင့်၊ အလိုတော်ကို အကုန်အစင် နားထည် ပါ
- ၀၁ မည်အကြောင်းဆုတောင်းပစ္စည်း၏။-အသင်း
၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့၏အမှုကို ငါတို့သည်
ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူး
- ၀၂ ပြုတော်မူ၏။- မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှထည်း၊ ငါတို့
ကိုနှုတ်၍၊ ခုစ်တော်မူသောသားတော်၏နိုင်ငံထဲ
- ၀၃ သို့ သွင်းတော်မူ၏။- ထိုသားတော်၏ အသွေး
အားဖြင့် အပြစ် လွတ်တော် မူခြင်းတည်းဟူ
သော၊ ရှေး နှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့
ထည့်ခံရကြ၏။
- ၀၄ ထိုသားတော်သည် ဓမ္မမြင်မရသော ဘုရား
သခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေဗုဒ္ဓာတ္ထ
ဝါ အပေါင်းတို့တွင်လည်း သားဦး ဖြစ်တော်မူ
- ၀၅ ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်သည်
ကောင်းကင်ပေါ်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောသောဓူပ
အရာ၊ အဓူပအရာ၊ ရာဇပတ္တင်ဖြစ်စေ၊ အမိုးရ
ခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာ
ဏာစက်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဝန်
ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၊ ထိုသခင်
အဖွဲ့အလိုငှါ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည်
- ၀၆ ဝန်ဆင်းလျက် ဖြစ်ကြ၏။- သားတော်သည်
ထည်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌ ဖြစ်တော်မူ
၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် တန်ခိုးတော်
- ၀၇ အားဖြင့်သာတည်ကြ၏။-အသင်းတော်တည်းဟူ
သောကိုယ်၏ဥက္ခာန်၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌
ထူးမြတ်ခြင်းငှါမူလအရင်းဖြစ်၍၊ သေသောသူ
- ၀၈ တို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူ
ကား၊ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းကိုသားတော်၌
- ၀၉ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ၊ ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
သွန်းသောအသွေးတော်အားဖြင့်ရန်ကိုမြှားစေ
၍၊ ကောင်းကင်အရာဖြစ်စေ၊ မြေကြီးအရာဖြစ်
စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်အား

မြင့် ဘုရားသခင် နှင့် မိတ္တဟာယ ခွဲခြားငှါ
ငှါထလှိုမြို့တော်မူ၏။

- ၂၀ အထက်က ဘုရားသခင် နှင့် ကွာရှင်း၍၊ ဆိုး
ညစ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် မိတ်နှစ်လုံး၌
ရန်သူဖြစ်သောသင်တို့ကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အ
သေခံ တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယခုမိတ္တဟာယ
- ၂၁ ခွဲခြားတော်မူ၏။- အကြောင်း မူကား၊ ကောင်း
- ၂၂ ကင်အောက်၌ရှိသမျှသောဝေနေယျသတ္တဝါတို့
အားတောပြောသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်
ကြားရပြီးသောဝေငေါတရား၏ရှောင်လင့်ခြင်း
မှမရှောင်လျော့ဘဲ၊ တိုက်ဖြစ်ကျခြင်း၊ တည်ကြည်
ခြင်းနှင့်တကွ ခြိမ္မိစွာယုံကြည် ခြံလျှင်၊ သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်လျက်၊ အပြစ် တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်
လျက်ရှိသောသင်တို့ကိုရှေးဘဝ၌ ဆက်သမည်
အကြောင်းတည်း။
- ၂၃ ငါပေါလုသည်တိုတရားကို တောသောဆရာ
ဖြစ်သည်နှင့် သင်တို့အဖို့အလိုငှါ ဆင်းရဲခံခြင်း
၌ယခုဝမ်းမြောက်၍၊ ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခ
အကြောင်းအကျန်ကိုအသင်းတော်တည်းဟူသော
ကိုယ်တော်အဖို့အလိုငှါ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပြည့်စုံ
- ၂၄ ခေါ်- ရှေးကပ်ကာယပတ်လုံးဝှက်ထားလျက်
- ၂၅ မှီသော်လည်း၊ ယခုတွင် သန့်ရှင်းသူတို့ အား
ခော်ပြသော နက်နဲရာတည်းဟူသော ဘုရား
သခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုအကုန်အစင်
ထောပြောစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အကျိုးကိုထောက်
၍၊ အေးအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
သာသနာတော်နှင့်အညီ၊ ငါသင်္ဃိအသင်းတော်၌
- ၂၆ စစ္စဆရာ၏အဖြစ်သို့ရောက်ရပြီး- တပါးအမျိုး
သားတို့တွင် ဤနက်နဲသောဆရာနှင့်ဆိုင်သော
မတာစည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မှလောက်ကြီး
သည်ကိုသန့်ရှင်းသူတို့သည်သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရား
သခင်အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်း
အသရေကိုရှောင်လင့်ခြင်း အကြောင်းတည်းဟူ
သော၊ သင်တို့အထဲ၌ တည်တော်မူသော ခရစ်
- ၂၇ တော်ပေတည်း။- ခရစ်တော်အားဖြင့် လူတိုင်း၊
စုံထင်ခြင်းသို့ရောက်၍ လူသေသိမ်းတို့ကို ဆက်
သသံ့သောငှါ၊ ငါတို့သည်လူသေသိမ်းတို့ကို သ
တိပေး၍ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆုမွန်သွန်သင်လျက်
- ၂၈ ခရစ်တော်၏တရားကိုတောပြောကြ၏။- ထိုသို့
အလိုငှါ ငါသည်အမှုဆောင်ရွက်၍၊ ငါ၌တန်ခိုး
တော်ပြုပွင့်အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်းကြီး
စားအားထုတ်ထွေမြှ၏။

- ၁ သင်တို့နှင့်ထောဒိကိမြို့သူ မြို့သားတို့မှစ၍၊ င
- ၂ ရက်နှာကို မမြင်ဘူးသော သူရှိသမျှ ထိုသည်၊
မေတ္တာဗုဒ္ဓိ ထုံ့ဖွဲ့၍၊ ခမည်းတော် ဘုရား နှင့်
ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောဆရာကို နားထည်၍
သော၊ ဝိမိကိန္ဒာနှင့်ကင်းစင်သောညဉ့်၏စဉ်း
မိမိ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မိတ်နှစ်လုံး သက်
သာစေမည်အကြောင်း၊ အဘယ်မှထောက်ကြီး
သောတိုက်လှန်ခြင်းကို ငါခံရသည်ဟု၊ သင်တို့
- ၃ သိစေခြင်းငှါ ငါ့အလိုရှိ၏။- ထိုနက်နဲသောဆ
ရာ၌ ပညာ အဏ္ဏာ၊ ညာဏ် အဏ္ဏာ မှီသမျှတို့
- ၄ သည် ဝှက်ထားလျက် ရှိကြ၏။- အထက် မည်
သောသူမျှ ပြားလောင်းသော စကားအားဖြင့်
သင်တို့ကိုမလှည့်ခြင်းစေခြင်းငှါ၊ ဤစကားကိုငါ
- ၅ ပြောဆို၏။- ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်သင်တို့
နှင့်ကွာ၍နေသော်လည်း၊ မိတ်ဝိညည်းအားဖြင့်
သင်တို့နှင့် အတူ မှီသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
လျှောက်ပတ်စွာစီရင်ပြုပွင့်တတ်သည် ကိုငှါ၊
ခရစ်တော်၌ခိုင်ခံ့ စွာ ယုံကြည်သည်ကိုငှါ မြင်
- ၆ လျှင် ဝမ်းမြောက် ဖြင်းရှိ၏။- ထိုကြောင့်၊ သင်
- ၇ တို့သည်သခင် ယေရှုခရစ်ကို ခံယူ ပြီးသည်ဖြစ်
၍၊ ထိုသခင်၌စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်း
ရှိလျက်၊ နည်းဥပဒေသကို ခံပြီးသည် အတိုင်း
ယုံကြည်ခြင်း၌ ခြိမ္မိစွာ စွဲလမ်းလျက်၊ ကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ၊ ယုံကြည်ခြင်း
တို့ပွားပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင်၌ကျွင်ထည်ကြ
ထေ့။
- ၈ ခရစ်တော်၏ တရားကို မလိုက်၊ လူ အဆတ်
ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသနှင့်ထောက်တရားစွ
ကိုလိုက်၍၊ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသော
ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မ
လုယူ မဗျက်ဆီး စေခြင်းငှါ သတိပြုကြထေ့။-
၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဇာတိအဖြစ်
တော်၏ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌
၁၀ ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။- အထွဋ်
အမြတ်၊ အဇာဓကရှိသမျှကိုစုပုံစုံတော်မူ
သော၊ ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် စုံထင်ခြင်းရှိကြ
၁၁ ၏။- ခရစ်တော်၏ အရေဖူးလျှိုးခြင်း အားဖြင့်၊
အတိ ပကတိ အဖြစ် ကိုယ်ကို ပတ် ရှင်း၍၊
ထက်မြင့်မလုပ်သော အရေဖူးလျှိုးခြင်းကို ထို
၁၂ သခင်၌သင်တို့သည် ခံကြသည် ဖြစ်၍၊ နှစ်ခြင်း
အားဖြင့် ထိုသခင်နှင့် အထွတ်ထွေ ပြုတ်ခြင်းကိုခံ

ကြမ်း ခရစ်တော် ကို သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေ
 တော် မူသော ဘုရားသခင်၏ ပြုစုပေး ထုတ်
 တော်မူခြင်းကိုယုံကြည်သောစားခြင်း နှစ်ခြင်း
 ကို ခံ၍ ထိုသခင်နှင့် စေတု ထမြောက် ခြင်း သို့
 ၈၉ ရောက်ကြမ်း- ဂုဏ်ရှိန်စေခြင်းနှင့်၊ ဇာတိပက
 တိ၏စေရဈာ၊ထိုးခြင်းကိုမခံသောစေခြင်းနှင့်
 သေထွက်မိနေသောသင်တို့ကို ခရစ်တော်နှင့်စေ
 တုစေသက်ရှင်စေ၍၊ သင်တို့စေခြင်းသမ္မတို့ကို
 ၉၀ ထွက်တော်မူ၏- ငါတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ထက် ခြစ်
 ဆော့ပိနည်းစေထိုးစေခဲ့နှင့် ဓိတ်ဆိုင်သောထက်
 မှတ်ကို ချေ၍၊ ထက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ မိုက်ထား
 ထွက်၊ ငါတို့စိတ်ကြားထဲကပယ်ရှင်းတော်မူပြီး-
 ၉၁ စေထွက်စေမြတ်၊ စောထာစက်ဈားကို ထုထုလျှင်၊
 ထင်ရှားစွာ ထုတ်ပြန် ထက်ဝါးကပ်ထိုင် တော်
 စားခြင်းစောင့် ပွဲကိုခံတော်မူပြီး
 ၉၂ ထိုကြောင့်၊ ဇာသောက် ခြင်း၊ စေ မှ၊ ပွဲနေ၊
 ထဆန်းနေ၊ ဥပုသ်နေ၊ ထိုကိုစောင့်ခြင်းစေမှုတွင်
 ထင်တို့ကို စေထယ်သူမှာ မစစ်ကြော မစီရင် စေ
 ၉၃ နှင်း- ထိုစေရာတို့သည် နောက် ခြစ်လတ်သော
 စေရာတို့၏စေရိတ်ခြစ်ကြမ်း ကိုယ်မူကား၊ ခရစ်
 ၉၄ ဘော်၏ကိုယ်ခြစ်၏- ဥက္ကောင်းတော်ကို စေခြံမ
 ပြု၊ဇာတိပကတိ၏စိတ်နှစ်လုံးစေချဉ်းနှိုးထောင်
 ထွားထွက်၊ မိမိမသိမမြင်သောစေရာကိုစူးစမ်း
 ထွက်၊ မိတ်နှိမ့်ချခြင်းနှင့်၊ ကောင်းကင်တမန်
 ကိုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် မွေ့လျော် သော သူ တစုံ
 တယောက်မှာ၊ သင်တို့ဆုကို မထုမထူ စေနှင်း-
 ၉၅ ဥက္ကောင်းတော်မှ တကိုယ်ထုံးသည် စေဆစ်စေ
 ပိုင်းစေထိုးစေခဲ့မှားစားခြင်း၊ စားခြည့်၍ထိုး
 ခဲ့ထွက်၊ ဘုရားသခင်၏ စေလိုတော် နှင့် စေညီ
 ကြီးပွားတတ်၏
 ၉၆ သင်တို့သည်ခရစ်တော်နှင့်စေတုသေ၍၊ထော
 ၉၇ ကိတရာ၊နွယ် စုတေကြသည်မှန်လျှင်၊ မထိုနှင့်၊
 မမြည်းနှင့်၊မကိုင်နှင့်ဟူသောပညတ်စကားကို
 ထောက် စေ သက် ရှင် သေး သ ကဲ့ သို့၊ စေထယ်
 ၉၈ ကြောင့်နားထောင်ကြသနည်း- ထုထိုက်ပညတ်
 ကြိတ်စေထိုးစောင့်ရှောက်သော ထိုပညတ်မြို့
 သမ္မတို့သည် ပုလ်ပွက်စေခြင်း စေကြောင်း ခြစ်
 ၉၉ ကြမ်း-ထိုသို့သောပညတ်တို့သည်ကိုယ်စေသား
 ကိုဝပြောစွာ ကျွေးမွေးခြင်းနှင့်မဆိုင်၊ ကိုယ်စေ
 ထိုစေလျှောက် ကိုးကွယ်ခြင်း၊ မိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊
 ကိုယ်ကာယကိုနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍၊ ပညာမြို့
 ရောင်စောင့်ကြမ်း

၃
 ၁ စေထက် ဆိုခဲ့ပြီးသည်စေထိုး၊ သင်တို့သည်
 ခရစ်တော်နှင့်စေတုထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊
 ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ထက်မှာခရစ်တော်
 သည်ထိုင်နေတော်မူရာ စေရိတ်နှိမ့်သောစေထက်
 ၂ စေရာတို့ကို ရွာကြ ထေး၊- မြေကြီးပေါ်မှာ မြို့
 သောစေရာတို့ကို စွဲထမ်းသော မိတ်မမြို့ကြနှင့်၊
 စေထက် စေရာတို့ကိုသာ မိတ်စွဲထမ်းခြင်း မြို့ကြ
 ၃ ထေး၊- စေကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သေ
 သောသူဖြစ်၍ သင်တို့စေထက်သည် ခရစ်တော်
 ၄ နှင့်စေတုဘုရားသခင်နှင့်ပွတ်ထားထွက်ခြင်း- ငါ
 ထိုစေသက်တည်းဟူသောခရစ်တော်သည်ထင်
 ရွားတော်မူသော စေခါ၊ ငါ ထိုသည်ထည်း ထို
 သခင်နှင့်စေတုဘုန်းကြီး၍ထင်ရှားကြထေး
 ၅ ထိုကြောင့်၊ မတရားသော မေရန်နှင့် မိတ်ခြင်း၊
 ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ကိလေသာပုန်ခြင်း၊ ဆိုး
 ညစ်သောတပ်မက်ခြင်း၊ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း
 ခြစ်သောထောတထွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော
 မြေကြီးပေါ်မှာ မြို့သောသင်တို့၏ ကိုယ်စေခါ ထို
 ၆ ကိုသေစေကြထေး၊- ထိုစေမှုဈားကြောင့်ဘုရား
 သခင်၏စေဈက်တော်သည်ခြင်းဆန်သောသူထို
 ၇ စေပေါ်၌သင့်ရောက်ပေ၏- ထိုသူတို့နှင့်သင်တို့
 သည်ထည်း၊ စေထက်က ပေါင်းစော်သောစေခါ၊
 ၈ ထိုစေမှုဈားနှင့်ကျင့်ထည်ကြမ်း- ထုမူကားထို
 စေမှုစေထိုးစိုထိုကိုငင်၊ စေဈက်ထွက်ခြင်း၊ မိတ်
 ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သုစေသရေဈက်စောင့်
 ပြောဆိုခြင်း၊ညစ်ညူးသောစကားကိုသုံးခြင်းထို
 ၉ ကိုငင်၊ သင်တို့နှုတ်မှ ပယ်ရှင်းကြထေး- စေ
 ဈင်းဈင်းရသာစကားကိုမပြောမသုံးကြနှင့်၊ စေ
 ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် လူတောင်း၏ စေ
 ကျင့်ထိုနှင့် လူဟောင်း၏ကိုယ်ကို ဈုတ်ပယ်၍၊-
 ၁၀ ဓနိစင်းတော်မူသောသူ၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်စေညီ၊
 မှန်သော ပညာစားခြင်း စေသစ် ပြုစုသော လူ
 သစ်ကို လူတင် ဝတ်ဆောင်သော သူဖြစ်ကြမ်း-
 ၁၁ ထိုဓနိစင်း ပြုစုတော်မူရာ၌ ဟေထသလူမရှိ၊
 ယုဒလူမရှိ၊စေရဈာ၊ထိုးမဝ်ထာခံခြင်းမရှိ၊ မခံ
 ခြင်းမရှိ၊လူမိုင်းမရှိ၊သကုသိလူမရှိ၊ကျွန်မရှိ၊လူ
 လွတ်မရှိ၊ခရစ်တော်သည်စေထိုးစိုထိုနှင့်စေထိုးစို
 ခြစ်တော်မူ၏
 ၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ရွေး
 ကောက် သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ဈစ်စပ်
 သောသူ ကဲ့သို့၊ သနားစိုပက်ခြင်း၊ ထွေးစူးပြု

ခြင်း၊ မိတ်ဖွဲ့သံသရာခြင်း၊ မိတ်ရှည်
 ၁၃ ခြင်းတို့ကို ယူတင် ဝတ်ဆောင် ကြလေ့- တ
 ယောက်၌ တယောက် အပြစ် တင်စရာ အခွင့်ရှိ
 လျှင်၊ အခွင့်၊ ခွင့်သည် ခံ၍ အပြစ်ကို လွှတ်ကြ
 သော ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်
 ၁၄ တော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြုကြလေ့- စုံလင်
 ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတည်းဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
 ၁၅ ကို ထပ်၍ ယူတင် ဝတ်ဆောင် ကြလေ့- သင်တို့
 မိတ် နှစ်လုံးအထဲ၌ ခရစ်တော် ၏ ငြိမ်သက်ခြင်း
 အုပ်စိုးစေ၊ ထိုသို့ အလိုငှါ သင်တို့သည် တလုံးတ
 ကိုယ်တည်း၌ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကို ခံကြသည်
 ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို သိသော မိတ်ရှိ ကြလေ့-
 ၁၆ ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာအ
 ဖျိုးဖျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာ တည်နေ၍
 သင်တို့သည် ဆာလံသီခြင်းမှ စသော ဓမ္မသီခြင်း
 အဖျိုးဖျိုးအားဖြင့်၊ အခွင့်၊ ခွင့်တို့ကို ဆုမွန်
 သင်ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကို ပြု၍၊ နူးညှိတ်သော
 မိတ် နှစ်လုံးနှင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တင့်
 တယ်လျှောက်ပတ်စွာ သီခြင်း ဆို ကြလေ့-
 ၁၇ စကားပြောသော်ငှါ၊ အမှုဆောင်ရွက်သော်ငှါ၊
 သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်း
 သော အမှုတို့ကို ပြုမူလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီး
 ထွပါ၏ဟု၊ ထိုသခင်ကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်
 ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလေ့-
 ၁၈ အခွင့်၊ မိမိတို့၊ သခင်ဘုရား၌ လျှောက်ပတ်
 သည်အတိုင်း၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို
 ၁၉ ဝန်ခံကြလေ့- အခွင့်၊ ယောက်ျားတို့၊ ကိုယ်ခင်
 ပွန်းကို ချစ်ကြလေ့- ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြနှင့်-
 ၂၀ သားသမီးတို့၊ မိဘစကားကို အရာရာ၌ နားထောင်
 ကြလေ့- မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်း အမှု
 သည် သခင်ဘုရား နှစ်သက် တော်မူသော အမှု
 ၂၁ ဖြစ်၏- အဖတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို မိတ်ဆိုးစေ
 ခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်၊ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူတို့သည် အား
 ၂၂ လျော့မိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်- အ
 စေခံကျန်တို့၊ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊
 လူတို့၏ မိတ်ကို နူးညှိတ်စေသော သူကဲ့သို့၊ မျက်
 မှောက်၌သာ နားထောင်သည်မဟုတ်၊ မိတ်နှစ်
 ခွမရှိဘဲ၊ သောက် သခင်၏ စကားကို အရာရာ၌
 ၂၃ နားထောင်ကြလေ့- လူ၏ အမှုကို သာဆောင်
 ရွက်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်
 ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ပြုလေသမျှတို့၌ စေတနာ
 ၂၄ မိတ်နှင့် ပြုကြလေ့- သင်တို့သည် သခင်ခရစ်

တော်၏ အစေကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ အစွေတော်
 တည်းဟူသော အကျိုးကို၊ ထိုသခင်ဘုရား၏
 ၂၅ ထက်တော်မှ ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်ကြလေ့-
 မတရားသော အမှုကို ပြုသောသူမည်သည့်ကား၊
 မိမိပြုသော အမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်၊
 အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကိုမှတ်တော်မူ-
 ၇
 ၁ သခင်တို့၊ သင်တို့၏ သခင်သည် ကောင်းကင်
 ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည် ကို သိမှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်
 ဖြင်းတရား၊ မျှခြင်းတရားနှင့် အညီ ကိုယ်ကျွန်
 တို့ကို ပြုကြလေ့-
 ဆုတောင်းပဌနာ ပြုခြင်း အမှုကို အမြဲပြု၍၊
 ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြ
 ၃ လေ့- ငါသည် ခရစ်တော်၏ နာမတော်အရာ
 ၄ ကြောင့် အချဉ်အနှောင်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနက်
 နဲသော အရာကို ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
 သည် တရားယောရာတံခါးကို ငါတို့အား စွင့်
 တော်မူမည် အကြောင်းကို ငှါ၊ ထိုနက်နဲသော
 အရာကို ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ငါဖော်
 ပြမည် အကြောင်းကို ငှါ၊ ငါတို့အဖို့လည်း ဆု
 ၅ တောင်း ကြလေ့- ပြင်ပလူတို့၏ မျက်နှာကို
 ထောက်လျက်၊ ပညာနှင့် ကျင့်ဆောင်၍ ကာထ
 ၆ အချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလေ့- လူအသီးအသီးတို့
 အား အဘယ်သို့ ဖြန့်ပြောရမည်ကို သိရှိမည်
 အကြောင်း၊ သင်တို့စကားသည် ဆားအားဖြင့်
 ငန်သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အစည်မ
 ပြတ်တင့်တယ်လျှောက်ပတ်ပါစေ၊
 ၇ သခင်ဘုရား၌ သစ္စာရှိသော ဆရာ၊ ငါတို့ကျွန်
 ချင်းတည်းဟူသော၊ ငါချစ်သော ညီတုခိတ်သည်၊
 ငါ၏ အကြောင်းအရာ ရှိသမျှကို သင်တို့အား
 ၈ ဖော်ပြလိမ့်မည်- သူသည် သင်တို့၏ အကြောင်း
 ၉ အရာများကို သိ၍၊ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးကို သက်
 သာစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကို ငှါ၊ သင်တို့အထဲက ဖြစ်
 ၍ သစ္စာရှိသော ငါချစ်သော ညီတုခိတ်သို့ သင်တို့ဆီသို့
 ငါစေလွှတ်၏၊ သူတို့သည် ဤမြို့၌
 ဖြစ်သမျှသော အကြောင်းအရာကို သင်တို့အား
 ဖော်ပြကြလိမ့်မည်၊
 ၁၀ ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသော သူအာရိက္ခာစု
 ဗာနုဗဏ္ဍိတို့ မကု၊ ယုတ္တုယုခေါ်ဝေါ်သော ယေ
 ရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏၊ မကုအ
 တွက်သင်တို့ကို ငါမှလိုက်ခဲ့ပြီး သူသည် သင်တို့
 ၁၁ ဆီသို့ ရောက်လာလျှင် ထက်ခံ ကြလေ့- အ

ရေရှား၊ ဟိုးခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင် ဤသူတို့
သာ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အဖို့ ငါနှင့်အတူ
အမှုဆောင်သော သူဖြစ်၍၊ ငမိတ်ကို သက်သာ

၁၂ စေကြ၏။ သင်တို့အထဲက ဖြစ်သော၊ ခရစ်တော်
၏ ကျန်ပေ ဖြစ်သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သင်
တို့သည် နုံသင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်
ကို အကုန် အစင် ထေ့ကျက် လျက် တည်ကြည်
မည်အကြောင်း၊ သူသည် သင်တို့အဖို့ ကာလအ

၁၃ စည်ကြီးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။ သင်တို့မှစ၍
လောမိက မြို့နှင့် ဖောရပေါလီ မြို့၌ရှိသော သူတို့အ
ဖို့ သူသည် အလွန်စေတနာမိတ် အားကြီးသည်

၁၄ ထု၊ ငါသည် သူ၏ သက်သေဖြစ်၏။ ငါ့ချစ်သော
ဆေးသမား လုကာနှင့် ခေမသည် သင်တို့ကို နှုတ်

၁၁ ဆက်ကြ၏။ လောမိက မြို့၌ ရှိသော ညီအစ်ကို
တို့ကို၎င်း၊ နို့ဖမှစ၍ သူ၏ အိမ်၌ ရှိသော အသင်း
တော်ကို၎င်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၂ ဤစာကို သင်တို့သည် ဖတ်ပြီးမှ လောမိက မြို့
အသင်း၊ တော်ကို ဖတ်စေကြလော့။ ထို မြို့မှ ရ

၁၃ သောစာကိုလည်း သင်တို့ ဖတ်ကြလော့။- အာ
မိဗျူကိုလည်း၊ သင်သည် သခင်ဘုရား၏ ထက်
တော်မှ ခံရပြီးသော ဓမ္မဆရာ၏ အမှုဆရာ ကို
ပြည့်စုံခြင်းငှါ သတိပြုပါ ထုပြောကြလော့။

၁၄ ငါပေါလုသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်သော
အချက်ကို ကိုယ်ထက်ဖြင့် ရေးထား၏။ ငါ ခံရ
သော ချည်နှောင်ခြင်းကို အောင်းပေကြလော့။
သင်တို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်း။

ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

FIRST THESSALONIANS.

၁

၁ ပေါလု၊ သိလ္လာနု၊ တိမောသေတို့သည် ခမည်း၊
တော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ်တို့တည်ရှိသော
သက်သာလောနိတ် မြို့သား၊ အသင်းတော်ကို
ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖ
တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေး
ဇူးတော်နှင့် ဖြစ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါ
စေသော။

၂ ငါတို့အဖတည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရှေ့
၃ တော်၌ သင်တို့သည် ယုံကြည်သောမိတ်နှင့် အ
၄ ကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်သော မိတ်နှင့် ကြိုးစား
အားထုတ်ခြင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုမျှော်
ထင်သောမိတ်နှင့် တည်ကြည်ခြင်းတို့ကို ငါတို့
သည် အစည်မပြတ် အောင်းပေလျက်၊ ဘုရား
သခင်ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရ
သော ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို သိလျက်၊ သင်
တို့ အပေါင်းကို အကြောင်း ပြုသဖြင့်၊ ဘုရား
သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကာလအစည်ရှိ၊ မှမ်း

၅ သင်တို့ အဖို့ အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြု
လျက်နေကြ၏။

၆ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့် အတူနေသော အခါ သင်
တို့အတွက် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်သည်ကို သင်
တို့သိကြသည်နှင့် အညီ၊ ငါတို့ဟောပြောသော
ဝံ့ဂေလိတရားသည် သင်တို့၌ ကားသက်သက်
ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ တန်ဖိုးနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော
မိညည်တော်နှင့်၎င်း၊ မိမိ၏အာမေဍသိ အမှန်သိ

၇ ခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော တရားဖြစ်၏။ သင်တို့
သည် ကြိုးစားသော ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသော်
လည်း၊ သန့်ရှင်းသော မိညည်တော်နှင့် ဆိုင်
သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် တကွ နှုတ်ကပတ်
တရားတော်ကို ခံယူ၍၊ ငါတို့ကဲ့သို့သော သူသခင်

၈ ဘုရားကဲ့သို့သော သူဖြစ်ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ မာ
ကေဂေါနိပြည်၊ အခါယပြည်၌ ယုံကြည်သော
သူအပေါင်းတို့အား သင်တို့သည် ပုံသက်သေပေး

၉ သော သူဖြစ်ကြ၏။- အဘယ်သို့နည်းတူမူကား၊
သင်တို့ထံက၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရား

တော် အသံသည်၊ မာကေခေါ်ခိုပြည်၊ အခါယ
ပြည်၌ကျော်စောသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို
သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သင်သည် အရပ်ရပ်
တို့၌နှံ့ပြားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည်တစ်စုံတစ်
ခုကိုမျှပြောစရာအကြောင်းမရှိ။ ငါတို့သည်သင်
တို့အထံသို့အဘယ်သို့ ဝင်ကြသည်အကြောင်း
အရာကိုသတိပြုသတိရကုန်လျှင်၊ သင်တို့သည်
အသက်နှင့်ပြည့်စုံလျက်မှန်တော်မူသောဘုရား
သခင်၏ အမှုတော်ကို သင်တို့သည် ဆောင်ခြင်း
၁၀ ငှါရင်း၊ ရောက်လတ်သောဘေးဒဏ်မှငါတို့ကို
ကယ်နှုတ်သော သခင်ယေရှု တည်းဟူသော၊
သေခြင်းမှ ဘုရားသခင် ထမြောက် စေတော်မူ
သောသားတော်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှကြွလာ
တော်မူမည်အရာကို ငုံ့လင့်ခြင်းငှါ ရှပ်တု
ဆင်းတုတို့ကို ပြစ်ပယ်၍၊ ဘုရားသခင် အထံ
တော်သို့ပြောင်းလဲကြသည် အကြောင်းအရာ
ကိုလည်းကြားပြောကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်သင်တို့အထံသို့ဝင်
ခြင်းအမှုသည်အခုလုံးနှီးမြစ်ကြောင်းကိုသင်
၂ တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ သင်တို့ သိကြ
သည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ဗီလိဗျူ၌ ဆင်းရဲ
ခြင်းနှင့် ညည်းဆဲခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်
ကိုအမှီပြု၍၊ ကြီးစွာသောတိုက်သွန်ခြင်းနှင့်တကွ၊
ဘုရားသခင်၏ ဝံ့ဂေလိတရားကို သင်တို့
၃ အားရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။ ငါတို့သည်မှား
ယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း အား
ခြင်း၊ သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြသည်
၄ မဟုတ်။ ဝံ့ဂေလိတရားကို စောင့်ထိုက်သော
သူဟု၊ ငါတို့ကိုဘုရားသခင်သက်ခံတော်မူသည်
နှင့်အညီ၊ လူကိုနှစ်သက်စေသကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါ
တို့မိတ်နှစ်လိုက်ကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသော
ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ဟောပြော
၅ ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သိ
ကြသည်နှင့် အညီ၊ ငါတို့သည် ချောမွေ့သော
စကားကိုတခါမျှမသုံး၊ ဝှက်ထားသောလောဘ
မိတ်အလျှင်းမရှိကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည်
၆ ငါတို့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခရစ်
တော်၏တမန်တော်ဖြစ်၍၊ လေးသောဝန်ကိုတင်
ပိုင်သော်သည်။ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို
သင်တို့တွင်မရှာ၊ အခြားသူတို့တွင်လည်း မရှာ
၇ ဘဲ။ သင်တို့တွင်ခြင်း၊ ညည်း၊ စွာပြုကြ၏။ သင်တို့

၈ ကိုနှစ်သောကြောင့် နှိမ့်နိမ့်သည် မိမိသူငယ်ကို
ကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို
နှစ်မြောစုံမက်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ဝံ့
ဂေလိတရားကိုမျှမက၊ ကိုယ်အသက်ကိုပင်ပေး
ချင်သောစေတနာမိတ်ရှိကြ၏။
၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ပင်ပန်း၊ စွာထုပ်
ဆောင်၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကိုသင်တို့
မှတ်မိကြ၏။ သင်တို့တွင်တယောက်ကိုမျှမနှောင့်
ရှက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် နေ့ညညှိ ထုပ်ဆောင်
လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ဝံ့ဂေလိတရားကိုသင်တို့
၁၀ အား ဟောပြောကြ၏။ ငါတို့သည်တော်နှင့် ဘုန်း
၁၁ တော်ထံသို့ သင်တို့ကို ခေါ်သွင်း၊ တော်မူသော
၁၂ ဘုရားသခင်နှင့်အထိုက်အလျောက်သင်တို့သည့်
ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အဖသည်မိမိသားတို့ကို
ပြုသကဲ့သို့ငါတို့သည်သင်တို့ရှိသမျှကိုအဘယ်
သို့ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်၍ မှာထားသည်ကို
သင်တို့ သိကြသည် နှင့် အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့
ရောက်သောသင်တို့တွင် ငါတို့သည်အဘယ်သို့
သန့်ရှင်း၊ ဖြောင့်မတ်လျက်၊ အပြစ်တင်ခွင့် နှင့်
ကင်း၊ လွတ်လျက် နေကြသည်ကို သင်တို့ သည်
သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ထည့်သွင်း
သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။
၁၃ ငါတို့ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က
ပတ်တရားကို သင်တို့သည် ခံယူကြသောအခါ၊
လူ၏ နှုတ်ထွက် စကားကို မခံယူဘဲ၊ ဘုရား
သခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အ
ညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောသင်တို့အထံ၌
ပြုပွင့်သောဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို
ခံယူကြသည် အကြောင်း အရာကို ငါတို့ သည်
ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အ
၁၄ စည်မပြတ် ခိုးယူကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
မူကား၊ ယုဒပြည်၌ယေရှုခရစ်၏ဘာသာကိုခံယူ
သောဘုရားသခင်၏သားဝင်သူတို့သည် ယုဒလူ
တို့လက်မှ ဆင်းရဲခံရသကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊
သင်တို့သည် မိမိတို့ အမျိုးသားခွင့်တို့ ထက်မှ
ထိုနည်းတူ ခံရသောအားဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ရှိ
သော တပည့်တော် ကဲ့သို့သော သူဖြစ်ကြ၏။
၁၅ ယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက်
များကိုအသေသတ်ကြပြီး၊ ငါတို့ကိုလည်းညည်း
ဆဲကြပြီး၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့မလိုက်၊
ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ထက် ဖြစ်ကြ
၁၆ ၏။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည်ကယ်တင်ခြင်း

ထို့ရောက်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြ သည်ကိုသူတို့သည်ဆီးတား၍ မိမိတို့စေခြစ်ကို စေသည်ပြည့်စုံစေကြ၏။ သူတို့စေပေါ်၌ အဓမ္မက တော်သည်အကုန်အစင်ရောက်ရ၏။

- ၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်မိတ်နှစ်လုံးအားဖြင့် မထုတ်၊ ကိုယ်အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့်ခဏကွာ သည်ရှိသော်၊ သင်တို့မှတ်နှာကို မြင်ခြင်းငှါစ ထွန်လွှမ်းသော မိတ်နှင့် သာ၍ ကြိုးစားစား
- ၁၃ ထုတ်ကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ ငါပေါ်ထုသည်သင်တို့ ခြံရာသို့သွားခြင်းငှါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် အ လိုရှိသော်လည်း၊ စာတန်သည်ဆီးတားသေ၏။
- ၁၄ ငါတို့မျှော်ထင်ခြင်း အကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း၊ ဝါကြွားခြင်း၏ ဦးရစ်သရဗူ ကား၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းအရာနည်း၊ ငါ တို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌သင်တို့သည် ထိုသို့သောအကြောင်း
- ၂၀ အရာဖြစ်ကြသည်မဟုတ်သော၊- သင်တို့သည် ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ၊ ငါတို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကြသည်။

၃

- ၁ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်တဖန်မအောင်နိုင်သော အခါ၊ အာသင်မြို့၌တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍
- ၂ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။- ခရစ်တော် ၏ အံ့ဂေလိ တရားကိုဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော် ကို လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် ဖြစ်သော ငြိတိမော
- ၃ သေကို ထွတ်လိုက်၏။- ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်းကြောင့် အဘယ်သူမျှ မရှေ့လျော့ မည်အ ကြောင်း၊ သင်တို့ကိုပြုစုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအ ရာ၌သင်တို့ကို ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်စေခြင်းငှါသူ
- ၄ ကို ငါထွတ်လိုက်၏။- ထိုဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံစေ မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသည် ယူသင်တို့ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလိမ့် မည်ဟု၊ သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါငါတို့ပြော နှင့်ကြပြီ၊ ထိုသို့ပြောသည်အတိုင်းဖြစ်သည်ကို
- ၅ သင်တို့ထည်းသိကြ၏။ နှိမ့်သွေးဆောင်တတ် သောသူသည် သင်တို့ကို နှိမ့်သွေးဆောင်သ ခြင်း၊ ငါတို့ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည် အခုည်း၌ ဖြစ်မည်ဟု မိုးမိမ့်၍၊ မအောင်နိုင် သောအခါသင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသိလိုသော ငှါငါစေလွှတ်၏။
- ၆ ယခုမူကား၊ တိမောသေသည် သင်တို့ထံက

မြန်လာ၍၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့်နှစ်ခြင်း တည်သည်ဟူ၍ငါ၊ ငါတို့သည်သင်တို့ကိုလွှမ်း သကဲ့သို့သင်တို့သည်ငါတို့ကိုလွှမ်း၍၊ အစည်မ ပြတ်ကောင်းမွန်စွာ အောင်းပေ့ ကြသည်ဟူ၍ ငါ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း ကို ကြားပြော သည်ရှိသော်၊- ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်အရာ ရာ၌ဆင်းရဲ၍ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင်၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သက်သာခြင်းသို့ ရောက်

- ၈ ကြ၏။- ယခုမှာသင်တို့သည်သခင်ဘုရား၌တည်
- ၉ ကြည်လှ၏။ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။- ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ရှေ့၌ သင်တို့၏ အကြောင်း ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအ ပေါင်းကိုထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအဘယ်သို့ဆပ်
- ၁၀ နှိုင်းသနည်း။- သင်တို့မှတ်နှာကိုမြင်၍၊ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း လိုသေးသမျှကို နှိမ့်လှမ်းမည်အ ကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ညညီမပြတ်အထွန်တ ရာထုတောင်းပဋိပက္ခပြု၍နေကြ၏။
- ၁၁ သင်တို့ရှိရာသို့ငါတို့သွားရာလမ်းကိုငါတို့အ ဖတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်သည် ပွင့်ဆင်တော်မူပါစေသော၊-
- ၁၂ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်း၊ ထိုနှင့် အတူ ကြွလာ တော်မူသောအခါ၊ ငါတို့အဖ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၊ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သော သင်တို့၏မိတ်နှစ်လုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပါရမီ၌မြီမြီနှင့် ခံစိမ့်သောငှါ၊ ငါတို့သည်သင်တို့ကိုနှစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းကိုငါ၊ သူတပါးအ ပေါင်း တို့ကို ငါ ချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းပေတ္တာနှင့် အ ထူးသဖြင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းသခင် ဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။

၄

- ၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်၊ ဘုရား သခင်ကိုအဘယ်သို့ နှစ်သက်စေရမည်ကိုငါတို့ ထံ၌နည်းခံကြသည်နှင့်အညီ ထိုးဖွား၍ကြွယ် ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုကို အမှီ ပြုလျက်၊ ငါတို့သည်တောင်းပန်၍ ထိုက်တွန်း
- ၂ သွေးဆောင်ကြ၏။- အဘယ်သို့သောပညတ်ထို ကို သခင်ယေရှု၏အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည်
- ၃ အပ်ပေးသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။- ဘုရားသခင် ၏အလိုတော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဖတရား

သောမေဇုန်ကို ကြည်ရှောင်၍ သန့်ရှင်းစေခြင်း၊

၄ ငှါငှါ- ဘုရားသခင်ကို မသိသော သာသနာပထုတို့သည် ကိလေသာတပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့

၅ မရှိ- သင်တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ အသရေတင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိ ထိန်း

၆ တတ်စေခြင်းငှါငှါ- ဤအမှုအရာ၌ ထွန်ကျူး၍ ညီအစ်ကိုကိုပရိယာယ်ထားဖြင့်မပြစ်မှားစေခြင်းငှါငှါ အလိုတော်ရှိ၏။ ငါတို့သည်အထက်က ဟောပြော၍ သစ္စာ ပေးနှင့်သည် အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သော ပြစ်မှားခြင်းကို ခံသောသူအပေါင်းတို့အားကိစ္စတရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်- ဘုရားသခင်သည်ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည် မဟုတ်။ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ်သောသူသည်လူကိုသာငြင်းပယ်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောပိညဉ်တော်ကိုငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ငြင်းပယ်၏။

၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ချစ်ခြင်းအရာကို သင်တို့အား ရေး၍ပေးလိုက်စရာ အကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည်အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ဆုမ္မ သွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမျှမက၊ မာကေဝေါနိမြည်တွင် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်တိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့်- ပြင်ပသူတို့ရှေ့၌လျှောက်

၈ ပတ်စွာကျင့်၍ အဘယ်မျှ မလိုရအောင်၊ ငါတို့သည်အထက်ကမှာထားသည်နှင့်အညီငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်အမှုကိုဆောင်ရွက်လျက်၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ်မည် အကြောင်းကို၊ ငါတို့သည်တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။

၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိသောအခြားသူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမနည်းမည်အကြောင်း၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏အမှုအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါတို့အ

၁၀ လိုမရှိ- ယေရှုသည်သေပြီးမှတဖန်ထမြောက်တော်မူသည်ကိုငါတို့သည်ယုံလျှင်၊ ထိုနည်းတူ၊ ယေရှု၌အိပ်ပျော်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ထိုသခင်နှင့် အတူ ဘုရားသခင် ချီဆောင်တော်မူလိမ့်မည်- သခင်ဘုရား၏စာတော်အားဖြင့်တ

ဝန်ငါတို့ဆိုသည့်ကား၊ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသောငါတို့သည် အိပ်ပျော်ပြီးသော သူတို့၏အရင် အစိုး

၁၁ နေရာကုရကြမည်မဟုတ်- သခင်ဘုရားသည် ကျွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင်တမန်မင်း၊ အသံပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏တံပိုးတော်ကိုမှတ်ခြင်းနှင့် တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခရစ်တော်၌ သေလွန်သောသူတို့သည်အစိုးထမြောက်ကြလိမ့်မည်- ထိုအခါ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့သည် အာကာသကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ မိမိ၏အိပ်ပေါ်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရသောအားဖြင့်သခင်ဘုရားနှင့်အတူအစဉ်မပြတ်နေရကြလိမ့်မည်- သို့ဖြစ်၍၊ ဤကားဈာနအားဖြင့် အခွင့်အလမ်းတယောက်ကိုတယောက်သက်သာစေကြလော့။

၅

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ကပ်ကာလ အချိန်ဈာန်ကို သင်တို့အားရေး၍ ပေးလိုက်စရာ အကြောင်းမရှိ-

၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သူမို့သည် ညည့်အခါလာသကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေဇာစွာ

၃ သံကြမ်း- ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။ အေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်းလွတ်စေတော့ ဆိုစည်တွင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိမိ၌ သားဖွားခြင်း ဝေဒနာ ရောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်၌လျှင်မြန်စွာသောပွက်စီးခြင်း

၄ ရောက်၍ လွတ်ခြင်းအခွင့်မရှိရကြ- သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်သည် သူမို့ကဲ့သို့သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်လာမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်၌နေကြသည်မဟုတ်-

၅ သင်တို့အပေါင်းသည်အလင်း၏သား၊ နေ့၏သားဖြစ်ကြ၏။ ည၌၏ သား၊ မှောင်မိုက်၏ သားမဟုတ်- သို့ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူတို့သည်အိပ်ပျော်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည်အိပ်မပျော်ဘဲသမ္မာသ

၆ တိရှိ၍ စောင့်ကြကုန်အံ့- အကြောင်း မူကား၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည် ညည့်အခါ အိပ်ပျော်တတ်ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မှု၊ သောသူတို့သည်လည်း ညည့်အခါ ယစ်မှု၊ တတ်ကြ

၇ ၏- နေ့၏သားဖြစ်သော ငါတို့မူကား၊ သမ္မာသတိရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသောရင်စာတန်ဆာကိုငှါ၊ အယ်တင်ခြင်း သို့ရောက်မည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသော

သံသယမရှိတုံ့ကို၎င်း ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့-
 ၈ စကော့တော်ကို ခံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည်
 ငါတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါတို့
 သခင်ယေရှုခရစ်တော်မြတ်ကယ်တင်ခြင်းကိုပိုင်
 ၉ ရစေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူ၏။ ငါတို့သည် နိုး
 ထွက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဝိပဿနာသည်ဖြစ်စေ၊ ထို
 သခင်နှင့်အတူ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ငါ
 ၁၀ တို့အဖို့အသေခံတော်မူပြီး-ထိုကြောင့်၊ သင်တို့
 သည် ယခုပင် ပြုသည်နည်းတူ၊ အချင်းချင်း
 တိုက်တွန်း၍ တယောက်ကို တယောက်တည်
 ဆောက်ကြလော့။
 ၁၁ ထိုမှတပါး၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် အမှု
 တော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သခင်ဘုရား အခွင့်
 နှင့်အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်းအမှုကို ပြုသော
 ၁၂ သူတို့ကိုသိမှတ်၍- သူတို့ပြုသော အမှုကြောင့်
 မေတ္တာမိတ်နှင့် အလွန်ချစ်ခင် ထေးမြတ်မည်အ
 ကြောင်း၊ ငါတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။ အချင်း
 ချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့။
 ၁၃ တဖန်ထုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ မတရားစွာ ပြုသော
 သူတို့ကို သတိပေးကြလော့။ မိတ်ငယ်သောသူ
 တို့ကိုအားပေးကြလော့။ အားနည်းသောသူတို့
 ကို ထောက်မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့
 ၁၄ အားရှည်သောမိတ်ရှိစေကြလော့။- သူတပါး၌
 အထွတ်အမြတ်ရန်အတွက်မူစေခြင်းငှါသတိပြု၍၊ အ
 ချင်းချင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌၎င်း၊ ကာ
 ၁၅ ထအစည်ကြိုးစား၍ ကျေးဇူးပြုကြလော့။- အ

၁၆ စည်မပြတ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။-မမြား
 ၁၇ မထပ်ဆုတောင်းပစ္စနာပြုကြလော့။- အရာရာ၌
 ကျေးဇူးတော်ကို ခိုးခွမ်းကြလော့။ အကြောင်း
 မူကား၊ သင်တို့သည်ထိုသို့ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ ယေ
 ၁၈ ရှုခရစ်၌ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။- ဝိညာဉ်
 ၁၉ တော်၏အမှုကိုမငြိမ်းစေကြနှင့်။-ပရောဖတ်ပြု
 ၂၀ ခြင်းကိုမထိခံမြင်မမှတ်ကြနှင့်။-ခပ်သိမ်းသော
 အရာကို စုံစမ်း၍၊ ကောင်းသော အရာကို အမြဲ
 ၂၁ ကိုင်စွဲကြလော့။-မကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး၊
 ၂၂ မှီသမျှကိုရှောင်ကြလော့။- ငြိမ်သက်ခြင်း၊ အ
 ရှင်ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သင်တို့
 ကို အကုန်အစင်သန့်ရှင်း စေတော်မူပါစေသော၊
 ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအ
 ၂၃ ခါ၊ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာမိတ်ဝိညာဉ်အပေါင်းကို
 အပြစ်တင်နှင့်နှင်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မ
 ၂၄ တော်မူပါစေသော၊-သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသော
 သူသည် သန္တာနှင့် ခြည်နီသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြု
 တော်မူလိမ့်မည်။
 ၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။-
 ၂၆ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကိုသန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်း
 ၂၇ နှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။- ဤစာကို သန့်ရှင်း
 သော ညီအစ်ကို အပေါင်းတို့အား ဝတ်စေခြင်း
 ၂၈ ငှါ၊ သခင်ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ငါသည်သင်တို့
 ၂၉ ကိုမိမိသန္တာပေး၏။- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 ၏ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၌ရှိစေသတည်း။
 အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပုဒ်တော်

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပုဒ်တော်

SECOND THESSALONIANS.

၁ ပေါလု၊ သိလ္လာနု၊ တိမောသေတို့သည်၊ သင်တို့
 အစောတည်းဟူသောဘုရားသခင်နှင့်သခင်ယေရှု
 ခရစ်၌တည်ရှိသောသက်သာလောနိတ်မြို့သား၊
 ၂ အသင်းတော်ကိုကြားလိုက်ပါ၏။- သခင်ယေရှု

ခရစ်နှင့် ငါတို့ အစောတည်းဟူသော ဘုရားသခင်
 အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း
 သည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော၊
 ၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ထုံကြည်ခြင်းသည်အ
 ထွန်တိုးပွား၍၊ လူတိုင်း အသီးအသီးတို့သည်

အရှင်ခွင်ခွင်ခြင်းပေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံကြသည်
ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ သင်တို့
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်
၅ မပြတ် ရှိခွမ်းကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
ညည်းဆဲခြင်း၊ ချက္ခဝင်းရဲခြင်းကိုခံရသမျှတို့
၆ နှိပ်သည်းခံ၍ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည်
ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်များ
၇ ထွင်ဆင်တို့ကြောင့်ဝါကြွားကြ၏။ သင်တို့သည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် ဆင်းရဲခံရ၍၊
ထိုနိုင်ငံတော်ကိုဝင်စားထိုက်သည်ဟုမှတ်တော်
မူခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှါ၊ တရားသဖြင့် ဘုရား
သခင်စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့သော
၈ အားဖြင့်ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ အဘယ်သို့နည်း
၉ ဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသော
၁၀ ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်အတူ၊ ကောင်းကင်ဘုံ
ကပေါ်ထွန်းတော်မူ၍ဘုရားသခင်ကိုမသိသော
သူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ဝံ့ဂေလိတရား
ကို နားမထောင်သော သူတို့ကို မီးလျှံအားဖြင့်
၁၁ ဝါ၏ ပေးတော်မူသော အခါ၊ သင်တို့ကိုဆင်းရဲ
စေဘူးသောသူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ
ခံရဘူးသောသင်တို့၌ ငါတို့နှင့်အတူ ချမ်းသာ
ခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည်ဆပ်ပေး၍တရား
၁၂ သဖြင့် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။- ထိုသခင်သည်
၁၃ မိမိသန့်ရှင်းလူတို့အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတော်
ထင်ရှားခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့
သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်သောသူ
အပေါင်းတို့အားဖြင့် အံ့ဩခွဲ ရှိ၊ ခွမ်း၊ ခြင်းကို
၁၄ ၎င်းခံစံသောငှါ ကြွထာတော်မူသောနေ့ရက်၌၊
ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ မှတ်နှုတ်တော်နှင့်
၁၅ ၎င်း၊ ထန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်၎င်းကွာ၍၊ ထာ
ဝရဗျက်စီးခြင်း၊ တည်းဟူသော အပြစ်ဝါ၏ကို
ခံရကြတော့၊
၁၆ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှု
၁၇ ခရစ်၏ကျေးဇူးတော်အတိုင်း၊ ထိုသခင်၏ နာမ
တော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်း
၁၈ ငှါ၎င်း၊ သင်တို့ကိုလည်းထိုသခင်အားဖြင့်ဘုန်း
ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည်ခေါ်တော်မူ
ခြင်းကျေးဇူးကိုခံထိုက်ကြသည့် ဟုမှတ်တော်မူ
၁၉ ၍၊ ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏စေတနာအပေါင်း
နှင့် သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း အမှုကို တန်ခိုး နှင့်
ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည်
၂၀ သင်တို့အဖို့အစည်ဆုတောင်းပစ္စုပ္ပန်ကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကြွထာ
၂ တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်းဝေး
ခြင်းအရာမှာ၊ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်သည်ခုက်
၃ ခွင်းရောက်မည်ဟူ၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖြစ်
စေ၊ နှုတ်ထွက်ကောင်းအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့စာ
ကဲ့သို့သောစာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည်စိတ်
၄ ရွှေ့လျော့ခြင်း၊ မိုးမိမိတုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျှင်တ
ဆော မရှိမည် အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်း
၅ ပန်ကြ၏။- အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့
သောအားဖြင့် မလှည့်ပြားစေနှင့်၊ ထိုနေ့ရက်မ
ရောက်မှီဖောက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည်အရင်ဖြစ်
၆ ၍၊ ခုစမှိန် လူတည်းဟူသော ဗျက်စီးခြင်း၏
၇ သားသည် ပေါ်လာရလိမ့်မည်။- ထိုသူသည်
ဘုရားသခင်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားဟူ၍၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်
သမျှသော အရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ်၍၊ မြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏
စိတ်မှန်တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထိုင်၍၊ ဘုရား
သခင် ဖြစ်ရောင် ဆောင်လျက် ကိုယ်ကို ပြသော
သူဖြစ်သတည်း။
၈ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစည်အခါ၊ ထိုအ
ကြောင်း အရာများကို ပြောပြီဟု၊ သင်တို့သည်
၉ သတိမရကြသလော။- ထိုသူသည်မိမိကာလအ
မှီနှင့်ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယခုဆီးတားသောအ
၁၀ ကြောင်းကိုလည်းသင်တို့သိကြ၏။- အဘယ်သို့
နည်း ဟူမူကား၊ ဂုဏ်ထူးလျက် ရှိသော ထိုအ
ဓမ္မအရာသည် ယခုပင် ပြုပိုင်ဆဲရှိ၏။ သို့သော်
ထည်း၊ ဆီးတားသောသူသည်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့
၁၁ မရောက်မှီတိုင်အောင်ဆီးတားလိမ့်မည်။- ပယ်
ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုအဓမ္မလူသည်
ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင်ယေရှု
သည်နှုတ်ထွက်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖျက်ဆီး
၁၂ ၍၊ ကြွထာတော် မူခြင်း၏ ရောင်ခြည် အားဖြင့်
၁၃ ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။- ထိုအဓမ္မလူ၏ထာ
ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ စာတန် ပြုပိုင်သော
အားဖြင့် မုသာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသော
တန်ခိုး၊ မိုမိတ်ထက္ခကာ၊ ထုံရွယ်သောအမှုအ
၁၄ မျိုးမျိုးနှင့်၎င်း၊ ဗျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောသူ
တို့တွင်၊ မတရားသောလှည့်ပြားခြင်းအမျိုးမျိုး
နှင့်၎င်းလားလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့ သောငှါ
သမ္မာတရား ၌ ရွှေ့လျော်သော စိတ်ကို မပယ်လှူ

- ၁၁ ကြီး- ထိုကြောင့်၊ သမ္မာ တရားကို မယုံဘဲ၊ မ
- ၁၂ တရားသော အမှု၌ နှောင့်လျှောင့်သော သူ အပေါင်း
- ထိုသည့်တရား၌၊ ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း၊
- မုသာစကားကို ယုံမိမ့်သောငှါ၊ မိစ္ဆာမိဋ္ဌိ ပြုပွင်
- အားထုတ်ခြင်း၊ အခွင့်ကို သူတို့၌ ဘုရားသခင်
- လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။
- ၁၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားခွပ်တော်မူသော
- ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် မိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၊
- သမ္မာတရားကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်
- ခြင်းသို့ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသခင် သည်
- ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ
- သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရား
- သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစည်မပြတ် ချီးမွမ်း
- ၁၄ ရကြမည်။-ထိုသို့အလိုငှါ ငါတို့ဝံ့ဂေလိတရား
- အားဖြင့်သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီး၊ အကြောင်း
- မူကား၊ သင်တို့သည် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
- ၁၅ ၏ဘုန်းကိုပိုင်ရ မည် အကြောင်းတည်း။- ထို
- ကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက် စကား
- အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ စာအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သင်တို့
- သည်သင်ခံပြီးသော နည်းဥပဒေသများကိုတည်
- ၁၆ ကြည်လျက်ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။- ငါတို့ကို
- ခွပ်တော်မူ၍၊ ထာဝရသက်သာခြင်းအကြောင်း
- ကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် ကောင်းသော
- မျှော်လင့်ခြင်း အကြောင်းကို၎င်း ပေးတော်မူ
- သော ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်နှင့်၊
- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်၊-
- ၁၇ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာစေ၍၊ ကောင်း
- သောစကား၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး၌သင်
- တို့ကိုမြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

၃

- ၀ ကြွင်းသောသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
- တို့၊ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားသည်သင်
- တို့တွင်နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိသကဲ့သို့၊
- ၁ အရပ်ရပ်တို့၌ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊-အ
- ကျိုးအကြောင်းကိုမသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ်သောသူ
- တို့ထက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အ
- ကြောင်း၊ ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့၊ လူတိုင်း
- ၂ သန္တာရှိသည်မဟုတ်။- သို့သော်လည်း၊ သခင်
- ဘုရားသည်သန္တာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်တို့
- ကိုမြဲမြံစေ၍၊ မကောင်းသောအမှုအရာနှင့်ကင်း
- ၃ လွတ်စေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။-ငါတို့
- ပညတ်သည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ယခုကျင့်ကြ

- ၏။ နောက်၌ထည်းကျင့်ကြလိမ့်မည်ထု၊ သခင်
- ဘုရားကိုအမှီပြု၍ ငါတို့သည်ယုံမှားခြင်းမရှိ-
- ၄ ဘုရားသခင်ကို ခွပ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ခရစ်တော်၏
- နည်းတူ သည်းခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သခင် ဘုရား
- သည် သင်တို့ မိတ်နှစ်လုံးကို ငွေဆင်တော် မူပါ
- စေသော။
- ၅ တနည်းကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ထံ၌ခံသော
- နည်းဥပဒေသအတိုင်းမကျင့်ဘဲ၊ မတရားစွာပြု
- သောညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ထု၊
- ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်နာမတော်အားဖြင့် ငါ
- ၆ တို့သည်ပညတ်ထားကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊
- ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေကို လိုက်၍ သင်တို့
- သည် အဆယ်သို့ကျင့်ရမည်ထု၊ သင်တို့ ကိုယ်
- တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည်သင်တို့တွင်မတရားစွာ
- ၇ ပြုကြသည်မဟုတ်။-အဆယ်သို့အစာကိုမျှစ
- လိုအလျှောက်မစား။ သင်တို့တွင်တယောက်ကို
- မျှမနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ပင်ပန်းစွာကြိုးစားစား
- ၈ ထုတ်၍ နေ့ညညှပ်ပြတ်လုပ်ဆောင်ကြ၏။- ထို
- သို့ပြုသော်လည်း၊ မခံမထူ ပိုင်သောကြောင့် ပြု
- သည်မဟုတ်။ သင်တို့လိုက်စရာသို့ ပုံသက်သေ
- ၉ ဖြစ်စေခြင်းငှါပြုကြ၏။- အဆယ်သို့နည်းတူမူ
- ကား၊ သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ၊ အလုပ်မလုပ်
- ခွင့်သော သူ မည်သည်ကား၊ အစာကိုလည်းမ
- ၁၀ စားစေနှင့်ဟုပညတ်ထားကြပြီး၊ မတရားစွာပြု
- ၍ အဆယ်အလုပ် ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မ
- ဆိုင်သော အမှု၌ရောနှောသောသူအမျိုးမျိုးတို့သည်
- သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို ငါတို့ ကြားရကြ၏။-
- ၁၁ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ လုပ်ဆောင်
- ၍၊ ကိုယ်အစာကို စားမည် အကြောင်း၊ ငါတို့
- သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါတို့ ယည်ပညတ်
- ၁၂ ထား၍၊ ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။- ညီအစ်
- ကိုတို့၊ အားလျော့ မိတ်ဖွက်ခြင်းမရှိဘဲ ကောင်း
- သောအကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။
- ၁၃ ဤစာ၌ ငါတို့ရေးထားသော ပညတ်စကားကို
- တစ်စုံတယောက်သော သူသည် နားမထောင်ဘဲ
- နေလျှင်၊ ထိုသူကို မှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်
- ၁၄ စေခြင်းငှါ အပေါင်း၊ အဖော် မလုပ်ကြနှင့်။- သို့
- သော်လည်း၊ ရန်သူကဲ့သို့မမှတ်၊ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့
- ၁၅ မှတ်၍ သတိ ပေးကြလော့။- ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ၏
- သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့၌ အစည်
- မပြတ်၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာအားဖြင့်၊ ငြိမ်
- သက်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူပါစေသော။

သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အပေါင်းနှင့်အတူ မြို့တော်မူပါစေသော။ ၁၇ ငါပေါလုသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခြင်းအခွန်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ ဤသို့ရေး	ထားလေ့ရှိ၏။ ငါရေးသမျှသော ဩဝါဒစာ၏ ၁၈ ထက္ခဏာ ဖြစ်၏။- ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့ အပေါင်းနှင့် မှီခိုသောတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

တိမောသေဩဝါဒစာပဌမစောင်

FIRST TIMOTHY.

၁

၁ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရား သခင်နှင့်၊ ငါတို့မျှော်ထင်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သော ယေရှုခရစ် ပညတ်တော် အားဖြင့်၊ ထိုသခင်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်။

၂ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သော၊ စစ်ဖြစ်သောတိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။

၃ ခြားနားသောအယူဝါဒသစ်ကိုမသွန်သင်ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ စက္ကာဒီဇကားကို နားမထောင်ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သောဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို ပြုစုသည်ထက်၊ အနှင်းနှင်းငြင်းခုံခြင်းကိုသာပြုစုတတ်သော၊ ပွင့်ဆင်၍မကုန်နိုင်သော ဆွေစည်မျိုးသက်စာရင်းရှားကိုပမာဏမပြုကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည်အမျိုးသောသူတို့ကိုပညတ်ထား၍၊ ဝေကံမြို့၌နေရပ်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်မာကေဂေါနိပြည်သို့သွားသောအခါ၊ တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေရပ်စေပေ။

၄ ထိုသို့ပညတ်ထားခြင်း၏အချုပ်အခြာမှုကား၊ စင်ကြယ်သောမိတ်နှစ်လုံးနှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောမိတ်ကြည်ထင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန်သောယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ စပ်ဆိုင်သောနှစ်ခြင်း

၅ မေတ္တာ ဖြစ် သတည်း။- ထိုသို့သော အကျင့်ကို ထူးအမျိုးတို့သည် အမြဲမကျင့်၊ အစွမ်းရှိသောစကားပြောခြင်းသို့သွားကြပြီးထိုသူတို့သည်

၇ မိမိတို့ပြောသောအရာကိုနားမထည်။- အဘယ်သို့သော တရားအက်၌ မိမိတို့မိုင်မာစွာနေသည်ကို မသိဘဲလျက်၊ နိဿရည်းဆရာ လုပ်ရှင်ကြသည်တကား။- ပညတ်တရားကို တရားသဖြင့်

၈ ကျင့်သော သူအဖို့မထား။ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ် ထင်ရှားသောသူ၊ မသန့်ရှင်းသောသူ၊ ဘုရားတရားကိုမရှိမသေပြုသောသူ၊ မိမိတို့ညွှတ်ဆဲသောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရားသော မေဇုန်၌ ခြံဝံ့သောသူ၊ ယောက်ျား ချင်း မေဇုန်ကို ပြုသောသူ၊ လူကိုပိုးသွားသောသူ၊ ဓုသာစကားကို သုံးသောသူ၊ မယုတ်မမှန်ဘဲ ကျင့်ဆိုသောသူမှစ၍၊ စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သမျှတို့အဖို့ ပညတ်တရားကို ထားသည် ဟု သိမှတ်၍၊ ထိုတရားကို တရားသဖြင့် သုံးသောသူ၌ ပညတ်တရားသည် အကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့

၁၀ သိကြ၏။- ထိုသို့ဆိုသော်၊ မဂ်ဏာမြို့တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဖော်ဂေလိတရားနှင့်ညီသတည်း။

၁၁ ထိုတရားကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါမျိုးစွမ်း

၁၂ ၏- ငါသည်ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ဗျည်းဆဲသောသူ၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ သနွာမြို့သောသူဟုထိုသခင်သည်မှတ်၍၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ငါပြုသောအခါ

ယုံခြင်းမရှိ၊ အမှန်မသိဘဲပြုသောကြောင့်၊ ကရ
 ၁၅ အာတော်ကို ငါခံရပြီး- ငါ့ထိုသခင်ဘုရား၏
 ကျေးဇူးတော်သည် ထည်း၊ ယေရှုခရစ်၌ ယုံ
 ကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ အတိုင်းထက်အ
 ၁၆ ယွန်ကြွယ်ဝပြီး- ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိ
 သောသူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ ဤထောကသို့
 ကြွလာတော်မူသည်ဟူသောစကားသည်သစ္စာ
 စကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ယူအပ်သောစကား
 ထည်းဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့တွင် ငါသည်
 ၁၆ အကြီးဆုံးဖြစ်၏- သို့သော်လည်း၊ ထာဝရအ
 သက်အလိုငှါ ယုံကြည်ထတံ့သောသူတို့ လိုက်
 စရာပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အကြီးဆုံးသော
 အပြစ်ရှိသောငါ၌၊ ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်း
 သောခန္တီတော်ကိုပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ င
 ၁၇ ကိုသနားတော်မူပြီး- လောကဓာတ်တို့၏ဘုရင်
 တည်းဟူသော၊ လောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်း
 လွတ်တော်မူထသော၊ မှက်မြင်မရ၊ အဓူပဖြစ်
 တော်မူထသော၊ တဆုတည်းသော ဘုရားသခင်
 သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်း၊
 အာနန္ဒာဘော်ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်၊
 ၁၈ သော၊ တိမောသေ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ တော
 ပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိ စကားကို သင်သည်
 အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိ
 သောမိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို၎င်း စွဲလမ်း၍ကောင်း
 သောစစ်ကိုတိုက်စေခြင်းငှါ၊ ထားခဲ့ပြီးသောထို
 အနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက် ငါဆိုခဲ့ပြီး
 သော ပညတ်ထားခြင်း အခွင့်ကို သင့်၌ ငါအပ်
 ၁၉ ပေး၏- ထိုယုံကြည်ခြင်းမှစသည်တို့ကို အမျှ
 သော သူတို့သည် ပယ်ပြီးလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၊
 ၂၀ သင်္ဘောပျက်၍ဆုံးရှုံးကြပြီး- ထိုသူတို့တွင် ယု
 ဗေဒနှင့်အာယေဇ္ဇုပါသတည်း။ ထိုသူတို့သည်
 ကဲ့ရဲ့သောစကားကို ကြည်ရှောင်ခြင်း ငှါ သင်
 ရမည် အကြောင်း၊ စာတန်၏ ထက်သို့ ငါအပ်
 လိုက်ခဲ့ပြီး။

၂

၀ ငါ့ထိုသည် ဘုရားဝတ်၌ နွေလျော် ခြင်း။
 ၂ လျှောက်ပတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ အမျိုးမျိုးကိုပြု၍ ငြိမ်
 ဝပ်ဆိတ်ညံ့စွာနေရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်မှ
 စ၍မင်းအာဏာရှိသောသူအပေါင်းတို့နှင့်လူအ
 မျိုးမျိုးတို့အဖို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၊ ပေတ္တာ
 ပြုခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေ့ဦး
 စွာပြုစေခြင်းငှါ ငါထိုက်တွန်း သွေးဆောင်၏။

၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သောအမှုသည်ကောင်း
 သော အမှု ဖြစ်၏။ ငါ့ထိုကိုကယ်တင်တော်မူ
 သောအရှင် ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော
 ၁ အမှုထည်းဖြစ်၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ကယ်
 တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကိုသိစေခြင်း
 ၁ ငှါ၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။- ဘုရားသခင်
 တဆုတည်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှင့်လူတို့၏
 စပ်ကြားမှာ၊ လူဖြစ်သောယေရှုခရစ်တည်းဟူ
 ၂ သောအာမခံတဦးတည်းရှိ၏။ ထိုအာမခံသည်
 လူအပေါင်းတို့ကိုရှေးဆုံးသောငှါကိုယ်ကိုယ်
 စွန့်တော်မူပြီး၊ ကာလ အမှန်တန်ဖိုး သက်သေခံ
 ၃ မြင်ရှိ၏။- ငါသည်ထိုသက်သေခံသောသူအရာ
 ခွင့်၎င်း၊ တမန်တော်အရာခွင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတရား
 နှင့် သမ္မာတရားကို တပါး အမျိုးသားတို့ အား
 ဟောပြောသော ဆရာအရာခွင့်၎င်း ခန့်ထားတော်
 မူသောသူဖြစ်သည်ထုငါဆိုသော်၊ ခုသာစကား
 ကိုမဆို၊ မှန်သောစကားကိုဆို၏။
 ၀ သို့ဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်တို့၌ယောက္ခားတို့သည်
 အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်း
 သောလက်ကို ချိတ် ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအ
 ၂ လိုရှိ၏။- ထိုနည်းတူ၊ မိမိတို့သည်ကျွန်ုပ်သောဆံပင်၊
 ၂ ဣတန်ဆာ၊ ကျောက်ဂူလဲ၊ အသိုးထိုက်သော
 အဝတ်နှင့်ကိုယ်ကိုမဆင်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊
 ၂ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျှောက်ပတ်သော
 ၂၀ အဝတ်နှင့်၎င်း၊- ဘုရားသခင်အား မိုသေထေး
 မြတ်ခြင်းကို ဝန်ခံပြုစုသော မိမိဆင်သင့်သည့်အ
 တိုင်းကောင်းသောအကျင့်နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုတန်
 ၂၀ ဆာဆင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။- မိမိသည်အုပ်
 မိုးခြင်းကို အစည် ဝန်ခံ၍ ဖိတ် ဆိတ်စွာ သင်
 ၂၀ စေ- မိမိသည်ဆုမုတ္တဝါပေးခြင်း၊ လောကံ့အား
 ကို အစိုးတရ ပြုစေခြင်း၊ အခွင့်ကို ငါမပေး၊ သူ
 ၂၁ သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေအပ်၏။- အကြောင်းမူ
 ကား၊ အာဖုံကို ရှေ့ဦး စွာ ဝန်ဆင်၊ တော်မူ၍၊
 ၂၁ နောက်မှဝေကို ဝန်ဆင်တော်မူ၏။- ထိုမှတပါး၊
 အာဖုံသည်လှည့်ပြားခြင်းကိုမခံ၊ မိမိသည်လှည့်
 ၂၁ ပြားခြင်းကိုခံ၍ ယွန်ကျူး၏။- သို့သော်လည်း၊
 ဣန္ဒြေ စောင့်ခြင်း၊ နှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်
 ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းတို့တည်လျှင်၊ သားစွားခြင်း၊
 အမှု၌ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၃

၀ ထင်းအုပ် အရာကို တောင့်တသော သူသည်
 ကောင်းသော အမှုအရာကို တောင့်တသည်ဟူ

၂၊ ထောဇကောသညံ ဖုန်သောဇကောမြစ်၏- ထို
 ကြောင့်၊ သင်းထုပ်သည်ထပ်တင်နှင့်နှင့်ကင်း
 ထွတ်သောသူ၊ မယားတထောက်တည်းရှိသော
 သူ၊ ထမ္ဘာသတိရှိသောသူ၊ အခြေစောင့်သောသူ၊
 လျှောက်ပတ်စွာ ကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည်ဝတ်
 ကိုပြုတတ်သောသူ ဆုမူကြဝါဒပေးတတ်သော
 ၃ သူဖြစ်ရမည်။- ဧပွန်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူ
 တပါးကို မှီကပ်ပတ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်သော စီး
 ပွားကိုတပ်မက်ခြင်း၊ မရှိ၊ မိတ်ပြည်၊ ညှင်းသော
 သူ၊ ရန်မကွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေကိုမတပ်မက်
 ၄ သောသူဖြစ်ရမည်။- မိမိတိမ်ကိုကောင်းမွန်စွာ
 ထုပ်မိုး၍သမ္မာသမာဓိရှိသည်နှင့်၊ မိမိသားသွီး
 ၅ ကို ဆုမူနိုင်သော သူဖြစ်ရမည်။- မိမိတိမ်ကိုမ
 ထုပ်မိုးတတ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်
 ၆ ကိုအထွတ်သိုလှစုလိမ့်မည်နည်း။- မာနနှင့်သစ်
 မူးထွက်၊ မာရ်နတ်၏ ထပ်ပြောရောက်မည်ဟု မိုး
 ၇ မိမိစရာရှိ၍၊ သာသာဝင်လူသစ်မဖြစ်ရ။- ကဲ့ရဲ့
 ဖြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်နတ်ဝမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်း
 ထွတ်မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေ
 ရှိသောသူဖြစ်ရမည်။
 ၈ ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်တို့သည်တည့်ကြည်
 သောသူဖြစ်ရကြမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြောသော
 သူ၊ ဧပွန်ရည်ကိုသောက်ကျူးသောသူ၊ မစင်
 ကြယ်သော စီးပွားကိုတပ်မက်သောသူ မဖြစ်ရ
 ၉ ကြီးကိုထိကိုယ်သိသောစိတ်စင်ကြယ်သည်
 နှင့်၊ ထုံကြည်ခြင်း၏နက်နဲသော အရာကို စွဲ
 ၁၀ ထမ်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။- သူတို့သည်လည်း
 ရှေ့မသွက် စုံစမ်းခြင်းကို ခံကြစေ၊ နောက်မှ အ
 ဖြစ်တင်နှင့် နှင့် ကင်းထွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်
 ၁၁ ထုပ်ကြစေ။- ထိုနည်းတူ၊ မိမိတို့သည်တည့်ကြည်
 သောသူဖြစ်ရကြမည်။ ချောစားတတ်သောသူမ
 ထုတ်၊ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ အရာရာ၌သမ္မာရှိ
 ၁၂ သောသူဖြစ်ရကြမည်။- သင်းထောက်သည်မ
 ထားတယောက်တည်းရှိရမည်။ မိမိသားသွီး
 နှင့်ထိပ်သုတိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ထုပ်
 ၁၃ ချုပ်သော သူဖြစ်ရမည်။- အကြောင်းမူကား၊
 ထင်းထောက်အမှုကို ကောင်းစွာ ရွတ်ဆောင်
 သောသူတို့သည် မိမိတို့အဖို့ကောင်းသောအရာ
 ကို၎င်း၊ ထေရ်အရစ်ထုံကြည်ခြင်း၌ရဲရင့်ခြင်း
 ထက္ကိကို၎င်းအမြတ်ရကြ၏။
 ၁၄ သင်ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန် လာမည်ဟု မျှော်လင့်
 ၁၅ မြင်းရှိသော်လည်း ထာရှင်စွာနေလျှင်၊ သင်

ထည် ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်၌ အထွတ်ထွတ်
 ကျင့်ကြံမှုမူရမည်ကိုသိစေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေး
 ခြံပေးလိုက်၏။ ထိုထိပ်တော်ကား၊ အထွတ်ရှင်
 တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဖြစ်
 ၏။ ထိုအသင်းတော်ကား၊ သမ္မာတရား၏အမှီတ
 ကဲဖြစ်၏။ သမ္မာတရား၏တည်ရာလည်းဖြစ်၏။-
 ၁၆ မှန်သောကိုးကွယ်ခြင်း၏နက်နဲသောအရာသည်
 ကြီးစွာ သော အရာဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံရန် မရှိ။
 ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ပေါ်ထွန်းတော်
 မူပြီး ယုတ်မှန်တော် မူခြင်း အကြောင်း သည်
 ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ထင်ရှားပြီ။ ကောင်းကင်
 တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှုမြင်ရကြပြီ။ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့သည် သီတင်းတော်ကို ကြား
 ရကြပြီ။ ထောက်သားတို့သည်ယုံကြည်ရကြပြီ။
 ဘုန်း၊ အသရေနှင့် တကွ အထက်သို့ ဆောင်ယူ
 ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။
 ၄
 ၁ ဝိညာဉ်တော်သည် အတည်အတင်း ဗျာဓိတ်
 ၂ ထားတော်မူသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ ဩက္ကပ္ပ
 မိတ်တွင်သံပူနှင့် ခတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ မုသာ
 ဇကားကို ပြောတတ်သော သူတို့၏ဤဝတ်ခြင်း
 အားဖြင့်၊ လူအချို့တို့သည်ယုံကြည်ခြင်းကိုစွန့်
 ပယ်၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်တို့၌
 ၃ ၎င်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သောဩဝါဒတို့၌
 ၄ ၎င်းရှိစည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။- မင်္ဂလာဆောင်
 ခြင်းအမှုကို မပြုရဟူ၍ ၎င်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာ
 တရားကိုသိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို
 သိသောစိတ်နှင့်တကွ၊ သုံးမျိုးဘုရားသခင်ဝန်
 ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကိုရှောင်ရမည်ဟူ
 ၅ ၍ ၎င်းပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။- ဘုရားသခင်
 ၆ ဝန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။
 ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်၊ အ
 ထွတ်အရာကိုမျှမပတ်မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်
 အားဖြင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အရာ
 ရာတို့သည်စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။
 ၇ ဤဇကားဗျာ၊ ကိုသင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား
 ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ခွက်ဇကားကိုယ်တိုင်
 ရှာဖွေထွေကွက်သော သမ္မာဩဝါဒဇကားနှင့်
 ၈ မွေးမြူခြင်းကို ခံသော ယေရုခရစ် ဝဗ္ဗဆရာ
 ၉ ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။- မိမိတို့ပြောတတ်သော၊
 တရားပဲဖြစ်သောဝဏ္ဏာဓိဇကားကိုပယ်ရှား၍

ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကို
 ၈ ကိုယ်ဆုမွေ့လော့-ကိုယ်ကာယကိုဆုမွေ့ခြင်းသည်
 ၉ ဈာန်စွာသောအကျိုးကိုမပေးတတ်ဘုရားဝတ်
 ၉ ခပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကိုရသည်ဖြစ်၍- အ
 ၉ ရာရာ၌အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟူသောစကား
 ၁၀ သည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ ခံယူအပ်
 ၁၀ သောစကားလည်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အသက်
 ၉ နှင်တော်မူထသော လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်မ
 ၉ တော်မူ၍ ယုံကြည်သောသူတို့ကိုအထူးသဖြင့်
 ၁၀ ကယ်မတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ငါတို့သည်
 ၁၀ ကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်
 ၁၀ ရွက်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းခံရကြ၏။- ယခု
 ၁၀ ဆိုခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ပညတ်ထားခြင်း၊ ဆုမွေ့
 ၁၀ သြဝါစာပေးခြင်းကိုပြုစေသော
 ၁၁ သင်၏ အသက်အရွယ် နှုတ်သည်ကို အဘယ်
 ၁၁ သူမှ မထီခဲ့ မြင် မပြုစေနှင့်။ စကားပြောခြင်း၊
 ၁၁ ကျင့်ကြံမှုပြုခြင်း၊ သူတပါးကို ချစ်ခြင်း၊ ဝိညာဉ်
 ၁၁ သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊
 ၁၁ အရာမှား၊ ယုံကြည်သောသူတို့အား ပုံသက်သေ
 ၁၁ ကိုပြုစေသော- ငါမလာမှီတိုင်အောင် ကျမ်းစာကို
 ၁၁ ဖတ်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုမွေ့သြ
 ၁၁ ဝါစာ ပေးခြင်းကို ကြိုးစား၍ ပြုစေသော- ဈာန်ဝတ်
 ၁၁ တော်ကိုခံ၍၊ သင်းတုပ်များတို့သည် လက်တင်
 ၁၁ ခြင်းနှင့်တကွ၊ သင်၌အပ်ပေးသော ဆုကျေးဇူး
 ၁၁ ကို မပြုစုဘဲ မနေနှင့်။- သင်၏ တိုးပွားခြင်းကို
 ၁၁ လူအပေါင်း တို့ အား ထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ ဤအ
 ၁၁ ရာရာများကို စိတ်စွဲလမ်း၍ ကြိုးစား အားထုတ်
 ၁၁ လော့-ကိုယ်ကိုငှင်၊ ကိုယ်ဆုမွေ့သြဝါစာကိုငှင်သ
 ၁၁ တိပြု၍အမြဲတည်နေစေသော ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်
 ၁၁ ကိုငှင်၊ နားထောင်သောသူတို့ကိုငှင် ကယ်တင်
 ၁၁ လိမ့်မည်။

၁

၁ အသက်ကြီးသောသူကိုကြပ်တည်းစွာမဆုမွေ့
 ၁ နှင့်အစကဲ့သို့မှတ်၍တောင်းပန်လော့လူမျိုးတို့
 ၁ ကိုညီအစ်ကိုကဲ့သို့ငှင်- အသက်ကြီးသော မိမိ
 ၁ တို့ကိုအမိကဲ့သို့ငှင်၊ မိမိမျိုးတို့ကိုအလွန်စင်ကြယ်
 ၁ သောအခြေအရာနှင့်တကွ၊ နှစ်မကဲ့သို့ငှင်မှတ်
 ၁ ချစ်ကုန်လော့- ခုဆိုးမအမှန်ဖြစ်သောမိမိတို့ကို
 ၁ မစလုပ်ကျွေးလော့- သားမြေးရှိသော ခုဆိုးမ
 ၁ ဖြစ်လျှင်၊ ထိုသားမြေးတို့သည်ရှေးစွာဘုရား
 ၁ ဝတ်ကို ရည်မှတ်လျက်၊ မိမိအိမ်ကိုပြုစု၍ မိသ

သိုးကွား၌ကွေးကွေးဆပ်ခြင်းငှါသင်ကြစေ၊ ထို
 ၁ အမှုသည် ဘုရား သခင် နှစ်သက်တော်မူသော
 ၁ အမှု ဖြစ်၏။- ခုဆိုးမအမှန် ဖြစ်၍ တလောင်း
 ၁ တည်း၊ ကျန်ရစ်သောမိမိသည်၊ ဘုရားသခင် ကို
 ၁ ကိုးစား၍ ဆုတောင်းပဉ္စနာပြုခြင်းနှင့် နေ့ညညီမ
 ၁ ပြတ်တည်နေတတ်၏။- ကာမဂုဏ် ခည်းမိမိ၌
 ၁ ပျော်ရွှေသော ခုဆိုးမမူကား၊ အသက် မှီလျက်
 ၁ ပင်အသေဖြစ်၏။- ထိုသူတို့ကိုအပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
 ၁ ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ဤသို့ပညတ်ထားလော့-
 ၁ မိမိလူတို့ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်
 ၁ သားတို့ကို မပြုစုသော သူမည်သည် ကား၊ ထို
 ၁ ကြည်ခြင်းတရားကိုငှင်းပယ်၏။မယုံကြည်ဘူး
 ၁ သောသူထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။
 ၁ ခုဆိုးမသည် အသက် ခြောက်ဆယ် မပြည့်
 ၁ လျှင်၊ စာရင်းစာရင်းမဝင်စေနှင့်။ ထင်တယောက်
 ၁ တည်းရှိဘူးသောသူ- ကောင်းသောအကျင့်ကို
 ၁ ကျင့်၍ အသရေရှိသောသူ၊ သူငယ်တို့ကို ကျွေး
 ၁ မွေးခြင်း၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသူ
 ၁ တို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုလုပ်
 ၁ ကျွေးခြင်း၊ ကောင်းသော အမှုရှိသမျှတို့၌ ကြိုး
 ၁ စားအားထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူးသော သူဖြစ်လျှင်၊
 ၁ စာရင်းစာရင်းဝင်စေ- အသက်အရွယ် နှုတ်သော
 ၁ ခုဆိုးမတို့ကိုပယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
 ၁ သူတို့သည်ခရစ်တော်၏ ဆုမွေ့ခြင်းကိုသည်းမခံ။
 ၁ အိမ်သင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်- အရင် သစ္စာကို
 ၁ ဖျက်သောကြောင့် အပြစ်သင့် ခြင်းသို့ ရောက်
 ၁ ကြလိမ့်မည်။- ထိုမှတပါး၊ တအိမ်မှတအိမ်သို့
 ၁ လည်၍ပွင်းမိတတ်ကြ၏။ပွင်းမိသည်သာမက၊
 ၁ စကားများ၍ မပြောအပ်သောအရာကို ပြောသ
 ၁ ခြင်းကိုယ်နှင့်ဆိုင်သောအမှုနှင့် ချော့သော
 ၁ သူ ဖြစ်တတ် ကြ၏။- ထိုကြောင့်၊ အသက် အ
 ၁ ရွယ်နှုတ်သော ခုဆိုးမတို့သည် အိမ်သင့် ခြင်း၊
 ၁ သားမွေးခြင်း၊ အိမ်မှန်ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့
 ၁ စရာအခွင့်ကို ရန်သူအား မပေးဘဲနေခြင်းအမှု
 ၁ များကိုပြုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။- အကြောင်းမူ
 ၁ ကား၊ ယခုပင်အချို့တို့သည် ထမ်းလွှဲ၍စာတန်
 ၁ နောက်သို့ လိုက် သွားကြပြီ။- ယုံကြည်သော
 ၁ လောကွာ၊ မိမိ၌ ခုဆိုးမရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်
 ၁ ကျွေးစေ၊ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန် ဖြစ်သောခုဆိုးမတို့
 ၁ ကိုအသင်းတော်သည်အနှောင့်အရှက်မရှိစေဘဲ
 ၁ ထုပ်ကျွေး၍လိမ့်မည်။
 ၁ ကောင်းစွန်စွာအပ်သော သင်းတုပ်တို့သည်

၈ လူနှစ်ဆကို ခံထိုက်သော သုဗြင်သည် ဟူ၍
 ၄၆ တရားဟောခြင်း၊ ဆုပ္ပဩဝါစာပေးခြင်းစသော
 ကို ကြိုးစားစားထုတ် သောသူတို့သည်၊ အလူ
 ၁၈ နှစ်ဆကိုအထူးသဖြင့်ခံထိုက်သောသုဗြင်သည်
 ဟူ၍၄၆မှတ်ရမည်။- အကြောင်းမူကား၊ ဝမ်း
 ၁၉ နင်းနယ်သော နှုတ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရထု
 ကျမ်းစာစာအံ၊ တချက်ကား၊ လုပ်ဆောင်သော
 သူသည်အခကို ခံထိုက်ပေသည်ဟုလာပြန်၏။-
 ၂၀ သက်သေခံနှစ်ဦး၊ သုံးဦးမရှိလျှင်၊ သင်းထုပ်၌
 အပြစ်တင်သော စကားကို နား မထောင် နှင့်။-
 ၂၁ ကြွင်းသော သူတို့သည် ကြောက်စေခြင်းငှါ အ
 ပြစ် မှီသော သူတို့ကို လူစာပေါင်း ထို့ရှေ့မှာ အ
 ၂၂ ပြစ်တင်၍ ဆုပ္ပလေ့အား ရှေ့မဆွကမစီရင်၊ ငဲ့ကွက်
 သောစိတ်နှင့်အလျှင်းမပြုဘဲ၊ ဤပညတ်များကို
 စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်
 သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၄၆၊ ရွေးကောက်တော်
 မူသောကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ၄၆၊ ငါသည်
 သင့်ကိုသစ္စာပေး၏။
 ၂၂ အထယ် သူ၏ အပေါ်၌ လက်ကို အလျှင် တ
 ဆောမတင်နှင့်၊ သူတပါးအပြစ်၌မဆက်ဆံနှင့်။
 ၂၃ ကိုယ်ကို ကိုယ်စင်ကြယ်စေလော့။- သင်၏ရင်
 ထဲ၌အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၄၆၊ မကြာမကြာခံရ
 သောရောဂါကြောင့်၄၆၊ ယခုမှစ၍ ရေကိုသာမ
 သောက်ဘဲ၊ ဓမ္မရပ်အနည်းငယ်ကိုသုံးလော့။-
 ၂၄ အချို့သောသူတို့၏ ခုစရိုက်သည် ရှေ့မဆွကထင်
 ရှား၍၊ အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့ အရင် အဦး သွား
 တတ်၏။ အချို့ သော သူတို့၏ ခုစရိုက် သည်
 ၂၅ နောက်သို့ လိုက်တတ်၏။- ထိုနည်းတူ၊ အချို့
 သောသူတို့၏ သုစရိုက်သည် ထင်ရှားနှင့်တတ်၏။
 မထင်ရှားသေးသော သုစရိုက်ကိုလည်း ငှက်၍
 မထားနိုင်။

၆

၁ ဘုရားသခင်၏နာမတော်နှင့်တရားတော်သည်
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစေ
 ခံကျွန်ုပ်မည်သည် ကား၊ မိမိ သခင်ကို အလွန်ရှိ
 ၂ သေထိုက်သော သူဟူ၍ မှတ်စေ။- သခင်သည်
 ယုံကြည်သော သုဗြင်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်
 ထုမိတ်ထင်နှင့်၊ မခန့်မညားမပြုစေနှင့်၊ အစေခံ
 ခြင်း၏ အကျိုး၊ ကိုခံရသော သူသည် ယုံကြည်
 သောသူ၊ ချစ်အပ်သော သုဗြင်သေ့ကြောင့်သာ
 ၃ အစေခံစေ၊ ဤသို့ ဆုပ္ပ ဩဝါစာ ပေး၍ ထိုက်
 ထွန်းသွေးဆောင်လော့။

၁ ခြားနားသော ဩဝါစာ ကို ထင်ပေး၍၊ ငါ ထို
 သခင် ထေရူ ခရစ်၏စကား တည်းဟူသော စင်
 ကြယ်သောစကားကို၄၆၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်
 ခြင်းနှင့် အညီ ဖြစ်သော ဩဝါစာ ကို၄၆ ဝန်မခံ
 ၂ သောသူမည်သည်ကား။- မာနနှင့်ယစ်မှု၍ အ
 လျှင်းနားမထည့်ဘဲ၊ ဂုဏ်အပေးကိုဆွေးနွေး၍
 စကားကြောင့်သာ၄၆၊ ခံသောအားဖြင့်မိတ်ပေါ့
 သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ပြုစုခြင်း၊ ရန်ထွေ
 ခြင်း၊ သုစသဇာကို ချွတ်ရခြင်း၊ မနာလိုသောကြံ
 ၃ စည်ခြင်း၊- မိတ်နှစ်လုံးယိုယွင်း၍၊ သမ္မာတရား
 နှင့်ကင်းသောသူတို့၏ အနည်းဦးဆုံးဆွေးနွေးခြင်း
 ဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်အ
 ကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ဟု၊ သူတို့သည်မိတ်ထင်ကြ
 ၄ ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကိုရှောင်လော့။- ရောင့်ရဲ
 သော မိတ်ပါလျှင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း
 ၅ သည် ကြီးစွာ သော အကျိုး စီးပွားမှန်၏။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤထောကထဲသို့အ
 အယ်အရာမှမပါဘဲလာသည့်ဖြစ်၍၊ ထွက်သွား
 လျှင်လည်း၊ အထယ်အရာကိုမျှယူ၍မသွားနိုင်
 ၆ ဟုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ စားရန်၊ ဝတ်
 ၇ ရန်ရှိသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလျက်နေကြကုန်ဆုံး- ငွေ
 ရတတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူတို့သည် အပြစ်
 သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဝမ်းမိခြင်း၊ မိုက်ခဲ ဖျက်ဆီး
 တတ်သော တပ်မက်ခြင်းများ ထဲသို့ ကျရောက်
 တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူတို့သည်အ
 ကျိုးနည်းခြင်း၊ ဖျက်စီးခြင်း၌ နစ်နွမ်းတတ်ကြ
 ၈ ၏။- အကြောင်း မူကား၊ ငွေကို တပ် မက်ခြင်း
 သည် မကောင်းသောအမှုအပေါင်းတို့တွင်မူထ
 အမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည်ငွေကိုတပ်
 မတ်သောကြောင့် ယုံကြည်ခြင်း၊ တရားထမ်းမှ
 ၉ ထွဲသွား၍၊ ပူနပ်ခြင်း၊ ဝေဝနာများနှင့်ကိုယ် ကို
 ကိုယ်ထုတ်ခွင်းခပ်အောင်ထိုးကြပြီး
 ၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည်ထို
 အပြစ်များကိုကြည်ရှောင်လော့။ ခြောင့်မတ်စွာ
 ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည်
 ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း
 ၁၁ တို့ကို ဦးဆောင်လိုက်လော့။- ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
 ဆိုင်၍ ကောင်း စွာသော တိုက် ထွန်းခြင်း ကိုပြု
 လော့။ ထာဝရအသက်ကို ကိုင်ယူလော့။ ထိုအ
 သက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ သင်သည်ခေါ်တော်မူ
 ခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သေအများထို့ရှေ့၌ကောင်း
 ၁၂ ရွန်စွာဝန်ခံပြီး- ငါတို့သခင်ထေရူခရစ်ထင်ရှား

ပေါ်ထွန်းတော်မူသည် ထိုင်အောင်၊ သင်သည်
 အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်မ
 ရှိတတ်ကုန်၊ ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်မည်အ
 ၈၇ ကြောင်း၊- အလုံးစုံတို့ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူ
 သော ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထုတစ်မင်း
 ၈၈ ထံကောင်းသောဝန်ခံခြင်းတက်၌ သက်သေခံ
 တော်မူသောယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည်သင့်
 ၈၉ ကိုပညတ်ထား၏၊ မရဏာနှင့်ကင်းလွတ်သော
 ၉၀ သူတပါးတည်းဖြစ်တော်မူသော၊ အဘယ်သူ
 မှမချည်းကပ်နိုင်သော အလင်းထဲ၌ နေတော်မူ
 ထသော၊ အဘယ်သူမှမမြင်ဘူးရာ၊ မမြင်နိုင်ရာ
 ဖြစ်တော်မူသော၊ မရှိသောတပါးတည်း
 သောအရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရင်တကာတို့
 ၏ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏သခင်သည်၊ ကာလ
 အချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏
 ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြတော်မူလိမ့်မည်၊
 ထိုဘုရားသခင်သည် ထာဝရ ဂုဏ်အသရေ အ
 စွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေတည်း။ အာမင်၊
 ၉၁ ဤအဝဋ္ဌငွေရတတ်သောသူတို့သည်မာန်မာန

မိတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍၊ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မ
 ကိုးစားဘဲ၊ ငါတို့ခံစားမိရာအထုံးစုံတို့ကိုကြွယ်
 ဝစွာပေးသနားတော်မူသော၊ အသက်ရှင်တော်
 ၉၂ မူသောဘုရားသခင်ကိုကိုးစားရမည်အကြောင်း
 ၉၃ နှင့်၊- သူတပါးအား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်း
 သောအကျင့်၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲခွင့်
 သောစေတနာမိတ်ရှိခြင်း၊ အခွင်းခွင်း ဆတ်ဆတ်
 ၉၄ ခြင်း၊- မှန်သောအသက်ကိုဝံ့စားလိုသောငှါ၊
 နောင်အဝဋ္ဌကောင်းသောအဏ္ဏာကိုမိမိတို့အဖို့
 ဆည်းပူးခြင်းတို့ကိုပြုရမည်အကြောင်းပညတ်
 ထားတော်မူ၊
 ၉၅ ထိုတိမောသေးသင်္ခယအပ်ထားသောအရာကို
 စောင့်ရှောက်လော့၊ တရားမဲ့ဖြစ်သောအချည်း
 ရှိ၊ စကားပြောခြင်းကို၎င်း၊ သိပ္ပံအတတ်ဟူ၍အ
 လွဲခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံအတတ် ဆီးတားနှောင့်
 ၉၆ ရှက်ခြင်းကို၎င်း ရှောင်လော့၊- ထိုသိပ္ပံ အတတ်
 ကိုလူအချို့တို့သည်ဝန်ခံပြုသောအားဖြင့်၊ ယုံ
 ကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ ထွက်ပြေး သင်္ခယ ကျေး
 ဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်၊

တိမောသထြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

တိမောသထြဝါဒစာဒုတိယစောင်၊
 SECOND TIMOTHY.

၁
 ၁ ယေရှုခရစ်၌ တည်သောအသက်ကို ပေးမည်
 ထု ဂတိတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို
 တော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ် တမန်တော် ဖြစ်
 သော ငါ ပေါလုသည် ငရုဏ်သားတိမောသကို
 ၂ ကြားလိုက် ပါ၏၊- ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ် နှင့်
 ခမည်းတော် ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေး
 ဇူး၊ ကရုဏာ၊ ဖြစ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော၊
 ၃ သင်၏မျက်ရည်ကို ငါအောင်းလေ့သောအခါ၊
 ၄ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊
 ၅ သင့်ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါ အထွန်ထွန်သော မိတ်ရှိ
 သဖြင့်၎င်း၊ သင်၏အစွမ်းသော၊ အမိဉာဏ်တို့အ

ရင်တည်သောယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါ
 သဘော ကျသည်အထိ၊ သင်၌ ထည်း တည်
 သော ယုံကြည်ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိသဖြင့်၎င်း၊ နေ့
 ည၌မပြတ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုဆင်္ဃာတင်၊ သင့်ကို
 မမြားမယပ် အောင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့အားထား
 ကိုးကွယ်သည်အထိ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
 မိတ် စင်ကြယ် ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်သော
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်း၏၊
 ၆ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါထက်တင်သောအားဖြင့်သင်
 ၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆုကို ရှိအောင်
 မည်အကြောင်း၊ ငါသည်သင့်ကို သတိပေး၏၊-
 ၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကြွယ်

ထက်သောမိတ်တောကိုငါတို့အား ပေးတော်
မူသည် မထုတ်၊ တန်ခိုးပါသောမိတ်၊ ချစ်တတ်
သောမိတ်၊ ရှင်းလင်းသောမိတ်သဘောကိုပေး
• တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သခင်ဘုရား၏
သတ်သေကိုငှါ၊ ထိုသခင်ကြောင့် အကုသိုလ်ခံရ
သောသူဖြစ်သောကိုငှါရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ
နှင့်၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကို ရ
သည်အတိုင်း၊ ဝေဝေလီ ထရားနှင့် ဆက်ဆံ၍
• ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံထော့- ဘုရားသခင်သည် ငါ
တို့ ကျင့်သောအကျင့်ကို ထောက်တော်မူ၊ ရှေ့
လမ်းကတစ်ဖန်၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါ
တို့အဖို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြံစည်တော်မူသော
ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကို ကယ်တင်၍၊
• သန့်ရှင်းသောစရာ၌ ခေါ်သွင်းတော်မူ၏- ထို
ကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော
သခင်ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းသည် အရာမှာ ယခု
ထင်ရှားထွက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေခြင်းအ
ကြောင်းကို ပယ်ရှား၍၊ အသက်ရှင်ခြင်းအ
ကြောင်းနှင့်မလောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကိုဝေ
• ဂေါတမဘုရားအားဖြင့်ထင်ရှားစေတော်မူပြီး- ထို
တရားကို ထောပြောသောသူစရာ၌ငှါ၊ တမန်
တော်အရာ၌ငှါ၊ တပါး အမျိုးသားတို့၏ ဆရာ
• အရာ၌ ငှါ ငါတို့ ခန့်ထားတော်မူပြီး- ထိုအ
ကြောင်းကြောင့် ဤဆင်းရဲဒုက္ခကိုငါခံရ၏။ သို့
သော်ထည်းရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ အဘယ်သူ
ကိုငါတို့ကြည်ညိုသည်ဟုငါသိ၏။ သူ၌ငါအပ်ထား
သော အရာ ကို ထည်း၊ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင်
အောင်နိုင်တော်မူသည်ဟုငါသဘောကုန်၏။
• ထေဉ်ကြာရပြီးသော၊ စင်ကြယ်သောတရား
စကားအချုပ်အချာကို၊ ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်
• ဖြစ်၊ ချစ်ခြင်းနှင့် တကွ စွဲထမ်းလော့- သင်၌
အပ်ထားသော အရာမြတ်ကို ငါတို့၌ ကျိန်းဝပ်
တော်မူသော သန့်ရှင်းသောမိတ်သည်တော်အား
မြင့်စောင့်ရှောက်ထော့။
• အာရုံပြည့်စုံသောသူအပေါင်းတို့သည် ငါ
ကိုပယ်ကြပြီဟု၊ သင်သည်ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့
• တွင်ဗုဒ္ဓနှင့်ဟောရမောဂင်ပါသတည်း။- ထာ
ဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်သည် သြနေသိဗေဒ်
အိမ်၌သက်ရောက်ပါစေသော၊ သူသည်ကိုအ
နိဗ္ဗာန်သက်သာစေပြီး၊ ငါ၌ သံဃာ့ချစ်နှောင်
ထွက်မြှောက်ထားသည်။ သူသည်ရှက်ကြောက်ခြင်း
• မရှိသေး။- ရောမမြို့သို့ ရောက်သောအခါ သာဓု

• ကြိုးစားထွက်ငါ့ရှာ၍ထွေ၏- သူသည်ထိုနေ့
ရက်၌သခင်ဘုရား၏ထက်မှ ကရုဏာတော်ကို
ခံရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ပေးသ
နားတော်မူပါစေသောသူသည်ဝေဒ်မြို့၌ထည်း
• ကို အဘယ်မျှလောက်ပြုစုသည်ကို သင်သည်
ထမ္မနသိ၏။
• သော၊ သင်သည်ယေရှုခရစ်၌ရှိသောကျေး
• ဇူးတော်အားဖြင့် မိုင်ခွဲခြင်း ရှိထော့- သက်
သေခံစရာ၊ ရှိသည်နှင့်ထေဉ် ကြားရပြီးသော
အရာတို့ကို၊ သန္တာနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို
သွန်သင် ဖြစ်ငှါ၊ တတ်စွမ်း ရှိသောသူတို့၌
• အပ်ပေးလော့- ထိုသို့အလိုငှါသင်သည်။ ယေရှု
ခရစ်ထံ၌ ကောင်းသော စစ်သူရဲ ကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲ
• ဒုက္ခကိုသည်းခံထော့- စစ်သူရဲမည်သည်ကား၊
မိမိကို စစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသော သူကို နှစ်
သက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီမှုရေးနှင့်ပြုမ်းနှောစွပ်
• ထွေးခြင်းကို ပယ်ရှားတတ်၏- ပွဲ၌ လူချင်း
တိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ ထိုးတမ်းအတိုင်း
• မတိုက်လျှင်ပန်းဦးရစ်ကိုမရ၊- လယ်လုပ်သော
သူသည်ထည်း၊ အရင်လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကိုခံ
• ရမည်- စကားကို ဆင်ခြင်ထော့၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် အရာရာတို့၌ ညာဏ်ကို သင့်အား
ပေးသနားတော်မူပါစေသော။
• ဝါဒီအမျိုး ဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည်၊ ငါ
ဟောသောဝေဒ်ဂေါတမဘုရားအတိုင်း၊ သေခြင်းမှ
ထမြောက်တော်မူသည်ဟု အောင်းမေ့ထော့-
• ထိုတရားကြောင့် ငါ သည်လူဆိုး ကဲ့သို့ ချည်
နှောင်ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရ၏။ သို့
သော်ထည်း၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
• တော်သည်ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ထို
ကြောင့်၊ ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည်၊
ထာဝရဘုရားအသရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အား
မြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ သူတို့
• အဖို့အရာရာကို ငါသည်ခံရ၏- သန္တာစကား
ဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ သေလျှင်၊ အတူ
• ရှင်လိမ့်မည်- သည်းခံလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ
မိုးလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကိုငါတို့သည် ငြင်းပယ်
• လျှင်၊ ငါတို့ကိုငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်- ငါတို့
ထည်းမထုံကြည်သော်ထည်း၊ ထိုသခင်သည်သန္တာ
တည်သဖြင့်ကိုယ်ကိုငြင်းပယ်တော်မူနိုင်။
• ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အား

သတိပေးစေသော၊ အထက်အကျိုးကိုမျှ မပြုစူး
 ကြားနာသောသူတို့၏ မိတ်ကို မှောက်ထွန်ထို
 သောငှါ၊ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံခြင်းကို မပြု
 မည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားရှေ့၌ သဗ္ဗာပေ
 ၁၁ ထေးသော၊ သင်မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်
 ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိ၊ သဗ္ဗာတရားကို
 မှန်ကန်စွာပိုင်းခြားတတ်သောဆရာသမားဖြစ်
 ထွက်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ကိုယ်ကိုယ်ဆတ်သ
 ၁၂ ဖြင့်၊ ငှါကြိုးစားစားထုတ်ထေးသော၊ တရားစွဲဖြစ်
 သော အရည်၊ နှိုး၊ စကားကို ရှောင်ထေး၊ အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထိုစကားသည် မတရားသော
 ၁၃ အမှုကိုပွားများစေလိမ့်မည်၊ သူတို့၏စကား
 သည် ခုနကဲ့သို့စားလိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့တွင် ယူ
 ၁၄ မေခံနှင့်မိတ်ပါသတည်း၊ သူတို့ကသေထွန်
 သောသူတို့သည်ထမြောက်ကြပြီထုပြောလျက်၊
 သဗ္ဗာတရားထမ်းမှ ထွဲသွား၍၊ အချို့သောသူ
 တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မှောက်ထွန်တတ်ကြ၏၊
 ၁၅ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို
 ထိက္ခမ်းတော်မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏နာမ
 တော်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ မတရား
 သောအမှုကိုရှောင်ရမည်ဟူ၍၎င်း၊ တံဆိပ်ခတ်
 ထွက်၍သော ဘုရားသခင်၏တိတ်ဖြစ်သည့်ခိုင်ခံ့
 ၂၀ ဖြစ်တည်၏၊ ကြီးစွာသောတိမ်ခွံတန်ဆာ၊ ငွေ
 တန်ဆာသာရှိသည့်မထုတ်၊ သစ်သားတန်ဆာ၊
 ခြေတန်ဆာရှိ၏အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ အသ
 ၂၁ ရေမရှိသောတန်ဆာရှိ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ဆီ
 ခွဲပြီးသောအကွင့်တို့ကိုပယ်၍၊ မိမိကိုစင်ကြယ်
 စေသောသူမည်သည်ကား၊ အသရေရှိသောတန်
 ဆာ၊ သန့်ရှင်း၍တိမ်ရှင်သုံးစရာကောင်းသော
 တန်ဆာ၊ ကောင်းသော အမှုများအဖို့ အလိုငှါ
 ဖွင့်ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်၊
 ၂၂ လူတို့တို့၏ တပ်မက်ခြင်း ကိလေသာမိတ်ကို
 ကြဉ်ရှောင်ထေး၊ ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ သဗ္ဗာရှိခြင်း၊
 ချစ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်သောမိတ်ရှိ၍၊ သခင်ဘုရား
 ၂၃ ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူတို့နှင့်အသင့်အတင့်နေခြင်း
 ကိုကိုးကွယ်အောင်လိုက်သော၊ မိုက်မဲ၍ပညာကင်း
 သောဝုစ္ဆာအမေးတို့သည် ရန်ပွားစေတတ်သည်
 ၂၄ ထုသိမှတ်၍ ပယ်ရှားထေးသော၊ သခင်ဘုရား၏
 ကျွန်ုပ်တို့ရန်မထွေရ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား
 ဖြည်းဖြည်းစွာပြုသောသူ၊ ဆုစွယ်ဝါပေးခြင်း
 ၂၅ အမှု၌လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံနိုင်သောသူဖြစ်ရ
 ၂၆ မည်၊ စီးတားငြင်းခုံသောသူတို့ကို နှိုးညှော်သိပ်

ရွှေစွာဆုစွရမည်၊ သဗ္ဗာတရားကိုဝန်ခံခြင်းအ
 လိုငှါ၊ နောင်တကိုဘုရားသခင်ပေးကောင်းပေး
 ၂၇ တော်မူ၍၊ မာရ်နတ်၏အလိုအလိုင်း၊ ဝမ်းမိ
 သောထိုသူတို့သည်သတိရ၍၊ ထိုဝမ်းမိရာမှထွက်
 ဖြင်းသို့ရောက်ကောင်းရောက်ကြလိမ့်မည်၊
 ၂
 ၁ နောင်ကာလသည်မဲလည်းသောကာလ ဖြစ်
 မည်ထုသိမှတ်ထေးသော၊ အထက် သို့နည်းထု မူ
 ၂ ကား၊ လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်သောသူ၊
 ငွေကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြားသောသူ၊
 ထောင်ရွာ၊ ဇော်ကားသောသူ၊ သုစသရေကို
 ရှုတ်ချသောသူ၊ မိမိစကားကိုနာမထောင်
 သောသူ၊ ကျေးဇူးမရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိ
 ၃ သောသူ၊ ပကတိ ကြင်နာခံမက်ခြင်းနှင့် ထင်း
 သောသူ၊ ရန်ငြိုး၊ ခွဲသောသူ၊ နှော့စားတတ်
 သောသူ၊ ကိုယ်အခြေကို မချုပ်တည်းနိုင်သော
 သူ၊ ငြင်းထန်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းကိုစုန်း
 ၄ သောသူ၊ သဗ္ဗာကိုဖျတ်တတ်သောသူ၊ သတိပေး
 ခြင်းကိုမခံသောသူ၊ မာန်မာနနှင့် သစ်မှူးသော
 သူ၊ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်သည်ထက် ကာမ
 ၅ ရုတ်ခံစားခြင်းကို သာ၍ နှစ်သက်သောသူ၊
 ၆ ဘုရားဝတ်၌ ရွှေလျှော်ရောင်ဆောင်၍၊- ရွှေ
 လျှော်ခြင်း တန်ဖိုးကို ငြင်းပယ်သောသူဖြစ်ကြ
 ၇ လိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့ကိုရှောင်ထေး၊- ခုခိုက်အ
 ၈ ဖြစ်ဝန်ကိုထမ်းရွက်၍၊ အထူးထူးအပြားပြား
 သောထောသကီလေသာသွေးဆောင်ရာသို့
 ထိုက်၍၊ အစည်သင်သော်လည်း၊ သဗ္ဗာတရား
 ကိုလေ့ကျက်ခြင်းသို့အလျှင်မရောက်နိုင်သော
 မိစ္ဆမိုက်တို့ကို၊ တိမ်ထဲသို့ဝင်၍ဝမ်းသွားသော
 ၉ သူတို့သည်ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်ကြ၏၊- ဟနေ့နှင့်
 ယံမြေသည်မောရှေ့ကိုစီးတားသကဲ့သို့၊ ထိုသူ
 တို့သည်သဗ္ဗာတရားကိုစီးတားကြ၏၊ မိတ်နှစ်
 ၁၀ ထုံးယိုယွင်း၍ယုံကြည်ရောင်ဆောင်သောသူဖြစ်
 ကြ၏၊- ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏မိတ်မဲခြင်းသည်
 လူအပေါင်းအရှေ့မှာ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဤသူ
 တို့၏မိတ်မဲခြင်းသည်လည်းထင်ရှားလိမ့်မည်၊
 သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်ထိုမိတ်မဲလွန်မသွားရကြ၊
 ၁၁ ငါဆုစွယ်ဝါပေးခြင်း၊ အကွင့်ကွင့်ခြင်းကြ
 ၁၂ စည်ခြင်း၊ သဗ္ဗာစောင့်ခြင်း၊ မိတ်ရှည်ခြင်း၊ ချစ်
 ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းတို့ကို၎င်း၊ အန္တိထုတ်မြို့၊ အ
 ကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့၌ငါခံရသကဲ့သို့၊ အရပ်
 ရပ်တို့၌ခံရသောဗြည်းစစ်ခြင်း၊ စင်းရဲခြင်းတို့

ကို၎င်း၊ သင်သည် ရှာဖွေ နားလည် ရပြီ။ ထိုသို့
သောအမှုကို ကိုယ်တော်ရသော်လည်း၊ တွေ့သမျှ
ထိုမှ သခင် ဘုရားသည် ကိုယ် နှုတ်တော်
၁၂ မူပြီး- ယေရှု ခရစ်၏ တရားတော်နှင့် အညီ၊
ဘုရားဝတ်၌ ရွှေလျှော်၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော
သူအပေါင်းတို့သည် ညဉ့်ခင်း၌ ခံရကြလိမ့်
၁၃ မည်။- ဆိုးညစ်သောသူ၊ လှည့်ခြားသောသူတို့
မူကား၊ သူတပါးကို၎င်း၊ ကိုယ်ကို၎င်းလှည့်ခြား၍
ဆိုးညစ်ခြင်း၌ တရေ့ရွှေတိုးပွားကြလိမ့်မည်။
၁၄ သင်သည် အဘယ်သူတို့၌ နည်းခံခဲ့ပြီးသည်
၁၅ ကို၎င်း၊ ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်
ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ ပညာကို ပေးနိုင်သော
ဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ လေ့
ကျက်သည်ကို၎င်း သိမှတ်သည်နှင့်၊ အထက်က
သင်၍ နှစ်လုံးသွင်းမိသော အယူဝါဒ၌ တည်နေ
၁၆ လေ့။- ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်
၁၇ မှတ်သွင်းတော်မူသော အားဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဘုရား
သခင်၏လူသည် စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသောအ
မှုအစိုးရ၏တို့ကို ပြုစုခြင်းအလိုငှါ ပွင့်ဆင်သော
သူဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်
ကိုဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြုစုခြင်း၊ တရား
ကိုသွန်သင်ခြင်း၊ ကျေးဇူးများကိုပြုတတ်၏။

၄

၁ ကိုယ်တော်တိုင်ပေါ်ထွန်း၍ နိုင်ငံတော်ထင်ရှား
သောကာလအသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူ
တို့ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူသော သခင် ယေရှု
ခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည်
၂ သင့်ကိုသစ္စာပေးသင့်ကား၊- နှုတ်ကပတ်ဘုရား
တော်ကိုဟောပြောလေ့၊ အချိန်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊
မရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လေ့၊ အ
ပြစ်ကိုဖော်ပြလေ့၊ ဆုမွန်ခြင်းကိုပြုလေ့၊ အလွန်
ရှည်သော စိတ်နှင့် ဩဝါဒမျိုးကို ပေး၍ တိုက်
၃ ထွန်းသွေးဆောင်လေ့။- အကြောင်းမူကား၊
နောင်ကာလ၌ လူအိုသည် စင်ကြယ်သောဩဝါ
ဒကို နားမခံနိုင်ဘဲ၊ ယားတတ်သော နားရှိလျှင်၊
မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း မှားပြားသောဆရာတို့
၄ နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။- သမ္မာတရားကို
နားမထောင်ဘဲ၊ စွဲစွဲမိစကားကို နားထောင်၍
၅ ထွဲသွားကြလိမ့်မည်။- သင်မူကား၊ အရာရာ၌
သမ္မာသတိ ရှိစေလေ့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံ
လေ့၊ သာသနာပြုဆရာ ဆောင်ရွက်ရသောအ
မှုကိုဆောင်ရွက်လေ့၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌ခန့်ထား

၆ ခြံပြုရသောဝတ်များကို အကုန်အစင်ပြုလေ့။-
အကြောင်းမူကား၊ ငကို ယဇ်ပေါ်မှာ လောင်းရ
သောအချိန် ရှိပြီ။ စုတေ့ ရသောအချိန် ရောက်
၇ လေပြီ။- ကောင်းစွာသောတိုက်လွန်ခြင်းကို ငါပြု
ပြီ၊ ပြေးရသောလမ်းကို အဆုံးတိုင်အောင်ပြေး
ပြီ။ ယုံကြည်ခြင်း တရားကို စောင့်ရှောက်ပြီး-
၈ ယခုမှစ၍ ဓမ္မသရဗူသည့် အသို့သိုထားလျက်ရှိ
၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်သောသူတစ်ဦး
ဟူသောသခင်ဘုရားသည် ထိုသရဗူကို ငါ၌ အပ်
ပေးတော်မူမည်။ ထိုမျှမက၊ ပေါ်ထွန်းတော်မူ
ခြင်းကို တောင့်တသော သူအပေါင်းတို့၌လည်း
အပ်ပေးတော်မူမည်။
၉ ငယ်သို့ မြန်မြန်လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလေ့။-
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဒေသသည် ယခုတဝကို နှစ်
သက်သောစိတ်ရှိသည်နှင့် ငကိုစွန့်ပြစ်၍၊ သက်
သာလောနိတ်မြို့သို့သွားပြီ။ ကရုဏာသင့်ဂလာ
တိပြည်သို့၎င်း၊ တိတုသည် ဝါယမာတိ ပြည်သို့
၁၁ ၎င်းသွားပြီ။- လုကာတယောက်တည်းသာ ငထံ
မှာရှိ၏။ မာကုကိုသင်နှင့်အတူ ခေါ်ခဲ့လေ့။ သူ
၁၂ သည်ဆရာအမှုကိုပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။- တု
၁၃ မိတ်ကိုလည်း ဖောက်မြို့သို့ ငါ စေလွှတ်ပြီ။- တ
ရေ့မြို့တွင် ကာဝုထက်၌ ငါထားခဲ့သောဝတ်လုံ
ကို၎င်း၊ စာစောင်ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေ
စာကို၎င်း၊ သင်သည် လာသောအခါ လူခဲ့လေ့။-
၁၄ ပန်းတိမ်သမားအာလေဇန္ဒြာသည် ငါ၌မကောင်း၊
သောအမှုအရာများကိုပြုလေပြီ။ ထိုသူကျင့်သေး
အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို သခင်ဘုရား ဆပ်
၁၅ ပေးတော်မူပါစေသော။- သူကို သတိ ပြုလေ့။
၁၆ ငါတို့စကားကို အလွန်ငြင်းလေပြီ။- ပဌမအချိန်
၌ အပြစ်တင်ခွင့် ကို ဖြေ၍ ငါသည် အစီရင်ခံရ
သောအခါ၊ ငတက်၌ အဘယ်သူမျှမနေ၊ လူအ
၁၇ ပေါင်းတို့သည် ငကို စွန့်ပြစ်ကြ၏။- သူတို့၌ အ
ပြစ်တင်တော်မူပါစေနှင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည်
စွန့်ပြစ် ကြသော်လည်း၊ ဒေသနာတော်ကို အ
ကုန်အစင် ဟောပြော၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုး
တို့သည် ကြားသိစေခြင်းငှါ၊ သခင် ဘုရားသည်
ငတက်၌နေ၍ ငကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်
မူသောကြောင့်၊ ချင်သေ ခံတွင်းမှ ကယ် နှုတ်
၁၈ ခြင်းဥပုသ်သကို ငါရ၏။- ထိုမျှမက၊ သခင်ဘုရား
သည်မကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့မှ ငကိုကယ်
နှုတ်၍၊ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့တိုင်အောင်
ပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည်

- ၁။ တတ်ကြ၏။ သူတို့အပါအဝင်၊ အမျိုးသားနှင့်၊ ပရောဇက်ဆရာတယောက်က၊ ကရက်သားပြီ၊ ခုသာ စွဲထမ်း၊ သားရဲ ကြမ်းကြုတ်၊ ခားကျူး
- ၂။ တုတ်တုတ်၊ လူယုတ်ပေထုဇဝ်ဆိုသတည်း။ ဤ
- ၃။ သက်သေမှန်၏၊ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည်ယူစေကာမူ၊ ခိုကားကိုငင်၊ သမ္မာတရားကို စွန့်သောလူတို့၏ ပညတ်တို့ကိုငင် အမှုမထားဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ အမှု၌စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုကြပ်တည်း။
- ၄။ စွာဆုစွဲပြစ်တင်ထောင့်။- စင်ကြယ်သောသူတို့အား ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် စင်ကြယ်ထွက်ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်၊ မယုံကြည်သောသူတို့အားအဆယ်အရာမျှမစင်ကြယ်၊ သူတို့၏နှစ်ထုံးတည်းမစင်ကြယ်၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသော
- ၅။ စိတ်လည်းမစင်ကြယ်။- သူတို့သည်ဘုရားသခင်ကို သိရောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရွံ့စွာစွယ်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ ကောင်းသော အမှုတရားကိုမျှ ပြုတတ်သော ဉာဏ်မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂

- ၁။ သင်မူကား၊ စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့်ထိုက်
- ၂။ တန်ဆာမှုတို့ကိုထောပြောထောင့်။- အသက်ကြီးရင့်သောဟောကျွန်းတို့သည်သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ တည်ကြည်သောသူ၊ အခြေစောင့်သောသူ၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန်
- ၃။ သောသူဖြစ်ရကြမည်အကြောင်း။- ထိုနည်းတူ၊ အသက်ကြီးရင့်သော မိစ္ဆတို့သည် ကျင့်ကြံ ပြုမူရာမှာစေ့အမှုနှင့်ထိုက်တန်သောသူ၊ မချောစားထတ်သောသူ၊ ဓမ္မရည်၌ မထွန်ကျူးတတ်သောသူ၊ ကောင်းသောအတတ်ကို သင်ပေးတတ်
- ၄။ သောသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၍၊- ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မိန့်သောငှါ၊ အသက်ရှိသောမိစ္ဆတို့သည်ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ၊ သားသမီး ကို ချစ်သော
- ၅။ သူ၊- အခြေစောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိ၏မိမိကို ပြုစုသောသူ၊ ကောင်းမွန်သောသူ၊ ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ကြီး ရင့်သော မိစ္ဆတို့သည်
- ၆။ ဆုစွဲပေးရကြမည် အကြောင်း။- ထိုနည်းတူ၊ အသက်ရှိသော ဟောကျွန်းတို့သည်လည်း၊ အခြေစောင့်ရကြမည်အကြောင်း ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်ထောင့်။

- ၁။ အရာရာ၌ ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ ဝိသကသေကို ကိုယ်တိုင်ပြုထောင့်။ ဆုစွဲ ဩဝါဒ ပေးသောအခါ၊ မိစ္ဆာမိစ္ဆိနှင့်ကင်းခြင်း၊ တည်ကြည်
- ၂။ ဖြင်း။- အပြစ်တင်ဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ်သောတရားကောင်းကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုထောင့်၊ သို့ဖြစ်၍၊ တစက်၌နေသောသူသည်၊ ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်မရရှိသောကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
- ၃။ အစေခံကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင်၏ဩဝါဒကို အရာရာ၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့ သခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ၍၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိဘဲ၊ အရာရာ၌ သခင်၏ အလိုသို့လိုက်မည် အကြောင်း နှင့်။
- ၄။ တိတ်ဆိတ်စွာ မိုးယူခြင်းကို မပြုဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသော သစ္စာကို ထင်ရှားစွာ ပြမည်အကြောင်း ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်ထောင့်။
- ၅။ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာရှိသော ဖျော်လင့်
- ၆။ ရာကိုငင်၊ ကြို၊ မြတ်သောဘုရားသခင်တည်းဟူ
- ၇။ သော၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ထေရ်အရစ်၏ဘုန်းအသရေတော်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ငင်၊ ငါတို့သည် ဖျော်ထင်ထွက်၊ ဘုရားပဲ့တရားပဲ့နေခြင်း၊ ထောက်တပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ရှားထွက်၊ ယခုအခါ၌ အခြေစောင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ ရွှေလျော်ခြင်းတို့ကို ပြုနေရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ဆုစွဲသွန်သင်၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်တတ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
- ၈။ သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။- ထိုသခင်ထေရ်အရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောသူမိမိကိုမူငါတို့ကို ရွှေ၊ နှုတ်ခြင်း ငှါငင်၊ ကောင်းသော အကျင့်ဆက်၌ စိတ်အားကြီး၍၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အမျိုးကိုမိမိအဖို့စင်ကြယ်စေခြင်းငှါငင်၊ ကိုယ်
- ၉။ ကိုကိုယ်စွန့်ကြဲတော်မူပြီး၊- ဤတရားကောင်းကို ဟောပြောခြင်း၊ ထိုက်တွန်း သွေးဆောင် ခြင်း၊ ဆုစွဲပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ခပ်သိမ်းသောအာဏာနှင့်တကွ ပြုထောင့်။ အဆယ်သူမျှသင့်ကို မထိမဲ့ ဖြစ်မပြုစေနှင့်။

၃

- ၁။ လူတို့သည်အထွတ်အမြတ်အာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှါငင်၊ မင်း၏ကောင်းသောအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းငှါငင်၊ ကောင်းသော အမှုအ
- ၂။ မျိုးမျိုးတို့ကိုပြု၍အသင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်၊- အ

ဆယ်သူကိုမျှမကဲ့ရဲ့၊ ရန်ငွေစွမ်းကိုမပြု၊ ခြည်း
ညှင်းသော သဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌
အလွန်နှိုးညှံ သိမ်မွေ့စွာပြုစေခြင်းငှါ၎င်း သတိ
ပေးစေသော- အကြောင်းမူကား၊ အထက်ကတို့
သည်ပညာမဲ့သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ မှား
ယွင်းသောသူ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောတပ်
မက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း၊ အမှုတို့ကိုဆောင်
ရွက်သောသူ၊ မနာလိုခြင်း၊ ပြုစုခြင်း၌ ကျင့်လည်
သောသူ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်သော သူ၊ အခွင်း
ခွင်းမုန်းသောသူဖြစ်ကြ၏။- ငါတို့ကိုကယ်တင်
တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင်၏စေတနာတော်
နှင့်လူတို့ကို ချစ်တော်မူသောမေတ္တာတော်သည်
ပေါ်ထွန်းသော အခါ၊- ငါတို့ကျင့်သော ခြောင့်
မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့် မယုတ်ဘဲ၊ မိမိသနား
ခြင်း၊ ကရုဏာတော်နှင့်အညီ ဒုတိယ မွေးခြင်း
နှင့်ဆိုင်သောဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်
ရှင်းသောမိညည်တော်၏ အသစ်ပြုပွင့်ခြင်းအား
ဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။- ငါတို့ကို
ကယ်တင်သောအရှင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါ
တို့အပေါ်သို့ထိုမိညည်တော်ကိုကြွယ်ဝစွာသွန်း
ထောင်းတော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့
သည် ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့်
ခြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍ ထာဝရအသက်ကို
မှောင်ထ၌ သည်နှင့်အညီ အစွဲခံ ဖြစ်ကြမည်
အကြောင်းတည်း။

၈ ဤစကားသည်သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
ကိုယုံကြည်သော သူတို့သည် ကောင်းသောအ

ကျင့်တို့ကို အမြဲကျင့် ဆံ့သောငှါ သတိပြု ရကြ
မည်အကြောင်း၊ သင်သည်ဤအရာများကို ကြိုး
စား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုအ
ကျင့်တို့သည်ကောင်းသည်သာမက၊ လူတို့၏အ
ကျိုးကိုပြုစုတတ်သောအကျင့်ဖြစ်ကြ၏။- မိုက်
မဲသောဝုဒ္ဓါအမေးတို့ကို၎င်း၊ ဆွေစည်မျိုးဆက်
စာရင်းတို့ကို၎င်း၊ ပညတ်တရားကြောင့် ရန်ငွေ
ခြင်း၊ ထိုက်တွန်ခြင်း၊ တို့ကို၎င်း ရှောင်လေ့အား အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာတို့သည် အကျိုးမရှိ၊
၁၀ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။- သင်းခွဲသော
သူကိုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်ဆို့စွဲပြီးမှပယ်ရှား
၁၁ နှင်ထုတ်စေသော- ထိုသို့သောသူသည် ကိုယ်အ
ပြစ်ကိုသိလျက်ပင် အပြစ်ပြု၍ မှောက်တွန်သော
မိတ်ရှိသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၂ အာတေမသော်၎င်း၊ တုမိတ်သော်၎င်း၊ သင့်ဆီသို့
ငါစေလွှတ်သောအခါမှီကောပင်မြို့တိုင်အောင်
ထံသို့လာခြင်းငှါ ကြိုးစားစေသော ဆောင်းကာ
၁၃ ထပတ်ထုံးထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟုအကြံရှိ၏။ ကျမ်း
ဆရာဇနနှင့်အာပေါလု၌ အဘယ်အရာမျှမထို
၁၄ စေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ ထမ်းခိုသောသူ၊- ငါတို့၏
လူများသည်လည်းထူးသောသူမဖြစ်၊ ကိုယ်
ထုံးစရာတို့ရှိရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းသော
အကျင့်တို့ကိုအမြဲကျင့်ဆံ့သောငှါ သင်ကြစေ။-
၁၅ ထံမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်သင့်ကိုနှုတ်
ဆက်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ ငါတို့ကိုချစ်
သော သူများကို နှုတ်ဆက်လော့၊ သင်တို့အ
ပေါင်း၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတုသြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလေမုန်သြဝါဒစာ၊

PHILEMON.

၁ ယေရှုခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျဉ်း
ခံရသောငါပေါလုနှင့် ငညီတိမောသေသည်၊ ငါ
တို့ချစ်သောလုပ်ငန်းဆောင်ဖက်ချင်းဖိလေမုန်၊-
၂ ငါတို့ချစ်သောနှစ်မအဖွဲ့၊ ငါတို့စစ်သူရဲချင်းအာ
မိယု၊ မှစ၍သင်၏အိမ်၌ ရှိသောအသင်းတော်ကို
၃ ကြားလိုက်ပါ၏။- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါ

တို့အဝတ်လည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်
ကကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည်သင်တို့
၄ ရှိပါစေသော။
၅ သင်သည် သခင် ယေရှုခရစ် ကို ယုံကြည်၍
၆ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုချစ်သည်ထုငါသည်
ကြားလျှင်၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို

အစည်ရှိစွမ်း၍၊ သင့်အဖို့အလိုရှိ ဆုတောင်း
 ၈ ပဌနာ ပြုလျက်နေ၏။ ဆုတောင်းသော အချက်
 ဟူမူကား၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းကို ဆက်ဆံ
 သောအရှိန်ကြီး၍၊ သူတပါးတို့သည်ယေရှုခရစ်
 အဖို့အလိုရှိငါတို့၌ ကောင်းသော အရာရှိသမျှ
 ၇ တို့ကိုဝန်ခံမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု
 ၏။-အခွင့်ငြိမ်းသင်သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏စိတ်
 နှစ်လုံးကို သက်သေစေသောကြောင့်၊ သင်၏
 မေတ္တာကို ထောက်၍ ငါတို့သည် အလွန် ဝမ်း
 မြောက်စွာသာခြင်းရှိ၏။
 ၈ ထို့ကြောင့်၊ သင်သည်ပြုသင့်သောအမှုအရာ
 ကိုပညတ်ထားခြင်းငှါ၊ ငါသည်ခရစ်တော်အား
 ၉ မြင့်အလွန်ရဲရင့်စရာအခွင့်ရှိသော်လည်း၊- အ
 သက်ကြီးသော ပေါလုတည်းဟူသော၊ ယေရှု
 ခရစ်ကြောင့်အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်လျက်ပင်၊
 မေတ္တာအားဖြင့်သာ သင့်ကို တောင်းပန်ပါ၏။-
 ၁၀ ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံစည်တွင်ငါဖြစ်ပွားစေသော
 ၁၁ သားတည်းဟူသော၊- သင်သည်အထက်ကအ
 သုံးမရသောသူ၊ လူတွင်ငါနှင့်သင်သည်အသုံး
 ရသောသူ ဩဇာသိမ် အဖို့ ငါတောင်းပန်ပါ၏။-
 ၁၂ ထိုသူကိုသင့်ထံသို့ ငါပြန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သူကို
 ၁၃ ငရင်ထွေးကဲ့သို့ မှတ်လျက် ထက်ခံထော့။- အံ
 ဂေလိတရားကြောင့်ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံစည်
 တွင်၊ သူသည်သင်၏ကိုယ်စားကိုပြုစေမည်
 ၁၄ အကြောင်း၊ သူကိုငါထားချင်သော်လည်း၊-သင်
 သည်ငါ၌ကျေးဇူးပြုရာတွင် အနိုင်ပြုရသကဲ့သို့
 မဟုတ်၊ အလိုအလျောက်ပြုစေချင်သော စိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အလျှင်းမပြု
 ၁၅ ထို- ထိုမှတပါး၊ သင်သည် သူကို အစည်ရစေ

ခြင်းငှါ၊ သူသည်သင်နှင့်ခဏကွာသွားသည်ဟု
 ၁၆ ဆိုစရာရှိ၏။- ထိုသို့ဆိုသော်၊ အစေခံကျန်ကဲ့သို့
 ရမည်ဟုမဆိုလို၊ ငါ၌အထူးသဖြင့် ချစ်သောညီ၊
 သင်၌ ကား၊ ဇာတိ အားဖြင့် ၎င်း၊ သခင် ဘုရား
 အားဖြင့်၎င်း၊ သာ၍ ချစ်သောညီကဲ့သို့ ရမည်ဟု
 ၁၇ ဆိုလိုသတည်း။- သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကို အ
 ပေါင်းအဖော်ကဲ့သို့ မှတ်လျှင်၊ သူကို ငါ့ကဲ့သို့ပင်
 ၁၈ ထက်ခံသော့။-သူသည်သင်၌ပြစ်မှားခြင်း၊ ကြွေး
 တင်ခြင်းတစုံတခုရှိလျှင်၊ ငါအတွက် အတာမှတ်
 ၁၉ သော့။- ဆပ်ပေးမည်ဟု၊ ငါပေါလုသည် ကိုယ်
 လက်နှင့် ရေးထား ၏။ သို့ရာတွင်၊ သင်၏ ကိုယ်
 တည်းဟူ သောကြွေးကိုပင် ငါအား ဆပ်ပေးရ
 ၂၀ သော အကြောင်းရှိသည်ဟုငါမဆို။- အခွင့်ငြိမ်း
 ညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ခရစ်
 တော်၌ ငါ့စိတ်နှစ်လုံးကို သက်သေစေပါထော့။-
 ၂၁ သင်သည်နားထောင်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းမရှိသည့်
 သာမက၊ ငါပြောသည်ထက်သာ၍ ပြုမည်ထုစေ
 မှန်သိလျက် ငါရေးလိုက်ပါ၏။
 ၂၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတည်းခိုစရာ အရပ်ကို လည်း
 ဖွင့်ထော့။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် ဆု
 တောင်းပဌနာ ပြုသောအားဖြင့် သင်တို့ရှိရာသို့
 ငါရောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်ဟု
 ၂၃ မျှော်ထင်ခြင်းရှိ၏။- ယေရှုခရစ်ကြောင့် ငါနှင့်
 ၂၄ အတူ အကျည်း ခံရသော ဝေပြ မှစ၍၊- ငါ၏
 လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်မာကု၊ အာရိတ္တာရု၊ ဂေမ၊
 ၂၅ လူကား တို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။- ငါ
 တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်သည်
 သင်တို့၏စိတ်မိညည်နှင့်အတူရှိပါစေသတည်း။
 အာမင်။

မိထေရန်သြဝါစာပြီး၏။

ဟေဗြဲပြဝါဒတ၊

EPISTLE TO THE HEBREWS.

၁

- ၁ ဈေးလွန်ထေပြီသောအခါ ပရောဖက်ဈေးအားဖြင့် ထိုးတေးထိုးစား အထပ်ထပ်အနည်းနည်းဈေးပတ်ပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ဤနောက်ဆုံးကာလအခါမိမိသားတော်အားဖြင့် ငါတို့အားဈေးပတ်ပေးတော်မူပြီ-ထိုသားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏အမွေခံသခင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့် ထည်း၊ လောက
- ၂ ဓာတ်တို့ကိုတည်တော်မူ၏- ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ရောင်ခြည်နှင့် ဇာတ်အဖြစ်တော်၏ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောမိမိအမိန့်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မစတော်မူသောသူဖြစ်လျက်၊ ငါတို့အဖြစ်ဈေးကို ကိုယ်တော်ထိုင် အားဖြင့် သုတ်သစ်ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့်သောအရပ်မှာတန်ခိုးအာဇ္ဇာသော်တော်၏ ထက်ရှာထက်၌ ထိုင်တော်မူ
- ၃ ၏- ကောင်းကင်တမန်တို့ ရသောသွေ့နာမထက် ထူးမြတ်သောသွေ့နာမတော်ကို ခံရသည်နှင့် အညီ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့ထက် ကြီးမြတ်သော
- ၄ သူဖြစ်တော်မူ၏- အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကို ငါဖြစ်ပွားစေပြီဟူ၍၎င်း၊ ငါသည် သူ၏ အခွင့်မည်း၊ သူသည် ထည်း၊ ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း အထယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန် ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။
- ၅ တနည်းကား၊ သားဦးကို ဤသောကသို့သွင်းတော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်း တို့သည် ထိုသူကို ပြပီဝင်ကိုး
- ၆ ကွယ်ကြစေထာသတည်း။- တနည်းကား၊ မိမိတမန်တို့ကိုထေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေအပါတို့ကိုမီးလျှံကဲ့သို့၎င်းဖြစ်စေတော်မူထသောထု၊ ကောင်း
- ၇ ကင်တမန်တို့ကိုရည်စောင်၍ဆိုသတည်း။- သားတော်ကို ကား၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ပတ္တင်သည် နိဗ္ဗာနာရပတ္တင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည်တရားသဖြင့် စီရင်သောနိုင်ငံ
- ၈ ဖြစ်ပါ၏။- ကိုယ်တော်သည် မြှောင်မတ်ခြင်း၊

တရားကိုနှစ်သက်၍၊ မတရားသောအမှုကိုရုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအဖော်တို့ ထက် ကိုယ်တော်ကို မျိုးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဆီနှင့် ဘိသိတ်ပေးတော်မူပြီထုလာသတည်း။

- ၁၀ တစန် ကုမ်းဇာထာသည်ကား၊ ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကိုတည်တော်မူပြီး၊ မိုဃီးကောင်းကင်သည်ထည်း၊ ထက်တော်နှင့် ခန့်စင်းသော အရာ ဖြစ်ပါ၏။
- ၁၁ ထိုအရာတို့သည် ဂျက်မီးခြင်းသို့ရောက်သော်ထည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာမှီသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ တောင်းနှမ်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ဝတ်ထုံကို လိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းထဲ
- ၁၂ ခြင်း မှီကြသော်ထည်း။- ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းထဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်ထည်း မ
- ၁၃ ကုန်မဆုံးရပါထု ထာသတည်း။- ထိုမှတပါး၊ သင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမရှုမထား၊ မှီထိုင်အောင် လေကွာထက်၌ထိုင်နေထော့ထု၊ အထယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တခါ
- ၁၄ မျှမိန့်တော်မူဘူးသနည်း။- ကောင်းကင်တမန်ဈေးတို့ကား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကွေးလွှားကို အရှေ့ခံထတုံသော သူတို့ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ ဧ
- ၁၅ ဣတ်တော်မူသောအခါနိမ့်ညဉ့်ဖြစ်ကြသည်မထုတ်သော။

၂

- ၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကြားရသောအသနာတော်ကို မဝေမထော့မည် အကြောင်း၊ မိတ်နှစ်ထုံး၌ သာ၍ မှတ်မိ နှလမ်းခြင်း မှီရကြမည်။
- ၂ ကောင်းကင်တမန်ဈေး အားဖြင့် ထားတော်မူသော ဈာပိတ်တော်သည်တည်၍ ဖြစ်မှား၊ ရွှန်ကျူးခြင်း၊ အမှုအမျိုးမျိုး တို့သည် ခံထိုက်သော
- ၃ အပြစ်ပါ၏ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊- အစအဦး၌ သခင်ဘုရား၊ ထောတော်မူ၍ ရေသနာ စကားတော်ကို ကြားရသော သူတို့သည်၊ ထိုထောက်

သော သတ်သေ အားဖြင့် ငါတို့အား ဆင့်ဆို၍
 ထောပြောသော၊ ဤမျှလောက် ကြီးစွာ သော
 ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ငါတို့သည် နား
 မထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ဖြစ်ပါက နှင့်ထွက်သွားသို့
 ၇ ထွက်ကြလိမ့်မည်နည်း။- ထိုသက်သေ ခံသော
 သူတို့နှင့် အတူ ဘုရားသခင် သည် နိမိတ်ထက္ခ
 အား၊ ထုံ့ဝှယ်သော အမှုအားဖြင့်၎င်း၊ ထူးဆန်း
 သောတန်ခိုးအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၎င်း၊
 သန့်ရှင်းသောပိညဉ်တော်သည် မိမိအလိုတော်
 အတိုင်းဝေငှသောဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်းသက်
 သေခံတော်မူပြီ။

၈ ငါတို့ ပြောဆိုသော နောင်ကပ် ကမ္ဘာကိုအုပ်
 မိုးရသော အခွင့်ကို ကောင်းကင် ထမန်တို့၌အပ်
 ၉ ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။- ကျမ်းစာတရား၌တ
 ယောတ်သောသူက၊ လူသည်အဘယ်သို့သော
 သူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောင်းပေးတော်မူရ
 သနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်
 ၁၀ ဖြစ်ကြည့် အရှုကြွယ်တော်မူရသနည်း။- သု
 ကိုကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်၌ အနည်းငယ်
 နှိမ့်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့်
 ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာ
 ၁၁ ဇာအားကို အုပ်မိုးစေ၍။- ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့
 ကိုသူ၏ ခြေအောက်၌တည်းတော်မူပြီဟုသက်
 သေ ခံ သတည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ချ
 ထားတော်မူ၏ ဟု ဆိုသော်၊ မချ မထားဘဲ ကျန်
 ရစ်သောအရာတစ်ခုတစ်ရာမျှမရှိရ။ ယခုမူကား၊ ခပ်
 သိမ်းသော အရာတို့သည် ချထားလျက် မှီသည်
 ၁၂ ကိုငါတို့ မမြင်ရ ကြသေး။- ယေရှုသည်ဘုရား
 သခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူအပေါင်းတို့
 အတွက်ကြောင့်အသေခံရသောအခွင့်ရှိစေခြင်း
 ငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ်
 နှိမ့်ပြီ။ မှ၊ အသေခံရသောကြောင့်ခေါင်းတော်၌
 ဘုန်းအသရေပတ်ရစ်လျက်မှီသည်ကို ငါတို့မြင်
 ၁၃ ကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊ များစွာသောသားတို့
 ကိုကယ်တင်၍၊ ဘုန်း ခည်းစိမ့်စားရာ သို့မို့
 ဆောင်သောအခွင့်သည်၊ ခုက္ခဝေဒနာအားဖြင့်
 စုံထင် ခြင်း သို့ ရောက် ရမည် အကြောင်း၊ ခပ်
 သိမ်းသောအရာတို့ကို ဝန်ဆင်း၍ အုပ်မိုးတော်
 မူသောဘုရားသည်စီရင်တော်မူအပ်၏။

၁၄ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူနှင့် သန့်ရှင်းစေအပ်
 သောသူများတို့ သည်တပါးတည်းသောပကတိ
 မှီကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူ

သည်သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူတို့ကို ညီအစ်ကို
 ဟူ၍ခေါ်ခြင်းငှါရှက်ကြောက်တော်မမူထိုသို့
 ၁၅ ခေါ်သောအခွက်ဟူမူကား။- သိတင်းတော်ကို
 အကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အား အကျွန်ုပ်ကြားပြော
 ပါမည်။ ပရိထွတ်စလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို
 ရှိ၊မှမ်း၍သိခြင်းဆိုပါမည်ဟု ထာသတည်း။-
 ၁၆ တချက်ကား၊ ငါသည်ဘုရား သခင်ကိုကိုးစား
 မည်ဟု ထာသတည်း။ တဝန်ကား၊ ငါမှစ၍ င
 အား၊ ဘုရား သခင် ပေးတော်မူသော သူငယ်တို့
 သည်မှီကြ၏ဟုထာသတည်း။

၁၇ ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးအသားနှင့် ဆက်
 ၁၈ ဆံကြသောကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံ
 တော်မူသောအားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကိုအမှီ၊
 ရသောသူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏တန်ခိုးကို
 ရှို့ပဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ သေတေးကိုကြောက်
 ခြံ တသက်လုံး ကျန် ခံ ရသော သူ တို့ကို ကယ်
 လွှတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူငယ်တို့၏နည်းတူအသွေး
 ၁၉ အသား ကို ဆောင် လူ တော် မူ၏။- အကြောင်း
 မူကား၊ ခရစ်တော်သည်ကောင်းကင်တမန်တို့
 ကိုမစေတော်မူသည်မဟုတ်၊ အာဗြဟံအမျိုးကို
 ၂၀ မစေတော်မူ၏။- ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည်လူ
 တို့၏အပြစ်ခြေစရာအကြောင်းကိုစီရင်၍၊ ဘုရား
 သခင်နှင့် ဓပ ဆိုင် သောအရာတို့၌ကရုဏာနှင့်
 ၂၁ ၎င်း၊ သစ္စာနှင့် ၎င်းပြည့်စုံသော ယဇ်ပရောဟိတ်
 အကြီးဖြစ်စေသောငှါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်လုံး
 ၂၂ လုံးတူ ရသော အကြောင်း မှီ၏။- ထိုသို့ စုံစမ်း
 နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍ ခုက္ခစင်၊
 ချေခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ စုံစမ်းနှောင့်
 ရှက်ခြင်းအမှုနှင့် အေကြွသောသူတို့ကို မစခြင်း
 ငှါထုတ်နှိုင်းတော်မူ၏။

၃

၂၃ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင် ဘုံနှင့် ဓပဆိုင်
 သောခေါ်ဖိတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသော
 သူ၊ သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဝန်ခံသော
 တမန်တော်နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းတည်းဟူ
 သောယေရှု၏ အကြောင်းကို စေ့စေ့ စင်စင်ကြ
 ၂၄ လေ့။- မောရှေသည်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တ
 အိမ်လုံး၌သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့၊ ယေရှုသည်မိမိ
 ကို ခန့်ထားတော်မူသောသူ၏အမှုတော်၌ သစ္စာ
 ၂၅ စောင့်တော်မူ၏။- အိမ်ကိုဆောက်သောသူသည်
 အိမ်ထက်သာ၍ ကြီးသောအသရေရှိသကဲ့သို့၊
 ယေရှုသည်မောရှေထက်သာ၍ကြီးသောအသ

ရေကိုခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်စရာ
 ၇ အကြောင်းရှိ၏။- ထိမ်မည်သည်ကား၊ တန့်တ
 ယောက်သော သူ ဆောက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။
 အလုံး၊ နံ့ထိုက် တည်ဆောက်သောသူကား။
 ၈ ဘုရားသခင်ပေတည်း။- မောရှေသည်၊ နောက်
 ဟောပြောထုတ်သော အရာတို့ကို သက်သေခံ
 ဖြင်းအလိုရှိ၊ အစေခံ ကဲ့သို့ ထိမ်တော်တမိပ်
 ၉ ထုံး၌သစ္စာစောင့်၏။- ခရစ်တော်မူကား၊ သား
 ကဲ့သို့ထိမ်တော်ကိုအုပ်စိုး၍ သစ္စာစောင့်တော်
 မူ၏။ ငါတို့သည်ကား၊ ရဲရင့်ခြင်း၌၎င်း၊ ဖျော်ထင်
 ဖြင်း၌၎င်း ဆိုင်သောဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ၁၀ သကဲ့သို့၊ မရှိစေကြနှင့်။- ထိုလူမျိုးကို ခွဲသည်
 ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အစည်မိတ်သဘောမှားယွင်း
 တတ်ကြ၏။ ငါ၏အထွေထွေတို့ကို နားမထည်
 ၁၁ ကြဟုငါဆိုရ၏။- ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏
 ချမ်းသာသဲသို့ မဝင်ရကြဟု၊ အမှတ်ထွက်၍ ငါ
 ကိုနှိမ့်ချသည်ဟု မိန့်တော်မူချက်ရှိသည် နှင့် အ
 ၁၂ ညီ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်
 မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ထွက်သွားသော
 အားဖြင့်၊ မယုံကြည်တတ်၊ ဆိုးညစ်သောမိတ်
 ၁၃ နှစ်လုံး မရှိစေခြင်းငှါ သတ်ပြုကြသော- ခုနစ်
 နှစ်လုံး ဖြစ်၍၊ အားဖြင့် သင်တို့ မိတ်နှစ်လုံး
 မခိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော
 အမျိုး၊ နေ့တိုင်းအစည် အခွင်းခွင်း၊ တယောက်
 ကိုတယောက်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလေ။
 ၁၄ ငါတို့သည် မိတ်စွဲယမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့
 သို့ အဆုံးတိုင် အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ခရစ်
 ၁၅ တော်နှင့်ဆက်သံသောသူဖြစ်ကြ၏။- ယနေ့တွင်
 သင်တို့သည် ဗုဒ္ဓါပတ်တော် အသံကို ကြားလျက်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရာ ကာလ၌ မှီ
 သကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသောမိတ်နှစ်လုံး မရှိကြ နှင့်ထု
 ၁၆ ကျမ်းစာ ထာသည်အရာမှား၊- ကြားပြီးမှ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကား၊ အထယ်သူနည်း။

မောရှေနှုတ်သို့ထိုက်၍ အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်
 ထာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည်
 ၁၇ မဟုတ်လော။- အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံး နှစ်
 သက်တော် မမူသော သူတို့ကား၊ အထယ်သူ
 နည်း။ ခုနစ်နှစ်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့်တော့၌
 ၁၈ ထံ၌သေသောသူပင်မဟုတ်လော။- သင်တို့သည်
 ငါ၏ချမ်းသာသဲသို့ မဝင်ရကြဟု ကိုနှိမ့်ချတော်
 မူသောသူတို့ကား၊ မထုံကြည်သောသူမှတစ်ပါး
 ၁၉ အထယ်သူနည်း။- သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် မထုံ
 ကြည်သောကြောင့်သာ မဝင်နိုင်သည်ကို ငါတို့
 သိမြင်ကြ၏။

၄

၀ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာသဲသို့ဝင်
 ရသောအခွင့်ကို လေးသောဂတိတော်သည် ငါတို့
 ၁ နှိမ့်ချရန်လျက် နှင့်၊ သင်တို့တွင် အမျိုးတို့သည် မရှိ
 ဘဲနေမည်ကို မိုးရိပ်ကြကုန်စို့၊ ငါတို့သည် ဝမ်း
 မြောက်စရာ သိတင်းကို ထိုသူတို့ကဲ့သို့ ကြားရကြ
 ပြီ၊ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကြားရသောတရားကား
 သည်၊ ကြားရသောသူတို့ အထံ၌ ယုံကြည်ခြင်း
 နှင့် မရောနှော သောကြောင့် အကျိုးကို မလေး
 ၂ ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်သောသူ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်
 ၏ချမ်းသာသဲသို့ဝင်ရကြ၏။ ထိုသို့ နှင့် ဧညီဈာ
 ပိတ်တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာသဲသို့
 မဝင်ရကြဟု၊ အမှတ်ထွက်၍ ငါ ကိုနှိမ့်ချသည်
 ဟုထာ၏။ ချမ်းသာယုဆိုသော်၊ ကမ္ဘာဦးကပင်
 အမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ဗြိဟိတ်တော်မူရာ ချမ်း
 ၃ သာယုဆိုလိုသတည်း။- ရှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့ကို အကြောင်း ပြု၍ ကျမ်းစာ ထုတ်၌ ထာ
 သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိအမှုအရာအ
 လုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
 ၄ ဗြိဟိတ်စွာ နေတော်မူ၏ဟု ထာ သတည်း။- ထို
 ကျမ်းစာ၌ တဖန်လားသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏
 ၅ ချမ်းသာသဲသို့ မဝင်ရကြဟု ထာသတည်း။- ထို
 ကြောင့်၊ အမျိုးတို့သည် ဝင်ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်
 စရာ သိတင်း ကို ရှေ့ဦးစွာ ကြားရသော သူတို့
 သည် မယုံကြည်သောကြောင့် မဝင်ရကြပြီ။
 ၆ တဖန်တိုး၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗုဒ္ဓါပတ်တော်
 အသံကို ကြားလျက် ရှိသည် ဖြစ်၍ ခိုင်မာသော
 မိတ်နှစ်လုံး မရှိကြ နှင့်ထု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤမျှ
 လောက်ကာလ ကြာပြီးမှ၊ ယနေ့ဟု ဝါဒီကွမ်း
 စာ၌ ထာသော အခါ၊ တန့်တရသော နေ့ရက်ကို
 ၇ သေချာစွာမှတ်သားသတည်း။- လောလူသည် ထို

သူတို့ကိုခွမ်းသာပေးသည် မှန်လျှင်၊ ထိုနောက်
 ၈ နည်း- ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူတို့အဖို့
 ၁၀ သေး၏- ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာတို့ကို
 ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူသည် နည်းတူ၊ ထို
 ၁၁ ခွမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောသူသည် ယင်းမိမိအ
 မှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။
 ၁၂ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မယုံကြည်
 သောစိတ်ရှိသဖြင့် ငါတို့သို့ ငါတို့သည် မလဲ၊
 ထိုခွမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရမည်အကြောင်း ကြိုးစား။
 ၁၃ အား ထုတ်ကြကုန်အံ့- ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က
 ပတ်တရားတော်သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ တန်ခိုး
 နှင့် ပြုစုခြင်း၊ သန်လျက်တကာတို့ထက်ထက်
 ဖြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ အသက်နှင့် စိတ်
 ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ အရိုးသစ်နှင့် ခြင်ဆီကို၎င်း ပိုင်း
 ခြား၍ ထုတ်ချင်း ခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှစ်လုံး အ
 ၁၄ ကြံစည်ချွေးကိုလည်း သိခြင်းတတ်၏- ငါတို့
 ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူသော သူရှေ့၌ မထင်
 ရှားသော အရာတစ်ခုတစ်ရာမျှမရှိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အရာတို့သည် အကွယ်အကားမရှိဘဲ၊ ဗျက်မှောက်
 တော်၌ လွန်ထူးလျက်ရှိကြ၏။
 ၁၅ ယခုမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ကြွဝင်တော်
 မူသော ယဇ်ပရောဖိတ် မင်းအကြီးတည်းဟူ
 သော ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှုသည်၊ ငါ
 တို့၌ ယဇ် ပရောဖိတ် မင်း ဖြစ်တော်မူသော
 ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဝန်ခံခဲ့ပြီးသော အရာ၌ တည်
 ၁၆ ကြည်ကြကုန်အံ့- ငါတို့ ယဇ်ပရောဖိတ် မင်း
 သည် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့် မ
 ကြိုင်ခံနိုင်သောသူမဟုတ်၊ ငါတို့ခံရသည်နည်း
 တူ၊ အမျိုးမျိုးသော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကို
 ခံဘူးသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဒုစရိုက်
 ၁၇ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏- ထိုကြောင့်၊ ငါ
 တို့သည် သနားခြင်းကရုဏာကို၎င်း၊ တော်လှော်
 သော မစခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း ခံရမည် အ
 ကြောင်း၊ ရဲရင့်သော စိတ်နှင့် ကျေးဇူး ပတ္တင်
 တော်သို့တိုးဝင်ရည်၊ ကပ်ကြကုန်အံ့။

၁

၈ လူတို့တွင် ရွေးကောက်သော ယဇ်ပရောဖိတ်
 မင်းမည်သည်ကား၊ ပူဇော်သကာကို၎င်း၊ အပြစ်
 ဖြေရာယဇ်ကို၎င်း ပူဇော်၍၊ လူတို့အတွက် ဘုရား
 ဝတ်ကို ပြုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်

၁ ၏- သူသည် ကိုယ်တိုင် ခွမ်းမိသော နည်းခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူတို့
 ၂ ကို သည်းခံခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏- ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ လူများအပြစ်နှင့် မိမိ အပြစ်ကို
 ၃ ပြေခြင်းငှါ ပူဇော်ရ၏- ဘုရားသခင်သည် အာ
 ရန်ကို ခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ ခေါ်တော်မူသောသူမှ
 တပါး၊ အဘယ်သူမူ ထိုအရာငြိတ်ကို မသိမ်းမ
 ၄ ယူရ- ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်သည် ယဇ်ပရော
 ဖိတ် မင်း အရာ၌ မိမိကို မိမိ ချီးမြှောက်သည်မ
 ဟုတ်၊ သင်သည်သော၊ ဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကို
 ၅ ငါဖြစ်ပွားစေပြီဟု မိန့်တော်မူသောသူသည် ခရစ်
 ၆ တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏- ထိုသို့နှင့် အညီ
 ကျမ်းစာတစ်ခုက ထာသည်ကား၊ သင်သည် မေ
 လမိဇော့က် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပရောဖိတ်
 ဖြစ်သည်ဟု ထာသတည်း။
 ၇ ထိုခရစ်တော်သည် လူတို့အဖြစ်၌ နေစည်
 ကာလ၊ သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသော
 သူကို၊ ကြီးစွာသော ကျေးဇူးကြောင့်၊ ဗျက်ရည်
 ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်းပဌာနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်
 ၈ နှံ့ရာအမှု၌ ခွမ်းသာရသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်
 ၏သားတော် မှန်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံ
 သောအားဖြင့် နားထောင်ခြင်းအကျိုးအကြောင်း
 ၉ ကို သင်တော်မူ၏- ထိုသို့ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်
 ပြီးမှ၊ ယုံကြည်နားထောင်သောသူအပေါင်းတို့
 ၁၀ သူဖြစ်တော်မူ၍- မေလမိဇော့က် ကဲ့သို့သော
 ယဇ်ပရောဖိတ် မင်း ဟု၊ ဘုရားသခင် သရတ်
 တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။
 ၁၁ ထိုမေလမိဇော့က်၏ အကြောင်းကို ငါတို့ပြော
 စရာကောင်းစွာ ဖော်ပြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့
 သည် ညာဏ် နှစ်သောကြောင့် အပြောခက်လှ
 ၁၂ ၏- သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့် အရာ
 အဖြစ်သို့ ရောက်သင့်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်
 ၏ဗျာဒိတ်တော်၌ ရှေ့၌၊ စွာသင်ရသောတရားနု
 တို့ကို သူတပါးထံ၌ တဖန် သင်ရသောအကြောင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကြေညာသောအခါကို မသုံးဆောင်၊
 ၁၃ နှိုက်သာသုံးဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏- နှိုက်
 သာသုံးဆောင်သောသူမည်သည်ကား၊ သူငယ်
 ဖြစ်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရား၌ လေ့
 ၁၄ လာခြင်းမရှိ- ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို
 ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သော ညာဏ်ပေးတတ်သော၊
 အကြားအမြင်အစွမ်းအစမ်းမှားသော သူတစ်ပါး

ဟူသော၊ စုံထင်သော အရွယ်ရှိသောသူတို့မူ
ကား၊ ကြွေသောအခါအာဟာရကိုသုံးဆောင်
ရကြ၏။

၆

- ထိုကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအကျင့်
ကိုနောင်တရခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်း၊
နှစ်ခြင်းတရားကို သွန်သင်ခြင်း၊ လက်ကို တင်
ခြင်း၊ သေလွန်သောသူတို့၏ထင်ရှားခြင်း၊ ထာ
ဝရ ဗီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ တည်းဟူသော မူလ အ
မြစ်ကိုငါတို့သည်ဖြန့်ဖြဲမည်တည်း။ ခရင်တော်၏
အာသာနှင့် အစာအစား၊ ဖြစ်သောအကြောင်း၊ အရာ
တို့ကို ထား၍၊ စုံလင်သော အဖြစ်သို့ တက်ကြ
၇ ကုန်ဆုံး- ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊
၈ ငါတို့သည်ထိုသို့ပြုကြမည်- အလင်းသို့ တခါ
ရောက်၍ ကောင်းကင်ဆုကျေးဇူးကို မြည်းစမ်း
ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံယူခြင်း၊-
၉ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်သော တရားစကား
ကို၎င်း၊ နောင် ကပ်ကာထစ်တန်ခိုး များကို ၎င်း
၁၀ မြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ- ရွှေလျော့ ဖောက် ပြန်
သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင်ဘုရားသခင်၏သား
တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ဣမ္မာန်၍ အ
သရေတော်ကို ရွတ်ချသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊
နောက်တဖန်နောင်တရအံ့သောငှါ အသစ်ပြုပွင့်
၁၁ ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ကြ- ဥပမာကား၊ အကြင်
မြေသည် မိမိအပေါ်သို့ အဝန်ဖန်ကျသောမိုဃ်၊
ရေကိုသောက်၍၊ လုပ်သောသူသုံးဘုံဟင်းသီး
ဟင်းရွက်ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ထိုမြေသည်ဘုရား
၁၂ သခင်၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံတတ်၏- အ
ကြင်မြေသည် ဆူပင် အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်
၏၊ ထိုမြေသည် ပျံ့စွဲခြင်းကိုမခံထိုက်၊ ကျိန်ခြင်း
ကိုခံရသောအချိန်နီးသည်ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး၌
မီးရှို့ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
၁၃ ထိုသို့ပြောသော်လည်း၊ ချစ်သူတို့သင်တို့သည်
ကယ်တင် ခြင်း နှင့် ရှည်သော အရာ၊ သာ၍
ကောင်းသော အရာတို့နှင့် ဆိုင်သည်ကို၊ ငါတို့
၁၄ သည်သဘောကျလျက်ရှိကြ၏- အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသူတို့ကိုအထက်က
ထုတ်ကျော်သည်သာမက၊ ယခုပင်လုပ်ကျွေးခြင်း
အမှုကို၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် နာမတော်ကို
ထောက်၍ ပြသောမေတ္တာကို၎င်း၊ ဘုရား သခင်
သည် မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် အဓမ္မ အမှုကို
၁၅ ပြုတော်မူသည် မဟုတ်- သင်တို့ ရှိသမျှသည်

- ၁၁ တွင်းမိခြင်းနှင့် ကမ်းထွက်၍ ထုံကြည်ခြင်း နှင့်
သည်းခံခြင်းအားဖြင့် ဂတိတော်တို့ကိုအစွဲခံရ
သောသူတို့နည်း၊ တူကျင့်နိုင်မည်အကြောင်းထို
သို့သောလုတ္တ ဗိရိယ ကို ထုတ်၍၊ အဆုံးတိုင်
အောင်ထုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းသောမျှော်ငွေခြင်း
နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့သည်အလိုရှိကြ၏။
၁၂ ဘုရားသခင်သည်အာဇာနည် ဂတိတားတော်
မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက်သ-၍ ကြီးမြတ်
သောသူကို ထိုင် တည်၍ ကျိန်ဆိုရန် မရှိသော
၁၃ ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုထိုင်တည်၍- ငါသည်
သင့်အား အစည်အမြဲ ကောင်း ကြီး ပေးမည်-
သင့်ကိုအစည်အမြဲပွားများစေမည်ထု ကျိန်ဆို
၁၄ တော်မူ၏- ထိုသို့နှင့်အညီအာဇာနည်သည်သည်း
ခံလျက်စောင့်နေပြီးမှ၊ ဂတိတော်ကိုဝင်စားစေ
၁၅ ၏- လူတို့သည် မိမိထက်ကြီးမြတ်သောသူကို
ထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏၊ မြို့ပြီစေထတ်
သောအကျိန်သည်ခြင်းခံခြင်းရှိသမျှကိုဖြတ်တတ်
၁၆ ၏- ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်ကို အစွဲခံရသောသူ
တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်တော်မ
ဖောက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကို အတတ်သိစေခြင်းငှါ၊
ဘုရား သခင် သည် အ ကျိန်အားဖြင့် အာမခံ
၁၇ တော်မူ၏- အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
သည်ဗုဒ္ဓသာမသုံးနှိုင်းသောအရာတည်းဟူသော၊
မလောက်ပြန် မပြောင်းထဲနှိုင်းသော အရာနှစ်ပါး
ကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်ရွှေ၌ ထားသောမျှော်ငွေရာ
ကိုမိလို့ ခြင်းငှါ ပြေးသော ငါတို့သည် သတ်သာ
၁၈ အားကြီးကြမည် အကြောင်းတည်း- ထိုမျှော်
ငွေခြင်းမူကား၊ ကုလားကာအတွင်း၌ ဥဇ္ဇိ ဖြစ်
မိုင်ခံသောမိတ်နှစ်ထုံး၏ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ ငါတို့
၁၉ ၌ရှိသတည်း- မေထမိဇေဝတ်နည်းတူ၊ ထာဝရ
ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သော ထေရ်သည်၊ ငါ
တို့အတွက်၊ ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့ရွှေဆောင်၍
ဝင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။

၇

- မင်းကြီးများကို လုပ်ကြံ ရာမှ ပြန်ထားသော
အာဇာနည်ကိုခရီးသို့ကြိုပြု၍ ကောင်းကြီးစားပြီး
၁ လျှင်- အာဇာနည်လူသောထက်ရဥဇ္ဇာရှိသမျှကို
ဆယ်ဖွဲ့တဖွဲ့ခံယူသောထိုရှာထင်မင်းကြီးတည်း
ဟူသော၊ အငြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်
ပရောဟိတ် မေထမိဇေဝတ်သည်၊ နာမရင်းအ
နက်အားဖြင့်တရားမင်း၊ ထိုမှတပါး၊ မြစ်သတ်၊
ခြင်းမင်းထုဆိုထိုသော ရွာထင်မင်းဖြစ်လျက်-

ကြောင်းမရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 မိမိကိုယ်ကို တခါတည်း ယဇ်ပူဇော်၍ ထိုအမှု
 ၂၈ ကိုပြီးစေတော်မူပြီး-ပညတ်တရားသည်အပြစ်ရှိ
 သောသူတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်အရာ၌ခန့်ထား
 ၏၊ ပညတ်တရားနောက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသော
 ဣဒ္ဓိတ်တော်မူကား၊ အစည်အမြဲ စုံထင်ခြင်းသို့
 ရောက်သောသားတော်ကိုခန့်ထားသတည်း။

၈

- ယခု ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ တို့၏ အ
 ချုပ်အချာ ဟူမူကား၊ ထိုသို့သော ယဇ် ပူဇော်
 ဟိတ်မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ၏၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌
 တန်ခိုး အာဇာနည်တော်၏ ပတ္တင် ထက်စွာအက်
 ၂ မှာထိုင်နေတော်မူ၏- လူမဆောက်ဘဲ ထာဝရ
 ဘုရားဆောက်တော်မူသော တဲတော်စစ်တည်း
 ဟူသော၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြု
 ၃ သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏- ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်း
 မည်သည်ကား၊ ပူဇော်သကာနှင့်ယဇ်ကိုပူဇော်
 စေခြင်းငှါ ခန့်ထားလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့
 ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်းသည်လည်း ပူဇော်စရာ
 ၄ ထက်တစုံတခုရှိရ၏- ပညတ်တရားအတိုင်းပူ
 ဇော်သကာကိုဆက်ကပ်သောယဇ်ပူဇော်ဟိတ်
 ၅ ဈားရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီး
 ၆ ပေါ်မှာရှိနေလျှင်ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မလုပ်ရ-မော
 ရှေ့သည်တဲတော်ကိုဆောက်လုပ်ဆံ့သောအခါ၊
 တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီ
 လျော်စွာ အလုံးစုံတို့ကို လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရ
 မည်ဟူရာဒိတ်တော်ကိုခံရသင့်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ်
 ပူဇော်ဟိတ်တို့သည် ကောင်းကင်အရာတို့၏ပုံပ
 ၈ မာအရိပ်နှင့်သာ ဆိုင်လျက်ဝတ်ကိုပြုနေကြ၏။
 • ထိုမှတပါး၊ ယေရှုသည်သာ၍ မြတ်သော
 ဂတိတော်တို့၌ တည်သော၊ သာ၍ မြတ်သော
 ပရိညည်တရား၏ အာမခံ ဖြစ်သည်နှင့် အညီ၊
 သာ၍ မြတ်သော ဝတ်ပြုခြင်း အခွင့်အရာကိုရ
 ၁ တော်မူ၏- ပဌမပရိညည်တရားသည် အပြစ်
 တင်ခွင့် မရှိသည်မှန်လျှင်၊ ဒုတိယပရိညည်
 တရားတည်ရသော အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်
 ၂ ရှာရသနည်း- ပဌမပရိညည်တရားကိုထာဝရ
 ၃ ဘုရားသည်အပြစ်တင်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ငါသည် ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍
 အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌
 ငါပေးသော ပရိညည်တရားနှင့် ခြားနားသော
 ပရိညည်တရားသစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား၊

ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အမှန်ကသ
 ရောက်လိမ့်မည်၊ အရင်ငါပေးဘူးသောပရိညည်
 တရား၌ သူတို့သည်မတည်ကြ၊ ငါသည်လည်း
 ၁၀ သူတို့ကိုမကြည်ရှုမပြုစုဘဲနင်း- နောင်ကာလ
 အခါဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ငါပေးဆံ့သော
 ပရိညည်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည်
 ပညတ်တို့ကို သူတို့စိတ်ဝိညည်ထဲသို့ သွင်း
 မည်၊ သူတို့နှစ်လုံးပေါ်မှာရေးထားမည်၊ ငါသည်
 သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်၊ သူတို့သည်လည်း ငါ၏
 ၁၁ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်- ထိုသူတို့ကထာဝရဘုရား
 ကိုသိလေ့မဟု၊ အမျိုးသားစုင်း၊ ညီအစ်ကိုအ
 ချင်းချင်းတယောက်ကို တယောက်ဆုမုတ္တရဝါစ
 မပေးရကြ၊ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသော
 သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်ထိုသူအ
 ၁၂ ပေါင်းတို့သည်ကိုသိကြလိမ့်မည်- ထိုအခါငါ
 သည် သူတို့ အပြစ်များကို သည်းခံမည်၊ သူတို့
 ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်း မှားကို မစောင်း
 မော့ဘဲနေမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏-
 ၁၃ ပရိညည်တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်တွင်
 ပဌမပရိညည်တရားကို ဟောင်းစေတော်မူ၏၊
 ရွှေလျှော့၍ဟောင်းသောအရာမည်သည်ကား၊
 ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်လုနီးသတည်း။

၉

- တနည်းကား၊ ပဌမပရိညည်တရားသည်ဝတ်
 ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်ငှင်၊ ထောက်သန့်ရှင်းရာဌာန
 ၂ တော်နှင့်ငှင်စပ်ဆိုင်၏- အဘယ်သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ တကူးယူ ခေါ်ဝေါ်သော ပဌမ တဲတော်
 သည်၊ ဆီမီးခုံ၊ စားပွဲ၊ ရွှေတော်မူနှင့်ပွင့်ဆင်
 ၃ လျက်ရှိ၏- ဒုတိယ ကုသားကောအတွင်း၌၊ ဟ
 ၄ က္ခာဟကျုန်ဟု ခေါ်ဝေါ်သောတဲတော်ရှိ၏- ထို
 တဲတော်၌ အာထင်ပန်း နှင့် အာထင်ပန်းမံသော
 ပရိညည်တရားသစ်တာရှိ၏၊ ထိုသစ်တာ၌ပဉ္စ
 ကိုထားသောအာထင်၊ အပွင့်ပွင့်သောအာရုံနိဗ္ဗာန်
 လိုက်၊ ပရိညည်တရားကိုရေးထားသောကျောက်
 ၅ ပြားတို့သည်ရှိကြ၏- ထိုသစ်တာပေါ်မှာဘုန်း
 ကြီးသော ခေရုဗိမ္ဗိတို့သည် အပြစ်မြေရာပတ္တင်
 ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏၊ ထိုအရာများကို ယခု
 သေချာစွာပြောစရာအကြောင်းမရှိ၊
 ၆ ထိုသို့ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ပွင့်ဆင်
 လျက်ရှိသော အခါ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့သည်
 ဝတ်ပြု၍ ပဌမတဲတော်အတွင်းသို့ အစည်ဝင်ရ
 ၇ ကြ၏- ဒုတိယတဲတော်အတွင်းသို့ ယဇ်ပူဇော်

ထိတိ မင်းတပါးတည်းသာ မိမိစေပြစ်ကြောင့်
 ၄၆။ လူများ စေပြစ်ကြောင့်၎င်း ပူဇော်သောစ
 သွေးကို ဆောင်၍ တနှစ်လျှင် တဘိတည်းသာ
 ၄၇။ ဝင်ရ၏။- ပဌမတော်မပျက်မှီ တိုင်အောင်၊
 သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ သွားသော လမ်းမပွင့်သေး
 သောစင်္ကြောင်းကို ထိုအမှုအရာအားဖြင့် သန့်
 ရှင်းသောမိသည်တော်သည် အရိပ်ပေးတော်မူ
 ၄၈။ ၏။ ထိုတော်ကား။ ပူဇော်သကာနှင့် ယဇ်
 ဈာန်ကို ပူဇော်သောကာလတည်းဟူသော မှက်
 မှောက်ကာလပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။ ထိုပူဇော်
 ထကာနှင့် ယဇ်ဈာန်တို့သည်ကိုယ်ကို ကိုယ်သိ
 သောစိတ်ကို ထောက်လှောင်လည်း။ ဝတ်ပြုသော
 ၄၉။ ဤ။-စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ အမျိုးမျိုးသောနှစ်
 စရာတည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဆိုင်သော
 အထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကာ
 လထိုင်ရုံမျှသာတည်ရကြ၏။
 ၅၀။ ယခုမှာလူထက် ဖြင့်မလုပ်၊ ဤထောက်စာတတ်
 နှင့်မပတ်ဆိုင်၊ သာ၍ ကြီးမြတ်စုံထင်သောထဲ
 တော်၌၊ နောက်မဂ်လာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပရော
 ၅၁။ ယိတ်မင်းဖြစ်သော ခရစ်တော်သည်။- ငါတို့အ
 ခြံထာဝရ ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ်
 အသွေး၊ နွားကလေးအသွေးနှင့်မယုတ်၊ မိမိအ
 သွေးတော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ တခါ
 ၅၂။ တည်း ဝင်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား။ အ
 ညစ်အကြေးရှိသော သူတို့အပေါ်၌ ဖြန့်သော
 နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေး၊ နွားမကလေး၏ပြာ
 ထည်၊ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုနိုင်
 ၅၃။ သည်မှန်လျှင်။- ထိုမျှမက၊ အပြစ်ကင်းသော
 ကိုယ်တော်ကို၊ ထာဝရမိညည်တော်အားဖြင့်၊
 ထုရားသခင်ရှေ့၌တင်လှူပူဇော်သောခရစ်တော်
 ၏အသွေးသည်၊ သေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အ
 ကျင့်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်
 တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုမည် အ
 ကြောင်း၊ သင်တို့၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသောစိတ်
 ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သာ၍ တတ်နိုင်တော်မူ
 ၅၄။ သည်မယုတ်လော။- ထိုကြောင့်၊ ပဌမပဋိညည်
 တရားထက်ထက်၌ ဖြစ်မှားသော အပြစ်ကို
 ထည့်ထွတ်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည်အသေ
 ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခေါ်တော်မူသော သူတို့
 သည် ဂတိတော်နှင့်ရှည်သောထာဝရအစွေကို
 စံရမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်သည် ပဋိညည်

၅၅။ တရားသစ်၏အာမခံခြင်းတော်မူ၏။- အစွေခံစေ
 ခြင်းငှါအခွင့်ပေး၍စာချုပ်သည်အမှုမှာထည်း
 စာချုပ်တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ဝေကန်
 ၅၆။ သေရမည်မှန်ပြီ။- အကယ်၍မသေလျှင်၊ ထို
 ၅၇။ စာချုပ်သည်မတည်၊ သေမှသာတည်၏။- ထို
 ကြောင့်၊ ပဌမပဋိညည်တရားကို စီရင်သောအ
 ၅၈။ ခါ၊ အသွေးနှင့်ကင်း၍မစီရင်၊-တရားတော်၌ပါ
 သမျှသော ပညတ်တို့ကို မောရှေသည် လူအ
 ပေါင်းတို့အား ဟောပြောပြီ၊ ရှေ့နှင့်ရောနှော
 သောနွား၊ ဆိတ်၏ အသွေးကို ယူ၍၊ အနီဆိုး
 သောသိုးမွေးတပ်သော ယုဿုပ်ပင်ညွန့်နှင့်၊
 ကျမ်းစာကို၎င်း လူအပေါင်းကို၎င်း ဖြန့်လျှက်၊-
 ၅၉။ ဤအသွေးကား၊ သင်၌ဘုရားသခင်ဝန်ခံတော်မူ
 သောပဋိညည်၏ အသွေးဖြစ်သည့်ဟုပြောဆို၏။-
 ၆၀။ တော်နှင့် ဝတ်ပြုသောတန်ဆာများကိုထည့်၊
 ၆၁။ ထိုနည်းတူအသွေးနှင့်ဖြန့်ရ၏။-ပညတ်တရား
 အတိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ကုန်မတတ်
 အသွေးအားဖြင့်စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အသွေးမ
 ၆၂။ သွန်းထောင်းဘဲ အပြစ်လွှတ်ခြင်းမရှိ။- ထို
 ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသောအရာတို့၏ ပုံ
 များကိုထိုသို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်စင်
 ကြယ်စေရသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်အရာတို့ကို
 သာ၍ မြတ်သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်စင်
 ကြယ်စေရ၏။
 ၆၃။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန်သောသန့်ရှင်းရာဌာနတို့
 ၏ပုံဖြစ်သော၊ လူတို့ထက်မြင့် ထုပ်သော သန့်
 ရှင်းရာဌာနထဲသို့ခရစ်တော်သည်မဝင်ဘဲ၊ ငါတို့
 အတွက်ကြောင့် ယခုဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌
 ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ကိုယ်ထဲသို့ဝင်
 ၆၄။ တော်မူပြီ။- သို့သော်ထည်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 မင်းသည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သူတပါး အ
 သွေးနှင့် နှစ်တိုင်း အစဉ် ဝင်ရသကဲ့သို့၊ ခရစ်
 တော်သည်အဝန်များစွာကိုယ်ကိုပူဇော်ရသည်
 ၆၅။ မယုတ်။- ထိုသို့ပူဇော်ရသည်မှန်လျှင်၊ ကမ္ဘာဦး
 မှစ၍အပန်များစွာအသေခံတော်မူရ၏။ ယခုမူ
 ကား၊ ဤကပ်ကာလအဆုံး၌တခါတည်းကိုယ်
 ကို ပူဇော်သော အားဖြင့် အပြစ်များကို သုတ်
 ၆၆။ သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။- လူ
 သည်တခါတည်းသေ၍ ထိုနောက်မှတရားစီရင်
 ၆၇။ တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့၊- ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်
 တော်သည် လူများ အပြစ်တို့ကို ခံခြင်းငှါတခါ
 တည်း ကိုယ်ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ နောက်တစ်ထို

သခင်ကိုမျှော်လင့်လျက် နေသောသူတို့ကို ကယ်
တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ အပြစ်နှင့်မဆိုင်ဘဲပေါ်ထွန်း
တော်မူလာတုံ။

၁၀

- ၁ တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည်နောက်ခြစ်
လတ်သော မဂ်ဇာအကျိုးတို့၏ သေချာသောပုံ
သဏ္ဌာန်ကိုမပြ၊ အရိပ်ကိုသာ ပြသည် ဖြစ်၍၊
နှစ်စဉ်မပြတ်ပူဇော်သောယဇ်အားဖြင့် အထံ
တော်သို့ ချဉ်းကပ်သော သူတို့ကို စုံထင်ခြင်းအ
- ၂ ဖြစ်၌မတည်စေနိုင်ရာ။- တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်
ပြုသော သူတို့သည် တခါ တည်း နှင့် စင်ကြယ်
ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် သံဝေဂတရား
ရစရာ အကြောင်း အလျှင်း မရှိသည် ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ထိုယဇ်တို့ကို တခါတည်းသာပူဇော်၍၊
နောက်တဖန် မပူဇော်ဘဲ နေရ ကြ မည် မထုတ်
- ၃ ထော။- ယခုမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်သည်တွင် အ
- ၄ ဖြစ်များကို နှစ်တိုင်း အစောင်းမေ့ခြင်းရှိ၏။- အ
- ၅ ကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏အသွေးသည် အ
- ၆ ပြစ်ကိုမပယ်နိုင်ရာ။
- ၇ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့ကြွ
လာသော အခါ၊ ထိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သကားကို အလိုတော်မရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဖို့ကိုယ်ခန္ဓာကို ပွင့်ဆင်
- ၈ တော်မူပြီး- မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အပြစ်-ဖြရာယဇ်
များကို ကားရ နှစ်သက်တော် မမူသောအခါ။-
- ၉ ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထား
သည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အ
- ၁၀ ကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။- ပညတ်
တရား အတိုင်း ပြုရသော ဝတ် ကို ရည်စောင်
လျက်ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြရာ
ယဇ်အစရှိသောယဇ်များနှင့် ပူဇော်သကားများ
တို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်မရှိ၊ အားရ
နှစ်သက် တော်မမူဟု အထက်ကဆို နှင့် ပြီးမှ။-
- ၁၁ တဖန်တုံ၊ ထိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်၏အလိုကိုဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည်
ဟုဆိုသည်တွင်၊ ခုတိယဝတ်ကိုတည်စေခြင်းငှါ
- ၁၂ ပစ္စမဝတ်ကို ပယ်၏။- ထိုအလိုတော်နှင့် အညီ
ယေရှုခရစ် ကိုယ်တော်ကို တခါတည်း ပူဇော်
သော အားဖြင့်၊ ငါတို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းသို့
ရောက်ကြ၏။
- ၁၃ ယဇ်ပရောဟိတ်မည်သည် ကား၊ နေ့ ထိုင်း

- ဝတ်ပြုလျက်၊ အပြစ်ကို မဖြေနိုင်သောယဇ်ကို
အထပ်ထပ်အခန်းခန်း ပူဇော်လျက် ရပ်နေရ၏။-
- ၁၄ ထိုသဘောမူကား၊ အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ယဇ်တခု
တည်းကိုပူဇော်ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ထံသို့
- ၁၅ တော်ဘက်၌ အစဉ်အမြဲထိုင်၍၊- မိမိရန်သူတို့
ကို မိမိဖြေတင်ရာ မရဘဲထားရှိထိုင်စေသော မျှော်
- ၁၆ လင့်လျက်နေတော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ စင်
ကြယ်သော သူတို့သည် ထာဝရ စုံထင်ခြင်း အ
- ၁၇ ကျိုးကို ရစေခြင်း ငှါ၊ တခါတည်း ပူဇော်ခြင်း
- ၁၈ အားဖြင့်ပြုတော်မူ၏။- ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား သက်သေ
- ၁၉ ပေးတော်မူသည်မှာ၊- နောင်ကာလအခါ သူတို့
၌ငါပေးသောပရိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာ
- ၂၀ ဝရဘုရားသည် ပညတ်တို့ကို သူတို့နှစ်လုံးထဲ
မှာပေးသွင်းမည်၊ သူတို့မိတ်ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာ
ရေးထားမည်ဟု၊ အထက်က မိန့်တော်မူပြီးမှ။-
- ၂၁ တဖန်တုံ၊ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ ထွန်ကျူးခြင်း အ
- ၂၂ ချိုးချိုးကို ငါမအောင်းစေဘဲနေမည်ဟု ထာသ
- ၂၃ တည်း။- ထိုအပြစ်တို့ကို ထွတ်ပြီးလျှင် နောက်
တဖန် အပြစ်ဖြေသော ပူဇော်သကားကို ပြုစရာ
အကြောင်းမရှိ။
- ၂၄ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှု၏ကိုယ်ခန္ဓာ
- ၂၅ တော်တည်းဟူသော ကုသားကားအားဖြင့်၊ ထို
- ၂၆ သခင် ပွင့်ဆင်တော်မူသော အသက် ထမ်း သစ်
- ၂၇ တွင်၊ ငါတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့၊ အသွေး
- ၂၈ တော်ကိုအမှီပြု၍ အဆီးအတားမရှိ၊ ဝင်ရသော
- ၂၉ အခွင့်ရှိသဖြင့်ငှင်၊- ဘုရားသခင်၏ ထိပ်တော်
- ၃၀ ကိုအုပ်စိုးသော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ရှိသဖြင့်
- ၃၁ ငှင်၊- ငါတို့သည် သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသောသဘော
- ၃၂ ရှိ၍၊ ဝိမိနိန္ဒာနှင့် ကင်းသော ယုံကြည် ခြင်း ၌
- ၃၃ တည်လျက်၊ မိတ်နှစ်လုံးကို သံဝေဂတရားနှင့်
- ၃၄ ထွတ်စေသော ခြိမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကိုယည်း
- ၃၅ ကြည်သော ရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်းရှိပြီးမှ၊ အ
- ၃၆ ထံတော်သို့ထိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။- မျှော်
- ၃၇ လင့်ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ၍၊ မတိမ်းယိမ်းမ
- ၃၈ ရွေ့လျော့ဘဲတည်ကြည်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်း
- ၃၉ မူကား၊ ဂတိထားတော်မူသော သူသည် သဏ္ဌာ
- ၄၀ နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။- ထိုမှတပါး၊ မေတ္တာမိတ်ရှိ
- ၄၁ စေခြင်းငှါငှင်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်စေ
- ၄၂ ခြင်းငှါငှင်၊ ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရသော အခွင့်ကို
- ၄၃ ရှာ၍၊ အခွင်းခွင်း တယောက်ကို တယောက်
- ၄၄ ထောက်စာကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။- လူအမျိုးတို့၏

ထိုးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အခွင်းခွင်းစည်းဝေးခြင်း၊
 အမှုကို မရှောင် မရွှေ့ကြ နှင့်၊ အခွင်းခွင်း တို့ကို
 တိုက်တွန်း၊ နှိုးဆော် ကြလေ့၊ ကာလ အချိန်
 ရောက်လုနီးသည့်ကိုထောက်သဖြင့်၊ သာဓ်ကြီး
 စားကြလေ့၊

- အကြောင်းမူကား၊ သမ္မာတရားကို သိပြီးမှ
 ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ပြစ်မှားပြန်လျှင်၊ နောက်
 တဖန်အပြစ်မြေသော ယဇ်ကိုပူဇော်ရာအခွင့်မ
 ၂၇ ရှိဘဲ၊- ဝါဏ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု၊ ကြောက်
 မက်စွယ်သော မှောင်ထင်ရသော အကြောင်း၊
 ငြင်းဆန်သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီး၊ ခြံရာ အမှတ်
 တော်မီးထောင်ခြင်းကို ခံရသော အကြောင်းရှိ
 ၂၈ ၏- မောရှေတရားကိုပယ်သောသူမည်သည်
 ကား၊ သက်သေခံ နှစ်ဦး သုံးဦး ရှိလျှင်၊ သနား
 ၂၉ ခြင်းကို မခံရဘဲသေရ၏- ထိုမျှ မက၊ ဘုရား
 သခင်၏သာတော်ကို ခြေဖြင့် ကျော်နင်းလျက်၊
 မိမိကို စင်ကြယ်စေသော ပဋိညည်တရား၏ အ
 ထွေးကို အပြစ်တင်လျက်၊ ဆုကျေးဇူး ကို ပေး
 သောမိညည်တော်ကိုမထိခံမြင်ပြုလျက်ရှိသော
 သူသည်၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးစွာသောဝါဏ်
 ဖြင့် ခံထိုက်သည်ကို သင်တို့ထင်ကြသနည်း၊-
 ၃၀ ငါသည် အပြစ်တရားကိုစီရင်ပိုင်၏၊ အပြစ်နှင့်
 အလျှောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိမိလူတို့အဖို့တရားစီရင်မည်ဟူ၍
 ၎င်း မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သည် အမှန်သိ
 ၃၁ ကြ၏- အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏
 ထက်တော်သို့ ကျရောက်ခြင်းအမှုသည့်ကြောက်
 မက်စွယ်သောအမှုဖြစ်သတည်း၊
 ၃၂ သင်တို့သည် အထင်းသို့ ရောက် ပြီး သည်
 ၃၃ နောက်၊ လူများရှေ့မှာကဲ့ရဲ့ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရ
 သဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့ ခံရသော သူတို့ နှင့် ဆက်ဆံ
 သော အပေါင်းအဖော် ဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၊ ကြီးစွာ
 သောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်
 ထွန်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြသောအထက်ကာလအချိန်
 ၃၄ ကိုအောင်းမေ့ကြလေ့၊- ထိုအခါသင်တို့သည်
 အကျဉ်းခံရသောသူတို့အတွက်ကြောင့်ကြင်နာ
 သောစိတ်ရှိရသည်သာမက၊ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာ
 များကို သူတပါး လုယူ ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊
 ကိုယ်သုံးစရာတို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာဓ် ဖြတ်
 သောအမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကိုသိ၍၊
 ထုထူ ဖျတ်ဆီးခြင်းကို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်
 ၃၅ နှင့်ဝန်ခံကြ၏- ထိုကြောင့်ကြီးစွာသောအကျိုး

- နှင့် ရှည်သောသင်တို့၏ ချေရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်
 ၃၆ ကြနှင့်၊- ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ဆောင်
 ပြီးမှ၊ ဂတိတော် အတိုင်း အကျိုးကို ရမည်အ
 ၃၇ ကြောင်း သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှိရမည်၊- အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကြွယ်ဝလှတံသော သူ
 သည် မဆိုင်းမထင် ဘဲ၊ မကြာ မမြင့် မှီရောက်
 ၃၈ တော်မူလိမ့်မည်၊- မြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံ
 ကြည်ခြင်း၊ အားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်မည်၊ သို့
 သော်လည်း၊ ရွှေလျော့လျှင်၊ ငမိတ်မိညည်သည်
 ထိုသူကို အားရ နှစ်သက် ခြင်း မရှိ ဟု၊ ဘုရား
 ၃၉ သခင်အမိန့်တော်ရှိ၏- ငါတို့မူကား၊ ဖျက်စီး
 ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ရွှေလျော့သော သူမ
 ဟုတ်၊ စိတ်မိညည်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 အံ့သောငှါယုံကြည်သောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၁

- ၀ ယုံကြည်ခြင်းသည် မှော်ထင်သော အရာတို့
 ကို မှတ်မှောက် ပြုခြင်းဖြစ်၏၊ မမြင်သေးသော
 အရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်
 ၁ ၏- ထိုပါရမီကြောင့်၊ ရှေးလူဟောင်းတို့သည်
 ၂ ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏- ယခုငြိမ်
 ၃ သော အရာတို့သည်၊ အရင်ထင်ရှားသောအရာ
 ထဲက မဖြစ်ဘဲ၊ လောကဓာတ် တူသည့် ဘုရား
 သခင်၏အမိန့်တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို၊
 ၄ ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သိကြ၏- အ
 ဗေဒသည်း၊ ကာဏ္ဍန ပူဇော်သော ယဇ်ထက်
 သာဓ် ဖြတ်သောယဇ်ကို၊ ယုံကြည်ခြင်း အား
 ဖြင့်ဘုရားသခင်အားပူဇော်၏၊ ထိုသို့သောယဇ်
 ကိုပူဇော်၍ မိမိမြောင့်မတ်သည်ဟုသက်သေခံ
 တော်မူခြင်းကို ရလေ၏၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ သူလူသော အလှူကို ဘုရားသခင် သည်
 ထက်ခံတော်မူ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ အာဗေဒသည့်သေ
 လွန်သော်လည်းယခုပင် တရားဟောသေ၏-
 ၅ ဧနောက်သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် သေခြင်း
 နှင့်လွတ်၍ဘဝပြောင်းရ၏၊ ဘုရားသခင်သည်
 သူကို ထဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်၊ သူ
 သည် နောက်တဖန်မပေါ်မရှိ၊ သူသည် ဘဝမ
 ပြောင်းမှီဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့သော
 ၆ သူဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံခြင်းကိုရလေ၏၊ ယုံ
 ကြည်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်
 နှင့်မတွေ့နိုင်၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
 အထံတော်သို့ ချည်းကမ်းသော သူသည်၊ ဘုရား
 သခင်ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာ

သောသူအားအကျိုးပေးတော်မူသည်ကို၎င်းယုံ
 ၇ ကြည်ရမည်-နောသေသည်မမြင်သေးသောအမှု
 အရာတို့ကိုပေးပြသောဗုဒ္ဓိတော်ကိုခံရပြီး
 မှ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်
 ရှိ၍၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း
 ၄၁ သဘောကို တည်လေ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့် လောကီသားတို့ကို အပြစ်တင်၍ ယုံ
 ကြည်ခြင်းနှင့် ရှည်သော ခြောင့်မတ်ခြင်းကို
 လည်းအမွေခံရ၏။

၈ အာဗြဟံသည် အမွေခံရထံသို့သော ပြည်သို့
 ထွက်သွား မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်
 တော်မူသောအခါ၊ သူသည် အဘယ် အရာသို့
 သွားသည်ကိုကိုယ်တိုင်မသိဘဲလျက်၊ ယုံကြည်
 ခြင်းအားဖြင့် နားထောင်၍ ထွက်သွားလေ၏။
 ၉ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ဧည့်သည်နေသကဲ့သို့၊
 ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောပြည်၌ယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့်ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိတော်ကို
 အမွေခံရသောအဖော်အဖက်တည်းဟူသော အ
 ဇာတ်၊ ယာကုပ် တို့ နှင့် အတူ တဲ၌ နေလေ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်တည်ထောင်ပြု
 စုတော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံသောမြို့ကို မျှော်လင့်

၁၁ သတည်း- သူ၏ခင်ပွန်းစာရာသည်လည်း အ
 ရွယ်လွန်သောအခါ၊ ပဒိုသန္ဓေ ယူနိုင်သော အ
 ခွင့်တန်ခိုးကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရလေ၏။
 အကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူ

၁၂ သည်သစ္စာရှိသည်ဟုစိတ်စွဲထမ်းခြင်းရှိ၏။ သို့
 ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေနှင့်တူသောသူတ
 ယောက်သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်း
 ကင်ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သဗုဒ္ဓရာ ကမ်းနား၌ မရေ
 တွက်နိုင်သော သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း မှားစွာသောသူ

၁၃ တို့၏အဖြစ်သတည်း- ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူအ
 ပေါင်းတို့သည်၊ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအ
 ကျိုးကျေးဇူးကို မခံရဘဲ၊ အဝေးက မျှော် မြင်
 လျက်၊ စိတ်နှစ်လုံးနှင့်ဖက်ယမ်းလျက်၊ မိမိတို့
 သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တကျွန်းသူတနိုင်ငံသား၊
 ဧည့်သည် အာဂဏ္ဏ၊ ဖြစ်သည်ကို ထင်ရှား စွာ
 ဝန်ခံလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် သေလွန်ကြ

၁၄ ၏-ထိုသို့ဝန်ခံသောသူတို့သည်မိမိတို့အဖွဲ့ပြည်
 ကိုရှာကြသည်ဟု၊ အတည့်အလင်းပြောဆိုကြ

၁၅ ၏- ထိုသူတို့သည်အထက်ကထွက်သွားသော
 ပြည်ကို အောင်းပေးသည်မှန်လျှင်၊ ထိုပြည်သို့

၁၆ ပြန်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုပြည်ကိုမအောင်း

မှေဘဲ၊ ကောင်းကင်ပြည်တည်းဟူသော၊ သာဓ်
 မြတ်သော ပြည်ကို တောင့်တခြင်း ရှိကြ၏။ ထို
 ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည်သူတို့၏ ဘုရားဟူ၍
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုရှက်တော်မမူ၊ သူတို့နေစရာသို့
 မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူပြီး။

၁၇ အာဗြဟံသည်စုံစမ်းတော်မူခြင်းကိုခံရသော
 အခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အဇာတ်ကိုပူဇော်

၁၈ ၏- အဇာတ်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်
 ဟူသော ဗုဒ္ဓိတော်တော်မှစ၍ ဂတိတော်များကိုခံ
 ရသောသူသည်၊ မိမိ၌တယောက်တည်းသောထို

၁၉ သားကိုပူဇော်၏။ ထိုသို့ပူဇော်သောအခါ သေ
 ခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် တတ်
 နှိုင်းတော် မူသည်ကို သူသည် အောင်းပေး၏။ ထို
 သားကို ပုံစံကားအားဖြင့် သေခြင်း ထဲက ရ၏။

၂၀ အဇာတ် သည်လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်
 အနာဂတ် အရာတို့ကိုအမှတ်ပြု၍ ယာကုပ်နှင့်

၂၁ ဧသောကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ယာကုပ်သည်
 လည်း၊ သေမြင့်နိုးသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
 ဖြင့် ယောသပ် ၏သား နှစ်ယောက်ကို ကောင်း
 ကြီးပေး၍၊ တောင်ဝေးထိပ်အပေါ်မှာ ကိုးကွယ်

၂၂ ထေ၏။ ယောသပ်သည် သေဆဲရှိသောအခါ၊
 ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် အသရေထ အမျိုးသား
 တို့၏ ထွက်မြောက်ခြင်းအရာကို ပြ၍၊ မိမိအမျိုး
 တို့၏အကြောင်းကိုမှာထားလေ၏။

၂၃ မောရှေကို စွားမြင်ပြီးမှ အဆင်း ဟူသောသူ
 ငယ် ဖြစ်သည်ကို မိမိတို့သည်မြင်လျှင်၊ ယုံ
 ကြည်ခြင်း အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုမ
 ကြောက်ဘဲ သုံးထပ်ထပ်၊ သူကိုဝှက်ထားလေ

၂၄ ၏- မောရှေသည်အသက်အရွယ်ကြီးသောအ
 ၂၅ ခါ အပြစ်ရှိသောကာမဂုဏ်ကို ခဏ ခံစားခြင်း

၂၆ ထက်၊ ဘုရားသခင်၏လူတို့နှင့်အတူညည်းဆဲခံ
 ရခြင်းကိုသာ၍ အလိုရှိသဖြင့်၎င်း၊ အဂုတ္တုပြည်
 ၏စည်းစိမ် ထက် ခရစ်တော်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ဒုက္ခသည်သာ၍ ဖြတ်သောစည်းစိမ် ဖြစ်သည်
 ကိုစိတ်ထင်သဖြင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ် ရှိ၍
 ဗာရာဇာဘုရင်သို့၊ သားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအ
 ခွင့်ကိုပယ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ နောက်ရလ
 တံသောအကျိုးကို ထောက်စာမျှော်လင့်လျက်

၂၇ နေ၏။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်အမှတ်
 ကိုမကြောက်ဘဲ၊ အဂုတ္တုပြည်ကို စွန့်သွား၏။
 အကြောင်းမူကား၊ ဓူတ်မြင်မရသော ဘုရား
 သခင်ကိုမြင်ရဘိသကဲ့သို့တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။

၂၈ သားဦးများကို ဖြတ်ဆီးသောသူသည် ဣသရေ
 ၂၉ ထလူထုကို ဝါဒ်မခတ်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်း၊
 ၃၀ အားဖြင့်ပသခါပွဲကို၎င်း၊ အသွေးမြန်းသွတ်ခြင်း၊
 ၃၁ ကို၎င်းစောင့်ထမ်း- ဣသရေထ လူထုသည်
 ၃၂ ကုန်းကြောင်းသွားသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
 ၃၃ ဖြင့်စုံပင်ထယ်အထယ်၌ရှောက်သွားရကြ၏။
 ၃၄ ထိုသူတို့နည်းတူ အဂုတ္တုလူထုသည် သွားမည်
 ၃၅ အားထုတ်သောအခါ နှစ်မြှုပ်ကြ၏- ယေမိဒေါ
 ၃၆ မြို့ကို စုနှစ်ရက်ပတ်ထုံး၎င်း၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ယုံ
 ၃၇ ကြည်ခြင်း၊ အားဖြင့် မြို့မှိုင်းသည်မြို့ထဲ၏- ပြည်
 ၃၈ တန်ဆာရာခပ်သည်သူ လူထုကို အဆွေဖွဲ့၌
 ၃၉ ထက်ခံသောကြောင့်၊ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်
 ၄၀ အတူမပွက်မီးဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်း
 ၄၁ သာရ၏။
 ၄၂ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သို့ ပြောစရာရှိသေးသ
 ၄၃ နည်း၊ ဝိရောင်၊ ဗာရက်၊ ရှံဆို့၊ ယေဝသ၊ ဝါပိတ်၊
 ၄၄ ရွှေရွယ်မှစ၍ ပရောဇတ်ထို့ အကြောင်း၊ ဗျားကို
 ၄၅ ပြော၍မကုန်နိုင်- ထိုသူတို့သည်ယုံကြည်ခြင်း၊
 ၄၆ အားဖြင့်အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံကိုစောင့်ခြင်း၊
 ၄၇ တရားသဖြင့် မီရင်ခြင်း၊ ဂတိတော်ကို ဝင်စား
 ၄၈ ခြင်း၊ ချင်သောနှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း- မီးအမြှိုက်ကို
 ၄၉ ဖြိမ်းစေခြင်း၊ ထားထက်နက်သေးနှင့်ကင်းလွတ်
 ၅၀ ခြင်း၊ အနာမှထမြောက်၍ ကုန်းမာခြင်း၊ စစ်တိုက်
 ၅၁ သောအခါ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တပါးအမျိုး
 ၅၂ သားတို့၏တပ်ဗျားကို ဖြတ်ဆီးခြင်း၊ အမှုဗျားကို
 ၅၃ ပြုကြ၏- မိစ္ဆာတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှထ
 ၅၄ မြှောက်သောမိမိတို့ သားကို ရပြန်ကြ၏။ အချို့
 ၅၅ သောသူတို့သည်၊ သာဓိမြတ်သောထမြောက်
 ၅၆ ခြင်းသို့ရောက်လိုသောငှါ၊ ထွတ်ခြင်းကိုမခံမထူ
 ၅၇ သဲခြင်း၊ စွာသောညှဉ်းခဲခြင်းကိုခံကြ၏- အချို့
 ၅၈ သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ဝတ်ခြင်း၊ ချည်နှောင်
 ၅၉ ခြင်းကိုခံ၍ ထောင်ထဲမှာနေရသဖြင့်၊ နှိမ့်ခြင်း၊
 ၆၀ ကိုခံရကြ၏- ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ခြင်း၊ ထွန်စွန်း
 ၆၁ ပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ နှိမ့်ခြင်းနှင့်ရှက်ခြင်း၊
 ၆၂ ထားထက်နက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
 ၆၃ အထွန်ဆင်းရဲထွက်ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံ
 ၆၄ လျှက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေကိုဝတ်၍ ထည့်ရ
 ၆၅ ကြ၏- ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့် မထိုက်မ
 ၆၆ တန်း၊ သူတို့သင့်တော်ကြံတောင်ကြား၊ ဥမှင်မြေ
 ၆၇ တွင်းထဲမှာအပြောင်းပြောင်းအထည်ထည်နေရ
 ၆၈ ကြ၏- ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၊
 ၆၉ အားဖြင့် ရှိ၊ ခွမ်းခြင်း သို့ ရောက်သော်လည်း။

၇၀ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကိုမခံရကြ-
 ၇၁ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
 ၇၂ ငါတို့မပါဘဲ စုံထင်ခြင်းသို့မရောက်ရမည် အ
 ၇၃ ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဖို့ အထိုငှါ
 ၇၄ သာဓိမြတ်သောကျေးဇူးကို ကြံစည်တော်မူ၏။
 ၇၅
 ၇၆ ထိုကြောင့်၊ ဤမျှထောက်ဗျားစွာသောသက်
 ၇၇ သေအပေါင်း တို့သည် ငါတို့ကို ဗုဒ္ဓ၏လွှတ်မြို့
 ၇၈ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသောဝန်
 ၇၉ တို့ကို၎င်း၊ နှောင့်ရှက်တတ်သောအစရှိက်ကို၎င်း
 ၈၀ ပယ်ရှား၍၊ ငါတို့မှတ်မှောက်၌ထားသောပန်း၊
 ၈၁ တုံးတိုင်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အားမလျော့ဘဲပြေး
 ၈၂ ကြကုန်သုံး- ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးမီရင်၍
 ၈၃ စုံထင်စေတော်မူသော သခင် ယေရှုကို နေ့စဉ်
 ၈၄ ထောက်ရှု ကြကုန်သုံး ထိုသခင်သည် မိမိ၏
 ၈၅ ထားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊
 ၈၆ ရှက်ကြောက်သော အရာကို မမှတ်ဘဲ ထက်ဝါး
 ၈၇ ကပ်တိုင်၌ ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ ပဏ္ဏင်တော်
 ၈၈ ထက်သာတက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏- အပြစ်ရှိသော
 ၈၉ သူတို့လက်တွင်၊ ထိုမျှထောက်ကြီးစွာသောဆီး
 ၉၀ တားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသောသခင်ကို
 ၉၁ ထောက်ရှုဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ အားလျော့
 ၉၂ မိတ်ပွက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သောငှါ ကြိုးစား
 ၉၃ ကြလော့။
 ၉၄ သင်တို့သည် အစရှိက်အပြစ်ကို ဆိုင်ဖြိုင်တိုက်
 ၉၅ ထွန်၍ ကိုယ်အသွေးထွက်သည်တိုင်စောင့်မခံ
 ၉၆ ရကြသေး- ထိုမှတပါး၊ သော၊ ထာဝရဘုရား
 ၉၇ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်၊ သင်၏အ
 ၉၈ ပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသော အခါ မိတ်မပွက်
 ၉၉ နှင့်- ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို
 ၁၀၀ ဆုမွန်တော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသော
 ၁၀၁ သားတို့ကို ဝါဒ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု၊ သူငယ်
 ၁၀၂ တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ပြောဆိုသောဩဝါ
 ၁၀၃ ဝေကားကို မေ့လျော့ကြသလော- သင်တို့သည်
 ၁၀၄ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကို ခံလျှင်၊ သားတို့ကို ပြုသကဲ့
 ၁၀၅ သို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပြုတော်မူ၏။
 ၁၀၆ အကြောင်းမူကား၊ အဝေဆုမွန်သောသားတစ်စုံတ
 ၁၀၇ ခု ယောက်ရှိသလော- သားအပေါင်းတို့သည် ခံ
 ၁၀၈ တတ်သော ဆုမွန်ခြင်းကို သင်တို့သည် မခံဘဲနေ
 ၁၀၉ လျှင်၊ သားရင်းမထုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွင်ရသော
 ၁၁၀ သားဖြစ်ကြ၏- တနည်းကား၊ ကိုယ်ကာယနှင့်
 ၁၁၁ စပ်ဆိုင်သော အဖေထို့ လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုမွန်

ခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ သူတို့ကိုမိသေကြမ်း ထို
 မှာမက၊ စိတ်မိညည်တို့၏အဖေအလိုသို့လိုက်၍၊
 ၈၈ အသက် ခွမ်းသာရကြမည် မဟုတ်သော- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ထိုအဖေ တို့သည် မိမိ အလိုသို့
 လိုက်၍တပဏသာဆုပွပေးကြမ်းကို ယ်တော်
 မူကား၊ မိမိ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါတို့
 သဉ်ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အကျိုးကိုထောက်
 ၈၉ ခံရစေသော ဆုပွပေးတော်မူ၏- ဆုပွခြင်းမည်သည်
 ကား၊ ခံရစေသော အခါ ဝမ်းမြောက် စရာ မထင်၊
 ဝမ်းနည်းစရာထင်တတ်၏ သို့သော်လည်း၊ ဆုပွ
 ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်မှငြိမ်သက်
 ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော မြှောင့်မတ်ခြင်း အကျိုး
 ကိုခံရကြ၏၊
 ၉၀ ထိုကြောင့်၊ တွဲလွဲနေသောထက်တို့နှင့်အားမ
 ၉၁ ရှိသောဖူးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလေသော- ခြေမစွမ်း
 သော သူတို့သည် အဆစ်မပြတ် သည်သာ -က၊
 ၉၂ ခွမ်းသာရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သွားဖို့ရာ မြှောင့်
 ၉၃ သောလမ်းတို့ကိုဖွင့်ဆင်ကြလေသော- လူအပေါင်း
 တို့နှင့်အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၎င်း၊
 သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီ ကို၎င်း မှီအောင် လိုက်ကြ
 လေသော သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူ
 ၉၄ မှာထာဝရဘုရားကိုမဖူးမမြင်ရ- သင်တို့တွင်တ
 စုံတယောက်မှာ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
 မရဘဲ မနေစေခြင်း ငှါ၎င်း၊ ခါးစွာသောပင်မြစ်
 ပေါက်၍ သင်တို့ နှောင့်ရှက်သဖြင့်၊ လူအများ
 ၉၅ တို့သည်အပြစ်နှင့်- ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၎င်း- မ
 တရားသော မေခုန်၌ ဖွဲ့ဝေသောသူ မရှိစေခြင်းငှါ
 ၉၆ ၎င်း၊ တနပ်စာအဘိုးနှင့်သားဦးအရာကိုချောင်း
 သောသေသောကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရှိမသေပြု
 သောသူ မရှိစေခြင်းငှါ၎င်း သတိနှင့် ဩဇာရှိကြ
 ၉၇ လေသော- သင်တို့သိသည်အတိုင်း၊ သေသောသည်
 နောက်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အမွေခံခြင်းငှါ
 အလိုရှိသောအခါ၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုခံရ၏- မှတ်
 ရည်ကျ၍ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာကို အလွန် ရှာ
 သော်လည်း၊ မိမိ အဖေ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းအ
 ခွင့်ကိုမတွေ့မရ၊
 ၉၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် လက်နှင့် တွေ့ နိုင်
 သောတောင်သို့၎င်း၊ လောင်သောမီးသို့၎င်း၊ မဉ်၊
 သောတပ်တိုက်၊ မှောင်မိုက်၊ မိုက်သက်မုန်
 ၉၉ တိုင်းသို့၎င်း- တပိုးမှုတ်ခြင်းအသံသို့၎င်း၊ နှုတ်
 ကပတ်သော်အသံ သို့၎င်းရောက်ကြသည့်မဟုတ်၊
 ထိုအသံတော်ကို ကြားသော သူတို့သည်၊ ထပ်

၍ မိန့် တော် မမူ မည် အကြောင်းတောင်းပန်
 ကြ၏- အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ ထို
 မိန့်သော လည်း၊ ထိုတောင်း ကို ထိမိလျှင်၊
 ၁၀ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍သေစေဟုပညတ်တော်မူသံ
 ကိုလူတို့သည် နားမခံ နိုင်ကြ- ထိုသို့ ထင်ရှား
 သောအရာသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်
 ၁၁ ၍၊ မောရှေက၊ ငါသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း၊
 ရှိသည်ဟုဆို၏- သင်တို့သည်ဖိတုန်တောင်သို့
 ၁၂ ၎င်း၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏မြို့
 တော်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ယေရုရှလင်
 မြို့သို့၎င်း၊ အတိုင်းမသိများစွာသောကောင်းကင်
 ၁၃ တမန်တို့၏စည်းဝေး ခြင်းသို့၎င်း- ကောင်းကင်
 စာရင်း၌ ဝင်သောသားဦးတို့၏အသင်းတော်သို့
 ၁၄ ၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူ
 သောဘုရားသခင်အထံတော်သို့၎င်း၊ စုံလင်ခြင်း
 သို့ ရောက်သော သူ တော် ကောင်း တို့၏ စိတ်မိ
 ၁၅ ညည်တို့ထံသို့၎င်း- ပရိညည်တရားသစ်၏အာ
 မခံတည်း၊ ဟူသော ယေရှုထံတော် သို့၎င်း၊ အာ
 ဗေလ၏အသွေးပြောဆိုသောအရာထံသား
 ငြိတ်သောအရာကို ပြောဆိုသောခြင်း၊ ဆွတ်ခြင်း
 ၏အသွေးထံသို့၎င်းရောက်ကြ၏၊
 ၁၆ လင် တို့ သည် မိန့် တော် မူ သော သူ၏ စကား
 တော်ကို မငြင်းမပယ်မည် အကြောင်း သတိပြု
 ကြလေသော- မြေကြီးပေါ်မှာ နာမိတ်တော်ကို ဆင့်
 ဆိုသော သူ၏ စကားကို ငြင်း ပယ်သော သူတို့
 သည်အပြစ်မလွတ်ရသည်မှန်လျှင်၊ ထိုမှာမက၊
 ကောင်းကင်ဘုံက မိန့်တော်မူသော သူ၏ စကား
 ကို ငါတို့ သည် နားမယောင်ဘဲ နေလျှင်၊ သာဓု
 ကြီးစွာသော အပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်
 ၁၇ နိုင်မည်နည်း- အထက်ကနာမိတ်တော်အသံ
 သည်မြေကြီးကို လှုပ်သည် ဖြစ်၍၊ လူတဝန်း၊
 ငါသည်မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ကိုလှုပ်ဦးမည်
 ၁၈ ဟုဂတိတော်ရှိ၏- တမန်ဟူသောကောင်းစံ အ
 မိဗ္ဗာယ်ကား၊ မလှုပ်သောအရာတို့ကို တည်စေ
 ခြင်းငှါ၊ လှုပ်သောအရာတို့ကိုလောက်အရာကဲ့
 ၁၉ သို့ပယ်ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသတည်း- ထို
 ကြောင့်၊ ငါတို့သည် မလှုပ်နိုင်သော နိုင်ငံကိုရ
 သည်ဖြစ်၍၊ ခန့်ညားကြောက်ရွံ့သော သဘော
 နှင့် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ဝတ်ပြုနိုင်
 မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို စွဲလမ်းကြ
 ၂၀ ကုန်အုံး- ငါတို့ဘုရားသခင်သည်လောင်သော
 မီးဖြစ်တော်မူ၏၊

၁၃

- ညီအစ်ကိုနှင်းနှစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တဉ်ကြလေ့။
- နှင်း- အမျိုးသောသူတို့သည် ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုသည်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို အမှတ်
- တစုံဧည့်ခံကြပြီး- အကူညီခံရသောသူတို့နှင့် အတူကိုယ်ခံရသကဲ့သို့မှတ်၍၊ သူတို့ကိုအောင်း
- မေ့ကြလေ့။ သင်တို့သည်ကိုယ်ခံခွာနှင့်မကင်း
- မလွတ်သောသူဖြစ်၍၊ ညည်းဆဲခံရသောသူတို့
- ကိုအောင်းမေ့ကြလေ့။- ခပ်သိမ်းသောသူတို့
- ၌မရှိသောဆောင်ခြင်းအမှုနှင့်၊ သစ္စာသံဝါသပြု
- ခြင်း၊ အမှုသည် အသေရရှိစေလေ့။ မတရား
- သောမေ့ရန်ကို ပြုသောသူနှင့်၊ သုမယားကို ပြစ်
- မှားသောသူကို ဘုရားသခင်စစ်ကြောစီရင်တော်
- မူထိမ့်မည်- သင်တို့၏ ကျင့်ကြံ ပြုမှုခြင်းသည်
- ငွေကို တပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊ ကိုယ်၌
- မှီသောဥစ္စာ နှင့် ရောင့်ရဲခြင်း မှီကြလေ့။ အ
- ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကိုမစွန့်၊ သင့်ကို
- အလျှင်း ဖြစ်၍ မထားဟု ဂတိတော်ရှိ၏- ထို
- ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်မစတော်မူ
- ဆည်ဖြစ်၍၊ လူသည် ငါ၌ပြုနိုင်သမျှကို ငါမ
- ကြောက်ဟု၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်သော မိတ် နှင့်
- ပြောဆိုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။
- ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
- သင်တို့အားဟောပြော၍၊ သင်တို့ကိုတုတ်သော
- သူတို့ကို အောင်းမေ့ကြလေ့။ သူတို့သည်အ
- ထယ်သို့ ကျင့်ကြံ ပြုမှု၌ စုတေ့သည် ကို စေ့စေ့
- ဆင်ခြင်လျက်၊ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမှီအောင်
- ထိုက်ကြလေ့။- ယေရှုခရစ်သည်မနေ့၊ ယနေ့၊
- နောင်ကာလ အစည်အငြိမ့်ပြောင်းမလဲနေတော်
- မူ၏- အထူးထူးအပြားပြားသော အယူဝါဒ
- သစ်ကိုလိုက်၍မဟောပြောကြနှင့်။ အစာမှား
- အားဖြင့် မိတ်ခိုင်ခံ့ ခြံမြဲခြင်း မရှိဘဲ၊ ကျေးဇူး
- ထေးအားဖြင့် ခိုင်ခံ့ ခြံမြဲလျှင် အကျိုးရှိ၏။ အ
- စာရှားကို အမှုထားသော သူတို့သည် အကျိုး
- ကိုရကြပြီးဟုတ်- ထဲတော်၌ ဝတ်ပြုသော သူ
- တို့အားရသော အခွင့်မရှိသော ယဇ်ပထွင်သည်
- ငါတို့၌ရှိ၏- အကြောင်းမူကား၊ ယဇ်ပရာ
- ထိတ်မင်းသည် အပြစ် ဖြေသော ယဇ် ကောင်
- ၏အသွားကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ သွင်း ပြီးမှ၊
- ထက် အသေကောင်တို့ကို တပ်ပြင်၌ မီးရှို့ရ၏-
- ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် မိမိ အသွေးအား

- ဖြင့် လူများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မြှုတ်ခါး
- ၁၃ ပြင်၌အသေခံတော်မူ၏- သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်
- ထိုသခင်နှင့်အတူ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍၊ တပ်ပြင်၊ အ
- ၁၄ ထံတော်သို့ထွက်သွားကြကုန်အံ့- အကြောင်း
- မူကား၊ ငါတို့သည် ဤဘဝ၌ အမြဲတည်သောမြို့
- မရှိ၊ နောက် ဖြစ်လာတုံ့သော မြို့ကို ရှာကြ၏-
- ၁၅ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေး
- ဇူးတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ နှုတ်ခမ်းအသီးတည်း
- ဟူသော စိုးမွမ်းခြင်း ယဇ်ကို၊ သခင်ယေရှု
- ခရစ်အား ဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အစည်
- ၁၆ ပူဇော် ကြကုန်အံ့- ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေ
- မှုခြင်း၊ အမှုတို့ကို မေ့မလျော့ကြနှင့်၊ ထိုသို့
- သောယဇ်ကိုဘုရားသခင်သည်အားရနှစ်သက်
- တော်မူ၏။
- ၁၇ သင်တို့ကို တုတ်သော သူတို့၏ စကားကိုနား
- ထောင်၍ နှိမ့်ချလျက် နေကြလေ့။ သူတို့သည်
- ကိုယ်တိုင် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့၊
- သင်တို့မိတ်မိသည်၏ အကျိုး အလိုငှါ စောင့်နေ
- ကြ၏။ သင်တို့အကျိုးကိုမဖြစ်စေတတ်သောဝမ်း
- နည်းခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ သူတို့သည်
- စစ်ကြောခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း သတိပြု
- ၁၈ လျက်နေကြလေ့။- ငါတို့ အဖို့ ဆုတောင်းကြ
- လေ့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောမိတ်
- ကြည်လင်လျက်၊ အရာရာတို့၌ ကောင်းမွန်စွာ
- ကျင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူ ဖြစ်သည်ဟု၊
- ၁၉ မိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏- ငါသည်သင်တို့မှီရာ
- သို့အလျှင်အမြန်ပြန်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊
- ငါတို့ အဖို့ ဆုတောင်းမည်အကြောင်း ငါသည်
- သာ၍နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။
- ၂၀ ထာဝရပရိညည်တရား၏ အသွေးတော်အား
- ဖြင့်၊ သိုးမွှားကို ထိန်းသော သိုးထိန်းကြီး ဖြစ်
- သော၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ နှုတ်
- ဆောင်တော်မူသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်
- ၂၁ ဘုရားသခင်သည်- မိမိနှစ်သက်တော်မူသော
- အမှု အရာကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၌ ပြု
- တော်မူ၍၊ သင်တို့ သည် အလိုတော်သို့ ထိုက်
- မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုး
- ၌သင်တို့ကို ပြုပွင့်တော်မူပါစေသော၊ ထိုသခင်
- ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး
- တော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
- ၂၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အကူညီအားဖြင့်ရော
- ထား၍ ကြားထိုက်သော ဤဆုမွန် ခြင်း၊ ဩဝါ

စကားကိုသည်းခံမည်အကြောင်း၊ ငါသည်သင်
 ၂၃ ထို့ကိုနှိုးဆော်တောင်းပန်၏- ငါတို့ညီတိမော
 သေကို အခြားသို့ လွှတ်လိုက်သည်အရာကို သိ
 မှတ်ကြသော၊ သူသည် မပြော မမြင်မှီ ရောက်
 လျှင်၊ ငါသည်သူနှင့်အထူလာ၍ သင်တို့ကိုတွေ့

၂၄ မြင်လိမ့်မည်- သင်တို့ကိုတုတ်သောသူအပေါင်း
 ထို့ကိုငှင်သန့်ရှင်းသူအပေါင်း၊ ထို့ကိုငှင်၊ နှုတ်
 ဆက်ကြသော၊ ဣတလိ ပြည်သူ ပြည်သား ထို့
 ၂၅ သည်သင် ထို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏- သင်တို့အ
 ပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်း

ရှင်ပေါလုစီရင်ရေးထားသောဟေမြဲဩဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။

THE EPISTLE OF JAMES.

၁

၁ ဘုရားသခင်နှင့်အရှင်ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ငါယာ
 ကုပ်သည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ကွဲပြားသောတမာယံ
 နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်
 ၂ ပါ၏- ငြိမ်သက်တို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို
 ၃ စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည်သည်းခံခြင်းကို
 ပွားစေတတ်သည့်ယုသိမှတ်လျက်၊ အထူးထူးအ
 ပြားပြားစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံသော
 အခါ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း သက်သက်
 ၄ ဖြစ်သည် ဟုမှတ်ကြ လော့- သင်တို့သည် အ
 လျှင်၊ မရှိ တဲ့ဘဲ ခေ့စပ် စုံထင်မည် အကြောင်း၊
 သည်ခံခြင်းမိတ်သည့်အကုန်အစင်ပြုလုပ်ပါစေ။
 ၅ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သော သူ သည်
 ပညာကိုလိုလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုတော်
 မမူဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား စေတနာမိတ်
 နှင့် ပေးသ နားတော် မူသော ဘုရား သခင် ကို
 ၆ တောင်းစေ၊ တောင်းလျှင် ရ လိမ့်မည်- သို့ရာ
 တွင်၊ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်သော မိတ်
 နှင့်တောင်း ရမည်၊ တွေးတောခြင်း မှီသောသူ
 သည်ကား၊ လေဝတ်၍ လှုပ်ရှားတတ်သောလှိုင်း
 ၇ တံပိုးနှင့်ထူ၏- ထိုသို့သောသူသည်မိတ်နှစ်ခွဲရှိ
 ၈ သောသူ၊ ပြုစေသမျှတို့၌ မတည်ကြည်သော
 သူဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှတစုံတ
 စုံကိုရမည်ဟုမထင်မမှတ်စေနှင့်။
 ၉ အောက်လျှိုး နှိမ့်ချသော ညီအစ်ကိုသည် မိမိ
 ချီးမြှောက် ခြင်း အရာ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်

၁၀ စေ- ငွေရတတ်သော ညီအစ်ကိုသည် မိမိနှင့်စု
 ဆင်းရဲ ခြင်း အရာ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်စေ၊
 အကြောင်း မူ ကား၊ သူ သည် မြတ် ဂွင့် ကဲ့ သို့
 ၁၁ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏- နေသည်ပူသော
 အမှိုက်နှင့် ထွက်သောအခါ၊ ခြိတ်ပင်သည် သွေ
 ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍အပွင့်လည်းကြွေတတ်
 ၏၊ တင့်တယ်သောအသွေးအဆင်းလည်း ပြောက်
 ပျက် တတ် ၏၊ ထိုနည်း တူ၊ ငွေရတတ်သော သူ
 သည် မိမိ အမှုအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်း၊ ပြောက်ပျက်
 ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
 ၁၂ စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို သည်းခံသော သူ
 သည်မင်္ဂလာရှိ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ စစ်ကြော
 စုံစမ်းခြင်းကိုခံပြီးမှသခင်ဘုရားကိုရှင်သောသူ
 တို့အား ဂုဏ်တော်တော်မူသော အသက် သရစု
 ၁၃ ကိုရလိမ့်မည်- အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံရ
 သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည်ကို
 သွေးဆောင်တော် မူသည်ဟု မပြောစေနှင့်၊ မ
 ကောင်းသောအရာသည် ဘုရားသခင်ကိုမသွေး
 ဆောင်နိုင်ရာကိုယ်တော်သည်လည်းအထက်
 ၁၄ သူကိုမျှအပြစ်သို့သွေးဆောင်တော်မမူ- မိမိထပ်
 မတ်သော မိတ်ဆွေ ငှ် မြားတောင်း ခြင်းကို ခံ
 သောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း
 ၁၅ သို့ရောက်တတ်၏- တပ်မက်သောမိတ်သည့်ပို
 သနွေလူ၍ ဂုဏ်ကိုခွားတတ်၏၊ ဂုဏ်သည်
 ၁၆ လည်း ပြည့်စုံလျှင်သေခြင်းကို ခွားတတ်၏- ငါ
 ၁၇ ရှင်သောညီအစ်ကိုတို့အတွဲမဟူကြနှင့်- ကောင်း

မြတ်စွာထင်သော ဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် အထင်းထိုက်စေထံတော်ကသတ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှလာကြ၏။ ထိုအခါသည် ရွှေလျှော့တိမ်း၊ ထိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ အရိပ်နှင့်ကင်း၊ လွတ်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗိက္ခသတ္တဝါတို့တွင် ငါတို့သည် အဦးသီးသော အသီးကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓါတရား၊ စကား၊ အားဖြင့် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ငါတို့ကို ဖြစ်စွမ်းစေတော်မူ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် နားကြားခြင်းငှါ လှောင်မြန်ကြစေ၊ စကားပြောခြင်းငှါ ၎င်းအမှတ်ထွက်ခြင်းငှါ

၂၀ ၎င်းနှေးကြစေ၊ လူ၏ဝေါသအမှတ်သည် ဘုရားသခင်၏ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မပြုစုတတ်။

၂၁ ထိုကြောင့်၊ ခပ်သိမ်းသော ညစ်ညူးခြင်း၊ မနာလိုသော စိတ်ထွန်ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်နိုင်သော၊ အထွေစွဲကို ရှိသော နှုတ်ကပတ်တရားကို နှိုးညှို့သိမ်းမြှူသော စိတ်နှင့် ခံယူကြစေ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထည့်ခြင်း၊ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာပြုသောသူ မဟုတ်၊ တရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်

၂၃ ကြစေ။ တရားကို မကျင့်ဘဲ နာရုံမျှသာ ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ မှန်၍ မိမိပကတိမှတ်နာ

၂၄ ကိုကြည့်သောသူနှင့်တူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် ကြည့်ပြီးမှ၊ အခြားသို့ သွား၍ မိမိအဆင်၊ သဏ္ဌာန်ကို ချက်ချင်း မေ့လျော့တတ်

၂၅ ၏။ ထွတ်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သော တရား၌ ဓမ္မေကြည့်၍ တည်ကြည်သော သူမူကား၊ တရားနာ၍ မေ့လျော့သော သူမဟုတ်၊ အကျင့်ကျင့်သောသူ ဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိကျင့်သော အကျင့်၌ ပက်သက်သောသူ ဖြစ်၏။

၂၈ သင်တို့တွင် အကြင် သူသည် သီလဆောက်တည် ယန်ပြုသော် ထည်း၊ မိမိနှုတ်ကို မချုပ်တည်း၊ မိမိနှစ်ထုံးကို ထည့်ပြီး၏။ ထိုသူ၏ သီလသည် အချည်း၊ နှိုးသက်သက် ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော သီလဟူမူကား၊ မိဘမရှိသော သူငယ်တို့နှင့် ခုဆိုးမတူသည် ဆင်းရဲခဲသော အခါ၊ သူတို့ကို ကြည့်၍ ပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ထည်း၊ လောကီအညစ် အကြေးနှင့် ကင်းစင် အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ခြင်းပေတည်း။

သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ အမှုမှာ၊ လူ

၂ ချက်နှာကို ထောက်ခြင်း၊ မရှိကြနှင့်။- အထက်စွပ်နှင့်တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူ၊ ညစ်သော အဝတ်ကို ဝတ်၍ ဆင်းရဲသောသူ နှစ်ဦးသည် သင်တို့၏ တရားစာရပ်ထဲသို့ ဝင်သော

၃ အခါ၊ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်၍၊ ကောင်းမွန်သော ဤအရပ်မှာ ထိုင်ပါဟူ၍ ၎င်းဆင်းရဲသောသူကို၊ ဟိုမှာ နေလော့၊ သို့မဟုတ်၊ ဤအရပ်မှာ ငြေတင်ခုံ အောက်၌ ထိုင်လော့ဟူ၍ ၎င်းသင်တို့သည် ပြောဆိုလျှင်၊

၄ တဖက်၌ ငွေကွက်သော စိတ်ရှိ၍ မကောင်းသော အကြံအစည်နှင့် စီရင်သောသူ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်

၅ ထော၊- ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ နားထောင်ကြစေ။ လောကတွင် ဆင်းရဲသောသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရတနာကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ၎င်းဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတို့အား ပေးမည်ဟု ဝန်ခံတော်မူသော နိုင်ငံတော်၏ အခွင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်းတို့သူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည်

၆ မဟုတ်လော၊- သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူကို မထိခွဲခြင်ပြုကြသည်တကား။ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် သင်တို့ကို ညည်းဆဲနှိပ်စက်ကြသည်မဟုတ်လော၊ တရားပတ္ထင်ရှေ့သို့ ဆွဲငင်ကြသည်

၇ မဟုတ်လော၊- သင်တို့ကို သမုတ်သော နာမတော်မြတ်ကို သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြသည်မဟုတ်လော၊

၈ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့် အမျှ ချစ်ဆွေခွဲယူကျမ်းစာ၌ ပါသော အာပဉာဏ်တော်ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။ သို့မဟုတ်၊ လူမျက်နှာကို ထောက်လျှင်၊ ခုစဉ်ကို ပြုသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ တရားကို လွန်ကျူးသောသူဟု ပညတ်တော်မူသော ဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြ

၁၀ ၏။- အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို စောင့်ရှောက်သည်တွင် တစုံတခု၌ မှားမိလျှင်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို လွန်ကျူးသောသူအဖြစ်ရှိ၏။ သုမယားကို မပြစ်မှားနှင့်ထူပညတ်တော်မူသောသူက၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်ထူပညတ်တော်မူသော၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် သုမယားကို မပြစ်မှားဘဲ နေသော် ထည်း၊ လူအသက်ကို သတ်လျှင်၊ ပညတ်တရားကို လွန်

၁၂ ကျူးသောသူ ဖြစ်၏။ ထွတ်ခြင်းတရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရလတ်သောသူကဲ့သို့ စကားပြော

၁၃ ခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကို စီရင်ကြစေ။- ကရုဏာ

မရှိသောသူသည်၊ ကရုဏာကိုမရဘဲ၊ တရားမရှိရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်၊ ကရုဏာသည်တရားမရှိရင်ခြင်းကိုအောင်မြင်စွာကြွားတတ်၏။

- ၈၉ ငညီအစ်ကိုတို့၊ တစုံတယောက်သော သူက၊ ငါသည်ယုံကြည်ခြင်းရှိမရှိမသိရဘဲ၊ အကျင့်ကိုမကျင့်ဘဲနေလျှင်၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် ထိုသူကို ကယ်တင်နိုင်
- ၉၀ သလော၊- ငညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် အဝတ်အစုံအလင်ရှိ၍၊ နေ့တိုင်း စားရသော အစာမရှိ
- ၉၁ သောအခါ၊- သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သော သူက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့၊ နွေးကြလော့၊ ဝတ်လော့ဟုပြောလျက်၊ သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်သော အသုံးအဆောင်ကို မပေးဘဲနေ
- ၉၂ လျှင်၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုနည်းတူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည်တပါး
- ၉၃ တည်းရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည်အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲ၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြုတ်လှူ၊ ငါမူကား၊ အကျင့်အားဖြင့် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြုတ်လှူ
- ၉၄ ပြောစရာရှိ၏။- ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်တူ၊ သင်သည်ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုတို့သည်ယုံ၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။
- ၉၅ လျှပ်ပေါ်သောလူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်သည်ကို သိခွင့်သလော၊- ငါတို့အစောမြတ်သည်၊ မိမိသားစုဇာတိကိုယဇ်ပစ္စည်းပေါ်မှာတင်လှူပူဇော်သောအခါ၊ အကျင့်အားဖြင့်မြှင့်မတ်ရာသို့ရောက်
- ၉၆ သည်မဟုတ်သော၊- ယုံကြည်ခြင်းသည်အကျင့်နှင့်အတူပြုပွင့်၍၊ အကျင့်အားဖြင့်စုံလင်သည်
- ၉၇ ကိုသိမြင်ရ၏။- အာမြတ်သည်ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြှင့်မတ်ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ်တော် မူ၏ဟူသောကျမ်းစကားပြည့်စုံစေ၏။ အာမြတ်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရ
- ၉၈ ၏။- လူသည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာမြှင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်၊ အကျင့်အားဖြင့်
- ၉၉ ရောက်သည်ကိုသင်တို့သိမြင်ရကြ၏။- ထိုနည်းတူ၊ ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည်၊ တမန်တို့ကိုလက်ခံပြီးမှ အခြားသောလမ်းဖြင့်လွှတ်လိုက်၍၊ အကျင့်အားဖြင့် မြှင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည်မဟုတ်သော၊- မိညည်နှင့်ကင်းသောကိုယ်သည်

အသေဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျင့်နှင့် ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည်အသေဖြစ်၏။

၃

- ၁၀၀ ငညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်သာ၍ ကြိတ်တည်းသောစင်ကြယ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု၊ သင်တို့
- ၁၀၁ သံ၍အမှားသောဆရာမဖြစ်ကြနှင့်။- ငါတို့ရှိသမျှသည် အမှားသော အားဖြင့် မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့် မှားခြင်းမရှိသော သူမည်သည်ကား၊ နှုတ်သောသူဖြစ်၏။ ငါတို့ကိုယ်တော်တော်
- ၁၀၂ လုံးကိုချုပ်တည်း၊ နှိုင်းသောသူဖြစ်၏။- ငါတို့ကိုနှိုင်းခြင်းငှါပတ်ကိုဇက်ခွဲတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ မြင်းကိုယ်တော်ကိုယ်လုံးကို လှည့်စေတတ်၏။- ထိုမှတစ်ပါး၊ အလွန်ကြီးသောသင်္ဘောသည်မြင်းစွာသောထေရန်နှင့်လွင့်သွားသော်လည်း၊ တက်မကိုင်းစေလိုရှိသည် အတိုင်း၊ ငယ်သောတက်မဖြင့်
- ၁၀၃ လှည့်တတ်၏။- ထိုနည်းတူ၊ လျှာသည်ငယ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော်လည်း၊ အလွန်ဝါကြွားတတ်၏။ အထယ်မှာလောက်မှာ၊ စွာသောအင်္ဂါကိုအနည်းငယ်သောမီးသည်ညှို့နိုင်သည်ကိုကြည့်ပါ
- ၁၀၄ သော၊- လျှာသည်မီးဖြစ်၏။ ခုခိုက်စံသောဓာတ်လည်းဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာသည်ငါတို့၏အင်္ဂါတို့တွင် တည်၍ တကိုယ်လုံးကိုညှစ်ညှိုးစေ၏။ ဇာတိဇက်ကိုလည်း ခွဲတတ်၏။ မိမိသည်လည်း၊ ငရဲမီးရှိခြင်းကိုခံရကုန်၍၊ သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုး တို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်။
- ၁၀၅ တိုင်းအောင်ခဲ့ပြီး၊- လျှာကိုကား၊ အထယ်လှစွာမအောင်နိုင်၊ မဆွေနိုင်သော အဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေတော်သောအဆိပ်အတောက်နှင့်ပြည့်
- ၁၀၆ စုံ၏။- ငါတို့သည် လျှာဖြင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီပန်ဆင်းသော
- ၁၀၇ လူတို့ကို လျှာဖြင့်ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။- နှုတ်တစ်ပါးတည်းအထဲက၊ ထောမနာ မြို့၊ ခွမ်းမြင်းနှင့်ကျိန်ဆဲခြင်းထွက်တတ်ပါသည်တကား၊ ငညီ
- ၁၀၈ အစ်ကိုတို့၊ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းရာ၊- ဓမ်းရေပေါက်တပေါက်တည်း အထဲက မျှိုသောရေနှင့်
- ၁၀၉ ခါးသောရေထွက်တတ်သော၊- ငညီအစ်ကိုတို့၊ သင်္ဘောသမန်၊ ပင်သည် သံလွင်သီးကိုသီးနိုင်သော၊ ဓပုဏ်ပင်သည် သင်္ဘောသမန်၊ သီးကိုသီးနိုင်သော၊ ထိုအတူ၊ ငန့်သောရေသည် မျှိုသောရေကိုမဖြစ်စေနိုင်။

၈၈ သင်တို့တွင် အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသော
ပညာရှိ တစ်ယောက်ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည်
ပညာ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွ၊ ကောင်း
မြတ်သောကျင့်ကြံမှုခြင်းအားဖြင့် မိမိအမှုတို့
၈၉ ကို ပြုပါစေ။- သို့မဟုတ်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှ ခါး
စွာသော ဂုဏ် ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊
သမ္မာတရားကို မူသာဖြင့်ထန်၍ မဝါကြွားကြ
၉၀ နှင့်- ထိုသို့သော ပညာသည်၊ အထက်မှသက်
ရောက်သောပညာမဟုတ်၊ ငြိမ်းကြီးပညာ၊ ဇာတိ
၉၁ ပကတိပညာ၊ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ မငြိမ်
မဝပ် ရုန်းရင်း ခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညွှန်စွာ ပြုမှုခြင်း
၉၂ အမျိုးမျိုး ငြိတတ်၏။- အထက်မှသက် ရောက်
သောပညာမူကား၊ ရှေ့စွာစင်ကြယ်၏။ ထိုမှ
တပါး၊ အသင့်အတင့်နေတတ်၏။ ဖြည်းဖြည်း
သောသဘောရှိ၏။ သွေးဆောင် လွယ်၏။ ကရု
ဏာနှင့်ငင်၊ ကောင်းကျိုးနှင့်ငင်ပြည့်စုံ၏။ လျှစ်
လျှာသော မိတ်ရှိ၏။ လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်
၉၃ ၏။- အသင့်အတင့်နေခြင်း၊ ငှါပြုစုတတ်သောသူ
တို့သည် ခြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရား၏မျိုးစေ့ကို ဖြစ်
သက်စွာကြိုတတ်ကြ၏။

၄

• သင်တို့တွင် စစ်ကိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည်
အဆယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သင်တို့
အင်္ဂါဈာန်စစ်ပြိုင်သော ကံသေသာကာမစိတ်
၄ ကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။- သင်တို့သည် တပ်
မက်၍မရကြ၊ လူအသက်ကိုသတ်၍ငင်၊ အလွန်
လိုချင်သောလောဘ စိတ်ရှိ၍ငင်၊ အလိုမပြည့်စုံ
နှိုင်းကြ၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းကိုလည်း ပြု၍
မရကြ၊ အကြောင်းမူကား၊ ဆုမတောင်းဘဲနေကြ
၅ ၏။- ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ် ၆ စားစရာ
တို့ရှိစေခြင်းငှါ၊ အဆွေတောင်းသောသူကြောင့်မရ
၆ ကြီး- မတရားသောမေဂုန်၌ ဝှံ့သောယောက်ျား
မိမ့်တို့၊ လောကီမိဿဟာယသည် ဘုရားသခင်
နှင့်သန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။
၇ ဤသောကနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့လိုသော သူသည်
၈ ဘုရားသခင်၏ ရန်သူ ဖြစ်၏။- ကွမ်းစာ ချက်အ
ချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်၊ ငါတို့၌
တည်းခူသောပိညည်တော်သည် ချွေစေ့ချင်သော
၉ သဘောရှိသည်ဟူ၍ငင် ထင်ကြသလော။- ထို
ပိညည်တော်သည် သာဓိဗျာသောကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီ ကွမ်းစာလှာသည်

ကား၊ ထောင်လွှားစေကာသောသူတို့ကို ဘုရား
သခင် ဆီးတားတော် မူ၏။ မိတ်နှိမ့်စွာသော သူ
တို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။
၁ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့လိုက်
ကြလေသူ၊ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလေသူ၊ သို့ပြု
လျှင်၊ သူသည် သင်တို့ထံက ပြေးသွားလိမ့်မည်။-
၂ ဘုရားသခင်၌ ချဉ်းကပ် ကြလေသူ၊ သို့ပြုလျှင်၊
သင်တို့၌ ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြင်ရှိသော
သူတို့၊ သင်တို့ လက်ကို စင်ကြယ် စေကြထေသူ၊
မိတ်နှစ် ခွရှိသောသူတို့၊ သင်တို့ မိတ်နှစ်လုံးကို
၃ သန့်ရှင်းစေကြလေသူ၊- ထင်၊ ချေခြင်းခြင်း၊ မိတ်မ
သညည်းတွင်းခြင်း၊ ဝိကျေးမြည်တမ်းခြင်းရှိ
ကြလေသူ၊ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို မိတ်မသညည်း
တွင်းခြင်းဖြစ်စေကြလေသူ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို
၄ လည်း ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်စေကြလေသူ။- ဘုရား
သခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြထေသူ၊
သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့ကို ခြီးမြှောက် တော်မူလိမ့်
၅ မည်။- ညီအစ်ကိုတို့၊ အချင်းချင်းတယောက်ကို
တယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကို
ချင်းကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သူနှင့်အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်သော
သူသည် တရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌ အပြစ်ရှိသည်
ဟု စီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်သည် တရားကို
ကျင့်သော သူ မဟုတ်။ တရားကို စစ်ကြောစီရင်
၆ သောသူဖြစ်၏။- ပညတ်တရားကို ထားပိုင်သော
သူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သော သူတပါးတည်း မှီ
၇ ကောင်းမှု၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ ငင်၊ ဖျက်
ဆီးခြင်းငှါ ငင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကို
စစ်ကြော စီရင်သော သင်သည် ကား အဆယ်
သူနည်း။
၈ ယနေ့နက်ဖန်၌ မည်သောမျိုးသို့ သွားကြကုန်
တံ့၊ ထိုမျိုး၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ်သဖြင့်
အမြတ်ရအောင် ပြုကြကုန်တံ့ဟု ဆိုတတ်သော
၉ သူတို့၊ နားထောင် ကြလေသူ။- နက်ဖန်နေ၌ အ
တယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို သင်တို့မသိကြ၊ သင်တို့အ
သက်သည် အဆယ်သို့သော အရာဖြစ်သနည်း။
၁၀ ခဏထင်ရှားပြီးမှ ကွယ် ပျောက်တတ်သော အ
၁၁ မိုးအငွေ့ဖြစ်၏။- ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်
ရှိ၏။ ငါတို့သည်လည်း အသက်ရှင်လျှင်၊ ဤသို့
ပြုကြကုန်တံ့၊ ထိုသို့ပြုကြကုန်တံ့ဟု သင်တို့ဆို
၁၂ သင့်ရာ ဖြစ်၏။- ယခု သင်တို့သည် မိမိထောင်
လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့သော ဝါ
ကြွားခြင်းရှိသမျှသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။

၁၇ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းသောစကောင့်ကို သိထွက်မ
ကွင့်ဘဲနေသောသူသည်အပြစ်ရှိ၏။

၇

၁၁ စာခွင်းသုဌေး၊ သူကြွယ်ထိုး၊ ယခုလာကြသင်
တို့အပေါ်၌ ရောက်လတံ့သောဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေ

၂ ခနာကြောင့်ငိုကျွေးအော်ဟစ်ကြ၊- သင်တို့ဥစ္စာ

၃ ပစ္စည်းသည်ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏၊ အဝတ်ကိုလည်း

၄ မိုးကိုက်စားလေပြီ၊- ရွာငွေလည်းအချေးတက်

၅ ဖြဲဖျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည်သင်တို့တစ်ဦး

၆ သက်သေပြစ်၍၊ မီးကဲ့သို့သင်တို့အသားကိုစား

၇ လိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်ကာလအဖို့

၈ အစာကိုဆည်းဖူးကြပြီတကား၊- နားထောင်

၉ ကြ၊ သင်တို့ထယ်ကွက်၌ မိတ်သောသူတို့ကို

၁၀ လှည့်စား၍၊ အခမပေးဘဲနေသောကြောင့်၊ ထို

၁၁ အခသည်ကျွေးကြော်လေ၏။ မိတ်သောသူတို့၏

၁၂ အော်ဟစ်ခြင်း၊ အသံသည်လည်း၊ ကောင်းကင်

၁၃ မိုက်မြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့

၁၄ ဝင်လေပြီ၊- သင်တို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာကမ

၁၅ နေ၌ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နှစ်လုံးကိုမွေးမြူပြီး- မြောင့်

၁၆ မတ်သောသူကို အပြစ်စီရင်၍ ကွပ်စွက် ကြပြီ။

၁၇ သူသည်လည်းသင်တို့ကိုမသီးတား။

၁၈ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရားကြွလာ

၁၉ တော်မူသည် တိုင်အောင် သည်းခံလျက် စောင့်

၂၀ နေကြလော့၊ အကယ်၍လယ်လုပ်သောသူသည်

၂၁ အရင် ခို၏။ နောက် ခို၏ကို ရသည်တိုင်

၂၂ အောင်၊ အဘိုးထိုက်သောမြေအသီးကိုသည်ခံ

၂၃ လျက် စောင့်နေ၍ မျှော်ထင်တတ်၏။- သင်တို့

၂၄ သည်လည်း သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။

၂၅ ကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးကို ခြံမြီစေကြလော့။ သခင်

ဘုရား ကြွလာတော်မူသောအခါ၌ ရောက်ထုန်း

၂၆ ပြီ။- ညီအစ်ကိုတို့၊ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းနှင့်ကင်း

၂၇ လွတ်မည် အကြောင်း၊ အခွင်းခွင်း ငြင်းခုံပြစ်

၂၈ တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူ

၂၉ သည်တံခါးနားမှာရှိတော်မူ၏။- ညီအစ်ကိုတို့၊

၃၀ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ဟော

၃၁ ပြောသောပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရွေ့

၃၂ ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၏ ပုံသက်သေကိုပြကြပြီဟု

၃၃ ဖတ်ကြလော့။- သည်းခံနိုင်သော သူတို့သည်

၃၄ မဂ်ထာမှီသောသူဟူ၍ ငါတို့သည်ခေါ်ကြ၏။

၁၁-ယာကုပ်သည်သည်းခံကြောင်းကိုသင်တို့ကြား
ရကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကိုထိန်း
သတ်တော်မူရာမှာ အထွန်သနား နုံမက်တော်မူ
ကြောင်းကိုလည်းသိမြင်ရကြပြီ။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့
တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းကို သာ၍ ရှောင်ကြလော့။
ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။
ငြေကြိုးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတ
ပါး၊ အဘယ်အကျိန်စားမြင့်မှု၊ မကျိန်ကြနှင့်။
အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
သင်တို့စကားမှာ၊ ယုတ်သည်ကိုအထုတ်၊ မထုတ်
သည်ကိုမထုတ်ခြင်းစေကြလော့။

၁၃ သင်တို့တွင် ဆင်းရဲ ခံရသော သူရှိလျှင် ဆုတောင်းစေ။ ရှင်ထန်းသောသူရှိလျှင် ဆာထံသို့

၁၄ မြင်းကိုဆိုစေ။- နာသောသူရှိလျှင်၊ သင်းတုတ်တို့
ကိုခေါ်၍သူတို့သည်သခင်ဘုရား၏နာမတော်ကို

၁၅ အမှီပြုလျက်၊ လူနာကိုဆီနှင့်လူး၍သူအပေါ်မှာ

၁၆ ဆုတောင်းကြစေ။- ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထိုကြည်ခြင်း

၁၇ ၏ ပစ္စုပ္ပန်သည် လူနာကို ကယ်ဆယ်၍၊ သခင်

၁၈ ဘုရားသည်သူကိုထမြောက်စေတော်မူမည်။ သူ

၁၉ သည် အပြစ်ပြုမိသော်လည်း၊ ထိုအပြစ်ကို ထွတ်

၂၀ တော်မူမည်။- အခွင်းခွင်း တယောက်နှင့် တ

၂၁ ယောက်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖော်ပြတောင်းပန်ကြ

၂၂ လော့။ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အခွင်းခွင်း

၂၃ တို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။ သူတော်ကောင်းဆု

၂၄ တောင်း၍ အမှီပြုကြ၊ သောပစ္စုပ္ပန်သည် အထွန်

၂၅ တန်ခိုးပါ၏။- ဝေလီယသည်ငါတို့ကဲ့သို့သောကပ်

၂၆ တရား၌ကျင်ထည့်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ ခို၏။

၂၇ မရွာမည် အကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ဆုတောင်း

၂၈ သော အခါ၊ သုံးနှစ်နှင့် ခြောက်လပတ်ထုံး ခြေ

၂၉ ပေါ်သို့ ခို၏။ မရွာဘဲ နေ၏။- တစ်ဆုတောင်း

၃၀ သောအခါ၊ ခို၏။ ကောင်းကင်သည်ခို၏။ ရွာစေ

၃၁ ၏မြေကြီးသည်လည်းမိမိအသီးကိုသီးစေ၏။

၃၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် တစ်စုံတယောက်

၃၃ သောသူသည် သမ္မာတရားထမ်းမှလွဲသွား၍သူ

၃၄ တပါးသည်ထိုသူကိုပြန်စေလျှင်မူကား၊- အပြစ်

၃၅ မှီသောသူကိုမှာ၊ ယွင်းသောထမ်းမှပြန်စေသော

၃၆ သူသည်၊ ပိညည်ကိုသေခြင်းမှကယ်တင်၍၊ ရွာ

၃၇ သော အပြစ်တို့ကို ခုံးတုတ်တတ်သည်ထု၊ ထို

၃၈ သူသည်သိမှတ်စေ။

ရှင်ပေတာရှင်ဝါဒတပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF PETER.

၁

၁။ ယေရှုခရစ်တမန်တော်ငါပေတာရသည်။
၂။ နားထောင်ခြင်းကျေးဇူး၊ ယေရှုခရစ်အသွေး
တော်နှင့် မြန်းခြင်းကျေးဇူးကို ခံရမည်အ
ကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်း
သို့ရောက်၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏အနာ
ဂတိသညာ၏တော်အထိုင်းရွေးကောက်တော်
မူသောဘုတည်းဟူသော၊ ပုဒ်ပြည်၊ ဂလာတီ
ပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ အာရှပြည်၊ မိသုနီပြည်၊
အရပ်ရပ်တို့၌ကွဲပြားသောစည်းသည်အာဂန္တု
တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့် ဗြိဟိ
သတ်ခြင်းသည်သင်တို့၌စွမ်းပြားပါစေသော၊
၃။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဓမ္မဆိုင်သောမျှော်ထင်
ခြင်းအကြောင်း၊ မှီခိုခြင်းငှါ၊ လောက်ပြန်ခြင်း၊
ညစ်စွန်းခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းနှင့် ကင်းစင်သော
အစွေတော်ကိုငါတို့သင့်ခံရစေမည်အကြောင်း၊
ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ
သောအားဖြင့်၊ ကြီးစွာသောကရုဏာတော်နှင့်
အညီငါတို့ကိုတမန်ဖြစ်စွာ၊ စေတော်မူသော၊ ငါ
တို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်ဘုရားသခင်
၄။ သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူသောတည်း။- ထိုအစွေ
၅။ စတင်သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထင်
ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဖွင့်ဆင်သောကယ်တင်ခြင်း သို့
ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် ဇောင့်
ရွှက်တော်မူသော သင်တို့အဖို့ ကောင်းကင်
၆။ ဘုံ၌သိုထားလျက်ရှိသောအစွေတည်း။- အရည်
၇။ ကြံ၍ နှုတ်ခြင်းကို ခံနိုင်သော်လည်း၊ ဖျက်စီး
တတ်သောအရာကိုစစ်ကြောနှုတ်ခြင်းထက်၊ သင်
တို့ ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြော နှုတ်ခြင်းအရာ
သည်သာ၍ မြတ်သင့်၍၊ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်း
တော်မူသောအခါ အမျိုးအစွမ်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊
ဘုန်းအာဇ္ဇာသော အလိုငှါ ဖြစ်မည် အကြောင်း၊
အထူးထူး၊ အပြားပြားသော နှုတ်ခြင်း၊ နှောင့်ရှက်
ခြင်းကို ခံရသော အကြောင်း၊ မှီလျှင်၊ သင်တို့
သည်ယခုအခါခံရ၍ ဝမ်းနည်းသော်လည်း၊ အ

ထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးတော်ကို ထောက်၍
၈။ ရှင်လန်းသောမိတ်ရှိကြ၏။ ထိုသခင်ကိုသင်တို့
သည် မမြင်ဘူး၊ သော်လည်း ခုတ်ကြ၏။ ယခုမှာ
လည်းမမြင်ဘဲလျက်၊ ယုံကြည်သော အားဖြင့်
ဘုန်းအသရေနှင့် ဓမ္မဆိုင်သော၊ ပြော၍မရှိနိုင်
သော ရှင်လန်းခြင်း၊ မိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြ
၉။ သည် ဖြစ်၍၊- မိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်ခြင်း၊
တည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်း၏ အကျိုးကို ခံရ
ကြ၏။
၁၀။ ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရော
ဖက်တို့သည်စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍၊
သင်တို့ခံရသော ကျေးဇူးတော် အကြောင်းကို
၁၁။ ဟောပြောကြပြီး- ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော
ဆင်းရဲကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ ခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရ
သောဘုန်းစည်းမိတ်ကို၎င်း၊ သူတို့အထဲ၌ရှိသော
ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်သည် သက်သေခံနှင့်သော
အခါ၊ အဘယ်မည်သောသူကို၎င်း၊ အဘယ်သို့
သောအချိန်ကာလကို၎င်းဆိုလိုတော်မူသည်ဟု
၁၂။ မေးမြန်း ရှာဖွေကြ၏။- ကိုယ်ဟောပြောပြုစု
သော အရာများ တို့သည်၊ ကိုယ်အဖို့မထုတ်၊
သင်တို့အဖို့ ဖြစ်သည်ဟု၊ ထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြ
တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ စေလွှတ်တော်မူ
သောသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ပါလျက်၊ သင်
တို့အား ဝပ်ဂေလိတရားကို ဟောပြောသောသူ
တို့သည်၊ ထိုအရာများကိုသင်တို့အား ယခုကြား
ပြောကြပြီး၊ ထိုအရာတို့ကိုကောင်းကင်တမန်တို့
သည်စေ့စေ့ကြည့်ရှု စည်းစားဆွဲသောစေတနာ
မိတ်ရှိကြ၏။
၁၃။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးကိုခါးပန်းစည်း
၍ သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်း
တော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ ဆီသို့ ရောက် ထတံ့
သောဆုကျေးဇူးကိုအဆုံးတိုင်အောင်မျှော်ထင်
၁၄။ ကြလော့။- အထက်ကသင်တို့သည်မှောင်မိုက်
ထဲမှာကွင်းသော တပ်မက်ခြင်းတရားကို ယခုမ
လိုက်မထွင်းဘဲ၊ နားထောင် တတ်သော သူငယ်
၁၅။ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊- သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသော သူ

သည့် သန့်ရှင်းတော် မူသည်နည်းတူ၊ ကျင့်ကြံ
 ၁၆ ပြုမူသမျှတို့၌ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြသော- အ
 ကောင်းမှုကား၊ ငါသည်သန့်ရှင်းတော်မူသော
 ကြောင့်၊ သင်တို့သည်သည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ
 ၁၇ ထေ့ဟု၊ ကျမ်းစာသာသတည်း၊- လူ့မျက်နှာ
 ကိုမင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အကုန်အတိုင်းစီ
 ရင်တော်မူသော ခမည်း၊ တော်ကို သင်တို့သည်
 ဆုတောင်း ကိုးကွယ် လှူ၊ ဧည့်သည် ဖြစ် ဧည့်
 ကာသပတ်လုံးကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်ကျင့်နေ
 ၁၈ ကြလေ- မိမိဧည့်မဆက် ကျင်သည် သော အ
 ခုည်း၌၊ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း၊၊ အရှင်အစရှိသော
 ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သောဥစ္စာနှင့် သင်တို့
 ၁၉ ကိုရှေးတော်မူသည်မဟုတ်၊- အဆယ်အပြစ်မှာ
 မရှိ၊ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်သော သုံးသ
 ယ်ကဲ့သို့သောခရစ်တော်၏အသွေးတော်မြတ်
 ၂၀ နှင့် ရှေးတော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြသော- ထို
 ခရစ်တော်ကား၊ ဤအန္တမတည်မရှိ၌ ခန့်ထား
 တော်မူခြင်းကို ခံနှင့် သည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်
 အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သော သင်တို့
 အဖို့၊ ဤနောက်ဆုံးသောကာလ၌ထင်ရှားတော်
 ၂၁ မူပြီး-သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကိုထောက်လှယ်
 ယုံကြည် ခြင်း၊ ဖျော်ထင်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထို
 သခင်ကဲ့ဘုရားသခင်သည်သေခြင်းမှထင်ရှား
 ဧဇရ်ဘုန်းအသရေကိုပေးသနားတော်မူပြီး
 ၂၂ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော
 ၂၃ မျိုးစေ့အားဖြင့် ဖြစ်စွားသည်မဟုတ်၊ မဖောက်
 ပြန်မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်းဟူသော၊
 အသက်ရှင်၍ အစည်အဝါ တည်တော် မူသော
 ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် ဖြစ်
 စွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုများကို ချစ်ရောင်မ
 သောင့်၊ အမှန်ချစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ စိတ်ထဲမှာသမ္မာ
 တရားကို နားထောင်လျက်၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံး
 ကို စင်ကြယ်စေပြီး သည် နှင့် အညီ၊ စင်ကြယ်
 သောစိတ်နှင့်အချင်းချင်းအားကြီးသောချစ်ခြင်း
 ၂၄ ပေတ္တာရှိကြသော- လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်
 ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ လူမျိုး၏ ဘုန်းရှိသမျှသည်သည်၊
 မြက်ပင် ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ မြက်ပင် သည် ညှိုးနွမ်း
 သွေ့ခြောက် ခတ်၏အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏-
 ၂၅ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားမူကား၊ ကာ
 လအစည်အမြဲ တည်၏၊ ထို နှုတ်ကပတ်တော်
 သည်၊ သင်တို့အား ဟောပြောသော ဝေဂေလိ
 တရားဖြစ်သတည်း။

၂
 ၁ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်သခင်ဘုရား၏ကျေး
 ၂ ရူးတော်ကိုမြည်းစမ်းကြသည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးမျိုး
 ၃ သောမနာလိုခြင်း၊ လှည့်ခြားခြင်း၊ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊
 ၄ ပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသမျှကိုပယ်ရှား၍၊ ကယ်
 တင်ခြင်း၊ အလိုငှါ နှုတ်ကပတ်တရား၏ နှိုစစ်
 အားဖြင့် ကြီးပွားမည်အကြောင်း၊ ရွားစသော
 သူငယ်ကဲ့သို့၊ ထိုတရား၌ ကိုအလွန်လိုချင်သော
 ၅ စိတ်ရှိကြလေ- လူတို့ပယ်ထား၍ ဘုရားသခင်
 ရွေးချယ် တော်မူသော အသက် ကျောက် မြတ်
 တည်းဟူသော၊ ထို သခင်ထံသို့ သင်တို့သည်
 ၆ ရောက်၍၊- အသက်ကျောင့်စွာကဲ့သို့ အဆင့်
 ဆင့် အထပ်ထပ် တည်ဆောက်လျက် ရှိသဖြင့်၊
 ၇ ဓမ္မတိုက်ဖြစ်ကြ၏၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ဘုရား
 သခင် နှစ်ဆက်တော် မူရာ ဓမ္မ ထင်ကို ပူဇော်
 ရသော သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပရောထိတ်မျိုး
 ၈ ထည်းဖြစ်ကြ၏၊- ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာသာ
 သည်ကား၊ ရွေးချယ်သော ထိုက်ထောင့်အဖြစ်
 ကျောက်မြတ်ကို ဗီဇနုတောင်ပေါ်၌ငါစုထား
 ၏၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသော သူသည် ချွတ်
 ၉ ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာ ထူထာသတည်း၊- ထို
 ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသင်တို့နှစ်ကား၊ ဘုန်း
 အသရေရှိ၏၊ နားမထောင်သော သူတို့နှစ်ကား
 တိုက်ကို တည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသော
 ကျောက်သည် နောက်တစ်ဆင့်ထိုက်ထောင့်အထွေ
 ၁၀ စွာသို့ ရောက်ပြန်၏၊- နားမထောင်သော နှုတ်က
 ပတ်တရားတော်ကို ထိမိ၍ လဲသော သူတို့သည်
 ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်
 ထည်းဖြစ်၏၊ ထိုအမှုနှင့်အညီစေခြင်းငှါထိုသူတို့
 ကိုခန့်ထားတော်မူသတည်း၊
 ၁၁ သင်တို့မူကား၊ မှောင်မိုက်ထဲမှထွက်သော
 အထင်းတော် သို့ ခေါ်သွင်းတော် မူသော သူ၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို လေးမြဲစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်
 တော်မူသောအမျိုး ဖြစ်ကြ၏၊ မင်း ဧည့်မိမိ
 သောယဇ်ပရောထိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး
 ၁၂ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ
 ၏၊- အထက်ကအပေါင်းအသင်းမဟုတ်၊ ယခု
 တွင်ဘုရားသခင်၏ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏
 ကရုဏာ ကျေးဇူးတော် ကို အထက်ကမခံရ
 သော်လည်းယခုတွင်ခံရကြ၏၊
 ၁၃ ခုစ်သူတို့၊ မိညည်နှင့်စစ်မြိုင်တတ်သောကိုယ်
 ကာသတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မိမိအကြောင်း။

ဧည့်သည် အာဂန္တု ကဲ့သို့သော သင်တို့ကို ငါ
 ၈၂ တောင်းပန်၏။ သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကို
 ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည် အမှုမှာ၊ ဘုရားသခင်ကြီး
 ရှစ်ရပ်တော်မူသော နေ့ရက်၌၊ သင်တို့၏ကောင်း
 သော အကျင့်ကို သူတို့သည် ထောက်ရှု၍ ဘုရား
 သခင်ကို ချီးမွမ်းမည် အကြောင်း၊ သူတို့ ရှေ့၌
 တင့်တယ်လှောက်ပတ်စွာ ကျင့်နေကြလော့။
 ၈၃ သခင်ဘုရား၏ မှတ်နှာတော်ကို ထောက်လှက်၊
 အကွင့်အမြတ်တည်း ဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ၊
 လူဆိုးတို့ကို ဝါတ်စီရင်စေခြင်းငှါ ၎င်းလူကောင်း
 ၈၄ တို့ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ ၎င်းရှင်ဘုရင်ခန့်ထား
 သော ဝန်ပင်းဖြစ်စေ၊ လူတို့တွင် စီရင်ခန့်ထားသ
 မှသော မင်း၏ စာပိုဒ်၊ ခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။-
 ၈၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော
 အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ မြင့်လှိုက်တို့၏ မိုက်
 ခဲသော စကားကို ချေစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
 ၈၆ သည် ထိုသို့သော အလိုတော်ရှိ၏။ လူလွတ်ဖြစ်
 သော်လည်း လွတ်ခြင်းအကြောင်း မြင့်မကောင်း
 သော အမှု တို့ကို ဖုံးတုပ်သော သူကဲ့သို့ မကျင့်၊
 ၈၇ ဘုရားသခင်၏ ကွန်ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။- ပယ်
 ထိမ်းသော သူတို့ကို မိုသေကြလော့။ ညီအစ်ကို
 များကို ချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကြွေးကန်
 ခြင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို မိုသေခြင်းရှိကြလော့။
 ၈၈ အစေခံငယ် သားတို့၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊
 နှင့် တကွကိုယ်သခင်တို့၏ စာပိုဒ်၊ ခြင်းကို ဝန်ခံ
 ကြလော့။ သခင်သည် စိတ်ကောင်း၍ ပြည်ညွှန်း
 သော သဘောရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်းသော
 ၈၉ သဘောရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ဝန်ခံကြလော့။- အ
 ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ မှတ်နှာတော်ကို
 ထောက်၍၊ မတရားသော ညည်းဆဲ ခြင်းကို နာ
 ၉၀ ကြင်စွာ ခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။ ကိုယ်အပြစ်
 ကြောင့် ဝါတ်ခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ အ
 ဆယ်ဗျီးမွမ်းစရာရှိသည်။ ကောင်းမွန်စွာ ပြု၍
 ဆင်းရဲခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ ဘုရားသခင်
 ၉၁ ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူးရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
 သို့အလိုငှါ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီး ခရစ်တော်
 သည် ငါတို့အတွက် ခံတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ခြေ
 တော်ဆုကို ရှောက်လိုက်စေခြင်းငှါ ပုံသက်သေ
 ၉၂ ကိုထားတော်မူပြီး- ထိုသခင်သည် ခုစရိုက်ကို မ
 ၉၃ ပြု၊ နှုတ်ဘော်၌ ယည်းမသာကို ရှာမကွေး- ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းကို ခံရသောအခါ ပြန်၍ မကဲ့ရဲ့။ အသေခံရ
 သောအခါ ဖြစ်၊ ခြောက်ခြင်းကို မပြု၊ တရားသ

မြင့်စီရင်တော်မူသော သူ၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်အပ်
 ၉၄ နှိတ်တော်မူ၏။- ငါတို့သည် အပြစ်နှင့် ဆိုင်သော
 အရာ၌ အသေဖြစ်၍၊ မြှင့်တင်ခြင်းအရာ၌ အ
 သက်ရှင်စေမည် အကြောင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို
 ကိုယ်တော်တိုင် သစ်တိုင်မှာ ခံတော်မူပြီး ဝါတ်
 ၉၅ ခုက် တော် မား အားဖြင့် သင်တို့ သည် အနာ
 ပျောက်လျက် ရှိကြ၏။- သင်တို့သည် အထက်က
 လမ်းလွဲ၍ ပျောက်သော သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
 ယခုမူကား၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော သင်တို့၏
 ပိညာဉ်တို့ကို စာပိုဒ်၊ ကြည့်ရှုတော် မူသော အ
 ရှင်ထံသို့ ပြန်ရောက်ကြပြီ။
 ၃
 ၁ အထက်ဆီခဲပြီးသည်နှင့် ညီးတူ၊ မိမိတို့၊ ကိုယ်
 ၂ ခင်ပွန်း၏ စာပိုဒ်၊ ခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ သို့ပြု
 ၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားမထောင်သော
 ယောက်ျား၊ အဆိုးရှိလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တရား
 မနာသော်လည်း၊ သင်တို့၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်
 စင်ကြယ်သော အကျင့်တို့ကို ထောက်ရှု၍၊ မိမိ
 မယား၏ အကျင့်အားဖြင့် သွေးဆောင်လျက် အ
 ၃ တူပါမည် အကြောင်းရှိ၏။- သင်တို့၌ ဘန်ဆာ
 ဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင်ကျပ်ခြင်း၊ ရှာဆင်ခြင်း၊
 အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်တန်ဆာ
 ၄ ဆင်ခြင်းမဖြစ်စေဘဲ၊- ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အသိုး
 များစွာ ထိုက်သော နူးညံ့ ဖြစ်သက်ခြင်းသဘော
 တည်းဟူသော၊ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးတတ်
 သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော စိတ်နှစ်လုံး၏ အ
 ၅ တွင်းလူဖြစ်စေကြလော့။- ဘုရားသခင်ကို ကိုး
 ၆ စား၍ သန့်ရှင်းသော မိမိတို့သည် ရှေးက ထိုသို့
 ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာသည် အာ
 ဗြဟ္မာကို သခင်ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ သူ၏စကားကို နား
 ထောင်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ စာပိုဒ်၊ ခြင်းကို
 ဝန်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်၍၊
 ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းအလျှင်းမှ ဘေးနေလျှင်
 ၇ စာရာ၏သို့ ဖြစ်ကြ၏။- ထိုနည်းတူ ယောက်ျား
 တို့၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌ အဆိုးအတားမရှိစေ
 ခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဆက်
 ဆံ၍ အမွေခံရသော သူ၎င်းကဲ့သို့၊ သတိပညာ
 နှင့် လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့် အတူနေ၍၊ အား
 နှင်းသော သူကို ပြုသင့်သည် အတိုင်း သူကို စောင့်
 မပြုစုကြလော့။
 ၈ အချုပ်အခြာစကား ဟူမူကား၊ သင်တို့ အ
 ပေါင်းသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြ

လေးဦးစိတ်ကြင်နာခြင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊ သနား နှိမတ်ခြင်း၊ စိတ် နှိပ် ချခြင်း မှီကြ

၈ လေးဦး- သင်တို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အဓမ္မခံစေခြင်း အလိုငှါ ခေါ်တော်မူသော သူဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍၊ အခွင်းရှင်းရန်တို့မမူ၊ ပြန်၍

၁၀ မကဲ့ရဲ့၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို ပြုကြလေဦး- အသက်ကို ဓမ္မလျော်စေ၍၊ ကောင်းမွန်သော နေ့ရက်တို့ကို ရွေးခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည်၊ မိမိလျှာကို မကောင်းသော အရာနှင့် ကင်းလွတ်စေ၊ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်-

၁၁ ခုစမှိုက်ကို လွှဲရှောင်၍ သုစမှိုက်ကို ပြုစေ၊ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့်နေခြင်းကို ရှောင်၍ မှီရောင်

၁၂ လိုက်စေ- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သင့်မြှောက်ပတ်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏၊ သူတို့ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏၊ သုစမှိုက် ပြုသော သူတို့ ကိုကား၊ ထာဝရ

၁၃ ဘုရားသည် မှတ်နှာတွဲတော်မူ၏- သင်တို့သည် ကောင်းသောတရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်လျှင်၊

၁၄ အဆယ်သူညှိ အမည်နည်း- မြှောက်ပတ်ခြင်းတရားကြောင့် ဆင်းရဲခံရလျှင်မူကား၊ မင်္ဂလာရှိကြ၏၊ သူတို့၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို မကြောက်

၁၅ ကြနှင့်၊ မထိတ်တန့်ကြနှင့်- စိတ်နှစ်လုံး ထဲ၌ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကို ရိုသေခြင်း မှီကြလေဦး၊ သင်တို့မျှော်ထင်ခြင်း၊ ၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသောသူရှိသမျှ တို့အား၊ နူးညံ့သောသဘောကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ကာလအစဉ်မပြတ် အသင့်ရှိနေကြလေဦး-

၁၆ ခရစ်တော်၌ သင်တို့ကျင့်သော အကျင့် ကောင်းကို ရှုတ်ချသော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင် ရှက်ကြောက်ခြင်း မှီမည် အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော

၁၇ စိတ်ကြည်လင်လျက်နေကြလေဦး- ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ သုစမှိုက်ကို ပြု၍ ဆင်းရဲခံခြင်းသည်၊ သုစမှိုက်ကို ပြု၍ ခံခြင်းထက် သာ၍

၁၈ ကောင်း၏- ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ မိညည်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊ မြှောက်ပတ်တော်မူသောသူသည်၊ မမြှောက်ပတ်သော သူတို့အတွက်၊ သုစမှိုက်အဖြစ်

၁၉ ဗျားကြောင့် တခါခံတော်မူ၏- ထိုမိညည်တော်အားဖြင့် ထည်းကြွသွားတော်မူ၍၊ ယခုထောင်

ထဲမှာ ထောင်ထားသော မိညည်တို့အား တရား

၁၀ ယောတော်မူ၏- ထိုမိညည်တို့မူကား၊ ရွေးကာလ၊ နေ့ထက်ထက်၌၊ နည်းသောသူတည်းဟူသော လူရှစ်သောင်းကို ထိုကို ရေအားဖြင့် ကယ်ဆယ်သောသင်္ဘောကို တည်ထုပ်စဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ ခန္တီတော်သည် ဆိုင်းထင်တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင်သောမိညည်ဖြစ်သတည်း-

၁၀ ထိုသို့သော ဥပမာအတိုင်း၊ ယခုတွင် နှစ်ခြင်းသည့် ယေရှုခရစ်ထမြောက်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏၊ နှစ်ခြင်းထု ဆိုသော်၊ ကိုယ်ကာယ၏ အညစ်အကြေး၊ ဆေးကြောခြင်းကို မဆိုလို၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကြည်ထင်၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဝန်ခံခြင်းကို ဆိုလိုသ

၁၁ တည်း- ထိုသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကြွတော်မူသည့်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန်အစရှိသော အာဇာနည်တန်ခိုးများကို ထုပ်ဖုံးလျှာတ်၊ ဘုရားသခင်၏ ထက်ရှာတော်ထင်၍ ရှိတော်မူ၏။

၄

၀ ထိုသို့ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါတို့အတွက် ခံတော်မူသည်မှန်သောကြောင့် ထင်ထိုက်သည်၊ ထိုသို့သောသဘောကို ထက်နက်ပြု၍ သုံးစွဲကြလေဦး၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခံသောသူသည် သုစမှိုက်တို့နှင့် ထွတ်မြဲသောသည်

၁ ဖြစ်၍- နောက်တစ်ခု သူတို့၏ တပ်မတ်ခြင်းတရားကို မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်အပိုင်းအခြား ကျန်ရစ်သော ကာလကို လွန်စေတတ်၏-

၂ သာသနာပလူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမတပ်မတ်ခြင်း၊ ဓမ္မရည်နှင့် ယစ်မှုခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ သောက်ကျူးခြင်း၊ အဓမ္မရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ထွက်ထည်၍၊ ငါတို့လွန်စေပြီးသော အသက်ကာလသည် ငါတို့အား

၃ ထောက်ပံ့၏- ယခုမှာ သင်တို့သည် သူတို့နှင့် အတူမဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးညစ်ညူး၊ နှာမပြုသည်အရာကို သူတို့သည် စုံကြော၍ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏-

၄ သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့ကို ငှင်းသေသောသူတို့ကို ငှင်းတရားစီရင်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိတော်မူသော သူရှေ့၌၊ ထိုသူတို့သည်

၅ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြတော့- ထိုအကြောင်းကြောင့် လူတို့ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ စိတ်မိညည်အားဖြင့် အသက်ရှင်မည်အ

ကြောင်း၊ သေသောသူတို့သည် ဝေဋ္ဌဗေဒတရားကို ကြားရကြ၏။

- ၇ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် အဆိုးသို့ ရောက်လှသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာသတိရှိကြလေသော ဆုတောင်းခြင်း၊ အလိုငှါ ဧဝံနောတိလေသော အခြားသော အမှုအရာထက် မက၊ အခွင်းခွင်းအား ကြီးသော ချစ်ခြင်းပေတ္တာရှိကြသော ချစ်ခြင်းပေတ္တာသည် မှားစွာသောအပြစ်တို့ကို ဝှံ့ဖျက်တတ်၏။ မြည်တမ်းခြင်းမရှိဘဲ အခွင်းခွင်းဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြလေသော သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီး ခံရကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏အထူးထူးအပြားပြားသော ကျေးဇူးတော် ဘဏ္ဍာစိုးကောင်းကို သီးအခွင်းခွင်းဝေငှပေးကမ်းကြလေသော ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အား ဖြင့်ဘုန်းတော် ထင်ရှားစေမည် အကြောင်း၊ ဟောပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ရွာဒိတ်တော်နှင့် အညီဟောပြောစေ၊ အခြားသော အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော အစွမ်းသတ္တိအတိုင်း ဆောင်ရွက်စေ၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသတည်း၊ အာမင်း။
- ၈ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းစရာတို့ ယခုခံရသော စီးစစ်ခြင်း အရာကို ကား၊ သင်တို့၌ အံ့ဩစွာလှသော အရာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍၊
- ၉ အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲကို ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်းသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းမည်အကြောင်း၊ ယခုပင်ဝမ်းမြောက်ကြလေသော ခရစ်တော်၏နာမကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရလျှင် မဂ်ဃာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းကြီးသောပိညဉ်တော်သည် သင်တို့ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သူတို့၌ ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သင်တို့၌ ကား ချီးမွမ်းခြင်း ရှိတော်မူ၏။ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ သုဥစ္စာကို ခိုးသောအပြစ်၊ ခုစရိုက်ကို ပြုသောအပြစ်၊ သူတပါးအမှု၌ ရောနှောသော အပြစ်ရှိ၍၊
- ၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ မခံစေနှင့်။ ခရစ်ယာန် ဖြစ်သောကြောင့် ခံရလျှင်မူကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ခံရလျှင် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေ။ ဘုရားသခင်၏ ဝိပဿနာတော်ကို ချီးမွမ်းစေ။

ရသောအချိန်ရှိပြီး ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝေဋ္ဌဗေဒတရားစကားကို နားမထောင်သောသူတို့၏ အမှုသည် အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ မြောင့်မတ်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည် မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသော သူသည် အဘယ်မှာ ပေါ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်းဆင်းရဲ ခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကို သစ္စာရှိသော အသက်သခင် ကဲ့သို့ မှတ်လျက်၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်နေ၍၊ ကိုယ်တော်၌ မိမိတို့အသက်ပိညဉ်ကို အပ်နှံကြစေ။

၅

- ၁ သင်းတုတ် အရာ၌ ၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို သိမြင်သော သက်သေအရာ၌ ၎င်းခန့်ထားသောသူ၊ ထင်ရှားစေတော်မူလတံ့သော ဘုန်းအသရေတော်ကို ဆက်ဆံသော သူဖြစ်သော ငါပေဘုရားသည်၊ သင်တို့တွင် ရှိသောသင်းတုတ်ချင်း တို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။ သင်တို့နှင့် အတူ ရှိသော ဘုရားသခင်၏ သိုးတော် စုကို ထိန်းခြင်း အမှုမှာ၊ အနိုင်ထိန်းရသောကြောင့် မဟုတ်၊ မစင်ကြယ်သော စီးပွားကို တပ်မက်သောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလို စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှုတပ်ထိန်းကြလေသော အသီးအသီးတုတ်သော အသင်းတော်တို့ကို အာဇာနည်အဖြစ် အစိုးတရပြုသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သိုးတော်စုရှေ့မှာ ဝံ့သက်သေကို ပြသော သူ ဖြစ်ကြလေသော သို့ဖြစ်လျှင်၊ သိုးထိန်း အကြီးပေါ်ထွန်းတော်မူသော အခါ၊ သင်တို့သည် မညှိုးမနွမ်းတတ်သော ဘုန်းကြီးသောပန်းဦးရစ်သရေကို ခံရကြလိမ့်မည်။
- ၂ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ရှိသောသူတို့၊ အသက်ကြီးသောသူတို့၏ စကားကို နားထောင်ကြလေသော ထိုမျှမက၊ အခွင်းခွင်း တယောက်အောက် တယောက် နှိပ်ချလျက်နေ၍၊ နှိပ်ချခြင်းတန်ဆာကို ဆင်ကြလေသော အကြောင်းမူကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသော သူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိပ်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူမည် အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်အောက်၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်နှိပ်ချကြလေသော သင်

- ထိုကို သတိနှင့် ကြည့်ရှုတော် မူသောကြောင့်၊
သင်တို့၌ စိုးရိမ်ခြင်း အမှုရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်
တော်၌အပ်နှံ ကြလော့။
- သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲ စောင့်နေကြ
လော့။ သင်တို့၏ရန်သူတည်းဟူသောမာနုနတ်
သည်၊ တောက်သော ချင်သောကဲ့သို့ အဆယ်သူ
ကိုမျိုရမည်နည်းဟူ၍ လှည့်လည် ရှာဖွေလျက်
ရှိ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ လူပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော
သင်တို့ညီအစ်ကို များတို့သည် ထိုသို့သောဆင်း
ရဲကိုခံရကြသည်ဟု သိမှတ်လျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း
၌တည်၍ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော့။
  - ၁၀ ဆုခံတော် ယေရှု အားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရ
ဘုန်းအသရေတော်သို့ ခေါ်တော် မူသော၊ ခပ်
သမ်းသော ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသော ဘုရား
သခင်သည် ခဏဆင်းရဲ ခံပြီးသောသင်တို့ကို
နံ့ဆင်း တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံ စေတော် မူလိမ့်။
- ၁၁ မည်။- ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
ဘုန်း အသရေ အစွမ်း သတ္တိ ရှိတော် မူသော
တည်း။ အာမင်။
- ၁၂ ငါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်း သွားစောင့်
လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲသည်၊ ကပ်သော ဤအရာများ
သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် အမှန် ဖြစ်
သည်ဟု သက်သေခံလျက်၊ ဤစာကို အကျည်း
အာ ဖြင့် ရေးပြီးမှ၊ ငါမိတ်ထင်သည် အတိုင်း
သင်တို့အဖို့ သမ္မာရှိသော ညီအစ်ကို သိလွှာခွဲ
- ၁၃ ထက်မြင့်ယခုပေးလိုက်၏။- သောမကုပ္ပဓမ္မ
ဗာဠလုန်၌ ရှိသောသင်တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ်
တော်မူသောအဆင်းတော်သည် သင်တို့ကို နှုတ်
- ၁၄ ဆက် ကြ၏။- အခွင်းခွင်း တယောက် ကို တ
ယောက် မေတ္တာ နမ်းခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက် ကြ
သော၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောသင်တို့၏အပေါင်း
၌ ဖြစ်သက်ခြင်းရှိစေတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဒြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ပေတရုဒြဝါဒစာရတိယစောင်။
THE SECOND EPISTLE OF PETER

- ၁ ယေရှုခရစ်ကျွန်တမန်တော်ငါတို့မှန်ပေတရု
သည်ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ဘုရား
သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ငါ
တို့ ယုံကြည် သည်နည်းတူ၊ ငြိတ်စွာသော ယုံ
ကြည်ခြင်းကို ရသောသူတို့အား ကြားလိုက်ပါ
၏။- ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုကို၎င်း၊
သိသောညာဏ်အားဖြင့်၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ဖြစ်
သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ များပြားပါစေသော။
- ထိုသို့နှင့်အညီ ငါတို့ကို ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့်
ခေါ်တော်မူသောဘုရားကို သိသောညာဏ်အား
ဖြင့်၊ ငါတို့အား အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌
ရွှေလျှော်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှတို့
ကို ဘုရားတန်ခိုးတော်သည် ပေးသနားတော်မူ
ပြီး- ထိုသို့သောအားဖြင့် သည်းအလွန်ကြီးမြတ်
- ၂ ခြံအသီးထိုက်သောဂတိများကို ငါတို့၌အပ်ပေး
တော်မူပြီး အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိတော်များ
ကို အနှံ့ပြု၍ သင်တို့သည် ထောက်တပ်မက်ခြင်း၊
အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ဘုရား
ပကတိကို ဆက်ဆံရသောသူ ဖြစ်ကြမည်အ
ကြောင်းတည်း။- ထိုသို့အလိုငှါ၊ သင်တို့သည်
ယုံကြည်ခြင်း၌ သီလကို၎င်း၊ သီလ၌ ပညာကို
၃ ၎င်း၊- ပညာ၌ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းကို၎င်း၊
ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံခြင်းကို
၄ ၎င်း၊ သည်းခံခြင်း၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြု၍ ဓမ္မလျှော်
၅ ခြင်းကို၎င်း၊ ထိုရွှေလျှော်ခြင်း၌ ညီအစ်ကို နှစ်
မက်ခြင်းကို၎င်း၊ ညီအစ်ကိုနှစ်မက်ခြင်း၌ ချစ်ခြင်း၊
မေတ္တာကို၎င်း၊ အလွန်ကြီးမားသောထုတ်၍ထပ်
၆ ဆင့်ကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုပါရမီတို့
သည် သင်တို့၌ ပြု၍ ကြွယ်ဝလျှင်၊ ငါတို့သခင်

ထေရှာရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်း၌မပွင်းမိခြင်းငှါ
 ၎င်း၊ အကျိုးပေးခြင်းစေခြင်းငှါ- ၎င်းပြုပွင့်တတ်ကြ
 ၈ ။- ထိုပါရမီနှင့်ကင်းသောသူမူကား၊ မှက်မိ
 ကန်၏။ ကိုယ်မှက်မိကိုကိုယ်မိတ်နှံ့မိမိအပြစ်
 ၉ ။ ဟောင်းသေးကြောကြောင်းကိုမေ့လျော့၏။- ထို
 ကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရသောခေါ်
 တော်မှုခြင်းနှင့်ရှေးရယ်တော်မှုခြင်းကိုတည်မြဲ
 စေခြင်းငှါ သာ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြသော
 သို့ပြုလျှင်၊ ရွှေလျော့ခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်
 ၁၀ ။ သည်ဖြစ်၍- ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
 အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ထာဝရ နိုင်ငံတော်ထဲ
 သို့ဝင်စားခြင်း၊ အရှင်ကိုသင်တို့အား ကြွယ်ဝ
 ရွာသေးသနားတော်မူလတံ့။
 ၁၁ ။ ထိုကြောင့်၊ ယခုဟောပြောသောသမ္မာတရား
 ကိုသင်တို့သည် နားထည်၍ တည်ကြည်ခြင်းရှိ
 သော်လည်း၊ ဤသို့သောစကားများနှင့်သင်တို့
 အား အစည်မပြတ်သတိပေးမည် အမှုကို ငါမ
 ၁၂ ။ မေ့မလျော့။- ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ဗျာ
 ၁၃ ။ မိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတည်းခိုရာက
 ကိုမကြာ မဖြင့်မှီ ငါပြစ်သွားရမည် အရာကိုငါ
 သိမှတ်၍၊ ဤတံခွန်နေစည်ကာလပတ်လုံး၊ သင်
 တို့ကိုသတိပေး၍ ရှိသော အပ်သည်ဟု ငါသ
 ၁၄ ။ ဆော့ရှိ၏။- ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါစုတေ့ သည်နောက်၊
 သင်တို့သည် ဤအရာများကို အစည်မှတ်မိစေ
 ခြင်းငှါ ငါကြိုးစားအားထုတ်မည်။
 ၁၅ ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊
 ကြွထာတော် မူခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့အား ကြား
 ပြောသောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ်နှင့်ပွင့်
 ဆင်သော၊ ဣာဓိစကားကိုမလိုက်၊ ဘုန်းအာဇီ
 တော်တော်ကိုကိုယ်တိုင်၎င်းသောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၁၆ ။ အဆယ် သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ငါ့နှစ်
 သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ ချစ်သား၊ ပေတည်း ဟူ
 သော အသံတော်သည်၊ ထူးမြတ်သော အရောင်
 အဝါတော်ထဲက၊ ထိုသခင် သို့ရောက်သော အ
 ခါ၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်အထံတော်မှလက်
 အသရေ၊ ဘုန်းအာဇီတော်ကို ခံရတော်မူ၏။
 ၁၇ ။ ကောင်းကင်က ရောက်လာသော ထိုအသံတော်
 ကိုငါတို့သည် သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာသ
 ခင်ဘုရားနှင့်အတူရှိသောအခါကြားရကြ၏။
 ၁၈ ။ ထိုမှတစ်ပါး၊ သာ၍မြို့သောအနာဂတ္တကော
 တော်သည် ငါတို့၌ရှိသေး၏။ မိတ်နှစ်လုံးထဲ၌
 အာရုဏ် ဟက်၍ ကြွယ်ဝပေါ်ထွက်သည်ကား

ထတိုင်အောင်၊ ထိုအနာဂတ္တကောတော်ကို
 မှောင်မိုက်အရပ်၌ ထွန်းလင်းသောဆီမီးကဲ့သို့
 ၁၀ ။ မှတ်၍၊ သင်တို့သည် အမှီပြုသင့်ကြ၏။- ကျမ်း
 စာ၌ပါသောအနာဂတ္တကော၊ မည်သည်ကား၊
 ကိုယ်အလိုအလျောက် အနက်ပေါ်ဟုရှေးဦးစွာ
 ၁၁ ။ သိမှတ်ကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ အနာဂတ္တ
 စကားသည် လူအလိုအား၊ မြင့်မြစ်ဘူးသည်မ
 ဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် သန့်
 ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူ
 မြင်းကိုခံရ၍ ဟောပြောကြ၏။
 ၂
 ၁ ။ သို့သော်လည်း၊ ထူးလူတို့တွင် မိစ္ဆာပရော
 ဝက်၌ကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော
 မိစ္ဆာမိဋ္ဌအယူများကိုပရိယာယ်အားဖြင့်သွင်း
 ၍၊ မိမိတို့ကိုယ်တော်မူသောအရှင်ကိုငြင်းပယ်
 လျက်၊ မိမိတို့အပေါ်သို့ လျှင်စွာသော ဖျက်ဆီး
 မြင်းကို ရောက်စေသော မိစ္ဆာဆရာတို့သည်သင်
 ၂ ။ တို့တွင်၌ ကြွလိပ်မည်။- သူတို့ညစ်ညူးသော အ
 ကျင့်စေလေ့ကို အများသောသူတို့သည်လိုက်
 သောအားဖြင့်သမ္မာတရားလမ်းအသရေသည်
 ၃ ။ ဖျက်မီးလိပ်မည်။- သူတို့သည်လောဘလွန်ကျူး
 လျက် ခော့မေ့သောစကားနှင့် သင်တို့ကို ကုန်
 သွယ်ကြလိပ်မည်။ သူတို့အပြစ်စီရင်ခြင်းသည်
 ၄ ။ ရှေးကာလမှစ၍ မပင့်မနွဲ့၊ သူတို့ဖျက်ဆီးခြင်း
 သည်လည်း၊ အပ်၍မပျော်။
 ၅ ။ အကြောင်းမူကား၊ မြစ်မှားသောကောင်းကင်
 တမန်တို့ကိုဘုရားသခင်သည်နှစ်မြှောက်တော်မူ
 ခဲ့သော်လည်း ဗိုလ်ကို ပြီးမှ စစ်ကြော စီရင်ခြင်း အ
 လိုငှါ ချုပ်ထား၍၊ မှောင်မိုက်သံကြီးနှင့်ချည်
 ၆ ။ နှောင်တော်မူ၏။- ရှေးလောကဓာတ်ကိုထည်း
 နှစ်မြှောက်တော်မူ၊ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
 ၇ ။ ဟောသောနေ့နှင့် လူရုနှစ်ယောက်တို့ကို
 စောင့်မတော်မူ၍၊ ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သော
 ထောက်သား၊ အပေါင်းတို့ကို ရေထွမ်းငိုစေ
 ၈ ။ တော်မူ၏။- သောသံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့တို့ကိုမီး
 နှိမ့်ဖျက်ဆီးရာ၊ ဖါဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့်နောင်
 ၉ ။ ၌မတရားသော အကျင့်ကို ကျင့်ဆဲသောသူတို့
 အားပုံသက်သေကိုထားတော်မူ၏။- ထိုအခါမ
 တရားသောသူတို့၏ ညစ်ညူးသော အကျင့်အား
 ၁၀ ။ ဖြင့်နှောင်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသူ၊ မြောင့်မတ်
 သောလောဘကိုကယ်နှုတ်တော်မူ၏။- ထိုမြောင့်
 မတ်သော သူသည်မတရားသော သူတို့တွင် နေ

စည်အခါ၊ သူတို့မတရားသောစမ္မုပ္ပါဒ်ကိုနေ
ထိုင်မပြတ်မှတ်မိနိုင်လျက်၊ နားကြားလျက်မှ
သဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ်သောမိတ်နှစ်လုံးကိုပြင်း
၈ ခွာညည်းဆဲရမ်း၊ ဘုရားဝတ်၌နေလျော်သော
၁၀ သူတို့ကို ခုံစမ်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အထဲက ကယ်
နှုတ်ခြင်းငှာငင်၊ မတရားသော သူတို့ကို ဂါထာခံ
ခံစေမည်အကြောင်း၊ ညစ်ညူးသောတပ်မက်ခြင်း၊
ကိလေသာနှင့်တကွ၊ ကာမဂုဏ် အလိုသို့လိုက်
၁၂ ဖြစ်၊ အာဇာနည်ကို မထိခွဲခြင်းပြုသော သူတို့ကို
အထူးသဖြင့်ဂါထာခံစေမည်အကြောင်း၊ တရား
ဆုံးဖြတ်သောနေ့အဖို့ချုပ်ထားခြင်းငှာငင်၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် တတ်နိုင်တော်မူ၏၊ ထိုသူတို့
သည် ချေရင်သောသူ၊ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်တတ်
သောသူ ဖြစ်၍၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့
၁၄ ကိုကဲ့ရဲ့ခုံကြမ်း- ကောင်းကင်တမန်တို့ မူကား၊
သူတို့ထက် ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊
၁၆ သာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အားကဲ့ရဲ့ခွာ
သောပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြ- သူတို့မူကား၊
ဝမ်း၌ ဖျက်ဆီး၊ ဖျိရုဇန်ဆင်းသော တိရစ္ဆာန်
သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နားမလည်သောစရာ
ကိုကဲ့ရဲ့လျက်၊ မိမိတို့ပုဂံပျက်သော အားဖြင့်
အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မတရား
၁၈ သော အမှု၏ အပြစ်ကို ခံရကြ လိမ့်မည်- နေ့
အချိန်၌ပင် ထွန်ကျူးခွာ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း၊
အမှုသည်ပျော်နေရာဖြစ်သည်ဟုသူတို့သဘော
မှိမ်း၊ သင်တို့နှင့်အတူ ခားသောကံပွဲလုပ်သော
အခါမိမိတို့မှားယွင်းသောသဘောနှင့်ထွန်ကျူး
ခွာကာမဂုဏ်ခံစား၍၊ သင်တို့၌အညစ်အကြေး
၂၀ အစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြမ်း- သူတို့သည်သုမယား
ကိုပြစ်မှားသော ကိလေသာနှင့် ပြည့်စုံသော
ဓမ္မမိမိ၌၊ ဂုဏ်ကိုမပြုဘဲမနေနိုင်ကြ၊ မိတ်
နှစ်လုံးမတည်ကြည်သော သူတို့ကို အပြစ်သို့
သွေ့ဆောင်တတ်ကြ၏၊ လောဘထွန်ကျူးခြင်း၊
၂၂ နှစ်ကွင်းသည်၍၊ ကျိန်တော်မူခြင်း၏သားဖြစ်ကြ
၂၄ ၏- ဖြောင့်မတ်သောလမ်းထဲကထွက်၍ သွား
သဖြင့်၊ ဗောဓောင်သားဗာယံ၏ထမ်းကိုလိုက်
၂၆ ကြမ်း- ထိုဗာယံသည်မတရားသောအမှု၏အခ
ကိုတပ်မက်၍၊ မိမိဂုဏ်အတွက်ကြောင့်ဆုခွ
ခြင်းကိုခံရ၏၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကား
မပြောနိုင်သော ခြည်သည်လူထာသာ အားဖြင့်
မြှက်၍၊ ထိုပရောဇာန်မိုက်ခဲခြင်းကိုမြစ်တာ၊
ထေ၏

၁၇ ထိုသူတို့သည်ရေမမြီသောရေတွင်းကဲ့သို့ငင်၊
ထေတိုက်၍ လွင့်သောမိုဃ်၊ တိမ်ကဲ့သို့ငင် ဖြစ်
ကြ၏၊ သူတို့အဖို့ တစ်နက်သော ထာဝရမှောင်
၁၈ မိုက်ကိုသိုထားလျက် မှိမ်း- အကြောင်းမူကား၊
မှားယွင်းခြင်း၌ ကွင်းသည်သော သူတို့အထဲက
ပြေးလွှတ်လုသောသူတို့ကို၊ ထောင်ထွားသော
အချည်းနှီး၊ စကားပြောသည်နှင့်၊ ဇာတိပကတ်
တပ်မက်ခြင်း၊ ကိလေသာ ထွန်ကျူးခြင်းအား
၂၀ ဖြင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တတ်ကြ၏- ထွတ်
ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟုဝန်ခံလျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင်
ပုဂံပျက်ခြင်း၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏၊ အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ထိုကိုနိုင်သောစရာသည်လူ၏သခင်
၂၂ ဖြစ်၏- ကယ်တင်တော်မူသောအခွင့်သခင်လေ
ရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ လောကီညစ်
ညူးခြင်းနှင့် ကင်းထွတ်ပြီးမှ၊ တဝန်ကျော့မိ၍
၂၄ ရှုံးလျှင်၊ နောက်ဖြစ်တန်သည့်ရှေးဖြစ်တန်ထက်
၂၆ သာ၍ဆိုး၏- ခြောက်မတ်ခြင်း၊ တရားလမ်းကို
သိ၍၊ မိမိခံခဲ့ပြီးသော သန့်ရှင်းသောပညတ်ကို
တဝန်စွန့်ခြင်းသည်ထက်၊ ထိုလမ်းကိုမသိဘဲနေ
၂၈ သော်သာ၍ကောင်း၏- ငွေသည်မိမိအနိဝေ
ကိုပြန်၍ခား၏၊ ဝက်သည်ထည်း ဆေးပြီးမှ နှစ်
တွင်လူးပြန်၏ဟု၊ မှန်သောစကားပုံသည်ထိုသူ
တို့၌ပြည့်စုံသတည်း။

၃

၃၀ နှစ်သူတို့၊ ဤဒုတိယဩဝါစာကိုသင်တို့အား
၃၂ ယခုငါရေး၍ပေးလိုက်၏၊ သန့်ရှင်းသောပရော
ဇာန်တို့သည်၊ အထက်ကတော့ပြောသောစကား
များကိုငင်၊ ကယ်တင်တော်မူသောအခွင့်သခင်
ဘုရား၏တမန်တော်ဖြစ်သောငါတို့၏ပညတ်ကို
၃၄ ငင်၊ သင်တို့သည်အောင်းနေစေခြင်းငှာ၊ ဤစာနှစ်
စောင်၌ သင်တို့၏ ကြည်မြဲသော မိတ်မိညည်းတို့
၃၆ ကိုငါသတိပေး၍ နှိုးဆော်၏- ရှေ့ဦးစွာသိမှတ်
အပ်သောစရာဟူမူကား၊ နောက်ဆုံးသောကာ
လ၌ပျက်ရယ်ပြုတတ်သော သူတို့သည်၊ မိမိတို့
၃၈ တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍- ထခင်ဘုရား
ကြွလာမည် ဟူသော ဂတိတော်သည် အထက်
မှာရှိ သနည်း၊ သိုး၊ ဘေး၊ ဈား၊ ထိပ်ပျော် ထည်
နောက်၊ ခပ်သိမ်းသောစရာတို့သည်ခန့်ဆင်းစ
ကဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏ဟုဆိုလျက်၊ ကဲ့
၄၀ ရဲ့ခြင်းနှင့်တကွပေါ်ထာကြလိမ့်မည်- ရှေးကာ
လ၌မိုဃ်၊ ကောင်းကင်ကိုငင်၊ ရေထဲကထွက်၍
ရေဖြင့်တည်သောမြေကြီးကိုငင်၊ ဘုရားသခင်၏

နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြစ်စေတော်မူကြောင်း
 ၆ နှင့်- ဖြစ်ဘူးသောလောကဓာတ်ကိုထိုသို့စား
 ဖြင့်ရေနှင့် လွှမ်းမိုး၍ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို ထို
 ၇ သူတို့သည် မှတ်မိခွင့်သောစိတ်မရှိကြ- ယခုရှိ
 သောမိန့်ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမူကာ။ တ
 ရားဆုံးဖြတ်၍၊ အဝေပွလူတို့ကိုဖျက်ဆီးသောနေ့
 ရက်တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်စားဖြင့်
 သိုထားလျက်ရှိ၍၊ မီးရှို့ခြင်း အဖို့အလိုငှါနေ
 ရစ်သတည်း။
 ၈ ချစ်သူတို့၊ ထာဝရဘုရားမှာ ကာလတရက်
 သည်၊ အနှစ်တထောင် ကဲ့သို့၎င်း၊ အနှစ်တ
 ထောင်သည်တရက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည်အရာတ
 ၉ ရကိုမမေ့လျော့ကြနှင့်- လူထုအချို့တို့သည်၊ နှေး
 ခြင်းကိုမှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဂတိတော် အရာမှာ နှေးတော်မမူ၊ ငါတို့တွင်အ
 ထယ်သူမျှမပျက်စီးဘဲ၊ ရှိသမျှတို့သည်နောင်တ
 ရစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့ကို သည်းခံ
 ၁၀ တော်မူ၏- သူမိုးသည်ညည့်အခါသာသကဲ့သို့၊
 ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်လာလိမ့်မည်၊ ထို
 နေ့၌မိန့်ကောင်းကင်သည်ကြီးစွာသောအသံ
 နှင့်တကွ ပျောက်သွားလိမ့်မည်၊ ထောကဓာတ်
 တို့သည်ပူအားကြီး၍ပျက်ကြလိမ့်မည်၊ မြေကြီး
 ကိုယ်မှစ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုလုပ် သမျှသော
 အရာတို့သည်ကျမ်းသောကြာလိမ့်မည်။
 ၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာ အလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်
 ၁၂ မည်မှန်သောကြောင့်၊ မိန့်ကောင်းကင်သည်
 မီးနှင့်ပျက်၍ သောကဓာတ်တို့သည်ပူအားကြီး
 လျက်၊ အရည်ကြိုခြင်းကိုခံရသောနေ့တည်းဟူ
 သော၊ ဘုရား သခင်၏ နေ့ရောက်လိမ့်မည် ဟု၊
 သင်တို့သည်မျှော်လင့်တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်း
 သော အကျင့်ကို ကျင့် ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ် ခွံ မွှေ

လျှော် ခြင်း စားခြင်း၊ အထယ် သို့သော သူဖြစ်
 ၁၃ အပ်ကြသနည်း- ယခု ရှိသမျှသော အရာတို့
 သည်ပျက်ရသော်လည်း၊ ခြောင့်မတ်ခြင်းတရား
 တည်နေရာ မိန့်ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီး
 သစ်ကို ငါတို့သည် ဂတိတော် နှင့် အညီ မျှော်
 ထင့်ကြ၏။
 ၁၄ ထိုသို့မျှော်လင့်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူ
 တို့၊ သင်တို့သည်အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်၍
 အထယ် အပြစ်မျှ မပါဘဲ၊ ရှေ့တော်သို့ ဖြစ်ဝပ်
 စွာရောက်မည်အကြောင်း ကြိုးစား စားထုတ်
 ၁၅ ကြလော့- ငါတို့ချစ်သောညီပေါထုသည်၊ မိမိခံ
 ရသော ညာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အားရေ
 ချံပေးလိုက်သောစာ၌၎င်း၊ သူသည် ဤအရာများ
 ကိုပြော၍ စီရင်သောဩဝါဒစာ ရှိသမျှတို့၌၎င်း
 ပါသည် နှင့် အညီ၊ ငါတို့ သခင်ဘုရား သည်းခံ
 တော်မူခြင်းသည်ကယ်တင်မည်အကြောင်းဖြစ်
 ၁၆ သည်ထုမှတ်ကြလော့- ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသော
 အရာ အချို့ရှိ၏၊ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းမရှိသောသူ တို့သည်၊ ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်း
 သောကျမ်းစာ၏အနက်ကိုမှောက်ထွန်၍၊ ကိုယ်
 ကိုကိုယ် ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏။
 ၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ချစ်သူတို့၊ မတရားသော သူတို့၏
 ပရိယာယ် အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သွေး
 ဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ သင်တို့ တည်ကြည်ခြင်း
 မှ မရှေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ဤအရာ များကို
 သိနှင့်ပြီဖြစ်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်စောင့်ရှောက်ကြ
 ၁၈ လော့- ကျေးဇူးတော်၌၎င်း၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်
 တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကြွမ်း
 ခြင်း၌၎င်းကြီး ပွားကြလော့၊ ထိုသခင်သည်ယခု
 မှစ၍ ထာဝရနေ့ရက်ကာလပတ်လုံး ဘုန်းအသ
 ရေရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာရထိသစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ကြဝါဒတပဌမစောင်

THE FIRST EPISTLE OF JOHN.

၁

- ရှေးဦးစွာကပင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင် ကြားလျက်၊ ကိုယ်မြက်မိနှင့်မြင်လျက်၊ နေ့နေ ကြည့်ရှု၍ လက်နှင့် ခမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသော အရာ တည်းဟူသော၊ အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ် တော်နှင့် ဆိုင်သော အရာကို သင်တို့အား ပြ သကြ၏။ ထိုအသက်သည်ထင်ရှားခဲ့ပြီး၊ ငါတို့ ထည်းမြင်ရကြပြီး၊ ခမည်းတော်နှင့်အတူရှိဘူး ။ ငါတို့အားထင်ရှားခဲ့ပြီးသောထိုထာဝရအ သက်ကို၊ ငါတို့သည်သင်တို့အားသက်သေခံ၍
- ပြသကြ၏။-ငါတို့သည်ခမည်းတော်နှင့်၎င်းသား တော်ထေရခရစ်နှင့်၎င်းမိသဟာယဖွဲ့ရသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်ငါတို့နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေ ဖြင်းငှါ၊ ငါတို့ကြားမြင်ရသောအရာကို သင်တို့
- အားပြသကြ၏။-သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်စရာအ ကြောင်းနီလင်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဤအရာများကို ငါတို့သည်ရေးလိုက်ကြ၏။
- ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည်ကြား ရ၍၊ သင်တို့အား ပြသသောတရားစကားဟူမူ ကား၊ ဘုရားသခင်သည်အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။
- ဘုရားသခင်၌ မှောင်မိုက်အလင်းမရှိ။- ငါတို့ သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ပြီးဟုဆို လျက်ပင်၊ မှောင်မိုက်၌ ကွယ်လည်လျှင်၊ သစ္စာ တရားကို မကွင့်၊ မုသာကို သုံးသော သူ ဖြစ်ကြ
- ။- ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ မှီတော်မူသ ကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အလင်း၌ ကွယ်လည်လျှင်၊ အခွင်းခွင်းမိသဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိကြသည် ဖြစ် ။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ထေရခရစ်၏အ သွေးတော်သည်၊ ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကိုဆေး
- ကြောတော်မူ၏။- ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ငါတို့ သည်ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်တူညီခြားကြ၏။
- ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိ။- ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ဖော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့ အပြစ်များကို ထွက်၍ ခုခိုက် မှီသမျှနှင့် ကင်းဝေးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့်
- မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်းပြည့်စုံတော်မူ၏။- ခုခိုက်ကို မပြုပြီဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ဘုရား

သခင်ကို မုသာအပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်လည်းငါတို့၌မရှိ။

၂

- ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည်ခုခိုက်ကို မပြုစေ ခြင်းငှါဤအရာများကိုသင်တို့အားငါရေး၍ပေး လိုက်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည်ခုခိုက် ကိုပြုမိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသောအရှင် ထေရခရစ်တည်းဟူသော၊ ငါတို့အမှုဆောင်
- သခင်သည်ခမည်းတော်ထံ၌ မှီတော်မူ၏။- ထို သခင်သည်ငါတို့၏အပြစ်မက၊ လောကီသားအ ပေါင်းတို့၏အပြစ်မြေရာ အကြောင်းဖြစ်တော်
- မူ၏။- ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင် သိကျွမ်းသည်ကို အသိသို့သိရသနည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တော်
- တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် သိရသတည်း။- ထို သခင်ကိုငါသိ၏ဟု၊ ပညတ်တော်တို့ကိုမစောင့် ခဲ့လျက် ဆိုသောသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူ
- ဖြစ်၍ထိုသူ၌သစ္စာမရှိ။- ထိုသခင်၏စကားတော် ကိုနားထောင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရား သခင်ကိုချစ်ခြင်းပေတ္တာနှင့်အမှန်ပြည့်စုံ၏။ ငါ တို့သည်ထိုသခင်၌ရှိကြောင်းကိုထိုသို့အားဖြင့်
- သိရကြ၏။- ထိုသခင်၌ငါတည်၏ဟုဆိုသောသူ သည်၊ ထိုသခင်ကွင့်တော်မူသည်နည်းတူကွင့် ရမည်။
- ချစ်သူတို့၊ သင်တို့အားငါရေးထားသောပညတ် သည် ပညတ်သစ်မဟုတ်။ ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့၌ရှိသောပညတ်ဟောင်းဖြစ်၏။ ပညတ် ဟောင်းကား၊ ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရ
- သောသေသနာတော်ဖြစ်၏။- တစုံတခု၊ ပညတ် သစ်ကိုသင်တို့အား ငါရေးထား၏။ ထိုသခင် အားဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အားဖြင့်၎င်းအသစ်မှန်ပေ ။ အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ပျောက်လွင့် ၍၊ မှန်သောအလင်းသည်ထွန်းတောက်လျက်
- ရှိ၏။- မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျက်ပင်၊ ငါသည်အ လင်း၌ရှိ၏ဟုဆိုသောသူသည်၊ ယခုထိုင်အောင်
- မှောင်မိုက်၌ရှိသေး၏။- မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ် သောသူသည် အလင်း၌တည်နေ၏။ ထိုမိမိလဲ
- စရာအကြောင်းသိထိုသူ၌မရှိ။- မိမိညီအစ်ကို

ကို ခုနီးသောသူသည် မှောင်မိုက်၍ရှိ၏။ မှောင်
 မိုက်၍လည်း ကွင်းလည်သွားထာ၏။ မှောင်မိုက်
 ကြောင့် သူ၏မှတ်စိမမြင်နိုင်သဖြင့်၊ အဘယ်အ
 ရပ်သို့ ကိုယ်သွားသည် ကို ကိုယ်မသိ။

၁၂ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ထိုသခင်၏နာမ
 တော်အားဖြင့် အပြစ်ဗျားနှင့် ကင်းလွတ်သော
 ကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၁၃ အဖတို့၊ သင်တို့သည် ချွေးဦးစွာ ကပင်ရှိတော်မူ
 သောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး
 ၍ ပေးလိုက်၏။ သူတို့သည် မာရ်နတ်ကို
 အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေး
 လိုက်၏။ သူငယ်တို့၊ သင်တို့သည် ခမည်းတော်
 ကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေး

၁၄ လိုက်၏။ အဖတို့၊ သင်တို့သည် ချွေးဦးစွာ ကပင်
 ရှိတော်မူသော သူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့
 အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူတို့တို့၊ သင်တို့
 သည် ခုနီးအား နှင့်မြည့်စုံ၍ ဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ်တော်၌ ခြံစည်းကပ်သဖြင့် မာရ်နတ်ကို
 အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေး

၁၅ လိုက်ခဲ့ပြီ။ လောကကို ၎င်းလောက၌ ရှိသော အ
 ရာတို့ကို ၎င်းမချစ်ကြနှင့်။ လောကကို ချစ်သော
 သူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို ချစ်ခြင်း

၁၆ မေတ္တာမရှိ။ လောက၌ ရှိသမျှသော အရာတည်း
 ဟူသော၊ ကိုယ်ကာယ တပ်မက်ခြင်း၊ မှတ်စိ
 တပ်မက်ခြင်း၊ ထောက်စည်းစိမ့်ဝါကြွားခြင်း
 တို့သည် ခမည်းတော် နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ လောက

၁၇ နှင့် သာဓမ္မဆိုင်ကြ၏။ လောကနှင့် လောကီတပ်
 မက်ခြင်းသည် ရွှေသွား ကွယ်ပျောက်တတ်၏။
 ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အညီ ကျင့်သော
 သူမူကား၊ နိစ္စထာဝရတည်း။

၁၈ ချစ်သားတို့၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသော
 ကာလဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ရန်သူတည်းဟူသော
 အန္တိ ခရစ် ပေါ်လာကြောင်း ကို သင်တို့ကြားရ
 သည်အတိုင်း၊ ယခုပင် အန္တိ ခရစ်အမှားရှိကြ၏။
 ထိုကြောင့်၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသော

၁၉ ကာလဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့
 ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အထက်
 ကငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်ကြ၊ ငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်လျှင်၊
 ငါတို့နှင့် အတူ နေကြလိမ့်မည်။ ထိုသူအပေါင်း
 တို့သည် ငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှား

၂၀ စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ သင်တို့
 ထည် သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏ ထက်မှ

ဘိသိတ် ကျေးဇူးတော် ကို ခံရ၍၊ ခပ်သိမ်း

၂၁ သောအရာတို့ကို သိကြ၏။ သမ္မာတရားကို သင်
 တို့မသိသောကြောင့်၊ ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည်
 မဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကို ၎င်း၊ ခုသာ
 ရှိသမျှတို့သည် သမ္မာတရားနှင့် မစပ်ဆိုင်သည်
 ကို ၎င်း သိသောကြောင့် ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။

၂၂ မုသာကို သုံးသော သူကား၊ အဘယ်သူနည်း။
 ယေရှုသည် ခရစ်တော် မဟုတ်ဟု၊ ငြင်းပယ်
 သောသူဖြစ်သတည်း။ ခမည်းတော်နှင့် သား
 တော်ကို ငြင်းပယ်သော သူသည် အန္တိ ခရစ်ဖြစ်

၂၃ ၏။ သားတော်ကို ငြင်းပယ်သောသူမည်သည်
 ကား၊ ခမည်းတော်ကို မသိ၊ သားတော်ကို ဝန်ခံ
 သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို သိ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ချွေးဦးစွာ ကပင်ကြားရ
 သောဒေသနာကို သင်တို့၌ တည်စေကြလော့။ ထို
 ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်လျှင်၊ သင်တို့သည်
 သားတော်၌ ၎င်း၊ ခမည်းတော်၌ ၎င်း တည်ရကြ
 လိမ့်မည်။

၂၅ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိတော်မူကား၊
 ထာဝရအသက်ကို ဝန်ခံတော်မူသော ဂတိတော်

၂၆ ပေတည်း။ သင်တို့ကို လှည့်ဖြားသော သူတို့၏အ
 ကြောင်းကို ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်

၂၇ ၏။ သို့သော်လည်း၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား
 ၏ ထက်မှ သင်တို့ ခံရသော ဘိသိတ် ကျေးဇူး
 တော်သည် သင်တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူ
 မှာ သင်တို့ကို ဆုမွန်သြဝါဒပေးစရာ အကြောင်းမ
 ရှိ။ ထိုဘိသိတ် ကျေးဇူးတော်သည် ဖြစ်ရောင်
 ဆောင်သည် မဟုတ်။ အမှန်ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်း
 သောအရာတို့ကို သင်တို့အား သွန်သင်တော် မူ
 သည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သားတော်၌ တည်နေ

၂၈ ကြလော့။ ချစ်သားတို့၊ သားတော်သင့်ထင်ရှား
 ပေါ်ထွန်းတော်မူသော အခါ၊ ငါတို့သည် အထံ
 တော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရဲရင့်ရသော အခွင့်ရှိ၍၊
 ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း
 သားတော်၌ တည်နေကြလော့။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို
 သင်တို့သည် သိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
 ကျင့်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်
 စွာ စေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကို သိရကြ၏။

၃

• ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအ
 ခွင့်ကို ငါတို့သည် ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်

သည် ငါတို့ကို အဆယ် ဟူသောကံ ခွန်တော်မူသည်ကိုကြည့်စွမ်းခြင်ကြလော့လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောကြောင့်၊ ငါတို့ကိုထည်းမသိကြ။- ခွန်သူတို့၊ ယခုတွင်ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြမ်းနောက်မှ အဆယ်သို့သောသူဖြစ်မည်ဟုမထင်ရှားသေးသို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်တူကြ ထတံ့ဟု ငါတို့ သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် အတိုင်းကို

၃ ငါတို့သည်မြင်ရကြလတံ့။ ထိုသို့မျှော်လင့်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော် သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် သန့်ရှင်းစေတတ်၏။

၄ ခုစရိုက်ကိုပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူး၏။ ခုစရိုက်သဉ်ကား၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။- ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏ အပြစ်များကို ဆောင်သွားခြင်းငှါ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော် မူသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌ လည်း အပြစ်မရှိ။

၅ ကိုယ်တော်၌ ဘည်နေသောသူမည်သည်ကား၊ ခုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ ခုစရိုက်ကို ပြုတတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော်ကို မသိမမြင်ရသေး။- ခွန်သားတို့၊ သင်တို့ကို အဆယ် သူမျှမထည့်ခြားစေနှင့်။ အကြင်သူသည် ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်၏။ ကိုယ်တော် ခြောင့်မတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူသည် ခြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။- မာရ်နတ်သည်ရှေးဦးစွာမှစ၍ ခုစရိုက်ကိုပြုသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ခုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်နတ်နှင့် ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကိုပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။- ဘုရားသခင် ဖြစ်ပွားစေတော် မူသောသူမည်သည်ကား၊ ခုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌မျိုးစေတော်တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ပွား စေတော် မူသောသူဖြစ်သောကြောင့်ခုစရိုက်ကိုမပြုနိုင်။- ထိုသို့သော လက္ခဏာ အား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သားတို့နှင့် မာရ်နတ်၏သားတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ခြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမကျင့်သောသူ၊ မိမိညီအစ်ကိုကိုမချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရား

၁၁ သခင်နှင့်မဆိုင်။- သင်တို့သည်ရှေးဦးစွာကပင်

၁၂ ကြားရသောထရားစကားဟူမူကား၊ မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၍၊ မိမိညီကို သတ်သော ကာဇုနုကဲ့သို့ထုတ်၊ ငါတို့သည်အခွင်းခွင်းခွန်ရကြမည်ဟုသာသတည်း။ ကာဇုနုသည် မိမိညီကိုအဆယ်ကြောင့် သတ်သနည်း ဟူမူကား၊ မိမိ အကျင့်သည်ဆိုးယုတ်၍၊ ညီ၏အကျင့်သည်ခြောင့်မတ်သတည်း။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ထောက်သားတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းသော်လည်း အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။- ခုစရိုက်သည်ညီအစ်ကိုခွင်းတို့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ကိုယ်ကူးပြောင်းသည်ကိုကိုယ်သိရကြ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမချစ်

၁၄ သောသူသည် သေခြင်း၌ တည်၏။- မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းသောသူမည်သည်ကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ လူအသက်ကို သတ်သောသူတစ်စုံတယောက်၌ မှာ ထာဝရအသက်မ

၁၅ တည်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။- ခရစ်တော်သည် ငါတို့အဖို့အလိုငှါ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူသည် အရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ မေတ္တာတော်ကိုသိရကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကို

၁၆ ခွင်းတို့အဖို့အလိုငှါ အသက်ကိုစွန့်ရကြ၏။- အကြင်သူသည်၊ ထောက် ခည်းမိမိ ဥဇ္ဇာဒိ လျှက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကိုဆင်းရဲခြင်းကိုငြိမ်း၍၊ သနားခြင်းကရုဏာမိတ်ကိုချုပ်ထည်း၏။ ထိုသူနှင့်ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် အဆယ် သို့ ထည်မည်နည်း။

၁၇ ခွန်သားတို့၊ ငါတို့သည် စကားပြော ကာမှ အားဖြင့်သာမချစ်သဲ၊ မိတ်ပါကိုယ်ရောက်ကောန်

၁၈ အမှန်ချစ်ကြကုန်ထုံး- ထိုသို့ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင် သမ္မာတရား နှင့် ဆိုင်သည် ကို ကိုယ် သိရ၏။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကိုယ် မိတ် နှစ်ထုံးကို

၁၉ သက်သာစေကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံးသည်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၏ မိတ်နှစ်ထုံးထက်သး၍ ကြီးမြတ်သဉ်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံတို့ကိုသိတော်မူ

၂၀ သဉ်ကိုငါတို့သိကြ၏။- ခွန်သူတို့၊ ကိုယ်မိတ်နှစ်ထုံးသည် ကိုယ်ကို အပြစ်မတင် လျှင်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရဲရင့် ရသော အခွင့် ရှိကြ၏။

၂၁ ငါတို့သည်ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်သက်တော် မူသောအကျင့်တို့ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ဆုတောင်း သမ္မာတို့ကို ဘုရားသခင်ထံ

၂၂ တော်မှရကြ၏။- ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ဟူ

မူကား၊ သားတော်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ရမည်။ သားတော်ပညတ်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အခွင့်ခွင့်၊ ခွန်ရမည် ဟူသော ပညတ်တော်ပေ

၂၄ တည်း။-ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ထိုသူ၌ လည်း ဘုရားသခင် တည်တော်မူ၏။ ငါတို့ အား ပေးတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့သည် အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူသည်ကို သိရကြ၏။

၄

- ၁ ခွန်သူတို့၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ယုံကြည်၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်၊ မစပ်ဆိုင်သည်ကို စုံစမ်းကြလေဘူး။ အကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပရောဇက်အများ
- ၂ တို့သည် ဤထောက်သို့ သွားကြပြီ။-ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်း ဟူမူကား၊ လူ့ဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊
- ၃ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။- လူ့ဇာတိ အားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ ထိုသို့သော ဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့သည် ကြားခဲ့ပြီ။ သည်အတိုင်း၊ ဤထောက်သို့ ထာမည်ဖြစ်၍၊ ယခုပင် ထာလျက်ရှိသော အန္တိခရစ်
- ၄ ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။- ခွန်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်း အောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ထက်၌ ရှိသော သူသည် လောကအက်၌ ရှိသော သူထက် သာ၍
- ၅ ကြီးတော်မူ၏။- ထိုသူတို့သည် လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သော ခြေတော်ကြီး၊ လောကီအကြောင်းအရာကို ပြောတတ်ကြ၏။ လောကီ သားတို့သည် လည်း၊
- ၆ သူတို့ စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။- ငါတို့မူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသော သူသည် ငါတို့ စကားကို နားထောင်တတ်၏။ ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သော သူသည် ငါတို့ စကားကို နားမထောင်တတ်။ ထိုအရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ သမ္မာဝိညာဉ်ကို ၎င်း မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကို ၎င်း သိရကြ၏။
- ၇ ခွန်သူတို့၊ ငါတို့သည် အခွင့်ခွင့်၊ ခွန်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ခွန်ခြင်း မေတ္တာသည် ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ခွန်တတ်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်စွာ စေတော်

- မူသော သူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသော သူ
- ၈ ထည်းဖြစ်၏။- ခွန်ခြင်း မရှိသော သူသည် ဘုရားသခင်ကို မသိ၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
- ၉ သည် ခွန်ခြင်း မေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။- သားတော်အား ဖြင့် ငါတို့သည် အသက်ရှင်စေခြင်း၊ ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် တပါးတည်းသော သားတော်ကို ဤထောက်သို့ စေလွှတ်တော်မူသော အရာ၌၊ ငါတို့ကို ခွန်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် အင်
- ၁၀ ရှားလျက်ရှိ၏။- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ခွန်ကြသည် ဟုမဆို၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခွန်၍၊ ငါတို့၏ အမြင် မြေရှေးအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်း၊ ၎င်း၊ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသော အရာ၌
- ၁၁ ခွန်ခြင်း မေတ္တာ ရှိ၏။- ခွန်သူတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဤမျှ လောက် ခွန်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ငါတို့သည် ထည်း အခွင့်ခွင့်၊ ခွန်ရကြ
- ၁၂ မည်။- ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်စဖူး။ သို့သော်လည်း၊ အခွင့်ခွင့်၊ ခွန်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ခွန်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။-
- ၁၃ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ခြေတော်ကြီး၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ တည်သည်ကို ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကို ၎င်း သိရကြ
- ၁၄ ၏။- ထောက် သားတို့ကို ကယ်တင်သော သခင် ဖြစ်စေခြင်း၊ ၎င်း၊ မည်းတော်သည် သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို၊ ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်သေကြ၏။
- ၁၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို ဝန်ခံသော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊
- ၁၆ ထိုသူ၌ တည်တော်မူ၏။- ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခွန်တော်မူခြင်း မေတ္တာတော်ကို ငါတို့သည် သိ၍ ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခွန်ခြင်း မေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ခွန်ခြင်း မေတ္တာ ၌ တည်သော သူသည် ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ဘုရား
- ၁၇ သခင်သည်လည်း၊ ထိုသူ၌ တည်တော်မူ၏။- ထိုသို့ ငါတို့သည် ခွန်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသော အားဖြင့်၊ တရားဆုံး ဖြတ်တော်မူသော နေ့၌ ရေခဲရသော အခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်၏ နည်းတူ ဤထောက်၌
- ၁၈ ဖြစ်ကြ၏။- ခွန်ခြင်း မေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်း၊ သံဝေဂနှင့် မပေါင်း၍ ရှိရာ၊ သံဝေဂသည် ပူပန်

- ခြင်းဝေဝေရာကိုခြင်စေသောကြောင့်၊ နံ့ထင်သော မေတ္တာသည်သံဝေဂကိုပယ်ရှားတတ်၏။ သံဝေဂရှိသော သူသည် မေတ္တာနှင့် မပြည့် စုံသေး။-
- ၈၈ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြ
- ၂၀ ၏-တစုံတယောက်သော သူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၏ဟု ဆိုလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကိုကို ခုန်းလျှင်၊ ထိုသူသည် မုသာကို သုံးသော သူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသော မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်လျှင်၊ မမြင်သေး သော ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ချစ်
- ၂၀ နှိုင်းမည်နည်း။- ဘုရားသခင်ကို ချစ်သော သူသည် မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံ၌ ခံရကြပြီ။

၅

- ၀ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်တော် မူသည်ကို ယုံကြည်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်စွာ၊ စေတော် မူသော သူဖြစ်၏။ အဖကို ချစ်သော သူသည် သားကိုလည်း ချစ်တတ်သည်နှင့်
- ၂ အညွှန်း- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သားတို့ကို ချစ်ကြသည်ကို ငါတို့သိရကြ၏။- ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်း၊ အရာသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်စံသည့်
- ၄ မဟုတ်။- ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်သော သူမည်သည်ကား၊ ထောကကို အောင်တတ်၏။ ထောကကို အောင် ခြင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါ ထို့၏ ယုံ
- ၄ ကြည်ခြင်းပေတည်း။- ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သော သူမှတပါး၊ အဘယ် သူ သည် ထောကကို အောင်နိုင်သနည်း။
- ၆ ထိုသခင်ကား၊ ရေအား ဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအား ဖြင့်၎င်း ကြွလာသော သူတည်း။ ဟူသော ယေရှုခရစ် ပေတည်း။ ရေ အား ဖြင့် သာမဟုတ်၊ ရေအား ဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအား ဖြင့်၎င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံ ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည်
- ၇ သမ္မာတရား ဖြစ်၍ သက်သေခံတော်မူ၏။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခမည်းတော်တပါး၊ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည်
- ၈ တတည်းတည်း ဖြစ်တော်မူ၏။- မြေကြီးပေါ်၌ ထည်း၊ ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ ရေတပါး၊ အသွေးတပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည်

- ၈ တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၏။- လူ၏ သက်သေကို ထိုရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သက်သေတော်ကိုသာ ခြံယုံစွယ်ရာ အကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော သက်သေကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူခဲ့ ကြ၏။
- ၁၀ တည်း။- ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော သူသည်၊ မိမိအထံ၌ ထိုသက်သေကို ရ၏။ ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်သော သူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာ အပြစ်တင်၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသော စကားတော်
- ၁၁ ကို၊ ထိုသူသည် မယုံဘဲ နေ၏။- သက်သေခံတော်မူခဲ့ ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ အား ထာဝရ အသက်ကို ပေးတော်မူ၍၊ ထို အသက်
- ၁၂ သည်လည်း သားတော်၌ ပါ၏။- သားတော်ကို ရသော သူသည် အသက်ကို ရ၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို မရသော သူမူကား၊ အသက်ကို မရ။
- ၁၃ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော သခင်ထိုသည် ထာဝရ အသက်ကို ကိုယ်ထိုင်ရသည်ထု သိစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာမှားကို သင်တို့
- ၁၄ အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်း၊ အကြောင်း၊ ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အလိုတော်နှင့် အညီ တစုံတခု သော ဆုကို တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နား
- ၁၅ ထောင်တော်မူ၏။- ဆုတောင်းသမျှ သော စကားတို့ကို နားထောင်တော်မူသည်ကို ငါတို့သိလျှင်၊ အထံတော်၌ တောင်းသော ဆုတို့ကို ရမည်ထု သိ
- ၁၆ ရကြ၏။- ညီအစ်ကို ခွင်းသည် သေ ဖြစ် မသင့်သော ဂုဏ်ကို ပြုမိသည်ကို တစုံ တယောက် သော သူသည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းရမည်။ သေဖြစ်ကို မပြုသော သူတို့ အဖွဲ့အလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအား အသက်ကို ပေးတော်မူမည်။ သေဖြစ်သင့်သော ဂုဏ်ကို ရှိ၏။ ထိုဂုဏ်ကို အပြစ်ကို တွတ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းရ
- ၁၇ မည်ထု ငါမဆို။- မတရားသော အမှုမည်သည်ကား ဂုဏ်ကို ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သေဖြစ်မ
- ၁၈ သင့်သော ဂုဏ်ကို ရှိ၏။- ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်သမျှ သော သူတို့သည် ဂုဏ်ကို မပြုတတ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင် ဖြစ်စွာ၊ စေတော်မူသော သူသည်၊ မိမိကို မိမိစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊
- ၁၉ မာရ်နတ်သည် ထိုသူကို မထိမိနိုင်စွမ်း ရှိ၏။- ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည် ကိုရင်၊

ထောက်သားအပေါင်းတို့သည် မာရ်နတ်၏လက်
 ၂၀ ဌ်ရှိကြသည်ကို၎င်း ငါတို့သိကြ၏။- ဘုရားသခင်
 ၏ သားတော်သည် ကြွလာ၍၊ မှန်သော ဘုရား
 သခင်ကိုသိသောညာဏ်ကို ငါတို့အားပေးတော်
 မူသည်ကိုထပ်၍ ငါတို့သိကြ၏။ မှန်သောဘုရား

သခင်၌၎င်း၊ သားတော် ယေရှုခရစ်၌၎င်း ငါတို့
 သည် တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည် မှန်သော
 ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ အသက်
 ၂၀ ထည်းဖြစ်တော်မူ၏။- ချစ်သားတို့၊ ရုပ်တုဆင်း
 တုကိုကြည်ရှောင်ကြလော့။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာပုဒ်တိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF JOHN.

၁ အသက်ကြီးသူသည် မြတ်သော သခင်မကို
 ၂ ၎င်း၊ ထားသို့တို့ကို၎င်း ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါ
 တို့၌တည်၍ ငါတို့တွင် အစည်မပြတ် ရှိထံတံ
 သောသမ္မတတရားကြောင့်၊ ငါမှစ၍ သမ္မတတရား
 ကို သိသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ သခင်မနှင့်
 သားသို့တို့၌ မှန်ကန်သောချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိပါ
 ၃ ၏။- ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်က၎င်း၊ ခမည်း
 တော်၏ သားတော်ယေရှု ခရစ် အထံက၎င်း
 သမ္မတတရား၊ မေတ္တာတရားနှင့်တကွ၊ ကျေးဇူး၊
 ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါ
 စေသော။
 ၄ ငါတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားထံ၌ ပညတ်
 တော်ကိုခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏သားသို့အချို့
 တို့သည် သမ္မတတရား၌ ကွင်းလည်၍ နေသည်ကို
 ငါတွေ့သောအခါ၊ အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ၅ ၏။- ယခုတွင် ပညတ်တော်သစ်ကို မရေးဘဲ
 လျှောက်၊ ငါတို့၌ ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိသော ပညတ်
 တော်ကို ရေးထား၍၊ သခင်မ၊ အချင်းချင်းချစ်
 ခြင်း မေတ္တာရှိကြကုန်အံ့ဟု ငါတောင်းပန်၏။
 ၆ ပညတ်တော်တို့အတိုင်း၊ ကျင့်စောင့်ခြင်း အရာ
 သည် ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော်
 နှင့်အညီ ကျင့်မည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာကပင်
 သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်း၊ ပညတ်တော်သည်
 ထိုသို့သောသဘောရှိ၏။

၇ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသောယေရှု
 ခရစ်ကို ငြင်းပယ်လျက်၊ လှည့်ပြားသောသူအ
 ဈာန်တို့သည် လောကထဲသို့ဝင်ကြပြီး ထိုသို့သော
 သူသည် လှည့်ပြားသောသူ ဖြစ်၏။ အန္တိခရစ်
 ၈ ထည်းဖြစ်၏။- ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသော အ
 ရာမပျောက်မပျက်၊ စုံလင်သောအကျိုးကိုရမည်
 အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ်သတိ
 ၉ ပြု၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။- ခရစ်တော်၏အ
 သနာ၌ မတည်ဘဲလွန်ကျူးသော သူမည်သည်
 ကား၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိ၊ ခရစ်တော်၏အသ
 နာ၌တည်သောသူသည် ခမည်းတော်နှင့် သား
 ၁၀ တော်ကိုသိ၏။- ထိုအသနာတော် မပါသော သူ
 သည် သင်တို့ထံသို့လာလျှင်၊ သူကို သင့်အိမ်၌
 လက်မခံနှင့်၊ မင်္ဂလာရှိစေသောဟု နှုတ်မဆက်
 ၁၁ နှင့်။- မင်္ဂလာရှိစေသောဟု ထိုသူကို နှုတ်ဆက်
 လျှင်၊ သူ၏ဆိုးယုတ်သော အကျင့်တို့နှင့် ဆက်
 ဆံရာသို့ရောက်၏။
 ၁၂ သင်တို့အား ငါရေးစရာအကြောင်း အများရှိ
 သော်ထည်း၊ စက္ကူပေါ်၌ မှင်နှင့်ရေးခြင်းငှါ အ
 လိုမရှိ၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါလာ၍၊ အချင်းချင်းအား
 ရဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ စုံလင်မည်အကြောင်း၊ သင်
 တို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟုမျှော်ထင်
 ၁၃ လျှက်ရေး၏။- သင်၏ ဖြတ်သောညီမ၏ သားသို့
 တို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာပုဒ်တိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်တြဝါစာတတိယစောင်၊

THE THIRD EPISTLE OF JOHN.

- ၁။ အသက်ကြီးသူသည် ချစ်စပ်သော ဂါထုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါသည်သင်၌ မှန်ကန်သော
- ၂။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။- အခွင့်ချစ်သူ၊ သင်၏စိတ် နှစ်လုံးသည်ကောင်းစားသကဲ့သို့၊ သင်သည်အ
- ၃။ ရာရာ၌ကောင်းစားခြင်းနှင့်ကျန်းမာခြင်းရှိမည်
- ၄။ အကြောင်း၊ ငါဆုတောင်း၏။- သင်သည်သမ္မာ
- တရား၌ ကျင့်လည်သည်အတိုင်း၊ သင်၌ရှိသော
- သမ္မာ တရား ၏ အကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့
- သည်လာ၍ သက်သေခံကြသောအခါ၊ ငါသည်
- ၅။ အထွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။- ငါ၏သားသို့တို့
- သည် သမ္မာတရား၌ကျင့်လည်သည်ကို ငါကြား
- ၆။ ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းထက်သာ၍ ဝမ်းမြောက်
- ခြင်းမရှိ။
- ၇။ အခွင့်ချစ်သူ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား
- ၈။ ၎င်း၊ အာဂဏ္ဏတို့အား၎င်း ပြသမှုသော ဝတ်တို့
- ၉။ ကို သစ္စာနှင့်အညီ ပြုတတ်၏။- ထိုသူတို့သည်
- သင် ၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာအကြောင်းကို အသင်း
- တော်ရှေ့၌ သက်သေခံကြ၏။ သင်သည်ထိုသူတို့
- ကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အညီ ပို့လိုက်
- ၁၀။ ပြန်လျှင်၊ ကောင်းသောအမှုကိုပြုလိမ့်မည်။- အ
- ကြောင်း၊ မူကား၊ ထိုသူတို့သည် နာမတော်ကို
- ထောက်၍၊ သာသနာပလူတို့တွင် အလှူမခံဘဲ
- ၁၁။ သွားကြ၏။- ငါတို့သည် သမ္မာ တရားကို ကုမ
- သောသူဖြစ်အံ့သောငှါ၊ ထိုသို့သော သူတို့အား
- ၁၂။ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုစပ်ကြ၏။
- ၁၃။ အသင်းတော် ထံသို့ မှာစာ ကို ငါရေး၍ ပေး

- ထိုက်လေပြီ။ သို့သော်ထည်း၊ အကဲ အမှု၊ လုပ်
- ၁၄။ ချင်သော၊ ယောတရပ်သည် ငါတို့အား အခွင့်မ
- ၁၅။ ပေး။- ထိုကြောင့်၊ ငါသောသောအခါသူသည်မိမိ
- ပြုသောအမှုကို မိမိသတိရစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။
- ထိုသူသည် ပြုစုသော စကားနှင့် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့
- သည်သာမက၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်စိတ်မပြေဘဲလျက်၊
- ညီအစ်ကိုတို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ၊ ထက်ခွင့်
- သောသူတို့ကိုလည်းမြစ်တား၍၊ အသင်းတော်
- ၁၆။ ထဲက နှင်ထုတ်တတ်၏။- အခွင့်ချစ်သူ၊ မကောင်း
- သောနည်းကို မလိုက်နှင့်ကောင်းသောနည်းကို
- သာလိုက်ထေ့၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်
- သော သူသည် ဘုရား သခင်နှင့် ဓပီဆိုင်၏။ မ
- ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့် သော သူမူကား၊
- ၁၇။ ဘုရားသခင်ကို မသိမမြင်ရပြီ။- လူထုပေါင်းတို့
- သည် ဖေဖေတရိန်သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာ
- တရားသည်ထည်း၊ သူ၏ သက်သေဖြစ်၏။ ငါတို့
- သည်ထည်း၊ ထိုသူတော်၌သက်သေခံကြ၏။ ငါ
- တို့၏ သက်သေခံခြင်းသည် ယုတ်မှန်သည် ကို
- သင်တို့သိကြ၏။
- ၁၈။ ငါရေးရာအကြောင်းအစွာရှိသော်ထည်း၊
- ၁၉။ မှင်နှင့်မှင်တံမြင့်ရေးခြင်းငှါအလိုမရှိ။- မကြာ
- မမြင့်မှီသင့်ကို ငါထွေငြင်လျှင် အခွင့်ချစ်သူ၊ နှုတ်
- ဆက်၍စကားပြောမည်ဟု မျှော်ထင်လျက် နေ
- ၏။ သင်၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော၊ အဆွေတို့
- သည်သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်၌ရှိသောအ
- ဆွေတို့၏နာမည်ကိုထုတ်၍နှုတ်ဆက်ထေ့။

ရှင်ယောဟန်တြဝါစာတတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယုဒ၏စာ

THE EPISTLE OF JUDE.

၁ ယေရှုခရစ်ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သော ထာကုပ်ညီငါ
 ယူဒသည် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သန့်ရှင်း
 စေတော်မူ၍၊ ယေရှုခရစ်ခေါ်ထားစောင့်မတော်
 ၂ မူသောသူတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သင်တို့ကလေး
 ကာ ခြံပါစေသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်း
 ဈာန်ပြားပါစေသော၊
 ၃ ချစ်သူတို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသောကယ်တင်
 ခြင်း၊ အကြောင်းအရာကို သင်တို့ထံသို့ ရေး၍
 ပေးလိုက်ခြင်းငှါငါသည် အလွန်ကြိုးစားသည်
 တွင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် အထက်ကထပ်ပေးခဲ့ပြီး
 သောယုံကြည်ခြင်းတရားအက်မှာ သင်တို့သင့်
 ကြိုးစား၍ တိုက်ထွန်စေခြင်းငှါ၊ နှိုးဆော်သွေး
 ၄ ဆောင်၍ရေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။ အ
 အထိကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
 စံကျော်လူ၊ တော်ကို ကိလေသာသန့်သန့်ခြင်း
 အလိုငှါ ဖောက်လွန်လျက်၊ တပါးတည်း၊ အမိုး
 ရတော်မူသော အရှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
 ကိုငြင်းပယ်လျက်၊ အပြစ်ခံစေခြင်းငှါ ရှေးက
 စီရင်မှတ်သားနှင့်သော အဝဗ္ဗလူအမျိုးတို့သည်
 ၅ ပမိဃာယံနှင့်အမှတ်တရဝင်ကြပြီး၊ ထိုကြောင့်၊
 သင်တို့သည် သိနှင့်သော်လည်း၊ ငါသည်သတိ
 ပေး၍ပြောရသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊
 ထာဝရဘုရားသည်အသရေလူတို့ကိုအကုန်
 ဖြည့်မှ ကယ်ထွတ်တော် မူပြီးလျှင်၊ မယုံကြည်
 ၆ သောသူတို့ကိုတဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ထိုမှတ
 ပါး၊ မိမိတို့အခွင့်အရာကိုမစောင့်၊ မိမိတို့နေရာ
 အရပ်ကိုစွန့်ပြစ်သော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို၊
 ကြိုးစားသောနေ့၌ စစ်ကြောစီရင်ခြင်း အလိုငှါ၊
 ထာဝရချစ်နှောင်ခြင်းအားဖြင့်မှောင်မိုက်ထဲ
 ၇ မှာချုပ်ထားတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သောရံမြို့
 နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောမြို့
 တို့သည်၊ အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော လူမျိုးကဲ့သို့
 မတရားသော မေဇုန်ကို အလွန်ပြု၍၊ ကိုယ်ခင်
 ပွန်းမထုတ်သောသူတို့နှင့် မှားယွင်းခြင်းအမှု၌
 ကျင်ထည် သော့ကြောင့်၊ ထာဝရမီးနှင့် ကျမ်း၊
 ထောင်ခြင်း၊ ဝါဏီကဲ့သို့ရ၍ ပုံသက်သေထင်ရှား
 လျက်ရှိကြ၏။

၈ ထာရ ယောင်ယမ်းသော အဝဗ္ဗလူတို့သည်၊
 ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ အာ
 ကာစက်ကိုပယ်လျက်၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော
 ၉ သူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်
 မင်း၊ မိကျွေးမှုကား၊ မောရှေ၏ ကိုယ်ကို အ
 ကြောင်းပြု၍မာရ်နတ်နှင့်ငြင်းခုံသောအခါ၊ ကဲ့
 ရဲ့စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုခဲ့ဘဲ၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည် သင့်ကိုဆုမွန်တော်မူစေသတည်းဟူ
 ၁၀ ခြံသာပြောဆို၏။ ထိုသူတို့မူကား၊ မိမိတို့နားမ
 လည်သော အရာများကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။ တိ
 မိန့်နတ်ကဲ့သို့ ပကတိအတိုင်း၊ မိမိတို့နားလည်
 သော အရာများဖြင့် မိမိတို့ကို ပုပ်ဖျက်စေတတ်
 ၁၁ ကြ၏။ သူတို့သည်အမတ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်း
 မူကား၊ ကာဇုနနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အကိုရ
 ခြင်းငှါဗာယံမှားယွင်းသကဲ့သို့အလွန်မှားယွင်း
 ခြင်းရှိကြ၏။ ကောရစ်ငြင်းခုံခြင်းအပြစ်နှင့်ဖျက်
 ၁၂ ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ မေတ္တာပွဲလုပ်၍သင်
 တို့နှင့်အတူ စားသောက်သောအခါ၊ အားမနာ
 ဘဲ၊ မိမိတို့ကို ဝစ္စာကျော်၍ပွဲ၌ အစွန်းအကွက်
 ဖြစ်ကြ၏။ ရေမရှိ၊ လေတိုက်၍လွင့်သော မိုဏ်း
 တိမ်ကဲ့သို့ငင်၊ ညှိုးနွမ်း၍အသီးမတင်၊ နှစ်ကြိမ်
 ၁၃ သေ၍နှုတ်ပြစ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့ငင်၊ မိမိရှက်
 ခြင်းအကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော လှိုင်းတံ
 ပိုးရိုင်းကဲ့သို့ငင်၊ ကြယ်ပုံကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြ၏။ ထို
 ကြယ်ပုံတို့ အစွဲ တစ်ခုနက်သော ထာဝရမှောင်
 မိုက်ကိုသိုထားလျက်ရှိ၏။
 ၁၄ အာရံမှထင်းသက်၍ခုနှစ်ဆက်မြောက်သော
 ၁၅ သူဇနောက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း
 သော သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မတရား
 သောသူတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုသောအဝဗ္ဗ
 အမှုရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကိုငင်၊ မတရားသောလူ
 မျိုးတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍ပြောသော
 ကြမ်းတမ်းသောစကားရှိသမျှတို့၏အပြစ်ကိုငင်
 ဖော်ပြခြင်းငှါ၊ အတိုင်းမသိမှားစွာသောမိမိသန့်
 ရှင်းသူတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်ဟု၊
 ၁၆ ပရောဖက်ပြု၍ယောပြောထေ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ငြိတမ်း၍အပြစ်တင်တတ်သောသူတို့ကိုယ်တော်

မက်ခြင်း၊ အတိုင်း ကျင့်တတ်သောသူ၊ ထောင်
 ထွားသော စကားကို ပြောတတ်သောသူ၊ ကိုယ်
 အကျိုး၊ စီးပွား၊ ကြောင့် သူမှန်စွာကို ထောက်
 ၁၇ ထား၊ ခန့်ညားတတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။- ချစ်သူ
 ၁၈ တို့၊ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌၊ မိမိတို့ မတရား
 သောတပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့်နေ၍၊ ပျက်ရယ်
 ပြုတတ်သော သူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု၊
 ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်တမန်တော် တို့သည်
 ဟောပြော နှင့် သော စကား များကို အောင်းမေ့
 ၁၉ ကြလေ့။- ထို သူတို့ သည် သင်းခွဲ သော သူ၊
 ဝိညာဉ်တော်နှင့်ကင်းသောဇာတိပကတိလူဖြစ်
 ကြ၏။
 ၂၀ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည်မိမိတို့အလွန်သန့်ရှင်း
 သော ယုံကြည်ခြင်း၊ အပေါ်မှာ မိမိတို့ကို တည်
 ဆောက်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား
 ၂၁ ဖြင့်ဆုတောင်းပဋ္ဌာနာပြုလျက်၊-ဘုရားသခင်ကို
 ချစ်ခြင်း၊ မေတ္တာ၌ ကိုယ်ကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်

၍၊ ထာဝရအသက်အလိုငှါ၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်၏ကရုဏာတော်ကို မျှော်လင့်၍ နေကြ
 ၂၂ ထေ့။- မိုင်းမြား၍သိတတ်သောညာဉ်ရှိ၍၊
 ၂၃ အချို့တို့ကို သနားကြလေ့။- ကိုယ်ကာယနှင့်
 ညစ်ညူးစွန်းကွက်သောအဝတ်ကိုပင် စက်ဆုပ်
 ရှိရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ အချို့တို့ကိုမီး
 ထဲမှဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလေ့။
 ၂၄ ထိုမိမိ၌ လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်အ
 ကြောင်းသင်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အ
 ပြစ်မရှိဘဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ
 သောသင်တို့ကို ဘုန်းအသရေတော်ရွှေ၌ဆက်
 သခြင်းငှါ၎င်းတတ်နှိုင်းတော်မူသောသူတည်းဟူ
 ၂၅ သော၊- ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်၊
 တဆူတည်းသောဘုရားသခင်သည်၊ ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်
 ဆက် ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာနည်နှင့် အစွမ်း၊ သတ္တိ
 အာဏာစက်ရှိတော်မူသောတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယုဒြဝါစာပြီး၏။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

THE REVELATION OF JOHN.

၁ ကာလမကြာမမြင့်မှီဖြစ်ရမည်အမှုအရာများ
 ကိုယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား ပြ
 စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အပ်ပေးတော်မူသော၊
 ထိုသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကိုဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်
 သည်မိမိကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ မိမိအ
 စေခံကျွန်ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်အမိန့်ကို
 ၂ ပြတော်မူ၏။-ယောဟန်သည်လည်းဘုရားသခင်
 ၏ နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်ယေရှုခရစ်သက်သေ
 ခံတော်မူချက်ကို၊ မြင်သမျှ အတိုင်း၊ သက်သေခံ
 ၃ ၏။- ကာလအချိန် ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၍၊ ဤအ
 နာဂတ္တိ ကျမ်းစကားကို ကြည့်ရှုဖတ်ရှုတ်နား
 ထောင်၍၊ ရေးထားသမျှ တို့ကိုစောင့်ရှောက်
 သောသူတို့သည်မက်ကာရှိကြ၏။

၄ ငါယောဟန်သည်အာရှပြည်၌ရှိသောအသင်း
 တော်ရုန့်ပါးကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ပဋ္ဌာနာ၊ အ
 တိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသော
 ဘုရားသခင်အထံတော်က၎င်း၊ ပတ္တင်တော်ရွှေ၌
 ၅ ရှိသော ဝိညာဉ် ရုန့်ပါးအထံက၎င်း၊- သဉ္စာ
 စောင့်သော သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူထသော၊
 သေသောသူတို့တွင်သားဦးဖြစ်တော်မူထသော၊
 လောကီ ဘုရင်တို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူသော
 ယေရှုခရစ်အထံတော်က၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်
 ဖြစ်သက်ခြင်းသည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော၊ ငါတို့
 ကိုချစ်၍မိမိအသွေးနှင့် ငါတို့အပြစ်များကိုဆေး
 ၆ ကြောတော်မူ၍၊- မိမိမည်းတော်ဘုရားသခင်
 ရွှေ၌ ငါတို့ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌၎င်း၊ ယဇ်ပရော
 ယိတ်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်။

ကမ္ဘာ့အဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေ၊အစွမ်းသတ္တိ
ရှိတော်မူသောတည်း။ အာမင်း။

- ၇ ကြည့်ရှုထော့။ မိမိ၏တိမ်နှင့်တကွ ကြွလာ
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ထိုးပောက်
သောသူတို့နှင့်ရှိသမျှသောသူတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားအ
မျိုးမျိုးရှိသမျှတို့သည်ကိုယ်တော်ကြောင့်ငိုကြွေး
မြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။ အာမင်း။
- ၈ ငါသည် အာလံ ဖြစ်၏။ ဩမေဃထည်း ဖြစ်၏
ထူးအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ ပစ္စာပွာနံ၊
အထိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။
- ၉ ယေရှုခရစ်စ် ဆင်းရဲခြင်း၊ ဂုဏ်မှစ၍ နိုင်ငံ
တော်ကိုငင်းသည်၊ ခံတော်မူခြင်းကိုငင်းသည်တို့
နှင့်အတူ ဆက်ဆံသောအဖော်အဖက်၊ သင်တို့
အစ်ကို ငါထောထန်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်
ကပတ်နှင့်ယေရှုခရစ်စ် သက်သေခံတော်မူခွက်
- ၁၀ ကြောင့်၊ ပတ်ရကျန်းမှာနေရစည်တွင်း- သခင်
ဘုရားနေ့၌ပိညည်တော်ကိုခံရ၍၊ တံခိုးရာအ
သံကဲ့သို့ ငနောက်၌ငြိသောအသံကြီးကိုကြား
- ၁၁ ၏- မြည်သောအခွက်ဟူမူကား၊ သင်သည်မြင်
သောအရာကို စာစောင်၌ရေးထား၍၊ ဖောက်မြို့၊
စရရနမြို့၊ ပေရုမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာမိမြို့၊ ဒီလဝေ
ထမိမြို့၊ ထောမိကိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်ခုနှစ်
ပါးထံသို့ပေးလိုက်လေဟုဆိုသတည်း။
- ၁၂ ထိုသို့ငါနှင့်စကားပြော၍ အသံမြည်သောသူ
ကိုမြင်ခြင်းငှါ ငါသည်လွှဲပြောင်းကြည့်လျှင်၊ အူမီး
- ၁၃ ခွက်ခုနှစ်လုံးကိုငင်း- ထိုမီးခွက်ခုနှစ်လုံး အ
လယ်၌လူသားတော်နှင့်တူသောသူတို့ကိုငင်း
မြင်၏။ ထိုသူသည် ခြေသို့တိုင်အောင် ဝတ်ချုံ
ထွက်၊ ရင်တော်၌အူမီးပန်းကိုစည်းလျက်ဖြစ်
- ၁၄ ၏- ခေါင်းတော်နှင့် ဆံပင်တော်သည် မြို့သော
သိုးမွေးကဲ့သို့ငင်း၊ မိမိ၏ပွင့်ကဲ့သို့ငင်းမြို့၏။ မျက်စိ
- ၁၅ တော်သည်ထည်းမီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခြေတော်
သည်လည်းမီး၌လျှံတီးသောကြေးဝါစစ်နှင့်တူ
၏။ အသံတော်သည်ထည်းသမုဒ္ဒရာသံကဲ့သို့ဖြစ်
- ၁၆ ၏- ထင်္ကာလက်တော်သည်လည်း ကြယ်ခုနှစ်လုံး
ကိုကိုင်၏။ ခံတွင်းတော်ထဲကထည်းထက်သော
သန်လျက် ထွက်၏။ မျက်နှာတော်သည် အရှိန်
တန်ခိုးနှင့်ထွန်းတောက်သောနေကဲ့သို့ဖြစ်၏။
- ၁၇ ထိုသူကို ငါမြင် သောအခါ၊ သေမတတ် ဖြစ်
၍ ခြေတော်ရင်း၌ ထဲလျက်နေ၏။ ထိုသူသည်

လင်္ကာထက်တော်ကို ငမပေါ်သို့ တင်လျက်၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ ငါသည်အစိုးဆုံးသော
သူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အသက်ရှင်သော
သူထည်း၊ ဖြစ်၏။ ငါသည် အရှင်သေသည် ဖြစ်
၍၊ ကမ္ဘာ့အဆက်ဆက် အသက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
မရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံကိုလည်းငါအစိုးရ၏။
၁၈ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် မြင်ပြီးသော အရာတို့ကို
ငင်း၊ ယခုရှိသောအရာတို့ကိုငင်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့
၁၉ သောအရာတို့ကိုငင်းရေးထားလော့။- ငလင်္ကာ
လက်၌ထင်ရှားသော ကြယ်ခုနှစ်လုံးနှင့် အူမီး
ခွက်ခုနှစ်လုံး၏ နက်နဲခြင်း၊ အရာဟူမူကား၊ မီး
ခွက်ခုနှစ်လုံးသည်အသင်းတော်ခုနှစ်ပါးဖြစ်၏။
ကြယ်ခုနှစ်လုံးသည်လည်းထိုခုနှစ်ပါးသောအ
သင်းတော်တို့ကိုအုပ်သောတမန်ဖြစ်ကြ၏။

၂

- ၁ ဖောက်မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုအူ
သိုးရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ထင်္ကာလက်၌ ကြယ်
ခုနှစ်လုံးကိုကိုင်၍၊ အူမီးခွက်ခုနှစ်လုံးအလယ်
၌သွားထားသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်အ
ကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ပင် ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊
၂ သည်းခံခြင်းကိုငါသိ၏။ သင်သည်မတရားသော
သူတို့ကို ထက် မခံနိုင်ကြောင်းကို ငင်း၊ တမန်
တော် မဟုတ်ဘဲ၊ တမန်တော် ဖြစ် ရောင်ဆောင်
သောသူတို့ကိုစစ်ဆေး၍၊ လွှဲပြောင်းသောသူဖြစ်
၃ သည်ဟု သိကြောင်းကိုငင်း- ခန္တီနှင့် ပြည့်စုံ၍၊
ငါ၏ နာမ ကြောင့် ခင်း၊ ရဲခံ၍ အားမလျော့
၄ ကြောင်းကိုငင်း ငါသိ၏။- သို့သော်လည်း၊ သင်
သည် ရှေ့ဦးစွာသော ခွပ်ခြင်း မေတ္တာလျော့ပြီ
၅ ဟု၊ သင်၌အမြစ်တင်စရာရှိ၏။- ထိုကြောင့်၊ သင်
သည်မရွေးလျော့ဒု၊ အရှင်နေရာအရပ်ကိုအောင်း
မေ့လော့။ နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာသော အ
ကျင့်ကို ကျင့်လော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်ရှိရာသို့ ငါ
သည်အလှောင်အမြန်ထာမည်း၊ နောင်တမရလျှင်၊
၆ သင်၏ မီးခွက်ကို နေရာမှ ရွှေမည်း- သို့သော်
လည်း၊ ငါ မုန်းသော နိကာယ တပည့်တို့၏အ
ကျင့်ကိုသင်လည်းမုန်းသည်ဟုပြောစရာရှိ၏။-
၇ ပိညည်တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအလယ်
သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူမည်သည်
ကားကြားပါစေ၊ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏။
ထိုသူသည် ငါ၏ဘုရားသခင်ပရမီသုဉယည်၌ရှိ
သောအသက်ပင်၏အသီးကို စားစေခြင်းငှါ ငါ
အစွင့်ပေးမည်။

စရုရုမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ညီအိုရေဗ် မှာလိုက်လေ။ အစိုးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူတည်း။ ဟူသော၊ အရင်သေ ဖြစ် အသက်ရှင်လျက် မှီသောသူ၏ အမိန့်တော် ကား၊-သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ ဆင်နွှဲ ခြင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ကြွယ် ဝပြည့်စုံ ခြင်းရှိ၏။ ယခု လူ ဖြစ်ရောင်းသော ခြံ ယခုလူမှန်မဟုတ်၊ စာတန်၏ အပေါင်း အသင်း ဖြစ်သောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ငါသိ၏။

၁၀ သင်သည် ခံရမည့် အရာတစ်ခုကို မှီမကြောက် နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကို ခံရမည် အ ကြောင်း၊ မာရ်နတ်သည် သင်တို့တွင် အမှုကို ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၍၊ သင်တို့သည် ဆယ် ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲ ချစ်ကို ခံရကြ လိမ့်မည်။ သေသည်တိုင် အောင်သန္တာစောင့်လော့။ သို့ဖြစ်

၁၁ လျှင်၊ အသက်သာရမှုကို ငါ ပေးမည်။- မိညည် တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အသက်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အောင်မြင်သောသူကို ခုတ်ယူသေ ခြင်းသည် မညည်းဆဲရ။

၁၂ ပေရုမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ညီ အိုရေဗ် မှာလိုက်လေ။ ထက်သောသန်လျက်

၁၃ မှီသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊-သင်အကျင့်ကျင့် ခြင်းကို ငှင်း၊ စာတန်၏ ရာဇ ပဏ္ဍင် မှီရာ အရပ် တည်းဟူသော သင်၏ နေရာအရပ်ကို ငှင်းငါသိ၏။ စာတန်၏ နေရာအရပ်၌ သင်တို့တွင် အသေသတ် ခြင်းကို ခံရသော အန္တိပသည် သန္တာရှိ၍ ငတ် ခြံသက်သေခံရသော နေ့ရက်ကာလတွင် ပင်၊ သင် သည် ငါ၏ နာမကို စွဲကိုင်၏။ ငါ၏ ယုံကြည်ခြင်း

၁၄ တရားကို မစွန့်မပယ်။-သို့သော်လည်း၊ အသေရေ လအမျိုးသားတို့သည် ရုပ်တုရွှေမှာ ပူဇော်သော ထင်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါ ငှင်း၊ မတရားသော မေရုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ ငှင်း၊ ထိမိ၍ လဲစရာအရာ ကိုသူတို့ရှေ့၌ ချထားမည်အကြောင်း၊ ဗာထက် မင်းကို အကြံပေးသောသူတည်းဟူသော ဗာထံ ၏အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် သင်၏ နေရာ ၌ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၌ အနည်းငယ်သော အ

၁၅ ပြစ်တင်စရာရှိ၏။-ထိုအယူနှင့် သဘောတူသော နိကောထတပည့်တို့၏ အယူကို စွဲလမ်းသောသူ

၁၆ တို့သည် ထိုနည်းတူသင်၌ရှိကြ၏။- ထိုကြောင့် နောင်တရလော့၊ မရလျှင် သင်ရှိရာသို့ ငှင်း သည် အ လျှင်အမြန်လာမည်။ ထိုသူတို့ကို ငှင်းစွဲ၏သန်

၁၇ ထွက်ခွင့်စစ်ထုတ်မည်။- မိညည်တော်သည် အ သင်းတော်တို့အား အသက်သို့ မိန့်တော်မူသည် ကိုးနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အ ကြင်သူသည် အောင်မြင်၏။ ဂုဏ်ထားသော မန္တ ကိုငှင်း၊ ကျောက်မြို့ လက်ခွဲကိုငှင်း၊ ထိုကျောက် ပေါ်၌ အဓမ္မတင်သော နာမသစ်ကိုငှင်း ထိုသူ အား ငါပေးမည်။ ထိုကျောက်ကို ရသောသူမှတ ပါးအသက်သူမှ ထိုနာမကို မသိနိုင်ရ။

၁၈ သွာတိရမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ညီအိုရေဗ် မှာလိုက်လေ။ မီးလျှံကဲ့သို့ သော မှက်မိနှင့် ငှင်း၊ ကြေးဝါစစ်နှင့် ထူသော ခြေနှင့် ငှင်း၊ ပြည့်စုံသောဘုရားသခင်သားတော်၏ အမိန့်

၁၉ တော်ကား၊-သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အ မှုအောင်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကို ငှင်း၊ နောက်ကျင့်သော အကျင့်တို့သည် အရင်ကျင့် သော အကျင့်ထက်သာ၍ ချားကြောင်းကို ငှင်းငါ

၂၀ သိ၏။-သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ အစေခံကျွန်တို့သည် မတရားသော မေရုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ ငှင်း၊ ရုပ်တု ရွှေမှာ ပူဇော်သော ထင်ကောင်ကို စားစေခြင်း ငှါ ငှင်း၊ ပရေဇတ်မတူ၍ ကိုယ်ကို ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ခင်ပွန်းသေဇမဇယသည်၊ သွန်သင်၍ ဖွား ယွင်း စေရသော အခွင့်ကို သင်သည် ပေးသော

၂၁ ကြောင့်၊ သင်၌ အပြစ်တင်စရာရှိ၏။- နောင်တရ သင့်သောကထာကို ငါပေးသော်လည်း၊ သူသည် မိမိမတရားသော မေရုန်ကို နောင်တရ ချင်သော

၂၂ မိတ်မမြို့- ထိုကြောင့်၊ သူကို ထိပ်ရာ၌ ငါချထား မည်။ သူနှင့် အတူ မတရားသော မေရုန်ကို ပြု၍၊ ထိုသို့သော အကျင့်ကို နောင်တမရသောသူတို့ကို ထည်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်စေ

၂၃ မည်။- သူ၏သားသမီးတို့ကို ထည်း၊ အသေသတ် မဉ်းငါသည် နှစ်လုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော် မူသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုသို့ သော အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့သည် သိရကြ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီးကျင့်သော အ ကျင့်နှင့် အလျှောက်အမျိုးအပြစ်ကို ငါပေးမည်။

၂၄ ထိုမိန့်သိ၌ အယူကို ထူသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ် ထည်နှင့် အညီ၊ စာတန်၏ နက်နဲသော အရာထူ ခေါ်ဝေါ်သော အရာတို့ကို မကွဲ။ ထိုမိန့်သိ၌ အ ယူကို မယူ၊ ကြွင်းသော သွာတိရမြို့သားတို့ကို ငါ ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ရသေ့ကို ငါထာ

၂၅ သည်တိုင် အောင် စွဲကိုင်ကြလော့။- ထိုမှတပါး အခြားသောဝန်ကို သင်တို့အပေါ်၌ ငါပေးမည်။

၂၈ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးထိုင်အောင်
 ၂၉ အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ငမည်းတော်သည် ငမား
 ၃၀ အခွင့်ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့ကို အုပ်စိုး
 ၃၁ ခေမင်းငှါ ထိုသူအား ငါသည် အခွင့်ပေးမည်။-
 ၃၂ ထိုသူသည် သူတို့ကို သံဏှိတံနှင့် အုပ်စိုး၍၊ ခြေ
 ၃၃ မိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။- မိမိ
 ၃၄ သောက်ကြွယ်ကို လည်း ထိုသူအား ငါပေးမည်။-
 ၃၅ မိညည်တော်သည် အသင်းတော်တို့ အား အ
 ၃၆ ထယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားမြီသော သူမည်
 သည် ကား ကြားပါစေ။

၃

၃၇ ထာမိမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤ
 ၃၈ သို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ မိညည်
 ၃၉ ခုနှစ်ပါးနှင့် ကြွယ် ခုနှစ်လုံး မှီသော သူ၏ အမိန့်
 ၄၀ တော်ကား၊ သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည်
 ၄၁ အဆက်ရှင်ဟန် မှီသော်လည်း၊ သေလျက်နေသည့်
 ၄၂ ကို ငါသိ၏။- မတိမ်ဘဲ ခေတ်၌ နေလော့။ ကျန်ရစ်
 ၄၃ ၌ သေထုသော အရာတို့ကို ပြုစုလော့။ သင်၏ အ
 ၄၄ ကျင့်သည် ငါ၏ ဘုရားသခင် ရွှေ၌ မစုံမလင် မှီ
 ၄၅ သည်ကို ငါတွေ့ပြီး- ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ခံ
 ၄၆ ထူ၍ နားထောင်ပြီးသည် အရာကို အောင်းပေ၍
 ၄၇ ခေတ်ရှောက်လော့။ နောင်တရလော့။ ခေတ်၌
 ၄၈ မနေလျှင်၊ သူမိုးကဲ့သို့ သင်ရှိရာသို့ ငါလာမည်။
 ၄၉ ထာမည် အမိန့်နာရီကိုလည်း၊ သင်မသိရ။- သို့
 ၅၀ သော်လည်း၊ သာမိမြို့၌ ပင်သင်တို့တွင် ကိုယ်အ
 ၅၁ ဝတ်ကို မညစ်ညူးစေသော သူနည်းနည်း မှီသေး
 ၅၂ ၏ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သော သူဖြစ်၍၊ အမြဲ
 ၅၃ ဝတ်ထွက် ငါနှင့်အတူ သွားလာ ကြလိမ့်မည်။
 ၅၄ အောင်မြင်သော သူသည် မှီသော အဝတ်ကို ဝတ်
 ၅၅ ဆင်လိမ့်မည်။- ထိုသူ၏ နာမကို အသက်စာစောင်
 ၅၆ မှ ငါသည် အလျှင်းမချေ၊ ငမည်းတော် ရွှေ၌ ၎င်း
 ၅၇ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ ရွှေ၌ ၎င်း၊ သူ၏ နာမကို
 ၅၈ ငါဝန်ခံမည်။- မိညည်တော်သည် အသင်းတော်
 ၅၉ တို့အား အထယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားမြီ
 ၆၀ သော သူမည်သည် ကား ကြားပါစေ။
 ၆၁ မိလဒေလဒိမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်
 ၆၂ ကို ဤ သို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်းသော
 ၆၃ သူ၊ ထုတ်မှန်သော သူ၊ ဓါပိတ်မင်း၏ ဘေးသော
 ၆၄ ကို ကိုင်သော သူ၊ အထယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်အောင်
 ၆၅ စွင့်၍၊ အထယ်သူမျှ မစွင့်နိုင်အောင် ပိတ်သော
 ၆၆ သူ၏ အမိန့်တော်ကား၊- သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ
 ၆၇ ၏၊ အထယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်သော ဘေးသော သင့်

ရွှေ၌ ငါစွင့်ထားပြီး အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
 ၆၈ အနည်းငယ်သော ခွန်အား မှီသည်နှင့်၊ ငါ၏ နှုတ်
 ၆၉ ကပတ်ကို ခေတ်ရှောက်ခဲ့ပြီး- ငါ၏ နာမကိုလည်း
 ၇၀ မစွန့်မပယ်။ ယခုလူ ဖြစ် ရောင်ဆောင်၍ အမှန်
 ၇၁ မထုတ်ဘဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ပြောသော သူ တည်း
 ၇၂ ဟူသော၊ စာတန်၏ အပေါင်းအသင်း ဝင်သူအချို့
 ၇၃ တို့ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည် ယာဇ်
 ၇၄ သင်၏ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါသည်
 ၇၅ သင့်ကို ချစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါ ၎င်း ငါပြုမည်။-
 ၇၆ သင်သည် ငါ၏ သည်းခံခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော နှုတ်
 ၇၇ ကပတ် တရားကို ခေတ်ရှောက် သောကြောင့်၊
 ၇၈ ခြေကြီး အပေါ်၌ နေသော သူတို့ကို စုံစမ်းစေ
 ၇၉ ခြင်းငှါ၊ ထောက်နိုင်အရပ်ရပ်တို့ကို နှံ့ပြားလ
 ၈၀ တံသော စုံစမ်းရာက လာတွင်၊ သင့်ကို ငါခေတ်
 ၈၁ ရှောက်မည်။- ငါသည် အလျှင် အမြန် လာမည်။
 ၈၂ သင်၏ သရဖူကို အဘယ်သူမျှ မယူစေခြင်းငှါ၊ ရဲခဲ
 ၈၃ ပြီးသော အရာကို စွဲကိုင်လော့။- အကြင်သူသည်
 ၈၄ အောင်မြင်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ငါ၏ ဘုရား
 ၈၅ သခင်မိတ်မှန်တော်၌ တိုင်ကြားစေမည်။ နောက်
 ၈၆ တမန်သူသည် ဖြင်သို့ မရွှေ့ရ။ ငါ၏ ဘုရားသခင်
 ၈၇ နာမတော်ကို ၎င်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် အထံတော်
 ၈၈ မှ ထွက်၍ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သော
 ၈၉ ယေရုရှလင်မြို့သစ် တည်းဟူသော၊ ငါ၏ ဘုရား
 ၉၀ သခင်မြို့တော်၏ နာမကို ၎င်း၊ ငါ၏ နာမသစ်ကို ၎င်း၊
 ၉၁ ထိုသူအပေါ်၌ ငါသည် အကွရာတင်မည်။- မိညည်
 ၉၂ တော်သည် အသင်းတော်တို့ အား အထယ်သို့
 ၉၃ မိန့်တော်မူသည်ကို နားမြီသော သူမည်သည်
 ၉၄ ကား ကြားပါစေ။
 ၉၅ ထောမိမြို့၌ မှီသော အသင်းတော်၏ တမန်
 ၉၆ ကို ဤ သို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏
 ၉၇ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အထွဋ်၊ သစ္စာရှိ၍ ယုတ်မှန်
 ၉၈ သော သက်သေခံ၊ အာမခံ အမိန့်တော်ကား၊-
 ၉၉ သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် အမေယုတ်၊
 ၁၀၀ အပူမယုတ် သည်ကို ငါသိ၏။ ခြင်းဖြစ်စေ၊ ပူ
 ၁၀၁ ခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ငါအလိုရှိ၏။- ထိုသို့ အမေ
 ၁၀၂ ယုတ်၊ အပူမယုတ်၊ နွေးရုံရှိသော သောကြောင့် ငါ၏ ခံ
 ၁၀၃ တွင်းသည် သင့်ကို ထွေးလှပြီး- သင်ကလည်း
 ၁၀၄ ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကို ဆည်းပူး
 ၁၀၅ ပြီး တစုံတခုကို မျှမလိုဟု ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တိုင်
 ၁၀၆ ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဖွယ် ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊
 ၁၀၇ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ် အရည်စည်းရှိခြင်း
 ၁၀၈ ဖြစ်သည်ကို မသိပါတကား။- သင်သည် ဥစ္စာရ

- ၁၀ ခြင်္စာ-သူတို့ကလည်း၊ ဆန်ရှင်းထုတ်စွန့်၍ စားမိလိမ့်တော်မူသောအခါ၊ ခြေပေါ်မှာ နေသော သူတို့သည် ငါတို့ အသွေးကို သွန်းကြသောအပြစ်နှင့် အလျှောက် ဖါတ် မပေးဘဲ အထက်မှ လောက်ကာထပ်ထိုးနေတော်မူမည်နည်းဟု။
- ၁၁ ကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကြော်ကြမ်း- ထိုသူတို့ ခွံမြဲသော ဝတ်ထုံကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့နည်းတူအသေသတ်ခြင်းကို ခံရလတံ့သော၊ မိမိလုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် ညီအစ်ကိုတို့သည်ပြည့်စုံခြင်း သို့မရောက်မှီ၊ ခဏဖြစ်သက်စွာနေရကြဦးမည် ဟု၊ သူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂ ဆဋ္ဌမတ်ဆိပ်ကိုစွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ကြီးစွာသောမြေထွပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နေသည်အသွေး ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကြမ်းကဲ့သို့မည်း၏။ ထိုအထုံးသည်အသွေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။- ထင်္ဂါသမန်း၊ ပင်ကိုပြင်းစွာသောလေတိုက်လျှင်၊ အမြန်မတန်သောအသီးကြွေသကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည်မြေပေါ်သို့ ကျကြ၏။- မိုဗ်းကောင်းကင်သည်စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ အရပ်မှရှေ့ကြမ်း-သောက်ဘုရင်၊ မူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ခွန်အားကြီးသောသူမှစ၍ကျန်များ၊ လူလွတ်များအပေါင်းတို့သည်၊ မြေတွင်းခွံငင်၊ တောင်ပေါ်မှာ မှီသော ကျောက်များခွံငင်ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ ထိုတောင်များ၊
- ၁၃ ကျောက်များတို့ကိုခေါ်လျက်၊- ငါတို့အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ၏ ဗျက်နှာနှင့် သိုးသငယ်၏ အမွက်တော်ကိုကွယ်
- ၁၄ ကာ၍၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။- အမွက်တော်ထင်ရှားသော နေ ကြီး ရောက်ပါပြီ တကား။ အသယံသူသည် ခံရပ်ရှင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၇

- ၁ ထိုနောက်မှမြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်များတို့ ခွံထေမထောစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့သည် မြေထဲမှမြက်နှာ လေတို့ကို ကိုင်၍၊ မြေထဲမှမြက်နှာခွံရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။- ၂ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ပါသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် အရှေ့မြက်နှာကတက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည်လည်း မြေနှင့် ပင်လယ်ကို ညည်းဆဲ ရသောအခွင့်ရှိသော ကောင်းကင်တမန်လေးပါးကိုအသံ

- ၃ ထွင့်၍၊- ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တို့ကို နူး၍ တံဆိပ်မခတ်မှီထိုင်စေအံ့၊ မြေ၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်တို့ကို မညည်းဆဲပါနှင့်ဟု၊ ကြီးသောအသံ
- ၄ နှင့်ကျွေးကြော်ထမ်း- တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အရေ အတွက်ကို ငါကြား၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီးသော အမျိုးအနွယ်ထဲကလူတစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်
- ၅ ထိုသည်တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။- ထိုအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ရူပင်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဂ်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊- အာရှ အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ နုထလီ အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ မနာရှေ အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊- မြို့မောင် အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ လေဝီအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဣသခါ အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊- ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ယောသပ် အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဗယံ မိန့် အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်တို့သည်တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
- ၆ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ အသီးအသီးတာသားကားကို ပြောသော လူ အမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့ အထဲမှ တွက်၍၊ အတယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်သောလူများအပေါင်းတို့သည်မြဲသော ဝတ်ထုံကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ စွန်ပလွံခယ်ကိုကိုင်လျက်၊ ပတ္တင်တော်ရွှေ၊ သိုးသငယ်ရွှေမှာရပ်နေ
- ၁၀ ကြမ်း-သူတို့ကလည်း၊ ပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်သဉ္ဌိ၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း၊ ချမ်းသာ မှီတော်မူသောတဦးတည်း၊ ကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကြော်ကြမ်း-
- ၁၁ ပတ္တင်တော်မှ စသော အသက်ကြီး သူတို့နှင့် သတ္တဝါ လေးပါး၏ပတ်ဝန်းကျင်ခွံရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည်၊ ပတ္တင်တော်ရွှေမှာပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်
- ၁၂ လျက်၊- အာမင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဘုန်း၊ ပညာနှင့်တကွ ကျေးဇူးဗိုးစွမ်းခြင်း၊ လက်အသရေတန်ဖိုး သတ္တိ မှီတော်မူသောတည်း။ အာမင်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
- ၁၃ အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း၊ မြဲသောဝတ်ထုံကို ဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည် အတယ်သူနည်း၊ အတယ် အရပ်က လာကြ သနည်းဟု

- ၁၅ ငမားပေးခြင်းလျှင်- ငါကသခင်ကိုထိတော် သိပါစံထုပြန်လျှောက်၏သုကထည်း။ ဤသူတို့ သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ခက္ခမထက ထွက် ခြောက်၍ မိမိတို့ဝတ်ထုံကိုသိမ်းသယ်စံသော့
- ၁၆ ခွံလျှော်၍ မြေသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။- ထို ကြောင့် ဘုရားသခင်စံပတ္ထင်တော်ရှေ့မှာနေရာ ကိုရ၍၊ မိတ်မှန်တော်၌ ဘုရားဝတ်ကိုနေ့ညညှိ မပြတ်ပြုရကြ၏။ ပတ္ထင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော
- ၁၈ သူသည် သူတို့တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။- သူ တို့သည် နောက်တစ်နေ့စာကို မငတ် မစွတ်ရ ကြ။ နေရာရပ်ခြည်လျှင်မထိရ။ အထယ်အပူ
- ၁၉ ကိုမျှမခံရကြ။- အကြောင်းမူကား ပတ္ထင်တော် အတွင်း၌ရှိသောသိုးသငယ်သည် သူတို့ကိုလုပ် ကျွေး၍၊ အသက် ခမ်းရေတွင်းသို့ ထမ်းပြုလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင် သည် ထည်း။ သူတို့ ဗျတ်မိ၌ ဗျတ်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော် မူမည်ထုဆို ထေ၏။

၈

- ၁ သတ္တမတံဆိပ်ကို ခွင့်သောအခါ၊ ကောင်းကင် ၊ ဘုံနာဗိုဝင်မှတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။- ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန် ခုနှစ်ပါးကိုငါမြင်၏။ သူတို့၌ တံပိုး ခုနှစ်လုံးကို
- ၂ ပေး၏။- ထောင်းကင်တမန်တပါးသည် ထာ၍ ဣထင်ပန်းကိုကိုင်လျက် ယဏ်ပတ္ထင်နားမှာရပ် နေ၏။ ပတ္ထင်တော်ရှေ့၌ ရှိသော ဣယဏ်ပတ္ထင် ပေါ်မှာ၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းထို့စံ ပဌနာနှင့်အ တူဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၊ မီးရှိသောနံ့သာပေါင်းအ
- ၃ ဈားကိုထိုသုခံပေး၏။- မီးရှိသောနံ့သာပေါင်း စံအမိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်းသူတို့စံပဌနာများ နှင့်အတူကောင်ကင်တမန်ထက်ထဲကဘုရား
- ၄ သခင်ရှေ့တော်သို့တက်ထေ၏။- ကောင်းကင်တ မန်သည် ထင်ပန်းကို ယူ၍ ယဏ်ပတ္ထင်စံ မီးနှင့် ပြည့်စေပြီးမှ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့ ခုထိုက်သည် ဖြစ်၍၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းမြှန်းခြင်း၊ လှုပ်စစ် ဖြတ်ခြင်း၊ မြေကြီးထွပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။
- ၅ တံပိုးခုနှစ်လုံးရှိသောကောင်းကင်တမန်ခုနှစ် ပါးတို့သည် မှုတ်ဆံ့သောငှါ မိမိတို့ကို ဂုဏ်ဆင်
- ၆ ကြ၏။- ပဌမသူသည်တံပိုးမှတ်သောအခါမိုဗ်း သီးဖြစ်၏။ အငွေ့နှင့် ရောနှောသောမီးသည်း ဖြစ်၏။ မြေကြီးအပေါ်သို့ခုထိုက်၍၊ မြေသုံးစုတစု၊ သစ်ပင်သုံးစုတစု၊ မိမိသော့မြတ်ပင်ရှိသမျှတို့
- ၇ ကိုကျွမ်းအောင်ထေ၏။- ဒုတိယကောင်းကင်တ

- မန်သည်တံပိုးမှတ်သောအခါ၊ မီးထောင်သော တောင်ကြီးကို ပင်ထယ်ထဲသို့ ခုထိုက် သကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ပင်ထယ်သုံးစုတစုသည်အသွေးဖြစ်၏။
- ၈ ပင်ထယ်၌ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါသုံးစုတစု ထည်းသေ၏။ သင်္ဘောသုံးစုတစုလည်းပျက်၏။
- ၉ တတိယကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှတ်သော အခါ၊ မီးခွက်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်သောကြယ် ကြီးသည် ကောင်းကင်ကကျ၍၊ မြစ်သုံးစုတစု
- ၁၀ သို့ငှင်၊ ခမ်းရေတွင်းသို့ငှင်ရောက်၏။ ထိုကြယ် သည်ဝေါနဂ္ဂက်ဟူသောအမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုတ စုသည်ဝေါနဂ္ဂက်ဖြစ်၍ရေခါးသေနေကြောင့်၊ ငူ
- ၁၁ အဓာတ်တို့သည်သေကြ၏။- ဧတုတ္ထကောင်းကင် တမန်သည်တံပိုးမှတ်သောအခါ၊ နေသုံးစုတစု၊ ထသုံးစုတစု၊ ကြယ်သုံးစုတစုကြတ်၍၊ သုံးစုတ စုမိုက်လေ၏။ နေသုံးစုတစု၊ ညညှိသုံးစုတစုညှိ
- ၁၂ အထင်းမရှိ။- ထိုအခါငါကြည့်လျှင်၊ ဣလင်းတ တကောင်က၊ ကြွင်းသေးသောကောင်းကင်တမန် သုံးပါး မှတ်လုလတုံသော တံပိုးသံကြောင့်မြေ ကြီးသားတို့သည် အမက်လား၊ အမက်ထား၊ အမက် ထား ရှိကြ၏ထု။ ကောင်းကင် အလယ်၌ ပုံပဲ့၍၊ ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။

၉

- ၁ ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှတ်သော အခါ၊ ကြယ်တလုံးသည်ကောင်းကင်ကမြေကြီး ပေါ်သို့ကျသည့်ကိုငါမြင်၏။ သူ၌အနက်ဆုံးသော
- ၂ တွင်းစံသောကိုအပ်ပေးသည်ဖြစ်၍၊-သူသည် အနက်ဆုံးသောတွင်းကို ပွင့်လျှင်၊ ကြီးစွာသော မီးမိုဗ်းအမိုးကဲ့သို့သော အမိုးသည် တွင်းထဲက တက်ထေ၏။ ထိုတွင်းစံမီးမိုးကြောင့်၊ နေနှင့်အာ ကာသ ကောင်းကင် သည် မှောင်မိုက် ထေ၏။
- ၃ ဂျှင်းကောင် တို့သည် မီးမိုးအထဲက မြေကြီးအ ပေါ်သို့ထွက်၍၊ မြေကင်းခြီးကောက်တန်မိုးကဲ့
- ၄ သို့သောတန်မိုးကိုရကြ၏။- မြေစံမြက်ပင်မှစ၍ မိမိသော အရာဈား၊ သစ်ပင်များ၊ အပေါင်းတို့ ကို ထား၍၊ နဖူး၌ ဘုရားသခင် စံ တံဆိပ်ခတ် ဖြင့်စာကို မခံသောသူတို့ကိုသာ ညည်းဆဲမည် အ
- ၅ ကြောင့်၊ သူတို့အား ပညတ် ထား၏။- တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကိုမခံသောသူတို့ကိုကား၊ သတ်ရသော အခွင့်မရှိ။ ငါးထပတ်လုံးပြင်းစွာသောဝေဝနာ ဖြစ်စေသော အခွင့်ရှိ၏။ ထိုဂျှင်းကောင် ဖြစ်စေ သောဝေဝနာသည်ကား၊ ကင်းခြီးကောက်သည် လူကိုထိုးသောဝေဝနာကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။

၈ ထိုနေ့ရက် ကာထ၌ လူထို သည် သေခြင်းကို
ရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ အ
တ္တန်သေခွင်သော်လည်း သေမင်းသည် လူထိုထံ
၇ မှပြေးသွား လိမ့်မည်။- ထိုဂျင်းကောင် ထိုစံအ
ဆင်း သဏ္ဌာန် သည် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ပွင့်ဆင်
သောမြင်း၏ အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့်တူ၏။ ခေါင်း
ပေါ်မှာ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းဟန်ရှိ၏။ မှက်နှာ
၈ သည် လူမှက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။- ဆံပင်သည် မိမ္မ
ဆံပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သွားသည် လည်း ချင်သွေ
၉ သွားကဲ့သို့ဖြစ်၏။-ရင်ဖျတ်တန်ဆာသည် သံရင်
ဖျတ်တန်ဆာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အတောင် ခတ်သော
အသံသည် စစ်တိုက်၍ ပြေးလာသောမြင်းရထား
၁၀ အများ၏ အသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- အမြီးသည် ကင်း
မြီးကောက်နှင့်တူ၏။ အမြီး၌လည်း ဆူးရှိ၏။ လူ
ထိုကို ငါးလ ပတ်လုံး ညည်းဆဲ ရသော အခွင့်
၁၁ တန်ခိုးရှိ၏။- သူထို၏ ရှင်ဘုရင် မူကား၊ ဟေမြ
ဘာသာအားဖြင့် အဓမ္မုန်ဟူ၍ ငှင်း၊ ဟေထသ
ဘာသာအားဖြင့် အပေါလျှန်ဟူ၍ ငှင်းခေါ်ဝေါ်
၁၂ သော အနက်ဆုံး သော တွင်းတမန်ဖြစ်၏။- အ
မင်္ဂလာတပါးလွန်ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာနှစ်
ပါးလာလေဦးမည်။

၁၃ ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် တံခိုးမှတ်သော
အခါ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ရှိသော ရွှေယဇ်
ပတ္တင်၏ ခြေလေးချောင်းထဲက ထွက်သော အသံ
၁၄ ကား၊-ဥပရတ်ဖြစ်ကြီးနားမှာ ချည်နှောင်လျက်
ရှိသော ကောင်း ကင်တမန် လေးပါးကို ထွတ်
လေ့ဟု တံခိုးရှိသော ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်
၁၅ အားဆိုသည်ကို ငါကြား၏။- ထိုအခါ လူသုံးစု
တစုကို အသေသတ်ခြင်းငှါ တနာရီ၊ တရက်၊ ဘ
လ၊ တနှစ်အဖို့ ပွင့်ဆင်သော ကောင်းကင်တမန်
၁၆ လေးပါးကို ထွတ်လေ၏။- မြင်းမီးသူရဲထို၏
အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သင်္ချေ ဖြစ်၏။ ထိုအရေ
အတွက်ကို ငါကြားရ၏။

၁၇ ထိုအတူ ဇာဗိတ်ဗူပါရုံ၌ ထင်ရှားသောမြင်း
ထိုကို ငှင်း၊ ကန့်၊ မီး၊ ဂြိုဟ်၊ ကျောက်နှင့် ပြီး
သောရင်ဖျတ် တန်ဆာရှိသော မြင်းမီး သူရဲထို
ကို ငှင်းငါမြင်ရ၏။ မြင်းထို၏ ခေါင်းသည် ချင်သွေ
ခေါင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူထို၏ ခံတွင်းထဲကလည်း
၁၈ ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးမိုးထွက်ကြ၏။ သူထို၏ ခံတွင်းထဲ
ကထွက်သော ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးမိုးတည်းဟူသော
၁၉ ဆေးသုံးပါးကြောင့် လူသုံးစုတစုသေကြ၏။-အ
ကြောင်းမူကား၊ သူထိုတန်ခိုးသည် ခံတွင်း၌ ငှင်း၊

အမြီး၌ ငှင်းတည်၏။ အမြီးသည် ခေါင်းနှင့် ပြည့်
စုံ၍ မြေနှင့်တူ၏။ အမြီးအားဖြင့် ညည်းဆဲတတ်
၂၀ ကြ၏။- ထိုဘေးဒါ၏ ကြောင့် မသေဘဲ ကြွင်း
သောလူထိုသည် နတ်ထိုကို ငှင်း၊ မမြင်နိုင်၊ မကြား
နိုင်၊ မသွားလာနိုင်သော ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊
ကြေးနီရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ သစ်သားရုပ်တု
ထိုကို ငှင်း မကိုးကွယ်ဘဲ နေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်
နှင့်လုပ်သော အရာများကို နောင်တမရဘဲ နေကြ
၂၁ ၏။- ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်တည်းဟူသောလူ
အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို ပြုစားခြင်း၊
မတရားသော မေ့ရန်၌ ဖြစ်ခြင်း၊ သုဥစ္စာကို မိုးခြင်း
အမှုများကို ထည်းနောင်တမရဘဲ နေကြ၏။

၁၀

၂၂ ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင် တမန်တပါး
သည် မိုဃ်းတိမ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်က
ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ ခေါင်းပေါ်၌
သက်တံရှိ၏။ သူ၏ မှက်နှာသည် နေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
သူ၏ ခြေသည်လည်း မီးခဲ ထိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။-
၂၃ ဖွင့်ထားသော စာစောင်ငယ်ကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။
ထက်ရှာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ငှင်း၊ လက်ဝဲခြေ
၂၄ သည် ခြေကြီးပေါ်မှာ ငှင်းနင်း၍၊ ချင်သွေတောက်
သကဲ့သို့ ကြီးသော အသံနှင့် ကျွေးကြော်လေ၏။
ကျွေးကြော်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းကြီးသံ ခုနှစ်ချက် မြည်
၂၅ လေ၏။- မိုဃ်းကြီးသံ ခုနှစ်ချက် မြည်ပြီးမှ ငါ
သည် ရေးမှတ်မည်ဟု အားထုတ်သော်၊ ကောင်း
ကင်မှ ထွက်သော အသံကား၊ မိုဃ်းကြီးသံ ခုနှစ်
ချက် မြည်သော အရာကို တံဆိပ်ခတ်လေဦး မရေ။
၂၆ မမှတ်နှင့် ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။- ထိုအခါ
ငါမြင်၍ ခြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော
ကောင်းကင်တမန်သည်၊ လက်ရှာလက်ကို ကောင်း
၂၇ ကင်သို့ ရှိပြီးလျှင်၊- ဘုရား သခင်၏ ကျန်တော်
၂၈ ဂျိုးပရာဇက်ထိုအား ဝမ်းမြောက်စရာသတင်း
ကို ဇာဗိတ် ထားတော်မူသည်နှင့် ဖပ်ဆိုင်းသော၊
ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော အရာသည်၊ ကာလ
မနှေးဘဲ၊ သတ္တမကောင်းကင်တမန် တံခိုးမှတ်
ခြင်း အသံ မြည်သော နေ့ရက် ကာလ ၌ ပြည့်စုံ
ခြင်း သို့ ရောက်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်၊ ခြေကြီး၊
သဗ္ဗရာကို ငှင်း၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှ ထိုကို ငှင်း၊
ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင်
တော်မူသော သူကို ထိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်း
ကို ပြုလေ၏။

၂၉ ငါကြားရသော ကောင်းကင် အသံသည် တမန်

အေးပြောသည်ကား၊ မြေနှင့်ပင်ထယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်၏လက်၌ခွင့်ထား ထွက်မှီသော ဓာဓောင်ငယ်ကို သွား၍ ထူထော့ ထုဆိုလျှင်၊- ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ထံသို့ သွား၍၊ ဓာဓောင် ငယ်ကိုပေးပါထူ တောင်း၏။ သူက ထည်း၊ ယူ၍ဓားလေး၊ ဝမ်းကို ခါးစေ လိမ့်မည်။ သို့သော်ထည်း၊ ပစပ်၌ ပွားရည် ကဲ့ သို့မျှလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ငါသည်ဓာဓောင်ကို ကောင်းကင်တမန်ထံကမှယူ၍ဓား၏၊ ပစပ်၌ ပွားရည်ကဲ့သို့ မျှ၏။ ဓားပြီးမှဝမ်း၌ ခါး၏။

၁၀ ကောင်းကင်တမန်ကထည်း၊ သင်သည် အသီး အသီး၊ ဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုး ထို့၌၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်ထို့၌၎င်း၊ တမန်ပရောဇက်ပြု၍ ယောပြောရမည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၁

၁ တမန်၊ လှံတံနှင့် တူသော ကျွပ်ပင်တလုံးကို အေးပေး၍ကိုပြောဆိုသည်ကား၊ ထထေး၊ ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှန်တော်နှင့် ယဇ်၊ ပတ္တင်ကို ထိုင်းလေး၊ ဗိတ်မှန်တော်၌ ကိုးကွယ်သောသူ ထိုကိုထည်းရေတွက်ထေး၊- ဗိတ်မှန်တော်တန် ထိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်၊ ပယ်ထားထေး၊ တပါးအ မျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီး သူတို့သည် သန့်ရှင်း သောမြို့တော်ကို၊ လထေးထယ်နှစ်ထပ်တလုံး

၂ နင်းကြလိမ့်မည်၊- ငါ၏သက်သေခံနှစ်ပါးကိုငါ အခွင့် ပေးမည်။ သူတို့သည် လျှော်တေအဝတ် ကိုဝတ်လျက်၊ အရက်တထောင် နှစ်ရာခြောက်

၃ ထယ်ပတ်လုံးပရောဇက်ပြုကြလိမ့်မည်၊- ထိုသူ တို့သည်ကား၊ မြေကြီးအရှင်၏ ရှေ့တော်၌ မိုက် ထားသော သံလွင်ပင် နှစ်ပင်နှင့်မီးခွက်နှစ်လုံး

၄ မြစ်သတည်း၊- တန့်တယောက်သော သူသည် သူတို့ကိုညည်းစဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲကမီးယွက်၍ ရန်သူတို့ကိုမျှတတ်၏။ တန့်တယောက်သောသူသည်ထိုသူတို့ကိုညည်း စဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ ထိုသူ အသေသတ်ခြင်း

၅ ကိုခံရမည်၊- ထိုသူတို့သည် ပရောဇက် ပြုသော နေ့ရက်ကာလ၌ မိုက်၊ ပစ္စာစေခြင်းငှါ၊ မိုက်၊ ကောင်းကင်ကိုမိတ်ရသောအခွင့်၊ မြစ်ရေ ထွင်း ရေကိုအသွေးမြစ်စေရသောအခွင့်၊ မိမိတို့အလို မှီသမျှသောအခါ၌ သေးအမျိုးမျိုးဖြင့်မြေကြီး ကိုဝါ၏ ခတ်ရသောအခွင့်ကိုရကြ၏။

၆ သူတို့သည်သက်သေခံပြီးသောအခါ၊ အနက် စိုးသောတွင်းထဲကတက်သောသားရဲသည်သူ

တို့ကို ခပ်တိုက်၍အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကို

၇ သတ်ပြီးမှ၊- သူတို့သခင်သည်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံတော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော သောရုံဟူ၍၎င်း၊ အေဂျတ္တ၊ ဟူ၍၎င်း အတွင်းအ နက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သော မြို့ကြီး၏လမ်း၌ အ

၈ လောင်းကောင်တို့သည်နေရပ်ကြလိမ့်မည်၊- အ သီးအသီး၊ ဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုး အနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး၊ အလောင်း ကောင်တို့ကိုမြင်ရ၍၊ သင်းပြုဟ်ခြင်းကိုမြင်တာ။

၉ ကြလိမ့်မည်၊- မြေကြီး ပေါ်မှာ နေသော သူတို့ သည်ထိုအလောင်းကောင်တို့ကိုမြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို တယောက် ထက် ဆောင်ပေး လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အထက် ကထိုပရောဇက်နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့ကို မြင်းစွာ နှောင့်ရှက် ညည်းစဲ

၁၀ ကြသည်ဟု အေးပြောဆိုလေ၏။- ထိုနောက် သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်အထံတော် ကအသက်ပိညဉ်သည်သူတို့၌ဝင်သဖြင့်၊ သူတို့ သည်မတ်တတ်ထ၍ မြင်သမျှသော သူတို့သည်

၁၁ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။- ကောင်းကင်ကထွက် သောအသံကြီးကား၊ ဤအရပ်သို့တက်ကြထေး ဟု၊ မိမိတို့အားပြောဆိုသည်ကိုသူတို့သည် ကြား လျှင်၊ မိုက်၊ တိမ်မြင့်ကောင်းကင်သို့တက်၍ရပ်

၁၂ သူတို့သည်မြင်ကြ၏။- ထိုအချိန် နာမိ၌ ကြီးစွာ သောမြေလှုပ်ခြင်း မြစ်၍၊ မြို့၊ ဆယ်စုတစု ပြို လေ၏။ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌လူရနှစ်ထောင်သေကြ ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည်- ကြောက်ရွံ့၍ကောင်း ကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၃ ရုတ်တရက် အမေရိယာ လွန်ပြီး တတိယ အမေရိယာ သည်အလျှင်အမြန်သာလိမ့်မည်။

၁၄ သတ္တမကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုးမှတ် သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ကြီးသောအသံတို့ ကား၊ လောကီနိုင်ငံသည်ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံဖြစ် လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ ခုရပ်တော် နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ သူသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မိုးခံတော်မူ

၁၅ မည်ဟုပြောဆိုကြ၏။- ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ ပတ္တင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါး တို့သည် ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရား

၁၆ သခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊- အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာ လအစည် မှီတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရား

သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကို ယူဆောင်၍ မိုးစံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ခိုးဝှမ်းပါ၏။ လူမျိုးတို့သည် အဓမ္မကုသိုလ်ကြံသည်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မကုသိုလ်သည် ယင်းရောက် ပါပြီ။ သေလွန်သောသူတို့ကို တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တည်းဟူသောပရောဇာတို့အား၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့အား၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သောသူတို့အား၎င်း၊ အလေ့အကျင့်အား၎င်း၊ ဆုကျေးဇူးကို ပေးသနားတော်မူ၍၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသော အခြေခံရောက်ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။- တစ်နည်းကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ မိတ်ဖုန်တော်ကို ဖွင့်ထား၍၊ မိတ်ဖုန်တော်ထဲမှာ ပဋိညာဉ်သစ်တာဝန်ထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်စစ်ပြတ်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဗ်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာသော မိုဗ်းသီးကျခြင်းဖြစ်ကြ၏။

၁၂

- ၁ ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ မိမိတို့သည် နေကိုဝတ်လျက်၊ လကိုမြေဖြင့် နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရဖူကိုဆောင်းလျက် ပေါ်လာ၏။- ထိုမိမိသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ဣစ္ဆာရသော ဝေဇနာ ပြင်းသောကြောင့် အော်ဟစ်လေ၏။- ကောင်းကင်၌ အခြားသော နိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား၊ အဆင်းရှိသော နဂါးကြီးသည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ မြို့ဆယ်ချောင်းနှင့် တကွ ခေါင်းပေါ်၌ သရဖူ ခုနစ်ဆူကို ဆောင်းလျက်ရှိ၏။- သူ၏အမြီးသည် ကောင်းကင်ကြယ်သုံးစုတစုကို ဆွဲငင်၍ မြေကြီးသို့ ခုလိုက်လေ၏။ သားကို ပွားလှသော မိမိသည် ပွားသောအခါ၊ နဂါးသည် ထိုသားကို ကိုက်စားမည် အကြံနှင့် မိမိရွှေ့၍ ရပ်နေ၏။- ထိုမိမိသည် လူမျိုးတကာတို့ကို သိလှိမ့်နှင့် အုပ်စိုးထတံ့သော သားယောက်ျားကို ပွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဘုရားသခင်ထံသို့၎င်း၊ ပညာတော်သို့၎င်း ချီယူတော်မူ၏။ မိမိသည် အရက်တထောင် နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး၊ တော၌ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ဖွင့်ဆင်တော်မူသော အရပ်သို့ မြှောက်လေ၏။
- ၂ ကောင်းကင်၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိမိကွယ်နှင့် သူ၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နဂါးကို စစ်တိုက်ကြ

၏။ နဂါးနှင့် သူ၏တမန်တို့သည် စစ်တိုက်၍ မနိုင်ကြ။ ကောင်းကင်၌လည်း သူတို့နေရာမရှိ။- ထိုအခါ၊ ဤသောက တန်ခိုးလုံးကို လှည့်ခြား၍၊ မာရ်နတ်စာတန်ခိုးမည် ခေါ်သော ရှေးမြေဟောင်းတည်းဟူသော နဂါးကြီးကို ၎င်း၊ သူနှင့် အတူသူ၏ တမန်တို့ကို၎င်း မြေကြီးသို့ ခုလိုက်ကြ၏။- ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသော အသံကား၊ သမုဗ္ဗာကယ်တင်ခြင်း ဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်း ဖြစ်၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏ခရစ်တော်၏ အာဏာတော်စက်လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ညီအစ်ကို များကို ငါတို့ဘုရားသခင် ရွှေတော်၌ နေ့ညညီမပြတ် အပြစ်တင်သော ရန်သူကို အောက်သို့ ခုလေပြီ။- သူတို့သည် သိုးသလယ်၏ အသွေးအား ဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရားအား ဖြင့်၎င်း အောင်မြင်၍၊ အသေခံသည်တိုင်အောင် ကိုယ်အသက်ကို မနှစ်မြို့ကြ။- ထိုကြောင့် ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်သားတို့၊ ရွှင်ဆန်းကြလော့၊ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မာရ်နတ်သည် မိမိကာလတစ်ကာလရှိသည်ကို သိ၍၊ ပြင်းစွာသော ခေါသအမျက်နှင့် တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းလေပြီဟု ဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။

၁၃ ထိုနဂါးသည် မြေကြီးသို့ ကိုယ်ကျသည်ကို သိမြင်လေသော်၊ သားယောက်ျားကို ပွားမြင်သော မိမိကို ညည်းဆဲ၏။- မိမိသည် ထိုမြေနှင့် ထွတ်၍ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက် ပတ်လုံး ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရာ အရပ်တည်းဟူသော တောအရပ်သို့ ပျံနိုင်မည် အကြောင်း၊ အူဆင်းတကြီး၏ အတောင်နှစ်ဖက်ကို ရလေ၏။- ထိုအခါ၊ မိမိကို ရေအဖျားဖြင့် မှောသွားစေခြင်းငှါ၊ နဂါးသည် မိမိခံတွင်းထဲက ဖြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ ရေကို မိမိနောက်၌ ထုတ်ပြစ်လေ၏။- မြေကြီးသည် မိမိကို မစွဲ မိမိခံတွင်းကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ နဂါး၏ခံတွင်းထဲက ထုတ်ပြစ်သော ဖြစ်ရေကို ချီလေ၏။- နဂါးသည် မိမိကို အမြီးထား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်၍၊ ယေရှု၏ သက်သေခံတော်မူချက်ကို စွဲလမ်းသော သူတည်းဟူသော ထိုမိမိ၌ ကြွင်းသော အမျိုးအနွယ်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ သွား၏။

၁၃

- ၁ ပင်လယ်နား၌ သဲပေါ်မှာ ငါရပ်၍၊ သားရဲတ

ကောင်းသည်ခေါင်းရုန့်လုံး၊ ခြုံစပ်ချောင်းနှင့်
 တကွမြို့ပေါ်၌ သရဇ္ဈာန်ဆွေကိုဆောင်းထွက်၊
 ခေါင်းပေါ်၌ထပ်၊ ဘုရားသခင်၏စာရေးတော်
 ကိုစွတ်ဆွေသောနာမမြို့လျက်၊ ပင်လယ်ထဲကတက်
 ၂ သည်ကိုမြင်၏။- ထိုသို့ငါမြင်သောသားရဲသည်
 ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ သူ၏ခြေသည်ပုံခြေကဲ့သို့ဖြစ်
 ၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်း ခွင်သေ့နှုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၏။ နဂါးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့် မိမိပတ္တင်ကိုငင်၊
 ကြီးစွာသောစာစာစက်ကိုငင် သားရဲ၌စပ်
 ၃ ပေး၏။- သားရဲ၏ခေါင်းတလုံးသည်သေစောင်
 ကွပ်စက်ပြီး သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သေစေသောစာစက်
 ချက်သည် ဂျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသားစ
 ပေါင်းထိုသည့်သားရဲနောက်သို့လိုက်၍သံသြော
 ၄ ကြမ်း- ထိုသားရဲ၌ စာစာစက်ကို စပ်ပေး
 သောနဂါးကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်း
 ကိုးကွယ်၍၊ စာစာစက်သည် သားရဲနှင့်တူသ
 နည်း၊ စာစာစက်သည်သုကိုစပ်မြိုင်နှိုင်းသနည်း
 ၅ ထုပြောဆိုကြ၏။- ထိုသားရဲသည်လည်း ကြီး
 စွာသော စကားကိုငင်၊ ဘုရားသခင်ကို ဖြစ်မှား
 သောစကားကိုငင်ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်ပြည့်
 စုံ၍၊ ထလေးထယ်နှစ်လပတ်လုံး၊ မီရင်ရသော
 ၆ စခွင့်ကို ရ၏။- ဘုရားသခင်ကို ဖြစ်မှားသော
 စကား သားမြင့် နာမတော်နှင့် ယဲတော်ကို ငင်၊
 ကောင်းကင်သားထို့ကိုငင် ဖြစ်မှားခြင်းငှါ နှုတ်
 ၇ ကို ခွင့်ထား၏။- သန့်ရှင်း သူတို့ကို စစ်ထိုက်၍
 မှိုင်ရသော စခွင့်ကိုရ၏။ စာသီးစာသီး ဘာသာ
 စကားကို ပြောသော လူစုမျိုးစု၌ ခပ်သိမ်း
 ၈ ထိုကိုအုပ်စိုးရသောစခွင့်ကိုလည်းရ၏။- ကွပ်
 စက်သောသိုးသငယ်၏စာသက်စာစောင်၌ကမ္ဘာ
 ၉ ပြီးကပင် စာရင်းပဝင်သော မြေကြီးသားစ
 ပေါင်းထိုသည်သားရဲကို ကိုးကွယ်ကြ၏။- နား
 ၁၀ မှီသောသူမည်သည့်ကားကြားပါစေ- သူတပါး
 ကိုခမ်းမီးယူသွားသောသူသည်ကိုယ်ထိုင်ခမ်း
 မီး၊ ထူသွား ဖြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊ ထားမြင့်
 သတ်တတ်သောသူသည်လည်းကိုယ်ထိုင်ထား
 မြင့်သောရမည်၊ ဤစရာ၌သန့်ရှင်းသူထိုသည်
 သည်း ခံစရာစေကြောင်း၊ ယုံကြည်စရာစ
 ကြောင်းရှိ၏။
 ၁၁ စာပြောသောသားရဲတကောင်သည်၊ သိုးသ
 ငယ်၏မြို့နှင့်တူသောမြို့နှစ်ချောင်းရှိ၍၊ နဂါးကဲ့
 သို့စကားပြောလျက်၊ မြေကြီးထဲက ထွက်သည်
 ၁၂ ကိုငါမြင်၏။- ထိုသားရဲသည်သူစရင်ဖြစ်သော

ပစ္စယသားရဲ၏ စာစာစက်ရှိသမျှကိုသုံးစွဲ၏။
 သေစေသောစာစက်ချက်ဂျောက်ပုံပြီးသော ပစ္စယ
 သားရဲကို မြေကြီးမှစ၍ မြေကြီးသား ထိုသည်
 ၁၃ ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါပြု၏။- ကြီးစွာသောနိမိတ်
 ထက္ခဏာထို့ကိုလည်းပြု၏။ လူတို့ ဗုတ်မှောက်
 ၌ ကောင်းကင်က မြေကြီးပေါ်သို့ မီးကိုဆင်း
 ၁၄ စေ၏။- ပစ္စယသားရဲရှေ့၌ပြပိုင်သောနိမိတ်ထက္ခ
 ဏာထိုစားဖြင့်မြေကြီးသားထို့ကိုလှည့်ခြား၏။
 ထားနှင့် ခုတ်သော စာစက်ကိုခံရ၍ စာသက်
 ရှင်သေးသော သားရဲ၏ ခုတ်ကို လုပ်စေခြင်း
 ၁၅ ငှါမြေကြီးသားထို့ကိုမှာထား၏။- သားရဲ၏ခုတ်
 တည်စကားပြောနိုင်မည်စေကြောင်းနှင့်၊ မိမိ
 ကိုမကိုးကွယ်သောသူရှိသမျှထို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ
 ပြုနိုင်မည်စေကြောင်း၊ ခုတ်တည်စာသက်ကိုထွင်း
 ၁၆ ပေးရသော စခွင့်ကို လည်း ရ၏။- ငွေရတတ်
 သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ကျန်ခံရသောသူ၊
 ထွတ်သောသူ၊ စာကြီးစာငယ် ရှိသမျှ ထိုသည်
 လက်ကွာထက်၌ ဖြစ်စေ၊ နဖူး၌ ဖြစ်စေ၊ တံဆိပ်
 ၁၇ ထက်မှတ်ကို ခံစေခြင်းငှါငင်၊- ထိုတံဆိပ်ထက်
 မှတ်တည်းဟူသောသားရဲ၏နာမဖြစ်စေ၊ နာမ၏
 စာရေစာတွက်ဖြစ်စေ၊ တရုတ်ကို မခံသောထူတ
 ယောက်မှ မရောင်းပဝယ် စေခြင်းငှါ ငင် မီရင်
 ၁၈ ၏။- ဤစရာ၌ပညာရှိ၏။ ညာဏ်ရှိသောသူသည်
 သားရဲ၏ စာရေစာတွက် ကို ရေတွက်စေ၊ ထု၏
 စာရေစာတွက်ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာ ခြောက်ထယ်
 ခြောက်ထည်းဖြစ်၏။

၁၄

၁ ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်၊ သိုးသငယ်သည်မိ
 ဇာန်တောင်ပေါ်မှာရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့်ခမ္ပဗြီး
 တော်၏ နာမကို နဖူး၌ ထက္ခဏာတင်သောသူ တ
 ထိန်းလေးသောင်းထေးထောင်လည်း သူနှင့်စ
 ၂ တူရှိကြ၏။- သရဇ္ဈာရသုံးကြီးစွာသောမိမိ
 ကြီးစပ်ကဲ့သို့ကောင်းကင်ကစာသံကိုငါကြား၏။
 ထိုသို့ ငါကြားသော စာသံသည် စောင်းသမား
 ၃ ချားစောင်းတီးသောစာသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။- ပတ္တင်
 တော်ရှေ့၌ငင်၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့်စာသက်ကြီး
 သူတို့ရှေ့၌ငင်၊ သူတို့သည်စာသစ်သော သိခြင်း
 ကိုဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှရှေးနှုတ်သောသူတစ်ပါး
 လေးသောင်းထေးထောင်မှတပါး၊ စာသစ်သူ
 ၄ မှ ထိုသိခြင်းကို သင်၍ မရနိုင်၊- ထိုသူတို့သည်
 ကညာဖြစ်၍ မေ့ရန်စေမှုနှင့် မညစ်ညူးသောသူ
 ဖြစ်ကြ၏။ သိုးသငယ်သွားထေရာရာ စာရပ်သို့

နောက်တော်၌ ထိုက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ လူထို
 ၁ အထဲကရှေး၌တစ်ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသယ်
 ၂ အဖို့၊ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်ကြ၏။- အပြစ်
 ၃ နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍သူထို၌တစ်ခုသာ
 ၄ မရှိ။

၆ မြကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်း။ ဟူသော
 အသီးအသီးတာသာဓကားကိုပြောသောလူအ
 ၇ ဖို့၊ အနွယ်သပ်သိမ်းထိုအား ထာဝရစစ်ဂေလီ
 ၈ တရားကိုတောရသောကောင်းကင်တမန်တပါး

၉ က၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြ
 ၁၀ ယေ့၊ တရားစီရင်တော်မူသော အမှန်ရောက်
 ၁၁ လာပြီ၊ ကောင်းကင်၊ မြကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်စမ်း
 ၁၂ ရေတွင်းတို့ကိုမန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကိုကိုး
 ၁၃ ကွယ်ကြသောသူ၊ ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆို၍
 ၁၄ ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံလျက်ရှိသည်ကို ငါ

၁၅ မြင်၏။- ကောင်းကင်တမန်တပါးကလည်း၊ ဗာ
 ၁၆ ဗုလုန်မြို့ကြီးပြီလေပြီ၊ မိမိတရားသောမေဇုနစ်
 ၁၇ အဆိပ်အတောက်တည်း။ ဟူသော ဓမ္မရည်ကို
 ၁၈ လူမျိုးအပေါင်းတို့အားတိုက်လေပြီ၊ သောဗာဗု
 ၁၉ လုန်မြို့ကြီးပြီလေပြီဟုလိုက်၍ပြောဆို၏။- ထိုမှ

၂၀ တပါး၊ တတိယကောင်းကင်တမန်ကအကြင်သူ
 ၂၁ သည်သာရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍၊ သူ
 ၂၂ ၏တံဆိပ်ထက်မှတ်ကို နုပျို၌ ခံသည် ဖြစ်စေ၊

၂၃ လက်၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊- ထိုသူသည်ဘုရားသခင်
 ၂၄ ၏စေလွှာသောလောင်းသော အမှတ်တော်
 ၂၅ ဓမ္မရည်စစ်ကိုသောက်ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း
 ၂၆ သော ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၊ သိုးသယ်ရှေ့
 ၂၇ တွင်း၊ ကန်နှင့် ရေသောမီးထဲမှာ ပြင်းစွာသော

၂၈ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ထိုညည်းဆဲ
 ၂၉ ခြင်း၏ မီးမှီးသည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တက်
 ၃၀ လျက်ရှိ၏။ သာရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍၊
 ၃၁ သူ၏နာမတံဆိပ်ထက်မှတ်ကို ခံသောသူထို
 ၃၂ သည်နေ့ညညမပြတ်သက်သာမရကြဟု၊ လိုက်

၃၃ ၍ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆို၏။- ဘုရားသခင်၏
 ၃၄ ပညတ်တို့ကိုငင်၊ ယေရှု၏ယုံကြည်ခြင်းကို ငင်
 ၃၅ စောင့်ရှောက်သောသန့်ရှင်းသူထိုသည် ဤအရာ

၃၆ ၌သည်။ ခံစရာ အကြောင်းရှိ၏။- တမန်တို့၊
 ၃၇ ကောင်းကင်အသံကား၊ ယခုမှစ၍ သခင်ဘုရား
 ၃၈ ၌သေသောသူထိုသည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု၊ ရေး
 ၃၉ ထားလေ့ဟုပြောဆိုသည်ကိုကြား၏။ မိညဉ်
 ၄၀ ဘော်ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်ပေ၏။ ထိုသူထိုသည်
 ၄၁ ပင်ပန်းခြင်း၊ ဖြိမ်းမည် အကြောင်းရှိ၍၊ သူထို၏

အကုန်ထိုသည်ထည်းသူထိုနှင့်အတူ ထိုက်ကြ
 ၁ ၏ထုမိန့်တော်မူ၏။

၂ တမန်ငါကြည့်လျှင်၊ မြသောမိုဃ်းတိမ်မှိုဏ်း
 ၃ လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည် ခေါင်းတော်
 ၄ ပေါ်၌အာသရဗုကိုဆောင်းလျှက်၊ ထက်သောတံ
 ၅ ခည်ကိုကိုင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်တော်

၆ မူ၏။- ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် မိတ်မှန်
 ၇ တော်ထဲက ထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏တံခွန်ကို
 ၈ ထွတ်၍ ဝေးကိုရိတ်တော်မူပါ။ ရိတ်ရသောအ
 ၉ မှိန်ရောက်ပါပြီ။ မြကြီး၌ ရိတ်ရာ ဝေးမှည့်

၁၀ ပါပြီဟု၊ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကိုကြီး
 ၁၁ သောအသံနှင့် တစ်ထေ၏။- မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာ
 ၁၂ ထိုင်သောသူသည်မိမိတံခွန်ကိုမြေကြီး၌ ဆွင်း

၁၃ ၍ မြေကြီး၏ဝေးကို ရိတ်တော်မူ၏။- ကောင်း
 ၁၄ ကင်တမန်တပါးသည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ မှီသော
 ၁၅ မိတ်မှန်တော်ထဲက ထွက်၍ သူ၌ ထည်း၊ ထက်

၁၆ သောတံခွန်ပါ၏။- မီးကိုအမိုးရသောကောင်း
 ၁၇ ကင်တမန်တပါးသည် ယဇ်ပတ္တင်ထဲက ထွက်
 ၁၈ ၍ထက်သောတံခွန်ပါသောသူကိုကြီးစွာသော
 ၁၉ ကျွေးကြော်ခြင်းနှင့် ခေါ်လျက်၊ သင်၏ထက်

၂၀ သောတံခွန်ကိုထွတ်၍မြေကြီး၏ဓမ္မရည်စစ်
 ၂၁ ထိုကိုရိတ်လေ့၊ အသီးမှည့်ပြီဟုပြောဆို၏။-
 ၂၂ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်းမိမိတံခွန်ကိုမြေ

၂၃ ကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏ဓမ္မရည်စစ်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊
 ၂၄ ဘုရားသခင်၏ အမှတ်တော်တည်း။ ဟူသော

၂၅ နယ်ရာတန်ဆာကြီးထဲသို့ဥလေ၏။ မြို့ပြင်၌နယ်
 ၂၆ ရာတန်ဆာကို ဖိနပ်၍ အသွေးသည် တဆတ်
 ၂၇ မြောက်ယူစရာ ခရီးတရှောက်လုံး၌ မြင်းစက်
 ၂၈ ကြီးကိုမှီသည်ထိုင်အောင် နယ်ရာတန်ဆာထဲ
 ၂၉ ကထွက်လေ၏။

၁၅

၃၀ တမန်တို့၊ ဘုရားသခင်၏အမှတ်တော်ကို ပြီး
 ၃၁ မီးစေသောနောက်ဆုံး၊ ထေးဝါး၏ စုစုံပါးမှီ
 ၃၂ သော၊ ကောင်းကင်တမန် စုစုံပါးတည်းဟူ
 ၃၃ သော၊ ကောင်းကင်၌ထုံစွယ်သောမှီမိတ်ကြီးအ

၃၄ ခြားတပါးကိုငါမြင်ရ၏။- မီးနှင့်ရေသော ဝန်
 ၃၅ ရေကန်ကဲ့သို့ မှီသည်ကိုထည်းမြင်ရ၏။ သာရဲ
 ၃၆ နှင့်ငင်၊ သူ၏ရုပ်တုနှင့်ငင်၊ သူ၏နာမ အရေအ
 ၃၇ တွက်နှင့် ငင် လွတ်၍ အောင်မြင်သောသူထို

၃၈ သည်၊ ဘုရားသခင်၏ စောင်းတော်ထိုကိုကိုင်
 ၃၉ လျက်၊ ဝန်ရေကန်နားမှာရပ်နေကြသည်ကိုမြင်
 ၄၀ ရ၏။- ထိုသူထိုသည်ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေ

၏သိခြင်းနှင့် သိုးသငယ်၏ သိခြင်းကို သိ၍၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ငြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရစေ့ရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏စေလွှဲအမှုတို့သည် ကောင်းမြတ်၍၊ ဆံ့သြောစွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်၏စေကျင့်စေထုတို့သည် ဖြောင့်မတ်ယုတ်မှန်ကြပါ၏။- ထိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲ၊ နာမတော်ကိုမရှိုးခွမ်းဘဲအဘယ်သူနေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ တဆုံးသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်း၊ စေရာတို့သည် ထင်ရှားသည် ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ထာ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြပါ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁။ ထိုနောက် ငါ ကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ထက်သောခံ တော်မူဖွယ် ဌာပနာရာ ထဲတော်၌
၂။ သောမိတ်မှန်တော်ကို ရွှင်ထားပြီး- ထေးဝါ၏
ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါး ထို့
သည် ခင်ကြယ် ပြောင်လက်သော ပိုက်ဆန်စေ
ဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ရင်၌ရွှေရင်စည်းကို စည်း
ထူထိ၊ မိတ်မှန် တော်ထဲက ထွက် သာကြ၏-
၃။ သတ္တဝါလေးပါးတွင်တပါးသည်ကမ္ဘာထဲဆက်
ဆက်စသတ်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏စေ
ချက်တော်နှင့် ပြည့်သောရွှေဝံ့ထား ခုနစ်ထုံးကို
ကောင်းကင် တမန် ခုနစ် ပါး ထို့ ထား ပေး၏-
၄။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုး ထင်ရှားတော်
ကြောင့်၊ မိတ်မှန်တော်သည် မီးပိုးနှင့် ပြည့်၍
ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါး၏ ထေးဝါ၏ ခုနစ်
ပါး မကုန်မှီတိုင်သောခင် မိတ်မှန်တော်ထဲသို့ စေ
ထယ်သုဗ္ဗမဝင်နိုင်-

၁၆

• မိတ်မှန်တော်ထဲက ကြိုးသော အသံကား၊
သွားကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ အဓိကတော်
ဖလားရနှစ်ထုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းထောင်၊
ကြီးလှထူကောင်းကင်ထမန်ရနှစ်ပါး ထိုစား၊
၊ ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ပစ္စမသူသည် သွား၊
ဤ မိမိထားကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းထောင်၊
လျှင်၊ သားရဲ၏ တံဆိပ်ထက် မှတ်ကိုခံ၍ သူ၏စုပုံ
ထုကို ကိုးကွယ်သောလူမျိုး၊ အတ္တန် ဆိုးသော
၊ အနာမိတ်ပေါက်လေ၏။- ဂုဏ်ထူး ကောင်းကင်
ထမန်သည် မိမိထားကို ပင်လယ်ပေါ်သို့ သွန်း
ထောင်၊ လျှင်၊ ပင်လယ်သည် လူသေ၏ အသွေး
ကဲ့သို့ သောအသွေးမြိန်၏။ ပင်လယ်၌ အသက်

ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။
 ၁။ တတိယ ကောင်းကင် တမန်သည် မိမိလားကို
 မြစ်ပေါ်သို့၎င်း၊ ဓမ္မရေတွင်းပေါ်သို့၎င်း သွန်း
 ထောင်းလျှင်၊ ထိုအရာတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ
 ၂။ ၏- ကောင်းကင်တမန်ကသည်းပစ္စုပ္ပန်၊ အ
 တိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစည်ရှိတော်မူသော
 အရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤသို့ တရားစီရင်တော်
 ၃။ မူသည်အမှုမှာ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏- ထိုသူတို့
 သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ပဏာမတို့၏
 အသွေးကို သွန်းထောင်းကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့
 အားအသွေးကို တိုက်တော်မူပြီး သူတို့လည်း
 ထိုက်ကြ ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား
 ၄။ ၏- ယဇ်ပထွင်ကသည်း၊ မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်
 မိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရား
 သခင်၊ ကိုယ်တော် စီရင်တော် မူခြင်း အရာတို့
 သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်
 ဆိုသောအသံကို ငါကြား၏။

၁။ တုတ္တကောင်းကင်တမန်သည် မိမိလောင်းကို
 နေပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ နေသည်လူတို့ကို
 ၂။ မီးလောင်းရသော အခွင့်ကို ရမ်း- ပူဇော် ကြီး
 သောအရှိန်ဖြင့်လူတို့သည်လောင်းခြင်းကိုခံရ၍၊
 ထိုဘေး၏တို့ကိုအစိုးပိုင်တော်မူသောဘုရား
 သခင်၏နာမတော်ကိုကျိန်ဆဲကြမ်း ဘုရားသခင်
 ၃။ ကိုဦးစွမ်းခြင်းအလိုငှါ နောင်တမရကြ- ပညာမ
 ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိလောင်းကိုသားရဲ၏
 ပတ္တင်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ သူ၏နိုင်ငံသို့
 မှောင်မိုက်စေတိ ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည်
 ပင်ပန်းစွာကြီးသည်နှင့်မိမိတို့လျှာကို ကိုက်စဲ
 ၄။ ကြမ်း- မိမိတို့ခံရသော ဝေဒနာနှင့် အနာ မိမ်း
 များကြောင့်ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်
 ကိုကျိန်ဆဲကြမ်း၊ မိမိတို့အကျင့်ကိုလည်း နောင်
 တမရကြ။

၁၂ ဆဋ္ဌမကောင်းကင် တမန်သည် မိမိထောကို
ဥပရတ်မြစ်ကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ အ
ရှေ့ဓမ္မကံစွာဘုရင်တို့သွားရာလမ်းကိုပွင့်စေ
ခြင်းအထိုငှါ ထိုမြစ်ခံသည် ခန်းမြောက်ထေ
၁၃ ဇ်း- ထိုအခါ၊ နဂါးစံခံတွင်းထဲက၎င်း၊ သားရဲစံ
ခံတွင်းထဲက၎င်း၊ မိစ္ဆာပရေဗကံစံခံတွင်းထဲက
၁၄ င်၊ ဇားကောင်ကဲ့သို့ ညစ်ညူးသောမိညည်သုံး
၁၅ ပါးထွက်သည်ကိုငါမြင်၏။ မိုမိတ်လက္ခဏာထို့
ကို ပြသောနတ်ဆိုးစံမိညည်ဖြစ်သတည်း။ ထို
မိညည်ထိုသည်လောကီတပိုင်လုံးတွင်မိုသော

- ၅၆ ဘုရင်ထိုက်သို့ ထွက်သွား၍၊ အနန္တတန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်၏ နေကြီး၌
- ၅၇ စစ်တိုက်ခြင်းအလို၌၊ စုဝေးနေကြ၏။- ဖေမြိ တာသာ အားဖြင့် အာမဂေရန် အမည်ရှိသော
- ၅၈ အရပ်၌စုဝေးနေကြ၏။- အသံတော်ကား၊ သူမိုး ကဲ့သို့ငါ့သား၊ အဝတ်အလှည်းစည်းနှင့် သွား ထာ၍၊ သူတပါးရွှေ၌ ရှက်စရာအကြောင်းမရှိ စေခြင်းငှါနိုးလျက်နေ၍၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆင့် သောသူသည်မဂါလာရှိ၏။
- ၅၉ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည်မိမိတော်ကို အာကာသ ကောင်းကင် ပေါ်သို့ သွန်းထောင်း လျှင်၊ ပြီးပြီဟုကြီးသောအသံသင့် ကောင်းကင် ဝတ်မှန်တော်၌ ရှိသောပတ္ထင်တော်ထဲက ထွက်
- ၆၀ ၏။- လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံငြည်ခြင်း၊ မိုဗ်း မြှန်းခြင်း၊ ကြီးစွာသောငြေလျှပ်ခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ ခြေကြီး အပေါ်မှာ လူတို့ ဖြစ်သည် ကာလမှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခဏာနှင့်ထိုမျှထောက်ပြင်းထန် စွာသောငြေလျှပ်ခြင်းသည်မဖြစ်ဖူး။
- ၆၁ မြို့ကြီးသည်သုံးခြာကဲ့ပြား၍ လူထူမျိုးမျိုးနေ သောမြို့တို့သည် ပြုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသော ခေါသ အဓိကတော်၏ စက်ရည် တော်ကို တိုက်ခြင်း ငှါ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ကို စောင်းပေးတော်မူ၏။ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည်လွင့် ပြေးကြ၏။ တောင်များ တို့သည် ကွယ်ရှောင်
- ၆၂ ကြ၏။- အမှန်အခွန်တဆယ်ရှိသောမိုဗ်းသီး သည်ကောင်းကင်ကလူတို့အပေါ်သို့ကျလေ၏။
- ၆၃ ထိုမိုဗ်းသီး၊ ဆေးဝါးတို့ အလွန်ကြီးသည် ဖြစ် ၍၊ လူတို့ သည် မိုဗ်းသီး ဆေး ဝါးတို့ ခြောက် ဘုရားသခင်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။

၁၇

- ၆၄ တော်မူစဉ်လုံး ရှိသော ကောင်းကင်တမန် စုစုပေါင်းတို့တွင်တပါးသည် လာပြီးလျှင်၊ ငကို နှုတ်ဆက်၍၊ ထာနုပါးရေအပေါ်မှာ ထိုင်သော ပြည်တန်ဆာကြီး၌စီရင်ခြင်းအမှုကိုငါပြမည်။
- ၆၅ ထောက်ရှင်ဘုရင်ထိုက်သည် မတရားသောပေစုန် ကိုသုနှင့် ပြုကြပြီး ခြေကြီးသား တို့သည် သူ၏ မတရားသောပေစုန်၏ စက်ရည်နှင့် ထန်မှုကြ
- ၆၆ ဖြစ်လျှင်အိုလျက်၊- ငကိုပညည်တော်အားဖြင့် တောသို့ဆောင်သွားလေ၏။ ခေါင်းစုစုစုနှင့် မြို့ ဆယ်ရှောင်၊ မြို့၊ ဘုရားသခင်၏ အထရေ တော်ကိုနှုတ်သောနာမတို့နှင့်အပြည့်ရှိသော၊ ထာနုပါးရေအပေါ်မှာထိုင်လျက်ရှိသောမိစ္ဆာတို့ကို

- ၆၇ ငါမြင်၏။- ထိုမိစ္ဆာသည်အဝတ်နီ၊ အဝတ်၊ မောင်း ကိုဝတ်လျက်၊ အတန်ဆာ၊ ကျောက်ငြိတ် တန် ဆာ၊ ဝတ်တန်ဆာကိုဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုတ် နှံ ခွာ ခွယ်သောအရာနှင့်ငင်၊ မိမိမတရားသောပေ စုန်၏ညစ်ညူးခြင်းနှင့်ငင်၊ ပြည့်သောအတော
- ၆၈ ကိုကိုင်းလျက်ရှိ၏။- နုစုစုစုစုတင်သော အံ့ မူ ကား၊ နတ်နဲ့သော အရာ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး၊ ပြည်တန်ဆာတို့၏အပေါ်၊ ခြေ၌စက်ဆုတ် နှံခွာခွယ်
- ၆၉ သောအရာတို့၏အပေါ်ပေတည်း။- ထိုမိစ္ဆာသည်သန့် ရှင်းသူတို့၏ အသွေး၊ ယေရှု၏ သတ်သေခံ တို့၏ အသွေးနှင့် ထန်မှုသည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင် သောအခါအလွန်အံ့သြမိန်းမော၍နေ၏။
- ၇၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အသံကြောင့် အံ့သြသနည်း။ ထိုမိစ္ဆာ နတ်နဲ့သောအရာတို့ ငင်၊ ခေါင်းစုစုစုစုနှင့်မြို့ဆယ်ရှောင်၊ မြို့၊ ထို မိစ္ဆာကိုဆောင်သော သားရဲ၏ နတ်နဲ့သော အရာ
- ၇၁ ကိုငင်ငါပြောမည်။- ထာနုငြင်သောသားရဲသည် ဖြစ်သွားပြီ၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ အနတ်ဆုံးသောတွင်းထဲ က တတ်၍ ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့ ရောက် ထိခံ မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင် အသက် ဓာတောင်၌ ဓာရင်းမဝင် သောမြို့ကြီးသားတို့သည်၊ ဖြစ်သွား၍၊ ဖြစ်ဆဲမ ရှိ၊ ဖြစ်ထတုံသောသားရဲကို ငြင်ရသော အခါ၊
- ၇၂ အံ့သြသြလိမ့်မည်။- အံ့သရာ၌ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သောညာတန်ရှိ၏။ ခေါင်းစုစုစုစုကား၊ မိစ္ဆာတိုင်
- ၇၃ သောတောင်စုစုစုစုဖြစ်၏။- ရှင်ဘုရင်စုစုစုစုပါး တည်းဖြစ်၏။ ငါးပါးကျပြီး၊ တပါးရှိသေး၏။ တ ပါးဖြစ်လေဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါ၊ ထာသော
- ၇၄ တည်လိမ့် မည်။- ဖြစ်သွား၍၊ ဖြစ်ဆဲ မရှိသော သားရဲသည် ရှစ်ပါးမြောက်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ် ၏စုစုစုစုပါးအဝင်လည်းဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့
- ၇၅ ရောက်ရ လိမ့်မည်။- ထာနု ဖြင်သော မြို့ ဆယ် ရှောင်ကား၊ မင်းအာဏာစက်ကိုမရသေးသော ရှင်ဘုရင် ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏ အာဏာ စက်ကို သားရဲ နှင့်အတူ တစုတစည်းရကြလိမ့်
- ၇၆ မည်။- ထိုသူတို့သည်သတောထူ၍၊ မိမိတို့တန် မိုး အာဏာ စက်ကို သားရဲ နှင့် အပေးကြလိမ့်
- ၇၇ မည်။- သူတို့သည်သိုးထောင်ကိုစစ်ထုတ်၍ သိုး ထောင်သည်နိုင်တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိုးထောင်သည် သခင်တို့၏ သခင်၊ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိသော သူတို့သည် တည်း။ ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေး ချယ်တော်မူသောသူ၊ သစ္စာရှိသော သူဖြစ် ကြ

၁၁ နှစ်-ထရုမြင်၍ပြည်တန်ဆာထိုင်သောရေကား၊
 ၁၂ အသီးအသီးထာသာစကားကိုပြောသောလူအ
 ၁၃ မျိုးမျိုးအစုစုဖြစ်သတည်း။- ယခုမြင်သောမြို့
 ဆယ်ချောင်းနှင့်သားရဲသည် ပြည်တန်ဆာကို
 ၁၄ ဖုန်း၍သုဇ်စည်းမိမိကိုဖက်ဆီးလိမ့်မည်။ သုဇ်
 အဝတ်တန်ဆာကိုရွတ်၍သုဇ်အသားကိုကိုက်
 ၁၅ ခားလိမ့်မည်။- သုဇ်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မီးရှို့လိမ့်
 မည်။အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘုရားသခင်
 ၁၆ နှစ်အထိတော်ကိုပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်
 မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင်၊ သဘောတူ၍ မိမိတို့နိုင်
 ခံဈားကို သားရဲ၌ အပ်ပေးခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဘုရား
 ၁၇ သခင်သည် သူတို့၌ အကြံပေးတော်မူ၏။- ယခု
 မြင်သော မိမိသည်လည်း၊ ထောက်ရှင်ဘုရင်တို့
 ကိုအုပ်စိုးသောမြို့ကြီးဖြစ်သတည်းဟု၊ ကောင်း
 ကင်တမန်ပြောဆို၏။

၁၈

၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ကြိုးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကောင်းကင်
 ကဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ သုဇ်ရောင်ခြည်
 ၂ အားဖြင့်မြေကြီးထွန်းထင်းလျက်ရှိ၏။- သူသည်
 ကျယ်သော အသံနှင့် ကျွေးကြော်၍၊ ဗာဗုလုန်
 မြို့ကြီးပြုလဲပြီး ပြုလဲပြီး နတ်ဆိုးနေရာ ဖြစ်လေ
 ပြီးညစ်ညူးသောပိညည်မျိုး၏တွင်းဖြစ်လေပြီ။
 ၃ ညစ်ညူး၍စက်ဆုပ်ရွယ်သောငှက်မျိုး၏မှီခိုရာ
 ၄ ဖြစ်လေပြီ။-အကြောင်းမူကား၊ လူမျိုးအပေါင်း
 တို့သည် သုဇ်မတရားသော ဗေဒနီ၏ အဆိပ်အ
 ၅ ဖောက်တည်းဟူသော ဓပုဇ်ရည်ကို သောက်
 ကြပြီးလောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်မတရားသော
 ၆ ဗေဒနီကို သူနှင့်ပြုကြပြီး ထောက်ကုန်သည်တို့
 သည်သုဇ်ကမ္မရုဏ်စည်းမိမိကြွယ်ဝခြင်းအား
 ၇ ဖြင့်ဥစ္စာရတတ်ကြပြီဟုပြောဆို၏။
 ၈ အခြားသောကောင်းကင်အသံကား၊ ငါ၏လူ
 မျိုးတို့၊ သုဇ်အပြစ်တို့ကိုဆက်ဆံခြင်းနှင့်၎င်း၊ သု
 ၉ ဇ်အေးပါးစွာကိုခံခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ်ဆုံး
 ၁၀ ထောင့်၊ သုဇ်အထဲကထွက်ကြလေသေး။- သုဇ်အ
 ဖြစ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ ထိုင်အောင် မှီကြ
 ၁၁ သည်ဖြစ်၍၊ သုဇ်မတရားသောအမှုတို့ကိုဘုရား၊
 ၁၂ သခင်သတိရတော်မူပြီး- သူသည်အကျိုးအပြစ်
 ကို ဆပ်ပေးသည် နည်းတူ၊ သူ၌ ဆပ် ပေး ကြ
 ၁၃ လေသေး။ သုဇ်အကျင့်အထိုင်း နှစ်ဆထပ်၍ စီရင်
 ၁၄ ကြလေသေး။ သုဇ်အသားသောစကား၌ သုဇ်အနှစ်
 ၁၅ အတိုး၍အောင်းကြလေသေး။- သူသည် ကိုယ်ကို

၁၆ ချိုးမြှောက်၍ကမ္မရုဏ်၌ဧကန်သွင်းထိုင်း၊
 သူ၌ ပြင်းစွာသောဆုမွန်ခြင်း၊ မိတ်မသားညည်း
 ၁၇ တွားခြင်းကို ဖြစ်စေကြလေသေး။ ငါကား မိမိတရား
 ဖြစ်၏။ မုဆိုးမမယုတ်။ မိတ်မသား ညည်းတွား
 ၁၈ ခြင်းကိုမသိရဟု၊ သူသည်အောင်းဗေဒတတ်၏။-
 ၁၉ ထိုကြောင့်၊ သူခံရသောသေခြင်းဘေး၊ မိတ်မ
 သားညည်းတွားခြင်းဘေး၊ ဖွတ်သိပ်ခြင်းဘေး
 ၂၀ ဘိဏ္ဍာ၊ တို့နှင့် တနေ့နှင့်တွင်ထွေ၍၊ မီးဖြင့်
 ထည်းကျွမ်းထောင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူကို
 စီရင်တော်မူသော ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်
 သည်ခွန်အားဗလကြီးတော်မူ၏။
 ၂၁ မတရားသောဗေဒနီကိုသူနှင့်ပြု၍ ကမ္မရုဏ်
 ၌ဧကန်သော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်၊ သူ
 ၂၂ ကျွမ်းလောင်ရာ မီးခိုးကိုမြင်သောအခါ၊- သူခံ
 ရသော ညည်းဆဲခြင်းဝေဒနာကို ကြောက်၍အ
 ၂၃ ဝေးကရပ်လျက်၊ ဖြစ်ရလေချင်း၊ ဖြစ်ရလေချင်း၊
 ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ မြို့စွန်းသင်သည် တနာမိချင်း
 ၂၄ တွင်အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီတကားဟူ
 ၂၅ ၍၊ သုကြောင့်ငိုကျွေးခြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။-
 ၂၆ လောကီ ကုန်သည်တို့သည် ထိုအတူ ငိုကျွေး၍
 မိတ်မသားညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
 ၂၇ မူကား၊ သူတို့ကုန်သွယ်ဥစ္စာတည်းဟူသော၊-
 ၂၈ အှားငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ ပုလဲ၊ ပိတ်ချော၊ ကတ္တီ
 ပါ၊ ပဲ၊ ပုဆိုးနီ၊ အမျိုးမျိုးသောသွန်သစ်သား၊ အ
 ၂၉ မျိုးမျိုးသောဆင်စွယ်တန်ဆာ၊ အမျိုးမျိုးသော
 သစ်ကောင်းတန်ဆာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်
 ၃၀ ဆာ၊ ကျောက်မြဲတန်ဆာ၊ သစ်ကြံပိုး၊ အဗေဒနီ၊
 နံ့သာပေါင်း၊ ဆီငွေ့၊ ထောဗန်၊ ဓပုဇ်ရည်၊ ဆီ၊
 ၃၁ မုန့်ညက်၊ ကျွံဆန်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ ရထား၊ အစေ
 ခံကျွန်၊ လူပိညည်တို့ကိုအစာအသောက်အဖြစ်
 ၃၂ ဖန်တီးပေးရ။- သင်သည်အထွန်တပ်မက်သော
 သစ်သီးမျိုးလည်း ပျောက်ကုန်ပြီး ဆုမျိုးသော
 ၃၃ အရာ၊ တင့်တယ်သော အရာရှိသမျှ တို့လည်း
 ၃၄ ပျောက်ကုန်ပြီးနောက်တဖန်မထွေရ။- သူကိုအ
 မှီပြု၍ထိုအရာများကိုရောင်းဝယ်သဖြင့်၊ ငွေရ
 ၃၅ တတ်သောကုန်သည်တို့သည်သူခံရသောညည်း
 ဆဲခြင်းဝေဒနာကို ကြောက်၍၊ အဝေးကရပ်
 ၃၆ လျက်၊ ဖြစ်ရလေချင်း၊ ဖြစ်ရလေချင်း၊ ပိတ်ချော၊
 အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍၊ အတန်ဆာ၊
 ၃၇ ကျောက်မြဲတန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်
 သောမြို့ကြီး၊- ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော စည်း
 မိမိသည်တနာမိချင်းတွင်ဧကန်မီးပါပြီတကားဟု၊

၁၀ ငါးကွေး၍မိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ သံသယသော သင်္ဘောသူကြီး၊ အရပ်ရပ်သို့ လွှင့်
 ကူးတတ်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်သင်္ဘောသား၊
 ၁၁ ပင်လယ်ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည်အဝေးကရပ်
 ၁၂ ခု၌- သူကွမ်းလောင်ခုခံမိုးမိုးကိုမြင်လျှင်၊ ထိုမြို့
 ၁၃ နှင့် အဆယ်မြို့တူသနည်းဟူ၍၎င်း- ဖြစ်ရလေ
 နှင်း၊ ဖြစ်ရလေနှင်း၊ ပင်လယ်ကူးသောသင်္ဘော
 ကိုပိုင်သောသူအပေါင်းတို့အား ကိုယ်စည်းမိမိ
 ကိုယေ၍ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး၊ တနာရီခွဲ
 ၁၄ ဗွင် ဖုတ်စီးပါပြီ တကား ဟူ၍ ၎င်း အော်ဟစ်
 လျက်၊ မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပြစ်တင်
 လျက်၊ ငါးကွေး၍ မိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်
 ၁၅ မည်- ကောင်းကင်မှစ၍ သန့်ရှင်းသူတမန်တော်
 ပရောဇာတို့၊ သူကိုကြည့်ရှု၍ဝမ်းမြောက်ကြ
 လေ့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ထက်၌နေ၍၊
 သူကို တရားစီရင်တော်မူပြီဟု ပြော ဆိုသည်ကို
 ငါကြား၏။
 ၁၆ ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင် တမန်တပါး
 သည်ကြီးစွာသောကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သော
 ကျောက်ကိုရှိယူ၍ပင်လယ်ထဲသို့ချပြစ်ပြီးလျှင်
 ထိုနံရံတို့၊ ဗာဗုထုနံမြို့ကြီးကိုပြင်းထန်စွာချပြစ်
 ၁၇ ချီနောက်တစ်နိမ့်ပေါ်မရှိရ။- ဇောင်းသမား၊ အ
 ပြိုင်သမား၊ ပုလွေသမား၊ တံပိုးသမား၊ များ၊ တီး
 မှတ်သောအသံလည်းသင့်အထဲ၌နောက်တစ်နိမ့်
 မြင့်ရ။ အမျိုးမျိုးသောသက်တတ်သမားတို့တွင်
 တယောက်မှာသင့်အထဲ၌နောက်တစ်နိမ့်ပေါ်မရှိ
 ၁၈ ရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်းသင့်အထဲ၌နောက်တစ်နိမ့်
 မြင့်ရ။- ဆီမီးအထင်းလည်းသင့်အထဲ၌နောက်
 တစ်နိမ့်ထွန်းမလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား
 သတို့သမီးအသံကိုလည်းသင့်အထဲ၌နောက်တစ်နိမ့်
 မကြားရ။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီမှူးမတ်တို့
 သည်သင်၏ကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီး၊ လူအမျိုးမျိုးတို့
 သည်သင်၏ပြုစားခြင်းပရိယာယ်အားဖြင့်လှည့်
 ၁၉ ခြားခြင်းကိုခံရကြပြီဟု၊ ကောင်းကင် တမန်
 ပြောဆို၏။ ပရောဇာတို့၏ အသွေး၊ သန့်ရှင်း
 သူတို့၏ အသွေး၊ မြေကြီးပေါ်မှာကွပ်စွက်သော
 သူအပေါင်းတို့၏အသွေးကိုထိုမြို့၌ထွေ၏။

၁၉

၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဇည်းဝေးသော
 သူ အများတို့၏ အသံကြီးကား၊ ဟာလေလူယ။
 ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းဇာန်၊
 ၂ သာ၊ ဘုန်းအသရေတန်ခိုးတော်ပေတည်း။- ဇီ

ရင်တော်မူခြင်း၊ အရာတို့သည် ထုတ်မှန် မြှင့်
 မတ်ကြ၏။ မိမိမတရားသောပေရန်အားမြှင့်မြေ
 ကြီးကို ပုပ်ဖျတ်စေသော ပြည်တန်ဆာကြီးကို
 စစ်ကြောစီရင်တော်မူပြီး ကိုယ်တော်ကြွန်ထိုက်
 အသွေးကို သူ၏လက်ဖြင့် သွန်းသောအပြစ်နှင့်
 အလျှောက် ဂါဏီယေတော်မူပြီဟု ပြောဆို ကြ
 ၃ သည်ကိုငါကြား၏။- တစ်နိမ့်တို့၊ ဟာလေလူယဟူ
 ခ်၎င်း၊ သူ၏မိုးသို့သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တတ်
 ၄ သည်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုကြ၏။- အသက်ကြီးသူ
 နှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့် သတ္တဝါလေးပါးတို့သည်
 ပြပ်ဝပ်၍၊ ပတ္တင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော
 ဘုရား သခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊ အာမင်၊ ဟာ
 ၅ လေလူယဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။- ပတ္တင်တော်
 ပေါ်က ထွက်သော အသံကား၊ ဘုရားသခင် ၏
 ကြွန်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ
 သောသူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ဘုရား
 သခင်ကိုမျိုးစွမ်းကြစေဟုဆိုသတည်း။
 ၆ တစ်နိမ့်တို့၊ ဟာလေလူယ။ အနန္တတန်ခိုး နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောဟာဝရအရှင်၊ ငါတို့ဘုရား
 ၇ သခင်သည် မိုးစံတော်မူ၏။- ငါတို့သည် ဝမ်း
 မြောက် နှင်ထန်းကြကုန်ဆုံး၊ ရုတ်တော်ကို မျိုး
 စွမ်းကြကုန်ဆုံး၊ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသင်္ဃာတ်
 ၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံရန်ရှိပြီး၊ သူ၏မိစ္ဆာသည်
 ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ပြီး၊ ဇည်းဝေးသောသူ
 အများတို့၏ အသံ၊ သရဗ္ဗရာသံ၊ ပြင်းစွာသော
 ၈ မိုဏ်းကြီးသံကဲ့သို့ငါကြား၏။- ထိုမိစ္ဆာသည်စင်
 ကြယ်ပြောင်လက်သောဝိတ်ချောကို ဝတ်ဆင်ရ
 သောအခွင့်ကိုရ၏။ ထိုဝိတ်ချောမူကား၊ သန့်ရှင်း
 ၉ သူတို့၏မြှင့်မတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။- ကောင်း
 ကင်တမန်ကလည်း၊ သိုးသင်္ဃာတ်၏မင်္ဂလာဆောင်
 ပွဲသို့ ခေါ်မိတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂ
 လာမြို့ကြွယ်ထုရားထားလေ့ဟူ၍၎င်း၊ ဤကား
 သည်ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက် စင်စစ်ဖြစ်
 ၁၀ ၏ဟူ၍၎င်းအားပြောဆို၏။- ငါသည်ထိုလူကို
 ကိုးကွယ်ခြင်းငှါသူ၏မြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်၏။ သူက
 ထည်း၊ မပြုပါ နှင့်၊ ငါကား၊ သင်၏ထုပ် ဖော်
 ဆောင်ဝတ်ခြင်း၊ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူ
 ချက်ကိုဆောင်သော၊ သင်၏ညီအစ်ကိုတို့ထုပ်
 ဖော် ဆောင်ဝတ် ထည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို
 ကိုးကွယ်လေ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဇာတ်
 ဟောသော ဇာနည်၊ ဇာနည်သော သည် ယေရှု၏
 သက်သေဖြစ်သတည်းဟုအားပြောဆို၏။

- ၁၀ ထိုအခါကောင်းကင်ဘုံ၌လွှဲလျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်လျှင် မြင်းမြူခြင်း၊ မြင်းစီးသောသူသည် သဗ္ဗာဟူသောအမည်၊ သဗ္ဗာဟူသော အမည်ရှိသတည်း။ ထိုသူသည် တရားသဖြင့် စီရင်တတ်
- ၁၁ ၏တရားသဖြင့် စစ်တိုက်တတ်၏။ မှက်မိတော်သည်မီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သရဗူများကိုဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူမျှမသိသော အမတ်တော်သည် ရေးထားလျက်
- ၁၂ ရှိ၏။ အသွေး၌ နှစ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူသော အမည်
- ၁၃ ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြင်းမြူကို စီးလျက်၊ စင်ကြယ်သော ပိတ်ချော့ကို ဝတ်လျက်၊
- ၁၄ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ လူမျိုးတို့ကို ဂါဏိခတ်စေရာတို့၊ ထက်သော သန်လျက်သည် ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်၏။ သူတို့ကို သံလွန်တံနှင့် တပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဂေါသအဓိကတော်၏ ဓမ္မစွမ်း
- ၁၅ သီးနှံယ်ရာတန်ဆာကို မိနင်းတော်မူမည်။ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်၊ သခင်တို့၏ သခင်ဟု သွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်၌ ၎င်း၊ ပေါင်တော်၌ ၎င်း ရေးထားလျက်ရှိ၏။
- ၁၆ ကောင်းကင် တမန် တပါးသည် နေထဲမှာ ရပ်
- ၁၇ လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည် မိုသီးကောင်းကင်အထယ်၌ ဖွဲ့တတ်သော ဌာနအပေါင်းတို့ကို ကြီးသော အသံနှင့် ခေါ်၍၊ လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူရဲအသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူ အသား၊ အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ်အမျိုးမျိုးသော လူတို့၏ အသားကို စားအံ့သောငှါ၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်သို့ စည်းဝေးကြ
- ၁၈ လော့ဟု ဟစ်ကြ၏။ သားရဲမှ စ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ ဗိုလ်ခြေများတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသော သူနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ကို စစ်ထိုက်ခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးကြသည်ကို ငါမြင်၏။
- ၁၉ သားရဲကို ဝမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏ တံဆိပ်ထက်မှတ်ကိုခံ၍၊ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို လှည့်ဖြား၍၊ သားရဲရှေ့၌ မိမိတို့များကို ပြတတ်သော မိစ္ဆာ ပရောဓကို ထည်း ဝမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုသူနှစ်ဦးကို ကန့်
- ၂၀ နှင့်လောင်သောမီးတိုင်ထဲသို့ ချပြစ်ကြ၏။ ကြွင်းသော သူတို့သည်၊ မြင်းစီးတော် မူသော သူ၏ ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်သော သန်လျက်နှင့် ကွပ်

- မှက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူတို့၏ အသားကို ဌာနအပေါင်းတို့သည် ဝဇ္ဇာစားရကြ၏။
- ၂၀
- ၁ တမန် ကောင်းကင် တမန် သည် အနက်ဆုံးသော တွင်း၏ သေခွံနှင့် သံကြိုးကြီးကို ကိုင်လျက် ကောင်းကင်က ထင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။
  - ၂ ရှေးမြေဟောင်း၊ မာရ်နတ် စာတန်တည်းဟူသော နဂါးကို ကိုင်ဖမ်း၍၊ အနှစ်တထောင်တို့
  - ၃ ချည်နှောင်လေ၏။ အနှစ်တထောင် မကုန်မှီတိုင်အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြား၊ ရမည်အကြောင်း၊ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲသို့ ချပြစ်လှောင်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ တမန်ခဏလွှတ်ရဦးမည်။
  - ၄ ပလ္လင်များကို လည်၊ ငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော သူတို့သည် တရားစီရင်ရသော အခွင့်ကို ရကြ၏။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို မကိုးကွယ်၊ သူ၏ တံဆိပ်ထက်မှတ်ကို မယူမည်။ ထက်၌ပင် ဘဲနေ၍၊ ယေရှု၏ သက်သေခံတော်မူ ချက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး၊ ခရစ်တော်နှင့် အတူ မိုးစံရကြ
  - ၅ ၏။ ကြွင်းသော လူသေတို့သည် ထိုအနှစ်တထောင် မကုန်မှီ အသက်မရှင်ရကြ၊ ဤထမြောက်ခြင်း
  - ၆ ကား၊ ပဌမထမြောက်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ ပဌမထမြောက်ခြင်းကို ဝင်စားသော သူသည် မရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းသော သူဖြစ်၏။ ထိုသို့သော သူသည် ဒုတိယထမြောက်ခြင်း၏ လက်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ယဇ် ပရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ ယဇ် ပရောဟိတ် ဖြစ်၍၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့် အတူ မိုးစံရကြလိမ့်မည်။
  - ၇ ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ၊ စာတန်သည်
  - ၈ ထောင်ထဲက လွတ်သော အခွင့်ကို ရ၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာထဲသို့ နှင့် အမှုများသော ဂေါဂ၊ မာဂေါဂတည်းဟူသော၊ မြေကြီးထောမှက်နှာပေါ်မှာ နေသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို လှည့်ဖြားအံ့သော ငှါ ၎င်း၊ စစ်တိုက်သို့ စည်းဝေးစေ
  - ၉ ခြင်းငှါ ၎င်းတက်လိမ့်မည်။ ထိုသူများတို့သည် မြေကြီးမှက်နှာပေါ်သို့ တက်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ တပ်ကို ၎င်း၊ ချစ်စွယ်သော မြို့တော်ကို ၎င်းပိုင်းကြမ်းထိုက်အခါ ဘုရားသခင်အထံတော်၊ ကောင်း
  - ၁၀ ကင်မှ မီးကုန် သူတို့ကို မျှီထေ၏။ သူတို့ကို

ထည့်မြားသောမာရ်နတ်ကိုလည်း၊ သားရဲနှင့်
မိစ္ဆာပရောဓကိစ္စာရ်၊ ကန်နှင့် ရောနှောသောမီး
ဆိုင်ထဲသို့ ချပ်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညညီမပြတ်
ကမ္ဘာစာဆက်ဆက်ခြင်း၊ ခွာသောဝေဒနာကိုခံရ
ကြတတ်။

- ၁၁ တစ်နိတုံ၊ ဖြူသော ပတ္တင်ကြီးကို၎င်း၊ ပတ္တင်
ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကို၎င်း ငါ မြင်၏။
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် ချက်နှာတော်ရှေ့
- ၁၂ ဖြေလျှင်သောသူတို့နေရာစာရ်မရှိ၊- သေလွန်
သောသူတို့ကြီးစာရ်မရှိသည် ပတ္တင်တော်ရှေ့
မှာရပ်နေကြသည်ကို ငါ မြင်၏။ ဓာဓောင်ဈားကို
ခွင့်ထား၏။ စာသက်ဓာဓောင်တည်းဟူသောစာ
ခြားတပါးသော ဓာဓောင်ကိုလည်း ခွင့်လေ၏။
သေလွန်သောသူတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အထိုင်း၊
ဓာဓောင်တို့၌ ရေ၊ ထား၊ ချက်မှားနှင့် အညီတရား၊
- ၁၃ မီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။- သရဗ္ဗရာသည် မိမိ၌ မှီ
သော လူသေတို့ကို အပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့်မရ
ဏာနိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ မှီသောလူသေတို့
ကို အပ်ပေးကြ၏။ လူသေသီးအသီးတို့သည် မိမိ
တို့အကျင့် အထိုင်း တရားမီရင် ခြင်းကို ခံရကြ
- ၁၄ ၏။- ထိုအခါ မရဏာနှင့်မရဏာ နိုင်ငံကို မီးတိုင်
ထဲသို့ ချပ်ပြန်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား၊ ဂုတိယသေ
- ၁၅ ခြင်းဖြစ်သည်။- အသက်ဓာဓောင်၌ ဓာရင်း
မဝင်သော သူရှိသမျှတို့ကိုလည်း မီးတိုင်ထဲသို့
ချပ်ပြန်လေ၏။

၂၁

- ၁ ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါ
မြင်၏။ အထက်သို့နည်းဟူမှုကား၊ ရှေးကောင်း
ကင်နှင့်ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေသွားကြပြီး ထိုစ
- ၂ ခါမှစ၍ သရဗ္ဗရာမရှိ၊- သန့်ရှင်းသောမြို့တည်း
ဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းတို့
တန်ဆာဆင်သော မင်္ဂလာဆောင်သို့ ဘိုးကဲ့
သို့ ဖွင့်ဆင်လျှက်၊ ဘုရားသခင် အထံတော်၊
ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါ မြင်၏။
- ၃ ကောင်းကင်မှ ကြီးသော အသံကား၊ ဘုရားသခင်
၏တော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူ
ကျိန်းဝပ်တော်မူမည် သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏
လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်
တော်တိုင်သူတို့နှင့်အတူ မှီနေ၍ သူတို့၏ဘုရား
- ၄ သခင်ဖြစ်တော်မူမည်။- ဘုရားသခင်သည်သူတို့
၏ဇွတ်မိ၌ ဇွတ်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူ
မည်။ နောက်တစ်နိတုံ သေသေးမရှိရ။ မိတ်မသာ

- ညည်းစားခြင်း၊ စောင့်ထစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်း
တည်း။ မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ်သွား
- ၅ သောအရာတို့သည် ရွှေသွားကြပြီး- ပတ္တင်တော်
ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကလည်း၊ ငါသည်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အသစ်ခန့်ဆင်သည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တစ်နိတုံ၊ ရေးထားလော့။ ဤ
စကားသည် သဗ္ဗာစကား၊ ယုတ်မှန်သောစကား
- ၆ ဖြစ်ဟူ၍၎င်း၊ အမှန်၊ ပြီးငါသည် အာထဝဖြစ်
၏။ ဩဗေဓာတည်း၊ ဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးတည်း
ဖြစ်၏။ ရေငတ်သောသူအား အသက်ခမ်းရေကို
- ၇ အသီးမထူထဲ ငါပေးမည်။- အောင်မြင်သောသူ
သည် ဤအရာတို့ကို အစွဲခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်
သူ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏
- ၈ သားဖြစ်လိမ့်မည်။- ကြောက်တတ်သောသူ၊ မ
ထုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာရွယ်သောသူ၊
လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ မတရားသော မေ
စုန်၌ ဖြစ်သောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ ချစ်တုကို
ကိုးကွယ်သောသူ၊ သဗ္ဗာဇာတိသောသူ၊ အပေါင်း
တို့မူကား၊ ဂုတိယသေခြင်းတည်းဟူသော ကန်
နှင့်လောင်သော မီးတိုင်ထဲ၌ မိမိတို့အကျင့်ကို ရကြ
လိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်းစကား မိန့်တော်မူ၏။
- ၉ နောက်ဆုံးသော အေးဝါတ် ခုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်
သော ဝေသာခုနှစ်လုံးကို ဆောင်သော ကောင်း
ကင်တမန် ခုနှစ်ပါးတွင် တပါးသည် ထာ ပြီး
လျှင်၊ ငကို နှုတ်ဆက်၍ လာခဲ့ပါ။ သိုးသလေ၏
ခင်ပွန်းတည်းဟူသော မင်္ဂလာဆောင်သို့ ဘိုး
- ၁၀ ကို ငါ ပြမည်ဟု ပြောဆိုလျှက်။- ကြီးမြင့်သော
တောင်သို့ မိညည်တော် အားဖြင့် ငကို ဆောင်
သွား၍ သန့်ရှင်းသော ယေရုရှလင်မြို့သစ်ဘုရား
သခင်၏ ဘုန်းတော် နှင့် ပြည့် နှံ့လျှက်၊ ဘုရား
သခင် အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်
- ၁၁ သည်ကို ငအား ပြလေ၏။- ထိုမြို့၏ အရောင်အဝါ
သည်၊ ကျောက်သလင်း၊ နဂါးညွှဲကဲ့သို့၊ အပြတ်
- ၁၂ ဆုံးသော ကျောက်ဇွတ် ခွန်နှင့်တူ၏။- ကြီးမြင့်
- ၁၃ သောမြို့မှီးတည်းရှိ၏။ အရှေ့တက်၌ ထံခါးသုံး
ပေါက်၊ ခြောက်တက်၌ သုံးပေါက်၊ တောင်တက်
၌ သုံးပေါက်၊ အနောက်တက်၌ သုံးပေါက်၊ ထံ
ခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုထံခါးတဆယ်နှစ်
ပေါက်၌ ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။
အသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုး၏ နာမတို့သည်
- ၁၄ ထိုထံခါးပေါ်၌ ရေးထားလျှက် မှီ၏။- မြို့မှီးစ
မြစ်သည်တဆယ်နှစ်လပ်ရှိ၏။ သိုးသလေ၏

မနိတော်တဆယ်နှစ်ပါး၏နာမတို့သည်မြို့ရိုးအ
မြစ်ပေါ်၌ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။

- ၁၁ ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည် မြို့ကို၎င်း၊ တံ
ခါးတို့ကို၎င်း၊ မြို့ရိုးကို၎င်းတိုင်းခြင်းငှါ၊ တိုင်းစရာ
- ၁၆ ဣက္ခယံ၊ လုံးပါး၏။ မြို့သည်စတုရန်းလေးထောင့်
ဖြစ်၏။ ထိုသူသည်ကျွန်းနှင့်မြို့ကိုတိုင်း၍မြို့၏
အနီးအလျှား၊ အမြင့်၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်စီရှိ
- ၁၇ ၏။ မြို့ရိုးကိုတိုင်း၍၊ လူအတောင်ကဲ့သို့သော
ကောင်းကင်တမန် အတောင် အား ဖြင့်၊ တရာ
- ၁၈ ထေးဆယ်လေးတောင်ရှိ၏။ မြို့ရိုး ကိုယ်သည်
နဂါးသွေးကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့သည်လည်းကြည်လင်
- ၁၉ သောမန်နှင့်တူသောအစင်ဖြစ်၏။ မြို့ရိုးအမြစ်
တို့သည်ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။
ပဌမအမြစ်ကားနဂါးသွေးဖြစ်၏။ ဒုတိယအမြစ်
ကားနီလာ၊ တတိယအမြစ်ကားမဟူရာ၊ စတုတ္ထ
- ၂၀ အမြစ်ကားမြ၊ ပဉ္စမအမြစ်ကားကြောင်၊ ဆဌ
မအမြစ်ကားကျောက်နီ၊ သတ္တမအမြစ်ကားခရု
သုလိတ၊ အဋ္ဌမအမြစ်ကားဗျက်ရွှေ၊ နဝမအမြစ်
ကားဥဿပရာ၊ ဝသမအမြစ်ကားခရုသုပြတ၊
ကေဝသမ အမြစ် ကား ဌာကိန္ဒ၊ ဒွါသမ အ
- ၂၁ မြစ်ကားဂေါ်မုတ်မြစ်သတည်း။-တံခါးရွက်တ
ဆယ်နှစ်ရွက်အသီးအသီးတို့သည် ပုလဲတပြား
စီဖြင့်ပြီး၍ ပုလဲ တဆယ် နှစ်ပြားဖြစ်ကြ၏။ မြို့
ထမ်းမသည်ကြည်လင်သောမန်ကဲ့သို့သောအ
- ၂၂ စင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌မိတ်မှန်တော်ကိုငါမမြင်၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
သော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသဇယ်
- ၂၃ သည်ထိုမြို့၏မိတ်မှန်ဖြစ်တော်မူ၏။-ထိုမြို့သည်
နေ့၏အရောင်၊ လ၏ အရောင်ကို အလို မရှိ၊ အ
ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်သည်
ထိုမြို့ကိုထင်းစေ၏။ သိုးသဇယ်သည်လည်း ထို
- ၂၄ မြို့၏ဆီမီးဖြစ်၏။- လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ထိုမြို့၏
အလင်းကိုအမှီပြု၍သွားလာကြလိမ့်မည်။-ထော
ကီ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း မိမိတို့ ဘုန်းအသ
- ၂၅ ရေကိုထိုမြို့ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။- မြို့တံ
ခါးတို့ကိုနေ့အမှီနှင့်အလျှင်းမပိတ်တတ်၊ ည၌
- ၂၆ မူကားမရှိ။- လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့ ဘုန်း
အသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။-
- ၂၇ ညစ်ညူးသောအရာ၊ စက်ဆုပ်ရွယ်သော အရာ၊
သဉ္ဇာဗျက်သော အရာ တစုံတရာမျှ မဝင်ရဘဲ၊
သိုးသဇယ်၏ အသက် စာစောင် ၌ စာရင်း ဝင်
သောသူတို့သာလျှင်ဝင်ရ၏။

- ၁ တမန်၊ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ ကြည်လင်၍၊
ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသဇယ်၏ ပဏ္ဏတော်ထဲက
ထွက်သော၊ အသက်ရေစီးရာမြစ်ကိုကောင်းကင်
- ၂ တမန်သည်အေးပြင်ထမ်း၊ မြို့ထမ်းမအလယ်
၌၎င်း၊ ထိုမြစ်နှစ်ဖက်၌ ၎င်း အသက်ပင်ရှိ၏။ ထို
အသက်ပင်သည် အသီးတဆယ်နှစ်မျိုးကို ဆီး
တတ်၏။ မိမိအသီးကိုလည်းလတိုင်းပေးတတ်၏။
အရွက်သည်လည်းလူအမျိုးမျိုးတို့၏ အနာရော
- ၃ ဂါဗြမ်းစရာတို့ဖြစ်၏။- နောက်တမန် ကျိန်ခြင်း
အေးတစုံတရာမျှမရှိ၊ ထိုမြို့၌ဘုရားသခင်နှင့်သိုး
သဇယ်၏ပဏ္ဏတော်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကွန်
- ၄ တို့သည်ဘုရားဝတ်ကိုပြုကြလိမ့်မည်။- ဗျက်နှာ
တော်ကိုမြင်ရ၍၊ သူတို့နဖူး၌လည်းနာမတော်ရေး
- ၅ ထားလျက်ရှိလိမ့်မည်။- ထိုမြို့၌ညည့်မရှိရ။ ဆီ
မီးကိုအလိုမရှိ၊ နေ့၏အရောင်ကိုလည်းအလိုမရှိ၊
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင်
သည်သူတို့၌ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၍၊
သူတို့သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မိုးစံရကြထတံ့။
- ၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဤစကားသည်သဉ္ဇာ
စကား၊ ယုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်
တို့၏ပညာကိုအစိုးရသောထာဝရအရှင်ဘုရား
သခင်သည်၊ ကာလ မကြာ မဖြင့် မှီ ဖြစ်ရ မည်
အမှုအရာများကို မိမိကျွန်တို့အားပြစေခြင်းငှါ၊
ကောင်းကင်တမန်တော်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီး-
- ၇ ငါသည် အလျှင်အမြန်လာမည်။ ဤစာစောင် ၏
အနာဂတ္တိစကားကိုစောင့်ရှောက်သောသူသည်
- ၈ မဂ်လာ ရှိ၏ဟု ပြောဆို၏။- ငါယောဟန်သည်
ဤအရာများကို ကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီးလျှင်၊
ထို အရာများကို ပြသော ကောင်းကင် တမန် ၏
- ၉ ခြေရင်း၌ကိုးကွယ်အံ့သောငှါပြပုံဝပ်၏။- သူက
လည်း၊ မပြပါနှင့်၊ ငါကား၊ သင်၏လုပ်ဖော်ဆောင်
ဖက်ဖြစ်၏။ သင်၏အစကိုပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာ
စောင် ၏ စကား ကို စောင့်ရှောက် သော သူတို့ ၏
လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
ကိုကိုးကွယ်လေ့ဟုပြောဆို၏။
- ၁၀ တမန်တုံ၊ အစာမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤစာ
စောင်၏ အနာဂတ္တိ စကားကို တံဆိပ်မခတ်နှင့်၊
အကြောင်းမူကား၊ ကာလ အချိန် ရောက်လုနီး
- ၁၁ ပြီး- မတရားသောသူသည်မတရားသဖြင့်ပြုစေ
ဦး၊ ညစ်ညူးသောသူသည်ညစ်ညူးစေဦး၊ ပြောင့်
မတ်သောသူသည် ပြောင့်မတ်စေဦး။ သန့်ရှင်း

- ၁၂ သောသုသည်သန့်ရှင်းစေပြီး- ငါသည်အလှူငွေ
အမြန်ထာမည်။ ငါသည်အကျွမ်းအပြစ်ကိုဆောင်
ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ လူအသီးအသီးတို့အားမိမိတို့ အ
- ၁၃ ကျင့်အတိုင်း ဆပ်ပေးမည်- ငါသည် အာလဝ
ဖြစ်၏။ ဩပေဃလည်းဖြစ်၏။ အစားဆုံးသောသူ၊
နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးထည်း
- ၁၄ ဖြစ်၏။- အသက်ပင်နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့တံခါးအတွင်း
သို့ဝင်အံ့သောငှါ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သော
- ၁၅ သူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။- ပြင်၌ကား၊ ခွေးဖြစ်
သောသူ၊ ပြူးစားတတ်သောသူ၊ မတရားသော
မေဓုန်၌ ဖွဲ့ဝဲသောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သော
သူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာဖျက်ခြင်း
ကိုနှစ်သက်၍ ပြုသော သူ အပေါင်းတို့သည် ရှိ
- ၁၆ ကြ၏။- ငါယေရှုသည်၊ အသင်းတော်တို့အဖို့ ဤ
အရာများကို သင်တို့အားသက်သေခံစေခြင်းငှါ၊
ငါ၏ ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၏။ ငါသည်
ကား၊ ဂါမိန်အမြစ်ဖြစ်၏။ အနှယ်လည်းဖြစ်၏။
ထွန်းတောက်သောမိုဃ်းသောက်ကြယ်လည်း
- ၁၇ ဖြစ်၏။- ပိညည်တော်နှင့် မင်္ဂလာဆောင် သတို့

- သမီးကံ၊ လာခဲ့ပါဟု ဆိုကြ၏။ ကြားသောသူက
လည်း၊ လာခဲ့ပါဟု ဆိုပါစေ။ ရေ ငတ်သော သူ
သည်ထာပါစေ။ အလိုရှိသောသူသည်အမျိုးကို
မပေးဘဲအသက်ရေကိုယူပါစေ။
- ၁၈ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကိုကြားသော
သူအပေါင်းတို့အား၊ ငါသက်သေခံသည့်ကား၊ အ
ကြင်သူသည်ဤအရာတို့၌ထပ်၍အသစ်သွင်း၏။
ဤစာစောင်၌ရေထားသောအေးဂါဏ်တို့ကိုထို
သူအပေါ်သို့ဘုရားသခင်သက်ရောက်စေတော်မူ
- ၁၉ မည်။- အကြင်သူသည်ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိ
စကား အချို့ကို နှုတ်ပယ်၏။ ဤစာစောင်၌ ရေ
ထားသောအသက်ပင်နှင့်ငှါ၊ သန့်ရှင်းသောမြို့
တော်နှင့်ငှါ၊ ထိုသူစပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကိုဘုရား
- ၂၀ သခင် နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။- ငါသည်အလှူငွေ
- ၂၁ အမြန်ထာမည်မှန်ပေ၏ဟု၊ ဤအရာများကိုသက်
သေခံသောသူ မိန့်တော် မူ၏။ အာမင်း သခင်
ယေရှုကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
၏ကျေးဇူးတော်သည်သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၌
ရှိစေသတည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင်နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသောရှင်ယောဟန်မီရင်ရေထားသော
ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။